

[Τὰ Ὀμηρικὰ Ἔπη](#)

[Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον τῆς τῆ Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας, Ἀπολλώνιου Σοφιστοῦ \(1ος αἰὼν μ.Χ.\)](#)

[On Line Ἔκδοση 2018 Λεξικὸν Σοῦδα.](#)

http://www.physics.ntua.gr/~mourmouras/ilias_odysseia/Lexiko/Lexiko_Homericus_Apolloniusus.html

Λεξικὸν Σοῦδα ἢ Σοῦδα

Τὸ μὲν παρὸν βιβλίον Σοῦδα ἢ Σοῦδα, οἱ δὲ συνταξάμενοι τοῦτο ἄνδρες σοφοί·

Εὐδημος ρήτωρ περὶ λέξεων κατὰ στοιχεῖον.

Ἑλλάδιος, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου, περὶ λέξεων κατὰ στοιχεῖον.

Εὐγένιος Αὐγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυγίᾳ, παμμικτὴ λέξιν κατὰ στοιχεῖον.

Ζώσιμος Γαζαῖος λέξεις ῥητορικὰς κατὰ στοιχεῖον.

Κεκίλιος Σικελιώτης ἐκλογὴν λέξεων κατὰ στοιχεῖον.

Λογγῖνος ὁ Κάσσιος λέξεις κατὰ στοιχεῖον. Λούπερκος Βηρύτιος Ἀττικὰς λέξεις.

Οὐρηστίνος **Ἰούλιος** σοφιστὴς ἐπιτομὴν τῶν Παμφίλου γλωσσῶν, βιβλίων ἐννεμήκοντα ἐνός.

Πάκατος κατὰ στοιχεῖον περὶ συνηθείας Ἀττικῆς.

Πάμφιλος λειμῶνα λέξεων ποικίλων, περιοχὴν βιβλίων 4ε'. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω, τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄλφα μέχρι τοῦ δέλτα Ζωπυρίων ἐπεποιήκει.

Πωλίων Ἀλεξανδρεὺς Ἀττικῶν λέξεων συναγωγὴν κατὰ στοιχεῖον.

Σοῦδα ἢ Σοῦδα.

[**Α ἄ:**] παρ' Ἀριστοφάνει ἐπίρρημα μετ' ἐκπλήξεως καὶ κελεύσεως. ἄ ἄ, τὴν δᾶδα μή μοι πρόσφερε. τὸ ἄ ἄ κατὰ διαίρεσιν ἀναγνώστεον, οὐ καθ' ἑνωσιν· ἀλλὰ καὶ ψιλωτέον ἀμφοτέρω. εἰ γὰρ ἐν μέρος λόγου ἦν καὶ κατὰ σύναψιν ἀνεγινώσκετο, οὐ χρεῖαν εἶχε τῶν δύο τόνων ἥτοι τῶν ὀξεῖων. καὶ τοῦτο μὲν ἐκπλήξεως ὄν ψιλοῦται. τὸ δὲ ἄ ἄ θαυμαστικὸν δασύνεται, ὡς ἐν Ἐπιγράμμασί φησιν Ἀγαθίας· ἄ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀνεπλάσατο.

[**Αάβ:**]

[**Ααγές:**] ἄθραυστον, ἰσχυρόν.

[**Ααδεῖν:**] ὀχλεῖν, ἀπορεῖν, ἀδικεῖσθαι, ἀσιτεῖν.

[**Αάλιον:**] ἄτακτον, ἀκρατές. [**Αλιον**] δὲ τὸ μάταιον.

[**Ααπτος:**] ἀβλαβής. Ἡρωδιανὸς φησὶ περὶ τοῦ ἄαπτος, ὅτι γίγνεται ἀπὸ τοῦ ἰάπτω τὸ βλάπτω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἰ ἄαπτος, ὃν οὐδεὶς δύναται βλάψαι. ἢ οὐχὶ κατὰ στέρησιν ἐκκληπτέον τὸ α, ἀλλὰ κατ' ἐπίτασιν, ἵν' ἢ ὁ μέγας δυνάμενος βλάπτειν. ὥστε τὸ μὲν πρῶτον δηλοῖ πάθος, τὸ δὲ δεύτερον ἐνέργειαν. λέγεται δὲ καὶ ἄαπτος κατὰ στέρησιν ὁ ἄψαυστος.

[**Ααρών:**] ὄνομα κύριον.

[**Αασάμην:**] ἡμαρτον, ἐσφάλην· ἐβλάβην, οἷον ἄτη περιέπεσον.

[**Αάσαι**] τέσσαρα σημαίνει· κορέσαι, καθυπνῶσαι, βλάψαι, λυπῆσαι.

[Αάσχετος:] ἀκράτητος.

[Αββᾶ:] ὁ πατήρ. οἱ μὲν παλαιοὶ ἐκάλουν πατέρα τὸν θεὸν ἐξ οἰκείας διανοίας, ὡς Μωϋσῆς· θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες· καὶ Μαλαχίας· ὁ θεὸς εἷς ἐγέννησεν ἡμᾶς καὶ πατήρ· οἱ δὲ ἐν χάριτι, ἀπὸ πνευματικῆς ἐνεργείας κινούμενοι. ὥσπερ πνεῦμα σοφίας εἶναι, καθ' ὃ σοφοὶ οἱ ἄσοφοι ἐγένοντο (καὶ δηλοῦται τοῦτο ἀπὸ τῆς διδασκαλίας) καὶ πνεῦμα δυνάμεως εἶναι, καθ' ὃ καὶ ἀσθενεῖς καὶ νεκροὺς ἤγειρον, καὶ πνεῦμα προφητείας, καὶ πνεῦμα γλωσσῶν, οὕτω καὶ πνεῦμα υἰοθεσίας. καὶ ὥσπερ ἴσμεν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας, ἀφ' ὧν ὁ ἔχων αὐτὸ λέγει τὰ μέλλοντα ὑπὸ τῆς χάριτος κινούμενος, οὕτω δὴ καὶ πνεῦμα υἰοθεσίας, ἀφ' οὗ ὁ λαβὼν πατέρα καλεῖ τὸν θεὸν, ὑπὸ πνεύματος κινούμενος. ὁ δὴ βουλόμενος δεῖξαι γνησιώτατον ὄν καὶ τῇ τῶν Ἑβραίων ἐχρήσατο γλώττη. οὐ γὰρ εἶπεν ὁ πατήρ, ἀλλ' ἀββᾶ ὁ πατήρ· ὅπερ τῶν παίδων μάλιστα ἐστὶ τῶν γνησίων πρὸς πατέρα ῥῆμα.

[Αβάκησαν:] ἠγνόησαν, ἠσυνέτησαν.

[Αββακούμ:] πατήρ ἐγέρσεως. τὸ μὲν γὰρ ἀββᾶ σημαίνει πατήρ, τὸ δὲ κούμ ἔγερσις· ὡς καὶ παρὰ τῷ θεῷ εὐαγγελίῳ· ταληθα, κούμ, ἤγουν ἡ παῖς ἐγείρου. ὅθεν δῆλον, ὅτι διὰ τῶν δύο ββ γραπτέον τὸ Ἀββακούμ.

[Αβάλε:] εἶθε ἀβάλε.

[Αβαλεν:] ἀντὶ τοῦ ἔβαλεν.

[Αβάντειος:] ὁ τοῦ Ἀβαντος. καὶ **[Αβαντιάδης]**

[Αβαξι:] τοῖς παρ' ἡμῖν λεγομένοις ἀβακίοις. ὁ Λογοθέτης ἐν τῷ τῆς ἀγίας Θέκλης μαρτυρίῳ· Τρύφαινα δὲ πάθει ληφθεῖσα νεκροῖς ὁμοία πρὸς τοῖς ἄβαξιν ὠρᾶτο κειμένη. οὕτω φησίν.

[Αβαπτος:] ἀστομώτατος. καὶ **[Αβαπτότατος:]**

[Αβαρις:] Σκύθης, Σεύθου υἱός. συνεγράψατο δὲ χρησμούς τοὺς καλουμένους Σκυθινούς καὶ Γάμον Ἑβρου τοῦ ποταμοῦ καὶ Καθαρμοὺς καὶ Θεογονίαν καταλογάδην καὶ Ἀπόλλωνος ἄφιξιν εἰς Ὑπερβορέους ἐμμέτρως. ἦκε δὲ ἐκ Σκυθῶν εἰς Ἑλλάδα. τούτου ὁ μυθολογούμενος ὁἷστος, τοῦ πετομένου ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῶν Ὑπερβορέων Σκυθῶν· ἐδόθη δὲ αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος. τούτου καὶ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον Ἐπιταφίῳ μνήμην πεποιήται. φασὶ δὲ ὅτι λοιμοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην γεγονότος ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων μαντευομένοις Ἑλλησι καὶ βαρβάροις τὸν Ἀθηναίων δῆμον ὑπὲρ πάντων εὐχὰς ποιήσασθαι. πρεσβευομένων δὲ πολλῶν ἔθνων πρὸς αὐτοὺς, καὶ Ἀβαριν ἐξ Ὑπερβορέων πρεσβευτὴν ἀφικέσθαι λέγουσι κατὰ τὴν γ' Ὀλυμπιάδα. ὅτι τοὺς Ἀβάρις οἱ Βούλγαροι κατὰ κράτος ἄρδην ἠφάνισαν. ὅτι οἱ Ἀβάρις οὗτοι ἐξήλασαν Σαβίνωρας, μετανάσται γενόμενοι ὑπὸ ἔθνων οἰκούντων μὲν τὴν παρωκεαντίν ἀκτὴν, τὴν δὲ χώραν ἀπολιπόντων διὰ τὸ ἐξ ἀναχύσεως τοῦ Ὠκεανοῦ ὀμιχλῶδες γινόμενον, καὶ γρυπῶν δὲ πληθος ἀναφανέν· ὅπερ ἦν λόγος μὴ πρότερον παύσασθαι πρὶν ἢ βορὰν ποιῆσαι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. διὸ δὴ ὑπὸ τῶνδε ἐλαυνόμενοι τῶν δεινῶν τοῖς πλησιοχώροις ἐνέβαλλον· καὶ τῶν ἐπιόντων δυνατωτέρων ὄντων οἱ τὴν ἔφοδον ὑφιστάμενοι μετανίσταντο, ὥσπερ καὶ οἱ Σαράγουροι ἐλαθέντες πρὸς τοῖς Ἀκατίροις Οὐννοῖς ἐγένοντο. κλίνεται δὲ Ἀβαρις, Ἀβάριδος, τοὺς Ἀβάριδας, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν Ἀβάρις. ζήτει περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Βούλγαροι.

[Αβαρνίς:] ὄνομα πόλεως.

[Αβας:] σοφιστής, ἱστορικὰ ὑπομνήματα καὶ Τέχνην ῥητορικὴν καταλιπών.

[Ἀβασάνιστος:] ἀγύμναστος ἢ ἀνεξέταστος, ἀδοκίμαστος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζουσι τὸ χρυσίον. ἐχρήσατο δὲ Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας τῷ ἀβασάνιστος ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὁδύνης.

[Ἀβάσκανος:] ἀψευδής, ἀνεπίφθοнос. ὁ δὲ μάρτυς ἀβάσκανος γίνεται πρὸς Καίσαρα τῶν Ἀντιπάτρου κατορθωμάτων.

[Ἀβατον:] ἱερὸν, ἀπρόσιτον, ἔρημον· καὶ ὁδὸς ἄβατος, ἢ ἀπόρευτος.

[Ἀβαθανῆ:] λέξις Ἑβραϊκή.

[Ἀβδέλुकτα:] τὰ μὴ μιαίνοντα, ἃ οὐκ ἂν τις βδελυχθεῖη καὶ δυσχεράνειε. τραγικωτέρα δὲ ἡ λέξις. Αἰσχύλος Μυρμιδόσι· καὶ μὴν, φιλῶ γὰρ, ἀβδέλुकτ' ἐμοὶ τάδε.

[Ἀβδηρα:] ἡ θάλασσα, καὶ ὄνομα πόλεως καὶ **[Ἀβδηρίτης]** ὁ πολίτης. καὶ Φάληρα καὶ Κύθηρα. Γάδειρα δὲ καὶ Στάγειρα καὶ Τόπειρα καὶ Δόβειρα.

[Ἀβδιού:] ὄνομα κύριον.

[Ἀβέβαιος:] ὁ ἀσταθής καὶ εὐμετάτρεπτος.

[Ἀβέβηλα:] τὰ μὴ βάσιμα χωρία, ἱερὰ δὲ καὶ ὅσια. βέβηλα γὰρ ἐλέγετο τὰ μὴ ὅσια μηδὲ ἱερὰ, παντὶ δὲ βάσιμα. καὶ **[Βέβηλοι,]** οἱ μὴ κεκοινωνηκότες ἱερῶν. καὶ **[Λόγοι ἀβέβηλοι,]** οἱ ἀπόρρητοι. καὶ **[Ἀβέβηλος,]** ὁ καθαρός.

[Ἀβελ:] υἱὸς Ἀδάμ. οὗτος παρθένος καὶ δίκαιος ὑπῆρχε καὶ ποιμὴν προβάτων· ἐξ ὧν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ προσαγαγὼν καὶ δεχθεὶς ἀναιρεῖται, φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κάϊν. ὁ Κάϊν δὲ γεωργὸς τυγχάνων καὶ μετὰ τὴν δίκην χειρόνως βιώσας στένων καὶ τρέμων ἦν. ὁ γὰρ Ἀβελ τὰ πρωτότοκα τῷ θεῷ καθιερῶν φιλόθεον μᾶλλον ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν συνίστη, ὅθεν καὶ διὰ τῆς ἀγαθῆς αὐτοῦ προαιρέσεως ἀπεδέχθη. ὁ δὲ Κάϊν δυσσεβῶς ἑαυτῷ ἀπονέμων τὰ πρωτογεννήματα, θεῷ δὲ τὰ δευτέρα, εἰκότως καὶ ἀπεβλήθη. φησὶ γάρ· καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, προσήνεγκε Κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς. ὥστε διὰ τοῦτο Κάϊν ἐλέγχεται, ὅτι μὴ τὰ ἀκροθίνια γεννήματα προσήνεγκε τῷ θεῷ, ἀλλὰ τὰ μεθ' ἡμέρας καὶ δευτέρα.

[Ἀβελτεροκόκκυξ:] ὁ κενὸς καὶ ἀβέλτερος.

[Ἀβέλτερος:] ἀνόητος, ἀσύνητος. βέλτερος γὰρ ὁ φρόνιμος. οὐ μὰ Δί' οὐχ ὁ πλεονέκτης καὶ ἀγνώμων, ἀλλ' ὁ ἀνόητος καὶ εὐήθης μετὰ χαυνότητος. Μένανδρος Περιπνίξις· ὅστις παραλαβὼν δεσπότην ἀπράγμονα καὶ κοῦφον ἐξαπατᾷ θεράπων, οὐκ οἶδ' ὅ τι οὗτος μέγα λειδὼν ἐστὶ διαπεπραγμένος, ἐπαβελτερώσας τὸν ποτε ἀβέλτερον. λέγουσι δὲ καὶ ἀβελτήριον τὴν ἀβελτηρίαν. Ἀλεξανδρίδης Ἑλένη· ἄγκυρα, λέμβος, σκεῦος ὃ τι βούλει λέγε. ὃ Ἡράκλειος ἀβελτηρίου τεμενικοῦ. ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰπεῖν τὸ μέγεθος δύναιτό τις. καὶ **[Ἀβελτηρία,]** ἡ ἀφροσύνη. ἢ ἀνοησία. Μένανδρος· εἰς τοῦτο δὲ ἀβελτηρίας ἤλασεν αὐτοῖς ὁ νοῦς, ὥστε θάτερον μέρος τὴν κατὰ θατέρου μᾶλλον ἢ τὴν κατὰ τῶν πολεμίων εὐχεσθαι νίκην.

[Ἀβελτερώτατοι·] Ἀριστοφάνης· τέως δ' ἀβελτερώτατοι κεχηνότες Μαμμάκυθοι Μελιτίδαι κάθηνται.

[Ἀβέρβηλος:] ὁ ἀκατάστατος. λέγεται δὲ καὶ **[Ἀβύρβηλον,]** ἀναίσχυντον, ἀπεχθές.

[Ἀβεσαλώμ:] ὄνομα κύριον. ὃς τοῦ ἰδίου πατρὸς Δαβὶδ κατεξανέστη καὶ ἀνηρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.

[Ἀβειρών:] ὄνομα κύριον.

[Ἀβηρωθαῖος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀβής:] ὁ ἀσύνητος.

[Ἀβιά·] ὄνομα κύριον.

[Ἀβιαδηνός:] ἀπὸ πόλεως Ἀβιαδηνῆς.

[Ἀβιάθαρ:] ὄνομα κύριον.

[Ἀβίας·] υἱὸς Ῥοβοὰμ, τοῦ υἱοῦ Σολομῶντος, ὃς ἐπολέμησεν Ἱεροβοὰμ τῷ δούλῳ Σολομῶντος καὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀνεῖλεν ἄνδρας δυνατοὺς ,αφ'.

[Ἀβίγας:] ποταμός.

[Ἀβιέζερ:] ὄνομα κύριον.

[Ἀβιμέλεχ·] ὄνομα κύριον. υἱὸς Γεδεὼν. οὗτος ἐπάταξε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐλευθέρων ἄνδρας ἑβδομήκοντα ἐπὶ λίθον ἓνα, ἐξ ὧν οὐκ ἀπελείφθη πλην Ἰωάθαμ τοῦ νεωτέρου διαδράντος. ὃς καὶ παραπορευομένου τοῦ Ἀβιμέλεχ μετὰ τοῦ λαοῦ ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, καὶ ἐπάρας τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἔφη πρὸς αὐτοὺς παραβολὴν τοιαύτην. ἀκούσατέ μου, ἄνδρες Σικίμων, καὶ ἀκούσει ὑμῶν ὁ θεός. πορευόμενα ἐπορεύθησαν τὰ ξύλα τοῦ χρίσαι βασιλέα ἐφ' ἑαυτῶν. καὶ εἶπαν τῇ ἐλαίᾳ· βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία· ἀφεῖσα τὴν πύότητά μου, ἣν ἐδόξασεν ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς καὶ οἱ ἄνθρωποι, πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων; καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῇ συκῇ· δεῦρο, βασίλευσον ἐφ' ἡμᾶς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συκὴ· ἀφεῖσα τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὸ γέννημά μου τὸ ἀγαθὸν πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων; καὶ εἶπον τὰ ξύλα πρὸς τὴν ἄμπελον· δεῦρο, βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος· ἀφεῖσα τὸν οἶνόν μου καὶ τὴν εὐφροσύνην τῶν ἀνθρώπων πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων; καὶ εἶπον πάντα τὰ ξύλα τῇ ῥάμνῳ· δεῦρο, σὺ βασίλευσον ἐφ' ἡμᾶς. καὶ εἶπεν ἡ ῥάμνος πρὸς τὰ ξύλα· εἰ ἐν ἀληθείᾳ χρίετε με ὑμεῖς τοῦ βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς, δεῦτε, ὑποστῆτε ἐν τῇ σκιᾷ μου, καὶ εἰ μὴ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ καταφάγη τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ὁσιότητι ἐποιήσατε μετὰ τοῦ πατρός μου καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσατε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν τῆς παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Σικίμων, εὐφρανθεῖτε ἐν αὐτῷ, καὶ εὐφρανθεῖτε καὶ γε αὐτὸς ἐν ὑμῖν· εἰ δὲ μὴ, ἐξέλθοι πῦρ ἐξ Ἀβιμέλεχ καὶ καταφάγοι τοὺς ἄρχοντας ὑμῶν καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν· καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἐκ τῶν ἀνδρῶν Σικίμων καὶ καταφάγοι τὸν Ἀβιμέλεχ. καὶ ἀπέδρα Ἰωάθαμ ἀπὸ προσώπου Ἀβιμέλεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ ἤρξεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἔτη τρία. καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀνὰ μέσον Ἀβιμέλεχ καὶ ἀνὰ μέσον ἀνδρῶν Σικίμων. καὶ ἠθέτησαν οἱ ἄνδρες Σικίμων ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ τοῦ ἐπαγαγεῖν ἀδικίαν καὶ τὸ αἷμα τῶν ο' υἱῶν Γεδεὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ. καὶ γὰρ ἀπελθὼν πολεμῆσαι πύργον καὶ προσεγγίσας τῇ θύρᾳ τοῦ πύργου ἐμπρῆσαι αὐτήν, ἔρριψε γυνὴ κλάσμα μύλου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ συνέτριψε τὸ κράνιον αὐτοῦ. καὶ ἐπιβοήσας ταχὺ εἶπε πρὸς τὸν αἵροντα αὐτοῦ τὰ σκεύη· σπάσον τὴν ῥομφαίαν σου καὶ θανάτωσόν με, μὴ ποτε εἴπωσιν· γυνὴ αὐτὸν ἀπέκτεινε. καὶ κεντῆσαν αὐτὸν τὸ παιδάριον ἀνέιλε. καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονηρίαν Ἀβιμέλεχ, ἣν ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτείνας τοὺς ο' ἀδελφοὺς αὐτοῦ. καὶ πᾶσαν τὴν πονηρίαν ἀνδρῶν Σικίμων ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν κατὰ τὸν λόγον καὶ τὴν παροιμίαν Ἰωάθαμ.

[Ἀβιννα:] ὄνομα πόλεως.

[Ἀβιος·] Ἀντιφῶν τὸν ἄβιον ἐπὶ τοῦ πολὺν τὸν βίον τάττει κεκτημένου. ὥσπερ καὶ Ὅμηρος τὸ ἄξυλον ἀντὶ τοῦ πολύξυλον.

[Ἀβιούδ:] ὄνομα κύριον.

[Ἀβίωτον:] κακὸν ἀηδές, ὀδυνηρόν. ὁ δὲ ἀβιώτως εἶχεν, εἰ μὴ κρατήσοι τῆς πόλεως. καὶ

[Ἀβίωτος:] ὁ μὴ ζῶν.

[Ἀβίωτος:] ὁ πολυβίωτος, μακροβίωτος, βιωτικός· πλὴν τοῦ βίωτος, βιοτὴ καὶ βιοτεύω ῥῆμα.

[Ἀβισάκ:] ὄνομα κύριον.

[Ἀβίσαρος:] ὄνομα τόπου.

[Ἀβιτος:] ὄνομα κύριον. Ἀβιτος τὴν ἀσκητικὴν καλύβην ἐπήξατο.

[Ἀβλεμέως:] ἀφροντίστως.

[Ἀβλεπτήματι:] ἁμαρτήματι. ὁ δὲ φέρων ἐκαρτέρει τὰ τῶν ιδιωτῶν ἀβλεπτήματα, τὰ δὲ τῶν λογικωτέρων αὐτὸν ἡνία. καὶ **[Ἀβλεπτοῦντες.]** οἱ δὲ ἀβλεπτοῦντες καὶ αἰδοῦμενοι ἀντοφθαλμεῖν πρὸς τὸν Φίλιππον ἐβοήθουν.

[Ἀβληρος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀβλῆτα:] βέλη, τὰ μὴ πεμφθέντα εἰς τρῶσιν. καὶ ἀβλῆτα ὁῖστον, τὸν κακόβλητον ἢ τὸν μήπω βεβλημένον. κλίνεται δὲ ἀβλής, ἀβλήτος.

[Ἀβληχρήν:] ἀσθενῆ. βληχρὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν. Αἰλιανός· κατέστρεψεν οὖν τὸν βίον πράως τε καὶ σὺν γαλήνῃ καὶ ἀβληχρῷ θανάτῳ, ὅνπερ οὖν ἐπαινεῖν καὶ Ὅμηρος δοκεῖ μοι.

[Ἀβολήτωρ] καὶ **[Ἀβολις, ἢ Ἀβολος,]** ὄνος ὁ μηδέπω βεβληκὼς ὀδόντας, ἐξ οὗ γνωρίζεται ἡ ἡλικία τοῦ ζώου. ἐκ δὲ τούτου ὁ νέος οὐδέπω γνώμονα ἔχων. γνώμονα δὲ ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὀδόντα, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον· τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρυκτότα ἔλεγον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τετραπόδων. καὶ ἀπογνώμονας τοὺς ἀπογεγηρακότας, οἷς ἐλελοίπει τὸ γνῶρισμα. καὶ **[Ἀβόλους πώλους,]** τοὺς μηδέπω βεβληκότας ὀδόντας.

[Ἀβουλεῖ:] ἀβούλως, ἀφρόνως, ἀμαθῶς. ὁ δὲ οὐ σφόδρα στοχαζόμενος τῆς τοῦ βασιλέως γνώμης ἀβουλότατα διεπράξατο.

[Ἀβουλεῖν:] μὴ βούλεσθαι, ἢ μὴ βουλεύεσθαι. Πλάτων.

[Ἀβούλητον κακόν:] ἀθέλητον, ὃ οὐ θέλει τις. καὶ **[Ἀβούλητος,]** ὁ μὴ βουλόμενος, **[Ἀβούλιτος]** δὲ ὄνομα κύριον, διὰ τοῦ ι.

[Ἀβουλία:] ἀπαιδευσία, ἄνοια. καὶ μωρία.

[Ἀβούλως:] ἀφρόνως, ἀμαθῶς. στίχος· κακῶς, ἀβούλως, ἀφρόνως, ἄνευ λόγου.

[Ἀβωνοτειχίτης:] ὄνομα κύριον.

[Ἀβωρα:] ὄνομα τόπου.

[Ἀβωριγῆνες:] ἔθνος. Ἀβωριγῖνοι δέ.

[Ἀβρα:] οὔτε ἀπλῶς θεράπαινα οὔτε ἡ εὐμορφος θεράπαινα λέγεται, ἀλλ' οἰκότριψ γυναικὸς κόρη καὶ ἔντιμος, εἴτε οἰκογενὴς εἴτε μή. Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ· μήτηρ τέθνηκε ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν

δυσὶν ταύταιν. τρέφει δὲ παλλακὴ τις τοῦ πατρὸς αὐτὰς, ἄβρα τῆς μητρὸς αὐτῶν γενομένη.
Σικυνώϊ· καὶ ἄβραν γὰρ ἀντωνούμενος ἐρωμένην, ταύτη μὲν οὐ παρέδωκ' ἔχειν, τρέφειν δὲ χωρὶς,
ὡς ἐλευθέρᾳ πρέπει. Ἀπίστῳ· ὥμην εἰ τὸ χρυσίον λάβοι ὁ γέρων, θεράπαινεν εὐθὺς ἡγορασμένην
ἄβραν ἔσσεσθαι. Ἰάμβλιχος· ἐπεὶ δὲ τοῦτο χαλεπὸν ἦν καὶ σπάνιον τι τὸ τῆς οἰκουροῦ φυλαττοῦσης
καὶ ἄβρας τινὸς ἄλλης συμπαρούσης, ἀναπείθει τὴν κόρην λαθοῦσαν τοὺς γονεῖς ἀποδρᾶναι.

[Ἀβραάμ·] ὁ πρῶτος ἐν πατριάρχαις· εἰς ὃν ἀπεσεμνύνετο δῆμος ὁ τῶν Ἑβραίων τὸ πρότερον, πρὶν
ἢ θεοῦ ἀποσκιρτῆσαι καὶ γενέσθαι τούτου ἀλλότριοι καὶ τὸ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ αὐτοῦ αἷμα ἐφ'
ἐαυτοὺς ἐπισπάσασθαι. οὗτος ἐκ μὲν τῆς Χαλδαίων γῆς ὑπῆρχεν ὁρμώμενος, τῶν περὶ τὰ μετέωρα
καὶ τοὺς ἀστέρας τὸν βίον ὅλον καταναλίσκοντων. ἀσκηθεὶς οὖν κατὰ τὸν πάτριον νόμον τὰς τῶν
ἐπουρανίων ἀστέρων κινήσεις καὶ στοχασάμενος ὡς οὐκ ἐν τούτοις ἴσταται τὸ μεγαλουργὸν τῆς
φαινομένης ταυτησὶ κτίσεως, ἀλλ' ἔχει τινὰ τὸν δημιουργὸν τὸν καὶ κινοῦντα καὶ διευθύνοντα τὴν
ἐναρμόνιον τῶν ἀστέρων πορείαν καὶ τοῦ κόσμου παντὸς τὴν κατάστασιν, καὶ διὰ τοῦ μεγέθους καὶ
τῆς καλλονῆς τῶν κτισμάτων τὸν γενεσιουργὸν αὐτῶν, ὡς ἐνῆν, θεωρήσας οὐκ ἔστη μέχρι τούτων,
οὐδὲ τὴν ἔφεσιν εἰς ταῦτα κατεδαπάνησεν, ἀλλὰ τῶν οὐρανίων ἀψίδων ὑπεραρθεὶς καὶ πᾶσαν
διαβάς τὴν νοητὴν τε καὶ ὑπερκόσμιον σύμπληξιν οὐκ ἀπέστη τοῦ ζητουμένου, ἕως οὗ ὁ ποθούμενος
ἐαυτὸν αὐτῷ ἐφανέρωσε τύποις τε καὶ μορφώμασιν, οἷς ἐαυτὸν ἐμφανίζει ὁ ἀφανὴς καὶ ἀόρατος.
καὶ μετανάστην αὐτὸν ἐκ τῆς πατρίδος λαβὼν ἐπὶ τὴν Χανανίτιν κατέστησε, τὸν ἐνενηκοστὸν πού
καὶ ἔνατον ἤδη χρόνον παρέλκοντα· καὶ ἄπαιδα μέχρι τότε τυγχάνοντα γεννήτορα τοῦ θαυμασίου
καὶ μάκαρος κατέστησεν Ἰσαὰκ, ἵν' ἔχοι μονογενῆ υἱὸν καὶ πρωτότοκον, τοῦ μονογενοῦς καὶ
πρωτοτόκου μυστικὴν εἰκόνα προδιαγράφοντα· τοῦτο γέρας αὐτῷ κατ' ἐξαίρετον χαρισάμενος, τὸ
δοῦλον καὶ φίλον καὶ πατέρα χρηματίσαι τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ κατὰ σάρκα, τοῦ τὸν κόσμον ὅλον
δημιουργήσαντος. οὗτος εὔρε μὲν ἱερὰ γράμματα καὶ γλῶσσαν ἐμὴ χανήσατο, ἥς Ἑβραίων παῖδες
ἐν ἐπιστήμῃ ἐτύγχανον, ὡς ὄντες τούτου μαθηταὶ καὶ ἀπόγονοι. ἐκ τούτου καὶ τὰ Ἑλλήνων
γράμματα τὰς ἀφορμὰς ἔλαβον, κἂν ἄλλως καὶ ἄλλως ἐαυτοὺς διαπαίζοντες ἀναγράφωσιν
Ἑλληνες. καὶ τούτου μαρτύριον ἢ τοῦ Ἄλφα φωνὴ τοῦ πρώτου στοιχείου καὶ ἄρχοντος, ἀπὸ τοῦ
Ἄλεφ Ἑβραίου λαβόντος τὴν ἐπίκλησιν τοῦ μακαρίου καὶ πρώτου καὶ ἀθανάτου ὀνόματος. ἐκ
τούτου καὶ τὰ ὀνείρων βιβλία ἐσφετερίσαντο Ἑλληνες. καὶ μάρτυς Ἰωσήφ ὁ πανθαύμαστος ὁ
τούτου ἀπόγονος, ὁ τοῦ Φαραὼ τὰ ἐνύπνια ὡς ἔμελλον ἀποβήσεσθαι διηγούμενος. τοῦτό μοι καὶ
Φίλων, ἐξ Ἑβραίων φιλόσοφος, ἐν τῷ τοῦ Πολιτικοῦ βίῳ συνεπιμαρτυρήσεται, Φίλων, περὶ οὗ
ἐρρήθη, Φίλων πλατωνίζει, καὶ Πλάτων φιλωνίζει. ὅτι ἤρξατο ἡ εἰδωλολατρεία ἀπὸ Σερούχ ἕως
τῶν χρόνων Θάρρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. ὃς Ἀβραάμ ὑπάρχων ἐτῶν ιδ' καὶ θεογνωσίας ἀξιώθει
ἐνουθέτει τὸν πατέρα αὐτοῦ, λέγων· τί πλανᾷς τοὺς ἀνθρώπους διὰ κέρδος ἐπιζήμιον (τουτέστι τὰ
εἰδωλα); οὐκ ἔστιν ἄλλος θεὸς εἰ μὴ ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὁ καὶ πάντα τὸν κόσμον δημιουργήσας.
ὁρῶν γὰρ τοὺς ἀνθρώπους κτισματολατροῦντας διήρχετο διαπονούμενος καὶ τὸν ὄντως ὄντα θεὸν
ἐκζητῶν ἐκ φιλοθέου καρδίας. ὁρῶν δὲ τὸν οὐρανὸν ποτὲ μὲν λαμπρὸν, ποτὲ δὲ σκοτεινὸν, ἔλεγεν
ἐν ἑαυτῷ· οὐκ ἔστιν οὗτος θεός. ὁμοίως καὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, τὸν μὲν ἀποκρυπτόμενον
καὶ ἀμαυρούμενον, τὴν δὲ φθίνουσαν καὶ ἀπολήγουσαν, ἔφησεν· οὐδ' οὗτοί εἰσι θεοί. καὶ μέντοι καὶ
τὴν τῶν ἀστέρων κίνησιν, ἐκ τοῦ πατρὸς γὰρ ἐπαιδεύετο τὴν ἀστρονομίαν, καὶ ἀπορῶν
ἐδυσχέραιεν. ὦφθη δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς καὶ λέγει αὐτῷ· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας
σου. καὶ λαβὼν τὰ εἰδωλα τοῦ πατρὸς καὶ τὰ μὲν κλάσας τὰ δὲ ἐμπυρίσας ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ
πατρὸς ἐκ γῆς Χαλδαίων· καὶ ἐλθόντος εἰς Χαρρὰν, ἐτελεύτησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν
ἐκεῖθεν ἐν λόγῳ Κυρίου ἦλθε σὺν τῇ γυναικὶ Σάρρα καὶ τῷ ἀνεψιῷ Λῶτ μετὰ πάσης αὐτῶν τῆς
ἀποσκευῆς εἰς τὴν ὀφειλομένην γῆν Χαναὰν, ἣν οἱ Χανα ναῖοι τυραννικῶς ἀφελόμενοι ᾤκησαν.

λιμοῦ δὲ γενομένου καταλιπὼν τὴν Χαναναίων γῆν εἰς Αἴγυπτον ἀπῆει, οὗ τὴν γυναῖκα Σάρραν Ἀβιμέλεχ ἥρπασεν ὁ βασιλεὺς. τοῦτον ὁ θεὸς ἐκδειματώσας καὶ πάρεσιν τῶν μελῶν ἐπάξας, ἀπόδος, ἔφη, τὴν γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτι προφήτης ἐστὶ καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ καὶ ζήσεις. εἰ δὲ μὴ ἀποδῶς, γνῶθι ὅτι ἀποθανῇ σὺ καὶ τὰ σὰ πάντα. καὶ οὕτως ἀπολαβὼν τὴν γυναῖκα ἀμίαντον καὶ προσευξάμενος ἰαθῆναι ἐποίησε τῆς παρέσεως Ἀβιμέλεχ καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἔκτοτε τιμῶν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς καὶ προσέχων τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις, διδάσκαλος εὐσεβείας καὶ πολυπειρίας Αἰγυπτίοις ἐγένετο. ὁ αὐτὸς Ἄβραμ ὑποστρέφων ἐκ τοῦ πολέμου τῆς εὐλογίας τοῦ Μελχισεδέκ κατηξίωται, τοῦ βασιλέως Σαλήμ, ὃς ἐξήνεγκεν αὐτῷ ἄρτους καὶ οἶνον. ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἄβραμ δεκάτην ἀπὸ πάντων. ἦν δὲ ὁ Μελχισεδέκ ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, ἀφωμοιωμένος τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ. τῷ δὲ Ἄβραμ ἀτεκνίαν ὀλοφυρομένῳ καθ' ὕπνου ἐπιδείξας ὁ θεὸς τοὺς ἀστέρας κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν ἔσεσθαι οἱ τὸ σπέρμα προεδήλου. ὁ δὲ ἐπίστευσε τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. ἡ δὲ Σάρρα στεῖρα οὔσα συνεχώρησεν Ἄβραμ ἀπὸ τῆς παιδίσκης παιδοποιήσασθαι· καὶ ἴσχει τὸν Ἰσμαήλ. ἐνενήκοντα δὲ καὶ ἐννέα ἐτῶν ὄντι τῷ Ἄβραμ ἐπιφανεῖς ὁ θεὸς Ἀβραὰμ μετωνόμασεν· Ἄβραμ γὰρ πρῶην ὠνομάζετο· ὁμοίως καὶ τὴν Σάραν Σάρραν, προσθεὶς καὶ ἕτερον ρ. καὶ περιέτεμε τὸν Ἰσμαήλ καὶ πάντας τοὺς ἐξ αὐτοῦ. Κύριος δὲ τῷ Ἀβραὰμ ἐπιξενωθείς ἐπηγγείλατο τέξεσθαι Σάρραν αὐτῷ παῖδα. ἡ δὲ ἐμειδίασε, καὶ Ἰσαὰκ τὸ γεννηθὲν προσηγορεύθη, φερωνύμως τῷ μεθ' ἡδονῆς γέλῳτι κατὰ τὴν Ἑβραϊδα διάλεκτον. καὶ **[Ἀβραμιαῖος:]** ὁ ἀπόγονος Ἀβραὰμ, ἡ γιγαντιαῖος, ἱεροπρεπής.

[Ἀβρὰ βαίνων:] θρυπτόμενος, βλακευόμενος. ἐκεῖνος ὄντως ἀβρὰ βαίνων ἐδόκει ἔχων τὰς ὀφρῦς υπερηρμένας ἄνω.

[Ἀβέλτερος νοῦς, χαῦνος, εὐήθης, νέος. Ἀβρανῖτις:] χώρα.

[Ἀβραῖς:] ἀπαλαῖς, τρυφεραῖς. Αἰλιανός· ἐπὶ κλίναις μάλα ἀβραῖς καὶ στρωμαῖς ὕφει τινὶ υπερηφάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιθέντας.

[Ἀβρέας:] ὄνομα κύριον.

[Ἀβρεττηνὴ:] χώρα, ἡ λεγομένη Μυσία.

[Ἀβρηλία:] χώρα. καὶ **[Ἀβρηλιανός]** καὶ **[Ἀβρήλιος]** ὀνόματα κύρια.

[Ἀβρικέστερον:] τὸ ἀληθέστερον.

[Ἀβρικτον:] τὸ δύσκωφον. ἦτοι τὸ ἐκ μέρους ἀκοῦον.

[Ἀβρίζαι:] τὸ ἀπὸ βορᾶς νυστάζει ἢ κοιμηθῆναι.

[Ἀβριόρηξ:] ὄνομα κύριον.

[Ἀβρογάστης:] Φράγγος, ὃς κατὰ ἀλκὴν σώματος καὶ θυμοῦ τραχύτητα φλογοειδὴς ἦν, δευτεραγωνιστὴς τυγχάνων Βαύδωνος. ἄλλως τε ἦν καὶ πρὸς σωφροσύνην πεπηγὼς τε καὶ διηρθρωμένος καὶ πρὸς χρήματα πόλεμον πολεμῶν ἄσπονδον. διέφερε γοῦν τῶν εὐτελῶν στρατιωτῶν ὅσον γε εἰς πλοῦτον οὐδέν. καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκει τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ χρήσιμος, ὃς γε πρὸς τὸν Οὐαλεντινιανοῦ τρόπον ἀρρενωπὸν ὄντα καὶ δίκαιον, καὶ τὸ παρ' ἑαυτοῦ βάρος ἐπετίθει, καθάπερ ὀρθὸν καὶ ἀστραβὴ τὸν κἀνονα τοῖς βασιλείοις, πρὸς τὸ μηδὲν τῶν περὶ τὴν αὐλήν παραβλάπτεσθαι ἢ ἀμαρτάνεσθαι.

[Ἀβροδιαίτη:] τρυφερᾷ ζωῇ καὶ ἀπαλῇ. καὶ **[Ἀβροδιαίτος:]** τρυφητής, τρυφερόβιος. τοῖς δὲ Ῥωμαίοις οὐκ ἐς τὸ ἀβροδιαίτον ὁ βίος· ἄλλως δὲ ὡς φιλοπόλεμοί τε εἰσι καὶ φερέποναι. σημαίνει δὲ καὶ τὸν πλουσίως ζῶντα. καὶ **[Ἀβρότητι:]** τρυφερότητι, ἀπαλότητι.

[Ἀβροκόμας:] οὗτος σατράπης ἦν Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως.

[Ἀβρόμιος:] χωρὶς οἴνου. ἦν ὁλοοῦ διὰ κῦμα φύγω πυρὸς, εἰς ἑκατόν σοι ἡελίους δροσερᾶν πίομαι ἐκ λιβάδων, ἀβρόμιος καὶ ἄοινος. ἐν Ἐπιγράμμασιν.

[Ἀβρομος:] ὁ θορυβώδης.

[Ἀβρόν:] παρὰ Ἡροδότῳ καλὸν, αὐθαδὲς, σεμνὸν, τρυφερόν.

[Ἀβρός:] λαμπρὸς, τρυφερὸς, ἀπαλός. ἐν Ἐπιγράμμασιν· ἀβρόν ἐπιτρύζων κιθάρας ὑπὲρ ἔζετο τέττιξ. ὅμως δὲ ὁ τρυφερὸς ἐκεῖνος καὶ ἀβρός καὶ ὑπὸ μαλακίας τοῦ σώματος κατεαγὼς καὶ λευγισμένος καὶ τὰς τε κόμας ἀναδούμενος, ὥσπερ αἱ τῶν ἐταιρίδων ἀσελγέστεραι, καὶ ἀβροσταγὲς ἔχων αἰετὸν τὸ μέτωπον καὶ τοὺς βοστρύχους, λαβὼν χρυσίον ἐκ τῶν κοινῶν συμφορῶν, ὅσον ἱκανὸν ἦν ἐμπλῆσαι καὶ τὸν ἐκ τοῦ μύθου Μίδα, εἰσέρρει πρὸς τὸν βασιλέα.

[Ἀβρός λειμὼν καὶ νοτερὸς καὶ εὐθαλής.] πάντας δὲ ὡς ἀβρότατά τε καὶ ἅμα ἐς ἑκπληξιν κατὰ πλοῦτον, τῷ γε δὴ πλοῦτον θαυμάζοντι, ἐσταλμένους.

[Ἀβροσύνη:] φαιδρότης.

[Ἀβροτάζω:] ἀμαρτάνω.

[Ἀβρότερον·] ἀλλ' ἀβρότερον αὐτῶν εἶχον καὶ Συβάριδος μεστοὶ ἦσαν.

[Ἀβρότη:] ἡ νύξ. παρὰ τὸ ἐστερηθῆναι βροτῶν.

[Ἀβροτήμων:] ἀμαρτωλός.

[Ἀβροτον:] ἄψυχον, ἀναίσθητον.

[Ἀβρότονον:] εἶδος βοτάνης.

[Ἀβροχίτων:] τρυφερὰ φορῶν.

[Ἀβρων·] Φρύξ ἡ Ῥόδιος, γραμματικὸς, μαθητὴς Τρύφωνος, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ, γεγονὼς δὲ ἐκ δούλων, ὧς φησιν Ἑρμιππος.

[Ἀβρωνος βίος:] ἐπὶ τῶν πολυτελῶν· Ἀβρων γὰρ παρ' Ἀργείοις ἐγένετο πλούσιος. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀβροῦ. καὶ **[Ἀβρώνειος. Ἀβρόνεται:]** κοσμεῖται, θρύπτεται, καυχᾶται.

[Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα:] ὅταν ἀκαίρως τινὸς ἐπιφανέντος ἀηδία τις ᾗ, εἰώθαμεν λέγειν Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα. διὰ τὸ τοὺς Ἀβυδηνούς, ὅταν τινὰ τῶν πολιτῶν ἢ ξένων ἐστιῶσι, μετὰ τὸ μύρον καὶ τοὺς στεφάνους τὰ παιδιά περιφέρειν φιληθησόμενα. τῶν τε τιθηνῶν θορυβουσῶν τῶν τε παιδίων κεκραγόντων ἐνοχλεῖσθαι τοὺς παρόντας. ἀφ' οὗ εἴθισται λέγειν τὸ προκείμενον.

[Ἀβυδος:] πόλις. ἐπὶ συκοφάντου τάττεται ἡ λέξις, διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς Ἀβυδηνούς. καὶ ἐπίρρημα, **[Ἀβυδόθι,]** ἐν Ἀβύδῳ. καὶ **[Ἀβυδον φλυαρίαν,]** τὴν πολλήν. καὶ **[Ἀβυδηνός,]** ὁ ἀπὸ Ἀβύδου.

[Ἀβύρβηλον:] ἀναίσχυντον, ἀπεχθές. καὶ **[Ἀβύρβηλος,]** ὁ πολὺς, ὁ μέγας ἢ ὁ κατακορής. λέγεται δὲ **[Ἀβέρβηλος]** καὶ ὁ ἀκατάστατος. ὥς καὶ πρὸ ὀλίγων γέγραπται.

[Ἀβυρτάκη:] ὑπότριμμα βαρβαρικόν, κατασκευαζόμενον διὰ πράσων καὶ καρδάμων καὶ ρόας κόκκων καὶ ἐτέρων τοιούτων, δριμύ δηλονότι. Θεόπομπος Θησεῖ· ἤξει δὲ Μήδων γαῖαν, ἔνθα καρδάμων πλείστων ποιεῖται καὶ πράσων ἀβυρτάκη. ἔστι καὶ ἐν Κεκρυφάλῳ Μενάνδρου τοῦνομα.

[Ἀβυσσον:] ἦν οὐδὲ βυθὸς χωρῆσαι δύναται· Ἴωνες δὲ τὸν βυθὸν βυσσὸν φασιν. ὅθεν δοκεῖ λέγεσθαι καὶ βυσσοδομεῦν, παρὰ τὸ δύνω, τὸ ὑπαισέρχομαι, κατὰ τροπὴν βύω, βύσω, βέβυσμαι, βέβυσσαι, βυσὸς καὶ ἀβύσσος, οὗ οὐδεὶς εἰσέρχεται διὰ τὸ βάθος. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἤξεις πάνυ ἄβυσσον. καὶ οὐδετέρως φησὶν ὁ αὐτός· ἕως ἂν ᾗ τὸ ἀργύριον τὸ ἄβυσσον παρὰ τῇ θεῷ, οὐκ εἰρηνεύουσιν. ἐν γὰρ τῇ ἀκροπόλει χίλια τάλαντα ἀπέκειτο.

[Ἀβυσσον] καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἢ θεία γραφή. ἐπεὶ οὖν ἢ γῆ πανταχόθεν ὕδασι περιέχεται μεγάλοις καὶ μικροῖς πελάγεσιν, εἰκότως περιβόλαιον αὐτῆς εἵρηκεν ὁ Δαβίδ. καὶ, ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται, ὁ αὐτὸς προφήτης φησὶν· τὰ στρατιωτικὰ λέγων τάγματα καὶ τὴν τοῦ πλήθους ὑπερβολὴν τροπικῶς. ὡς ἐν ἀβύσσῳ τινὶ ὑποβρύχιος ἐγενόμην. **[Ἀβυσσος]** οὖν ὑδάτων πλήθος πολὺ.

[Ἀβυσσος·] ἱερὸν ἦν τῆς Περσεφόνης πολὺν χρυσὸν ἐκ παντός τοῦ χρόνου πεφυλαγμένον ἄθικτον ἔχον. ἐν ᾧ χρυσὸς τις ἄβυσσος, ἀόρατος τοῖς πολλοῖς κατὰ γῆς κεκρυμμένος.

[Ἀγάγης:] αὐθυπότακτον. καὶ **[ἀγάγωμεν. Ἀγάζω·]** γενικῇ.

[Ἀγαθά·] ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ εὐωχίαν σιτίων καὶ ποτῶν ἐχρήσατο Ξενοφῶν τῇ λέξει. καὶ **[Ἀγαθὰ Κιλικίων,]** λείπει τὸ ἔχει. Κιλικίων δὲ ὄνομα κύριον. εὐπορος δὲ ἦν.

[Ἀγάθαρχος·] ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ζωγράφος ἐπιφανής, Εὐδήμου υἱός, τὸ δὲ γένος Σάμιος.

[Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον:] ἐπὶ τῶν τὰ δευτερεῖα διδόντων ἢ αἵρουμένων. μάζα ὀξεῖαν ἔχει· ἐπάνω γὰρ θέσει μακρᾶς περισπωμένη οὐ τίθεται· ὁ δὲ Ἀριστοφάνης περισπᾷ τὴν μάζαν· αἶρ' αἶρε μάζαν ὡς τάχιστα κανθάρω.

[Ἀγαθῆς Τύχης νεώς:] οὐκ ἄδηλον τὸ σημαινόμενον.

[Ἀγαθίας·] σχολαστικὸς, Μυριναῖος, ὁ γράψας τὴν μετὰ Προκόπιον ἱστορίαν τὸν Καίσαρέα, τὰ κατὰ Βελισάριον καὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Λιβύῃ πράξεις, τουτέστι τὰ κατὰ Ναρσῆν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τὰ ἐν Λαζικῇ καὶ Βυζαντίῳ. οὗτος συνέταξε καὶ ἕτερα βιβλία ἔμμετρά τε καὶ καταλογάδην, τὰ τε καλούμενα Δαφνιακά, καὶ τὸν Κύκλον τῶν νέων Ἐπιγραμμάτων, ὃν αὐτὸς συνῆξεν ἐκ τῶν κατὰ καιρὸν ποιητῶν. συνήκμασε δὲ Παῦλῳ τῷ Σελεντιαρίῳ καὶ Μακεδονίῳ τῷ ὑπάτῳ καὶ Τριβουνιανῷ ἐπὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ χρόνων.

[Ἀγαθικά:] τὰ σπουδαῖα.

[Ἀγαθοεργία.] Δαμάσκιος· ὡς δὲ ἐνὶ λόγῳ τὸ πᾶν συλλαβεῖν, ὅπερ ἔφη ὁ Πυθαγόρας ὁμοιότατον ἔχειν τῷ θεῷ τὸν ἄνθρωπον, τοῦτο σαφῶς ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτὸς ἐπεδείκνυτο, τὴν ἀγαθοεργὸν προθυμίαν καὶ τὴν ἐς πάντας ἐπεκτεινομένην εὐεργεσίαν, μάλιστα μὲν τὴν ἀναγωγὴν τῶν ψυχῶν ἀπὸ τῆς κάτω βριθούσης παντοίας κακίας· ἔπειτα καὶ τὴν σωτήριον τῶν σωμάτων ἐκ τῆς ἀδίκου ἢ ἀνοσίου ταλαιπωρίας· τὸ δ' αὖ τρίτον, ἐπεμελεῖτο τῶν ἔξω πραγμάτων, ὅση δύναμις.

[Ἀγαθοεργοί:] αἵρετοὶ κατ' ἀνδραγαθίαν. ἐκ τῶν Ἐφόρων.

[Ἀγαθοθέλεια:] ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐκλογή. οὐκ ἄρκεῖ τοῖς πράγμασιν ἡ ἀγαθοθέλεια μόνον, ἀλλὰ δεῖ καὶ ρώμης καὶ ἐπιστρεφείας.

[Αγαθοκλῆς:] οὗτος ἐγένετο τύραννος καί, ὥς φησι Τίμαιος, κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν κοινὸς πόρνος, ἔτοιμος τοῖς ἀκρατεστάτοις, κολοῖος, τριόρχης, πάντων τῶν βουλομένων τοῖς ὀπισθεν ἔμπροσθεν γεγονῶς. ὃς ὅτε ἀπέθανε, τὴν γυναῖκα φησὶ κατακλαιομένην αὐτὸν οὕτω θρηνεῖν· τί δ' οὐκ ἐγὼ σέ; τί δ' οὐκ ἐμὲ σύ; ὅτι δὲ ἐκ φύσεως ἀνάγκη μεγάλα προτερήματα γεγονέναι περὶ τὸν Ἀγαθοκλέα, τοῦτο δῆλον. εἰς γὰρ τὰς Συρακούσας παρεγενήθη φεύγων τὸν τροχὸν, τὸν καπνὸν, τὸν πηλὸν, περὶ τε τὴν ἡλικίαν ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγονῶς, καὶ μετὰ τινα χρόνον ὀρμηθεὶς ὑπὸ τοιαύτης ὑποθέσεως, κύριος μὲν ἐγε νήθη πάσης Σικελίας, μεγίστοις δὲ κινδύνους περιέστησε Καρχηδονίους, τέλος ἐγγηράσας τῇ δυναστείᾳ, κατέστρεψε τὸν βίον βασιλεὺς προσαγορευόμενος.

[Αγαθόν:] κοινῶς μὲν τό τι ὄφελος, ιδίως δὲ ἥτοι ταῦτόν ἢ οὐχ ἕτερον ὠφελείας· ὅθεν αὐτὴν τε τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ μετέχον αὐτῆς ἀγαθὸν τριχῶς λέγεσθαι. οἷον τὸ ἀγαθόν, ἀφ' οὗ συμβαίνει, ὥς τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν ἀρετὴν. ὑφ' οὗ δὲ, ὥς τὸν σπουδαῖον τὸν μετέχοντα τῆς ἀρετῆς. ἢ οὕτως· τὸ ἀγαθόν, τὸ τέλειον κατὰ φύσιν λογικοῦ, ἢ ὥς λογικοῦ. τοιοῦτο δ' εἶναι τὴν ἀρετὴν ὥς μετέχοντα τὰς τε πράξεις τὰς κατ' ἀρετὴν, καὶ τὸ σπουδαίους εἶναι. ἐπιγεννήματα δὲ τὴν τε χαρὰν καὶ τὴν εὐφροσύνην καὶ τὰ παραπλήσια. ἔτι τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν εἶναι περὶ ψυχὴν, τὰ δὲ ἐκτός, τὰ δὲ οὔτε περὶ ψυχὴν οὔτε ἐκτός. τὰ μὲν περὶ ψυχὴν ἀρετὰς καὶ τὰς κατὰ ταύτας πράξεις· τὰ δὲ ἐκτός τό τε σπουδαῖαν ἔχειν πατρίδα καὶ σπουδαῖον φίλον καὶ τὴν τούτων εὐδαιμονίαν. τὰ δὲ οὐκ ἐκτός οὔτε περὶ ψυχὴν τὸ αὐτὸν ἑαυτῷ εἶναι σπουδαῖον καὶ εὐδαίμονα. ἔτι τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν εἶναι τελικά, τὰ δὲ ποιητικά, τὰ δὲ τελικά καὶ ποιητικά. τὸν μὲν οὖν φίλον καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ προσγινομένας ὠφελείας ποιητικά εἶναι ἀγαθὰ· θάρσος δὲ καὶ φρόνημα καὶ ἐλευθερίαν καὶ τέρψιν καὶ εὐφροσύνην καὶ ἀλυσίαν καὶ πᾶσαν τὴν κατ' ἀρετὴν πρᾶξιν τελικά. ποιητικά δὲ καὶ τελικά, καθὸ μὲν ποιοῦσι τὴν εὐδαιμονίαν, ποιητικά ἐστὶν ἀγαθὰ· καθὸ δὲ συμπληροῦσιν αὐτήν, ὥστε μέρη αὐτῆς γενέσθαι, τελικά· οἷον φίλος καὶ ἐλευθερία καὶ τέρψις. ἔτι τῶν περὶ ψυχὴν ἀγαθῶν τὰ μὲν εἰσὶν ἕξεις, τὰ δὲ διαθέσεις, τὰ δὲ οὔτε ἕξεις οὔτε διαθέσεις. διαθέσεις μὲν αἱ ἀρεταί, ἕξεις δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα, οὔτε δὲ ἕξεις οὔτε διαθέσεις αἱ ἐνέργειαι. κοινῶς τῶν ἀγαθῶν μικρὰ μὲν ἐστὶν εὐτεκνία καὶ εὐγηνία. ἀπλοῦν δὲ ἐστὶν ἀγαθὸν ἐπιστήμη. καὶ αἰεὶ μὲν παρόντα αἱ ἀρεταί, οὐκ αἰεὶ δὲ οἷον χαρὰ, περιπάτησις. πᾶν δὲ ἀγαθὸν λυσιτελὲς εἶναι καὶ συμφέρον καὶ δέον καὶ χρήσιμον καὶ εὐχρηστον καὶ καλὸν καὶ ὠφέλιμον καὶ δίκαιον καὶ αἰρετόν. ἀγαθὸν δὲ ἐστὶ τὸ πᾶσιν ἐφετόν. ἀγαθὸν οὖν ἐστὶν, εἰς ὃ πάντα ἀνήρτηται, αὐτὸ δὲ εἰς μηδέν.

[Αγαθόν:] ὁμώνυμός ἐστι φωνή. κατηγορεῖται δὲ τὰ ἰ' γένη τοῦ ἀγαθοῦ, τουτέστιν αἱ ἰ' κατηγορίαι. καὶ τὸ μὲν ποιεῖν, ἐπεὶ ἐστί τινα ἀγαθὰ ὥς ποιητικά, λέγεται γὰρ τὸ ἀγαθοῦ ποιητικὸν ἀγαθόν, οἷον τὸ ὑγείας ποιητικὸν ἢ ἡδονῆς καὶ ὅλως ὠφέλιμον, τὸ γὰρ ἐν τῷ ἐδέξ ματι ἀγαθὸν ὥς ποιητικὸν ἀγαθοῦ ἀγαθόν· τὸ δὲ ποιητικὸν ὑπὸ τὴν τοῦ ποιοῦ κατηγορίαν. ποτὲ δὲ τὸ ποιὸν ἐπὶ ψυχῆς· ὅταν γὰρ κατηγορήσωμεν τὸ ἀγαθὸν ψυχῆς λέγοντες αὐτὴν ἀγαθὴν, τὸ ποιὰν αὐτὴν εἶναι σημαίνομεν, οἷον σῶφρονα ἢ ἀνδρείαν ἢ δικαίαν· ποιότητος δὲ παρουσία τὰ ποιὰ. ὁμοίως καὶ ἀνθρώπου· ὅταν γὰρ τὸ ἀγαθὸν κατὰ γορήσωμεν, τὸ ποιὸν αὐτὸν εἶναι σημαίνομεν· οἷον σῶφρονα, ἀνδρεῖον, δίκαιον, φρόνιμον. ἐνίστε δὲ τὸ ἀγαθὸν τὸ ποτὲ σημαίνει· τὸ γὰρ ἐν τῷ προσήκοντι καιρῷ γενόμενον ἀγαθὸν λέγεται. σημαίνει δὲ ἀγαθὸν καὶ τὸ ποσόν· τὸ γὰρ μέτριον καὶ μὴ ὑπερβάλλον μήτε ἐνδέον εἴη ἢ ποσόν, καθόσον τοσοῦτόν τι λέγεται. καὶ ὥς οὐσία τι ἀγαθόν· ὥς θεός, νοῦς. λέγεται δὲ καὶ ὥς πρὸς τι· τὸ γὰρ σύμμετρον οὕτως ἀγαθόν. καὶ ἐν τῷ πάσχειν, ὥς τὸ θεραπεύεσθαι καὶ διδάσκεσθαι. ἔστι τι τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐν τῷ ποῦ, οἷον τὸ ἐν Ἑλλάδι εἶναι, τὸ ἐν ὑγεινοῖς χωρίοις εἶναι, τὸ ἐν ἡσυχίᾳ ἔχουσιν ἢ εἰρήνῃ. εἴη δ' ἢ καὶ ἐν τῷ κεῖσθαι, ὅταν ᾧ μὲν λυσιτελὲς τὸ καθεζεσθαι, καθεζῆται, ᾧ δὲ τὸ ἀνακεῖσθαι, ἀνάκειται· τῷ πυρέττοντι φέρε εἰπεῖν.

[Ἀγαθός:] παρὰ τὸ ἄγημι, ἄγαμαι, ἀγαστὸς καὶ ἀγαθός.

[Ἀγαθός:] ὁ φρόνιμος. οὐκ ἐπίσης δὲ ὁ φρόνιμος καὶ ὁ ἀγαθός. ἐπιπλέον γὰρ ὁ ἀγαθός. ἀγαθὸς γὰρ ὁ σώφρων, ὁ ἀνδρεῖος καὶ οἱ λοιποί. ἀγαθοὶ λέγονται καὶ οἱ ἐπιστήμονες. τοὺς δὲ Δάους ἀγαθοὺς μὲν ἀκοντιστάς, ἀγαθοὺς δὲ καὶ ἐν χερσὶ ποιήσασθαι μάχην.

[Ἀγαθοῦ Δαίμονος:] ἔθος εἶχον οἱ παλαιοὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πίνειν Ἀγαθοῦ Δαίμονος, ἐπιρροφοῦντες ἄκρατον, καὶ τοῦτο λέγειν Ἀγαθοῦ Δαίμονος, χωρίζεσθαι δὲ μέλλοντες, Διὸς Σωτῆρος. καὶ ἡμέραν δὲ τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς οὕτως ἐκάλουν. καὶ ἐν Θήβαις δὲ ἦν ἡρῶν Ἀγαθοῦ Δαίμονος. ἄλλοι δὲ φασὶ τὸ πρῶτον ποτήριον οὕτω λέγεσθαι. ὅτι περὶ τάγαθοῦ βιβλίον συντάξας Ἀριστοτέλης, τὰς ἀγράφους τοῦ Πλάτωνος δόξας ἐν αὐτῷ κατατάττει. καὶ μέμνηται τοῦ συντάγματος Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ψυχῆς, ἐπονομάζων αὐτὸ περὶ φιλοσοφίας.

[Ἀγαθῶν ἀγαθίδες:] τάττεται ἡ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν. καὶ **[Ἀγαθῶν θάλασσα,]** ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν. καὶ **[Ἀγαθῶν μυρμηκία,]** ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας. καὶ **[Ἀγαθῶν σωρός,]** ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν καὶ πολλῆς εὐδαιμονίας.

[Ἀγάθων·] ὄνομα κύριον. τραγικὸς δὲ ἦν· διεβέβλητο δὲ ἐπὶ μαλακία. Ἀριστοφάνης· Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν; ἀπολιπὼν μ' οἷχεται. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; ἐς μακάρων εὐωχίαν. οὗτος ὁ Ἀγάθων ἀγαθὸς ἦν τὸν τρόπον, ποθεινὸς τοῖς φίλοις καὶ τὴν τράπεζαν λαμπρός. φασὶ δὲ ὅτι καὶ Πλάτωνος Συμπόσιον ἐν ἐστιάσει αὐτοῦ γέγραπται, πολλῶν ἅμα φιλοσόφων παραχθέντων. κωμωδιοποιὸς Σωκράτους διδασκαλείου. ἐκωμωδεῖτο δὲ εἰς θηλύτητα.

[Ἀγαθώνιος:] ὄνομα κύριον. ὃς ἐβασίλευσε τῆς Ταρτησσοῦ. καὶ **[Ἀγαθώνιος αὐλῆσις:]** ἡ μαλακὴ καὶ ἐκκελυμένη· ἢ ἡ μήτε χαλαρὰ, μήτε πικρὰ, ἀλλ' εὐκρατος καὶ ἡδίστη.

[Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες:] ἐπὶ τῶν σφόδρα πρὸς ἔλεον ρεπόντων.

[Ἀγακλειτός:] ὁ ἄγαν ἐνδοξος. καὶ **[Ἀγακλειτή. Ἀγάλακτες:]** ὁμογενεῖς, ὅμαιμοι, ἀδελφοί. ἄλλοι δὲ τοὺς ἱερείων κοινωνοὺς καὶ συγγενεῖς. οἱ δὲ συντρόφους.

[Ἀγαλεών:] ὄνομα ὄρους.

[Ἀγάλλει:] ποιεῖ, σκευάζει, κοσμεῖ.

[Ἀγαλμα:] πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. καὶ δίδωσιν ἀργύριον, ἵνα ἐκπονήσῃ τὸ ἄγαλμα ἄκρας τέχνης, προσθεῖς τὸ μέγεθος καὶ προσειπὼν τῆς λίθου τὴν φύσιν.

[Ἀγαλμα Ἀθηνᾶς·] ζῆτει ἐν τῷ Ἀθηνᾶς· καὶ ζῆτει ἄγαλμα βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἐν τῷ Ἀντίοχος· καὶ ζῆτει ἄγαλμα Ἀπόλλωνος ἐν τῷ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα· καὶ ζῆτει ἄγαλμα Διονύσου ἐν τῷ Αὐξέντιος.

[Ἀγάλματα:] τὰ τῶν θεῶν μιμήματα, καὶ πάντα τὰ κόσμου τινὸς μετέχοντα. Ὅμηρος· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα. καὶ Ἡσίοδος τὸν ὄρμον ἄγαλμα καλεῖ· Πίνδαρος δὲ τὴν ἐπὶ τάφου στήλην οὕτω καλεῖ, Εὐριπίδης τὸν ἐπὶ νεκροῖς κόσμον. καὶ ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. καὶ τὸ εἶδωλον, βρέτας, χάρμα, καλλονή, κόσμος, καύχημα, θαλλοί, ἀνδριάντες, ἐπιγραφαί. **[Ἀγάλματα]** δὲ καὶ τὰς γραφὰς καὶ τοὺς ἀνδριάντας λέγουσιν. **[Ἀγαλμάτιον]** δὲ ὑποκοριστικῶς.

[Ἀγάλλομαι·] δοτικῇ.

[Ἀγαλματοποιοί:] τουτέστι χειρουργοί· οὗτοι ἀκριβεῖς Λύσιππος, Πολύκλειτος, Φειδίας.

[Ἀγαλματοφορούμενος:] ἀγάλματα ἤτοι τύπους τῶν νοηθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ. οὕτως Φίλων.

[Ἀγάλλων:] ἑαυτὸν σεμνοποιῶν.

[Ἄγαμαι καρδίας:] Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ θαυμάζω. Αἰλιανός· ἐπεὶ καὶ τὴν τοῦ Μενέλεω πρὸς τὸν τοῦ Πριάμου Πάριν οὔτε ἐπαινῶ οὔτε ἄγαμαι. ἐγὼ δὲ ἄγαμαι καὶ τούσδε τοὺς ἄνδρας· τὸν δὲ Ἀκαρνᾶνα μέγιστον καὶ πρὸ τούτων. ἃ γὰρ πεισομένους ἐγίνωσκε, τούτων ἐπεθύμησε τοῖς ἀνδράσι κοινωνῆσαι.

[Ἄγαμαι·] κατὰ περιποίησιν γενικῇ· τὸν φίλον ἄγαμαι τῶν τρόπων καὶ τοῦ χρηστοῦ ἥθους ἔκρητι· αἰτιατικῇ δέ· οἶμαι δὲ τὸν πόλεμον θεῶν τινα ἀγασθῆναι. ὅταν ἔχη τὴν σε αἰτιατικῇ, καὶ ὅταν ἐξακούηται τὸ ἔνεκα γενικῇ συντάσσεται.

[Ἀγαμέμνων·] Ἀγαμέμνωνος καὶ ὧ Ἀγάμεμνον. καὶ **[Ἀγαμεμνόνειος οἶκος,]** καὶ **[Ἀγαμεμνονεία ναῦς. Ἀγάμενος:]** θαυμάζων. ἀγάμενοι τοῦτον τῆς εὐψυχίας ἐποχοῦσι τῷ ὑπῶ.

[Ἀγαμήδης:] ὄνομα κύριον. καὶ θηλυκὸν **[Ἀγαμήδη. Ἄγαν ἐγκεῖσθαι τῷδε:]** οἷον αἰτιᾶσθαι καὶ ἀποτείνεσθαι.

[Ἀγάννιφον:] Ὀμηρος, τὸ ὄρος τὸ λίαν χιονιζόμενον.

[Ἄγανον:] προπαροξυτόνως τὸ κατεαγὸς ξύλον. ἢ τὸ φρυγανῶδες καὶ ἔτοιμον πρὸς τὸ κατεαγῆναι. οἱ δὲ τὸ ἀπελέκητον. **[Ἄγανόν]** δὲ ὀξυτόνως καλόν. ἢ ἀγαθὸν ἢ ἰλαρὸν, οἱ δὲ ἀθάνατον. ἐνθεν καὶ ἀγανοφροσύνη. καὶ **[Ἀγανοῦμεν,]** ἀντὶ τοῦ κοσμήσομεν. καὶ αὖθις· ὥς ἂν τοι ρεῖη μὲν ἀγανὸς Ἀτθίδι δέλτω κηρὸς, ὑπὸ στεφάνοις δ' αἰὲν ἔχοις πλοκάμους.

[Ἀγανόφρωνος:] τό τε τῆς ἀγανόφρονος ἡσυχίας εὐήμερον πρόσωπον. τῆς πράου καὶ προσηνοῦς.

[Ἀγανοφροσύνη:] προσήνεια, πραότης.

[Ἀγανώπιδος:] πραέα βλεπούσης.

[Ἀγανώτερον:] ποθεινότερον, πραότερον.

[Ἀγαπᾶν:] ἀποδέχεσθαι. **[Ἀγαπᾶν·]** τὸ ἀρκεῖσθαι τινι καὶ μηδὲν πλέον ἐπιζητεῖν. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀγαπῶν ἄν.

[Ἀγαπήνορος:] τὴν ἀνδρείαν ἀγαπῶντος.

[Ἀγαπησμός:] ἀγαπησμὸν λέγουσι καὶ ἀγάπησιν τὴν φιλοφρόνησιν. Συναριστώσαις Μένανδρος· καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ γινόμενον ἀλλήλων ἀγαπησμὸν οἶος ἦν.

[Ἀγαπητὰ ἦθη:] τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ.

[Ἀγαπητόν:] τὸ ἡγαπημένον ἢ τὸ μονογενές. καὶ οὕτω δὲ ἄρα πολὺ τὸ ἀνόητον ἐν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν ἦν, ὥστε ἀγαπητῶς εἶδον, εἰ μὴ μετὰ πάντων ἀγωνιοῦνται τῶν συναραμένων τῆς στρατιᾶς. Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, ὁ ἀπόστολος Παῦλός φησι· τουτέστιν οὐ προπετεύεται.

[Ἀγαπητός·] ἐπίσκοπος Συνάδων, ὃν ἐν ἐπαίνῳ πολλῷ τίθεται Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου καὶ θαυμάτων αὐτοῦ ἐξαισίων μνήμην ποιεῖται, ὁρῶν μεταστάσεις καὶ ποταμῶν καὶ νεκρῶν ἐγέρσεις. καὶ ὅτι στρατιώτην ὄντα ἡβουλήθη Μαξιμῖνος ὡς Χριστιανὸν ἀποκτεῖναι, διὰ τὸ πυνθάνεσθαι πολλοὺς τὰ πρὸς αὐτοῦ τελούμενα ὑπεραγαμένους. **[Ἀγάπιος·]** Ἀθηναῖος φιλόσοφος, μετὰ Πρόκλον ἀποιχόμενον, ὑπὸ Μαρίνῳ. ὃς ἐθαυμάζετο ἐπὶ φιλομαθείᾳ καὶ ἀποριῶν προβολῇ δυσεπιβόλων.

[Ἀγάπιος·] οὗτος ἦν Ἀλεξανδρεὺς μὲν τὸ γένος· ἐκ παίδων δὲ λόγοις ἐντραφεὶς ἐλευθερίοις καὶ ἱατρικῶν μαθημάτων ἐξηγητὴς γεγωνὼς ἀνελθὼν ἐς τὸ Βυζάντιον διατριβὴν τε συνεπήξατο μάλα διαπρεπῆ, φύσεώς τε μεγέθει καὶ δεξιότητι τύχης χρησάμενος, ἔνδοξός τε ἐπὶ τῇ τέχνῃ γέγονε καὶ χρήματα μεγάλα συνείλοχεν.

[Ἀγαπῶν·] εὐκτικῶς.

[Ἀγαπῶν·] ἐπὶ τοῦ ἀποδέχεσθαι, ἀγαπᾶν καὶ ἀρκεῖσθαι.

[Ἀγαπῶ·] τὸ ἀρκοῦμαι δοτικῇ· ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἀγαθοῖς· αἰτιατικῇ δέ· ἀγαπήσεις τὸν θεὸν ἐξ ὅλης ψυχῆς.

[Ἀγγαρεία·] λίαν ἀγγάρων ἡμιόνων. καὶ **[Ἀγγαρος·]** ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος· ὅθεν ἀγγαρείαν ἀνάγκην ἀκούσιον λέγομεν καὶ ἐκ βίας γινομένην ὑπηρεσίαν.

[Ἀγγαρος·] καὶ **[Ἀγγαρεία,]** ἡ δημοσία καὶ ἀναγκαία δουλεία. ὥσπερ γάρ τι αὐτῷ πάρεργον τὸ ἐσθίειν τῆς φύσεως αὐτὸν ἀγγαρευομένης περὶ τὰ βρώματα ἐφαίνετο εἶναι.

[Ἀγγαρος·] οὕτως ἐκάλουν οἱ Πέρσαι τοὺς βασιλέων ἀγγέλους. πέμπει τῶν πιστοτάτων ἄγγαρον παρὰ τὸν Βαβυλώνιον διὰ Παρσώνδην τὸν ἄριστον.

[Ἀγγαροι·] οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἀστάνδαι. τὰ δὲ ὀνόματα Περσικά. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι· φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρο ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπε. τίθεται τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν φορτηγῶν καὶ ὅλως τῶν ἀναισθήτων καὶ ἀνδραποδωδῶν. καὶ τὸ

[Ἀγγαροφορεῖν] ἐπὶ τοῦ φορτία φέρειν. καὶ **[Ἀγγαρεύεσθαι]** καλοῦσιν ὥσπερ ἡμεῖς νῦν τὸ εἰς φορτηγίαν καὶ τοιαύτην τινα ὑπηρεσίαν ἄγεσθαι. Μένανδρος καὶ τοῦτο ἐν τῷ Σικυωνίῳ παρίστησιν· ὁ πλέων κατήχη; κρίνεθ' οὗτος πολέμιος. ἐὰν ἔχη τι μαλακὸν, ἀγγαρεύεται.

[Ἀγάσαιτο·] θαυμάσειεν. καὶ **[Ἀγασθαι]** παρ' Ὀμήρῳ ἐπὶ τοῦ θαυμάζειν καὶ φθονεῖν.

[Ἀγασθέντος·] ἐκπλαγέντος, θαυμάσαντος. τοῦ δὲ ἀγασθέντος ἐπὶ τῇ προαιρέσει. καὶ **[Ἀγασθεῖς.]** ὁ δὲ ἀγασθεῖς ἐπὶ τε τῇ πόλει καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέμενε τρεῖς ἡμέρας.

[Ἀγασθῶ τινι·] ἀντὶ τοῦ θαυμάσω τινά. Ξενοφῶν· ὅταν τινὶ ἀγασθῶ τῶν στρατιωτῶν.

[Ἀγασικλῆς·] ὄνομα κύριον. ὃς λέγεται Ἀλιμουσίνοις συνδικάσαι καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν ἐγγραφῆναι τῇ πολιτείᾳ.

[Ἀγάσματα·] σεβάσματα, ἃ ἂν τις ἀγάσαιτο. Σοφοκλῆς κέχρηται.

[Ἀγάστονος·] πολυστένακτος.

[Ἀγάστορες·] ἀδελφοί, ὅμαιμοι, δίδυμοι. οἱ ὁμογάστορες.

[Ἀγαστός·] θαυμαστός.

[Ἀγάστου·] θανάτου.

[Ἀγαυρίαμα·] ἔπαρμα.

[Ἀγαυρος·] ὁ κομψός· οἱ δὲ κακός· ὑπὸ Ἰώνων δὲ ἄπορος, ὑπὸ δὲ Ἀττικῶν τρυφερός.

[Ἀγβαρος·] ὄνομα κύριον. ὁ τῆς Ἐδέσσης βασιλεύς. ζῆτει ἐν τῷ Αὐγαρος.

[Ἀγαίωμαι·] φθονοῦμαι. καὶ **[Ἀγαῖος,]** ὁ ἐπίφθονος.

[Ἀγγαῖος:] ὄνομα κύριον.

[Ἄγε δῆτα:] φέρε, κόμιζε, δεῦρο. καὶ ἐπίγραμμα εἰς Διογένην τὸν Κύνα· Διόγενες, ἄγε, λέγε, τίς ἔλαβέ σε μόρος ἐς Ἀἶδος; ἔλαβέ με κυνὸς ὁδᾶξ. τὸ δὲ ἐπίγραμμα διὰ βραχέων.

[Ἀγέλαστα:] τὰ μὴ γέλωτος ἄξια, ἀλλ' ἀγανακτήσεως.

[Ἀγέλαος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀγελάρχης:] ὁ τῆς ἀγέλης τῶν βοῶν ἄρχων.

[Ἀγελαία σταφυλή:] ἡ εὐτελής. καὶ **[Ἀγελαῖα,]** τὰ οὐ γενναῖα.

[Ἀγελαίη:] ἡ Ἀθηνᾶ.

[Ἀγέλαιος:] προπαροξυτόνως μὲν ὁ ἀμαθής· **[Ἀγελαῖος]** δὲ ὁ ἐκ τῆς ἀγέλης.

[Ἀγελαῖος:] ιδιώτης. ἢ ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων. καὶ **[Ἀγελαίων,]** ιδιωτῶν, ρεμβωδῶν. τῶν ἀγελαίων ἔοικεν ἀνθρώπων εἶναι ὁ τοιοῦτος. ἀντὶ τοῦ εὐτελῶν. καὶ **[Ἀγελαίων,]** τῶν πολλῶν καὶ τυχόντων. εἶη δ' ἂν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγελαίων ζῶων ἢ ἀπὸ τῶν ἰχθύων, οὓς βόσκεισθαι ῥύδην καὶ ἀγεληδόν φασιν.

[Ἀγελαιών:] ὁ τόπος τῆς ἀγέλης.

[Ἀγελαῖοι ἰχθύες:] οἱ εὐτελεῖς καὶ μικροί.

[Ἀγελαίη:] ἡ Ἀθηνᾶ. ἀπὸ τοῦ ἄγειν λείαν· τουτέστι στρατιωτική.

[Ἀγεληδόν:] ἐπίρρημα.

[Ἀγελήτης βοῦς:] ὁ ἐξ ἀγέλης.

[Ἀγέληφιν:] ἐκ τῆς ἀγέλης.

[Ἀγγελιαφόρος:] πρεσβευτής.

[Ἀγέλιος:] οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος ἦν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος, βίον ἀποστολικὸν βιούς. ἀνυπόδητος γὰρ διόλου διῆγεν, ἐνὶ τε χιτῶνι ἐκέχρητο, τὸ τοῦ εὐαγγελίου φυλάττων ῥήτόν.

[Ἀγγελος·] οἱ ἄγγελοι μόνοι τῇ τοῦ νοὸς καταλήψει εἰσὶ περιγραπτοὶ, οὔτε δὲ ἐν τόπῳ, οὐδὲ ἐν σώματι, οὐδὲ ἐν χρόνῳ· πρὸ γὰρ τοῦ ἡλίου ἡ γένεσις αὐτῶν. ἀγγέλους πονηροὺς τοὺς τῆς τιμωρίας ὑπουργοὺς ἡ γραφή καλεῖ· ὥσπερ ἡμέραν πονηρὰν τὴν τῆς τιμωρίας. ὀργὴν δὲ καὶ θυμὸν καὶ θλίψιν ἐπὶ Θεοῦ τὰς πικρὰς τιμωρίας καλεῖ. οὐ γὰρ φύσιν οὐδὲ προαίρεσιν φησιν.

[Ἀγένεια:] ἡ δυσγένεια.

[Ἀγεννῶς:] ἀνάνδρως. καὶ **[Ἀγεννές,]** ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς καὶ ἐπὶ δυσγενοῦς. καὶ **[Ἀγεννία,]** ἡ ἀνανδρία καὶ ἡ δειλία. ἔθεντο οὖν Ῥωμαῖοι σπονδὰς ἀγεννεῖς διὰ δέος πρὸς Οὐννοὺς.

[Ἀγενής:] Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ἄπαις.

[Ἀγέραστος:] ἄτιμος.

[Ἀγέροπτος:] ὁ σπανίως ἐρχόμενος.

[Ἀγερωχία:] ὑπερηφανία. ὅτι οἱ Σκύθαι εἰσὶν ὑπεροπτικοὶ καὶ λίαν ἀγέρωχοι. παρὰ τὸ ἄγαν αὐχεῖν ἢ παρὰ τὸ ἄγαν γερουχεῖν. **[Ἀγέρωχος,]** ἔντιμος, ἀνδρεῖος. Ἀγαθίας· ἵππου ἐπιβάς εὐηνιωτάτου τε

καὶ ἀγερῶχου καὶ οἴου οὐκ ἄτακτα ἐξάλλεσθαι καὶ σκιρτᾶν. καὶ αὖθις· ὥς ἂν ἔσοιτο εὐκλεῆς τοῖς μετέπειτα καὶ ἀγέρωχος. ἢ **[Ἀγέρωχος,]** ὁ ἀλαζών.

[Ἀγεστα:] πολεμικὸν μηχανήμα ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χοῦ ἐγειρόμενον. οἱ δὲ ἄγεστά φασι τὸ τοιοῦτον μηχανήμα. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἔγεστα.

[Ἀγεται:] μνηστεύεται, ἐπὶ γάμον λαμβάνει. Αἰλιανός· τὴν δὲ ἀδελφὴν αὐτῷ Ἰόβας ὁ Μαυρούσιος ἄγεται.

[Ἀγετε:] τὸ ἡγεῖσθε καὶ οἶεσθε.

[Ἀγετος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀγευστος θεΐνης:] ἀστείως βίου ἔχων. καὶ **[Ἀγευστοι,]** ἄπειροι. **[Ἀγευστον,]** τετραχῶς· ἢ γὰρ τὸ ἀχύμωτον μὲν τέως, δυνάμενον δὲ χυμωθῆναι, ὥς τὸ ὕδωρ· ἅποιον γὰρ ὄν δύναται χυμωθῆναι· ἢ τὸ ταῖς ἄλλαις αἰσθήσεσιν ὑποκείμενον, ὥς ὁ ψόφος, ἢ τὸ μικρὰν ἔχον γεῦσιν, ὥς τὰ ὕδαρὰ τῶν ῥοφημάτων, ἢ τὸ κακὴν ἔχον γεῦσιν, ὥς τὰ δηλητήρια. καὶ δῆλον τίνων τούτων ἀντιλαμβάνεται ἡ γεῦσις, καὶ τίνος μή. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ αἰσθήσεων τὰ τέσσαρα ταῦτα γινώσκεται σημαίνόμενα. ἀρχὰς δὲ τῶν γευστῶν τὸ ποτὸν φασι καὶ τὸ ἄποτον. εἰς ταῦτα γὰρ πρῶτως διαιρεῖται τὸ γευστόν. καὶ γὰρ ἐν τῷ ὑγρῷ μάλιστα καὶ ὁ χυμὸς ἐκ τῆς ἐπιμιξίας τῶν ξηρῶν προσγενόμενος· καὶ ὥσπερ τὸ ποτὸν πότιμον γίνεται διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τοῦ χρηστοῦ χυμοῦ, οὕτω καὶ τὸ ἄποτον διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τοῦ ἀπότου χυμοῦ. ἀμφοτέρωθεν δὲ, τό τε ἄποτον καὶ τὸ ποτὸν, γευστά. γευστόν δὲ τὸ ἄποτον, οὐχ ὡς τελειωτικόν, ἀλλ' ὡς φθαρτικόν τῆς γεύσεως διὰ μοχθηρίαν χυμοῦ. τὸ δὲ ποτὸν ὡς σωστικόν τε καὶ τελειωτικόν τοῦ κατὰ φύσιν γευστικοῦ. ἄρχει οὖν τῶν γευστῶν κατὰ τοῦτον τὸν λόγον τὸ ποτὸν καὶ τὸ ἄποτον. ἐπεὶ δὲ τὸ ποτὸν ὑγρὸν, τὸ δὲ ὑγρὸν τῇ ἀφῇ ἀντιληπτόν, ὥς μὲν ὑγρὸν ἀπτόν, ὥς δὲ τοιόνδε χυμὸν ἔχον γευστόν. τοῦτο οὖν κοινὸν ἀφῆς καὶ γεύσεως, τῆς μὲν ἀφῆς ὡς ἴδιον αὐτῆς αἰσθητόν, τῆς δὲ γεύσεως ὡς ὕλη καὶ ὄχημα τῶν γευστῶν.

[Ἀγγεΐδιον:] τὸ μικρὸν ἀγγεῖον.

[Ἀγειν καὶ φέρειν:] τὸ ληστεύειν καὶ ἀρπάζειν. ἀγειν δὲ καὶ ἀπάγειν χρήματα καὶ ἐπὶ ἀψύχων καὶ κομίζειν ἀδιαφόρως. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐπεραιώθη ἐς τὸ κατ' ἀντικρὺ τοῦ ρείθρου, παραχρῆμα τὰς τε κώμας ἐνεπίμπρα τῶν Σκλαβηνῶν καὶ ἐσίνετο τοὺς ἀγροὺς, ἥγέ τε καὶ ἔφερεν ἅπαντα, οὐδενός πω τῶν ἐκεῖσε βαρβάρων θαρρήσαντός οἱ εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, εἰς τὰ λάσια καὶ κατηρεφῇ τῆς ὕλης καταπεφευγόντων.

[Ἀγείρας:] ὁ χωλός.

[Ἀγείρει:] συνάγει. καὶ **[Ἀγείρουσιν,]** ὁ γὰρ τρόπος ἱερὸς ἦν καὶ οὐδὲν εἰσὶν τοῖς ἀγείρουσιν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ λαθεῖν θέλων ξυρεῖται τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον, καὶ στολὴν Αἰγυπτίαν ἀναλαβὼν, ἦν οἱ τῆς Ἰσιδος θεραπευτῆρες ἡσθηνται, καὶ σεῖστρον ἐπισείων καὶ πόλιν ἐκ πόλεως ἀμείβων, καὶ τῇ θεῷ ἀγείρων καὶ ἀναγκαίας τροφάς, λιμοῦ φάρμακα, ἀγαπητῶς λαμβάνων.

[Ἀγη,] ἄκλιτόν ἐστι. θαῦμα, χαρὰ, ἀπιστία, ζῆλος, παρ' Ἡροδότῳ βασκανία, παρ' Ὀμήρῳ ἔκπληξις, πληγὴ, θραῦσις, κλάσις, ἀπώλεια· ἔνιοι, ἱερεῖα. **[Ἀγη]** μὲν οὖν παροξυτόνως ἢ ἔκπληξις· **[Ἀγή]** δὲ ἢ κλάσις τοῦ κύματος.

[Ἀγηγέρατο:] συνηθροίζοντο. **[Ἀγείρω,]** ὁ μέλλων ἀγερῶ, ὁ παρακείμενος ἡγερκα, ὁ παθητικὸς ἡγερμαι, τὸ τρίτον ἡγερται καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν Ἰακῶς ἀγηγέραται· εἴτα ὁ

ὑπερσυντελικὸς ἡγέρμην, τὸ τρίτον ἡγερτο καὶ ἀγήγερτο καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν Ἰακῶς ἀγηγέρατο.

[Ἀγηλατεῖν:] διώκειν, φυγαδεύειν, ἐπιτάττειν. Ἡρόδοτος, ὑβρίζειν.

[Ἀγηλατεῖν:] ὥς ἄγος καὶ ἐναγεῖς τινὰς ἐλαύνειν. ἐὰν μὲν δασέως, τὸ τὰ ἄγη ἀπελαύνειν· ἐὰν δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπελάσειν. κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χ'ὼ συνθεῖς τάδε ἀγηλατήσῃν. καὶ Ἡρόδοτος· ὁ δὲ σὺν μεγάλῃ χειρὶ ἀπικόμενος ἀγηλατέει ἐπτακόσια ἐπὶ στία Ἀθηναίων.

[Ἀγηλατοί:] οἱ κεραυνοί. **[Ἀγηλατοῖ]** δὲ ῥῆμα, ἄγει, κεραυνοὶ ἢ διώκει.

[Ἀγῆλαι:] τιμῆσαι θεὸν ἀγλαΐαις. οὕτως Εὐπολὶς Δήμοις· ἀναθῶμεν νῦν χήμεῖς τούτοις τὰς διττὰς εἰρεσιώνας καὶ προσαγῆλωμεν ἐπελθόντες. χαίρετε πάντες, δεχόμεσθα. Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ· καὶ σε θυσίαισιν ἱεράσι προσόδοις τε μεγάλαις ἰδίᾳ πάντες, ὦ πότνι, ἀγαλοῦ μεν ἡμεῖς ἀεὶ. Ἑρμιππος Ἀρτοπώλισι· φέρε νῦν ἀγῆλω τοὺς θεοὺς οἴους ἐγὼ καὶ θυμιάσω τοῦ τέκνου σεσωσμένου.

[Ἀγήλειεν:] τιμήσειεν. ὅτι Μουκιανὸς ὁ Ῥωμαῖος τιμᾶσθαι ὑφ' ἀπάντων ὑπὲρ πάντας ἤθελε καὶ ἤχθετο, εἰ καὶ ὅστισοῦν οὐχ ὅτι ὑβρίσειεν αὐτὸν, ἀλλ' ὅτι μὴ οὐ μέγας ἀγήλειεν.

[Ἀγημα:] τὸ προῖον τοῦ βασιλέως τάγμα ἐλεφάντων καὶ ἵππων καὶ πεζῶν. οἱ δὲ τὸ ἄριστον τῆς Μακεδονικῆς συντάξεως· κραταιὸν ὀπλίσει καὶ σωμάτων εὐεξία.

[Ἀγημα:] τὸ ὅλως τάγμα εὐρηται κατὰ πολὺ παρὰ Ἀρριανῶ.

[Ἀγηνορίη:] ἡ αὐθάδεια.

[Ἀγηνόριον:] ὄνομα τόπου.

[Ἀγῆνωρ:] ὁ ἄγαν ἀνδρεῖος, ἢ ἀγαστὸς ἐν ἀνδρείᾳ. σημαίνει δὲ καὶ τὸν υπερήφανον καὶ αὐθάδη. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα. παρὰ τὸ ἄγαν τῇ ἡγορέῃ ὃ ἔστι τῇ ἀνδρείᾳ χρῆσθαι.

[Ἀγηοχῶς:] ἐνέγκας. **[Ἀγω],** ἄζω, ὁ παρακείμενος ἤχα καὶ ὁ Ἀττικὸς ἄγηχα· καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος θέλει ἔχειν ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον, πλεονάζει ἢ γο συλλαβὴ καὶ γίνεται ἀγήγοχα, εἴτα πάλιν ἀποβολῇ τοῦ γ ἀγήοχα, ἢ μετοχῇ ὁ ἀγηοχῶς.

[Ἀγήραον:] ἄφθαρτον.

[Ἀγηρηναῖοι:] ὄνομα ἔθνους.

[Ἀγήρω:] τὰ μὴ γηρῶντα. καὶ σὺν τῷ ν ἀγήρων. οἱ δὲ ἄνευ τοῦ ν θηλυκὸν φασιν εἶναι, οἱ δὲ τὸ μὲν σὺν τῷ ν τὴν αἰτιατικὴν δηλοῦν πτῶσιν, τὸ δ' ἄνευ τούτου, τὴν γενικὴν τε καὶ δοτικὴν. καὶ

[Ἀγήρωσ,] ὁ ἄφθαρτος Ἀττικῶς· καὶ οὐδετέρως **[Ἀγήρων. Ἀγησαγόρας:]** ὄνομα κύριον.

[Ἀγησίλαος:] ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Λακεδαιμονίων ἐπιφανὴς καὶ γενναῖος βασιλεὺς καὶ ἄδεται παρὰ πολλοῖς τῶν ῥητόρων.

[Ἀγήτας:] ὁ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγός.

[Ἀγητός:] ὁ θαυμαστός.

[Ἀγιάσατε:] προευνεπίσατε, κηρύξατε.

[Ἀγιάσαι:] καρπῶσαι, καῦσαι ἀγίως.

[Ἀγίασμα:] ὁ θεῖος νεῶς. Δαβίδ· ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ. καὶ **[Ἀγιαστία,]** ἡ ἀγιωσύνη. ἀγιστεία δὲ διφθόγγω.

[Ἀγίζων:] ἀγιαζων. βούθυτον ἐστὶν ἀγίζων ἴκου. καὶ **[Ἀγιασθέντων,]** ἀφιερωθέντων. καὶ **[Ἀγιάζω],** αἰτιατικῇ.

[Ἀγιναργεῖος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀγίνεον:] ἔφερον. **[Ἀγινῶ]** γὰρ ὁ ἐνεστώς.

[Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος:] ὅτι τοὺς λέγοντας, μυριάκις ἐστὶν ἅγιος ὁ θεός, καὶ τοὺς παρερμηνεῦσαι τοῦτο τολμῶντας, λαμπρῶς ἐλέγχει τὸ· ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου, τὸ πρόσωπόν σου, κύριε, ζητήσω, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. τὴν ἁγίαν ἀνακηρύττει τριάδα. καὶ τὸ, θῷσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ διὰ τούτων καὶ δι' ἄλλων πολλῶν ἡ παλαιὰ κηρύττει, ὅτι οὐχ ἑνὸς προσώπου σημαίνει δεσποτεῖαν, ἀλλὰ τριῶν μὲν ὑποστάσεων, μιᾶς δὲ οὐσίας. οἱ δὲ λέγοντες, ἅγιος ὁ σταυρωθεὶς, ἐπιστομιζέσθωσαν ἀπὸ τοῦ· ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν, τὸν ζῶντα.

[Ἄγρις, Ἄγριδος.] ὁ Πausανίου. οὗτος ἐμβαλὼν ποτε ἐς τὴν Μαντινειακὴν, αὐτοὺς μὲν κατέκλεισε, τὸν δὲ παραρρέοντα ποταμὸν ἐς τὸ τεῖχος παρατρέψας παρέλυσεν· ἦν γὰρ ἐξ ὥμῃς πλίνθου, ἥτις πρὸς μὲν τὰς ἐλεπόλεις ἀσφαλεστέρα ἐστὶ τῆς ὀπτῆς καὶ τῶν λίθων. οἱ μὲν γὰρ κατάγνυνται καὶ ἐκπηδῶσι τῶν ἁρμονίων· ἡ δὲ ὥμῃ πλίνθος οὐχ ὁμοίως πονεῖ. διαλύεται δὲ ὑπὸ ὕδατος οὐχ ἥσσον ἢ ὑπὸ ἡλίου κηρός.

[Ἀγίσαι καὶ καθαγίσαι:] τὸ καρπῶσαι. **[Ἀγίζω]** γὰρ ὁ ἐνεστώς.

[Ἀγιστεύειν:] ἀγιαζεῖν. καὶ **[Ἀγιστεύσαντες,]** τὰ τῆς θυσίας ἐπιτελέσαντες.

[Ἀγιστείας:] ἀγιωσύνης, καθαρότητος, λατρείας.

[Ἀγκαλίδα:] μερίδα.

[Ἀγκάσασθαι:] ταῖς ἀγκάλαις βαστάσαι.

[Ἄγκεσι:] συνδένδροις καὶ ὑλώδεσι τόποις. ἐν Ἐπιγράμμασι· θηροβολεῖ τούτῳ δ' ἄγκεσι θηροτόκοις.

[Ἄγκεινθ' Ἡφαίστοιο:] ἀντὶ τοῦ ἀνάκεινται.

[Ἀγκιστρεύει:] δελεάζει.

[Ἄγκος:] ὑψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος. ποσὶ δ' αὖ ἐλθεῖν ἄγκος ἐς ὑψικάρηνον ἐδίζετο.

[Ἄγκων·] ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ τοῦ Γελίμερος οἴκημα ἦν σκότους ἀνάπλεων, ὃ δὴ Ἀγκῶνα ἐκάλουν οἱ Καρχηδόνιοι· ἔνθα ἐνεβάλλοντο ἅπαντες οἷς ἂν χαλεπαῖνοι ὁ τύραννος. ἐνταῦθα ἐπὶ Βελισαρίου πολλοὶ καθειργμένοι ἐτύγχανον τῶν ἐφῶν ἐμπόρων, οὓς μέλλοντας κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ τυράννου ὁ φύλαξ τοῦ δεσμοτηρίου ἀπέλυσε. καὶ διετίθει τὰς μηχανὰς ἧ μάλιστα ἐδόκει καίριον, ἀγκῶνας τε καὶ τάφρους ἐβάλετο ἐκατέρωθεν. καὶ **[Ἀγκῶνες,]** μέρος τι τῆς οἰκίας. ἀγκῶνες δὲ καὶ πάντα τὰ προσπησόμενα κατ' ὄναρ τὸ κόσμιον τοῦ βίου σημαίνει. **[Ἀγκῶνες]** καὶ αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοχαί, αἱ παρὰ ταῖς ὄχθαις. οὐ δυνατόν ἦν πρὸς ἀντίον τὸν ῥοῦν ἀναπλεῖν διὰ τὸ μέγεθος τῶν προσπιπτόντων ἀγκῶνων, οὓς ἔδει κάμπτειν παρέλκοντας τὰς ναῦς. καὶ **[Ἀγκῶνας,]** τὰς ἄκρας τῶν ὁρῶν. οἱ δὲ σπεύρουσιν ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους ζητεῖτ' ἰόντες τ' ἀνδρὸς ἔξοδον

κακήν. καὶ παροιμία· τῷ ἀγκῶνι ἀπομυσοῦμενος. Βίων φησὶν ὁ φιλόσοφος· ἐμοῦ ὁ πατήρ μὲν ἦν ἀπελεύθερος, τῷ ἀγκῶνι ἀπομυσοῦμενος· διεδήλου δὲ τὸν ταριχέμπορον. ζήτηι καὶ ἄλλην παροιμίαν, τὸ γλυκὺς ἀγκῶν.

[Ἀγκράτος ἐλαύνοντα:] Ξενοφῶν, ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνοντα.

[Ἀγκύλη:] εἶδος ἀκοντίου. καὶ **[Ἡγκυλωμένος,]** ἀγκύλην ἔχων. σημαίνει δὲ καὶ ἔργον τι τῆς σκηνῆς τοῦ Μωϋσέως.

[Ἀγκύλια:] οἱ κρίκοι τῶν ἀλύσεων.

[Ἀγκυλομήτης καὶ Ἀγκυλομήτεω. καὶ Ἀγκυλομήται,] οἱ σκολιόβουλοι.

[Ἀγκύλον:] καμπύλον, ἐπικαμπές.

[Ἀγκυλοχείλης καὶ Ἀγκυλόχειλος:] σκολιόχειλος, ἐπίθετον τοῦ ἀετοῦ, ἐπικαμπεῖς τὰς χηλὰς ἔχων. ἐπὶ δὲ Κλέωνος, ἀγκύλας τὰς χεῖρας ἔχων πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ἀρπάζειν.

[Ἀγκυρα πλοίου·] ζήτηι ἐν τῷ ἐμβρύοικος.

[Ἀγκυρα:] πόλις· ζήτηι ἐν τῷ Γαλάται.

[Ἀγκυραν·] ὅτι Ἀνάχαρσις Σκύθης φιλόσοφος εὗρεν ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμεικὸν τροχόν. ἦν δὲ ἐπὶ Κροίσου.

[Ἀγκυρανῶν πόλις·] ὅτι οἱ νῦν Ἀγκυρανοὶ Ἑλληνογαλάται πάλαι ἐλέγοντο.

[Ἀγκυρηβόλιον:] τὸ σιδήριον τοῦ πλοίου.

[Ἀγκύρισμα:] εἶδος παλαίσματος. καὶ **[Ἀγκυρίσας,]** ἀντὶ τοῦ καταπαλαίσας ἢ τῇ ἀγκύλῃ καταβαλὼν. ἔστι δὲ ἀγκύρισμα καὶ σκεῦος ἀγρευτικὸν σύκων. Ἀριστοφάνης· διαβαλὼν, ἀγκυρίσας, εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐκολάβησας. τουτέστι προσέκρουσας.

[Ἀγλαΐα:] λαμπρότης. καὶ **[Ἀγλαΐαις,]** λαμπρότησιν.

[Ἀγλαϊεῖσθαι:] καλλωπίζεσθαι. δοτικῇ. ὁ ἐνεστὼς ἀγλαΐζω. δοτικῇ.

[Ἀγλαόκοιτος:] πάνυ τίμιος.

[Ἀγλαομητία:] ἡ μεγάλη βουλή.

[Ἀγλαότιμον:] λαμπρὸν, τετιμημένον.

[Ἀγλαοφῶν:] ὄνομα κύριον.

[Ἀγλαυρος:] ἡ θυγάτηρ Κέκροπος. ἔστι δὲ καὶ ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς.

[Ἀγλευκές:] τὸ ἀηδές. Ξενοφῶν εἴρηκεν ἐν τῷ Οἰκονομικῷ. δοκεῖ δὲ ξενικὸν εἶναι τὸ ὄνομα, Σικελικόν· πολὺ γοῦν ἐστὶ πάλιν παρὰ Ῥίνθωνι. καὶ **[Ἀγλευκέστερον,]** ἀντὶ τοῦ ἀηδέστερον. Ξενοφῶν Ἰέρωνι.

[Ἀγλιθες:] αἱ κεφαλαὶ τῶν σκορόδων. Ἀριστοφάνης· ὡς ἀρουραῖοι μύες ὀρύσσετε πασσάλω τὰς ἀγλιθας.

[Ἀγλωττία:] ἡ συχία, σιωπή. καὶ **[Ἀγλωσσος,]** ὁ ἄναυδος, ὁ ἄφωνος. νῦν εἰς γὰρ ἄγλωσσος, ἀναύδητός τε πεσοῦσα, κεῖμαι, μιμητὴν ζῆλον ἀνηναμένη.

[Ἄγμασι:] κλάσμασι, τροπαῖς. ἄγματα ἀμφορέων ἐς τὰ ἐλώδη τῶν χωρίων λάθρα ἐβεβλήκεσαν.

[Ἀγναπτότατος βάτος αὔος:] ἐπὶ τοῦ σκληροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον.

[Ἀγνεΐα:] καθαρότης· ἐπίτασις σωφροσύνης.

[Ἀγνίας:] ὄνομα κύριον.

[Ἀγνίζω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀγνοεῖ δ' ἀράχνη παῖδας ὡς παιδεύεται. θρέψασα γὰρ τέθηκε πρὸς τῶν φιλότατων:] ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραγματευομένων.

[Ἀγνόημα·] ἀγνόημα τοσοῦτον ἡγνοηκότας, ὅσον οὐδεὶς ἂν ἡγνόησεν, ὀλίγα διαλεκτικῆς ἀψάμενος καὶ ὅσον ἐπαΐειν ὑπὲρ αὐτῆς ἔχων.

[Ἄγνος:] φυτὸν, ὃν καὶ λύγον καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου.

[Ἄγνον:] οὐχὶ λύγον καλοῦσιν. καὶ ἀρσενικῶς Χιωνίδης Ἥρωσι· καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐθὲν ἔτι τέ μοι δοκῶ ἄγνου διαφέρειν ἐν χαράδρᾳ πεφυκότος. Πλάτων· ἥ τε γὰρ πλάτανος αὕτη μάλα ἀμφιλαφῆς καὶ ὑψηλὴ, καὶ τοῦ ἄγνου τε τὸ ὕψος καὶ τὸ σύσκιον πάγκαλον.

[Ἀγνὸς] δὲ ὀξυτόνως, ὁ καθαρός.

[Ἀγνότερος πηδάλιου:] ἐπὶ τῶν ἀγνῶς βεβιωκότων· παρ' ὅσον ἐν θαλάττῃ διὰ παντός ἐστι τὸ πηδάλιον.

[Ἀγνούσιος·] Ἄγνοῦς δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος, ἧς ὁ φυλῆτης Ἀγνούσιος.

[Ἀγνώμονες:] ἐναντιογνώμονες, ἀσύγγνωστοι. Σοφοκλῆς· Φοίβω τε κάμοι μὴ γένησθ' ἀγνώμονες.

[Ἀγνομόνως:] ἀνοήτως, ἢ ἀχαρίστως. λέγονται δὲ παρὰ Πλάτωνι ἀγνώμονες, ἀσύγγνωστοι, οἱ ἀμαθεῖς. καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ἀντὶ τοῦ ἀλογίστως καὶ ἀβούλως. καὶ ὁ Θεολόγος· ὦ καὶ Ἰουδαίων ἀγνομονέστερε. ἀντὶ τοῦ ἀνοητότερε.

[Ἀγνώνειος:] ὁ τοῦ Ἄγνωνος παῖς. καὶ **[Ἀγνωνίδης. Ἄγνωτα:]** ἀπὸ τοῦ ἄγνωτος. οὐ γὰρ παρασχηματίζει ἀπὸ τοῦ ἀγνῶς εἰς οὐδέτερον γένος. ῥήματα ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

[Ἀγνῶτας:] μὴ ἐπιγινωσκομένους. ἀγνῶτα δέ μοι προσεκόμιζεν ἄνθρωπον, ὃς καὶ ἑαυτοῦ ἀγνῶς ἐτύγγανεν ὢν. οἱ δὲ ἄρτι τῆς γεωργίας ἀφέμενοι, ἐς κίνδυνον τοῦ πολέμου κατέστησαν, ἀγνῶτα σφίσι τὰ πρότερα ὄντα. καὶ αὖθις· φάσκουσα εἶναι μίσθωμα τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι. φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ προνοίας. **[Ἀγνῶς]** γὰρ ἀγνῶτος, ὁ ἄγνωστος.

[Ἄγνοια·] εἴ τις λέγοι ἄγνοϊαν εἶναι στέρησιν ἐπιστήμης, ἀμαρτάνει. ἔστι δὲ ἄγνοια ἕξις μοχθηρὰ καὶ ἡπατημένη.

[Ἀγνύθες:] οἱ λίθοι τοῦ ἱστοῦ.

[Ἄγνωται:] κλᾶται. καὶ **[Ἄγνωτον,]** ὁμοίως. καὶ **[Ἀγνωμενάων,]** συντριβομένων.

[Ἀγολαῖος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀγόμενος διὰ φρατέρων κύων μαστιγοῦται. Ἀγομένων τῶν ἡμετέρων:] ἀντὶ τοῦ ἀρπαζομένων καὶ ληστευομένων. ἄγοντες καὶ φέροντες, διὰ πάσης ιδέας λεηλατοῦντες καὶ πορθοῦντες τὴν χώραν. καὶ αὖθις· οὐδενὸς ἀμυνομένου κατὰ τὴν πολλὴν ἄδειαν ἄγοντες καὶ φέροντες διετέλεσαν.

[Ἀγόμεφωτον:] τὸ ἀνήλωτον.

[Ἀγωνία:] ἀτεκνία, ἀγεννησία. Αἰλιανός· διεφθείρετο ἡ νεολαία, καὶ ἦν ἀγωνία καὶ μέντοι καὶ γυναικῶν καὶ τῆς ἀγέλης τῆς τετράποδος. Ἀγωνίσονται· γενικῇ.

[Ἀγόνων χοῶν.] διαφορεῖται ὁ Θεολόγος φησί· τουτέστι τῶν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς χεομένων καὶ διὰ τοῦτο ἀγόνων. καὶ **[Ἀγωνία,]** ἡ ἀφορία. τὴν Ἄρτεμιν μηνίσαι καὶ μετελθεῖν δικαιούσαν αὐτὴν γῆς ἀγωνία.

[Ἀγγοπήνια:] τὰ τῶν μελισσῶν κηρία. τουτέστιν ἀγγεῖα ὑφαντά· ὥς τὸ χρυσεοπήνητα.

[Ἀγορά:] ἡ ἐκκλησία, ὅθεν ὁ Νέστωρ ἀγορητής· καὶ ὁ τόπος, ἔνθα πιπράσκεται τὰ ὦνια, καὶ αὐτὰ τὰ ὦνια.

[Ἀγοράζειν:] τὸ ὠνεῖσθαι τι καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ ἐπὶ τοῦ συνήθως ἡμῖν ἀντὶ τοῦ ὠνήσασθαι. καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνιον.

[Ἀγορὰ Κερκώπων·] οὗτοι ἐν Ἐφέσῳ ἦσαν, οὓς ἔδωκεν Ἡρακλῆς, Ὀμφάλης κελευούσης· οὓς ἀποκτεῖναι ἠδέσθη, τῆς μητρὸς δεηθείσης. ἡ δὲ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων.

[Ἀγορανομίας:] λογιστίας. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπισκοποῦντων τὰ τῶν πόλεων ὦνια. καὶ

[Ἀγορανόμοι,] οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὦνια διοικοῦντες ἄρχοντες. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν· ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι τρεῖς τοὺς λαχόντας, τοὺς δ' ἱμάντας ἐκ λεπρῶν. τουτέστι λώρους, φραγγέλια. τὸ γὰρ παλαιὸν φραγγέλοις ἔτυπτον οἱ λογισταὶ τῆς ἀγορᾶς. λεπρῶν δὲ οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ λέπειν, ὃ ἐστὶ τύπτειν· οἱ δὲ ἀπὸ Λεπρέου πολίσματος τῆς Πελοποννήσου, ἧς μέμνηται καὶ Καλλίμαχος ἐν Ὑμνοῖς· Καυκῶνων πτολίεθρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισται. οἱ δὲ ἐκ λεπρῶν βοῶν, διὰ τὸ τὰ ἐκ λεπρῶν βοῶν δέρματα ἰσχυρὰ εἶναι. οἱ δὲ ὅτι οἱ Μεγαρεῖς λεπροὶ τὸ σῶμα, πρὸς οὓς σπένδεται. ἄμεινον δὲ λέγειν, ὅτι τόπος ἔξω τοῦ ἄστεος Λεπροὶ καλούμενος, ἔνθα τὰ βυρσεῖα ἦν. οὗ καὶ ἐν Ὀρνισι μέμνηται· τί δ' οὖν τὸν ἥλιον Λέπρεον οἰκίζετε. καὶ **[Ἀγορανομῶ]**· γενικῇ.

[Ἀγοράς:] Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ συνόδους. λέγει γὰρ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου· οὗτοι πολλάκις ἀγοράς ποιοῦνται. δηλοῖ δὲ καὶ ἄλλα τοῦνομα.

[Ἀγοράσαι:] Ὑπερίδης τὸ ὠνήσασθαι. **[Ἀγοράσω]** λέγουσι, τὸ δ' ἀγορῶ βάρβαρον· παραδειγμάτων δὲ μεστὰ πάντα, εἰλήφθω δ' ὅμως Ἀριστοφάνους ἐξ Αἰολοσίκωνος· ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν, ὥς ἀγοράσω ἀπαξάπανθ' ὅσα κελεύεις, ὦ γύναι. καὶ **[Ἀγοράσματα]** αὐτὰ τὰ ἡγορασμένα.

[Ἀγοράσω:] ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ διατρίψω. Ἀριστοφάνης· ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι. ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίψω μετὰ Ἀριστογείτονος, ἐγγὺς Ἀριστογείτονος. τουτέστιν ἐν μυρσίνῳ κλάδῳ τὸ ξίφος φορέσομεν, ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. οὗτοι γὰρ ἀπὸ τῶν μυρσίνων κλάδων τὰ ξίφη ἀνασπᾶσαντες τὸν τύραννον κατέβαλον.

[Ἀγορᾶς ὥραν:] οὐ τῶν πωλουμένων, ἀλλὰ τῶν ἄλλων πράξεων τῶν κατ' ἀγορὰν ἔωθεν, ἣ καὶ πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι. Φερεκράτης· πίνειν ἀεὶ καὶ μεθύειν πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι.

[Ἀγοραίαν δίκην:] τὴν δικαιολογίαν.

[Ἀγοραῖος νοῦς:] ὁ πανευτελής καὶ συρφετώδης καὶ οὐκ ἀπόρρητος οὐδὲ πεφροντισμένος. καὶ **[Ἀγοραῖος Ἑρμῆς]**· Ἀριστοφάνης. νῆ τὸν Ἑρμῆν τὸν Ἀγοραῖον κάπιορκῶ γε βλέπων. τουτέστιν ὁ ἐν ἀγορᾷ τιμώμενος.

[Ἀγοραῖοι:] προπερισπωμένως· οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι ἄνθρωποι. Δαμάσκιος· ὁ δὲ παρίστατο καὶ ἐξήτει τοῖς ἀποστεροῦσι μέχρι καὶ δικαστῶν ἀγοραίων. προπαροξυτόνως δὲ **[Ἀγόραιοι,]** ἡ ἡμέρα ἐν ἧ ἡ ἀγορὰ τελεῖται. Ἀγορεύω· δοτικῇ.

[Ἀγορῆθεν:] ἐκ τῆς ἀγορᾶς.

[Ἀγορήν:] ἐκκλησίαν.

[Ἀγορηταί:] σύμβουλοι, φρόνιμοι.

[Ἄγος:] μίασμα, ἡ ἀγκών. λέγεται δὲ ἄγος καὶ τὸ τίμιον καὶ ἄξιον σεβάσματος, ἐξ οὗ καὶ αἱ ἱέρειαι παναγεῖς, καὶ ἄλλα τινά. Θουκυδίδης· πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι πρέσβεις ἐκέλευον τοὺς Ἀθηναίους τὸ ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ. ἦν δὲ τὸ κατὰ Κύλωνα τὸν Ὀλυμπιονίκην τὸν Ἀθηναῖον τὸν πάλαι. καὶ ἤλασαν τοὺς ἐναγεῖς. **[Ἄγος]** δὲ ὀξυτόνως ὁ ἡγεμών.

[Ἄγοστῶ:] τῷ ἀγκῶνι. ἐν Ἐπιγράμμασι· οὐκ ἔλαθες χάριτας, οὐδ' Ἀκαδημίαν πολυγαθέα, τῆς ἐν ἄγοστῶ σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω.

[Ἄγουσαν:] ἰσοσταθμοῦσαν. διόπερ κατασκευάσας Νίκην χρυσῇν, ἄγουσαν ὀλκὴν χρυσίων μυρίων, ἐξαπέστειλε πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥώμην τοὺς ταύτην κομιοῦντας τῷ δήμῳ.

[Ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπτει:] χαριεστάτη ἡ σύνταξις καὶ ἱκανῶς πεπαισμένη κατὰ τὴν κωμωδικὴν χάριν. σημαίνει δὲ τοὺς ἀδεῶς κλέπτοντας. Ἄγω· αἰτιατικῇ.

[Ἀγωγεύς:] ὁ ἐνάγων τὴν δίκην, ὁ διώκων. καὶ **[Ἀγωγεὺς,]** ὁ λῶρος. καὶ **[Ἀγωγεῖ,]** ἱμάντι, ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος.

[Ἀγωγή:] φορὰ τινῶν, ὃ καὶ παρακομίζειν λέγεται, ὡς λέγεται σίτου ἀγωγή ἢ οἴνου.

[Ἀγωγή:] ἀναστροφή, τρόπος· ἡ ἢ κομιδὴ. καὶ τὸ ἀγόμενον βάρος. **[Ἀγωγή]** λέγεται καὶ ἡ διὰ τῶν ἡθῶν τοῦ τρόπου κατακόσμησις, ὡς λέγεται παίδων ἀγωγή· καὶ ἡ μεταβολή· ἐφ' οὗ σημασινομένου ὁ ὀριζόμενος οὕτως τὴν γένεσιν κέχρηται τῷ τῆς ἀγωγῆς ὀνόματι. Πολύβιος· ἤγαγε δὲ ὁ ξενολόγος καὶ Λακεδαιμόνιον ἄνδρα τῆς Λακωνικῆς ἀγωγῆς μετεσχηκότα καὶ τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχοντα σύμμετρον.

[Ἀγώγιον:] τὸ ἀγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἀμάξης. οὕτως Ξενοφῶν.

[Ἀγώγιμον καὶ Ἀγώγιμος:] ἄγων, ἀγόμενος. φερόμενος. καὶ **[Ἀγωγίμων,]** φορτίων ἐμπορικῶν. αὐτοὺς μὲν τοὺς ἐμπόρους ἀπαθεῖς κακῶν ἀποσῶσαι, τὰ δὲ ἀγώγιμά σφισιν ἀνασώσασθαι.

[Ἀγωγόν:] ἐπακτικόν. καὶ Πισίδης· πρὸς τοὺς ἀγωγοὺς ἐτράπη τοῦ Τίγριδος. περὶ Χοσρόου ὁ λόγος. καὶ **[Ἀγωγούς,]** προπομπούς.

[Ἀγωαῖος·] ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀγωαῖόν τε κυνάγχαν.

[Ἀγώμενος:] θαυμαζόμενος. **[Ἀγόμενος]** δὲ φερόμενος.

[Ἀγών:] ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησις. **[Ἀγῶνα]**· καὶ Ὅμηρος τὸν τόπον αὐτὸν ἐν ᾧ ἀγωνίζονται. Θουκυδίδης πέμπτη· προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα ἀνέδησε τὸν ἡνίοχον.

[Ἀγωνάρχαι·] Σοφοκλῆς· καὶ τὰμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός· καὶ παροιμία· **[Ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις·]** τάττεται ἐπὶ τῶν μηδὲν ὀνινάμενων εἰ σκήψαιντο· καὶ **[Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει·]** ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φύσει ῥαθύμων καὶ ἀμελῶν· ἢ ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασιζομένων.

[Ἀγωνες·] ἐπιχώρια δόρατα παρὰ Φράγγοις.

[Ἀγωνία·] Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀγῶνι.

[Ἀγωνιᾶν·] Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι.

[Ἀγώνιος·] ὁ ἐν ἀγῶνι· καὶ θηλυκὸν **[Ἀγωνία·]** ὁ φόβος· **[Ἀγωνία]** δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἡ στείρωσις.

[Ἀγωνιούμενοι·] εἰς ἀγῶνας ἐμβαλοῦντες· τοὺς πολέμιους ἀγωνιούμενοι ἀποτράποιντο ἀμαχεί.

[Ἀγωνιῶ·] κινδυνεύω· καὶ τὸ φοβοῦμαι· Πολύβιος· πολλὰ δὲ πόλεις προσετίθεντο τῶν μεσογαίων τοῖς Ῥωμαίοις, ἀγωνιῶσαι τὰς πεζικὰς δυνάμεις· καὶ **[Ἀγωνιῶν·]** δεδιώς· ἀγωνιῶν δὲ τὴν ἀθεσίαν τῶν Κελτῶν καὶ τὰς ἐπιβουλάς τὰς περὶ τὸ σῶμα· ἡγωνία δὲ τοὺς στρατιώτας, μὴ ἐπιλείπη τὰ ὀψώνια· καὶ **[Ἀγωνιῶντες·]** ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι· Ἰσοκράτης.

[Ἀγωνίς·] ὄνομα ἐταίρας.

[Ἀγώνισμα·] σπουδὴν, ἐπιμέλειαν· ἀγώνισμα τίθεται συλλαβεῖν αὐτόν· Ἀριστοφάνης· ἐγὼ δ' εὐζαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι (λείπει θηρίῳ) λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ· ἔπαθλον.

[Ἀγώνων χοῶν·] διαφορεῖται· ἀγώνων δὲ ἐπιταφίων.

[Ἀγωνοθέτης·] ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς, **[Ἀθλοθέτης]** δὲ ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς.

[Ἄγρα·] Δήμητρος ἱερὸν ἔξω τῆς πόλεως πρὸς τῷ Ἴλισσῳ.

[Ἀγναπτότατος βάτος αὔος·] ἐπὶ τοῦ σκληροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον.

[Ἄγραυλοι·] οἱ ἐν ἀγρῷ διανυκτερεύοντες ἢ αὐλιζόμενοι.

[Ἄγραφα ἀδικήματα·] οἰονεῖ ὑπὲρ ὧν νόμος οὐ γέγραπται.

[Ἄγραφίου·] εἶδος δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ καὶ διὰ τοῦτο ἐγγραφέντων, πρὶν ἢ δὲ ἐκτίσαι ἐξαλειφθέντων· οὕτως Δημοσθένης καὶ Δεῖναρχος καὶ Λυκοῦργος.

[Ἄγραφίου δίκη·] τῶν ἐκ καταδίκης ὠφληκότων τῷ δημοσίῳ γράφουσι τὰ ὀνόματα ἐν σανίσιν οἱ κατὰ καιρὸν περὶ τούτων διοικοῦντες, προστιθέντες ἀνὰ πόσον ἐστὶ τὸ ὀφλημα· ὅταν δὲ ἀποδιδῶ ἕκαστος, ἐξαλείφεται τῆς σανίδος τὸ ἐπίγραμμα· ἐὰν οὖν τις ἀναγραφῇ μὲν ὠφληκέναι, δόξη δὲ μὴ ἀποδεδωκέναι, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξηλειμμένον ἢ ἐκ τῆς σανίδος, συγκεχώρηται τῷ βουλομένῳ τῶν ἀστῶν εἰσάγειν κατ' αὐτοῦ δίκην ἀγραφίου.

[Ἀγράφου μετάλλου δίκη·] οἱ τὰ ἀργύρεα μέταλλα ἐργαζόμενοι ὅπου βούλονται καινοῦ ἔργου ἄρξασθαι, φανερόν ἐποιοῦντο τοῖς ἐπ' ἐκείνοις τεταγμένοις ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ ἀπεγράφοντο τοῦ τελεῖν ἔνεκα τῷ δήμῳ εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ καινοῦ μετάλλου· εἴ τις οὖν ἐδόκει λάθρα ἐργάζεσθαι μέταλλον, τὸν μὴ ἀπογραφάμενον ἐξῆν τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι καὶ ἐλέγχειν.

[Ἀγρέμιος·] ὁ ἀπὸ τῆς ἄγρας· ἀγρέμιον πολιᾶς ἐξ ἀλὸς εὐράμενος.

[Άγρεσία:] ἡ ἄγρα. ἐν Ἐπιγράμμασι· οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὄμαιμοι, ἀγρότα Πάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίας.

[Άγρεύς:] ὁ ἐπὶ τῆς θήρας.

[Άγρει:] ἄγε δῆ.

[Άγρεία αἰοδή:] ἡ ἀγροικική. τὸ σκύτος ἀγρείης τ' εἶνε κατὰ πλατάνου. ἐν Ἐπιγράμμασι. καὶ **[Άγρεῖος, ὁ ἄγροικος,]** ὁ ἀμαθής. ἢ ὁ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαῖός. ὁ ἀγροικὸς καὶ μέγαν πώγωνα ἔχων. καὶ αὖθις· ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν.

[Άγρεῖφνα:] γεωργικὸν ἐργαλεῖον, δι' οὗ συνάγουσι τὸν χόρτον. ἄλκιμος ἀγρεῖφναν κενოდόντιδα καὶ φιλοδοῦπου φάρσος ἅμα στελεοῦ χῆρον ἐλαϊνέου.

[Άγρία μέλιττα:] ἐπὶ τῶν σφόδρα πονηρῶν τε καὶ ὠμῶν.

[Άγρία συκῆ·] ζῆτει ἐν τῷ ἀνερίναστος.

[Άγριᾶνες:] τάξις στρατιωτική.

[Άγρίδιον. Άγριόθυμος:] ἄγριος τῇ ψυχῇ.

[Άγριον ὑποβλέπει με:] μᾶλλον χρηστέον ἢ ὑποβλέπεται. οἱ δὲ ἐλέφαντες ἀνέτρεχον καὶ ἐβόων ἀγριαίνοντες. καὶ ἄγριον ὑποβλέποντες. καὶ αὖθις· ὁ δὲ τὸ θηριῶδες καὶ ἄγριον ὑπεκίνει καὶ διηρέθιζεν, εἶ που κύριος γένηται τοῦ χωρίου.

[Άγριοποιόν.] καὶ ἄνθρωπος ἀγριοποιός. ἀγρίους εἰσάγοντα τοὺς ἥρωας. Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου· ἐγὼ δα τοῦτον κάξεπίσταμαι καὶ διέσκεμμαι πάλαι, ἄνθρωπον ἀγριοποιόν, αὐθαδόστομον, ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα, ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.

[Άγριος:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Άγριος,]** ἄμικτος, ἀνήμερος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ κακίας ὑπερβολῇ. Αἰλιανός· ἀποστείλας τοὺς ἀγριωτάτους τῶν δορυφόρων ἐξήρπασε τὴν γυναῖκα καὶ πρὸς βίαν ἥσχυνε ποτνωμένην καὶ θρηνοῦσαν. καὶ, ὁ Ἄδης, δημιουργὸς ἄγριος.

[Άγρίους:] Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου τοὺς σφόδρα ἐπτοημένους περὶ τὰ παιδικὰ οὕτως ὠνόμασε. καὶ Μένανδρος δὲ ἄγριον εἶπε κυβευτὴν τὸν λίαν περὶ τὸ κυβεῦν ἐσπουδακότα. ἀγρίους καὶ κολλοποδιώκτας ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς παιδεραστάς. ὅτι ἐκὼ μωδοῦντο οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί· καὶ ζῆτει ἐν τῷ δραχαρνεῦ.

[Άγριότης:] ὁρμή. θαυμαστὴ γάρ τις κίνησις, ὡς ἔοικε, τάνθρώπου πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ... ἀγριότης. ἐπὶ φιλαργυρίας. καὶ **[Άγριώτατος,]** ὁ ἀνήμερος.

[Άγριωπός·] τὴν ἀγριωπὸν ἀκρατῶς γαυρουμένην. λέγει δὲ τὴν ἀμαρτίαν. ἐκ τοῦ ὦψ ὠπός, ὃ σημαίνει τὸν ὀφθαλμόν, τουτέστιν ἡ ἀναιδὴς καὶ ἄγριος.

[Άγρίππας:] ὄνομα κύριον.

[Άγριππος:] ἡ ἄγρια ἐλαία. καὶ παροιμία· ἀκαρπότερος ἀγρίππου.

[Άγρίφη:] δίκηλλα, σκεῦος γεωργικὸν πολύγομφον.

[Άγρολέτειρα:] ἡ Ἄρτεμις.

[Ἀγρόμενοι:] συναθροίζοντες. ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος. σύνταξις πρὸς σχῆμα· ὁ δῆμος ἀγρόμενοι· ἐπεὶ ὁ δῆμος πλῆθος σημαίνει.

[Ἀγρονόμοι:] οἱ ἐν ἀγροῖς διάγοντες. ἡχῆεις τέττιξ δροσεραῖς σταγόνεσι μεθυσθεῖς, ἀγρόνομον μέλπεις μοῦσαν ἐρημολάλον. ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Ἀγρότας:] ἀγροίκους. καὶ **[Ἀγρότης:]** ὁ ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος. ἀλλ' ὥς πάροις ἀγρότης ἀνεκλίθης. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι ἀγρότα Πάν, ἄλλος ἄλλης ἀπ' ἀγρεσίης. θηλυκὸν δὲ **[Ἀγρότις.]** ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄνθετο δέρμα λέοντος Τεῦκρος Ἄραψ, καὶ τὴν ἀγρότιν αἰγανέαν.

[Ἀγροτέρας:] ἀγρίου. ἐν Ἐπιγράμμασι· τοῦτό σοι ἀγροτέρης Διονύσιος αὐτὸς ἐλαίης θῆκε ῥόπαλον.

[Ἀγροῦ πυγή:] ἐπὶ τῶν λιπαρῶν καὶ ἐπιμόνως ὥτινι οὖν ἔργῳ προσκαθημένων.

[Ἀγρωνίδης:] ὁ Ἄγρωνος παῖς.

[Ἀγρώσσω:] τὸ ἀγρεύω. καὶ **[Ἀγρῶσται,]** οἱ κυνηγέται, ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω ῥήματος. Ὅμηρος· ἰχθῦς ἀγρώσσω.

[Ἀγρωστis:] εἶδος βοτάνης.

[Ἀγροικίζω.] καὶ **[Ἀγροικος,]** ἄφρων, δύσκολος· σκληρὸς καὶ ἀπαίδευτος, ἢ ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν. κατὰ μεταφορὰν δὲ ὀρίζονται τινες τὴν ἀγροικίαν σκληρότητα ἤθους· ἢ γὰρ σκληρότης κυρίως ἐπὶ σωματίων.

[Ἀγροικος ἐξ ἄστεος:] οὐκ ἀργῶς τῇ παραθέσει νῦν ἐχρήσατο· οὐ γὰρ ὄνειδίσαι βουλόμενος ἑαυτὸν ἀγροικὸν καλεῖ· ἀνόητον γὰρ καὶ ἀγροικὸν παντάπασι διαβάλλειν ἑαυτόν· ἀλλὰ πρῶτον μὲν διὰ τούτου λεληθότως τὴν εὐπορίαν παρίστησι τὴν ἑαυτοῦ. οὐ γὰρ ἂν, εἰ μὴ πάνυ ἦν πλούσιος, ἐπεδικάσατο ἂν αὐτοῦ ἡ γυνὴ καὶ τῇ δόξῃ αὐχοῦσα τοῦ γένους καὶ τῇ ἐν ἄστει διατριβῇ. ἀδοξεῖν γὰρ εἰώθαμεν ἐπὶ τοῖς ἀγροίκοις. ἔπειτα δὲ κάκείνην θεραπεύει τὴν ἀντίθεσιν τὸ ὑποτετάχθαι αὐτὸν τῇ γυναικί· δεσπόζειν γὰρ εἰώθασιν οἱ ἄνδρες τῶν γυναικῶν. ὁ δὲ τῇ ἀντιπαραθέσει καὶ τοῦτο ἐπιστώσατο, φήσας ἀγροικὸν αὐτὸν εἶναι, τὴν δὲ γυναῖκα πολιτικὴν. θαυμαστὸν γὰρ οὐδὲν, εἰ ἄνθρωπον ἰδιοπράγμονα καὶ μέτριον τοὺς τρόπους διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἀγροικίας διαίταν γύναιον ὑπέταξε πολιτικὸν καὶ κατεδουλώσατο.

[Ἀγροικος ὀργήν:] φιλόδικος, ἀκρόχολος, εἰς ὀργὴν εὐκόλος. Ἀριστοφάνης· νῶιν γάρ ἐστι δεσπότης ἀγροικὸς ὀργήν. καὶ **[Ἀγροίτης,]** ὁ ἀγρός.

[Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος:] ὅτι μὴδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν.

[Ἀγροιλῆθεν:] Ἀγροίλη δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἑρεχθείδος. ὁ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο Ἀγροιλεύς.

[Ἀγροιώτης:] ὁ γεωργικὸς λεῶς, ὁ ἐν ἀγρῷ. ἀγροιώτα τῷδε μονοστόρθυγι Πριήπῳ. στόρθυγξ γὰρ τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήριον. θηλυκῶς δὲ **[Ἀγροιώτις]** διὰ τοῦ ι.

[Ἄγοι:] πολλὰ σημαίνει. Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ φέρειν καὶ ἐνάγειν καὶ ἔλκειν ἔλαβεν· ἔβλαψε γὰρ με, φησί, Ξενοκλῆς ἀφελόμενος Εὐμάθην εἰς ἐλευθερίαν, ἄγοντος ἐμοῦ εἰς δουλείαν. Ἀντιφῶν δὲ τὸ ἄγοι ἀντὶ τοῦ ἡγεῖτο παρείληφε· φησί γὰρ ἐν τῷ περὶ ἀληθείας· τοὺς νόμους μεγάλους ἄγοι.

[Ἀγυιάν:] τὸν στενωπὸν Ξενοφῶν. καὶ ὅλως πολλὰ τὰ γλωσσηματικά παρ' αὐτῷ.

[Άγυαί:] ἄμφοδα, ῥύμαι, ἣ ἐπιμήκεις ὁδοί· παρὰ γὰρ τὸ μὴ ἔχειν πως γυῖα καὶ μέλη καὶ κάμψεις, τὰ δὲ ἄμφοδα ἔχουσιν ἐκατέρωθεν διεξόδους καὶ ταύτῃ διαφέρουσιν. **[Άγυῖας]** δὲ ἔνιοι μὲν ὀξύνουσι θηλυκῶς χρώμενοι, οἷον τὰς ὁδούς· βέλτιον δὲ περισπᾶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιέας. ἀγυιεύς δὲ ἐστὶ κίων εἰς ὃξὺ λήγων, ὃν ἰστᾷσι πρὸ τῶν θυρῶν. ἰδίους δὲ φασιν αὐτοὺς εἶναι Ἀπόλλωνος, οἱ δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἄμφοϊν. ἔστιν οὖν τὸ ὀλόκληρον ἀγυιεύς, καὶ τὴν αἰτιατικὴν ἀγυιέας, ἐν συναλοιφῇ δὲ ἀγυῖας. ἔστι δὲ ἴδιον Δωριέων. εἶεν δ' ἂν οἱ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγυιεῖς οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοὶ, ὡς Σοφοκλῆς μετάγων τὰ Ἀθηναίων ἔθνη εἰς Τροίαν φησί· λάμπει δ' ἀγυιεύς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμοὺς, βαρβάρους εὐοσμίας. καὶ **[Άγυιεύς,]** ὁ πρὸ τῶν αὐλείων θυρῶν κωνοειδὴς κίων, ἱερὸς Ἀπόλλωνος, καὶ αὐτὸς θεός. Φερεκράτης Κραπατάλοισ· ὦ δέσποτα Ἀγυιεύ, ταῦτα σὺ μέμνησό μου.

[Άγύλαιος:] ὄνομα κύριον.

[Άγύρριος:] ὄνομα κύριον. ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο ὡς καὶ πέρδεσθαι αὐτόν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἐκωμωδεῖτο δὲ καὶ εἰς θρασύτητα. καὶ **[Άγύρριος,]** δημαγωγὸς Ἀθηναίων οὐκ ἀφανής. Ἀγύρριος τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων λέληθεν. ὁ Ἀγύρριος στρατηγὸς θηλυδριώδης, ἄρξας ἐν Λήμνῳ, ὃς τὸν μισθὸν τῶν ποιητῶν συνέτεμεν. ὁ δὲ Πρόνομος αὐλητὴς ἦν μέγαν πώγωνα ἔχων.

[Άγυρις:] ἄθροισις. καὶ **[Άγυρισμός,]** ὁ δὲ ἐσπούδασεν εἰς τὸ δυνατόν πρὸς ἀγυρισμὸν τῆς ἀπορρήτου τῶν θεῶν θεραπείας, καὶ **[Άγυρμός,]** ἐκκλησία, συναγωγή.

[Άγυρτεία:] ὁμιλίαν, οἷαν ἐκεῖνος ἐθηρᾶτο, πρὸς ἀγυρτείαν τινὰ θρασυνομένην.

[Άγύρτης:] πτωχός, ὀχλαγωγός. ἐπαίτης, φιλοκερδής. ἢ συρφετώδης. ἔστι δὲ καὶ βόλος κυβευτικός καὶ Γάλλος καὶ μάντις, ὡς Ἀπίων. ἐν Ἐπιγράμμασι· κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα Μητρὸς ἀγύρτης. καὶ αὖθις· δόλιον ἀγύρτην, ὃς ἐν τοῖς κέρδεσι μόνον δέ δορκε. καὶ αὖθις· ἦν γὰρ αὐτὸς ἀγύρτης τῷ ὄντι καὶ φιλομαντευτής.

[Άγύρτης:] ὁ ἀλαζών καὶ ἀπατεών. τὸ δὲ ἀγείρειν καὶ τὸ περιαγείρειν, τὸ περιῖεναι καὶ περινοστεῖν ἐπὶ νίκη ἢ τινι ἐτέρῳ τοιοῦτῳ σεμνύνειν. ὁ δὲ ἀγύρτης καὶ κυβευτικοῦ βόλου ὄνομά ἐστιν. ἐμέμφετο αὐτοῦ τὸ περὶ τὰς μαντείας ἐπτοημένον καὶ βουλόμενον ἀεὶ τοῖς ἀγύρταις ἐπιτρέπειν τὰ οἰκεῖα πράγματα. καὶ **[Άγυρτικά,]** χυδαῖα ψεύσματα. καὶ **[Άγυρτώδη,]** συρφετώδη.

[Άγχαυρος:] ὁ παχνώδης ὄρθρος, παρὰ τὸ πλησίον ἔχειν τὴν αὖραν. Ὅμηρος· αὖρη δὲ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρὸ.

[Άγχεῖος:] ὁ πλησίον.

[Άγχεῖσιος:] ὁ τοῦ Ἀγχεΐσου.

[Άγχηστῖναι:] πυκναί. καὶ **[Άγχηστῖνος,]** ἡ εὐθεῖα.

[Άγχι:] ἐγγύς.

[Άγχιάλεια:] πόλις. καὶ **[Άγχιάλος,]** ἡ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. οὐ πάντως δὲ αἱ ἀγχιάλοι καὶ ἀμφιάλοι εἰσίν. οἷά ἐστιν ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἀγχιάλος μὲν, οὐκ ἀμφιάλος δέ· αἱ δὲ νῆσοι καὶ ἀγχιάλοι καὶ ἀμφιάλοί εἰσι. Σοφοκλῆς· Τελαμώνιε παῖ τῆς ἀμφιρρύτου Σαλαμῖνος. καὶ αὖθις· θεῖον Ὅμηρον κλεινὸς ἐπ' ἀγχιάλῳ τύμβος ἔχει σκοπέλῳ.

[Άγχιάλη:] πόλις, ἣν ἔκτισεν ἐν μίᾳ ἡμέρᾳ Σαρδανάπαλος ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεύς. ὁμοίως ἔκτισε καὶ τὴν Ταρσὸν ὁ αὐτός.

[Άγχιβαθής:] ὁ ἐγγύβαθος.

[Άγχιβατεῖν:] ἴωνες τὸ ἀμφισβητεῖν. καὶ **[Άγχισβασίην]** Ἡράκλειτος.

[Άγχίθυρος:] πλησιαίτατος. γείτων. ἀγχίθυροί τε καὶ γείτονες ἀλλήλων αἱ δυνάμεις ἐγίνοντο.

[Άγχίμαχος:] ἐγγύθεν μαχόμενος.

[Άγχίμολον:] ἐγγὺς ἐλθόν.

[Άγχίνους:] συνετὸς, ὁζὺς τὸν νοῦν. δημηγορήσαντος τοῦ βασιλέως τοῦ τε ἱεροῦ ξυλλόγου τὸ ἀγχίνουν τε καὶ βουλευτικὸν τοῦ βασιλέως ἐπαινέσαντος. ὅτι τρία μέρη εὐμαθείας, ἀγχίνοια, μνήμη, ὁξύτης. καὶ μνήμη μὲν ἐστὶ τήρησις, ὧν ἔμαθέ τις· ὁξύτης δὲ ἡ ταχύ της τῆς διανοίας· ἀγχίνοια δὲ τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε θηρεῦν καὶ ἃ μὴ ἔμαθεν.

[Άγχίνοια:] σύνεσις. ἡ ἕξις εὐρετικὴ τοῦ καθήκοντος ἐκ τοῦ παραχρῆμα. ἡ εὐστοχία τις ἐν ἀσκέπτῳ χρόνῳ. καὶ **[Άγχίνου]**· Δαμάσκιος· ὁξεῖαν δὲ καὶ ἀγχίνου φύσεως δύναμιν ἐπὶ πολλὰ δι' ὀλίγου φέρεσθαι δυναμένην ἐτοιμοτάτην συνιέναι καὶ γνωρίζειν τὰ ἴχνη τῶν θηραμάτων. περὶ Ἰσιδώρου ὁ λόγος.

[Άγχίσης:] Ἀγχίσου. καὶ **[Άγχισίδης. Άγχίσποροι:]** ἐγγὺς γένους. Δαμάσκιος· ἀλλὰ ῥώμη γενναίας φύσεως καὶ θεῶν ἀγχισπόρου.

[Άγχιστα:] ἔγγιστα.

[Άγχιστεύς.] καὶ **[Άγχιστεία,]** συγγένεια. καὶ **[Άγχιστεῖς,]** οἱ ἀπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ μητέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος. οἱ δὲ ἔξω τούτων, συγγενεῖς μόνον. οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν मिθόντες τοῖς οἴκοις οἰκεῖοι λέγονται.

[Άγχιστεία:] ἡ μετουσία τῆς οὐσίας. παρὰ Ἀριστοφάνει· νόθῳ μὴ εἶναι ἀγχιστεῖαν. καὶ

[Άγχιστεύω] ῥῆμα, γενικῇ.

[Άγχιστίνδην:] τὸ κατὰ ἀγχιστεῖαν, ὡς ἀριστίνδην καὶ πλουτίνδην.

[Άγχίστροφοι:] συστραφέντες, ἡ ταχὺ ἐπιστρεφόμενοι. Προκόπιος· ἡ τε μάχη καρτερὰ ἐγεγόνει καὶ ἐκ χειρὸς ἦν, ἀγχιστρόφους τε τὰς διώξεις ἐποιοῦντο ἐς ἀλλήλους ἐκάτεροι. καὶ αὖθις· εἶτα ὑμεῖς τὰς φάλαγγας ἐξελιξαντες ἀγχίστροφοι γενόμενοι, ἀντιμέτωποι γίνεσθε τοῖς διώκουσι. καὶ αὖθις· τῷ ἀγχιστρόφῳ τῆς τύχης. καὶ ὁ Θηραμένης ποικίλος τις ὢν καὶ ἀγχίστροφος, καθωμίλει τοῖς καιροῖς πρὸς τὸ κρεῖττον αἰεὶ διδοὺς ἑαυτόν.

[Άγχιτέρμων:] ὁ γείτων.

[Άγχόνη:] ὁ βρόχος, τὸ σχοινίον, παροξυτόνως, **[Άγχονή]** δὲ τὸ πρᾶγμα ὁξυτόνως. ἡ ἐνέργεια. καὶ

[Άγχονήσας:] πνίξας. **[Άπαγχονίσας]** δέ.

[Άγχότερος:] ἐγγύτερος. Ἡρόδοτος· στεινότερῃ ἐφαίνετο καὶ ἀγχότερῃ ἢ εἰσβολῇ.

[Άγχοῦ:] ἐγγύς.

[Άγχούροις:] πλησιοχώροις. παρὰ τὸ ἄγχι τοὺς ὅρους εἶναι.

[Άγχουσα:] εἶδος βοτάνης, ἥς ἡ ῥίζα ἐρυθρὰ, ἥ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες. ἡ ἄγχουσ' ὀδυνήσκει καὶ τὸ σὸν ψιμμύθιον.

[Άγχω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀγχώμαλον.] καὶ **[Ἀγχωμάλου,]** ἴσης, ἐγγὺς τοῦ ὀμαλοῦ. συμμίζαντες καὶ ἀγχώμαλα ἀγωνισάμενοι καὶ μήτε ζωγρήσαντές τινα μήτε ἐς τὸ πλεόν ἔτι προχωρήσαντες διελύθησαν. καὶ αὖθις· ὑπομαχία γίνεται καρτερὰ καὶ πλήθει τῶν ἀγωνιζομένων ἀγχώματος καὶ ἀρεταῖς ἐμφορῆς.

[Ἀγχων:] περισφίγγων, θλίβων. ὁ δὲ ἄγχων τὴν αὐτῆς δεξιὰν καὶ περιάγων περιαιρεῖται τὸ ξίφος.

[Ἀδαήμονες:] ἄπειροι. ὁ δὲ τὴν τῶν Αἰγυπτίων σοφίαν ἦν ἀδαημονέστερος. ὁ Ἀσκληπιόδοτος.

[Ἀδαῖστί:] ἀπείρως.

[Ἀδακρυς πόλεμος:] ἐπὶ τῶν ἔξω παντὸς κινδύνου καὶ ῥᾶστα καὶ παρ' ἐλπίδας τὰ πράγματα κατορθούντων.

[Ἀδακρυτί:] ἀκλαυστί.

[Ἀδαλίδης:] ὄνομα κύριον.

[Ἀδάμ:] ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ὁ χειρὶ θεοῦ πλασθεὶς καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν μορφωθείς τοῦ δημιουργοῦ τε καὶ κτίσαντος, ὁ καὶ τιμηθεὶς τὴν εἰς παράδεισον οἴκησιν. οὗτος δικαίως ἂν πρῶτος καλοῖτο σοφὸς ὡς πρωτόκτιστον ἄγαλμα καὶ εἰκὼν οὕσα θεόγραφος, ὡς τῶν χαρίτων ὅλων ὑπάρχων ἀνάπλεως καὶ πάντα καθαρὰ καὶ ἀκίβδηλα περιφέρων τὰ ψυχῆς τε καὶ σώματος αἰσθητήρια. μαρμαρυγαὶ γάρ τινες, ὡς εἶπεῖν, ἐκ τῆς ἐκείνου ψυχῆς ἀπαστράπτουσαι καὶ θείων ἐννοιῶν τε καὶ ἐνεργειῶν πλήθους κατὰ πᾶσαν εἰσέτρεχον φύσιν εὐστόχως καὶ ἀναμαρτήτως τὸ οἰκεῖον ἐκάστης πλεονέκτημα φθάνουσαι. ὅς οὐ παρὰ ἀνθρώπων ἐδοκιμάσθη τῶν τὰς κρίσεις πολλάκις ἐπισφαλῶς ποιουμένων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ τῶν ὅλων θεοῦ τοῦ πᾶσαν γνῶσιν καὶ κρίσιν ὀρθῶς ποιουμένου καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἐννοίας κινήθῃν παρὰ τῆς ὠδινούσης τὰ τοιαῦτα ψυχῆς καὶ ἀποτικτούσης νοήματα. καὶ ἡ φησιν ἢ γραφή· ἐποίησεν ὁ θεὸς πάντα τὰ κτήνη καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετα καὶ πετεινὰ καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ ἰδεῖν, τί καλέσει αὐτά. καὶ ὁ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ. τί τῆς φωνῆς ταύτης καὶ μαρτυρίας ἀριδηλότερον; τί τῆς σοφίας ταύτης καὶ διαγνώσεως ὑψηλότερον; ἐκάλεσεν ὀνόματα τὴν φύσιν αὐτὴν καὶ τὴν ὑπόστασιν ἐκάστου ζώου ὥσπερ ὑπογραφόμενος, οὐ μελετήσας, οὐ προσκεψάμενος, οὐδὲν τι προπεπονθὼς τῶν ὅσα μεταμανθάνουσιν ἄνθρωποι. καὶ πολλῶν καὶ ἀναρίθμων γενεῶν παραδραμουσῶν οὐκ ἴσχυσεν οὐδεὶς ὑπαλλάξαι κἂν τοῦ τυχόντος ζώου τὸ ὄνομα, οὐδὲ τῆς ἐκείνου δράξασθαι μεγαλονοίας καὶ διαγνώσεως. μᾶλλον μὲν οὖν μένουσιν ἅπαντες οἱ κατὰ πᾶσαν ἐσπαρμένοι τὴν γῆν ἄνθρωποι τοῖς ἐκείνου στοιχοῦντες ἀμεταθέτοις θεσπίσμασι. καὶ οὐδὲ μέχρι τούτων ἔστη τοῦ πρωτογόνου ἀνθρώπου τὸ ὑπερβάλλον ἐν πᾶσιν ἀξίωμα, ἀλλὰ καὶ σπερμάτων καὶ φυτῶν διαφορὰς ῥιζῶν τε καὶ βοτανῶν δυνάμεις, καὶ ὅσα εἰς ἀντίληψιν καὶ θεραπείαν ἢ φύσις ἐκάστῳ προσαρμοττεῖ τῶν ζώων, διέκρινέ τε καὶ ἐσάφησεν. οὗτος καὶ τὴν γυναῖκα πρῶτος ἰδὼν οὐχ ὥσπερ ἐκ στόματος ἀνθρωπίνου περὶ ταύτης ἐφθέγγετο, ἀλλ' ὡς ἐκ τινος θείας ὁμφῆς ἐνηχούμενος εὐστόχως τὸ πολυύμνητον ἐκεῖνο καὶ θαυμαστὸν ἀπεφοίβασε λόγιον· τοῦτο νῦν ὅστον ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου. αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη. οὗτος τοίνυν ἐστὶν ὁ δοκιμάσας ἕκαστα καὶ πᾶσι κανόνας καὶ στάθμας ἀκριβεῖς καὶ ὅρους ἀναντιρρήτους ἐναρμοσάμενος. τούτου τέχνη καὶ γράμματα, τούτου ἐπιστῆμαι λογικαὶ τε καὶ ἄλογαι, τούτου προφητεῖαι, ἱεουργίαι καὶ καθαρισμοὶ καὶ νόμοι γραπτοὶ τε καὶ ἄγραφοι, τούτου πάντα εὐρήματα καὶ διδάγματα, καὶ ὅσαι κατὰ τὸν βίον ἀναγκαῖαι χρειαὶ τε καὶ δίαται. οὗτός ἐστιν ὁ πρῶτος ἀνδριάς, τὸ θεόκλητον ἄγαλμα, ἀφ' οὗπερ ἀπευθύνονται πᾶσαι ἀνθρώπων ἀγαλματοουργίαι, κἂν πρὸς τὸ ἥττον μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐκπίπτωσιν ἐκείνου τοῦ μακαρίου καὶ θεοειδοῦς ἀπεικάσματος μηδεμίαν ἔχοντος ἀφορμὴν, ἥς ἂν ἐπιλάβοιτο ὁ μετ' ἐκεῖνον διαπλαττόμενος ἢ ζωγραφούμενος, ἕως ὁ παλαμναῖος καὶ ἀποστάτης καὶ

πλάνος διάβος τοῦτον ἐξεκύλισεν ἐκ τῆς οἰκείας ἰδρύσεώς τε καὶ στάσεως καὶ κατὰ τοῦ πρανοῦς εἶασε φέρεσθαι πρὸς βαρathρώδεις τινὰς καὶ ἀλαμπεῖς χώρους καὶ μέχρι τῶν ἀμειδῆτων τοῦ ἄδου κευθμώνων ἐγγίζοντας. κάντεῦθεν ἤρξατο φύσις ἢ τῶν ἀνθρώπων παραχαράττεσθαι καὶ διακιβδηλεύεσθαι καὶ τυποῦσθαι τοῖς τοῦ τυράννου μορφώμασί τε καὶ σχήμασιν. ἐντεῦθεν ἡ νόθος σοφία τὰς ἀφορμὰς ἔλαβε, τῆς θείας δραπετευσάσης καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀναπτάσης, ὅθεν τὸ πρότερον ἦν ἀφορμήσασα. ὅθεν ὁ πλάνος τὸ τοῦ θεοῦ σφετερισάμενος ὄνομα εἰς πολλὰ κατεμέρισε, Κρόνους τε καὶ Ζῆνας καὶ Ποσειδῶνας ἑαυτὸν μετακαλῶν· καὶ τὸ δὴ πάντων ἀνοσιώτατον, εἰς ὀνόματα θήλεά τε καὶ ἄσμενα τὴν μακαρίαν καὶ ἄρρητον συγκατασπάσαι φύσιν ὁ ἀλιτήριος κατετόλμησεν, εἷς τε τὰς Ῥέας ἐκείνας καὶ Ἀφροδίτας καὶ Ἀθηνᾶς καὶ εἰς ἄλλας μυρίας καὶ ἀλλοκότους ἀλόγων ιδέας τε καὶ μορφὰς, ἃς ὁ κακίας δημιουργὸς καὶ τὴν ἀποστασίαν νοσήσας ἐπέχρῳσέ τε καὶ διεχάραξεν. ἐντεῦθεν Αἰγυπτίων τὰ περὶ Ὅσιριν καὶ Τυφῶνα καὶ Ἴσιν μοχθηρὰ διηγήματα καὶ Περσῶν μαγικὰ μαγγανεύματα καὶ Βραχμάνων γυμνοσοφιστίαι καὶ ἄκαιροι φαντασίαι καὶ ἡ θαυμαζομένη Σκυθῶν ῥῆσις καὶ τὰ Θρακῶν ὄργια καὶ οἱ Φρυγῶν αὐλοὶ καὶ Κορύβαντες. ἐντεῦθεν ἡ Χαλδαίων ἀστρονομία ἢ σφαλερά τε καὶ πολυώδυνος. ἐντεῦθεν ἡ τοῦ ψεύδους λοχεύτρια ποίησις, ἢ τῶν Ἑλληνικῶν ληρημάτων σεμνομυθία. ἐντεῦθεν Ὀρφεύς τε καὶ Ὅμηρος καὶ ὁ τῶν ἀθεμίτων γονῶν ζωγράφος Ἡσίοδος. ἐντεῦθεν ἡ Θάλητος δόξα καὶ ὁ κλεινὸς Πυθαγόρας καὶ ὁ σοφὸς Σωκράτης καὶ Πλάτων, τὸ τῆς Ἀθηναίων Ἀκαδημίας πολυθρύλητον σεμνολόγημα. ἐντεῦθεν οἱ Παρμενίδαι καὶ Πρωταγόραι καὶ Ζήνωνες. ἐντεῦθεν αἱ Στοαὶ καὶ οἱ Ἄρειοι πάγοι καὶ Ἐπικούρειοι. ἐντεῦθεν οἱ τραγῳδῶν θρῆνοι καὶ κοπετοὶ καὶ τὰ κωμικῶν παίγνια καὶ τωθάσματα. ἐντεῦθεν τὰ δολερὰ τοῦ Λοξίου καὶ ψευδηγόρου θεσπίσματα καὶ ἡ λοιπὴ τῶν Ἑλληνικῶν κομπσευμάτων ἐρεσχελία καὶ τερατεία. καὶ ἵνα μὴ μακρὸν ἀποτείνω τὸν λόγον εἰς σαπρούς τε καὶ ὁδωδότας μύθους ἐνασχολούμενος, πᾶσαν εἰς ἑαυτὸν τὴν κτίσιν ὁ πλάνος ἐμφορτισάμενος καὶ λαβὼν ὑπὸ χεῖρα τὸν ἄνθρωπον ὡς ἀνδράποδον καὶ διερχόμενος τὴν ὑπ' οὐρανὸν καὶ περιπατῶν τὴν γῆν καὶ ὡς ὠὰ πάντα κατέχων, ὡς αὐτὸς πού φησιν ἀλαζονευόμενος, ᾧτε δεῖν τὸν ἑαυτοῦ θρόνον θήσειν ἐπάνω τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσεσθαι ὅμοιος τῷ Ὑψίστῳ. ἀλλ' ὁ τοῦ θεοῦ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος ὁ προαιώνιος οἰκτεῖρας τὸν ἄνθρωπον ὡς ἡπατημένον ὑπὸ τοῦ δράκοντος ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς κόλπων ἑαυτὸν ἐκένωσε καὶ σαρκωθείς ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας, καὶ διὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ καταβαλὼν τὸν ἀντίπαλον καὶ καταβάς εἰς τὰ κατώτατα μέρη τῆς γῆς ἐκεῖθεν εἴλκυσε τὸν παραπесόντα πρωτόπλαστον, ἀποδοὺς τῇ εἰκόνι τὸ πρῶτον κάλλος καὶ τῇ φύσει τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα. κάντεῦθεν ἡφάνισται πᾶσα ἡ τοῦ τυράννου δυναστεία καὶ συμμορφία τοῦ τῆς εὐσεβείας φωτὸς διαυγάσαντος πάσῃ τῇ κτίσει τῶν ἡλιακῶν μαρμαρυγῶν τηλαυγέστερον. ἐκ τούτου τοῦ φωτὸς ἢ κατὰ θεὸν σοφία πάλιν διέλαμψε καὶ γλώσσας ἀλιέων ἐστόμωσε καὶ τῶν σοφῶν διδασκάλους τοὺς ἀσόφους εἰργάσατο ἐντεῦθεν ὁ τῆς βροντῆς γόνος, τὸ· ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, ἐξ οὐρανίων νεφελῶν ἀπαστράψας ἐβρόντησε, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐλάμπρυνε. κακ τούτου τοῦ φωτὸς Παῦλος εἰς τρίτον οὐρανὸν ἀναφέρεται καὶ θεᾶται τὰ ἀθέατα καὶ τῶν ἀρρήτων ὑπακούει λογίων καὶ διατρέχει πᾶσαν τὴν γῆν ὡς πτηνὸς καὶ ἀέριος τὸν Ἰησοῦν εὐαγγελιζόμενος. ἐντεῦθεν ὁ Πέτρος τὸν Χριστὸν υἱὸν θεοῦ τοῦ ζῶντος ὠνόμασε καὶ τὰς κλεῖς τῆς τῶν οὐρανῶν πιστεῦεται βασιλείας, ἵνα ἀνοίγῃ μὲν τοῖς πιστοῖς, ἀποκλείῃ δὲ τοῖς ἀπίστοις τῶν θείων ἀνακτόρων τὴν εἴσοδον. ἐντεῦθεν ἀγέλαι μαρτύρων καταβάλλουσιν εἶδωλα καὶ τρέχουσιν ἔτοι μοι πρὸς τὸν θάνατον, ὡς στεφάνους τὰς πληγὰς καὶ ὡς πορφύρας τὰ ἑαυτῶν αἵματα περιφέροντες οἱ καλλίνικοι. ἔστω γοῦν ὁ πρωτόπλαστος ἀρχηγὸς τοῦδε τοῦ γράμματος, κατὰ γε τὸν ἐμὸν ὅρον καὶ λόγον, ὡς ποταμὸς πηγὴ τε καὶ θάλαττα καὶ ρίζα καὶ κλάδοι καὶ ὄρηκες καὶ πάσης ὑπάρχων τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀπαρχὴ καὶ πρωτόλειον. ὅτι ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη ,βσμβ'. ἀπὸ δὲ τοῦ

κατακλυσμοῦ ἕως τῆς πυργοποιΐας ἔτη φκε΄. ἀπὸ δὲ τῆς πυργοποιΐας ἕως τοῦ Ἀβραάμ υκε΄. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀβραάμ ἕως τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου υλ΄. ἀπὸ δὲ τῆς ἐξόδου ἕως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Σολομωντείου ναοῦ ἔτη ψνζ΄. ἀπὸ δὲ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ ἕως τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰσραὴλ υκε΄. ὁμοῦ ἔτη ,δωπ΄. ἀπὸ δὲ τῆς αἰχμαλωσίας ἕως Ἀλεξάνδρου βασιλέως τη΄. ἀπὸ δὲ Ἀλεξάνδρου ἕως Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν τγ΄. ὁμοῦ ἔτη ,εφ΄. ἀπὸ δὲ Χριστοῦ ἕως τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τη΄. ἀπὸ δὲ Κωνσταντίνου μέχρι Μιχαὴλ υἱοῦ Θεοφίλου φνε΄. ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη ,στοε΄. ἀπὸ δὲ Μιχαὴλ ἕως Ῥωμανοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου ἔτη ... ἀπὸ δὲ τοῦ Πορφυρογεννήτου ἕως τῆς τελευτῆς Ἰωάννου τοῦ Τζιμισκῆ ἔτη ... καὶ **[Ἀδαμιαῖος,]** ἀπὸ Ἀδάμ.

[Ἀδαμάντινα:] στερρά. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὥσπερ ἑαυτῷ διελέγετο, οἶδα, ἔλεγε, καὶ δοκεῖ μοι· καὶ ποῖ φέρεσθε; καὶ χρὴ εἰδέναι. καὶ δόξαι βραχεῖαι καὶ ἀδαμάντιναι.

[Ἀδαμαστί:] ἐπίρρημα.

[Ἀδάμαστος:] παρθένος, ἄζυξ. Σοφοκλῆς· νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις παρθένος θεὰ ἔσφηλεν ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσφ.

[Ἀδαμίθειος. Ἀδαξῆσαι:] τὸ κνῆσαι, οὐκ ἐν τῷ **[ο]** ὀδαξῆσαι. καὶ **[Ἀδαχεῖν.]** τὸ κνήθην. ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄχορα ἐκλέγει τ' αἰεὶ Ἀριστοφάνης.

[Ἀδαῖον:] ἄκαυστον. καὶ **[Ἀδαῖος:]** ὄνομα κύριον.

[Ἀδαιτρον:] ἀμέριστον.

[Ἄδεν:] ἤρεσκεν. ἐν Μύθοις· οὐδέ οἱ οὐδ' αἴθων ἄδε πόρδαλις, οὐνεκα θυμοῦ ἐμπλείη.

[Ἄδεές:] ἀσφαλές, οὐ φοβερὸν. ὥς ἡ παροιμία· ἄδεές δέδοικας δέος. λεγόμενόν τί ἐστὶν ἐπὶ τῶν τὰ μὴ φοβερὰ φοβουμένων.

[Ἄδέητος:] ὁ μηδενὸς δεόμενος καὶ πάντα ἔχων. Ἀντιφῶν ἐν α' Ἀληθείας· διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται, οὔτε προσδέχεται οὐδενός τι, ἀλλ' ἄπειρος καὶ ἀδέητος.

[Ἀδεκάστως:] ἀμερίστως, δικαίως, ἀδωροδοκῆτως, ὀρθῶς.

[Ἀδεκατεύτους:] Ἀριστοφάνης ἀτελωνήτους· τὰς γὰρ δεκάτας τῶν κοιλιῶν τῶν θυομένων ἐδίδοσαν τὴν δεκάτην μοῖραν ἐν τῷ πρυτανείῳ.

[Ἀδεκτώ:] ὄνομα δαίμονος.

[Ἀδελφά:] οἰκεῖα, ἀρμόζοντα, πρέποντα.

[Ἀδέλφιος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀδελφειός:] ὁ ἀδελφός· **[Ἀδελφιδοῦς]** δὲ ὁ ἀνεψιός. καὶ τὸν ἀδελφιδοῦν. καὶ **[Ἀδελφίζειν,]** ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν. οὕτως Ἰσοκράτης καὶ ὁ Μιλήσιος Ἑκαταῖος καὶ Ἀπολλοφάνης ἐχρήσαντο. καὶ τὸ θηλυκὸν τὴν ἀδελφιδῆν, ἢ ἀδελφιδῆ, τῆς ἀδελφιδῆς. ὅτι Ἀλυάττης ὁ τῶν Λυδῶν βασιλεὺς ἥσχυνε τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφήν.

[Ἀδελφὸς παρείη:] ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκείους εἰς βοήθειαν ἐν καιρῷ περιστάσεως.

[Ἀδένη:] ἡ φλύαρος, ἡ δεῖνα.

[Ἀδερβός:] ὄνομα κύριον.

[Ἀδέρκτως:] οὐ προσβλέποντες ἀλλ' ἢ καταμύοντες· παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως.

[Αδέψητον:] τὸ ὠμόν.

[Ἄδεια:] ἄνεσις, ἀφοβία. Ἰώσηπος· οἱ δὲ στασιασταὶ τοὺς Ῥωμαίους ὀρῶντες κακῆς ὁμονοίας κατήρχοντο, καὶ λόγον ἀλλήλοις ἐδίδοσαν, τί μένοιεν; τί παθόντες ἀνέσχοιντο τρία ταῖς ἀναπνοαῖς αὐτῶν ἀναφρασσόμενα τεῖχη καὶ τοῦ πολέμου μετ' ἀδείας ἀντιπολεμὶ ζοντος ἑαυτόν.

[Ἄδεια:] ἡ ἀφοβία. ἐκέλευον αὐτὸν λέγειν ὅ τι χρήζοι μετ' ἀδείας· ὁ δὲ τῆς μὲν ἀδείας χάριν ὠμολόγει, τὸ δὲ ἑαυτοῦ πάθος ἐπὶ μέγα ἐξάρας Ῥωμαίοις ἐμέμφετο.

[Ἄδερ·] ὁ ἀλιτήριος, ὁ ἐπαναστὰς Σολομῶντι. παῖς οὗτος ἦν, Ἰδουμαῖος γένος, ἐκ βασιλικῶν σπερμάτων. καταστρεψαμένου δὲ τὴν Ἰδουμαίαν Ἰωάβου τοῦ Δαβὶδ στρατηγοῦ καὶ πάντας τοὺς ἐν ἀκμῇ καὶ φέρειν ὄπλα δυναμένους διαφθείραντος μηνὸς ἕξ, φυγὼν οὗτος ἦκε πρὸς Φαραῶ τὸν Αἰγύπτου βασιλέα. ὁ δὲ φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξάμενος οἶκόν τε αὐτῷ δίδωσι καὶ χώραν εἰς διατροφήν καὶ γενόμενον ἐν ἡλικίᾳ λίαν ἡγάπα, ὥς καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς αὐτῷ δοῦναι πρὸς γάμον τὴν ἀδελφὴν, ὄνομα Θαφίνην, ἕξ ἧς υἱὸς αὐτῷ γενόμενος τοῖς τοῦ βασιλέως παισὶ συνανετράφη. ἀκούσας οὖν τὸν Δαβὶδ θάνατον ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὸν Ἰωάβου, προσελθὼν ἐδεῖτο τοῦ Φαραῶ ἐπιτρέπειν αὐτῷ βαδίζειν εἰς τὴν πατρίδα. τοῦ δὲ βασιλέως ἀνακρίνοντος, τίνας ἐνδεῖς ὦν ἢ τί παθὼν ἐσπούδακε καταλείπειν αὐτόν, τότε μὲν οὐκ ἀφείθη, ὕστερον δὲ καθ' ὃν ἤδη καιρὸν Σολομῶνι τὰ πράγματα κακῶς εἶχε διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας καὶ παρανομίας καὶ τὴν ὀργὴν τὴν ἐπ' αὐτοῖς, τοῦ θεοῦ συγχωρήσαντος τῷ Φαραῶνι ὁ Ἄδερὸς ἦκεν εἰς τὴν Ἰδουμαίαν. ὃς τῆς Συρίας βασιλεύσας κατέτρεχε τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν χώραν, ἐπιτίθεται δὲ Σολομῶνι.

[Ἀδειάς:] εἶδος ἐσχάρας.

[Ἀδειής:] ἄφοβος. καὶ **[Ἀδειος,]** ὁμοίως.

[Ἀδείμαντα:] ἄφοβα. καὶ **[Ἀδειμος,]** ὁ ἄφοβος.

[Ἀδείμαντος·] Κορινθίων στρατηγός, ὃς ἄπολιν εἶπε τὸν Θεμιστοκλέα. ὁ δὲ, τίς, εἶπεν, ἄπολις, ἔχων σ' τριήρεις. τούτου καὶ Πλάτων μέμνηται ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ. ἦν γὰρ τῶν περὶ τοὺς καιροὺς τούτους στρατηγούντων. ἐκωμωδοῦντο δὲ ἐπὶ πονηρίᾳ Κλέων, Μύρμηξ καὶ Νικόμαχος καὶ Ἀρχέμορος μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου.

[Ἄδειν κελεύονθ' ὥσπερ εἰ τέττιγα ἐστιῶντα:] διότι πολὺλαλόν ἐστι τὸ ζῶον. **[Ἀδεῖν]** δὲ ἀρέσαι.

[Ἄδεις ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων:] ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου καὶ φιληδοῦντος.

[Ἀδηκότες:] ταλαιπωρήσαντες.

[Ἀδήλητος:] ἀσινής, ἀβλαβής. Ἀγαθίας· καὶ ἐπεδείκνυντο σῶοί τε καὶ ἀδήλητοι. δηλῶ γὰρ τὸ βλάπτω.

[Ἀδηλία:] ἀοριστία, ἀπειρία. τῷ δὲ ὑπερηφανίᾳ χρωμένῳ καὶ τὴν τοῦ πολέμου ἀδηλίαν ἡκιστα βαλλομένῳ εἰς νοῦν ἠλπίζε ῥαδίως αἰρήσειν τὸ βάρβαρον. **[Ἀδηλία]** δὲ καὶ ἡ κρυφίότης.

[Ἀδημονῶ:] τὸ λίαν λυποῦμαι. ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἡδημόνει καὶ ἡσυχίαν εἶχεν ὑπὸ τοῦ παρόντος κακοῦ. καὶ **[Ἀδημονούσης,]** ἀπορούσης.

[Ἀδηλώσας:] ἀγνώριστον ποιήσας. ὁ δὲ ἀδηλώσας ἑαυτὸν πιναρᾷ στολῇ καὶ λαβὼν δρέπανον ὥς ἂν γῆς ἐργάτης.

[Ἀδημονία:] ἡ φροντίς.

[Ἀδημονῶν:] ἀγωνιῶν, ἀκηδιῶν. καὶ **[Ἀδημονέστερος,]** ἀντὶ τοῦ ἀγωνιστικώτερος. ὢν δὲ τοῦ προσήκοντος ἀδημονέστερος ἀντεῖχε τούτῳ.

[Ἀδην:] ἄλις ἢ εἰς κόρον, ἱκανῶς, ἀρκούντως. ἢ λάβρως, κατακόρως. ἐν Χαρμίδῃ· ἐπεὶ δὲ τῶν τοιούτων ἄδην ἔχομεν. καὶ Ἡρόδοτος· ὥς δὲ ἄδην εἶχον κτείνοντες, τὰ λοιπὰ αὐτῶν ἤλαυνον. ἐπιμεμομένου τε ἄδην τοῦ πυρὸς τὰς ἀγχού τειχῶν οἰκίας, ταραχῆς ἐπλήσθη ἡ πόλις. καὶ αὖθις· οἱ δὲ οἶνῳ ἄδην ἐχρῶντο ἐσπέριοι καὶ ἐς νύκτα τελευτῶντες. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἄδην καὶ ἀπείρως σπῶσι τοῦ οἴνου καὶ ἀνατραπέντες ἔκειντο ὥς ἔτυχον αὐτῶν ἕκαστοι εἰκῇ. καὶ αὖθις· τοῦ δὲ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων ἄδην ἐνεπίμπλαντο οἱ Κελτοὶ τὴν τε φύσιν ὄντες ἀκρατεῖς καὶ χώραν ἔχοντες, ὅτι μὴ πρὸς Δημητριακοὺς καρποὺς, τῶν ἄλλων ἄγονον καὶ ἀφυᾶ. τὰ τε σώματα αὐτοῖς μεγάλα ὄντα καὶ τρυφηλὰ καὶ σαρκῶν ὑγρῶν μεστὰ, καὶ ὑπὸ τῆς ἀδηφαγίας καὶ μέθης ἐς ὄγκον καὶ βάρος ἐξεχεῖτο· ἐς δρόμους δὲ καὶ πόνους ἀδύνατα πάμπαν. καὶ ὑπὸ ἰδρῶτος καὶ ἄσθματος ὅπου τι δέοι ἐξελύοντο ταχέως. καὶ αὖθις· οἱ δὲ βασιλικοὶ ἐν ἐξουσίᾳ γενόμενοι τοῦ ἄδην τὰ δημόσια καταναλίσκειν Συβαριτικῶς τὸν νέον κραιπαλᾶν ἐνήργουν.

[Ἀδηνέως:] ἀπλῶς καὶ ἀταλαιπώρως, κατὰ στέρησιν τῶν δηνέων καὶ μεριμνῶν.

[Ἀδήωτον:] ἀπόρθητον, ἀπραίδευτον. οἱ δὲ τὴν γῆν ἀδήωτον ἔχειν ἐθέλοντες ὠμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ δισχίλια δώσειν.

[Ἀδήριτος:] ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀκαταπόνητος. τὴν λείαν τῶν πολεμίων ἤλπισεν ἀδήριτον περιαιρεῖν. ἀντὶ τοῦ ἄμαχον. καὶ **[Ἀδηρίτως,]** ἀφιλονείκως.

[Ἀδης:] Ἄδῃ δυσκίνητε, τί τὴν ἐπέραστον ἐταίραν ἤρπασας; ἢ καὶ σὴν Κύπρις ἔμηνε φρένα;

[Ἀδήσεις:] ἀρέσεις.

[Ἀδηφαγία:] ἡ ἀπληστία. καὶ **[Ἀδηφάγος,]** ἀθρόως ἐσθίων, πολυφάγος, γαστρίμαργος. **[Ἀδηφάγοι τριήρεις]** λέγοντ' ἂν αἱ ἐντελόμεσθαι καὶ πολλὰ ἀναλίσκουσαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν ἵππων. Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῇ Κωμωδοτραγωδίᾳ τοὺς πότας λύχνους ἀδηφάγους εἶπεν.

[Ἀδιαβηνή·] αὕτη ἡ χώρα κεῖται πρὸ τῆς Μεσοποταμίας ὥς ἐπὶ ἀνατολὴν πέραν τοῦ Τίγρητος. ἐν αὐτῇ δὲ ἐστὶ καὶ ἄσφαλτος ἡ λεγομένη νάφθα. λέγεται δὲ Ἀδιαβηνή διὰ τὸ εἶναι πλείους ποταμοὺς ἐν αὐτῇ καὶ δυσχερεστέραν ποιεῖν τὴν διάβασιν. ἐκεῖ ἐστὶ καὶ ἡ Νινευί. τοσαύτην δὲ ἀσφάλειαν ποιεῖ τοῖς κτίσμασιν ἡ ἄσφαλτος, ὥστε ταῖς ὀπταῖς πλίνθοις καὶ τοῖς λεπτοῖς λίθοις συμμιγεῖσα ἰσχυροτέρα γίνεται παντὸς σιδήρου. ἐκεῖσε δὲ ἐστὶ καὶ τὸ Ἄορνον στόμιον, ἐξ οὗ δεινὸν πνεῦμα ἀναδίδεται, ὥστε πᾶν μὲν ἐπίγειον ζῶον, πᾶν δὲ πτηνὸν ἀποφθείρειν καὶ εἰ πρὸς τὸ τυχὸν ὀσφρῆσαιτο. καὶ εἰ ἐσκεδάννυτο, οὐκ ἂν ᾤκίσθη ὁ χῶρος, ἀλλὰ κατ' εὐθεῖαν ἄνεισι καὶ ὀλίγον ἀνερχόμενον πάλιν ἀντανακλᾶται. καὶ ἐκ τούτου τὰ ἐν ὑψηλοτέρῳ πετόμενα σώζεται, καὶ τὰ πέριξ νεμόμενα. καὶ **[Ἀδιαβηνός. Ἀδιάδραστος:]** ἄφυκτον. καταπλαγεῖ δ' ἂν τις τὸ ἀδιάδραστον τῆς δίκης ἐκ τῆς συμβάσης τούτῳ τιμωρίας.

[Ἀδιάκριτος:] ἀδιαχώριστος. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ γινωσκόντων τὰ δέοντα ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων.

[Ἀδιάλειπτον. Ἀδιαλώβητον:] ἀβλαβές.

[Ἀδιάρθρωτον:] ἄσημον, ἀτράνωτον.

[Ἀδιάσκευον:] ἀκόσμητον, ἀνεπιμέλητον. ὁ δὲ λαβὼν ἵππον ἀδιάσκευον καὶ καθοπλισμὸν ἀνεπίφαντον, βάδην προσήλαυνεν πρὸς τοὺς πολεμίους.

[Αδιάστατον:] τὸ μήπω διεσθηκὸς μηδὲ διακεκρίμενον. Ἀντιφῶν εἶπεν.

[Αδιαφορία:] ἀμέλεια χωρὶς παρατηρήσεως. τὸ δὲ ἀδιάφορον διχῶς λέγεται· ἅπαξ μὲν τὸ μήτε πρὸς εὐδαιμονίαν μήτε πρὸς κακοδαιμονίαν συνεργοῦν, ὥς ἔχει πλοῦτος, δόξα, υἰεία, ἰσχύς καὶ τὰ ὅμοια· ἐνδέχεται γὰρ καὶ χωρὶς τούτων εὐδαιμονεῖν, τῆς ποιᾶς αὐτῶν χρήσεως εὐδαιμονικῆς οὐσης ἢ κακοδαιμονικῆς. ἄλλως δὲ λέγεται ἀδιάφορον τὸ μήτε ὀρμῆς μήτε ἀφορμῆς κινητικόν, ὥς ἔχει τὸ ἀρτίας ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τρίχας ἢ περιττάς, ἢ ἐκτεῖναι τὸν δάκτυλον ἢ συστεῖλαι, τῶν προτέρων ἀδιαφόρων καὶ οὐκέθ' οὕτως λεγομένων· ὀρμῆς γάρ ἐστὶν ἐκεῖνα καὶ ἀφορμῆς κινητικά. διὸ τὰ μὲν αὐτῶν ἐκλέγεται, τῶν δὲ ἐτέρων ἐπ' ἴσης ἐχόντων πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγῇ. τῶν ἀδιαφόρων τὰ μὲν λέγουσι προηγούμενα, τὰ δὲ ἀποπροηγούμενα. προηγούμενα μὲν τὰ ἔχοντα ἀξίαν, ἀποπροηγούμενα δὲ τὰ ἔχοντα ἀναξίαν. ἀξίαν δὲ τὴν μὲν τινα σύμβλησιν πρὸς τὸν ὁμολογούμενον βίον, ἣτις ἐστὶ περὶ πᾶν ἀγαθόν· τὴν δὲ εἶναι μέσσην τινὰ δύναμιν ἢ χρεῖαν συλλαμβανομένην πρὸς τὸν κατὰ φύσιν βίον ὅμοιον εἶπεῖν, ἣντινα εἰσφέρειται εἰς τὸν κατὰ φύσιν βίον πλοῦτος, υἰεία· τὴν δὲ εὐεξίαν ἀμοιβὴν δοκιμαστοῦ, ἣν ἂν ὁ ἔμπειρος τῶν πραγμάτων τάξη, ὅμοιον εἶπεῖν ἀμείβεσθαι πυροὺς πρὸς τὰς σὺν ἡμίονῳ κριθάς. προηγούμενα μὲν οὖν εἶναι, ἃ καὶ ἀξίαν ἔχειν· οἷον ἐπὶ μὲν τῶν ψυχικῶν εὐφυΐαν, τέχνην, προκοπὴν καὶ τὰ ὅμοια· ἐπὶ δὲ τῶν σωματικῶν ζωὴν, υἰείαν, ῥώμην, εὐεξίαν, ἀρτιότητα, κάλλος· ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτὸς πλοῦτον, δόξαν, εὐγένειαν καὶ τὰ ὅμοια. ἀποπροηγούμενα δὲ ἐπὶ μὲν τῶν ψυχικῶν ἀφυΐαν, ἀτεχνίαν καὶ τὰ ὅμοια· ἐπὶ δὲ τῶν σωματικῶν θάνατον, νόσον, ἀσθένειαν, καχεξίαν, πῆρωσιν, αἷσχος καὶ τὰ ὅμοια ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτὸς πενίαν, ἀδοξίαν, δυσμένειαν καὶ τὰ παραπλήσια· οὔτε δὲ προήχθη οὔτε ἀποπροήχθη τὰ μηδετέρως ἔχοντα. ἔτι τῶν προηγουμένων τὰ μὲν δι' αὐτὰ προήκται, τὰ δὲ δι' ἕτερα, τὰ δὲ καὶ δι' αὐτὰ καὶ δι' ἕτερα. δι' αὐτὰ μὲν εὐφυΐα, προκοπὴ καὶ τὰ ὅμοια· δι' ἕτερα δὲ πλοῦτος, εὐγένεια καὶ τὰ ὅμοια· δι' ἕτερα δὲ καὶ δι' αὐτὰ ἰσχύς, εὐαίσθησία, ἀρτιότης. δι' αὐτὰ μὲν, ὅτι κατὰ φύσιν ἐστί· δι' ἕτερα δὲ, ὅτι περιποιεῖ χρεῖας οὐκ ὀλίγας. ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ τὸ προηγούμενον κατὰ τὸν ἐναντίον λόγον.

[Αδιαίτητος:] ἀλλότριος, ἀήθης.

[Αδιεξίτητον:] ἀδιεξέλευστον.

[Αδιή:] λύπη.

[Αδιήγητον:] τὸ μὴ δυνάμενον δι' ὑπερβολὴν κακοῦ διηγηθῆναι. ὥστ' ἀδιήγητον κακὸν γενέσθαι.

[Αδικεῖν.] αἰτιατικῇ. τὸ βλάπτειν ἐκόντα. τὸ δὲ μὴ ἀδικεῖσθαι θεόν, ἔνδοξον καὶ ἐναργές· ὑπ' οὐδενὸς γὰρ θεὸς ἀδικηθήσεται.

[Αδικία:] παρὰ τῷ ἀποστόλῳ ἢ τῶν εἰδώλων ἀπάτη. ἐκεῖνοι οὖν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατέχουσιν, ὅσοι τὸ σέβας τοῦ θεοῦ παραπέμπουσιν εἰδώλοις. τὸ δὲ κατεχόντων, ἀντὶ τοῦ φυλαττόντων.

[Αδικία·] Πλάτων φησὶ τὴν ἀδικίαν νόσον ψυχῆς εἶναι. μηδεμία δὲ νόσος ψυχῆς ὠφέλιμος ἐστὶ. καὶ οὕτως πᾶσα κακία βλαβερὰ ἐστὶ τῷ ἔχοντι αὐτήν· ἢ δὲ ἀδικία κακία· οὐκοῦν βλαβερὸν. ἢ γὰρ ἀδικία καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν ἀδικεῖ, παρ' ὅσον αὕτη σφετερίζεται. ἐστὶ δὲ καὶ φθαρτικὴ, τοῦτο μὲν τῆς ἐν πόλει κοινωνίας, τοῦτο δὲ πάσης συναλλαγῆς· ἐναντία δὲ καὶ παρὰ φύσιν τοῖς ἀνθρώποις· οἱ γὰρ ἄνθρωποι φύσει κοινωνικοί.

[Αδικίου:] οἷον ἀδικήματος. ἐστὶ δὲ ὄνομα δίκης. ἀποτίννεται δὲ τοῦτο ἀπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάτης πρυτανείας ἀποδοθῇ· εἰ δὲ μὴ, διπλοῦν καταβάλλεται.

[Ἀδικοδοξία:] παράλογος λοιδορία. ὁ δὲ στρατηγὸς οὐ δυνάμενος ἐνεγκεῖν τὴν ἀδικοδοξίαν τῶν ταῦτα λεγόντων.

[Ἀδινά:] ἀντὶ τοῦ ἀθρόοι, πάντες. ἢ **[Ἀδινῶς,]** οἰκτρῶς. καὶ **[Ἀδινόν,]** τὸ ἀθρόον ἢ γοερόν.

[Ἀδιον:] τὸ πλάγιον.

[Ἀδιόριστον:] τὸ ἀδιαχώριστον.

[Ἀδμήτης:] ὁ ἀδάμαστος. **[Ἀδμήτις]** δὲ γυνή, διὰ τοῦ ἰῶτα.

[Ἀδμητος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀδμήτου μέλος καὶ Ἀρμοδίου:] ἐπὶ τῶν ῥαδίων καὶ εὐκόλων· τοιαῦτα γὰρ καὶ τὰ σκολιὰ λεγόμενα.

[Ἀδμισουνάλιος:] ὁ τῶν Σιλεντιαρίων πρῶτος.

[Ἀδμωλία:] ἡ ἄγνοια παρὰ Καλλιμάχῳ. καὶ **[Ἀδμωλεί,]** χωρὶς δόλου. καὶ **[Ἀδμωλῶ,]** τὸ ἀκηδιῶ.

[Ἀδμῶνι τῷ Μιτυληναίῳ. Ἀδνούμιον:] ἀπογραφὴ ὀνομάτων παρὰ Ῥωμαίοις. οἱ δὲ **[Ἀννουμίνος],** τὸ ἀδνούμιον.

[Ἀδόκητον:] διεψευσμένον. δεδιῶς μὴ ἀφυλάκτοις αὐτοῖς ἐπιτέσοιεν· ὁ δὲ οὐκ ἀδόκητον ἐγεγόνει, ἐπεὶ καὶ ληστήριον αὐτῶν προέβαινε. καὶ **[Ἀδόκητος,]** ἀπροσδόκητος.

[Ἀδοκίμαστος:] δοκιμασθῆναι λέγεται τὸ εἰς ἄνδρας ἐγγραφῆναι· ἀδοκίμαστος δὲ ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος. Λυσίας οὕτως.

[Ἀδόκιμος:] ἀδοκίμαστος.

[Ἀδολεσχία:] ἀκαιρία, φλυαρία, συνέχεια. Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὸ α. **[Ἀδολεσχία]** δὲ παρὰ τῇ Γραφῇ, ἡ συνεχὴς μελέτη. καὶ γενικῇ. **[Ἀδολεσχίσω,]** ἀντὶ τοῦ διηνεκῶς μελετήσω.

[Ἀδόλως:] ἀπλῶς, ἀληθῶς. τὸ δὲ ψεῦδος περιπελεγμένον καὶ δόλου μεστόν.

[Ἀδόνητον:] ἀσάλευτον.

[Ἀδοξεῖται:] οὐ τιμᾶται, οὐκ ἀπόδεκτόν ἐστι. τὸ νικᾶν παρὰ Ῥωμαίοις ἄνευ παραγγέλματος· ἀδοξεῖται γάρ.

[Ἀδοξότατα:] τὰ παράδοξα, τὰ ἀδύνατα παρὰ Ἀριστοτέλει· ἔστι δὲ παράδοξα τὰ τοῖς ἐνδόξοις ἐναντία, ἃ οὐ πάντως ἤδη καὶ ἀδύνατά ἐστιν.

[Ἀδορατία:] ἡ ἀστρατεία. κυρίως δὲ ἡ ἀργία.

[Ἀδωρότατος:] ὁ μὴ δωρολήπτης ὢν.

[Ἀδορεῖ:] ἀνεκδαρτί.

[Ἀδορος:] κώρυκος. καὶ **[Ἀδορον,]** τὸ ἀνέκδαρτον. καὶ **[Ἀδόροις,]** ἀνεκδάρτοις.

[Ἄδου κυνῆν·] ζητεῖ ἐν τῷ κυνῇ.

[Ἄδδῶ:] ὄνομα κύριον. **[Ἄδδω]** δὲ ῥῆμα, δοτικῇ.

[Ἄδωναῖ:] Ἑβραϊστί.

[Ἀδωναῖος:] ὑπὸ τὸν ᾧδην.

[Ἀδώνειοι καρποί:] λέγονται οἱ μετέωροι κῆποι.

[Ἀδωνία:] συνεσταλμένως. Ἀδωνίαν ἄγομεν καὶ τὸν Ἀδωνιν κλάομεν. Φερεκράτης. καλοῦσι δὲ καὶ τὸ εἶδωλον τοῦ Ἀδώνιδος οὕτως Ἀδώνιον. καὶ **[Ἀδωνίδειος καρπός,]** τοῦ Ἀδώνιδος.

[Ἀδωνις, Ἀδώνιδος:] ὄνομα κύριον. καὶ πένθος ἦν ἱερὸν, οἷον ἐν Λιβάνῳ τὸ ἐπ' Ἀδώνιδι καὶ Βύβλῳ.

[Ἀδώνιδος κῆποι:] ἐκ θριδάκων καὶ μαράθρων, ἅπερ κατέσπειρον ἐν ὀστράκοις. χρῶνται δ' ἐπὶ τῶν ἐπιπολαίων καὶ κούφων τῇ παροιμίᾳ. **[Ἀδώνιδος κῆποι:]** ἐπὶ τῶν ἁώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων.

[Ἀδων τὴν σπιθαμὴν τοῦ βίου πρὸς ἄνηθον:] ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ μικροψύχων.

[Ἄδωρα:] κακὸδωρα, τὰ ἐπὶ κακῷ διδόμενα. Σοφοκλῆς· ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα. ὁ δὲ νοῦς, ὅτι μὴδὲ τὰ μέγιστα τῶν ἐχθρῶν ἐφίεσο ἔχειν, τῶν δὲ φίλων καὶ τὰ ἐλάχιστα. καὶ Αἰλιανός· λαβόντες ἐκάτερος τῆς κόρης τὴν ἄδωρον μοῖραν τῷ ἑαυτῶν λάχει, τραγικὸς ἂν εἶπε ποιητής, ἑαυτοὺς κατέσφαζαν.

[Ἄδωρεός:] πόλις.

[Ἄδραμύτειον·] οὕτως Εὐπόλις. καὶ **[Ἄδραμυτηνός]** δέ· καὶ Θουκυδίδης **[Ἀτραμύττειον].**

[Ἄδρανές:] ἀσθενές. καὶ **[Ἄδρανία,]** ἡ ἀδυναμία, ἀσθένεια. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄνθετο δειμαίνων γήραος ἀδρανίην. καὶ αὖθις· ἐπεὶ παρενήξατο τὸ πλεῦν ἥβης, ἐκ γήρως δ' ἀδρανίῃ δέδεταί. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα ποταμοῦ. **[Ἄδρανεία]** δὲ δίφθογγον ἀπὸ τοῦ ἀδρανῆς ἀρσενικοῦ.

[Ἀδράστεια Νέμεσις:] ἦν οὐκ ἂν τις ἀποδράσειεν. Ἀδραστείας αὐτῷ Νέμεσις τιμωρὸς ὑπερόγκων καὶ ἀχαλίνων λόγων ἠκολούθησεν. Ἀδράστεια οὖν Νέμεσις, ἀπὸ Ἀδράστου. ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐδαιμονησάντων, ὕστερον δὲ δυστυχησάντων· τῶν γὰρ ἀπογόνων Θηβαίοις ἐπιστρατευσάντων, μόνος Αἰγιαλεὺς ἀπώλετο Ἀδράστου παῖς.

[Ἀδράστεια:] οἱ μὲν ταῦτόν τῃ Νεμέσει λέγουσι, λαβεῖν δὲ τοῦνομα παρὰ Ἀδράστου τινὸς βασιλέως. ἢ ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ παλαιοῦ, νεμεσηθέντος ἐφ' οἷς τῶν Θηβαίων κατηλαζονεύσατο, ἰδρυσάμενων ἱερὸν Νεμέσεως, ὃ μετὰ ταῦτα προσηγορεύθη Ἀδραστεία. Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος Ἄρτεμιν φησιν εἶναι τὴν Ἀδράστειαν ἀπὸ Ἀδράστου τινὸς ἰδρυμένην. ὁ δὲ Ἀντίμαχος λέγει· ἔστι τις Νέμεσις μεγάλη θεὸς, ἣ τάδε πάντα πρὸς μακάρων ἔλαχε, βωμὸν δὲ οἱ εἶσατο πρῶτος Ἀδρηστος ποταμοῖο παρὰ ῥόον. ἔνιοι μέντοι ὥς διαφέρουσιν συγκαταλέγουσιν αὐτῇ τῇ Νεμέσει, ὥς Μένανδρος καὶ Νικόστρατος.

[Ἀδραστίδης:] ὄνομα κύριον.

[Ἀδρηστίνη:] ἡ τοῦ Ἀδράστου θυγάτηρ.

[Ἀδριανός·] βασιλεὺς Ῥωμαίων. ἦν δὲ τὸ γένος βουλευτοῦ πατρὸς ἐστρατηγηκότος Ἄφρου· οὕτω γὰρ ὠνομάζετο· φύσιν δὲ φιλόλογος ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώσσῃ· καὶ τινα πεζὰ καὶ ἐν ἔπεσι ποιήματα παντοδαπὰ κατέλιπε. φιλοτιμία τε γὰρ ἀπλήστως ἐχρῆτο καὶ κατὰ τοῦτο καὶ ἄλλα πάντα καὶ τὰ βραχύτατα ἐπετήδευε· καὶ γὰρ ἔπλασσε καὶ ἔγραφε καὶ οὐδὲν ὃ τι οὐ καὶ εἰρηνικὸν καὶ πολεμικὸν καὶ βασιλικὸν καὶ ἰδιωτικὸν εἰδέναι ἔλεγε. καὶ τοῦτο μὲν οὐδὲν που τοὺς ἀνθρώπους ἔβλαπτεν· ὁ δὲ δὴ φθόνος αὐτῷ δεινότατος ἐς πάντας τοὺς τιμὴν προέχοντας ὧν πολλοὺς μὲν καθεῖλε, συχνοὺς δὲ

ἀπώλεσε. βουλόμενος γὰρ πάντων ἐν πᾶσι περιεῖναι ἐμίσει τοὺς ἐν τινι ὑπεραίροντας. καὶ τούτου καὶ τὸν Φαβωρίνον Γαλάτην τὸν τε Διονύσιον τὸν Μιλήσιον τοὺς σοφιστὰς καταλύειν ἐπεχείρει τοῖς τε ἄλλοις καὶ μάλιστα τῷ τοὺς ἀνταγωνιστὰς σφῶν ἐξάγειν, τοὺς μὲν μηδενός, τοὺς δὲ βραχυτάτου τινὸς ἀξίους ὄντας. οὗτος ἐν ἐπιστολῇ ἔγραψε τὰ τε ἄλλα μεγαλοφρονησάμενος, καὶ ἐπομόσας μήτε τι τῶν δημοσίῳ συμφερόντων ποιήσειν μήτε βουλευτὴν τινα ἀποσφάξειν, καὶ ἐξώλειαν ἑαυτῷ, ἂν καὶ ὅτιοῦν αὐτῶν ἐκβῇ, προσεπαρασάμενος· ἀλλ' ὅμως διεβλήθη εἰς πολλά. οὗτος ἦν ἡδὺς μὲν ἐντυχεῖν καὶ ἐπὶ νῆι τις αὐτῷ χάρις, τῇ τε Λατίνων καὶ Ἑλλήνων γλώττῃ ἄριστα χρώμενος· οὐ μὴν ἐπὶ πραότητι τρόπων ἄγαν ἐθαυμάζετο, περὶ τε τὴν τῶν δημοσίων χρημάτων ἐσπουδακῶς ἄθροισιν. οὗτος φύσει τοιοῦτος ἦν ὥστε μὴ μόνον τοῖς ζῶσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς τετελευτηκόσι φθονεῖν· τὸν γοῦν Ὅμηρον καταλύων Ἀντίμαχον ἀντ' αὐτοῦ ἐσήγεν, οὐ μὴδὲ τὸ ὄνομα πολλοὶ πρότερον ἠπίσταντο. ἡτιῶντο μὲν δὴ ταῦτά τε αὐτοῦ καὶ τὸ πάνυ ἀκριβὲς τό τε περίεργον καὶ πολὺπραγμον· ἐθεράπευε δὲ αὐτὰ καὶ ἀνελάμβανε τῇ τε ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ καὶ προνοίᾳ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ δεξιότητι, καὶ τῷ μήτε τινὰ πόλεμον ταραῖσαι καὶ τοὺς ὄντας παῦσαι, μήτε τινὰ χρήματα ἀδίκως ἀφελέσθαι, καὶ πολλοῖς πολλὰ καὶ δήμοις καὶ ιδιώταις χαρίσασθαι. ἦν δὲ περιεργότατος καὶ μαντείαις καὶ μαγγα νείαις παντοδαπαῖς ἐχρῆτο. παιδικὰ τε αὐτοῦ ἐγεγόνει Ἀντίνοός τις· ἔκτισε δὲ πόλιν καὶ συνώκισεν ἀπ' αὐτοῦ τε ὠνόμασε. καὶ τινα ὀρώντα Ἀντίνοον λέγειν. οὗτος ἐς Παννονίαν ἀφίκετο καὶ τὸν Ἰστρον μετὰ τῶν ὀπλων διενήξατο. καὶ τοῦτο οἱ παρόντες βάρβαροι ἐξεπλάγησαν.

[Ἀδριανός,] σοφιστής, μαθητὴς Ἡρώδου, ἀκμάσας δὲ ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου, ἀντισχολαστὴς Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος ἐν Ἀθήναις γενόμενος· ἐσοφίστευσεν δὲ καὶ κατὰ τὴν Ῥώμην καὶ ἀντιγραφεὺς τῶν ἐπιστολῶν ὑπὸ Κομόδου ἐγένετο. Μελέτας, καὶ Μεταμορφώσεις ἐν βιβλίοις ζ', Περὶ ἰδεῶν λόγου ἐν βιβλίοις ε', Περὶ τῶν ἐν ταῖς στάσεσιν ιδιωμάτων ἐν βιβλίοις τρισὶν, ἐπιστολὰς καὶ λόγους ἐπιδεικτικούς, Φάλαριν, Παραμυθητικὸν εἰς Κέλερα.

[Ἀδριανοί:] πόλις Μυσίας, τῆς νῦν Βιθυνίας.

[Ἀδριάς:] πέλαγος. καὶ ζῆται ἐν τῷ Ἀρέθουσα.

[Ἀδριάς:] πέλαγος· Ἀδριατικὸν πέλαγος.

[Ἀδριάς:] Σικελικὸν πέλαγος, ὃ διαδύνων ὁ Ἀλφειὸς ἀπὸ Ἀρκαδίας τῇ Σικελικῇ πηγῇ Ἀρεθούσῃ μίγνυται εἰλικρινέστατος.

[Ἀδρόν:] πολύ. μέγα, δασιλὲς, πλούσιον. καὶ **[Ἀδρότης,]** ἡ ὑψηλότης. ἀδροῖς μισθοῖς προαγαγὼν εἰς τὸ τόλμημα, τοῦτον ἀναιρεῖ. καὶ Αἰλιανός· τινὰς παραλαβὼν ἀδροῦ μισθοῦ ἐς Βυζάντιον ἐλθεῖν πείθει. καὶ αὖθις· ἐκάστου τὴν τέχνην ἐπιδεικνυμένου ἐπὶ μισθοῖς ἀδροῖς.

[Ἀδρησις:] ἡ ἀδρόασις, ἡ ἀπραξία.

[Ἀδρόνοιτο:] αὐξάνοιτο.

[Ἀδύ:] τὸ ἡδύ. Θεόκριτος· ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἡ πίτυς, αἰπόλε, τήνα.

[Ἀδύνατα εἶναι:] ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον. πολλάκις γὰρ κέχρηται Θουκυδίδης τοῖς πληθυντικοῖς ἀντὶ ἐνικῶν, μάλιστα δ' ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως. ἀδύνατον δὲ ἐστίν, ὃ μὴ ἐστίν ἐπιδεκτικὸν τοῦ ἀληθὲς εἶναι· οἷον ἡ γῆ ὑπάταται. ἀδύνατα ἔχοντος τοῦ στρατηγοῦ κύβον ἀναρρίψαι πολέμου τοσοῦτον.

[Ἀδύνατα θηρᾶς:] ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων μείζουσιν ἢ καθ' ἑαυτούς.

[Ἀδυναστί:] ἀδυνάτως.

[Αδύνατοι:] οἱ πεπηρωμένοι τὸ σῶμα· ἐλάμβανον δὲ οὗτοι δοκιμασθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς, οἱ μὲν φασιν, ἐκάστης ἡμέρας ὀβολοὺς δύο, οἱ δὲ ὀβολόν. Φιλόχορος δέ φησιν ἐννέα δραχμὰς κατὰ μῆνα.

[Αδυσώπητον:] ἀπροσωπόληπτον.

[Αδυτον:] σπήλαιον, ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ.

[Αεκήλια:] οὐχ ἡσυχᾶ, οὐδ' εἰρηναῖα, ἀλλὰ ταραχώδη. πρὸς τὴν συναλοιφήν ἐκληπτέον κατὰ ἀπόφασιν τοῦ ἐκήλου· ἐφ' οἷς οὐχ οἷόν τε ἡσυχάζειν, ἀλλὰ τούναντίον ταρασσέσθαι· ἢ ἀκούσια, ἃ οὐκ ἂν τις ἐκὼν πάθοι. ἢ ἀεικέλια, οἷον ἀπεικικότα. Ὅμηρος· ἀεκήλια ἔργα.

[Αέκητι:] τῇ ἀβουλίᾳ.

[Αελλα:] ἀνέμων συστροφή.

[Αελλάδες ἵπποι:] αἱ ταχεῖαι. καὶ τοῦτο τραγικόν.

[Αελλόπους:] ταχεῖα τοὺς πόδας.

[Αελπέων:] οὐκ ἐλπίζων.

[Αελπτέοντες:] ἀνελπιστοῦντες. Ἡρόδοτος· ἀελπτέοντες τοὺς Ἕλληνας ὑπερβαλέσθαι.

[Αελπτον·] Σοφοκλῆς· οὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδὲν, ἀλλ' ἀλίσκεται χῶ δεινὸς ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες. Αἴας λέγει. **[Αελπτον]** δὲ ἀνέλπιστον. ἢ σκληρόν, δυσχερές.

[Αελπτα:] ἀνέλπιστα, ἀπροσδόκητα. Ἀριστοφάνης· ἢ πόλλ' ἄελπτ' ἐστὶν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ.

[Αένναον:] τὸ ἄπαυστον.

[Αένναος:] ὁ αἰεὶ νάων, ὃ ἐστὶ ρέων. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς, ὥσπερ ποταμὸς ἀένναος, ἐς ἡμέραν ἐκάστην ἐδήου τε καὶ ἐλητίζετο τοὺς ὑπηκόους.

[Αέρα δαίρειν.]

[Αέξετο:] ηὔξανετο.

[Αερέθονται:] λίαν παροξύνονται.

[Αεργηλή:] ἀργή, ἄπρακτος. ἐν Ἐπιγράμμασι· τρομερῷ γήραϊ κάμνων χειρὸς ἀεργηλᾶς ἀνέθηκε κορύναν.

[Αεργός:] ὁ ἀργός.

[Αέριον ὕδωρ:] τὸ ἐν τῷ ἀέρι. καὶ **[Αέριος,]** ὁ ἐν τῷ ἀέρι.

[Αέρκτον:] ἀντὶ τοῦ ἄφρακτον καὶ πανταχόθεν ὀρώμενον. Λυσίας.

[Αεροβατεῖν:] εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν. τῷ ἀέρι ἐπιβαίνειν. καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη· ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, ἵνα μὴ ἔλκη τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα.

[Αερόεν:] τὸ μέγα.

[Αερονηχεῖς:] τὰς ἐν τῷ ἀέρι νηχομένας νεφέλας. Ἀριστοφάνης.

[Αερόπη:] ὄνομα κύριον.

[Αέροψ,] Ἀέροπος κλίνεται.

[Ἀερσίπους:] ὁ εἰς ὕψος αἴρων τοὺς πόδας.

[Ἄεις:] πόνος τις.

[Ἀετασία:] λύπη.

[Ἀέτειον πτερόν] καὶ **[κρέας, Ἀετιδεῖς:]** οἱ ἀετοῦ παῖδες. Αἰλιανός. καὶ πελαργιδεῖς, πελαργῶν παῖδες.

[Ἀέτιος·] ἐξ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, διδάσκαλος Εὐνομίου, ἀπὸ πενιχρῶν καὶ εὐτελῶν γονέων τυγχάνων. ὁ δὲ πατὴρ αὐτῷ τῶν ἐν στρατιᾷ δυσπραγέστερον ἐνηνεγμένων γενόμενος, ἐτεθνήκει κομιδῇ παῖδα τοῦτον ἀφείς. αὐτὸς δὲ εἰς ἔσχατον ἀπορίας ἦκων, ἐπὶ χρυσοχοΐαν ἐχώρησεν ἀκρότατός τε ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ ἡ φύσις αὐτῷ μειζόνων ὠρέγετο μαθημάτων, πρὸς λογικὰς θεωρίας ἐτράπετο. καὶ διῆτα συγγίνεται Παυλίνῳ ἀρτίως ἀπὸ τῆς Τύρου εἰς Ἀντιόχειαν ἀφικομένῳ· ἔτι κατὰ τοὺς Κωνσταντίνου χρόνους τούτου ἠκροῶτο, πολλὴν ἐπαικῶς φαίνων τῆς ἀσεβείας τὴν ῥώμην εἰς τὰς πρὸς τοὺς διαφερομένους ζητήσεις· καὶ οὐχ ὑπόστατος ἤδη τοῖς πολλοῖς ἦν. ἐπεὶ δὲ Παυλῖνος ἐτεθνήκει, Εὐλαλίου τρίτου καὶ εἰκοστοῦ ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ἔχοντας τὸν θρόνον, πολλοὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀετίου ἐλεγχόμενων δεινὸν ποιησάμενοι πρὸς ἀνδρὸς δημιουργοῦ καὶ νέου κατὰ κράτος ἐλαύνεσθαι, συστάντες ἐξήλασαν αὐτὸν τῆς Ἀντιοχείας. ἐξελαθεὶς δὲ εἰς τὴν Ἀνά ζαρβον ἀφικνεῖται. ὁ δὲ ἤδη τάχιστα δυνάμεως πάσης πιμπλάμενος μείζους ἀεὶ τῶν δεδομένων ἀφορμῶν εἰσέφερε τοὺς καρπούς. ὁ δὲ οὐδὲν ἐπαύετο τοὺς μὲν διελέγχων, φαύλως δὲ ἀμπισχόμενος καὶ ὡς ἔτυχε ζῶν. οὗτος αἵρεσιάρχης ἦν, ὃς καὶ ἄθεος ἐπεκλήθη ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. τὰ αὐτὰ μὲν οὖν ἐφρόνει Ἀρεῖῳ καὶ τὴν αὐτὴν συνεκρότει δόξαν· πρὸς δὲ ἀρειανίζοντας διεκρίνετο. ἦν δὲ καὶ πρότερον αἵρετικὸς ἄνθρωπος Ἀέτιος καὶ τῷ Ἀρείου δόγματι διαπύρως συνηγορεῖν ἔσπευδεν· ἐν γὰρ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ μικρὰ παιδευθεὶς ἀναζεύγνυσι. καὶ καταλαβὼν τὴν ἐν Συρίᾳ Ἀντιόχειαν, ἐντεῦθεν γὰρ ἦν, ὑπὸ Λεοντίου τοῦ τότε τῆς Ἀντιοχείας ἐπισκόπου χειροτονεῖται διὰ κόνος. εὐθὺς οὖν συνεξεφώνει τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους κατηγοριῶν διαλεγόμενος, τοὺς ἐριστικὸς κατωρθώκως λόγους. ἐπιστολάς τε συνεκάττυε πρὸς βασιλέα Κωνστάντιον. ἀλλ' εἰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἀρειανίζουσιν ἔλεγεν, ὅμως ὑπὸ τῶν οἰκείων οὐ δυναμένων συνιέναι τὸ περισκελές τῶν λογισμῶν ὡς αἵρετικὸς ὁ ὁμόφρων αὐτοῖς ἐνομίζετο. καὶ διὰ τοῦτο ἐκδιωχθεὶς τῆς αὐτῶν ἐκκλησίας ἔδοξεν αὐτὸς μὴ βούλεσθαι κοινωνεῖν αὐτοῖς. καὶ νῦν εἰσιν ἐξ ἐκείνου οἱ τότε μὲν Ἀετιανοὶ νῦν δὲ Εὐνομιανοὶ λεγόμενοι. Εὐνόμιος γὰρ ταχυγράφος ὢν ἐκείνου καὶ ὑπ' αὐτῷ παιδευθεὶς τὴν αἵρετικὴν λέξιν τοῦ στίφους τούτου προέστη.

[Ἀετίτης καὶ ἀχάτης καὶ λυχνίτης:] εἶδος λίθου.

[Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις:] ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων διδάσκειν τινὰς ἃ ἐπίστανται μᾶλλον τῶν θελόντων διδάσκειν.

[Ἀετὸν κἀνθαρος μαιεύσομαι:] ἐπὶ τῶν τιμωρουμένων τοὺς μείζονας προκατάρξαντας κακοῦ. λέγεται γὰρ τὰ ὡὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζειν ὁ κἀνθαρος.

[Ἀετὸς ἐν νεφέλαις:] ἐπὶ τῶν δυσαλώτων· παρόσον ἀετὸς ἐν νεφέλαις ὢν οὐχ ἀλίσκεται.

[Ἀετὸς τῶν οἰκοδομημάτων:] τὸ κατὰ τὸν ὄροφον, ὃ τινες ἀέτωμα καλοῦσιν.

[Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης:] παρόσον καὶ γηράσκων ὁ ἀετὸς ἀμείνων ἐστὶ παντὸς ὄρνιθος.

[Ἀετώματα·] τὰ τῶν ἱερῶν στεγάσματα πτέρυγας καὶ ἀετοὺς καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης· τὰς οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν. ἀντὶ τοῦ στεγάσομεν.

[Ἀζαλέας δρυς:] πρὸς τὸ σημαινόμενον. πότερον ὅτι φυλλορροεῖ κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν ξηραίνόμενα τὰ δένδρα ἐκ ῥιζῶν ἀναβαλλόμενα ὑπὸ τῶν χειμάρρων, ἢ ὅτι δρυτόμοι εἰς τὰς ποταμίους ἐμβάλλουσι διώρυγας κόπτοντες, ἵνα συγκαταφέρηται τῷ ὄμβρῳ· ὅπερ ὑγιές.

[Ἀζαλέη:] ξηρά.

[Ἀζαρίας:] ὄνομα κύριον.

[Ἀζαίνεσθαι:] ξηραίνεσθαι.

[Ἀζέμιλκος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀζειάδης:] παρ' Ὀμήρῳ. ὄνομα κύριον. καὶ πατρωνυμικῶς **[Ἀζειδάο. Ἀζειδης:]** ὄνομα κύριον.

[Ἀζειῶται:] Τρωϊκὸν ἔθνος.

[Ἀζειρεί:] τὸ ζέει. **[Ἀζηρεῖ]** δὲ τὸ ξηραίνει.

[Ἀζήιος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀζηλόεν:] τὸ μέλαν.

[Ἀζηλον:] ὁ οὐκ ἂν τις ζηλώσει. ἄζηλον οὕτως ἔργον ἐργάσθαι με φής. καὶ **[Ἀζηλος βίος,]** ὁ εὐτελής. ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὐροῦσαι βίον, χωροῦσι πρὸς σέ.

[Ἀζήμιθρον:] ἀζήμιον.

[Ἀζήμιος:] ἀβλαβής. κυρίως δὲ ζημία ἢ τῆς ζωῆς μείωσις, ἢ τὸ ἐν ζωῇ μιάρων. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· μὴ ἀξιότις φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι ἀζήμιος; ἢ ὁ ἀληθὴς ἀζήμιος, ὁ μὴ ὑπέχων ζημίαν τοῦ πάθους.

[Ἀζηναῖς:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Ἀζηνεύς.]**

[Ἀζηνιεύς:] Ἀζηνία δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἱπποθοωντίδος, ἀφ' ἧς ὁ φυλῆτης Ἀζηνιεύς. καὶ Ἀζηνιεῖς καὶ Ἐρχιεῖς καὶ Ἀλιεῖς καὶ πάντα τὰ ὅμοια δασέως φασὶ φθέγγεσθαι τοὺς Ἀττικοὺς τοὺς παλαιοὺς Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον.

[Ἀζηρος:] ὁ μὴ ξηρός.

[Ἀζηρεῖ:] τὸ ξηραίνει. **[Ἀζειρεί]** δὲ τὸ ζέει.

[Ἀζησία:] ἡ κόρη, Ἀμαία δὲ ἡ Δημήτηρ. καὶ παροιμία· ἡ Ἀμαία τὴν Ἀζησίαν μετῆλθεν. ἐπὶ τῶν πολυχρονίως ζητήσεσι χρωμένων.

[Ἀζήτητον:] τὸ ζήτησιν καὶ κατηγορίαν ἔχειν κεκωλυμένον. οὕτως Αἰσχίνης.

[Ἀζητός:] ὁ σεβαστός.

[Ἀζηχές:] ἀδιαλείπτως.

[Ἀζμώθ:] ὄνομα κύριον.

[Ἀζούρωστις. Ἀζωρος:] ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὸν εὐκρατον οἶνον.

[Ἀζυξ:] ὁ μὴ συνεζευγμένος γάμῳ. καὶ ὁ κέλῃς ἵππος.

[Ἀει:] πνέει. **[Ἀεῖ]** δὲ ἀντὶ τοῦ ἔως καὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι.

[Αεί·] ειώθασι τὸ ἀεὶ καὶ ἐπ' ὀλίγου χρόνου τάττειν, ὥς καὶ Ὅμηρος· ἔχων κότον ἐμμενὲς αἰεὶ. καὶ Σοφοκλῆς· ὥς λελοιπότα κείνον τὸν ἀεὶ βίοτον ἐξεπίστασο. τουτέστι τὸ μακρὸν γῆρας, τὴν ζωὴν.

[Αεί·] τούτου ἰα' φωναί. ἀεὶ δὲ χρῆ τὸν σοφὸν εἶναι ὅμοιον, ἐν ἀλγηδόσιν ὀξείαις, ἐν ἀποβολῇ τέκνου, ἐν μακραῖς νόσοις. οἷος ἦν Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς. καὶ παροιμία· ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. ὁμοία ἀξίως τῇ Ἀεὶ ἐξ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. ἐπὶ τῶν ἀξίως καὶ εἰς πάντα εὐδαιμονούντων. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων.

[Αεὶ γεωργὸς ἐς νέωτα πλούσιος·] ἐπὶ τῶν ἐλπίδι μὲν ἀεὶ τρεφομένων ἀπαλλάττεσθαι τῶν δεινῶν, τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπυπτόντων.

[Αειγλήνησιν. Αειγυβένς·] τουτέστιν ἀκούσατε Ῥωμαῖστί. τὸ ἀεὶ σημαίνει ἀκούσατε, τὸ δὲ βένς πάντες.

[Αειδάμνα·] ὄνομα κύριον.

[Αειδε·] ᾄδε, λέγε.

[Αείδελον·] ἀόρατον. καὶ **[Αειδὲς,]** λυπηρόν. καὶ **[Αειδέστερον,]** ἄμορφον. τὸν χαλκὸν ἄμορφον παραλαβόντες καὶ ἀειδέστερον εἰς μορφήν ἐντείνουσι καὶ κατασχηματίζουνσι.

[Αειδῆς] ψυχή. καὶ **[Αειδία,]** ἡ ἀμορφία.

[Αειδῆς·] ὁ ἀφανής.

[Αειδίνητος·] ὁ πάντοτε στρεφόμενος.

[Αειδώνιος·] ὄνομα κύριον.

[Αεὶ ἔστω·] Ἀντιφῶν τὴν αἰδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ ἐστάναι. ὥσπερ καὶ εὐεστῶ ἡ εὐδαιμονία καλεῖται. ἡ λέξις Διογενιανὸς ἐν Ἀληθείᾳ δευτέρῳ.

[Αειθαλής·] ἀεὶ θάλλων.

[Αεικέλιος·] ὁ εὐκαταφρόνητος.

[Αεικες·] τὸ ἀνόμοιον· **[Αεικὲς]** δὲ τὸ ἀπρεπές. ἐν Ἐπιγράμμασι· οὐ τοι ἀεικές. καὶ αὖθις· εἰς ἅτας ἐμπίπτεις οὕτως ἀεικῶς.

[Αεικέστερος·] ἀπρεπέστερος.

[Αείκεια·] ἡ ἀπρέπεια.

[Αεικήλιον·] τὸ ἀπρεπές.

[Αεικίας·] τὰς ὕβρεις. σημαίνει καὶ ὄνομα κύριον.

[Αεικίσσουσιν·] ὕβρισουσιν.

[Αεικῶς·] ἀπρεπῶς, ἀσυνήθως. οὕτως ἀεικῶς οἰκτρῶς τε θανόντος. οἰκτρῶς μὲν διὰ τὸ βίᾳ καὶ ἐπιβουλευθέντα, ἀεικῶς δὲ διότι πελέκει αὐτὸν μεθ' ὕβρεως ἐτίσαντο.

[Αειλογεῖς·] ἀεὶ λαλεῖς. καὶ **[Αειλογία,]** πολυλογία ἢ ταυτολογία ἢ τὸ διὰ παντὸς ἐξεῖναι λέγειν.

[Αειλογία·] τὸ ἀεὶ λόγον καὶ εὐθύνας ὑπέχειν. οὕτως Δημοσθένης καὶ Ἰσαῖος.

[Αεὶ με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκοιεν·] ἐπὶ τῶν ἀνάνδρων καὶ μηδενὸς λόγου ἀξίων.

[Αείμνηστος. Αεινόν:] τὸ ἀένναον.

[Αεὶ παρθένους:] τὰς Ἑρινῦς. μυθικὸν δέ ἐστι τοῦτο. ὑπονοεῖν δὲ χρή τὰς ἀδωροδοκίτους καὶ οὐχὶ χρανθῆναι δώροις δυναμένας ὑπὸ τῶν ἀδικούντων. Σοφοκλῆς· καλῶ δ' ἄρωγους τὰς αἰεὶ τε παρθένους σεμνάς Ἑρινῦς τανύποδας.

[Αείπλανα:] πεπλανημένα, φλύαρα, πλήρη φλυαρίας. αἰείπλανα χεῖλεα γρηός.

[Αείρακος:] ἡ ἔλαφος παρὰ Κρήταις.

[Αειρε:] πρόσφερε. Ὅμηρος· μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα.

[Αειρεν:] ἔβαλε. καὶ ἵπνια λύματ' ἄειρεν.

[Αειρος:] ὁ ἄπειρος.

[Αείρω:] τὸ ἐπαίρω καὶ κουφίζω.

[Αείρων:] ἀθώπευτος.

[Αείρρυτος:] ὁ αἰεὶ ῥέων.

[Αείτης:] ὁ ἐταῖρος.

[Αεὶ τις ἐν Κύδωνος:] ἐπὶ τῶν φιλοξένων καὶ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμων· παρόσον Κύδων Κορίνθιος φιλοξενότατος ἐγένετο.

[Αεὶ τοῖς ἐρῶσιν σύνεσμεν·] Ἀριστοφάνης περὶ ὀρνίθων. διὰ τὸ τοὺς ἐραστὰς ὀρνιθας εὐγενεῖς χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις. καὶ ἡ σίττη δὲ καὶ εἴ τι τοιοῦτον ὄρνεον δεξιὰ πρὸς τοὺς ἔρωτας φαίνεται. ἐγὼ μὲν, ὦ Λευκίππη, δεξιὰ σίττη. ἡ νῦν οἶμαι λεγομένη σιτάρης.

[Αειῦπνος:] ὁ αἰεὶ κοιμώμενος.

[Αείφρουρος. Αειφυγία:] ἡ εἰς αἰεὶ φυγή. χωρήσειν δ' αὐτοῖς ἅπαντα κατὰ νοῦν, εἰ τὸν αὐτόχειρα ἐλάσουσιν τοῦ στρατοῦ αειφυγία. τουτέστιν ἐξορία.

[Αηδής:] ὁ ἀνεύφραντος, ὁ δυσειδής. καὶ **[Αηδὲς,]** τὸ ἀνέραστον.

[Αηδία:] ἡ ἀνορεξία. **[Αειδία]** δὲ ἡ ἀμορφία.

[Αηδίζομαι:] οὐκ εὐφραίνομαι.

[Αηδόνειος ὥδῃ καὶ Αηδόνειον μέλος:] **[Αηδών. καὶ ἀηδοῦς:]** ὥς Σαπφῶ κατὰ Μιτυληναίους. Σοφοκλῆς· οὐδ' οἰκτρᾶς γόνον ὄρνιθος ἀηδοῦς ἄσει δὺςμορος· ἀλλ' ὄξυτόνους ὥδᾶς θρηνήσει, χερόπληκτοι δὲ στέρνοις πεσοῦνται δοῦποι. καὶ αὖθις· **[Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώουσιν.]** ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων. καὶ αὖθις· ἀλλ' ἐμέ γ' ἄ στονόεσσ' ἄραρε φρένας ἃ Ἴτυν αἰέν ὀλοφύρεται ὄρνις ἀτυζομένα Διὸς ἄγγελος. Ἀττικῶς ἄραρέ με. αὕτη ἴση μοι ταῖς φρεσίν, ἀντὶ τοῦ σύμφωνα πρᾶσσομεν ἐγὼ τε καὶ ἡ ἀηδών ἔνεκα τοῦ θρηνεῖν. οἶον ἤρμοσταί μου ταῖς φρεσί, τουτέστιν ἐκείνην ζηλῶ τὴν ἀξίως τὸν Ἴτυν στενάζουσιν. Διὸς δὲ ἄγγελος ἡ ἀηδών, ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει ἢ ὅτι τὴν ἡμέραν. καὶ Ὅμηρος· χλωρῆς ἀηδών. ἢ ὅτι τὰ ἐαυτῆς ἀγγέλλει κακὰ καὶ τὴν θρυλουμένην ἀγγελίαν καὶ τὸ πάθος. ἢ ἄγγελος οἶον τέρας τὸ παρ' αὐτοῦ γινόμενον εἰς τερατείαν τῆς φύσεως. καὶ Σαπφῶ· ἦρος ἄγγελος ἡμερόφωνος ἀηδών. **[Αηδών]** δὲ ἀηδόνας, συστέλλει.

[Αηδῶς:] ἀνωφελῶς.

[Ἀήθεσσον:] ἀήθεις ἦσαν. καὶ **[Ἀηθέσσουσιν,]** ἀσυνήθεις εἰσίν. **[Ἀηθέσσω]** ὁ ἐνεστὼς, ἀηδίζομαι, αἶω, ἄω, οὐ τρέπουσι τὸ α εἰς η κατὰ τὸν παρατατικόν. καὶ τὸ μὲν ἀήθεσσον καὶ ἀηδιζόμεν, ἵνα μὴ εὐρεθῇ ἀλλεπάλληλον τὸ η. τὸ δὲ ἄω, τὸ πνέω, καὶ αἶω, τὸ ἀκούω, ἵνα μὴ συνεμπέσωσιν ἑτέρω σημαυνομένω. τὸ γὰρ αἶω συνέπεται τῷ ἦε, τῷ ἐπορεύετο· τὸ δὲ ἄω, τῷ ἦε, τῷ ὑπῆρχεν.

[Ἀηκες:] τὸ ἠκονημένον ξίφος.

[Ἀημα:] ἡ πνοὴ τοῦ ἀνέμου. δεινόν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε στένοντα πόντον· ὁ δὲ παγκρατὴς ὕπνος λύει πεδήσας, οὐδ' αἰὲ λαχὼν ἔχει. ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεθα σωφρονεῖν; ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι ὅτ' ἐχθρὸς ἦμην ἐς τοσόνδ' ἐχθραντέος ὥς καὶ φιλήσων αὖθις, ἔς τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι, ὥς αἰὲν οὐ μενοῦντα. τοῖς πολλοῖσι γὰρ βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἐταιρείας λιμήν.

[Ἀημαι:] ἐν Ἐπιγράμμασιν· ἀσπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνωρος ἄημα νηῶ ὑπορροφίας Παλλάδος. ἀντὶ τοῦ ἀνάκειμαι.

[Ἀήμεναι:] πνεῦσαι.

[Ἀηνές:] τὸ αἶδιον, τὸ λαμπρόν.

[Ἀηνόβαρβος:] ὁ χαλκοπώγων.

[Ἀήπιον:] τὸ μὴ πρᾶον.

[Ἀέσσατος:] ἀήττητος. ἔμμι δ' ἀήσσατος πάμπαν ἀφ' οὗ γενόμεαν.

[Ἀήσυλον:] τὸ ἄδικον.

[Ἀήσυρον:] τὸ λεπτόν, τὸ μετέωρον καὶ κοῦφον, τὸ ἐλαφρόν, παρὰ τὸ ἀέρι σύρεσθαι. ἐπὶ ὀρνέων. ἀήσυρον γόνυ κάμψοι.

[Ἀήτης:] ὁ ἄνεμος. καὶ ὥσπερ ἠγήσω, ἠγητής· ποιήσω, ποιητής· οὕτως ἔδει ἄω, ἀήσω, ἀητής. ἀλλ' ἡμάρτηται. Καρπαθίην ὅτε νυκτὸς ἄλα στρέψαντος ἀήτου.

[Ἀήττητος:] ὁ ἀκαταπόνητος.

[Ἀητον:] τὸ καταπνεόμενον.

[Ἀητος:] ὁ ἀκόρεστος.

[Ἀιδάας:] ὁ δεσπότης.

[Ἀΐδας:] ὁ τάφος.

[Ἀιδές:] τὸ ἀκατάληπτον.

[Ἀΐδηλον πῦρ:] τὸ ἀφανιστικόν. καὶ **[Ἀϊδήλως,]** ἀφανιστικῶς.

[Ἀΐδης:] ὁ Ἄδης, κατὰ διάλυσιν. καὶ **[Ἀΐδωνεῖ,]** καὶ **[Ἀΐδωνῆϊ,]** τῷ Ἄδῃ.

[Ἀΐδιος:] ὁ αἰώνιος.

[Ἀΐδνης:] ὁ μὴ βλεπόμενος.

[Ἀΐδος κυνῆ:] παροιμία πρὸς τοὺς ἐπικρύπτοντας ἑαυτοὺς διὰ τινων μηχανημάτων. τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Ἄδου κυνῆ, ἣ Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γοργόνα ἐδειροτόμησεν.

[Ἄϊδος κυνῆ:] Ἀριστοφάνης· λάβε δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα παρ' Ἑρωνύμου σκοτοδασυπυκνότηριχα τὴν Ἄϊδος κυνῆν. ἐπὶ τῶν ἀφανῶν εἴρηται ἡ παροιμία. νῦν δὲ ἐπὶ τῶν ἄγαν κομώντων. οὗτος γὰρ ὁ Ἑρωνύμος μελῶν ἦν ποιητὴς καὶ τραγῳδὸς ἀνώμαλος καὶ ἀνοικονόμητος, διὰ τὸ ἄγαν ἐμπαθεῖς γράφειν ὑποθέσεις καὶ φοβεροῖς προσωπείοις χρῆσθαι· ἐδόκει κροτεῖσθαι. ἐκωμωδεῖτο δὲ ὡς πάνυ κομῶν· διόπερ Ἄϊδος κυνῆν ἔφη αὐτὸν κωμωδικῶς, ὡς κουρειῶντα.

[Ἀϊδρεΐη:] ἡ ἀπειρία.

[Ἀϊδρις:] ἀμαθὴς, ἄπειρος. ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' ἄϊδρις, κατημέλησα. ἀντὶ τοῦ ὁ ἀναίσθητος. ἴδρις γὰρ ὁ ἔμπειρος. ὁ Θεολόγος· γέρων μὲν εἰμι καὶ πολλῶν κακῶν ἴδρις.

[Ἀϊδρόν:] τὸ διαφανές.

[Ἀϊδυλος:] ὁ θρασύς.

[Ἀϊεν:] ἐξέπνεεν.

[Ἀϊειν:] ἀκούειν, αἰσθάνεσθαι.

[Ἀϊθες:] ἐθνικόν.

[Ἀϊκες:] αἱ ὀρμαί.

[Ἀϊνες:] ἐθνικόν.

[Ἀϊώ:] ἀκούω.

[Ἀϊξας:] ὀρμήσας. αἴξας ἔντοσθε νεοσσοκόμοιο καλιῆς νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφης. Ἄϊρος· ὄνομα κύριον.

[Ἀϊς:] ὁ μὴ βλεπόμενος.

[Ἀϊσθων:] ἐκπνέων.

[Ἀϊσσουσιν:] ὀρμῶσι, φοιτῶσι. Πολύβιος· ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ Μάρκον Πόρκιον ἀκούσαντα τὰς ἀριστείας Σκιπίωνος εἶπεῖν πάλιν ἄλλον πρὸς ἐκεῖνον· τί ἀκήκοας; εἶπεῖν οἷος πέπνυται, τοῖ δὲ σκιαὶ αἴσσουσιν.

[Ἀϊστί:] ἀφανῶς.

[Ἀϊστος:] ἀνιστόρητος, ἀφανής.

[Ἀϊστωθείη:] ἀφανισθείη.

[Ἀϊστωρ:] ἄπειρος, ἀμαθής.

[Ἀϊστῶσαι:] ἀφανίσαι.

[Ἀϊτης:] ὁ ὀρμητικός.

[Ἀϊτία:] ἡ χορδή.

[Ἀϊτος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀιχθήτην:] ὠρμήθησαν.

[Ἀθαμαντίδης:] πατρωνυμικόν.

[Ἀθάμας:] ὄνομα κύριον. εἰσάγεται ὁ Ἀθάμας ἐστεφανωμένος ὥσπερ ἱερεῖον σφαγιασθησόμενος διὰ Φρίξον, καὶ ῥύεται αὐτὸν Ἡρακλῆς εἰπὼν ζῆν τὸν Φρίξον. παραδείγματι οὖν χρώμενος ὁ Ἀριστοφάνης δεδιέναι φησὶ τῷ Ἀθάμαντι παραπλήσια μέλλοντι θύεσθαι.

[Ἀθαμβής:] ἄφοβος.

[Ἀθανάριχος:] ὃς ἐβασάνισε τὸν ἅγιον Νικήταν καὶ μέγαν μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ πεποίηκεν.

[Ἀθάνατος:] τὸ ἀθάνατος ἐπὶ ἐμψύχων, τὸ δὲ ἄφθιτος ἐπὶ ἀψύχων φιλόσοφοι τάττουσιν. ὅτι ὁ Πλάτων ἀθάνατον εἶναι λέγων τὴν ψυχὴν ἀθανάτοις ὁμώνυμον εἶναι ἐπιφέρει. διότι τὸ μὲν κυρίως ἀθάνατον καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατ' ἐνέργειαν ἐστὶν ἀμετάβλητον· τὴν δὲ ψυχὴν κατ' οὐσίαν μὲν οἶδεν ἀθάνατον, οὐκέτι δὲ καὶ κατ' ἐνέργειαν. οὕτως δ' ἂν εἴποις καὶ τὰ οὐράνια ἀθανάτοις ὁμώνυμα· μεταβάλλει γὰρ καὶ αὐτὰ, εἰ καὶ μὴ κατ' οὐσίαν ἀλλὰ κατὰ τόπον. ὅτι δὲ πάθος τῆς ζωῆς ἢ ἀθανασία καὶ σύμπτωμά τι· ἐπὶ ὑποθέσει γάρ τινι δείκνυται ἐκ θνητοῦ ἀθάνατον γίνεσθαι, οὐ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς τὸ θνητὸν ἀθάνατον γίνεσθαι. ἐγράφη ἐν τῷ Πι στοιχείῳ περὶ πάθους. ὁ δὲ τὴν ἀθανασίαν ὀριζόμενος στέρησιν θανάτου ἀμαρτάνει. οὐ γὰρ στέρησις θανάτου ἢ ἀθανασία, ἀλλ' ἐν ἑξεί καὶ διαθέσει.

[Ἀθᾶνες:] ὄνομα ἔθνους.

[Ἀθάνatoi:] μύριοι Περσῶν ἐπίλεκτοι. οὓς Ἀρδαβούριος ἐπὶ Θεοδοσίου βασιλέως διέφθειρε καὶ ἠφάνισεν. οὓς εἶχε Ξέρξης ὁ Δαρείου.

[Ἀθάρα:] ἄλευρον ἠψημένον. κλίνεται δὲ παρὰ μὲν Ἀττικοῖς διὰ τοῦ ἡ ἀθάρης, ἢ δὲ κοινῇ διὰ τοῦ α ἀθάρας. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἀλλὰ με ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γραδίου. **[Ἀθάρην,]** οὐκ ἀθαρήν τὴν ἐρεϊκτὴν καλοῦσι. Κράτης Ἡρώσιν· οὐκοῦν ἔτνους χρή δεῦρο τρύβλιον φέρειν καὶ τῆς ἀθάρης.

[Ἀθαυμαστί:] χωρὶς θαύματος.

[Ἀθε:] εὐχῆς σημαντικόν, ἀντὶ τοῦ εἶθε.

[Ἀθέατος:] μὴ τεθεαμένος. ὢν γὰρ εἰς τέλος ἀθέατος τῆς Ἑλλάδος διὰ τοὺς ἐν Ἰβηρίᾳ πολέμους κατὰ τοὺς ἐν Λιγυστικοῖς, προῆγεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

[Ἀθεεΐ:] χωρὶς θεοῦ.

[Ἀθέλιμνος:] ὁ κακός.

[Ἀθέμιστα:] ἄδικα. καὶ **[Ἀθέμιστος,]** ἄνομος. λέγεται δὲ καὶ **[Ἀθεσμος,]** ὁ παράνομος. ἡράσθη Πίαςος Θετταλὸς Λαρίσσης τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς ἔρωτα ἄθεσμόν τε καὶ δυστυχῇ.

[Ἀθέμιτον:] τὸ ἄδικον. καὶ **[Ἀθεμιτότατον]**· διαφορεῖται.

[Ἀθεον·] ἄθεόν ἐστι τὸ μὴ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς διασώζειν καὶ ἀνάγειν εἰς τὸ θεοειδὲς καὶ συνάγειν αὐτὴν πρὸς τὸ θεῖον ἀρρήκτοις καὶ ἀλύτοις δεσμοῖς, ἢ τάναντία τούτων, τὸ κατασπᾶν καὶ καθελκεῖν τὸ ἐν ἡμῖν θεῖον εἰς τὸ γηγενὲς καὶ ἀλιτήριον, καὶ γιγαντῶδες ἢ τιτανικὸν δεσμοπήριον.

[Ἀθεωρητί:] χωρὶς θεωρίας. καὶ **[Ἀθεώρητος,]** ἀθέατος.

[Ἀθεραπευσία:] ἡ παντελὴς καταφρόνησις. τὸ δὲ στρατόπεδον ταῖς τῶν σωμάτων ἀθεραπευσίαις κακῶς ἀπήλλαττεν.

[Αθέρρες:] εἶδος σπέρματος.

[Αθέρισον:] ἀποδοκίμασον.

[Αθερώσσει:] ἀγρυπνεῖ.

[Αθεσίαν:] παραβασίαν. ἀγωνιῶν γὰρ τὴν ἀθεσίαν τῶν Κελτῶν, καὶ τὰς ἐπιβουλάς τὰς καὶ ἐπισειομένας. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συλλογισάμενοι τὴν τῶν Γαλατῶν ἀθεσίαν. καὶ αὐθις Πολύβιος· ἐπικρύπτειν ἅπασι τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα.

[Αθέσμιον:] τὸ ἄδικον.

[Αθέτησις:] ἐκβολή. καὶ **[Αθετῶ]** αἰτιατικῇ. γενικῇ δὲ ὡς τὸ, κατάρχων μὲν καὶ ἀθετῶν τοῦ τολμήματος.

[Αθήλυντον:] ἀδάμαστον, σκληρόν.

[Αθηνᾶ τὸν αἴλουρον:] ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων τὰ κρείττονα τοῖς ἥττοσι διὰ μικρὰν ὁμοιότητα ἢ παροιμία εἴρηται· ὡς εἴ τις διὰ γλαυκότητα τὸν αἴλουρον τῇ Αθηνᾷ συμβάλλοι. ὅτι Αθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς· ζῆτει ἐν τῷ γεραίτερος.

[Αθηνᾶς ἄγαλμα δόρυ κρατεῖ·] διὰ τὸ σταθερὸν καὶ ἀνδρεῖον· ὁμοίως καὶ ἄσπινδα παρὰ τὸ πᾶσαν ἐπιβουλήν διὰ τῆς σοφίας ἀπωθεῖσθαι· ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ τῷ νῶ. καὶ περικεφαλαίαν διδόασιν αὐτῇ διὰ τὸ εἶναι τῆς σοφίας τὸ ἀκρότατον ἀθέατον· καὶ ἐλαίαν, ὡς καθαρὴ τάτης οὐσίας οὐσης· φωτὸς γὰρ ὕλη ἢ ἐλαία. καὶ γοργόνην διδόασιν ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῇ διὰ τὸ ταχὺ τοῦ νοῦ.

[Αθηναία:] ἡ θεά, ἡ δὲ γυνὴ ἀστή.

[Αθηναίας·] ὁ Μετακλείδης οὕτως φησι καλεῖσθαι τὰς γυναῖκας ἄλλ' Ἀττικὰς ἐν τοῖς περὶ Ὀμήρου, ἅμα καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδιδούς· μόνους γάρ, φησι, τοὺς ἐκεῖθεν ἄνδρας μὲν Αθηναίους ὀνομάζουσι, γυναῖκας δὲ Ἀττικὰς, ἵνα μὴ τὴν ἄγαμον αἰ γαμούμεναι τῇ προσηγορίᾳ κατασχύνωσιν. ἀλλὰ ἰδοὺ Φερεκράτης ἐν Γραυσί φησιν· Αθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς συμμάχοις, καὶ Κάνθαρος Τηρεῖ· γυναῖκα Αθηναίαν καλὴν τε καὶ ἀγαθὴν. καὶ Φιλήμων Πτέρυγι· τὰς Ἱππονίκας τάσδε καὶ Λυσιστράτας καὶ Ναυσινίκας τὰς Αθηναίας λέγω. οἱ δὲ μὴ δεῖν φάσκοντες Αθηναίας λέγεσθαι τὰς Ἀττικὰς καὶ τὴν ὁμῶν νυμίαν αἰτιῶνται, ἣν ἐπιδέχονται πρὸς τὴν θεόν· Αθηναία γὰρ καὶ ἡ θεὸς καλεῖται· ἀλλ' ἂντι τοῦ Αθηναίας αὐτὰς φασὶ λέγεσθαι καὶ Ἀττικὰς, πλὴν πολλή γε ἡ χρῆσις τῆς φωνῆς ἐπὶ τῶν γυναικῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὡς οἱ τε προειρημένοι ποιηταὶ μαρτυροῦσι καὶ Δίφιλος ἐν Ἀμάστριδι. καὶ γὰρ καὶ τὴν Θεμιστοκλέους θυγατέρα Αθηναίαν ξένην φησίν· καὶ Πίνδαρος ἐν σχολίοις. ὁ μέντοι Φρύνιχος ἀνάττικόν φησιν εἶναι τὴν φωνὴν **[καὶ]** θαυμάζει, πῶς ὁ Φερεκράτης ἀττικώτατος ὢν χρῆται τῇ λέξει.

[Αθήναιον·] ὅτι Ἀπολλώνιον βραχέως, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτως καὶ παρὰ Θουκυδίδην ἀναγνωστέον. καὶ Ποσειδώνιον, τὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ὡς Ἀθήναιον, τὸ τῆς Αθηνᾶς, καὶ Διονύσιον καὶ Δημήτριον καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς· τὸ δὲ Ποσειδάνειον, δῆλον ὅτι Δωριαῖον.

[Αθήναιος,] Ναυκρατίτης, γραμματικὸς, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου. ἔγραψε βιβλίον ὄνομα Δειπνοσοφισταί· ἐν ᾧ μνημονεύει, ὅσοι τῶν παλαιῶν μεγαλοψύχως ἔδοξαν ἐστιάειν. ὁ μέγας Ἀλέξανδρος κάκεινεν νικήσας ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους καὶ τειχίσας τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐκατόμβην θύσας πάντας εἰστίασεν Αθηναίους. καὶ Ἀλκιβιάδης Ὀλύμπια νικήσας τὴν πανήγυριν ἅπασαν εἰστίασε. τὸ αὐτὸ καὶ Λεόφρων Ὀλυμπιάσι. καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντῖνος, Πυθαγορικὸς ὢν καὶ

ἐμψύχων ἀπεχόμενος, Ὀλύμπια νικήσας, ἐκ λιβανωτοῦ καὶ σμύρνης καὶ τῶν πολυτελῶν ἀρωμάτων
βοῦν ἀναπλάσας διένειμε τοῖς εἰς τὴν πανήγυριν ἀπαντήσασιν. καὶ ὁ Χῖος Ἴων τραγωδίαν νικήσας
Ἀθήνησιν ἐκάστω τῶν Ἀθηναίων ἔδωκε Χῖον κεράμιον. καὶ ὁ Ἀκραγαντῖνος Τελλίας φιλόξενος ὦν
καταλύσασί ποτε φ' ἵππευσιν ὥρα χειμῶνος, ἔδωκεν ἐκάστω χιτῶνα καὶ ἱμάτιον. ὅτι Χάρμος ὁ
Συρακούσιος εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δειπνοῖς παρατιθεμένων στιχίδια καὶ παροιμίας ἔλεγε.
Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς δειπνολογίαν καλεῖ τὸ ποίημα, ἄλλοι ὀψολογίαν, Χρύσιππος γαστρονομίαν,
ἄλλοι ἡδυπάθειαν. ὅτι ἐν τῷ συμποσίῳ Πλάτωνος κη' ἦσαν δαιτυμόνες.

[Ἀθηναίων δυσβουλία:] ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας καὶ ἀναξίως εὐτυχούντων. τὸ γὰρ κακῶς
βουλευέσθαι Ἀθηναίους ἤσκητο· τὴν δὲ Ἀθηνᾶν παρασχεῖν τὸ κακῶς βουλευθὲν ἀποκλῖναι καλῶς·
καὶ ἦν τοῦτο λεγόμενον ἐπιχώριον. καὶ Εὐπολῖς· ὥς εὐτυχεῖν μᾶλλον ἢ κα λῶς φρονεῖν. καὶ
Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· φασὶ γὰρ δυσβουλίαν τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι. ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
ἄττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητε, ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν. ὅτι αὐτόχθονες οἱ Ἀθηναῖοι ἐλέγοντο καὶ Ἀρκάδες
καὶ Αἰγινῆται καὶ Θηβαῖοι, ἢ ἐπεὶ τὴν χθόνα, ἥτοι τὴν γῆν, ἀργὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο, ἢ διὰ
τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς ἐπήλυδας.

[Ἀθήνησιν:] ἐν ταῖς Ἀθήναις. Ἀθήνη γὰρ πόλις τῆς Λακωνικῆς.

[Ἀθηνόδωρος:] οὗτος ἦν στρατιώτης Ἀθηναῖος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος, μαθητὴς Διονυσίου τοῦ
Ἀρεοπαγίτου. ἔγραψε δὲ διάφορα. καὶ ἕτερος σοφιστῆς, ἀδελφὸς Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

[Ἀθηνόδωρος:] Στωϊκὸς φιλόσοφος, ἐπὶ Ὀκταουϊανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων· ἐφ' οὗ πᾶσα ἀνάγκη
κοινὸν εἶναι δυστύχημα τὴν τοῦ κράτους ἄλογον ἐξουσίαν, ἐξ οὗ δὴ μάλιστα ταῖς Ἀθηνόδωρου
τούτου συμβουλίαις ἐπείσθη. καὶ διαδέχεται Τιβέριος τὴν βασιλείαν. τότε γὰρ οἱ κόλακες παρὰ τοῦ
βασιλέως δωρεῶν καὶ τιμῶν ἀξιούμενοι μεγίστων ἀρχῶν ἐπέβαινον, οἳ τε ἐπικεικὲς καὶ ἀπράγμονες
μὴ τὸν αὐτὸν ἐκείνοις αἰρούμενοι βίον εἰκότως ἐσχετλίαζον, οὐ τῶν αὐτῶν ἀπολαύοντες. ὥστε ἐκ
τούτου τὰς μὲν πόλεις στάσεων πληροῦσθαι καὶ ταραχῶν τὰ δὲ πολιτικὰ κέρδους ἡττοσιν ἄρχουσιν
ἐκδιδόμενα, τὸν μὲν ἐν εἰρήνῃ βίον λυπηρὸν καὶ ὀδυνηρὸν τοῖς χαριεστέροις ἐποιοῦν, τὴν δὲ ἐν τοῖς
πολέμοις προθυμίαν ἐξέλυον. κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς ἐκείνους καὶ ἡ παντόμιμος ὄρχησις εἰσήχθη
οὕτω πρότερον οὖσα· καὶ προσέτι γε ἕτερα πολλῶν κακῶν αἴτια γεγονότα. ὅτι τῷ Ἀθηνόδωρῳ
πάντα παρεσκεύαστο πρὸς φιλοσοφίαν τὰ τε ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἐπικεικοῦς
προαιρέσεως, ὅτε Πρόκλος ἔζη. καὶ διαφανῶς ἐξηγεῖτο τοῖς πλησιάζουσιν. ὃν ὁ Σαλούστιος
θαυμάζων ἐπὶ σπουδῆς ἔλεγεν, ὅτι πυρὶ ἄρα ἐώκει ὁ ἄνθρωπος ἐξάπτοντι πάντα τὰ παρακείμενα.
ἀλλ' ὅμως ἔπεισεν Ἀθηνόδωρον μὴ φιλοσοφῆσαι.

[Ἀθηρηλοιγός:] τὸ πτύον τὸ τοὺς ἀθέρας ὀλοθρεῦον.

[Ἀθηρον:] τὸ ἀθήρατον.

[Ἀθησαύριστον:] ἀνεπιτήδειον εἰς ἀπόθεσιν.

[Ἀθιμών. Ἀθλητάς:] ἀγωνιστὰς, ἀσκητάς. Αἰλιανός· τοιγαροῦν οὐ μόνον ταῦτ' ἔχειν αὐτοὺς
παρεσκεύαζεν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀδικίας καὶ βδελυρίας ἀθλητὰς παρεσκεύαζεν. τί γὰρ τῶν
αἰσχυρῶν καὶ δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν; ἢ τί τῶν καλῶν καὶ σπουδαίων οὐκ ἀπῆν;

[Ἀθλητής:] ὁ τοὺς ἄθλους ἐξησκηκώς. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἄνδρα πολέμων ἀθλητὴν ὥς τὸν Ἀννίβαν
ἐκπέμπουσιν.

[Ἄθλον:] ἀγώνισμα, ἡ τιμή, ὁ μισθός, τὸ τοῦ ἀγῶνος βραβεῖον. καὶ **[Ἄθλος]** ἀρσενικῶς, τὸ ἔργον καὶ τὸ ἀγώνισμα καὶ τὸ ἔπαθλον. διαφέρει δὲ τοῦτο τοῦ οὐδετέρου, ὅτι τὸ μὲν οὐδέτερον δηλοῖ κυρίως τὸ ἔπαθλον, τοῦτο δὲ τὸν ἀγῶνα.

[Ἀθμωνεύς:] Ἀθμωνία δημὸς ἐστὶ φυλῆς τῆς Κεκροπίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Ἀθμωνεύς. καὶ **[Ἀθμωνίς,]** ὄνομα κύριον. τὸν Πειραῖα κάρηνα τὰ ἄκρα τρύβλιον.

[Ἀθόλωτος:] ὁ ἀτάραχος.

[Ἀθων:] τὸ ὄρος. σὺν τῷ ν λέγουσιν.

[Ἀθωνίς:] πόλις.

[Ἀθῶος:] ἀζήμιος. ἐνιψάμην ἐν ἀθῶοις τὰς χεῖράς μου. ἀντὶ τοῦ ἀθῶον ἐμαυτὸν ἐτήρησα, οὐκ ἐκοινώνησα τοῦ κακοῦ. **[Ἀθῶος]** οὖν ἀναίτιος. ἀντὶ τοῦ περιάγων, λάλος.

[Ἀθώπευτον:] ἀκολάκευτον, ἄσπλαγχνον. θηρὸς ἀθωπεύτου Πανὶ καθῆψε δέρας. περὶ κάπρου φησί. τοιοῦτοις γὰρ κακοῖς ἐντυχάνω.

[Ἀθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός:] παροιμία ἐπὶ τῶν τινὰς λυπούντων ἢ βλαπτόντων· ἐπειδὴ τὴν βοῦν τὴν ἐν Λήμνῳ λευκοῦ λίθου πεποιημένην ὁ Ἀθως τὸ ὄρος ἐπισκιάζει.

[Ἀθραυστον:] ἰσχυρὸν, ἄκλαστον.

[Ἀθρει:] ὄρα, βλέπε. καὶ **[Ἀθρείοντες,]** ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες.

[Ἀθρεῖν:] τὸ περισκοπεῖν καὶ μετ' ἐπιτάσεως ὀρᾶν. παραδειγμάτων δὲ πάντα μεστά.

[Ἀθρήνη:] εἶδος μελίσσης.

[Ἀθρηνί:] χωρὶς θρήνου.

[Ἀθρήνιον:] ὁ Μουσῶν τόπος.

[Ἀθρήσειεν:] ἀπίδοι.

[Ἀθριβίς:] πόλις Αἰγύπτου.

[Ἀθρόως:] ταχέως. **[Ἀθρόους·]** καὶ **[Ἀθρους]** λέγουσι δισυλλάβως.

[Ἀθρους:] εἰς ἅπαν συνηγμένους ὁμοῦ, ἢ ἀθρόως. τοιαῦτα μὲν ἐποίκιλλεν ἄθρους δεδισσόμενος.

[Ἀθροίζει:] συνάγει. τούτους ἀθροίζοντες ἀλλήλους παρεκρότουν. Ἰώσηπος.

[Ἀθροίζω:] ἀπὸ τοῦ θροῦς, θροός, θροῖζω, θροίζω, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀθροίζω.

[Ἀθροι καταρρέοντες:] ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. προπαροξύνειν δὲ δεῖ τὸ ὄνομα καὶ δασύνειν τὴν πρώτην συλλαβὴν Ἀττικῶς. καταρρέοντες δὲ ἀντὶ τοῦ ἀθρόως κατερχόμενοι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ποταμίων ρευμάτων. Ὅμηρος· τὰ δ' ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζῶν.

[Ἀθροισμα:] τὸ σῶρευμα.

[Ἀθρυπτος:] ἀνδρώδης, μὴ βλακεύουσα, μὴδὲ μαλακιζομένη, μὴδὲ χαυνουμένη. Δαμάσκιος· τὴν δὲ τροφὴν ἐκληρώσαντο μετρίαν τινὰ καὶ ἄθρυπτον, οὔτε κακουργοῦσαν διὰ πενίαν, οὔτε διὰ πλοῦτον βλακεύουσαν, ἀλλὰ μέσην καὶ μουσικὴν καὶ τὸν Δώριον τρόπον ὡς ἄλη θῶς ἡρμοσμένην.

[Ἄθυμος:] ἀντὶ τοῦ ἀθυμήτης. Πλάτων Πολιτείας ε΄. ἤγουν ὁ λελυπημένος. οἱ δὲ στρατιῶται καίτοι ἄθυμοι δοκοῦντες καὶ τὰ σώματα πονηθέντες ἐν τῇ προτέρᾳ μάχῃ παρεβάλλοντο καὶ ἐνίκησαν. ἀντὶ τοῦ τὴν ψυχὴν κακοί.

[Ἄθυμότερος:] ἀψυχότερος, κακοψυχότερος.

[Ἄθυρμα:] παίγνιον. Ἰώσηπος. ὃς ἦν τοῦ βασιλέως ἄθυρμα καὶ πρὸς τὰ σκώμματα καὶ τοὺς ἐν τοῖς πότοις γέλωτας ἐπεδείκνυτο. καὶ αὖθις· οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν ἄθυρμασιν ἐμφιλοχωρεῖν παιδίων. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· Πανὶ δέ μιν ξέσσαντες ὁδῷ ἔπι καλὸν ἄθυρμα κάτθεσαν. ἀντὶ τοῦ ἄγαλμα. Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι· νεοχμὸν παρῆχθαι ἄθυρμα.

[Ἀθύρειν:] τὸ παίζειν. Πλάτων Νόμοις· ἡ δ' αὖ παρ' ἡμῖν Κόρη καὶ Δέσποινα εὐφρανθεῖσα τῇ τῆς χορείας παιδιᾷ, κεναῖς χερσὶν οὐκ ᾤηθη δεῖν ἀθύραι. **[Ἀθύρω,]** ὁ ἐνεστώς.

[Ἀθύρμιον:] παίγνιον.

[Ἀθυρογλωττία:] ἡ ἀχαλίνωτος γλῶσσα.

[Ἀθυρος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀθύρωτον στόμα:] οὕτως ἀθύρωτον, οὐκ ἀπύλωτον. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. καὶ Φρύνιχος. οἱ δὲ γράφοντες ἀπύλωτον ἀντὶ τοῦ ἠνεωγμένον καὶ πύλην μὴ ἔχον, τουτέστι μὴ χαλιναγωγούμενον μηδὲ κρατούμενον.

[Ἀθύτους:] ἄνευ θυσιῶν. καὶ γήμας ἀθύτους τε καὶ ἀγάμους γάμους ἐκεῖνος, ἐφ' οἷς οἶδα καὶ τὸν θεὸν σείσαντα, καὶ διοσημίας ἄλλας κατενόησα ὧν ὑφ' ἡλίῳ ἔτι καὶ τυραννῶν. ἐδεῖτο μὲν οἱ τὸ σῶμα κρεοφαγίας, ἀθύτου δὲ οὐκ ἠνέσχετο μεταλαβεῖν. Δαμάσκιός φησιν.

[Αἶ:] ψιλούμενον καὶ περισπώμενον τὸ ὄφελον σημαίνει, κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ αἵθε, δασυνόμενον δὲ ἄρθρον θηλυκὸν καὶ ἀναφορικόν. σημαίνει δὲ καὶ ἐπίρρημα θρηνητικὸν περισπώμενον καὶ ψιλούμενον, ὃ καὶ διπλασιάζεται. αἶ αἶ τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη.

[Αἶα:] ἡ γῆ.

[Αἶαγμα:] θρηῆνος. καὶ σύντριμμα.

[Αἰάζειν:] θρηγεῖν. ἢ τὸ κατοικτεῖρειν.

[Αἰακίδης:] ὁ τοῦ Αἰακοῦ υἱός.

[Αἰακίξ:] εἶδος κύλικος.

[Αἰανὴς κύκλος:] σκοτεινός, ἀδιάλειπτος. Σοφοκλῆς· νυκτὸς αἰανὴς κύκλος. ἢ

[Αἰανῆς,] θρηνητικῆς. παρὰ τὸ αἰάζω, τὸ θρηνῶ.

[Αἰάντειος γέλως:] ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελόντων. καὶ

[Αἰάντειος οἶκος,] ὁ τοῦ Αἴαντος. καὶ

[Αἰαντὶς φυλή,] ἡ τοῦ Αἴαντος.

[Αἶαξ:] ὄνομα κύριον.

[Αἶαψος:] ὁ ποικίλος.

[Αιβάλη:] ἡ θύρα.

[Αἴβιλος:] ὄνομα κύριον.

[Αιβιωναῖος:] ὄνομα κύριον.

[Αἴβοϊ:] σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ ἡδονῆς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισιν· αἴβοϊ· οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον.

[Αἴβοϊ. Αἴγαγρος:] εἶδος ζώου.

[Αἴγαλέως] ἐπὶ γενικῆς ἀντὶ τοῦ ...

[Αἴγανέα:] ἀκόντιον ὀλοσίδηρον. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄνθετο δέρμα λέοντος Τεῦκρος Ἄραψ καὶ τὴν ἀγρότιν αἴγανέαν.

[Αἷ γάρ:] εἶθε γάρ.

[Αἷγας ἀνιεμένους·] ζητεῖ ἐν τῷ ἀνιεμένῃ.

[Αἷγα·] ὅτι τουτὶ τὸ ζῶον δοκεῖ ἐχθρὸν εἶναι τῇ ἀμπέλῳ. ἀμέλει γοῦν καὶ ἐπίγραμμα φαίνεται πρὸς τὴν αἷγα οὕτως ἔχον· κῆν με φάγῃς ἐπὶ ρίζαν, ὅμως δ' ἔτι καρποφορήσω ὅσσον ἐπιλειψαί σοι, τράγε, θυομένῳ.

[Αἰγᾶστρον. Αἰγαῖον πέλαγος:] οὕτω καλούμενον ἀπὸ ἱστορίας. Θησεὺς ὁ Αἰγέως υἱός, βασιλέως τῆς Ἀττικῆς, βασιλεύει Κρητῶν καὶ διώκει τὸν Μινώταυρον εἰς τὴν λαβυρίνθων χώραν καὶ κρυπτόμενον αὐτὸν ἐν σπηλαίῳ ἀνεῖλε καὶ λαμβάνει τὴν Ἀριάδνην γυναῖκα, τὴν ἀπὸ τοῦ Μίνωος τεχθεῖσαν τῇ Πασιφάῃ, καὶ οὕτω κρατεῖ τῆς Κρήτης. εἶτα ἤτησεν ἀπελθεῖν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τὸν Αἰγέα καὶ τὴν ἑαυτοῦ νίκην τὴν κατὰ τοῦ Μινωταύρου ἀπαγγεῖλαι. ὥς οὖν ἔπλει ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν χώραν, προλαβὼν τις τῶν διὰ θαλάσσης ἐμπορευομένων ἐψεύσατο τὸν τούτου πατέρα, εἰρηκῶς αὐτῷ, ὅτι παρέβησαν οἱ Κρήτες τὸν Θησέα (ἔχουσι γὰρ καὶ ψευδομένων ὑπολήψεις) καὶ προδεδώκασιν τῷ Μίνῳι τοῦτον εἰς θυσίαν. πιστεύσας δὲ ὁ Αἰγεὺς καὶ κατολιγωρήσας ἔρριπεν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκρωρείας εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπεπνίγη. διόπερ ἐκεῖνο τὸ πέλαγος μέχρι τῆς σήμερον Αἰγαῖον ἐκλήθη. ἐλθὼν οὖν ὁ Θησεὺς εὗρεν αὐτὸν τελευτήσαντα καὶ καταφρονήσας τῆς βασιλείας τῆς Κρήτης καὶ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Ἀριάδνης ἐβασίλευσεν ἀντὶ τοῦ πατρὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ

[Αἰγαῖος κόλπος. Αἰγαῖον] οὖν

[πέλαγος] τὸ φοβερώτατον. Ἀττικώτερον δὲ τὸ Αἷγαιον.

[Αἰγαῖος κόλπος.]

[Αἰγαίωρος:] ὄνομα κύριον.

[Αἰγέα:] τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα.

[Αἰγέα] καὶ Ἐρεχθέα καὶ πάντων τῶν τοιούτων ἐκτείνουσι τὸ τελευταῖον α. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι· τὸν Ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει.

[Αἷγες:] τὰ μεγάλα κύματα ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ ἐπαιγίζω ἐπὶ τοῦ σφοδρῶς πνέω. τοῦ ἀστέρος τῆς αἰγὸς λάμπσαντος σφοδροὶ πνέουσιν ἄνεμοι, ἔνθεν τὸ λάβρος ἐπαιγίζων. καὶ

[Αἰγαῖον πέλαγος,] τὸ φοβερώτατον.

[**Αἰγεσταῖος:**] ὄνομα κύριον.

[**Αἰγεστεὺς**] δέ,

[**Αἰγεστέως. Αἰγεύς,**] Αἰγέως: ὄνομα κύριον.

[**Αἰγεία θάλασσα. Αἰγεῖδαι·**] Δημοσθένης ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ, εἰ γνήσιός ἐστιν. ἔστι δὲ

[**Αἰγῆς φυλή**] ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίωνος, ἧς οἱ φυλέται Αἰγεῖδαι. καὶ

[**Αἰγείδης,**] ὁ τοῦ Αἰγέως παῖς.

[**Αἰγεῖον:**] τὸ τοῦ Αἰγέως μαντεῖον. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. Αἰγεῖόν ἐστιν Αἰγέως ἡρῶν ἐν Ἀθήναις.

[**Αἴγειον:**] μέλος καὶ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. καὶ

[**Αἴγειος ἀσκός. Αἴγειρος:**] ἡ λεύκη. εἶδος φυτοῦ.

[**Αἰγείρου θέα·**] αἴγειρος ἦν Ἀθήνησι πλησίον τοῦ ἱεροῦ· ἔνθα πρὶν γενέσθαι θέατρον, τὰ ἱκρία ἐπήγνυνον. ἀφ' ἧς αἰγείρου οἱ μὴ ἔχοντες τόπον ἐθεώρουν.

[**Αἴγιρος**] δὲ ὄνομα πόλεως.

[**Αἰγῆς:**] ἡ τοῦ Αἰγέως φυλή.

[**Αἰγιαίνειν:**] σὺ δ' αἰγιαίνων ἐνθαδὶ καθήμενος.

[**Αἰγιαλεύς:**] ὄνομα κύριον.

[**Αἰγιαλεια:**] ὄνομα κύριον.

[**Αἰγιαλή:**] ὄνομα κύριον.

[**Αἰγιαλῷ λαλεῖς:**] ἐπὶ τῶν ἀνηκούστων. καὶ

[**Ἀνέμῳ διαλέγῃ.**] ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἀνηκούστων.

[**Αἰγίβοτος γῆ:**] ἐπιτηδεῖα αἴγας βόσκειν.

[**Αἴγιγες:**] ὄνομα ἔθνους.

[**Αἰγίζειν:**] διασπᾶν. ἐκ μεταφορᾶς· παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι ἀπὸ τῶν καταιγίδων. Αἰσχύλος, ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδονῇ καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω καλεῖ.

[**Αἰγιεῖς οὔτε τρεῖς οὔτε τέσσαρες:**] ἐπὶ τῶν ἄγαν εὐτελῶν. οἱ γὰρ ἐν Ἄργει Αἰγιεῖς νικήσαντες Αἰτωλοὺς ἡρώτων τὴν Πυθίαν, τίνες εἶεν. ἀνεῖλε δὲ αὐτοῖς· Αἰγιεῖς οὔτε τρεῖς οὔτε τέσσαρες, ἀλλ' οὐδὲ δεκατᾶι.

[**Αἰγίθαλος:**] τὸ ζῶον. καὶ ἡ ὄρχησις.

[**Αἰγιλία:**] δῆμος Ἀντιοχίδος, ἧς ὁ δημότης Αἰγιαλεύς.

[**Αἰγιλιεύς. Αἰγίλιψ:**] ὄνομα πόλεως. σημαίνει δὲ καὶ πέτραν ὑψηλὴν. Ὅμηρος· ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ. ὥστε ὑπὸ τοῦ ὕψους καὶ τὰς αἴγας λείπεσθαι αὐτῆς ἐπιβαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Κεφαλληνίας οὕτω καλουμένη.

[**Αἴγιλλος:**] εἶδος βοτάνης.

[Αιγίλουρος, Αιγίμιος:] ὄνομα κύριον.

[Αιγιμιώ:] ὄνομα πόλεως.

[Αἶγινα:] πόλις. καὶ

[Αιγιναία ναῦς.] καὶ

[Αιγινήτης,] ὁ ἀπὸ τῆς Αἰγίνης.

[Αἶγινθος:] ὄνομα κύριον.

[Αἶγιον:] ὄνομα τόπου.

[Αιγίοχος:] ὁ Ζεὺς.

[Αιγίπλαγκτος, Αἶγιρος:] ὄνομα πόλεως.

[Αιγίς:] ἦν Λίβυες φοροῦσι δοράν.

[Αιγίς:] τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων πλέγμα καὶ τὸ διὰ στεμμάτων πεπλεγμένον δίκτυον. ὡς Λυκοῦργος καὶ Ἡρόδοτος. ἡ δὲ ἱέρεια Ἀθήνησι τὴν ἱερὰν αἰγίδα φέρουσα πρὸς τὰς νεογάμους εἰσήρχετο. ἐπὶ τῶν ἀναίδην οὖν ποιούντων τι τάττεται ἡ παροιμία. καὶ ὁ θώραξ· καὶ ἡ ἐν ταῖς πεύκαις οὐλότης. Νυμφόδωρος δὲ ταῦτα ὑπὸ Λιβύων αἰγέας φησὶ καλεῖσθαι.

[Αιγίς:] καταιγίς. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις· οἴμοι κακοδαίμων, αἰγίς, αἰγίς ἔρχεται.

[Αἶγισθος:] ὄνομα κύριον.

[Αιγιστεύς,] Αἰγιστέως· ὄνομα κύριον.

[Αἶγλη:] βόλος κυβευτικός, λαμπηδών, αὐγή. Κρατῖνος. καὶ ποπάνου εἶδος δηλοῖ, καὶ θυσίαν, ὥς φησι Λεαγόρας. ἔστι καὶ παιδία τις. ἀλλὰ καὶ ἡ σελήνη οὕτω καλεῖται καὶ ὁ Ἀσκληπιός.

[Αιγλήεντος:] λαμπροῦ. ἡ εὐθεῖα

[Αιγλήεις, Αἶγλης Χάριτες:] πιθανῶς ἐγενεαλόγησαν τὰς Χάριτας· Αἶγλης γὰρ καὶ ὁ Ἥλιος, ἐπεὶ τὰς Χάριτας λαμπρὰς εἶναι δοκεῖ.

[Αιγόκερος:] εἶδος ζώου.

[Αιγὸς ἀστήρ·] ζητεῖ ἐν τῷ ἀστήρ. αἶξ, αἰγός· ζητεῖ ἐν τῷ βεκεσέληνε.

[Αιγὸς τρόπον:] ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφερόντων κακόν. ἀπὸ Κορινθιακῆς παροιμίας, ἡ αἶξ δοῦσα τὴν μάχαιραν.

[Αιγοφάγος, Αιγώνη:] ὄνομα πόλεως.

[Αιγωνία:] ὄνομα πόλεως.

[Αιγῶν ὀνόματα:] οἶον ἄχρηστα πράγματα· ὅμοιαι γὰρ αἱ αἶγες. ἐπὶ δὲ τοῖς διαφέρουσιν ὡς χαρακτηριστικὰ τίθεται τὰ ὀνόματα.

[Αιγυπὶόν:] οὕτως οἱ παλαιοί, ἀλλ' οὐ γῦπα.

[Αιγυπιῶν] δὲ πληθυντικῶς, γυπῶν. Ἡρόδοτος. ἡ εὐθεῖα

[Αιγυπίος,] ὁ γύψ.

[Αἰγυπτιάζειν:] τὸ πανουργεῖν καὶ κακοτροπεύεσθαι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι. καὶ παροιμία·

[Αἰγύπτιος πλινθοφόρος.] οὗτοι διαβάλλονται ἀεὶ ὡς ἀχθοφόροι ὄντες. περὶ δὲ Αἰγυπτίων ζήτηι ἐν τῷ δέλτα εἰς τὸ δογματίζει.

[Αἰγυπτία κληματίς:] ἐπὶ τῶν ἰσχνῶν καὶ ὑπομήκων· ὅποῖος ἦν Ζήνων ὁ Κιτιεύς. ὃν φασὶ χρηστηριαζόμενον πῶς ἄριστα βιώσεται, ἀποκρίνασθαι τὸν θεόν, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς. ὁθεν ξυνέντα τὰ τῶν ἀρχαίων ἀναγινώσκειν.

[Αἴγυπτος:] ὄνομα κύριον. καὶ ἡ χώρα τῶν Αἰγυπτίων. ὅτι ὅτε ἀφίκετο Ἑρμῆς, ὁ υἱὸς Πήκου, τοῦ καὶ Διός, Μεστρέμ ἐβασίλευε τῶν ἐκεῖ· ὃν μετωνόμασαν Αἴγυπτον, ἀφ' οὗ καὶ Αἴγυπτος ἡ χώρα· τοῦ γένους τοῦ Νῶε. ὅτι ἐν ταῖς μ' ἡμέραις γεγόνασιν αἱ κατ' Αἴγυπτον πληγαί. ὅτι Ἀναξαγόρας καὶ Πυθαγόρας εἰς Αἴγυπτον ἀφικόμενοι καὶ τοῖς Αἰγυπτίων καὶ Ἑβραίων αὐτόθι σοφοῖς ὁμιλήσαντες τὴν περὶ τῶν ὄντων γνῶσιν ἠκουτίσθησαν, ὕστερον δὲ καὶ Πλάτων, ὡς Πλούταρχος ἐν τοῖς Παραλλήλοις φησίν. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ θεοὺς Αἰγύπτιοι πρῶτοι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ὠνόμασαν καλέσαντες τὸν μὲν ἥλιον Ὅσιριν, τὴν δὲ σελήνην Ἴσιν, ἅτε ὀρῶντες αὐτοὺς δρόμῳ ἰόντας καὶ θέοντας, θεοὺς ἐκ τοῦ θέειν καὶ ἰέναι.

[Αἰδέεσασθαι:] ἀντὶ τοῦ μεταπεισθῆναι. οὕτως Λυσίας καὶ Δημοσθένης. ἐν δὲ τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἀντὶ τοῦ ἐξιλιάσεται καὶ πείσειν.

[Αἰδεσία,] Ἑρμείου γυνή. αὕτη ἦν μὲν προσήκουσα γένει τῷ μεγάλῳ Συριανῷ, καλλίστη καὶ ἀρίστη γυναικῶν τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· τὰ μὲν ἦθη τῷ ἀνδρὶ παραπλησία, ἀπλῆ καὶ γενναία καὶ δικαιοσύνης οὐδὲν ἥττον ἢ σωφροσύνης ἐπιμεληθεῖσα διὰ βίου παντός· τὸ δὲ ἐξαίρετον αὐτῆς φιλόθεον καὶ φιλάνθρωπον. διὰ τοῦτο καὶ παρὰ δύναμιν εὖ ποιεῖν ἐπεχείρει τοὺς δεομένους, ὥστε καὶ τοῦ Ἑρμείου τελευτήσαντος ἐπὶ παισὶν ὀρφανοῖς ἀπολειφθεῖσα τῶν αὐτῶν εἶχετο δαπανημάτων εἰς τὰς εὐποιΐας. τοιγάρτοι καὶ ὑπόχρεων τοῖς υἱέσι τὸν βίον ἐποίησεν, ἐφ' ᾧ καὶ μέμψασθαί τινες αὐτὴν ἐπεχείρουν. ἡ δὲ ἕνα θησαυρὸν ἡγουμένη τῆς ἀμείνων ἐλπίδος, εἴ τις ἐθέλοι τοῖς ἱεροῖς καὶ ἐπιεικέσιν ἀνθρώποις ἐπικουφίζειν τὰ ἄχθη τῆς χρημοσύνης, οὐδενὸς ἐφείδετο διὰ τὸν ἔλεον τῆς κατὰ τὰ ἀνθρώπεια τύχης· τοιγαροῦν ἡγάπων αὐτὴν καὶ τῶν πολιτῶν οἱ πονηρότατοι. μάλιστα δὲ τῶν υἱέων ἐπεμελεῖτο τὰ περὶ φιλοσοφίαν, ὀρεγομένη τὴν τοῦ πατρὸς ἐπιστήμην αὐτοῖς παραδοῦναι καθάπερ κληρὸν τινα πατρῶας οὐσίας. ἡ γε καὶ τὴν δημοσίαν τῷ πατρὶ σίτησιν διδομένην τοῖς παισὶ διεφύλαξε νέοις ἔτι οὖσιν, ὡς ἐφιλοσόφησαν· ὅπερ οὐκ ἴσμεν οὐδὲ ἀνδρῶν ἕτερον πεποιηκότα, μήτι γε δὴ γυναικῶν. ἦν γὰρ παρὰ πᾶσι τιμὴ καὶ αἰδὼς οὐκ ὀλίγη τῆς Αἰδεσίας. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ συνέπλευσε τοῖς υἱέσιν Ἀθήναζε στελλομένοις ἐπὶ φιλοσοφίαν, ἐθαύμασεν αὐτῆς τὴν ἀρετὴν ὃ τε ἄλλος χορὸς τῶν φιλοσόφων καὶ ὁ κορυφαῖος Πρόκλος. αὕτη ἐστὶν Αἰδεσία, ἣν κόρην οὖσαν ἔτι τῷ Πρόκλῳ κατεγγυήσιν ἔμελλεν ὁ Συριανός, εἰ μὴ θεῶν τις ἀπεκώλυσεν ἐπὶ γάμον ὀρμῆσαι τὸν Πρόκλον. τὰ δὲ πρὸς θεὸν εὐσεβῆς οὕτω καὶ ἱερά, καὶ τὸ ὅλον φάναι θεοφιλῆς, ὥστε πολλῶν ἐπιφανειῶν ἀξιοῦσθαι. ἡ δὲ Αἰδεσία τοιαύτη ἦν καὶ διεβίω πάντα τὸν βίον ὑπὸ θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων ἀγαπωμένη καὶ ἐπαινουμένη. καὶ ταύτην ἐπίσταμαι γραῦν γυναικᾶ, καὶ ἐπ' αὐτῇ τεθνεώσῃ τὸν ἐπὶ τῷ τάφῳ λέγεσθαι νομιζόμενον ἔπαινον ἐπεδειξάμην ἡρωικοῖς ἔπεσι κεκοσμημένον ἔτι νέος ὢν τότε καὶ κομιδῇ μειράκιον. ταύτης δὲ παῖδες ἀπὸ τοῦ Ἑρμείου νεώτερος μὲν Ἡλιόδωρος, πρεσβύτερος δὲ Ἀμμώνιος. οὗτος μὲν οὖν εὐφυέστερος ἦν καὶ φιλομαθέστερος, ὁ δὲ ἀπλούστερος καὶ ἐπιπολαιότερος ἐν τε τοῖς ἡθεσιν ἐν τε τοῖς λόγοις. ἄμφω μὲν γὰρ ἐφιλοσοφησάτην ὑπὸ Πρόκλῳ μετὰ τῆς μητρὸς ὡς αὐτὸν ἀφικομένῳ παιδαγωγούσης. καὶ ὁ Πρόκλος αὐτοῖς προσεῖχε τὸν νοῦν ἐπιμελέστερον ὡς παισὶν Ἑρμείου, φίλου τε καὶ ἐταίρου ἀνδρός, παισὶ δὲ Αἰδεσίας, τῆς γένει

Συριανῷ προσηκούσης καὶ ἅμα σφίσι τὸ τηνικαῦτα παρούσης. ἀφίκετο μὲν δὴ σὺν αὐτοῖς Ἀθήναζε καὶ Ἰέραξ ὁ Συνεσίου ἀδελφός.

[Αἰδέσιμον:] ἀξιοτίμητον, καλόν. ἢ λαμπρόν.

[Αἰδημόνως:] αἰδεσίμως.

[Αἰδήμων:] αἰδέσιμος.

[Αἰδοσύνη:] ἐπὶ τῶν ἀποκεκρυμμένων καὶ ἀφανῶν καὶ λανθάνειν βουλομένων.

[Αἰδοῦμαι·] αἰτιατικῇ.

[Αἰδῶ:] τὸ αἰδοῖον, καὶ ἡ σελήνη παρὰ Χαλδαίοις. καὶ ἡ ῥιπὴ παρὰ Λάκωσι. καὶ ἡ τροφὸς τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ὁ βωμὸς ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει.

[Αἰδώς:] ἡ ἐπιτιμία. καὶ παροιμία·

[Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ προῖκτη.] ἐπὶ τῶν δι' ἐπιείκειαν βλαπτομένων. Ὅμηρος. Ἡσίοδος· αἰδὼς δὲ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. καὶ ἑτέρα παροιμία·

[Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς.] παρόσον οἱ κεκακωμένοι τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐκ αἰδοῦνται. ἢ ὅτι τοὺς παρόντας ὀρῶντες αἰδοῦνται μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι ἢ τοὺς ἀπόντας. ἢ αἰτιατικὴ τὴν αἰδῶ.

[Αἰδοῖ εἵκων:] αἰδούμενος. καὶ χρυσοῦν στέφανον ἐπέβαλεν αἰδοῖ τοῦτο δρῶν τῆς περὶ τὸν Μάρκελλον ἀρετῆς.

[Αἰδοῖον:] τὸ μόριον. ὃ καὶ ἀναγκαῖον πρὸς τινων καλεῖται· ἐπεὶ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ συμβόλαιον. ὅτι ὁ μεγάλα ἔχων αἰδοῖα ἀνδρὸς ἀθῶν ἐλέγετο.

[Αἰδοῖος:] ὁ αἰδοῦς καὶ ἐντροπῆς ἄξιος. Δαμάσκιος· ὁ δὲ Ἰσίδωρος ἐξεπλήττετο ὀρῶν τὸν Πρόκλον αἰδοῖόν τε καὶ δεινὸν ἰδεῖν, αὐτὸ δοκῶν ἐκεῖνο ὀρᾶν τὸ φιλοσοφίας τῷ ὄντι πρόσωπον.

[Αἶδυλος:] ὁ θρασύς.

[Αἶ αἶ·] αἶ αἶ, τίς ἂν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον τούμῳ ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς; ὁ Αἶας φησίν. νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰάζειν ἐμοὶ καὶ τρίς. τοῦτο ἀρχαιοτρόπον ἐστὶ, τὸ πρὸς τὰς ὀνομασίας ἐκφέρειν τὰς συμφοράς. καλῶς μὲν οὖν πράττων οὐκ ἂν ἐμνήσθη τοῦ ὀνόματος, ἐν συμφορᾷ δὲ ὦν.

[Αἰαία:] νῆσος.

[Αἰαιοί:] οἱ σύγγαμβροι.

[Αἶ ἐμαὶ πόλεις.] αἶ πόλεις μου.

[Αἰένυπνος:] ὁ θάνατος, ὁ ἀεὶ κοιμώμενος. ὑφ' ἐν δὲ ἀναγνωστέον. Σοφοκλῆς· σέ τοι κικλήσκω τὴν αἰένυπνον. αἰένυπνος δὲ ὁ ἀεὶ κοιμώμενος.

[Αἶσχος:] ὁ τῆς δάφνης κλάδος.

[Αἰετός:] τὸ ὄρνεον. Πισίδης φησίν· οἷς οὔτε δίψης ἐστὶν ἤττων ἢ φύσις οὐδ' αὖ κονίστρας ἐνδεής ἢ στερρότης, ἀλλ' εἰσὶ δίψης καὶ κρύους ἀνώτεροι.

[Αἰετὸς ἐν νεφέλαις:] ἐπὶ τῶν δυσαλώτων. παρόσον αἰετὸς ἐν νεφέλαις ὦν οὐχ ἀλίσκεται.

[Αιζήος:] ὁ ἀκμάζων.

[Αιζήρ:] ὄνομα κύριον.

[Αιεί:] ἀντὶ τοῦ αἰεί.

[Αιεί με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκοιεν·] ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονήτων. καὶ αὖθις· αἰεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα. ἀντὶ τοῦ διὰ στόματος. κἂν ὦν ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησίᾳ τουτὶ γένοιτο, φησί.

[Αιεὶ δὲ γέροντι νέαν ποτιβάλλεο κούρην. Αἰεὶ ἐστῶ:] Ἀντιφῶν τὴν ἀϊδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν αἰεὶ ἐστάναι. ὥσπερ καὶ εὐεστῶ ἢ εὐδαιμονία καλεῖται. ἡ λέξις Διογενειανοῦ ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ τοῦ Ἀντιφῶντος.

[Αιεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν:] ἐπὶ τῶν κακούργων καὶ αἰεὶ τι κακὸν ἐξευρισκόντων νεώτερον. παρόσον ἡ Λιβύη πολυποικιλώτατα εἴωθε φέρειν θηρία.

[Αιήτης:] ὄνομα κύριον. καὶ

[Αιήτειον ἔπος. Αἰθάλη:] σποδός, τέφρα, τὸ ἐκ καμίνου μέλαν. ἢ

[Αἰθάλη,] εἶδος καπνοῦ πεπυκνωμένου.

[Αἰθάλη] λέγεται καὶ κονιορτός. ἄσκοῦ πληρώσας κονιορτοῦ κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐκέλευσε τὰ ταμιεῖα τῆς αἰθάλης μαχαριδίοις διατιτρεῖν. ἤγουν διατορεῖν, διακόπτειν.

[Αἰθαλείδης·] δῆμός ἐστιν Αἰθαλεῖδαι τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἥς ὁ φυλῆτης Αἰθαλείδης.

[Αἰθαλόεν:] κεκαυμένον.

[Αἰθαλόεις θεός:] ὁ Ἥφαιστος, ὡς χαλκεύς. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ κλυτοτέχνης λέγεται, ὡς ἑνδοξον ἔχων τὴν χαλκευτικὴν.

[Αἰθαλοκομπίαις:] καπνοῖς καὶ ψευδολογίαις.

[Αἶθαλος:] ὄνομα κύριον, καὶ τόπος.

[Αἰθαλώδης:] σκοτώδης.

[Αἶθε:] εἶθε.

[Αιθέρα νήνεμον ἐρέσσεις:] ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

[Αιθέριον ὕψος:] τὸ τοῦ αἰθέρος. καὶ

[Αιθέριος,] ὁ ἐν τῷ αἰθέρι.

[Αιθέριος:] ἐπὶ ποιητῆς. ἔγραψε διάφορα, καὶ Ἐπιθαλάμιον δι' ἐπῶν εἰς Σιμπλίκιον τὸν ἴδιον ἀδελφόν.

[Αἰθεροβατεῖν:] εἰς τὸν αἰθέρα βαίνειν. καὶ ὁ δοκῶν αἰθεροβατεῖν καὶ αὐτῆς ἥφθαι τῆς οὐρανίας ἀψίδος καὶ συμπεριπολεῖν τοῖς ἄστροις ἠγνόησε τὸ κρεουργηθῆναι, καὶ ὡς μύσος ἐκριφῆναι.

[Αἶθεσι:] λαμπροῖς.

[Αἶθειν:] καίειν. ὡς δὲ ἐνέβαλεν εἰς τὴν πολέμιαν, παρεκελεύετο αἶθειν καὶ φθεῖρειν τὴν χώραν.

[Αἶθη:] ὄνομα θηλείας ἵππου. Ὅμηρος· Αἶθην τὴν Ἀγαμεμνονέην.

[Αιθήρ:] ὁ ἐν ὕψει ἀήρ, ὁ ἐπάνω τοῦ ἀέρος καίόμενος ἐκ τοῦ ἡλίου.

[Αιθήρ] θηλυκῶς Ὅμηρος· αἰθέρος ἐκ δίης. καὶ Πίνδαρος· φρήμας δι' αἰθέρος. διότι πυρώδης ὢν οὐ τρέφει. καὶ αὖθις· ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος ἱερᾶς.

[Αἴθικες:] ὄνομα ἔθνους.

[Αιθιόλας:] ὄνομα κύριον.

[Αιθίοπα σμήχειν:] ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

[Αιθιοπεὺς] καὶ

[Αιθιοπῆας. Αἰθιοπία:] χώρα.

[Αιθίοπιον:] τῆς Εὐβοίας ἐστὶ χωρίον.

[Αιθίοψ:] ὁ μέλας. καὶ ζῆτει ἐν τῷ ἀπλῷ λόγῳ.

[Αἴθλη:] ἡ Χίος.

[Αιθόμενος:] καίόμενος.

[Αἴθοπα:] ἀντὶ τοῦ διάπυρον, φλεγμαίνουσιν. ἐν Ἐπιγράμμασι· μέχρι καὶ αὐτοῦ βλέμματος ἐνστήσας αἴθοπα βασκανίην.

[Αἴθοπος:] διαπύρου. θερμοῦ ἐν ταῖς μάχαις. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ παρακεκινηκóτος ἐχρήσατο. οἷαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθοπος ἀγγελίαν ἄτλατον οὐδὲ φευκτόν.

[Αἴθος:] ὁ ἐκκαύστης.

[Αιθός:] ὁ καίόμενος.

[Αἴθ' ὄφελε·] παραλλήλως τὰ εὐκτικὰ κείμενα μόρια κατὰ τοῦτο διαφέρουσιν, ὅτι τὸ μὲν ἐστὶν ἀπαρέμφατον πρόσωπον, τὸ δὲ ὄφελον τὰ πρόσωπα ἐμφαίνει.

[Αἴθ' ὄφελος θανεῖν ἢ πανύστατον ὀρχήσασθαι:] ἐπειδὴ τὴν γλαῦκα ὅταν λάβωσι τὰ παιδιά περιάγουσιν· ἡ δὲ μὴ βλέπουσα δι' ἡμέρας ὥσπερ ὀρχεῖται. ἢ ὅταν πληγῇ τελευτῶσα στρέφεται ὥσπερ ὀρχουμένη. Καλλίμαχος ἐν Ἐκάλῃ λέγει περὶ αὐτῆς.

[Αἴθοψ:] ὁ μέλας.

[Αἴθουσα:] ἡ στοά.

[Αἴθω:] τὸ καίω.

[Αιθώ:] ὄνομα πόλεως.

[Αἴθων:] ὁ βίαιος λιμός. ἀπὸ Αἴθωνος Ἥλιου τινός· ὃς τὸ Δῆμητρος ἄλσος κατέκοψε καὶ τιμωρίαν ὑπέστη ἀξίαν καὶ διὰ τοῦτο ἐλίμωπτεν αἰεῖ.

[Αιθωνίδης:] ὄνομα κύριον.

[Αἴθρανος:] τὸ γυναικεῖον ὑποπόδιον, ἐν ᾧ ὥς δι' ὁπῆς αὐτῶν θερμαίνονται τοῖς κάρβωσιν.

[Αἴθρει:] χειμάζει.

[Αἴθρη:] ὄνομα κύριον.

[Αἰθρηγενέτης. Αἰθρία:] ἔξω ὑπὸ τὸν ἀέρα. λέγεται δὲ καὶ ὑπαιθρον. καὶ ἡ εὐδία. Ξενοφῶν· οἱ δὲ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες δίκην ἔδοσαν ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σκηνοῦντες.

[Αἶθρια στέφη:] τὰ ἐξ Ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς αἰὲν ὑπαίθρῳ τιθέμενα.

[Αἰθριαίνης:] ὄνομα κύριον.

[Αἶθριξ:] ὄνομα κύριον.

[Αἶθριον·] καὶ

[Αἶθριος,] ὁ ὑπὸ τὸν ἀέρα.

[Αἶθριππος:] ὁ ταχύς.

[Αἶθρον:] τὸ καῦμα.

[Αἶθυια:] ἡ ἴγδη. καὶ ἡ θαλαττία ὄρνις. αἰθυίης ὑπὸ πτερύγεσσιν ἔλυσαν πείσματα νηός. αἱ γὰρ αἶθυιαι ὅταν δύνωσι, κάκιστος οἰωνὸς ὑπάρχει τοῖς πλέουσι. τὴν δὲ αἰτίαν λέγουσιν, ὅτι γαλήνης οὔσης οὐ τολμᾷ προῖεναι φοβουμένη τὰ θαλάσσια ζῶα, χειμῶνα δὲ προορωμένη προέρχεται, τῶν ἄλλων ζώων ἐν ταῖς καταδύσεσιν ὄντων.

[Αἶθυγμα:] ὄρμημα. ὁ δὲ βασιλείαν ὠνειροπόλει καὶ αἶθυγμα ἀμηγέπη καὶ φαντασίαν τινὰ ἀπετέλει μοναρχίας. ταύτη τοι καὶ ἐκποδὼν ἐγένετο τῷ ἀνδρὶ ὑπάτῳ γενέσθαι.

[Αἶθυγμα:] ἐπὶ πυρός.

[Αἰθύξασα:] κινήσασα. αὐτόθεν ἐξ εὐνῆς ὀλίγον ῥάκος αἰθύξασα.

[Αἰθύσσω:] τὸ θερμαίνω, ἐκτείνω. οὐδ' ὑπὸ μαρμαρυγαῖς θαλερώπιδος Ἡριγενείης ἄκρα παραιθύσσεις θαλπομένων πτερύγων. καὶ

[Αἰθύσσω,] διαλάμπων. εἰς Ἀνακρέοντος ἐπίγραμμα· αἰθύσσων λιπαρῆς ἄνθος ὑπερθε κόμης.

[Αἰκάλλει:] θωπεύει, κινεῖ, προτρέπεται. τὴν βασιλέως θεραπεύων καὶ ὑπαικάλλων δάφνην. λέγεται καὶ ὑπαικάλλειν. τὴν Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλλων ἅμα φάτην.

[Αἰκάλλει:] σαίνει. αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν.

[Αἰκανός:] ὄνομα ὄρου.

[Αἰκατερίνα:] ὄνομα κύριον.

[Αἶ κέν πως:] ἐάν πως.

[Αἶ κε πάθοι τά κ' ἔρεξε, δίκη δ' ἰθεῖα γένοιτο:] χρησμὸς δοθεὶς περὶ τῶν Αὐρηλιανοῦ φόνων καὶ ἀδικιῶν. Ἀριστοφάνης· Ἀθηναίων πᾶς τις εἰσιὼν κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας ζητεῖ τε· ποῦ 'στι μ' ἡ χύτρα; τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε τῆς μαινίδος; τὸ τρυβλίον τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι; ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινόν; τίς τὰς ἐλάας παρέτραγε; ταῦτα μικροπρεπῆ πάντα. τὸ δὲ τέθνηκεν, ἀντὶ τοῦ κέκλασται.

[Αἶ κε ποθί:] ἐάν ποτε.

[Αἰκία:] ὕβρις ἔμπληγος. καὶ μὴν ἡ ἄλλη αἰκία καὶ ἰσομοιρία τῶν κακῶν ἔχουσά τινα ὁμῶς τὸ μετὰ πολλῶν κούφισιν, οὐδ' ὥς ῥαδία οὐδ' ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο.

[Αικία:] ἡ τρῶσις.

[Αικίας:] εἶδος δίκης ἐστὶν ιδιωτικῆς ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης, ἥς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἔστιν ὠρισμένον, ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφεται ὅπόσου δοκεῖ ἄξιον εἶναι τὸ ἀδίκημα, οἱ δὲ δικάσται ἐπικρίνουσιν.

[Αικίζει:] κακοῖ, τύπτει, καθυβρίζει.

[Αικισμός. Αϊκίστρια:] ἡ αἰκίζουσα. καὶ

[Αικίστριος. Αἶκλος:] ὄνομα κύριον.

[Αἶκνον:] τὸ σύνδειπνον.

[Αικόλος:] ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ὄρους.

[Αἰ λαχάνων προσθῆκαι:] ἐπὶ τῶν μὴ μίαν ὄνησιν ἐμποιούντων.

[Αιλία:] ὄνομα πόλεως. ἡ Ἱερουσαλήμ.

[Αιλιανός,] ἀπὸ Πραϊνεστοῦ τῆς Ἱταλίας, ἀρχιερεὺς καὶ σοφιστής, ὁ χρηματίσας Κλαύδιος· ὃς ἐπεκλήθη μελίγλωσσος ἢ μελίφθογγος· καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ αὐτῇ ἐπὶ τῶν μετὰ Ἀδριανὸν χρόνων.

[Αιλιανός·] οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος ἐστρατήγησεν. ἦν δὲ ἐκ Συέδρων, ἐλεύθερος ἄγαν, καὶ ἀνεστηκῶς ἐκ παιδὸς τὴν ψυχὴν γενόμενος ἀφθόνως ἐχορηγήθη τὰ περὶ τοῦ σώματος· τὰ γὰρ ὄργανα συνεπεπήγει καὶ ἐνέτρεχε τοῖς τῆς ψυχῆς κινήμασιν, ὥσθ' ἅμα τι πρᾶξαι ἐδέετο καὶ ἐπέπρακτο. καὶ παιδείας οὔτε ἐντὸς ἦν οὔτε ἄμοιρος, ἀλλ' ἦν ἀγροικότερος, ὅσον θυμοειδέστερος, καὶ τὸ θηριῶδες τοῦ θυμοῦ καὶ ἄγριον οὐκ ἐξημέρωτο καὶ κατείργαστο ὑπὸ τοῦ λόγου.

[Αἶλινον:] εἶδος θρήνου καὶ ᾠδῆς.

[αἶλινον] ὠκυμῶρ με λεχωίδι τοῦτο κεκόφθαι τῆς Διοδωρείου γράμμα λέγει σοφίης.

[Αἶλινον:] κοινῶς καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ ὕμνου ἐστίν· ἀπὸ Αἰλίνου τοῦ Καλλιόπης.

[Αἶλινος:] ὀδυρτικῇ, θρηνητικῇ. οὐκ ἐμάλαξε τεὸν θράσος αἶλινος αὐδή.

[Αἶλιος Ἀδριανός·] ζῆτει ἐν τῷ βδέλυγμα ἐρημώσεως.

[Αἶλιος:] ὄνομα ἐθνικόν.

[Αἶλουρος:] τὸ ζῶον.

[Αἶμα:] τὸ ζωτικὸν τοῦ ἀνθρώπου.

[Αἶμα:] καὶ τὸ γένος. ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι. καὶ τὸ ἐν ἡμῖν τεσσάρων χυμῶν τὸ καιριώτατον. Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἡλέκτρᾳ τὴν μάχαιραν αἶμά φησιν.

[Αἶμαλέας·] ὀκτὼ θώρηκας, τόσσας δ' αἶμαλέας κοπίδας.

[Αἶμασιά·] τὸ ἐκ χαλίκων ὠκοδομημένον τειχίον ἄνευ πηλοῦ παρὰ Ἡροδότῳ· ἦν τινες ἄρπεζον. καὶ Ἱωνες οὕτω χρῶνται. δηλοῖ δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. φαύλως δὲ οἱ πολλοὶ τὸ χωρίον τοῦτο αἶμασιῶν περιεχόμενον αἶμασιὰν καλοῦσιν.

[Αἶμασιαῖς:] τοῖς φραγμοῖς κυρίως τοῖς ἠκανθωμένοις.

[Αἱμάτη. Αἷματι κλαίειν:] καθ' ὑπερβολήν, οὐ δάκρυσιν. ἐφ' ὧν μὴ δύναιτο πεῖσαι πάντα πράττοντες, οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. οὐδ' ἂν πείσῃ αὐτόν, οὐδ' αἷματι κλαίων. λέγουσι δὲ καί,

[οὐδ' ἂν αἷματι στένων πείσειεν. Αἱματοέεντα:] αἱματώδη.

[Αἱματοπότης:] ὁ φονεύς, οἰκείως δὲ ἐπὶ τοῦ δράκοντος, αἱματοποτεῖ γὰρ τὸ ζῶον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου· τὰ γὰρ ἔντερα καὶ τοὺς ἀλλᾶντας μετὰ αἵματος καὶ πιμελῆς καὶ ἀλφίτων φυρῶντες πληροῦσιν. αἱματοπότην οὖν τὸν τὸ αἷμα καταναλίσκοντα καὶ ὥσπερ ἐκροφoῦντα. διὰ τοῦ ω μεγάλου ὡς ὑδροπώτης.

[Αἷματος ἄσαι Ἄρηα:] αἷματος κορέσαι. ἢ αἷματι μολῦναι καὶ χρῶσαι. ἄση γὰρ ἡ ῥυπαρία. ὅθεν καὶ ἀσάμινθος, ἐν ἧ τὴν ἄσην μινύθοντες ἐλούοντο. ὃ ἐστὶ τὴν ῥυπαρίαν μειοῦντες.

[Αἱματοπός:] ὁ τοὺς ὧπας ἡμαγμένους ἔχων.

[Αἱμηρόν:] αἵματος πλήρης.

[Αἱμιλία,] Σκιπίωνος τοῦ μεγάλου γυνή· ἥ συνέβαινε μεγαλοπρεπῇ τὴν περίστασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις, ἅτε συνηκμακυῖαν τῷ βίῳ καὶ τῇ τύχῃ τῇ Σκιπίωνος· χωρὶς γὰρ τοῦ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀπήνην κόσμου καὶ τὰ κανᾶ καὶ τὰ ποτήρια καὶ τᾶλλα τὰ πρὸς θυσίαν ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ πάντα συνεξηκολούθει κατὰ τὰς ἐπιφανεῖς ἐξόδους αὐτῇ, τό τε τῶν παιδισκῶν καὶ τὸ τῶν οἰκετῶν τῶν παρεπομένων πλήθος ἀκόλουθον ἦν τούτοις. ταύτην δὲ τὴν περικοπὴν ἅπασαν (τουτέστι τὴν ὑπαρξιν) εὐθέως μετὰ τὸν Αἱμιλίας τάφον ἐδωρήσατο τῇ μητρί, ἥ συνέβαινε κεχωρίσθαι μὲν ἀπὸ τοῦ Λευκίου πρότερον ἤδη πολλοῖς χρόνοις, τὴν δὲ τοῦ βίου χορηγίαν ἐλλυπεστέραν ἔχειν τῆς κατὰ τὴν εὐγένειαν φαντασίας. διὸ τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ἀνακεχωρηκυίας αὐτῆς ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐξόδων, τότε κατὰ τύχην οὐσης ἐπιφανοῦς καὶ πανδήμου θυσίας, ἐκπορευομένης αὐτῆς ἐν τῇ τῆς Αἱμιλίας περικοπῇ καὶ χορηγίᾳ, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τῶν ὀρεωκόμων καὶ τοῦ ζεύγους καὶ τῆς ἀπήνης τῆς αὐτῆς ὑπαρχούσης, συνέβη τὰς γυναῖκας θεωμένας τὸ γεγονός ἐκπλήττεσθαι τὴν Σκιπίωνος χρηστότητα καὶ μεγαλοψυχίαν.

[Αἱμιλιανός:] ὄνομα κύριον.

[Αἱμίλιος:] ὁ ὕπατος, ὁ τὸν Περσέα τὸν τῶν Μακεδόνων βασιλέα χειρωσάμενος, ἀνὴρ ἦν σώφρων καὶ φέρειν εὐπραγίας εἰδὼς καὶ ἱκανὸς ὢν. ἅμα γὰρ βασιλικῇ θεραπείᾳ τὸν ἄνδρα ὑπεδέξατο, πεσεῖν τε βουληθέντα πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ ἀναστήσας καὶ ἐπειπὼν, ἄνθρωπε, τί μου καταβάλλεις τὸ κατόρθωμα; ἐπὶ τινος βασιλικοῦ θρόνου πάρεδρον ἑαυτῷ κατεστήσατο. Μακεδόνας δὲ καὶ Ἰλλυριοὺς τῆς πρόσθεν δουλείας ἀπηλλαγμένους ἐλευθέρους εἶναι καὶ αὐτονόμους προστάττει τὸ συνέδριον δασμόν τε φέρειν βραχὺν καὶ πολλῷ τινι τοῦ πάλαι κομιζομένου τοῖς ἐκατέρων βασιλεῦσι καταδεέστερον, ὡς ἂν ὁμολογοῖτο πρὸς ἀπάντων, ὅτι Ῥωμαίους τῶν ὑπαρξάντων ἐς αὐτοὺς ἀδικημάτων ἥπερ ἐφέσει τῆς Μακεδονικῆς ἡγεμονίας ἐξενηνοχένοι τὸν πόλεμον. ὁ γοῦν Αἱμίλιος ἐς τὴν ἀπάντων τῶν παρόντων ἀκοὴν (ἦσαν δὲ πολλοὶ καὶ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνειλεγμένοι) τὸ τῆς βουλῆς ἐξενεγκὼν δόγμα ἐλευθέρους εἶναι τοὺς ἄνδρας ἀπεφώνησε· τοὺς τε πρὸς αὐτὸν ἀφικομένους τῶν Εὐρωπαϊῶν πρέσβεις εἰστία πολυτελῶς τῇ λαμπρότητι τοῦ συμποσίου φιλοτιμούμενος. ἔλεγε γὰρ δὴ τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν εἶναι, τῷ τε πολέμῳ κρατεῖν καὶ ταῖς παρασκευαῖς τῶν συμποσίων ἐπιμελεῖς τε καὶ φιλοτίμους φαίνεσθαι.

[Αἱμιλλος:] ὄνομα κύριον.

[Αἱμνιον:] τὸ ἄγος. τὸ αἰμοδόχον.

[Αἰμοβόρος:] ὁ αἷμα ἐσθίων.

[Αἰμονία:] ὄνομα κύριον.

[Αἰμόνιος,] Ῥωμαῖος, κατὰ τὸν Περσῶν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον τραυματίας δραμὼν εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς τοὺς πρυτάνεις εἰσελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· χαίρετε καὶ χαίρομεν. καὶ πεσὼν ἀπέθανεν.

[Αἰμόρρους:] γένος ἔχεως ἐν τοῖς πετρώδεσι χηραμοῖς ἔχον τὰς διατριβάς.

[Αἰμοπότης:] ὁ φονεύς.

[Αἰμωδεῖν:] τὸ αἰμωδιᾶν· καὶ τοὺς ὀδόντας ὀδυνᾶσθαι.

[Αἰμωδία. Αἰμωπούς:] αἱματοχαρεῖς. ἃ πάρος αἰμωπούς ἐστυφέλιξε λύκους.

[Αἰμύλα.] καὶ

[Αἰμύλος,] κόλαξ, ἀπατεών. τῶν μὲν τινες αἰμύλων καὶ κομπῶν οἰήσονται με παίζειν. παροξυτόνως τὸ αἰμύλος, Τερτύλος, Ῥωμύλος, Αἰσχύλος. καὶ

[Αἰμυλώτατος. Αἰμύλιος:] ὄνομα κύριον.

[Αἰναρέτη.] καὶ

[Αἰναρέτης,] ὁ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένος.

[Αινέας:] ὄνομα κύριον.

[Αινείας·] οὗτος ἔγραψε περὶ πυρσῶν, ὥς φησι Πολύβιος, καὶ περὶ στρατηγημάτων υπόμνημα.

[Αινειάδες:] οἱ ἐκ τοῦ Αἰνείου καταγόμενοι.

[Αινειᾶνες] δὲ ὄνομα ἔθνους. καὶ

[Αινεῖς,] πληθυντικῶς.

[Αινεῖτε·] αἰτιατικῇ.

[Αινή:] ἡ δεινή.

[Αῖνη] δὲ τὸ τῆς Σικελίας ὄρος.

[Αἰ νῆτται:] αἱ νῆσσαι.

[Αἰνῖται] δὲ οἱ ἀπὸ τῆς Αἴνου.

[Αἰνίζω] καὶ

[Αἰνίσσω:] τὸ ἐν παραβολαῖς λαλῶ.

[Αἰνίγματα:] ζητήματα.

[Αῖνικος,] Ἀθηναῖος, κωμικός. ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. δράματα αὐτοῦ Ἄντεια. ἔστι δὲ καὶ

[Αῖνιος] σοφιστής, οὗτινος βιβλία αἱ Μετάβολοι.

[Αἰνικτά:] ἄγνωστα, κεκρυμμένα. ὥς πάντα γ' αἰνικτὰ κάσαφῃ μοι λέγεις.

[Αῖνιον] καὶ

[Αἰνίους:] πόλεις. συνέβαινε δὲ τοὺς Αἰνίους πάλαι μὲν στασιάζειν, προσφάτως δὲ ἀπονεύειν τοὺς μὲν πρὸς Εὐμένη, τοὺς δὲ πρὸς Μακεδονίαν.

[Αἶνος:] πόλις ἐστὶ τῆς Θράκης, ἣν Ἕλληνες τὰ πρῶτα Ἀλωπεκοννησίους κατώκισαν, ὕστερον δὲ ἐκ Μιτυλήνης καὶ Κύμης ἐπηγάγοντο ἐποίκους. καὶ ἐξ αὐτοῦ

[Αἰνίτης,] ὁ πολίτης.

[Αἰνίττεται:] ἀντὶ τοῦ δημοῦ. Ἀριστοφάνης· δοκέω μὲν ὡς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται. καὶ αἰνίττεσθαι δὲ τὸ λεληθότως περὶ τινος λέγειν.

[Αἰνοβίας:] πολεμικός. Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις.

[Αἰνόθεν αἰνῶς:] λίαν δεινῶς· ἐκ δεινοῦ· τὸ γὰρ αἰνόθεν γενικὴ.

[Αἰνόμορος:] ὁ κακόμορος.

[Αἶνος:] λόγος παροιμιώδης. ἢ ἔπαινος, καὶ ἐγκώμιον. αἶνός τις ἐστίν· ὡς ἀνὴρ τε καὶ οὐκ ἀνὴρ, ὄρνιθα κούκ ὄρνιθα, ὄρνιθα δ' ὅμως, ἐπὶ ξύλου με κού ξύλου καθημένην, λίθω τε κού λίθω με βαλὼν διώλεσεν. εὐνοῦχος, νυκτερίς, νάρθηξ, κίσσηρις. αἶνος διαφέρει μύθου τῷ τὸν αἶνον μὴ πρὸς παῖδας, ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι καὶ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ παραίνεσιν ἔχειν τινά. βούλεται γὰρ ἐπικρυπτόμενος παραινεῖν τι καὶ διδάσκειν· ὅπερ καὶ Ἡσίοδος φαίνεται πεποιηκώς.

[Αἰνὸς] δὲ ὀξυτόνως ὁ δεινὸς ἄνθρωπος. καὶ

[Αἶνος], ἔπαινος, ὕμνος, δόξα.

[Αἰνῶ:] παραιτοῦμαι. Σοφοκλῆς. καὶ ἐπαινῶ. καὶ Αἰνῶ σε.

[Αἰνών·] ἀπὸ τοῦ εὐαγγελίου. ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνὼν ἐγγὺς τοῦ Σαλήμ.

[Αἰνοίην:] ἀντὶ τοῦ συγκατένευσα.

[Αἶνυτο:] ἀφήρητο, ἐλάμβανε. καὶ

[Αἶνυσθαι] ὁμοίως.

[Αἶξ,] αἰγός. καὶ παροιμία·

[Ἡ αἶξ δοῦσα τὴν μάχαιραν.] Κορινθίων γὰρ Ἥρα Ἀκραία θυόντων, ἣν λέγεται ἰδρῦσαι Μήδειαν, οἱ ἐν τῇ παρόχῳ μεμισθωμένοι γῇ κρύψαντες τὴν μάχαιραν ἐσκήπτοντο ἐπιελῆσθαι. ἡ δὲ αἶξ αὐτὴν τοῖς ποσὶν ἀνεσκάλευσεν.

[Αἶξ] τὴν μάχαιραν.

[Αἶξ οὐρανία:] τὰ τοῦ λευκοῦ κυάμου γένη, ᾧ ἐπεψήφισον καὶ ἐχειροτόνουν. ὁ δὲ Κρατῖνος καθάπερ τοῦ Διὸς αἶγα Ἀμαλθείαν τροφόν, οὕτως καὶ τῶν δωροδοκούντων αἶγα οὐρανίαν. οἱ δὲ τὰ εἰς τὸ ἀργυρίζεσθαι τισιν ἀφθόνως ἀφορμὴν παρέχοντα οὕτως εἰώθασι λέγειν κωμωδοῦντες καὶ καταλαμβάνειν.

[Αἶξ] οὖν

[οὐρανία,] ἐπὶ τῶν τυγχανόντων ὅσων βούλονται. τὴν γὰρ αἶγα τὴν Διὸς τροφὸν κατηστερίσθαι φασί. καὶ φασὶ τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσαν αὐτὴν ἐπιτυχάνειν ὅσα ἂν εὕξηται.

[Αἶξ Σκυρία:] ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀνατρεπόντων· φασὶ γὰρ αὐτὰς πολὺ γάλα ἐχούσας, ἐπειδὰν ἀμελχθῶσιν, ἀνατρέπειν τὸ ἀγγεῖον.

[Αἰζωνεύεσθαι:] τὸ κατηγορεῖν βλασφημοῦντα. μετῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ δήμου τῶν Αἰζωνέων· βλάσφημοι γὰρ κωμωδοῦνται.

[Αἰζωνεύς:] ὁ βλάσφημος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τὰς αἰγας ὠνούμενον.

[Αἰζωνεία:] ἡ βλασφημία.

[Αἰζωνής:] δημὸς ἐστὶ φυλῆς Κεκροπίδος. ἐκωμωδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι. ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγεσθαι αἰζωνεύεσθαι ἔλεγον.

[Αἰζωνίδα τρίγλην·] δοκοῦσιν αὗται κάλλισται εἶναι καὶ τῶν ἄλλων διαφέρειν ταύτη.

[Αἰόλαν:] πηδητικὴν. αἰόλαν χορείαν ἐφθεγξάμεθα βρεκεκέξ.

[Αἰόλαν:] σκοτεινὴν.

[Αἰόλλει:] ποικίλλει, στρέφει, πλανᾷ.

[Αἰόλη νύξ:] ἥτοι μέλαινα, ἥ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα.

[Αἰόλιος:] ὄνομα κύριον.

[Αἰολοκένταυρος. Αἰολομίτρης:] ποικίλην ἔχων μίτραν.

[Αἰολόπωλος:] ποικίλους ἵππους ἔχων.

[Αἶολος:] ὄνομα κύριον.

[Αἰόλος:] εὐκίνητος, ποικίλος. ἥ ταχύς· παρὰ τὴν ἄελλαν, ἥτις ἀπὸ τοῦ ἅειν καὶ εἰλεῖν.

[Αἰονῶ:] τὸ βρέχω.

[Αἰών:] ὁ νωτιαῖος μυελός· ἡ χρόνος αἰδῖος. σημαίνει δὲ ε'.

[Αἰών] καὶ ὁ παρὼν βίος. Δαβίδ· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

[Αἰῶνα:] ζωὴν, βίον. Σοφοκλῆς· ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν θάνῃ τις, οὔτ' εἰ χρηστός, οὔτ' εἰ κακός. ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν καὶ πρὶν εἰς ἄδου μολεῖν, ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῇ τε καὶ βαρύν.

[Αἰωνίζει:] διὰ παντὸς μένει.

[Αἰωνίου μακαριότητος.]

[Αἰωνοάριος:] ὁ Ἰαννουάριος μῆν. οὕτως Λογγῖνος αὐτὸν ἐρμηνεῦσαι βιάζεται, ὥσανεὶ αἰῶνος πατέρα.

[Αἰῶνος ἄγαλμα·] ζῆται ἐν τῷ διαγνώμων.

[Αἰώρα:] ἀγχόνη, ὕψωσις, ἔπαρσις. ὡς δ' οὐκ ἐφικνεῖτ', ἀλλ' ἔκαμνε πηδῶσα, οὐδὲν κρεμαστῆς σχοῦσα πλεῖον αἰώρας, παρῆλθεν οὕτω βουκολοῦσα τὴν λύπην.

[Αἰωρηθέντες:] ἀντὶ τοῦ μετεωρισθέντες.

[Αἰώρημα. Αἰωρήσεις:] κρεμάσεις.

[Αἰωροῦνται:] κρέμανται. εἰς ὃν τὰ τῶν Καρχηδονίων αἰωρεῖτο πράγματα.

[Ἄπερ:] ὥσπερ.

[Αἶπει:] τῷ ὑψηλῷ. ἢ εὐθεῖα αἶπος οὐδετέρως.

[Αἶπεια:] ὄνομα πόλεως.

[Αἰπεινή:] ὑψηλή. αἰπεινήν ἐλάτην ἔρις ὥρορεν αἴσυλα φάσθαι. καὶ

[Αἰπειναῖς,] ὑψηλαῖς, μακραῖς. ἐν Μύθοις· αἰπειναῖς ἐλάταις ἔρισε βατίς· ἢ μὲν ἔειπε καὶ ναῦς καὶ νηοὺς τεμνομένη τελέειν.

[Αἰπινός:] ὁ χαλεπός.

[Αἰπήεσσα:] ὑψηλή.

[Αἰπολή. Αἰπόλια:] αἰγονόμια. καὶ

[Αἰπόλος,] αἰγονόμος. καὶ

[Αἰπολῷ·] δοτικῇ.

[Αἰπύ:] ὑψηλόν, μέγα. Λευκάδος αἰπὺν ἔχων ναύταις τηλέσκοπον ὄχθον. σὺ δ' ὁ τὸν οὐρανὸν διωρηλατῶν ἦλιε, πατρώαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα ἴδης, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἠνίαν ἄγγελον ἄτας τὰς ἐμάς.

[Αἰτύκερως ἔλαφος:] ὑψηλὰ κέρατα ἔχων.

[Αἰπύς:] ὁ ὀλέθριος.

[Αἰπὸ οἱ ἐσσεῖται μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι:] μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ δυσπρόσβατον, δυσχερές.

[Αἶρα:] ὁ σῖτος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν σφαῖραν. καὶ ὄνομα πόλεως.

[Αἶρασθαι:] προσενέγκασθαι. Κρατῖνος Τροφονίῳ· οὐ σῖτον αἶρεσθ', οὐχ ὕπνου λαχεῖν μέρος.

[Αἶρε:] πρόσφερε. Ὅμηρος· μή μοι οἶνον ἄειρε. καὶ Ἀριστοφάνης· αἶρ', αἶρε μάζαν ὡς τάχιστα κανθάρω.

[Αἶρε δάκτυλον:] παροιμία. τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων ἐν τῇ ἀγωνίᾳ. ἐπαίρεσθαι γὰρ τὴν γεῖρα σύμβολον τοῦ νενικῆσθαι. καὶ Πολύβιος· ὁ δὲ προσπесὼν αἶρεται νίκην εὐτυχεστάτην.

[Αἶρεθέν:] θεληθέν.

[Αἶρε μασχάλην:] ἐπὶ τοῦ ὀρχήσασθαι.

[Αἶρε πληκτρον:] τουτέστιν ὄπλον ἀμυντήριον. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων· κάκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πληκτρα, ἐν οἷς μάχονται· ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, οἱ δὲ πληκτρα. πληκτρα δὲ εἰσι τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πληκτροῖς τῶν ἀλεκτρυόνων τὰ χαλκᾶ.

[Αἶρεσις:] καταστροφή, κατάλυσις. διὸ καὶ πρώτῳ τῶν ἄλλων ἐπέθεντο δι' ἐπιβουλῆς, ἵνα σφίσι τὸ λεγόμενον ἐξ ἄκρας ἢ αἶρεσις γένηται τῶν θεοφιλῶν καὶ ἀρχαιονόμων ἡθῶν τε καὶ ἐπιτηδευμάτων.

[Αἵρεσις:] ἡ λόγῳ τινὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀκολουθοῦσα ἢ δοκοῦσα ἀκολουθεῖν. Ἰππόβοτος δὲ θ' φησὶν αἵρέσεις εἶναι τῶν φιλοσόφων καὶ ἀγωγάς· α' Μεγαρικὴν, Ἐρετριακὴν, Κυρηναϊκὴν, Ἐπικούρειον, Ἀννικέρειον, Θεοδώρειον, Ζηνώνειον, τὴν καὶ Στωικὴν, Ἀκαδημαϊκὴν, Περιπατητικὴν· οὔτε δὲ Κυνικὴν οὔτε Ἡλιακὴν οὔτε Διαλεκτικὴν. τὴν γὰρ Πυρρώνειον οὐδ' οἱ πλείους προσποιοῦνται διὰ τὴν ἀσάφειαν. εἰ γὰρ αἵρεσιν νοοῖμεν πρόσκλισιν ἐν δόγμασιν ἀκολουθίαν ἔχουσιν, οὐκέτ' ἂν προσαγορεύοιτο αἵρεσις ἢ Πυρρώνειος· οὐ γὰρ ἔχει δόγματα. ἔτι δὲ καὶ Ἐκλεκτὴ τις εἰσῆχθη ὑπὸ Ποτάμωνος τοῦ Ἀλεξανδρέως, ἐκλεξαμένου τὰ ἀρέσαντα ἐξ ἐκάστης τῶν αἱρέσεων. κριτήρια δὲ φησὶν εἶναι τάληθῃ· τὸ μὲν ὥς ὑφ' οὗ γίνεται ἡ κρίσις, τουτέστι τὸ ἡγεμονικόν· τὸ δὲ ὥς δι' οὗ, οἷον τὴν ἀκριβεστάτην φαντασίαν. ἀρχάς τε τῶν ὄλων τὴν τε ὕλην καὶ τὸ ποιοῦν, ποίησιν τε καὶ τόπον· ἐξ οὗ γὰρ καὶ ὑφ' οὗ καὶ ποίω καὶ ἐν ᾧ. τέλος δὲ εἶναι ἐφ' ᾧ πάντα ἀναφέρεται, ζωὴν κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν τελείαν, οὐκ ἄνευ τῶν τοῦ σώματος κατὰ φύσιν καὶ τῶν ἐκτός.

[Αἱρέσιος:] ὄνομα κύριον.

[Αἱρεσιῶτις πολιτεία:] ἡ τῶν αἱρετικῶν. ζητεῖ περὶ αἱρέσεως ἐν τῷ Ἀρειανός.

[Αἱρετίζω:] τὰ τῶν αἱρετικῶν φρονῶ. καὶ αἰτιατικῇ·

[Αἱρετίζω] σημαίνει τὸ προαιροῦμαι. ἐξ οὗ καὶ αἱρετισάμενος. καὶ ἡρετίσατο.

[Αἱρετικός,] ζητεῖ ἐν τῷ Ἀπολινάριος.

[Αἱρετόν:] ἐπιθυμητόν. τοῦτο τριχῶς λέγεται· τὸ καλόν, τὸ ἡδύ, τὸ συμφέρον. ᾧ δὴ ταῦτα πάντα ὑπάρχει καὶ διὰ πάντα αἱρετόν, τοῦτο τῶν μὴ πάντα ἔχόντων αἱρετώτερον· οἷον ἡ φρόνησις. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Αὐρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς μᾶλλον ἀναγκαῖος ἦν στρατῇ γὰρ ἢ περὶ αἱρετὸς βασιλεὺς, ἐν παντὶ καιρῷ δυσχερὲς ὢν καὶ ἀπρόσιτος, ὥς μὴδὲ τῶν οἰκείων αἵματος διαμεῖναι καθαρός.

[Αἱρετοὶ δικασταί·] ζητεῖ ἐν τῷ Ἀμφικτυόνες.

[Αἱρετώτερον:] προκριώτερον. οὐκ ἐκ παραλλήλου κεῖται τὸ αἱρετώτερον τοῦ βελτίονος, ἀλλ' ἐπὶ πλεῖον τὸ βέλτιον τοῦ αἱρετωτέρου. τὸ μὲν γὰρ αἱρετώτερον ἐν τοῖς αἱρετοῖς καὶ μόνοις, τὸ δὲ βέλτιον καὶ ἐν ἄλλοις· καὶ γὰρ ἐν θεωρητικοῖς καὶ φυσικοῖς καὶ λογικοῖς ἡ ζήτησις ἢ τοῦ βελτίονος· ὁ γὰρ ζητῶν ποτέρα βελτίων οὐσία, ἡ κινουμένη ἢ ἀκίνητος, φυσικὸν μεταχειρίζεται πρόβλημα, λογικὸς δὲ ὁ ζητῶν πότερον βέλτιον ἐπαγωγή ἢ συλλογισμός, θεωρητικὸς δὲ ὁ ζητῶν πότερον ἡ φρόνησις πρακτικώτερα ἢ θεωρητικώτερα.

[Αἱρεύμενος:] ἀφαιρούμενος.

[Αἱρετρία:] πόλις.

[Αἱρεῖ:] ἀναιρεῖ, φονεύει. Σοφοκλῆς· πόλεμος γὰρ οὐδέν' ἄνδρ' ἐκὼν αἱρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς αἰεῖ.

[Αἱρεῖ:] καταλαμβάνει. καὶ

[Αἱρεῖν,] κατὰ κράτος τι λαμβάνειν, καὶ καταλαμβάνειν.

[Αἱρεῖν:] αὔξειν. ἢ τράπεζαν παρατιθέναι, ἢ αἱρεῖν.

[Αἱρεῖν ἔξω πόδα πηλοῦ:] ἐπὶ τῶν βουλομένων μὴ ἐν πράγμασιν εἶναι. λέγεται δὲ καὶ αἱρεῖν ἔξω πόδα αἰτίας.

[Αἶρειν] καὶ τὸ προσφέρειν δηλοῖ. αἶρ', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρω. Ἀριστοφάνης Εἰρήνη. καὶ μετὰ τῆς προθέσεως Φερεκράτης Πετάλη· πρόσαιρε τὸ κανοῦν, εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε. ἐτίθесαν δὲ τὴν λέξιν καὶ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ παρακειμένην ἀφελεῖν τὴν τράπεζαν. Μένανδρος Κεκρυφάλω· εἴτ' εὐθὺς οὕτω τὰς τραπέζας αἶρετε· μύρα, στεφάνους ἐτοίμασον, σπονδὰς ποίει. καὶ Συναριστώσαις· ἂν ἔτι πιεῖν μοι δῶ τις. ἀλλ' ἢ βάρβαρος ἅμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ὥχετο ἄρασα ἀφ' ἡμῶν.

[Αἰρεῖς:] δοξάζεις, ἡγῇ. ἐκ τοῦ Θεολόγου· καὶ ὁ λόγος αἰρεῖ μὴ τιθέναι πρόσκομμα.

[Αἰρεῖσθαι:] ἐργάζεσθαι.

[Αἰρῇ:] βούλει. ἐπείπερ αὐτὸς αἰρῇ λέγειν.

[Αἰρησαμένων:] βουλευσαμένων.

[Αἰρήσασθαι:] λαβεῖν.

[Αἰρήσεται:] λήψη.

[Αἰρήσιν:] κρατήσιν, συλλαβεῖν, ἐλκύσαι, χειρώσασθαι, πορθῆσαι.

[Αἰρήσω τάχα:] οἱ πειρώμενοι μετελθεῖν τινὰς εἰώθασι τοῦτο λέγειν. καὶ

[Αἰροῦντες ἡρήμεθα,] ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων κρατήσιν τινῶν καὶ ὑπ' ἐκείνων ἀλόντων. αἰροῦντες οὖν ἡρήμεθα, δοκοῦντες κρατεῖν ἐλήφθημεν.

[Αἰρήσομαι:] λήψομαι, σκέψομαι, βουλεύσομαι.

[Αἰρεῖτω:] κατασχέτω.

[Αἰρισέων:] ὄνομα ἔθνους. καὶ

[Αἰρισεύς. Αἰρόμενος:] φερόμενος.

[Αἰρόπινον:] σκοτεινόν· καὶ τὸ κόσκινον, ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται, ὑπὲρ τοῦ τὰς αἶρας διελθεῖν.

[Αἰρούμενος:] βουλόμενος. καὶ

[Δεῖπνον αἰρουμένοις,] ἀντὶ τοῦ ἐλομένοις δειπνεῖν. καὶ

[Αἰρῇ,] ἀντὶ τοῦ λαμβάνεις, μετέχεις. σῖτόν τε αἰρῇ τὸν αὐτὸν ἐκείνοις καὶ πόμα παραπλήσιον.

[Αἶρω:] τὸ ἐπαίρω· αἰτιατικῇ.

[Αἶσα:] ἡ μοῖρα. ἐν Ἐπιγράμμασιν· οὐ φθονέω· τὴν σὴν ἤθελον αἶσαν ἔχειν. καὶ

[Αἶσα], ἡ μανία. τὸν αἶσ' ἄπλαστος ἴσχει. τουτέστιν ἡ μανία.

[Αἶσακος:] ὁ κλάδος τῆς δάφνης, ὃν κατέχοντες ὕμνουν τοὺς θεούς.

[Αἶσηπος:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Αἶσιμα:] τὰ προσήκοντα, παρὰ τὴν αἶσαν. ἐνίοτε δὲ τὰ καθήκοντα, ἢ τὰ ἀγαθὰ. ἔσθ' ὅτε δὲ τὰ εἰμαρμένα.

[Αἰσιμία:] ἡ μαντεία.

[Αἶσιμος:] ὁ χωλὸς καὶ ἄτιμος καὶ ἀμαθής. Ἀριστοφάνης· σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὃ τι κερδανεῖ· τὸ δὲ κοινόν, ὥσπερ Αἶσιμος κυλίνδεται.

[Αἴσιον:] τὸ καλόν, μέτριον, δίκαιον. καὶ

[Ὑπεραίσιον,] τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ὑπὲρ τὸ προσῆκον.

[Αἴσιος:] ὁ καθήκων, ἀληθής. Μένανδρος· ἀλλ' οὐκ αἰσίως αὐτοῖς ἀπέπνευσεν ἡ τύχη· οἱ γὰρ ἐθελοκακοῦντες οὐχ ὑπεστάλησαν. καὶ αὖθις· καὶ τοῦτο οὐκ αἴσιον δόξαι ἂν βασιλεῖ. ὅτι Δημοσθένης συνεφιλολόγησεν Αἰσίῳ τῷ Ἀθηναίῳ.

[Αἰσθεσθαί·] γενικῇ· ἐνεστῶτος· αἰσθέσθαι δὲ ὑπερσυντελικός.

[Αισθάνεσθαι·] γενικῇ. τοῦτο δύο σημαίνει, τὸ κατὰ δύναμιν καὶ κατ' ἐνέργειαν. αἰσθάνεσθαι τοίνυν λέγονται οἱ κοιμώμενοι δύναμιν ἔχοντες τοῦ αἰσθάνεσθαι.

[Αισθέσθαι] καὶ

[Αισθάνεσθαι] διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ αἰσθέσθαι ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς εἰδέναι τι, τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι ἐπὶ τοῦ ὑπονοεῖν τι. καὶ περὶ μὲν τοῦ αἰσθάνεσθαι Ἀντιφῶν ἐν Προοιμίῳ· ἐγραψάμην ταύτην τὴν γραφὴν ἡδικομένος ὑπὸ τούτου νῆ Δία πολλά, ἔτι δὲ καὶ πλείω ὑμᾶς ἡσθημένος ἡδικομένους καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας. τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι ἐπὶ τοῦ ὑποπτεῦν καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ βεβαίως εἰδέναι. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην φησὶν· οἶμαι μὲν τοίνυν καὶ ἐκεῖνο ὑμᾶς αἰσθάνεσθαι, ὅτι Ἀρχιβιάδης οὐκ ἄλλο τι ἐζήτει κομίσασθαι, ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἡμφισβήτει. ἔταξαν δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδέναι. Ἰσαῖος· τὰ δὲ τοιούτων δὴ μαρτυριῶν οἱ δικάζοντες τὰ μὲν αὐτοὶ συνειδότες, ὅτι ὑγίανεν ὁ παῖς, τῶν ἐωρακότων αἰσθανόμενοι μαρτυρούντων, τὰ δὲ ἀκοῇ πυνθανόμενοι.

[Αισθήσεις] εἴ· ὅτι τρανεστέρα ἢ ὄψις τῆς ἀκοῆς, καὶ αὕτη τῆς ὀσφρήσεως, ἢ ὀσφρησις τῆς γεύσεως καὶ τῆς ἀφῆς. ἢ μέντοι ἀφῆ δοκεῖ μηδὲ αἰσθησις εἶναι· ἐκάστη γὰρ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων περὶ μίαν τινὰ τῶν αἰσθητῶν τὴν ἀντίθεσιν ἐνεργεῖ καὶ ταύτης μεταξύ, οἷον ὄψις μὲν περὶ τὸ μέλαν καὶ τὸ λευκόν καὶ τὰ τούτου μεταξύ χρώματα, ἀκοῇ περὶ τὸν βαρὺν καὶ τὸν ὀξὺν φθόγγον καὶ τοὺς μεταξύ, ὀσφρησις περὶ τὸ εὐῶδες καὶ τὸ δυσῶδες, γεῦσις περὶ τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν καὶ τὰ τούτου μεταξύ. ἢ μέντοι ἀφῆ περὶ πλείους ἀντιθέσεις ἔχει οὐκ οὐσας ὑπαλλήλους· περὶ τε γὰρ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ ξηρὸν καὶ τὸ σκληρὸν καὶ μαλακόν, τὸ βαρὺ καὶ τὸ κοῦφον, τὸ μανὸν καὶ τὸ πυκνόν· ἅπερ ὑπάλληλα εἶναι οὐ δύναται. ὅτι αἱ αἰσθήσεις τῶν μειζόνων αἰσθητῶν ἀντιλαμβάνονται οὐκέτι μετ' ἐκείνων τῶν ἡττόνων ἀντιλαμβάνεσθαι δύνανται· ὁ γὰρ πληκτικωτέρων χυμῶν γευσάμενος τῶν ἡρεμισιτέρων οὐκ ἐπαισθάνεται, καὶ ὁ μεγάλων ψόφων ἀκηκοὺς πρὸς τοὺς ἥττους ἐστὶν ἀνεπαίσθητος, καὶ ὁ πρὸς ἥλιον ἀτενίσας ἀναγνῶναι οὐ δύναται οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀκριβῶς ὁρατῶν ἀντιλαμβάνεσθαι· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς ἀφῆς. ὁ δὲ νοῦς τούτοις ἐναντίως ἔχει· ὅσῳ γὰρ τῶν μειζόνων νοητῶν ἀντιλαμβάνεται, τοσοῦτον καὶ ἀκριβέστερός ἐστι πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἡττόνων. καὶ τὰς μὲν αἰσθήσεις αἱ ὑπερβολαὶ τῶν αἰσθητῶν φθείρουσιν· ὑπερβολὴ γὰρ φωτὸς ἢ ζόφου ἔφθειρε τὴν ὄψιν· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· τὸν δὲ νοῦν τῶν μειζόνων νοητῶν ἢ ἀντίληψις ὀξυδερκέστερον ποιεῖ. ζητεῖ καὶ ἄλλα περὶ αἰσθήσεως ἐν τῷ μῆνιγξ. ὅτι κοινὰ αἰσθητὰ εἴ· α' κίνησις, β' ἡρεμία, γ' ἀριθμός, δ' σχῆμα, ε' μέγεθος. κοινὰ δὲ ταῦτα εἶναι λέγονται, οὐχ ὅτι ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν ὑποπίπτει, ἀλλ' ὅτι ἑκάστον πλείοσι καὶ οὐ μιᾷ, τινὰ δὲ καὶ πάσαις ἅμα. τὸ μὲν γὰρ μέγεθος κοινόν ἐστὶν αἰσθητὸν ὅψεως καὶ ἀφῆς· ὁρῶμεν γὰρ ὅτι μέγας ἐστὶ τυχὸν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀπτόμενοι αἰσθανόμεθα ὅτι μέγας ἢ μικρὸς ὁ προσπεσὼν ὄγκος, καὶ τὸ διάστημα. ἤδη δὲ καὶ ψόφου λέγομεν ἡσθησθαι μεγάλου ἢ μικροῦ, ἀλλ' ἐνταῦθα κατὰ ἀναλογίαν τὸ μέγεθος εἴληπται, οὐ κυρίως. μέγεθος γὰρ νῦν λέγομεν τὸ συνεχὲς τῶν κοινῶν εἶναι αἰσθητῶν· ὁ μὲντοι μέγας ψόφος ποσότητός ἐστιν ἐπιτεταμένης καὶ ἀνειμένης δηλωτικός, διὸ τὸ ἀμυδρὸν ἢ σφοδρὸν κυριώτερον ἐπὶ τῶν ψόφων ἀρμόζει λέγειν. τὸ δὲ σχῆμα κοινόν ὅψεως καὶ

ἀφῆς. σχῆμα δὲ οὐ τὸ τρίγωνον ἢ κύκλος (τοῦτο γὰρ λόγου ἐστὶ τὸ εἰπεῖν ὅτι σχῆμά ἐστι τὸ ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον ἢ ὑπὸ τριῶν ἢ ὁσωνδήποτε), ἀλλ' ὅ τι ἀπλῶς περιγέγραπται, πᾶσα δὲ περιγραφή κατὰ τι τῶν σχημάτων γίνεται. καὶ τὰ ἄλογα γοῦν ὅταν ἐπὶ μικρὸν ὕψος καὶ ἐπανάστημα γῆς ἐμπέσωσιν, ἐπιβαίνουσι διελθεῖν, ἅτε δὴ ἐπιστάμενα ὡς περιγέγραπται τὸ μέγεθος, καὶ οἶά τέ ἐστι διελθεῖν· εἰς δὲ ὑψηλὸν καὶ ἀπόκρημνον ἐμπεσόντα οὐκ ἐπιχειρεῖ παρελθεῖν συναισθόμενα τοῦ μεγέθους τοῦ σχήματος. ὁ δὲ ἀριθμὸς κοινόν ἐστιν αἰσθητὸν πασῶν· ὁρῶμεν γὰρ ὅτι εἴ τι τυχὸν ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ ψηλαφῶντες τοῦτο αὐτὸ ἴσμεν, καὶ μὴν καὶ ἀκούοντες. ὅτι αἴσθησις διαφέρει φαντασίας. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ φαντασία.

[Αἰσθητήριον] καὶ

[Αἰσθητόν. Αἰσθομαί σου:] τὸ αἰσθήσεως ἐπιλαμβάνομαι.

[Αἰσθόμενοι·] γενικῇ. νοήσαντες. οἱ δὲ τὴν προθυμίαν τοῦ Καίσαρος ἰδόντες καὶ τὰ ἔργα ὁμολογοῦντα ταῖς ἐλπίσιν αἰσθόμενοι.

[Αἴσθων:] αἰσθανόμενος, καὶ βασανιζόμενος, ἢ ἐκπνέων.

[Αἰσούρ:] ὄνομα κύριον.

[Αἰσώπειον αἶμα:] ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀναιρουμένων. οὐ γὰρ ἐνδίκως ἀπέκτειναν τὸν Αἴσωπον οἱ Δελφοί.

[Αἰσώπειον] οὖν

[αἶμα,] ἐπὶ τῶν δυσσπονίτοις ὀνειδέσι καὶ κακοῖς συνεχομένων. Δελφοὶς γὰρ συνέβη τὸ δαιμόνιον ὀργισθῆναι, ἀδίκως ἀνελοῦσιν Αἴσωπον.

[Αἴσωπος,] Μιθριδάτου ἀναγνώστης. ἔγραψε περὶ Ἑλένης· ἐν ᾧ φησι Πᾶνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὕρισκεσθαι, ὃς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται, ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα. ἔγραψε καὶ Μιθριδάτου ἐγκώμιον.

[Αἴσωπος,] Σάμιος ἢ Σαρδιανός, Εὐγείτων δὲ Μεσημβριανὸς εἶπεν, ἄλλοι Κοτυαέα Φρύγα. ἐγένετο δὲ λογοποιός, ὃ ἐστὶν εὐρετὴς λόγων καὶ ἀποκριμάτων. διέτριψε δὲ παρὰ Κροίσῳ φιλούμενος, τοῖς χρόνοις πρὸ Πυθαγόρου· ὃς μεσοῦν ἐπὶ τῆς μ' Ὀλυμπιάδος. ἔγραψε τὰ ἐν Δελφοῖς αὐτῷ συμβάντα ἐν βιβλίοις β'. μᾶλλον δὲ τινὲς φασὶ τὸν Αἴσωπον ἀποκρίματα γεγραφένα μόνον. ἐν γὰρ Δελφοῖς ἀδίκως ἀπολέσθαι ὑπ' αὐτῶν κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριάδων καλουμένων πετρῶν κατὰ τὴν νδ' Ὀλυμπιάδα. οἰκέτην δὲ γενέσθαι Ξάνθου τοῦ Λυδοῦ, ἄλλοι ἀνδρὸς τινος Σαμίου Ἰάδμονος, οὗτινος καὶ ἡ Ῥοδῶπις δούλη ἦν· ἦν ἐταίραν γενομένην, Θραῶσαν τὸ γένος, Χάραξος ὁ ἀδελφὸς Σαπφοῦς ἔλαβε γυναῖκα καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾷ.

[Αἴσωπος:] ὁ τῶν μύθων ποιητής, Σάμιος, δοῦλος οὐ τὴν τύχην μᾶλλον ἢ τὴν προαίρεσιν, οὐκ ἄφρων μὲν οὐδὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἀνὴρ. ᾧ γὰρ ὁ νόμος οὐ μετεδίδου παρρησίας, τούτῳ προσῆκον ἦν ἐσκιαγραφημένας τὰς συμβουλὰς καὶ πεποικιλμένας ἡδονῇ καὶ χάριτι παραφέρειν, ὥσπερ καὶ τῶν ἱατρῶν οἱ μὲν ἐλεύθεροι τὸ δέον ἐπιτάττουσιν, ἐὰν δὲ τις οἰκέτης γένηται τὴν τύχην καὶ τὴν τέχνην ἱατρός, πράγματα ἔχει κολακεύειν ἅμα καὶ θεραπεύειν τὸν δεσπότην ἀναγκαζόμενος. ὅτι Αἴσωπον ἀπὸ δειπνοῦ βαδίζονθ' ἐσπέρας θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκει κύων. κᾶπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν· ὦ κύον, κύον, εἰ νῆ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν πυροῦς πρίαιο, σωφρονεῖν ἂν μοι δοκῆς. ὅτι τὸν Αἴσωπόν φασι τινες ὡς τοσοῦτον ἄρα θεοφιλεῖ γενέσθαι ὡς καὶ ἀναβιβῶναι αὐτόν, καθάπερ οὖν τὸν

Τυνδάρεων καὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν Γλαῦκον. καὶ Πλάτων φησὶν ὁ κωμικός· καὶ νῦν ὁμοσόν μοι μὴ τεθνάναι τὸ σῶμα. ἐγώ. ψυχὴ δ' ἀπὸ νίκης ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ.

[Αἴστωρ:] ὁ ἀγνός.

[Αἰσυήταο,] τοῦ Αἰσυήτου.

[Αἰσυητῆρι:] χοιροβοσκῷ.

[Αἴσυλα:] παράνομα, ἄδικα. ἐν Μύθοις· αἰπεινὴν ἐλάτην ἔρις ὥρорεν αἴσυλα φάσθαι.

[Αἰσύμη:] πόλις. καὶ

[Αἰσύμνη,] πόλις.

[Αἰσυμνητῆρ:] ὁ βασιλεύς.

[Αἰσυμνηται:] οἱ ἀγωνοθέται. οἱ τοῦ ἀγῶνος προεστῶτες· ἢ οἱ νεανία· ἢ οἱ νεμηταί· ὃ ἐστὶ βραβευταί. καὶ

[Αἰσυμνήτας,]

[Αἰσυμνητίς:] ἡ δέσποινα.

[Αἴσυμνος:] ὄνομα κύριον.

[Αἰσύφηλος:] ὁ δειλός.

[Αἰσχίνης,] Χαρίνου, ἀλλαντοποιοῦ, φιλόσοφος Σωκρατικός. τινὲς δὲ Λυσανίου παῖδά φασιν, Ἀθηναῖον, Σφήττιον. διάλογοι δὲ αὐτοῦ Μιλτιάδης, Καλλίας, Ῥίνων, Ἀσπασία, Ἀξίοχος, Τηλαύγης, Ἀλκιβιάδης καὶ οἱ καλούμενοι Ἀκέφαλοι, Φαίδων, Πολύαινος, Δράκων, Ἐρυξίας, Περὶ ἀρετῆς, Ἐρασίστρατοι, Σκυθικοί.

[Αἰσχίνης,] Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς Ἀτρομήτου καὶ Γλαυκοθέας, μαθητὴς δὲ κατὰ τὴν ῥητορικὴν Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἑλεάτου. τινὲς δὲ καὶ δούλους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ γεγραφήκασιν. οὗτος ἐπειδὴ συναίρων ἐν δίκη τινὶ διέφθειρε τοὺς δικαστάς, ἐμβληθεὶς ἅμα αὐτοῖς ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ καὶ κώνειον πίων ἀπέθανεν, καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν ὥς ἀτέκνων ἐδημοσιώθη. ὤκησε μέντοι ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐπαίδευσεν, ἥσσηθεις ὑπὸ Δημοσθένους τὸν περὶ τοῦ στεφάνου ἀγῶνα. πρῶτος δὲ πάντων τὸ θείως λέγεις ἤκουσε διὰ τὸ σχεδιάζειν, ὥς ἐνθουσιῶν.

[Αἰσχίνης,] Ἀθηναῖος, Ἀτρομήτου γραμματοδιδασκάλου καὶ Λευκοθέας τῆς τελεστρίας, αὐτὸς ὑποκριτής, εἴτα γραμματεὺς, εἴτα ῥήτωρ, προδότης, ὁ Κερσοβλέπτην καὶ Φωκέας προδούς. γραψάμενος δὲ παρανόμων Κτησιφῶντα, στεφανοῦν γράψαντα Δημοσθένην, ἠττήθη καὶ ἔφυγεν εἰς Ῥόδον καὶ ἐπαίδευσεν ἐκεῖ.

[Αἰσχίνης,] ὁ τοῦ Λυσανίου. οὗτος παρὰ Διονύσιον εἰς Σικελίαν ὑπὲρ χρημάτων ὥχετο. Πλάτων δὲ τρεῖς ἀναμετρήσαι λέγεται τὴν Χάρυβδιν ὑπὲρ πλοῦτου Σικελικοῦ. Ἀρίστιππος δὲ ὁ Κυρηναῖος καὶ Ἑλίκων ἐκ Κυζίκου καὶ Φοίτων, ὅτε ἔφευγε Ῥήγιον, οὕτω τι ἐς τοὺς Διονυσίου κατέδυσαν θησαυροὺς ὥς μόγις ἀνασχεῖν ἐκεῖθεν. καὶ μὴν καὶ τὸν Κνίδιον φασιν Εὐδοξον ἐς Αἴγυπτον ποτε ἀφικόμενον ὑπὲρ χρημάτων τε ὁμολογεῖν ἤκειν καὶ διαλέγεσθαι τῷ βασιλεῖ ὑπὲρ τούτου. καὶ ἵνα μὴ πλείους διαβάλω, Σπεύσιππον τὸν Ἀθηναῖον οὕτω τι ἐρασιχρήματον γενέσθαι φασίν, ὥς ἐπὶ τὸν Κασσάνδρου γάμον ἐς Μακεδόνας κωμάσαι, ποιήματα ψυχρὰ ξυνθέντα δημοσίᾳ ταῦθ' ὑπὲρ χρημάτων ᾄσαι.

[Αἰσχύους:] ἄνδρας ἀμόρφους.

[Αἰσχύω:] χεῖρω.

[Αἴσχος:] ἀτιμία.

[Αἰσchrὰ γυνή:] ἄμορφος. καὶ

[Αἰσchrόν,] ἐπὶ κακοῦ. ταῦτα αἰσchrὰ μὲν οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἐγίνωσκον καὶ τὴν ἀποχώρησιν οὔτε ἐν τῷ παραυτίκα εὐπρεπῇ οὔτε ἀσφαλῇ ἐς τὰ μέλλοντα.

[Αἰσchrίων,] Μιτυληναῖος, ἐποποιός, ὃς συνεξεδήμει Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου. ἦν δὲ Ἀριστοτέλους γνῶριμος καὶ ἐρώμενος, ὥς Νίκανδρος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν.

[Αἰσchrοκερδής·] καὶ θηλυκὸν

[Αἰσchrοκέρδεια. Αἰσchrόν·] Σοφοκλῆς· αἰσchrὸν γὰρ ἐστὶ τοῦ μακροῦ χρήζειν βίου κακοῖσιν ὅστις μὴδὲν ἐξαλλάσσεται. τουτέστιν ὅστις αἰεὶ ἐν κακοῖς ἐξετάζεται. αἰσchrοῦ εἶδη δ'· ἄδικον, δειλόν, ἄκοσμον, ἄμορφον.

[Αἰσchrύλος,] Ἀθηναῖος, τραγικός, υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δὲ Ἀμενίου, Εὐφορίωνος καὶ Κυναιγείρου, τῶν εἰς Μαραθῶνα ἀριστευσάντων ἅμα αὐτῷ. ἔσχε δὲ καὶ υἱοὺς τραγικοὺς δύο, Εὐφορίωνα καὶ Εὐαῖωνα. ἠγωνίζετο δὲ αὐτὸς ἐν τῇ θ' Ὀλυμπιάδι ἐτῶν ὧν κέ'. οὗτος πρῶτος εὗρε προσωπεῖα δεινὰ χρώμασι κεχρισμένα ἔχειν τοὺς τραγικοὺς καὶ ταῖς ἀρβύλαις τοῖς καλουμένοις ἐμβάταις κεχρῆσθαι. ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεῖα καὶ τραγῳδίας ἧ'· νίκας δὲ εἵλεν ἧ' καὶ κ', οἱ δὲ τρισκαίδεκά φασι. φυγὼν δὲ εἰς Σικελίαν διὰ τὸ πεσεῖν τὰ ἱκρία ἐπιδεικνυμένου αὐτοῦ, χελώνης ἐπιρριφείσης αὐτῷ ὑπὸ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς, ἀπώλετο ἐτῶν νη' γενόμενος.

[Αἰσchrύνει:] αἰκίζεται, λυμαίνεται, αἴσχος περιτίθησιν.

[Αἰσchrύνη πόλεως πολίτου ἁμαρτία.]

[Αἰσchrύνομαι·] αἰτιατικῇ. καὶ

[Αἰσchrῶναι.]

[Αἰσchrύνομαι ταῖς προτέραις ἁμαρτίαις. Αἰσchrυνόμενος περιπλέκει τὴν συμφορὰν:] ἐν συνουσίᾳ.

[Αἵτημα:] ἡ ἐπιθυμία. Δαβίδ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἷτημα αὐτῶν.

[Αἰτήσασθαι:] τὸ χρήσασθαι. Μένανδρος Τίτθι· ἦν ἄν τις ὑμῶν παιδίον ἠτήσατο ἢ κέχρηκεν, ἄνδρες γλυκύτατοι. καὶ ἐν Ὑμνιδι· οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν οὐδὲ λοπάδα αἰτούμενος.

[Αἵτησις·] παρὰ Ἀριστοτέλει αἵτησις ἐστὶ τοῦ ἐναντίου ἢ ἐν λόγοις παραγωγή, τὸ λαμβάνειν τι παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου καὶ μετὰ ταῦτα πειρᾶσθαι τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου δεῖξαι τὴν ἐναντιολογίαν τῶν ἀποκρίσεων.

[Αἰτήσιος:] ὁ αἰτῶν.

[Αἰτηταί:] οἱ παρὰ τίνος τὶ αἰτοῦντες. οἱ δὲ Ῥόδιοι τῷ Περσεῖ οὐκ αἰτηταὶ τῆς εἰρήνης μᾶλλον ἢ δόται ὄντες ὑπερήφανα τοῖς Ῥωμαίοις διελέχθησαν.

[Αἰτία] καὶ

[Πανταιτία. Αἰτίζων:] ποιητικῶς. αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας.

[Αἴτιον·] ὅτι τετραχῶς τὰ αἴτια· ὡς ὕλη, ὡς εἶδος, ὡς τέλος, ὡς ποιητικόν. καὶ τῶν αἰτίων τὰ μὲν προκαταρκτικά, τὰ δὲ συνεργὰ ἢ συναίτια, τὰ δὲ τελικά.

[Αἰτιῶδες ψεῦδος·] ἦτοι ὁ ἀπὸ ψεύδους ἄρχεται ἢ μὴ εἰς ἀκόλουθον λήγει ἢ ἔχει τῷ λήγοντι τὸ ἀρχόμενον ἀκόλουθον. οἷον διότι νύξ ἐστὶ, Δίων περιπατεῖ. σύνταξις· οἱ δὲ πεφευγότες ἦσαν ἀπὸ τῆς Μυσίας αἰτίαις τοιαῖσδε.

[Αἰτιῶμαι.] δοτικῇ. ἔστιν δὲ καὶ αἰτιατικῇ· εἰ μὴ καὶ τὸν ἱατρὸν αἰτιῶτό τις. τί ἡμῖν αἰτιᾷ ὡς αἰτίοις.

[Αἰτναία πῶλος·] ἡ μεγάλη. Αἰτναίας ἐπὶ πώλου βεβῶσαν.

[Αἰτναῖον πῦρ·] τὸ Σικελικὸν πῦρ, ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ λεγομένου Αἴτνη. καὶ αἰτνίζοντος.

[Αἴτνη·] ὄρος Σικελίας.

[Αἰτναῖος κάνθαρος·] ὁ μέγας. διὸ καὶ τὸ ὄρος μέγα. Ἄρισταῖον μόνον τὸν γίγαντα περισωθῆναι φασί, καὶ οὔτε πῦρ οὐράνιον ἐπ' αὐτὸν ἦλθεν, οὔτε Αἴτνη πιέζει αὐτόν.

[Αἰτούμενος·] κιχράμενος. Μένανδρος Ὑμνιδί· οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, ἀλλὰ λοπάδα αἰτούμενος. τὸ μὲν αἰτῶν, εἰσαεὶ ἔξων, τὸ δὲ αἰτούμενος, λαβὼν, αὐθις ἀποδώσων.

[Αἰτῶ·] αἰτιατικῇ. αἰτοῦμαι.

[Αἰτωλία·] χώρα.

[Αἰτώλιος. Αἰτωλός·] ὁ ἀπὸ Αἰτωλίας.

[Αἰ Οἰδίποδος ἀραί·] ἐπὶ τῶν μεγάλως δυστυχούντων.

[Αἰφηρητιάδης·] πατρωνυμικόν.

[Αἴφνης·] ἐξαίφνης.

[Αἰφνίδιον·] αἰφνιδίως.

[Αἰ Χάριτες γυμναί·] ὅτι δεῖ ἀφελῶς καὶ φανερῶς χαρίζεσθαι· ἢ ὅτι οἱ ἀχάριστοι τὸν ἑαυτῶν κόσμον περιήρηνται.

[Αἰχμαλωτίζω.] καὶ

[Αἰχμαλωτεύω·] αἰτιατικῇ.

[Αἰχμάλωτος. Αἰχμάσσουσι·] δορατομαχήσουσιν.

[Αἰχμή·] ἡ ἐπιδορατίς, ὁ σίδηρος τοῦ δόρατος.

[Αἰχητής·] πολεμικός.

[Αἶψα·] θᾶπτον. λάζεο, τιμήσσεα Κυθηριάς, ὕμνοπόλοιο αἶψα τάδε κλυτοῦ δῶρα Λεωνίδεω. ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Αἶψα·] ἀντὶ τοῦ ταχέως. καὶ Ὅμηρος· αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγνῆσθαι.

[Αἰψηρήν·] ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς, ταχέως. λῦσαν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν. οὐκ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς. καὶ

[Αἰψηρός·] ὁ ταχύς. ἀπὸ τοῦ ψαίρειν, ὃ σημαίνει τὸ ταχύειν.

[Ἀκαδημία:] γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις, προάστειον ἀλσῶδες ἐν ᾧ διέτριβε Πλάτων, ἀπὸ Ἑκαδήμου τινὸς ἥρωος ὀνομασθέν. πρότερον δὲ διὰ τοῦ εἰς Ἑκαδημία ἐκαλεῖτο. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀλλ' εἰς Ἑκαδημίαν κατιῶν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις στεφανωσάμενος καλὰ μὲν λευκῷ μετὰ σῶφρονος ἡλικιώτου, μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης, ἥρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὅπότε ἂν πλάτανος πετέα ψιθυρίζῃ.

[Ἀκαδημία·] τρία ὑπῆρχον γυμνάσια, Λύκειον, Κυνόσαργες, Ἀκαδημία. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερώσαντος αὐτὸ Ἀκαδήμου. καὶ οὐδετέρως Ἀκαδήμεον. λέγεται δὲ Ἀκαδημία ἢ τῶν φίλων διατριβή.

[Ἀκάθαρτος:] ἀμαρτητική. ἀκάθαρτος γὰρ τὴν ψυχὴν ὃ γε κακός, καθαρὸς δὲ ὁ ἐναντίος.

[Ἀκαθαίρετος:] ἀκατάβλητος. πύργος ἀκαθαίρετος.

[Ἀκάθεκτος:] ἀκατάσχετος. ἦν γὰρ ἀκάθεκτος ὁρμή περὶ αὐτὸν διὰ τὰς τῶν πυρσῶν ἐπάρσεις.

[Ἀκαθοσίωτον:] ἄνομον, ἄκοσμον, ἀπόβλητον.

[Ἀκακήσιον:] ὄνομα ὄρους.

[Ἀκάκητος:] ὁ Ἑρμῆς.

[Ἀκακία:] ἡ ἀγαθωσύνη.

[Ἀκάκιος·] ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, αἰδέσιμος ἦν ὡς οὐκ ἄλλος τις. ὀρφανοτρόφος γὰρ γεγωνὺς καὶ καλῶς τὰ τῶν ὀρφανῶν διοικῶν πᾶσιν ἐφαίνετο καθ' ἡδονήν. καὶ δὴ καὶ τῷ βασιλεῖ Λέοντι συνήθης γεγωνὺς ὑπερφυῶς ἤρεσκε καὶ τούτῳ πρώτῳ αἰεὶ πάντα ἀνεκοινοῦτο τὰ τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια. καὶ ὅτε τὴν βουλὴν ἤθροιζε, συνεκάλει καὶ τοῦτον καὶ τῆς σκέψεως ἀρχὴν ἐξ αὐτοῦ πάσης ἐτίθετο. ὃς Ἀκάκιος τὴν τοῦ Λέοντος τοῦ Μακέλλη ὠμότητα συνιδὼν πρὸς τοὺς τι λυπήσαντας καὶ τὸ ἥθος ἀκριβῶς τὸ ἐκείνου φωράσας, ὅτι τοῖς ἐπαινοῦσι μόνον ὑπάρχει εὐάλωτον, ἐπετήδευε πάντα τὰ ἐκείνου θαυμάζειν. τοιγαροῦν πειθήνιον αὐτὸν εἶχεν ἐτοιμῶς τὸν τε θυμὸν αὐτοῦ ῥαδίως κατέστελλε καὶ πολλοῖς προσκεκρουκόσι τὴν σωτηρίαν ἐπραγματεύετο καὶ τοὺς ἐξορίαν αἰδίων ἔχοντας ἀνεκαλεῖτο πρὸς τὴν πατρίδα. οὗτος μετὰ θάνατον Γενναδίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, σπουδῇ Ζήνωνος ἱερᾷσθαι προεβλήθη. ὃς ὢν ἀρχικὸς καὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας ὑφ' ἑαυτὸν ποιήσας πεφροντισμένως τῶν ἐν αὐταῖς κεκληρωμένων ἐποιεῖτο τὴν κηδεμονίαν, οἱ εὐχαριστοῦντες ἐν γραφαῖς ἀνέθηκαν αὐτὸν κατὰ τοὺς εὐκτηρίους οἴκους. ἐπεὶ οὖν ἀθρόον ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἐδείχθησαν αὐτοῦ εἰκόνες, ὥθηθάν τινες κενοδοξοῦντα τὴν ἀνάθεσιν προσεταχέναι οὐ μικρὰν ἔχοντες τῆς ὑπονοίας πίστῳσιν, τὴν ἐκ ψηφίδων γραφὴν δημιουργηθεῖσαν ἐν τῇ πρὸς τῷ νεωρίῳ ἐκκλησίᾳ. τοῦ γὰρ ἔργου παντὸς ἐπὶ Γενναδίου τελεσθέντος εἰς τὸν ἐπιφανῆ τόπον ἐξετύπωσαν αὐτὸν τοῦ νεῶ καὶ μετὰ τὸν Σωτῆρα λέγοντα τῷ Γενναδίῳ, λῦσον τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοῦ, μετὰ σε ἐγερῶ αὐτόν. ἐκ τῶν τοιούτων οὖν εἰκόνων Ἀκάκιος, εἰ καὶ εὐμετάδοτος ἦν καὶ προστατικός, ἀλλὰ δοξομανὴς πᾶσιν ἔδοξεν ὑπάρχειν. ζητεῖ περὶ τοῦτον ἐν τῷ Βασιλίσκῳ.

[Ἀκάκιος·] ῥήτωρ δεινότατος, ἐπὶ Ἰουλιανοῦ καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ. ὃς ἐπεκάλει τὸν Ἰουλιανὸν καὶ διεμέμφετο τὰς κρίσεις αὐτοῦ σὺν Τουσκιανῷ τῷ ἐκ Φρυγίας, καὶ αὐτῷ ῥήτορι ὄντι δεινῷ.

[Ἀκαλανθίς:] εἶδος ὀρνέου ἢ ὁ κύων, παρὰ τὸ αἰκάλλειν ἴσως τοὺς γνωρίμους, ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους.

[Άκαλαρρείτης:] ὁ ἡσύχως ῥέων. ἐξ ἀκαλαρρείταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.

[Άκαλήφη:] ἡ ἄκανθα, ἡ κνίδη. παυσάμενον τῆς δυσκολίας, ἀπὸ τῆς ὀργῆς τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

[Άκαλήφη:] κνίδη καὶ ἡ χερσαία καὶ ἡ θαλαττία, ἥτις ἐστὶ κογχυλίδιον τι. Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις· εἰκὸς δὴπου πρῶτον ἀπάντων φύα φῦναι καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας. Φερεκράτης Αὐτομόλοις· νῆ τὴν Δήμητρ' ἀνιαρὸν ἦν τὸ κακῶς ᾔδοντος ἀκούειν. βουλοίμην γὰρ κἂν ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι. τὰς δὲ θαλαττίας καὶ Ἀριστοτέλης ἀκαλήφας ἐν τῷ πρώτῳ Περι ζῶων καὶ Θεόφραστος ἐν ἐβδόμῳ Φυτικῶν.

[Άκαλλιέρητον:] θῦμα ἀκόσμητον.

[Άκάμαντα:] ἀκαταπόνητον. βοτρυῶν ἀκάμαντα φυτῶν λωβήτορα κάπρον.

[Άκαμαντὶς καὶ Ἀκάμας:] μία τῶν δέκα φυλῶν ἀπὸ Ἀκάμαντος τοῦ Θησέως.

[Άκάματα:] ἀντὶ τοῦ ἀκαμάτως καὶ ἀδιαλείπτως· ἢ οὐ κεκμηκότως. Σοφοκλῆς· ὃν ἐγὼγ' ἀκάματα προσμένουσ' ἄτεκνος τάλαινα.

[Άκαμάτιος:] Ἡλιουπολίτης, ἐπεικέστερος τῶν ἄλλων πολιτῶν· οὕτω δὲ ἰδιωτικῶς εἶχεν, ὥστε οὐδὲν προμαθὼν οὐδὲ ἐπιμαθὼν τῶν ἐς λόγους ἡκόντων οἰουσδήτινας ἡξίου καλεῖσθαι φιλόσοφος καὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ πρὸς ἅπαντας ἑαυτὸν κατεμήνυνεν, οὐδὲ τῶν Ἡλιουπολιτῶν ἄλλως οὐδεὶς αὐτὸν ἐπωνόμαζεν ἢ τὸν φιλόσοφον. τοῦτο μὲν τοίνυν ὄνειδος ἔστω τῆς ἀνθρωπίνης ἀπαιδευσίας, παραγεγονότων δὲ ἡμῶν εἰς Ἡλιούπολιν, ἀπέβη σχεδὸν τοῦτο τὸ πλάσμα τῆς Ἀκαματίου φιλοσοφίας. ἡβούλετο δὲ τις εἶναι καὶ τῶν ἱεροσκοπῶν. τοῦτο μέντοι συγγνώμης ἄξιον, ὅτι καὶ ὁπωσοῦν ἡδύνατο τὰ τοιαῦτα περιλαβεῖν, ἄλλως τε καὶ πρὸς ἰδιώτας.

[Άκάματον πῦρ·] Ὀμηρος· δαῖε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ.

[Άκαμπίας:] ὁ εὐθύδρομος. καὶ **[Άκάμπιος δρόμος,]** ὁ μακρὸς καὶ δι' εὐθείας περίπατος.

[Άκανθα:] τὸ φυτὸν, καὶ ἡ ῥάχιν τοῦ κήτους. καὶ τὸ ἐξ οὗ τρίβολος. τὸ δὲ θηρίον ὀρμῇ βιαίᾳ προσπεσὼν διακόπτει τῇ ἀκάνθῃ τοὺς δεσμούς. καὶ ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων παροιμία, **[Άκάνθιος τέττιξ. Ἀκανθα:]** ἡ ἁμαρτία. Δαβίδ· ἐν τῷ ἐμπαγῆναι μοι ἄκανθαν. ὥς ἄχρηστον βλάβστημα καὶ ὥς κεντεῖν πεφυκός.

[Άκανθίας:] οὐκ εἶδος τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον τέττιγος ἀπὸ τοῦ ἡχεῖν ἐν ἀκάνθαις. ὥσπερ καὶ ὁ ἀχέτας οὐκ εἶδος τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον ἀπὸ τοῦ ἡχεῖν.

[Άκαπήλευτον:] ἄδολον, καθαρὸν, ἀραδιούργητον.

[Άκαρ:] ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδέν. οὕτως Ἀντιφῶν.

[Άκαρῆ:] βραχὺ, ὀξὺ, ὃ οὐχ οἶόν τε κεῖραι. Ἀριστοφάνης· οὐκ οἶδ' ὅπῃ ἐγκεκύκλησαι, ὃς πολλῶν ἄρχων οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις ἀκαρῆ. καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι ἐνστάζουσι κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἔνεχ' ὥσπερ ἔλαιον. βούλονται γὰρ σε πένητ' εἶναι.

[Άκαρῆ:] ἀκαρῶς, ἐπίρρημα· ἐν βραχεῖᾳ ὥρᾳ, ἐν ἀτόμῳ. ἐν ἀκαρεῖ δὲ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· γυμνὸς θύραζ' ἔπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ. τῷ ἐλαχίστῳ, ὃν οὐχ οἶόν τε διακεῖραι καὶ κόψαι διὰ τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου. πεποίηται δὲ ἀπὸ τῶν μικρῶν τριχῶν, τῶν διὰ βραχύτητα μὴ δυναμένων

καρῆναι. ἔστι δὲ ἐπίρρημα τὸ ἀκαρῶς. ἀφ' οὗ τὸ ἀκαρὲς ἐπιρρηματικὸν ὄνομα. καρὶ δὲ τῷ καρί, κάρ, καρός, καρί.

[Ἀκαρίδιος:] ὁ βραχύτατος. ἀκαρίδιος ὁ ἀνθρώπινος βίος καὶ μετ' ὀλίγον πάντες ἐξετάθημεν.

[Ἀκαριαῖον:] μικρὸν, βραχὺ, ῥοπή. καὶ **[Ἀκαριαῖος,]** ὁ βραχὺς καιρός. **[Ἀκαριαῖον·]** τὸ μὴ δυνάμενον καρῆναι ἢ τὸ οἶον ἀκέφαλον διὰ σμικρότητα ἢ ἀδιάστατον κατὰ μέγεθος καὶ οὐδ' ἀρχὴν ἔχον. ὅτι **[Καρία]** ἡ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσαν, ὅθεν καὶ κέρατα.

[Ἀκαρνᾶνα·] ἐγὼ δὲ ἄγαμαι τοὺς ἄνδρας, τὸν δὲ Ἀκαρνᾶνα μέγιστον καὶ πρὸ τούτων. καὶ Ἀκαρνανάδες· ζήτει ἐν τῷ ἀπαλγοῦντες.

[Ἀκαρπότερος ἀγρίπτου:] ἐπὶ τῶν πάνυ πενομένων. Λάκωνες γὰρ τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν ἀγριππον καλοῦσιν.

[Ἀκαρπότερος Ἀδώνιδος κήπου:] ἐπὶ τῶν μηδὲν γενναῖον τεκεῖν δυναμένων. λέγονται δὲ τὰ εἰς τὰ ὄστρακα φυτευόμενα.

[Ἄκας:] ποιητὴς τραγωδίας.

[Ἄκαστος·] ὁ δὲ Ἄκαστος λόχον ὑφήσας ἐπεβούλευσε τῷ Πηλεΐ. καὶ ὃς αἰσθόμενος ἐς πόλεμον κατέστη. ζήτει ἐν τῷ Ἀταλάντῃ.

[Ἀκατάληπτον ἀπροσίτου διαφέρει·] καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀπρόσιτον.

[Ἀκατάβλητον:] ἀήττητον· παρὰ τὸ μὴ καταβάλλειν· τουτέστι τὸν μηδὲν καταβάλλοντα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οὐ γάρ πω τότε' ἐξηπίστατο Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.

[Ἀκαταλήκτως:] ἀκαταπαύστως.

[Ἀκαταλλήλως:] ἀναρμοδίως.

[Ἀκαταμάχητος. Ἀκαταῖος:] ἵππος ὠνομασμένος.

[Ἀκαταιτίατος:] ὁ ἀναίτιος.

[Ἀκατεύναστος:] ἀκοίμιστος.

[Ἀκάτειρα:] ὄνομα πόλεως.

[Ἀκάτιον:] εἶδος πλοίου ἀλιευτικοῦ.

[Ἀκατίροις:] ἐθνικόν. ὥσπερ καὶ οἱ Σαράγουροι ἐλαθέντες κατὰ ζήτησιν πρὸς τοῖς Ἀκατίροις Οὔννοις ἐγίνοντο.

[Ἀκατονόμαστος:] ὁ μὴ ὠνομασμένος.

[Ἀκαχίατο:] ἐλυποῦντο. καὶ **[Ἀκαχίζεο,]** λυποῦ.

[Ἀκαχημένη:] λυπουμένη. καὶ **[Ἀκαχήμενον,]** οὐδέτερον.

[Ἀκαψις:] ὄνομα πόλεως.

[Ἀκαίη:] ῥάβδος θαλαττία.

[Ἄκαινα:] μέτρον δεκάπουν. ἔστι δὲ ῥάβδος, δι' ἧς κεντοῦσι τοὺς βόας, ὡς τῶν Πελασγῶν τοῦτο εὐρόντων.

[Ἀκαιρος:] ὁ μὴ ἔχων καιρόν. καὶ, **[Ἀκαιρος εὖνοια οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει·]** Ἰππόλυτον φασὶ ταύτην εἰπεῖν πρὸς Φαῖδραν φάσκουσιν φιλεῖν τε καὶ στέργειν αὐτόν.

[Ἀκεανός:] εἶδος ὀσπρίου.

[Ἀκελιμαῖς. Ἀκενόσπουδον·] παρὰ Διογνήτου ἔμαθον τὸ ἀκενόσπουδον καὶ τὸ ἀπιστητικόν. φησὶ Μάρκος ὁ φιλόσοφος βασιλεύς.

[Ἀκέων:] ἡσυχάζων. παρ' Ὀμήρῳ κατὰ μεσότητα ἐξήνεκται ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἡσυχίας. καὶ ἐν ἄλλοις· ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι.

[Ἀκερδὴς χάρις:] ἡ μὴ δεόντως διδομένη. ἥς φαῦλον τὸ κέρδος. μήδ' ἄλαστον ἀκερδῇ χάριν ἄντ' ἰδὼν μετάσχοιμί πως.

[Ἀκέραιον:] ἄκακον, ὀλόκληρον, καθαρὸν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἔξω κήρας.

[Ἀκέραιον συνειδός:] τὸ καθαρὸν καὶ εἰλικρινές. Δαμάσκιος φησὶν· οὐδὲν γὰρ εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων ἀκεραίου συνειδότος ἀντάξιον. δεῖ δὲ τὸν εὐσχήμονα τρόπον συνδιαιτᾶσθαι τοῖς πέλας· εἰ καὶ ἐναντίον εἴη τῷ φαινομένῳ τὸ ἀληθινὸν ἀγαθόν, μηδέποτε ἐκεῖνο τούτου ἐπίπροσθεν ἄγειν μηδὲ ἄλλο ὅτιοῦν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ἀληθείας, μήτε κίνδυνον ἀγῶνος ἐπιφερομένου μήτε ὄκνῳ ἀποστρεφόμενον ἔργον ἐπίπονον, μηδὲ κέρδος ἐπαίνου ἀδίκου, μηδὲ συνήθειαν φιλίας, μηδὲ συγγενείας τινὸς ἀνάγκην.

[Ἀκέραιον·] ἐκ τῆς Μάρκου Ἀντωνίου συγγραφῆς· κἂν τρισχίλια ἔτη βιώσεσθαι μέλλης καὶ τοσαυτάκις μύρια, ὅμως μέμνησο, ὅτι οὐδεὶς ἄλλον ἀποβάλλει βίον ἢ τοῦτον ὃν ζῇ, ἢ ἄλλον ζῇ ἢ ὃν ἂν ἀποβάλλῃ. εἰς ταῦτον οὖν καθίσταται τὸ μήκιστον τῷ βραχυτάτῳ. τὸ γὰρ παρὸν πᾶσιν ἴσον καὶ τὸ ἀπολλύμενον οὐκ ἴσον. καὶ τὸ ἀποβαλλόμενον οὕτως ἀκαριαῖον ἀναφαίνεται. οὔτε γὰρ τὸ παρῳχηκὸς οὔτε τὸ μέλλον ἀποβάλλοι ἂν τις. ὁ γὰρ οὐκ ἔχει, πῶς ἂν τοῦτο τις αὐτοῦ ἀφέλοιτο;

[Ἀκέραιος:] ὁ ὀλόκληρος. ἀκεραίοις τε καὶ οὐ προσδεχομένοις ἐπιγενόμενοι τῆς γῆς ἐκράτουν. καὶ αὖθις· τὸ δὲ μέλι ἅτε οὐκ ἀκέραιον οὔτε ἀπὸ ἀκάνθων ἀλλ' ἀπὸ ἐρπετῶν συμπεπορισμένον ἀνέστρεφε τὰ σπλάγχνα. Πολύβιος· τοὺς μὲν γὰρ ἀηττήτους ὄντας ἐξ ἀκεραίου διηγωνίσθαι πρὸς σφᾶς. ἀντὶ τοῦ ἐξ εὐκόλου. θέλων ἀκεραίοις χρῆσασθαι ταῖς τῶν Κελτῶν ὁρμαῖς. ἐξ ὀλοκλήρου. καὶ αὖθις· οὐ δυνάμενος δὲ πείθειν ἐξ ἀκεραίου διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ ἀπραγίαν τοῦ προειρημένου βασιλέως ἠναγκάσθη φ' ἅλαντα προτεῖναι. καὶ δὴ συγκατέθετο βοηθήσειν ὁ Σέλευκος. καὶ αὖθις· οὐ βουλομένοι ἀκέραιον ἀπενεγκεῖν τὴν φήμην αὐτοῦ ἤρξαντο διασύρειν αὐτόν.

[Ἀκεραιοσύνη·] ἀκερωσύνη δέ.

[Ἀκερως βοῦς:] ὁ μὴ ἔχων κέρατα. καὶ **[Ἀκερων,]** οὐδετέρως μονόπτωτον.

[Ἀκερσεκόμης:] τὴν κόμην μὴ κειρόμενος.

[Ἀκεσσα:] Ῥωμαϊκὸν τι μηχανήμα ἐκ δενδροτομίου πρὸς ἐρυμνότητα μετασκευαζόμενον. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ξυνέθεσαν τὴν λεγομένην ἄκεσσαν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ. δενδροτομήσαντες γὰρ ἀλλεπάλληλα στελέχη τῇ ξυνθήκῃ καταστορέσαντες ἀπετείχισαν ὥς ἐνῆν τὴν ἐνθένδε πορείαν τῆς πόλεως.

[Ἀκέσασθαι καὶ Ἀκέσαι:] ἰάσασθαι. ὅθεν Ἀττικοὶ τὴν ἡπύτριαν ἀκέστριαν καλοῦσιν.

[Ἀκεσίας ἰάσατο:] ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων. ἔοικε δὲ ὁ Ἀκεσίας πρὸς τὸ χεῖρόν τινα θεραπεῦσαι.

[Ἀκέσιος·] Ναυατιανῶν ἐπίσκοπος· ὃς παρῆν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. καὶ ἡρώτα αὐτὸν, εἰ δέχεται τὰ τῆς συνόδου, τὸν τε ὅρον τῆς πίστεως καὶ τὸν ὅρισμὸν τῆς τοῦ Πάσχα ἑορτῆς· ὁ δὲ συγκατέθετο. ἐπανερομένου δὲ τοῦ βασιλέως, διὰ τί οὖν χωρίζῃ; ἐκεῖνος τὰ ἐπὶ Δεκίου γεγόμενα κατὰ τὸν διωγμὸν ἐδίδασκε καὶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ αὐστηροῦ κανόνος· ὥς ἄρα οὐ χρὴ τοὺς μετὰ τὸ βάπτισμα ἡμαρτηκότας ἁμαρτίαν, ἣν πρὸς θάνατον καλοῦσιν αἱ θεῖαι γραφαί, τῆς κοινωνίας τῶν θείων μυστηρίων ἀξιοῦσθαι, ἀλλ' ἐπὶ μετάνοιαν μὲν αὐτοὺς προτρέπειν, ἐλπίδα δὲ τῆς ἀφέσεως μὴ παρὰ τῶν ἱερέων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐκδέχεσθαι, τοῦ δυναμένου συγχωρεῖν ἁμαρτήματα. ταῦτα εἰπόντος τοῦ Ἀκεσίου ἐπευεῖν τὸν βασιλέα· θές, ὦ Ἀκέσιε, κλίμακα καὶ μόνος ἀνάβηθι εἰς τὸν οὐρανόν. τούτων οὔτε Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου οὔτε ἄλλος τις ἐμνημόνευσεν. ἐκεῖνοι γὰρ πολλὰ παραλείπουσιν, ἢ προσπιάσχοντές τισιν ἢ προσώποις χαριζόμενοι. οὕτω λέγει Σωκράτης ἐν Ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ.

[Ἀκεσίλαος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀκέσιμον:] θεραπευτικόν.

[Ἀκεσιν:] ἴασιν.

[Ἀκεσίπονον:] θεραπευτικόν.

[Ἀκέσματα:] ὑγιάσματα, ἰάματα. ἡ δὲ λαθοῦσα τὰς φυλακὰς ἅμα τῇ θυγατρὶ ἀνέδραμεν, ἄκεσμα τῆς ἐσομένης ἐνδείας ἐπιφερομένη. ἀνὴρ ἦν ἐν τῇ Γαλεώτιδι, δεινὸς λύσεις τε νόσων εἰπεῖν καὶ ὦραν ἀκαιρίας ἀκέσασθαι, ἀγονίαις καὶ ἀκαρπίαις διὰ τινων ἱεουργιῶν ἐπὶ νοῆσαι τε καὶ δοῦναι μεταβολὰς, καὶ τινὰς εἰς εὐπορίαν ἀγαθὰς ὁδοὺς. τοῦτον ἐς Κρήτην ὁ Μίνως καλεῖ φασιν ἐπὶ δώροις, ἵνα τοῦ Γλαύκου τὴν ὑμνουμένην ἀπώλειαν ἀνιχνεύσῃ. καὶ **[Ἀκεσμόν,]** ἰατρείαν.

[Ἀκεσώ:] ὄνομα κύριον, θηλυκόν.

[Ἀκεσώδυνον:] θεραπευτικὸν τῶν ὀδυνῶν.

[Ἀκέστας:] ἰατρούς. καὶ **[Ἀκέστωρ,]** ἀκέστορος, ὁ ἰατρός.

[Ἀκέφαλος:] αἵρεσίς τις, ἥς ἦν Σευῆρος ἑξαρχος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Εὐτυχίᾳ.

[Ἀκέφαλος:] ὁ ἄτιμος. καὶ παροιμία· **[Ἀκέφαλος μῦθος.]** ἐπὶ τῶν ἀτελῇ λεγόντων εἴρηται ἡ παροιμία.

[Ἀκειόμενος:] θεραπευόμενος.

[Ἀκειρεκόμης:] τὴν κόμην μὴ κειρόμενος.

[Ἀκεῖσθαι:] θεραπεύειν. **[Ἀκεῖσθαι·]** λέγειν θεραπεύειν κωμωδοῦντα.

[Ἀκή:] ἀκμὴ σιδήρου. καὶ **[Ἀκὴν,]** ἡσυχίαν.

[Ἀκή:] πόλις ἐν Φοινίκῃ, ἣν οἱ μὲν τὴν νῦν Πτολεμαῖδα καλουμένην οὕτω πάλαι φησὶν ὀνομάζεσθαι, Δημήτριος δὲ οὐ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ταύτης ἀκρόπολιν.

[Ἀκήδεστοι:] μηδεμιᾶς φροντίδος τυχόντες. ἢ **[Ἀκήδευτοι]** καὶ ἄταφοι. καὶ **[Ἀκήδιστοι]** ὁμοίως.

[Ἀκηδής:] ἄταφος, ἀμελής. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς ἑαυτῶν πολεμίους ἀκηδεῖς οὐχ ὑπέμειναν παριδεῖν. καὶ **[Ἀκηδῶς,]** ἀντὶ τοῦ ἀτάφως. ἰδὼν ναυηγοῦ σῶμα ἐρριμμένον ἀκηδῶς καὶ ὀλιγώρως παρελθεῖν οὐκ ἐτόλμησεν, ἀλλὰ ἔθαψε τὸν τεθνεῶτα, θέαμα τῷ ἡλίῳ οὐδαμῇ φίλον ἀποκρύπτων ἀνθρωπίνῳ

θεσμῷ. λέγεται καὶ **[Ἀκηδής]** ἐν Μυθικοῖς· πικρὴ μὲν τε λύκοις, αὐτὰρ χιμάρουσιν ἀκηδής. καὶ αὖθις· διαλύει τὸν τάφον ἀκηδῶς καὶ ἀνοίκτως καὶ ἀπὸ τῶνδε τῶν λίθων ἀνίστησι πύργον. ἐκεῖθεν ἐάλω ἢ πόλις.

[Ἀκήδεσεν:] οὐκ ἐφρόντισεν.

[Ἀκηδία:] ῥαθυμία, ἀχθηδών, λύπη. Δαβίδ· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμα μου.

[Ἀκήκοα·] αἰτιατικῇ· ἠγνωτίσθην. καὶ **[Εἰσακήκοα.]**

[Ἀκήλητον:] ἄθελκτον, ἀπηγῇ. ἐν Ἐπιγράμμασι περὶ Ὀρφέως· ὃς καὶ ἀμειλίκτιο βαρὺ Κλυμένιο νόημα καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔθελξε λύρα.

[Ἀκηλίδωτον:] ἄσπιλον, ἀκήρατον. **[Ἀκηλιδότερος]** δέ.

[Ἀκήματα:] ἰάματα. καὶ **[Ἀκη πόνων,]** τὰ λουτρά· καὶ κόπον μὲν θαλάττῃ λύουσιν, ἢ μάλιστα τοῖς νεύροις ἐστὶ πρόσφορος, ἀναχαλῶντες δὲ τὰς τῶν μυῶν συστάσεις, εἴτ' ἐπαλείφοντες λίπα πρὸς τῷ μὴ ῥανθέντος τοῦ ὕδατος ἀπεσκληρυμένα γίνεσθαι τὰ σώματα.

[Ἀκήν:] ἡσύχως.

[Ἀκηράσιον:] ἀκέραιον. ἀθάνατον, ἄφθαρτον. καὶ Ὅμηρος· ἡδὺν ἀκηράσιον θεῖον ποτόν.

[Ἀκήρατος:] ἄφθαρτος, ἀπαθής, ἀκέραιος. **[Ἀκήρωτος]** δὲ ὁ δίχα κηροῦ.

[Ἀκηρυκεῖ:] ἄνευ κήρυκος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς αἰχμαλώτους λαβόντες ἀκηρυκεῖ πόλεμον αὐτοῖς ἐψηφίσαντο.

[Ἀκηρύκτως ἐμίγνυντο:] παρὰ Θουκυδίδῃ· τουτέστιν ἄνευ κηρυκείου, ὥς πρὸς φίλους δῆθεν. οἱ γὰρ πρὸς ἐχθροὺς ἀπιόντες ἀσφαλείας ἔνεκεν ὅσοι ἐβούλοντο μετὰ κηρυκείου ἀπῆεσαν, οὓς ἀνόσιον ἠγοῦντο καὶ ἀσεβὲς κακουργεῖν.

[Ἀκηχέδαται:] λυποῦνται.

[Ἀκίχητος:] ἀκατάληπτος.

[Ἀκίβδηλον:] καθαρὸν. καὶ ἀκιβδήλους φασὶν εἶναι τοὺς σπουδαίους, φυλακτικούς τε εἶναι τοὺς ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ περὶ αὐτοὺς παριστάνειν διὰ παρασκευῆς δυναμένους τῆς τὰ φαῦλα μὲν ἀποκρυπτούσης, τὰ δὲ ὑπάρχοντα ἀγαθὰ φαίνεσθαι ποιούσης ἀπλάστως. περιηρηκέναι γὰρ ἐν τῇ φωνῇ τὸ πλάσμα καὶ τῷ εἶδει.

[Ἀκιδαλία:] ὄνομα κρήνης.

[Ἀκίδας:] τῶν βελῶν τὰς ὀξύτητας. καὶ **[Ἀκιδωτόν,]** τὸ ἔχον ἀκίδας.

[Ἀκιδνόν:] τὸ ἀσθενές. καὶ **[Ἀκιδνότερος]** ὁμοίως. Ὅμηρος· οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο.

[Ἀκκιζόμενος:] προσποιούμενος, γυναικίζόμενος, ἢ μωραίνων, ἀπὸ τινος γυναικὸς μωρᾶς, ἣτις ἐκαλεῖτο Ἀκκώ. σημαίνει δὲ καὶ τὸν λέγοντά τι προσποιεῖσθαι μὴ ἐθέλειν. καὶ Αἰλιανός· οὐδενός τε τῶν ἐπ' ἄσμασι θαυμαζομένων ἐκρίθη δευτέρα, ἅτε δὴ οὐκ ἄπειρος ἔρω τικῆς περιεργίας ἀκκιζομένη σὺν καιρῷ καὶ πρὸς ζηλοτυπίαν εὐφυῶς ἄγουσα τὸν ἄνδρα. καὶ παροιμία·

[Ἀκκιζόμενος Σκύθης τὸν ὄνον.] ἐπὶ τῶν βδελυττομένων λόγῳ, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. ἰδὼν γὰρ τις

νεκρὸν ὄνον ἔφη πρὸς Σκύθην παρόντα, δεῖπνόν τι, ὧ Σκύθα. ὁ δὲ ἐμυσάξατο μὲν, ὕστερον δὲ ἐπονεῖτο. καὶ **[Ἀκκισμούς,]** πρὸς ποιήσεις. **[Ἀκκισμός]** γὰρ καὶ ἡ μωρία.

[Ἀκιος:] ὁ μὴ ὀξύς.

[Ἀκιον:] ἀθεράπευτον.

[Ἀκιος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀκινάκης:] μικρὸν δόρυ Περσικόν.

[Ἀκίνας:] ὄνομα τόπου.

[Ἀκινδυνί:] χωρὶς κινδύνου. καὶ **[Ἀκινδυνότατος. Ἀκίναϊδος:]** ὁ μὴ κινῶν τὰ αἰδοῖα, ὁ σώφρων. καὶ **[Ἀκίναϊδα. Ἀκινήσια:]** ἡρεμία. καὶ τοὺς ἵππους ἐξελαύνειν προσέταξεν, ὥς διαλύοιτο αὐτοῖς τὸ ὑπὸ τοῦ παράπλου νεναρκηκὸς ὑπὸ ἀκινήσιας.

[Ἀκινήτιζω:] μὴ κινεῖσθαι ἐπιθυμῶ.

[Ἀκίνητα κινεῖν:] ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολήν. ὅτι μὴ δεῖ μηδὲ βωμοὺς κινεῖν, ἢ τάφους.

[Ἀκιτιν·] ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ ψήκτραν ἄκιτιν ἀπέπτυσεν.

[Ἀκίχητα:] ἀκατάληπτα.

[Ἀκλαυστί:] χωρὶς κλαυθμοῦ.

[Ἀκλείδης:] ὄνομα κύριον.

[Ἀκλειῶς:] ἀδόξως.

[Ἀκληρεῖ:] οὐ μετέχει, οὐ κεκλήρωται.

[Ἀκληρήμασι:] συμφοραῖς, δυστυχίαις. διὰ τοῦτο δοκεῖ μοι μάλιστα περιπεσεῖν τοῖς ἀκληρήμασι, διὰ τὸ πάντων βούλεσθαι στοχάζεσθαι καὶ μερίζεσθαι εἰς διάφορα.

[Ἀκληρίας:] δυστυχίας, ὁ δὲ ὥετο πόρον ἐξευρεῖν τοῦ διώσασθαι τὰς ἀκληρίας.

[Ἀκληρούντων:] δυστυχούντων. τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀχανεῖς γενέσθαι καὶ παρεκστῆναι ταῖς διανοίαις, συμπάσχοντας τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνίᾳ.

[Ἀκλητί:] χωρὶς κλήσεως. καὶ παροιμία· **[Ἀκλητὶ κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι.]** ὁμοία τῇ, αὐτόματοι ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαΐτας ἵενται.

[Ἀκλητον:] ἀνώνυμον. δέδωκας σεαυτὸν ἄκλητον τῷ δευτέρῳ. ἀντὶ τοῦ ἀνώνυμον. ἄκλητος ὁ θεὸς καὶ καλούμενος παρέσται· οὐ παρορᾷ γὰρ ὁ θεὸς τοὺς ἀρετῆς ἀντιποιοιμένους. οὕτω γὰρ ἐδόθη χρησμὸς τοῖς Λακεδαιμονίοις· καλούμενός τε κᾷκλητος θεὸς παρέσται ἔξω πάσης αἰσθήσεως. οὐ γὰρ φωνῆς δεῖται πρὸς τὸ διδάξαι τὰ δέοντα, οὐδὲ ἀκοῆς πρὸς τὸ μαθεῖν.

[Ἀκλόνητον:] ἄσειστον, ἀδόνητον.

[Ἀκμάζει:] νεάζει. **[Ἀκμάξεις,]** τὰ νέων πράττεις. οὕτως Ὑπερίδης καὶ Λυσίας.

[Ἀκμαῖος:] νεανίσκος, σφριγῶν. ἀκμάζων, καίριος, κατὰ καιρὸν, παρὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ καιροῦ. ποῦ Τεῦκρος; ὥς ἀκμαῖος, εἰ βαίη, μόλοι. τουτέστιν εὐκαιρότατος, ἐν ἀκμῇ καιροῦ, ἐν ἀκμῇ καὶ ὀξύτητι κινδύνου. καὶ **[Ἀκμαϊότατος καιρός·]** ὁ πρῶνός. καὶ **[Ἀκμαίων·]** ἰσχυρῶν, ἀνδρείων, γενναίων.

[Ἀκμαιωνίδα:] ὄνομα ἔθνους.

[Ἀκμή:] ὀξύτης, αὐτὴ ἡ ῥοπή τῆς τοῦ πράγματος ἐπιτάσεως, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ νεότης. **[Ἀκμή δὲ καιροῦ,]** ἡ εὐτυχία. οὕτως Ἴσοκράτης· τὸ μὲν τῆς ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἔτι. οὕτως Ὑπερίδης. καὶ Σοφοκλῆς· ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων, μὴ καὶ μάθη μ' ἦκοντα, κάκχέω τὸ πᾶν σόφισμα. ἀντὶ τοῦ ἔτι. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· στρουθιον· ἀρρυτίδωτον, ἰσόχνοον ἀρτιγόνοισιν, ἀκμὴν εὐπετάλοις συμφυῆς ἀκρέμοσι. καὶ αὖθις· ὅσσοι ἐν ἡρώεσσι πότ' ἦν χόλος, οὗ μέρος ἀκμὴν ἐχθρὸν ἐν ἀψύχοις σῶζεται ἀκρέμοσιν. ἀντὶ τοῦ ἔτι.

[Ἀκμή καλεῖ:] καιρὸς καλεῖ. ἐπὶ οὖν τῆς ὀξύτητος Αἰλιανός φησιν· ἐν ἀκμῇ δὲ ὧν τῆς τε ὀδύνης καὶ ὧν ἡλγαι, οὐκ ἦδει τὴν ὁδὸν τὴν πορεύουσιν εἰς αὐτοῦ. εἰ δέ τι καὶ θῦσαι ἐξ ἐνυπνίου ἐκελεύετο, καὶ τούτων ὀλίγῳ ἦν φύσει τε ἀμαθὴς ὧν καὶ φιλοχρήματος. ἐν ἀκμῇ τοῦ κακοῦ μνήμη τις εἰσῆλθε τῶν Σαμοθράκων· καὶ γὰρ οὖν τετελεσμένῳ αὐτοῖς ἦσθη. ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον δυϊκῶς. καὶ αὖθις· ὑπὸ πολλῶν δακρύων τὴν ἀκμὴν τῶν ὁμμάτων ἀφήρηται. καὶ αὖθις Αἰλιανός· καὶ αὐτὸ τὸ κράτος ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἦν.

[Ἀκμὴν:] ἔτι. τὰς δὲ ἀκμὴν ἀνασειομένας πόλεις πρὸς τὴν τῶν Ῥωμαίων ἐχθραν τῷ φόβῳ κατασβεννύων. Προκόπιος· ὁ δὲ τοῦ καιροῦ τὴν ἀκμὴν ἐν τῷ παραυτίκα μεθῆκεν, ἥς γε οὐκ ἔτι ἀντιλαβέσθαι οἷός τε ἐγγέγονει. **[Ἀκμή·]** ἐν συλλήψει ἢ ἐν διαστάσει.

[Ἀκμηνος:] ἄγευστος. ἄκμηνον δόρποιο.

[Ἀκμηῆτες:] μὴ κάμνοντες, καὶ **[Ἀκμήτης,]** ὁ μὴ κοπιῶν.

[Ἀκμητί:] ἀκαμάτως, ζήτει ἐν τῷ ἀπονητί.

[Ἀκμονος, Ἀκνηστis:] ἡ ῥάχις, ἣν οὐ δύναται τις εὐκόλως κνήθεσθαι.

[Ἀκοή:] τὸ μέρος τοῦ σώματος, ἔστι δὲ καὶ ἡ φήμη. οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοή, ἣν ἀκούω περὶ ὑμῶν. ὁ Ἥλει ὁ ἱερεὺς φησι πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ. ζήτει περὶ ἀκοῆς ἐν τῷ αἰσθήσεις ε'.

[Ἀκολασία·] καὶ **[Ἀκολασταίνω,]** τὸ μωραίνω.

[Ἀκόλαστον:] ἀκρατῆ, θρασύν.

[Ἀκόλαστον καὶ ὑβριστὸν πράγμα ἢ ἄνθρωπος·] λέγοι δ' ἂν τις καὶ ὑβριστικόν.

[Ἀκόλαστος:] κολάσεως ἄξιος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὅς κ' ἄλλ' ἀκόλαστός ἐστι τοὺς τρόπους, λέγεται καὶ ὁ τολμηρός. καὶ Ἰάμβλιχος· ἡ δὲ ἐγέλα νῦν μὲν ἰταμόν τε καὶ ἀκόλαστον γέλωτα, νῦν δὲ ἐφθέγγετο ῥήματα αὐθάδη. καὶ Αἰλιανός· ἀνὴρ Ἀρκὰς, Εὐτελίδας ὄνομα, ἀκολάστῳ τῇ γλώττῃ καὶ ἀκράτορι κακῶς πάντας ἀγορεύειν ἀρρώστημα ἔσχεν· ἐμίσει δὲ καὶ τοὺς εὖ πράττοντας.

[Ἀκόλος:] ὁ μικρὸς ψωμός. καὶ **[Ἀκόλους,]** κλάσματα καὶ θραύσματα ἄρτων. παρὰ τὸ μὴ κολλᾶσθαι. αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας. Ὅμηρος, καὶ αὖθις· τὸν κύνα δ' ὥς ζῶντα πάλιν ποτὶ ταῦτιον ἄξω, ξηρὰς εἰς ἀκόλους ξυνὸν ἔχειν ἔταρον.

[Ἀκόλουθον:] ὁμοιον. ἀκόλουθον ἀπέβη τὸ τέλος ταῖς προτέραις ἐνεργείαις. καὶ **[Ἀκολουθήσας,]** ὁμοίως διαπραζάμενος. ὁ δὲ Ῥωμαῖος, ἔτι μετεωρίζοντος τοῦ Κελτοῦ τὸ ὄπλον, ἀκολουθήσας κάτωθεν ὑποφέρει τὸ ξίφος, καὶ διακίρει πᾶσαν ἀπὸ τοῦ βουβῶνος ἕως ὀμφαλοῦ τὴν λαγόνα. καὶ Πολύβιος· τοὺς δὲ ἐτίμησε χρυσοῖς ὑφάσμασιν καὶ λόγχαις, βουλόμενος ἀκόλουθον εἶναι τοῖς ἔργοις τὴν διὰ τῶν λόγων ἐπαγγελίαν. ἀκόλουθόν ἐστιν, ὃ ἀναγκαῖον εἶναι τῷ ἐτέρῳ εἶναι· μαχόμενον δὲ ὃ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.

[Ἀκολουθῶ·] δοτικῇ.

[Ἀκόλῳ τὰ χεῖλη, οὐ σύκῳ βῦσαι·] παρεγγυᾷ ὁ λόγος ἐρρωμένως χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν.

[Ἄκομψον·] εὐτελές, ἀπάνουργον. ἄνδρα τῶν τοῦ πραίτωρος ἐπιβάντα βημάτων· ἀρχὴ δέ τις αὕτη παρὰ Ῥωμαίοις οὐκ ἄκομψος.

[Ἀκόνη·] λίθος. καὶ παροιμία· **[Ἀκόνην σιτίζεις,]** ἐπὶ τῶν τροφῇ μὲν χρωμένων, μηδὲν δὲ εἰς τὸ σῶμα ἐπιδιδόντων.

[Ἀκονιτί·] χωρὶς κόνεως. ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης· ἢ εὐμαρῶς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν οὕτως εὐμαρῶς περιγινομένων ὥστε μηδὲ κονίσασθαι.

[Ἀκόνιτον·] εἶδος βοτάνης φαρμάκου. ἀλλὰ πῶν ἀκόνιτον ὑπέκφυγε τοῦτ' ἀκονιτί. τουτέστι χωρὶς κόπου.

[Ἀκοντί·] ἀκουσίως.

[Ἀκοντίζω·] ἀκόντιον βάλλω.

[Ἀκοντιστός·] ἡ ἀκόντισις.

[Ἀκοπος ἀνὴρ·] ἀντὶ τοῦ οὐδέπω ἠνωχλημένος ὑπὸ τινος. οὕτως Ἀμειψίας.

[Ἀκόρεστος·] ἀπλήρωτος.

[Ἀκόρητος·] ἀκαλλώπιστος, ἀκόσμητος· κορεῖν γὰρ τὸ καλλωπίζειν. οὗτος δὲ ἐστὶν ἀκόρητος, οἶονεὶ πολὺς καὶ μὴ κορούμενος, αὔξων καὶ πληθύνων καὶ τεθηλώς. ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος παρείληφε πάντα. παρ' οἷς γὰρ ἂν ᾗ στέμφυλα καὶ πρόβατα, ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ πολλὰ πάντα.

[Ἀκορον·] ἱατρικὴ ρίζα.

[Ἄκος·] ἱάσις, θεραπεία. δέονται δὴ παρὰ θεοῦ ἄκος. καὶ αὐτοῖς ἐκπίπτει χρησμός λέγων, δεῖν χοὰς τοῖς ἐκδίκως τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν.

[Ἄκοσμα·] ἀπρεπῆ, ἄτακτα.

[Ἀκοστήσας·] ἐκ τοῦ ἀκοσται αἱ κριθαί. κριθιάσας· ἢ ἀκολαστήσας κατὰ συγκοπήν· ἢ ἐν ἄχει γενόμενος διὰ τὴν στάσιν· ἢ ἄκος τι καὶ βοήθημα τῆς στάσεως ζητῶν. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· τὼς τρητῶς δόνακας, τὰν ἀκοστὰν σεῖο κορύναν, ὧ Πὰν δέχνυσσο δῶρα τὰ Δάφνιδος.

[Ἀκοστώσαις] ἡμίονοις δι' ἀργίαν καὶ πλησμονήν. οἱ μὲν γλωσσογράφοι κριθιώσαις· ἀκοστὰς γὰρ λέγειν τὰς κριθὰς ἀπὸ τοῦ ἄκος λαμβάνειν, τουτέστιν ἀνάπαυσιν λιμοῦ καὶ δίψης. ὁ δὲ Ἀριστόνικος ἐν ἄχει γενομέναις. εἴ γε ἐπιφέρει· δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων. τινὲς δὲ ἄδην πληρωθεῖς.

[Ἀκουάζεσθε·] παρ' Ὀμήρῳ ἀντὶ τοῦ αἰσθάνεσθε, ἐπεὶ ἡ ἀκοὴ ὁδὸς ἐστὶ τῆς αἰσθήσεως. ὥς τὸ, οἱ δὲ πληγῆς ἄϊοντες.

[Ἀκούει καλῶς·] ἀντὶ τοῦ εὐφημεῖται. οὕτως Ἡρόδοτος. ὅτι τὸ ἀκούειν γίνεται οὐ κατ' εἴσοδον τοῦ ἐκτὸς ἀέρος εἰς τὸ οὖς, ἀλλὰ κατὰ ἀφήν πρὸς τὸν ἐγκατωκοδομημένον ἀέρα ἐν τοῖς ὠσί· τούτου δὲ τεκμήριον τὸ καὶ ἐν ὕδατι ἀκούειν ἡμᾶς, οὐκ εἰσιόντος τοῦ ὕδατος εἰς τὸ οὖς. εἰ γὰρ εἰσέλθοι, φθείρει μὲν καὶ ἐξωθεῖ τὸν ἐγκατωκοδομημένον ἀέρα, ὃς ὑπηρετεῖ τῇ ἀκοῇ, ἀμέσως δὲ τῆς μήνιγγος ἀπτόμενον βλάπτει αὐτὴν τῇ πληγῇ· καὶ προσέτι ἐναπομένον ἐν ταῖς κοιλότησι φθείρει καὶ

βλάπτει τὸ αἰσθητήριον. πολλοὶ οὖν ἐντεῦθεν ἐβλάβησαν. ζητεῖ ἐν τῷ μήνιγξ πλατύτερον περὶ τῆς ἀκοῆς.

[Ἀκουῖλία:] ὄνομα τόπου.

[Ἀκούω·] γενικῇ, αἰτιατικῇ δέ. πᾶς ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους. καὶ, ὁ ἀκούων τὸν λόγον μου καὶ μὴ πιστεύων. τουτέστι διδασκόμενος. ὅτι τὸ ἀκούω, εἰ μὲν σημαίνει τὸ πυνθάνομαι καὶ μανθάνω, μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσεται· εἰ δὲ τὸ ἐνωτίζομαι τοῖς ὡσὶ μόνοις, μετὰ γενικῆς. καὶ τοῦ μὲν μανθάνω παράδειγμα τὸ τοῦ θεολόγου Γρηγορίου· ἀκούσατε λόγον ἀνδρὸς οὐ μετρίως τὰ τοιαῦτα πεπαιδευμένου. καὶ ἐν τῷ Ἑττημαι· τοῦτό με ἴσθη κάτω, καὶ εἶναι βέλτιον ἔπειθε φωνὴν ἀκούειν αἰνέσεως ἢ ἐξηγητὴν εἶναι τῶν ὑπὲρ δύναμιν. τοῦ δὲ ἐνωτίζομαι παράδειγμα τοῦ αὐτοῦ θεολόγου. ὥς δὲ ἐγὼ τινος ἤκουσα ἀνδρὸς οὐ μετρίως τὰ τοιαῦτα πεπαιδευμένου. καὶ ἄλλα πλεῖστα.

[Ἀκουρον:] μισόδημε, μοναρχίας ἐραστὰ, καὶ φορῶν κράσπεδα στεμμάτων, τήν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων. Ἀριστοφάνης φησί.

[Ἀκουσίθεον:] τὸ εἰς θεοῦ ἀκοὰς ἐρχόμενον. ἦν δέ μ' ἀνάψας εὐχεται, λάμψω φέγγος ἀκουσίθεον.

[Ἀκουσίλαος·] Κάβα υἱὸς, Ἀργεῖος, ἀπὸ Κερκάδος πόλεως, οὔσης Αὐλίδος πλησίον· ἱστορικὸς πρεσβύτατος. ἔγραψε δὲ γενεαλογίας ἐκ δέλτων χαλκῶν, ἃς λόγος εὐρεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ ὀρύξαντά τινα τόπον τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

[Ἀκουσίλαος·] Ἀθηναῖος ὢν, Ἀγαθοκλείας. οὗτος ἠράσθη λόγων ἐν Ἀθήναις καὶ ἐλθὼν εἰς Ῥώμην ἐπὶ Γάλβα διέτριβεν ἐν λόγοις ῥητορικοῖς. καὶ χρηματισάμενος ἐν τῷ τελευτᾷ κατέλιπεν Ἀθηναίοις δώδεκα μυριάδας ἐκ τόκων.

[Ἀκουτίσαι:] διδάξαι. δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ· καὶ ἐπὶ γενικῇ· ἀκουτισθῶμεν πάντες οἱ πιστοὶ συγκαλουμένης.

[Ἀκουφίς:] ὄνομα κύριον.

[Ἀκκώ:] γυνὴ ἐπὶ μωρία διαβαλλομένη, ἣν φασιν ἐνοπτριζομένην τῇ ἰδίᾳ εἰκόνι ὥς ἑτέρα διαλέγεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ ἀκκίζεσθαι. ταύτην φασὶ καὶ σπόγγῳ πάτταλον κρούειν.

[Ἀκωδώνιστον:] ἀντὶ τοῦ ἀπείραστον, ἀβασάνιστον· κωδωνίσαι γὰρ τὸ διαπειραθῆναι. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν περιπολούντων καὶ κώδωσι διαπειρωμένων, εἰ ἐγρηγόρασιν οἱ ἐπὶ ταῖς φυλακαῖς τεταγμένοι. οἱ δὲ ὑπομνηματισταὶ ἀπὸ τῶν ὀρτύγων φασὶ μετῆχθαι τὴν λέξιν.

[Ἀκωκή:] ἡ ὀξύτης τοῦ δόρατος, τὸ ὀξύ τῆς λόγχης. Ἀρριανὸς· λόγχας δὲ εἶχον παχείας ἑξαπήχειας· ἀκωκὴ δὲ οὐχ ὑπὴν σιδηρῆ, ἀλλὰ τὸ ὀξύ αὐταῖς πεπυρακτωμένον ταὐτὸ ἐποίησεν.

[Ἀκόλῳ τὰ χεῖλη οὐ σύκῳ βύσαι.]

[Ἄκρα:] τελεία. ἦκε παρὰ βασιλέως παῖς Αὐγάρου καλὸς καὶ μέγας καὶ ἐν ὥρᾳ ἄκρα.

[Ἄκραγαλῖς:] ὄνομα ἔθνους.

[Ἄκράδαντον:] ἀσάλευτον, ἀκίνητον.

[Ἄκρα κόρυμβα:] τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν, τὰ ἐξέχοντα κατὰ πρύμναν ἢ πῶραν. ἐν οἷς τὰ σεβόμενα ἐνέγραφον. κόρυμβοι οἱ ἐπὶ τῶν ἀκρεμόνων βοτρυδὸν μετέωροι κόκκοι, ὥς ἐπὶ τῶν κισσῶν ἔχει.

[Ἄκραν ἐπὶ γύαλον:] ἐπ' ἄκραν πέτραν.

[Ἄκραντον:] ἀπλήρωτον, ἀτελείωτον. τὸν δ' ἔτι μῦθον ἄκραντον ἐνὶ στομάτεσσιν ἔχοντα πτηνὸς ἐς ἀθανάτους ἥρπασεν ὦκα δόναξ.

[Ἀκρασίας:] ἀνωμαλίας, παρὰ τὸ μὴ συγκεκρᾶσθαι. Ἰώσηπος· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ χειρῶν ἀκρασίαν ἀλίσκονται. ἀκρασία καὶ ἀκολασία διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ κατὰ προαίρεσιν πράττει τὰ αἰσχρὰ, ἡ ἀκολασία· ἡ δὲ παρὰ προαίρεσιν. λέγεται δὲ καὶ **[Ἀκράσιος,]** οὕτω τε ἐς πᾶσαν ἀκράσιον ἐκπεπτωκυῖα τρίβον.

[Ἄκρας νυκτός:] περὶ πρῶτον ὕπνον. κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἡνίχ' ἔσπεροι λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον. ὅτε οὐκ ἔφαινον ἔτι οἱ ἐσπέριοι, ἢ ὅτε ἐσβέσθησαν οἱ λύχνοι. καιρὸς γὰρ ἐπιβουλῆς καὶ ἐπιθέσεως τότε.

[Ἀκράτεια. Ἀκρατιεῖσθε·] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε. τουτέστιν ἀπεψωλημένοι ἀκρατιεῖσθε· ἀντὶ τοῦ ὥς τράγοι ἀκρατῇ πράξετε, ἐπεὶ μετὰ τὴν συνουσίαν οἱ τράγοι λείχουσι τὸ αἰδοῖον. τὸ ἄκρον λείξετε ὥς τράγοι.

[Ἀκρατίζω:] τὸ ἄκρατον πίνω. καὶ **[Ἀκρατισαμένη,]** ἀκράτου σπάσσα. ἡ δὲ Θεοδώρα ἀκρατισαμένη ἡσυχίαν ἤγεν. ὅτι δεῖπνον, τὸ πρωῖνὸν ἄριστον, ἀκρατισμὸς λέγεται. ζήτηι ἐν τῷ δεῖπνον.

[Ἀκράτιστα:] ἔμβρωμα.

[Ἀκρατοπότης:] ὁ μέθυσος, ὁ τὸν ἄκρατον οἶνον ἀπλήστως πίνων.

[Ἀκρατον:] διειδῆ, ἀκραιφνῇ. διαρρεῖ δὲ λόγος ἐκ Μακεδόνων, ὃς λέγει, ἀετὸν ἐπιφοιτῶντα καὶ τὰς πτέρυγας ὑποτείνοντα ἀποστέγειν αὐτοῦ καὶ τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα ἑαυτὸν ἀπαιωροῦντα καὶ ὅτε ὕοι, τὸν πολὺν ὑετόν.

[Ἀκρατος·] Ξενοφῶν· πάνυ δὲ ἦν ὁ οἶνος ἄκρατος, εἰ μὴ τις ὕδωρ ἐπιχέοι. καὶ αὖθις· ἡ τρις ἐφεξῆς εἰδυῖα ἀκρήτου χειλοποτεῖν κύλικα.

[Ἀκρατος ἡλίου ἀκτίς·] τὸν δὲ ἀετὸν τὰς πτέρυγας ὑποτείνοντα καὶ ἑαυτὸν αἰωροῦντα, ὥς στέγειν τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου.

[Ἀκρατος οἶνος Ἀγαθοῦ Δαίμονος:] αἰρομένης τῆς τραπέζης μετὰ τὸ δεῖπνον, ἄκρατος οἶνος περιεφέρετο καὶ ἐκαλεῖτο Ἀγαθοῦ Δαίμονος. οἱ δὲ φασι τὸ πρῶτον ποτήριον οὕτω λέγεσθαι. καὶ

[Ἀκρατότερος. Ἀκράτου:] ὑπερζεούσης. μήποτε ἀλόγιστος ὄχλος δι' ὀργῆς ἀκράτου λάβῃ τὴν ἀποτυχίαν.

[Ἀκράτωρ:] ὁ ἀκρατής, ἦν δὲ οἶνου τε ἀκράτωρ καὶ τῶν ἄλλων ἡδονῶν. καὶ αὖθις· ἀκράτωρ ἑαυτοῦ ὦν ἐσήλατο ἐς τὸν νεῶν. φιλοχρημάτω τε ἦσθην καὶ ἡδονῶν ἀκράτορε. **[Ἀκράτωρ,]** ἀκράτορος, συστέλλει.

[Ἀκρατῶς:] ἐπιτεταμένως, συντόνως. ἵππεῖς ἤλαυνον ἀκρατῶς καὶ ἄμα ἀνεβόων.

[Ἀκραιβατηνὴ:] ὄνομα πόλεως.

[Ἀκραιφνές:] καθαρὸν, ὑψηλὸν, τέλειον. Φάβιος δὲ κατατιθέμενος τὴν ἀρχὴν παρήνει τοῖς περὶ τὸν Αἰμίλιον τριβαῖς τοῦ πολέμου μακραιὺς τὸ ἀκραιφνές καὶ ἀκάθεκτον τῆς τοῦ Ἀννίβου καταναλίσκειν φύσεως.

[Ἀκραιφνή:] ἀκραιφνῶς. ἐπίρρημα.

[Ἀκραιφνής:] βοήθειά τις παραγίνεται, καὶ ἀκραιφνῆς γινομένη πολλὴν ἐποίησε τὴν ῥοπήν, τοῖς μὲν Ῥωμαίοις ἐπὶ τὸ ἀθυμότερον, τοῖς δὲ βαρβάροις ἐπὶ τὸ εὐθυμότερον. τουτέστι δυνατὴν, ὁλόκληρος. **[Ἀκραιφνοῦς:]** ἀκηροφانوῦς, οἶονεὶ ἀβλαβοῦς· κῆρ γὰρ ὁ θάνατος. ἐκ πενίης (ὡς οἷσθα) ἀκραιφνέος, ἀλλὰ δικαίης, Κύπρι ταῦτα δέχου δῶρα. ἐν Ἐπιγράμμασιν.

[Ἀκραίφνιον:] ὄνομα πόλεως.

[Ἀκρεμόνες:] βλαστοὶ, κλάδοι. ἰσόχνοον, ἀκμὴν εὐπετάλοισι, συμφυῆς ἀκρεμόσιν. ὀξύνεται ἀκρεμῶν ὡς ἡγεμῶν.

[Ἀκρήβης:] ὁ νέος.

[Ἀκρησία:] ἡ ἀκρασία.

[Ἀκριβής:] δοκεῖ ἀκριβὲς καὶ τὸ ἀναγκαῖον σημαίνειν. καὶ εἰ κατασκευάσαι βουλόμεθα, ὅτι πᾶσα ὑπόληψις τοῦ σπουδαίου ἀκριβής. ἀκριβῆς γὰρ δοκεῖ εἶναι ἢ δι' ἀναγκαίων γενομένη, καὶ ὧν πᾶσα σπουδαίου ὑπόληψις ἔχει· γίνονται γὰρ ὑπολήψεις τῷ σπουδαίῳ καὶ περὶ τῶν ἐνδεχομένων. μεταλαμβάνοντες τὸ ἀκριβὲς εἰς τὸ σαφές ἢ εἰς τὸ ἀληθές, εὐκολώτερον τὸ προκείμενον δείξομεν· πᾶσα γὰρ ἢ τοῦ σπουδαίου ὑπόληψις σαφής τε καὶ διηρθρωμένη, καὶ ἀληθής. ὁμοίως καὶ πρὸς τὸν οἰκείαν τινα ὑπόληψιν περὶ τινος ἐκτιθέμενον, οἷον περὶ ἡδονῆς, ὁποῖαν αὐτῷ εἶναι δοκεῖ, ὁ μὲν λέγων ἀκριβῆ αὐτοῦ τὴν ὑπόληψιν εἶναι οὐδέπω γνωρίμως λέγει· εἰ δὲ τὸ ἀκριβὲς εἰς τὸ σαφές μεταλάβοι, γνώριμον ἂν ὁ λέγει ποιήσειεν. ἔστι δὲ τὸν μὲν σπουδαῖον φιλοπράγμονα δεῖξαι, μεταλαμβάνοντα τὴν φιλοπραγμοσύνην εἰς πολυπραγμοσύνην· τὸ γὰρ καὶ περὶ τῶν οὐρανίων τε καὶ φύσει συνεστώτων ἐτάζειν τε καὶ ζητεῖν πολυπραγμονεῖν ἔστι· τοιοῦτος δὲ ὁ σπουδαῖος. τὴν δὲ τοῦ σπουδαίου ὑπόληψιν οὐ σαφῆ, μεταλαμβάνοντας τὸ σαφές εἰς τὸ ἀκριβές· εἰ γὰρ τὸ μὲν ἀκριβὲς ἀναγκαῖον, οὐ πᾶσα δὲ ὑπόληψις τοῦ σπουδαίου ἀκριβῆς εἴη, ὥστε οὐδὲ σαφής.

[Ἀκριβής:] βέβαιος. ἐλέγετο γὰρ ἀκριβῆς ζηλωτὴς τῆς τοῦ Μάνεντος δόξης. καὶ **[Ἀκριβοῦς:]** ἐγνωκέναι τὸ ἀκριβὲς δυναμένου. καὶ **[Ἀκριβοῦν]** ὁμοίως. καὶ **[Ἀκριβῶς]** θροῦς ἦν, οἷα δὲ οὐκ ἀκριβῶς κοιμωμένων. ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς.

[Ἀκριβῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἀκριβωθήσεται:] ἀκριβῶς μελετηθήσεται. Ἀριστοφάνης· οὐδ' ἂν προβαίη τὸν πόδα τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.

[Ἀκρίζω:] τὸ ἄκρον κόπτω.

[Ἀκρισία:] ἡ ἀδιακρισία· ἡ κακὴ κρίσις. καὶ Λιβάνιος· οὐκοῦν ἀκρισία μὲν ἐν ἀμφοῖν· ἔχει δέ τινα τοῦμὸν φιλανθρωπίαν. καὶ ἄλλο κατὰ μετριάσμον. γυναικὸς τινος, Δανάης ὄνομα, δυσπειθῶς πρὸς τινα δίκην ἀπαντώσης, σοφὸς τις πρὸς αὐτὴν ἀπεφθέγγετο· κρίθητι καὶ σύ· οὐκ εἴ Δανάη ἡ Ἀκρισίου θυγάτηρ.

[Ἀκρίς:] εἶδος ζωῦφιου. ἦσθι δὲ ἀκρίδας ὁ Πρόδρομος καὶ μέλι ἄγριον, ὅπερ ἀπὸ τῶν δένδρων ἐπισυναγόμενον μάννα τοῖς πολλοῖς προσαγορεύεται.

[Ἀκρίσιος:] ὄνομα κύριον. ὁ ἡμίθεος ἀνὴρ.

[Ἀκρισιώνη:] ὄνομα κύριον.

[Ἄκριτα:] ἀχώριστα.

[Ἄκριτί:] ἄνευ κρίσεως.

[Ἄκριτόμυθος:] πολύλογος, ἀκρίτους ἔχων τοὺς λόγους.

[Ἄκριτος:] ἀντὶ τοῦ ἀδιάκριτος. οὕτως Δημοσθένης.

[Ἄκριτόφυλλον:] σύμφυτον πολλοῖς δένδροις, ὥστε μὴ διακρίναι αὐτῶν τὰ φύλλα ἃ φέρει. ἢ κατὰσκιον.

[Ἀκροᾶσθαι·] γενικῇ. ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν. οὕτως Ἀντιφῶν.

[Ἀκροατῆς καὶ Ἀκροᾶσθαι:] ὁ μαθητὴς καὶ τὸ μανθάνειν. Δαμάσκιος· ὁ δὲ ἡκροᾶτο λόγων γεγηρακότων καὶ σοφία τινὶ κεκραμένων. καὶ **[Ἀκροαμάτων,]** τουτέστιν ἀκουσμάτων. καὶ διαμένει καὶ νῦν παρ' αὐτοῖς πολιτευόμενον τὸ πρᾶγμα, ὥσπερ ἄλλο τι τῶν ἀκροαμάτων, αὐλὸς ἢ κιθάρα, τέρψεως ἔνεκα καὶ ψυχαγωγίας.

[Ἀκροβελίς:] εἶδος ἀκοντίου.

[Ἀκροβολίζεται:] τὰ ἄκρα τοῦ σώματος βάλλεται. ἀκρωβελίζω δέ.

[Ἀκροβολισμός:] ἐρεθισμός. καὶ τὸ ἄκρον βάλλειν. ὁ δὲ τῶν βαρβάρων ἡγούμενος ἐγνωμάτευε ξὺν τῷ ἀδελφῷ καὶ ἔλεξεν, ὡς ἐγὼ μὲν ἐνέδραν ποιήσομαι, σὺ δὲ χρῶ ἀκροβολισμοῖς καὶ τοξεύμασιν. ἀντὶ τοῦ βουλὰς ἐδίδου καὶ γνώμας.

[Ἀκροβόλοι:] ἀκοντισταὶ, τοξόται.

[Ἀκρογωνιαῖος. Ἀκροβυστία:] τὸ μὴ περιτετμηθῆναι. περιτομὴ δὲ τὸ περιτετμηθῆναι τὸ ἄκρον.

[Ἀκρόδρυα:] καρποὶ δενδρικοὶ, πάντες οἱ τῶν δένδρων καρποί. ἐπέρριπτον δὲ αὐτοῖς **[ὁ]** μὲν κάνδυν, ὁ δὲ ἀκρόδρυα.

[Ἀκροθίνια:] αἱ τῶν ἐνιαυσιαίων καρπῶν ἀπαρχαί. ἀκροθίνια δὲ κυρίως καλεῖσθαι τὰς ἀπαρχάς, ἃς ἀνατιθέασιν οἱ ἐξ ἐμπορίας, παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ θινός, τουτέστι τοῦ αἰγιαλοῦ, σεσῶσθαι αὐτά. ἄλλοι δὲ τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων, παρὰ τὸ σίνεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ πολλοὺς, τουτέστι βλάπτεσθαι. ἢ τὰ ἄκρα τῶν σωρῶν. ἢ τὰ λάφυρα. ὅτι Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος σοφιστὴς ἔφη, Νικήτης ὁ κεκαθαρμένος ἀγνοήσας ἀκροθίνια πυγμαίων κολοσσῶ ἐφαρμόζειν. παροιμία, ἀκροθίνια πυγμαίων κολοσσῶ ἐφαρμόζειν· ἐπὶ τῶν μάτην κοπιόντων.

[Ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν·] ζητεῖ ἐν τῷ χοῖρος.

[Ἀκροκελαινιόων:] τὸ ἄκρον τοῦ κύματος μελαίνων.

[Ἀκρόκομοι:] μετρίως κομῶντες, ἢ λίαν, ἢ τὰ ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες.

[Ἀκροκόλια. Ἀκρόλιον:] ἀπαρχή· ὥσπερ πρωτόλιον. Πολυξένην καταθῆσαι τοὺς Ἑλληνας ἀκρόλιον. καὶ αὖθις· ὅσα ἦν θεοῖς ἀναθήματα καὶ ἀκρόλια.

[Ἀκρολοφία:] ἡ κορυφή τοῦ λόφου, τουτέστι τοῦ βουνοῦ.

[Ἄκρον ἐπιλίγδην:] μεσότητος ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ ἐπιψαύδην, ὅσον ἐπιψαῦσαι μόνον. καὶ ὅτι ἐν Ἰλιάδι ἅπαξ καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ ἅπαξ.

[Ἀκρόνηον:] τὸ τῆς νεῶς ἄκρον.

[Ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἔξεις:] ἐπὶ τῶν δυσφράστων καὶ δυσνοήτων.

[Ἀκρόνυξ:] τὸ ἄκρον τῆς νυκτός. καὶ **[Ἀκρονυχία]** ὁμοίως διὰ τοῦ ο μικροῦ. **[Ἀκρόνυξ δὲ καὶ Ἀκρωνυχία,]** τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος καὶ τοῦ ὄρους, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

[Ἀκροῶ·] γενικῇ.

[Ἀκροποδιτί:] ἄκροις ποσίν.

[Ἀκρόπολις·] Δαμάσκιος· τὰ γὰρ ἐπιφανέστατα τῶν ὀχυρωμάτων ὡς ἐπίπαν κοινὴν ἔχει τὴν φύσιν. γνοίη δ' ἂν τις τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν περὶ τὰς ἀκροπόλεις συμβαινόντων. αὗται γὰρ δοκοῦσι μὲν μεγάλα συμβάλλεσθαι πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πολεμίων, ἐν οἷς ἂν ᾧσι, καὶ πρὸς τὴν τῆς ἐλευθερίας φυλακὴν, γίνονται δὲ καὶ πολλάκις αἵτιαι δουλείας καὶ κακῶν ὁμολογουμένων, ὥς φησι Πολύβιος.

[Ἀκροπόλοισιν:] ἀκρωρείαις.

[Ἀκροστόλια:] τὰ ἄκρα τῆς νηός. τὰ δὲ ἐμπρόσθια τῆς σχεδίας ἡρέμα πρὸς τὸ μετέωρον ἐς πλώρας τύπον περιαγαγόντες καὶ ὑποκάμψαντες, ὥσπερ ἀκροστόλια νηός καὶ προέμβολα ἐκμιμησάμενοι. καὶ Ἀρριανός· τὰ τε ἀκροστόλια τῆς βασιλίδος νηός χρυσᾶ.

[Ἀκροσφαλεῖς:] ἄκρως ἐσφαλμένους. ὁ δὲ ἐκέλευσε χωρεῖν ἐπὶ τοὺς ἅποδας καὶ ἀκροσφαλεῖς Οὐννοὺς, ἄνευ γὰρ ἵππων οὐ ῥαδίως ἂν Οὐννος τὴν γῆν πατήσειεν.

[Ἀκροσφαλεῖς:] ἐν τῷ βαδίζειν σφαλλόμενοι. τουτέστιν οἱ Οὐννοι. Φιλοκτήτη· ὡς πάντα δεινὰ κάπικινδύνως βροτοῖς κεῖται· παθεῖν μὲν εἶ, παθεῖν δὲ θάτερα. χρή δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων τὰ δεῖν· ὁρᾶν· χῶταν τίς εἶ ζῆ, τηνικαῦτα τὸν βίον σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεῖς λάθῃ.

[Ἀκροτελεύτιον ἔπος:] κυρίως τὸ ἔσχατον κεφαλαίου τινὸς ποιητικοῦ. χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πεζοῦ. παρὰ δὲ Θουκυδίδη, τὸ ἄκρον τοῦ τέλους τοῦ στίχου. καλεῖται δὲ ἄκρον καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ στίχου.

[Ἀκρότομος:] σκληρὸς, ὑψηλός. ἢ ὀξύτατος λίθος, ὁ τέμνων. καὶ **[Ἀκρότομος πέτρα,]** ἡ σκληρὰ καὶ ἄτμητος. **[Ἀκρότομον]** δὲ **[ὄρος,]** τὸ δυνατόν, παρὰ τῷ Ἰῶβ. ἐν Αὐρασίῳ τῷ ὄρει πέτρα ἀκρότομος ἦν κρημνῶν μέσον ἀνέχουσα· ὃ δὴ πύργον οἱ πάλαι ἄνθρωποι βραχὺν κομιδῇ ποιησάμενοι καταφυγὴν τινὰ ἰσχυρὰν καὶ ἀμήχανον τῆς τοῦ χωρίου φύσεως σφίσι ξυλλαμβανούσης ἐδείμαντο.

[Ἀκροφυσίων λόγους·] ζητεῖ ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύναι.

[Ἀκροχειρίζεσθαι:] πυκτεύειν ἢ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον ἄνευ συμπλοκῆς, ἢ ὅλως ἄκραις ταῖς χερσὶ μετ' ἄλλου γυμνάζεσθαι. καὶ **[Ἀκροχερσίτης]** οὕτω καλούμενος. λαμβανόμενος γὰρ ἄκρων τῶν χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ ἔκλα καὶ οὐ πρότερον ἠφίει, πρὶν αἰσθοῖτο ἀπαγορεύσαντος. ἦν δὲ καὶ Λεοντίσκος, Μεσσήνιος ἐκ Σικελίας, παραπλησίως ἀγωνιζόμενος· οὗτος δὲ ἐπάλαιε. καὶ **[Ἀκροχειρὶς,]** τὸ ἄκρον τῆς χειρός.

[Ἀκρόχολος:] ὁ πρὸς ὀλίγον ὀργιζόμενος. **[Ἀκρόχωλος]** δὲ, διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὁ πρὸς ὀλίγον χωλεύων.

[Ἀκρωλένιον:] τὸ ἄκρον τῆς χειρός.

[Ἀκρων·] Ἀκραγαντῖνος, ἰατρός, υἱὸς Ξένωνος, ἐσοφίστευσεν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἅμα Ἐμπεδοκλεῖ· ἔστιν οὖν πρεσβύτερος Ἱπποκράτους. ἔγραψε Περὶ ἰατρικῆς Δωρίδι διαλέκτῳ, Περὶ τροφῆς

ὕγιεινῶν βιβλίον α΄. ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῶν τινα πνεύματα σημειωσαμένων. εἰς τοῦτον ἐποίησεν Ἐμπεδοκλῆς τωθαστικὸν ἐπίγραμμα· ἄκρον ἱατρὸν Ἄκρων, Ἀκραγαντῖνον, πατρὸς ἄκρου, κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης. τινὲς δὲ τὸν δεῦτερον στίχον οὕτω προφέρονται· ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει. τοῦτό τινες Σιμωνίδου φασὶν εἶναι.

[Ἀκρώνυξ:] τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους. καὶ **[Ἀκρωνυχία]** ὁμοίως. ὁ δὲ φυλακῇ τινι ἐπὶ τῆς ἀκρωνυχίας ἐντυχὼν, ταύτῃ αἰφνιδίῳ προσβολῇ ἐτρέψατο. ἔστι δὲ καὶ **[Ἀκρωνυχία,]** ἡ ἀκρώρεια τοῦ ὄρους. καὶ Ξενοφῶν· ἐπεὶ δὲ ἑώρα Χειρίσοφος προκατειλημμένην τὴν ἀκρωνυχίαν τοῦ ὄρους, ἀφ' ἧς ἡ κατάβασις ἦν εἰς τὸ πεδῖον. ἐνδοτέρῳ χωρούντων ἀκρωνυχία ὄρους ἐπανίστατο.

[Ἀκρώρεια:] ἐξοχή, κορυφή. εἰς τρία γὰρ διήρητο τὸ ὄρος, εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, εἰς τέρμα. ἀκρώρεια μὲν ἐστὶν ἡ κορυφή, ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους, τέρμα δὲ τὰ τελευταῖα. καὶ πόδες.

[Ἄκρος:] ἀντὶ τοῦ τέλειος. εἰς ἄκρον ἐληλακῶς. **[Ἀκρως]** δὲ ἐπίρρημα.

[Ἀκρωτηριάζω·] αἰτιατικῇ. τέμνω τὰ ἄκρα. καὶ **[Ἀκρωτηριασμός, Ἀκρωτήριον. Ἀκταίη:]** ἡ παραθαλασσία. ἐν Ἐπιγράμμασι· δῶρα παρ' ἀκταίης σοὶ τάδ' ἐπωφελίης. καὶ αὐθις· καὶ βατράχων ὅμιλον εἶδον ἀκταίων.

[Ἀκταίνειν:] ἀκολασταίνειν. γαυριᾶν καὶ ἀτάκτως πηδᾶν, ἢ πρὸς συνουσίαν ὁρμᾶν.

[Ἀκταίων:] Ἀκταίωνος, ὄνομα κύριον. καὶ **[Ἀκταιονίδων.]** τῶν Ἀκταιονίδων ἐσσί μία σκυλάκων. ἐν Ἐπιγράμμασι. Ἀκταιονίδων διὰ τὸ ο μικροῦ διὰ τὸ μέτρον.

[Ἀκτὴ:] αἰγιαλὸς παραθαλάσσιος.

[Ἀκτὴ:] ιδίως ἐπιθαλαττίδιός τις μοῖρα τῆς Ἀττικῆς, ὅθεν καὶ ὁ Ἀκτίτης λίθος. ἐκάλουν δὲ οὕτως καὶ τὴν Ἀττικὴν, οἱ μὲν ἀπὸ τινος Ἀκταίωνος βασιλέως, οἱ δὲ διὰ τὸ τὴν πλείω τῆς χώρας ἐπιθαλάττιον εἶναι.

[Ἀκτια:] ἀγὼν παλαιὸς, ὥς Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀγώνων δῆλον ποιεῖ.

[Ἀκτίτης λίθος·] ἄνω ἐν τῷ ἀκτῇ.

[Ἀκοινώνητος:] ὁ ἀκριβής.

[Ἀκοίτης:] ἀρσενικῶς ὁ ἀνὴρ. **[Ἀκοιτις]** δὲ θηλυκῶς, ἡ γυνή. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰς ἀκοίτις.

[Ἀκύλας·] φιλόσοφος. σχόλια λογικὰ γεγραφῶς περὶ συλλογισμῶν.

[Ἀκύλας·] γραμματικὸς, μουσικός.

[Ἀκυληΐα:] πόλις Ἰταλίας πολυάνθρωπος, προκειμένη ἐν θαλάττῃ. καὶ **[Ἀκυληΐισιοι,]** οἱ πολῖται.

[Ἀκύλλιος·] ὄνομα κύριον.

[Ἀκυλος:] τῆς πρίνου ὁ καρπός. **[Ἐκυλος]** δὲ εἶδος βοτάνης.

[Ἀκύμονα:] ἀτάραχον. καὶ **[Ἀκύμων,]** μὴ γεννῶσα, ὥς ἐγκύμων ἡ συνειληφυῖα. καὶ **[Ἀκυμότερος. Ἄλα:]** θάλασσαν.

[Ἀλλά:] ἀντὶ τοῦ ὅταν δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ γε.

[Ἄλα:] τὰ κόπρια. ἐν Ὀδυσσεΐᾳ· οὐ σύ γ' ἐξ οἴκου σῶ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλλα δοίης.

[Ἀλαβαστοθήκας:] τὰς θήκας τῶν ἀλαβάστων Δημοσθένης λέγει. ἐν τῇ συνηθείᾳ μυροθήκας καλοῦσιν. ἀλάβαστοι δὲ εἰσι λήκυθοι, ὧν οὐκ ἔστι λαβέσθαι διὰ λειότητα. Ἀριστοφάνης· ἐς τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἕνα. ὥσεϊ ἔλεγε κοχλιάριον ἓν.

[Ἀλάβαστρον:] ἄγγος μύρου μὴ ἔχον λαβὰς λιθίνου ἢ λίθινος μυροθήκη. **[Ἀλλὰ γάρ:]** ἀντὶ τοῦ δέ. Εὐπολις. **[Ἀλλὰ γὰρ ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὐ ποτε τρόπαιον ἔστησαν:]** ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δι' ἀθυμίαν μηδὲν γενναῖον πράττειν δυναμένων.

[Ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά:] παρόσον τὰς Εὐμενίδας ἄλλοι ἄλλως καλοῦσιν. ἄλλα οὖν ὀνόματα παρ' ἄλλοις καλὰ νομίζονται, παρ' ἡμῖν δὲ ταῦτα, τὸ ὀνομάζειν αὐτὰς Εὐμενίδας κατ' εὐφημισμὸν, τὰς Ἐρινύας.

[Ἀλλαγμα·] ὁ προφήτης φησί· καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν.

[Ἀλαζονεύεσθαι·] γενικῇ.

[Ἀλαζονεία:] ὑπερηφανία. Πολύβιος· τοῖς γὰρ πλείστοις ὑπεγεγόνει τις ζῆλος οὐκ εὐτυχῆς ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἀλαζονείας καὶ ἀκαιρίας. παρὰ δὲ τῷ Ἀποστόλῳ τοὺς ἐφ' οἷς οὐκ ἔχουσιν αὐχοῦντας, ὡς ἔχοντας, ἀλαζόνας νοητέον. καὶ Ἰώσηπος· ἦν γὰρ αὐτοῖς ἀλα ζονεία, ὡς ἐπ' ἀγαθοῖς καιομένης τῆς πόλεως.

[Ἀλαζών:] πλάνος, ὑπερήφανος, ψευδής. παρὰ τὸ ἐν ἄλλῃ ζῆν. καὶ **[Ἀλαζονοχαινοφλύαρος,]** ὁ μέθυσος καὶ λῆρος. ἢ **[Ἀλαζών,]** ἄλλως ζῶν, ὁ ἐστὶ ματαίως. ἰδίως δὲ ἀλαζόνας τοὺς ψεύστας ἐκάλουν, ἐπεὶ λέγειν ἐπαγγέλλονται περὶ ὧν μὴ ἴσασιν.

[Ἀλαζών:] ὁ ἀλώμενος. οὕτως Ἀλκαῖος. Πλάτων δὲ ἀλαζόσιν, ἀντὶ τοῦ ψεύσταις. ἢ **[Ἀλαζών,]** ὁ μείζονα τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας κομπάζων καὶ φρονῶν. ὁ δὲ πρὸς ἕκαστον τῶν προσιόντων ἡλαζονεύετο, συμπλάττων ἀπὸ τῶν εἰκότων.

[Ἀλαλαγμός:] ἐπινίκιος ὕμνος. ἢ φωνὴ ὑπὸ τῶν θαρραλεωτέρων κατὰ τῶν δειλιώντων.

[Ἀλαλαγμός] οὖν ὕψωμα φωνῆς. καὶ δοτικῇ **[Ἀλαλάξατε],** κροτήσατε.

[Ἀλαλαλαὶ ἰὴ παίων:] ἐπιφώνημα χοροῦ.

[Ἀλάλημαι:] τεθορύβημαι, πεπλάνημαι. καὶ **[Ἀλαλύκτῃμαι]** ὁμοίως.

[Ἀλαλητόν:] θόρυβον. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ἐπιτατικοῦ α.

[Ἀλαλκεῖν:] ἀποδιῶξαι, ἀποσοβῆσαι. τί φθιμένοις στοναχεῦμεν ἐφ' υἰάσιν; ἢνίκ' ἀλαλκεῖν τῶν παίδων ἀτίδην οὐδὲ θεοῖς δύναμις.

[Ἄλλα μὲν ὁ Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων.]

[Ἀλανεία:] ἡ ἀλαζονεία.

[Ἄλλ' ἀντέπεσε τὴν ἐπ' ἄγκυραν θεός:] ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα γενομένων. παρόσον οἱ ναῦται πολλάκις ἡγούμενοι ἄγκυραν βάλλειν ἢ προσορμιεῖσθαι εἰς τοῦπίσω ἔπλευσαν.

[Ἄλλαντοπώλης:] ὁ εἶδη ἐντέρων πωλῶν, ἐντεροπώλης. ἀλλᾶς γὰρ τὸ ἔντερον, ἀλλᾶντος. ἀντὶ τροπαίου ἔστησαν τῷ στρατηγῷ σημεῖον. ἀλλᾶντάς τε αὐτοῦ ἀποκρεμάσαντες τοῖς πολεμίοις σὺν γέλῳ ἐπετώθασον. Ἀριστοφάνης· ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων. Ἀπατούρια δὲ ἐορτὴ δημοτελὴς ἀγομένη παρ' Ἀθηναίοις.

[**Ἀλλὰ νῦν·**] ὦ θεοὶ πατῶροι συγγένεσθ' ἀλλὰ νῦν. ἀντὶ τοῦ διὰ τάχους ἢ τραγωδία φησί.

[**Ἀλλαξάμενος·**] Ἀππιανός· ὅτι πατρίδα καὶ γένος ἀλλαξάμενος ἦκοι τὸ μηδὲν ἡγησάμενος ἢ τὰ τῶν Οὐολούσκων ἀντὶ τῆς πατρίδος αἰρήσεσθαι βουλευθείς.

[**Ἀλλαξάμενος·**] προτιμήσας, ὑπὲρ τοῦ κέρδους ὁ κακοδαίμων τὴν πῆρῳσιν ἀλλαξάμενος· καὶ ἦν παράδειγμα καὶ παιδεύμα πᾶσιν ὥστε μὴ τολμᾶν μηδὲ κερδαίνειν παραπλήσια.

[**Ἀλαός·**] ὁ τυφλός, κατὰ στέρησιν τοῦ λάειν, ὃ ἐστὶ βλέπειν. καὶ [**Ἀλαοσκοπιήν·**] Ὅμηρος· οὐδ' ἀλαοσκοπιήν εἶχε. παροιμιακῶς· ἀντὶ τοῦ οὐ τυφλῶς ἐσκοπίαζεν.

[**Ἀλαοτόκος·**] ὁ τυφλὰ γεννῶν.

[**Ἄλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη·**] τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ τὴν παλαιάν. ὑπὸ λίθῳ γὰρ παντὶ που χρή μὴ δάκη ρήτωρ ἀθρεῖν. ἢ δὲ παροιμία· ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὕδει· φυλάσσεο.

[**Ἀλαπάξαι·**] πορθῆσαι, κενῶσαι, ὁμαλίσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς λαπάθου βοτάνης, κενωτικῆς γαστρούς.

[**Ἀλλαρίοις·**] σιτηρεσίοις. ὁ δὲ Μακεδόνιος συνέταξεν ἐκκλησιαστικοῖς ἀλλαρίοις ἀποτρέφεσθαι.

[**Ἀλλᾶς, ἀλλᾶντος·**] εἶδος ἐντέρου ἐσκευασμένου. καὶ [**Ἀλλαντοπώλης·**] ὁ ταῦτα πωλῶν.

[**Ἄλας ἄγων καθεύδεις·**] ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ καθευδόντων καὶ ῥαστωνευομένων. ἐμπόρου γάρ τινος τὴν ναῦν ἁλῶν πληρώσαντος, τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἅλας. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ἁλῶν δὲ φόρτος, ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη.

[**Ἄλας θυμίτας·**] ἐκ θύμων κατασκευασθέντας. καὶ ἑτέρα παροιμία· [**Ἄλασιν ὕει·**] ἐπὶ τῆς ἄγαν εὐθηνίας.

[**Ἄλαστε·**] ἀνεπίληστε. τέκνον ἐμὸν ἄλαστον.

[**Ἀλαστήσειεν·**] ἀνεπιλήστως δεινοπαθήσειεν.

[**Ἄλλ' ἔστιν ἡμῖν Μεγαρική τις μηχανή·**] ἀντὶ τοῦ πονηρά, πανοῦργος μηχανή. διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Μεγαρεῖς, ἄλλα μὲν λέγοντες, ἄλλα δὲ ποιοῦντες.

[**Ἀλάστωρ·**] πικρὸς καὶ φονικὸς δαίμων, τιμωρῶν, καὶ ἀνεπίληστα ἔργα ποιῶν. ὁ δὲ ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς ἀλάστορας ἀποκαλῶν καὶ παλαμναίους διὰ τῆς ἐπιστολῆς, εἰ οὕτως αἰσχυρῶς προήσονται τοὺς τόπους, μηδὲν παθόντες ἢ ἰδόντες κακόν.

[**Ἀλάστωρ·**] ὁ τοιαῦτα τολμήσας, ὧν μὴ ἐστὶν ἐπιλαθέσθαι.

[**Ἀλᾶται·**] πλανᾶται, ῥέμβεται.

[**Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ρεῖτω κατ' οὖρον**] σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δέ μ' ἀψευδεῖν αἰεῖ.

[**Ἀλλαχῇ·**] ἀλλαχοῦ.

[**Ἀλλάχθητε·**] ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε. Σοφοκλῆς.

[**Ἀλλὰ χρή·**] ἔστω. τοῦτο δηλοῖ συγκατάθεσιν· οἷον καὶ μάλα.

[**Ἀλλαχοῖ καὶ Ἀλλαχόσε·**] τὸ εἰς τόπον, [**Ἀλλαχοῦ**] δὲ καὶ [**Ἀλλαχόθι**] τὸ ἐν τόπῳ.

[**Ἄλβα·**] οἱ μάργαροι.

[Ἀλβανοί:] ὄνομα ἔθνους Γαλατῶν. τούτων φασὶ τὴν γῆν εὐδαίμονα καὶ καρποὺς ἐνεγκεῖν οὕσαν ἀγαθὴν, οἶνον ἡδὺν καὶ πολὺν ἔχουσαν.

[Ἀλβιος:] ὄνομα κύριον. Ἀλβιος ἐς τὴν ἱππάδα τελῶν, τὴν Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλλων ἅμα φάτνην.

[Ἀλγεα:] κακά, λυπηρά.

[Ἀλγεινότητες:] ὁ λυπηρὸς. καὶ **[Ἀλγεινός. Ἀλγεῖν]** τοῦ πονεῖν διαφέρει. ἀλγεῖν μὲν κατὰ σάρκα, πονεῖν δὲ τὸ ἐνεργεῖν.

[Ἀλγηδόνες. Ἀλγηρά:] τὰ λυπηρά.

[Ἀλγησις:] ἡ λύπη. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· ὦ πρέσβυ, πρέσβυ, τοῦ φθόνου τὸν ψόγον ἤκουσα· τὴν δὲ ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλυπήθην.

[Ἀλγητον] καὶ **[Ἀνάλγητον. Ἀλγίστατον·]** τοῦτο δ' ἐς ἀλγίστατον ἡμῖν.

[Ἀλγύνω·] δοτικῇ. **[Ἀλγῶ]** σοι καὶ τὸ **[Ἀλγῶνον.]**

[Ἀλδῆσκος:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Ἀλδήσκω:] τὸ αὐξάνω.

[Ἀλαιοός:] ὄνομα δήμου.

[Ἀλαινής:] ὁ μαινόμενος.

[Ἀλέα:] θέρμη, ἔλλαμψις. πυρὰ δὲ ἀνεκαίετο, ὥς ἅμα μὲν φῶς, ἅμα δὲ ἀλέα παριοῦσιν ἦ. κρύος γὰρ ἦν.

[Ἀλεάζειν:] ἐκκλίνειν.

[Ἀλέας:] πόλις Θεσσαλική. οἱ δὲ πολῖται Ἀλεῖς.

[Ἀλέγοις:] ἀρήγοις, βοηθοίς. ἀλέγοις δ' ἀνέρι καὶ πενίῃ. **[Ἀλέγω·]** σημαίνει καὶ τὸ οὐ φροντίζω. καὶ Ὅμηρος· οὐκ ἀλέγω, ὥς εἴ με γυνὴ βάλη.

[Ἀλεαίνουμι:] θερμαίνουμι. ἔπειθ' ἴν' ἀλεαίνουμι τοῦτ' ἡμπισχόμην. Ἀριστοφάνης. **[Ἀλεαίνειν·]** ἀπὸ τοῦ ἀολλίζεσθαι ἡμᾶς ἐν ταῖς ἡμέραις. καὶ ἐν Ἀθήναις Ἡλιαία δικαστήριον ἦν, ἀπὸ τῆς συναγωγῆς τῶν ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλεαίνειν, ὃ ἐστὶ θερμαίνειν καὶ διαχεῖν. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς γινομένης διαπνεύσεως ἐκ τοῦ στόματος πρὸς τοὺς δακτύλους· ὃ λέγεται αὔειν καὶ ἄζειν κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς, τῆς ἐκ τοῦ στόματος.

[Ἀλεαίνωσιν:] ἀντὶ τοῦ θερμαίνοντο. πῦρ ἀνέκαυσαν, ὅπως αὐτοὶ τε ἀλεαίνωσι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις κατὰ χώραν μένειν δόξαν παράσχωσιν.

[Ἀλεεινός:] θερινός, θερμός. Ξενοφῶν· χιόνος δὲ ἐπιπεπτωκυίας ὄκνος ἦν πολὺς ἀνίστασθαι. κατακειμένων δὲ ἀλεεινὸς ἦν ὁ χειμῶν, ὅτῳ μὴ παραρρυεῖ.

[Ἀλεείνω:] ἐκκλίνω.

[Ἀλεκινός:] ὁ δυνατός.

[Ἀλεκτορίδες:] αἱ θήλειαι ὄρνις. καὶ τὰς ἀλεκτορίδας δὲ αὐτὰς ἀπέκτειναν, τοῦ μὴ κελαδούσας καὶ ἁδούσας ἐπὶ τοῖς ὠοῖς μηνῦσαι τὸν μοιχόν. καὶ **[Ἀλεκτορίδης,]** ὁ τοῦ ἀλέκτορος. ὅτι Περσικὸς ὄρνις ὁ ἀλέκτωρ λέγεται διὰ τὴν λοφίαν. καὶ ζῆται ἐν τῷ Περσὶ κὸς ὄρνις.

[Ἀλέκτωρ πίνει καὶ οὐκ οὔρεϊ. μυξὸς οὐ πίνει καὶ οὔρεϊ:] λέγεται ἡ ἐπὶ αὐτῇ εἰς δυσουρίαν ὄνου.

[Ἄλεκτρα καὶ ἄνυμφα:] ἀντὶ τοῦ παράνομα καὶ οὐ νενομισμένα, διὰ τὴν μοιχείαν. τουτέστι δύσλεκτρα καὶ κακόνυμφα. Σοφοκλῆς· ἄλεκτρ' ἄνυμφα γὰρ ἐπέβη μαιφόνων γάμων ἀμιλλήματα.

[Ἀλεκτρυόνα ἀθλητὴν Ταναγραῖον·] ἄδονται δὲ εὐγενεῖς οὗτοι. ἀφίησι τῷ Ἀσκληπιῷ ἀνάθημά τε καὶ ἄθυρμα εἶναι, οἷονεὶ θεράποντα καὶ οἰκέτην περιπολοῦντα τῷ νεῷ τὸν ὄρνιν, ὁ Ἀσπένδιος ἐκεῖνος. καὶ παροιμία· ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν. ταχὺ γὰρ καθεψεῖς τ' ἀργύριον. ζῆται περὶ πλήκτρων αὐτῶν ἐν τῷ αἵρε πλήκτρον.

[Ἄλλ' ἐμός γ' οὐκ ἂν ἐκ τᾶς ἔλθῃ πόκα πορπησάμενος:] ὁ ἐμός, φησὶν, ἀνὴρ, οἷον περνησάμενος. ἀντὶ τοῦ ἀποβαλὼν τὴν ἀσπίδα. ἅμα τῷ παρεῖναι ἅπεισιν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ οὐκ ἂν ἀπέλθοι τῆς μάχης.

[Ἀλεξάνδρεια:] ὄνομα πόλεως. καὶ ὁ πολίτης **[Ἀλεξανδρεύς·]** καὶ **[Ἀλεξάνδρειος.]**

[Ἀλεξανδρέων φονοκτονία·] ζῆται ἐν τῷ Ἀντωνίνος.

[Ἀλέξανδρος,] ὁ Φιλίππου καὶ Ὀλυμπιάδος, βασιλεύσας Μακεδόνων ἀπὸ ἐνιαυτῶν ιη', τελευτήσας δὲ ἐτῶν λγ'. οὗτος ἦν τό τε σῶμα κάλλιστος καὶ φιλοπονώτατος καὶ ὀξύτατος, τὴν γνώμην ἀνδρειότατος καὶ φιλοτιμώτατος καὶ φιλοκινδυνώτατος καὶ τοῦ θεοῦ ἐπιμελέστατος, ἡδονῶν τε τῶν μὲν τοῦ σώματος ἐγκρατέστατος, τῶν δὲ τῆς γνώμης ἐπαινουμένων ἀπλούστατος· ξυνιδεῖν δὲ τὸ δέον, ἔτι ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄν, δεινότητος καὶ ἐκ τῶν φαινομένων τὸ εἰκὸς ξυμβαλεῖν ἐπιτυχέστατος καὶ τάξει στρατιᾶν καὶ ὀπλίσαις δαημονέστατος. καὶ πρὸς πᾶν καλὸν ἐπιτηδειότατος. πρὸς τούτοις ἦν ἐπιεικὴς καὶ θεοσεβής. ὀργισθεὶς γὰρ ποτε Θηβαίοις ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τοὺς μὲν οἰκήτορας ἐξανδραποδίσασθαι, τὴν δὲ πόλιν ἐς ἔδαφος κατασκάψαι, τῆς γε πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας οὐκ ὀλιγόρησε περὶ τὴν κατάληψιν τῆς πόλεως· ἀλλὰ πλείστην ἐποιήσατο πρόνοιαν ὑπὲρ τοῦ μὴ δ' ἀκούσιον ἀμάρτημα γενέσθαι περὶ τὰ ἱερὰ καὶ καθόλου τὰ τεμένη. ὅτι τὸ μεγαλήγορον τοῦ Ἀλεξάνδρου οὐχ ὑπέρογκον μᾶλλον τι ἢ εὐθαρσὲς ἐν τοῖς κινδύνοις ἐφαίνετο. Ῥωξάνης δὲ ἡράσθη ὁ Ἀλέξανδρος τῆς Ὁξυάρτου τοῦ Βακτριανοῦ, ἦν δὲ καλλίστην τῶν Ἀσιανῶν γυναικῶν λέγουσιν ὀφθῆναι οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες μετὰ γε τὴν Δαρείου γυναῖκα. καὶ ταύτην ἰδόντα Ἀλέξανδρον εἰς ἔρωτα ἐλθεῖν αὐτῆς· ἐρασθέντα δὲ οὐκ ἐθελῆσαι ὑβρίσαι καθάπερ αἰχμάλωτον, ἀλλὰ γῆμαι γὰρ οὐκ ἀπαξιῶσαι. καὶ τοῦτο ἐγὼ Ἀλεξάνδρου ἐπαινῶ μᾶλλον τι ἢ μέφομαι. καίτοι τῆς γε Δαρείου γυναικός, ἢ καλλίστη δὴ ἐλέγετο τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ γυναικῶν, ἢ οὐκ ἦλθεν ἐς ἐπιθυμίαν ἢ καρτερὸς αὐτοῦ ἐγένετο, νέος τε ὢν καὶ τὰ μάλιστα ἐν ἀκμῇ τῆς εὐτυχίας, ὁπότε ὑβρίζουσιν ἄνθρωποι. ὁ δὲ κατηδέσθη τε καὶ ἐφείσατο σωφροσύνη τε πολλῇ διαχρώμενος, καὶ δόξης ἅμα ἀγαθῆς οὐκ ἀτόπῳ ἐφέσει. καὶ τοίνυν καὶ λόγος κατέχει, ἀποδράντα ἐλθεῖν παρὰ Δαρεῖον τὸν εὐνοῦχον τὸν φύλακα αὐτῷ τῆς γυναικός. καὶ τοῦτον ὡς εἶδεν ὁ Δαρεῖος, πρῶτα μὲν πυθέσθαι, εἰ ζῶσιν αὐτῷ αἱ παῖδες καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ μήτηρ. ὡς δὲ ζώσας τε ἐπύθετο, καὶ βασιλίσσαι ὅτι καλοῦνται, καὶ περὶ τῆς θεραπείας, καὶ ὡς σωφρονεῖ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· ἐπὶ τούτοις ἀνατεῖναι τὸν Δαρεῖον ἐς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας καὶ εὐξασθαι ὧδε· ἄλλ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, ὅτ' ἐπιτέτραπται τὰ βασιλέων πράγματα νέμειν ἐν ἀνθρώποις, σὺ νῦν μάλιστα μὲν ἐμοὶ φύλαξον Περσῶν τε καὶ Μήδων τὴν ἀρχήν, ὥσπερ οὖν καὶ ἔδωκας· εἰ δὲ δὴ ἐγὼ οὐκ ἔτι σοὶ βασιλεὺς τῆς

Ἀσίας, σὺ δὲ μηδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Ἀλεξάνδρῳ παραδοῦναι τὸ ἐμὸν κράτος. οὕτως οὐδὲ πρὸς τῶν πολεμίων ἄρα ἀμελεῖται ὅσα σῶφρονα ἔργα. οὕτω φησὶν Ἀρριανός. Νέαρχος δὲ φησιν, ὅτι χαλεποὶ αὐτῷ τῶν φίλων ἐγένοντο, ὅσοι ἐκόμιζον αὐτὸν ἀρρωστοῦντα, ὅτι αὐτὸς πρὸ τῆς στρατιᾶς κινδυνεύει· οὐ γὰρ στρατηγοῦ ταῦτα, ἀλλὰ στρατιώτου εἶναι. καὶ μοι δοκεῖ ἄχθεσθαι Ἀλέξανδρος τοῖσδε τοῖς λόγοις, ὅτι ἀληθεῖς τε ὄντας ἐγίνωσκε καὶ αὐτὸν ὑπαίτιον τῇ ἐπιτιμῇσει. καὶ ὁμως ὑπὸ μένους τε τοῦ ἐν ταῖς μάχαις καὶ τοῦ ἔρωτος τῆς δόξης, καθάπερ οἱ ἄλλης τινὸς ἡδονῆς ἐξηττώμενοι, οὐ καρτερὸς ἦν ἀπέχεσθαι τῶν κινδύνων. ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν θαυμαστὸν βίον ἐβίωσε· πίστιν δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐχέγγυον ἢ τῶν ἀγώνων παρέσχε πρᾶξις. οὐδὲ γὰρ ἐστὶν εὐρεῖν ἐν παντὶ τῷ τοῦ κόσμου κύκλῳ ἓνα ἄνδρα, τοσούτοις κατορθώμασι πλεονεκτοῦντα. τοῖς τε γὰρ ἀρίστοις συμφοιτήσας ἀνδράσιν, εἷς τε λόγους οὐ μείων τῶν εἰς ἄκρον ἐπαινουμένων εὐρέθη· πρὸς τε τὰ πολέμια διελθὼν, θαυμαστὰ μᾶλλον ἢ πειθοῦς ἄξια διεπράξατο. καὶ πρὸς Δαρεῖον τὸν Περσῶν βασιλέα συνάψας πόλεμον, τοῦτον κατακράτος νικᾷ. κάκεῖνος αἰτεῖται εἰς διαλλαγὰς ἐλθεῖν, καὶ δοῦναι αὐτῷ καὶ τὴν θυγατέρα Ῥωξάνην πρὸς γάμου κοινωνίαν. ὁ αὐτὸς πάντα τὰ ἔθνη καταστρεψάμενος διεφθάρη τὸν νοῦν καὶ πρὸς τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς διωλίσθησε, Περσικὴν τε στολὴν ἐνδυσάμενος, μυρίοις δὲ νέοις δορυφορούμενος, τ' τε παλλακαῖς χρώμενος, ὥς τὴν Μακεδονικὴν πᾶσαν τῶν βασιλέων συνήθειαν εἰς Πέρσας μεταρρυθμίσει, καὶ τῶν ιδίων τινὰς διαβληθέντας ἀνελεῖν. ὕστερον δὲ εἰς Ἰνδίαν ἀφικόμενος ὑπὸ Κανδάκης τῆς βασιλίσσης συνελήφθη ἐν ιδιώτου σχήματι. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀλέξανδρε βασιλεῦ, τὸν κόσμον παρέλαβες καὶ ὑπὸ γυναικὸς συνεσχέθης; καὶ εἰρήνην πρὸς αὐτὴν ἐποίησατο καὶ τὴν χώραν αὐτῆς ἀβλαβῆ διεφύλαξεν. ὅτι ὁ αὐτὸς ἀνδράσιν ἐνέτυχεν ὑπὸ Περσῶν πάλαι ἐν Ἑλλάδι ληφθεῖσιν, ἡκρωτηριασμένοις τὰς χεῖρας, οὓς μεγάλαις δωρεαῖς ἐφιλοφρονήσατο καὶ παρεμυθήσατο. εἰς δὲ τὴν λίμνην τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀφικόμενος τὸ διάδημα ἀπέβαλεν, ὁμβροῦ πολλοῦ καταρραγέντος καὶ μόλις ἐπὶ τὴν γῆν διενήξατο. καὶ ὑπὸ Κασάνδρου τοῦ ιδίου στρατηγοῦ φάρμακον δεξάμενος ἐσπαράχθη· καὶ οὕτως ἐπὶ τοσούτοις κατορθώμασι τὸν βίον μετέλλαξεν. Ὅτι Ἀλέξανδρος φιλήκοος ἦν, εἴπερ τις ἄλλος, τῶν μουσικῶν. Τιμόθεος γὰρ ὁ αὐλητὴς ἔτι πρόσθεν, ὃν ποτε αὐλοῦντα λέγουσι τῆς Ἀθηνᾶς τὸν ὄρθιον νόμον ἐπικαλούμενον, ἐς τοσόνδε ἐκπλήξαι Ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὥστε μεταξὺ ἀκούσαντα ἀναῖξαι ἐπὶ τὰ ὄπλα· τὸν δὲ φάναι, ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικά αὐλήματα. οὗτός τε δὴ ὁ Τιμόθεος ἀνεληλύθει πρὸς αὐτὸν σπουδῇ μετὰ πεμπτος γενόμενος. Ὅτι οὗτος ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, νικήσας ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους καὶ τειχίσας τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐκατόμβην θύσας πάντας εἰστίασεν Ἀθηναίους.

[Ἀλέξανδρος ὁ Μαμαΐας·] σὺν τῇ μητρὶ ἄρξας ὑπ' ἐκείνῃ πάντα διώκει, ἥτις πανταχόθεν ἐφρούρει τὴν ἀρχήν. δικάζειν τε οὖν αὐτὸν ἔπειθεν ἐπὶ πλεῖστον, ὥς ἂν ἐν τούτοις ἀσχολούμενος μὴ ἔχοι καιρὸν ἐς τὸ ἐπιτηδεύειν τι τῶν ἀμαρτημάτων. ὑπῆρχε δὲ αὐτῷ καὶ φυσικὸν ἦθος πρᾶον καὶ ἡμερον ἐς τε τὸ φιλάνθρωπον πάνυ ἐπιρρεπές. ἐς τεσσαρεσκαίδεκατον οὖν ἔτος ἄρξας τῆς βασιλείας, ἀναιμωτὶ ἦρξε, καίτοι τινῶν μεγίσταις αἰτίαις ὑποπεσόντων, ὥς μετὰ τὴν Μάρκου τελευτὴν τὴν βασιλείαν θαυμάζειν Ἀλεξάνδρου. ἡτιᾶτο δὲ καὶ τὴν μητέρα καὶ πάνυ ἡσχαλλεν ὁρῶν αὐτὴν οὕσαν φιλοχρήματον καὶ πολλὰ ἐξ ἐπηρειῶν θησαυρίζουσαν. πολλὰ δὲ ὑπ' αὐτῆς ἠναγκάζετο πράττειν· ἦρχε γὰρ αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως ἢ μήτηρ. ἥτις ἀπῆγε τῶν αἰσchrῶν καὶ ἀπρεπῶν τοῖς βασιλεῦσιν ἔργων, διδασκάλους τε πάσης παιδείας λάθρα μετεπέμπετο· ὁ δὲ παλαιίστραις τε καὶ γυμνασίοις ἔχαιρε καὶ τοὺς διδασκάλους ἀπεσόβει. ἐς τοσοῦτον δὲ ἐξώκειλεν, ὥς δὴ πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν δημοσίων θεάτρων μεταγαγεῖν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τὰς μεγίστας. διὰ τοῦτο ἐμυσάττοντο αὐτόν.

[Ἀλέξανδρος, Ἱεραπόλεως ἐπίσκοπος,] καὶ μάρτυς. ἔγραψε Τί καινὸν εἰσήνεγκε Χριστὸς εἰς τὸν κόσμον, κεφάλαια θ', λόγος νοημάτων γέμων.

[Ἀλέξανδρος, Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος·] ἐπὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· ὃς συμβαίνουσιν εἶχε τῇ ἀρχιερωσύνῃ τὴν πολιτείαν. ἐν ἀσκητικῇ γὰρ παλαίστρᾳ τὸν πρὸ τῆς ἐπισκοπῆς διατελέσας χρόνον καὶ γυμνασάμενος ἐπὶ πλεῖστον ὥφθη γενναῖος ἀγωνιστής, καὶ λόγῳ παιδεύων καὶ βεβαιῶν τῷ βίῳ τὸν λόγον· ὃς Πορφύριον διεδέξατο. ἐκεῖνος μὲν οὖν τῇ πυκνότητι διέπρεπε τῶν φρενῶν· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀσκήσει καὶ φιλοσοφίᾳ καὶ ἀκτήμονι βίῳ καὶ τῷ ῥεύματι τῆς γλώττης καὶ μυρίοις ἑτέροις πλεονεκτήμασι χάριτος.

[Ἀλέξανδρος Αἰτωλός·] ἐκ πόλεως Πλευρῶνος, υἱὸς Σατύρου καὶ Στρατοκλείας, γραμματικός. οὗτος καὶ τραγωδίας ἔγραψεν, ὡς καὶ τῶν ἐπτὰ τραγικῶν ἓνα κριθῆναι, οἷπερ ἐπεκλήθησαν ἡ Πλειάς.

[Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος·] φιλόσοφος Περιπατητικός, διδάσκαλος Νέρωνος τοῦ βασιλέως, ἅμα Χαιρήμονι τῷ φιλοσόφῳ. υἱὸν δὲ ἔσχε Καίλινον ὄνομα. οὗτος ἐκάλει τὸν Νέρωνα πηλὸν αἵματι πεφυρμένον. κακῶν μαθητῶν, ὡς οἶμαι, κακίονες οἱ διδάσκαλοι· διδακτὴ γὰρ ἀρετὴ καὶ κακία ἀσκητῇ. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος **[Ἀλέξανδρος Ἀφροδισιεύς,]** φιλόσοφος. καὶ ἄλλος, ὁ **[Νουμηνίου,]** σοφιστής. καὶ ἄλλος, **[Κλαύδιος]** χρηματίσας, σοφιστής. καὶ ἕτερος, ὁ **[Κασίλωνος,]** σοφιστής, ἀδελφὸς Εὐσεβίου τοῦ σοφιστοῦ, μαθητὴς δὲ Ἰουλιανοῦ. καὶ ἄλλος **[Ἀλέξανδρος, Ἀλεξάνδρου,]** δικηγόρου, Κίλιξ, Σελευκεύς, σοφιστής, ὃς ἐπεκλήθη Πηλοπλάτων.

[Ἀλέξανδρος ὁ Μιλήσιος·] ὃς Πολυῖστῳ ἐπεκλήθη καὶ Κορνήλιος, διότι Κορνηλίῳ Λεντούλῳ αἰχμαλωτισθεὶς ἐπράθη καὶ αὐτῷ παιδαγωγὸς ἐγένετο, εἶτα ἠλευθερώθη. ἦν δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τῶν Σύλλα χρόνων καὶ ἐπὶ τάδε. ἀνηρέθη δὲ ἐν Λαυρενταῖς ὑπὸ πυρὸς τῆς οἰκίας φθαρείσης· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ἑλένη μαθοῦσα τὸ συμβὰν ἀπήγγεστο. ἦν δὲ γραμματικὸς τῶν Κράττητος μαθητῶν. οὗτος συνέγραψε βίβλους ἀριθμοῦ κρείττους. καὶ Περὶ Ῥώμης βιβλία ε΄. ἐν τούτοις λέγει, ὡς γυνὴ γέγονεν Ἑβραία Μωσῶ, ἧς ἐστὶ σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος.

[Ἀλέξασθαι·] ἐπαμύνειν. Ξενοφῶν· πολὺ γὰρ διέφερεν ἐκ χώρας ὁρμωμένους ἀλέξασθαι ἢ προπορευομένους ἐπιούσι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι.

[Ἀλέξαι·] βοηθῆσαι. **[Ἀλλέξαι]** δὲ ἐπιλέξαι.

[Ἀλέξιν·] ἀποτρέπειν.

[Ἀλεξήσοντα·] βοηθήσοντα.

[Ἀλεξητήρα·] βοηθόν.

[Ἀλεξίαρη γῆ·] ἡ τοῖς ἀνδράσι βοηθοῦσα.

[Ἀλεξιβέλεμνον·] τὸν τὰ βέλη ἀπερύκοντα. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τὸν ἀλεξιβέλεμνον ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνα.

[Ἀλεξίκακον·] ἀλεξιφάρμακον, ἀντιφάρμακον. κακίας καθαρτικὸν καὶ θεραπευτικόν. καὶ

[Ἀλεξίκακε,] τουτέστιν ἀποτρόπαιε, ὁ τὰ δεινὰ ἀπείργων.

[Ἀλεξίς,] Θούριος, ὅστις πρότερον Σύβαρις ἐκαλεῖτο, κωμικός. ἐδίδαξε δράματα σμε΄· γέγονε δὲ πάτρως Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ. ἔσχε δὲ υἱὸν Στέφανον, καὶ αὐτὸν κωμικόν.

[Ἀλεξιφάρμακα·] ἀλεξητήρια φαρμάκων. Μένανδρος Παιδίῳ· Ἐφεσία τοῖς γαμοῦσιν οὕτως περιπατεῖ, λέγων ἀλεξιφάρμακα.

[Άλεξόμενον:] ἀμυνοῦντα. τὸν κακῶς ἄρξαντα κακῶσαι θέλγειν, καθάπερ ἐπὶ τῶν κατ' ἰδίαν ἀδικημάτων οἱ νομοθέται καὶ δικασταὶ πάσας τὰς τῶν συμβαινόντων βλάβας οὐκ ἐπὶ τὸν ἀλεξόμενον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἄρχοντα χειρῶν ἀδίκων ἀναφέρουσι. καὶ **[Άλεξο μένους]** παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ ἀμυνομένου ἢ ἐπιβοηθοῦντας. τριτημορις δὲ τῶν Μασσαγετῶν τοὺς περιλειφθέντας τῆς Κύρου στρατιῆς ἀλεξομένους ἐφόνευε. καὶ **[Άλέξασθαι,]** κωλύειν, ἀπείργειν. οἱ δὲ ἵπποι οὐκ ἦσαν αὐτῷ χρήσιμοι ἐς τὸ φεύγειν σὺν αὐτοῖς ἢ ἐπελαύνοντας ἀλέξασθαι τοὺς πολεμίους. καὶ αὖθις· εὐχετο δὲ ὁ Κῦρος τοσοῦτον ὑπερζῆν, ἕς τε νικῶη τοὺς εὖ καὶ κακῶς ποιοῦντας ἀλεξόμενος.

[Άλεωρή:] ἔκκλησις καὶ φυλακή. πολλοὶ δὲ ὑπὸ χιόνος ἀπέθανον. καὶ οὐδ' ἠτίσουσιν ἀλεωρὰ ἦν, ἐκάστων ἑαυτοὺς διασώζειν ἱκανὸν ἡγουμένων.

[Άλλ' ἔπου χώρας τρόποις:] ὅτι δεῖ χώρας ἐκάστης, ἐν ἣ ἂν τις γένηται, μιμεῖσθαι τὰ ἔθνη.

[Άλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας:] ὥς **[εἶ]** εἶπε τὸν πλοῦτον. ἐμφαίνει διὰ τούτων, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ κατελείφθη, εἰ μὴ ἡ αὐλή. ἀντὶ τοῦ τοὺς λίθους τῆς Μεγακλέους οἰκίας. οὗτοι γὰρ μόνοι κατελείφθησαν αὐτῷ πάντα φαγόντι. λέγει δὲ ὁ πρεσβύτες πρὸς τὸν υἱόν. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις. ἐπὶ τῶν ἀνειμένως διαιωμένων ὁ λόγος.

[Άλλ' ἔστ' ἀληθῆς ἢ βροτῶν παροιμία· ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοῦκ ὀνήσιμα.] Αἴας φησὶν. ζητεῖ ἐν τῷ ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοῦκ ὀνήσιμα.

[Άλετρεύουσιν:] ἀλήθουσιν.

[Άλετρίβανος:] οἱ μὲν δασέως παρὰ τὸ τοὺς ἄλας τρίβειν, οἱ δὲ ψιλῶς παρὰ τὸ ἀλεῖν. καὶ δοῖδουξ μὲν Ἀττικόν, ἀλετρίβανος δὲ Ἀσιανόν. λέγεται δὲ καὶ **[Άλότριψ.]** καὶ τοῦτον δικάρανον ἀλότριβα. καὶ **[Άλετρίς,]** ἡ μυλωθρὸς παρὰ Καλλιμάχῳ.

[Άλέοιμι:] ἀντὶ τοῦ θερμαίνομι. Ἀριστοφάνης.

[Άλεύετο:] ἐξέφευγεν.

[Άλευε:] Ἴωνες τὸ φύλαξαι οὕτως λέγουσι. καὶ παροιμία· ἄλευ' ἀπὸ μείζονος ἀνδρός.

[Άλευάδαι:] οἱ ἐν Λαρίσσει τῆς Θεσσαλίας εὐγενέστατοι, ἀπὸ Ἀλεύου βασιλέως τὸ γένος ἔχοντες.

[Άλευρότησις:] τὸ λεπτόν τοῦ ἀλεύρου. ἢ πασπάλη παρὰ πολλοῖς λεγομένη.

[Άλεία:] ἡ ἄγρευσις.

[Άλείατα:] τὰ ἄλευρα.

[Άλειμμα:] ἐκ τοῦ ἀλείφω. **[Άλιμα]** δὲ βοτάνη.

[Άλειον:] τὸ τοῦ Ἥλιου ἱερὸν κατὰ Ῥοδίους. σημαίνει ὕδωρ. καὶ **[Άλειος]** ὁ Ζεὺς.

[Άλείτης:] πηγὴ ἐν Ἐφέσῳ.

[Άλεῖπται:] οἱ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπασκοῦντες. ὁ Θεολόγος· ἀλεῖπται τῆς ἀρετῆς. καὶ **[Άλείπτης,]** ὁ ἀγωνοθέτης.

[Άλειπτόν:] ἐσκευασμένον θυμίαμα.

[Άλείς:] ἀντὶ τοῦ συσταλεῖς. καὶ **[Άλεῖς,]** ἀντὶ τοῦ ἀλειεῖς. ἀλεῖς σοφιστάς.

[Άλεισον:] τὸ ποτήριον.

[Ἀλεῖται:] πηδήσει. καὶ χωλὸς ὡς ἔλαφος, ἀλεῖται.

[Ἀλειτεία:] ἡ ἁμαρτία.

[Ἀλείτης:] τὸ μὲν διὰ διφθόγγου σημαίνει τὸν ἁμαρτωλόν, τὸ δὲ διὰ τοῦ η σημαίνει τὸν πλανήτην.

[Ἀλιτρός] δὲ διὰ τοῦ ι.

[Ἄλλ' εἴ τις ὁμῶν ἐν Σαμοθράκῃ μεμυημένος ἐστὶ, νῦν εὖξασθαι καλόν, ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τῷ πόδε:] ἐν Σαμοθράκῃ ἦσαν τελεταὶ τινες, ἃς ἐδόκουν τελεῖσθαι πρὸς ἀλεξιφάρμακον κινδύνων τινῶν. ἦν δὲ ἐκεῖσε καὶ τὰ τῶν Κορυβάν των μυστήρια καὶ τὰ τῆς Ἑκάτης καὶ τὸ Ζήρινθον ἄντρον, ἧ κύνας ἔθουον. ἐδόκουν δὲ ταῦτα οἱ μεμυημένοι ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι καὶ ἐκ χειμῶνων. ἀποστραφῆναι δὲ ἀντὶ τοῦ διαστραφῆναι καὶ κλασθῆναι τοῦ μετιόντος τὸν δοίδουκα. ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ δεύτερον γενέσθαι ὁδόν, ὥστε μηκέτι αὐτὸν ὑποστρέψαι.

[Ἀλείφατι:] ἐλαίῳ, ἢ ἐτέρῳ ἀλείμματι. κανών· ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἀλείφω, εἰ μὲν διὰ τοῦ π ἐκφέρονται καὶ διὰ διφθόγγου γράφονται, οἷον ἀλειπτὸν ἀλείπτης. εἰ δὲ διὰ τοῦ φ, εἰ μὲν ὥσι σύνθετα, διὰ τοῦ ι γράφονται, πισσαλιφής, ἀνηλιφής. εἰ δὲ ἀπλᾶ, διὰ τῆς ει διφθόγγου, οἷον ἄλειφαρ.

[Ἀλείψας.] αἰτιατικῇ. διεγείρας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν. εἰς καρτερίαν ἀλείφω τούς ἀδικουμένους. καὶ Ἀριστοφάνης· ἀλείψασθ' ἀπ' αὐτῶν ταῖς νουμηνίαις. διὰ τὸ ταύτας εἶναι τιμίας τῶν ἡμερῶν.

[Ἄλη:] ἡ πλάνη. ὁ δὲ οὐδένα αὐτοῦ ὥετο διοίσειν ἐπ' ἀνδρεία, καὶ τοσοῦτον αὐτοῦ ἦδε ἡ ἄλη ἐκράτει, ὡς σκευὴν ἀναλαβεῖν Ἀχιλλέως, οὕτω τε περιβαίνειν εἰς ἵππον καὶ κατὰ τὸν ἵππόδρομον φρυάττεσθαι τοῦ οἴκου. καὶ **[Ἀλώμενος,]** ἀντὶ τοῦ πλανώμενος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄλως τύραννε, σοί, Πόσειδον, Ἀρχικλῆς ἔθηκε λήξας τῆς ἀπ' ἡόνων ἄλης. καὶ **[Ἀλήτης βίος,]** διὰ τοῦ η.

[Ἄλλη:] ἀντὶ τοῦ ἄλλως ἢ κατ' ἄλλο. Θουκυδίδης.

[Ἄλλ'] ἢ· ἀντὶ τοῦ εἰ μή. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ τοῦ ἦ. τίθεται δὲ ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ ἄρα καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ τοῦ ἄρα. Πλάτων· ἄλλ' ἢ κατόπιν ἐορτῆς ἤκομεν, ἀντὶ τοῦ ἄρα.

[Ἀλληγορία:] ἡ μεταφορά. ἄλλο λέγον τὸ γράμμα καὶ ἄλλο τὸ νόημα. καὶ **[Ἀλληγορικοὶ ὄνειροι,]** οἱ ἄλλα δι' ἄλλων ἀγορεύοντες· θεωρηματικοὶ δέ, οἱ τῇ ἑαυτῶν θέᾳ προσεικότες.

[Ἄλλη δόξα ἡλίου:] ἡλίων λέγει τὴν νέαν διαθήκην, ὡς τέλειον φῶς ἔχουσιν τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης.

[Ἄληθες:] ἀντὶ τοῦ ὄντως. ἀξιοῦσι δὲ ὀξύνειν τὴν πρώτην, ὅταν τοῦτο δηλοῖ τὸ ἐν ἐπερωτήσῃ λεγόμενον, οἷον ὄντως, ἀληθῶς. ἀληθες ὃ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ; Αἰσχύλος φησὶ πρὸς Εὐριπίδην· σὺ δὴ με ταῦτ', ὃ στωμυλιοσυλεκτάδῃ, καὶ πτωχοποιέ, καὶ ρακιοσυρ ραπτάδῃ. ἀληθές δὲ τὸ ἀντιδιαστελλόμενον τῷ ψεύδει. ἀλήθεια δὲ ἐστὶ θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων ἡγεμών.

[Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγγρα:] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶν μὲν, οὐ πιστευομένων δέ. Σάγγρα γὰρ τόπος τῆς Λοκρίδος. μέμνηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένῃ. Λοκροὺς δὲ φασὶ τοὺς Ἐπιζεφυρίους, πόλεμον ἔχοντας πρὸς τοὺς πλησιοχώρους Κροτωνιάτας αἰτῆσαι συμμαχίαν τοὺς Λακεδαιμονίους. τῶν δὲ στρατὸν μὲν οὐκ ἔχειν φησάντων, διδόναι δὲ αὐτοῖς τοὺς Διοσκούρους· τοὺς Λοκροὺς οἰωνισαμένους τὸ κερτομηθὲν τὴν τε ναῦν ἀποστρέψαι καὶ δεηθῆναι τῶν Διοσκούρων συμπλεῖν αὐτοῖς. νικησάντων δὲ αὐτῶν αὐθημερόν καὶ τῆς φήμης διαγγελθείσης εἰς Σπάρτην τὸ μὲν πρῶτον ἀπιστηθῆναι, ἐπεὶ δὲ εὐρέθη ἀληθῆ, ἐπιλέγειν τοῖς ἀληθεστάτοις μὲν, οὐ πιστευομένοις δέ. ἀληθέστερα οὖν τῶν ἐπὶ Σάγγρα, ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθευόντων. λέγεται γὰρ τὴν περι

τῆς νίκης φήμην αὐθημερόν ἀπὸ Ἰταλίας ἐλθεῖν εἰς τὴν Σπάρτην. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἐξενεχθῆναι τὸν λόγον ἐπὶ τῶν ἀληθινῶν πραγμάτων.

[Ἀληθεύω· δοτικῇ.]

[Ἀλήθεια καὶ ἀληθής, Ἀληθῆ] καὶ **[τὰς ἀληθείας]** πληθυντικῶς λέγουσι. Μένανδρος Ἀφροδισίῳ· εἰ τὰς ἀληθείας ἅς ἀπλῶς τίς σοι λέγει.

[Ἀλήθω τὸν σῖτον. Ἀληθίζω:] τὰ ἀληθῆ λέγω. καὶ **[Ἀληθινός,]** ὁ ἀληθής.

[Ἀληθινὸς ἔρω:] ὁ μὴ περὶ κάλλος σώματος ἐπτοημένος. ἀληθινὸς ἔρω ἐμφύεται αὐτῷ φιλοσοφίας, καὶ πάντα γηγενῇ δεσμὸν ἀπορρήξας ἐλπίδας τε πάσας τιμῶν τε καὶ χρημάτων καταπατήσας ἀφικνεῖται πρὸς Πρόκλον.

[Ἀλήϊον πεδίων.] καὶ **[Ἀληῖος,]** ὁ πλανητικός.

[Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρή, πάντ' ἀκήκοας λόγον.] Σοφοκλῆς.

[Ἀληκος:] ποταμός.

[Ἀληκτα:] τὰ ἀμέριστα μέν, κοινὰ δὲ πρὸς τινα ὄντα, πρὶν διανεμηθῆναι, ἄληκτα λέγεται.

[Ἀληλεσμένον·] Θουκυδίδης· σῖτόν τε ἀληλεσμένον τὸν βουλόμενον ἀργυρίου πολλοῦ ὠνήσασθαι. καὶ **[Ἀληλεσμένον βίον]** οἱ μὲν ἐπὶ τῶν βαλανίτη βίῳ χρωμένων ἐδέξαντο, οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀταλαιπώρως βιούντων, οἷον κατειργασμένον, πρὸς τροφὴν ἔτοιμον. καὶ

[Ἀληλεσμένος βίος,] ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων. ἄλλη δὲ παροιμία φησὶν· **[οὐ γὰρ ἄκανθαί.]** ἔοικε δὲ ὑπομιμνήσκειν τὴν τοῦ βίου μεταβολήν, ἀγρίου καὶ ἀκανθώδους πρότερον ὄντος, πρὶν ἐπιμέλειαν τῆς γῆς καὶ τῶν σπερμάτων γενέσθαι. ὅθεν ἀπὸ τῆς ὕστερον ἐπιμελείας ῥηθῆναι τὸ ἀληλεσμένον βίον.

[Ἀλικαρνασεύς.]

[Ἀληλιμμένος:] ἐκ τοῦ ἀλείφω.

[Ἀλληλούϊα:] αἰνεῖτε τὸν κύριον παρ' Ἑβραίοις, ἥτοι τὸν ὄντα.

[Ἀλληλουχία:] ἡ ἀλλήλων κράτησις καὶ κληρονομία.

[Ἀλλήλων:] ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως Εὐριπίδης, καὶ Θουκυδίδης· καὶ πού τινες ἀλλήλων ἐγεύσαντο. ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν.

[Ἀλλήλοϊν:] δυϊκόν. ὁρῶσιν ἐν τῇ λάρνακι σώματα ἀλλήλοϊν περικείμενα.

[Ἄλημα:] παραλογιστικὸν πανούργημα ἢ ἐπίτριμμα. πῶς ἂν τὸν αἰμυλώτατον ἐχθρόν, ἄλημα τοὺς τε δισσάρχας βασιλεῖς ὀλέσας τέλος θάνοιμι καὶ αὐτός. ὃ τέκνον Λαερτίου, κακοπινέστατ' ἄλημα στρατοῦ, ἧπου πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις, ἀντὶ τοῦ πανοῦργε καὶ περιέργε. κακοπινέστατε δὲ κακώηδες.

[Ἀλήμεναι:] συναθροισθῆναι.

[Ἄλλην μὲν ἐξηγντοῦμεν, ἢ δ' ἐπεισρέει:] ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ πλέον οὐδὲν ἀνυόντων. ὥς ἐπὶ ἀντλίας νεώς.

[Ἀλληνάλλως:] ὥς ἔτυχεν.

[Ἄλλην δρῶν βαλάνιζε:] ἐπὶ τῶν ἐνδελεχῶς αἰτούντων τι ἢ παρὰ τῶν αὐτῶν ἀεὶ δανειζομένων. καὶ ἑτέρα παροιμία· **[Ἄλις δρυός.]** ἐπὶ τῶν δυσχερῶς μὲν τι καὶ ἀηδῶς ἐσθιόντων, ἕτερον δὲ βέλτιον εὐρόντων.

[Ἄληξ:] ὄνομα τόπου.

[Ἀλίπεδον:] τὸ τέως μὲν θάλασσα, αὖθις δὲ πεδῖον γεγονὸς καὶ ἡροτριωμένον. κυρίως μὲν οὖν τὸ παρὰ θάλασσαν πεδῖον, καταχρηστικῶς δὲ πᾶν.

[Ἀληπτος:] ἀκράτητος. εἰπεῖν τὴν αἰτίαν, ἀφ' ἧς ἄληπτός ἐστι τοῖς ἐχθροῖς. Ἀριστοφάνης.

[Ἀληπτος:] ὁ ἀκατάληπτος. **[Ἀλήπτως]** δὲ ἀκαταγνώστως.

[Ἀληστος:] ἀλάθητος.

[Ἀλητεύω:] πλανητεύω. καὶ **[Ἀλητεία,]** ἡ πλάνη.

[Ἀλῆται:] πλανῆται. Αἰλιανός· οἱ δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων ἐκτριβέντες διεξάνθησαν ἀλῆται δεῦρο καὶ ἐκεῖσε τὸ ζῆν τελοῦντες.

[Ἀλήτης:] ὁ πλανήτης. ἀλήτην βίον τρίβοντας ἡθροισε. καὶ αὖθις· ἀλήτας καὶ φυγάδας ἀποφήναντες. **[Ἀλῆτις]** δὲ θηλυκῶς ἡ πλανήτις.

[Ἀλία:] πορεία.

[Ἀλιάδας:] μικρὰ σκαφίδια.

[Ἀλιακή:] ἀλιευτική.

[Ἀλίαρος:] ὁ ἡρτυμένος ἅλατι.

[Ἀλιάρται:] ἀπὸ Ἀλιαρτίας χώρας.

[Ἀλλίας:] ὄνομα κύριον.

[Ἀλίαστος:] ὁ μὴ ἐκφεύγων.

[Ἀλίβας:] ὁ νεκρός. ἡ ποταμὸς ἐν ἄδου λέγεται. ἡ ἀλίβας καὶ τὸ ὄξος ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι. ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστιν.

[Ἀλιβδύειν:] κρύπτειν.

[Ἀλίβρωτος:] ὁ ἅλας ἐσθίων.

[Ἀλίβυες:] ζευγνῖται· ὅτι κατὰ τὸ παλαιὸν ἐλέγετο δύο ἵπποι, συνεζευγμένοι τῶν τραχήλων, ἄμυπτοι. ἦν δ' ἐπὶ μὲν τοῦ ἑτέρου ἡνίοχος, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ὀπλίτης. καὶ νῦν δὲ χρῶνται περὶ ἀρχῆς Ἀλίβυες, οἱ προσαγορευόμενοι Ζευγνῖται.

[Ἀλιγενής:] ὁ ἐν θαλάσῃ γεννηθείς.

[Ἀλιγέρνης:] ὄνομα κύριον. τούτου τοῦ Γότθου βέλη ἀφιέμενα ροίζω τε πολλῶ καὶ ταχυτῇτι οὐ σταθμητῇ ἐφέρετο. ὥς εἴπερ ἐς λίθον τινα ἐμπέσοιεν ἢ ἕτερόν τι σκληρὸν καὶ ἀτέραμνον διαρρήγνυσθαι ἅπαν τῇ βίᾳ τῆς ρύμης. Ῥωμαῖον οὖν τινα ἰδὼν τεθωρακισμένον ἀφίησι βέλος αὐτῷ ἐκ τοῦ μετεώρου καὶ αὐτίκα διεπερόνησε τὸν ἄνδρα αὐτῷ θώρακι καὶ ἀσπίδι. οὕτω δὴ τι δυνάμει τε τῶν πολλῶν περιῆν καὶ καρτεραὶ αὐτῷ ἐρύσαι τόξον αἱ χεῖρες. Ἀγαθίας φησίν.

[Ἀλίγκιος:] ὁμοιος.

[Ἀλιεύεσθαι:] τὸ ἀλιεύειν. λέγουσι δὲ **[καὶ]** ὡς ἡμεῖς.

[Ἀλιεύς, ἀλιέως·] καὶ **[Ἀλιεῖς,]** καὶ ἐπὶ ποταμῶν. ἐκ τῶν περίξ πόλεων ἐς τὴν τεταγμένην τῇ ἀναγωγῇ ἡμέραν ἠθροισμένοι ἀλιεῖς ἐφειστήκεισαν. Ἀρριανὸς φησι. καὶ παροιμία· **[Ἀλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἶσω.]** ἀλιεὺς τοὺς ἀλίσκομένους ἰχθύας μετεχειρίζετο, καὶ ποτε ὑπ' αὐτῶν πληγεὶς, νοῦν οἶσω, φησίν. ὁμοία ἐστὶ τῷ· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

[Ἀλιζώνου:] τῆς ὑπὸ θαλάσσης περιεζωσμένης. Λαῖδ' ἔχω πολιῆτιν ἀλιζώνιο Κορίνθου.

[Ἀλίζωστις:] εἶδος βοτάνης θαλασσίας.

[Ἀλίη:] ἡ θαλασσία.

[Ἀλιήτορες:] οἱ ἀλιεῖς.

[Ἀλιθον·] ἦν γὰρ οὐ φύσει ἄλιθον οὐδὲ εὐγειον τὸ πεδῖον. Ἀρριανὸς φησιν.

[Ἀλλικα:] χλαμύδα κατὰ Θεσσαλούς· ἄλλικα χρυσεῖησιν ἐεργομένην ἐνέτησιν. οἱ ἰδιῶται γάλλικα φασὶ ταύτην.

[Ἀλικαρνασεύς:] ἀπὸ τόπου.

[Ἀλικροῦδα:] παρὰ Ῥωμαίοις ἡ σχεδία τροφή καὶ ἄπυρος. κρουδοῦμ γὰρ τὸ ἀνέψητον.

[Ἀλίμενον:] τὴν τέλος οὐκ ἔχουσιν, οὐδὲ ὄρμον.

[Ἀλιμον:] βοτάνη δενδροειδῆς παρὰ θάλασσαν. πληθυντικῶς δὲ τὰ ἄλιμα.

[Ἀλιμενότης:] τόπος λιμένα μὴ ἔχων.

[Ἀλίμικτον:] τὸ πεπασμένον.

[Ἀλιμούσιος·] Ἀλιμοῦς δῆμός ἐστι τῆς Λεοντίδος. λέγεται ὁ Ἀγασικλῆς τοῖς Ἀλιμουσίοις συνδικάσαι καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν ἐγγραφῆναι τῇ πολιτείᾳ.

[Ἀλιμυρήεις:] ὁ εἰς θάλασσαν ῥέων.

[Ἀλινδεῖσθαι:] κυλίεσθαι. καὶ **[Ἀλινδήθρα,]** κυλίστρα. τόπος ἐν ᾧ οἱ ἵπποι κονίονται. Ἀριστοφάνης· συσκεδᾷν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν. καὶ αὖθις· τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμοις τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα συσκεδᾷν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν. περὶ Αἰσχύλου φησίν.

[Ἀλινήκτειραν:] τὴν ἐν ἁλσὶ νηχομένην. καὶ ταύτην ἀπέτηλον, ἀλινήκτειραν ἐλαίην.

[Ἀλινηχέος:] ἐν θαλάσῃ νηχομένης. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀλινηχέος ὄργανα τέχνης ἄνθετο.

[Ἀλιζάντοις:] ταῖς ὑπὸ τῆς ἁλὸς ξηρανομέναις. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀκταίης νησίδος ἀλιζάντοισι χοιράσιν.

[Ἄλιος:] ὁ θαλάσσιος· ἢ ὁ μάταιος· ἢ ὁ ἥλιος κατὰ τροπὴν Δωρικὴν.

[Ἀλίωσε:] μάταιον ἐποίησεν.

[Ἀλιπαρῆ:] ἀντὶ τοῦ αὐχμηράν. ἢ λιπαρῆ, ἐξ ἧς αὐτὸν λιπαρήσομεν. Σοφοκλῆς· κάμοῦ ταλαίνης σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως ἄχω, δὸς αὐτῷ τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα καὶ ζῶμα τοῦμόν, οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον.

[Ἀλίπεδον:] ὁμαλὸν ἔδαφος παρὰ τῇ θαλάσσῃ. τινὲς δὲ τὸν Πειραιᾶ φασιν. ἔστι δὲ καὶ κοινὸς τόπος, ὃς πάλαι μὲν ἦν θάλασσα, αὖθις δὲ γέγονε πεδίων. διὸ καὶ δασυντέον τὴν πρώτην, ἔστι γὰρ οἶον ἄλὸς πεδίων. οἱ δὲ τὸ παραθαλάσσιον πεδίων οὕτω καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ δύνασθαι ἐν αὐτῷ ἵππους ἀλινδεῖσθαι, τουτέστι κονίσασθαι, τὴν ὀνομασίαν λαβεῖν. ζητεῖ ὀπίσω ἐν τῷ Ἄλῃ.

[Ἀλίπλαγκτος:] οὕτως καλεῖται ὁ Πάν, ἡ ὅτι ἐβόηθησε τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, ἡ ὅτι τὸν Τυφῶνα δικτύοις ἤγρευσεν, ἡ ὅτι οἱ ἀλιεῖς τιμῶσι τὸν Πᾶνα ὡς νόμιον θεόν, ἡ ὅτι μεγαλόφωνος ἐν τῇ χορείᾳ, ὡς ἀλίβρομος, ἡ ὅτι τῆς Ἥχους ἐρᾷ· πολύηχος δὲ ἡ θάλασσα. ἔστι δὲ ὁ Πάν χορῶν πρόξενος.

[Ἀλίπλοα:] ἐν τῇ θαλάσῃ πλέοντα.

[Ἀλιρρόθιον:] κύμα θαλάσσης. ἀγήρατον στόμα κόσμου παντός, ἀλιρροθία ξεῖνε κέκευθε κόνις. περὶ Ὀμήρου ὁ λόγος. **[Ἀλιρρόθιος]** δὲ υἱὸς Ποσειδῶνος. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ Ἄρειος πάγος.

[Ἄλις:] δαψιλῶς, ἱκανῶς. ὡς δὲ ἄλις εἶχε ταύτης τῆς τιμωρίας, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἄγειν εἰς τὴν πόλιν ὀπίσω τῷ χεῖρι δεδεμένον. Ἀριστοφάνης· ἄλις ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων. ἐν Ταγηνισταῖς φησι. καὶ αὖθις· ἡ δὲ γυνὴ λέγει, ἑαυτῇ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ γέρωσ ἄλις ἔχειν.

[Ἀλίσας:] συναθροίσας· ἡ κυλίσας, κονίσας. καὶ **[Ἀλίσασα,]** συναθροίσασα. ἡ δὲ Σεμίραμις ἀλίσασα τὴν δύναμιν τὴν πόλιν αἶρεῖ κατὰ κράτος.

[Ἀλισγηθέν:] ἐστιαθέν ἢ μισηθέν ἢ λυπηθέν. καὶ **[Ἀλισγηθεῖς,]** σπιλωθεῖς.

[Ἀλισγημάτων:] τῶν μiasμάτων ἐκ μυσαρᾶς τῶν εἰδώλων θυσίας.

[Ἀλισθεῖεν:] συναθροισθεῖεν. ὁ δὲ Πεισίστρατος ἐπιτεχνᾶται, ὅπως ἀλισθεῖεν ἔτι οἱ Ἀθηναῖοι.

[Ἀλισθείσης:] συναθροισθείσης.

[Ἀλίσκει:] νικᾷ. καὶ **[Ἀλίσκεται,]** καταλαμβάνεται, κρατεῖται.

[Ἀλισμένοι:] παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ συνηθροισμένοι. ἡκῆκοε δὲ, ὡς ἀλισμένη εἶη ταύτη στρατιή.

[Ἀλιταίνω:] ἀμαρτάνω.

[Ἀλιτενής:] Ἀππιανός· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἐξέδραμον ἐπὶ τὰ τῶν Ῥωμαίων μηχανήματα οὐ κατὰ γῆν, οὐ γὰρ ἦν δίοδος, οὐδὲ ναυσίν, ἀλιτενῆς γὰρ ἦν ἡ θάλασσα, ἀλλὰ γυμνοί, οἱ μὲν ἄχρι τῶν μαζῶν βρεχόμενοι, οἱ δὲ διένεον.

[Ἀλιτεύω:] τὸ ἀμαρτάνω.

[Ἀλίτημα:] ἀμάρτημα. καὶ **[Ἀλιτήμων,]** ὁ ἀμαρτωλός. καὶ συστέλλει.

[Ἀλιτήμορος:] παράφρων γεγονώς.

[Ἀλιτήριος:] ἀνόσιος, ὁ ἐνεχόμενος μιάσματι καὶ ἐξημαρτηκώς εἰς θεούς. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν· ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φημι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.

[Ἀλιτήριοι:] ἀμαρτωλοί, ἀλιτήριοι δὲ ἐντεῦθεν ἐκαλοῦντο· λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλούντων ἄλευρα διήρπαζον. ἀπὸ γοῦν ἐκείνων καταχρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιοούντων ἀπὸ τῆς σιτοδείας τῆς κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παραγώγως ἀπὸ τοῦ ἀλιτραίνειν, ὃ ἐστὶν ἀμαρτάνειν.

[Άλιτηρίους:] άποτυχόντας, άμαρτόντας, άστοχήσαντας. ού μόνον άπράκτους παρεσκεύασας έπανελθεΐν, αλλά και άλιτηρίους πάντων τών αύτοΐς έντεταλμένων άπέδειξας. και αύθις· ή πώς ούκ έμελλεν όδε άνθρωπος δαΐμων τις άλιτήριος εΐναι.

[Άλιτηροϋ:] άμαρτωλοϋ, μιραΐς. νϋν δ' έκ θεών τοϋ κάξ άλιτηροϋ φρενός.

[Άλιτόμηνος:] ό τοϋ τελείου μηνός διημαρτηκώς, ό ήλιτόμηνος.

[Άλιτρία:] άντι τοϋ άμαρτία. Άριστοφάνης. και **[Άλιτρός,]** άμαρτωλός.

[Άλίφειρα:] όνομα πόλεως. και **[Άλιφειρεύς,]** όνομα ποταμοϋ.

[Άλιφῆναι:] άντι τοϋ άλείψασθαι, β' άόριστος.

[Άλθαία:] όνομα κύριον. κατὰ δέ ιατρούς άγρία μαλάχη.

[Άλθαίνοντα:] ιώμενον, θεραπεύοντα. νοσοϋσαν άλθαίνοντα.

[Άλθαινος:] όνομα ποταμοϋ.

[Άλθηφίας:] ή άμπελος, άπο Άλθηφίου τινός. και Άνθηδονιάς και Ύπεριάς, άπο Ύπέρου και Άνθηδόνος. χρησμός· πῖν' οἶνον τρυγίαν, έπει ούκ Άνθηδόνα ναΐεις, ούδ' ιερὰν Ύπέραν, ὅθι τ' άτρυγον οἶνον έπινες.

[Άλκαμένης:] όνομα κύριον. ό Λήμνιος.

[Άλκάνης:] ότι έν τη άρχῇ της βίβλου τών δ' βασιλειών Έλκανᾶς κεΐται τὸ όνομα. άνῆρ τών έν μέσω πολιτῶν της Έφραιμ κληρουχίας Άρμαθαΐμ πόλιν κατοικῶν γαμεΐ β' γυναΐκας, Άνναν τε και Φενάνναν. έκ δῆ ταύτης και παΐδες αύτῷ γίνονται· τήν δ' έτέραν άτεκνον οϋσαν αγαπῶν διετέλει. άφικομένου δέ μετά τών γυναικῶν τοϋ Άλκάνου εις Σηλῷ πόλιν θῦσαι· ένταϋθα γάρ ή σκηνη τοϋ θεοϋ έπεπήγει· και πάλιν κατὰ τήν εύωχίαν νέμοντος μοΐρας κρεῶν ταῖς τε γυναΐξι και τοῖς τέκνοις, ή Άννα θεασαμένη τοὺς της έτέρας παΐδας τη μητρί περικαθισαμένους εις δάκρυά τε προϋπεσε και της άπαιδίας αύτην ώλοφύρετο και της μονώσεως. και της τάνδρὸς παραμυθίας τη λύπη κρατήσασα εις τήν σκηνην ὦχετο, τὸν θεὸν ικετεύουσα δοῦναι γονήν αύτῇ και ποιῆσαι μητέρα, έπαγγελιομένη τὸ πρῶτον αύτῇ γεννησόμενον καθιερώσειν ἐπὶ διακονίαν τοϋ θεοϋ, δίαιταν οὐχ όμοίαν τοῖς ιδιώταις ποιησόμενον. εύχομένης δέ ἦλθεν Ἡλεὶ ό άρχιερεὺς και ὡς παροينوϋσαν έκέλευσεν άπέναι. της δέ πιεῖν ὕδωρ φαμένης, λυπουμενης δ' ἐπὶ παίδων άπορία τὸν θεὸν ικετεύειν, θαρρεῖν παρεκελεύετο, παρέξειν αύτῇ παῖδα τὸν θεὸν καταγγέλλων. και γίνεται αύτῇ παιδίον, ὃν Σαμουήλ έκάλεσαν, θεαΐτητον ὡς ἂν τις εἴποι.

[Άλκαΐα·] άλλ' ό μὲν δράκων μεγέθει μέγιστος ὢν τῷ οὐραίῳ τὸν λέοντα κατηκίζετο. ό δέ λέων ἦλγει μὲν και τη άλκαΐα πρὸς ἄμυναν διηγείρετο. ό Λογοθέτης φησὶν έν τῷ τοϋ όσίου Μαρκέλλου βίῳ.

[Άλκαῖος·] Όμφάλης και Ἡρακλέους. έγένετο μέγας και ισχυρὸς και τὰ πολέμια γενναῖος.

[Άλκαῖος·] Άθηναῖος, τραγικός, ὃν τινες θέλουσι πρῶτον τραγικὸν γεγονέναι.

[Άλκαῖος·] Μιτυληναῖος, εἴτα Άθηναῖος, κωμικὸς της άρχαίας κωμωδίας πέμπτος· υἱὸς δέ Μίκκου. έγραψε δράματα δέκα.

[Άλκέτας,] Μολοττῶν βασιλεύς. αλλά και ύποστράτηγος ἄλλος Άλεξάνδρου.

[Ἀλκείδης:] ὁ Ἡρακλῆς παππωνυμικῶς. Ἀλκέως γὰρ παῖς Ἀμφιτρύων.

[Ἀλκή:] ἰσχὺς, δύναμις. Ἡσίοδος· ἀλκὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδῃσι, νοῦν δ' Ἀμυθαιονίδαις, πλοῦτον δὲ περ' Ἀτρεΐδῃσι. καὶ Πολύβιος· οἶδε γὰρ καὶ λόγων ἀλκή θανάτου καταφρονεῖν.

[Ἀλκήεντας:] εὐρώστους, δυνατούς. Ἄρτεμι τόξα λαχοῦσα καὶ ἀλκήεντας οἴστους.

[Ἀλκηστis:] ὄνομα κύριον.

[Ἀλκιβιάδης·] υἱὸς Κλεινίου καὶ τῆς ἀδελφῆς Περικλέους, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ. μαθητὴς πρῶτον Σοφίλου, εἶτα Σωκράτους, οὗ καὶ ἐρώμενος, ὥς τινες. καὶ ἐκ δούλων δὲ τεχθέντα τινες ἱστορήκασιν. οὗτος ἐστρατήγησεν Ἀθηναίων, καὶ λυπηθεὶς διὰ τὸ ἐκπεσεῖν αὐτὸν τῆς στρατηγίας τῆς τῶν Ἑρμῶν ἀποκοπῆς ἔνεκα καὶ ἀποστὰς πρὸς Τισαφέρνην τὸν Πέρσῃν καὶ πολέμου αἵτιος γενόμενος Ἀθηναίοις πάλιν αὐτοῖς εὖνους ἐγένετο. μέλλοντος δὲ Λυσάνδρου αὐτὸν ἀναιρεῖν, παρ' ᾧ διέτριβεν, εἰς κώμην τῆς Φρυγίας ἐταίρα συνὼν ὄναρ ἦν τεθεαμένος τοιόνδε· ἐδόκει τὴν ἐσθῆτα τῆς ἐταίρας ἔχων καίεσθαι δίχα τῆς κεφαλῆς. οἱ δορυφόροι δὲ ἐπιστάντες ὑφῆψαν τὴν σκηνήν, ὃ δὲ ἐξελθὼν βίᾳ τιτρώσκεται διωχθεὶς. οἱ δὲ τὴν κεφαλὴν ἀφελόντες αὐτοῦ Φαρναβάζω κομίζουσιν. οὗτος Ὀλύμπια νικήσας τὴν πανήγυριν ἅπασαν εἰστίασεν.

[Ἀλκιμάχης:] ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ ἐν πολέμοις κραταῖα. νηὸν ὑπορροφίας Παλλάδος ἀλκιμάχας.

[Ἀλκίμαχος·] στρατηγός ἐστιν οὗτος Ἀναγυράσιος τῶν δήμων. ἕτερος δὲ ἐστιν ὁ Μακεδὼν, οὗ μνημονεύει Ὑπερίδης.

[Ἀλκιδάμας·] Ἑλεάτης, ἀπὸ Ἑλέας τῆς Ἀσίας, φιλόσοφος, Διοκλέους υἱός, μουσικὰ γεγραφότες, μαθητὴς Γοργίου τοῦ Λεοντίνου.

[Ἀλκιμένης·] Μεγαρεὺς, τραγικός. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ἀλκιμένης, Ἀθηναῖος, κωμικός.

[Ἀλκιμος:] ἰσχυρός.

[Ἀλκίνοος:] ὁ δυνατός. καὶ **[Ἀλκίνοος]** κύριον.

[Ἀλκίππα:] μία τῶν Ἀλκυονίδων. καὶ ζῆται ἐν τῷ Ἀλκυονίδες.

[Ἀλκίφρων·] Μάγνης, τῆς παρὰ Μαιάνδρῳ Μαγνησίας, φιλόσοφος.

[Ἀλκμάν·] Λάκων ἀπὸ Μεσσήας· κατὰ δὲ τὸν Κράτητα πταίοντα Λυδὸς ἐκ Σάρδεων· λυρικός, υἱὸς Δάμαντος ἢ Τιτάρου. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς κζ' Ὀλυμπιάδος, βασιλεύοντος Λυδῶν Ἄρδου, τοῦ Ἀλυάττου πατρός· καὶ ὢν ἐρωτικός πάνυ εὐρετὴς γέγονε τῶν ἐρωτικῶν μελῶν. ἀπὸ οἰκετῶν δέ· ἔγραψε βιβλία ἕξ, μέλη καὶ Κολυμβώσας. πρῶτος δὲ εἰσήγαγε τὸ μὴ ἑξαμέτροις μελωδεῖν. κέχρηται δὲ Δωρίδι διαλέκτῳ, καθάπερ Λακεδαιμόνιοι. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ἀλκμάν, εἷς τῶν λυρικῶν, ὃν ἠνεγκεν ἡ Μεσσήνη. καὶ τὸ πληθυντικὸν Ἀλκμᾶνες.

[Ἀλκμανικὸν εἶδος·] ὅπερ πεπλεόνακε παρὰ Ἀλκμᾶνι, τὸ κατ' ἀμφοτέρω ῥῆμα μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τεταχέναι. καὶ παρ' Ὀμήρῳ· ἦχι ροὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἡδὲ Σκάμανδρος.

[Ἀλκμαιονίδαι·] γένος ἐστὶν ἐπιφανὲς Ἀθήνησιν, ἀπὸ Ἀλκμᾶνος.

[Ἀλκμαιονίδαι·] λαμπροὶ τινες Ἀθήνησιν, ἀπὸ Ἀλκμαίονος, τοῦ κατὰ Θησέα. καὶ **[Ἀκταιωνίδων,]** Ἀκταιωνίδος· τῶν Ἀκταιονίδων ἐσσι μία σκυλάκων. ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Ἀλκμαίων:] ἰσχυρῶν, ἀνδρείων, γενναίων.

[Ἀλκμήνη:] ὄνομα κύριον.

[Ἀλκταιωνίδες. Ἀλκτῆρες:] οἱ φύλακες. θείας ἀλκτῆρες ἱμερτῆς φιλότητος.

[Ἀλκτήρια λιμοῦ:] τὰ δυνάμενα ἀλαλκεῖν καὶ ἀπείργειν τὸν λιμόν.

[Ἀλκυονίδες ἡμέραι:] αἱ εὐδιειναί. περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρονται. Σιμωνίδης γὰρ ἐν Πεντάθλοις ἰα΄ φησὶν αὐτὰς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων, Δημαγόρας δὲ ὁ Σάμιος ζ΄, καὶ Φιλόχορος θ΄. τὸν δὲ ἐπ’ αὐταῖς μῦθον Ἠγήσανδρος ἐν τοῖς περὶ ὑπομνημάτων λέγει οὕτως· Ἀλκυονέως τοῦ γίγαντος θυγατέρες ἦσαν, Φωσθονία, Ἄνθη, Μεθώνη, Ἀλκίππα, Παλήνη, Δριμῶ, Ἀστερίη. αὗται μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἀπὸ Καναστραίου, ὃ ἐστὶν ἄκρον τῆς Πελλήνης, ἔρριψαν αὐτὰς εἰς τὴν θάλασσαν, Ἀμφιτρίτη δ’ αὐτὰς ὄρνιθας ἐποίησε, καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἀλκυόνες ἐκλήθησαν. αἱ δὲ νήνεμοι καὶ γαλήνην ἔχουσαι ἡμέραι Ἀλκυονίδες καλοῦνται. καὶ **[Ἀλκυόνειος ἡμέρα. Ἀλκυονίς]** καὶ **[Ἀλκυονίτις:]** ἡ τῆς Ἀλκυόνος μήτηρ.

[Ἀλκυών:] ὄρνεον θαλάσσιον.

[Ἄλμα:] πήδημα.

[Ἄλμάδες:] κολυμβάδες ἐλαῖαι.

[Ἄλμη οὐκ ἔνεστ’ αὐτῷ:] ἐπὶ τοῦ ἀγλευκοῦς καὶ ἀηδοῦς.

[Ἄλμυρόν·] ὅτι τὸ ἄλμυρόν ὕδωρ τοῦ γλυκέος θερμότερον.

[Ἀλοάων.] καὶ **[Ἀλοάσαντα·]** ἀλοάσαντα εἶπεν ἐν τῷ α Φερεκράτης· ἵπποι ὑποζύγιοι ἀλοάσαντ’ εὐθὺς ἐκποιῆσαι. τὸ δὲ συγκόψαι πληγαῖς, ἀλοῆσαι ἐν τῷ η.

[Ἀλογεῖν:] γενικῇ. ἀφροντιστεῖν. ὁ δὲ Τάλιγγις ὅπλων μὲν καὶ μαχίμων ἀνδρῶν ἔκρινεν ἀλογεῖν, πόρνας δὲ καὶ ἀθυρογλώττοις ὁμοδίατος ὑπάρχειν.

[Ἀλογῆσαι:] ἀφροντίσαι, παραλογίσασθαι. καὶ **[Ἀλογῆσαι:]** γενικῇ. ἀμελήσει, οὐ φροντίσει.

[Ἀλογία:] ἡ ἀφροντισία. Ἡρόδοτος· ὁ δὲ κατάσκοπος εὔρε τοὺς Λακεδαιμονίους κτενιζομένους καὶ ἐθώμαζεν, ἀλογίης τε ἐνεκύρησε πολλῆς. ὁ δὲ Ξέρξης ἀκούων ταῦτα οὐκ εἶχε συμβαλέσθαι τὸ ἐόν.

[Ἀλογία:] ἀταξία. οἱ δὲ πάντες ἅμα ἀνακεκραγότες ἐξαυτῆς οἶονεὶ παρεληλύθεισαν. ταχὺ δὲ τοῦ λόγου διαδοθέντος εἰς τὸ πλῆθος, οὐκέτι συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ἀλογίαν, ἀλλ’ οἱ μὲν ἐπὶ τοὺς πρεσβευτὰς ὥρμων, ὡς αἰτίους σφίσι τῶν κακῶν ὄντας τούτων, οἱ δὲ ἐπὶ τοὺς κατειλημμένους τῶν Ἰταλικῶν καὶ εἰς τούτους ἀπερείσαντες τὸν θυμὸν, οἱ δὲ πρὸς τὰς πύλας τῆς πόλεως. λέγεται δὲ καὶ **[Ἀλογιστία]** παρὰ Πολυβίῳ.

[Ἀλογία:] τὸ μηδένα λόγον ἔχειν, ἀλογιστὶ δὲ πράττειν. οὕτως Δημοσθένης καὶ Πλάτων.

[Ἀλόγιστα παροίσομεν:] ἀδιήγητα κακὰ βαστάζομεν. Σοφοκλῆς· ἐν πυμάτῳ δ’ ἀλόγιστα παροίσομεν.

[Ἀλογιστία·] παρὰ Πολυβίῳ. οἱ δὲ πλείονες ἀντέπιπτον, ὧν οἱ μὲν ἀλογιστίαν, οἱ δὲ μανίαν ἔφασαν εἶναι τὸ παραβάλλεσθαι καὶ κυβεῦν τῷ βίῳ. καὶ αὖθις· τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος οὐχ ἥττον διὰ τὴν ἀλογιστίαν ἢ διὰ τὴν φύσιν ἀμαρτάνειν.

[Ἀλογίου δίκη·] ἦν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐ διδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων.

[Ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται·] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις οὐ συμφωνούντων.

[Ἄλογοι ἐρανισταί·] οἱ μήπω ἐξελεχότες τὸ ἐπιβάλλον ἑαυτοῖς. καὶ ἄλογοι τῆς ψυχῆς δυνάμεις. ζήτει ἐν τῷ βούλῃσις.

[Ἀλλοδαπά·] ξένα, παντοῖα. καὶ ἡ **[Ἀλλοδαπή]** τῆς ἀλλοδαπῆς κλίνεται.

[Ἄλλο ἕτερον·] ἐκ παραλλήλου λέγουσιν. Μένανδρος Μέθη· εἴτ' οὐκ εἶχεν οὐ πῦρ οὐ λίθον οὐκ ἄλλ' ὅτι οὐθ' ἕτερον. Κράτης Παιδιαῖς· τοῖς δὲ τραγωδοῖς ἕτερος σεμνὸς πᾶσι λόγος ἄλλος δ' ἔστιν.

[Ἄλλως·] μάτην.

[Ἀλλοειδής·] ὁ ξένον ἔχων εἶδος· καὶ θηλυκῶς ἀλλοειδέα.

[Ἀλόη·] εἶδος μυρεψικόν.

[Ἀλοῖος] καὶ **[Ἀλοάων·]** καὶ **[Ἀλοητός·]** ὁ καιρὸς τοῦ θέρους.

[Ἀλλοθρόους·] ἀλλοφώνους.

[Ἀλοκι·] αὐλακι, τομῇ ἀρότρου.

[Ἀλοκίζειν·] Ἀριστοφάνης· ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.

[Ἀλλόκοτον·] ἐναντίον, ξένον, ἀλλοφυές, ἐξ ἄλλου ἀσυνάρτητον, ἀλλότριον. πόαις γάρ τισιν ἀλλοκότοις καὶ ρίζαις χρώμενοι διὰ τὸν λιμὸν ἐπεπονήκεσαν. Ἀππιανός· οἱ μέντοι ὕπατοι καὶ ὄκνω μὴ ἐπιχειρεῖν ἐς ἔργον ἀλλόκοτον· ἔτι δὲ καὶ τὴν πόλιν ἄνοπλον οὖσαν λήψεσθαι ἡγοῦντο.

[Ἀλλόμενον ὕδωρ·] καὶ **[Ἀλλόμενοι·]** πηδῶντες.

[Ἀλόνησος·] νησίδριον ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει.

[Ἀλόντες·] ληφθέντες.

[Ἀλοξ·] ἡ αὐλαξ.

[Ἀλοῶ·] τὸ κλῶ. καὶ **[Ἀλοῶν·]** ἔξωθεν ἐν κύκλῳ περιάγων, ὡς οἱ ἐν ταῖς ἄλωσιν. ἡ τύπτων, ἀπὸ τῶν κοπτόντων τοὺς στάχους. Ἀριστοφάνης· ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἐωθινοῦ. Αἰλιανός· οἱ μὲν τινες πυγμαῖς, οἱ δὲ κορύναις, οἱ δὲ λίθοις, οἱ δὲ ὅτι ποτὲ παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον ἀλοῶντες αὐτὸν, ἀπορραγῆναι τὴν ψυχὴν ἠνάγκασαν. καὶ **[Ἀλωόμενος·]** πατούμενος, συντριβόμενος. ἐλέφαντι ἡμέρω ὑπέκλιναν αὐτὸν, ἵνα δεδιώς, ὡς μέλλων ὑπὸ τοῦ θηρὸς ἀλωόμενος ἀποθνήσκειν, ὕπνου μὴ τύχη.

[Ἀλόπη·] καὶ Ἀλόπηρος. Κερκυόνης θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος Ἴπποθῶν, ὁ τῆς Ἴπποθοωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος.

[Ἄλοπον·] πιστόν. ἐπὶ τὴν ἀμόργην τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.

[Ἄλλοπρόσαλλος·] εὐμετάβλητος. ὁ ποτὲ μὲν ἐτέρῳ, ποτὲ δὲ ἄλλῳ προσκείμενος. οὐ γὰρ μόνον δειλὸς ἦν ὁ Προυσίας βασιλεὺς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἄλλοπρόσαλλος.

[Ἄλλος·] ἀντὶ τοῦ ἕτερος. Ὅμηρος· ὅς χ' ἕτερον μὲν κεῦθαι ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἵπη. τάσσεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τίς. ὁππότε κεν καὶ ἄλλος. καὶ **[Ἄλλως τε]** ἀντὶ τοῦ μάλιστα. καὶ αὖθις· οἴσετε δ' ἄρν',

ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν Γῆ τε καὶ Ἡελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον. Ἑλληνικῶς ἐπὶ μὲν τοῖν δυοῖν τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ ἀντιδιέσταλκεν, ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου, ἄλλον εἵρηκεν.

[Ἄλλος ἄλλον:] ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους.

[Ἄλός ἄχνη:] ἀφρὸς θαλάσσης.

[Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαίτα:] παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς ἀμείνονα βίον μεταβαλόντων.

[Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς:] ἐπὶ τῶν βία τι πραττόντων. παροιμιῶδες ἐπὶ Θησεῖ λεχθὲν τὸ πρῶτον ἢ τῷ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων Ἡρακλεῖ ἢ τῷ Ἀλκμήνης διὰ τοὺς παλαιότερους.

[Ἀλοστατεῖ:] στρατεύεται.

[Ἀλοσύδνης:] τῆς θαλάσσης.

[Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ:] ἐπὶ τῶν ποτε μὲν δυσπραγούντων, ποτὲ δὲ εὐπραγούντων.

[Ἄλλο τόσον·] Ὅμηρος· τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον. οὕτως εἴωθε λέγειν ἄλλο τόσον, ἐπειδὴν ἀπολίπη τι τοῦ ὅλου μικρὸν ἀτελές.

[Ἀλλότρια βάλλειν:] ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κυβεύειν διαμαρτανόντων.

[Ἀλλότριον ἀμᾶς θέρος:] ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.

[Ἀλλοτριονομοῦντες:] ἐναλλαγὴν ὀνομάτων ποιοῦντες ἢ ὅλως τισὶ τινα μὴ προσηκόντως διανέμοντες.

[Ἀλλοτριοπραγεῖν:] ἐχθρῶς βουλευέσθαι. ἐσημειοῦντο μὴ δὲν αὐτὸν ἀλλοτριοπραγεῖν, μηδὲ καινοτομεῖν.

[Ἀλλοτριῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἀλλοτρίως:] πολεμίως. καὶ ὁ Δαβίδ· καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου. τουτέστι τῶν δυσμενῶν.

[Ἄλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα, πλὴν ἄλλαι γυναῖκες:] τουτέστιν εἰ μὴ ἄλλη γυνή.

[Ἄλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κατακείσομαι·] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τουτέστιν οὐ μὴ ἀθυμήσω· οἷον οὐ παραδώσω ἑμαυτὸν ταῖς λύπαις.

[Ἄλλ' οὐδέ γ' αὐδᾶν ἔσθ', ἃ μήδε δρᾶν καλόν.] γνωμικόν.

[Ἄλλ' οὐ διὰ τὴν ἐν τῷ ποδὶ πρὸς τὴν λύραν ἀμετρίαν:] ἐπὶ τῶν ἀπὸ ἄλλης αἰτίας ὀφειλόντων τιμωρίαν, ἢ ἐφ' οἷς. αὐτοὶ προβάλλονται οἱ κατηγορούμενοι.

[Ἄλλ' οὐ θέμις:] ἄλλ' οὐ δυνατόν. ἄλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσι λέγειν. ἐπὶ διασυρμῷ καὶ διαβολῇ ταῦτα παρεισάγει. ἀλλότριον γὰρ τῶν φιλοσόφων τὸ βασκαίνειν καὶ φθονεῖν, οἷς τὸ κοινωνεῖν περὶ πάντων ἀφθόνως.

[Ἄλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ:] λείπει τὸ εἰς πάγην· ἅπαξ ἀλώπηξ εἰς πάγην.

[Ἄλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δῆγματος:] ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων. λείπει δὲ τὸ φάρμακον. λέγει δὲ ἐν ἥθει ὁ θεράπων, ὅτι οὐκ ἔστι τις ἐν τῷ δακτυλίῳ ἐπωδή, ὃ φάρμακον πρὸς δῆγμα συκοφάντου· ἐπεὶ

είωθασι λέγειν οἱ τὰ περίαπτα πωλοῦντες, ὅτι χρησι μεύει τόδε πρὸς τόδε. ἄλλως· ἀλεξητήριον τῶν δηλητηρίων δείκνυσιν αὐτῷ καὶ βασκανίας ἀποτρεπτικὸν δακτύλιον, ὃν καλοῦσι φαρμακίτην. φησὶν οὖν· ὥς ἂν ἔχῃς φαρμακίτην δακτύλιον, ἀλλ' οὐ πρὸς δῆγμα τοῦ συκοφάντου, ὥς τούτων χειρόνων ὄντων καὶ θηρίων, πρὸς ᾧ ὁ δακτύλιος πεποιήται.

[Ἄλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι:] Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ ἐδίκαζες. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ γράμμα ἐκκληροῦντο ἀπὸ τῶν ἰ' φυλῶν. οἷον ἡ πρώτη τὸ α' εἶχε σημεῖον, ἡ δευτέρα τὸ β', μέχρι τοῦ κ'. ἰ' γὰρ φυλῶν οὐσῶν ἰ' ἐγίνοντο δικασταί. ὁ οὖν λαχὼν τὸ α' πρῶτος ἐδίκαζε καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοίως. τάχα οὖν σύ, φησί, λαχοῦσα οὐκ ἐδίκαζες, ἀλλ' ἔπινες.

[Ἀλουργά:] θαλασσοπόρφυρα. αἱ μίτραι, τὸ θ' ἄλουργές ὑπένδυμα, οἷτε Λάκωνες πέπλοι.

[Ἀλουργιαῖον:] ἀντὶ τοῦ ἄλουργές. Ἀντιφάνης.

[Ἀλουργίς:] πορφυρᾷ χλανίς. ἐπειδὴ δὲ τὸ ρόδον πορφυροῦν, τῷ στεφάνῳ τῶν ρόδων τὴν ἄλουργίδα ἐπήγαγεν Ἀριστοφάνης. **[Ἀλουργής]** δὲ ἐσθῆς, τῆς ἄλουργοῦς, τῇ ἄλουργεῖ. ἐσθῆτα ἄλουργῇ.

[Ἀλουργοπωλική:] ἡ πορφυροπωλικὴ λεγομένη. οὕτως Ἰσαῖος.

[Ἄλουτος:] χωρὶς τοῦ σ. ἀπαράτιλτος, ἔξ ἐτῶν ἄλουτος.

[Ἄλλ' οὐτοσὶ τρέχει τίς Ἀλφειὸν πνέων·] Ἀριστοφάνης. Ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος, ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ.

[Ἀλοφάζω:] σκιρτῶ, παροινῶ.

[Ἀλλόφωνος. Ἀλλόφυλος:] ὁ ἀπὸ ἄλλης φυλῆς, ὁ ἀλλογενής.

[Ἀλόχευτος:] ἀγέννητος. ἔξ ἀσπόρου, ἔξ ἀλοχεύτου προελθὼν καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευράν.

[Ἄλοχος:] γαμετή. Εὐρύπιδου ἔξ Ἀνδρομέδας· ἀγοῦ με, ὦ ξένε, εἴ τε δμωῖδ' ἐθέλεις εἶτ' ἄλοχον.

[Ἄλω:] ἡ εὐθεῖα ἡ ἄλω. τὸ γὰρ ἄλως πταῖσμα νεωτερικόν.

[Ἄλω:] ἀντὶ τοῦ ἄλες. Φιλύλλιος.

[Ἄλῳ:] πιεσθῇ, καταγνωσθῇ.

[Ἄλῳ·] κατὰ περιποίησιν γενικῇ· ἐὰν δέ τις ἐπαχθῇ τῶν γονέων κακώσεως ἡλωκώς, καὶ ἐὰν δέ τις ἄλῳ παρανόμων ἢ κλοπῆς.

[Ἄλῳα:] ἐορτὴ ἐστὶν Ἀττικῇ. Φιλόχορος δὲ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς διατριβὰς περὶ τὰς ἄλως ποιεῖσθαι.

[Ἄλωάς:] ἀλωνίας, τοὺς τόπους ἔνθα ὁ σῖτος ἀλοᾶται. ἔστι δὲ καὶ ἡ δενδροφόρος γῆ. ἀπὸ τοῦ ἀλοῖω ἐστὶν ἀλῶν ἡ σὺν τῷ ἰ. ἔθων Οἰνῆος ἀλῶν. τὸ δὲ ἀλῶας ἀπὸ τοῦ ἄλως, ἄνευ τοῦ ἰ. λέγεται δὲ **[Ἄλωνος]** καὶ ἄλωνι ἡ δοτικῇ. αὐτοῦ σοι παρ' ἄλωνι δυηπαθὲς ἐργάτα μύρμηξ ἡρίον ἐκ βώλου διψιάδος ἐκτισάμην.

[Ἀλώβητον:] ἄμωμον, ἀβλαβές.

[Ἄλωαί:] ἀλωνίαι ἢ παράδεισοι.

[Ἀλῶεν:] ληφθεῖεν, πορθηθεῖεν.

[Ἀλωεύς:] ὄνομα κύριον.

[Ἀλωή:] σιτοφόρος χώρα· **[Ἀλόη]** δέ. τὸ μυρεψικόν.

[Ἀλώμενος:] πλανώμενος. οἱ δὲ Γήπαιδες σποράδην ἀλώμενοι προσεχώρουν αὐτῷ κατ' ὀλίγους. καὶ αὖθις· ὁ δὲ θεοσύλης λιπὼν τὴν πατρίδα καὶ ἀλώμενος ἐτέλει. καὶ αὖθις· ἀλώμενος δ' ἐγὼ μετὰ τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων ἦλθον εἰς Φαράν.

[Ἀλωμαι:] τὸ πηδῶ.

[Ἀλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη:] ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτοὺς χρωμένων τοῖς οὖσι καὶ μηδενὶ μεταδιδόντων.

[Ἀλῶναι:] ληφθῆναι, συνδεθῆναι. καὶ ἐπιπορκίας ἀλῶναι μάλιστα φυλαττόμενος.

[Ἀλωνευόμενος·] Ἀππιανός· τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ θέρους ἀμφοτέρω περὶ σιτολογίαν ἐγίνοντο, Περσεὺς μὲν ἐν τοῖς πεδίοις ἀλωνευόμενος, Ῥωμαῖοι δὲ ἐν τῷ στρατοπέδῳ. ὁ δὲ Περσεὺς ἐμπρήσειν ἐβούλετο διὰ τὰ ἄχυρα.

[Ἀλώνητον:] τὸ ὑπὸ ἀλῶν ἐωνημένον. ἴσον τῷ βάρβαρον. καὶ παροιμία· **[Ἀλώνητον ἀνδράποδον.]** ἐπὶ τῶν οὐδενὸς λόγου ἀξίων· παρόσον οἱ ἔμποροι κομίζοντες εἰς τὴν μεσόγειον ἄλλας ἀντὶ τούτου οἰκέτας ἐλάμβανον. καὶ **[Ἀλώνητος,]** ὁμοίως βάρβαρος. οἱ γὰρ Θρᾷκες ἀνδράποδα ἀλῶν ἀπεδίδοντο.

[Ἀλωνία:] ἡ τῆς ἄλωνος. καὶ **[Ἀλωνοτριβῶ,]** ἐπὶ τῆς ἄλωνος διατρίβω.

[Ἀλωπεκῆθεν:] δῆμός ἐστιν ἡ Ἀλωπεκὴ τῆς Ἀντιοχίδος. καὶ ὁ δημότης Ἀλωπεκεύς.

[Ἀλωπεκιανός·] καὶ **[Ἀλωπεκία,]** ἡ περικεφαλαία.

[Ἀλωπεκίζειν:] ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν ἐγχειρούντων.

[Ἀλωπεκόννησος:] πόλις ἐστὶ μία τῶν ἐν Χερσονήσῳ. ὅτι Αἶνος πόλις ἐστὶ τῆς Θράκης, ἣν Ἑλληνες τὰ πρῶτα Ἀλωπεκοννησίους κατώκισαν, ὕστερον δὲ ἐκ Μιτυλήνης καὶ Κύμης ἐπηγάγοντο ἐποίκους.

[Ἀλώπηξ:] ὄνομα κύριον.

[Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται:] ἐπὶ τῶν οὐ ῥαδίως δώροις πειθομένων. Κρατῖνος Νόμοις· ὑμῶν εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται.

[Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει·] τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ λόγον ἀποβαινόντων. κερδοῖ συνῶν τε κερδοσύνην μὲν προσδόκα.

[Ἀλωπόχρους:] ὁ πολιός.

[Ἀλωρῆται:] οἱ τὰς ἄλως φυλάσσοντες.

[Ἄλλως:] μᾶτην, ἢ μάλιστα, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον. εἴρηται δὲ καὶ **[Τηνάλλως]** μετὰ τοῦ ἄρθρου, καὶ **[Ἄλλως τε.]** οὐδὲ ὥλισθον ἄλλως αἰ εὐχαὶ καὶ αἰ κατὰ τοῦ θεῶ ἐχθροῦ ἀραί.

[Ἄλλως:] ματαίως. ἐπόνουν δὲ ἄλλως.

[Ἄλως·] τῆς ἄλω κλίνεται Ἀττικῶς.

[Ἄλλως·] οἰόμενος τοῦτο οὐ δύνατον, εἴτε ἄλλως, εἴτε καὶ δυνατὸν φανείη, συμφέρον αὐτῷ γενέσθαι. ἀντὶ τοῦ κατὰ ἄλλον τρόπον, ἢ μάτην, ἢ μάλιστα. καὶ αὖθις· ὑπὲρ δὴ τούτων τί φατὲ οἱ τὴν πρόνοιαν ἀλᾶσθαι ἄλλως, καὶ μῦθον εἶναι λέγοντες; καὶ αὖθις· τὰ δὲ ἄλλα τοῖς φιλοσόφοις ἐπὶ ἴσκειν καὶ τοῖς δεομένοις ἄλλως δι' ἐπιείκειαν καὶ ἐλευθέραν προαίρεσιν.

[Ἄλλως ἄδεις·] ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

[Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ·] ἐπὶ τῶν μάτην ἐν λόγοις πονούντων. μετήνκεται δὲ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων.

[Ἀλώσιμα·] εὐληπτα. Ἀρριανός· ἀπὸ τῶν φρουρίων ὀρμώμενος ἦγε τε καὶ ἔφερε τῆς ὑπ' ἐκείνῳ οὐκ ὀλίγην, καὶ αὐτὸς οὐδαμῇ ἦν αὐτῷ ἀλώσιμος.

[Ἀλωσις Ἱερουσαλήμ·] ζητεῖ ἐν τῷ Ἀντίοχος.

[Ἄλλως τε·] μάλιστα.

[Ἀλωτόν·] τὸ ληφθῆναι δυνάμενον. πᾶν τὸ ζητούμενον, ἀλωτόν· ἐκφεύγει δὲ τὰ μελούμενον. καὶ **[Ἀλωτοί·]** ληπτοί, χειρωτοί. καὶ Εὐριπίδης· οὐ μὴ ποθ' ἀλῶ κακὰ πράσσων.

[Ἀλωτῶ·] ῥῆμα.

[Ἄλλω τῷ·] ἀντὶ τοῦ ἄλλω τινί.

[Ἀλπειον·] ὄνομα ὄρους. καὶ **[Ἀλπεις·]** ὄρη ἐπιμήκη, ἃς ὥσπερ τεῖχος Ἰταλίας ἢ φύσις ἡγείρεν, ὑπερνεφῇ μὲν τὸ ὕψος, ἐπιμηκέστατα δέ, ὡς πᾶσαν Ἰταλίαν διειληφότεα καθήκειν· ἃς εἰσβολὰς καλοῦσι. καὶ Ἄλπεις, ὄρη διορίζοντα Γάλλους καὶ Αἰλούρους· ἔνθα ξυνέβαινε φρούρια συχνὰ εἶναι. οὗ δὲ Γότθοι ἐκ παλαιοῦ ὥκημένοι φυλακὴν εἶχον.

[Ἄλση·] τεμένη.

[Ἀλσί διασηχθεῖς ὄναιτ' ἂν οὐτοσί·] ἐπὶ τῶν παραπαιόντων· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν κεράμων καὶ τοῦ οἴνου, ὅσοις ἄλλες βάλλονται, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξίστασθαι μηδὲ ὀξίζειν εὐχερῶς. ἐπειδὴ τοὺς ὑπὸ μέθης ὥσπερ παραφρονοῦντας ὑποβρέχειν εἰώθαμεν ἐλαίῳ ἀλσί μεμιγμένῳ. ὡς οὖν τοῦ Στρεψιάδου μὴ καθεστηκότος, ἀλλὰ καὶ παραφρονοῦντος, ὃς ἐπὶ ὠμολογημένοις ἔξαρνός ἐστιν· οὕτω τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο. φησὶν οὖν οὐ τὰ τυχόντα οὗτος ὠφελθεῖν διαβρεχθεῖς ἀλσίν. ὡς ἐπὶ ἄσκού τὸν λόγον ποιούμενος, οἱ τινες σημηχόμενοι ἀλσί βελτίονες γίνονται. ἅμα δὲ καὶ παραφρονοῦντας βρέχομεν ἐλαίῳ καὶ ἀλσί καὶ ὠφελοῦνται. ἢ ὡς παχύδερμον αὐτὸν χλευάζει· τὰ γὰρ παχεῖα ὑπὸ πιμελῆς τῶν δερμάτων ἀλσί μαλαττόμενα εὐρύτερα γίνεται. ὄναιτο οὖν, φησὶν, ἀποκαθαρθεῖς τὴν παχύτητα.

[Ἄλσος·] ὁ σύνδενδρος τόπος. αἱ τε νῆες, ἃς ἐπήξαντο ἐκ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀλσέων καὶ τοῦ χώρου τοῦ τῷ Διὶ κομῶντος, κατεσάπησαν.

[Ἀλτειον·] ὄνομα ὄρους.

[Ἀλοῖα·] ἡ τύπτουσα. καὶ **[Ἀλοιᾶν·]** τύπτειν.

[Ἀλοίη·] κρατηθείη. καὶ **[Ἀλοῖεν·]** ληφθεῖεν.

[Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὠναντο·] ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα κληρονομησάντων.

[Ἄλλοῖος·] ὁ παρηλλαγμένος ἢ ὁ ἄλλοδαπός.

[Άλλοιοφανής. Άλοιῶν:] τύπτων, κρούων. ὁ δὲ ῥοπάλῳ ἀλοιῶν εἴθ' ἑτέρῳ τρόπῳ τοῦτον ἔκτεινεν. ἔνθεν καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. καὶ **[Άλοῖα,]** ἡ τύπτουσα. καὶ Ὅμηρος· ἄχρις ἀπηλοίησεν. **[Άλύω]** δὲ τὸ χαίρω, καὶ **[Άλύω]** τὸ λυποῦμαι, βαρυ τόνως.

[Άλλοιώσις·] ἀλλοιώσις ἐστὶ μεταβολὴ ἐξ εἰδοπεποιημένου εἰς εἰδοπεποιημένον, τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου μένοντος. διττοῦ δὲ τοῦ πάθους λεγομένου, τὸ μὲν εἰς φθορὰν ἄγον κυρίως λέγεται πάθος τε καὶ ἀλλοιώσις, τὸ δὲ εἰς τελειότητα, οὐ κυρίως λέγεται πάθος οὐδὲ ἀλλοιώσις, ἀλλὰ γένεσις μᾶλλον.

[Άλλοις μὲν γλῶττα, ἄλλοις δὲ γόμφοι:] παρόσον οἱ μὲν λάλοι, οἱ δὲ φάγοι.

[Άλοίτης. Άλοιτο:] κινοῖτο, ὀρμῶτο. αἰεὶ τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι, δῖε Σοφόκλεις, σκηνίτης μαλακοὺς κισσὸς ἄλοιτο πόδας.

[Άλοιφή:] τὸ λίπος.

[Άλυάττης,] Λυδῶν βασιλεὺς, ὃς ἦν μὲν τὰ πολέμια γενναῖος, ἄλλως δὲ ἀκόλαστος· καὶ γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν ἥσχυεν. ἐγέννησε δὲ Ἀλυάττην, ὅστις ἕως μὲν νέος ἦν, ὕβριστής ἦν καὶ ἀκόλαστος, ἐκβὰς δὲ ἐς ἄνδρα σωφρονέστατος καὶ δικαιοτάτος. ἐπολέμησε δὲ Σμυρναίοις καὶ εἴλε τὸ ἄστυ. οὗτος δὲ γεννᾷ τὸν Κροῖσον· στρατεύσας ἐπὶ Καρίαν περιήγγειλε τοῖς ἑαυτοῦ στρατὸν ἄγειν ἐς Σάρδεις, ἐν οἷς καὶ Κροίσῳ, ὅστις ἦν αὐτοῦ πρεσβύτατος τῶν παίδων, ἄρχων ἀποδεδειγμένος Ἀδραμυττείου τε καὶ Θήβης πεδίου. Ἀλυάττου πολιορκοῦντος Πριήγην φησίν.

[Άλύβη:] ὄνομα στήλης.

[Άλύδενος:] ὁ κακὸς ἄνεμος.

[Άλύδιμος:] ὁ οἰκουρός.

[Άλύει:] ἀδημονεῖ, δυσχεραίνει, ἄθυμεῖ, ἀπορεῖ. ἀλύουσα καὶ ἀσχάλλουσα παῦσαι. καὶ **[Άλύω]** τὸ χαίρω ἐνίστε.

[Άλύειν:] τὸ ἐν ἄλλῃ δυσφορεῖν. σημαίνει δὲ ἐνίστε καὶ τὸ γεγηθέναι, ἀπὸ τῆς ἀλέας καὶ διαχύσεως. Ὅμηρος· ἡ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην; ὅθεν καὶ δασύνεται. Σοφοκλῆς· ἐᾷτέ μ' ὦδ' ἀλύειν. ἐπὶ δὲ τοῦ δυσφορεῖν καὶ ψιλοῦται. Ἀγαθίας φησίν· ἀλύ οντι δέ οἱ καὶ γνωματεύοντι ἕκαστα, ἔδοξε χρῆναι ἀποπειρᾶσθαι ἀμηγέπη τοῦ φρουρίου. Δίδυμος δὲ ἀμφότερα ψιλῶς. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλεαίνεσθαί φησιν, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἄλης. Ἀττικώτερον δὲ τὸ ἀμφότερα δασύνειν. καὶ γὰρ τὸ ἀλεαίνεσθαι δασύνουσιν οἱ Ἀττικοὶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα.

[Άλυκόν:] δριμύ. ἀλυκὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.

[Άλυκρά:] χλιαρά. γέντο δ' ἀλυκρά.

[Άλυκτεῖν:] δυσφορεῖν. ἀγανακτεῖν. **[Άλυκτον:]** τὸ ἄφυκτον.

[Άλυκτοπέδη:] ἡ χαλεπὴ πέδη.

[Άλυκτοσύνη:] ἡ ἐκκλησις.

[Άλύξαι:] ἐκφυγεῖν· ἢ καταξύσαι.

[Άλύω:] τὸ χαίρω καὶ ἀλύω τὸ λυποῦμαι.

[Άλυπότερος:] ὁ μὴ λυπούμενος.

[Ἀλυσείδιον·] καὶ **[Ἀλυσειδωτὸς θώραξ. Ἀλυσις,]** ἀλύσεως.

[Ἀλύσιον·] πλοκίου γένος περὶ τὸν τράχηλον. Μένανδρος Καρίνη· περὶ τὸν τράχηλον ἀλύσιόν τί σοι δότω.

[Ἀλυσιτελές·] ἀσύμφορον.

[Ἀλυσκάζειν·] περιῖστασθαι, ἐκκλίνειν, φεύγειν. εἰ γὰρ φέγγος ἔλιπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων ἄγριον Ἀρχιλόχου φθέγμα Λυκαμβιάδες.

[Ἀλυτα·] ὄνομα πόλεως.

[Ἄλλυτος·] δυσχερῶς λυομένη. ἐν Ἐπιγράμμασι· κακοῦ δ' ἐπὶ γήραος ἡμῖν ἄλλυτος ἡβάσκει γυιοτακῆς πενίη.

[Ἄλφα·] ὅτι τὰ ἄκλιτα, οἷον τὸ ἄλφα, χωρὶς ἄρθρου δίδωσιν ὑπόνοιαν εὐθείας, εἰ δὲ σὺν ἄρθρῳ πλαγίας πτώσεως, ὅτι ἡ τοῦ ἄλφα φωνή, τοῦ πρώτου στοιχείου καὶ ἄρχοντος, ἀπὸ τοῦ Ἄλεφ Ἑβραίου τὴν ἐπὶ κλησιν ἔλαβεν· ὥστε τὰ ἱερὰ γράμματα εὐρήματα εἶναι τοῦ Ἀβραάμ, κὰν ἄλλως καὶ ἄλλως ἑαυτοὺς διαπαίζοντες ἀναγράφωσιν Ἑλληνες.

[Ἀλφάνει·] εὐρίσκει. Μένανδρος Ὀμοπατρίοις· ἦν δὴλον οὐτι νυμφίος τε ἀλφάνει. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· οἴμοι κακοδαίμων τῆς τόθ' ἡμέρας, ὅτε εἶπέ μ' ὁ κήρυξ· οὗτος ἀλφάνει. Εὐπολις Ταξιάρχαις· οὐ θᾶπτον αὐτὴν δεῦρό μοι τῶν τοξοτῶν ἀποκηρύξει τις, ἐὰν ἀλφάνη. καὶ ὁ Ποιητής· ἐκατόμβοιον ὅς τ' ἀλφάνει.

[Ἀλφεσίβοια·] εὐρετική βοῶν.

[Ἀλφειός·] ποταμός. Ὅμηρος· ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης. ὅς ἐκ τῆς πηγῆς εὐθέως κρύπτεται καὶ πολὺν ἐνεχθεὶς τόπον ὑπὸ γῆς ἐκβάλλει περὶ Λυκόαν τῆς Ἀρκαδίας. ὁ δὲ ποταμὸς οὐ πολὺν τόπον ἀποσχὼν τῆς πηγῆς καὶ κρυφθεὶς ἐπὶ δέκα σταδίους πάλιν ἐκ πίπτει, καὶ τὸ λοιπὸν φερόμενος διὰ τῆς Μεγαλοπολίτιδος τὰς μὲν ἀρχὰς ἐλαφρὸς, εἶτα λαμβάνων αὕξησιν καὶ διανύσας ἐπιφανῶς πᾶσαν τὴν προειρημένην χώραν ἐπὶ δέκα σταδίους, γίνεται πρὸς Λυκόαν, ἥδη προσειληφὼς καὶ τὸ τοῦ Λουσίου ρεῦμα, παντελῶς ἄβατος ὢν καὶ βαρὺς, ζητεῖ περὶ τούτου καὶ ἐν τῷ Ἀρέθουσα.

[Ἀλφειός·] ποταμὸς τῆς Ἀρκαδικῆς πόλεως, ἥ κεῖται κατὰ τὴν Πελοπόννησον. δυόμενος δὲ διὰ τῆς Ἀδριάδος θαλάσσης τὸ πέλαγος, μηδαμῶς τε τῇ ἀλμυρίδι μιγνύμενος, κατὰ τὴν νῆσον ἀναδίδεται Σικελίας περὶ τὴν πηγὴν τὴν λεγομένην Ἀρέθουσαν, ὡς ἂν ταύτης ἐρώμενος. ἀλλ' οὕτωσιν τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων. οὕτω συντόμως τρέχει ὥσει Ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος, ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ. περὶ τούτου οἶμαι τὸν Θεόλογον λέγειν· καὶ εἴ τις ποταμὸς πιστεύεται δι' ἄλμης ῥέων γλυκύς.

[Ἀλφηστής·] εὐρετής.

[Ἄλφι·] ἄλφιτον. τοῦτο δὲ καλεῖται ἀπότρωκτον, ὃ φασὶ πρῶτον εὐρεῖν Ἐπίχαρμον.

[Ἄλφιτα·] τὰ ἀπὸ νέας κριθῆς ἄλευρα. πολλὰ μὲν ἄλφιτα ἀπέκειτο πεφυρμένα, πολλὰ δὲ κριθαὶ ἀλεῖν· μύλη γὰρ τις ἦν αὐτόθι.

[Ἀλφιταμοιβούς·] Ἀριστοφάνης· ἦν δ' ἀποκλίνει τὴν θύραν, τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν ἢ κλαίειν μακρά.

[Ἀλφιτεῖς·] οἱ τὰ ἄλφιτα ποιοῦντες. Ὑπερίδης.

[Άλφιτόπωλις:] ἡ τὰ ἄλφιστα πωλοῦσα.

[Άλφιτοσιτῶ.] καὶ γὰρ ὅστις ἀλφιτοσιτεῖ, ὕδατι μεμιγμένην ἀεὶ τὴν μάζαν ἐσθίει. Ξενοφῶν.

[Άλφούς:] λευκοὺς ἢ λευκάς.

[Άμα·] δοτικῇ. Δημοσθένης ἐπὶ τοῦ εὐθέως καὶ παραχρῆμα ἔταξε, καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν ῥητόρων λόγῳ εἰπὼν· οὐ γὰρ ὁ θάνατος τοῖς εὖ φρονοῦσιν οἰκτρός· τοῦτο γὰρ ἅμα τῷ γενέσθαι πάντων κατέγνωσται. Αἰσχίνης δὲ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· ὡς ἀπέδοτο τριάκοντα μνῶν ἅμα τὴν τε εἰς αὐτὸν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. καὶ παρὰ τῷ Ἀντιφῶντι δὲ τὸ ἅμα κεῖται ἐπὶ τὸ αὐτό. φησὶ γὰρ ἐν Προοιμίῳ· ἀλλ' εἰ τότε πρᾶγμά μοι κρεῖττον φαίνεται, ἅμα τε μαρτυρία ἀρετῆς πράζομαι. καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· πάσαις δὲ λοιδορίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τούτου κεχρημένον.

[Άμμα:] ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους, ἀπὸ τῶν ἐν Κασίῳ Πηλουσιωτῶν, οἱ φυσικῇ τέχνῃ ἄμματα ἔπλεκον δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες.

[Άμα δίδου καὶ λάμβανε:] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγνωμόνων καὶ ἀπίστων.

[Άμάδοκος·] δύο γεγονάσι, πατὴρ καὶ υἱός· ὃς καὶ Φιλίππῳ συμμαχήσων ἦλθεν εἰς τὸν κατὰ Κερσοβλέπτου πόλεμον.

[Άμα ἔπος, ἅμα ἔργον:] παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ἀνυομένων.

[Άμάλη:] ὁ καρπός. καὶ παροιμία· **[Αὐταῖς ἀμάλαις·]** ἐπὶ τῶν πανωλεθρία διαφθειρομένων, οἷον εἰ αὐτοῖς βάρβοις.

[Άμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις:] παροιμία ἐπὶ τῶν εὐεργετουμένων καὶ ταχὺ ἐπιλανθανομένων.

[Άμαζόνειον:] ἱερόν, ὃ Ἀμαζόνες ἰδρύσαντο. οὕτως Ἰσαῖος. καὶ **[Άμαζόνειον κέρας, Ἀμαθέσιν:]** ἀνηκόοις. ὁ δὲ ἤλαυνε νυκτὸς ἀμαθέσι τῶν ποιουμένων χρήζων τοῖς πολεμίοις ἐπιπεσεῖν.

[Άμαθέστερος.] καὶ **[Άμαθής·]** ἀντὶ τοῦ ἀπαίδευτος καὶ ἀκόσμητος· Πλάτων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δυσμαθοῦς καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ μαθόντος, φύσει δὲ ἐπισταμένου.

[Άμαθεί:] ἀδιδάκτως. **[Άμαθὶ]** δὲ ὄνομα κύριον.

[Άμαθής:] ἀμύητος, ἀδίδακτος. ὁ δὲ ἀκούει ταῦτα καὶ μὴ ὦν ἀμαθὴς οἰωνῶν τὸν παῖδα ἐπανάγει καὶ ἐκτρέφει ὡς γνήσιον.

[Άμάθητος:] ἀδίδακτος. ὁ δὲ Ἰουστῖνος ἀμάθητος ἦν γραμμάτων ἀπάντων καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφάβητος. καὶ, ἀμαθὴς ἔφυς κού πολυπράγμων οὐδὲ τὸν Αἴσωπον πεπάτηκας. ἐπὶ τῶν ιδιωτῶν. τὸ δὲ πατῆσαι ἴσόν ἐστι τῷ ἐνδιατρίψαι· ὡς τὸ ἀφικέσθαι που λέγομεν. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· ἀμαθέστερόν πως εἶπε καὶ σαφέστερον. παρὰ τὴν παροιμίαν, σαφέστερόν μοι κάμαθέστερον φράσον.

[Άμαθία:] ἀντὶ τοῦ ἀναισθησία. Πλάτων.

[Άμαθος:] ἡ τῆς πεδιάδος κόνις. **[Ψάμαθος]** δὲ ἡ τῆς θαλάσσης.

[Άμαθοῦς:] πόλις Κύπρου.

[Άμα κνέφα:] ὄρθρου. καὶ **[Κνεφαῖον]** λέγουσι τὸν ὄρθριον.

[Ἀμαλασούνθα·] αὕτη μήτηρ Ἀταλαρίχου. ἥτις δικαιοσύνης ἐπὶ πλεῖστον ἐλθοῦσα, τῆς τε φύσεως ἐς ἄγαν τὸ ἄρρενωπὸν ἐνδεικνυμένη, ὅσον χρόνον τῆς πολιτείας προὔστη, οὐδένα τῶν πάντων Ῥωμαίων ἐς τὸ σῶμα ἐκόλασεν ἢ χρήμασιν ἐζημίωσεν. οὐ μὴν οὐδὲ Γότθοις ξυνεχώρησεν ἐς τὴν ἐς ἐκείνους ἀδικίαν ὀργῶσιν. ἐβούλετο δὲ καὶ τὸν παῖδα τοῖς Ῥωμαίων ἄρχουσι τὰ ἐς τὴν δίκαιαν ὁμότροπον καταστήσασθαι καὶ φοιτᾶν ἐς γραμματιστοῦ ἤδη ἠνάγκαζε· τρεῖς τε ἀπολεξαμένη τῶν ἐν Γότθοις γερόντων, οὐσπερ ἠπίστατο μᾶλλον ἀπάντων ξυνετούς τε καὶ ἐπεικεῖς εἶναι, ξυνδιαιτᾶσθαι Ἀταλαρίχῳ ἐκέλευσε. Γότθοις δὲ ταῦτα οὐδαμῇ ἤρεσκε. τῇ γὰρ ἐς τοὺς ὑπηκόους ἀδικίας ἐπιθυμία βαρβαρικώτερον πρὸς αὐτοῦ ἄρχεσθαι ἤθελον. καὶ ποτε ἡ μήτηρ ἀμαρτάνοντά τι ἐν τῷ κοινῷ τὸν παῖδα λαβοῦσα ἐρράπισε, καὶ ὃς δεδακρυμένος ἐς τὴν ἀνδρωνίτιν ἐνθένδε ἀπῆλθε. Γότθοι δὲ αὐτῷ ἐντυχόντες δεινὰ ἐποιοῦντο καὶ τῇ Ἀμαλασούνθῃ λοιδορούμενοι ἰσχυ ρίζοντο βούλεσθαι τε αὐτὴν τὸν παῖδα ἐξ ἀνθρώπων ἀφανιεῖν ὅτι τάχιστα, ὅπως αὐτὴ ἐτέρῳ ἀνδρὶ ἐς κοίτην ἐλθοῦσα ξὺν αὐτῷ ἄρχοι. ξυλλεγέντες δὲ ἠπιῶντο οὐκ ὀρθῶς σφίσιν οὐδέ οἱ τὸν βασιλέα παιδεύεσθαι. γράμματά τε γὰρ πολὺ κεχωρίσθαι ἀνδρίας καὶ διδασκαλίαν γερόντων ἀνθρώπων ἐς τε τὸ δειλὸν καὶ τὸ ταπεινὸν ἀποκρίνεσθαι ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον. δεῖν τοίνυν τὸν ἐν τινὶ ἔργῳ τολμητὴν τε καὶ δόξῃ μέγαν ἐσόμενον, φόβου τοῦ ἐκ διδασκάλων ἀπαλλαγέντα, τὰς ἐν τοῖς ὅλοις μελέτας ποιεῖσθαι. ἔλεγον δὲ καὶ ὥς ἤνπερ αὐτοῖς τὸ ἀπὸ τοῦ σκύτους ἐπιγένηται δέος, οὐ μήποτε ξίφους ἢ δορατίου ὑπερφρονεῖν ἀξιώσουσιν. οὐκοῦν, ὧ δέσποινα, ἔφασαν, παιδαγωγοὺς μὲν τούτους χαίρειν ἔα, σὺ δὲ Ἀταλαρίχῳ παῖδας ὁμοδιαίτους ἡλικας δίδου, οἵπερ αὐτὸν τὰ ἐς τὴν ἡλικίαν ξυνακμάζοντες ἐς τὴν ἀρετὴν κατὰ γε τὸν βάρβαρον νόμον ὁρμήσουσιν. ἡ δὲ οὐκ ἐπήνεσε μὲν, δείσασα δὲ τὴν ἐξ αὐτῶν ἐπιβουλὴν ξυνεχώρησε πάντα, ὅσα οἱ βάρβαροι ἤθελον.

[Ἀμαλήκ·] ὄνομα κύριον. καὶ ἐξ αὐτοῦ **[Ἀμαληκίτης. Ἀμάθακτον·]** ἀνένδοτον, ἐδραῖον.

[Ἀμαλθείας κέρας·] ἐπὶ τῶν ἀφθόνως ζώντων καὶ εὐθυνούντων καὶ εὐπραγούντων. ἐν Μύθοις· ἔνθ' ἵνα μοι βίος ἐστὶν Ἀμαλθείης κέρας αἰγός. Ἀμάλθεια γὰρ ἡ τροφὸς τοῦ Διὸς παρὰ τὸ μὴ μαλάσσεσθαι.

[Ἀμαλδυνθήσομαι·] ἀφανισθήσομαι. καὶ **[Ἀμαλδύνεσθαι,]** ἀφανίζεσθαι.

[Ἀμαλκείδης·]

[Ἀμαλλοδετήρ·] ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

[Ἀμάμυξις·] σταφυλῆς γένος. οἱ δὲ τὴν ἀναδενδράδα οὕτως καλεῖσθαι. ἔστι δὲ καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ καὶ παρὰ Σαπφοῖ τὸ ὄνομα.

[Ἀμάν·] οὗτος προεστὼς τῶν βασιλικῶν πραγμάτων Δαρείου ὑπέσχετο τῷ βασιλεῖ μύρια τάλαντα εἰσοίσειν, εἰ ἀπολέσαι Ἰουδαίους. ὥς δὲ ἔπεισεν, ἐπεστάλη τοῖς ἔθνεσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ πάντας ἐξαφανίσειν. πρὶν δὲ συντελεσθῆναι ταῦτα Μαρδοχαῖος τὴν κατ' αὐτῶν ἐπίθεσιν διὰ τῆς Ἑσθῆρ ἐδήλωσε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ τὰ ἐπισταλόντα ἀνεκαλεῖτο τὸν τε Ἀμὸν ἀνεσταύρωσε, μέλλοντα σταυροῦν τὸν Μαρδοχαῖον, πλεῖστοί τε τῶν ἐχθρῶν ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἀπώλλυντο· καὶ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας ἐορτάζουσιν Ἰουδαῖοι. ζήτει ἐν τῷ Ἑσθήρ.

[Ἀμᾶν·] θερίζειν, παρὰ τὸ ἄμα. Βάβριος· νῦν ἐστὶν ὄντως, παῖδες, ἐκ τόπων φεύγειν, ὅτ' αὐτὸς ἀμᾶ κού φίλοισι πιστεύει.

[Ἀμμανίται·] ὄνομα ἔθνους. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς μύκητας.

[Ἀμαξα τὸν βοῦν ἔλκει. Ἀμαξεία·] ὁ τῶν ἀμαξῶν φόρτος.

[Ἀμαξίς:] εἶδος πλακοῦντος, ἦν νῦν κοπτὴν φαμέν. Σύμμαχος δὲ καὶ τὸ μικρὸν ἀμάξιον.
Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ὅτ' ἐπριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.

[Ἀμαξιτόν:] ὁδὸν δημοσίαν. Μάλχος· ἡ δὲ εἰσβολὴ τῆς Κιλικίας ἀμαξιτὸς ἦν ὁδός, ὀρθία ἰσχυρῶς καὶ ἀμήχανος εἰσελθεῖν στρατεύματι, εἴ τις ἐκώλυεν.

[Ἀμαξουργοί.] ἀμαξουργοὺς λέγουσι τοὺς ἀγριοπηγούς. εἶδος δὲ οἱ ἀγριοπηγοὶ τεκτόνων, οἱ τὰς ἀμάξας κατασκευάζουσι καὶ πάντων τῶν ἀγρίων ξύλων εἰσὶν ἐργάται.

[Ἀμάρη:] ἡ ὑδρορρόα.

[Ἀμαρτάδας:] ἀπὸ τῆς ἀμαρτὰς εὐθείας. Προκόπιος· αἱ τῶν γυναικῶν ἀμαρτάδες οὐκ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας ἔνεται μόνον, ἀλλὰ καὶ παίδων ἄπτονται μᾶλλον, οὓς γε καὶ δόξαν τινὰ φέρεσθαι ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον συμβήσεται, ὥς φύσει τρόπου ταῖς γειναμέναις εἰκόασιν.

[Ἀμαρτεῖν:] ἀποτυχεῖν. γενικῇ.

[Ἀμάρτη·] γενικῇ καὶ δοτικῇ. αὐθυπότακτον· **[Ἀμαρτῇ]** δὲ ἐπίρρημα. **[Ἀμαρτάνω]** δὲ δοτικῇ.

[Ἀμαρτήσοι:] οὐχ ὑποτάσσεται. ἐὰν ἀμαρτήσῃ. διὰ διφθόγγου.

[Ἀμαρτία:] ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἀποτυχία. παρὰ τὸ μάρπτω, τὸ καταλαμβάνω, ἀμαρπτία τις οὔσα.

[Ἀμαρτίαν] οἱ Ἀττικοί, **[Ἀμαρτάδα]** Ἡρόδοτος καὶ ἄλλοι Ἴωνες.

[Ἀμαρτωλοί:] οἱ παρανομία συζῆν προαιρούμενοι καὶ βίον διεφθαρμένον ἀσπαζόμενοι.

[Ἀμαρτοῖν] εἶρηκε τὸ ἀμάρτοιμι Κρατῖνος Δραπέτισι· ποδαπὰς ὑμᾶς εἶναι φάσκων, ὃ μείρακες, οὐκ ἂν ἀμαρτοῖν. καὶ ὅλως σύνηθες αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον.

[Ἀμαρτυρήτους:] ἀντὶ τοῦ ἀμαρτύρους. οὕτως Ἀντιφάνης.

[Ἀμαρυγὰς:] ὄψεις. οἱ δὲ ἀκτῖνας ὄψεως. καὶ **[Ἀμαρυγή,]** λαμπηδών. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἡ κίνησις. ὡκεῖα Μουσάων φάτις, οἵαπερ ἵππων ἀμαρυγά. τουτέστιν ἡ τῶν Μουσῶν φάτις ταχεῖά ἐστιν, ὥς ἵππος ὡκεῖα, ἐπεὶ πτερόεντες οἱ λόγοι.

[Ἀμαρυγεύς:] ὄνομα. καὶ **[Ἀμαρυγκείδης. Ἀμάρυγμα:]** φόρημα, εἶδωλον, κίνησιν, οἱ δὲ λαμπηδόνα.

[Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας:] ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν αἰτούντων, ἄλλα δὲ τῶν αἰτουμένων ἔχειν ἀπαρνούμενων.

[Ἄμασις:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Ἄμαστος],** ὁ ἀμάσητος, ὡς ἄπαστος ὁ ἄγευστος.

[Ἄμασεῖα:] ὄνομα πόλεως· **[Ἄμασις]** δὲ ὄνομα κύριον. ὃς εἴλε Κύπρον πρῶτος ἀνθρώπων καὶ κατεστρέψατο ἐς φόρου ἀπαγωγὴν. ἔστι δὲ καὶ Ἄμασις ὄνομα πόλεως.

[Ἀμάστης·] πείθουσιν ἄνδρα γενναῖόν τε καὶ ἀμάστην εἰσελθόντα ἀποπνίξαι τὸν Κόμοδον, ὄνομα Νάρκισσον. **[Ἄμαστος:]** ὁ ἀμάσητος. ὡς ἄπαστος ὁ ἄγευστος.

[Ἀματροχία:] ἡ ἄρματοτροχία.

[Ἄμματα:] ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους. ἀπὸ τῶν ἐν Κασίῳ Πηλουσιωτῶν, οἱ φυσικῇ τέχνῃ ἄμματα ἔπλεκον δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες. Κασιώτῃ ἴσον. **[Ἄμματα,]** δεσμά. ἐν Ἐπιγράμμασι· χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἄμμα κορείας Ζεὺς, διαδὺς Δανάας χαλκελάτους

θαλάμους. καὶ αὖθις· ἀβρῶν τε στρεπτῶν ἄμματι κεκρυφάλων. καὶ Πισίδης περὶ Χοσρόου· ἐπεὶ δὲ λοιπὸν ἐντὸς ἦν τῶν ἀμμάτων, δεσμοῦσιν αὐτὸν ἀσφαλεστέρα δέσει.

[Ἀμαυρά:] σκοτεινά. ὅθεν καὶ ἀμαυρόν, τὸ μὴ διαφανές. καὶ Ἀρριανός· ἐξ ὧν καὶ τὰ ὑπόλοιπα δι' ἐλπίδος ἔχω οὐκ ἀμαυρᾶς, ὅτι καλῶς μοι ἔξει.

[Ἀμαχεί:] ἀμάχως.

[Ἀμάχιος·] οὗτος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου ἄρχων ἦν μικρᾶς πόλεως Φρυγίας, Ἑλλήν γοργός. τῶν ἱερῶν ἀνοιγομένων, Μακεδόνιός τις καὶ Θεόδουλος καὶ Τατιανὸς ζήλω τοῦ Χριστιανισμοῦ νυκτὸς ἐσπηδήσαντες συντρίβουσι τὰ ἀγάλματα. οἱ πολλὰς αἰκίας καὶ τιμωρίας διὰ τοῦτο ὑπομείναντες ἐσχάραις τε ἐπιτεθέντες καὶ πυρὶ ἐτιμωροῦντο. τὴν δὲ ἀνδρίαν ὑπέδειξαν τηνικαῦτα εἰπόντες· εἰ ἐπεθύμησας, ὦ Ἀμάχιε, ὁπτῶν κρεῶν ἀπογεύσασθαι, στρέψον ἡμᾶς καὶ εἰς τὰς ἑτέρας πλευράς, ἵνα μὴ εἰς τὴν γεῦσιν ἡμίοπτοι ὀφθῶμέν σοι. καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν.

[Ἄμαχον·] δυσκαταμάχητον. Πίνδαρος· ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος. Αἰλιανός· ἰχθύων δὲ ἀπηνέγκαντο πληθεὺς ἄμαχον καὶ ἀνέστησαν τρόπαιον καὶ βωμοὺς ὥρθωσαν. καὶ αὖθις· ἐτίθετο ἕκαστος τὸ ἔργον ἑαυτοῦ ἀποδειῖξαι. ἑώρων γὰρ τὸν βασιλέα σπεύδοντα τοῦτο ἀμάχως. καὶ αὖθις· ἦν δὲ ἰέρεια τῷ θεῷ κάλλος ἄμαχος. καὶ αὖθις· ἀδοκίμου χειμῶνος καταρραγέντος κατηνέχθη πληθεὺς χιόνος ἄμαχον. καὶ αὖθις· οὐ δυναστεία ἄμαχος. καὶ αὖθις· ἐς ὑπεροψίαν δὲ ἐξαφθίς ἄμαχον, τοῦ μὲν ἔτι ἄνθρωπος εἶναι κατεφρόνει.

[Ἄμαχος·] ἀντὶ τοῦ μὴ μαχόμενος. Ξενοφῶν. καὶ **[Ἀμάχητοι,]** οἱ μήπω μεμαχημένοι.

[Ἀμβακούμ·] ζητεῖ ἐν τῷ Ἀββακούμ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου.

[Ἀμβασις·] ἀνάβασις. καὶ ἄμβασις οὗ νύ τις ἦεν.

[Ἀμβάτας·] ἀναβάτας. οἱ δὲ ἵπποι θνήσκοντες οὐκ ἐλύπουν τοὺς ἀμβάτας· ἦσθιον γὰρ αὐτούς. καὶ αὖθις· οἱ δὲ καὶ τοὺς ἀμβάτας δι' ἔκπληξιν ἀποσεισάμενοι.

[Ἀμβεναι·] ὄνομα πόλεως.

[Ἀμβλήδην·] μεγάλως βοῶσα.

[Ἀμβλίζω·] ῥῆμα.

[Ἀμβλίσιον·] τὸ μάννα.

[Ἀμβλίσκουσιν·] ἀποβάλλουσιν. ὃ συμβαίνει ταῖς διαφθειρούσαις καὶ προβαλλούσαις τὰ κυήματα. Πλάτων Θεαιτήτῳ. καὶ **[Ἀμβλίσκειν]** καὶ **[Ἐξαμβλοῦν,]** τὸ διαφθεῖρειν καὶ ἀφανίζειν.

[Ἀμβλωθρίδια·] ἐκτρώματα. τὰ ἐξημβλωμένα ἔμβρυα. καὶ **[Ἀμβλωθρίδιον,]** αὐτό τε τὸ φθόριον φάρμακον καὶ δὴ καὶ τὸ διαφθαρέν.

[Ἀμβλώσκειν] καὶ **[Ἀμβλῶσαι]** καὶ **[Ἐξαμβλῶσαι,]** τὸ ἀτελὲς γεννῆσαι, τὸ φθεῖραι βρέφος.

[Ἀμβλύ·] ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀλλὰ καὶ αὖτις ἐκ καλαμητομῆς ἀμβλὺ φέροι δρέπανον.

[Ἀμβλυωπίας·] ὁ ἀμυδρὸς ὁρῶν.

[Ἀμβλύνω·] αἰτιατικῇ. τὸ ἐκλύω. ὁ δὲ ἐπὶ πολὺ διῆγε τὸν πόλεμον, ἀμβλύνων τὴν τοῦ πολέμου ὀξύτητα χρονίαις τε καὶ μακραῖς τοῦ ἔργου τριβαῖς. καὶ **[Ἀμβλύνεσθαι·]** μήθ' ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι, μήθ' ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι.

[Ἀμβλυώττει:] τυφλώττει. καὶ **[Ἀμβλυωπέστερον. Ἀμβλύς:]** ὁ μὴ ὀξύς, σκοτεινός. Ἀννίβας.

[Ἀμβολάδην:] ἀναβάλλων. Ἡρόδοτος καθ' ὑπερβολήν.

[Ἀμβολὰς γῆ:] ἡ ὑπὸ τοῦ ὀρύγματος ὑψωθείσα. Ξενοφῶν· ὁ δὲ Κῦρος πύργους ἐποίει ἐπὶ τῆς ἀμβολάδος γῆς, ὅπως ὅτι πλεῖστα φυλακτήρια εἶη. ζητεῖ ἐν τῷ δακνόμενος, ὅτι τὸ οἰκοδομεῖν καὶ ἵππους τρέφειν καὶ ἀμβολὰς ποιεῖν ἐδόκει τοῖς Λάκωσι δαπανηρὰ εἶναι.

[Ἀμβολία:] ἡ ὑπέρθεσις. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἡθάδος ἀμβολίης αἰὲν ἀεξομένης. καὶ **[Ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ,]** ὁ τὸ ἔργον ἀναβαλλόμενος.

[Ἀμβούλιος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀμβωμοῖσι:] περὶ τῶν βωμῶν.

[Ἀμβρακία:] πόλις ἐστὶν ἐν τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ, ἄποικος Κορινθίων.

[Ἀμβροσία:] ξηρὰ τροφή. ἀλλὰ τό γ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ. νέκταρ δὲ τουτέστι νεόκταρ, τὸ νέους ποιοῦν τοὺς πίνοντας.

[Ἀμβρόσιαι:] ἄς οὐδεὶς βροτῶν δύναται ἔχειν. Ὅμηρος· ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο.

[Ἀμβρόσιον:] θεῖον ἢ ἀθάνατον ἢ θαυμαστόν. ἢ ἀκήρατον, ἄφθαρτον. ἦν γὰρ Ἑρώτων καὶ Χαρίτων ἡ παῖς ἀμβρόσιόν τι θάλος.

[Ἀμβροτα:] θεῖα, ἄφθαρτα.

[Ἀμαία:] ἡ Δημήτηρ, Ἀζησία δὲ ἡ Κόρη. καὶ παροιμία· **[Ἡ Ἀμαία τὴν Ἀζησίαν μετῆλθεν·]** ἐπὶ τῶν πολυχρονίοις ζητήσεσι χρωμένων.

[Ἀμαιμακέτου:] ἀκαταπονήτου. ἐν Ἐπιγράμμασι· οὐ δίχα βύρσας θῆκεν ἀμαιμακέτου κρατὸς ἔρεισμα κέρα.

[Ἀμεβώνη:] ὄνομα κύριον.

[Ἀμέλγειν.] αἰτιατικῇ. ἰδίως λέγεται ἀμέλγειν, τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν ἰσχυροὺς τοὺς καρποὺς ἀποσπᾶν, ὅπερ οἱ κλέπτοντες ποιοῦσιν. Ἀριστοφάνης· ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους.

[Ἀμελεῖστί:] χωρὶς βραδυτῆτος. **[Διαμελεῖστί]** δὲ μεληδόν, κατὰ μέλος.

[Ἀμέλει:] τοιγαροῦν. ἀντὶ τοῦ μή σοι μελέτω διὰ τοῦτο.

[Ἀμέλεια καὶ Ἀμελία:] ἀμφότερα Ἑλληνικά. καὶ γὰρ καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται.

[Ἀμελλητί:] ἀνυπερθέτως, ταχέως. καὶ **[Ἀμελητέα]** γενικῇ.

[Ἀμέλιος·] Ἀπαμεύς, φιλόσοφος, μαθητὴς Πλωτίνου, διδάσκαλος Πορφυρίου, συγχρονίσας Ἀμμωνίῳ καὶ Ὠριγένει.

[Ἀμελῶ σοῦ.]

[Ἀμενηνός:] ἀσθενής. Ὅμηρος· ἀμενηνῶν ὀνείρων. καὶ ὁ καπνὸς ἀμενηνός. καὶ παροιμία· **[Καπνὸν εἶναι ἡγούμην.]** ἐπὶ τῶν οὐδαμινῶν καὶ οὐδενὸς ἀξίων.

[Ἀμενήνωσεν:] ἀσθενῇ ἐποίησεν.

[Ἀμενητί:] χωρὶς τοῦ ἐπιμεῖναι.

[Ἀμεργῇ σώματα·] ζητεῖ ἐν τῷ ἄτομα.

[Ἀμεριμνία:] ἡ ἄνεσις.

[Ἀμερμηρεί:] χωρὶς φροντίδος.

[Ἀμετάκλητον·] ἀμετάκλητον τὴν ὁρμὴν ἔσχε τὸ πλῆθος εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλότρια φρονεῖν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βούλεσθαι παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν.

[Ἀμετάπτωτον:] κυρίως ἐπὶ σωμάτων λέγεται, τῶν δι' ἰσχὺν μὴ τρεπομένων ἢ διὰ ιδιότητα μὴ μεταβαλλόντων. κατὰ μεταφορὰν δὲ λέγεται ἡ ἐπιστήμη ἀμετάπτωτος.

[Ἀμεταποίητον:] ἀμετάθετον.

[Ἀμεταστρεπτί:] ἀμελλητί, μὴ ἐπιστρεφόμενον εἰς τούπισω. ζητεῖ ἐν τῷ ἀπονητί.

[Ἀμετρί:] χωρὶς μέτρου. καὶ παροιμία· **[Ἀμετρί μάζαν ἔδοντες, Ἀμετροκάκου:]** πλεῖστον πληθουσύης περὶ κακίαν. ἐς τοσοῦτον δὲ ἐχώρησεν ἀμετροκάκου πλεονεξίας ὥστε καὶ ἀνδράποδα δημοσία ἀπημπόλει.

[Ἀμείβεσθαι:] αἰτιατικῇ. ἀποκρίνεσθαι, καταβάλλεσθαι. Λεόντιος μὲν τοσαῦτα εἶπε. Θευδίβαλδος δὲ ἀμείβεται ὧδε. ἀντὶ τοῦ ἀνταποκρίνεται.

[Ἀμείβομαί σε τοῦδε.] τούτους ὥσπερ τῆς εὐσεβείας ὁ θεὸς ἀμειβόμενος.

[Ἀμείβων:] ἀλλάσσων. καὶ **[Ἀμοιβή,]** ἡ ἀντέκτισις.

[Ἀμειβοιδής:] ὁ ἀντικαταλλάσσων.

[Ἀμειδές:] στυγνόν, σκυθρωπόν. καὶ **[Ἀμειδής,]** σκοτεινός. καὶ κλίνεται εἰς οὐς. ὀργὴν οὖν πρήνον ἀμειδέα, μήδ' ἐπιτείνειν κακόν.

[Ἀμειδητος:] σκυθρωπός. καὶ **[Ἀμειδήτων,]** σκυθρωπῶν, ἀγελάστων. ἐν Ἐπιγράμμασι· εἰ καὶ ἀμειδήτων νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις, Περσεφόνη.

[Ἀμείλικτον:] ἀπηνῆ, ἀκαμπῇ. καὶ **[Ἀμείλικτος,]** ἀπάνθρωπος. Εὐνάπιος· οὕτως ἀμείλικτοι ἦσαν ἄμφω κατὰ τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸ ἔργον ἐχώρει περιφανέστερον.

[Ἀμείλιχος:] σκληρός, ἀκολάκευτος.

[Ἀμεινίας:] ὄνομα κύριον.

[Ἀμειψίας·] Ἀθηναῖος, κωμικός.

[Ἀμειψόμεθα:] ἀνταποδώσομεν.

[Ἀμη:] τεκτονικὸν ἐργαλεῖον, ὃ ἡμεῖς πυράμην λέγομεν οὐκ ὀρθῶς. καὶ παροιμία· **[Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηνουῶντο σκάφας.]** ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτουμένων, ἕτερα δὲ μὴ ἔχειν ἰσχυριζομένων.

[Ἀμηγέπη:] ὅπωςδήποτε, καθ' ὅτιοῦν. λέγεται δὲ καὶ **[Ἀμωσγέπως]** καὶ **[Ἀμόθεν]** καὶ **[Ἀμουγέπου]** καὶ **[Ἀμηγέποι]** καὶ **[Ἀμωσγέποι.]** Ἀριστοφάνης· ὑμᾶς μὲν αἰεὶ μισθοφορεῖν ἀμηγέποι. ἀντὶ τοῦ ἀπανταχοῦ, ὅπως ἂν τύχοι, καθ' οἷον δήποτε τρόπον. καὶ αὖθις· ἀλλ' ἀμηγέπη

τῶν παρατεθέντων ἀπογευσάμενος ἄωρὶ νύκτωρ περιήρχετο τὴν βασιλικὴν αὐλήν. καὶ **[Ἀμηγέπη]** Ἀγαθίας φησὶν· ἀλύνοντι δὲ καὶ ἕκαστα γνωματεύοντι, ἔδοξέν οἱ ἀμηγέπη ἀποπειρᾶσθαι τοῦ φρουρίου.

[Ἀμήν:] πεπιστωμένως, ἀληθῶς.

[Ἀμήρυτον:] πολύ, ἐκτεταμένον, ἀτέλεστον, τουτέστι διηνεκῶς ἐπιμένον, ἀπέραντον.

[Ἀμησάμενος:] ἀνορύξας. ὁ δὲ τὸ χῶμα σείσας καὶ τὴν γῆν ἀμησάμενος ἐζήτει τὸν νεκρόν. καὶ ἀντὶ τοῦ ταῖς χερσὶ σωρεύσας. πολλὰ τιθηνητὴρ ὀλοφύρατο, χερσὶν ἀμήσας ἀνδρομάχοιο δνοφερὰν κρατὸς ὑπερθε κόνιν.

[Ἀμήσαντες:] ἀντὶ τοῦ μὴ ἀποτεμόντες, καὶ **[Ἀμήσαντι,]** θερίσαντι. ἐν Ἐπιγράμμασι· οὐδέ ποτ' ἀμήσαντι Κορινθικόν, οὔποτε πικρᾶς γευσαμένῳ πενίης.

[Ἀμησός] καὶ **[Ἀμησηνός, Ἀμινσός]** δὲ καὶ **[Ἀμινσηνός.]**

[Ἄμητα:] ἄμης, εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἄμητα προσέπεμψας ἡμῖν τουτονί. οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐδέξατο τὰ δῶρα, ἀλλὰ καὶ οἴκοθεν ἔπεμψέ μοι ἄλλο πλακούντιον προνούλων. ὥς ἂν λέγων, μηκέτι πατῆσαι ἐκεῖ με. ἄμης οὖν ὁ πλακοῦς, οὐχ ὁ ἱπνός.

[Ἀμητῆρες:] θερισταί.

[Ἀμητός:] αὐτὰ τὰ τεθερισμένα ὀξυτόνως, οἷον ὁ στάχυς, καὶ **[Τρυγητός βότρυς,]** ὁ τρυγώμενος. προπαροξυτόνως δὲ **[Ἀμητος,]** ὁ καιρὸς τοῦ θέρους, ἐν ᾧ δεῖ ἅμᾱν. ὥς καὶ **[Τρύγητος,]** ὁ καιρὸς τοῦ τρυγᾶν. Ὅτι Φρονίμη, ἡ θυγάτηρ Ἑτεάρχου, ἀμήτωρ ἐλέγετο. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Βάττος.

[Ἀμήχανα·] οἱ δέ, ἐπεὶ τὰ ἀμήχανα τῷ λιμῷ ἔπασχον, ἐκεχειρίαν ὀλίγων τινῶν ἡμερῶν ἤτουν διαπράξασθαι.

[Ἀμηχάνητοι:] ἀντὶ τοῦ πολλοί. Ξενοφῶν.

[Ἀμηχανία:] ἀπορία.

[Ἀμήχανον:] ὑπὲρ λόγον. ἢ ἀνεπιχείρητον, ἀδύνατον. τοῖς δὲ Ῥωμαίοις ἀμήχανος ἡ χαρὰ παρέστη πρὸς τὸ πάθος. καὶ **[Ἀμήχανος,]** πρὸς ἣν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι. οὐκ αὐτὸς μὴ δυνάμενος μηχανήσασθαι. Δαμάσκιος· πόθῳ τε ἀμηχάνῳ τῆς περὶ τὸ θεῖον βακχείας, οἷον ἀπομαντευομένῳ ἐφκει τὴν τῆς ἀληθείας εὕρεσιν.

[Ἄμμιγα:] ἀναμεμιγμένως. εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς ἤσκησε, Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

[Ἀμίδα:] οὐρητρίδα, οὐρηρὸν ἀγγεῖον. καὶ **[Ἀμίδας,]** τὰ ὑπηρεσία. σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας. Ἀριστοφάνης· ἀμὶς μὲν ἦν οὐρητιάσης, αὐτὴν παρὰ σοὶ ἡρεμήσεται ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

[Ἀμίδης:] ὄνομα κύριον.

[Ἀμιθρῆσαι:] μετρηῆσαι, ἀριθμῆσαι, παρὰ Καλλιμάχῳ.

[Ἀμικτος:] ὁ μὴ μιγνύμενος.

[Ἀμιλλα:] ἀνταγώνισμα, φιλονεικία, ἐξίσωσις. καὶ ποτε ἀγῶνα ἐπιτελοῦντες τούτῳ τῷ μειρακίῳ, ἐς ἄμιλλαν ἀκοντίσεως ἀποδυσάμενῳ, εἶτα μέντοι τῆς σπουδῆς θερμότερον ὑπεπλήσθησαν· καὶ πῶς ὁ

Ἀργέου υἱὸς ἀλλαχόσε βουλόμενος βαλεῖν τὰδελφοῦ δυστυχῶς τῶν στέρνων τυγχάνει καὶ ἀναιρεῖ αὐτόν.

[Ἀμιλλητήριον:] τόπος ἐν ᾧ ἀμιλλῶνται. **[Ἀμίλκας,]** ὁ καὶ Φαβέας, Καρχηδονίων στρατηγός, ὃς ὑπῆρχε κατὰ μὲν τὴν ἡλικίαν ἀκμάζων καὶ κατὰ τὴν ἔξιν ἐρρωμένος, τὸ δὲ μέγιστον ἐφόδιον πρὸς πολεμικὴν χρεῖαν, ἵππεὺς ἄγαν ἀγαθὸς καὶ τολμηρός. ὅτι τούτου τοῦ Ἀμίλκου παῖδα γεγενῆσθαι φασὶν Ἀννίβαν, τὸν χρόνους ὕστερον μακρῷ πολέμῳ τὴν Ἰταλίαν κακώσαντα Ῥωμαίοις τε φοβερὸν ἐς τὰ μάλιστα γενόμενον.

[Ἀμιλλῶμαί σοι:] ἀνταγωνίζομαί σοι.

[Ἀμιναδάμ:] ὄνομα κύριον.

[Ἀμινσός:] ὄνομα πόλεως. οἱ δὲ **[Ἀμηςός]** διὰ τοῦ η. καὶ **[Ἀμνησινός, Ἀμιπποι:]** ξυνωρίς, φησί, κατὰ τὸ παλαιὸν ἐλέγετο δύο ἵπποι συνεζευγμένοι τῶν τραχήλων. ἦν δ' ἐπὶ μὲν τοῦ ἐτέρου ἡνίοχος, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου ὀπλίτης. καὶ νῦν δὲ χρῶνται περὶ ἀρχῆς Ἀλίβυες, οἱ προσαγορευόμενοι Ζευγνῖται. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἄμιππον καλεῖται. οὕτως Θουκυδίδης.

[Ἀμιπποι:] κατὰ μὲν Ἰσαῖον οἱ σὺν ἵπποις στρατευόμενοι. οἱ δὲ φασιν ὅτι ζεύγνυνται μὲν τινες ἵπποι, καὶ ὁ ἐπελαύνων αὐτούς, τοῦ μὲν ἐποχεῖται, τὸν δὲ παρέλκεται· καὶ καλοῦνται οὗτοι ἄμιπποι. πεζοὺς δὲ τοὺς ἀμίππους Θουκυδίδης καὶ Ξενοφῶν ὑποδηλοῦσι. καὶ μήποτε πρόδρομοί τινές εἰσιν οἱ ἅμα τοῖς ἵππεῦσι τεταγμένοι.

[Ἀμῖς:] τὸ κλοκίον.

[Ἀμνησινός:] ἀπὸ τόπου.

[Ἀμισθί:] χωρὶς μισθοῦ.

[Ἀμισώδαρος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀμιτροχίτων:] ὁ μὴ χρώμενος μίτρᾳ.

[Ἀμναμος:] ἀπόγονος· κυρίως ἐπὶ τῶν προβάτων. παρὰ τὸ ἀμνός.

[Ἀμνειός:] ὁ ποταμός· καὶ ὁ ἀμνός.

[Ἀμνημονῶ σου·] γενικῇ.

[Ἀμνησός:] ὄνομα ὄρους.

[Ἀμνηστεῖ:] ἀμνημονεῖ. Σοφοκλῆς· οὐ γάρ ποτ' ἀμνηστεῖ γ' ὁ φύσας, Ἑλλήνων ἄναξ.

[Ἀμνηστία:] ἡ λήθη. καὶ ὄνομα κύριον.

[Ἀμνοκῶν:] προβατώδης, μωρός, εὐήθης· τοιαῦτα γὰρ καὶ τὰ πρόβατα. Ἀριστοφάνης· καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν, πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ πράγματα. τουτέστιν εὐλαβούμενος καὶ φοβούμενος καταστῆναι εἰς πράγματα· πολλοὶ γὰρ διὰ δειλίαν καὶ τρόπων ἐπιείκειαν αἰροῦνται ζημιωθῆναι μᾶλλον ἢ χωρῆσαι διὰ δίκης. καὶ τοὺς τοιούτους, φησί, συνεπιλεγόμενος ὁ Κλέων, καταστήσας εἰς φόβον τοῦ παρέξιν πράγματα ἐπηρέαζε ῥαδίως.

[Ἀμνόν:] τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα. Ἴστρος ἐν ταῖς Ἀττικαῖς· ἄρνα, εἶτα ἀμνόν, εἶτα ἀρνειόν, εἶτα λιπογνώμονα, μοσχίων δὲ τὸν πρῶτον. καὶ **[Ἀμνός]** ἀρσενικῶς πρόβατον τὸ μέσον τὴν ἡλικίαν. καὶ

[Ἀμνῆ] τὸ θῆλυ. τρεῖς γὰρ ἡλικίαι· ἄρνός, ἄμνός, ἄρνειός. καὶ **[Ἀμνός,]** Ἀμνώ, Ἀττικῶς, ὄνομα κύριον.

[Ἀμνοὶ τοὺς τρόπους:] ἀντὶ τοῦ πραεῖς, εὐήθεις, ἀπλοῖ, ὡς οἱ κριοί, ἢ μαλακοί. τὸ γὰρ ἄρρεν πρόβατον, ὅταν ἔχη τὴν μέσσην ἡλικίαν, ἄμνός καλεῖται. οἱ δὲ τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα ἄμνον καλοῦσιν.

[Ἀμμοάτιν:] εἶδος ὄφεως.

[Ἀμογητί:] ἀκόπως.

[Ἀμόγητοι:] ἄμνοὶ πρᾶοι.

[Ἀμόθεν:] ποθέν.

[Ἀμολγός:] τὸ μεσονύκτιον, ἥτοι καθ' ἣν ὥραν ζῶα οὐκ ἀμέλγονται. ἢ ἀφαιρέσει τοῦ γ, καθ' ἣν οὐδεὶς μολεῖ. ἢ ἀφαιρέσει τοῦ λ, καθ' ἣν οὐδεὶς μογεῖ.

[Ἀμμον μετρεῖν:] ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηνύτων.

[Ἀμορβός:] ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν· ἀμορμός καὶ ἀμορβός.

[Ἀμόργεια:] χρώματος εἶδος, ἀπὸ νήσου Ἀμοργοῦντος, ὡς Θήρεια ἀπὸ Θήρας νήσου.

[Ἀμόργη:] ἡ τρυγία.

[Ἀμόργινον:] ὅμοιον βύσσῳ καὶ πολυτελές. λέγεται καὶ **[Ἀμοργίνα]** θηλυκῶς.

[Ἀμοργίς:] κυρίως ἡ λινοκαλάμη, ἐξ ἧς γίνεται ἐνδύματα ἀμόργινα λεγόμενα. ἢ ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη καὶ ἡ τρυξ τοῦ οἴνου. ἔστι δὲ ἡ ἀμοργίς ὅμοιον ἀλεπίστῳ λίνῳ. περιλεπίζουσι δὲ αὐτὸ καὶ ἐργάζονται. ἔστι δὲ σφόδρα λεπτὸν ὑπὸ τὴν βύσσον ἢ τὴν κάρπασον.

[Ἀμοργοὶ πόλεως ὄλεθρος·] Κρατῖνος Σεριφίους, καλοῦσι δὲ καὶ μοργούς, τὸ α ἀφαιροῦντες, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων· μαῦρον γὰρ τὸ ἀμαυρὸν καὶ σφόδελον τὸν ἀσφόδελον καλοῦσιν.

[Ἀμορραῖος.] τὸν Σηῶν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων. **[Ἀμωραῖος]** δὲ καὶ **[Ἀμώριον]** διὰ τοῦ ω μεγάλου.

[Ἀμμορῖτις:] θηλυκόν· ὄνομα πόλεως.

[Ἀμμορος:] ὁ κακόμορος.

[Ἀμοτον:] ἀμότως, ἀκορέστως.

[Ἀμοῦς·] Αἰγύπτιος· οὗτος νέος ὢν παρητεῖτο τὸν γάμον. ὡς δέ τινες τῶν προσηκόντων παρήνουν μὴ καθυβρίζειν τὸν γάμον, ἀλλὰ γυναῖκα ἄγεσθαι, πείθεται καὶ ἔρχεται ἐπὶ γάμον. καὶ πολλὰ παραινέσας τὴν παρθένον πείθει αὐτὴν πρὸ τοῦ συνελθεῖν ἀποτάξασθαι τῷ βίῳ τῷ κοσμικῷ. καὶ ἀποταξάμενοι ἄμφω ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς Νιτρίας χωροῦσι καὶ βραχὺν χρόνον συνασκοῦντες ἰδίᾳ τὴν ἄσκησιν ἐποιήσαντο. τούτου τοῦ Ἀμοῦν τὴν ψυχὴν ἀναλαμβανομένην ὁ Ἀντώνιος ἐθεάσατο. οὗτός ποτε ἑαυτὸν γυμνὸν οὐκ ἐθεάσατο λέγων, ἀπρεπὲς εἶναι τῷ μοναχῷ καὶ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα γυμνὸν θεάσασθαι. ἐγένετο δὲ καὶ Δίδυμος ἄλλος μοναχός, ὃς ἐννεήκοντα ἔτη βιούς οὐδενὶ ἀνθρώπων συνέμεινεν ἄχρι τῆς τελευτῆς.

[Ἀμουσα:] ἀτερπῆ, ἀηδὴ, ἀπαίδευτα. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν· σκέψαι δ' ὅτι Ἴβυκος ἐκεῖνος κ' Ἀνακρέων ὁ Τήϊος. καὶ τὰ ἐξῆς.

[Ἀμοχθεί:] χωρὶς κόπου.

[Ἀμώμενοι:] θερίζοντες. καὶ **[Ἀμῶσιν]** ὁμοίως. Ἀριστοφάνης· τοὺς ἀλλοτρίους ἀμῶν στάχους τούτους, ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει κάποδόσθαι λέγεται. τουτέστιν ὁ Κλέων, τοὺς ἀλλοτρίους καμάτους αὐτὸς καρπούμενος.

[Ἄμωμον.] Ἀρριανός· πέμπει παρὰ βασιλέα ἵππον χρυσοχάλινον καὶ ψέλια καὶ ἀκινάκας καὶ ἄμωμον.

[Ἄμωμος:] ὁ καθαρός. καὶ ἀναίτιος. Δαβίδ· τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον.

[Ἄμμων:] ὄνομα θεοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν· ἐσμέν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων· ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐς ὄρνις οὕτω πρὸς ἔργα τράπεσθε.

[Ἄμμωνιανός,] γραμματικός, κοσμούμενος τῇ συγγενείᾳ Συριανοῦ καὶ ἅμα τῇ συμφύτῳ ὁμοιότητι τῶν τε ἡθῶν καὶ τοῦ σώματος, κατὰ τὸν Ὅμηρον εἶδος τε μέγεθος τε φυὴν τ' ἄγχιστα ἐφκει. τό τε γὰρ σῶμα καλὸς τε καὶ μέγας ἦν ἐκάτερος. καὶ ἔτι προσῆν ὑγεία καὶ ἰσχὺς οὐδὲν ἀποδέουσα τῆς ἄλλης εὐφυΐας τοῦ τε ὅλου καὶ τῶν μερῶν· ἢ τε ψυχὴ ἔρρωτο πρὸς τὸ βέλτιστον αὐτοῖς τὸ ὁμοιότροπον. ἀλλ' ὁ μὲν θεοφιλέστερος ἦν ὁ Συριανός καὶ τῷ ὄντι φιλόσοφος· ὁ δὲ ἡγάπα τὴν ἐπὶ ποιητῶν ἐξηγήσει καὶ διορθώσει τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως καθημένην τέχνην. οὗτος ἦν Ἄμμωνιανός, ὃ κεκτῆσθαι συμβέβηκεν ὄνον σοφίας ἀκροατήν.

[Ἀμμώνιος,] φιλόσοφος, Ἀλεξανδρεὺς, ὁ ἐπικληθεὶς Σακκάς. οὗτος ἀπὸ Χριστιανῶν γέγονεν Ἑλληνα, ὡς φησι Πορφύριος.

[Ἀμμώνιος,] Ἀμμωνίου, Ἀλεξανδρεὺς, Ἀλεξάνδρου γνώριμος, ὃς καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν Ἀριστάρχου πρὸ τοῦ μοναρχῆσαι τὸν Αὐγουστον.

[Ἀμωντιανός,] Ῥωμαῖος, συγκλητικὸς γεγονώς.

[Ἀμωρίης,] Πισαίου νόθος υἱός.

[Ἀμώριον,] πόλις, καὶ **[Ἀμωραῖος· Ἀμορραῖος]** δέ.

[Ἀμωσγέπως,] ὅπωςδήποτε, ἐν γέ τινι, καθ' ὄντιναοῦν τρόπον.

[Ἀμπαλίνωρος,] ἀναστρέφων τὴν αὐτὴν ὁδόν. Φιλέταιρος Μελεάγρῳ· οὐ πρὸς γυναικὸς ὁ κόρος· οἴκαδ', ὃ κόρη, ἄπιθι ἀμπαλίνωρος.

[Ἀμπαύσας,] ἀναπαύσας. ὁ δὲ ἀμπαύσας αὐτοὺς ὅσον τὴν πρώτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς προελθεῖν.

[Ἀμπελεών,] ἡ ἀμπελόφυτος γῆ. λιτός θ' ὁ σχεδὸν ἀμπελεών.

[Ἀμπελών,] ἡ οἰνόφυτος γῆ.

[Ἀμπελος,] ζῆται ἐν τῷ αἴγα· ἐχθρὸν γὰρ εἶναι δοκεῖ τουτὶ τὸ ζῶον τῇ ἀμπέλῳ.

[Ἀμπέλειος βότρυς· Ἀμπέλιος] δὲ ὄνομα κύριον· καὶ θηλυκὸν **[Ἀμπελόεσσα γῆ. Ἀμπελόφυτος]** καὶ **[Ἀμπελουργεῖον. Ἀμπεχόμενος,]** δοτικῇ. περιβαλλόμενος. καὶ **[Ἀμπέχη,]** ἀντὶ τοῦ περιβέβλησαι. ὃ κακὸδαιμον, εἴτα λευκὸν ἀμπέχη; ἐπεὶ, φησί, τοὺς βόας ἀπώλεσας καὶ λευχειμονεῖς.

[Ἀμπεχόνη,] ἀμφίον, ἱμάτιον. καὶ **[Ἀμπεχόνιον,]** λεπτὸν ἱμάτιον, παλλίον. καὶ **[Ἀμπίσχω,]** ἐνδύω.

[Ἀμπλάκημα:] ἀμάρτημα. καὶ **[Ἀμπλακίαις,]** ἀμαρτίαις. ὅτι ἀρέσκει τοῖς Στωϊκοῖς ἴσα ἡγεῖσθαι τὰ ἀμαρτήματα. εἰ γὰρ ἀληθὲς ἀληθοῦς μᾶλλον οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ψευδὲς ψευδοῦς· οὕτως οὐδὲ ἀπάτη ἀπάτης, οὐδὲ ἀμάρτημα ἀμαρτήματος. καὶ γὰρ ὁ ρ' σταδίους ἀπέχων Κανώβου καὶ ὁ ἓνα ἐπίσης οὐκ εἰσὶν ἐν Κανώβῳ· οὕτω καὶ πλεόν καὶ ἔλαττον ἀμάρτημα ἐπίσης οὐκ εἰσὶν ἐν τῷ κατορθοῦν. οἱ δὲ φασιν, ὧν καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ταρσεύς, ἄνισα εἶναι τὰ ἀμαρτήματα. καὶ **[Ἀμπλακῶν,]** ἀμαρτήσας. ἀλλὰ τὸ Ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐπῆι· μήτι παρὰ θεοῖς ἀμπλακῶν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψειν. ἔστι δὲ πρὸς ἱερωσύνην συνᾶδον τὸ Ἰβύκειον τουτὶ ῥησείδιον.

[Ἀμπνοὰς ἔχοντα:] ζῶντα ἀναπνέοντα.

[Ἀμπῳτες:] λῆξις. ἡ ξηρασία ἢ πλημμύρα. ὅτι τὸν σπουδαῖον οὐ δεῖ θαυμάζειν τῶν δοκούντων τι παραδόξων, οἷον Χαρώνεια καὶ ἀμπῳτες καὶ πηγὰς θερμῶν ὑδάτων καὶ πυρὸς ἀναφυσήματα. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐν ἐρημίᾳ βιώσεται ὁ σπουδαῖος, κοινωνικὸς ὧν φύσει καὶ πρακτικὸς.

[Ἀμπρεύοντες:] παρακομίζοντες. ἄμπρον γὰρ σχοῖνός τις, μεθ' οὗ εἰώθασιν ἔλκειν ἥτοι παρακομίζειν μεγάλα φορτία. ἀμπρεύειν δὲ κυρίως τὸ μετὰ ἀμάξης πορεύεσθαι, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νωτοφόρων ζώων λαμβάνεται. ἢ **[Ἀμπρεύειν,]** τὸ τῷ ἔλκοντι ζεύγει βοηθεῖν. καὶ **[Ἀμπρον,]** σχοινίον, ὅπερ διὰ τῶν ζυγῶν διατείνουσι καὶ φορτία ἐφ' ἀμάξης κομίζουσιν, ὥστε ὁμοτόνως ἀπὸ τῶν ζυγῶν ἔλκεσθαι· ἄμπερόν τι ὄν, τὸ διαπερῶν τὸν ζυγὸν δεδεμένον. καὶ **[Ἐξαμπρεύσομεν ἄνευ κανθηλίου·]** ἀντὶ τοῦ ἔλξομεν τὸ ζύλον ἄνευ ὄνου.

[Ἀμπυκας:] χαλινούς· **[Ἀμπυξ]** δὲ δεσμὸς τριχῶν ἢ κόσμος κεφαλῆς. οὕτως Ὅμηρος.

[Ἀμοιβαδόν:] ἐξ ἀμοιβῆς. ἐφεξῆς.

[Ἀμοιβαία ἔκτισις:] ἀνταπόδοσις· ἡ ἐκ διαδοχῆς ὁμοία. ὅρκοι δὲ ἐπὶ τῇ ἀμοιβαίᾳ σφῶν ἐδίδοντο πίστει, οὐ μόνον αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν παραγινομένων ἐκ τῶν βασιλείων τῆς Ῥωμαίων τῆς διαλλαγῆς ἕνεκα τῶν ἀνδρῶν. Πρίσκος φησὶν.

[Ἀμοίβη:] ἀντέκτισις. ἀνταπόδοσις. ἀμοιβὴν τοῦ θεοειδεστάτου τρόπου θαυμαστὴν ἐφέρετο. ἔρρει γὰρ οἱ κατὰ πρῦμναν τὰ ἐκ τῆς τύχης καὶ πᾶσιν οἷς ἐπέθετο, τούτων ἡμαρτεν οὐδενός.

[Ἀμοιβηδής:] ὁ ἀντικαταλλάσσω. **[Ἀμοιβηδὺς]** δὲ κατὰ ἐναλλαγὴν.

[Ἀμοιβόν:] οὐδετερόν. ἀνταποδοτικὴν. πρὶν κακῶν ἔργων ἀμοιβὸν τιμωρίαν ἐκτίσαι.

[Ἀμοιρῆσαι·] γενικῇ. ἀποτυχεῖν. **[Ἀμοιρῶ]** γὰρ τὸ οὐ μετέχω. καὶ **[Ἀμοιροι,]** ἀμέτοχοι ἢ κακόμειοι. κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκτρίψαι βίον. ἀντὶ τοῦ κακόμειορον ἢ μηδενὸς τῶν νενομισμένων μετεिल्ηφότα, ἀλλ' ἄταφον ἐκβληθῆναι.

[Ἀμυγδαλῆ:] τὸ δένδρον. **[Ἀμυγδάλη]** δὲ ὁ καρπός. καὶ δειλαὶ δάκνεσθαι ἀμυγδάλαι.

[Ἀμυγνόν:] τὸ μὴ μυσαρόν, ἀλλ' ἀγνόν καὶ καθαρόν. οὕτως Σοφοκλῆς.

[Ἀμυδὺς:] ὁμοῦ.

[Ἀμυδρά:] ἀφανῇ, σκοτεινά. καὶ **[Ἀμυδρῶς,]** σκοτεινῶς, λεπτῶς, ἀσαφῶς.

[Ἀμύειν:] τὸ σπεύδειν παρὰ Ἀττικοῖς. καὶ δασύνεται.

[Ἀμύητος:] ἄπειρος, ἀτέλεστος.

[Ἀμύκλαι:] κόσμιόν τι, ὅπερ ἐν ποσὶν εἶχεν Ἐμπεδοκλῆς. εἶχε γὰρ χρυσοῦν στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς καὶ στέμματα Δελφικὰ ἐν ταῖς χερσίν· καὶ οὕτως ἐπήγει τὰς πόλεις, δόξαν περὶ αὐτοῦ κατασχεῖν ὡς περὶ θεοῦ βουλόμενος, ὃς ἔρριπεν ἑαυτὸν νύκτωρ εἰς τοὺς κρατῆρας τοῦ Αἰτναίου πυρός, ὡς μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα· τοῦ σανδαλίου αὐτοῦ ἐκβρασθέντος. ἐκαλεῖτο δὲ Κωλυσανέμας, διὰ τὸ πολλοὺς ἀνέμους ἐπιθεμένους τῇ Ἀκράγαντι, ἐξελάσαι αὐτὸν δορὰς ὄνων περιθέντα τῇ πόλει.

[Ἀμυκλαῖος:] ἀπὸ τόπου.

[Ἀμύμων:] ἄψογος, ἄμεμπτος.

[Ἀμυμώνειος:] ἐκ τοῦ Ἀμυμώνος. καὶ **[Ἀμυμώνη,]** ὄνομα κύριον. **[Ἀμυνα:]** καὶ ἐπὶ ἀμοιβῆς καὶ ἐπὶ εἰσπράξεως δίκης.

[Ἀμύνασθαι:] Θουκυδίδης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι, Σιμωνίδης δὲ ἀντὶ τοῦ χάριτας ἀποδιδόναι, Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαλεξῆσαι. ἐπὶ τῶν προηδικηκότων τάσσουσιν οἱ ῥήτορες τὸ ἀμύνασθαι, ὅτε οἱ κακόν τι παθόντες ἀντιπράσσουν τοὺς προδιαθέντας. καὶ **[Ἀμύ ναιντο,]** ἀμύναιεν. Κρατῖνος Πυλαίᾳ· αὐτοὺς παίδευσεν, ἔθρεψέ τε δημοσίοις χρήμασιν εἰς ἥβην, ἵνα οἱ ποτε λοιγὸν ἀμύναιντο. καὶ **[Ἀμύνειν]** παρὰ Θουκυδίδη τὸ βοηθεῖν· **[Ἀμύνεσθαι]** δὲ τὸ κολάζειν.

[Ἀμυνίας:] ὄνομα κύριον. ἢ ὁ ἔτοιμος ἀμύνεσθαι. ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον, οὐκ τῶν κρωβύλων. Ἀριστοφάνης. οὗτος, ὃν ἐγὼ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ροιᾶς δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου. πεινῇ γάρ, ἥπερ Ἀντιφῶν. ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ὥχετ'· ἐκεῖ μόνος μόνοις τοῖς πενέστασι ξυνὼν τοῖς Θετταλοῖς, αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

[Ἀμυνόμενοι:] τοὺς κακόν τι πράξαντας ἀντιδιατιθέντες. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἔθος εἶχον μὴ ἄρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων, ἀλλ' αἰεὶ δοκεῖν ἀμυνόμενοι κατ' ἀνάγκην ἐμβαίνειν εἰς τοὺς πολέμους. καὶ αὖθις· ὀρῶσι κάμει καὶ σέ· καὶ φρονοῦσ', ὅτι ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασιν ἀμύνομαι.

[Ἀμύνω] τὸ βοηθῶ δοτικῇ, ἀμύνω δὲ τὸ τιμωρῶ αἰτιατικῇ. καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

[Ἀμύνω σοι:] βοηθῶ σοι. **[Ἀμύνομαι σε]** δέ, ἀντὶ τοῦ τιμωρῶ σε.

[Ἀμύντης] καὶ **[Ἀλκήστης,]** τραγικὰ καὶ Αἰσχυληρὰ τὰ ὀνόματα.

[Ἀμύντωρ:] βοηθός.

[Ἀμύξεις:] λυπήσεις, τρώσεις. πλήξεις. καὶ παροιμία· **[Μῆδ' ἄκανθα ἀμύξει τοὺς ἀγαθοὺς.]** καὶ **[Ἀμυξίς·]** ἀμυχή, σπάραξις, ξέσις. **[Ἀμύσσω]** γὰρ παρὰ τὸ αἶμα, αἰμύσσω, καὶ ἀμύσσω. ἥς ἐπὶ καλὸν ἄμυξε καταρρέθος Ἀφρογένεια. ἀντὶ τοῦ ἐσπάραξεν, ἔξεσε. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ἴστασο καὶ σκοπίαζε, μάτην δὲ σὸν ἦτορ ἀμύσσου.

[Ἀμυρις μαίνεται:] ἐπὶ τοῦ φρενήρους λέγεται ἡ παροιμία. θεωρὸς γὰρ ὑπὸ Συβαριτῶν πεμφθεὶς εἰς Δελφοὺς περὶ εὐδαιμονίας καὶ τοῦ θεοῦ χρήσαντος ἀπώλειαν Συβαριτῶν ἔσεσθαι τότε, ὅταν ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσωσι, θεασάμενος δοῦλον πρὸς ἱερῷ μαστιγού μενον καὶ προσφυγόντα τῷ ἱερῷ καὶ μὴ ἀπολυόμενον, ὕστερον δὲ εἰς τὸ τοῦ μαστιγοῦντος πατρὸς μνήμα καταφυγόντα ἀπολυθῆναι, συνεῖς τὸ λόγιον, ἐξαργυρισάμενος τὰ ἴδια, ἀπῆρεν εἰς Πελοπόννησον. ὁ οὖν λογισμῷ πεποίηκεν Ἀμυρις, τοῦτ' εἰς μανίαν Συβαρίται μετέστρεψαν. ὁ δὲ τῷ χρόνῳ διὰ τὴν προσποίητον μανίαν ἐθαυμάσθη.

[Ἀμύσσειν:] ταραάσσειν, ἐλκοῦν, ξέειν, σπαράσσειν. ποτέ μὲν τοῖς ὄνυξιν ἀμύττων τὰς παρειάς, ὅτε δὲ τῷ ρύγχει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔκοπτεν. ἐπεὶ δὲ προῆλθε τοῦ οἰκείου τάγματος, κόραξ ἐφίζανει τῷ δεξιῷ τοῦ ἀνδρὸς βραχίονι, ἀντιπρόσωπος τῷ Κελτῷ κατὰ τὸν ἀγῶνα φερόμενος καὶ τοῖς τε ὄνυξιν ἀμύττων τὸ πρόσωπον καὶ ταῖς πτέρυξιν ἐπικαλύπτων τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀφύλακτον τῷ Βαλερίῳ τὸν πόλεμον παραδέδωκε, ὁμοῦ τήν τε νίκην καὶ τὴν ἐπωνυμίαν χαρισάμενος. Κόρβιος γὰρ ἐντεῦθεν ἐκλήθη. λέγεται καὶ Κορβῖνος.

[Ἀμύσκαρον:] τὸ ἀγνόν.

[Ἀμυστί πιεῖν:] ἐπίρρημα. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπνευστί καὶ ἄνευ τοῦ ἀναπαύεσθαι πινόντων, οἷον εἰ μηδὲ μυσάντων. τοῦ αὐτοῦ ἔχεται καὶ τὸ ἐξαμυστίσαι. λέγεται δὲ καὶ ἀμυστίζειν καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. καὶ ἀμυστί Φερεκράτης εἶπεν. ὅτι Κόμοδος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἔπιεν ἐν τῇ ἀγωνίᾳ καμῶν, κύλικι ῥοπαλωτῇ παρὰ γυναικὸς γλυκὺν οἶνον ἐψυγμένον λαβὼν ἀμυστί· ἐφ' ᾧ παραχρῆμα πάντες τοῦτο δὴ τὸ ἐν τοῖς συμποσίοις εἰωθὸς λέγεσθαι ἐξεβόησαν ζήσεας. τὸ **[Ζήσεας]** ἐπὶ τοῦ τελειώσεως τὴν ζωὴν φασιν οἱ γραμματικοί. κινδυνεύει οὖν ὁ τοῦτο λέγων ἀντὶ τοῦ εὐχεσθαι, καταρᾶσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης· ἄμυστιν ἐξέλαψα. οἷον ὁμοῦ καὶ ἀθρόως ἔπιον. ἢ παρὰ τὸ ἀπνευστί ἐκπιεῖν ἢ παρὰ τὸ μὴ μύειν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου φιαλώδους. **[Ἀμυστις]** γὰρ ἡ ἀπνευστί πόσις.

[Ἀμυχή:] ἐπιπόλαιον ἔλκος.

[Ἀμυχνόν:] τὸ μὴ μυσαρὸν, ἀλλ' ἀγνόν καὶ καθαρόν. οὕτως Σοφοκλῆς, γράφεται δὲ καὶ **[Ἀμυχρόν. Ἀμφάρης:]** ὄνομα κύριον.

[Ἀμφασία:] ἀφωνία, ἀλαλία.

[Ἀμφ' αὐτούς:] περὶ αὐτούς.

[Ἀμφέχανε:] καταπέπωκε. τοὺς δ' ὁ μέλας ἀμφέχανε θάνατος.

[Ἀμφηκες:] ἀμφοτέρωθεν ἡκονημένον. ἀπὸ τῆς ἀμφήκης εὐθείας. οἷος ἐμοὶ τρέφεται παῖς ἀμφήκει γλώττῃ λάμπων. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

[Ἀμφήμερον:] τὸν ἀμφημερινὸν πυρετόν. Σοφοκλῆς Ποιμέσι· κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου.

[Ἀμφηρεφές:] ἀμφοτέρωθεν ἐστεγασμένον ἢ κατάσκιον.

[Ἀμφηρικόν·] πέμπει δὲ σκαφίδιον ἀμφηρικόν. καὶ Θουκυδίδης· ἀκάτιον ἀμφηρικὸν ὡς λησταί, ἐκ πολλοῦ τεθεραπευκότες τὴν ἄνοιξιν τῶν πυλῶν ἐκόμιζον τὸ πλοῖον ἀμάξη.

[Ἀμφήριστον:] ἄνισον, ἀμφίβολον, ἐπιφιλόνηκον. πολίτης ἀμφήριστος Εὐρυβάτη, τῷ προεμένῳ Κροῖσον ἐπὶ πονηρίᾳ. καὶ αὖθις· ἦτοι τὸ νικᾶν ἢ τὸ μὴ λειφθῆναι, ἀλλ' ἀμφήριστον ἀπολιπεῖν τὸ κράτος ἀφαιρεθέντες. ἀμφήριστος ἰσχὺν καὶ μέγεθος, φρονήσει δὲ καὶ ἂν δρεῖα λίαν ὑπερφέρων.

[Ἀμφί:] περί, ἐξ ἑκατέρου μέρους.

[Ἀμφιανακτίζειν:] τὸ προοιμιάζειν. διὰ τὸ οὕτω προοιμιάζεσθαι. Περίανδρος· ἀμφί μοι αὖτις ἄνακτα. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβε ἄναξ Δῆλιε. Ἀμφιάνακτας ἔλεγον καὶ τοὺς διθυραμβοποιούς· συνεχῶς γὰρ ἐκεῖνοι ταῦτα ἐχρῶντο τῇ λέξει.

[Ἀμφιανακτίζειν:] ἄδειν τὸν Τερπάνδρου νόμον, τὸν καλούμενον Ὅρθιον, ὃ αὐτῷ προοίμιον ταύτην τὴν ἀρχὴν εἶχεν· ἀμφί μοι αὐτὸν ἄνακτ' ἐκατηβόλον ἀοιδέτω φρήν. ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐναίᾳ καὶ ἐν Ἀναγύρῳ.

[Ἀμφιάρεων:] Ἀττικῶς. **[Ἀμφιαρεῖον]** δέ.

[Ἀμφίας:] μέτριος οἶνος. Νικόστρατος Οἰνοποιῶ καὶ Σωσικράτης.

[Ἀμφίβιον:] ἐν ἀμφοτέραις δυνάμενον βιοῦν, θαλάσση καὶ γῇ. καὶ **[Ἀμφίβια ζῶα,]** ὅσα καὶ ἐν τῷ ὑγρῷ καὶ ἐπὶ τῆς χέρσου βιοῖ, οἷον ἵππος ποτάμιος, κροκόδειλος. δύναται δὲ καὶ ἄνθρωπος. εἰσὶ γὰρ οἷα ἅμα καὶ ἐν τῷ ὑγρῷ καὶ ἐν τῷ ξηρῷ διαιτᾶσθαι, ὡς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἄλλῃ πολλαχῇ.

[Ἀμφίβληστρον:] τὸ δίκτυον.

[Ἀμφιβολία:] λέξις δύο ἢ καὶ πλείονα πράγματα σημαίνουσα λεκτικῶς καὶ κυρίως, ὥσθ' ἅμα πλείονα ἐκδέξασθαι κατὰ τὴν αὐτὴν λέξιν· οἷον αὐλητρίς πέπτωκε. δηλοῦται γὰρ δι' αὐτῆς, καὶ ὅτι οἰκία τρίς πέπτωκε καὶ ὅτι ἡ κιθαρωδὸς ἢ αὐλοῦσα.

[Ἀμφίβολοι:] πανταχόθεν βαλλόμενοι· ἢ ἀπορούμενοι, διαφόροις συνεχόμενοι λογισμοῖς ἀγνοία τοῦ αἵρετοῦ καὶ εἴτε τοῦτο εἴτε ἐκεῖνο ποιήσουσιν. Ἀρριανός· οἱ δὲ Μάρδοι ἐκατέρωθεν ἤδη ἀμφίβολοι γιγνόμενοι καὶ ὑπὸ τῶν ἀναβαινόντων παιόμενοι καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ νότου ἐπιθεμένων ὠθούμενοι, ἀπέθνησκον. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Παμπρέπιος τούτοις ἀμφίβολος ὀφθεῖς, βραχὺ παρεωρᾶτο.

[Ἀμφίβροχος:] πανταχόθεν βεβρεγμένος, τουτέστι μεθύων. ἡδὺ μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἴματα Βάκχῳ.

[Ἀμφιγνοεῖ:] ἀμφιβάλλει. Ἀγαθίας· καὶ ὅτου δὴ ἔνεκα τοῦτο δράσειεν ἀμφιγνοούντων. ἀντὶ τοῦ ἀμφιβαλλόντων. **[Ἀμφιγνοεῖν]** οὖν ἀγνοεῖν ἢ ἐνδοιάζειν.

[Ἀμφιγυήεις:] ὁ Ἥφαιστος.

[Ἀμφιγυίοισιν:] τοῖς ἐξ ἐκατέρου μέρους πληῆσαι καὶ γυῖωσαι δυναμένοις.

[Ἀμφιδαής:] ἡ ἀμφοτέρωθεν κόπτουσα μάχαιρα.

[Ἀμφίδεα:] ψέλια.

[Ἀμφιδέας:] ἀλύσεις παρ' Ἡροδότῳ. οἱ δὲ ψέλια.

[Ἀμφιδέας:] περισκελίδες τινές εἰσιν. ιδίως δὲ Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐθυδίκου φησίν· οὐ δυνάμενος ἐκβαλεῖν, διὰ τὸ ἀμφιδέαις δεδέσθαι τὰς θύρας.

[Ἀμφιδέδηεν:] ἐξῆπτο, διεγήγερτο.

[Ἀμφιδεές:] περιδεές.

[Ἀμφιδείκελον:] ἀμφίδηλον δέ.

[Ἀμφιδήριτον:] ἀμφίδοξον, ἰσοστάσιον. συνέβη γενέσθαι τὴν μάχην ἀμφιδήριτον.

[Ἀμφίδοξον:] ἀμφίβολον. οἱ δὲ οὐκ ᾤοντο δεῖν ἐς ἀμφίδοξον ἀγῶνα συγκαταβαίνειν, δυναμένοις προδήλως νικᾶν. καὶ **[Ἀμφιδοξούμενα βιβλία,]** τουτέστιν ἀμφιβαλλόμενα.

[Ἀμφίδορον:] τὸ πανταχόθεν περιέχον. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ σκύτος ἀμφιδόρου στικτὸν ἀχαιῖνῳ. τουτέστιν ἐλάφου δέρμα. ἀχαιῖνη γὰρ ἡ ἔλαφος.

[Ἀμφιδρόμια:] τὴν πέμπτην ἄγουσιν ἐπὶ τοῖς βρέφεσιν, ἐν ἧ ἀποκαθαίρονται τὰς χεῖρας αἱ συναψάμεναι τῆς μαιώσεως· τὸ δὲ βρέφος περιφέρουσι τὴν ἐστίαν τρέχοντες, καὶ δῶρα πέμπουσιν οἱ προσήκοντες, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολυπόδας καὶ σηπίας. τῇ δεκάτῃ τοῦνομα τίθενται.

[Ἀμφίδρομον:] ἑλικοειδές. ἴδεσθὲ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται. ἑλικοειδές, ὃ βαπτίζει τὰς ναῦς.

[Ἀμφί ἐ γινώσκων ἐτάρους:] ἴσον τῷ ἀναλεγόμενος καὶ ἀναμνησκόμενος. καὶ κατ' ὀρθὸν τόνον προενεκτέον τὴν ἀμφί ἐ. ἔστι γὰρ εἰς ἑκάτερον ἑαυτοῦ μέρος.

[Ἀμφιέννουμι·] αἰτιατικῇ.

[Ἀμφιέται:] ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει.

[Ἀμφιετηρίς:] ἐορτὴ κατ' ἔτος γινομένη.

[Ἀμφιθαλής:] ἑκατέρωθεν θάλλων.

[Ἀμφιθαλὴς ἔρως:] ὁ ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων, μηδενὸς ὠρφανισμένος.

[Ἀμφιθέατρον:] τόπος πανταχόθεν περισκοπούμενος. Ἀγαθίας· ὁ δὲ τῶν Φράγγων ἡγεμὼν ἐς ἀμφιθέατρον τι, ἀνέιτο δὲ τοῦτο ἀνδράσιν, οἷς ὁ βίος θεωμένου τοῦ δήμου πρὸς θηρία διαγωνίζεσθαι.

[Ἀμφίθετον φιάλην:] κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένης, ἀπύθμενον. οὐ τὸ παρ' ἡμῖν ποτήριον, ἀλλὰ γένος λέβητος, ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ἔδραν ἔχειν.

[Ἀμφίκλαστον:] πάντοθεν κεκλασμένον. λείψανον ἀμφίκλαστον ἀλιπλανέος σκολοπένδρης.

[Ἀμφίκορος:] ὁ μέσος τῶν τριῶν ἀδελφῶν. **[Ἀμφίκουρος]** δέ, ἦν ἑκατέρωθεν ἄνδρες περιλάβωσιν.

[Ἀμφίκτηνος:] περίκρημος ἢ βραχυτάτη.

[Ἀμφικτυόνες:] οἱ ἐκ πόλεων καὶ ἐθνῶν αἰρετοὶ δικασταί. οἷον ἀμφικτυόνες καὶ περίοικοι.

[Ἀμφικτυόνες:] συνέδριόν ἐστιν ὁ Ἀμφικτύων Ἑλληνικόν, συναγόμενον ἐν Θερμοπύλαις. ὠνομάσθησαν δὲ Ἀμφικτυόνες ἀπὸ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος. αὐτὸς γὰρ συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλεύων. ταῦτα δ' ἦν ἰβ'· Ἰῶνες, Δωριεῖς, Περραιβοὶ, Βοιωτοὶ, Μά γνητες, Ἀχαιοὶ, Φθιώται, Μολιεῖς, Δόλοπες, Αἰνιᾶνες, Δελφοὶ, Φωκεῖς. οἱ δὲ φασὶν ὠνομάσθαι ἀπὸ τοῦ περιοίκους εἶναι τῶν Δελφῶν τοὺς συναχθέντας. καὶ **[Ἀμφικτυώνειος χώρα· Ἀμφιτρώνειος]** δὲ **[μάχη. Ἀμφικτύων]** δὲ Ἀμφικτύωνος φυλάττει. Ἀμφικτύων δὲ Ἀμφικτύονος συστέλλει.

[Ἀμφίκουτος:] ὁ τάπης.

[Ἀμφίκουλον ξύλον:] ἀνάφορον, ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν. ἀμφίκυρτον οὖν γραπτέον, ὅπερ καὶ ἀληθές.

[Ἀμφιλαφές:] κατάσκιον, ἀμφοτέρωθεν βοηθούμενον. καὶ θηλυκῶς **[Ἀμφιλάφεια,]** ἀμφοτέρωθεν βοήθεια.

[Ἀμφιλαφῆ:] διπλοῦν, τεχνικόν τε καὶ σοφιστικόν. ἐμοὶ δὲ ἐξηγεῖτο λόγους Ἰσοκρατεῖους· ὅτε καὶ εἶδον ἄνθρωπον εὐρρουν τε ἅμα καὶ ἀμφιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις. καὶ **[Ἀμφιλαφής,]** μεγάλη· οἷον ἀμφιλαβής, ὅτι ἀμφοτέραις χερσὶ λαμβάνεσθαι αὐτῆς ἐστιν. οὐχ ἡμάρτανε δὲ οὐδὲ ἀμφιλαφοῦς περιουσίας. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἰτέαι, ἢ θ' ἱερὰ κάμφιλαφὴς πλάτανος.

[Ἀμφιλεξάντων:] ἀντὶ τοῦ ἀμφισβητησάντων καὶ διενεχθέντων. οὕτως Ξενοφῶν. ἀμφιλεξάντων δέ τι ἐνταῦθα τῶν τε τοῦ Μένωνος στρατιωτῶν καὶ τοῦ Κλεάρχου.

[Ἀμφίλογον:] ἀμφιβαλλόμενον, ἐνδοιάζοντα. Ἀρριανός· Ἀξιδάρην δὲ ὅτι ἄρχειν χρή Ἀρμενίας, οὐ μοι δοκεῖ εἶναί σε ἀμφίλογον.

[Ἀμφιλύκη:] ἡ νύξ. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀμάθυνε δὲ χαίτην, ἣν μόλις ἐς τρισσὴν πλέξαμεν ἀμφιλύκην.

[Ἀμφιλύκη] οὖν τὸ τέλος τῆς νυκτός. ἡμέρα δὲ ὑπέφαινε οὐπω λαμπρά, ἀλλ' ἔτι πρὸς ἀμφιλύκην ἦν ἡ νύξ καὶ ἀπέληγεν.

[Ἀμφιμάσχαλος:] χειριδωτὸν ἱμάτιον. οἱ δὲ δουλικὸν, ἢ μικρὸν χιτωνίσκον. ἦν δὲ ἑτερομάσχαλος ὁ τῶν ἐργατῶν, οὗ τὴν μίαν μασχάλην ἔρραπτον. Ἀριστοφάνης· οὐπόποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν δ' ἠξίωσας.

[Ἀμφιμάτορας:] ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς ἔχοντας.

[Ἀμφιματῶσαι:] ἀποδῦσαι.

[Ἀμφιμήτωρ:] ὁ ἑτερομήτωρ. Αἰσχύλος.

[Ἀμφίζουν·] ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀμφίζουν τε σκέπαρνον. τὸ καλῶς ξέον.

[Ἀμφιον·] ἱμάτιον, ἔνδυμα. καὶ **[Ἀμφιος,]** ὄνομα κύριον.

[Ἀμφιορκία:] ἐπειδὴν ὁ τε διώκων καὶ ὁ φεύγων ὁμνύωσι, κλοπῆς ἔγκλημά τισιν ἐπιφέροντες. τοῦτο δὲ πολλάκις ὥφθη μάτην γινόμενον. ἔθεντο οὖν Ἀθηναῖοι νόμον κατὰ τῶν ἀπαγόντων εἰς δεσμοτήριόν τινος ἐπὶ δίκη κλοπῆς, χιλίας δίδοναι δραχμὰς τοὺς ἀλόντας. ἀλλὰ καὶ τοὺς οὐσίαν ἀπογράψαντας τῶν πολιτῶν τινος, ὥς τῷ δήμῳ προσηκούσαν, εἰ συκοφαντοῦντες ἀλοῖεν, καὶ οὗτοι χιλίας ἐζημιοῦντο.

[Ἀμφίων·] οὗτος παλαιᾶς μουσικῆς εὐρετής. περὶ οὗ λέγει ὁ Παραβάτης ἐν ἐπιστολῇ· περίεστι γάρ σοι καὶ σχολή, καὶ φύσεως ἔχεις εὖ, καὶ φιλοσοφίας ἐρᾶς, εἴπερ τις ἄλλος τῶν πώποτε· τρία δὲ ἅμα ταῦτα ξυνελθόντα ἤρκεσεν ἀποφῆναι τὸν Ἀμφίονα τῆς παλαιᾶς μουσικῆς εὐρετήν, χρόνος, θεοῦ πνεῦμα, ἔρως ὕμνωδίας. οὐδὲ γὰρ ἡ τῶν ὀργάνων ἔνδεια πρὸς ταῦτα πέφυκεν ἀντιτάττεσθαι, καὶ ταῦτα ῥαδίως ἂν ὁ τῶν τριῶν τούτων μέτοχος ἐξεύροι· ἥ γὰρ οὐχὶ τοῦτον αὐτὸν ἀκοῇ παραδεδέγμεθα οὐ τὰς ἀρμονίας μόνον, αὐτὴν δὲ ἐπ' αὐταῖς ἐξευρεῖν τὴν λύραν, εἴτε δαιμονιωτέρᾳ χρυσάμενον ἐπινοίᾳ, εἴτε τινὶ θεῇ δόσει, διὰ τина συντυχίαν ἀμήχανον; καὶ τῶν παλαιῶν οἱ πλεῖστοι τοῖς τρισὶ τούτοις εἰκόμασι μάλιστα προσχόντες οὗτι πλαστῶς φιλοσοφῆσαι, οὐδενὸς ἄλλου δεόμενοι. Ζῆθος καὶ Ἀμφίων ἕτερος· ζῆτει ἐν τῷ Ἀντιόπῃ.

[Ἀμφιπάτορες:] οἱ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς, ἑτέρας δὲ μητρός.

[Ἀμφιπλήξ:] ἡ ἀμφοτέρωθεν ἐλασία. ἡ ἐκατέρωθεν πλήττουσα, ἔκ τε πατρὸς καὶ μητρός. Σοφοκλῆς· καὶ σ' ἀμφιπλήξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά. τουτέστιν ἡ διὰ τῶν ποδῶν δέος ἐμποιοῦσα.

[Ἀμφίπολις:] πόλις ἐστὶ τῆς Θράκης· πρότερον δὲ Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο. φασὶ δὲ τινες αὐτὴν Ἀμφίπολιν ὠνομάσθαι διὰ τὸ περιοικεῖσθαι τὸν τόπον. **[Ἀμφίπολις]** Ἀμφιπόλεως κλίνεται.

[Ἀμφίπολος:] θεράπαινα, δούλη. ἀμφίπολοι στῆθ' οὕτως ἀπόπροθι. οὕτως ὥς ἔχετε. καὶ στῆθ' οὕτως ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης.

[Ἀμφιπρύμναις:] εἶδος πλοίων. ἔμπαν διελθεῖν παρεσκεύασε τὸν Ἴστρον ἐν ταῖς ἀμφιπρύμναις τῶν νεῶν.

[Ἀμφίπυρον:] πανταχόθεν πυρούμενον. Σοφοκλῆς· τοῖ δ' ὑψίβατον τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων θέσθ' ἐπικάειρον.

[Ἀμφιρρῶγας:] πάντοθεν διερρωγότας, ἠνεωγμένους. κλωβούς τ' ἀμφιρρῶγας.

[Ἀμφιρύτη:] περιρρεομένη κύκλῳ. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀμφιρύτη Κῶος, καὶ πάλιν πένθος ἔχεις οἶον ἐφ' Ἴπποκράτει.

[Ἄμφις,] κωμικός, Ἀθηναῖος. **[Ἀμφίς]** δὲ χωρίς.

[Ἄμφισα:] πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος. Ἄμφισα δὲ ὠνομάσθη διὰ τὸ περιέχεσθαι τὸν τόπον ὄρεσιν.

[Ἀμφισβατεῖν:] ἔνιοι τὸ ἀμφισβητεῖν, Ἴωνες δὲ καὶ **[Ἀγχιβατεῖν.]** καὶ **[Ἀγχιβασίην]** Ἡράκλειτος.

[Ἀμφισβητεῖν:] μὴ συμφωνεῖν, ἀλλ' οἶον χωρὶς βαίνειν καὶ ἀμφιβάλλειν. ὁ δὲ Πτολεμαῖος εἰδὼς τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους ἐσχηκότας τὴν Κοίλην Συρίαν παρασκευὰς ἐποιεῖτο μεγάλας ἀμφισβητῶν ταύταις· ἤλπιζε γὰρ τὴν ἀδίκῳ πολέμῳ πρότερον ἀνειμένην τότε δικαίως τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἀνακτῆσασθαι. καὶ Αἰλιανός· ἡμφισβήτουν γὰρ τοὺς ἐτέρους ἕτεροι προβαλλόμενοι. οὐκέτι οὖν ἦν ἀμφισβητήσιμα τὸ μὴ οὐ τοῦτον ἐκεῖνον εἶναι τὸν τεθνηκότα.

[Ἀμφισβητεῖν] καὶ **[παρακαταβάλλειν:]** οἱ τὸν κλῆρον ἐπιδικαζόμενοι ἀμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν λέγονται, οἱ μὲν φάσκοντες ἐπιδικὸν εἶναι τὸν κλῆρον, ὡς ὄντος παιδὸς τῷ τετελευτηκότῳ ἢ γόνῳ ἢ ποιήσει, οἱ δὲ ὡς ἄπαιδος τελευτήσαντος δικαιότερον λέγοντες ἔχειν αὐτοὺς τὸν κλῆρον τοῦ λαβόντος, ἢ συγγενεῖς ὄντες ἢ κατὰ διαθήκας κληρονόμοι. οὕτως Δημοσθένης καὶ Ὑπερίδης περὶ τοῦ καταβάλλειν διεσάφησαν.

[Ἀμφισβητεῖν] καὶ **[παρακαταβάλλειν:]** ὅταν τελευτήσας τις ἄπαις εἶναι δοκῇ, φάσκη δέ τις ἑαυτὸν ἐκεῖνου υἱόν, οὗτος ἀμφισβητεῖν τοῦ κλήρου λέγεται. εἰ δὲ παῖδα μὲν τοῦ θανόντος ἑαυτὸν μὴ εἰσάγοι, λέγοι δὲ ἄλλως κατὰ γένος αὐτῷ προσήκειν τὸν κλῆρον, παρακαταβάλλειν αὐτὸν οἱ νόμοι κελεύουσι. πλὴν ἀμφοτέρω ἐπ' ἀντιλογίας τάσσεται.

[Ἀμφισβήτησις·] οἱ ἔξω φασίν· ἡ ἀμφισβήτησις κρίσει ἀναρτάσθω, ἡ δὲ κρίσις τοὺς ἐλέγχους βασανίζετω, ἡ δὲ βάσανος τὸ δέον ὀρίζετω, ὁ δὲ ὄρος γεγράφθω, τὰ δὲ γεγραμμένα κυρούσθω, τὰ δὲ κυρωθέντα βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις, καὶ πᾶσα ἀψιμαχία οἰχέσθω, καὶ πάλιν φιλία χορευέτω. καὶ οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις. **[Ἀμφισβητῶ]** καὶ σοὶ καὶ σοῦ.

[Ἀμφίσκω:] ἐνδύω.

[Ἀμφίσματα:] τὰ ἀμφισβητήσιμα. Ἑλλάνικος.

[Ἀμφίσταται:] περιῖσταται. ἀμφίσταται διαπρύσιος ὄτοβος.

[Ἀμφιστεφές:] πάντοθεν πλήρεις, περιπεπλεγμένοι ἀλλήλῃαις.

[Ἀμφιστείδης·] ζητεῖ περὶ τούτου ἐν τῷ γελοῖος. ἡ δοτικὴ τῷ Ἀμφιστείδῃ.

[Ἀμφιστείδης:] ὄνομα κύριον.

[Ἀμφίστομος:] αὕτη ἡ φάλαγξ καλεῖται, ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόγοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα, ὡς ἀντινώτους εἶναι.

[Ἀμφίταποι:] τάπητες ἀμφίμαλλοι.

[Ἀμφὶ τὸ λυκόφως:] περὶ τὴν αὐγήν.

[Ἀμφίτρητον:] τὸ ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν τετρημένον ἄντρον. **[Ἀμφιτρίτη]** δὲ ἡ θάλασσα.

[Ἀμφιτρύων:] παῖς Ἀλκέως.

[Ἀμφιτρυγῆ:] κατερρωγότα.

[Ἀμφιφορεῦσιν:] κεραμίσις, ἀμφορεῦσιν.

[Ἀμφιφορῆα:] ἀγγεῖον. ἐν Ἐπιγράμμασι· τίς με Διωνύσῳ πεπλασμένον ἀμφιφορῆα, τίς με τὸν Ἀδριακοῦ νέκταρος οἰνοδόκον Διοῦς ἐπλήρωσε; τίς ὁ φθόνος εἰς ἐμὲ Βάκχου ἢ σπάνις οἰκείου τεύχεος ἀσταχύων; ἀμφοτέρους ἥσυχνε· σεσύληται μὲν ὁ Βάκχος, Διὸς μήτηρ δὲ μέθην σύντροφον οὐ δέχεται.

[Ἀμφιφῶντες:] πλακοῦντος εἶδος, οἵτινες ἐγίνοντο, ὅτε ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρωὶ ὑπὲρ γῆς φαίνονται· ἢ ὅτι ἐκόμιζον αὐτὸν δαδία ἡμμένα περιπηγνύντες ἐπ' αὐτῷ, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος.

[Ἀμφίχυτον:] περιεχωσμένον.

[Ἀμφοδον:] δίοδον, ῥύμην.

[Ἀμφόδοντα ζῶα:] οἶον ἄνθρωπος, ἵππος, ὄνος καὶ ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένους τοὺς ὀδόντας ἔχει, οἷς συμβέβηκε πιμελήν, ἀλλ' οὐ στέαρ ἔχειν.

[Ἀμφορεαφόρους:] τοὺς μισθίους τοὺς τὰ κεράμια φέροντας. καὶ **[Ἀμφορεαφόρος,]** ὁ κεράμια μισθοῦ φέρων. εἴτ' ἀμφορεαφόρος τις ἀποφορὰν φέρων. Μένανδρος Ῥαπιζομένη. καὶ Ἀριστοφάνης Ἑρωσι· τρέχ' εἰς τὸν οἶνον, ἀμφορέα κενὸν λαβὼν, τὸν ἔνδοθεν καὶ γεῦμα καὶ γευστήριον, κᾶπεια μίσθου σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν. Εὐπολις Μαρικᾷ· καὶ περιήλθομεν καὶ φῶλον ἀμφορέα φέρων.

[Ἀμφορεὺς] οὗν ἀγγεῖον, μέτρον, κεράμιον. σημαίνει καὶ ἀσκόν. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον. καὶ **[Ἀμφορεῖς,]** κέραμοι. καὶ **[Θάσια ἀμφορεΐδια,]** τὰ κεράμια. Ἰώσηπος· συνωνούμενος δὲ τοῦ Τυρίου νομίσματος, ὃ τέσσαρας Ἀττικὰς δύναιται, τέσσαρας ἀμφορεῖς, ἐπίπρασκε τιμῆς ἡμισφῶριον καὶ πλῆθος συνῆγε χρημάτων. καὶ Ἀριστοφάνης **[Ἀμφορεῖς]** λέγει τὰ μέτρα. χυτρίδια καὶ σανίδια, κάμφορεΐδια. καὶ **[Ἀμφορεῖς νενησμένοι,]** κέραμοι σεσωρευμένοι. Ἀριστοφάνης· τί κάθησθ' ἀβέλτεροι πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορεῖς νενησμένοι. καὶ **[Ἀμφορῆας]** καὶ **[Ἀμφορεΐδια]** τὰ κεράμια. ὅτι ἀμφορῆας λέγει τὰ Μεγαρικά.

[Ἀμφοτέρα:] ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀμφοτέρα. Θουκυδίδης. **[Ἀμφοτεροδέξις·]** ὁ δὲ τὴν λαιὰν ἀντὶ δεξιᾶς ἔχων, ἀρρωστοτέραν ἔχει αὐτήν. ζητεῖ ἐν τῷ δύσεργος.

[Ἀμφοτερόπλουν·] ὅταν τις ναυτικὸν δανείσῃ δάνειον ἐπὶ τῷ καὶ ἐνθένδε πλεῦσαι ποιῶν κάκειθεν ἐνθάδε, τοῦτο ἀμφοτερόπλουν καλεῖται. οὕτως Δημοσθένης.

[Ἀμφοτέροι:] ἀπρόσληπτόν ἐστιν ἄρθρου, ἐπειδὴ τὰ ἄρθρα ἀναπόλησιν δηλοῦσιν ἀγνοουμένου πράγματος. τὸ δ' ἀμφοτέροι ὠρισμένα σημαίνει δύο.

[Ἀμφοῦδις:] ὄνομα κύριον.

[Ἀμφο·] ἀμφοτέροι καὶ ἀμφοτέρους, καὶ αἱ πλάγιοι ἀμφοῖν. καὶ **[Ἀμφο τῷ χεῖρει,]** ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας δυϊκῶς. **[Οὐ χειρὶ δωρούμενος, ἀλλ' ἀμφοῖν·]** ἐπὶ τῶν ἀφθόνως καὶ δαψιλῶς μεταδιδόντων τοῖς πᾶσιν.

[Ἀμφῶες] καὶ **[Ἀμφωτίδες,]** καὶ **[Ἀμφωτίδων,]** τῶν δύο ὧτα ἔχουσιν. καὶ παροιμία· **[Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων·]** ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων, ἀντὶ τοῦ μέχρι τῶν ὠτων.

[Ἀμφοῖν·] ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν. οὐ μιᾷ χειρὶ δωρούμενος ἀλλ' ἀμφοῖν.

[Ἀμφοῖν·] ἀμφοτέρων. μέσοι δὲ ληφθέντες ἀμφοῖν πολλοὶ διεφθάρησαν. καὶ **[Ἀμφοῖν ποδοῖν,]** ἀντὶ τοῦ παντὶ σθένει. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἀνιπτάμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων, ἀμφοῖν πτεροῖν· ἢ ἐκ τῶν νεῶν, αἱ οὐριοδρο μοῦσαι ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν πλέουσιν· ἢ ἀντὶ τοῦ τελέως, προληπτικῶς τῇ τῶν ὀρνέων χρώμενος μεταφορᾷ.

[Ἄν·] σύνδεσμος συνδετικός. Ἀρριανός· καὶ ἂν ἤδη ἀφίχθαι αὐτὸν παρὰ βασιλέως, εἰ μὴ ἐδεδοίκει Πάρθους.

[Ἄνα·] ἀνάστηθι. Ὀμηρος. καὶ Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἄνα ἐξ ἐδράνων. ἀντὶ τοῦ ἀλλ' ἀνάστηθι ἐκ τῶν θρόνων. καὶ **[Ἄνα,]** ἀντὶ τοῦ ἄναξ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ξ.

[Ἀναβάδην·] ἐφ' ὕψους, ἄνω τοὺς πόδας ἔχειν καὶ κοιμᾶσθαι. Ἀριστοφάνης· νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι. ἢ ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου καθήμενος. καὶ αὖθις· πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον; ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ τρα γῳδίαν. σκώπτει τὸν Εὐριπίδην ὡς συλλογιστικὸν καὶ ὃ ἂν λέγῃ, τὸ ἐναντίον πάλιν κατασκευάζοντα. οἶον, ἢ γλῶσσ' ὁμώμοχ', ἢ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. οἶον αὐτὸς μὲν ἔσω ἐστίν, ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλλογίζεται τῶν ἔξω τι καὶ μετεωρίζεται. Ὀμηρικῶς· Ὀμηρος γὰρ διώρισε τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα εἰπὼν· πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς· αὐτοὺς δ' ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν. οὕτως καὶ Ἀριστοφάνης. ὁ νοῦς μὲν ἔξω, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ τραγῳδίαν. καὶ **[Ἀναβάδην καθῆσθαι,]** μετέωρον καθεζεσθαι.

[Ἀναβαθμοί·] ἀναβάσεις. λέγουσι δὲ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος τοῦ λαοῦ ἐπάνοδον.

[Ἀναβάλλειν·] αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναβολὰς καθίστησιν. **[Ἀναβάλλεσθαι]** δὲ τὸ ἱμάτιον, οὐ περιβάλλεσθαι λέγουσιν.

[Ἀναβαλλόμενος·] αἰτιατικῇ. ὑπερτιθέμενος· ἀναβαλόμενος δὲ δι' ἐνὸς λ ἀντὶ τοῦ προοιμιασάμενος. ἀναβαλόμενος οὖν, ὥσπερ εἰώθει, βραχὺν διεξῆλθεν ὕμνον. καὶ **[Ἀναβολάς,]** τὰ προοίμια. καὶ **[Ἀναβάλλομαι·]** αἰτιατικῇ.

[Ἀναβαλοῦ·] περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί.

[Ἀναβάσεις·] αἱ προκοπαί, εἰς τὸ ἐναντίον δὲ καταβάσεις. καὶ **[Ἀναβάσεις καρδίας,]** οἱ εὐσεβεῖς περὶ θεοῦ λογισμοί. Δαβίδ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.

[Ἀνάβαινε·] ἰστέον, ὅτι ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ ἐπὶ λογεῖον εἰσιέναι ἀναβαίνειν, καταβαίνειν δὲ τὸ ἀπαλλάττεσθαι ἐντεῦθεν, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἦθους. Ἀριστοφάνης· ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο, δεῦρ', ὦ φίλτατε, ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῶιν φανείς.

[Ἀναβεβαμένοι·] ἀντὶ τοῦ ἀναβάτην ἔχοντες. οὕτως Ξενοφῶν.

[Ἀναβιβάζω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀναβιβῶμαι·] ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάζομαι. Ἀμειψίας.

[Ἀναβιώναι·] ἀναζῆσαι. ἤδη δὲ τινὲς φασιν, ὡς τοσοῦτον ἄρα τὸν Αἴσωπον θεοφιλῇ γενέσθαι, ὡς καὶ ἀναβιώναι αὐτὸν, καθάπερ οὖν τὸν Τυνδάρεων καὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν Γλαῦκον. καὶ Πλάτων

φησὶν ὁ κωμικός· καὶ νῦν ὁμοσόν μοι μὴ τεθνάναι τὸ σῶμα ἐγώ· ψυχὴ δ' ἀπὸ νίκης ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ.

[Ἀναβιώσκεσθαι:] ἀναζῆν.

[Ἀναβλυστωνῆσαι:] τὸ ἀναβλύσαι. Εὐπολὶς Δήμοις, πάντα τὰ τοιαῦτα οἱ κωμικοὶ ποιοῦσι παρόντες, καὶ **[Ἀναβλυστωνῆσαι,]** ἀναβλαστῆσαι.

[Ἀναβοθρεύουσιν:] ἀναμοχλεύουσιν.

[Ἀναβολάς:] τὰ προοίμια. καινὰς ἀναβολὰς θέλω λαβεῖν. ἢ τὰς ἀρχὰς τῶν ἁσμάτων. Ὅμηρος· ἦτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖν. καὶ Ἀριστοφάνης· ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι. περὶ ψυχῶν λέγων διθυραμβοδιδασκάλων.

[Ἀναβολεύς:] ὁ ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνάγων. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν ἀναβολέα προσκαλεσάμενος καὶ ταχέως ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον ἤτησε πιεῖν καὶ ἀκράτου σπασάμενος πλεονάκις ἐνέφαινεν ὥς εἰς τοῦμπροσθεν προάξων. **[Ἀναβολεὺς]** καὶ ἡ παρὰ Ῥωμαίοις λεγομένη σκάλα. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Μασσία γηράσας ἵππου χωρὶς ἀναβολέως ἐπέβαινε.

[Ἀναβολή:] ἀνοχή. Αἰλιανός· Λοξίας δὲ καὶ Ζεὺς πατὴρ ἀναβολὴν θανάτου ἐψηφίσαντο Φαλάριδι ἔτη δύο, ἀνθ' ὧν ἡμέρως Χαρίτωνι καὶ Μελανίπῳ προσηνέχθη.

[Ἀναβράσσουσιν:] ἀναδιδουῖσιν.

[Ἀνάβραστα:] ἐψημένα, ζεστά. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· καὶ κρέα γε πρὸς τούτοις ἀνάβραστ' εἴκοσιν.

[Ἀναβρυχόμενος.] ἀλλ' ἦσαν παραπλήσιοι συγκαθήμενοί τε καὶ ἀναβρυχόμενοι τὸ πάθος τοῖς ἐπὶ θεᾷ κυνηγεσίων κατακεκλεισμένοις θηρίοις, ὧν ὁ μὲν θυμὸς φλογώδης καὶ τραχὺς, ὑφ' ὧν πάσχουσιν, ἡ δὲ ἐνέργεια τῷ κατέχοντι τῆς βίας ἀσθενεστέρα.

[Ἀναγαγών:] ἀντὶ τοῦ ἀπαγαγών. Ξενοφῶν.

[Ἀναγαλλίς,] ἡ Κερκυραία γραμματικὴ, ἣτις τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησιν.

[Ἀναγίστης:] ὄνομα κύριον. ζήτηι ἐν τῷ ὑποστάς.

[Ἀνάγαιον:] τὸ οἶκημα. **[Ἀνάγαιον]** καὶ **[κατάγαιον]** διὰ διφθόγγου καὶ ο μικροῦ. καὶ ζήτηι ἐν τῷ ἀνώγειν σαφέστερον.

[Ἀναγγελήσεται:] διηγηθήσεται.

[Ἀνάγγελον:] μὴδὲ ἄγγελον καταλειφθῆναι. ἔνθα μάχην ἔτλημεν ἀνάγγελον, ἄλλος ἐπ' ἄλλον πίπτοντες. καὶ **[Ἀναγγέλλω·]** δοτικῇ.

[Ἀνάγεσθαι:] τὸ ἐκ Βυζαντίου ἀπαίρειν. Προκόπιος· οὐ γὰρ θέμις τινὰ ἐκ Βυζαντίου ἀνάγεσθαι πρὸς τῶν ἀνδρῶν. καὶ **[Ἀνάγειν,]** τὸ μηνύειν τὸν πεπρακότα καὶ ἐπ' ἐκεῖνον ἰέναι. οὕτως Λυσίας καὶ Δείναρχος.

[Ἀναγεῖς:] διὰ μὲν τοῦ α τοὺς ἀνάγνους, διὰ δὲ τοῦ ε τοὺς ἐνόχους ἄγει καὶ μιάσματι. οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

[Ἀναγινωσκομένους:] ἀντὶ τοῦ ἀναπειθουμένου. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἡρόδοτος.

[Ἀναγκαία τράπεζα:] ἡ εὐτελής καὶ πενιχρά. καὶ Σοφοκλῆς φησὶν· ὦ δέσποτ' Αἴαν, τῆς ἀναγκαίας τύχης οὐκ ἔστιν οὐδὲν μείζον ἀνθρώποις κακόν. διπλῶς φησι τὸ ἀναγκαῖον, ποτὲ μὲν ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν ἀκολουθίαν τινὰ ἐχόντων, ὡς εἰ εἴπομεν, ἀναγκαιῶς τὸ πῦρ ξανθὸν καὶ τὸ γάλα λευκόν, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης γινομένου, ὡς καὶ νῦν ἀναγκαίας τύχης τῆς βίας φήσι, τουτέστι τῆς δυστυχίας. καὶ Ἰάμβλιχος· τὴν δὲ ἄλυσιν, οὐ γὰρ ἔστιν ἡμῖν ἀναγκαία, προσέπεμψά σοι.

[Ἀνάγκη] οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

[Ἀναγκαῖον:] οὕτως καλεῖται τὸ αἰδοῖον, ἐπεὶ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ συμβόλαιον. οἱ δὲ πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο ἐκ τοῦ ἀναγκαίου. ἀντὶ τοῦ δι' ἀνάγκας. Ἰσαῖος δὲ ἀναγκαῖον τὸ δεσμωτήριον καλεῖ. Καλλισθένης δὲ ἀνωγαίων εἶπε καὶ οὕτως δεῖ μᾶλλον λέγεσθαι. **[Ἀναγκαῖον]** ἔστιν, ὅπερ ἀληθὲς ὄν οὐκ ἔστιν ἐπιδεκτικὸν τοῦ ψεῦδος εἶναι· ἢ ἐπιδεκτικὸν μὲν ἔστι, τὰ δὲ ἐκτὸς αὐτῷ ἐναντιοῦται πρὸς τὸ ψεῦδος εἶναι, οἷον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ ἔστιν, ὃ καὶ ἀληθὲς ἔστι καὶ ψεῦδος οἷόν τε αὐτὸ εἶναι, τῶν ἐκτὸς μηδὲν ἐναντιουμένων· οἷον περιπατεῖ Δίων. ὅτι Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης φησί, μηδὲν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίνεσθαι μηδὲ εἰς τὸ μηδὲν ὄν φθείρεσθαι. καὶ τὰς ἀτόμους δὲ ἀπείρους εἶναι κατὰ μέγεθος καὶ πλῆθος, φέρεσθαι δὲ ἐν τῷ ὅλῳ δινουμένας καὶ οὕτω πάντα τὰ συγκρίματα γεννᾶν, πῦρ, ὕδωρ, ἀέρα, γῆν. εἶναι γὰρ καὶ ταῦτα ἐξ ἀτόμων τινὰ συστήματα, ἅπερ εἶναι ἀπαθῆ καὶ ἀναλλοίωτα διὰ στερρότητα. πάντα δὲ κατὰ ἀνάγκην γίνεσθαι, τῆς δίνης αἰτίας τῆς γενέσεως οὔσης πάντων, ἣν ἀνάγκην λέγει. διαιρεῖ δὲ τὰ ὄντα εἰς τὸ εἶναι ἢ ἐξ ἀνάγκης εἶναι, ὡς τὸν ἄνθρωπον ζῶν εἶναι. ὃ γὰρ παντὶ τε καὶ ἀεὶ ὑπάρχει, τοῦτο ἐξ ἀνάγκης ἐστίν· ὁμοίως ἀναγκαῖον καὶ τὸ τὸν θεὸν ἄφθαρτον εἶναι. τὰ δὲ ἐνδεχομένως, καὶ τούτων τῶν ἐνδεχομένων τὰ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς τὸν ἄνθρωπον πενταδάκτυλον εἶναι καὶ γηράσκοντα πολιοῦσθαι, τὰ δὲ ἐπ' ἔλαττον, ὡς τὰ τούτοις ἀντικείμενα, τὸ τὸν ἄνθρωπον τετραδάκτυλον ἢ ἐξαδάκτυλον εἶναι. ἔστι γὰρ ἐν τούτοις οὕτως καὶ ταῦτα. ἢ τὸ μὴ πολιοῦσθαι γηρῶντα τὸν ἄνθρωπον ἢ μὴ, ἀποδημεῖν ἢ λούεσθαι ἢ μὴ.

[Ἀνάγκη·] ἐν Ἐπιγράμμασι· ἴδ' ὡς ἐδίδαξεν ἀνάγκα πάνσοφος ἐξευρεῖν ἔκλυσιν αἶδεω. καὶ παροιμία· ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται. παρεγγυᾷ, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι. ὅμοιον τῷ· ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχῳ στερκτέον.

[Ἀναγκαῖον τοῦ ἐκ περιουσίας διαφέρει·] καὶ ζητεῖ ἐν τῷ ἐκ περιουσίας.

[Ἀνάγκης ἄτρακτον:] τὸν ἄξονα λέγει.

[Ἀναγνος:] μιάρως. ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἀναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν.

[Ἀναγνωσθεῖς:] ἀναπεισθεῖς. ὁ δὲ ἀναγνωσθεῖς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. ἦν γὰρ δὴ Θεμίσων ἀνὴρ Θηβαῖος.

[Ἀνάγνωσις:] ἀναγνώρισις ἢ ἀνάπεισις. Ἡρόδοτος. καὶ **[Ἀναγινώσκειν]** παρὰ ῥήτορσιν ἐπὶ τοῦ ἀναπεῖθαι. ἔστι γὰρ ἀναγινώσκειν τὸ γνῶναι διαλεχθέντα.

[Ἀνάγω:] τὸ φέρω· αἰτιατικῇ.

[Ἀναγωγή:] ὁ τῶν νηῶν ἔκπλους. καὶ γίνεται ἀναγωγή τῶν νηῶν οὐ κατὰ τὸ πλῆθος οὕτω τῆς ἐπιβαινούσης αὐτῷ στρατιᾶς ἢ κατὰ τῶν ὀπλῶν λαμπρότητα ἢ τὴν ἄλλην ὑπὲρ τὸ ἀναγκαῖον ἐς κάλλος παρασκευήν. καὶ αὖθις· οἱ δὲ κατασκεψάμενοι τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐπὶ Κύπρου κάκειθεν ἐπὶ Συρίας τὴν ἀναγωγὴν ἐποίησαντο.

[Ἀναγωγία.] ὁ δὲ δι' ἀναγωγίαν ταῦτα ἔπασχε. τουτέστιν ἀπαιδευσίαν. ἔχων στρατὸν ὑπὸ μέθης καὶ ἀναγωγίας ἡμελημένον καὶ διεφθαρμένον.

[Ἀνάγωγος:] ὁ μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἀναγωγῆς.

[Ἀναγωγότερον:] ἀμαρτητικώτερον, ἀτακτότερον.

[Ἀναγώγω:] φιληδόνω, ἐκκελυμένω.

[Ἀναγώνιστος:] ὁ μὴ ἀγωνισάμενος. Ξενοφῶν.

[Ἀνάγραπτον:] τὸ ἀναγεγραμμένον ἢ τὸ φανερώς γεγραμμένον ἢ τὸ πᾶσιν ἐγνωσμένον. σφᾶς τε ὑπακούειν κελεύων Ἀβάροις καὶ ἐς φόρου ἀπαγωγὴν ἔσεσθαι ἀναγράπτους.

[Ἀναγυράσιος:] δῆμός ἐστιν Ἀναγυροῦς τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς, ἧς ὁ δημότης Ἀναγυράσιος. καὶ **[Ἀναγυράσιος δαίμων.]** καὶ τέμενος Ἀναγύρου ἐν τῷ δήμῳ τῶν Ἀναγυρασίων. Ἀναγυράσιος δαίμων, ἐπεὶ τὸν παροικοῦντα πρεσβύτην καὶ ἐκτέμοντα τὸ ἄλσος ἐτιμωρήσατο Ἀνάγυρος ἥρως. Ἀναγυράσιοι δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς. τούτου δὲ τις ἐξέκοψε τὸ ἄλσος. ὁ δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐπέμνηνε τὴν παλλακὴν, ἣτις μὴ δυναμένη συμπεῖσαι τὸν παῖδα διέβαλεν ὡς ἀσελγῇ τῷ πατρί. ὁ δὲ ἐπήρωσεν αὐτὸν καὶ ἐγκατωκοδόμησεν. ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατὴρ ἑαυτὸν ἀνήρτησεν, ἡ δὲ παλλακὴ εἰς φρέαρ ἑαυτὴν ἔρριπεν. ἱστορεῖ δὲ Ἰερώνυμος ἐν τῷ περὶ τραγωδιοποιῶν ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐριπίδου Φοῖνικα.

[Ἀνάγυρος:] δῆμος τῆς Ἀττικῆς. καὶ ἄνθος, ὃ τριβόμενον ὄζει. καὶ παροιμία ἐντεῦθεν, **[Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον,]** ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ τὸ φυτὸν ὁ ἀνάγυρος ἀλεξίκακον καὶ δυσῶδες, οἱ δὲ ὀνόγυρον αὐτό φασιν.

[Ἀναγχιπτεῖν:] ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀνάγκης ἵππεύειν. Εὐπολις.

[Ἀναδάσασθαι:] ἀναμερίσασθαι.

[Ἀναδενδράδα:] σταφυλῆς γένος. οἱ δὲ τὴν ἀμάμυξιν οὕτω καλεῖσθαι. εὖρηται δὲ καὶ παρὰ Ἐπιχάρμῳ καὶ Σαπφοῖ τὸ ὄνομα.

[Ἀναδέξασθαι:] ἀναλαβεῖν, ἐκδέξασθαι. ὁ δὲ εἰς τὸ τέμενος κατεσκήνωσεν, βουλόμενος ἀναδέξασθαι τὰ μέλλοντα διακομίζειν αὐτὸν πορθμεῖα. καὶ Πολύβιος· τοὺς τε κατὰ πλοῦν ἀφυστεροῦντας ἐκ τῆς Μεσσήνης ἀναδεχόμενος. καὶ αὖθις· πρὶν ἀναδέξασθαι τοὺς ἐσκεδασμένους ἐν ταῖς προνομαῖς.

[Ἀναδέξασθαι:] ὑπενεγκεῖν, ὑπομεῖναι. Πολύβιος· πᾶν γὰρ βουλευθῆναι τὸν Φίλιππον ἀναδέξασθαι ἢ καταφανῇ γενέσθαι Ῥοδίοις τὴν ἐν τούτοις αὐτοῦ προαίρεσιν· ἢ καὶ τὸν Ἡρακλείδην ἀπέλυσε τῆς ὑποψίας. καὶ **[Ἀναδέχομαι,]** ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνω. καὶ **[Ἀνα δέχεσθαι τὴν παρουσίαν τῶν πολεμίων,]** ἀντὶ τοῦ προσδοκᾶν.

[Ἀναδέρω:] ὑπερτίθεμαι, ἀναβάλλομαι.

[Ἀναδέσμην:] ὁμοίον τι διαδήματι· ἢ μίτραν κεφαλῆς.

[Ἀναδεύειν:] φυρᾶν. καὶ **[Ἀναδεύσει,]** φυράσει, μαλάξει. Αἰλιανός· εἵπερ οὖν τὰ Ἐπικούρου βιβλία καταφλέξας, καὶ τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθληγμένων στιγμάτων τὴν σποδὸν ἀναδεύσει κηρῷ ὑγρῷ, καὶ ἐπιπλάσάμενος τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσει ταινίαις.

[Ἀναδέχομαι·] αἰτιατικῇ.

[Ἀναδεῖ:] ἀναπλέκει, στέφει. καὶ **[Ἀναδεῖσθαι,]** στεφανοῦσθαι. καὶ **[Ἀναδήσασθαι,]** στεφανώσασθαι. καὶ **[Ἀναδηῆσαι,]** τὸ ταινιῶσαι νικῶντα. καὶ **[Ἀναδήσοντες,]** στέψοντες. ἀναδήσειν στεφάνῳ χρυσοῦ πεπονημένῳ. καὶ οἱ Σαμοθρᾶκες κηρύττουσι κήρυγμα, τὸν ζῶντα ἀγαγόντα αὐτὸν δύο τάλαντα ἔχειν.

[Ἀναδιδάξαι:] ἀντὶ τοῦ πάνυ διδάξαι. ἐπιτατικὸν γάρ ἐστι νῦν ἢ ἀνά.

[Ἀναδιδουῖσαν:] ἀντὶ τοῦ ἀναδιδομένην.

[Ἀνάδικα:] τὰ ἤδη κριθέντα. ἀνάδικα τὰ δεδικασμένα ποιῶν, αἰσχροκερδεῖας ἡσσώμενος.

[Ἀναδικάσασθαι:] τὸ ἄνωθεν δικάσασθαι. οὕτως Ἰσαῖος. ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀνάδικοι κινήσεις, αἱ ἄνωθεν δικαζόμεναι, ὅταν ἀλῶσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν.

[Ἀναδομή:] ἀναδασμός.

[Ἀναδούμενος:] στέφανον τιθέμενος. καὶ **[Ἀναδουμένην,]** στεφανουμένην. Προκόπιος· αἵσχος ἀναδουμένην οὕτω μέγα πρὸς πάντων ἀνθρώπων.

[Ἀναδούμενος:] ὁ δὲ τρυφερὸς ἐκεῖνος καὶ ἄβρὸς καὶ ὑπὸ μαλακίας τοῦ σώματος κατεαγὼς καὶ λελυγισμένος καὶ τὰς κόμας ἀναδούμενος, ὥσπερ αἱ τῶν ἐταιρίδων ἀσελγέστεραι, καὶ μυροσταγές ἔχων ἀεὶ τὸ μέτωπον καὶ τοὺς βοστρύχους.

[Ἀνάδοχον,] οὐκ ἀναδοχέα λέγουσιν. Μένανδρος Χήρα· πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀνάδοχον τῶν χρημάτων.

[Ἀναδρομαί:] ἀναβάσεις. ἀναδρομὴ γίγνοιτο, κού σφαλλόμεθα. δεῖ πρόχειρον ἔχειν ἀεὶ τὸν στίχον τοῦτον. τοῦτο μὴ ποιήσας Λεύκιος ὁ Ῥωμαῖος μεγάλως ἐσφάλῃ. οὕτω παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων ἀγομένων ἀκρισίᾳ. ἱκανὰ τῶν τοιούτων ὑποδείγματα τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἢ τε Πύρρου τοῦ τῶν Ἑπειρωτῶν βασιλέως βία καὶ ἀρόδος εἰς Ἄργος ἢ τε Λυσιμάχου στρατιὰ διὰ τῆς Θράκης ἐπὶ Δρομιχαίτην τὸν βασιλέα τῶν Ὀδρυσσῶν· καὶ πολλὰ δὴ τούτοις ἕτερα παραπλήσια.

[Ἀναδῶναι:] ἀναχωρῆσαι.

[Ἀναδύντος.]

[Ἀναδούμενος:] φεύγων, ἀναβαλλόμενος. καὶ **[Ἀναδύομαι,]** μεταβουλεύομαι.

[Ἀνάζαρβον·] ὅτι Νέρβας βασιλεὺς Ῥωμαίων κατενεχθείσης ὑπὸ σεισμοῦ Διοκαιοσαρείας, τῆς ἐν Κιλικίᾳ κειμένης, ἔπεμψε συγκλητικόν, ὀνόματι Ἀνάζαρβον, ὃς ἀνοικοδομήσας αὐτήν, πάλαι λεγομένην Κύινδαν, εἴτα Διοκαιοσάρειαν, ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος ἐκάλεσεν Ἀνά ζαρβον.

[Ἀναζωπυρῆσαι:] ἀνανεῶσαι, ἀνεγεῖραι, ζῶῶσαι.

[Ἀναζυγαῖς:] ἀναστροφᾶς, στρατοπεδείας. Πολύβιος· ὁ δὲ Φίλιππος οὐδενὶ κόσμῳ ποιησάμενος τὴν ἀναζυγὴν καὶ τὸν ἀνάπλου δευτεραῖος εἰς Κεφαλληνίαν κατῆρεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῶν γεγονότων οὐδὲν ὅλως εἰδότες περὶ ἀναζυγὴν ἐγίνοντο.

[Ἀνάθεμα:] καὶ τὸ ἀνατιθέμενον τῷ θεῷ καὶ τὸ εἰς ἀφανισμόν ἐσόμενον· τὰ ἀμφοτέρω σημαίνει. λέγεται δὲ καὶ **[Ἀνάθημα]** τὸ τῷ θεῷ ἀνατεθειμένον. καὶ **[Ἀναθεματίζω·]** αἰτιατικῇ.

[Ἀναθέντας:] ἀντὶ τοῦ ἐπιθέντας. Ξενοφῶν.

[Ἀναθεώρησις:] μεγάλης δὲ οὔσης κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἀναθεωρήσεως, μισοπόνηρος φαίνεται ὁ ἀνὴρ, διὰ τὸ πάντων τῶν νομοθετῶν πικρότατα πρόστιμα θεῖναι.

[Ἀναθέσθαι·] Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ προνοίας φησὶν· ἀναθέσθαι ὥσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν. ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιδῶναι μετανοήσαντας ἐν τῷ προτέρῳ βίῳ.

[Ἀναθέσθαι:] τὸ μεταθέσθαι. ἀπὸ τῶν πεττευόντων καὶ τὰς κεκινημένας ἤδη ψήφους διορθούντων. οὔτε δὲ τὸ ὑπερθέσθαι σημαίνει ἡ λέξις οὔτε τὸ ἀνακοινώσασθαι, ἀλλὰ τὸ μεταβουλεύσασθαι καὶ μεταγνῶναι. πολὺ ἔστι παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ. Μένανδρος Ἄφρο δισίῳ· ἐκφυγοῦσα δ' ἦν εἶχεν νόσον, οὐκ ἔσχε τοὺς ῥηθέντας ἀναθέσθαι λόγους.

[Ἀνάθεσις:] ἡ ὑπέρθεσις. τὰ χρήματα δώσιν ὑπέσχοντο τριῶν ἡμερῶν αἰτήσαντες ἀνάθεσιν.

[Ἀναθεῖναι:] καὶ ἐπαναθεῖναι τὸ αὐτό. Ἀραρῶς Ὑμεναίῳ· ὅπως τε τὴν νύμφην ἐὰν καιρὸς ᾗ μετέωρον ἐπὶ τὸ ζευγος ἀναθήσει συμφέρειν. ὅτι τὸ ἀραρῶς ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ πρεπόντως, ἀραρῶς δὲ ἀρμόσας. **[Ἀναθεῖς:]** ἐπιτρέψας. ἐπὶ ἀψύχων τάττεται τὸ ἀναθεῖς. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Πλούτῳ ἐπὶ ἐμψύχων ἐχρήσατο αὐτῷ. ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ κρημνόν τιν' ἀναθεῖς.

[Ἀναθηλήσει:] ἀναβλαστήσει.

[Ἀνάθημα:] πᾶν τὸ ἀφιερωμένον θεῷ. αἰτοῦντος τῷ Πέλοπι ἀνάθημα τὴν ἄρνα τὴν χρυσοῦν, ἕτερα παρέχοντι κειμήλια, ἔχρησεν· ὁ βούλομαι δός· μὴ δίδου δ' ὁ μὴ θέλω. λέγεται δὲ καὶ **[Ἀνάθημα. Ἀναθολώσει:]** ἀναταράξει. Πλάτων Νόμων ἐβδόμῳ· ὅπως ἀναθολώση. κυρίως δὲ ἐπὶ τῆς σηπίας, ἐπεὶ τὸ μέλαν αὐτῆς θολὸς καλεῖται.

[Ἀναθορόντος:] ἀναπηδῶντος.

[Ἀναθρούμενα:] ἀνασκοπούμενα.

[Ἀναθρώσκει:] ἀναπηδᾷ.

[Ἀναθύειν:] τὸ ἀναλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα διὰ χρόνου. Φερεκράτης· πάλιν αὖθις ἀναθύουσιν αἱ γεραίτεροι.

[Ἀνακαγχάσας·] καὶ οὐχὶ ἀνακαχάσας.

[Ἀνακάθαρσις:] ἐπίλυσις, διευκρίνησις. καὶ **[Ἀνακαθαίρω·]** αἰτιατικῇ.

[Ἀνακαθιζήσομαι] καὶ **[Ἀνακαθίσω. Ἀνακαλούμενος,]** αἰτιατικῇ. ἀνακτώμενος, πρὸς τὴν προτέραν διάθεσιν ἐπανάγων. ὁ δὲ ἐσπούδαζεν ἀνακαλεῖσθαι τὰς τῶν ὑποτεταγμένων εὐνοίας καὶ προθυμίας ἐκ τοῦ γεγονότος ἐλαττώματος.

[Ἀνακαλυπτῆρια:] δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις παρὰ τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν οἰκείων φίλων, ὅταν τὸ πρῶτον ἀνακαλύπτωνται ἀνδράσιν ὁραθῆναι. ἔστι δὲ ταῦτα καὶ ἐπαύλεια.

[Ἀνακάψαι:] καταφαγεῖν.

[Ἀνακαΐασιν:] δῆμος φυλῆς Ἰπποθοωντίδος ἡ Ἀνάκαια.

[Ἀνακαίνισις:] ἡ ἀνανέωσις. λέγεται καὶ **[Ἀνακαίνωσις,]** καὶ **[Ἀνακαινιῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Ἀνάκαιον:] τὸ δεσμωτήριον, εἰς ὃ κατετίθεντο τοὺς πονηροὺς δούλους καὶ τῶν ἀπελευθέρων τοὺς ἀφισταμένους. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμῶνα περὶ ἐγγύης· Ἑρμοκράτη δὲ εἰς τὸ ἀνάκαιον ἐνέβαλε, φάσκων ἀπελεύθερον εἶναι καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκε πρὶν λ' δραχμὰς ἐπράξατο.

[Ἀνακεκώφηκας:] ἀνεπλήρωσας βοῆς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν κωφὰς εἰργάσω. Ἀριστοφάνης.

[Ἀνακεφαλαιοῦται:] ἀναπληροῦται, ἀνακτίζει. καὶ **[Ἀνακεφαλαίωσις,]** ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔρευνα.

[Ἀνακεχωρηκότων·] ὁ δὲ ἐκτῆσατο βιβλίων μυριάδας τρεῖς καὶ τούτων σπουδαίων καὶ ἀνακεχωρηκότων. ἀντὶ τοῦ ἀποκρύφω. λέγει δὲ περὶ Ἐπαφροδίτου τοῦ Χαιρωνέως.

[Ἀνακεχυμένη:] ἀνειμένη, κεχαυνωμένη. ἀνετή.

[Ἀνάκειον:] ὄρος. ἢ τὸ τῶν Διοσκούρων ἱερόν.

[Ἀνακεῖσθαι:] ἐπὶ ἀνδριάντων. κατακεῖσθαι δὲ καὶ κατακεκλίσθαι ἐπὶ τραπέζης. καὶ **[Ἀνακεῖσθαι]** πολλάκις ἀντὶ τοῦ κατακεῖσθαι.

[Ἀνάκειται σκώμμασιν, ἀνάκειται λοιδορίαις, ἀνάκειται πόρνοις, κύβοις, συμποσίοις:] σημαίνει δὲ τὸ οἶον πρόσκειται ἰσχυρῶς.

[Ἀνακηκεῖ:] ἀναπηδᾷ. καὶ **[Ἀνακηκίει.]**

[Ἀνακηρύττω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀνάκλησις:] ἡ προσφώνησις. **[Ἀνάκλησις]** δὲ διὰ τοῦ ι ἡ ἀνάπαυσις.

[Ἀνακλητικόν:] μέλος σάλπιγγος ἀνακαλούσης τοὺς ῥαθύμους εἰς πόλεμον. καὶ Μάρκος Ἀντωνῖνός φησιν· ἔσο ἀναμένων τὸ ἀνακλητικὸν ἐκ τοῦ βίου εὐλυτος, μήτε ὄρκου δεόμενος, μήτε ἀνθρώπου τινὸς μάρτυρος.

[Ἀνακλῖναι:] ἀνοῖξαι. Ὅμηρος. οὕτως καὶ Ἡρόδοτος. οἱ δὲ ἀνακλῖναι μὲν τὴν θύραν οὐκ ἐτόλμησαν, οὐδ' εἴσω παρελθεῖν ἰσχύσαι.

[Ἀνακλώμενον:] τὸ ἀπηχούμενον. ὥς ἐπὶ τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ. σὺ γὰρ ὑπάρχεις τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

[Ἀνακνῶνται:] κνήθονται κατὰ ἱατρούς.

[Ἀνακογχυλιάσαι:] ἀναγαργαρίσασθαι.

[Ἀνακομιδή:] ἀναγωγή, ἐπάνοδος. ἀναφορά.

[Ἀνακομῶ:] τὸ ἀναφύω.

[Ἀνακόπτω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀνακῶς] παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς, φυλακτικῶς ἢ βασιλικῶς. καὶ **[Ἀνακῶς ἔχειν,]** φροντίζειν. προειρημένον τούτοις, ὅπως ἀνακῶς ἔξωσιν, εἴ τι ἐκ τῶν πολεμίων κατὰ τὸ ἀφανέστατον πειράζοιτο.

[Ἀνακωχεύει:] παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ ἀνασειράζει. καὶ **[Ἀνακωχεύειν,]** τὸ ἐν πελάγει χειμῶνος ὄντος στήσαντας τὰ ὀθόνια σαλεύειν. ἀνακωχεύειν δὲ κυρίως λέγεται, ὅταν χειμῶνος ὄντος ἐν πελάγει στείλαντες τὰ ἄρμενα σαλεύωσιν αὐτόθι, μὴ διαμαχόμενοι τῷ πνεύματι. μεταφορικῶς οὖν ἐπὶ τοῦ ἄρματος εἶρηκεν, ὅτι οὐ διημιλλήσατο, ἀλλ' ἀφῆκε τὸν τῶν ἵππων κλύδωνα καὶ ἡρέμα ἤλαυνεν.

[Ἀνακωχή:] ἀνάπαυσις. ἢ εἰρήνη πρόσκαιρος, πόλεμον ὠδίνουσα.

[Ἀνακωχῆς:] ἀναπαύσεως, ἐνδόσεως, τῆς πρὸς μικρὸν ἐν πολέμῳ εἰρήνης. ἀνακωχή δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν.

[Ἀνὰ κράτος:] ἐπίρρημα. μετὰ πάσης σπουδῆς. οἱ δὲ ἔφευγον ἀνὰ κράτος.

[Ἀνακρέων,] Τῆϊος, λυρικός, Σκυθίνου υἱός, οἱ δὲ Εὐμήλου, οἱ δὲ Παρθενίου, οἱ δὲ Ἀριστοκρίτου ἐδόξασαν. ἔγραψεν ἐλεγεῖα καὶ ἰάμβους, Ἰάδι πάντα διαλέκτω. γέγονε κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον Ὀλυμπιάδι νβ΄· οἱ δὲ ἐπὶ Κύρου καὶ Καμβύσου τάττουσιν αὐτὸν κατὰ τὴν νε΄ Ὀλυμπιάδα. ἐκπεσὼν δὲ Τέω διὰ τὴν Ἰστιαίου ἐπανάστασιν ὤκησεν Ἄβδηρα ἐν Θράκῃ. βίος δὲ ἦν αὐτῷ πρὸς ἔρωτας παίδων καὶ γυναικῶν καὶ ᾠδᾶς. καὶ συνέγραψε παροινία τε μέλη καὶ ἰάμβους καὶ τὰ καλούμενα Ἀνακρεόντεια.

[Ἀνάκρισις:] ἐξέτασις ὑφ' ἐκάστης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν, περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρὴ ταύτας.

[Ἀνακρίνω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀνακροτῆσαι:] ἐπαινέσαι, ὑμνῆσαι. ὁ δὲ Πτολεμαῖος πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι, τῆς εὐτραπείας ἀποδεχόμενος αὐτόν.

[Ἀνακρουόμεθα:] οἷον ἀναπροοιμαζόμεθα.

[Ἀνακρούσασθαι:] ἐπὶ ναυμαχίας τὸ συμβάλλειν καὶ πάλιν ἀναδύεσθαι.

[Ἀνακτᾶσθαι·] αἰτιατικῇ. Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ θεραπεύειν. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ τὸ προαπολωλὸς αὐθις κτήσασθαι καὶ ἀπολαβεῖν.

[Ἀνακτες:] οἱ θεοί. καὶ **[Ἀνάκτορα,]** τὰ ἱερά.

[Ἀνακτες] καὶ **[Ἀνασσαι·]** Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ φησί· καλοῦνται δὲ οἱ μὲν υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως ἄνακτες, αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες ἀνασσαι. καὶ **[Ἀνάκτορα,]** τὰ ἱερά. καὶ **[Ἀνακτορίαν,]** δεσποτείαν. καὶ **[Ἀνακτόριον,]** ἱερόν. καὶ

[Ἀνακτόρων,] ἱερατειῶν.

[Ἀνακοινώσασθαι] καὶ **[Ἀνακοινῶσαι:]** ἄμφω λέγουσι. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἀνεξυνοῦτο εἶρηκεν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς.

[Ἀνακύπτω·] γενικῇ.

[Ἀνακυνδάραξος·] βασιλεὺς Νίνου Περσικῆς χώρας.

[Ἀνακυκλήϊον:] τὸν ὀρθόν.

[Ἀναλαβεῖν:] ἐνθυμηθῆναι. μὴ δ' εἰς ἐσχάτην ἀναλαβεῖν ἐλπίδα, μήποτε διὰ ταύτης πολέμιος ἐπ' αὐτοὺς ἀναβῇ στρατός.

[Ἀναλαμβάνειν·] αἰτιατικῇ. ἐπὶ τοῦ ἀνέχειν. ὅτι ἔμελλε τοῖς φιλοσόφοις καὶ τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἔσκαπτον. Πλάτων ἐν Θεαιπτήτῳ· πάντα δυναμένους ὀξέως τε καὶ τορῶς διακονεῖν, ἀναλαβέσθαι δ' οὐκ ἐπὶ σταμένους ἐπιδεξιευθεῖρας οὐδὲ ἀρμονίαν λόγων λαβόντας ὑπαντῆσαι θεῶν. Ἄλεξις δὲ φησι περὶ ἐσθῆτος οὕτως· ἐν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀρρύθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐξὸν καλῶς· οὐ μῆτε πράττεται τέλος, μὴδὲν γὰρ ἡμᾶς, μῆτε δι' ἐτέρων λαβεῖν τιμὴν δόντας, φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοις δόξης τιν' ὄγκον, τοῖς δ' ὀρώσιν ἡδονήν, κόσμον δὲ τῷ βίῳ. τὸ τοιοῦτον γέρας τίς οὐκ ἂν αὐτὸ κτῶτο φάσκων νοῦν ἔχειν. **[Ἀναλαμβάνειν,]** ἀντὶ τοῦ ἀνακτᾶσθαι. Ἀλπιδανός· τότε δὲ ἔθει τις

δρόμῳ δηλώσω τῷ Πέρσῃ λουομένῳ καὶ τὸ σῶμα ἀναλαμβάνοντι. ὁ δὲ ἐξήλατο τοῦ ὕδατος, βοῶν ὅτι ἐαλώκοι πρὸ τῆς μάχης.

[Ἀναλγήσιον. Ἀναλγησία:] ἀναισθησία.

[Ἀνάλητος.] καὶ **[δυσανάλητος]** παρὰ Σοφοκλεῖ· τουτέστι δυσμετάκλητος, ἀναλγῆς, ἀπαθής, ἀνηλεής, σκληρός. δυσανάλητος γὰρ εἶην τοιάνδε μὴ κατοικτεῖρων ἔδραν. καὶ **[Ἀναλήτως,]** ἀναισθητῶς, ἀπόνως. καὶ **[Ἀναλήτων,]** ἀσυμπαθῶν· ἢ τῶν μηδ' ὅλως ἀλγούντων ἐπὶ τινὶ ἢ πολυαλήτων, τῶν εἰς πολλαχῇ ἡμᾶς ἐκβεβληκότων. Σοφοκλῆς· ὦ μοι ἀναλήτων δισσῶν ἐθρόησας ἄναυδον ἔργον Ἀτρειδῶν τῷδ' ἄχει. τουτέστι τῇ παρουσίᾳ συμφορᾷ.

[Ἀναλέγεται·] αἰτιατικῇ. ἀναμφιβόλως ἔχει, ἐννοεῖται. εἰ μὲν τις ἀναλέγεται τοῦτο, ὅτι κρατήσομεν ἐξ ἐφόδου τῶν πολεμίων.

[Ἀναλεξάμενος:] ἀναγνούς, νοήσας. ὁ δὲ ἀναλεξάμενος τὴν ἐπιστολήν. καὶ **[Ἀναλεξαμένων,]** ἑαυτοὺς συναγαγόντων. μόλις δὲ τῶν Καρχηδονίων ἀπὸ τῆς καταπλήξεως ἀναλεξαμένων, μόνος ὁ Βλάνων καλούμενος οἰκείαν τῆς περιστάσεως φωνὴν προέμενος εἶπε. καὶ αὖθις· καὶ τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου μνημεῖον συνέκλεισεν, ἵνα μηδεὶς ἔτι μήτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξηται.

[Ἀνάλημμα:] ὕψωμα, στήριγμα. κατανοήσας τὸ βάρος τῶν ἀναλημμάτων καὶ ὥς ἀδύνατόν ἐστι σαλεῦσαι τὰ τεῖχη, ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ἐποίησεν.

[Ἀναλήψεσθαι·] αἰτιατικῇ. ἀνακτήσασθαι. ὁ δὲ ἔλεγεν, ἀναλήψεσθαι τὸ παρὸν πταῖσμα ταῖς εἰς τὸ μέλλον ἀρεταῖς.

[Ἀνάληψις:] ἀνάρρωσις. σπουδὴν ἐποιεῖτο ὑπὲρ ἀναλήψεως καὶ θεραπείας τῶν ἀνδρῶν, οὐχ ἥττον δὲ καὶ τῶν ἵππων.

[Ἀναλιβόζωρα:] ὄνομα τόπου.

[Ἀναλίσκειν.] αἰτιατικῇ. καὶ **[Ἀναλοῦν,]** ἑκατέρως. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὥς οὐδεὶς ἄλλος πάλιν τ' ἀναλῶν, ἢνίκ' ἂν τούτου δέῃ. Δαιταλεῦσιν· εἰς τὰς τριήρεις δεῖ μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τεῖχη. ἐν δὲ τῷ παρεληλυθότι καὶ διὰ τοῦ ἡ ἀδιαφόρως, οἷον ἀνήλiskon καὶ ἀνάλiskon. καὶ αὖθις· εἰς οἷα ἀνάλουν οἱ πρὸ τοῦ τὰ χρήματα.

[Ἀναλκίς:] ἀδύνατος, ἀσθενής. οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγας κίνδυνος ἀναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει, ὥς λέγει Πίνδαρος· ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μικρὸν ἀγῶνα προσίεται. ἀλλ' ὅπου φυγάδες ἄλλοι δι' ἀνανδρίαν ἀποδιδράσκουσιν, ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλόμενος. καὶ αὖθις ἡ τραγωδία φησὶ περὶ Αἰγίσθου· ὁ πάντ' ἀναλκίς οὗτος, ἢ πᾶσα βλάβη, ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος. συνεργούσης γὰρ τῆς Κλυταιμνήστρας ἀνείλε τὸν Ἀγαμέμνονα.

[Ἀναλογεῖον:] ἐν ᾧ τίθενται τὰ βιβλία.

[Ἀνάλογον:] ἀναλόγου ὀρισμός ἐστιν οὗτος· ἀνάλογον ἔχει μεγέθη πρὸς ἄλληλα, ὧν ἡ αὐτὴ ἀνθυφαίρεσις. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τὴν ἀνθυφαίρεσιν ἀνταναίρεσιν εἴρηκε. τὰ δ' ἀνάλογον ἔχοντα πρὸς ἄλληλα καὶ ὁμοίως ἔχειν πρὸς ἄλληλα λέγεται. **[Ἀνάλογον]** δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. καὶ αὖθις· οἱ δὲ στρατιῶται γενναῖοι ὀφθῆναι, καὶ τῷ ἴσῳ ἀξιώματι ἀναλογοῦντες. καὶ **[Ἀναλόγως,]** ἴσως. καὶ **[Ἀναλογώτερον,]** τὸ ὑψηλότερον, τὸ σοφώτερον, τὸ ἀναλογικώτερον.

[Ἀναλογῶ·] ἐπὶ τοῦ ἀρμόζω δοτικῇ. οἰκοδόμοι μεγέθη δωμαίων ἐφ' ὕψους αἵροντες, τῷ ὕψει τοὺς θεμελίου ἀναλογοῦντας ὑποβάλλουσι. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπεικάζω καὶ ὁμοιῶ. ὃ αὐλαίαν εἶχεν ἀναλογοῦσαν σκηνῇ οὐρανίῳ.

[Ἀναλώθησαν·] αἰτιατικῇ. ἠφανίσθησαν. οὐδὲ γὰρ ἀναλώθησαν ἄλλως αἱ εὐχαί. θηρίον γάρ τι αὐτοῖς πομπῇ κρείττονι ἐντυγχάνει. καὶ **[Ἀνάλωσα]** καὶ **[Προανάλωσα.]**

[Ἀναλοῦντες·] ἀντὶ τοῦ ἀναιροῦντες. Θουκυδίδης· καὶ **[Ἀναλῶν]** καὶ **[Ἀναλοῦν,]** τὸ ἀναίρειν.

[Ἀναλτον·] Ὅμηρος καὶ Κρατῖνος ἀντὶ τοῦ ἀπλήρωτον, Δείναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ χωρὶς ἁλῶν.

[Ἀναλλοίωτος·] ὁ αἰεὶ αὐτὸς ὢν καὶ μὴ δεχόμενος ἀλλοίωσιν.

[Ἀναλλύζουσα·] στενάζουσα, λυγαίνουσα. ἔστι δέ τι πάθος γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας πολλῆς κλαίουσιν.

[Ἀναλυθῆναι·] τὸ καθαριῶ τινα χρῆσασθαι φαρμάκων. Μένανδρος Ἡρῶ· ἐπεφαρμάκευσο γλυκύτατ' ἀναλυθεὶς μόλις.

[Ἀνάλυσις·] ἐξάπλωσις. ὅρος γάρ ἐστι λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος τοῦ ὀριστικοῦ καὶ κεφαλαιωδῶς. ἀνάλυσις, ἢ ἐπὶ σχήματος ἐπὶ σχῆμα τῶν τρόπων ἀνακύκλησις. ἀναλύειν γὰρ λέγεται τὸ τοὺς συνθέτους συλλογισμοὺς ἀνάγειν εἰς τοὺς ἀπλοῦς καὶ εἰς τὰς προτάσεις, ἐξ ὧν αὐτοῖς τὸ εἶναι. κατὰ γοῦν τὸ σημαίνον μενον τῆς ἀναλύσεως Ἀναλυτικὰ γέγραπται τὰ Ἀριστοτέλους.

[Ἀναλφάβητος·] ἀμάθητος γραμμάτων ἀπάντων καὶ τὸ δὴ λεγόμενον, ἀναλφάβητος. περὶ Ἰουστίνου βασίλεως.

[Ἀνάλφιτον·] Φιλύλλιος Αἰγεῖ.

[Ἀναμάθω·] ἐξ ἀρχῆς μάθω.

[Ἀναμαλάττεσθαι·] ἀναφυρᾶν. καὶ **[Ἀναμάττεσθαι]** ὁμοίως.

[Ἀναμμα·] τρέφεσθαι δὲ τὰ ἔμπυρα καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα, τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης, νωθρὸν ὄντα ἄναμμα· τὴν δὲ σελήνην ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀερομιγῇ τυγχάνουσιν καὶ πρόσγειον οὔσαν.

[Ἀναμασώμενοι·] ἀντὶ τοῦ ἀνερευνῶντες. μόλις τὸ πραγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι. οἱ κριταί. Ἀριστοφάνης. καὶ **[Ἀναματτώμεναι,]** ἀναμασώμεναι.

[Ἀναμαχοῦμενον·] ἐκ δευτέρου μαχεσάμενον. ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν αὐθις ἤκειν ἀναμαχοῦμενον τὴν πρώτην ἦσαν.

[Ἀναμέλποντες·] ἀνυμνοῦντες.

[Ἀνὰ μέσον·]

[Ἀναμετρήσαιμι·] αἰτιατικῇ. διεκπεράσαιμι. μήποτε ἐς Ῥήγιον ἐκπλεῖν μήτε τὴν πολλὴν θάλασσαν ἀναμετρεῖν.

[Ἀναμείνω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀναμηρύσασθαι·] ἀνατεῖναι.

[Ἀναμίλλητον:] ἀφιλόνηκον.

[Ἀναμίξι:] ἀναμίγδην, ἀναμεμιγμένως.

[Ἀναμνήσκω·] γενικῇ· καὶ ἀναμνήσθητι· γενικῇ.

[Ἀνάμνησις·] ἀνάμνησις ἐστὶ φαντάσματος εὗρεσις. ἀρξαμένη δὲ ἀπὸ τῆς ψυχῆς διαβαίνει ἐπὶ τὸ ἐξωωμένον σῶμα. ἀναμνησθέντες γὰρ φοβεροῦ τινος ἡμῖν γενομένου ὠχριάσαμεν, καὶ τοῦ πλοῦ ἀναμνησθέντες ἐναυτιάσαμεν. πῶς δὲ λέγομεν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἀρξασθαι τὴν κίνησιν ἐπὶ τῆς ἀναμνήσεως; ἢ οὐχ ὡς ἐκείνης αὐτῆς ἀναμνησκομένης, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων λέγομεν· ἀρξαμένη γὰρ ἡ κίνησις ἐκ τῶν αἰσθητῶν διέβη μέχρις ἐκείνου, ἐν ᾧ ἡ κριτικὴ καὶ αἰσθητικὴ δύναμις· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ πνεῦμα· οὕτως δὲ ἐπὶ τῆς ἀναμνήσεως λέγομεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ πνεύματος, ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰ τὴν ἀνάμνησιν κινήσεως γέγονεν ἀνάπαλιν ἢ ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως· εἰς ὃ γὰρ τελευτᾷ ἡ αἴσθησις, ἐκεῖθεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναμνήσεως. ἡ γὰρ ἀνάμνησις, φαντάσματος ἐστὶν εὗρεσις, ὁπότε ἐγένετο ἐν τῷ πνεύματι. ἐν τούτῳ γὰρ γίνεται τὰ φαντάσματα, ἐν ᾧ καὶ ἡ αἰσθητικὴ ψυχὴ ἵδρυται. ἀπὸ τούτων οὖν τῶν ἐν τῷ πνεύματι, ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ψυχὴ, ἐγκαταλείμματα, ἅπερ φαντάσματα καλοῦμεν ἐγκαταλείμματα ἐκ τῶν κατὰ τὰς αἰσθήσεις ἀντιλήψεων ἔσχεν· ἀπὸ τούτων ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰ τὴν ἀνάμνησιν κινήσεως γίνεται. ἐπιβάλλουσα οὖν πάλιν τῷ φαντάσματι, ὃ πρὶν ἔσχε, τουτέστι τῷ ἐγγενομένῳ πρότερον ἐν τῷ πνεύματι τόπῳ, ἀναμνήσκειται καὶ δι' οὗ αἰσθητηρίου ἦσθετο αὐτό. καὶ οὕτως συνδιατίθεται τῷ αἰσθητηρίῳ τὸ σῶμα.

[Ἀναμοχλευόντων:] ἀνορυπτόντων, ἀνακινούντων. βιαζομένων δὲ αὐτῶν, καὶ τὰς θύρας ἀναμοχλευόντων, δράκοντες ἄρα μέγιστοι τὸ μέγεθος ἀνέστελλον αὐτούς.

[Ἀναμύειν:] ἀναβλέπειν.

[Ἀναμφήριστον:] ἀναμφίβολον. καὶ **[Ἀναμφήριστος,]** ὁ ἀναμφισβήτητος.

[Ἄν ἀμφοῖν·] ζῆται εἰς τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου ἐν τῇ μεταφράσει.

[Ἀνανέμειν:] ἴσον τῷ ἀναγινώσκειν. Ἐπίχαρμος. Ἡρόδοτος δὲ ἀνανέμεσθαι ἐπὶ τοῦ καταλέγειν τέθεικεν.

[Ἀνανεοῦσθαι:] ὡς ἡμεῖς Θουκυδίδης ε' καὶ Πλούτοις Κρατῖνος.

[Ἀνανεωσάμενος:] ἀνακαινίσας καὶ ἀνεγείρας. ἢ ἀναμνησθεὶς, εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν. ὁ δὲ Μάρκος προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα ἐπεβάλετο καταπειράζειν τῆς ἐλπίδος.

[Ἄνανος:] ὄνομα κύριον. ἀποκλείσας τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ φρουρὰν αὐτοῖς ἐπιστήσας παρεκάθητο.

[Ἄναντα:] ἀνωφερῇ, δυσχερῇ.

[Ἀνανταγώνιστος:] ἀκαταμάχητος. ἀνανταγώνιστος ἦν ἡ Ῥωμαίων ὁρμὴ καὶ δυσάντητος τοῖς ἐντυγχάνουσιν.

[Ἄναντες:] ἀνωφερές. ὅτι ταυτόν ἐστὶν ἄναντες καὶ πρόσαντες. καὶ εἴ τι μὲν ἄναντες, τοῦτο καὶ πρόσαντες, οὐκέτι δὲ τὸ ἀνάπαλιν. τὸ γὰρ πρόσαντες ἀπότομον καὶ μὴ παρεῖκον, μηδὲ ἀποδεχόμενον τὸν ἀναβῆναι βουλόμενον. τῷ δὲ ἀνάντει καὶ προσάντει ἐναντίον τὸ κάταντες. καὶ τὰ μὲν ἡδέα καὶ τερπνὰ λέγομεν ῥᾶστα καὶ ῥάω, τὰ δὲ λυπηρὰ προσάντη καὶ ἀνάντη καὶ δυσχερῇ. καὶ **[Ἀνάντης,]** ἡ δύσβατος ὁδός, καὶ κλίνεται εἰς οὐς.

[Ἀναντίρρητον:] τὸ ἀντιλογίαν μὴ ἐπιδεχόμενον.

[Ἀναξ:] θηλυκῶς. οὕτως Αἰσχύλος.

[Ἀναξαγόρας,] σοφιστής, Ἡγησιβούλου υἱὸς, Κλαζομένιος. Νοῦς δὲ ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ ὕλην καὶ νοῦν πάντων φρουρὸν εἶπεν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν ἥλιον εἰπὼν μύδρον διάπυρον. τουτέστι πύρινον λίθον. ἔφυγε δὲ ἐξ Ἀθηνῶν, Περικλέους αὐτῷ συνειπόντος, καὶ ἐλθὼν ἐν Λαμψάκῳ ἐκεῖσε καταστρέφει τὸν βίον ἀποκατερῆσας. ἐξήγαγε δὲ τοῦ ζῆν ἑαυτὸν ἐτῶν ο', διότι ὑπ' Ἀθηναίων ἐνεβλήθη ἐν δεσμωτηρίῳ, οἷά τινα καινὴν δόξαν τοῦ θεοῦ παρεισφέρνην. ὅτι Ἀναξαγόρας Ὀλυμπίασιν, ὁπότε ἤκιστα υἱοί, προσελθὼν ὑπὸ κωδίῳ ἐς τὸ στάδιον ἐπὶ προρρήσει ὄμβρου λέγεται τοῦτο πεπραχέναι. καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα προλέγων. οὗτος, Κλαζομένιος ὢν, ἀγέλαις τε καὶ καμήλοις τὰ ἑαυτοῦ ἀνῆκε. περὶ τούτου ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς προβάτοις μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φιλοσοφῆσαι. ὁ δὲ Θηβαῖος Κράτης κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν, οὔτε προβάτοις ποιήσας ἐπιτήδειον, οὔτε ἀνθρώποις.

[Ἀναξανδρίδης,] Ἀναξάνδρου, Ῥόδιος ἐκ Καμείρου, γεγονὼς ἐν τοῖς ἀγῶσι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνης, Ὀλυμπιάδι ρα'. κατὰ δέ τινες Κολοφώνιος. ἔγραψε δὲ δράματα ξε', ἐνίκησε δὲ ι'. καὶ πρῶτος οὗτος ἔρωτας καὶ παρθένων φθορὰς εἰσήγαγεν.

[Ἀναξία:] ἀξίαν οὐκ ἔχουσα, ἀλλ' ἄτιμος. ἀλλ' ἅπερ ἦτις ἔποικος ἀναξία οἰκονομῶ θαλάμους πατρός. ἔποικος ἀντὶ τοῦ μέτοικος, οἰκονομῶ δὲ ἀντὶ τοῦ διαιτῶμαι. καὶ **[Ἀναξιοπαθοῦντες,]** ἀντὶ τοῦ οὐκ ἄξιον ἡγούμενοι.

[Ἀναξίβιος,] Λακεδαιμονίων στρατηγός.

[Ἀναξίλας,] κωμικὸς ποιητής.

[Ἀναξιμανδρος,] Πραξιάδου, Μιλήσιος, φιλόσοφος, συγγενὴς καὶ μαθητὴς καὶ διάδοχος Θάλητος. πρῶτος δὲ ἰσημερίαν εὔρε καὶ τροπὰς καὶ ὥρολογεῖα καὶ τὴν γῆν ἐν μεσαιτάτῳ κεῖσθαι. γνώμονά τε εἰσήγαγε καὶ ὅλως γεωμετρίας ὑποτύπωσιν ἔδειξεν. ἔγραψε Περὶ φύσεως, Γῆς περίοδον, καὶ Περὶ τῶν ἀπλανῶν καὶ Σφαῖραν καὶ ἄλλα τινά.

[Ἀναξιμανδρος,] Ἀναξιμάνδρου, Μιλήσιος, ὁ νεώτερος, ἱστορικός. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς Ἀρταξέρξου χρόνους τοῦ Μνήμονος κληθέντος. ἔγραψε συμβόλων Πυθαγορείων ἐξήγησιν· οἷόν ἐστι τὸ ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, μαχαίρα πῦρ μὴ σκαλεῦειν, ἀπὸ ὀλοκλήρου ἄρτου μὴ ἐσθίειν· καὶ τὰ λοιπά.

[Ἀναξιμένης,] Εὐρυστράτου, Μιλήσιος, φιλόσοφος, μαθητὴς καὶ διάδοχος Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου· οἱ δὲ καὶ Παρμενίδου ἔφασαν. γέγονεν ἐν τῇ νε' Ὀλυμπιάδι ἐν τῇ Σάρδεων ἀλώσει, ὅτε Κῦρος ὁ Πέρσης Κροῖσον καθεῖλεν.

[Ἀναξιμένης,] Ἀριστοκλέους, Λαμψακηνός, ρήτωρ· μαθητὴς Διογένους τοῦ Κυνὸς καὶ Ζωΐλου τοῦ Ἀμφιπολίτου γραμματικοῦ, τοῦ κακίζοντος Ὅμηρον, διδάσκαλος δὲ τοῦ Μακεδόνης Ἀλεξάνδρου. εἶπετο δὲ αὐτῷ ἐν τοῖς πολέμοις. οὗτος βασιλέα Ἀλέξανδρον, θυμῷ χρώμενον ἐς Λαμψακηνούς, τέχνη περιεῖλε τοιᾶδε. φρονούντων Λαμψακηνῶν τὰ Περσῶν, ὑπερζέων τῷ θυμῷ Ἀλέξανδρος ἡπείλει τὰ μέγιστα κακὰ ἐργάσασθαι. οἱ δὲ, ἅτε περὶ γυναικῶν καὶ παίδων καὶ τῆς πατρίδος θέοντες, ἀποστέλλουσιν Ἀναξιμένην ἱκετεύσοντα. Ἀλέξανδρος δὲ γνοὺς καθ' ἥντινα αἰτίαν ἦκοι, κατωμόσατο θεοὺς, ἥ μὴν αὐτοῦ ταῖς δεήσεσι τάναντία ἐργάσεσθαι. Ἀναξιμένης δέ, χάρισαί μοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, τὴν χάριν, γυναῖκας καὶ τέκνα τῶν Λαμψακηνῶν ἀνδραποδίσασθαι καὶ τὰ ἱερὰ

ἐμπρῆσαι καὶ τὴν πόλιν ἐς ἔδαφος καταβαλεῖν. Ἀλέξανδρος δὲ οὐκ ἔχων τι πρὸς τοῦτο σοφίσασθαι ἢ ἀντιμηχανήσασθαι καὶ ἐνεχόμενος τῇ ἀνάγκῃ τοῦ ὄρκου, συγγνώμην ἔνεμεν οὐκ ἐθέλων Λαμψακηνοῖς. ἡμύνατο δὲ καὶ Θεόπομπον, τὸν Δαμοστράτου, ἐχθρὸν ὄντα Ἀναξιμένης οὐκ ἀμαθέστατα, ἀλλ' ἐπιφθονώτατα. σοφιστῆς γὰρ ὢν καὶ σοφιστῶν λόγους μιμούμενος, γράφει βιβλίον ἐς Ἀθηναίους καὶ ἐπὶ Λακεδαιμονίους, συγγραφὴν λοῖδορον ἐς τὸ ἀκριβέστατον μιμησάμενος· καὶ ἐπιγράψας Θεοπόμπου τὸ ὄνομα ἔπεμπεν ἐς τὰς πόλεις, καὶ ἐκ τούτου τὸ ἔχθος τὸ ἐς Θεόπομπον ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἠϋξετο. οὐ μὲν οὐδὲ εἶπεῖν τις αὐτοσχεδίως Ἀναξιμένους πρότερός ἐστιν εὐρηκῶς.

[Ἀναξιοπαθοῦντες:] οὐκ ἄξιον ἡγούμενοι. οἱ δὲ Κρηῖτες ἀναξιοπαθοῦντες οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν ὥς μοιχογέννητον.

[Ἀνάξιππος,] κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας, ἠκμασεν ἐπὶ Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ.

[Ἀνάξοιτο:] ἀνασχέσοιτο. Ξενοφῶν.

[Ἀναξυρίδας:] φιμινάλια, βρακία, ἢ τὰ βαθέα καὶ ἄβατα ὑποδήματα. καίπερ τῷ Θεοδοσίῳ ἐκκελυμένον τὸν ἱμάντα, τὸν ἀμφὶ τὰ αἰδοῖα τὰς ἀναξυρίδας δέοντα.

[Ἀνὰ οὐλαμόν:] κατὰ τὸ ἄθροισμα.

[Ἀναπάλλει:] ἀναπηδᾷ, ἀνασεῖει.

[Ἀναπαυδήτως. Ἀναπαύεσθαι·] αἰτιατικῇ. τὸ κατακλίνεσθαι ὥς πρὸς ὕπνον.

[Ἀνάπαυλαν:] ἀνάπαυσιν. ἀνάπαυσις δὲ ὁ μέλλων βίος. σὺν ἐτέροις ἀξιολογώτατοις ἀνδράσι τῷ πολέμῳ δούς τὴν ἀνάπαυλαν. Μένανδρος· ὥδι γὰρ Οὔννων ἡγεμῶν μέγιστος ἔτυχεν ἀναπαύλης. τούτεστιν ἀπέθανε. καὶ **[Ἀναπαύλας,]** πέμψεις πρὸς τοὺς νεκρούς. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων; κηρύσσει ὁ Χάρων, καὶ ὥς τόπους καταλέγει· τίς εἰς τὸ Λήθης πεδῖον; Λήθης πεδῖον χωρίον διατετύπωκεν ἐν ἄδου οὕτω λεγόμενον· ὥς καὶ Αὐαίνου λίθον. τίς εἰς ὄνου πόκας; οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον· οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρησιμεύουσιν. ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων.

[Ἀνάπαιστα:] κυρίως τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ἄσματα, ἰδίως δὲ τὰ τῶν ῥυθμῶν. πᾶσαν δὲ παράβασιν ἀναπαίστους καλοῦσιν. αὐτὸν ἐπὶ πρότερον παραβάς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις· φησὶν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ. γραφαί τε παιγνιώδεις ἐς τοῦτο, καὶ ἀνάπαιστα ἦδοντο κατὰ Ῥωμαίων. σημαίνει δὲ ἀνάπαιστος καὶ εἶδος μέτρου στίχων.

[Ἀναπεμπάζειν:] ἀνανεοῦσθαι, ἀναμνησέσθαι. πεποιήται ἀπὸ τῶν τοῖς πέντε δακτύλοις τῆς χειρὸς συνεχῆς ἀριθμούντων καὶ ἐπαναλαμβανόντων, οἷον κατὰ πεντάδα ἀριθμούντων. καὶ **[Ἀναπεμπαζόμενοι,]** ἀναριθμούμενοι, σκεπτόμενοι.

[Ἀναπεπταμένα χωρία:] πεδία, κάμποι.

[Ἀναπεπτωκός:] ῥαθυμῶν, ἀφροντιστῶν, ἀμελῶν. ὁ δὲ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναπεπτωκός τε οὐδενὶ λόγῳ καὶ ὁ τὴν τῶν ἔργων παρασκευὴν ὀκνηρῶς ἄγαν διὰ φιλοχρηματίαν ποιούμενος.

[Ἀναπεποιημένης:] ἀναπεφυρμένης, ἀνεζυμωμένης.

[Ἀναπετῶ:] ἀναπετάσω. Μένανδρος· ἄλλοις ἀναπετῶ τουτὶ προσελθὼν καὶ οὐκ ἀνέξομ' οὐκέτι. καὶ ἐν Συνερῳσῃ καὶ ἐτέραις.

[Ἀναπέφνηνα:] ἀπεδείχθη. καὶ οὐχὶ ἐναπέφνηνα.

[Ἀνάπειρα.] κατασπᾶν τὰς ναῦς, τὰς ὑπηρεσίας ἐμβιβάζειν καὶ τῆς εἰρεσίας ἀνάπειραν λαμβάνειν, παρέλκοντα τὸν χρόνον ἐπίτηδες, ἕως τὰ παρὰ Ῥωμαίων αὐτῷ γένηται φανερά.

[Ἀναπείρατε·] ἀναπείρατε τὰς κίχλας, τούτεστι πῆξατε, κεντήσατε. Ἀριστοφάνης· φέρετε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.

[Ἀναπείραις·] Πολύβιος· τῶν δὲ ναυτικῶν δυνάμεων κατὰ θάλατταν ταῖς ἀναπείραις καὶ ταῖς εἰρεσίαις ἐγύμναζεν.

[Ἀναπείσητε:] ἀντὶ τοῦ δώροις πείσητε. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς δωροδοκούμενον. Ἀριστοφάνης· εἰ μὴ μ' ἀναπείσητ', ἀποθανεῖσθε σήμερον.

[Ἀναπειστηρίαν:] δυναμένην πείθειν τοὺς ἀκούοντας. Ἀριστοφάνης· πῶς ἂν μάθοι πόθ' οὗτος ἀπόφευξιν δίκης ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν; καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθ' Ὑπέρβολος.

[Κλῆσιν·] τούτεστι μαρτυρίαν. **[Χαύνωσιν·]** λύσιν τῶν δικῶν, οἷον ἀπάτην καὶ κενῶν ῥημάτων ἀναπειθόντων τοὺς ἀκούοντας. ἢ ἀναπειστηρίαν, ὥστε χαυνῶσαι καὶ ἀναπεῖσαι τοὺς ἀντιδίκους. παρὰ τὸ πείθειν τὴν δίκην. ὁ δὲ Ὑπέρβολος ἐκωμωδεῖτο ὡς ἀπαίδευτος καὶ ὀψιμαθής. ἀξιοπιστεύονται δὲ οἱ διδάσκαλοι λέγοντες· ἔλαττον τοσοῦδε οὐ λαμβάνω ἐπὶ τούτῳ τῷ ἀναγνώσματι. καὶ ἐπαγγέλλονται προ νοήσασθαι τῶν καινῶν μαθημάτων, ὅσων προνοοῦσι μάλιστα.

[Ἀναπηδῶν·] καὶ οὐδετέρως διὰ τοῦ ω μεγάλου.

[Ἀναπήλας.] ἀνακινήσας. ὁ δὲ διὰ τοῦ κοντοῦ ὅσον πρὸς τῇ ἀκωκῇ ἀναπήλας ἐς ὕψος καὶ περιενεγκῶν, ὡς ἂν τις δόρυ τὸ κουφότατον περιφέρῃ, τῇ αἰχμῇ διαπεύρων τὸ μετάφρενον κατεργάζεται. **[Ἀναπηνίζω:]** ἀναλέγομαι, ἐκλύω, ἀνακυκλίω.

[Ἀναπηρίαν:] οὕτως Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

[Ἀνάπηρον ψυχὴν:] τὴν ἐπιβλαβῆ, μὴ ὑγιαίνουσαν, ἀλλὰ σεσινωμένην καὶ ἀχρείαν. καὶ **[Ἀνάπηρος,]** ὁ χωλός. ὁ καθ' ὑπερβολὴν πεπηρωμένος μέλει τινὶ τοῦ σώματος. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις ὀβολοῦ· καὶ τί κωλύει ὑμᾶς μὲν ὠφελεῖσθαι τῷ ὀβολῷ, ὡς ὑγιεῖς ὄντας, τούτῳ δὲ ψηφίσασθαι ἐάσαντας ὡς ἀναπήρω; ὁ δὲ δέσμιος ἐς μέσον παραγίνεται ῥῖνα καὶ ὧτα ἀνάπηρος, παιγνίων τε γεγωνὶς παρανάλωμα.

[Ἀναπιδύει τὸ ὕδωρ. Ἀναπίμπλαται:] ἀναπληροῦται.

[Ἀναπίπτειν:] οὐ τὸ κατακλίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ μεταμέλεσθαι καὶ μετατίθεσθαι καὶ ἀποκνεῖν. Θουκυδίδης α'· καὶ νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσιν.

[Ἀναπίπτειν] τὸ ἀθυμεῖν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἀναπίπτειν ἐπὶ ψυχῆς ἐστίν, οἷον ἀθυμεῖν, ὀλιγωρεῖν. Κρατῖνος δὲ ἐπὶ τῶν ἐρετῶν κέχρηται τῇ λέξει, ἐρεσσόντων καὶ ἀνακλινομένων. καὶ **[Ἀναπεσεῖν,]** ἀνακλιθῆναι.

[Ἀναμπλάκητοι:] αἱ εἰς μηδὲν ἀμαρτάνουσαι, ἀλλὰ πάντων κρατοῦσαι. ἢ ἄφυκτοι, ἀπλάνητοι, ἀπροσπέλαστοι, ἀφανεῖς, ἃς οὐκ ἔστιν ἀποφυγεῖν. Σοφοκλῆς· δειναὶ δ' ἅμ' ἔπονται κῆρες ἀναμπλάκητοι. τούτεστι τοῦ Λαΐου.

[Ἀνάπλασμα:] σχῆμα.

[Ἀναπλάττομαι·] αἰτιατικῇ· καὶ **[Ἀναπλάττω·]** αἰτιατικῇ.

[Ἀνάπλεως·] ἔμπλεως.

[Ἀναπλήσας·] ἀναπληρώσας. ὁ δὲ Πλάτων ἀντὶ τοῦ μολύνας.

[Ἀναπνέοντες·] ἐν νῷ ἔχοντες. καὶ οἱ μὲν ἀναπνέοντες τὰ τοῦ βασιλέως ἐπιτάγματα διέβαινον, οἱ δὲ βάρβαροι καίπερ σιγῇ προσιόντας ἥσθοντο.

[Ἀναποδίζειν·] τὸ ἐξετάζειν, ὥσανεὶ συγκρούειν. Ἡρόδοτος. καὶ **[Ἀναποδιζόμενα·]** ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα. ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν πολλάκις τὰ αὐτὰ λεγόμενα ἢ πραττόμενα.

[Ἀναπόδοτος·] ὅτι ἡ δωρεὰ δόσις ἐστὶν ἀναπόδοτος, ἡ δὲ δόσις γένος τῆς δωρεᾶς.

[Ἀναπόδραστος·] ἄφευκτος. καὶ **[Ἀναποδράστους·]** τοὺς μὴ δυναμένους φεύγειν.

[Ἀναποθήσεται·] καταποθήσεται.

[Ἀναπολεῖ·] ἀναμιμνήσκεται. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μηρυκίζεσθαι. Αἰλιανός· μόνος ὁ θαλάσσιος σκάρος τὴν τροφήν ἀναπολεῖ, ὥσπερ καὶ τὰ βληχητὰ, ἃ δὴ μηρυκᾶται.

[Ἀναπολεῖ·] ἀναπτύσσει. καὶ παροιμία· ἂν ἀπολῆς τοὺς ὤμους ὕδωρ πτίσσω, ὁμοίως ὕδωρ μένει· ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα πονούντων. καὶ **[Ἀναπόλησις]** θηλυκόν.

[Ἀναποληκοῦν·] τὸ εἶδωλον κροτοῦν τοῖς δακτύλοις, ἀνακροταλοῦν, ὥστ' ἀναποληκοῦν τοῖς δακτύλοις· καὶ ζήτει ἐν τῷ Σαρδανάπαλος.

[Ἀναπόμπιμα δῶρα·] τὰ ἀποστρεφόμενα.

[Ἀναπόνιπτος·] μὴ νιψάμενος μηδὲ πλύνας τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀκάθαρτος. κᾶτ' ἐπιπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας. καὶ **[Ἀναπόνιπτρον·]** ἀνεξάλειπτον.

[Ἀναπρήσας·] ἀνακαύσας. ἀναφυσήσας.

[Ἀνάπταιστος·] τὸ μὴ πταῖον.

[Ἀνάπτειν·] περιτιθέναι ἢ ἀντιτιθέναι.

[Ἀναπτήτω·] πετασθήτω.

[Ἀνάπτωξις·] ἐρμηνεία, διασάφισις. καὶ **[Ἀναπτύξω·]** ἀντὶ τοῦ ἐπιδείξω. Εὐριπίδης.

[Ἀνάποινος·] ἄνευ λύτρων.

[Ἀνάπυστα·] ἔκπυστα, δηλα. θάνατος Σθενεβοΐας ἀνάπυστος ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ φανερός.

[Ἀνάπυστος] δὲ τὸ ἀνήκοον.

[Ἀναρᾶσθαι·] ἀντὶ τοῦ διαλύειν τὴν γενομένην ἀράν. οὕτως Καλλισθένης.

[Ἀνάργυρος·] ὁ ἀργύριον μὴ κεκτημένος, εἰ καὶ εἷη αὐτῷ ἰκανὴ οὐσία ἐξ ἑτέρων κτημάτων. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς Ἐπιγένους διαθήκης· ἐπειδὴ τοίνυν Ἐπιγένης ἀσθενὴς τριηραρχεῖν ἠναγκάζεται, ἀνάργυρος ὢν καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούντων.

[Ἀναρρηγνύς·] πλάττων, κατασκευάζων, συντιθείς. Ἀριστοφάνης· ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνύς ἔπη. ἔχεται δὲ καὶ τοῦτο ἐμφάσεώς τινος μείζονος.

[Ἀναρρηθῆναι:] ἀνακηρυχθῆναι. καὶ **[Ἀνάρρημα,]** κήρυγμα. καὶ **[Ἀνάρρησις,]** ἀναγόρευσις. τοὺς μὲν ἀναρρήσεων καὶ στεφάνων ἀξιοῖ, τοὺς δὲ διηνεκεῖ παραπέμπει τιμωρία.

[Ἀναρίθμητος:] ἄπειρος. Σοφοκλῆς· ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται. καὶ **[Ἀναρίθμοι,]** πλεῖστοι, ἄπειροι. εἷς ἐμοὶ ἄνθρωπος τρισμύριοι· οἱ δ' ἀνάριθμοι οὐδεῖς. ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ Περσεφόνῃ, φησὶν Ἡρὰ κλειτος.

[Ἀναρριπτεῖν] καὶ **[Ἀναρρίψαι:]** ἀναλαμβάνειν. ὥστε πρὸς τῇ αἰσχύνῃ, ἣν πρὸ τοῦ καταλιπεῖν τὸν χάρακα ἠνέγκαντο, καὶ κίνδυνον οὐ τὸν ἐλάχιστον αὐτοὺς ἀναρρίψαι, σκοτίους ἀπιόντας διὰ τῆς πολεμίας. καὶ **[Ἀναρρίπτειν,]** μεταμελεῖσθαι, μετατίθεσθαι.

[Ἀνάριστος:] μᾶλλον δὲ ἀναρίστητος. Ἀριστοφάνης Πολυίδω· διὰ τῆς ἀγορᾶς τρέχω ἀναρίστητος ὢν. Ἄλεξις Καταψευδομένω· πάντως ἀναρίστητος οὐ δυνήσομαι διακαρτερῆσαι τηλικαύτην ἡμέραν. Ἀντιφάνης Λευκαδίω· ἐνταῦθα ἀναρίστητος εὐθὺς κιθαριεῖ. Τιμοκλῆς Νεαίρα· ἔπειτα τὸ διὰ τε ταῦτ' ἀναρίστητος ὢν. Μένανδρος δὲ ἀνάριστον. καὶ **[Ἀναρίστους,]** μήπω ἥριστηκότας. βουλόμενος ἀναρίστους καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἀπαρασκευoὺς λαβεῖν τοὺς ὑπεναντίους.

[Ἀναρριχᾶσθαι:] τὸ πρὸς ἄναντες ἐκβαίνειν ἅμα ταῖς χερσὶν ἀντιλαμβανόμενον καὶ στηριζόμενον. Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ· ἔπειτα λεπτὰ καὶ μακρὰ ποιούμενος, πρὸς ταῦτ' ἀναρριχᾷ· ἂν εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ **[Ἀναρριχώμενος,]** δρασσόμενος.

[Ἀναρθρα:] ἀτύπωτα, ἀτράνωτα. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ συλλαβῆς λειπούσης στοιχεῖον, ἢ λόγου λείποντος συλλαβὴν.

[Ἀναρκτον:] τὸ ἀνυπότακτον.

[Ἀνάρμοστος:] ἀνακόλουθος, μηδενὶ ἀρμοζόμενος.

[Ἀνάρροπον:] ὀπισθόρμητον. ἡ δὲ Φραγγικὴ δύναμις τοῖς Ῥωμαίοις ξυρραγεῖσα ἐξωθεῖ τε καὶ ἀνάρροπον τίθησι τὴν πεζικὴν στρατιάν. καὶ Μένανδρος· κατιόντων τῶν Ἀβάρων κατ' ὀλίγους, οἱ στρατηγοὶ γνώμῃ ἐχρῶντο παραχρῆμα ἐπιθέσθαι σφίσι, κὰκ τούτου ἀνάρροπον τιθέναι τὴν τῶν Ἀβάρων κατάρασιν.

[Ἀνάρπαστοι:] οἱ ἀμύητοι, οἷς τελεταὶ καὶ ὄργια οὐκ ἐγένοντο.

[Ἀνάρσια:] ἃ οὐκ ἂν τις ἄραιτο ἄδικα. ὃν ἦν καταψευσάμενος ἔναγχος καὶ μεγάλα ἀνάρσια ἀνηρημένος ἐκδίκως.

[Ἀνάρτησις:] ἡ ἐπὶ ξύλου καθήλωσις. καὶ **[Ἀνάρτησον,]** κρέμασον. καὶ **[Ἀναρτώμενος,]** κρεμώμενος. Προκόπιος· ὁ δὲ ἐπανῆκεν ἐπιστολὴν ἔχων ταῖς ὁμοίαις ἐλπίσιν αὐτοὺς ἀναρτῶσαν.

[Ἀναρροιβεῖν:] ἀναρροφεῖν.

[Ἀναρρῦει:] ἀντὶ τοῦ θύει καὶ σφάττει. Εὐπολις. καὶ ἡ θυσία δὲ ἐπανάρρυσις. καὶ **[Ἀνάρρυσις,]** κυρία τῶν Ἀπατουρίων ἡμέρα. Ἀπατούρια δὲ ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις τὸ συμβὰν δηλοῦσα τῇ προσηγορίᾳ. καὶ **[Ἀναρρῦειν,]** τὸ ἐπιθύειν ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἐπιτελεῖν. τρεῖς δὲ ἦσαν αἱ ἡμέραι τῶν Ἀπατουρίων· Δόρπεια, Κουρεῶτις, Ἀνάρρυσις.

[Ἀναρύτειν:] ἀναντλεῖν, ἀπὸ τοῦ ἀρύεσθαι. Κρατῖνος Διδασκαλίαις· ὅτε σὺ τοὺς καλοὺς θριάμβους ἀναρύτουσα ἀπηχθάνου.

[Ἀνασσα:] βασίλισσα.

[Ἀνασευρμένην:] ἄκοσμον, ἀπρεπῇ. κωμωδίαν ἀνασευρμένην καὶ πλημμελῇ. καλοῦσι δὲ τὸν μὲν σκωπτικὸν ἐπίχαριν, τὸν δὲ εὐτράπελον ἐπιδέξιον, τὸν δ' ἀνασευρμένον ἄπλαστον καὶ ἀπλοῦν. οἷς ἐπακολουθεῖ καὶ τὸν αὐστηρὸν ἄγροικον ἡγεῖσθαι, τὸν δὲ δίκαιον οὐ πολιτικόν, οὐδ' ἡμερον.

[Ἀνασεῖν:] ἐκτινάσσειν, ὥς καὶ ἡμεῖς. οὐ γὰρ ἀνασεῖων ἡκολούθει Καλαμίδα. καὶ **[Ἀνασεῖω,]** ἀναπεῖθω ἢ πρὸς μάχην ἐρεθίζω. ὁ δὲ τοὺς Συρακουσίους ἀνασεῖων καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀποκαταστήσειν ἐπαγγελάμενος. καὶ **[Ἀνασεΐσας,]** ἀπειλησάμενος. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος.

[Ἀνασειράζει:] ἀνθέλκει, ἀνατρέπει. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄψ ἀνασειράζω, καὶ πάλιν ἄγχι μένω.

[Ἀνασειράζω] οὖν τὸ ἀναχαλινῶ.

[Ἀνασηκῶσαι:] ἀνταποδοῦναι ἢ ἀναλαβεῖν, ὥσπερ οἱ ιστάντες, οἷον ἐξιῶσαι τῷ λείποντι ἢ πλεονάζοντι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

[Ἀνά:] σημαίνει καὶ τὸ κατὰ. Ξενοφῶν· ἐλαύνων ἀνὰ κράτος ἰδροῦντι τῷ ἵππῳ.

[Ἀνάσιλλος:] ἀναφαλαντίας.

[Ἀνάσιμον:] ἄμορφον. καὶ μηδὲν πρότερον ἀνασποδῆσαι ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον. οὐ γὰρ ἀνάσχετον τοῦτο γ' ἐλευθέρω.

[Ἀνασκαλεύων:] ἀνακινῶν, ἀδημονῶν, ἀναλογιζόμενος.

[Ἀνασκευασάμενοι:] ἀπάραντες.

[Ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης] φησὶ Δημοσθένης· οἷον ἀναστάτου γενομένης.

[Ἀνασκινδυλευθῆναι:] ἀνασκολοπισθῆναι, ἀνασταυρωθῆναι. ὁ ἐνεστὼς **[Ἀνασκολοπίζω.**

Ἀνασοβηθεῖς:] διαταραχθεῖς. ὁ δὲ πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἀνασοβηθεῖς ματαίως ἀνίσταται εὐθύς. καὶ αὐθις· τοὺς δὲ ἵππους εἶναι ἀγρίους ὑπὸ τε τῷ ἀήθει τοῦ δεσμοῦ, καὶ ὑπὸ τοῦ ἀπηρτημένου βάρους ἔτι μᾶλλον ἀνασοβηθέντας διαφορῆσαι αὐτόν.

[Ἀνασώσων·] αἰτιατικῇ. ἀνακτησόμενος. τὴν τε χώραν, καὶ τὰς πόλεις, ἃς ὑπὸ Ῥωμαίων ἀπολωλεκότες ἕκαστοι τυγχάνουσιν, ἀνασώσων. τουτέστιν ἀναλαβόν. καὶ Αἰλιανός· οὐ τι προσδοκῶν τὸν τόπον τὸν προειρημένον δυνήσεσθαι αὐτοὺς ἀνασῶσαι καὶ κομίσασθαι ποθεν· ἀλλ' ἵνα ὑπὲρ ὧν ἐπλημμέλησαν κακία φθάνοντες, ἐν τῷ δευτέρῳ κινδύνῳ τε ἰσθῶσι κολασθέντες.

[Ἀνασπᾶ:] ἀντὶ τοῦ καταλύει, ἢ ἀναιρεῖ. Θουκυδίδης. ἢ **[Ἀνασπᾶν,]** τὸ ἀντλεῖν ὕδωρ. κάδους ἀνασπῶν, φησὶ Φερεκράτης. καὶ **[Ἀνασπῶν,]** οὐδετέρως, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

[Ἀνασποδῆσαι·] ζητεῖ εἰς τὸ ἀνάσιμον.

[Ἀνασταδόν:] ἀνιστάμενοι.

[Ἀναστάσιος,] Ῥωμαίων βασιλεὺς. οὗτος ἐπὶ τὸ χεῖρον τραπεῖς πᾶσαν ὁμοῦ τὴν βασιλείαν εἰς ἀριστοκρατίαν μετέστησε, τὰς μὲν ἀρχὰς ἀπάσας ἀπεμπολῶν καὶ τοῖς ἀδικοῦσι συγχωρῶν καὶ πρὸς γε χρημάτων ἀκόρεστον ἐπιθυμίαν τραπεῖς, ὥς κενὰς ἐντεῦθεν γενέσθαι κατα λόγων τὰς ἐπαρχίας, καὶ πρὸς τὸ ἄηθες καὶ ξένον καταπεπληγῆθαι τοὺς ἄνδρας. οὐδὲ γὰρ ὄπλοις τοὺς ἐπιόντας βαρβάρους ἡμύνετο, ἀλλὰ χρήμασι τὴν εἰρήνην ἐξωνούμενος διετέλει. πρὸς δέ γε τούτοις καὶ τὰς τῶν τελευτώντων οὐσίας ἐπολυπραγμόνει, κοινὴν ἅπασι δωρούμενος τὴν πενίαν. ὧν γὰρ αὐτὸς ἐλάμβανε τὰς οὐσίας, τούτοις μετ' ὀλίγον διεδίδου τῷ τῆς εὐσεβείας τρόπῳ· καὶ ὧν ἐγύμνου πόλεων

τοὺς ἐνοικοῦντας, τὰς οἰκοδομὰς ἀνενέου, ὥς καὶ τὴν ἐνεγκαμένην ἐπιμελῶς κοσμήσαι καὶ τρισὶ περιβαλεῖν στεφάνοις. ἐπὶ δὲ τούτου δεινὰ ταῖς κατὰ Λιβύην πόλεσιν ἐπέσκηψαν θλίψεις ὑπὸ τῶν καλουμένων Μαζικῶν. ἐδέδοντο γὰρ θυγατριδῶ Μαρίνου ἐς ἡγεμονίαν ἀνδρὶ νέῳ καὶ πολὺ τὸ κοῦφον κεκτημένῳ· καὶ μετ' ἐκεῖνον αὐθις Βασιανῶ τῷ παιδί. ὁ δὲ οἷς ἔπραξε παντοίως τὰς τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἄρξαντος ὑπερβαλόμενος ἀσελγείας ἔδωκε Λίβυσιν αἰρεῖσθαι τὰ πρότερα, καὶ ταῦτα τοῖς μὲν πενίας, τοῖς δὲ θανάτου μνήμην καταλείψαντα. οὕτως, εἰ δέοι εἰπεῖν, οἳ τε ἀφ' αἵματος τὴν Μαρίνου παρευτυχήσαντες εὖνοιαν τοῖς Λιβύων διαφερόντως καὶ Αἰγυπτίων ἐνεφορήθησαν κτήμασιν. ὅτι ἐπὶ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως ἦν ὁ ἅγιος Θεοδόσιος, ὁ κοινοβιάρχης. αἰρετικὸς δὲ ἦν οὗτος ὁ Ἀναστάσιος. ὅτι Ἀναστάσιος αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἔκτισε τὸ μακρὸν τεῖχος πρὸ μιλίων τῆς πόλεως ξ', διατείνας ἐκ τῆς κατὰ ἄρκτον θαλάσσης εἰς μεσημβρίαν μῆκος μὲν μιλίων ν', εὖρος δὲ ποδῶν κ'· καὶ τῷ Ἰουλιανοῦ λιμένι προβόλους τίθησιν. ὁ αὐτὸς κτίζει καὶ τὸν μέγαν τρίκλινον, τὸν ἐν Βλαχέρναις, ὃς Ἀναστασιακὸς μέχρι τῆς δεῦρο λέγεται· καὶ τὴν κινστέρναν τὴν Μωκισίαν.

[Ἀναστάσιος Σελεντιάριος·] ὁ μετὰ ταῦτα βασιλεύσας· ζήτηι ἐν τῷ πατρίᾳ. ζήτηι περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ αὐτῇ.

[Ἀνάστασις·] ἐπειδὴ ὁ θάνατος παρὰ φύσιν εἰσῆλθεν, ἡ δὲ ἀνάστασις κατὰ φύσιν. ὁ γὰρ πρωτόπλαστος πρὸ τῆς παραβάσεως ἀθάνατος ἦν. ἀνάστασις δὲ λέγεται, ἐπειδὴ τὸ φθαρὲν πλάσμα διὰ τῆς ἁμαρτίας ὀρθοῦται διὰ δικαιοσύνην. εἰ γὰρ παρέμεινεν ὁ Ἀδὰμ τῇ ἐντολῇ, ἔμεινεν ἄν ζῶν. ἀνάστασις οὖν ἡ δευτέρα στάσις καὶ ἡ τῆς μακροθυμίας τοῦ θεοῦ παῦλα.

[Ἀνάστασις·] ἀντὶ τοῦ ἀναστάτῳσις. Πολύβιος· Μάσσανα δὲ Καρχηδόνι αἴτιον τῆς ἀναστάσεως γενέσθαι, ἀμπαν τὴν ἀσθενῇ Ῥωμαίοις ὑπολιπόντα.

[Ἀνάστατος·] κατεστραμμένος. καὶ **[Ἀναστάτως·]** πεπορθημένως. ὁ διὰ τινος συμφορὰν ἢ δίκην καταλιπὼν τὴν οἰκίαν καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαγενόμενος. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ πόλεων ἐαλωκυῶν καὶ οἰκῶν ἐξερημωθέντων τὸ ἀνάστατον. **[Ἀνάστατοι·]** πλακοῦντος εἶδος. οὗτοι δὲ αὐταῖς ταῖς Ἀρρηφόροις ἐγίνοντο. ἐλέγοντο δὲ τινες πλακοῦντες καὶ χαρίσιοι. οὗτοι δὲ ἀπὸ τῶν καταλειπομένων συμμιγνύμενοι ἐγίνοντο, καὶ δημιουργοὶ πλάσσουσιν. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι· πέμψω πλακοῦντας ἐσπέρας χαρισίους. οἳ δὲ ἀμφιφῶντες γίνονται Μουνυχιῶνος μηνὸς ζ' ἐπὶ δέκα, οἳ καὶ εἰς τὸ Μουνυχίας ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος κομίζονται. ὀνομάζονται δὲ ἀμφιφῶντες, ὥς μὲν τινες ὅτι τότε γίνονται, ὅτε ἥλιός τε καὶ σελήνη πρῶτ' ὑπὲρ γῆς φαίνονται· ὥς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι κομίζουσιν αὐτοὺς δαδία ἡμμένα παραπηγνύντες ἐπ' αὐτῶν. φθοῖς δὲ εἰσι πέμματα, ἃ τοῖς θεοῖς καὶ μετὰ τῶν σπλάγχων ἔθουον. αἱ δὲ σελῆναι πέμματά εἰσι πλατέα, κυκλοτερεῇ· πέλανοι δὲ τὰ εἰς θεοὺς πέμματα· πόπανα δέ· καὶ ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελάνους εἴρηκεν Εὐριπίδης· καὶ μοι πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμψεις δόμων, φράσον σελήνας τάσδε πυρίμου χλόης. ἐπὶ δὲ ἔξ σελήναις βοῦν ἔβδομον ἔπεττον, κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφυοῦς σελήνης. ἔθουον μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τέτταρσι ποπάνοις τοῦτον τὸν βοῦν καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν. μᾶλλον δὲ ἐπὶ ταῖς ἔξ ἔβδομον βοῦν. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

[Ἀναστεῖλαι·] ἀντὶ τοῦ ἀνασχέσθαι. καὶ **[Ἀναστέλλω·]** αἰτιατικῇ.

[Ἀνάστημα ἡλικίας·] εὐθύτης. θαυμαστὸν ὁ θεὸς τῷ Μωϋσεῖ τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρπεν ἀνάστημα. καὶ **[Ἀνάστημα ψυχῆς·]** τὸ πρὸς ἀρετὰς ἐπιτεταμένον καὶ σύντονον ιδίωμα.

[Ἀναστήσας·] ἀναστάτους ποιήσας καὶ μετοικίσας. ἀναστήσασα ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὸν ἄνθρωπον αἰκίας καθυπέβαλε. καὶ αὐθις· τὴν δὲ καταφυγοῦσαν ἐς τὸ ἱερὸν ἀναστήσαι οὐκ ἐτόλμησε. καὶ, ἀναστήτω ὁ θεός.

[Ἀναστροφάδην] φασίν, ὅταν ὁ ἐγκαλῶν τῷ ἡδικημένῳ ἐγκαλῇ. καὶ **[Ἀναστροφή,]** ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν προτέραν χώραν. λέγεται καὶ ἡ ἀνταπόδοσις. καὶ μὴ ἂν ἀναστροφήν εἶναι αὐτοῖς, πταίσματός τινος γενομένου τε κατ' ἐκείνους ἀκμῆς πληθυῖ χρώμενον.

[Ἀνάστρω:] ἀφεγγεῖ. ἄρα γε ὀρθῶς ζῶμεν καὶ ὑπὸ φωτὶ δὲ ἢ ἐν ἀσελήνῳ καὶ ἀνάστρω πλέομεν;

[Ἀναστοιχειοῖ:] ἀναπλάττει, ὥς **[Μεταστοιχειοῖ,]** μεταπλάττει.

[Ἀναστύψαι:] ἀνασπάσαι.

[Ἀνὰ σοὶ τάδε πάντα, λέπαργε:] ἐπὶ τῶν οὐδὲ μετὰ τὸν κάματον ἀνιεμένων, ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. ἐπειδὰν γὰρ ἀπολυθῶσι τοῦ ἔργου, εἰώθασιν οἱ γεωργοὶ τῷ δυνατωτέρῳ ἐπιτιθέναί τὸν ζυγὸν καὶ τὰ σκεύη.

[Ἀνασυντάξας:] ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν συντάξας. Ὑπερίδης κατὰ Πολυεύκτου.

[Ἀνασύνταξις:] τὰ διαγεγραμμένα τιμήματα ταῖς συμμορίαις, ὅταν δόξη τῷ δήμῳ χρῆζειν προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως, καὶ ἔλονται τοὺς τοῦτο πράξοντας, τοῦτο ἀνασύνταξιν καλοῦσιν.

[Ἀνασφήλας:] ἀνανήψας, ἑαυτὸν ἀναστήσας· ἢ ἀναλαβὼν· ἀνενεγκών.

[Ἀνασχοῦσα:] ἀναδοῦσα. καὶ **[Ἀνασχών,]** ἀνατείνας. φανεῖς, ἐξελθὼν, ἀναδύς. ὁ δὲ πρῶτος ἀνασχών ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἦν Μάγνος, ἀνδρώδης τε καὶ διαφερόντως τολμητής.

[Ἀνάσχω·] γενικῇ· μὴ ἀνάσχη.

[Ἀναταθείς:] ἐπαπειλήσας. οἷς δὲ ἀναταθείς καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ φόβον ἐπικρεμάσας. καὶ

[Ἀνατατικῶς κελεύων,] ἀντὶ τοῦ προστακτικῶς, ἐμβριθῶς.

[Ἀνατάξασθαι:] εὐτρεπίσασθαι.

[Ἀνατάσεις:] ἐπαπειλήσεις ὑπερηφάνους. τὰ μὲν φιλάνθρωπα παρεσιώπων, τὰς δὲ ἀνατάσεις καὶ ἀπειλήσεις ἔλεγον. καὶ **[Ἀνάτασις,]** ἡ μετὰ πικρίας καὶ θρασύτητος ἀπειλή. Πολύβιος· οἱ μὲν οὖν περὶ Μητροδωρον καταπλαγέντες τὴν ἀνάτασιν Φιλίππου τοῦ βασιλέως ἐπανήλθον.

[Ἀνατετυρβακῶς:] ἀναταράξας. τυρβάσαι δὲ κυρίως λέγεται τὸ τὸν πηλὸν ταράξαι. Ἀριστοφάνης· τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακῶς.

[Ἀνατεῖλαι·] δοτικῇ. ἀνθῆσαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοτανῶν.

[Ἀνατεινόμενος:] ἐπαπειλήσας. ὁ δὲ βασιλεὺς πολλὰ τοῖς ἐς τὴν πρᾶξιν ὑπουργηκόσιν ἀνατεινόμενος οὐδὲν ἔδρασε. καὶ αὖθις· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἀνατεινόμενοι καὶ κατακαγχάσαντες, ἐν ὧσιν τοσούτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἴκοσιν ἀποδέοντας πεντακοσίους ἀπέκτειναν. ἀνατεινόμενοι οὖν μεθ' ὕβρεως ἀπειλήσαντες. καὶ **[Ἀνατείνας τὴν ψυχὴν,]** ἐπὶ τὰ ἄνω τρέψας καὶ ἐπὶ τὴν τῶν θεῶν θέαν.

[Ἀνατί:] ἀβλαβῶς καὶ ἄνευ τίσεως καὶ τιμωρίας. ὥσπερ καὶ τὸ **[Ἀνουτητί. Ἀνατίθεται:]** ἀθετῶ.

[Ἀνατιναγμός.]

[Ἀνατλάντες:] ὑπομείναντες. καὶ **[Ἀνάτλημα,]** ὑπομονή. καὶ **[Ἀνατλῆναι,]** ὑπομεῖναι.

[Ἀνατολίη:] ἡ ἀνατολή. λέγεται δὲ καὶ ἀντολίη.

[Ἀνατόλιος,] μάγιστρος Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως, ὃς ἦν φιλότιμος, προσῆν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ μὴ φεῖδεσθαι χρημάτων, τὸ παρὸν διαθεῖναι ἐσπουδακότι.

[Ἀνατραπέντες:] σκελισθέντες, συμπεσόντες. οἱ δὲ σπῶσι τοῦ οἴνου ἄδην καὶ ἀπείρως καὶ ἀνατραπέντες ἔκειντο ὡς ἔτυχον αὐτῶν ἕκαστοι εἰκῇ. καὶ **[Ἀνατρέπω·]** αἰτιατικῇ.

[Ἀνατρέχω:] ἀντὶ τοῦ ἀναλύω. Μένανδρος.

[Ἀνατρητοὺς ἐμβάδας:] τὰ διακεκομμένα καὶ τετρυπημένα ὑποδήματα. τὰ δ' ἐμβάδια καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο. Ἀριστοφάνης.

[Ἀνά τοί με πείθεις· ἀλλ' ἐκεῖνο οὐπω λέγεις:] ἀντὶ τοῦ ἀναπείθεις τοιγαροῦν με.

[Ἀνατυῶσαι:] ἀντὶ τοῦ ἀνατρέψαι. Ἀντίμαχος. καὶ **[Ἀνατύψεις,]** διανόσεις.

[Ἄναυδος:] ἄφωνος. καὶ **[Ἀναύδητον,]** ἄλεκτον, ἀπόρρητον, ἀνέλπιστον. κούδεν ἀναύδητον φατίξαιμ' ἄν. ὃς ἐπ' αἰσχύνης τοῦ πάθους περιρρεόμενος δάκρυσιν ἄναυδος ἦν, ἐξειπεῖν αἰδούμενος τὸ πάθος.

[Ἀναυλεί:] χωρὶς ναύλου.

[Ἀναυμαχίου·] ὡς τοῦ μὴ στρατεύεσθαι καὶ τοῦ λείπειν τὴν τάξιν καὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀποβαλεῖν ζημίαι ἦσαν ὠρισμένα ἐκ τῶν νόμων, οὕτω καὶ τοῦ ναυμαχεῖν. τοῦτο τὸ ὄφλημα ἀναυμαχίου ἐκαλεῖτο, ὡς Ἀνδοκίδης. οὕτω δὲ δεῖ καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀτίμους εἶναι.

[Ἀναυσία:] τὸ μὴ ναυτιᾶν.

[Ἀναφаланτίαν,] οὐκ ἀναφάλαντον λέγουσι, καὶ **[Ἀνάσιλλον,]** τὸ αὐτό.

[Ἀναφανδόν:] φανερώς.

[Ἀναφαίνεις:] φανερὰ ποιεῖς.

[Ἀναφαιρέτους:] μὴ ἀφαιρουμένους.

[Ἀναφῆναι:] ἐκφῆναι.

[Ἀναφλασμών:] τὰ Ἀφροδίσια. Εὐπολις Αὐτολύκῳ. καὶ **[Ἀναφλᾶν]** ἔλεγον τὸ μαλάττειν τὸ αἰδοῖον.

[Ἀναφλύστιοι·] Ἀναφλύστιος, δῆμος Ἀττικῆς, τῆς Ἀντιοχίδος· ἔνιοι μέντοι τῶν ἱστορικῶν ὡς πόλεως τῆς Ἀναφλύστου μνημονεύουσιν.

[Ἀναφοράν:] τὸ ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῶν ἀμαρτηθέντων ἐπ' ἄλλους. Δημοσθένης κατὰ Κτησιφῶντος. καὶ **[Ἀναφορᾶς·]** τὸ κελευόμενον ὑπὸ θατέρου κοινῇ δοκεῖν κελεύεσθαι, μηδεμιᾶς εἰς τὸν ἕτερον ὑπολειπομένης ἀναφορᾶς. ἥτοι συμβουλίας.

[Ἀναφορεὺς:] ὁ λῶρος. καὶ πληθυντικόν. **[Ἀναφορεῖς,]** οἱ ἀνέχοντες, οἱ ἀναβαστάζοντες.

[Ἀνάφορον:] ξύλον ἀμφίκοilon, ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν. Ἀριστοφάνης· φέρε σὺ τἀνάφορον ὁ παῖς. ἢ ἀμφίκυρτον γραπτέον, ὅπερ καὶ ἀληθές.

[Ἀναφρονήσαντες:] ἀνανήψαντες, μεταγνόντες. οὐκοῦν οἱ πλεῖστοι ἀναφρονήσαντες ἐγνωσιμάχουν καὶ μετεβάλλοντο.

[Ἀναφοιτῆσαι:] ἀνελθεῖν.

[Ἀναχάζοντες:] ἀναχωροῦντες. Ξενοφῶν· ἐπιδιώκοντες καὶ πάλιν ἀναχάζοντες. ὀπίσω πορευόμενοι.

[Ἀνάχαρσις,] Γνύρου, μητρὸς δὲ Ἑλληνίδος, Σκύθης, φιλόσοφος, ἀδελφὸς Καδοῦϊα τοῦ Σκυθῶν βασιλέως. ἔγραψε Νόμιμα Σκυθικὰ δι' ἐπῶν, Περὶ εὐτελείας τῶν εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον ἔπη πάντα ὦ'. εὗρε δὲ οὗτος ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμικὸν τροχόν. ἦν δὲ ἐπὶ Κροίσου. καὶ τετελεύτηκεν Ἑλληνικὰς τελετὰς ἐπιτελῶν ἐν Σκύθαις, ἐπιβουλεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ· κατὰ δέ τινας ἐν γήρᾳ βαθεῖ καὶ μέχρις ἐτῶν ρ'.

[Ἀναχάσκει:] ὃ ἡμεῖς ἀνέχασκεν.

[Ἀναχαυνῶ:] ἀναλύω.

[Ἀναχαιτίζει·] αἰτιατικῇ. ἀναποδίζει, ἐκκόπτει. **[Ἀναχαιτίζειν·]** Σοφοκλῆς τὸ ἀπειθεῖν καὶ ἀντιτείνειν.

[Ἀνὰ χθόνα:] ἐπὶ τὴν γῆν.

[Ἀνοχλίζω:] τὸ ἀνακινῶ.

[Ἀναχωματισμός·] ζητεῖ ἐν τῷ χῶμα.

[Ἀναχωρίζει·] ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν ποιεῖ. Ξενοφῶν.

[Ἀναχωρῶ·] γενικῇ.

[Ἀναχρέμπω:] τὸ ἀναπέμπω.

[Ἀνάχυσιν:] βλακείαν, ἔκλυσιν.

[Ἀναψηφίσασθαι:] τὸ μεταψηφίσασθαι. Δουλοδιδασκάλῳ Φερεκράτης· κἀναψηφίσασθ' ἀποδοῦναι πάλιν τὰ χρυσία. καὶ ἐκτεταμένως λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

[Ἀναψυχῆναι:] τὸ ἀναψύξαι λέγουσιν. Ἀμειψίας Μοιχοῖς· καὶ σὺ μὲν ἦλθες κάββαλες τριώβολον, καὶ τί που κατεμαρτύρησας ψεῦδος, ὥστ' ἀνεψύχεις. καὶ **[Ἀναψύχω·]** αἰτιατικῇ.

[Ἀναψύχον:] ἀντὶ τοῦ ἀναπνοῆν διδοῦν. καὶ **[Ἀναψυχομένη,]** ἀντὶ τοῦ ἀναπαυομένη.

[Ἀνδάνει:] ἀρέσκει. μέλει. ἵππων χρεμετισμὸς ἀνδάνει.

[Ἀνδηρα:] τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν ἄνδηρα λέγουσι, διὰ τὸ εἶναι ἔνικμα καὶ διερά. Ὑπερίδης δὲ τὰ ἀναχώματα λέγει, διὰ τὸ ὑπεράνω εἶναι τῶν διερῶν.

[Ἀνδηρα:] μέρος τι τοῦ κήπου, ὥσπερ ἡ πρασιὰ καὶ ὁ ὀχετός. Δίδυμος φησὶν. ὅπως τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου τῇ τῶν ἀνδῆρων καὶ τῶν ὀχετῶν ἀφαιροῖτο κατασκευῇ.

[Ἀνδιχα:] διχῶς. Ὅμηρος· ἡὲ διαπραθέειν, ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι. ἰστέον, ὅτι οἱ πολιορκούμενοι ἐξίστασαν τοὺς πολεμίους, ἐπιμεριζόμενοι τὰ χρήματα. καὶ ἀντὶ τοῦ χωρὶς. εἴης ἐν μακάρεσσιν, Ἀνάκρεον, μήτ' ἄρα τῶν κώμων ἄνδιχα, μήτε λύρης.

[Ἀνδοκίδης,] Ἀθηναῖος, ῥήτωρ τῶν πρωτευόντων δέκα εἷς, υἱὸς Λεωγόρου, ἀπόγονος Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεώς καὶ Ναυσικάας, ὥς φησιν Ἑλλάνικος.

[Ἄνδρα:] τὸν φύσει. Ἀρριανός· ἄνδρα κατὰ νεότητα θρασὺν, κατὰ ἀπειρίαν πραγμάτων ἀνόητον, καὶ διὰ ῥώμην σώματος καὶ τὸ ἐξ τὰς μάχας προπесὼν τῷ πλήθει πιθανόν· οὐδὲ τὰς ὑπὲρ τῶν

μεγίστων βουλάς ἐν ὀλίγοις τοῖς μάλιστα προνοοῦσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ τῷ πλήθει γίνεσθαι. τὸ πέρα δὲ ἀντιτείνοντας ξυνδεῖν καὶ δεδεμένους μηδὲν μεῖον ἔπεσθαι.

[Ἀνδραγαθίζομένη:] ἀνδριζομένη. **[Ἀνδραγαθῶ]** δέ.

[Ἀνδράγρια:] σκύλα ἐξ ἀνδρῶν.

[Ἀνδραγχος:] ἀντὶ τοῦ δήμιος, ὁ τοὺς ἄνδρας ἄγχων.

[Ἀνδρακάδα:] ἀνδρακάς. κατ' ἄνδρα, χωρίς. Κρατῖνος Βουκόλοις. τὸ ἴσον καὶ ἀντικείμενον καλεῖ Θουκυδίδης. ἢ **[Ἀνδρακάς,]** κατὰ δέκα ἄνδρας.

[Ἀνδραποδίζω.] αἰτιατικῇ. τὰς συνθήκας συνέχεον οἱ βάρβαροι τὴν τε ὁμαιχμίαν ἐς τὸ φανερόν ἀνδραποδίζονται. καὶ **[Ἀνδραποδισμός,]** αἰχμαλωσία. καὶ **[Ἀνδραποδιστής,]** διαβάλλονται οἱ Θετταλοὶ ὥς ἀνδραποδισταὶ καὶ ἄπιστοι. δῆλον δὲ καὶ ἀπὸ Ἰάσονος, ὃς ἠνδραπόδισε τὴν Μήδειαν. Εὐριπίδης· πολλοὶ παρήσαν, ἄλλ' ἄπιστοι Θετταλοί. εἴρηται δὲ ἀνδραποδιστὴς παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἄνδρα, τουτέστι πωλεῖν· ὁ τοὺς ἐλευθέρους καταδουλούμενος.

[Ἀνδραποδοκάπηλος:] μεταβολεὺς ἀνδραπόδων. ἀνδράποδον δὲ εἴρηται ὁ ποῦς ὁ ἐν ἀνδράσιν, ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου μέρους τῷ ὅλῳ· ὑπόκειται γὰρ τῷ δεσπότη ὁ οἰκέτης, καθάπερ ὁ ποῦς τῷ ὅλῳ καὶ ἀνωτέρῳ σώματι. ὥσπερ, οἶμαι, τὰ τῶν ἀνδραπόδων ἀπιστότερα ἐκ χρόνου καιροφυλακοῦντες πολλοῦ δραπετεῦσαι μὲν τῆς τῶν κεκτημένων χειρὸς, νέους δὲ τινὰς καὶ ἀγνώτας αὐτοῖς δεσπότης εὖρεῖν. **[Ἀνδραποδοκάπηλος]** οὖν, ὁ σωματέμπορος· παρὰ τὸ καπηλεύειν τὰ ἀνδράποδα, ὃ ἐστὶ πιπράσκειν.

[Ἀνδραποδώδεις:] δουλοπρεπεῖς, δουλογνώμονας. καὶ **[Ἀνδραποδώδης θρίξ,]** ἐπὶ τῶν ἡλιθίων. Πλάτων φησὶν· ἔχων τὰς ἀνδραποδώδεις ἐπὶ τῆς ψυχῆς τρίχας ὑπὸ ἀμουσίας.

[Ἀνδραποδώδη τρίχα:] τὴν τῶν ἀνδραπόδων ἰδίως κουράν, ἣν ἀπελευθερωθέντες ἥλλασσον Ἀθήνησιν αἱ δοῦλαί τε καὶ δοῦλοι. καὶ ἦν ταῦτα ἀκούειν πολλῶν συνειλεγμένων ἀνδρῶν, οὐδὲ τὰ πάθη κατεσταλμένων, ἀλλ' ἔτι τὴν ἀνδραποδώδη τρίχα, φασὶν, ἐπιδεικνυμένων.

[Ἀνδράριον:] ὑποκοριστικῶς ἄνδρα. θαυμάζειν δὲ τοὺς Γότθους, εἰ πεφρίκασιν ἀνδράριόν τι θαλαμηπόλον, σκιατραφές τε καὶ ἀβροδίατον, καὶ πόρρω τοῦ ἀρρενωποῦ τεταγμένον.

[Ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταραττων καὶ κυκῶν:] τουτέστιν ὑπεράγαν γεγηρακότα. ἀπὸ Τιθωνοῦ, τοῦ πάνυ γηράσαντος καὶ μεταβληθέντος εἰς τέττιγα.

[Ἀνδράχλη:] διὰ τοῦ λ ἐνικῶς. ἀντὶ τοῦ αἵθρανος. τὸ τῶν γυναικῶν ποδαρούλιον. γυναιξὶν ἐπικαθέζειν ἀνδράχλης.

[Ἀνδραϊμονίδης:] ὁ Ἀνδραίμονος παῖς.

[Ἀνδρέας:] ὄνομα κύριον.

[Ἀνδρεών:] ὁ μέγας οἶκος παρ' Ἡροδότῳ.

[Ἀνδρεία:] ἡ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία. Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμοιοῦς. καλεῖται δὲ πρὸς τινῶν ἀνδρεία καὶ τὸ αἰδοῖον. διαφέρει δὲ ἀνδρία καὶ δικαιοσύνη, ὁμογενεῖς οὔσαι ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος τὴν ἀρετὴν. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ δικαιοσύνη.

[Ἀνδρεῖκελον:] ὅμοιον ἀνδρί. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μίγμα τῶν ζωγράφων, ὃ καλεῖται χρωμάτων κρίσις.

[Ἀνδρεῖος ἀνὴρ:] ὁ ἄφοβος. ἀμαρτάνει οὖν ὁ λέγων τὴν ἀνδρείαν ἐγκράτειαν φόβων. καὶ **[Ἀνδρειφόντης,]** ὁ ἀνδροφόνος.

[Ἀνδρηλατεῖν:] ἄνδρας ἐξελαύνειν καὶ φυγαδεύειν.

[Ἀνδρία:] οὐχ ἡ πολιτικὴ ἀρετὴ, ἀλλ' ἡ μείζων ταύτης, τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρωμένη, περιγινομένη τοῦ θυμουμένου τῆς ψυχῆς. **[Ἀνδρεία]** δὲ **[ψυχῇ,]** διὰ διφθόγγου, ἀπὸ τοῦ ἀνδρεῖος.

[Ἀνδριάντα γαργαλίζειν:] ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

[Ἀνδρίζω·] τὸ ἀνδρός τι ποιῶ.

[Ἀνδρικῶς:] Ἀριστοφάνης· ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον, καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν. οὐδὲν γὰρ, ὧ πόνηροι, λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστίν, ἣν μή τι καὶ μασσῶνται. καὶ **[Ἀνδρικότερος,]** ἀνδρειότερος.

[Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν· ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐπρίατο:] ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων.

[Ἀνδρὶ πεινῶντι κλέπτειν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον:] ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης τι ποιοῦντων.

[Ἀνδριοι:] ἐκ τῆς Ἄνδρου.

[Ἀνδροβόρων:] ἀνθρωποφάγων. ἀνδροβόρων ὁμότεχνε κυνῶν, αἵλουρε κακίστη, τῶν Ἀκταιονίδων ἐσσι μία σκυλάκων. διὰ τοῦ ο μικροῦ διὰ τὸ μέτρον.

[Ἀνδρόγεως] καὶ **[Ἀνδρόγεων]** οὐδετέρως.

[Ἀνδρόγυνος:] ὁ Διόνυσος, ὡς καὶ τὰ ἀνδρῶν ποιῶν καὶ τὰ γυναικῶν πάσχων. ἢ ἄνανδρος, καὶ ἐρμαφρόδιτος. καὶ **[Ἀνδρογύνων,]** ἀσθενῶν, γυναικῶν καρδίας ἐχόντων.

[Ἀνδρόδομος:] ὁ τρίκλινος.

[Ἀνδρόκλειος. Ἀνδροκλείδης,] ὁ τοῦ Συνεσίου τοῦ Λυδοῦ τοῦ Φιλαδελφέως υἱός. οὗτος δὲ ἐπὶ Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου ἐδίδασκεν, ἐπειδὴ μέμνηται αὐτοῦ ἐν τῷ Περὶ τοῦ ἐμποδῶν τεχνολόγων.

[Ἀνδρόκμητος:] τάφος.

[Ἀνδροκόβαλος:] ὁ κακοῦργος.

[Ἀνδροκτασιάνων:] ἀνδροφονιῶν.

[Ἀνδροληψία] καὶ **[Ἀνδρολήψιον:]** ἐὰν ἔξω τῆς Ἀττικῆς ἀνὴρ Ἀθηναῖος ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἐξεδίδωσαν οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει, ἐν ἧ τὸ ἔργον ἐπράχθη, τὸν δοκοῦντα ἐν τῇ αἰτίᾳ εἶναι, ἐφεῖτο ἐκ τοῦ νόμου τρεῖς τῶν ἐκείνῳ ὑπόντων ἄγειν εἰς Ἀθήνας δίκην ὑφέξοντας τοῦ φόνου· καὶ τοῦτο ἀνδρολήψιον ἐκαλεῖτο. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· πρὸς δὲ τούτοις ὁ νόμος, ἐὰν μήτε δίκας ὑπόσχωσι, παρ' οἷς ἂν τὸ πάθος γένηται, μήτε τοὺς δεδρακότας ἐκδιδῶσι, κελεύει κατὰ τούτων εἶναι μέχρι τριῶν τὸ ἀνδρολήψιον. **[Ἀνδροληψία]** οὖν τὸ ἀρπάζειν ἄνδρας ἐκ τίνος πόλεως· ἡγεχύραζον γὰρ τὴν ἔχουσαν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον καὶ μὴ προῖεμένην αὐτὸν εἰς τιμωρίαν. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο ἀνδροληψία.

[Ἀνδρόμαχος,] Νεαπολίτης ἐκ Συρίας, σοφιστῆς, υἱὸς Ζωνᾶ ἢ Σαβίνου, παιδεύσας κατὰ Νικομήδειαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως.

[Ἀνδρομέοιο:] ἀνθρωπέου κρέατος.

[Ἀνδρόπαις:] ὁ ἤδη ἀνδρούμενος παῖς.

[Ἀνδροπλήθεια:] πλῆθος ἀνδρῶν.

[Ἀνδροσάθων:] μεγάλα ἔχων αἰδοῖα.

[Ἀνδρὸς γέροντος ἀσταφὶς τὸ κρανίον:] ἀπὸ μέρους. ἐπὶ τῶν μηδαμοῦ χρησιμευόντων, παρόσον ὅλον τὸ σῶμα ἀσθενές. καὶ, **[Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρίαι,]** ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων. καὶ, **[Ἀνδρὸς γέροντος μήποτ' ἐς πυγὴν ὀρᾶν,]** ἐπὶ τῶν πρὸς ἕνια μὴ χρησίμων. καὶ, **[Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι,]** ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς κακοῖς μηδεμίαν εὐρισκόντων παρὰ τῶν φίλων ὠφέλειαν.

[Ἀνδροτίων,] Ἄνδρωνος, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, μαθητὴς Ἰσοκράτους.

[Ἀνδροφόνος:] οὕτως λέγεται κἂν γυναῖκά τις κτείνει.

[Ἀνδρων·] εἷς ἦν τῶν υ'.

[Ἀνδρῶνα:] οἶκον, ἔνθα οἱ ἄνδρες εἰώθασιν ἀθροίζεσθαι. Ἀριστοφάνης· τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοὰς ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.

[Ἀνδρώνιος ὄνος:] ἐπὶ τῶν παμμεγέθη καὶ νωθρὰ σώματα ἔχόντων· ἢ διὰ τὸ ἐκεῖσε παμμεγέθεις καὶ νωθροὺς ὄνους γίνεσθαι.

[Ἀνδρωνῖτις·] καὶ τὸ λεγόμενον, ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάσαι· διὰ τὸ δοκεῖν τὸν στρατηγὸν βραχεῖ χρόνῳ πρότερον ὑπὸ τῶν Λυσιτανῶν ἡλαττωθῆναι.

[Ἀναία:] πόλις.

[Ἀναιδές:] τὸ θρασὺ βλέπειν. καὶ **[Ἀναίδην,]** ἀθρόως, σφοδρῶς, ἀπηρυθριασμένως. καὶ

[Ἀναιδῶς:] ἀναισχύντως. καὶ **[Ἀναιδής,]** καὶ **[Ἀναΐδεια,]** ἡ ἀναισχυντία.

[Ἀνεμάξατο·] πάντα ὅσα ἔδρασεν ἀνεμάξατο καὶ ἔτισε τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ. οὕτως Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ θεῶν ἐναργείων.

[Ἀναίμονες:] ἀναίματοι. καὶ **[Ἀναιμος,]** ὁ μὴ ἔχων αἷμα. καὶ **[Ἀναιμωτί,]** ἄνευ αἵματος. καὶ **[Ἀναίμονι δίψη],** τουτέστιν ἀγγελικῇ· αἷμα γὰρ οὐκ ἔχουσιν οἱ ἄγγελοι, καθὼ οὐδὲ ἐσθίουσι. περὶ τοῦ ἁγίου Δανιὴλ φησιν ὁ Λογοθέτης εἰς ἐπίγραμμα δῆθεν τοῦ κίονος αὐτοῦ.

[Ἀναίνεσθαι:] κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖσθαι, ιδίως δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια. καὶ **[Ἀναίνομαι,]** ἀπαρνοῦμαι, προῖεμαι.

[Ἀναιρεθεῖς:] ἀντὶ τοῦ ἀναληφθεῖς. οὕτως Ἰσοκράτης. καὶ **[Ἀναιρεῖν,]** τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν, καὶ τὸ τεχθὲν ἀνατρέφειν, καὶ τὸ φονεῦσαι, καὶ τὸ ἀναλαβεῖν. ὁ δὲ καθεὶς τὴν χεῖρα εἰς τὴν πῆραν ἀναιρεῖται τὴν ἐπιστολήν. καὶ ἔτι τὸ ἀπολλύναι, καὶ τὸ αἶρειν ἢ προσενέγκασθαι. καὶ **[Ἀναίρεσις,]** ἡ ἀνάληψις. ὁ δὲ τὴν πανοπλίαν ἔρριψεν εἰς ἀναίρεσιν τῷ βουλομένῳ. καὶ **[Ἀναιρεῖται,]** λαμβάνει. ὁ δὲ ἀναιρεῖται τὸ μείζον μέρος τοῦ κρεαδίου. καὶ **[Ἀναιρεῖσθαι,]** ἀναδέχεσθαι, ἀναλαμβάνειν. τῷ Σκιπίωνι ἦν τὰ διωμολογημένα πρὸς Καρχηδονίους, ὁμήρους σφᾶς δοῦναι καὶ τοὺς ἐλέφαντας καὶ τὰς τριήρεις καὶ μήτε καταλόγους ποιεῖσθαι μήτε μισθοφόροις χρῆσθαι μήτε πόλεμον πρὸς μηδένα παρὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων γνώμην ἀναιρεῖσθαι. καὶ αὖθις· οὐ τὴν τυχοῦσαν πρόνοιαν ἐποιοῦντο Ῥωμαῖοι τοῦ μὴ κατάρχοντες φαίνεσθαι μήδ' ἀναιρούμενοι τοὺς πολέμους. καὶ Ἡρόδοτος

[Ἀναιρεόμενον] ἀντὶ τοῦ ἐν γαστρὶ συλ λαμβανόμενον. καὶ **[Ἀναιρούμενοι,]** ἀναλαμβάνόμενοι, ἐπιχειροῦντες.

[Ἀναισίμου:] ἀνήλπισκε, κατεδαπάνα. καὶ **[Ἀναισιμοῦν]** παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ δαπανᾶν, ἀναλίσκειν. καὶ **[Ἀναισιμῶσι,]** καταναλίσκωσι. τὰς δὲ γυναῖκας ἀπέπνιξαν, ἵνα μὴ τὸν σῆτον ἀναισιμῶσιν.

[Ἀναίσχυντος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος:] ἐπὶ τῶν ἀπηρυθριακῶτων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν τοῦ τρόπου ποιουμένων.

[Ἀναίτιος παρὰ ἀφροσύνη:] ἀντὶ τοῦ ἀνέγκλητος ἐπὶ ἀφροσύνῃ.

[Ἄναιτος:] ἀβλαβὴς καὶ ἀναιτίατος. Σοφοκλῆς· πόλις δέ σοι κακῶν ἄναιτος τῶνδ' ἀπαλλαχθῆι χθονός.

[Ἀνέβαλλεν·] Ξενοφῶν· ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καὶ, ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν. ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζεν.

[Ἀνέβαλλεν:] ἀναβολὴν ἐδίδου.

[Ἀνεβάλλετο:] προοιμιάζετο, ἀνεκρούετο, ἐνήρχετο, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερετίθετο. Ἀρριανός· ἀνεβάλλετο τὴν τῆς ἄλλης χώρας δῆωσιν, οἰόμενος ἐνδῶσειν Ἀθηναίους. **[Ἀναβολὰς]** γὰρ καὶ τὰς ἀνακρούσεις καὶ τὰς ἀρχάς. ὅθεν καὶ τὸ ἤρχετο καὶ ἀπήρχετο. καὶ

[Ἀνεβάλλοντο,] ἀντὶ τοῦ ἐσχηματίζοντο.

[Ἀνέβησεν:] ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασεν. Ἡρόδοτος.

[Ἀνεβίω:] ἀνέζησε. καὶ **[Ἀνεβιωσάμην,]** ἀντὶ τοῦ ἀναβιώναι ἐποίησα. Κράτης. **[Ἀναβιώσκειται]** καὶ **[Ἀναβιώσκει]** μᾶλλον ἢ ἀναβιοῖ· λέγουσι δὲ καὶ ἀναζῆν.

[Ἀνεβόησεν οὐράνιον:] ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ οὐρανοῦ ἐφικνούμενον.

[Ἀνεβορβόρουξαν:] ἀνέκραγον.

[Ἀνεβρύαξαν:] ἀνεθορύβησαν, ἀνέκραγον. **[Ἐκβαλεῖν]** δὲ λέγουσιν ἰδίως τὸ κροῦσαι ταῖς ναυσίν.

[Ἀνεγνάμφθη:] ἀνεκάμφθη.

[Ἀνέγνωσαν:] ἀνέπεισαν, ἀνεδίδαξαν. ἠρέθισαν. Ἡρόδοτος· τοὺς ὀνειροπόλους ἀνεσκολόπισεν, οἳ μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν Κῦρον.

[Ἀνέγρετον:] ἀνυπόστροφον.

[Ἀνεδέχετο:] προσεδέχετο, ἐξυπέμεινεν. ὁ δὲ ἀνεδέχετο τὴν Ἀσδρούβου παρουσίαν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξήνεγκεν. ὁ δὲ τούτοις πιστεύων ἀνεδέχετο τὸν πρὸς Ἀριαράθην πόλεμον.

[Ἀνεδείματο:] ἀνῆλθεν. ἀνωκοδόμησε, κατεσκεύασεν.

[Ἀνέδην:] δαψιλῶς, ἀκωλύτως, κατακόρως, ὥς ἔτυχεν. Ἀρριανός· οἱ δὲ τοῖς φρέασι φύλακας ἐπέστησαν, ὥς μὴ ἀνέδην ὅπως τις ἐθέλοι ὑδρεύεσθαι, ἀλλ' ἐς τὸ κοινὸν ξυλλέγεσθαι πᾶν ὅσον περ ἀνιμῶτο τοῦ ὕδατος· ἐκεῖθεν δὲ διανομὴν γίνεσθαι τὴν ἴσην ἐκάστοις. καὶ αὖθις· τὸ δίθυρσον, τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον, οἷς ἀνέδην ἐβάκχευεν, ὅτ' ἐς Διόνυσον ἐφοῖτα. καὶ αὖθις· τὸ ἱερὸν περιστοιχίσαντες οὐκ εἶων τοὺς βουλομένους καὶ δεομένους τοῦ Πυθίου ἀνέδην παριέναι. ἀντὶ τοῦ ἀκωλύτως. καὶ αὖθις· ἀνέδην ἐξεπόρθουν μετὰ ἀγριότητος ἅπαντες. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἀνέδην διητᾶτο.

[Ἀνεδήσατο:] ἀπηνέγκατο. ὁ δὲ τὰ πρακτέα ὀρθῶς διατάττων πολλὰς ἀνεδήσατο νίκας.

[Ἀνεδίδοτο:] ἀνεπέμπετο. καὶ **[Ἀνεδίδου,]** συνεβούλευεν. ὁ δὲ συναθροίσας τοὺς φίλους ἀνεδίδου διαβούλιον, τί δέον εἶη πράττειν.

[Ἀνέδουν:] ἐστεφάνουν, ἀνεδέσμευον. προσιόντες δὲ αὐτῶν ἐταινίαζον οἱ νησιῶται καὶ ἀνέδουν.

[Ἀνέδραμεν:] ἀντὶ τοῦ ηὐξήθη. Ἡρόδοτος.

[Ἀνεζεύγνυ:] ἀνέστρεφεν. Ἀππιανός· ὁ δὲ μετὰ πολλῆς λείας ἀνεζεύγνυ.

[Ἀνεζωπυρήθη:] διεθερμάνθη.

[Ἀνέηκεν:] ἀνέπεισεν.

[Ἀνέθει:] ἀνέτρεχεν. καὶ ἀνέθορεν.

[Ἀνεθουσία:] ἐμαίνετο.

[Ἀνεθυμιάτο:] ἀνενεοῦτο. καὶ πρῶτον μὲν ἀρτύσαι φόνον Λυσιμάχῳ, ὃς ἦν υἱὸς Ἀρσινόης. μετὰ ταῦτα πολλῆς ἐπαγομένης ὕβρεως, ἀνεθυμιάτο πάλιν ἐν τοῖς πολλοῖς τὸ προϋπάρχον μῖσος.

[Ἀνέκαθεν:] κατὰ τὴν ἄνωθεν ἀκολουθίαν. ἢ ἀνέκαθεν, μακρόθεν. τοιοῦτος οὖν εἰς ἡμᾶς κατήντηκε λόγος, ἀνέκαθεν ἐκ πατρὸς παιδὶ παραδεδομένος, περὶ τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ὥς ὅτι κατὰ τὸν τοῦ σωτηρίου πάθους καιρὸν, ἡνίκα μεσοῦσης ἡμέρας ὁ ἥλιος ἐκρύπτετο, τῷ παραδόξῳ σφόδρα τεθηπὼς καὶ τὴν ἀνθρωπείαν ὑπερβεβηκὼς γνῶσιν, κατανοήσας τὸ γεγονός, ἄγνωστος, ἔφη, θεὸς πάσχει, δι' ὃν τότε τὸ πᾶν ἐζόφωται καὶ σεσάλευται.

[Ἀνεκαλάμησεν:] ἀντὶ τοῦ ἀνεκαλέσατο.

[Ἀνεκαλοῦντο:] εἰς δίκην ἤγον. οἱ δὲ ἔφοροι ἀνεκαλοῦντο αὐτὸν εἰς τὰς συναρχίας, ὥς ἂν τὰ ἀπολωλότα τοῖς Μεσσηνίοις ἀποκαταστήσῃ.

[Ἀνεκάς:] ψιλῶς, τὸ ἄνω λέγουσι, καὶ **[Ἀνέκαθεν]** τὸ ἄνωθεν. Εὐπολὶς Αὐτολύκῳ· ἀνεκάς τ' ἐπαίρω καὶ βδελυρὸς σὺ τὸ σκέλος. Κράτης Ἡρωσί· τὸν αὐχέν' ἐκ γῆς ἀνεκάς εἰς αὐτοὺς βλέπων.

[Ἀν' ἐκάστην:] καθ' ἐκάστην. ὅτι Φαμέας τις Καρχηδόνιος δεινὰ διατίθησι Ῥωμαίους ἀν' ἐκάστην ἡμέραν.

[Ἀνεκήκειν:] ἀνεφέρειτο.

[Ἀνεκλίθη:] ἀνέπεσεν ἐν τῇ τραπέзῃ.

[Ἀνεκώχευον:] ἀνεχώρουν. Ἡρόδοτος· ἀνεκώχευον τὰς νέας, παραδοκέοντες καὶ οὗτοι τὸν πόλεμον, ἧ πεσέεται. ἀντὶ τοῦ τὰ ὀθόνια στήσαντες ἐσάλευον.

[Ἀνέκραγεν,] οὐκ ἀνεκραύγασεν. καὶ ἀνακραγεῖν καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτως.

[Ἀνεκρούετο:] ἀνέκοπτεν, ἀνέστελλεν. **[Ἀνεκτά·]** Ἀγαθίας φησὶν περὶ Θεουδερίχου· πρόσοικα ἔθνη συνέλεξεν. οὐ γὰρ ᾤετο ἀνεκτὰ εἶναι. ἀντὶ τοῦ ἀνέσεως ἄξια. καὶ Πολύβιος· διόπερ οὔτε τὸ λαθεῖν, οὔτε κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς εἰσβάλλοντας εἰς Μακεδονίαν τοὺς Ῥωμαίους ἀνεκτὸν ἦν. ἀντὶ τοῦ δυνατὸν. καὶ Πισίδης· οὐκ ἦν ἀνεκτὴ τοῖς παροίκιοις ἡ βλάβη. ἀντὶ τοῦ ὑπομονῆς ἀξία.

[Ἀνέλεγκτον:] μὴ δυνάμενον ἐλεγχθῆναι.

[Ἀνεκτησάμην:] ἀνωρθωσάμην, ἀνελαβόμην.

[Ἀνεκυμβαλίζον:] κτύπον ἐποίου, ἐκρότουν.

[Ἀνελέγετο:] ἀνεπόλει, ἐξησκεῖτο. ὁ δὲ Σιμωνίδης διαμνημονικός τις ἦν, εἶπερ τις ἄλλος. τούτῳ δ' ἦν ἐοικὼς Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς, ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κατεῖχε, πλεῖστα δὲ ἀνελέγετο. καὶ τὸ μνημονικὸν ἑκατοντούτης γενόμενος ἔρρωτο ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδη. καὶ ὕμνος αὐτῷ τίς ἐστὶν εἰς μνημοσύνην, ὃν ἦδεν, ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου μαραίνεσθαι φησιν, αὐτὸν γε μὴν τὸν χρόνον ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον ὑπὸ τῆς μνημοσύνης εἶναι. γράφεται· καὶ ὕμνος αὐτῷ τις ἐς τὴν μνημοσύνην ἦδετο.

[Ἀνελεήμων:] ὅτι ἀστόργους τοὺς ἀπηνεῖς καὶ ἀφίλους φασίν, ἀσπόνδους δὲ τοὺς ἀδιαλλάκτους καὶ μνησικάκους, ἀνελεήμονας δὲ τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνενδότους πρὸς ἔλεον.

[Ἀνελεύθερος:] ὁ μικρολόγος· ἢ ὁ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιῶν τι. οἱ δὲ ἐς ἀταξίαν ἰδόντες καὶ ἀνάστατοι γενόμενοι ἀγεννῇ καὶ ἀνελευθέραν ἐποίησαντο τὴν ἀναχώρησιν, οἴκαδε ἀπονοστήσαντες.

[Ἀνελεῖν:] ἀνατρέψαι. πρεσβεύονται, πρῶτον τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα ἀνελεῖν κελεύοντες καὶ τοὺς Ἑλληνας αὐτονόμους ἀφιέναι. λέγεται δὲ ἀνελεῖν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὰ ἔκθετα βρέφη καὶ τρέφειν, καὶ ἀπλῶς, ὅπερ ἂν τις ἀναλαμβάνοιτο. **[Ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν αὐτήν·]** τοῦτο τὸ χωρίον Δημοσθένους μὲν ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος εἶπε· διττὴ δὲ φέρεται ἡ γραφή, ἡ μὲν ὡς προέγγραπται, ἡ δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτῇ αὐτὴν λέγει κατ' αἰτιατικὴν. καὶ ἡ μὲν κατ' αἰτιατικὴν προαγομένη τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν· ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον ἥτοι παραβᾶσα διαχειροτονίαν περὶ ἑαυτῆς ἔδωκεν, ὅτι χρὴ στεφανοῦν αὐτήν· ἡ δὲ κατὰ δοτικὴν· ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν ἐκεῖνον ἑαυτῇ.

[Ἀνέλη:] παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ χρήσει. καὶ **[Ἀνεῖλεν,]** ἀντὶ τοῦ ἔχρησεν, ὃ ἐστὶν ἐχρησιμοδότησεν.

[Ἀνελλιπής:] ἀνενδεής.

[Ἀνελκυσθῆναι:] ἀναχθῆναι εἰς ὕψος. ἕτερόν τε πρὸς τούτῳ ἰστίον μετὰ τάχους ἀνελκυσθῆναι ἐγκελευσάμενος.

[Ἀνέλπιστον βίον:] τὸν κάλλιστον εἰρήκασιν Ἀττικοί, ἐν ᾧ οὐκ εἰς ἐλπίδας ἐπτόγηται, ἀλλὰ πάρεστιν ἤδη τὰ ἀγαθὰ.

[Ἀνεμάξατο·] πάντα ὅσα ἔδρασεν ἀνεμάξατο καὶ ἔτισε τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ. οὕτως Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ θείων ἐναργειῶν.

[Ἀνέμβατος:] δυσχερῶς δεχόμενος, δυσπειθής. γυιοβόροις βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁ πρὶν Ἑρώτων.

[Ἀνεμεστώθη:] ἀντὶ τοῦ ἀνεπληρώθη τὸ γραμματεῦν βουλόμενον καὶ μὴ στρατεύεσθαι, ἢ ἐπὶ κακοπραγμοσύνῃ τοὺς γραμματεῖς διαβάλλει. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεστώθη.

[Ἀνέμητα:] ἀμέριστα.

[Ἀνεμοκοῖται:] οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες· γένος δέ φασι τοιοῦτον ὑπάρχειν ἐν Κορίνθῳ.

[Ἄνεμος:] τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνέμου. καὶ τὸ στοιχεῖον, ἐν ᾧ πνέει ὁ ἄνεμος. καὶ **[Ἀνεμίδιον.]** Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ· γόνιμον ἀνεμίδιον τυγχάνει.

[Ἀνεμοτρεφές:] τὸ ἐν εὐηνέμοις τόποις τεθραμμένον· εὖτονον γὰρ τοῦτο. καὶ εὐαυξές. ἢ

[Ἀνεμοτρεφές,] τὸ ὑπὸ ἀνέμων περιστρεφόμενον.

[Ἀνέμου παιδίον:] ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων.

[Ἀνέμους γεωργεῖς:] ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ μηδενὸς μετεχόντων. καὶ γὰρ ὁ ἄνεμος πάντα μὲν φύει καὶ αὖξει, οὐδὲν δὲ ἕτερον ἢ μόνην ἄχνην ἀποφέρειται, ὥστε οὐδενὸς μεταλαμβάνει.

[Ἀνεμοφθορία:] ἡ πληγὴ τῶν ἀνέμων.

[Ἀνέμῳ διαλέγῃ:] ἐπὶ τῶν ἀνηκούστων. παροιμία· **[Ἀνέμων στάσεις·]** ἐγχώριοι γὰρ οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἦθη κάλλιστα γινώσκουσι.

[Ἀνεμώκεος:] ὁ ταχύς.

[Ἀνεμώλιος:] ὁ μάταιος.

[Ἀνεμώνη:] εἶδος βοτάνης.

[Ἀνεμύτας·] Ἰηβαῖος τὸ γένος.

[Ἀνενδοίαστος:] τὸ ἀναμφίβολον.

[Ἀνενέγκω·] γενικῇ.

[Ἀνενεγκών:] ἀνανήψας. ὁ δὲ ἀνενεγκὼν ἡρώτα, πόθεν ἦκον. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἐλειποψύχησεν· ἀνενεγκόντα δὲ αὐτὸν ἀράμενοι οἱ φύλακες παρὰ τὸν βασιλέα φέρουσιν ἐκ τῆς νόσου περισωθέντα. καὶ **[Ἀνενήκατο]** καὶ **[Ἀνένηκεν]** ὁμοίως, ἀνήνεγκεν.

[Ἀνενεοῦτο:] ἀνεμιμνήσκετο. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν αὐτοῦ καὶ ἀνενεοῦτο τὸ μέγεθος τοῦ κατεργασαμένου πολέμου.

[Ἀνενεχθείσας:] ἀνενεγκούσας.

[Ἀνεन्नότητον:] ἀδίδακτον, ἀμελέτητον, ἀνάσκητον. οὐ δεῖ παραβάλλεσθαι καὶ κυβεύειν τῷ βίῳ, τὸ παράπαν ἀνεन्नότητον ὄντα τῆς μάχης καὶ τῆς βαρβαρικῆς χρείας. ἢ **[Ἀνεन्नόητοι,]** μηδεμίαν ἔννοιαν περὶ τούτου ἔχοντες. Πολύβιος· πάντων δὲ ἦσαν τούτων οἱ στρατηγοὶ ἀνεन्नόητοι.

[Ἀνέντες:] ἐνδόντες, ἀνατείναντες. οἱ δὲ ἔπλεον τὰ ἱστία τοῖς ἀνέμοις ἀνέντες.

[Ἀνεξάλειπτος:] ὁ μὴ ἐξαλειφόμενος, ὁ μὴ ἐπιλείπων.

[Ἀνεξέλεγκτος:] ἀβασάνιστος, ἀγύμναστος, ἀδόκιμος.

[Ἀνεξεπίμονον:] τὸ μὴ ὑπερμένον.

[Ἀνεξερεύνητον:] τὸ μὴ ἐπιδεχόμενον ἔρευναν.

[Ἀνεξίτητον:] ἀνεξέλευστον. ἀδιόδευτον.

[Ἀνεξιχνίαστος:] ἀνεξεύρητον, οὗ μηδὲ ἵχνος ἐστὶν εὐρεῖν.

[Ἀνεξυνοῦτο:] ἀνεκοινοῦτο. Ξενοφῶν.

[Ἀνέωγισαν:] ἠνοίχθησαν. καὶ **[Ἀνέωγεν,]** οὐχὶ ἠνοιγε· καὶ **[Ἀνέωγετο,]** λέγει καὶ Ἀμειψίας Μοιχοῖς, καὶ οἱ νεώτεροι πολλαχοῦ. ἦδ' ἀνέωγε τὴν θύραν. Θετταλῇ· καὶ τὸ κεράμιον ἀνέωχεν.

Εὐπολις Πόλεσιν· οἱ δ' οὐκ ἀνέωξα πάποτ' ἀνθρώποις ἐγώ. καὶ Φερε κράτης Κραπατάλοις· οὐδεὶς γὰρ ἐδέχετο, οὐδ' ἀνέωγέ μοι θύραν.

[Ἀνεωγμένοι Μουσῶν θύραι:] ἐπὶ τῶν ἐξ ἐτοίμου μεταδιδόντων ἢ λαμβανόντων τὰ κάλλιστα τῶν ἐν παιδείᾳ.

[Ἄνεως:] ὁ ἄφωνος. ἐν Μυθικοῖς· ὥς φάσαν· οὐδὲ ἄναξ ἄνεως ἦν.

[Ἀνεπάγγελτος:] ἄκλητος. Κρατῖνος Διονυσιαλεξάνδρῳ· τῶν βδελλολαρύγγων ἀνεπαγγέλτων αὐτῶν φοιτήσας ἐπὶ δεῖπνον.

[Ἀνέπαλτο:] ἀνεπήδησεν.

[Ἀνεπαρίασαν:] εἰς μετὰμελον ἦλθον. ἐπειδὴ οἱ Πάριοι πολεμοῦμενοι ὑπὸ Ἀθηναίων ἀνοχὰς τὸ πρῶτον αἰτήσαντες ἐπὶ τῷ δοῦναι τὴν πόλιν, εἴτα συμμαχίαν ποθὲν προσδοκήσαντες ἔλυσαν τὰ ὁμολογηθέντα.

[Ἀνεπάτησας:] ἀντὶ τοῦ κατεπάτησας.

[Ἀνέπαφον:] ἀνεύθυνον, καθαρὸν, ἀθιγές, ἀψηλάφητον. Μένανδρος Περινηθία· τὰ δ' ἄλλα ἀνέπαφα σώματα οὐδέλη.

[Ἀνεπαφρόδιτος:] ὁ μὴ ἐπίχαρις καὶ ἀηδής.

[Ἀνεπαίσθητον:] οὗ αἴσθησις οὐκ ἔστιν.

[Ἀνεπίδικα:] τῶν μὴ θεμένων διαθήκας ἐπιδικάζεσθαι τοῖς κλήροις ὁ νόμος συγχωρεῖ τοὺς ἐγγυτάτῳ γένους, ὅσα ὥς υἱός τις ἢ υἱοῦς τοῦ τετελευτηκότος ἀξιοῖ κατέχειν. ταῦτα ἀνεπίδικα λέγεται.

[Ἀνεπιεικές:] ἀνοίκειον, ἀπρεπές. Ἀρριανός· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος τοσοῦτον ἀνεδέησεν ἀνεπιεικές τι ἐς τοῦτο ἐργάσασθαι ἢ ἀποδείξασθαι, ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον ἐκεῖνο ἐπιτρέψαι.

[Ἀνεπικλήτως:] μηδὲν ἐγκληθέντες. Θουκυδίδης· οἳ τε πρέσβεις ἐκατέρων ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου ἀνεπικλήτως. καὶ Ἰώσηπος· ἄξιον δέ μοι τυγχάνειν σοῦ χρηστοῦ, ἀνεπικλήτόν σοι παρασχόμενος τὴν ἐμαυτοῦ πίστιν.

[Ἀνεπίληπτον:] ἄμεμπτον. καὶ **[Ἀνεπιλήπτως,]** ἀκαταγνώστως, ἢ ἀνεπιλήστως.

[Ἀνεπίπληκτος:] ὃ οὐδεὶς ἐπιπλήττει ἀμαρτάνοντι. Εὐπολις.

[Ἀνεπισήμαντον:] ἀκλεᾶ, ἄδοξον. Πολύβιος· οὐκ ἄξιον ἀνεπισήμαντον παραλιπεῖν τὸν Ἀσδρούβαν, ἄνδρα ἀγαθὸν γενόμενον.

[Ἀνεπισταθμεύτους:] σταθμὸν μὴ δεχομένους ἦτοι ἀγγαρείαν. Πολύβιος· συγχωρεῖν τὸν βασιλέα Φίλιππον Θασίους ἀφρουρήτους, ἀφορολογήτους, ἀνεπισταθμεύτους. ἢ σταθμὰ μὴ δεχομένους, τούτεστιν ζυγιστατούμενους.

[Ἀνεπιστάτητον:] ἀφύλακτον. καὶ **[Ἀνεπιστάτως,]** ἄνευ ἐπιστασίας. οὐκ ἄξιον ἀνεπιστάτως παραδραμεῖν περὶ τῶν τοιούτων.

[Ἀνεπίτροπος:] οὔτε γὰρ Ἀγαμεμνονίδης παῖς ἀνεπίτροπος, οὐθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσω.

[Ἀνεπιφάτως:] ἀπροσδοκῆτως, ἀμιγῶς, καταμόνας. ἐντειλάμενος ἀνεπιφάτως ἐντυχεῖν τῷ βασιλεῖ καὶ ἀναδοῦναι τὴν ἐπιστολήν. ἢ ἀφθόνως.

[Ἀνεπόλει:] ἀνέπραττεν, ἀνέστρεφεν εἰς ἑαυτὸν τὰ μαθήματα.

[Ἀνεπόπτευτον:] τὸ μὴ ἐποπτεῦον· οὕτως Ὑπερίδης. τὸ δὲ **[Ἐποπτεῦσαι]** δηλοῖ Φιλόχορος λέγων· ἀδικεῖ πάντα τὰ τε μυστικά καὶ τὰ ἐποπτικά. καὶ πάλιν· Δημητρίῳ μὲν οὖν ἰδιὸν τι γέγονε παρὰ τοὺς ἄλλους, τὸ μόνον μυθηῖναι τε ἅμα καὶ ἐποπτεῦσαι καὶ τοὺς πατρίους χρόνους τῆς τελετῆς μετακινήθηναί.

[Ἀνεπόψιος:] ὁ ἀθεώρητος.

[Ἀνεπτεροῦτο:] ἐλπίσι χρησταῖς ἤρετο. ὁ δὲ Νεμεσίῳ ἀνεπτεροῦτο καὶ μετέωρος ἦν ταῖς ἐλπίσι καὶ ἐδόκει ἐρμαῖῳ ἐντετυχηκέναι, ἐμοὶ περιτυχόν. καὶ **[Ἀνεπτερῶσθαι τὴν ψυχὴν,]** οἷον ἀνασσεοβῆσθαι. Κρατῖνος.

[Ἄνερ·] παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ· φίλτατε ἄνερ. χρῆσις τοῦ ἄνερ· οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς τῆς γυναικὸς εὐρέθη ἡ κλητικὴ, ὥσπερ ἐκεῖ ἐστὶ παρὰ τῷ Ποιητῇ· ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλετο.

[Ἀνεργήσει:] ἀναρτήσει καὶ οἷον κολάσει.

[Ἀνερίναστος:] παροιμία. ἐπὶ τῶν ἅπερ ἂν λάβωσι μὴ διακατεχόντων. καὶ **[Ἀνερίναστος συκῇ,]** ἢ μὴ προβέβληνται οἱ ἐρίνεοί. ἐρίνεος δὲ ἐστὶ τῆς ἀγρίας συκῆς ὁ καρπὸς, ὃν καὶ ἀπαρτῶσι τοῖς ἡμέροις, ὥς ἂν οἱ ἐξ αὐτῶν καλούμενοι ψῆνες εἰς τοὺς ὀλύνθους μεταστάντες τελεσφορηθῇναι τούτους παρασκευάσωσι. τοῦτο δ' ἐρινάζειν λέγεται. οἱ δὲ τὸ ἀνερίναστος, ἀντὶ τοῦ μαλακὸς καὶ ἄγονος.

[Ἀνερρίπιζεν:] ἀνεκίνει, ἐτάρασσεν, ἀνήγειρεν.

[Ἀνέρριπτον:] ἀνελάμβανον. καὶ **[Ἀνέρριπται κύβος·]** οἷον ἀποκεκινδύνευται. φράζε τοίνυν, ὥς ἐγὼ σοι πᾶς ἀνέρριμμαί κύβος.

[Ἀνέρριψαν:] ἀνέβαλον, ἢ ἀπηνήσαντο, ἢ ἀνεβάλοντο. οἱ δ' ἅμα πάντες ἀναρρίψαντες ὄλεθρον.

[Ἀνέριστα:] ἀφιλονείκητα.

[Ἀνερριχῶντο:] χερσὶ καὶ ποσὶ περιδρασσόμενοι ἀνήρχοντο. κυρίως τὸ τοῖς ποσὶ καὶ χερσὶ βιαζόμενον εἰς ὕψος ἀναβαίνειν ἀναρριχᾶσθαι ἔλεγον. Ἑλλάνικος· ἀναρριχᾶται δὲ ὥσπερ πίθηκος ἐπ' ἄκρα τὰ δένδρα. τουτέστι πρὸς ὕψος ἀνέβαινε, πρὸς δένδρα καὶ τοίχους. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀρρίχων. εἶδος δὲ ἐστὶ κοφίνων, οὓς εἰώθασι διὰ σχοινίων ἀνιμᾶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἀραχνῶν, καὶ ἐστὶν οἷον ἀραχνᾶσθαι· αἱ γὰρ ἀράχναι νήθουσι κατὰ τὰς ἐναερίους ὁδοὺς. Ἀριστοφάνης· πρὸς ταῦτ' ἀνερριχᾶτ' ἂν πρὸς τὸν οὐρανόν. περὶ τοῦ κανθάρου λέγων.

[Ἀνερμάτιστον:] ἀστήρικτον, ἄοπλον, ἀπαρασάλευτον.

[Ἀνέρρωσεν:] ὑγιᾶ εἰργάσατο. ὁ δὲ Νικάνωρ ἐνόσησε, καὶ πολλάκις ὁ θεὸς ἀνέρρωσεν αὐτόν.

[Ἄνες·] δοτικῇ.

[Ἀνέσαντες:] ἀνακαθίσαντες.

[Ἀνέσαιμι:] ἀναπαύσαιμι.

[Ἀνέσειον:] ἐτάραττον, ἀνεκίνουν. οἱ δὲ Κρήτες, φοβούμενοι μή τι τιμωρίας τύχωσιν, ἀνέσειον τὰ πλήθη παρακαλοῦντες τὴν ἐξ αἰῶνος παραδεδομένην ἐλευθερίαν διαφυλάττειν.

[Ἀνεσίαν:] τὴν ἄνεσιν, καὶ τὴν ἄδειαν. Κρατῖνος Βουκόλοις.

[Ἀνεσκευάσαντο:] τὸ ἀναστάτους γενέσθαι καὶ οἷον ἀπείπασθαι. καὶ **[Ἀνεσκευασμένοι,]** τὰ ὅπλα ἐνδυσάμενοι.

[Ἀνεσκολοπισμένον:] ἀνεσταυρωμένον· σκόλοπες γὰρ τὰ ὀρθὰ ξύλα ἢ κάλαμοι.

[Ἀνεσόβησαν:] διήγειραν. οἱ δὲ Ἄβαροι τῷ σκληρὰ τε καὶ ὀγκώδη φρονήματα ἔχειν τὴν ὥς ἀλλήλους ἀνεσόβησαν ἔριν.

[Ἀνεσώσατο:] ἀνεκτήσατο. ὁ δὲ ἐκστρατείας χρώμενος φρούρια ἀνεσώσατο τοῖς Ῥωμαίοις.

[Ἀνέσπακε·] Θουκυδίδης. ἀνέυρηκεν, εἵληφεν. Μένανδρος Ῥαπιζομένη· πέποθε γὰρ, ὧ φίλοι θεοί, τούτους ἀνεσπάκασιν οὗτοι τοὺς λόγους.

[Ἀνεστάλη:] ἐσείσθη, μετεκινήθη. **[Ἀνεσταυρώθη:]** ἀνεσκολοπίσθη.

[Ἀνέστελλον:] ἀπεῖργον, ἐκώλυνον. δράκοντες ἄρα μέγιστοι τὸ μέγεθος ἀνέστελλον αὐτούς.

[Ἀνεστηκώς:] ἀνάστημα ἔχων. Εὐνάπιος· ἐλεύθερος δὲ ὢν καὶ ἀνεστηκώς ἐκ παιδὸς τὴν ψυχὴν γενόμενος.

[Ἀνέστησαν:] μετώκισαν. νεμεσᾷ τε καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Καῖσαρ, ὅτι μὴ ἀνέστησαν ἀπαξάπαντας Σαβείρους τε καὶ Ἀλβανούς.

[Ἀνέστιος:] ἄοικος. μηδὲν ἐς Λυσίστρατον, μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ. οὗτοι ὥς πένητες διεβάλλοντο.

[Ἀνεστομώθησαν:] ἀνεκρούσθησαν, ἢ ἐπληρώθησαν.

[Ἀνεσύρατο:] ἐγύμνωσεν.

[Ἀνέσφηλεν:] ἀνέζησεν.

[Ἀνέσχετο:] ἀνέτεινεν.

[Ἀνεσχέκει:] ἀνέτειλε. καὶ ἡ σελήνη ἀνεσχέκει λαμπρὰ, οἷα δὴ οὐ πολὺ πανσελήνου ἀποδέουσα.

[Ἀνετέ μ', ἄνετε παρήγοροι. τάδε γὰρ ἅλута κεκλήσεται. οὐδέποτε' ἐκ καμάτων παύσομαι, ἀνάριθμος ὧδε θρήνων:] Σοφοκλέους ἐξ Ἡλέκτρας πρὸς τὸν χορόν. ἀντὶ τοῦ ἐάσατε, παύσασθέ με παραμυθούμεναι, ὃ ἐστὶν ἐπιτρέπετε ὀδύρεσθαι καὶ αὔξετέ μου διὰ τῆς παραμυθίας τὸν ὀδυρμόν. τὸ γὰρ θρηνεῖν τὸν πατέρα ἅλυτόν μοι ἔσται, ὃ ἐστὶν οὐδέποτε παύσομαι, ἀλλ' αἰεὶ ἐν τῷ θρηνεῖν ἔσομαι· οἷον οὐκ ἀριθμοῦσα αὐτούς, ἀλλὰ δαψιλῶς χρωμένη. ἐν ὑπονοίᾳ δὲ κεῖται ἀνάνομος, οἷον αἰεὶ νεμομένη ἐν αὐτοῖς καὶ οὐποτε χωρὶς οὔσα τῆς τῶν δακρύων νομῆς. κεῖται δὲ καὶ ἀνάριθμος, τουτέστιν ἐν θρήνοις ἀριθμηθήσομαι, αἰεὶ θρηνοῦσα.

[Ἀνετίμων·] τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Ἀντώνιον ἐσόμενον ὑπετόπουν καὶ διὰ τοῦθ' ἑαυτοὺς ἀνετίμων οἱ στρατιῶται.

[Ἀνέτλη:] ἔπαθεν, ὑπέμεινεν. παραβὰς δὲ τῆς ἀρᾶς ἀνέτλη. καὶ αὖθις· ἀνέτλησαν γοῦν πολλὰ καὶ ποικίλα καὶ πανδημεὶ καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος.

[Ἄνετον:] Ὑπερίδης τὸ ἀνειμένον θεῶ ἱερὸν. λέγεται δὲ καὶ ἄνετος βίος, ὁ ἀνειμένος καὶ μαλακός.

[Ἀνετύφετο:] ὑπεκαίετο, διηγείρετο. καὶ γὰρ ἀπαραίτητόν τι μέγεθος αὐτοῖς ὑπετύφετο φιλοτιμίας λαβεῖν τὸν ἀρχιλιστήν.

[Ἀνευάσαι:] τὸ εὐοῖ ᾄσαι. ἔστι δὲ τοῦτο ὕμνος εἰς Διόνυσον.

[Ἀνευθέτου:] ἀχρήστου.

[Ἀνεύθυνος:] ἀκατάκριτος. ὁ δὲ ἀνεύθυνον ἐπ' αὐτοῖς τὴν ἐξουσίαν λαβών.

[Ἄνευ ξύλου μὴ βαδίζων:] περὶ Κλεομένους λέγει· ὃς στρατηγὸς ὢν Ἀθηναῖος προσεποιεῖτο πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ μανίαν, εἰδὼς ὅτι μισεῖται παρὰ τῶν πολιτῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν ἔχων περιῆει, δι' ἧς ἡμύνετο τοὺς ἐπερχομένους αὐτῷ.

[Ἀνεῦρον·] καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ. ὅτι ἡ ἀνὰ πρόθεσις χάριν κόσμου κεῖται· ὥσπερ καὶ τὸ κερδαίνω, παρακερδαίνω, καὶ κληρονομῶ, ἀποκληρονομῶ. τῆς αὐτῆς ἐστὶ νοήσεως καὶ τὸ ἐτρύγησα καὶ ἀπετρύγησα.

[Ἀνευφημῶ σε.]

[Ἀνευφήμησεν:] ἀντὶ τοῦ ἐθρήνησε. Πλάτων.

[Ἀνέφαπτον:] ἀψηλάφητον. ἀλλ' ὥσπερ τι ἐξ οὐρανοῦ πάθος ὅλῳ τῷ γένει ἐπιπεσὼν ἀνέφαπτον οὐδένα παντελῶς εἶσasan.

[Ἀνέφαινον:] φανερόν ἐποίουν.

[Ἀνέφελον:] ὑπὸ μηδεμιᾶς νεφέλης κρυβῆναι δυνάμενον. Σοφοκλῆς· ἀνέφελον ἐπέβαλες οὐποτε καταλύσιμον, οὐδέποτε λησόμενον ἡμέτερον οἶον ἔφυ κακόν. ἀντὶ τοῦ οὐ καταλυόμενον, λήθης τυχεῖν μὴ δυνάμενον.

[Ἀνέφερε:] διεδείκνυτο, ἀνήγετο. ὁ δὲ πρῶτος εἰσελαύνει θρασὺν ἵππον ἔχων καὶ γενναῖον, καὶ μόλις ἀνέφερεν ὑπὲρ τοῦ κλύδωνος. καὶ αὖθις· τὰ μὲν αὖτος ἦν ὑπὸ τοῦ φόβου, τὰ δὲ ἀνέφερεν αὐτὸν ἢ ἐκ τοῦ θεοῦ πρόσταξις.

[Ἀνέφερεν:] ἀνέπεμπεν. ὃς γε οὐ πρὸς τὴν παρατρέχουσαν καὶ κενὴν δόξαν ἀνέφερε τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ὑπερτιθεὶς ἐκεῖθεν πάντα ἔπραττεν.

[Ἀνέφερε:] παρεμυθεῖτο, παρεκάλει.

[Ἀνέφερον:] ἀνεμινθήσκοντο. ἀνέφερον τοὺς ἐπιτηδεῖους, ὅπου τις εἶεν. ἢ **[Ἀνέφερον,]** ἑαυτὸν ἀνεκτώμην. διὰ ταῦτα ῥάων ἦν, καὶ ἀνέφερον. ἀντὶ τοῦ ἤμην. καὶ αὖθις· διὰ δὲ τὸ βάρος τῶν ὅπλων ἐκ τῶν καταδυομένων ἀνέφερεν οὐδὲ εἷς.

[Ἀνέφικτον:] ἀκατάληπτον.

[Ἀνεφρόνησεν:] ἐκ τῆς μέθης ἀνένηψεν. ἐπεὶ δ' ἀνεφρόνησε καὶ τὸ τολμηθὲν ἐσκοπεῖτο καὶ ἐνενόει τὸ ἀσέβημα, διπλαῖ ἔννοιαι τοῦτον εἰσήεσαν.

[Ἀνέφυ:] ἀνέζησεν.

[Ἀνεφυσῶντο:] ἀντὶ τοῦ μετεωρίζοντο.

[Ἀνεχαίτισεν:] ἀντὶ τοῦ ἀνέκοψεν ἢ ἀνέτρεψεν.

[Ἄνεχε:] ἀντὶ τοῦ παρέχε. Θεόπομπος. ἄνεχέ μοι τὴν χεῖρα.

[Ἀνέχει:] σώζει· οὐχ ὥς τινες ἀντὶ τοῦ ἐπέχει. καὶ Θουκυδίδης· αἱ περιουσίαι τῶν χρημάτων τοὺς πολέμους ἀνέχουσιν. ἀντὶ τοῦ σώζουσι. καὶ αὖθις· τὴν πορθουμένην ἀνέχονται σιγὴν. ἢ **[Ἀνέχειν,]** βαστάζειν. ὥς τὸν πηλὸν ἐς ἀχανὲς ἐκπίπτειν βάθος καὶ μηδὲν ἐπιτολῆς ἀνέχειν δύνασθαι.

[Ἀνέχει:] ἀνυψοῖ, τιμᾷ. Σοφοκλῆς· ἐπεὶ σε λέχος δοριάλωτον στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας. ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ σε τιμᾷ ὁ Αἴας δοριάλωτον, στέρξας τὸ λέχος σου. ἢ οὕτως· ἀλλ' ἐπεὶ σε ἀνέχει ὁ Αἴας δοριάλωτον λέχος σου στέρξας. πρὸς Τέκμησσαν δὲ ὁ λόγος, γυναῖκα Αἴαντος αἰχμάλωτον. ἢ **[Ἀνέχει,]** ἀντὶ τοῦ ὑπερκεῖται. μέχρι ἐς τὸ ὅρος, ὃ ταύτης ἀνέχει. καὶ πόνοις τε ἀνέχων ῥᾶστα, καὶ σκληρῷ βίῳ καὶ τραχεῖ ἐνειθισμένος. καὶ Σοφοκλῆς· οὐκ ἀνέχουσι τῶν πόνων. ἀντὶ τοῦ οὐ περιγίνονται τῶν πόνων. ἢ **[Ἀνέχειν,]** ἀντὶ τοῦ ἐπέχειν. κωλύειν. ἀνέχειν τε αὐτοῦ τὰς ἐπὶ πλεῖον ὁρμὰς καὶ ἐκδρομὰς καὶ πρὸς ἑαυτὸν τὴν σχολὴν ἄγειν.

[Ἀνέχομαι·] μετὰ γενικῆς. ἀνέχομαί σου τοῦ θράσους. καὶ **[Ἀνέχομεν,]** ἀντὶ τοῦ αὐξάνομεν. Ἀριστοφάνης· ὅταν ὄργια σεμνὰ θεᾶν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν. ὅταν τὰ μυστήρια αὐξώμεν, φησὶν, τῶν θεῶν, Δημήτρας καὶ Περσεφόνης, ὅταν τὰς τελετὰς αὐξώμεν· τοῖς γὰρ ὕμνοις ἐπαίρομεν αὐτάς. τοῦτό ἐστι τὸ ἀνέχομεν. ὅτι τὸ **[Ἀνέχομαι,]** ἀντὶ τοῦ καταφρονῶ, μετὰ γενικῆς· τὸ δὲ ὑπομένω, μετὰ αἰτιατικῆς. οὐ γὰρ ἀνέχομαι τὸν ἥλιον γυμνῇ τῇ κεφαλῇ. ὁ δὲ ἀνέχομαι ἀεὶ γενικῇ. ἀνέχομαί σου τοῦ θράσους. καὶ ὁ ἱατρὸς δυσωδίας ἀνέχεται. εἰ μὴ πῶς ἐστὶ φανερόν, τὸν λόγον ὡς ψευδῇ οὐκ ἠγέσχετο.

[Ἀνεχρήσαντο:] διέφθιραν. οὕτως Θουκυδίδης. σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰς χρεῖαν τινὲς παρελήφασιν.

[Ἀνεχύθη:] μετωχετεύθη. καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἐπέρρευσε, καὶ διὰ πάσης ἡμέρας σκότος ἦν βαθύτατος. ἀρσενικῶς. καὶ **[Ἀνεχύθησαν,]** ἐπλήμμυραν. καὶ οἱ ποταμοὶ πληρωθέντες ἀνεχύθησαν.

[Ἀνεψύχησεν:] ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἀνέψυξεν.

[Ἀνείδεος:] ὁ ἀσχημάτιστος.

[Ἀνεικάσασθε:] ἀνασκώψατε. Δραπέτισι Κρατῖνος.

[Ἀνείκαστος:] ὁ εἰκασμῷ τιμὴν μὴ ὑποβαλλόμενος.

[Ἀνεῖλεν:] ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. διαφορεῖται γὰρ ἡ λέξις. Λακεδαιμόνιοι ἐτείχιζον τὸν Ἴσθμόν. Ἀθηναίοις δὲ ὁ θεὸς τὰ μὲν πρῶτα χρωμένοις ἀνεῖλε φεύγειν· λιπαροῦσι δὲ ἔχρησε· τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύσπα Ζεὺς μῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τὸ σὲ τέκνα τ' ὀνήσει. μηδὲ σύ γ' ἵπποσύνην τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν νῶτον ἐπιστρέψας· ἐπὶ τοί ποτε κἀντίος ἔσση. ὦ θεῖα Σαλαμῖς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν ἥπου σκιδναμένης Δημήτερος ἢ συνιούσης. ταῦτα ἐξηγήσατο Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους, ὃς δι' ἐλευθεριότητα ἀπεκηρύχθη, τεῖχος μὲν ξύλινον τὰς ναῦς εἰπών. τὴν δὲ Σαλαμῖνα θεῖαν οὐκ ἂν ὀνομάσειν τὸν θεόν, εἰ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων ἔμελλεν ἀπολέσειν. συνεβούλευσε δὲ περὶ τὴν Σαλαμῖνα ναυμαχεῖν, καὶ σοφὸς ἐκλήθη διὰ τοῦτο καὶ στρατηγὸς ἀπεδείχθη, καὶ τὴν πρὸς Αἰγινήτας ἔχθραν ἀποθέσθαι, καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν, καὶ τὰ γένη Τροιζηνίοις καὶ Αἰγινήταις παρακαταθέσθαι. καὶ αὖθις· ἔπεμψαν οἱ Σπαρτιαῖται χρησόμενοι τῆς μήνιδος ἄκος λαβεῖν γλιχόμενοι· καὶ ἀνεῖλεν οὕτως· ἴσον τοι Δῆλόν τε Καλαβρίην τε τίθημι Πυθῶ τ' ἡγαθέην, καὶ Ταῖναρον ἠνεμόεσσαν. ἐπεὶ ἔστιν ὅτε τὸ ἀνεῖλεν ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσε λαμβάνεται. ἀνελεῖν δὲ τὸ μαντεύεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν

τὴν ἄγνοιαν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ φονεῦν φαμέν ἀνελεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω λαμβάνειν τὸ ἐν βάθει πνεῦμα τοῦ ἀνδρὸς ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν γνῶσιν. λέγεται δὲ ἀνελεῖν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὰ ἔκθετα βρέφη καὶ τρέφειν, καὶ ἀπλῶς ὅπερ ἂν τις ἀναλαμβάνοιτο.

[Ἀνεΐλλεσθαι:] συστρέφεσθαι, καὶ ἀλλήλους τοῖς δόρασι τύπτειν. καὶ **[Ἀνεΐλλεται,]** ἀνειλεῖται. καὶ **[Ἀνεΐλετο,]** ἀνέλαβεν.

[Ἀνειλήθυιαν:] ἄτοκον. Εὐριπίδης.

[Ἀνεΐληπτός] ἐστὶ τὸ Ἑλληνικόν, οὐχὶ ἀνάληπτος, οὐδὲ ἕτερον τοιοῦτον οὐδέν.

[Ἀνήλιπος:] ὁ ἀνυπόδητος.

[Ἀνεΐλιττε] τὴν τυραννίδα.

[Ἀνείλόμην:] δύο δηλοῖ, τό τε ἔθρεψα καὶ τὸ ἐβάστασα.

[Ἀνείλῶσπω:] ἀνέβαινες.

[Ἀνειμέναι:] ἐκλελυμένοι. παρειμένοι. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἀνειμένη, ἀντὶ τοῦ ἄνεσιν ἔχουσα πανταχόθεν. ἀνειμένη μὲν, ὡς ἔοικας, αὖ ἐκτρέφῃ· οὐ γὰρ πάρεστ' Αἰγισθος. καὶ **[Ἀνειμένον ἄλσος,]** τὸ τῷ θεῷ ἀφιερωμένον. καὶ τὸ ἠνεωγμένον. καὶ τὸ ῥαθύμως τι ποιεῖν. ἀδύνατόν τε ἦν αὐτοῖς οὕτως ἀνειμένα πῶς καὶ πονουμένοις ἐπικρατήσειν. καὶ, ἀνειμένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν. ἀντὶ τοῦ ἀνεωγμένων.

[Ἀνείμονες:] ἀνίματοι, ἄνευ ἱματίων.

[Ἀνείμουν τοῖς δόρασιν:] ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλκον.

[Ἀνεῖν·] Ξενοφῶν. ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις οἱ ἀγαθοὶ ἐπιτινονεῖν ἐθέλουσι καὶ ἀνεῖν.

[Ἀνεῖναι:] ἀφεῖναι. καὶ **[Ἀνεῖναι κύβον,]** ἀντὶ τοῦ ἀναρρίψαι κύβον.

[Ἀνεῖπεν:] ἀνεκήρυξεν, ἀνηγόρευσεν. Ἀριστοφάνης· ὁ δ' ἀνεῖπ' εἷσαγ', ὦ Θεογνι, τὸν χορόν.

[Ἀνεῖργεν·] αἰτιατικῇ. ἀπεκώλυσε. καὶ **[Ἀνεῖρξαν,]** ἀπεκώλυσαν. ἀργύριον αἰτοῦντα ἀπειλοῦντά τε πολεμήσειν, εἰ μὴ λάβοι, οἱ Ῥωμαῖοι ἀνεῖρξαν.

[Ἀνεῖρηκε τὸν χρησμόν·] καὶ τὸν κήρυκα ἀνείπειν λέγουσιν.

[Ἀνεῖρπεν:] ἐσύρετο.

[Ἀνείρῶσω:] ἀνελκύσω. ἦν δέ μέ χ', ὡς ἐκ νόσου ἀνείρῶσω, ὧδε καὶ ἐχθρᾶς ἐκ πενίης ρύση, δέξο χιμαίροθύτην.

[Ἀνεῖς:] ἀφείς. καὶ **[Ἀνεῖσα,]** ἀφεῖσα.

[Ἀνεῖσθαι:] λελύσθαι.

[Ἀνείσιν:] ἀνέρχεται.

[Ἀνεῖσθω:] συγχωρεῖσθω.

[Ἀνεῖται:] παρῖται. καὶ **[Ἀνεῖται,]** ἀπολέλυται.

[Ἀνεῖτο δὲ αὐτῷ ἡ κόμη, καὶ ποτὸν ὕδωρ ἦν:] ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένη ἦν. περὶ Σαμουήλ τοῦ προφήτου φησίν. **[Ἀνεῖτο]** δέ, ἀντὶ τοῦ ἀνέκειτο. ἐπεὶ δὲ ὁ Ναρσῆς, ὁ τῆς Ἰταλίας στρατηγός, ἐς

πάντα συγκατεμίγνυε τῷ μεγαλουργῷ τὸ νουνεχές, καὶ ἐκοινώνει αὐτῷ τῆς φρονήσεως ἡ ῥώμη καὶ ἅπας τῷ κρείττονι ἀνεῖτο, ταύτη τοι οὐ πρὸς τὸ ἐμμελές ἐκκλίνας, αὐτίκα καὶ ὄγε ἐπεραιώθη τὸ ῥεῖθρον σὺν τῷ ῥεῖθρῳ.

[Ἀνεῖχεν:] ἐκώλυε. Χαριέττων μὲν οὖν καὶ πρὸ τούτου φανερός τις ὢν καὶ ἀνυπόστατος τῷ τε πλεονάζοντι τοῦ δραστηρίου φοβῶν ἀνεῖχεν ἀπὸ ληστείας ἅπαντας. ἢ **[Ἀνεῖχε,]** παρεδέχετο. τὸ μὲν πρῶτον οὐθεὶς ἐπίστευεν οὐδ' ἀνεῖχε τὸν λόγον.

[Ἀνηβητηρίαν:] πᾶν ἀνελὼν νεότητος.

[Ἀνηβος:] ὁ ἀνήλικος. ὁ μήπω τὴν ὀφειλομένην ἡλικίαν ἐπιφθάσας. ἤβη γὰρ ἡ ἀκμή. καὶ

[Ἀνηβῶν,] ἀνανεάζων.

[Ἀνηγμένος:] ηὐξημένος.

[Ἀνηγον·] οἱ δὲ ὡς ἐπὶ μεγίστην ἐορτὴν, ἣν τότε ἀνήγον, συνεληλύθεισαν αὐτοὶ ἕκαστος.

[Ἀνήειμεν:] ἀνηρχόμεθα.

[Ἀνήϊξεν:] ἀνώρμησεν.

[Ἀνηθον:] εἶδος βοτάνης ἀρτυματικῆς.

[Ἀνηῖκεν:] ἀφῆκεν.

[Ἀνήκεστον:] ἀνίατον, ἀθεράπευτον. ἐς τί μοι βλέψασα θάληπ τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί; ἀντὶ τοῦ παρακόπη τὰς φρένας ὡς ἐν πυρετῷ. ἀνηκέστῳ δὲ πυρὶ, ἀνελπίστῳ προσδοκία.

[Ἀνήκει:] Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ καθήκει, Ἀμειψίας δὲ ἀνήκα ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα ἔφη, Θουκυδίδης δὲ ἀνήκουσιν ἀντὶ τοῦ τελευτῶσι, λήγουσι. καὶ Δημοσθένης ἀνήκοντος ἀντὶ τοῦ διαφέροντος. καὶ

[Ἀνήκοντες,] ἀνελθόντες. τῆς μὲν ἐν τῷ λέγειν δυνάμεως οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἀνήκοντες, ὥστε μέγα τι καὶ λαμπρὸν ἀπ' αὐτοῦ δυνηθῆναι εἰς ὄχλων προαγωγὴν, τῷ γε μὴν κατεσκληρότι τοῦ βίου καὶ τῇ εἰς μετριότητα πλάσει τῶν ἡθῶν μέγα δυνηθέντες οὐκ ἐλάχιστα καὶ οὗτοι πλήθη περιεβάλλοντο.

[Ἀνηῖκον] δὲ τὸ πρέπον.

[Ἀνηκόντιζεν:] ἀνεφέρετο.

[Ἀνήκοος:] λόγων ἐλευθερίων καὶ παιδείας ἀνήκοος ἦν. οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐς γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν, ὅτι μὴ γράμματα, καὶ ταῦτα κακὰ κακῶς γράψαι.

[Ἀνηκούστησεν:] οὐκ εἰσήκουσεν. παρήκουσεν. ὁ δὲ μὴ ἀνηκουστήσαι τοῦ ὑπάτου κατατολμήσας ἀφίκετο. καὶ Ἡρόδοτος· οἱ δὲ ἐμάχοντο ἀνηκουστήσαντες τοῖς στρατηγοῖσιν.

[Ἀνήλατος:] ὁ μηδέπω δαμασθεὶς.

[Ἀνηλεής:] ὁ ὠμός.

[Ἄν ἡ λεοντῇ μὴ ἐξικνῆται, πρόσαπτε καὶ τὴν ἀλωπεκῇν:] ὁ νοῦς· ἐὰν μὴ φανερῶς ἀμυνόμενος ἀντέχῃς, πανουργία χρῆσαι. καὶ Ὅμηρος· ἠὲ δόλω ἠὲ βίῃ. ἢ ἀμφαδὸν ἠὲ κρυφιδόν.

[Ἀνήλιπος:] ὁ ἀνυπόδετος.

[Ἀνήλωται:] πεφόνευται.

[Ἀνημμένος:] ἐξηρτημένος· ἢ καιόμενος.

[Ανήμερος:] ἄγριος.

[Ανημιωβολιαῖα:] ἀντὶ τοῦ ἑκάστον αὐτῶν ἡμισυ ὀβολοῦ, ἄξια ἡμιωβολίου. ἀπὸ δὲ συντάξεως ὀνόματα γίνεται· καλὸς καὶ ἀγαθὸς, καλοκαγαθία· θεὸς ἐχθρὸς, θεοεχθρία· οὕτως ἀνημιωβόλιον, ἀνημιωβολιαῖα.

[Ανήνασθαι:] ἀπαρνήσασθαι. Ὅμηρος· αἶδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι. καὶ Αἰλιανός· οἱ δὲ, οὐδὲ γὰρ ἔσχον ἀνήνασθαι τὸ πρόσταγμα, ἐπ' Ἀντιγόνῳ τίθενται τὴν κρίσιν, ὑπὲρ τοῦ τίνα χρὴ Λοκρικὴν πόλιν πέμπειν δασμόν.

[Ανηνέγκατο:] ἐκ βάθους ἐβόησεν. Αἰλιανὸς περὶ Κροίσου· ὁ δὲ ἀνηνέγκατο ἄρα στενάξας καὶ ἐς τρεῖς ἐκάλεσε τὸν Σόλωνα.

[Ανηνείκαντο·] γενικῇ. ἀντὶ τοῦ ἀνεμνήσθησαν.

[Ανήνιος:] ἄνευ ἀνίας καὶ λύπης.

[Ανήνοθεν:] ἀνήρχετο.

[Ανήνυτον:] ἄμετρον, πολὺ. Πολύβιος· μεγίστης προφαινομένης δυσχρηστίας περὶ τὰς τροφὰς, ἅτε κατὰ τὸ μῆκος ἀνήνυτον ἔχειν τι δοκούσης τῆς ὁδοῦ. καὶ, ἀνήνυτα τὴν ἀρετὴν μετιόντων. δεδυστυχηκότων ὅτι μάλιστα. τὸν ἀνήνυτον οἶτον ἔχουσα κακῶν. τὸν ἀτελείωτον μόρον, ἢ Ἥλεκτρα φησί. καὶ **[Ανήνυτος,]** ἀναρίθμητος, πολὺς. ἀπλήρωτος. ἄπρακτος, ἀτέλεστος. ὅπλα τε χαλκευόμενος καὶ βελῶν ἀνήνυτον ἀριθμὸν κατασκευάζειν προστάσων.

[Ανήπται:] ἐξῆπται.

[Ανήρ ἀνδρὸς διαφέρει:] τὸ γὰρ Λουκούλλου στράτευμα στασιάζον ἀεὶ, τοῦτο παραλαβὼν ὁ Πομπηῖος οὐδ' ὅπωςτιοῦν στασιάζοντας ἔσχεν.

[Ανήρ δὲ φεύγων οὐ νένει λύρας κτύπον:] παροιμία ἐπὶ τῶν ὀξέως καὶ ταχέως ὀφειλόντων ἑκάστα πράττειν. Λύσις ὀνείρου. εὐχρηστον ἀνδρὶ συμπλακῆναι φιλτάτῳ.

[Ανήρεια:] ποιητικῶς ἀνερωτᾷ.

[Ανηρέθιζεν:] ἐπὶ τι παρώτρυνε καὶ παρέθηγεν. Εὐνάπιος· ὁ δὲ τὰ τε φρονήματα καὶ τοὺς θυμοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀνηρέθιζεν.

[Ανήρετο:] ἀνέλαβεν.

[Ανήρ ἔοικε ναῦς ἰκετεύειν πέτραι:] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἐποκελλούσης νεῶς. πρὸς τῇ πέτρᾳ.

[Ανηρείψαντο:] ἀνήρπασαν.

[Ανήρηκεν:] ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν ἐποιήσατο. Δημοσθένης.

[Ανηρημένος:] ἀναλαβὼν, ἐλόμενος, ἀπενεγκάμενος. ὁ δὲ βασιλεὺς τοσαύτην νίκην ἀδάκρυτον καὶ ἀναίμακτον ἀνηρημένος εἰς τὰς Σάρδεις ὑπέστρεψε. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἀνάρσια ἀνηρημένος ἐκδίκως.

[Ανήρρησεν:] ἀνεφθάρη. ὥς μόλις ἀνήρρησαν, οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί. Εὐπολις Πόλεσιν.

[Ανηρῆσθαι:] πεφονεῦσθαι.

[Ανήριθμος:] ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ ταττόμενος, ἀλλὰ περιερριμμένος.

[Ἀνὴρ κόπριος:] ὥς ἀπὸ δήμου. λέγει δὲ τὸν κοπρολόγον· ἢ κηπουρός, παρὰ τὴν κόπρον.

[Ἀνήροτον:] ἀγεώργητον.

[Ἀνηρώτιζεν:] ἀντὶ τοῦ ἀνηρώτα. Τηλεκλείδης.

[Ἀνηρτημένοι:] ἐπηρμένοι. οἱ δὲ ταῖς ψυχαῖς ἀνηρτημένοι κατεφρόνησαν μὲν τῶν κοινῶν τῆς ἱκεσίας νόμων, παρ' οὐδὲν δὲ ἡγήσαντο τὴν τῶν συγγενικῶν ἀφιδρυμάτων θεῶν εὐσέβειαν.

[Ἀνήρτησαν:] ἀνεποίησαν, ἀνεκαίνισαν.

[Ἀνήσει:] καταλείψει.

[Ἀνηστis:] ὁ γεγευσμένος. καὶ **[Ἀνηστis,]** ἡ νῆστις παρὰ Κρατίνῳ ἐν Διονυσιαλεξάνδρῳ. ἰοῦ γὰρ σύ γε πρῶτος ἄκκλητος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις.

[Ἀνηττον:] τὸ ἄνησσον διὰ δύο νν καὶ διὰ δύο ττ.

[Ἀνήφθη:] ἐξήφθη, ἐκρεμάσθη. ἢ ἀνεφλέχθη ὑπὸ πυρός.

[Ἀνήχθημεν:] ἀνεπλεύσαμεν.

[Ἀνήψεν:] ἀνεκρέμασε θεοῖς. Εὐνάπιος.

[Ἀνία:] λύπη. τὸ νι μακρόν. Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.

[Ἀνιαθεῖς:] λυπηθεῖς.

[Ἀνιακκάς:] ῥόδης ὄνομα. ὁ περιμανῶς καὶ μανέρως. Εὐβουλος Καμπυλίῳ.

[Ἀνιαρόν:] λυπηρόν. καὶ **[Ἀνιαρότερον.]** λέγεται καὶ **[Ἀνιγρόν. Ἀννίβας]** ὁ Καρχηδόνιος οὕτως ἐκαλεῖτο. οἱ γὰρ Καρχηδόνιοι στρατηγὸν ἀπέφηναν Ἀσδρούβαν, τὸν τοῦ Βάρκα κηδεστήν. ὁ δὲ Ἀννίβαν τὸν οὐ πολὺ ὕστερον ἀοίδιμον ἐπὶ στρατηγίαις, παῖδά τε ὄντα τοῦ Βάρκα καὶ τῆς γυναικὸς οἱ γινόμενον ἀδελφὸν ἔχων ἐν Ἰβηρίᾳ νέον ὄντα καὶ φιλοπόλεμον καὶ ἀρέσκοντα τῷ στρατῷ ὑποστράτηγον ἀπέφηνε, καὶ τῆς τε Ἰβηρίας τὰ πολλὰ προσηγάγετο, πιθανὸς ὢν ὁμιλῆσαι, ἔς τε τὰ βίας δεόμενα τῷ μειρακίῳ χρώμενος. φύσει δὲ φιλοπόλεμος ἦν ὁ Ἀννίβας, καὶ οὐ ποτε ἀργίαν ἔφερεν. ὕστερον δὲ ἐπὶ τρυφῆς ἦν οὐ συνήθους, ἐρωμένην τε εἶχεν ἄγριος ἀνὴρ· καὶ εὐθὺς αὐτῷ κατ' ὀλίγον ἐτρέπετο πάντα. φησὶ δὲ Πολύβιος, ὡς Ἀννίβας νέος μὲν ἦν, πλήρης δὲ πολεμικῆς ὁρμῆς, ἐπιτυχὴς δὲ ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, πάλαι δὲ παρωρημένος πρὸς τὴν κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἔχθραν. ὅτι Ἀννίβα τῷ Καρχηδονίων στρατηγῷ ἐδηλώθη παρὰ Ἀμμωνος, ὡς ἀποθανὼν γῇ καλυφθήσεται Λιβύσση. καὶ ὁ μὲν ἤλπισεν ἀρχὴν τῶν Ῥωμαίων καθαιρήσειν καὶ ἐν Λιβύῃ τελευτήσκειν. Φλαμινίου δὲ τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ σπουδὴν ποιουμένου λαβεῖν αὐτὸν ζῶντα, ἀφίκετο παρὰ Προυσίαν ἱκέτης καὶ ἀπωσθεὶς ἀπ' αὐτοῦ ἀνεπήδα τε ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ γυμνωθέντος τοῦ ξίφους τιτρώσκεται τὸν δάκτυλον. προελθόντι δὲ οὐ στάδια πολλὰ πυρετὸς ἀπὸ τοῦ τραύματος καὶ ἡ τελευτὴ τοῦ βίου συνέβη. τὸ δὲ χωρίον, ἔνθα συνέβη ἀποθανεῖν, ἐκάλουν οἱ Νικομηδεῖς Λίβυσσαν. καὶ Ἀθηναῖοις δὲ μάντευμα ἤλθεν ἐκ Δωδώνης, Σικελίαν οἰκίζειν. καὶ οὐ πόρρω τῆσδε λόφος ἐστίν ἡ Σικελία οὐ μέγας. οἱ δὲ οὐ συμφρονήσαντες τὸ εἰρημένον ἔς τε ὑπερορίους στρατιάς προήχθησαν καὶ ἐς τὸν Συρακουσίων πόλεμον. ὅτι θαυμαστόν ἐστι καὶ μέγιστον σημεῖον γεγονέναι τῇ φύσει τὸν ἄνδρα τοῦτον ἡγεμονικὸν καὶ πολὺ τι διαφέροντα τῶν ἄλλων πρὸς τὸν πραγματικὸν τρόπον· ἰζ' γὰρ ἔτη μείνας ἐν τοῖς ὑπαίθροις πλεῖστά τε ἔθνη καὶ βάρβαρα διεξελθὼν καὶ πλείστοις ἀνδράσιν ἁλλοφύλοις χρησάμενος συνεργοῖς πρὸς ἀπηλπισμένας καὶ παραδόξους ἐπὶ βολὰς, ὑπ' οὐδενός

έκουσίως ἐγκατελείφθη τῶν ἅπαξ αὐτῷ κοινωνησάντων καὶ δόντων ἑαυτοὺς εἰς χεῖρας. ὅπερ καὶ τὰ νῦν ἐμπολιτεύεται. ὅτι τὸ μέγεθος τῆς τοῦ Ἀννίβου νίκης τῆς πρὸς Ῥωμαίους καὶ τῆς τῶν ἐναντίων συμφορᾶς ὑπ' ὅψιν ἀγαγεῖν τοῖς Καρχηδονίοις μηχανώμενος, τρεῖς μεδίμνους Ἀττικοὺς πλήρεις χρυσῶν δακτυλίων εἰς τὴν Λιβύην ἀπέπεμψεν, οὓς ἄρα τοὺς ἱππικοὺς καὶ βουλευτικοὺς ἄνδρας σκυλεύσας ἀνήρητο. ὅτι ἄνδρες τινὲς Καρχηδονίων ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐναντίων σταλέντες ὑπὸ Ἀννίβου τοῖς Ῥωμαίοις περιπίπτουσιν. οὓς ἀχθέντας ὥς αὐτὸν ὁ Πόπλιος κακὸν μὲν οὐδὲν εἰργάσατο, περινοστήσαι δὲ κελεύει τὸ στρατόπεδον καὶ δεῖπνον ἐλομένους ἀποχωρεῖν σώους, ἀπαγγελοῦντας Ἀννίβᾳ τὰ περὶ τὴν στρατιὰν ὥς ἔχει Ῥωμαίοις.

[Ἀνιγρός:] ὁ φαῦλος. λέγεται καὶ **[Ἀνιγρόν]**, τὸ ἀνιαρόν.

[Ἀνιδιτί] καὶ **[Ἀνιδρωτί:]** χωρὶς ἰδρώτος. οὐ γὰρ ἀνιδρωτὶ καὶ ἀπεριμερίμνως τάδε παρεστήσαντο τὰ πολίσματα. καὶ αὖθις· ἀνιδρωτὶ πρὸς τὸ ἄριστον οὐκ ἤρχοντο οἱ τοῦ Κύρου στρατιῶται, διὰ τὸ ἠδέως ἐσθίειν καὶ ὑγιαίνειν. καὶ ἄλλα πλεῖστα.

[Ἀνιδρωτί·] ζῆται ἐν τῷ ἀπονητί.

[Ἀνίδρυτοι:] ἀστήρικτοι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος ἀντὶ τοῦ ἀνεξίλαστοι.

[Ἀνιεμένη κόλπον:] ἀνέγκουσα καὶ ἀναχαλῶσα τὸν πέπλον, ἀπογυμνοῦσα τὸ κατὰ τοὺς μαστοὺς κόλπωμα. καὶ αἶγας ἀνιεμένους.

[Ἀνιέντα:] ἐνδόντα.

[Ἀνιέριος:] ὃ ἱερεῖα μὴ θύεται. καὶ **[Ἀνίερος,]** ὁ ἱερῶν μὴ μετέχων.

[Ἀνιερώσαντες:] ἀναθέντες.

[Ἀνίει:] ἡφίει, ἐνεδίδου, ἐχαυνοῦτο. οὐδέν τι πλέον ἀνίει ὁ νεανίας, καὶ αὖθις· ὁ δὲ οὐκ ἀνίει τοῦ δρόμου. καὶ ἀντὶ τοῦ ἔληγεν. ὁ δὲ ἱκετεύων ὑπὲρ πάντων οὐκέτι ἀνίει. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ζητῶν οὐκ ἀνίει καὶ λαμβάνων οὐκ ἐνεπίμπλατο. καὶ αὖθις· ὁ δὲ κακούμενος πλέον ἢ περ διατιθεῖς ὅμως οὐκ ἀνίει. καὶ αὖθις· οἱ δὲ τὸ πολὺ τῆς τόλμης παρεληλύθεισαν. οὐ μὴν ἀνιέσάν γε, ἀλλὰ παρακελευόμενοι σφίσιν αὐτοῖς πάσῃ δυνάμει προσέκειντο τῇ πολιορκίᾳ. καὶ αὖθις· μήτε νύκτωρ μήτε μεθ' ἡμέραν ἐπανιέντι τοῦ πλοῦ.

[Ἀνιείς:] ἀφιεῖς, ἢ παρορμῶν.

[Ἀνιηθέντα:] λυπηθέντα.

[Ἀνιηρέστερος:] λυπηρότερος.

[Ἀνίησι:] καταλιμπάνει.

[Ἀννίκερις,] Κυρηναῖος, φιλόσοφος, ὃς Ἐπικούρειος ἐγένετο, καίτοι ὦν Παιανίου γνῶριμος, τοῦ Ἀριστίππου ἀκηκοότος. ἦν δὲ τῷ Ἀννικέριδι καὶ ἀδελφὸς Νικοτέλης ὄνομα, φιλόσοφος, μαθητὴς δὲ αὐτοῦ ἐπιφανὴς Ποσειδώνιος. ἐκ τούτου αἴρεσις ἢ καλουμένη Ἀννικέρειος. ἦν δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου.

[Ἀνιθι:] ἀνελθε.

[Ἀνιλλομένη:] καθυποκρινομένη. κυρίως δὲ ἀνίλλεσθαι τὸ ἀπαξιοῦν.

[Ἀνιλυσπῶ:] ἀνέβαινες.

[Ἀνιμᾶσθαι:] ἀντλεῖν, ἀρύεσθαι. ἀναφέρειν. καὶ **[Ἀνιμώμενος,]** ἀντλῶν, ἀνέλκων. ἰμωνιά γὰρ τὸ ἀντλητήριον, ἀπὸ τοῦ ἰμάς. καὶ **[Ἰμητόν,]** τὸ ἀντλητόν. καὶ **[Ἀνιμῆσθαι,]** διὰ τοῦ η.

[Ἀνίμων τοῖς δόρασιν:] ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλκον.

[Ἀνιώμενος:] λυπούμενος.

[Ἀνιῶ σε·] αἰτιατικῇ.

[Ἀνιωχμός:] ἡ μάχη.

[Ἀνιππασία] καὶ **[Διῦππασία:]** τῶν ἵππων ἄμιλλα. ὥσπερ δὴ διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῖ.

[Ἄνιππος:] ἵππων ἐστερημένος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀλλ' οὐ περιόψεται με ὁ θεῖος Μεγακλῆς ἄνιππον.

[Ἀνίπτοις ποσίν:] ἀντὶ τοῦ ἀνετοίμοις, καὶ χωρὶς τινος παρασκευῆς. καὶ παροιμία· **[Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ στέγος,]** ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινα ἔργα καὶ πράξεις ἀφικνουμένων. καὶ Ὅμηρος· ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.

[Ἀνίεισιν:] ἐνδίδωσιν.

[Ἄνισον:] τὸ μὴ ὄν ἴσον. σημαίνει καὶ εἶδος βοτάνης. καὶ **[Ἀνισοφυές,]** ἀνόμοιον. ἰστέον ὡς ἔνια τῶν ἐναντίων στερήσει θατέρου λέγεται, οἷον ἄνισον ἐναντίον μὲν ἐστὶ τῷ ἴσῳ, στερητικὸν δὲ ὄνομα. οὐ γὰρ οἰκείαν τινὰ φύσιν σημαίνει, ὥσπερ τὸ κακὸν τὸ ἐναντίον τῷ ἀγαθῷ ὄν· ἀλλὰ σημαίνει ἀπόφασιν τοῦ ἐναντίου ἐν τῷ πεφυκότι δέχεσθαι ἀμφοτέρω. τὸ γὰρ ἄνισον οὐκ ἴσόν ἐστὶν ἐν ποσοῖς, ἃ πέφυκε δέχεσθαι καὶ ἰσότητα. ὁμοίως καὶ τὸ ἀνόμοιον οὐχ ὅμοιον ἐν τοῖς ὁμοιότητος δεκτικοῖς. τοιοῦτον δ' ἡ στέρησις· ἀπόφασις γὰρ ἐστὶν ἐν τοῖς τὴν ἕξιν πεφυκόσι δέχεσθαι. οὐ μὴν ἄντικρυς στέρησις καὶ τὸ ἀνόμοιον· ἀλλ' ἐναντία, τὸ μὲν τῷ ἴσῳ, τὸ δὲ τῷ ὁμοίῳ. διαφορὰ δ' αὐτῶν πρὸς τὰς κυρίως στερήσεις, ὅτι ἀπὸ μὲν τῆς στερήσεως οὐκ ἔστιν ἐπάνοδος πρὸς τὴν ἕξιν· ταῦτα δὲ μεταβάλλειν οἷά τε ἐπὶ τὰ ἀντικείμενα. καὶ γὰρ τὸ ἄνισον ἴσον ἂν γένοιτο, καὶ τὸ ἀνόμοιον ὅμοιον. περὶ τοῦ ἴσου καὶ ἀνίσου ζῆται ἐν τῷ ἀμπλάκημα.

[Ἀνιστάμεναι:] αἰχμαλωτιζόμεναι.

[Ἀνίστη:] ἀντὶ τοῦ ἐφίστη. καὶ **[Ἀνίστω,]** ἀντὶ τοῦ ἀνίστασο. Ἀμειψίας. καὶ **[Ἀνιστῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Ἀνίσχадон:] τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον.

[Ἀνίσχων:] ἀνατέλλων. καὶ **[Ἀνίσχουσα,]** ἀναδύνουσα.

[Ἀνίτω:] ἀναδιδόσθω.

[Ἀνιχνεύω] σε.

[Ἀνθεμίδων·] ἄλσος δ', Ἄρτεμι τοῦτο, καὶ ἂν Χαρίτεσσι θεοῦ σαις εἴη ἐπ' ἀνθεμίδων σύμβολα κοῦφα βαλεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀνθέων. καὶ **[Ἀνθεμίδης,]** πατρωνυμικόν.

[Ἀνθέμιον:] τὸ χρυσίον τὸ ἐκλεκτόν. καὶ **[Ἀνθέμιος,]** ὄνομα κύριον.

[Ἀνθεκτέον·] γενικῇ.

[Ἀνθεμόεντα:] ἀναθεματικόν, διηνθισμένον, ποικίλον. καὶ **[Ἀνθεμόεις λειμών,]** ὁ ἔχων ἄνθη. καὶ **[Ἀνθεμοείσιος,]** ὄνομα κύριον.

[Ἀνθεμόκριτος,] Ἀθηναῖος μὲν ἦν κήρυξ, ἀπεσφάγη δὲ ὑπὸ Μεγαρέων, ἀπαγορεύων αὐτοῖς τὴν ἱερὰν ὀργάδα μὴ ἐργάζεσθαι.

[Ἀνθεμοῦς:] πόλις ἐστὶ Μακεδονική. καὶ **[Ἀνθεμουσία γῆ.]** ὁ δὲ Τραϊανὸς ἐξελαύνει ὡς ἐπὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν γῆν. ἐπὶ ταύτῃ γὰρ καὶ Αὐγαρος ὑφηγεῖτο ἰέναι.

[Ἀνθέμων:] ῥόδων. Ἀριστοφάνης· πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις ἔρωσ ξυναγάγοι λαβὼν, ὥσπερ ὁ γεγραμμένος φησί. καὶ αὖθις· ἔχων στέφανον ἀνθέμων. τουτέστι ῥόδων. Ζεῦξις ὁ ζωγράφος ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀφροδίτης ἔγραψεν Ἔρωτα ὠραιότατον, ἐστεμμένον ῥόδοις.

[Ἀνθεμωνίδης:] πατρωνυμικόν.

[Ἀνθέων:] τὴν γενικὴν ὁμοίως τοῖς Ἴωσιν οἱ Ἀττικοί. Ἑρμιππος Ἀθηναῖς Γοναῖς· κηροσπάθητον ἀνθέων ὕφασμα καινὸν ὠρῶν. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· λεπτοὺς διαψαίρουσα πέπλους ἀνθέων γέμοντας. καὶ Ἀρισταγόρας Μαμμακύθῳ. οὕτως δὲ καὶ βελέων καὶ ὀρέων καὶ ἕτερα πλείονα Ξενοφῶν διαιρεῖ.

[Ἀνθέζεται:] ἀντιλήπεται. καὶ ἀνθέζεται κρίματος ἢ χεῖρ μου.

[Ἀνθερεών:] ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος, λάρυγξ.

[Ἀνθέρικες:] αἱ τῶν σταχύων προβολαί. τὰ ἄκρα. Ἡρόδοτος δὲ τοὺς καυλοὺς φησι τῶν ἀσφοδέλων. εἰσὶ δὲ ἄθραυστοι. ἢ **[Ἀνθερικών,]** ἀνθηρῶν ἢ λαμπρῶν.

[Ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας:] ἀντὶ λίθου· ἐπεὶ αἱ γέραναι πετόμεναι ἐν τῷ στόματι ψήφους φέρουσι στηρίγματος ἔνεκα, πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις.

[Ἀνθ' Ἑρμίωνος:] ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἱερὰ διασφζόντων. Ἑρμιόνη γὰρ ἐν Πελοποννήσῳ πόλις Κόρης καὶ Δήμητρος ἄσυλος, ὥστε σκέπην παρέχειν τοῖς ἱκετεύουσιν.

[Ἀνθεστηριών:] ὄγδοος μὴν ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις, ἱερὸς Διονύσου. κεκληθῆναι δὲ αὐτὸν οὕτως, διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε.

[Ἀνθεια:] πόλις. καὶ ὄνομα ἐταίρας. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦ θῆτα διὰ τοῦ τ Ἄνθεια γράφουσιν.

[Ἀνθεΐλοντο:] προέκριναν.

[Ἀνθεινός:] ὁ ἐξ ἀνθέων· καὶ ὁ καιρός.

[Ἀνθεια:] ἐπίθετον Ἦρας.

[Ἀνθη:] μία τῶν Ἀλκυονίδων. καὶ ζῆται ἐν τῷ Ἀλκυονίδες.

[Ἀνθηδονιάς:] ἀπὸ Ἀνθηδόνης οἶνος.

[Ἀνθήλιος:] ἡ σελήνη· καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς τοῦ ἡλίου ἀνταυγείας· ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μίμημα ἢ ἀντάλλαγμα, ὡς Θεόπομπος. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἐπισκοτοῦντα τῷ ἡλίῳ νέφη, ἃ καὶ Ἀνθήλια καλεῖται.

[Ἀνθηρά·] Ξενοφῶν· ὥσπερ ἐν τοῖς μουσικοῖς τὰ νέα καὶ τὰ ἀνθηρὰ εὐδοκιμεῖν. τῶν ὀρνέων τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἀνθηρὰ κατὰ τοὺς οἴκους ἀνατρέφομεν, τὰ δὲ μὴ ἀνθηρὰ ἐσθίομεν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· εἶδες, ὦ πᾶσα πόλι, τὸν φρόνιμον ἄνδρα, τὸν ὑπέρσοφον, οἷον ἔχει σπείσάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν· ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν.

[Ἀνθηρημένος:] ἀντιλαμβανόμενος. ἢ προκεκριμένος.

[Ἀνθηρός·] σταθερός δέ.

[Ἀνθης·] ἀνθήσεως.

[Ἀνθίας·] ὄνομα ἰχθύος.

[Ἀνθίνη·] πόλις· καὶ ἡ ἐπωμὶς. καὶ **[Ἀνθινον,]** ἀνθηρὸν, βαπτὸν. καὶ **[Ἀνθινος χιτῶν,]** καὶ ἡ τροφή.

[Ἀνθιππασία·] ὁ ἵππικὸς ἀγών.

[Ἀνθίσασθαι μουσικῆς·] καὶ **[Ἦνθισμένοι μουσικῆς,]** οἱ ἡθροικότες τὰ ἄνθη τῆς μουσικῆς.

[Ἀνθίσταμαι·] δοτικῇ.

[Ἀνθομολογησόμεθα·] ἀντὶ τοῦ εὐχαριστήσομεν. Δαβίδ· ἀνθομολογησόμεθά σοι ὁ θεός. ὑπὲρ τῆς εὐεργεσίας ὁμολογοῦμεν χάριτας καὶ ἀναγράφους ταύτας ποιήσομεν. καὶ **[Ἀνθωμολογεῖτο,]** διηγεῖτο. ὁ δὲ ἀνθωμολογεῖτο πρὸς τινὰς τῶν ἐν Ῥώμῃ μετὰ ταῦτα μηδὲν ἐωρακέναι φοβερώτερον καὶ δεινότερον φάλαγγος Μακεδονικῆς. καὶ αὖθις· ταῦτα μὲν οὖν ἀνθωμολογήσαντο πρὸς ἀλλήλους. ἀντὶ τοῦ συνέθεντο, συνεφώνησαν. καὶ αὖθις· περὶ Σωκράτους τάδε ἐγράψατο καὶ ἀνθωμολογήσατο Μέλητος.

[Ἀνθοσμίας·] εὐώδης οἶνος. εὖοσμος. ἀπὸ τόπου Ἀνθοσμίου· ἢ ὡς ἀπὸ εἶδους ἀμπέλου, ἢ ἡδὺς καὶ περίοσμος καὶ ἀνθηρός. **[Ἀνθοσμίας,]** εὐώδης οἶνος, ἐγκειμένου τοῦ ἄνθους καὶ τῆς ὁσμῆς. παραγώγως Ἀνθόσμιος, Ἀνθοσμίας· τὸν δὲ χυδαῖον οἶνον καρηβαρίτην ἔλεγον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν. ἀντὶ τοῦ μεθύεις, κραιπαλᾶς, σκληρὸν οἶνον πίνων. **[Ἀνθος]** λέγεται καὶ ἡ λευκὴ θρίξ, ἔνθεν καὶ φάλανθος, ὁ φαλακρός.

[Ἀνθ' ὄτου·] ἀνθ' οὐτινος.

[Ἀνθῶ ἀεί. Ἀνθρακες ὁ θησαυρός ἦσαν·] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐλπίζόντων μὲν ἀγαθὰ, κακουμένων δὲ ἀφ' ὧν ἦν αὐτοῖς ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐλπίς.

[Ἀνθραξι βαίνειν ἐχθρικὴν δηλοῖ βλάβην.]

[Ἀνθρακία·] πεπυρακτωμένοι ἄνθρακες. Ὅμηρος· ἀνθρακιὴν στορέσας ὀβελούς ἐφύπερθε τάνυσσε. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· τριγλάν ἀπ' ἀνθρακιῆς καὶ φυκίδα σοὶ λιμενήτιν, Ἄρτεμι, δωρεῦμαι. καὶ **[Ἀνθρακίδες,]** λεπτοὶ ἰχθύες ὅπτοι· καὶ πάντα τὰ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτόμενα οὕτω λέγονται. καὶ **[Ἀνθράκιον,]** βραχὺ τριποδίσκιον παρὰ Ἀλέξειδι.

[Ἀνθρήνη·] εἶδος σφηκὸς ἡ ἀνθρήνη. καταχρῶνται δὲ οἱ ποιηταὶ καὶ ἐπὶ μελίσσων. καὶ **[Ἀνθρήνια·]** ἐξελεῖν ἡμῶν πρὸς βίαν τάνθρηνια. τὰς μελίσσας δηλονότι. τῷ ὀφθαλμῷ κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν, ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται. συγγενὴς ἐστὶ τῇ μελίσσει ἡ ἀνθρήνη, σφηκὶ παραπλησία. καὶ τὸ πλάσμα ἀνθρήνιον.

[Ἀνθρωπαρέσκια·] ἡ πρὸς ἀνθρώπους σπουδή.

[Ἀνθρωπεῖα φύσις. Ἀνθρωπίζω·] τὰ τῶν ἀνθρώπων φρονῶ.

[Ἀνθρώπινον·] δῆθεν διωκομένην ὑπὸ τινων τὴν ἐταίραν καταφυγεῖν εἰς τὸ οἰκίδιον· τὸν δὲ ἔνεκα τοῦ ἀνθρώπινου εἰσδέξασθαι αὐτήν. καὶ **[Ἀνθρωπινώτερος. Ἀνθρωπίως·]** ἀντὶ τοῦ συμμέτρως παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις. καὶ **[Ἀνθρωπίνως,]** ἀντὶ τοῦ καρτερικῶς, ὑπομονητικῶς. Πολύβιος· συμβέβηκε τὰς μὲν ἐν ταῖς ἐπιτυχίαις ἐξουσίας μὴ δύνασθαι φέρειν ἀνθρωπίνως, ἐν δὲ ταῖς περιπετείαις εὐλαβῶς ἴστασθαι καὶ νουνεχῶς.

[Ἀνθρωποδαίμονες:] δαίμονες ὄντες ἀνθρώπειόν τε ἡμπέσχοντο σῶμα, καὶ ἀνθρωποδαίμονες γεγενημένοι τῷ τρόπῳ τούτῳ ξύμπασαν κατέσεισαν τὴν οἰκουμένην.

[Ἀνθρωπόλεθος:] ὁ φονεύς.

[Ἀνθρωπος:] τὸ προσηγορικόν. καὶ **[Ἀνθρωπος,]** ἴδιον ὄνομα τοῦ Ὀλυμπιονίκου Πύκτου, οὗ ἐν Ἑθικοῖς Ἀριστοτέλης μνημονεύει. ἀλλ' ἔγωγε, ἔφην, ταύτης μόνης ἐπιδεῖσθαι νομίζω τῆς μαντικῆς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι βουλομένους καὶ μὴ δίκην θηρίων ἔξω κεκηνέναι ἐς προνομὰς ἀπεράντους. οὕτω φησὶ Δαμάσκιος ὁ φιλόσοφος.

[Ἀνθρωπος] αὐτὸς ἑαυτοῦ βελτίων γίνεται κατὰ πέντε τρόπους, πρῶτον μὲν ὁμιλία τῇ πρὸς θεόν· ἀνάγκη γὰρ προσιόντα αὐτῷ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ χωρίζεσθαι πάσης κακίας, εἰς δύναμιν ὁμοιοῦντα ἑαυτὸν τῷ θεῷ· δεύτερον ἐν τῷ εὖ ποιεῖν· θεοῦ γὰρ τοῦτο καὶ θείας μιμήσεως· τρίτον ἐν τῷ ἀποθνήσκειν· εἰ γὰρ κατὰ ποσόν τι ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος ἐν τῷ ζῆν τὸ ζῶν χωριζομένη βελτίων γίνεται ἑαυτῆς, ἐν τε τοῖς ὕπνοις κατὰ τοὺς ὀνείρους καὶ ἐν ταῖς ἐκστάσεσι τῶν νόσων μαντικὴ γίνεται, πολλῷ μᾶλλον βελτιοῦται καὶ ὅταν τέλεον χωρισθῇ ἀπὸ τοῦ σώματος.

[Ἀνθρωπος] οὐκ ἔχων εἰπεῖν ὄνομα πάππου, ἀλλ' οὐδὲ πατρὸς πλὴν ὅσον εἰκάσαι, ἀπὸ θυνοσκοπείου ἐπὶ τὴν ἡγεμονικὴν ἀπήνην ἀλάμενος.

[Ἀνθρωπος:] τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος δοκοῦν πανουργότατον εἶναι τῶν ζώων πολὺν ἔχει λόγον τοῦ φαυλότατον ὑπάρχειν. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῶα ταῖς τοῦ σώματος ἐπιθυμίαις αὐταῖς δουλεύοντα διὰ μόνας ταύτας σφάλλεται· τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ πρὸς δεδοξοποιημένον οὐχ ἦττον διὰ τὴν ἀλογιστίαν ἢ διὰ τὴν φύσιν ἀμαρτάνει.

[Ἀνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον:] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπροςδοκῆτως ὑπὸ ἀνθρώπου σφωζομένων καὶ δι' αὐτῶν εὐδοκιμούντων. καὶ **[Ἀνθρωπος Εὐριπος, Τύχη Εὐριπος, Διάνοια Εὐριπος.]** ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμῶν ἀνθρώπων.

[Ἀνθρωπος λυπησιλόγος:] σημαίνει μὲν ὁ λυπῶν διὰ τὸ λέγειν τοὺς πέλαις. Κρατῖνος.

[Ἀνθρωπος πρόδοξος:] ὁ πρὶν ἢ σαφῶς ἐξετάσαι δοξάζων.

[Ἀνθρωπος φιλοπραγματίας:] ἐπὶ πολυπράγμονος.

[Ἀνθροισκα:] ἄγρια λάχανα παραπλήσια ἀνήθοις, οἷα καὶ τὰ μάραθρα.

[Ἀνθυπομοσία:] ἀντὶ τοῦ ὑπειπεῖν τῇ ὑπωμοσίᾳ. οὕτως Δημοσθένης κατὰ Ὀλυμπιοδώρου.

[Ἀνθυπουργῆσαι:] τὸ ἀνταποδοῦναι χάριν. Σοφοκλῆς Κολχίσιν· ἢ φῆς ὑπομνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν; ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης τὴν ἀνθυφαίρεσιν ἀνταναίρεσιν εἴρηκεν.

[Ἀνὰ κράτος ἐλαύνοντα:] Ξενοφῶν, ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνοντα.

[Ἄν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχῳ στερκτέον·] παρεγγυᾷ ἢ παροιμία, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

[Ἀνοδία:] ἐπίρρημα τοπικόν. οἱ δὲ πλείους ἀνοδίᾳ καὶ κατὰ τὰς νήσους διεσπάρησαν.

[Ἀνοδον:] ἀδιέξοδον. Ξενοφῶν· τῇ μὲν γὰρ ἀνοδον, τῇ δὲ εὐοδον εὐρήσομεν τὸ ὄρος.

[Ἀνόδοντον·] Κοριάννοις Φερεκράτης· ἀνὴρ γέρων ἀνόδοντος ἀλήθει.

[Ἀνόητα:] τὰ ἀφροδίσια καὶ ἡ λαγγεία, τουτέστι μωρά. μωραίνειν γὰρ τὸ ἀφροδισιάζειν ἔλεγον. Ἀριστοφάνης· οἴνου τ' ἀπέχη καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων. τουτέστι μωρῶν· ἢ ἀνοήτων, ἀνεπιστημόνων.

[Ἀνόθευτον:] γνήσιον, ἀπαραποίητον· καθαρὸν.

[Ἀνόκαιον:] τὸ ὑπερῶν οἶκημα. Ξενοφῶν ἐν Κύρου Ἀναβάσει καὶ τὸν κωμωδοποιὸν οἱ περὶ Ἀντιφάνην.

[Ἀνομβροῦσαι:] ἀναβλύζουσαι.

[Ἀνομένης:] παυομένης, ἀνυομένης.

[Ἀνομείτω:] παρανομείτω.

[Ἀν' ὄμιλον:] κατὰ τὸ πλῆθος.

[Ἀνομος:] ὁ παράνομος. **[Ἄνωμος]** δὲ διὰ τοῦ ὦ μεγάλου, ὁ μὴ ἔχων ὦμον. ἐξ οὗ καὶ ἄνωμοι Πελοπίδαι οὕτω καλούμενοι. καὶ ἀνωμότερος.

[Ἀνόνητα:] ἀνωφελῆ. τὰ γὰρ περιττὰ κἀνόνητα σώματα πίπτει βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις. οἷον ὁ Αἴας.

[Ἀνονόμαστος:] ὁ μὴ ἔχων ὄνομα.

[Ἄνοντος:] ἀνύοντος.

[Ἀνόπαια:] εἶδος ὄρνιθος.

[Ἀν' ὄπιν:] εἰς πρόσωπον. κατόπιν.

[Ἄνοπτοι:] ἀθέατοι. οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπὶ θάτερα τῆς νήσου ὥρμησαν ἄνοπτοι τοῖς πολεμίοις.

[Ἄνοργίας:] ἀμυησίας· ὄργια γὰρ τὰ μυστήρια. καὶ **[Ἄνοργιάστοις,]** τῶν μυστηρίων ἀπείροις. τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἀνοργιάστα σοι ἐστίν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ὠργίασας τῇ Ἀφροδίτῃ· ἀτέλεστά σοι ἐστίν.

[Ἄνοργοι:] ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὀργῆς. Κρατῖνος.

[Ἀνόρεκτος:] ὁ μὴ ὀρεγόμενός τινος, ὁ πρὸς τὰ προσφερόμενα βρώματα ἀηδῶς διακείμενος.

[Ἄνορθῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἄνορον:] τὸ ὄξύ.

[Ἄνορωρυγμένον,] οὐχὶ ἀνωρυγμένον λέγουσιν. Μένανδρος Ὑδρία· εὐθὺς καταχρήσεσθαι τὸν ἀνορωρυγμένην ταύτην ἰδόντα.

[Ἄνορταλίζειν·] καὶ **[Ἄνωρτάλιζες,]** κούφως ὥρχου, ἐπήρου, καὶ ταχέως ἐπίστευες πρὶν δοκιμάσαι. ὀρταλίζειν δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀναπτεροῦσθαι ὀρνέων. Ἀριστοφάνης· τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίαις, ἀνωρτάλιζες κάκερουτίας. ἀντὶ τοῦ μετεωρίζου καὶ μέγα ἐφρόνεις. ἀπὸ δὲ τῶν κερατοφορούντων ἡ λέξις.

[Ἀνόσιον:] βέβηλον, ἀνίερν, ἄθυτον. Αἰλιανός· ὁ δὲ τὰ ἄλλα ὦν ἀνόσιος τοῦτο γοῦν πείθεται τῷ θεῷ. καὶ **[Ἀνοσιώτατος,]** ὁμοίως.

[Ἄννος κρίβανον:] παροιμία ἐπὶ τῶν καινόν τι ἐφευρηκότων. Ἄννος γὰρ Αἰγύπτιος εἰς τὴν τῶν ἄρτων ὀπτησιν ἐπενόησε τὸν κρί βανον.

[Ἀνόστους:] ἀνυποστρέπτους, νόστος γὰρ ἢ εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπάνοδος, παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ. Αἰλιανός· ὁ δὲ τοὺς θεοσύλας ἀπέκτεινε καὶ ἔθηκεν ἀνόστους τοῦτο δὴ τὸ Ὀμηρικόν.

[Ἀνουβείδιον:] τόπος τις. Βενδίδειον δέ.

[Ἀννουμῖνος:] ἀπογραφή ὀνομάτων παρὰ Ῥωμαίοις, οἱ δὲ ἀδνούμιον φασιν.

[Ἀν' οὖς ἔχων:] ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. καὶ Σοφοκλῆς· τὸν οἴνωπ' ἀνέχουσα κισσόν. ἀντὶ τοῦ ἄνω ἔχουσα.

[Ἀνουτητί:] ἄνευ τρώσεως.

[Ἀνοχή:] ἡ ὑπομονή. **[Ἀνακωχή]** δέ.

[Ἀνοχλίσας:] ἀνακινήσας.

[Ἀνοψία:] σπάνις τῶν ὄψων.

[Ἄνω:] ἀντὶ τοῦ ἀνά. Ὅμηρος· οὐδ' ὅσα Λέσβος ἄνω μακάρων ἔδος ἐντὸς ἐέργει. καὶ τὴν πρόθεσιν κολλητέον τῷ ἐέργει, ἵνα ἧ ἀνείργει, ἀναστέλλει· ὁ καταστρέφει εἰς τὸ περιορίζει.

[Ἄνω καὶ κάτω:] τὸ πάντα λίθον κινεῖν.

[Ἄνωγε:] παρεκελεύσατο.

[Ἀνώγεων:] οἴκημα. **[Ἀνώγειον]** δέ. ὅτι Καλλισθένης τὸ δεσμοπήριον ἀνώγεων εἶπεν. **[Ἀνάγαιον]** καὶ **[Κατάγαιον]** διὰ διφθόγγου καὶ ο μικροῦ. τὸ δὲ ἀνώγεων καὶ κατώγεων εἰ τάχα καὶ οἱ κανόνες διὰ τοῦ ω μεγάλου καὶ **[ε]** ψιλοῦ γράφουσιν, ἀλλ' οὖν ὁ τῶν λέξεων θηρατῆς καὶ τῶν τούτων ἀντιστοιχῶν ἀκριβῆς ὀρθογράφος Καπνογένειος ὁ Μαῖστωρ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ καὶ ο μικροῦ ἐξέδοτο ταῦτα γράφεσθαι. τὸ δὲ μεσόγαιον μόνον διὰ διφθόγγου εἶασεν· ἐπειδὴ εὖρηται μεσογεία γῆ καὶ μεσόγειος γῆ.

[Ἀνωγή:] παρακέλευσις.

[Ἀνωδύρετο:] ἐθρήνει, ἔκλαιεν. ὁ δὲ ἀνωδύρετο τὴν συμφορὰν ἐπιδακρύων τῷ πάθει.

[Ἀνωθεν:] ἐκ τόπου ἢ χρόνου. Βάβριος, τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς ἐσορώμενοι τροφῆς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλαστῶσιν ἀφ' ὧν τ' ὄνησιν εὖρωσι, τάδ' οὐκ ἐπίσης τελοῦμεν; τουτέστιν ἄνωθεν ἐκ φύσεως ἢ τοὺς ἐν τῷ ἀέρι.

[Ἀνωθῆσαν:] ἐπὶ τὰ ἄνω κινήσαν. ἀνωθῆσαν δὲ ἑαυτὸ τὸ θηρίον καὶ ἕξalon γενόμενον ἀπεσεῖσατο ἐς τὴν νῆξιν ἀπολύσαν τὸν ἄνθρωπον.

[Ἀνώϊστος:] ὁ ἀνυπονόητος, καὶ **[Ἀνωϊστί,]** ἀνυπονοήτως.

[Ἀνώλεθρος]

[Ἀνωκισμένος:] ἐν τοῖς ἀνωτάτω γεννηθεὶς, ἢ ἄνω ὢν. καὶ **[Ἀνωκίσθαι. Ἀνωμαλία:]** ἡ τραχύτης.

[Ἀνωμος:] ὁ μὴ ἔχων ὦμον. ἐξ οὗ καὶ ἄνωμοι Πελοπίδαι οὕτω καλούμενοι. καὶ **[Ἀνωμότερος. Ἀνώμοτος:]** χωρὶς ὅρκου. ὁ δὲ ἀνὴρ καὶ ἀνώμοτος πιστεύειν ἄξιος. καὶ αὐθις· ἡ γλῶσσ' ὁμόμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

[Ἀνώμωξεν:] ἐστέναξεν.

[Ἀωννόμαστος:] ὁ μὴ ἔχων ὄνομα.

[Ἀννώνων μετακομιδή.] **[Ἀννωνα],** Ῥωμαϊκὴ λέξις.

[Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί:] παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπεναντίως γινομένων ἢ λεγομένων, οἷον ὁ πόρνος τὸν σώφρονα εἰ λέγοιτο πόρνον. ἐπειδὴ οἱ ποταμοὶ ἄνωθεν κάτω ρέουσι. τουτέστιν ἐπὶ τῶν τὰ ἑαυτοῖς προσόντα ἐλαττώματα ἑτέροις προσανατιθεμένων.

[Ἀνωρθιασμένον:] τὸ ὀρθότατον. καὶ **[Ἀνωρθωσάμην. Ἀνωρθρίαζον:]** Ἀνδοκίδης. ἀντὶ τοῦ ὀρθριοὶ βοῶντες ἔλεγον.

[Ἀνώφλιον:] τὸ ὑπέρθυρον.

[Ἀνωχθι:] κέλευσον.

[Ἄντ' ἀγαθῶν ἀγαθίδες:] παροιμία ἐπὶ τῶν εὖ πασχόντων ἀνθ' ὧν εὐεργέτησαν πρότερον.

[Ἀνταγωνίζομαι·] δοτικῇ.

[Ἀνταγωνιστής:] πολέμῳ καὶ μάχῃ ἰσοστάδην. ἀφ' οὗ δὴ καὶ ἀνταγωνιστὴς ἀξιόμαχος ἐπιπολὺ τοῖς Ῥωμαίοις ἐγένετο.

[Ἀντάδω·] δοτικῇ.

[Ἀντάλλαγμα:] οἱ κατὰ σάρκα πρόγονοι τοῦ Χριστοῦ, οὓς ἵχνη καὶ ἀντάλλαγμα ἐκάλεσαν οἱ ο' ἐρμηνευταί.

[Ἀντάλλαγον] καλοῦσι τὸν ἀντὶ ἑτέρου ἠλλαγμένον, οὐχὶ ἄνταλλον. Μένανδρος Κανηφόρῳ· ἐδεῖτο χρῆσαι τὴν σεαυτῆς θυγατέρα ἀντάλλαγον. Χήρᾱ· ἐκοῦσα ἡ ἀδελφὴ ποιήσῃ τούτοις οἱ ἀντάλλαγος τέξεις ὁ τούτῳ διδομένην. καὶ ἐν Ἀλιεῖ· ἐκλελάκτικεν ὁ χρηστὸς ἡμῖν μοιχὸς, ἀλλ' ἀντάλλαγος.

[Ἄντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστι τοῦτο δρᾶν:] τουτέστιν ἀντὶ τοῦ ἄρχειν τὸ καινοτομεῖν, τῶν δὲ ἀρχαίων ἀμελεῖν.

[Ἀνταμείρομαι. Ἀντανάκλασιν:] κατὰ ἀνάκλασιν ἀπὸ τινος μεταγομένη. γίνεται δὲ τοῦτο ἀπὸ φωνῆς, ὅταν ἀντηχῇ, καὶ ἐπὶ φωτὸς ἡλιακοῦ, ὅταν λείψιν ἢ λαμπροτάτῳ ὕδατι προσπέσοι.

[Ἀντάμειψιν:] ἀνταπόδοσιν.

[Ἀνταναιρεῖται:] κτείνεται. καὶ **[Ἀντανηρέθη,]** ἀντεφονεύθη.

[Ἀντανήγοντο:] ἀντεπαρετάσσοντο, ἀντεφέροντο. ἀντανήγοντο οὖν καὶ οἱ βάρβαροι καὶ τὴν τοῦ Παχύνου παρέπλεον ἀκτὴν κατὰ β' στοιχηδὸν ταξάμενοι ναῦς. καὶ αὖθις· οἱ γὰρ ἐνταῦθα ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀποθανόντες ἀντανήγοντο τῇ Οἴτῃ.

[Ἀντανίσχομεν:] προβαλλόμεθα. καὶ **[Ἀντανίσχοντο],** ἀντιπαρετάσσοντο.

[Ἀνταπαιτῆσαι κάπαιτῆσαι:] Θεουκυδίδης γ' καὶ δ'. καὶ **[Ἀνταποδοῦναι]** καὶ

[Ἀνταπολαμβάνειν] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Λεπτίνου.

[Ἀνταποδιδῶ·] δοτικῇ.

[Ἀντάρης νυκτερὶς ὄψεσι·] φησὶ Σοφοκλῆς.

[Ἀνταυγεῖς κόρας·] στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας. ἀντὶ τοῦ τὰς κόρας σου ἀντιπροσώπους μοι στρέψον. καὶ δι' ἀνταύγειαν χιόνος καὶ σκληρότητα τῆς ἀναβαλλομένης ἀνακλάσεως ἐφθείροντο.

[Ἀνταΐα:] ἡ Ῥέα. καὶ **[Ἀνταῖος,]** ὄνομα κύριον.

[Ἀνταίρω·] δοτικῇ. φιλονεικῶ.

[Ἀντέας:] ὄνομα κύριον.

[Ἀντεγκλήμασι·] ταύτη καὶ τοῖς ἀντεγκλήμασι τοῖς περὶ τῶν δώρων οὐκ ἀπεκρινάμην.

[Ἀντελαμβάνοντο·] ὕπνοι τε αὐτῆς ἀεὶ μακρότατοι ἀντελαμβάνοντο. ἀντὶ τοῦ διεδέχοντο. ἡμερινοὶ μὲν ἄχρι πρώτων νυκτῶν, νυκτερινοὶ δὲ ἄχρις ἡλίου ἀνίσχοντος.

[Ἀντεμήνισεν:] ἀντωργίσθη. ὁ δὲ παθὼν ἀνήκεστα καὶ τῆς πατρῶας ἐστίας διωχθεὶς παρὰ τὴν δίκην, ὅμως οὐκ ἀντεμήνισεν.

[Ἀντεξάγειν:] ἀντιπαρατάσσεσθαι, ἀντεπιέναι.

[Ἀντεμπλήσαντες:] ἀνταποδόντες. Ξενοφῶν· οἱ δὲ θαρρεῖν ἐκέλευον, λέγοντες ὅτι οὔτε τέκνων στερήσοιτο τὴν τε οἰκίαν αὐτοῦ ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων.

[Ἀντεπήει:] ἀντεπήρχετο.

[Ἀντεπεξελθεῖν·] δοτικῇ. καὶ **[Ἀντεπεξέρχομαι·]** δοτικῇ.

[Ἀντεπιτίθουσιν:] ἀντὶ τοῦ ἀντεπιστέλλει. Ἰσαῖος.

[Ἀντεπιχειρεῖν·] παρὰ Ἀριστοτέλει ἀντεπιχειρεῖν λέγεται. ἔστι δὲ ἀντεπιχειρεῖν τὸ πρὸς τὰ λεγόμενα μὲν μὴ φέρειν ἔνστασιν, ἐπιχειρεῖν δὲ δι' ἄλλων τινῶν καὶ αὐτὸν πάλιν καὶ συλλογίζεσθαι, ὅτι μὴ ἀληθὲς τὸ δεικνύμενον. ὁ γὰρ πρὸς μὲν τὸ δεικνύναι λόγος, ὅτι ἡ ψυχὴ οὐκ ἀθάνατος, διὰ τὸ εἶδος αὐτὴν ἔνυλον εἶναι, μηδὲν δ' ἔνυλον εἶδος χωριστὸν εἶναι τῆς ὕλης, μὴ ἐνιστάμενος, δεικνύναι δὲ πειρώμενος δι' ἄλλων τινῶν πάλιν αὐτὴν ὅτι ἔστιν ἄφθαρτος, ἥτοι διὰ τοῦ λαμβάνειν, ὅτι αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις, ἢ ὅτι αὐτοκίνητος, ἀντεπιχειρεῖ, οὐκ ἐνίσταται.

[Ἀντερεῖ:] ἀντιλέξει.

[Ἀντερείδει:] ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπεῖκει.

[Ἐρίζω·] καὶ **[ἀντερίζω σοι.]**

[Ἀντερώμενος:] ἀντεπιθυμῶν.

[Ἀντέρως,] ὁ καὶ Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κλαυδίου, τοῦ μετὰ Γάϊον βασιλεύσαντος, ἐφ' οὗπερ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς γέγονεν· ἀκουστῆς δὲ ἦν Ἀπίωνος τοῦ Μόχθου. φέρονται αὐτοῦ βιβλία Περὶ γραμματικῆς β'. καὶ τοῦτο δὴ τὸ ὑμνούμενον ὄνομα Ἀντέρως ἐν τοῖσδε τοῖς γενναίοις ἐσώζετο. ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους ἡγάπων. Χαρίτων γὰρ καὶ Μελάνιππος εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνεπεσέτην. καὶ ὁ μὲν Χαρίτων ἐραστὴς ἦν, Μελάνιππος δὲ τὴν ψυχὴν ὁ ἐρώμενος ἐς τὸν φίλον τὸν ἔνθεον ἀναφλεχθεὶς ισότιμον τὸ τοῦ πόθου κέντρον ἀνεδείκνυτο.

[Ἀντέσχε:] γενναίως ἔφερε. καὶ πρότερον ληφθεὶς τις ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων πρὸς πᾶσαν αἰκίαν βασάνων ἀντέσχεν.

[Ἀντετόρησεν:] εἰς τὸ ἐναντίον ἤλθε τιτρώσκων. διεπέρασε· τορῶ γὰρ τὸ τρυπῶ.

[Ἄντ' εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα τῖσαν Ἀχαιοί:] ἡ παροιμία κατὰ τῶν τοὺς εὐεργέτας προπηλακίζόντων ἥγουν ὑβριζόντων.

[Ἀντεύφρασμα:] τὸ ἐναντίον τῇ εὐφροσύνῃ ἀγαθόν.

[Ἀντεφέροντο:] ἤναντιοῦντο.

[Ἀντεφιλοτιμοῦντο:] ἀντὶ τοῦ ἡμιλλῶντο καὶ ἥριζον καὶ ἀντηγωνίζοντο. τοῦτο δὲ τὸ ἀντιφιλοτιμεῖσθαι ἀ' ἐστὶ συζυγίας τῶν περισπωμένων, καὶ μόνον. ἔστι δέ τινα ῥήματα, ἃ δύο συζυγιῶν εὐρέθη· οἷον σκηνῶ, σκηνεῖς, σκηνᾶς· καὶ ἀτολμῶ, ἀτολμεῖς καὶ ἀτολμᾶς.

[Ἀντεφοδεύω·] καὶ **[Ἀντεφώδευκα,]** ἀντὶ τοῦ ἀντεπέτρεχον.

[Ἀντέχει·] δοτικῇ. ἀντὶ τοῦ ἐξαρκεῖ. Δείναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ σῶζεται· Δημοσθένης καὶ Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνεται. καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῖς μὴδὲ πρὸς τὸ φεύγειν ὑπὸ τοῦ πληοῦ ἔτι ἀντέχειν. καὶ αὖθις· ἀμελετήτους ὄντας κρύει ἀντέχειν. ἀντὶ τοῦ ὑπομονητικῶς ἔχειν. καὶ αὖθις· ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντέχων. καὶ αὖθις· ἡ σύγκλητος ὑπολαβοῦσα τοὺς Αἰτωλοὺς ἀντέχειν ταῖς κατὰ τὸν Ἀντίοχον ἐλπίσιν, ἀπράκτους ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. καὶ **[Ἀντεχόμενος·]** γενικῇ· ἀντιλαμβανόμενος. **[Ἀντέχομαι]** δὲ τὸ ἀντιλαμβάνομαι, γενικῇ.

[Ἀντεχειροτόνησεν:] ἀντέλεγεν. εἰ δὲ κάκεῖνα προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν.

[Ἀντεια:] ὄνομα κύριον ἐταίρας. τινὲς δὲ Ἄνθεια γράφουσιν.

[Ἀντεῖπεν·] δοτικῇ.

[Ἀντήλιος·] ἐν τῷ η, καὶ **[Ἀπηλιώτης]** καὶ πάντα τὰ ὅμοια ψιλῶς. καὶ ἡ ἔπηλις ἐστὶ παρὰ Ποσειδίππῳ.

[Ἀντήνωρ:] ὄνομα κύριον· καὶ συστέλλει. καὶ **[Ἀντηγορίδης,]** ὁ τοῦ Ἀντήνορος παῖς.

[Ἀντήρεις:] ἀντιθέτους, ἀντὶ τοῦ ἴσας τοῖς θρήνοις· μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, ὅταν κατ' ἴσον ἐρέσσωσι καὶ μὴ εἰς θάτερον περιωθῇται ἡ ναῦς. ἀντήρεις οὖν ἀντικτυπούσας τοῖς θρήνοις· θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ στῆθος πρὸς ἕκαστον Ἡλέκτρα· πολλὰς δ' ἀντή ρεις ἦσθου στέρνων πλαγὰς αἵμασσομένων. **[Ἀντῆρις]** δὲ ἀντήριδος, καὶ σημαίνει τὴν θυρίδα.

[Ἀντήρκειν:] ἐξίσχουν, ἡδύναντο. πρὸς τὰς παρατάξεις ἀντήρκειν μόλις.

[Ἀντιάζει:] ἐναντιοῦται.

[Ἀντιάνειραι:] ἴσανδροι. ἐναντιοῦμεναι τοῖς ἀνδράσιν.

[Ἀντιάσας:] μετασχών. ἐν Ἐπιγράμμασι· δῶρα φέρει τρομεροῦ γήραος ἀντιάσας. καὶ αὖθις Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κάξερημῶσαι γένος.

[Ἀντιάτας:] τοὺς ἀπὸ Ἀντίου πόλεως, ἡ ἀπέχει Ῥώμης τ' σταδίου.

[Ἀντιβληθέντος:] ἀντὶ τοῦ ὑπαγορευθέντος Δείναρχος λέγει.

[Ἀντιβόλησις] καὶ **[Ἀντιβολία:]** παράκλησις, ἱκετηρία. Θουκυδίδης· πρὸς γὰρ ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρμὸν τραπόμενοι, ἐς ἀπορίαν καθιστᾷσιν ἄγειν τε σφᾶς ἀξιοῦντες. καὶ **[Ἀντιβολῆσαι,]** ἀπαντῆσαι, μετασχεῖν. καὶ **[Ἀντιβολῶ,]** τὸ ἱκετεύω. πεποιῆται δὲ παρὰ τὸ ἄντομαι καὶ βάλλω.

[Ἀντιβολῶ·] δοτικῇ. φωναί δὲ παρὰ πάντων οἰκτραί ἀντιβολοῦσαι καὶ ἀντηχοῦσαι αὐτοῖς. αἰτιατικῇ δέ· ἡμεῖς δὲ τοὺς νόμους ἔχοντά με πλησίον ἡγεῖσθε παρεστάναι καὶ τὸν ὄρκον ὃν ὁμωμόκατε, τούτους ἀξιοῦντας καὶ ἀντιβολοῦντας ἕκαστον ὑμῶν.

[Ἀντιγενίδης,] Σατύρου, Θηβαῖος, μουσικός, αὐλωδὸς Φιλοξένου. οὗτος ὑποδήμασι Μιλησίοις πρῶτος ἐχρήσατο καὶ κροκωτὸν ἐν τῷ Κωμαστῇ περιβάλλετο ἱμάτιον. ἔγραψε μέλη.

[Ἀντιγόνη·] ὄνομα κύριον. καὶ **[Ἀντιγονίειος,]** καὶ **[Ἀντιγόνειος κλίνη,]** τοῦ Ἀντιγόνου.

[Ἀντίγονος·] οὗτος ἐκλήθη εὐεργέτης καὶ σωτὴρ παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλησι. νικήσας γὰρ μάχῃ Κλεομένη, τὸν τῶν Λακεδαιμονίων βασιλέα, ἐγκρατὴς ἐγένετο καὶ τῆς Σπάρτης αὐτός τε ὢν κύριος ὁ βούλοιτο χρῆσθαι καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἐμπολιτευομένοις, τοσοῦτον ἀπεῖχε τοῦ κακῶς ποιεῖν τοὺς γεγονότας ὑποχειρίους, ὥς ἐκ τῶν ἐναντίων ἀποδοὺς τὸ πατρικὸν πολίτευμα καὶ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τῶν μεγίστων ἀγαθῶν αἴτιος γενόμενος καὶ κοινῇ καὶ κατ' ἰδίαν Λακεδαιμονίοις· καὶ οὐ μόνον ἐκρίθη παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν εὐεργέτης, ἀλλὰ καὶ μεταλλάξας σωτήρ. **[Ἀντιγόχνοια·]** οἱ τροχοὶ τοῦ ἄρματος.

[Ἀντιγραφεύς·] ὅμοιος τῷ γραμματεῦς. ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ πόλει χρήματα, ὥστε ἀντιγράφεσθαι αὐτά. οὕτως Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος, ἀλλὰ καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. δύο δὲ ἦσαν, ὁ μὲν τῆς διοικήσεως, ὁ δὲ τῆς βουλῆς. ἰδίως μὲν ἐπὶ ταῖς τῶν κλήρων διαδικασίαις, ὅταν τις ὥς ἄπαιδος ὄντος τοῦ τετελευτηκότος ἑαυτῷ φάσκη προσήκειν τὸν κλῆρον· ἐπὶ τῶν τοιούτων γὰρ λέγεται ἀντιγραφή. κοινῶς δὲ τὰ ἐν ταῖς δημοσίαις δίκαις τῶν δικαζομένων γράμματα. καὶ λέγεται ὁμοίως τὰ τε τοῦ διώκοντος καὶ τὰ τοῦ φεύγοντος ἀντιγραφή. λέγεται δὲ οὕτως καὶ τὰ μαρτύρια. Πλάτων μέντοι ἐν τῇ Σωκράτους Ἀπολογίᾳ ἀντωμοσίαν καὶ ἀντιγραφὴν τὸ αὐτὸ λέγει.

[Ἀντιδιαστέλλεται·] ἀντιδιῴστησιν.

[Ἀντίδορον·] τὸ τοῦ δέρματος δέρμα. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ κάρυον χλωρῆς ἀντίδορον λεπίδος.

[Ἀντίθεσις·] σχῆμα λέξεώς ἐστι, καθ' ἣν ἀντιτιθέασιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία ἢ κατὰ μέρος ἢ ἅθροα. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ.

[Ἀντικάθεται·] ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦται. καὶ **[Ἀντικαθίστασθαι]** ὁμοίως. οὐ δυνάμενος τῷ πλήθει ἀντικαθίστασθαι.

[Ἀντὶ κακοῦ κυνὸς σὺν ἀπαιτεῖς·] παροιμία ἐπὶ τῶν καλὰ ἀντὶ κακῶν ἀπαιτούντων.

[Ἀντικαταλλαττόμενος·] οὐ μόνον ὅταν σπένδηταί τις ἢ εἰς φιλίαν ἔρχηται πρὸς ὃν γέγονεν αὐτῷ διαφορὰ, τῷ καταλλαττόμενος ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμείβοντος χρυσίον ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις. Δημοσθένης· ἀλλὰ καὶ ἐδείκνυνεν ὑμᾶς τυροπωλῶν, οἰκοδομῶν, βαδιεῖσθαι φάσκων, κἂν μὴ χειροτονῇτε ὑμεῖς, ξυληγῶν, τὸ χρυσίον καταλλαττόμενος ἐπὶ ταῖς τραπέζαις.

[Ἀντικατέστησαν·] ἠναντιώθησαν. Διόδωρος· οἱ δὲ ὑπολειφθέντες ἀλλήλοις ἀντικατέστησαν.

[Ἀντικατηγορεῖσθαι·] τὸ ἴδιον ἀντικατηγορεῖται τοῦ πράγματος καὶ μόνῳ ὑπάρχει· ὥς τῷ ἀνθρώπῳ τὸ γελαστικόν. καὶ τοῦτό ἐστιν ἀντικατηγορεῖσθαι, τὸ μόνῳ καὶ παντὶ ὑπάρχειν.

[Ἀντικείμενα·] τὰ ἀντικείμενα τετραχῶς ἀντίκειται· ἢ γὰρ ὥς κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἢ ὥς τὰ ἐναντία ἢ ὥς ἕξις καὶ στέρησις ἢ ὥς τὰ πρὸς τι. καὶ καθ' ἑκάστην ἀντίθεσιν οἰκεία τις ἀκολουθία, ἀφ' ἧς ἀκολουθίας ὑπογράφει πῶς οἷόν τε ὁρμωμένους κατασκευάζειν τι καὶ ἀνασκευάζειν. ἀλλ'

οὐκ ἐπὶ πασῶν τῶν ἀντιθέσεων ἢ ἀκολούθησις ὁμοίως, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῆς ἀντιφάσεως ἀνάπαλιν ἢ γινομένη ἀκολούθησις ἔχει. εἰ γὰρ τὸ κακὸν ἡδύ, τὸ οὐχ ἡδύ οὐ καλόν· ἀλλ' οὐχὶ τὸ οὐ καλὸν οὐχ ἡδύ. καὶ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τοῖς τόποις.

[Ἀντικλείδης:] οὗτος ἔγραψε περὶ Νόστων. αἰτοῦντος γὰρ τοῦ Πυθίου ἀναθεῖναι τὴν ἄρνα τὴν χρυσοῦν καὶ ἕτερα παρέχοντος κειμήλια, εἶπεῖν τὴν Πυθίαν· ὁ βούλομαι, δὸς, μὴ δίδου δ' ὁ μὴ θέλω.

[Ἀντίκρισις:] ἀντὶ τοῦ ἀπόκρισις. οὕτως Ἀναξίλας.

[Ἀντικρύ:] κατέναντι, ἐξ ἐναντίας. **[Ἀντικρυς]** δὲ διόλου, ἢ παντελῶς, ἢ φανερώς. δι' ἐναντίας, φανερώς. ὁ δὲ ποιητὴς ἐκτεταμένως λέγει καὶ δίχα τοῦ ς. ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα. ἢ **[Ἀντικρυς]** ἀντὶ τοῦ αὐτίκα, φανερώς. ὑποβλήτους ἂν εἴπε τις αὐτοὺς εἶναι καὶ νόθους ἄντικρυς. ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. εἶδον δὲ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἄντικρυς ἀπαγγέλλουσαν τὴν τοῦ ἀνδρὸς ὄψιν, οἷος ἦν τὴν φύσιν. καὶ ὁ κανὼν· τὰ εἰς υς ἐπιρρήματα, εἰ λέγοιτο ἄνευ τοῦ ς, ἰσοχρονεῖν θέλει· μεσσηγὺς, μεσσηγύ. τὸ μέντοι ἀντικρὺ μεταβαλὼν τὸν τόνον, μετέβαλε καὶ τὸν χρόνον.

[Ἀντικρυς:] κατέναντι, ἐξ ἐναντίας. οἱ δὲ γλωσσογράφοι καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηνάιος καὶ ἕτερά φασι δηλοῦν. καὶ γὰρ διαμπερὲς καὶ ἰθὺς καὶ εὐθύς καὶ ἐπ' εὐθείας καὶ ἰσχυρῶς καὶ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς καὶ ἀπλῶς. οἱ δὲ φασιν ἀκριβέστερον οἶμαι λέγοντες, ὅτι μετὰ τοῦ ς λεγόμενον τὰ εἰρημένα δηλοῖ, ἄνευ δὲ τοῦ ς, οἷον ἀντικρύ, τὸ κατέναντι μόνον, καὶ ἐξ ἐναντίας.

[Ἀντίκυρα:] ὄνομα χωρίου τινός.

[Ἀντικυρίας σοι δεῖ:] ἀντὶ τοῦ ἐξουσίας.

[Ἀντιλαμβανόμενοι·] γενικῇ. κρατοῦντες, ἐξεχόμενοι. μεῖναι τε αὐτὸν ἠξίου καὶ κατέχειν ἀντιλαμβανόμενοι ἐτόλμων.

[Ἀντιλέγειν·] δοτικῇ. ἀντὶ τοῦ ἴσα λέγειν. Πλάτων.

[Ἀντίληψις:] ἀντὶ τοῦ ἐπίληψις. Πλάτων. **[Ἀντιλήπτωρ]** δὲ ὁ ἀντιλαμβανόμενος.

[Ἀντιλογιῶν·] Θουκυδίδης α'. καὶ **[Ἀντιλογῆσαι·]** Νεφέλαις Ἀριστοφάνης.

[Ἀντίμαχος,] Κολοφώνιος, υἱὸς Ὑπάρχου, γραμματικὸς καὶ ποιητής. τινὲς δὲ καὶ οἰκέτην αὐτὸν ἀνέγραψαν Πανυάσιδος τοῦ ποιητοῦ, πάνυ ψευδόμενοι. ἦν γὰρ αὐτοῦ ἀκουστής καὶ Στησιμβρότου. γέγονε δὲ πρὸ Πλάτωνος.

[Ἀντίμαχος] ἕτερος, Ἡλιοπολίτης, ἀπ' Αἰγύπτου, ὃς ἔγραψε Κοσμοποιῖαν ἐν ἔπεσιν ἡρωϊκοῖς τρισχίλοις ἑπτακοσίοις.

[Ἀντίμαχος,] ὁ Ψεκάδος· οὗτος μελῶν ἦν ποιητής. Ψεκάς δὲ ἐκλήθη, ἐπειδὴ προσέρραινεν τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν δέ τις καὶ Ὀλυμπικὸς καλούμενος Ψεκάς διὰ τοῦτο. ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιηκέναι, ὅτι μὴ δεῖ κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῆλθον ληψόμενοι τὸν χορόν· καὶ δῆλον ὅτι πολλοὶ τῶν χορευτῶν ἐπείνων. οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι ποιητὴς ὢν καλὸς, ὢν χορηγὸς, μικρολόγως τοῖς χορηγοῖς ἐχρήσατο.

[Ἀντιμάχου καταπυγούσης ἀναπλήσει:] ἀντὶ τοῦ ἢ μαλακία. οὗτος εἰς θηλότητα καὶ εὐμορφίαν κωμῳδεῖται. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος. καὶ γ', ὁ Ψεκάδος λεγόμενος. καὶ δ', τραπεζεΐτης, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐπολὶς ἐν Δήμοις. ε' ἱστοριογράφος.

[Ἀντιμίσιον:] παρὰ Ῥωμαίοις τράπεζα πρὸ τοῦ δικαστηρίου κειμένη.

[Ἀντινομῶ·] δοτικῇ.

[Ἀντί νυ πολλῶν λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσει:] ἴσος ἐστὶν ὁ εἷς ἀνὴρ πολλοῖς, ὅταν ᾗ θεοφιλής.

[Ἀντίξουν·] ἐναντίον, πολέμιον. Ἡρόδοτος· καὶ στρατὸν συλλέγειν ἀντίξουν Πέρσῃσι. καὶ

[Ἀντίξουν,] ἐναντίον. Ἀγαθίας· ὁ δὲ ἐχώρει, οὐδὲν ἀντίξουν ἔσεσθαι ὑποτοπήσας.

[Ἀντιόπη,] θυγάτηρ Νυκτέως, ἣν ἔφθειρέ τις τῶν πολιτῶν. ὁ δὲ πατὴρ πέμπει αὐτὴν τῷ ἀδελφῷ κολάσαι. ὁ δὲ ἔγκυον αὐτὴν θεασάμενος ὥκτειρεν. ἡ δὲ γεννᾷ Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα, οὓς εἰς ὄρος ἔρριψεν ὁ θεὸς. εἶχε δὲ γυναῖκα, ὀνόματι Δίρκην, ἣτις ὑπονοήσασα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Λύκιον φιλεῖν τὴν Ἀντιόπην ἀνάγει αὐτὴν εἰς ὄρος καὶ δῆσασα αὐτὴν ἀπὸ τραχήλου ταύρου καὶ ἀνάψασα δᾶδας ἀπὸ τῶν αὐτοῦ κεράτων ἔμελλεν αὐτὴν ἀπολλύειν. ἡ δὲ ἐθρήνει καὶ θορύβου γενομένου ἠθροίσθη πλῆθος γεωργῶν, σὺν οἷς καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. καὶ γνωρίσαντες τὴν μητέρα ἐρρύσαντο αὐτήν, τὴν δὲ Δίρκην τῇ προ κειμένη παρέδωκαν τιμωρία. Ζῆθος δὲ καὶ Ἀμφίων κτίζουσι Θήβας καὶ βασιλεύουσι, καὶ τούτων οἱ ἀπόγονοι μέχρι Λαΐου καὶ Ἰοκάστου, τοῦ μετακληθέντος Οἰδίποδος.

[Ἀντίος·] ὁ κατέναντι. ἦκε δ' αὐτοῦ ἀντίος.

[Ἀντίου·] πόλις, ἣτις ἀπέχει Ῥώμης τ' σταδίου.

[Ἀντιόχεια·] ἡ πόλις. πεποιήται μὲν ὑπὸ Σελεύκου· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ παιδὸς Ἀντιόχου. καὶ

[Ἀντιοχίς,] ὄνομα φυλῆς.

[Ἀντιόχος,] βασιλεὺς· οὗτος ἐδόκει κατὰ τὰς ἀρχὰς γεγονέναι μεγαλεπήβολος καὶ τολμηρὸς καὶ τοῦ προτεθέντος ἐξεργαστικός, προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν ἐφάνη πολὺ καταδεέστερος αὐτοῦ καὶ τῆς τῶν ἐκτὸς προσδοκίας. ἐκ γὰρ τῶν παίδων τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης ἐξῆλθε ρίζα ἀμαρτωλὸς, οὗτος ὁ Ἐπιφανής, υἱὸς Σελεύκου τοῦ Φιλοπάτορος, ὃς ὑπάρχων δεινὸς ἀνὴρ καὶ πλεονέκτης καὶ πολλὰς ἀρπαγὰς καὶ λεηλασίας ποιήσας συνῆξε χρήματα πολλὰ καὶ ἐκ πολλῆς ἀκολασίας καὶ οἰστρηλασίας εἰς μίμους ἑαυτὸν καθείς ἐν ὧσι πάντων ταῖς γυναῖξιν ἐπεμαίνετο. καὶ καταλαβὼν τὴν Αἴγυπτον ἐν ὅλῳ βαρεῖ καὶ ἄρμασι καὶ ἐλέφασιν καὶ στόλῳ μεγάλῳ ταύτης ἐκράτησεν. ὑποστρέψας δὲ μετὰ ἀπονοίας εἶλε καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ δορυάλωτον καὶ κατέσφαξε μυριάδας ιη'. κατατολήσας οὖν καὶ εἰς τὸ ἁγίασμα εἰσελθὼν καὶ στήσας βωμὸν καὶ εἰδωλον βδέλυγμα ἐρημώσεως καὶ τὸν ναὸν μίανας δι' ἀκαθάρτων θυσιῶν ἱερὸν Διὸς Ὀλυμπίου προσηγόρευσεν. οὕτω τε ἐφ' ὑψηλοῦ καθίσας καὶ τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ κύκλῳ παρεστηκότων ἐνόπλων ἐκέλευσε τοῖς δορυφόροις ἕνα ἕκαστον Ἑβραῖον ἐπισπάσασθαι καὶ κρεῶν χοιρείων καὶ εἰδωλοθύτων ἀναγκάζειν ἀπογεύεσθαι· εἰ δὲ μὴ θέλοιεν μισοφαγεῖν, ἀναιρεῖσθαι τροχισθέντας. πολλῶν οὖν συναρπασθέντων, καὶ Ἐλεάζαρ τις τῶν πρώτων γραμματέων, ἤδη προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, μὴ μισοφαγῆσας, μαστιγωθεὶς ἀναιρεῖται σὺν ἑπτὰ παισὶ μετὰ μητρὸς Σολομωνίδος. περὶ ὧν καὶ ὁ Θεολόγος ἐν τῷ, τί δαὶ οἱ Μακκαβαῖοι, μνημονεύει. ἐκπλαγεὶς δὲ ὁ τύραννος καὶ μᾶλλον ἐκμανεὶς καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη πάντα λαβὼν καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν λαφυραγωγῆσας καὶ τὰ κτήνη κρεουργῆσας καὶ φονοκτονίαν ποιήσας καὶ μεγαλορρημονήσας ἀνεχώρησεν εἰς Ἀντιόχειαν. καὶ μετὰ δύο ἔτη κατὰ Περσῶν ἐπιστρατεύσας ἀπέστειλεν ἄρχοντα φορολογῆσαι τὰς πόλεις Ἱερουσαλὴμ. ὃς παραγενόμενος καὶ λαλήσας εἰρηνικοὺς λόγους πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰσελθὼν ἐπάταξεν αὐτὴν πληγῇ μεγάλῃ, καὶ καθελὼν τὰ τείχη πᾶσαν αὐτὴν ἐνέπρησε, καὶ τὸ ἱερὸν μίανας καὶ πολλοὺς ἀνελὼν καὶ αἰχμαλωτεύσας ἀπῆει, ἄρχοντα καταλιπὼν εἰς τὸ βασανίζειν τοὺς Ἰουδαίους. Μαθίας δὲ τις ἱερεὺς, ἔχων υἱοὺς πέντε, ἀφ' ὧν Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος ἐτύγχανε, ζήλου πλησθεὶς καὶ ὀρμήσας κατὰ τοῦ ἄρχοντος ἀνείλεν αὐτὸν καὶ σκάπτει τοὺς τῶν Ἑλλήνων βωμούς. ἐπέρχεται οὖν

αὐτῷ Ἀντίοχος μετὰ πολλῆς δυνάμεως. ὥς δὲ ἐπέτεινεν ὁ πόλεμος, Ἐλεάζαρ ἀδελφὸς Ἰούδα ἀριστεύσας συντρίβεται ὑπὸ τοῦ ἐλέφαντος. ὑπεισηλθε γὰρ τὸν ἐλέφαντα καὶ ξίφει τὴν γαστέρα αὐτοῦ ἔτυπεν ἐλπίσας ἐπάνω αὐτοῦ τὸν τύραννον φέρεσθαι. ἐκστρατεύσας οὖν Ἀντίοχος κατὰ Περσῶν ὑπέστρεψεν ἡττημένος καὶ κακῶς τὸν βίον ἀπαλλάττει. ὅτι ὁ αὐτὸς Ἀντίοχος τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος στασιάσαν πρὸς τὸν συνήθη φόρον αὐθις κατεδούλωσε· συλήσας τε τὰ τοῦ ἱεροῦ ἀναθήματα καὶ διερευνήσας ἅπαντα εὗρεν ἀγαλμάτιον βιβλίον ἐν ταῖς χερσὶ κατέχον πώγωνά τε ἐπιφερόμενον βαθύν· ὃ δὴ καὶ λυχνίδιον παρειστήκει διάχρυσον. ταῦτα χοιρείοις αἵμασιν ἀναλαβὼν ἐν τῷ ἱερῷ κατέλιπε· καὶ πολλοῖς ταλάν τοις ζημιώσας πρὸς ὑπαγωγὴν φόρου τοὺς ἐνοικοῦντας Ἰουδαίους ἐπὶ τὰς Συρίας ἐπανῆλθεν.

[Ἀντίοχος ὁ Πραιπόσιτος·] οὗτος διαβληθεὶς Θεοδοσίῳ τῷ μικρῷ καθηρέθη τῆς τιμῆς καὶ δημοσιευθεὶς ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατετάγη, διατάξεως ἐκφωνηθείσης παρὰ τοῦ βασιλέως, εὐνοῦχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν.

[Ἀντίοχος·] αὐτόμολος, Κίλιξ μὲν ἦν τὸ γένος, ὃς φιλοσοφεῖν κυνηδὸν τὰ πρῶτα ἐπλάττετο καὶ πλεῖστά γε ἐκ τούτου τοὺς στρατιώτας ἐν τῷ πολέμῳ ὠφέλησεν. ἀπαλοῦντας γὰρ αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ πολλοῦ ρίγους ἐπερρώννυνεν, ἕς τε τὴν χιόνα ῥιπτῶν καὶ ἐν αὐτῇ καλινδούμενος· ὅθεν περ καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν παρὰ τοῦ Σευήρου καὶ τοῦ Ἀντωνίνου ἔτυχεν. ἐπαρθεὶς δὲ ἐπὶ τούτοις τῷ Τηριδάτῃ συνεζητάσθη, καὶ μετ' αὐτοῦ πρὸς Πάρθους ἡτομόλησεν.

[Ἀντιόντων·] ἀπαντῶντων.

[Ἀντιωρήσας. Ἀντιπάθεια. Ἀντίπαλον·] τρία σημαίνει· τὸ ἐναντίον καὶ τὸ ἰσόπαλον καὶ τὸ ἰσόστροφον. οὐ γὰρ ἐξ ἀντιπάλου τῆς δυνάμεως ὁ ἀγὼν ἔσται.

[Ἀντιπαράκλησις·] εἰς τοιαύτην προθυμίαν παρέστη τὸ πλῆθος, ὥστε παραπλησίαν ἐνθουσιασμῷ τὴν ἀντιπαράκλησιν γίνεσθαι τῶν δυνάμεων.

[Ἀντιπαράτωρα·] ἀντικόσμησις, ἢ ἄλλη εὐπρέπεια. παράτον γὰρ ἡ παρασκευὴ παρὰ Ῥωμαίοις.

[Ἀντιπαρέξιν·] ἀντιτάσσειν.

[Ἀντίπατρος·] Ἰολάου, πόλεως δὲ Παλιούρας τῆς Μακεδονίας, στρατηγὸς Φιλίππου, εἴτα Ἀλεξάνδρου, καὶ διάδοχος βασιλείας· μαθητὴς Ἀριστοτέλους. κατέλιπεν ἐπιστολῶν σύγγραμμα ἐν βιβλίοις β', καὶ ἱστορίαν, τὰς Περδίκκου πράξεις Ἰλλυρικός. καὶ ἐπετρόπευσε μὲν τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου, τὸν Ἡρακλέα κληθέντα. μόνος δὲ τῶν διαδόχων θεὸν καλέσαι Ἀλέξανδρον οὐχ εἴλετο, ἀσεβὲς τοῦτο κρίνας. ἐβίω δὲ ἔτη οθ' καὶ κατέλιπεν υἱὸν καὶ διάδοχον Κάσσανδρον, τὸν τὴν μητέρα Ἀλεξάνδρου ἀνελόντα Ὀλυμπιάδα. ὅτι τῶν Ἀθηναίων τὰς Ἀθήνας Ἀντιπάτρῳ τῷ Μακεδόνι παραδόντων, ἐν δέει ὄντες οἱ δημαγωγοὶ πρὸς τὴν ἐπανάστασιν τοὺς Ἀθηναίους ἐπάραντες, μὴ τὴν αἰτίαν ἐπ' αὐτοὺς ἐνέγκωσιν, ἔφυγον. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι θανάτῳ ἐρήμην τούτους κατεδίκανσαν, ὧν ἦν Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ καὶ Ὑπερίδης καὶ Ἱμεραῖος, τὴν τοῦ θανάτου εἰσήγησιν εἰσενεγκόντος. ἐγεγόνει γὰρ ἐς οὐδὲν μετριώτερος τῇ γνώμῃ· διότι μηδέ ἐστι φύσεως μεταβολὴ κακία συνελθούσης· ἡττᾶται δὲ αὐτῆς καὶ νόμου ἐπίταξις μὴ παντελῶς κολάζουσα, καὶ ἰσχύς αὐτῇ ἀνανταγώνιστος ἐφ' ὅπερ ἂν ῥέψῃ· καὶ οὔτε φόβῳ ἀποτρέπεται τὸ θρασύνεσθαι, οὔτε αἰδῶς ἐξείργουσα παραπεῖσαι ἱκανὴ ἐστὶν ἐς τὸ τῷ νόμῳ ὑπήκοον.

[Ἀντίπατρος·] οὗτος ἐπεὶ διεδέξατο τὴν ἀρχὴν τῶν Μακεδόνων, ἐπολιορκήθη μὲν ἐν Λαμίας τῆς Θεσσαλίας ὑφ' Ἑλλήνων· ἀναχωρησάντων δὲ τῶν Αἰτωλῶν, εἴτα τῶν ἄλλων, ἐσώθη. νικήσας δὲ

ἦται τοὺς ἰ' ῥήτορας, οὓς ἐξέδοσαν Ἀθηναῖοι, Δημοσθένην, Ὑπερίδην, Λυκοῦργον, Πολύευκτον, Ἐφιάλτην, Θρασύβουλον, Χάρητα, Χαρίδημον, Διότιμον, Πατροκλέα, Κάσσανδρον.

[Ἀντίπατρος,] Νικολάου τοῦ Δαμασκηνοῦ πατὴρ τοῦ ἱστορικοῦ, ὃς ἔσχε Στρατονίκην γυναῖκα, τὴν μητέρα Νικολάου, οἱ διαφανεῖς ἦσαν ἐν Δαμασκῷ κατὰ τε σωφροσύνην καὶ ἄλλην λαμπρότητα. πλούτῳ τε γὰρ πολλῷ διαφέροντες ἥκιστα ἐπ' αὐτῷ ἐμεγαλύνοντο, εὐδοξίας τε οὐ τὰ δευτέρα φερόμενοι βραχὺ τοῦτο ἐλογίζοντο. ὁ δὲ δὴ Ἀντίπατρος καὶ λόγου δεινότητι προὔχων ἔβλαψε μὲν οὐδ' ὄντινούν, ὥνησε δὲ μυρία τούτῳ οὐ τῶν κοινῶν μόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀσπῶν συχνοὺς. δικαιοσύνην γὰρ ἀσκῶν, εἴπερ τις ἕτερος, πλεῖστα μὲν διήτησε νείκη τοῖς πολίταις πρὸς ἀλλήλους, πλεῖστα δὲ τῇ πατρίδι πρὸς τοὺς ἐν κύκλῳ δυνάστας· καὶ ἐτιμᾶτο ὑπὸ πάντων διὰ τοῦτο. πλείστας δὲ ἐπιστεύθη πρεσβείας καὶ ἐπιτροπὰς ἀρχάς τε πάσας διεξῆλθε τὰς ἐγχωρίους· τελευτῶν τε τὸν βίον οὐκ ἔστιν ὃ τι οὐκ ἐπέσκηψε Νικολάῳ τῷ υἱεῖ καὶ Πτολεμαίῳ τῷ τούτου ἀδελφῷ, ἢ τῷ Διὶ θυμιατήριον, ὅπερ ἔφθη αὐτὸς προὔπeschημένος τῷ θεῷ, κατασκευάσαι, ἐπειδὴν τελευτήσῃ· δηλῶν οἷμαι ὅτι τὸ πρὸς θεοὺς ὅσιον δεῖ καὶ τελευτῶντας φυλάττειν καὶ μηδὲν ἔτι ἀπολαύσεσθαι τοῦ βίου μέλλοντας.

[Ἀντίπαις:] ὁ ἐγγὺς ὢν τοῦ ἱουλος γενέσθαι, ὁ τὸν πώγωνα ἐκφύων. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ὁ πρόσηβος καὶ ἀνδρόπαις εἶπεν.

[Ἀντιπελαργεῖν:] παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας ἀντιδιδόντων. καὶ **[Ἀντιπελάργωσις.]** φησὶν Ἀριστοτέλης ἀληθῆ εἶναι τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον· ὁμοίως δὲ αὐτοῖς ποιεῖν φησι καὶ τοὺς ἀερόποδας. διὸ ἐν τοῖς σκῆπτροις ἀνωτέρῳ μὲν πελαργὸν τυποῦσι, κατωτέρῳ δὲ ποτάμιον ἵππον δηλοῦντες, ὥς ὑποτέτακται ἡ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ. οἱ γὰρ πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντες ἐπὶ τῶν πτερύγων βαστάζουσι τοὺς γεγηρακότας· οἱ δὲ ἵπποπόταμοι ζῶν ἀδικώτατον.

[Ἀντιπεπονθότως:] ἀντικειμένως, ἐναντίως.

[Ἀντιπεποιημένοι·] οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀντιπεποιημένοι τῆς κατὰ θάλατταν ἐλπίδος διπλασίως ταῖς ὁρμαῖς πρὸς τὸν πόλεμον ἐχρῶντο.

[Ἀντιπέρας:] παροξυτόνως ἀναγνωστέον. ὄνομα γὰρ ἐστὶ θηλυκόν, γενικῆς πτώσεως, σύνθετον. ὅτι ἀντιπέρας Θάσου μετάλλα ἐστὶ χρυσοῦ.

[Ἀντιπερίσπασμα:] ἐμπόδιον. ἐξαπέστειλαν στρατηγὸν, βουλόμενοι ἀντιπερίσπασμα ποιεῖν τοῖς Κελτοῖς τοῖς μετὰ Ἀντίβου.

[Ἀντὶ πέρκης σκορπίον:] παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρῳ αἵρουμένων ἀντὶ τῶν βελτιόνων.

[Ἀντιπέτρεια:] ὄνομα πόλεως.

[Ἀντιπέτρου βήματος:] ἀντὶ γὰρ πέτρας χαλκοῦς ἦν. ἡ ἰσοπέτρου βήματος, τοῦ κατ' ἴσον βεβηκότος τῷ πέτρῳ. χαλκοῦς δὲ ἦν ὁ οὐδός. Σοφοκλῆς· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου βήματος ἔξω πόδα κλίνης. χαλκὸς αὕτη ἡ ὕλη· χαλκοῦς δὲ ἀνδρίας τὸ μετουσιαστικόν ὥς χρυσὸς καὶ χρυσοῦς.

[Ἀντιπίπτω·] δοτικῇ.

[Ἀντιπολεμῶ·] δοτικῇ. καὶ **[Ἀντιπνέω·]** δοτικῇ.

[Ἀντιπροκλήσεις:] ἀντιλογίας, ἀντεγκλήματα.

[Ἀντίπροικα:] ὅμοια. ἀντίπροικα ὁ δῆμος ἠγανάκτησε, καὶ θροῦς ὑπεξήφθη.

[Ἀντιποιηθέντα:] φιλονεικήσαντα. δεῖ γὰρ ἀντιποιηθέντας οὐ πρότερον χαρίσασθαι θελήσαντι. καὶ **[Ἀντιποιούμενον·]** γενικῇ. ἐπιμελῶς διακείμενον. Πολύβιος· ὁ δὲ Ἄρατος κατανοῶν τὸν Ἀντίγονον πρᾶξιν ἔχοντα καὶ σύνεσιν καὶ πίστεως ἀντιποιούμενον· τοὺς δὲ βασιλεῖς φύσει μὲν οὐδένα νομίζοντας οὐτ' ἐχθρὸν οὔτε πολέμιον ἐπεβάλετο λαλεῖν πρὸς τῶν εἰρημένων βασιλέων καὶ συμπλέκειν τὰς χεῖρας. ἀντιποιούμενοι τῆς ἀρχῆς τῷ βασιλεῖ. Ξενοφῶν. καὶ αὖθις· οὐδὲν ἀντιποιησάμενοι τῆς ἐκείνου δεήσεως.

[Ἀντιρρητικά.]

[Ἀντίρροπον:] ἰσόρροπον. τῇ τε γὰρ Κράσσου καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν φθορᾷ ἀντίρροπον γενέσθαι τὴν Πακόρου καὶ τῆς ξὺν αὐτῷ δυνάμεως ἀπώλειαν.

[Ἀντισήκωσις:] ἡ ἀνταπόδοσις.

[Ἀντισθένης,] Ἀθηναῖος, ἀπὸ ῥητόρων φιλόσοφος Σωκρατικός, ὅστις Περιπατητικὸς ἐκλήθη πρῶτον, εἶτα ἐκύνισεν· υἱὸς δὲ ὦν ὁμωνύμου πατρὸς, μητρὸς δὲ τὸ γένος Θράσσης. οὗτος συνέγραψε τόμους δέκα· πρῶτον μαγικόν· ἀφηγεῖται δὲ περὶ Ζωροάστρου τινὸς μάγου, εὐρόντος τὴν σοφίαν· τοῦτο δὲ τινες Ἀριστοτέλει, οἱ δὲ Ῥόδωνι ἀνατιθέασιν. οὗτος οὖν καὶ τῆς Κυνικῆς κατήρξατο φιλοσοφίας, ἣτις οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν Κυνοσάργει τῷ γυμνασίῳ διδάξαι αὐτόν. καὶ Διογένηους δὲ καθηγητὴς γέγονε τοῦ Κυνὸς καὶ τῶν λοιπῶν. ὅτι ἀρρωστοῦντι Ἀντισθένης μακρὰν καὶ δυσανάκλητον ἀρρωστίαν ὁ Διο γένης ξιφίδιον ἐπιδέδωκεν εἰπών· εἰ φίλου χρήζεις ὑπουργίας. οὕτως ᾤετο ἐκεῖνος οὐδὲν ἀλγεινὸν τὸν θάνατον, ὥστε γίνεσθαι τὴν ἀρρωστίαν τρυφὴν αὐτόχρημα. ἀντὶ τοῦ παντελῶς ὅμοιον.

[Ἀντιστηρίζει:] ἀντιλαμβάνεται.

[Ἀντισπᾶν:] ἐναντιοῦσθαι.

[Ἀντισσα:] μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.

[Ἀντιστρόφους:] ἀντὶ τοῦ ἰσοστροφους. καὶ Ἀριστοτέλης τὴν διαλεκτικὴν ἀντίστροφόν φησιν εἶναι τῇ ῥητορικῇ, ἐπειδὴ κάκεινι περὶ τὰ πιθανὰ, ἃ τῷ ἔνδοξα εἶναι καὶ αὐτὰ ἐστὶ τοιαῦτα· τὸ γὰρ ἀντίστροφον ἀντὶ τοῦ ἰσόστροφον καὶ περὶ τὰ αὐτὰ στρεφομένην καὶ καταγινομένην λέγει.

[Ἀντιστοιχοῦντες·] ἔστησαν ὥσπερ μάλιστα χοροὶ ἀντιστοιχοῦντες ἀλλήλοις ἔχοντες γέρρα πάντες βοῶν λευκῶν.

[Ἀντισχεῖν:] ὑπομεῖναι. ἀντισχεῖν τῷ δίψει μὴ δυνηθέντες ἐπεκηρυκέυσαντο. καὶ **[Ἀντίσχωμαι,]** αὐθυπότακτον, ἀντιλάβωμαι.

[Ἀντιτεχνῶμαι·] δοτικῇ.

[Ἀντιτείνω·] δοτικῇ.

[Ἀντιτορήσας:] διατρήσας, τοιχωρυχήσας. ἐπεὶ δ' ἀντιτορήσαντας κατὰ τι μέρος τὸν λόφον ἐώρων, δέος εἰσῆι σφᾶς.

[Ἀντιτυπῆσαι:] ἀντιπαθῆσαι. καὶ **[Ἀντιτυπία,]** ἐναντίωσις, σκληρότης. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ὁμοιότητος. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ λίθον ἀντιτύφῳ κρούματι πυρσοτόκον. καὶ **[Ἀντίτυπον·]** πάσης αἰσθήσεως περὶ ἓν τι γένος ἐχούσης ἢ ἀφ᾽ οὐκ ἔχει περὶ ἓν κοινὸν γένος τῶν ἀπτῶν, φησὶν Ἀριστοτέλης. ὅτι καὶ αὕτη καταγίνεται περὶ ἓν τι γένος τῶν ἀπτῶν· ἀλλ' οὐκ ἔστιν εὐδηλον τὸ ἐν γένος τὸ τῇ ἀφ᾽ ὑποκείμενον· διὰ δὲ τούτου ἐσήμανεν, ὅτι ἐστὶ μὲν, οὐ φανεροῖ δέ. τί οὖν τοῦτο

ἔστι; λέγομεν ὅτι τὸ ἀντίτυπον. ἀντίτυπον δὲ λέγω οὐ τὸ ἀντικείμενον τῷ μαλακῷ καὶ μὴ ὑπεῖκον τῇ ἀφῇ, ἀλλὰ πᾶν φυσικὸν σῶμα τὸ προσπίπτον καὶ θιγγάνον τῆς ἀφῆς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μαθηματικῶν σωμάτων, ἃ οὐ θιγγάνει οὐδὲ ἀντιβαίνει τῇ ἀφῇ. τὸ οὖν ὅπως οὖν ἀντιβαῖνον τῇ ἀφῇ τοῦτο φαμεν ἀντίτυπον, καὶ κοινὸν εἶναι γένος τῶν ἀπτῶν. καὶ **[Ἀντιτύπους ἀνθρώπους,]** σκληροὺς καὶ ἀνενδότους. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ἄκμονος καὶ τῆς σφύρας. καὶ τύπος ἀντίτυπος. φησὶν ὁ χρησμός.

[Ἀντιφάνης,] Ἀθηναῖος, κωμικὸς, νεώτερος τοῦ Παναιτίου. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ἀντιφάνης, Καρύστιος, τρανὸς, κατὰ Θέσπιν γεγονὼς τοῖς χρόνοις. καὶ **[Ἀντιφάνειος κωμωδία,]** τοῦ Ἀντιφάνους.

[Ἀντιφάνης,] Δημοφάνους, οἱ δὲ Στεφάνου καὶ μητρὸς Οἰνότης, Κιανός, ὡς δέ τινες Σμυρναῖος, κατὰ δὲ Διονύσιον Ῥόδιος· κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας, ἀπὸ δούλων ὥς τινες. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ἡγ' Ὀλυμπιάδα καὶ ἔγραψε κωμωδίας τξε', οἱ δὲ σπ'· νίκας δὲ εἴλε ιγ'. παῖδά τε ἔσχε Στέφανον καὶ αὐτὸν κωμικόν. τελευτᾷ δὲ ἐν Κίῳ οδ' ἐτῶν ὑπάρχων κατὰ τινα τύχην ἀπίῳ βληθείς.

[Ἀντιφάτης:] ὄνομα κύριον.

[Ἀντιφερίζεις:] ἐρίζεις. ἐξισοῦσθαι. Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις σύ; ὃς ἐποίησε τὴν πόλιν ἡμῶν μεστήν, εὐρὼν ἐπιχειλῇ. Ἀριστοφάνης φησὶν.

[Ἀντιφέρονται·] δοτικῇ. ἐναντιοῦνται.

[Ἀντιφής:] ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγεις.

[Ἀντιφιλοτιμεῖ:] ἀντιθεραπεύει.

[Ἀντιφθέγγομαι·] δοτικῇ.

[Ἀντίφθογγον:] ὅμοιον. ἡ πάρος ἀντίφθογγον ἀποκλάγξασα νομεῦσι πολλάκι καὶ δρυτόμοις, κίσσα, καὶ ἰχθυόλοις.

[Ἀντιφος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀντιφῶν,] Ἀθηναῖος, τερατοσκόπος καὶ ἐποποιὸς καὶ σοφιστής. ἐκαλεῖτο δὲ Λογομάγειρος.

[Ἀντιφῶν,] Σοφίλου, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Ῥαμνούσιος· διδάσκαλος δὲ αὐτοῦ οὐδεὶς προγινώσκεται· ἀλλ' ὅμως ἤρξε τοῦ δικανικοῦ χαρακτῆρος μετὰ Γοργίαν. λέγεται δὲ καὶ Θουκυδίδου γενέσθαι διδάσκαλος. ἐκαλεῖτο δὲ Νέστωρ.

[Ἀντιφῶν,] Ἀθηναῖος, ὄνειροκρίτης. περὶ κρίσεως ὁνείρων ἔγραψεν.

[Ἀντιφωνῶ σοι:] ἐγγυῶμαί σοι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀντιλέγω σοι.

[Ἀντιχορδᾷς:] σύμφωνα.

[Ἀντλεῖν ἀμφοτέραις:] λείπει χερσί. παροιμία ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιούντων. καὶ **[Ἀντλήσατε ὕδωρ·]** αἰτιατικῇ. ἀντλῶ σοι δὲ ὕδωρ.

[Ἀντλία:] τὸ τοῦ πλοίου εἰσρέον ὕδωρ. Ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ ἔθ' οἶός τ' εἶμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας. ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τοῦ πράγματος.

[Ἀντλία:] ἡ σκάφη. αὐτὴν ἄρ' οἶσω συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων. λέγεται γὰρ ἀντλία καὶ ἡ τοῦ πλοίου ἐκροή. καὶ Πισίδης· ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας. καὶ

[Ἀντλος,] ἡ συγκομιδὴ τῶν ἀσταχύων ἐν τῇ ἄλῳ. σοὶ ταύτας ἔφ' ἄλλως, ἐφ' ἧ πολὺν ἔβρασεν ἄντλον κριθῶν, καὶ λιπαρὰν εἶδε γεωμορίην.

[Ἀντολίη:] ἡ ἀνατολή.

[Ἀντομένη:] συναντήσασα. καὶ **[Ἀντόμενοι,]** συμβάλλοντες.

[Ἀντονομάζει:] ὀνόματα ἀντὶ ὀνομάτων τίθησι.

[Ἀν του:] ἄν τις. οἱ δὲ τοῦ συνεδρίου τὰ μὲν ἀκούσαντες, τὰ δὲ παρακούσαντες ἀπέστειλαν, φήσαντες ἄν του δέωνται, πέμψειν πρὸς αὐτοῦς.

[Ἀντοφθαλμῶ:] ἀντιβλέπω ἐξ ἐναντίας.

[Ἀντωδὴ:] παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἡ ἀντιστροφή. καὶ **[Ἀντωδὸν,]** κατάλληλον. πολλάκι δὲ κρέξασα πολύθροον, οἷά τις ἤχῳ, κέρτομον ἀντῳδοῖς χεῖλεσιν ἁρμονίαν, νῦν ἐς γὰρ ἄγλωσσος ἀναύδητός τε πεσοῦσα κεῖμαι, μιμητὰν ζῆλον ἀνηγαμένα.

[Ἀντωμοσία:] γραφὴ κατὰ τινος ἔνορκος, περὶ ᾧ ἡδίκησθαί φησι. διωμοσία δὲ ὁ ἐκατέρωθεν γινόμενος ὄρκος ὑπὸ τῶν δικαζομένων, τοῦ μὲν ὡς πράξαντα διώκειν, τοῦ δὲ ὡς οὐκ ἔπραξεν. ἐξωμοσία δὲ ἄρνησις σὺν ὄρκῳ, ὡς ἀδυνατοῦντος ἢ παρὰ καιρὸν ὄντος αὐτῷ τοῦ λειτουργεῖν. ἀνυπασία καὶ διυπασία τῶν ἵππων ἁμίλλα, ὥσπερ δὲ διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῖ.

[Ἀντωμοσία·] γράμματά τινα γραψάντων, περὶ ᾧ ἡ δίκη, ὃ τε κατηγορούμενος καὶ ὁ κατηγορῶν, ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχήν. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἐκάτερος αὐτῶν ἀντῳμνυεν, ὁ μὲν τάληθῃ κατηγορήσειν, ὁ δὲ τάληθῃ ἀπολογήσασθαι.

[Ἀντωμοσία:] ἡ τοῦ ἀντιδίκου. ὑπωμοσία δὲ, οἷον ὅταν τις σκῆπται κάμνειν ἢ τι τοιοῦτον. παράστασις δὲ ἡ διδομένη τῷ γράμματι δι' οὗ τὸ ἔγκλημα γέγραπται, ὅπως ἐγγραφῇ εἰς τὰ ἐγκλήματα. πρυτανεῖα δὲ τῷ ταμῖα καταβάλλει ἕκαστος, ὅπως εἰσαχθῇ ἡ δίκη.

[Ἀντωνία:] πόλις.

[Ἀντωνῖνος,] βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Σεβήρου, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ ταῖς μαιφονίαις καὶ οἱ στρατιῶται τοῦ βιάζεσθαι καὶ ἀρπάζειν λαβόντες ἐξουσίαν οὐκέτι κατ' οὐδὲν διεκρίνοντο. τοιαῦτα δὲ πράττων ὑπὸ τε τῶν ἔργων ἐλαυνόμενος καὶ πρὸς τὴν ἐν πόλει διατριβὴν ἀπεχθῶς ἔχων ἀπεδήμει τῆς Ῥώμης, ὡς δὴ καὶ τὰ στρατόπεδα διοικήσων καὶ τὰ ἔθνη ἐποψόμενος. ἐπεὶ δὲ τὸν Ἰστρον κατέλαβε καὶ τοὺς ἐκεῖσε Γερμανοὺς ἐφιλοποιήσατο, ὡς καὶ συμμάχους παρ' αὐτῶν λαβεῖν καὶ τοῦ σώματος φρουροὺς καὶ ταῖς φορεσίαις αὐτῶν χρῆσθαι. οὕτω τε καὶ ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἡγαπᾶτο, κοινὸς ὢν πρὸς ἅπαντας, ὡς συστρατιώτης μᾶλλον ἢ βασιλεὺς παρ' αὐτῶν λεγόμενος. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐς τὴν Μακεδονίαν ἀφίκετο, Ἀλέξανδρον ἑαυτὸν ὠνόμασεν. ἐκεῖθεν τε ἐς Πέργαμον παραγέγονε καὶ ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον, καὶ στεφάνοις κοσμήσας καὶ ἄνθεσι τὸν Ἀχιλλέα ἐμμεῖτο. καὶ διὰ τῆς Ἀσίας καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο καὶ διατρίψας χρόνον τινα ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλλετο, πρόφασιν ποιούμενος ποθεῖν τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν. ὡς δὲ ἐσήλασεν ἐν αὐτῇ σὺν παντὶ τῷ στρατῷ, ὑπεδέχθη παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων ὡς οὐπω τις βασιλέων πρότερον. καὶ ἐλθὼν ἐς τὸ Ἀλεξάνδρου μνημα τὴν τε χλαμύδα, ἣν ἐφόρει, καὶ τὸν δακτύλιον καὶ τὴν ζώνην καὶ εἴ τι πολυτελὲς περιελόμενος ἐπέθηκε τῇ ἐκείνου σορῷ. ὁ δὲ δῆμος ἔχαιρεν, οὐκ εἰδὼς τὴν τούτου λανθάνουσαν γνώμην. ἔγνω γὰρ, ὅτι πολλὰ ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν μητέρα ἀπέσκωψαν. διὰ δὲ προγράμματος τὴν νεολαίαν εἰς τι πεδῖον κελεύει συνελθεῖν, φήσας εἰς

τὴν Ἀλεξάνδρου τιμὴν φάλαγγα συστήσασθαι. οἱ δὲ συνῆλθον ἀγαθαῖς ἐλπίσι. στιχηδὸν δὲ ἐστῶτας ἰδὼν αὐτὸς μὲν ἐξῆλθεν, ἐπαφῆκε δὲ τοὺς στρατιώτας· καὶ πάντας συνέκοψαν. τοσοῦτος δὲ ἐγένετο φόνος, ὥστε τὸν Νεῖλον φοινηχθῆναι ἅπαντα. ὅτι Σεβῆρος καὶ πάνυ πᾶσι τοῖς ἐς ἀρετὴν τείνουσι καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ ψυχὴν ἥσκησε τὸν Ἀντωνῖνον, ὥστε καὶ αὐτοκράτορα ἤδη ὄντα, καὶ διδασκάλοις συνεῖναι καὶ τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας φιλοσοφεῖν. ἐξηραλοῖφει τε καὶ ἵππευε καὶ ἐς ν' καὶ ψ' σταδίους· καὶ προσέτι καὶ νήχεσθαι καὶ ἐν κλύδωνι ἥσκεῖτο. ὁ δὲ ἐκ μὲν τούτων τρόπον τινὰ ἐρρώσθη· τῆς δὲ δὴ παιδεύσεως, ὡς οὐδὲ τοῦνομα αὐτῆς πώποτε ἀκηκοὼς ἐπελάθετο. οὐ μέντοι καὶ κακορρήμων ἢ κακογνώμων ἦν· ἀλλὰ καὶ συνίει πολλὰ ὀξύτατα καὶ ἔφραζεν ἐτοιμότατα. τῇ τε γὰρ ἐξουσίᾳ καὶ τῇ προπετείᾳ τῷ πάνθ' ὁμοίως τὰ προῖστάμενά οἱ ἀπερισκέπτως ἐκλαλεῖν, καὶ τῷ μηδενὶ αὐτῶν ἐκφαίνειν αἰσχύνεσθαι, ἐπιτυχίᾳ τινὶ πολλάκις περιέπιπτεν. ὅτι Ἀντωνῖνος ὁ βασιλεὺς ἄριστος ἦν καὶ μάλιστα Νουμᾶ κατὰ τὸ τῆς ἡγεμονίας ὁμοιότροπον ἄξιος παραβάλλεσθαι, καθάπερ δὴ Ῥωμύλῳ Τραϊανὸς ὥφθη παραπλήσιος. τὸν τε γὰρ ἰδιώτην ὁ Ἀντωνῖνος ἄριστα καὶ ἐντιμότατα διετέλεσε βίον καὶ κατὰ τὴν ἡγεμονίαν ἀμείνων ἔδοξεν εἶναι καὶ σωφρονέστερος, οὐδενὶ τραχὺς οὐδὲ φορτικὸς, ἀλλὰ πρὸς ἅπαντας χρηστός τε καὶ ἥπιος ὢν. ἐν γε μὴν τοῖς πολεμικοῖς ἀπὸ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ τοῦ κερδαλέου δόξαν θηρώμενος φυλάττειν σῶους εἴπερ εἰς μέγεθος ἐκφέρειν τοὺς τῆς ἀρχῆς ἐγίνωσκεν ἄνδρας, ὡς ἐνὶ μάλιστα πλείστην τοῦ δικαίου ποιούμενος ἐπιμέλειαν. ταῖς τῶν δημοσίων ἐφίστάς διοικήσεσι, τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τὴν ἡγεμονίαν ταῖς παρ' αὐτοῦ τιμαῖς ἀμειβόμενος, τοὺς γε μὴν φαύλους δίχα τινὸς τραχύτητος τῶν κοινῶν ἀπελαύνων πραγμάτων. οὐκ οὖν ὑπὸ τῶν οἰκείων μόνων, ἀλλ' ἤδη καὶ πρὸς τῶν ἀλλοφύλων ἐθαυμάζετο, ὡς τῶν προσοίκων τινὰς βαρβάρων τὰ ὅπλα κατατιθεμένους ἐπιτρέποντας τῷ βασιλεῖ τὰς δίκας διαλύεσθαι ταῖς ἐκείνου ψήφοις. αὐτὸς δὲ παρὰ τὸν ἰδιώτην βίον πολὺ τι πλῆθος χρημάτων κεκτημένος, ἐπειδὴ παρῆλθεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν, τὴν μὲν ἑαυτοῦ περιουσίαν εἰς τε τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν φίλων ἀπανάλωσε δωρεὰς, τῶν δὲ δημοσίων θησαυρῶν πλῆθος παντοδαπῶν ἀπέλιπε χρημάτων, τὴν τε τοῦ Εὐσεβοῦς ἐπὶ κλησιν ἐκ τοῦ ἥθους πρῶτος ἀπηνέγκατο. ὅτι Ἀντώνιος Σατορνῖνος, ἐπίρρητος καὶ βδελυρὸς, παρὰ Οὐεσπασιανοῦ ἐς τὴν βουλὴν ἐνεγράφη, Οὐεσπασιανοῦ σοφισα μένου γελοιότατα τοῦτο. ἀξιώσει γὰρ αὐτὸν περιέβαλε κακία δούς ἀκερδὲς μὲν, σεμνὸν δὲ ὅμως τόδε ἄθλον.

[Ἀντώνιος,] Ἀλεξανδρεὺς, ὃς ἐνδεέστερον ἔχων πρὸς τοὺς λόγους οὐ πάνυ τις ἦν ἀκριβής· πρὸς δὲ ἀλήθειαν ἱερώτατος ἐγγόνει καὶ λίαν ἔρρωτο. τὴν ψυχὴν πρὸς θεοῦ θεραπείαν, τὴν τε δημοτελεῖ τὴν τε ἀπορρητοτέραν· ὥστε καὶ τὴν Γάζαν ἀπέφηνεν ἱερωτέραν πολλῷ μᾶλλον, ἢ πρότερον ἦν. ἐμβὰς δὲ εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις καὶ δικασάμενος ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς προέστη αὐτῆς ἐκθυμότερον τοῦ μετρίου καὶ ὑπερεδικάσατο κατὰ τὸ καρτερώτατον, οὔτε χρόνου φειδόμενος εἰς οὐδὲν δέον δαπανωμένου οὔτε δόξης ἀμείνονος ἐπιστροφὴν τινα ποιησάμενος. ἤκουσε γὰρ κακῶς ὑπὸ τῶν τότε ἀνθρώπων οὐχ ὡς ἀδικῶν, ἀλλ' ὡς φιλοδικῶν. ἀνέβη γὰρ καὶ ἐς τὸ Βυζάντιον ἐπὶ τῇ δίκῃ καὶ σφόδρα φιλόνεικος ἔδοξέ τις εἶναι. περιγενόμενος δὲ τῶν ἀντιδίκων ταύτην μὲν ἐξέδωκεν ἐτέρῳ ἀνδρί, αὐτὸς δὲ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀπραγμοσύνῃ τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διετέλει, ὀλίγα μὲν ἐν φιλοσοφίᾳ, τὰ δὲ πλείω διαιτῶμενος ἐν τοῖς ἱεροῖς. ἀπλοῦς δὲ ἦν τὸ ἥθος καὶ ἔτοιμος εἰς εὐεργεσίας, ἄλλως τε καὶ τὰς διὰ τῶν ἱερῶν. ἔγωγε οὖν καὶ αὐτὸς ὁμολογῶ τῷ ἀνδρὶ μεγίστην ἀτεχνῶς τὴν χάριν, ἦν ἀμείψασθαι αὐτὸν εὐχομαι τοὺς θεοὺς ἐν μακάρων νήσοις ἤδη συζῆν ἡξιωμένον. καὶ **[Ἀντωνίου κλίνη,]** τοῦ Ἀντωνίου.

[Ἀντωπεῖ·] δοτικῇ. ἀντοφθαλμεῖ. ἐξ οὗ καὶ· ἀντώπησαν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ **[Ἀντωπόν·]** ἀντὶ τοῦ κατὰ πρόσωπον, ἀπέναντι. Ἀγαθίας· ὁ δὲ οὐκ ἀνίει, νῦν μὲν ἀθρόον ἐπιών, νῦν δὲ ἀντωπὸς ἡρέμα εἰς τοῦπίσω ὑποχαζόμενος. καὶ αὐθις· οὐδ' ἀπ' ἐμεῖο κληῖζεται ἀντωπὸν Βοσπόριον πέλαγος.

[Ἄντρα νύχια:] σκοτεινὰ σπήλαια.

[Ἀντριάσι:] ταῖς τοῖς ἄντροις φιλοχωροῦσιν. ὅφρ' εἶην λιπαρῶν παίγνιον Ἀντριάδων.

[Ἄντρον:] σπήλαιον. καὶ **[Ἀντρώδη,]** σπηλαιώδη.

[Ἀντρῶνες:] πόλις ἐν Θετταλίᾳ. καὶ **[Ἀντρώνιος ὄνος·]** ὡς μεγίστων γινομένων ἐν Ἀντρῶσιν.

[Ἀντυγες:] περιφέρειαι τῶν ἀρμάτων. Ἐκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦτ' ἐδωρήθη πάρα, ζωστήρι πρισθεὶς ἵππικῶν ἐξ ἀντύγων ἐκνάπτετ' αἰὲν, εἴτ' ἀπέψυξε βίον.

[Ἀντυλλος,] ῥήτωρ.

[Ἄνοια:] ἡ ἀναισθησία.

[Ἀνοίγει] καὶ **[Ἀνοιγνύει,]** διχῶς. **[Ἀνοίγω]** γὰρ τὸ διαχωρίζω. καὶ **[Ἀνοιγομένοις τοῖς κτήνεσιν,]** ἀντὶ τοῦ σχιζομένοις. Ἡρόδοτος. ἀνοιγνυμένων δὲ τῶν τάφων ὑφ' ἡλίῳ μάρτυρι καὶ τῶν ὁστῶν ἀτίμως ἐκκομιζομένων ἐς ταφὰς ιδιώτιδας, δοτικῇ· καὶ μετὰ αἰτιατικῆς ὡς τό· ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ θεοῦ.

[Ἀνοιδήσας:] ἀναφλεγμήνας, ἀναφυσηθείς. ὁ δὲ ἀνοιδήσας ὀργῇ εἶπε, κακοὺς κακῶς ὑμᾶς διολῶ.

[Ἀνοίκειος:] ἀντὶ τοῦ ἀπρεπῆς.

[Ἀνοικίσαι τὴν πόλιν:] ἀντὶ τοῦ ἀνακτίσαι.

[Ἀνοίκτως:] σκληρῶς, ἀνελεημόνως.

[Ἀνοιμωτί:] ἀστενάκτως. καὶ **[Ἀνοιμώξατε,]** ἀλαλάξατε.

[Ἀνοινάριος·] ὡς ἡ κοινὴ συνήθεια. καὶ παροιμία· **[Ἄν οἶνον αἰτῇ, κονδύλους αὐτῷ δίδου·]** ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ αἰτούντων, κακὰ δὲ λαμβανόντων. ἡ ἱστορία ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος οἶνον αἰτήσαντος καὶ τυφλωθέντος.

[Ἄνοις:] ἀντὶ τοῦ ἀνύοις. Φρύνιχος.

[Ἀνοῖσαι:] κομίσαι. καὶ **[Ἀνοιστέον,]** δεῖ κομίζειν. καὶ **[Ἀνοίσω σοι βόας,]** ἀνενέγκω, φέρω.

[Ἄνοισις:] ἀνακόμισις.

[Ἀνυδρεύσασθαι:] ἀντλήσαι ὕδωρ. κατάχεον καὐτῆς κάνύδρευσαι τὸν κάδον. Κοριαννοῖ Φερεκράτης.

[Ἀνύειν:] τελειοῦν, πράττειν.

[Ἀνυμέναιος:] ἡ μὴ ἔχουσα ἄνδρα. **[Ἀνυμφος]** δὲ ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα.

[Ἀνυμνῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἀνύπαρκτον:] τὸ μὴ ὑπάρχον. πρὸς τὸ Πινδαρικόν· τί δέ τις; τί δ' οὐ τις; σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. ἀντὶ τοῦ ἀνυπάρκτου ἀνυπαρκτότερον. ἐνταῦθα δὲ ἐστὶν ὁ λόγος ἐγγυτέρω τῆς ἀληθείας ἢ περὶ τὸ Πινδαρικόν. ὁ μὲν γὰρ Πίνδαρος ἐν τοῖς ἀσυστάτοις πεποιῆται τὴν ὑπερβολήν, ὁ δὲ ἐν τοῖς φαινομένοις καὶ δοκοῦσιν οὐχ ὑπάρχουσι δὲ κατὰ ἀλήθειαν. καὶ Ὅμηρος δι' ἐνὸς αὐτάρκως τοῦτο δεδήλωκεν· οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἄνθρωποιο.

[Ἀνυπαίτιος:] ἀναίτιος.

[**Ἀνύπεικτον:**] τὸ ἀνένδοτον. ἐκ τοῦ εἶκω, τὸ ὑποτάσσομαι.

[**Ἀνύπηνος:**] ὁ ἀγένειος.

[**Ἀνυπόβλητον:**] προὔχον.

[**Ἀνυπόδητος:**] γυμνόπους. ἐν τῷ ἡ λέγεται, οὐχὶ ἀνυπόδετος.

[**Ἀνυπόστατον:**] ἀντὶ τοῦ ἀφόρητον.

[**Ἀνύποιστον:**] ἀβάστακτον. ἀνυπομόνητον.

[**Ἀνύσασθαί τι:**] παρὰ τοῖς ἄρχουσι διαπράξασθαι. καὶ ὁμοίως πάλιν τὸ τοὺς ἄρχοντας προστάξει τοῖς ὑπηκόοις. καὶ [**Ἀνύσαι,**] τελειῶσαι.

[**Ἀνυσίμως:**] ἐνεργῶς, πρακτικῶς, τελείως. καὶ [**Ἀνυσιμώτατος. Ἀνυσις**] γὰρ ἡ τελείωσις.

[**Ἀνυσται:**] ἤνυσται. καὶ [**Ἀνυστέον,**] δεῖ ἀνύειν.

[**Ἀνυστικωτέρα:**] ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικωτάτη. Πολύβιος· μία ψυχὴ τῆς ἀπάσης πολυχειρίας ἐν ἐνίοις καιροῖς ἀνυστικωτέρα. ὡς Ἀρχιμήδης ἐν Συρακούσαις μόνος πολλῶν Ῥωμαίων.

[**Ἀνύτειν:**] πληροῦν, ἐνεργεῖν. ἐπεὶ δὲ οὐδέν τι πλέον εἶχον ἀνύτειν οἱ βάρβαροι, οὔτε ὡς ἐν πολιορκίᾳ ἐφεδρεύοντες τῷ ἐρύματι, οὔτε πρὸς τειχομαχίαν ἐγκείμενοι, ἔγνωσαν τρόπου ἑτέρου αὐθάδους τε καὶ γενναίου καὶ φιλοκινδύνου ἀποπειραθῆναι. ὁ δὲ Νῆνος ἐν ἀμνηχανίᾳ ἦν, μηδὲν δυνάμενος ἀνύτειν. τουτέστι πράττειν.

[**Ἀνύειν. Ἀνύτειν**] οἱ Ἀττικοί, ὅπερ ἡμεῖς ἀνύειν, ἀνύειν δὲ τὸ σπεύδειν, δασεῖα ἢ πρώτη. καὶ [**Ἀνύτουσι,**] τελοῦσιν, ἀνύουσι. καὶ Ὅμηρος δὲ τὸ ἀνύειν ὡς ἡμεῖς· οὐκ ἀνύω φθονέουσα. καὶ [**Αἶνυτο,**] ἀφηρεῖτο, ἐλάμβανε. καὶ [**Ἀνύοι,**] εὐκτικῶς.

[**Ἀνυτος,**] Ἀνθεμίωνος, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ.

[**Ἀξεινος:**] ἧχι κονίστραι ἄξεινοι λυθρῷ τε καὶ εἴαρι πεπλήθωσι.

[**Ἀξεστος:**] Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνου ἐκωμωδεῖτο ὡς ἄξεστος ποιητῆς καὶ ἀλληγορικός.

[**Ἀξιάγαστος:**] ἀξιοθαύμαστος, ἀξιοχρεως.

[**Ἀξία ἢ κύων τοῦ βρώματος:**] ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν τινὸς τυγχανόντων.

[**Ἀξιαπηγητότατα:**] ἀντὶ τοῦ ἄξια τοῦ ἀφηγεῖσθαι.

[**Ἀξιδάρης:**] ὄνομα κύριον. Ἀξιδάρην δὲ ὅτι χρὴ Ἀρμενίας οὐ μοι δοκεῖ εἶναί σε ἀμφίλογον.

[**Ἀξιεπαίνετος:**] ὁ ἄξιος ἐπαίνων.

[**Ἀξιέραστον:**] ἄξιον ἐρασμοῦ, ἐπέραστον.

[**Ἀξινάριον:**] ἡ ἀξίνη. καὶ [**Ἀξινίδιον**] ὑποκοριστικῶς.

[**Ἀξιοζήλως:**] ἐπαινετῶς. ὁ δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν ἀπάντων ἑαυτὸν διεχρήσατο οὐκ ἀξιοζήλως. καὶ

[**Ἀξιοζήλωτος,**] ὁ ἄξιος ζηλοῦσθαι.

[**Ἀξιόλογα βάρη:**] ὡς ἂν ἀπὸ τῶν πύργων πέμπωμεν ἐκηβολώτατα ἀξιόλογα λίθων βάρη. καὶ ἀξιολόγοις καταστρώσας λίθοις τὰς ὁδούς. καὶ εἰλήμασιν ἀξιολόγοις τοὺς ὑδροστατουμένους γεφυρώσας. τουτέστιν εὐπρεπέσι, μεγίστοις. καὶ αὖθις· τὸν Μερ μερόν ἡμῶν σημαίνει, ὡς οὐκ ἔστιν

ἀξιόλογος ἡ χώρα, οὐδὲ μὴν περιμάχητος, οὐδὲ βασιλικῆς ἔργον ἐκστρατείας· ἀλλ' ἐν ὑπάρχει τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ τὸν Καύκασον.

[Ἀξιόμαχος:] δυνατὸς μάχεσθαι, ἰσοδύναμος. οὔτε ἀνδρῶν πλήθει, οὔτε ἄλλω τῶν πάντων οὐδενὶ ἀξιόμαχοι πρὸς ἡμᾶς ὄντες.

[Ἀξιον:] οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ εὐλόγου καὶ δικαίου ἐκλαμβάνουσι. Δημοσθένης· διὰ γὰρ τοῦτο μάλιστα ἄξιόν ἐστι σιωπᾶν, ὅτ' οὔτ' ἐστὶν ὁ καταπλήσσω, οὔθ' ὁ κολάσω ὑμᾶς. τάσσουσι δὲ τὸ ἄξιον καὶ ἐπὶ τῶν ὀνίων, ὅταν εὐωνόν τι πιπράσκηται. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ τῶν σιτοπωλῶν· ἐροῦσιν ὡς ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως ὠνοῦνται τὸν σῖτον, ἵν' ὡς ἀξιώτατον ὑμῖν πωλῶσι. καὶ πάλιν· ἐὰν οὖν αὐτῶν καταψηφίσθητε, τά τε δίκαια ποιήσετε καὶ ἀξιώτερον τὸν σῖτον ὠνήσεσθε· εἰ δὲ μὴ, τιμιώτερον.

[Ἀξιος:] τὸ εὖωνος. Φερεκράτης Ἰστω· ὁ δὲ στέφους πετεινὸς πυρὸς ἄξιος.

[Ἀξιον:] ἐπὶ τοῦ δικαίου τέτακται. οὕτως Δημοσθένης. καὶ **[Ἀξιον ξύλον,]** εὖ καὶ καλῶς εἰργασμένον, εὐθές, καλόν. Ἀριστοφάνης· κᾶν τις σφαλῇτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου. παρὰ τὴν παροιμίαν· ἀπὸ καλοῦ ξύλου κᾶν ἀπάγξασθαι. θέλει οὖν λέγειν, βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γενναίοις στρατηγοῖς καὶ δεδοκιμασμένοις ἢ τοῖς φαύλοις· κᾶν γὰρ δέη παθεῖν, κρεῖττον ἀπ' ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν. **[Ἀξιον]** δὲ παρὰ Ἀττικοῖς τὸ εὖωνον. καυλὸν σιλφίου τὸν ἄξιον. τουτέστι τὸν εὖωνον.

[Ἀξιοπιστία:] ἡ πίστῳσις. καὶ **[Ἀξιόπιστος]** οὐχὶ ὁ κατάπλαστος λέγεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ τερατεία χρώμενος, ἀλλ' ὁ πιστὸς καὶ δόκιμος, ἀξιοχρεως.

[Ἀξιόπιστος:] πιθανός. ἦν δὲ ἀξιόπιστος σφόδρα ὥστε μὴ ἐξὸν ἀνώμοτον μαρτυρεῖν, τούτῳ μόνῳ συνεχώρουν Ἀθηναῖοι.

[Ἀξίος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀξιος λαβεῖν ὁ μισθός:] τοῦτο τῶν εἰς κάλλος ἡσκημένων σημαῖνον τοιόνδε τι· ἄξιός ἐστιν ὁ μισθός, ὥστε λαβεῖν αὐτόν. ἔστι δὲ παρὰ Κρατίνῳ. Ὅμηρος δὲ πρῶτον ἐχρήσατο τῷ σχήματι τούτῳ· ῥηῖτεροι γὰρ ἔσεσθε· κείνου τεθνεῶτος ἐναίρεμεν. καὶ πάλιν· ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ. καὶ Σοφοκλῆς· γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ' αὐτῶς ἀνὴρ, ῥάων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός. ὁ δὲ νοῦς· ῥάων ἂν τις φυλάξαιτο τὸν ὀξύθυμον ἢ τὸν κρύπτοντα διὰ σιγὴν τὴν ὀργήν. καὶ **[Ἀξιος τριχός·]** ἐπὶ τοῦ εὐτελοῦς καὶ τυχόντος· παρόσον ἡ θριξ οὐδενὸς ἀξία ἐστίν. Ἀριστοφάνης· εἴ 'κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός. ἀντὶ τοῦ τὸ τυχόν. καὶ **[Ἀξιος οὐδὲ μόνου,]** ἀντὶ τοῦ οὐδενός. ἔστι δὲ ἀπὸ τῶν κύβων εἰρημένον. καὶ παροιμία, **[Ἀξιος ὀβελίσκου,]** καὶ **[Ἀπὸ ὀβελίσκου,]** παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων. καὶ **[Ἀξιος τοῦ παντός,]**

[Ἀξιοῦμαι·] γενικῇ.

[Ἀξιουμένου·] τυγχάνοντος ἀνδρὸς τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἀξιουμένου. **[Ἀξιοῦσι]** δὲ ἀντὶ τοῦ παρακαλοῦσι. Πολύβιος· οἱ δὲ Γεραῖοι ἀξιοῦσι τὸν βασιλέα μὴ καταλῦσαι τὰ παρὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς δεδομένα, τουτέστιν αἰδίων εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν. ὁ δὲ ἐρμηνευθείσης οἱ τῆς ἐπιστολῆς, ἔφη συγχωρεῖν τοῖς ἀξιουμένοις.

[Ἀξίохος·] Αἰσχίνῃ τῷ Σωκρατικῷ διάλογος ἐγράφη Ἀξίохος καλούμενος. Πλάτωνος ἐνεπιγέγραπται.

[Αξιόχρεων·] ἐν τῷ ω μεγάλῳ λέγουσι· καὶ οὐδετέρως ὁμοίως. τὸ δὲ ἀξιόχρεον βάρβαρον.

[Αξιόχρεως] οὖν ἱκανὸς, ἐχέγγυος, ἀξιόπιστος.

[Αξιῶ·] ὑπολαμβάνω. Ἀριστοφάνης· οὐκ ἀξιῶ γ' ἐμαυτὸν ἰσχύειν μέγα. ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπολαμβάνω, οὐκ ἄξιον νομίζω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἱκετεύω. αἰτιατικῇ· **[Αξιῶ σε.]**

[Αξίωμα·] βούλημα. τί δ' ἐστὶ τάξιωμ', ἐφ' ᾧ καλεῖς. μὴ διωθεῖσθαι τὴν πατρικὴν ἐπίταξιν, μηδὲ τὸ τοῦ Πλάτωνος ἀξίωμα ἀτιμάζειν. τουτέστι βούλημα. ὁ δὲ Ἀρκεσίλαος ἦν ἀξιωματικώτατος καὶ συνηγμένος.

[Αξίωμα·] ἡ ἱκετεία. Δαβίδ· εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιον σοῦ, Κύριε.

[Αξίωμα·] τοῦτο ἐκ κατηγορήματος ὀρθοῦ ἢ πλαγίου ἔχει τὴν γένεσιν. ἀξίωμα δὲ ἐστὶν τουτέστιν ἀληθὲς ἢ ψευδὲς ἢ πρᾶγμα αὐτοτελὲς ἀποφαντὸν ὅσον ἐφ' ἐαυτῷ ἢ καταφαντὸν· οἷον, ἡμέρα ἐστὶ· Δίων περιπατεῖ. ὠνόμασται δὲ ἀξίωμα παρὰ φιλοσόφοις ἀπὸ τοῦ ἀξιοῦσθαι ἢ ἀθετεῖσθαι. ὁ γὰρ λέγων, ἡμέρα ἐστίν, ἀξιοῦν δοκεῖ τὸ ἡμέραν εἶναι. οὔσης μὲν οὖν ἡμέρας, ἀληθὲς γίνεται τὸ προκείμενον ἀξίωμα· μὴ οὔσης δὲ, ψεῦδος. διαφέρει δὲ ἀξίωμα καὶ ἐρώτημα καὶ πύσμα. ἔστι γὰρ προστακτικόν, ὀρκικόν, ἄρατικόν, ὑποθετικόν, προσαγορευτικόν. ἀξίωμα μὲν γὰρ ἐστὶν, ὃ λέγοντες ἀπο φαινόμεθα, ἢ ἀληθὲς ἢ ψευδὲς. ἐρώτημα δὲ ἐστὶ πρᾶγμα αὐτοτελὲς μὲν, ὥς καὶ τὸ ἀξίωμα, αἰτητικόν δὲ ἀποκρίσεως, οἷον, ἄρά γε ἡμέρα ἐστὶ; τοῦτο δὲ οὔτε ἀληθὲς ἐστὶ, οὔτε ψευδὲς· ὥστε τὸ μὲν, ἡμέρα ἐστίν, ἀξίωμα· τὸ δὲ, ἄρά γε ἡμέρα; ἐρώτημα. πύσμα δὲ ἐστὶ πρᾶγμα, πρὸς ὃ συμβολικῶς οὐκ ἔστιν ἀποκρίνεσθαι, ὥς ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος, ναί· ἀλλὰ εἰπεῖν, οἰκεῖ ἐν τῷδε τῷ τόπῳ. τὰ δὲ λοιπὰ δῆλα.

[Αξιώματα·] οὕτως λέγει Ἀριστοτέλης καὶ τὰς δεομένας ἀποδείξεως προτάσεις, καὶ τὰς ἀναποδείκτους, ὥς ἔθος αὐτῷ.

[Αξιῶν·] ἀντὶ τοῦ νομίζων, ὑπολαμβάνων. Λυσίας καὶ Πλάτων. καὶ ἀντὶ τοῦ παρακαλῶν, λιπαρῶν. ἢ καὶ ἀντὶ τοῦ νομίζων.

[Αξίωσιν·] τιμὴν. αὐτὸν δὲ βασιλέα ὄντα κατ' ἀξίωσιν μὲν τῆς τρίτης μοίρας, μεγέθει τε χώρας καὶ πλήθει τῶν ὑπηκόων. ἀπῆγε δὲ αὐτὴν τῆς δίκης κατάπλαστος σωφροσύνη καὶ ἀξίωσις ὑπέρογκος καὶ ἡ τῶν συναδικούντων παρασκευή. καὶ ἀξιώσει τοῦτον περιέβαλε, κακίᾳ δούς ἀκερδὲς μὲν, σεμνὸν δὲ ὅμως τότε ἄθλον. Αἰλιανὸς φησιν. ἀντὶ τοῦ τιμῇ.

[Αξιώτερος·] εὐωνότερος. καὶ **[Αξιωτέρας·]** ὁμοίως εὐωνοτέρας. οὐ πώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας. τῆς ἀξίας τιμῆς. ἄξιον γὰρ παρὰ Ἀττικοῖς τὸ εὖωνον.

[Αξιοῖ·] Ἀντιφῶν καὶ Λυσίας ἀντὶ τοῦ νομίζει.

[Αξονες·] οὕτως ἐκάλεσαν Ἀθηναῖοι τοὺς Σόλωνος νόμους, διὰ τὸ ἐγγραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν. ἦσαν δὲ τετράγωνοι τὸ σχῆμα. μέμνηται τῆς λέξεως Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. **[Αξονες]** δὲ καὶ κύρβεις διαφέρει. **[Αξονα]** δὲ λέγει Ὅμηρος τὸν τῆς ἀμάξης.

[Αξοον·] τὸ ἄτμητον.

[Αξω·] καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖσε. **[Απάξω]** δὲ τὸ ὀπίσω ἄξω.

[Αξυλία·] ἡ ἔνδεια τῶν ξύλων. **[Αξύλω]** δὲ ὕλη, ἀντὶ τοῦ πολυξύλω.

[Αξύμμετρον·] τὸ ὑπὲρ τὸ μέτρον. οὐκ ἐξικνεῖτο δὲ τὰ βέλη, διὰ τὸ τοῦ ποταμοῦ ρεῦμα ἀξύμμετρον ὃν αὐτοῖς ἐς τὰς βολάς.

[Ἀξυνεσία·] Θουκυδίδης γ'.

[Ἀξυνος·] ὁ ἀκοινώνητος.

[Ἀξύστατον·] περὶ Αἰσχύλου λέγει Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ οὐ συνεστῶτα, οὐδὲ πυκνόν, ἀλλ' ἀραιὸν ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπῶδη. ἢ ἀδιάθετον ἢ ἀπιθάνως συντιθέντα.

[Ἀοζοι·] πολύοζοι, πολλὰ ξύλα καίοντες· ἤγουν οἱ μάγειροι.

[Ἀολλεῖ·] ποιεῖ, συνάγει. καὶ **[Ἀολλήσασα·]** ἀθροίσασα. καὶ **[Ἀολλισθῆναι·]** ἀθροισθῆναι.

[Ἀοπτα·] Ἀντιφῶν. ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα μὲν, δόξαντα δὲ ὀρᾶσθαι.

[Ἄορ·] τὸ ξίφος. καὶ κλίνεται ἄορος, ἄορι. ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ εἶπε, κατὰ στέρνων ἄορ ἀνασχομένη.

[Ἀόρατον·] τετραχῶς λέγεται. ἢ τὸ καθάπαξ ἀδύνατον ὀραθῆναι, οἷον ὡς καὶ τὰ ὑποκείμενα ἄλλη αἰσθήσει· καὶ γὰρ ἡ φωνὴ ἀόρατος καὶ ἡ ὁσμὴ καὶ τὰ ὅμοια. ἢ τὸ πεφυκὸς μὲν ὀρατὸν εἶναι, μὴ ὀρώμενον δέ· ὅπερ ἐστὶ τὸ ἐν στερήσει, ὡς τὸ δυνάμει διαφανές, φωτὸς μὴ παρόντος. ἢ τὸ οὕτω λεγόμενον ἀόρατον, ὡς φαύλως ὀρατόν· τοιοῦτον δὲ ἐστὶν ἢ τὸ δι' ὑπερβολὴν λαμπρότητος φθαρτικὸν τῆς ὄψεως ἢ τὸ ἀμυδρότητα μὴ ποιοῦν εἰς τὴν αἴσθησιν. ἀντιλαμβάνεται τοίνυν τοῦ ἀοράτου ἡ ὄψις, οὐ τοῦ μὴ πεφυκὸς ὀρᾶσθαι· ταῦτα γὰρ, ὅτι μὴ ὀρᾶται, ὁ λόγος ἐστὶν ὁ κρίνων δι' ὀργάνου τῆς αἰσθήσεως, οὐ μέντοιγε ἡ αἴσθησις· ἀλλὰ τοῦ κατὰ στέρησιν ὀρατοῦ ἡ αἴσθησις ἐστὶν ἀντιληπτική. κρίνει γὰρ καὶ τὰ ἄλογα ταῖς ὄψεσιν ὅτι σκότος κατὰ συμβεβηκὸς τῷ μὴ πάσχειν ὑπὸ τῶν ὀρατῶν, διὸ καὶ εἰς τοὺς φωλεοὺς ἡρεμεῖ. μήποτε δὲ καὶ τὸ κατὰ στέρησιν ἀόρατον ἡ φαντασία ἐστὶν ἡ κρίνουσα, καὶ οὐχ ἡ ὄψις, εἴγε αἱ μὲν αἰσθήσεις ἐν τοῖς πάσχουσι τὴν κρίσιν ἴσχουσι, μὴ πάσχουσαι δὲ ἐν τῷ σκότῳ ἀνενέργητοί εἰσι. διὸ κατὰ τὴν ἕξιν μόνην θεωροῦνται. μὴ ἐνεργοῦσαι δὲ, πῶς ἂν κρίνοιν;

[Ἀόργητος·] ὁ μὴ ὀργιζόμενος.

[Ἄορες·] αἱ γυναῖκες.

[Ἀόριστος γῆ·] ἡ μὴ ἔχουσα ὅρους, μηδὲ σπειρομένη. ἡ γὰρ σπειρομένη ὅρους ἔχει, ἅτε οὖσα μεμερισμένη, ἕως οὗ ἐστὶν ἐκάστου τὸ δίκαιον τῆς διακρατήσεως.

[Ἄορνος·] πέτρα ἐν τῇ Ἰνδικῇ. Ἀρριανός· μέγα γὰρ τι χρῆμα πέτρας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ λίμνη οὕτω καλουμένη. ταύτην Ἀλέξανδρος εἶλεν, ἢ τῷ Ἡρακλεῖ ἄπορος ἐγένετο ἡ πέτρα.

[Ἄορτήν·] λέγουσιν οἱ πολλοὶ νῦν ἀβερτήν. Μακεδονικὸν δὲ καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ ὄνομα. ζητεῖ ὅτι καὶ φλέψ ἄορτή.

[Ἄορτήρ·] ὁ λῶρος τῆς σπάθης. καὶ **[Ἄορτήρεσιν. Ἀοσσητήρ·]** ὁ βοηθός.

[Ἀώρησις·] ἡ κρέμασις.

[Ἄωρία·] ἀντὶ τοῦ ἀκαίρως καὶ παρὰ τὸν δέοντα καιρὸν. ἄωρα γὰρ τὰ παρὰ τὸν καιρὸν τρυγόμενα. Ἀριστοφάνης· οἱ δὲ πρυτάνεις ἤκουσιν, ἀλλ' ἄωρία. οὐκ ἔξεστι γὰρ Βαβυλωνίοις ἄωρία τάφον ὑπερβῆναι. σημαίνει δὲ καὶ τὴν σκοτίαν. καὶ Αἰλιανός· ἐπεὶ δὲ ἄωρία ἦν, ὁ μὲν ἐπὶ τὸν φόνον ὑπεθήγετο. καὶ **[Ἄωρι τῶν νυκτῶν. Ἀωρόλειος·]** ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡλικίαν λειαινόμενος καὶ φαλακρίων. τὸ αὐτὸ καὶ ὠμογέρων, ὁ παρ' ἡλικίαν γηράσας.

[Ἄωρον:] ἀπρεπές, ἀχαρές, ἄκαιρον. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνοίκειον καὶ ἀσύμφορον. καὶ **[Ἄωρος,]** ὁ ὥμος. ὁ ἀπέπαντος. καὶ **[Ἄωρότερον. Ἄωρῶ:]** τὸ ἀλογῶ.

[Ἄωρτο:] ἐκρέματο. ὄρω, ὄρσω, ὄρκα, ὄρμαι, ὄρσο, ὄρτο καὶ ἄωρτο.

[Ἄωτεμεῖν:] ὑφαίνειν.

[Ἄωτον:] ἄνθος, κόσμος, στέφανος. περιβόλαιον ἐξ ἀπαλῶν ἐρίων. καὶ ἰώτῳ, ἡ δοτική. **[Ἄωτον]** δὲ **[ἀγγεῖον,]** τὸ μὴ ἔχον ὧτα. καὶ ῥῆμα **[Ἄωτῶ,]** τὸ ἀπανθίζω.

[Ἄπαγε·] γενικῇ. παῦσαι, μὴ γένοιτο. ἢ **[Ἄπαγε,]** ἀντὶ τοῦ χρῶ τῇ ἀπαγωγῇ. οὕτως Δημοσθένης. καὶ παροιμία· **[Ἄπαγε ξένον ἐν χειμῶνι·]** ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν.

[Ἄπαγέ με εἰς τὰς λατομίας:] παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ ὑποφερόντων τὰ ἀνάξια. φασὶ γὰρ ὅτι Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ συνῆν. ἔωλα δὲ αὐτοῦ ποιήματα ἀναγινώσκοντος οὐκ ἐπῆνει. ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς ἐκέλευσεν αὐτὸν βληθῆναι εἰς τὰς λατομίας. εἴτα πάλιν μετεκαλέσατο αὐτὸν, ἐλπίζων ἐπαινέσαι αὐτοῦ τὰ ποιήματα. ὁ δὲ μὴ θέλων ἐπαινεῖν ἔλεγε τὸ προκείμενον.

[Ἄπαγε μύθων' ἀπὸ κόπης:] παροιμία ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν καὶ παρὰ καιρὸν τοῖς σπουδάζουσιν ἐνοχλούντων.

[Ἀπάγεια:] ἡ μήπω συμπηγεῖσα.

[Ἀπάγειν, ἐφηγεῖσθαι, γράφεσθαι, δικάζεσθαι:] τούτων ἕκαστον ἐπὶ τῶν ἐτέρως κατηγορούντων λέγεται. ἀλλ' ἐὰν μὲν πρὸς διαιτητὴν ἡ διαδικασία γίνηται, καλεῖται δικάζεσθαι. καὶ **[Ἀπάγοντες·]** αἰτιατικῇ. ἀπωθοῦντες, ἀπελαύνοντες. τὸν ἄνδρα ἀπάγοντες.

[Ἀπαγορεύει·] δοτικῇ. ἀποτρέπεται, ἀρνεῖται. ἀπαγορεύουσι τῷ Φιλίππῳ καὶ τὸν Δέκιον ἀναγορεύουσιν. καὶ αὐθις Εὐνάπιος· πρὸς τὸ ἀφανές καὶ ἀόριστον τῆς χώρας ἐκπεσόντες, πρὸς τοὺς φόνους καὶ πρὸς τὴν λείαν ἀπαγορεύοντες. καὶ ἀπαγορεύεις, Σίμων Πέτρε. ἢ **[Ἀπαγορεύειν,]** ἀντὶ τοῦ κάμνειν καὶ ἀδυνάτως ἔχειν. ἀπαγορεύων τοῖς ἄρχουσι διαρρήδην τῆς φιλαργυρίας ἀπέχεσθαι.

[Ἀπαγορεύω·] δοτικῇ. ἐγὼ μὲν ἀπαγορεύω τῷ νόμῳ. ἀλλὰ μόναις ταύταις ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι ταῖς γυναιξίν. αἰτιατικῇ δὲ· ἀπηγόρευσας ἡμᾶς τῆς ἀπωλείας. καὶ, ἀπαγορεύεις, Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείση τάχος.

[Ἀπάγου:] ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἄπαγε. Εὐριπίδης. καὶ **[Ἀπάγω·]** αἰτιατικῇ.

[Ἀπαγωγάς:] αἰχμαλωσίας, ἀδυνατίας. καὶ **[Ἀπαγωγή,]** μήνυσις ἔγγραφος διδομένη τῷ ἄρχοντι περὶ τοῦ δεῖν ἀπαχθῆναι τὸν δεῖνα. ἐνταῦθα ὁ Λικίννιος κατὰ πρόφασιν ἀπαγωγῆς ἀφικόμενος. τὸ οὖν ἀπαγωγή δίκης ἐστὶν εἶδος· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν. ἀπήγοντο δὲ οἱ κακοῦργοι πρὸς τοὺς ἰα'.

[Ἀπαγχονίσαι:] πνίξαι. ἀγχονῶ δὲ καὶ λιμαγχονῶ.

[Ἀπάδει:] ἀπαρέσκει. καὶ **[Ἀπαῖδον,]** οὐ συνᾶδον, ἀπαρέσκον. τὰς σπονδὰς ἀποπέμπεσθαι ὥς ἀπαδούσας τῆς Ῥωμαίων μεγαλειότητος. ἀντὶ τοῦ ἀναξίου οὔσας, ἀπαρεσκούσας. καὶ, Στησίχορος δὲ οὐκ ἀπάδει αὐτῶν.

[Ἀπαθέστατα:] ἐκτὸς πάθους. εὐμενῇ δεῖ εἶναι· καὶ ἀνεκτικὸν τῶν ἰδιωτῶν καὶ ἀθεώρητον οἰομένων· πρὸς πάντας εὐάρμοστον, ὥστε κολακείας πάσης προσηνεστέραν εἶναι τὴν ὁμιλίαν,

προσηνῇ καὶ αἰδέσιμον πᾶσι· μηδὲ ἔμφασίν ποτε ὀργῆς παρασχεῖν, εὐστοργότατον καὶ εὐφημότατον ἀψοφητί.

[Ἀπαθῆ:] ἄλυπον. ὁ δὲ Ἀντιφῶν ἀπαθῆ πληθυντικῶς, τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθη. καὶ **[Ἀπαθής:]** ἀπαθῆ φασιν εἶναι τὸν σοφὸν διὰ τὸ ἀνέμππτωτον εἶναι. εἶναι δὲ καὶ ἄλλον ἀπαθῆ, τὸν φαῦλον, ἐν ἴσῳ λεγόμενον τῷ σκληρῷ καὶ ἀτέγκτῳ. καὶ

[Ἀπαθής:] ὁ μὴ πείραν κακῶν εἰληφώς. οἱ δὲ κακῶν παντάπασιν ἀπαθεῖς ἔμειναν. καὶ **[Ἀπαθές:]** τὸ ὑγιαίνειν ἐν τῷ τεθνάναι μᾶλλον ἢ ἐν τῷ ζῆν.

[Ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύναι:] οἶονεὶ καινοὺς καὶ νεοποιήτους. Ἀριστοφάνης· ῥήματά τε κομψὰ καὶ παίγνια ἐπιδεικνύναι πάντα ἀπ' ἀκροφυσίων καὶ τῶν ἀπὸ κινναβευμάτων. λέγει γὰρ διὰ μὲν τοῦ ἀπ' ἀκροφυσίων, καινῶς εἰργασμένα καὶ οἷον ἐκ πυρὸς, διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ κινναβευμάτων, οἷον καινῶς πεπλασμένα καὶ διάθεσιν ἔχοντα. κίνναβος γὰρ τὸ εἶδωλον, πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες. κέχρηνται πολλοί.

[Ἀπάκτου·] Σοφοκλῆς· ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου, καὶ δῶμ' ἀπάκτου.

[Ἀπάλαμνος:] ἄπειρος.

[Ἀπαλλάξας:] ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποστῆναι. Κρατῖνος καὶ Δημοσθένης καὶ ἄλλοι. **[Ἀπαλλάξαι.]** καὶ **[Ἀπαλλάξωμεν,]** ἀντὶ τοῦ ἀφανίσωμεν. Ξενοφῶν· τῶν ἄλλων σκευῶν τὰ περισσὰ ἀπαλλάξωμεν. καὶ **[Ἀπαλλάξαι,]** ἀντὶ τοῦ φυγαδεῦσαι. ἐδεῖτο δὲ τὸ πλῆθος προσωτάτῳ Ἀρμενίας ἀπαλλάξαι Ἰωτόμην, ὡς οὐποτ' ἂν ἀποσχόμενον τοῦ νεωτερίζειν, εἰ τύχοι ὦν ἐνδημος. καὶ **[Ἀπαλλάττω]** σε κόπων.

[Ἀπαλλάξειεν:] μετακινήσειεν. Ἀριστοφάνης· πῶς καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον. καὶ **[Ἀπαλλαξείοντες,]** ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλλαγῆναι.

[Ἀπαλήσαντας:] παρὰ Θουκυδίδη ἀντὶ τοῦ παυσαμένους ἀλγεῖν, ὥσπερ τὸ ἀπολοφυράμενοι.

[Ἀπαλγοῦντες:] ἀπογινώσκοντες. Πολύβιος· οἱ δὲ Ἀκαρνανάδες πυνθανόμενοι τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἔφοδον ἐπὶ σφᾶς, τὰ μὲν ἀπαλγοῦντες ταῖς ἐλπίσι, τὰ δὲ καὶ θυμομαχοῦντες ἐπὶ τινα παράστασιν κατήντησαν. καὶ αὖθις· ἀπαλγοῦντας δὲ αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ πολλοῦ ῥίγους ἐπερρώννυνεν.

[Ἀπαλέξασθαι:] ἀντιτάξασθαι. Σοφοκλῆς· οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς, ἄναξ. καὶ **[Ἀπαλεξῆσαι,]** κωλῦσαι. καὶ **[Ἀπαλέξοντες,]** ὁμοίως.

[Ἀπάλλεις:] ἀποπέμπεις.

[Ἀπαληθεύειν:] τὸ τάληθές ἐξευρίσκειν. καὶ **[Ἀπαληθεύω,]** τὸ τὴν ἀλήθειαν ἐκφαίνω. ὁ δὲ χρόνῳ ὕστερον ἐφωράθη, τῷ πάντα ἐκκαλύπτοντι καὶ ἀπαληθεύοντι. τούτου τὸ δολερὸν ἀναφαίνεται.

[Ἀπαλήσασθαι:] θεραπευθήσασθαι.

[Ἀπαλοὶ θερμολουσίαις, ἀβροὶ μαλθακευνίαις:] ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἀβρότητος διαρρεόντων. **[Ἀπαλώτερος τρύχου·]** ζῆται ἐν τῷ τρύχον.

[Ἀπαμβλύνει:] ἐκκαθαίρει σκότους καὶ ἀλλοιώσεως.

[Ἀπάμεια:] πόλις.

[Ἀπαμείρεται:] ἀποστερεῖ.

[Ἀπαμυνεῖ:] ἀποτρέψει.

[Ἀπαμφιέσαντες:] ἐκδύσαντες. καὶ **[Ἀπαμφιεῖ,]** ἀποκαλύψει. Μισουμένω· ἀπαμφιεῖ γὰρ τὸ κατάπλαστον τοῦτό μου καὶ λανθάνειν βουλόμενον ἢ μέθη ποτέ. καὶ **[Ἀπαμφίσκων,]** ἀποκαλύπτων.

[Ἄπαν·] οἱ μὲν Ἴωνες συστέλλουσι καὶ ὁ Ποιητής· τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίων. καὶ οἱ Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὴν ὑστέραν. καὶ τὸ παράπαν ὁμοίως, καὶ ἅπαντα τὰ τοιαῦτα.

[Ἀπανάστασις:] ἀποικία, μετάστασις.

[Ἀπαναίνομαι:] ἄρνούμαι.

[Ἀπανισταμένους·] γενικῇ.

[Ἀπανθήσαντα:] ξηρανθέντα. μακαριωτάτη ἐγὼ, ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν ἀγαθοῖσιν. ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον. τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτωτο. Ἀριστοφάνης φησὶν. **[Ἀπανθῶ]** γὰρ τὸ ἀποβάλλω. καὶ ὁ Θεολόγος· τῶν ἐκ γένους τοῖς ἀπανθήσανσιν. **[Ἀπανθίζω]** δὲ τὸ τὰ ἄνθη συλλέγω.

[Ἄπανθ' ὅμοια καὶ Ῥοδώπιδι ἢ καλῇ:] σημαίνει, ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ θνητοί. ζήτει περὶ τῆς Ῥοδώπιδος ἐν τῷ Ῥοδώπιδος ἀνάθημα.

[Ἀπανθρακίζομεν:] ἀντὶ τοῦ ἄνθρακος ἐσθίομεν. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύων, ὃ παροπτῶντες ἐσθίουσιν. ἢ ὅπτας ἐσθίομεν, ἢ ἄνθρακος ζωपुरοῦμεν.

[Ἀπανθρωπία:] ἡ κακία. ὅταν τις μὴ κατὰ ἄνθρωπον ποιῇ, τοῦτο ἀπανθρωπία.

[Ἀπαντᾶν] καὶ **[συναντᾶν:]** λέγουσιν ἐκατέρως, τὸ παραγίνεσθαι εἰς τινα τόπον. καὶ **[Ἀπαντήσαντος,]** γενέσθαι φθάσαντος. Αἰλιανός· ἀνεσταύρωτο δὲ ὁ πολιορκῶν· καὶ ἐς τοῦτό οἱ τὸ τοῦ χειμῶνος, τοῦ μὴ καθ' ὥραν ἀπαντήσαντος, τὸ τέλος ὠρμήσατο. καὶ

[Ἀπαντῶσιν,] ἀντὶ τοῦ παραγίνονται. ἅμα τῷ περὶ ὄρθρον εἰς τοὺς τῶν δεσποτῶν οἴκους ἀπαντῶσι. καὶ **[Ἀπαντωμένων,]** ἀντὶ τοῦ συμβαινόντων, γιγνομένων. οὐ μὴν ἀλλὰ τοιούτων ἀπαντωμένων οὐδὲν ἱκανὸν ἦν πρὸς τὸ κωλύειν τὴν ὁρμὴν τῶν Ῥωμαίων.

[Ἄπαντα γὰρ τοι βρωτὰ πολιορκουμένοις:] ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου ὁ λόγος. οἱ γὰρ πολιορκούμενοι πολλάκις καὶ ὧν οὐ δεῖ ἄπτονται.

[Ἄπαντα τόλμης πλέα κἀναισχυντίας:] ἐπὶ τῶν ἱταμῶν καὶ ἀναιδῶν.

[Ἄπανταχοῦ. Ἀπαντῶ] ἐπὶ κριτηρίου· ὑπαντῶ δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.

[Ἄπαξ,] ἐπεὶ δὲ ἅπαξ ἐκ τοῦ φορίου αὐτοὺς ἐκπεπτωκέναι ἔμαθεν, ἀφικνεῖται πρὸς αὐτούς. καὶ Ἰώσηπος· ἅπαξ δὲ καταστάντες ἐς ταραχάς. ἀντὶ τοῦ διόλου, ὀλοσχερῶς.

[Ἀπαξάπαντα:] ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. καὶ τὰ χρήματα ἀπαξάπαντα λόγῳ οὐδενὶ ληϊζόμενος, τὴν δίκην ὀρθῶς καὶ δικαίως τῆς ἐς τὴν δίκην παρανομίας ἐξέτισε. καὶ **[Ἀπαξάπαντες,]** ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ πάντες. τὸ γὰρ ἀπαξάπαντες ἐπὶ ἐπιτάσεως λαμβάνεται. ὁ δὲ Καῖσαρ νεμεσᾷ καὶ ἀγανακτεῖ, ὅτι ἀπαξάπαντες μὴ ἀνέστησαν. **[Ἀπαξάπαντα]** οὐδὲν πλέον σημαίνει τὸ ἅπαξ προσκείμενον. καὶ **[Ἀπαξαπλῶς,]** ἀντὶ τοῦ καὶ ὥς εἰπεῖν.

[Ἀπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός:] ἀντὶ τοῦ ἀποφαντικῶς ἢ παντελῶς. τὸ ἄπαξ ἐλάλησεν ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ ἀριθμοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πάντως ἐσομένου. καὶ παροιμία· **[Ἀπαξ πυρρὸς καὶ μὴ δέκατον χλωρός:]** ἐπὶ τῶν δανειζόντων.

[Ἀπαξ ἀλώπηξ εἰς πάγην:] ὁμοία τῇ· ἀλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ. λείπει τὸ εἰς πάγην.

[Ἀπαξιῶν·] αἰτιατικῇ. ἀνάξιον ἡγούμενος. Ἀππιανός· ὁ δὲ δῆμος τὸν Μάρκιον μετιόντα τὴν ὑπατείαν οὐκ ἐχειροτόνησεν οὐ τὸν ἄνδρα ἀπαξιῶν, ἀλλὰ τὸ φρόνημα δεδιῶς αὐτοῦ.

[Ἀπαξιώσις.] Πολύβιος· ὁ δὲ Φίλιππος ἐδυσχέραινε ἐπὶ τῇ τῶν Κερκυραίων ἀπαξιώσει. τουτέστι καταφρονήσει.

[Ἀπάξω:] ἐκεῖθεν ἄξω.

[Ἀπαπαί:] συγκαταθετικὸν ἐπίρρημα. εἰρηκότος γὰρ τοῦ Ἡρακλέους· ἄνδρὸς ἡράσθης· τοῦτο ἐπεφθέγγετο.

[Ἀπαράβλητος:] ἀσύγκριτος, ἀνόμοιος.

[Ἀπαραγγέλτως:] ἀκελεύστως. Πολύβιος· καὶ πανταχόθεν ἀπαραγγέλτως ἠθροίζοντο.

[Ἀπαραπόδιστα:] ἀπλανῇ.

[Ἀπαράκλητοι:] αὐτόματοι. Θουκυδίδης· τῶν αὐτονόμων Θρακῶν ἀπαράκλητοι ἐφ' ἄρπαγὴν ἠκολούθουν.

[Ἀπαράκλητος:] ἀσύγκριτος, ἀνόμοιος.

[Ἀπαράξειεν:] ἀποσπάσειεν, ἀποχωρίσειεν. ὥς εἰ τούτους ἀπαράξειε τοῦ λόφου καὶ γένοιτο τῶν ἄκρων ἐγκρατὴς θᾶπτον κατεργασόμενος τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ.

[Ἀπαραποίητον:] ἄπλαστον.

[Ἀπαράτιλος:] ἀντὶ τοῦ δασύς καὶ ἄκοσμος τὰς τρίχας. ἐξ ἐτῶν ἄλουτος.

[Ἀπαργμάτων ὥριων καιριώτερον·] φησὶν ὁ Θεολόγος ἐν τῷ, χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φωτῶν ἡμέρᾳ. ἀντὶ τοῦ ἐναγισμάτων, ἃ εἰς τοὺς τάφους ἔβαλλον. τὸ δὲ καιριώτερον, ἀναγκαιότερον.

[Ἀπαραιτήτως:] ἀσυγχωρήτως. πάντας δὲ τοὺς περιτυγχάνοντας ἀπαραιτήτως ἀπέκτεινον διὰ τὴν ὀργήν.

[Ἀπαριθμησόμενος:] ἀποδώσων, καταβαλούμενος. ὁ δὲ Γέτης ἀφίκετο ὥς ἀπαριθμησόμενός τι τῶν ἐνιαυσιαίων χρημάτων πρὸς τὸν στρατηγὸν τῶν Ῥωμαίων. καὶ **[Ἀπαριθμῶν,]** ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶν ἀπαριθμόν. Ἰσοκράτης. καὶ **[Ἀπαριθμῶ]** σε, αἰτιατικῇ.

[Ἀπαρνος:] ὁ ἀρνούμενος καθόλου. καὶ **[Ἀπαρνοῦμαι·]** αἰτιατικῇ.

[Ἀπαροῦντα:] ἀποχωρήσοντα. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι προσεδόκων ἂν' ἐκάστην ἡμέραν ἀπαροῦντα τὸν στόλον εἰς τὴν οἰκίαν.

[Ἀπάρσεως:] ἀναχωρήσεως. τῆς δὲ ἀλόγου ταύτης ἀπάρσεως ἢ φυγῆς τὸ πρὸς τὸν ἡγεμόνα ἐκ τοῦ δήμου μῖσος αἴτιον ἦν.

[Ἀπαρτῆσαι:] τὸ κρεμάσαι. **[Ἀπαρτίσαι]** δὲ τὸ τελειῶσαι.

[Ἀπαρτί:] ἐπίρρημά ἐστιν ὡς ἀμογητί, παρὰ τὸ ἀπηρτισμένον καὶ πλήρες. Ἡρόδοτος· ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδιοι ὁ ἄπαρτί. καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις· φράσον μοι ἀπαρτί δήπου προλαβεῖν. καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτω· τοὺς δεξιούς καὶ τοὺς σώφρονας ἀπαρτί πλουτῆσαι ποιήσω.

[Ἀπαρτίαν:] ἀποσκευὴν, τέλος ἀπαρτισμοῦ. καὶ **[Ἀπαρτιζόντως,]** τὸ μήτε ὑπερβάλλειν μήτε ἐνδεῖν. ὅρος γάρ ἐστι λόγος κατ' ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος. καὶ **[Ἀπαρτιλογία,]** ἀπηρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμὸς καὶ λόγος. οὕτως Λυσίας. Ἡρόδοτος δὲ ζ'. λέγει δὲ Ξέρξης πρὸς Πύθιον τὸν Λυδόν· ἵνα μὴ τοι ἐπιδεεῖς ὧσιν αἱ τετρακόσiai μυριάδες ἑπτὰ χιλιάδων.

[Ἀπαρυστέον:] ἀφαιρετέον. ἀπὸ τοῦ ἀρύω.

[Ἀπάρχεσθαι·] γενικῇ. τὸ τοῖς ἀγύρταις ἀργύριον ἐμβάλλειν. καὶ **[Ἀπάρχου,]** ἀρχὴν βάλλει ἢ ἀπαρχὰς πρόσφερε. καὶ **[Ἀπαρξόμεθα]** ἀντὶ τοῦ ἀπαρχὰς προσοίσομεν. εἰ μὴ δ' ἐξ ὀλίγων ὀλίγη χάρις· εἰ δὲ διδοίης πλείονα, καὶ πολλῶν, δαῖμον, ἀπαρξόμεθα.

[Ἀπασαν τὴν οὐσίαν ἡμφίασται:] ἐπὶ τῶν μηδ' ὅτιοῦν ἄλλο κεκτημένων ἢ ὅπερ ἀμπίσχεται.

[Ἀπας ἐχῖνος τραχύς:] ἐπὶ τῶν δυσκόλων καὶ δυστρόπων.

[Ἀπασκαρίζει·] Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς· ἀπασκαρίζειν ὥσπερ εἰ πέρκην χαμαί. Μένανδρος· ἀπασκαριῶ σ' ἐγὼ γέλωτι τήμερον.

[Ἀπαστία:] ἀτροφία. νηστεία· παρὰ τὸ πάσασθαι. καὶ **[Ἀπαστος,]** ἄγευστος· οἶον ἄμαστος, ἀμάσητος.

[Ἀπαταγί:] ἄνευ ψόφου.

[Ἀπατεῶνος:] ψεύστου.

[Ἀπατηλός:] ἀπατητικός.

[Ἀπατήσει·] αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ παραλογιεῖται. Τηλεκλείδης.

[Ἀπατούρια:] ἑορτὴ δημοτελής. ἤγετο δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· ἐν ἧ ἑγράφη ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς Σιτάλκου, τοῦ Θρακῶν βασιλέως. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν πρώτην Δόρπειαν, ἐπειδὴ φράτορες ὀψίας συνελθόντες εὐώχοῦντο· τὴν δὲ δευτέραν Ἀνάρρυσιν, ἀπὸ τοῦ θύειν· ἔθυον δὲ Διὶ Φρατρίῳ καὶ Ἀθηνᾷ· τὴν δὲ τρίτην Κουρεῶτιν, ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς τὰς φρατρίας. ἡ δὲ αἰτία· πόλεμος ἦν Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς περὶ Κελαινῶν, ὃ ἦν χωρίον ἐν μεθορίοις. Ξάνθιος δὲ Βοιωτὸς προεκαλέσατο τὸν Ἀθηναίων βασιλέα Θυμοίτην. οὐ δεξαμένου δὲ, Μελάνθος ἐπὶ δημῶν Μεσσήνιος, γένος ἀπὸ Περικλυμένου τοῦ Νηλέως, ὑπέστη ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. μονομαχοῦντων δὲ ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις ὀπισθεν τοῦ Ξανθίου τραγὴν αἰγίδα ἐνημμένος μέλαιναν. ἔφη οὖν ἀδικεῖν αὐτὸν δεύτερον ἤκοντα. ὁ δὲ ἐπεστράφη. ὁ δὲ παίσας ἀποκτείνει αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἢ τε ἑορτὴ Ἀπατούρια, καὶ Διονύσου Μελαναιγίδος ἐδομήσαντο. οἱ δὲ φασιν, ὅτι τῶν πατέρων ὁμοῦ συνερχομένων διὰ τὰς τῶν παίδων ἐγγραφὰς οἶον ὁμοπατόρια λέγεσθαι τὴν ἑορτήν· ὁποῖω τρόπῳ λέγομεν ἄλοχον τὴν ὁμόκοιτον καὶ ἄκοιτιν, οὕτω καὶ ὁμοπατόρια, Ἀπατόρια. καὶ Ἀριστοφάνης· ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων.

[Ἀπαύγασμα,] καὶ **[Ἀπαυγάζω,]** καὶ **[Ἀπαυγή,]** ἡ ἑκλαμψις.

[Ἀπαυδῶ:] ἀπαγορεύω, ἀπολέγομαι. Ἀριστοφάνης· τούτοις ἀπαυδῶ, κ' αὐθις ἀπαυδῶ, καὶ αὐθις τὸ τρίτον μάλ' ἀπαυδῶ.

[Ἀπαυθαδιάζοντας:] μεγαλοφρονοῦντας.

[Ἀπαυθαδίζω·] γενικῇ. **[Ἀπαυθαδίζω]** δὲ τὸ ἀποβάλλω, αἰτιατικῇ. ὥς τὸ, ἀπηυθαδίσατο τὸν τοῦ Σωκράτους νόμον.

[Ἀπαυθημερίζειν:] αὐθημερὸν ἐπανέρχεσθαι. Ξενοφῶν· ἐπεὶ δὲ τὰ ἐπιτήδεια οὐκ ἦν λαμβάνειν ὥστε ἀπαυθημερίζειν ἐπὶ τὸ στράτευμα.

[Ἀπαυστί:] ἀκαταπαύστως.

[Ἀπαυτοματισθεῖσα:] οὐκ ἄφ' ἑαυτῆς τελειωθεῖσα.

[Ἀπαυτομολῆσαι:] ἀναχωρῆσαι· φεύξασθαι. ἔφερον δὲ τὰ σφέτερα αὐτῶν σιτία, οἱ μὲν ἀπορία ἀκολουθῶν, οἱ δὲ ἀπιστία. ἀπηυτομολήκεισαν γὰρ οἱ πλεῖστοι.

[Ἀπαφίσκω:] ἀπατῶ.

[Ἀπαυχενίζειν:] ἀφηνιᾶν, ἀτακτεῖν, ἢ τὸν αὐχένα συντρίβειν.

[Ἀπαχθῆναι:] ἀπενεχθῆναι, ἀναιρεθῆναι.

[Ἀπ' αἰγείρου θέα καὶ ἐπ' αἰγειρον:] ἡ ἀπὸ τῶν ἐσχάτων. αἰγειρος γὰρ ἐπάνω ἦν τοῦ θεάτρου, ἄφ' ἧς οἱ μὴ ἔχοντες τόπον ἐθεώρουν.

[Ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης:] ἀπὸ ὑψηλῆς πέτρας.

[Ἀπαίδευτοι:] ἀνόητοι. ἄτακτοι. καὶ **[Ἀπαιδευτότερος Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως.]** οὗτος ὁ Φιλωνίδης οὐ μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἀμαθὴς καὶ ὑώδης. κωμωδεῖ δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης ὡς παρασίτους ἔχοντα καὶ διὰ τὸν Λαῖδος ἔρωτα ἐν Κορίνθῳ διάγοντα. κωμωδεῖται δὲ καὶ ὡς συώδης σὺν τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ, οὓς κάπρους εἶπε· τὴν δὲ Λαΐδα Κίρκην, ἐπεὶ τοὺς ἐραστὰς ἐφαρμάκευεν.

[Ἀπαιδία:] ἡλικία ἐλάσσονι χρόνῳ τοῦ συμπληροῦντος τὸν παῖδα. ἢ ἀγονία. καὶ **[Ἀπαιδος]** ὁμοίως τοῦ μὴ ἔχοντος παῖδα.

[Ἀπαιδοτρίβητοι:] ἀγύμναστοι· ἀπαίδευτοι.

[Ἀπαιθριάζει:] ἀντὶ τοῦ εὐδῖαν ἄγει. συννεφεῖ δὲ συνάγει τὰ νέφη. Ἀριστοφάνης· τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ; ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννεφεῖ;

[Ἀπαινύμενον:] ἀφαιρούμενον.

[Ἀπαιόλημα:] ἀπάτημα.

[Ἀπαιωρούμενον:] κρεμάμενον.

[Ἀπαιρε:] ὃ οἱ πολλοὶ ἄρον λέγουσιν. καὶ **[Ἀπαίρειν,]** ἀντὶ τοῦ παραγενέσθαι. Ἀριστοφάνης. καὶ **[Ἀπαίροντες,]** μεθιστάμενοι.

[Ἀπαίσιον:] ἀπρεπές. βλάσφημον, ἀσύμβολον. ἀσινές ἢ δυσσιώνιστον. ἀνεφάνησαν δὲ τοῦ αὐτοῦ φύλου τῶν Τούρκων, οὓς ἔφασαν τῶν ἀπαισίων ἐλατῆρας εἶναι.

[Ἀπαισός:] ὄνομα πόλεως.

[Ἀπαιτοῦμαι·] αἰτιατικῇ.

[Ἀπαιτητέα·] καὶ **[Ἀπαιτητέον,]** ἀντὶ τοῦ δεῖ ἀπαιτεῖν.

[Ἀπαιτέων·] ἀπαιτῶν. Φωκυλίδης· χρήστας κακοὺς ἔμμεναι ἀνδρὸς φεύγειν μή γε ἀνιήσκει διδοὺς, παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

[Ἀπέβη·] ἀπέθανε. καὶ **[Ἀπεβίω,]** ὁμοίως.

[Ἀπέβλισεν·] ἀφείλετο. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κηρίων ἢ ἀπὸ τῶν τὸ γάλα ἀμελγόντων. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι· λωποδύτης παίει ροπάλῳ με τὸ νῶτον, κάγῳ πίπτω μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοιμάτιόν μου. ἀντὶ τοῦ ἐξέερασεν.

[Ἀπέβριξεν·] ἀφύπνωσεν.

[Ἀπεγένετο·] ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης.

[Ἀπεγνωκώς·] γενικῇ. ἀντὶ τοῦ ἀποδοκιμάσας. Δημοσθένης. καὶ **[Ἀπέγνωσαν,]** τὸ ἐναντίον τῷ κατέγνωσαν.

[Ἀπεδα·] τὰ ισόπεδα. Κλείδημος· καὶ ἠπέδιζον τὴν ἀκρόπολιν, περιέβαλλον δὲ ἐννεάπυλον τὸ Πελασγικόν.

[Ἀπέδει·] ἐνέλειπεν. ὁ δὲ Φιλοποίμην ὁ Ἄρκας μέγεθος μὲν δὴ καὶ σώματος ρώμην ἀπέδει Πελοποννησιῶν οὐδενός, τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακός.

[Ἀπεδειλία·] ἐδεδίει. Πολύβιος· ὁ δὲ Περσεὺς μίαν ἔχων πρόληψιν ἢ νικᾶν ἢ θνήσκειν (ἀντὶ τοῦ ἐννοῖαν) τότε οὐχ ὑπέμεινε τῇ ψυχῇ, ἀλλ' ἀπεδειλία, καθάπερ οἱ προόπται τῶν ἵππέων.

[Ἀπέδειξεν·] ἀντὶ τοῦ παρέδωκε. Ξενοφῶν.

[Ἀπεδήδοκε·] κατέφαγεν.

[Ἀπεδημηκότες·] ἀντὶ τοῦ ἀποδημηκότες. Ἑρμιππος Φορμοφόροις.

[Ἀπεδοκίμαζεν·] ἀτίμως ὕβριζεν, ἐξεφάυλιζε. καὶ καθόλου τοὺς μὲν κοσμίους τοῖς ἡθεσι καὶ τῶν ἰδίων βίων ἐπιμελουμένους ἀπεδοκίμαζε, τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζῶντας ἐν μέθαις καὶ κύβοις ἐτίμα καὶ προῆγεν.

[Ἀπεδον·] τὸ ισόπεδον καὶ τὸ ὁμαλόν. Θουκυδίδης. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι κατέβησαν εἰς χωρίον ἄπεδόν τι καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο βουλόμενοι ἐκ τῶν οἰκείων λαβεῖν τι ἐδώδιμον. ἀνώμαλον ἢ ισόπεδον.

[Ἀπέδοντο·] γενικῇ.

[Ἀπέδοξεν·] ἀντὶ τοῦ πῶς οὐκ ἔδοξεν.

[Ἀπέδοσθε·] ἀπημπολήσατε. καὶ **[Ἀπέδοτο,]** ἐκδέδωκε, παρέδωκεν.

[Ἀπέδραν·] καὶ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀπέδραν. ἀντὶ τοῦ ἐπανεχώρησαν δεῦρο κάπεδραν. Φερεκράτης Ἴπνῳ. Μένανδρος Θετταλεῦσιν· εἴτ' ἀπέδραν μόνος.

[Ἀπέθανεν·] ἀπῆλθεν ὅθεν ἦν. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ ἀποθανεῖν.

[Ἀπέθρισεν·] ἀπέκτεινεν, ἀπέκοψε. σὴν κεφαλὴν αἵλουρος ἀπέθρισεν, ἄλλα τε πάντα ἥρπασε, καὶ φθονερὴν οὐκ ἐκόρεσσε γένυν. καὶ **[Ἀπέθερσε]** τὸ αὐτό.

[Ἀπεκάθητο·] ἐκαθέζετο. ὁ δὲ Σκιπίων ἀπεκάθητο πρὸς τινι πυραμίδι θεωρῶν τοὺς αὐτομόλους καὶ τὴν τούτων ἀπόνοιαν.

[Ἀπεκάλει·] ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλει, μετεπέμπετο. Ξενοφῶν.

[Ἀπεκαρτέρησεν:] ἑαυτὸν διεχρήσατο. ὁ δὲ Λυκοῦργος ἐλθὼν εἰς Κρήτην ἀπεκαρτέρησεν, ἵνα μὴ λύσῃ τοὺς νόμους, οὓς ἔθηκεν.

[Ἀπεκαύθησαν·] πολλοὶ δὲ ὑπὸ κρύους ἀπεκαύθησαν χεῖρας καὶ πόδας.

[Ἀπεκαίνυτο:] ἐνίκα.

[Ἀπέκειντο:] ἐταμιεύοντο. αἱ δὲ βάλανοι τῶν φοινίκων, οἷας μὲν ἐν τοῖς Ἑλλησίν ἐστιν ἰδεῖν, τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο. αἱ δὲ τοῖς δεσπótαις ἀποκείμεναι ἦσαν ἀπόλεκτοι.

[Ἀπέκνισε ξύλον:] ἀπέκοψεν.

[Ἀπεκομίσθη:] ἀπηνέχθη.

[Ἀπεκόμπασεν·] ἐν Ἐπιγράμμασι· βρόγχον τετριγυῖα λύρας ἀπεκόμπασε χορδά.

[Ἀπεκόπησαν:] ἀντὶ τοῦ ἀνεβλήθησαν. Ξενοφῶν.

[Ἀπεκορύφου:] προφανῶς ἔλεγεν. Ἡρόδοτος· Ἀρταφέρνης, ὁ Ὑστάσπεος, Σαρδίων ὕπαρχος, ἀπεκορύφου σφι τάδε· εἰ μὲν διδοῦσι βασιλεῖ Δαρεῖω Ἀθηναῖοι γῆν τε καὶ ὕδωρ, ὁ δὲ συμμαχίην σφι συνετίθετο· εἰ δὲ μὴ διδοῦσιν, ἀπαλλάσσεσθαι αὐτοὺς ἐκέλευεν.

[Ἀπεκράνιξε:] τῆς κάρας ἀπεχώρισεν, ἀπέκοψεν. ὁ δὲ ῥοπάλῳ γυρὸν ἀπεκράνιξε βοὸς κέρας.

[Ἀπεκρίθη:] ἀφωρίσθη.

[Ἀπεκτήτου:] ἀκτενίστου. ἐν Ἐπιγράμμασι· οὐδὲ κομίζει χρυσὸς ἀπεκτήτου σῆς τριχὸς ἀγλαΐην.

[Ἀπεκτάγκασι], καὶ **[Ἀπεκτόνασι·]** μισοῦσι μὲν, ὧ πάτερ, Θράσωνα, ἀπεκτάγκασι δ' οὔ.

[Ἀπέλα:] ἀντὶ τοῦ ἀπέλαυνεν. ἀπέλαυσε καὶ παραπέλαυσεν.

[Ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος·] ἀντὶ τοῦ ἀπεσκίρτησεν.

[Ἀπελαύνομαι·] γενικῇ, αἰτιατικῇ δέ· ὥς οἱ τὸ ἀκάθαρτον καὶ ὑλικὸν πνεῦμα τῶν ψυχῶν ἀπελάσαντες.

[Ἀπελλαῖος:] ὁ Δεκέμβριος μῆν. παρὰ Μακεδόσιν.

[Ἀπέλεθρον:] πολλήν, ἀμέτρητον.

[Ἀπελεύθερος:] ὁ ἐλευθερωθεῖς.

[Ἀπεληλαμένος:] ἀποφεύγων.

[Ἀπελλῆς,] Κολοφώνιος, θέσει δὲ Ἐφέσιος, ζωγράφος, μαθητὴς Παμφίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου, πρότερον δὲ Ἐφόρου τοῦ Ἐφεσίου, υἱὸς Πυθέου, ἀδελφὸς Κτησιόχου, καὶ αὐτοῦ ζωγράφου.

[Ἀπελλικῶν·] καὶ τὴν Ἀπελλικῶντος τοῦ Τηΐου καταλαβὼν ὁ Σύλλας βιβλιοθήκην. σημαίνει δὲ ὄνομα κύριον.

[Ἀπελείπετο·] αἰεὶ διὰ διφθόγγου. **[Ἀπέλιπε]** δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπέλειπεν, ὥς μέλλοντα σημαῖνον, διὰ τοῦ ι. **[Ἀπέλιπε]** δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπελίμπανε διὰ διφθόγγου ὥς παρωχημένος.

[Ἀπέλιπε·] μεγίστην παρὰ τοῖς βαρβάροις δικαιοσύνης ἀπέλιπε δόξαν.

[Ἀπέλθη:] ἀντὶ τοῦ ἐπανέλθη. Θουκυδίδης. Δημοσθένης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποδρᾶναι.

[Ἀπελογίζετο:] ἀπηριθμεῖτο. ὁ δὲ εἰσελθὼν ἀπελογίζετο τὰς αἰτίας, δι' ἧς ὁ πεφευγὼς εἶη τὸν Φίλιππον.

[Ἀπελος:] τὸ ἔλκος· διὰ τὸ μὴ πελάζειν, ἀλλὰ διῴστασθαι.

[Ἀπελίζω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀπελωβήθη:] ἐφύβριστα εἵργασται· ἢ οὕτως, ἐνυβρίσθη καὶ λωβητὸς γέγονε. Σοφοκλῆς· μανία γὰρ ἀλοὺς ἡμῖν ὁ κλεινὸς νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη.

[Ἀπελυμαίνοντο:] ἀπεκαθαίροντο.

[Ἀπέλυσεν:] ἐλυτρώσατο. Πολύβιος· ἢ καὶ τὸν Ἡρακλείδην ἀπέλυσε τῆς ὑποψίας.

[Ἀπεμορξάμην:] ἀπεψησάμην, ἐδάκρυσα. ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα, κάπεμορξάμην, ἰδὼν ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἄνδρὸς τοξότου κυκώμενον. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. παρέπεται γὰρ τοῖς δακρύνουσιν ἀπομάττεσθαι. ἢ **[Ἀπεμόρξατο,]** ἐξωμοιώσατο. ὑετὸν ἄρτι κόμης ἀπεμόρξατο, τοῦ δὲ κατ' ἵχνος βουφάγος εἰς κοίλην ἀτραπὸν ἵκτο λέων. καὶ **[Ἀπεμόρξατο,]** ἀπεβάλετο, ἀπεσμήξατο.

[Ἀπεμπολή:] ἀπόστασις, ἢ μετὰ ἀπάτης πρᾶσις καὶ ἐμπορία. καὶ **[Ἀπεμπολήσας,]** πεπρακῶς, ἀποκτησάμενος.

[Ἀπεμυθήσω:] ἀντὶ τοῦ ἀπελογήσω. Στράτις.

[Ἀπεμφαίνει:] ἀπείρηκεν.

[Ἀπεναντίας·] γενικῇ.

[Ἀπενεγκάμενος:] κτησάμενος.

[Ἀπενιαυτίσαι:] ἐνιαυτῷ φυγεῖν τὴν πατρίδα ἐπὶ τισιν ἀδικήμασιν. Ἀπολλώνιον φασὶ τὸν Τυανέα ἀπενιαυτίσαι εἰς τὸ Σκυθῶν ἔθνος, διαμαρτία ἐρωτικῇ χρῆσάμενον. καὶ αὐθις περὶ Ἡρακλέους· ἀπενιαυτίσαντα, ὡς νόμος, ἔξω καὶ καθηράμενον, ἐπανελθεῖν εἰς Ἀθήνας.

[Ἀπέννινα:] ὄρη.

[Ἀπεξεσμένον:] ἡκριβωμένον.

[Ἀπεώσατο:] ἀπετινάξατο. καὶ **[Ἀπεωσμένον,]** καὶ **[Ἀπωσμένον]** ὁμοίως. **[Ἀπέωστο]** δὲ ἐπορθεῖτο.

[Ἀπέπαρδε·] καὶ **[Ἀποπαρδεῖν. Ἐπράδειν]** δὲ, προτεταγμένου τοῦ ρ.

[Ἀπεπίστευον:] ἥλπιζον. οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς ὑλώδεις τόπους ὑπόπτως εἶχον πρὸς ἐνέδρας, ἐν δὲ τοῖς ἐπιπέδοις καὶ ψιλοῖς ἀπεπίστευον.

[Ἀπεπλίζατο·] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· οὐκ ἂν ἐλαφρῶς ἀπεπλίζατο. ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς καὶ μετὰ ῥαστώνης ἀπεσεῖσατο καὶ ἀπέφυγε. πλῖξ γὰρ τὸ βῆμα· καὶ πλίγματα, τὰ πηδήματα. ἐνθεν καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλῖξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. καὶ Ὅμηρος· αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσιν. ἔλεγον δὲ πλίζαν καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα. καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὅστουν.

[Ἀπεπόνουν:] τοῦ πόνου ἔληγον. ἀλλ' ὅτε Ῥωμαῖοι ἀπεπόνουν ἐρεβοδιφοῦντες τὰ ὑποχθόνια, στρατοπεδεύουσιν ἀμφὶ τὸ φρούριον τὸ Χλομάρων.

[Ἀπευδάρια](Ἀριστοφάνης) **[μόθωνα περιεκόκκυσα:]** ἀντὶ τοῦ ἀπέπαρδον. μόθων δὲ εἶδος ὀρχήσεως φορτικῆς. περιεκόκκυσα οὖν κόρδακα ὠρχησάμην.

[Ἀπερράπισεν:] ἀπεφίμωσεν, ἐπεστόμισεν.

[Ἀπέρατον:] ἄπειρον, μέγα, οὗ πέρας οὐκ ἔστιν. οἱ δὲ μετὰ τοῦ ν γράφοντες ἀμαρτάνουσιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον ἀπέρατον. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Χοσρόης τὴν ἀπέραντον καλουμένην εἰρήνην λαμπρῶς παρέλυσεν.

[Ἀπεργασάμενος:] ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦς, ἐξ ὧν εἰργάσατο. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλόδωρον. καὶ **[Ἀπεργάσασθαι,]** ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶσαι. Ἀριστοφάνης.

[Ἀπερρε:] ἀντὶ τοῦ φθείρου, πορεύου μετὰ φθορᾶς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ὕθλεις, ἄπερρε. **[Ἀπερρε]** οὖν ἀποφθάρηθι. καὶ **[Ἔρρων,]** φθειρόμενος. ζητῶ περιέρρων αὐτὸν ἐξ ἑωθινοῦ. Κραπατάλλοις Φερεκράτης.

[Ἀπερεύγομαι·] αἰτιατικῇ.

[Ἀπερείδομαι τὸν πόκον:] ἀντὶ τοῦ ἀποτίθηναι, ἀκουμβίζω. καὶ **[Ἀπερείσασθαι,]** ἐκβαλεῖν, ἐκκενῶσαι. ὥσπερ εἰς ἐκείνους βουλόμενοι ἀπερείσασθαι τὸν θυμόν. καὶ Ἰώσηπος· πρὸς τὸν αἴτιον ἀπερείδεσθαι ἔλεγε τὴν ὀργήν. **[Ἀπερείσασθαι]** οὖν ἐκκενῶσαι, καταθαρρῆσαι, ἐπιβῆναι. πρὸς ἓνα καιρὸν ἀπερείσασθαι τὰς ἐλπίδας οὐδαμῶς ἔκρινε συμφέρειν.

[Ἀπερείσια:] ἄπειρα δῶρα. Ὅμηρος· ἀπερείσι' ἄποινα. καὶ **[Ἀπερείσιος,]** ἄπειρος, πολὺς.

[Ἀπερίβλεπτον:] ἀνυπονόητον.

[Ἀπερίγραπτον:] ἀπεριόριστον. ὅτι τὸ ἀπερίγραπτον τριττόν· τόπῳ, χρόνῳ, καταλήψει. ὁ μὲν θεὸς κατὰ πᾶν εἶδος ἀπερίγραπτος· τὰ δὲ αἰσθήσει καταληπτὰ καὶ περιγραπτά. καὶ **[Ἀπερίγραπτοι,]** ἀπερίσκοποι.

[Ἀπερικτύπητον:] ἀτάραχον, ἀνενόχλητον.

[Ἀπεριλάλητον:] ἥτοι οὐκ εἰδότα λαλεῖν ἢ οἷον οὐκ ἂν τις παραλαλήσαι.

[Ἀπερισάλπικτοι:] ἀπερίχρητοι, ἀκατήχητοι.

[Ἀπερίτροπος:] ἀνεπίστροφος. οὔτε γὰρ Ἀγαμεμνονίδης παῖς ἀνεπίτροπος, οὐθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσει. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀνεπίστροφος τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν, ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται. ἢ ἀνεπέλευστος. ἔνθεν καὶ τὸ, περιτροπέων ἐνιαυτός.

[Ἀπερρίφη:] ἐξεβλήθη. γενικῇ. **[Ἀπορρίπτω]** δὲ αἰτιατικῇ

[Ἀπέρριψεν·] ὁ δὲ ἐπιτηρήσας τῷ δοκεῖν ὑπὲρ τούτων ἀπέρριψε λόγους. τουτέστι παρενέβαλεν. ἢ **[Ἀπέρριψεν,]** ἐφλυάρησεν. ὁ δὲ στωμύλος τε ὦν καὶ ὑσαγόρας ἀπέρριψε ῥήματα ὑπερήφανά πως καὶ θρασύτερα.

[Ἀπεροῦντα:] κωλύοντα, ἀποτρέποντα. στέλλεται ἐκ βασιλέως γράμματα, ἀπεροῦντα τὴν τῶν βαρβάρων ἐπίθεσιν. καὶ **[Ἀπεροῦσιν,]** ἀπαγορεύουσι, καὶ παύσονται τοῦ πολέμου. ἀμέλει ταχέως πάνυ ἀπεροῦσιν.

[Ἀπέρρωγεν,] οὐκ ἀπέρρηκται. καὶ **[Ἀπερρώγη,]** καὶ σὺν τῷ ν **[Ἀπερρώγην,]** τὸ γ' πρόσωπον. κᾶτ' ἀπερρώγην ὁ πούς. καὶ **[Ἀπερρωγότες,]** κατεσχισμένοι, ἢ ἀπεσχισμένοι. τῆς φίλης ἀπερρωγῶς συζυγίας.

[Ἀπερωεύς:] κωλυτής. Ὅμηρος· ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.

[Ἄπερ σύ:] ἀντὶ τοῦ ὥσπερ σύ.

[Ἀπερυθρίασαι:] ἀπαναισχυντῆσαι. Ἀριστοφάνης· κρεῖττον ἦν τότε εὐθύς ἀπερυθρίασαι, ἢ χρῆσαντα μὴ σχεῖν πράγματα. τὰ πράγματα οὐκ ἐπὶ κακοῦ χρῶνται. ὁ δὲ λόγος εἴρηται ἐπὶ τῶν δανειζόντων. καὶ αὖθις· ἅπαξ πυρρὸς καὶ μὴ δέκατον χλωρός.

[Ἀπερύκοι:] ἀπεκωλύθη.

[Ἀπέσβη:] ἐσβέσθη, ἢ ἐπαύσατο, τέθηκεν.

[Ἀπέσβηκε·] λέγουσι τὸ ἀποσβέσαι οἱ τε ἄλλοι καὶ Πλάτων Πολιτικῷ.

[Ἀπεσεῖσατο:] ἀπέβαλεν.

[Ἀπεσκέδασε:] διεσκόρπισεν.

[Ἀπεσκευάζετο:] τὴν στολὴν ἀπετίθει. καὶ **[Ἀπεσκευασάμεθα,]** ἀπεβάλομεν. κυρίως δὲ ἀποσκευάσασθαι ἐστὶ τὸ ἀπορρίψαι τὰ σκεύη καὶ τοῖς πολεμίοις ἀκολουθεῖν. τὰ δὲ πολλοῦ ἄξια μετὰ πλείστων ἀνθρώπων ἐκεῖσε ἀπεσκευάσατο. ἀντὶ τοῦ ἀπέθηκεν.

[Ἀπεσκληκῶς:] ἀναισθήτως ἔχων, καὶ **[Ἀπεσκληρυμένως,]** ἐξηραμμένως.

[Ἀπεσκοτωμένα:] ἐσκιαγραφημένα, κεχρωσμένα. τὰς γὰρ κρίσεις σκόπη καλοῦσιν ζωγράφοι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

[Ἀπεσκύθιζον:] κυρίως τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δέρμα σὺν θριζί, καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀποκεῖραι.

[Ἀπέσομαι:] ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις.

[Ἀπέσπασε:] μετὰ βίας ἐξείλετο. οἱ δὲ Σπαρτιάται ἐκάθηγοντο τοῦ θεοῦ ἰκέται ἐς Ταίναρον καὶ ἤτουν σωτηρίαν. οἱ δὲ ἀπέσπασαν ἀφειδῶς καὶ μάλα ἀπέκτειναν αὐτούς. **[Ἀπεσπούδαζεν:]** ἡμέλει, κατεφρόνει. οὐδὲ τῶν Ἐπικούρου λόγων ἀπεσπούδαζεν ὁ Ἀπολλώνιος.

[Ἀπεστάτει:] ἀπεῖχεν, ἀπεχωρίζετο. Εὐνάπιος· καὶ γὰρ οὐκ ἀπεστάτει τῆς τοῦ Λέοντος ἐπωνυμίας. οὕτω γὰρ καὶ τὸ ζῶον ποιεῖν εἴωθεν. **[Οὐκ ἀπεστάτει,]** οὐ παρήλλαττε. Σοφοκλῆς· μέγας, χηράζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα, μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ. περὶ Λαΐου φησὶν Ἰοκάστη.

[Ἀπεσταύρουν:] σταυροῖς ἔφραττον. Θουκυδίδης· λίθοις δὲ καὶ πλίνθοις χρώμενοι καὶ κόπτοντες δένδρα καὶ ὕλην ἀπεσταύρουν εἴ πη δέοιτό τι.

[Ἀπέστησεν:] ἐκώλυσεν, ἐπέσχε. Πολύβιος· ἐκεῖνον γὰρ οὔτε σκότος οὔτε χειμῶνος μέγεθος ἀπέστησεν οὐδέποτε τῆς προθέσεως· ἀλλὰ καὶ ταῦτα διωθούμενος καὶ τὰς ἀρρωστίας ἐκπονῶν καθῆστο καὶ διευτυχῆκει πάντα τὸν χρόνον. καὶ αὖθις Πολύβιος· ἀποσχόντες τῆς ἰδίας παρατάξεως ἐφ' ἱκανόν τινα τόπον, οἱ μὲν πλείους ἀπέστησαν, δύο δὲ ἐπιπολὺ προῆλθον. ἀντὶ τοῦ ἐπέσχον τὸν δρόμον.

[Ἀπεστιν:] ἀντὶ τοῦ ἀφέστηκεν· Ἀριστοφάνης· ἄπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εὐκράτη. οὗτος ἦν στρατηγὸς Ἀθηναίων, ὁ καλούμενος Στύγαξ, δωροδόκος καὶ προδότης, ὃς ἀπώλετο ὑπὸ τῶν λ'. οἱ δὲ ὡς πῶν κώνειον. ἀκόνιτον δέ.

[Ἀπεστομάτισαν:] ἀπεφθέγγαντο.

[Ἀπεστῶ·] ὥσπερ Σαπφώ. παρὰ Καλλιμάχῳ ἡ ἀποδημία.

[Ἀπέστω:] οἰχέσθω, διωκέσθω. ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὁμμάτων. ἐπὶ τῶν βουλομένων φιλοσοφεῖν ὁ Σωκράτης φησὶν.

[Ἀπεστυφέλιξεν:] ἐκίνησεν, ἔσεισεν.

[Ἀπέσσυτο:] ἐξέλιπε. σεύω τὸ ὄρμῳ, καὶ σύω, ἀφ' οὗ τὸ σῦμι, ἔνθεν τὸ ἔσσυτο καὶ ἀπέσσυτο, καὶ ἀπόσσυτος.

[Ἀπεσφακέλισεν:] οἱ μὲν γραμματικοὶ ἐσάπη, ἀπεσφενδόνησε. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπεκάκησεν· ἔτι τὸ ἐξαίφνης ἀπέθανεν. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀπεσπάσθη.

[Ἀπέσφηλεν:] ἀποτυχεῖν ἐποίησεν.

[Ἀπέσχαζε·] Πλάτων Πρέσβεσι. καὶ σχᾶν, τὸ σχάζειν.

[Ἀπεσχεδιάζετο:] ἡτοιμάζετο.

[Ἀπεσχοίνισεν:] ἀπεχώρισεν. καὶ **[Ἀπεσχοινισμένος,]** ἀπεστερημένος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλειμένος.

[Ἀπετάφρευον·] Μένανδρος· οἱ Ῥωμαῖοι γὰρ οὐκ ἀπετάφρευον τὸ πρότερον οὔτε μὴν ἐν ἐπιστήμῃ πάμπαν τὸ τοιόνδε εἶχον πρότερον, ἢ Μαυρίκιον τὸν Παύλου ἡγήσασθαι τοῦ ἐφ' οὗ πολέμου. ἐπειδὴ δὲ, ὅτε τὴν στρατηγίαν εἶχεν, ἡγεμονεύουσιν αὐτῷ τῆς ἐπὶ τὴν βασιλείαν ἀτραποῦ, τὸ τοιόνδε ῥαθυμία παροφθὲν ἐς τὸ δέον ἐπανάγαγε. Ῥωμαῖοι γὰρ μὴ βουλομένοις ἦν τὸ χρῆμα καὶ εἰς λήθην κατώλισθε. πόνος γὰρ ὄκνῳ πολέμιος.

[Ἀπετέμετο:] περιέκοψε, διεχώρισε. κατανύσας ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν τῶν Σινωπέων ἀπετέμετο τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ πάντας.

[Ἀπετείχιζον:] ἀπεχώριζον, ἀπεκώλυον.

[Ἀπετιμήσατο:] ἀντὶ τοῦ ἀποτίμημα ἔλαβεν. οὕτως Δημοσθένης. καὶ **[Ἀποτίμησις,]** τὸ ἀποτίμημα.

[Ἀπετίννουν:] ἀπεδίδουν.

[Ἀπέτισεν:] ἀπέδωκεν. μοσχείῳ δ' ἀπέτισεν ὁ θῆρ ἀνθ' αἵματος αἶμα βληθεὶς.

[Ἀπέτηλον·] ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ ταύτην ἀπέτηλον ἀλινήκτειραν ἐλαίην.

[Ἀπετμήθη:] ἀπεκόπη.

[Ἀπετρίψαντο:] ἀπελογήσαντο. οἱ δὲ πρὸς ἕκαστον τῶν ἐγκαλουμένων οὐ μόνον ἀπετρίψαντο τὰς διαβολάς, ἀλλὰ καὶ τιμηθέντες ἐπανήλθον εἰς τὴν οἰκείαν.

[Ἀπετρύετο·] καὶ παρὰ τὰς τῶν δείπνων παρασκευὰς τὸ πολὺ τῶν δημοσίων ἀπετρύετο. κατεδαπανᾶτο. καὶ αὖθις· εἰ τοῦτον τὸν ἄθλον προὔτεινεν Εὐρύσθεὺς Ἡρακλεῖ, σφόδρα ἂν αὐτὸν ἀπέτρυσεν.

[Ἀπεικός:] ἀπρεπές.

[Ἀπευήκασιν:] ἀπεξηραμέναι εἰσίν.

[Ἀπευθέες:] ἄπειροι, ἀπαίδευτοι. καὶ **[Ἀπευθής,]** ἄφημος.

[Ἀπευθύνει:] κολάζει. καὶ **[Ἀπευθύνοντα,]** τιμωρίαν ἀπαιτοῦντα. Σοφοκλῆς· δεσμοῖς ἀπευθύνοντα.

[Ἀπεύχομαι·] αἰτιατικῇ.

[Ἀπευκταῖον,] καὶ εὐκταῖον διὰ διφθόγγου. **[Ἀπευκτὸν]** δὲ μισητόν.

[Ἀπέφησεν:] ἀντὶ τοῦ ἀντεῖπε. Μένανδρος.

[Ἀπέφθου χρυσίου:] τουτέστι τοῦ πολλάκις ἐψηθέντος, ὥστε γενέσθαι ὄβρυζον. χρυσίαις ἀπεφθα τοῖς Παταικοῖς ἐμπερῇ.

[Ἀπεφλαύριζεν:] ἐκάκιζεν. ὁ δὲ τούτοις ἀντέπραττε καὶ ἀπεφλαύριζε τὰ λεγόμενα. καὶ αὖθις· περιεφρόνησε δὲ ὅμως αὐτὸν καὶ ἀπεφλαύριζεν.

[Ἀπέφρησαν:] ἀφεῖσαν.

[Ἀπεφρύγοντο·] οἱ δὲ ὑφ' ἡδονῆς ἀπεφρύγοντο πρὸς τε τὸ μέλος καὶ τὴν συνθήκην κακῶς ἑαυτοὺς ἐπιτρίβοντες. φληνάφους διαπλέκοντες καὶ ἀποπεραίνοντες ὑφ' ἡδονῆς ἀπεφρύγοντο.

[Ἀπεχειρίσθη:] τὴν χεῖρα ἀφηρέθη. ὃς μετὰ πολλὰς αἰκίας καὶ στρεβλώσεις ἀπεχειρίσθη τὴν δεξιάν.

[Ἀπεχθάνομαί σοι.] καὶ **[Ἀπεχθάνοντο,]** ἐμισοῦντο. καὶ **[Ἀπέχθεσθαι·]** λέγουσι δέ ποτε καὶ ἀπεχθάνεσθαι.

[Ἀπέχθεια:] μῖσος. καὶ **[Ἀπεχθής,]** ἐχθρὸς, μισητός. καὶ **[Ἀπεχθησόμενος,]** ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸς γενησόμενος. ἦδει γὰρ ὁ Ἀντήνωρ ἀπεχθησόμενος τῷ τοῦ βασιλέως υἱεῖ. καὶ **[Ἀπεχθήρῳ,]** μισήσω.

[Ἀπ' ἐχθρῶν πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.] ἡ γὰρ εὐλάβεια σφάζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηνάγκασε. καὶ Μένανδρος· οὐχ ὅθεν ἀπολόμεσθα σωθείημεν ἄν; παρὰ τῶν ἐχθρῶν. φοβούμενοι γὰρ τοὺς ἐχθροὺς ὠφελούμεθα παρ' αὐτῶν· ἔκ τε τῶν ἐχθρῶν πολλὰ χρήσιμα διδασκόμεθα πρὸς φυλακὴν καὶ πρόνοιαν. αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν ἔμαθον ἐχθρῶν κού φίλων ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τεῖχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς. τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σφάζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.

[Ἀπέχω·] αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ ἀπέλαβον. ὥς ἀπέχομέν γε τὴν χάριν, εἰ δὴ τις ὀφείλεται καὶ νεωτέρῳ παρὰ ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου τοῦ πείθεσθαι χάρις. καὶ αὖθις ἐν Ἐπιγράμμασι· τὸ χρέος ἀπέχεις, Ἀσκληπιε, τὸ πρὸς γυναικὸς Δημοδίκης. καί, ἀπέχω τὰ τροφεῖα.

[Ἀπέχομαι] δὲ γενικῇ. εἰ γὰρ ὁ Ἀδὰμ ἀπέσχετο τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως.

[Ἀπεχώρησεν·] ὁ δὲ παρὰ Μάννον ἀπεχώρησε δεξιάς τε παραβάς, ὥς βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὄρκους πατήσας, οὓς ὤμοσεν.

[Ἀπεχρᾶτο:] Ἡρόδοτος μὲν ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν ἠγεῖτο. Θουκυδίδης δὲ ἀπεχρῶντο ἀντὶ τοῦ ἀνήρουν.

[Ἀπέχρη:] ἤρκει.

[Ἀπεχρήσατο·] αἰτιατικῇ. ἀπέκτεινε. καὶ **[Ἀπεχρήσαντο,]** διεχρήσαντο, ἀπέκτειναν. Λημνίαις Ἀριστοφάνης· τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους. **[Ἀπέχρησε]** δὲ ἐχρησιμοδότησε. καὶ τρεῖς οὐχ ἅπας ἀπέχρησέν οἱ, Τυρίοις εἶπεῖν ἀποστήναι τῶν ἀμφὶ Δα ρεῖον. εἴτα οὐκ ἀπέχρησέν οἱ κρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν νεῶν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐσύλησε. καὶ αὖθις· ἀπέχρησε μὲν οὖν καὶ ταῦτα κάκιστα ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐτόν. σημαίνει δὲ τὸ ἀπέχρησε καὶ τὸ ἐξήρκεσεν.

[Ἀπεψησάμην·] κατεμαζάμην. ἀποψᾶν γὰρ λέγουσι τὸ ἐκμάσσειν. καὶ **[Ἀπέψαν,]** ἀπετίναζαν. εἰ δέ που πέσοιεν εἰς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινὶ, τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν. τοῦτο ψευδόπτωμα λέγεται, ὅταν οἱ πεσόντες ἐξαναστάντες ἀποψῶσι τὴν κόνιν, ἵνα μὴ ἔλεγχον τοῦ πτώματος ἔχοιεν. καὶ ἐν Πλούτῳ· ἀποψώμεθα δ' οὐ λίθοις ἔτι. καὶ **[Ἀπεψήσας,]** ἐφθὸν ποιήσας. ἢ ἀντὶ τοῦ καινουργήσας. Ἀριστοφάνης· τὸν δῆμον ἀπεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα. ἀντὶ τοῦ ἐκαινούργησα. ὥσπερ ἡ Μήδεια λέγεται τὰς τροφούς τοῦ Διονύσου ἀπεψήσασα ἀνανεάσαι ποιῆσαι.

[Ἀπεψηφίσατο·] τουτέστι κατεδίκασεν. ἡ δὲ βουλὴ τὴν διάγνωσιν ποιουμένη τῶν πεπραγμένων ἀπεψηφίσατο τοῦ ἀνθρώπου, ἐπεὶ αὐτοῦ οὐκ ἐπελθόντος ἀλλ' ἀμυνομένου τὸ μίasma γέγονε. καὶ αὖθις· τῶν δὲ στρατηγῶν δύο μὲν ἔφυγον πρὸ κρίσεως, Κόνωνος δὲ ἀπεψηφίσαντο. ἀντὶ τοῦ ἀπεδοκίμασαν. καὶ **[Ἀπεψηφισμένοι·]** ἐπὶ τοῖς δήμοις ἀποψηφίσεις ἐγίνοντο τῶν γεγραμμένων μὲν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, οὐκ ὄντων δὲ ἀστῶν, ἀλλὰ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν· καὶ οὗτοι ἐλέγοντο ἀπεψηφισμένοι, ἐπειδὴ ψήφου περὶ αὐτοῖς ἐπαχθείσης οὐκέτι μετεῖχον τῆς πολιτείας. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα· ὅπως πρῶτον μὲν μυριάδας πλείους ἢ ἑξήκοντα, τοὺς ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων καὶ τοὺς κατὰ τὴν ἄλλην χώραν· ἔπειτα τοὺς ὀφείλοντας τῷ δημοσίῳ καὶ τοὺς ἀτίμους καὶ τοὺς ἀπεψηφισμένους καὶ τοὺς ἀποίκους.

[Ἀπέψον·] τὸ ἔψιον, διὰ τοῦ ο μικροῦ. **[Ἀπέψων]** δὲ τὸ ἀπεσπόγγιζον, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

[Ἀπεψωλημένοι·] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἀπεψωλημένοι· ἀκρατιεῖσθε. ἀντὶ τοῦ, ὥς τράγοι ἀκρατῇ πράξετε. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ ἀκρατιεῖσθε.

[Ἀπει·] ἀντὶ τοῦ ἀπελεύση. Σοφοκλῆς.

[Ἀπεῖδεν·] ὁ δὲ στρατηγὸς, ἐπεὶ ἀπεῖδεν εἰς αὐτὸν ὀργῇ διακεκαυμένος, θανάτῳ τὸν Γέτην ἐκόλασεν. ἀντὶ τοῦ μετὰ δριμύτητος ἐθεάσατο.

[Ἀπειθεῖν·] δοτικῇ. ἀπιστεῖν. καὶ **[Ἀπειθής]** οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δυσπειθοῦς ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τόπου. Αἰλιανός· οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι, ἔνθα ἂν τοῖς ἐχθροῖς ἐνέτυχον, ἐνταῦθα δήπου καὶ ἡγωνίζοντο, εἴτε εἶεν ἀπειθεῖς οἱ τόποι καὶ τραχεῖς, εἴτε καὶ εὐφυεῖς δέξασθαι ὀπλίτας καὶ εὐήλατοι.

[Ἀπειθῶ·] δοτικῇ. διὰ δίφθογγον. **[Ἀπιθῶ]** δὲ περισπωμένως, ὥς τό· ᾧ δρῦες οὐκ ἀπίθησαν, ὅτῳ συνάμ' ἔσπετο πέτρη ἄψυχος.

[Ἀπεικάζω·] δοτικῇ.

[Ἀπεΐκασμα·] ὁμοίωμα.

[Ἀπεικός·] ἄτοπον, ἀπρεπές. **[Ἀπεικότως]** δέ.

[Ἀπειλή·] ἡ ὀργή.

[Ἀπειλημένος·] κεκρατημένος.

[Ἀπειλητῆρες·] καυχῆσται. καὶ **[Ἀπειλῶν·]** δοτικῇ. καυχώμενος.

[Ἀλείπατο:] ἀπηνήσατο. ὁ δὲ τὴν πατρίδα ἀλείπατο καὶ Θούριος ἀνερρήθη. καὶ **[Ἀλείπεν,]** ἀπηγόρευσεν. ἀπεφίνατο. ὁ δὲ ἀλείπεν ἅπασι μήτε ἄριστον αἰρεῖσθαι μήτε ἀποδαρθεῖν μήτε ἀποθωρακίσασθαι τῶν πάντων οὐδένα. καὶ **[Ἀπειπεῖν,]** ἀντὶ τοῦ κελεῦσαι μὴ πράττειν. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· καὶ τοὺς μὲν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων παῖδας, ὧν οἱ πατέρες βοηθήσαντες ὑμῖν ἔτι ζῶσιν, ἀπειπεῖν ἐν τοῖς νόμοις μήτε ἄδικον μήτε δίκαιον λέγειν. καὶ **[Ἀπειπεῖν,]** ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνατῆσαι. ἢ **[Ἀπειπεῖν,]** ἀπαρνήσασθαι. ἀποποιήσασθαι φιλίαν. καὶ ἀπειπάμενοι τὴν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν διὰ τὸ γεγονὸς παρασπόνδημα.

[Ἀπειπών:] ἐντειλάμενος. ἀπειπὼν μηδενὶ φράζειν τὸ γεγονός. καὶ Αἰλιανός· ὀλίγοι μὲν ἀπειπὼν πεμφθῆναί οἱ τὸν θρίαμβον. ἢ **[Ἀπειπών,]** ἀποκαμὼν, ἀπαγορεύσας. ὀρρωδοῦντες, μὴ τις αὐτῶν ἀπειπὼν τοῖς παροῦσι, κίνδυνον ἀναρρίψας ὑπαναφῆναι δυ νηθῇ τρίτος, ὅσπερ ἔμελλε δικαιώσκειν αὐτούς.

[Ἀπειπών:] ἀπαρνησάμενος, παραιτησάμενος. οὐκ ἂν ἔφησεν ἄψασθαι τροφῆς, εἰ μὴ τὸν φόνον τὸν βαρβαρικὸν ἱστορήσειεν. ὁ δὲ ἀπειπὼν τὴν εὐωχίαν συνηπείγετο πρὸς τὴν θεάν.

[Ἀείραστον.]

[Ἀείρατον:] ἀδοκίμαστον. οὐκ ἀείρατον αὐτῷ ἔδοξεν ἐκλιπεῖν, εἴ πη Ὀσρόης γνωσιμαχήσας ἀποδύσεται τοῖς ἐκ Ῥωμαίων τε καὶ ἑαυτοῦ ζὺν δίκη ἀξιουμένοις.

[Ἀπειργάσθαι:] ἀντὶ τοῦ ἀποδεδεῖχθαι. Ξενοφῶν.

[Ἀπειραΐη:] ἡ ἀποθεν παροῦσα, ἡπειρωτική.

[Ἀπειρέσια:] ἄπειρα τῷ πλήθει.

[Ἀπειρήκα·] δοτικῇ. κέκμηκα. ὁ δὲ ἀμφὶ τὴν ἐσχάτην πορείαν τοῦ βίου ὧν ἐγεγνῆρα καὶ ἀπειρηκέναι τοῖς πόνοις ἐδόκει. καὶ αὖθις· διὰ τοι τοῦτο ἀπειρήκασι Μῆδοι τῶν εἰρηναίων σπονδῶν, καὶ πάλιν αὐτοῖς ἀναζωπυροῦται τὸ φιλοπόλεμον. καὶ **[Ἀπειρήκει,]** ἀπειρήκειν, ἀπηγορεύειν· ἔστι γὰρ καὶ α' πρόσωπον. καὶ **[Ἀπειρηκυῖα,]** ἀπαγορεύσασα, καὶ **[Ἀπειρήκεσαν.]** **Ἀπείρητος:]** ὁ ἀείραστος, ὁ ἄπειρος. **[Ἀπείριτος]** δὲ ἡ ἄπειρος καὶ πολλή.

[Ἀπεῖρξεν:] ἐκώλυσεν.

[Ἀπειροκαλία:] ἀμετρία τοῦ καλοῦ. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἤδη κεκρατηκότες ἐπληρμένοι ἦσαν εἰς ἀπειροκαλίαν, καὶ τὰς σφῶν αὐτῶν ἐξέτεινε δυνάμεις ἀνὰ τὴν ἐκείνου Λιβύην. καὶ αὖθις· ἀλλ' εἰ μὴ λίαν ἀπειρόκαλος, ὥς διαβεβοημένα ἐπιδιηγούμενος.

[Ἀπειρος:] ὁ ἀμαθής. ἢ ὁ ἀθαλάττωτος, ἀσαλαμίνιος. Ἀριστοφάνης. διὰ τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν. ἢ ὅτι ἡ ἑτέρα τῶν ὑπηρετίδων νεῶν ἐκαλεῖτο Σαλαμινία, ἡ δὲ ἑτέρα Πάραλος.

[Ἀπειροι γῦπες:] ἐπὶ τῶν διὰ κληρονομίαν ἢ διὰ κέρδος προσεδρευόντων τινί· παρόσον οἱ γῦπες τοῖς θνησιμαίοις παρεδρεύουσιν.

[Ἀπεισιν:] ἀπέρχεται.

[Ἀπείσομαι:] ἀντὶ τοῦ ἄπειμι. **[Ἀπείχε:]** πόρρω ἦν. ὅσον δὲ ἀπείχε τοῦ ἐκπεπληῆσθαι βασιλέα τε καὶ ὄγκον, ἐδήλου τῷ μηδὲ ὀφθαλμῶν ἄξια ἡγεῖσθαι τὰ τοιαῦτα.

[Ἀπηγγέλη:] ἐμηνύθη.

[Ἀπῆγεν:] ἐκώλυνεν, ἀπέτρεπεν. Δαμάσκιος· ὁ δὲ Σαλούστιος ἀπῆγε τοὺς νέους τῆς φιλοσοφίας, δυοῖν τὰ ἕτερα πεπονθώς, ἢ προσκρούσων τοῖς καθηγουμένοις, ἔχθρα τῇ πρὸς ἐκείνους ἐπιβουλεύων ταῖς φιλοσόφοις διατριβαῖς, ἢ τὸ μέγεθος τοῦ ἐπιτηδεύματος ἐκλογιζόμενος, οἷσθαι πάντας ἀνθρώπους ἀναξίους εἶναι αὐτοῦ.

[Ἀπηγμένους:] ἀπαγομένους.

[Ἀπήγξατο:] βρόχον ἤψεν.

[Ἀπηγόρευον:] ἀπέκαμνον, ἐταλαιπώρουν. ἡνίκα γὰρ ἀπηγόρευον τῷ πόνῳ. πάλιν ἑαυτοὺς ἀνελάμβανον.

[Ἀπηγορήσομαι:] ἀντὶ τοῦ ἀπολογήσομαι.

[Ἀπήεσαν:] ἀπῆρχοντο. καὶ **[Ἀπῆει,]** ἀπῆρχετο, ἀνεχώρει. εἴω, τὸ πορεύομαι, διαλύσει εἴω, ἥϊον, ἥϊες, ἥϊκα, ἥϊα, ἥϊειν, καὶ ἐν συνθέσει ἀπηΐειν, καὶ ἐν συναιρέσει ἀπηΐειν.

[Ἀπῆκτο:] ἀπῆλθε. καὶ **[Ἀπηκτός,]** ὁ πορευόμενος.

[Ἀπηλλάγησαν:] ἐτελεύτησαν. ἢ τινος ἐστερήθησαν. ἀπηλλάγημεν πολυχέσου νοσήματος.

[Ἀπήλαυσε:] μετέσχεν. οὔτε Κλέων οὔτε Βρασίδης, ὁ τῆς συμφορᾶς αἴτιος, ἀπήλαυσε λοιδορίας, ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου. Μαρκελλῖνός φησι περὶ Θουκυδίδου.

[Ἀπήλγησαν·] ὁ δὲ δῆμος ἅπας ἀπήλγησαν τὸ πάθος εὐθὺς καὶ ξὺν οἰμωγῇ ἀνέκραγον οὐράνιον ὄσον. ἀντὶ τοῦ ὥκτίσαντο.

[Ἀπηλεγής:] ὁ ἀπότομος. καὶ **[Ἀπηλεγέως,]** σκληρῶς.

[Ἀπηλιανός:] ὄνομα κύριον.

[Ἀπηλιαστής:] μισόδικος. παρὰ Ἀριστοφάνει.

[Ἀπηλιώτης:] ὁ ἄνεμος. ἐν τῷ η. καὶ ἀντήλιος καὶ πάντα τὰ ὅμοια ψιλῶς. καὶ ἡ ἔπηλῖς ἐστὶ παρὰ Ποσειδίππῳ.

[Ἀπηλομήνης:] ὁ ἀπὸ τῆς ἄλλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλοηθῆναι, ὃ ἐστὶ πατηθῆναι. οὕτως Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνυππον.

[Ἀπηλοΐησεν:] ἀπέκοψεν· **[Ἀπηλλοΐωσε]** δὲ ἄλλοιον ἐποίησεν.

[Ἀπήμαντον:] ἀβλαβές.

[Ἀπήμαρτεν:] ἀπέτυχεν.

[Ἀπημείφθη:] ἀντὶ τοῦ ἀπεκρίνατο.

[Ἀπήμονα:] ἀβλαβῆ. Ὅμηρος· τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους. συλληπτικῶς πέφρακεν, ἀντὶ τοῦ τοὺς μὲν μὴ ἀπήμονας, τοὺς τετρωμένους, τοὺς δὲ μὴ ἀνολέθρους, τοὺς ἀνηρημένους. πῆμα δὲ ἡ βλάβη, παρὰ τὸ πῆθω τὸ πανθάνω. τὰ δὲ εἰς ἀλήγοντα οὐδέτερα τετραχῶς συντίθεται. ἢ γὰρ φυλάσσουσι τὸ αὐτὸ τέλος, ὡς τὸ δῆμα, διάδημα· ἢ ἀπὸ γενικῆς παράγονται, ὡς γράμμα, γράμματος, ἐγγράμματος· ἢ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ὅς, ὡς στόμα, χρυσόστομος· ἢ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ὧν, ὡς τὸ εἶμα, λευχεύμων, καὶ πῆμα, ἀπήμων.

[Ἀπηνέμους:] μὴ ἔχοντας ἀνέμους.

[Ἀπηνεώθη:] ὠμὸς ἐγεγόνει.

[Ἀπηνέστερον:] ἀποτομώτερον. οὐκ ἔστιν ἀπηνὲς οὐδὲ μὴν σφαλερὸν ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ πῆδημα. καὶ ἔδρασεν ὅπερ εἶπεν.

[Ἀπήνεια:] ἡ ἀπανθρωπία.

[Ἀπήνη:] ἡ ἄμαξα.

[Ἀπήνη·] χωρὶς γὰρ τοῦ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀπήνην κόσμου καὶ τὰ κανᾶ καὶ τὰ ποτήρια καὶ τᾶλλα τὰ πρὸς θυσίαν ἀργυρᾶ πάντα καὶ χρυσᾶ συνεξηκολούθει κατὰ τὰς ἐπιφανεῖς ἐξόδους Αἰμιλία, τῇ τοῦ Σκιπίωνος γαμετῇ.

[Ἀπηνήνατο:] ἀπηνήσατο. παρητήσατο. οὐκ ἠθέλησεν.

[Ἀπηνθηκώς·] τῶν Ἑλλήνων ἀπηνθηκόντων, τὰ τῶν Χριστιανῶν προέκοπτεν.

[Ἀπηνής:] ὁ σκληρός. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἄποθεν τοῦ αἰνεῖσθαι.

[Ἀπηνθράκιζεν:] ὥπτα. τὰ γὰρ ἐξ ἀνθράκων γινόμενα, καλὰ γίνεται. Ἀριστοφάνης· βούν ἀπηνθράκιζ' ὅλον.

[Ἀπήντα,] καὶ **[Ἀπήντηκα,]** πέφθακα. καὶ **[Ἀπήντησεν,]** ἐτελέσθη, ἐξέβην. πάντα αὐτῷ κατὰ τὰς προφητείας ἀπήντησεν. ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. ὁ δὲ Θεολόγος, ὅτε λέγει· εἰ δὲ τοσοῦτον ἀπήντηκα τοῦ καιροῦ δεύτερος καὶ μετὰ τοσοῦτους ἐπαινέτας· ἀντὶ τοῦ ἦκον εἰς τὸ ἐγκωμιάζειν. καὶ Αἰλιανὸς περὶ τῆς ἐν Κάνναις τῶν Ῥωμαίων ἡττης· τοσοῦτον ἄρα αὐτοῖς ἀπήντησε τὸ παῖσμα. καὶ αὖθις· μέγιστον δὲ πάθος τῇ Λακεδαίμονι τοῦτο ἀπήντησε. καὶ αὖθις· οὐ μὴν ἀπήντησέν οἱ τὰ τῆς ἐλπίδος.

[Ἀπῆξεν:] ἐφώρμησεν.

[Ἀπηξιωμένων:] ἀτίμων, ἀναξίων. Τιγράνης ὄνομα τῶν οὐκ ἀπηξιωμένων μ' παρθένων, εὐνοῦχος δέ. καὶ **[Ἀπαξιώσας,]** ἀντὶ τοῦ τὴν ἀξίωσιν παρωσάμενος. τοῦ Χοσρόου τὸ Δάρας οὐκ ἀπαξιώσαντος ἀποκαταστήσαι Ῥωμαίοις. καὶ **[Ἀπηξίωσεν,]** οὐχ ἡγήσατο ἄξιον. **[Οὐκ ἀπηξίωσε]** δὲ ἡγήσατο ἄξιον. καὶ αὖθις· τὸ γὰρ πρὸς ἀλκὴν τραπέσθαι πρὸς πάντων τῶν μετασχόντων τῆς βουλῆς ἀπηξιοῦτο.

[Ἀπηρα:] τὰ ἀβλαβῆ.

[Ἀπήρραξεν:] ἀπέκοψεν.

[Ἀπῆρεν:] ὕψωσεν.

[Ἀπηρείσατο:] ἠκούμβισεν. ἀπετινάξατο, ἔπηξεν, ἀπέθετο. Πολύβιος· ὁ δὲ ἀπορῶν τοῖς ὅλοις πέρας ἐπὶ τινι τοιαύτην ἐλπίδα κατὰ τὸ παρὸν ἀπηρείσατο τὴν ἐνεστῶσαν ἀπορίαν. **[Ἀπηρίσατο]** δέ. δοτικῇ. διὰ τοῦ ι. ἀντὶ τοῦ ἐφιλονείκησεν.

[Ἀπηρκότος:] ἀναχωρήσαντος. ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σοραίχου, ἡ Σινωνὶς ἐφίσταται.

[Ἀπηρος:] ὁ μὴ ἔχων μαρσίπιον.

[Ἀπήροσεν:] ἀπηροτρίασεν.

[Ἀπήρτα:] ἐκώλυε, διατριβὴν παρεῖχεν. Ἀρριανός· ὁ δὲ ναυτικὸς στρατὸς, ἵνα περ μὴ ἄκρα ἐπὶ πολὺ ἀνέχουσα τοῦ ποταμοῦ ἀπήρτα τὸν πλοῦν τῆς ὁδοῦ, συμπαρέπλει τῇ στρατιᾷ.

[Ἀπηρτημένας:] ἀπαιωρημένας.

[Ἀπήρυκεν:] ἀπεκώλυεν. ὁ δὲ μόνος ὑφίστατο καὶ ἀπήρυκε τὸ θηρίον. καὶ αὖθις· καὶ βάρη συνεχῇ ἐπιβάλλοντες, ἀπήρυκον τοῦ λυμαίνεσθαι τι τοῦ τείχους.

[Ἀπήστραψεν:] ἀπέλαμψεν.

[Ἀπήτει:] ἐζήτει.

[Ἀπηύρα:] ἀφείλετο. ἀπέλαυσεν.

[Ἀπηυτομόλησεν.] προσπέφευγε τοῖς ἐναντίοις.

[Ἀπηχῆς:] κυρίως τὸ σκληρόν. ψευδές, δύσφορον, ἀηδές, ἐχθρόν. οὗ καὶ τὸν ἦχον ἀποστρεφόμεθα. μὴ ὄνειδιστικῶς ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν βάρβαρον ἢ σόλοικόν τι ἢ ἀπηχῆς προενεγκαμένων. καινότατον δὴ περιμένων καὶ ἀπηχῇ θάνατον.

[Ἀπήχεια:] ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια. οὕτως Λυσίας καὶ Δείναρχος.

[Ἀπηχημένον:] ἀπόβλητον, ξένον τοῦ κατὰ πάντων ἤχου.

[Ἀπήχθετο:] ἐμισεῖτο.

[Ἀπήχθη:] ἀπεκομίσθη, ἢ παρετράπη. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὴν γλῶτταν Ἀττικῶς εἶχεν, οὐδὲ ἀπήχθη τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἐς Ταρσοὺς τῆς Κιλικίας ἀναστρεφόμενος. καὶ **[Ἀπηχθημένον,]** ἀπόβλητον. **[Ἀπηχθισμένον]** δὲ βεβαρημένον.

[Ἄπια:] εἶδος ὀπώρας. **[Ἄπίους]** εἶρηκε Πλάτων ἐν Νόμοις. ἔστι καὶ παρὰ Ἀλέξειδι καὶ ἐν Ἀγρίοις Φερεκράτους· πρὶν ἀνακυκῆσαι τοὺς ἀπίους ἀρπάζετε.

[Ἄπιον] οὐδέτερον, **[Ἄπιος]** δὲ θηλυκόν.

[Ἄπις κρατῶν τις ἀστοχεῖ τῶν ἐλπίδων. Ἄπια:] εἶδος ὀπώρας. καὶ ζήτηι ἐν τῷ Ἀντιφάνη. ἐτέρωθι γράφεται, ὅτι ἄπια ἢ ὀπώρα· ἢ ἄπιος δὲ καὶ ἄπιοι, τὰ δένδρα.

[Ἀππιανός:] ὄνομα κύριον. οὗτος ὁ Ἀππιανὸς ἔγραψε Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν, τὴν καλουμένην Βασιλικήν. καὶ αἱ μὲν γ' βίβλοι Ἀππιανοῦ αἱ πρῶται περιλαμβάνουσιν ὅσα Ῥωμαίοις ἀγωνιζομένοις ἐς Ἰταλιώτας ἔτι περὶ ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἐπράχθη. ὅσα δ' ἀμφὶ τὴν Ἰταλίαν ἄλλα Κελτοὶ τε καὶ Λίβυες ἔδρασαν τε καὶ ἔπαθον, καὶ εἴ τί που καὶ τῆς Ἰταλίας μέρος ἀνάγκαις ἢ ἐνέδραις ἢ πλάναις ἐς αὐτοὺς μετέθετο, ἐν τοῖς περὶ Κελτῶν καὶ Λιβύων. συγγέγραπται δ' ἐφ' ἑαυτῶν ὅσα καὶ ἐς τὰς ἐμφυλίους Ῥωμαίων στάσεις ἢ Ἰταλία διηρεῖτο. ὅτι τοὺς πρὸς Κελτοὺς, τουτέστι Γερμανοὺς, οἱ ἀμφὶ τὸν Ῥῆνον ποταμόν εἰσι, καὶ τοὺς Γαλάτας, τουτέστι Γάλλους, πολέμους, καὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν, ὅσαι τε συνθῆκαι καὶ συνθηκῶν παραβάσεις ἢ ἐπαναστάσεις ἐγένοντο Κελτῶν ἕως ἐπὶ τοῦ Γαίου, ἢ δ' βίβλος περιέχει συλλαβοῦσα. εἰ δέ τί που Κελτοὶ μὴ κατὰ πρόφασιν οἰκείαν, ἀλλὰ συμμαχοῦντες Ἰταλῶν τισιν ἢ μισθοφοροῦντες ἔπραξαν, ἐν τοῖς περὶ ἐκείνων συγγέγραπται. καὶ ὅσον εἰς γνώρισμα μόνον αὐτῶν μέμνηται Ἀππιανός. ἔγραψε δὲ Ῥωμαϊκὰ λόγους ἑννέα. οἱ δὲ διὰ τοῦ ἐνὸς π γράφουσιν Ἀππιανός.

[Ἀππία ὁδός:] οὕτως ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀππίου, Ῥωμαίου τιμητοῦ, ὃς λιθομυλία ταύτην κατέστρωσε καὶ ὕδατος ὁχετοὺς κατεσκεύασεν.

[Ἀπ' Ἰδαίων ὁρέων:] ἀπὸ τῶν τῆς Ἰδης ὁρῶν.

[Ἀπιδες:] θεοὶ ἦσαν τιμώμενοι παρὰ Αἰγυπτίοις, σημεῖον ἔχοντες περὶ τὴν οὐρὰν καὶ τὴν γλῶσσαν, δηλοῦν εἶναι αὐτοὺς Ἄπιδας. οἷς γεννωμένοις διὰ χρόνου, ὡς ἔλεγον, ἐκ τοῦ σέλαος τῆς σελήνης ἐορτὴν μεγάλην ἤγον καὶ ἱερεῖς τινες περὶ τὸν τεχθέντα βοῦν ἱερῶντο, παρατιθέντες πανδαισίαν, ὡς εὐωχοῦντες αὐτούς. **[Ἄπιδες:]** οὗτος ὁ Ἄπιδας θεὸς Αἰγύπτου. τοῦτον Αἰγύπτιοι σελήνην τιμῶσι, καὶ ἱερὸς ἦν ὁδε ὁ βοῦς τῆς σελήνης, ὥσπερ ὁ Μέμφις τοῦ ἡλίου. Ὡς τὸν Ἄπιν ἀποκτείνας ἐβούλετο αὐτὸν τοῖς μαγείοις παραβαλεῖν, ἵνα αὐτὸν κρεουργήσωσι καὶ παρασκευάσωσιν ἐπὶ δεῖπνον.

[Ἀπίδω:] θεάσομαι.

[Ἀπίη:] ἡ ἀλλοδαπή.

[Ἀπίθανον:] ἄπιστον. καὶ **[Ἀπίθησαν]** δὲ διὰ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ πιθῶ περισπωμένου. ὧς δρῦες οὐκ ἀπίθησαν, ὅτω σὺν ἅμ' ἔσπετο πέτρῃ ἄψυχος.

[Ἀπιθής:] ὁ δυσχερὴς καὶ δυσανάβατος τοῖς βαίνειν ἐθέλουσιν. Ἀλαλκομεναὶ πόλις ἐστί· καὶ ἀκούω αὐτὴν μήτε ἐφ' ὑψηλοῦ κεῖσθαι καὶ ἀπιθοῦς λόφου μήτε τειχῶν περίβολον ἔχειν.

[Ἀπιθ' οὐ γάρ:] ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ.

[Ἀπίκιος,] Ῥωμαῖος, ἱκανὰς μυριάδας ἀργυρίου καταναλώσας ἐς τὴν γαστέρα, ἐν Κιντούροις τῆς Γαλατίας πολλὰς καρίδας ἐσθίων· μέγισται γάρ εἰσι τῶν ἐν Σμύρνῃ· καὶ τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀστακοὺς. ἀκούσας οὖν ἐν Λιβύῃ γίνεσθαι καρίδας ἐξέπλευσεν οὐδὲ μίαν ἡμέραν ἀναμείνας. θεασάμενος δὲ αὐτὰς μικρὰς ἐκέλευσε τῷ κυβερνήτῃ τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐθις ἐπ' Ἰταλίαν ἀναπλεῖν, μηδὲ προσπελάσας τῇ γῇ.

[Ἀπιμεν:] ἀπερχόμεθα.

[Ἀπίμελος:] ὁ μὴ ἔχων πιμελήν.

[Ἀπινής:] ὁ καθαρός.

[Ἀπινύσσω:] ἐκπνέω. πονῶ, πονύω, πνύω, πνέω, πνεύω· ἀπὸ τοῦ πνύω, πεπνυμένος, καὶ ἀμπνυνθῆναι. ἀπὸ τοῦ πνέω πνεῦστος καὶ ἄμπνευστις· τὸ πνύω κατὰ ἀνάπτυσιν πινύω, ἔνθεν πινυτή, κατὰ δὲ μεταπλασμὸν πινυτά· ὃν δὲ τρόπον ἀπὸ τοῦ ἀφύω ἀφύσσω, ὁδύω ὁδύσσω, οὕτως πινύω πινύσσω.

[Ἀππιος φόρος:] ὄνομα τόπου, ἀπὸ Ἀππίου Ῥωμαίου.

[Ἀπίκιος Μάρκος:] οὗ διαρρεῖ μυρίον ὄνομα ἐπὶ τε ἀσωτία καὶ πολυτελείᾳ καὶ ῥαστωναύσει βίου καὶ κακοδαιμοσύνῃ λοιπῇ. ὑπάτω δὲ ἦσθην Ἰούνιος Βλαῖσος καὶ Λεύκιος· ὁ τοίνυν Βλαῖσος ἐπὶ τὴν θοίνην κληθεὶς οἷον ἐφορκίδα ἄκλητον ἐπάγεται Ἀσκώνιον Παιδιανόν. ἐξῆν γὰρ καὶ ἐπικλήτους οἶονεὶ σκιάς ἑαυτοῖς παρακαλεῖν τινες. καὶ ἔδει τὸν Ἀπίκιον καὶ φίλοις καὶ ἀγνῶσι τὴν οὐσίαν ῥίπτειν τὴν ἑαυτοῦ. πέπυσμαι δὲ ἐν τῷδε τῷ συνδείπνῳ γενέσθαι καὶ Ἰσίδωρον ὄνομα, τῶν ἐκ παλαίστρας κατατριβέντων, ἄνδρα παλαιὸν μὲν ἤδη καὶ πολὺν μὲν τῷ χρόνῳ, ἐν δὲ καὶ 4' ἔτη γεγονότα, εὐπαγῇ τε καὶ εὐ μελῇ, καὶ βαθὺν μὲν τὰς πλευράς, γενναῖον δὲ τὸ βραχίονε καὶ τὸ χεῖρε ἄκρῳ, βλέπειν τε ὁξὺ καὶ ἀκούειν ῥᾶστα, ὡς μὴ ἂν πιστεύειν πέρα 5' ἐτῶν εἶναι αὐτὸν, σκύφων δὲ πιτύλοις ἀμιλλᾶσθαι διαπίνοντα πρὸς τοὺς νέους, καὶ μέντοι καὶ ὑπὲρ πολυδαισίας καὶ ὑπὲρ πολυποσίας ἐρίσαι καὶ νεάζειν ταῦτα. ἐνὶ δὲ ἡττηθῆναι φασιν αὐτόν· ἀπελθεῖν γὰρ τοῦ συνδείπνου θᾶττον. γέροντες δὲ ἄλλοι τε ἔλεγον ἐπὶ τέχνῃ παλαιστρικῇ καὶ μέντοι καὶ Ἰούνιος Βλαῖσος. καὶ ὅτε ταῦτα ἔλεγεν, ἔτη γέγονεν 6' φησί. μακρὸν δὲ τὴν ζωὴν γενέσθαι πέπυσμαι Σερουῖλιον ὕπατον·

ἔτεσι γὰρ τοῖς 4' ὁμοῦ τε ἐβίωσε καὶ πάντα, ὡς λόγος, τὰ τοῦ σώματος ἀπαθὴς ἦν. καὶ μέντοι καὶ διεσώσατο τὰς αἰσθήσεις ἀπάσας εὐμοιρίᾳ ἀξιοζήλῳ τε καὶ σοβαρᾷ.

[Ἀπίκιος], ὀψοφάγος. ζήτει ἐν τῷ ἀφύα.

[Ἀπίων,] ὁ Πλειστονίκου, ὁ ἐπικληθεὶς Μόχθος, Αἰγύπτιος, κατὰ δὲ Ἑλικώνιον Κρῆς, γραμματικός, μαθητὴς Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀρχιβίου. ἡκηκόει δὲ καὶ Εὐφράνορος γηραιοῦ καὶ ὑπὲρ ρ' ἔτη γεγονότος, Διδύμου δὲ τοῦ μεγάλου θρεπτός. ἐπαίδευσεν δὲ ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος καὶ Κλαυδίου ἐν Ῥώμῃ. ἦν δὲ διάδοχος Θέωνος τοῦ γραμματικοῦ καὶ σύγχρονος Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασέως. ἔγραψεν ἱστορίαν κατ' ἔθνος καὶ ἄλλα τινά.

[Ἀπιὼν ὄχετο:] φεύγων, ἀποδιδράσκων. ὁ δὲ τὴν Πελοπόννησον καταλιπὼν ἐς Αἰτωλίαν ὄχετο ἀπιὼν. συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς Ἀττικοῖς.

[Ἄπις:] θεὸς Αἰγυπτίων. καὶ ζήτει ὀπίσω ἐν τῷ Ἄπιδες. ὅτι ὁ Ἄπις ὁ Αἰγύπτιος τὴν ἰατρικὴν πρῶτος εἰς τὴν Ἑλλάδα μετακομίσει λέγεται.

[Ἀπιτέα:] δεῖ ἀπέρχεσθαι. καὶ **[Ἄπιτε,]** ἀπέλθατε.

[Ἀπιστεῖν·] δοτικῇ. τὸ ἀπειθεῖν. λέγουσι δὲ καὶ **[Ἀπιστίαν,]** τὴν ἀπείθειαν. καὶ **[Ἀπιστος,]** ὁ μὴ πειθόμενος, οὕτως Πλάτων.

[Ἄ πίτυς:] ἡ πίτυς. Θεόκριτος· ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἄ πίτυς, αἰπόλε, τήνα.

[Ἀπλᾶ] καὶ διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ, καὶ πάντα περισπῶσι τὰ τοιαῦτα. Ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν, καὶ φοινικῖᾶ, ἀπὸ τοῦ φοινικιοῦν.

[Ἀπλάνεια·] καὶ ἡ **[Ἀπλανής,]** τῆς ἀπλανοῦς.

[Ἀπλᾶς:] Καλλίστρατός φησι τὰ μονόπελμα τῶν ὑποδημάτων οὕτως καλεῖσθαι.

[Ἄπλαστος:] ἀληθινὸς, ἄδολος. καὶ ἅμα αὐτοῖς ἐπιθέουσα σεμνότης ἡδεῖα καὶ ἄπλαστος αἰδὼς ἐπέτρεχεν ἱκανῶς τὸν φιλόσοφον καὶ ἤδη γνῶριμον ἐποίει αὐτῷ τὸν νεανίσκον. **[Ἄπλαστος]** δὲ ἡ μεγάλη. τὸν αἶσ' ἄπλαστος ἴσχει. τουτέστιν ἡ μανία.

[Ἄπλετον:] ἄπειρον. ἀχώρητον.

[Ἀπλῆ.]

[Ἀπλήγιος:] δασέως, ἀπλοῦς. καὶ Εὐπολις Πόλεσιν· οὐτ' ἄρ πολυπράγμων ἐστὶν ἀλλ' ἀπλήγιος. καὶ **[Ἀπληγίς,]** ἱματίδιον σύμμετρον. Αναγύρω Ἀριστοφάνης· ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν.

[Ἀπληκεύω·] καὶ **[Ἀπληκτον,]** τόπος ἐνθα καταλύουσι τῆς ὁδοιπορίας τὰ στρατόπεδα.

[Ἀπλήξ:] ὁ μὴ πεπληγμένος.

[Ἀπληστία:] ἡ ἀδηφαγία. καὶ παροιμία· **[Ἀπληστος πίθος,]** ὁ ἐν ἄδου, ὁ τετρημένος. ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐσθιόντων· ἀπὸ τοῦ περὶ τὰς Δαναΐδας μύθου, παρ' ὅσον ἀνιμῶσαι ἐκεῖναι ὕδωρ εἰς πίθον ἔβαλλον. πάσχουσι δὲ περὶ τοῦτον τὸν πίθον αἱ τῶν ἀμυήτων ψυχαί.

[Ἀπλητον:] ἀπλήρωτον.

[Ἀπλοῖδας:] ἀπλᾶς χλανίδας. ἐν Ἐπιγράμμασι· οἷα δὲ πυρὶ ἔσκεπε τὴν κούρην ἀπλοῖς ἐκταδίῃ. καὶ **[Ἀπλοϊκός,]** ὁ ἀπλοῦς καὶ ἀπέρिटτος. καὶ **[Ἀπλοϊκώτερος. Ἀπλοοι:]** ἀδύνατοι πλέειν.

[Ἀπλοῦν θύλακον πάτει:] ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονήτων.

[Ἀπλότης] διττή. ἡ μὲν ἔμφρων καὶ δικαία, ἡ δὲ ἀνόητος καὶ ἄδικος. ἔπειτα καὶ τὴν νῦν ποικιλίαν ἐμφύεσθαι τοῖς μὲν μετὰ δικαιοσύνης καὶ φρονήσεως, τοῖς δὲ μετὰ ἀδικίας καὶ ἀμαθίας. εἶναι γὰρ δὴ πάλαι καὶ τὰ κακὰ τὸν θνητὸν τοῦτον περιπολοῦντα ἐξ ἀνάγκης, ὥς φησι Πλάτων, ἀλλ' ἥττον κακοήθη, ὥς νῦν ἐστὶ, καὶ ἀπλούστερα καὶ οὐκ ἐν βάθει τινὶ ταῖς ψυχαῖς ἐγκεκαυμένα ἀνίατα. πολλή γάρ ἐστιν ἡ μεταφορὰ τῶν πάλαι κακῶν πρὸς τὰ νέα, καὶ οὐ ποσότητι μόνον κρειττόνων τε καὶ χειρόνων, ἀλλὰ καὶ ποιότητι τρόπων.

[Ἀπλοῦς] καὶ ἀπλοῖ καὶ πολλαπλοῖ.

[Ἀπλουστέρας:] Θουκυδίδης λέγει νῆας, οὐ τὰς ἄπλους παντελῶς, ἀλλὰ τὰς διὰ πληρώματος ἐνδειαν ἀπλόους ἵσταμένας.

[Ἀπλῶ λόγῳ:] τῷ χωρὶς προσθήκης. καὶ **[Ἀπλῶς]** παρὰ Ἀριστοτέλει λέγεται, ὃ χωρὶς προσθήκης λεγόμενον ἀληθές ἐστίν. ὁ γὰρ Αἰθίοψ πῆ λευκὸς ὢν· κατὰ γὰρ τοὺς ὀδόντας· οὐκέτι καὶ ἀπλῶς ἐστὶ λευκός. ὃ δὲ δεῖται προσθήκης πρὸς τὸ ἀληθές εἶναι, τοῦτο οὐκ ἔστιν ἀπλῶς. ὁ γὰρ Αἰθίοψ οὐκ ἔστι λευκός, διότι χωρὶς προσθήκης. προστεθέντος δὲ τοῦ κατὰ τι, ἀληθές γίνεται. κατὰ γὰρ τοὺς ὀδόντας. ἀλλὰ καὶ σπουδαῖοί τινες κατὰ τι. λέγεται δὲ καὶ οὕτως, οὐ τὸν ἀπλοῦν τρόπον. ἀντὶ τοῦ παραυτίκα παρὰ τοῖς παλαιοῖς. καὶ αὖθις· οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς λόγους τινὰς ἐποιήσαντο, ἀλλὰ καὶ βῆμα ὑψηλὸν ἠγέρθη, καὶ ἐπ' αὐτοῦ εἰκόνες τοῦ Νέρωνος ἐτέθησαν.

[Ἀπλῶς:] ἐξ ἀνάγκης· ἢ ὥς πρῶτον καὶ μὴ κατ' ἄλλο. ἀπλῶς δὲ οὐδὲν εἶδος τῶν μελλόντων ἔγνωσαν· ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς ἐμφάσεως τῶν πρέσβων ὀττευόμενοι εἰς παντοδαπὰς οἰμωγὰς ἐνέπιπτον.

[Ἀπλῶς,] χωρὶς προσθήκης. Πολύβιος· οὗ καιρὸς ἀφυέστερος οὐ γέγονεν ἀπλῶς. ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης, ἢ ὥς πρῶτον.

[Ἀπλωτα πελάγη:] τὰ Ἀτλαντικὰ καὶ ἐσπέριος ὠκεανὸς καὶ ἑῷος. **[Ἀπλωτον]** γὰρ τὸ ἄπλευστον.

[Ἀπλυτον πώγωνα:] σκώπτων εἶπε.

[Ἀπνους·] φασὶν Ἐμπεδοκλέα Πausανία ὑφηγήσασθαι τὸν Ἄπνουν. εἶναι δὲ τὸν Ἄπνουν τοιοῦτον, ὥς λ' ἡμέρας συντηρεῖν ἄπνουν καὶ ἄσιτον τὸ σῶμα. ἦν δὲ οὗτος καὶ γόης. καὶ φησι περὶ ἑαυτοῦ· φάρμακα δ' ὅσσα γεγᾶσι κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ πεύση, ἐπεὶ μούνῳ σοὶ ἐγὼ κρανέω τάδε πάντα. παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων, οἳ τ' ἐπὶ γαῖαν ὀρνύμενοι πνοιαῖσι καταφθινύθουσιν ἄρουραν· καὶ πάλιν, ἦν κ' ἐθέλησθα, παλίντονα πνεύματ' ἐπάξεις. στήσεις δ' ἐξ ὄμβριοι κελαينوῦ ῥόον καίριον αὐχμὸν ἀνθρώποις, θήσεις δὲ καὶ ἐξ αὐχμοῖο ῥεύματα δενδρεόθρεπτα, τά τ' ἐν θέρει ἔσσονται. ἄξεις δ' ἐξ αἶδαο καταφθιμένου μένος ἀνδρός. καὶ ποτ' ἐτησίῳ σφοδρῶς πνευσάντων, ὥς τοὺς καρποὺς λυμῆναι, κελεύσας ὄνους ἐκδαρῆναι καὶ ἀσκούς ποιῆσαι περὶ τοὺς λόφους καὶ τὰς ἀκρωρείας διέτεινε πρὸς τὸ συλλαβεῖν τὸ πνεῦμα. λήξαντος δὲ Κωλυσάνεμον κληθῆναι.

[Ἀπνευστί:] ἀπονητί.

[Ἀπο:] πόρρω, μακράν. ἐν τοῖς Οὔσβαις τοῦ κινδύνου ἄπο ἐγένετο, ἀποδράσας τὰ ξίφη. τὸ ἄπο καὶ ἄποθεν διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἀπωτάτω δέ.

[Ἀποβαδίζειν:] οὐδὲν πλέον τοῦ βαδίζειν δηλοῖ.

[Ἀποβάθρας:] καὶ τὰ λάσανα, ἃ λέγονται οἱ χυτρόποδες. καὶ τὰ μαγειρεῖα, ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα.

[Ἀπὸ βαλβίδος:] ἀπ' ἀρχῆς.

[Ἀποβαλεῖν·] αἰτιατικῇ.

[Ἀποβαλομένη:] δι' ἐνὸς λ, ἀντὶ τοῦ ἀποβαλοῦσα.

[Ἀποβάτης] καὶ **[Ἀποβαίνειν]** καὶ **[Ἀποβατικοὶ τροχοί:]** ἀποβάτης μὲν ἵππικόν τι ἀγώνισμά ἐστι, καὶ ἀποβῆναι τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀποβάτην. ἀποβατικοὶ δὲ τροχοί, οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀγώνισματος.

[Ἀποβαίη,] καὶ **[Ἀποβαίνει.]** γενικῇ. ὥς τὸ, ἀποβάντες τῶν ἵππων.

[Ἀποβεβιωκέναι:] ἀποθανεῖν. ἀνάγκη μὴ ἀποκρύπτειν, ὥς ἂν μὴ ὑπόνοια γένηται σφίσι τοῦ ἀποβεβιωκέναι αὐτόν.

[Ἀποβλεπόμενοι:] ἀντὶ τοῦ θαυμάζοντες. οὕτως Αἰσχίνης.

[Ἀπόβλεπτον:] ἔνδοξον. ἄνδρα τῇ Περσικῇ πολιτείᾳ διὰ τὴν ἀξίαν ἀπόβλεπτον.

[Ἀποβλίσαι:] ἀποπιέσαι. Ἀριστοφάνης· λωποδύτης παίει ροπάλῳ με τὸ νῶτον, κἀγὼ πίπτω μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοιμάτιόν μου. ἀντὶ τοῦ ἐξέρασεν.

[Ἀποβλύζων:] ἀναβάλλων.

[Ἀποβουκολίσας:] ἐξαπατήσας. οἱ δὲ τοὺς ἀλώσαντας ἀποβουκολίζουσιν ἀποσκευάζονται τε τὸν κίνδυνον.

[Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππους:] ἐπὶ τῶν ἀπὸ εὐτελῶν ἐπὶ μείζονα μεταπηδόντων.

[Ἀποβράσματα:] τὰ πίτυρα παρὰ Καλλιμάχῳ. τῆς οὐδὲν ἀπέβρασε φαῦλον ἀλετρίς.

[Ἀποβύσαντες:] ἀποκλείσαντες.

[Ἀπογαλακτίζω.] γενικῇ.

[Ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι:] ὑπερβατόν· ἀπολοῦμαι γάρ. Ἀριστοφάνης· ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι, μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.

[Ἀπογενέσθαι:] ἢ ὑστερῆσαι σημαίνει ἢ ἀποθανεῖν. ἄμφω τυσαία Θουκυδίδης. Ἀπογεύομαι· γενικῇ.

[Ἀπογειῶσαι:] ἀποθεμελιῶσαι.

[Ἀπογνοῦς:] Δημοσθένης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀπελπίσας, Δείναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποψηφισάμενος.

[Ἀπογνωστέον:] δεῖ ἀπογινώσκειν.

[Ἀπογινώσκω·] γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ, τὸ παραδίδωμι. ὥς, ἀπογνοὺς τὰ τῶν Καρχηδονίων πράγματα ὁ Φαίδων. καὶ, τέλεον ἀπογνοὺς τὸν Φιλήμονα. καὶ, ἀπογνόντες τῆς σωτηρίας.

[Ἀπόγνοια:] ἀπόγνωσις. Θουκυδίδης· ἐνέπρησαν δὲ τὰ πλοῖα, ὅπως ἀπόγνοια ἦ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς.

[Ἀπόγονοι:] οἱ ἔκγονοι. **[Ἀπώγωνες]** δέ. οἱ μὴ ἔχοντες πώγωνα.

[Ἀπὸ γραμμῆς:] οἶον ἀπ' ἀρχῆς. ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομέων ἀφετηρίας καὶ γραμμῆς, ἣν ἄφεσιν καὶ βαλβίδα καλοῦσιν.

[Απογράφειν] καὶ **[Απογραφή·]** οἱ τῷ δήμῳ χρήματα ὀφείλοντες ἐκ καταδίκης καὶ μὴ ἀποδιδόντες μέχρι τῆς θ' πρυτανείας εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπεκλείοντο, μήτ' ἐγγυητὰς καταστήσαι δυνάμενοι τοῦ ὀφλήματος.

[Απογραφή·] ἐπειδὴν τις λέγῃ τινὰ ἔχει τι τῶν τῆς πόλεως, ὁ ἐναγόμενος ἀπογραφὴν ποιεῖται δηλῶν ὅσα τε ἔχει καὶ ὅθεν τὰ χρήματα. μήποτε καὶ εἰδὸς τινός ἐστὶ δίκης ἢ ἀπογραφῆς. εἰ γὰρ ἀρνοῖτό τις μὴ ἔχειν, ἀπογραφῆς ἐκρίνετο, ὥς οὐκ ὀρθῶς γεγενημένης τῆς ἀπογραφῆς. οὕτως Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. καὶ **[Απογραφή·]** ἡ ἀπαρίθμησις, ὁ δὲ Καῖσαρ Αὐγουστος, ὁ μοναρχήσας, κ' ἄνδρας τοὺς ἀρίστους τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον ἐπιλεξάμενος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν ὑπηκόων ἐξέπεμψε· δι' ὧν ἀπογραφὰς ἐποιήσατο τῶν τε ἀνθρώπων καὶ οὐσιῶν, αὐτάρκη τινὰ προστάξας τῷ δη. μοσίῳ μοῖραν ἐκ τούτων εἰσφέρεισθαι. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο, τῶν πρὸ αὐτοῦ τοῖς κεκτημένοις τι μὴ ἀφαιρουμένων, ὥς εἶναι τοῖς εὐπόροις δημόσιον ἔγκλημα τὸν πλοῦτον.

[Απόγραφος·] ὁ δὲ Ὀνησίκριτος ὡς ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπου δευτερεύει. τουτέστι τοῦ Ξενοφῶντος.

[Απογράφω·] αἰτιατικῇ. σὺ δὲ ἀπόγραφε δικαίως ἡμᾶς.

[Απογράψαι·] τὸ γράψαι καὶ τὸ ὑπογράψασθαι καὶ οἶον σημειώσασθαι δηλοῖ.

[Αποδαρθεῖν·] ἀποκοιμηθῆναι.

[Αποδασμόν·] μοῖραν τινα. ὁ δὲ στρατηγὸς ἀποδασμόν τινα τοῦ στρατοῦ ἀπολέξας ἐκελεύετο προπορεύεσθαι. καὶ αὖθις· ἐκ τῶν Σαρακηνῶν ἀποδασμόν εἰς τὴν Περσίδα χωρήσας μέρη τινὰ τῆς Βαβυλωνίας προενομεύσατο.

[Αποδας·] τοὺς Οὐννοὺς φασί. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ ἀκροσφαλεῖς.

[Αποδάσσομαι·] ἀπομερίσομαι.

[Αποδέκται·] ἀρχὴ τίς ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις. δέκα δὲ ἦσαν, οἱ παραλαβόντες τὰ γραμματεῖα ἀπαλείφουσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα τῆς βουλῆς ἐναντίον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ πάλιν ἀποδιδόασιν τὰ γραμματεῖα τῷ δημοσίῳ. Ἀπόδεκτος.

[Αποδέον·] τὸ ἀπαρέσκειν. καὶ **[Αποδεόντων·]** λειπόντων, ἀπολειπομένων. καὶ **[Αποδεῖν·]** τὸ ἀπολείπεσθαι. Ἰώσηπος· ὥς ὀλίγον ἀποδεῖν τῶν ἀχθοφορούντων ζώων, ἥτοι ὀρέων, τὸν πεζὸν ἄνδρα. τόσον δὲ ἀποδεῖν τοῦ τὴν πεπορισμένην ἤδη αὐτῷ καὶ ἀπὸ γένους προσήκουσαν βασιλείαν ἀφελέσθαι.

[Αποδέω·] γενικῇ.

[Αποδέχομαι·] ὁμολογῶ. αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ. ἀποδέχομαί σε τῶν τρόπων, καὶ, ἀποδέχομαί σου τὸν τρόπον.

[Αποδείκνυμί σοι χελιδόνα·] ἴσον τῷ μαρτύρομαι.

[Αποδεικνύναι] καὶ ἀποδεικνύντα καὶ ἀποδεικνῦσα.

[Αποδείξασθαι·] τὰ ἐν διδασκάλου μαθήματα ἃ τις ἔμαθε λέγειν.

[Απόδειξις·] ἀπόδειξις ὅρου διαφέρει. δεῖ πρῶτον ζητῆσαι περὶ ὅρου, ἄρα μία ἐστὶ μέθοδος, καθ' ἣν πάντων τῶν ὄντων δυνατὸν τοὺς ὅρους ἀποδοῦναι, ἢ πολλαί. καὶ εἰ μία, τίς αὕτη· εἰ δὲ πολλαί,

πόσαι τὸν ἀριθμὸν καὶ ποῖαι. καὶ ὅταν εὕρωμεν, τοσαῖδε καὶ τοιαῖδε, ὑπογραφῇ ἢ ὀρισμῶ, ἄλλη πάλιν ἡμᾶς διαδέχεται ζήτησις, ποίαις τῶν μεθόδων ἐπὶ ποίων πραγμάτων χρηστέον. καὶ ὅταν εὕρωμεν τοῦτο, ἐπειδὴ ὁ ὀρισμὸς ἐκ γενῶν ἐστὶ καὶ διαφορῶν, τί τοῦ προκειμένου πράγματος τὸ γένος καὶ τίνες αἱ διαφοραὶ, ἵνα συμπλέξαντες τὰς συστατικὰς διαφορὰς τῷ γένει, ἀποδῶμεν αὐτοῦ τὸν ὀρισμὸν. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα χαλεπότης. ὥτινι γὰρ πρῶτως τι ἐνυπάρχει, τοῦτο καὶ καθ' αὐτὸ ὑπάρχει. καθ' αὐτὸ δὲ ἐστὶ τὸ κατ' οὐσίαν. οὐκέτι δὲ καὶ εἴ τι καθ' αὐτὸ ὑπάρχει, τοῦτο καὶ πρῶτως ὑπάρχει. τὸ γὰρ ζῶον τῷ ἀνθρώπῳ καθ' αὐτὸ μὲν ὑπάρχει, οὐ πρῶτως δέ· διὸ κἂν μὴ ἦ ἄνθρωπος, ζῶόν ἐστιν, ὥστε οὐ πρῶτως τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ζῶον ὑπάρχει. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῷ τριγώνῳ καθ' αὐτὸ μὲν, οὐ μέντοι πρῶτως. ἡ δὲ κυρίως ἀπόδειξις ἐκ τῶν καθ' αὐτὸ καὶ πρῶτως ὑπαρχόντων γίνεται. καὶ ἀπλῶς, ἢ ἐκ τῶν αἰτίων τὰ αἰτιατὰ πιστουμένη καὶ ἐκ τῶν καθόλου τὰ μερικώτερα. ἢ δὲ ἐκ τῶν αἰτιατῶν τὰ αἷτια πιστουμένη τεκμηριώδης ἀπόδειξις λέγεται· οἷον τὸ δεῖξαι ἐκ τῶν φωτισμῶν τῆς σελή νης ὅτι σφαιρική. εἰ γὰρ ἐδείκνυτο, διότι σφαιρική, διὰ τοῦτο φωτίζεσθαι οὕτως, τοῦτο ἂν εἴη κυρίως ἀπόδειξις. ἐκ γὰρ τοῦ αἰτίου τὸ αἰτιατὸν ἐδείκνυτ' ἂν. οὐ κεκρήμεθα δὲ ἐνταῦθα τῇ δείξει ταύτῃ, διότι τὸ αἰτιατὸν πρὸς ἡμᾶς σαφέστερόν ἐστι τοῦ αἰτίου. τεκμηριώδης δὲ ἀπόδειξις καὶ τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ εὑρεῖν καὶ κατα νοῆσαι. καὶ ἂν μὲν πάντως ἔπῃται τὸ αἰτιατὸν τῷ αἰτίῳ, τεκμήριον τοῦτο λέγεται. τεκμήριον δὲ ἐστὶ τὸ ἄλυτον σημεῖον. ἂν δὲ μὴ πάν τως ἔποιτο, σημεῖον μὲν ἂν λέγοιτο, τεκμήριον δὲ οὐκέτι, διότι μὴδὲ ἄλυτόν ἐστι· οἷον ὡς τὸ, ὥχρᾴ ἐστίν, ἐπειδὴ τέτοκεν· οὐ πάντως γὰρ τῇ ὥχρότητι παρακολουθεῖ τὸ τετοκένα. ἀπόδειξις ἐστὶ μέθοδος διὰ συλλογισμῶν συλλογιστική, ὅταν ἐξ ἀληθῶν καὶ πρώτων ὁ συλλογισμὸς γίνηται.

[Ἀποδειροτομεῖ:] ἀποκόπτει τοὺς αὐχένους.

[Ἀποδημεῖν·] γενικῇ. μὴ παρεῖναι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἐχρῆν αἰθρίας οὔσης ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.

[Ἀπὸ δῆ·] ἀπὸ δὴ τούτων πάντων ἀναπειθόμενος τῶν πλεονεκτημάτων, πάντα τὸν ἀνθιστάμενον τιθεὶς ἐν δευτέρῳ εὐθαρσῶς ἐπῆει. συνηνέχθητον δὴ ἄμφω ἀλλήλοις. Δέξιππος.

[Ἀποδιατρίψουσιν·] ἐγχρονίσουσι, χρονοτριβήσουσιν.

[Ἀποδιδόμενοι·] Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. καὶ **[Ἀποδιδόμεθα·]** γενικῇ. ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν ἢ πιπράσκομεν.

[Ἀποδιδράσκω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀποδικεῖν·] ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι. οὕτως Ἀντιφάνης.

[Ἀποδιοπομπεῖσθαι·] αἰτιατικῇ. ἀποπέμπεσθαι πρὸς τὸν προστρόπαιον Δία καὶ οἶονεῖ καθαίρεσθαι ἢ ἰλάσκεσθαι. τοὺς νυκτικόρακας εἰς τοὺς ὄρνις ἀποδιοπομποῦνται. καὶ **[Ἀποδιοπομπεῖσθω,]** ἀποδιωκέσθω.

[Ἀπὸ δις ἐπτὰ κυμάτων·] ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ φόνοις καθαιρομένων. οὗτοι γὰρ δις ἐπτὰ κύμασι πλύνουσι τὰ ἱμάτια.

[Ἀποδοκιμάσας·] αἰτιατικῇ. ὡς ἄχρηστον ἐκφασίνας. ὁ δὲ Ἀννίβας ἀποδοκιμάσας τὸν ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχοντα αὐτοῖς καθοπλισμὸν, ἅμα τῷ νικῆσαι τῇ πρώτῃ μάχῃ παραχρῆμα τοῖς Ῥωμαίων ὅπλοις καθώπλισε τὰς δυνάμεις.

[Ἀπὸ δόξης·] ἀπὸ εἰκασμοῦ.

[Ἀποδόσθαι·] πωλῆσαι. καὶ **[Ἀπόδου,]** ἀπόλυσον.

[Ἀποδράς:] ἀποφυγών. καὶ **[Ἀποδράναι. Ἀποδρέψεσθε:]** ἀποτρυγήσετε. οὗ καὶ πύονα τυρόν ἀποδρέψεσθε.

[Ἀποδρύφω:] ἐκδέρω.

[Ἀποδύντες:] ἀντὶ τοῦ ἀποδυσάμενοι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν, οἱ ἀποδύονται τὴν ἔξωθεν στολὴν, ἵνα εὐτόνως χορεύσωσιν. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.

[Ἀποδυσπετεῖ:] ἀποδύρεται. δυσθετούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν ἀποδυσπετεῖν ἀναγκάζονται.

[Ἀπὸ ἑθεν:] ἀπὸ ἑαυτοῦ.

[Ἀποζῆν:] τὸ εὐτελῶς ζῆν. ζῆν δὲ τὸ μετὰ τρυφῆς καὶ πολυτελείας. τοσαῦτα ἀγαπῶν κεκτηῖσθαι, ὅσα ἀποζῆν ἀπ' αὐτῶν. ἀντὶ τοῦ μέτρια.

[Ἀπόζων·] γενικῇ. ἀποπνέων.

[Ἀπόειπε:] ἀπάρνησαι.

[Ἀποθανεῖν·] ἂν τις αὐτὸ μόνον εἰδῇ καὶ τῷ μερισμῷ τῆς ἐννοίας διαλύσῃ τὰ ἐμφανταζόμενα αὐτῷ, οὐκέτι ἄλλο τι ὑπολήπεται αὐτὸ εἶναι ἢ φύσεως ἔργον. φύσεως δὲ ἔργον εἴ τις φοβεῖται, παιδίον ἐστί. τοῦτο μέντοι οὐ μόνον φύσεως ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ συμφέρον αὐτῇ· πῶς ἄπτεται θεοῦ ἀνθρώπος, καὶ κατὰ τί ἑαυτοῦ μέρος;

[Ἀποθάνωμεν:] αὐθυπότακτον. καὶ **[Ἀποθάνωμαι,]** ὁμοίως. καὶ σύνταξις. ἀποθανόντος αὐτοῦ τοῦ πατρὸς ἀπέτισε πολλὰ χρήματα.

[Ἀποθεν:] χωρίς, ἢ πόρρωθεν. ῥινοῦ χερμαστῆρος εὐστροφα κῶλα τιταίνων Ἀλκιμένης πτανῶν εἶργον ἄποθε νέφος. καὶ αὖθις· Ρουφῖνος δέ οἱ μεταξὺ ἐπανάκων ἐνέτυχε πόλεως Νισίβιδος οὐ μακρὰν ἄποθεν. καὶ **[Ἀποθέν γέ ποθεν,]** ἀπὸ τίνος μέρους ἴση μέρου.

[Ἀποθέμενος·] αἰτιατικῇ.

[Ἀποθέσθαι:] ἀποθησαυρίσαι, ἀποταμιεῦσαι. ὁ δὲ βουλόμενος μηδένα χρόνον ἀργὸν ποιεῖν, προέθετο τὸ τοῦ χειμῶνος ἄπρακτον εἰς τινος χρείας ἀποθέσθαι.

[Ἀποθεσπίσαι:] δογματίσαι, ἐκθέσθαι, εἰπεῖν.

[Ἀπόθετον:] τὸ ἀποτεθησαυρισμένον.

[Ἀποθήκην:] ἀντὶ τοῦ ἀποστροφῆν. Φίλιστος.

[Ἀποθλίβειν:] καὶ ζῆται ἐν τῷ βλιμάζειν.

[Ἀπόθητος:] ὁ μὴ ποθούμενος.

[Ἀποθνήσκοντας] ἐν πολέμοις ὁρῶ τοὺς περὶ πλείστου ποιουμένους τὸ ζῆν, καὶ ζῶντας ὅσοι τοῦ ζῆν ἀπεγνώκεσαν. κἀγὼ μαχήσομαι ὥς ἀποθανούμενος, καὶ οἶδ' ὅτι περιέσομαι. Λάκων γάρ εἰμι ἄνθρωπος καὶ οἶδα τὴν πρὸς Λεωνίδην ἐπιστολὴν τῶν τελῶν· μαχέσθων ὥς τεθναζόμενοι, καὶ οὐ τεθνάζονται.

[Ἀπόθου:] ἀποβαλοῦ. **[ἀπωθοῦ]** δέ, ὤθησον.

[Ἀποθώμεθα:] αὐθυπότακτον. ἀντὶ τοῦ ἀποβάλλωμεν.

[Ἀποθραυσθῆς:] ἐκπέσης. μηδ' εἰς ὄρχηστρίδος εἰσάττης· τουτέστιν εἰσέλθης, μήποτε τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῆς.

[Ἀποθρέξεις:] συναποτροχάσεις. οὕτως Πλάτων.

[Ἀποθρώσκοντα:] ἀποπηδῶντα.

[Ἀποθύμια:] λυπηρὰ, τὰ μὴ καταθύμια.

[Ἀπὸ θυμοῦ γένηται τῷ βασιλεῖ·] δείσας οὖν μὴ ἀπὸ θυμοῦ γένηται τῷ βασιλεῖ, μὴ θαρσύνσας αὐτὸν ἐπιβαίνει τοῦ πορθμείου. καὶ αὖθις· τοῖς μὲν ὀλίγοις τε καὶ ὧν ὄφελός τι ἐν παντὶ ἔθνει ἀπὸ θυμοῦ εἶναι τῆς λεηλασίας. καὶ **[Ἀπὸ θυμοῦ,]** μισητός. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπὸ θυμοῦ ἦν αὐτοῖς ἄρχων ὁ Αὐγαρος.

[Ἀποθυννίζω:] τὸ ἀποπέμπομαι καὶ παραλογίζομαι.

[Ἀπὸ ἵππων ἐπ' ὄνους:] ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ χεῖρον τρεπομένων.

[Ἀποκα:] πρόβατα ἄκουρα.

[Ἀποκαθεύδουσιν:] ἀντὶ τοῦ ἀποκοιτοῦσιν. Εὐπολις. τουτέστι γυναῖκα χωρίζεσθαι ἀνδρὸς καὶ ἀφίστασθαι.

[Ἀποκαθιστῶν:] διδούς, χαριζόμενος. σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί. τουτέστι τὴν τῶν ἐθνῶν βασιλείαν, τὴν προτέραν δεσποτείαν ἀποδιδούς.

[Ἀπὸ καλοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι:] θέλει λέγειν, ὅτι βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γενναίοις στρατηγοῖς καὶ δεδοκιμασμένοις ἢ τοῖς φαύλοις. κἂν γὰρ δέη παθεῖν, κρεῖττον ἀπ' ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν. καὶ Ἀριστοφάνης· κἂν τι σφαλῇτ' ἐξ ἀξίου γοῦν.

[Ἀποκαραδοκία:] προσδοκία. καὶ **[Ἀποκαραδοκῶν,]** προσδοκῶν. ὁ δὲ καθῆστο ἐν τῇ παρεμβολῇ ἀποκαραδοκῶν, ὅποι καὶ τύχης χωρήσοι τὰ πράγματα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀνελπιστίαν.

[Ἀποκαρτερήσαντα:] ἑαυτὸν λιμῷ ἢ ἀγχόνῃ τοῦ βίου ἐξαγαγόντα. Λυκοῦργον τὸν Λακεδαιμόνιον νομοθέτην μετὰ τὸ θεῖναι τοὺς νόμους ἐλθόντα εἰς Κρήτην ἀποκαρτερῆσαι, ὅπως μὴ αὐτοῖς ἀναγκασθεῖν λῦσαι. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Ἀναξαγόρας ἐλθὼν ἐν Λαμψάκῳ καὶ ἀποκαρτερήσας τὸν βίον καταστρέφει.

[Ἀπὸ καταδυομένης:] λείπει, ὃ τι ἂν λάβης κέρδος. ἀπὸ τῶν ἐμπόρων ἢ μεταφορὰ, οἷ καταδυομένης τῆς νεῶς, ὃ τι ἂν λάβωσι, κέρδος ἡγοῦνται.

[Ἀποκαταλλάξαι:] φιλοποιῆσαι.

[Ἀποκατέστην:] ἀπεδόθην. ἀποκατέστη τοῖς περὶ τὸν Ζῆχ τὰ ὀφειλόμενα χρήματα τῶν ζ' ἐνιαυτῶν.

[Ἀποκαυλίζεσθαι] τὸν μηχανικὸν κριόν.

[Ἀποκεκλήκαμεν:] ἀπηγορεύσαμεν. καὶ Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θεοὺς μηκέτι τὴν πόλιν διαπερᾶν.

[Ἀποκεκραυπαλισμένος:] τῆς κραυπάλης ἀπαλλαγείς καὶ μέθης.

[Ἀποκεκρουσμένον:] οἷον ἡκρωτηριασμένον, ἀποκεκλασμένον, καὶ κεκολοβωμένον. δός μοι κυλίσκιον, χεῖλος ἀποκεκρουσμένον. ποτήριον. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν.

[Ἀποκεκύφαμεν·] Ἀριστοφάνης· οἱ γὰρ ἄνδρες, ὥσπερ λαμπροφόροι ὄντες, ἀποκεκύφαμεν. οἱ γὰρ λυχνοφοροῦντες κεκύφασι διὰ τὸν ἄνεμον.

[Ἀποκέχρημαι·] δοτικῇ.

[Ἀποκείλαντες·] ἀποκλίναντες.

[Ἀποκείραντες·] αἰτιατικῇ. καὶ κείραντες, ἑκατέρως λέγουσιν.

[Ἀποκεῖσθαι πόρρω·] ἀτιμάζεσθαι. οὕτως Κρατῖνος.

[Ἀποκηδήσαντες·] ἀντὶ τοῦ ἀποκακήσαντες. Ὅμηρος. παρὰ δὲ Σώφρονι ἀποκακήσαντες ἀφροντιστήσαντες. καὶ **[Ἀποκηδήσονται,]** τὴν λύπην ἀφαιρήσονται.

[Ἀποκήρυκτον·] ἀλλότριον. ὅτι ὁ λέγων τοὺς ἀποκηρύκτους φαύλους εἶναι ἀπλῶς, δόξαι ἂν λέγειν ἐξ ἀνάγκης τοιούτους αὐτοὺς εἶναι· οὐ μὴν οὕτως ἔχει. ἐνδέχεται γὰρ τινα μὴ τοιοῦτον εἶναι ἀποκήρυκτον γενόμενον. Θεμιστοκλέα γοῦν ἀποκήρυκτόν φασι γενέσθαι· οὐ μὴν φαῦλος ἦν. καὶ **[Ἀποκηρύττοντες,]** ἀντὶ τοῦ πιπράσκοντες. οὕτως Δημοσθένης καὶ Πλάτων. οἱ δὲ φασι διαφέρειν ἐκποίητον ἀποκηρύκτου, ὅτι ὁ μὲν ἀποκήρυκτος ἐπὶ κολάσει ἐκβάλλεται, ὁ δὲ ἐκποίητος ὑπὸ τοῦ φύσει πατρὸς εἰς ἕτερον οἶκον δίδοται προθέσει.

[Ἀποκηρύττω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀποκινδυνεύοντες·] ἀποτολμῶντες, ἀποδειλιῶντες. ὁ δὲ Σερτώριος, ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγός, καίπερ θρασέως τῶν Ἰβήρων ἐκ τοῦ τὰ πλείω κατορθοῦν ἐχόντων, οὐκ ἀποκινδυνεῦσαί ποτε ἐτόλμησεν.

[Ἀποκινεῖν·] τὸ ἀπέρχεσθαι καὶ ἀποτρέχειν. λέγεται καὶ ἐπὶ πλοίων καταγομένων καὶ ὀρμιζομένων ἀποκινεῖν ταῖς κώπαις.

[Ἀπόκινος·] εἶδος ὀρχήσεως.

[Ἀποκλαίομαι·] αἰτιατικῇ, καὶ **[Ἀποκλείω·]** αἰτιατικῇ.

[Ἀποκλήρωσις·] μέρος. εἰς ἀμείνονα λῆξιν ἀποκληρῶσαι θεοποιῶ φροντίδι οὐδὲν ὥκνησε. **[Λῆξις]** δέ ἐστι μερίς, παῦσις, κληρονομία.

[Ἀπόκλητοι·] κεκλημένοι. οὐ τὴν κοινὴν προσδεξάμενοι σύνοδον οὔτε τοῖς ἀποκλήτοις συμμεταδόντες, τὰς αὐτῶν κρίσεις διαλαβόντες, πόλεμον ἐξήνεγκαν. καὶ αὖθις Πολύβιος· λ' τῶν ἀποκλήτων προεχειρίσαντο τοὺς συνεδρεύοντας μετὰ τοῦ βασιλέως. καὶ αὖθις· ὁ δὲ συνῆγε τοὺς ἀποκλήτους καὶ διαβούλιον ἀνεδίδου περὶ τῶν ἐνεστώτων.

[Ἀπόκλιμα τῶν ὁρέων·] ἀντὶ τοῦ ἀπόνευμα.

[Ἀποκλύζω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀποκναίει·] διαφθείρει, ἀποκόπτει, ἀπολλύει, λυπεῖ, ὀδυνᾷ.

[Ἀποκναίειν·] ἐνοχλεῖν, παρεκτείνειν. τί οὐ καθεύδεις; σύ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν. Μένανδρος Μισουμένω. οὐ γὰρ ἀποκναίω τῷ μεγέθει τῆς ἀρετῆς τὸν ἄνδρα, λέγω δὴ τὸν Ἡρακλέα, ἐν δευτέροις τιθεῖς, εἰ καὶ τῷ παραλλήλῳ λειπόμεθα. φησὶ Σιμόκατος Θεο φύλακτος. καὶ αὖθις· οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ὑπὸ τῶν φορολόγων ἀγχόμενοι καὶ ἀποκναιόμενοι τόκοις ὀφλημάτων ἀειρρῦτοις τισὶ, δυσθανατοῦντες ἀκούσιοι διεβίωσαν.

[Ἀπόκνιζε:] απόσκαλλε, απότιλλε.

[Ἀποκοπῆναι τῶν ἰχνῶν] τὴν κύνα λέγουσιν, ὅταν μηκέτι εὕρισκῃ τὰ ἵχνη.

[Ἀποκόπους:] ἐκτομίας. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖς κεῖται.

[Ἀποκραυπαλισμός:] τῆς κραυπάλῃς ἀπαλλαγὴ καὶ μέθης.

[Ἀπόκριμα:] κατάκριμα.

[Ἀπόκριναι·] δοτικῇ. ἀποκρίθητι. Δημοσθένης· ἀπόκριναι δευρό μοι παρελθόν. **[Ἀποκρινεῖται]** δὲ λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀποκριθήσεται. Μένανδρος Κανηφόρῳ· ἃ δ' ἀποκρινεῖται, κἂν ἐγὼ λέγοιμί σοι. Ὑποβολιμαία· ὥς μηδὲν ἀποκρινόμενα δ' οὕτω λαλεῖν. καὶ

[Ἀπόκρισις,] ἡ ἀπολογία. οὕτως Λυσίας καὶ Ἀντιφῶν. ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης ὁμοίως λέγει ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἀπόκριναι, λέγων, δευρό μοι παρελθόν.

[Ἀποκρότω:] τραχεῖα. οἱ δὲ ἀπεχωλοῦντο ἐν γῇ ἀποκρότῳ τε καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦντες.

[Ἀποκρούεσθαι·] αἰτιατικῇ. ἀποβάλλεσθαι.

[Ἀποκρύπτομαι·] αἰτιατικῇ.

[Ἀποκτένω·] αἰτιατικῇ. φονεύω. καὶ **[Ἀποκτεῖναι,]** φονεῦσαι. καὶ **[Ἀποκτείνης,]** αὐθυπότακτον. καὶ ἀποκτενόντων.

[Ἀποκτινύναι:] φονεῦσαι. **[Ἀποκτίννυσι]** λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀποκτινύνειν. Κρατῖνος Βουκόλοις. καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν σκιαμαχῶν ἀποκτίννυσι ταῖς ἀπειλαῖς. καὶ **[Ἀπεκτόνασιν,]** οὐκ ἀπεκτάγκασι. μισοῦσι μὲν, ὧ πάτερ, Θράσωνα· ἀπεκτάγκασι δ' οὐ.

[Ἀπόκοιτος:] πόρρω τῆς κοίτης. ὁ δὲ τῇ δοκῇσιν κατεπαννυχίζετο τῆς δειλίας ἀπόκοιτος.

[Ἀποκηθέν:] τεχθέν. καὶ **[Ἀποκυῖσκω,]** τὸ ἀπογεννῶ.

[Ἀπολαβόντες:] ἐναποκλείσαντες. οἱ δὲ τὴν στρατιὰν αὐλῶσι στενοῖς καὶ δυσεμβόλοις ἀπολαβόντες ἐς διαλλαγὰς ἐλθεῖν αἰσχροῦς ἠνάγκασαν. καὶ Ἰώσηπος· διώξαντες ἀπολαμβάνουσι τοὺς πολεμίους ἐν κοίλῳ χωρίῳ καὶ πάντας κτείνουσι. καὶ αὖθις· τὸ γὰρ χωρίον ἀμφοτέροις ἤρεσε, τῷ μὲν ὅτι ἀπολαβόντες ἐς αὐτὸ τοὺς Ῥωμαίους ὑποσπόνδους ἀφῆκαν, πρὸς ἔνδειξιν ὧν εὐεργέτηντο.

[Ἀπολακτίζω.] καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος. τουτέστιν ἀπεσκίρτησεν.

[Ἀπολαύειν·] γενικῇ. **[Ἀπολαύειν]** οὐκ ἐπὶ τῶν ἡδέων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων τάττουσιν, ὥς Ἰσοκράτης· δέδοικα μὴ τι κακὸν ἀπολαύσαιμι. καὶ Μαркеλλῖνος περὶ Θουκυδίδου φησὶν· οὔτε Κλέων οὔτε Βρασίδης, ὁ αἴτιος τῆς συμφορᾶς, ἀπῆλαυσε λοιδορίας, ὥς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου.

[Ἀπολαχεῖν:] τὸ διανεῖμασθαι τὸ πατρῷα καὶ ἄλλα κοινὰ δόντα πρὸς τινὰς καὶ ἀπολαβεῖν. διαλαχεῖν δὲ τὸ διανεμεῖσθαι οἱ ῥήτορες εἰρήκασιν. Ἀντιφῶν· ὅποταν ἄνθρωποι βούλονται χρήματα διαλαγχάνειν. **[Ἀπολαχεῖν,]** ἀντὶ τοῦ διαλαχεῖν. οὕτως Λυσίας καὶ Ἀρι στοφάνης καὶ Ἀντιφῶν.

[Ἀπολάψεις:] ἐὰν διὰ τοῦ ε ἀπολέψεις, τουτέστιν ἀπολεπίσεις. ἀπολέψαντα τὸ λέμμα. ἀπολεπίσαντα ὥσπερ ὠοῦ. ἐὰν δὲ ἀπολάψεις, ἐκπίης. ἀπὸ τῶν κυνῶν ἢ μεταφορᾷ, καὶ ὅσα

λάπτοντα πίνει. καὶ καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἀποκερδανεῖς, ἀφαρπάσεις, ἀποσπά σεις. Ὅμηρος· λάψοντες γλώσσησι. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· γνοὺς ἀπολάψεις ὅτι πλεῖστον δύνασαι ταχέως.

[Ἀπολεγόμενος:] παραιτούμενος. Πολύβιος· ὁ δὲ παρητεῖτο τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπολεγόμενος τὴν ἀρχήν. καὶ **[Ἀπολέγοντα,]** ἀπαγορεύοντα, ἀποτρέποντα. γράμματά τε ἄντικρυς ἀπολέγοντα τοῖς πρέσβεσιν ἔγραφε, μηδαμῶς προῖεσθαι τὰ φρούρια Πέρσας.

[Ἀπόλεκτοι:] ἐξαίρετοι. Ξενοφῶν· αἱ δὲ εἰς τοὺς δεσπότας ἀποκείμεναι ἀπόλεκτοι ἦσαν.

[Ἀπολωλεκώς. Ἀπολελουπότες:] ἀντὶ τοῦ νενικηκότες. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρομέων. οἱ γὰρ νικῶντες ἀπολείπουσι τοὺς ἡττωμένους. οὕτως Σωκράτης ἐν Παναθηναϊκῷ καὶ Πανηγυρικῷ.

[Ἀπολέμητον:] ἀνενόχλητον. κατάραντες εἰς χώραν εὐδαίμονα καὶ πολλῶν χρόνων ἀπολέμητον.

[Ἀπόλεμος:] ὁ μὴ ἰσχύων ἢ εἰδὼς πολεμεῖν. ἀπόλεμος γὰρ ἦν, καὶ ὑπὸ νόσου ποδάγρας οὔτε οἱ πόδες οὔτε αἱ χεῖρες ἐτύγχανον ἄρτιοι. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μηδεμίαν πρόφασιν ἐχόντων πολέμου, δρασάντων δὲ τὰ πολεμίων.

[Ἀπολέψεις·] ζήτει ἐν τῷ ἀπολάψεις ὀπίσω.

[Ἀπολέξει. Ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἡρτῆσθαι.] τοῖς οὖν ἐν τῷ τοιῷδε πλέουσιν ἀπὸ λεπτοῦ μίτου φασὶν ἡρτῆσθαι τὸ ζῆν. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάτοις κινδύνου ὄντων.

[Ἀπολείπομαι] καὶ ἀπολειπόμεθα· γενικῇ. ἐπὶ δὲ μέλλοντος ι.

[Ἀπολείπουσιν·] ἀλλὰ καὶ ἀπολιμπάνουσι παρὰ Λυσία.

[Ἀπόληγε:] παύου.

[Ἀπολιβάξεις:] συντόμως ἀναχωρήσεις. λιβάς γὰρ ἡ σταγὼν, ἥς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος.

[Ἀπολιγαίνει:] θορυβεῖ, ὀξέως βοᾷ. παρὰ τὸ λιγύ. Ἀριστοφάνης· ἦν δ' ἀπολιγαίνει, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ. ἀντὶ τοῦ τοὺς ἱμάντας, οὓς οἱ ἀγορανόμοι ἔχοντες ἔτυπτον.

[Ἀπόλιδας:] ἀγεννεῖς, ὥς μὴ οἰκοῦντας ἐν πόλει, ἀπαιδεύτους.

[Ἀπολις:] ζήτει ἐν τῷ Γενέθλιος.

[Ἀπολιμπάνομαι·] γενικῇ. **[Ἀπολιμπάνω]** δὲ αἰτιατικῇ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ.

[Ἀπολινάριος,] Λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γεγονὼς ἐν ἡμέραις Κωνσταντίου καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου καὶ ἕως τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, σύγχρονος Βασιλείου καὶ Γρηγορίου, τῶν ἐκ Καππαδοκίας θαυματούμενων. ἐγένετο δὲ καὶ γνώριμος ἀμφοτέρων καὶ Λι βανίου τοῦ σοφιστοῦ καὶ ἄλλων τινῶν. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῷ πλείω καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε καταλογάδην κατὰ Πορφυρίου τοῦ δυσσεβοῦς τόμους λ', καὶ δι' ἡρώων ἐπῶν πᾶσαν τὴν τῶν Ἑβραίων γραφήν. ἔγραψε δὲ ἐπιστολάς καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν Γραφήν ὑπομνήματα. τοῦ δέ γε Ἀπολιναρίου καὶ Φιλοστόργιος μνήμην πεποιήται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἱστορίᾳ καὶ φησιν· Ἀπολινάριος γὰρ ἤκμαζε κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν τῇ Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας, καὶ Βασίλειος ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, καὶ Γρηγόριος ἐν τῇ Ναζιανζῷ· σταθμὸς δὲ οὗτος ὁ τόπος ἐστὶ τῆς αὐτῆς Καππαδοκίας. τρεῖς δὲ οὗτοι ἄνδρες τότε τοῦ ὁμοουσίου προὔμαχον κατὰ τοῦ ἑτεροουσίου, μακρῷ πάντας παρενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον ἄχρις ἐμοῦ τῆς αὐτῆς αἰρέσεως προστάντας, ὥς παῖδα παρ' αὐτοῖς κριθῆναι τὸν

Ἀθανάσιον. τῆς τε γὰρ ἔξωθεν καλουμένης παιδεύσεως ἐπιπλεῖστον οὗτοι προεληλύθεισαν καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν, ὅποσα εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν πρόχειρον μνήμην ἐτέλει, πολλὴν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν, καὶ μάλιστα γε αὐτῶν ὁ Ἀπολινάριος. οὗτος γὰρ δὴ καὶ τῆς Ἑβραϊδος διαλέκτου ἐπαῖειν οἷός τ' ἦν. καὶ μὴν καὶ συγγράφειν ἕκαστος αὐτῶν ἐς τὸν ἑαυτοῦ τρόπον ἦν ἱκανώτατος. τῷ μὲν γε Ἀπολιναρίῳ τὸ ὑπομνηματικὸν εἶδος τῆς λέξεως μακρῷ ἄριστα εἶχε, Βασίλειος δὲ πανηγυρίσαι λαμπρότατος ἦν, τῷ δέ γε Γρηγορίῳ καὶ παρ' ἀμφοτέροις ἐξεταζομένῳ μείζω βάσιν εἰς συγγραφὴν εἶχεν ὁ λόγος· καὶ ἦν εἰπεῖν Ἀπολιναρίου μὲν ἀδρότερος, Βασιλείου δὲ σταθερώτερος. τοσαύτης δὲ αὐτοῖς ἐν τῷ λέγειν καὶ γράφειν δυνάμεως οὔσης, καὶ τὸ ἥθος οὐδὲν ἥττον οἱ ἄνδρες παρείχοντο πρὸς τὴν τῶν πολλῶν θέαν ἐπαγωγότατον· ὥστε καὶ οἷς ὥρωντο καὶ οἷς ἔλεγον καὶ ὅποσα γράφοντες διεδίδουσιν, διὰ πάντων ἦρουν εἰς τὴν ἑαυτῶν κοινωνίαν τοὺς καθ' ὅτιοῦν αὐτῶν εὐμαρέστερον ἀλίσκεσθαι δυναμένους. τοσαῦτα περὶ αὐτῶν ὡς ἐν παραδρομῇ Φιλοστόργιος ὁ Ἀρειανὸς ἔγραψεν.

[Ἀπολινάριος·] οὗτος ἀνεφάνη μετὰ Παῦλον τὸν Σαμοσατέα, πρόεδρος Λαοδικείας τῆς Συρίας, ματαιοφροσύνης ἐτέρας ἡγησάμενος. τῶν γὰρ Ἀρειανῶν ἄψυχον πάντη λεγόντων τὴν τοῦ κυρίου σάρκα, αὐτὸς ἔφη, ὅτι σάρκα μὲν ἐμψυχωμένην ψυχῇ ζωτικῇ ἀνέλαβεν ὁ κύριος, νοῦν δὲ τὸν ἡμέτερον οὐ προσήκατο. μηδὲ γὰρ δεηθῆναί φησι τὴν σάρκα ἐκείνην ἀνθρωπείου νοός, ἡγεμονευομένην ὑπὸ τοῦ αὐτῆν ἐνδεδυκότος θεοῦ λόγου, ἀλλὰ μηδὲ χωρεῖν αὐτῇ ἄλλην δύναμιν παρὰ τὴν θείαν. ταῦτα ὑποθέμενος διατείνεται μίαν εἶναι φύσιν τοῦ λόγου καὶ τῆς σαρκός, ὡς ἅτε τῆς σαρκὸς ἀτελοῦς οὔσης εἰς τὸ εἶναι ἄνθρωπον, διὰ τοῦτο μὴ ἄξιον φύσιν ὀνομάζεσθαι. μεθ' ὃν ἀναφαίνεται Θεόδωρος, ὁ Μοψουεστίας πρόεδρος τῆς Κιλικίας. ἐγένοντο δὲ Ἀπολινάριοι δύο, πατὴρ καὶ υἱός. ὁ μὲν πατὴρ Ἀλεξανδρεὺς· γήμας δὲ εἰς Λαοδικεῖαν τῆς Συρίας ἵσχει υἱὸν Ἀπολινάριον. ἄμφω δὲ συνήκμαζον Ἐπιφανίῳ τῷ σοφιστῇ, ὃν ἀκμάζοντα τότε ἡσπάζοντο. Θεόδοτος δὲ, ὁ τῆς Λαοδικείας ἐπίσκοπος, μηδενὶ τρόπῳ ἀποσπάσαι αὐτοὺς ἐξ αὐτοῦ δυνηθεὶς ἄμφω τῆς κοινωνίας ἐζημίωσεν. ὕβριν τε ἡγεῖται ὁ παῖς Ἀπολινάριος τὰ γενόμενα καὶ τῇ ἐννοίᾳ τοῦ σοφιστικοῦ θαρρῶν καινοτομεῖ καὶ αὐτὸς αἵρεσιν, ἣ νῦν ἐπιπολάζει, τὸ ὄνομα τοῦ εὐρόντος ἔχουσα. οἱ δὲ φασὶ διενεχθῆναι αὐτοὺς πρὸς Γεώργιον, ἑώρων γὰρ αὐτὸν ἀλλόκοτα δογματίζοντα. οὗτος δὲ ὁ Ἀπολινάριος βαθμοὺς ἐπὶ τῆς θείας φύσεως δοξάζειν ἐτόλμησε καὶ μύθους τινὰς ταῖς θείαις ἐπαγγελίαις συνέζευξεν.

[Ἀπολιταργεῖς·] ἀποδραμῇ, ἀποσκιρτήσεως ἀπὸ τῆς θύρας. ἐνεστι δὲ ἐν τῇ λέξει τὸ ἀργόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ ταχὺ, καὶ τὸ λίαν. οὐ ταχέως οὖν, φησὶν, ἀποδραμῇ; λιταργισμοὺς δὲ ἐκάλουν καὶ τὰ σκιρτήματα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οὐκ οὐκ ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργεῖς ἀπὸ τῆς θύρας; ἐστὶ καὶ **[Ἀπολιταργεῖν. Ἀπολογίζω·]** τὸ ἀποδιώκω καὶ ἀποβάλλω ὅπερ οὐ προσδέχομαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπολογαριάζω. καὶ **[Ἀπολογίσασθαι,]** τὸ ἐπεξελθεῖν ἕκαστα. Δημοσθένης.

[Ἀπολογισμός·] Πολύβιος· ὁ δὲ Ξάνθιππος παραγενόμενος εἰς χεῖρας ἔφερε τοῖς ἄρχουσι τοὺς ἀπολογισμοὺς, παρὰ τί νῦν σφαλείησαν, καὶ πῶς δύναιντο τοὺς ἐναντίους νικᾶν.

[Ἀπόλογος Ἀλκίνου·] ἐπὶ τῶν φλυαρούντων καὶ μακρὸν ἀποτεινόντων λόγον.

[Ἀπολογοῦμαί σοι·] δοτικῇ.

[Ἀπολλόδωρος,] Ἀθηναῖος, κωμικός. ἐποίησε δράματα μζ', ἐνίκησεν ε'.

[Ἀπολλόδωρος,] Γελῶς, κωμικός, σύγχρονος τοῦ κωμικοῦ Μενάνδρου. δράματα αὐτοῦ Ἀποκαρτερῶν ἢ Φιλάδελφοι, Δευσσοποῖος, Ἰέρεια, Γραμματόδειπνος, Ψευδαῖας, Σίσυφος, Αἰσχύριων.

[Ἀπολλόδωρος,] Ταρσεὺς, τραγικός, δράματα αὐτοῦ Ἀκανθοπλῆξ, Τεκνοκτόνος, Ἑλληνες, Θυέστης, Ἰκέτιδες, Ὀδυσσεύς.

[Ἀπολλόδωρος,] Ἀσκληπιάδου, γραμματικός, εἷς τῶν Παναίτιου τοῦ Ῥοδίου φιλοσόφου καὶ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν, Ἀθηναῖος τὸ γένος· ἤρξε δὲ πρῶτος τῶν καλουμένων τραγιάμβων.

[Ἀπολλοκράτης:] ὄνομα κύριον.

[Ἀπολλοφάνης,] Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. δράματα αὐτοῦ Δάλις, Ἰφιγέρων, Κρῆτες, Δανάη, Κένταυροι.

[Ἀπολώλαμεν] καὶ **[Ἀπολώλασιν]** Ἀττικῶς. **[Ἀπολώλειςαν]** δὲ ὑπερσυντελικός.

[Ἀπόλλων,] Ἀπόλλωνος. καὶ ἡ κλητικὴ, ὧ Ἄπολλον. ὅτι ὁ Ἀπόλλων ὑποφήτης ἐστὶ τοῦ πατρὸς καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνει τὰς μαντείας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐκφέρει. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Διὸς φήμη.

[Ἀπολωλεκός:] ἀπολέσας. καὶ **[Ἀπολώλεκεν.]**

[Ἀπολωλός·] ἀρσενικῶς. καὶ **[Ἀπολωλός],** οὐδετέρως.

[Ἀπολλώνεια ἔργα:] τοῦ Ἀπόλλωνος.

[Ἀπολλωνιάς,] Ἀττάλου, τοῦ πατρὸς Εὐμένους τοῦ βασιλέως, γαμετή· ἥτις δημότις οὖσα βασίλισσα ἐγεγόνει καὶ ταύτην διεφύλαξε τὴν ὑπεροχὴν μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας, οὐχ ἑταιρικὴν προσφερομένη πιθανότητα, σωφρονικὴν δὲ καὶ πολιτικὴν σεμνότητα καὶ καλὸ κάγαθίαν. τέτταρας γὰρ υἱοὺς γεννήσασα πρὸς πάντας τούτους ἀνυπέρβλητον ἐφύλαξεν εὖνοιαν καὶ φιλοστοργίαν μέχρι τελευτῆς, καίτοι χρόνον οὐκ ὀλίγον ὑπερβιώσασα τάνδρός. πλὴν οἶγε περὶ τὸν Ἄτταλον ἐν τῇ παρεπιδημίᾳ καλὴν περιεποιήσαντο φήμην, ἀποδιδόντες τῇ μητρὶ τὴν καθήκουσαν χάριτα καὶ τιμὴν. ἄγοντες γὰρ ἐξ ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν μέσσην αὐτῶν τὴν μητέρα παρήεσαν τὰ θ' ἱερὰ καὶ τὴν πόλιν μετὰ τῆς θεραπείας. ἐφ' οἷς οἱ θεώμενοι μεγάλως τοὺς νεανίσκους ἀπεδέχοντο καὶ κατηξίου, καὶ μνημονεύοντες τῶν περὶ Κλέοβιν καὶ Βίωνα συνέκρινον τὰς αἰρέσεις αὐτῶν, καὶ τὸ τῆς προθυμίας τῆς ἐκείνων λαμπρὸν τῷ τῆς ὑπεροχῆς τῶν βασιλέων ἀξιώματι συναναπληροῦντες. ταῦτα ἐτελέσθη ἐν Κυζίκῳ μετὰ τὴν διάλυσιν τὴν πρὸς Προυσίαν τὸν βασιλέα.

[Ἀπολλωνιάς λίμνη·] ὅτι Ἄτταλος, ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς, Νικομήδει τῷ Μονόδοντι πολεμήσας ἐκράτησε τῆς αὐτοῦ χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν Ῥωμαῖος ἐπικαλεσάμενος ἀνέλαβε τὴν ἀρχήν. Ἄτταλος δὲ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα Ἀπολλωνιάδα μεταλλάξασαν κατὰ τὸ μέγιστον ἱερὸν Περγάμου κατέθετο, ὅπερ αὐτὸς ἐδείματο, τὴν τε γείτονα λίμνην αὐτῇ προσωνόμασεν.

[Ἀπολλωνιάτης·] καὶ **[Ἀπολλωνῖτις]** χώρα.

[Ἀπολλώνιον:] βραχέως, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτως καὶ παρὰ Θουκυδίδη ἀναγνωστέον. καὶ **[Ποσειδώνιον,]** τὸ τοῦ Ποσειδῶνος. ὥς **[Ἀθηναῖον,]** τὸ τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ **[Διονύσιον]** καὶ **[Δημήτριον]** καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ δὲ **[Ποσειδάνειον]** δῆλον ὅτι Δωριαῖον.

[Ἀπολλώνιος,] Ἀλεξανδρεὺς, ἐπὶ ποιητῆς, διατρίψας ἐν Ῥόδῳ, υἱὸς Σιλλέως, μαθητὴς Καλλιμάχου, σύγχρονος Ἐρατοσθένους καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος, καὶ διάδοχος Ἐρατοσθένους γενόμενος ἐν τῇ προστασίᾳ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης.

[Απολλώνιος,] Τυανεύς, φιλόσοφος, υἱὸς Ἀπολλωνίου καὶ μητρὸς πολίτιδος τῶν ἐπιφανῶν, ὃν κύουσα ἢ μήτηρ ἐπιστάντα δαίμονα ἐθεάσατο λέγοντα, ὡς αὐτὸς εἶη ὃν κύει, εἶναι δὲ Πρωτέα τὸν Αἰγύπτιον· ὅθεν ὑπελῆφθαι αὐτὸν Πρωτέως εἶναι υἱόν. καὶ ἤκμαζε μὲν ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Γαίου καὶ Νέρωνος καὶ μέχρι Νέρβα, ἐφ' οὗ καὶ μετήλλαξεν. ἐσιώπησε δὲ κατὰ Πυθαγόραν ε' ἔτη. εἴτα ἀπῆρεν εἰς Αἴγυπτον, ἔπειτα εἰς Βαβυλῶνα πρὸς τοὺς μάγους, κάκειθεν ἐπὶ τοὺς Ἀραβας, καὶ συνῆξεν ἐκ πάντων τὰ μυρία καὶ περὶ αὐτοῦ θρυλούμενα μαγγανεύματα. συνέταξε δὲ τοσαῦτα· Τελετὰς ἢ περὶ θυσιῶν, Διαθήκην, Χρησμούς, Ἐπιστολάς, Πυθαγόρου βίον. εἰς τοῦτον ἔγραψε Φιλόστρατος ὁ Λήμιος τὸν φιλοσόφῳ πρέποντα βίον. ὅτι Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς ἐς σωφροσύνην ὑπερεβάλλετο τοῦ Σοφοκλέους. ὁ μὲν γὰρ λυττῶντα ἔφη καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν, ἐλθόντα ἐς γῆρας, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὑπ' ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης οὐδὲ ἐν μὲι ρακίῳ ἠττήθη τούτων. ὅτι Φιλόστρατος λέγει περὶ Ἀπολλωνίου, θειότερον ἢ ὁ Πυθαγόρας τῇ σοφίᾳ προσελθεῖν τυραννίδων τε ὑπεράραντα καὶ γενόμενον κατὰ χρόνους οὐτ' ἀρχαίους οὐτ' αὖ νέους. ὃν οὐπω οἱ ἄνθρωποι γινώσκουσιν ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς φιλοσοφίας, ἦν φιλοσόφως τε καὶ ὑγιῶς ἐπήσκησεν. ἀλλ' ὁ μὲν τὸ, ὁ δὲ τὸ ἐπαινεῖ τὰν δρός· οἱ δὲ, ἐπειδὴ μάγοις Βαβυλωνίων καὶ Ἰνδῶν Βραχμᾶσι καὶ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ Γυμνοῖς συνεγένετο, μάγον ἡγοῦνται αὐτὸν καὶ διαβάλλουσιν ὡς μὴ σοφόν, κακῶς γινώσκοντες. Ἐμπεδοκλῆς τε γὰρ καὶ Πυθαγόρας αὐτὸς καὶ Δημόκριτος ὁμιλήσαντες μάγοις καὶ πολλὰ δαιμόνια εἰπόντες οὐπω ὑπήχθησαν τῇ τέχνῃ. Πλάτων δὲ βαδίσας ἐς Αἴγυπτον καὶ πολλὰ τῶν ἐκεῖ προφητῶν τε καὶ ἱερέων ἐγκαταμίξας τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις καὶ καθάπερ ζωγράφος ἐσκιαγραφημένοις ἐπιβαλὼν χρώματα οὐπω μαγεύειν ἔδοξε, καίτοι πλεῖστα ἀνθρώπων φθονηθεῖς ἐπὶ σοφίᾳ. οὐδὲ γὰρ τὸ αἰσθέσθαι πολλὰ καὶ προγνῶναι διαβάλλοι ἂν τὸν Ἀπολλώνιον, ἐφ' οἷς προὔλεγεν, ἐς τὴν σοφίαν ταύτην, ὡς διαβεβλήσεται καὶ Σωκράτης ἐφ' οἷς προὔλεγε, καὶ Ἀναξαγόρας, ὃς Ὀλυμπίασιν, ὅποτε ἦκιστα υἱοί, προελθὼν ὑπὸ κωδίῳ ἐς τὸ στάδιον ἐπὶ προρρήσει ὄμβρου. καὶ ἄλλα τινὰ ὑπὲρ Ἀναξαγόρου προτιθέντες ἀφαιροῦνται τὸν Ἀπολλώνιον τὸ κατὰ σοφίαν προγινώσκειν. δοκεῖ οὖν μοι μὴ περιῦδεῖν τὴν τῶν πολλῶν ἄνοιαν, ἀλλ' ἐξακριβῶσαι τὸν ἄνδρα τοῖς τε χρόνοις, καθ' οὓς εἶπέ τι ἢ ἔπραξε, τοῖς τε τῆς σοφίας τρόποις, ὑφ' ὧν ἔψαυσε τοῦ δαιμόνιός τε καὶ θεῖος νομισθῆναι. ξυνεῖλεται δέ μοι τὰ μὲν ἐκ πόλεων, ὁπόσαι αὐτοῦ ἦρων, τὰ δὲ ἐξ ἱερῶν, ὁπόσα ὑπ' αὐτοῦ ἐπανήχθη παραλελυμένα τοὺς θεσμούς ἤδη, τὰ δὲ ἐξ ὧν ἕτεροι πρὸς αὐτὸν ἢ αὐτὸς πρὸς ἄλλους ἔγραφεν. ἐπ' ἐστελλε δὲ βασιλεῦσι, σοφισταῖς, φιλοσόφοις, Ἡλείοις, Δελφοῖς, Ἰνδοῖς, Αἰγυπτίοις, ὑπὲρ θεῶν, ὑπὲρ ἡθῶν, ὑπὲρ νόμων, παρ' οἷς ὅ τι ἂν πράττοι· τὰ δὲ ἀκριβέστερα παρὰ Δάμιδος ἀκηκοώς. οὗτος Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς διαμνημονικός τις ἦν εἴπερ τις ἄλλος, ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κατεῖχε, πλεῖστα δὲ ἀνελέγετο, καὶ τὸ μνημονικὸν ἑκατοντούτης γενόμενος ἔρρωτο ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην. καὶ ὕμνος αὐτῷ τίς ἐστίν εἰς μνημοσύνην, ὃν ἦδεν, ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου μαραίνεισθαί φησιν, αὐτὸν γε μὴν τὸν χρόνον ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον ὑπὸ τῆς μνημοσύνης εἶναι. ζήτηι περὶ Ἀπολλωνίου καὶ ἕτερα προγνωστικά αὐτοῦ ἐν τῷ Τιμασίῳ. ὅτι Ἀπολλώνιος οὗτος τάδε περὶ Ἀναξαγόρα ἔφη· καὶ γὰρ Κλαζομένιον ὄντα καὶ ἀγέλαις καὶ καμήλοις τὰ ἑαυτοῦ ἀναθέντα εἶπεῖν, προβάτοις μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φιλοσοφῆσαι. ὁ δὲ Θηβαῖος Κράτης κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν, οὔτε προβάτοις ποιήσας ἐπιτήδειον, οὔτε ἀνθρώποις.

[Απολλώνιος] ἕτερος, Τυανεύς, φιλόσοφος νεώτερος, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως, ὡς Ἀγρέσφων ἐν τῷ περὶ ὁμωνύμων.

[Απολλώνιος,] Ἀλεξανδρεὺς, ὁ κληθεὶς Δύσκολος, πατὴρ Ἡρωδιανοῦ τοῦ τεχνογράφου, γραμματικός· ὃς ἔγραψε τάδε. Περὶ μερισμοῦ τῶν τοῦ λόγου μερῶν βιβλία δ', Περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν δ', Περὶ ῥήματος ἥτοι Ῥηματικὸν ἐν βιβλίῳ ε', Περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων παραγωγῶν βιβλίον α', Περὶ ὀνομάτων ἥτοι Ὀνοματικὸν α', Περὶ ὀνομάτων κατὰ

διάλεκτον, Περί τῆς ἐν θηλυκοῖς ὀνόμασιν εὐθείας α΄, Περί παρωνύμων α΄, Περί συγκριτικῶν, καὶ Περί διαλέκτων, Δωρίδος, Ἰάδος, Αἰολίδος, Ἀτθίδος, Περί σχημάτων Ὀμηρικῶν, Περί κατεψευσμένης ἱστορίας, Περί παθῶν, Περί τόνων κατηναγκασμένων βιβλία β΄, Περί τόνων σκολιῶν βιβλίον α΄, Περί προσφιδίων ε΄, Περί στοιχείων, Περί προθέσεων, Περί τῶν Διδύμου πιθανῶν, Περί συνθέσεως, Περί διαφορουμένων, Περί τοῦ τίς, Περί γενῶν, Περί πνευμάτων, Περί κτητικῶν, Περί συζυγίας.

[Ἀπολλώνιος,] Ἀρχεβούλου ἢ Ἀρχιβίου. ἔγραψε περὶ λέξεων Ὀμηρικῶν κατὰ στοιχεῖον.

[Ἀπολλώνιος,] Ἀφροδισιεύς, ἀρχιερεὺς καὶ ἱστορικός. γέγραφε Καρικὰ, Περί Τράλλεων, Περί Ὀρφέως καὶ τῶν τελετῶν αὐτοῦ.

[Ἀπόλλωνος ἄγαλμα·] κιθάραν ἐπὶ χειρῶν πλάττουσι τοῦ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα, οἶονεὶ τὸν ἥλιον, τὴν τοῦ παντὸς ἁρμονίαν· κινρῶμενος γὰρ τοῖς λοιποῖς ἀστράσι καὶ κτίζει καὶ ζωογονεῖ.

[Ἀπολλῶς, Ἀπολλῶ·] ὄνομα κύριον. Ἀττικῶς.

[Ἀπολοίμην] εὐκτικῶς. καὶ **[Ἀπόλιντο.]** ὥς ἀπόλοιτο ἢ κακία. **[Ἀπολλύειν]** δὲ καὶ ἀπολλύναι, διττῶς λέγουσι. καὶ ἀποδεικνύναι, καὶ ἀποδεικνύειν, καὶ πάντα τὰ ὅμοια.

[Ἀπὸ λύκου θύρας·] ἐπὶ τῶν ἀπράκτως εὐθὺς ἀπιόντων. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀπηνῶν καὶ ἀγρίων.

[Ἀπολυμαίνεσθαι·] ἀποκαθαίρεσθαι.

[Ἀπολυόμενος·] ὑπεραπολογούμενος. ὁ δὲ πρεσβείας διεπέμπετο ἀπολυόμενος τὰς διαβολὰς, ἅς κατ' αὐτοῦ γίνεσθαι ἐπυνθάνετο.

[Ἀπολύων·] αἰτιατικῇ. τῷ θανάτῳ παραπέμπων. ὁ Δαβίδ· κύριε, ἀπολύων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. ἄλλος δὲ ἐρμηνεὺς ἀπὸ ὀλίγων φησίν.

[Ἀπομαγδαλία·] τὸ σταῖς, ᾧ ἀπομάττονται οἱ μάγειροι, ὅπερ ἐκάλουν χειρόμακτρον, ὃ μετὰ τὴν ἐργασίαν ἀπέρριπτον τοῖς κυσίν. ἢ ἡ τῶν κυνῶν τροφή, ἣτις ἦν σταῖς καὶ λίπος· ὥς καὶ ὁ ποιητῆς· ἀεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ. μετὰ γὰρ τὸ δεῖπνον εἰς τὸ σταῖς ἀπεψῶντο τὸ λίπος καὶ τοῖς κυσίν ἐρρίπτουν. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· πλὴν ὑπερβαλεῖσθαι σ' οἶομαι τούτοισιν· ἢ μάτην γ' ἂν ἀπομαγδαλίας σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφεῖν.

[Ἀπόμακτρα σκυτάλων,] ἀπεσκοτημένα δὲ ἐσκιοτροφημένα.

[Ἀπομάττεσθαι·] ἀναλαβεῖν, μιμεῖσθαι, καὶ ἀποτυποῦν. καὶ **[Ἀπομάττων]** Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν, ἄλλοι δὲ ἀντὶ τοῦ περιπλάττων τὸν πηλὸν καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τελουμένοις. ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ.

[Ἀπόμαχος·] ὁ ἐκτὸς τοῦ πολέμου γεγονώς. ὁ δὲ πλήττεται βέλει τὸν μηρὸν, ὥς μικροῦ δεῖν μελλῆσαι ἀπόμαχος ἔσεσθαι. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ὑπὸ τῆς λύπης κατακλυζόμενος ἀπόμαχος ἦν. καὶ

[Ἀπόμαχοι,] οἱ μὴ ἐξισχύοντες μάχεσθαι. οἱ μὲν ἀπόμαχοι ἑαυτοὺς κατεχρήσαντο, οἱ δὲ ἐν τῇ ἡλικίᾳ ἐς τοὺς ἐναντίους ἄθροοι ὥρμησαν καὶ προθύμως κατεκόπησαν. ἢ οἱ ἔξω τῆς μάχης. ὥς δὲ αὐτῷ ἐξηγγέλλετο, ὥς ἔσοιτο ὁ Θεοδώριχος ἡπατημένος ἀπόμαχος, ὀπίσω ἀναχωρεῖ. καὶ

[Ἀπομαχομένου,] ἀνθισταμένου, παραιτουμένου. ἀπομαχομένου δὲ τοῦ Φαβίου καὶ πολλὰς ποιουμένου δεήσεις, ἵνα τῆς ἀρχῆς ἀπολυθεῖ.

[Ἀπομάχομαι·] δοτικῇ.

[Ἀπομηνίσας:] ἀποχωρήσας δι' ὀργήν, ἢ παυσάμενος τῆς ὀργῆς.

[Ἀπὸ μηχανῆς:] ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ παραλόγων. οἱ γὰρ τῶν τραγωδιῶν ποιηταὶ, ὅταν εἰσῆγαγον εἰς τὴν σκηνὴν ἢ τόλμαν ὥστε συγχυθῆναι τοὺς θεατὰς πρὸς τὰ εἰρημένα καὶ ἐλεεῖν τοὺς ἡτυχηκένας δόξαντας, ὡς ἀνάξια πεπονθότας, ἢ μισῆσαι τοὺς πεποιηκότας ἢ παρανομήσαντας, εἰώθασι θεοὺς εἰσάγειν, οὐκ ἐπ' αὐτῆς τῆς σκηνῆς ὀρμωμένους, ἀλλ' ἐξ ὕψους ὑπὸ τινος μηχανῆς, ἣν ἔβλεπον μὲν πρότερον οἱ θεαταί, κατ' ἐκείνην δὲ τὴν ἡμέραν στρεφόμενος ἐδείκνυε τὸ τοῦ θεοῦ πρόσωπον. καὶ τοῦτο καταστολὴν εἶναι τοῦ δράματος. ἐλέγετο δὲ θεὸς ἀπὸ μηχανῆς.

[Ἀπόμισθος:] ἄμισθος, ὁ μισθοῦ ἔργον τι διαπραξάμενος καὶ ἄμισθος ἀφειμένος. κεῖται ἡ λέξις παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. **[Ἀπόμισθοι]** δὲ παρὰ Δημοσθένει, οἱ μισθὸν μὴ λαβόντες.

[Ἀπομιμοῦμαι·] αἰτιατικῇ.

[Ἀπομνημονεύω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀπομώμοκα:] ἀντὶ τοῦ ὀρκωμοσίαν πρὸς γυναῖκας πεποίηκα. καὶ **[Ἀπομωμοκότας,]** ἀποταξαμένους. πολλοὺς δ' ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταί. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν.

[Ἀπομορξάμενον:] ἀποπαυσάμενον.

[Ἀπομόσαι] καὶ **[κατομόσαι:]** τὸ μὲν ἀρνητικόν, τὸ δὲ καταφατικόν.

[Ἀπόμοιρα:] μέρος. ἀπόμοιρα δὲ τῆς στρατιᾶς ἀσκούς ἐπιφερόμενοι σποδιᾶς καὶ τέφρας πεπληρωμένους, ξιφιδίοις τούτους διέρρηξαν καὶ τὸν ἀέρα ἐθόλωσαν. καὶ Ἀγαθίας· ἀπόμοιρα δὲ ἦν τῶν Φράγκων, καὶ ἀνὰ τὰ τῇδε πεδία ἐφοίτα χιλοῦ ἔνεκα.

[Ἀπομυρίζω:] ἀποστομίζω.

[Ἀπόν:] ἀπρεπές. σημαίνει καὶ τὸ μὴ παρόν.

[Ἀπὸ Ναννάκου:] ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων.

[Ἀπόνασθαι:] κατατρυφᾶν, ἢ ὠφελεῖσθαι. οὐ μὴν ἀπόνασθαί γε ξυνέβη τῆς βασιλείας αὐτῶ· τελευτᾷ γὰρ νόσφ' ἐπτά ταῖς πάσαις ἡμέραις.

[Ἀπονέμου τῆς ἀμάξης, τῶν δὲ ὄνων οὐδὲν μέλει:] παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα τημελούντων, τῶν δὲ ἀλλοτρίων ἀμελούντων· παρόσον οἱ ἰδίαν ἔχοντες ἄμαξαν, ὄνους δὲ μισθούμενοι, ἀμελοῦσιν αὐτῶν.

[Ἀπονεύειν:] ἐκκλίνειν, τρέπεσθαι. συνέβαινε τοὺς Αἰνίους πάλαι μὲν στασιάζειν, προσφάτως δὲ ἀπονεύειν, τοὺς μὲν πρὸς Εὐμένη, τοὺς δὲ πρὸς Μακεδονίαν.

[Ἀπόνειμαι:] ἀπόδος. ἀπόνεμε δέ.

[Ἀπονέμω·] δοτικῇ.

[Ἀπονητί:] ἄνευ πόνου. **[Ἀπνευστί, ἀνιδρωτί, ἀκμητί, ἀμεταστρεπτί·]** πάντα ταῦτα καὶ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται. λέγεται δὲ καὶ **[Ἀπονητότατα. Ἀπόνιπτρον·]** Ἀριστοφάνης· ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας. εἰώθασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι, εἴ ποτε ἐκχέοιτο ἀπόνιπτρον ἀπὸ τῶν θυρίδων, ἵνα μή τις βραχῇ λέγειν τῶν παριόντων, ἐξίτω. καὶ **[Ἀπονίψασθαι]** μετὰ τὸ δεῖπνον ἔλεγον, πρὸ τοῦ δείπνου δὲ κατὰ χειρός.

[Ἀπονομή:] ἡ ἀπόμοιρα, ὡς μέρος τι τῶν περιγινομένων ἐκ τῶν μετάλλων λαμβανούσης τῆς πόλεως. ἢ ὡς διαιρουμένων εἰς πλείους μισθωτάς, ἵν' ἕκαστος λάβοι τι μέρος.

[Ἀπονοστήσει:] ἐπανελεύσεται.

[Ἀπονοσφίζεσθαι:] ἀποχωρίζεσθαι.

[Ἀπ' ὄνου καταπεσών:] παροιμία ἀπὸ τῶν ἵππικῇ ἐπιχειρούντων, μὴ δυναμένων δὲ μηδὲ ὄνοις χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τί δῆτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών; ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων οὐκ ἀπὸ τοῦ ζώου τὴν παροιμίαν λέγεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νοῦ οὕτως· καὶ μὴ καθάπερ ἀχάλινον κεκτημένον τὸ στόμα, βία ὑπὸ τοῦ λόγου φερόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν ἀπὸ τινος νοῦ καταπεσεῖν.

[Ἀπόνοια:] ἄνοια, ὕβρις. Προκόπιος· ἀδικούμενοι εἰώθασιν εἰς ἀπόνοιαν τρέπεσθαι οἱ ἄνθρωποι, ὅπερ ἔπαθον καὶ οἱ Βένετοι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ. καὶ πρῶτα μὲν τοῖς στασιώταις τὰ ἀμφὶ τὴν κόμην ἐς νεώτερόν τινα παραβέβληται τρόπον. ἀπεκείροντο γὰρ αὐτὴν οὐδὲν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις. τοῦ μὲν γὰρ μύστακος καὶ τοῦ γενείου οὐδαμῇ ἥπτοντο, ἀλλ' αὐτὸν κατακομᾶν ἐπὶ πλεῖστον ὥσπερ οἱ Πέρσαι ἐς αἰεὶ ἤθελον. τῶν δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν τὰ ἔμπροσθεν ἄχρι ἐς τοὺς κροτάφους ἀποτεμνόμενοι, τὰ ὀπισθεν ἀποκρέμασθαί σφισιν ἐπὶ μακρότατον λόγῳ οὐδενὶ εἶων, ὡς οἱ Μασσαγέται. διὸ καὶ Οὐννικὸν ἑκα λεῖτο τὸ αὐτὸ εἶδος. καὶ τὰ ἱμάτια εὐπάρυφα ἡξίουεν εἶναι. καὶ αὐθις Ἰουλιανός· τὸ μὴ προιδέσθαι τό τε δυνατόν καὶ τὸ ἀδύνατον ἐν πράγμασι τῆς ἐσχάτης ἀπονοίας ἐστὶ σημεῖον.

[Ἀπονυχιῶ σου τὰν πρυτάνη σιτία:] ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσομαι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων. ἀφαιρήσομαι γὰρ φησι τὴν σίτησιν. **[Ἀπονυχίσαι]** μᾶλλον λέγουσιν ἢ ὀνυχίσαι.

[Ἀποξένοισιν:] ἀπὸ τοῖς ξένοις.

[Ἀποξύνονται:] ἀποτίθενται.

[Ἀπὸ ξυστοῦ·] ὁ δὲ Ὅμηρος ἀπὸ ξυστοῦ εἶπεν.

[Ἀποξυστροῦνται:] ἐπικάμπτονται, ἐπιστρέφονται. Πολύβιος· αἱ γὰρ μάχαιραι τῶν Γαλατῶν ταῖς κατασκευαῖς μίαν ἔχουσιν τὴν πρώτην καταφορὰν καιρίαν, ἀπὸ δὲ ταύτης εὐθέως ἀποξυστροῦνται, καμπτόμεναι κατὰ μῆκος καὶ πλάτος ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε, ἂν μὴ δῶ τις ἀνα στροφὴν τοῖς χρωμένοις ἐρεΐσαντας πρὸς τὴν γῆν ἀπευθῆναι τῷ ποδὶ, τελέως ἄπρακτον εἶναι τὴν δευτέραν αὐτῶν πληγὴν.

[Ἀποπάλλω·] γενικῇ.

[Ἀπὸ παραγγέλσεως·] οἱ δὲ ἀπὸ παραγγέλσεως πορευόμενοι ἀφικνοῦνται ἅμα ἡμέρᾳ πρὸς τὸ ὄρος.

[Ἀποπάτημα:] αὐτὸ τὸ σκύβαλον. Εὐπολις Χρυσῷ γένει· τί γάρ ἐστ' ἐκεῖνος; ἀποπάτημ' ἀλώπεκος. Κρατῖνος Δραπέτις· τὸν Κερκύονά τε ἔωθεν ἀποπατοῦντ' ἐπὶ τοῖς λαχάνοις εὐρὼν ἀπέπνιξα. καὶ

[Ἀποπατησόμενοι,] τὴν κόπρον κενώσοντες. πάτος δὲ ἡ ὁδός. Ἀριστοφάνης· οὐδεὶς θύει τοπαράπαν οὐδ' εἰσέρχεται, πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι. **[Ἀπόπατος]** γὰρ ἡ κένωσις τῆς γαστροῦ. καὶ Ἀριστοφάνης περὶ Κλεωνύμου φησὶν· εἰς ἀπόπατον ὥχετο στρατιὰν λαβὼν κάχεζεν ὅκτῳ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὅρων. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγε; τῇ πανσελήνῳ.

[Ἀπόπατον] καὶ κοπρῶνα λέγουσιν. ὁ δ' ἀφεδρῶν καὶ λυτρῶνων βάρβαρα.

[Ἀποπέμψατ' ἐφ' ἑνδεκα κόπαις·] αἰτιατικῇ. ἀπὸ τῶν ναυτικῶν. κέλευσμα γὰρ ἐστὶ ναυτικὸν ἐφ' ἑνδεκα κόπαις λεγόμενον. Ἀριστοφάνης φησὶν.

[Ἀπὸ πέντε ἄλλεσθαι πετρῶν εἰς κῦμα:] ἐπὶ τῶν δι' ἃ πάσχουσιν αἰρουμένων μᾶλλον ἑαυτοὺς ἐμβάλλειν εἷς τινα δυσκολίαν.

[Ἀποπεπιστευκότες:] εἰς πίστιν ἐλθόντες. ἤδη πάντες ἀναπεπτώκασιν διὰ τὴν ὑποκειμένην ἐορτὴν ἀποπεπιστευκότες τοῖς εἰσιούσιν. ἀντὶ τοῦ θαρρήσαντες, βεβαιωθέντες.

[Ἀποπεπόνηκας:] τῶν πόνων ἔληξας.

[Ἀποπερατοῦσαν:] συμπληροῦσαν. καὶ **[Ἀποπεραίνοντες,]** τελειοῦντες. παιδαρίων τε καὶ γυναικῶν φληνάφους διαπλέκοντες καὶ ἀποπεραίνοντες.

[Ἀποπεφασμένον:] ἀπειρημένον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον. οὕτως Δείναρχος καὶ Λυσίας καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

[Ἀποπεφοίτηκεν:] ἀπῆλθεν.

[Ἀπόπειρα:] δοκιμασία. Δαμάσκιος· τῷ γὰρ ὄντι συνέβαινε τοὺς τῷ ὄντι φιλοσοφίας ἐρῶντας τῶν νέων ὥσπερ ἐν πυρὶ χρυσὸν δοκιμάζεσθαι. εἰ δὲ μὴ ὠμολόγει τὴν ἀπόπειραν, αὐτὸ τοῦτο μάλιστα δι' ἣν ἡ ἀπόπειρα, σπουδὴ τις εἶναι προσποιουμένη καὶ ἐλλοχῶσα τὰς νεοπρεπεῖς ἄττούσας κινήσεις. ἐμὲ γοῦν διεκώλυεν ὡς χαλεπωτάτου ὄντος τοῦ πράγματος. καὶ **[Ἀποπειρῶμαι·]** γενικῇ.

[Ἀποπηδῶ·] γενικῇ. καὶ αἰτιατικῇ δέ· ἀποπηδᾶν λόγον σοφὸν μὴ δυνάμενον παρὰ δῆμον.

[Ἀποπλανῶ·] γενικῇ.

[Ἀποπληξία:] θλίψις, μανία, ἄνοια. ὅτι Μάρκος Βῆρος, Ἀντωνίνου ἀδελφός, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἀδοκῆτως διαφθείρεται, πλήθους ἰχθῶρός τε καὶ πνεύματος ἐπισχόντος οἱ τὴν ἀναπνοήν· ὃ δὴ πάθος ἀποπληξίαν παῖδες ἰατρῶν ὀνομάζουσι. καὶ **[Ἀπόπληκτος,]** ὁ πεπονθώς.

[Ἀποπλήσας·] ἐνί γε τρόπῳ τὸν προσδιαλεγόμενον ἀποπλήσας ἐξέπεμπεν.

[Ἀποπνέω·] γενικῇ. **[Ἀποπνεῖν]** καὶ διαπνεῖν τὸ πέρδεσθαι, εὐσχημονέστερον τοῦ ἀποψοφεῖν.

[Ἀποπομπαῖος:] ὁ χίμαρος, ὁ τράγος. καὶ **[Ἀποπομπαῖοι,]** θεοὶ τινες οὕτως ἐκαλοῦντο. καὶ **[Ἀποπομπή,]** ἀντὶ τοῦ ἀποτροπῇ.

[Ἀποπορευτέα·] Ἀγαθίας· τοιγαροῦν ἀποπορευτέα αὐτῷ ἐδόκει ἐπὶ Φάσιν ποταμὸν, καὶ τῶν ἐκείνῃ δυσχωριῶν. ἀντὶ τοῦ ἐπανακτέον, ὑποστρεπτέον.

[Ἀποπορεία:] ἡ ἐπαναχώρησις. ἐκκελεύσασθαι δὲ τοῖς ἐπομένοις οἰκέταις ἐπιταχῦναι τὴν ἀποπορείαν. τὴν ἀποστροφὴν, τὴν ἐπάνοδον. Προκόπιος· ὁ δὲ Χοσρόης οὐκ ἐβούλετο τὴν ἀποπορείαν, ἥπερ ἐληλύθει, ποιήσασθαι. τουτέστι τὴν ἐπάνοδον.

[Ἀποπρεσβεύει:] ἀπαγγέλλει πρεσβείαν.

[Ἀποπρίω:] ἀντὶ τοῦ ὦνησαι καὶ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπολωλείας.

[Ἀποπταίη:] πετασθῇ.

[Ἀπόπτολις:] ἔρημος, ἄπολις.

[Ἀποπτον:] πόρρωθεν ὀρώμενον. ἢ ἀθεώρητον, ὑψηλότατον.

[Ἀποπτος·] ἐξικέτευσε, τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν, ἀγρούς σφε πέμψαι κάπτι ποιμνίων νομάς, ὡς πλεῖστον εἶη τοῦτ' ἄποπτος ἄστεος. ἄποπτος γὰρ ὁ ἀθεώρητος. Σοφοκλῆς· ὡς εὐμαθὲς σου, κἂν ἄποπτος ᾦς, ὅμως φώνημι' ἀκούω.

[Ἀποπτύω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀποπυργίζοντας λόγους·] οὐς ἔγραψε Διαγόρας ὁ Ἄθεος, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης.

[Ἀπορραγεῖς·] ἀντὶ τοῦ ἀποκοπεῖς. καὶ παροιμία· **[Ἀπορραγήσεται τεινόμενον τὸ καλῶδιον·]** ἐπὶ τῶν βία τι καὶ ἀνάγκη ποιούντων.

[Ἀπορρέξαντες·] ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιραν δόντες.

[Ἀπορεῖν καὶ σφακελίζειν τῷ δεινῷ·] τὸ μὲν σφακελίζειν φλεγμαίνειν ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο σπᾶσθαι. Κρατῖνος.

[Ἀπορρήγνυμι·] γενικῇ.

[Ἀπορρηθέν·] ἀπαγορευθέν. ἐπὶ τοῦ κελεύειν τι μὴ γενέσθαι. καὶ **[Ἀπορρηθῇ,]** ἀντὶ τοῦ ἀποκηρυχθῇ. Πλάτων.

[Ἀπορρηῆσαι τὴν ψυχὴν·] ἐκπνεῦσαι. ἀπορρηῆσαι τὴν ψυχὴν διψῶντα μόλις καὶ ὁπὲρ τούτου τυχόντα. καὶ **[Ἀπορρήξουσι,]** λαλήσουσι. Πισίδης· οὐς εἰ σιωπήσασιν, οἱ λίθοι τάχα φωνὰς ἀπορρήξουσι τῶν πεπραγμένων.

[Ἀπορησία·] ἀντὶ τοῦ ἀπορία. οὕτως Εὐβουλος. καὶ **[Ἀπόρρησιν,]** ἀπαγόρευσιν. ὁ δὲ οὐκ ἤνεγκε τὴν ἀπόρρησιν, ἀλλὰ θυμοῦ πληρωθεὶς ἔφη. καὶ αὖθις· τὴν γενομένην ἀπόρρησιν τοῦ γάμου. σημαίνει δὲ καὶ ἀποκήρυξιν παιδός.

[Ἀπόρρητα·] ἀκατάληπτα, ἀπόκρυφα. ἀπόρρητα ἔλεγον τὰ ἀπειρημένα ἐξάγεσθαι, οὐ μόνον τὰ ἀπηγορευμένα. ἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐχθροῖσι τοῖς ἡμετέροις λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. **[Ἀπόρρητα,]** τὰ ἀπειρημένα ἐν τοῖς νόμοις. οὕτως Δη μοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πάντα τὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπηγορευμένα λέγουσιν. Ἀριστοφάνης· οὐ τι τ' ἀπόρρητα δρᾶν ἐστὶ μέλλει. διόπερ καὶ τὰ μὴ ἐξαγωγήμα ὀνομάζουσιν οὕτω.

[Ἀπορριπτεῖ·] αἰτιατικῇ. ἀποβάλλει. καὶ **[Ἀπορρίπτεσθαι.]** αἰτιατικῇ.

[Ἀπορροῆς·] σταγόνος.

[Ἀπορος χώρα·] ἀντὶ τοῦ ἀπόρευτος. λέγεται δὲ ἄπορος καὶ ὁ μὴ δυνάμενος μηχανὴν τινα εὐρεῖν, ὁ ἐνδεής.

[Ἀποροῦντι·] ἐρωτῶντι. ἀποροῦντι δὲ αὐτῷ, τίνι μηχανῇ ἀνεβίω, τόνδε φάναι.

[Ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι, ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρόν·] γράφω μὲν ἀντὶ τοῦ καταγράφω καὶ ζωγραφῶ ἐπὶ τῆς γῆς, ξύω τῷ δακτύλῳ καὶ τινι τοιούτῳ παιδιάς τινας. παρατίλλομαι δὲ τὰς ἐκ τῶν μυκτῆρων τίλλω τρίχας ἢ τῶν μασχαλῶν. ταῦτα δὲ πάντα ποιοῦσιν οἱ προσδεχόμενοι μὲν τι, τὸν δὲ χρόνον δαπανῶντες εἰς ἀπορίας καὶ ἀμηχανίας, μὴ τυγχάνοντες τοῦ προσδοκωμένου λογισμοῦ. ὅτε γὰρ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν διατίθενται, ἀλύοντες ἐπιγράφουσιν. εἰς τὸν ἀγρόν δὲ ἀποβλέπουσιν ἐπιθυμοῦντες ἐν αὐτῷ εἶναι.

[Ἀπορῶ] πλούτου καὶ χρημάτων. γενικῇ.

[Ἀπορρώγας:] ἔξοχας ἀπεσχισμένας. ἐπειδὴ τινὰς ἀπορρώγας εὔρε πάροδον διδόντας, καὶ αὐτὰς ἀπέκλεισεν ὁ Διοκλητιανός. καὶ **[Ἀπορρώξ,]** ἀπόσπασμα ὄρου. καὶ γένους ἀπογονή. οὗτος δὲ ἦν ἄρα Ἐριννύων ἀπορρώξ. πᾶσα δ' ἀπορρώξ πέτρῃ ἦν ὑπὲρ νερθε, καὶ ἄμβασις οὐ νῦν τις ἦεν. Τίμων ἦν τις αἰδρυτός ἀβάτοιςιν εὐσκώλοισι περιειργμένος, Ἐριννύων ἀπορρώξ. ὁ λεγόμενος μισάνθρωπος, ὃν φησι Νεάνθης ἀπὸ ἀχράδος πεσόντα χολὸν γενέσθαι· μὴ προσιέμενον δὲ ἰατροῦς, ἀποθανεῖν σαπέντα, καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ τὸν τάφον ἄβατον γενέσθαι, ὑπὸ θαλάσσης περιρραγέντα καὶ ἐν ὁδῷ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σούνιον φυγούσῃ. ἀβάτοις δὲ ἀντὶ τοῦ ἄβατος καὶ ἄστατος καὶ οἷον ἀκάνθαις τετριχωμένος. καὶ σκληρὸς ἢ σκόλοπι καὶ παττάλοις ἠφανισμένος. ἀντὶ τοῦ σκυθρωπὸς καὶ μισάνθρωπος.

[Ἀπορώτατος:] ἀντὶ τοῦ πρὸς ὃν οὐδένα πόρον ἔστιν εὔρεῖν. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρὸς.

[Ἀπόρροια:] ἡ ἀπορροή τοῦ ὕδατος.

[Ἀπορρύει:] ἀπορρύπτει, ἀπονίπτει. καὶ **[Ἀπορρυήσεται,]** ἀντὶ τοῦ ἀποπεσεῖται.

[Ἀπορρυφθεῖς:] ἀντὶ τοῦ ἀπονιφθεῖς.

[Ἀπορρύψαι] καὶ **[Ἀπορρυφθῆναι.]**

[Ἀποσαλεύσας:] παρὰ Θουκυδίδῃ ἀντὶ τοῦ ἀποφυγῶν ἐκ τοῦ λιμένος καὶ σάλω ὁμιλήσας, τουτέστι τῷ ἀλιμένῳ τόπῳ, ἐνθα σάλος γίνεται.

[Ἀποσάξαντα:] Δείναρχος ἀντὶ τοῦ φράξαντα τὸ τρῆμα.

[Ἀποσαφοῦντες:] διαρρήδην κηρύττοντες. οἳ τε ὀφθαλμοὶ Ἰσιδώρου τὸ τῆς διανοίας εὐτροχὸν ἀποσαφοῦντες.

[Ἀποσεμνύνει·] αἰτιατικῇ. γεραίρει. **[Ἀποσεμνυνεῖται]** δὲ ἀπονοεῖται σιωπῶν, ὑπερηφανεῖ. σεμνότητος γὰρ ἕνεκα ἐπιπολὺ ἐσιώπα Αἰσχύλος ἐν τοῖς θεάτροις εἰσιών· καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν δραμάτων ἑτερατεύετο. καὶ Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἐκάστοτε ἐν ταῖς τραγωδίαις ἑτερατεύετο.

[Ἀποσείομαι·] αἰτιατικῇ.

[Ἀποσημήνασθαι:] ἀφομοιοῦσθαι. καὶ **[Ἀποσημήνασα,]** φανερώσασα, ἐξειποῦσα. Ἰώσηπος· ἀποσημήνασα δὲ τοῖς ἄρχουσι τῶν Παλαισθητῶν ἐνήδρευε στρατιωτῶν ἔνδον τινάς. Παλαιστῆνος δέ.

[Ἀποσιμῶσαι:] τὸ ἐπικύψαι καὶ τὴν πυγὴν προθεῖναι γυμνῇ. Φίλιππος. Θουκυδίδης δὲ τὸ μετεωρίσαι τὰς ναῦς.

[Ἀποσιώπησις:] σχήματος εἶδος· ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει· ὦ μηδαμῶς. ἔστι δὲ καὶ παρὰ Δημοσθένει τὸ ὁμοιον. ἀλλ' ὦ τί ἂν σέ τις προσειπὼν ὀρθῶς προσείποι; εἰρηκότος γὰρ αὐτοῦ μηδαμῶς, εἶπεν, ὦ μηδαμῶς.

[Ἀπόσιτος:] ἄσιτος, ἄτροφος. ὁ δὲ καὶ ἀπόσιτος ἡμέρας τε καὶ νύκτας δύο πολλάκις ἔμενε, καὶ ταῖς τοῦ Πάσχα ἡμέραις ἀπόσιτος ἦν, ὕδατι βραχεῖ ἀποζῶν. καὶ **[Ἀποσιτῶ,]** τὸ καταλιμπάνω τὸν σῆτον.

[Ἀποσκευαζόμενος:] ἀποβαλλόμενος, ἀπορριπτῶν, ἀπογυμνῶν. ὁ δὲ γράφει παντὶ τρόπῳ τὸν Ἀλκιβιάδην ἀποσκευάσασθαι. καὶ **[Ἀποσκευαζόμενοι,]** ἀποτιθέμενοι βάρος καὶ ἀποβάλλοντες. ἐκ

μεταφορᾶς τῶν διὰ τὴν ζάλην τῆς θαλάσσης ναυτῶν τὰ σκεύη νηὸς ἀπορριπτούντων. καὶ αὖθις· ἀποσκευάζονται τε τὸν κίνδυνον, εἶναι Ῥωμαῖοι βεβαιωσάμενοι.

[Ἀποσκευάζοντες:] ἀποφέροντες. καὶ γὰρ κινδυνεύσειν ἔμελλεν, εἰ μὴ φθάσας τὸ μειράκιον ἀποσκευάσαιτο. ἀντὶ τοῦ ἀποθοῖτο ἀνελών. καὶ **[Ἀποσκευάσαι τὴν τράπεζαν,]** καθαρὰν ποιῆσαι.

[Ἀποσκευάζομαι·] αἰτιατικῇ.

[Ἀποσκευή:] ἡ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείων κομιδὴ, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦλδον. τὰ σαγμάρια. μετὰ δὲ τὰς δυνάμεις πάσας συνέταξε τούτοις καὶ τὴν ἀποσκευὴν, ἵνα πρὸς τὸ παρὸν εὐπορῶσι τῶν ἐπιτηδείων. πρὸς γὰρ τὸ μέλλον ἀφροντίστως εἶχε περὶ τῶν σκευο φόρων λογιζόμενος ὥς, ἐὰν ᾄψηται τῆς πολέμιας, ἡττηθεὶς μὲν οὐ προσδεήσεται τῶν ἀναγκαίων, κρατῶν δὲ τῶν ὑπαίθρων οὐκ ἀπορήσει τῶν ἐπιτηδείων.

[Ἀποσκλαίη:] ἀποθάνοι. καὶ **[Ἀποσκλῆναι,]** ἀποθανεῖν.

[Ἀποскиртᾶ:] ἀποπηδᾷ.

[Ἀποσκοπιεῖσθαι] λέγουσιν, οὐ σκοπεύειν.

[Ἀπὸ σκοποῦ:] μάτην, ἢ περιττῶς, ἢ ἐναντίως.

[Ἀποσκορακίζει:] εὐτελίζει, ἐξορίζει, διώκει. οἱ δὲ εἶπον ἀντὶ τοῦ ἀπορρίψει. Δαβίδ· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με. ἀπὸ ἱστορίας· τὸ γὰρ ἐς κόρακας ὕβρις ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

[Ἀποσκυδαίνω:] ὀργίζομαι.

[Ἀποσκυθίσαι:] κυρίως μὲν τὸ ἐπιτεμεῖν τὸ ἐπικεφάλαιον δέρμα σὺν θριζί, καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀποκεῖραι.

[Ἀποσμήχει·] αἰτιατικῇ. ἀποκαθαίρει.

[Ἀποσμιλεύουσι:] τῇ σμίλῃ ξέουσιν, ἐκκαθαίρουσι. καὶ **[Ἀποσμιλεύματα,]** τὰ τῇ σμίλῃ ἐκβαλλόμενα ἀποξύσματα. ἵνα μὴ εὐθύνας ὑπόσχωσι τοῖς πανδέκταις, τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα.

[Ἀποσοβεῖ·] αἰτιατικῇ. ἀποδιώκει. ὁ δὲ ἀνέστη ὥς ἀποσοβήσων τῆς κεφαλῆς αὐτὸν ἐπιπετόμενον. καὶ **[Ἀποσοβῶμεν,]** ἀποτρέχωμεν. Μένανδρος.

[Ἀποσον:] τὸ ἄμετρον. **[Ἀπωσον]** δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὸ ἔκπεμψον.

[Ἀποσπάδας] καὶ **[Ἀποσπάδοντας:]** ἀποσπάδας μὲν τοὺς ἀποσπασθέντας, ἀποσπάδοντας δὲ τοὺς ἐκκοπέντας.

[Ἀποσπάσας·] ὁ δὲ καὶ ἐντεῦθεν ἀποσπάσας ἔξαινε κατ' αὐτοῦ πληγὰς. καὶ **[Ἀποσπάσαι. Ἀποσπεύδοντας.]** κωλύοντας. καὶ **[Ἀποσπευδούσης,]** κωλυούσης, ἐμποδιζούσης. ἀποσπευδούσης δὲ καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παίδων· καὶ γὰρ οὗτοι συνῆσαν αὐτῷ. ὁ δὲ τὴν Ἑλένην ἀπέσπευδε τοὺς Τρῶας ἀποδοῦναι.

[Ἀποσποδῆσαι:] ἀφανίσαι. ἀπὸ τῆς σποδοῦ. αὕτη γὰρ ἀφανίζει τὴν προϋπάρξασαν ὕλην τῶν ξύλων. ἢ ἀποκροῦσαι καὶ ἀφανίσαι, τυπτόμενον ἐκβαλεῖν. Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν· ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.

[Απόσπονδον:] έχθρὰν, μισητήν. Πισίδης· ταύτην ἀφέντες τὴν ἀπόσπονδον μέθην καὶ πᾶσαν ἰλὺν ἀλλοφύλων ἄσμάτων.

[Αποσπουδάζων:] παυόμενος τῆς σπουδῆς, ἀμελῶν.

[Αποσπώντων·] γενικῇ. βιαίως ἐλκόντων. αἱ δὲ καταφεύγουσιν ἐπὶ τὴν Ἄρτεμιν, βαρβάρου πικρῶς ἐγκειμένου, καὶ τῶν δορυφόρων ἀποσπώντων κάκείνων ἀπρίξ ἐχομένων, διασπᾶται ὁ κατὰ τοῦ τραχήλου ὄρμος.

[Απόστα·] οὐ μόνον ἀπόστηθι λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ παράστα. Μένανδρος Παιδίῳ· ἐνταῦθ' ἀπόστα μικρόν. Δις ἐξαπατῶντι· ἐμοὶ παράστα· τὴν θύραν κόψας ἐγὼ καλῶ τιν' αὐτῶν.

[Απόστασις:] ἀποχώρησις ἐκ διαστήματος. Πολύβιος· οὐδενὸς ἐπεγνωκότος τῶν πολιτῶν τὸ συμβαῖνον διὰ τὴν ἀπόστασιν, ἅτε μεγάλης οὔσης τῆς πόλεως. **[Απόστασις]** καὶ ἡ **[Αποστασία]** ἀπὸ τινος πρὸς τινα. ὁ δὲ ἀμείβεται τὸν εὐεργέτην ἀποστάσει. καὶ

[Αποστασίου δίκη,] ἡ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων, ὅταν ἀποστῶσι τῶν ἀπελευθερωσάντων.

[Αποστασίου] δίκη τίς ἐστὶ κατὰ τῶν ἀπελευθερωθέντων δεδομένη τοῖς ἀπελευθερώσασιν, ἐὰν ἀφιστῶνται ἀπ' αὐτῶν ἢ προστάτην ἕτερον ἐπιγράφονται, καὶ ἃ κελεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιῶσι. καὶ τοὺς μὲν ἀλόντας δεῖ δούλους εἶναι, τοὺς δὲ νικῆσαντας τελέως λοιπὸν ἐλευθέρους. **[Αποστασίου δίκη·]** ὅταν δοῦλος ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐνίσταται, φάσκων μὴ προσήκειν τοῖς δοῦλον αὐτὸν ἀντιπιοιουμένοις. **[Απροστασίου]** δέ· τῶν μετοίκων ἕκαστος προστάτην ἔχουσι κατὰ νόμον ἓνα τῶν ἀστῶν, καὶ δι' αὐτοῦ τό τε μετοίκιον τίθεται κατὰ ἔτος καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖται. ὅταν οὖν τις δοκῶν εἶναι μέτοικος προστάτην μὴ ἔχη ἢ μὴ δῶ τὸ μετοίκιον ἢ ἀστὸς εἶναι φάσκη παρεγγεγραμμένος εἰς τὴν πολιτείαν, ὁ βουλόμενος δίκην εἰσάγει πρὸς αὐτὸν, ἥτις λέγεται ἀπροστασίου.

[Αποστατήσω·] γενικῇ. ἀποχωρισθῶ. Ἀρριανός· ἀποστατήσω οὐδὲ ἐγὼ τοῦ ἔργου. καὶ αὐθις· οὐκ ἔστιν ὅστις ἀποστατήσαι τοῦ τείχους ἐλέγετο. **[Αποσταυροῦντες:]** σταυροῖς περικλείοντες. κύκλῳ τὸ νησίζον τῆς χερρονήσου ὠχύρουν ἀποσταυροῦντες καὶ περιχαρακοῦντες.

[Αποσταίην:] μακρὰν γενοίμην.

[Αποστέγειν·] μήτε μὴν τειχῶν ἔχειν περίβολον, οἷον ἀποστέγειν καὶ ἀναστέλλειν τοὺς πολεμίους καρτερόν. οἷον ἀπερύκειν, κωλύειν.

[Αποστέλλω·] δοτικῇ.

[Αποστεροῦμαι·] γενικῇ. ἔστι δὲ καὶ αἰτιατικῇ **[Αποστερῶ.]**

[Αποστέρησις:] τὸ τὰ ἀλλότρια λαβόντας κατέχειν. καὶ ὅταν ἐλεημοσύνην μὴ παράσχωμεν, ἐν ἴσῳ τοῖς ἀποστεροῦσι κολαζόμεθα.

[Αποστερητρίδα·] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οἷμοι· τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα; ἔπαιξε δὲ πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι, παρονομάσας ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τοῦ ἀρνεῖσθαι τοὺς δανειστάς. τὸ δὲ ἀποστερητρίδα, ἅμα μὲν ἀπὸ τοῦ ἀποστερεῖν, ἅμα δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ περιβόλαιον.

[Αποστέρξας·] αἰτιατικῇ. καρτερικῶς ὑπομείνας. ὁ δὲ τροφήν οὐ προσέμενος, ἀλλ' ἀποστέρξας εὐγενῶς τὸν βίον κατέστρεψεν.

[Απόστηθι:] ἀποχώρει. καὶ **[Αποστήναι,]** ἀποχωρισθῆναι. τὸ γὰρ ἀποστήναι χαλεπὸν ἀεὶ φύσεως, ἣν ἔχει τις ἀεὶ. καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον· ξυνόντες γνώμῃς ἐτέρων μετέβαλον τοὺς τρόπους.

[Αποστήναι·] γενικῇ.

[Αποστησάμενον·] ἀντὶ τοῦ πρὸς σταθμὸν παραλαβόντα Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. καὶ **[Αποστήσονται,]** οἷον σταθμῷ λάβωσιν ἴσον. καὶ **[Αποστήσασθαι,]** ἀποδοῦναι χρέος.

[Αποστολαί·] ἀποπέμψεις, δῶρα. καὶ **[Απόστολος,]** ὁ ἀποστελλόμενος μετὰ στρατιᾶς εἰς πόλεμον παρασκευῆς. τῶν δὲ πλοίων τὰ μὲν συντριβόμενα ταῖς ἀποστολαῖς. τουτέστι ταῖς ἀποπέμψεσι. καὶ **[Αποστελλόμενοι·]** οὐ μόνον οἱ πεμπόμενοι ἐκ προσταγμάτων τῶν ἀπολυόντων, ἀλλὰ καὶ οἱ παραπεμπόμενοι ἀποδημεῖν μέλλοντες, ἀποστελλόμενοι ἐλέχθησαν. καὶ **[Αποστολεῖς,]** οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμένοι. **[Απόστολοι]** δὲ αἱ τῶν νεῶν ἐκπομπαί. οὕτως Δημοσθένης, τὸ μὲν ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, τὸ δὲ ἐν α΄ Φιλιππικῶν.

[Αποστολικὴ πολιτεία·] τουτέστιν ὀφθαλμῶν ἀκρίβεια, γλώσσης ἐγκράτεια, σώματος δουλαγωγία, φρόνημα ταπεινὸν, ἐννοίας καθαρότης, ὀργῆς ἀφανισμός. ἀγγαρευόμενος προστίθει. τυπτόμενος ἐπίβαλλε. ἀποστερούμενος μὴ δικάζου, μισούμενος ἀγάπα, διωκόμενος ἀνέχου, βλασφημούμενος παρακάλει, νεκρώθητι τῇ ἀμαρτίᾳ, συσταυρώθητι τῷ Χριστῷ, ὅλην τὴν ἀγάπην μετάθεσ ἐπὶ τὸν κύριον.

[Αποστοματίζειν·] ἀπὸ μνήμης λέγειν. καὶ **[Ἀπὸ στόματος,]** ἄνευ γραμμάτων. ὁ δὲ κελεύει ἀπὸ στόματος φράζειν τοῖς ἡγεμόσι τῶν Μάρδων. καὶ **[Ἀπὸ στόματος,]** ὥς ἡμεῖς τὸ μὴ διὰ γραμμάτων, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης. Φιλήμων Νεμομένοις· ἀπὸ στόματος ἅπαντ', ἐὰν βούλησθ', ἐρῶ. Κρατῖνος δὲ ταυτὸ τοῦτ' ἀπὸ γλώττης, Νόμοις· ἀλλὰ, μὰ Δί', οὐκ οἶδ' ἔγωγε γράμματ' οὐδ' ἐπίσταμαι, τὰ ἄλλα ἀπὸ γλώττης φράσω σοι· μνημονεύω γὰρ καλῶς. Θουκυδίδης ζ΄· καὶ ἤκοντες εἰς τὰς Ἀθήνας οἱ ἀπὸ τοῦ Νικίου, ὅσα τε ἀπὸ γλώττης εἶρητο αὐτοῖς εἶπον. Πλάτων Θεαιτήτῳ· ἀτὰρ τίνες ἦσαν οἱ λόγοι; ἔχοις ἂν διηγῆσασθαι; οὐ μὰ τὸν Δί' οὐκ οὖν, οὐγε ἀπὸ στόματος, ἀλλ' ἐγραψάμην μὲν τοῦτ' εὐθὺς οἴκαδ' ἐλθὼν ὑπομνήματα. καὶ **[Αποστοματίζειν]** φασὶ τὸν διδάσκαλον, ὅταν κελεύῃ τὸν παῖδα λέγειν ἅττα ἀπὸ στόματος.

[Αποστομοῦν·] ἀποφράττειν. προέθετο τὰς διώρυγας ἀποστομοῦν τὰς ἐπιφανεστάτας.

[Αποστρακισθῆναι·] αἰτιατικῇ. ἐξορισθῆναι. ἐν ὀστράκοις γὰρ τὸ πρὶν ἐγράφοντο αἱ ἐξορίαι. ὅτι ἀποστρακισθῆναί φασι Κίμωνα τῇ ἀδελφῇ Ἑλπινίκῃ συγκοιμηθέντα ὑπὸ Ἀθηναίων. ἀντὶ τοῦ ἐξορισθῆναι.

[Αποστρέφομαι·] αἰτιατικῇ.

[Αποστροφή·] ἀντὶ τοῦ καταστροφῆς.

[Αποστυγοῦντες·] μισοῦντες. Ἰώσηπος· Ἀντίοχος ἀποστυγῆσας. Φαβρίκιος ἡγεμὼν καθίσταται τοῦ πρὸς τὸν Πύρρον πολέμου. ἀντικαθεζομένων γὰρ ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων, νύκτωρ φυλάξας τις ὥς τὸν Φαβρίκιον ἀφικνεῖται δηλητηρίῳ φαρμάκῳ ἀνελεῖν τὸν Πύρρον ὑφιστάμενος, ἦν τις δοθεὶς πρὸς αὐτοῦ χρημάτων ὠφέλεια. ὃν ὁ Φαβρίκιος ἀποστυγῆσας τῆς ἐπιχειρήσεως ἀποπέμπει τῷ Πύρρῳ δέσμιον. ἀγασθεὶς δὴ τὸ πραχθὲν ὁ Πύρρος ἀναβοῶν λέγεται· οὗτός ἐστι καὶ οὐκ ἄλλος Φαβρίκιος, ὃν δυσχερέστερον ἂν τις παρατρέψοι τῆς οἰκείας ἀρετῆς ἢ τῆς συνήθους πορείας τὸν ἥλιον.

[Αποσुकάζεις·] συκοφαντεῖς, δοκιμάζεις. ἀποσुकάζειν γὰρ τὸ τὰ πέπειρα σῦκα διαλέγειν. διόπερ προσέθηκε, πέζων. ἐκθλίσκοντες γὰρ δοκιμάζομεν τὰ σῦκα, εἰ πέπειρά ἐστιν ἢ μή. ἐπεὶ τοίνυν σुकάζειν λέγεται καὶ τὸ συκοφαντεῖν καὶ τὸ σῦκα κλέπτειν, ἅπαξ εἰπὼν τὸ σुकάζεις, ἐπήνεγκε τὸ

πιέζων, ἅμα μὲν ὡς ἐπὶ σύκων, ἅμα δὲ ἐπεὶ καὶ αὐτὸς θλίβει τοὺς συκοφαντούμενους· καὶ πιέζει δωροδοκῶν καὶ διασειῶν τοὺς ὑπευθύνους, τουτέστι τοὺς μὴ λογισμοὺς προσεσχηκότας τῆς ἀρχῆς, ἧς ἐπίστεύθησαν. ἐχρήσατο οὖν τῇ λέξει, ἀφ' οὗ καὶ συκοφάντης κέκληται. τὸ γὰρ παλαιὸν τίμια παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἦν τὰ σῦκα, καὶ εἴ τις διεβλήθη κλέπτων σῦκα ἐκολάζετο. φαίνεται δὲ ἔλεγον καὶ τὸ κατηγορεῖν.

[Ἀποσυστήσαι:] οὐδὲν πλέον τοῦ συστήσαι σημαίνει.

[Ἀπόσσυτος] καὶ **[Ἀπέσσυτο·]** σεύω τὸ ὀρμῶ, καὶ σύω, ἀφ' οὗ τὸ σῦμι, ὅθεν καὶ τὸ ἔσσυτο καὶ ἀπέσσυτο καὶ ἀπόσσυτος.

[Ἀποσφαλεῖς:] παρατραπείς, ὀλισθήσας, τῆς εὐθείας ἐκτραπείς.

[Ἀποσφαλμήσας:] ἀποπηδήσας, ἀποσκιρτήσας. Πολύβιος· ὁ δὲ ἵππος ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀποσφαλμήσας ἐφέρετο ῥύδην διὰ τοῦ μεταξὺ τόπου τοῦ στρατοπέδου. ἢ ἀντὶ τοῦ σφαλεῖς. καὶ ἀλλαχοῦ· ὁ δὲ ἵππος ὁ τοῦ Σκιπίωνος ἐδυσχρήστησε μὲν ἀπὸ τῆς πληγῆς, οὐ μὴν ὀλοσχερῶς ἐσφάλμησε. διόπερ ὀρθὸς ἀπέπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ὁ Σκιπίων. Πολύβιος.

[Ἀπὸ σφείων:] ἀφ' ἐαυτῶν.

[Ἀποσφήλωσις:] ἡ ἀποτυχία.

[Ἀποσφύδου καρτερεῖν. Ἀποσχεδιάζειν:] εἰκῇ καὶ παραχρῆμα λέγειν. καὶ **[Ἀποσχεδιάσας,]** συντομεύσας, ἢ ψευδάμενος. καὶ **[Ἀποσχεδιάζουσιν,]** ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγουσιν. καὶ μέντοι ὠμοτάτην κατὰ τῶν αἰχμαλώτων ἀποσχεδιάζουσι ψῆφον καὶ πάντας ἀνεῖλον ἄρρενάς τε καὶ θηλείας· τοὺς δὲ παῖδας διέσωζον διὰ τὸ ἄωρον τῆς ἡλικίας.

[Ἀπόσχη:] αὐθυπότακτον. ἀντὶ τοῦ ἀποσχέσθαι ποιήσεις.

[Ἀποσχῆναι:] ἀπενεχθῆναι.

[Ἀποσχίζω·] γενικῇ. καὶ **[Ἀπόσχω·]** γενικῇ.

[Ἀποσχοινίσαντες:] ἀποστερήσαντες.

[Ἀποταμιεύεται:] ἀποκλείει.

[Ἀπόταξις:] τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑπηρετεῖν τὸν ὀρισμένον φόρον. Ἀντιφῶν ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου.

[Ἀποτάσσομαι·] δοτικῇ.

[Ἀποταυρούμενος:] θρασυνόμενος.

[Ἀπόταφος:] ὁ ἀπεστερημένος τῶν προγονικῶν τάφων. οὕτως Δείναρχος.

[Ἀποτάτω·] πορρωτάτω. διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ ζητεῖ εἰς τὸ ω μέγα.

[Ἀποτεθρίακεν:] ἀντὶ τοῦ ἔτιλεν, ψιλὸν εἰργάσατο. κυρίως δὲ ἀπεφύλλισε συκᾶς· θρία γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς. Ἀριστοφάνης· τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν; Ὀδομαντεῖς δὲ ἔθνος Θρακικόν. ἐλεαίνοντο δὲ καὶ ἀπετίλλοντο οἱ Θρᾷκες τὰ αἰδοῖα καὶ ἀποσεσυρμένα εἶχον αὐτά. φασὶ δὲ αὐτοὺς Ἰουδαίους εἶναι. καὶ **[Ἀποτεθρυωμένοι,]** ἀπηγριωμένοι. εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν τεθρύων, ἅπερ ἐστὶν ἄγρια καὶ ἄγωνα φυτά.

[Ἀποτέλειοι:] οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν Ἰουδαίων.

[Ἀποτέμνω·] αἰτιατικῇ. τὸ ἀποκόπτω.

[Ἀποτεμεῖται:] ἀποχωρίσειεν.

[Ἀποτετικέναι:] ἀποδοῦναι.

[Ἀποτεύξασθαι:] ἀποτυχεῖν.

[Ἀποτείνεται·] αἰτιατικῇ. ἐκτείνεται, φιλονεικεῖ.

[Ἀποτειχίζων:] ἀποφράσσων. ἀποτειχίσας δὲ τὴν γαστέρα οὐδενὶ τῶν φαρμάκων ἔτι εἰμὶ ἀλώσιμος, οὐδ' ἂν ἄδην ἐμφορῶμαι τοῦ φαρμάκου. καὶ **[Ἀποτειχίσαι,]** τὸ λαβεῖν τειχίον, καὶ ἀποτειχίσαι καὶ ἀποκλείσαι τῆς ἐξόδου. καὶ **[Ἀποτετειχισμένος,]** ὁ ἀπειλημμένος, ὁ ἀποκεκλεισμένος τῷ τείχει. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης. καὶ **[Ἀποτείχισις,]** ἡ τῶν τειχῶν ἀφαίρεσις.

[Ἀπὸ τῆς ἴσης·] Θουκυδίδης· οὐδ' αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ἴσης κοινὰς στρατιάς ἐποιοῦντο. οἷον ἀπὸ τῆς ἰδίας ἕκαστος οὐσίας τὸ φθάνον.

[Ἀποτίθημι] καὶ **[Ἀποτίθεται·]** αἰτιατικῇ.

[Ἀποτίμησιν:] τέλος, ἢ φόρον.

[Ἀποτιμηταὶ] καὶ **[Ἀποτίμημα]** καὶ **[Ἀποτιμᾶν]** καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν. οἱ μισθούμενοι τοὺς τῶν ὀρφανῶν οἴκους παρὰ τοῦ ἄρχοντος ἐνέχυρα τῆς μισθώσεως παρείχοντο· ἔδει δὲ τὸν ἄρχοντα πέμπειν τινὰς ἀποτιμησομένους τὰ ἐνέχυρα. καὶ ἐλέγοντο τὰ μὲν ἐνέχυρα ἀποτιμήματα, οἱ δὲ ἀποτιμησάμενοι ἀποτιμηταί, τὸ δὲ ἔργον ἀποτιμᾶν. καὶ οἱ προῖκα γυναικὶ γαμουμένη δόντες ἤτουν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὑπὲρ τῆς προικὸς ἐνέχυρον, οἰκίαν ἢ χωρίον ταύτης ἄξιον. ἐλέγετο δὲ ὁ μὲν δοὺς τὸ ἀποτίμημα ἐνεργητικῶς ἀποτιμᾶν, ὁ δὲ λαβὼν ἀποτιμᾶσθαι. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀφλημάτων, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος δευτέρῳ.

[Ἀπότιμος:] οὕτως Σοφοκλῆς ἀπότιμον θεὸν τὸν λοιμόν, τουτέστι τὸν μὴ μετέχοντα τῆς τιμῆς τῶν θεῶν. θεῶν γάρ ἐστι τὸ εὐεργετεῖν τοὺς ἀνθρώπους· ὁ δὲ φθείρει καὶ ἀπόλλυσιν.

[Ἀποτις,] ἀπότιδος.

[Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα:] οἷον ὧν κατέφαγες ἀποδώσεις πλείονα. ἐπὶ τῶν μείζονα τιμωρίαν ὧν ἥμαρτον διδόντων.

[Ἀποτολμᾶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἀποτομία:] τραχύτης, ἐναντίωσις. οἱ δὲ διὰ τὴν ἀποτομίαν τῆς ἀποκρίσεως οὐ τὸ τυχὸν δέος εἶχον περὶ αὐτούς. καὶ **[Ἀπότομον,]** σκληρόν.

[Ἀποτον·] ζητεῖ ἐν τῷ ἄγευστος θοίνης.

[Ἀπὸ τουδί:] ἀπὸ τοῦ νῦν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

[Ἀπὸ τοῦ κρατίστου:] μετὰ δυνάμεως. ἅτε πεπειθαρχηκότων Καρχηδονίων ἀπὸ τοῦ κρατίστου πᾶσι τοῖς ἐπιταττομένοις. καὶ Πολύβιος· καὶ τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κρατίστου ἐγίνετο παρὰ Ῥωμαίοις ἢ μοναρχία· ἐν δὲ τοῖς καθ' ἡμᾶς πολλαὶ ὁδοὶ εὗρηνται.

[Ἀπο τοῦ πράγματος:] ἀντὶ τοῦ ἄποθεν.

[Ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας:] τουτέστι τὴν φρόνησιν αὐτῶν ἀφελόμενος.

[Ἀπὸ τῶν οὐχ ὁμοίων:] ἐξ ἀνομοίων. ἀμυνόμενοι ἀπὸ τῶν οὐχ ὁμοίων ὅπλων ὅμως τῇ οἰκείᾳ ἀλκῇ θαρροῦντες.

[Ἀποτραχηλίζοντες:] ἀπάγχοντες. Εὐνάπιος· καὶ οἱ μὲν αὐτοὺς διέφθειρον σχοίνοις ἀποτραχηλίζοντες. καὶ αὖθις· οὐ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων, πρὶν ἂν ὑμᾶς τοῦ σκέλους λαβὼν τις ἐκτραχηλίση.

[Ἀποτραχύνεται:] θρασύνεται.

[Ἀποτρέπω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀποτρέχει] τοῦ ἐπιτρέχειν διαφέρει.

[Ἀποτρίβω·] αἰτιατικῇ· καὶ **[Ἀποτρίβεσθαι·]** αἰτιατικῇ.

[Ἀπότριψις,] μέλλησις, ἀπάγγελσις, ἀγώνισις, προάγγελσις, τέκμαρσις, κάθεξις, πλάνησις, διάφευξις, ἐφόρμησις, ὅπλισις, ξένισις, κούφισις, βλάψις, ἐπαίνεσις, ψόφησις, διάρπασις, γυναίκισις, λάλησις, ὁμοιοκατάληκτα ὀνόματα. καὶ **[Ἀποτριβόμενος,]** ἀντὶ τοῦ ἐμ ποδίζων, ἀπείργων. ὁ δὲ Ἀννίβας ἐν κακοῖς ὧν ἔμενε τοὺς πολεμίους ἀποτριβόμενος.

[Ἀποτρόπαιοι:] φευκτοὶ, μισεῖσθαι ἄξιοι· ἢ ἀποτρέποντες τὰ κακά. οὕτω γὰρ ἐδόκουν ἀποτρόπαιοί τινες εἶναι καὶ ἀλεξίκακοι.

[Ἀποτροπιαζόμενοι:] ἀποτρεπόμενοι καὶ ἀποστρεφόμενοι καὶ μισοῦντες. εἰώθασι τῶν ἀναιρουμένων εἰς τὰς κεφαλὰς ἀπομάσσειν τὰ ξίφη, ὥσπερ ἀποτροπιαζόμενοι τὸ μῦσος τὸ ἐν τῷ φόνῳ. καὶ **[Ἀποτροπίασμα,]** ἐξίλασμα, ἀποτρέπον τὰ μὴ προσήκοντα. ἢ τὸ ἀποτροπῆς ἄξιον, οἶον ἀποτρόπαιον.

[Ἀποτρόφους:] τοὺς μὴ ὄντας τροφίμους τῆς φιλοσοφίας.

[Ἀπότρωκτον·] ἄλφιτον· τοῦτο δέ φασι τὸ ἀπότρωκτον πρῶτον εὐρεῖν Ἐπίχαρμον.

[Ἀποτρεύειν·] Σοφοκλῆς· οὐκ ἀποτρεύειν ἐλπίδα τὴν ἀγαθὴν χρῆναί σε, ἀνάληγτα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς ἐπέβαλε θνητοῖσι Ζεὺς.

[Ἀποτυμπάνισον:] ἀνηλεῶς τι φόνευσον. ζήτει ἐν τῷ τυμπανίζεται.

[Ἀποτύχω·] γενικῇ. καὶ **[Ἀποτυγχάνω·]** γενικῇ.

[Ἀπ' οὐατος ἄγγελος ἔλθοι:] παρὰ Καλλιμάχῳ. τουτέστι δύσφημος, μὴ ἄξιος τοῦ μὴ ἀκουσθῆναι.

[Ἀπουργοὶ γωνία:] εὐτελεῖς, εἰς ἃς τὰ σαρώματα συνῆγον.

[Ἀπουρία:] ἡ ἐξ ἀνίσων γάμων σπορά, ἀπὸ δούλης ἢ δούλου γεννωμένη.

[Ἀπουρώσαντας·] Πολύβιος· τότε μὲν ἐς τὴν Μυνδίαν ἀπ ουρώσαντας καθορμισθῆναι. μὴ χρωμένους οὐρίῳ πνεύματι.

[Ἀπουσιάσει·] ὁ δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἀπουσιάσει. τῆς οὐσίας μέρος δώσει.

[Ἀποφαντικός:] σημαίνει κυρίως τὸν ἐκφαίνοντά τι νόημα, εἴτε διὰ καταφάσεως εἴτε δι' ἀποφάσεως. σημαίνει δὲ ἰδικῶς καὶ τὸν μὴ συγκατατιθέμενον.

[Ἀποφαντόν·] ἢ καταφαντόν. ζήτει ἐν τῷ ἀξίωμα.

[Απόφασις:] Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνοιπον τὸ ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων κατὰ μέρος ὁπόσην οὐσίαν ἔχει, ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται. καλεῖται δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφή.

[Ἀποφάσκει:] ἀπαγορεύει ἢ ἀποφαντικῶς λέγει τι.

[Ἀποφαίνει:] φανεροποιεῖ. **[Ἀποφένει]** δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, ἀντὶ τοῦ φονεύει.

[Ἀποφέρειν:] ἀποδιδόναι. Ἀριστοφάνης· καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα, κοῦκ ἀποστερεῖν. τὰ δεδανεισμένα.

[Ἀποφεύγειν·] αἰτιατικῇ. καὶ **[Ἀποφυγγάνειν·]** ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους Δημοσθένης.

[Ἀπόφημι:] ἀποφαίνομαι. καὶ **[Ἀποφῆναι,]** ἀποδεῖξαι.

[Ἀπόφημον:] δύσφημον. ἢ γλῶττα ἢ ἀπαίδευτος καὶ ἀμαθὴς τῇ τε ἄλλῃ καὶ ταύτῃ ἐπίσπαστα παλαμᾶται, καὶ μέντοι καὶ ἐς τὸ ἀπόφημόν τε καὶ βλάσφημον κατολισθάνει.

[Ἀποφθεγγόμενος:] μαντευόμενος.

[Ἀποφθέγματα] Χρυσίππου ἀπόρρητα· ζῆτει ἐν τῷ Χρύσιππος.

[Ἀποφθίμενον:] ἀποθανόντα. δέξαι μ' ἀποφθίμενον τὸν κύνα Διογένη. καὶ **[Ἀποφθίσειν,]** ἀνελεῖν, θανατῶσαι. Τεῦκρός φησι πρὸς τὸν νεκρὸν τοῦ Αἴαντος· εἶδες, ὥς χρόνῳ ἔμελλέ σ' Ἐκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν;

[Ἀποφορᾶν:] ἀντὶ τοῦ ἀπενεγκεῖν καὶ διάστημα ποιῆσαι μεταξύ. οὕτως Ἰσαῖος. καὶ **[Ἀποφορῇ]** παρὰ Ἡροδότῳ, ἡ τελουμένη παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις.

[Ἀποφορτίσασθαι:] ἀποβαλεῖν φορτίον.

[Ἀποφώλιοι:] ξένοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως Αἰσχύλος. ἢ ἀπαίδευτοι. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια, ὥς φασιν οἱ Ἴωνες.

[Ἀποφράδες ἡμέραι:] ἐν αἷς τοῖς κατοικομένοις χοὰς ἐπιφέρουσιν. ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδαιοι. Ἀλπιανός· μέγα τοῦτο Ῥωμαίοις πάθος ἐγένετο καὶ πλήθους ἔνεκα καὶ ἀξιώματος εὐγενοῦς οἴκου καὶ πανωλεθρίας. καὶ τὴν ἡμέραν ἀποφράδα τίθενται. ἢ **[Ἀποφράδες,]** μιαιραὶ ἡμέραι, μάλιστα ἐν αἷς τὰ ἐναγίσματα.

[Ἀποφοιβάζων:] ἀποκαθαίρων. ἢ χρησμοδῶν, μαντευόμενος.

[Ἀποφροντίζω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀποφοιτᾶν:] ἀποπηδᾶν, ἀναχωρεῖν.

[Ἀποφυσήσας] τὴν σποδὸν τῶν ἐγκρυβομένων ὠπτημένων. Σφηξὶν Ἀριστοφάνης· κᾶπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμὴν.

[Ἀποχετεύονται:] μεταφέρονται.

[Ἀποχειροβίων:] τῶν ἐκ χειρῶν ζώντων καὶ ταῖς τέχναις προσκαθημένων.

[Ἀποχειροτονηθῆναι·] γενικῇ. ἀποστραφῆναι, ἀποδοκιμασθῆναι. Ἀριστοφάνης· σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν ἀποχειροτονηθῆναι τρις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐπὶ Κλεωνύμου γὰρ πρεσβευσαμένων Λακεδαιμονίων ἐστασίασαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀντειπόντος Κλέωνος. καὶ αὐθις· ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποχειροτονεῖται παραυτίκα καὶ Κομεντίολον ὁ βασιλεὺς στρατηγὸν ἀνίστησιν.

[Αποχώρησις:] ἀντὶ τοῦ ἀποστροφῆς.

[Αποχωρίζομαι·] γενικῇ. καὶ **[Αποχωρῶ·]** γενικῇ.

[Αποχρᾶν:] ἐξαρκεῖν. Ἡρόδοτος. καὶ **[Αποχρῶν,]** ἐξαρκοῦν. τοῖς τε ἄλλοις ἐπάρας, καὶ ὅτι ἀποχρῶν ἔσται τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς. καὶ **[Αποχρώσης,]** ἀρκούσης.

[Απόχρη·] δοτικῇ. ἀρκεῖ.

[Αποχρησάμενος·] τῶν βαρβάρων ἐξαίτησιν σπονδῶν ποιησαμένων, ὧν μεταδούς, οὐκ ἀποχρησάμενος τοῖς προτερήμασι, μεγίστην παρὰ τοῖς βαρβάροις δικαιοσύνης ἀπέλειπε δόξαν. ἀντὶ τοῦ οὐ κατεπαρθείς. καὶ αὖθις· οἱ δὲ περὶ Πόπλιον ἠπείγοντο σπεύδοντες συνάψαι καὶ συναποχρήσασθαι ταῖς τῶν βαρβάρων ὀρμαῖς.

[Αποχρώντως:] αὐτάρκως. ἱκανῶς. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς· ἀλλὰ στεφάνωσαι. καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις ἀποχρῶσαν ἤδη. ὁ δὲ ἦν δεινὸς ἀνὴρ καὶ παιδείας ἀποχρώντως ἔχων.

[Αποψηφίζονται:] Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀρχεστράτου ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ Δημοσθένης ἀποψήφισιν καλεῖ.

[Αποψηφίζω·] γενικῇ. ἀλλὰ νομίζεις ἡμᾶς ἀποψηφιεῖσθαί σου.

[Αποψηφισθέντα·] εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι καὶ οὐ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἴτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐκρίνετο ξενίας, καὶ εἰ μὲν ἐάλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος· εἰ δὲ ἐκράτει, ἂν ελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτως Δημοσθένης· τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα; ζῆτει ἐν τῷ διαψήφισις.

[Αποψοφιεῖν:] τὸ πέρδεσθαι, εὐσχήμως λέγων. εὐσχημονέστερον δὲ διαπνεῖν καὶ ἀποπνεῖν.

[Αποψώμενον.] καὶ **[Αποψώμεθα,]** καθαίρομεν τὴν πυγὴν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἀποψώμεθα δ' οὐ λίθοις ἔτι ἀλλὰ σκοροδίοις. τουτέστι τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις.

[Αποψύχειν:] τὸ ἀποθνήσκειν ἐν πρώτῃ Θουκυδίδης. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν. ὥς τό, ἀποψύχειν ἐν τῷ κλιβάνῳ λῖνα τὰ ὑγρανθέντα.

[Απώγωνες:] οἱ μὴ ἔχοντες πώγωνα.

[Απωδὸν μέλος:] τὸ μὴ ἀρέσκον. τὸ τῆς ὥδης ἀλλότριον. καὶ **[Απωδός,]** ὁ κακὸς ἄνθρωπος, ὁ ἀπὸ τῆς ὥδης.

[Απωθεν:] χωρὶς ἢ πόρρωθεν. Ρουφῖνος δὲ οἱ μεταξὺ ἐπανήκων ἐνέτυχε πόλεως Νισίβιδος οὐ μακρὰν ἄπωθεν.

[Απώθησαν:] ἐξέβαλον.

[Απώθητον:] τὸ ἐξωθούμενον. καὶ **[Απωθοῦ,]** περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ὤθησον. **[Απόθου]** δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποβαλοῦ, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

[Απώκισμαι·] γενικῇ.

[Ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ:] ἐπὶ τῶν τὰ καλῶς πρότερον γενόμενα ὕστερον μικροῦ τινος ἔνεκεν κακοῦ ἀνατρεπόντων. ἢ ἐπὶ τῶν ἃ χαρίζονται δολούντων καὶ μὴ ἀκέραια παρεχομένων. αὕτη δὲ ἡ παροιμία γέγονεν ἐκ τοῦ Ἀριστίου Κύκλωπος, ὡς φησι Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Σατύρων.

[Ἀπωλεύτων:] ἄνευ πώλων. τὰ τέκνα αὐτῶν ἀθροίσαντες εἰς τινα ἄλω καὶ ἵππαγέλην ἐπελάσαντες ἀπωλεύτων, μάλα ἀνοίκτως ἀλοῶντες διέφθειραν.

[Ἀπώλεια:] ἡ διαφθορά.

[Ἀπωλλύμην:] παρατατικός. ἀπωλωλέκει.

[Ἀπώμοτον:] ἀπηγορευμένον, φευκτόν· καὶ ἀποίητον. τί δ' ἔστ' Ἀθηναίοισι πρᾶγμα ἀπώμοτον; Εὐπολὶς ἐν ταῖς Πόλεσι. καὶ **[Ἀπώμοτον,]** ἀπὸ ωμότητος μὴ γίνεσθαι, καὶ ἐξόμνυσθαι.

[Ἀπ' ὥμοιιν:] ἀπὸ τῶν ὥμων.

[Ἀπώνατο:] εὐεργετεῖτο, ὠφελεῖτο. Ἀγαθίας· ἀπώνατο οὖν τῆς προπετείας οὐκ ἐν καλῷ. περὶ Θευδέρτου λέγων τοῦ Φράγγων βασιλέως. καὶ **[Ἀπώνητο,]** ὠφελείας ἔτυχεν, ἀπήλαυσεν, ὠφελήθη. Αἰλιανός· οὐ μὴν ἀπώνητο οὐδὲν, ἀλλὰ ἐξέζεσε ζῶν κακοῖς θηρίοις, οἱ μὲν εὐλαῖς, οἱ δὲ ὅτι οὐ ταύταις, φθειρσί γε μήν.

[Ἀπωξύνθαι. Ἀπωσον:] τὸ δίωξον, ὥθησον. καὶ **[Ἀπῶσμαι.]** κἀγὼ εἶπον ἀπῶσμαι.

[Ἀπωστός:] ἐκδεδιωγμένος. καὶ **[Ἀπωστόν,]** τὸ ἀπωθητόν.

[Ἀπωτέρω:] πόρρω. μακράν. ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων, ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος. ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνος ὁ κτανὼν, τάχ' ἂν κᾶμ' ἂν τοιαύτη χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι. τουτέστιν οὐ μόνον ὑπὲρ τοῦ ἀνηρημένου βασιλέως ἄξιον ποιήσασθαι τὴν ἀναζήτησιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ. ὁ γὰρ ἐκείνῳ ἐπιχειρήσας ἴσως κἀμοὶ ἐπιβουλεύσει. καὶ **[Ἀπώτερος,]** ὁ μακρότερος. **[Ἀπωτάτω,]** πόρρω, μάκρην, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

[Ἀπωστός:] ἐκδεδιωγμένος. Σοφοκλῆς· τέλος δ' ἀπωστός γῆς ἀπορριφθήσομαι· Τεῦκρός φησιν Αἴαντος ἀναιρεθέντος. δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς. καὶ αὖθις· ἀπωστός πρότερον ὑπὸ Θησέως ἐξ Ἀθηνῶν γενόμενος. καὶ **[Ἀπωστόν,]** τὸ ἀπωθητόν.

[Ἀπραγμάτευτον:] ἀνεπινόητον. δείσαντες οὖν τὸ ἀπραγμάτευτον, λυπρᾶς οὔσης αὐτῶν τῆς γῆς, καὶ πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλεισθέντες, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι.

[Ἀπραγμόνως:] ἐλευθέρως, ἄνευ τινὸς ἐξετάσεως. Ἰάμβλιχος· εἶτα ἐάσατε οὕτως ἀπραγμόνως ἀποθανεῖν.

[Ἀπραγμοσύνη:] ἡ καταφρόνησις, ἡ ἀμέλεια. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ἄδικον αὐτῶν ἀπεκάλει τὴν ἐς Κουτριγούρους ἀπραγμοσύνην. καὶ **[Ἀπραγμοσύνη,]** εἶδος ἄνθους. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης. ἀντὶ τοῦ πάσης εὐωδίας ὄζων καὶ ἀσφαλείας. ἢ οὐ πολυπραγμονῶν. οἱ δὲ ὅτι ἀπραγμοσύνη φυτὸν ἐν Ἀκαδημίᾳ φυόμενον.

[Ἀπράγμων:] ἄπρονος. ἀπράγμονας δεῖ εἶναι τοὺς σπουδαίους, ἐκκλίνειν τε τὸ πράττειν τι παρὰ τὸ καθῆκον. καὶ οἰνωθήσεσθαι μὲν, οὐ μεθυσθήσεσθαι δέ. ἔτι δὲ οὐδὲ μανήσεσθαι· προσπεσεῖσθαι μέντοι αὐτῷ φαντασίας ἀλλοκότους διὰ μελαγχολίαν ἢ λήρησιν, οὐ κατὰ τὸν τῶν αἰρετῶν λόγον, ἀλλὰ παρὰ φύσιν. **[Ἀπράγμων]** οὖν ἐπεικῆς, μέτριος τοὺς τρόπους, οἷον οὐ φιλόνεικος, ἢ φιλοπράγμων. ἢ ἀνειμένος ἢ μωρός.

[Ἀπραγούντων:] μηδὲν ἐνεργούντων. καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀναγκαζομένων ἄγειν, ἀλλὰ καινοτομήσειν τι πάλιν κατ' ἐκείνων.

[Ἀπρακτα:] ἀνεκδίκητα, ἀτιμώρητα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ οἷά τε εἶναι ἄπρακτα γενέσθαι, ἐπεὶπερ οἱ θεοὶ ἀτιμώρητα αὐτὰ περιεῖδον ἐκ σφῶν γενόμενα.

[Ἀπραίδευτοι:] τουτέστιν ἀζήμιοι.

[Ἀπριάτην:] ἄνευ πράσεως.

[Ἀπρίξ:] ὅλη δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. **[Ἀπρίξ,]** προσπεφυκότης, ὃ οὐχ οἷόν τε πρίσαι διὰ τὴν σύμφυσιν.

[Ἀπροβούλευτον:] τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλήν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσαχθὲν ψήφισμα. οὕτως Δημοσθένης.

[Ἀπροθέτως:] ἄνευ προθέσεως. Πολύβιος· τὰ μὲν οὖν ἀπροθέτως ἐν τοῖς πολεμικοῖς συμβαίνοντα πράξεις μὲν οὐδαμῶς ἀρμόζει λέγειν, περιπετείας δὲ συγκυρήσεις μᾶλλον.

[Ἀπροϊδής:] ἀπροόρατος. Ἄϊδος ἀπροϊδής ἀμφεκάλυψε μυχός. λέγεται καὶ **[Ἀπροϊδής,]** ὁ ἀπρόοπτος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀγρονόμῳ δ' ἀγόρευσα, καὶ ἔδρακεν· ἀπροϊδής δὲ ἐγκέφαλον πλήξας ἐξεκύλισε λίθῳ.

[Ἀπρόϊτος:] ὁ τῆς οἰκίας μὴ ἐξερχόμενος.

[Ἀπροόπτως:] ἀπροοράτως, ἀπροσδοκῆτως. οἱ δὲ κατάσκοποι ὑπὸ τοῦ ἀπροόπτου ἀλίσκονται.

[Ἀπρόσβλητον:] γενναῖον, ᾧ οὐδεὶς δύναται προσβαλεῖν. οὐκ ἔχοντα λόγον μεθοδικόν.

[Ἀπροσδεής:] ὁ μηδενὸς ἐνδεής.

[Ἀπροσέλευστος:] ἀπροσπέλαστος, ἀδιεξίτητος. τὸ γὰρ ἐξόπισθεν καὶ ἀπροσέλευστον ἦν διὰ τὸν παραρρέοντα ποταμόν.

[Ἀπροσήγορος ἄνθρωπος:] ὃν οὐχ οἷόν τε προσαγορεῦσαι διὰ τρόπου τραχύτητα.

[Ἀπρόσιτος:] ἀπροσπέλαστος. ἀπρόσιτον ἀκατάληπτου διαφέρει. ἀκατάληπτον γὰρ ἐστίν, ὅταν ἐρευνηθὲν καὶ ζητηθὲν μὴ καταληφθῇ παρὰ τῶν ζητούντων αὐτό· ἀπρόσιτον δὲ ἐστίν, ὃ μὴδὲ ἐρεύνης ἀνέχεται τὴν ἀρχήν. ἀκατάληπτον γὰρ πέλαγος καὶ τὸ βάθος, ἀπρόσιτον δὲ ὃ μὴδὲ τὴν ἀρχὴν δυνατόν ἐρευνηθῆναι, οἷον περὶ θεοῦ οὐσίας.

[Ἀπρόσκλητον:] τὴν οὐ προσκεκλημένην. **[Ἀπρόσκλητον]** δὲ τὸ ἀπροσπαθές.

[Ἀπρόσκοπος. Ἀπρόσμαχοι:] ἀκαταγώνιστοι. καὶ Ῥωμαίους ἐν πεδίοις ἀναπεπταμένοις καὶ ἐν τῇ ἐκείνων οἰκίᾳ γῇ αἰσθέσθαι, ὅτι οὐκ ἀπρόσμαχοι εἶεν Πάρθοι.

[Ἀπρόσωπον:] δυσειδές, κακόμορφον. ὁ δὲ πρὸς τὸ κέρδος ἀπιδὼν καὶ τυφλώττων πρὸς τὸ εὐσεβές, ἀπρόσωπον μὲν ὅσα ἰδεῖν, μικρὸν δὲ τὸ μέγεθος, λίθου δὲ μὴ κεκριμένης τὸ ἄγαλμα ποιεῖ. ἀντὶ τοῦ ἐκλελεγμένης.

[Ἀπροστασίου:] εἰδός ἐστι δίκης κατὰ τῶν μὴ νεμόντων προστατεῖν ἔνοικον. καὶ γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ἡρνεῖτό τινα τῶν πολιτῶν τὸν προστησόμενον αὐτῷ περὶ πάντων τῶν ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν. ζήτει ἐν τῷ ἀποστασίῳ.

[Ἀπρότων·] Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου· ἐμπεπηδηκότων τῶν ῥητόρων ὥσπερ ἀπρότων εἰς τὸ ἐμπόριον. ἐν τισι δὲ ὥσπερ παρνόπων γέγραπται. οἱ δὲ πάρνοπες εἶδος ἀκρίδος.

[Ἀπροικον·] τῇ προσωδία ὡς ἄνθρωπον οἱ Ἀττικοί.

[Ἀπταιστος·] ἀπρόσκοπος. **[Ἀπτέα·]** ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρητέον. τούτῳ δὲ ἐδόκει ἀπτέα τοῦ ἔργου, πρὶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐπαρθῆναι εἰς τὸ νεωτερίζειν τὰς γνώμας.

[Ἀπτεσθαι·] γενικῇ. λαμβάνεσθαι. **[Ἀπτει]** καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος χρόνου διὰ τοῦ εἰ λεγόμενα τῶν νεωτέρων μᾶλλον Ἀττικῶν ἐστίν.

[Ἀπτῆσι·] τοῖς μὴ πετομένοις.

[Ἀπτοεπής·] ἀπτόητος ἐν τῷ λέγειν.

[Ἀπτόν·] ψηλαφητόν. **[Ἀπτων]** δὲ δεσμεύων. ἢ κρατῶν. ζῆτει ἐν τῷ ἀντιτυπῆσαι.

[Ἀπτωτος·] ὁ ἄφοβος.

[Ἀποίκησις·] ἡ μετοίκησις. **[Ἀποικίζω]** δὲ τὸ ῥῆμα. καὶ **[Ἀποικίσαι,]** κτίσαι πόλιν ἐν ἐρήμῳ. καὶ **[Ἀποικοι,]** οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι. ἔποικοι δὲ ἐν πόλει παρὰ Θουκυδίδη.

[Ἀποικοδομεῖς·] ἀντὶ τοῦ ἀποφράττεις. οὕτως Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα.

[Ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου τὸν ζῶντα μᾶλλον. τάμὰ γὰρ διοίχεται·] ἀντὶ τοῦ ἀπόλωλα. καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυρμιδόσιν· Ἀντίλοχον ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον.

[Ἀποινα·] λύτρα, ἃ δίδωσί τις ὑπὲρ φόνου ἢ σώματος. οὕτως Σόλων ἐν νόμοις.

[Ἀποιος·] ὁ δίχα ποιοῦ. **[Ἀπυος]** δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, ὁ δίχα ἔλκους.

[Ἀποίσετε·] ἀπενέγκατε.

[Ἀποιχόμενα·] παρερχόμενα. Ἀριστοφάνης· παῦε, παῦε. νεκρὸν γὰρ ὄντα ἐλοιδόρει. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀποιχομένους μὴ λοιδορεῖν.

[Ἀπύλωτον στόμα·] ἀθύρωτον ἀλλ' οὐκ ἀπύλωτον Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. καὶ Φρύνιχος. οἱ δὲ γράφοντες ἀπύλωτον ἀντὶ τοῦ ἠνεωγμένον καὶ πύλην μὴ ἔχον, τουτέστι μὴ χαλιναγωγούμενον μηδὲ κρατούμενον.

[Ἀπυος·] ὁ δίχα ἔλκους.

[Ἀπυρα σῖτα·] ὁ δὲ παρήγγελε τοῖς Μακεδόσι τριῶν ἡμερῶν σῖτα παρασκευάζειν ἄπυρα. καὶ

[Ἀπυρος τροφή,] ἡ δι' ὀπώρας καὶ λαχάνων. ὁ δὲ Ζήνων ἀπύρῳ τροφῇ ἐκέχρητο καὶ τρίβωνι λεπτῷ. καὶ **[Ἀπυρος οἶνος,]** ὁ μὴ ἐφθός. καὶ ὁ ἀναδενδρίτης.

[Ἀπυστα·] ἀνήκουστα. καὶ ἄπυστοι οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Θησέως.

[Ἀφά·] ἀδελφῆς καὶ ἀδελφοῦ ὑποκόρισμα. καὶ **[Ἀφύς]** ὑποκοριστικῶς, ὁ πατήρ, παπὺς τις ὢν καὶ ἀπφύς.

[Ἀφώ·] ἀντὶ τοῦ καὶ νῦν.

[Ἀφώ·] ὁ σημαίνει τοῦ ἀποκρύφου ἢ τοῦ ἀποκρυβέντος. Ἐλισσαῖος ὁ Προφήτης φησί· ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Ἡλιοῦ Ἀφώ. ἐπάταξε γὰρ τὰ ὕδατα τῇ τοῦ Ἡλιοῦ μηλωτῇ καὶ οὐ διηρέθη.

[Ἄρα:] συλλογιστικὸς σύνδεσμος. καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ, καὶ ὡς ἔοικεν, καὶ ὡς φαίνεται. οὕτως Πλάτων.

[Ἀραβες:] ὄνομα ἔθνους. καὶ **[Ἀραβίζω,]** τὰ τῶν Ἀράβων φρονῶ. **[Ἀράβησε]** δὲ ἀντὶ τοῦ ἤχησεν.

[Ἀράβιος ἄγγελος·] Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένη ἢ Μεσσηνίᾳ. παρὰ τὴν παροιμίαν, Ἀράβιος αὐλητής. **[Ἀράβιον ἄρ' ἐγὼ κεκίνηκα αὐλόν·]** τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπαυστὶ διαλεγομένων. τὸ παλαιὸν δέ φασι τοὺς ἐλευθέρους μὴ μανθάνειν αὐλεῖν διὰ τὸ βάνουσον. τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ πολλὰ εἶναι βάρβαρα καὶ Ἀράβια, ἐφ' ὧν ἐλέχθη παροιμία· δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τευχάρων δὲ παύεται. καὶ **[Ἀράβιος αὐλητής,]** ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστων. Κάνθαρος Μηδείᾳ· κιθαρωδὸν ἐξηγεῖσθε Ἀράβιον τὸν χορὸν τοῦτον. οἱ δὲ Ἀράβιοι ἀρετῇ πολὺ τῶν ἄλλων διαφέρουσιν· οἱ βέλεσιν ἀνδρομήκεσιν χρώμενοι, ἀντὶ τῶν χειρῶν τῷ ποδὶ ἐμβαίνοντες ἐς τὴν νεῦραν, κυκλοῦσι τὸ τόξον.

[Ἄρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ ποτ' ἐπόψομαι;] ἀντὶ τοῦ εὐδαιμονήσω.

[Ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν;] τουτέστιν ἄρα γρύξαι ὀφείλετε, ἢ παρρησίαν ἄγειν.

[Ἀράμενοι:] ἐπάραντες. καὶ **[Ἀραμένη,]** ἀντὶ τοῦ ἐπάρασα τὴν ὑδρίαν.

[Ἀραντες·] παρὰ Θουκυδίδῃ ἐπὶ θαλάσσης εἴρηται. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς.

[Ἀράξης,] Ἀράξου. ὄνομα ποταμοῦ. καὶ **[Ἀράξαι,]** συντρίψαι.

[Ἀραρέ με:] ἤρεσέ μου ταῖς φρεσίν. ἀντὶ τοῦ σύμφωνα πράσσομεν ἐγὼ τε καὶ ἡ ἀηδὼν ἔνεκα τοῦ θρηγεῖν. οἷον ἤρμωσται μου ταῖς φρεσίν.

[Ἀραρε:] κέκριται. οἷον βεβαίως οὕτως ἔχει καὶ ἀμετακινήτως. καὶ **[Ἀραρον,]** ἤρμωσαν. καὶ **[Ἀραρίσκω,]** ἀρμόζω. καὶ **[Ἀραρυῖαν,]** ἤρμωσμένην.

[Ἀραρώς,] καὶ κλίνεται Ἀραρώ. Ἀθηναῖος, υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ καὶ αὐτὸς κωμικὸς, διδάξας τὸ πρῶτον Ὀλυμπιάδι ρα'. ἔστι δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ Καινεὺς, Καμπυλίων, Πανὸς γοναί, Ὑμέναιος, Ἀδωνίς, Παρθενιδικόν.

[Ἀραρώς,] Ἀραρώ· ὥσπερ ἀμνὼς, ἀμνῶ· καὶ τυφὼς, τυφώ.

[Ἀραρώς:] πάγιος ἢ βέβαιος.

[Ἀράσιμος:] ὁ καταράσιμος.

[Ἀρασθαι:] ἀπενέγκασθαι. ἢ λαβεῖν, φορτίσασθαι. ὅσῳ δὲ ἠϋξετο τῆς διαδοχῆς τὸ μέγεθος ἐν τῷ λόγῳ, τοσοῦτῳ μᾶλλον οὗτος πρὸς τὴν πειθῶ συνεστέλλετο, μεῖζόν γε ὢν ἢ καθ' ἑαυτὸν ἄρασθαι φορτίον. καὶ γὰρ εἴ τις με, ἔφη, πρὸς ἱερωσύνην ἐκάλει, ὁμολογῶν εἶναι τὸ χρῆμα θεοφιλέστατον τε καὶ ὀσιώτατον, ὅμως τὸ ἑμαυτοῦ δέος ὠμολόγησα ἂν τῆς ἀσθενείας· ὑποκατακλινόμενός τε καὶ δυσωπούμενος πρὸς τὸ μέγα τοῦτο καὶ πάμμεγα τῆς ἱερωσύνης ἀφίσταμαι κατὰ Πίνδαρον, οὐ μέντοι τοῦ χείρονος, ὡς ἐκεῖνος, ἀλλὰ τοῦ κρείττονος κατ' ἑμαυτόν.

[Ἀρασσόμενα:] προσρηγνύμενα, προσκρουόμενα. ἐν Ἐπιγράμμασι· νῦν θαμινοῖς πατάγοισι μάτην τὸ μέτωπον ἀράσσεις.

[Ἀρᾶται:] εὐχεται, ἢ καταρᾶται, ἢ ἐπιθειάζει. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις· ὕστερον ἀρᾶται, κάπιθειάζει τῷ πατρί.

[Ἄρατος·] στρατηγός, ὥς φησι Πολύβιος, ὃς ἦν τὰ μὲν ἄλλα τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον· καὶ γὰρ εἶπεῖν καὶ διανοηθῆναι καὶ στέζει τὸ κριθέν δυνατός, καὶ μὴν ἐνεγκεῖν τὰς πολιτικὰς διαφορὰς πρῶτος καὶ φίλους ἐνδήσασθαι καὶ συμμάχους προσλαβεῖν οὐδενὸς δευτέρου, ἔτι δὲ πράξεις, ἀπάτας, ἐπιβουλὰς συστήσασθαι κατὰ τῶν πολεμίων, καὶ ταύτας ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν διὰ τῆς αὐτοῦ κακοπαθείας καὶ τόλμης δεινότητος. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος, ὅποτε τῶν ὑπαίθρων ἀντιποιεῖσθαι βουλευθείη, νωθρὸς μὲν ἐν ταῖς ἐπινοίαις, ἄτολμος δὲ ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς, ἐν ᾧ οὐ μόνον τὸ δεινόν. διὸ καὶ τροπαίων ἐπ' αὐτὸν βλέπόντων ἐπλήρωσε τὴν Πελοπόννησον, καὶ τῇδέ πη τοῖς πολεμίοις ἀεί ποτ' ἦν εὐχείρωτος. οὕτως αἱ τῶν ἀνθρώπων φύσεις οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἔχουσιν τι πολυειδές, ἔτι δὲ μᾶλλον ταῖς ψυχαῖς, ὥστε τὸν αὐτὸν ἄνδρα μὴ μόνον ἐν τοῖς διαφέρουσι τῶν ἐνεργημάτων πρὸς ἃ μὲν εὐφυῶς ἔχειν, πρὸς ἃ δὲ ἐναντίως, ἀλλὰ περὶ τινὰ τῶν ὁμοειδῶν πολλάκις τὸν αὐτὸν καὶ συνετώτατον εἶναι καὶ βραδύτατον, ὁμοίως δὲ καὶ τολμηρότατον καὶ δειλότατον. οὐ παράδοξα ταῦτά γε, συνήθη δὲ καὶ γνώριμα τοῖς βουλομένοις συνεφίστάνειν. τινὲς μὲν γὰρ ἐν ταῖς κυνηγίαις εἰσὶ τολμηροὶ πρὸς τὰς τῶν θηρίων συγκατασπάσεις, οἱ δ' αὐτοὶ πρὸς ὅπλα καὶ πολεμίους ἀγεννεῖς, καὶ τῆς τε πολεμικῆς χρείας τῆς κατ' ἄνδρα μὲν καὶ κατ' ἰδίαν εὐχερεῖς καὶ πρακτικοί, κοινῇ δὲ καὶ μετὰ πολεμικῆς ἐνίων συντάξεως ἄπρακτοι.

[Ἄρατος,] Σολεὺς τῆς Κιλικίας (ἔστι γὰρ καὶ ἐν Κύπρῳ πόλις Σόλοι), υἱὸς Ἀθηνόδωρου. ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ Μύρις, Καλώνδας, Ἀθηνόδωρος. ἀκουστὴς δὲ ἐγένετο γραμματικοῦ μὲν τοῦ Ἐφεσίου Μενεκράτους, φιλοσόφου δὲ Τίμωνος καὶ Μενεδήμου, γεγονὼς ἐν τῇ ρκδ' Ὀλυμπιάδι, ὅτε ἦν Ἀντίγονος βασιλεὺς Μακεδονίας, υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, ὁ Γονατᾶς κληθεὶς· καὶ συνῶκει τε αὐτῷ καὶ παρ' αὐτῷ ἐτελεύτησε, σύγχρονος Ἀνταγόρα τῷ Ῥοδίῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ· ἐποποιός. συνέταξε δὲ βιβλία ταῦτα· τὰ Φαινόμενα, ὧν θαυμάσιος ἡ εἰσβολὴ καὶ ὁ ζῆλος Ὀμηρικός· ὕμνους εἰς Πᾶνα, Σπονδοφόρους, Παίγνια, Ἀστρολογίαν καὶ Ἀστροθεσίαν, Σύνθεσιν φαρμάκων, Θηριακῶν ἐπιτήδεια, Ἀνθρωπογονίαν, Ἐπιθυτικόν, εἰς Θεόπροπον, εἰς Ἀντίγονον, Ἡθοποιίας, ἐπιστολάς, ἐπιγράμματα εἰς Φίλαν τὴν θυγατέρα Ἀντιπάτρου, γυναῖκα δὲ Ἀντιγόνου, Ἀνατομὴν, εἰς Πausanίαν τὸν Μακεδόνα, Ἐπικήδειον τὸν Κλεομβρότου, Διόρθωσιν Ὀδυσσεΐας, ἐπὶ στολὰς ὁμοίως καταλογάδην. **[Ἀρρατον]** δὲ ἰσχυρὸν, στερεόν. οὕτως Πλάτων. **[Ἀράττων]** δὲ πλήττων, κρούων.

[Ἀραφήνιος·] δῆμος Αἰγιῆδος.

[Ἀραχί] καὶ **[Ἀρχί·]** ἐπιρρήματα.

[Ἀραχίων·] ὄνομα κυρίον.

[Ἀράχνειον νῆμα] καὶ **[Ἀραχναῖος μίτος,]** ὁ λεπτότατος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀραχναῖοιο μίτου πολυδινέα λάτριν ἄτρακτον.

[Ἀράχνη·] θηλυκῶς τὸ ὕφασμα. ἀράχνης δὲ ἀρσενικῶς, τὸ ζωῦφιον· παρὰ τὸ ἀραιὰ ἵχνη ἔχειν. τρισσαὶ θέσαν ἄλικες, ἴσον ἀράχνα τεῦξαι λεπταλέον μῖτον ἐπιστάμεναι. εἴρηται δὲ ἀράχνης καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Πινδάρῳ καὶ παρὰ Καλλίᾳ. λέγουσι δὲ καὶ ἀραχνικά, ἀπὸ τῆς ἀράχνης ὀρθῆς. Καλλίας Κύκλωψιν· ὥσπερ ἀραχνικός τὴν ὁδὸν προφορούμενα. θηλυκῶς δὲ Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ· πάντα δ' ἐρίθων ἀραχνᾶν βρίθει. Καλλίμαχος· ἔργον ἀράχνα. Κρατῖνος δὲ Πυτίνῃ· ἀραχνίων μεστήν ἔχεις τὴν γαστέρα. Φερεκράτης Τυραννίδι· ἄρ' ἀράχνια ὥσπερ ταῖς συκυαῖσι ταῖς κεναῖς. Νικόφρων Ἀφροδίτης γοναῖς· ἄρ' ἀράχνιον τι φαίνεται ἐμπεφυκέναι.

[Ἀραχώσιοι·] ἐθνικόν. καὶ **[Ἀραχωσία,]** χώρα.

[Ἀρβαζάκιος,] Ἰσαυρος, ἐπὶ Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως, ὃν Ἀρπαζάκιον ἐκάλουν διὰ τὸ πλεονεκτικόν. ἦν μὲν γὰρ ἐξ Ἀρμενίας, τοῖς τρισὶν ἅμα συγκατελιημμένος πάθεσιν, ὥσπερ Ὑφαιστείοις δεσμοῖς ἀρρήκτοις ἀλύτοις, καὶ ἔμενεν γε ἐν αὐτοῖς ἔμπεδον. ταῦτα δὲ ἦν ἐρωτομανία καὶ μέθη καὶ πλεονεξία. οὕτω δὲ εἰς ἔσχατον ὅρον τὰς ἐαυτῷ δοκούσας ἀρετὰς ἐπετήδευεν, ὥστε οὐκ ἂν τις ἐπίστευσε πειραθεῖς, ὅτι τὰς τρεῖς ἐκείνας οὕτως εἰς ἄκρον ἐξήσκησε. μουσουργοῖς μὲν γὰρ συνέζη τοσαύταις, ὅσας οὔτε ἐκεῖνος ἀριθμεῖν εἶχεν οὔτε ἕτερός τις τῶν διακονουμένων. καὶ οἷγε προσήκοντες αὐτῷ λογισταὶ τῶν στρατιωτικῶν ἔργων τὸν μὲν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν ἤδεσαν· τὸ δὲ πλῆθος τῶν ἐταῖρων καὶ τὸν ἐκ τῶν χειρῶν ἀριθμὸν αὐτοῦ διέφυγεν. ὥσπερ οὖν Ὀρόντην τὸν Πέρσην φασὶν εἶπεῖν, ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μύρια σημαίνει καὶ ἓνα ἀριθμὸν, οὕτω κάκεῖνοι τὰς ἐταίρας κατὰ μονάδας καὶ μυριάδας ἠρίθμουν.

[Ἀρβάκης,] βασιλεὺς Μήδων ἐπὶ Σαρδαναπάλου, ἀνὴρ τὸν τε βίον σώφρων καὶ πραγμάτων εἰ δὴ τις ἔμπειρος, τετριμμένος τε ἐν κυνηγεσίαις καὶ πολέμοις καὶ πολλὰ μὲν πάλαι γενναῖα ἐξεργασμένος, μεῖζω δὲ τότε διανοούμενος. οὗτος ἀκηκοὺς τὸν τε βίον καὶ τὰ ἤθη οἷς χρῆται βασιλεὺς ἐς νοῦν ἐνεβάλετο, καὶ ἐνεθυμήθη ἅρα, ὅτι ἀπορία γενναίου ἀνδρὸς οὗτος ἔξοι τὰ τῆς Ἀσίας κράτη· καὶ βουλὴν συντίθεται περὶ ὅλης ἀρχῆς.

[Ἀρβέλαι:] πόλισμα Σικελικὸν ἢ Ἀρβέλη. οἱ δὲ ἐνοικοῦντες ἐκεῖσε ἐδόκουν εὐεξαπάτητοι εἶναι. καὶ παροιμία· τί οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβέλας;

[Ἀρβηλα:] ὄνομα τόπου. καὶ **[Ἀρβήλοις,]** Ἀθηναίοις. **[Ἀρβύλη]** δὲ τὸ ὑπόδημα.

[Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν·] Εὐρύτιδου λόγος Βάκχαις. καὶ **[Ἀργαλέον,]** χαλεπόν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄλγους, ἀλγαλέον καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς τὸ ρ. ἔργον δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ δυσχερές. ἐκ τούτου παραγωγὸν ἐργαλέον, καὶ τροπῇ· ὥς ἀπὸ τοῦ ἔπω ἀπύω, τὸ φωνῶ. ἀργαλέον δὲ, δύσκολον, δυσχερές. καὶ **[Ἀργαλέως]** ἐπιρρηματικόν. καὶ **[Ἀργαλεώτερον. Ἀργὰ ῥήματα:]** ὅσα ὄνησιν οὐ φέρει ψυχῆς.

[Ἀργανθώνη:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Ἀργανθώνειος κλίνη.]** καὶ **[Ἀργανθώνιον]** δὲ **[ὄρος]** τῆς Κίου νήσου.

[Ἀργαριζίν:] ὄνομα ἔθνους.

[Ἀργάς:] ὁ δεινότατος παρ' ἡλικίαν ἀργὰς καλεῖται. τούτῳ ἀφομοιοῦσθαι ὑπὸ Αἰσχίνου τὸν Δημοσθένην. ἄλλοι δὲ τὸν δεινότατον καὶ θηριώδη τὸν τρόπον. καὶ μάλιστα Ἀργεῖοι τὸν ὄφιν ἀργὰν ἐκάλουν. Τίμαρχος δὲ ὁ Ῥόδιος οὐ κατὰ γλῶτταν οὕτω καλεῖσθαι φησιν, ἀλλὰ γένος εἶναι ὄφεων τοὺς ἀργάς.

[Ἀργαῖον:] τὸ Καισαρείας ὄρος.

[Ἀργελλα:] οἴκημα Μακεδονικόν, ὅπερ θερμαίνοντες λούονται.

[Ἀργελόφους:] Ἀριστοφάνης· σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς ἀργελόφους περιτρώγων.

[Ἀργέου υἱός·] καὶ πῶς ὁ Ἀργέου υἱὸς ἀλλαχόσε βουλόμενος βαλεῖν, τὰδελφοῦ δυστυχῶς τῶν στέρνων τυγχάνει καὶ ἀναιρεῖ αὐτόν. ὅτι τῷ Θηραμένει, τῷ Ἰσοκράτους διδασκάλῳ, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα παρανενόμηνται, δύο δὲ τὰ μέγιστα καὶ σχετλιώτατα, ἧ τε τῶν ἐν Ἀργεννούσῃ στρατηγῶν ἀπαγωγῇ, ἣν αὐτὸς συν εσθήσατο μετὰ Καλλιζένους, ἧ τε τῶν λ' ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου κατάστασις. ζητεῖ ἐν τῷ δεξιός.

[Ἀργεννήσι:] λευκαῖς.

[Ἀργεία:] ἥ ἡ τῶν Ἀργείων γῆ. **[Ἀργείων:]** ὄνομα κύριον. καὶ **[Ἀργεῖοι,]** οἱ Ἕλληνες.

[Ἀργεινός:] ὁ λαμπρός· καὶ **[Ἀργεινόεις, Ἀργειόδους:]** ὁ λευκοὺς ὀδόντας ἔχων.

[Ἀργείους ὀρᾶς:] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀτενῶς καὶ καταπληκτικῶς ὀρώντων.

[Ἀργεῖοι φῶρες:] ἐπὶ τῶν προδήλως πονηρῶν. οἱ γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ κωμωδοῦνται. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω.

[Ἀργειφόντης:] ὁ Ἑρμῆς.

[Ἀργείης:] ὁ λευκός.

[Ἀργής:] ὁ κεραυνός. καὶ **[Ἀργῆσκος,]** ὄνομα κύριον.

[Ἀργιλώδης:] ὁ ῥυπαρός. ἢ **[Ἀργιλώδης γῆ,]** λευκὴ καὶ καθαρὰ. ἀκρίδα Δημοκρίτου μελεσίπτερον ἅδε θανοῦσαν ἄργιλος δολιχὰν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει.

[Ἀργίνη:] ὄνομα πόλεως.

[Ἀργινόεις, ἀργινόεντος:] λευκοῦ. πηγαὶ δ' ἀργινόεντος ἀναθλίβονται γάλακτος.

[Ἀργίνουσα:] νῆσος.

[Ἀργιόδοντα:] λευκὸν, ἢ ὀξύδοντα.

[Ἀργίποδες:] ταχεῖς, ὀξύποδες.

[Ἀργόλαι:] εἶδος ὄφεων, οὓς ἤνεγκε Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐκ τοῦ Ἄργους τοῦ Πελασγικοῦ εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀσπίδων, ὅτε μετέθηκε τὰ ὅστ' Ἰερεμίου τοῦ προφήτου ἐξ Αἰγύπτου εἰς Ἀλεξάνδρειαν· οὓς ὁ αὐτὸς προφήτης ἀπέκτεινεν. ἀργόλαι οὖν ἐκ τοῦ Ἄργους λαιοί.

[Ἀργοναῦται:] οἱ ἐν τῇ Ἀργοῖ νηὶ πλέοντες.

[Ἀργὸν ἔτος:] κατὰ ἐπταετίαν ἤγετο παρὰ Ἰουδαίοις ὁμοίως ταῖς ἐβδομάσιν ἡμέραις. καὶ **[Ἀργός,]** ἐπὶ θηλυκοῦ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὥς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.

[Ἀργουσα:] πόλις τῆς Εὐβοίας ἐν τῇ Χαλκιδικῇ κειμένη.

[Ἀργώ:] ναῦς. καὶ **[Ἀργοναῦται,]** καὶ τῇ Ἀργοῖ, δοτικῇ.

[Ἀργῶς·] λύσις ὀνείρου. ἀργῶς κινεῖσθαι δυστυχεῖς ποιεῖ τρίβους.

[Ἀργυραμοιβός:] ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος, ὁ τραπεζίτης, ὁ ἀργυροπράτης, κολλεκτάριος.

[Ἀργυρέα:] ἀργυρᾶ. καὶ παροιμία· **[Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου καὶ πάντα νικήσεις,]** ἐπὶ τῶν δώροις τινὰ πείθειν πρὸς τὰ δυσκατόρθωτα παραινούντων. τοῦτον γὰρ τὸν χρησμὸν ἡ Πυθία ἔχρησε Φιλίππῳ αἰνιττομένη διὰ προδοσίας περιέσεσθαι τῆς Ἑλλάδος. χρεῖω, τὸ μαντεύομαι διὰ διφθόγγου· ὁ μέλλων χρήσω διὰ τοῦ η· χρίω δὲ τὸ ἀλείφω.

[Ἀργύρειος σταυρός, Ἀργυρίδιον] δὲ ὥς ἡμεῖς. Εὐπολις Δήμοις· ἐγὼ δὲ συμψήσασα τὰργυρίδιον.

[Ἀργύριον] δὲ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν, ὥς Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν.

[Ἀργυρῖνοι:] ὄνομα ἔθνους.

[Ἀργυρίπη:] πόλις, ἣν κτίζει Διομήδης. καὶ ζῆται ἐν τῷ Βενεβενδός.

[Ἀργυρίς θήκη] καὶ **[Ἀργυρίτις γῆ]** καὶ **[Χρυσίτις,]** ἡ ἐργαζομένη χρυσὸν καὶ ἄργυρον. διττὰ ἦν γραμματίδια, οἷς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι, τὰ μὲν ὥστε γράφειν μόνον ἑαυτοῖς, τὰ δὲ ὥστε καὶ ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι, ἃ καὶ κιβώτια ἐκάλουν, τὰ δ' ἄλλα μαρτύρια. καὶ **[Ἀργυρίται]** ἐλέγοντο οἱ ἀργυρίου εὐποροῦντες.

[Ἀργυρογνώμων:] δοκιμαστής.

[Ἀργυροδίνης:] καλὰς δίνας ἔχων. δῖναι δὲ αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί.

[Ἀργυρόηλον:] τὸ ἀργυροῦς ἥλους ἔχον.

[Ἀργυροκοπεῖον:] ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα· ὃ νῦν τινες ἡμαντήριον καλοῦσιν.

[Ἀργυρόπεζα:] ἡ ἀργυροῦς πόδας ἔχουσα. πέζα γὰρ ὁ ποὺς. καὶ **[Ἀργυρόποδα δίφρον.]** ὁ Ξέρξου δὲ δίφρος, ὃς αἰχμάλωτος ἐπεκαλεῖτο, ἀνέκειτο δ' εἰς τὸν Παρθενῶνα τῆς Ἀθηνᾶς.

[Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν:] ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν μὲν, διὰ δὲ πλούτου ὑπερβολὴν παρρησιαζομένων καὶ λαλούντων.

[Ἀργυροῦν] καὶ **[Χρυσοῦν:]** τὸ δ' ἀργύρεον καὶ χρύσειον Ἰακὰ, τὸ δὲ χρύσειον κτητικόν. Θουκυδίδης α'· χρῆσιν τ' ἔχει τῶν χρυσεῖων μετάλλων. ὥσπερ καὶ ἀργύρεα λέγεται δευτέρᾳ. μέχρι Λαυρίου, οὗ τὰργύρεα μέταλλά ἐστὶν Ἀθηναίοις.

[Ἀργυρώματα] καὶ **[Χρυσώματα:]** ὁμοίως ὡς ἡμεῖς. Λυσίας.

[Ἀργυρώνη.] καὶ **[Ἀργυρώνητος,]** δοῦλος.

[Ἀργύφειον:] τὸ μέλαν. ἢ τὸ λαμπρόν.

[Ἀρδαβούριος,] υἱὸς Ἀσπαρος, γενναῖος τὸν θυμὸν καὶ τοὺς τὴν Θράκην πολλάκις καταδραμόντας βαρβάρους εὐρώστως ἀποκρουσάμενος. τούτῳ οὖν γέρα ἀριστεῶν ὁ βασιλεὺς Μαρκιανὸς παρέσχετο τὴν ἑω στρατοπεδαρχίαν. καταλαβὼν δὲ ἐν εἰρήνῃ ταύτην ὁ στρατηγὸς πρὸς ἄνεσιν ἐτράπη καὶ ῥαστώνῃν θηλυδριῶτιν. ἔχαιρε γὰρ μίμοις καὶ θαυματοποιοῖς καὶ πᾶσι σκηνικοῖς ἀθύρμασι, καὶ τοῖς τοιούτοις διημερεύων αἰσχροῖς ἡλόγει πάμπαν τῶν πρὸς εὐκλειαν τεινόντων. Μαρκιανοῦ δὲ τοῦ βασιλέως χρηστοῦ μὲν γεγονότος, θᾶπτον δὲ ἐκβεβιωκότος, αὐτοκελεύστῳ γνώμῃ Ἀσπαρ Λέοντα διάδοχον αὐτοῦ γενέσθαι παρεσκεύασεν.

[Ἀρδάνιον:] κεράμιον, γάστρα, ὅθεν τὰ θρέμματα πίνει. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ ἄρδεν. ἐτίθετο δὲ καὶ πρὸ τῆς θύρας τῶν τετελευτηκότων τοῖς εἰσιοῦσιν καὶ ἐξιοῦσιν ἵνα περιρραίνωνται. ἐχρῶντο δὲ καὶ αἱ γυναῖκες τῷ ἀρδανίῳ, αἱ τὴν κρόκην τρίβουσαι ἐπ' αὐτοῦ.

[Ἀρδεῖται:] ὄνομα ἔθνους.

[Ἀρδην:] κατὰ δύναμιν τῆς λέξεως ἀντὶ τοῦ ἀθρώους. τὸ γὰρ ἄρδην ὁμοίον ἐστὶ τῷ φοράδην ἐνέγκαι· ἢ γὰρ ἄρσις τοῦτο δηλοῖ. ἀντὶ τοῦ πάντας ὁμοῦ αἴρω.

[Ἀρδήττης, Ἀρδήττου:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Ἀρδηττός]** τόπος ἐστὶν Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ πάντες Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ὥμνουν τὸν ὄρκον τὸν Ἡλιαστικόν. Θεόφραστος δὲ ἐν τοῖς περὶ νόμων καταλελύσθαι τὸ ἔθος τοῦτο λέγει.

[Ἀρδιαῖος:] ὄνομα ἔθνους.

[Ἄρδιν:] ἀκίδα βέλους, ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὄπλα. Ἡρόδοτος. καὶ **[Ἄρδεις]** πληθυντικῶς, ἀντὶ τοῦ φαρέτρας.

[Ἄρδομένην:] ποτιζομένην. καὶ **[Ἄρδω·]** αἰτιατικῇ.

[Ἄρδους], Ἄρδους. ζῆτει ἐν τῷ Γύγης.

[Ἄραι:] τὸ ῥῆμα, ἀρῶ. καὶ διαῖραι.

[Ἄραι κατὰ οἰχομένων·] ζῆτει ἐν τῷ τοῖα Στυγός σε μελανοκάρδιος.

[Ἄραιὴν χεῖρα:] τὴν ἀσθενῇ· καὶ δασύνεται.

[Ἄραινος:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Ἄραιος:] ἀρᾷ ὑποκείμενος. μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραιός, εἴ σέ τι δέδρακ', ὀλοίμην. καὶ Σοφοκλῆς· εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγὼ καὶ νέρθεν ἀραιός εἰσαεὶ βαρύς. ὁ Ἡρακλῆς φησι τελευτῶν πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ. **[Ἄραιός]** δὲ ὁ ἀσθενής. **[Ἀραιῶς]** δὲ ἐπιρρηματικῶς μὴ ἡρμοσμένως. εὗρον δὲ τὴν θύραν τοῦ μνήματος ἀραιῶς ἐπικειμένην.

[Ἄραις:] κατάραις. οὐ μὴν ἔμελλον αἱ ἀραιὶ λήθῃ δοθήσεσθαι. λοιμὸς γὰρ τῇ τῶν Ἐφεσίων πόλει ἐνήκμαζεν οἷος βαρύτατος. καὶ αὖθις· ἐν ἀρᾷς ἔθηκε μέρος· συριττοίμην ὡς ἐκεῖνος.

[Ἄρραιστος:] ὁ ἄφθαρτος.

[Ἄραιτο:] λάβοι, κομίσειεν. Εὐριπίδης· οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ᾧδ' εἰπεῖν ἔπος οὐδὲ πάθος οὐδὲ ξυμφορὰ θεήλατος, ἥς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις. καὶ αὖθις· οὐς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι. πολλαχοῦ ὡς ἀχθοφορούντων Αἰγυπτίων μέμνηνται.

[Ἀρεάδνη:] ὄνομα κύριον.

[Ἀρέθουσα:] πηγὴ κατὰ τὴν νῆσον Σικελίας, ἐν ἣ εἰσβάλλει Ἀλφειὸς, ποταμὸς τῆς Ἀρκαδικῆς πόλεως, δυόμενος διὰ τῆς Ἀδριάδος θαλάσσης τὸ πέλαγος καὶ μηδαμῶς τῇ ἀλμυρίδι μιγνύμενος, ὡς ἂν τῆς τοιαύτης πηγῆς ἐρώμενος.

[Ἄρρεν,] καὶ ἀρρενικῶς, καὶ ἡμίανδρος, καὶ ἡμιγύναιξ, καὶ διγενής, καὶ θηλυδρίας, καὶ ἐρμαφρόδιτος, καὶ ἴθρις, οὗ ἡ ἰσχὺς τεθέρισται, καὶ **[Ἄρρενωπός,]** ὁ ἀνδρόγυνος, καὶ ὁ ἀνδρεῖος, ὁ στερρός. λέγουσι δ' οὕτω τὰ μὲν ἄλλα γύνιδας, ἔχοντας δέ τι ἀνδρόμορφον. Ἰππώναξ δὲ ἡμίανδρον, τὸν οἷον ἡμιγύναικα. λέγεται δὲ καὶ ἀπόκοπος, καὶ βάκηλος, καὶ ἀνδρόγυνος, καὶ γάλλος, καὶ γύννις, καὶ Ἄττις, καὶ εὐνουχώδης.

[Ἀρεόβινδος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀρεοπαγίτης:] διαφορεῖται. καὶ παροιμία, **[Ἀρεοπαγίτης,]** ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ὑπερσέμνων καὶ σιωπηλῶν. καὶ **[Ἀρεὼς νεοττός,]** καὶ **[Ἀρεὼς παιδίον,]** ἐπὶ τῶν θρασυτάτων. κέχρηται τῷ μὲν πρώτῳ Πλάτων Πεισάνδρῳ, τῷ δὲ δευτέρῳ Ἀλεξανδρίδης Πεισάνδρῳ.

[Ἀρρεπής:] κούφη.

[Ἄρες·] ἄρον δέ.

[Ἀρέσκεια.] καὶ **[Ἀρέσκω·]** πρὸς αἰτιατικὴν σύνταξιν καὶ Σοφοκλῆς καὶ Ἀριστοφάνης· σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει. καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον. δοτικῇ.

[Ἀρεστήρ:] πόπανον τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιτιθέμενον. παρὰ τὸ ἀρεστόν.

[Ἄρ' ἔστιν; οὐκ ἔνεστιν; ἡ γνώμη πλανᾷ; καὶ φημὶ κάποφμη, κούκ ἔχω τί φῶ. Ἀρετή:] διάθεσις ὁμολογουμένη καὶ αὐτὴ δι' αὐτὴν οὕσα αἰρετὴ, οὐ διὰ τινὰ φόβον ἢ ἐλπίδα ἢ τι τῶν ἔξωθεν· ἐν αὐτῇ τέ ἐστὶν εὐδαιμονία, ἅτε οὕση ψυχῇ πεπονημένη πρὸς τὴν ὁμολογίαν παντὸς βίου. καὶ διαστρέφεσθαι δὲ τὸ λογικὸν ζῶον, ὅτε μὲν διὰ τὰς τῶν ἔξωθεν πραγματειῶν πιθανότητας, ὅτε δὲ διὰ τὴν κατήχησιν τῶν συνόντων· ἐπεὶ ἡ φύσις ἀφορμὰς δίδωσιν ἀδιαστρόφους. ἡ ἀρετὴ δὲ τέλειός ἐστιν, ὥσπερ ἀνδριάς· καὶ ἡ ἀθεώρητος, ὥσπερ ὑγεία· ἡ θεωρηματικὴ, ὡς φρόνησις. καὶ ἐπιστημονικαὶ μὲν εἰσι καὶ θεωρηματικαὶ αἱ ἔχουσαι σύστασιν ἐκ θεωρημάτων, ὡς φρόνησις καὶ δικαιοσύνη· ἀθεώρητοι δὲ αἱ κατὰ παρέκτασιν θεωρούμεναι ταῖς ἐκ τῶν θεωρημάτων συνεστηκυίαις, καθάπερ ὑγεία καὶ ἰσχύς. τῇ γὰρ ἀφροσύνη τε θεωρημένη ὑπαρχούσῃ συμβαίνει ἀκολουθεῖν καὶ παρεκτείνεσθαι τὴν ὑγείαν, καθάπερ τῆς ψαλίδος οἰκοδομίας τὴν ἰσχὺν ἐπιγίνεσθαι. καλοῦνται δὲ ἀθεώρητοι, ὅτι μὴ ἔχουσι συγκαταθέσεις, ἀλλ' ἐπιγίνονται, ὡς ὑγεία καὶ ἀνδρεία. τεκμήριον δὲ τοῦ ὑπαρκτὴν εἶναι τὴν ἀρετὴν, τὸ γενέσθαι ἐκ προκοπῆς τοὺς περὶ Σωκράτην, Διογένην, Ἀντισθένην. εἶναι δὲ καὶ τὴν κακίαν ὑπαρκτὴν διὰ τὸ ἀντικεῖσθαι τῇ ἀρετῇ. διδακτὴν τε εἶναι τὴν ἀρετὴν, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ γίνεσθαι ἀγαθοὺς ἐκ φαύλων. εἰσὶ δὲ δύο ἀρεταί, θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ. οἱ δὲ γ', λογικὴν, φυσικὴν, ἠθικὴν, οἱ δὲ περὶ Ποσειδώνιον δ', οἱ δὲ πλείονας, οἱ δὲ μίαν, τὴν φρόνησιν. πρῶτας δὲ ἀνδρείαν, φρόνησιν, δικαιοσύνην, σωφροσύνην, τὰς δὲ λοιπὰς ὑποτεταγμένας ταύταις, μεγαλοψυχίαν, ἐγκράτειαν, καρτερίαν, ἀγχίνοιαν, εὐβουλίαν. ἀνάλογοι δὲ καὶ αἱ κακίαι. τὸν δὲ ἐνάρετον χρὴ θεωρητικὸν εἶναι καὶ πρακτικὸν ποιητέων. τὰ δὲ ποιητέα καὶ αἰρετέα ἐστὶ καὶ ὑπομενετέα καὶ ἐμμενετέα, ὥστε εἶναι τὰ μὲν αἰρετῶς ποιεῖν, τὰ δὲ ὑπομονητικῶς, τὰ δὲ ἐμμενετικῶς, φρόνιμός τε ἐστὶ καὶ ἀνδρεῖος καὶ δίκαιος καὶ σώφρων. κεφαλαιουῖσθαι δὲ ἐκάστην τῶν ἀρετῶν περὶ τι ἴδιον κεφάλαιον, οἷον τὴν ἀνδρείαν περὶ τὰ ὑπομενετέα, τὴν φρόνησιν περὶ τὰ ποιητέα καὶ μὴ καὶ οὐδέτερα· ὁμοίως καὶ τὰς ἄλλας περὶ τὰ οἰκεῖα τρέπεσθαι. ἀρετὴ δὲ ἐστὶ βελτίστη ἔξις, ἢ ἔξις ἀφ' ἧς αὐτό τε τὸ οὐ ἐστὶν ἄριστόν ἐστι καὶ τὰς ἐνεργείας τὰς οἰκείας ἄριστα ἀποδίδωσιν. ἀρετὴ κατὰ φύσιν· κακία παρὰ φύσιν. ὅτι οὐ πᾶσα ἀρετὴ ἐπιστήμη· ἐστὶ γὰρ ἡ μὲν διανοητικὴ, ἡ δὲ ἠθικὴ· αἱ δὲ ἠθικαὶ οὐκ ἔχουσιν ἐν τῇ γνώσει τὸ εἶναι. ὅτι φασὶν οἱ Στωϊκοὶ μηδὲν μεταξὺ εἶναι ἀρετῆς καὶ κακίας, οἱ δὲ Περιπατητικοὶ μεταξὺ λέγουσιν εἶναι τὴν προκοπὴν. ὡς γὰρ δεῖν φασιν οἱ Στωϊκοὶ ἢ στρεβλὸν εἶναι ξύλον ἢ ὀρθόν, οὕτως ἢ δίκαιον ἢ ἀδίκον, οὕτε δικαιότερον, οὕτε ἀδικώτερον· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. ὅτι αἱ πολιτικαὶ ἀρεταὶ κατακοσμοῦσιν ἡμᾶς καὶ ἀμείνους ποιοῦσιν, ὀρίζουσιν καὶ μετροῦσιν τὰς ἐπιθυμίας, καὶ ὅλως τὰ πάθη μετροῦσαι, καὶ ψευδεῖς δόξας ἀφαιροῦσαι, τῷ ὅλως ἀμείνονι καὶ τῷ ὠρίσθαι καὶ τῶν ἀμέτρων καὶ ἀορίστων ἔξω εἶναι. τὰς δὲ πολιτικὰς ἀρετὰς ὁ Πλάτων ἀλλαχοῦ καθάρσεις λέγει. δ' ἀρεταί. ὅτι ἔπεται τῇ φρονήσει εὐβουλία καὶ σύνεσις, τῇ δὲ σωφροσύνῃ εὐταξία καὶ κοσμιότης, τῇ δὲ δικαιοσύνῃ ἰσότης καὶ εὐγνώμοσύνη, τῇ δὲ ἀνδρείᾳ ἀπαρραλλαξία καὶ εὐτονία.

[Ἀρετή:] Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ εὐδοξία. ὅτι ἀποβλητὴ ἡ ἀρετὴ διὰ μέθην ἢ μελαγχολίαν, ἀναπόβλητος δὲ διὰ βεβαίαν κατάληψιν· καὶ αὐτάρκη δὲ αὐτὴν φασιν εἶναι. οἱ δὲ οὐκ αὐτάρκη εἶναι, ἀλλὰ χρεῖα ἐστὶν ἰσχύος καὶ ὑγείας καὶ χορηγίας. ὅτι ἡ ἀρετὴ τῶν ἀντικειμένων ἐστίν· ἀντικείμενα δὲ εἰσιν, ὅσα τῇ ἀναιρέσει τῶν ἐναντίων συνίσταται· τυφλότης, ὄψις, κατάφασις, ἀπόφασις καὶ τὰ ὅμοια. ζῆτει ἐν τῷ ὑπερήφανος. ὅτι ἀρετῆς κτῆμα, ὅταν ἀπίδοι τις εἰς τὴν Ῥωμαίων εὐταξίαν, ἐπιγνώσεται εἶναι ἀρετῆς κτῆμα, οὐ τύχης δῶρον.

[Ἀρετῶ:] τὸ ἀρετῆς ἐπιμελοῦμαι. Προκόπιος· ἀμφότεροι δὲ, οἱ μὲν θανατῶντες, οἱ δὲ ἀρετῶντες, ἐπὶ τοὺς πέλας πολλῶ ἵεντο.

[Ἀρζανηνή:] τόπος.

[Ἀρειανός.] ἰστέον, ὅτι ἐγένοντο καὶ ἐν Ἀρειανοῖς διαιρέσεις δι' αἰτίαν τοιαύτην. καθ' ἑκάστην παρ' αὐτοῖς ἐριστικαὶ ζητήσεις εἰς ἅτοπὰ τινα τοὺς λόγους αὐτῶν προήγαγον. ἐπεὶ γὰρ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πιστεύεται ὁ θεὸς πατὴρ εἶναι τοῦ υἱοῦ τοῦ λόγου, ζήτημα ἐνέπεσεν εἰς αὐτοὺς, εἰ δύναται καὶ πρὸ τοῦ ὑποστῆναι τὸν υἱὸν ὁ θεὸς καλεῖσθαι πατὴρ. ἐπεὶ γὰρ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον οὐκ ἐκ πατρὸς γεννᾶσθαι, ἀλλ' ἐξ οὐκ ὄντων ὑποστῆναι ἐδόξαζον, περὶ τὸ πρῶτον καὶ ἀνωτάτῳ κεφάλαιον σφαλέντες εἰκότως περὶ ψιλοῦ ὀνόματος εἰς ἅτοπον φιλονεικίαν ἐξέπεσον. Δωρόθεος μὲν ἐκ τῆς Ἀντιοχείας ὑπ' αὐτῶν μετα σταλεῖς ἔλεγε μὴ δύνασθαι πατέρα εἶναι ἢ καλεῖσθαι μὴ ὑφεστῶτος υἱοῦ. Μαρῖνος δέ, ὃν ἐκ Θράκης πρὸ Δωροθέου κεκλήκεισαν, καιροῦ δραζάμενος ἀφορμῆς (ἐλυπεῖτο γὰρ ὅτι αὐτοῦ Δωρόθεος προεκέκριτο) τοῦ ἐναντίου λόγου προΐστατο. καὶ γίνεται εἰς αὐτοὺς διαίρεσις διὰ τὸ προλεχθὲν λεξίδιον, καὶ κατ' ἰδίαν ἑκάτερος τὰς συναγωγὰς ἐποι οὔντο, λέγοντες τὸν πατέρα εἶναι πατέρα καὶ μὴ ὑφεστῶτος υἱοῦ. ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι Ψαθυριανοὶ, ὅτι Θεόκτιστός τις, ψαθυροπώλης, Σύρος, διαπύρως τῷ λόγῳ τῷδε συνίστατο. ἐπηκολούθησε δὲ αὐτοῖς καὶ Σελενᾶς ὁ τῶν Γότθων ἐπίσκοπος. καὶ οὗτοι μικρὸν ὕστερον διηρέθησαν, Μαρίνου πρὸς Ἀγάπιον διενεχθέντος, ὃν αὐτὸς εἰς ἐπί σκοπον Ἐφέσου προβέβλητο. οὗτοι δὲ οὐ περὶ θρησκείας ἀλλὰ περὶ προεδρίας μικροψυχήσαντες ἐπολέμουν ἀλλήλοις. ἐχωρίζοντο δὲ ἀλλήλων ἐπὶ ἔτη λε' ἕως τοῦ νέου Θεοδοσίου.

[Ἀρειανός] καὶ **[Ἀρειανίζω]** καὶ **[Ἀρειανισταί]** καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, ἀπὸ Ἀρείου τοῦ αἰρεσιάρχου· ὃς ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐν τοῖς ἱερωμένοις πρεσβυτέροις τεταγμένος, ἐπειδὴ τὰ πάντα συγγεῖν ἐβούλετο, καταδικασθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ τῶν τη' ἁγίων πατέρων συνόδου, διεφθάρη ἀήθει καὶ καινῷ τοῦ θανάτου τρόπῳ. ἐν γὰρ τῷ τῆς πόλεως φόρῳ, ἐπειχθείσης οἱ τῆς γαστρὸς, ἀποκλίνας εἰς ἀπόπατον ἅμα σὺν τοῖς διαφορήμασι πάντων ἐκενώθη τῶν ἐντὸς ἀναγκαίων. καὶ ἐξ αὐτοῦ καὶ Ἀρειόφρονες.

[Ἀρειή:] ἡ ἀπειλή. ἡ ἀσθενής. ὃ καὶ δασύνεται.

[Ἀρειμάνειος:] ὁ ἐν τῷ Ἀρει μαινόμενος. **[Ἀρειμένης]** δὲ ὄνομα κύριον.

[Ἀρειος πάγος:] δικαστήριον Ἀθήνησιν. ἐν αὐταῖς βουλαὶ β', ἡ μὲν τῶν φ' καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν κληρουμένη βουλευεῖν, ἡ δὲ εἰς μίαν τῶν Ἀρεοπαγετῶν. ἐδίκαζε δὲ καὶ τὰ φονικὰ καὶ τὰ ἄλλα πολιτικά διώκει σεμνῶς. ἐκλήθη δὲ Ἀρειος πάγος, ἥτοι ὅτι ἐν τῷ πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον· Ἀρειος δὲ, ἐπεὶ τὰ φονικὰ δικάζει· ὁ δὲ Ἀρης ἐπὶ τῶν φόνων· ἢ ὅτι ἔπηξε τὸ δόρυ ἐκεῖ ἐν τῇ πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἀλιρροθίου δίκη, ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν βιασάμενον Ἀλκίππην τὴν αὐτοῦ καὶ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατρὸς, ὡς φησιν Ἑλλάνικος ἐν α'. καὶ **[Ἀρειον τεῖχος]** καὶ **[Ἀρειοπαγίτης. Ἀρήγω:]** τὸ βοηθῶ.

[Ἀρηΐδηλος:] ὁ φανερός.

[Ἀρηΐθοος:] ὁ ἐν πολέμῳ ταχύς.

[Ἀρηΐλυκος:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Ἀρηΐλύκοιο. Ἀρήϊος:]** ὁ πολεμικός. καὶ **[Ἀρήϊοι.]** Ἀλκαῖος· ἄνδρες πόλεως πύργοι ἀρήϊοι. καὶ **[Ἀρηΐοις,]** τοῖς τοῦ πολέμου. εἶναι ἔλεγε νεότητα ἐπίλεκτον καὶ ἀρηΐοις ὅπλοις πεφράχθαι.

[Ἀρηΐφατος:] ὁ ἐν πολέμῳ ἀνηρημένος.

[Ἀρηΐφίλος:] ὁ φίλος τοῦ Ἀρεως.

[Ἀρημένος:] ὁ βεβλαμμένος. καὶ **[Ἀρήμεναι. Ἀρήνη:]** ὄνομα πηγῆς.

[Ἀρρηνοφορεῖν:] δ' μὲν ἐχειροτονοῦντο τῶν εὐγενῶν, δύο δὲ ἐκρίνοντο, αἵτινες ἤρχον τῆς ὑφῆς τοῦ πέπλου καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτήν. λευκὴν δὲ ἐσθῆτα ἐφόρουν. εἰ δὲ χρυσία περιέθεντο, ἱερὰ ταῦτα ἐγίνετο.

[Ἀρήνωρ:] ὁ φύλαξ.

[Ἀρήρει:] εὖ ἤρμοστο. καὶ **[Ἀρηρός,]** τὸ εὐάρμοστον. **[Ἀρηρῶς]** δὲ ὁ ἤρμοσμένος.

[Ἀρηρομένη:] ἡροτριασμένη.

[Ἀρης:] κυρίως ὁ σίδηρος. βαψαμένη κοίλων ἐντὸς Ἄρη λαγόνων. σημαίνει δὲ καὶ τὸν πόλεμον. παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω, ὁ μέλλων ῥήσω, ῥῆς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α Ἄρης. ἐν γὰρ πολέμῳ οὐ λόγων ἀλλ' ἔργων χρεία. καὶ Ὅμηρος· ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ. τὸ α καὶ μακρὸν καὶ βραχύ. Ὅμηρος· Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγέ. κλίνεται δὲ Ἄρης, Ἄρου, καὶ Ἄρης, Ἄρητος, καὶ Ἄρης, Ἄρεος. Ἄρης γάρ ἐστι καὶ ταράττει τὴν κλίσιν.

[Ἀρης τύραννος:] ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι διαπραττομένων.

[Ἀρρήσιος,] μοναχός· ὃς τοὺς νέους παίσαντας οὐκ ἀφώριζεν, ἀλλὰ τοὺς προκόψαντας λέγων, ὅτι ὁ νέος ἀφορισθεὶς καταφρονητὴς γίνεται, ὁ δὲ προκόψας τῆς ἐκ τοῦ ἀφορισμοῦ ὀδύνης ταχεῖαν λαμβάνει τὴν συναίσθησιν.

[Ἀρήτη:] ὄνομα κύριον.

[Ἀρήτιον. Ἀρητῖνοι:] ὄνομα ἔθνους.

[Ἀρήσασθαι:] εὐξασθαι.

[Ἀρητήσιον πεδίον. Ἀρητόν:] τὸ βλαβερόν. **[Ἀρρητον]** δὲ **[λόγον,]** κακόφημον, μὴ ῥηθῆναι ὀφείλοντα. Σοφοκλῆς· πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον. ἀρρήτων ἀρρητότερον καὶ κακῶν πέρα γεγραφώς ἢ καὶ πεπραχώς. τίς οὖν οὐ μισήσειεν ὑπερβολὴν ἀρρητουργίας ἐτέροις μὴ ἀπολε λεῖφθαι; λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἀκαταληψία, ὥς τό· ἄρρητον τὸ θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως, μητροπάρθενε.

[Ἀρρητοποιΐα:] ἀσέλγεια, αἰσχρουργία.

[Ἀρητος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀρρηφορία:] θυσία. εἰ μὲν διὰ τοῦ ἄλφα ἀρρηφορία, ἐπεὶ τὰ ἄρρητα ἐν κίσταις ἔφερον τῇ θεῷ αἱ παρθένοι· εἰ δὲ διὰ τοῦ ε ἔρσεφορία· τῇ γὰρ Ἑρσῇ ἐπόμευον τῇ Κέκροπος θυγατρὶ. καὶ **[Ἀρρηφόριο.]** καὶ **[Ἀρρηφόροι,]** αἱ τὰ ἄρρητα φέρουσαι μυστήρια. ἀρρηφόροι καὶ παναγεῖς γυναῖκες.

[Ἀρία:] ὄνομα πόλεως.

[Ἀριάδνη:] γυνὴ τοῦ Θησέως. καὶ ζῆται ἐν τῷ Αἰγαῖον πέλαγος.

[Ἀριαμένης:] ὄνομα κύριον.

[Ἀρριανός,] ἐποποιός, μετάφρασιν τῶν Γεωργικῶν τοῦ Βεργιλίου ἐπικῶς ποιήσας· Ἀλεξανδριάδα· ἔστι δὲ κατὰ τὸν Μακεδόνα ἐν ῥαψωδίαις εἴκοσι καὶ τέσσαρσιν· εἰς Ἀτταλον τὸν Περγαμηνὸν ποιήματα.

[Ἀρριανός,] Νικομηδεὺς, φιλόσοφος Ἐπικτήτειος, ὁ ἐπικληθεὶς νέος Ξενοφῶν. ἦν δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου καὶ Ἀντωνίνου τῶν βασιλέων, καὶ ἀξιωματῶν μεταλαβὼν καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ὑπατεῦσαι, καθά φησιν Ἑλικώνιος, διὰ τὴν τῆς παιδείας δεξιότητα. ἔγραψε δὲ βιβλία παμπληθῆ.

[Ἀριαράθης:] ὄνομα κύριον.

[Ἀρύβαλλος:] οὐ μόνον παρὰ Στησιχόρῳ καὶ ἄλλοις Δωριεῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἰππεῦσιν Ἀριστοφάνης· εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ.

[Ἀριβαρζάνης:] ὄνομα κύριον.

[Ἀριγνώτης,] μαθήτρια Πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ Θεανοῦς, Σαμία, φιλόσοφος Πυθαγορική· συνέταξε τάδε· Βακχικά· ἔστι δὲ περὶ τῶν Δήμητρος μυστηρίων· ἐπιγράφεται δὲ καὶ Ἱερὸς λόγος. ἔγραψε δὲ καὶ Τελετὰς Διονύσου καὶ ἄλλα φιλόσοφα.

[Ἀρίγνωτος:] ὁ εὐδιάγνωστος.

[Ἀριδαῖος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀρίδες:] ἡ εὐθεῖα ἀρίς, τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. καὶ γυρὰς ἀμφιδέτους ἀρίδας. καὶ αὖθις· αἱ τ' ἀρίδες ξυστήρ τε. **[Ἄρις]** δὲ, ὁ μὴ ἔχων ῥῖνα.

[Ἀριδείκετος:] ὁ διάδηλος, καὶ ἔνδοξος. **[Ἀρίδηλος]** δὲ ὁ διάδηλος καὶ φανερός.

[Ἀριαῖος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀριζήλη:] ἡ διάδηλος καὶ φανερά. καὶ **[Ἀρίζηλος,]** ἀρσενικόν.

[Ἀριήκοον:] ὁ ξυήκοον, εὐπειθῆ.

[Ἀριθμῶ·] αἰτιατικῇ. καὶ **[Ἀριθμοῦντα,]** κατατάττοντα. καὶ ἀριθμοῦντά τινας τοῖς δορυφόροις. ὅτι οἱ Πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν προσηγόρευον. ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς δέκα. ὁ δὲ δέκα σύνθεσις τῶν δ'. καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον.

[Ἄριμα:] ὄρη. καὶ **[Ἀριμάνιος,]** θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις.

[Ἀριμάσπειος:] τόπος, καὶ **[Ἀριμασπός,]** ἐθνικόν.

[Ἀριματθαῖος:] ἀπὸ τόπου.

[Ἀρίμηνον:] ὄνομα πόλεως. καὶ **[Ἀριμίνιος,]** ὄνομα ἐθνικόν.

[Ἀριοβαρζάνης:] ὄνομα κύριον.

[Ἀρίων,] Μηθυμναῖος, λυρικός, Κυκλέως υἱός, γέγονε κατὰ τὴν λη' Ὀλυμπιάδα. τινὲς δὲ καὶ μαθητὴν Ἀλκμᾶνος ἱστόρησαν αὐτόν. ἔγραψε δὲ ᾠσματα· προοίμια εἰς ἔπη β'. λέγεται καὶ τραγικοῦ τρόπου εὐρετῆς γενέσθαι καὶ πρῶτος χορὸν στῆσαι καὶ διθύραμβον ᾄσαι καὶ ὀνομάσαι τὸ ἀδόμενον ὑπὸ τοῦ χοροῦ καὶ Σατύρους εἰσενεγκεῖν ἔμμετρα λέγοντας. φυλάττει δὲ καὶ ἐπὶ γενικῆς

[Ἀριπρεπής:] ὁ διάδηλος.

[Ἄρις:] ὁ μὴ ἔχων ῥῖνα.

[Ἀρίσβη:] πόλις τῆς Βοιωτίας.

[Αρίσημος:] φανερός ἐν πολέμοις.

[Άριστα:] κάλλιστα. καὶ παροιμία· **[Άριστα χωλὸς ὑφεῖ.]** ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα κακὰ μᾶλλον αἰρουμένων ἢ τὰ ἀλλότρια ἀγαθὰ.

[Άρίσταρχος,] Ἀλεξανδρεὺς θέσει, τῇ δὲ φύσει Σαμοθράξ, πατρὸς Ἀριστάρχου. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ρνς' Ὀλυμπιάδα, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος, οὗ καὶ τὸν υἱὸν ἐπαίδευσε. λέγεται δὲ γράψαι ὑπὲρ ὧ' βιβλία ὑπομνημάτων μόνων. μαθητὴς δὲ γέγονεν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ καὶ Κράτητι τῷ γραμματικῷ Περγαμηνῷ πλεῖστα διημιλλήσατο ἐν Περγάμῳ. μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ γραμματικοὶ περὶ τοὺς μ' ἐγένοντο. τελευτᾷ δὲ ἐν Κύπρῳ ἑαυτὸν ὑπεξαγαγὼν ἐνδεία τροφῆς, νόσῳ τῇ ὕδρωπι ληφθεὶς. ἔτη δὲ αὐτοῦ τῆς ζωῆς οβ'. καὶ παῖδας μὲν κατέλιπεν Ἀρίσταρχον καὶ Ἀρισταγόραν. ἄμφω δὲ ἐγένοντο εὐήθεις, ὥστε καὶ ἐπράθη ὁ Ἀρίσταρχος· Ἀθηναῖοι δὲ ἐλθόντα παρ' αὐτοῖς ἐξωνήσαντο.

[Άρίσταρχος,] Τεγεάτης, ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητὴς, νοσεῖ τινα νόσον· εἴτα αὐτὸν ἰᾶται ὁ Ἀσκληπιὸς καὶ προστάσσει χαριστήρια τῆς ὑγείας. ὁ δὲ ποιητὴς τὸ δρᾶμα τὸ ὁμώνυμόν οἱ νέμει. θεοὶ δὲ ὑγείας μὲν οὐκ ἂν ποτε μισθὸν αἰτήσαιεν οὐδ' ἂν λάβοιεν. ἢ πῶς ἂν; εἴ γε τὰ μέγιστα ἡμῖν φρενὶ φιланθρώπῳ καὶ ἀγαθῇ παρέχουσι προῖκα, ἥλιόν τε ὁρᾷ καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ τοσοῦτου τῆς παναρκοῦς ἀμισθὶ μεταλαμβάνειν ἀκτῖνος, καὶ χρῆσιν ὕδατος καὶ πυρὸς συντέχνου μυρίας ἐπιγονάς, καὶ ποικίλας ἅμα καὶ συνεργοὺς ἐπικουρίας, καὶ ἀέρος σπᾶν καὶ ἔχειν τροφήν ζωῆς τὸ ἐξ αὐτοῦ πνεῦμα. ἐθέλουσι δὲ ἄρα ἐν τοῖσδε τοῖς μικροῖς μήτε ἀχαρίστους εἶναι μήτε ἀμνήμονας ἡμᾶς, καὶ ἐν τούτοις ἀμείνονας ἀποφαίνοντες. οὗτος δὲ ὁ Ἀρίσταρχος σύγχρονος ἦν Εὐριπίδῃ· ὃς πρῶτος εἰς τὸ νῦν αὐτῶν μῆκος τὰ δράματα κατέστησε. καὶ ἐδίδαξε μὲν τραγωδίας ο', ἐνίκησε δὲ β', βιούς ὑπὲρ ἔτη ρ'.

[Άρίσταρχος:] οὗτος τὴν ἐν Ἐφέσῳ μόναρχον εἶχεν ἐξουσίαν ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἥκων κλητός. ἐκάλουν δὲ ἄρα αὐτὸν οἱ προσήκοντες, ὅτι ἐμμελῶς τε καὶ σὺν κηδεμονίᾳ αὐτῶν ἥρξεν ἔτεσι ε'. ὑпанέστη δὲ ἐκ τῶν Ἀθηναίων, ὅτε Ἀρπαγος Κῦρον τὸν Καμβύσου παῖδα ἐπὶ τὴν σὺν Πέρσiais ἀπόστασιν ἐπάρας ἔτυχεν.

[Άρίσταρχος:] ὄνομα κύριον.

[Άρισταίνετος:] ὄνομα κύριον.

[Άρίσταινος:] Φιλοποίμην καὶ Ἀρίσταινος οἱ Ἀχαιοὶ συνέβησαν οὐ τὴν φύσιν μίαν σχεῖν, οὔτε τὴν αἴρεσιν τῆς πολιτείας. ἦν γὰρ ὁ μὲν Φιλοποίμην εὖ πεφυκὼς πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας καὶ κατὰ σῶμα καὶ κατὰ ψυχὴν, ὁ δ' ἕτερος πρὸς τὰ πολιτικὰ καὶ λογικὰ τῶν διαβουλίῳν. τῇ δ' αἰρέσει κατὰ τὴν πολιτείαν τοῦτο διέφερον ἀλλήλων. τῆς γὰρ Ῥωμαίων ὑπεροχῆς ἤδη τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασιν ἐμπλεκομένης ὀλοσχερῶς, κατὰ τε τοὺς Φιλιππικοὺς καὶ Ἀντιοχικοὺς καιροὺς Ἀρισταίνετος ἤγε τὴν ἀγωγὴν τῆς πολιτείας οὕτως, ὥστε πᾶν τὸ πρόσφορον μὲν Ῥωμαίοις ἐξ ἐτοίμου ποιεῖν, ἔνια δὲ καὶ πρὶν ἢ προστάξαι ἐκείνους. ἐπειρᾶτο μέντοιγε τῶν νόμων ἔχεσθαι δοκεῖν, καὶ τὴν τοιαύτην ἐφείλκετο φαντασίαν, εἰκὼν ὅποτε τούτων ἀντιπίπτει τις προδῆλως τοῖς ὑπὸ Ῥωμαίων γραφομένοις. ὁ δὲ Φιλοποίμην, ὅσα μὲν εἶη τῶν προκαλουμένων ἀκόλουθα τοῖς νόμοις καὶ τῇ συμμαχίᾳ, πάντα συγκατήνει καὶ συνέπραττεν ἀπροφασίστως, ὅσα δὲ τούτων ἐκτὸς ἐπιτάττειεν, οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντὴς συνυπακούειν, ἀλλὰ τὰς μὲν ἀρχὰς ἔφη δεῖν δίκαιον ἡγεῖσθαι, μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀξιοῦν. εἰ δὲ μὴδ' οὕτω πείθοιεν, τέλος οἷον ἐπιμαρτυρομένους εἴκειν καὶ τότε ποιεῖν τὸ παραγγελλόμενον.

[Ἀρισταῖος:] εἷς τῶν Γιγάντων, ὃς περιεσώθη. **[Ἀριστεύς]** δὲ, Ἀριστεύς. καὶ **[Ἀριστίων]** ὡσαύτως, ἔστι δὲ Σάμιος μὲν ἢ Πλαταιεύς, ἐκ μεираκυλλίου δὲ ἐταῖρος Δημοσθένους· ἐπέμφθη δὲ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Ἡφαιστίωνα ἔνεκα διαλλαγῶν. μνημονεύει αὐτοῦ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, ὅτι ἐν τῷ ὄρει τῆς Σικελίας, τῷ λεγομένῳ Αἴτνῃ, Ἀρισταῖον μόνον τὸν Γίγαντα περισωθῆναι φασί· καὶ οὔτε πῦρ οὐράνιον ἐπ' αὐτὸν ἦλθεν, οὔτε Αἴτνη πιέζει αὐτόν.

[Ἀρίσταιχος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀριστεάς,] Δημοχάριδος ἢ Καυστροβίου, Προικοννήσιος, ἐποποιός· τὰ Ἀριμάσπεια καλούμενα ἔπη· ἔστι δὲ ἱστορία τῶν Ὑπερβορέων Ἀριμασπῶν, βιβλία γ'. τούτου φασὶ τὴν ψυχὴν, ὅταν ἐβούλετο, ἐξιέναι καὶ ἐπανιέναι πάλιν. γέγονε δὲ κατὰ Κροῖσον καὶ Κῦρον, Ὀλυμπιάδι ν'. ἔγραψε δὲ οὗτος καὶ καταλογάδην Θεογονίαν, εἰς ἔπη ἅ.

[Ἀριστερά:] τὰ μωρά· δεξιὰ δὲ τὰ συνετά. Σοφοκλῆς περὶ Αἴαντός φησιν· οὐ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά, παῖ Τελαμῶνος, ἔβης.

[Ἀριστείδης,] Ἀδριανεύς, σοφιστής (Ἀδριανοὶ δὲ πόλεις Μυσίας, τῆς νῦν Βιθυνίας), Πολέμωνος τοῦ Σμυρναίου ρήτορος μαθητής, υἱὸς Εὐδαίμονος, φιλοσόφου τε καὶ ἱερέως γενομένου τοῦ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἱεροῦ τοῦ Διός. οἱ δὲ Εὐδαίμονα τὸν πατέρα αὐτοῦ γράφουσιν. ἠκροάσατο δὲ Ἡρώδου κατὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ἐν Περγάμῳ Ἀριστοκλέους, γεγονὼς ἐπὶ τε Ἀντωνίνου τοῦ Καίσαρος καὶ διατείνας μέχρι Κομόδου. τῶν δὲ λόγων αὐτοῦ παρ' οὐδενὶ πέρας εὔροι τις ἂν, ἄλλως δὲ ἄλλοις ἐπιτευχθέντας.

[Ἀριστείδης,] ὁ Λυσιμάχου, πένης ὢν διὰ τὸν τρόπον ἄνευ ὄρκων ἐπιστεύετο. καὶ Καλλίου ποτὲ κρινομένου παρελθὼν εἶπεν, ἐμοὶ τὸν ἄνδρα χαρίσασθε· καὶ ἔτυχε. τοῦ δὲ χρυσίον ἀντιπέμψαντος, παρητήσατο εἰπὼν· ὁ μὲν Καλλίου βίος τῆς Ἀριστείδου χρήζει πενίας, ἡ δὲ Ἀριστείδου πενία καταφρονεῖ τοῦ Καλλίου πλούτου. οὗτος Θεμιστοκλεῖ ποτε ἀντεπολιτεύσατο. συμπρεσβεύων δὲ αὐτῷ τὴν ἔχθραν, εἶπεν, ἔσω τῶν ὀρίων ἀφῶμεν, ὁμονοῶμεν δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως. οὕτω δὲ ἦν δίκαιος, ὥς μέλλοντος αὐτοῦ ἐξοστρακίζεσθαι ἀπὸ τῆς ἀγροικίας τις ὄστρακον αὐτῷ ἐπιδιδούς (ἠγνόει δὲ τὸν ἄνδρα) γράφειν ἡξίου τὸν ἐξοστρακισμόν. τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος, τί Ἀριστείδης αὐτὸν λυποῖ· πάνυ δίκαιος ὢν, ἔφη. καὶ γελάσας ὁ Ἀριστείδης ἔγραψε ψῆφον. ὁ αὐτὸς διέτριψεν ἐν Αἰγίνῃ φυγών. Ξέρξης δὲ ὡς αὐτὸν ἐν τῇ φυγῇ πρεσβευσάμενον καὶ τρισχιλίους δαρεικοὺς, ὅτε ἐπῆει τὴν Ἑλλάδα, δίδόντος, οὐδὲν ἐπιστρέφεσθαι ἔφη τοῦ Περσικοῦ πλούτου, τοιαύτη χρώμενος διαίτη. ἔτυχε δὲ οὐκ ἐπιμελῇ τὸν ἄρτον προσφερόμενος. Ἀριστείδης καὶ Μιλτιάδης μάλιστα ἐφκει. ἑκάτερος τούτων ἄριστος ἐγένετο, Ἀριστείδης μὲν δίκαιος, ὁ δὲ Μιλτιάδης ἐν Μαραθῶνι ἐστρατήγησε. τοῦ δὲ ἐν Μαραθῶνι πολέμου μέμνηται, διότι τὰ μὲν ἄλλα κατορθώματα κοινῇ πᾶσα ἢ Ἑλλάς πεποιήται, τοῦ δὲ ἐν Μαραθῶνι μόνοι οἱ Ἀθηναῖοι.

[Ἀριστεῖον:] τὸ τοῖς ἀριστεύσασσι διδόμενον ἔπαθλον. καὶ **[Ἀρίστειος]** ἐκ τοῦ Ἀριστεύς.

[Ἀριστήσασθε,] γεύσασθε. **[Ἀρίστισον]** δὲ διὰ τοῦ ι. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι· τούτους μὲν ἄγων μετὰ σοῦ ἀρίστισον εἶ.

[Ἀριστίνδην:] κατ' ἐκλογὴν καὶ αἵρεσιν τῶν ἀρίστων νομοθετῶν.

[Ἀρίστιος Κύκλωψ·] μέμνηται τούτου Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Σατύρων.

[Ἀρίστιππος:] Ἀριτάδου, ἀπὸ Κυρήνης, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής· ἀφ' οὗπερ ἡ Κυρηναϊκὴ κληθεῖσα αἵρεσις ἤρξατο. πρῶτος δὲ τῶν Σωκρατικῶν μισθοὺς ἐπράξατο. Ξενοφῶντι δὲ εἶχε

δυσμενῶς, καὶ ἦν ἱκανὸς ἀρμόσασθαι καὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ. καὶ τῶν μὲν παρόντων ἀπέλαυε καὶ ἡδονὴν μετεδίωκε, πόνῳ δὲ ἀπόλαυσιν οὐδεμίαν ἐθήρα τῶν οὐ παρόντων. ὅθεν Διογένης βασιλικὸν κύνα αὐτὸν ἐκάλει. ἀποφθέγματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα καὶ ἄριστα. διήκουσε δὲ αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Ἀρήτη, ἀφ' ἧς ὁ παῖς αὐτῆς ὁ νέος Ἀρίστιππος, ὃς ἐκλήθη Μητροδίδακτος, οὗ Θεόδωρος, ὁ Ἄθεος ἐπικληθεὶς, εἴτα Θεός· τοῦ δὲ Ἀντίπατρος, τοῦ δὲ Ἐπιτιμήδης ὁ Κυρηναῖος, τοῦ δὲ Παραιβάτης, τοῦ δὲ Ἥγησίας ὁ Πεισιθάνατος, τοῦ δὲ Ἀννίκερις, ὁ Πλάτων αὐτῶν λυτρωσάμενος.

[Ἀρίστιππος,] Σωκράτους ὁμιλητής, ἐν πᾶσι τὴν ἡδονὴν ἀσπασάμενος καὶ ἐπίχαρις. λέγεται δὲ ὅτι καὶ τοῦ παιδὸς αὐτῷ φέροντος ἀργύριον καὶ ἀχθομένου τῷ βάρει, τὸ βαροῦν ἀπόβαλε, ἔφη. ἐπιβουλευόμενος δὲ ἐν πλῶ δι' ἃ ἐπῆγετο, εἰς τὴν θάλατταν ἐξέβαλεν αὐτά. ἡ γὰρ τούτων, ἔφη, ἀπώλεια ἐμὴ σωτηρία. ἐπέσκωπτε δ' Ἀντισθένην αἰεὶ διὰ τὴν στρυφνότητα. καὶ πρὸς Διονύσιον τὸν Σικελίας τύραννον ἐλθὼν καὶ πίνων ἐνίκα καὶ ὀρχήσεως τοῖς ἄλλοις κατήρξεν, ἐνδύς ἐσθῆτα ἀλουργῇ. Πλάτων δὲ προσκομιζομένης αὐτῷ τῆς στολῆς, εἶπεν Εὐριπίδου ἱαμβικά· οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδύναι στολὴν, ἄρρην πεφυκώς καὶ γένους ἐξ ἄρρενος. Ἀρίστιππος δὲ δεξάμενος καὶ γελάσας εἶπε τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ· καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν ὁ νοῦς ὁ σώφρων οὐ διαφθαρήσεται. ὑπὲρ φίλου δὲ ἀξιῶν καὶ μὴ τυγχάνων, τῶν ποδῶν ἤψατο καὶ ἔπεισε· καὶ οὐ ταύτης ἐγὼ τῆς κολακείας αἴτιος, εἶπεν, ἀλλὰ Διονύσιος, ὁ ἐν γόνασι τὰς ἀκοὰς ἔχων.

[Ἀριστογένης,] Θάσιος, ἱατρός, ἔγραψε βιβλία κδ'· ἐκρίθη δὲ Περὶ διαίτης ἐν, Περὶ δυνάμεως α', Περὶ δακέτων α', Περὶ σπέρματος α', Ὑγιεινὸν α', Ἐπιστολικά, Ἐπιτομὴν φυσικῶν βοηθημάτων πρὸς Ἀντίγονον.

[Ἀριστογένης,] Κνίδιος, ἱατρός, δοῦλος Χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου. ἰάτρευσεν Ἀντιγόνῳ τῷ ἐπικληθέντι Γονατῷ.

[Ἀριστογείτων,] Κυδιμάχου ἢ Λυσιμάχου, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, μητρός δὲ ἀπελευθερικῆς· ὅστις ἐπεκαλεῖτο κύων διὰ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ. ἐφονεύθη δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων, λόγους ποιήσας, Ἀπολογίαν πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγόν, Πρὸς Λυκοῦργον, Κατὰ Τιμοθέου, Κατὰ Τιμάρχου, Κατὰ Ὑπερίδου, Κατὰ Θρασύλλου, Ὀρφανικόν. ζητεῖ περὶ τοῦδε τοῦ Ἀριστογείτωνος, μήποτε ἐστὶν οὗτος ὁ Ἀρμόδιου ἐταῖρος.

[Ἀριστογείτων,] Σκυδίμου, συκοφάντης. τούτου ὁ πατὴρ ὀφλήσας τῷ δημοσίῳ τελευτᾷ ἐν τῷ δεσμοπηρίῳ. καὶ αὐτὸς Ἀριστογείτων μετὰ ταῦτα ὡς κληρονόμος τοῦ ὀφλήματος ἐδέθη. ἡ δὲ μήτηρ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ δήμου. ἐν δὲ τῷ δεσμοπηρίῳ κλέψας γραμματεῖον κατεγνώσθη ὑπὸ τῶν δεσμοτῶν, καὶ τὴν ῥίνα, οὗ τὸ γραμματεῖον ἔκλεψεν, ἔφαγε. καὶ Ζωβίαν ὑποδεξαμένην αὐτὸν φυγόντα, ἀξιοῦσαν εὖ παθεῖν, ὅτε ἴσχυεν, ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἤγαγε, καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακεν. Ὑπερίδην δὲ ἐγράψατο παρανόμων ἐπὶ τῷ μετὰ Χαιρώνειαν ψηφίσματι καὶ οὐχ εἶλεν.

[Ἀριστόδημος,] Ἀριστοκράτους, Κύμης τῆς Ἰταλιώτιδος τύραννος, ἀνὴρ οὐ τῶν ἐπιτυχόντων ἔνεκα γένους· ὃς ἐκαλεῖτο μαλακὸς ὑπὸ τῶν ἀστῶν καὶ σὺν χρόνῳ γνωριμωτέραν τοῦ ὀνόματος ἔσχε τὴν κλῆσιν, εἴθ' ὅτι θηλυδρίας ἐγένετο παῖς ὢν καὶ τὰ γυναιξὶν ἀρμόττοντα ἔπασχεν, εἴθ' ὅτι πρᾶος ἦν φύσει καὶ μαλακὸς ἐς ὀργήν.

[Ἀριστόδημος,] Ἐπιτομὴν τῆς Καθόλου Ἡρωδιανοῦ ἔγραψε πρὸς Δαναόν.

[Αριστοκλής,] Μεσσήνιος τῆς Ἰταλίας, φιλόσοφος Περιπατητικός. συνέταξε Περί φιλοσοφίας βιβλία ι´. Πότερος σπουδαιότερος Ὅμηρος ἢ Πλάτων. καταλέγει δὲ ἐν τούτοις πάντας φιλοσόφους καὶ δόξας αὐτῶν. ἔγραψε δὲ καὶ Τέχνας ῥητορικὰς, Περί Σαράπιδος, Ἠθικὰ βιβλία θ´.

[Αριστοκλής,] Λαμψακηνὸς, φιλόσοφος Στωϊκός. ἔγραψεν Ἐξήγησιν τῶν Χρυσίππου Περί τοῦ πῶς ἕκαστα λέγομεν καὶ διανοούμεθα, βιβλία δ´.

[Αριστοκλής,] Περγαμηνὸς, σοφιστὴς, γεγονὼς ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ Τέχνην ῥητορικὴν, Ἐπιστολὰς, Περί ῥητορικῆς βιβλία ε´, Μελέτας, Πρὸς τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ διανεμήσει τοῦ χρυσοῦ.

[Αριστοκράτης,] Ῥοδίων στρατηγός· ὃς ἦν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἀξιωματικὸς καὶ καταπληκτικός. διόπερ ἐκ πάντων τούτων υπέλαβον οἱ Ῥόδιοι τελέως ἀξιόχρεων ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἔχειν τοῦ πολέμου. διεψεύσθησαν δὲ τῶν ἐλπίδων· ἐλθὼν γὰρ ἐς τὰς πράξεις ὥσπερ ἐς πῦρ, καθάπερ τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων, ἄλλοιός ἐφάνη.

[Αριστοκρατία:] ἡ κράτησις τῶν ἀρίστων.

[Αριστομάχη:] ὄνομα κύριον.

[Αριστομένης,] Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, οἱ ᾗσαν ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν, Ὀλυμπιάδι πζ´. ἐπεκλήθη Θυροποιός.

[Αριστον:] περὶ ὥραν γ´· παρὰ τὸ εἰς ἀριστείαν προέρχεσθαι. ζῆτει ἐν τῷ δεῖπνον.

[Αριστόνικος,] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός. ἔγραψε Περί τῶν σημείων τῶν ἐν τῇ Θεογονίᾳ Ἡσιόδου καὶ τῶν τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας· Ἀσυντάκτων ὀνομάτων βιβλία ζ´.

[Αριστόνικος,] ὁ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου εὐνοῦχος μὲν ἦν, ἐκ παιδίου δ' ἐγεγόνει σύντροφος τῷ βασιλεῖ. τῆς δ' ἡλικίας προβαινούσης ἀνδρωδεστέραν εἶχεν ἢ κατ' εὐνοῦχον τόλμαν καὶ προαίρεσιν. καὶ γὰρ φύσει στρατιωτικὸς ἦν καὶ τὴν πλείστην διατριβὴν ἐποιεῖτο ἐν τούτοις καὶ περὶ ταῦτα. παραπλησίως καὶ κατὰ τὰς ἐντεύξεις ἱκανὸς ὑπῆρχε καὶ τὸν κοινὸν νοῦν εἶχεν, ὃ σπάνιόν ἐστι. πρὸς δὲ τούτοις πρὸς εὐεργεσίαν ἀνθρώπων ἐπεφύκει καλός.

[Αριστονομία:] ἡ διανομὴ τῶν ἀρίστων.

[Αριστόξενος,] υἱὸς Μνησίου, τοῦ καὶ Σπινθάρου, μουσικοῦ, ἀπὸ Τάραντος τῆς Ἰταλίας. διατρίψας δὲ ἐν Μαντινείᾳ φιλόσοφος γέγονε καὶ μουσικῇ ἐπιθέμενος οὐκ ἡστόχησεν, ἀκουστῆς τοῦ τε πατρὸς καὶ Λάμπρου τοῦ Ἐρυθραίου, εἴτα Ξενοφίλου τοῦ Πυθαγορείου καὶ τέλος Ἀριστοτέλους· εἰς ὃν ἀποθανόντα ὕβρισε, διότι κατέλιπε τῆς σχολῆς διάδοχον Θεόφραστον, αὐτοῦ δόξαν μεγάλην ἐν τοῖς ἀκροαταῖς τοῖς Ἀριστοτέλους ἔχοντος. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν μετέπειτα χρόνων· ὥς εἶναι ἀπὸ τῆς ριᾶ Ὀλυμπιάδος, σύγχρονος Δικαιάρχῳ τῷ Μεσσηνίῳ. συνετάξατο δὲ μουσικὰ τε καὶ φιλόσοφα, καὶ ἱστορίας καὶ παντὸς εἶδους παιδείας· καὶ ἀριθμοῦ αὐτοῦ τὰ βιβλία εἰς υγ´.

[Αριστόξενος,] Κυρηναῖος· ὅστις ὑπὸ τῆς ἀνυπερβλήτου τρυφῆς τὰς ἐν τῷ κήπῳ θρίδακας οἰνομέλιτι ἐσπέρας ἐπότιζε, καὶ χλωροὺς πλακοῦντας ἔλεγεν ἀναπέμπεσθαι αὐτῷ.

[Αριστοτέλης,] υἱὸς Νικομάχου καὶ Φαιστιάδος· ὁ δὲ Νικόμαχος ἰατρός ἦν τοῦ τῶν Ἀσκληπιαδῶν γένους, ἀπὸ Νικομάχου τοῦ Μαχάονος. ἐκ Σταγείρων, πόλεως τῆς Θράκης, φιλόσοφος, μαθητὴς Πλάτωνος, τραυλὸς τὴν φωνήν. καὶ ἀδελφοὺς μὲν ἔσχεν Ἀρίμνηστον καὶ Ἀριμνὴν στήν, θυγατέρα δὲ ἀπὸ Πυθιάδος, τῆς θυγατρὸς Ἑρμείου τοῦ εὐνούχου· ὃς καὶ θλαδίας ὢν αὐτὴν ἔσπειρε. γημαμένη δὲ

τρισὶν ἢ Ἀριστοτέλους θυγάτηρ τεκνώσασα προετελεύτησεν Ἀριστοτέλους τοῦ πατρός. ἔσχε δὲ καὶ υἱὸν Νικόμαχον ἐξ Ἑρπυλλίδος παλλακῆς, ἣν ἠγάγετο μετὰ Πυθιάδα παρ' Ἑρμείου τοῦ εὐνούχου· ὅστις ἦν ἄρχων Ἀταρνέως, χώρα δὲ αὕτη Τρωάδος, Εὐβούλου δὲ τοῦ Βιθυνοῦ δοῦλος γεγωνὼς ἔλαβε· καὶ αὐτοῦ Ἑρμείου παιδικὰ γενομένου Ἀριστοτέλους. ἤρξε δὲ ἔτη ιγ' τῆς Περιπατητικῆς κληθείσης φιλοσοφίας διὰ τὸ ἐν περιπάτῳ ἦτοι κήπῳ διδάξαι ἀναχωρήσαντα τῆς Ἀκαδημίας, ἐν ἣ Ἰπλάτων ἐδίδασκεν. ἐγεννήθη δὲ ἐν τῇ 4ῃ Ὀλυμπιάδι καὶ ἀπέθανεν ἀκόνιτον πιών ἐν Χαλκίδι, διότι ἐκαλεῖτο πρὸς εὐθύνας, ἐπειδὴ ἔγραψε παιᾶνα εἰς Ἑρμείαν τὸν εὐνούχον· οἱ δὲ φασὶ νόσῳ αὐτὸν τελευτῆσαι βιώσαντα ἔτη ο'.

[Ἀριστοτέλης·] Τίμαιός φησι κατὰ Ἀριστοτέλους εἶναι αὐτὸν εὐχερῇ, θρασὺν, προπετῇ· ἀλλ' οὐ σοφιστὴν ὥψιμαθῇ, μισητὸν ὑπάρχοντα, καὶ τὸ πολυτίμητον ἰατρειὸν ἀποκεκλεικότα, καὶ πρὸς πᾶσαν αὐλήν καὶ σκηνὴν ἐμπεπηδηκότα. πρὸς δὲ γαστρίμαργον, ὀψαρτυτὴν, ἐπὶ στόμα φερόμενον ἐν πᾶσι. δοκεῖ δὴ μοι τὰ τοιαῦτα μόλις ἄνθρωπος ἀγύρτης καὶ προπετῆς ἐπὶ δικαστηρίου ῥιψολογῶν ἀνεκτὸς φανῆναι. ὅτι Ἀριστοτέλης τῆς φύσεως γραμματεὺς ἦν, τὸν κάλαμον ἀποβρέχων εἰς νοῦν· ὃν οὐδὲν ἴσως ἐχρῆν τῶν χρησίμων, εἰ καὶ τεχνικώτερόν ἐστι καὶ περιττότερον ἐξεργασμένον, παραιτεῖσθαι. καὶ **[Ἀριστοτέλειος λόγος, Ἀριστοτόκεια·]** ἡ ἀρίστους γεννῶσα.

[Ἀριστοφάνης·] Ῥόδιος ἦτοι Λίνδιος, οἱ δὲ Αἰγύπτιον ἔφασαν, οἱ δὲ Καμειρέα· θέσει δὲ Ἀθηναῖος· ἐπολιτογραφήθη γὰρ παρ' αὐτοῖς· κωμικός, υἱὸς Φιλίππου, γεγωνὼς ἐν τοῖς ἀγῶσι κατὰ τὴν ριδ' Ὀλυμπιάδα, εὐρετὴς τοῦ τετραμέτρου καὶ ὀκταμέτρου· παῖδας σχὼν Ἀραρότα, Φίλιππον, Φιλέταιρον, κωμικούς. τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ ἀπόδουλον ἱστορήκασι. δράματα δὲ αὐτοῦ μδ'. ἅπερ δὲ πεπράχαμεν Ἀριστοφάνους δράματα ταῦτα· Ἀχαρνεῖς, Βάτραχοι, Εἰρήνη, Ἐκκλησιάζουσαι, Θεσμοφοριάουσαι, Ἰππεῖς, Λυσιστράτη, Νεφέλαι, Ὀρνιθες, Πλούτος, Σφήκες.

[Ἀριστοφάνης·] Βυζάντιος, γραμματικός, υἱὸς Ἀπελλοῦ ἡγουμένου στρατιωτῶν, μαθητὴς Καλλιμάχου καὶ Ζηνοδότου· ἀλλὰ τοῦ μὲν νέος, τοῦ δὲ παῖς ἤκουσε· πρὸς δὲ τούτοις καὶ Διονυσίου τοῦ Ἰάμβου καὶ Εὐφρονίδα τοῦ Κορινθίου ἢ Σικυωνίου. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ρμδ' Ὀλυμπιάδα.

[Ἀριστόχειρ·] ὁ γενναῖος περὶ τὰ ἀριστεῖα. καὶ ἀριστόχειρ ἀγών.

[Ἀρίστων·] ὁ Πλάτωνος πατήρ. τῶν τε Πλάτωνος τοῦ Ἀρίστωνος ἀναπέπλησται δογμάτων. καὶ οὔτε ὁ Τίμαιος αὐτὸν ἀποδράσειεν ἄν, εἰ καὶ σφόδρα γραμμικῇ θεωρίᾳ πεποίκιλται καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀνιχνεύει κινήσεις· οὔτε ὁ Φαίδων, οὔτε ὁ Γοργίας· οὐμενοῦν οὐδὲ ἄλλος τις τῶν γλαφυρῶν καὶ ἀγκυλωτέρων διαλόγων, ὅποῖος ὁ Παρμενίδης.

[Ἀριστόνομος·] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἥλιος ῥιγῶν, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς. βασιλεύοντος Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν τοῦ Φιλοπάτορος· καὶ προέστη τῆς τοῦ βασιλέως βιβλιοθήκης μετὰ Ἀπολλώνιον, ἔτος ἄγων ξβ'. διασκευασθεὶς δὲ ὡς βουλευόμενος πρὸς Εὐμενῇ φυγεῖν, ἐφυλάχθη ἐν εἰρκτῇ χρόνον τινά. ἠφείθη δὲ καὶ ὑπὸ στραγγουρίας τελευτᾷ, ἔτη βεβιωκὼς οζ'. συγγράμματα δὲ αὐτοῦ πάνυ πολλά. **[Ἀρίστρατος·]** ὄνομα κύριον.

[Ἀρίστουλος·] αἰσχροποιὸς ἦν. Ἀριστοφάνης· τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι, εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίστουλος, φάσκων αὐτοῦ πατέρ' εἶναι. καὶ Ἀρίστουλος κεχηγὼς. Ἀριστοφάνης· σὺ δ' Ἀρίστουλος ὑποχάσκων ἐρεῖς, ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι. οὗτος αἰσchrὸς ποιητὴς, ὃς διὰ τὴν αἰσchrουργίαν αὐτοῦ ἀεὶ ἐκεχῆναι.

[Ἀρίστοιχος·] ὄνομα κύριον.

[Ἀριφράδης:] οὗτος λοιδορεῖται ἀεὶ γυναιξὶ συνών. κιθαρωδὸς δὲ ἦν. Ἀριστοφάνης· Ἀριφράδης ἐστὶ μὲν πονηρός, ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται· ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἡσθόμην, οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι. τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχροῖς ἦδον. τουτέστι τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ σπέρμα. Ἀριφράδης δὲ, Πολύμνηστος καὶ Οἰώνυχος ἀρρητοποιοί. καὶ Πολυμνήστεια καὶ αὐτὴ κωμωδεῖται ἐπ' αἰσχύρῳ. εἴ τις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα φυλάττεται, μὴ ποτ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου. καὶ αὖθις· Ἀρίφραδες, παῦσαι ληρῶν.

[Ἀρίφρων:] ὁ κακῶς φρονῶν.

[Ἀρρίχους:] θηλυκῶς, τὰς ἀρρίχους, ἢ ἀρρίχη. ἐξηγοῦνται δὲ τινες κόφινον. ἡγητέον οὖν ἐκ μὲν τοῦ αὐτοῦ γένους εἶναι, διάφορον δὲ τι. λέγουσι δὲ καὶ νῦν ἔτι σωράκων τι εἶδος ἀρρίχους. ὅτι αἱ ἀρρίχαι εἶδος κοφίνων, οὓς εἰώθασιν διὰ σχοινίων ἀνιμᾶν.

[Ἀρθμία:] φίλια. Ἡρόδοτος· Ἀθηναίων μὴ ἐόντων ἡμῖν ἀρθμίων, τῷ δὲ βαρβάρῳ συμμάχων. καὶ **[Ἀρθμήσαντες,]** φίλοι γενόμενοι.

[Ἀρθρέμβολα:] ὀνόματα βασανιστηρίων· παρὰ τὸ ἐξαρθροῦν τὸν ἐμβαλλόμενον.

[Ἀρθροπέδαν·] ἀρθροπέδαν στῆμόν τε καὶ ὠλεσίβωλον ἀρούρης σφῦραν.

[Ἀρκάδας μιμούμενοι:] ἐπὶ τῶν ἐτέροις πονούντων. οἱ γὰρ Ἀρκάδες μαχιμώτατοι Ἑλλήνων γενόμενοι ἰδίᾳ μὲν οὐδένα ἐνίκησαν, ἐτέροις δὲ συμμαχοῦντες πολλούς. ταύτη δὲ τῇ παροιμίᾳ κέχρηται Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ. διὰ γὰρ τὸ τὰς κωμωδίας αὐτὸς ποιῶν ἄλλοις παρέχειν διὰ πενίαν, Ἀρκάδας μιμεῖσθαι ἔφη. **[Ἀρκὰς]** οὖν, Ἀρκάδος, Ἀρκάδι.

[Ἀρκαδία:] χώρα. καὶ ὄνομα κύριον. ὅτι Ἀρκαδίας τῆς δευτέρας γυναικὸς Ζήνωνος στήλη ἐστὶν ἐν Ἀρκαδιανᾷς, ἐν τοῖς πλησίον μέρεσι τῶν βάθρων τῶν λεγομένων Τόπων ἐν τῷ τοῦ Ἀρχιστρατήγου· ἐνθα Ζήνων ἔκρινε τοὺς μετὰ Βασιλίσκου καὶ σέκρετον τὸν τόπον ἐποίησε. τῆς δὲ ἐτέρας αὐτοῦ γυναικὸς πρώτης Ἀριάδνης καὶ αὐτοῦ Ζήνωνος ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ. καὶ παροιμία· **[Ἀρκαδίην με αἰτεῖς; μέγα με αἰτεῖς, οὗ τοι δώσω·]** ἐπὶ τῶν τὰ μεγάλα καὶ μὴ συμφέροντα αἰτούντων.

[Ἀρκάδιος,] γραμματικὸς, Ἀντιοχεύς. ἔγραψε Περὶ ὀρθογραφίας, Περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν, Ὀνοματικὸν θαυμάσιον.

[Ἀρκαῖος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀρκεσίλαος:] ὄνομα κύριον. ὁ φιλόσοφος. καὶ ζῆται ἐν τῷ φημί.

[Ἀρκεῖν:] βοηθεῖν. γέγονε γὰρ οὗτος οὐδαμῶς εὐκαταφρόνητος, ἀλλ' ἱκανὸς ἀρκεῖν καὶ προστατεῖν πραγμάτων.

[Ἀρκειος κεφαλῇ] καὶ **[Ἀρκειον κρέας, Ἀρκειον]** δὲ τὸ ἱκανὸν καὶ ὠφέλιμον.

[Ἀρκούντως ἔχειν:] ἀπηρτισμένως εἶναι.

[Ἀρκου παρούσης τὰ ἱχνη ζητεῖς:] ἐπὶ τῶν τὰ παρόντα ζητεῖν προσποιουμένων.

[Ἀρκος] φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκτόπως ἡὔχει. εἴθ' ὕστερον ἐρασθεῖσα αὐτοῦ ἐν παραβύστῳ. ἀντὶ τοῦ ἐν ἀποκρύφῳ, ἐν μυστηρίῳ.

[Ἀρκῶ·] δοτικῇ. ἰσχύω, ὑπομεῖναι δύναμαι. ὁ πολὺς ἤδη βίοςτος ἀπολέλοιπεν, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ.

[Ἀρκτέον:] δεῖ ἄρχεσθαι.

[Ἄρκτος ἢ Βραυρωνίους·] ἀρκευόμεναι γυναῖκες τῇ Ἀρτέμιδι ἐορτὴν ἐτέλουν, κροκωτὸν ἡμφιεσμέναι, οὔτε πρεσβύτιδες ἰ' ἐτῶν, οὔτε ἐλάττους ε', ἀπομειλισσόμεναι τὴν θεόν· ἐπειδὴ ἄρκτος ἀγρία ἐπιφοιτῶσα διέτριβεν ἐν τῷ δήμῳ Φλαυιδῶν· καὶ ἡμερωθεῖσαν αὐτὴν τοῖς ἀνθρώποις σύντροφον γενέσθαι. παρθένον δὲ τινα προσπαίζειν αὐτῇ καὶ ἀσελγαινούσης τῆς παιδίσκης παροξυνθῆναι τὴν ἄρκτον καὶ καταξέσαι τῆς παρθένου· ἐφ' ᾧ ὀργισθέντας τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς κατακοντίσαι τὴν ἄρκτον, καὶ διὰ τοῦτο λοιμώδη νόσον τοῖς Ἀθηναίοις ἐμπεσεῖν. χρηστηριαζομένοις δὲ τοῖς Ἀθηναίοις εἶπε λύσιν τῶν κακῶν ἔσεσθαι, εἰ τῆς τελευτησάσης ἄρκτου ποινὰς ἀρκεύειν τὰς ἑαυτῶν παρθένους ἀναγκάσουσι. καὶ ἐψηφίσαντο οἱ Ἀθηναῖοι μὴ πρότερον συνοικίζεσθαι ἀνδρὶ παρθένον, εἰ μὴ ἀρκεύσειε τῇ θεῷ.

[Ἀρκεῦσαι·] Λυσίας τὸ καθιερωθῆναι πρὸ γάμων τὰς παρθένους τῇ Ἀρτέμιδι ἀρκεύειν ἔλεγε. καὶ γὰρ αἱ ἀρκευόμεναι παρθέναι καλοῦνται, ὡς Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης δηλοῖ.

[Ἀρκτῖνος·] Τήλεω, τοῦ Ναύτεω ἀπογόνου, Μιλήσιος, ἐποποιός, μαθητὴς Ὀμήρου, ὡς λέγει ὁ Κλαζομένος Ἀρτέμων ἐν τῷ περὶ Ὀμήρου· γεγινώς κατὰ τὴν θ' Ὀλυμπιάδα, μετὰ υἱ' ἔτη τῶν Τρωϊκῶν.

[Ἀρκτος·] τὸ ζῷον· καὶ τὸ ἀεικίνητον ἀστροθέτημα. **[Ἀρκτοῦρος]** δὲ λέγεται καὶ αὐτὸς ὅλος ὁ Βοώτης, ιδίως δὲ καὶ ὁ ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτοῦ ἀστήρ. λέγεται καὶ Ἀρκτοφύλαξ. καὶ **[Ἀρκτῶος·]** ὁ ἀνατολικός.

[Ἄρκυς·] τὸ θηρευτικὸν δίκτυον. τὰ λῖνα, ἃ ἰσθᾶσι πρὸς ἄγραν τῶν λεόντων. παρὰ τὸ ἔλκω, τροπὴ τοῦ λ εἰς ρ· ἢ παρὰ τὸ ἀγρεύειν· ἢ παρὰ τὸ εἶργειν, τὸ κωλύειν. τοῦ δὲ ἄρκυς ἐκτείνεται ἡ ὑστέρα συλλαβή, ὁμοίως ἐπὶ τε τῆς ὀρθῆς καὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως. καὶ ἄρκυς γὰρ καὶ τὰς ἄρκυς. καὶ **[Ἀρκωρός·]** ὁ φύλαξ, ὁ τὰς ἄρκυς, τουτέστι τὰ λῖνα, φυλάττων. ἔστι δὲ ταῦτα τὰ κυνηγετικά πάντα λῖνα. καὶ **[Ἀρκωρεῖν·]** τὰς ἄρκυς τηρεῖν· αἱ εἰσι θηρευτικά λῖνα. καὶ ἄρκυσιν.

[Ἄρμα·] τόπος τῆς Ἀττικῆς. καὶ παροιμία· ὅταν δι' Ἄρματος ἀστράψῃ. ἐπὶ τῶν χρονίως γινομένων.

[Ἄρμαθέμ·] τόπος.

[Ἄρμαλιά·] ἡ τροφή. ὧν ἅπο πλειοτέρεν οἶσεαι ἄρμαλιν. ὅτι τὸ ἀρμάμαξά τινες ψιλοῦσι παραλόγως.

[Ἄρμαμεντήρια·]

[Ἀρμάτειος τροχός, Ἀρμάτειος] δὲ **[νόμος·]** καὶ **[Ἀρμάτειον μέλος·]** ἀπὸ ἄρματος.

[Ἀρμάτιος·] οὗτος μέγιστον ἴσχυσε παρὰ τῇ Ζηνωνίδι τῇ βασιλίσσῃ καὶ αὐτῷ Βασιλίσκῳ. ἐσφάγη δὲ ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως, καὶ ὑπερήσθησαν οἱ πολῖται τῇ τούτου σφαγῇ. ἐπὶ γὰρ Λέοντος πρὸς τοὺς στασιάζοντας ὅσους λάβοι τῶν Θρακῶν τὰς χεῖρας ἐκτέμνων ἀπέπεμπε. Ὀνούλφος δὲ αὐτὸν διεχρήσατο, ὄντινα ὁ Ἀρμάτιος πένητα καὶ ἄρτι ἐκ βαρβάρων ἦκοντα προσλαβὼν φιλοφρόνως τὸ μὲν πρῶτον κόμητα ἐποίησεν, ἔπειτα καὶ στρατηγὸν Ἰλλυριῶν, καὶ εἰς ἐστίασιν ἔχειν πολὺν ἄργυρον παρέσχεν. ἀντέδωκε δὲ τούτῳ τὴν βαρβαρικὴν ἀπιστίαν μετὰ χειρὸς μαιφόνου.

[Ἀρματηλάτης·] ὁ ἡνίοχος.

[Ἀρμάτος·] ὅτι Βασιλίσκος ὁ βασιλεὺς, ἐπεὶπερ ὡς συγγενεῖ τῷ Ἀρμάτῳ ἀδεῶς ἐπέτρεπεν ἐντυγχάνειν Ζηνωνίδι τῇ βασιλίδι, τριβομένης σφίσι τῆς ὁμιλίας καὶ τοῦ κάλλους αὐτῶν οὐκ εὐπαροδεύτου ὄντος, ἄμφω ἀλλήλων ἐκτόπως ἤρων. ρίψεις οὖν ὁμμάτων ἐπ' ἀλλήλους ἐγίνοντο καὶ

παρεκστροφῇ συνεχεῖς προσώπων καὶ μειδιαμάτων μεταδόσεις· πόνος τε μετὰ ταῦτα ἔρωτος ὑπ' ὄψιν στεγομένου. ἐπεὶ δὲ κοινωσάμενοι τὸ πάθος Δανιήλ εὐνοούχῳ καὶ Μαρία μαιῇ ἰάσαντο τοῦτο μόλις τῇ τῆς μίξεως ἰατρείᾳ, Ζηνωνὶς Βασιλίσκον διὰ θωπείας ἤγε τοῦ τὸν ἐραστὴν ἔχειν ἐν τῇ πολιτείᾳ τὰ πρωτεῖα. ὁρῶν δὲ Θεοδώριχος τιμώμενον ἐκ πάντων Ἀρμάτων ἡσχαλλεν ὡς παρευδοκιμούμενος ἐκ νέου τριχῶν μόνον καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντος σωμασκίας. ὁ δ' Ἀρμάτος ἔκ τε φορᾶς χρημάτων καὶ τιμῆς ἀπλέτου τυφωθεὶς οὐδένα αὐτοῦ ᾤετο διοίσειν ἐπ' ἀνδρεία. καὶ τοσοῦτον αὐτοῦ ἦδε ἡ ἄλλη ἐκράτει, ὡς σκευὴν ἀναλαμβάνειν Ἀχιλλέως, οὕτω τε περιβαίνειν ἐς ἵππον καὶ κατὰ τὸν ἵπποδρομον φρυάττεσθαι τοῦ οἴκου. ἐξῆρε δὲ τοῦτον πλείω πρὸς τοιαύτην δόξαν μαίνεσθαι τὸ ὑπὸ δήμου σύρφακος ἐν εὐφημίαις ἀνακαλεῖσθαι Πύρρον· ὃς εἰ μὲν οὕτως ἐβόα διὰ τὸ ἐρυθροπρόσωπον εἶναι, ἔλεγεν εἰκότα, εἰ δ' ὡς πρὸς ἔπαινον ἀνδρείας, ἔθελγεν ὡς νέον. οὐ γὰρ ἥρωας ἔβαλλεν ὡς Πύρρος, ἀλλὰ γυναιμανῆς ἦν ὡς Πάρις.

[Ἀρματωλία:] ἡ τῶν ἀρμάτων ἡνιοχεία. καὶ τοῦ κύκλου παρέτραγον ὑφ' ἀρματωλίας. ἀντὶ τοῦ φειδόμενοι τῶν ἀρμάτων αὐτῶν. **[Ἀρματροχία]** δὲ ἡ ἐγγάραξις τοῦ ἄρματος. ἔστι καὶ **[Ἀματροχία. Ἄρμενα:]** ἀρμόδια, ἐπιτήδεια. ἐν Ἐπιγράμμασι· Πανὶ τὰδ' αὐθαιμοὶ τρισσοὶ θέσαν ἄρμενα τέχνας. καὶ **[Ἄρμενον]**, τὸ ἰστίον. ὅτι οἱ ἐνδότεροι Ἴνδοι καὶ Ἰβηρες καὶ Ἀρμένιοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐβαπτίσθησαν.

[Ἀρμογή:] εὐταξία. μαθόντες δὲ τὴν τῶν πολεμίων ἀρμογὴν τῆς πορείας.

[Ἀρμογή:] ὡς ἡμεῖς. Εὐπολις Αἰζί· ταύτην ἐγὼ ἐζήτουν πάλαι τὴν ἀρμογὴν.

[Ἀρμόδιοι:] ἄρεστοί. καὶ παροιμία· **[Ἀρμοδίου μέλος,]** ἐπὶ τῶν δυσκόλων. τὰ γὰρ εἰς Ἀρμόδιον μέλη τοιαῦτά ἐστιν. Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐπέθεντο τοῖς τυράννοις, καὶ τὸν Ἰππίαν ἀπέκτειναν Ἀθηναῖοι.

[Ἀρμοζόμενος:] ἐπιτηδείως διατιθέμενος. ὁ δὲ νυκτὸς ἐποίει τὰς εἰσόδους ἀρμοζόμενος πρὸς τὴν ὑποκειμένην πρόθεσιν.

[Ἀρμονίαν:] τὸ εὖ καὶ ἐπισταμένως εἶναι τὴν νευρὰν ἐν τοῖς κρούμασι τῶν ἁσμάτων. ὅτι ἡ ἀρμονία ἐπιγίνεται τοῖς ἡρμωσμένοις· δεῖ γὰρ εἶναι τὰς χορδὰς, εἴτα τοιῶσδε ἐπιταθῆναι, καὶ οὕτως ἐπιγενέσθαι τὴν ἀρμονίαν. οὐ μάχεται δὲ τοῖς ἡρμωσμένοις, ἀλλ' ἔπεται οὕτως ἔχουσα, ὡς ἂν ἔχη τὰ ἡρμωσμένα. ἔστι δὲ ἀρμονία συμφωνία τῶν χορδῶν. ἀναρμοστία δὲ ἐστὶ τοῦ ἐμψύχου σώματος νόσος καὶ ἀσθένεια καὶ αἴσχος, ὧν τὸ μὲν ἀσυμμετρία ἐστὶ τῶν στοιχείων ἢ νόσος, τὸ δὲ τῶν ὁμοιοτέρων ἢ ἀσθένεια, τὸ δὲ τῶν ὀργανικῶν τὸ αἴσχος. ἀρμονία δὲ ἐστὶ λόγος τῶν μιχθέντων ἢ σύνθεσις. λέγεται δὲ διχῶς. κατὰ α' μὲν λόγον ἢ σύνθεσις τῶν σωμάτων, ὅταν οὕτως παρατεθῇ, ὡς μὴ δύνασθαι ἄλλον ἐμβληθῆναι μεταξὺ λίθον ἢ τι τῶν συγγενῶν βαρέων σωμάτων. ἐκ δὲ τούτων μεταφέρομεν τὸ τῆς ἀρμονίας ὄνομα καὶ ἐπὶ τὸν λόγον τῶν μεμιγμένων, οἷον ἔν τε τοῖς κεκραμένοις καὶ ἐν τοῖς κατὰ μουσικὴν. τὸν γὰρ λόγον τῶν μιχθέντων τὸν ἡμιόλιον ἢ τὸν ἐπίτριτον ἢ τινα ἄλλον λέγομεν ἐκ τῶν συνθέτων κατὰ μεταφορὰν ἀρμονίαν. κατὰ α' δὲ λόγον ἢ ἀρμονία ἐπὶ τῆς παραθέσεως λέγεται, ἐπειδὴ γνωριμωτέρα ἡμῖν ἐστίν. οὔτε σύνθεσιν οὖν οὔτε μίξιν εὐλογον ποιεῖν τὴν ψυχὴν. ἐπὶ οὖν τῶν ποιητικῶν δεῖ καὶ ποιᾶς ὕλης, ἡγουν οὐσίας. ἄλλως γὰρ χαλκὸς ἢ χεῖ καὶ ἄλλως σίδηρος καὶ ἄλλως μόλυβδος καὶ ξύλον. διὸ καὶ τὰ ὀψόβαφα εἰώθασιν ἐκ διαφόρου κατασκευάζειν ὕλης, ἵνα τῇ διαφορᾷ τῶν ἀπηχήσεων τὴν ἀρμονίαν ἀποτελέσωσιν. ἡ γὰρ ἀρμονία πολυμιγέων ἐστὶ καὶ δίχῃ φρονεόντων ἔνωσις. διὸ καὶ ἀδύνατον ἐνὸς ὄντος γενέσθαι ψόφον. ἀρμονία δὲ λέγονται καὶ τὰ συμπησσόμενα τῶν κραββάτων μέρη. τῶν ἀρμονιῶν διαχασκουσῶν. τροπικῶς δὲ τὰ ποιήματα. Ἀριστοφάνης.

[Ἀρμονίδης:] ὄνομα κύριον.

[Ἀρμοσταί:] οἱ ἀπὸ βασιλέως στελλόμενοι εἰς ἔθνη. οἱ δὲ Φαλίσκοι οὐδενὶ προσεῖχον τῶν ἐπιχωρίων ἀρμοστῇ πάντας ὑφορώμενοι. **[Ἀρμοσταὶ]** οὖν οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες ἐκπεμπόμενοι.

[Ἀρμόττων·] δοτικῇ. συνάπτων. καὶ **[Ἀρμόζων·]** δοτικῇ.

[Ἀρμοῖ που:] ἀρτίως, νεωστί. οὕτω που Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ· ἀρμοῖ που κάκείνῳ ἐπέτρεχεν ἄβρὸς ἵουλος.

[Ἀρνακίδα. Ἀρνακίς,] τὸ τοῦ ἀρνοῦ κώδιον, τὸ μετὰ τῶν ἐρίων δέρμα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οἴμοι τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλῃ ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα; ἔπαιξε δὲ πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι, παρονομάσας ἀπὸ τῶν ἀρνῶν, καὶ τοῦ ἀρνεῖσθαι τοὺς δανειστάς. τὸ δὲ ἀποστερητρίδα ἅμα μὲν ἀπὸ τοῦ ἀποστερεῖν, ἅμα δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ περιβόλαιον.

[Ἀρναῖος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀρνευτήρ:] κυβιστητήρ.

[Ἀρνη:] πόλις Βοιωτίας.

[Ἀρνίον σοι λελάληκεν·] ἐν Αἰγύπτῳ, ὥς φασιν, ἀνθρωπεῖα φωνῇ ἐλάλησεν. εὐρέθη δὲ ἔχον ἐν τῇ κεφαλῇ βασίλειον δράκοντα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ πτερωτὸν, ἔχοντα μῆκος πήχεων δ', καὶ τινι λελάληκε τὰ μέλλοντα.

[Ἀρνουφίς·] οὗτος Αἰγύπτιος ἦν φιλόσοφος, ὃς συνὼν Μάρκῳ, τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων, τῷ φιλοσόφῳ, δίψει ποτὲ καμνόντων τῶν Ῥωμαίων ἐξαίφνης ποιῆσαι νέφη τε ἀγερθῆναι ζοφώδη καὶ ὄμβρον ἀφεῖναι λάβρον ἅμα βρονταῖς τε καὶ σέλασιν ἐπαλλήλοις. καὶ τοῦτο σοφία τινὶ ἐργάσασθαι Ἄρνουφιν. οἱ δὲ φασιν Ἰουλιανὸν τὸν Χαλδαῖον τοῦτο πεποιηκέναι τὸ θαυμάσιον.

[Ἀρνυμένη:] ἀντικαταλλάσσουσα. ζῶειν γὰρ δίχα παντὸς ὀνειδέος ἤθελ' ἐκάστα, ξεῖνε, τὸν ἐκ χειρῶν ἀρνυμένα βίοντον. καὶ **[Ἀρνυσθαι,]** ἀντικαταλλάσσεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ μισθαρνεῖν, τὸν μισθὸν ἀντὶ τίνος λαμβάνειν λέγεται. λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ περιποιούμενος καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάττων. οὕτως Πλάτων.

[Ἄρομα:] τὸ ἀροτρίασμα. **[Ἄρωμα]** δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου τὸ μυρεψικόν. καὶ **[Ἀρόσιμον κλίμα,]** τὸ ἀροτριούμενον.

[Ἄρουραία μάντις:] ἐπὶ τῶν νωθρῶν καὶ ἀπράκτων. ἔστι δὲ ἀκρις δυσκίνητος, χλωρὰ, καλουμένη μάντις, ἧς τινες προσέχοντες ταῖς κινήσεσι μαντεύονται. ὅτι ἡ ἄρουρα ἔχει πόδας ν'.

[Ἀροῦσιν:] ἐπάρωσιν, ὑψώσουσιν.

[Ἄρον·] ἄρες δέ.

[Ἄρωγή:] ἡ βοήθεια. καὶ **[Ἄρωγός,]** βοηθός. ὠφέλιμος.

[Ἄρρωδία:] ὁ φόβος. Ἡρόδοτος· ἄρρωδία ἦν τὸ πεῖθον.

[Ἄρρωλος:] ὄνομα πόλεως.

[Ἄρωμα:] θυμίαμα μυρεψικόν. **[Ἀρώματα]** οὖν οὐ τὰ θυμιάματα οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν, ἀλλὰ τὰ ἐσπαρμένα.

[Ἀρρώστημα νοσήματος διαφέρει·] ἄρρώστημα γάρ ἐστι νόσημα μετὰ ἀσθενείας, τὸ δὲ νόσημα οἷσιν σφοδρὰ δοκοῦντος αἵρετοῦ. καὶ ὡς ἐπὶ σώματος εὐεμπτωσῖαι τινὲς λέγονται, οἷον κατάρρους, διάρροια, οὕτω καὶ τῆς ψυχῆς εἰσι καταφορίαι, οἷον φθονέρα, ἔλεη μοσύνη καὶ τὰ παραπλήσια.

[Ἀρρωστία:] ἡ ἀσθένεια. **[Ἀρρωστία]** δὲ **[τοῦ στρατεύειν,]** ἀντὶ τοῦ ἀπροθυμία. Θουκυδίδης.

[Ἀρπάζω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀρπαλέος:] ὁ ἐπιθυμητικός. καὶ **[Ἀρπάλεια χρήματα. Ἀρπάληξ:]** ὄνομα κύριον.

[Ἀρπαστὸν] καὶ **[Σφαῖρα:]** εἶδη παιδιᾶς.

[Ἀρπεδόνες:] τὰ σχοινία. **[Ἀρπεδόνη,]** ἡ διὰ σπάρτου θήρα. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ πολλοὺς ὄϊστοὺς τόξου πορφυρέης ἦκεν ἀφ' ἀρπεδόνης.

[Ἀρπεδόσι:] τοῖς ἰστοῖς. καλύπτειραν δὲ προσώπου, ἔργον ἀραχναίοις νήμασιν ἰσόμορον. καὶ αὖθις· τὸ δὲ προτευχθὲν ἀραχναίης εἵκελον ἀρπεδόσιν.

[Ἀρπη:] τὸ δρέπανον, καὶ κλίνεται ἄρπης. **[Ἀρπὶς]** δὲ διὰ τοῦ ι τὸ ὑπόδημα, καὶ κλίνεται ἀρπίδος. καὶ **[Ἀρπηφόρος,]** ὁ δρεπανηφόρος. καὶ **[Ἀρπήνη. Ἀρπεζον·]** ὅτι τὸ ἐκ χαλίκων ὠκοδομημένον τειχίον ἄνευ πηλοῦ παρὰ Ἡροδότῳ τινὲς ἄρπεζον καλοῦσιν.

[Ἀρπήνουσα:] ὄνομα νήσου.

[Ἀρπὶς], ἀρπίδος.

[Ἀρπυιαί:] ἀρπακτικαὶ δαίμονες.

[Ἀρποκράς·] οὗτος συνήθης ἦν Ἀμμωνίῳ, ἀνὴρ Αἰγύπτιος, γραμματικός, ἐπὶ Ζήγωνος τοῦ βασιλέως· ὃν ἀκούσας ὁ Νικομήδης τὰ ἀμφὶ τὸν Ἀμμώνιον ἐπίστασθαι συλλαβεῖν ἠπείγετο. ὁ δὲ τὰ μέλλοντα ἀπ' ἀρχῆς εἰκάσας ἦ καὶ προπυθόμενος εὐθὺς ἀφανὲς ἐγεγόνει.

[Ἀρποκρατίων,] Ἀργεῖος, Πλατωνικὸς φιλόσοφος, συμβιωτὴς Καίσαρος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Πλάτωνα ἐν βιβλίοις κδ', Λέξεις Πλάτωνος ἐν βιβλίοις β'.

[Ἀρποκρατίων,] ὁ Γάιος χρηματίσας, σοφιστής. ἔγραψε Περὶ τῶν Ἀντιφῶντος σχημάτων, Περὶ τῶν Ὑπερίδου καὶ Λυσίου λόγων, καὶ ἕτερα.

[Ἀρποκρατίων,] ὁ Αἴλιος χρηματίσας, σοφιστής. ἔγραψε Περὶ τῶν δοκούντων τοῖς ῥήτορσιν ἠγνοῆσθαι, καὶ Ὑποθέσεις τῶν λόγων Ὑπερίδου, Περὶ τοῦ κατεψεῦσθαι τὴν Ἡροδότου ἱστορίαν, Περὶ τῶν παρὰ Ξενοφῶντι τάξεων, Περὶ τέχνης ῥητορικῆς, Περὶ ἰδεῶν.

[Ἀρποκρατίων,] ὁ Βαλέριος χρηματίσας, ῥήτωρ, Ἀλεξανδρεὺς. Λέξεις τῶν δέκα ῥητόρων, Ἀνθηρῶν συναγωγὴν.

[Ἀρσάκης,] Πάρθων βασιλεὺς· ὃς δόρατι πληγεὶς ἐν τῇ μάχῃ κατὰ τὴν πλευρὰν θνήσκει, ἀνὴρ γενόμενος τό τε σῶμα κάλλιστος καὶ περιβλεπτότατος καὶ τὴν ψυχὴν βασιλικώτατος καὶ τοῖς ἐς πόλεμον ἔργοις δαημονέστατος, καὶ ἐς μὲν τὸ ὑπήκοον πᾶν πραότατος, ἐς καθαίρεσιν δὲ τοῦ ἀνθισταμένου ἐρρωμενέστατος. καὶ τοῦτον Παρθυαῖοί τε ἐς τὰ μάλιστα ἐπόθησαν. καὶ

[Ἀρσακίδαί,] οἱ Περσῶν βασιλεῖς. **[Ἀρσάκης,]** ὁ Παρθυαῖος, τοὺς Μακεδόνας κρατήσαντας τῆς Περσῶν ἀρχῆς ἔτη ζ' ἐκβαλὼν Πάρθοις τὴν βασιλείαν παραδέδωκεν. ἐνθεν Ἀρσακίδαί ἐκλήθησαν οἱ Περσῶν βασιλεῖς.

[Ἄρσενι βοᾷ δοκίμω:] τῇ θαυμαστῇ φωνῇ καὶ δεδοκιμασμένη.

[Ἄρσεων:] βασταγμάτων. φορτίων.

[Ἄρσινότη:] ὄνομα κύριον.

[Ἄρτᾶ:] ἐπικρέμαται.

[Ἄρτάβη:] μέτρον Μηδικὸν σίτου, Ἀττικὸς μέδιμνος.

[Ἄρτασήρας:] ὄνομα κύριον.

[Ἄρταφέρης:] ἡγεμὼν Περσῶν. καὶ ζήτηι ἐν τῷ ἀπεκορύφου καὶ ἐν τῷ Δάτις.

[Ἄρτάρια:] παρ' ἡμῖν οἱ τῶν ποδῶν πῖλοι.

[Ἄρτεμής:] ὀλόκληρος, σῶος, ὑγιής. **[Ἄρτεμις]** δὲ ἡ θεός.

[Ἄρτεμίδωρος:] Δαλδιανός (πόλις δὲ ἐστὶ Λυδίας ἢ Δάλδης), φιλόσοφος. ἔγραψεν Ὀνειροκριτικὰ ἐν βιβλίοις δ', Οἰωνοσκοπικὰ καὶ Χειροσκοπικά.

[Ἄρτεμίδωρος], ὁ Ψευδοαριστοφάνειος, ὁ ὁψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών.

[Ἄρτέμιος,] ὁ καὶ Ἀναστάσιος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, αἰσθόμενος στόλον Σαρακηνῶν ἔρχεσθαι κατὰ τῆς πόλεως, Ἰωάννην ἐφίστησιν ἡγεμόνα τοῦ πολέμου, διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ λογιστὴν τῶν φόρων, ὃν Γενικὸν καλοῦσιν· ὃς πρὸς τῇ Ῥόδῳ γενόμενος καταστασιασθεὶς ὑπὸ τοῦ πλήθους ἀναιρεῖται.

[Ἄρτεμις:] ἡ θεός.

[Ἄρτεμις Λαφρία.]

[Ἄρτεμισία·] αὕτη ἡρίστευσε κατὰ Περσῶν· δι' ἣν εἶπεν ὁ βασιλεὺς, ὡς οἱ ἄνδρες γυναῖκες γεγόνασιν, αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες. **[Ἄρτεμισία]** δὲ δύο γεγόνασι, Καρικαὶ γένος καὶ βασιλίδες ἀμφοτέραι, ὧν ἡ μὲν πρώτη γέγονε κατὰ Περσίδα, ἡ δὲ νεωτέρα, ἥς καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας μνημονεύει, θυγάτηρ μὲν ἦν Ἑκατόμνου, γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ Μανσώλου.

[Ἄρτεμισίος:] παρὰ Μακεδόσιν ὁ Μάϊος. καὶ **[Ἄρτεμισιον]** ἰδίως μὲν Ὑπερίδης πολλάκις ὠνόμασε τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα. λέγεται δὲ καὶ ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας, οὗ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος μνημονεύει.

[Ἄρτήρ:] ὑποδήματος γένος. Φερεκράτης Γραυσίν.

[Ἄρτησάμενος:] κρεμάσας. καὶ **[Ἄρτηῆσαι,]** ὁμοίως· **[Ἀρτίσαι]** δὲ τὸ τελειῶσαι καὶ **[Ἀπαρτίσαι]** διὰ τοῦ ι.

[Ἄρτι:] τὸ μέρος τοῦ παρεληλυθότος συνάπτων τῷ νῦν ἐναντίως ἔχον τῷ αὐτίκα· τοῦτο γὰρ κατὰ τὸ μέλλον συνάπτει τῷ νῦν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀνήρετ' ἄρτι. ἀντὶ τοῦ ἐξ ὑπογούου· ἵνα αὐτοσχεδιάζειν δοκῶσι, καὶ πάντα ἐξ ὑπογούου λέγειν.

[Ἄρτι] τοῦ ἀρτίως διαφέρει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἄρτι μὲν ἀντὶ τοῦ νῦν, ἀρτίως δὲ ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου. ἐκείνον εἶφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες, ὁ Στρεψιάδης φησὶ πρὸς Σωκράτην. καὶ ἀντὶ τοῦ νῦν τὸ ἀρτίως. ἔτι περαιουμένοις καὶ ἀρτίως ἀποβαίνουσιν ἐπιτίθεσθαι. Κρίτων ἐν Γετικοῖς.

[Ἄρτια:] ἡρμοσμένα, τέλεια, ὑγιῆ. λέγεται δὲ ταῦτα καὶ ἄρμενα. καὶ **[Ἀρτιάζειν,]** τὸ παίζειν ἄρτια ἢ περιττά. στατήρσι δ' ἀρτιάζομεν. Ἀριστοφάνης. καὶ **[Ἀρτιάκις, Ἄρτιος]** ἀριθμὸς ὁ λβ', **[Ἀρτιοπέριπτος]** δὲ ὁ διχοτομούμενος εὐθέως εἰς περισσὸν ἀριθμόν, οἷον ὁ τῶν ιδ'. τούτου γὰρ τὸ ἥμισυ ἐπτά.

[Ἀρτιδαεῖ:] ἀρτιμαθεῖ. ἀργύριόν σοι τόνδε γενέθλιον ἐς τεὸν ἡμᾶρ πέμπω, ἀρτιδαεῖ σύμπνοον ἐργασίῃ.

[Ἀρτίδιον:] μικρὸς ἄρτος. ὁ δὲ τινα τῶν βασιλικῶν παίδων αἰτήσας ἀρτίδιον κατεχρήσατο.

[Ἀρτιεπής:] ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν. οὐκ ἐν ἐπαίνῳ τὸ ἀρτιεπής, κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ ἀμαρτάνειν· ἀλλ' ὁ λάλος καὶ ἀπηρτισμένος τῷ λόγῳ.

[Ἀρτιζόμενοι·] οἱ δὲ ἀρτιζόμενοι διεῖλον τὴν δύναμιν. ὁ δὲ πανοῦργος ὢν καὶ πρὸς τὸ τῆς τύχης ἄδηλον ἀρτισάμενος.

[Ἀρτιθαλή:] νεόφυτα.

[Ἀρτικροτεῖσθαι:] συμφωνεῖσθαι. ἀρτικροτοῦνθ' οἱ γάμοι· φησὶ Μένανδρος.

[Ἄρτι μῦς πίττης γεύεται:] ἐπὶ τῶν ὁπὲ εἰς αἴσθησιν ἐρχομένων ἐν οἷς εἰσιν.

[Ἄρτιος] καὶ **[Ἄρτιοι,]** τέλειοι, ὑγιεῖς. ὑπὸ νόσου ποδάγρας οὔτε αἱ χεῖρες οὔτε οἱ πόδες ἄρτιοι ἐτύγγανον οὔσαι.

[Ἀρτίως:] τελείως, ὑγιῶς. οὐ μόνον ἄρτι, τὸ πρὸ ὀλίγου. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις· ξένη γυνὴ γραῦς ἀρτίως ἀφιγμένη. καὶ ἀντὶ τοῦ γνησίου· τοιοῦδ' ἀποβλαφθεὶς ἀρτίως φίλου.

[Ἀρτίπους:] ὑγιεῖς τοὺς πόδας ἔχων.

[Ἀρτίστομος:] ὁ σαφὴς καὶ ὁ ἡδὺ φθεγγόμενος. οὕτως Διονύσιος. ὁ δὲ ἦν κάτοινος ἤδη καὶ οὐκ ἀρτίστομος ἔτι.

[Ἀρτίτομος:] προπαροξυτόνως ὁ τεμνόμενος νεωστί. **[Ἀρτιτόμος]** δὲ ὁ νεωστί τέμνων.

[Ἀρτιχανὴ ροιάν τε, καὶ ἀρτίχουν τόδε μῆλον·] ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Ἀρτοπωλεῖον:] τὸ μαγκυπεῖον, ἐν ᾧ οἱ ἄρτοι γίνονται. **[Ἀρτοπώλιον]** δὲ ὁ τόπος, ἐνθα οἱ ἄρτοι πιπράσκονται.

[Ἄρτος:] ὁ ψωμός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τυράννου Μεσσαπίων, καὶ πρόξενον Ἀθηναίους ποιήσασθαι φησι Πολέμων.

[Ἄρτος·] παροιμία· **[Ἄννος κρίβανον·]** ἐπὶ τῶν καινόν τι ἐφευρηκότων. Ἄννος γὰρ Αἰγύπτιος εἰς τὴν τῶν ἄρτων ὅπτησιν ἐπενόησε τὸν κρίβανον.

[Ἀρτοσιτεῖ:] ἄρτον ἐσθίει. Ξενοφῶν· ὅστις δὲ ἀρτοσιτεῖ, ὕδατι δεδευμένον τὸν ἄρτον.

[Ἀρτῶ:] τὸ κρεμῶ.

[Ἀρτώριος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀρτύειν:] σκευάζειν. καὶ **[Ἀρτύοντες,]** παρασκευάζοντες. καὶ **[Ἀρτύναντες, Ἀρύβαλλος:]** πλεκτόν τι βαλάντιον ὁ ἀρύβαλλος παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν· ἢ μαρσίπιν. χεῖσθαι δὲ λέγεται οὐ

μόνον τὰ ὑγρά, ἀλλὰ καὶ τὰ στερεά· ὥσπερ νῦν ἐπὶ τῆς ἀμβροσίας. εἴτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλω ἀμβροσίαν, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην.

[Ἀρύβας:] Ἀλκέτου μὲν ἦν υἱός, Μολοττῶν δὲ βασιλεύς.

[Ἀρρυθμος:] ἀδιατύπωτος, ἀκανόνιστος, μὴ ἔχων ρυθμόν. ρυθμός γὰρ ὁ τύπος. καὶ **[Ἀρρύθμως.]** καὶ **[Ἀρύομαι.]**

[Ἀρυώτης:] ὄνομα κύριον.

[Ἀρυπότατος. Ἀρυσάμενος:] ἀντλήσας.

[Ἀρύστιχος:] σκευάριόν τι.

[Ἀρυστρίς:] ζωμοῦ τ' ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἀρυστρίδα.

[Ἀρύταινα:] χαλκοῦν σκεῦος, ᾧ τὸ ἔλαιον ἐγγέουσιν εἰς τοὺς λύχνους.

[Ἀρυταινοειδοῦς:] ζητεῖ ἐν τῷ φάρυγγι.

[Ἀρύτεσθαι:] σὺν τῷ τ λέγουσιν, οὐκ ἀρύεσθαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· εἴτ' ἄρα Νείλου προχοᾶς ὑδάτων χρυσέοις ἀρύτεσθαι πρόχυσιν. καὶ Πλάτων Νόμοις· ὧν ὁ μὲν ἀρυτόμενος ὅθεν τε δὴ καὶ ὅποσα καὶ ὅποτε.

[Ἀρρυτίδων:] μὴ ἔχον ρυτίδας, αἱ εἰσι γραμμαὶ γήρως σημαντικά.

[Ἀρχαῖα:] τὰ κεφάλαια τῶν χρεῶν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· αὐτοί τε καὶ τὰρχαῖα καὶ τόκοι τόκων.

[Ἀρχαῖκόν·] οἱ δὲ τοῦ μέρους τῆς εὐσεβείας τὸ ἀπλοῦν τῷ Σπυρίδωνι καὶ ἀρχαῖκόν συνειδότες, προσέτι δὲ καὶ τὸ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας καθαρῶς ἄγευστον, ἐκώλυνον εἰς μέσον ἐλθεῖν καὶ τῷ σοφιστῇ συμβαλεῖν ἐπὶ συνόδου. παλαιὸς γάρ τις καὶ ἀρχαῖζων λόγος, ἀπλοῦς καὶ ἀποϊκίλος.

[Ἀρχαιόγονος, Ἀρχέγονος] δέ.

[Ἀρχαῖον:] ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες τῷ ἀρχαίῳ ἐπὶ τοῦ δανειζομένου τὸ ἀργύριον, ὅπερ ἔνιοι κατὰ τινα συνήθειαν κεφάλαιον ὀνομάζουσι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νικοστράτου· δανείσας ἀργύριον Ἄρχιππον οὐχ οἷός τε ἦν αὐτὸ ἀπολαβεῖν, οὔτε τόκον οὔτε τὸ ἀρ χαῖον. παρείληπται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· ὁ δὲ Σόλων, ὁ τῶν νομοθετῶν μάλιστα εὐδοκιμῶν, γέγραφεν ἀρχαίως. καὶ πάλιν· οὕτως ἦσαν σώφρονες οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι ῥήτορες, ὁ Περικλῆς, Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης. τάττεται δὲ παρὰ κωμικοῖς καὶ ἐπὶ τοῦ εὐήθους.

[Ἀρχαῖον τὸ κιθαρίζειν:] τουτέστιν οὐδενὸς λόγου ἄξιον, ληρῶδες, ἀνόητον.

[Ἀρχαῖος:] ὁ παλαιός. Ἰσοκράτης μὲν ἐν τῷ Πανηγυρικῷ τὸ ἀρχαιοτρόπως εἰπεῖν, τουτέστιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆσθαι· Δημοσθένης δὲ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς εἰπών· οὕτως δὲ ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς· ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς ἔλαβεν.

[Ἀρχαῖος:] ἀντὶ τοῦ εὐήθους. Πλάτων. ἢ λῆρος. **[Ἀρχαίως]** δὲ ἀπραγμόνως, ἀπαρατηρήτως· ἢ καὶ ἡλιθίως, εὐήθως. μινυρίζοντες μέλη ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα.

[Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις:] ἐπὶ τῶν σαθρὰ καὶ παλαιὰ λεγόντων. ἢ γὰρ διφθέρα παμπάλαιος, ἐν ᾗ δοκεῖ ὁ Ζεὺς ἀπογράφεσθαι τὰ γενόμενα. **[Ἀρχαιότυπος:]** ὁ παλαιὸς νόμος.

[Ἀρχαιρεσία:] περὶ ἀρχῶν ἐκλογή. καὶ **[Ἀρχαιρεσίη,]** τὸ πρὸς χάριν πολλῶν ζῆν, ἢ τὸ ἐπιδόσεις χρημάτων ποιεῖσθαι. Ἡρόδοτος.

[Ἀρχαιρεσιάζειν:] Δείναρχος. τὸ ἀξιοῦν ἑαυτὸν αἰρεθῆναι ἄρχοντα.

[Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος·] πολέμου γὰρ ἄρχεσθαι δικαιοῖ τὸν νέον, φιλοφροσύνης δὲ τὸν πρεσβύτερον.

[Ἀρχέγονος·] οὐκ ἠξίωσαν ταφῆς, ἣν ἡ ἀρχέγονος φύσις νομοθετεῖ.

[Ἀρχέδικος,] κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Θησαυρὸς καὶ Διαμαρτάνων, ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

[Ἀρχέδικος,] κωμωδιογράφος, ὃς κατὰ Δημοχάρους ἔγραψε τοῦ ἀνεψιοῦ Δημοσθένους.

[Ἀρχέλαος,] Ἀπολλοδώρου ἢ Μίδωνος, Μιλήσιος, φιλόσοφος, φυσικὸς τὴν αἵρεσιν κληθεὶς. ὅτι ἀπὸ Ἰωνίας πρῶτος τὴν φυσιολογίαν ἤγαγεν· Ἀναξαγόρου μαθητὴς τοῦ Κλαζομενίου, τοῦ δὲ μαθητὴς Σωκράτης· οἱ δὲ καὶ Εὐριπίδην φασίν. συνέταξε δὲ φυσιολογίαν καὶ ἐδόξαζε τὸ δίκαιον καὶ αἰσχρὸν οὐ φύσει εἶναι, ἀλλὰ νόμῳ. συνέταξε καὶ ἄλλα τινά. ὅτι Βασίλειος, ἐπίσκοπος Εἰρηνοπόλεως, τὴν φρένα καὶ τὴν ἄσκησιν τῷ ὁμωνύμῳ Βασιλείῳ Καισαρείας ἐοικώς, ἔγραψε κατὰ Ἀρχελάου πρεσβυτέρου Κολωνείας.

[Ἀρχέμορος·] ὄνομα κύριον.

[Ἀρχέπλουτον·] ἄρχοντα πλούτου, καὶ τὴν ἀρχαίαν τύχην ἀποληψόμενον. Σοφοκλῆς· καὶ μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς, ἀλλ' ἀρχέπλουτον.

[Ἀρχέστρατος] καὶ **[Ἀρχεστράτειος. Ἀρχέτυπον·]** πρωτότυπον. καὶ **[Ἀρχέτυπος,]** ὁ τὴν ἀρχὴν διδούς. **[Ἀρχαιότυπον]** δέ.

[Ἀρχεῖα·] ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἀπόκεινται, χαρτοφυλάκια· ἢ τὰ χωρία τῶν κριτῶν· ἢ ἀρχαῖα, ὡς Ξενοφῶν Ἱστοριῶν η'. τοὺς δὲ υἰέας περιῆγεν ἐς τὴν ἐς τάχος γράφουσιν μοῖραν τῆς περὶ τὰ ἀρχεῖα διακονίας.

[Ἀρχεῖν·] κοινότερον καὶ τὰς μικρὰς ἐπιστάσις καὶ λειτουργίας ἀρχὰς ἔλεγον, καὶ τὸ βουλευῆσαι ἄρχει· ψιλή γὰρ ἐπιστάσις. Ἀριστοφάνης· οὐκοῦν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἢ πόλις ἄρχεῖν καθίστησιν.

[Ἀρχή,] ἡ μὲν φυσικὴ, ὡς λέοντος ἐν ζώοις καὶ ἀετῶν ἐν ὀρνέοις· ἡ δὲ χειροτονητὴ, ὡς ἐπὶ βασιλέως ἀνθρώπων. Μαρτῖνός φησι· γέγονε δὲ ἡμῖν ἡ ἀρχὴ οὐκ ἀρχὴ μόνον, οὐδὲ κατὰ τὴν παροιμίαν ἥμισυ τοῦ παντός. αὐτὸ δὲ ὅλον τὸ πᾶν.

[Ἀρχή·] **[ἀρχαὶ τῶν ὅλων δύο]** **[τὸ ποιοῦν]** **[καὶ τὸ πάσχον,]** **[τὸ ποιοῦν δὲ τὸν ἐν]** **[τὸ μὲν οὖν πάσχον εἶναι]** **[αὐτῇ λόγον, τὸν θεόν.]** **[τὴν ἄποιον οὐσίαν, τὴν ὕλην.]** διαφέρει δὲ ἀρχαὶ καὶ στοιχεῖα· τὰς μὲν γὰρ εἶναι ἀγενήτους καὶ ἀφθάρτους, τὰ δὲ στοιχεῖα κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν φθείρεσθαι. ἀλλὰ καὶ ἀσωμάτους εἶναι τὰς ἀρχὰς καὶ ἀμόρφους, τὰ δὲ μεμορφῶσθαι.

[Ἀρχή·] ποιητικὴ· εἰδική· τελική. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι ἡ ψυχὴ οἷον ἀρχὴ τῶν ζώων ἐστίν, ὡς ποιητικὴ, εἰδική, τελική· αὗται γὰρ εἰσιν αἱ κυρίως ἀρχαί. ὡς μὲν οὖν ποιητικὴ, ὅτι αὕτη κινεῖ τὸ ζῶον μόνῃ τῇ βουλήσει καὶ οὐ δεῖται μοχλείας τινός· ὡς εἰδικὴ δὲ, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ εἰδοποιουσα τὸ ζῶον καὶ ἀπλῶς τὰ ἔμψυχα. λέγεται γὰρ τὰ ἔμψυχα εἶδη αὐτοῦ τοῦτο εἶναι κατὰ τὴν ψυχὴν· τὸ γὰρ κρεῖττον ἐν ἐκάστῳ τῶν φυσικῶν εἰδός ἐστὶν ἐκάστου· κρεῖττον δὲ ἐν τοῖς ἐμψύχοις ἡ ψυχὴ. ὡς τελικὸν δὲ, ὅτι αὐτῆς ἕνεκα τὸ σῶμα· ἔστι γὰρ τὸ μὲν σῶμα ἕνεκά του, αὕτη δὲ οὐ ἕνεκα. ὅθεν καὶ ἡ διοργάνωσις τῶν ζώων ἄλλη καὶ ἄλλη πρὸς τὴν ιδιότητα τῆς ἐν ἐκάστῳ ψυχῆς. ἀλλ' ἡ μὲν ψυχὴ τῶν ζώων πορρωτέρω ἀρχή, ἡ δὲ φύσις προσεχής. τῶν δὲ ἐξ ἀνάγκης ἐπομένων τῇ ψυχῇ τὰ μὲν αὐτῇ

ἀκολουθεῖ, τὰ δὲ ὅλῳ τῷ ζῳῳ, λέγω δὴ τὸ ἐκ τῆς ζωῆς καὶ σώματος. καὶ τὰ μὲν τῆς ψυχῆς πάθη ἢ νόησις· τοῦτο γὰρ αὐτῆς ἴδιον· τὰ δ' ἄλλα πάθη, τὸ αἰσθάνεσθαι, τὸ φαντασιοῦσθαι, θυμοῦσθαι, ἐπιθυμεῖν καὶ εἴ τι τοιοῦτον, κοινὰ ἐστὶ τοῦ συναμφοτέρου. ὅτι πέντε γένη ἔλεγεν εἶναι ἀρχὰς πάντων τῶν ὄντων, οὐσίαν, ταυτότητα, ἐτερότητα, κίνησιν, στάσιν. γένη δὲ ταῦτα ἔλεγεν οὐχ οὕτως ὥσπερ τὰ παρὰ τοῖς Περιπατητικοῖς, ἅτινα διήρηται ὑπ' ἀλλήλων καὶ ἀφ' ἐκάστου σειρὰ τις ἐκδίδεται τῶν ὑπαλλήλων γενῶν τε καὶ εἰδῶν, ἀλλ' ὥς διὰ πάντων τῶν ὄντων διήκοντα. ἔστι γὰρ ἐν πᾶσι καὶ οὐσία, καθ' ἣν ἐκάστου ἐστὶ τὸ εἶναι· καὶ ἔστι ταυτότης, καθὸ ἐκ μιᾶς τῆς τῶν ὄντων ἐσμὲν ἀρχῆς. ἔχομεν δὲ καὶ ἐτερότητα, ἐπειδὴ καὶ πλῆθος ἐστὶ τὰ ὄντα· ὅπου δὲ πλῆθος, ἐκεῖ ἐτερότης. ἔστι δὲ καὶ κίνησις ἐν πᾶσι τοῖς οὖσι· κίνησιν δὲ λέγω οὐ τὴν ἀτελεῖ ἐνέργειαν, ἀλλὰ τὴν ἐνεργῆ, τὴν ἐκάστου. πάντα γὰρ ἔχει οἰκείαν ἐνέργειαν, καὶ αὐτὰ τὰ ἄψυχα· ἢ γὰρ θερμαίνουσιν ἢ ψύχουσι τὰ παρακείμενα ἢ ὑγραίνουσιν ἢ ξηραίνουσιν ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ποιοῦσι. καὶ ἡ στάσις δὲ ἐπὶ πάντων θεωρεῖται· καὶ γὰρ τὰ ἀεικίνητα στάσεως μετέχει, οὐ μόνον τὸ τὴν ὁλότητα ἐστάναι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ μένειν ἐπὶ τῆς ἀεικινήσιας στάσις ἐστὶ. καθὸ οὖν μένουσι τὰ κινούμενα ἢ αἰεὶ ἢ ἐπὶ τινα χρόνον, κατ' αὐτὸ τοῦτο στάσεως μετέχει.

[Ἀρχήν:] τὰ πρῶτα, παρευθύ. Ναρσῆν μὲν γὰρ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ὑποστήσεσθαι ᾤοντο.

[Ἀρχηγέτης:] ἡγεμών.

[Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν:] ἐπὶ τῶν πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐπεικῶν, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ἀρχῇ βιαίων γενομένων. Σόλωνος δὲ εἶναί φασιν αὐτὸ ἀπόφθεγμα, Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Θεόφραστος Βίαντος.

[Ἀρχὴ ἡμισυ παντός:] ἐπὶ τῶν τινος ἀρχομένων καὶ προκοπτόντων.

[Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λώϊον ἢ ἐτελευτήν:] δηλοῖ δὲ ἡ παροιμία, ὡς ἀρχομένου τινὸς καὶ πάθους καὶ ἄλλου τινὸς δεινοῦ μᾶλλον ἔστι κωλύειν ἢ ἐνακμάσαντος καὶ τελειωθέντος.

[Ἀρχὴν μὲν μὴ φῶναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον, μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἡελίου· φύντα δ' ὅπως ὠκίστα πύλας Αἴδαο περῆσαι:] ἐπὶ τῶν δυστυχῶς βεβιωκότων.

[Ἀρχήσαντος:] ἄρξαντος.

[Ἀρχὴ Σκυρία:] ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων. παρόσον πετρώδης καὶ λυπρὰ καὶ διὰ τοῦτο πενιχρὰ ἡ Σκυρία οὐδὲν φέρουσα λόγου ἄξιον. οἱ δὲ ἀπὸ Θησέως, ὅτι ἐπιθέμενος τῇ Λυκομήδους ἀρχῇ, ὅτι πειρῶν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατακρημνισθεῖν. ὀστρακισθῆναι δὲ πρῶτον Ἀθήνησι Θησέα ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τοῖς πρώτοις καιροῖς.

[Ἀρχιάδας:] οὗτος οἶος ἦν τὴν ψυχὴν ἀπεδείκνυτο· πλείστων γὰρ αὐτῷ χρημάτων διηρπασμένων, ἐπειδὴ ἦσθετο Θεαγένῃ ἔτι παιδίον ὄντα λυπούμενον ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσι καὶ πεπορθημένοις, ὃ Θεάγενης, ἔφη, θαρρεῖν ἤδη σε χρή καὶ τοῖς θεοῖς ὁμολογεῖν σωτηρίους χάριτας ὑπὲρ τῶν σωμάτων, ὑπὲρ δὲ τῶν χρημάτων οὐκ ἄθυμητέον. εἰ γὰρ Ἀθηνᾶ ἢ Πολιάς ἐκέλευσεν αὐτὰ ἀναλῶσαι Παναθηναίους, πόσου ἂν ἐπριάμεθα τὴν δαπάνην ταύτην; ἀλλὰ τὸν παρόντα ἀγῶνα καὶ Παναθηναίων ἡγεῖσθαι δεῖ καὶ παντὸς ἐτέρου λαμπρότερόν τε καὶ εὐσεβέστερον.

[Ἀρχίας:] οὗτος βουλόμενος τὴν Κύπρον προδοῦναι Δημητρίῳ καὶ φωραθεὶς καὶ ἐς κρίσιν ἀχθεὶς καλωδίῳ τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας παραπετασμένων ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε. τῷ γὰρ ὄντι διὰ τὰς ἐπιθυμίας κενοὶ κενὰ λογίζονται κατὰ τὴν παροιμίαν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος δόξας φ' ἅλαντα προσλήψεσθαι καὶ τὰ προϋπάρχοντα χρήματα καὶ τὸ πνεῦμα προσσέβαλεν.

[Ἀρχίας,] Συρακούσιος καὶ Μύσκελλος Ἀχαιοὺς ἤκον ἐς Δελφοὺς ἐν τῷ αὐτῷ τοῦ χρόνου καὶ ἦτον ἄρα ὑπὲρ ὧν ἔμελλον οἰκίζειν πόλεων φήμην ἀγαθὴν λαβεῖν, τὸν ἐπινησθέντα αὐτοῖς τε καὶ ταῖς πόλεσιν αὐτῶν βίον. λέγει δὲ ἡ Πυθία· χώρας καὶ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες ἦλθετ' ἐρησόμενοι Φοῖβον, τίνα γαῖαν ἱκησθε· ἀλλ' ἄγε δὴ φράζεσθ' ἀγαθῶν πότερόν κεν ἔλοισθε, πλοῦτον ἔχειν κτεάνων ἢ τερπνοτάτην ὑγίειαν. ἐπεὶ τοίνυν ταῦτα ἤκουσάτην, Ἀρχίας ὧν φιλοχρήματος πλούτου περιβολὴν αἰρεῖται, οὐδὲ ἐψεύσθη τῆς ἐλπίδος· παμπλούσιος γοῦν Συράκουσα ἡ πόλις κατὰ τὴν φήμην τὴν Πυθιάδα ἐγένετο. Μύσκελλος δὲ αἰρεῖται αὐτός τε ὑγιαίνειν καὶ ἡ πόλις· καὶ ἀπώνητο ὧν ἦτσε. δεῖγμα γοῦν τῆς ἐν Κρότωνι ὑγείας ῥωμαλέοι τέ εἰσιν οἱ οἰκήτορες, καὶ ἀθλητῶν ἡ πόλις πολλῶν καὶ ἀγαθῶν μήτηρ ἐγένετο. πλοῦτος ἄρα καὶ ὑγία δῶρα ἄμφω ἐστόν· αἵρεσις δὲ ἐρρωμένη καὶ διάνοια ὑγιαίνουσα αἰρεῖται τὰ βελτίω, καὶ ἀπέφηναν καὶ οὗτοι, ὁ μὲν συνετώτερος ὧν, ὁ δὲ οὐ πάντῃ ἐλευθέριος. τῶν γὰρ οὖν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρωπικῶν τὸ μὲν πρεσβύτερον, τὸ δὲ δεύτερον, ὡς καὶ Πλάτων φησὶ καὶ τὸ σκολιὸν ᾔδει.

[Ἀρχίβιος,] Ἀπολλωνίου, γραμματικός. τῶν Καλλιμάχου ἐπιγραμμάτων ἐξήγησιν.

[Ἀρχίβιος,] Πτολεμαίου, Λευκάδιος ἢ Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, τῶν ἕως Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος ἐν Ῥώμῃ παιδευσάντων.

[Ἀρχιγένης,] Φιλίππου, Ἀπαμεὺς Συρίας, ἱατρὸς, μαθητὴς Ἀγαθίνου, ἐπὶ Τραϊανοῦ ἱατρεύσας ἐν Ῥώμῃ, βίους ἔτη ζγ' καὶ συγγράψας πολλὰ ἱατρικὰ τε καὶ φυσικὰ.

[Ἀρχιδάμιος πόλεμος,] τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου τὰ πρῶτα ἔτη Ἀρχιδάμιος ἐκλήθη πόλεμος, ἀπὸ τοῦ Ἀρχίδαμον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλεῖν.

[Ἀρχίδιον,] ὑποκοριστικῶς ἡ ἀρχή. Ἀριστοφάνης· κἄν λαχόντες ἀρχίδιον, εἴτα βούλησθ' ἀρπάσαι τι.

[Ἀρχιειρεσία,] κωπηλασία.

[Ἀρχίκλοπος,] ὁ ἀρχαῖος κλέπτης.

[Ἀρχίλοχος,] ὅτι τῶν σπουδαίων οὐδὲ θανόντων οἱ θεοὶ λήθην τίθενται. Ἀρχίλοχον γοῦν ποιητὴν γενναῖον τᾶλλα, εἴ τις αὐτοῦ τὸ αἰσχροεπὲς καὶ τὸ κακορρήμον ἀφέλοι, καὶ οἶονεὶ κηλίδα ἀπορρύψαι, ὁ Πύθιος ἡλέει τεθνεῶτα καὶ ταῦτα ἐν τῷ πολέμῳ, ἔνθα δῆπου ξυνὸς Ἐνυάλιος. καὶ ὅτε ἦκεν ὁ ἀποκτείνας αὐτὸν, Καλῶνδας μὲν ὄνομα, Κόραξ δὲ ἐπώνυμον, τοῦ θεοῦ δεόμενος ὑπὲρ ὧν ἐδεῖτο, οὐ προσήκατο αὐτὸν ἡ Πυθία ὡς ἐναγῇ, ἀλλὰ ταῦτα δῆπου τὰ θρυλούμενα ἀνεῖπεν. ὁ δὲ ἄρα προεβάλλετο τὰς τοῦ πολέμου τύχας καὶ ἔλεγεν, ὡς ἦκεν ἐς ἀμφίβολον ἢ δρᾶσαι ἢ παθεῖν, ὅσα ἔπραξε, καὶ ἡξίου μὴ ἀπεχθάνεσθαι τῷ θεῷ εἰ τῷ ἑαυτοῦ δαίμονι ζῇ, καὶ ἐπηρᾶτο, ὅτι μὴ τέθηκε μᾶλλον ἢ ἀπέκτεινε. καὶ ταῦτα ὁ θεὸς οἰκτεῖρει καὶ αὐτὸν κελεύει ἐλθεῖν εἰς Ταίναρον, ἔνθα Τέττιξ τέθαπται, καὶ μειλίσασθαι τὴν τοῦ Τελεσικλείου παιδὸς ψυχὴν καὶ πραῦναι χοαῖς. οἷς ἐπέισθη, καὶ τῆς μῆνιδος τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξάντης ἐγένετο. καὶ παροιμία· **[Ἀρχίλοχον πατεῖς,]** ἐπὶ τῶν κακηγόρων καὶ λοιδόρων.

[Ἀρχιμήδης,] Τραλλιανὸς, φιλόσοφος. ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον καὶ Μηχανικά.

[Ἀρχίου,] τοῦ ἐπικληθέντος Φυγοθήρα.

[Ἀρχιππος,] Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος, ἐνίκησεν ἅπαξ ἐπὶ τῆς 4α' Ὀλυμπιάδος.

[Ἀρχισυναγωγός,] ὁ ἀρχηγός.

[Ἀρχιτεκτονῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἀρχω σου·] γενικῇ.

[Ἀρχων. Ἀρχοντες·] οἱ ἐννέα τινές· θεσμοθέται ἕξ, ἄρχων, βασιλεὺς, πολέμαρχος. καὶ πρὸ μὲν τῶν Σόλωνος νόμων οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς ἅμα δικάζειν, ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς καθῆστο παρὰ τῷ καλουμένῳ Βουκολείῳ· τὸ δὲ ἦν πλησίον τοῦ Πρυτανείου· ὁ δὲ πολέμαρχος ἐν Λυκείῳ, καὶ ὁ ἄρχων παρὰ τοὺς Ἐπωνύμους, οἱ θεσμοθέται παρὰ τὸ Θεσμοθέσιον. κύριοί τε ἦσαν ὥστε τὰς δίκας αὐτοτελεῖς ποιῆσθαι. ὕστερον δὲ Σόλωνος οὐδὲν ἕτερον αὐτοῖς τελεῖται ἢ μόνον ὑποκρίνουσι τοὺς ἀντιδίκους.

[Ἀρχων χρότιος·] ἀρχηγός, προηγός. ἄρχων χρόνος πημάτων. τὸν ἄρχοντα τῶν ἀρχομένων εἵνεκα πάντα διαπράττεσθαι δεῖν. ὁ δὲ Ἥγίας ἡξίου οὐ μόνον τὸν ἄρχοντα τῶν ἀρχομένων τίθεσθαι πρόνοιαν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ πρὸς ἐκείνων. ἐκάστω γὰρ εἶναι τὴν ἑφесιν τοῦ ἀγαθοῦ πρὸς ἑαυτὸ μᾶλλον ἢ πρὸς ἕτερον. ὁ δὲ Ἰσίδωρός φησιν, τὸν ἄρχοντα ἢ ἄρχοντος ἀκούειν, εἰ δὲ καὶ ἑαυτοῦ φροντίδα ποιοῖτο, ὡς ἐνός γε καὶ ἑαυτοῦ τῶν ἀρχομένων καὶ δεομένων προνοίας. τὸν γὰρ τοι ἄρχοντα τῷ ἀκριβεῖ λόγῳ δεῖσθαι μηδενός· ἢ δὲ ἄνθρωπος, ὁ τεχνίτης δέοιτο ἄν, οἷον ἰατρός τῆς ἰατρικῆς, εἰ νοσήσειεν. ἰατρικὴ δὲ οὐκ ἂν ποτε νοσήσειεν· οὐ τοίνυν οὐδὲ ὁ κατὰ τὴν ἰατρικὴν ἐστὼς ἰατρός, οὐ τοίνυν οὐδὲ ὁ κατὰ τὴν ἀρχικὴν ἐπιστήμην ἄρχων ὀρώμενος. λογικώτερον δὲ εἰπεῖν ἐπιχειρητέον, ὡς τὰ πρὸς τι οὐ λέγεται μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔστι πρὸς ἄλληλα. ἄρχων ἄρα πρὸς ἀρχομένους καὶ ἀρχόμενος πρὸς ἄρχοντα καὶ λέγονται καὶ εἰσὶν, ὥστε εἴ τι τὸ ἄρχειν ὠφελεῖ τοὺς ἀρχομένους, ὠφελήσει πρὸς οὓς καὶ τὸ ἄρχειν προβέβληται. ὅτι τὴν ἰατρικὴν Ἄπις ὁ Αἰγύπτιος πρῶτος εἰς τὴν Ἑλλάδα μετακομίσαι λέγεται.

[Ἀρχύτας·] Ταραντῖνος, Ἐστιαίου υἱὸς ἢ Μνησάρχου ἢ Μνασαγέτου ἢ Μνασαγόρου, φιλόσοφος Πυθαγορικός. οὗτος Πλάτωνα ἔσωσε μὴ φονευθῆναι ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου. τοῦ κοινοῦ δὲ τῶν Ἰταλιωτῶν προέστη, στρατηγὸς αἰρεθεὶς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν περὶ ἐκεῖνον τὸν τόπον Ἑλλήνων. ἅμα δὲ καὶ φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύων μαθητάς τ' ἐνδόξους ἔσχε καὶ βιβλία συνέγραψε πολλά. τοῦτον φανερώς γενέσθαι διδάσκαλον Ἐμπεδοκλέους. καὶ παροιμία· **[Ἀρχύτου πλαταγή·]** ὅτι Ἀρχύτας πλαταγὴν εὗρεν, ἣτις ἐστὶν εἶδος ὀργάνου ἧχον καὶ ψόφον ἀποτελοῦντος. ὁ δὲ πλαταγὴν χαλκευ σάμενος ἐπλατάγει.

[Ἄσσα·] ὅτε σημαίνει τὸ ὅσα καὶ ἅτινα, δασύνεται· ὅτε δὲ τὸ τινὰ, ψιλοῦται. τῶν ἄσσα θυμῷ καὶ διὰ μνήμης ἔχω. καὶ ἄσσα γελωτοποιεῖν, ἅτινα σκώπτειν.

[Ἀσάμινθος·] ἡ πύελος, ἡ σκάφη. ἐν αἷς οἱ ἀρχαῖοι ἐλούοντο· οὐκ ἦσαν γὰρ βαλανεῖα. παρὰ τὸ τὴν ἄσπην μινύθειν.

[Ἀσαμωναῖος·] ὄνομα κύριον.

[Ἄσαρ·] εἶδος λαχάνου, ᾧ κέχρηται οἱ ἱατροὶ εἰς θεραπείαν τῶν νοσοῦντων.

[Ἀσσάρια·] οἱ ὀβολοί. Νούμμας, ὁ πρῶτος βασιλεὺς μετὰ Ῥωμύλον Ῥωμαίων γεγονώς, ἀπὸ σιδήρου καὶ χαλκοῦ πεποιημένα πρῶτος ἐχαρίσατο Ῥωμαίοις, τῶν πρὸ αὐτοῦ πάντων διὰ σκυτίνων καὶ ὀστρακίνων τὴν χρεῖαν πληροῦντων· ἅπερ ὠνόμασεν ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος νομμία, ὡς φησι Τραγκύλιος.

[Ἄσατο·] ἐκορέσθη, ἐνεφορήθη. περὶ Ὡχου τοῦ Πέρσου. τὸν ἐν Μένδῃ τράγον Πανὸς ἱερὸν κατέθυσέ τε καὶ σκευάσας ποικίλως ταύτην ὁ δυστυχὴς ἄρα τὴν δαῖτα ἄσατο· Αἰγυπτίων τε λεὼν πάμπολυν ἀποσπάσας γαμετῶν καὶ τέκνων ἐς Πέρσας ἤγαγεν ἀνοίκτως.

[Ἀσαφές:] ἀνόητον, ἄδηλον.

[Ἀσαφεία νυκτὸς ἀπολλύμενος:] ὑπὸ σκοτεινότητος δηλαδὴ νυκτὸς, καθ' ἣν τίς τινα ἀναγνωρίσαι οὐ δύναται. ὅθεν καὶ τὸ, σελήνης τὸν ζόφον διασαφούσης. οὕτως γέγραπται ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἁγίων δισμυρίων.

[Ἀσβαμαῖον:] ὕδωρ οὕτω καλούμενον.

[Ἀσβεστος:] ἀκατάπαυστος.

[Ἀσβόλη] καὶ **[Ἀσβολος:]** ἡ αἰθάλη τοῦ πυρὸς, ἡ στακτὴ. φεῦ, ἰοὺ τῆς ἀσβόλου. καὶ ἐπὶ δοτικῆς τῇ ἀσβόλῳ.

[Ἀσδρούβας,] ὁ Καρχηδονίων στρατηγός, κενόδοξος ἦν καὶ ἀλαζών καὶ πολὺ κεχωρισμένος τῆς πραγματικῆς καὶ στρατηγικῆς δυνάμεως. σημεῖα δὲ τῆς ἀκρισίας αὐτοῦ, ὅτι παρῆν ποτε ἐν πανοπλίᾳ πορφυρίδα θαλαττίαν ἐμπεπορημένος, ἡνίκα Γολόσση συνεγίνετο τῷ Νομάδων βασιλεῖ μετὰ μαχαιροφόρων ἰ'. καὶ ὅσον κ' πόδας ἀπέστη προβεβλημένος τάφρον καὶ χάρακα, καὶ κατένευε τῷ βασιλεῖ προσιέναι πρὸς αὐτόν, καθήκειν γίνεσθαι τούναντίον. οὐ μὴν ἀλλ' ὁ Γολόσσης ἀφελῶς ἔχων Νομαδικῶ τινι τρόπῳ μόνος προσῆει πρὸς αὐτόν· καὶ προσεγγίσας ἤρετο τίνα φοβούμενος τὴν πανοπλίαν ἔχων ἦκε. τοῦ δ' εἰπόντος ὅτι Ῥωμαίους· οὐκ ἂν ἄρ', ἔφησεν ὁ Γολόσσης, ἔδωκας σαυτὸν ἐς τὴν πόλιν, μηδεμίαν ἔχων ἀνάγκην. ἦν μὲν οὖν καὶ φύσει σάρκινος, βαλὼν δὲ τὴν πανοπλίαν καὶ κοιλίαν εἰλήφει καὶ τῷ χρώματι παρὰ φύσιν ἐπικεκαυμένος ἦν, ὥστε δοκεῖν ἐν πανηγύρει που διαιτᾶσθαι παραπλησίως τοῖς σιτευτοῖς βουσὶν, ἀλλὰ μὴ τηλικούτων καὶ τοιούτων κακῶν προστατεῖν, ὧν οὐδ' ἂν ἐφίκοιτο τῷ λόγῳ διεξιὼν οὐδεὶς· ὥσθ' ὅτε μὲν ἐς τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ τις βλέψει, θαυμάζειν τὸν ἄνδρα καὶ τὸ μεγαλόψυχον τῶν λόγων, ὅτε δὲ ἐς τὸν χειρισμὸν τῶν πραγμάτων, τὴν ἀγεννίαν καταπλήττεσθαι καὶ τὴν ἀνανδρίαν.

[Ἀσδρούβας,] Καρχηδόνιος στρατηγός. οὗτος κατὰ τὴν τοῦ πολέμου συμβολὴν χαλεπῶς ἔχων τῆς ἐπὶ τὰ Μέγαρα ἐπιχειρήσεως, ὅσα Ῥωμαίων εἶχεν αἰχμάλωτα ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀγαγὼν, ὅθεν εὐσύνοπτα Ῥωμαίοις ἔμελλε τὰ δρώμενα ἔσεσθαι, τῶν μὲν ὀφθαλμοὺς ἢ γλώττας ἢ νεῦρα ἢ αἰδοῖα σιδηρίοις ἐξεῖλκε καμπύλοις, τῶν δὲ ὑπέτεμνε τὰ πέλματα καὶ δακτύλους ἐξέκοπτεν, ἢ τὸ δέρμα τοῦ λοιποῦ σώματος ἀπέσπα, καὶ πάντας ἔμπνους ἔτι κατεκρήμνιζεν, ἀδιάλλακτα Καρχηδονίοις τὰ ἐς Ῥωμαίους ἐπνοῶν. καὶ ὁ μὲν αὐτοὺς οὕτως ἠρέθιζε τὴν σωτηρίαν ἔχειν ἐν μόνη τῇ μάχῃ, περιέστη δ' αὐτῷ ἐς τὸ ἕνα τῶν ὧν ἐπενόει. ὑπὸ γὰρ τοῦ συνειδότος οἱ Καρχηδόνιοι τῶνδε τῶν ἀθεμίστων ἔργων περιδεεῖς ἀντὶ προθύμων ἐγίνοντο, καὶ τὸν Ἀσδρούβαν ὡς τὴν συγγνώμην σφῶν ἀφηρημένον ἐμίσουν· καὶ μάλισθ' ἡ βουλὴ αὐτοῦ κατεβόα ὡς ὠμὰ καὶ υπερήφανα δεδρακότος ἐν συμφοραῖς οἰκείαις τοσαῖσδε. ὁ δὲ τῶν βουλευτῶν τινὰς ἔκτεινε καὶ ἐς πάντα ὧν ἤδη περιδεὴς ἐς τυραννίδα μᾶλλον ἢ στρατηγίαν περιῆλθεν, ὡς ἐν τῷδε μόνῳ τὸ ἀσφαλὲς ἔξω, εἰ φοβερὸς αὐτοῖς εἶη καὶ διὰ τοῦτο δυσεπιχείρητος. ζήτηι περὶ τούτου ἐν τῷ Ἀννίβας.

[Ἄσαι:] κορέσαι· ἢ ψάλαι.

[Ἀσαία:] ὄνομα ὄρους. καὶ **[Ἀσαῖος,]** ὄνομα κύριον.

[Ἀσεβεῖς:] οἱ πολυθεῖαν ἢ ἀθεῖαν θρησκεύοντες.

[Ἀσεβῶν:] παρὰ τῷ Δαβὶδ τῶν τὸν θεὸν ἀγνοούντων.

[Ἀσεβῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἀσέλγεια:] ἀντὶ τοῦ πολυτέλεια. οὕτως Αἰσχίνης. ἢ **[Ἀσέλγεια,]** πορνεία, ἀκαθαρσία. μιαρία. παρῆκται δὲ, ὥς φασιν, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Σέλη πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. κατ' ἐπίτασιν οὖν τὸ ἀσελγαίνειν. καὶ **[Ἀσελγές]** οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκολάστου ἔταπτον οἱ παλαιοὶ, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. καὶ γὰρ ἄνεμον ἀσελγῇ λέγουσι· καὶ **[Ἀσελγόκερως τράγος,]** ὁ μέγας. ἢ **[Ἀσελγόκερως,]** ὁ κυρίττων. πίνες εἰσιν ἀσελγῶς· Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. ἀντὶ τοῦ κατωφερεῖς, θορυβοῦμενοι καὶ κεκραγότες μετὰ ἀσελγείας, οἷον οἱ κό ρακες λαρυγγίζουσιν. ἀντὶ τοῦ μεγάλως φωνοῦσι. καὶ **[Ἀσελγής,]** ἐπὶ ἀνέμου ὁ σφοδρῶς πνέων. πολὺς δὲ καὶ ἀσελγῆς τίκεται ἐκεῖθι (φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ ποικίλης ἀφηγησεως)· γενέσεις δὲ αὐτῷ αὐλῶνες βαθεῖς καὶ φάραγγες, δι' ὧν ὠθούμενος ἐκτείνει λαβρότατος.

[Ἄση:] ῥύπος. καὶ κλίνεται ἄσης. ἢ λύπη. καὶ τοσαύτης ἄσης ὑποπίμπλαμαι καὶ ναυτίας σῶμά τε καὶ ψυχὴν, ὥστε καὶ εἰς ἐμέτους ἐμοὶ τὴν ἀχθηδόνα προπίπτειν. τουτέστι ῥύπου.

[Ἀσηκόρος:] ὁ ἀκηδιαστής.

[Ἀσήμαντα:] τὰ λεγόμενα ἀσφράγιστα. καὶ γὰρ σημεῖα τὰς σφραγίδας ἔλεγον. καὶ **[Ἀσημάντοις,]** ἀφυλάκτοις, οὐκ ἔχουσι σημάντορας, τοὺς ἐπιστάτας. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σφραγίδων.

[Ἄσημον:] τὸ δυσγενές, καὶ τὸ μηδὲν σημαῖνον. καὶ **[Ἄσημος,]** ὁ ἀγεννής.

[Ἄσηρος:] ὁ μὴ ἔχων σκώληκας.

[Ἀσηρώθ:] ὄνομα κύριον.

[Ἀσία:] χώρα, ἢ τῆς ἀνατολῆς. καὶ **[Ἀσιάδος κρούματα,]** τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστοφάνης. ἢ **[Ἀσιάτιδος κρούματα,]** καὶ **[Ἀσιῆτις]** γῆ, τῆς Ἀσίας.

[Ἀσίννιος Πωλίων,] Ῥωμαῖος. ἱστορίας Ῥωμαϊκὰς συνέταξεν ἐν βιβλίοις ιζ'. οὗτος πρῶτος Ἑλληνικὴν ἱστορίαν Ῥωμαϊκῶς συνεγράψατο.

[Ἄσιος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀσιῶν:] τὸ ὄρος.

[Ἀσιτῶ:] ἄρτον οὐκ ἐσθίω.

[Ἀσιχίνη:] ὄνομα κύριον.

[Ἀσθένεια:] ταλαιπωρία, νόσος, ἀδυναμία. καὶ **[Ἀσθενοῦντας,]** ἀντὶ τοῦ ἐν ἐνδείᾳ ὄντας· τὴν γὰρ τύχην ιδίως νόσον φασίν. Ἀριστοφάνης· τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας.

[Ἀσθήσεται:] ἐκ τοῦ ἄδω, τὸ ψάλλω.

[Ἄσθμα:] πνοή. καὶ **[Ἀσθμάζειν,]** ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνειν, τουτέστι πνευστιᾶν. Βάβριος· οἶά τις νούσῳ κάμνων ἐβέβλητ' οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων.

[Ἀσκαλαβώτης:] ὁ γαλεώτης. οὐχὶ καλαβώτην λέγουσι, μᾶλλον δὲ γαλεώτην. Μένανδρος· οὐτοσί δὲ γαλεώτης γέρων.

[Ἀσκάλαφος:] παρὰ τὸ ἀσκελές τῆς ἀφῆς, ὁ λίαν σκληρός.

[Ἀσκαλωνίτης:] ὄνομα κύριον.

[Ἀσκαμωνία:] εἶδος βοτάνης ἱατρικῆς.

[Ἀσκανία:] λίμνη ἐν Νικαίᾳ.

[Ἀσκαντος:] ἡ μικρὰ κλίνη, τὸ πτωχὸν κλινίδιον. ἢ **[Ἀσκάντης,]** κλίνη μὴ ἔχουσα κάνητα· κάνης δὲ ὁ ψίαθος, ἡ ὁ σκίμπους, ἡ δίφρου τι εἶδος, οἱ δὲ τὸν κράββατον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.

[Ἀσκαρδαμυκτί:] χωρὶς τοῦ μύειν, ὃ ἐστὶν ἀγρίως βλέπειν. καὶ **[Ἀσκαρδάμυκτον.]** Ἀριστοφάνης· βλέψον εἰς ἐμὲ ἀσκαρδάμυκτον. τουτέστι μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ δὲ σκαίρειν καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμούς καὶ πυκνῶς βλεφαρίζειν σκαρδαμύσσειν λέγεται καὶ ἰλλωπεῖν. ἀσκαρδαμυκεῖν οὖν τὸ ἄνω βλέπειν. οἷον ἀτενὲς βλέψον εἰς ἐμέ.

[Ἀσκελές:] ἀδιαλείπτως.

[Ἀσκέπαρνον:] ἄξεστον, ἄγλυφον, ἀπελέκητον, οὐκ εἰργασμένον. Σοφοκλῆς· κάπῃ σεμνὸν ἐζόμην βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον.

[Ἀσκέραι:] ὑποδήματα Ἀττικά. ἡ εὐθεῖα ἀσκέρα.

[Ἀσκευον:] ἀντὶ τοῦ ἀπαράσκευον. ἄνευ ὄπλων. καὶ ὁ Θεολόγος· βίον ἄσκευον, καὶ ἀπέριπτον.

[Ἀσκηθής:] ἀβλαβής, ὑγίης.

[Ἀσκήσασα:] κοσμήσασα, μετ' ἐπιμελείας ὑφάνασα.

[Ἀσκησις:] ἐγκράτεια.

[Ἀσκησιν:] ἀγωνίαν· καὶ ὥς ἡμεῖς, τὸ δεδιέναι καὶ προσδοκᾶν τὸ μέλλον λέγουσιν οἱ παλαιοὶ καὶ Πλάτων. καὶ **[Ἀσκητὰς]** καὶ ἀθλητὰς λέγουσιν.

[Ἀσκητικόν,] μέγα. Ἀριστοφάνης· καὶ μὴν ὁρῶ τοὺς Ἀθηναίους, ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων τὰ ἱμάτια ἀποστέλλοντας, ὥστε φαίνεται ἀσκητικόν τι χρῆμα τοῦ νοσήματος. καὶ **[Ἀσκητικός,]** φιλομαθής, φιλόσοφος.

[Ἀσκητός:] μετ' ἐπιμελείας κεκοσμημένος. θηλυχίτων ἀσκητὸς ἐϋσπείροισι κορύμβοις.

[Ἀσκληπιάδης,] Διοτίμου, Μυρλεανός (πόλις δὲ ἐστὶ Βιθυνίας, ἡ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη), τὸ δὲ ἄνωθεν γένος ἦν Νικαεύς· γραμματικὸς, μαθητὴς Ἀπολλωνίου. γέγονε δὲ ἐπὶ τοῦ Ἀττάλου καὶ Εὐμενοῦς τῶν ἐν Περγάμῳ βασιλέων. ἔγραψε φιλοσόφων βιβλίων διορθωτικά· ἐπαίδευσε δὲ καὶ εἰς Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τοῦ τετάρτου Πτολεμαίου νέος διέτριψεν. ἔγραψε πολλά. καὶ **[Ἀσκληπίειον φάρμακον]** καὶ **[Ἀσκλήπειον φάρμακον, Ἀσκληπιῆιον]** δὲ **[ἱερόν.]** καὶ **[Ἀσκληπιάδαι,]** οἱ ἱατροὶ, ἀπὸ Ἀσκληπιοῦ. οὗτος δὲ παρὰ τὸ ἀσκελῆ καὶ ἥπια φυλάττειν τὰ σώματα. ὅτι Ἀσκληπιὸς, ἔφορος τῆς ἱατρικῆς, Παύσωνα καὶ Ἴρον κἄν ἄλλον τινὰ τῶν ἀπόρων ἰάσαιτο. ζητεῖ ἐν τῷ Παύσων καὶ Ἴρος. καὶ Αἰλιανός· ὁ δὲ ἀθλίως νόσῳ (περιπνευμονίαν καλοῦσιν Ἀσκληπιαδῶν παῖδες αὐτήν) πιεζόμενος τὰ μὲν πρῶτα ἐδεῖτο τῆς ἀνθρώπων ἱατρικῆς.

[Ἀσκληπίοδοτος·] οὗτος ἐκ παίδων εὐθύς ὠμολογεῖτο ὀξύτατος καὶ πολυμαθέστατος εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν, ὥστε καὶ πολυπραγμονῶν οὐδὲν ἐπαύετο περὶ ἐκάστου τῶν παραπιπτόντων, ὧν ἢ τε ἡ φύσις ἀπεργάζεται θαυμασίων καὶ τέχνη ἐκάστη παρέχεται δημιουργημάτων. ἐν γοῦν ὀλίγῳ χρόνῳ παντάπασι κατανεοήκει τῶν τε βαφικῶν χρωμάτων τὰς μίξεις ἀπάσας καὶ τῶν περὶ ἐσθῆτα κοσμουμένων βαμμάτων παντοδαπῶν, ἔτι δὲ τῶν ξύλων τὰς μυρίας διαφορότητας, ὅπως αὐτῶν αἱ ἵνες ἔχουσιν εὐθύτητος πέρι καὶ διαπλοκῆς. ἀλλὰ μέντοι λίθων καὶ βοτανῶν αἱ ποικίλαι δυνάμεις τε

καὶ ἰδέαι, τῶν τε ἐν ποσὶ κειμένων καὶ τῶν σπανιωτάτων, ἀνεζητοῦντο καὶ εὐρίσκοντο πάσῃ μηχανῇ. ὅχλον δὲ παρείχετο πολὺν τοῖς περὶ ἕκαστα διατρίβουσι παρακαθήμενός τε συχνὰ καὶ περὶ ἑκάστου ἀνερωτῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον. τὴν δὲ περὶ φυτῶν ἱστορίαν ἐπὶ μείζονος ἡγάπα τιμῆς, καὶ ἔτι μᾶλλον τὴν περὶ ζώων, τὰ τε ἐνόντα διὰ τῆς ὀψεως ἀνακρίνων καὶ τὰ μὴ δυνατὰ διὰ τῆς ἀκοῆς ἐξετάζων ἐπὶ τὸ μακρότατον, ὅσα τε τοῖς πρεσβύταις ἀναγέγραπται περὶ τούτων ἀναλεγόμενος. ἦν δὲ Ἀλεξανδρεὺς τὸ γένος. τοῦτον οὖν ἐπίσταμαι διὰ πείρας συχνῆς εὖ μάλα τὴν τε ἀγαθοειδῆ προαίρεσιν προβεβλημένον καὶ τοῦ πατρὸς οὐ πολὺ τι λειπόμενον κατὰ τὴν εὐσεβῆ προθυμίαν καὶ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ἀναγομένην ἐλπίδα σύντονόν τε καὶ ἐρωτικήν· φιλοσοφοῦντα μέντοι ὑπὲρ ἐκεῖνον καὶ τῇ ἄλλῃ προπαιδείᾳ κεκοσμημένον. τοιγαροῦν ἀνέθηνεν ἐπ' αὐτοῦ ἡ πόλις τῆς Ἀφροδίτης εἰς τὸ ἱερώτερον. ἤδη δὲ καὶ ἐς τὰς ὑπερορίους ἀπώκισε τὴν ἀπόρρητον θέμιν, ἔς τε Ἀλεξανδρείαν τὴν Ὀσιράζουσαν καὶ τῆς ἕω πολλαχῇ τὴν μαγεύουσαν. γενόμενος δὲ πρὸς τῷ σεμνῷ καὶ εὐτράπελος ἡδίστην παρείχετο τοῖς ἐντυχάνουσι τὴν αὐτοῦ συνδιαίτησιν. εὐφυῆς δὲ ἐκ παίδων γεγινώς ἄχρι γήρως πολλὰ συνεισήνεγκεν εἰς τὰ ἱερὰ τῆς οἰκείας φύσεως ἔκγονα μηχανήματα, ἀγάλματα τε διακοσμῶν καὶ ὕμνους προστιθεὶς ἔστιν οἷς. οἰκονομικὸς δὲ ὢν καὶ γεωργικὸς, ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, ἀπέτισε χρέα πολλὰ. ἐν χρηματισμῷ δὲ δικαίῳ καταστάς ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο, τῆς τε ἱερᾶς εἵνεκα προαιρέσεως καὶ τῆς ἄλλης πολιτικῆς φιλοτιμίας ἀναγκαίας εἶναι δοκούσης καὶ τῷ οἴκῳ συνήθους. ὥστε ἠναγκάσθη καὶ αὐτὸς ὕστερον ὑπόχρεων τὴν οὐσίαν καταλιπεῖν ταῖς θυγατράσι. ταῦτα ἀναγεγράφθω μοι χάρισις ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι. ζῇ τε ἐν τῷ δεισδαιμονίᾳ.

[Ἀσκὸν δέρειν:] ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν ἐπαγγελλομένων πράττειν τι. τὸ δέρμα μου εἰς ἀσκὸν ἐκδερματίζειν. ὑπὲρ τοῦ πιστευθῆναι αὐτὸν ἐμμένειν τοῖς ὑποκειμένοις, προσέθηκε πλεον ἢ ἐκεῖνοι ἐπέταξαν καὶ λέγει καταφρονεῖν ἐκδερομένου τοῦ δέρματος. ὁ γὰρ τὰ μείζω ἐπαγγελλόμενος ὑπομένειν εὐχερῶς ἂν τὰ ἥττονα ὑπενέγκοι.

[Ἀσκὸν τίλλειν:] ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν.

[Ἀσκὸς ἐν πάχνῃ·] ὁ Δαβὶδ λέγει, ὅτι ἐγενήθη ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ. ὁ ἀσκὸς θερμαινόμενος χαινοῦται καὶ φυσώμενος ἐξογκοῦται, ἐν δὲ τῇ πάχνῃ σκληρύνεται καὶ πῆγνυται. οὕτω καὶ τοῦ σώματος ἡ φύσις χαινοῦται μὲν τῇ τρυφῇ καὶ ἐξογκοῦται, τῇ δὲ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ ταπεινοῦται καὶ πύζεται. καὶ τούτου μάρτυς ὁ Παῦλος βοῶν· ἀλλ' ὑποπιέζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μὴ πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι. τοιγάρτοι καὶ ὁ προφήτης, ἐπειδὴ διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ κρείττων ἦν τῶν παθῶν, εἰρήνης δὲ ἀπολαύσας τοῖς ἀπὸ τῆς τρυφῆς ἐβλάβη σκιρτήμασι, ταπεινώσας τὸ σῶμα τῶν θείων νόμων τὴν μνήμην ἀνενεώσατο. καὶ **[Ἀσκὸς Κτησιφῶντος·]** Ἀριστοφάνης· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χοᾶς πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὅς δ' ἂν ἐκπῇ πρῶτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται. ἐν γὰρ ταῖς Χοαῖς ἀγῶν ἦν περὶ τοῦ ἐκπεῖν πρῶτόν τινα χοᾶ, καὶ ὁ νικῶν ἐστέφετο φυλλίνῳ στεφάνῳ καὶ ἀσκὸν οἴνου ἐλάμβανε. πρὸς σάλπιγγας δὲ ἔπινον. ὁ δὲ Κτησιφῶν ὡς παχὺς καὶ προγᾶστωρ ἐσκώπτετο. ἐτίθετο δὲ ἀσκὸς πεφυσημένος ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἐορτῇ, ἐφ' οὗ τοὺς πίνοντας πρὸς ἀγῶνας ἐστάναι, τὸν προπιόντα δὲ ὡς νικήσαντα λαμβάνειν ἀσκόν. ἔπινον δὲ μέτρον τι οἶον χοᾶ. καὶ **[Ἀσκοφορεῖν·]** ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς, τὰ μὲν ὑπὸ τῶν ἀστών ἐπράττετο, τὰ δὲ τοῖς μετοίκους ποιεῖν ὑπὸ τῶν νομοθετησάντων προσετέτακτο. οἱ μὲν οὖν μέτοικοι χιτῶνας ἐνεδύοντο χρῶμα ἔχοντας φοινικοῦν καὶ σκάφος ἔφερον· ὅθεν σκαφηφόροι προσηγορεύοντο. οἱ δὲ ἄστοι ἐσθῆτα εἶχον, ἦν ἐβούλοντο, καὶ ἀσκούς ἐπ' ὧμων ἔφερον· ὅθεν ἀσκοφόροι ἐκαλοῦντο. καὶ παροιμία· **[Ἀσκῷ μορμολύττεσθαι,]** ἐπὶ τῶν εἰκῇ καὶ διακενῆς δεδιττομένων. καὶ **[Ἀσκωλίαζον·]** ἐορτὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἤγον τὰ Σκώλια, ἐν ᾗ ἤλλοντο τοῖς ἀσκοῖς

εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. δοκεῖ δὲ ἐχθρὸν εἶναι τῇ ἀμπέλῳ τὸ ζῶον. ἀμέλει γοῦν καὶ ἐπίγραμμα φαίνεται πρὸς τὴν αἶγα οὕτως ἔχον· κῆν με φάγῃς ἐπὶ ρίζαν, ὅμως δ' ἔτι καρποφορήσω, ὅσσον ἐπιλειψαί σοι, τράγε, θυομένω. **[Ἀσκωλιάζει]** δὲ ἀντὶ τοῦ ἄλλου· κυρίως ἀσκωλιάζειν ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἄλλεσθαι ἔνεκα τοῦ γελωτοποιεῖν. ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκούς πεφυσημένους καὶ ἀληλιμμένους, εἰς οὓς ἐναλλόμενοι ὠλίσθαινον· καθάπερ Εὐβουλος ἐν Δαμαλῖα φησὶν οὕτως· καὶ πρὸς γε τούτοις ἀσκὸν ἐς μέσον καταθέντες ἐνάλλεσθε καὶ καγχάζετε ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν ἀπὸ κελεύσματος. καὶ **[Ἀσκωλιάζοντες,]** ἐφ' ἐνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενοι, ὑστερούμενοι τῶν κατὰ φύσιν. ὁ δὲ ἐμοὶ δοκεῖν, ὁρμῇ τῇ παρὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐς τὸν δεσπότην ἀσκωλιάζων θάτερον τῶν ποδῶν ἔρχεται, καὶ ὄρθριον ἀδομένου τοῦ παιᾶνος τῷ Ἀσκληπιῷ ἑαυτὸν ἀποφαίνει τῶν χορευτῶν, ἓνα καὶ ἐν τάξει στάς ὥσπερ οὖν παρά τινος λαβὼν χοροδέκτου τὴν στάσιν, ὡς οἷός τε ἦν συνάδειν ἐπειρᾶτο τῷ ὀρνιθείῳ μέλει. καὶ **[Ἀσκωλιασμός]** ὁμοίως, τὸ ἐφ' ἐνὸς ποδὸς βαίνειν. ὅτι οἱ ἀσκοὶ ἀλσὶ σμηγόμενοι βελτίονες γίνονται.

[Ἀσκοπήρα:] τὸ μαρσίπιον, ἧτοι τὸ σακκοπάθνιον.

[Ἀσκοπον:] ἀντὶ τοῦ ἀπροσδόκητον. καὶ **[Ἀσκοπος λώβη,]** ἀπροόρατος, τουτέστιν ὁ θάνατος.

[Ἀσκούμενος:] κατασκευάζων, κοσμῶν.

[Ἀσκῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἀσκωλον:] τὸ λεῖον.

[Ἀσκόματα:] τὰ ἐν ταῖς κώπαις σκεπαστήρια ἐκ δέρματος, οἷς χρῶνται ἐν ταῖς τριήρεσι, καθ' ὃ τρῆμα ἢ κώπη βάλλεται. εἰς διφθέρας γὰρ τὰς διανοίας τὰς ἑαυτοῦ γράψας ὁ Θωρυκίων ἔπεμπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ Λακωνικῇ.

[Ἀσκώνιος Παιδιανός·] ὁ τοῖνυν Βλαῖσος ἐπὶ τὴν θοίνην κληθεὶς οἷον ἐφολκίδα ἐπάγεται Ἀσκώνιον Παιδιανόν· ἐξῆν γὰρ καὶ ἐπικλήτους οἶονεὶ σκιάς ἑαυτοῖς παρακαλεῖν τινας.

[Ἀσκραῖος:] ὁ Ἡσίοδος.

[Ἄσμα:] τὸ μέλος, ἢ ᾠδή. σημαίνει δὲ καὶ τὸ διάσμα. καὶ Σώφρων. καὶ ἄττεσθαι, ὃ ἡμεῖς διάζεσθαι. μεταβολῇ τῶν δύο σσ εἰς τὸ ζ ἐγένετο.

[Ἀσμενίζω·] δοτικῇ. οἱ μὲν οὖν ὄλεθρον ἀσμενίσαντες καὶ παρακρουσθέντες ὑπὸ τῆς ὑποσχέσεως ἤλωσαν ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ.

[Ἀσμενος:] χαίρων, ἡδέως, προθύμως. καὶ **[Ἀσμενέστατα,]** ἀντὶ τοῦ προθυμότατα. ἀσμενέστατα τὴν πρόκλησιν ἀποδεδεγμένος. λέγεται καὶ **[Ἀσμενέστατα. Ἀσολοίκως:]** τὸ ἀφελῶς.

[Ἄσω·] δοτικῇ.

[Ἀσώματον:] ὅτι διττόν, τὸ μὲν τῷ ἀριθμῷ, ὡς οἱ ἄγγελοι, οἷον Μιχαήλ, Γαβριήλ· ἀριθμῷ γάρ· τὰ δὲ οὐ, ὡς τὰ καθόλου.

[Ἄσωπός:] ποταμὸς Θηβῶν.

[Ἄσωπόδαρος] καὶ Διδυμαχίας, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐπὶ σμικρότητι σώματος διεβέβληντο.

[Ἄσωτία:] ἡ ἁμαρτία. ἐκάτερον ὁμοίως ἀποστρέφεσθαι, τό τε δέον μὴ ποιεῖσθαι ἀνάλωμα καὶ τὸ μὴ δέον ποιεῖσθαι, ὡς τοῦτο μὲν ἀσωτίαν οὕσαν, εἴτε μείζω εἴτε φαυλοτέραν, ἐκεῖνο δὲ

σμικρολογίαν. καὶ **[Ἀσώτως,]** ὁ ἐξώλης, ὁ σῶζεσθαι μὴ ὀφείλων. Σοφοκλῆς· ἡ τῆς ἀσώτου Σισυφιδῶν γενεᾶς. καὶ **[Ἀσώτως,]** αἰσχρῶς.

[Ἀσωχάϊος·] ὄνομα κύριον. καὶ θηλυκὸν **[Ἀσωχή,]** ὄνομα πόλεως. καὶ **[Ἀσωχίς,]** ὄνομα κύριον. καὶ **[Ἀσωχιν,]** ὄνομα πόλεως, αἰτιατικῇ.

[Ἀσπάζεσθαι·] αἰτιατικῇ. καὶ τὸ προσαγορεύειν, ὡς ἡμεῖς, καὶ τὸ χαίρειν τινὶ ἀπλῶς, καὶ ἀγαπᾶν καὶ φιλοφρονεῖσθαι. καὶ ἀσπαζόμεσθα σὺν τῷ σ· ἀσπαζόμεσθ' ἐρετμὰ καὶ σκαλμίδια, φησὶν ὁ Κωμικός. καὶ πάντα τὰ ὅμοια διττῶς λέγουσιν.

[Ἀσπάζου·] Ἀριστοφάνης· ἄνοιξον· ἀσπάζου με. διὰ τοί σε πόνους ἔχω.

[Ἀσπάλακος τυφλότερος,] ζῆτει ἐν τῷ τυφλότερος.

[Ἀσπαλία·] ἀλιέως ἐργασία. καὶ **[Ἀσπαλιεύς,]** ὁ ἀλιεύς· ἀπὸ τοῦ σπᾶν τὴν ἄγραν. καὶ

[Ἀσπαλιεύεσθαι] παρὰ ῥήτορσι, τὸ ἀλιεῦσαι παρ' ἡμῖν. καὶ **[Ἀσπαλιεῖ,]** δοτικῇ.

[Ἀσπάραγος·] ζῆτει ἐν τῷ ἀσφάραγος.

[Ἀσπαρ], πατὴρ Ἀρδαβουρίου. ὅτι Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως χρηστοῦ μὲν γεγονότος, θᾶπτον δὲ ἐκβεβιωκότος, αὐτοκελεύστῳ γνῶμη Ἄσπαρ Λέοντα διάδοχον αὐτοῦ γενέσθαι παρεσκεύασεν.

[Ἀσπασία·] πολυθρύλητος γέγονεν αὕτη. ἦν δὲ γένος Μιλησία, δεινὴ δὲ περὶ λόγους. Περικλέους δὲ φασιν αὐτὴν διδάσκαλον ἄμα καὶ ἐρωμένην εἶναι. δοκεῖ δὲ δυοῖν πολέμων αἰτία γεγονέναι, τοῦ τε Σαμιακοῦ καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ. δοκεῖ δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς ἐσχηκέναι Περικλῆς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ Περικλέα τὸν νόθον. ὅτι Ἀσπασίαι δύο ἐταῖραι. τῇ δὲ μιᾷ τούτων ἐκέχρητο ὁ Περικλῆς, δι' ἣν ὀργισθεὶς ἔγραψε τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα, ἀπαγορεῦον δέχεσθαι αὐτοὺς εἰς τὰς Ἀθήνας. ὅθεν ἐκεῖνοι εἰργόμενοι τῶν Ἀθηναίων προσέφυγον τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἡ δὲ Ἀσπασία σοφίστρια ἦν καὶ διδάσκαλος λόγων ῥητορικῶν. ὕστερον δὲ καὶ γαμετὴ αὐτοῦ γέγονεν.

[Ἀσπάσιος,] Βύβλιος, σοφιστῆς, συγχρονὼν Ἀριστείδῃ καὶ Ἀδριανῷ. ἔγραψε Περὶ Βύβλου, Περὶ στάσεων ἐσχηματισμένων, Μελέτας, Τέχνας, Ὑπομνήματα, Λαλιάς, Ἐγκώμιον εἰς Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα καὶ εἰς ἄλλους τινάς.

[Ἀσπάσιος,] Τύριος, σοφιστῆς, ἱστορικός. ἔγραψε περὶ Ἠπείρου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἱστορίαν σύμμικτον ἐν βιβλίοις κ', Περὶ τέχνης ῥητορικῆς καὶ ἄλλα.

[Ἀσπάσιος,] Δημητριοῦ τοῦ κριτικοῦ μαθητῆς, Ῥαβενναῖος, σοφιστῆς, γεγονώς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας. Πρὸς τοὺς φιλολοιδόρους καὶ Πρὸς Ἀρίστωνα λόγους διαφόρους. ἠκροάσατο δὲ Παιουσανίου καὶ Ἱπποδρόμου καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ, διαπρέψας μέχρι πολλοῦ.

[Ἀσπασίως·] ἠδέως. προσηνῶς, φιλοφρόνως.

[Ἀσπασμός·] ἡ εὐχὴ παρὰ τῷ ἀποστόλῳ Παύλῳ· ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρί.

[Ἀσπαστοί·] ἄσμενοι, θεοειδεῖς. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ **[Ἀσπαστός,]** ἀσπαστύος, τουτέστι προσηγορία φιλία.

[Ἀσπαίροντες·] σκαρίζοντες, κινουῦντες.

[Ἀσπείστον ἔχθραν·] ἄσπονδον μῖσος.

[Ἀσπιδηφόροι:] οἱ πολεμισταί. καὶ **[Ἀσπιδιώτης,]** ὁ ἀσπίδα κινῶν. καὶ **[Ἀσπιδόν,]** ἐπίρρημα, δίκην συνασπισμοῦ. καὶ **[Ἀσπιδοπηγεῖον,]** ἐν ᾧ ἡ ἀσπίς πήγνυται. ὅπερ ἐστὶν ὄπλον σκουτάριον. καὶ ἡ τάξις. Ἀριστοφάνης· ἴστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας. καὶ **[Ἀσπιστῆρες,]** φυλακτῆρες. Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἄνδρες ἀσπιστῆρες εἰνάλιος λεῶς, ὑμῖν τ' ἐκείνῳ τήνδ' ἐπισκῆπτω χάριν.

[Ἀσπιλος,] ὁ μὴ ἔχων σπίλον τινά. ἐν Ἐπιγράμμασι· μῆλον ἐγὼ στρουθίον ἄσπιλον, ἀρρυτίδωτον. καὶ **[Ἀσπιλότατος,]**

[Ἀσπλαγχνος:] ἄτολμος, ταπεινός, δειλός, ψυχρός. Σοφοκλῆς· μὴ τοι φύσιν ἄσπλαγχνος ἐκείνου γεγονώς. φύσιν δὲ ἀσθενῆ καὶ ἀλλοίαν παρὰ τὴν τοῦ πατρός.

[Ἀσπονδεῖ:] ἄνευ φιλίας, ἢ χωρὶς θυσίας. καὶ **[Ἀσπονδοὶ ἐχθροί,]** ἀδιάλλακτοι. Θουκυδίδης· οἱ δὲ τοὺς νεκροὺς ἀσπόνδους ἀπέδωσαν. ὅτι ἀστόργους τοὺς ἀπηνεῖς καὶ ἀφίλους φασίν, ἀσπόνδους δὲ τοὺς ἀδιαλλάκτους καὶ μνησικάκους, ἀνελεήμονας δὲ τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνενδότους πρὸς ἕλεον.

[Ἀσπουδεῖ:] χωρὶς σπουδῆς. **[Ἀσπουδῆ]** δὲ διὰ τοῦ η, χωρὶς κακοπαθείας. ὥς τὸ, μὴ μὲν ἀσπουδῆ γε.

[Ἀσταγὲς ὕδωρ:] τὸ πολυσταγές.

[Ἀσταθμεύτους·] συγχωρεῖν τὸν βασιλέα Θασίους ἀφρουρήτους, ἀφορολογήτους, ἀνεπισταθμεύτους νόμοις χρησθαι τοῖς ἰδίοις.

[Ἀστάθμητον·] τὸ ἀδηλόν τε καὶ ἀστάθμητον τῆς τύχης οὐχ ὑφορώμενοι. καὶ **[Ἀστάθμητος,]** ἄνισος, ἄστατος. καὶ δὴ καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀστάθμητος, ὥς εἰπεῖν, ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦν. οἱ δὲ ἐπετόλμησαν τῇ θαλάττῃ διὰ τὴν ἀνάγκην, τὸ τέως ἀστάθμητον στοιχεῖον ἡγούμενοι τῆς γῆς πιστότερον ἔσεσθαι σφίσιν ἐν τῇ βίᾳ τῇ τότε. καὶ τὸ ποιητικὸν εἰπεῖν, ἔσσεται ἡμᾶρ ὅταν ποτ' ὁλόλῃ Ἴλιος ἱρή. καὶ τοῦτο εἰπεῖν τὸ τῶν ἀνθρώπων ἀστάθμητον εἶναι λογιζόμενος. καὶ **[Ἀσταθμητότατον,]** περὶ οὗ οὐδεὶς ἂν δύναίτο τεκμήρασθαι οὐδὲ σταθμήσασθαι, τί ποτε διανοεῖται, ἢ τί πράξει. Δημοσθένης ἐν τῷ Παραπρεσβείας.

[Ἀστακτί:] πολυστακτὶ, πολυδακρύτως. τὸν νεκρὸν παραπέμπων ἔκλαιεν ἀστακτί. καὶ αὖθις· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις στένοντες ὠμαρτοῦμεν.

[Ἀστάνδαι:] οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἄγγαροι. τὰ δὲ ὀνόματα Περσικά.

[Ἀστάρτη:] ἡ παρ' Ἑλλήσιν Ἀφροδίτῃ λεγομένη, ἐκ τοῦ ἄστρου τὴν ἐπωνυμίαν πεποιηκόσιν. αὐτῆς γὰρ εἶναι τὸν ἑωσφόρον μυθολογοῦσιν.

[Ἀστάρτη,] θεὸς Σιδωνίων, καὶ Χαμῶς, θεὸς Ἀμμανιτῶν, οἷς ἐλάτρευσε Σολομών· ὃς ἡγάγετο γυναῖκας ἐξ ἐθνῶν, αἱ ἦσαν σὺν ταῖς Ἰσραηλίτισιν ἑπτακόσiai καὶ παλλακαὶ τριακόσiai. ἐκ τούτων πασῶν ἐγένετο αὐτῷ υἱὸς Ῥοβοὰμ, ἐξ ἄλλοφύλων, ἀνάξιος τῆς ἀρχῆς. οὐ γὰρ ἡ πολυγαμία τὴν εὐτεκνίαν ποιεῖ.

[Ἀσταφίς·] καὶ σταφυλὴ γραίη, ἡ μελίπνους λίβανος. καὶ παροιμία· **[Ἄνδρὸς γέροντος ἀσταφίς τὸ κρανίον. Ἀσταχὺς]** καὶ ἀσταφίς καὶ ὅλως τὸ πλεονάζειν τὸ α ἐν ἀρχῇ τῶν τοιούτων ὀνομάτων Ἀττικόν. ἐπὶ τ' ἡμῶι ἀσταχέουσιν.

[Ἀστεα:] πόλεις. καὶ ἄστεϊ ἡ δοτικὴ, καὶ ἄστεον, καὶ τὸ πληθυντικὸν τῶν ἄστεων. καὶ **[Ἀστεος στέφανος,]** τὸ τεῖχος.

[Ἀστικτον χωρίον:] τὸ μὴ ὑποκείμενον δανεισθῆναι. ὅταν γὰρ ὑποκέηται, αὐτὸ τοῦτο ὁ δανείσας διὰ γραμμάτων δηλοῖ ἐπικειμένων τῷ χωρίῳ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ οἰκίας γίνεται.

[Ἀστεγος:] ὁ μὴ ἔχων στέγην. λέγεται δὲ καὶ φλύαρος, καὶ ἀνυπομόνητος.

[Ἀστεϊζόμενος:] ἀγλαϊζόμενος, ὠραϊζόμενος, κομψευόμενος, καὶ **[Ἀστεϊσμός,]** τὸ συμπολιτεύεσθαι.

[Ἀστεμφέα:] ἀμετακίνητον, βέβαιον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀστεμφῆ. ἀστεμφῆ ποδάγρην καὶ δόνακας ἀντυκτῆρας. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἀστεμφεῖς οὗτοι καὶ ὑπερόπται ῥητορικῆς καὶ ποιήσεως οὐ μοι δοκοῦσιν ἐκόντες εἶναι συνέσεσθαι θεῶ καὶ ἀνθρώποις. πενία δὲ φύσεως μηδὲ τὰ σμικρὰ ἱκανοί.

[Ἀστενακτί:] ἄνευ στεναγμοῦ. Ἀριστοφάνης· σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἶκοι μενεῖς.

[Ἀστερίη:] μία τῶν Ἀλκυονίδων. καὶ ζῆται ἐν τῷ Ἀλκυονίδες.

[Ἀστέριος:] κτητικόν. καὶ **[Ἀστερόντα,]** ἥτοι ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα. καὶ **[Ἀστέρων τέθριππος,]** τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου. καὶ **[Ἀστεροπητής,]** ὁ ἀστραπτικός.

[Ἀστεροπαῖος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀστεῖα λέγεις,] καὶ **[Ἀστεῖον,]** τὸ πολιτικόν. ἀστεῖόν τι καὶ κατερρινημένον εἰπεῖν. κωμικὴ ἢ συμπλοκή. σημαίνει δὲ τὸ κατερρινημένον τὸ ἄκρως διειργασμένον. ἐν συνουσίᾳ χρῶ.

[Ἀστεῖος:] εὐσύνετος, εὐπρόσωπος, χαρίεις, καλὸς, γελοιώδης. καὶ **[Ἀστειοτέρω,]** ἀντὶ τοῦ συνετωτέρω. ὁ δὲ καιρὸν εὐρὼν τῷ ἀστειοτέρῳ δράματι πλανῆσαι τὸν ἡπατηκότα. περὶ Εὐριπίδου φησὶν Ἀριστοφάνης. καὶ **[Ἀστείους,]** ἀστεϊζομένους, πολιτευομένους. εὐφημότερον ἀστεῖζεσθαι, τὸ ὠραῖζεσθαι, γελωτοποιεῖν, ἅτινα σκώπτειν. καὶ **[Ἀστείως,]** πρεπόντως, φρονίμως.

[Ἀστηνοί:] οἱ δυστυχεῖς, οἱ πένητες, οἱ στάσιν καὶ οἴκησιν μὴ ἔχοντες.

[Ἀστήρ,] ἀστέρος. ζῆται ἐν τῷ ὁρατόν.

[Ἀστήρ·] ὅτι τοῦ ἀστέρος τῆς Αἰγὸς λάμπσαντος σφοδροὶ πνέουσιν ἄνεμοι. ἔνθεν καὶ Ὅμηρος· λάβρος ἐπαιγίζων.

[Ἀστήρ ἄστρου διαφέρει:] ὅτι ὁ μὲν ἀστήρ ἐν τί ἐστι, τὸ δὲ ἄστρον ἐκ πολλῶν συνέστηκεν. ὁ καὶ ἀστροθέτημα καλεῖται.

[Ἀστιβὲς ἄλσος:] ἀδιόδευτον, ἀκαταμάχητον, ἀπροσπέλαστον. Αἴας φησί· μολὼν τε χῶρον ἐνθ' ἂν ἀστιβῇ κίχῳ, κρύψω τόδ' ἔγχος τοῦμὸν ἐχθιστον βελῶν, γαίας ὀρύξας ἐνθα μή τις ὄψεται· ἀλλ' αὐτὸ νύξ ἄδης τε σφζόντων κάτω. εὐρήσω, φησί, τόπον, οὗ οὐδεὶς ἐπιβή σεται. ὁ Αἴας φησὶν, ἵνα μή τις αὐτῷ ἀκολουθήσῃ. καὶ **[Ἀστιβῆ,]** ἄβατον ποσί. καὶ **[Ἀστιβής,]** ὁ ἄβατος ἢ ἀσφαλής. καὶ **[Εὐστιβής,]** ὁ καλὴν βάσιν ἔχων. εὐστιβὲς αἰθυῖαις ἰχθυόλοισι λέπας. ἐν Ἐπιγράμμασι. καὶ **[Ἀστείβητος,]** ἀδιόδευτος τρίβος.

[Ἀστικῶς:] εὐσυνέτως, ἐμφρόνως. ὁ δὲ πάντων ἀστικῶς τὴν πρόθεσιν κατανοήσας διχῇ διεῖλε τοὺς προσχωρήσαντας. λέγεται δὲ **[Ἀστικός]** καὶ ὁ πολιτικός. καὶ τοὺς ἀστικούς ὁ ἄγροικος, ὁ Θεολόγος φησί.

[Ἀστιπτος:] ἄβατος, ἀδιόδευτος. Σοφοκλῆς· ἀκτὴ μὲν ἦδε τῆς περιρρύτου χθονὸς Λήμνου, βροτοῖς ἄστιπτος, οὐδ' οἰκουμένη.

[Ἀστισμός:] πιθανολογία. ἀποστιῆναι ῥητορικῆς καὶ ποιητικῆς καὶ ἀστισμῶν.

[Ἀστομοὶ ἵπποι:] σκληρόστομοι. ἄστομοι πῶλοι βίᾳ φέρουσιν.

[Ἀστόργους:] τοὺς ἀπηνεῖς καὶ ἀφίλους, ἀσπόνδους δὲ τοὺς ἀδιαλλάκτους καὶ μνησικάκους, ἀνελεήμονας δὲ τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνενδότους πρὸς ἔλεον.

[Ἀστός:] πολίτης.

[Ἀστοχῶ·] γενικῇ.

[Ἀστράβη:] ὄνος. ἡ ἡμίονος, ὡς Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. τάχα δὲ καὶ πᾶν ὑποζύγιον, ἐφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ὀχοῦνται, οὕτως ἐκαλεῖτο. ἡ **[Ἀστράβη,]** τὸ ἐπὶ τῶν ἐφίππων ζύλον, ὃ κρατοῦσιν οἱ καθεζόμενοι. καὶ **[Ἀστραβηλάτης,]** ὁ ἡνίοχος. ἡ καὶ αὐτὸ τὸ νωτοφόρον ὑποζύγιον. οἱ δὲ τὸν σωματηγὸν ἡμίονον ἀστράβην λέγουσιν. ὁ δὲ τῆς ἡμίονου ἀποτυχούσης τὸν τε φόρτον καὶ τὴν ἀστράβην διάρας ἐπὶ τῶν ὤμων, εἰς τὴν μονὴν τοῦ θεοῦ Σάββα ἔρχεται.

[Ἄστρο] βλέπειν κάλλιστον ἀνθρώποις πέλει.

[Ἀστράγαλος:] κυρίως τὸ σύνηθες λεγόμενον· καὶ ὁ σπόνδυλος τοῦ τραχήλου, καὶ ὁ πεττικός· καὶ βοτάνη δὲ οὕτως καλεῖται. **[Ἀστράγαλος·]** καὶ ὃν ἐθεάσατο Βαλτάσαρ ὁ υἱὸς Ναβουχοδονόσορ ἐν τῷ δεῖπνῳ ἀνακείμενος κατέναντι τοῦ τοίχου, ὡς ἀστράγαλον χειρὸς ἀνθρώπου, γράφοντα τῇ Ἑβραϊδὶ γλώττῃ, ἃ μὴδεὶς ἠδύνατο γνῶναι. μεταστειλάμενος δὲ τὸν Δανιὴλ παρεκάλει ἐρμηνεῦσαι αὐτῷ ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τὸν ἀστράγαλον, ὃν εἶδες, χεὶρ ἐστὶ θεοῦ ζῶντος· καὶ ἔγραψεν, ὅτι ἐμέτρησε καὶ ἐπλήρωσε τὴν βασιλείαν σου. ἀκούσας οὖν ὁ Βαλτάσαρ ἐθλίβη, καὶ μετ' ὀλίγον ὑπὸ Δαρείου τοῦ Μήδου ἀνῆλθε. καὶ **[Ἀστραγαλίζω. Ἀστράμψυχος,]** ὃς βιβλίον ἱατρικὸν εἰς ὄνων θεραπείαν πεποίηκε, καὶ Ὀνειροκριτικόν.

[Ἀστραπή:] ἔξαψις νεφῶν παρατριβομένων ἢ ῥηγνυμένων ὑπὸ πνεύματος. καὶ παροιμία·

[Ἀστραπή ἐκ πυελίου·] ἐπὶ τῆς οὐθενείας. παρόσον οὐδὲν δύνανται αἱ ἐκ τῶν κρηνῶν καὶ πυέλων μαρμαρυγαί.

[Ἀστράπτω·] δοτικῇ.

[Ἀστρατεία:] ἡ εἰρήνη· ἐπεὶ ἐν εἰρήνῃ οὐ στρατεύονται.

[Ἄστρια:] οἱ ἀστράγαλοι. δέκα δ' ἄστρια αἶνυτο λάτρον· παρὰ Καλλιμάχῳ.

[Ἀστρόβακος:] ὁ ἀστρονόμος.

[Ἀστρονομία:] ἡ τῶν ἄστρον διανομή. πρῶτοι Βαβυλώνιοι ταύτην ἐφεῦρον διὰ Ζωροάστρου· μεθ' ὧν καὶ Ὀστάνης· οἱ ἐπέστησαν τῇ οὐρανίᾳ κινήσει τὰ περὶ τοὺς τικτομένους συμβαίνειν· ἀφ' ὧν Αἰγύπτιοι καὶ Ἕλληνες ἐδέξαντο καὶ τοὺς γεννωμένους ἀναφέρουσιν εἰς τὴν τῶν ἀστέρων κίνησιν. καὶ **[Ἀστροὶς τεκμαίρεσθαι,]** ἐπὶ τῶν μακρὰν καὶ ἔρημον ὁδὸν πορευομένων καὶ ἄστροις σημειουμένων τὰς θέσεις τῶν πατρίδων. καὶ **[Ἀστρῶς,]** ὁ ἐκ τῶν ἄστρον. ὅτι μαγεία καὶ ἀστρολογία ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξατο. οἱ γάρ τοι Πέρσαι Μαγῶν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται. καὶ Μαγουσαῖοι, οἱ αὐτοί.

[Ἄστρ,] ἄστεος. οὐκέτι δὲ ἀνάλογον ἡμισυ ἡμίσεος, ἀλλὰ καὶ ἡμίσεως.

[Ἀστράγης,] γραμματικός. Τέχνην γραμματικὴν, Περὶ διαλέκτων, Περὶ μέτρων, Κανόνας ὀνομαστικῶν, καὶ εἰς Καλλιμάχον τὸν ποιητὴν ὑπόμνημα.

[Ἀστυάναξ:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Ἀστυανάκτειος. Ἀστυάνασσα,]** Ἑλένης τῆς Μενελάου θεραπαινᾶ· ἥτις πρώτη τὰς ἐν τῇ συνουσίᾳ κατακλίσεις εὔρε καὶ ἔγραψε περὶ σχημάτων συνουσιαστικῶν· ἦν ὕστερον παρεζήλωσαν Φιλαινὶς καὶ Ἑλεφαντίνη, αἱ τὰ τοιαῦτα ἐξορησάμεναι ἀσελγήματα.

[Ἀστυβοώτης:] ὁ κήρυξ ἐπιθετικῶς, ἀπὸ τοῦ ἐν ἄστει βοᾶν. καλῆτορα δὲ τὸν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ καλεῖν φασιν.

[Ἀστυγείτων:] πλησιόχωρος.

[Ἀστυδάμας,] ὁ πρεσβύτερος, υἱὸς Μορσίμου τοῦ Φιλοκλέους, τραγικῶν ἀμφοτέρων, Ἀθηναῖος, τραγικός. ἔγραψε τραγωδίας σμ', ἐνίκησε ιε'. ἀκροασάμενος δὲ ἦν Ἰσοκράτους καὶ ἐτράπη ἐπὶ τραγωδίαν.

[Ἀστυδάμας,] ὁ νέος, υἱὸς τοῦ προτέρου, τραγικός καὶ αὐτός. δράματα αὐτοῦ Ἡρακλῆς Σατυρικός, Ἐπίγονοι, Αἴας μαινόμενος, Βελλεροφόντης, Τυρῶ, Ἀλκμήνη, Φοῖνιξ, Παλαμήδης.

[Ἀστυδρόμια:] παρὰ Λίβυσιν οἶονεὶ τῆς πόλεως γενέθλια, καὶ Θεοδαΐσια ἑορτὴ, ἐν ᾗ ἐτίμων Διόνυσον καὶ τὰς Νύμφας· ἐμοὶ δοκεῖν, νηφάλιόν τε καὶ τὴν ἀγαθὴν κρᾶσιν αἰνιττόμενοι.

[Ἀστώνιον. Ἀστύνοος:] ὄνομα κύριον.

[Ἀστυνόμος:] δέκα ἦσαν ἀστυνόμοι, πέντε μὲν ἐν Πειραιεῖ, πέντε δὲ ἐν ἄστει, οἷς ἔμελλε περὶ τῶν αὐλητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ κοπρολόγων καὶ τῶν τοιούτων.

[Ἀστυόχεια:] ὄνομα πόλεως.

[Ἀστυπαλαιεύς:] ὄνομα κύριον.

[Ἀστυρον:] πόλιν. ὅς τ' ὤκιστος ἐς ἄστυρον ἀγγελιώτης. Καλλίμαχος.

[Ἀστυφέλικτον:] ἀτίνακτον.

[Ἀσυλον ἱερόν:] τὸ τίμιον καὶ τηροῦν τοὺς ἱκέτας. καὶ **[Ἀσυλία,]** τὸ πρᾶγμα. τοῦ δὲ ἀγῶνος ὄντος δημοσίου καὶ μεγάλου διὰ τὴν τῶν πρεσβευτῶν ἀσυλίαν καὶ τὴν συνήθη παρὰ τῶν Ῥωμαίων ὑπὲρ τῶν πρεσβειῶν μισοπονηρίαν. συλῶ δὲ τὸ συ μακρόν.

[Ἀσύγχυτον·] ἡ γὰρ φύσις τοῦ ἀσυγχύτου οὔτε σιδήρου ὑφίσταται κατάλυσιν οὔτε μὴν πάλιν τὴν διὰ πυρὸς λύσιν.

[Ἀσύμβατον:] ἀφιλίωτον.

[Ἀσυμφανῶς:] ἐπικεκαλυμμένως, ἀδήλως.

[Ἀσυμφυῆ:] ἀνοίκεια, ἀνόμοια. ἡ πετρῶδες τὸ ἔδαφος τοῦ ρείθρου ἦν, ὑπὸ τε ἀνωμαλίας καὶ τοῦ ἀσυμφυῆ τὰ ὑποκείμενα ἔσσεσθαι τοῖς ὑποτιθεμένοις.

[Ἀσυνάρτητον:] ἀσυνάρμοστον.

[Ἀσυνδύαστος:] ἀσύμπλοκος, ἀσύζευκτος.

[Ἀσυνέτους:] τοὺς ἀσυνειδήτους· ὧν οὐδὲν ἀφρονέστερον παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ νοητέον. καὶ

[Ἀσυνετῶ,] τὸ μωραίνω.

[Ἀσυνήθης,] ἀσυνήθους κλίνεται.

[Ἀσυνθεσία:] παράβασις συνθηκῶν.

[Ἀσύνθετος:] ἀσύμφωνος, ἄμικτος. **[Ἀσυνθέτους]** δὲ τοὺς ταῖς συνθήκαις μὴ ἐμμένοντας, ἃς ἂν πρὸς τινὰς συνθῶνται.

[Ἀσυνθετώτατον:] Δημοσθένης ἐν τῷ Παραπρεσβείας ἐπὶ ὄχλου τάττει τὸ ὄνομα, ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον καὶ ἀβεβαιοτάτον καὶ πίστεις διὰ τὸ ἀβέβαιον οὐ τιθέμενον. ἢ ἀνομόλογον καὶ ἀσύμφωνον· ὁμολογία γὰρ αἱ συνθῆκαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσυνετώτατον. Ὅμηρος δὲ ἀντὶ τοῦ ὃ μὴ δύναται τις συνιέναι, τί ποτε φρονεῖ. φησὶ γάρ· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον.

[Ἀσύντακτον:] μὴ συντεταγμένον, μὴ συμφραζάμενον.

[Ἀσυντελής:] ἀσύμφορος, ἀχρήσιμος.

[Ἀσσυρίηθεν:] ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας.

[Ἀσσύριοι:] ἀρχὴ παλαιὰ καὶ ἐς τοὺς μυθικοὺς ἀναγομένη χρόνους ὀλίγου τινὸς ἐκράτησε τῆς Ἀσίας μέρους. εἴτα ἡ Μηδικὴ καθελοῦσα τὴν Ἀσσυρίων χρόνον οὐ πολὺν κατέσχευεν, ἀλλὰ κατελύθη ἐπὶ τῆς δ' γενεᾶς. Πέρσαι δὲ Μήδους καταγωνισάμενοι χρόνου πολλῷ πλέον σ' ἔμειναν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ Μακεδόνων δυναστεία τὴν Περσῶν καθελοῦσα, μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἤρξατο φέρεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν διαδόχων αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἐξησθénησεν ὑπὸ Ῥωμαίων καταλυθεῖσα. τὰς γὰρ Ἑλληνικὰς δυνάμεις οὐκ ἄξιον αὐταῖς ἀντιπαρεξετάζειν. Ἀθηναῖοι γὰρ μόνης ἤρξαν τῆς παραλίου дуεῖν δέοντα **[οὔ]** ἔτη· Λακεδαιμόνιοι δὲ Πελοποννήσου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος κρατοῦντες ὅλα λ' ἔτη ἐπαύθησαν ὑπὸ Θηβαίων. ἡ Ῥωμαίων δὲ πόλις ἀπάσης γῆς, ὅση μὴ ἀνέμβατός ἐστι, ε' καὶ μ' πρὸς τοῖς ψ' ἔτεσιν εἰς ὑπάτους Κλαύδιον Νέρωνα τὸ δεύτερον καὶ Πίσωνα Καλπουρῖνον, οὐδὲν ἀντίπαλον ἔχουσα.

[Ἀσσύριοι:] οὗτοι ἐκλήθησαν ἀπὸ τινος γίγαντος ὀνόματι Σύρου, ἐξ οὗπερ ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν ἡ χώρα. ἀπὸ δὲ Ἀσσυρίων καὶ Σύροι προσηγορεύθησαν. ἢ ἀπὸ Ἀσσοῦρ, τοῦ υἱοῦ Σῆμ, τοῦ υἱοῦ Νῶε· ὅστις Ἀσσοῦρ ἔκτισε πρῶτος πόλιν μεγάλην τὴν μετονομασθεῖσαν Νινευί. οἱ δὲ Ἀσσυρίους φασὶ τοὺς Πέρσας. **[Ἀσσύριοι·]** τὸ ἔθνος. ἀτρεμοῦντων πάντων οὐδὲν ἐμποδῶν ἦν αὐξηθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ πλεῖστον. μετὰ δὲ ταῦτα πολλοὶ καὶ συνεχεῖς πόλεμοι γενόμενοι ἐπαναστάσεις τε ἐτέρων ἐφ' ἐτέρους μυρία καὶ πόλεμοι πρὸς ἀλλήλους συνερράγησαν. ταῦτα ἐπὶ Καίσαρος.

[Ἀσύστατον:] οὐ συνεστῶτα οὐδὲ πυκνόν, ἀλλ' ἀραιὸν ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπῶδη. ἢ ἀδιάθετον, ἀπιθάνως συντιθέντα.

[Ἀσύφηλον:] ἀπαίδευτον, ἀνόητον.

[Ἀσφαδάστω:] ἀσκαρίστω, σπασμὸν μὴ ἔχοντι. ἀντὶ τοῦ συντόμως. ὅπως καιρίας πληγῆς γενομένης μὴ προσγενέσθαι σπασμὸν μηδὲ πολλὴν ἐν τῷ θανάτῳ διατριβήν. σφαδάζειν λέγεται τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν. Σοφοκλῆς· πομπᾶιον Ἑρμῆν χθόνιον, εὖ με κοιμίσαι ξὺν ἀσφαδάστω καὶ ταχεῖ πηδήματι, πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ. παραδεδομένον δὲ καθ' ἱστορίαν, ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην μόνην τρωτὸς διὰ τὸ τῇ Ἡρακλέους λεοντῇ σκεπάσαντα τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἔᾶσαι, διὰ τὸ περικεῖσθαι ἐκεῖσε τὸν γωρυτόν.

[Ἀσφάλιος:] Ποσειδῶν. Ἀσφάλιος ῥιζοῦχα θεμεῖλια νέρθε φυλάσσω. τελευταῖος οὗτος τοῦ ε' τῶν Ἀλιευτικῶν Ὀππιανοῦ.

[Ἀσφάλισαι:] φύλαξαι σαυτόν. **[Ἀσφαλίζω]** γὰρ τὸ φυλάττω.

[Ἀσφαλτῖτις λίμνη:] ἔνθα ἡ ἄσφαλτος γίνεται. ἄσφαλτος δὲ ξηρίον ἐστὶ πίττη ὅμοιον. χρῶνται δὲ ταύτῃ καὶ οἱ ἱατροί. καὶ **[Ἀσφάλτωσις,]** ἡ πίσσωσις. ζῆται ἐν τῷ Ἀδιαβηνῇ.

[Ἀσφάραγον:] φάρυγγα, στόμαχον, λαιμόν. λέγεται καὶ τὸ ἀκανθῶν ἀποφυόμενον βλάστημα. ἔστι δέ τι καὶ βοτάνης εἶδος ἀσπάραγος, πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον. οὕτω μὲν οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ φ τὴν λέξιν προφέρουσιν, οἱ δὲ πολλοὶ μὴ ἀκριβοῦντες διὰ τοῦ π λέγουσι. καὶ ἀπλῶς τὰ τῶν λαχάνων ὀρώμενα πρῶτα ἀσπαράγους καλοῦσιν.

[Ἀσφόδελος:] τὸ φυτόν, **[Ἀσφοδελὸς]** δὲ ὁ λειμών.

[Ἀσφόδελος:] σκιλλῶδες φυτόν, φύλλα ἔχον μακρὰ καὶ ἀνθήρικον ἐσθιόμενον· καὶ τὸ σπέρμα δὲ αὐτοῦ φρυγόμενον καὶ ἡ ρίζα κοπτομένη μετὰ σύκων πλείστην ὄνησιν ἔχει. Περσεφόνης καὶ χθονίων ἱερόν. καὶ Ῥόδιοι τὴν Κόρην καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἀσφοδέλῳ στέφουσι. προπαροξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον. οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ. τὸν δὲ τόπον, ἐν ᾧ φύεται, ὀξυτονητέον· ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ· κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

[Ἀσχαλίδασμα. Ἀσχάλλων:] ἀδημονῶν, λυπούμενος, χαλεπαίνων. ὁ δὲ ἥσχαλλεν ὡς παρειαδοκίμουμένος ἐκ νέου, τριχῶν μόνων καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντος σωμασκίας. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἀσχάλλων τῇ ἀτιμίᾳ καὶ ἀπαυδήσας ἐπὶ τοῖς ἀνηγνύτοις, ἥ ποδῶν εἶχεν ἀνέθορε. καὶ **[Ἀσχαλόωντα,]** ἀδημονοῦντα.

[Ἀσχετον:] ἀκράτητον. καὶ **[Ἀσχέτως,]** ἀμέτρως.

[Ἀσχολος:] ὁ μὴ εὐκαιρῶν. σχολή γὰρ ἡ ἐν τῇ λεγομένη συνηθείᾳ εὐκαιρία. μηδὲ χωρὶς ἀνάγκης λέγειν πρὸς τινα ἢ ἐν ἐπιστολῇ γράφειν, ὅτι ἄσχυλός εἰμι, μηδὲ διὰ τοιούτου τρόπου συνεχῶς παραιτεῖσθαι τὰ κατὰ τὰς πρὸς τοὺς συμβιοῦντας σχέσεις καθήκοντα, προβαλλόμενον τὰ περισσῶτα πράγματα. καὶ **[Ἀσχυλοῦμαι·]** αἰτιατικῇ. καὶ ἀσχυλεῖται, καὶ ἀσχυλεῖσθαι. πάντα ταῦτα Μένανδρος λέγει. Φιλήμων δὲ καὶ ἀσχυλεῖ.

[Ἀττα:] δ' σημαίνει. ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ ἅτινα παρὰ Ἀντιφῶντι, ἀντὶ δὲ τοῦ τινὰ ἢ ποῖά τινα παρὰ Δημοσθένει ἐν Φιλιππικοῖς. ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ αττα. ἐν δὲ τῷ Παραπρεσβείας Δημοσθένης ἐπὶ τοῦ ὅσα ἔλαβε τὴν λέξιν· τῶν δὲ κωμικῶν τις τὸ αττα ἐπὶ ἀριθμοῦ ἔταξεν, ἕτερος δὲ ἐπὶ χρόνου.

[Ἀττα,] τινὰ ἢ ἅτινα, ἢ παραπλήσια ὀλίγα. Ἀντιφῶν τῷ ἅττα κέχρηται ἀντὶ τοῦ ἅτινα ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τοῦ Μύρρου. οὐ γὰρ ἐγὼ ἐπεπόνθειν ταῦτα, ἅττα νῦν πέπονθα ὑπὸ τούτου. καὶ αὖθις· οἱ γὰρ ἄνθρωποι, ἅττα ἂν ὀρώσι τῇ ὄψει, πιστότερα ἡγοῦνται ἢ οἷς εἰς ἀφανὲς ἦκει ὁ ἔλεγχος τῆς ἀληθείας. Δαμάσκιος· ὁ δὲ Ἰσίδωρος ἐμελέτα ἅττα τῶν ποιητικῶν, οὐχ ὅσον δυνάμεως, ἀλλ' ὅσον ὀρέξεως εἶχεν. εἶχε δὲ ἐπ' ἐλάχιστον τῆς πρὸς αὐτὰ συμπαθείας, ἅτε οὐχ ἀπτόμενα τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ μέχρι φαντασίας καὶ γλώττης ἰστάμενα. τὸ ἅτε ἐπὶ ἐπιρρήματος ψιλοῦται.

[Ἀττα:] προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον. ἅττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος· ἡ μία μὲν δὴ νύμφη καὶ πλούτῳ καὶ γένεϊ κατ' ἐμέ, ἡ δ' ἑτέρη προβέβηκε. τί λώϊον; εἰ δ' ἄγε σύμ μοι βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.

[Ἀτταγᾶς νουμηνίῳ:] παροιμία ἐπὶ ...

[Ἀτταγᾶς:] εἶδος ὀρνέου, ὃ τὰ λιμνιώδη καὶ λεῖα χωρία καταβόσκειται. διὸ καὶ Μαραθῶνά φησιν αὐτὸν ἔχειν Ἀριστοφάνης. ἐκεῖ γὰρ πολὺ τὸ ὀρνεον. καὶ ὁ ἀτταγᾶς ἴτω, ὁ ἔχων τὸν λειμῶνα τοῦ Μαραθῶνος. ἔστι δὲ ὁ ἀτταγᾶς κατὰστικτος ποικίλοις πτεροῖς. λέγεται δὲ ἐπὶ δούλων

κατεστιγμένων, ἐπειδὴ καὶ τὸ ὄρνεον κατάστικτον. τὸν πηλὸν ὥσπερ ἄτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων. τοῦτον τὸν ἄτταγᾶν ἢ συνήθεια ταγηνάριον καλεῖ.

[Ἀτάκτημα:] ἀταξία. τοῦ μηδὲν ἀτάκτημα γενέσθαι περὶ τὴν ἀρχήν. καὶ **[Ἀτακτος,]** ἐν τῇ τῶν πλειόνων συνηθείᾳ οἱ περιέργοι καὶ παρὰ τὸ προσῆκόν τι ποιοῦντες, ἄτακτοι προσαγορεύονται. οἱ ῥήτορες δὲ, καὶ τῆς ἐν πολέμῳ συμβολῆς γενομένης, μὴ παρὰ τάξιν τὴν συμβολὴν ποιήσαντες, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν, εἰκῇ καὶ φύρδην.

[Ἀταλάντη,] Ἀκάστου γυνή, ἣτις Πηλέως ἐρασθεῖσα λόγους ὑπὲρ μίξεως εἰσφέρει, ἀναινομένου δὲ δείσασσα, μὴ μιν κατεῖποι πρὸς τὸν ἄνδρα, ὑποφθάσασσα αὐτὸν προσδιαβάλλει τὸν ἄνδρα, ὡς εὐνηθῆναι οἱ ἐθέλοντα. ὁ δὲ λόχον ὑφείσας ἐπεβούλευσε Πηλεῖ. καὶ ὃς αἰσθόμενος ἐς πόλεμον κατέστη πρὸς αὐτὸν, ἐπικαλεσάμενος βοηθοὺς τοὺς τε Τυνδαρίδας καὶ Ἰάσονα, ἐχθρὸν ὄντα ἐκείνῳ, φίλος αὐτὸς ὢν διὰ τὸ σύμπλους ἐν τῇ Ἀργοῖ γεγονέναι· καὶ τὴν τε Ἰωλκὸν αἰρεῖ καὶ τὴν Ἀκάστου γυναῖκα σφάττει.

[Ἀτάλαντον:] ἴσον, παραπλήσιον.

[Ἀταλάριχος,] υἱὸς μὲν Ἀμαλασούνθης, βασιλεὺς δὲ τῶν Γόθων.

[Ἀταλὰ φρονέων:] νήπια, ἀπαλά.

[Ἀταλαίπωρον:] ἄπονον. ἢ τὸ ἐξ ἐτοίμου λεγόμενον καὶ οὐ μετὰ ἀποδείξεως. ἢ τὸ εὐχερὲς καὶ φανερόν. Αἰλιανός· εἴ τι τοῦ προτέρου λόγου ὑγιὲς ἦν. ἀλλ' ἐκεῖνός τε ἀβασανίστῳ γραφῇ, ἀταλαιπώρῳ τῆς ἀληθείας ἀκοῇ διεσπαρμένος ἐς τὸ πλῆθος ἀλᾶται ἄλλως. ὁ δέ μοι ἀληθὴς ἔστω. καὶ **[Ἀταλαιπώρως,]** ῥαθύμως, ὀλιγώρως. Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν· οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἢ ποίησις διέκειτο.

[Ἀταλῆσιν:] ἀπαλαῖς, νεογναῖς. καὶ **[Ἀταλόψυχος,]** ἐν Ἐπιγράμμασι· ἡϊθέοις οὐκ ἔστι τόσος πόνος, ὅππόσος ἡμῖν ταῖς ἀταλοψύχοις ἔχραε θηλυτέραις.

[Ἀττάλεια,] Ἰταλία δέ.

[Ἀτταλος,] βασιλεὺς, ἀδελφὸς Εὐμενοῦς· ὃ ἄλλο οὐδὲν ἐφόδιον ὑπῆρξε πρὸς βασιλείαν τῶν ἐκτὸς, πλοῦτος δὲ μόνον, ὃς μετὰ νοῦ μὲν καὶ τόλμης χειριζόμενος ἀληθῶς μεγάλην παρέχεται χρεῖαν πρὸς πᾶσαν ἐπιβολήν, ἄνευ δὲ τῶν προειρημένων τοῖς πλείστοις κακῶν παραίτιος πέφυκε γίνεσθαι καὶ συλλήβδην ἀπωλείας. καὶ γὰρ φθόνους γεννᾷ καὶ ἐπιβουλάς καὶ πρὸς διαφθορὰν σώματος καὶ ψυχῆς μεγάλας ἔχει ῥοπάς. ὀλίγαί δέ τινες εἰσι ψυχαί, αἱ ταῦτα δυνάμεναι διωθεῖσθαι τῇ τοῦ πλούτου δυνάμει. ὁ δὲ πρὸς οὐδὲν ἄλλο ἐπεβάλετο χρήσασθαι τοῖς χορηγίοις ἀλλ' ἢ πρὸς βασιλικὴν ἀνάκτησιν, οὗ μεῖζον οὐδὲ κάλλιον οὐδὲν οἶόν τε ἐστὶν εἰπεῖν· ὃς τὴν ἀρχὴν ἐνεστήσατο τῆς προειρημένης ἐπιβολῆς οὐ μόνον διὰ τῆς εἰς τοὺς φίλους εὐεργεσίας καὶ χάριτος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων. βασιλεύσας γὰρ καὶ βιώσας ἔτη β' πρὸς τοῖς ο', τούτων δὲ βασιλεύσας μ' καὶ δ', σωφρονέστατα μὲν ἐβίωσε καὶ σεμνότατα πρὸς γυναῖκα καὶ τέκνα, διεφύλαξε δὲ τὴν πρὸς πάντας συμμάχους καὶ φίλους πίστιν, ἐναπέθανε δὲ ἐν αὐτοῖς τοῖς καλλίστοις ἔργοις. καὶ οὕτως ἡρμόσατο τὴν ἀρχήν, ὡς παισὶ παίδων ἀστασίαστον παραδοθῆναι τὴν βασιλείαν. οὗτος ὁ Ἀτταλος παραλαβὼν τὴν ἐξουσίαν πρῶτον ἐξήνεγκε δεῖγμα τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως καὶ πράξεως τὴν Ἀριαράθου καταγωγὴν ἐπὶ τὴν βασιλείαν. ὅτι Ἀτταλος, ὁ Ἀπολλωνίας ἀνὴρ, βασιλεὺς Ἀσίας, μεταλλάττει τὸν βίον, πληρωθείσης ἐπ' αὐτῷ τῆς Πυθίας, ἣτις χρηστηριαζομένη Ἀττάλῳ τῷ μεγάλῳ ἔφη· θάρσει, Ταυρόκερως, ἔξεις βασιληΐδα τιμὴν, καὶ παίδων παῖδες, τούτων γε μὲν οὐκέτι παῖδες.

[Ατάλλων:] τρέφων. Σοφοκλῆς· κούφοις πνεύμασι βόσκου, νέαν ψυχὴν ἀτάλλων. Αἴας φησὶ πρὸς τὸ ἴδιον τέκνον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σκιρτῶν.

[Αταμίευτον:] ἀδιοίκητον. καὶ ἀφύλακτον. ἢ οὐπὲρ οὐκ ἔστι ταμιεῖον. λέγεται δὲ οὕτως καὶ τὸ πρόχειρον καὶ ἐν ἐτοίμῳ.

[Ατάρ:] καὶ δὴ· ἢ πλὴν, ἅτε δὴ· ἢ ὅμως· ἢ ἀντὶ τοῦ δέ.

[Ατάρβητος:] ἄφοβος, ἄτρομος. καὶ **[Αταρβήτως,]** ἀντὶ τοῦ ἀνειμένως παρὰ Σοφοκλεῖ· ἐχθρῶν δ' ὕβρις ἀταρβήτως ὁρμᾷ.

[Ατὰρ δέ:] πλὴν ὅμως.

[Αταρνεύς:] πολίχνιον τι κατ' ἀντικρὺ Λέσβου κείμενον. καὶ **[Αταρνεΐτης, Ατὰρ οὖν:]** διὰ τοῦτο οὖν.

[Ατὰρ ὥς:] εἴτα δὴ, ὅμως.

[Ατάσθαλα:] ἄδικα, ἀμαρτωλά. καὶ **[Ατασθαλία.]** ὁ δὲ Τραϊανὸς ἔγνω μὲν, εἰ παρείκοι, ἐξελεῖν τὸ ἔθνος· εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ συντρίψας γε παῦσαι τῆς ἄγαν ἀτασθαλίας. καὶ **[Ατάσθαλον,]** ἄδικον, παράνομον. Εὐνάπιος· γυναικῶν δὲ ὕβρις καὶ τὸ ἀτάσθαλον εἰς παῖδας εὖ γεγονότας συνεκυρώθη καὶ νόμος εἶναι.

[Ατασθαλία:] ἡ φρενοβλάβεια. τῶν τις νεωστὶ καταλεγέντων στρατιωτῶν ὑπὸ νεότητος καὶ ἀτασθαλίας ἐπιθυμεῖ τῶν ἄρτων. Αἰλιανός· ὁ δὲ Σερουήλιος πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα ἐθρασύνετο κατὰ τοῦ Παύλου.

[Αταυρώτη:] ἀντὶ τοῦ ἀγνή καὶ ἄμικτος· ταῦρος γὰρ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. καὶ διὰ τοῦτο ἀταυρώτη, ἡ ἀγνή ἢ ἄζευκτος γάμου, καὶ ἀζυγῆς. καὶ βοῶπις ἢ Ἥρα καὶ ζυγία καὶ γαμηλία. ἐπειδὴ οἱ ταῦροι κατωφερεῖς. οἴκαδ' ἀταυρώτη διάζω τὸν βίον.

[Ἄτε:] ὥς ἄν.

[Ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν:] ὁ μὴ βρεχόμενος μήτε προσιέμενος παραμυθίαν, ἀλλὰ σκληρὸς ὢν ὥς ἡ πέτρα ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν, ὥς μηδὲ ὑπὸ ὕδατος βρέχεσθαι. Σοφοκλῆς· ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος καὶ ἀτελεύτητος φανείς. ἀντὶ τοῦ ἀσυμπαθῆς, ἀδάκρυτος. τέγγειν γὰρ τὸ βρέχειν. ἀτελεύτητος δὲ δυσασίωτος, δυσπαράκλητος, ἀμείλικτος. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Μάρκος ἄτεγκτος ὢν καὶ στερρὸς, οἷος ἅπασιν τοῖς ἀνιανοῖς ἀντέχειν, ὥχεται φερόμενος ὑπὸ τῶν παθῶν ἐπὶ τὸ ἀνθρώπινον. καὶ αὖθις· λίθους τῶν ποδῶν ἐξαρτήσαντες ἔρριψαν εἰς τὸ πέλαγος ἀτέγκτως καὶ ἀφειδῶς.

[Ἀτέγκτοις,] τοῖς μήτε δάκρυσι μήτε ἰδρῶσιν ἀβρόχοις. Αἰλιανός· οἶκτόν γε μὴν καὶ δάκρυα ἐμβαλοῦσαι πάντας, ὥς καὶ τοὺς ἀτέγκτους τε καὶ ἀτεράμονας τέγξει. καὶ **[Ἀτέγκτως,]** ἐσχάτως. καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἰέρεται ἐπειρῶντο αὐτὸν πραῦναι καὶ ἀντέχειν τῆς ὁρμῆς. βιαίως δὲ καὶ ἀτέγκτως διακειμένου, τῶν μὲν ἀπορρήτων καὶ ἃ μὴ ἰδεῖν λῶον ἦν, τούτων οὐκ ἐκοινώνουν οἱ· τῶν δὲ πρῶτων καὶ ἐξ ὧν οὔτε τοῖς θεασαμένοις οὔτε τοῖς δεῖξασιν ἔμελλέ τι ἀπαντήσεσθαι δεινόν, παρεῖχόν οἱ βλέπειν ταῦτα. καὶ αὖθις· ἱκανὰ πείθειν καὶ δυσωπεῖν τὰς ψυχὰς τῶν μὴ παντάπασιν ἀτέγκτους καὶ ἀτεράμονας ταύτας ἐχόντων. Αἰλιανός· ἦν δὲ ἄτεγκτος ὁδε ὁ παῖς καὶ ἀμείλικτος, καὶ οἱ ἐπέταττεν ἐπίπονα καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων.

[Ἀτέγκτου·] ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικότερας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας.

[Ἄτε δὴ:] ὥς δὴ.

[Ἀτέκμαρτον:] ἀτελείωτον, ἀκαταστόχαστον. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἄνθρωπος ἀστάθμητος πετόμενος ἀτέκμαρτος. οἷον σημεῖον διὰ τῆς πτήσεως οὐκ ἐμφαίνων· περὶ τοῦ Τελέου φησί. Εὐνάπιος δὲ λέγει· τῷ τε ἀξιώματι τῶν συνιόντων ἔθνων καὶ τοῖς μεγέθεσι τῶν παρασκευῶν ἐπὶ μέγα προβήσεσθαι, πολυτρόπων συμφορῶν καὶ ἀτεκμάρτου τύχης προσδοκηθείσης. ἀκατανοήτου.

[Ἀτεκνία:] ἡ λήθη. Δαβίδ· ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. ὥς διὰ τῶν τέκνων φυλαττομένης τῆς μνήμης.

[Ἀτεκνώ·] αἰτιατικῇ.

[Ἀτέλεστος:] ἀμύητος, βέβηλος, ἀνοργιάστος, τελετὰς μὴ πεποιημένος. Αἰλιανός· μυστηρίων τελουμένων τοῖν Θεοῖν, ἀτέλεστος μὲν ἀνθρώποις, ἀνόσιος δὲ οὐκ ἐβουλήθη μυηθῆναι κατὰ τοὺς νόμους, ἀλλὰ δοῦναι πολυπραγμοσύνης δυστυχοῦς ἀρρωστήματι χάριν. καὶ ἐπὶ τινος ἀνελθὼν λίθου ἑώρα τὰ γινόμενα· ἐκ γάρ τοι τοῦ λίθου κατώλισθε καὶ βιαία τῇ πλήγῃ περιπεσὼν ἀπέθανεν.

[Ἀττέλεβος:] ἀκρίς τις.

[Ἀτελεύτητον:] ἀτελείωτον.

[Ἀτέλεια:] ἀλειτουργησία.

[Ἀτελῆ:] ἀδάπανα· ὥς πολυτελεῖ, τὰ πολυδάπανα.

[Ἀτενές:] εὐθύ, συνεχές, παντελῶς, καθόλου, παραχρήμα, ἄγαν, ἰσχυρῶς· ἀφελῶς ἢ πάνυ προσεχῶς.

[Ἀτενίζω·] αἰτιατικῇ. **[Ἐνατενίζω]** δὲ δοτικῇ.

[Ἄτερ:] ἐκτός, χωρίς. καὶ **[Ἄτερα:]** θάτερα.

[Ἀτέραμνον:] σκληρὸν, δυσμετάβλητον. **[Ἀτεράμονες,]** οὐχὶ ἀτέραμνοι. καὶ τὸ ἐνικὸν ἀτεράμων, οὐχὶ ἀτέραμνος. καὶ ὅσπρια ἀτεράμονα, οὐχὶ ἀτέραμνα. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν· ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι. καὶ **[Ἀτεράμων,]** ἀκαταπόνητος. σκληρός. Αἰλιανός· ὁ δὲ ἀτεράμων ὦν ἀπέωσατο ἄρα τὸ δῶρον. οὐδεὶς δὲ ἦν οὕτως ἀτεράμων καὶ βάρβαρος τὴν ψυχὴν, ὅς οὐκ ἐπέιθετο καὶ κατεκληεῖτο τοῖς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στόματος ἐκείνου ῥέουσι λόγοις.

[Ἀτεράμων:] λίαν σκληρὸς, μὴ τειρόμενος, ἀνένδοτος. κυρίως δὲ τὰ μὴ ἐψόμενα τῶν ὀσπρίων ἀτεράμονα λέγονται, οἷον οὐχ ἀπαλά.

[Ἀτερμάτιστος:] ἀβέβαιος, ἀθεμελίωτος.

[Ἄτερος:] ὁ ἕτερος. καὶ τούτων ἄτερος τῶν ἀνδρῶν. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς τῶν πρέσβεων ἄτερος ἀπεῖπεν ἅπασιν μὴ διδόναι χρήματα τοῖς πολεμίοις.

[Ἀτευκτῶ·] γενικῇ. ἀποτυγχάνω.

[Ἀτέχνοις:] πανούργοις, ἢ ἀπείροις. καὶ **[Ἀτέχνως,]** βαρυτόνως, ἀντὶ τοῦ ἄνευ τέχνης, ἀμαθῶς, ἀμελῶς. ἐπὶ δὲ τοῦ περισπωμένου ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. τέχνη γὰρ ὁ δόλος. δεῖται τοῦ θεοῦ συμβουλήν ἀτεχνῶς ἱερὰν παρασχεῖν αὐτῇ καὶ διδάξαι περὶ τῶν πρακτέων. **[Ἀτεχνῶς]** περισπωμένως, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, ἀπλῶς, χωρὶς πανουργίας. σαφῶς· ἢ βεβαίως ἢ ἀσφαλῶς ἢ φανερῶς. οἰονεῖ ἀτενῶς, περισσοῦ ὄντος τοῦ χ. ἢ ἀντὶ τοῦ τελείως, καὶ ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ καθάπαξ, καὶ ἀντὶ τοῦ παντελῶς. οὕτως Πλάτων. εὐδαιμονῶν ἀτεχνῶς τὴν Ἀριστοτέλους εὐδαιμονίαν. καὶ αὖθις· οὐκ ἂν διαλεχθεῖη τοῖς ἄλλοις ἀτεχνῶς, οὐδ' ἂν ἀπαντῶν. ἢ ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ

ὅλως, καὶ συνόλως, οἷον ἀδόλως· τέχνας γὰρ ἔλεγον τοὺς δόλους. Ὅμηρος· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ τεχνήεντες ἔχυντο.

[Ἄττει:] ὀρμᾷ, βαδίζει, ἐγγίζει. τὸ δὲ ἄττω, ἀπὸ τοῦ αἵσσω, αἵττω, ἄττω.

[Ἄτη:] ἡ βλάβη. Ὅμηρος· αὐτίκα δ' εἶλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμιοι. ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς εἶλε τὴν Ἄτην· ἢ κατ' ἀνδρῶν κράτα βαίνει. **[Ἄτη]** δὲ ὁ διάβολος, ὁ ἀντικείμενος. Σοφοκλῆς· ἀλλ' οὖν εὐνοία γ' αὐδῶ, μήτηρ ὡς ἦτις πικτὴ, μὴ τίκτειν ἄτην ἄταις. καὶ αὖθις Σοφοκλῆς· ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ', ἐποικτεῖρω δὲ νιν δύστηνον ἔμπης, καίπερ ὄντα δυσμενῆ, ὁθούνεκ' ἄτη συγκατέζευκται κακῇ.

[Ἀττήλας:] ὁ τῶν Σκυθῶν ἡγεμὼν.

[Ἀτημελία:] ἡ καταφρόνησις, ἡ ἀμέλεια. Ἀγαθίας· τὰ γὰρ μακρὰ τείχη πολλαχοῦ ὑπὸ χρόνου καὶ ἀτημελίας ἐπεπτώκει, καὶ διελέλυτο ἡ τοῦ μεγίστου ἔρματος οἰκοδομία. καὶ **[Ἀτημελήτους,]** ἀπρονοήτους, λίαν ἡμελημένους.

[Ἀτηρότατον·] Σφηξί. Πλάτων δ' ἐν Φάωνι ἀτηρίας. καὶ **[Ἀτηρόν.]** Ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρόν ἦν κακόν. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἐγέλων γέλων ἀτηρόν. βλαβερόν.

[Ἄττις] παρὰ Φρυξὶ μάλιστα τιμᾶται, ὡς πρόσπολος τῆς Μητρὸς τῶν θεῶν.

[Ἄττιν,] οὐχὶ Ἄττια. Δημοσθένης· κατάρχεις τοῖς Σάβοις· Ἄττις Ὑίς, Ἄττις. Θεόπομπος Καπηλίστι· κολάσομαί γ' ἔσω καὶ τὸν σὸν Ἄττιν.

[Ἀτίθασσον:] ἀνήμερον.

[Ἀττικάς:] ἀντὶ τοῦ ὑστεριζούσας τοῦ καιροῦ, βραδυνούσας. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ὅψει σφόδρα αὐτὰς Ἀττικάς. οἷον μελλούσας ἐν τῷ πράγματι.

[Ἀττική·] ὅτι Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς. καὶ ζήτην ἐν τῷ γεραίτερος.

[Ἀττική πίστις:] ἐπὶ τῶν βεβαίαν φυλαττόντων πίστιν. καὶ Ἀττικὸς μάρτυς.

[Ἀττικισμός:] ἡ πρὸς τοὺς Ἀττικοὺς οἰκειότης καὶ εὖνοια· ὡς Λακωνισμός, ἡ πρὸς τοὺς Λάκωνας. καὶ **[Ἀττικοῖς γράμμασι,]** Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας, ἀντὶ τοῦ παλαιοῖς. τὴν γὰρ τῶν κδ' στοιχείων γραμματικὴν ὁψέ ποτε παρὰ τοῖς Ἴωσιν εὐρεθῆναι.

[Ἀττικός,] ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως μετὰ Ἀρσάκιον, τὸν ἀπὸ τοῦ Χρυσοστόμου ἐπιτροπεύσαντα, τὸ μὲν γένος ἦν ἐκ Σεβαστείας τῆς Ἀρμενίας· ἐκ νέου δὲ φιλοσοφεῖν ἐπαιδεύθη ὑπὸ μοναχοῦ τῆς Μακεδονίου αἰρέσεως. οἱ δὲ τότε ἐν φιλοσοφίᾳ διαπρέποντες ἀνὰ τὴν Σεβάστειαν ἐκ τῆς Εὐσταθίου διατριβῆς ἦσαν· ὃν ἐπίσκοπον καὶ ἡγεμόνα τῶν ἐνθάδε ἀρίστων μοναχῶν ἔγνωμεν. ἤδη δὲ εἰς ἄνδρας τελῶν πρὸς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν μετέθετο. φύσει δὲ μᾶλλον ἢ μαθήσει φρόνιμος ὢν ἐγένετο τῶν πρακτέων ἐπήβολος, ἐπιβουλεύειν τε καὶ πρὸς ἐπιβουλάς ἀντισχεῖν ἱκανός, τὸ δὲ ἦθος ἐπαγωγὸς ὡς πολλοῖς κεχαρισμένος εἶναι, μέτριος δὲ πρὸς τοὺς ἐπ' ἐκκλησίας λόγους, ὡς μήτε γραφῆς ἀξίους νομίζεσθαι τοῖς ἀκροαταῖς, μήτε παιδείας παντελῶς ἀμοίρους. ἐμμελὴς γὰρ ὢν, εἴ πη καιρὸν ἤγε, τοὺς παρ' Ἑλλήσιν εὐδοκιμωτάτους συγγραφέας ἡσκεῖτο· καὶ τῷ δοκεῖν ἰδιώτης εἶναι, περὶ τούτων διαλεγόμενος καὶ τοὺς ἐπιστήμονας πολλάκις ἐλάνθανεν. ἐλέγετο δὲ πρὸς τοὺς ὁμοδόξους σπουδαῖος εἶναι, τοῖς δὲ ἑτεροδόξοις φοβερὸς· καὶ ῥαδίως μὲν αὐτοῖς, ἡνίκα βούλοιτο, δέος ἐμποιεῖν, αὖθις δὲ μεταβαλλόμενος πρᾶος φαίνεσθαι. καὶ τοῦτον μὲν τοιόνδε γενέσθαι φασίν. οὗτος ὁ Ἀττικὸς μετὰ τὸ πεπαιδεῦσθαι εὐλαβὴς τε καὶ

φρόνιμος ἦν· διὸ καὶ τὰς ἐκκλησίας ἐπ' αὐτοῦ συνέβη εἰς μέγα ἐπιδοῦναι. οὐ γὰρ μόνον τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως συνεκρότει, ἀλλὰ καὶ τοὺς αἵρεσιώτας τῇ φρονήσει κατέπληττε· καὶ σκύλλειν μὲν αὐτοὺς οὐδαμῶς ἤρεϊτο, φοβῶν δὲ πάλιν ἐπράυνεν. ἀλλὰ μὴν οὔτε λόγων ἡμέλει, ἐπὶ τὰ τῶν παλαιῶν ἀναγνώσματα, διανυκτερεύων ἐν αὐτοῖς· διὸ καὶ οὐκ ἐξεφωνεῖτο παρὰ τῶν φιλοσόφων σοφιστῶν. ἦν δὲ τοῖς ἐντυγχάνουσι χαρίεις καὶ ἐπαγωγὸς, καὶ τοῖς λυπουμενοῖς συνεστύγναζε, καὶ κατὰ τὸν Ἀπόστολον, τοῖς πᾶσι τὰ πάντα ἐγίνετο. καὶ πρεσβύτης μὲν ὢν ἐκμαθὼν οὐς καὶ ἐπὶ λόγους ἐπ' ἐκκλησίας ἐδίδασκε· μετὰ δὲ ταῦτα σὺν τῇ φιλοπονίᾳ καὶ παρρησίᾳ κτησάμενος ἐξ αὐτοσχεδίου καὶ πανηγυρικώτατα ἐδίδασκε, καὶ χαίρειν τῇ γραμματικῇ φράσας ἐπὶ τὸν ἀσκητικὸν ἐτράπη βίον. οὐ μὴν τοιοῦτοι ἦσαν οἱ λόγοι ὥς παρὰ τῶν ἀκροατῶν σπουδάζεσθαι ἢ γραφῇ παραδίδοσθαι.

[Ἀτιμαγέλου:] μὴ συναγελαζομένου. κέρας βουμολγὸς ταύρου κλάσσειν ἀτιμαγέλου.

[Ἀτιμάζω·] αἰτιατικῇ. τὸ καταφρονῶ, τὸ ἀναδύομαι. Αἰλιανός· ταῦτά τοι οἱ Διόσκουροι οὐκ ἠτίμασάν οἱ φανῆναι πάλιν. καὶ **[Ἀτιμῆσαι,]** ἀτίμως ὑβρίσαι. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐδέετο συγγνῶναι τῷ παιδί καὶ μὴ αὐτὸν ἀτιμῆσαι.

[Ἀτίμητος ἀγών:] ἐφ' ᾧ τίμημα ὠρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. ὁ δὲ τιμητὸς, ᾧ πρόσεστιν ἀπὸ τῶν νόμων ὠρισμένον τίμημα.

[Ἀτιμος:] ἀνήκουστος. καὶ μ' ὁ Φοῖβος ἄτιμον ἐξέπεμψε. περὶ ᾧ γὰρ ἀπῆλθεν, οὐκ ἤκουσεν. ἰδίᾳ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς τὸν ἀτιμώρητον λέγει· τουτέστιν, ὃν ἂν τις ἀποκτιννὺς οὐχ ὑπόκειται ἐπιτιμῷ, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς αἰτίας· ὁ οἶον τὸν ἄτιμον ἐλόν.

[Ἀτιμότερον:] ἀντὶ τοῦ εὐτελέστερον, ἀτεχνότερον. μηδένα μηδοτιοῦν τῶν ἐρέσθαι δεομένων εἵπης μηδὲν, ἔστ' ἂν ἀφίκωμαι. εἰ δὲ μή μοι προσέξοις, ἐρεῖς δὲ ἄκοντος, ἀτιμότερόν με θήσεις. εἰν αἶδα γὰρ μιν ὁ Θεοσίτης οὐδὲν ἀτιμότερος.

[Ἀτιμώρητος:] ἀβοήθητος, ἢ θαυμαστός. ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ κακός. ἐπὶ οὖν τοῦ ἀβοηθήτου Αἰλιανός· οὐ μὴν ἀτιμωρήτους ἐγένετο μεῖναι τοὺς παῖδας τοὺς ἀλοηθέντας, ἑτεραλκῆς γὰρ ἡ νίκη γενομένη τῶν πλησίον ἦν.

[Ἀτλας:] ὁ μυθευόμενος τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν βαστάζειν. καὶ σιδηρέους Ἄτλαντος ὤμους. καὶ παροιμία· **[Ἀτλας τὸν οὐρανόν.]** λείπει ὑπεδέξω. ἐπὶ τῶν μεγάλαις πράγμασιν ὑποβαλλομένων καὶ κακοῖς περιπυπτόντων.

[Ἀτλήτω:] ἀνυπομονήτω. ἐν Ἐπιγράμμασι· παίγνιον ἀτλήτου θηρὸς ἔχουσα κάρη. καὶ **[Ἀτλητῶν,]** μὴ καρτερῶν, μὴ φέρων, δυσανασχετῶν. πάρειμ' ἀτλητῶν.

[Ἀτλαντικὰ πελάγη:] ἐσπέριος ὠκεανὸς καὶ ἑὸς καὶ πάντα τὰ ἅπλωτα πελάγη. καὶ **[Ἀτλαντὶς θάλαττα],** ὁ ὠκεανός.

[Ἀτμίς:] ἀναθυμίασις, ἄκρον πυρός, καὶ **[Ἀτμῶν,]** ἀναθυμιάσεων.

[Ἀτολμοι:] δειλοὶ, κατεπτηχότες. ὁθύνε' εἰσὶν ἀδρανέστατοι ζῶν, ψυχὰς ἄτολμοι, μόνον εἰδότες φεύγειν. καὶ αὖθις· ἐπεὶ τοίνυν ὑπ' ἀτολμίας οὗτος τῷ θεῷ ἠπείθησε, τῶν παρόντων παίδων οἳ φασὶ τὸν πρεσβύτην ἔργον τῆς παρούσης νόσου γενέσθαι.

[Ἄτομα:] λεπτότατα. τὰ μὴ δυνάμενα διὰ τὴν ἄκραν λεπτότητα τέμνεσθαι. ὅτι ἄτομα ὠνόμασαν οἱ Ἕλληνες καὶ ἀμερῇ σώματα διὰ τὸ ἀπαθὲς ἢ σμικρὸν ἄγαν, ἅτε μὴ τομὴν ἢ διαίρεσιν δέξασθαι

δυνάμενα. οὕτω δὲ καλοῦσι τὰ λεπτότατα καὶ σμικρότατα σώματα, ἃ διὰ τῶν φωταγωγῶν εἰσβαλλόμενα ὁ ἥλιος δείκνυσιν ἐν ἑαυτῷ ἄνω καὶ κάτω παλλόμενα.

[Ἀτοπίας πλέων πρᾶγμα:] ἀντὶ τοῦ θαύματος. δελεάσαντος αὐτὸν ἐς τοῦτο ἀτοπίας ἐλθεῖν Χοσρόου. ἀντὶ τοῦ ἀλογίας, ἀβουλίας. καὶ αὐθις· θαυμάσαι ἂν τις τὴν ἀτοπίαν τοῦ ἀνδρός, ὅς γε χωρὶς ἄλλων τετόλμηκε καὶ ταῦτα λέγειν. καὶ αὐθις· ἐπεὶ δὲ ἀνεφάνη ὕδωρ, ἐξίσου τῷ μὴ εὐρεθέντι ἀρχὴν ὑπὸ ἀτοπίας ἦν. τουτέστι κακίας. καὶ **[Ἀτοπον]** ἀντὶ τοῦ ἄλογον, θαυμάσιον, παράδοξον, ξένον, κακὸν, μοχθηρόν· καὶ ὃ μὴ ἔχει τόπον. καὶ τὸ ἀνυπομόνητον, οἷον ὃ μὴ ἐστὶ τοπάσαι. Ἀριστοφάνης· ἄτοπος δ' ἔγκειται μοί τις πόθος, ὅς με διακναίσας ἔχει. καὶ αὐθις· ἀτοπίαν ὑποτοπάσας τινά.

[Ἄττοσα], ἡ Κύρου μὲν θυγάτηρ, Δαρείου δὲ γυνή, ἰατρεύθη ἐντέχνως ὑπὸ Δημοκίδου ἱατροῦ. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δημοκίδῃ.

[Ἀτώμενος:] ἄτης πεπληρωμένος. ἴδοι μιν ὧδ' ἀτώμενος. Σοφοκλῆς.

[Ἀτραβατικάς·] ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ τοῖς ἐπινικίοις καὶ παρόντων πρέσβων ἐνεδύοντο χιτῶνας καὶ χλαμύδας ποικίλας, ἀπὸ χρυσοῦ καὶ πορφύρας καὶ ἄλλως πῶς πολυτελεῖς, ἐν δὲ ταῖς κοιναῖς συνόδοις ξηραμπελίνας τὸ χρῶμα, ἃς ἐκάλουν Ἀτραβατικάς ἀπὸ τοῦ χρώματος· τὸ γὰρ μέλαν ἄτρον καλοῦσιν· ἢ ὅτι μετὰ τραβαίας ταύταις εἰώθεσαν χρῆσθαι· τραβαῖαι δὲ λέγονται αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες.

[Ἄτρακτον·] βέλος μεταφορικῶς. Σοφοκλῆς· πρὸς δὲ τούτοις, ὃ μοι βάλοι νευροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας εἰλυόμην δύστηνος ἐξέλκων πόδα. καὶ Προκόπιος· τινὸς τῶν ἐν ταῖς ἐπάλξεσιν ἀμυνομένων εὐστοχώτατα ἀφιέντος τὸν ἄτρακτον ἀνήρηται βλαβεῖς. καὶ Μένανδρος· ὁ δὲ ἐπετοξάζετο κατὰ τοῦ βαρβάρου, καὶ μάλα εὐστοχώτατα τὸ κέρας ἐκτείνας ἀφίησι τὸν ἄτρακτον κατὰ τοῦ Κῶχ. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· θερμὸν δ' ἐπὶ θερμῷ ἰάλλει ἄτρακτον. **[Ἄτρακτος]** καὶ τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον. ἀραχναῖοιο μίτου πολυδίνεα λάτρην ἄτρακτον, δολιχᾶς οὐκ ἄτερ ἀλακάτας. καὶ αὐθις· καὶ δακτυλότριπτον ἄτρακτον, σπονδυλοδινήτῳ νήματι νηχόμενον. καὶ αὐθις· τὸν τε καρηβαρέοντα, πολυροῖβητον ἄτρακτον, κλωστήρα στρεπτᾶς εὐδρομον ἀρπεδόνας.

[Ἀτραμύτειον·] Θουκυδίδης. Ἀτραμυτινὸς δέ.

[Ἀτραπιτός·] ἡ ὁδός. καὶ **[Ἀτραπούς·]** ὁδοὺς τετριμμένης.

[Ἀτράφαξυς·] εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὖξεται.

[Ἀτρέα] καὶ καθόλου τὰς ἀπὸ τῶν εἰς εὖς συμφώνῳ παραληγομένων αἰτιατικὰς μηκύνουσι, τὰς δὲ καθαρὰς τοῦ εὖ συναιροῦσι· Χοᾶ καὶ Μηλιᾶ καὶ Σουნიᾶ. Ἴωνες δὲ συστέλλουσι τὰς προτέρας, Ἀτρέα καὶ Πηλέα βραχέως λέγοντες· διὸ καὶ παρὰ τοῖς τραγικοῖς οὐκ ἀναγκαῖον ἐκτείνειν, εἰ μὴ μέτρον ἀναγκάζει. καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ἡς ὁμοίως. τὸ γὰρ συστέλλειν Ἰακόν. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς, καχέτας καὶ Μεγακλέας καὶ μαλακούς.

[Ἀτρεκές·] ἀληθές, ἀκριβές. καὶ **[Ἀτρεκεῖ·]** ἀληθεῖ, ἀκριβεῖ.

[Ἀτρέμας·] ἡρέμα. καὶ **[Ἀτρεμία·]** ἡσυχία. καὶ **[Ἀτρεμίζων·]** ἐδράζων.

[Ἀτρέως ὄμματα·] οἷον ἄτρεπτα καὶ σκληρά. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀτρέως παρανομίας, ὅς ὑπονοήσας ἐκ διαβολῆς τὸν ἀδελφὸν Θυέστην μοιχεύειν Ἀερόπην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ τέκνα τοῦ Θυέστου συγκόψας καὶ ἐψήσας δειπνοῦντι παρέθηκε τῷ πατρὶ, αἴσθησιν παρασχὼν τῆς συμφορᾶς ἐκ τοῦ τελευταῖα τὰ ἄκρα παραθεῖναι.

[Ἀτρέπτης:] ὀρθῶς. Αἰλιανός· ὑπὲρ τῶν μελλόντων ἀτρέπτης τε καὶ παναληθῶς προθεσπίζουσα.

[Ἀτρεστός:] ἐνηθλήσω δὲ προνοία αἵρεσιν ἀτρεστοῦ μητέρ' ἐλευθερίας. καὶ **[Ἀτρέστως,]** ἀφόβως, ἀνελεημόνως. οἱ δὲ ἀτρέστως πάντας ἐφόνευσαν.

[Ἀτρείδης] καὶ **[Ἀτρείδαο]** καὶ **[Ἀτρείδαιν.]** τὴν γενικὴν περισπᾶν ἀξιοῦσιν οἱ ἀναλογικοὶ, τὴν δὲ δοτικὴν βαρυτονεῖν.

[Ἄτριψ:] ἀμαθής, ἀτριβής. οὐδὲ γὰρ ἦν οὐδὲ τούτων ἄτριψ ὁ Παπίριος. καὶ αὖθις· ἄτριψ γὰρ ἦν τῆς ὁδοῦ ταύτης.

[Ἀτρόμητος:] ὄνομα κύριον. καὶ ὁ ἄφοβος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ταύρου βαθὺν τένοντα καὶ σιδηρέους Ἄτλαντος ὤμους καὶ κόμην Ἡρακλέους σεμνάν θ' ὑπήνην καὶ λέοντος ὄμματα Μιλησίου γίγαντος οὐδ' Ὀλύμπιος Ζεὺς ἀτρόμητος εἶδε. καὶ **[Ἀτρόμως,]** ἀφόβως. φεύγων ἀτρόμως καὶ τρέχων ὑποστρέφει. περὶ τοῦ Πέρσου Πισίδης.

[Ἄτρον:] τὸ μέλαν παρὰ Ῥωμαίοις.

[Ἀτροφῆσαν ἐμαράνθη:] μὴ τραφέν.

[Ἄτρωτος:] ἀπαθής, ἀσινής. ἀλλ' ἔμενεν ἄτρωτος ὑπὸ τῶν τοιούτων παθῶν ἢ ὁ Αἴας ὑπὸ σιδήρου.

[Ἄτρυτος:] ἀκαταπόνητος. φιλολογία τε καὶ ἀτρύτοις πόνοις ἐγκείμενος, εὐφυεστέρων καὶ πρεσβυτέρων κατέχωσε δόξας τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι. καὶ αὖθις· ταῖς δὲ ἡμέραις ἀτρύτοις πόνοις ἑαυτὸν πρὸς γεωργίαν ἐξεδίδου. δίκη γὰρ πάντα ἐφορῶσα ἄγρυπνός ἐστι φύσει, καὶ θεία, καὶ ἄτρυτος. καὶ αὖθις· φιλοπονίαν ἔχειν ἄτρυτον.

[Ἀτρυτώνη:] ὄνομα.

[Ἀτρύφερος:] ἡ λέξις ἐν Βάπταις Εὐπόλιδος. ὅτι οὐκ ἀτρύφερος οὐτ' ἄωρός ἐστ' ἀνὴρ.

[Ἀτυζομένη:] ἐκπληττομένη τοῖς συμβεβηκόσι καὶ ὀδυρομένη. Ἡλέκτρα φησί· νήπιος, ὃς τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται. ἀλλ' ἐμὲ ἂ σπονόεσσ' ἄραρε φρένας, ἃ Ἴτυν αἰὲν ὀλοφύρεται, ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος. τὸ δὲ ἄραρεν ἀντὶ τοῦ ἥρεσέ μου ταῖς φρεσί. τουτέστιν ἐκείνην ζηλῶ τὴν αἰὲν τὸν Ἴτυν στενάζουσαν.

[Ἀτυφία:] ταπεινοφροσύνη. καὶ **[Ἀτυφον]** ἐν Φαίδρῳ τὸ ἀβλαβές· ἐπεὶ τὸ τυφὸν βλάπτει. καὶ ἐπιτεθυμμένον ὁμοίως· τὸ γὰρ θυψαι, ἐπικαῦσαι. καὶ θυμάλωπες, οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς θύψεως ἄνθρακες, οἱ ἡμίκαιτοι. καὶ **[Ἀτύφου μοίρας,]** τῆς ἀβλαβοῦς ὑπὸ τυφου. ἄτυφόν φασιν εἶναι τὸν σοφόν. ἴσως γὰρ ἔχειν πρὸς τε τὸ ἐνδοξὸν καὶ ἄδοξον. εἶναι δὲ καὶ ἄλλον ἄτυφον, κατὰ τὸν εἰκαῖον τεταγμένον, ὃ ἐστὶ φαῦλον. οἱ δὲ εἰρηναίως ἐσταλμένοι ἄνευ δορυφόρων ἄγοντες τὴν ἱερουργίαν ἦκον ἀτυφώτατα ἐκεῖνοι. Αἰλιανός φησι.

[Ἀτυχῆσαι:] μὴ τυχεῖν.

[Ἀοιδή:] ᾠδή.

[Ἀοίδιμος:] ὕμνητός.

[Ἀοιδός:] ὁ μελωδός. καὶ ὁ ποιητής. ὅτι τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος σῶφρον ἦν τὸ παλαιὸν καὶ φιλοσόφων διάθεσιν ἔχον. Ἀγαμέμνων γὰρ τῇ Κλυταιμνήστρᾳ σωφρονιστῆρα τοῦτον ἀφίησιν· ὃς πρῶτον ἀρετὰς γυναικῶν διερχόμενος ἐνέβαλλέ τινα φιλοτιμίαν εἰς καλοκαγαθίαν, εἶτα διατριβὴν παρέχων ἡδέϊαν ἀπεπλάνα τὴν διάνοιαν φαύλων ἐννοιῶν· διόπερ Αἴγισθος οὐ πρότερον διέφθειρε

τὴν γυναῖκα πρὶν τὸν αἰδὸν ἀποκτεῖναι. ὁ δὲ Δημόδοκος ἄδει τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος συνουσίαν, οὐ διὰ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ ἀποδέχεσθαι τοῦτο τὸ πάθος, ἀλλ' ἀποτρέπων αὐτοὺς παρανόμων ὀρέξεων, εἰδὼς ἐν τρυφερῷ βίῳ τεθραμμένους (αἰεὶ γὰρ αὐτῷ δαῖς τε φίλη, κίθαρις), ὁμοιότατα τοῖς τρόποις αὐτῶν τὰ πρὸς ἀνάπαυσιν φέρων. καὶ τὸν Φήμιον ποιεῖ ἄδοντα πρὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν. καὶ αἱ Σειρήνες δὲ ἄδουσι τῷ Ὀδυσσεὶ τὰ μάλιστα αὐτὸν τέρποντα καὶ τὰ οἰκεῖα τῇ φιλοτιμίᾳ αὐτοῦ καὶ πολυμαθείᾳ. λέγουσι δὲ, ὅτι πᾶς ὁ τῆς ὥδῃς κατακούσας τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.

[Ἄοινος:] ἐπὶ τῶν μὴ γευομένων οἴνου, καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων οἶνον.

[Ἄοϊον:] ἑῶν ἀστέρα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

[Ἄῶ:] δῆ. ἢ πάλιν.

[Ἄῶ:] ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ πάλιν, ποτὲ δὲ ἐκ περιττοῦ τιθέασιν.

[Ἀύάνθη:] ἐξηράνθη.

[Ἀυγάζω·] αἰτιατικῇ.

[Ἀῦγαρος:] Ἐδέσσης βασιλεὺς· ὅστις ἐπὶ Τραϊανοῦ βασιλέως ἦν, καὶ δῶρα αὐτῷ προσῆξεν ἐκεῖσε ἀφιγμένῳ. ζῆτει ἐν τῷ Φυλάρχῃ. Ἀγβαρος λέγουσιν οἱ πολλοί.

[Ἀυγέας,] Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ, Ἀγροίκος, Πορφύρα, Δίς κατηγορούμενος· ἔστι δὲ τῆς μέσης κωμωδίας.

[Ἀυγοειδής·] ἔφασκε δ' οὖν παρ' ἐκείνου καὶ ἐκεῖνο ἀκηκοέναι ὁ Ἰσίδωρος, ὡς ἔχει τι ἡ ψυχὴ αὐγοειδὲς ὄχημα λεγόμενον, ἀστροειδὲς τι καὶ αἶδιον. καὶ τοῦτο μέντοι τῷ ἀστροειδεῖ σώματι τῷδε ἀποκέκλειται ἐνίοις μὲν εἴσω τῆς κεφαλῆς, ἐνίοις δὲ εἴσω τοῦ δεξιοῦ ὤμου· ὅπερ οὐδεὶς φαίνεται ἄλλος ἱστορήσας.

[Ἀῦγουστος Καῖσαρ,] ὁ καὶ Σεβαστὸς καὶ Ὀκταβιανὸς ἐπικληθεὶς, Περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῶν πράξεων βιβλία ἰγ', καὶ τραγωδίαν Αἴαντός τε καὶ Ἀχιλλέως. ὅτι Ἀῦγουστος Καῖσαρ δόξαν αὐτῷ πάντας τοὺς οἰκήτορας Ῥωμαίων κατὰ πρόσωπον ἀριθμεῖ, βουλόμενος γινῶναι πόσον ἔστι πλῆθος. καὶ εὐρίσκονται οἱ τὴν Ῥωμαίων οἰκοῦντες υἱ' μυριάδες καὶ ,αιζ' ἄνδρες.

[Ἀῦγουστος] ὁ Καῖσαρ, ἀνεψιὸς Ἰουλίου Καίσαρος· ἀφ' οὗ καὶ ὁ μὴν Ἀῦγουστος ἐπικέκληται. αὐγουστα δὲ λέγονται τὰ τίμια καὶ μεγάλα καὶ ἐπίσημα. ἐπ' αὐτοῦ γὰρ ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν, τὴν σάρκα ἀνείληφεν ἐκ τῆς ἀγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. ὅτι Ἀῦγουστεῖον ἐκλήθη, διότι τῇ ε' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς οἱ ῥεγεωνάρχαι καὶ σεβαστοφόροι ἐχόρευον ἐν τῷ Ἀῦγουστείῳ, οἷον ἐν τῷ ὀσποπάλῳ, εἰς τιμὴν Τιβερίου· τὸν δὲ τοιοῦτον τόπον οὕτως ἐκάλεσαν ἀπὸ τοῦ Ἀῦγουστος. ἔστησε δὲ καὶ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος εἰς τὸ ἄσκεπον τῆς δάφνης στήλην τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς, ἐξ ἧς ὠνόμασε τὸν τόπον Ἀῦγουστεῖον. **[Ἀῦγουστεῖον]**, ὅπερ λέγεται ὀσποπάλιον καὶ ζῆτει ἐν τῷ Ἰουστινιανός. ὅτι Ἀυγούστου Καίσαρος ἀποθανόντος, Τιβέριος καὶ Δροῦσος προηγοῦντο τοῦ πένθους τοῦ νεκροῦ παντελῶς μὴ ἀπτόμενοι· οὐ γὰρ ἐξὸν τοῖς μοναρχοῦσιν. τὰς δὲ διαθήκας αἱ Ἑστιάδες εἶχον, ἃς διέθετο. ὅτι Ἀῦγουστος Καῖσαρ θυσιάσας ἤρετο τὴν Πυθίαν, τίς μετ' αὐτὸν βασιλεύσει· καὶ εἶπε· παῖς Ἑβραῖος κέλεται με, θεοῖς μακάρεσσιν ἀνάσσω, τόνδε δόμον προλιπεῖν καὶ αἰδὸν αὐθις ἰκέσθαι. λοιπὸν ἄπιθι σιγῶν ἐκ βωμῶν ἡμετέρων. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντείου ὁ Ἀῦγουστος ἔστησεν ἐν τῷ Καπιτωλίῳ βωμὸν, ἐν ᾧ ἐπέγραψε Ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν· ὁ βωμὸς οὗτός ἐστι τοῦ πρωτογόνου θεοῦ.

[Ἀῦδα:] λέγε. καὶ **[Ἀυδήσας,]** βοήσας, φωνήσας.

[Αὐδή:] ἡ φωνή. καὶ **[Αὐδήεσσα,]** ὀνομαστὴ, ἔνδοξος. ἡ αὐδωμένη, εἰς ὁμιλίαν καὶ φωνὴν ἀνθρώπων ἀφικνουμένη. καὶ **[Αὐδήεις,]** φωνητικός.

[Αὐδηναῖος:] ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν. ὁ Ἰαννουάριος.

[Αὐδῶδ,] κριτὴς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν τῷ ἀροτρόποδι τῶν βοῶν ἐπάταξεν ἄνδρας χ'.

[Αὐαίνεται:] ξηραίνεται. αὖτοι γὰρ οἱ ξηροί. καὶ **[Αὐασμός,]** ξηρασία. ἡ πρώτη δασύνεται. Ἀριστοφάνης· ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἐξασαίνεται. καὶ ἐτέρωθι· ὥστ' ἔγωγ' ἠυαίνον μιν θεώμενος. καὶ **[Αὐαίνονται,]** ξηραίνονται, ἀφανιζέσθω. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὁ φθόνος αὐαίνονται, τεὸν δ' ἔτι κῦδος ἀέξει. καὶ **[Αὐαίνου λίθος,]** ἀπὸ τοῦ αὖους τοὺς νεκροὺς εἶναι. Αὐαίνου λίθος ἦν Ἀθήνησιν.

[Αὖ ἐρύσαι:] εἰς τοῦπίσω ἐλκύσαι. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀπρίξ δραξαμένη βόστρυχον αὖ ἐρύσαι.

[Αὔεις:] φωνεῖς, λαλεῖς. Ζήνων γὰρ ὁ Κιτιεὺς ἐκ τῆς σχολῆς ἀπιὼν προσέπταισε καὶ τὸν δάκτυλον περιέρρηξε. παῖσας δὲ τὴν γῆν τῇ χειρὶ φησι τὸ ἐκ τῆς Νιόβης· ἔρχομαι, τί μ' αὔεις; καὶ παραχρῆμα ἐτελεύτησεν ἀποπνίξας ἑαυτὸν, βιοὺς δὲ ἔτη 4' ἄνοσος· οἱ δὲ δυοῖν δέοντα 6' ζῆσαι αὐτὸν ἔτη φασίν.

[Αὐήνας:] ξηράνας. αὐήνας δ' ἀνέθηκε φιλακρήτῳ Διονύσῳ, τὸν τὰ Διονύσου δῶρα λειζόμενον. περὶ ἐχίνου φησίν. ἐκ τοῦ αὐαίνω ῥήματος. εἰ γὰρ μόνος νῦν λιβάδα πᾶσαν αὐαίνει, τί μὴ πάθωμεν τῶν κακῶν, ὅταν γήμας ὅμοιον αὐτῷ παιδίον τι γεννήσῃ.

[Αὐθάδεια,] καὶ **[Αὐθαδία]** διὰ τοῦ ι. καὶ **[Αὐθάδης,]** αὐτάρεσκος, θυμώδης, θρασὺς, ὑπερόπτης. καὶ κλίνεται αὐθάδους· ὡς ὀξώδης, ὀξώδους. καὶ ἡ κλητικὴ αὐθάδες. παράλογον δὲ τὸ αὐθαδες.

[Αὐθαιμοι:] οἱ ἀδελφοί. ἐν Ἐπιγράμμασι· Πανὶ τάδ' αὐθαιμοι τρισσοὶ θέσαν ἄρμενα τέχνης.

[Αὐθαίρετος:] αὐτεπάγγελτος.

[Αὐθέκαστα:] αὐτὰ τὰ γενόμενα, οἷον ἀκρίτως, καὶ συντόμως, καὶ ἀποτόμως. ἢ τὰ ἀπλᾶ καὶ ἀληθῆ αὐτοακριβῶς. καὶ **[Αὐθέκαστος,]** ἀκριβής, καὶ αὐστηρὸς τῷ λόγῳ, καὶ ἀπαρέγκλητος τῷ τρόπῳ, ἀπαρακάλυπτος. οἱ τοίνυν ἀπεχθανόμενοι πρὸς αὐτὸν διὰ τὸ αὐθέκαστον τῶν νόμων καὶ ἄμικτον λαμβάνονταί τε καὶ ἐπ' αὐτοφῶρῳ ἁλόντα παρανομοῦντα ἐδείκνυσαν.

[Αὐθέντης:] ὁ αὐτόχειρ, ἢ ὁ αὐτὸν ἀναιρῶν. διὸ παρ' Ἰσοκράτει αὐθέντης. Λυσίας ἰδίως αὐτὸ ἔταξεν ἐπὶ τῶν λ'· καίτοι δι' ἐτέρων εἰργάζοντο τοὺς φόνους. ὁ γὰρ αὐθέντης αἰεὶ τὸν αὐτόχειρα σημαίνει. καὶ **[Αὐθεντήσαντα,]** κύριον γενόμενον. μὴ ὀφείλῃν αὐτὸν αὐθεντήσαντα τοὺς ὑπὸ ζώονην συνέχειν. ὅτι Μιθριδάτης διετάξατο τοὺς Ῥωμαίους ἀναιρεῖν καὶ ἔπεμψε γράμματα εἰς τὰς πόλεις, τὸ βασιλικὸν σφράγισμα ἔχοντα, μιᾷ τε ἡμέρᾳ τάξας ἀναγνῶναι καὶ παραχρῆμα τὰ γεγραμμένα πρᾶξαι, ὅπως μὴ προμαθόντες τινὲς φυλάσσονται. ἀποκτεῖναι γὰρ αὐτοῖς ἐκέλευσε πάνθ' ὅντινα Ῥωμαῖον εὖρωσι· καὶ ἄθλα οὐ μόνον τοῖς αὐτοένταις σφῶν ἔσομένοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς δήμοις, παρ' οἷς ἂν ἀποθάνωσι, πρὸς τὸ πλῆθος τῶν τελευτησάντων ἔθηκε· τιμωρίαν τε τοῖς φεισομένοις τινὸς αὐτῶν μεγάλην ὥρισε. παράγεται δὲ αὐθέντης οὕτως. ἔστι ῥῆμα φῶ, τὸ φονεύω· ἐξ οὗ καὶ φόνος. ἐκ τούτου κατὰ παραγωγὴν φένω διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, ἀφαιρέσει τοῦ φ ἔνω. ἐξ αὐτοῦ ἔντης καὶ μετὰ τῆς αὐτὸ ἀντωνυμίας αὐτοέντης. καὶ ἐπεὶ ψιλὰ ψιλῶν ἡγεῖται καὶ δασέα δασέων, τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, αὐθέντης, ὁ αὐτόχειρ. ἐπεκράτησε δὲ ἡ συνήθεια καὶ κέχρηται τῷ ὀνόματι ἀντὶ τοῦ δεσπότης· ὅπερ ἐστὶν ἀκυρολεξία.

[Αὐθημερόν:] ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ.

[Αὔθι:] αὐτόθι.

[Αὐθιγενής:] αὐτόχθων, γνήσιος. Πέρσης εἰμι καὶ ἐκ πατέρων Πέρσης αὐθιγενής, ναὶ δέσποτα· πῦρ δὲ μῆναι ἡμῖν τοῦ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου.

[Αὔθις:] ἐξ ἀρχῆς, πάλιν, ἐκ δευτέρου. ἐκ παραλλήλου τιθέασι καὶ ταῦτα καὶ πάλιν. σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ μὲν αὔθις Ἀττικόν, τὸ δὲ αὔτις Ὀμηρικόν. **[Αὔτις,]** εἰς τοῦπίσω. **[Αὔθις,]** χρονικόν. ὃ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὔθις αὖ πάλιν εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν. **[Αὔθις αὖ πάλιν,]** ἐξ ἀρχῆς δὴ πάλιν. ἢ ἐκ δευτέρου δὴ πάλιν.

[Αὐθωρήτους:] συντόμους.

[Αὐθωρόν:] αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

[Αὔλαξ:] ἡ ἐπιμήκης τομὴ τῆς γῆς ἐξ ἀρότρου.

[Αὐλαία:] τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. κέχρηται δὲ αὐτῷ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. Πολύβιος· ἀκούων ταῦτα πάντα διὰ τῆς αὐλαίας ἐγέλα ὁ βασιλεύς. καὶ αὔθις· ὁ δὲ λαβὼν ἐκ τῆς παραπεπετασμένης αὐλαίας καλῶδιον ἑαυτὸν ἀπεκρέμασεν.

[Αὐλητρίς πέπτωκεν:] ἀμφιβολία λέξεως, δύο ἢ καὶ πλείονα πράγματα σημαίνουσα λεκτικῶς καὶ κυρίως. δηλοῦται γὰρ δι' αὐτῆς, ὅτι καὶ οἰκία τρις πέπτωκε, καὶ ὅτι ἡ κιθαρωδὸς ἡ αὐλοῦσα. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀμφιβολία.

[Αὔλειος θύρα,] καὶ **[Προαύλειος. Αὐλή:]** τὸ νῦν ἀρχεῖον λεγόμενον· ὅπου ἀπήγοντο οἱ κατάκριτοι. καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὑπρέτας αὐλικοὺς ὠνόμαζον. καὶ παροιμία· **[Εἵποις τὰ τρία τὰ παρὰ τῇ αὐλῇ.]** καὶ αὔθις· ἐξ ὧν ἅπαντας δεδιὼς τοὺς περὶ τὴν αὐλὴν, μάλιστα δὲ τὸν Φίλιππον, οὕτω πεποιθῆ σθαι τὴν ἀποχώρησιν. καὶ **[Αὐλή,]** ἡ τοῦ βασιλέως οἰκία.

[Αὐλητοῦ βίον ζῆς:] ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτριῶν βιούντων· παρόσον ἐπιτηροῦντες οἱ αὐληταὶ τοὺς θύοντας ἐξ ἀτελείας ζῶσιν.

[Αὐλία:] θύρα, πυλὼν. καὶ ἡ αὔλειος. τῶν τε αὐλείων καὶ σταθμῶν τὰς θύρας ἐξέκοψαν.

[Αὔλια:] ἀντὶ τοῦ ἔπαυλις. ἢ ἀντὶ τοῦ τὰς μικρὰς αὐλάς. οὕτως Λυσίας καὶ Αἰσχίνης.

[Αὐλίζεται:] κοιμᾶται, φυλάττει, παρεμβάλλει. καὶ **[Αὐλιζόμενοι,]** Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι.

[Αὐλίκουροι:] φύλακες. καὶ **[Αὐλικούς,]** κιθαρωδούς.

[Αὔλειος:] ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. **[Αὐλείους θύρας,]** καὶ ἐνικὸν αὔλειον λέγουσιν ὡς ἡμεῖς. Ἀριστοφάνης Δαναῖσι· πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας ἐχίνου κεφαλῆς κατορύττειν.

[Αὔλιον] δὲ καὶ προαύλιον οὐδετέρως.

[Αὔλις:] ἡ κοίτη. **[Αὐλῖς]** δὲ πόλις Βοιωτίας.

[Αὐλίσκοι. Αὔλος Ποστόμιος] οἰκίας μὲν ἦν καὶ γένους πρώτου, κατὰ τὴν ἰδίαν φύσιν στωμύλος καὶ λάλος καὶ πέρπερος διαφερόντως. ἐπιθυμήσας δ' εὐθέως ἐκ παίδων τῆς Ἑλληνικῆς ἀγωγῆς καὶ διαλέκτου πολὺς μὲν ἦν ἐν τούτοις καὶ κατακορῆς, ὥστε δι' ἐκεῖνον καὶ τὴν αἴρεσιν τὴν Ἑλληνικὴν προσκόψαι τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς ἀξιολογωτάτοις τῶν Ῥωμαίων, τέλος δὲ καὶ ποίημα γράφων καὶ πραγματικὴν ἱστορίαν ἐνεχείρησεν· ἐν ᾗ διὰ τοῦ προοιμίου παρεκάλει τοὺς ἐντυγχάνοντας συγγνώμην ἔχειν, εἰ Ῥωμαῖος ὢν μὴ δύνηται κατακρατεῖν τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου καὶ τῆς κατὰ χειρισμὸν οἰκονομίας· ὅπερ ἐστὶ πάσης ἀτοπίας σημεῖον, καὶ παραπλήσιον, ὡς ἂν εἴ τις ἐς τοὺς

γυμνικούς ἀγῶνας ἀπογραφάμενος πυγμὴν ἢ παγκράτιον, παρελθὼν ἐς τὸ στάδιον, ὅτε δέοι μάχεσθαι, παραιτοῖτο τοὺς θεωμένους συγγνώμην ἔχειν, ἐὰν μὴ δύνηται τὸν πόνον ὑπομένειν μήτε τὰς πληγὰς. δῆλον γὰρ ὡς εἰκὸς γέλωτα τὸν τοιοῦτον ὀφλεῖν καὶ τὴν δίκην ἐκ χειρὸς λαμβάνειν· ὅπερ ἔδει καὶ τοὺς τοιούτους ἱστοριογράφους, ἵνα μὴ κατετόλμων τοῦ καλῶς ἔχοντος. ἦν δὲ καὶ φιλήδονος καὶ φυγόπονος.

[Αὐλός:] ὁ εἰς εὐθὺ ἐξακοντισμὸς τοῦ αἵματος. καὶ περόνης μέτρον. καὶ μουσικῆς τι ὄργανον. καὶ **[Αὐλός,]** ὁ ἐπιμήκης φουσητήρ. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ αὖθις· αὐλὸν καμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον.

[Αὐλῶ·] δοτικῇ.

[Αὐλῶνες:] φάραγγες, ἢ τόποι πλατεῖς περὶ τὰ ὄρη. ὁ δὲ κατεστρατοπέδευσε, λαβὼν αὐλῶνά τινα μεταξὺ τῆς αὐτοῦ καὶ τῶν πολεμίων στρατοπεδείας. καὶ **[Αὐλωνίζουσα,]** ἐν αὐλῶνι διάγουσα.

[Αὐξέντιος,] Μοψουεστίας ἐπίσκοπος· ὃς ἦν τῶν ὁμολογητῶν ὀνομαζομένων. ἦν δὲ παρὰ τῶν ἐπιφανῶς τῷ βασιλεῖ Λικινίῳ στρατευσαμένων τῶν ὑπογραφέων τούτου γενόμενος, οὓς δὴ νοταρίους Ῥωμαῖοι καλοῦσι. τὸ δὲ τῆς ὁμολογίας τοιόνδε γέγονεν εἶδος· ἦν ἔνι τῆς βασιλικῆς ἐστίας αὐλῇ κρήνη τε ὕδατος καὶ ἐπ' αὐτῇ Διονύσου ἄγαλμα καὶ ἄμπελος μεγάλη περικειμένη καὶ σκιερὸν ἐπικῶς καὶ συνηρεφῇ τὸν ἅπαντα τόπον ἐργαζομένη. ἐνταῦθα ὁ Λικίνιος κατὰ πρόφασιν ἀπαγωγῆς ἀφικόμενος, τοῦ τε Αὐξεντίου αὐτῷ καὶ ἄλλων πολλῶν ἐκ τῆς θεραπείας παρεπομένων, εἰς τὴν ἄμπελον ἀνιδὼν ἐθεάσατο βότρυν ὠραῖόν τινα καὶ μέγαν τῶν κλημάτων ἀπαιωρούμενον. τοῦτον προσέταξε τῷ Αὐξεντίῳ τεμεῖν. ὁ δὲ αὐτίκα τὸ προσηρτημένον ταῖς ἀναξυρίσιν αὐτοῦ μαχαίριον ἀφελόμενος ἔτεμε μηδὲν ὑπειδόμενος. ὁ οὖν Λικίνιος πρὸς αὐτόν· θές τοίνυν τὸν βότρυν, ἔφη, πρὸς τοῖς τοῦ Διονύσου ποσίν. ὁ δὲ, μὴ, ὦ βασιλεῦ, ἀπεκρίνατο, Χριστιανὸς γάρ εἰμι. κάκεῖνος· οὐκοῦν ἐκποδῶν οἰκίρησεν τῆς στρατείας ἀποπαυσάμενος· θάτερον γὰρ τοῖν δυοῖν ἀνάγκη ποιεῖν. ὁ δὲ μηδὲν μελλήσας τὴν τε ζώνην ἑαυτοῦ λύεται καὶ ἄσμενος ἐξεχώρησεν, ὡς εἶχε, τῶν βασιλείων. καὶ αὐτὸν οἱ ἔφοροι μετὰ τινα χρόνον ὕστερον ἐπίσκοπον ἐστήσαντο τῆς Μοψουεστίας. τούτου δὲ ἀδελφὸς νεώτερος Θεόδωρος ἦν, ἀνὴρ τῶν Ἀθήνησι παιδευθέντων· ὃς καὶ αὐτὸς χρόνῳ ὕστερον ἐπισκοπὴν τῆς Ταρσοῦ ἐκκλησίας ἔτυχε κληρωσάμενος. ὁ γὰρ δὴ Ἀέτιος τὰ πρότερα δι' ἑαυτοῦ τὸν τε Εὐδόξιον αὐτὸν καὶ ἄλλους τοὺς πλείστου λόγου ἀξίους διδάσκων, ἐπειδὴ τὸν Εὐνόμιον εἰς τὸ τῆς διδασκαλίας προὔβιβασεν ἔργον, τούτῳ ἤδη κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνθ' ἑαυτοῦ διδασκάλῳ ἐχρήτο πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς μάλιστα τελεωτέρας μαθήσεως δεομένους. καὶ γὰρ ἐκεῖνος μὲν ἦν ἀρχὰς παρασχεῖν ἄριστος, οὗτος δὲ τὰς δοθείσας ἐργάσασθαι καὶ σαφῶς τε ἅμα καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐρμηνεύσαι παραπολὺ δυνατώτερος.

[Αὔξη:] αὕξησις. μὴ ἐφίεναι αὐτοῖς ἐπὶ μεγάλα δυνάμεως αἰρομένοις, ἀλλὰ παντὶ σθένει τὴν αὔξην αὐτῶν κολοῦειν.

[Αὔξη:] ἡ βλάστησις. τρέφεσθαι καὶ αὔξεσθαι λέγεται ἐκεῖνα, τὰ κατὰ πᾶν μόνιον τρεφόμενα καὶ αὐξόμενα. τὰ δὲ κατὰ πρόσθεσιν αὔξεσθαι δοκοῦντα οὐ κατὰ πᾶν μόνιον ἑαυτῶν αὔζονται, διὸ οὐδὲ αὔξησις ἐπ' ἐκείνων λέγεται, ἀλλὰ πρόσθεσις. ἐὰν γὰρ ἐπὶ σωρὸν σίτου προσθήσω ἕτερον σῖτον, οὐ δι' ὅλων τῶν μορίων τοῦ σωροῦ ἡ πρόσθεσις γέγονεν, ἀλλ' ἐφ' ἐνός, καθ' ὃ ἡ πρόσθεσις ἐγένετο. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ λίθων· ὥσπερ ἂν εἰ καὶ τὸ πῦρ αὔξεσθαι λέγοι τις ξύλων πλειόνων προστιθεμένων. οὕτω καὶ τὰ μέταλλα αὔζεται, ὑγρᾶς οὐσίας ἔξωθεν περιπαγείσης, ἐξ ἧς συνεστήκασι, καὶ ταύτης μεταβαλλούσης ἐπὶ τὴν αὐτὴν οὐσίαν ὑπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ φυσικῆς δυνάμεως ἐκ τοῦ παντός. ὥστε ἐπὶ τῶν ἐμπύχων καὶ ἐχόντων μόνια λέγεται τὸ αὔξεσθαι.

[Αὐξίλια·] ζητεῖ ἐν τῷ ψιλός.

[Αύξητική·] ζητεί ἐν τῷ γεννητικῇ.

[Αὔξω·] αἰτιατικῇ.

[Αὔον·] ξηρόν. Ἡσίοδος· αὔον ἀπὸ χλωροῦ τάννειν. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τρύφος ἄρτου αὔον ἐπιθραύσας, τὴν πενιχρὴν θυ σίαν. καὶ αὔθις· καὶ τὰ μὲν αὔος ὑπὸ τοῦ φόβου ἦν, τὰ δὲ ἀνέφερεν ἢ ἐκ τοῦ θεοῦ πρόσταξις τὸν ἄνδρα. αὔω γὰρ τὸ ξηραίνω, παρὰ τὸ αὔω, τὸ βρέχω, αὔω μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ κράσει αὔω.

[Αὔραν·] πνοήν. ὁ δὲ Χαγάνος τοὺς ὄρκους ταῖς αὔραις φέρειν ἐδίδου, ἀθρόον τε τὴν πολέμῳ φίλην ἀράμενος σάλπιγγα τὰς δυνάμεις ἠθροίζεν.

[Αὐρηλιανός·] βασιλεὺς Ῥωμαίων, τὰ πολέμια δεινῶς ἠσκημένος, ἀκάθεκτος δὲ περὶ τὴν γνώμην καὶ πολὺ πρὸς ωμότητα ῥέπων τῶν τε κατὰ πόλιν ἐπισήμων θανάτῳ πολλοὺς ἐξημίωνεν ὑπὸ Ζηνοβίας ἐλεγχθέντας, χαλεπὸς τις καὶ φονικὸς ὑπάρχων καὶ μᾶλλον ἀναγκαῖος στρατηγὸς ἤπερ αἰρετὸς βασιλεὺς, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ δυσχερὲς καὶ ἀπρόσιτος, ὥς μηδὲ τῶν οἰκείων αἵματος διαμεῖναι καθαρὸς· τὴν γὰρ τοῦ παιδὸς γαμετὴν καὶ ἀνέγκλητον διεχρήσατο. τοῦ δὲ τῶν στρατιωτῶν τάγματος καὶ τῶν ἐξιτήλων καὶ διαλελυμένων ἠθῶν ὥς ἐπίπαν γενναῖος ἦν ἐπανορθωτής. ζητεῖ περὶ αὐτοῦ χρησμὸν ἐν τῷ αἶ κε πάθοι.

[Αὔσαντων·] βοησάντων, φωνησάντων, κηρυξάντων.

[Αὔσόνιος·] σοφιστής, γεγραφὼς ἐπιστολὰς καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς Νόννον.

[Αὔσονίων·] Ἰταλῶν. καὶ **[Αὔσονες·]** οἱ βασιλεῖς· παρὰ τὸ αὔσω, τὸ τολμῶ. οἱ πάντα ἐπιτολμῶντες τῷ προστάγματι. καὶ **[Αὔσόνιος πόντος·]** ἡ Σικελικὴ θάλασσα· ἀπὸ Αὔσονος, τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Καλυψοῦς υἱοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος.

[Αὔστηρός·] αὔστηροὺς εἶναι φασι πάντας τοὺς σοφοὺς καὶ σπουδαίους, τῷ μήτε αὐτοὺς κατὰ ἡδονὴν ὁμιλεῖν μήτε παρ' ἄλλοις τὰ καθ' ἡδονὴν παραδέχεσθαι. καὶ ἄλλον δὲ εἶναι αὔστηρόν, παραπλησίως λεγόμενον τῷ αὔστηρῳ οἶνω, ᾧ κατὰ μὲν φαρμακοποσίας χρῶνται, πρὸς δὲ πρόποσιν οὐ πάνυ. ὅτι τὸν αὔστηρόν ἢ κωμωδία ἄγροικον ἡγεῖται.

[Αὐτάγγελος·] ἡ ἀφ' ἐαυτῆς ἀπαγγέλλουσα. αὐτάγγελος γὰρ ἡ δρῦς αὐτῇ σοι φράσει· ἔχει γὰρ γράμματα. καὶ αὔθις· ἦλθεν ἂν παρὰ βασιλέως αὐτάγγελος τούτων, εἰ μὴ νόσῳ μακρᾷ καὶ χαλεπῇ ἔκαμνε. καὶ αὔθις· ξυλληφθέντα δὲ εἰρχθῆναι κελεύει, ὥς μὴ ἐπανελθόντα εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτάγγελον γενέσθαι τῶν ξυμφορώτερον ἂν κρυπτομένων.

[Αὐτάρκεια·] Πολύβιος· ἄξιος μὲν ὁ ἀνὴρ ἐπαινεῖσθαι τε καὶ θαυμάζεσθαι, μάλιστα δὲ τῆς αὐταρκείας τοῦ βίου, ἢ φιλοσοφία τις αὐτοδίδακτος ἐγένετο περὶ αὐτόν, ἣν ἐν πολλοῖς ἐπεδείξατο πράγμασιν. καὶ **[Αὐταρκῶ·]** δοτικῇ.

[Αὐταῖς ἀμάλαις·] ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ διαφθειρομένων. οἶονεῖ αὐτοῖς βάθροις, αὐταῖς ρίζαις· ἀμάλη γὰρ ὁ καρπός.

[Αὐταῖσι διαβολαῖς·] Ἀττικὴ σύνταξις. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ διαβάλλων ὁ Κλέων τοὺς ἄλλους στρατηγούς καὶ προσκρούων τῷ δήμῳ εἰς ἐαυτὸν βλέπειν τοὺς Ἀθηναίους ἔπεισεν. ὥς εἰ λέγοιμεν, αὐτοῖς ὅπλοις τὰ ἄρματα, αὐτοῖς ἵπποις. λείπει ἢ πρόθεσις. τῶν ἄλλων δὲ Παφλαγόνων· ὥς πάντων μὲν ὄντων πονηρῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Κλέωνος. ὅτι σύντροφον Ἀθηναίοις ἄνευ τῆς σὺν προθέσεως λέγειν αὐτοῖς ὅπλοις, αὐτοῖς ταλάροις.

[Αὖτε:] μετὰ ταῦτα.

[Αύτερέται:] οἱ ἐλαύνοντες καὶ μαχόμενοι. οἱ αὐτοὶ καὶ ἐρέται καὶ ὀπλῖται.

[Αὐτή:] ἐκείνη, **[Αὐτῇ]** δὲ δεικτικῶς. καὶ αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος. αὕτη ἐστὶ τὸ κυριακὸν Πάσχα, Μαρτίου κε΄. εἰ οὖν τῇ γ' ἡμέρᾳ ἀνέστη ὁ Χριστὸς, ὥς αὐτὸς ἔλεγε· δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι· διὰ τί ὀγδόη λέγεται ἡ ἀνάστασις τοῦ κυρίου; καὶ τρίτη μὲν εἴρηται ὥς ἀπὸ τοῦ πάθους καὶ τοῦ σταυροῦ, ὀγδόη δὲ ὥς ἀπὸ τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ἀναστάσεως. ἡ ἀρχὴ γὰρ τοῦ φαινομένου κόσμου ἐν αὐτῇ γέγονε, καὶ τὸ ἀληθινὸν φῶς ὁ Χριστὸς ἐν αὐτῇ ἀνέστη.

[Αὕτη γε χρηστῶν ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος:] ἐπὶ τῶν ἐν ψόγου τάξει λεγόντων τι κατὰ τινος, ὅπερ ἐστὶν ἄξιον ἐπαινεῖσθαι.

[Αὐτῇ·] Ἀριστοφάνης· ἀμὲς μὲν, ἦν οὐρητιάσης, αὐτῇ παρὰ σοὶ ἡρεμήσεται ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

[Αὐτὴ κάμινος, αὐτὸς εἴλκυσε καπνὸς ἢ τροχός:] ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια διαπραττομένων.

[Αὐτήκοοι:] οἱ μὴ ἐπιτασσόμενοι, αὐτοὶ δὲ ἑαυτῶν ἀκούοντες.

[Αὐτῇμαρ:] αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ.

[Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασε:] παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς τυγχανόντων. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλιέων.

[Αὐτήν·] ζητεῖ ἐν τῷ ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν αὐτήν.

[Αὐτήν:] βοήν, μάχην.

[Αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῇ:] ἐπὶ τινος εὐδοκιμοῦντος. καὶ **[Αὐτὴ νῦν ἀνθεῖ ἡ Μοῦσα·]** ὅμοιον τῷ προτέρῳ καὶ πολιτικώτερον.

[Αὐτίκα:] μετ' οὐ πολὺ. εὐθέως, παραχρῆμα, συντόμως, πρὸς ὀλίγον, ἢ μικρὸν ὕστερον. τὸ δὲ **[Αὐτίκα μάλα,]** ἀντὶ τοῦ εὐθύς. καὶ παροιμία· **[Αὐτίκα καὶ φυτὰ δῆλα, ἃ μέλλει κάρπιμ' ἔσεσθαι,]** ἐπὶ τῶν εὐθύς ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς πρὸς ἀγαθὸν τέλος ἀποβλεπόντων.

[Αὖτις] καὶ **[Αὖθις,]** ἑκατέρως λέγουσιν.

[Αὐτίτην:] τὸν αὐθιγενῆ οἶνον. Ἀμφικτύοσι Τηλεκλείδης.

[Αὐτό·] αὐτὸ ἔλεγον οἱ φιλόσοφοι τὸ κυρίως λεγόμενον. καὶ τὴν ιδέαν διὰ τοῦ αὐτὸ ἐδήλουν αὐτοάνθρωπος λέγοντες καὶ αὐτοδόξαστον, τὸ κυρίως καὶ μᾶλλον δοξαστὸν καὶ μᾶλλον δόξα· καὶ αὐτοαληθῶς, ἧ ἐστὶ μᾶλλον ἀκριβῶς. ὥστε ἐστὶν αὐτοδόξα. ἐν ᾧ γὰρ τὸ αὐτὸ, ἐν τούτῳ μάλιστα καὶ ἀκριβέστερον.

[Αὐτοαπλότης·] ἀλλ' ὃ τε βασιλεὺς τὸν τρόπον ἦν αὐτοαπλότης, καὶ σιωπῶσά τις ἐπιείκεια, καὶ πρὸς τὰς δωρεὰς ὑγρὸς καὶ καταφερῆς, καὶ πρὸς τὰς πράξεις βαρὺς καὶ συντεταμένος.

[Αὐτοβοᾶς ὅμοιος ὢν τῷδε:] Ἀττικῶς πάνυ συμπλέκεται. σημαίνει δὲ, οἷον αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς κεκραγῶς ὅμοιος εἶναι τῷδε.

[Αὐτοβοεΐ:] ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ. Ἀγαθίας· πῶς γὰρ ἐνῆν αὐτοὺς ὀλίγους ὄντας ἐνεγκεῖν τὰ πλήθη τῶν πολεμίων καὶ μὴ οὐχὶ αὐτοβοεῖ διαφθαρῆναι ὑπὸ δέους; ἐκκλησιασθέντες ἐδογματίζον αὐτοβοεῖ παραδώσειν τὴν πόλιν. ἀντὶ τοῦ αὐθημερόν, οἰονεῖ ἓναυ λον. ἢ ἔτι τῶν βοῶν ἐν ζυγῷ ὄντων.

[Αὐτοβοεΐ:] τὸ παραχρῆμα συντελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, οἷον ταχέως καὶ ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλάγματι. οὕτως Θουκυδίδης. παρὰ Θεοπόμπῳ δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ κράτος.

[Αὐτογένεθλον:] αὐτογέννητον.

[Αὐτοδαῖ:] τὰ ἐκ φύσεως καὶ μὴ ἐκ διδαχῆς. αὐτοδαῖ ὀρχήματα.

[Αὐτόδαξον τρόπον:] τουτέστι τὸν δάκνοντα, τὸν ἐμπεσόντα· ἢ αὐθάδη καὶ ὀργίλον· ἐπεὶ οἱ ὀργίλοι δάκνουσι τοῖς ὁδοῦσιν. Ἀριστοφάνης· τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικῶς καὶ τὸν αὐτόδαξον τρόπον. καὶ αὖθις· ἴν' ὅζωμεν γυναικῶν αὐτοδάξ ὠργισμένως. ἀντὶ τοῦ πάνυ. **[Αὐτοδάξ]** καὶ τὸ παραχρῆμα ἀποδεδώκασιν.

[Αὐτὸ δείξει:] παροιμία. ἐλλείπει τὸ ἔργον.

[Αὐτοδίκη:] ὅταν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τις δικάζεται καὶ αὐτομαχεῖ. καὶ **[Αὐτοδοκεῖν]** Δείναρχος ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὀρίζειν.

[Αὐτόετες:] σὺν αὐτῷ τῷ ἔτει.

[Αὐτόθεν:] ἀντὶ τοῦ ἐντεῦθεν. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθάδ' αὐτόθεν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι. καὶ αὖθις· ἀλλὰ χρῆναι παρ' αὐτόθεν, ὡς ἔχουσιν, ἀντεπεξελθόντας ἐν χερσὶ στήσασθαι τὸ τέλος τοῦ πολέμου. ἢ **[Αὐτόθεν,]** ἀντὶ τοῦ οἴκοθεν, ἔνδοθεν. ὁ δὲ αὐτόθεν πρὸς τὸ ἀδικεῖν ὥρμηται. καὶ Ἰώσηπος· δῶρα δὲ αὐτόθεν πέμπειν τῷ βασιλεῖ. ἀντὶ τοῦ οἴκοθεν. ἢ **[Αὐτόθεν,]** ἐκεῖθεν. ἢ ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι αὐτόθεν ἐλπίσαντες ἤδη τὴν παρεμβολὴν αἰρήσειν. ἀντὶ τοῦ ἐκ παραχρῆμα. καὶ Θουκυδίδης· χειμῶν ἦν, καὶ τοῖς Ἀθηναίοις τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιεῖσθαι οὕτω ἐδόκει.

[Αὐτοκακὸν ἔοικε τῷδε:] ἄκρως καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἔοικε τῷδε εὖνους.

[Αὐτοκέλευστος:] αὐθόρμητος. Ἀρριανός· κρότος τε ἀθρόως, οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλ' αὐτοκέλευστος ὠρμήθη.

[Αὐτοκέραστος:] οἷον εὐκέραστος, συμμετρως κεκραμένον.

[Αὐτοκίνητον.] αὐτοφυές. τῷ δὲ Ἑρμείᾳ τῷ φιλοσόφῳ τὸ αὐτοκίνητον οὐ προσήνθει τῇ πολυμαθείᾳ.

[Αὐτοκλείδης·] Κηδωνίδης καὶ Αὐτοκλείδης καὶ Θέρσανδρος ὡς παιδερασταὶ σφοδροὶ διεσύροντο.

[Αὐτοκόμου·] Ἀριστοφάνης Βατράχοις περὶ Αἰσχύλου· φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς λασιαύχενα χαίτην. ὡς εἶπεν, ὀργισθεῖς ὥσπερ σῦς. πᾶν τὸ ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται.

[Αὐτοκράτης,] Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Τυμπανισταί. ἔγραψε καὶ τραγωδίας πολλάς.

[Αὐτοκράτωρ:] δεσπότης, ἄρχων. Ἑλληνικὴ ἢ φωνή. τάττεται δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ καταπολεμήσαντος καὶ κρατήσαντος τῶν ἐναντίων. καὶ ἦν κοινὸν πρόσρημα ἐπὶ τε στρατηγῶν καὶ ὑπάτων. ἐπικλητικῶς αὐτοκράτωρ.

[Αὐτοκράτορα:] πάντα τὸν ἀνυπεύθυνον.

[Αὐτοκράτορες:] ἀντὶ τοῦ τούτων τῶν δογμάτων κρατοῦντες. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι· τούτων περί πάντων αὐτοκράτορες ἦκομεν.

[Αὐτοκτόνα·] οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπετο δῶρα, ἐν χάριτος προφάσει μοῖραν ἔχοντα μόρου. περὶ Αἴαντος καὶ Ἑκτορος.

[Αὐτολήκυθοι:] Δημοσθένης κατὰ Κόνωνος. ἦτοι ἀντὶ τοῦ εὐζώνως τινὰς καὶ ἐτοίμως πᾶν ὅτιοῦν ποιεῖν καὶ ὑπομένειν. ἢ ἀντὶ τοῦ πένητας, μηδὲν ἄλλο κεκτημένους ἢ ληκύθους. ἢ αὐτουργούς. ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς πληγὰς ἐτοίμους καὶ οἶον τύπτοντας καὶ μαστιγοῦντας καὶ ὑβρίζοντας. ἢ τοὺς ἐκ προχείρου διδόντας ἀργύριον καὶ ἐτοίμους πρὸς τὰς μίξεις. καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύρια, καὶ λύσαντες δὲ πολλάκις τὴν λήκυθον ἐχρῶντο τῷ ἱμάντι πρὸς τὸ μαστιγοῦν.

[Αὐτολόχευτος:] αὐτογέννητος, ὁ θεὸς ὁ ἀγέννητος.

[Αὐτόλυκος:] Ἀρεοπαγίτης οὗτος ἦν καὶ τοὺς οἰκείους ὑπεκτιθέμενος ἐν τοῖς Χαρωνικοῖς ἐάλω, καὶ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ οἱ δικασταί. **[Αὐτόλυκοι,]** πένητες, οἶον αὐτοδιάκονοι.

[Αὐτοματίζουσιν:] αὐτόματοι παραγίνονται. αὐτοματίζουσι δύο τινές. ἀδελφῶ δὲ ἦσθην καὶ γένος καὶ προαίρεσιν, καὶ χώρους τινὰς ἀσύλους ὑποδεικνύουσι διὰ τὸ ἔρμα τοῦ ὀχυρώματος.

[Αὐτομαχεῖν:] τὸ δι' ἑαυτοῦ δικάζεσθαι, ἀλλὰ μὴ δι' ἑτέρου. καὶ **[Αὐτομαχηῖσαι·]** ὅταν ἀντιποιεῖται τις οἰκίας ἢ χωρίου, καὶ εἶη ὁ πεπρακὼς μὲν ἀξιοχρεῶς ὥστε δοκεῖν ἀποτῖσαι τὴν ζημίαν καὶ συνίστασθαι τὴν δίκην πρὸς τὸν ἀντιποιοῦμενον, βούλοιτο δὲ ὁ διακατ' ἔχων τὴν οἰκίαν ἢ τὸ χωρίον ἴδιον αὐτῷ γενέσθαι ἀγῶνα πρὸς τὸν ἀμφισβητοῦντα, τοῦτο αὐτομαχηῖσαι καλεῖται.

[Αὐτομόλως:] προδοτικῶς. καὶ **[Αὐτομολῆσαι]** ἐστὶ τὸ προδοῦναι τοὺς ἰδίους καὶ ἔᾶσαι καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τοὺς ὑπεναντίους ἐπὶ συμμαχίᾳ. **[Αὐτόμολος]** δὲ ὁ πρόσφυξ.

[Αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τῆς θύρας:] ἐπὶ τῶν ἀληθευόντων· οἶον ἐπ' αὐτὴν ἐλήλυθας τὴν ἀλήθειαν.

[Αὐτονομουμένη πόλις:] ἡ τοῖς αὐτῆς νόμοις χρωμένη καὶ οὐχ ὑπακούουσα ἐτέροις.

[Αὐτὸν οὐ τρέφων κύνας τρέφεις:] ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μὲν, ἐτέρους δὲ τρέφειν ἐπαγγελλομένων.

[Αὐτονουχί:] αὐτῇ τῇ νυκτί.

[Αὐτοπαθῶς·] Πολύβιος· ὁ δὲ ἀνακρινόμενος ὑπὲρ ἐκάστου ἀπεδίδου λόγον· οὐ μὴν ἀλλ' αὐτοπαθῶς καὶ γενναίως ὑπέμενε τοὺς ἐλέγχους. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Ἀννίβας δόξας αὐτοπαθῶς ἅμα καὶ ἀληθῶς εἰρηκέναι πιστεύεται. **[Αὐτοπαθῶς]** οὖν, οἶκοθεν, ἐξ ἰδίας προαιρέσεως. ὁ μὲν οὖν Ἀντίοχος δόξας αὐτοπαθῶς ἅμα καὶ ἀληθῶς εἰρῆσθαι παρὰ τοῦ Ἀννίβου κατὰ Ῥωμαίων, πάσης τῆς προὑπαρχούσης ὑποψίας ἀπέστη.

[Αὐτόπρεμνον:] δύσκολον, πρόρριζον, αὐτόρριζον, ἢ μέγα. Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου· αὐτοπρέμνοις τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα, συσκεδᾶν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

[Αὐτός:] ἀντὶ τοῦ ἐγώ. καὶ ἤλθον ἡμέραις αὐτὸς μὲν μ'. ἀντὶ τοῦ ἐγώ Ἀττικῶς.

[Αὐτός:] ἐπὶ σώματος. διορίζουσι γὰρ τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα. Ὅμηρος· πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς· εἶτα, αὐτοὺς δ' ἐλώρια. καὶ Ἀριστοφάνης· ὁ νοῦς μὲν ἔξω, αὐτὸς δ' ἐνδον ἀναβάδην ποιεῖ τραγωδίαν.

[Αὐτός:] ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· φράσον ταῖς ὀρχηστρίσιν, ὅτι αὐτὸς εἰσέρχομαι.

[Αὐτὸς αὐτὸν αὐλεῖ:] ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς δεικνύοντων ἐν τοῖς πράγμασιν, ὅποιοί τινές εἰσιν.

[Αὐτὸς γὰρ εὔρε τοῦ κακοῦ τὴν πητύαν:] ἦτοι τὴν πηγὴν· ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων.

[Αὐτόσε:] ἐκεῖσε. λέγεται δὲ καὶ **[Αὐτοῦσε.]** διάβασις δὲ οὐκ ἔστιν αὐτοῦσε, ὅτι μὴ τῷ ζεύγματι.

[Αὐτὸς ἔφα:] τοῦτο παροιμιακὸν ἐπὶ Πυθαγόρου τοῦ φιλοσόφου εἰσῆλθεν εἰς τὸν βίον. οὗτος γὰρ ἀποσεμνύνων τὸν ἑαυτοῦ λόγον καὶ βίον ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἔλεγεν, αὐτὸς ἔφα· ἀντὶ τοῦ εἶπεν. οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, φησὶν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ.

[Αὐτόσιτος:] ὁ οἰκόσιτος.

[Αὐτὸς τι νῦν δρῶν, εἶτα τοὺς θεοὺς κάλει:] ὁμοία τῇ, σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρας κίνει. παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν, καὶ μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι.

[Αὐτόστοιχος:] αὐτὸς ἑαυτῷ προσέχων. ὁ βουλόμενος ἐν τῷδε τῷ βίῳ ἀβέβηλον βίον πολιτεύεσθαι, αὐτόστοιχος ἐθέλει εἶναι.

[Αὐτοσφαγῇ:] τὸν ὑφ' ἑαυτοῦ ἀναιρούμενον. Αἶας φησί· καὶ σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους ξυναρπάσειαν, ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ αὐτοσφαγῇ πίπτοντα, τῶς αὐτοσφαγεῖς πρὸς τῶν φιλτάτων ἐκγόνων ὀλοίατο. Σοφοκλῆς φησιν.

[Αὐτοσχέδιον:] ἐκ τοῦ σύνεγγυς τόπου. ἢ τὸ ἐκ συντόμου. καὶ **[Αὐτοσχεδίως,]** αὐτομάτως, συντόμως. καὶ **[Αὐτοσχεδιάζωσιν,]** αὐτονόμως πράττωσιν. Αἰλιανός· Ῥωμαῖοι δὲ εὐπραγίαν παράνομον οὔτε νίκην τελεσθεῖσαν, ἥς ὁ ἄρχων μὴ ἐκοινώνησεν, ἡσπάζοντο, ἵνα μὴ αὐτοσχεδιάζωσιν ἐν ταῖς πράξεσιν οἱ ὑπήκοοι. καὶ αὖθις· ὑπὲρ μεγάλων ἤκειν καὶ ἀδυνάτων αὐτοσχεδιασθῆναι.

[Αὐτότατος:] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἐκεῖνος αὐτός; αὐτότατος. ἀντωνυμία, πέπαικται δὲ κωμικῶς· τὰ γὰρ ἀόριστα τῶν πραγμάτων ἀνεπίτατα. εἰ οὖν ἡ ἀντωνυμία ἐπὶ οὐσίας παραλαμβάνεται, κατὰ τοῦτο ἐπίτασιν οὐ δέχεται, ὥς τὰ ἄλλα μέρη.

[Αὐτοτελής:] ἱκανός, τέλειος. Πολύβιος· ταῦτα εἰρήσθω χάριν τῆς Ῥωμαίων εὐβουλίας καὶ τῆς ἀνοίας τῶν ὀλιγορούντων τῆς τῶν ἐκτὸς συγκαταθέσεως, αὐτοτελεῖς δὲ νομιζόντων εἶναι πρὸς τὸ κατορθοῦν τὰς σφετέρας δυνάμεις. καὶ **[Αὐτοτελεὴς δίκη,]** ἀφ' ἧς οὐκ ἔστιν ἐκκαλέσασθαι ἐφ' ἐτέραν. καὶ αὐτὸ τὸ κύριον ἀπλῶς.

[Αὐτοῦ:] ἐπὶ τόπου. Ὅμηρος· στῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων. καὶ αὖθις· αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται.

[Αὐτούργητον:] αὐτοφυές. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ αὐτούργητον ἐρείκης βάθρον.

[Αὐτοφόνῳ:] ἑαυτὸν ἀνελόντι. τόσσης γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀνέρα τόλμης οὐχ εὐρὼν παλάμη θῆκεν ἐπ' αὐτοφόνῳ. περὶ Αἴαντος ὁ λόγος.

[Αὐτοφυέστατον·] μὴ ἐπίπλαστον. ἔχουσιν κάλλος αὐτοφυέστατον καὶ οἶον γένοιτο φιλοθήρου κόρης.

[Αυτόχειρες:] οἱ ἑαυτοὺς φονεύοντες. **[Αὐτοχειρία. Αυτόχθονες:]** οἱ Ἀθηναῖοι· ἡ ἐπεὶ τὴν χθόνα, τουτέστι τὴν γῆν, ἀργὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο· ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς ἐπήλυδας. αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρκάδες καὶ Αἰγινῆται καὶ Θηβαῖοι ἐκαλοῦντο. καὶ **[Αὐτόχθων,]** τῆς αὐτῆς πόλεως.

[Αυτόχρημα ὅμοιον:] παντελῶς ὅμοιον. Αἰλιανός· αὐτόχρημα πηδῶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, τὴν ναῦν Ἀσδρούβα φεύγειν ἐπειγομένην τὰς χεῖρας ἐπιβαλὼν εἶχετο ἐρρωμένως τῆς πρύμνης ὁ Κλάτιος ὄνομα. καὶ Ἀριστοφάνης· τὸν Παφλαγὸνα λαθεῖν οὐχ οἶόν τε. ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'· ἔχει γὰρ τὸ σκέλος τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δὲ ἕτερον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. τοσὸν αὐτοῦ τὸ βῆμα διαβεβηκότος, ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσιν. ἀντὶ τοῦ πάνυ ἀληθῶς, ἀψευδῶς. Χαόνες δὲ ἔθνος Ἑπειρωτικόν.

[Αὐτως:] ὥς ἔτυχεν. ἢ ματαίως.

[Αὐτῷ στεφάνῳ:] σὺν αὐτῷ τῷ στεφάνῳ. ὥστε μεθυσθεῖς αὐτῷ στεφάνῳ πᾶς τις ἅπεισι τὴν δᾶδα λαβών.

[Αὐτοῖς ταλάροις ἐσθίεις τὸν τυρόν:] σύντροφον Ἀθηναίους ἄνευ τῆς σὺν προθέσεως λέγειν, αὐτοῖς ὅπλοις, αὐτοῖς ταλάροις.

[Αὐχεῖ:] καυχᾶται. καὶ **[Αὔχει,]** καυχῶ.

[Αὔχημα:] σεμνολόγημα. ὕψωμα. καὶ ὅτι οὔτε αὐχήματος, ἐφ' οὗ νῦν εἰσιν, ἐκόντες ὑποβήσονται, καὶ ποιήσουσιν ἐξουσίαν σοι πράττειν, ὃ τι ἂν αὐτοῖς ὑπολαμβάνης συνοίσειν. καὶ αὐθις· ἀπὸ οἷας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τοῦ πρώτου εἰς οἷαν τελευτήν καὶ ταπεινοφροσύνην ἀφῖκτο.

[Αύχηρὰ τράπεζα:] ἡ ξηρὰ καὶ πενιχρά. καὶ **[Αύχηρὸν,]** στυγνὸν, ἢ σκοτεινόν.

[Αύχμεις αἰσχυρῶς:] ῥυπαρὸς εἶναι δοκεῖς. ὥς τοῦ δικαίου παρεωραμένου. ὁ δὲ ἀντεῖπε· σὺ δέ γ' εὖ πράττεις. καὶ **[Αύχμοί,]** ἀνομβρίαί. καὶ Ἀριστοφάνης· αὐχμὸς γὰρ ὧν ἤδη τῶν σκευαρίων ἀπώλεσεν. ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσε μὲν ὁ ὧν αὐχμὸς τῶν σκευαρίων. μετ' ὠνυμικῶς. καὶ **[Αύχμώδους,]** ξηροῦ, ῥυπῶντος. καὶ **[Αύχμῶντες,]** στυγνοί.

[Αὔχος:] τὸ ὄσπριον. ἀρσενικῶς.

[Αύχοῦντες:] καυχώμενοι.

[Ἀφαγνίσαι:] ἀποδοῦναι, καθιερωσαί. λέγεται δὲ καὶ τὸ συλῆσαι.

[Ἀφακα·] ζήτην ἐν τῷ Χριστόδωρος.

[Ἀφαλὸν τε καὶ ἄλοφον:] ἵνα λανθάνοι. φαλοὶ γὰρ τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαίων λαμπρὰ ἀσπίδισκια, λόφοι δὲ αἱ τριχώσεις.

[Ἀφαμαρτούση:] ἀποτυχούση, στερηθείση.

[Ἀφανές:] τὸ σκοτεινόν. καὶ **[Ἀφανέστερα.]** τότε δὴ καὶ μεσημβρίας ἐπεχούσης πάντα ἦν νυκτὸς ἀφανέστερα.

[Ἀφανὴς οὐσία] λέγεται ἢ ἐν χρήμασι καὶ σώμασι καὶ σκεύεσι, φανερά δὲ ἢ εὐγείας. οὕτως Λυσίας.

[Ἀφανίσαι] οὐ τὸ μολῦναι καὶ χρᾶναι δηλοῖ, ἀλλὰ ὅλως τὸ ἀνελεῖν καὶ ἀφανὲς ποιῆσαι.

[Άφαντον φῶς:] τὸ ἐκ πυρίτου λίθου. Σοφοκλῆς Φιλοκτῆτη· ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις ἔφην' ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σῶζει μ' αἰεὶ. οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα πάντ' ἐκπορίζει, πλὴν τοῦ μὴ νοσεῖν ἐμέ.

[Αφάπτειν·] Ἀππιανός· ἴσθη δὲ προμάχους ξύλα παχέα ἔχοντας διπήχεα σεσιδηρωμένα, ἃ ἔμελλον ὡς καταπέλτας ἐκ χειρὸς ἐς τοὺς ἐλέφαντας ἀφάπτειν, τουτέστι προσκολλᾶν.

[Αφαρεύς,] Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ σοφιστοῦ Ἰππίου καὶ Πλαθάνης, πρόγονος δὲ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, ἀκμάσας κατὰ τὴν ἑ' Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος.

[Άφαρον:] τὴν λιπαρὰν γῆν, τὴν πολλὰ μήπω ἀροτριωθεῖσαν. **[Αφαρώσι]** δὲ ἀντὶ τοῦ ἀροτριῶσιν.

[Αφαρπάζω·] αἰτιατικῇ.

[Αφάρτεροι:] ταχύτεροι. ἀπὸ τοῦ ἄφαρ ἄφαρτος. ἵπποι δέ τοι ἔασιν ἀφάρτεροι· οἱ τὸ πάρος περ. Ὅμηρος.

[Αφασία:] ἀφωνία.

[Αφή:] μία τῶν ἐ' αἰσθήσεων. ἀπὸ τοῦ ἀφῶ ῥήματος δευτέρας συζυγίας· ἐξ οὗ παραγωγὸν γέγονε τὸ ἀφάσσω. ἡ δὲ ἀφή δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφῶ περισπωμένου γεγονέναι, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄφω βαρυτόνου.

[Αφὰς λύχνων·] Ἡρόδοτος λέγει.

[Αφάσσων:] ψηλαφῶν. Ἡρόδοτος.

[Άφατοι:] μεγάλοι ἢ καταπληκτικοί. ἐν Ἐπιγράμμασι· τρεῖς ἄφατοι κεράεσσιν ὑπ' αἰθούσαις τοῖ, Ἄπολλον, ἄγκεινται κεφαλαὶ Μαιναδίων ἐλάφων.

[Αφουανθήσομαι:] ξηρανθήσομαι. καὶ **[Αφαύει.]** Ἀριστοφάνης· τοὺς ἀλλοτρίους ἀμῶν στάχυσ, τούτους ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει, κάποδόσθαι βούλεται. τουτέστιν ὁ Κλέων τοὺς ἀλλοτρίους καμάτους αὐτὸς γεωργῶν καὶ καρπούμενος. αἰνίττεται δὲ πρὸς τὴν πόλιν, ὅτι τοῦ Δημοσθένους προπεπονηκὸς αὐτὸς τὴν νίκην ἐπιγράφεται περὶ τῶν ἐν Σφακτηρίᾳ. νῦν δὲ στάχυσ ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν, ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει, κάποδόσθαι βούλεται. ἐπὶ τῶν αἰχμαλώτων. ἀπὸ τοῦ ἀμητοῦ στάχυσ εἶπεν, οὓς ζῶντας ἄξιν κατεπαγγεϊλάμενος ὁ Κλέων ἐμπροθέσμως ἤγαγε. φησὶν οὖν· ἐκείνους, οὓς δήσας ἤγαγεν, ἀπολῦσαι διανοεῖται. καὶ **[Αφαύειν,]** καίειν. ἀποξυρεῖν ταδὶ, τὰ κάτω δ' ἀφαύειν.

[Αφαυροτέροις:] ἀσθενεστέροις. οὐ γὰρ ἀφαυρὸς ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δίκης. καὶ **[Αφαυροῦ,]** ἀσθενοῦς.

[Αφάψαι:] προσκολλῆσαι.

[Άφ' αἵματος:] τουτέστι συγγενῶν. ὁ δὲ συχνοὺς ἐφόνευσεν· ἐφείδετο δὲ οὐδὲ τῶν ἀφ' αἵματος.

[Αφαίρεμα:] ἀνάθημα, δῶρον, ἢ ξένιον. καὶ **[Αφαίρεσις]** Ὑπερίδης ἰδίως τὴν εἰς ἐλευθερίαν λέγει.

[Αφαιρεῖν κροκύδας:] ἐπὶ τῶν πάντα ποιοῦντων ἔνεκεν κολακείας. ἄλλοι τε χρῶνται καὶ Ἀριστοφάνης· εἴ τις κολακεύει παρὼν καὶ τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν. καὶ **[Αφαιρεῖ ὥτὸς ἡ ῥίνος·]** Ἀττικῶς ἢ σύνταξις.

[Αφαιροῦμαι·] γενικῇ· ἔστι δὲ καὶ αἰτιατικῇ. καὶ τὸ φρονεῖν ὑπὸ ἐξουσίας ἀφρηρημένος.

[Ἀφαῖς:] πληγαῖς ἢ χερσίν.

[Ἀφεδρείας:] ὁ γοῦν Ἡραΐσκος, εἰ αἰσθοῖτο φθεγγομένης γυναικὸς ἀκαθάρτου, ἤλγει παραχρῆμα τὴν κεφαλὴν καὶ τοῦτο σημεῖον ἐποιεῖτο τῆς ἀφεδρείας.

[Ἀφ' ἐδρῶν:] ἀπὸ τῶν ἐδρῶν. ἔδραι γὰρ λέγονται αἱ σέλλαι, σελλάρια, σωτήρια. ἔστι δὲ καὶ εὐθεῖα ὁ ἀφεδρῶν, καὶ σημαίνει τὸ μέρος τοῦ σώματος τὸ περὶ τὴν ἔξοδον. ὅτι ὁ ἀφεδρῶν καὶ λυτρῶνων βάρβαρα.

[Ἀφεκτέον·] γενικῇ.

[Ἀφελές·] ὁ δὲ ἐπιφθέγγεται βαρβαρικὸν μὲν τι καὶ ἀφελές, ἐνεργὸν δὲ ὅμως χρήσιμον, ὡς δεῖ πρότερον ἀποσοβεῖν τὰς μελίττας καὶ ἔπειτα τὸ μέλι σχολαίτερον ἀναιρεῖσθαι. καὶ **[Ἀφελής·]** ἐπὶ τοῦ ὑγιῆς καὶ ὁλόκληρος, ἢ μέγας καὶ ἀνεπικόλυτος. καὶ ἀφελές ὁμοίως. μισῶ τὴν ἀφελῇ, μισῶ τὴν σῶφρονα λίαν. ἐπὶ τῆς ἀπονήρου καὶ δοσιπύγου. καὶ τὰ ἐπιστόλια ἀφελῶς γράφειν. καὶ **[Ἀφελῶν πεδίων·]** Ἀριστοφάνης περὶ Κράτητος· ὃς πολλῷ ρεύσας ἐπαίνῳ διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων ἐφόρει τὰς δρυὲς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους· ἄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν συμποσίοις πλήν, δόρυ συκοπέδιλε, καὶ, τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων· οὕτως ἦνθησεν ἐκεῖνος. νῦν δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὀρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε, ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων καὶ τούτου οὐκ ἔτ' ὄντος τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὦν περιέρρει, ὥσπερ Κονναῖς, στέφανον μὲν ἔχων, δίψη δ' ἀπολωλώς, ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ. τουτέστιν εὐδοκίμησας πολλάκις. ὁ γὰρ Κρατῖνος ἑαυτὸν ἐπήνεσεν ἐν Πυτίνῃ λέγων· ἄναξ Ἀπολλων, τῶν ἐπῶν τοῦ ρεύματος καναχοῦσι πηγαί, δωδεκάκρουνον στόμα, Ἴλισσὸς ἐν τῇ φαρυγγίᾳ· τί ἂν εἴποιμι; εἰ μήγε ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα, κατακλύσει τοῖς στόμασιν.

[Ἀφέλης:] αὐθυπότακτον. καὶ **[Ἀφέλωνται·]** αἰτιατικῇ.

[Ἀφελχθείη:] κωλυθείη. συμβουλευεῖν ἐδόκει, εἴ ποι ἀφελχθείη τῆς ὁρμῆς ταύτης.

[Ἀφεμα·] ὦν καὶ τὸ ἄφεμα μετὰ ῥώμης ἦν.

[Ἀφέμενον·] γενικῇ. ἀναχωρήσαντα. ἀποστάντα, ἀντιλέγοντα.

[Ἀφενος:] πλούσιος. τὸ **[Ἀφενος]** οὐδετέρως.

[Ἀφέντες τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκουσιν:] ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μὲν παραλιμπανόντων, τὰ περιττὰ δὲ προτιμωμένων. παρὰ Ὑπερίδην.

[Ἀφέξει:] ἀποκωλύσει, ἀποστήσει. καὶ **[Ἀφέξομαι,]** παύσομαι, ἀποστήσομαι.

[Ἀφέωκα:] Δώριον. **[Ἀφεῖκα]** δὲ τὸ Ἀττικόν. κέχρηται δὲ καὶ Ἴωνες, ὡς Ἡρόδοτος.

[Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου·] αὐθυπότακτον.

[Ἀφερπύσαι:] βαδίσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρπετῶν. ἐκ τούτου δὲ τὴν ἡσυχον κλοπὴν τὴν ἐπὶ τὴν χύτραν δηλοῖ. Ἀριστοφάνης Πλουτῷ· ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἀφερπύσαι.

[Ἀφέλεια·] καὶ Δαμάσκιος φησιν, ὡς Ἰσίδωρος πρὸς τῇ ἀφελείᾳ καὶ ἀψεύδειαν ἡγάπα διαφερόντως καὶ ἀπεδέχετο ὥστε καὶ εὐθύγλωττος εἶναι πέρα τοῦ δέοντος, καὶ οὐδ' ὅτι οὖν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ προσποιούμενον.

[Ἀφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τοῦτον:] τουτέστιν ἀπὸ κανόνων. βαλβίς γὰρ ἡ ἄφες τῶν δρόμων.

[Ἀφέσθαι:] ἀποσχέσθαι.

[Ἀφ' Ἑστίας:] ἀπὸ τῆς οἰκίας. καὶ **[Ἀφ' Ἑστίας μυεῖσθαι.]** ἀφ' Ἑστίας μυούμενος Ἀθηναῖος ἦν.

[Ἀφέται:] τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα ὁ στόλος Ξέρξου τὸ πρῶτον ἐδυστύχησε διὰ λιμένων ἀνεπιτηδειότητα. ὅθεν τὸν Βορέαν Ἀθηναίων σύμμαχον εἶναι νομίζουσι. χρήσας δ' ἦν ὁ θεὸς καὶ ἀνέμῳ συγγενεῖ θύειν, εἶναι δὲ συγγενῆς λέγεται διὰ τὴν Ὠρεΐθυιαν.

[Ἀφετηρία:] ἀρχή, θύρα τοῦ ἵπποδρομίου. **[Ἀφετήρια]** δὲ **[ὄργανα,]** τὰ πολιορκητικά. τὰ δὲ ἀφετήρια ὄργανα διῴστησιν ἐπὶ τοῦ τείχους.

[Ἀφευε τῶν φασήλων, ὧ γύναι, τρεῖς χοίνικας.]

[Ἀφευθεῖς τὸν πρωκτόν:] Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ φλογισθεῖς.

[Ἀφειδήσας·] γενικῇ. ἀμελήσας. καὶ τὸν τρόπον ἀφειδεστάτῳ ἦσθην καὶ φονικωτάτῳ. καὶ **[Ἀφειδία,]** καρτερία. καὶ **[Ἀφειδῶς,]** ἀπρομηθεύτως, ἀβούλως. Ἀγαθίας· ὁ δὲ νεώτατος ὢν καὶ οὐπω ἐντελῶς τῆς φύσεως ὁρμᾶς ἐπέχειν καὶ ἐγκαθείργειν δυνάμενος, ἀλλὰ πλέον τοῦ προμηθοῦς καὶ βεβηκότος τῷ φιλοδοξοῦντι τοῦ τρόπου πέρα τοῦ μετρίου ἐγκείμενος, ἀφειδῶς ἐπὶ τοῖς πολεμίοις.

[Ἀφεῖκα:] τὸ Ἀττικόν. τὸ δὲ ἀφέωκα Δώριον. κέχρηται δὲ καὶ Ἴωνες, ὥς Ἡρόδοτος.

[Ἀφείλετο·] αἰτιατικῇ. ἤρπασεν, ἀνέσπασε. λέγεται καὶ ἀφείλατο. διὰ διφθόγγου.

[Ἀφεῖνται:] προΐενται, ἡμέληνται. ποῖ φέρομαι; πάντα δὲ φρενῶν οἱ ἀφεῖνται.

[Ἀφεις καὶ Ἀπαλλάξας·] τὸ μὲν ἀφεις ἐστίν, ὅταν ἀπολύσῃ τις τῶν ἐγκλημάτων, ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ. τὸ δὲ ἀπαλλάξας, ὅταν πείσῃ τὸν ἐγκαλοῦντα ἀποστῆναι καὶ μηκέτι ἐγκαλεῖν. οὕτως Δημοσθένης καὶ Ἰσαῖος. ἔστι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν, ὥς ἀφίησί τις μόνων ἐκείνων, ὧν ἐγκαλεῖ· ἀπαλλάττει δὲ, ὅταν μὴδὲ ἄλλον τινὰ ὑπολίπηται αὐτῷ λόγον πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο παρὰ τῷ Δημοσθένει. καὶ παροιμία· ἀφεις τὴν ὑέραν τὸν πόδα διώκει. ἢ παροιμία παρὰ Ὑπερίδῃ. ἐπὶ τῶν παρέντων μὲν τὰ σπουδαιότερα, περὶ δὲ τὰ φαῦλα διατριβόντων. ὑέραι δ' εἰσὶ ναυτικαὶ σχοῖνοι, αἷς μετάγεται τὸ κέρας. καὶ **[Ἀφεῖσθαι παίζειν]** λέγεται ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς ἀργούντων καὶ πρὸς παιδιὰν ἀφειμένων· μάλιστα δὲ ἐπὶ παίδων ἀφειμένων παίζειν. ζήτει ἐν τῷ ἀντιτυπῆσαι.

[Ἀφή:] χροιά λέπρας. λέγεται δὲ καὶ ἡ ψηλάφησις. καὶ αὕτη ἡ αἴσθησις. ζήτει ἐν τῷ αἰσθήσεις ε'.

[Ἀφηβηκότι:] γηράσαντι, ὑπερβεβηκότι τὴν ἡβην, τουτέστι τὴν νεότητα.

[Ἀφηγοῦμαι·] γενικῇ.

[Ἀφηλικέστερος·] ὁ δὲ Καῖσαρ τοὺς μὲν ἀφηλικεστέρους ἀφῆκε τῶν στρατιωτῶν, τοῖς δὲ τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν ἔχουσι θέατρα τέθεικεν. Ἀρριανός· παιδὸς γὰρ ἐκείνου ἀφήλικος ἐπιτροπεύσειν τε αὐτοῖς μέλλον καὶ ὑπὸ τῶν ἐκείνου προσχήματι πᾶν ὅτι περ καθ' ἡδονὴν σφισι πράξειν ἕς τοὺς ὑπηκόους. καὶ αὖθις· τὸν μὲν νεανίαν, τὸν δὲ ἀφηλικέστερον. καὶ **[Ἀφήλικά,]** τὸν πρεσβύτερον. τινὲς δὲ χρῶνται τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ μηδέπω τῆς ἐννόμου ἡλικίας παιδός· ὅπερ δεῖ φυλάττεσθαι. ἐπὶ γὰρ τοῦ πρεσβυτέρου λέγεται.

[Ἀφημος:] ἀπευθής.

[Ἀφηνιάζω·] γενικῇ.

[Αφηρημένος·] αίτιατικῇ.

[Αφηνιαστής·] ἀνυπότακτος, ὑπερήφανος. οἱ δὲ ἀφηνίασαν μὲν αὐτὸν τῆς φιλίας, ἐβουλήθησαν δὲ διαμαρτύρασθαι τοῦτο τρόπον τινά. τὴν γοῦν εἰκόνα Φιλίππου, ὡς ἀνάθημα κειμένην, κατέσπασαν.

[Αφήτορος·] οὐ κοινότερον, ἀλλὰ τοῦ Πυθίου, οἷον ὁμοφήτορος, διὰ τὸ οἷον εἰς λόγους ἔρχεσθαι τοῖς χρησμοφδομένοις.

[Αφιάσι·] καταλιμπάνουσιν.

[Αφῖγμαι·] παραγέγονα. ἀφίζομαι ὑμῖν δύο ἡμερῶν ὕστερον· οὐδὲ ἐψεύσατο. καὶ αὖθις Αἰλιανός· ὁ δὲ ὄναρ εἶδε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι καὶ ἠντιβόλει ρυόμενος τὴν πῆρωσιν τῆς ὄψεως, λέγων, ἀφίζομαι ὑμῖν δύο ἡμερῶν ὕστερον. ἀνηρέθη γοῦν μετὰ τοσαύτας ἡμέρας.

[Αφιδρύματα·] τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα. εὐθύς οὖν ἱκετηρίαν ἐκόμιζον οἱ πρεσβύτατοι τὰ παλαιότατα τῶν κατὰ πόλιν ἀφιδρυμάτων.

[Αφίεμαι·] γενικῇ ἐπὶ τῶν παθητικῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐνεργητικῶν δοτικῇ. ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις.

[Αφ' ἱερᾶς·] παροιμία· κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς. λέγεται δέ τις παρὰ τοῖς πεσσεύουσιν ἱερὰ γραμμή. οὕτως Ἐπίχαρμος. ζήτει ἐν τῷ κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς.

[Αφίει·] ἀπέπεμπεν.

[Αφιζάνει·] ἀπανίσταται τῆς καθέδρας.

[Αφίημι·] δοτικῇ. καὶ μετὰ αίτιατικῆς. ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας.

[Αφικνοῦμαι], ἐφικνοῦμαι δὲ καὶ ἐφικόμην· γενικῇ.

[Αφίκετο·] ἐλήλυθεν, ἤλθεν. ὁ δὲ στρατὸς ἀφίκετο τῆς Ἀττικῆς ἐς Οἰνόην, ἥπερ ἔμελλον εἰσβαλεῖν. οὕτω φησὶ Θουκυδίδης τὴν σύνταξιν. καὶ **[Αφῖκται,]** παραγέγονεν. καὶ **[Αφῖκτο.]**

[Αφιλότημος·] ταπεινός. παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν τιμὴν, ἢ ἡττᾶσθαι δόξης. ἢ ὁ πρὸς μηδὲν ἀξιόλογον ἐπεστραμμένος. καὶ ὁ φειδωλὸς παρ' ἐνίοις. οὐδεὶς ἦν ἀφιλότημος οὕτως, ὡς Μωϋσῆν θεασάμενος μὴ ἐκπλαγεῖν τῆς εὐμορφίας.

[Αφιματῶσαι·] ἀποδῦσαι.

[Αφυππα χωρία·] ἐν οἷς ἂν μὴ ἔστιν ἱππάσασθαι. ὁ δὲ ἐκκλίνει πρὸς τὰ δύσχωρά τε καὶ ἀνάντη καὶ ἀφυππα. καὶ **[Αφυπποι,]** χωρὶς ἵππων. περιδεεῖς δὲ ἦσαν ὡς ἐν ἐρημίᾳ τά τε ἄλλα καὶ ἀφυπποι γενόμενοι. ἀντὶ τοῦ πεζοί.

[Αφίπταμαι·] γενικῇ.

[Αφίστασθαι αὐτοῖς τῆς ἀρχῆς·] γενικῇ. σύνταξις. ἀποχωρίζεσθαι, ἀλλοτριοῦσθαι. βουλομένοις ἦν τῶν Μακεδόνων ἀφίστασθαι.

[Αφίστων·] ἀπέτρεπον, ἀπεκώλυον. τοὺς δὲ βαρβάρους τῆς πολιορκίας ἀφίστων οἱ Ῥωμαῖοι.

[Αφῖχθαι.]

[Αφθαρτοδοκητής·] ἀπὸ αἰρέσεώς τινος.

[Αφθάς:] ὁ Διόνυσος. τὸ α ἐπιτατικόν· ὡς ἄσταχυς. καὶ παροιμία· ὁ Αφθάς σοι λελάληκεν. ἦν δὲ χρησμολόγος.

[Αφθιτον:] ἄφθαρτον. ὅτι τὸ ἄφθιτος ἐπὶ ἀψύχων φιλόσοφοι τάττουσι, τὸ δὲ ἀθάνατος ἐπὶ ἐμψύχων.

[Αφθονα:] πολλά.

[Αφθόνιος,] σοφιστής, ἔγραψεν εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην προγυμνάσματα.

[Αφλαστον:] τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης.

[Αφλυσμός:] ἀφρός.

[Αφνειός:] ὁ πλούσιος. καὶ ὁ ἐξ ἐνὸς ἐνιαυτοῦ λέγεται ἄφενος, πλοῦτος δὲ ὁ ἐκ πολλῶν χρόνων. Ὅμηρος· ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν. καὶ ἀλλαχοῦ φησιν ὁ αὐτός· οἷσί τ' ἐὺ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται. ὡς μόνων αὐτῶν καλουμένων ἀφνειῶν, οὐκ ὄντων δὲ κατὰ ἀλήθειαν.

[Αφοβόσπλαγχνος:] ὁ τολμηρός. καὶ **[Αφόβοις,]** τοῖς μὴ φόβον ἐμποιοῦσι, τουτέστι τοῖς προβάτοις. τὸν ἐν δαίσις ἄτρεστον μάχαις ἐν ἀφόβοις με θηρσί δεινὸν χέρας;

[Αφοδεῦσαι·] Πλάτων Ἀδώνισι. καὶ **[Αφοδος,]** ὁ ἀπόπατος. ἐξ οὗ καὶ ἀφοδεύειν. καὶ **[Αφοδον,]** ἀναχώρησιν, ὥσπερ καὶ ἔφοδον τὴν ἐπέλευσιν.

[Αφοπλίζειν:] τῶν ὄπλων ἀφαιρεῖσθαι. αὐτὸν δὲ τρόπον τινὰ ἀφοπλίζειν τῶν ἀναγκαίων ἀνδρῶν ὑπέβαλλον. καὶ **[Αφωπλίζοντο,]** ἀπετίθεντο τὰ ὅπλα.

[Αφόρητον:] ἀβάστακτον.

[Αφορμή:] ἀφ' ἧς ὁρμώμενός τις σφύζεται. ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὅταν τις ἀργύριον δώσει ἐνθήκην, ἀφορμὴ καλεῖται.

[Αφοσιούμεθα:] τὸ ὅσιον προσποιούμεθα δῆθεν. καὶ **[Αφοσιούμενος,]** πληροφορῶν, ποιήσας τὴν ὀσίαν. ὁ δὲ ἀφοσιούμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ ἐπάρχου ἐμχανᾷτο τοιάδε. καὶ **[Αφοσιούμενοι,]** ἀντὶ τοῦ τιμῶντες. ἢ τὸ ὅσιον ποιοῦντες καὶ καθαρὸν καὶ τὸ ὀφειλόμενον. διὰ τοῦτο καὶ τὴν ὀσίαν ἐπὶ τῶν ἀπελθόντων φαμέν· τουτέστιν οὐδὲν ὀφείλομεν αὐτοῖς λοιπόν, οὐκ ἐσμὲν ὑπεύθυνοι. οὕτως ἡμῖν ἔθος λέγειν, καὶ τὸ ἀφοσιώσασθαι καὶ ὅσα τοιαῦτα, τουτέστιν οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος. καὶ **[Αφοσιῶ,]** ἀντὶ τοῦ ἀποκαθαίρω, ἀφαγνίζω, Αἰσχίνης. τὸ δὲ μὴ ἐντελῶς τι ποιῆσαι, ἀλλ' οἷον ἀπάρξασθαι ἢ σχηματίσασθαι, Ἰσαῖος λέγει. καὶ **[Αφοσιώσας,]** καθάρας, ἢ ξενώσας· ἢ τὴν ὀσίαν ποιῶν, τουτέστι κηδεῖαν, ἢ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ μνήμην. καὶ **[Αφοσιῶσαι,]** καθαίρειν. καὶ **[Αφοσιώσεται,]** ἀπάρζεται. καὶ **[Αφοσιοῦσθαι,]** ἀποκαθαίρεσθαι ὀσίαν, καὶ τὸ μὴ περιεργάζεσθαι μηδὲ φιλοτιμεῖσθαι. ὅσια δὲ λέγεται ἄλφита, δεδευμένα ἐλαίῳ καὶ οἶνῳ· καὶ κύρια καὶ δίκαια. καὶ **[Αφοσιώσις,]** ἀνάθεσις. καὶ **[Αφοσιωσάμενοι,]** δικαιωσάμενοι. καὶ **[Αφοσιώμενοι,]** τιμῶντες, ἢ ἀπαρχόμενοι. ὡς δὲ ἦσθετο σαφῶς ἀποσειόμενον καὶ μόνον ἀφοσιούμενον τὸν Ἰσίδωρον, ὥχeto ἀπιών, καὶ οὐκέτι προσήει.

[Αφουσία:] νῆσός τις, ἐν ἣ ὑπερόριοι ἐγένοντο ὁ κύριος Θεοφάνης, ὁ ποιητής, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Θεόδωρος ὁ Γραπτὸς, ἀμφοτέρωι ὁμολογηταί.

[Αφώρισται:] πεπεράτωται. ἐνταῦθά που τῆς συγγραφῆς ἀφώρισται τὸ πραχθέν.

[Αφραδέως:] ἀνοήτως, ἀπείρως.

[Άφρακτος φίλων:] οὐ πεφραγμένος καὶ τετειχισμένος τοῖς φίλοις διὰ τὸ ἀπατηθέντας καταλιπεῖν σε.

[Άφραστον:] ἄρρητον.

[Άφραστύες:] ἀσυνεσία. σχέτλια ἀνθρώπων ἀφραστύες.

[Άφραίνει:] παρανομεῖ, μωραίνει, παραφρονεῖ.

[Άφρικανός,] ὁ Σέκτος χρηματίας, φιλόσοφος, Λίβυς, ὁ τοὺς Κεστοὺς γεγραφὼς ἐν βιβλίοις κδ'. εἰσὶ δὲ οἰονεῖ φυσικὰ, ἔχοντα ἐκ λόγων τε καὶ ἐπαιδῶν καὶ γραπτῶν τινων χαρακτήρων ἰάσεις τε καὶ ἀλλοίων ἐνεργειῶν. κατὰ τούτου ἔγραψεν Ὡριγένης ἔνστασιν ποιη σάμενος περὶ τοῦ τῆς Σωσάννης βιβλίου, τοῦ εἰς τὸν Δανιήλ.

[Άφρικανός·] Καρχηδὼν, ἢ καὶ Ἀφρικὴ καὶ Βύρσα λεγομένη, μετὰ τὸν πρῶτον ἀνοικισμὸν κρατήσασα ἔτη ψ' τῶν περιοίκων Λιβύων ἀνήρητο. Σκιπίων δὲ αὐτὴν Σκιπίωνι τῷ Ἀφρικανῷ πάππῳ λαβὼν ἐπὶ κλην Ἀφρικανὸς τὸ ἐντεῦθεν διὰ τε τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ τῶν κατορθωμάτων ὁμοιότροπον ἐπωνομάσθη.

[Άφριόεν:] ἀφρῶδες. ἀφριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρίουσα γένειον.

[Άφρῖτις:] εἶδος ἀφύας, ζῆται ἐν τῷ ἀφύα.

[Άφροδίσιον:] ἔργον Ἀφροδίτης. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν λάγνων, τῶν ἐρωτικῶς περὶ τὴν συνουσίαν καὶ σφοδρῶς διακειμένων.

[Άφροδίσιον:] ἰδίως τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἔδος. ὁ δὲ διῆλθε τῷ λόγῳ φιλοτίμως τε καὶ σὺν Ἀφροδίτῃ οὐ μάλα περιττῇ. Αἰλιανός. καὶ παροιμία· **[Άφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος,]** ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὁμνυόντων πολλάκις καὶ ἐπιορκούντων.

[Άφροδίτη·] ταύτης τὸ ἄγαλμα πλάττουσι κτένα φέρον, ἐπειδὴ συνέβη ποτὲ ταῖς τῶν Ῥωμαίων γυναιξὶ κνήφην λοιμώδη γενέσθαι, καὶ ξυρουμένων πασῶν γεγόνασιν αὐταῖς οἱ κτένες ἀχρεῖοι· εὐξαμένης δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ ἀνατριχωθῆναι, τιμῆσαί τε αὐτὴν ἀγάλματι κτένα φέρουσιν καὶ γένειον ἔχουσιν· διότι καὶ ἄρρενα καὶ θήλεα ἔχει ὄργανα. ταύτην γὰρ λέγουσιν ἔφορον γενέσεως πάσης, καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ ἄνω λέγουσιν αὐτὴν ἄρρενα, τὰ δὲ κάτω θήλειαν. πλάττουσι δὲ αὐτὴν καὶ ἔφιππον, ὅτι Αἰνείας ὁ υἱὸς αὐτῆς πλεύσας μέχρι τῆς δύσεως μετὰ τοῦτο ἵππῳ ἐπέβη, καὶ τὴν μητέρα ἐτίμησε τοιούτῳ ἀγάλματι.

[Άφροντιστῶ·] γενικῇ.

[Άφροι:] ὄνομα ἔθνους· οἱ Καρχηδόνιοι. ἀπὸ Ἄφρου τοῦ τῆς Λιβύης βασιλεύσαντος, τοῦ υἱοῦ Κρόνου, ἐκ Φιλύρας γεγονότος. πόθεν ὁ ἀφρὸς λευκός, ζῆται ἐν τῷ χιών.

[Άφρουρήτους·] Θάσιοι εἶπον πρὸς Μητρόδωρον, τὸν Φιλίππου στρατηγὸν, παραδοῦναι τὴν πόλιν, εἰ διατηρήσοι αὐτοὺς ἀφρουρήτους, ἀφορολογήτους, ἀνεπισταθμεύτους νόμοις χρῆσθαι τοῖς ἰδίοις. ἐπισημνημένων δὲ μετὰ κραυγῆς πάντων τὰ ρηθέντα, παρήγαγον τὸν Φίλιππον εἰς τὴν πόλιν. ἀντὶ τοῦ βεβαιωσάντων.

[Άφρων καὶ ἄνους:] διαφέρει ἄφρων καὶ ἄνους. ἀνόητόν φασὶ τὸν καλούμενον σοφὸν, ὥς συνιέναι τὸ δέον οὐκ ἐθελήσαντα, ἀμαθῇ δὲ τὸν τῆς σοφίας ἀμύητον, κακία δὲ ὅμως συζήσαντα. ὁ Δαβὶδ δὲ ἔφησεν· ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται.

[Αφοιτῶ·] γενικῇ.

[Αφύας:] ὀνόματα ἑταίρων ἀδελφῶν δύο παρὰ Ὑπερίδῃ.

[Αφύα ἐς πῦρ:] ἐπὶ τῶν τέλος ὁξὺ λαμβανόντων ἢ παροιμία· παρόσον καὶ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἔψεσθαι συμβαίνει. ἐνικῶς δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει λέγεται ἐν Ταγηνισταῖς ἀφύη· ἀλλ' αἰὶ πληθυντικῶς τὰς ἀφύας. λέγεται δὲ καὶ ἀφρὸς διὰ τὴν λευκότητα. ἔστι δὲ ἢ παρὰ πολλῶν λεγομένη ἔγγραυλις. καὶ **[Αφύων τιμή,]** τὸ ἔλαιον· ἐπεὶ ἐν αὐτῷ ἔψονται. καὶ **[Αφύας Φαληρικός·]** τὰς μεγάλας. Φαληρεὺς δὲ λιμὴν Ἀττικῆς. πληθυντικῶς δὲ λέγεται, σπανιώτατα δὲ ἀφύην.

Ἀριστοφάνης· εὖρετο πανευδίδως τὰς λιπαράς, ἀφύας τιμὴν περιάψας. ἔστι δὲ γένη πλείονα· ἡ μὲν ἀφρῖτις λεγομένη, ἣτις οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάττῃ ἀφροῦ. ἑτέρα δὲ ἐστὶν ἢ λεγομένη κωβίτις, ἣ γίνεται ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν τῇ ἄμμῳ φερομένων κωβίων· ἐξ αὐτῆς δὲ ἕτεραι, αἱ ἐγκρασίχολοι καλοῦνται. καὶ ἄλλη, ἣτις ἐστὶ γένος μαινίδων, καὶ ἄλλη ἐκ τῆς μεμβράδος, καὶ ἄλλη ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων. ἔστι δὲ προηγουμένη ἢ ἀφρῖτις. ὅτι Νικομήδει τῷ Βιθυνῶν βασιλεῖ ἀφύης ἐπιθυμήσαντι καὶ μακρὰν ὄντι τῆς θαλάσσης, Ἀπίκιος ὁ ὀψοφάγος μιμησάμενος τὸ ἰχθύδιον παρέθηκεν ὡς ἀφύας. ἢ δὲ κατασκευὴ ἦν αὕτη. θήλειαν λαβὼν γογγυλίδα ταύτην ἔτεμεν εἰς μακρὰ καὶ λεπτὰ τὴν ὄψιν τῆς ἀφύης μιμούμενος, ἐπιζέσας ἔλαιον, ἐπιχέας ἄλας, μήκωνας ἐπιτάσας, ἔλυσε τὴν ἐπιθυμίαν.

[Αφυής:] ἀμαθής, ἄπειρος. ὁ δὲ ἦν οὐκ ἀφυής συνιδεῖν πραγμάτων στρατηγίας. καὶ Πολύβιος· οὗ καιρὸς ἀφυέστερος οὐ γέγονεν ἀπλῶς.

[Αφυΐα:] ἢ πρὸς τὰ προκείμενα μαθήματα σκληρότης.

[Αφυκτα:] ἀναπόδραστα, ἀναγκαῖα. καὶ **[Αφυκτον,]** ὃ οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν.

[Αφυσμός:] ἀπάντλησις.

[Αφύσσω:] ἀπαντλῶν, ἀρυόμενος.

[Αφ' ὕψηλοῦ μου καταγελάς:] οἰονεὶ πάνυ μου καταφρονεῖς. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀφ' ὕψους διαλεγομένων.

[Αχαάβ:] ὄνομα κύριον.

[Αχαζ,] βασιλεὺς Ἰερουσαλὴμ. οὗτος τὸ ἐν τοῖς θησαυροῖς ἀργύριον ἔπεμψε Θεγλαφαλασάρ, τῷ Ἀσσυρίων βασιλεῖ, δεόμενος ῥυσθῆναι Σύρων τε καὶ Ἰσραηλιτῶν. κάκεῖνος αὐτῷ βοηθῶν ἐπεστράτευσεν Δαμασκῶ. ἐνταῦθα αὐτῷ συντυχὼν Ἀχαζ ἐθέασατο θυσιαστήριον καὶ ἄρεσθεις αὐτῷ μέτρα τε αὐτοῦ λαβὼν ἀπέστειλεν εἰς Ἰερουσαλὴμ κελεύσας Οὐρίαν τῷ ἱερεῖ τοιοῦτον αὐτόθι οἰκοδομῆσαι. καὶ ἀναζεύξας ἔθυσεν ἐπ' αὐτῷ τοῖς Σύρων θεοῖς τὸν ναὸν ἀποκλείσας τοῦ θεοῦ. τούτου δὲ τελευτήσαντος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἐζεκίας καὶ Ῥαβούα τῆς Ζαχαρίου θυγατὶς βασιλεύει ἐν Ἰερουσαλὴμ ἀπάντων εὐσεβέστερος.

[Αχαΐα:] ἢ Ἑλλάς. Μέμμιος γὰρ ὕπατος ἐπὶ τοὺς Κορινθίους σταλεῖς τὸν Μέτελλον ἐν χερσὶν οὖσαν τὴν νίκην ἀφείλετο. ἐπιγενόμενος δὲ πεπονηκόσι τοῖς Ἀχαιοῖς περὶ τὸν Ἴσθμόν κατηγωνίσσατο καὶ τὴν Κόρινθον εἶλεν αὐτοβοεῖ πρωτεύουσαν παντὸς κατὰ τοῦτο τοῦ Ἑλληνικοῦ· ὅθεν δοκοῦσι καὶ νῦν Ἀχαΐαν ὀνομάζειν τὴν Ἑλλάδα. Ῥωμαῖοι δὲ ἐς τὸ χειρωθὲν ἔθνος, ὃ προεστὼς ἦν τότε τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὅλην μεταβαλόντες τῆς χώρας ἐπωνυμίαν ἀφίκοντο. καὶ **[Αχαϊκὸν βέλος,]** ἐπὶ τῶν εὐστόχως βαλλόντων. παρ' ὅσον πάντων ἐπιτηδειότατόν ἐστι τὸ τοιοῦτον βέλος πρὸς πολιορκίαν, τὸ τῶν ἐξ Ἀχαΐας σφενδονητῶν βέλος.

[Ἀχανὲς πέλαγος] καὶ **[πεδίων:]** τὸ ἐπιπολὺ κεχηνός. τέλματα δύσπορα διαδέχεται, καὶ ἐπὶ τούτοις ἀχανὲς καὶ ἀνέξοδον πεδίου βάθος, ἐν ᾧ μυρίakai τε δένδρων μείζους ἐπεπήγεσαν, καὶ τὸ συνεχὲς τῆς ὕλης φοβερώτατον. καὶ **[Ἀχανεῖς,]** ἀφανεῖς, ἀφεγγεῖς. καὶ

[Ἀχανής,] ὁ μὴ κεχηνῶς, καὶ ἄφωνος, ὁ ἐνεὸς, ὁ ἐκπεπληγμένος σιωπῇ.

[Ἀχάνη:] μέτρον ἐστὶ Περσικόν, ὥσπερ ἡ ἀρτάβη παρὰ Αἰγυπτίοις. ἐχώρει δὲ μεδίμνους Ἀττικοὺς με', ὡς μαρτυρεῖ Ἀριστοτέλης. οἱ δὲ φασιν, ὅτι κίστη ἐστίν, εἰς ἣν κατετίθεντο τοὺς ἐπισιτισμοὺς οἱ ἐπὶ τὰς θεωρίας στελλόμενοι.

[Ἀχαρι:] χαλεπὸν, κακόν. Ἀρριανός· ὁ δὲ πίστιν ἔδωκε τοῖς κατοικοῦσι μηδὲν ἄχαρι πείσεσθαι ἐκ βασιλέως. καὶ αὖθις· οὐδὲν πείσεσθαι ἄχαρι πρὸς αὐτῶν.

[Ἀχαρι:] λυπηρόν. ὁ δὲ τοὺς αἰχμαλώτους ἀφεῖς ἐξιόντας τοῦ τείχους παρεφύλαττεν ἐφεστηκώς, μὴ τι ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πάθωσιν ἄχαρι, μίσει τῷ πρὸς Παρθυαίους. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἐδεῖτο μηδὲν περὶ οὗ ἄχαρι πιστεύειν βασιλέα τοῖς ἑαυτοῦ ἐχθροῖς. καὶ αὖθις· ὁ Περσῶν βασιλεὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν, οὐδὲν δὲ ἔδρασεν ἄχαρι. ἀχαρίστω νοσήματι τῷ θυμῷ χαριζόμενος, λύμαις ὅσαις ἐδύνατο παντοδαπαῖς τὸ σῶμα λυμηνάμενος.

[Ἀχαριστεῖν:] μὴ χαρίζεσθαι. καὶ **[Ἀχαρίστως,]** τὸ μὴ εὐχαριστεῖν. Ξενοφῶν· οἶμαι γὰρ ὅτι οὐκ ἂν ἀχαρίστως ἐμοὶ ἔχειν οὔτε πρὸς ὑμῶν οὔτε πρὸς τῆς ἄλλης πάσης Ἑλλάδος.

[Ἀχαριστεῖν:] ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι. οὕτως Ἀντιφῶν. καὶ **[Ἀχαριστήσαι,]** τὸ μὴ χαρίσασθαι μηδ' ὑπουργῆσαι.

[Ἀχαρίστως:] Ξενοφῶν· Κῦρος δὲ ἤγε Λυδῶν αἰχμαλώτους, καὶ οὓς μὲν ἐώρα καλλωπιζομένους καὶ πειρωμένους αὐτῷ χαριεῖσθαι, τούτους εἶα σὺν τοῖς ὅπλοις, οὓς δὲ ἐώρα ἀχαρίστως ἐπιμένοντας, τούτων τοὺς ἵππους παρέδωκε τοῖς Πέρσαις, τὰ δὲ ὅπλα κατέκαυ σεν. **[Ἀχαρίστως]** οὖν ἄνευ χάριτος.

[Ἀχαρνεΐτης:] Ἀθήνηθεν. πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθελῶς βλαισὸς Ἀχαρνεΐτης κισσὸς ἔρεψε κόμην.

[Ἀχάτης:] λίθος· καὶ λυχνίτης καὶ ἀετίτης.

[Ἀχαΐα:] ἡ Δημήτηρ. Ἀριστοφάνης· οὐδ' ἂν τὴν Ἀχαϊάν κατεδέξατο. οὕτω δὲ αὐτὴν ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ κτύπου τῶν κυμβάλων καὶ τυμπάνων τοῦ γενομένου κατὰ τὴν ζήτησιν τῆς κόρης· ἢ ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν θυγατέρα ἄχους· ἢ ἀπὸ τοῦ ἤχου, ὃν παρεῖχον ἐν τοῖς περὶ τὴν γέφυραν εἰς Ἀθήνας ἀπιοῦσαν. ὁ δὲ νοῦς, οὐκ ἠνέσχετο ἂν οὐδὲ τὴν Ἀχαϊάν αὐτήν.

[Ἀχαιῖδα:] Ἑλληνίδα.

[Ἀχαιῖνη:] ἡ ἔλαφος. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ σκύτος ἀμφιδόρου στικτὸν ἀχαιῖνεω. καὶ Βάβριος· τοιαῦτα κωτίλλουσαν τὴν ἀχαιῖνην ἔπεισεν ἐλθεῖν δις τὸν αὐτὸν εἰς ἄδην.

[Ἀχαιός,] Συρακούσιος, τραγικὸς νεώτερος, ἔγραψε τραγωδίας ι'.

[Ἀχαιός,] Πυθοδώρου ἢ Πυθοδωρίδου, Ἑρετριεὺς, τραγικὸς, γέγονε κατὰ τὴν οδὴ Ὀλυμπιάδα καὶ δράματα ἐδίδαξε μδ', οἱ δὲ λ' ἱστορήκασιν, ἄλλοι κδ'· ἐνίκησε δὲ α'. ἦν δὲ νεώτερος Σοφοκλέους ὀλίγω τινί. ἐπεδείκνυντο δὲ κοινῇ σὺν καὶ Εὐρυπιδῇ ἀπὸ τῆς πγ' Ὀλυμπιάδος.

[Ἀχέων:] μετοχή ἐστίν· ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν ἐπὶ τῷ κεκρύφθαι. Σοφοκλῆς· κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἡβᾷ. ἀντὶ τοῦ ἐν ἡβῃ κρυπτῇ λυπούμενος.

[Ἀχερδος:] Σοφοκλῆς· κοίλης τ' ἀχέρδου κάπὸ λαΐνου τάφου.

[Ἀχερουσία] ἐστὶ λίμνη ἐν ἄδου, ἣν διαπορθμεύονται οἱ τελευτῶντες, τὸ νόμισμα, ὅπερ δανάκη λέγεται, τῷ πορθμεῖ διδόντες.

[Ἀχέρων:] ποταμὸς ἐν ἄδου μεμυθευμένος· παρὰ τὸ ἄχη ρεῖν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις ἐκφοβῆσαι θέλων φησίν· Ἀχερόντειός τε σκόπελος αἵματοσταγής. διὰ τὸν Διόνυσον.

[Ἀχέρων:] τόπος τις μέσος τοῦ παντός· ἐν ᾧ ἀνίμησίς ἐστιν ὑδάτων καὶ κατάποσις, ἄχρι τοῦ τέλματος τοῦ παντός, σκοτεινός τις καὶ ἀφεγγής. ὁ δὲ Ἀχέρων καθαρσίῳ ἔοικε καὶ οὐ κολαστηρίῳ, ῥύπτων καὶ σμήχων τὰ ἀμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων.

[Ἀχέτας:] οὐκ εἶδος τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον τέττιγος, ὥσπερ ὁ ἀκανθίας. ἀπὸ τοῦ ἡχεῖν ἐν ἀκάνθαις.

[Ἀχειρος:] ὁ χειρὸς ἐστερημένος, κατὰ μεταπλασμόν. Πισίδης· ἄπους, ἄχειρος, οὐ βαρεῖ τὸν αὐχένα· πλήρεις ἐκάστῳ τῶν μελῶν αἱ συνθέσεις. περὶ τῆς Χοσρόου ὠμότητός φησι.

[Ἀχείρωτον:] ἄμωμον.

[Ἀχηνία:] ἀπορία, πενία. Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ· νόσῳ βιασθεῖς, ἢ φίλων ἀχηνία.

[Ἀχι:] ἀντὶ τοῦ ῥαδίως.

[Ἀχίας·] προφήτης οὗτος ἐπὶ Ἱεροβοὰμ βασιλέως τῶν Ἑβραίων ἦν. κάμνοντος δ' αὐτῷ κατ' ἐκεῖνον καιρὸν τοῦ παιδός, τὴν γυναῖκα αὐτοῦ προσέταξεν ἡκεῖν, ἔνθα διέτριβεν ὁ Ἀχίας, περὶ τῆς τοῦ παιδὸς ὑγείας, μετασχηματισμένης τὴν στολὴν. μελλούσης δὲ αὐτῆς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὰς ὄψεις ἡμαυρωμένου διὰ τὸ γῆρας, ἐπιφανεῖς ὁ θεὸς ἀμφοτέρω αὐτῷ μηνύει, τὴν τε τοῦ Ἱεροβοὰμ γυναῖκα, καὶ τί μέλλει λέγειν αὐτῇ. καὶ παριούσης ὡς ξένης ἀνεβόησεν· εἴσελθε, ᾧ γύναι· τί κρύπτεις σαυτήν; τὸν γὰρ θεὸν οὐ λανθάνεις. ἀπελθε δὲ πρὸς τὸν ἄνδρα· τάδε λέγει κύριος· ἐπεὶ σε μέγαν ἐκ μικροῦ καὶ μηδενὸς ὄντος ἐποίησα, καὶ ἀποσχίσας τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ γένους σοὶ ταύτην ἔδωκα, σὺ δὲ τούτων ἡμνημόνησας καὶ τὴν ἐμὴν θρησκείαν καταλιπὼν χωνευτοὺς θεοὺς κατεσκεύασας καὶ τούτους τιμᾷς, σὲ πάλιν καθαιρήσω καὶ πᾶν ἐξολοθρεύσω σου τὸ γένος καὶ κυσὶ καὶ ὄρνισι βορὰν γενέσθαι ποιήσω. μεθέξει δὲ τῆς τιμωρίας καὶ τὸ πλῆθος ἐκπεσὼν τῆς ἀγαθῆς γῆς διασπαρὲν εἰς τοὺς πέραν Εὐφράτου τόπους, διότι τοῖς σοῖς ἀσεβήμασι κατηκολούθησε. τὸν δὲ σὸν υἱὸν καταλήψῃ τεθνηκότα. ἅπερ καὶ γέγονεν.

[Ἀχιλλεὺς Στάτιος,] Ἀλεξανδρεὺς, ὁ γράψας τὰ κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα, καὶ ἄλλα ἐρωτικά ἐν βιβλίοις η'. γέγονεν ἔσχατον χριστιανὸς καὶ ἐπίσκοπος. ἔγραψε δὲ Περὶ σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας, καὶ Ἱστορίαν σύμμικτον, πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ θαυμασίων ἀνδρῶν μνημονεύουσιν. ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅμοιος τοῖς ἐρωτικοῖς.

[Ἀχίλλειος εὐχή·] ἢ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵζεται υἱᾶς Ἀχαιῶν. ὁ Κάμιλλος, ὁ Ῥωμαίων στρατηγός, εὖξατο τὴν Ἀχίλλειον εὐχὴν, ἐπιποθῆσαι Ῥωμαίους Κάμιλλον ἐν καιρῷ. ἀπῆντησε δὲ αὐτῷ οὐ πολὺ ὕστερον· Κελτῶν γὰρ τὴν πόλιν καταλαβόντων ὁ δῆμος ἐπὶ Κάμιλλον κατέφυγε, καὶ δικτάτωρα αὐθις εἵλετο, ὡς ἐν ταῖς Κελτικαῖς πράξεσιν ἀναγέγραπται.

[Ἀχιλλείων:] τουτέστι κριθῶν καθαρῶν καὶ εὐγενῶν, οὕτω καλουμένων. Ἀριστοφάνης· Ἀχιλλείων ἀπομάττη. ἀντὶ τοῦ σιτήσεως τῆς ἐν Πρυτανείῳ μετέχεις. ἢ **[Ἀχίλλειοι κριθαί,]** αἱ εὐτελεῖς.

[Ἀχθέση:] λυπηθήση. τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέση. ἀντὶ τοῦ λυπηθήση ποτὲ τοῦδε τοῦ πράγματος γενομένου.

[Ἀχθεταί:] λυπεῖται. καὶ **[Ἀχθεσθεῖς,]** λυπηθεῖς. ὁ δὲ ἀχθεσθεῖς τοῖς ἐπιτάγμασι πολλὰ καὶ δεινὰ ἀπεκρίνατο.

[Ἀχθεινή:] λυπηρὰ, ὀλεθρία. ἀχθεινὰν δ' εἶδε βοοκτασίαν. καὶ **[Ἀχθεινός,]** ὁ ἐπίπονός.

[Ἀχθηδών:] λύπη.

[Ἀχθομαι:] βαροῦμαι, ἀγανακτῶ. Ἀριστοφάνης· ἄχθομαι τοῖς ταῶσι τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν. ἀντὶ τοῦ τοῖς κόλποις τοῖς πεποικιλμένοις· ἐπεὶ ὁ ταῶς ποικίλος. ἢ ὅτι πορφύραις ἐχρῶντο καὶ τιάραις. καὶ **[Ἀχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ,]** ἀντὶ τοῦ τῇ ἀνελευθερίᾳ καὶ μικρολογίᾳ. τὸν γὰρ ῥύπον ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ ἀνελευθέρων ἐτίθεσαν. οὕτω γοῦν ῥυποκονδύλους λέγουσι τοὺς τοιούτους. καὶ Ἀριστοφάνης· κρομύοις γὰρ ἄχθομαι. καὶ Ἰώσηπος· ὁ δὲ θεὸς ἄχθεται τῇ τε τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμαληκитῶν σωτηρίᾳ καὶ τῇ τῶν βοσκημάτων διαρπαγῇ τοῦ πλήθους, ὅτι μὴ συγχωρήσαντος αὐτοῦ ταῦτ' ἐπράχθη. καὶ

[Ἀχθόμενοι,] βαρούμενοι, πιεζόμενοι. ἀμφὶ τε ἡμέραν μέσσην τῷ ἡλίῳ ἀχθόμενοι τὰ ὅπλα κατέθεντο. καὶ **[Ἀχθος,]** βάρος, λύπη.

[Ἀχθοφόρον:] βαστάζοντα. καὶ παροιμία· **[Οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.]** πολλαχοῦ γὰρ ἀχθοφοροῦντας τοὺς Αἰγυπτίους μέμνηται.

[Ἀχλός:] σκότος, ὁμίχλη, ζόφος, ἀμβλυωπία. καί, ἥερος ἀχλύσαντος. ἀντὶ τοῦ σκοτισθέντος.

[Ἀχναι:] λεπτὰ ἄχυρα ἢ ἀκαθαρσίαι. καὶ **[Ἀχνη ἀλός,]** τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος, ὁ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης. ἐν Ἐπιγράμμασι· μῆλον θ' ἡδύπνουν λεπτῇ πεποκωμένον ἄχνη. καὶ **[Ἀχνη πυρός,]** ὁ καπνός. καὶ ἄχνη ὕπνου, ὁ Ἱπποκράτης φησὶ, καὶ ἄχνη λιμοῦ. δηλοῖ δὲ καὶ λεπτὸν ξύσμα.

[Ἀχνους:] ἀγένειος. τίς τὸν ἄχνουν Ἑρμῆν σε παρ' ὑσπλήγεσιν ἔθηκεν;

[Ἀχνύμενος:] λυπούμενος.

[Ἀχος:] λύπη σιωπὴν ἐπιφέρουσα. παρὰ τοῦτο καὶ ἄχνύμενος. τουτέστι λυπούμενος. λήγετε τοῦδ' ἄχους· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδεὶς. ἀντὶ τοῦ δύσληπτος, ἀλλ' εὐάλωτος. ἡ δὲ σύγκλητος, ὥσπερ ἄχει τινὶ πεπληγμένη, ἐξηπορεῖτο.

[Ἀχω:] ἀντὶ τοῦ ἃ ἔχω. Σοφοκλῆς· κάμου ταλαίνης σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως ἄχω.

[Ἀχών:] ἄμπελος.

[Ἀχώρ:] τὸ πιτυρῶδες τῆς κεφαλῆς. παρὰ τὸ ἄχνη, ἀχνῶρ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν ἀχώρ. κλίνεται δὲ ἀχῶρος διὰ τοῦ ω μεγάλου· ὥς ἰχῶρος, τοῦ σεσηπότος αἵματος.

[Ἀχραντον:] ἄψαυστον· κυρίως, οὗ χεῖρ οὐχ ἦψατο· ἀμόλυντον.

[Ἀχράς:] εἶδος ἀπίου. Ἀριστοφάνης· ἀχράς τις ἐγκλείσας ἔχει τὰ σιτία. μὼν ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς· ἡ ἀχράς ἐπέχει τὴν γαστέρα. οὗτος δὲ ὁ Θρασύβουλος ἀντιλέγειν μέλλων τοῖς Λακεδαιμονίοις πρέσβεσι περὶ σπονδῶν ἐληλυθόσιν, εἶτα δωροδοκήσας, ἀχρά δας προσεποιήσατο βεβρωκέναι καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν.

[Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος:] ὁ ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν καὶ χαίρων.

[Ἀχρειον:] τῷ τόνῳ ὡς ἄμεινον.

[Ἀχρηστα.] καὶ παροιμία· **[Εἰς ἄχρηστα μὴ ἀναλίσκειν.]** μὴ ποτ' εὖ ἔρδῃν γέροντα, μὴ παῖδα βάσκανον, μήτε γυναῖκα λάλον, μήτε παῖδα νήπιον μήτε γείτονος κύνα, μὴ λάλον κωπηλάτην. ζήτει ἕτερα ἐν τῷ Πυθαγόρας. μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν (τοῦτ' ἐστὶν εἰσπηδήσαι), ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεκηνῶς βληθεὶς ὑπὸ πορνίδος τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῆς (τουτέστιν ἐκπέσης), μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης. τουτέστι λῆρον, μωρόν. Ἰαπετὸς δὲ εἷς τῶν γιγάντων. ἐνεοττοτροφήθης δὲ οἶον ἐτράφη. μὴ παρὰ τοὺς σαυτοῦ γονέας κακουργεῖν, ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις ἄγαλμ' ἀναπλήσειν. μηδ' ἀπαίδευτά τινα ποιήσης περὶ τοὺς γονέας σαυτοῦ, ὅπερ μέλλει τῆς αἰδοῦς τὰ ἀγάλματα πληρῶσαι.

[Ἀχρηστία.] Ἀππιανός· ὁ δὲ Ὠράτιος λελωβημένος ἦν τὰ σκέλη, ὑπατείας τε οὐκ ἔτυχεν οὔτε ἐν πολέμῳ οὔτε ἐν εἰρήνῃ διὰ τὴν ἀχρηστίαν τῶν ποδῶν.

[Ἀχρι·] γενικῇ. **[Ἀχρις,]** ἀντὶ τοῦ μέχρις, ἕως. ἔστι δὲ καὶ **[Ἀχρις,]** ἀντὶ τοῦ καθόλου, διόλου. καὶ Ὅμηρος· ἀμφοτέρῳ δὲ τένοντε καὶ ὅστέα λᾶας ἀναιδὴς ἄχρις ἀπηλλοίησε. καὶ **[Ἀχρι κόρου.]** παροιμία ἦν, ὅτι ἄχρι κόρου ἐκεῖνος ἀναισθητός ἐστι. καὶ, οὗτος ἄχρι κόρου ἐφενάκισεν.

[Ἀχρωμος·] ἦν δὲ ἡ ἐργασία αὐτοῦ ἄχρωμος (τουτέστιν ἀναιδής)· ἐπὶ πορνείῳ γὰρ ἐκαθέζετο. καὶ **[Ἀχρώματος,]** ἀναιδής.

[Ἀχρυλὶς,] ἡ Φρυγίη.

[Ἀχυρμαί:] οἱ τόποι, εἰς οὓς τὰ ἄχυρα ἀποφέρεται λικμώμενα. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τριβόλους ὀξεῖς ἀχυρότριβας.

[Ἀψ·] πάλιν. ἄψ ἀνασειράζω, καὶ πάλιν ἄγχι μένω. ἐν Ἐπιγράμμασι. ἀντὶ τοῦ ἀνθέλκω, ἀνατρέπω.

[Ἀψάλακτος·] ἀπαθὴς, ἀτιμώρητος. ἀψάλακτον γὰρ τὸ ἄθικτον. οὕτως Κράτης.

[Ἀψαμένη·] ἐξαρτήσασα. καὶ **[Ἀψασθαι]** παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τοῦ προσάψασθαι καὶ θιγεῖν τάσσεται. καὶ **[Ἀψαι,]** προσάψαι.

[Ἀψαύστως·] ἀνεπάφως. Ἀππιανός· ὁ δὲ τοῖς σώμασι τῶν Κίμβρων ἀψαυστεῖν ἐκέλευεν, ἕως ἡμέρα γένηται, πολύχρυσά εἶναι δοκῶν.

[Ἀψεύδεια·] ἡ ἀλήθεια. λέγεται δὲ καὶ ἀψευδεῖν, καὶ ἀψευδές.

[Ἀψήκτω κοθόρνῳ·] ἀκαταμάκτῳ, σκληρῷ, ἀμαλάκτῳ ὑποδήματι πατάξω τὸν γνάθον.

[Ἀψήφιστον·] ὁ κατέχων τὸ ἀψήφιστον ἐν γνώσει ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν.

[Ἀψῖδες·] καμάραι.

[Ἀψικάρδιος·] εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράπληγμα ἀψικάρδιον ἐθέλεις, ἐρήσεται ἂν ταχέως. τῆς καρδίας ἀπτόμενον.

[Ἀψίκορος·] εὐμετάβλητος. ἢ ὁ ταχέως καὶ ἅμα τῷ ἄψασθαι κορεννύμενος. εἰδὼς τῶν Νομάδων τὴν ἀψικορίαν καὶ τὴν ἀθεσίαν τὴν πρὸς ἀνθρώπους. καὶ αὖθις· συντηρητικὸν δεῖ εἶναι πρὸς τοὺς φίλους καὶ μηδαμοῦ ἀψίκορον.

[Ἀψιμαχία·] συναφὴ μάχης. Ἀππιανός· τὸ μὲν πρῶτον ἔριδες ἦν καὶ ἀψιμαχίαι σμικραί, μετὰ δὲ συμβολαί τε ἐς τὴν ἀλλήλων.

[Ήψιμισία:] πρὸς ὀλίγον διαφορά.

[Ήψίνης,] Ἀθηναῖος, σοφιστής, Ὀνασίμου πατήρ τοῦ σοφιστοῦ, τοῦ πατρὸς Ἀψίνου.

[Ήψίνης,] Γαδαραεὺς, σοφιστής, σπαρεῖς, ὡς λόγος, ἐκ Πανός· μαθητεύσας δὲ ἐν Σμύρνη Ἡρακλείδῃ τῷ Λυκίῳ, εἶτα Βασιλικῷ ἐν Νικομηδεῖα, ἐσοφίστευσεν Ἀθήνησι, βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ, ὑπατικοῦ λαβὼν ἀξίωμα.

[Ήψίνης,] Ὀνασίμου τοῦ σοφιστοῦ Ἀθηναίου, σοφιστής νεώτερος τοῦ Γαδαρέως Ἀψίνου.

[Ήψορροι:] ὀπισθόρμητοι. οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμῇ πόδα; Αἴας λέγει πρὸς Τέκμησσαν, τὴν αἰχμάλωτον γυναῖκα.

[Ήψοφητί:] ἡρέμα.

[Ήψυρτος,] Προυσαεὺς, Νικομηδεὺς, στρατιώτης, στρατευσάμενος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἐν Σκυθίᾳ παρὰ τὸν Ἰστρον. ἵππιατρικὸν βιβλίον οὗτος ἔγραψεν καὶ φυσικὸν περὶ τῶν αὐτῶν ἀλόγων· καὶ ἕτερα. ἔγραψε καὶ Κίμων Ἀθηναῖος ἵπποσκοπικὸν βιβλίον θαυμάσιον.

[Ήψυχος·] τὰς προφυλακὰς βλέπων ὁ Φαμέας, ὧν οὐκ ἄψυχος, ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν Σκιπίωνα συμπλοκάς. καὶ ποτε συνεγγίσας ταῖς ἐφεδρεῖαις, προβαλόμενος ὄφρυν ἀπότομον ἀπέστη καὶ πλείω χρόνον.

[Βαάλ. Βαβακατρεῦ:] βάρβαρός ἐστι φωνή· συγκατατίθεται δὲ ὁ βάρβαρος θεός. αἱ γὰρ ἄσημοι φωναὶ ἀντὶ συγκαταθέσεώς εἰσιν.

[Βαβάκινος:] εἶδος χύτρας.

[Βαβάκτης:] ὁ ὀργιστής.

[Βαβαί:] θαυμαστικὴ φωνή.

[Βαβαὶ Μύξος:] ἐπὶ τῶν κομπαζόντων καὶ μεγαλαυχούντων. Μύξος γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεὺς, ἀστεῖός τις καὶ μεγάλαιος.

[Βαβρίας ἢ Βάβριος·] Μύθους ἦτοι Μυθιάμβους. εἰσὶ γὰρ διὰ χωλιάμβων ἐν βιβλίῳ ι´. οὗτος ἐκ τῶν Αἰσωπείων μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιΐας εἰς ἔμμετρα, ἤγουν τοὺς χωλιάμβους.

[Βαβοῦς:] ὄνομα κύριον.

[Βαβύλας:] πηλός. βάθρον. βῆμα.

[Βαβύλας,] ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας. οὗτος, φασί, Νουμεριανῷ, οἱ δὲ Δεκίῳ, κατὰ δὴ τινα δαίμονα εἰσελθεῖν εἰς πληθύνουσαν τὴν ἐκκλησίαν προθυμουμένῳ· στάς γὰρ πρὸ τῶν θυρῶν ἀντισχεῖν φάσκων, εἰς δύναμιν μὴ περιόψεσθαι λύκον τῷ ποιμνίῳ ἐπηρερχόμενον. τὸν δὲ παραυτίκα μὲν ἀνακρουσθῆναι τῆς εἰσόδου, εἴτε στάσιν τοῦ ὄχλου ὑπειδόμενον, εἴτε καὶ ἄλλως αὐτῷ μεταβουλεύθῃ. ἐν χαλεπῷ μέντοι τὴν ἀντίστασιν τοῦ ἐπισκόπου ποιησάμενον, ἐπειδὴ ὡς ἑαυτὸν ἐπὶ τὰ βασιλεία ἀπηλλάγη, παραστήσασθαι τε αὐτὸν καὶ πρῶτα μὲν τὴν αἰτίαν τῆς κωλύσεως ἐγκαλεῖν, ἔπειτα μέντοι κελεύειν αὐτὸν τοῖς δαίμοσι θύειν, εἰ βούλοιτό γε τὴν ἐπὶ τῷ ἐγκλήματι δίκην διαφυγεῖν. τὸν δὲ πρὸς τὴν ἐπέγκλησιν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν πρόκλησιν διακρούσασθαι τὴν μὲν, φήσαντα ποιμένι ὄντι ἑαυτῷ πάντα προσήκειν ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου προθυμεῖσθαι, τὴν δὲ, μὴ ἂν ἐλέσθαι τοῦ ὄντως ἀποστάντα θεοῦ ψευδωνύμοις ὀλετῆρσι δαίμοσι θύειν. εἴθ' ὁ μὲν ὡς ἑώρα μὴ πειθόμενον προσέταξεν αὐτὸν ἀλύσει καὶ πέδαις ἐνδησαμένους τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγειν τῆς κεφαλῆς

ἀφαιρήσοντας. ὁ δὲ, ἐπειδὴ ἤγετο τεθνηξόμενος, ταύτας ἀναλαβὼν ἤδε τὰς τοῦ ψαλμοῦ ῥήσεις· ἐπίστρεψον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι κύριος εὐεργέτησέ σε. φασὶ δὲ καὶ τρεῖς παῖδας ἀδελφούς τὸ γένος κομιδῇ νέους ὑπ' αὐτῷ ἀνατρεφομένους ἀρπαγῆναί τε αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ ὡς οὐδ' αὐτοὶ θύειν ἤθελον, καίτοι παντοίας ἀνάγκης αὐτοῖς προσαγομένης, καὶ αὐτοὺς ἐκέλευσε τῶν κεφαλῶν ἀφαιρεῖν. οὗς, ἐπειδὴ ἤκον εἰς τὸ προκείμενον χωρίον, ὁ Βαβύλας ἑαυτοῦ προστησάμενος, προτέρους προσῆγε τῷ ξίφει, τοῦ μή τινα τρέσαντα αὐτῶν ἀναδύναμι τὸν θάνατον. καὶ ἀποτεμνομένων ταύτην ἀνεπτῶν τὴν φωνήν· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός, ἔπειτα αὐτὸς προὔτεινε τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, ἐντειλάμενος τοῖς τὸ σῶμα αὐτοῦ συλλεξομένοις τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας αὐτῷ συνθάψαι. ἴν' ἢ μοι ταῦτα, φησὶ, κειμένῳ κόσμος. καὶ νῦν μετ' αὐτοῦ, ὡς φασι, ταῦτα τυγχάνει κείμενα.

[Βαβυλωνία κάμινος·] καὶ **[Βαβυλώνιοι παῖδες. Βαγαῖος·]** ὄνομα κύριον. παλλομένων δὲ, λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος.

[Βαγεύει·] πλανητεύει.

[Βάγιον·] μέγα.

[Βαγώας·] ὄνομα κύριον· ὃς ἦν εὐνοῦχος.

[Βάδην·] περιπάτω ἐρχόμενος. τοὺς μὲν προαπέστειλεν, αὐτὸς δὲ ἐν πλινθίῳ τὴν στρατιὰν ἐπαγόμενος ἐχώρει βάδην. καὶ αὖθις· βάδην καὶ σχολαίως ἀκολουθῶν. Ἀριστοφάνης· Μεγαρεῖς, ὅτ' ἐπείνων βάδην, Λακεδαιμονίων ἐδέοντο. ἀντὶ τοῦ ἐλίμωττον, ὑπὸ λιμοῦ διεφθίροντο. βάδην ἀντὶ τοῦ κατὰ βραχὺ αὐξανομένου τοῦ λιμοῦ καὶ ἐπίδοσιν λαμβάνοντος, προϊόντος ἐπὶ τὸ μεῖζον.

[Βαδδίν·] στολὴ ἱερά. Δανιήλ· ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον, καὶ ἦν ἀνὴρ ἐνδεδυμένος βαδδίν.

[Βάδιζε·] καὶ **[Βαδίζου·]** ἀντὶ τοῦ βάδιζε. Κρατῖνος.

[Βαδιστέα·] ἀντὶ τοῦ πορευτέον. ἐμοὶ δὲ βαδιστέα, οἷ σοφία καὶ δαίμων με ἄγει.

[Βαδιστικοῦ·] ὀξύποδος. Ἀριστοφάνης. ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.

[Βάδιλλος. Βάδιος·] υἱός. σημαίνει δὲ καὶ ἵππου χροιάν.

[Βάδος·] ἡ βάδισις. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι· διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν. ἐν παιδιᾷ παρεσχημάτισται. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ πατεῖν πάτος· Ὀμηρος· πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων· οὕτως ἀπὸ τοῦ βαδίζειν βάδος.

[Βαήλ. Βαθάλη·] ὄνομα κύριον.

[Βαθεῖα κόμη·] ἡ δασεῖα. ἀπεκείρατο τὴν κόμην· ἦν δὲ πολλὴ καὶ ξανθὴ καὶ βαθεῖα. βαθεῖα τῇ τριχὶ κομῶντα, καὶ γηραιὸν πολὺ. πλοῦτον εἶναι τὴν Λαφρίαν Ἀρτεμιν.

[Βαθεῖαν αὐλακα·] ὅπερ ἐστὶ στίχος γῆς ὑπὸ ἀρότρου. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ βαθείας φρένας καὶ κεκρυμμένης σημαίνει.

[Βάθος·] βάθος ἐστὶ φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν. καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος κατὰ βάθος λέγεται. ζητεῖ περὶ τοιούτων ἐν τῷ τέλει τοῦ δευτέρου βιβλίου. Βαθμίδος.

[Βάθρα·] χθὲς μὲν καὶ πρόην δεδρακότες τοῦ καπηλείου καὶ τούτου βάθρα καλλύνων καὶ τοῦδαφος κορεῖν, ἄρτι δὲ χλαμύδας τὰς εὐπαρύφους ἐνδεδυκότες καὶ περόναις χρυσαῖς

διαπεπερονημένοι καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. καὶ **[Βάθρον,]** θεμέλιον. καὶ **[Βάθρα,]** ἀγάλματα. ἀπολυομένου δὲ αὐτοῦ τοὺς βλαυτίους καὶ πρὸς βάθρον προσηρειακός τὸν ἕτερον πόδα, προσδραμών τις τῶν στρατιωτῶν μετ' ἐγχειριδίου τοῦτον ἀπέτεμε. καὶ Σοφοκλῆς· Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου. τουτέστι τὸ θεμέλιον, τὸ ἔδρασμα, δι' ὃν ἴσταται ἡ Σαλαμῖς. **[Βάθρον]** καὶ ἐφ' οὗ κάθηνται ἐν τοῖς συλλόγοις.

[Βαθυγνώμων] ἄνθρωπος καὶ κρυψίνους. Ῥουφῖνος καὶ Γλίχων ἐπίτροποι Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως.

[Βαθύγλωσσοι:] ἐλλόγιμοι, εὐγλωττοι.

[Βαθυδίνης:] ἐν βάθει ἔχων τὰ ρεύματα.

[Βαθυκαμπῆ:] ἐπιπολὺ καμπτομένην. καὶ βαθυκαμπῆ κλεῖδα συῶν.

[Βαθυλήϊον:] σιτοφόρον πεδῖον.

[Βαθυπέπλων:] μεγάλων, ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος.

[Βαθύπλουτος:] πολὺν πλοῦτον ἔχουσα. εὐδαίμονα καὶ βαθύπλουτον εἶναι τὴν Λαφρίαν Ἄρτεμιν.

[Βαθυρρείτης:] ὁ βαθέα ρεύματα ἔχων.

[Βαθύς:] ἀντὶ τοῦ πονηρός. οὕτως Μένανδρος.

[Βαθύστρωτος κοίτη.] τὸν δὲ τῆς βαθυστρώτου καταβᾶσα κοίτης ἐπεδίωκεν ἡ νύμφη. ἀντὶ τοῦ πολυτελοῦς.

[Βαθύσχοινον:] ὑψηλὰς σχοίνους φέροντα.

[Βαθύτατα:] παχέα. Αἰλιανός· αἰθρίας γὰρ οὐσης καὶ πανηλίῳ ἡμέρᾳ ἄφνω καὶ ἀδοκίμως νέφη συνδραμεῖν οἶα δὴ που βαθύτατα καὶ καταρρῆξαι ἀμπόλυν ὑετόν.

[Βακάντης:] ὁ σχετλιαστής.

[Βακάντιβος:] σχολαστής, μὴ παραμένων τῷ πράγματι αὐτοῦ.

[Βακκαῖοι:] ὥσπερ Ἑσσαῖοι. ἔστι δὲ ἔθνος Ἰβηρικόν.

[Βάκηλος:] μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης. **[Βάκηλος,]** εὐνοῦχος, ἀπόκοπος. καὶ παροιμία· **[Βάκηλος εἶ,]** κατὰ τῶν ἐκλύτων καὶ ἀνάνδρων. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀπόκοποι.

[Βάκις:] ἐπίθετον Πεισιστράτου. ἦν δὲ χρησμολόγος. Φιλήτας δὲ ὁ Ἐφέσιός φησι τρεῖς Βάκιδας· ὁ μὲν ἐξ Ἑλεῶνος τῆς Βοιωτίας, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δὲ Ἀρκὰς ἐκ πόλεως Καφύης, ὃς καὶ Κύδας ἐκαλεῖτο καὶ Ἀλήτης. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ θ' τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ τούτου τοῦ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα, καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων τὰς γυναῖκας μανείσας ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος τούτοις τοῦτον καθαρτὴν δόντος.

[Βακτηρεύειν:] στηρίζεσθαι.

[Βακτηρία καὶ σύμβολον·] οἱ λαχόντες δικάζειν ἐλάμβανον παρὰ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν σύμβολον καὶ βακτηρίαν, καὶ οὕτως ἐδίκαζον. τὴν χρόαν ὁμοίαν εἶχε τῇ βακτηρίᾳ τὸ δικαστήριον. τὸ μέντοι σύμβολον **[μετὰ]** τὴν κρίσιν ἀποδιδούντες ἐκομίζοντο τριώβολον· ὅπερ καὶ δικαστικὸν γέγονεν.

[Βάκτρον:] ῥάβδος. γηραλέον νῦν ἀντὶ πανοπλίας βάκτρον ἀμειψάμενος. λέγεται καὶ σκηπάνιον. ἀντὶ δὲ πλήκτρου, σκηπανίῳ τρομερὰς χεῖρας ἐρεισάμεθα.

[Βάκχαι] καὶ Σάτυροι καὶ Πᾶνες καὶ Σιληνοί, ὅπαδοι Διονύσου.

[Βακχέβακχον ᾄσαι:] ἀντὶ τοῦ εὐφημῆσαι τὸν Διόνυσον. Βάκχαν γὰρ ὁ Διόνυσος.

[Βακχεούσας σὺν τῷ μέλει τῷ βακχεῖῳ τε καὶ ἐνθέῳ. Βακχεύων:] μαινόμενος. καὶ **[Κατεβακχεύοντο,]** τουτέστιν ἐνεθουσίῳ ἐπιπνοίας τινὸς πληρωθέντες. ἐπ' αὐτήν που τὴν τελεσιουργὸν κατεβακχεύοντο πρᾶξιν χωρεῖν σῶφρονι μανίᾳ ἐς συμπλοκὴν ἐξοιστρούμενοι.

[Βακχεία ποιμαντική·] καὶ **[Βακχεῖος. Βάκχης τρόπον:]** ἐπὶ τῶν ἀεὶ στυγνῶν καὶ σιωπηλῶν παρόσον αἱ Βάκχαι σιγῶσιν.

[Βάκχος:] οὕτως οὐ μόνον τὸν Διόνυσον ἐκάλει, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τελοῦντας τὰ ὄργια· οὐ μὴν καὶ τοὺς κλάδους οἱ μῦσται φέρουσιν. ἔστι δὲ καὶ στεφάνου εἶδος. Βάκχοισιν κεφαλὰς πολυανθέσιν ἐστέψαντο. καὶ Πισίδης· πολλοὺς δὲ Βάκχους ἦν ὁρᾶν ἀκου σίως τὴν ἐσχάτην ὄρχησιν ἐξορχουμένους.

[Βακχίδης:] ὁ τοῦ Διονύσου υἱός.

[Βακχυλίδης,] Κεῖος, ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰουλίδος (ἔχει γὰρ πόλεις δ', Ἰουλίδα, Καρθαίαν, Κορεσσίαν, Ποιήεσσαν), Μέδωνος υἱός, τοῦ Βακχυλίδου τοῦ ἀθλητοῦ παιδός· συγγενὴς Σιμωνίδου τοῦ λυρικοῦ, καὶ αὐτὸς λυρικός.

[Βάκχουρις:] ἐπὶ τῶν δικαιοτάτων. τοιοῦτος γὰρ οὗτος, βασιλεὺς Αἰγύπτου.

[Βαλανάγρα:] ἡ κλείς, παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. βάλανος δὲ ἐστὶ τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. καὶ βάλανοι, τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως. καὶ βεβαλάνωται, ἀντὶ τοῦ κεκλείδωται.

[Βαλανεώτης. Βαλανεύς:] ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος καὶ περιέργου.

[Βαλανειομφάλους:] τὰς φιάλας οἱ κωμικοὶ καλοῦσι. **[Βαλανεῖον]** δὲ ἐκλήθη, διότι τὰς βαλάνους ἐσθίοντες τὰ κελύφη ἔκαιον. λέγουσι δὲ ὅτι οἱ πολλοὶ ἐλαττοῦσι τὸν ἀέρα τῷ λουτρῷ, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἔλκοντες. καὶ **[Βαλανεΐτης,]** ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς καλοῦ μενος περιχύτης. ἔστι δὲ τὸ βαλανεῖον ὁδὸς ἐπὶ τρυφῇ. ὅτι τὸ καταρχὰς, μὴ ὄντων βαλανείων, ἐν ταῖς σκάφαις καὶ πυέλοις οἱ ἀρχαῖοι ἐλούοντο.

[Βαλανίς:] ἡ τοῦ βαλανέως γυνή.

[Βάλανος:] τὸ αἰδοῖον καὶ τὸ ψέλιον. καὶ **[Βάλανοι φοινίκων.]** οἶνον ἔπινον ἀπὸ τῆς βαλάνου τῆς ἀπὸ τοῦ φοίνικος. καὶ αὐθις· αἱ δὲ βάλανοι τῶν φοινίκων, οἷας μὲν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἔστιν ἰδεῖν, τοῖς οἰκέταις ἀπέκριντο, αἱ δὲ τοῖς δεσπόταις ἀποκείμεναι ἦσαν ἀπόλεκτοι.

[Βαλάντιον:] μάρσιπος. Εὐνάπιος· εἴτε φιλοχρήματος εἴη καὶ δοῦλος τῶν βαλαντίων. καὶ ταῦτα σαφῶς ἐκπυνθανόμενοι πρὸς ταῦτα διεστρατήγουν τὸν πόλεμον.

[Βαλαντιοτόμος:] κλέπτης. καὶ **[Βαλαντιοτόμοι.]** χρημάτων τε μεγάλων ἐωνημένοι ἤγοντο μοιχοὶ, πόρνοι, τοιχωρύχοι, βαλαντιοτόμοι, ἀνδραποδισταὶ καὶ τὰ τοιαῦτα ἔθνη. **[Βαλαντιοτόμοι]** δὲ οἱ τὰ βαλάντια κλέπτοντες.

[Βαλβίς· Βαλβίδος·] βάσις ταπεινή, ἡ ἀφετηρία, καὶ ὁ καμπτός. ὥσπερ ἐκ βαλβίδος τινος οἱ τὰ τέθριππα ἀφιέντες, ἀναπετασθείσης τῆς πύλης. καὶ **[Βαλβῖσιν·]** ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων. ἡ γὰρ ὑπὸ τὴν ὑσπληγα γινομένη γραμμὴ, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς βεβηκέναι τοὺς δρομέας, βαλβίς καλεῖται. ἀπὸ τοῦ ἄλλομαι ἀλμῖς, ἀλβίς, ὑπερβιβασμῶ βαλβίς. ἢ ἀπὸ τοῦ βαίνω.

[Βάλε, βάλε, τὸ τρίτον εἶη·] ἀντὶ τοῦ εἶθε μοι.

[Βάλλ' ἐς κόρακας·] τουτέστιν ἄπιθι εἰς ἀπώλειαν καὶ φθόρον. ἀπὸ ἱστορίας ἐν ταῖς παροιμίαις κειμένης.

[Βαλεντινιανός], βασιλεὺς Ῥωμαίων. οἱ δὲ Οὐαλεντινιανός. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Σαλούστιος.

[Βαλεριανός], βασιλεὺς Ῥωμαίων.

[Βάλλ' ἐς Μακαρίαν·] ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κίνδυνον κατ' ἀρετὴν διδόντων.

[Βάλλ' ἐς Μακαρίαν·] οἷον εἰς ἄδου. Μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλέους, ὁπνίκα ἐπεστράτευσεν ὁ Εὐρυσθεὺς ταῖς Ἀθήναις, ἑαυτὴν ἐπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οὕτως λέγουσιν, ἐς Μακαρίαν, καὶ εἰς Μακαρίαν.

[Βάλλεται·] πλήττεται, πυρπολεῖται. βάλλεται δὲ ἡ ναὺς σκηπτῶ, καὶ ἦν δέος ἐξαφθῆναί τε καὶ καταδῦναι τὸ σκάφος.

[Βαλεῖν·] τὸ πόρρωθεν πέμψαι. οὐτάσαι δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι. **[Βάλλειν]** παρ' Ὀμήρῳ καὶ ἐπὶ τοῦ τυγχάνειν. βάλεν ἄγρια πάντα.

[Βάλλειν μήλοις·] ἐπὶ τῶν τυγχανόντων ὧν ἐρῶσιν. καὶ **[Βάλλω·]** αἰτιατικῇ. τοὺς πόρρωθεν βάλλων τοξεύμασι τοῖς ἐκ μέλανος. καὶ τόνδ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.

[Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην·] ἐπὶ τῶν λοιδορούντων τοὺς ὁμοτέχνους.

[Βάλλ' εἰς ὕδωρ·] ὅτι καταπόντισον.

[Βακτηρία καὶ σχῆμα καὶ τριβώνιον, ἢ τριώβολον·] τοῦτο ἐπὶ τῶν σκωπτόντων δικαστὰς τοὺς Ἀθήνησιν.

[Βαλίαν·] τὴν ἔλαφον τὴν κατάστικτον. καὶ **[Βαλίων ἀνέμων·]** λήγετε πνοιαὶ βαλίων ἀνέμων. τουτέστι σφοδρῶς πνεόντων. παρὰ Συνεσίῳ τῷ Κυρηναίῳ. καὶ αὖθις· θηρεύων βαλίους συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης· ὥχαιο γὰρ πυμάτ' εἰς Ἀχέροντος ὁδόν.

[Βαλιαρίδων] νήσων σφενδονῆται εὖστοχοι.

[Βαλῖος·] ἵππος.

[Βαλμός·] στῆθος.

[Βάλλων] Σωκράτη καὶ Ζήγωνα τοῖς ἐκ Διονυσίων σκώμμασι, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἀξιῶν πάσης ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλάττης, ὡς ὄντας κῆρας πόλεων τε καὶ πολιτείας· νῦν δὲ στεφανῶν αὐτοὺς καὶ παράδειγμα τιθέμενος βίου γενναίου καὶ σώφρονος.

[Βαλὼν φεύξεσθ' οἶε·] πρὸς τοὺς κακὸν τι δράσαντας καὶ οἰομένους ἐκφεύγειν.

[Βαλτάσαρ·] οὕτως ἐπεκλήθη ὁ Δανιὴλ εἰς τιμὴν τῆς τῶν ἀπορρήτων σαφηνείας.

[Βάμμα Κυζικηνόν:] τὴν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην Ἀττικοὶ λέγουσι. καὶ ἑτέρα παροιμία· **[Βάμμα Σαρδιανικόν,]** ἀντὶ τοῦ μή σε ἐρυθρὸν ποιήσω· οἷον ἵνα μή σε φοινίξω. νῆσος γάρ ἐστι μέγιστη ἡ Σαρδὼ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ, ἐν ᾗ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὁξύ ταται. βούλεται οὖν δηλοῦν, ἵνα μή σε πληγὰς ἐντρίψω. ζητεῖ ἐν τῷ ἄγχουσα περὶ ἐρυθήματος γυναικῶν.

[Βάμβαξ, ἢ πάμβαξ] καὶ **[παμβακίς:]** τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τὴν τρυτοδόκην κοιτίδα παμβακίδων.

[Βαμβαίνει:] διστάζει, τρέμει τοῖς ποσὶ καὶ τῇ γλώττῃ ἀσήμεως φθέγγεται.

[Βάναυσος:] πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος. βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος. καί, τοῖς ἐκ τῆς ἀγορᾶς βαναύσοις φέρειν προσέταξε βέλη καὶ παραβάλλειν ἔξω παρὰ τὸν θεμέλιον τοῦ τείχους.

[Βάναυσος:] ἐπὶ τούτοις σεμνύνεται κατὰ τὴν πολιτείαν, ἐφ' οἷς ἂν καὶ τελώνης σεμνυνθεῖη βάναυσος. ἐπὶ γὰρ τῷ πολλὰ καὶ λυσιτελῶς πωλεῖσθαι κατὰ τὴν πόλιν καὶ δαψιλῇ τὰ πρὸς βίον ὑπάρχειν πᾶσιν, ἐπὶ τούτοις μεγαλαυχεῖ.

[Βάνδον:] οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τὸ σημεῖον τὸ ἐν πολέμῳ.

[Βάξιν:] φήμην. Σοφοκλῆς· εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς ταῖς νῦν νομίζεις πρὸς γ' ἐμοῦ πεπονθέναι λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον, οὗτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος φέροντι τήνδε βάξιν. ἀντὶ τοῦ οὐ βούλομαι ζῆν ἐπὶ ταύτῃ τῇ φήμῃ.

[Βαπτία:] βαπτὰ ἱμάτια ἐφόρουν οἱ νυμφεῖοι πρὸς τὸ φαίνεσθαι τεκμήριον τῆς φθορᾶς. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμηῆσαι ποικιλομόρφων. ἀντὶ τοῦ ἑτεροχρῶν.

[Βαπτίζω·] αἰτιατικῇ.

[Βάπτουσι:] πλύνουσιν. Ἀριστοφάνης· πρῶτα μήτ' ἄρια βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν καινοτομοῦσιν.

[Βάραθρον:] χάσμα τι φρεατῶδες καὶ σκοτεινὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς κακούργους ἔβαλλον· ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον ὄγκινοι, οἱ μὲν ἄνω οἱ δὲ κάτω. ἐνταῦθα τὸν Φρύγα τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἐνέβαλον ὡς μεμνόντα, ἐπειδὴ προέλεγεν, ὅτι ἔρχεται ἡ μήτηρ εἰς ἐπιζήτησιν τῆς κόρης. ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα ἀκαρπίαν ἔπεμψε τῇ χώρᾳ· καὶ γνόντες τὴν αἰτίαν διὰ χρησμοῦ τὸ μὲν χάσμα κατέχωσαν, τὴν δὲ θεὸν θυσίαις ἵλαον ἐποίησαν.

[Βάραθρον:] τόπος βαθύς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐμβάλλονται Ἀθήνησι καὶ οἱ ἐπὶ θανάτῳ ὥσπερ εἰς τὸν Κεάδαν οἱ Λακεδαιμόνιοι.

[Βάραθρον:] ὄρυγμά ἐστιν, εἰς ὃ ὁ τῆς Ἱπποθοωντίδος δῆμος τοὺς ἐπὶ θανάτῳ κατακρίτους ἐνέβαλλον. ἐν δὲ Φιλιππικοῖς ὁ Δημοσθένης τὴν λέξιν οὐ κυρίως εἶπεν, ἀλλ' ἐκ μεταφορᾶς, οἷον ἐν τῷ ὀλέθρῳ.

[Βαρακηνίς:] ἡ ἄκανθα.

[Βαράμης. Βαρβαρίζει:] ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν βαρβάρων φρονεῖ. οὕτως Πλάτων. ἔστι δὲ βαρβαρισμὸς ἐκ τῶν κακιῶν λέξεις παρὰ τὸ ἔθος τῶν εὐδαιμονούντων Ἑλλήνων· σολοικισμὸς δέ ἐστι λόγος ἀκαταλήλως συντεταγμένος· ὡς τὸ ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπescen.

[Βαρβάρους:] ἀντὶ τοῦ ἀφώνους ἢ ἀνηκούους ἀνθρώπων καὶ μὴ εἰδότας αὐτῶν τὴν φωνήν. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας προτοῦ, ἐδίδαξα τὴν φωνὴν συνῶν πολὺν χρόνον. περὶ τῶν ὀρνέων λέγει ὁ ἔποψ.

[Βαρδίσσαγνος:] ὁ τὰς γυναῖκας βιαζόμενος.

[Βάρβιτος:] εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ.

[Βάρδιστοι:] βραδύτατοι.

[Βάρβιος,] Φιλιππικός· οὗτος ἐπὶ τῶν τριῶν τυράννων ἦρχε. θέραψ δὲ ἦν τὸν τρόπον καὶ κολακικός, καὶ μέντοι καὶ τῷ περὶ τὸν Ἀντώνιον θιάσῳ κατείλεκτο· καὶ ταύτην γε τὴν ἀρχὴν ἦρχε τὴν ἐκείνου χάριν. τοῦτόν τε οὖν τὸν τότε σοβαρὸν καὶ πορφυροῦν τῇ τιμῇ καὶ ἐν ἀγορᾷ τῇ Ῥωμαίων ὑψηλὸν διάγοντα καὶ δικάζοντα ὁ δεσπότης ἀνέγνω ἐλθὼν πρότερον μὲν ἀποδράντα, ἐν ἐκείνῳ δ' οὖν τοῦ καιροῦ πομπεύοντα ἄβρὸν καὶ κυδρούμενον καὶ σὺν τῇ ἀρχῇ θρυπτόμενον. καὶ προσελθὼν ἡσυχῇ κατόπιν θοιματίου λαβόμενος, χαῖρε, εἶπε, τὸ ὄνομα προσθεὶς τὸ ἀρχαῖόν τε καὶ δοῦλον. καὶ ἐκεῖνος ἐκπλήττεται ῥαδίως τὸν δεσπότην γνωρίσας καὶ δεῖται σιωπᾶν καὶ ἐς τὰ οἰκεῖα ἄγει, καὶ καταβαλὼν πάμπλειστα, εἶτα μέντοι ἑαυτὸν ἐλύσατο. καὶ αἰδοῖ Ἀντωνίου τῇ κηλίδι τῇδε σιγὴ κατεχύθη ἀργυρώνητος. ἔκρινα δὴ καὶ ταύτην τῆς τύχης μὴ σιγῆσαι τὴν παιδιάν.

[Βάρβιτον:] ψαλτήριον, κιθάρα. εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. ὦ τὸ φίλον στέρξας, φίλε, βάρβιτον. περὶ Ἀνακρέοντος ὁ λόγος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. Ἀριστοφάνης· τίς ἡ στολή; τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος λαλεῖ κροκωτῶ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ; τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὥς ἀξύμφορον. τίς δὲ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;

[Βαργαδῶθ:] υἱὸς λύπης.

[Βαρέως,] βασταγμάτων.

[Βαρεῖα χεῖρ:] ἡ δυνατή. συνέστη δὲ πλῆθος ἱκανὸν, καὶ βαρεῖα χεῖρ καὶ παράδοξος.

[Βάρεις:] πλοῖα, τείχη, στοαί, αὐλαί, πύργοι, σφαῖραι. ὁ δὲ ἐπεμέλλετο βαρῶν. τουτέστι τειχῶν. δέξαι μ', εἰ καὶ σοὶ μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα βάρις, ἀποφθίμενον τὸν κύνα Διογένη.

[Βάρεις ἐλεφάντιναι:] αἱ πανταχοῦ τῆς γῆς ἐκκλησίαι, μία δὲ τῇ πίστει, ἐν αἷς γεραίρεται ὁ θεός. καὶ **[Βάρεων,]** ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν. **[Βάρις]** δὲ στοὰ καὶ πόλις.

[Βαρθολομαῖος:] ὄνομα κύριον.

[Βαρκαίοις:] Λιβυκοῖς. Βάρκη γὰρ πόλις Λιβύης, ἡ νῦν Πτολεμαῖς καλουμένη.

[Βάρνη:] υἱὸς ἀλλόμενος.

[Βαρόεις. Βάρος:] ἐπὶ τῶν μεγίστων πόλεων. ἡ δὲ Καπύη μεταθεμένη πρὸς τοὺς Καρχηδονίους τῷ βάρει συνεπεσπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις.

[Βάρος:] περὶ Πολέμωνος· ἦν δὲ καὶ τὸ βάρος οἶονεὶ Δωριὸς τις οἰκονομία. προορώμενος δὲ καὶ κατορρωδῶν τὸ βάρος καὶ τὸ φιλόνεικον τῶν ἀνθρώπων. ἀντὶ τοῦ τὸ πλῆθος, τὴν ἰσχύν. Πολύβιός φησι. καὶ αὖθις· ἐπισημηνάμενος δὲ τοῦ Σικυῶνος τὴν ὀχυρὴν τε καὶ τὸ βάρος τῆς τῶν Ἀργείων πόλεως ἦλθεν εἰς Ἐπίδαυρον. καὶ αὖθις· ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς τῆς πόλεως τὴν θέσιν καὶ τὸ βάρος. βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει. οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν λαμπρὸν ποιῆσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς δρωμένοις.

[Βάρος:] ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ἱερεύς. καὶ ζήτει τὴν περὶ τούτου ἱστορίαν ἐν τῷ ἔμβαρὸς εἰμι.

[Βάρρων,] ἱστορικός. ἐπιτομὴν τῶν κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα.

[Βαρῶ·] αἰτιατικῇ.

[Βαρῶν:] τειχῶν.

[Βαρσύμης Πέτρος·] ζήτει ἐν τῷ δέξιος.

[Βαρύβρομος:] βαρύηχος. καὶ πόντον βαρύβρομον. διὰ τὸν τῶν κυμάτων ψόφον.

[Βαρυδαίμων:] ἀτυχής. ὁ δὲ Κρῆς ὑπάρχων καὶ φύσει ποικίλος, πᾶν ἐβάσταζε πρᾶγμα καὶ πᾶσαν ἐπίνοιαν ἐψηλάφα. ἀντὶ τοῦ διεσκέπτετο.

[Βαρυηχέος:] τοῦ μέγα ἡχοῦντος. οἱ γὰρ βαρεῖς ποταμοὶ ρέοντες μέγαν ἦχον ἀπεργάζονται. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυηχέος.

[Βαρύμηνης:] μνησίκακος.

[Βαρυνόμενος:] καταπονούμενος. Πολύβιος· ὁ δὲ ἐξαναστὰς προῆγε, τὰ μὲν ὑπὸ τῆς ἀρρωστίας, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος. εἶχε γὰρ ὁ ἔτος.

[Βαρόνω·] αἰτιατικῇ. καὶ **[Βαριῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Βαρυπήμων:] ἄθλιος, βεβαρημένος, κακός.

[Βαρυπρεπής:] πολυτελής. καὶ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας εὐωχία περιεκέχυτο βαρυπρεπὴς τῷ Λέοντι καὶ πρὸς ἐαυτὴν ἐκάλει.

[Βαρυσυμφορώτατος:] δυστυχής. νομίζων ἑαυτὸν βαρυσυμφορώτατον γεγονέναι πάντων ἀνθρώπων.

[Βασάν:] αἰσχύνη. εἶπε Κύριος, ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω. ὁ Δαβὶδ φησι.

[Βασανίζειν:] οὐ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν καὶ ἐλέγχειν τἀληθὲς διὰ λόγων· ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου μεταφορικῶς. καὶ Πολύβιος· τότε νομίσας τὴν ἐκ πυρὸς ἔχειν βάσανον ἀπελύθη τῆς ὑποψίας. καὶ **[Βασανίσας·]** αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας κέχρηται ἅπαντες οἱ ἀξιόλογοι. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης οὕτως· βασανίζε τουτονὶ λαβὼν, κἂν ποτέ μ' ἔλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄγων. καὶ πῶς βασανίζω; πάντα τρόπον. ἐν πίνακι δῆσας, κρεμάσας, ὑστρίχιδι μαστιγῶν, δαίρων, στρεβλῶν· ἔτι δ' ἐς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγγέων, πλίνθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τᾶλλα, πλὴν πράσῳ μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητεῖω νέφ. ἐπειδὴ οἱ ἐλευθέροι πρὸ τούτου ἐδαίροντο πράσοις καὶ σκορόδοις. βασανίζε αὐτὸν πανταχῶς, μὴ ἐν παιδιᾷ, μηδὲ ὥς τοὺς ἐλευθέρους παῖδας τῷ ἐκκαυλήματι τοῦ πράσου ἢ τοῦ γητείου, τουτέστιν ἀμπελοπράσου, ἢ ὥς τινες, πράσου φύλλῳ.

[Βασανῖτις:] χώρα.

[Βάσανος:] λίθος ἐστὶν ἢ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζουσα. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Πίνδαρος καὶ Σοφοκλῆς. Ὑπερίδης δὲ τὰ ἐν ταῖς βασάνοις εἰρημένα ὑπὸ τῶν βασανιζομένων καὶ ἀναγραφομένων βασάνους ὠνόμασε. καὶ παροιμία· **[Βάσανος λίθος,]** ἐπὶ τῶν ἐξεταζόντων ἐν λόγοις ἢ ἔργοις· παρόσον ἢ Λυδία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει. ὅτι οἱ ἔξω φασίν· ἢ ἀμφισβήτησις κρίσει ἀναρτάσθω, ἢ δὲ κρίσις τοὺς ἐλέγχους βασανίζετω, ἢ δὲ βάσανος τὸ δέον ὀριζέτω, ὁ δὲ ὅρος

γεγράφθω, τὰ δὲ γεγραμμένα κυρούσθω, τὰ δὲ κυρωθέντα βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις, καὶ πᾶσα ἀψιμαχία οἰχέσθω, καὶ πάλιν φιλία χορευέτω. καὶ οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις.

[Βασσαρικά] ἦτοι Διονυσιακὰ ἔγραψε Σωτήριχος, γεγονὼς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. καὶ **[Βασσαρικοῦ.]** ἐν Ἐπιγράμμασι· στρεπτόν Βασσαρικοῦ ρόμβον θιάσιοι μύπα. τουτέστι πορνικοῦ.

[Βασσαρίς:] ἑταῖρα, πόρνη. ἐν Ἐπιγράμμασι· Βασσαρίς Εὐρυνόμη σκοπελοδρόμος, ἢ ποτὲ ταύρων πολλὰ τανυκραίρων στέρνα χαραζαμένη.

[Βάσσαρος:] ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον.

[Βασιλεύω·] ὅταν σημαίνει τὸ ἐξουσιάζω καὶ ἄρχω, μετὰ γενικῆς συντάσσεται· ὅταν δὲ σημαίνει τὸ ποιῶ βασιλέα, αἰτιατικῇ. καὶ τοῦτον μόνον τῶν ἀπάντων οὐ καλῶς ἐφιλανθρωπεύσατο, καὶ σῶσαι καὶ βασιλεῦσαι τὸν κακῶς καὶ σωθέντα καὶ βασιλεύσαντα.

[Βασιλεὺς μέγας:] ὁ τῶν Περσῶν. τοὺς δὲ ἄλλους προσετίθεσαν καὶ τῶν ἀρχομένων τὰ ὀνόματα· οἶον Λακεδαιμονίων, Μακεδόνων. διαφέρει δὲ βασιλεὺς τυράννου. βασιλεὺς μὲν γὰρ ἀπὸ προγόνων κατὰ διαδοχὴν τὴν ἀρχὴν ἐπὶ ῥητοῖς λαβὼν πέρασι, τύραννος δὲ, ὃς βιαίως τὴν ἀρχὴν σφετερίζεται. χρῶνται δὲ ἀδιαφόρως ἑκατέροις ὀνόμασιν. Ἰέρωνα γὰρ βασιλέα Πίνδαρος καλεῖ, τύραννον ὄντα, καὶ Διονύσιον· καὶ Εὐπολὶς Πεισίστρατον βασιλέα καλεῖ. καὶ τοὺς βασιλεῖς τυράννους.

[Βασιλέως ἐγκέφαλος·] ζητεῖ ἐν τῷ Διὸς ἐγκέφαλος. λύσις ὀνείρου· ἀνακτι προσλαλῶν τις ἄπρακτος μένει.

[Βασιλεία:] τὸ ἀξίωμα. καὶ τὸ ἔθνος τὸ βασιλευόμενον· οἶον Περσῶν, Ἰνδῶν, Ἀράβων.

[Βασιλεία] ἐστὶν ἀνυπεύθυνος ἀρχή. οὐ μόνον δὲ ἐλευθέρους εἶναι τοὺς σπουδαίους, ἀλλὰ καὶ βασιλέας. ἢ γὰρ βασιλεία ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος, ἣτις περὶ μόνους ἂν τοὺς σοφοὺς συσταίη.

[Βασιλεία.] οὔτε φύσις οὔτε τὸ δίκαιον ἀποδιδούσι τοῖς ἀνθρώποις τὰς βασιλείας, ἀλλὰ τοῖς δυναμένοις ἡγεῖσθαι στρατοπέδου καὶ χειρίζειν πράγματα νουνεχῶς· οἷος ἦν Φίλιππος καὶ οἱ διάδοχοι Ἀλεξάνδρου. τὸν γὰρ υἱὸν κατὰ φύσιν οὐδὲν ὠφέλησεν ἡ συγγένεια διὰ τὴν τῆς ψυχῆς ἀδυναμίαν. τοὺς δὲ μηδὲν προσήκοντας βασιλεῖς γενέσθαι σχεδὸν ἀπάσης τῆς οἰκουμένης.

[Βασιλεία·] ὅτι ἡ βασιλεία κτῆμα τῶν κοινῶν, ἀλλ' οὐ τὰ δημόσια τῆς βασιλείας κτήματα. διὸ τὰς ἐξ ἀνάγκης καὶ μεθ' ὕβρεως εἰσπράξεις ὥσπερ τυραννικὰς ἀκολασίας μισεῖν δεῖ, τὰς δὲ σὺν λόγῳ καὶ φιλανθρωπίᾳ τῶν εἰσφορῶν ἀπαιτήσεις ὥσπερ κηδεμονίαν τιμᾶν.

[Βασιλείδης:] ὁ τοῦ βασιλέως.

[Βασίλειος,] Καισαρείας τῆς Καππαδοκῶν ἐπίσκοπος (ἣτις πρῶην Μάζακα ἐκαλεῖτο), ἑταῖρος Γρηγορίου τοῦ Ναδιανδῶν ἐπισκόπου. γέγονε δὲ γονέων περιφανῶν, Βασιλείου τε καὶ Ἐμμελείας, ὧν ἄνωθεν ἡ συγγένεια· ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος καὶ πάσης παιδείας εἰς ἄκρον ἔλη λακῶς. οὗτος ἔγραψε πλεῖστα, ἐν οἷς θαυμάζεται τὰ εἰς τὴν Ἑξαήμερον. καὶ κατ' Εὐνομίου δὲ ἐξαιρέτους συνέταξε λόγους, καὶ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τεῦχος, καὶ τὰς εἰς τὴν Ἑξαήμερον ὁμιλίας θ'· ἕτερον τεῦχος ἀσκητικόν, περὶ παρθενίας ἄλλο· Ἔπαινον εἰς τοὺς μ' Μάρτυρας, ἕτερον εἰς Γόρδιον, ἄλλον εἰς Βαρλαάμ, ἕτερον εἰς Ἰουλίτταν. εἰς διαφόρους ψαλμοὺς Ἠθικοὶ λόγοι διάφοροι ἐπιστολαί, ὧν οὐδὲν ἄμεινον, πρὸς τε τὸν σοφιστὴν Λιβάνιον καὶ πρὸς τὸν φίλον Γρηγόριον καὶ εἰς ἄλλους πλείονας. τοῦδ' γε Βασιλείου καὶ Φιλοστόργιος μνήμην πεποιήται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἱστορίᾳ γράφων οὕτως· Βασίλειος γὰρ ἤκμαζε κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας

καὶ Γρηγόριος ἐν τῇ Ναδιανδῶ (σταθμὸς δὲ οὗτος ὁ τόπος Καππαδοκίας) καὶ Ἀπολινάριος ἐν τῇ Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας. τρεῖς δὲ οὗτοι ἄνδρες τότε τοῦ ὁμοουσίου προὐμάχουν κατὰ τοῦ ἑτερουσίου, μακρῶ πάντας παρενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον ἄχρις ἐμοῦ τῆς αὐτῆς αἰρέσεως προστάντας, ὡς παῖδα παρ' αὐτοῖς κριθῆναι τὸν Ἀθανάσιον. τῆς τε γὰρ ἔξωθεν καλουμένης παιδεύσεως ἐπὶ πλεῖστον οὗτοι προεληλύθεσαν, καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν, ὅποσα εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν πρόχειρον μνήμην ἐτέλει, πολλὴν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν, καὶ μάλιστα γε αὐτῶν ὁ Βασίλειος, καὶ μὴν καὶ συγγράφειν ἕκαστος αὐτῶν ἐς τὸν ἑαυτοῦ τρόπον ἦν ἱκανώτατος. τῷ μὲν γε Βασιλείῳ τὸ πανηγυρικὸν εἶδος τοῦ λόγου μακρῶ ἄριστα εἶχεν· ἦν γὰρ πανηγυρίσαι λαμπρότατος· ὁ δὲ γε Ἀπολινάριος ἐν τῷ ὑπομνηματικῷ εἶδει τῆς λέξεως καὶ αὐτὸς ἄριστα εἶχε· τῷ δὲ γε Γρηγορίῳ καὶ παρ' ἀμφοτέροις ἐξεταζομένῳ μείζω βάσιν εἰς συγγραφὴν εἶχεν ὁ λόγος. τοσαῦτα περὶ αὐτῶν ὡς ἐν παραδρομῇ Φιλοστόργιος ὁ Ἀρεῖα νὸς ἔγραψε. τελευτᾷ δὲ Βασίλειος Γρατιανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος, ὅτι ὁ μέγας Βασίλειος ἀδελφοὺς εἶχε δ', τὸν τε Γρηγόριον τὸν Νύσσης ἐπίσκοπον, καὶ Πέτρον καὶ αὐτὸν ἐπίσκοπον, καὶ ἐτέρους δύο μονάσαντας.

[Βασίλειος,] Ἀγκυρανὸς, ἐπίσκοπος τῆς αὐτῆς πόλεως, ἱατρὸς τὴν τέχνην. οὗτος ἔγραψε κατὰ Μαρκέλλου, καὶ περὶ παρθενίας, καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ἄλλα. βασιλεύοντος Κωνσταντίνου Μακεδονιανῆς θρησκείας ἅμα Εὐσταθίῳ Σεβαστιανῶ ἥρξεν.

[Βασίλειος] ἕτερος, ἐπίσκοπος Εἰρηνουπόλεως τῆς Κιλικίας, ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέως, τὴν φρένα καὶ τὴν ἄσκησιν τῷ ὁμωνύμῳ Βασιλείῳ Καισαρείας ἐοικώς, ἔγραψε κατὰ Ἀρχελάου πρεσβύτου Κολωνείας.

[Βασίλειος·] τὰ διὰ τοῦ ἰος ὀνομαστικὰ διὰ τοῦ ι γράφονται, πλὴν δ', Ἄρειος, Ἡράκλειος, Βασίλειος, καὶ **[Βασίλειος στοά·]** δύο εἰσὶ στοαὶ παρ' ἀλλήλας, ἥ τε τοῦ Ἐλευθερίου Διὸς καὶ ἡ Βασίλειος. ἔστι δὲ καὶ γ', ἡ πάλαι μὲν Παανάκτιος ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ μετὰ νομάσθῃ Ποικίλῃ.

[Βασίλειοι] παῖδες ἑξακισχίλιοι· οἵτινες κατὰ πρόσταξιν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοιο τὰ πολέμια ἐξήσκουν ἐν Αἰγύπτῳ.

[Βασιλειῶντα κτείνει:] ἐπιθυμοῦντα βασιλεῦσαι.

[Βασιλήϊος. Βασιλική·] ὅτι ἐν τῇ βασιλικῇ ὀπίσω τοῦ μιλίου ἴστατο ἀνδρεῖκελον ἄγαλμα χρυσέμβαφον, ἔνθα ἦν καὶ τὸ ἑξαμνον ἕως Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως, γονυκλινὲς Ἰουστίνου τοῦ τυράννου. ἐκεῖ ὁ Τέρβελις ἐδημηγόρησεν· ἐν οἷς ἐλέφας ἴστατο παμμεγέθης, ὑπὸ Σευήρου κατεσκευασμένος. ἔνθα ἦν καὶ σχολὴ φυλαττόντων πολλή· ἔμενε δὲ ἐκεῖσε ἀργυροκόπος ἐν πλαστοῖς ζυγοῖς τὴν πρᾶσιν ποιούμενος, καὶ τοῦ οἰκήματος αὐτοῦ πορθουμένου ἠπεῖλει τῷ τὸν ἐλέφαντα φυλάττοντι θάνατον, εἰ μὴ τοῦτον κρατήσειεν. ὁ δὲ θηροκόμος οὐκ ἐνεδίδου· ὃν φονεύσας ὁ ζυγοπλάστης δέδωκε βορὰν τῷ ἐλέφαντι. τὸ δὲ θηρίον ἀτίθασσον ὃν καὶ αὐτὸν ἀνεῖλε. καὶ ὁ Σευῆρος ἀκούσας τῷ θηρίῳ θυσίαν ἤνεγκεν. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τόπῳ παρευθὺ ἀνετυπώθησαν τό τε θηρίον καὶ ὁ θηροκόμος. ἔνθα καὶ Ἡρακλῆς ἐλατρεύθη πολλὰς θυσίας δεξάμενος, ὃς ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ μετετέθη. ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ ὑπατικοῦ ἀπὸ Ῥώμης ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ εἰσῆχθη ἐν ἀπήνῃ καὶ νηὶ καὶ στήλαι δέκα.

[Βασιλικὴ διαδρομή:] ἡ γενομένη τοῦ βασιλέως παρόντος διαδρομή. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν Ἀθηνησιν θ' ἀρχόντων· ὃς βασιλικὴ διαδρομὴ καλεῖται.

[Βασιλικός,] σοφιστής. Περί τῶν διὰ τῶν λέξεων σχημάτων, Περί ῥητορικῆς παρασκευῆς ἤτοι περὶ ἀσκήσεως, Περί μεταποιήσεως· καὶ ἄλλα τινά.

[Βασιλίνδα:] τὴν βασιλείαν.

[Βασιλίνδα:] εἶδος παιδιᾶς.

[Βασιλῖς:] ἡ τοῦ βασιλέως γυνή· ὡς καὶ βαλανίς, ἡ τοῦ βαλανέως.

[Βασιλίσκος,] Βηρίνης ἀδελφὸς τῆς βασιλίδος, ἐπὶ Λέοντος τοῦ βασιλέως ἀντὶ Ῥουστικίου στρατοπεδάρχου ἡρέθη, εὐεπίτευκτος μὲν ὦν ἐν μάχαις, βραδύνους δὲ καὶ φενακίζουσιν ὑπαγόμενος ῥαδίως.

[Βασιλίσκος·] ὅτι Βασιλίσκος, ὁ Ῥωμαίων τῶν ἐφῶν βασιλεὺς, τῶν ἐκκλησιῶν τοὺς ἐπισκόπους εἰσέπραττε χρήματα καὶ Ἀκάκιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον μικροῦ δεῖν ἀπώσατο, εἰ μὴ τῷ πλήθει τῶν λεγομένων μοναχῶν ἀπεκρούσθῃ. πολὺς τε ἦν πρὸς ἐπιθυμίαν χρημάτων, ὡς μηδὲ αὐτῶν τῶν τὰς εὐτελεῖς καὶ βαναύσους μετιόντων ἐπιστήμας ἀπέχεσθαι. καὶ ἦν ἅπαντα μεστὰ δακρύων τῇ τῶν τοιούτων εἰσφορῶν εἰσπράξει. καὶ ζήτηι ἐν τῷ Ἀρμάτος.

[Βάσιμος:] πορευτική. εὐεπίβατος. καὶ **[Βάσιμοι τόποι,]** οἱ πορεύσιμοι.

[Βάσις:] βάδις. κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὖρινος βάσις.

[Βασκανία] καὶ **[Βάσκανος,]** ὅτι τὸ βάσκανος ἀπλῶς ἐπὶ λοιδορίας τιθέασιν. οὐ ψεύδει καίπερ σφόδρα βάσκανος οὔσα.

[Βασκαίνει·] δοτικῇ. ἀντὶ τοῦ αἰτιᾶται καὶ μέμφεται καὶ συκοφαντεῖ. οὕτως Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς, βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακότηδες οὐδέν ἐστι πολίτευμα ἐμὸν, φησίν. ἀντὶ τοῦ φιλαίτιον καὶ συκοφαντικόν.

[Βασκαίνω σοι] αἰεὶ· ὁ δὲ Λιβάνιος αἰτιατικῇ· τὸν προσήκοντα βασκαίνουσι.

[Βασμοί:] βαθμοί.

[Βάσσος Κορίνθιος·] Ἀπολλώνιος πρὸς τοῦτον διηνέχθη. πατραλοίας μὲν γὰρ οὗτος ἐδόκει καὶ ἐπεπίστευτο, σοφίαν δὲ ἑαυτοῦ κατεψεύδετο, καὶ χαλινὸς οὐκ ἦν ἐπὶ τῇ γλώττῃ. λοιδορούμενον δὲ αὐτὸν ἐπέσχευεν ὁ Ἀπολλώνιος, οἷς τε ἐπέστειλεν οἷς τε διελέχθη κατ' αὐτοῦ. πᾶν γὰρ ὅπερ ὡς ἐς πατραλοίαν ἔλεγεν, ἀληθὲς ἐδόκει· μὴ γὰρ ἂν ποτε τοιόνδε ἄνδρα ἐς λοιδορίαν ἐκπεσεῖν μηδὲ ἀνειπεῖν τὸ μὴ ὄν.

[Βαστάζω·] αἰτιατικῇ.

[Βαστάσας:] ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. Εὐπολῖς· ἄγε δὴ, πότερα βούλεσθε τὴν διάθεσιν ὧδῃς ἀκούειν ἢ τὸν ἀρχαῖον τρόπον; ἀμφοτέρ' ἐρεῖς. ἐγὼ δ' ἀκούσας τὸν τρόπον, ὃν ἂν δοκῇ μοι βαστάσας, αἰρήσομαι. πᾶν τὸ συμβησόμενον ἐπὶ λόγον ἄγων καὶ βαστάζων. ἀντὶ τοῦ δοκιμάζων. καὶ **[Βάσταγμα·]** δῆλον ἐπένετο διότι μέγα τὸ βάσταγμα τῆς πόλεως ἦν. πλεῖον γὰρ κ' μυριάδων ὅπλα παρέδωκαν Ῥωμαίοις καὶ καταπέλτας β'. καὶ **[Βαστάσαι]** οὐ τὸ ἄραι δηλοῖ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ψηλαφηῖσαι καὶ διασηκῶσαι καὶ διασκέψασθαι τῇ χειρὶ τὴν ὁλκήν.

[Βασταχθεῖ:] ἄρθείη, κλαπεῖη. ὁ δὲ Λακύδης σφραγισάμενος διὰ τῆς ὀπῆς τὸν δακτύλιον ἐρρίπτει, ὡς μηδέποτε αὐτοῦ περιαιρεθείη καὶ τι βασταχθεῖ τῶν ἀποκειμένων.

[Βάτα Κάρας:] ἐπὶ τῶν παχέων καὶ δυνατῶν. κατὰ διαστολὴν δὲ ἀναγνωστέον.

[Βατά:] βάσιμα. Ἀρριανὸς· πάντα δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ βατά τε καὶ ἐξαιρετέα εἶναι ἐδόκει.

[Βάταλος:] βδελυρὸς, αἰσχρὸς.

[Βάταλος:] οὕτως ἐκλήθη ὁ Δημοσθένης νέος ὢν, ὡς γυναικώδης· γηράσας δὲ ἀργὰς, ἀπὸ ὄφους οὕτω καλουμένου.

[Βαταναία:] χώρα.

[Βατταρισμοί:] φλυαρίαι.

[Βατήρ:] ἡ ἀρχὴ τοῦ τῶν πεντάθλου σκάμματος. αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τοῦ λόγου, φησί τις. οἶον τὸ ἐπικαιρότατον καὶ τὸ πρῶτον.

[Βατίς:] εἶδος ἰχθύος. καὶ **[Βατιδοσκόποι,]** οἱ ὀψοφάγοι.

[Βαττολογία:] ἡ πολυλογία. ἀπὸ Βάττου τινὸς, μακροὺς καὶ πολυστίχους ὕμνους ποιήσαντος, ταυτολογίας ἔχοντας.

[Βατός:] ὁ βάσιμος τόπος.

[Βάττος:] ὄνομα κύριον. ἰσχνόφωνος καὶ τραυλός. πόλις ἦν Κρητικὴ Ὀαζός, ἐν τῇ Ἐτέαρχος βασιλεὺς, ὃς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι, τῇ οὖνομα ἦν Φρονίμη· παρέχουσά τε κακὰ καὶ πᾶν ἐπ' αὐτῇ μηχανωμένη, καὶ τέλος μαχλοσύνην ἐπενεγκοῦσά οἱ πείθει τὸν ἄνδρα ταῦτα ἔχειν οὕτως. ὁ δὲ ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. ἦν γὰρ δὴ Θεμίσων ἀνὴρ Θηραῖος ἔμπορος ἐν τῇ Ὀαζῷ· τοῦτον ὁ Ἐτέαρχος παραλαβὼν ἐπὶ ξεινία ἐξορκοῖ ἢ μὲν οἱ διηκονήσιν ὃ τι ἂν δεηθείη. ἐπεὶ τε δὴ ἐξώρκωσεν, ἀγαγὼν οἱ παραδιδοῖ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ ταύτην ἐκέλευε καταποντῶσαι ἀπαγαγόντα. ὁ δὲ Θεμίσων περιεμέκτησεν ἐν τῷ πελάγει, καὶ ἀφοσιούμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἐτεάρχου σχοινίοις αὐτὴν διαδήσας καθ' ἣκεν ἐς τὸ πέλαγος, ἀνασπᾶσας δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Θήραν. ἐντεῦθεν δὲ τὴν Φρονίμην παραλαβὼν Πολύμνηστος, ἐὼν τῶν Θηραίων ἀνὴρ δόκιμος, ἐπαλλακεύετο. χρόνου δὲ περιόντος ἐξεγένετό οἱ παῖς ἰσχνό φωνος καὶ τραυλός, τῷ οὖνομα ἐτέθη Βάττος.

[Βάττου σίλφιον:] ἐπὶ τῶν σπανίους τιμὰς λαμβανόντων. οἱ γὰρ Κυρηναῖοι ἐνὶ τῶν Βάττων ἐξαίρετον ἔδοσαν τὸ σίλφιον, καὶ τοῦ νομίσματος ἐπὶ μὲν θατέρου Ἀμμωνα, ἐπὶ δὲ θατέρου σίλφιον ἐτύπωσαν. οἱ δὲ ἐπὶ Λιβύης Ἀμπελιῶται εἰς Δελφούς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου.

[Βάττου σίλφιον·] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐδ' ἂν δοίης γέ μοι καὶ τὸ Βάττου σίλφιον. τὸ ἐν τῇ Λιβύῃ, ὃ θεραπεύει πολλὰ· ἡδύοςμόν ἐστι καὶ πολύτιμον. Βάττος γὰρ τὴν Κυρήνην κτίζει.

[Βάτων,] κωμικός· δράματα αὐτοῦ Συνεξαπατῶν, Ἀνδροφόνος, Εὐεργέται.

[Βατράχειον:] εἶδος χρώματος. ἀπὸ τούτου καὶ βατραχὶς ἱμάτιον. ἐχρίοντο δὲ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσωπα πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα. καὶ **[Βατραχίς,]** εἶδος ἐσθῆτος ἀνθίνης, ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἐχούσης τὸ χρῶμα. καὶ **[Βατράχειος μοῖρα. Βάτραχος ἐκ Σερίφου:]** ἐπὶ τῶν ἀφώνων. παρόσον οἱ ἐν Σερίφῳ βάτραχοι κομισθέντες εἰς Σκῦρον οὐκ ἐφθέγγοντο.

[Βατράχῳ ὕδωρ:] ὡς γαλῇ στέαρ. ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων, οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες. καὶ **[Βατράχοις οἶνοχοεῖς,]** ἐπὶ τῶν ταῦτα παρεχόντων, ὧν οὐ χρήζουσιν οἱ λαμβάνοντες.

[Βαῦζων:] ὑλακτῶν. Ἀριστοφάνης· βαῦζων καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν. ἀντὶ τοῦ ἤμην.

[Βαυκαλᾶν:] τιθηνεῖσθαι μετ' ὥδῃς τὰ παιδιά.

[Βαῦνος:] κάμινος. ἐξ οὗ καὶ βάνουσοι. οἱ διὰ πυρὸς ἐργαζόμενοι, οἱ τεχνῖται.

[Βαυὼ] καὶ **[Δημῶ:]** ὀνόματα σοφῶν γυναικῶν. ἐξένισεν ἡ Βαυὼ τὴν Δημῶ.

[Βάψας τὴν κόπην] ἔπλευσας, ἐλθὼν πρὸς τοὺς ναυτοδίκας, οἱ τὰς τῆς ξενίας ἐδίκαζον. ἡ ἀπὸ τῶν φαρμακοποιούντων. λέγουσι γὰρ τὸ βάψας ποιήσω μέλαν.

[Βδέλλα·] ὁ Σολομών φησι· τῇ βδέλλῃ ἦσαν γ' θυγατέρες ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι· καὶ αἱ γ' αὐτὰι οὐκ ἐνεπίμπαντο, καὶ ἡ δ' οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν ἰκανή. βδέλλα ἡ ἁμαρτία. θυγάτηρ αὐτῆς πορνεία, φθόνος, εἰδωλολατρία, αἱ οὐκ ἐμπίπλυνται διὰ τῶν ἀτόπων πράξεων. ἡ δ' ἡ πονηρὰ ἐπιθυμία.

[Βδέλλεται:] ἀμέλγει. Πλάτων εἰς τὸν Θεαίτητον βδάλλεται λέγει.

[Βδέλυγμα:] πᾶν εἶδωλον καὶ πᾶν ἐκτύπωμα ἀνθρώπου οὕτως ἐκαλεῖτο παρὰ Ἰουδαίους.

[Βδέλυγμα ἐρημώσεως:] τὸν Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως ἀνδριάντα. ὁ γὰρ Ἀδριανὸς καθεῖλε τὴν πόλιν ἄρδην. μετὰ γὰρ τὴν Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου γενομένην ἐρήμωσιν ἐπὶ Ἀδριανοῦ συστάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐσπούδαζον ἐπὶ τὴν προτέραν ἐπανελθεῖν πολιτείαν. στα σιάσαντες οὖν εἰς παντελῇ ἐρήμωσιν ἑαυτοὺς κατέστησαν· καὶ τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα ἐπέθηκε τοῖς λειψάνοις τῆς πόλεως Αἰλίαν αὐτὴν προσαγορεύσας· Αἴλιος γὰρ Ἀδριανὸς ἐκαλεῖτο.

[Βδέλυγμα ἐρημώσεως:] σημεῖον τῆς ἐρημώσεως. ἦσαν δὲ εἰκόνες τινὲς ἀπηγορευμένοι τῷ νόμῳ, εἰς τοῦτον εἰσκομιζόμεναι. ὁ δὲ Πιλᾶτος πεποίηκε νύκτωρ ἐς τὸν ναὸν τοῦ βασιλέως εἰκόνα εἰσαγαγών.

[Βδέλυγμα ἐρημώσεως·] ὅτι Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς, υἱὸς Σελεύκου τοῦ Φιλοπάτορος, ἀνὴρ ὑπάρχων δεινὸς καὶ πλεονέκτης· ὃς παραλαβὼν τὴν πόλιν δορυάλωτον ἀνείλε μυριάδας ιη'. κατατολήσας οὖν καὶ εἰς τὸ ἀγίασμα εἰσελθὼν ἐν ὑπερηφανίᾳ πολλῇ καὶ στήσας βωμὸν καὶ εἶδωλον βδέλυγμα ἐρημώσεως καὶ τὸν ναὸν μίανας δι' ἀκαθάρτων θυσιῶν ἱερὸν Διὸς Ὀλυμπίου προσηγόρευσεν· καὶ τοὺς μὴ ἀπογευομένους τῶν χοιρείων κρεῶν ἀνήρει. ἐφ' οὗ καὶ οἱ ἅγιοι Μακκαβαῖοι ἀνῆρέθησαν. οἱ δὲ λέγουσιν Ἀδριανὸν στήσαι τὸν ἀνδριάντα. ζῆτει τὴν κατασκευὴν τοῦ τοιούτου ἀγάλματος ἐν τῷ Ἀντίοχος.

[Βδελυγμία·] ὁ Χρυσόστομος ἐχρήσατο τῇ λέξει ταύτῃ ἐν τῇ κατὰ Ἰωάννην ἐρμηνείᾳ τοῦ εὐαγγελίου.

[Βδελυρός:] αἰσχροποιός. Αἰλιανός· καὶ ἡ γε πασῶν βδελυρωτέρα καὶ τὸν παναγέστατον παρθενῶνα τῶν ἑαυτῆς ἐνέπλησε κακῶν. καὶ **[Βδελυρία,]** ἡ ἀκολασία.

[Βδελύσσω·] αἰτιατικῇ.

[Βδελύττεσθαι·] αἰτιατικῇ. μυσάττεσθαι, ναυτιᾶν, ἀποστρέφεσθαι. Ἀπολλόδωρος Κυρηναῖος, μισεῖν. ἀπὸ τούτου καὶ ἡ βδελυγμία ἀπὸ τοῦ μίσους· καὶ ἡ βδελυρία. καὶ βδελυττόμενον τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου. οὗτος εἶχε λέπραν. ἐκωμωδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν. ἦν δὲ καὶ κακοπράγμων καὶ ὀψοφάγος καὶ λάλος. νῆ τοὺς θεοὺς, ὃς οὐκ ἰδὼν βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.

[Βδέννυσθαι:] ἐκκενοῦσθαι τὴν κοιλίαν σημαίνει, οὐ τὸ πέρδεσθαι. ὁ καὶ ἐπιχωριάζει μέχρι τοῦ νῦν· βδέει γὰρ λέγομεν.

[Βδύλλετε:] εὐτελίζετε, φοβεῖσθε, καὶ τρέμετε. Ἀριστοφάνης· τί βδύλλεσθ' ἡμᾶς; οὔτι που πολλὰ δοκοῦμεν εἶναι; καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν οὕπω τὸ μυριοστόν.

[Βδύλλει:] καταπέπληγε, βδελύττεται, μισεῖ. ὁ τε πένης βδύλλει λεώς.

[Βαιαί:] μικραί. καὶ **[Βαιός,]** ιδίως ἀντὶ τοῦ εἶς. Σοφοκλῆς· πότερον ἐχώρει βαιὸς ἢ πολλοὺς ἔχων λοχίτας ἄνδρας; καὶ ἐν Αἰχμαλωτίσιν· ἔσπεισα βαιᾶς κύλικος ὥστε δεύτερα. καὶ αὖθις· ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαιὰ, αἰεὶ δ' ὑμνούμενα· γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει. κάγώ μαθοῦς' ἔλῃξ'· ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.

[Βαιθήλ:] θεῖος ναός.

[Βαίτη:] διφθέρα. **[Βαίτη δὲ κὰν θέρει καὶ ἐν χειμῶνι ἀγαθόν,]** ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν χρεῖαν προσφόρου.

[Βαιτική:] ἡ ἡπειρος.

[Βεβαλανωμένον:] ἀντὶ τοῦ κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. Ἀριστοφάνης· μή με περιίδης διαρραγέντα, μηδὲ βεβαλανωμένον.

[Βεβαιῶ·] αἰτιατικῇ.

[Βεβαιώσεως:] δίκης ἐστὶν ὄνομα, ἣν δικάζοντες οἱ ὠνησάμενοί τι.

[Βέβηκεν:] ἔστηκεν, ἐπέπηκτο.

[Βέβηλος τόπος:] ὁ βατὸς πᾶσι καὶ ἀκάθαρτος. καὶ βέβηλος ἀνὴρ, ὁ ἀμύητος καὶ μιαρός. Εὐρυπίδης· οὐ θέμις βεβήλοις ἄπτεσθαι δόμων. καὶ, αἰεὶδω ξυνετοῖσι, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι. καὶ **[Βεβηλοῦνται],** μαιίνονται.

[Βεβηκός:] ἀσφαλές.

[Βέβιος Κρίσπος·] ζητεῖ περὶ δεῖπνου ἐν τῷ Βιτέλλιος.

[Βέβριθε:] βαρύνεται.

[Βεβριθυῖα:] βαρεῖα, ἰσχυρά.

[Βέβρυχεν:] ἤχεϊ.

[Βεβυσμένα:] λαθραῖα, ἢ πεπρωμένα. καὶ **[Βεβυσμένον,]** πεπληρωμένον. κεκαλυμμένον. Ἀριστοφάνης· δός μοι χυτρίδιον σπογγίῳ βεβυσμένον. ἢ ὅτι χύτραν ἔφερον, ἐν ᾗ ἦν σπόγγος πεπληρωμένος μέλιτος, ἣν ἐτίθεσαν ἐν τῷ στόματι τῶν παιδῶν, διὰ τὸ ἐκμυ ζᾶν· ἢ ὅτι οἱ πένητες τὰ τρήματα τῆς χύτρας σφηνοῦσι σπόγγοις. ἢ τετρημένα πανταχοῦ.

[Βέβυστο:] ἐπεπλήρωτο. βέβυστο δὲ πᾶσα χόλοιο.

[Βεελφεγώρ:] Βέελ, ὁ Κρόνος· Φεγώρ, ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο. ἐτελέσθησαν οὖν τῷ Βεελφεγώρ. ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Φεγώρ εἰδώλου.

[Βεζέκ:] ἀστραπή. Ἰεζεκιήλ· ἀνέκαμπτον δὲ ὡς εἶδος τοῦ Βεζέκ. ὃ ἐστὶ τῆς ἀστραπῆς.

[Βεκεσέληνε:] ἦτοι ἀπόπληκτε καὶ σεληνόπληκτε· ἢ τὰ β' σύγκειται ὡς ἐν, τὸ βέκος καὶ ἡ σελήνη· ἀρχαῖα δὲ ἀμφοτέρω. ἢ ὅτι οἱ Λυδοὶ τὸν ἄρτον βέκος ἐκάλουν ἢ Φρύγες. διεβάλλοντο δὲ ὡς ἀνόητοι. ἀπὸ τῆς οὖν διαλέκτου σκώπτει αὐτούς. ἢ δὲ περὶ τοῦ βέκε ἱστορία, ἢ ἐστὶ φωνὴ Φρυγῶν σημαίνουσα τὸν ἄρτον, παρὰ Ἡροδότῳ φανερά ἐστὶν ἐν β'.

[Βεκεσέληνε:] ἀρχαῖε, τουτέστιν ἀνοητότατε. παρῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ προσέληνε. τοὺς γὰρ Ἀρκάδας ἀρχαιοτάτους καὶ πρὸ τῆς σελήνης φάσκοντας γεγονέναι προσελήνους ἐκάλουν. βεκεσέληνε οὖν ὡς προσέληνε. ἔχεται δὲ καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ βεκεσέληνε ἱστορίας τοιαύτης. Ψαμμήτιχος Αἰγυπτίων

βασιλεύσας ἠθέλησε γνῶναι, τίνες πάντων ἀνθρώπων πρεσβύτεροι καὶ πρῶτοι γένοιτο. ὥς δὲ πάνυ πολυπραγμονῶν οὐχ οἷός τε ἦν ἀνευρεῖν τὸ ἀκριβὲς διὰ τὸ πολλοὺς περὶ τούτου φιλονεικεῖν, μηχανᾶται τι τοιοῦτο. λαβὼν ἀρτίτοκα δύο παιδιά εἰς οἶκημα κατέκλεισεν ἀνακεχωρηκὸς παντάπασι. καὶ οἱ μὲν λέγουσιν, ὡς αἶγας ὑπέπεμπεν αὐτοῖς, ἃς θηλάζοντα ἐτρέφετο τὰ παιδιά· οἱ δὲ, ὡς τροφούς παρέστησε τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκτεμὼν ὥστε τῆς φωνῆς αὐτῶν μὴ ἀκούειν τὰ παιδιά. ταῦτα δὲ ὁ Ψαμμήτιχος ἐποiei βουλόμενος εἰδέναι, τίνα ποτὲ τὰ παιδιά πρώτην προήσουσι φωνήν, ἀπαλλαγέντα τῶν ἀσῆμων κνυζημάτων. ὡς οὖν τριετὴς αὐτοῖς διεγεγόνει χρόνος· τῆς τοιαύτης τροφῆς, εἰσέπεμψεν εἰς τὸν οἶκόν τινα τῶν φιλτάτων ἐντειλάμενος σιωπῇ παρελθεῖν. τοῦ δὲ ἀνέώξαντος τὰς θύρας, ὀρέγοντα τὰς χεῖρας τὰ παιδιά βέκος ἐκάλουν. Φρύγας δὲ τὸν ἄρτον οὕτως καλεῖν. καὶ οὕτω μὲν Ψαμμήτιχον εὐρεῖν τε καὶ πιστεῦσαι γεγονέναι πρώτους Φρύγας. εἰ δὲ ὁ πρῶτος λόγος ἀληθής, ὅτι ἐξέθρεψαν τὰ παιδιά αἱ αἶγες καὶ οὐ γυνή, θαυμαστὸν οὐδὲν, κατακούοντα τῆς αἰγὸς μιμήσασθαι τὴν ἐκείνης φωνήν, συμπεσεῖν δὲ καὶ παρὰ Φρυγῇ τὸ τοιοῦτον ῥῆμα. οὕτως οὖν καὶ τὸ βεκεσέληνε τὸ ἀρχαῖον δηλοῖ, συγκειμένης τῆς λέξεως ἐκ τοῦ βέκους, διὰ τὴν εἰρημένην ἱστορίαν· καὶ τοῦ προσέληνε, διὰ τὸ τοὺς Ἀρκάδας προσελήνους καλεῖσθαι.

[Βέλεμνα:] βέλη.

[Βελλεροφόντης:] ὃν ὁ Προῖτος ἐβούλετο διὰ γραμμάτων αὐτοῦ τῶν πρὸς Ἰοβάτην ἀνελεῖν.

[Βελεστήχη.]

[Βελισάριος,] ὁ στρατηγός, ἦν μὲν τὸ σῶμα καλός τε καὶ μέγας καὶ εὐπρόσωπος πάντων μάλιστα. οὕτω δὲ πρᾶόν τε καὶ εὐπρόσοδον παρεῖχεν αὐτὸν τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὥστε ἀνθρώπῳ πένητί τε λίαν καὶ ἀδόξῳ ἐμπερῇ εἶναι. ἔρως δὲ αὐτοῦ τῆς ἀρχῆς πρὸς τε στρατιωτῶν ἀεὶ καὶ ἀγροίκων ἅμαχός τις ἐγένετο, ὅτι δὲ ἐς μὲν στρατιώτας φιλοδωρότατος ἐγεγόνει ἀνθρώπων ἀπάντων· τῶν τε γὰρ ἐν ξυμβολῇ ἡτυχηκότων χρήμασι μεγάλοις παρεμυθεῖτο τὰ τραύματα καὶ τοῖς εὐδοκιμήσασι ψέλιά τε καὶ στρεπτοὺς ἄθλα παρείχετο, ἵππου δὲ ἢ τόξου ἢ ἄλλου ὅτουοῦν στρατιώτου ἐν τῇ μάχῃ ἀπολωλὸς ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ πρὸς Βελισαρίου αὐτίκα ὑπῆρχεν· ἐς δὲ τοὺς ἀγροίκους, ὅτι δὴ τοσαύτη φειδοῖ τε καὶ προνοία ἐχρήτο ὥστε βιασθῆναι μὲν αὐτοῖς οὐδὲν πώποτε στρατηγοῦντος Βελισαρίου τετύχηκεν. ἀπεδίδοντο γὰρ αὐτοῖς κατὰ γνώμην τὰ ὦνια πάντα, καὶ ἡνίκα ἀκμάζοι τὰ λήϊα, εἰς τὸ ἀκριβὲς διεφύλασσε, μὴ τι παριούσα ἢ ἵππος λυμήνηται, τῶν δὲ ὠραίων ἐν τοῖς δένδροις ὄντων ἄψασθαι αὐτῶν οὐδενὶ τοπαράπαν ἐξῆν. ἦν δὲ καὶ σώφρων καὶ λίαν ἐνάρετος.

[Βέλος:] καὶ τὸ τραῦμα ὁμωνύμως τῷ τιτρώσκοντι παρ' Ὀμήρῳ.

[Βελονοπώλης:] οὗτος παράσιτος ἦν, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης.

[Βέμβηξ:] ὁ ξύλινος στρόμβος. οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβηκας ἔχοντες ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ. Ἀριστοφάνης· βέμβηκος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ἀντὶ τοῦ εὐκίνητον καὶ εὐστροφον εἶναι δεῖ. ἔστι δὲ βέμβηξ ἐργαλεῖον, ὃ μᾶστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες. ἢ παίγνιον τῶν παίδων, ὡς τροχός, ὃς μᾶστιγι δακόμενος στρέφεται. καὶ **[Βεμβηκῖαν,]** τὸ περιστρέφεσθαι. καὶ **[Βεμβηκίζωσιν.]** Ἀριστοφάνης· ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβηκίζωσιν ἑαυτούς. **[Βέμβηξιν. Βενεβεντός:]** ὄνομα πόλεως Καλαβρίας, ἣν κτίζει Διομήδης. εἰς γὰρ τὸν ἀπόπλουν καταχθεὶς εἰς τὰ ἴδια οὐκ ἐδέχθη, ἀλλὰ διωχθεὶς ἀπῆλθεν εἰς Καλαβρίαν καὶ κτίζει πόλιν, ἣν ἐκάλεσεν Ἀργυρίππην, τὴν μετονομασθεῖσαν Βενεβεντόν.

[Βενεβεντόν] λέγουσι πνευμάτων βίαν.

[Βενετιανός:] ὄνομα κύριον.

[Βενιαμίν·] ἐπὶ Σαμψῶ κρίνοντος τὸν Ἰσραὴλ διὰ τὴν παράνομον μίξιν τοῦ Βενιαμὶν π' καὶ ζ' κατηναλώθησαν χιλιάδες. ζῆται ἐν τῷ Σαμψῶν.

[Βέρεδον.]

[Βέρεθρον·] βάθος. νῦν πλέον ἢ τὸ πάροιθε πύλας κρατεροῦ βερέθρου ὄμμασιν ἀγρύπνοις τρισσέ, φύλασσε, κύον.

[Βερεκύντη·] ὁ δὲ ἐν Βερεκύντη ἐχειμέριζεν. ἀντὶ τοῦ ἐχείμαζεν.

[Βερέσχεθαι·] οἱ ἀνόητοι. πέπλασται δὲ ἡ λέξις παρὰ Ἀριστοφάνει.

[Βεροιαίους. Βεσπασιανός,] βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος ἦν ἡπῖος καὶ προσηνὴς ὡς μηδὲ τὰς εἰς αὐτόν τε καὶ τὴν βασιλείαν γινομένας ἀμαρτίας πέρα τιμωρεῖσθαι φυγῆς· τὰς τε γὰρ ἀπεχθείας καὶ τὰ προσκρούματα τῆς διανοίας ταχέως ἀπεσειέτο καὶ σκώμματα ῥητόρων, ὅφ' ὧν ἠφίετο, καὶ δήμων ἐς αὐτὸν ἀπορριπτούμενα κούφως τε καὶ γαληνῶς ἔφερεν· ἔς τε τὰς ἐντεύξεις κοινὸς καὶ δημοτικὸς ὧν ἀπεσκήνου μὲν ἐς τὰ πολλὰ τῶν βασιλείων. οὗτος τοῖς ἀρίστοις τῶν πώποτε βασιλέων παραβάλλεσθαι ἄξιός ἦν· ὅς γε καὶ τὸν ιδιώτην ἑαυτοῦ βίον ἐπίδοξον πολλοῖς τε καὶ μεγάλοις ἀπετέλεσε κατορθώμασι. Κλαυδίῳ γὰρ τῷ βασιλεῖ στρατηγῶν ἐπὶ Γερμανοὺς καὶ Βρεττανοὺς λ' καρτερὰς μάχας πρὸς τοὺς πολεμίους ἀντιπαρεστήσατο. ἐς δὲ τὴν ἡγεμονίαν παρελθὼν μετρίως τε καὶ σωφρόνως τὴν ἀρχὴν διώκητο, ἐπιθυμητικῶς μὲν δοκῶν ἔχειν χρημάτων· οὐ μὴν ὥστε παρὰ δίκην ἀφαιρεῖσθαι τινα τῶν οἰκείων. καὶ τὸν πλοῦτον οὐκ ἐς τὰς ἡδονάς, ἀλλ' ἐς τὰς δημοσίας χρείας ἐποιεῖτο. οὐκ οὐν εὖροι τις ἄν ἕτερον πρὸ τοῦδε βασιλέα οὔτε δαυιλέστερον, οὔτε πρὸς τὸ ἴσον τε καὶ δίκαιον ἐζητασμένον τὴν πρὸς τὰς δωρεὰς ἐλευθεριότητα.

[Βεστιάριον·] παρὰ Ῥωμαίοις τόπος, ἔνθα ἡ ἀναγκαία ἀπόκειται ἐσθῆς.

[Βεΐδιος·] ὁ ἔνδοξος.

[Βειέλοπες·] οἱ λῶροι.

[Βή] τὸ μιμητικὸν τῆς τῶν προβάτων φωνῆς, οὐχὶ βαὶ λέγουσιν Ἀττικοί. Κρατῖνος Διονυσιαλεξανδρῶ· ὁ δὲ λοίσθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει.

[Βῆ·] ἔβη, ἐπορεύθη. καὶ **[Βῆ]** δὲ, ἐπορεύθη.

[Βηθανία·] πόλις Παλαιστίνης· ὁ δὲ λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, ὅτι ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο, ἐσφαλμένως γέγραπται. ἡ γὰρ Βηθανία ἔνθεν ἐστὶ τοῦ Ἰορδάνου· ἡ δὲ Βηθαβαρὰ, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων, πέραν ἐστὶ τοῦ Ἰορδάνου. γραπτέον οὖν ὀρθῶς οὕτως· ὅτι ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο· ἀλλ' οὐκ ἐν Βηθανίᾳ.

[Βηθσαιῖδᾶ. Βηθσαγή. Βηθύλος·] εἶδος ὀρνέου.

[Βηλός·] βαθμὸς θύρας· ἢ οὐρανός.

[Βῆμα·] ὁ λίθος τοῦ δικαστηρίου. Ἀριστοφάνης· τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; τοὺς κρατῆρας καταθήσω καὶ τὰς ὑδρίας.

[Βῆμα·] δικαστικὴ τράπεζα. οὐ μακρὰν δὲ τῶν πυλῶν τὸ δικαστικὸν βῆμα προσέταξε δοθῆναι.

[Βημάρχιος,] Καισαρεὺς ἐκ Καππαδοκίας, σοφιστής. οὗτος ἔγραψε τὰς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως πράξεις ἐν βιβλίοις δέκα, μελέτας τε καὶ λόγους διαφόρους.

[Βήνη:] ὄνομα πόλεως Κρήτης.

[Βήξ ἀντὶ πορδῆς:] ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορίᾳ προσποιομένων τι πράττειν. παρ' ὅσον οἱ πέρδοντες λανθάνειν πειρώμενοι προσποιοῦνται βήττειν. καὶ νέα παροιμία· **[Ἀπορία ψάλτου βήξ.]**

[Βηρία:] πόλις.

[Βηρίνη.] Βηρίνης, τῆς γυναικὸς τοῦ μεγάλου Λέοντος, δύο στήλαι ἦσαν, μία μὲν βορειοτάτη τοῦ ἁγίου Ἀγαθονίκου μετὰ τὴν ἄνοδον τῶν ἀναβαθμῶν, ἑτέρα δὲ κατὰ τὸ μέρος τῆς ἁγίας Βαρβάρας. καὶ ἡ μὲν τοῦ ἁγίου Ἀγαθονίκου γέγονεν ἐν ζῶντος τοῦ Λέοντος, ἡ δὲ ἄλλη μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, ἡνίκα Βασιλίσκον τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ἔστεψε, φυγόντος Ζήνωνος τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς.

[Βῆρος:] στρατηγὸς Ῥωμαίων. οὗτος οὐκ ἦν κατεσπουδασμένος, ἀλλὰ μέθης νόσῳ ἀνειμένος ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον, καὶ ἀπ' αὐτοῦ θράσει ἀπερискέπτῳ ἑσαεὶ εἶχετο.

[Βηρούνιον:] ὄνομα πόλεως. Νωρικοὶ γὰρ ἔθνος, ἔνθα συὸς χρῆμα θεόπεμπτον τὴν χώραν ἐλυμαίνετο, καὶ αὐτῷ πάντες ἐπιχειροῦντες οὐδὲν ἦνουν, μέχρι τις ἀνὴρ τὸν σὺν περιτρέψας ἐπὶ τοὺς ὦμους ἀνέθετο, οἷόν τι καὶ περὶ Καλυδόνας μυθεύεται. οἱ δὲ Νωρικοὶ ἐπεβόησαν εἰς ἀνὴρ τῇ ἰδίᾳ φωνῇ, τουτέστι βηρούνους. ὅθεν ἡ πόλις Βηρούνιον ἐκλήθη.

[Βησαῖς ἔστηκεν οἶον ἀχανῆς·] οὗτος ἔστηκεν ἀχανῆς καὶ παταγώδης καὶ ὑπόμωρος.

[Βησσηΐς:] δῆμός ἐστι τῆς Ἀντιοχίδος Βῆσσα.

[Βία:] ἡ ὀρμὴ, ἡ ρύμη. ὁ δὲ τῇ βίᾳ τοῦ σώματος ἐξωθεῖ τὰς πύλας ἐς τὸ ἔσω.

[Βιάζω·] αἰτιατικῇ.

[Βίαντος Πριηνέως δίκη:] οὗτος εἷς τῶν ἐπτὰ σοφῶν. λέγεται δὲ εἰς τὰς δίκας δεινότατος γεγονέναι εἰπεῖν· ἐπ' ἀγαθῷ μέντοι τῇ τῶν λόγων ἰσχυρῇ ἐχρήτο. Ἰππώναξ· δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρείσσων.

[Βιαρκέος:] τῆς εἰς τὸ ζῆν ἐπαρκούσης. ἐν Ἐπιγράμμασι· βιαρκέος ἄλλος ἀπ' ἄλλης αὐθαίμοι τρισσοὶ δῶρα λινοστασίης.

[Βιβάζει:] συζεύει, ὀχεύει.

[Βιβλιαφόρος:] γραμματοφόρος. ὁ δὲ πέμπει βιβλιαφόρον μὴ θορυβεῖσθαι παρακελεύόμενος. καὶ πᾶσα γραφὴ βιβλιαφόρος λέγεται.

[Βίβλινος οἶνος:] ἀπὸ χωρίου οὕτως ἐκλήθη.

[Βιβλίον:] ἡ ἐπιστολή.

[Βίβλοι θεοῦ:] ἡ γνώσις αὐτῇ καὶ ἡ ἄληστος μνήμη. Δαβίδ· καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται.

[Βιδίνη:] πόλις Σκυθίας.

[Βιαιότερον:] ἐπικρατέστερον. τῆς τῶν ἱατρῶν ἐπιστήμης βιαιότερον ἦν τὸ νόσημα.

[Βίαιοι] οὗτοι ἐγίνοντο· Φάλαρις, Ἔχετος, Διονύσιος καὶ ὁ Κασσανδρέων τύραννος, ὑπερβαλὼν παρανομίᾳ· καὶ Λίγγις, ἀδελφὸς Ἰλλου νόθος, καὶ οὗτος βίαιος.

[Βιαίων:] ὄνομα δίκης ἐστὶ κατὰ τῶν βίᾳ πραττόντων ὅτιοῦν· ὁ δὲ ἀλοὺς ἀποτίνει εἰς τὸ δημόσιον ἴσον τῷ ἐλόντι. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς Λυσιακοῖς φερόμενοι λόγοι βίαιοι. καὶ δηλὸν ὅτι οὐκ ἐπὶ φθορᾷ παρθένων οὔτε τὸ ὄνομα οὔτε ἡ δίκη ἐλέγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων.

[Βιζακίων:] μικρῶν λίθων.

[Βιζύη:] πόλις Θρακική.

[Βιθίας:] ὄνομα κύριον. καὶ ἡ μὲν κατὰ τὸν Βιθίαν ἐλπίς τούτῳ τῷ τρόπῳ διέπεσεν.

[Βικάριος:] παρὰ Ῥωμαίοις διάδοχος.

[Βίκος:] τὸ ἀγγεῖον. καὶ **[Βικίδιον]** διὰ τοῦ ι ἡ παράδοσις. Ξενοφῶν· Κῦρος γὰρ ἔπεμπε βίκους ἡμιδεῖς οἴνου. καὶ **[Βίκος,]** τὸ σπέρμα.

[Βίκτορα.]

[Βινεῖν:] τὸ συνουσιάζειν· ἢ τὸ πιπίζειν. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀδὺ τὸ βινεῖν ἐστὶ· τίς οὐ λέγει; ἀλλ' ὅταν αἰτῇ χαλκὸν, πικρότερον γίνεται ἐλλεβόρου.

[Βινεῖν:] περαίνειν. καὶ βινεῖν με διαλελημμένον. καὶ **[Βινήσομεν.]** Ἀριστοφάνης· εἴτα βινήσας ἐκεῖθεν αὐθις αὖ κατέπτατο. ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχὺ, οὐκ ἔσθ' ὅπως μὴ Κλεισθένη βινήσομεν. οὗτος ἐπὶ θηλότητι ἐκωμωδεῖτο. καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης· ἔπαυσα τοὺς βινουμένους τὸν γρύπον ἐξαλείψας.

[Βῖνος:] ὄνομα θεᾶς.

[Βιοδώρα:] ἡ γῆ.

[Βίολα:] πέδιλα, ὑποδήματα.

[Βίος:] σημαίνει δ' παροξυτόνως. **[Βιὸς]** δὲ τοῦ τόξου ἡ νευρά.

[Βίος:] ποτὲ μὲν ἡ οὐσία τῶν κτημάτων, ποτὲ δὲ αὐτὸ τὸ ζῆν. καὶ παροιμία· **[Βίον μεμαγμένον,]** ἐπὶ τῶν εὐδαιμονιζόντων ἐπὶ πολυτελεῖ καὶ ἡδεῖ βίῳ. καὶ παροιμία· **[Βίον ἀληλεσμένον,]** ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων.

[Βίος·] ἐκ τῶν Φίλωνος. ὅτι ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία δύο βίους νομοθετεῖ καὶ τρόπους, τὸν μὲν ὑπερφυῆ καὶ τῆς κοινῆς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης πολιτείας ἐπέκεινα, οὐ γάμους, οὐ παιδοποιῆας, οὐ περιουσίας ὑπαρξιν παραδεχόμενος, ἀλλ' ὅλον διόλου τῆς κοινῆς συνήθους τῶν βιωτικῶν ἀνθρώπων ἀγωγῆς παρηλλαγμένος. καὶ μετ' ὀλίγα· ὁ δὲ δεύτερος καὶ υποβεβηκώς ἀνθρωπινώτερος καὶ τοῦ πρώτου λίαν ἀσύγκριτος, ὃς καὶ γάμοις συγκατιέναι σώφροσι καὶ παιδοποιῆαις, οἰκονομίᾳ τε τῆς κατὰ τὸ δίκαιον ἐπιμελεῖσθαι καὶ στρατευομένοις τὰ πρακτέα ὑποτίθεσθαι, ἀγρῶν τε καὶ ἐμπορίας καὶ τῆς ἄλλης πολιτικωτάτης ἀγωγῆς μετὰ τοῦ θεοσεβοῦς φροντίζειν, οἷς καὶ ἀσκήσεων καιροὶ μαθητείας τε καὶ τῶν θείων λογίων ἀκροάσεως ἀφωρίσθησαν, καὶ δεύτερος εὐσεβείας ἀπενεμήθη βαθμὸς, κατάλληλον τῷ τοιῷδε βίῳ παρέχων τὴν ὠφέλειαν. τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου. δύο εἰσὶν ὁδοὶ ἐν τῷ βίῳ καὶ δύο πολιτεῖαι, ἡ μὲν μετριωτέρα καὶ βιωτικὴ φέρουσα καρπὸν ἐν λ', ἡ δὲ ἀγγελικὴ καὶ ἀποκόσμιος φέρουσα καρπὸν τὸν τέλειον ἐν ρ'. ὡσαύτως καὶ ὁ παλαιὸς βίος εἰς δύο διηρεῖτο, εἰς τὸν Φαρισαϊκὸν καὶ ὑψηλὸν καὶ εἰς τὸν ὑποδεέστερον τὸν κοσμικόν. κατὰ δὲ φιλοσόφους βίων αἱρέσεις τρεῖς ἠθικαί· **[θεωρητική][πρακτική][λογική.]**

[Βίος άκανθώδης:] ό τραχύς και σκληρός, ό παλαιός, και **[Βίος άληλεσμένος,]** ό εύχερης και ήδύς, επί τών έν άφθονία τών έπιτηδείων όντων, και **[Βίος έξηυλημένος,]** επί τών άχρήστων, έκ μεταφοράς τών άχρείων αϋλών, και **[Βίος μεμαγμένος,]** επί τών έξ έτοίμου και άπόνως τρεφομένων.

[Βιοστερη:] ένδεά, κάπι προσπόλου μιās βιοστερη χωροϋντα.

[Βιοτή] και **[ΒίOTOS:]** ζωή, και τὰ πρὸς τὸ ζῆν· και ή οὐσία. έν Έπιγράμμασιν· Έλλήνων βιοτή δεύτερον ήέλιον.

[Βιοτεύω, Βιοτεία] και **[Συμβιοτεύω. Βιοϋται:]** άντι τοϋ ζῆ ή ζήσεται. οϋτως Έρόδοτος.

[Βιῶναι:] ζῆσαι.

[Βιώνης:] ό τὰ δημόσια άγοράζων.

[Βιῶνται:] μετά βίας εισελεύσονται, προδήλου δ' οϋσης τοῖς Καρχηδονίοις τῆς τών έχθρῶν έπιβουλής, ότι βιῶνται δια τοϋ πτώματος τοϋ τείχους, παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν χρείαν.

[Βιώσιμος:] έλπίδα έχων τοϋ ζῆσαι. ό δέ άνέβλεψέ τε και έφη, ότι βιώσιμος εἶη.

[Βιώσιμος:] ό ζῆσαι έν βίῳ δυνάμενος.

[Βιώτω:] ζησάτω.

[Βίρρον:] ίμάτιον Έωμαϊκόν.

[Βιστάκια:] τὰ παρ' ήμῖν πιστάκια λεγόμενα.

[Βιστονία:] έπίθετον τῆς γεράνου. άρπάκτειραν έρύκων σπέρματος ύψιπετή Βιστονίαν γέρανον.

[Βιτέλλιος,] βασιλεύς Έωμαίων, ό Γάλβαν διαδεξάμενος, πᾶν αἷσχος άναδεδεγμένος έν τε τοῖς άλλοις τοῖς κατὰ τὸν βίον και οϋχ ήκιστα τῷ κατὰ γαστρὸς άκρατῶς τε και άκορέστως έχειν. πολλάκις γάρ οϋ μόνον τῆς ήμέρας, αλλά και τῆς νυκτὸς σῖτον ήρεῖτο και παρὰ τὰς δείπνων παρασκευὰς τὸ πολὺ τών δημοσίων άπετρύετο. δέκα γάρ δὴ μυριάδας άργυρίου επί δισχιλίαις και φ' ές τὰ δεῖπνα δεδαπανηκέναι ιστόρηται, συνεχῶς μὲν και άπλήστως έμφορούμενος, συνεχῶς δὲ άπαντα άπερευγόμενός τε και έξεμῶν. ὃ δὴ και μόνῳ διεγένετο, έπει οἱ γε σύσσιτοι αὐτοϋ και πάνυ κακῶς εἶχον. Βέβιος γοϋν Κρίσπος δια νόσον χρόνου τινὸς άπολειφθεις τοϋ συμποσίου μάλα στωμύλως έφη· εἰ μὴ ένενοσήκειν, άπολόμην ἄν. ές τότε γοϋν και τὸ παρὰ τῷ άδελφῷ δεῖπνον τοϋ Βιτελλίου έπίσημον γεγονός διαμνημονεύεται· καθ' ὃ φασι δίχα τῆς λουπῆς πολυτελείας δισχιλίους μὲν ίχθϋς, έπτακισχιλίους δὲ ὄρνις επί τὴν θοίνην παρενεχθῆναι. έπῆνει δὲ και τὰ Νέρωνος και τὸν νεκρὸν τοϋ Νέρωνος ές κοῖλόν τινα και άφανῇ τάφον κατακείμενον άπεσέμνυνε. πρὸς δὲ τών στρατηγῶν Οϋεσπασιανοϋ, μεταποιουμένου τῆς βασιλείας ήδη, κατακτείνεται.

[Βίτιννα·] σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλπτήρια ταϋτα Βίτιννα, εϋτέχνων έρατῶν σκυτοτόμων καμάτων.

[Βιττίον·] τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ Βιττίον εἰργάσατο. πέζα γάρ ὕφασμα.

[Βιοῖο:] τῆς τοϋ τόξου νευρᾶς.

[Βλάβη·] και **[Βλάβος,]** οϋδετέρως. τὸ άμάρτημα. Άριστοφάνης Βατράχοις.

[Βλάξ:] μαλακός, χαϋνος· έκλελυμένος· ή μωρός.

[Βλάκα·] αίτιατική. τὸν εὐήθη καὶ ἀνόητον. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἰχθύος τινὸς, ὁμοίου σιλούρφ, ἀχρήστου δὲ οὕτως ὡς μηδὲ κύνᾳ αὐτῷ χρῆσθαι. Πολιτείας δ'· βλακικόν τε ἡμῶν τὸ πάθος. ὡς εἰ λέγοι τις πνευμονίαν ἀπὸ τοῦ θαλαττίου ζώου ὄντος ἀναισθήτου. οἱ δ' ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Κύμῃ χωρίου τῆς Βλακειάς, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀριστοτέλης. καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τέλος τι βλακεννόμιον, ὃ οἱ ἀστρολόγοι τελοῦσι, διὰ τὸ τοὺς μωροὺς εἰσιέναι πρὸς αὐτούς. ἐλινύοντα καὶ βλακεύοντα κλάειν ἑῶσι. καὶ ἡ αίτιατική τῶν πληθυντικῶν βλάκας. ἔστι δὲ μωρός τις μὴ εἰδὼς τὰ πράγματα διακρίναι.

[Βλακεύεται] καὶ **[Βλακεύει·]** μαλακίζεται. Δαμάσκιος· καὶ παροξύνων τῷ λόγῳ τοὺς ἐν ἔργῳ βλακεύοντας. οὐδεμιᾶς γοῦν ἐτίθετο κακίας ἐλάττω τὴν ῥαθυμίαν, ἀπασῶν δὲ σχεδὸν τὴν μεγίστην. καὶ Ξενοφῶν· εἴ τις αὐτῷ δοκοίη τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων βλακεύειν, ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ἔπαιεν ἂν τῇ βακτηρίᾳ.

[Βλακεία·] ὑπεροψία, μωρία. οἱ στρατορες τριώβολον ἐλάμβανον βλακειάς χάριν.

[Βλακεία·] ῥαστώνη, ἔκλυσις, χαυνότης. οὐ γὰρ στρατηγῶν βλακείαις ἢ φιλοψυχίαις τὰ πράγματα ἐπέτρεψεν, ἀλλ' αὐτὸς ἐπὶ τὸν πόλεμον ἑαυτὸν ἀναδείξας στρατηγὸν ἐξώρμησεν.

[Βλακικῶς·] ἀντὶ τοῦ βραδέως. ὡς βλακικῶς διακονεῖς.

[Βλάνων·] ὄνομα κύριον. μόλις δὲ τῶν Καρχηδονίων ἀπὸ τῆς καταπλήξεως ἀναλεξαμένων, μόνος ὁ Βλάνων καλούμενος οἰκείαν τῆς περιστάσεως φωνὴν προέμενος εἶπεν. **[Βλάπτω·]** αίτιατικῇ.

[Βλάστη·] βλάστημα. καὶ ἡ αίτιατική τὴν βλάστην.

[Βλάσφημος·] ὁ εἰς θεὸν ἐξυβρίζων. **[Βλασφημῶ]** αίτιατικῇ συντάσσεται. Ἀππιανός· οἱ δὲ ἐβλασφήμουν αὐτὸν ὡς κακῶς ἐπὶ τρισὶν ἀνδράσι τὰ πάντα θέμενον.

[Βλαύτη·] εἶδος ὑποδήματος. Σοφοκλῆς· σπεύδεις ἀπὸ ῥυτῆρος. τουτέστιν ἀπὸ βλαύτης· ὡς ἕκαστος ἔχει σχήματος. καὶ αὖθις· ὁ σκήπων καὶ ταῦτα τὰ βλαυτία, πότνια Κύπρι, ἄγκειται κυνικοῦ σκυῶλα Ποσωχάρεος.

[Βλαυτίοις·] σανδαλίους. Ἀριστοφάνης· ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσεῖη, τοῖς τρόποισι τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοις χρήσομαι. ἐπειδὴ εἰώθασιν οἱ πίνοντες τοῖς τῶν ἄλλων ὑποδήμασι χρῆσθαι, εἰ ἐπείγοιντο πρὸς λάσανον. λάσανα δὲ οἱ χυτρόποδες, τὰ μαγειρεῖα, ἔνθα τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα.

[Βλαῖσος·] ὄνομα κύριον. ὑπάτω δὲ ἦσθην Ἰούνιος Βλαῖσος καὶ Λεύκιος. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Ἀπίκιος Μάρκος.

[Βλαισός·] παραλυτικός. διαφέρει βλαισὸς καὶ ραιβός, ὁ μὲν ἀπὸ τῶν γονάτων διεστραμμένος τοὺς πόδας, ὁ δὲ αὐτὰς τὰς κνήμας. πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθελῶς βλαισὸς Ἀχαρνείτης κισσὸς ἔρεψε κόμην. καὶ **[Βλαιοπόδης·]** βάτραχος.

[Βλεπεδαίμων·] ὁ διεστραμμένος τὰς ὄψεις καὶ οἷον ὑπὸ δαίμονος πεπληγός.

[Βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη·] ἐπὶ τῶν ὑπισχνουμένων παντὶ σθένει πράττειν καὶ συνάρασθαι πρὸς βοήθειαν. δόξεις με, φησὶν, Ἄρεα ὁρᾶν κατορθωτικὸν καὶ πρακτικόν.

[Βλέποντες·] ἀντὶ τοῦ ζῶντες. οὕτως Σοφοκλῆς· οἱ δ' αὖ γελώντων κάπιχαιρόντων κακοῖς τοῖς τοῦδ'. ἴσως τοι, κεῖ βλέποντα μὴ 'πόθουν, θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρειᾷ δορός.

[Βλέπος·] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἐπὶ τοῦ προσώπου 'στιν Ἀττικὴ βλέπος. ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμμα καὶ δραστικόν. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐπὶ ἀναιδεΐᾳ διεβάλλοντο.

[Βλέποι·] ἀντὶ τοῦ βλέμμα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

[Βλεῖο·] εὐκτικῶς. καὶ ζητεῖ τὸν κανόνα ἐν τῷ ἐμπλείμῳ.

[Βλήδας·] ὄνομα Σκύθου.

[Βλήτυρι·] οὕτω λέγουσι καὶ σκινδαψόν. εἰσὶ δὲ παραπλήρωμα λόγων μὴ ἔχοντα λόγον. Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαψόν ὄργανον μουσικὸν ἀποδίδωσι, τὸ δὲ βλίτυρι χορδῆς μίμημα.

[Βληχή] καὶ **[Βληχήματα·]** φωναὶ προβάτων. καὶ **[Βληχόμενοι]** παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ· τουτέστι ποιᾷ φωνῇ χρώμενοι. βληχᾶσθαι γὰρ τὸ τὰ προβάτια ποιᾷ κεχρηῆσθαι φωνῇ. καὶ αὖθις· βληχή τὰ τέκνα καὶ οὐδαμῶς τοῦ τρόπου.

[Βληχώδης·] πρόβασι τὸν νοῦν ὅμοιος. μωρὸς δὲ ποιμὴν καὶ τὰ πάντα βληχώδης πέμπειν ἔμελλεν.

[Βλήχων·] ἡ γλήχων. οὕτως λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης. καὶ τὸ ἐφήβιον Ἀριστοφάνης οὕτως ὀνομάζει.

[Βληχωνία·] Ἀριστοφάνης· ἄρ' οὖν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ, ὧ δέσποθ' Ἑρμῇ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας; οὐκ· εἶγε κυκεῶνος ἐπιπίοις βληχωνίαν. σχόλιον· καὶ γὰρ οἱ διὰ χρόνου ἐσθίοντες ὀπώραν πολλὴν βλάπτονται καὶ οἱ συνουσιάζοντες συνεχῶς. ἐπεὶ οὖν ἐδόκει ἡ Ὀπώρα καὶ πόρνη, πρὸς ἀμφοτέρω ἐπαιζε. διὰ τοῦ β βληχωνίαν. οἱ δὲ πολλὴν ὀπώραν ἐσθίοντες, ἐὰν βληχωνίαν πίνωσιν, οὐ βλάπτονται, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὁποῦ κατεσθίεσθαι τὴν καρδίαν. ἵνα οὖν ἡ δριμύτης ἀποστυφῇ, βλήχωνος ἐλάμβανον. καὶ **[Βληχωνίας·]** κυκεών.

[Βληχρόν·] ἀσθενὲς παρὰ Ὀμήρῳ καὶ Ἀλκαίῳ· Πίνδαρος δὲ ἀντὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει.

[Βλιμάζειν·] κυρίως τὸ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ τοῦ στήθους ἄπτεσθαι· ὅπερ ἐποιοῦν οἱ τὰς ὄρνιθας ὠνούμενοι· οἷονεὶ θλιμάζειν. οἱ δὲ βλιμάζοντες, ἀντὶ τοῦ κακοῦντες. ἀποτίλλουσι γὰρ καὶ κατεσθίουσι. **[Βλιμάζειν,]** τὸ ταῖς χερσὶ διαθλίβειν. καὶ τὸ τὰ κηρία θλίψαι βλίσαι λέγεται. καὶ **[Βλιμάζων,]** ἀποστάζων τὸ μέλι τοῦ κηρίου. καὶ **[Βλιμάττομεν,]** ψηλαφῶμεν, ἐπιθυμοῦμεν.

[Βλιτάδας] οἱ παλαιοὶ τὰς εὐτελεῖς γυναῖκας.

[Βλίττειν·] ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων. πειράζειν. καὶ τὸ ψηλαφᾶν. καὶ τὸ ἐκπιέζειν τὰ κηρία τῶν μελισσῶν. θλίβειν. ἀλλὰ καθεύρξας αὐτὸν βλίττεις. οὕτως Ἀριστοφάνης.

[Βλιττομάμματος·] καὶ σε καλοῦμεν βλιττομάμμαν. τουτέστι μωρόν. καὶ γὰρ τὸ βλίττον μωρόν ἐστι λάχανον.

[Βλίτος·] εἶδος βοτάνης.

[Βλίτυρι·] χορδῆς μίμημα.

[Βλοσυρός·] ἀξιωματικὸς, καταπληκτικὸς, φοβερὸς, σεμνός.

[Βλωθρή·] χλωρὰ, ἀπαλὴ, εὐαξής. οὐκέτι συρίγγων νόμιον μέλος ἀγχόθι ταύτας ἀρμόσῃ βλωθρᾷ, Θηρίμαχε, πλατάνου.

[Βλύζει·] αἰτιατικῇ.

[Βοανεργές:] υἱοὶ βροντῆς. Λύσις ὀνείρου Νικηφόρου πατριάρχου ἱαμβικοί. **[Βόας θεωρεῖν εἰς κακὴν πράξιν φέρει. Νεκροὶ βόες δηλοῦσι τοὺς λιμοῦ χρόνους.]**

[Βοάσομαι τὴν ὑπέρτατον βοάν·] Ἀριστοφάνης. εἰ οὕτω, φησὶ Στρεψιάδης, ὁ παῖς ἐκπεπαιδευται, μέγιστον ὑπὸ τῆς χαρᾶς βοήσομαι.

[Βόεια:] μεγάλα. ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν· Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

[Βοείας:] βύρσας.

[Βοαδρόμος:] ὁ βοηθός. ὧδ' ὑπὲρ Ἀμβρακίας ὁ βοαδρόμος ἀσπίδ' ἀείρας τεθνάμεν ἢ φεύγειν ἤθελεν.

[Βοηδρομεῖν:] μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι· Κᾶρες δὲ ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν. καὶ βοηδρομοῦντων ἐπὶ τοῦτο τῶν δημοτῶν, ἄλλος τις παρὼν βάρβαρος ἔτρωσε τὸν ἕτερον ἐπιόντα, καὶ διεκέκριτο οὐδέν.

[Βοηδρομία·] βοηδρομεῖν μὲν τὸ βοηθεῖν ὠνομάζετο, τουτέστιν ἐπὶ μάχην δραμεῖν. ἔστι δὲ ἡ Βοηδρομία ἑορτὴ τις Ἀθήνησι καλουμένη, καθ' ἣν ἡμέραν ἐβοήθησεν ὁ Ξούθου σπουδῇ πολλῇ πολемуμένοις Ἀθηναίοις ὑπὸ Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος. Ἐρεχθεὺς δὲ τότε Ἀθηναίων ἐβασίλευεν.

[Βοήθοον:] ἀντὶ τοῦ ἐν μάχῃ ἔτρεχον. ἀλλ' οὐχὶ τὸ ἐβοήθουν, τουτέστι συνεμάχουν. καὶ **[Βοηθεῖ·]** δοτικῇ. ἀντὶ τοῦ μάχεται. ἐσμός γυναικῶν οὕτοσι θύρασι βοηθεῖ.

[Βοηθῶ·] δοτικῇ. καὶ **[Βοηθοίης]**, εὐκτικόν.

[Βόθυνος:] εἶδος ἀστέρος. ζήτει ἐν τῷ κομήτης.

[Βολβός·] Ἀριστοφάνης· καταφαγὼν βολβῶν χύτραν. ἐπὶ τῶν λαγνιστάτων. ἐπιτήδειοι γὰρ εἰς συνουσίαν οἱ βολβοί. ἔστι δὲ εἶδος ὀσπρίου, ἢ καὶ κρομμύου.

[Βολεῶνας:] οὕτως οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν, οὗ ἡ κόπρος τῶν βοῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν προβάτων βάλλεται.

[Βοήν·] μάχην, καὶ μεγάλην φωνήν.

[Βόθυνος:] τόπος τις ἰδίως οὕτω καλούμενος ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ, οὗ μνήμην Ἰσαῖος καὶ Καλλισθένης ποιεῖται.

[Βολίς:] βέλος, ἀκόντιον, λογχάριον. καὶ **[Βόλος,]** τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγραν ἰχθύων. ἐν Ἐπιγράμμασι· Πίγρης μὲν παανοῖσιν ἐφείς βόλον, ἐν δ' ἀλίοισι Κλείτωρος, ἐν θηρσὶν Δᾶμις ἐρημονόμοις. καὶ αὖθις· εὐστιβὲς αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λέπας. καὶ **[Βόλος,]** ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ φελλὸν κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων.

[Βόλιτος:] Ἀττικοὶ οὕτω λέγουσι χωρὶς τοῦ β, ὅπερ ἡμεῖς βόλβιτον. Ἀριστοφάνης· ἐτρεφέτην ἐν πᾶσι βολίτοις. τουτέστιν ἐν πάσῃ τρυφῇ καὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς. βολίτοις δέ, ὅτι περὶ βοῶν ὁ λόγος. οὕτω δὲ λέγονται οἱ σπέλεθοι τῶν βοῶν.

[Βολίτου δίκην·] πρὸς τοὺς ἐπὶ μικροῖς δίκας ὑπέχοντας. ὁ γὰρ Σόλωνος νόμος καὶ τοὺς βόλιτον ὑφελομένους κολάζει.

[Βόλος:] ἡ δρόσος.

[Βόλος] ὁ κυβευτικὸς ἀγύρτης λέγεται. ζήτει ἐν τῷ ἀγύρτης.

[Βομβάζειν:] φθέγμα ἐπὶ τῷ διασύρειν καὶ τωθάζειν λεγόμενον.

[Βομβάλβιοι:] ἀντὶ τοῦ αὐληταί. τὸ δὲ βομβύλιος ἐν προσθέσει τοῦ α εἶπε βομβαύλιος, παίζων παρὰ τὸν αὐλόν.

[Βομβεῖ] καὶ **[Περιβομβεῖ.]** Σιμοκάτης· ὥς δὲ τὸ Περσικὸν περιεβόμβει τρανέστερον, παρεδριμύττετο τὸ πολέμιον. **[Βόμβος]** δὲ ὁ ἥχος τῶν μελισσῶν. βόμβος, ψόφος τις.

[Βόμβησεν:] ἐψόφησέ πως.

[Βομβοῦσιν] αἱ μέλισσαι, ὅταν τις προσίη μύρου ὄζων. Πολιτείας θ'. καὶ οἱ περὶ τὴν Διονυσίου βομβοῦντες τράπεζαν καὶ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρου μεμνηότες δαῖτα καὶ χεῖρα, καὶ ἄλλοι δὲ καὶ ἄλλοι ὧν εἶπον, Ὁρέστης, Μαρψίας, Καλλίου τοῦ Ἀθηναίου κόλακες σὺν ἑτέροις, καὶ ὅδε παρὰ Ῥωμαίοις Ἄλβιος ὄνομα.

[Βομβυλιός:] ζῷον, ἢ τὸ βησίον λεγόμενον. καὶ εἶδος μελίσσης, παρὰ τὸ βομβεῖν. ἐκ πηλοῦ τὰ κηρία πλαττούσης. **[Βομβυλιός]** ζῷόν ἐστι παραπλήσιον μελίττη, ὠνομασμένον ἀπὸ τοῦ βόμβου, ὃν ἐκεῖνο βομβεῖ.

[Βομβυλιός:] εἶδος μελίσσης. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ βομβεῖν. καὶ παροιμία· **[Βομβυλιὸς ἄνθρωπος,]** ἐπὶ τοῦ ἀκάρπου, παρόσον καὶ βομβυλιὸς ἐστι μελίσσης εἶδος, ἐκ πηλοῦ πλαττούσης τὰ κηρία.

[Βομβύλον:] σκεῦος στρογγυλοειδές.

[Βόμβυξ:] βοοβοσκός.

[Βονιφάτιος.]

[Βοοθύτης:] ὁ τοὺς βόας βάλλων πελέκει.

[Βοὸς κέρας·] Ὅμηρος· ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα. κατεσκεύαζον γὰρ σύριγγα ἐκ κέρατος βοείου, ἣν περιετίθεσαν τῇ ὀρμιᾷ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποτρώγῃσι τὸ λίνον.

[Βοοσφόριον.]

[Βοῶμεν·] δοτικῇ. ὁμόσωμεν. καὶ **[Βοώμενον,]** ἐπικαλούμενον.

[Βοώνης:] οὗτος παρὰ τῆς πόλεως ἤρεῖτο, ἵνα βοῦς αὐτῇ πρίηται πρὸς τὰς θυσίας. ἦν δὲ λαμπρὸν τὸ βοώνην γενέσθαι, ἐπειδὴ στρατηγούς φασὶ βοώνας μάλιστα χειροτονεῖσθαι.

[Βοῶπις:] μεγαλόφθαλμος. εὐόφθαλμος.

[Βοώτης:] ἄστρον πλησίον τῶν Ἄρκτων. ὁ δ' αὐτὸς καὶ Ἀρκτοφύλαξ καλεῖται. ζῆτει ἐν τῷ ἄρκτος.

[Βοώτης·] αἱ μέγισται ἀρχαὶ παρὰ Ἀθηναίοις ἀπὸ τούτων χειροτονοῦντο.

[Βοωτίαις·] καὶ τινων βοωτίαις ἐφεστῶτων, τῶν δὲ ἄλλων τῶν περὶ βασιλέα τοῖς ἐρύμασι νενεμημένων. Κρίτων ἐν τοῖς Γετικοῖς.

[Βοπόρους:] παρὰ Ἡροδότῳ ὀβελοὺς μεγάλους.

[Βορᾶς:] βρώσεως ἢ τροφῆς. **[Βορράς]** δὲ ὁ ἄνεμος, καὶ κλίνεται Βορρᾶ· ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν Βορραῖ. σκληροὶ Βορραῖ ἐπιπνεύσαντες. καὶ **[Βορέας,]** Βορέου. καὶ **[Βορραίη.]** λαίλαπι Βορραίη κλασθὲν ἐπέλεκε. ὅτι τὸν Βορέαν Ἀθηναίων σύμμαχον εἶναι νομί ζουσι· καὶ ζῆτει τὸν τόπον, ἐνθα ὁ στόλος Ξέρξου ἐδυστύχησεν, ἐν τῷ ἀφέται.

[Βορβόροπιν:] κῆπον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μόριον.

[Βορβοροτάραξι:] Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ ταραχωδέστατε· ταραττων ἡμῶν τὴν πόλιν καὶ θορυβῶν ὥσπερ βόρβορον· θορύβου πληρώσας τὴν πόλιν καὶ βορβόρου. καὶ παροιμία· **[Βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μαιίνων οὐποθ' εὐρήσεις ποτόν·]** ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μιγνύντων αἰσχίστοις. λύσις ὀνείρων· ἔκδηλός ἐστι βόρβορος ψυχῆς ρύπος. ἰλὺν πεπλευκῶς τοῦ νοὸς νόει βλάβην.

[Βορβορυγμός:] ὁ ἦχος τοῦ ὕδατος ἐπιφερόμενος. ἡ φάρυγξ ἐκελάρυζε, καὶ πολὺς ἐν τῷ στόματι ἦν βορβορυγμός.

[Βορβορυγμός:] ἦχος ἐκ τοῦ στόματος. σύνθημα δὲ ἐστὶ ταῖς καμήλοις τὸ καθέζεσθαι ὁ τοιοῦτος ἦχος.

[Βορραῖ·] ζήτηι ὀπίσω ἐν τῷ Βορράς.

[Βορίανθος:] ὅτι βάρβαροί τινες κτείνουσι Βορίανθον τυραννήσαντα, ταύτη προσάγεσθαι τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν ἡγούμενοι ἐς εὐνοίαν. καὶ δὴ ἀφικόμενοι τῶν τοῦ Βορίανθου αὐθεντῶν τινες ἄθλα τῶν περὶ τὸν ἄνδρα πεπραγμένων ἡξίουں παρὰ Σκιπίωνος κομίζεσθαι. ὁ δὲ Σκιπίων ἀποκρίνεται, μηδαμῶς εἶναι Ῥωμαίοις ἔννομον ἐν ἐπαίνῳ ποιεῖσθαι τὰς κατὰ τῶν στρατηγῶν τοῖς ἀρχομένοις ἐπιχειρουμένας ἐπιβουλὰς.

[Βορόν:] βρωτικόν. ὀξυτόνως. Ἀριστοφάνης· μιὰρὸν τὸ χρῆμα, κάκοσμον καὶ βορόν. καὶ ὕδωρ βορόν, ἀγρυπνίη βορόν· ζήτηι ἐν τῷ ὕδωρ βορόν.

[Βόσιν:] τροφήν.

[Βοσκήσομεν:] θρέψομεν. καὶ **[Βόσκουσαν,]** τρέφουσαν. Σοφοκλῆς περὶ Οἰδίποδος· ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα αἰδεῖσθ' ἄνακτος ἡλίου, τοιόνδ' ἄγος ἀκάλυπτον οὕτω δέικνυται, τὸ μήτε γῆ μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται.

[Βοσὸρ:] τὸ ἱμάτιον τὸ ἀπὸ κόκκου βεβαμμένον κατὰ Ἑβραῖδα διάλεκτον.

[Βόσπορος,] πόλις περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἣν Βωχάνος ὁ Τοῦρκος ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἐπόρθησε.

[Βόσποροι] β'· ὁ μὲν κατὰ τὴν Προποντίδα, ὁ δὲ Θρακικός, ὡς φησι Φιλέας.

[Βόστρυχος:] πλέγμα τριχῶν γυναικείων. ἐν Ἐπιγράμμασιν· εἰπὲ τίνοι πλέξεις ἔτι βόστρυχον; Ἀριστοφάνης· πάνυ γὰρ τις ἔρωσ με δονεῖ τῶνδε βοστρύχων. ἐναλείφειν τὰς τρίχας καὶ διατιθέναι κατὰ βοστρύχους, εὐθὺς ἅπασι πρόχειρον, ὅτι ἄνθρωπος οὗτος τῇ Χίων θεῷ καὶ τοῖς Ἰθυφάλλοις ὠργίακεν.

[Βοτά:] βοσκήματα. καὶ **[Βοτάνη,]** ὁ χόρτος. Καδμείων τινὲς ἵπποβοσκοὶ περὶ βοτάνης πρὸς τινὰς τῶν Μινύων ἥριζον. τοὺς πλησίον ὑπερβάλλοντες λόφους μεστὸν εὐρήσουσι τὸ πεδῖον παντοίων βοτῶν.

[Βοτηρικὰ κύπελλα·] ἐν Ἐπιγράμμασι. καὶ **[Βοτῆρες,]** ποιμένες.

[Βοτῆρ] καὶ **[Δοτήρ, Δώτωρ]** δὲ καὶ **[Βώτωρ. Βοτός:]** τροφή, ἡ βοσκή. καὶ **[Βροτός,]** ὁ ἄνθρωπος.

[Βοτρυδόν:] ἐπαλλήλας· ἡ ἐτέρα τῆς ἐτέρας ἐχομένη, ὡς ῥᾶγες τῶν βοτρυῶν.

[Βότρυν:] τὴν ὀπώραν· οὐχὶ τὴν σταφυλὴν μόνην. καὶ μήποτε τὴν βοτρυῖαν ὀπώραν. λύσις ὀνείρου· βότρυν κατέσθαι ὀμβρικὴν δηλοῖ λύσιν.

[Βοτρυόδωρος:] ἡ εἰρήνη. ἐπεὶ αἱ ἄμπελοι ἐν εἰρήνῃ φύονται. Ἀριστοφάνης· ὦ πότνια βοτρυόδωρε, καὶ παροιμία· **[Βότρυν πρὸς βότρυν πεπαίνεται,]** ἐπὶ τῶν ἐξισοῦσθαι φιλονεικούντων.

[Βοτρυοσταγὴ ἔρνη.] ὑπερβεβηκέναι δὲ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὰ Βότρυος ὑπομνήματα καὶ τὰ Φιλαινίδος καὶ τῶν ἄλλων ἀναισχυντότερα γράφων.

[Βούβοτον Ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν.] καὶ **[Βούβοτος,]** ἡ πολλὴν τροφὴν ἔχουσα.

[Βουβωνιῶ:] φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας, ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι· λείπει ἀπελθεῖν· βουβωνιῶ γὰρ τὸ νεφρὸν ὑπὸ τῶν κόπων.

[Βουγάϊος:] τὸ βου κατ' ἐπίτασιν· ὡς ἐν τῷ βουπείνῃ, ἡ μεγάλη πείνα, καὶ βούγλωσσοι.

[Βουδόρφ νόμω:] ἐπὶ τῶν ἀξίων οὕτως δέρεσθαι ὡς οἱ βόες.

[Βουζύγης:] ὁ Ἡρακλῆς.

[Βοῦθος περιφοιτᾷ:] ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυφρόνων εἴρηται. καὶ **[Βουθοίνας,]** ὁ Ἡρακλῆς. Ὑλλου γὰρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πεινάσαντος, ἓνα τῶν ἀροτῆρων βοῶν Θεοδάμαντος θοινήσας ἔφαγεν.

[Βουθυτεῖ·] δοτικῇ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ὁ δεσπότης ἔνδον βουθυτεῖ. καταχρηστικῶς εἴρηται ἡ βουθυσία, δηλοῦσα τὸν τε ὄγκον τοῦ μεγέθους καὶ τὸ ἐντελὲς τῆς θυσίας, ἣν ἐκατόμβην καλοῦσι καὶ τριτύν.

[Ὅτι Βουκελλάριοι] Ἑλληνογαλάται ὀνομάζονται καὶ ἡ τῶν Βουκελλαρίων χώρα Γαλογραικία.

[Βουκολήσας:] ἀπατήσας, καὶ **[Βουκόλημα,]** τὸ θέλγητρον. ὅπως ἔχη τι βουκόλημα τῆς λύπης, ἐνέθηκε τοῖς τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζώων.

[Βουκάρας:] ποταμός. Πολύβιος· κατὰ τὴν εἰς θάλασσαν ἐκβολὴν τοῦ Βουκάρα ποταμοῦ.

[Βουκόρουζαν:] τὴν μεγάλην κόρουζαν. καὶ **[Κορυζᾶν,]** τὸν ἰσχυρῶς κορύζοντα. Μένανδρος.

[Βούλγαροι·] ὅτι οἱ Βούλγαροι ἠρέσθησαν εἰς τὴν στολὴν τῶν Ἀβάρων καὶ μετημφιάσαντο αὐτὴν καὶ ἕως νῦν περιβέβληνται. ὅτι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινοτμήτου ἤκμαζεν ὁ Τέρβελις, ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγός· καὶ ὁ αὐτὸς Ἰουστινιανὸς καὶ Κωνσταντῖνος, ὁ Ἡρακλείου υἱός, ὑπόφοροι τούτῳ ἦσαν. τὴν γὰρ ἀσπίδα, ἣν εἶχεν ἐν πολέμῳ, ὑπτίαν ἔθηκε καὶ τὴν ἑαυτοῦ μάστιγα, ἣν ἐχρήτο ἐπὶ τοῦ ἵππου, καὶ ἕως οὗ ἐσκέπασεν ἀμφοτέρω, χρήματα ἐνετίθει. καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ γῇ παρεκτείνας μέχρι τῶν περάτων καὶ ἐς ὕψος πολὺ σηρικὴν ἐσθῆτα ἐτίθει, καὶ κιβώτια πλήσας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου τοῖς στρατιώταις ἐδίδου, τὴν μὲν δεξιὰν χρυσοῦ πληρῶν, τὴν δὲ λαίαν ἀργυρίου. ὅτι τοὺς Ἀβάρεις κατακράτος ἄρδην ἠφάνισαν οἱ αὐτοὶ Βούλγαροι. ἠρώτησε δὲ Κρέμ τοὺς τῶν Ἀβάρων αἰχμαλώτους· πόθεν συνίετε ὅτι ἀπώλετο ὁ ἄρχων ὑμῶν καὶ τὸ ἔθνος ὅλον; καὶ ἀπεκρίθησαν, ὅτι ἐπλήθυναν αἱ κατ' ἀλλήλων κατηγορίαι καὶ ἀπώλεσαν τοὺς ἀνδρειότερους καὶ φρονιμωτέρους, εἴτα οἱ ἄδικοι καὶ οἱ κλέπται κοινωνοὶ τοῖς κριταῖς ἐγένοντο, εἴτα ἡ μέθη· πληθυνθέντος γὰρ τοῦ οἴνου πάντες ἐγένοντο μέθυσοι· εἴτα ἡ δωροδοκία, εἴτα ἡ πραγματεία· πάντες γὰρ ἐγένοντο ἔμποροι καὶ ἀλλήλους δολιούμενοι. καὶ ἡ ἀπώλεια ἡμῶν ἦλθεν ἐκ τούτων. ὁ δὲ ταῦτα ἀκούσας συνεκαλέσατο τοὺς Βουλγάρους πάντας καὶ διετάξατο νομοθετῶν· ἐάν τις κατηγορήσῃ τινός, μὴ ἀκουέσθω πρότερον, ἢ δεθεῖς ἐξετασθῇ· καὶ εἴγε συκοφαντῶν εὐρεθήσεται καὶ ψευδόμενος, ἀναιρεῖσθω. μηδὲ

ἐξέστω τινὶ κλέπτοντι μεταδοῦναι τροφῆς· ἢ τάχα τοῦτο τολμῶν τις δημευέσθω. καὶ τοῦ κλέπτου μὲν συγκλᾶν τὰ σκέλη, τοὺς δὲ ἄμ πελῶνας πάντας ἐκριζῶσαι ἐκέλευσε· τῷ δὲ αἰτοῦντι παντὶ μὴ ἀπλῶς διδόναι, ἀλλὰ τὴν αὐτάρκειαν αὐτοῦ, ὡς μὴ καὶ αὐθις αὐτὸν δέεσθαι· ἢ τάχα δημευέσθω ὁ μὴ οὕτω ποιῶν. τοὺς δὲ Ἀβάρις πάντας, ὡς λέλεκται, ἄρδην ἠφάνισαν.

[Βουλαία·] Δείναρχος· μαρτύρομαι τὴν Ἑστίαν τὴν Βουλαίαν. οἷον τὴν ἐν τῇ βουλῇ ἰδρυμένην.

[Βούλευμα·] τὸ ἴδιον. **[Βούλημα]** δὲ τὸ δημόσιον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες, μόλις εὖρομεν ὥστε γενέσθαι βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον.

[Βουλεύομαί] σοι τάδε.

[Βουλεύοντι·] ἀντὶ τοῦ συμβουλεύοντι. Θουκυδίδης.

[Βουλεύσας] ἀντὶ τοῦ βουλευθεῖς. βουλεύσας δὲ, ὅπως τὴν βασιλέως διάνοιαν πολλῷ ἔτι μᾶλλον ἐξελεῖν δύνηται.

[Βουλεύσεως·] ἐγκλήματός ἐστιν ὄνομα, ἐπὶ δυοῖν πραγμάτοις ταττόμενον. τὸ μὲν γὰρ ἐστίν, ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τις τινὶ κατασκευάσῃ θάνατον, ἐάν τε ἀποθάνῃ ὁ ἐπιβουλευθεὶς ἐάν τε καὶ μή· τὸ δὲ ἕτερον, ὅταν τις ἐγγεγραμμένος ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ δικάζῃ ταί τινι ὡς οὐ δικαίως αὐτὸν γεγραφότι. καὶ Ἰσαῖος μὲν ἐπὶ Παλλαδίῳ λέγει εἰσάγεσθαι τῶν δύο τὸ πρῶτον ἐγκλημα· ὡσαύτως καὶ Ἀριστοτέλης, Δείναρχος δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. περὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἐγκλήματος Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος πρώτῳ λέγει. ὁ μὲντοι Ὑπερίδης ἰδίως τὸ τῆς βουλεύσεως ὄνομα ἐπὶ ἐνέδρας καὶ ἐπιβουλῆς τῆς εἰς χρήματα λαμβάνει.

[Βουλευτικός·] τόπος οὗτος τοῦ θεάτρου ἀνειμένος τοῖς βουλευταῖς, ὡς καὶ τοῖς ἐφήβοις ἐφηβικός. Ἀρριανός· οἱ γράψαντες οὐ μόνον τὰ ἔργα Τραϊανοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰ βουλεύματα. καὶ αὐθις· τοῦτο δὲ γέγονε βουλήσει κρείττονι καὶ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ οὐδαμῶς συμβλητῇ.

[Βουλεία·] τὸ χρηματίζοντά τινα τῆς βουλῆς πράττειν, ἃ τοῖς βουλευταῖς προσήκει. οὕτω Δείναρχος καὶ Ἀριστοφάνης. **[Βουλείαν]** τὸ βουλεύειν καὶ οἱ δικανικοὶ καλοῦσι συνήθως καὶ Ἀριστοφάνης· φησὶ γάρ· τίς βουλευτής ἐστι, παραδούς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν; τὸ βουλεῦσαι βουλείαν ἔλεγον οἱ παλαιοί.

[Βούλει διαμάχεσθαι Γηρυόνη τετραπτίλῳ·] τουτέστι τρικεφάλῳ. τρεῖς γὰρ λόφους εἶχεν ἐν τῇ περικεφαλαίᾳ καὶ πολὺν ἀγῶνα παρέσχε τῷ Ἡρακλεῖ.

[Βουλή·] τάξις παρὰ Ῥωμαίοις. Ἀντώνιος Σατορνῖνος ἐπίρρητος καὶ βδελυρὸς παρὰ Οὐεσπεσιανοῦ ἐς τὴν βουλὴν ἐνεγράφη, Οὐεσπεσιανοῦ σοφισαμένου γελοιότατα τοῦτο· ἀξιῶσει γὰρ αὐτὸν περιέβαλε κακία δούς ἀκερδὲς μὲν, σεμνὸν δὲ ὅμως τόδε ἄθλον.

[Βουλή ἀγίων·] τῶν ἀγίων ὁ σύλλογος.

[Βουλῆς,] βουλῆντος κλίνεται παρὰ Θουκυδίδῃ. σημαίνει δὲ τὸν βουλευτήν.

[Βουλήσεται κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὧν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς·] ὡς ἐπὶ κατάρας· ἐπεὶ ὡς ληστευομένη διεβάλλετο ἡ Αἴγυπτος. ἢ βούλεται ὅτι πορρωτάτῳ εἶναι, ὅπου αὐτὸν οὐδὲν βλάψει ὑετός· ἐπεὶ ἐν Αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὕειν. ὡς Ἡρόδοτος· ὕσθησαν γὰρ τότε Θῆβαι, οὐδαμὰ πρότερον ὕσθεῖσαι.

[Βούλησις·] ὅτι πρακτικαὶ δυνάμεις εἰσὶ τῆς ψυχῆς βούλησις καὶ προαίρεσις. καὶ ἡ μὲν βούλησις αὐτῆς καθ' ἑαυτὴν ἐστὶ τῆς λογικῆς ψυχῆς, ἡ δὲ προαίρεσις τῆς συμπεπλεγμένης τῇ ἀλογίᾳ. ὅτε μὲν γάρ ἐστιν ἔξω τῆς γενέσεως ἡ ψυχὴ, κατὰ βούλησιν μόνην ἐνεργεῖ· ἐν μόνῳ γάρ ἐστὶ τῷ ἀγαθῷ· ὅταν δὲ γένηται ἐν τῇ γενέσει, ἐπειδὴ συμπλέκονται αὐτῇ αἱ ἄλογοι δυνάμεις, τότε τῇ ἐπιπλοκῇ τῆς ἀλόγου ἴσχει τὴν προαίρεσιν, διότι ποτὲ μὲν πρὸ τῆς ἀλογίας, ποτὲ δὲ πρὸ τοῦ λόγου γίνεται, καὶ αἰρεῖται τόδε πρὸ τοῦδε. αὗται ἄλογοι τῆς ψυχῆς δυνάμεις.

[Βουληφόρος·] πρόβουλος, ἀρχίβουλος.

[Βουλιμῖα·] λιμώττει, πεινῇ λίαν. ἀπὸ τοῦ βου ἐπὶ ῥήματος, ὅπερ ἐπιτάσεώς ἐστι δηλωτικόν· ὥς καὶ ἐν τῷ βούπεινα, ἡ μεγάλη πείνα· καὶ βουγαῖος καὶ βούγλωσσοι. τινὲς δὲ εἶδος νόσου φασὶν, ἐν ᾗ πολλὰ ἐσθίοντες οὐ πληροῦνται.

[Βουλιμιᾶν·] τὸ παρ' ἡμῖν. Ξενοφῶν δὲ βουλιμιᾶν λέγει τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ. ὁ δὲ παριὼν ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, εἴ τί που ὁρῶν βρωτὸν, ἐδίδου τοῖς βουλιμιῶσι. συμπίπτει τε τῆς βουλιμιᾶσεως πάθος, χιόνος οὖσης, πονοῦσι καὶ κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις, εἴτε τοῦ θερμοῦ διὰ περίψυξιν καὶ πύκνωσιν, ὅταν ἐντὸς ἅπαν καθειρχθῇ, τὴν τροφὴν ἀθρόως ἀναλίσκοντος, εἴτε δριμεῖα καὶ λεπτὴ τῆς χιόνος διαδυομένης ἰοῦσα πνοὴ τέμνει τὸ σῶμα καὶ διαφθείρει τὸ θερμὸν ἔξω αὐθις διαδιδόμενον.

[Βούλιμος·] ἀρσενικῶς. ἡ ἐπιτεταμένη λιμός. ἐπὶ δὲ τῆς ὁδοῦ πολλοὶ ἔπεσον ὑπὸ τοῦ βουλίμου καὶ χεῖρας καὶ πόδας ἀπεκαύθησαν.

[Βοῦλις] καὶ Σπέρχης, Ἀθηναῖοι, οἱ αὐθαίρετοι ἐς Πέρσας ἀνῆλθον δώσοντες δίκας ὑπὲρ τῶν κηρύκων Ξέρξου.

[Βουλομένω·] γλιχομένῳ, ἐπιθυμοῦντι. ὁ δὲ ἔφη θαυμάζων, ἐθελήσεις τί μοι μαντεύσασθαι; πάνυ γε, ἔφην, εἴ σοι βουλομένῳ ἐστίν. Ἀριστοφάνης· βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς.

[Βουλυτός·] ἡ δειλινὴ ὀψία, ὅτε οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων. Ἀρριανός· γίνεται μάχη καρτερὰ ἔστε ἐπὶ βουλυτὸν ἀγχώματος. καὶ αὐθις Αἰλιανός· καὶ ὁ μὲν ἔδρασε τὸ προσταχθέν· ὁ δὲ ὄρνις πρὸ βουλυτοῦ ἐπ' ἀμφοῖν βαδίζων καὶ τὸ πτέρυγε κρούων καὶ βαίνων μακρὰ καὶ αἴρων τὸν τράχηλον καὶ τὸν λόφον ἐπισείων, οἷον ὀπλίτης γαῦρος, τὴν ἐς τὰ ἄλογα προμήθειαν ἀπεδείκνυτο.

[Βουμολγός·] ὁ τὰς βοῦς ἀμέλγων. κέρας βουμολγὸς ταύρου κλάσεν ἀτιμαγέλου.

[Βοῦν ἐν γνάθοις φέρει·] ἐπὶ τῶν πολυφάγων.

[Βουνιτῆσι·] τοῖς βουκόλοις, τοῖς βοηλάταις.

[Βούνομοι ἐπιστροφαί·] ὑπὸ βοῶν ... ἡγουν κατανεμόμενοι.

[Βουνόμον·] τὴν βοῶν θρεπτικὴν. βουνόμον ἔχων ἄκτάν.

[Βουνός·] λύσις ὀνείρου. ὄρει προσέρπειν πραγμάτων δηλοῖ βίαν.

[Βουολοῦσκοι·] ὅτι Βουολοῦσκοι πόλεμον κατὰ Ῥωμαίων ἐξήγειραν καὶ πολλοῖς ζημιοῦνται σώμασι καὶ πόλεις ἐπιφανεστάτας τοῦ σφετέρου γένους ἀποβάλλουσι, Μαρκίου νέου παρὰ Ῥωμαίοις ἐπιφανοῦς ὡσαμένου ἐς μέσους τοὺς πολεμίους, συνεισπεσόντος δὲ πυλῶν ἐντὸς τοῖς φεύγουσι καὶ ἀναπετάσαντος τοῖς οἰκείοις τὴν εἴσοδον. ἐφ' οἷς πολλοῖς μὲν χρήμασι, πολλοῖς δὲ σώμασιν αἰχμαλώτοις πρὸς τοῦ μονάρχου τιμώμενος τὰ μὲν ἄλλα διωθήσατο, ἠρκέσθη δὲ στεφάνῳ

τε ἀριστεῖω καὶ ἵππῳ πολεμιστηρίῳ· καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἓνα τὸν αὐτοῦ φίλον αἰτήσας ἀφῆκεν ἐλεύθερον.

[Βούπαλος:] ὄνος. Ἀριστοφάνης· εἰ νῆ Δία τις τὰς γνάθους τούτων δις ἢ τρίς ἔκοψεν ὥσπερ βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ εἶχον. παρὰ τῷ Ἰππώνακτι· λάβετέ μου θοιμάτιον, κόψω βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν.

[Βούπαις:] ὁ νέος, ἐφῆλιξ, βουκόλος. καὶ αἱ μέλισσαι, ὅτι βοηγενεῖς εἰσιν. αἰεὶ τοι βούπαισι περιστάσοιτο μελίσσαις τύμβος, Ὑμηττεῖω λειβόμενος μέλιτι. ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.

[Βούπεινα:] ἡ μεγάλη πείνα.

[Βουπλήξ:] πέλεκυς, μάστιξ, βούκεντρον. καὶ αὖθις· καὶ κέντρ' ὀπισθονυγῇ καὶ βούστροφα δεσμὰ τενόντων.

[Βουργαῶν:] ὄρος περὶ τὴν ἐσπέραν, ἔνθα Βελισάριος διαφόρους πολέμους διήνεγκεν.

[Βοῦς ἑβδομος:] ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. οἱ γὰρ πένητες ἔμψυχον μὴ ἔχοντες θῦσαι ἔπλαττον ἐξ ἀλεύρου. θυομένων δὲ τῶν ζ' ἐμψύχων, προβάτου, ὕδς, αἰγὸς, βοὸς, ὄρνιθος, χηνὸς, ἐθύετο ἑβδομος ὁ ἐξ ἀλεύρου· καὶ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἄψυχον, ἐξεδόθη εἰς παροιμίαν. ἐπίγραμμα εἰς βοῦν καὶ τράγον ἐπὶ πίνακος ἀργυροῦ ἐγκεκολαμμένους· πῶς βοῦς ὑπάρχων, αὐλακας γῆς οὐ τέμνεις, ἀλλ' ὥς πάροις ἀγρότης ἀνεκλίθης; πῶς οὐχὶ καὶ σὺ πρὸς νομὰς ἀποτρέχεις, ἀλλ' ἀργυροῦν εἶδωλον ἔστηκας, τράγε; ἔστηκα τὴν σὴν ἐξελέγχων ἀργίαν.

[Βοῦς ἑβδομος:] πέμματα κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφαοῦς σελήνης. ἐκάλουν δὲ αὐτὸ βοῦν προστιθέντες καὶ τὸ ἑβδομον, ὅτι ἐπὶ ἑξ ταῖς σελήναις ἐπεθύετο οὗτος ἑβδομος, ὡς Εὐθυκλῆς ἐν Ἀταλάντῃ. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ σεληναὶ πέμματα πλατέα κυκλοτερῇ, ἃ καὶ οὕτως ἐκάλουν. ἔστι δὲ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ καὶ παρ' Ἀχαιοῖ ἐν Ἰριδί. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀναισθήτων. καὶ **[Βοῦς ἐνάλιος,]** ἐπὶ τῶν μηδὲν χρησιμευόντων.

[Βοῦς ἐν αὐλίῳ κάθη:] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

[Βοῦς ἐπὶ γλώττης:] ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι· ἢ διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ζώου. ἢ διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βοῦν ἔχειν ἐγκεχαραγμένον, ὅπερ ἐκτίνειν ἔδει τοὺς παρρησιαζομένους.

[Βοῦς ἐπὶ σωρῶ:] ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων. ἢ ἐπὶ τῶν ἀλοούντων καὶ διὰ φιμοῦ ἐσθίειν κωλυομένων. καὶ **[Βοῦς εἰς ἀμητόν,]** ἐπὶ τῶν μετὰ ὠφελείας καμνόντων.

[Βοῦς Κύπριος:] ἐπὶ τοῦ χυδαίου καὶ ἀναισθήτου. φασὶ γὰρ τοὺς Κυπρίους βόας κοπροφαγεῖν.

[Βοῦς ὁ Μολοττῶν:] ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρουμένων καὶ κατακοπτομένων πράγματα. οἱ γὰρ Μολοττοὶ ἐν τοῖς ὀρκωμοσίοις κατακόπτοντες εἰς μικρὰ τὰς βοῦς τὰς συνθήκας ἐποιοῦντο.

[Βοῦς ὑπὸ ζυγόν:] ἐπὶ τῶν αἰεὶ μοχθούντων.

[Βούσταθμον] καὶ **[Βουστάδιον:]** τὸ βοοστάσιον.

[Βουτάδης:] δῆμός ἐστι τῆς Οἰνηΐδος Βουτία· ἀφ' ἧς Βουτάδαι οἱ δημόται.

[Βούτης:] οὗτος τὴν ἱερωσύνην ἔσχε, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Βουτάδαι ἐκλήθησαν. καλοῦνται δὲ Ἑτεοβουτάδαι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Βούτου· τὸ γὰρ ἑτεὸν ἀληθὲς δηλοῖ.

[Βουταλίων] καὶ Κόροιβος καὶ Μελιτίδης ἐπὶ μωρία διεβέβληντο. Ἀριστοφάνης· τέως δ' ἀβελτερώτατοι κεχηνότες Μαμμάκυθοι, Μελιτίδαι κάθηνται.

[Βούτας:] βοονόμος. αὐτὰρ ὁ βούτεω ἀντίος ἐκ πλαγίων ἔεθ'· ὁ δὲ ῥοπάλῳ γυρὸν ἀπεκράνιζε βοὸς κέρας.

[Βούτομον:] φυτάριον παραπλήσιον καλάμῳ, ὅπερ ἐσθίουσιν οἱ βόες.

[Βουτόροις:] τοῖς πλήττουσι τοὺς βόας. Μαυρούσιοι ἔχουσι δόρατα βουτόροις ὀβελοῖς ἴσα.

[Βουτύπος:] βοοθύτης, ὁ τοὺς βόας βάλλων πέλυκι.

[Βουφάγος·] ὕετὸν ἄρτι κόμης ἀπεμόρξατο, τοῦ δὲ κατ' ἵχνος βουφάγος εἰς κοίλην ἀτραπὸν ἵκτο λέων.

[Βουφόνια:] ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις πάνυ ἀρχαία. ἐν γὰρ τοῖς Διῖπολείοις φασὶ τὸν βοῦν τὸ πόπανον φαγεῖν τὸ παρεσκευασμένον εἰς τὴν θυσίαν, Θαύλωνα δὲ τινα, ὡς εἶχε, τῷ πελέκει ἀποκτεῖναι τὸν βοῦν, ὡς καὶ Ἀνδροτίων φησί.

[Βουφόνια:] ἑορτὴ παλαιά, ἣν φασιν ἄγεσθαι μετὰ τὰ μυστήρια· ὅτε καὶ τὸν βοῦν ἔθουον εἰς ὑπόμνησιν τοῦ πρώτου φονευθέντος ἐν ἀκροπόλει βοὸς, ἀψαμένου τοῦ πελάνου ἐν τῇ θυσίᾳ τῶν Διῖπολίων.

[Βουφόρτων:] πολυφόρτων. μέγα πλευρὸν ἀνῆψαν δαίμοσι βουφόρτων κοίρανοι εἰκοσόρων.

[Βουχανδής:] βοῦν χωρῶν. ἐν Ἐπιγράμμασι· βουχανδὴς ὁ λέβης· ὁ δὲ θεὸς Ἑραππίδαυλος Κεύβοτος.

[Βούχετα:] πόλις ἐστὶ τῆς Ἠλείου, οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς λεγομένη· ἦν φησι Φιλόχορος ὠνομάσθαι διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ κατὰ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμόν.

[Βουχίλου:] ὄνομα τόπου· ἡ εὐθεῖα Βούχιλον. Πᾶνες βουχίλου κράντορες Ἀρκαδίας. τουτέστιν εὐτρόφου.

[Βῶλις:] ὄνομα κύριον. Πολύβιος· ὁ δὲ Ἀχαιὸς προσδεξάμενος ἐκτενῶς καὶ φιλανθρώπως τὸν Βῶλιν ἀνέκρινε διὰ πλειόνων ὑπὲρ ἐκάστου τῶν κατὰ μέρος.

[Βῶλος,] Δημόκριτος, φιλόσοφος. Ἱστορίαν καὶ Τέχνην ἰατρικὴν. ἔχει δὲ ἰάσεις φυσικὰς ἀπὸ τινων βοηθημάτων τῆς φύσεως.

[Βῶλος,] Μενδήσιος, Πυθαγόρειος. Περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἱστοριῶν εἰς ἐπίστασιν ἡμᾶς ἀγόντων, Περὶ θαυμασίων, Φυσικὰ δυναμερά· ἔχει δὲ περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν λίθων κατὰ στοιχεῖον· Περὶ σημείων τῶν ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἄρκτου καὶ λύχνου καὶ ἱριδος.

[Βῶλος ἄρουρα:] ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων. ὁμοίως τῷ, θαλάττῃ ἐκ χαράδρας ὕδωρ. **[Βόλος]** δὲ ἡ δρόσος.

[Βωμακεύματα. Βώμαξ:] βωμολόχος. ὁ ἀπὸ τῶν βωμῶν πρὶν καρπωθῆναι αἶρων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μαλακιζομένων.

[Βωμολοχεύεσθαι·] βωμολόχοι κυρίως ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ὑπὸ τοὺς βωμοὺς καθίζοντες καὶ μετὰ κολακείας προσαιτοῦντες, ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβάνόμενοι ταῖς θυσίαις αὐληταὶ καὶ

μάντεις. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τούτων ἐλέγοντο βωμολόχοι καὶ τινες εὐκολοὶ καὶ ταπεινοὶ ἄνθρωποι καὶ πᾶν ὅτιοῦν ὑπομένοντες ἐπὶ κέρδει διὰ τοῦ παίζειν τε καὶ σκώπτειν. ὥστε τοῦνομα τρία σημαίνει.

[Βωμολοχεύμασι:] πανουργέμασι.

[Βωμολοχεύσαιτο:] ἀντὶ τοῦ ἀγοραῖόν τι εἶποι ἢ εὐτελές. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις περὶ διαφθορᾶς ἁρμονικῶν· ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν. εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσῃ ἢ κάμψῃ τινα καμπήν· οἷονεὶ κεκλασμένη τῇ φωνῇ τὴν ὥδην προενέγκοιτο· οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρύνιν, ταύτας τὰς δυσκολοκάμπους, ἐπιτριβέσθω τυπτόμενος πολλὰς, ὥς τὰς Μούσας ἀφανίζων. καὶ αὖθις· πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα τῆς τούτου βωμολοχίας τε καὶ αἰμυλίας μαρτύρια διαρρεῖ, ἐν δὲ τοῖς ἄρα καὶ ἐκεῖνοι.

[Βωμολόχος:] ὁ περὶ τοὺς βωμοὺς λοχῶν, ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι παρὰ τῶν θυόντων. μεταφορικῶς δὲ καὶ ὁ παραπλησίως τούτῳ ὠφελείας ἔνεκά τινος κολακεύων. καὶ βωμακεύματα καὶ βωμολοχεύματα. Απολλόδωρος Κυρηναῖος, ὁ εὐτράπελος καὶ γελωτοποιός. τινὲς τὸν μετὰ τινος εὐτραπείας κόλακα. καὶ τὸν πανοῦργον δὲ καὶ συκοφάντην.

[Βωμολόχος:] ὁ κακοῦργος, ἀσεβής. παρὰ τοὺς λοχῶντας τὰ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐπιτιθέμενα θύματα, ἢ τοὺς θύοντας, ἵνα αἰτήσαντες λάβωσί τι. καὶ **[Βωμολόχοις ἔπεσι,]** τοῖς πρὸς χάριν καὶ ἀπὸ κολακείας. ἀπὸ δὲ τῶν λοχῶντων περὶ τοὺς βωμοὺς καὶ βουλομένων τι λαβεῖν μετήνεκται ἡ λέξις. οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν βωμῶν πολλὰ ἐλιπάρουν κολακεύοντες λαβεῖν τι τῶν θυόντων. Ἀγαθίας· οὐ γὰρ σύνηθες, ὁ Ναρσῆς, ἔμοιγε, ἔφη, βωμολοχίας τε καὶ γλισχραῖς ἐλπίσιν ἐγκαλλωπίζεσθαι. καὶ περὶ Ἰσιδώρου Δαμάσκιος· ὁ δὲ ἐπίχαρις ἦν, εὐτραπείας μὲν καὶ βωμολοχίας ὅτι πορρωτάτω.

[Βωμόν:] σταπίδα Λάκωνες.

[Βωμός:] τέμενος. καὶ τόπος ἀνάβασιν ἔχων πρὸς τὸ λέγειν ἐπήκοα· ἐφ' ὃν Κράτης ἀναβὰς, Κράτης ἀπολύει τὰ Κράτητος, εἶρηκε. καὶ Ἀριστοφάνης· ὁ γὰρ βωμός θύρασι καὶ δῆ. ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐτοιμοῦ ἐστὶ παρεσκευασμένος.

[Βωμοί:] οὕτως λέγονται αἱ βάσεις, στιβάδες.

[Βῶν:] ἀσπίδα Ἀργεῖοι. ἀντὶ τοῦ βοῦν, ἥτοι βύρσαν.

[Βῶνος,] στρατηγὸς τῆς Μυσίας, τῆς παρὰ τῷ Ἰστροφ ποταμῷ παρατεταμένης, ἀνὴρ συνέσεως ἐς ἄκρον ἤκων καὶ λίαν ἀγαθὸς τὰ τε πολιτικά καὶ πολέμια. ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.

[Βώνυσοι:] ἄποικοι, βουκόλοι.

[Βῶξ. Βῶρος:] ὄνομα κύριον.

[Βῶροι:] ὀφθαλμοί.

[Βῶς:] βύρσα, ἀσπίς.

[Βωσόμεθα:] καλέσομεν, μαρτυρούμεθα.

[Βῶσον:] βοήθησον. Κρατῖνος.

[Βωστρεῖν:] καλεῖν, βοᾶν. Ἀριστοφάνης· ποιήσω τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.

[Βώτιον:] τόπος.

[Βωτεῖν:] ἀροῦν. Λάκωνες.

[Βωτιάνειρα:] ἡ βόσκουσα τοὺς ἄνδρας.

[Βώτορες:] βοήτορες, νομεῖς, καὶ δώτορες. ἐν Ἐπιγράμμασι· τὸν νομὴν καὶ ἔπαυλα βοῶν καὶ βώτορας ἄνδρας σινόμενον κλαγγάν τ' οὐχὶ τρέσαντα κυνῶν πέφνε καὶ ἐκ ταύτας ἐκρέμασε πίτυος.

[Βώχανος:] ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Τούρκων ἀρχηγός· ὃς ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τὸν Βόσπορον ἐπόρθησεν. ζῆται ἐν τῷ Βόσπορος.

[Βραβεύει·] δοτικῇ. ἐπιψηφίζεται, διανέμει. καλῶς δέ σφισι τοῦ δαιμονίου βραβεύσαντος τὰ κατὰ τὸν πλοῦν.

[Βραβευτής:] διοικητής, κριτής, ὀριστής. καὶ **[Βραβεῖον,]** ἐπινίκιος ἀμοιβή.

[Βραβεῖς:] οἱ ἐν τοῖς ἀγῶσι κήρυκες. Σοφοκλῆς· ὅσον γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβεῖς δρόμων διαύλων πένταθλ', ἃ νομίζεται.

[Βραβεῖον·] βρέβιον δέ.

[Βράβηλα:] τὰ καλούμενα Δαμασκηνά. Θεόκριτος· ὄρπακες βραβήλοισι καταβρίθοντες ἔραζε. Ἀθηναῖος δὲ ἐν τῷ β' τῶν Δειπνοσοφιστῶν φησι Σέλευκον ὀνομάζειν κοκκύμηλα καὶ βράβηλα καὶ βάδρυα. εἴρηται δὲ βοράβηλά τινα ὄντα, τὰ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα· ἔστι γὰρ μαλακτικὰ τῆς γαστρούς. εἴρηται δὲ καὶ μάδρυα, οἷονεὶ μαλόδρυά τινα ὄντα. Δαμασκηναὶ δὲ λέγεται κατ' ἐξοχὴν, διὰ τὸ ἐν Δαμασκῷ τῇ πόλει γεωργούμενα εὐθαλέστερα καὶ καλλίονα εἶναι.

[Βραγχίδα·] ὅτι οἱ ἐν Δινδύμοις τῆς Μιλησίας οἰκοῦντες Ξέρξη χαριζόμενοι τὸν νεῶν τοῦ ἐπιχωρίου Ἀπόλλωνος τοῖς βαρβάροις προὔδοσαν· καὶ ἐσυλήθη τὰ ἀναθήματα ἀμπλεια ὄντα. δεδιότες οὖν οἱ προδόται τὴν ἐκ τῶν νόμων καὶ τῶν ἐν ἅστει τιμωρίαν δέονται Ξέρξου μισθὸν λαβεῖν τῆς κακίστης ἐκείνης προδοσίας, μετοικισθῆναι ἐν χώρῳ τινὶ Ἀσιανῷ. ὁ δὲ πείθεται, καὶ ἀνθ' ὧν εἶχε κακῶς καὶ ἀσεβῶς, ἔδωκεν αὐτοῖς οἰκεῖν ἔνθεν οὐκ ἔμελλον ἐπιβήσεσθαι τῆς Ἑλλάδος ἔτι, ἀλλ' ἔξω τοῦ δέους ἔσεσθαι τοῦ κατειληφότες αὐτοὶ τε καὶ τὸ ἐκείνων γένος. κᾶτα λαχόντες δὲ τὸν χῶρον ἐν οἰωνοῖς οὐδαμῇ χρηστοῖς πόλιν ἐγείρουσι καὶ τίθενται Βραγχίδας ὄνομα αὐτῇ καὶ ὦντο μὴ μόνους ἀποδρᾶναι Μιλησίους, ἀλλὰ καὶ τὴν δίκην αὐτήν. οὐ μὴν ἐκάθευδεν ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια· Ἀλέξανδρος γὰρ, ὅτε τὸν Δαρεῖον νικήσας τῆς Περσῶν ἀρχῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο, ἀκούσας τὰ τολμηθέντα καὶ μισήσας αὐτῶν τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν ἀπέκτεινε πάντας, κακοὺς εἶναι κρίνων τοὺς τῶν κακῶν ἐκγόνους, καὶ τὴν ψευδώνυμον πόλιν κατέσκαψε, καὶ ἠφανίσθησαν.

[Βράγχι:] πάθος περὶ τὰς ὕς γινόμενον. καὶ ζῆται ἐν τῷ διάρροια.

[Βραδύς:] ὁ μὴ ἀγχίνους. κάπιλήσμων καὶ βραδύς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. οὐ γὰρ ἐπὶ τῆς τοῦ σώματος κινήσεως παρείληπται νῦν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀγχίνουν καὶ νωθὲς τῆς διανοίας θέλει δηλοῦν.

[Βράκανα:] ἄγρια καὶ δύσπλυτα λάχανα.

[Βράσσει:] ζέει, ἀναβάλλει.

[Βρασίδας,] ὁ Τέλλιδος, Λακεδαιμονίων στρατηγός, Μεθώνην ἀποστᾶσαν πρὸς Ἀθηναίους πολεμήσας ἀνεκαλέσατο. ἠρίστευσε δὲ καὶ περὶ Πύλον στρατηγῶν, πρῶτος τῆς νηὸς ἐκπηδήσας· οὗ καὶ ἐτρώθη καὶ τὴν ἀσπίδα ἀπώλεσεν· ἐπὶ τούτοις σπονδαὶ ἐγένοντο ἐνιαύσιοι, ἃς Ἀθηναῖοι λύειν ἤρξαντο. περὶ δὲ Ἀμφίπολιν καὶ Θράκην εὐδοκιμοῦντα αὐτὸν οἰκιστὴν ἀντὶ Ἄγνωνος ἐπεγράψαντο. ὁ δὲ πόλεμος ὁ μέχρι τῆς Βρασίδα καὶ Κλέωνος τελευτῆς ἔτη ἐπέσχε δέκα, ἐκλήθη δὲ Ἀρχιδάμιος. αἰτίας δὲ περὶ αὐτοῦ προστιθέντες, ὥς φρονεῖ τὰ Βρασίδα. ἀντὶ τοῦ τῶν Λακεδαιμονίων.

[Βρασμός γῆς:] ὅταν καχλάζη μετὰ κινήματος, ἐκτιναγμός δὲ ὅταν ἀναρριπτῇται.

[Βραυρών:] τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ Διονύσια ἤγοντο καὶ μεθύοντες πολλὰς πόρνas ἥρπαζον. καὶ Ἀριστοφάνης· ὃ δέσποτα, ὅσῃν ἔχει τὴν πρωκτοετηρίδα. εἴρηται δὲ διὰ τὸ διὰ πενταετηροῦς χρόνου ἄγεσθαι τὰς θεωρίας τῶν Διονυσίων. ζῆτει ἐν τῷ ἄρκτος. Ὅτι τὰ παρ' ἡμῖν βραχιόλια χλιδόνες καλοῦνται.

[Βραχίων:] τροπικῶς ἡ δύναμις, ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ ἐργάζεσθαι πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι. Δαβίδ· ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται.

[Βραχμάν:] βασιλεὺς, ὁ καὶ τῇ χώρᾳ δούς τὴν προσηγορίαν. ἔγραψε νόμους Βραχμάνων καὶ πολιτείαν τοῦ αὐτοῦ ἔθνους ἰδίᾳ διαλέκτῳ. ὅτι οἱ Βραχμᾶνες ἔθνος ἐστὶν εὐσεβέστατον καὶ βίον ἀκτήμονα σφόδρα κεκτημένον, ἐς νῆσον τοῦ ὠκεανοῦ κατοικοῦν, καὶ τὸν κλῆρον τοῦτον ἐκ τῶν τοῦ θεοῦ κριμάτων κληρωσάμενον. ἐν ᾧ τόπῳ παραγενόμενος Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν καὶ στήσας στήλην ἐπέγραψεν· ἐγὼ μέγας Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἔφθασα μέχρι τούτου. ἐν ἣ νήσῳ κατοικοῦσιν οἱ Μακρόβιοι. ζῶσι γὰρ ρν' ἔτη διὰ τὴν πολλὴν καθαρότητα καὶ εὐκρασίαν τοῦ ἀέρος· παρ' οἷς οὐδὲν τετράποδόν ἐστιν, οὐ γεώργιον, οὐ σίδηρος, οὐκ οἰκοδομή, οὐ πῦρ, οὐ χρυσὸς, οὐκ ἄργυρος, οὐκ ἄρτος, οὐκ οἶνος, οὐ κρεωφαγία· ἀλλὰ τὸν ὑγρὸν καὶ γλυκὺν καὶ εὐκρατον ἀέρα καὶ πάσης ἁρρωστίας καὶ φθορᾶς ἀπηλλαγμένον, καὶ μικρᾶς ὁπώρας καὶ διειδεστάτου ὕδατος ἀπολαύοντες σέβονται γνησίως τὸν θεὸν καὶ ἀδιαλείπτως προσεύχονται. καὶ οἱ μὲν ἄνδρες πρὸς τὸ μέρος τοῦ ὠκεανοῦ προσπαροικοῦσιν, αἱ δὲ γυναῖκες ἐντεῦθεν εἰσι τοῦ Γάγγου, παραρρέοντος εἰς τὸν ὠκεανὸν ἐπὶ τὸ μέρος τῆς Ἰνδίας. οἱ οὖν ἄνδρες περῶσι πρὸς τὰς γυναῖκας Ἰουλίῳ καὶ Αὐγούστῳ μηνί, παρ' οἷς ὑπάρχουσι ψυχρότεροι, τοῦ ἡλίου πρὸς ἡμᾶς καὶ βορρᾶν ὑψωθέντος, οἷγε καὶ εὐκαρπότεροι γινόμενοι πρὸς οἷστρον αὐτοὺς κινεῖν λέγουσιν ὅπερ δὴ καὶ τὸν Νεῖλόν φασιν οὐ κατὰ ταῦτόν τοις ἄλλοις ποταμοῖς πλημμυρεῖν, ἀλλὰ μεσοῦντος τοῦ θέρους ἐπικλύζειν τὴν Αἴγυπτον, ὥς τοῦ γε παντὸς ἡλίου τὴν βορειοτέραν διαθέοντος ζώνην καὶ τοῖς ἄλλοις μὲν παρενοχλοῦντος ποταμοῖς καὶ συγκρύβοντος, τούτου δὲ πλεῖστον ἀπέχοντος. καὶ ποιήσαντες μετὰ τῶν γυναικῶν αὐτῶν ἡμέρας μ' ἄλλιν ἀντιπερῶσι. τῆς δὲ γυναικὸς δύο παῖδας γεννησάσης οὐκέτι ὁ ἀνὴρ ἀντιπερᾷ πρὸς αὐτήν, οὔτε μὴν ἐκεῖνη πλησιάζει ἄλλῳ διὰ πολλὴν εὐλάβειαν. εἰ δὲ συμβῇ στεῖραν ἐν αὐταῖς εὐρεθῆναι, μέχρι πενταετοῦς διαπερῶν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ συγγινόμενος αὐτῇ, ἐὰν οὐ τέκη, οὐκέτι πλησιάζει αὐτῇ. διὰ τοῦτο οὐδὲ πολυάνθρωπός ἐστιν αὐτῶν ἡ χώρα διὰ τὴν ὀλιγοδείαν. καὶ τὸ πληθυντικὸν **[Βραχμᾶνες,]** καὶ **[Βραχμᾶσι. Βραχυμυθίας:]** βραχυλογίας. καὶ **[Βραχέσιν,]** ἀντὶ τοῦ εὐτελέσι.

[Βραχυτελῆ:] σύντομον, μικρόν.

[Βραχυφεγγίτης:] ὁ ὀλιγοφαής. καὶ βραχυφεγγίτου λύχνου σέλας.

[Βρέβιον.] [Βραβεῖον] δέ.

[Βρέγμα] καὶ **[Βρεγμόν:]** τὸ ὑπερμετώπιον μέρος. πλήξας αἰγανέα βρέγμα κυναγέτιδι. ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Βρεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ:] ἐφύμνιον παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις. μίμημα φωνῆς βατράχων.

[Βρέμει:] ταρασσει, ἡχεῖν ποιεῖ.

[Βρενθύεσθαι·] αἰτιατικῇ. διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι ἢ προσποιεῖσθαι ὀργίζεσθαι. ὁ δὲ σοβαρευόμενος πολλῷ μᾶλλον κατεβρενθύετο. καὶ **[Βρενθύεται,]** ἐπαίρεται. βρένθος δὲ εἶδος

μύρου, ὃ χριόμεναι αἱ γυναῖκες μέγα φρονοῦσι. καὶ **[Βρενθύη,]** σεμνύνη καὶ μέγα φρονεῖς ἐφ' αὐτῷ. οἱ γὰρ ἀποδεδωκότες ἑαυτοῖς σοβαρῶς τε βαδίζουσιν. ὥς τοῦ μὲν Προδίκου ὄντος σοφοῦ, τοῦ δὲ Σωκράτους κενὴν ἡμῖν ἐπὶ σοφία δόξαν καρπυμένου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· βρενθύη ἐν ταῖσιν ὁδοῖσιν, καὶ τῷ 'φθαλμῷ παραβάλλη. ἀποσεμνύνεις σεαυτὸν τῷ σχήματι καὶ ταυρηδὸν ὀρᾷ ἢ ἀλαζονικῶς. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ βρενθείου μύρου. καὶ **[Βρενθυόμενος,]** ἐπαιρόμενος, μέγα φρονῶν. Ἀγαθίας· οἱ δὲ μειζόνως, εἴπερ ἐχρῆν ἐπὶ τοῖς φθάσασι βρενθυόμενοι τῶν ἐν ποσὶ καταλιγώρουν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἐς τὴν βασιλίδα ἐπορεύετο ἐξωγκωμένος καὶ μάλα βρενθυόμενος.

[Βρεντήσιον:] χώρα τῆς Ἰταλίας· εἴρηται δὲ οὕτως, ὅτι λιμένας ἔχει κέρασιν ἐλάφου παραπλησίους. βρένδον δὲ καλοῦσι τὴν ἔλαφον Μεσάππιοι

[Βρέτας:] εἶδωλον, ἄγαλμα. παρὰ τὸ βροτῷ εἰκέναι. προσπεσεῖν ποι πρὸς βρέτας. πρὸς τέμενος, ἢ πρὸς ἔδος, ἢ πρὸς ἄγαλμα θεῶν ἱκέτας γενέσθαι.

[Βρέχιν:] ἐπὶ τοῦ πίνειν λέγεται. καὶ **[Ὑποβεβρεγμένος,]** ὁ μεμεθυσμένος.

[Βρῆννον·] ὥς οὖν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ῥώμης ἐπανῆλθεν ὁ Κάμιλλος καὶ τοὺς περὶ τὸν Βρῆννον βαρβάρους ἀνέειλεν, εἰς κρίσιν ἀγαγὼν τὴν ὑπόθεσιν ἀπέδειξε πάντων γεγονέναι τῶν πεπραγμένων αἴτιον τὸν Φεβρουάριον.

[Βριάρεω. Βριαροί:] βαρεῖς, ἄγριοι, στερεοί, φοβεροί.

[Βριθομένη:] βαρυνομένη διὰ πλῆθος ὧν ἔφερεν. ἐν Ἐπιγράμμασι· γήραϊ νουσοφόρῳ βριθομένης παλάμης.

[Βρῖθος:] βάρος. τοὺς πύργους ἀμήχανον ἐλεῖν, μήτε ἀνατραπῆναι ῥαδίως διὰ τὸ βρῖθος, μήτ' ἐμπρησθῆναι διὰ τὸν σίδηρον. καὶ αὖθις· σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.

[Βρῖθον:] ἀντὶ τοῦ ἔβριθον. τεῖχος ἀνδρῶν τε καὶ ὄπλων βρῖθον.

[Βρίθων·] γενικῇ καὶ δοτικῇ. εὐθηνῶν, ἢ βαρῶν.

[Βριμάζων:] τῇ τοῦ λέοντος χρώμενος φωνῇ.

[Βριμήσαιο:] ὀργισθείης. ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο, ὀστρακίνδα νύκτωρ κατασπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν. ἀντὶ τοῦ εἰ βουληθείης αὐτὸν ἐξορίσαι, τὰ σιτοφυλακεῖα κατὰσχοιεν.

[Βριμούμενος:] ὀργιζόμενος. οὐ μὴν ἐθέλγετο ὁ ὕπατος, τοῖς ὑπηρέταις σὺν ὀργῇ βριμούμενος. καὶ **[Βριμοῦται,]** ἀπειλεῖ. καὶ **[Βριμωμέναις,]** ἦχον ἀποτελούσαις. μύλη γὰρ τις ἦν αὐτόθι. ὁπότε οὖν οἱ ἄνω στρατιῶται τὸ αὐτὸ ποιεῖν ἤρχοντο, τότε κάκεῖνοι ἔσειον τὴν μύλην· ὑπὸ γὰρ ταῖς πολλαῖς μύλαις βριμωμέναις ὁ τῆς μιᾶς ψόφος ῥαδίως ἐλάνθανεν.

[Βρόγχος:] καταπότης, ὁ λάρυγξ.

[Βρόμιος:] ὁ Διόνυσος, ὁ γενεσιουργὸς τῶν καρπῶν· παρὰ τὸ βορὰ βρόμιος, καὶ ὑπερθέσει βρόμιος.

[Βρόμος:] ἦχος πυρὸς κυρίως. καὶ κούφοιο βαρὺν τυμπάνου βρόμον. ἐν Ἐπιγράμμασι. καὶ αὖθις· οὐκέτι κοιμίσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν.

[Βροντή:] νεφῶν ψόφος ἐκ παρατρίψεως ἢ ῥήξεως. ἔστι δὲ καὶ μηχανήμα τι, ὃ ἐκαλεῖτο βροντεῖον. ὑπὸ τὴν σκηνὴν δὲ ἦν ἀμφιφορεὺς ψηφίδας ἔχων θαλαττίας· ἦν δὲ λέβης χαλκοῦς, εἰς ὃν αἱ ψηφοὶ κατήγοντο καὶ κυλιόμεναι ἤχον ἀπετέλουν ἐοικότα βροντῇ.

[Βρονταὶ καθ' ὕπνους ἀγγέλων εἰσὶν λόγοι. Βροντάς·] ζήτηι ἐν τῷ χθονίας βροντάς. ζήτηι ἐν τῷ ψόφος.

[Βροτόεντα:] ἡμαγμένα.

[Βροτοειδέσιν:] ἀνθρωπίναις.

[Βροτολοιγός:] ὁ ὀλέθριος, ὁ τοὺς βροτοὺς ὀλοθρεύων. ἐν Ἐπιγράμμασι· Ἄρες βροτολοιγὲ, σκῦλα φέρειν δώης πᾶσιν ἀπ' ἀντιπάλων.

[Βροτολοιγός:] ὁ τοὺς βροτοὺς διαφθείρων. ὥσπερ οἱ ποιηταὶ λέγουσι, βροτολοιγὼ ἦστην.

[Βροτός:] φθαρτὸς ἄνθρωπος. **[Βρότος]** δὲ τὸ μετὰ κονιορτοῦ αἶμα.

[Βρουμάλια·] ταῦτα ἐπενόησε Ῥῶμος, ἐπειδὴ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ῥῆμος ἐκ πορνείας γενόμενοι ἐξερρίφησαν καὶ παρὰ γυναικὸς ἀνετράφησαν. ὄνειδος δὲ ἦν Ῥωμαίοις τὸ ἐξ ἀλλοτρίων ἐσθίειν. ἕκαστος ἐν τοῖς συμποσίοις τὸ ἴδιον βρῶμα καὶ πόμα ἐκόμιζε, πρὸς τὸ μὴ ἀκούειν ἀλλοτριοφάγοι. οὗ δὲ χάριν ἐπενόησε Ῥῶμος τὰ Βρουμάλια, εἰρηκῶς ἀναγκαῖον εἶναι τρέφειν τὸν βασιλέα τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον ἐν τῷ χειμῶνι, ὅτε ἡρεμοῦσιν ἐκ τοῦ πολέμου, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ ἀ΄ ἕως τοῦ ω΄, κελεύσας καὶ τὴν σύγκλητον καλεῖν τοὺς στρατιώτας. καὶ μέλλοντες οἱ στρατιῶται ἀπιέναι, ἠύλουν ἀφ' ἐσπέρας πρὸς τὸ γνῶναι ὅπου τραφήσονται. καὶ τοῦτο ἐπενόησε πρὸς τὸ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὕβρεως ἑαυτοῦ ὁ Ῥῶμος καλέσας τὸ ὄνομα τοῦ ἀρίστου Βρουμαλιούμ, ὃ ἐστι Ῥωμαῖστί ἐκ τῶν ἀλλοτρίων τραφῆναι.

[Βροχή·] ζήτηι περὶ ὄμβρου τοῦ ἐπὶ προρρήσει Ἀναξαγόρα γενομένου ἐν τῷ Ἀναξαγόρας.

[Βρόχος·] τὸ τῆς ἀγχόνης σχοινίον. ὁ δὲ ἤδη μεμηχανημένος ἀγχόνην, τὸν βρόχον ἐνδεδυμένος. καὶ αὖθις· ἡ δὲ ὑπὲρ τῆς ἀσεβοῦς μίξεως ἀλλαξαμένη βρόχον.

[Βρόχοις:] σχοινίοις. οἱ μὲν οὖν βρόχοις τισὶν ἐνάψαντες νύκτωρ ἀπὸ τοῦ περιβόλου καθῆκαν. καὶ αὖθις· διὰ τῶν βρόχων ἐς τὰς ἐπάλξεις ἀνέβαινον. καὶ **[Βρόχον ἀψάμενος]** αἰτιατικῇ, εἰ καὶ τὸ ἄπτομαι γενικῇ συντάσσεται.

[Βρούτιδες:] γυναῖκες οὕτω καλούμεναι, οἰονεὶ Σίβυλλαι καὶ προφήτιδες. πάσας δὲ τὰς ἐνθουσιώσας Σιβύλλας ἐκάλουν.

[Βροῦτος,] στρατηγὸς Ῥωμαίων, ἔγραψεν Ἐπιστολὰς καὶ τῶν Πολυβίου τοῦ ἱστορικοῦ βίβλων ἐπιτομήν. θαυμάζεται δὲ εἰς τὴν τῶν ἐπιστολῶν ιδέαν, ἥγουν χαρακτῆρα. ζήτηι ἐν τῷ δῆμαρχοι.

[Βροῦχος,] ἡ κάμπη.

[Βρωμάσθαι:] τὸ ὀγκᾶσθαι πεινῶντα ὄνον. καὶ **[Βρῶμα,]** ἡ φωνή. καὶ **[Βρωματίζω·]** αἰτιατικῇ.

[Βρώμης:] βρώσεως, τροφῆς.

[Βρωτόν:] βρῶσιν, τροφήν. Ξενοφῶν· ὁ δὲ παριῶν ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, εἴ τί που ὀρώφ βρωτόν, ἐδίδου τοῖς βουλιμιῶσιν.

[Βροῖσις:] ὄνομα πόλεως.

[Βρυάζει:] πάλλει, τρυφερῶς διάκειται, θάλλει, εὐφραίνεται.

[Βρυγμός:] τρισμός ὀδόντων, ἢ μυλῶν ἀκόνησις.

[Βρύει:] ἀνθεῖ. τέθηλεν. ὁ δὲ εὐθὺ Λιβάνου τοῦ ὄρους ἀνέδραμε καὶ τὸ ὑποκείμενον πεδῖον στάχυσι βρύον τοξεύει πυρί, καὶ τὸ λήϊον πᾶν τέφραν ᾧετο γεγονέναι.

[Βρύει·] δοτικῇ. δέδοικα μὴ βρύων ἔλκεσιν εἰσάγεις τὸ ἀνιάτρευτον. καὶ μετὰ γενικῆς· βρύει φυτῶν καὶ ἀνθέων.

[Βρύκοντα:] τρώγοντα, κατεσθίοντα. ἄρτι καταβρύκοντα τὸν εὐθηλήμονα μόσχον.

[Βρύκουσα:] τοὺς ὀδόντας τρίζουσα. εἶπεν ὀδόντα ὀξὺν ἐπιβρύκουσ', οἷα Λάκαινα γυνή.

[Βρύκουσα:] ἐσθίουσα, δάκνουσα. παρὰ τὴν βορὰν, οἶονεὶ βορύκουσα. βρύκουσ' ἀπέδεσθαί μού φησι τοὺς δακτύλους. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι. καὶ ἀλλαχοῦ· βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τᾶντερ' ἐξαλμήσω.

[Βρύλλων:] ὑποπίνων· ἀπὸ τοῦ τοῖς παιδίοις λεγομένου. Ἀριστοφάνης· βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν. κλέπτοντά τε βούλομαι τρέφειν ἓνα προστάτην. τοῦτον δ' ὅταν ἦ πλέως, ταπεινώσας ἐπάταξα. ἀντὶ τοῦ ὅταν γένηται φαεινός, τουτέστι πλήρης· ὅταν ηὔξησθαι δοκῇ καὶ μέγας εἶναι, τοῦτον ταπεινὸν ἐποίησα. τουτέστιν, ἔασας πλουτῆσαι δημεύσω.

[Βρυώδης:] δυσώδης.

[Βρύσις.] λύσις ὀνείρου· πηγὴ διαυγῆς τὰς νοὸς λύει λύπας.

[Βρύτια:] τὰ τῆς σταφυλῆς πῆσματα, ἃ τινες στέμφυλα λέγουσιν.

[Βρυτίδαι:] ὄνομα γένους Ἀττικοῦ.

[Βρύχιος:] βυθιζόμενος ὕδατι. καὶ **[Ἐμβρύοικος,]** ἡ ἄγκυρα ἡ τὸν βυθὸν οἰκοῦσα. καὶ **[Ἐμβρυον,]** τὸ ἐγγάστριον βρέφος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄγκυρον ἐμβρύοικον ἐρυσινηῖδα. ἐπὶ Ἡρακλείου βασιλέως σ' χιλιάδες ἀνδρῶν διεφθάρησαν ἐν τῷ πρὸς Ἰσαύρους πολέμῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡράκλειος χρήματα πλεῖστα καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ λίθους πολυτελεῖς πέμπει, ἅπερ βρύχια γέγονεν ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου.

[Βρύχων] τοὺς ὀδόντας ὁ λέων.

[Βοίδιον:] βοῖδιον. βοῖδιον δὲ καλεῦμαν τότε ἐγώ· νῦν δὲ Χάρητος εὐνέτις. ζήτηί ποῦ τὸ Βοίβη καὶ Βοιβηῖς λίμνη.

[Βιωτία.] καὶ **[Βοιώτιος νόμος,]** ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μὲν ἡρεμαίως ἐχόντων, αὐθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγινομένων.

[Βιωτία ὅς:] ἐπὶ τῶν ἀναισθητούντων καὶ ἀπαιδευτῶν.

[Βοῖπς:] ἡ βουνώδης γῆ.

[Βύας:] εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ. καὶ **[Βύας ὥφθη·]** καὶ **[Βύαι ὥφθησαν.]** Δίῳ ἐν Ῥωμαϊκοῖς ἐν τέρατος λόγῳ τοῖς Ῥωμαίοις ταῦτα ἐπιφαίνεσθαι πολλάκις λέγει. σημαίνει δὲ συμφοράς.

[Βύβλις:] ὄνομα κύριον. ἀδελφὴ Κάννου· ἀμφότεροι δυστυχήσαντες.

[Βύβλον:] πάπυρον. Αἰλιανός· κελεύει τὸν μὲν ἀποδόσθαι τῷ Νικάνορι φάκελλον βύβλου τετρακοσίων χρυσῶν· ἐὰν δὲ μὴ ἐθέλῃ, αἰὲ προσεπιτιμᾶν καὶ ἐπαιτεῖν τοῦ χρυσοῦ προστιθέντα, ἕως ἂν ἀπειπὼν δῶ ὅσον ἂν αἰτηθεῖς τύχῃ τῇ ἐπὶ πάσαις φωνῇ· καὶ παροιμία·

[Βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν μέγαν,] ἐπὶ τῶν οὐ δυναμένων τοῖς ἰδίοις χρῆσθαι καλοῖς, παρόσον ἀσθενὴς οὕσα ἢ βύβλος οὐ δύναται μέγαν φέρειν καρπόν.

[Βυζάντιον·] ὅτι τὸ Βυζάντιον ἐπὶ Σεβήρου βασιλέως Ῥωμαίων τετείχιστο γενναίῳ τείχει πεποιημένῳ μυλῖτῃ λίθῳ, ἐς τετράγωνον εἰργασμένῳ. Ζ' μὲν γὰρ ἦσαν ἀπὸ τῶν Θρακίων πυλῶν πύργοι πρὸς τὴν θάλασσαν καθήκοντες. τούτων δὲ ἦν τις τῷ πρώτῳ ἐνεβόησέ τι ἢ λίθον ἔρρηξεν, αὐτὸς τε ἤχει καὶ ἐλάλει καὶ τῷ δευτέρῳ τοῦτο ποιεῖν παρεδίδου, καὶ οὕτως διὰ πάντων ἐχώρει. ζήτηε ἐν τῷ Σεβήρῳ περὶ Βυζαντίου πλατύτερον.

[Βύζην:] ἀθρόως, πυκνῶς, ἐπαλλήλως, πεπυκνωμένως. Ἀρριανός· κατὰ τὸ στόμα τοῦ λιμένος, ἧ στενότατον ἦν, βύζην τὰς τριήρεις ὀρμίζοντες. ὁ δὲ τὰ φρέατα φορυτοῦ καὶ τῇ ἐπιτυχούσῃ ὕλῃ βύζην ἐνέπλησεν.

[Βυθίζω·] αἰτιατικῇ.

[Βυκάνη:] ὄργανον μουσικόν. καὶ βυκάνην ἐξ ἀργύρου εὔρε Μωϋσῆς. ἐγένοντο β', καὶ τῇ μὲν πρὸς παρακέλευσιν καὶ συλλογὴν ἐχρῶντο, τῇ δὲ συνελθεῖν ἀρχάς.

[Βύουσι:] φράττουσι, καλύπτουσιν. ἔνθεν καὶ ἀκρόβυστος, ὁ τὸ ἄκρον βεβυσμένον ἔχων. Πισίδης· ἐρῶ δέ σοι νῦν, εἴπερ οὐ βύειν θέλεις.

[Βυρσαίετος:] ὁ Κλέων. συντέθεται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς βύρσης καὶ τοῦ αἵετος. ἅμα μὲν ὡς βυρσοδέψην κωμῳδῶν τὸν Κλέωνα καὶ ὡς κλέπτῃν καὶ ἄρπαγα τῶν κοινῶν. ἀρπακτικὸν γὰρ τὸ ζῶον ὁ αἰετός. **[Σκυτοδέψης]** Ἀττικόν, **[Βυρσοδέψης]** δὲ Ἀσιανόν. ἡ Παφλαγὼν βυρσεύς. σημαίνει δὲ τὸ ἐκ τοῦ ἐμβρέχειν τὰ δέρματα καὶ πλείοσιν ἡμέραις ἔαν αὐτὰ εἰς τὸ φάρμακον, ἵνα διαλάβοιεν, ἀπὸ τῆς ὁσμῆς τοῦ ὕδατος καὶ τῶν δερμάτων μολυνομένων ἄχαρι ὀδωδέειν. διαβάλλει οὖν ὡς δύσσομον, ἄλλως τε καὶ τὴν εὐτέλειαν ἀντιδεικνὺς Κλέωνος, ἀφ' οἷας τύχης ὀρμώμενος πρωτεύει τῶν Ἀθηναίων. ἡ Καρχηδὼν ἢ καὶ Ἀφρικὴ Βύρσα λέγεται· καὶ ζήτηε ἐν τῷ Ἀφρικανός.

[Βυρσοδέψης:] σκυτοτόμος, ὁ τὰς βύρσας θεραπεύων.

[Βυσαύχην:] ὁ τοὺς ὤμους συνέλκων ἐπὶ τὸν τράχηλον.

[Βύσσινον:] βύσσῳ βεβαμμένον. δέξαι βύσσινον εἶμα, τό τοι μετὰ παιδὸς ἀγαυᾶς ὕφανε.

[Βυσσοδομοῦντες:] ἐκ βάθους σκεπτόμενοι. καὶ **[Βύς σωμα.]** θύννων εὐκλῶστοιο λίνου βυσσώμασι ρόμβον φράξαντες γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγευς.

[Βυσσόν:] βάθος, ὀξυτόνως. βαρυτόνως δὲ σημαίνει βαφὴν ἐκ πορφύρας. καὶ **[Βυσσός,]** βυθός, παρὰ Ἡροδότῳ.

[Γαβαώ:] πόλις. καὶ **[Γαβαωνῖται,]** οἱ ἀπὸ τῆς χώρας.

[Γαβίνιος:] ὄνομα κύριον Ῥωμαϊκόν.

[Γαβριήλ:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Γαβριηλᾶς,]** ὄνομα κύριον.

[Γάγγης,] βασιλεὺς Αἰθιοπῶν, ὃν ἀπέκτεινεν Ἀλέξανδρος, δεκάπηχυς τὸ μῆκος, τὴν δὲ ὥραν οἶος οὕπῳ τις ἀνθρώπων, ποταμοῦ δὲ Γάγγου παῖς. τὸν δὲ πατέρα τὸν ἑαυτοῦ, τὴν Ἰνδικὴν ἐπικλύζοντα,

αὐτὸς ἐς τὴν ἐρυθρὰν ἔτρεψε καὶ διήλλαξεν αὐτὸν τῇ γῇ, ὅθεν ἡ γῆ ζῶντι μὲν ἄφθονα ἔφερεν, ἀποθανόντι δὲ ἐτιμῶρει. ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀχιλλέα Ὅμηρος ἅγει μὲν ὑπὲρ Ἑλένης ἐς Τροίαν, φησὶ δὲ αὐτὸν ἰβ' μὲν πόλεις ἐκ θαλάττης ἥρηκέναι, πεζῇ δὲ ἰα', γυναῖκα δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀφαιρεθέντα εἰς μῆνιν ἀπενεχθῆναι, ὅτε δὲ ἀτεράμονα καὶ ὠμὸν δόξα· σκεψώμεθα τὸν Ἰνδὸν πρὸς ταῦτα. πόλεων μὲν τοίνυν ξ' οἰκιστὴς ἐγένετο, αἵπερ εἰσὶ δοκιμώταται τῶν τῇδε· τὸ δὲ πορθεῖν πόλεις ὅστις εὐκλεέστερον ἡγεῖται τοῦ ἀνοικίζειν πόλιν, οὐκ ἔστιν. Σκύθας δὲ τοὺς ὑπὲρ Καύκασον στρατεύσαντάς ποτε ἐπὶ τήνδε τὴν γῆν ἀπώσατο· τὸ δὲ ἐλευθεροῦντα τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἄνδρα ἀγαθὸν φαίνεσθαι, πολλῶ βέλτιον τοῦ δουλείαν ἐπάγειν τῇ πόλει.

[Γάγγρα:] πόλις.

[Γάγγραйна:] εἶδος πάθους.

[Γάδειρα:] τόπος κατὰ τὴν ἐσπερίαν μοῖραν, ἀποτελεύτησις τῆς θαλάσσης καὶ οἶον ἐκροή ἀπὸ τῆς πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν Ἀτλαντίδα θάλασσαν, τὸν ὠκεανὸν, ἣν διεκπλεῦσαι οὐκ ἐνῆν βραχῶδη καὶ σκοτοειδῇ τυγχάνουσαν. Γάδειρα δὲ παρὰ τὴν γῆν καὶ τὴν δειρὴν, ὃ ἐστὶ τράχηλος. μέχρι τοῦτον ἐλθὼν ὁ Ἡρακλῆς καὶ μὴ δυνάμενος διελθεῖν στήλας παρὰ τῶν ἐγχωρίων λαβὼν ἰδρύσατο, δηλῶν δι' αὐτῶν ἄχρι τῶν τῇδε βατὴν εἶναι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν. **[Γαδαρηνός,]** ἀπὸ τόπου.

[Γάζα.] καὶ **[Γαζοφυλάκιον,]** θησαυροφυλάκιον. γάζα γὰρ θησαυρός. πολλὴν δὲ εὔρεν ἀφθονίαν τροφῆς καὶ γάζαν βαρβαρικήν, ἀργυρίου δὲ τάλαντα γ'. ὁ δὲ Πτολεμαῖος τὰ βασίλεια περιάγων ἐπεδείκνυτο καὶ τὴν ἄλλην τὴν βασιλικὴν γάζαν. Διόδωρός φησι.

[Γαϊανός,] Ἀράβιος, σοφιστής, μαθητὴς Ἀψίνου τοῦ Γαδαρέως. ἦν δὲ ἐπὶ τε Μαξίμου καὶ Γορδιανοῦ. Περὶ συντάξεως βιβλία ε', Τέχνην ῥητορικὴν, Μελέτας. ἐσοφίστευσεν ἐν Βηρυτῶ.

[Γαῖος] Ἰούλιος Καῖσαρ, ὁ πρῶτος μοναρχήσας. οὗτος ἔγραψε μετάφρασιν τῶν Ἀράτου Φαινομένων καὶ τέχνην γραμματικὴν Ῥωμαϊκῶς καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου.

[Γαῖος Καῖσαρ,] ὃς ἐπεκλήθη Καλλιγόλας. Ῥητορικὴν τέχνην Ῥωμαϊκῶς.

[Γαῖος,] Ῥωμαίων βασιλεὺς, τὸ μὲν πρῶτον μεγαλοφρόνως διεῖπε τῆς βασιλείας τὰ πράγματα καὶ πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις καθηκόντως ἐχρῆτο, μετὰ δὲ δύο χρόνους ἐκστὰς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως κατὰ μίμησιν τοῦ πατρὸς ἑαυτὸν ἀπεθέωσε καὶ ἀνδριάντα ἑαυτοῦ κατὰ πόλιν ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέστειλε καθιδρῦσασθαι καὶ εἰς τὸν τῶν Ἱεροσολύμων ναὸν θεσπίσας νέου Γαῖου ἱερὸν προσέταξεν ὀνομάζεσθαι. καὶ δουλοκρατίαν νομοθετήσας ἐπέτρεψε κατηγορεῖν τῶν δεσποτῶν, εἴ τι ἂν εἰδοῖεν αὐτοῖς πλημμέλημα. κἀντεῦθεν δεινὴ συμφορὰ κατελήφει τὴν οἰκουμένην πᾶσαν, τῶν οἰκετῶν μεγάλας τιμωρίας ὑποβαλλόντων τοὺς δεσπότες. ἕκαστος γὰρ ἀμύνεσθαι ἐβούλετο τὸν ἴδιον δεσπότην ὑπὲρ ὧν παρ' αὐτοῦ βασάνων προέπασχεν. οὐ μὲν δὲ ἀλλὰ καὶ εἰς μανίαν τραπεῖς ἄθεσμον στολὰς γυναικείας ἡμφιέννυτο καὶ τὴν κόμην πλοκάμοις καὶ πλοκῇ τινι περιστέλλων καὶ γυναικιζόμενος καὶ πᾶσαν αἰσχρουργίαν διαπραττόμενος τελετὰς ἐπενόει καὶ ξένα μυστήρια ἐπετέλει. καὶ δὴ λαβὼν ποτε τὴν ἰδίαν θυγατέρα καὶ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἀγάλματος αὐτὴν θέμενος ἔφη, σὺ ταύτην γεγέννηκας καὶ πατὴρ αὐτῆς ἔννομος ὑπάρχεις. οὗτος μιανώτατός τε καὶ ἀνοσιώτατος ἐγένετο καὶ τοσοῦτον ὄρμαθόν κακῶν συνειληφὼς ἐπεκάλυψε τὰ τοῦ Τιβερίου μειονεκτήματα. ὅσα γὰρ τῷ Αὐγούστῳ ἐν πολλῶ χρόνῳ περιποιήθη, οὗτος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπεκτήσατο. μοιχικώτατός τε ἀνθρώπων γενόμενος καὶ γυναῖκας ἡρμοσμένας καὶ γεγαμημένας ἐλάμβανε. τὴν τε ἑαυτοῦ τιθήνην ἐπιτιμήσας ἀνοίας ἐς ἀνάγκην ἐκουσίου θανάτου κατέστησεν. ἐχρῆτο δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς καὶ παρανόμων ἐκοινώνει μίξεων, ὥς καὶ πατὴρ ἀνοσίας καταστῆναι

γονῆς ἐκ μιᾶς αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν ἀπογεννηθείσης. ναοὺς τε καὶ θυσίας ὡς ἡμιθέῳ γίνεσθαι παρεσκευάζε. τοιούτῳ αὐτοκράτορι οἱ Ῥωμαῖοι παρεδόθησαν, ὥστε τὰ τοῦ Τιβερίου ἔργα καίπερ χαλεπώτατα δόξαντα γεγονέναι τοσοῦτον τὰ Γαίῳ, ὅσον τὰ τοῦ Αὐγούστου παρ' ἐκείνῳ παρήνεγκαν. οὗτος μετὰ Τιβέριον ἐβασίλευσε Καλλιγόλας ὀνομαζόμενος.

[Γάιος Λαυτώριος,] Μάρκος ἐπίκλησιν. ἐκ τούτου δείκνυται τὸ μισοπόνηρον τῶν Ῥωμαίων καὶ τὸ πρὸς τοὺς παραβαίνοντας τὰ κοινὰ καὶ νόμιμα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀμείλικτον. οὗτος γὰρ χιλιάρχος ἀποδειχθεὶς ἐν τῷ Σαυιτικῷ πολέμῳ νεανίαν τινὰ τῶν ὁμοσκήνων διαφέροντα τὴν ὄψιν ἐτέρων μέχρι μὲν τινος ἔπειθεν ἑαυτῷ χαρίσασθαι τὴν τοῦ σώματος ὥραν ἐκόντα, ὡς δ' οὔτε δωρεαῖς οὔτ' ἄλλη φιланθρωπία τὸ μειράκιον ἠλίσκετο, κατέχειν τὴν ἐπιθυμίαν ἀδύνατος ὧν βίαν προσφέρειν ἐπεβάλετο. περιβοήτου δὲ τῆς ἀκοσμίας τοῦ ἀνδρὸς ἅπασι τοῖς ἐπὶ στρατοπέδου γενομένης, κοινὸν ἀδίκημα τῆς πόλεως εἶναι νομίσαντες οἱ δήμαρχοι γραφὴν ἀποφέρουσι κατ' αὐτοῦ δημοσίᾳ, καὶ ὁ δῆμος ἀπάσαις ταῖς ψήφοις τοῦ ἀνδρὸς κατέγνω τίμημα δίκης ὀρίσας θάνατον, οὐκ ἀξιῶν εἰς ἐλεύθερα σώματα καὶ προπολεμοῦντα τῆς τῶν ἄλλων ἐλευθερίας τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις ὄντας ἀρχαῖς ὑβρίζειν τὰς ἀνηκέστους καὶ παρὰ φύσιν τοῖς ἄρρεσιν ὕβρεις. ἄλλο θαυμασιώτατον, καίτοι περὶ δοῦλον σῶμα γενομένης τῆς ὕβρεως. ἐνὸς γὰρ τῶν παραδόντων Σαυνίταις τὸ στρατόπεδον χιλιάρχων καὶ ὑπὸ ζυγὸν ὑπελθόντων Ποπλίου υἱὸς ὧν, ἐν πολλῇ καταλειφθεὶς πενία, δάνειον ἠναγκάσθη λαβεῖν, ὡς ἐρανισθησόμενος ὑπὸ τῶν συγγενῶν. διαψευσθεὶς δὲ τῆς ἐλπίδος ἀπήχθη πρὸς τὸ χρέος τῆς προθεσμίας διελθούσης, κομιδῇ νέος ὧν καὶ τῇ ὄψει ὠραῖος. οὗτος τὰ μὲν ἄλλα ὑπηρετῶν, ὅσα δούλους δεσπόταις νόμος ἦν, ἠνείχετο· τὴν δὲ τοῦ σώματος ὥραν χαρίσασθαι κελευόμενος ἠγανάκτει καὶ μέχρι παντὸς ἀπεμάχετο. πολλὰς δὲ διὰ τοῦτο μαστίγων λαβὼν πληγὰς ἐξέδραμεν ἐς τὴν ἀγορὰν καὶ στὰς ἐπὶ μετεώρου τινὸς τὴν τε ἀκολασίαν τοῦ δανειστοῦ διηγῆσατο καὶ τῶν μαστίγων τοὺς μώλωπας ὑπέδειξεν. ἀγανακτήσαντος δὲ τοῦ δήμου καὶ δημοσίας ὀργῆς ἄξιον ἠγησαμένου τὸ πρᾶγμα, κατηγορούντων τὴν εἰσαγγελίαν τῶν δημάρχων, ὥφλε θανάτου δίκην. καὶ δι' ἐκεῖνο τὸ πάθος ἅπαντες οἱ δουλωθέντες πρὸς τὰ χρέα Ῥωμαῖοι νόμῳ κυρωθέντι ἀρχαίαν ἐλευθερίαν ἐκομίσαντο.

[Γαλααδίτις:] χώρα.

[Γαλαθηνός:] ὁ ὑποτίθιος, ἡγουν ὁ ὑπομάζιος.

[Γαλακτίων:] ὄνομα κύριον.

[Γαλακτοπότης:] ὁ γάλα πίνων.

[Γαλαξίας:] τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ φῶς· ὅπερ ἐστὶν ἀνάκλασις φωτὸς ἡλιακοῦ, μὴ καταλαμπομένων τῶν ἀστέρων.

[Γάλα ὀρνίθων:] ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων. ἢ ἐπὶ τῶν σπανίων. τὰ σπάνια φησι καὶ δυσεύρετα τῶν ἀγαθῶν παρέξομεν· ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν. τουτέστιν ἐν πλησμονῇ γενόμενοι τῶν ἀγαθῶν ἀπειρηκέναι μέλλετε· οὕτω πλουτήσετε πάντες. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι· δώσομεν ὑμῖν πλουθυγίαν, εὐδαιμονίαν, εἰρήνην, νεότητα, γέλωτα, χοροὺς, θαλείας γάλα τ' ὀρνίθων, ὥστε παρέσται ὑμῖν κοπιᾶν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν.

[Γάλα] σκεδάζει δυσμενῶν συμβουλίας. **[Γάλα]** γαληνῶν πρόξενον πέλει τρόπων.

[Γαλάται·] ὅτι ἐπὶ Σκηπίωνος τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ καὶ Ἀννίβου τοῦ Καρχηδόνης Ῥωμαῖοι Γαλάτας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατεστρέψαντο. οὗτοι δ' ἦσαν τῶν ἐσπερίων Γαλατῶν μοῖρα. ἀναστάντες γάρ ποτε τῆς οἰκείας οἱ Γαλάται ἅμα Βρέννω στρατηγῷ προῆλθον εἰς λ' μυριάδας ἀριθμούμενοι.

έντεῦθεν διακριθέντες οἱ μὲν ἐπὶ τὴν εἴσω πυλῶν Ἑλλάδα, οἱ δὲ ἐπὶ Θράκην καὶ τὴν Ἀσίαν ἐτράποντο, ἀμφὶ τὰς δύο μάλιστα που καὶ αὐτοὶ μυριάδας ὄντες. καὶ κρατήσαντες τῷ πολέμῳ πάντων μικροῦ τῶν ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου Ἀσιανῶν γενῶν τοὺς μὲν ἄλλους ὑποτελεῖς ἐποιήσαντο φόρου, αὐτοὶ δὲ τὰ περὶ τὸν Ἄλυν ποταμὸν χωρία κατασχόντες ἐνέμοντο τὰ μεταξὺ Βιθυνῶν τε καὶ Καππαδοκῶν κείμενα. ἐφ' οὗς ἐστρατεύσαντο Ῥωμαῖοι κοινωνήσαντες Ἀντιόχῳ τῆς ἐπὶ τῷ Σιπύλῳ μάχης καὶ συμπεσόντες αὐτοῖς περὶ πόλιν Ἄγκυραν, Μαλίου σφῶν ἡγουμένου, μυρίους μὲν τῆς μάχης ἡλικίας καταβάλλουσι, τοὺς δὲ λοιποὺς ὑποκύψαι σφίσιν, ἀποστάντας ὧν ἦρχον ἐθνῶν, ἠνάγκασαν.

[Γαλάτεια:] ὄνομα θεᾶς. **[Γαλατία]** δὲ χώρα. καὶ **[Γαλατίας,]** ὄνομα κύριον.

[Γαλλαίῳ:] τῷ τῶν Γάλλων. Γαλλαίῳ Κυβέλης ὁλολύγματι πολλάκι δοῦσα τὸν βαρὺν εἰς ἀκοὰς ἦχον ἀπὸ στομάτων, τάσδε θεῇ χαίτας περὶ δικλίδι θῆκεν ὀρεῖα, θερμὸν ἐπεὶ λύσεως ὧδ' ἀνέπαυσε πόδα.

[Γαλέα:] ὁ ἰχθύς. καὶ **[Γαλεὸς]** ὁμοίως.

[Γαλεάγρα:] ὄργανον τιμωρητικόν. καὶ τελευτῶντες εἰς γαλεάγραν ἐμβalόντες περόναις σιδηραῖς διειργμένην πᾶσαν ἐν δυσχωρίαις ἐκύλιον. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἐν γαλεάγρα σιδηρᾷ βαλὼν ἀπέκτεινεν.

[Γαλεώδης:] ὄνομα κύριον.

[Γαλεώτης] καὶ ἀσκαλαβώτης, ἐκατέρως. ζῆται ἐν τῷ ἀσκαλαβώτης.

[Γαλερόν:] φαιδρόν.

[Γαλῆ:] τὸ ζῶον. καλεῖται δὲ πρὸς τινῶν κερδῶ καὶ ἰλαρία. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα ἰσόψηφον δίκη γαλῆ, ἄλγη· ἀπὸ γὰρ τῶν αὐτῶν σύγκειται γραμμάτων. καὶ **[Γαλῆ Ταρτησσία·]** ἡ Ταρτησσὸς πόλις ἔξω τῶν Ἑρακλείων στηλῶν πρὸς τῷ ὠκεανῷ, ἔνθα μέγισται γίνονται γαλαῖ.

[Γαληνῶ] ἡ γαληνῶ.

[Γαληνιᾶν:] γάννυσθαι, χαίρειν, διαχεῖσθαι.

[Γαληνός,] ὁ διασημότατος ἰατρός, Περγαμηνός, γεγονώς ἐπὶ Μάρκου καὶ Κομόδου καὶ Περτίνακος τῶν Καισάρων ἐν Ῥώμῃ, υἱὸς Νίκωνος γεωμέτρου καὶ ἀρχιτέκτονος, πολλὰ συντεταχώς ἰατρικά τε καὶ φιλόσοφα, ἔτι τε γραμματικά καὶ ῥητορικά· ἅτινα διὰ τὸ πᾶσιν εἶναι γνῶριμα καταλέγειν ἄκαιρον ἡγησάμην ἐν τῷ παρόντι. ἐβίω ἔτη ο΄. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἥσυχον.

[Γαλήσιον:] ὄνομα τόπου.

[Γαλῆ χιτῶν:] αὕτη ἐπὶ τῶν ἀδίκων τάσσεται καὶ μηδὲν ἀνιέντων. ὁμοία ἐστὶ τῇ, οὐ πρέπει γαλῆ κροκωτός.

[Γαλῆ τὸν κροκωτόν·] ζῆται ἐν τῷ κροκωτός.

[Γαλιλαία:] κατακυλιστὴ τῇ Ἑλλάδι γλώσσει. διὸ καὶ γελγέλ ὁ τροχὸς ὀνομάζεται.

[Γαλιλαῖοι·] ζῆται ποτὲ μετωνομάσθησαν Χριστιανοὶ ἐν τῷ Ναζιραῖοι.

[Γαλιψός:] ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ καὶ πόλις τῆς Θράκης. ὀνομάσθη δὲ ἀπὸ Γαλιψοῦ τοῦ ἐκ Θάσου καὶ Τηλέφης.

[Γαλλογραικία:] ἡ τῶν Βουκελλαρίων χώρα. οἱ αὐτοὶ καὶ Ἑλληνογαλάται ὀνομάζονται.

[Γάλλος:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Γάλλος:] ἀπόκοπος. ἐν Ἐπιγράμμασι· γάλλος ὁ χαιτήεις, ὁ νεήτομος, ὃς ποτε Τμῶ Λυδιὸς ὀρχηστὸς μάκρας ὀλολυζόμενος. καὶ **[Γάλλοι,]** οἱ ἀπόκοποι. Γναῖος, ὁ ὑπατος Ῥωμαίων, διερχόμενος ἐγεφύρωσε τὸν Σαγγάριον ποταμὸν, τελέως κοῖλον ὄντα καὶ δύσβατον· καὶ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν στρατοπεδευσάμενος παραγίνονται Γάλλοι παρὰ Ἄττιδος καὶ Βαττάκου τῶν ἐκ Πεσσινοῦντος ἱερέων τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἔχοντες πρὸς τῇ ιδέᾳ καὶ τύπους, φάσκοντες προσαγγέλλειν τὴν θεὸν νίκην καὶ κράτος· οὗς ὁ Γναῖος φιλανθρώπως ὑπεδέξατο. καὶ αὖθις· ἀπέστειλε νεανίσκους διασκευάσας εἰς Γάλλους, μετ' αὐλὴ τῶν ἐν γυναικείαις στολαῖς ἔχοντας τύμπανα καὶ τύπους, ἐπὶ τοὺς προκαθημένους τῆς χώρας. ὅτι Γάλλοι μὲν γίνονται ἐξ ἀνδρῶν, ἐκ δὲ Γάλλων ἄνδρες οὐ γίνονται.

[Γάλλους] τί τεμεῖν· Γάλλοι δὲ οἱ ἀπόκοποι· ἐπὶ τῶν ...

[Γαλῶ:] γάλως, γάλω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο γαλῶ, ἀνδραδέλφω. καὶ **[Γαλοώνη]** ὁμοίως, ἢ ἀνδράδελφος.

[Γάμβρειος στολή. Γάμβρορος:] ὁ ἀμέτοχος.

[Γαμβρὸς Ἐρεχθῆος:] ὁ Βορράς. τὴν γὰρ Ὠρεΐθυιαν θυγατέρα αὐτοῦ ἔγημεν, ἐξ ἧς τίκεται Ζήτης καὶ Κάλαις.

[Γαμέτης:] ὁ ἀνὴρ, ὁ σύζυγος. ὁ δὲ σὺν τῷ κουριδίῳ γαμέτῃ ἐς Ἔφεσον ἦλθεν.

[Γαμηλία:] ἡ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις. ἢ τῶν γυναικῶν ἢ εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγή. οὕτως Δίδυμος ὁ γραμματικὸς. καὶ παροιμία. **[Γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν.]** ὅταν τις ἡγάγετο γυναῖκα, πρὶν γενέσθαι παῖδα, οὗτος μαρτυρόμενος περὶ τοῦ γάμου κατὰ τοὺς γάμους ἀπεδίδου τι τοῖς φράτορσιν εἰς λόγον εὐωχίας. καὶ τοῦτό ἐστι γαμηλία εἰσενεγκεῖν. μέμνηται τοῦ λόγου Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Εὐβουλίδην λόγῳ· καὶ γὰρ ὅτι ὁ πατήρ μου κατὰ τοὺς νόμους ἔγημε καὶ γαμηλίαν τοῖς φράτορσιν εἰσενήνοχε, μεμαρτύρηται. **[Γαμηλιῶνος:]** τοῦ μηνός.

[Γαμησεῖειν] Ἀττικοί φασι.

[Γαμφηλή:] ἡ σιαγών.

[Γαμφωλή:] ἡ ἐπίκαμψις.

[Γαμφώνυχος:] ἐπικαμπεῖς ἔχοντος τοὺς ὄνυχας. καὶ **[Γαμφώνυχα ζῶα,]** ὅσα τῶν περωτῶν τὴν ἐπιρυγχίδα γεγάμψωκεν ὑπὸ τὴν γένυν, οἷός ἐστιν ἀετὸς, ἰέραξ, κεγχρηὶς ἄλλα τε τὰ μὴ πίνοντα.

[Γαμφόν:] ἐπικαμπές. καὶ γαμφὸν χαίτησιν ἐφ' ἱππεΐησι πεδηθὲν ἄγκιστρον, κρυφίην εἰναλίῳσι πάγην. ἐν Ἐπιγράμμασι· γαμφὸν τε δρέπανον, σταχυητόμον ὄπλον ἀρούρης. καὶ αὖθις· γαμφὰς πυρολόγους δρεπάνας.

[Γαμφούς:] τὰς καμπτούσας καὶ πλαγίους νεφέλας, ἢ τὰς ὀρνίθων ὄψεσιν εἰκασμένας. γαμφοὺς γὰρ ἐκάλουν τὰς ὀρνίθας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

[Γάνδειρον:] ὄνομα τόπου.

[Γάνιος.]

[Γανόων:] λελαμπρυσμένος.

[Γάνος:] ὁ οἶνος. Πὰν ἀγέλην· Νύμφαι πίδακα· Βάκχε γάνος. καί, γάνος ἀμπέλου, ὁ οἶνος, βότρυος ἔλικά παυσίπονον. **[Γάνος]** δὲ θηλυκῶς, τὸ πρὸς τῇ Θράκῃ ὄρος ἢ Γάνος. **[Γάνος]** καὶ **[Γανιάδα]** χωρία ἐστὶ Θρακικά.

[Γαννουμένη:] χαίρουσα. **[Γάννουμι]** γὰρ ὁ ἐνεστώς. καὶ **[Γάννουσθαι,]** φαιδρύνεσθαι, χαίρειν καὶ διαχεῖσθαι.

[Γαργηττός:] ὄνομα κύριον. τόπου.

[Γαργαλισμός.]

[Γαργαλίζει·] δοτικῇ. κινεῖ, ὑποσημαίνει, προτρέπει, ἐρεθίζει. ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκρωμένου τοῦ μέλους ὑπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος. Ἀριστοφάνης. **[Γαργαρίζει]** δὲ, ἐρεθίζει ἀπὸ τοῦ στόματος ὥστε ἐμέσαι.

[Γάργαρε·] ζήτηι ἐν τῷ ψαμμοκοσιογάργαρα.

[Γάρμος:] ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ἕτερος ταῦρος ἐμυκήσατο κακὸν φώνημα Γάρμφ.

[Γάρος:] ἀρσενικῶς λέγεται. ἔστι δὲ οὐδὲν ἄλλο ὁ γάρος ἢ σηπεδών.

[Γαριζεῖν:] ὄρος.

[Γαστήρ:] ἡ κοιλία. Ὅμηρος διαπαντὸς γαστέρας καλεῖ οὐ κοιλίας. καὶ παροιμία· γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλιστον ὄνειδος ἀπάντων, ἢ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρῃ, κενεὰ δὲ βαρεῖα· ἐπὶ τῶν γαστριμαργούντων. **[Γαστέρα]** δὲ ὁ Δαβὶδ τὸ τῶν λογισμῶν ταμεῖον ἐκάλεσεν. ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἢ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου.

[Γαστρίζεσθαι:] λαμπρότερον τρέφεσθαι.

[Γαστρίζομαι:] τύπτομαι εἰς τὴν γαστέρα. Ἀριστοφάνης· ὦ πόλις, ὑφ' οἷων θηρίων γαστρίζομαι.

[Γαστριμαργία,] καὶ **[Γαστρίμαργος,]** ὁ ἄπληστος. καὶ **[Γαστριμάργως,]** ἀπλήστως. ζήτηι ἐν τῷ δαιτρός.

[Γάστρις:] ὁ περὶ γαστέρα ἀκρατής. καλοῦσι δ' οὕτω καὶ τὸν ἔλμινθας ἔχοντα.

[Γαῦλος:] ὁ ἐξ ἀλλοτριῶν ζῶν ἢ ὁ εὐαπάτητος. ἢ πλοῖόν τι φορτηγὸν Φοινικικόν, ἢ ἄκατος.

[Γαυλός] δὲ ὀξύτόνως, τὸ ποιμενικὸν ἀγγεῖον, ὃ δέχεται τὸ γάλα. Ἡρόδοτος· γαύλους τε ἐνταῦθα καταδύσας. ἢ **[Γαυλός,]** ὁ τοῦ φρέατος ἀντλητήρ. ἢ οἰνηρὸν ἀγγεῖον, ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον, ἦν Ἴταλοι μαγγάναν ὀνομάζουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν γαλακτοδόχων ἀγγείων· γαυλοὺς τε γλαγοπήγας. ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Γαυνάκας ἀμπεχόμενον. Γαυριᾶ·] δοτικῇ. ἀγάλλεται, ἐπαίρεται, θρασύνεται.

[Γαυροειδής:] ὁ ὑπερήφανος.

[Γαῦρον:] στερρὸν, μέγα, ἀκλινές, ἀκατάπληκτον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ἔσθ' ὥς Ἡρακλῆς. Ἀγαθίας· ὁ δὲ Βελισάριος τὴν ἐγχείρησιν μείζονα ἔδειξε καὶ γαυροτέραν, καὶ περιχαρὴς γε τὴν νίκην. καὶ αὖθις· ὁ δὲ γαῦρος ὥσπερ ἐκινούμενος.

[Γαῦρος·] ὁ δὲ γαῦρός τε ὢν ἀνὴρ καὶ ἀγέρωχος καὶ στρατείαις ὠμιληκῶς καὶ τοῦτο πρῶτον ἀγαθὸν ἠγούμενος, τὸ ἐν ἀνθρώποις τιμὴν καὶ δόξαν καὶ πλοῦτον ἐπικλύζοντα καὶ τὸ ἔχειν ἑαυτῷ ὅτι βούλοιο κεχρηῆσθαι καὶ ἀδεῶς διὰ μέθην νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ εἰδέ ναι οὔτε ἀνατέλλοντα καὶ

δυόμενον ἥλιον, ἴσα καὶ οὐρανοῦ εἶναι νομίσας τὴν μετάκλησιν, ἐκ τῶν ἀλύπων καὶ διακεχυμένων εἰς ὀλιγωρίαν διατριβῶν ἀπορρήξας ἑαυτὸν καὶ κατατείνας τὴν ψυχὴν εἰς φιλοδοξίαν βαρὺς ἀναστὰς ἐκ Παμφυλίας ἀνέστρεφε. Τιμάσιος· οὗτος ἦν, ὃν Εὐτρόπιος ἤγαγεν.

[Γαῖα χάνοι:] καταπίοι αὐτὸν ἡ γῆ.

[Γεζίτης:] τοπικόν.

[Γαίειος:] ὄνομα κύριον. ὁ τῆς γῆς υἱός.

[Γαίῆϊος:] ὁ γῆϊνος.

[Γαίῆοχος:] ὁ Ποσειδῶν. **[Γεοῦχος]** δέ.

[Γαιοδότης:] ὁ ἀπεμπολῶν γῆν.

[Γαιών:] ὄνομα τόπου. **[Γαιών]** καὶ **[Φεισών,]** ὀνόματα ποταμῶν. καὶ **[Γαιῶν],** γηϊνῶν πραγμάτων.

[Γαιούχος:] ὁ τὴν γῆν ὀχῶν.

[Γαῖσα.] καὶ **[Γαισός,]** κοντὸς, εἶδος ἀμυντηρίου, οἶον δόρατος.

[Γεγανωμένος:] λελαμπρυσμένος. ἐσκεπασμένος. τὸ περιέχον τῷ κονιορτῷ γεγανωμένον ἐν χώρῳ βοτανῶδει. τουτέστι λελευκασμένον.

[Γεγαννυμένος:] ἐπαγαλλόμενος. πῶς δὲ ἀνὴρ βασιλείῳ τύφῳ ἐκ παίδων καὶ κολακείᾳ πολλῇ γεγαννυμένος δίαίταν τε λαχῶν βαρβαρωτάτην οὕτω διατεθῆναι.

[Γέγειαι βόες:] αἱ ἀρχαῖαι. καὶ ἀρσενικῶς **[Γέγειος.]**

[Γέγηθε:] χαίρει.

[Γεγηροτροφικώς:] ἐν γήρει θρέψας.

[Γέγονεν ἐν καλῷ:] καλλίστως ἔσχεν.

[Γεγράψομαι:] δεήσομαι. ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι. Σοφοκλῆς φησι.

[Γεγωνέναι.] καὶ **[Γεγωνεῖν,]** ἐξάκουστον βοῆσαι.

[Γεγωνοκῶμαι:] γυναῖκες, αἱ τὰς κόμας ἐμπιπλῶσαι βοήσεων.

[Γεγωνόν:] ἐξάκουστον· λαμπρὸν φθέγμα. καὶ **[Γεγωνίσκειν,]** τὸ φθέγγεσθαι ἐξάκουστον. καὶ **[Γεγωνότερον,]** τρανότερον. καὶ **[Γεγωνώς,]** βοήσας. **[Γεγώς τις. Γεδεών,]** στρατηγὸς τῶν Ἑβραίων. Μαδιηνίταις σὺν τοῖς Ἀραβι καὶ Ἀμαληκίταις μέλλοντος πολεμεῖν, ὁ θεὸς συνεβούλευεν ἐπιστὰς περὶ μέσσην ἡμέραν ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος ὄντος ἀγαγεῖν τὸν στρατὸν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ τοὺς μὲν κατακλιθέντας καὶ οὕτω πίνοντας εὐψύχους εἶναι ὑπολαμβάνειν, ὅσοι δ' ἂν ἐσπευσμένως καὶ μετὰ θορύβου πίνοιεν, τούτους δὴ νομίζειν ὑπὸ δειλίας τοῦτο πάσχειν, καταπεπληγότας τοὺς πολεμίους. καὶ εὐρέθησαν τ' ταῖς χερσὶ τεταραγμένοι πίνοντες.

[Γεδεών,] κριτὴς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπάταξε τὸν Μαδιάμ μετὰ τῶν λαμψάντων ἐν τῷ πίνειν καὶ τὸν Ὠρήβ καὶ Ζήβ καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμωνὰν τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν· τὸν τε πύργον τοῦ Φανουὴλ κατέστρεψε καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ἠλόγησεν ἐν ταῖς ἀκάνθαις θλίψαντας τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ζ'.

[Γέεννα:] ἡ καταδίκη.

[Γεηρόν:] τὸ γήϊνον.

[Γεθημανή.]

[Γελγέλ:] ὁ τροχὸς ὀνομάζεται. καθάπερ οὖν ἐξ ὄρους ὑψηλοῦ τοῦ σωτηρίου στόματος προενεχθέντα ταῦτα τὰ ῥήματα δίκην τροχοῦ κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐκυλίσθη καὶ πᾶσαν ἐπέδραμε· καὶ ἐβαπτίσθησαν πάντες κατὰ ἔθνη καὶ πόλεις. διὸ καὶ Γαλιλαία κατακυλιστὴ λέγεται τῇ Ἑλλάδι γλώσσει.

[Γελάδας:] ἀγαλματοποιὸς, διδάσκαλος Φειδίου.

[Γέλα] καὶ Καμάρινα, πόλεις Σικελίας.

[Γελασεῖοντα:] γελαστικῶς ἔχοντα, γελάσαι θέλοντα.

[Γελασεῖω:] ἐπιθυμητικῶς ἔχω τοῦ γελᾶν. Δαμάσκιος· νῦν δὲ καὶ τῷ μὴ πάνυ γελασεῖοντι γέλωτα παρέξει γενναῖον ἢ τοῦ ἔργου διέξοδος.

[Γελασίνοις:] γραμμαῖς ταῖς ἐκ τοῦ γελᾶν γινομέναις. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ ῥ' ἡ μὲν τροχαλοῖς σφραγιζομένη γελασίνοις λευκὴ ἀπὸ γλουτῶν ἦνθεεν εὐαφίην. ὅτι ὁ Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης ἐπεκλήθη Γελασῖνος διὰ τὸ γελᾶν πρὸς τὸ κενόσπουδον τῶν ἀνθρώπων.

[Γελαστής:] ὁ ἐπεγγελῶν. οὐθ' ὥς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα, οὐθ' ὥς ὄνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν. ὁ Κρέων φησί.

[Γέλγιθες:] σκορόδων κεφαλαί. καὶ πότιμοι γέλγιθες ἡδέ τε ὄγχναι, δαψιλῇ οἰνοπόταις γαστρὸς ἐπεισόδια.

[Γελίμερις:] ὄνομα κύριον.

[Γελλοῦς παιδοφιλωτέρα·] αὕτη ἄωρος ἐτελεύτησε, καὶ τὸ φάντασμα αὐτῆς ἐδόκουν ἐπὶ τὰ παιδιά καὶ τοὺς ἄωρους θανάτους ἰέναι.

[Γέλων:] ὄνομα κύριον. **[Γέλων]** δὲ τὸν γέλωτα. καὶ **[Γελῶ]** σε. λύσις ὀνείρου· γελῶν καθ' ὕπνους δυσφόρους ἔξεις τρόπους.

[Γελῶς:] ἐθνικόν. καὶ **[Γελῶν,]** ἐθνῶν. καὶ **[Γέλως,]** ἡ χαρμονή.

[Γέλως Μεγαρικός:] ἤκμασε γὰρ ἡ Μεγαρική κωμωδία ἁώρως, ἣν Ἀθηναῖοι καταμωκώμενοι ἐγέλων.

[Γέλως πλατύς·] ὁ δὲ Πέρσης ἐς τοσοῦτον ἐληλάκει φρυάγματος ὥς γέλωτα τῶν ἀγγελλόντων καταχέειν πλατύν. Σιμοκάτης φησί.

[Γέλως συγκροτούσιος:] ὁ ἄτακτος καὶ ἄσεμνος· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ μετὰ κρότου χειρῶν καὶ ποδῶν γενομένου γέλωτος.

[Γέλοιος:] ὁ καταγελαστότατος, προπαροξυτόνως. **[Γελοῖος]** δὲ ὁ γελωτοποιός. καὶ παροιμία· γελοϊότερον ἀπεργάζη τῶν τὰς κέγχρους ἀποτορεύειν ἐπιχειρούντων ἢ καθάπερ τὸν Μυρμηκίδην ἀντιπραττόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ. καὶ ἕτερα παροιμία· **[Γελοῖότε ρον Μελιτίδου,]** ἐπὶ τῶν ἐπὶ μωρία διαβεβλημένων. Μελιτίδης γὰρ ἀνὴρ κωμωδούμενος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐπὶ μωρία κατὰ ταυτὰ τῷ Ἀμφιστείδῃ. τοῦτον δὲ φασιν ἀριθμῆσαι μὲν πολλὰ παθόντα μέχρι τῶν εἶ καὶ πέρα μηκέτι

δύνασθαι, γήμαντα δὲ τῆς νύμφης μὴ ἄψασθαι· φοβεῖσθαι γὰρ μὴ αὐτὸν ἢ παῖς τῇ μητρὶ διαβάλλῃ. ὁ δὲ Ἀμφιστείδης ἡγνώνει ἐξ ὁποτέρου γονέων ἐτέχθη.

[Γελοῖον:] γέλωτος ἄξιον.

[Γεμίζω·] γενικῇ. ἔστι δὲ καὶ αἰτιατικῇ. τὸ ἀντλῶ.

[Γεμίνιος:] ὄνομα κύριον.

[Γέμω·] γενικῇ. τὸ πλήθω. ὁ δὲ Σκηπίων πυνθανόμενος τὸν ἀδελφιδοῦν γέμειν ἀργίας καὶ στάσεως καὶ τρυφῆς, ἔφη μὴ κρατήσῃν πολεμίων πρὶν κατασχεῖν τῶν ιδίων ἐγκρατῶς.

[Γεννάδας:] γενναῖος, εὐγενέστατος.

[Γεννάδιος,] πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, νύκτωρ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἅγιον θυσιαστήριον προσεύξασθαι εἶδεν τι φάσμα δαιμόνιον καὶ ἤκουσε κράζοντος, ὡς αὐτοῦ μὲν ζῶντος ἐνδίδωσιν, ὕστερον δὲ κρατήσῃ πάντως τῆς ἐκκλησίας.

[Γενάρχου:] πατρός.

[Γενναῖος:] ὁ εὖ γεγονώς. καὶ **[Γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου,]** ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκούντων. ὅτι χρημάτων κρείττων ὁ γενναῖος ἀνὴρ.

[Γενναιότατος,] ὥμοι τάλαινα, ὡς κακῶς διάκεισαι, γενναιότατος περὶ ἐμὲ γενόμενος καὶ θανάτου με ρυσάμενος.

[Γενεά:] κατ' ἐνίους μὲν ἔτη ζ', ὅθεν καὶ λέγουσιν οἱ ἰατρικοὶ τῶν δύο γενεῶν μὴ δεῖν φλεβοτομεῖν, τὸν τεσσαρεσκαιδέκατον λέγοντες ὡς ἔτι προσδεομένου αἵματος καὶ οὐδέπω ἔχοντος περισσὸν αἷμα· κατ' ἐνίους δὲ λ', ὅθεν καὶ τὸν Νέστορα βούλονται ἢ ἔτη γεγονέναι. καὶ τριγέρων, ὁ τρεῖς γενεὰς βιούς, τουτέστιν ἐνενηκοντούτης. Νέστωρ ἐν Πύλῳ ἡγαθήν τύμβον ἔχει τριτογέρων.

[Γενεαῖς γενεῶν:] τουτέστιν ἀπείροις τισὶ γενεαῖς.

[Γένεθλα:] γεννήματα.

[Γενέθλια:] ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος ἐορτή. καὶ **[Γενεθλιαλογία,]** μαντεία περὶ τῆς γεννήσεως.

[Γενέθλιος,] Γενεθλίου, Παλαιστῖνος, ἐκ Πετρῶν, σοφιστής, μαθητὴς Μινουκιανοῦ καὶ Ἀγαπητοῦ, ἀντιπαιδεύσας κατὰ τὰς Ἀθήνας Καλλινίκῳ τῷ διασήμῳ, δεξιὸς τὴν φύσιν καὶ ὅλην μελέτην ἀπομνημονεύσας ἐν ἀκροάσει. τελευτᾷ δὲ νέος ἐτῶν ἡ' καὶ κ'. ἔγραψε δὲ Λαλιάς ἥτοι Διαλέξεις καὶ Μελέτας, ὧν ἐστίν, ὁ ἄπολιν ἑαυτὸν ἀποκηρύττων μετὰ τὴν τῶν Θηβῶν κατασκαφήν· Προπεμπτικὸν πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ ἐταίρους Δαδοῦχον καὶ Ἀσκληπιάδην, Πανηγυρικούς.

[Γενέσια:] ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος μνήμη.

[Γένεσις:] ὁ κόσμος. περὶ τὴν γένεσιν τε πλανᾶται λήθη βαρούμενος καὶ κακία.

[Γένεσις:] ἡ τοῦ παντὸς διακόσμησις. ὁ δὲ Ἰσίδωρος διαπτύων τὴν γένεσιν ἀεὶ πρὸς θεὸν ἐτέτατο τὴν ψυχὴν. καὶ οὐδὲν ἦν ἰδεῖν ἢ ἀκοῦσαι φθεγγόμενον ἢ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν, ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.

[Γένεσις:] γένεσις λέγεται καὶ ἡ εἰμαρμένη. ἔστι δὲ πρεσβύτερον τῆς γενέσεως ἔννοια καὶ αὐτεξουσιότης. **[Γένεσις]** καὶ ἡ ἀρχή. Αἰλιανός· ἔνθεν οἱ καὶ τὸ ἀρρώστημα ἦν τὴν γένεσιν λαβόν.

[Γενέτειραν:] μητέρα. ποιητικῶς. **[Γενετή:]** πάτρια ἢ γενέσια.

[Γενέτης:] ὁ πατήρ.

[Γενετικόν:] ἡ γέννησις.

[Γενετυλλίς:] δαίμων περὶ τὴν Ἀφροδίτην, γενέσεως αἴτιος, ἀπὸ τῆς γενέσεως τῶν παίδων ὠνομασμένος. πεποιῆται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τὴν γένεσιν. οἱ δὲ περὶ τὴν Ἄρτεμιν φασι τῶν τοκετῶν ἐφόρους, καὶ πάλιν παρὰ τὴν γένεσιν. Ἀριστοφάνης· ἡδὺ τὸ μέλος, ὧ πότνια Γενετυλλίδες, καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον καὶ μανδαλωτόν.

[Γενειάς:] αἱ τρίχες. **[Γένειον,]** ὁ τόπος, τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ. ζήτει ἐν τῷ ἀπόνοια. ὅτι ἡ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις λέγεται μύσταξ, τὸ δὲ κάτω πάππος.

[Γεννητική.] ὅτι κρείττων πασῶν καὶ τιμιωτέρα τῶν τῆς ψυχῆς φυσικῶν δυνάμεων ἡ γεννητική, δεύτερον δὲ ἡ αὐξητική, καὶ τρίτον ἡ θρεπτική. τῆς μὲν γὰρ θρεπτικῆς ἔργον ἐστὶ τὸ σῶζειν τὸ εἶδος· μέχρι γὰρ τοσούτου σφζόμεθα, ἕως ἂν τρεφώμεθα· τῆς δὲ αὐξητικῆς τὸ εἰς τέλειον καὶ κατὰ φύσιν μέτρον ἀγαγεῖν, εἰς ὃ γενόμενα τά τε ζῶα καὶ τὰ φυτὰ ἐπὶ τὸ σκοπιμώτατον τῆς φύσεως τέλος, λέγω δὴ τὴν γεννητικὴν δύναμιν, παραγίνεται. οὕτω γὰρ τῆς φύσεως ὁ τελικώτατος σκοπὸς διὰ τὴν ἔφεσιν τῆς αἰδιότητος, τοῖς θνητοῖς ζώοις ἐπισκευαστῆς τῇ διαδοχῇ γινομένης. ὥστε ἡ μὲν αὐξητικὴ ὕλης ἐπέχει λόγον πρὸς τὴν γεννητικὴν, πρὸς δὲ τὴν αὐξητικὴν ἡ θρεπτική. ὅτι Μέλισσος ᾤετο τὸ μὴ γενόμενον οὐκ ἔχειν ἀρχήν· ψεῦδος δέ ἐστι· πολλὰ γὰρ ἀγέννητα ὄντα ἀρχὰς ἔχει.

[Γενησαρέτ:] ὄνομα τόπου.

[Γέννησιν:] τὴν τῶν Ἀφροδισίων μίξιν.

[Γεννηταί:] οὐχ οἱ ἐκ γένους καὶ ἀφ' αἵματος προσήκοντες, ἀλλὰ οἱ ἐκ τῶν γενῶν τῶν συννεμεμένων εἰς τὰς φρατρίας. οὗτοι δὲ εἰσι καθάπερ οἱ δημόται καὶ φράτορες, νόμῳ τινὶ ἔχοντες κοινωνίαν. τὸ δὲ γένος ἔχει ἄνδρας λ'. αἱ δὲ φρατρίαὶ ἐκαλοῦντο τριτὴς, ὅτι τεσσάρων φυλῶν οὐσῶν εἰς τρία ἐκάστην διεῖλον μέρη, τὰς μὲν φυλὰς τέσσαρας ποιήσαντες, ἀπομιμησάμενοι τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας, τὰς δὲ φρατρίας καὶ τριττὴς ἰβ', καθάπερ οἱ μῆνες, τὰ δὲ γένη λ' ἐν ἐκάστη φρατρίᾳ, καθάπερ αἱ ἡμέραι τξε'.

[Γεννήται:] οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους κοινωνοῦντες. καὶ γὰρ διήρηντο κατὰ μέρη οἱ τῶν Ἀθηναίων πολῖται, καὶ τὰ μὲν μέγιστα μέρη φυλαὶ ὠνομάζοντο, ἐκάστη δὲ φυλὴ πάλιν εἰς τρία διήρηντο, ὧν ἕκαστον μέρος τριττὺς καὶ φρατρία ὠνομάζετο. πάλιν δὲ τῶν φρατριῶν ἐκάστη εἰς γένη διήρηντο λ', ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύναι ἐκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο. καὶ γεννῆται, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ πρώτου γένους τῶν λ' γενῶν, οὓς καὶ πρότερόν φησι Φιλόχορος ὁμογάλακτας καλεῖσθαι. Ἰσαῖος μέντοι τοὺς γεννήτας ἀπλῶς τοὺς ἐξ αἵματος συγγενεῖς ὀνομάζει.

[Γενικαὶ ἀρεταί] δ'· φρόνησις, ἀνδρεία, σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη. καὶ ζήτει τὰς ἀντικειμένας αὐταῖς ἐν τῷ ὑπερήφανος.

[Γενικός·] ὅτι Ἀρτέμιος, ὁ καὶ Ἀναστάσιος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, αἰσθόμενος στόλον Σαρακηνῶν ἔρχεσθαι κατὰ τῆς πόλεως Ἰωάννην ἐφίστησιν ἡγεμόνα τοῦ πολέμου, διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ λογιστὴν τῶν φόρων, ὃν Γενικὸν καλοῦσιν· ὃς πρὸς τῇ Ῥόδῳ γενόμενος, καταστασιασθεὶς ὑπὸ τοῦ πλήθους ἀναιρεῖται.

[Γεννικῶς:] γενναίως. ἰσχυρῶς.

[Γενόμενα] καὶ γινόμενα διαφέρει. τὰ μὲν γὰρ γενόμενα πάντως ἀπέβη, τὰ δὲ γινόμενα ἤτοι ἀποβαίνει ἢ οὐ.

[Γενόμενος ἐξ ὀφθαλμῶν:] φυγῶν, ἀποδράσας. ὁ δὲ γενόμενος ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτὸς εἶχε τὰπίχειρα τῆς ἀγνοίας. **[Γεννόμενος]** δὲ διὰ δύο νν, ὁ τικτόμενος.

[Γεννούστης:] οἶον γεννήτης, ἢ συγγενής, ἢ ἔγγονος· τὸ τελευταῖον ἐκδέχεσθαι ἄμεινον.

[Γένωμαι·] γενικῇ. αὐθυπότακτον. **[Γεννῶ]** δὲ αἰτιατικῇ.

[Γέντα:] τὰ μέλη· γέντα βοὸς μέλδοντες. Καλλίμαχος.

[Γένυς:] τὰ γένεια.

[Γένυς:] εἶδος πελέκεως· ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταῖα γενύων ἀρμόθη πλαγὰ. καὶ τὸ γένειον.

[Γένυσι:] σιαγόνιν. ἐν Ἐπιγράμμασι· χώ μὲν ἐνέκλεισεν φονίαν γένυν, ἐκ δὲ τενόντων ἔνθους ρομβητὴν ἐστροφάλιζε φόβην.

[Γεοῦχος:] ὁ Ποσειδῶν. ὁ τὴν γῆν ἔχων. Γαῖοχος δέ.

[Γεωγραφία:] ἡ περιήγησις.

[Γεώδης:] ὁ ἐκ τῆς γῆς.

[Γεώλοφον:] ὀρεινὸν, ὄρος, ὕψωμα γῆς· καλοῦσι δ' οὕτως καὶ τὸν παχὺν καὶ ἀναίσθητον ἄνθρωπον. πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο κληρίον ἐν λυπρῇ τῇδε γεωλοφίῃ.

[Γεωμέτρης:] ὁ τὴν γῆν μετρῶν.

[Γεωμετρία.] γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη ἐπιστητοῦ ἢ ὑποληπτοῦ. ἐπιστητὰ γὰρ καὶ ὑποληπτὰ καὶ τὰ ὧν ἐστὶν ἡ γεωμετρία ἐπιστήμη. ταύτην δὲ τὴν ἐπιστήμην ἐφεῦρον Αἰγύπτιοι, ἐκ τοῦ ἀπλέτου τῆς γῆς καὶ τῆς διαιρέσεως τῶν χώρων προδιδαχθέντες, εἶτα καὶ συγγράψαντες.

[Γεωμόριον:] γεώργιον. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἐφ' αἷς πολὺν ἔβρασεν ἄντλον Κριθῶν καὶ λιπαρὰν εἶδε γεωμορίην.

[Γεωμόρος:] ὁ περὶ τὴν γῆν κοπιῶν.

[Γεωπεῖναι:] οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν ἔχοντες γῆν. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀπορούμενοι.

[Γεωπεΐνης] καὶ **[Γεωπόνος]** καὶ **[Γεηπόνος,]** ὁ τὴν γῆν πονῶν καὶ ἐργαζόμενος.

[Γεωπός:] ὁ γεωργός.

[Γεώργιος,] διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ χαρτοφύλαξ, τὸ ἐπὶ κλην Πισίδης. Ἐξαήμερον δι' ἰάμβων εἰς ἔπη τρισχίλια, Εἰς Ἡράκλειον τὸν βασιλέα καὶ Εἰς τὸν κατὰ Περσῶν πόλεμον, ἔτι τε Ἀβαρικὰ καὶ καταλογάδην Ἐγκώμιον εἰς τὸν μάρτυρα Ἀναστάσιον.

[Γεώργιος ἄλλος,] ὁ ἀλλόκοτα δογματίσας· καὶ ζῆται ἐν τῷ Ἀπολινάριος.

[Γεωργῶ·] αἰτιατικῇ.

[Γεῶρες:] οἱ γεωφύλακες.

[Γεωφάνιον:] χωρίον ἐν ᾧ μέταλλον.

[Γεράνεια:] πόλις.

[Γέρα:] οὐδετέρως· τιμαί. ἐπειδὴ κεκάθαρτο τῷ βασιλεῖ ὁ στρατὸς καὶ τὰ γέρα ξὺν δίκῃ νενέμητο ἐκάστοις, τηνικαῦτα ἔγνω ἐξελαύνειν ἐπὶ πόλεμον.

[Γέρρα:] παρὰ Σικελοῖς τὰ γυναικεῖα καὶ ἀνδρεῖα αἰδοῖα.

[Γέρρα:] Περσικὰ μὲν ἐστὶν ὄπλα κυρίως τὰ γέρρα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἅπαν σκέπασμα, εἴτε δερμάτινον εἴτε ἄλλης τινὸς ὕλης, γέρρον ἐλέγετο. διὸ καὶ Δημοσθένης τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα καὶ παρακαλύμματα ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος γέρρα καλῶν ἐμπίπρασθαι λέγει. λέγει γοιτ' ἂν ὁμοίως γέρρα καὶ τὰ τῶν σκηνῶν περιφράγματα.

[Γερράδια:] στρωτηρίδια.

[Γεράνδρουον μεταφυτευόμενον:] ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου παρεγγυᾷ, ὅτι μὴ δεῖν τοὺς παρηβηκότας προσάγειν εἰς τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα.

[Γεράνεια:] πόλις· καὶ Βιστονία, ἐπίθετον τῆς γεράνου· καὶ ζῆται ἐν τῷ Βιστονία.

[Γερανία:] ὄρος τῆς Μεγαρίδος.

[Γέρανος:] τὸ ὄρνεον, ἐπικοινωνοῦν τῷ γένει. Βάβριος· Λίβυσσα γέρανος ἡδὲ ταῶς εὐπύληξ χλωρὴν αἰὲ βόσκοντο χερίματος ποίην.

[Γέρανοι λίθους καταπεπωκυῖαι:] ἐπὶ τῶν προνοητικῶς τι ποιοούντων· αἱ γὰρ γέρανοι διὰ τὸ ἐν ὕψει πέτεσθαι καὶ τῇ εὐθὺ ὁρμῇ τὴν ἐπὶ τὰ κάτω θέαν ἐμποδίζεσθαι λίθους βαστάζουσιν, ὅπως κάμνουσαι τῇ πτήσει ρίπτοιεν καὶ αἰσθόιντο πότερον ἐπὶ γῆς ἢ θαλάττης φέρονται. καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θάλατταν ἦκοι ὁ λίθος, ἀνύουσι τὴν ὁδόν· εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, ἀναπαύονται. τοῦτό φησιν Ἀριστοφάνης· γέρανοι λίθους καταπεπωκυῖαι. ὅτι αἱ γέρανοι πετόμεναι ἐν τοῖς στόμασιν ψήφους φέρουσι στηρίγματος ἕνεκα πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις.

[Γεραρόν:] ἔντιμον ἢ πρεσβύτερον.

[Γέρας:] ἀμοιβαί, τιμαί, ἀνταποδόσεις.

[Γεργέριμον:] τὴν ἐν τῷ δένδρῳ πεπανθεῖσαν ἐλαίαν. **[γεργέριμον]** πίτυριν τε, καὶ ἦν ἀπεθήκατο λευκὴν. τουτέστι τὴν συνθλασθεῖσαν καὶ οὕτως ἀποτεθεῖσαν ἐλάαν. εἰν ἀλὶ δὲ νήχεσθαι φθινοπωρίδα· τὴν κολυμβάδα λέγει.

[Γεργεσαῖος:] ἀπὸ τόπου. καὶ **[Γεργεσηνός. Γέργηθες:]** ὄνομα πόλεως. ἢ ἡ τύρβη, καὶ οἱ χειρώνακτες οὕτω καλοῦνται παρὰ τοῖς Μιλησίοις τοῖς ἐν περιβολῇ, τουτέστι τοῖς πλουσίοις.

[Γέρδιος:] ὑφάντης. καὶ παρ' ἡμῖν ἡ γερδία.

[Γεραία:] ἡ γραῦς. καὶ **[Γεραιά,]** αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερώμεναι γυναῖκες.

[Γεραῖος:] ἔντιμος. καὶ ὁ ρυτίδων ἀνάπλεως. ἐν Ἐπιγράμμασι· ροιὴν ξανθοχίτωνα γεραιόφλοιά τε σῦκα. καὶ αὖθις· ἥς ὁ γεραῖος λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

[Γεραίρειν:] τιμᾶν, δοξάζειν. καὶ **[Γέραιρε,]** δόξαζε, τίμα. καὶ παροιμία· **[Γέραιρε σαυτόν,]** ἀντὶ τοῦ εὐφραине σαυτόν μεγαλορρημονῶν.

[Γεραιστός:] ὄνομα λιμένος.

[Γεραίτερος:] παλαιότερος. λόγος τέ τοί τις ἐστὶ τῶν γεραιτέρων, ὅς' ἀνόητα χ' ἢ μῶρα βουλευσώμεθα, ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν συμφέρειν. Ποσειδῶν γὰρ καὶ Ἀθηνᾶ ἐφίλονεϊκῃσαν περὶ τῆς Ἀττικῆς, καὶ νικῆσαι τὴν Ἀθηνᾶν. ἡττηθέντα δὲ τὸν Ποσειδῶνα καὶ λυπηθέντα καταράσασθαι τῇ πόλει καὶ λέγειν αὐτὸν, ὅτι γένοιτο τοὺς Ἀθηναίους ἀεὶ κακῶς βουλευέσθαι. ἀκούσασαν δὲ τὴν Ἀθηνᾶν τῆς κατάρας προσθεῖναι, ὅτι κακῶς βουλευέσθαι καὶ ἐπιτυχάνειν.

[Γερήνιος:] ἔντιμος γέρων. ἢ ἐν τῇ Γερήνῃ.

[Γέρης:] ὄνομα πένητος καὶ φαλακροῦ, ἔθνους Χαόνων. διεβάλετο δὲ εἰς μαλακίαν. καὶ Ἀριστοφάνης· σοὶ δὲ φίλος τίς ἐστὶν ἄλλος ἢ Γέρης; οὐκ ἔστι δὲ παρὰ τὸ γῆρας.

[Γερμανικός:] ὁ Φράγγος, ὅτι οἱ Γερμανοὶ Κελτοὶ λέγονται, οἱ ἀμφὶ τὸν Ῥῆνον ποταμὸν εἰσι.

[Γέρρον:] ὄπλον. Ξενοφῶν· γέρρον ἐς τὴν ἀριστεράν, κοπίς ἢ σάγαρις ἐς τὴν δεξιάν. καὶ αὖθις· οἱ δὲ γέρρα ἔλαβον δασέων βοῶν ὠμοβόϊνα ἀμφὶ τὰ κ'.

[Γέροντα σαυτὸν εἰ βλέπεις, ἔξεις γέρας.]

[Γέρων, γέροντος.] ἡ κλητικὴ, ὦ γέρον. καὶ παροιμία· **[Γέροντι μὴδὲν μὴ ποτε χρηστὸν ποίει.]** παρεγγυᾷ μὴ ἀκρίτως εὐεργετεῖν.

[Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται πάγῃ:] ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου πλῆθος ἐμπείρων καὶ δυσαλώτων. καὶ **[Γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισιν,]** ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν τελευτησάντων.

[Γέρων πίθηκος οὐχ ἀλίσκεται πάγῃ, ἀλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἀλίσκεται:] ἐπὶ τῶν ἅπαξ δυστυχησάντων.

[Γερούσιον:] ἔντιμον.

[Γέρροι:] ἀπὸ σταυροῦ φησιν Εὐπολῖς, καὶ Δημοσθένης· τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν. καὶ οἱ τόποι οἱ περιπεφραγμένοι· καὶ ἀσπίδες Περσικαὶ ἐκ λύγων. καὶ **[Γέρρα]** τὰ σκεπάσματα πάντα Ἀττικοί. τινὰ δὲ δερμάτινα σκεπάσματα καὶ Περσικὰ, οἷς ἀντ' ἀσπίδων ἐχρῶντο. σημαίνει δὲ καὶ πᾶν αἰδοῖον. καὶ αὖθις Ἡρόδοτος· Κῦρος περιελὼν τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν κατέλιπε μόνον τὸ συνὸν τοῖς στρατιώταις μαχαίρα καὶ γέρρω καὶ θώρακι μάχεσθαι. καὶ γερροφόροι ὀπλῖται ἐχόμενοι τούτων σὺν ποδίῃρεσι καὶ ξυλίναις ἀσπίσιν. Αἰγύπτιοι δὲ οὗτοι ἐλέγοντο.

[Γεσάται:] ἐθνικόν.

[Γέσιος·] ἐπὶ Ζήνωνος ἦν λαμπρυνόμενος ἐπὶ τέχνῃ ἰατρικῇ, Πετραῖος τὸ γένος. καθελὼν δὲ τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον Δόμνον τὸν Ἰουδαῖον καὶ τοὺς ἐταίρους πρὸς ἑαυτὸν μεταστησάμενος ὀλίγου πάντας πανταχοῦ ἐγνωνρίζετο καὶ μέγα κλέος εἶχεν, οὐ μόνον ἰατρικῆς ἔνεκα παρασκευῆς, τῆς τε διδασκαλικῆς καὶ τῆς ἐργατικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀπάσης παιδείας. φιλότιμος γὰρ καὶ φιλόπονος ὢν ὁ ἀνὴρ ἄλλην τε πολλὴν ἐν πολλῷ χρόνῳ μελέτη καὶ οὐ φύσει προσπεριεβάλετο δοξοσοφίαν, καὶ τὴν τῶν ἰατρικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀκριβεστέραν τῶν καθ' ἑαυτὸν πάντων ἰατρῶν τε καὶ ἰατροσοφιστῶν κατῶρθωσε τέχνην. βραδέως δὲ ἀρξάμενος ἐπιδεικνύει δημοσίᾳ τὴν ἐπιστήμην ταχέως ἀνέδραμέ τε καὶ εὐθῆνησεν ἐπ' αὐτῇ, πομπικὸς ὢν καὶ ἐπιδεικτικὸς, φιλοσοφίας μὲν ἐπ' ὀλίγον ἦκων, ἰατρικῆς δὲ ἐπὶ πλεῖστον. ὅθεν καὶ χρημάτων μεγάλων ἐγένετο κύριος καὶ Ῥωμαϊκῶν ἔτυχεν ἀξιομάτων οὐ τῶν τυχόντων. ἀποδέχομαι δὲ τὸ ἀνδρεῖον παράστημα τῆς ἀγαθῆς ψυχῆς. τὸν γὰρ Ἡραΐσκον ἐπιζητούμενον ὑπὸ Ζήνωνος βασιλέως οἴκῳ τῷ ἰδίῳ κατέκρυψε, παραβαλόμενος πρὸς τὸν κίνδυνον καὶ, ἐπειδὴ ἐν τῇ φυγῇ νοσήσας ἀπηλλάγη τοῦ σώματος, εὖ τε περιστείλας καὶ

τὰ νομιζόμενα θεραπεύσας. ὁ δὲ ἀποσταλεῖς βασιλικὸς Ἀγάπιον καὶ τοὺς ἄλλους φιλοσόφους κατασχὼν εἰς τὸ ἄρ χεῖον ἀπήγαγε.

[Γεσοί.] οἱ Ῥωμαῖοι πήξαντες τοὺς γεσοὺς καὶ τὰς περικεφαλαίας τούτοις ἐπιθέντες φαντασίας παρέσχοντο τοῖς ἐκ διαστήματος ὡς μένοντες ἐπὶ τοῦ λόφου. ἔστι δὲ ὄπλον. ὅτι ὁ γεσὸς ἐστὶν μακροκέντης ἢ κοντός. ὅτι Κρίτων ἔγραψεν ἐν τοῖς Γετικοῖς. **[Γευστὴ γλῶττα·]** ζήτει ἐν τῷ γλῶττα.

[Γεύομαι·] γενικῇ.

[Γεῦσις·] ζήτει περὶ ποιοτήτων γεύσεως ἐν τῷ φαίον καὶ ἐν τῷ αἰσθήσεις ε'.

[Γεφυρίζων:] χλευάζων, ἐξευτελίζων. Πολύβιος· ὁ δὲ Σύλλας πορθήσας τὰς Ἀθήνας ἐδέησε μικροῦ διαφθεῖραι τὴν πόλιν θυμῷ διὰ τὰ σκώμματα, ἃ δὴ πολλὰ κατ' αὐτοῦ γεφυρίζων καὶ ἐπικερτομῶν ὁ Ἀρίστων παρ' ὅλην ἀπέρριπτε τὴν πολιορκίαν.

[Γεφυρίς:] ξένη καὶ ἐπείσακτος. οἱ γὰρ Γεφυραῖοι ξένοι καὶ ἐπῆλυτοι ὄντες Ἀθήνησιν ὥκησαν. οὕτως Ἡρόδοτος.

[Γειναμέναις:] γεννηθείσαις. δάκρυα μὲν Ἑκάβῃ τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶ Μοῖραι ἐπεκλώσαντο δὴ τότε γεινομέναις.

[Γείνατο:] ἐγέννησε. καὶ **[Γείνεται,]** γεννᾷ.

[Γειοκόμον:] τὸ γειννίαμα.

[Γειοτόμον:] τὸ ἄροτρον.

[Γειῶραι:] οἱ τὴν γῆν φυλάσσοντες.

[Γειωρίσαι. Γείσιον] καὶ **[Γεῖσος:]** τὸ ἄκρον τείχους. ἢ στεφάνωμα οἴκου. καὶ **[Γεῖσα,]** τειχῶν ἄκρα. ἢ **[Γεῖσος,]** ὁ γεωργός.

[Γεισίπους] καὶ **[Γεισιπόδισμα]** καὶ **[Γεισιποδίζειν:]** τὸ ἐξέχον τῆς δοκοῦ, ἐφ' οὗ τὸ γεῖσόν ἐστι, γεισίπους καλεῖται καὶ γεισιπόδισμα· γεισιποδίζειν δὲ τὸ ποιεῖν τοῦτο.

[Γειτνιάζω·] δοτικῇ.

[Γίγαρτον:] τὸ ἔνδυμα τῆς σταφυλῆς.

[Γῆ·] ἐπεὶ ἔδρα πάσης πόλεως ἐστὶν ἡ γῆ ὡς βαστάζουσα τὰς πόλεις, πλάττεται πυργοφόρος.

[Γηγενέτης:] ὁ γηγενής. καὶ **[Γηγενεῖς,]** οἱ ἐκ γῆς γεγονότες Ἀδὰμ καὶ Εὐά, ἐπεὶ οὐκ ἐκ συνουσίας ἐγένοντο, κυρίως· καταχρηστικῶς δὲ πᾶς ἄνθρωπος.

[Γηγενεῖς:] ὠχροὺς καὶ νεκρώδεις. ἢ ἀσεβεῖς καὶ θεομάχους, διὰ τοὺς Γίγαντας. οὕτω διαβάλλει τοὺς φιλοσόφους Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ εἶσω παρελθὼν παρὰ τοὺς γηγενεῖς; καὶ, **[Γηγενεῖ φουσήματι,]** ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ ὥστε σεισμοὺς ποιεῖν· ἄρ χαίᾳ γὰρ ὑπόνοια τὸ ὑπὸ πνευμάτων κατεχομένην σείεσθαι τὴν γῆν. Ἀριστοφάνης. λέγονται καὶ **[Γηγενεῖς,]** οἱ τὰ γήϊνα φρονοῦντες.

[Γήδιον:] μικρὰ γῆ.

[Γήδιον·] ὑπεδέξατο αὐτοὺς ἄγροικος πένης γήδιον λεπτὸν κακῶς γεωργῶν.

[Γῆ ζώντων:] ὁ προσδοκώμενος βίος, ὡς τοῦ θανάτου κεχωρισμένος καὶ ἐλεύθερος λύπης. Δαβὶδ· ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι γῆν.

[Γῆ θάλατταν συναναμίγνυσιν:] ἐπὶ τῶν σφόδρα ὀργιζομένων ἢ παροιμία.

[Γήθειν:] χαίρειν.

[Γηθοσύνη:] χαρά. καὶ **[Γηθοσύνης,]** μετὰ χαρᾶς.

[Γηθόσυνοι:] χαίροντες. καὶ **[Γήθω]** ῥῆμα.

[Γηθυλλίς:] λάχανον πράσφ ὅμοιον, ὃ τινες ἀμπελόπρασον λέγουσιν.

[Γήϊνος:] ὁ φθαρτός.

[Γῆ κληρουχική:] οἱ Ἀθηναῖοι λαμβάνοντες πολεμίαν πόλιν καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκβάλλοντες, πολίτας ἑαυτῶν ἀποστέλλοντες, κλήρω τὴν γῆν αὐτοῖς διένεμον.

[Γήλοφος:] ὁ ὑψηλὸς τόπος.

[Γήμας:] ὁ ἀνὴρ. καὶ **[Γήμω·]** αἰτιατικῇ.

[Γῆμ' ἐπῆρε:] γῆμαι ἀνέπεισε. κυρίως δὲ τὸ ἐπῆρεν, ἀντὶ τοῦ ἐχάυνωσε καὶ ἀνεκούφισεν, ἐπαγγελλομένη προῖκα μεγάλην εἰσοίσειν τὴν γυναῖκα, οἰκουρὸν φάσκουσα εἶναι, μὴ οὕτως ἐχούσης. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν μητέρα.

[Γῆν ἰλλομένην:] συγκεκλεισμένην καὶ περιειλημμένην. ἰλλάδες γὰρ οἱ δεσμοί.

[Γηών:] ποταμός.

[Γηῶραι:] ἐπίμικτοι, τηρηταὶ τόπων.

[Γήπαιδες:] ὄνομα ἔθνους.

[Γήπεδον:] τὸ χωρίον. ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον, τὸ γῆ καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον.

[Γηραλέα:] ἡ γραῖα. καὶ **[Γηραλέος,]** ὁ γέρων. καὶ **[Γηραλέον,]** οὐδετέρως. νῦν γηραλέα ἐναγκαλίζονται.

[Γηρᾶναι:] γηρᾶσαι. καὶ παροιμία· **[Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος,]** ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἐμπειροτέρων.

[Γηραιός:] παλαιός, προβεβηκώς. ὁ δὲ γηραιός τε ὦν ἤδη καὶ ἐκ πλείστου ἄμφω τὸ πόδε πεπηρωμένος καὶ οἷος μὴ ἐφ' ἵππου ὀχεῖσθαι, ὅμως ὥσπερ τις νεανίας ῥωμαλεώτατος οὐκ ἀπηγόρευε πρὸς τοὺς πόνους, ἀλλὰ φοράδην εἰς τὰς παρατάξεις ἐφοίτα.

[Γήρειον:] τόπος. καὶ **[Γήρειον ἔτος,]** τὸ παλαιόν.

[Γηροτροφῶ. Γηρωβοσκῶ:] γηροτροφῶ. Σοφοκλῆς· ὅπως γένηται γηρωβοσκὸς εἰς αἰεὶ, μέχρις ἂν μυχοὺς κίχῃσι τοῦ κάτω θεοῦ.

[Γηρωκομεῖον, Γηροτροφεῖον] δέ.

[Γῆρυν:] φωνήν. ἐν Ἐπιγράμμασι· σὺν καλάμοις ἄγγος τε μελανδόκον, οἷσι φυλάσσει αἰὼν ἐσσομένοις γῆρυν ἀποικομένων.

[Γηρυόνηα δένδρα,] καὶ **[Γηρυόνειον νῆμα. Γηρυόνης:]** ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης· βούλει διαμάχεσθαι Γηρυόνη τετραπτίλῳ; ἀντὶ τοῦ τετρακεφάλῳ. αἰνίττεται δὲ τὴν τοῦ Λαμάχου περικεφαλαίαν τρεῖς λόφους ἔχουσαν· ἀπὸ τῶν περικειμένων αὐτῇ πτίλων. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· βούλει πρὸς τινα ἀκατα μάχητον μάχεσθαι; ὁ γὰρ Γηρυόνης τρικέφαλος ὢν πολὺν ἀγῶνα παρέσχε τῷ Ἡρακλεῖ.

[Γηρυῶνος:] ὄνομα κύριον.

[Γῆρυς:] ἡ φωνή.

[Γῆς ἄγαλμα·] γυναῖκα πλάττουσι τὴν Ἑστίαν, οἶονεὶ τὴν γῆν, τύμπανον βαστάζουσιν, ἐπειδὴ τοὺς ἀνέμους ἡ γῆ ὑφ' ἑαυτὴν συγκλείει.

[Γῆς βάρος:] ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων. καὶ ἑτέρα παροιμία· **[Γῆς ἔντερα,]** ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

[Γῆς ὀμφαλός:] ὁ νεὸς τοῦ Ἀπόλλωνος. εἰ γὰρ αἱ τοιαῖδε πράξεις τίμιαί, τί δεῖ με χορεύειν; οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι γῆς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων. τουτέστιν οὐκέτι ἄπειμι πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, οὐδὲ πρὸς τὸν ἄχραντον καὶ σεβάσιμον καὶ ἀπροσπέλαστον αὐτοῦ νεών.

[Γήσεια:] κρόμυα.

[Γήτεια:] εἶδος βοτάνης, παρεικὸς πράσῳ.

[Γήτειον:] τὸ ἀμπελόπρασον. Ἀριστοφάνης· τύπτε τοῦτον γητείῳ. δῶρα δέ σοι γήτειον ἀειθαλὲς ὀρθρινὰ δώσω καὶ δροσερὰς στόμασι σχιζομένας ψεκάδας. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρῳ, εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς; πότερον ἐπὶ τυραννίδι; ζῆτει ἐν τῷ βασανίσας.

[Γιγαντιᾶ:] τὰ τῶν Γιγάντων φρονεῖ. Πισίδης περὶ Χοσρόου· γιγαντιᾶ δὲ καὶ τυραννῆσαι θέλει. καὶ **[Γιγαντιαῖον ὄνομα,]** τὸ μέγα. καὶ **[Γιγαντολέτεια,]** ἡ τοὺς Γιγάντας ὀλοῦσα. καὶ **[Γιγαντολέτις,]** ὁμοίως θηλυκῶς. καὶ **[Γιγαντολέτωρ. Γιγαντώδης·]** ἐδόκει γὰρ τό τε σῶμα γιγαντώδης εἶναι καὶ τὸν θυμὸν θηριώδης καὶ ἐς ἀγχίνοιαν τῶν συλληστευόντων ἀπάντων πολυπλοκώτερος.

[Γίγαρτα:] τῶν σταφυλῶν ὁ καρπός. Ἀριστοφάνης· ὢν ἄνευ γιγάρτων, καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας. οἱ γὰρ ἄγροικοὶ κόπτοντες τὰ γίγαρτα μετὰ τῶν ἰσχάδων ἦσθιον.

[Γίγισ, Γίγιδος:] ὄνομα κύριον.

[Γιγλισμός:] κιχλισμός, ἀπὸ χειρῶν γέλως, γαργαλισμός.

[Γίγλυμοι:] ἀντεμβολαὶ τινῶν ἐξοχῶν πρὸς κοιλότητος, οἷα περ ἡ κατὰ τὸν πῆχυν πρὸς τὸν βραχίονα συμβολή.

[Γίγνων] καὶ **[Γιγνόμενος,]** καὶ **[Γίνομαί]** σοὶ Μωϋσῆς· δοτικῇ.

[Γιεζῆ:] ὄνομα κύριον.

[Γίνεται:] ἐπὶ τοῦ τελειοῦται διὰ τοῦ ι, ἐπὶ δὲ τοῦ γεννᾶ διὰ διφθόγγου. τὰ δὲ γινόμενα κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεται· κατ' οἰκονομίαν, κατ' εὐδοκίαν, κατὰ συγχώρησιν.

[Γινόμενα] καὶ **[γενόμενα]** διαφέρει. τὰ μὲν γὰρ γενόμενα πάντως ἀπέβη, τὰ δὲ γινόμενα ἤτοι ἀποβαίνει ἢ οὐ.

[Γινώσκω·] αἰτιατικῇ. γνωρίζω. ἤδη γὰρ σε γινώσκω, καὶ ὢν εἵπας ἀκούσασα καὶ τὴν ὄψιν ἰδοῦσα.

[Γιώρας:] ὄνομα κύριον.

[Γίσχαλα:] ὄνομα τόπου.

[Γλάγος:] γάλα. καὶ **[Γλαγερῶν,]** ἀντὶ τοῦ λευκῶν. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄρκυν τε γλαγερῶν
λαιμοπέδαν γεράνων.

[Γλάμων:] ὁ λημῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ διύγρους αὐτοὺς ἔχων, ὡς Χάρων. **[Γλάμων]** ὁ
ἀκάθατος. καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ ὀρνέου· τοὺς γλαμυροὺς κατὰ φορβάν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· κ'
Ἀρχέδημος ὁ γλάμων. σκορόδων ὁμοῦ τρίψαντ' ὅπῳ τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ σαυτοῦ
παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας. εἰώθασιν οἱ ἱατροὶ καὶ πατρίδας ὑπ' ἀλαζονείας τῶν βοτανῶν
ὀνομάζειν, οἷον Κυρηναϊκὸν ὀπὸν, Συμυρναϊκόν. διαβόητος δὲ ἦν ὁ Λακωνικὸς τιθύμαλλος· ἔστι δὲ
εἶδος βοτάνης δριμυτάτης παρὰ Λάκωσιν εὕρισκόμενον. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς
ὀφθαλμούς. τί δ' ἦν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ; οὗτος ἐκωμωδεῖτο ὡς συκοφάντης καὶ ξένος
καὶ κλέπτης. **[Γλάμων]** δὲ ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστοὺς ἀκαθαρσίας.

[Γλάνις:] εἶδος ἰχθύος. καὶ χρησμολόγος, Βάκιδος ἀδελφός.

[Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας:] ἐπὶ τῶν ἀχρήστους ἐμπορίας ἀγόντων· ἐπειδὴ τὸ ζῶον τοῦτο σφόδρα
ἐπιχωριάζει ταῖς Ἀθήναις. καὶ **[Γλαύκειον ῥόν. Γλαυκός:]** λευκός, κυάνεος. **[Γλαῦκος]** δὲ ὄνομα
κύριον, γένος Καρύστιος. πύκτης, ε' καὶ κ' Ὀλυμπιάδι στεφανωθεὶς καὶ Πύθια τρίς, Ἰσθμια
δεκάκις, γενναῖος ὅλῳ τῷ σώματι.

[Γλαῦκος Καρύστιος:] τούτου γῆν ἐργαζομένου, ἐπειδὴ συνέβη τὴν ὕνιν ἐκ τοῦ ἀρότρου πεσεῖν,
καθήρμοσε τῇ χειρὶ ἀντὶ σφύρας. ἰδὼν δὲ τὸ ποιηθὲν ὁ πατὴρ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ὀλυμπίαν
πυκτεύσοντα. ὁ δὲ, ἅτε οὐκ ἐμπείρως ἔχων, ἐτιτρώσκετο ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν καὶ ἀπαγορεύειν
ἔμελλεν ὑπὸ τῶν πληγῶν. φασὶ δὲ τὸν πατέρα βοῆσαι, παῖε τὴν ἐπ' ἀρότρου. ὁ δὲ βιαίτερον
ἐπενεγκὼν πρὸς τὸν ἀνταγωνιζόμενον εἶχε τὴν νίκην. σκιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδριάς παρέχεται
σχῆμα, ὅτι ὁ Γλαῦκος ἦν ἐπιτηδειότατος χειρονομεῖν.

[Γλαῦξ ἵπταται:] ἡ πτῆσις τῆς γλαυκός εἰς νίκης σύμβολον ἐλογίζετο. καὶ ἑτέρα παροιμία·
[Γλαῦκες Λαυριωτικά,] ἐπὶ τῶν πολλὰ χρήματα ἐχόντων· παρόσον ἐν Λαυρείῳ τῆς Ἀττικῆς
γίνονται χρύσεια μέταλλα. ἐνεχάραττον δὲ γλαῦκας ἐν τοῖς χρυσοῖς νομῖς μασί. καὶ ἑτέρα παροιμία·
[Γλαύκου τέχνη,] ἐπὶ τῶν ῥαδίως κατεργαζομένων· ἀπὸ Γλαύκου τινὸς Σαμίου, ὃς πρῶτος σιδήρου
κόλλησιν ἐξεῦρεν. λέγεται δὲ ἡ γλαῦξ χαλκίς.

[Γλαφυρόν:] ἡδύ, κοῖλον, βαθύ, σοφόν, ἔμπειρον, ἀκριβές, λαμπρόν.

[Γλεῦκος:] τὸ ἀποστάλαγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν πατηθῆ. καὶ ἡ τραγωδία φησὶ περὶ Αἴαντος· ἐμοὶ
πικρὸς τέθνηκεν ἢ κείνοις γλυκύς.

[Γλήναια:] ἀξιοθέατα.

[Γλήνη:] κόρη ὀφθαλμοῦ. ἡ ὄρη. παρὰ τὸ ὄρᾶν. **[Γλίνη]** δὲ ὁ ρύπος διὰ τοῦ ι.

[Γληχώ:] θηλυκῶς Ἀττικοὶ τὴν ὀρίγανον. οἱ δὲ βληχώ φασι. λέγεται δὲ καὶ **[Γλήχων,]** γλήχωνος.
βοτάνη· ζῆτει ἐν τῷ βληχωνία. **[Γλίχων]** δὲ ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ι. βαθυγνώμων ἄνθρωπος καὶ
κρυψίνους· Ρουφίνος καὶ Γλίχων ἐπίτροποι βασιλέως Θεοδοσίου.

[Γλίσχρον:] τὸ λαίμαργον, καὶ ἡδύ. ἡ κολλῶδες. καὶ **[Γλίσχρος,]** φειδωλός, σκιφός, πάνυ ῥυπαρός.
ἀλλ' ἐγὼ τις ἄρα δυσσάπλλακτος ἦν ἀπὸ τῶν τοιούτων καὶ γλίσχρως ἔτι εἰχόμεν τῆς αὐτῆς

ἀληθείας, ἅτε ὡς ἀληθῶς ὄναρ πλουτήσας. κατέβη ἐκ χωρίων γλίσχρων καὶ μηδ' ἐν εἰρήνῃ τρέφειν ἱκανῶν ὄντων. τουτέστι τροφῆς σπανιζόντων. ὅτι τὸ γλίσχρον ἐπὶ δυστυχίᾳ ἔλεγον οἱ Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ· ὦ γλίσχρων, ὁρᾷς ὡς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ μιαιώτατος. ἀντὶ τοῦ ὦ ἐπιθυμητά· παρὰ τὸ γλίχεσθαι. πρὸς Ἑρμῆν ὁ λόγος. καὶ αὐθις Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ· ἔλκουσι δ' ὁμῶς γλίσχρό τατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια. καὶ Ἀρριανός· τὰ ἐπιτήδεια γλίσχρως τῇ στρατιᾷ ἐπορίζοντο. ἀντὶ τοῦ φειδομένως.

[Γλίσχρος:] ταπεινός, κόλαξ. γενοῦ γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ' Εὐριπίδῃ. λιπαρῶν· τὸ λι μακρόν. καὶ **[Γλίσχρων,]** ὁ ἐπιθυμητής· παρὰ τὸ γλίχεσθαι. καὶ **[Γλίσχρως,]** ὀλισθηρῶς.

[Γλίσχραντιλογεξεπιτίπτου:] ἐκ τοῦ γλίσχρου καὶ ἀντιλογίαν ἔχοντος καὶ ἐπιτίπτου σύγκειται· οἷον τοῦ δυναμένου ἐπιτρίψαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλίσχραντιλογεξεπιτίπτου.

[Γλίχεται·] γενικῇ. λίαν ἔχεται, ἐπιθυμεῖ. καὶ **[Γλιχόμενος,]** ἐπιθυμῶν. κατ' αἰτιατικὴν δέ· καὶ ταῦτα ἦν, ἃ ταῦτ' ἐγλίχετο.

[Γλουτόν:] τὸ σφαίρωμα τῆς κοτύλης.

[Γλώνυς:] ὄνομα κύριον.

[Γλωσσαλγίαν:] ἀργολογίαν.

[Γλῶσσαν] μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν. νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν ὁρῶ βροτοῖς γλῶσσαν οὐχὶ τᾶργ' εἰς πάνθ' ἡγουμένην· οὕτω γραπτέον· ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ γλῶσσαν μὲν ἀργόν καὶ τὰ ἐξῆς.

[Γλῶσσα ποῖ πορεύη:] ἀπόκρισις· πόλιν ἀνορθώσουσα καὶ πόλιν καταστρέψουσα· ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων.

[Γλῶσσαργον ἦθος:] ἀντὶ τοῦ ταχὺ καὶ στωμύλον.

[Γλῶσσα ταμιείου·] ἦν ἔσχε Κυρῖνος ὁ σοφιστής ἐκ βασιλέως.

[Γλωσσηματικά:] εἶδος διαλέκτου.

[Γλώσση σὺ δεινός·] ἄνδρα δ' οὐδέν· οἶδ' ἐγὼ δίκαιον, ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει· οἷον βουλόμενος ἐκ παντὸς δοκεῖν δίκαια λέγειν.

[Γλωσσόκομον:] θήκη λειψάνων ξυλίνη. ὁ δὲ Φῆστος ὁ ἀνθύπατος πέμπεται ἐς Ἀσίαν, ὅς τὴν βασιλικὴν γλῶσσαν ἐπεπίστευτο. ἤκμαζεν ἐπὶ τοὺς χρόνους Οὐάλεντος.

[Γλῶττα·] ὅτι αὕτη ὑπὸ μὲν τῶν πλειόνων χυμῶν ὑγραίνεται, ὑπ' ἐνίων δὲ καὶ ξηροτέρα γίνεται· ὡς ὑπὸ πεπέρεως καὶ ταρίχου καὶ μυρίων ἄλλων, καίτοι γευστῶν ὄντων, ξηραίνεται· οὐχ ὡς ἔγχυμα, ἀλλὰ διὰ τινὰ ἀπτήν ποιότητα, οἷον ξηρότητα ἢ θερμότητα. οὐδὲ γὰρ ὁ ξηρὸς ἄρτος ξηραίνει, ἢ εἰ τύχοι τρωγάλια καὶ τὰ ὅμοια, ἀλλὰ τῷ ξηρᾷ εἶναι ἢ θερμᾷ ἐξικμάζει τὴν ἐν τῇ γλώττῃ ὑγρότητα. σημεῖον δὲ τοῦ δεῖν τὴν γλῶτταν δυνάμει μὲν ὑγρὰν εἶναι, ἐνεργείᾳ δὲ οὐ· ὅσοι δὲ τὴν γλῶτταν ἀμέτρως ἢ ξηρὰν ἔχουσιν ἢ ὑγρὰν, οὗτοι οὐκ ἀντιλαμβάνονται τῶν γευστῶν. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀντιλαμβάνεται ἡ λίαν ὑγρὰ γλῶττα τῶν χυμῶν, διότι ἡ ἐν αὐτῇ ὑγρότης ἐγχυμος οὕσα καὶ πρώτη αὐτῇ προσβάλλουσα γίνεται γλώττης ἀφῇ αὕτη ἑαυτῆς ἀντίληψιν παρέχουσα, καὶ ταύτη οὐκ ἐῶσα ἀντιλαβέσθαι τῆς ἐξωθεν. σημεῖον δὲ τούτου, ὅτι οἱ προγευσάμενοι ἄλλου χυμοῦ καὶ μάλιστα σφοδροτέρου οὐκέτι τῶν δευτέρων ὁμοίως αἰσθάνονται. ὅτι τὴν γλῶτταν ἐποίησεν ἡ φύσις πρὸς

δύο ἔργα, ὧν τὸ μὲν εἰς τὸ εἶναι συμβάλλεται τοῖς ἔχουσιν, ὅπερ ἐστὶν ἡ γεῦσις καὶ κρίσις ἢ περὶ τοὺς χυμούς· τὸ δὲ εἰς τὸ εὖ εἶναι, οἷον πρὸς τὴν διάλεκτον. οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ἀναπνοῆς δύο ἐποίησεν ἔργα, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς τὸ εἶναι· πρὸς γὰρ τὴν τοῦ ἐντὸς θερμοῦ κατάψυξιν συμβάλλεται· τὸ δὲ λοιπὸν πρὸς τὸ εὖ εἶναι, οἷον διάλεκτον. τῆς δὲ, ὅπερ ἐστὶν ἀναγκαῖον ἔργον τῆς φύσεως καὶ διαμονῆς αἷτιον. φωνῆς ὕλη ὁ ἐκπνεόμενος ἀήρ. ποιητικὸν δὲ αἷτιον φύσις, ὀργανικὸν δὲ τραχεῖα ἀρτηρία· οἷον γὰρ αὐλὸς ἐστίν. ἀμέλει οἱ μὲν νέοι εὐφωνότεροί εἰσιν ὥς λείαν ἔχοντες αὐτήν, οἱ δὲ γέροντες κακοφωνότεροι ὥς τραχυτέραν αὐτήν ἔχοντες. τελικὸν δὲ ἡ σημασία· τέλος γὰρ τῷ ζῶντι τῆς φωνῆς τὸ σημαίνειν δι' αὐτῆς τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις. τῆς διαλέκτου ὕλη μὲν ἡ φωνή, ποιητικὸν δὲ αἷτιον ἡ λογικὴ ψυχὴ, ὀργανικὸν δὲ γλῶττα καὶ ὑπερῶα καὶ ὀδόντες, τελικὸν δὲ ἡ σημασία τῶν νοημάτων. ὄργανον δὲ τῆς φωνῆς ὁ φάρυγξ. ὅτι τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν καὶ τὴν τῶν γενύων διάθεσιν ταῖς τῶν ἀνθρώπων, δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον, οἷον κίτται καὶ ψιττακοὶ καὶ τὰ ὅμοια.

[Γλώττη πολεμίζων:] οὐκ αὐτῇ τῇ γλώττῃ πολεμῶν, ἀλλὰ τῇ γλώττῃ καθάπερ ὁπλῶ χρώμενος.

[Γλωχῖνας:] γωνίας. ὑπὸ τὴν ἔνδον παρατεινομένην τῆς θαλάσσης γλωχῖνα ὥς εἰς ἐνέδραν καθορμίσας τὰς ἐπακτρίδας ἐνέκρυσσε. καὶ σὺ πετρὰ γλωχῖνες μηλοσσόε, Μαιάδος Ἑρμᾶ, ὅς τε τὸν αἰγιβόταν, Πᾶν, κατέχεις σκόπελον.

[Γλωττοστροφεῖν:] τὴν γλῶτταν στρέφειν καὶ ποικίλον ἐν τῷ λέγειν καθεστηκέναι· ἢ ἐκστρέφειν τὰ πράγματα καὶ εὐπορεῖν ἐν τῷ λέγειν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀπὸ γὰρ ὁλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.

[Γλοιός:] τὸ αὐτὸ δηλοῖ τῷ μάσθλης. εἴληπται δὲ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς βαλανείοις ἐλαίου πεπηγότος, ὅπερ τοὺς ἐπιλαμβανομένους διολισθάνειν ἐπέφυκε. τοιοῦτος οὖν καὶ οὗτος εὐχεται γενέσθαι τοὺς τρόπους, ἵν' ὥσπερ διολισθάνειν καὶ φεύγειν δύνηται τοὺς δανειστάς. καὶ μέχρι δεῦρο δὲ τοὺς τῇ γνώμῃ σκάζοντας καὶ μηδὲν σταθερὸν φρονοῦντας καὶ ἄλλα μὲν ἐπαγγελλομένους, ἄλλα δὲ φρονοῦντας καὶ πράσσοντας, διὰ τὸ τῆς γνώμης ὀλισθηρὸν καὶ ἄπιστον γλοιοὺς καλοῦμεν. ἄλλως, ἐπὶ τοῦ μιανοῦ καὶ ῥυπαροῦ καὶ μικρολόγου παραλαμβάνεται· καὶ γὰρ ὁ ῥυπαρὸς διὰ τὴν ἄσκησιν σύνεγγύς πως ἐστὶ τῷ γλοιῷ. ἐπὶ δὲ τὸ ἥθος μετενεχθὲν τὸν μοχθηρὸν δηλοῖ ἢ ὀλισθηρὸν καὶ εὐμετάβολον.

[Γλοιώδης:] ὁ ῥυπαρὸς.

[Γλυκαινόμενον·] δοτικῇ.

[Γλυκέρα:] ἐταῖρά τις.

[Γλυκεῖαν ὥδήν.]

[Γλυκεῖ' ὁπώρα φύλακος ἐκλελοιπότης:] ἐπὶ τῶν ἄνευ μόχθου τὰ ἀλλότρια καρπουμένων. λύσις ὀνείρου· τρώγων γλυκηρὰ πικρίας ἕξεις τρόπους.

[Γλυκίδιον:] τὸ γλυκύ. καὶ **[Γλύκιον,]** τὸ γλυκύ. ὅτι τὸ γλυκὺ ὕδωρ τοῦ ἀλμυροῦ ψυχρότερον.

[Γλυκυδερκής:] ἡδὺς ἐν τῷ ὁρᾶν.

[Γλυκύθυμος:] ἀπαλόψυχος.

[Γλυκὺ μέλι καὶ πνιζάτω:] Τερπάνδρου ἄδοντος καὶ κεχηνότος πρὸς τὴν ὥδήν, ἐμβαλὼν τις εἰς τὸν φάρυγγα σῦκον ἀπέπνιξε.

[Γλυκὺς ἀγκών:] οὐ κατ' ἐναντίωσιν ἢ παροιμία, ἀλλὰ βουλόμενος εἰπεῖν, ὃ γλυκέα ἦθη. ἔστι δὲ παροιμία, ὡς ἐπιφωνούμενον. οὕτως ἐχρήσατο Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Φάωνι. γέρων δ' αὐτῷ ὑπόκειται ἐρῶν αὐλητρίδος· ὃ χρυσοῦν ἀνάδημα, ὃ τοῖσιν ἐμοῖς τρυ φεροῖσι τρόποις, ὃ γλυκὺς ἀγκών. ὡς εἴ τις λέγοι, ὃ γλυκὺς πῆχυς.

[Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος:] ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἀπειρίας πρὸς τὰ ἐπικίνδυνα προθυμούντων.

[Γλυκυσίδη:] ἥτις καὶ Παιονία καλεῖται. ἔστι δὲ ῥίζα φαρμακὸς κατὰ ἰατροὺς χαλαστική.

[Γλυπτόν:] παρὰ τῷ Δαβίδ τὸ εἶδωλον.

[Γλυφεῖον·] ἐκ τοῦ γλύφω.

[Γλυφίδας:] τὰς χηλὰς τῆς ἀκίδος, αἷς τὴν νευρὰν προσάγομεν. παρὰ τὸ ἐγγεγλύφθαι, ὃ ἔστι κεκοιλάνθαι.

[Γναθαινία:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Γναθαίνιος,]** κύριον.

[Γνάθους·] ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι, ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης· ἀπόπληκτος ἐγένετο τὰς γνάθους.

[Γναθωνίδης:] πατρωνυμικόν.

[Γναῖος:] ὕπατος Ῥωμαίων. καὶ ζήτει ἐν τῷ Γάλλος.

[Γναμπτή:] ἡ καμπτή.

[Γνάφαλοι.] ἔδοξέ τις ἐν τῇ τύλῃ πυροὺς ἔχειν ἀντὶ γναφάλων. καὶ παιδάριον ἐγέννησεν ἄρρεν. πτίλων τῶν ὑπὸ γνάθοις κειμένων.

[Γναφεύς·] κοινῶς διὰ τοῦ γ, Ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ κ. κνάφος δέ ἐστιν ἀκανθῶδές τι, ὃ ξύουσι τὰ ἱμάτια. παρὰ τὸ κνῶ, ὃ ἐστι ξύω. καὶ ζήτει ἐν τῷ κναφεύς.

[Γνάψις:] τὸ αὐτό. παρὰ τὸ γανόν, ὃ ἐστι λαμπρόν.

[Γναφεύς:] ἐπὶ τοῦ πλύτου κεῖται παρὰ τῷ εὐαγγελιστῇ Μάρκῳ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς μεταμορφώσεως. ἐν δὲ τῷ κάππα· ἐνταῦθα κεῖται τοῦ Ἀριστοφάνους χρήσις οὕτως· ἦν παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς χλαίνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἥλιος τραπῇ, πλευρῖτις ἂν ὑμῶν οὐδένα λάβοι ποτέ. καὶ φαίνεται ἀπὸ τῆς χλαίνης τὸ κναφεύς ἐπὶ τῶν δερματέων κεῖσθαι.

[Γνόφος:] σκότος βαθύ.

[Γνόντες:] γνωρίσαντες.

[Γνῶθι σαυτόν:] ἀπόφθεγμα Χίλωνος. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ὃ εἰσι κομπαζόντων.

[Γνῶθι σαυτόν] καὶ τὸ νόμισμα παραχάραξον, παραγγέλματα Πυθικά. τουτέστι τῆς τῶν πολλῶν δόξης ὑπερόρα καὶ παραχάραττε μὴ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὸ νόμισμα.

[Γνωματεύων:] διακρίνων, διαγινώσκων ἀκριβῶς. ἢ **[Γνωματεύω,]** τὸ βουλευόμαι. ἕτερα διαλεγόμενοι, ἕτερα γνωματεύουσι.

[Γνώμα·] ὀλίγον ἐξωτέρω τῆς στρατηγίδος σκηνῆς χωρίον τι ὥσπερ ἀγορὰ ἀπεδέδεικτο, ὃ δὴ γνῶμα προσηγορεύετο. ἐκεῖσε δὴ αἱ πρεσβεῖαι καὶ αἱ ἀγγελίαι καὶ ὅλα ἐγίνοντο. **[Γνώμας]** ἔλεγον καὶ τὰς δημηγορίας. ἀπὸ τοῦ νῦν ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.

[Γνώμη:] ἡ συνείδησις.

[Γνώμη:] σκέψις. ποιὰ τις διάθεσις. καὶ **[Γνώμων,]** ὁ συνετός. λέγεται δὲ καὶ γνώμων κανόνιόν τι μηχανικόν, καὶ δὴ καὶ τι σχῆμα γεωμετρικόν, καὶ διοπτρικοῦ ὀργάνου μέρος καὶ δὴ καὶ ἀστρονομικοῦ. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τοῖς γνωμονικοῖς ὀργάνοις μάλιστα λαμβανόμενον.

[Γνώμη:] ἡ βουλὴ καὶ ἡ προαίρεσις. ὅτῳ θεία μὲν ἡ γνώμη περιόντι, εἰς θεοὺς δὲ ἡ μεταχώρησις. Ἀρριανός. **[Γνώμη]** καὶ τὸ σκέμμα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· πρῶν δὲ γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη ὑπ' ἀσκαλαβώτου. καὶ τὴν δημηγορίαν ὁ αὐτός.

[Γνώμη·] ὅτι οὐδὲν δικαίωμα τῶν ὄπλων ἰσχυρότερον. πᾶς γὰρ ὁ δυνάμει προὔχων δικαιότερα ἀεὶ καὶ πράττειν καὶ λέγειν δοκεῖ.

[Γνώμην ἐμήν:] ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ἐμήν γνώμην καὶ οἴησιν. **[Γνώμη·]** παρὰ Σοφοκλεῖ γνώμη ἐν Αἴαντι Μαστιγοφόρῳ· γνώμας βαλοῦσα τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς ἐπ' ὄμμασι. χαρὰν φησι τὴν ἐπὶ τῷ δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας ἀνηρῆσθαι. ταύτης οὖν τῆς χαρᾶς ἀπεῖρξα δυσφόρους γνώμας ἐμβαλοῦσα τοῖς ὄμμασιν. οὐκ ἔκλεψά φησι τὴν ὄψιν ὥστε μὴ ὁρᾶν· ἀλλ' ἐπ' αὐτῇ δύσφορον γνώμην ἐπέβαλον ὥς οἶεσθαι ἰδεῖν τὰ μὴ ὄντα. τοῦτο δὲ οὐ τῶν ὀφθαλμῶν ἀμάρτημα, ἀλλὰ πολὺ πρότερον τῆς διανοίας.

[Γνώμην ἐμοί:] ὥς ἐμοὶ δοκεῖ.

[Γνωμίδιον:] τὸ μικρὸν ἐνθύμημα.

[Γνωμοδοτῶ:] γνώμην δίδωμι.

[Γνωμοτυπικῶς:] γνωμολογικῶς.

[Γνώμων:] τὸ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις πηγνύμενον. ὅπερ ἐφεῦρεν Ἀναξίμανδρος καὶ ἔστησεν ἐπὶ τῶν σκιοθήρων.

[Γνώμονα] ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὁδόντα τῷ ὄνῳ, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρυκότα ἔλεγον.

[Γνωρίζω·] δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ· ἵνα μὴ τι ἄλλο, ἐξ ὧν εὐεργετῇ γνωρίσης θεόν.

[Γνωρίζω:] γινώσκω, ἱστορῶ. εἰ γὰρ ἐγὼ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος.

[Γνωριμώτερον:] τοῦτο διχῶς λέγεται· ἢ ἀπλῶς, οἷον τὸ πρότερον τοῦ ὑστέρου, ἢ ἡμῖν, ὃ ἐστὶ τῇ φύσει ἔσχατον, ὃ ἐστὶ τὸ σύνθετον.

[Γνώριμοι:] φοιτηταί. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος γνωρίμους ἔσχε πλεῖον ἢ χ'.

[Γνώση δὲ τοὺς τούτου τε κάμοῦ μαθητάς· τούτου μὲν Φορμίσιος, Μεγαίνετός θ' ὁ Μάνης:] δούλων ὀνόματα.

[Γνώσις:] ὅτι πάντων ἡ γνῶσις ἢ ὁμοιότητί τινι καὶ ταυτότητι γίνεται ἢ ἀνομοιότητι καὶ ἐτερότητι. τὸ γὰρ λευκὸν καὶ τῇ τοῦ λευκοῦ παραθέσει γνωρίζομεν, διότι ὅμοιον· καὶ τῇ τοῦ μέλανος, τὸ γὰρ ἐναντίον τῷ μέλανι λευκόν. καὶ τὴν γε φύσιν τοῦ ταύτου καὶ τοῦ ἐτέρου ἐν τῇ συστάσει ταύτης μεμίσχθαι φασί.

[Γνώσις:] ἀντὶ τοῦ κρίσις· ὥς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος.

[Γνώσις:] Ἀρριανὸς ἐν Παρθικοῖς· περὶ Παρθαμασίρου δὲ, οὐχὶ Ἀξιδάρου εἶναι, ἀλλὰ τὴν ἑαυτοῦ γνῶσιν· ὅτι πρῶτος παραβαίνων τὰ ξυγκείμενα ἔτυχε τῆς δίκης. ἀντὶ τοῦ τὴν αἰτίαν, τὴν ἀφορμήν.

[Γνωσιμαχῆσαι·] αἰτιατικῇ. μετανοῆσαι, μεταγνῶναι τὸ δίκαιον καὶ πρέπον. ἢ τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν καὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἰσχύν. οὐκοῦν οἱ πλεῖστοι ἐγνωσιμάχουν καὶ μετεβάλλοντο. Ἀρριανὸς· εἴ πη Χοσρόης γνωσιμαχήσας ὑποδύσεται τοῖς ἐκ Ῥωμαίων ξὺν δίκῃ ἀξιουμένοις.

[Γνωστοί:] φίλοι.

[Γνωτός:] ἀδελφός. καὶ **[Γνωτή·]** ἀδελφή. ὦ φίλ' Οἰδίπους, γνωτὰ κοῦκ ἄγνωτά μοι προσήλθετ' ἰμείροντες. εὗ γὰρ οἶδ' ὅτι νοσεῖτε πάντες· καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ. τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἕν' ἔρχεται μόνον καθ' αὐτόν, κοῦδέν' ἄλλον· ἢ δ' ἐμὴ ψυχὴ πόλιν τε κάμει καὶ σ' ὁμοῦ στένει. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· γνωτῶν τρισσατίων ἐκ τρισσατίης λῖνα θήρης δέχνυσο Πάν.

[Γνύξ:] ἐπὶ γόνατα.

[Γνύρου·] ὅτι Ἀνάχαρσις υἱὸς ἦν Γνύρου, μητρὸς δὲ Ἑλληνίδος.

[Γογγύλιον:] στρογγύλον. καὶ **[Γογγυλίζει,]** ἀντὶ τοῦ μεταστρέφει. Ἀριστοφάνης· ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην. αἱ γὰρ γυναῖκες, ἵνα μὴ δοκοῖεν πολυφάγοι εἶναι, ὀλιγοφαγίας δόξαν ἐμφαίνουσι στρογγύλας ποιοῦσαι τὰς μάζας.

[Γοδολίας:] ὄνομα κύριον. καὶ μὴν.

[Γοερόν:] θρηνῶδες, λυπηρὸν, κατανυκτικόν. καὶ γοεροῖο γόοιο.

[Γόης,] γόητος. κόλαξ, περίεργος, πλάνος, ἀπατεῶν.

[Γοητεία:] μαγεία. γοητεία καὶ μαγεία καὶ φαρμακεία διαφέρουσιν· ἅπερ ἐφεῦρον Μῆδοι καὶ Πέρσαι. μαγεία μὲν οὖν ἐστὶν ἐπὶ κλησις δαιμόνων ἀγαθοποιῶν δῆθεν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν, ὥσπερ τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως θεσπίσματα. γοητεία δὲ ἐπὶ τῷ ἀνάγειν νεκρὸν δι' ἐπικλήσεως, ὅθεν εἴρηται ἀπὸ τῶν γόνων καὶ τῶν θρήνων τῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένων. φαρμακεία δὲ, ὅταν διὰ τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον δοθῇ τινι διὰ στόματος. μαγεία δὲ καὶ ἀστρολογία ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξατο· οἱ γάρ τοι Πέρσαι Μαγὼν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται. καὶ Μαγου σαῖοι, οἱ αὐτοί. καὶ **[Γοητεύω·]** αἰτιατικῇ.

[Γολγοθά:] τόπος.

[Γολιάθης·] οὗτος Παλαιστῖνος ἦν ἀνὴρ παμμεγεθέστατος, πηχῶν δ' καὶ σπιθαμῆς, ὅπλα τῆς φύσεως τοῦ σώματος ἀναλογοῦντα περικείμενος. ὁ αὐτὸς Γολιάθ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ.

[Γολόη:] ὄνομα τόπου.

[Γολόσσης:] ὁ Νομάδων βασιλεὺς. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀσδρούβας.

[Γομόρ:] εἶδος μέτρου Ἑβραϊκοῦ.

[Γόμορα:] τόπος τῶν Σοδόμων.

[Γομφιασμός:] ὁ συγκλασμός.

[Γομφίους:] ὀδόντας, κλειδώσεις. καὶ **[Γομφιόδουπα χαλινά·]** ἐν Ἐπιγράμμασι· τὰ εἰς τοὺς γομφίους κτυποῦντα, τουτέστι τὰς σιαγόνας.

[Γομφίους:] τοὺς προσθίους ὀδόντας. ὁ δ' ὠχρήσας γομφίους τε συγκρούσας, μή μοι χαρίζου φησί.

[Γομποπαγῆ ῥήματα:] ἀντὶ τοῦ ἀκριβέστατα, πολυσύνθετα. περὶ Αἰσχύλου Ἀριστοφάνης.

[Γόμφοι:] μύλοι, σφῆνες, δεσμά, ἄρθρα, σύνδεσμοι ὀδόντων.

[Γόνατον·] καὶ κάλαμοι ἐνέκειντο ἐν τοῖς κρατῆρσιν οὐκ ἔχοντες γόνατα.

[Γονεῦσιν ἀπειθεῖς:] τοὺς καὶ μέχρι γονέων ἀγνώμονας παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

[Γονεΐα:] ἡ γέννησις.

[Γονορροΐης:] ὁ νοσῶν.

[Γόνυ,] γόνυος.

[Γονυκλινής:] ἐπὶ γόνυ πεσών. τὴν τε γυναῖκα τοῦ βαρβάρου γονυκλινῆς ὧν ἐθεράπευσεν.

[Γόνυ κνήμης ἔγγιον:] ἐπὶ τῶν ἑαυτῶν μᾶλλον ἐτέρους ἀγαπώντων. ἔνιοι δὲ ἐπὶ τῶν ὀφειλόντων παρέχειν τοῖς προσήκουσιν. ἐπεὶ ἐγγύτερον τὸ γόνυ.

[Γονύων:] γονάτων. Ξενοφῶν· ἐνήσαν δὲ καὶ κάλαμοι, γόνατα οὐκ ἔχοντες.

[Γονυπετῆσαι·] αἰτιατικῇ. προσκυνῆσαι.

[Γόον:] θρῆνον.

[Γόρβορα:] τόπος τις.

[Γοργίας,] Χαρμαντίδου, Λεοντίνος, ῥήτωρ, μαθητὴς Ἐμπεδοκλέους, διδάσκαλος Πώλου Ἀκραγαντίνου καὶ Περικλέους καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλεάτου, ὃς αὐτοῦ καὶ τὴν σχολὴν διεδέξατο· ἀδελφὸς δὲ ἦν τοῦ ἱατροῦ Ἡροδίκου. Πορφύριος δὲ αὐτὸν ἐπὶ τῆς π' Ὀλυμπιάδος τίθησιν· ἀλλὰ χρὴ νοεῖν πρεσβύτερον αὐτὸν εἶναι. οὗτος πρῶτος τῷ ῥητορικῷ εἶδει τῆς παιδείας δυνάμιν τε φραστικὴν καὶ τέχνην ἔδωκε, τροπαῖς τε καὶ μεταφοραῖς καὶ ἀλληγορίαις καὶ ὑπαλλαγαῖς καὶ καταχρήσεσι καὶ ὑπερβάσεσι καὶ ἀναδιπλώσεσι καὶ ἐπαναλήψεσι καὶ ἀποστροφαῖς καὶ παρισώσεσιν ἐχρήσατο. ἔπραττε δὲ τῶν μαθητῶν ἕκαστον μνᾶς ρ'. ἐβίω δὲ ἔτη ρθ', καὶ συνεγράψατο πολλά.

[Γόργια:] παρὰ Δωριεῦσι τὰ τῶν ὑποκριτῶν προσωπεῖα, τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τραγωδῶν.

[Γοργόνες:] τρεῖς γυναῖκες, αἱ τοσοῦτον εἶχον φοβερὰ τὰ πρόσωπα, ὥς τοὺς ὀρῶντας θνήσκειν· ὧν μίαν ἀνελεῖν λογχοδρεπάνῳ τὸν Περσέα.

[Γοργόνες Τιθράσιαι:] Τίθρασος ποταμὸς, ἡ τόπος Λιβύης, ἔνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον.

[Γοργόνη·] Ἀριστοφάνης· καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος. ὥσει ἔλεγεν, οἶδημα ἐποίησεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· παρ' ὑπόνοιαν. θέλων γὰρ εἰπεῖν, καὶ ἀπὸ τῆς πληγῆς κορδύλην ἐποίησεν, ἔφη, Γοργόνα ἐξήγειρε. καὶ Αἰλιανός· καὶ ἐνέκειντο αὐτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ προφέροντες, καὶ προσιόντες ὥς εἰπεῖν Γοργόνα κατεσίγασαν ἄλλως πρόλαλον ὄντα καὶ ἰταμόν. λέγει δὲ περὶ Διοπείθους τοῦ Ἀθηναίου, ὃς νόμον εἰσάγει, τὸν ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐν Πειραιεὶ μέιναντα, τοῦτον τεθνάναι. οὗτος οὖν ὠψίσθη ποτὲ ἄκων καὶ κατέμεινεν ἐν τῷ Πειραιεῖ, καὶ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ εἰς δίκην ὑπάγουσι. διὰ τοῦτο λέγει, προσιόντες Γοργόνα. καὶ σκώπτων ὁ αὐτὸς Μόρσιμον καὶ Μελάνθιον φησι. Γοργόνες, ἀντὶ τοῦ φοβεροὶ εἰς γαστριμαργίαν.

[Γοργονεῖον:] ἀντὶ τοῦ προσωπεῖον. καὶ **[Γοργόνη,]** ἡ Γοργώ.

[Γοργολόφας:] ἡ ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργοῦς τὴν περικεφαλαίαν ἔχουσα, ἡ Ἀθηνᾶ.

[Γοργόνωτον:] περιφραστικῶς τὴν ἀσπίδα, τὴν ἔχουσιν Γοργόνα.

[Γοργός:] ἀντὶ τοῦ φοβερός. Ἀμάχιος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἤκμαζεν ἄρχων μικρᾶς πόλεως, Ἑλλήνων γοργός.

[Γόργος,] ὁ Μεσσήνιος, οὐδενὸς ἦν δεύτερος Μεσσηνίων πλούτῳ καὶ γένει, διὰ δὲ τὴν ἄθλησιν κατὰ τὴν ἀκμὴν πάντων ἐνδοξότατος ἐγεγόνει τῶν περὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας φιλοστεφανούντων. καὶ γὰρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν τοῦ λοιποῦ βίου προστασίαν, ἔτι δὲ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν στεφάνων, οὐδενὸς ἐλείπετο τῶν καθ' αὐτόν. καὶ μὴν ὅτε καταλύσας τὴν ἄθλησιν ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τὸ πράττειν τὰ τῆς πατρίδος ὥρμησε, καὶ περὶ τοῦτο τὸ μέρος οὐκ ἐλάττω δόξαν ἐφέρετο τῆς πρότερον ὑπαρχούσης αὐτῷ, πλεῖστον μὲν ἀπέχειν δοκῶν τῆς τοῖς ἀθληταῖς παρεπομένης ἀγωνίας, πρακτικῶς τατος δὲ καὶ νουνεχέστατος εἶναι νομιζόμενος περὶ τὴν πολιτείαν.

[Γοργῶπις:] γοργόφθαλμος.

[Γοργωπὸν ἔδραν:] φοβεράν καθέδραν.

[Γοργύνη:] δεσμωτήριον ὑπόγειον. ἢ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς κακοπράγμονος.

[Γοργύρα:] τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα. οὕτως Δείναρχος καὶ Ἡρόδοτος καὶ ἄλλοι.

[Γορδίειον:] πόλις. καὶ **[Γορδιηνός,]** ὄνομα κύριον.

[Γορπιαῖος:] μὴν Σεπτέμβριος. κατὰ Μακεδόνας.

[Γορτύνη:] πόλις. καὶ **[Γορτύνιος,]** ἀπὸ τόπου.

[Γόρτυς:] ὄνομα νήσου.

[Γοτθοί.] ζητεῖ τὴν συναλοϊφήν.

[Γουνάσομαι:] λιτανεύσω. παρακαλέσω. οὐκέτι γουνάσομαι τὴν βάρβαρον, οὐδ' ἐπ' ἐμαυτῷ κλαύσομαι.

[Γούνδας:] τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον γουνδίων.

[Γωλιά:] τὸ σπήλαιον.

[Γώβαρις:] ὄνομα κύριον.

[Γωβρύας:] ὄνομα κύριον.

[Γωνία:] ἡ τοῦ οἴκου. καὶ **[Γωνιασμός]** Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου, εἰ ἔστι γνήσιος. κάμψαντι, φησὶ, τοῦ τείχους, ὧ βουλή, ἐστὶ γωνιασμός ἐν ἀριστερᾷ καὶ εὐρυχωρία πάνυ πολλή. καὶ **[Γωνιασμούς,]** ἀποφυγὰς, ἀπαγωγὰς. Ἀριστοφάνης· ἔδειξα τουτουσὶ λεπτῶν κανόνων εἰσβολὰς ἐπὶ τῶν τε γωνιασμούς.

[Γωνία ἀπορθῶσαι:] τὸ ἐν γωνίᾳ ὑπὸ τινος περανθῆναι.

[Γώνυμος:] ὁ φερώνυμος.

[Γωρυτός:] θήκη τόξων. καὶ κατὰ γωρυτοῦ παρηρητημένα τρεῖς ἢ πλείους ἄκοντες, πλατεῖς μὲν αἰχμάς, οὐκ ἀποδέοντες δὲ δοράτων μέγεθος. καὶ αὖθις· καὶ γωρυτοὺς πλήρεις ὀϊστῶν.

[Γράμματα:] ὅτι τὰ γράμματα Φοίνικες ἐφεῦρον πρῶτοι. ἔνθεν καὶ Φοινίκεια ἐκλήθησαν. καὶ τὸν Κάδμον φασὶ πρῶτον ἐς τὴν Ἑλλάδα κομίσαι· ἰατρικὴν δὲ ὁ Ἄπις ὁ Αἰγύπτιος· ὁ δὲ Ἀσκληπιὸς ἠΐξῃσεν τὴν τέχνην. καὶ ζήτει ἐν τῷ Φοινικῇα γράμματα.

[Γραμματεὺς:] οὗτος πράξεως μὲν οὐδεμιᾶς ἦν κύριος, ὑπανεγίνωσκε δὲ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τὰ πραττόμενα. ὁ δ' ἀντιγραφεὺς καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ γράφειν τὰ παρὰ τῇ βουλῇ ὠνόμασται.

[Γραμματεὺς:] ὁ νοτάριος. τὸν τῶν ἀπορρήτων γραμματέα· ἀσηκρῆτις καλοῦσι τὸ ἀξίωμα Ῥωμαῖοι. κληρωτοὶ δὲ ἦσαν τὸν ἀριθμὸν τρεῖς, γράφοντες τὰ δημόσια. οὐδενὸς δὲ ἦσαν οἱ γραμματεῖς οὗτοι κύριοι ἀλλ' ἢ τοῦ γράφειν καὶ ἀναγνῶναι.

[Γραμματείδιον] καὶ **[Γραμματεῖον:]** τὸ συμβόλαιον. **[Γραμμάτιον]** δὲ τὸ μικρὸν γράμμα.

[Γραμματείου:] διδασκαλείου. ἅτε προηγμένος ἀνελπίστως ἐκ τοῦ γραμματείου καὶ τῆς τοιαύτης διαθέσεως πολὺς ἐπέπνει. ἔνθεν μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον καὶ γραμματεῖα βασιλικά, τὴν τῶν πατρικίων τιμὴν δωρούμενα.

[Γραμματίας:] ἐξαριθμήσεις. Δαβίδ· ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματίας· ὅμως εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυρίου.

[Γραμματιστής:] ὁ τὰ πρῶτα στοιχεῖα διδάσκων. **[Γραμματικὴ]** δὲ ἐστὶν ἐπιστήμη τοῦ ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν. ὁ δὲ ἐς γραμματιστοῦ ἐφοίτησε παρὰ Ἀντιοχεῦσι. καὶ αὖθις· οὐδὲ τὰ πρῶτα παρὰ τοῖς γραμματισταῖς ἐκμεμαθηκῶς στοιχεῖα. καὶ αὖθις· οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐς γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν, ὅτι μὴ γράμματα καὶ ταῦτα κακῶς γράψαι.

[Γραματοκύφων:] ἀντὶ τοῦ ταπεινὲ γραμματεῦ· κυρίως γὰρ κύφων τὸ ξύλον καλεῖται. Δημοσθένης καὶ ἄλλα σκώπτει τὸν Αἰσχίνην καὶ γραματοκύφωνα, ὃν καὶ υἱὸν εἶναί φησιν ὄνομα μὲν Τρόμητος, διδασκάλου δὲ τῶν πρώτων γραμμάτων.

[Γραμμή·] γραμμὴ ἐστὶν ἐπιφανείας πέρας, ἢ μῆκος ἀπλατέες, τὸ μῆκος μόνον ἔχον. καὶ ἡ ἀρχή, ἢ ἀφετηρία, ἢ βαλβίς. Ἀριστοφάνης· γραμμὴ δ' αὐτῇ. ἀντὶ τοῦ ἀρχή, ἀφετηρία, ἢ λεγομένη βαλβίς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν δρομέων. πρόβαινε νῦν, ὧ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῇ.

[Γράος, Γράσος:] ἡ δυσσομία τῶν τράγων. καὶ **[Γράσων ἄνθρωπος,]** ὁ δύσσομος. τῷ γράσωνι μὴ ὀργίζου.

[Γρατιανός·] οὗτος ὡς ἐπύθετο τὴν τοῦ Οὐάλεντος τοῦ θείου τελευτήν, αὐτίκα πρὸς τὴν ἐφάν Ῥώμην διέθει καὶ καταγνοὺς τῆς τοῦ θείου Οὐάλεντος τῆς περὶ τοὺς Χριστιανοὺς ὁμότητος τοὺς μὲν ὑπ' ἐκείνου ἐξορισθέντας διὰ ταχέων ἀνεκαλεῖτο, οὐσίας τε αὐτοῖς ἀποδιδοὺς καὶ θεραπεύων τὰς βλάβας· πᾶσί τε νόμον παρεῖχεν ἀδεῶς καὶ ἀδηρίτως ἐν ταῖς ἰδίαις ἐκκλησίαις συνάγεσθαι, μόνους δὲ τῶν εὐκτηρίων εἶργεσθαι Εὐνομιανούς, Φωτεινιανούς, Μανιχαίους. ὅτι ἐν τῷ περιπάτῳ ἔφιπποι στῆλαι ἴσταντο Γρατιανοῦ καὶ Οὐάλεντινιανοῦ καὶ Θεοδοσίου καὶ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς γέλωτα.

[Γραῦς:] καὶ ἡ ἄνθρωπος, καὶ ὁ ἀνώτατος ἀφρὸς ἐν τῷ ὑπερζεῖν τὰ ὄσπρια γινόμενος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τάναντία αὐταὶ ποιοῦσι. ποιητικῶς δὲ γρηῦς λέγεται. ἢ γρηῦς, ἢ χερνῆτις, ἢ γυρὴ πόδας, πύστιν κατ' ἐσθλήν ὕδατος Παιωνίου ἤλθεν ποθ' ἐρπύζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ.

[Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει:] ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.

[Γραῦς ὥς τις ἵππος τὸν χαραδραῖον τάφον ἔξεις:] ἐπὶ τῶν ἀξίως τὰ ἔσχατα πασχόντων· παρόσον οἱ γεγηρακότες ἵπποι εἰς τὰς χαράδρας κρημνίζονται καὶ ἐμβάλλονται.

[Γραῦς σέριφος:] ἡ ἐν παρθενία γεγηρακυῖα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀρουραίας ἀκρίδος, ἣν καλοῦσι γραῦν σερίφην καὶ μάντιν.

[Γραῦς χορεύει:] ἐπὶ τῶν παρ' ὧραν τι διαπραττομένων· ταῖς γὰρ νέαις πρέπει τὸ χορεύειν. καὶ

[Γραῶν ὕθλοι,] ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων.

[Γραφάς:] δικαστήρια, κατηγορίας.

[Γραφή τε καὶ Λευκαῖος οὐ ταυτόν:] ἐπὶ τῶν ἀνόμοια γραφόντων.

[Γράφεται:] ἀντὶ τοῦ γράφει, ἢ κατηγορεῖ.

[Γραφεύς:] ὁ ζωγράφος. ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους. τοιαῦτα γὰρ ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφον. καὶ Δημοσθένης **[Γράφειν,]** τὸ ζωγραφεῖν.

[Γραφείδιον] καὶ **[Γραφεῖον. Γράφειν ἐς τάχος:]** οὕτω λέγεται κατὰ διαστολήν. Προκόπιος· τὴν ἐς τάχος γράφουσιν μοῖραν.

[Γραφή:] ἡ περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων κατηγορία, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀμαρτημάτων. γίνονται δὲ γραφαὶ καὶ νόμων καὶ ψηφισμάτων οὐκ ἐπιτηδείων εἰσκομίζεσθαι δοκούντων, αἵτινες γραφαὶ παρανόμων καλοῦνται.

[Γραφή:] δημοσίου τινὸς ἐγκλήματος ὄνομα. οὐ μόνον δὲ ὅταν ψηφίσματος ἢ νόμου κατηγορῇ τις, παρανόμων γραφὴν ἀποφέρεσθαι καὶ γράφεσθαι λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς δημοσίοις ἀδικήμασι. πολλὴ δὲ ἡ χρῆσις τοῖς ῥήτορσιν.

[Γραφή:] ζωγραφία, κατηγορία, καὶ ἡ ἐπὶ γράμμασιν. ἀπορῶ, γράφω. γράφω μὲν ἀντὶ τοῦ καταγράφω, ἢ ζωγραφῶ ἐπὶ τῆς γῆς ξὺν τῷ δακτύλῳ καὶ τινι τοιούτῳ παιδιᾷ τινι.

[Γραφή καὶ ἐγκλήματα:] κατηγορία καὶ ἐγκλήματα.

[Γράφω:] τὸ ἐπιστέλλω, δοτικῇ. ἰστέον ὅτι τὸ γράφω πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὴν σύνταξιν. καὶ εἰ μὲν γράφω σοι ἐστὶ, δοκεῖ σημαίνειν τὸ ἐπιστέλλω σοι· εἰ δὲ γράφω σε, σημαίνει τὸ ἐκτύπωμά σου ποιῶ· ὥς τὸ, οἱ τὰς μορφὰς γράφοντες καὶ τὰ γράμματα. εἰ δὲ γράφομαί σε, σημαίνει τὸ κατὰ σοῦ ἐγγραφὰς ποιῶ, εἰς δικαστήρια ἐκτίθεμαι· ὥς τὸ, γράφομαί σε φόνων καὶ παρανόμων ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος. **[Γράψαι:]** κοιλάναι, διασκάψαι.

[Γράψομαι:] κατηγορήσω. Ἀριστοφάνης· γράψομαι Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.

[Γραῖα:] ἡ παλαιά.

[Γραικοί:] οἱ Ἕλληνες. ἀπὸ κώμης τινὸς, ἢ ἀπὸ Γραικοῦ τινος. ἐκ τοῦ Γραίξ, Γραικός.

[Γραισόβαι:] ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραῖδας ὥς μὴ ἀγοράζειν· ἢ γραῖσι συγκοιμώμενοι· σοβάδες γὰρ αἱ πόρναι.

[Γραιούδια:] οἱ παρ' ἡμῖν ἐφθοὶ ὄμφακες.

[Γρηγόριος,] Ναζιανζοῦ ἐπίσκοπος (σταθμὸς δὲ ἐστὶν οὗτος Καππαδοκίας), ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, ἀναγκαῖος δὲ φίλος Βασιλείου τοῦ τῆς Καισαρείας ἐπισκόπου τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῷ πλεῖον καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο, καὶ

ρήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε καταλογάδην πολλά· εἰς γὰρ τρεῖς μυριάδας στίχων τὰ συντάγματα αὐτοῦ συνέθηκεν· ἀφ' ὧν εἰσι τάδε· Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀδελφοῦ Καισαρίου, Ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἕτερος εἰς τὴν ἀδελφὴν Γοργονίαν, Περὶ φιλοπτωχίας, Ἐπαίνους τῶν Μακκαβαίων, Ἐπαίνους Κυπριανοῦ, Ἐπαίνους Ἀθανασίου, Ἐπαίνους Ἡρώνος φιλοσόφου, Κατὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως λόγοι β', Κατὰ Εὐνομίου λόγοι β', Περὶ θεολογίας α', Περὶ Υἱοῦ λόγοι β', Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λόγος α', Πανηγυρικοὶ λόγοι ι'· καὶ ἕτεροι πλεῖστοι καὶ πᾶσι γνῶριμοι. ἠκολούθησε δὲ τῷ Πολέμωνος χαρακτῆρι τοῦ Λαοδικέως, τοῦ σοφιστεῦ σαντος ἐν Σμύρνῃ· ὃς ἐγεγόνει διδάσκαλος Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. ἐγράφη δὲ αὐτῷ καὶ ἑτέρα βίβλος δι' ἑξαμέτρων, παρθενίας καὶ γάμου καθ' ἑαυτοὺς διαλεγομένων· καὶ εἰς ἑτέρας ὑποθέσεις ἐν παντοίοις καὶ διαφόροις μέτροις, ἅτινα συνάγονται εἰς ἐπὼν μυριάδας τρεῖς. τοῦ δὲ Γρηγορίου τούτου καὶ Φιλοστόργιος ὁ Ἀρειανὸς ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἱστορίᾳ μνήμην πεποιήται καὶ φησι· Γρηγόριος γὰρ ἤκμαζε κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν τῇ Ναζιανζῷ (σταθμὸς δὲ οὗτος ὁ τόπος Καππαδοκίας) καὶ Βασίλειος ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας καὶ Ἀπολινάριος ἐν τῇ Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας. τρεῖς δὲ οὗτοι ἄνδρες τότε τοῦ ὁμοουσίου προυμάχουν κατὰ τοῦ ἑτεροουσίου, μακρῷ πάντας παρενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον ἄχρις ἐμοῦ τῆς αὐτῆς αἰρέσεως προστάνας, ὡς παῖδα παρ' αὐτοῖς κριθῆναι τὸν Ἀθανάσιον. τῆς τε γὰρ ἔξωθεν καλουμένης παιδεύσεως ἐπιπλεῖστον οὗτοι προεληλύθεισαν καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν, ὅποσα εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν πρόχειρον μνήμην ἐτέλει, πολλὴν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν, καὶ μάλιστα γε αὐτῶν ὁ Γρηγόριος. καὶ μὴν καὶ συγγράφειν ἕκαστος αὐτῶν ἐς τὸν ἑαυτοῦ τρόπον ἦν ἱκανώτατος. τῷ μὲν γε Ἀπολινάριῳ τὸ ὑπομνηματικὸν εἶδος τῆς λέξεως μακρῷ ἄριστα εἶχε, Βασίλειος δὲ πανηγυρίσαι λαμπρότατος ἦν, τῷ δέ γε Γρηγορίῳ καὶ παρ' ἀμφοτέροις ἐξεταζομένῳ μείζω βάσιν εἰς συγγραφὴν εἶχεν ὁ λόγος. καὶ ἦν εἰπεῖν Ἀπολιναρίου μὲν ἀδρότερος, Βασιλείου δὲ σταθερώτερος. τοσαύτης δὲ αὐτοῖς ἐν τῷ λέγειν καὶ γράφειν δυνάμεως οὔσης, καὶ τὸ ἦθος οὐδὲν ἤττον οἱ ἄνδρες παρείχοντο πρὸς τὴν τῶν πολλῶν θεῶν ἐπαγωγότατον· ὥστε καὶ οἷς ὠρῶντο καὶ οἷς ἔλεγον καὶ ὅποσα γράφοντες διεδίδουσαν, διὰ πάντων ἦρουν εἰς τὴν ἑαυτῶν κοινωνίαν τοὺς καθ' ὅτιοῦν αὐτῶν εὐμαρέστερον ἀλίσκεσθαι δυναμένους. τοσαῦτα περὶ αὐτῶν ὡς ἐν παραδρομῇ Φιλοστόργιος καὶ ταῦτα Ἀρειανὸς ὧν ἔγραψεν. ἔτι γοῦν περιῶν εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον ὁ Γρηγόριος ἐπίσκοπον καταστήσας ἐν τῇ λαχούσῃ αὐτὸν ἐκκλησίᾳ, αὐτὸς ἐν ἀγρῷ τινι βίον μοναδικὸν ἀπηνέγκατο. ἐλάσας δὲ περὶ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη καὶ ἐπέκεινα, Θεοῦ δοσίου τρίτον καὶ δέκατον ἔτος ἄγοντος, καταλύει τὸν βίον, ἀνάξιον τοῦτο τῆς αὐτοῦ παθὼν ἀρετῆς, τὸ τῆς καθέδρας ἀποκρουσθῆναι τῆς βασιλευσύνης τῶν πόλεων, καὶ προκριθῆναι μᾶλλον τοὺς φαυλοτέρους ἢ τὸν ἐπ' ἀρετῇ καὶ λαμπρότητι βίου πάντων μᾶλλον ὑπερανέχοντα.

[Γρηγόριος,] Νύσσης ἐπίσκοπος, ἀδελφὸς Βασιλείου τοῦ Καισαρέως, ἀνὴρ καὶ αὐτὸς ἐλλογιμώτατος καὶ πάσης ὑπάρχων παιδείας ἀνάπλεως, προσκείμενος δὲ μᾶλλον τοῖς τῇ ῥητορικῇ χαίρουσι. καὶ γοῦν εὐδόκιμος ἐν ταύτῃ γεγένηται καὶ λαμπρὸς εἴ τις ἄλλος τῶν πάλαι ταύτῃ γεγεννημένων. οὗτος συνέταξε κατ' Εὐνομίου λόγον ἐξαίρετον καὶ τεῦχος θαυμάσιον εἰς τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴν, ἄλλας τε πυκνὰς καὶ συνεχεῖς ὁμιλίας. Εἷς τε τὰ ἄισματα τῶν ἁσμάτων καὶ εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικὴν, καὶ πρὸς τὴν ἀδελφὴν Μακρίναν μακρόν τινα καὶ περικαλλῇ περὶ ψυχῆς συνέθηκε λόγον. ἄλλα τε πολλὰ γεγραφέκει καὶ τὸν πολυθαύμαστον ἔπαινον τοῦ πρώτου τῶν μαρτύρων Στεφάνου. καὶ Βίον δὲ συνέταξε Γρηγορίου τοῦ ἐν θαύμασι διαλάμπαντος.

[Γρηγόριος,] ὁ καὶ Θεόδωρος, ὁ Θαυματουργὸς, Νεοκαισαρείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ ἐπίσκοπος, νέος κομιδῇ διὰ τὴν παιδευσιν Ἑλληνικῶν τε καὶ Ῥωμαϊκῶν γραμμάτων ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας εἰς Βηρυτὸν κάκειθεν εἰς Καισάρειαν τὴν τῆς Παλαιστίνης διέβη ἅμα Ἀθηνοδῶρ ἀδελφῷ· οὓς καὶ κατὰ μέρος εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν εἰσάγων Ὁριγένης ζηλωτὰς ἰδίους κατέστησεν. ἐπὶ πέντε

τοίνυν παρ' αὐτοῦ παιδευθέντες ἐνιαυτοὺς πρὸς τὴν πατρίδα ἀποπέμπονται· ἀφ' οὗ ὁ Γρηγόριος ἀποδημῶν πανηγυρικὸν εὐχαριστίας τῷ Ὠριγένει ἔγραψε λόγον, καὶ συγκαλεσάμενος πάντας τοὺς ἐπιχωρίους αὐτοῦ τε τοῦ Ὠριγένους παρόντος, τοῦτον ἀνέγνω τὸν λόγον, ὅστις ἄχρι τοῦ παρόντος ὑπάρχει· ἔγραψε δὲ καὶ Μετάφρασιν εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν, ἐλάχιστον μὲν, πάνυ δὲ θαυμαστὸν λόγον· καὶ ἄλλας τε πολλὰς καὶ ποικίλας ἐπιστολὰς καὶ λόγους συνεγράψατο, ποιήσας τε σημεῖα καὶ θαύματα ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐτύγχανεν. ἐτελεύτησεν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ. ὅτι Γρηγόριος καὶ Ἀθηνόδωρος συναίμονες· ἀλλ' ὁ μὲν τερατουργός, ὁ δὲ σοφιστής. ἔγραψε δὲ καὶ περὶ σαρκώσεως καὶ πίστεως λόγον.

[Γρηγόριος,] ἀδελφὸς Ἑρμείου τοῦ φιλοσόφου· ὃς ἅπαν τούναντίον ἦν τῷ Ἑρμείᾳ, ὀξύτατος μὲν εἰς ὑπερβολὴν καὶ εὐκίνητος ἐπὶ τε τὰς ζητήσεις καὶ τὰς μαθήσεις, ἄλλως δὲ οὐχ ἡσύχιος οὐδὲ γαλήνην ἐν τοῖς ἡθεσι φέρων τινά, ἀλλὰ τι καὶ παρακεκινηκός. ἐπεὶ δὲ Ἀθήνηθεν ἦκον εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὕστερον ὁ Γρηγόριος ἐάλω τῇ νόσῳ ἐπὶ τὸ πλεόν, ὥστε δύσχρηστον αὐτοῦ καὶ πολλαχῇ παραλλάττον γενέσθαι τὸ ὄργανον. οὕτω φησὶ Δαμάσκιος εἰς τὴν φιλόσοφον ἱστορίαν.

[Γρήνικος,] ποταμός.

[Γρίος,] ὄνομα κύριον.

[Γριπεύς,] ἰχθύων θηρευτής. γριπεύς, Ἐριούνιε, σοὶ τάδε δῶρα φέρει. καὶ **[Γριπηὶς τέχνη,]** Ἑρμῶναξ δ' ἐκίχανεν, ὅτε γριπητῖδι τέχνη εἴλκε τὸν ἐκ πελάγευς ἰχθυόεντα βόλον.

[Γρίφος,] τὸ δίκτυον. λέγεται δὲ καὶ ὁ δύσκολος καὶ συμπεπλεγμένος λόγος. ὁ ἔχων πάθος ἐν ἑαυτῷ μὴ φαινόμενον.

[Γρίφος,] ὁ ἀσαφὴς λόγος. Ἰφ' ἐνὶ παῖδες Ὅμηρον ἦκαχον, ἐκ Μουσῶν γρίφον ὑφηνάμενοι. καὶ **[Γριφώδης λόγος, Γρομφίς,]** ὅς, ἡ παλαιὰ σκρόφα. τὰς ὅς δὲ πληθυντικῶς.

[Γρώνη,] πέτρα.

[Γρῦ,] βραχύ. ἐνιοὶ δὲ τὸν ἀπὸ τῶν ὀνύχων ρύπον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένου τοπαράπαν οὐδὲ γρῦ. τινὲς παρὰ τὸν γρυλισμὸν, τουτέστι τὴν φωνὴν τῶν χοίρων· ἡ εἶδος μικροῦ νομίσματος· ἡ τὸ τυχόν, τὸ μικρότατον. ὅθεν καὶ γρύτη καὶ γρυτό πωλις· ὅπερ οὐκ εἴρηται, ἀλλὰ γρυπόπωλις. καὶ παροιμία· **[Τὸ Δίωνος γρῦ,]** ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ τυχόντος.

[Γρύζω,] θρηνῶ.

[Γρύλλος,] Ξενοφῶντος τοῦ Σωκρατικοῦ υἱοὶ Γρύλλος καὶ Διόδωρος. καὶ **[Γρύλλος,]** ὁ χοῖρος.

[Γρυκτόν,] ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; τουτέστιν ἄρα γρύξαι ὀφείλετε ἢ παρρησίαν ἄγειν.

[Γρυμαία,] ἡ σκευοθήκη.

[Γρύξαι,] φθέγγασθαι, κράξαι.

[Γρύττος,] τῶν ἐπὶ μαλακίᾳ διαβαλλομένων οὗτος ἦν. οἱ δὲ Γρῦπον λέγουσι διὰ τοῦ π· ὃς ἦν καταπύγων. ἦτοι λαγνός. Ἀριστοφάνης· ἔπαυσα τοὺς βινουμένους τὸν Γρῦπον ἐξαλείψας.

[Γρυπάνιον,] γρυπαίνειν τὸ γρυποῦσθαι λέγουσιν. οἷον ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν ξυλυφίων, ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν αὐτά. Ἀντιφῶν δὲ φησιν ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ· καίων γὰρ ἦν τὴν γῆν καὶ συντήκων γρυπάνιον ποιεῖ. καὶ Μελάνθιος· σεισμός, φησὶ, γέγονε, καὶ ἔγρυπεν ἡ γῆ.

[Γρυπός,] ὁ καμπυλὸριν.

[Γῦα:] μέλη, ἢ πόδας τοῦ σώματος. γυιοτακῆς δὲ λιπῶν τάδε σύμβολα κώμων μέμφεται ἀστρέπτου κάλλει θηλυτέρης.

[Γύαλον:] τὸ κοῖλον.

[Γύγης:] Λυδός. ἐσέβαλε μὲν νυ στρατιὴν καὶ οὗτος, ἐπεὶ τε ἥρξεν, ἔς τε Μίλητον καὶ Σμύρνην, καὶ Κολοφῶνος τὸ ἄστρῳ εἶλεν. ἀλλ' οὐδὲν μέγα ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἔργον ἐγένετο βασιλεύσαντος δυοῖν δέοντα μ' ἔτεα, τοῦτον μὲν παρήσομεν τοσαῦτα ἐπιμνησθέντες, Ἄρδου δὲ τοῦ Γύγεω μετὰ Γύγην βασιλεύσαντος μνήμην ποιήσομαι. οὗτος Πριηνέας τε εἶλεν ἐς Μίλητόν τε ἐσέβαλεν. ἐπὶ τούτου τυραννέοντος Σαρδίων Κιμμέριοι ἐξ ἡθέων ὑπὸ Σκυθέων τῶν Νομάδων ἐξαναστάντες ἀπίκοντο ἐς τὴν Ἀσίην καὶ Σάρδεις πλὴν τῆς ἀκροπόλεως εἶλον. Ἄρδου δὲ βασιλεύσαντος ἐνὸς δέοντα ν' ἔτεα ἐξεδέξατο Σαδυάττης ὁ Ἄρδου καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ', Σαδυάττεω δὲ Ἀλυάττης. οὗτος δὲ Κυαζάρη τε τῷ Δηϊόκεω ἀπογόνῳ ἐπολέμησε καὶ Μήδοισι, Κιμμερίους τε ἐκ τῆς Ἀσίας ἐξήλασε, Σμύρνην τε τὴν ἀπὸ Κολοφῶνος κτισθεῖσαν ἐξεῖλεν, ἐς Κλαζομενάς τε ἐσέβαλλεν. ἀπὸ μὲν νυ τούτων οὐχ ὥς ἤθελεν ἀπήλλαξεν, ἀλλὰ προσπταίσας μεγάλως· ἄλλα δὲ ἔργα ἀπεδέξατο ἐὼν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀξιαπηγητότατα τάδε. ἐπολέμησε Μιλησίοισι παραδεξάμενος τὸν πόλεμον ἀπὸ τοῦ πατρός. ἐπελαύνων γὰρ ἐπολιόρκεε τὴν Μίλητον τρόπῳ τοιῷδε. ὅκως μὲν εἶη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἀδρός, τηνικαῦτα ἐσέβαλλε τὴν στρατιήν· ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ συρίγγων τε καὶ πηκτίδων καὶ αὐλοῦ γυναικῆτος τε καὶ ἀνδρῆτος. ὥς δὲ ἐς τὴν Μιλησίην ἀπίκειτο, οἰκήματα μὲν τὰ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν οὐ κατέβαλλεν οὔτε ἐνεπίμπρη οὔτε θύρας ἀπέσπα, ἔα δὲ κατὰ χώραν ἐστάναι· ὁ δὲ τὰ τε δένδρεα καὶ τὸν καρπὸν τὸν ἐν τῇ γῇ ὅκως διαφθείρειε, ἀπαλλάσσετο ὀπίσω. τῆς γὰρ θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον ὥστε ἐπέδρης μὴ εἶναι τὸ ἔργον τῇ στρατιῇ. τὰς δὲ οἰκίας οὐ κατέβαλλεν ὁ Λυδὸς τῶνδε εἵνεκα, ὅκως ἐντεῦθεν ὀρμώμενοι τὴν γῆν σπείρουν τε καὶ ἐργάζεσθαι οἱ Μιλήσιοι, αὐτὸς δὲ ἐκείνων ἐργαζομένων ἔχοι τι καὶ σίνεσθαι ἐσβάλλων. ταῦτα ποιέων ἐπολέμεε ἔτεα ια', ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα διφάσια Μιλησίων ἐγένετο ἐν τε ἐν λιμενηῖα χώρης τῆς σφετέρης μαχεσαμένων καὶ ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ.

[Γύγου δακτύλιος:] ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων. Γύγης γὰρ βουκόλος ὢν, τῆς γῆς ὑπὸ σεισμοῦ ῥαγεΐσης, νεκρὸν εὐρὼν φοροῦντα δακτύλιον τοῦτον περιεῖλεν. ὁ δὲ εἶχε φύσιν ὥστε κατὰ τὰς στροφὰς τῆς σφενδόνης ὀρᾶσθαι καὶ μή. δι' αὐτοῦ κτείνας τὸν πρὸ αὐτοῦ ἐβασίλευσεν.

[Γύης:] μέρος ἀρότρου. καὶ παροιμία· **[Γύης οὐκ ἔνεστ' αὐτῷ,]** ἐπὶ τῶν ἐν τινι ἀχρήστων· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἀρότρου.

[Γυλιάχενας:] τοὺς μακροτραχήλους.

[Γύλιος:] πλέγμα στρατιωτικόν, σκευοφόρον, ἐπίμηκες, εἰς ὃξὺ λῆγον πρὸς τὸ μὴ κατάγνυσθαι· ἐν ᾧ κατετίθεντο τυρὸν καὶ ἐλαίας καὶ κρόμυα. ἡ λεγομένη στρατιωτικὴ ὀψοθήκη. ἔστι δὲ καὶ ζῶον ὁ καλούμενος χοιρογρύλλιος. λέγεται δὲ καὶ ὁ Ἡρακλῆς Γύλιος. καὶ **[Γύλιον,]** ἀγγεῖον πλεκτόν.

[Γύλιππος:] ὄνομα κύριον.

[Γύλων·] οὗτος αἰτίαν ἔχων ἐπὶ τῇ τοῦ Νυμφαίου τοῦ ἐν Πόντῳ χωρίου προδοσίᾳ ἔφυγεν· ἐλθὼν δὲ εἰς Σκυθίαν ἐγημε. δύο δὲ ἔχων θυγατέρας ἔπεμψεν εἰς τὴν πατρίδα, ὧν τὴν μὲν μίαν ἐγημε Φιλοχάρης, τὴν δὲ ἐτέραν Κλεόβουλος.

[Γυμνασία:] ἡ τριβή. ὅτι ἡ διαλεκτικὴ πρὸς τρία ἐστὶ χρήσιμος· πρὸς γυμνασίαν, πρὸς τὰς ἐντεύξεις, πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐπιστήμας. γυμνασίαν δὲ λέγει ἥτοι τὴν γινομένην ἐν τῷ διαλέγεσθαι πρὸς τινὰς· δεχόμενοι γὰρ τινὰ προβλήματα παρὰ τῶν προσδιαλεγομένων πειρῶνται

τούτοις συμπαρίστασθαι, δι' ἐνδόξων τὰς ἐπιχειρήσεις ποιούμενοι. ἢ γυμνασίαν λέγοι ἂν τὴν εἰς ἑκάτερον μέρος ἐπιχείρησιν. ἦν δὲ σύνηθες τὸ τοιοῦτον εἶδος τῶν λόγων τοῖς ἀρχαίοις, καὶ τὰς συνουσίας τὰς πλείστας τοῦτον ἐποιοῦντο τὸν τρόπον, οὐκ ἐπὶ βιβλίων ὥσπερ νῦν (οὐ γὰρ ἦν τότε τοιαῦτα βιβλία), ἀλλὰ θέσεώς τινος τεθείσης εἰς ταύτην γυμνάζοντες αὐτῶν τὸ πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις εὐρετικὸν ἐπεχείρουν, κατασκευάζοντες καὶ ἀνασκευάζοντες δι' ἐνδόξων τὸ κείμενον. καὶ ἔστι βιβλία τοιαῦτα Ἀριστοτέλει τε καὶ Θεοφράστῳ γεγραμμένα ἔχοντα τὴν εἰς τὰ ἀντικείμενα δι' ἐνδόξων ἐπιχείρησιν. πρὸς δὲ τὴν τοιαύτην γυμνασίαν χρήσιμον εἶναι φησι τὴν διαλεκτικὴν· μέθοδον γάρ τινα εὐρετικὴν τῶν ἐπιχειρημάτων ἔχοντες (αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ τῶν τόπων γνῶσις) ῥᾶον ἐπιχειρεῖν δυνησόμεθα. ὥς γὰρ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς γυμνάσμασιν οἱ διαίρειν δυνάμενοι τὰ προβλήματα καὶ τὴν τάξιν τῶν κεφαλαίων συνορῶντες ῥᾶον ἐπιχειροῦσιν, οὕτω καὶ ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς οἱ τὴν μέθοδον εἰδότες ῥᾶον ἐπιχειρημάτων εὐποροῦσι πρὸς τὰ προκείμενα. χρήσιμος δὲ ἡ τοιαύτη γυμνασία, ἡ κατὰ τοὺς λόγους, πρὸς εὗρεσιν τῶν ζητούμενων τε καὶ ἀληθῶν· προπαρασκευάζει γὰρ τὴν ψυχὴν πρὸς φιλοσοφίαν. ὥς γὰρ τὰ τοῦ σώματος γυμνάσια γινόμενα κατὰ τέχνην εὐεξίαν περιποιεῖ τῷ σώματι, οὕτω καὶ τὰ τῆς ψυχῆς ἐν λόγοις γυμνάσια κατὰ μέθοδον γινόμενα τὴν οἰκείαν εὐεξίαν τῆς ψυχῆς περιποιεῖ· οἰκεία δὲ εὐεξία ψυχῆς λογικῆς ἢ δύναμις, καθ' ἣν εὐεξίαν εὐρετική τε τοῦ ἀληθοῦς καὶ κριτική γίνεται. δεύτερον τρόπον τῆς ὠφελείας ἐκτίθεται πρὸς τὰς ἐντεύξεις. ζήτει ἐν τῷ εὐστοιχείῳ περὶ ἐντεύξεως.

[Γυμνάσια:] ἀλειπτῆρια, ἢ βαλανεῖα, ἢ λουτρά. τρία γυμνάσια τῆς Ἀττικῆς· Ἀκαδημία, Λύκειον, Κυνόσαργες.

[Γυμνάσιος,] Σιδώνιος, σοφιστής, ἐπὶ τῶν Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψε Μελέτας, καὶ εἰς Δημοσθένην ὑπόμνημα καὶ ἄλλα τινά.

[Γυμνῆται.] ἡ εὐθεῖα ὁ γυμνήτης, καὶ οἱ γυμνῆται. τάξις πεζῶν. Ξενοφῶν· ὁ δὲ Χειρίσοφος ἡγεῖτο τοῦ στρατεύματος λαβὼν τὸ ἄμφ' αὐτόν, τοὺς γυμνήτας ἅπαντας· οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος ἐδόκει εἶναι. καὶ **[Γυμνήτης,]** ὁ γεγυμνωμένος. ὅς ποτε θυμῷ ἄρσενι γυμνήτην ἐξεπώνει βίον. λέγεται καὶ **[Γυμνής,]** γυμνήτος, ὀπλίτου. καὶ αὖθις· εἶποντο δὲ καὶ γυμνήτες ἐς τὸ ἀποκεκριμένοι ὥς ὁδοποιεῖν τὰ ἄβατα.

[Γυμνητεύω:] γυμνὸς διατελῶ.

[Γυμνικοὶ ἀγῶνες·] ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἐν Πέρσαις ὧν γυμνικοὺς ἀγῶνας ἤγε. τουτέστιν ὅσους γυμνοὺς.

[Γύμνις:] ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται γύμνιδος.

[Γυμνοπαιδεία:] ἡ παλαίστρα. ἢ τοὺς ἐφήβους Λυκοῦργος ἠνάγκαζε. καὶ **[Γυμνοπαῖδια,]** χοροὶ ἐκ παίδων ἐν Σπάρτῃ τῆς Λακωνικῆς εἰς θεοὺς ὕμνους ᾄδοντες, εἰς τιμὴν τῶν ἐν Θυραιαῖς ἀποθανόντων Σπαρτιατῶν. καὶ Ἰώσηπος· τόπος δ' ἐπὶ τῆς πόλεως οὐδεὶς γυμνὸς ἦν, ἀλλὰ πᾶς λιμοῦ νεκρὸν εἶχεν ἢ στάσεως.

[Γυμνοπόδης:] ὁ ἀνυπόδητος. καὶ **[Γυμνοποδῶ,]** γυμνὸς βαίνω.

[Γυμνορρύπαροι:] οἱ σοφισταί. ἦσαν δὲ περὶ αὐτὸν γυμνορρύπαροί τινες.

[Γυμνός] καθεσθὲς σῶν ὑπεκστῆς πραγμάτων.

[Γυμνοσοφισταί:] παρὰ Βαβυλωνίοις οἱ φιλόσοφοι, καὶ παρὰ Ἀσσυρίοις.

[Γυμνότερος Ἰαλέμου:] ὁ Ἰάλεμος ἐπίρρημα θρήνου. τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν οἰκτρῶν. καὶ **[Γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεβηρίδος.]** Ἀριστοφάνης δὲ τυφλότερος. ἔστι δὲ τὸ σϋφαρ καὶ ἔκδυμα τοῦ ὄφεως καὶ τοῦ τέττιγος, παρὰ τὴν λεπίδα. κυρίως δὲ, ὃ περιέχεται τὸ ἔμ βρυον τοῦ βοός. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ τυφλόν· τὰς γὰρ ὅπας μόνας ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν. τριχῇ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν, τυφλότερος, κενότερος καὶ γυμνότερος.

[Γυμνότερος παττάλου:] ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπορωτάτων.

[Γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττεις:] ἐπὶ τῶν ἀδυνάτως ἐχόντων τὰ προστεταγμένα πληροῦν, διὰ τὰ ἀναγκαῖα. ὅτι τὸ **[Γυμνῷ]** μετὰ γενικῆς· μετὰ αἰτιατικῆς δὲ, ὡς τὸ, γυμνώσαντες αὐτὸν ἐξήγαγον ἔξω. καὶ, γυμνῶν τὰ ἐσφραγισμένα.

[Γύνανδρος:] κίναϊδος. ὁ γύνανδρός τε καὶ μάλθων τύραννος. ἀντὶ τοῦ ἔκλυτος.

[Γυναικεία φύσις. Γυναικίας] δὲ ἀνὴρ, ὁ θηλυμανὴς, διὰ τοῦ ι. καὶ **[Γυναικιζόμενος,]** ὁ θηλυνόμενος.

[Γυναίκισις:] ἡ γυναικεία μίμησις. πρὶν τῆς ἐτέρας γυναικίσεως δίκην δοῦναι.

[Γυναικοῖέρακες:] οἱ περὶ ἔρωτας ἐπτοημένοι. δεινοὶ γὰρ οἱ γυναικοῖέρακες εὐπρεπεῖς αἰτίας εὐρίσκουσιν ἐς ἄγραν τῶν θηλειῶν.

[Γυναικὸς ἄρ' ἀντιτέτυξο:] ἀντὶ τοῦ ἴσος γυναικὶ κατεσκευάσθης. παρ' Ὀμήρῳ.

[Γυναικὸς ὄλεθρος:] ἐπὶ τῶν οἰκτρῶς ἀναιρουμένων· παρόσον πολλοὶ δεινῶς ὑπὸ γυναικῶν ἀπώλοντο. καὶ **[Γυναικὸς πυγὴ,]** ἐπὶ τῶν ἀργῶν. ἢ ὅτι χρὴ τὰς γυναικας οἶκοι μένουν.

[Γυναικωνῖτις:] οἰκία τῶν γυναικῶν. γυναικωνῖτιν φάλαγγα τῶν εὐνούχων Οὐάλεντος.

[Γυναιμανής:] ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος. ὁ ἀκόλαστος. ὦ γύναι.

[Γυνὴ εἰς Ἡρακλέους οὐ φοιτᾷ:] πρὸς τοὺς ἀναξίους τῶν πράξεων· παρόσον Ἡρακλῆς ἐδούλευσεν Ὀμφάλῃ. καὶ **[Γυνὴ στρατηγεῖ καὶ γυνὴ στρατηγεῖται,]** ἐπὶ τοῦ παραδόξου.

[Γυνὴ μεγάλη·] διαβάλλει Ἀριστοφάνης τὸν Παναίτιον μάγειρον, μικροφυῇ ὄντα, ὡς καταλαβόντα τὴν γυναικα αὐτοῦ μοιχευομένην· ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης.

[Γύννις:] ἀνδρόγυνος, μαλακός. ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; κακὴν σοφίαν μετιῶν καὶ τοὺς ἀθέους Ἐπικούρου λόγους καὶ γύννιδας ἐπασκῶν κάκ τῆς ἡδονῆς, ἣν ἐκεῖνος ὕμνει ὁ χλούνης τε καὶ γύννις.

[Γυῶ·] ἐξ οὗ καὶ τὸ, γυώσει μὲν σφῶϊν.

[Γυπαρίοις:] ἀντὶ τοῦ ἐν φωλεοῖς καὶ καλιαῖς καὶ στενοῖς χωρίοις. Κράτης δὲ φησιν, ὅτι πᾶσαν στενὴν κατάδυσιν γύπας ὠνόμαζον. Ἀριστοφάνης· οἰκοῦντα τοῦτον ἐν πιθάκναις καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις. καὶ **[Γυπαιετούς. Γυπὸς σκιά:]** ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων.

[Γύργαθος.] καὶ παροιμία· **[Γύργαθον φυσᾷς,]** ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. **[Γύργαθος]** οὖν κλίνη, ἐν ἣ τὸς παρέτους καὶ δαιμονιώδεις στροβοῦσι.

[Γυρίης:] περιφεροῦς. ἐπεὶ δὲ λίμνης ἐγγὺς ἦλθον γυρίης. καὶ Ὅμηρος· γυρὸς ἐν ὤμοισι, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος. περὶ Ὀδυσσέως.

[Γυρόν:] κυρτὸν, στρογγύλον. ἐν Ἐπιγράμμασι· γυρὸν κυανέης μόλιβον σημαντόρα γραμμῆς.

[**Γυρῶν:**] περιφερῶν, κεκαμμένων. ἐν Ἐπιγράμμασι· γυρῶν τ' ἀγκίστρων λαιμοδακεῖς ἀκίδας.

[**Δάα. Δάβαινα:**] ὄνομα τόπου. καὶ [**Δαβαινίτης. Δαγίσθαιος:**] ὄνομα κύριον.

[**Δαγῶν:**] εἶδωλον ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων θεραπευόμενον, ὃ τὴν κιβωτὸν λαβόντες ἀνέθεσαν.

[**Δᾶδες:**] λαμπάδες. καὶ [**Δαδίον**] παρὰ πολλοῖς.

[**Δαδουχεῖ:**] φαίνει. καὶ [**Δαδουχήσας Ἀθήνησιν.**] ὡς Ἀθηναίων φασὶν οἱ ταῦτα ἀκριβοῦντες δόκιμοι· εὖξαντο δὲ καὶ τῇ Βουλαίᾳ καὶ τῇ κόρῃ διὰ τε τῶν ἱεροφαντῶν καὶ τοῦ δαδούχου σωτηρίαν αὐτοῖς. καὶ [**Δαδουχήσας,**] λαμπαδηφορήσας. ὁ πρὸ Στρατοκλέους Ἀθῆ νησι δαδουχήσας, ἐκ τῆς ἡδονῆς, ἣν ἐκεῖνος ὕμνει ὁ χλούνης τε καὶ γύννις.

[**Δᾶερ:**] ἀνδράδελφος. ἐπὶ κλητικῆς. ἡ δὲ εὐθεῖα δαήρ.

[**Δάειρα:**] ὄνομα κύριον.

[**Δαημονέστεροι:**] ἐμπειρότεροι.

[**Δαημονέστατος:**] ἐμπειρότατος. ἦν δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ τάξει στρατιὰν καὶ ὀπλίσαι δαημονέστατος. ἦσαν δὲ καὶ τελετῶν ἀμφοτέρω δαημονέστατοι. καὶ [**Δαημονεστάτων,**] ἐμπείρων, ἐπιστημόνων. οἷα δὲ δαημονεστάτων τὰ πολέμια. πέμπει δὲ πρεσβευτὴν τῆς τε Ἑλλήνων φωνῆς δαήμονα καὶ τῆς Ῥωμαίων οὐ πάντῃ ἀνήκουστον, ὡς καὶ τοῦ πολίτην Ῥωμαίων κατὰ ποίησιν γενέσθαι μὴ δόξαι ἀνάξιον.

[**Δαῖ:**] τῇ μάχῃ. ἐν Ἐπιγράμμασιν· ἃ πάρος αἱματόεν πολέμου μέλος ἐν δαῖ, σάλπιγξ, καὶ γλυκὺν εὐράνας ἐκπροχέουσα νόμον.

[**Δαῖαν ὁδόν:**] ἀγωνιστικὴν ἢ ἔμπειρον, ἀπὸ τοῦ δαῖναι, ὃ ἐστὶ μαθεῖν. ἢ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον. ὁ δὲ καίτοι δράσας κακὸν δαῖον ἐλεγχόμενος ὁμως ἤγε τὴν ἡσυχίαν.

[**Δαῖζων:**] διακόπτων· ἢ παρὰ τήνδε τὴν μάχην καταμαχόμενος.

[**Δαῖκταμένοις:**] ἀναιρουμένοις.

[**Δαῖμονος:**] τοῦ δαίμονος.

[**Δαῖξας:**] διακόψας.

[**Δαῖς:**] ἡ μάχη.

[**Δαῖς:**] ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δὰς καίεται. δὰς ἦδε; δὰς δῆτ'· οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην; τί δαῖ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς ἐν μέσῳ; ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.

[**Δαῖφρονος:**] συνετοῦ ἢ πολεμικοῦ.

[**Δάκες:**] οἱ νῦν Πατζινακίται λεγόμενοι. ἡ εὐθεῖα [**Δάκος,**] τῷ δάκει. [**Δάκη**] καὶ [**Δάκετα,**] θηρία ἰοβόλα ἐρπετά. καὶ [**Δακέτας**] ὁμοίως.

[**Δάκης:**] αἰτιατικῇ. αὐθυπότακτον.

[**Δακνόμενος:**] αἰτιατικῇ. ἐνοχλούμενος, ὑπὸ τῶν τῆς ἵπποτροφίας ἀναλωμάτων κατεσθιόμενος. δοκεῖ γὰρ δαπανηρὸν εἶναι τὸ ἵππους τρέφειν· ὅπερ καὶ τῇ Λακωνικῇ προσέζευκται κατάρρα. καὶ γὰρ δὴ τοῦτο οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐν κατάρρας ἔθεσαν μέρος. ἔστι δὲ αὕτη· οἶκο δομά σε λάβοι καὶ ἀμβολά,

ὁ δὲ ἵππος καὶ ἡ γυνὴ τοὶ μοιχὸν ἔχοι. ὡς τούτων πάντων δαπανηρῶν ὄντων καὶ ἐπιζημιῶν. τὸ δὲ δακνόμενος εἶπεν, ἀπὸ τοῦ αὐτὸν κατακεκλεῖσθαι ἔσω τῶν στρωμάτων.

[Δακία χώρα·] ἦν ὁ Τραϊανὸς ἐν τοῖς πέραν τοῦ Ἰστρου χωρίοις κατώκισε. καὶ ταύτην Αὐρηλιανὸς ἀπέλιπε, κεκακωμένης τῆς Ἰλλυριῶν τε καὶ Μυσῶν χώρας, ἡγούμενος ἀδυνάτως ἔσεσθαι τὴν πέραν ἐν μέσοις τοῖς ποταμοῖς ἀπειλημμένην διασώζεσθαι. ἐξαγαγὼν οὖν τοὺς ἐκεῖσε Ῥωμαίους ἀπωκισμένους ἔκ τε τῶν πόλεων καὶ τῶν ἀγρῶν ἐν μέσῃ τῇ Μυσίᾳ καθίδρυσε, τὴν χώραν ὀνομάσας Δακίαν· ἣ νῦν ἐν μέσῳ τῶν δύο Μυσιῶν κειμένη διαιρεῖ αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων.

[Δακρύσαι·] αἰτιατικῇ.

[Δακρυόεντα·] μετὰ δακρύων.

[Δακτυλήθρα·] ἡ τοῦ δακτύλου σφενδόνη. καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον, ἵν' ὡς θερμότατον ἀναδιδῶ τῇ γλώττῃ.

[Δακτύλιος·] ἡ σφραγίς. ὁ δὲ Ἀννίβας ὁ Καρχηδονίων στρατηγός, Μαρκέλλου τοῦ ὑπάτου ἀποθανόντος, ἐπιστὰς τῷ σώματι αὐτοῦ, ὡς εἶδε τὰ τραύματα πάντα ἐπὶ τοῦ στέρνου, ἐπήνεσε μὲν ὡς στρατιώτην, ἐπέσκωψε δὲ ὡς στρατηγόν· καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ περιελὼν ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν. σούκινοι καὶ ἐλεφάντινοι δακτύλιοι γυναιξὶν εἰσι σύμφοροι.

[Δάκτυλοι·] παρὰ πολλοῖς οἱ βάλανοι τοῦ φοίνικος. καὶ παροιμία· **[Δακτύλου ἡμέρα·]** ἐπὶ τῶν εὐημερούντων. Δάκτυλος γάρ τις ἀνὴρ γέγονεν Ἀθήνησι μεγίστων λαχὼν τιμῶν.

[Δακίβιζα·] ὄνομα τόπου. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Οὐάλης.

[Δάλδεις·] πόλις Λυδίας.

[Δαλίον·] οὕτως οἱ κωμικοὶ διὰ τοῦ λ. φέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω. ἐδόκουν γὰρ καθαίρειν ἀποβάπτοντες τοῦ πυρός. οἱ δὲ δαδίον γράφουσιν. ἡ δαλιδᾶς, τῆς δαλιδᾶ.

[Δαλός·] λαμπάς, ἢ ξύλου ἀπόκαυμα, ἢ δαδίον ἡμίφλεκτον. καὶ παροιμία· **[Δαλὸς εἰς πῦρ. Δαμάγητος·]** ὄνομα κύριον. ὁ Ἡρακλεώτης.

[Δαμαλήτης·] ὄνομα κύριον.

[Δάμαλις·] ζῶον.

[Δάμαρτος·] γυναικός.

[Δαμασίφρων·] ὁ ἀπατῆσαι δυνάμενος. Πίνδαρος· δαμασίφρονα χρυσόν.

[Δαμασκηνός·] ἀπὸ τόπου.

[Δαμάσκιος·] Στωϊκὸς φιλόσοφος, Σύρος, Σιμπλικίου καὶ Εὐλαλίου τῶν φρυγῶν ὁμιλητής· ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ χρόνων. γέγραπται αὐτῷ ὑπομνήματα εἰς Πλάτωνα καὶ Περὶ ἀρχῶν καὶ Φιλόσοφος ἱστορία.

[Δάμασος·] Ῥώμης ἐπίσκοπος, εἰς ἐποποιίαν εὐφυής, πολλὰ καὶ σύντομα ἡρωϊκῶ μέτρῳ ἐξέδωκε, καὶ ὁγδοηκοντούτης ἐπὶ Θεοδοσίου βασιλείᾳ ἐτελεύτησεν. ἔγραψε καὶ ἄλλα πολλὰ.

[Δαμάστης·] Σιγιεύς, ἀπὸ Σιγείου τῆς Τρωάδος, Διοξίππου υἱός, γεγονὼς πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν, σύγχρονος Ἡροδότῳ, τῶν πλουσιωτάτων, ἱστορικός. γέγραφε Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γενομένων, Περὶ γονέων καὶ προγόνων τῶν εἰς Ἴλιον στρατευσαμένων βιβλία β', Ἑθνῶν

κατάλογον καὶ πόλεων, Περὶ ποιητῶν καὶ σοφιστῶν· καὶ ἄλλα συχνά. γέγονε δὲ Ἑλλανίκου μαθητής.

[Δαμάτειρα:] ἡ δαμάστρια.

[Δαμαίων:] κύριον.

[Δαμέντα:] δαμασθέντα, ἢ φονευθέντα. καὶ **[Δαμῆναι,]** δαμασθῆναι.

[Δαμιανός,] Ἐφέσιος, σοφιστής· ὃς καὶ ἐν ὑπάτοις ἐνεγράφη ἐπὶ τοῦ βασιλέως Σευήρου καὶ Βιθυνίας ἤρξε καὶ τὴν στοάν, τὴν ἐκτὸς Ἐφέσου ἀποτεينوμένην εἰς τὸ ἱερόν, θολικὴν κατεσκεύασεν.

[Δάμις,] ἀνὴρ οὐκ ἄσοφος, τὴν ἀρχαίαν οἰκῶν Νῆνον. οὗτος τῷ Ἀπολλωνίῳ προσφιλοσοφήσας ἀποδημίας τε αὐτοῦ ἀναγέγραφεν, ὧν κοινωνῆσαι καὶ αὐτός φησι· καὶ γνώμας καὶ λόγους καὶ ὅποσα ἐς πρόγνωσιν εἶπεν. ὁ γὰρ Ἀπολλώνιος ἀπὸ Ἀντιοχείας ἦκεν εἰς Νῆνον. προσεφοίτησε δὲ αὐτῷ Δάμις ὁ Νῆνος καὶ συνῆν αὐτῷ, ὃ τι μάθοι μνημονεύων. φωνὴ δὲ ἦν τῷ Ἀσσυρίῳ συμμέτρως πράττουσα. τὸ γὰρ λογοειδὲς οὐκ εἶχεν, ἅτε παιδευθεὶς ἐν βαρβάροις· διατριβὴν δὲ ἀναγράψαι καὶ ξυνουσίαν καὶ ὃ τι ἤκουσεν ἢ εἶδεν ἀνατυπῶσαι καὶ ὑπομνήματα τοιάδε ξυνθεῖναι σφόδρα ἱκανὸς ἦν. οὐ μὴν ὥς δυοῖν γε ἀμελῆσαι τούτοις, τῆς τε ἀνδρίας, ἣ χρώμενος Ἀπολλώνιος διεπορεύθη βάρβαρα ἔθνη καὶ ληστρικά, οὐδ' ὑπὸ Ῥωμαίους πω ὄντα, τῆς τε σοφίας, ἣ τὸν Ἀράβιον τρόπον ἐς ζύνεσιν τῆς τῶν ζώων φωνῆς ἦλθεν. ἔμαθε δὲ τοῦτο διὰ τουτωνὶ τῶν Ἀραβίων πορευόμενος.

[Δάμνα:] ἐδάμαζεν. **[Δάμνημι:]** δαμάζω.

[Δαμόκριτος,] ἱστορικός. Τακτικὰ ἐν βιβλίοις β', Περὶ Ἰουδαίων· ἐν ᾧ φησιν, ὅτι χρυσὴν ὄνου κεφαλὴν προσεκύνουν καὶ κατὰ ἐπταετίαν ξένον ἀγρεύοντες προσέφερον καὶ κατὰ λεπτὰ τὰς σάρκας διέξαινον καὶ οὕτως ἀνῆρουν.

[Δαμόξενος,] Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Σύντροφοι, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν γ' Δειπνοσοφιστῶν· καὶ Ἐαυτὸν πενθῶν, ὡς πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ.

[Δαμόστρατος,] ἱστορικός. Ἀλιευτικὰ ἐν βιβλίοις κ' καὶ Περὶ τῆς ἐνύδρου μαντικῆς καὶ ἕτερα σύμμικτα ἐχόμενα ἱστορίας.

[Δαμόφιλος,] φιλόσοφος, σοφιστής· ὃν ἀνεθρέψατο Ἰουλιανός, ὁ ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως ὑπάτος· γράψας ἀμύπολλα, ἐξ ὧν ταῦτά μοι εὗρηται ἐπὶ ταῖς τῶν βιβλίων θήκαις· Φιλόβιβλος πρῶτος περὶ ἀξιοκτῆτων βιβλίων πρὸς Λόλλιον Μάξιμον, Περὶ βίου ἀρχαίων, καὶ ἕτερα ἀμύπολλα.

[Δαμώματα:] τὰ δημοσίᾳ ἀδόμενα. Ἀριστοφάνης· τοιάδε χρή Χαρίτων δαμώματα καλλικόμεν τὸν σοφὸν ποιητὴν ὑμνεῖν.

[Δάμων:] ὄνομα κύριον.

[Δαμοίτης:] κύριον.

[Δανά:] τὰ ξηρὰ ξύλα. τὸ δα μακρόν. Καλλίμαχος· δανὰ ξύλα κεάσαι. τουτέστι σχίσαι.

[Δανάη:] ὄνομα κύριον. ἡ Ἀκρισίου. κρίθητι καὶ σύ· οὐκ εἶ Δανάη ἡ Ἀκρισίου. ταύτης γὰρ δυσπειθῶς πρὸς τινὰ δίκην ἀπαντώσης, σοφὸς τις πρὸς αὐτὴν ἀπεφθέγγατο· κρίθητι καὶ σύ· οὐκ εἶ Δανάη ἡ Ἀκρισίου θυγάτηρ. καὶ Δανάης ἐλύγωσεν ὅδε φρένα. τουτέστιν ὁ χρυσός. ἐπιχωριάζει τῇ μεγάλῃ Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας τὸ δανικόν, ᾧ περ χρῶνται εἰς μικρὰς πραγματείας.

[Δαναΐς,] Δαναΐδος, καὶ Δαναΐδων. καὶ ζήτηι τὴν παροιμίαν ἐν τῷ ἀπληστία.

[Δανάκη:] τοῦτο νομίσματός ἐστιν ὄνομα, ὃ τοῖς νεκροῖς ἐδίδουσαν πάλαι συγκηδεύοντες· νεῶς Ἀχερουσίας ἐπίβαθρον. Ἀχερουσία δέ ἐστι λίμνη ἐν ἄδου, ἣν διαπορθμεύονται οἱ τελευτῶντες τὸ προειρημένον νόμισμα τῷ πορθμεῖ διδόντες.

[Δανεῖσαι·] δοτικῇ. τούτου τὸ χρῆσαι αἰρετώτερον· τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι ἐπὶ φίλων, τὸ δὲ δανεῖσαι πρὸς τοὺς τυχόντας. καὶ **[Δανειστής,]** ὁ δανείζων.

[Δανότατα:] ξύλα ξηρότατα.

[Δαξισμός·] ὑπὸ δὲ πόνου τινὸς δαξισμοῦ τῆς καρδίας παύσασθαι ἱπτάμενον.

[Δάοχος:] εἷς ἐστὶν οὗτος τῶν προεμένων Φιλίππῳ τὰ Θετταλῶν πράγματα.

[Δαπανᾶν·] αἰτιατικῇ. οὐ τὸ ἀναλίσκειν ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ λαμπρῶς ζῆν καὶ σπαθᾶν καὶ δαπανᾶν τῇ ἀσωτίᾳ· οὕτω Δημοσθένης· καὶ οἱ ἄλλοι δικανικοὶ οὕτως χρῶνται τῷ ὀνόματι. Θουκυδίδης δὲ τὴν πόλιν δαπανᾶν φησιν, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναλώματα μεγάλα ἐμβάλλειν.

[Δάπεδον:] ἔδαφος. Ὅμηρος· οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ.

[Δάπιδας:] τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς δάπιδας λέγουσι. καὶ δάπισι, τοῖς τάπησιν. οὕτω γὰρ Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐδ' ἐν δάπισιν ἔσται καταδαρθεῖν.

[Δάπτω:] τὸ μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίω· ὅπερ καὶ δαρδάπτω λέγεται. Βάβριος· καὶ σπλάγχνα δάπτων.

[Δάρας·] Προκόπιος· Ῥωμαίων δὲ ἵππεῖς ἦσαν ἄρχοντες ἱππέων, οἱ τὰ πρότερα τὴν ἐς Δάρας μάχην διήνεγκαν.

[Δαρδανεύς:] ὄνομα ἔθνους. καὶ **[Δαρδάνιοι. Δαρδάπτω:]** τὸ μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίω.

[Δαρετίου·] τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων Δαρετίου χρυσοῦ τὰς δεκάτας δεκάταν.

[Δαρεικοὺς:] νόμισμά τι ἦν χρυσοῦν, ὅπερ Δαρεῖος πρῶτος ἐπενόησεν. ὅτι Ξέρξης ὡς αὐτὸν πρεσβευσάμενου Ἀριστείδου καὶ τρισχιλίους δαρεικοὺς αὐτῷ διδόντος, οὐδὲν ἐπιστρέφειν ἔφη τοῦ Περσικοῦ πλούτου τοιαύτη χρώμενος διαίτη. ἔτυχε δὲ οὐκ ἐπιμελῆ τὸν ἄρτον προσφερόμενος. τούτου τοῦ Δαρείου ἡριθμήθη ὁ στρατός, καὶ εὐρέθησαν μυριάδες χωρὶς τοῦ ναυτικοῦ σὺν ἱππεῦσιν οὐκ. νέες δὲ ἑξακόσiai συνελέγησαν ἐπὶ Σκύθας.

[Δαρεικοὺς:] εἰσὶ μὲν χρυσοὶ στατήρες οἱ δαρεικοί· ἡδύνατο δὲ ἕκαστος αὐτῶν ὅπερ καὶ ὁ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομαζόμενος χρυσός. οὐκ ἀπὸ Δαρείου τοῦ Ξέρξου πατρός, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τινὸς παλαιτέρου βασιλέως ὀνομάσθησαν. λέγουσι δὲ τινες δύνασθαι τὸν δα ρεικὸν δραγμὰς ἀργυρίου κ', ὡς τοὺς ε' δαρεικοὺς δύνασθαι μνᾶν ἀργυρίου.

[Δαρεῖος·] ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ τῶν Μακεδόνων πρὸς Δαρεῖον τὸν Περσῶν βασιλέα συνάψας πόλεμον, τοῦτον κατὰ κράτος νικᾷ. καὶ αἰτεῖται εἰς διαλλαγὴν ἐλθεῖν καὶ δοῦναι αὐτῷ καὶ τὴν θυγατέρα Ῥωξάνην πρὸς γάμου κοινωνίαν. ὅτι αὐτὸς Δαρεῖος ὑπὸ τοῦ ἰδίου σατράπου ἀναιρεῖται, Βέσσος ὄνομα· καὶ προσάγει τὴν κεφαλὴν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. ζήτηι περὶ τούτου ἐν τῷ Ἀλέξανδρος, καὶ ζήτηι ἐν τῷ Δημοκίδης. ζήτηι παρὰ νῶ ἐν τῷ Δαρεικοῦς.

[Δάς:] λαμπάς. πῦρ τε ἐν δασὶ καὶ φακέλους πίσση κεχρισμένους κομίζοντες τὴν πλάτην ἀνάπτουσιν. καὶ αὖθις· τὰ ἡμίτομα ἐπὶ κλίναις βεβλημένα μάλα ἀβραῖς καὶ στρωμαῖς ὕφει τινὶ

ὑπερφηάνω κεκοσμημέναις ἐπιθέντας, ὑπὸ δασὶν ἐπακμαζούσαις τῷ πυρί, καὶ τὸν ὑμέναιον ἄδουσῶν γυναικῶν, κομισθῆναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμου.

[Δάσασθαι:] διαμερίσασθαι. Ἡρόδοτος· ἐς τρεῖς μοίρας ὁ Ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν πεζὸν στρατόν.

[Δασέως] καὶ **[Δασεῖα. Δάσιος:]** ὁ δασύς.

[Δάσκιος:] ὁ πολύσκιος.

[Δασμολογία:] φορολογία. καὶ **[Δασμολόγοι,]** φορολόγοι.

[Δασμολογῶ·] αἰτιατικῇ. συνάγω. Πλάτων μὲν ἀτελεῖς φόρων τοὺς παρ' αὐτὸν φοιτῶντας ἐποίει· σὺ δὲ δασμολογεῖς, καὶ παρ' ἐκόντων καὶ ἀκόντων λαμβάνεις.

[Δασμός:] μερισμός, φόρου ἀπαρχή. Ξενοφῶν· εὖρον δὲ καὶ πώλους εἰς δασμὸν βασιλεῖ τρεφομένους ἰζ'. καὶ αὖθις· Ἀθηναῖοι δὲ δείσαντες τὸν Μίνωος στόλον ὑπέστησαν δασμὸν οἷσιν εἰς Κρήτην, ὃν τινα ἂν ἐκεῖνοι δικαιώσειαν.

[Δασμοφορῶ·] δοτικῇ.

[Δάσσονται:] διασπῶνται. κατὰ μέρη φαγοῦνται καὶ μεριοῦνται.

[Δασπλῆτα:] τὴν ἐπὶ κακῷ προσπελάζουσιν. ἐν Ἐπιγράμμασι· σὴν γὰρ ἐγὼ δασπλῆτα διάστασιν οἶα τε πικρὴν νύκτα καταπτήσω τὴν Ἀχεροντιάδα. **[Δασπλῆτις]** γὰρ ἡ Ἐρινύς.

[Δασύπους:] λαγώς, καὶ παροιμία· **[Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα·]** ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.

[Δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ:] λέγεται ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντος παρ' ἄλλω γενέσθαι τὰ ὄντα παρ' ἑαυτοῦ.

[Δατεῖσθαι] καὶ **[Δατηταί:]** δατεῖσθαι μὲν τὸ μερίζεσθαι, δατηταὶ δὲ οἱ μερισταί. τὸ δὲ εἰς δατητῶν αἵρεσιν, εἰδὸς ἐστὶ δίκης. ὁπότε γὰρ κοινωνοῦν τινες ἀλλήλοις καὶ οἱ μὲν βούλονται διανέμεσθαι τὰ κοινά, οἱ δὲ μή, ἐδικάζοντο οἱ βουλόμενοι τοῖς μὴ βουλομένοις εἰς δατητῶν αἵρεσιν. οὕτως Λυσίας καὶ Ἀριστοτέλης. **[Δατηταί]** κυρίως, οἱ τὰ κοινὰ διανέμοντες τοῖς μὴ βουλομένοις.

[Δᾶτις,] Πέρσης· ὃς ἐπετήδευσεν ἐλληνίζειν. ὃν λέγουσι φάναι χαίρομαι, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χαίρω. καὶ ἐστὶ Δατισμός. **[Δᾶτις·]** οὗτος δὲ εἶδεν ὄψιν ὀνείρου, καὶ ἦτις ἦν ἡ ὄψις, οὐ λέγεται. ὁ δέ, ὡς ἡμέρη τάχιστα ἐπέλαμψεν, ζήτησιν ἐποίηε τῶν νεῶν. εὐρῶν δὲ ἐν Φοινίσσῃ ἄγαλμα Ἀπόλλωνος κεχρυσωμένον ἐπυνθάνετο, ὁκόθεν εἶη σεσυλημένον. πυθόμενος δὲ ἐξ οἴου ἦν ἱεροῦ, ἔπεμπε τῇ ἐωυτοῦ νηὶ ἐς Δῆλον, καὶ κατατίθεται εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἄγαλμα καὶ ἐντέλλεται τοῖσι Δηλίοισιν ἀπαγαγεῖν τὸ ἄγαλμα. ὃς ἐλληνίζειν βουλόμενος, εἶπεν ἥδομαι καὶ χαίρομαι καὶ εὐφραίνομαι. Δᾶτις καὶ Ἀρταφέρνης, Περσῶν καθηγεμόνες μετὰ τὴν καθαίρεσιν Μαρδωνίου ἀπέστειλαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καταπειράσοντες τὰς πόλεις καὶ γῆν καὶ ὕδωρ αἰτήσοντες. οἱ δὲ νησιῶται πάντες ἔδωκαν· Ἀθηναῖοι δὲ βαρέως ἐνεγκόντες τοὺς πρεσβευτὰς ἐξεκέρυξαν. οἱ Λακεδαιμόνιοι δὲ ἀμφοτέρω δώσιν ἐπηγγείλαντο· καὶ ἐμβαλόντες αὐτοὺς εἰς φρέατα καὶ καταχώσαντες ἀπ' εφῆναντο δεδωκέναι τὴν τῶν αἰτουμένων χάριν.

[Δατόν:] παρὰ Ῥωμαίοις σημασία τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ καιροῦ, ὅτε τις ἢ ἐκ πόλεως ἢ ἐκ τινος τόπου ἀποσταλῇ. σημείωσαι, μή ποτε τοῦτό ἐστιν, ὃ καὶ νῦν συνήθως λέγεται, τί δατὸν ἔχεις; οἱ δὲ ζάκανον.

[Δατός:] πόλεως ὄνομα. καὶ **[Δατὸς ἀγαθῶν,]** ἐν ἧ καὶ χρύσεια μέταλλα.

[Δάτος,] πόλις Θράκης, σφόδρα εὐδαίμων. ἀφ' ἧς καὶ ἡ παροιμία· Δατὸς ἀγαθῶν. ταύτην δὲ τὴν πόλιν καὶ τὴν παρακειμένην χώραν καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς ὀνομάζουσιν.

[Δατοῖς:] δόλοις, πανουργέμασιν. ἐσκόπησαν ἐγγράφοις προσρήμασι διαμαρτύρασθαι αὐτούς. ἀλλ' ἐπεὶ τοῦτο οὐχ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔθος ἐνεχώρει γενήσεσθαι διὰ τὸν τοῦ βασιλέως φόβον, δατοῖς οὐκ ἔξω δεινότητος τεχνασθεῖσιν ἐχρήσαντο.

[Δαυίδ,] προφήτης, προπάτωρ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν. ὃς μετὰ τὸ βασιλεῦσαι ἐπορεύετο μεγαλυνόμενος, καὶ κύριος παντοκράτωρ ἦν μετ' αὐτοῦ. εἶχε δὲ δυνατοὺς ἄνδρας λζ', ὥστε τὸν μικρὸν αὐτῶν ποιεῖν πρὸς ρ', τὸν δὲ μέγαν πρὸς χιλίους ἄνδρας. δυνατοὶ καὶ ἀκαταγώνιστοι πρὸς τοὺς ἐναντίους, θυρεοὺς αἶροντες καὶ δόρατα μέγιστα, κοῦφοι τοῖς ποσίν, ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν ὀρέων τρέχοντες. ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἔκπληκτος, τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς λεόντων. τοὺς δὲ πολεμιστάς, οὓς εἶχε Δαβὶδ μετ' αὐτοῦ, μυριάδες τלב' καθὼς ἡριθμήθη ὑπὸ Ἰωάβ τοῦ ἀρχιστρατήγου αὐτοῦ. καὶ τοῦτο πονηρὸν ἐφάνη ἐναντι κυρίου, καὶ ἀπέστειλε κύριος Γὰδ τὸν προφήτην πρὸς Δαβὶδ καὶ εἶπε· τάδε λέγει κύριος ὁ θεός· ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι σοι ἐν τῶν τριῶν, ἢ τρία ἔτη λιμὸν ἐν τῇ γῇ, ἢ μῆνας τρεῖς φεύγειν ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, ἢ τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῇ σου. καὶ εἶπε Δαβὶδ· στενά μοι πάντοθεν τὰ τρία· πλήν ἐμπεσοῦμαι εἰς χεῖρας κυρίου. καὶ ἐξελέξατο τὸν θάνατον, καὶ ἀπέθανον ἀπὸ πρωΐθεν μέχρι ὥρας ἀρίστου χιλιάδες ο'. καὶ εἶπε Δαβὶδ· ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κακοποιήσας, οὗτοι τὰ πρόβατα· γενέσθω δὴ ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἐμοί. καὶ παρακληθεὶς ὁ κύριος ἀπέστειλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ συνέσχεεν ἡ θραῦσις, καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαβὶδ θυσιαστήριον.

[Δαυίδ,] βασιλεὺς Ἰσραὴλ. διώκοντος αὐτὸν τοῦ Σαοὺλ, ἐμπεσόντος δὲ τοῦ Σαοὺλ εἰς χεῖρας τοῦ Δαβὶδ καὶ ἅπαξ καὶ δῖς, καὶ μηδὲν ἀδικηθέντος, ἔφη Δαβὶδ ὁ πραότατος πρὸς Σαοὺλ τὸν ἀπανθρωπότατον· ἵνα τί καταδιώκεις, ὦ βασιλεῦ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου; δικάσαι κύριος ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἐκδικήσει με ἐκ χειρὸς σου. ἡ δὲ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ, καθὼς λέγεται τῇ ἀρχαίᾳ παραβολῇ, ὅτι ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια. καὶ ὁ μὲν οἶκος Δαβὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο, ὁ δὲ οἶκος Σαοὺλ ἐπορεύετο καὶ ἡσθένει. εἴτα τῶν ἀλλοφύλων κατὰ Σαοὺλ ἐστρατοπεδευκότων, τοῦ δὲ πρὸς τὴν ἐγ' γαστρίμυθον ἀπελθόντος καὶ τὴν ἀπόφασιν δεξαμένου, προθύμως εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον καὶ τοξευθεὶς τὰ ὑποχόνδρια ἐτελεύτησεν. οὗτος ἐν πολέμοις ἄριστος ἦν καὶ τῶν νόμων ἀκριβὴς φύλαξ καὶ πάντας πολεμίους ἐχειρώσατο ὀλίγοις τέτισι πταισμάσι τὸ σῶμα πεσθεὶς θείαις ἐπαιδεύετο μαστιγι. πρὸς γὰρ τῶν ἑαυτοῦ παίδων μικροῦ δεῖν τῆς βασιλείας ἐξέπεσε γέλως τε τοῖς πολέμοις ἀπεδείχθη. καὶ ταῦτα μετανοίαις καὶ δάκρυσιν ἐθεράπευσεν. ἦν δὲ ὁ Δαβὶδ ἐνάρετος καὶ ἀνδρεῖος ὡς οὐκ ἄλλος τις, ἐν δὲ τοῖς ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων ἀγῶσι πρῶτος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ὥρμα, τῷ πονεῖν καὶ μάχεσθαι παρακελευόμενος τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὰς πράξεις, ἀλλ' οὐχὶ τῷ προστάττειν ὡς δεσπότης, νοῆσαι τε καὶ συνιδεῖν περὶ τὰς τῶν μελλόντων καὶ τῶν ἐνεσθηκότων οἰκονομίας ἱκανώτατος, σώφρων, ἐπιεικής, χρηστὸς πρὸς τοὺς ἐν συμφοραῖς ὑπάρχοντας, μὴ ἐξαμαρτῶν, εἰ μὴ περὶ τὴν τοῦ Οὐρίου γυναῖκα. κατέλιπε δὲ πλοῦτον, ὅσον οὐκ ἄλλος βασιλεὺς οὔτε Ἑβραίων οὔτε ἄλλων ἐθνῶν. ὅτι ὁ Δαβὶδ εἰς βασιλέα τρίτον ἐχρίσθη.

[Δαυίδειος σορός·] καὶ **[Δαυίδειον μέλος,]** τὸ τοῦ Δαβίδ.

[Δαυίδης:] ὄνομα κύριον.

[Δαυλόν:] τὸ δασύ. καὶ **[Δαυλία κορώνη,]** ἡ ἀηδὼν. τουτέστιν ἡ δασεῖα.

[Δαφίδας,] Τελμισσεύς, γραμματικός, γεγραφώς περὶ Ὅμηρου καὶ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως ὅτι ἐψεύσατο· Ἀθηναῖοι γὰρ οὐκ ἐστράτευσαν ἐπὶ Ἴλιον. ἦν δὲ οὗτος λοιδορούμενος παντὶ καὶ μέχρις αὐτῶν μὴ φειδόμενος τῶν θεῶν. καὶ Ἄτταλον μὲν τὸν βασιλέα Περγάμου διὰ τοῦτο ἔχειν αὐτῷ ἐπιβουλεύοντα. εἰς δὲ τὴν Πυθίαν ἐλθόντα ποτὲ σκώπτειν εἰς τὸ μαντεῖον καὶ ἐπιγελῶντα ἐρέσθαι, εἰ τὸν ἵππον εὐρήσει. χρησθῆναι δὲ αὐτῷ, εὐρήσειν ταχέως. εἶτα ἐκεῖνον διαθρυλῆσαι τοῦτο, ὅτι μὴδὲ ἦν αὐτῷ ἵππος, μὴδὲ ἀπώλετο. ἀναχωρήσαντα δὲ συλλαβόμενος Ἄτταλος ἐπέταξε κατακρημνισθῆναι. ἐν ᾧ δὲ τόπῳ τοῦτο ἐγένετο, ἐκαλεῖτο Ἴππος ὁ τόπος. καὶ ἔγνω πρὸς τῷ θανάτῳ, μὴ ἐψεῦσθαι τὸ λόγιον. οὕτως οὖν ἐνυβρίσας κακῶς ἀπώλετο.

[Δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν:] τοῦτο λέγειν εἰώθασιν οἱ ὑπὸ τινων ἐπιβουλεύόμενοι, παρόσον ἀλεξιφάρμακον ἢ δάφνη.

[Δαφοινόν:] τὸ πάνυ φοινίσσον. σᾶμα τόδε φθιμένου μενεδίου εἶσατο Δάμις ἵππου, ἐπεὶ στέρνον τοῦδε δαφοινὸς Ἄρης τύψε.

[Δάψατο·] ἃ μεγάλα δ' Αἴγυπτος ἐάνῳ δάψατο χαίτην.

[Δαψίδων·] Πολύβιος· οἷον γὰρ ἂν δέκα συμβαίνει τὸ τοῦ τείχους ὕψος, τοιούτων ἰβ' δεήσει τὰς κλίμακας δαψίδων ὑπάρχειν. τουτέστιν ...

[Δαψιλέστατος:] πολυτελέστατος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ῥευμάτων, καὶ ἐπὶ τῶν μεγαλοψυχούντων.

[Δαψίλεια:] ἡ πολυτέλεια. καὶ **[Δαψιλής,]** ὁ πολὺς.

[Δαιδάλεον:] τῇ κατασκευῇ ποικίλον. κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθας. δαιδάλεός τε γὰρ ἐστὶ καὶ ἄδύ τι νέκταρος ὅζει. καὶ **[Δαιδαλόεις,]** ὁ ποικίλος.

[Δαίδαλον:] ποικίλον κατασκευάσμα. ἀπὸ Δαιδάλου τινὸς μηχανοποιοῦ, ὃς κατασκευάσας διάφορα μηχανήματα γέγονε περιβόητος. οὐκοῦν διαλαθὼν ἐπὶ τῷ βωμῷ κατέπηξε τὰ δαίδαλα τῶν τριπόδων, ἃ ἐπήγετο.

[Δαιδαλόχειρ:] ὁ ποικίλα καὶ ἐξαίσια ταῖς χερσὶν ἐργαζόμενος. Δῆρις ὁ δαιδαλόχειρ τῇ Παλλάδι πῆχυν ἀκαμπῇ ἄνθετο. καὶ αὖθις Αἰλιανός· ἦν δὲ τὰ λυχνία ἀργύρου πεποιημένα καὶ τέχνης θαυμαστῆς δαίδαλα. καὶ Ἀριστοφάνης· ὃ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα, Κύ πριδος ἔρνος.

[Δαιδάλου πτερά:] ἐπὶ τῶν δι' ἀπορίαν προσθήκης χρωμένων παρελκύσει.

[Δαιδάλου ποιήματα:] ἐπὶ τῶν ἀκριβοῦντων τὰς τέχνας. ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ δημιουργοὶ συμμεμυκότας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίουν, ὁ δὲ Δαίδαλος ἀνεπέτασεν αὐτοὺς καὶ τοὺς πόδας διέστησε. καὶ Ὅμηρος φησιν· ὃς χερσὶν ἡπίστατο δαίδαλα πάντα τεύχειν· ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη· ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἵσας.

[Δαιδάλλω·] ῥῆμα.

[Δαίει:] καίει. καὶ **[Δαιομένη,]** μερίζουσα, διαιροῦσα. δαίω γὰρ καὶ τὸ μερίζω. ἐξ οὗ καὶ δαιτυμῶν καὶ **[Δαίς,]** δαιτός, ἡ εὐωχία.

[Δαίμονα:] ἐκστατικόν. φασὶ δὲ οἱ φιλόσοφοι δαίμονας εἶναι τινὰς ἀνθρώπων συμπάθειαν ἔχοντας.

[Δαιμονᾶν:] ὑπὸ δαίμονος κατέχεσθαι, καὶ μαίνεσθαι. καὶ **[Δαιμονήσας,]** ὁ δὲ ἐξέλιπε τὸν βίον δαιμονήσας, διὰ τὸ γενέσθαι τινὰς ἐπισημασίας τοῦ δαιμονίου διὰ τὴν περὶ τὸ ἱερὸν παρανομίαν.

[Δαιμόνιε:] μακάριε.

[Δαιμονία:] δαιμονίως. ἀδελφῆς υἱὸς ἔτη ιη΄ γεγονώς, ἐπιδειξάμενος εὐθὺς ἐκ νέων φύσεώς τινα ῥώμην δαιμονίαν· ὃς ἀπὸ τέγουσ πεσὼν παραχρῆμα ἐτελεύτα τὸν βίον.

[Δαιμόνιος ὁρμή:] τοῦ δαίμονος, ἢ τοῦ θεοῦ.

[Δαιμονίως:] παραδόξως. ἐθεραπεύθη δέ, ἔφη, δαιμονίῳ τρόπῳ. ὁ δὲ ἐς τὰ ἀφροδίσια δαιμονίως ἐσπουδακώς. ἀντὶ τοῦ παραδόξως, ὑπερφυῶς.

[Δαίμων:] ἡ ἐκάστου τύχη. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἔῃ τὸν κύριον κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἔωνημένον. καὶ Σοφοκλῆς· γενναῖος ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος. τουτέστι τῆς τύχης. οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ πάντα κύκλῳ περιερχομένου καὶ τὰ νέρθε γῆς, φησὶν, ἐρευνῶντος, καὶ τὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πλησίον διὰ τεκμάρσεων ζητοῦντος, μὴ αἰσθανομένου, ὅτι ἀρκεῖ πρὸς μόνῳ τῷ ἔνδον ἑαυτοῦ δαίμονι εἶναι καὶ τοῦτον γνησίως θεραπεύειν. θεραπεία δὲ αὐτοῦ καθαρὸν πάθους διατηρεῖν καὶ εἰκαιότητος καὶ δυσαρεστήσεως τῆς πρὸς τὰ ἐκ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γινόμενα. τὰ μὲν γὰρ ἐκ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων φίλια διὰ συγγένειαν, ἔστι δ' ὅτε καὶ τρόπον τινα δι' ἄγνοιαν ἀγαθῶν καὶ κακῶν· ἐλάττων ἢ πώρωςις αὕτη τῆς στερισκούσης τὰ λευκὰ καὶ μέλανα.

[Δαίνυ:] εὐώχει. Ὅμηρος· δαίνυ δαῖτα γέρουσι. καὶ **[Δαινόμενος,]** εὐωχούμενος.

[Δαῖον:] τέρας πολεμικόν.

[Δαίω:] τὸ μανθάνω. δαίσω, δαῖσκω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι δάσκω· ἐπειδὴ τὰ εἰς κω κοινολεκτούμενα οὐ θέλουσι δίφθογγον ἔχειν· ἀναδιπλασιασμῷ διδάσκω καὶ ἐξ αὐτοῦ διδάσκαλος.

[Δαίρω:] τὸ τύπτω. **[Δέρω]** δὲ τὸ ἐκδέρω.

[Δαίς:] ἡ εὐωχία. καὶ **[Δαῖτα θάλειαν]** ὅτε φησί, στοιχείου μεταθέσει δίαίτάν φασι λέγεσθαι. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ δαίσασθαι λέγειν, βιαίτερον.

[Δαιταλεῖς:] δαιτυμόνες καὶ θιασῶται καὶ συμπόται καὶ οἶον συνδαιταλεῖς. οὕτως Ἀριστοφάνης. ἐπιδείπνιον ὁ βασιλεὺς θέαν τοῖς δαιταλεῦσιν ὥσπερ ἀξιόλογον χαριζόμενος, τοῦτ' ἐδείκνυεν.

[Δαῖτας:] εὐωχίας. Φοῖβε, δέξαι πλωτῆρων μάζης χεριφυρέα δαῖτα. καί, οἶους Ἡσίοδος παρεισάγει τοὺς Αἰακίδας, πολέμῳ κεχαρηότας ἡὔτε δαιτί.

[Δαιτή:] ἐπ' εὐθείας διὰ τοῦ η. ἡ εὐωχία. ἐπὶ δὲ δοτικῆς, δαιτί, τῇ εὐωχίᾳ· ἐκ τοῦ δαίς, δαιτός, δαιτί.

[Δαιτὸς εἶσης:] ἐξ ἴσου μεριζομένης εὐωχίας. Ζηνόδοτος δὲ τῆς ἀγαθῆς φησιν· ἐπειδὴ ἡ τροφή τῷ ἀνθρώπῳ ἀγαθόν. ἐπειδὴ οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι, οἷς δὴ οὐ παρῆν ἄφθονος ἡ τροφή, βία ἤρπαζον καὶ ἀφηροῦντο τοὺς ἔχοντας, καὶ μετὰ τῆς ἀκοσμίας ἐγίνοντο καὶ φόνοι· ἐξ ὧν λεχθῆναι τὴν ἀτασθαλίαν. ἐν γὰρ ταῖς θαλίαις ἡμάρτανον τὰ πρῶτα οἱ ἄνθρωποι. ὕστερον δὲ διένεμον, καὶ ἦλθεν εἰς κόσμον τὰ δόρπα. ἔνθεν καὶ δαιτρός· καὶ δαίς, ἡ εὐωχία· καὶ δαιτυμόνες. ὅτι ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται δαίς, ἐπὶ δὲ θηρίων οὐ. ἀγνοῶν δὲ Ζηνόδοτος τῆς φωνῆς ταύτης τὴν δύναμιν ἔφη· ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσί τε δαῖτα.

[Δαιτυμόνες:] ἀριστηταί, εὐωχούμενοι.

[Δαιτρεύειν:] μερίζειν.

[Δαιτρόν:] μεριστήν, μάγειρον.

[Δαιτρός:] προσδιαιρῶν ἐλάχιστα τοῖς ἐστιωμένοις. οὕτως γὰρ εἰστιῶντο μεριζόμενοι τά τε πρόβατα καὶ τὸν πότον. παρὸ καὶ λέγει· δαιτὸς εἶσης. ἰσομοίρου τροφῆς. ἢ **[Δαιτρός,]** ὁ διαιρῶν καὶ

διανέμων τὰ κρέα. ὅτι Τίμαιός φησι, τοὺς ποιητὰς καὶ τοὺς συγγραφεῖς διὰ τῶν ὑπεράνω πλεονασμῶν ἐμφαίνειν τὰς ἑαυτῶν φύσεις, λέγων ἐκ τοῦ δαιτρεύειν τὸν ποιητὴν πολλαχοῦ τῆς ποιήσεως γαστρίμαργον παρεμφαίνειν, τὸν δὲ Ἀριστοτέλην ὀψαρτύοντα, ὀψοφάγον εἶναι καὶ λίχνον, τὸν δὲ Διονύσιον τὸν τύραννον κλινοκοσμοῦντα καὶ τὰς τῶν ὑφασμάτων ιδιότητας καὶ ποικιλίας ἐξεργαζόμενον συνεχῶς. ἀνάγκη τὴν ἀκόλουθον ποιεῖσθαι διάληψιν, καὶ δυσαρεστεῖσθαι κατὰ τὴν προαίρεσιν.

[**Δέ:**] ἀντὶ τοῦ γάρ. μισθοφορεῖ δέ. περὶ Ἀπόλλωνός φησιν Ἀριστοφάνης ἐν Ὅρνισι.

[**Δεβελτός:**] πόλις Θρακική.

[**Δεββώρα:**] ὄνομα κύριον. ἢ προφήτης καὶ ἀρρενόφρων.

[**Δεδαϊγμένος:**] ἀνηρημένος.

[**Δέδασται:**] μεμέρισται. καὶ [**Δεδαίαται,**] μεμέρισται.

[**Δέδεμαι·**] δοτικῇ.

[**Δέδευκε:**] πεφύρακεν.

[**Δέδειε:**] φεύγει ἢ φλέγει.

[**Δεδειχότας:**] δείξαντας. [**Δεδηχότας**] δὲ δακόντας.

[**Δέδηγμαί τὴν καρδίαν:**] ἡνίαμαι, λελύπημαι. καὶ Ὅμηρος· δάκε δὲ φρένας Ἔκτορι μῦθος. καί, θυμοδακὲς μῦθος. καρδίαν δὲ εἶπε, παρόσον περὶ τὴν καρδίαν συνίσταται τὰ τοῦ θυμοῦ καὶ τὰ τῆς ἡδονῆς. παρ' Ὀμήρῳ Ὀδυσσεύς· στῆθος πλήξας, κραδίην ἡνίπαπε μύθῳ, τέτλαθι κραδίη φάσκων.

[**Δεδημευμένοι:**] ἀπηγορευμένοι.

[**Δέδηε:**] φλέγει.

[**Δεδήσεται:**] δεθήσεται.

[**Δεδηχότας:**] δακόντας.

[**Δέδια:**] φοβοῦμαι.

[**Δέδιθι:**] φοβήθητι.

[**Δεδιζάμενοι:**] φοβηθέντες.

[**Δεδίξεσθαι:**] ἐκφοβῆσαι, διῶξαι. ἦχον ἐγεῖραι συμμιγῇ τε καὶ ἄγριον, καὶ σὺν τῷ ἀλαλάγματι ἐπιδουπῆσαι τοῖς τυμπάνοις, ὥς καταπληῆξαι καὶ δεδίξεσθαι τὸ Ῥωμαϊκόν.

[**Δεδιότες,**] καὶ [**Δεδιώς,**] φοβούμενος. οἱ δὲ ἀμφὶ τοῖς οἰκείοις δεδιότες ἐνταῦθα πρῶτον ἡξίουσι ἰέναι.

[**Δεδίσσω:**] ἐκφοβῶ. τὰ δὲ διὰ δύο σσ ῥήματα ἕξ φωνήεντα παραλαμβάνει. α· ἄλλος, ἀλλάσσω. ε· πῦρ, πυρός, πυρέσσω. η· πτήσσω. ι· δεδίσσω καὶ δειδίσσω καὶ δεδίττω. καὶ [**Δεδιττόμενος,**] ἐκφοβῶν. υ· ἀφύσσω, τὸ ἀπαντλῶ. ο· τὸ γὰρ ὄσσω ἐκ τοῦ ὄπτω ἐστὶ μετελλαγμένον. ω· ὀνειρώσσω, ἀγρώσσω.

[**Δεδιττόμενος:**] ἐκφοβῶν.

[Δεδμήμεθα:] ὑποτετάγμεθα.

[Δεδμημένοι:] δεδαμασμένοι. καὶ **[Δέδμηνται.]** ἐν Ἐπιγράμμασι· οἱ δὲ χαλινοὶ στοιχηδόν, ξεστοὶ τ' ἀμφίβολοι κάμακες δέδμηνται, ποθέουσαι ὁμῶς ἵππους τε καὶ ἄνδρας, Παλλαδίου.

[Δεδοκημένος:] ἐκδεχόμενος, ἐνεδρεύων, δοκεύων καὶ ἐπιτηρῶν.

[Δεδοκιμασμένα:] κεκριμένα. ἔγραψε δὲ Εὐσέβιος καὶ ἄλλα ὑπομνήματα δεδοκιμασμένα.

[Δεδοξοποιημένον:] δόξη κοσμούμενον. Πολύβιος· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῶα ταῖς τοῦ σώματος ἐπιθυμίαις δουλεύει· τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ προσδεδοξασμένον οὐχ ἥττον διὰ τὴν ἀλογιστίαν ἢ διὰ τὴν φύσιν ἀμαρτάνει.

[Δέδορκεν:] ὁρᾷ, βλέπει.

[Δέδοται καὶ κακοῖσιν ἄγρα:] ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐπραγούντων.

[Δεδουπώς:] πεπτωκώς, τεθνηκώς.

[Δεδραγμένος:] πεπραγμένος.

[Δέδοικα:] φοβοῦμαι. δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ πληγὴ τις ἦκη. πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος μηδὲν τι μᾶλλον ὁ νοσῶν εὐφραίνεται. ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ θεῖόν τι εἶη τὸ κατὰ τὸν Αἴαντα, εἰ πεπαυμένος τοῦ κακοῦ, μᾶλλον ἐν ἀνίᾳ διάγει. ὥς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή. ὅτι κάκιον νῦν ἐκεῖνος ἔχει.

[Δέδοιμι:] οἰκοδομοίην. οἰκίον εὔτε δέδοιμι.

[Δέδυκα:] ὑπείσῃλθον. **[Δέδυκε]** δὲ εἰσῃλθε.

[Δέει:] τὸ δεῖ. τὸ ὀριστικὸν δηλονότι. **[Δέει]** δέ, φόβῳ. ὁ δὲ Νικόμαχος ὡς πεφωραμένος ἐν παντὶ ἦν δέει.

[Δεινός:] ὁ δεινός.

[Δέημα·] ὡς γελοῖον, ὧ θεοί, τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖται μου σφόδρα.

[Δεῖσαν:] χρείας γενομένης.

[Δεήσεις:] ἀντὶ τοῦ ἐνδείας. Ἀντιφῶν Ἀληθείας πρῶτῳ.

[Δέκα] καὶ **[Δεκαδοῦχος·]** δέκα μὲν ἦρχον μετὰ τοὺς λ' καταστάντες, ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων δεκαδοῦχος, ὡς δημοῖ Λυσίας.

[Δεκαδαρχίαι·] τὰς ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατασταθείσας ἐν ταῖς πόλεσι δεκαδαρχίας συνεχῶς ὀνομάζουσιν οἱ ἱστορικοί. καὶ Φίλιππος μέντοι παρὰ Θετταλοῖς δεκαδάρχην κατέστησεν, ὡς Δημοσθένης ἐν ζ' Φιλιππικῶν.

[Δεκάζεσθαι:] ἐρρήθη μὲν ἀπὸ τοῦ κατὰ δεκάδα φθείρεσθαι δώροις. ὅτε γὰρ βούλονται τινες ἀρχῆς τυχεῖν ἢ ἄλλο τι ἀνύσασθαι, κατὰ δέκα ἀνθρώπους ἐδίδοσάν τινα, ὅπως συμπράττωσιν αὐτοῖς. ἐξ ἐκείνου δὲ ἤδη τὸν λαμβάνοντα ἔνεκα τοῦ συμπράττειν μὴ ἀπαντῶντος τοῦ βελτίστου, δεκάζεσθαι φασιν. ὅμοιον καὶ τὸ ἐριθεύεσθαι τῷ δεκάζεσθαι ἐστίν. καὶ γὰρ ἡ ἐρίθεια εἴρηται ἀπὸ τῆς τοῦ μισθοῦ δόσεως.

[Δεκάζεσθαι:] δωροδοκεῖσθαι. καὶ **[Δεκάζειν,]** διαφθείρειν χρήμασιν, ἢ δώροις. Αἰλιανός· πολλοὺς διέφθειρε νομάδων δεκάσας εἰς προδοσίαν. καὶ **[Δεκάζων,]** τὸ σημαινόμενον δῆλον. ἐποιήθη δὲ τὸ

ὄνομα ἐντεῦθεν. Λύκος μὲν ἐστὶν ἥρως μορφήν ἔχων τοῦ θηρίου. πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνεστήλωται δικαστηρίοις· πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ ἰ' γινόμενοι ἀνεστρέφοντο. ἐνθα καὶ ἡ παροιμία· λύκου δεκάς. ἐξ οὗν τῆς δεκάδος τὸ δεκάζειν καὶ δεκάζεσθαι.

[Δεκαμνιαῖον:] δέκα μνᾶς. Σκόπας, Αἰτωλῶν στρατηγός, ὃς ἀποτυχὼν τῆς στρατείας νόμους ἔγραφε. καὶ ὁψώνιον ἐξέθηκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἐκάστης ἡμέρας δεκαμνιαῖον, τοῖς δὲ ἐπὶ τινος ἡγεμονίας τεταγμένοις μνιαῖον. ἀλλ' ὅμως οὐκ ἠρκέσθη τούτοις, καὶ φθο νηθεῖς τὸ πνεῦμα προσapéθηκε τῷ χρυσίῳ. ρ' δὲ δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν.

[Δεκάπαλαι:] τὸ πρὸ πολλοῦ πάνυ λέγουσιν Ἀττικοί.

[Δεκάπους σκιά:] τὸ παλαιὸν οἱ καλοῦντες ἐπὶ δεῦπνον καὶ καλούμενοι παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν. καὶ οὕτως οἱ μὲν ἔμενον τοὺς κληθέντας, οἱ δὲ ἀπῆεσαν ἐπὶ τὰς ἐστιάσεις, οὐδ' ὑποτηρήσεως οὔσης αἰτίας, ἐφ' ἧς οἷόν τε ἦν τεκμήρασθαι, εἰς πόσας ὥρας προήκει.

[Δεκάπουν σκιάν·] Ἀριστοφάνης· σοὶ δὲ μελήσει, ὅταν ἦ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶς χωρεῖν ἐς δεῦπνον. περὶ ἡλιοτροπίου φησί. τουτέστι τοῦ ἡλίου ἡ σκιά ὅταν ἦ δέκα ποδῶν, ἦγουν ὅτε γίνεται ὀψινόν.

[Δεκάσκαλμος ναῦς. Δεκαταῖος:] δέκατος.

[Δεκατεύειν:] δεκάτην δοῦναι. ἐφ' οἷς οἱ Ἕλληνες ὥμοσαν, εἰ νικήσειαν, στρατεύσειν καὶ δεκατεύσειν ἅπαντας τῷ Πυθίῳ. ἐς δεκάτην παιδαρίου κληθεῖς ὑπέπινον ἐν ἄστει. τὴν δεκάτην γὰρ εἰστίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις, καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισίν. Εὐριπίδης Αἰγεῖ· τίς σε μᾶτερ ἐν δεκάτῃ τόκου ὠνόμαζεν; ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς ζ' φησὶν ἐπιτίθεσθαι τὰ ὀνόματα, γράφων οὕτως· πλεῖστα δὲ ἀναιρεῖται πρὸς τὴν ζ', διὸ καὶ τὰ ὀνόματα τότε τίθενται.

[Δεκατεύειν:] ἀντὶ τοῦ δεκάτην εἰσπράττεσθαι καὶ λαφυραγωγεῖν. τὰ δ' ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα ἐδεκατεύοντο θεοῖς, διὸ κυρίως δεκατεῦσαι τὸ καθιερῶσαι, κατὰ μεταφορὰν δὲ καὶ τὸ δεκάτην ὅπως οὖν λαβεῖν καὶ ἀπαιτῆσαι.

[Δεκατευτάς:] τοὺς τελῶνας τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας καὶ συλλέγοντας. οὕτως Ἀντιφῶν. καὶ **[Δεκατηλόγοι,]** οἱ αὐτοί. εἴρηται δὲ καὶ θηλυκῶς τὴν **[Δεκατηλόγον. Δεκατευτήριον:]** τὸ ἐν τῇ Ἀβύδῳ πορθμεῖον. ὥς εὐθύς τὴν Ἄβυδον λυμανεῖται καὶ τὸ ἐν αὐτῇ δεκατευτήριον.

[Δεκατηλόγους:] τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας. ταυτὸν ἄρα τοῖς δεκατευταῖς.

[Δεκάτην ἐστιάσαι:] ἔθος ἦν παίδων γεννωμένων τοῖς Ἀθηναίοις ἀστοῖς, τῇ ἰ' τῶν νυκτῶν ἀπὸ τῆς γενέσεως συγκαλεῖσθαι τοὺς πρὸς πατρός καὶ μητρός οἰκείους καὶ τοὺς ἐγγυτάτω φίλους, καὶ παρόντων ἐκείνων τὰ τε ὀνόματα τοῖς παισὶ τίθεσθαι καὶ καλλιερεῖσθαι τοῖς θεοῖς· ἔπειτα εὐωχεῖσθαι τοὺς συνεληλυθότας. καὶ τοῦτό ἐστὶν ἡ δεκάτη. καὶ **[Δεκατῶ]** ῥῆμα. ὥς τὸ, ὁ λαμβάνων δεκάτας δεδεκάτῳται. τῆς τῶν Συρακουσίων δεκάτης πολὺ προτιμώτερόν σε ποιούμενος.

[Δεκασμός:] δωροδοκία.

[Δεκάχοια:] δεκαπλάσια.

[Δεκέβαλος:] ὁ τῶν Δακῶν βασιλεὺς, ζήτει ἐν τῷ δεινός.

[Δεκέλεια:] τόπος.

[Δεκελεικός:] ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος· ἀπὸ μέρους τοῦ τελευταίου.

[Δεκέτης:] ὁ δεκαετής. θηλυκῶς δὲ **[Δεκέτις,]** διὰ τοῦ ι.

[Δέκιος,] Ῥωμαίων βασιλεύς, Φιλίππου διάδοχος, ὃς βασιλικῶ θεσπίσματι τοὺς τὰ Χριστιανῶν δοξάζοντας ἐθανάτου καὶ τοὺς οὐ θεοὺς προσκυνεῖν ἠνάγκαζεν.

[Δεκτέον:] δεῖ δέχεσθαι.

[Δεκτῆρες:] ὑποδοχεῖς.

[Δελεάζοντες:] ἐπικρύπτοντες. οἱ δὲ Σκυθοπολῖται δύο ἡμέρας ἡρέμησαν τὴν πίστιν αὐτῶν δελεάζοντες, τῇ δὲ τρίτῃ νυκτὶ παρατηρήσαντες κοιμώμενον ἀνεῖλον.

[Δέλεαρ:] ἀπάτη, δόλος. τοῦ δὲ προθύμως συγκαταθεμένου, δελέατος προσετίθει τὸ ἀκόλουθον παρακαλῶν πλεῦσαι πρὸς τὸν Δημήτριον.

[Δελεάζω·] αἰτιατικῇ. καὶ **[Δελήτιον,]** τὸ δέλεαρ.

[Δελεασμός,] καὶ **[Δελεάσμασι,]**

[Δελέαστρα:] παγίδες.

[Δέλτα:] τὸ τέταρτον στοιχεῖον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. δέλτα παρατετιλμένα.

[Δέλτος:] πινακίδιον, τιτλάριον, σχεδάριον. Ζήνων ὁ Κιτιεὺς Κλεάνθην τὸν αὐτοῦ διάδοχον ἀφωμοίου ταῖς σκληροκήροις δέλτοις, αἱ μὲν γὰρ γράφονται, διατηροῦσι δὲ τὰ γραφέντα.

[Δελτωτόν·] ζητεῖ ἐν τῷ ἔμβολον.

[Δέλφακας] καὶ **[Δελφάκιον:]** τοὺς μεγάλους χοίρους, οἱ δὲ καὶ τοὺς μικροὺς. Ὅμηρος· ἔσθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τά τε δμῶεσσι πάρεστι χοίρει· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι. δέλφακος ἄρρενος λίθῳ τὴν κεφαλὴν παίοντες ἀρῶνται. νέα γάρ ἐστιν, ἀλλὰ δελφα κουμένη ἤξει μεγάλην τε καὶ παχεῖαν κέρκον.

[Δελφάκιον:] ὁ μικρὸς χοῖρος. Ἀριστοφάνης· οἴμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γέγονα. τοῦτο εἴρηκεν ἀφευθεῖς τὸν πρωκτόν. ἀντὶ τοῦ φλογισθεῖς. μετὰ γὰρ τὸ τυθῆναι τὰ δελφάκια φλογίζονται, ἵνα ψιλωθῶσιν.

[Δελφίνιον:] ἔστι μέντοι χωρίον ἐν Χίῳ· ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀθήνησιν ἱερὸν Ἀπόλλωνος οὕτω καλούμενον, ἔνθα ἦν τὸ ἐν Δελφινίῳ δικαστήριον.

[Δελφίς:] πρὸς ναυμαχίαν πολεμιστήριον ὄργανον. ὅθεν καὶ δελφινοφόρον ναῦν Θουκυδίδης ἐν τῇ ζ' φησίν· ἔπειτα αὐτοὺς αἱ κεραῖαι ὑπὲρ τῶν εὐπλων, αἱ ἀπὸ τῶν ὀλκάδων δελφινοφόροι, ἡρμέναι ἐκώλυον.

[Δελφίς:] ὁ ἰχθύς. καὶ ὄργανον ναυτικὸν σιδηροῦν, ἢ μολίβδινον. Ἀριστοφάνης· πρὶν ἐκεῖνον προσικέσθαι σου, πρότερον τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παραβαλοῦ. δελφίν, σιδηροῦν κατασκευάσμα ἢ μολίβδινον, εἰς δελφῖνα ἐσχηματισμένον. τοῦτο δὲ ἐκ τῆς κεραίας τοῦ ἱστοῦ ἠφίεσαν εἰς τὰς τῶν πολεμίων καὶ κατεδύοντο. δελφινοφόρος τε ἡ ναῦς. τὴν ἄκατον δὲ παραβαλοῦ· ἀντὶ τοῦ ἔτοιμον ποίει, ὥς εἴ τις κίνδυνος ἐκ τοῦ ἀνέμου, ἐς αὐτὴν ἐμβησομένοις.

[Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψει δὲ ἀπόλλυται:] ἐπεὶ οὗτοι διὰ τὸ ἱερᾶσθαι τῷ θεῷ ἐστεφανωμένοι, τῶν δὲ ἐπιτηδείων ἀποροῦντες οὐκ ἀπαλλάσσουσιν.

[Δελφοί:] τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ τὸν Δελφύνην δράκοντα ἐκεῖ εὐρεθῆναι, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Ἀπόλλων. Πυθῶ δέ, διὰ τὸ ἐκεῖ σαπῆναι. καὶ **[Δελφίς,]** ἡ Δελφική, ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος. Δελφίς γὰρ φάμα τόδ' ἐθέσπισεν, ὄφρα γενοίμαν τὰς κείνου νύμφας σῆμα καὶ ἱστορίη.

[Δελφύς:] μήτρα. ἔνθεν ἀδελφός. ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς μήτρας.

[Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις:] ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τινὰ παιδοτριβούντων, ἐν οἷς ἡσκηνται. καὶ **[Δελφῖνα πρὸς τὸ οὐραῖον δεῖς·]** ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· διὰ τὸ εὐκίνητον καὶ ὀλισθηρόν.

[Δέμνια:] ἐγκοίτια στρώματα. καὶ **[Φυγοδέμνιος,]** ἡ παρθένος.

[Δέμας:] σῶμα. δέμας πυρός. λείπει τὸ ὦς, ἵν' ᾗ ὥς πῦρ.

[Δέμω·] αἰτιατικῇ. οἰκοδομῶ. ἐξ οὗ καὶ ἐδείματο.

[Δεννάζων:] βλασφημῶν. κακὰ δεννάζων ῥήματα.

[Δενδίλλων:] τοῖς ὄμμασι νεύων.

[Δένδρεϊ:] τῷ δένδρῳ. λύσις ὀνείρου· ξηρῶν φανέντων δενδρέων κενοὶ κόποι.

[Δενδροκόμους:] τὰς κομώσας τοῖς δένδροις. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· δενδροκόμους κορυφάς.

[Δενδρώτης:] ἡ τῶν δένδρων αὔξησις.

[Δενδρυάζειν:] εἰς δρυὺς καταδύεσθαι κυρίως. ἀπὸ τῶν παλαιῶν, ταῖς δρυσὶ σκέπη χρωμένων πρὶν τὰς οἰκήσεις εὐρεθῆναι. καὶ τὸ καθ' ὕδατος δύεσθαι καὶ ἀποκρύπτειν ἑαυτόν.

[Δεντᾶτος:] ὄνομα κύριον.

[Δεξαμενή·] εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Σοφίας ἦκων ἐς αὐτὴν που τὴν θεῖαν δεξαμενὴν ἐξαπιναίως ἐκάθισεν. ἀλλὰ κἀνθένδε ἀφέλκειν αὐτὴν ἴσχυσε. τουτέστιν ἡ τράπεζα ἡ τὰ θεῖα δεχομένη.

[Δεξάμενος:] ἀντὶ τοῦ λαβών. Ἡρόδοτος.

[Δεξιὰ κυρίου:] ἡ ἄνωθεν ῥοπή καὶ ἡ ἀγαθὴ ἐνέργεια παρὰ τῇ θεῖᾳ γραφῇ. **[Δεξιὰ]** ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ συνετά, ἀριστερὰ δὲ τὰ μωρά. Σοφοκλῆς· οὐποτε γὰρ φρένοθέν γ' ἐπ' ἀριστερά, παῖ Τελαμῶνος, ἔβης.

[Δεξιάς:] συνθήκας. ὁ δὲ πέμπει χιλίαρχον δεξιάς τῷ Ἰωσήφῳ δοῦναι κελεύσας.

[Δεξίδωροι:] δωροδόκοι. δεξιάν τε ἐνέβαλεν αὐτῷ· σύνταξις.

[Δεξικράτης·] οὗτος Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ εἰσιν ὕφ' ἑαυτῶν πλανώμενοι, ὥς Ἀθήναιός φησιν ἐν γ' Δειπνοσοφιστῶν.

[Δεξιμήλων:] θεῶν. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα. βωμῶν κυριώτερον.

[Δεξιολάβος:] παραφύλαξ.

[Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδονίπτραν:] Ἀριστοφάνης· ἐπὶ τῶν ἀρμοδίως τοῖς πράγμασι κεχηρμένων.

[Δεξιός:] εὖνους, ἀγαθός, ἐπιτήδειος. καὶ **[Δεξιώτερος,]** ἀντὶ τοῦ ἀγαθός. καὶ τούτων ὅστις δεξιώτερος καὶ φιλοικτίρμων θαρρεῖν ἐπεκέλευεν. **[Δεξιούς]** δὲ τοὺς πεπαιδευμένους ἔλεγον. ζητῶν δεξιὸς εἶναι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ὁ δὲ φίλος γέγονε τούτῳ καὶ δεξιάν τε ἐνέβαλεν αὐτῷ, καὶ

ἐστὶν ἔμελλεν. καὶ Ἰώσηπος· ὁ δὲ ἐζήτει ἐπὶ δεξιᾷ καταβῆναι. τουτέστιν ἐπὶ συνθήκῃ. **[Δεξιὸς]** ἔλεγον οἱ παλαιοὶ καὶ τοὺς ἐστρατευμένους καὶ ἐπαίνου ἀξίους· τοὺς δὲ διαδιδράσκοντας στρατιώτας φιλοδίκους καὶ συκοφάντας.

[Δεξιός:] καὶ ὁ εὐχερής. ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ Πέτρος τις ἦν Βαρσύμης οὕτω καλούμενος, ὃς ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ χαλκοῦ καθήμενος κέρδη αἰσχροῦ ἐπορίζετο ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας, τὴν περὶ τοὺς ὀβολοὺς κλοπὴν εὖ μάλα τεχνάζων καὶ τοὺς αὐτῷ ξυμβάλλοντας ἀεὶ τάχει ἐκκρούων· δεξιὸς γὰρ ἦν κλέψαι. καὶ αὖθις· ὁ δὲ δεξιᾷ χρησάμενος τύχῃ ἐκυρίευσεν Ῥώμης. ὅτι πρώτῳ Ποπλίῳ ἐλλοχήσεως ἀμοιβῆς δεξιῶς γενομένης ὑπὸ Ῥωμαίων ἐδόθη στέφανος ἀγρώστεως χλωρᾶς. ἀντὶ ἀρμοδίως. καὶ Ἀρριανός· ὁ δὲ παρὰ Μάννον ἀπεχώρησε δεξιὰς τε παραβάς, ὥς βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὄρκους πατήσας, οὓς ὥμοσε.

[Δεξιός:] ὁ εὐπαίδευτος. καὶ **[Δεξιοί,]** οἱ εὐπαίδευτοι. Ἀριστοφάνης· τὸ δὲ μεταστρέφεσθ' ἀεὶ πρὸς τὸ μαλθακώτερον, δεξιῶ πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ, καὶ φύσει Θηραμένους. οὗτος ὁ Θηραμένης τῶν τὰ πολιτικὰ πραττόντων ἦν. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς εὐμετάβολον ὄντα καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἀρμόζοντα. ὁ δὲ Θηραμένης οὗτος διδάσκαλος Ἰσοκράτους, Ἄγνωνος παῖς, Στιριεὺς τῶν δήμων. τούτῳ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα παρανερόμηνται, δύο δὲ τὰ μέγιστα καὶ σχετιώτατα, ἧ τε τῶν ἐν Ἀργεννούσῃ στρατηγῶν ἀπαγωγή, ἣν αὐτὸς συνεστήσατο μετὰ Καλλιξένους, καὶ ἡ τῶν λ' ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου κατάστασις. τοιγάρτοι τῆς τοῦ βίου προαιρέσεως ἐπαξίως τῆς τελευτῆς ἔτυχεν· ὑπὸ γὰρ αὐτῶν τῶν λ' ἀνῆρέθη, Κριτίου κρίναντος αὐτόν. ἔνιοι δὲ φασὶ καὶ καταφυγόντα ἐπὶ τὴν ἐστίαν ἀποσπασθῆναι. τοῦτον διὰ τὴν ποικιλίαν τοῦ ἥθους Κόθορνον ἀπεκάλουν, ἐπειδὴ ἐκατέρᾳ στάσει τῇ τῶν ἀντιπολιτευομένων ἑαυτὸν παρετίθει, καθομιλῶν πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ τὸ συμφέρον ἑαυτῷ τοῦ πιστοῦ προτάσσων, ἐπειδὴ καὶ ὁ Κόθορνος ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ πρὸς τὰς ὑποδέσεις ἀρμόττει. δοκεῖ δὲ οὗτος καὶ τὰ τρία ψηφίσασθαι ἐπιζήμια, ἢ δημεύεσθαι ἐν τῷ ξύλῳ ἢ πιεῖν κώνειον ἢ ἐκφυγεῖν. δοκεῖ δὲ οὗτος ἀπὸ Κέω τῆς νήσου εἶναι, οὐκ εἶναι δὲ γνήσιος, ἀλλὰ ποιητὸς υἱὸς τοῦ Ἄγνωνος. ὁ δὲ Θουκυδίδης αὐτὸν ἐπαινεῖ. καὶ διαβάλλει αὐτοὺς ὡς ἄρπαγας.

[Δεξιούται·] αἰτιατικῇ. προσάγεται, ξενοδοχεῖ, φιλοφρονεῖται.

[Δεξίωσις:] ὑποδοχή.

[Δέξιππος,] Δεξίππου, ὁ Ἐρένιος χρηματίσας, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, γεγονὼς ἐπὶ Βαλεριανοῦ καὶ Γαλλιήνου καὶ Κλαυδίου δευτέρου καὶ Αὐρηλιανοῦ τῶν βασιλέων Ῥωμαίων.

[Δέξιππος,] Κῶος, ἰατρός, Ἱπποκράτους μαθητής· ὃς μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑκατόμνου τοῦ Καρῶν βασιλέως ἰάσασθαι αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας Μαυσωλὸν καὶ Πιξώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσατο τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς Κᾶρας τότε αὐτοῖς ἐνεστῶτα πόλεμον. ἔγραψεν Ἱατρικὸν βιβλίον α' καὶ Περὶ προγνώσεων β'.

[Δεξιοί:] οἱ εὐπαίδευτοι.

[Δέομος:] νόμος, ἢ δεσμός.

[Δέομαι·] γενικῇ, αἰτιατικῇ δέ. τοῦτον τοίνυν ἐροῦμεν. ἃ δὴ δέομαί τε καὶ ἀντιβολῶ.

[Δέον·] ὅτι εἰ κείμενόν ἐστι τὸν σπουδαῖον πολιτεύεσθαι, χρὴ διελομένους τὸ δέον παρ' ἑαυτοῖς· ὅπερ σημαίνει καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὸ ἀναγκαῖον, τὸ μὲν ἀναγκαῖον, ὅταν λέγωμεν πᾶν τὸ γεγόμενον δέον εἶναι καὶ φθαρῆναι, τὸ δὲ συμφέρον, ὅταν λέγωμεν, δέον εἶναι περιπάτοις

χρησθαι ἢ διαίτη τοιαύτη, τὸ δὲ καλόν, ὅταν λέγωμεν δέον εἶναι τὰ δίκαια ποιεῖν ἢ πείθεσθαι τοῖς νόμοις ἢ τοῖς γονεῦσι. γ' οὖν σημαίνει. δέον δὲ λέγεται, ὅτι συνέχει ἐν οἷς χρή.

[Δέον·] ὥσπερ Περικλῆς εἰς τὸ δέον ἀνάλωσα. Περικλῆς Ἀθηναίων στρατηγός, λόγον ἀπαιτούμενος ὑπὲρ χρημάτων Κλεάνδρῳ τῷ ἄρμωστῇ Λακεδαιμονίων ἐπὶ προδοσίᾳ, τοῦτο οὐκ ἐδήλου, ἀλλ' εἰς τὸ δέον ἔλεγεν ἀναλῶσαι αὐτά. οἱ δὲ ἄλλως φασί. πολλῶν ὄντων χρημάτων ἐν τῇ ἀκροπόλει, εἰς τὸν πόλεμον τὰ πλεῖστα ἀνάλωσε. φασὶ δὲ ὅτι καὶ λογισμοὺς διδοὺς ν' ταλάντων ἀπλῶς εἰπεῖν εἰς τὸ δέον ἀνηλωκέναι. μετὰ δὲ ταῦτα μαθόντες Λακεδαιμόνιοι Κλεανδρίδην μὲν ἐδήμευσαν, Πλειστοάνακτα δὲ ε' ταλάντοις ἐζημίωσαν ὑπολαβόντες δωροδοκήσαντας αὐτοὺς φείσασθαι τῆς λοιπῆς Ἀθηναίων γῆς, καὶ τὸν Περικλέα, ἵνα μὴ γυμνῶς εἴπῃ ὅτι δέδωκα τοῖς Λακεδαιμονίων βασιλεῦσι ταῦτα, οὕτως αἰνίζασθαι.

[Δέον:] τὸ πρόπον. ὅτι συνέχει ἐν οἷς χρή. Προκόπιος· μίαν πηγὴν οὔσαν, οὐ δέον αὐτὴν ἐκπεπωκότων ἀποξηρανθῆναι.

[Δέοντο:] ἐδεσμεύοντο.

[Δέος:] φόβος.

[Δέω μικροῦ:] μικροῦ γε ἔχομαι.

[Δέπας:] τὸ ποτήριον. καὶ **[Δεπάεσσι,]** σὺν τοῖς ποτηρίοις.

[Δεραγγέας πάγας:] τὰς τὴν δέρην ἀγχούσας.

[Δέρας·] τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ὅπερ ὁ Ἰάσων διὰ τῆς Ποντικῆς θαλάσσης σὺν τοῖς Ἀργοναύταις εἰς τὴν Κολχίδα παραγενόμενοι ἔλαβον, καὶ τὴν Μήδειαν τὴν Αἰήτου τοῦ βασιλέως θυγατέρα. τοῦτο δὲ ἦν οὐχ ὡς ποιητικῶς φέρεται, ἀλλὰ βιβλίον ἦν ἐν δέρμασι γεγραμμένον, περιέχον ὅπως δεῖ γίνεσθαι διὰ χημείας χρυσόν. εἰκότως οὖν οἱ τότε χρυσοῦν ὠνόμαζον αὐτὸ δέρας, διὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν ἐξ αὐτοῦ.

[Δέργμα:] τὸ βλέμμα. ἐκ τοῦ δέρκω, τὸ βλέπω.

[Δέραια:] ἐπιτραχήλιος κόσμος.

[Δεραιοπέδη:] τὸ ἰξευτικὸν λίνον. ἐν Ἐπιγράμμασι· τάνδε πετηνῶν ἄρρηκτον Πίγρης τάνδε δεραιοπέδην. λέγεται δὲ καὶ λαίμοπέδην.

[Δέρη:] τράχηλος. λέγεται καὶ **[Δειρή. Δερρίδιον:]** σκιάδιον δερμάτινον.

[Δέρρις:] δέρμα· βύρσα· ἢ τρύχινον παραπέτασμα.

[Δέρκειν:] βλέπειν. καὶ **[Δερκομένων,]** βλέπόντων.

[Δερκυλλίδας:] ὄνομα κύριον. βασιλεὺς Λακεδαιμονίων.

[Δερματικόν:] Λυκοῦργος λέγει τὸ ἐκ τῶν δερματίων τῶν πιπρασκομένων περιγινόμενον ἀργύριον.

[Δέρμη:] πόλις.

[Δερμιστής:] Λυσίας μὲν τὸν σκώληκά φησιν οὕτως λέγεσθαι, Ἀρίσταρχος δὲ τὸν ὄφιν. εἴη δ' ἂν μᾶλλον ὁ δέρματα ἐσθίων ἐτυμώτερον οὕτω καλούμενος.

[Δερμόπτερα ζῶα:] οἷον νυκτερίς, ἣτις μόνη τῶν πτητικῶν ζώων καὶ γάλα ἔχει ἐν μαστοῖς καὶ θηλάζει εὐθέως τὸ γεννώμενον.

[Δερμύλλοντα. Δέρος:] αἱ τοιαῦται εὐθεΐαι ἦτοι Ἰωνικαὶ εἰσιν ἢ Δωρικαί· δέρος, κῶος. ἀπὸ γὰρ τοῦ δέρας καὶ κῶας πεποιήνται.

[Δέρτρον:] ἐπίπλουν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τὸ δέσμα καὶ πάντα τὸν χρῶτα τὸν πρὸ τοῦ ἥπατος. ἄμεινον δὲ τὸ ράμφος. δέρτρον ἀπὸ τοῦ δέρειν, ὅπερ ἐστὶ κρούειν. τούτῳ δὲ διαρρήσσουσιν ἃ ἂν ἐσθίωσιν οἱ γῦπες τῇ κρούσει τοῦ ράμφους. καὶ ἐστὶ τὸ ὄνομα ῥη ματικόν. ὥς παρὰ τὸ πλήσσω πληκτρον, οὕτως καὶ παρὰ τὸ δέρω δέρτρον.

[Δέρω:] τὸ ἐκδέρω. καὶ **[Δέρεις]**, ὁμοίως. **[Δαίρω]** δὲ τὸ τύπτω. καὶ **[Δήρεις.]**

[Δερῶ σε θύλακον κλοπῆς:] ἀντὶ τοῦ ἐκδερῶ σε, ὥστε ἀπὸ τοῦ σώματος θύλακον ποιῆσαι εἰς ὑποδοχὴν κλεμμάτων.

[Δέσιος:] παρὰ Μακεδόσιν ὁ μὴν ὁ Ἰούνιος.

[Δεσμὰ] τῆς ψυχῆς, αἱ φλέβες καὶ αἱ ἀρτηρίαι καὶ τὰ νεῦρα. ὅταν δὲ καθ' ἑαυτὴν ἡρεμῇ, δεσμὰ γίνεσθαι αὐτῆς πρὸ τοῦ λόγου καὶ τὰ ἔργα.

[Δεσμεύω·] αἰτιατικῇ. καὶ **[Δεσμῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Δεσμωτήριον:] ἡ φυλακή.

[Δεσμώτης:] καὶ αὐτὸς ὁ δέσμιος, ὡς ὁ δεσμώτης Προμηθεύς· καὶ ὁ δεσμῶν. Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ἐπὶ τῶν δεσμοφυλάκων· ὄψει γὰρ αὐτὴν ἐκτὸς οὐ πολλοῦ χρόνου πρὸς τοῖσι δεσμώταισι καταπιπτούμενην.

[Δεσμοὶ Τυρρηνοί:] οἷς ἐχρῶντο κατ' ἐκεῖνο καιροῦ εἰς τὰς τῶν δεσμωτῶν κακουχίας.

[Δεσπόζω·] γενικῇ.

[Δεσποτεία:] ἡ κυρίευσις.

[Δεσπότης κεκαρμένους:] πενθοῦντος.

[Δεσπότης:] παῖς τοῦ δεσπότης.

[Δέτ. Δέοιτο:] χρήζοι.

[Δέδευκε:] πεφύρακεν.

[Δεύειν:] φυρᾶν. ἔστι δὲ καὶ τὸ φυρᾶν Ἑλληνικόν.

[Δευθέντα:] βραχέντα. καὶ **[Δευόμενος,]** βρεχόμενος. Αἰλιανός· αἵματί τε δευόμενοι οἱ τοῖχοι τῶν δωματίων, καὶ ἐκ τῶν δαπέδων ἀνέβρουε λύθρον, καὶ πάντων τὰς διανοίας ἐξέπληττον.

[Δευκαλίων:] ὄνομα κύριον.

[Δεῦρ' αἰεί:] ἀντὶ τοῦ ἕως τούτου. Πλάτων Νόμων ζ'. πρὸς τοὺς λόγους, οὓς ἐξ ἕω μέχρι δεῦρο αἰεὶ διεληλύθαμεν. τινὲς ἀντὶ τοῦ ὠδὶ τιθέασιν.

[Δεῦρ' ἤξα θᾶσσον ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός:] ἀντὶ τοῦ ταχύτερον ἢ ὡς ἔδει βαδίζειν.

[Δεῦρ' ἴθι·] Ἀριστοφάνης· δεῦρ' ἴθι, ἵνα κλάης. ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τινα ἐπισπωμένων. τὸν παῖδά φησιν πλησίον ἐλθεῖν τῆς κλίνης, ἐφ' ἧς ἀνέκειτο ὁ δεσπότης, τύψει αὐτὸν ἀπειλῶν.

[Δεῦρο:] ἐνθάδε· ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ **[Δεῦρο αἰί,]** ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ παρόντος, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐλθέ. **[Δεῦρο νῦν πρόσελθε,]** ἀντὶ τοῦ πλησίασον, ἐγγὺς ἐλθέ. καὶ παρ' Ὀμήρῳ· δεῦρ' ἴθι. λέγεται δὲ καὶ **[Δευρὶ]** παρὰ Ἀριστοφάνει. ταχέως ἤκειν ὡς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν· κἂν μὴ ταχέως ἤκωσιν, ἐγὼ μὰ τὸν Ἀπόλλω κατὰ γῆς ἀποπέμψω.

[Δεῦρο:] τοῦτο τὸ ἐπίρρημά τινες ἐπὶ χρόνου τετάχθαι νομίζουσιν. οἱ δὲ ῥήτορες ἐπὶ τόπου πάντες αὐτῷ χρῶνται· ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· καὶ παρασχεῖν τῷ μὲν φεύγοντι θαρρεῖν, ὅταν αὐτὸς δεῦρο παρέλθῃ. καὶ Ἀντιφῶν ἐν τῇ Παρανόμων κατηγορίᾳ· ναυμάχους ὡς περὶ δωρεῶν μὲν εἰπεῖν κατάγειν δεῦρο. καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Λεωχάρους· περὶ τοῦ ταλαιπώρου Διδύμου νῦν πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ. καὶ μοι δεῦρο αὐτοῦ τὸ παιδίον κάλεσον. καὶ Δημοσθένης· ἀπόκριναι γὰρ δεῦρο ἀναστάς μοι. καὶ ἄλλοι ἕτεροι.

[Δεύσας:] βρέξας. ὁ δὲ δεύσας τοῦ αἵματος τοὺς δακτύλους προσέγραψεν.

[Δευσσοποιός:] βαφεύς. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἔμμονον καὶ δυσσπόπλутον.

[Δευσσοποιός:] κυρίως μὲν ἐπὶ τῆς πορφύρας λέγεται τὸ ὄνομα, τῆς ἔμμονον καὶ ἀνέκπλυτον ἐχούσης τὸ ἄνθος τῆς βαφῆς, ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων, τῶν ἐχόντων τὸ χρῶμα ἔμμονόν τε καὶ πολυχρόνιον. καὶ **[Δευσσοποιὸς πονηρία·]** μετῆκται ἡ λέξις ἀπὸ τῶν καταβεβαμμένων ἐρίων. σημαίνει δὲ τὸ βέβαιον καὶ ἀνέκπλυτον τοῦ χρώματος. οἱ συγγραφεῖς δὲ ὅταν ἀμετακίνητόν τι δηλῶσαι βούλωνται, καταχρῶνται τῇ λέξει καὶ ἐπ' ἄλλων. δύναται οὖν ἡ δευσσοποιὸς πονηρία ὑπερβάλλουσα εἶναι καὶ ἥς οὐχ οἷον ἦν περιγενέσθαι.

[Δεύτατος:] ὁ ἔσχατος. ἀπὸ τοῦ δεύεσθαι καὶ ἐνδεῖν.

[Δεῦτε:] παρακελεύσεως ἐπίρρημα.

[Δευτεριάζειν·] ἐγὼ ἤδη διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν. τὸ ὕστερον διαπράττεσθαι.

[Δεύτερος πλοῦς:] ὅτε ἀποτυχὼν τις οὐρίου κώπαις πλεῖ.

[Δέφεσθαι·] Ἀριστοφάνης· ὑμᾶς δὲ θρία λαβόντας διφόρου συκῆς ἐν τοῖς προθύροις δέφεσθαι. ἵνα κνησμὸν αὐτοῖς τὸ φύλλον ἐμποιῇ.

[Δέφειν:] τὸ τοῦ αἰδοίου τινὰ ἅπτεσθαι. καὶ **[Δεφόμενος,]** ἀντὶ τοῦ ἀποδέρων τὸ αἰδοῖον.

[Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης·] αἰτιατικῇ. ἐπὶ τῶν πάντα πρὸς τὸ κρεῖττον ἐκδεχομένων τάττεται. ἢ ἀπλῶς, ἐπὶ τῶν μηδένα προσιεμένων.

[Δεῖ:] πρέπει. δ' ἔχει τὰ σημαινόμενα. ἀντὶ τοῦ χρή. καὶ ἀντὶ τοῦ χρειά ἐστί. δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν γενέσθαι τῶν δεόντων. καὶ ἀντὶ τοῦ δεσμεῖ. καὶ δέει ἐν διαλύσει ἀντὶ τοῦ ἀπέχει. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει δεῖ, ἀντὶ τοῦ δησον. ὀπίσω τῷ χεῖρε δεῖ.

[Δεῖγμα:] κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἀφ' ἐκάστου τῶν πωλουμένων. ἔστι δὲ καὶ τόπος τις ἐν τῷ Ἀθήνησιν ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκομίζετο, καλούμενος οὕτως. Ἀττικὸν δὲ ἐστὶν ἔθος τὸ καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ καὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. **[Δεῖγμα]** τόπος ἦν ἐν Πειραιεῖ, ἐνθα πολλοὶ συνήγοντο ξένοι καὶ πολῖται καὶ ἐλογοποιοῦν. τὸ δὲ τῶν δικῶν προσέθηκεν Ἀριστοφάνης, ἵνα δείξῃ καὶ διαβάλλῃ τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους. οἷων ἀργαλεωτάτων ἤκουσ' ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν ἀντιλεγόντων. **[Δεῖγμα]** καὶ ἡ ἔνδειξις. Ἀριστοφάνης· τοῦ βίου δ' ἐξέβαλλε δεῖγμα πρὸ τῶν θυρῶν πτερὰ. οἷον τῆς παρ' αὐτῷ ἔνδον τρυφῆς σημεῖον καὶ ἀπόδειξις πρὸ τῶν θυρῶν αὐτοῦ τὰ τῶν ὀρνίθων πτερὰ τιλθέντων καὶ τυθέντων πρὸς εὐωχίαν προέβαλλε.

[Δειδέχατ' ἀλλήλους·] Ὅμηρος.

[Δειδία:] ἡ σκοτία νύξ. **[Δείδια]** δὲ φοβοῦμαι. καὶ **[Δείδιεν,]** ἐφοβεῖτο. δείω, δεδίω· ὡς πείθω, πεπίθω. δεδίω, δέδια· πλεονασμῷ τοῦ ι, δείδια. καὶ **[Δείδιθι,]** φοβήθητι. καὶ **[Δειδιώς,]** φοβούμενος.

[Δειδίσκω:] δεικνύω.

[Δειδίσσω:] ἐκφοβῶ.

[Δείδω:] τὸ φοβοῦμαι.

[Δειελινόν:] τὸ δειλινόν. καὶ **[Δείελον,]** τὸ δειλινόν.

[Δείκελον:] εἶδωλον. ἄγαλμα ἢ ὁμοίωμα. ἐν Ἐπιγράμμασι· Ῥεῖς πυργοφόρου δείκελον εἰσοράων.

[Δείκνυμί] σοι καὶ **[Δεικνύω]** σοι· δοτικῇ.

[Δείκηλα:] μιμήματα, εἰκάσματα. τὸ δει δίφθογγον. κυρίως τὸ ὁμοίωμα καὶ εἶκελον τῷ Διῖ, καταχρηστικῶς δὲ πᾶν ὁμοίωμα.

[Δεικνύντα] καὶ **[Δεικνύναι]** καὶ **[Δεικνῦσα.]**

[Δειλάκρα·] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα. σκώπτει καπρῶσαν τὴν γραῦν. δειλάκρα δὲ ἄκρως ἀθλία. καὶ **[Δειλακρίων,]** ὁ ἄκρως δειλός· ὁ ἐλεεινός, ὁ ταλαίπωρος· ἢ ὁ ἐπίπονος. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης· ὦ δειλακρίων. ὦ γλίσχρων, ὀρᾶς, ὡς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ μιαιφάτος;

[Δειλακρίων·] ὁ Ἑρμῆς ἐλέγετο, ὡς λίχνος. κρεαδίων γὰρ ἐπιδεικνυμένων αὐτῷ κατήρχετο αὐτίκα.

[Δειλανδρία] καὶ **[Δειλανδρῶ. Δείλαιος:]** ἄθλιος.

[Δεῖλη ὀψία:] ἡ περὶ δύσιν ἡλίου. **[Δεῖλη πρωΐα,]** ἡ πρὸ ἀρίστου ὥρα, ἢ μετὰ τὸ ἄριστον. Ξενοφῶν· ἡνίκα δὲ δεῖλη ἐγένετο, ἐφάνη κονιορτός. καὶ κλίνεται δεῖλης.

[Δεῖλης πρωΐας] καὶ **[Δεῖλης ἐσπέρας·]** οὕτω λέγουσιν Ἀττικοί.

[Δειλία:] ὁ φόβος. δειλία ἐστὶ κακία ἐν ἐνδεΐᾳ τῇ περὶ τάδε τινὰ τὰ πάθη, ἐναντία τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῇ θρασύτητι. καὶ κατὰ μὲν τὸ κακία εἶναι καὶ ἀσυμμετρία· περὶ δὲ τὰ πάθη, ἐναντία ἐστὶ τῇ ἀνδρείᾳ, κατὰ δὲ τὸ ἐνδεΐα περὶ τάδε εἶναι, τῇ θρασύτητι· οὔτε γὰρ τῇ θρασύτητι ἐναντία ἡ δειλία κατὰ τὸ κακία εἶναι κοινωνεῖ γὰρ αὐτῇ τούτου· οὔτε τῇ ἀνδρείᾳ κατὰ τὸ ἐνδεΐα εἶναι κατὰ τάδε· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐναντίον τὸ περὶ τάδε ἐνδεές τῷ περὶ τὰ αὐτὰ μέσῳ.

[Δειλινήσας:] δεῖλης τοῦτο ποιήσας. καὶ **[Δειλινόν,]** δεῖλης.

[Δειλοκομπήσας:] ἐξαπατήσας. Ἑρμυππος.

[Δειλότερος τοῦ παρακύπτοντος:] ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν. ἀνὴρ γὰρ τις ἐγένετο δειλός, ὃς παρακύψας ἐκ σπηλαίου καὶ ἰδὼν τὸν Ἡρακλέα ἀπελιθώθη· καὶ διέμεινεν ἔτι καὶ νῦν ὁ λίθος ἀνθρωποειδής. φοβούμενος γὰρ τὸν Ἡρακλέα κατέδυσεν εἰς σπήλαιον καὶ διὰ δειλίαν ἀπέθανε. καὶ ἑτέρα παροιμία· **[Δειλότερος Πεισάνδρου.]** ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἢ ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπε. δειλὸς γὰρ ἦν καθ' ὑπερβολήν.

[Δείλοψ:] ὄνομα ἔθνους.

[Δεῖμα:] φόβος. Ἀρριανός· τοσόνδε αὐτοὺς δεῖμα, ὥς προσαγόντων δεινῶν, κατέσχευ ὥστε μὴ δύνασθαι ἀποστῆσαι τῆς ἐκπλήξεως.

[Δειμαλῆος:] εὐλαβής, καὶ ὁ δειλίας καὶ φόβου ἐμποιητικός. Κέρβερει δειμαλήην ὑλακὴν νεκύεσσιν ἰάλλων, ἥδη φρικαλέον δειδῖθαι καὶ σὺ νέκυν.

[Δειμάμενοι:] οἰκοδομήσαντες, καὶ **[Δείμασθαι,]** οἰκοδομεῖν. καὶ **[Δειμᾶν]** ὁμοίως.

[Δειματώδης:] ὁ φοβερός.

[Δειματῶν:] φοβῶν. καὶ **[Δειματοῦται,]** φοβεῖται.

[Δειμαίνει:] φοβεῖται. Προκόπιος· οὐδέ τι πρὸς τοῦ ξυνοικοῦντος δειμαίνουσα δέος οὔτε αἰδῶ τινα ἔργου ἐλάμβανε πώποτε. πάντες δειμαίνοντες τοῦ εὐνούχου Εὐτροπίου τὴν ἀκοὴν ἐξεστήκεσαν, καθάπερ οἱ μνηστῆρες τὸν Ὀδυσσεά γυμνωθέντα τῶν ῥακίων ἰδόντες, καὶ **[Δειμαίνοντα,]** φοβούμενον. οἱ δὲ μάλιστα μὲν καὶ ὥς ἀμφὶ τῷ περιβόλῳ δειμαίνοντες, χώραν περιβεβλημένῳ πολλήν.

[Δεῖμος] καὶ φόβος καὶ Κυδοιμός, ὑπηρεταί τοῦ Ἄρεως, υἱοὶ τοῦ πολέμου· οἱ καὶ αὐτοὶ συμπεπόνθασιν τῷ Ἄρει, τοῦ Ἡφαίστου αὐτοὺς μὴ φοβηθέντος.

[Δείωμεν:] δειμάμενοι οἰκοδομοῦμεν.

[Δεῖν:] δεσμεύειν. καὶ **[Δεῖν]** Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ δεῖσθαι. δεῖν δ' ἔοικεν. καὶ ἀντὶ τοῦ ὀφείλειν. καὶ **[Μικροῦ δεῖν,]** ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον.

[Δεῖν φήτην:] δέον εἶναι υπέλαβον, ἀναγκαῖον ἐνόμισα.

[Δεινᾶ·] οὐχὶ δεινὰ ταῦτα τύπτειν τουτονί. ἀντὶ τοῦ μεγάλα. καὶ Σοφοκλῆς· γνούς δ' ὁ ἐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἠνιοστρόφος, ἔξω περισπᾷ κἀνακωχεύει. ἀντὶ τοῦ ἔμπειρος.

[Δεινὰ μὲν οὖν,] δεινὰ ταράσσομαι σοφὸς οἰωνοθέτας, οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκονθ'· ὅ τι λέξω δ' ἀπορῶ· πέτομαι δ' ἐλπίσιν οὔτ' ἐνθάδ' ὀρῶν οὔτ' ὀπίσω. δοκοῦντα δὲ καὶ ἀποφάσκοντα οὔτε πιστὰ οὔτε ἄπιστα.

[Δείναρχος,] Κορίνθιος, ῥήτωρ, τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων εἰς. υἱὸς τίνος ἐστίν, οὐχ ἱστόρηται. γράψας κατὰ μὲν τινὰς λόγους τοὺς πάντας ρξ', κατὰ δὲ τὸ ἀληθέστερον μόνους ξ', τοὺς πάντας δικανικούς· ὧν οἱ μὲν εἰσι δημόσιοι, οἱ δὲ ἰδιωτικοί. ἐτελεύτησε δὲ οὗτος ἐπιμελητὴς Πελοποννήσου καταστάς ὑπὸ Ἀντιπάτρου, μετὰ τὸ τελευτῆσαι Ἀντίπατρον, Πολυσπέρχοντος αὐτῷ ἐπιβουλεύσαντος.

[Δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχυρότερον:] ἀνάγκη γὰρ καὶ θεοὺς βιάζεται. καὶ Πλάτων φησὶν, ἀνάγκην δὲ οὐδὲ θεοὺς βιάζεσθαι.

[Δεινιάδαι:] ὄνομα πόλεως, ἢ τόπου.

[Δεινίας:] ὄνομα κύριον.

[Δεινοκράτης,] Μεσσήνιος, οὐ μόνον κατὰ τὴν τριβήν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν φύσιν αὐλικὸς καὶ στρατιωτικὸς ἄνθρωπος. τὸν δὲ πραγματικὸν τρόπον ἐπέφαινε μὲν τέλειον, ἦν δὲ ψευδεπίγραφος καὶ ῥωπικός. ἔν τε γὰρ τοῖς πολεμικοῖς κατὰ μὲν τὴν εὐχέρειαν καὶ τὴν τόλμαν πολὺ διέφερε τῶν ἄλλων καὶ λαμπρὸς ἦν ἐν τοῖς κατ' ἰδίαν κινδύνοις. ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην διάθεσιν ἐν μὲν ταῖς ὁμιλίαις εὐχαρὶς καὶ πρόχειρος ἦν, παρὰ τε τὰς συνουσίας εὐτράπελος καὶ πολιτικός, ἅμα δὲ

τούτοις φιλέραστος, περὶ κοινῶν ἢ πολιτικῶν πραγμάτων ἀτενίσαι δὲ καὶ προῖδέσθαι τὸ μέλλον ἐμφρόνως, ἔτι δὲ παρασκευάσασθαι καὶ διαλεχθῆναι πρὸς πλῆθος ἐς τέλος ἀδύνατος. καὶ ποτε κεκινηκὼς ἀρχὴν μεγάλων κακῶν τῇ πατρίδι, τελείως οὐδὲν ᾤετο ποιεῖν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν ἤγε τοῦ βίου, προορώμενος οὐδὲν τῶν μελλόντων, ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἀφ' ἡμέρας καὶ τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικώς. βραχεῖάν τέ τινα τῆς περιστάσεως ἔμφασιν ὁ Τίτος αὐτὸν ἠνάγκασε λαβεῖν. ἰδὼν γὰρ αὐτὸν παρὰ πότον ἐν μακροῖς ἱματίοις ὀρχούμενον, παραυτὰ μὲν ἐσιώπησε, τῇ δ' αὖριον ἐντυγχάνοντος αὐτοῦ καὶ τι περὶ τῆς πατρίδος ἀξιοῦντος, ἐγὼ μὲν, ὦ Δεινοκράτη, πᾶν, ἔφη, ποιήσω τὸ δυνατόν· ἐπὶ δὲ σοῦ θαυμάζω πῶς δύνῃ παρὰ πότον ὀρχεῖσθαι, τηλικούτων πραγμάτων ἀρχὴν κε κινηκὼς ἐν τοῖς Ἑλλήσι. δοκεῖ δὲ τότε βραχὺ τι συσταλῆναι, καὶ μαθεῖν ὡς ἀνοίκειον ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἰρέσεως καὶ φύσεως ἀποδέδωκε. πλὴν τό γε παρεῖναι εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοῦ Τίτου, πεπεισμένος ἐξ ἐφόδου τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην χειρωθήσεσθαι κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν.

[Δεινόλογος,] Συρακούσιος, ἢ Ἀκραγαντίνος, κωμικός. ἦν ἐπὶ τῆς οὔ' Ὀλυμπιάδος, υἱὸς Ἐπιχάρμου, ὡς δέ τινες, μαθητής. ἐδίδασκε δράματα ἰδ' Ἀωρίδι διαλέκτῳ.

[Δεινομάχη:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Δεινόμαχος,]** ὄνομα κύριον.

[Δεινόν·] δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὦ ξεῖν', ἐπεγείρειν. τουτέστι τὸ ἐπεγείρειν καὶ ἀνακινεῖν τὰ πάλαι συμβάντα δυσχερές· ὅμως δὲ μαθεῖν ἐπιθυμῶ τὴν αἰτίαν τῆς πηρώσεως. καὶ Καλλίμαχος· τί δάκρυον εὖδον ἐγείρεις; Ἀριστοφάνης· δεινὸν μὲν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον. ἀντὶ τοῦ ὥμῳ καὶ σκληρόν· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀμφάκων. οὕτω δὲ αἱ σταφυλαὶ δριμεῖται οὔσαι καὶ οὐπω πέπειροι καλοῦνται. ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου πεπανὸν τὸ ὠριμον καὶ ἡδύ. θηλυκῶς δὲ τὰς ὀμφακάς. καὶ Πλάτων ὁ κωμικός ἐν δράματι Ἑορταῖς· καὶ τὰς ὀφρὺς σχάσασθε καὶ τὰς ὀμφακάς. ἴσον δὲ ἴσῳ φέρον, ἀντὶ τοῦ δίκαιον καὶ ἐξ ἴσου· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κίρναμένου οἴνου πρὸς ἴσον ὕδωρ. λέγει δὲ κατ' ἴσον εἰπεῖν καὶ ἀκοῦσαι. καὶ αὖθις· ἀνθρώπους ἐσθίειν βλέποντας καὶ δεινοὺς κατὰ γαστέρα· λέγω δὴ Κλεισόφους τε καὶ Θήρωνας καὶ Στρουθίας καὶ Χαιρεφῶντας.

[Δεινοπαθεῖ:] δεινῶς ἔχει, χαλεπὰ πάσχει.

[Δεινόπους ἀρά:] ἡ διὰ τῶν ποδῶν δέος ἐμποιοῦσα.

[Δεινός·] πανοῦργος, ἱκανός, ἀκολάκευτος, σοφός, ἔμπειρος. λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς σοῦ· δυσμενῇ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὖρηκ' ἐμοί. ὁ νοῦς· σὺ μὲν δεινὸς εἶ ἐν τῷ λέγειν, ἐγὼ δὲ οὐ μετ' εὐνοίας σου ἀκούω διὰ τὴν δυσμένειαν.

[Δεινός·] ὅτι Δεκέβαλος, ὁ τῶν Δακῶν βασιλεὺς, δεινὸς μὲν ἦν συνεῖναι τὰ πολέμια, δεινὸς δὲ καὶ πρᾶξαι, καὶ ἐπελθεῖν εὖστοχος, ἀναχωρῆσαι καίριος, ἐνέδρας τεχνίτης, μάχης ἐργάτης· καὶ καλῶς μὲν νίκη χρήσασθαι, καλῶς δὲ ἤτταν διαθέσθαι ἡπίστατο· ἀφ' οὗ δὴ καὶ ἀνταγωνιστῆς ἀξιόμαχος ἐπὶ πολὺ τοῖς Ῥωμαίοις ἐγένετο. **[Δεινός]** λέγεται καὶ ἡ τῶν λόγων δύναμις.

[Δεῖνος·] προπερισπωμένως ὁ ψηκτῆρ. ὁ παρ' ἡμῖν ψηκτρίον λέγεται.

[Δεινότητα:] τὴν τε τῶν λόγων δύναμιν δηλοῖ, τὴν τε πανουργίαν.

[Δεινουμένην:] πατουμένην. δεινουμένην ὑπὸ βουσὶν ἐμὴν ἐφύλασσον ἄλῳα.

[Δείνων·] ὄνομα κύριον.

[Δείνωσις:] δεινότης, σκότωσις.

[Δεινωποί:] δειματώδεις, φοβεροί.

[Δεινοί:] φοβεροί, ἔμπειροι, σοφοί. διὸ ἄμφω ἅπαντες ἀλλήλοιν ὠμοσάτην, ὅσοι δὴ ἐν Χριστιανοῖς δεινότατοι ὄρκοι εἰσὶ τε καὶ ὀνομάζονται, μὴ ποτε ἀλλήλῳ καταπροήσασθαι ἄχρι τῶν ἐς τὸν ὅλεθρον φερόντων κινδύνων.

[Δεινοὶ πλέκιν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι:] ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργοτάτων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι. καὶ Ὅμηρος· δεινὸς ἀήτης. ὥς, κλυτὸς Ἴπποδάμεια.

[Δείξαντες·] οἱ δὲ αἰφνιδίως ἐπεκθέουσι τῷ τάγματι καὶ διὰ τῆς φάραγγος δείξαντες προσπίπτουσι τοῖς Ῥωμαίοις.

[Δείξεις·] ὁ δὲ Ἀρκεσίλαος ἐς τὰς ἀργυρικὰς δείξεις ἀπήντα πρῶτος, συχνοῖς τε ἐπέρκει καὶ συνηράνιζε.

[Δειπνητός:] ὁ καθ' ἡμᾶς ἀρίστου καιρός. **[Δειπνίζω]** ἕτερον· **[Δειπνῶ]** δὲ ἐγὼ αὐτός. καὶ **[Δειπνεῖν.]** καίτοι τὸν Ἀγαμέμνονα ἐποίησεν Ὅμηρος δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους. καὶ αὖθις· ὑπόδεξαι ἡμᾶς καὶ δεῖπνισον.

[Δειπνολόχον:] κλεπτοτρόφον.

[Δεῖπνόν τι ὃ Σκύθα·] ζητεῖ ἐν τῷ Ἀκκιζόμενος. ζητεῖ περὶ πολυτελῶν δεῖπνων ἐν τῷ Βιτέλλιος.

[Δεῖπνον:] τὸ πρωῒνον ἄριστον. ὅπερ ἀκρατισμὸς λέγεται. εἴτα περὶ ὥραν γ' ἄριστον, παρὰ τὸ εἰς ἀριστείαν προέρχεσθαι. καὶ δεῖπνος, μεθ' ὃν δεῖ πονεῖν. εἴτα τὸ ἐσπερινὸν δόρπος, παρὰ τὸ δόρυ παύειν. καὶ Ἀριστοφάνης· δεῖπνεῖν με δίδασκε. ἐπὶ τῶν ἀδηφάγων.

[Δειπνοσοφισταί:] βιβλίον ἐστὶν οὕτως ἐπιγραφόμενον (Ἀθήναιος δὲ ὁ γεγραφὼς ὄνομα) ὃ ἐστὶν ἐπωφελές. ὅτι Οὐλπιανός, εἷς τῶν Δειπνοσοφιστῶν, ὃς Κεϊτούκειτος ἐκλήθη διὰ τὸ συνεχῶς προβάλλειν, εἰ κεῖται ὥρα ἐπὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μορίου· καὶ εἰ ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρός· εἰ μήτρα ἐπὶ τοῦ ἐδωδίου βρώματος· σύαγρός τε εἰ κεῖται ἐπὶ τοῦ σῦός. καὶ νόμον εἶχεν ἴδιον μηδενὸς ἀποτρώγειν, πρὶν εἰπεῖν κεῖται ἢ οὐ κεῖται. Κεϊτούκειτος· ζητεῖ ἐν τῷ Ἀθήναιος περὶ ὧν μνημονεύει ἀνδρῶν παλαιῶν μεγαλοψύχως δοξάντων ἐστιᾶν, περὶ τε Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀλκιβιάδου καὶ Ἐμπεδοκλέους Ἀκραγαντίνου καὶ τῶν λοιπῶν.

[Δειπνοφόροι:] αἱ φέρουσαι τοῖς κατακεκλιμένοις ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερῷ τὰ δεῖπνα.

[Δεῖρα.] καὶ **[Δειράδες,]** οἱ τραχῶδεις τόποι τῶν ὄρων. ὁ δὲ δεῖσας μὴ περὶ τῶν ὄλων τὴν χώραν ἐκλείπειν ἔγνω. καὶ αὖθις· τὸν πάρος Ὀρβηλοῖο μεμυκότα δεῖράσι ταῦρον.

[Δειρατιώτης:] δῆμὸς ἐστὶ τῆς Λεοντίδος Δειράδες, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Δειρατιώτης.

[Δειραχθές:] τὸ τὴν δειρὴν ἀλγῦνον. δειραχθὲς εὐβροχον ἄμμα πετεινῶν.

[Δειρή:] ὁ τράχηλος.

[Δεῖσα:] ἡ ὑγρασία.

[Δεισαλέα:] κοπρώδη. δεῖσα γὰρ ἡ κόπρος.

[Δεῖσαντες·] φοβηθέντες. καὶ **[Δεῖσας,]** φοβηθείς. Ἡρόδοτος· ὁ δὲ δεῖσας περὶ τοῖς Ἑλλήσι, μὴ οὐ δύνωνται τὸν βάρβαρον ὑπερβαλέσθαι. καὶ Ἀππιανός· δεῖσας ὁ Καῖσαρ περὶ τῷ Κικέρωνι ὑπέστρεφεν εἰς τοῦπίσω. καὶ αὖθις· ὁ δὲ δεῖσας περὶ τέ οἱ αὐτῷ καὶ τῇ πόλει.

[Δεισιδαιμονία:] εὐλάβεια περὶ τὸ θεῖον, δειλία, ἀμφιβολία περὶ τὴν πίστιν. καὶ **[Δεισιδαίμων,]** οἶονεὶ δεδοικώς. ὁ Ἀπόστολος· ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ. ἀντὶ τοῦ θεοσεβεῖς. καὶ Κρίτων ἐν τοῖς Γετικοῖς φησιν· οἱ δὲ βασιλεῖς τῶν Γετῶν ἀπάτη καὶ γοητεία δεισιδαιμονίαν καὶ ὁμόνοιαν αὐτοῖς ἐνεργασάμενοι μεγάλων ἤδη ἐφίενται. καὶ Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης περὶ Τιμαίου φησίν· οὗτος γὰρ ἐν μὲν ταῖς τῶν πέλας κατηγορίαις πολλὴν ἐπιφαίνει δεινότητα καὶ τόλμαν, ἐν δὲ ταῖς ἰδίαις ἀποφάσεσιν ἐνυπνίων καὶ τεράτων καὶ μύθων ἀπιθάνων καὶ συλλήβδην δεισιδαιμονίας ἀγεννοῦς καὶ τερατείας γυναικώδους ἐστὶ πλήρης. ὅτι Ἀσκληπιόδοτος ὅσιος ἦν καὶ εὐσεβὴς καὶ τὰ μὲν πρῶτα δεισιδαίμων ἐγεγόνει καὶ εὐλαβὴς οὕτως σφόδρα ὥστε μήτε θύειν ἀνέχεσθαι μήτε τινὸς ἀπορρήτου μηδενὸς ἀκούειν· οὐ γὰρ εἶναι ταῦτα τῆς γενέσεως ἄξια, ἀλλὰ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῶν ἐν Ὀλύμπῳ διαζῆν ἡγουμένων. ὅτι ἡ εὐσέβεια μέση τυγχάνει ἀσεβείας καὶ δεισιδαιμονίας. ὅτι δεισιδαιμονία ἢ ἄκαιρος παρρησία. ὁ Πύρρος γὰρ συλῶν τὰ χρήματα τῆς Φερσεφόνης ἐπισκώψας ἔφη· ἡ ἄκαιρος θεοσέβεια δεισιδαιμονία ἐστὶ, καὶ τὸ συλλέξαι πλοῦτον ἄπονον εὐβουλία.

[Δεισιδαίμων:] θεοσεβής· ἡ ἀμφίβολος περὶ τὴν πίστιν, καὶ οἶονεὶ δεδοικώς. καὶ **[Δεισιδαιμονίας,]** ἀντὶ τοῦ θεοσεβείας, εὐλαβείας περὶ τὸ θεῖον· ἡ δειλίας. ὁρῶν δὲ τοὺς στρατιώτας δεισιδαιμονοῦντας ἐπὶ τοῖς σημείοις ἐφιλοτιμεῖτο διὰ τῆς ἰδίας ἐπινοίας καὶ στρατηγίας μεταθεῖναι τὰς τοῦ πλήθους εὐλαβείας.

[Δεῖ σοι:] πρέπει.

[Δεῖται:] προσδεσμεύεται ἢ χρήζει.

[Δή:] ἀντὶ τοῦ νῦν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει. Σωκράτης λέγει πρὸς τὸν πρεσβύτην. τὸ δὴ ἰσοδύναμον τῷ νῦν.

[Δηβελτός:] πόλις Θρακική.

[Δήετε:] εὐρήσετε.

[Δηθά:] ἐπὶ πολὺν χρόνον.

[Δηθάκις:] πλειστάκις.

[Δῆθεν:] ὡς δὴ φησι· τοῦτο δὲ προσποιήσιν ἀληθείας ἔχει, δύναμιν δὲ ψεύδους. λαμβάνεται δὲ τὸ θεν ὡς παραπληρωματικόν. ὁ δὲ Σερτώριος παρήνει ὡς δῆθεν αὐτοῖς παραδοῦναι τὴν πόλιν. ὁ δὲ Κῦρος ὡς ἐπὶ Πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο, ἐφ' οὓς στρατεύειν προεφασίζετο. καὶ αὖθις· προέτεινε τὰς χειρὰς ἰκετεύων δῆθεν. καὶ αὖθις· ἄλλως δὲ τῇ καθ' ἡμᾶς πολιτεία χαίρειν ἐθέλοντα δῆθεν.

[Δηθύνω:] ἐγχρονίζω, βραδύνω.

[Δήεις:] εὐρήσεις. ἐν Ἐπιγράμμασι· γραψάμενος δήεις.

[Δηῖα:] καταπεπολεμημένη, κατακεκαυμένη· ἡ δηῖα, πεπονθυῖα. κοινῶς πολεμία, Ἀττικῶς δύστηνε. Σοφοκλῆς· ὦ δηῖα Τέκμησσα, δύσμορον γένος.

[Δηϊάνειρα:] ὄνομα κύριον.

[Δηϊδάμεια:] ὄνομα κύριον.

[Δηῖλεια. Δηῖμαχος:] ὄνομα κύριον.

[Δηϊόκεω·] ὅτι Ἀλυάττης Κυαζάρη τε τῷ Δηϊόκεω ἀπογόνῳ ἐπολέμησε καὶ Μήδοισι Κιμμερίους τε ἐκ τῆς Ἀσίας ἐξήλασε.

[Δηϊονεύς:] ὄνομα κύριον.

[Δηϊοπίστης:] ὄνομα κύριον.

[Δήϊος:] ὄνομα κύριον.

[Δηϊοτῆτος:] μάχης.

[Δηϊώ:] ὄνομα κύριον.

[Δηΐων:] διακόπτων.

[Δηΐπυλος:] ὄνομα κύριον.

[Δηΐπυρος:] ὄνομα κύριον.

[Δηΐφοβος:] ὄνομα κύριον.

[Δηλαδή:] φανερώς.

[Δηλαϊστή:] ἐλεεινή, ἀθλία.

[Δηλάτωρ:] ὁ κατήγορος. καὶ **[Δηλάτωρες,]** ὅτι Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων τὸ τῆς δηλατωρίας πάθος τιμωρεῖται πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔργοις.

[Δηλατωρία:] αἱ τῆς καταστάσεως τοῦ δημοσίου φόρου ἀποδείξεις παρὰ Ῥωμαίοις, αἱ εἰσαγγελίαι.

[Δήλεια] καὶ **[Δηλιάς. Δηλίου κολυμβητοῦ·]** τοῦτο ἐρρήθη εἰς βιβλίον Ἡρακλείτου διὰ τὸ δυσνόητον, Δηλίου τινὸς δεῖσθαι κολυμβητοῦ, ὃς οὐκ ἀποπνιγῆσεται ἐν αὐτῷ. ἐπιγράφουσι δὲ αὐτὸ οἱ μὲν Μούσας, οἱ δὲ Περὶ φύσεως, Διόδωτος δὲ Ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς στάθμην βίου, ἄλλοι Γνώμην ἡθῶν, Κόσμον τρόπων ἐνὸς τῶν ξυμπάντων. ἢ οὕτως· Δηλίου κολυμβητοῦ, ἐπὶ τῶν ἄκρως νηχομένων. Σωκράτει γὰρ δόντος τοῦ Εὐριπίδου Ἡρακλείτου τοῦ Σκοτεινοῦ σύγγραμμα, ἐρέσθαι, τί δοκεῖ; τὸν δὲ φάναι· ἃ μὲν συνῆκα γενναῖα· οἶμαι δὲ καὶ ἃ μὴ συνῆκα· πλὴν Δηλίου δεῖται κολυμβητοῦ εἰς τὸ μὴ ἀποπνιγῆναι ἐν αὐτῷ. καὶ παροιμία· **[Δήλιος κολυμβητής,]** ἐπὶ τῶν πάνυ ἐμπεύρων νήχεσθαι. **[Δηληγατίων:]** κατὰ Ῥωμαίους ἡ ἐκταγὴ τοῦ σιτοπομπείου, καὶ ἡ ἀννονῶν μετακομιδὴ.

[Δήλημα:] βλάβη.

[Δηλήμων:] ὁ βλαπτικός.

[Δηλήσεται:] βλάβῃ, διαφθερεῖ. καὶ **[Δήλησις,]** ἡ βλάβη. ληστὰς ἐπελθόντας ἐπὶ δηλήσει τῶν βοῶν Θεσπιάδου.

[Δηλητήριον:] φάρμακον.

[Δηλιάς:] ἡ ναῦς. καὶ ἡ Δημήτηρ. καὶ κύριον ὄνομα.

[Δηλιασταί:] οἱ εἰς Δῆλον ἐξελθόντες θεωροί. οὕτως Λυκοῦργος.

[Δήλιος:] ὁ ἀπὸ τῆς Δήλου. Δῆλος γὰρ ἡ νῆσος τοῦ Ἀπόλλωνος.

[Δηλονότι.]

[Δήλων:] ὁράσεων. καὶ **[Δῆλοι·]** δοτικῇ· ὁράσεις, ἐνύπνια.

[Δημαγωγεῖ:] στρατηγεῖ. ἄρχει τοῦ δήμου. ὃς ἐπτέτης ὢν οὐκ ἔφυσσε φράτορας· νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ. τουτέστιν οὐκ ἐνεγράφη εἰς τοὺς φράτορας. καὶ αὖθις· ἐκδημαγωγηθέντας εἰς παρρησίαν.

[Δημαγωγικός:] στρατηγικός. Πολύβιος· Μολπαγόρας, ἀνὴρ λέγειν καὶ πράττειν ἱκανός, κατὰ δὲ τὴν αἴρεσιν δημαγωγικός καὶ πλεονέκτης· ὃς μοναρχικὴν ἐξουσίαν ἑαυτῷ περιποιησάμενος ἀνηρέθη παρά τινων. καὶ αὖθις· ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους, ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. Ἀριστοφάνης φησί.

[Δημαγωγός.] ἀνδρὸς δημαγωγοῦ μεταπέισαντος αὐτόν. τουτέστι τοῦ δήμου ἄρχοντος. ὁ Φλαμίνιος ὀχλοκόπος καὶ δημαγωγὸς τέλειος, πρὸς ἀληθινῶν δὲ καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χειρισμὸν οὐκ εὐφυής.

[Δημάδης.] Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, καὶ δημαγωγὸς πανοῦργος καὶ εὐτυχής· πρότερον ναύτης ὢν. ἔγραψεν Ἀπολογισμὸν πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαετίας, Ἱστορίαν περὶ Δήλου καὶ τῆς γενέσεως τῶν Λητοῦς παίδων. οὗτος κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς ῥητορικὰς ἀγῶνας. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ Ἀντιπάτρου.

[Δημάδης.] μετ' Ἀντίπατρον βασιλεύσας Θήβας ἀνέστησε, Δημέου ναύτου, ναύτης καὶ αὐτός, ναυπηγὸς καὶ πορθμεύς. ἀποστὰς δὲ τούτων ἐπολιτεύσατο καὶ ἦν προδότης καὶ ἐκ τούτου εὖπορος παντὸς καὶ κτήματα ἐν Βοιωτίᾳ παρὰ Φιλίππου δωρεὰν ἔλαβεν. οὗτος Δημο σθένει λέγοντι ὑπὲρ Ὀλυνθίων ἀντέλεγεν, Εὐθυκράτη δὲ τὸν Ὀλυνθιον, ἀτιμωθέντα παρὰ Ἀθηναίοις, ἐψηφίσατο ἐπίτιμον εἶναι καὶ πρόξενον Ἀθηναίοις. λόγους δὲ διδούς ἀρχῆς θορυβηθεὶς ἀπεδήμησεν, οὔτε ἑαυτῶν, εἰπὼν, ἐστὲ κύριοι οὔτε ἐμοῦ. ἐπέστελλε δὲ Φιλίππῳ καὶ τὸν υἱὸν ἔπεμπε πρὸς αὐτόν. ἵπποτρόφει δὲ καὶ ἡγωνίζετο Ὀλυμπιάσι καὶ ἐνίκα. ἔγραψε δὲ καὶ ψήφισμα τῷ Φιλίππῳ τοὺς Ἕλληνας ὑπακούειν. ἐν Χαιρωνείᾳ δὲ αἰχμάλωτος γενόμενος ἀφείθη καὶ πρεσβευτὴς ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων ἀπεστάλη, οὓς ἀνῆκε Φίλιππος. δις δὲ παρανόμων ἦλω. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ ἐπ' Ἀλεξάνδρου.

[Δημάδης.] Λακιάδης, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ. τοῦτον εἰσεποίησεν ὁ πρότερος Δημάδης ὁ καὶ δημαγωγὸς ἀπὸ αὐλητρίδος τεχθέντα. πατὴρ δὲ καὶ αὐτὸς Δημέα τοῦ ῥήτορος γέγονε καὶ ἀπώλετο ῥιφεὶς εἰς τὴν Ἀμφιπόλεως λίμνην ὑπὸ Ἀντιπάτρου, τοῦ Κασάνδρου πατρὸς καὶ διαδόχου.

[Δημάρατος.] Προκλέους ἀπογόνος, ὑπὸ Κλεομένου τοῦ Εὐρυσθέως ἀπογόνου, ὃς Ἰππίαν καθεῖλε συμβασιλεύων, ἐκβέβληται ὡς νόθος, διότι τεχθέντος αὐτοῦ καὶ ἀγγελθέντος Ἀρίστωνι τῷ πατρί, λογιζάμενος ὁ πατὴρ τὸν ἀπὸ γάμων χρόνον ἐλάττονα δέκα μηνῶν ὄντα, οὐκ ἐμὸς παῖς οὗτός ἐστιν, ἔφη. ἐκπεσὼν δὲ εἰς Πέρσας ἀνῆλθε, καὶ τελευτήσαντος Δαρείου, συμπράξας εἰς τὴν βασιλείαν τῷ Ξέρξῃ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύειν ἔπεισεν.

[Δημάρητος:] ὄνομα κύριον, οἶονεὶ Δημάρατος.

[Δημαρχία:] ὅτε δῆμος ἄρχει. καὶ ὄνομα ἀξιώματος.

[Δήμαρχος:] ἐκάστου δήμου τῶν ἐν Ἀθήναις ὁ κατάρχων δήμαρχος ἐλέγετο. οὗτοι δὲ τὰς ἀπογραφὰς ἐποιοῦντο τῶν προσόντων ἐκάστῳ δήμῳ χωρίων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γραμματεῖα παρ' αὐτοῖς ἦν. ἀλλὰ καὶ συνῆγον τοὺς δήμους, ὅποτε δεήσειεν, καὶ ψῆφον αὐτοῖς ἐδίδοσαν, καὶ ἐνεχύραζον δὲ οὗτοι.

[Δήμαρχοι·] ὅτι ὁ δῆμος εἰς τὴν προτέραν ἐπανελθὼν εὐκοσμίαν δημάρχους εἵλετο Σικίννιον καὶ Βροῦτον, οἱ τοῖς ὑπάτοις εἰς τὸ αὐτὸ τῆς δυνάμεως καθιστάμενοι ἐνιαυτῷ τε ταύτην καρπούμενοι τὴν ἐξουσίαν, ἐδημαγῶγουν τὸ πλῆθος τοῖς καθ' ἡδονὴν πολιτεύμασιν. ὄνομα δὲ πολιτείας οἱ δήμαρχοι παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, οἱ πρῶν νάγκραροι καλούμενοι· οἷς ἐξῆν ἐνεχυράζειν. καὶ Φερεκράτης· ὑπέλυσε δήμαρχός τις ἐλθὼν εἰς χορόν. οἱ κατὰ δῆμον ἄρχοντες. οὗτοι δὲ διεκόσμου τὴν ἐορτὴν τῶν Παναθηναίων.

[Δημαίνετος·] ὄνομα κύριον.

[Δημελέητος·] ἐλεεινός.

[Δημεύσας·] δημοσιεύσας.

[Δημηγόρος·] ἐπὶ τοῦ δήμου λαλῶν. καὶ **[Δημηγορῶ·]** δοτικῇ.

[Δημήτηρ·] ἡ γῆ, οἶονεὶ Γημήτηρ τις οὔσα. ἐπεὶ δὲ ἔδρα πάσης πόλεως ἐστὶν ἡ γῆ, ὡς βαστάζουσα τὰς πόλεις πλάττεται πυργοφόρος. καὶ αὖθις· ὥκουν δὲ γῆν εὐδαίμονα μάλιστα καὶ καρποῦς ἐνεγκεῖν οὔσαν ἀγαθὴν, οἶνον ἡδὺν καὶ πολὺν ἔχουσαν.

[Δήμητρα·] ὄνομα θεᾶς.

[Δημήτριος καρπός·] ὁ τῆς Δήμητρος, ὅτι Ἀπολλώνιον βραχέως, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτως καὶ παρὰ Θουκυδίδη ἀναγνωστέον. καὶ Ποσειδώνιον, τὸ τοῦ Ποσειδῶνος· ὡς Ἀθήναιον, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ Διονύσιον καὶ Δημήτριον καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ δὲ Ποσειδάνειον δῆλον ὅτι Δωριαῖον.

[Δημήτριος,] Φανοστράτου, Φαληρεὺς (Φάληρον δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς), ὃς τὸ πρῶτον Φανὸς ἐκαλεῖτο· φιλόσοφος Περιπατητικός. γέγραφε φιλοσοφὰ τε καὶ ἱστορικὰ καὶ ῥητορικὰ καὶ πολιτικὰ καὶ περὶ ποιητῶν. ἡκροάσατο δὲ Θεοφράστου καὶ δημαγωγὸς Ἀθήνησι γέγονε. συνέγραψε δὲ συχνὰ βιβλία. οὕτως ἦν δὲ σφόδρα εὐπρεπὴς ὡς καὶ διαβολὴν λαβεῖν, ὅτι γέγονεν ἐρώμενος Νέωνος, καὶ προσαγορευθῆναι ὑπὸ τινων αὐτὸν Λαμπετὼ καὶ Χαριτοβλέφαρον. εἰς μέγα δὲ ἀρθεὶς δόξης καὶ ἐπικρατείας ὑπὸ τοῦ φθόνου κατεστρατηγήθη καὶ ἐξελαθεὶς ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Αἴγυπτον ἦλθε καὶ παρὰ τῷ Σωτῆρι Πτολεμαίῳ διατρίβων δηχθεὶς ὑπὸ ἀσπίδος ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ, πλησίον Διοσπόλεως τῆς ἐν τοῖς ἔλεσι. τοῦ πατρὸς δὲ ἤδη γενηρακότος Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, αἱ τῆς βασιλείας ἐλπίδες ἐς τὴν τούτου διαδοχὴν ἦγον ἅμα τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν τῶν ὅπλων εὐνοίαν. ἦν δὲ τῷ κάλλει καὶ μεγέθει διάφορος, ἔτι δὲ καὶ κεκοσμημένος ὅπλοις βασιλικοῖς εἶχε πολλὴν ὑπεροχὴν καὶ κατάπληξιν, δι' ἧς εἰς ἐλπίδας ἀδράς ἦγε τοὺς πολλοὺς· πρὸς δὲ τούτοις πραότης τις ἦν περὶ αὐτόν, ἀρμόζουσα νέῳ βασιλεῖ, δι' ἧς εἰς προθυμίαν ἐξεκαλεῖτο πάντας ὥστε καὶ τοὺς ἐκτὸς τάξεως συνδραμεῖν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν, συναγωνιῶντας τῇ νεότητι καὶ τῇ μελλούσῃ γίνεσθαι κρίσει διὰ τῆς παρατάξεως.

[Δημήτριος,] ὁ ἐπὶ κλην Ἰξίων, γραμματικός, Ἀδραμυττηνός, γεγονὼς κατὰ τοὺς Αὐγούστου τοῦ Καίσαρος χρόνους· ὃς διέτριψεν ἐν Περγάμῳ. ἐπεκλήθη δὲ τοῦτο, ὡς μὲν τινες, διότι λεπίδας χρυσᾶς κλέπτων τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Ἥρας ἀγάλματος ἐφωράθη, ὡς δὲ ἄλλοι, ὅτι ἀπεσύλησεν Εὐρυπιδεῖον Φιλότιμον τὸ δρᾶμα ἔχον τὸν Ἰξίονα, ἕτεροι δέ, ὅτι τῷ διδασκάλῳ Ἀριστάρχῳ ἀντήρῃσεν, ὥσπερ ὁ Ἰξίων εὐεργετήσασιν αὐτὸν τοῖς θεοῖς ἀχαριστεῖν ἐπεχείρησεν. ἔγραψε δὲ πολλὰ· Περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων· καὶ ἄλλα περὶ ἀντωνυμιῶν· εἰς Ὅμηρον ἐξήγησιν, εἰς Ἑσίοδον ὁμοίως.

[Δημήτριος,] ὁ Ἀντιγόνου, καὶ Πτολεμαῖος ὠμολόγησαν φιλίαν σφίσιν ἔνσπονδον εἶναι ἐπ' ἐλευθερώσει τῆς πάσης Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ τῷ τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν· καὶ ἄμιλλα ἦν αὐτοῖν, πότερος μᾶλλον τὰ δόξαντα ἔργῳ ἐμπεδώσει. καὶ ὁ Μακεδονικὸς ἄρχων οὐ διὰ σχολαι ὀτήτος ἀφικνεῖται καὶ τὴν τε Μουνυχίαν οὐσαν φρουρὰν ἐκβάλλει καὶ Διονύσιον, τὸν ἐπιτεταγμένον αὐτῇ, κτείνει καὶ Δημήτριον τὸν Φαληρέα μεθίστησιν, ὃς δὴ τὰ Ἀθήνησιν ἦγεν εἰς ὀλιγαρχίαν, καὶ αὐτονομεῖσθαι, καθότι πάτριον, Ἀθηναίοις τε καὶ Μεγαρεῦσιν ἔδωκεν, φυλάττειν τε ὅσα ἦν σφίσιν ἐκ τῆς εἰς τὸ ἀρχαῖον πολιτείας νόμιμα. ὁ δὲ Πτολεμαῖος ἅτε διαφερόντως τρόπου πραότητα καὶ φιλανθρωπίαν ἔργοις δηλώσας ἐπῆρε τοὺς Ἕλληνας τῇ τοῦ ἐλευθεροῦσθαι ἐλπίδι ἐνδιδόναι σφᾶς ἐπὶ μᾶλλον· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐφορκὰ τῶν λόγων καὶ ὧν ἔπραττε, θαρσεῖν ἐποίει, πιστεύοντας ὥς ἐπὶ σαφεῖ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερώσει καὶ οὐκ ἀρχῆς ἐπιθυμία τὰ πραττόμενα γίγνοιτο. αὐτὸ νόμους τε δὴ τὰς πλείστας τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀφίησι καὶ τὰς Ἰσθμιάδας σπονδὰς ἐπήγγελλε κελεύων οἷα ἐπ' ἐλευθερώσει θαλλοφοροῦντας θεωρεῖν εἰς τὰ Ἰσθμια. ἄρας δὲ ἐντεῦθεν ἀπέπλευσεν ἐπ' Αἰγύπτου, Λεωνίδην ἐπὶ τῇ Ἑλληνικῇ ἀρχῇ ἐπιστήσας· καὶ Λιβύης πάσης ἐκράτησεν, Ὁφέλλα τοῦ Κυρηναίου δυνάστου πρὸς Ἀγαθοκλέους κατὰ Σικελίαν ἀναιρεθέντος δόλω. διέμεινε δὲ ἄρα οὐκ ἐπὶ πολὺ Πτολεμαῖω καὶ Δημητρίῳ ἡ ὁμολογία τῆς ζυμβάσεως πέρι.

[Δήμιον:] δημόσιον.

[Δημιόπρατα:] ἃ ὁ δῆμος πιπράσκει. τὰ δημοσίᾳ πιπρασκόμενα ἐκ δημεύσεως, καὶ τῶν δημοσιουμένων διὰ Κλέωνα. Ἀριστοφάνης· ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος.

[Δήμιος:] ὁ κολάζων τοὺς παρανόμους.

[Δημιουργεῖ·] αἰτιατικῇ. τὰ μὴ ὄντα ποιεῖ. καὶ **[Δημιουργία. Δημιουργός:]** χειροτέχνης, ὁ τὰ μὴ ὄντα ποιῶν. δημῶδη ἐργαζόμενος. Αἰδης δημιουργὸς ἄγριος. καὶ μηκέτι δέχεσθαι τοὺς κατ' ἔτος ἐκπεμπομένους Κορινθίων ἐπιδημιουργοὺς κελεύοντες. ἑαυτὸν τι παρέχων ὑπόδειγμα, ὥσπερ οἱ πλαστικώτεροι τῶν δημιουργῶν, τὸν χαλκὸν ἄμορφον παραλαβόντες καὶ αἰδέστερον, εἰς μορφήν ἐντείνουσι καὶ κατασχηματίζουσι.

[Δημιουργοί:] οἱ κεραμεῖς, οἱ σκευοποιοί. δημιουργοὺς ἐκάλουν καὶ τὰς νῦν λεγομένας ὑπονυμφίδας, τουτέστι τὴν παρεστῶσαν τῇ νύμφῃ γυναῖκα. ὅθεν ἐστὶ καὶ Μενάνδρῳ Δημιουργός. κοινῶς δὲ ἔλεγεν δημιουργοὺς τοὺς τὰ δημόσια ἐργαζομένους, ποτὲ δὲ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας. Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ. καὶ δημιουργικῶς, ἀντὶ τοῦ, τεκτονικῶς· δημιουργοὶ γὰρ οἱ τέκτονες. ὅτι οἱ παλαιοὶ δημιουργοὶ συμμεμυκότας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίουν, ὁ δὲ Δαίδαλος ἀνεπέτασεν αὐτοὺς καὶ τοὺς πόδας διέστησεν. καὶ Ὅμηρός φησιν· ὃς χερσὶν ἠπίστατο δαίδαλα πάντα τεύχειν.

[Δημοβόρος:] ὁ τὰ δημόσια ἐσθίων.

[Δημογέροντες:] οἱ τοῦ δήμου ἐντιμότατοι.

[Δημοδόκος], αἰιδός. ζητεῖ ἐν τῷ αἰιδός.

[Δημόθoina] καὶ **[Δημοθoinία:]** τοῦ δήμου εὐωχία, ἢ θυσία.

[Δημοκῆδης,] Καλλιφῶντος, ἱερέως ἐν Κνίδῳ γενομένου Ἀσκληπιοῦ, Κροτωνιάτης, ἱατρός· ὃς ἐν Αἰγίνῃ ἰάτρευσέ τε καὶ ἔγχε καὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον ἰάτρευσεν ἐπὶ χρυσίου ταλάντοις δύο· καὶ ὑπὸ Δαρείου τοῦ Πέρσου μετεπέμφθη καὶ συνεγένετο αὐτῷ χρόνον ἱκανόν. ἔγραψεν ἱατρικὸν βιβλίον. ὅτι Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἐν ἄγρῃ θηρῶν ἀποθρόσκων ἀπὸ ἵππου ἐστράφη τὸν πόδα καὶ κως ἰσχυροτέρως· ὁ γὰρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησεν ἐκ τῶν ἄρθρων. νομίζων δὲ καὶ

πρότερον περί έωυτὸν ἔχειν τοὺς δοκέοντας Αἰγυπτίων εἶναι πρώτους τὴν ἰατρικὴν τούτοιςιν ἔχρητο. οἱ δὲ στρεβλοῦντες καὶ βιώ μενοι τὸν πόδα κακὸν μεῖζον ἐργάζοντο. ἐφ' ἑπτὰ μὲν δὴ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας ὑπὸ τοῦ παρεόντος κακοῦ ὁ Δαρεῖος ἀγρυπνήσιν εἶχετο· τῇ δὲ δὴ ὀγδόῃ ἡμέρῃ ἔχοντί οἱ φλαύρως παρακούσας τις πρότερον ἔτι ἐν Σάρδισι τοῦ Κροτωνιήτεω Δημοκίδεος τὴν τέχνην ἀγγέλλει τῷ Δαρείῳ· ὁ δὲ ἄγειν μιν τὴν ταχίστην παρ' ἑωυτὸν ἐκέλευε. τὸν δὲ ὡς ἐξεῦρον ἐν τοῖσιν Ὀροίτεω ἀνδραπόδοισιν ὅκου δὴ ἀπημελημένον, παρῆγον εἰς μέσον πέδας τε ἔλκοντα καὶ ῥάκεσιν ἐσθημένον. σταθέντα δὲ ἐς μέσον ἡρώτα ὁ Δαρεῖος, τὴν τέχνην εἰ ἐπίσταιτο. ὁ δὲ οὐκ ἀπεδέκετο, ὀρρωδέων μὴ ἑωυτὸν ἐκφήνας τοπαράπαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀπεστερημένος. κατεφάνη τε τῷ Δαρείῳ τεχνάζειν ἐπὶ στάμενος· καὶ τοὺς ἀγαγόντας αὐτὸν ἐκέλευσε μᾶστιγὰς τε καὶ κέντρα παραφέρειν εἰς τὸ μέσον. ὁ δὲ ἐν ἑωυτῷ δὴ ὦν ἐκφαίνει, φάς, ἀτρεκέως μὲν οὐκ ἐπίστασθαι, ὁμιλήσας δὲ ἱητρῷ φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην. μετὰ δέ, ὡς ἐπέτρεψεν, Ἑλληνικοῖσι ἱήμασι χρεώμενος καὶ ἡπιάματα τὰ ἰσχυρὰ προσάγων ὕπνου τε μεταλαγχάνειν ἐποίεε καὶ ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ ὑγία μιν ὄντα ἀπέδεξεν, οὐδαμὰ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίπου ἐσεσθαι. οὕτω φησὶν Ἡρόδοτος ὁ λογοποιός, ὅτι καὶ Ἄτοσσα, ἡ Κύρου μὲν θυγάτηρ, Δαρείου δὲ γυνή, ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔσχε φῦμα, μετὰ δὲ ἐκραγὲν ἐνέμετο πρόσω. ὅσον μὲν δὴ χρόνον ἦν ἔλασσον, ἡ δὲ κρύπτουσα καὶ αἰσχυνομένη ἔφραζεν οὐδενί, ἐπεῖτε δὲ ἐν κακῷ ἦν, μετεπέμψατο τὸν Δημοκίδην καὶ οἱ ἐπέδειξεν. ὁ δὲ φὰς ὑγία ποιήσιν ἐξορκοῖ μιν ἢ μὲν οἱ ἀντυπουργήσιν ἐκείνην τοῦτο, ὃ ἂν αὐτῆς δεηθῇ· δεήσεσθαι δὲ οὐδενὸς τῶν ὅσα ἐς αἰσχύνην φέρει. καὶ ῥητήσατο τὴν εἰς Ἑλλάδα ἄφιξιν.

[Δημοκλείδας:] ξένους, καὶ μοιχοὺς. τοιοῦτος ὁ Δημοκλῆς.

[Δημοκοπεῖν] καὶ **[Ἑλληνοκοπεῖν.]** Πολύβιος· ὁ δὲ Περσεὺς τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν ἀνανεωσάμενος ἑλληνοκοπεῖν ἐπεβάλετο. λέγεται δὲ καὶ δημοκοπία καὶ δοξοκοπία. ὑπάτους αἰροῦνται ἐκ δόξης πολεμικῆς Λεύκιον, ἐκ δὲ δημοκοπίας Τερέντιον.

[Δημόκομπος:] ὁ στωμύλος.

[Δημοκρατία.] ὅτι Πολύβιος φησιν, ὡς δημοκρατία ἐπανελο μένη τοὺς ἐπιβουλευόντας οὐκέτι μισθοφόροις τηρεῖ τὴν ἑαυτῆς ἐλευθερίαν.

[Δημόκριτος,] Ἡγησιστράτου, οἱ δὲ Ἀθηνοκρίτου ἢ Δαμασίππου, γεγονὼς ὅτε καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, κατὰ τὴν οἷζ' Ὀλυμπιάδα, οἱ δὲ κατὰ τὴν π' φασίν· Ἀβδηρίτης ἐκ Θράκης, φιλόσοφος, μαθητὴς κατὰ τινὰς Ἀναξαγόρου καὶ Λευκίππου, ὡς δὲ τινες καὶ Μάγων καὶ Χαλδαίων Περσῶν· ἦλθε γὰρ καὶ εἰς Πέρσας καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰγυπτίους καὶ τὰ παρ' ἐκάστοις ἐπαιδεύθη σοφά. εἴτα ἐπανῆλθε καὶ τοῖς ἀδελφοῖς συνῆν Ἡροδότῳ καὶ Δαμάστῃ. ἦρξε δὲ ἐν Ἀβδήροις, διὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν τιμηθείς. μαθητὴς δὲ αὐτοῦ διαφανὴς ἐγένετο Μητρόδωρος ὁ Χῖος· οὗ πάλιν ἀκροαταὶ Ἀνάξαρχος καὶ Ἱπποκράτης ὁ ἰατρός. ἐπεκλήθη δὲ Σοφία ὁ Δημόκριτος, καὶ Γελασίνος δέ, διὰ τὸ γελᾶν πρὸς τὸ κενόσπουδον τῶν ἀνθρώπων. γνήσια δὲ αὐτοῦ βιβλία εἰσὶ δύο, ὃ τε μέγας Διάκοσμος, καὶ τὸ Περί φύσεως κόσμου. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολάς.

[Δημόκριτος·] ὅτι Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης οὐκ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ἀλλὰ τοσαύτης πόλεως ὑπερεφρόνησεν, οὐκ ἐκ τοῦ τόπου δόξαν λαβεῖν βουλόμενος, ἀλλὰ τῷ τόπῳ δόξαν περιθεῖναι προελόμενος. ὅτι ἐλθόντα Ἱπποκράτην πρὸς Δημόκριτον κελεῦσαι κομισθῆναι γάλα καὶ θεασάμενον τὸ γάλα εἰπεῖν αἰγὸς εἶναι πρωτοτόκου καὶ μελαίνης· καὶ τὴν ἀκρίβειαν αὐτοῦ θαυμάσαι τὸν Ἱπποκράτην. ἀλλὰ καὶ τὴν κόρην τὴν μετὰ Ἱπποκράτους πρὸς αὐτὸν ἐλθοῦσαν τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἀσπάσασθαι οὕτω· χαῖρε κόρη· τῇ δὲ ἐχομένῃ, χαῖρε γύναι. καὶ ἦν ἡ κόρη τῆς νυκτὸς διεφθαρμένη. ἤδη δὲ ὑπέργερων ὄντα πρὸς τῷ κατα στρέφειν εἶναι· τὴν οὖν ἀδελφὴν λυπεῖσθαι, ὅτι

ἐν τῇ τῶν Θεσμοφόρων ἑορτῇ μέλλοι τεθνήξεσθαι καὶ τῇ θεῷ τὸ καθῆκον αὐτὴν οὐ ποιήσιν· τὸν δὲ θαρρεῖν εἰπεῖν καὶ κελεῦσαι αὐτῷ προσφέρειν ἄρτους θερμούς ὅσημέραι· τούτους δὲ ταῖς ῥίσι προσφέρων διεκράτησεν ἑαυτὸν τὴν ἑορτήν. ἐπειδὴ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι, τρεῖς δὲ ἦσαν, ἀλυπτότατα τὸν βίον προήκατο.

[Δημόκοινον:] δημόσιον. τὸ τοῦ δημοσίου. καὶ **[Δημόκοινος,]** δημόσιος βασανιστής. ἢ ὁ δήμιος.

[Δημονιάδης:] ὄνομα κύριον.

[Δημοποίητος:] ὁ ὑπὸ τοῦ δήμου εἰσποιηθεὶς καὶ γεγονώς πολίτης. Περικλῆς γὰρ ὁ Ξανθίππου, νόμον γράψας τὸν μὴ ἐξ ἀμφοῖν ἀστυπολίτην μὴ εἶναι, οὐ μετὰ μακρὸν τοὺς γνησίους ἀποβαλὼν, ἄκων καὶ στένων καὶ λύσας τὸν ἑαυτοῦ νόμον καὶ ἀσχημονήσας, ἐλεεινὸς ἅμα καὶ μισητὸς ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο. ὅμως γε μὴν ἀντιβολοῦντος καὶ δεκάσαντος τοὺς ἐντεῦθεν ζῶντας, ὥς καὶ μόλις τὸν νόμον οἱ παῖδα τὸν ἐξ Ἀσπασίας τῆς Μιλησίας ἐποίησε δημοποίητον. **[Δημοποίητος]** οὖν ὁ φύσει ξένος, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου πολίτης γεγονώς.

[Δῆμος:] παρὰ Ἀριστοφάνει ἡ κώμη. ἢ ἡ νῆσος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον. ἔκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον ἐς τὸν δῆμον ἐλθών.

[Δημός:] τὸ λίπος. δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωπτημένον. σκεύασμά τι μετὰ ἐγκεφάλου γινόμενον ἐν τοῖς θρίοις, τουτέστι τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς.

[Δημοσθένης,] Ἀθηναῖος, υἱὸς Δημοσθένους καὶ Κλεοβούλης, ῥήτωρ, τῶν δῆμων Παιανιεύς· ἐπιμελὴς μᾶλλον ἢ εὐφύης, ὡς Ἑρμιππος ἱστορεῖ· καὶ πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀκόλαστος, ὡς καὶ τοῦτό φησιν ὁ αὐτός. ὅθεν καὶ νέος μὲν ὢν Βάταλος ἐκλήθη, ὡς καὶ γυναικεία ἐσθῆτι πολλάκις χρησάμενος· Ἀργὰς δὲ μετὰ τὸ εἰς ἄνδρας τελέσαι· ὅπερ ἐστὶν ὄνομα ὀφews. ἐπεθύμησε δὲ ῥητορικῆς Καλλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥήτορα ὑπὲρ Ὠρωπίων λέγοντα. διήκουσε δὲ Ἰσαίου, τοῦ Ἰσοκράτους μαθητοῦ, καὶ τοῖς λόγοις ἐχρήτο Ζωΐλου τοῦ Ἀμφιπολίτου, σοφιστεύοντος ἐν Ἀθήναις, καὶ Πολυκράτους καὶ Ἀλκιδάμαντος, τοῦ Γοργίου μαθητοῦ, καὶ αὐτοῦ μέντοι Ἰσοκράτους. συνεφιλολόγησε δὲ Αἰσίω τῷ Ἀθηναίῳ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ φιλοσόφῳ. διηκροάσατο δὲ καὶ Εὐβουλίδου τοῦ διαλεκτικοῦ καὶ Πλάτωνος· ἐτελεύτησε δὲ φυγὼν εἰς Καλαβρίαν ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερῷ διὰ τὸν Μακεδόνα Ἀντίπατρον, προσενεγκάμενος φάρμακον τὸ ἐν τῷ δακτυλίῳ, ἔτη βιώσας δύο καὶ ἐξήκοντα.

[Δημοσθένης,] ὁ ῥήτωρ, ἀνὴρ ἦν γνῶναί τε καὶ εἰπεῖν, ὅσα ἐνθυμηθεῖη, δυνατώτατος γενόμενος. ὅθεν καὶ δεινότητος ἔδοξε τῶν καθ' αὐτόν, οἷα δὲ ἱκανώτατος τὸ ἀφανὲς εἰκάσαι καὶ τὸ γνωστὸν ἐξηγήσασθαι. καὶ ἐν οἷς ὑπὲρ τῶν κοινῶν λέγειν τι ἢ πράττειν ἐπ' ἐχείρησε, καιρῷ μὲν ἐπιτηδείῳ οὐ μάλα ἐχρήσατο ἐς δόξαν τῶν δημαγωγούντων. πλεῖστα δὲ εἷς ἀνὴρ οὗτος τῶν καθ' αὐτὸν Ἀθηναίων τοῖς Μακεδόνων τυράννοις σὺν παρρησίᾳ ἀντειπὼν παρὰ τοῖσδε ἀδωρότατος ἔδοξεν εἶναι. ὅτε δὲ συνέβαινε τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, οἷα δὲ τῶν κερδῶν ἐφιεμένους μᾶλλον ἐκ τοῦ ἐς τὸ κοινὸν λυσιτελοῦντος, ἐξωνηθέντας χρημάτων δόσει τὸ κατὰ σφᾶς ὡς ἐδόκουν ἐν τῷ παραυτίκα κέρδους τοῦ σφετέρου εἵνεκα πρὸ τοῦ ἐς τὰ κοινὰ συμφέροντος τίθεσθαι. ὅθεν αὐτῷ καὶ ἐφ' οἷς ὕστερον ἠτιάθη συγγνόντες οἱ Ἀθηναῖοι κατεδέξαντό τε αὐτῷ καὶ ἐς πάντα συμβούλῳ ἐχρήσαντο. καὶ αὐτῷ ἡ τελευταία γενναία ἐπιγενομένη μάλιστα ἐς μεταμέλειαν ἤγαγεν αὐτοὺς οὐκ ἀφανῆ τῶν γνωσθέντων. οὐ πολλῷ γοῦν ὕστερον ἢ ἐξαγγελθῆναι τεθνηκότα Δημοσθένην μετεγίνωσκον ἐφ' οἷς δέει τῶν Μακεδόνων μᾶλλον ἢ γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ἔκριναν, καὶ ἀτέλειάν τε τῷ πρεσβυτάτῳ γένους τοῦ Δημοσθένους ψηφίζονται καὶ χαλκοῦν στήναι αὐτὸν ἐν ἀγορᾷ, καὶ ἐλεγείῳ τῇ βάσει τοῦ

ἀνδριάντος ἐπέγραψαν· εἶπερ ἴσην ρώμην γνώμη, Δημόσθενες, εἶχες, οὐποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδόν.

[Δημοσθένης,] μαχαιοποιός, Παιανιεύς, οὗ Δημοσθένης ὁ ρήτωρ, ὃς ὀρφανὸς καταλειφθεὶς ἐπιτρόπους ἔσχε γ', Ἄφοβον, Δημοφῶντα, Θηριππίδην. ὧν ἀμελούντων αὐτοῦ καὶ τῆς οὐσίας, αὐτὸς αὐτὸν ἐνεχείρισε διδασκάλῳ Ἰσαίῳ. φιλόπονος δὲ οὕτως ἦν, ὥστε φασὶν ἑαυτὸν οἴκοι καθεύδοντα αὐτοῦ ξυρῆσαι τῆς κεφαλῆς μέρος, ἵνα μήτε προῖοι μήτε δέχοιτό τινα. παιδευθεὶς δὲ εἶλε τῆς ἐπιτροπῆς τοὺς ἐπιτρόπους. σοφιστεύειν βουλευθεὶς ἀπέστη διαβληθεὶς ἐπὶ Μόσχῳ μειρακίῳ τῶν εὐγενῶν. λογογραφεῖν δὲ ἀρξάμενος διεβλήθη πάλιν, ὥς ἐναντίους λόγους ἐκδοὺς Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορμίωνι. καὶ τούτου οὖν ἀποστάς ἦρξατο πολιτεύεσθαι. τραυλὸς δὲ ὧν καὶ τὸν ὦμον ἀπρεπῶς ἐκίνει, καὶ τὴν ἀκοὴν ἀσθενῆς καὶ τὸ πνεῦμα οὐ διαρκές· ἅπερ ἀσκήσει διωρθώσατο. τὴν τε ὑπόκρισιν οὐκ ὧν ἄκρος ὑπ' Ἀνδρονίκῳ καὶ ταύτην ἐξήσκησεν. ἐχορήγησε δὲ καὶ ἐτρηράρχησε καὶ αἰχμαλώτους ἐλύσατο καὶ θυγατέρας συνεξέδωκεν. ὅτε δὲ ἐχορήγει, τυπτηθεὶς ὑπὸ Μειδίου τρισχιλίαις, ὥς φασιν, ἐπέισθη. καὶ Δημαίνετον ἀνεψιὸν γραψάμενος τραύματος, ὥς φασιν, διελύσατο. αἰτησάμενος δὲ Χαβρίου τοῦ στρατηγοῦ γυναῖκα, Χαβρίου τελευτήσαντος, Κτησίππου θυγατέρα ἔγνημεν. ἐπολιτεύσατο δὲ κατὰ Φίλιππον· οὗ Θηβαίους ἐπιόντος, πείθει συμμαχεῖσθαι· καὶ κατὰ Χαιρώνειαν ἡττῶνται, χιλίων ἀποθανόντων καὶ δισχιλίων αἰχμαλώτων. ἀγαπητὴν δὲ σχὼν θυγατέρα τελευτήσασαν ἐπένθει, καὶ ἐβδομαίου τοῦ πάθους ὄντος, ἀγγελθέντος ἀνηρῆσθαι Φίλιππον ὑπὸ Παυσανίου, μετημφιάσατο καὶ τοῖς θεοῖς ἔθυσεν. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ κατὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου. οὗ Ἄρπαλος πολλὰ νοσφισάμενος χρήματα ὥς Ἀθηναίους κατέφυγεν· ὧν καὶ Δημοσθένης εἰληφέναι μέρος ἔδοξε. καὶ ἔφυγεν εἰς Τροιζῆνα. Ἀλεξάνδρου δὲ ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος, ὁ Δημοσθένης κατῆλθε κληθεὶς. Ἀντίπατρος δὲ ἄρξας τῶν Ἑλλήνων, πέμψας ἐξαιτεῖ τοὺς δέκα ρήτορας. ἐκδόντων Ἀθηναίων, ὁ Δημοσθένης εἰς Σικελίαν ἔφυγεν. Ἀρχίας δὲ ὁ ὑποκριτὴς ἀποσταλὴς ἐπ' αὐτὸν ὑπ' Ἀντιπάτρου βία ἀποσπᾷ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ποσειδῶνος, ὃ ἦν ἄσυλον. ὁ δὲ ὑπὸ τῇ σφραγίδι φάρμακον ἔχων, μυζήσας ἀπέθανεν.

[Δημοσθένης Θράξ·] οὗτος ἔγραψε Μετάφρασιν Ἰλιάδος πεζῷ λόγῳ, Ἐπιτομὴν τῶν Δαμαγήτου τοῦ Ἡρακλεώτου, Περὶ διθυραμβοποιῶν, Μετάφρασιν εἰς τὴν Ἡσιόδου Θεογονίαν.

[Δημοσιεύων·] αἰτιατικῇ. δωρεὰν ἐργάζομαι. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ὦ πόνηρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω. οἱ γὰρ δημοσίᾳ χειροτονούμενοι ἱατροὶ καὶ δημόσιοι προῖκα ἐθεράπευον. οἶον, οὐ κοινῇ ἐσπείσαμεν, ἀλλ' ἐμαυτῷ μόνῳ, καὶ ἀμισθὶ οὐ μεταδίδωμί σοι.

[Δημόσιον·] τὸ τοῦ δήμου.

[Δημόσιος·] δημοσίους λέγουσι τοὺς τῆς πόλεως δούλους. ὅτι ἡ βασιλεία κτῆμα τῶν κοινῶν, ἀλλ' οὐ τὰ δημόσια τῆς βασιλείας κτήματα. διὸ τὰς ἐξ ἀνάγκης καὶ μεθ' ὕβρεως εἰσπράξεις ὥσπερ τυραννικὰς ἀκολασίας μισεῖν δεῖ, τὰς δὲ σὺν λόγῳ καὶ φιλανθρωπία τῶν εἰσφορῶν ἀπαιτήσεις ὥσπερ κηδεμονίαν τιμᾶν.

[Δημοσίων πραγμάτων διοικητής,] οἶον φροντιστὴς χορηγίας, τριηραρχίας καὶ τῶν τοιούτων. ἰδίως δέ, οἶον εἰ ἀδικοῖτό τις καὶ δικάζοιτο πρὸς τινα, αὐτὸς ἐφρόντιζεν. ἀπεχθάνη δέ, διότι οἱ ἀλλοτρίοις πράγμασιν ἐπιχειροῦντες μισοῦνται.

[Δημοσιώνης·] εὐτελής. οἱ μὲν ἄλλοι ἀποδοχῆς ἐτύγχανον, οὗτος δὲ δοκῶν εἶναι δημοσιώνης παρεθεωρεῖτο.

[Δημοτελῆ:] δημοσίαν. **[Δημοτελῆ]** καὶ δημοτικὰ ἱερὰ διέφερον ἀλλήλων καὶ τῶν ὀργεονικῶν καὶ τῶν γενικῶν.

[Δημοτελῶς:] παντὶ τῷ δήμῳ.

[Δημοτευόμενος:] μετὰ τῶν δημοτῶν. φησὶ Δημοσθένης. **[Δημοτεύεσθαι]** ἔστι τὸ τοῦδὲ τινος δήμου κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ.

[Δημότης:] πολίτης.

[Δημοτικά:] τὰ τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα. ὁ δὲ ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους· ὁρᾶτε μὲν με σωτηρίας δεόμενον.

[Δημοῦσθαι:] δημοκοπεῖν καὶ ἀντιπαίζειν.

[Δημοφάνης:] ὄνομα κύριον.

[Δημόφιλος,] ἐπίσκοπος Κωνσταντίνου πόλεως ἄνθρωπος ἦν οἷος ἐμπεσὼν ὁμοῦ σύμπαντα φύρειν ἀκόσμῳ φορᾷ καθάπερ ἄτακτος χειμάρρους, πολὺν ἐν τοῖς λόγοις τὸν συρφετὸν ἄγων, ὥς εἴσεται τις ἐκ γούν τῆς ἐν τοῖς ἔτι σωζομένοις ὑπομνήμασιν αὐτοῦ γεγονυίας δημηγορίας· ἐνθα καὶ μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἀσφαλείας αὐτὸν φροντίδα θέσθαι τινά, ὥς ἐγγράφοις μνήμαις ἀναλαμβανομένων τῶν λεγομένων. ἐν τούτοις γούν ἄλλα τε πολλὰ διείλεκται ἄναρθρα, διαρρήδην δὲ ἐν τοῖς περὶ πατρός καὶ υἱοῦ λόγοις. φησὶ γάρ· υἱὸς μὲν πατρός θελήσει γεγέννηται μόνου, ἀχρόνως, ἀμεσιτεύτως, ἵνα διάκονος γένηται καὶ ὑπηρέτης τῶν βουλευμάτων τοῦ πατρός. ἐπειδὴ γὰρ ὁ προγινώσκων θεὸς ἃ ἔμελλε πράττειν ἀδύνατα ἦν τῆς ἀκρατήτου τάξεως τοῦ μέλλοντος αὐτὰ ποιεῖν θεοῦ ἐν τῷ γενέσθαι μέλλοντα· ἢ γὰρ ἔδει αὐτὰ πάντα θεοὺς γενέσθαι πρὸς ἀξίαν τοῦ ποιούντος, καὶ ἐκ τούτων ἔμελλον εἶναι θεοί· ἢ ἔδει αὐτὰ γενόμενα λύεσθαι, ὥσπερ κηρὸν πυρὶ θερμῷ προσαγόμενον· γέγονε μὲν οὖν μεσίτης τῶν τε ἐσομένων καὶ τοῦ γεγεννηκότος αὐτὸν θεοῦ, ὁ υἱός, ἵνα συντάξας ἑαυτὸν καὶ συγκαταβαίνων τοῖς γινομένοις ἀποτελέσειε τὸ βούλημα τοῦ πατρός· καὶ μεσίτης γεγέννηται τοῦ θεοῦ καὶ ἡμῶν τῶν δι' αὐτοῦ γενομένων. ἐλάνθανε διὰ τούτων τοῦ τε θεοῦ τῶν ὅλων ἀσθένειαν καὶ βασκανίαν καταψευδόμενος καὶ τὸν υἱὸν πάντων τῶν κτισμάτων ἀποφαίνων καταδεέστερον. ὁ μὲν γὰρ ἀσθενὴς ἂν ἦν κατὰ Δημόφιλον, εἰ βουλευθείς, ἔπειτα ἀπόρως εἶχε τοῖς πᾶσι τὸ εἶναι δωρήσασθαι· φθόνου δ' οὐκ ἀπήλλακτο ἂν, εἰ ἐξὸν αὐτῷ θεοὺς τὰ πάντα ποιεῖν, ὁ δὲ ἐφαίνετο μηχανώμενος, ὅπως μὴ ταύτης αὐτῷ τύχῃ τὰ γενησόμενα τῆς ἀξίας. τοῦ δέ γ' αὖ παιδὸς οὐκ ἦν τῶν κτισμάτων οὐδέν, ὃ μὴ ἄμεινον ὑπάρχειν ἐδείχθη ἂν, εἴπερ γε μὴ δι' ἑαυτὸν ἐκεῖνος ἔτυχε γεγονώς, ἀλλὰ διὰ σκοπὸν καὶ χρεῖαν τῆς τούτων γενέσεως. ἅπαν γάρ τοι τὸ δι' ἐτέρων γινόμενον χρεῖαν ἔλαττον ὑπάρχειν ἐκείνων ἀνάγκη, δι' ἃ τοῦ εἶναι τυγχάνει. καὶ ἄλλα δὲ ἐληρώδει πολλά.

[Δημοφῶν:] ὄνομα κύριον.

[Δημοχάρης:] ἀδελφιδοῦς Δημοσθένους. περὶ οὗ Τίμαιός φησιν ἡταιρηκέναι μὲν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, οὐκ εἶναι δὲ ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾶν, ὑπερβεβηκέναι δὲ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὰ Βότρυος ὑπομνήματα καὶ τὰ Φιλαινίδος καὶ τῶν ἄλλων ἀναισχυντότερα γράφων. Πολύβιος δὲ λέγει πρὸς Τίμαιον· ταύτην δὲ τὴν λαιδορίαν καὶ τὰς ἐμφάσεις οὐχ οἷον ἂν τις διέθετο πεπαιδευμένος ἀνὴρ, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ τέλους ἄχρι τοῦ σώματος εἰργασμένων οὐδεὶς. οὐδ' ἵνα πιστὸς φανῇ κατὰ τὴν αἰσχρολογίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀναισχυντίαν, καὶ προσκατέψευσται τάνδρος, κωμικόν τινα μάρτυρα προσεπισπασάμενος ἀνὼ νυμον. ἡξιώθη δὲ ὁ Δημοχάρης καὶ στρατηγίας παρ' Ἀθηναίοις καὶ τῶν ἄλλων τιμῶν, ὧν οὐδὲν αὐτῷ συνεξέδραμε, τοιαύταις ἀτυχίαις παλαίοντι.

[**Δημώ:**] ὄνομα κύριον. ἐξένισεν ἡ Βαυὼ τὴν Δημώ. [**Δημῶ**] δὲ τῷ λίπει.

[**Δημωδέστερος:**] ἀσχημονέστερος· διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντων γινόμενον, διὰ τὸν δῆμον.

[**Δημώνας:**] ὄνομα κύριον.

[**Δημωφελής:**] δῆμον ὠφελῶν.

[**Δήν:**] ἐπίρρημα.

[**Δηνάριον:**] εἶδος ἀργυρίου ὀλοκοτίνου ἰδίαν ἔχων ἰσχύν.

[**Δηναδίπτρα:**] κατὰ Ῥωμαίους δωρεὰ βασιλικὴ στρατιώταις.

[**Δηναίον:**] τὸ ἐνιαύσιον, τὸ μακροχρόνιον. καὶ [**Δηναίον,**] ἐπὶ πολὺν χρόνον. [**Δήνεον**] δὲ τὸ βούλευμα.

[**Δήομεν,**] εὐρήσομεν.

[**Δηοῦν:**] πολεμεῖν, πορθεῖν. [**Δηΐουν**] δὲ διέκοπτον, ἐτί τρωσκον.

[**Δηώ,**] Δηοῦς κλίνεται. ἡ Δημήτηρ.

[**Δηώσας:**] πραιδεύσας, ἀνελών, κατεκτονώς.

[**Δήπου:**] ὡς δῆ.

[**Δήπουθεν:**] δηλονότι. ἢ ἔκ τινος τόπου. καὶ χρὴ πείθεσθαι δήπουθεν. καὶ τὴν σχολὴν δήπουθεν ἐκείνην ἐπαινῶν. ἀντὶ τοῦ δηλονότι. ἢ ἔκ τινος τόπου.

[**Δηριάσθον. Δηριγευόμενος:**] ὀψικευόμενος. ἔστι δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκὴ.

[**Δῆρις,**] δήρεως, δήρει.

[**Δῆριν:**] μάχην, ἢ φιλονεικίαν. ἐν Ἐπιγράμμασι· μέλλον ἄρα στυγερὰν κάγώ ποτε δῆριν Ἄρηϊ ἐκπρολιποῦσα χορῶν παρθενίων αἶειν. καὶ αὖθις· φεῦγε Λάκων ποτε δῆριν, ὑπαντιάσασα δὲ μάτηρ.

[**Δῆρις,**] ὁ δαιδαλόχειρ τῇ Παλλάδι πῆχυν ἀκαμπῇ ἄνθετο. ἐν Ἐπιγράμμασιν.

[**Δηρόν:**] ἐπιπολύ.

[**Δήσαντες:**] δεσμεύσαντες.

[**Δῆτα:**] οὕτως.

[**Δηφενσίων:**] ὁ ἔκδικος χάρτης. καὶ [**Δηφένσωρ,**] ὁ ἔκδικος.

[**Δήφηλα:**] πόλις παρὰ Ἰωσήπῳ.

[**Δί:**] ἐπέκτασις.

[**Δία:**] τὸν Δία. [**Δῖα**] δὲ ἡ ἔνδοξος. καὶ [**Δῖος,**] ὁ ἔνδοξος.

[**Διαβάλλεται:**] χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν. Ἄρχιππος· τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον. καὶ Ἀριστοφάνης· διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος, ὃ πόνηρε σύ.

[**Διαβάλλειν:**] τὸ ἐξαπατᾶν καὶ παραλογίζεσθαι. Θουκυδίδης α' καὶ Κράτης. καὶ [**Διαβάλλειν τὸ πέλαγος,**] τὸ διεκπερᾶν. ἐντεῦθεν ἐνόει διαβάλλειν τὸ ἐν μέσῳ πέλαγος καὶ ληστεύειν τὰς νήσους. καὶ Ἀρριανός· αὐτόν τε κυβερνῶντα τὴν στρατηγίδα ναῦν διαβάλλειν. καί, διαβάλλειν ἐπιχειροῦντι

Ἀλεξάνδρῳ τὸν Ὡξον ποταμόν. ἀντὶ τοῦ περᾶν. καὶ **[Διαβάλλω·]** αἰτιατικῇ. διαβάλλει τὸν ἀεὶ προτετιμημένον.

[Διαβάσης:] ἐπελθούσης. Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως ἐπ' αὐτοὺς διαβάσης.

[Διαβασιλίζεται:] τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται.

[Διαβάσκει:] περιέρχεται, περιέπει.

[Διαβαίνω·] αἰτιατικῇ.

[Διαβηνός:] ὄνομα κύριον.

[Διαβησεῖοντας:] ἐρωτικῶς ἔχοντας διαβῆναι. Ἀγαθίας· ὁ δὲ πύργους ἐποίησεν, ἀπερύκειν τοὺς Ῥωμαίους διαβησεῖοντας.

[Διαβήτης.] ἐργαλεῖον ὁ διαβήτης, εὐχρηστος τέχναις πολλαῖς, τῷ λ στοιχείῳ παρεοικῶς. τούτου τὸ ἐν μέρος ἐντιθέντες, τὸ δὲ ἕτερον περιάγοντες κύκλους ποιοῦσι. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα καιροῦ παραστατικόν.

[Διάβολος·] ζητεῖ ἐν τῷ Σατανᾷ. ὅτι διάβολος διὰ τοῦτο, ὡς δυνάμενος διαβάλλειν καὶ ἐχθροὺς ποιεῖν τοὺς φίλους. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ δύνاميς.

[Διαβούλιον:] ὁ διαλογισμός. συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίῳ, οἷς διαλογίζονται. καὶ **[Διαβούλια,]** τὰ ἐκ λογισμῶν ἀτόπων πταίσματα.

[Διαβούλομαι:] ἀναπείσω. Θουκυδίδης.

[Διὰ βραχείος:] ἐν συντόμῳ.

[Διάβροχος:] οἰνωμένος. ὡς δὲ ἐμέθυεν ὁ πορνοβοσκὸς καὶ διάβροχος ἦν πάνυ, τί μέλλομεν, ἔφη.

[Διαβιασάμενος:] παραναγκασθείς. Πολύβιος· διαβιασάμενος δὲ τὴν ἀσθένειαν τῇ συνηθείᾳ τῇ πρὸ τοῦ παρῆν ἐξ Ἄργους εἰς Μεγαλόπολιν αὐθημερόν.

[Διὰ γὰρ μαχαίρων καὶ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ:] ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων καὶ ῥιψοκίνδυνα ποιούντων.

[Διαγεγονότος:] παρελθόντος. μετὰ τὸν πρῶτον ἀνοικισμὸν τῆς πόλεως τοὺς διαγεγονότας.

[Διαγινώσκειν] δέ ἐστι τὸ δι' ἀκριβείας ἐπιστημονικῆς τὸ πρᾶγμα εἴσεσθαι μετὰ προλαβοῦσαν γνῶσιν.

[Διαγέγραπται:] κατέξυσται, ἀνήρηται ἀπὸ τῆς τοῦ γραμματέως δέλτου, ὅπου αἱ δίκαι ἀνεγράφοντο, καὶ αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν δικῶν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἡδομαι, ὅτι πεντετάλαντός μοι διαγέγραπται δίκη.

[Διαγγέλλω·] δοτικῇ. καὶ **[Διαγγελλομένους,]** παρακελευομένους. Ξενοφῶν· ἐγίνωσκον αὐτοὺς ἀπέναι βουλομένους καὶ διαγγελλομένους. ἢ ἀντὶ τοῦ φανερομένους, δήλους γινομένους.

[Διαγελῶ·] αἰτιατικῇ.

[Διάγειν.] οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους οὐδὲ λεπτολογίᾳ ἐδίδου οὐδὲ εἰρωνευομένου τις ἤκουσε. περὶ Ἀπολλωνίου φησὶ Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος.

[Διαγκωνισάμενος:] ἐπ' ἀγκῶνος καθίσας. ὁ δὲ διαγκωνισάμενος ἐπὶ τοῦ σκίμποδος, ἀποβλεψάμενος εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ εἶπεν· ὦ δέσποτα, τί ἐκέλευσας.

[Διαγνώμη:] διάγνωσις, καὶ διάκρισις. ὥσπερ καὶ καταβολή. ἡ λέξις ἰδικὴ Θουκυδίδου.

[Διαγνώμων:] διακρίνων, διαγινώσκων. ὁ μὲν δὲ Ἑραῖσκος αὐτοφυῆς ἐγένετο διαγνώμων τῶν τε ζώντων καὶ τῶν μὴ ζώντων ἱερῶν ἀγαλμάτων· εὐθὺς γὰρ ἐμβλέπων ἐπιτρώσκετο τὴν καρδίαν ὑπὸ τοῦ θειασμοῦ καὶ ἀνεπήδα τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ὥσπερ ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατάσχετος. εἰ δὲ μὴ κινοῖτο τοιοῦτον, ἄψυχον ἦν ἐκεῖνο τὸ ἄγαλμα καὶ ἄμοιρον θείας ἐπιπνοίας. οὕτω διέγνω τὸ ἄρρητον ἄγαλμα τοῦ Αἰῶνος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατεχόμενον, ὃ Ἀλεξανδρεῖς ἐτίμησαν, Ὅσιριν ὄντα καὶ Ἄδωνιν ὁμοῦ κατὰ μυστικὴν θεοκρασίαν. ἐνῆν δὲ τοῦ Ἑραῖσκου τῇ φύσει καὶ τὸ τοὺς μολυσμοὺς τῆς φύσεως ἀναινόμενον. εἰ γοῦν αἴσθοιτο φθεγγομένης ὅπως δὴ καὶ ὄθεν γυναικὸς ἀκαθάρτου τινός, ἤλγει παραχρῆμα τὴν κεφαλὴν· καὶ τοῦτο σημεῖον ἐποιεῖτο τῆς ἀφεδρείας. ἦν δὲ καὶ ἡ πρώτη αὐτοῦ γένεσις μυστικὴ· λέγεται γὰρ κατελθεῖν ἀπὸ τῆς μητρὸς τοῖς χεῖλεσιν ἔχων τὸν κατασιγάζοντα δάκτυλον, οἷον Αἰγύπτιοι μυθολογοῦσιν Ὡρον καὶ Ἥλιον. τοιγαροῦν, ἐπεὶ οἱ συνεπεφύκει τοῖς χεῖλεσιν ὁ δάκτυλος, ἐδεήθη τομῆς, καὶ διέμεινεν ἀεὶ τὸ χεῖλος ὑποτετμημένος.

[Διαγόρας,] Τηλεκλείδου, ἢ Τηλεκλύτου, Μήλιος, φιλόσοφος καὶ ἀσμάτων ποιητής· ὃν εὐφυᾶ θεασάμενος Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης ὠνήσατο αὐτὸν δοῦλον ὄντα μυρίων δραχμῶν καὶ μαθητὴν ἐποίησατο. ὁ δὲ καὶ τῇ λυρικῇ ἐπέθετο, τοῖς χρόνοις ὧν μετὰ Πίνδαρον καὶ Βακχυλίδην, Μελανιππίδου δὲ πρεσβύτερος· ἤκμαζε τοίνυν οἱ Ὀλυμπιάδι. καὶ ἐπεκλήθη Ἄθεος διότι τοῦτο ἐδόξαζεν, ἅφ' οὗ τις ὁμοτέχνος αἰτιαθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ὥς δὴ παιᾶνα ἀφελόμενος, ὃν αὐτὸς ἐπεποιήκει, ἐξωμόσατο μὴ κεκλοφέναι τοῦτον, μικρὸν δὲ ὕστερον ἐπιδειξάμενος αὐτὸν εὐημέρησεν. ἐντεῦθεν οὖν ὁ Διαγόρας λυπηθεὶς ἔγραψε τοὺς καλουμένους Ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης. κατοικήσας δὲ Κόρινθον ὁ Διαγόρας αὐτόθι τὸν βίον κατέστρεψεν.

[Διαγόρας ὁ Μήλιος:] ἐπὶ τῶν ἀθέων καὶ ἀπίστων καὶ ἀσεβῶν. οὗτος γὰρ μετὰ τὴν ἄλωσιν Μήλου ᾧκει ἐν Ἀθήναις· τὰ δὲ μυστήρια οὕτως ἠυτέλιζεν ὥς πολλοὺς ἐκτρέπειν τῆς τελετῆς. τοῦτο οὖν ἐκήρυξαν κατ' αὐτοῦ Ἀθηναῖοι καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν, τῷ μὲν ἀποκτείναντι τάλαντον λαμβάνειν, τῷ δὲ ἄγοντι δύο. ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ, ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διηγεῖτο, κοινοποιῶν αὐτὰ καὶ μικρὰ ποιῶν καὶ τοὺς βουλομένους μυεῖσθαι ἀποτρέπων. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισι· τῇδε μέντοι θῆμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται· ἦν ἀποκτείνει τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνειν τάλαντον· ἦν τε τῶν τυράννων τις τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνει, τάλαντον λαμβάνειν. τεθνηκότι, τουτέστι τῶν ἐπὶ θανάτῳ φευγόντων. ἐν ὑπερβολῇ δὲ εἴρηται, τοὺς τεθνηκότας ἀποκτείνειν.

[Διαγορεύων:] ἀντὶ τοῦ διάφορα καὶ οὐ τὰ αὐτὰ λέγων. οὕτως Ἰσαῖος. τὸ δὲ ἐναντίον συναγορεύειν, ὥσπερ ἐναντίον καὶ τὸ συμφέρεσθαι πρὸς τὸ διαφέρεισθαι καὶ τὸ συμφωνεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν.

[Διαγωνιάσαντες:] διενθυμηθέντες. οἱ δὲ διαγωνιάσαντες μὴ διὰ τὸ προηττησθαι δόξωσι καταπεπληγῆσθαι τοῖς ὅλοις, ἐξῆγον ἅμα φωτί. ἀντὶ τοῦ εὐλαβηθέντες.

[Διαγωνίζω·] αἰτιατικῇ.

[Διάγραμμα:] τὸ μίσθωμα. διέγραφον γὰρ οἱ ἀγορανόμοι, ὅσον ἔδει λαμβάνειν τὴν ἐταίραν ἐκάστην.

[Διάγραμμα:] τὸ ταπτόμενον ἐν ταῖς συμμορίαις, ὅποσον ἕκαστον εἰσφέρειν δεῖ. ἐτάττετο δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τιμὴν τῆς οὐσίας. διαγραφεὺς μέντοι ἐστὶν ὁ καθιστάμενος ἐν ταῖς συμμορίαις ἐπὶ τῷ διακρῖναι, πόσον ἕκαστος εἰσενεγκεῖν ὀφείλει.

[Διάγραμμα:] ὅταν εἰσφορᾶς δεῖσειεν εἰς τὸ κοινόν, πολέμου ὄντος, τὸ ἐκάστῳ ἐπιγραφόμενον ἀργύριον διάγραμμα καλεῖται.

[Διαγραφή:] ἡ διατύπωσις τῶν πιπρασκομένων μετάλλων δηλοῦσα διὰ γραμμάτων, ἀπὸ ποίας ἀρχῆς μέχρι πόσου πέρατος πιπράσκειται.

[Διαγραφή·] καὶ τοῦτο ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἐγένετο, ζημίαις πολλαῖς καθυποβάλλεσθαι τὴν πόλιν.

[Διαγραφή δίκης:] ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων, ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος ἢ κατὰ διάγνωσιν τυχόντος, καὶ μηκέτι παρὰ μηδενὸς ἐγκαλῆται, διαγραφή δίκης λέγεται.

[Διαγράψαντος:] τινὲς μὲν ἀντὶ τοῦ καταβαλόντος καὶ καταθέντος, ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τραπέζης ἀριθμήσαντος, ὡς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ.

[Διαγράψασθαι:] ἀντὶ τοῦ ἀνελέσθαι τὸ ἐγκλημα. καὶ **[Διαγράφω]** σε· αἰτιατικῇ.

[Διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἐλकुσθῆναι:] ἐπὶ τῶν διὰ νόσον ἢ λύπην λεπτῶν καὶ ἰσχνῶν γινομένων.

[Διαδέχομαι·] αἰτιατικῇ.

[Διάδημα:] τὸ βασιλικὸν ἔνδυμα, τάχα δὲ καὶ ἔνδεμα, τὸ στέμμα.

[Διαδιδράσκει·] αἰτιατικῇ. διαφεύγει. καὶ διαδρᾶναι.

[Διαδικασάμενος:] ὄνειδίσας, διελέγξας. ὃς διαδικασάμενος αὐτῷ περὶ τῆς ἀποστασίας ἀπέκτεινεν αὐτοῦ τοὺς παῖδας.

[Διαδικασία·] διαδικασία ἐστίν, ἣν ποιοῦνται τινες τοῖς μέλλουσι χορηγεῖν, οὓς ἂν ὀρισθῆναι βούλωνται, πότε χρὴ λειτουργεῖν αὐτοῦς.

[Διαδορατίζω. Διαδόσεις:] τὰς ἐκ διαιρέσεως ἴσης ἐπιβαλλούσας δόσεις. Λυσίας.

[Διαδρᾶναι:] διαφυγεῖν.

[Διαδρασιπολίτας:] ἀντὶ τοῦ δειλοῦς, ἀποδιδράσκοντας τὴν πολιτείαν.

[Διαδρομαί:] ἐπὶ τῶν ἐπὶ παρατάξει κινήματων. καὶ ἡ γε ἵππος παρήλασε πρώτη εὐτάκτως τε καὶ σὺν κόσμῳ, εἶτα διηρέθησαν καὶ ἀλλήλοις ἀντιπρόσωποι στάντες μαχομένων σχήματα ἐπεδείξαντο. κᾶτα ἐνόπλιοι διαδρομαί τινες ἐγίνοντο καὶ ἐξελίξεις καὶ περίοδοι.

[Διαζεύγνυμι·] γενικῇ.

[Διαζηλοτυπούμενοι:] φθονερῶς διακείμενοι. οἱ δὲ διαζηλοτυπούμενοι πρὸς τὸν Σκιπίωνα ἐπεβάλοντο διασύρειν τὰς πράξεις αὐτοῦ.

[Διάζομαι] τὸν στήμονα.

[Διάζωμα:] τὸ περὶ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα.

[Διαζωννύω·] αἰτιατικῇ.

[Διαείδεται:] γνωρίζεται, φαίνεται. ἔνθ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν, κατὰ τὸν ποιητὴν· μᾶλλον δέ, ὅπου ζητεῖται τὸ μέγεθος τῆς ἀρετῆς.

[Διαιήσει:] διαπέμψει. **[Διάησι]** δὲ διέρχεται. παρ' Ἡσιόδω.

[Διαθέουσα:] διατρέχουσα.

[Διαθέσθαι:] ἀντὶ τοῦ ἀποδόσθαι.

[Διάθεσις:] ὅτι ἐπειδὴ οὐκ ἄσχετός ἐστιν ὁ δεσμός τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ σῶμα ἀλλὰ συμπαθῆς, διαβαίνει γοῦν ἐκ τῶν τῆς ψυχῆς κινήματων ἵχνη πρὸς τὸ σῶμα καὶ ἐκ τοῦ σώματος πρὸς τὴν ψυχὴν. ἄλλο γοῦν τὸ εἶδος τοῦ διανοουμένου καὶ ἄλλο τοῦ λυπουμενου, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐμφαίνεται ἵχνος ἐν τῷ σώματι τῆς κινήσεως τῆς ψυχῆς, ὅθεν καὶ οἱ φυσιογνώμονες ἐκ τῆς τοῦ σώματος ιδέας τεκμαίρονται τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις. ὅτι δὲ καὶ ἐκ τῶν παθῶν τοῦ σώματος διαβαίνει τι καὶ πρὸς τὴν ψυχὴν, πρόδηλον· ἀλγοῦντι γὰρ συναλγεῖ καὶ εὐθυμοῦντι συνήδεται. ὅτι δὲ καὶ ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ σῶμα τοίως ἢ τοίως διακειμένον, οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ὅπερ οὐκ ἂν ἐγένετο, τὸ ἐμποδίζεσθαι αὐτὴν ὑπ' αὐτοῦ, εἰ μὴ διέβαιναν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ σχέσεως συμπάθειά τις ἐπὶ τὴν ψυχὴν· οὕτως ὡς τοῦ ἐγκεφάλου κοιλίας μὲν παθούσης τῆς ὀπισθεν τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν, ἄλλως δὲ αὐτὸ τὸ λογιστικόν, καὶ τοίως μὲν διακειμένου φανταστὸν εἶναι τὴν ψυχὴν, τοίως δὲ δυσφάνταστον. καὶ αἱ διάφοροι δὲ τῶν ψυχῶν ἐπιτηδειότητες καὶ τὸ εἰς τάδε ἢ τάδε τὰ πάθη ἐπιρρεπῶς ἔχειν ἐκ τῆς πρὸς τὸ σῶμα σχέσεως καὶ συμπαθείας παραγίνεται· ὅθεν καὶ νενομίκασί τινες ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν ἔπεσθαι τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις.

[Διάθεσις] καὶ **[Διατίθεσθαι:]** ἐκάτερον αὐτῶν κεῖται ἐπὶ τοῦ διαθήκας γράφειν. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα· μετὰ ταύτην τοίνυν τὴν ἀπόκρισιν ἐτέραν διαθήκην ἐκόμισαν, ἣν ἔφασαν Ἀρχέπολιν ἐν Λήμνῳ διαθέσθαι. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Τιμωνίδην· πῶς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν, ἣν ἐκεῖνος διέθετο οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικὶ πεισθείς. ἐχρήσαντο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν ἐκατέρῳ αὐτῶν. παρ' Ἰσοκράτει δὲ ἐπὶ τοῦ πάσχειν κεῖται τὸ διατίθεσθαι, ὡς φησιν ἐν Ἑλένης Ἐγκωμίῳ· γνοίη δ' ἂν τις κάκεϊθεν, ὅσον διαφέρει τῶν ὄντων, ἐξ ὧν αὐτοὶ διατιθέμεθα πρὸς ἕκαστον τῶν καλῶν. Ἀντιφῶν δὲ τῇ διαθέσει ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης ἢ διανοίας. ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, τουτέστιν ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαι τι. ἐν τῷ β' τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ καὶ ἐπὶ τῆς διακοσμήσεως.

[Διάθεσις:] Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ πρᾶσις. Ἀντιφῶν δὲ ἀντὶ τοῦ διοίκησις. καὶ διαθέσθαι ἐπὶ τοῦ διοικῆσαι. παραλαμβάνεται δὲ τὸ διαθέσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι, ὡς Ὑπερίδης καὶ Δημοσθένης.

[Διαθέσεις] οὐ μόνον αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ τέχναι, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀρεταί. ὑπάρχει δὲ τῇ τέχνῃ τὸ φαῦλον καὶ σπουδαῖον. τῶν γὰρ τεχνῶν αἱ μὲν εἰσι φαῦλαι, αἱ δὲ σπουδαῖαι. τῷ δὲ τῆς ἐπιστήμης ὀνόματι Ἀριστοτέλης ἀντὶ τῆς τέχνης χρῆται κοινότερον. ὑπάρχουσι δ' ἂν καὶ τῇ διαθέσει, γένος οὐσῆ τέχνης, τὸ φαῦλόν τε καὶ σπουδαῖον. **[Διαθέσεις]** λέγονται, ἃ ἐστὶν εὐκίνητα καὶ ταχὺ μεταβάλλονται, οἷον θερμότης καὶ ψύξις καὶ νόσος καὶ υἰγία. διάκειται μὲν γὰρ πῶς κατ' αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος, ταχὺ δὲ μεταβάλλει ἐκ θερμοῦ εἰς ψυχρὸν καὶ ἐκ τοῦ υἰγιαίνειν εἰς τὸ νοσεῖν. εἰ μὴ τις διὰ χρόνου πλῆθος ἤδη πεφωτισμένη ἀνιάτος ἐστὶν ἢ δυσκίνητος, ἣν ἂν τις ἴσως ἔξιν ἤδη προσαγορεύου. καὶ διαφέρει ἕξις διαθέσεως· ἡ μὲν γὰρ ἕξις δυσκίνητος, ἡ δὲ διάθεσις εὐκίνητος.

[Διαθέτης:] διοικητής, ἐπιμελητής. ἦν δὲ καὶ τᾶλλα σοφὸς οἴκου διαθέτης καὶ πολὺ τι τῆς ἡμέρας μέρος εἰς ταῦτα ἀνήλυσκε, τὰ μὲν αὐτουργῶν, τὰ δὲ διατάττων.

[Διαθείη:] διαπράξει.

[Διαθηγή.]

[Διαθήκη:] δυικῶς ἐκφωνεῖται. ἡ μὲν ἐπὶ θνησκόντων διατάξεως καὶ ἐνταλμάτων χαρακτηῖρα φέρουσα. θατέρα δὲ διαθήκη καὶ ἡ θεοῦ πρὸς Ἀβραάμ καὶ τοὺς λοιποὺς προπάτορας γενομένη ἐπαγγελία, ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἀναστήσειν τὸν κύριον ἡμῶν καὶ θεὸν Ἰησοῦν Χριστόν. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει διαθήκη, ἡ συνθήκη. ἦν μὴ διάθωνται διαθήκην ἐμοί. καὶ **[Διατίθεμαι,]** ἀντὶ τοῦ συντίθεμαι.

[Διαθήκη] καὶ ὁ νόμος. Δαβίδ· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ. εἶρηκε γάρ, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἐαυτόν. οἱ δὲ οὐκ ἤκουσαν αὐτοῦ.

[Διαθήκην διαθώμεθα, ἦν διέθετο πίθηκος τῇ γυναικί·] ἀντὶ τοῦ συνθήκην. αἰσχυρὸς γάρ τις τὴν ὄψιν συνεχῶς τῇ γυναικὶ διαπληκτιζόμενος διέθετο ἐπὶ φίλων, μήτε τύπτειν μήτε τύπτεσθαι μήτε δάκνειν, ὡς αὐτὸν φιλοῦντα, μήτε δάκνεσθαι. οἶον, σὺ μὲν οὐχ ἐλκύσεις τῶν ὀρχιπέδων, οὐδὲ ἐγὼ τῶν τριχῶν. ἔοικε δὲ τὸν Παναίτιον κωμῶδεῖν· ὡς καὶ ἐν Νήσοις· καταλιπὼν ἀναίτιον πίθηκον. ἔνθα καὶ μαγείρου πατρὸς εἶναι λέγει αὐτόν. πίθηκον μὲν διὰ τὸ πανοῦργον, μαχαιροποιὸν δὲ τὸν μαχαίραις ἐργαζόμενον, ὡς μάγειρον. αὐτόθεν οὖν φησιν αὐτόν μαχαιροποιόν. ὁ γὰρ Παναίτιος μάγειρος μικροφυῆς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτόν Ἀριστοφάνης ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην· ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης.

[Διαθλίβειν·] ζήτει ἐν τῷ βλιμάζειν.

[Διαθλοῦντες:] πονοῦντες. καὶ **[Διαθλῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Διάθρυπτε. Διαθρύπτεται:] χαινοῦται, διαλύεται.

[Διακαυνίσασθαι:] διακληρώσασθαι.

[Διακεκαυμένον:] πῦρ ἐν ἐαυτῷ ἔχον. Ἀριστοφάνης· δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ. τί δ', ὦ τάλας, τοῦδ' ἔχη πλέκους χρέος; χρέος μὲν οὐδέν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν. οἱ γὰρ πρεσβύτεροι διὰ τὸ μόλις βαδίζειν ἐν σπυρίδι ἐκρυπτον τὸν λύχνον, ὥστε σῶζειν τὸ πῦρ.

[Διακεκναισμένη:] διεφθαρμένη. καὶ **[Διακεκναισμένος,]** ἡμαυρωμένος. εἰ γενοίμην ὠχρός, ὡς οἱ περὶ τὸν Σωκράτην, καὶ ἀνυπόδετος καὶ ῥυπῶν. οἱ γὰρ ἵππεῖς εὖχροι καὶ ὑποδεδεμένοι καὶ ἐν γυμνασίοις ἐξεταζόμενοι καὶ παλαίστραις. καὶ ἐν Ἴππεῦσι· μὴ φθονεῖτε ἡμῖν κομῶσι μὴδ' ἀπεστλεγγισμένοις. τουτέστι λιπῶσι. τοῦτο οὖν καὶ νῦν ὁ νεανίσκος δεδοικέναι φησί, τὸ ἀπεχθέσθαι τοῖς περὶ τὴν ἵππικὴν ἔχουσιν, εἰ καταλιπὼν τὸ κοσμεῖν τὸ σῶμα καὶ μετιέναι τὰ τῶν ἵππέων ἐπιτηδεύματα, τῶν φιλοσόφων μετέλθω. καὶ ἐν Νεφέλαις· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν τοὺς ἵππεας τὸ χρῶμα διακεκναι σμένος.

[Διακέκοπται:] οἶον ἀδόκιμόν ἐστι. διέκοπτον γὰρ τὸ ἀδόκιμον νόμισμα οἱ παλαιοί.

[Διακεκορῆσθαι:] διαπεπαρθενεῦσθαι, τετμησθαι τῇ μίξει.

[Διακεκριμένως.] διακεχωρισμένως.

[Διακελεύω·] δοτικῇ.

[Διακενῆς:] ἄνευ τινὸς προφάσεως. Δαβίδ· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

[Διάκενος:] ἡ κενή.

[Διακεχαραγμένος:] ξίφεσι πεπληγμένος. ὁ δὲ διεσώθη εἰς τὸν Ναρσὴν διακεχαραγμένος τὸ σῶμα.

[Διακεχείρικε·] γενικῇ. ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνον εἶναι ὁμολογῶν, ὧν διακεχείρικεν, ἢ πεπόλνται παρ' ἡμῶν. **[Διαχειρίζω]** δὲ αἰτιατικῇ. καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν διεχείρισε. καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς τὴν οὐσίαν παρέδωκε τοῖς υἱέσι.

[Διακεχρημένον·] ἀντὶ τοῦ κατὰ μέρος δεδανεισμένον. Δημοσθένης.

[Διακεχυμένοι·] ἐκκελυμένοι τὴν ψυχὴν ὑπὸ χαρᾶς. τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπήντων πρὸς Γάϊον διακεχυμένοι καὶ τι καὶ προσπαίζοντες ἀλλήλοις.

[Διακλιμακίσας·] διαπαλαίσας. κλίμαξ γὰρ καὶ κλιμακισμός, πάλαισμα ποιόν.

[Διακλεισθέντες·] ἐξαπορήσαντες, κωλυθέντες, εἰρχθέντες. καὶ πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλεισθέντες ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ ἐκινδύνευον διαφθαρήναι.

[Διακλῶν·] διαθρύπτων.

[Διακναιόμενος·] ξεόμενος, ἢ λυπούμενος. Ἀριστοφάνης· ἄτοπος δ' ἔγκειται μοί τις πόθος, ὅς με διακναίσας ἔχει.

[Διακναισθήσεται·] διαφθαρήσεται. διακναίειν ἐστὶ κυρίως τὸ ξύειν τυρὸν τῇ κνῆστι,

[Διακομισθεῖς·] διελθόν.

[Διακόνιον·] οἱ μὲν τὴν τοῦ πλακοῦντος κρηπίδα, Μενεκλῆς δὲ ἐν τῷ Γλωσσοκόμῳ ταῦτα εἶρηκε περὶ αὐτοῦ· Ἀθηναῖοι τῷ Ἀπόλλωνι τὴν καλουμένην εἰρεσιώνην ὅταν ποιῶσι, πλήττοντες λύραν τε καὶ κοτύλην καὶ κλῆμα καὶ ἄλλ' ἄττα κυκλοτερῇ πέμματα ταῦτα καλοῦσι διακόνιον. λέγεται δ' ἐπὶ τινος ἐγκρατοῦς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμερίας διακόνια τὰ κατὰ τὴν εἰρεσιώνην τῷ Ἀπόλλωνι πλασσόμενα πέμματα. τινὲς δὲ λέγουσι ζωμὸν ποιόν, τινὲς δὲ μᾶζαν.

[Διάκονος·] μακρὸν τὸ α. ὁ δὲ ἦν ἱερεὺς, διάκονος τὴν τιμὴν. καὶ Φιλοκτήτης· ἀλλ' ἢ τεθνήκας, ἢ τὰ τῶν διακόνων, ὡς εἰκὸς οἶμαι, τοῦμὸν ἐν σμικρῷ μέρος ποιούμενοι, τὸν οἶκαδ' ἥπειγον στόλον. καὶ **[Διακονῶ·]** δοτικῇ.

[Διακορεῦσαι·] διαπαρθενεῦσαι· οἶονεὶ διατεμεῖν.

[Διακορεῖς·] πεπληρωμένους. ἰδὼν αὐτοὺς διακορεῖς μέθης ὄντας.

[Διακορής·] μεμεστωμένος.

[Διακορῶ·] κόρην διαφθείρω.

[Διακόσμησις·] τοῦ παντὸς ἡ διάθεσις. μέση ἡ γῆ κέντρου λόγον ἔχουσα, μεθ' ἣν τὸ ὕδωρ σφαιροειδές, ἔχον τὸ αὐτὸ σχῆμα τῇ γῇ, ὥστε τὴν γῆν ἐν ὕδατι εἶναι· μετὰ τὸ ὕδωρ δὲ ἀέρα ἐσφαιρωμένον. κύκλους δὲ εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ ε'.

[Διακούω·] γενικῇ. διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ κρίνετε δικαίως. ὁ Μωϋσῆς φησιν ἐν τῷ Δευτερονομίῳ.

[Διακουράζεσθαι·] ἀτενὲς βλέπειν. διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς κόρας λέγεσθαι.

[Διακωδωνίζω·] διαφημίζω. καὶ **[Διακωδωνισθέντες·]** διαφημισθέντες. ὡς ἐπὶ πλεῖστον δὲ ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων λαμβάνεται.

[Διακωδωνίσαντες·] δοκιμάσαντες. διακωδωνίσας δὲ ὁ παιδευτὴς τὰ μειράκια, λέγε, ἔφη, ὅτι βούλει· πρὸς Ἰππόδρομον διαλεγόμενος τὸν σοφιστὴν.

[Διακωδωνίσω:] οἶον δοκιμάσω· Ἀριστοφάνης· διότι τινὰ τῶν ὀρνέων δοκιμάζεται τῷ τοῦ κώδωνος ψόφῳ· καὶ τοὺς ἵππους οὕτως ἐδοκίμαζον κώδωσιν, εἰ ψοφοδεεῖς εἶεν· ἢ ἀπὸ τῶν ὀρύγων· οἱ γὰρ ὑπομένοντες τὸν ἦχον τοῦ κώδωνος ἐπιτηδεύεις ἔχουσι πρὸς μάχην· τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν σαθρῶν, ἐπεὶ οὕτως δοκιμάζουσι διακρούοντες· τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν φυλάκων· βέλτιον δὲ τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀγγείων· τὰ δ' ἄλλα ἐσχεδίασται· τὸ δὲ τοὺς φύλακας ἐγρηγορέναι κώδωσι διεσήμενον, ὅπως ἀντιφθέγγονται· καὶ Ἰάμβλιχος· ἐπειδὴ διακωδωνίζων ἕκαστον τῶν ποιμένων οὐχ οἷός τε ἦν ἀκοῦσαι καὶ μαθεῖν, οἵτινες ἦσαν οἱ παῖδες.

[Διακωχή:] διάλειψις.

[Διακωλύω·] αἰτιατικῇ.

[Διακραδαίνων:] σεείων.

[Διακριδόν:] διακεκριμένως.

[Διακριθέν:] διαχωρισθέν, διῦλισθέν· καὶ μέντοι διακριθὲν πρότερον ὑπὸ τοῦ λεγομένου ἡθμοῦ.

[Διακρίνεται:] ἀμφιβάλλει, ἀπιστεῖ, διαχωρίζεται· καὶ **[Διακρίνομαι]**, τὸ χωρίζω· δοτικῇ.

[Διακρούεσθαι:] ἐξωθεῖν· ἢ ὑπερτίθεσθαι, καὶ ἄλλοτε ἄλλως διαναβάλλεσθαι· καὶ **[Διακρούω·]** αἰτιατικῇ.

[Διάκτωρ:] διάκονος, ἄγγελος, ἀπαγγέλλων.

[Διακυβιστῶ·] αἰτιατικῇ.

[Διακυκῶσι:] διαταράττουσι.

[Διαλαβών:] διαδεξάμενος· καὶ διαλαβόντες, ὅσα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου εἶχετο συγχωνεύσαντες· ἢ καὶ διαλαβόντες ἐξῆλθον νυκτός.

[Διαλαβών:] προκατασχών· ὁ δὲ διαλαβὼν τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς.

[Διαλλαγὴ:] εἰρήνη· ὧ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε διαλλαγή· ἐπειδὴ γάμοι καὶ ἑορταὶ ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται· ἢ ὅτι ἡδίστη καὶ ἐπίχαρίς ἐστίν.

[Διαλλαγῆναι:] τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι καὶ φιλωθῆναι· ἐναλλαγῆναι δὲ τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλου μεταπηδησαί τινος, ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον.

[Διαλαγχάνειν:] διαμερίζεσθαι, διακληροῦσθαι· τὸ διαιρεῖσθαι κλήρῳ· διάληξις δὲ τὸ πρᾶγμα.

[Διαλλακτής:] φιλώτης· Ἀριστοφάνης· διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε· ἀντὶ τοῦ φιλιοῦσθε.

[Διαλαμβάνει·] αἰτιατικῇ· ὑπονοεῖται· ἢ δὲ εὐμηχάνως διαλαμβάνει καὶ δεῖται τῶν Καβείρων τιμωρῆσαι αὐτῇ καὶ μετελθεῖν τὸν ἐπίορκον.

[Διαλαμβάνων:] ὑπομνηματίζων, συγγράφων.

[Διαλλάττειν] πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσι Λακωνικοῖς, οἷσι πιστὸν οὐδέν, εἰ μή περ λύκῳ κεχηνότι· ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια διαρπαζόντων· ὃν γὰρ τρόπον λύκοις οὐκ ἔστι πίστις, οὐδὲ τούτοις· τὸ δὲ κεχηνότι, ἐπὶ τῶν μάτην χαινόντων.

[Διαλλάττω·] τὸ συμβιβάζομαι· δοτικῇ· ὕπαγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου· διαλλάττω δὲ αἰτιατικῇ· διαλλάξαντες τὰ ὅπλα πρὸς ἀλλήλους.

[Διαλαχεῖν:] τὸ διανεμεῖσθαι οἱ ῥήτορες εἰρήκασιν, ἀπολαχεῖν δὲ τὸ διανείμασθαι τὰ πατρῶα· ζητεῖ ἐν τῷ ἀπολαχεῖν.

[Διὰ λαίλαπος, Διαλέγεσθαι:] τὸ συνουσιάζειν.

[Διαλέγομαι·] δοτικῇ.

[Διαλέγουσαν:] διοικοδομοῦσαν. λέγειν γὰρ τὸ οἰκοδομεῖν. καὶ **[Διαλέγου,]** διορύττου. Θουκυδίδης.

[Διαλέγοντο γυναῖξιν:] ὁμιλοῖεν ἢ συνουσιάζοιεν. οὕτως Ἰεροκλῆς.

[Διαλεκτική:] ἡ ἀποδεικτική. ὀλίγα διαλεκτικῆς ἀψάμενος. **[Διαλεκτική]** ἐστὶν ἐπιστήμη ἀληθῶν καὶ ψευδῶν καὶ οὐδετέρων. τυγχάνει δ' αὐτὴ ἐπὶ σημαίνοντα καὶ σημαινόμενα. ἢ οὕτως, μέθοδος δι' ἐνδόξων περὶ παντὸς τοῦ προκειμένου συλλογιστική. καλεῖται δὲ διαλεκτική ἀπὸ τοῦ διαλέγεσθαι· τὸ δὲ διαλέγεσθαι ἐν ἐρωτῇ τε καὶ ἀποκρίσει. **[Διάλεκτος·]** ζητεῖ ἐν τῷ γλῶττα· καὶ ζητεῖ ἐν τῷ γυμνασίᾳ. ὅτι διαφέρει ἡ διαλεκτική τῆς ῥητορικῆς. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ διεξοδικούς. ὅτι **[Διάλογος]** λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συγκείμενος, περὶ τινος τῶν φιλοσοφουμένων καὶ πολιτικῶν μετὰ τῆς πρεπούσης ἡθο ποιῆας τῶν παραλαμβανομένων προσώπων καὶ τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς. διαλεκτική δὲ ἐστὶ τέχνη λόγων, δι' ἧς ἀνασκευάζομεν τι ἢ κατασκευάζομεν ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως τῶν προσδιαλεγομένων. τοῦ δὲ λόγου τοῦ Πλάτωνος δύο εἰσὶ χαρακτηριστῆρες, οἱ ἀνωτάτω.

[ὁ ὑφηγητικός] [καὶ ὁ ζητητικός.] [διαιρεῖται δὲ ὁ ὑφηγητικός] [εἰς θεωρηματικόν][καὶ πρακτικόν.] [καὶ ὁ θεωρηματικός δὲ] [ὁ δὲ πρακτικός] [εἰς τὸ φυσικόν] [καὶ λογικόν.] [εἰς τὸ ἠθικόν] [καὶ πολιτικόν.]

[ὅτι καὶ τοῦ ζητητικοῦ β' εἰσὶ χαρακτῆρες.] [γυμναστικός] [καὶ ἀγωνιστικός.] [καὶ τοῦ ἀγωνιστικοῦ][ἐνδεικτικός] [καὶ ἀνατρεπτικός.] [οἱ δὲ ἄλλως διαιροῦσιν.]

[εἰς δραματικόν] [διηγηματικόν] [μικτόν.] ἀλλ' οὗτοι τραγικῶς μᾶλλον ἢ φιλοσόφως διαιροῦσιν. ὁ δὲ μὴ ὢν διάλογος αὐτοδιήγητος λέγεται λόγος.

[Διάλεξις·] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· διάλεξιν ἡμῖν παρέχουσι. τουτέστι λόγων ἐμπειρίαν. καὶ νοῦν, τουτέστι τὰ νοηθέντα φράζειν. διαφέρει δὲ διάλεξις διαλέκτου, ὅτι διάλεκτος μὲν ἐστὶ φωνῆς χαρακτήρ ἐθνικός, διάλεξις δὲ τῆς συνήθους φωνῆς ἐκτροπὴ ἐπὶ τὸ σεμνότερον καὶ ἀγροικότερον.

[Διαλεπτολογοῦμαι:] διαλέγομαι. ὥσπερ καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη· ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον· ἵνα μὴ ἔλκη τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα. οὕτω καὶ ὁ πρεσβύτερος· διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.

[Διάλειμμα:] διάστημα. καὶ **[Διαλείποντα,]** τὰ διαχωρήματα. Ἀρριανός· φυλακαὶ δὲ ἐπὶ τὰ διαλείποντα τῆς τάφρου ἐτετάχατο.

[Διαλείμματος:] διαχωρισμοῦ.

[Διαλείπουσαι:] ἀλλήλων ἀπέχουσαι. Ἀρριανός· διαλείπουσαι ὅσον ξύμμετρον εἰς τὸ συνορᾶν τε ἀλλήλους καὶ κατακούειν εὐπετῶς.

[Διαλειπούση:] διακοπτομένη. ὑφειμένη οὖν καὶ διαλειπούση πολλαχῇ τῇ φωνῇ ἐδεῖτο συγγενῶναί οἱ βασιλέα.

[Διάληξις:] διαλαγχάνειν μέν ἐστι τὸ διαιρεῖσθαι κλήρῳ, διάληξις δὲ τὸ πρᾶγμα.

[Διάληψις:] ἐνθύμησις, ἢ γνῶσις. Πολύβιος· διὰ γὰρ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ἐπιθυμίαν ἦν ὑπὲρ αὐτοῦ διάληψις, ὥς οὐδὲν προϋργιαιτέρον ποιουμένου κατὰ τὸν βίον τοῦ κυνηγετεῖν. οἱ γὰρ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ἀγαθοὶ ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις. τὰς τοῦ νοὸς ὁρμάς. ἄρτι γὰρ δι' αὐτὸ τοῦτο προκεχειρισμένοι τὸν Πασίστρατον διὰ τὸ πρᾶξιν ἔχειν τινα καὶ τόλμαν, παραχρῆμα μετέπιπτον ἐς τάναντία ταῖς γνώμαις διὰ τὴν περιπέτειαν. καὶ αὖθις· παραπλησίως καὶ τὰ πλήθη ὁμοίως τούτοις ἔχει τὰς διαλήψεις ὑπὲρ τῶν κοινῶν, τῆς φύσεως αὐτοῦς δι δασκούσης. καὶ Πολύβιος· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι οὐκ ἐκ καταφορᾶς, ἀλλ' ἐκ διαλήψεως χρώμενοι ταῖς μαχαίραις, πρακτικοῦ τοῦ κεντήματος περὶ αὐτὰς ὑπάρχοντος, τύπτοντες ἐς τὰ στέρνα καὶ εἰς τὰ πρόσωπα διέφθειραν πάντας.

[Διαλογία:] διάλεξις, ὁμιλία· Δαβίδ· ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου.

[Διάλογος:] ζητεῖ ὀπίσω ἐν τῷ διαλεκτικῇ.

[Διαλοιδορεῖται.] δοτικῇ συντάσσεται. ὁ γὰρ Ἀριστοφάνης οὐ φιλῶν Πρόδικον ταῦτά φησιν, ὅσον μισῶν Σωκράτην. ἐν γὰρ τοῖς Ὅρνισι διαλοιδορεῖται Προδίκῳ.

[Διαλύω·] αἰτιατικῇ. πνεῦμα μέν ἐστιν, ἀλλὰ διαλύον ὄρη.

[Διαμαδῶντες:] διαβρέχοντες.

[Διαμαρτία:] ἡ ἀποτυχία. καὶ **[Διαμάρτοι,]** ἀποτύχοι. μέλλοντος σημασία.

[Διαμαρτάνω·] γενικῇ. καὶ τοῦ σκοποῦ δοκοῦσιν ἔμοιγε διαμαρτάνειν.

[Διαμάρτυραι:] βεβαίωσαι. καὶ **[Διαμαρτυρεῖν,]** τὸ προλέγειν τῆς ἀπειθείας τὴν τιμωρίαν καὶ τῆς εὐπειθείας τὴν ὠφέλειαν.

[Διαμαρτυρία] καὶ **[Διαμαρτυρεῖν:]** τρόπος τις ἦν ἡ μαρτυρία παραγραφῆς· πρὸ γὰρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην εἰς τὸ δικαστήριον ἐξῆν τῷ βουλομένῳ διαμαρτυρῆσαι, ὥς εἰσαγωγίμος ἐστὶν ἡ δίκη ἢ οὐκ εἰσαγωγίμος. διαφέρει δὲ τῆς παραγραφῆς τῷ τὴν μὲν δια μαρτυρίαν γίνεσθαι οὐ μόνον ὑπὸ τῶν φευγόντων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν διωκόντων. καὶ πρότερόν γε ὁ διώκων προϋβάλλετο τινα μαρτυροῦντα εἰσαγωγίμον εἶναι τὴν δίκην, καὶ περὶ τούτου πρῶτον ἐγένετο ἡ κρίσις πρὸς αὐτὸν τὸν διαμαρτυρήσαντα, οὐ πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς δικαζόμενον. εἰ δὲ μὴ προβάλοιτο μάρτυρα ὁ διώκων, τότε ἐξῆν τῷ φεύγοντι προσαγαγεῖν τινα μαρτυροῦντα μὴ εἰσαγωγίμον εἶναι τὴν δίκην, καὶ πάλιν πρὸς τὸν διαμαρτυρήσαντα ὁ ἀγὼν ἐγένετο. ἐπεσκήπτοντο δὲ ψευδομαρτυριῶν καὶ ταῖς διαμαρτυρίαις, ὥσπερ ταῖς μαρτυρίαις. τάχα δὲ ἐπὶ μὲν ταῖς τοῦ ἀποστασίου δίκαις ἐκεκώλυτο τὸ διαμαρτυρεῖν, ἐν δὲ ταῖς τοῦ ἀποστασίου οὐκ ἐτι.

[Διαμάρτη] ἐκεῖνος· αὐθυπότακτον.

[Διαμαρτύρωμαί σοι:] ἀντὶ τοῦ βεβαιώσω σε· μέλλοντα σημαίνει. ἐπὶ δὲ ἐνεστῶτος διὰ τοῦ ο μικροῦ· ὥς ἐν τῷ, ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι Ἰσραήλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι.

[Διαμαρτυρομένους:] προλέγοντας, ἀποτρέποντας. ἀπέστειλαν πρεσβευτὰς διαμαρτυρομένους μήτε τὴν πόλιν οἰκίζειν μήτε παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν μηδέν. καὶ **[Διαμαρτύρασθαι,]** βεβαιῶσαι. ἐβουλήθησαν οὖν καὶ διαμαρτύρασθαι τοῦτο τρόπον τινά.

[Διὰ μαχαίρων καὶ πυρὸς ῥιπτεῖν χρή:] ἐπὶ τῶν παραβόλως τι ποιούντων.

[Διὰ μάχης ἔλθεῖν·] οὐδενὸς τοπαράπαν θαρρήσαντος διὰ μάχης αὐτοῖς ἔλθεῖν οὔτε μὴν ἀντιτάξασθαι ἐς τὸ παντελές.

[Διαμέλλει·] ἀναβολῇ χρῆται. ὁ δὲ πρὸς ὀργὴν ὑπεριδὼν καὶ μὴ πάνυ πιστεύσας διεμέλλησεν.

[Διαμετρημένη ἡμέρα·] μέτρον τί ἐστὶν ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ρέον· ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί, ὥς δὴ τούτῳ ἡγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. διενέμετο δὲ τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ γ' τοῖς δικάζουσιν. ἐπισκεπτέον δὲ τῷ παρ' Ἰσαίῳ, ὅς μεμετρημένης ἡμέρας ὅτε μὲν χωρὶς ὕδατος φησι γίνεσθαι τοὺς ἀγῶνας, ὅτε δὲ πρὸς ὕδωρ.

[Διὰ μέσου τείχους·] τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀπὸ τοῦ Βορείου καὶ τοῦ Νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τῶν παρ' ἑκάτερα τὸ Νότιον ἐλέγετο· οὗ μνημονεύει καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ.

[Διάμετρος·] γεωμετρικόν τι εἶδος. Εὐνάπιος· ὥς κατὰ τινας διαμέτρους κεραίας κεχιῶσθαι τὴν γλῶτταν ταῖς ἀντιτύποις συμβολαῖς τῶν ἀκίδων. Δείναρχος δὲ διάμετρον λέγει τὸ ἐλλεῖπον ἀπὸ τοῦ δικαίως μετρηθέντος.

[Διαμησάμενος·] διορύζας. διαμησάμενος γὰρ πᾶσαν τὴν ὑπὸ τὰ κράσπεδα τοῦ Ὀλύμπου ἄμμον ὕδωρ πολὺ καὶ πότιμον εὔρεν. καὶ αὖθις· διαμησάμενος τὴν χιόνα τὴν ἐπ' αὐτῇ ἐξωκοδόμει τὸν κρημνόν.

[Διαμείνης·] αὐθυπότακτον.

[Διαμῆσαι·] διακόψαι.

[Διαμώμενος·] θερίζων. καὶ **[Διαμώμενοι·]** διασκάπτοντες, ζητοῦντες. Θουκυδίδης· διαμώμενοι τὸν κάχληκα ἐπὶ τῇ θαλάσῃ ἔπινον οἶον εἰκὸς ὕδωρ. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἐσκήνουν ἐπὶ τῆς χιόνος διαμώμενοι καὶ μεταξὺ ἐκκαθαίροντες.

[Διαμνημονεύω·] αἰτιατικῇ συντάσσεται. οὓς καὶ διαμνημονεῦσαι καθέκαστον ὁ λόγος διὰ τὸ πλῆθος καὶ πρὸς ὄνομα διελθεῖν παρητήσατο.

[Διαμπάζ·] διόλου, διαπαντός.

[Διαμπερέως. Διαμπερές·] διόλου διηκον. ὁ δὲ διῆγεν αὐτοὺς ἐπὶ τι ὄρυγμα, ὃ διαμπερές μὲν ἦν ὀρωρυγμένον ἐπὶ σταδίους λ', εἶχε δὲ ἔξοδον ἐπὶ θάτερα τοῦ ὀρύγματος.

[Διαμοιρωμένη·] διαιροῦσα, καὶ μερίζουσα. ἢ τὰς μοίρας μεμφομένη.

[Διαμυδαίνεται·] ἀντὶ τοῦ διαπηδᾶ καὶ διαρρεῖ καὶ διηθεῖ.

[Διαμυλλαίνη·] αἰσchrῶς πράττεις. καί, οὗτος δὲ διεμύλλαινε ὥς δὴ δεξιός. Ἀριστοφάνης φησί.

[Διάνδιχα·] διχῶς.

[Διανενεύκαμεν·] ἀντὶ τοῦ ἐπεραιώθημεν.

[Διανεῦσαι·] διακολυμβῆσαι. διανεῦσαι ἐβηπτίζοντο ὑπὸ τῆς πανοπλίας.

[Διανεῖμαι·] μερίσαι.

[Διανείμης·] αὐθυπότακτον.

[Διανηξάμενος·] διακολυμβήσας.

[Διανίζεται:] διανίπτεται, διαρρύπτεται, καθαρίζεται.

[Διανθίζω:] τὸ τὰ ἄνθη συλλέγω. καὶ **[Διηριθισμένας. Διανοεῖσθαι:]** τοῦτο ἐνέργειά ἐστι καὶ διέξοδος τῆς ψυχῆς. ἐπίστασθαι μὲν γὰρ πολλὰ δυνατόν εἶναι, διανοεῖσθαι δὲ ἅμα πολλὰ ἀδύνατον. πᾶς γὰρ ὁ διανοούμενος ἓν τι διανοεῖται. ὥς γὰρ ἀδύνατον ἅμα λέγειν πολλοὺς λόγους, οὕτως διανοεῖσθαι ἅμα πολλὰ. λόγος γάρ τις ἢ διάνοια, αὐτῆς τῆς ψυχῆς ἐφ' ἑαυτῆς λεγούσης.

[Διάνοια Εὐριπος:] ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων.

[Διάνοια·] ζητεῖ ἐν τῷ δόξᾳ.

[Διανταία πληγῇ·] τοῦ γὰρ περὶ τὸν βραχίονα τραύματος διανταία πληγῇ καταβαροῦντος κατεξανέστη τῶν ἀλγηδόνων.

[Διανύω·] αἰτιατικῇ.

[Διανυσθῆναι:] τελειωθῆναι.

[Διαξαίνειν:] ἀναιρεῖν, διακόπτειν. ὁ δὲ ἐάλω, καὶ ἔμελλεν ὁ δῆμος διαξαίνειν αὐτόν. ὁ δὲ οὐκ ἀφῆκεν, ἀλλ' εἴασεν αὐτόν γῆν πρὸ γῆς ἀπιέναι. καὶ αὖθις· ὁ δὲ φόνους ἐργασάμενος ἐναγεῖς καὶ διαρρήξας καὶ διαξήνας τοὺς νόμους καὶ τὴν ἀνδρῶν ἀπειπάμενος φύσιν καὶ γήμας ἀθύτους τε καὶ ἀγάμους ἐκεῖνος γάμους.

[Διαξῆναι:] διαλυῖσαι. Ἀριστοφάνης· ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖς διαξῆναι. τῶν γὰρ ἐρίων οἱ μαλλοὶ ἔχουσι τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς κορυφὰς πεπιλημένας· καὶ ἐπὰν τιλθῶσι, διαλύεται ὁ μαλλός. πρὸς ἐκάτερον οὖν καὶ τὰς κορυφὰς τοῦ ἐρίου πεπιλημένας ἐν τῷ πόκῳ καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν πονηρῶν συνισταμένων τοῖς πράγμασι διαλυῖσαι χρή.

[Διαπαλαίω·] δοτικῇ.

[Διαπαρατριβαί:] ἐνδελέχειαι.

[Διαπαρθενεῦσαι:] μιγῆναι παρθένῳ. ἐλέγετο δὲ οὕτως καὶ τὸ παρθενοτροφῆσαι καὶ διαφυλάξαι παρθένον.

[Διαπατταλευθήση χαμαί.] ἀπὸ τῶν τὰς βύρσας διατεινόντων. σημαίνει δὲ τὸ διερευνᾶν καὶ ζητεῖν ἐπιμελῶς.

[Διαπατταλευθήση:] ἀντὶ τοῦ ἐκταθήση χαμαί. τὰς γὰρ βύρσας ἐκτείνοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα μὴ συνάγοιντο καὶ συστέλλοιντο ἐκ τῆς τοῦ ἡλίου καύσεως, κατὰ τὰ ἄκρα παττάλοις κατακρούοντες ἐκτείνουσιν.

[Διαπαίζω·] δοτικῇ.

[Διαπεπαρθενεῦσθαι:] τετμηθῆναι τῇ μίξει.

[Διαπεπονημένης:] κατορθωθείσης.

[Διαπεράναντες:] διακεντήσαντες.

[Διαπερᾶναι:] τελειῶσαι.

[Διαπεσούσης:] ἀποτυχούσης. ἔδοξεν οὖν αὐτῷ ἐπισφαλές ἔχειν τι τὸ κοινωνῆσαι αὐτοῖς τῆς πράξεως, καὶ διαπεσούσης καὶ συντελεσθείσης τῆς ἐπιβουλῆς. καὶ **[Διαπίπτων,]** ἀποτυχάνων.

[Διαπέσοιμι:] οἶον διαμαρτήσαιμι τῆς ἐλπίδος. Ἀριστοφάνης· μή σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν ἐμῶν ψευσμάτων ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ.

[Διαπεφώνηκεν:] ἀντὶ τοῦ ἐσχάτην καὶ τελευταίαν φωνὴν ἀφῆκε· τουτέστιν ἀπέθανεν. ὅτε δὲ λέγει, ὅτι διαπεφώνηκε δὲ τούτων οὐδὲ εἷς, περὶ τῆς ὁμοφωνίας τῶν δ' εὐαγγελιστῶν φησιν ὁ Χρυσόστομος.

[Διαπεινῶμεν ἀεὶ πρὸς τὸ πῦρ:] παρὰ προσδοκίαν. ὥσπερ ἔφη, διαπίνομεν ἀεὶ πρὸς τὸ πῦρ· ὁ δὲ εἶπε διαπεινῶμεν· οἱ γὰρ πότοι χειμῶνος πρὸς τὸ πῦρ γίνονται. εἶρηκε δὲ οὕτω διὰ τὸν λιμόν. τουτέστιν ἐσχάτως πεινῶμεν, ὥστε καὶ τὰ ἱμάτια ἀποδυσόμενοι καθεζόμεθα πρὸς τὸ πῦρ διὰ τὸ ῥίγος. ἢ διαπύρως καὶ ἐκτόπως πεινῶμεν· ὁ καὶ βέλτιον.

[Διὰ πείρας συχνῆς:] ἀντὶ τοῦ ἀκρίβειαν. τοῦτον ἐπίσταμαι διὰ πείρας συχνῆς μάλα τὴν τε ἀγαθοειδῆ προαίρεσιν προβεβλημένον καὶ τὴν τοῦ πατρὸς οὐ πολὺ τι λειπόμενον κατὰ τὴν εὐσεβῆ προθυμίαν.

[Διαπειρωμένη:] ἀπόπειραν ποιουμένη. ὁ δὲ ἐξώρκισεν αὐτήν, εἰ ταῦτα οὕτως ἐγνωκυῖα λέγει ἢ διαπειρωμένη αὐτοῦ. ἢ δὲ ὥμοσεν, ἥ μὴν τῷ ὄντι καὶ φρονεῖν ταῦτα καὶ λέγειν.

[Διαπηδῶ·] αἰτιατικῇ.

[Διαπηγνίςαι:] ἐξαπατῆσαι. πηνίκην γὰρ οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ τὴν ἐκ τῶν τριχῶν περιθετὴν κόμην. καὶ τὸ φενακίσαι τινὲς ἀπὸ τούτου εἰρησθαι λέγουσιν.

[Διαπιθηκίςαι:] τὸ διαπαῖξαι· ἀπὸ τῶν πιθήκων· φιλοπραγμονέστατον γὰρ τὸ ζῶον.

[Διαπίνομεν] ἀεὶ πρὸς τὸ πῦρ· ζητεῖ παρὰ νῶ ἐν τῷ διαπεινῶμεν.

[Διαπίπτω·] γενικῇ.

[Διαπλέκειν:] διαποικίλλειν, διάγειν. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι· εἰ με τῶν ὀρνίθων τις ὑμῶν βούλεται διαπλέκειν ζῶν ἢ δέως τὸ λοιπὸν ὥς ἡμᾶς ἴτω.

[Διαπλέω·] αἰτιατικῇ.

[Διαπληκτίζονται·] δοτικῇ. διαμάχονται.

[Διαπλώσας:] διαπλεύσας, διελθών. ὃ σὺν ἀοιδῷ πάντα διαπλώσας καὶ σὺν ἔρωτι βίον.

[Διαπνεῖν] καὶ ἀποπνεῖν τὸ πέρδεσθαι. εὐσχημονέστερον τοῦ ἀποψοφιεῖν.

[Διαπολεμῶ·] δοτικῇ.

[Διὰ πολλοῦ χρόνου·] ὁ γὰρ γέρων, ὥς ἔπιδε διὰ πολλοῦ χρόνου, ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι, ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται ἀρχαῖ' ἐκεῖν', οἷς Θέσπιδες ἠγωνίζετο.

[Διαπονεῖν:] ἀσκεῖσθαι.

[Διαπορηθέντες:] διαποροῦντες.

[Διαπορήσω:] ζητῶ, ἀμφιβάλλω.

[Διαπορεία:] ἡ διαπόρευσις.

[Διαπορθμεύεται:] διακομίζεται, διαπερᾶ.

[Διαπορθμεύσων:] διαπεράσων, διακομίσων.

[Διαπραξάμενον ἐλευθερίαν:] κατασκευασάμενον.

[Διαπρέπειν:] διαφαίνεσθαι, διαφέρειν.

[Διαπρεπής:] ἔκδηλος, ἐπίσημος.

[Διαπρήσει:] διανύει, τελειοῖ.

[Διαπρύσιον:] διὰ παντὸς δεξιόν, μέγα, ἐξάκουστον, διαβόητον.

[Διαπτύω·] αἰτιατικῇ.

[Διαπυνθάνεται:] ἐρωτᾷ.

[Διαπυρώτατος:] ὁ θερμός.

[Διάρας](διατείνας) [τὸ ὄμμα εἰς οὐρανόν. Διαράμενον·] ὥς οὐκ εἰκός τε αὐτὸν διαράμενον βλοσυροῖς ὀφθαλμοῖς ἀντιβλέψαι χρυσίῳ. τούναντίον μὲν οὖν.

[Διάργεμοι:] πῇ μὲν λευκοί, πῇ δὲ μέλανες. ἀλλ' οἱ μὲν ὑμῶν μέλανες, οἱ δὲ τεφρώδεις, ἕτεροι ξανθοὶ καὶ διάργεμοι στήθη.

[Διαρραῖσαι:] διαφθεῖραι.

[Διαρρέουσα:] τρυφηλή.

[Διαρρεῖν:] διαχεῖσθαι, χαυνοῦσθαι. οὗ διαρρεῖ πολὺ καὶ κλεινὸν ὄνομα. ἀντὶ τοῦ εὐφημία γεραίρει.

[Διαρρήδην:] σαφῶς, φανερώς. διαρρήδην ἀπειπὼν μήτε μάχην συνάπτειν μήτε περαιτέρω ἵεναι μήτε ἄλλο πράττειν μηθέν.

[Διαρρήξωμεν·] αἰτιατικῇ. διακόψωμεν.

[Διαρθρώσας:] διατυπώσας.

[Διαρκῶς:] καρτερῶς. δαψιλῶς. Αἰλιανός· ὁ δέ, οὐ γὰρ ἐλελήθει τὰ ἔνδον, ὑπερήδετο καὶ τὴν ἐλπίδα ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐλάμβανεν εἰς τὸ κρεῖττον καὶ ἔτι μᾶλλον τῇ πολιορκίᾳ διαρκῶς ἐνεκαρτέρει.

[Δίαρμα·] Πολύβιος· ἅμα δὲ πρὸς τὸν ἀπὸ Λιβύης πλοῦν καὶ πελάγιον δίαρμα λίαν εὐφυῶς ἔκειτο τοῖς Καρχηδονίοις ἢ πόλιν. καὶ αὖθις· ἦν μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ χάρακος ἐπὶ θάλατταν ρκ' στάδια· τὸ δὲ δίαρμα βραχὺ πλεῖον ξ'. καὶ διὰ τοῦτο ἦν ἀδηλότης καὶ συν ἔχεια τῆς ἐπιφάσεως. καὶ αὖθις· εἶδον ὄψιν γεγεφυρωμένου τοῦ θαλαττίου διάρματος ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου ἕως Καλχηδόνας.

[Διὰ ῥωπήϊα:] τὰ παρ' ἡμῖν ῥωπάκια.

[Δίαρσις:] ἔπαρσις εἰς ὕψος. Πολύβιος· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συνδραμόντες εἰς τὰς χεῖρας τοὺς Κελτοὺς ἀπράκτους ἐποίησαν, ἀφελόμενοι τὴν ἐκ διάρσεως αὐτῶν μάχην· ὅπερ ἐστὶν ἴδιον Γαλατικῆς χρείας διὰ τὸ μηδαμῶς κέντημα τὸ ξίφος ἔχειν.

[Διαρτᾶν:] κυρίως ἀντὶ τοῦ διαίρειν. καὶ τὸ ἀρτῆσαι ἐπὶ τοῦ ἀνακρεμάσαι.

[Διαρτῆσαι:] τὸ ἐξαπατῆσαι. οὕτως Μένανδρος. **[Διαρτίσαι]** δὲ διὰ τοῦ ι, ἀναπλάσαι, καταρτίσαι. **[Διαρτίζω]** γὰρ πλάττω καὶ τελειῶ. **[Διαρτῶ]** δὲ τὸ κρεμῶ.

[Διαρτία:] ἡ διάπλασις. εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς.

[Διαρτίζεται:] ὀρμᾷ.

[Διαρτῶμενος:] ὁ δὲ Ἡρακλῆς τοῖς μὲν ἵχνεσι διαρτῶμενος (τουτέστιν ἐξαπατῶμενος), οὐδὲν δὲ ἥττον οἰόμενος εἶναι διερευνήσασθαι τὸν χῶρον. καὶ αὖθις· πολλαχόθεν ἀκροβολισμοῖς χρώμενοι, ἵνα διαρτῶμενοι τῇ δοκῇσι τῶν κατὰ πρόσωπον ἐπιόντων, μηδεμίαν αἴσθησιν λάβωσι τῶν ὑπὲρ κεφαλῆς. καὶ **[Διαρτῶ,]** τὸ κρεμῶ. καὶ **[Διαρτωμένων,]** καταρτιζομένων.

[Διάρροια:] πάθος περὶ τὰς ὕς γινόμενον. τρία δέ εἰσι πάθη βράγχη, κραῦρα, διάρροια. ἡ μὲν οὖν βράγχη μέρους τινὸς τοῦ σώματος, ἡ δὲ κραῦρα πυρετὸς σὺν κεφαλῇς πόνῳ. σημειοῦται δὲ τοῦτο τῷ καταβεβλήσθαι τὰ ὥτα καὶ κατηφῆς εἶναι τὸ ὄμμα. ἡ μὲν οὖν διάρροιά ἐστιν ἀθεράπευτος, τὴν δὲ κραῦραν οἱ νομεῖς ἐγχυματίζουνσι, τῆς δὲ βράγχης περιτέμνουσι τὰ σεσηπότα τῶν σαρκιδίων.

[Διαρρυῆναι:] φθαρῆναι.

[Διασαλακωνίσαι:] διαθρύψαι. ὡδὶ προβὰς τρυφερόν τι διασαλακῶνισον. οἱ νεώτεροι διαφθεῖραι καὶ βιάσασθαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τάττουσιν ἀδιαφόρως.

[Διασαφηνίζειν:] τὸ τῇ γλώττῃ ἀκριβοῦν.

[Διασαφῆσαι:] ἐρμηνεῦσαι.

[Διασαφούσης:] ἀντὶ τοῦ φωτιζούσης. σελήνης τὸν ζόφον διασαφούσης.

[Διασείων τοὺς ὑπευθύνους, εἰ πέπων ἢ μὴ πέπων·] αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ ἀπαλῶς καὶ ῥαδίως διασεισθῆναι δυνάμενος. μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ συκάζειν κέχρηται τοῖς ὀνόμασιν Ἀριστοφάνης. ὥσπερ οὖν ἐπὶ τῶν καρπῶν ἐκ μὲν τῶν πεπόνων ἔστι δρέψασθαι καὶ φαγεῖν, ἐκ δὲ τῶν ἁώρων οὐκέτι· οὕτω, φησί, καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ Κλέων διελογίζετο καὶ διέκρινε, τίς ἐπιτήδειος διασεισθῆναι, καὶ τίς σκληρὸς καὶ δυσκαταμάχῃτος. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν, πένης ἢ πλούσιος, ἐνέμεινε τῇ μεταφορᾷ ὡς ἐπὶ σύκων.

[Διασείστους·] εἰκόασιν ὠνομάσθαι οἱ διάσειστοι παρὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ διασεῖσθαι πρότερον, εἴτα βάλλεσθαι, ἵνα ἀκακούρητοι μᾶλλον ᾧσι.

[Διασήθειν:] διαζύειν, ἀπαλείφειν, παράπτεσθαι.

[Διασηκῶσαι·] ὅτι βαστάσαι οὐ τὸ ἄραι δηλοῖ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ψηλαφῆσαι καὶ διασηκῶσαι καὶ διασκέψασθαι τῇ χειρὶ τὴν ὀλκὴν.

[Διάσημος:] ὁ λαμπρός. καὶ **[Διασημότητος, Διάσια:]** ἑορτὴ Ἀθήνησι Μελιχίου Διός· προσαγορεύεται δὲ Διάσια, ἀπὸ τοῦ διαφυγεῖν αὐτοὺς εὐχαῖς τὰς ἄσας. καὶ Ἀριστοφάνης· ὅτ' ἐπριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.

[Διασκανδικίσεις:] μὴ ἀποδειλιάσης, μὴ εὐριπιδίσης, μὴ ἀμελήσης. σκώπτει δὲ τὸν Εὐριπίδην ὡς λαχανοπώλιδος υἱόν. σκάνδιξ γὰρ εἶδος λαχάνου λεπτοῦ. καὶ ἀλλαχοῦ· σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένος.

[Διασχεδάζω·] αἰτιατικῇ.

[Διασκεδαννύουσι:] διασκορπίζουσι. λέγεται δὲ καὶ **[Διασκίδνησιν.]** Ἰώσηπος· οὔτε γὰρ ἀταξία διασκίδνησιν αὐτοὺς τῆς συντάξεως τῆς ἐν ἔθει.

[Διασκευαζόμενα.] Εὐπολις, Ἀθηναῖος, κωμικός, ἔγραψε τόσα καὶ ἄλλα διασκευαζόμενος, καὶ **[Διασκευάσασθαι,]** ἀντὶ τοῦ συ**[σκευάσασθαι.]** ἴσως.

[Διασκευή.] ἀπὸ τῆς κλίνης σοι γέγραφα μόλις ἀνεχόμενος εἰς διασκευὴν τῶν γραμμάτων. τουτέστι συνθήκην.

[Διασκηνητέον:] καταλυτέον. Ξενοφῶν· ἐδόκει διασκηνητέον εἶναι εἰς τὰς κόμας εἰς στέγας.

[Διασμώμενος:] ἐρευνῶν.

[Διασμύχων:] διαξύων. διακαίων.

[Διασπαθᾶν:] ἀφειδῶς δαπανᾶν.

[Διασπεύσας:] διεγείρας, παρορμήσας. τοὺς μὲν στρατιώτας διασπεύσας, τοὺς δὲ χιλιάρχους παρακαλέσας ἄψασθαι τῆς πράξεως.

[Διασπείρω·] αἰτιατικῇ.

[Δι' ἀσπίδεος πεδίοιο:] οἱ μὲν διὰ τὸ πολλὰς ἀσπίδας ἐν αὐτῷ ἐρρίφθαι, οἱ δὲ ἀσπιδοειδοῦς διὰ τὸ τοῦ πεδίου περιφερές, οἱ δὲ ἀπὸ μήκους.

[Διασπώμενος:] συντρίβων καὶ κατακλῶν.

[Διάστασις:] Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ διακόσμησις.

[Διαστελλόμενος:] διαχωριζόμενος.

[Διαστῆσαι:] ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οἷον ἀδύνατον ποιῆσαι.

[Διαστήτην:] ἐχωρίσθησαν.

[Διαστείχειν:] διέρχεσθαι.

[Διαστείχοντας:] διαπορευομένους. καὶ **[Διαστείχουσιν,]** διερχομένην.

[Διαστολή:] διαχώρησις, ἐξοχή. οὐ χρὴ θαυμάζειν, εἰ φιλοτιμότερον ἐξηγούμεθα τὰ κατὰ τὸν Σκιπίωνα καὶ πᾶν τὸ ῥηθὲν ὑπ' αὐτοῦ μετὰ διαστολῆς ἐξαγγέλλομεν.

[Διασύρω·] αἰτιατικῇ.

[Διασφάξ:] διατομὴ ὄρους. καὶ **[Διασφάγες,]** διεστῶσαι πέτραι.

[Διασχών:] διελθών, διαστήσας. Πολύβιος· ὁ δὲ διασχών τῶν πολεμίων ὡς τρία στάδια κατεστρατοπέδευσε, μεταξὺ λαβῶν τὸν ποταμόν.

[Διατάγματα·] ὁ δὲ διατάγματα προθεῖς ἰκέτευε τὸν δῆμον εἰς διαλλαγὰς ἐλθεῖν καὶ αὐτοῖς ἀμνησίαν ὑπισχνεῖτο. ἀντὶ τοῦ λήθην τῶν ἐπταισμένων.

[Διαττᾶν:] σήθειν.

[Διατατικώτερον·] Πολύβιος· τοῦτ' ἄμεινον ὑπολαμβάνοντες εἶναι καὶ διατατικώτερον, τὸ μήτε τῷ καιρῷ μήτε ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς καὶ παραστατικαῖς διαθέσεσι περιγίνεσθαι τῶν ἐναντίων.

[Διαταφρεύει:] διασκάπτει.

[Διατάχους·] ἐπίρρημα· διὰ ταχέων δέ.

[Διατεθώκηται·] τεθρόνισται, διεχώρισται.

[Διατεθρυλημένος τὰ ὦτα·] οἶον κατηδολεσχημένος. ἢ οἶον πλειστάκις καὶ περὶ τῶν αὐτῶν πλεῖστα ἀκηκόως.

[Διατεθρυμμένος·] διακεκλασμένος.

[Διατεκμαίρεται·] στοχάζεται.

[Διατερσαίνω·] ξηραίνω.

[Διάττειν·] ὀρμᾶν, διατρέχειν. ἢ δάκνειν.

[Διατείνεται·] διαβεβαιούται.

[Διατίθεται·] δοτικῇ. πράττει.

[Διατιμᾶται·] δοκιμάζεται.

[Διατιμητικός·] δοκιμαστικός.

[Διατιτράν·] διατρυπᾶν. ἐς τὰ ἀποκρημνότατα ἄνω διατιτράντες. καὶ αὖθις· μαχαιριδίους διατιτράν τοὺς ἀσκούς.

[Διατορηθῆναι·] δύο δὲ τῶν ὀρυγμάτων ὑπόβρυχα καὶ κατωτέρω τοῦ χάρακος διατορηθῆναι τὴν γῆν ὑπὸ τὸν περίβολον αὐτὸν ἐξενεχθήτην. διατορηθῆναι οὖν ἀντὶ τοῦ διακοπῆναι, διατρυπηθῆναι.

[Διάτορον·] ἐξάκουστον, ὀξύτερον, μεγαλόφωνον.

[Διατορώτατον·] τρανότατον.

[Διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖν·] ἐπὶ τῶν ἀναισθήτως τι διαπραττομένων.

[Διατρέχοντες·] οἱ διάττοντες ἀστέρες, οἱ ἀποσπινθηρίζοντες.

[Διατριβή·] τόπος ἐν ᾧ τινες μανθάνουσιν. ἢ καιρὸς καθ' ὃν ἀναστρεφόμεθα περὶ τι. ἢ διάλεξις φιλόσοφος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιτήδευμα καὶ τὸ ἀσχόλημα, δίαιταν, διαγωγὴν, πρόφασιν ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· εἰ μὴ φανεῖται διατριβὴ τις τῷ βίῳ. καὶ ἡ ἀργία. ἐγένετο δὲ αὐτῷ ἐκούσιος ἡ διατριβὴ καὶ τῆς ἐφόδου ἡ σχολαιότης, τοῦ τε ἀτάκτου ἔνεκα καὶ τοῦ ἐς τὸ ἀποβησόμενον προμηθοῦς.

[Διατροπή·] συμπάθεια, οἶκτος. τῶν δὲ Καρχηδονίων πολὺν κλαυθμὸν μετὰ δακρύων προῖεμένων, διατροπὴ μεγάλη τὸ συνέδριον ἐπέσχευ.

[Διατοιχεῖ·] ἀντὶ τοῦ ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τοίχου τοῦ πλοίου, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γίνεται.

[Διατυπῶν·] διατιθέμενος ἐπὶ τὸ βέλτιον. καὶ διατυπῶν τὸ ἀτύπωτον καὶ μεταπλάττων πρὸς εὐσχημοσύνην τὸ ἄτακτον.

[Διαυανθῆναι·] ξηρανθῆναι.

[Διαύγεια·] ἡ ἔλλαμψις.

[Διαυγία·] ὁ Θεολόγος· μὴ λίθων διαυγίαις. τοῦτο διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ παροξύνεται· προπαροξύνεται δὲ ἐν τῷ ἀττικίζειν. εἰ δὲ ὁ παρὼν λόγος ἀττικίζει, προπαροξύνειν ὀφείλομεν διαύγειαν λέγοντες, ὡς ἀμέλειαν.

[Διαύλειον προσαυλεῖ τις·] τοῦτο παρεπιγραφή. φασὶ δὲ διαύλειον λέγεσθαι, ὅταν ἡσυχίας πάντων γινομένης, ἔνδον ὁ αὐλητῆς ἄσῃ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

[Διαυλίζων·] βαθύνων, ἢ μηκύνων.

[Δίαυλος·] ὁ διστάδιος τόπος. ἢ μέτρον πήχεων σ'. **[Δίαυλος]** καὶ ἡ μακρὰ περίοδος. τούτους δὴ τοὺς μακροὺς διαύλους ποιεῖσθαι.

[Δίαυλος·] ὁ διττὸν ἔχων τὸν δρόμον ἐν τῇ πορείᾳ, τὸ πληρῶσαι τὸ στάδιον καὶ ὑποστρέψαι. δολιχοδρόμοι δὲ οἱ ζ' τρέχοντες. διὸ καὶ δολιχοδρόμοι· οἱ γὰρ σταδιοδρόμοι διπλοῦν ἐποίουν τὸν δρόμον. ὀπλίτης δὲ δρόμος, ὅταν μεθ' ὀπλῶν ἀγωνίζωνται· ἡ δὲ εἰσὶν ἀγωνίσματα, στάδιον, δίαυλος, δόλιχος, ὀπλίτης, πυγμή, παγκράτιον, πάλη καὶ ἄλμα. δόλιχος τὸ ἵπποδρόμιον ἀπὸ τοῦ κάμπειν· δολιχὸς δὲ ὁ μακρός.

[Διαυλωνίζειν·] τὸ διὰ στενοῦ ρεῖν.

[Διαυχενίζεσθαι·] ὁ δὲ τὰ φρονήματα καὶ τοὺς θυμοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀνηρέθιζε καὶ διαυχενίζεσθαι πρὸς τὸ ἀγέρωχον ταῖς μελέταις ἐξεκάλει καὶ φιλοκίνδυνον. ἀντὶ τοῦ ὑψοῦ τὸν αὐχένα ἔχειν.

[Διαφανές·] διαφανές φασιν εἶναι φύσιν τινὰ ἐν πλείοσιν ὑπάρχουσαν, διαπορθμευτικὴν τῶν χρωμάτων, ἣτις φωτὸς μὲν μὴ παρόντος δυνάμει ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο διαφανές, ἐνεργεῖα δὲ γίνεται διαφανὲς φωτὸς παρόντος. ἔστι δὲ διαφανὴ οὐκ ἀπὸ μόνον καὶ ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν στερεῶν σωμάτων, οἷον φεγγῆται λίθοι, κέρατα, ὕελος, γύψος καὶ ἕτερα. ἔστιν οὖν τοῦ διαφανοῦς ἡ φύσις, ἣτις ἐν πλείοσιν οὐσίαις ὑποκειμέναις ἔχει τὸ εἶναι, ἑτέρα αὐτῶν οὐσα, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἐτέρων ποιότητων ὁρῶμεν. μετέχει δὲ τῆς διαφανείας καὶ τὸ αἶδιον τὸ ἄνω σῶμα, οἷον τὸ χῦμα τῶν σφαιρῶν· διαφανὲς γὰρ ἅπαν. καὶ γὰρ ὁρῶμεν τὰ ἐν τῇ ἀπλανεῖ ἄστρα διὰ τούτου. καὶ αἱ μὲν σφαῖραι διαφανεῖς εἰσι, τὰ ἄστρα δὲ οὐκέτι, ὅθεν καὶ ἐπιπροσθοῦσιν ἀλλήλοις. ἐντεῦθεν γοῦν ἢ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις ἐπιπροσθουμένου ὑπὸ τῆς σελήνης ἐναργῶς φαίνεται γίνεσθαι.

[Διαφανῇ χιτώνια·] οὐ τὰ λαμπρά, ἀλλὰ τὰ ἰσχνά, δι' ὧν διαφαίνεται τὰ σώματα τῶν γυναικῶν. καὶ Ἡσαΐας ὁ προφήτης· καὶ τὰ διαφανῇ Λακωνικά.

[Διαφανῶς·] σαφῶς, ἢ συμφώνως.

[Διαφαίνει·] διαδείκνυσιν.

[Διαφέρεσθαι·] ἐρίζειν, φιλονεικεῖν. τοῦτον οὖν ὁμόδουλος κύων ὑπὲρ τινος παραπεσόντος ἐδέσματος οἰηθεῖσά οἱ διαφέρεσθαι, προσπαίζοντος ἄλλως, ἢ δὲ ἡγανάκτησεν.

[Διαφέρει μοι·] ἀντὶ τοῦ τοῦμόν ἐστι.

[Διαφερόντως·] ἐξαιρέτως.

[Διαφερώμεθα·] φιλονεικῶμεν.

[Διαφέρων:] παρασκευάζων. παρέργως τὰ πρότερα τὸν πόλεμον διαφέρων Ἰουστινιανὸς ἀξιολογωτάτην αὐτοῦ πεποιήται τὴν παρασκευήν. καὶ **[Διαφερόντων,]** ἀντὶ τοῦ ἐπιλέκτων. πυνθανόμενος τὴν πόλιν ὠχυρῶσθαι καὶ πλῆθος ἀνθρώπων διαφερόντων εἰς αὐτὴν ἠθοῖσθαι.

[Διαφερούση·] πληθουόση. ὁ δὲ ἐστρατοπέδευσεν ἐν χώρᾳ πάντα τὰ γεννήματα διαφερούση.

[Διαφέρω:] τὸ διαλλάσσω. γενικῇ. τοσοῦτον διαφέρομεν τῶν προγόνων. δοτικῇ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐχθραίνω. ὑπὲρ οὗ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ αἰὶ ὁμολογῶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις. καί, τίτι διαφέρει στιγμή ὑποστιγμῆς; χρόνῳ.

[Διαφεύγω·] αἰτιατικῇ.

[Διαφεῖναι:] διαλύσσαι. καὶ **[Διαφεῖς,]** ἀντὶ τοῦ ἀπολύσας, ὀρίσας. ὁ δὲ διαφεῖς τοὺς ἡγεμόνας ἐκίνει τὴν πρωτοπορίαν.

[Διαφημίζω] αἰεί.

[Διαφθείρω·] αἰτιατικῇ.

[Διαφθονούμενος·] ὁ δὲ διαφθονούμενος Ζήνωνι ἐν ἡσυχίᾳ ἔμενεν.

[Διαφθορά:] θάνατος.

[Διάφορα:] ἀναλώματα. Θουκυδίδης.

[Διαφορά:] ἔχθρα. **[Διαφορά,]** τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἢ παραλλαγῇ, καὶ ἀνομοιότης.

[Διαφορηθῶ:] διασπασθῶ. καὶ **[Διαφορηθῆναι,]** ἀντὶ τοῦ διασπασθῆναι.

[Διαφόρημα:] τὸ παίγνιον. καὶ **[Διαφορήσει,]** διάφορος γένηται.

[Διαφορῆσαι·] τοὺς δὲ ἵππους εἶναι ἀγρίους, ὑπὸ τε τῷ ἀήθει τοῦ δεσμοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀπηρτημένου βάρους ἔτι μᾶλλον ἀνασοβηθέντας διαφορῆσαι αὐτόν.

[Διαφορότης:] ἡ διαφορὰ παρὰ Αἰλιανῶ.

[Διάφοροι:] ἐχθροί. παρὰ τὸ διαφορεῖσθαι τὰς γνώμας. λέγεται δὲ καὶ **[Διάφορον πρᾶγμα,]** τὸ τίμιον. ἐστρέβλωσαν δὲ πολλοὺς τούτων, οἷς ἠπίστησαν ἔχειν κεκρυμμένον διάφορον ἢ κατασκευάσμα ἢ ἄλλο τι τῶν πλείονος ἀξίων.

[Διαφορουμένης τῆς κρόκης ὑπὸ τῶν ἀλεκτρούνων:] ἀντὶ τοῦ διασπωμένης. Ἀρριανός· τοὺς δὲ ἵππους ἀνασοβηθέντας διαφορῆσαι αὐτόν.

[Διαφορήσετε:] διαφορήσετε, διαπέμψετε.

[Διὰ φροντίδος ἦν αὐτῷ:] ἀντὶ τοῦ ἐβουλεύετο, ἐσκέπτετο. Αἰλιανός· ὁ δὲ θεὸς λέγει ἐκείνους μὴ πολυπραγμονεῖν, αὐτῷ γὰρ εἶναι διὰ φροντίδος.

[Διαφρυκτοῦν:] διαψηφίζειν, διακληροῦν. τὸν γὰρ κύαμον ἐκάλουν φρυκτόν. ἀντὶ δὲ ψήφων κυάμους ἐφόρουν οἱ τῶν Ἀθηναίων δικασταί.

[Διαχειρίσαι·] αἰτιατικῇ. φονεῦσαι.

[Διαχειροτονία:] διάκρισις τις χειροτονίας ἐν πλήθει γινομένης. τοῦτο Δημοσθένης.

[Διαχεῖται:] χαίρει, διαχέεται.

[Διαχωρήματα:] τὰ διαλείποντα. Ἀρριανός· φυλακαὶ δὲ ἐπὶ τὰ διαλείποντα τῆς τάφρου ἐτετάχατο.

[Διαχώρους:] τὰ διαστήματα τῶν λόχων. οὕτω τε ἀνεπλήρωσε τῇ πυκνότητι τοῦ στρατοῦ τοὺς διαχώρους.

[Διὰ χρόνου:] ἀντὶ τοῦ μετὰ πολὺν χρόνον. ἄρ' ἂν βλαβῆναι διὰ πολλοῦ χρόνου τί σοι δοκῶ, ὧ δέσποθ' Ἑρμῇ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας; οὐκ, εἴ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις γληχωνίαν. καὶ γὰρ οἱ διὰ χρόνου ἐσθίοντες ὀπώραν πολλὴν βλάπτονται καὶ οἱ συνουσιάζοντες συνεχῶς. οἱ οὖν πολλὴν ὀπώραν ἐσθίοντες, ἐὰν γλήχωνα πίνωσιν, οὐ βλάπτονται διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ οἴνου κατεσθίεσθαι τὴν καρδίαν. ἵνα οὖν ἡ δριμύτης ἀποστύφῃ, γλήχωνα πίνουσιν.

[Διάχυσις:] χαρά, τέρψις.

[Διαψαλάττεσθαι:] τὸ διαστέλλεσθαι εἰς ἔρευναν. τὸ γὰρ ἀψάλακτον, ἄθικτον. οὕτως Κράτης.

[Διάψαλμα:] μέλους ἐναλλαγή.

[Διαψᾶν:] διορύττειν, διασκαλεύειν. κελεῦσαι πάντας διαψᾶν τὴν ἄμμον καὶ ποιεῖν βοθύνους εὐμεγέθεις.

[Διαψαίρουσι:] διαπνέουσι. ψαίρειν γὰρ τὸ πνεῖν οἱ ναυτικοὶ λέγουσιν.

[Διαψεύδονται·] γενικῇ. ἐκπίπτουσιν, ἀποτυγχάνουσιν. διὸ τοῦ μὲν καλοῦ διαψεύδονται, τοῦ δὲ παρ' αὐτοῖς συμφέροντος ὥς ἐπίπαν οὐκ ἐπιτυγχάνουσι.

[Διαψήφισις] καὶ **[Ἀποψήφισις·]** οἱ πολῖται συνίασιν ἕκαστοι κατὰ τοὺς αὐτῶν δήμους καὶ περὶ τῶν αἰτίαν ἐχόντων ἢ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν ψῆφον φέρουσι κρύβδην· οἷον Ἀχαρνεῖς περὶ Ἀχαρνέων καὶ περὶ Ἑλευσινίων οἱ Ἑλευσίνιοι καὶ οἱ λοιποὶ δημόται παραπλησίως. καὶ τοῦτο διαψήφισις καλεῖται. οἱ μὲν οὖν πλειόνων ψήφων τυγχάνοντες ἀναμφισβητήτως τὴν πολιτείαν ἔχουσιν, ὅσοι δ' ἂν ἐλάττονας ψήφους λάβωσιν, οὐκέτι νομίζονται, καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ ἀποψήφισις.

[Διαψήφισις:] ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἐξετάσεων, αἱ γίνονται περὶ ἐκάστου τῶν δημοτευομένων, εἰ τῷ ὄντι πολίτης καὶ δημότης ἐστίν, ἢ ξένος ὧν παρεγγέγραπται.

[Διβητήσια:] διβίκια.

[Διγῆρες:] οἱ λαμπροί. ἢ οἱ στρουθοί.

[Δίγλωσσος:] ὁ δύο γλώσσας ἐπιστάμενος. Ἀνάχαρσις Σκύθης ἦν, μητρὸς δὲ Ἑλληνίδος. διὸ καὶ δίγλωττος ἦν· ὃς ἔθηκεν νόμους Σκύθαις.

[Δίγνωμος:] ὁ ἐπαμφοτερίζων τῇ γνώμῃ.

[Διδαζάμενος:] τελέσας τι ὑπὲρ ἐτέρου διδασκάλῳ.

[Διδάξομαι·] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀλλ' εὐζάμενος τοῖς θεοῖσιν διδάξομαι. ἀντὶ τοῦ διδαχθήσομαι. νῦν μὲν παθητικῶς ἀποδεκτέον, τουτέστι διδαχθήσομαι. ἔστι δὲ τῶν μέσων, παθητικὸν μὲν γὰρ ἔχει τὸν σχηματισμόν, ἐνέργειαν δὲ δηλοῖ. εἴποι γὰρ ἂν διδάξομαι τὸν υἱὸν φιλοσοφεῖν κυριώτερον ἢ διδάξω. διδάξω μὲν γὰρ ὁ διδάσκαλος ἐρεῖ, διδάξομαι δὲ ὁ πατήρ καὶ πᾶς ὁ παραδιδούς ἕτερον μανθάνειν. δυνατὸν οὖν καὶ νῦν μὲν εἶναι τὸ αὐτό· ἵν' ἢ νοούμενον, διδάξομαι, ἐπεὶ οὐ τὸν υἱόν, ἐμαυτόν. τοῦ μέτρου οὐκ ἐπιτρέποντος εἰπεῖν ἐμαυτὸν διδάξας, ἔφη αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.

[Διδασκαλεῖον:] τὸ σχολεῖον. **[Διδασκάλιον]** δὲ αὐτὸ τὸ μάθημα.

[Διδάσκαλον·] ἰδίως διδασκάλους λέγουσι τοὺς ποιητὰς τῶν διθυράμβων ἢ τῶν κωμωδιῶν ἢ τῶν τραγωδῶν. καὶ Σοφοκλῆς· οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν διδασκάλων λόγοισι γίνονται κακοί.

[Διδάσκαλος·] κανών· δαίω, τὸ μανθάνω, δαίσω, δαῖσκω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, δάσκω· ἐπειδὴ τὰ εἰς κω κοινολεκτούμενα οὐ θέλουσι δίφθογγον ἔχειν· ἀναδιπλασιασμῷ διδάσκω, καὶ ἐξ αὐτοῦ διδάσκαλος.

[Διδάσκω·] αἰτιατικῇ.

[Διδαχή:] ἀντὶ τοῦ διδασκαλία. Ἡρόδοτος γ'.

[Δίδημι:] τὸ δεσμεύω.

[Διδίας:] ὄνομα κύριον.

[Διδούς], διδόντος, ἢ καὶ διδοῦντος.

[Δίδραχμον:] συντέλεσις, εἰσφορά, λειτουργία. ἔχει δὲ τὸ δίδραχμον οὐγγίας ζ', κ' ὀβολοί, γράμματα ἕξ.

[Δίδωμί σοι:] παρέχω σοι.

[Διδυμαχίας:] ὄνομα κύριον. ὅτι Ἀσωπόδαρος καὶ Διδυμαχίας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπὶ σμικρότητι σώματος διεβέβληντο.

[Διδυμαῖος. Δίδυμον ξύλον:] ἡ παρὰ Ῥωμαίοις φοῦρκα. εὐρών δὲ Ἰλλοῦστον φθορέα ἐκρέμασεν ἐπὶ διδύμου ξύλου. οὓς δὲ ζῶντας ἐκ διδύμων ξύλων ἀπαρτῶν.

[Δίδυμος,] Ἀτήϊος ἢ Ἄττιος χρηματίσας, φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός. Πιθανῶν καὶ σοφισμάτων λύσεις ἐν βιβλίοις β'. καὶ ἄλλα πολλά.

[Δίδυμος,] Διδύμου ταριχοπώλου, γραμματικὸς Ἀριστάρχειος, Ἀλεξανδρεὺς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀντωνίου καὶ Κικέρωνος καὶ ἕως Αὐγούστου· Χαλκέντερος κληθεὶς διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν· φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφένα ὑπὲρ τὰ τρισχίλια πεντακόσια βιβλία.

[Δίδυμος νέος,] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε Πιθανά, Περὶ ὀρθογραφίας καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ ἄριστα.

[Δίδυμος,] ὁ Κλαύδιος χρηματίσας, γραμματικὸς. Περὶ τῶν ἡμαρτημένων παρὰ τὴν ἀναλογίαν Θουκυδίδῃ, Περὶ τῆς παρὰ Ῥωμαίοις ἀναλογίας, Ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλέωνος· καὶ ἄλλα τινά.

[Δίδυμος, ὁ τοῦ Ἡρακλείδου,] γραμματικὸς, ὃς διέτριψε παρὰ Νέρωνι καὶ ἐχρηματίσατο· μουσικὸς τε ἦν λίαν καὶ πρὸς μέλη ἐπιτήδειος.

[Δίδυμος,] Ἀλεξανδρεὺς· Γεωργικά ἐν βιβλίοις ιε'.

[Δίδυμος] καὶ ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς.

[Δίδυμοι:] συνήθως ἡμῖν καὶ οἱ συμφυεῖς, ἰδίως οἱ μόνοι· ἢ διςσῶς· καί, αὐλοῖσι διδύμοις.

[Διδυχμίας] καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀσωπόδαρος ἐπὶ σμικρότητι σώματος διεβέβληντο.

[Διαίνεσθαι:] βρέχεσθαι. **[Διαίνω]** γὰρ τὸ ὑγραίνω.

[Διαίρεσις:] ἡ διαχώρισις.

[Διαιωνεῖ:] δι' αἰῶνος παραμενεῖ.

[Διαῖρων·] αἰτιατικῇ. ἀναπτύσσων, δοκιμάζων καὶ διακρίνων τὰ πράγματα καὶ οἷον διαίρεσιν αὐτῶν ποιῶν.

[Δίαιτα:] ἡ καθ' ἐκάστην ἡμέραν τροφή. καὶ ἡ κρίσις. τὴν τῶν ἐγκλημάτων δίαιταν ἐπίτρεψον ἄλλοις.

[Διαίταις:] ταῖς χωρὶς δικαστηρίου κρίσεσι. διαίτης οὖν ἐν ἡδονῇ καὶ τύφῳ τιθεμένης, τὸ καλὸν ἐθὺς γενόμενος καὶ τὴν ὑποτυφομένην ἀλαζονείαν ἐπὶ τῇ βασιλικῇ καραδοκίᾳ διὰ τῶν προσώπων ἀπεμφαίνων ἀκροβατεῖν τε ἤρξατο καὶ μετέωρον τὸν αὐχένα αἶρειν καὶ συλλήβδην φάναι, προσέχων πᾶσιν ὥσπερ οἰκέταις ἀνθρώποις.

[Διαιτῆσαι:] κρῖναι, γνῶναι. καὶ **[Διαιτητής,]** ὁ κριτής.

[Διαιτηταί·] τοὺς ὑπὲρ πενήκοντα ἔτη γεγονότας καὶ καθαρὸς πάσης αἰτίας ὑπειλημμένους, ἀπὸ τοῦ ληξιαρχικοῦ γραμματείου κληρώσαντες τὰ τῶν πολιτῶν διαιτᾶν ἐποιοῦν. ξένοις μέντοι γε ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν οὐ συγκεχώρητο. ἔξεστι δὲ τοῖς μεμφομένοις δίαιταν ἐκκαλεῖσθαι τὸ δημόσιον δικαστήριον.

[Διαιτηταῖς:] ἕτεροι παρὰ τοὺς δικαστάς εἰσιν οἱ διαιτηταί. οἱ μὲν γὰρ ἐν δικαστηρίοις ἐδίκαζον καὶ τὰς ἀπὸ τῶν διαιτητῶν ἀφεσίμους ἔκρινον, οἱ δὲ διαιτηταί πρότερον κλήρῳ λαχόντες ἢ ἐπιτρεψάντων αὐτοῖς τοῖς κρινομένοις διήτουν. καὶ εἰ μὲν ἤρεσκε τοῖς ἀντιδίκοις, τέλος εἶχεν ἡ δίκη· εἰ δὲ μή, τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς προβλήσεις καὶ μαρτυρίας, ἔτι δὲ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἄλλας πίστεις ἐκατέρων ἐμβαλόντες εἰς καδίσκους καὶ σημηνάμενοι παρεδίδοσαν τοῖς εἰσαγωγεῦσι τῶν δικῶν.

[Διαιτητήριον:] ἐν ᾧ διαιτῶνται.

[Διαιτῶν:] δικάζων. καὶ **[Διαιτῶν],** τὸ ἴσον νέμων. δοτικῇ.

[Δι' αἰφνιδίου ὁπός:] τουτέστι τῆς ἐνθουσιαστικῆς.

[Διέβαλεν:] ἐξηπάτησε. καὶ Θουκυδίδης οὕτως κέχρηται καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. διέβαλέ μ' ἢ γραῦς. ἀντὶ τοῦ ἐξηπάτησε.

[Διεγείρωμεν:] παροτρύνωμεν.

[Διέγνωκα:] κέκρικα.

[Διεγγύησιν:] ἀντὶ τοῦ κατάστασιν ἐγγυητῶν. Δημοσθένης.

[Διέδριον.] ὥς δὲ οὐκ ἴσχυον τῇ εἰσόδῳ χρήσασθαι, ἄραντες αὐτὸν διεδρίῳ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν λεγομένων σχολῶν εἰσεκόμιζον.

[Διέδρος. Διεδοιδύκησε:] διέγραψε τῇ χειρὶ στρογγύλην αὐτὴν ποιήσας ὥς δοῖδουκα.

[Διέζευξε:] διεχώρισε. καὶ παρὰ τοῖς μουσικοῖς διεζευγμένον λέγεται τὸ τετράχορδον. καὶ συνεζεῦχθαι λέγουσι τὸ ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι.

[Διέθει:] διέτρεχεν.

[Διεθρόησαν·] Θουκυδίδης· οἱ δὲ πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων διεθρόησαν, ὥς χρήματα πολλὰ ἴδοιεν. ἀντὶ τοῦ διελάλησαν, διεθορύβησαν.

[Διέκδυσιν·] διεξέλευσιν. τῶν δὲ δεσμωτῶν εἰς ἀπορρήξας τὰ δεσμὰ καὶ διεκδύς, εἴτα καταφεύγει ἐπὶ τὰ τῆς Δήμητρος πρόθυρα. ἀντὶ τοῦ ὑπεξελθόν, ἐκφυγών.

[Διεκερμάτισε τὴν δραχμὴν ἐν τοῖς ἰχθύσιν·] ἀντὶ τοῦ ...

[Διεκόρησας τὴν παῖδα·] διεπαρθένευσας.

[Διεκορκορύγησε·] κορκορυγεῖν λέγουσι τὸ λαλεῖν τὴν γαστέρα. ἐμμήσατο δὲ τῇ φωνῇ τῶν ἐντέρων τὸν ἦχον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· εἴτ' ἐταράχθης τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος αὐτὴν ἐξαίφνης διεκορκορύγησε. κλόνος δὲ στρόφος, ἴλιγξ.

[Διεκοσμήθησαν·] διετάχθησαν.

[Διεκωδώνισεν·] ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ ἐξηπάτησεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἢ ἀπὸ τῶν περιπολούντων τοῖς κώδωσι νυκτὸς τὰς φυλακάς· ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὄρτυγας τῷ ἦχῳ τοῦ κώδωνος.

[Διεκπατῆσαι·] τοῦ πάτου παρεξελθεῖν. λέγουσιν Ἐπιμενίδην χρόνον ἓνα διεκπατῆσαι ἀσχολούμενον περὶ ρίζοτομίαν.

[Διεκπῆσαντες·] διεκτρυπήσαντες, διεκδραμόντες.

[Διέκπλοι·] τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν καὶ πάλιν ὑποστρέφειν καὶ αὖθις ἐμβάλλειν. ἀναστροφὰί δέ εἰσιν αἱ εἰς τοῦπίσω ὑποχωρήσεις.

[Διεκπερδικίσαι·] διαδρᾶναι, ἐκφυγεῖν, ἐξαπατῆσαι. ἀπὸ τοῦ πέρδικος, πανούργου ὄντος καὶ ἀποδιδράσκοντος.

[Διέκυψαν·] χόρτῳ παραπλησίως ἀπὸ τῆς γῆς διακύψαντες ἦνθησαν.

[Διελέσθαι·] διαμερίσαι.

[Διέλιπεν·] ἀφῆκεν.

[Διेमῆρισαν ἄνδρες ἐρασταί·] καὶ **[Διαμηρίζοιμι·]** ἀντὶ τοῦ συνουσιάσοιμι. Ἀριστοφάνης· τῆς διακόνου πρώτης ἀνατείνας τῷ σκέλει διαμηριῶ.

[Διεμπολᾶν·] τὰ πρὸς πραγματείαν ἐπιτήδεια ἀγοράζειν.

[Δι' ἐναντίας·]

[Διενέγκαντες·] ὑπερενέγκαντες. πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα διήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολὰς τε καὶ μάχας. καὶ αὖθις· οὕτω δὲ διενέγκαντός μου ἐπὶ μῆνα ἡμερῶν.

[Διενεγκεῖν·] ἀγαγεῖν. Εὐνάπιος· κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ὑπὸ τῆς ἀνδρώδους γυναικὸς ἔργον τι κατετολμήθη καὶ συνεπράχθη γενναῖον οὕτω καὶ ἀνδρῶδες ὥστε ἄπιστον εἶναι διενεγκεῖν εἰς τὴν διήγησιν. καὶ **[Διενέγκω·]** δοτικῇ. καὶ **[Διενέγκης·]** αὐθυπό τακτον.

[Διενήνοχα·] διαφέρω.

[Δι' ἐνιαυτοῦ·] ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ· καὶ δι' ἡμέρας ἀντὶ τοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

[Διενοχλῶ σοι·] καὶ αἰτιατικῇ.

[Διεντέρευμα:] τὸ ἐρώτημα.

[Διεξάγοντας:] διοικοῦντας. μεθυσκομένους καὶ ῥαδίως διεξάγοντας τὰ κατὰ τὴν φυλακὴν.

[Διεξέπεσε·] τὰ ὄπλα ἀνελόμενος διεξέπεσε διὰ τῶν πολεμίων. τουτέστι διήλασε, διήλθε, διέφυγεν.

[Διέξειν:] ὑπάρξειν. οὕτω γὰρ διέξειν τὰς χεῖρας καὶ φροντιεῖν τοῦ μηδὲν ἀδίκημα ποιήσκειν τὸν Προυσίαν εἰς αὐτούς.

[Διεξήεσαν. Δίεξιν:] διεξέλευσιν.

[Διεξιφίσω:] διεμαχέσω περὶ τῆς χώρας. ἐν Μαραθῶνι πολεμήσας πρὸς τοὺς Μήδους τοῖς ξίφεσι κατ' αὐτῶν ἐχρήσω. Μαραθῶν δὲ τόπος τῆς Ἀττικῆς, εἰς ὃν ἐνωρμίσατο Δᾶτις καὶ Ἀρτάβαζος Μηδικοὶ σατράπαι πεμφθέντες ὑπὸ Δαρείου βασιλέως καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα. ἐνθα συμβαλόντες αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι Μιλτιάδου στρατηγοῦντος, μόνων Πλαταιέων συμμαχησάντων αὐτῷ χιλίοις ἀνδράσι καὶ οὕτω πληρωθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς δυνάμεως τῆς Περσικῆς καὶ τοῖς Ἑλλήσι τῆς ἐλευθερίας αἵτιοι κατέστησαν, μόνοι ἐξ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων τὸν πρῶτον τῶν Περσῶν διαφθείραντες.

[Διεξοδικούς·] περὶ διαλεκτικῆς φησιν ὁ Ἀφροδισιεὺς Ἀλέξανδρος, ὅτι διαφέρει ἡ διαλεκτικὴ τῆς ῥητορικῆς τῷ τὴν διαλεκτικὴν περὶ πᾶσαν ὕλην τῇ δυνάμει χρῆσθαι καὶ μὴ διεξοδικούς ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, ἀλλ' ἐν ἐρωτήσκει τε καὶ ἀποκρίσει (ἀπὸ γὰρ τούτου καὶ ὅλον τὸ ὄνομα αὐτῇ), καὶ καθολικωτέρας καὶ κοινοτέρας τὰς ἀποφάσεις ποιεῖσθαι, τὴν δὲ ῥητορικὴν μήτε περὶ πᾶσαν ὕλην ὁμοίαν εἶναι τῇ διαλεκτικῇ (περὶ γὰρ τὴν πολιτικὴν μᾶλλον ὁ ῥήτωρ), καὶ διεξοδικῶς γε ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χρῆσθαι λόγῳ καὶ περὶ τῶν καθέκαστα μᾶλλον λέγειν πρὸς περιστάσεις καὶ τύχας καὶ καιροὺς καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς τόπους καὶ τὰ τοιαῦτα τοὺς λόγους σχηματίζει, ἅπερ ἐν τοῖς καθέκαστά ἐστι· περὶ τοιούτων γὰρ αἱ τε συμβουλαὶ καὶ τὰ ἐγκώμια καὶ αἱ δίκαι. **[Διεξοδικούς]** οὖν ἀντὶ τοῦ πλατυτέρους, καθολικωτέρους. **[Διεξωδηκός]** δὲ τὸ διωγκωμένον.

[Διεξοδικῶς:] λεπτομερῶς. καὶ **[Διεξοδικώτερον,]** λεπτομερέστερον.

[Διέξοδοι:] ἐκπνοαί, ἐκκρίσεις. λήθουσι γὰρ τοὶ καὶ ἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκῳ σπαρῇ. ἔστι δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ Οἰνομάου Σοφοκλέους.

[Διεξόδους ὑδάτων:] ἀντὶ τοῦ κρουνηδὸν ἐφέροντο τὰ δάκρυα. Δαβίδ· διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου. **[Διέξοδοι]** οὖν ὑδάτων οἱ ὀχετοί.

[Διεπεραιώθη:] διεϊλκύνθη, διήλθε. κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη. ἀντὶ τοῦ ἐγυμνώθη. εἰ μὴ γὰρ εἰς πέρας ἐλकुσθῇ, οὐκ ἐξέρχεται.

[Διέπεσεν:] ἀπέτυχεν. καὶ ἡ μὲν κατὰ τὸν Βιθίαν ἐλπίς τούτῳ τῷ τρόπῳ διέπεσεν.

[Διέπει:] ἐνεργεῖ, διοικεῖ, καθίσταται.

[Διεπίμπρατο.]

[Διέπτυξε:] διεσαφήνισεν.

[Διεπυνθάνετο:] ἠρώτα.

[Διερά·] ὅτι τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν ἄνδρα λέγουσι διὰ τὸ εἶναι ἔνικμα καὶ διερά.

[Διεργάζεται:] ἀναιρεῖ, κτείνει. Ἰώσηπος· πλῆξας δὲ αὐτὸν κάτωθεν ἐπὶ τὸν βουβῶνα δόρατι παραχρῆμα διεργάζεται. καὶ **[Διεργασθεῖς,]** ἀναλωθεῖς.

[Διερέττοντα:] διακωπηλατοῦντα.

[Διερευνῶ·] αἰτιατικῇ.

[Διέρρει:] δύο σημαίνει, τὸ διεφθείρετο καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεφήμιστο. διέρρει δὲ φήμη λέγουσα καὶ εὐπατρίδην αὐτὸν εἶναι.

[Διερειδόμεθα:] στηριζόμεθα.

[Διερῆν:] δίυγρον. καὶ **[Διερός,]** ὁ ὑγρός.

[Διερικνοῦντο:] διεκαμπυλοῦντο.

[Διέρριψαν·] τὴν τε οὐσίαν καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ, ἐπειδὴ φθάσας ἑαυτὸν προαπεχρήσατο, διέρριψαν.

[Διερμηνεύω·] δοτικῇ.

[Διερρωγός:] διεσχισμένος. καὶ **[Διερρωγότα. Διερρύη:]** διέδραμε, διῆλθε. τὸ γάρ τοι κλέος τῶν τετολημένων διερρύη πολύ. λέγεται καὶ διέρρει. Αἰλιανός· διέρρει τοίνυν ὑπὲρ τῆς ἀνθρώπου κλέος σοβαρώτατον. ἀντὶ τοῦ λαμπρόν, ἐπηρμένον.

[Διερρυηκόσιν·] ἡλίθιον ἐφθέγξω καὶ τοῖς χεῖλεσι διερρυηκόσι. τουτέστι μωρῶς καὶ ἀνοήτως καὶ ἀπαιδεύτως, καὶ τοῖς χεῖλεσι κεχαλασμένοις καὶ κεχηνόσιν· ἀντὶ τοῦ οὐ συνεστραμμένοις.

[Διesarδάνισε:] διεγέλασεν, οὐκ ἐπὶ διαχύσει, ἀλλ' οἷον Σαρδάνιον γέλωτα.

[Δίεισιν:] διαχωρισμόν. καὶ ἡ πρὸ μουσικῆς ὥδης κίνησις. δίεισις λέγεται τὸ ἐλάχιστον μέτρον τῶν ἐναρμονίων διαστημάτων, ὅπερ ἀπολωλὸς ἐκ τῆς ἡμετέρας αἰσθήσεως καὶ τὸ ἐναρμόνιον προσάπλωσεν, ἀγυμνάστου πρὸς αὐτὸ τῆς ἀκοῆς ἀπολελειμμένης.

[Δίεισις:] τὸ χώρισμα. ἢ ἄνεσις.

[Διесκαριφесάμεθα:] ἀντὶ τοῦ διελύσαμεν. σκάρифον γάρ ἐστι τὸ κάρφος καὶ φρύγανον. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα εὐδιάλυτα καὶ εὐφύσητα. οὕτως Ἰσοκράτης. σκαριφήσασθαί ἐστι τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν.

[Διескеδασμένον:] διατετυπωμένον. καὶ **[Δиесκέδασε],** διесκόρπισεν.

[Δиесκευασμένην:] μετὰ δόλου γεγραμμένην. Πολύβιος· ἐκπέμπουσι τῶν Κρητῶν τινὰς ὥς ἐπὶ ληστείαν δόντες ἐπιστολὴν διесκευασμένην.

[Δиесκήριπτεν:] ἐπεστήριζεν. ἦλθε πόθ' ἐρπύζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ, τό μιν διесκήριπτε τὴν τετρωμένην.

[Δиесκίασται:] ἀποκέκρυπται.

[Δиесμιλευμένον:] διεσχισμένον, ἡκριβωμένον, ἐξεσμένον, περικεκαθαρμένον.

[Δиесπαθηκότα:] διερριφότα.

[Δиесπευσάμην:] ἀντὶ τοῦ διὰ σπουδῆς ἐποίησάμην. ἢ ἀντὶ τοῦ διεπραξάμην.

[Διεσπλεκωμένη·] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπλεκωμένη ὑπὸ μυρίων ἐτῶν τε καὶ τρισχιλίων. τὸ πλέκειν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν τάττουσιν, οὐχ ὥς προηγουμένως τοῦ σημαινομένου, ἀλλ' ὁμοίως πολλοῖς συμβολικοῖς ὀνοματοποιούντες, καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὸ εὐθυρημονεῖν ἐνίσταται.

[Διέστειλεν·] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀναμφιβόλως ἐχρήσατο τοῖς λόγοις. περὶ Μωσέως δέ ἐστι. Δαβίδ· καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν.

[Διεσφαιρίσθη·] ὥσπερ σφαῖρα κατηνέχθη.

[Διεσφηκωμένον·] διαδεδεμένον.

[Διέσχεν·] διήλθεν. Ἀρριανός· οἱ μὲν γὰρ διέσχον τὴν φάλαγγα ἀντὶ τοῦ διεχώρισαν· τῶν δὲ ὑπερκυλισθεῖσαι αἱ ἄμαξαι ὀλίγα ἔβλαψαν.

[Δίεται·] διέρχεται.

[Διέτεινε·] διαρρήδην εἶπεν.

[Διετέτατο·] ἀλλ' οὐ διετέτατο. ξύλοις τέσσαρσι διετέτατο.

[Διετείνοντο·] ἰδίως Ἀντιφῶν. ἀντὶ τοῦ διὰ συντόνου σπουδῆς ἀπηρνήσαντο.

[Διετής], διετοῦς. ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω. ὁ Εὐαγγελιστής.

[Διετίτρη·] τῶν Λιβύων τὰ σκάφη μικρὰ ὄντα, ταῖς Ῥωμαϊκαῖς ναυσὶν ὑποτρέχοντα διετίτρη τὰς πρύμνας καὶ τὰ πηδάλια ἐξέκοπτεν.

[Διευθετῶ·] τὸ καλῶς διατίθεμαι.

[Διευκρινῆ·] σαφῆ. καὶ **[Διευκρίνησις],** ἡ σαφήνεια.

[Διευκρινημένοι·] διακρίνοντες. καὶ **[Διευκρινήσας],** καλῶς διαχωρίσας. τοὺς ἀλκιμωτάτους τοῦ πλήθους διευκρινήσας.

[Διευφημῶ, Διαφημίζω] δέ.

[Διέφερον·] Ἀππιανός· οἱ δὲ Κελτοὶ ἐς Ῥωμαίους τι μῆνιμα ἐκ πολλοῦ διέφερον. ἀντὶ τοῦ εἶχον, ἐνεκότουν.

[Διέφερον·] παρὰ Θουκυδίδη ἀντὶ τοῦ διήνυον ἢ ὑπέμενον ἢ ἐπιμελῶς ἐξήνυον. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον διέφερον.

[Διεφθαρμένος·] τοῦ πρέποντος παρατραπείς τὸν νοῦν. ἤδη γὰρ Ἀντώνιος τῷ Κλεοπάτρᾳ ἔρωτι διεφθαρμένος ἦττων ἦν ἐν πᾶσι τῆς ἐπιθυμίας.

[Διεφορήθη·] χρημάτων δὲ ἄπιστον πλῆθος διεφορήθη. ἀντὶ τοῦ ἐξηνέχθη, ἐξεκομίσθη.

[Διεφόρησαν·] μετεκόμισαν. τὰς τε καταλειφθείσας ἐν τῷ χάρακι κατασκευάς, πολλὰ δ' ἦσαν, ὥς ἐς χρόνιον πολιορκίαν διεφόρησαν.

[Δι' ἔχθρας γενήσομαι·] ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸς ἔσομαι. Ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι. τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφόν, τῷ δὲ ἥδομαι. τὸν Αἰσχύλον σοφόν, ἥδομαι δὲ τῷ Εὐριπίδῃ.

[Διεχρήσατο·] αἰτιατικῇ.

[Διέχουσιν:] ἀπωκισμένην οὖσαν. ἐς Σελεύκειαν πόλιν ἐπιθαλασσίαν ἀφίκετο, Ἀντιοχείας ρ' καὶ λ' σταδίους διέχουσιν.

[Διευθεσμένοι:] ἡγνοηκότες. Πολύβιος· πάντων τούτων ἦσαν διευθεσμένοι οἱ Αἰτωλοί. καὶ αὐτοὶ διευθεσθήσαν δὲ τοῖς λογισμοῖς· κατετάχθησαν γὰρ αὐτοὺς Ἀννίβας ἐξελὼν τὴν πόλιν. **[Διζήμενη]** καὶ **[Διζήμενος]** ζητῶν.

[Διειδές:] λαμπρόν, διαυγές. καὶ καθαρὸν ὕδωρ.

[Διείλεν:] ἐχώρισεν.

[Δίειμι:] διέρχομαι.

[Διείπεν:] διώκει, περιήρχετο.

[Διειργάσατο:] ἐφόνευσεν, ἀπέκτεινεν. ὁ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάτερον διειργάσατο.

[Διείργω·] γενικῇ. οὔτε ἡ ἀρχὴ τῷ ἀρχῇ εἶναι τοῦ ἀνάρχου διείργεται. αἰτιατικῇ δέ· οὐ μόνον πλοῦτον διείργον τῶν ὀρεκτῶν κόλπων τοῦ Ἀβραάμ.

[Διείρεο. Διείρουσι:] τὸ ἐπιβάλλουσιν.

[Διειρωνόξενοι:] ἐξαπατῶντες τοὺς ξένους καὶ ψευδόμενοι δι' εἰρωνείας καὶ ὑποκρίσεως. οἱ Λάκωνες· παρ' οἷς καὶ ὁ τῆς ξηνηλασίας ἔκειτο νόμος. ὅτι δὲ αἰσχροκερδεῖς καὶ μικρολόγοι οἱ Λάκωνες, δηλοῖ ὁ χρησμός· ἂ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν. ἦσαν δὲ καὶ περὶ τοὺς ξένους ἀπάνθρωποι, καὶ οὐκ ἐξὸν ξένῳ τινὶ ἀεὶ τῆς Σπάρτης ἐπιβαίνειν, ἀλλ' ὠρισμέναις ἡμέραις.

[Διείς:] ἐκτείνας, ἀπλώσας. διείς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτούς.

[Δίεισι:] διέρχεται.

[Διῆγε:] παρεξέτεινεν. Ἰωάννης Ἀντιοχεύς· ὃς ἐρυμνὰ χωρία κατειληφὼς ἐπὶ πολὺ διῆγε τὸν πόλεμον, ἀμβλύνων τὴν τοῦ Ἀννίβου ὀξύτητα χρονίαις διατριβαῖς.

[Διηγκυλημένον:] τὸ ἀκόντιον μεταχειριζόμενον. ἀντὶ τοῦ ἐν μασχάλῃ κρατῶν τὸ δόρυ. Ξενοφῶν· ὁ δὲ πᾶσι παρήγγελλε διηγκυλημένους ἰέναι, ὡς ὅποτεν σημήνῃ ἀκοντίζειν δεῆσοι· καὶ τοὺς τοξότας ἐπιβεβλήσθαι ἐπὶ ταῖς νευραῖς, ἢ οὕτως ὡς ὅποτεν σημήνῃ, τοξεύειν δεῆσον. καὶ τοὺς γυμνήτας λίθων ἔχειν μεστὰς διφθέρας.

[Διηθεῖν:] διωλίζειν. καὶ **[Διηθεῖται,]** ἀφυλίζεται. **[Διήθησις]** γὰρ ἡ διύλισις.

[Διῆκαν:] διέπεμψαν.

[Διήκει:] διέρχεται. ὁ δὲ εἶπεν, ἀλλὰ πιστεύω· πάνυ γὰρ σου κλέος ἐπ' ἀρετῇ διήκει.

[Διήκουσαν:] διελθοῦσαν, διερχομένην.

[Διήκουσεν.] ἠκροάσατο.

[Διήλλαξεν:] ἀντὶ τοῦ μετήλλαξεν, ἐτελεύτησεν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἡμίψεν.

[Διήλυσις:] ὁ χωρισμός.

[Διήνεγκαν·] γενικῇ. ὑπέμειναν, ἐκαρτέρησαν. Προκόπιος· Ῥωμαίων δὲ ἵππεῖς ἦσαν ἄρχοντες ἱππέων, οἱ τὰ πρότερα τὴν ἐς Δάρας μάχην διήνεγκαν. τουτέστιν ὑπερήνεγκαν, ἢ διεπράξαντο. καὶ αὐτοὶ ἐπ' ἐννέα διήνεγκε τὴν πολιορκίαν ἔτη.

[Διηνέχθη:] έμαχέσατο.

[Διηνθισμένας:] έκ του διανθίζω, του τὰ άνθη συλλέγω.

[Διηρέθιζεν:] άνεκίνει, άνετάραττεν, άνερρίπιζεν. ό δέ τò θηριώδες καί άγριον ύπεκίνει καί διηρέθιζεν, εἴ που κύριος γένηται του χωρίου.

[Διήρეს πλοϊον. Διήρει:] διέτεμε, διεμέριζεν. ό δέ πρεσβύτης ών διήρει τὰς μοίρας τών κρεών.

[Διήρηκε:] διεχώρισεν.

[Διήρης ναῦς:] ύπό δύο έρετών έλαυνομένη.

[Διήρησαι:] δέδεσαι.

[Διηρθρωμένον:] δεδηλωμένον, ήκριβωμένον.

[Διήρκεσε:] διέμεινε, παρέμεινεν. αἱ δέ έντολαί, άς τοῖς βασιλεῦσιν ένετείλατο, καί τὰ έπεσταλμένα τοῖς Κελτοῖς εἰς τοσόνδε διήρκεσεν εἰς επανόρθωσιν τών άδικημάτων ώστε απέδοσαν μὲν τὰ άρπασθέντα. καί τὰ λοιπά.

[Διήρξα:] άντι του δια τέλους ήρξα. Λυσίας.

[Διυπόλεια:] έορτή Αθήνησιν, έπιτελουμένη Δί.

[Διήρτησεν:] έξηπάτησεν, έπλάνησεν.

[Διήσειν:] διαφήσειν. οὐς οὔτε δέξασθαι οὔτε διήσειν δια τῆς χώρας ώμωμόκεσαν.

[Διηύθυνεν:] εκώλυσεν.

[Διηυχενίζετο:] ύψηυχένει. έτερα δέ οὐ πολύ τι μείω άνωρθοῦτο καί διηυχενίζετο, αλλά τούτων βαρύτερα καί κεραυνῶ προσεμφερῆ.

[Διηυχενίζετο:] τόν αυχένα όρθιον εἶχεν. Ευνάπιος· ό δέ έπί τὰ λειπόμενα τών πραγμάτων διεξανιστάμενος άνωρθοῦτο καί διηυχενίζετο πρὸς τόν λεγόμενον Λέοντα, όπως αυτόν φονεύσειεν.

[Διήφυσεν:] διέκοψεν.

[Διηχή:] ή τών ήχων διαπορθμευτική δύναμις, ή δια τών μηνίγγων καί του ένδοθεν πνεύματος ένεργείται.

[Διθυραμβοδιδάσκαλοι] περι μετεώρων καί περι τών νεφελών λέγουσι πολλά καί συνθέτους δέ λέξεις έποίουν καί έλεγον ένδιαεραιερηνηχέτους· οἷος ἦν Ἴων ό Χῖος, ό ποιητής. έποίησε δέ ποίημα, οὗ ή άρχή· άοϊον ήεροφίταν άστέρα μῆνα μὲν αελίου λευκῆ πτέρυγι πρόδρομον. παίζων δέ Αριστοφάνης άοϊον αυτόν άστέρα φησὶ κληθῆναι. περιβόητος δέ έγένετο. έγραψε δέ κωμωδίας καί έπιγράμματα· καταλογάδην καί Πρεσβευτικὸν λεγόμενον. καί Σωκράτους του φιλοσόφου έστὶ λόγος εἰς αυτόν. καί Καλλίμαχος έν Χωλιάμβοις μέμνηται αυτού, ότι πολλά έγραψε.

[Διθύραμβος:] ύμνος εἰς Διόνυσον. ό δέ Απολλώνιος λόγων ιδέαν επήσκει οὐ τὴν διθυραμβώδη καί φλεγμαίνουσαν ποιητικοῖς όνόμασι.

[Διθυράμβων νοῦν έχεις ελάττονα:] επὶ τών άδιανοήτων.

[Διθύροις:] διπτύχοις, διπλαῖς θύραις.

[Δίθυρσον·] Ἀρριανός. τὸ δίθυρσον, τὸ λογχωτὸν καὶ τὸ περισφύριον, οἷς ἀνέδην ἐβάκχευεν, ὅτ' ἐς Διόνυσον ἐφοίτα.

[Διέναι·] διέρχεσθαι.

[Διέντα·] ἐκπέμψαντα.

[Διέται·] διέρχεται.

[Διθύτης·] ὁ διευθύνων.

[Δυεῖς·] διαπέμψας.

[Διήμι·] διέρχομαι. καὶ **[Διήσιν. Δικνεῖσθω·]** γενικῇ. φθασάτω. καὶ **[Δικνούμενος·]** διερχόμενος.

[Δίος ὀργή] καὶ **[Δίος βωμός. Διῖχθαι·]** διέρχεσθαι.

[Διυπασία] καὶ **[Ἀνιυπασία·]** τῶν ἵππων ἄμιλλα, ὥσπερ δὴ διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῖ.

[Διυπετέος·] τοῦ ὑπὸ Διὸς πληρουμένου.

[Διυπόλεια·] ἑορτὴ τις Ἀθήνησι τὰ Διυπόλεια. καὶ Διυπολειώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα. Διυπόλεια, τὰ λεγόμενα Διάσια. ἑορτὴ οὕτως ἐλέγετο, διότι τῷ Πολιεῖ Διὶ ἐθύετο.

[Διύπταται·] αἰτιατικῇ.

[Διυσθμήσαντα·] τὸν ἰσθμὸν διαβιβάσαντα. παρεκάλει αὐτὸν βοηθεῖν, τοὺς λέμβους διυσθμήσαντα.

[Διυσθμονίσαι·] τὸ διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἔλκειν τὴν ναῦν· ὅπερ ἐποιοῦν ἐν τῷ Ἰσθμῷ οἱ Κορίνθιοι.

[Διυστάς·] διαχωρίζων.

[Διύσταται·] γενικῇ. διαχωρίζεται.

[Διύσχω] σου, τὸ κρατῶ σου καὶ ἄρχω σου. καὶ **[Διυσχύω·]** γενικῇ.

[Διυσχυρίζομαι·] ἀνθίσταμαι, ἀμφιβάλλω. περὶ τούτων οὐδὲν διυσχυρίζομαι.

[Διυτρέφης ἀνεπτέρωκεν·] ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπὶ τι πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης· δεινῶς τέ μου τὸ μειράκιον ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἵππηλατεῖν. οὗτος γὰρ πρότερον πυτινοπλόκος ἦν, ἔπειτα ἐγένετο φύλαρχος καὶ ἵππαρχος.

[Διυτρέφης πυτιναῖα ἔχων πτερὰ·] οὗτος πολυπράγμων ἐγένετο, ὃς θάλλινα ποιῶν ἀγγεῖα ἐπλούτησε καὶ ἱππάρχησε καὶ ἐφυλάρχησεν. Εὐφρόνιος δὲ τὰ περὶ τῷ τραχήλῳ τῆς πυτίνης κρεμώμενα ἱμαντάρια ἐκατέρωθεν πτερὰ καλεῖσθαι· καὶ ὅτι οὗτος πυτίνας ἔπλεκε. τινὲς δὲ εἰς πένητα εἰρῆσθαι διὰ τὸ ἀνυπόκριτον. ὥς εἰ ἔφη, μηδὲν ἄλλο ἔχων ἄλλ' ἢ πίθου πόδας καὶ χύτρας ὀμφαλοῦς. οὗτος δὲ ἦν νεόπλοτος καὶ ἄρπαξ καὶ πονηρός. Πλάτων ἐν Ἑορταῖς· καὶ ξένον, τὸν μαινόμενον, τὸν Κρήτα, τὸν μόγις Ἀττικόν· πυτίνη δὲ ἐστὶ πλέγμα. ὃς ἡρέθη φύλαρχος, ἵππαρχος, εἴτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττει κᾶστι νῦν ξουθὸς ἵππαλεκτρῶν. ἀντὶ τοῦ ἤδη μέγας ὄρνις γέγονε καὶ οὐχ ὁ τυχών. ἢ βουλευτής· ὁ γὰρ ἀλεκτρῶν ἐν τοῖς ὄρνεσιν ἐντιμότερος.

[Δικάζεσθαι Βιάντος τοῦ Πριηνέως κρείσσων·] καὶ **[Πριήνη δίκη·]** ἐπὶ τῶν ἰσχύοντων ἐν τῷ δικάζεσθαι.

[Δικάζω·] αἰτιατικῇ. τὸ ἐγκαλῶ. καὶ στρατηγῶ δικάζομεν.

[Δικαῖκόν·] τρέχε ἐπὶ τὸ σεαυτοῦ ἡγεμονικόν, ἵνα νοῦν δικαῖκόν αὐτὸ ποιήσης.

[Δικασπόλοι·] δικασταί.

[Δίκας πραττόμενοι·] ἀντὶ τοῦ τιμωρίαν ἐπιζητοῦντες.

[Δικασταὶ αἵρετοί·] ζητεῖ ἐν τῷ Ἀμφικτυόνες.

[Δικαιάρχεια·] πόλις. **[Δικαιαρχία]** δὲ ἡ δικαίως ἄρχουσα.

[Δικαίαρχος·] Φειδίου, Σικελιώτης, ἐκ πόλεως Μεσσήνης, Ἀριστοτέλους ἀκουστής, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ καὶ γεωμέτρης. Καταμετρήσεις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ὁρῶν, Ἑλλάδος βίον ἐν βιβλίοις γ'. οὗτος ἔγραψε τὴν πολιτείαν Σπαρτιατῶν· καὶ νόμος ἐτέθη ἐν Λακε δαίμονι καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναγινώσκεσθαι τὸν λόγον εἰς τὸ τῶν Ἐφόρων ἀρχεῖον, τοὺς δὲ τὴν ἡβητικὴν ἔχοντας ἡλικίαν ἀκροᾶσθαι. καὶ τοῦτο ἐκράτει μέχρι πολλοῦ.

[Δικαίαρχος·] Λακεδαιμόνιος, γραμματικός, ἀκροατὴς Ἀριστάρχου.

[Δικαιογένης·] ὄνομα κύριον, ὃς τραγωδίας καὶ διθυράμβους ἔγραψεν.

[Δικαιοδοσία·] Πολύβιος· ὅταν ᾗ τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων ἢ κατὰ νόμους ἢ κατὰ τινὰς ἄλλας ὑποκειμένας δικαιοδοσίας. ἀντὶ τοῦ εὐλόγους ἀφορμᾶς.

[Δικαιοδότης·] ὁ δικαστής.

[Δικαιοπόλις·] πόλις ἐν Θράκῃ, πλησίον Αὐδῆρων.

[Δικαιοπραγεῖν·] καὶ μηδενὶ δικαιοπραγεῖν παρέξ τῶν προσταττομένων.

[Δίκαιον πρᾶγμα·] ὅτι τῷ νόμῳ ἐστὶ σύμφωνον καὶ κοινωνίας ποιητικόν.

[Δίκαιος·] κατὰ τὸν Αἰσχύλον οὐ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλων, βαθεῖαν τῷ ὄντι καὶ αὐτὸς αὐλακα διὰ φρενῶν καρπούμενος. ὅτι ἡ κωμῳδία τὸν δίκαιον οὐ πολιτικὸν οὐδ' ἡμέρον καλεῖ.

[Δίκαιος·] δοκῶ δὲ ἐγὼ τοῦτον δειλιᾶν τῷ ξυνειδέναι, οὐ δίκαιος ὢν περὶ βασιλέα· ὢν ἐπάξιος τυχεῖν ἦν, ταῦτα ὡς καὶ πεισόμενος ἤδη δειμαίνει.

[Δίκαιος·] ὅτι ἔφη τις τῶν ὁσίων· ἄλλους μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀπαιτούμεθα σῶσαι, ἑαυτοὺς δὲ πάντες πάντως. καὶ ἄλλος· σφῶζον σφῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν. καὶ ὁ Προφήτης ὡς ἐκ θεοῦ· ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ποιῆσαι ἀδικίαν πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ, ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν· ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται. καὶ δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξέλῃται αὐτόν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα πλανηθῇ.

[Δικαιοσύνη·] ἐπιστήμη ὢν αἵρετέον καὶ εὐλαβητέον καὶ οὐδετέρων. δικαιοσύνη οὖν ἡ κοινὴ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀντιδιαριουμένη ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ὁμωνύμως. διαφέρει δὲ ἀνδρία καὶ δικαιοσύνη, ὁμογενεῖς οὔσαι ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος, τὴν ἀρετὴν· οἷον ἄλλως μὲν ἡ ἀνδρία μεσότης, ἄλλως δὲ ἡ δικαιοσύνη· ἡ μὲν γὰρ δύο κακιῶν, θρασυτήτος καὶ δειλίας, ἡ δὲ πλεονεξίας καὶ μειονεξίας ἐξ ὧν ἡ ἀδικία· ἐν γὰρ τούτοις τῇ ἀδικίᾳ τὸ εἶναι. καὶ περὶ ἄλλα μὲν ἡ ἀνδρία, περὶ γὰρ τὰς τῶν κινδύνων ὑπομονάς· περὶ ἄλλα δὲ ἡ δικαιοσύνη, περὶ γὰρ τὸ ἴσον, τό τε ἐν διανομῇ καὶ τὸ ἐν τοῖς συναλλάγμασι. καὶ οὕτω μὲν τὰ ὁμογενῆ.

[Δικαιοσύνη:] οὐχ ἡ πολιτικὴ ἀρετὴ, ἀλλ' ἡ μείζων, τῷ δὲ αὐτῷ ὀνόματι χρωμένη. δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκάστη τῶν λοιπῶν ἀρετῶν οἰκιοπραγίαν ἀρχῆς πέρι καὶ τοῦ ἄρχεσθαι. καὶ **[Δικαιοσύνη,]** ἀποχὴ κερδῶν.

[Δικαιοσύνη] καὶ ἡ τελεία ἀρετὴ καὶ ἡ δικαία αἴτησις, ὡς ὁ ψάλλων· Δαυίδ· εἰσάκουσον, κύριε, δικαιοσύνης μου.

[Δικαιότερον σταχάνης:] ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων· σταχάνην γὰρ οἱ Δωριεῖς τὴν τρυτάνην καλοῦσιν, ἴσως παρὰ τὴν στάσιν. καὶ ἐτέρα παροιμία. **[Δικαιότερος τρυτάνης. Δικαιούμενος:]** κολαζόμενος. δίκης τυγχάνων.

[Δικαιοῦν:] δύο δηλοῖ, τό τε κολάζειν καὶ τὸ δίκαιον νομίζειν· οὕτως Ἡρόδοτος. δικαίων τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι τοὺς Σκύθας, οἷς δὴ καὶ αὐτοὶ ἐς Ἀθηναίων τοὺς ἐνδόντας τὴν ἄκραν ὑπῆρξαν παρασπονδήσαντες. καὶ αὖθις Ἀππιανός· ξυμβάσεις ποιεῖν, ἐφ' οἷς ἂν Γάβιοι δικαιοῶσιν. ἀντὶ τοῦ δίκαιον εἶναι νομίζωσι. καὶ Ἰώσηπος· οἱ δὲ ἐφ' ὅβρει τὴν δικαιοῶσιν λογιζόμενοι, κατασπάσαντες τῶν ὅπλων πολλά, ὥχοντο εἰς τι χωρίον. **[Δικαιοῦσαν·]** αἰτιατικῇ. καταδικάζουσιν. ὑπὲρ δὲ τούτων τὴν Ἄρτεμιν μηνίσαι καὶ μετελθεῖν **[δικαιοῦσαν]** αὐτοὺς τῆς γῆς ἀγωνία.

[Δικαίωμα·] ὅτι οὐδὲν δικαίωμα τῶν ὅπλων ἰσχυρότερον· πᾶς γὰρ ὁ δυνάμει προὔχων δικαιότερα ἀεὶ καὶ πράττειν καὶ λέγειν δοκεῖ. ὅτι Ἀρχέλαος, ὁ Φυσικὸς τὴν αἵρεσιν ἐπικληθεὶς, ἐδόξασε τὸ δίκαιον καὶ αἰσχρὸν οὐ φύσει εἶναι, ἀλλὰ νόμῳ.

[Δικαιώματα:] εὐλόγους ἀφορμάς. ἐάν τε γὰρ νικῶμεν ἡμεῖς, ἔξεις πρὸς ἐμὲ δικαιώματα μεγάλα, διότι κεκοινώνηκας ἡμῖν τῶν μεγίστων κινδύνων.

[Δικαιώματα,] νόμος, ἐντολαί, κρίματα· νόμον καλεῖ τὸν ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ Μωσέως δεδομένον, ἐντολὰς δὲ καὶ προστάγματα πάλιν τὸν αὐτὸν ὡς βασιλικῶς ἐνταλθέντα καὶ προσταχθέντα, δικαιώματα, ὡς δικαιοῦν τὸν κατορθοῦντα δυνάμενον, κρίματα δὲ ὡς τὰς θείας ψήφους ὑποδεικνύοντα καὶ τὰς ἀξίας ἀντιδόσεις τῶν τε ἐννόμως καὶ παρανόμως βιούντων, μαρτύρια δὲ ὡς διαμαρτυρούμενον καὶ δεικνύοντα, οἷς ὑποβληθήσονται οἱ ταῦτα παραβαίνοντες. δικαιώματα δὲ καὶ αἱ κατακρίσεις.

[Δικαίως ἀδίκως:] ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἡ γὰρ οἰκία αὕτη 'στίν, ἦν δὴ χρημάτων σήμερον μεστὴν ποιῆσαι, καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως. τουτέστι πάσῃ τέχνῃ.

[Δικαίωσις:] κατάκρισις. οὐ γὰρ τί που μετὰ μακρὸν ἐκολάσθη δικαίωσει. δικαιοθέντων πάντων τῶν ἀδελφῶν Ἀρισταίου τοῦ γίγαντος δικαιοῶσιν τὴν πρεπωδεστάτην.

[Δικαιώσεις:] Λυσίας τὰς δικαιολογίας, Θουκυδίδης δὲ τὰς κολάσεις λέγει.

[Δικαιωτήρια:] οἷον δικαστήρια.

[Δίκελλα:] γεωργικὸν ἐργαλεῖον. οὐ βουσί καὶ δικέλλη ποριζόμενοι τὸν βίον, ἀλλ' ἔπῳ καὶ μαχαίρᾳ. καὶ **[Δικελλίτης. Δικέραιον:]** δύο κέρατα ἔχουσιν. ἐν Ἐπιγράμμασι· δέρμα δὲ καὶ δικέραιον ἀπὸ στόρθυγα μετώπων σπασάμενος κούρα θέτο παρ' ἀγρώτιδι.

[Δίκη:] ἡ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων συνισταμένη κατηγορία, καὶ ἥς τὸ τίμημα ὥριστα τοῖς νόμοις. ὁ δὲ δίκην ἄδικον δικάσας καὶ διαφυγὼν μὴ ἀπολέσθαι πρότερος τούτων περιῖν. καὶ δίκην γενέσθαι ἄδικον. αἱ τοιαῦται δίκαι οὕτω λέγονται αἱ εἰς ἄκαιρον ἀπο καθιστάμεναι ἥτοι διὰ πολιτικὴν αἰτίαν ἢ τῶν μαρτύρων ἀλόντων ψευδοκατηγόρων.

[Δίκη:] κρίσις. σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα, ιδίως δὲ ἐπὶ τῶν ιδιωτικῶν ἐγκλημάτων λέγεται, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος δῆλον ποιεῖ.

[Δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβη βλάβην:] ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συνειρόντων δίκας δίκαις. καί, **[Δίκην ὑφέξειν, κἄν ὄνος δάκη κύνα.]** ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικροῖς συκοφαντουμένων.

[Δίκην:] τρόπον. καὶ ὁ μὲν ἐξετρίβη πίτυος δίκην ῥίφεις εἰς θάλασσαν, καὶ δίδωσι δίκας αὐτῷ γένει.

[Δίκης:] δικαιοσύνης, ἢ τιμωρίας. ἤξομεν κομιούμενοι παρ' ἀνδρῶν ἀνοσίων καὶ ψευδόρκων δίκας, ὅτι τὴν δίκην φασὶν οἱ παλαιοὶ εὐθεῖαν τε εἶναι καὶ ἀκλινῇ καὶ ἄτρεπτον. καὶ τοῦτο ἄδουσι μὲν πλεῖστοι, ἤδη δὲ καὶ ἀνάγκη· φύσιν γὰρ δήπου τὸ δίκαιον τοι αὐτὴν εἴληχεν. Ἡσίοδος δὲ αὐτὴν λέγει καὶ παρθένον καὶ ἀδιάφθορον, τῇ τε ἄλλῃ καὶ μέντοι καὶ ὑπ' εὐνῆς ἀφροδισίου, αἰνιττόμενος ὅτι μὴ χρὴ δολοῦν τὸ δίκαιον, μήτε ἄλλως πεισθέντα μήτε λέχει παρατραπέντα. φησὶ δὲ καὶ μετιέναι αὐτὴν τιμωρουμένην τούτους, οἷσπερ οὖν ὕβρις μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα. τοῖς γε μὴν ἐκείνην σέβουσι τὴν τε γῆν καὶ τὰ οἰκεῖα βρῦειν φησὶν ἀγαθὰ καὶ τὴν θάλατταν χορηγεῖν ὅσα τίκτει καὶ τρέφει μάλ' ἀφθόνως. ἀκούω δὲ αὐτὴν καὶ παρ' αὐτοῦ Διὸς καθῆσθαι θρόνῳ καὶ κοινωνὸν τῶν ἀρίστων βουλευμάτων εἶναι. καὶ Ὅμηρος δὲ μέγα αὐτῆς τὸ κράτος ὕμνεϊ καὶ λέγει τοῖς ἀτιμάζουσιν αὐτὴν μηνιεῖν τὸν θεὸν καὶ λάβρους καταντλεῖν ὑετοὺς αὐτὴν καὶ χειμάρρους ἐπ' αὐτοὺς ὠθεῖσθαι καὶ ἀφανίζειν πόλεις αὐτῶν καὶ ἔργα καὶ ποιμένας. καὶ ταύτῃ κολάζεσθαι τῇ τιμωρίᾳ ὕβρεως καὶ ἀτασθαλίας ἔργα ὑπομένοντας πρεπωδέστερα καὶ ἔτερα ἅττα.

[Δίκης ἀνάκρισις·] οὐ πάσας δίκας κελεύουσιν οἱ νόμοι εἰσάγεσθαι, ἀλλ' ὅταν ὁ φεύγων ἀντιλέγῃ καὶ παραγράφῃται, λέγων εἰσαγώγιμον μὴ εἶναι αὐτὴν, πρότερον ἐπὶ τούτῳ γίνεται κρίσις, ἣτις δίκης ἀνάκρισις λέγεται.

[Δίκης δικαιότερος·] καθ' ὑπερβολὴν ἐπὶ τῶν σφόδρα δικαίων.

[Δίκης ὀφθαλμός·] ὡς καὶ πάντας ἀνθρώπους ὁμολογῆσαι, διότι κατὰ τὴν παροιμίαν ἔστι δίκης ὀφθαλμός, ἧς μηδέποτε καταφρονεῖν ἀνθρώπους ὑπάρχοντας.

[Δείκηλα:] μιμήματα, εἰκάσματα. τὸ δει δίφθογγον. κυρίως τὸ ὁμοίωμα καὶ εἶκελον τῷ Δί, καταχρηστικῶς δὲ πᾶν ὁμοίωμα.

[Δικηλιστῶν] καὶ **[Μιμηλῶν:]** εἰδός ἐστι κωμωδίας, ὥς φησι Σωσίβιος ὁ Λάκων.

[Δικητροπεῖ:] φυγαδεύει. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χὴ δίκη βλάβην φέρει. ἀντὶ τοῦ καταδίκην.

[Δικιδίους:] ὑποκοριστικῶς ταῖς δίκαις.

[Δικλῖς,] δικλίδος καὶ δικλίδας, δίθυρον. ἐν Ἐπιγράμμασι· δικλίδας ἀμφετίναξεν ἐμοῖς Γαλάτεια προσώποις.

[Δικορραφεῖν:] δίκας συρράπτειν, ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀναστρέφεσθαι.

[Δίκωρος·] ὅτι Ἀναστάσιος ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς Δίκωρος ἐλέγετο.

[Δίκωρσον:] δικόρυφον.

[Δικραές:] δικέφαλον.

[Δίκρανα·] παρεσκεύαστο δὲ καὶ δίκρανα ὥστε ἀπωθεῖσθαι τὴν τῶν λεγομένων σκαλῶν προσαγωγὴν.

[Δίκραιρος:] δικραίρῳ δικέρῳτα, δασυκνάμῳ δασυχαίταν. ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Δίκροτα:] διήρη. πλοῖα μονήρη, ἔστιν ἃ καὶ δίκροτα κατεσκευάσαντο. τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς πρύμνης καὶ ἐκ τῆς πλώρας ἐκατέρωθεν πηδαλίοις ἤσκηντο, ὅπως αὐτοὶ τε μὴ μεταστρεφόμενοι καὶ ἐπιπλέωσι καὶ ἀναχωρῶσι καὶ τοὺς ἐναντίους ἐν τῷ πρόσπλῳ καὶ ἀπόπλῳ αὐτῶν σφάλλωσιν.

[Δικροῖς:] διφυέσι ξύλοις, δικρανίοις. Ἀριστοφάνης· δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι. τὴν εἰρήνην λέγων. ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις, καὶ εἶπε κεκράγμασιν, ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημηγοροῦντες τῇ κραυγῇ ἔπειθον μὴ ποιῆσαι εἰρήνην.

[Δικτατωρεία:] ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος.

[Δικτάτωρ:] ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων. ὃς παρὰ Ῥωμαίοις δισύπατος καλεῖται. ἀρχὴ δ' ἦν πρόσκαιρος, οὐ διὰ βίου, καὶ ἀνεύθυνος. ἢ ὁ μονάρχης πάντων κρατῶν.

[Δικτάτωρ:] ἐπειδὴ Μάλιος, ἀνὴρ Λατῖνος μὲν γένος καὶ μέγα παρὰ τοῖς ὁμοφύλοις δυνάμενος, ἀναστήσας πανδημεὶ τὸ Λατίνων γένος χεῖρά τε μισθοφόρον πολλὴν ἀγείρας τιμωρεῖν τοῖς κηδεσταῖς ἀτίμως παρεωσμένοις ἡξίου τῆς δυναστείας, ἡ βουλὴ καταδείσασα τὸ πλῆθος τοῦ πολεμίου νέφους καινὸν ἡγεμονίας εὐρίσκει γένος, προχειρισάμενη τότε πρῶτον δικτάτορα, ὃς καθ' Ἑλλάδα γλῶτταν κληθεῖν ἂν εἰσηγητὴς τῶν λυσιτελῶν, ὑπερέχων μὲν τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς, τοῖς δὲ βασιλεῦσι προσφερέστατος· ἀνυπεύθυνόν τε γὰρ τῶν ὅλων εἶχε τὸ κράτος καὶ ἰσοτύραννον ἐν τῷ καθεστηκότῳ χρόνῳ τὴν ἐξ οὐσίαν. τοιγαροῦν Γάιος Καῖσαρ πρότερος καὶ μετὰ τοῦτον Αὐγουστος Ὀκταούιος, ὧν ὕστερον κατὰ τοὺς οἰκείους χρόνους μνημονεύσομεν, ὑπὸ τῷδε ὀνόματι τῆς μοναρχίας ἀντιλαμβάνεσθαι διέγνωσαν.

[Δικταῖον σπήλαιον. Δικτυεύς:] ὁ ἀλιεύς· τῷ δικτυεῖ.

[Δίκτυον.] καὶ παροιμία· **[Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾶς,]** ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνοήτως τι ποιούντων. καί, **[Δίκτυον φουσᾶς,]** ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀνοήτων.

[Δικτυωτή:] καγκελλωτή. καὶ **[Δικτυωτός,]** ὁ πολύπλοκος.

[Δίκτυς,] ἱστορικός. ἔγραψεν Ἐφημερίδα· ἔστι δὲ τὰ μεθ' Ὅμηρον καταλογάδην ἐν βιβλίοις θ', Ἱταλικά, Τρωικοῦ διακόσμου. οὗτος ἔγραψε τὰ περὶ τῆς ἀρπαγῆς Ἑλένης καὶ περὶ Μενελάου καὶ πάσης Ἰλιακῆς ὑποθέσεως.

[Δίκτυς·] ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου τῆς Κρήτης ὑπὸ σεισμοῦ κατενεχθείσης καὶ πολλῶν τάφων ἀνεωχθέντων εὐρέθη ἐν ἐνὶ τούτων τὸ σύνταγμα τῆς ἱστορίας Δίκτυος, τὸν Τρωικὸν περιέχον πόλεμον, ὅπερ λαβὼν Κλαύδιος ἐξέδωκε γράφεσθαι.

[Δίκυμα:] τὰ διδυμοτόκα πρόβατα.

[Δίλημμα:] τὸ δισσῶς λαμβανόμενον φρόνημα.

[Διλήμματον:] διχῶς νοούμενον.

[Διλιμνῖται. Διλοχία:] δύο λόγοι. καὶ ὁ ἡγούμενος αὐτῶν διλοχίτης.

[Διμήτωρ:] ὁ Διόνυσος.

[Δημήτριος:] ὄνομα κύριον. **[Διμήτριος]** δὲ διὰ τοῦ ι, ὁ δύο μίτρας ἔχων.

[Διμοιρίτης:] τοῦτο ἐνίοτε τριώβολον ἀποδεδώκασιν, ἐπεὶδὴ τοῦτο δίμοιρόν ἐστι τῆς δραχμῆς. ὁ οὖν τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης διμοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις καὶ στρατιωτικὴ ἀρχή, ὡς λοχαγός, διὰ τὸ παρ' ἄλλους στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ δι μοιρίαν καὶ ἡμιλοχίαν τὸ αὐτό φασι. καὶ διμοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμοίρας καὶ τῆς ἡμιλοχίας.

[Δινδύμοις:] ὅτι οἱ ἐν Δινδύμοις τῆς Μιλησίας οἰκοῦντες Ξέρξη χαριζόμενοι τὸν νεῶν τοῦ ἐπιχωρίου Ἀπόλλωνος τοῖς βαρβάροις προὔδοσαν. καὶ ζῆται ἐν τῷ Βραγχίδαί.

[Δῖναι:] αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί. καὶ **[Δίνης,]** τῆς συστροφῆς τῶν ὑδάτων.

[Δινεύοντες:] στρέφοντες.

[Δινήεντος:] δίνας ἔχοντος, συστροφὰς ὕδατος περιφερεῖς τινὰς πεποιημένας.

[Δινήσας:] στρέψας. Ἀρριανός· δῖναί τέ ἐστιν ὅπη ἀτόπως ἐπιστρέφουσαι, ὡς μὴ πρόσθεν ἐμπίπτειν χρῆναι τὴν ἐπομένην τῇ προπλευούσῃ νηὶ **[ῆ]** τὴν φθάνουσαν τῇ ἄγαν εἰρεσίᾳ ἐκ τῆς δίνης ἐξελαθεῖσαν ἐς εὐθὺ τοῦ πλοῦ καταστήναι.

[Δῖνος:] ἡ περιδίνησις ἢ αἰθερία, ἢ συστροφή. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀλλ' αἰθήριος δῖνος. οἱ δέ, ὅτι κεραμεοῦν ἐστιν ἀγγεῖον· τουτέστι βαθὺ ποτήριον, ὃ καλεῖται δῖνος. δῖνόν φησιν Ἀριστοφάνης καὶ τὰς νεφέλας θεούς.

[Δινωτήν:] περιφερῆ.

[Δινωτοῖς:] λιθοστρώτοις.

[Διό:] σύνδεσμος.

[Διόβλητος:] ὁ ὑπὸ κεραυνοῦ βληθείς. ὁ δὲ τοῦ τολμήματος ἡγεμὼν διόβλητος γενόμενος εἶτα κατεπρήσθη.

[Διόβλητοι:] οὐρανόθεν βαλλόμενοι. σκηπτοὶ τε κατωλίσθανον καὶ ἐγίνοντο διόβλητοι ἅπαντες.

[Διογένης:] εὐγενέστατον.

[Διογενειανός,] Ἡρακλείας Πόντου, γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλέως.

[Διογενειανός,] Ἡρακλείας ἐτέρας, οὐ τῆς Πόντου, γραμματικός, γεγονὼς καὶ αὐτὸς ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλέως. ἐπιστατέον δὲ μήποτε ἐστιν ὁ ἐκ τῆς Ἀλβάκης Ἡρακλείας τῆς ἐν Καρίᾳ ἰατρός· ἦν γὰρ οὗτος παντοῖος λόγος· οὐ γὰρ εὖρον ῥητῶς τὸ ἐξ Ἡρακλείας αὐτὸν εἶναι τῆς ἐν Πόντῳ, ἀλλ' οὕτω παρὰ τισι δεδόξασται. ἔστι δὲ αὐτοῦ βιβλία ταῦτα· Λέξις παντοδαπὴ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις ε'· ἐπιτομὴ δὲ ἐστὶ τῶν Παμφίλου λέξεων βιβλίων ε' καὶ τετρακοσίων καὶ τῶν Ζωπυρίωνος· Ἐπιγραμμάτων ἀνθολόγιον, Περὶ ποταμῶν, λιμνῶν, κρηνῶν, ὀρῶν, ἀκρωρείων, Περὶ ποταμῶν κατὰ στοιχεῖον ἐπὶ τομον ἀναγραφὴν, Συναγωγὴν καὶ πίνακα τῶν ἐν πάσῃ γῇ πόλεων· καὶ λοιπά.

[Διογένης:] ὄνομα φιλοσόφου, τοῦ καὶ Κυνός. τί χρὴ περὶ τῆς ἀνδρείας Διογένους λέγειν, τῆς πραότητος Ξενοκράτους, τῆς Ἀριστοτέλους εὐμουσίας, τῆς Θεοφράστου βαρύτητος, Ζήνωνος τῶν αὖστηρῶν καὶ γενναίων τρόπων, Πλάτωνος σεμνότητος, Πολέμωνος ἐγκρατείας· τούτων γὰρ οὐκ ἔστιν ὅστις οὐ πάντα ἀγαθὸς ὢν διέφερεν ὅμως τοῦ πλησίον καταπολύ. φέρεται καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτόν· Διόγενες, ἄγε, λέγε, τίς ἔλαβέ σε μόρος ἐς αἶδος; ἔλαβέ με κυνὸς ὁδάξ. τὸ δὲ ἐπίγραμμα διὰ βραχέων.

[Διογένης,] ἡ Οἰνόμαος, Ἀθηναῖος, τραγικός· γέγονεν ἐπὶ τῆς τῶν λ' καταλύσεως. δράματα αὐτοῦ, Ἀχιλλεύς, Ἑλένη, Ἡρακλῆς, Θυέστης, Μήδεια, Οἰδίπους, Χρύσιππος, Σεμέλη.

[Διογένης,] Ἰκεσίου υἱὸς τραπεζίτου, Σινωπεύς. ὃς φυγὼν τὴν πατρίδα διὰ τὸ παρακόψαι νόμισμα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ Ἀντισθέnei παραβαλὼν τῷ Κυνικῷ ἡράσθη τοῦ ἐκείνου βίου καὶ τὴν Κυνικὴν φιλοσοφίαν ἡσπάσατο, πολλῆς οὔσης αὐτῷ ὑπεριδὼν οὐσίας. γηραιὸς δὲ ὢν ὑπὸ πειρατοῦ Σκιρτάλου ἐλήφθη καὶ πραθεῖς ἐν Κορίνθῳ Ξενιάδῃ τινὶ παρὰ τῷ πριαμένῳ διέμεινεν, οὐχ ἐλόμενος λυθῆναι ὑπὸ Ἀθηναίων ἢ τῶν οἰκείων καὶ φίλων. ἐπὶ δὲ τῆς ριγ' Ὀλυμπιάδος κατέστρεψε τὸν βίον δηχθεὶς ὑπὸ κυνὸς τὸ σκέλος καὶ θεραπείας ὑπεριδὼν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὅτε καὶ ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐν Βαβυλῶνι ἀπέθανεν.

[Διογένης,] Ἀντισθένους ὁμιλητής, ὃς πρῶτος Κλέων ἐπεκλήθη· ἐν πίθῳ δὲ διέτριβεν. ἐρομένῳ δὲ αὐτῷ, πῶς ἂν πρωτεύσειεν, ἐπολιτεύετο δέ, ὁ θεὸς ἀνεῖλεν, εἰ παραχαράξειεν. ὁ δὲ τὸ νόμισμα παρεχάραξεν· ἐφ' ᾧ φυγὼν ἦλθεν ἐς Ἀθήνας. ἐντυχὼν δὲ Ἀντισθέnei κατὰ δόξης διαλεγομένῳ ἐφιλοσόφησε. πλέων δὲ ὑπὸ καταποντιστῶν ληφθεὶς ἐπράθη. κηρυττόμενος δὲ καὶ ἐρωτώμενος, τί εἰδείῃ, ἄρχειν ἀνθρώπων, ἔφη. καὶ θεασάμενος Κορίνθιον πλούσιον ἄσικτον, τούτῳ με, ἔφη, πώλησον· δεσπότου γὰρ δεῖται. ὁ δὲ ὠνεῖται καὶ εἰς Κόρινθον ἄγει καὶ τῶν παιδῶν ἀποδείκνυσιν παιδαγωγόν. ἔλεγε δὲ δαί μονα ἀγαθὸν εἰς τὴν οἰκίαν εἰσεληλυθέναι.

[Διογένης,] ὅτι Διογένης εἶχεν ἐρῶντα παῖδα καὶ πικρὸς ὢν πατὴρ οὐ συνεγίνωσκε νέου ῥαθυμίας, ἀλλὰ ἀνείργων αὐτὸν καὶ ἀναστέλλων τοῦ πόθου μᾶλλον οἱ τὸ πάθος παρώξυνε. καὶ ἦν τοῦ κακοῦ δεινὴ ἐπίτασις· ἐξερριπίζετο γὰρ ὁ ἔρως, ἐμποδὼν ἱσταμένου τοῦ Διογένους, καὶ ἐς τὴν παροῦσαν νόσον μᾶλλον ἐξήπτετο ὁ νέος. ἦκεν οὖν εἰς Δελφούς, ὡς ἐώρα φιλονεικόν ὃν τὸ κακόν, καὶ δυσανασχετῶν τε ἅμα καὶ περιαλγῶν ἐρωτᾷ, εἰ οἱ πέπαυται νοσῶν ποτε ὁ παῖς. ἡ δέ, ὡς εἶδεν οὐ πάντῃ φρενήρη γέροντα οὐδὲ ἐρωτικάις συγγνώμονα ἀνάγκαις, λέγει ταῦτα· λήξει παῖς σὸς ἔρωτος, ὅταν κούφῃ νεότητι Κύπριδος ἡμερόεντι καταφλεχθῇ φρένας οἷστρω. ὀργὴν οὖν πρήϋνον ἀμειδέα μὴδ' ἐπιτείνειν κωλύων· πράσσεις γὰρ ἐναντία σοῖσι λογισμοῖς. ἦν δ' ἐφ' ἡσυχίην ἔλθῃς, λήθῃν τάχος ἔξει φίλτρον καὶ νήψας αἰσχροῦς καταπαύσεται ὁρμῆς. ἀκούσας τοῖνυν ὁ Διογένης ταῦτα τὸν μὲν θυμὸν κατεστόρεσεν, ἐλπίδος δὲ ὑπεπλήσθη χρηστῆς, ἔχων τῆς τοῦ παιδὸς σωφροσύνης ἐγγυητὰς ἀξιόχρεως· καὶ ἐν ταύτῳ βελτίων ἐγένετο ὁ πατὴρ ἡμερωθείς τε καὶ πραϋνθείς τὸν τρόπον. τοῦτό τοι καὶ ὁ τραγικὸς Αἴμων, ὁ τοῦ Σοφοκλέους, ἀπεδείξατο, τῆς Ἀντιγόνης ἐρῶν καὶ πικρῷ ζυγομαχῶν πατρὶ τῷ Κρέοντι· καὶ γὰρ τοι καὶ ἐκεῖνος ὁμοίως ἐλαυνόμενος ξίφει πρὸς τὸν ἔρωτα καὶ τὸν πατέρα τὴν νόσον διελύσατο.

[Διογένης ἢ Διογενειανός,] Κυζικηνός, γραμματικός. ἔγραψε Πάτρια Κυζίκου, Περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων, Περὶ ποιητικῆς, Περὶ στοιχείων.

[Διόγνητος,] ὄνομα κύριον.

[Διοδεία,] ἡ διέλευσις.

[Διόδωρος,] μονάζων, ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουλιανοῦ καὶ Οὐάλεντος ἐπισκοπήσας Ταρσῶν τῆς Κιλικίας. οὗτος ἔγραψεν, ὡς φησι Θεόδωρος Ἀναγνώστης ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ, διάφορα. εἰσὶ δὲ τάδε· Ἑρμηνεῖαι εἰς τὴν παλαιὰν πᾶσαν· Γένεσιν, Ἑξοδον καὶ ἐφεξῆς· καὶ Εἰς Ψαλμούς· Εἰς τὰς δ' Βασιλείας· Εἰς τὰ ζητούμενα τῶν Παραλειπομένων, Εἰς τὰς Παροιμίας, Τίς διαφορὰ θεωρίας καὶ ἀλληγορίας, Εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν, Εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἁσμάτων, Εἰς τοὺς προφῆτας, Χρονικόν, διορθούμενον τὸ σφάλμα Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ τῶν χρόνων, Εἰς τὰ δ' Εὐαγγέλια, Εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων, Εἰς τὴν ἐπιστολὴν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Περὶ τοῦ, εἰς θεὸς ἐν

τριάδι, Κατὰ Μελχισεδεκίτων, Κατὰ Ἰουδαίων, Περί νεκρῶν ἀναστάσεως, Περί ψυχῆς κατὰ διαφόρων περὶ αὐτῆς αἵρέσεων, Πρὸς Γρατιανὸν κεφάλαια, Κατὰ ἀστρονόμων καὶ ἀστρολόγων καὶ εἰμαρμένης, Περί σφαίρας καὶ τῶν ζ' ζωνῶν καὶ τῆς ἐναντίας τῶν ἀστέρων πορείας, Περί τῆς Ἰππάρχου σφαίρας, Περί προνοίας, Κατὰ Πλάτωνος περὶ θεοῦ καὶ θεῶν, Περί φύσεως καὶ ὕλης, ἐν ᾧ, τί τὸ δίκαιόν ἐστι, Περί θεοῦ καὶ ὕλης Ἑλληνικῆς πεπλασμένης, Ὅτι αἱ ἀόρατοι φύσεις οὐκ ἐκ τῶν στοιχείων, ἀλλ' ἐκ μηδενὸς μετὰ τῶν στοιχείων ἐδημιουργήθησαν, Πρὸς Εὐφρόνιον φιλόσοφον κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, Κατὰ Ἀριστοτέλους περὶ σώματος οὐρανίου, Πῶς θερμὸς ὁ ἥλιος, Κατὰ τῶν λεγόντων ζῶον τὸν οὐρανόν, Περί τοῦ πῶς αἰὲν ὁ δημιουργός, οὐκ αἰὲν δὲ τὰ δημιουργήματα, Πῶς τὸ θέλει καὶ τὸ μὴ θέλει ἐπὶ θεοῦ αἰδίου ὄντος, Κατὰ Πορφυρίου περὶ ζώων καὶ θυσιῶν.

[Διόδωρος,] ὁ Οὐαλέριος ἐπικληθεὶς, φιλόσοφος, μαθητὴς Τηλεκλέους, Ἀλεξανδρεύς, υἱὸς Πωλίωνος τοῦ φιλοσόφου, τοῦ γράψαντος τὴν Ἀττικὴν λέξιν· γεγωνὶς ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Ἀδριανοῦ.

[Διόδωρος,] Σικελιώτης, ἱστορικός. ἔγραψε Βιβλιοθήκην· ἔστι δὲ ἱστορία Ῥωμαϊκὴ τε καὶ ποικίλη ἐν βιβλίοις μ'. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Αὐγούστου Καίσαρος καὶ ἐπάνω.

[Διόδωρος,] καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Αὐλητρίς, ὡς Ἀθηναῖος ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν λέγει. ἐν δὲ τῷ ιβ' φησὶν, ὅτι καὶ Ἐπικληρος καὶ Πανηγυρισταί.

[Δίοδοι:] αἱ ὁδοί, ἀπὸ τοῦ διοδεύειν. Ἀριστοφάνης· αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ τοῦ δειπνοῦ, τάδε λέξουσι· δεῦρο παρ' ἡμᾶς, ἐνθάδε μεῖραξ ἔσθ' ὥραία.

[Διοκαισάρεια,] ἡ νῦν λεγομένη Ἀνάζαρβα, πόλις ἐν Κιλικίᾳ· πρότερον δὲ Κύϊνδα ἐλέγετο. καὶ ζῆται ἐν τῷ Ἀνάζαρβα.

[Διοκλῆς,] Ἀθηναῖος ἢ Φλιάσιος, ἀρχαῖος κωμικός, σύγχρονος Σαννυρίωνι καὶ Φιλυλλίῳ. δράματα αὐτοῦ Θάλαττα, Μέλιτται, Ὀνειροί, Βάκχαι, Θυέστης β'. τοῦτον δὲ φασὶν εὐρεῖν καὶ τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἀρμονίαν ἐν ὀστρακίνοις ἀγγείοις, ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλιφίῳ. τὸ δὲ Θάλαττα ἐταίρας ὀνομά ἐστιν, ὡς Ἀθηναῖος φησιν.

[Διοκλητιανός,] βασιλεὺς Ῥωμαίων. ἐπὶ τούτου καὶ Μαξιμιανοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ διωγμὸς κατὰ Χριστιανῶν ἐκινήθη φρικωδέστατος· προσέταξαν γὰρ κατὰ χώραν καὶ πόλιν τὰς Χριστοῦ ἐκκλησίας καταστρέφεσθαι καὶ τὰς θείας αὐτῶν γραφὰς κατακαίεσθαι, τοὺς δὲ Χριστιανούς εὐρισκομένους ἀναγκάζεσθαι θύειν τοῖς δαίμοσιν. ἡττηθέντες δὲ τῷ πλήθει τῶν ἀναιρουμένων Χριστιανῶν ἐξέθεντο δόγμα ὥστε τοὺς εὐρισκομένους Χριστιανούς ἐξορύττεσθαι τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν, οὐ μόνον διὰ τὸ ὀδυνηρόν, ἀλλὰ διὰ τὸ αἰτιμὸν τε καὶ πρόδηλον καὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων πολιτείας ἀλλότριον· οὐς ἡ θεία δίκη ἐνδίκως μετελθοῦσα δικαίως ἐξέκοψε· καὶ ὁ μὲν ἐσφάγη ὑπὸ τῆς συγκλήτου, ὁ δὲ ἀπήγγατο. οὗτος ὁ ἄνους καὶ μισόχριστος μνήμη καὶ ὀργῇ τῶν περὶ τὴν ἀρχὴν νεωτερισθέντων περὶ τὴν Αἴγυπτον οὐ μετρίως οὐδὲ ἡμέρως τῷ κρατεῖν ἀπεχρήσατο, ἀλλὰ προγραφαῖς τε καὶ φόνοις τῶν ἐπισήμων μιαίνων ἐπῆλθε τὴν Αἴγυπτον. ὅτε δὴ καὶ τὰ περὶ χημείας ἀργύρου καὶ χρυσοῦ τοῖς παλαιοῖς αὐτῶν γεγραμμένα βιβλία διερευνησάμενος ἔκαυσε πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον Αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τοιαύτης περιγίνεσθαι τέχνης μηδὲ χρημάτων αὐτοὺς θαρροῦντας περιουσίᾳ τοῦ λοιποῦ Ῥωμαίοις ἀνταίρειν. ἦν δὲ τὸ ἥθος ποικίλος τις καὶ πανοῦργος, τῷ δὲ λίαν συνετῷ καὶ ὀξεῖ τῆς γνώμης ἐπεκάλυπτε πολλάκις τὰ τῆς οἰκείας φύσεως ἐλαττώματα, πᾶσαν σκληρὰν πρᾶξιν ἐτέροις ἀνατιθεῖς. ἐπιμελὴς δὲ ὅμως καὶ ταχὺς ἐν ταῖς τῶν πρακτέων ἐπιβολαῖς καὶ πολλὰ τῶν τῆς βασιλικῆς θεραπείας ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον παρὰ τὰ καθεστηκότα Ῥωμαίοις πάτρια μετεσκεύασεν. ὅτι Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς τὴν βασιλείαν ἀφέντες τὸν ἰδιώτην μετῆλθον βίον.

καὶ ὁ μὲν ἐς Σάλωνας, πόλιν Ἰλλυρικὴν, ὁ δὲ ἐς τὴν Λευκανῶν ἀφίκετο. καὶ ὁ μὲν Μαξιμιανὸς πόθῳ τῆς ἀρχῆς ἐς μεταμέλειαν ἦλθε, Διοκλητιανὸς δὲ ἐν ἡσυχίᾳ κατεγήρα ἐν ἔτεσι τρισίν, ὑπερβάλλουσιν ἀρετὴν ἐνδειζάμενος, τῆς δὲ Ἑλληνικῆς θρησκείας οὐδ' ὅλως ἀποστάς.

[Διοκωχή:] ἀνακωχὴ χρόνου. ἐν μάχαις τισὶν αὐτοὺς νικήσας καὶ διοκωχὴν αἰτήσασιν ἔδωκεν.

[Διολισθαίνω.] καὶ **[Διολισθεῖν,]** ἐκφυγεῖν. ὥστε τοὺς χρήστας διολισθεῖν. τουτέστι τοὺς δανειστάς ἐκφυγεῖν.

[Διολκὴ. Διόλου:] ἐπίρρημα, **[Δι' ὅλου]** δὲ καιροῦ.

[Διόμεια:] δῆμος τῆς Αἰγῆίδος φυλῆς· ἀπὸ Διόμου τοῦ Ἡρακλέους. Ἀριστοφάνης· ἐφρόντισα, ὁπόθ' Ἡράκλεια τὰν Διομείους γίνηται. τὸ δὲ Ἡράκλειον ἱερὸν Ἡρακλέους. καὶ **[Διομειαλαζόνας]** λέγει ἀπὸ Διομείων τοῦ δήμου, ὅς ὠνόμασται οὕτως ἀπὸ τινος Διόμου.

[Διομήδεια:] ἡ νῆσος.

[Διομήδειον ἔπος. Διομήδειος ἀνάγκη.] λέγεται καὶ ἵππος. παροιμία, ἀπὸ τοῦ Τυδέως ἢ ἀπὸ τοῦ Θρακός· ὃς ἠνάγκαζε τοὺς ξένους αἰσχροῖς οὔσαις ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ μίσγεσθαι (ἅς καὶ ἵππους ἀλληγορεῖ), εἶτα ἀνήρει. οἱ δέ, ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ Παλλάδιον κλέψαντες νυκτὸς ἐπανάησαν. ἐπόμενος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς τὸν Διομήδην ἐβουλήθη ἀποκτεῖναι. ἐν τῇ σελήνῃ δὲ ἰδὼν τὴν σκιὰν τοῦ ξίφους ὁ Διομήδης, δείσας τὸν Ὀδυσσεῆα ἐποίησε προάγειν παῖων αὐτοῦ τῷ ξίφει τὸ μετάφρενον. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τι πραττόντων. διὰ τοῦτο λέγει, ὅτι ἵππους ἀνθρωποφάγους εἶχεν ὁ Διομήδης. ὅτι Διομήδης εἰς τὸν ἀπόπλουν καταχθεὶς εἰς τὰ ἴδια οὐκ ἐδέχθη, ἀλλὰ διωχθεὶς ἀπῆλθεν εἰς Καλαβρίαν καὶ κτίζει πόλιν, ἣν ἐκάλεσεν Ἀργυρίππην, τὴν μετονομασθεῖσαν Βενεβεντόν.

[Διόμνυται:] ὁμνύει.

[Διομολογῶ·] αἰτιατικῇ.

[Δῖον:] ἔνδοξον.

[Διονύσια:] ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίοις. καὶ παροιμία· ἐξ αὐτοῦ σχεδὸν τοσοῦτον, ὅσον ἐκ Διονυσίων. ἔθος ἦν Ἀττικοῖς λέγειν τὰ ἔτη καὶ τὸν ὑπερπίπτοντα ἀριθμὸν ἀπὸ τῶν Διονυσίων. καὶ αὖθις· ὃ Διονύσια· αὐταὶ μὲν ὄζουσι· ἀμβροσίας καὶ νέκταρος. εἶρηται ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων. προσδοκῶν εἰρήνης οὔσης τῶν Διονυσίων τὴν πανήγυριν ἔσεσθαι. ἀντὶ τοῦ ἡδισται, ἄξια τῶν Διονυσίων. Διονύσια οὖν ἐορτὴ Διονύσου, ἣν ἦγον Ναυπάκτιοι.

[Διονουσιάδης,] Φυλαρχίδου, Μαλλώτης, τραγικός. ἦν δὲ οὗτος τῶν τῆς Πλειάδος, καὶ γέγραπται αὐτῷ μεταξὺ ἄλλων καὶ Χαρακτῆρες ἢ Φιλοκώμωδοι, ἐν ᾧ τοὺς χαρακτῆρας ἀπαγγέλλει τῶν ποιητῶν. ὅτι Ἀπολλώνιον βραχέως τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος.

[Διονύσιος ὁ Ἀρεωπαγίτης,] ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας εἰς ἄκρον ἐλ्लाκῶς, ἀκουστής Παύλου πρὸς τὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ θρησκείαν καὶ ὑπ' αὐτοῦ κατασταθεὶς εἰς αὐτὰς τὰς Ἀθήνας ἐπίσκοπος. πρὸς δὲ τὴν πάτριον τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων ἄσκησιν πάντων προὔκεκριτο· ἐκάστης γὰρ ὡς εἰπεῖν αἰρέσεως τῆς ὑπ' αὐτῶν πρεσβευομένης ἐν πολλῇ καθεστήκει τῇ πεύρᾳ. οὗτος ἤκουσε Παύλου δημηγοροῦντος ἐν Ἀθήναις καὶ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν μετὰ παρηρησίας τοῖς Ἑλλήσιν εὐαγγελιζομένου. καὶ πιστεύσας τῷ Παύλῳ κηρύγματι ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῆς πόλεως ἐπισκοπεῖν τάττεται. κατὰ γοῦν τὴν ἀρχὴν Τιβερίου Καίσαρος, ὅτε δὴ καὶ τὴν ἡλικίαν ἤκμαζεν, ἀπῆρεν εἰς Αἴγυπτον τοῖς ἐκεῖσε σοφοῖς ὁμιλῆσαι γλιχόμενος.

συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Ἀπολλοφάνης ἐκεῖνος ὁ σοφιστής, οὗ Πολέμων ὁ Λαοδικεὺς ἐν Σμύρνῃ διήκουσεν, ὁ διδάσκαλος Ἀριστείδου. κατὰ γοῦν τὸν καιρὸν τοῦ σωτηρίου πάθους τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, ἄμφω ἦσθη ἐν Ἡλιουπόλει τῇ ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ δὴ τῆς ἡλιακῆς ἐκλείψεως οὐ κατὰ φύσιν γεγεννημένης, οὐ γὰρ ἦν συνόδου καιρὸς, εἰπεῖν λέγεται πρὸς τὸν μακάριον Διονύσιον τὸν σοφιστὴν Ἀπολλοφάνην ταῦτα· ὦ καλὲ Διονύσιε, ἀμοιβαί θείων πραγμάτων. μνημονεύει δὲ τούτων ἀπάντων ὁ αὐτὸς Διονύσιος ἐν τῇ πρὸς Πολύκαρπον τὸν μέγαν ἐπιστολῇ, τὸν Σμύρνης ἐπίσκοπον· ἦν γὰρ ὁ Ἀπολλοφάνης τῷ Διονυσίῳ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἔνεκα διαλοιδορούμενος· καὶ φησι· σὺ δὲ φῆς λοιδορεῖσθαί μοι τὸν σοφιστὴν Ἀπολλοφάνην καὶ πατραλοῖαν ἀποκαλεῖν, ὡς τοῖς Ἑλλήνων ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας οὐχ ὁσίως χρωμένῳ. καίτοι πρὸς αὐτὸν ἡμᾶς ἦν ἀληθέστερον εἰπεῖν, ὡς Ἑλληνες τοῖς θείοις οὐχ ὁσίως ἐπὶ τὰ θεῖα χρῶνται διὰ τῆς σοφίας τοῦ θεοῦ τὸ θεῖον ἐκβάλλειν πειρώμενοι σέβας. καὶ μετὰ μικρόν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς Ἀπολλοφάνης οὐχ ὁσίως τοῖς θείοις ἐπὶ τὰ θεῖα χρῆται. τῇ γὰρ τῶν ὄντων γνώσει καλῶς λεγομένη πρὸς αὐτοῦ φιλοσοφία καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ Παύλου σοφία θεοῦ κεκλημένη πρὸς τὸν αἴτιον καὶ αὐτῶν τῶν ὄντων καὶ τῆς γνώσεως αὐτῶν ἐχρῆν ἀνάγεσθαι τοὺς ἀληθεῖς φιλοσόφους. καὶ μετὰ βραχεά· ἔδει συνιδεῖν Ἀπολλοφάνην σοφὸν ὄντα μὴ ἂν ἄλλως ποτὲ δυνηθῆναι τῆς οὐρανίας τι παρατραπῆναι τάξεως καὶ κινήσεως, εἰ μὴ τὸν τοῦ εἶναι αὐτὴν καὶ συνοχέα καὶ αἴτιον ἔχειν εἰς τοῦτο κινουντα, τὸν ποιοῦντα πάντα καὶ μετασκευάζοντα, κατὰ τὸν ἱερὸν λόγον. καὶ αὖθις μετὰ μικρόν· εἰπέ δὲ αὐτῷ, τί λέγεις περὶ τῆς ἐν τῷ σωτηρίῳ σταυρῷ γεγонуίας ἐκλείψεως; ἀμφοτέρῳ γὰρ τότε κατὰ Ἡλιούπολιν ἅμα παρόντε καὶ συνεστῶτε παραδόξως τῷ ἡλίῳ τὴν σελήνην ἐμπύπτουσαν ἐωρῶμεν, οὐ γὰρ ἦν συνόδου καιρὸς, αὖθις τε αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐνάτης ὥρας ἄχρι τῆς ἐσπέρας εἰς τὸ τοῦ ἡλίου διάμετρον ὑπερφυῶς ἀντικαταστᾶσαν. ἀνάμνησον δέ τι καὶ ἕτερον αὐτόν· οἶδε γὰρ ὅτι καὶ τὴν ἔμπωσιν αὐτὴν ἐξ ἀνατολῶν ἐωράκαμεν ἀρξαμένην καὶ μέχρι τοῦ ἡλιακοῦ πέρατος ἐλθοῦσαν, εἴτα ἀναποδίσασαν, καὶ αὖθις οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν ἔμπωσιν καὶ τὴν ἀνακάθαρσιν, ἀλλ' ἐκ τοῦ κατὰ διάμετρον ἐναντίου γεγεννημένην. τοσαῦτα τοῦ τότε καιροῦ τὰ ὑπερφυῆ καὶ μόνῳ Χριστῷ τῷ παναιτίῳ δυνατά, τῷ ποιοῦντι μεγάλα καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. ταῦτα, εἴ σοι θεμιτόν, εἰπέ, καὶ δυνατόν, Ἀπολλόφανες, ἐξέλεγε καὶ πρὸς ἐμὲ τὸν τότε συμπαρόντα σοι καὶ συνεωρακότα καὶ συνανακρίναντα πάντα καὶ συναγάμενον. ἀμέλει καὶ μαντείας τότε οὐκ οἶδ' ὅθεν ὁ Ἀπολλοφάνης ἀπάρχεται, καὶ πρὸς ἐμὲ ὥσπερ τὰ γινόμενα συμβάλλων ἔφη ταῦτα· ὦ καλὲ Διονύσιε· θείων ἀμοιβαί πραγμάτων. τοσαῦτα ὡς κατ' ἐπιστολὴν εἴρηκεν ὁ μέγας Διονύσιος πρὸς τὸν θεοφόρον Πολύκαρπον. τῆς δὲ γε σοφίας αὐτοῦ καὶ τῆς εὐγλωττίας ἐνδειξεις ἀκριβῆς ἢ τῶν παρ' αὐτοῦ γραφεισῶν βιβλίων ἀνυπέρβλητος φράσις· τῇ τε γὰρ παρὰ τῶν ἔξωθεν καλουμένη παιδείᾳ, τῇ τε θείᾳ καὶ ἡμετέρᾳ, πολλὴν εἶχε τὴν ἐπιστήμην ἐν ἑκατέρᾳ. εἰ γὰρ τις ἀπίδοι πρὸς τὰ κάλλη τῶν αὐτοῦ λόγων καὶ τὰ βάθη τῶν νοημάτων οὐκ ἀνθρωπίνης φύσεως ταῦτα νομίσοι γεννήματα, ἀλλὰ τινος ἀκηράτου καὶ θείας δυνάμεως. καὶ τοίνυν αὐτῷ γέγραπται τάδε· Πρὸς Τιμόθεον ἐπίσκοπον Ἐφέσου, καὶ αὐτὸν μαθητὴν Παύλου τυγχάνοντα, περὶ θείων ὀνομάτων βιβλία ιβ', περὶ ἡνωμένης καὶ διακεκριμένης θεολογίας, περὶ τοῦ, τίς ἢ τῆς εὐχῆς δύναμις, καὶ περὶ τοῦ μακαρίου Ἱεροθέου, περὶ εὐλαβείας καὶ συγγραφῆς θεολογικῆς, περὶ ἀγαθοῦ, φωτός, καλοῦ, ἔρωτος, ἐκστάσεως, ζήλου· καὶ ὅτι τὸ κακὸν οὔτε ὄν οὔτε ἐξ ὄντων οὔτε ἐν τοῖς οὖσιν, περὶ τοῦ ὄντος, ἐν ᾧ καὶ παραδείγματα, περὶ ζωῆς, περὶ σοφίας, νοῦ, λόγου, ἀληθείας, πίστεως, περὶ δυνάμεως, δικαιοσύνης, σωτηρίας, ἀπολυτρώσεως, περὶ μεγάλου καὶ μικροῦ, ταῦτοῦ, ἐτέρου, ὁμοίου, ἀνομοίου, στάσεως, κινήσεως, ἰσότητος, περὶ παντοκράτορος, παλαιοῦ ἡμερῶν· ἐν ᾧ καὶ περὶ αἰῶνος καὶ χρόνων· περὶ εἰρήνης, καὶ τί βούλεται αὐτὸ τὸ αὐτοεῖναι, περὶ ἁγίου ἁγίων, βασιλέως βασιλέων καὶ κυρίου κυρίων καὶ θεοῦ θεῶν. ἑτέρα βίβλος πρὸς τὸν αὐτὸν Τιμόθεον περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας περιέχουσα κεφάλαια ιε', ἑτέρα βίβλος πρὸς τὸν αὐτὸν Τιμόθεον περὶ τῆς οὐρανίου ἱεραρχίας περιέχουσα καὶ αὐτὴ κεφάλαια ιε', ἄλλη πρὸς τὸν

αὐτὸν Τιμόθεον βίβλος περὶ μυστικῆς θεολογίας περιέχουσα κεφάλαια ε΄, Περὶ τῶν οὐρανίων ταγμάτων καὶ ὅσα τῷ ἀριθμῷ. φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐπιστολαὶ πρὸς Γάϊον θεραπευτὴν δ΄, πρὸς Δωρόθεον λειτουργὸν α΄, πρὸς Σώπατρον ἱερέα α΄, πρὸς Πολύκαρπον ἱεράρχην Σμύρνης α΄, πρὸς Δημόφιλον θεραπευτὴν α΄, πρὸς Ἰωάννην τὸν Θεο λόγον, τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν α΄. ἰστέον δέ, ὥς τινες τῶν ἔξω σοφῶν καὶ μάλιστα Πρόκλος θεωρήμασι πολλάκις τοῦ μακαρίου Διονυσίου κέχρηται καὶ αὐταῖς δὲ ξηραῖς ταῖς λέξεσι. καὶ ἔστιν ὑπόνοιαν ἐκ τούτου λαβεῖν ὡς οἱ ἐν Ἀθήναις παλαιότεροι τῶν φιλοσόφων σφετερισάμενοι τὰς αὐτοῦ πραγματείας, ὧν αὐτὸς μνημονεύει πρὸς Τιμόθεον γράφων, ἀπέκρυσαν, ἵνα πατέρες αὐτοὶ ὀφθῶσι τῶν θείων αὐτοῦ λόγων. ὁ τοίνυν θεοφάντωρ Διονύσιος ἤδη που μακρὸν ἐλάσας χρόνον καὶ πλήρης ἡμερῶν γεγονώς τῷ τοῦ πνεύματος μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ τελειοῦται ἐπὶ Τραϊανοῦ Καίσαρος, ὅτε καὶ ὁ θεοφόρος Ἰγνάτιος ἐν Ῥώμῃ τὸν τῆς ἀθανασίας διήθλησεν ἀγῶνα. ὅτι εἰς τὸν μέγαν Διονύσιον ἔγραψεν ἐγκώμιον Μιχαὴλ Σύγκελλος Ἱεροσολύμων, ἐν ᾧ φησιν· ὅσα δὲ δι' ἀγράφου παραδόσεως ἢ ἐγγράφως παρελήφαμεν, ἤκομεν ὑμῖν τοῖς φιλακροάμοσι παραθησόμενοι. τοιοῦτος οὖν εἰς ἡμᾶς κατήντηκε λόγος, ἀνέκαθεν πρὸς πατρὸς παιδὶ παραδεδομένος, ὡς ὁ μέγας Διονύσιος οὗτος κατὰ τὸν τοῦ σωτηρίου πάθους καιρὸν, ἠνίκα μεσοῦσης ἡμέρας ὁ ἥλιος ἐκρύπτετο, ἐπὶ τῷ παραδόξῳ σφόδρα τεθηπὼς καὶ τὴν ἀνθρωπείαν ὑπερβεβηκώς γνῶσιν, κατανοήσας τὸ γεγονός, ἄγνωστος, ἔφη, πάσχει θεός, δι' ὃν τόδε τὸ πᾶν ἐζόφωται τε καὶ σεσάλευται. καὶ παραχρῆμα τὸν χρόνον, καθ' ὃν τουτὶ τὸ παγκόσμιον ἐτετέλεστο τερατούργημα, τεκμηριωσάμενος ἐτήρει παρ' ἑαυτῷ, τούντεῦθεν διαγγελούμενον караδοκῶν. μέμνηται μέντοι καὶ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Πολύκαρπον ἐπιστολῇ τῆς ἡλιακῆς ἐκλείψεως ἐκείνης τῆς φρικωδεστάτης. Ἀπολλοφάνους γάρ, ἀνδρὸς φιλοσόφου, τὴν θρησκείαν Ἑλλήνος τυγχάνοντος, νεμεσῶντός τε καὶ λοιδορουμένου τῷ τρισολβίῳ τούτῳ ὡς ἐταίρῳ δῆθεν ὄντι φιλτάτῳ καὶ ὁμογενεῖ, τὰ πατρῶα μὲν μυσαστομένῳ σεβάσματα, τὴν δὲ τῶν Χριστιανῶν προτιμῶντι καὶ ἀσπαζομένῳ πίστιν καὶ ταύτης ἀγωνιστικώτατα προασπίζειν, καὶ τοῖς Ἑλλήνων κατὰ τῶν Ἑλλήνων χρωμένῳ, τὴν λοιδορίαν καὶ νέμεσιν ἀνασκευάζειν πειρώμενος, μᾶλλον δὲ ὑποτιθέμενος τῷ Πολυκάρπῳ, πρὸς ὃν καὶ ὁ συστρατιώτης ἐποιεῖτο τὰ σκώμματα, τάδε φησί· σὺ δὲ φῆς λοιδορεῖσθαί μοι τὸν σοφιστὴν Ἀπολλοφάνην καὶ πατραλοίαν ἀποκαλεῖν· καὶ τὰ ἐξῆς.

[Διονύσιος,] Ἀλικαρνασεύς, γεγονώς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος, σοφιστής, καὶ Μουσικὸς κληθεὶς διὰ τὸ πλεῖστον ἀσκηθῆναι τὰ τῆς μουσικῆς. ἔγραψε δὲ Ῥυθμικῶν ὑπομνημάτων βιβλία κδ΄, Μουσικῆς ἱστορίας βιβλία λς΄· ἐν δὲ τούτοις αὐλητῶν καὶ κιθαρωδῶν καὶ ποιη τῶν παντοίων μέμνηται· Μουσικῆς παιδείας ἢ διατριβῶν βιβλία κβ΄, Τίνα μουσικῶς εἴρηται ἐν τῇ Πλάτωνος Πολιτείᾳ βιβλία ε΄.

[Διονύσιος,] Ἀλεξανδρεύς, Θραξ δὲ ἀπὸ τοῦ πατρὸς Τήρου Τήρος τοῦνομα κληθεὶς, Ἀριστάρχου μαθητής, γραμματικός. ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ ἐξηγήσατο Τυραννίωνι τῷ προτέρῳ. συνέταξε δὲ πλεῖστα γραμματικά τε καὶ συν ταγματικά καὶ ὑπομνήματα.

[Διονύσιος,] Ἀλεξανδρεύς, ὁ Γλαύκου υἱός, γραμματικός· ὅστις ἀπὸ Νέρωνος συνῆν καὶ τοῖς μέχρι Τραϊανοῦ καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν προὔστη καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν καὶ πρεσβειῶν ἐγένετο καὶ ἀποκριμάτων. ἦν δὲ καὶ διδάσκαλος Παρθενίου τοῦ γραμματικοῦ, μαθητῆς δὲ Χαιρήμονος τοῦ φιλοσόφου, ὃν καὶ διεδέξατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

[Διονύσιος,] Ἀλεξάνδρου, Ἀλικαρνασσεύς, ῥήτωρ, καὶ παντοίως λόγιος· γέγονε δὲ ἐπὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, πρόγονος τοῦ ἐπὶ Ἀδριανοῦ γεγονότος Ἀττικιστοῦ.

[Διονύσιος,] Μιτυληναῖος, ἐποποιός. οὗτος ἐκλήθη Σκυτοβραχίων καὶ Σκυτεύς. τὴν Διονύσου καὶ Ἀθηνᾶς στρατιάν, Ἀργοναῦται ἐν βιβλίοις ζ΄· ταῦτα δέ ἐστι πεζά· Μυθικὰ πρὸς Παρμένοντα.

[Διονύσιος,] Βυζάντιος, ἐποποιός. Περιήγησιν τοῦ ἐν τῷ Βοσπόρῳ ἀνάπλου, Περὶ θρήνων· ἔστι δὲ ποίημα μεστὸν ἐπικηδείων.

[Διονύσιος,] Κορίνθιος, ἐποποιός. Ὑποθήκας, Αἴτια ἐν βιβλίῳ α΄, Μετεωρολογούμενα· καὶ καταλογάδην Ὑπόμνημα εἰς Ἡσίοδον· Οἰκουμένης περιήγησιν δι' ἐπῶν. ταῦτα δὲ εὖρον καὶ ἐν Διονυσίῳ τῷ τὰ Λιθιακὰ γράψαντι· πότερος οὖν αὐτῶν οὐκ οἶδα.

[Διονύσιος,] Σικελίας τύραννος· ἔγραψε τραγωδίας καὶ κωμωδίας καὶ ἱστορικά. ὅτι καὶ ἕτεροι ἐτυράννησαν, ἀλλ' ἡ τελευταία καὶ μεγίστη κάκωσις πάσαις ταῖς πόλεσιν ἡ Διονυσίου τυραννὶς ἐγένετο. περὶ Διονυσίου τοῦ τυράννου ζητεῖ περὶ Φιλοξένου διθυραμβοποιῶ ἐν τῷ ἅπαγέ με εἰς τὰς λατομίας.

[Διονύσιος,] υἱὸς τοῦ Σικελίας τυράννου καὶ αὐτὸς τύραννος καὶ φιλόσοφος. Ἐπιστολὰς καὶ Περὶ τῶν ποιημάτων Ἐπιχάρμου.

[Διονύσιος,] Μιλήσιος, ἱστορικός. Τὰ μετὰ Δαρεῖον ἐν βιβλίοις ε΄, Περιήγησιν οἰκουμένης, Περσικὰ Ἰάδι διαλέκτῳ, Τρωικῶν βιβλία γ΄, Μυθικά, Κύκλον ἱστορικὸν ἐν βιβλίοις ζ΄.

[Διονύσιος,] Μουσωνίου, Ῥόδιος ἢ Σάμιος, ἱστορικός· ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ἐκεῖσε ἱεροῦ τοῦ ἡλίου. Ἱστορίας τοπικὰς ἐν βιβλίοις ζ΄, Οἰκουμένης περιήγησιν, Ἱστορίας παιδευτικῆς βιβλία ι΄. ὑπολαμβάνω ὅτι Διονύσιος ὁ Περιηγητὴς Βυζάντιος ἦν, διὰ τὸν ποταμὸν Ῥήβαν.

[Διονύσιος,] Ἀλεξανδρείας· οὗ εὖρον ὑπόμνημα εἰς τὸν Ἐκκλησιαστὴν Σολομῶντος, λίαν εὐφραδέες.

[Διονυσίων σκώμματα.] ποτὲ μὲν βάλλων καὶ σκώπτων τοῖς ἐκ Διονυσίων σκώμμασιν. ἐορτὴ δὲ ἦν τὰ Διονύσια. ὅς λοξὰ βλέπων καὶ δεδορκὼς ἄλλο μὲν ἔκευθε φρεσίν, ἄλλο δὲ ἔφασκεν· οὗ ἄρ᾽ καὶ πικρίας καὶ δόλου τὸ στόμα ἔγεμεν· ὃν ἐνδίκως ἡ δίκη δικάσασα κατεδίκασεν· ὅς κατὰ τὸν ποιητὴν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης ἐτύγχανεν ὦν. ἀλλ' ἐς κόρακας βέβληται καὶ οἷχεται ἄϊστος, ἄπυστος, γιγλύμου πολυστροφώτερος ἐν τοῖς πρακτέοις ἀποδεικνύμενος, ἐρρέσθω, οἰχέσθω, μηδ' ἐν περιδείπνῳ ἐπαινεθισόμενος ὁ τριςβδέλυρος καὶ κυκῶν καὶ φύρδην καὶ μίγδην ποιῶν ἅπαντα, τὸ Κυκλώπειον τέρας· ὁ εἰδεχθὴς καὶ ἐμβρόντητος καὶ πλουτίνδην ἡρημένος βῶναι, θεοῦ ὅπιν οὐκ ἀλέγων οὐδὲ κατεπτηχῶς ἀδράστειαν ἄφυκτον· ὁ βωμολοχεύων ἀεὶ καὶ πέρπερα γλισχρεούμενος, ὁ κυνῶν κύντερος καὶ δαιμόνων ἀργαλεώτερος.

[Διονυσόδωρος:] ὄνομα κύριον.

[Διόνυσος,] ὁ Σεμέλης υἱός. παρὰ τὸ διανύειν ἐκάστοις τὸν ἄγριον βίον ζῶσιν. ἢ παρὰ τὸ διανοεῖν ἕκαστα τοῖς τὸν ἄγριον βίον ζῶσι.

[Δι' ὀξείας δραμεῖν:] ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων. ὀξεῖαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγην.

[Διοπετές:] ἐξ οὐρανοῦ κατερχόμενον. ὅτι οἱ παρ' Ἑλλήσι τὰ ξόανα κατασκευάζοντες φόβον ἐμποιῆσαι βουλόμενοι τοῖς ὁρῶσιν ἔφασκον, ὅτι τὸ ἄγαλμα ἐξ οὐρανοῦ παρὰ τοῦ Διὸς ἐπέμφθη καὶ κατέπτη, κρεῖττον ὑπάρχον πάσης ἀνθρωπίνης χειρὸς καὶ ἀνάλωτον, ὅθεν καὶ διοπετές αὐτὸ καὶ οὐράνιον βρέτας ἐκάλουν, παρὰ τὸ βροτῷ εἰοικέναι. ὅπερ οὐχ οὕτως ἦν ἢ περὶ τῶν ἀγαλμάτων ματαῖα καὶ πεπλανημένη δόξα· ἀλλὰ τοὺς ἀγαλματοποιούς ἢ ἀποκτένοντες ἢ φυγαδεύοντες, ἵνα μηδένας εἰπεῖν ἔχοιεν ὅτι χειροποίητόν ἐστι τὸ ξόανον, φήμην πλάσαντες ἐν ταῖς ἀκοαῖς τῶν

πεφενακισμένων ήφί εσαν, ήτις και την Έφεσίων έπλάνα πόλιν. ότι δέ άληθές έστι τουτο, μαρτυρεϊ το έν Άλεξανδρεϊά γενόμενον· Πτολεμαϊος γάρ συναγαγών τεχνίτας ώστε τον της Αρτέμιδος άνδριάντα ποιήσαι, μετά το έργον βόθρον μέγαν όρύξας και τον δόλον κρύψας έκέλευσε τους τεχνίτας έν αύτῳ δειπνήσαι· οίτινες δειπνούντες έκείσε κατεχώσθησαν και απέθανον άξιον μισθόν της κακουργίας κομισάμενοι.

[Διοπεΐθης:] όνομα κύριον, και κλίνεται εις ους. Αθηναϊος. Αϊλιανός περι Διοπεΐθους· ουτος νόμον εισάγει τον από του άστεος έν Πειραιεϊ μέιναντα, τουτον τεθάναι. ουτος ούν ώψίσθη ποτέ άκων και κατέμεινεν έν τῳ Πειραιεϊ· και αυτόν οι έχθροϊ εις δίκην υπάγουσιν.

[Διοπομπείσθαι:] άποτροπιάζεσθαι και άποκαθαίρεσθαι. και **[Αποδιοπομπείσθω. Δίοπος:]** ό διέπων και έποπτεύων. ό της νεώς έπιμελητής. και **[Δίοποι,]** οι βασιλεΐς· παρά το διοπεϊν ή διοπτεύειν.

[Διοπτεύσων:] διοψόμενος, κατασκοπήσων.

[Διοπτήρα:] κατάσκοπον, οικονόμον. **[Διοπτήρ]** και μηχανικόν τι όργανον, δι' ου έστοχάζοντο ύψος επάλξεων. ή διόπτρα.

[Διοπτήρες:] οι έπιτηρηταί, οι προφύλακες. καταχεομένου του έξ έπιτεχνήσεως όμβρου των Αβάρων και συννεφοϋς όντος του άέρος και έσέτι σκοτώδους ουχ οίοί τε έγένοντο οι διοπτήρες διαγνῶναι επiónτας τους δυσμενεΐς.

[Διόπτης,] ὧ Ζευ διόπτα και κακόπτα πανταχῇ. ταυτά φησιν, έπειδή πολύτρητα ήν τὰ ράκη, δι' ὧν ήν πάντα έπισκοπήσαι. άντι του παντεπόπτα.

[Διόπτρα:] μηχανικόν τεχνούργημα, δι' ου οι γεωμέτραι άπηκρίβουν την των επάλξεων έκ διαστήματος άναμέτρησιν. Πισίδης· ταυτα πρό πολλου τη διόπτρα σου βλέπεις.

[Διορθοῦμαι·] αίτιατικῇ.

[Διορίζω·] δοτικῇ. **[Διορῶ]** δέ αίτιατικῇ.

[Διωρία:] προθεσμία. ει δέ δια του ω μεγάλου, καιρόν δηλοϊ, διωρία γραφόμενον.

[Διορίσκος. Διοριστέον:] διαχωριστέον.

[Διορυγή:] ή όρυξις. **[Διώρυξ]** δέ διώρυγος. και **[Διορωρυγμένος.]**

[Δίος:] όνομα μηνός παρά Μακεδόσιν, ό Νοέμβριος, ό νέος δέ και ό ένδοξος. ή κλητικῇ ὧ διε. σημαίνει δέ και όνομα τόπου.

[Διός άνθος:] φυτόν άκανθῶδες.

[Διός έγκέφαλος:] το κάλλιστον βρῶμα. οὔτω λέγουσιν οι Πέρσαι επί των ήδυπαθούντων· ή βασιλέως έγκέφαλος.

[Διοσημεΐα:] θεομηνία. παρήσαν δέ οι χίλιοι Σκύθαι, πάσης όξύτεροι διοσημεΐας ήτοι άστραπῆς ή πρησιτήρος ή κεραυνου ή σκηπτου ή διάττοντος άστέρος. ή **[Διοσημία]** έστιν ό παρά καιρόν χειμών. Αριστοφάνης· διοσημία έστί, και ρανις βέβληκέ με. τους Θρακας άπέναι, παρεΐναι δ' εις ένην· οι γάρ πρυτάνεις λύουσι την έκκλησίαν. επί των αναβαλλομένων. παρεφυλάττοντο δέ Αθηναϊοι τας θεοσημίας και διέλυνον τας έκκλησίας διοσημίας γενομένης, ή άλλο τι μέλλοντες

άνυειν. καὶ Εὐνάπιός φησι περὶ Καρίνου τοῦ βασιλέως· καὶ πάντα ἦν αὐτοῦ βαρύτερα διοσημίας καὶ ἐλύττα ἐν μέσοις τοῖς ὑπηκόοις.

[Διοσκορίδης:] Ἀναζαρβεύς, ἰατρός, ὁ ἐπικληθεὶς Φακᾶς διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ὄψεως φακοὺς. συνῆν δὲ Κλεοπάτρα ἐπὶ Ἀντωνίου. καὶ γέγραπται αὐτῷ βιβλία κδ', τὰ πάντα ἱατρικὰ περιβόητα.

[Διὸς Κόρινθος:] ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων παροιμία. ἐρρέθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην· Μεγαρεῖς ὑπακούοντες Κορινθίοις ἐβαροῦντο τοῖς ἐπιτάγμασι καὶ φανεροὶ δυσανασχετοῦντες ἦσαν ἐπὶ τούτῳ. Κορινθίων δὲ πρέσβεις ἦλθον εἰς τὰ Μέγαρα καὶ τοῦ δήμου μὴ πρὸς ἔχοντος αὐτοῖς ἀγανακτοῦντες ἐβόων· οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ὁ Διὸς Κόρινθος. φασὶν οὖν τοὺς Μεγαρεῖς ἐκβάλλοντας αὐτοὺς παῖειν καὶ λέγειν· παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον.

[Διοσκόριος:] Μυραῖος, γραμματικός, ὑπαρχος πόλεως καὶ πραιτωρίων, ὁ διδάξας τὰς θυγατέρας Λέοντος τοῦ βασιλέως ἐν Βυζαντίῳ.

[Διόσκουροι:] Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης. Αἰλιανός· καὶ μέντοι καὶ Διοσκούρων ἦν ἀγάλματα β' νεανία μεγάλοι, γυμνοὶ τὰς παρειὰς ἐκάτερος, ὅμοιοι τὸ εἶδος καὶ χλαμύδας ἔχοντες ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐφημμένην ἐκάτερος· καὶ ξίφη ἔφερον τῶν χλαμύδων ἡρτημένα καὶ λόγχας εἶχον παρεστώσας, καθ' ὧς ἡρείδοντο, ὁ μὲν κατὰ δεξιάν, ὁ δὲ κατὰ λαιάν.

[Διὸς κώδιον·] οὗ τὸ ἱερεῖον Διὶ τέθυται. θύουσί τε τῷ τε Μειλιχίῳ καὶ τῷ Κτησίῳ Δίί. τὰ δὲ κώδια τούτων φυλάσσουσι Δία προσαγορεύοντες. χρῶνται δ' αὐτοῖς οἱ τε Σκιροφορίων τὴν πομπὴν στέλλοντες καὶ ὁ δαδοῦχος ἐν Ἐλευσίνι, καὶ ἄλλοι τινὲς πρὸς τοὺς καθαρμοὺς ὑποστορνύντες αὐτὰ τοῖς ποσὶ τῶν ἐναγῶν.

[Δίισμος:] ἡ διαπορθμευτικὴ δύναμις τῶν ὀσφραντῶν παρὰ Θεοφράστῳ. οὐκ ἔστι δὲ ἡ ρίς τὸ αἰσθητήριον, ἀλλ' ἡ μαστοειδὴς τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόθεσις.

[Διὸς φήμη:] ἡ μαντεία. ὁ γὰρ Ἀπόλλων ὑποφήτης τοῦ πατρός, καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνειν τὰς μαντείας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐκφέρειν. καὶ Ὅμηρος· Διὸς ἄγγελος ὅσσα δεδήει.

[Διὸς ψῆφος:] οὕτως καλεῖται, ἐν ᾧ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ἐκρίθησαν. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· ἐνθα Διὸς μεγάλου θᾶκοι πεσσοὶ τε καλοῦνται. ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ ἐκρίθησαν, Διὸς ψῆφος καλεῖται. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων.

[Διότι:] ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι λαμβάνεται. οὕτως γὰρ ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Ἱεροκλῆς. ὅτι κατὰ τρεῖς τρόπους τὸ σαφέστερον ἡμῖν θεωρεῖται· καθ' ἓνα μὲν τὸ ὅτι τοῦ διότι· σαφέστερον γὰρ ἡμῖν καὶ πρῶτον εἰς γνῶσιν· καὶ γὰρ ὅτι ἔχομεν ψυχὴν καὶ ὅτι ἀθάνατος, προχειρότερον εἰς νόησιν τοῖς πολλοῖς μᾶλλον ἢ τὸ παραχωρῆσαι καὶ ἐπιβάλλειν τῷ λόγῳ τῷ ταῦτα κατασκευάζοντι. δεύτερον τὸ καθόλου καὶ συγκεχυμένον τοῦ μερικοῦ καὶ διηρημένου, οἷον τὸ εἰδέναι ἀπλῶς ὅτι σῶμα ἢ ὅτι τοιόνδε σῶμα, τουτέστιν οὐράνιον ἢ γήϊνον ἢ τοιδῶδε ἢ τοιδῶς κεκραμένον. τρίτον τὸ ὡς πρὸς ἡμᾶς μὲν πρῶτον, ὕστερον δὲ τῇ φύσει· τῶν γὰρ ἀπλουστέρων, ἅπερ ἐστὶ τῇ φύσει πρῶτα ἡμῖν, τὰ συνθετώτερα γνωριμώτερα.

[Διότιμος:] ὄνομα κύριον.

[Διοτρεφής:] ὑπὸ Διὸς τεθραμμένος.

[Διοφάνης:] οὗτος Μεγαλοπολίτης ἦν. ὃς μεγάλῃν ἔξιν εἶχεν ἐν τοῖς πολεμικοῖς διὰ τὸ πολυχρονίου γεγονότος τοῦ πρὸς Νάβιν πολέμου τοῖς Μεγαλοπολίταις ἀστυγείτονος πάντα συνεχῶς τὸν χρόνον ὑπὸ τὸν Φιλοποίμενα τεταγμένος τριβὴν ἐσχηκέναι τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων ἀληθινῇ. χωρὶς τε

τούτων κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν σωματικὴν χρεῖαν ἦν ὁ ἀνὴρ δυνατὸς καὶ καταπληκτικός. τὸ δὲ κυριώτατον, πρὸς πόλεμον ὑπῆρχεν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ τοῖς ὅπλοις ἐχρῆτο διαφερόντως.

[Διοφανοῦς,] τῷ Διοφανεῖ.

[Διόφαντος:] ὄνομα κύριον.

[Δι' ὄχλου:] ἐπιβαρές. Ἀριστοφάνης· κεί δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις, ὅμως ἔχει τι τερπνὸν καὶ κωμωδικόν.

[Διοχλῶ·] δοτικῇ· τὸ μὲν ὅτι τι πᾶσι διοχλεῖ τοῖς ἐμοῖς, καὶ διοχλεῖς μοι. διοχλοῦμαι δὲ αἰτιατικῇ. πᾶσαν διοχλεῖσθαι γυναικωνῖτιν.

[Διώβολον] καὶ **[Τριώβολον,]** καὶ **[Ἡμιωβόλιον]** ὁμοίως.

[Διωγκωμένον:] πεφυστημένον.

[Διώδαι:] ἐφλέγμαине.

[Διωδηκότα:] ἐξωγκωμένον. ὅσοι γὰρ ἐκ τῆς αὐτῆς σπορᾶς γεγόνασιν, κάτω τὸν πόδα τὸν δεξιὸν ἔχουσι διωδηκότα καὶ βάδισιν ἀσθενῇ τε καὶ νωθῇ. καὶ **[Διωδηκῶς]** ὁμοίως.

[Διωθεῖτε:] ἀποστρέφετε. καὶ **[Διωθούμενοι,]** ἀνατρεπόμενοι, ἐκβαλλόμενοι.

[Δίωκε ἀρετὴν:] ζήλου, ἐπιτήδευε.

[Διώκειν:] εἰς ἀγορὰν ἄγειν. τοῦτο λέγεται, ὅταν προῦποφύγῃ τις. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συντόνως ἐλαύνειν. καὶ **[Διωκόμεθα,]** ἀντὶ τοῦ κατηγορούμεθα.

[Διώκειν:] ἐπὶ τοῦ ἄγειν εἰς κρίσιν καὶ κατηγορεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν καὶ ὀρέγεσθαι· διώκειν γὰρ φάμεν ἀρετὴν. καὶ ἐπὶ τοῦ διελθεῖν. αἱ δὲ νῆες ἐς φυγὴν καταστᾶσαι πολλοὺς μετεδίωξαν τόπους· αἱ μὲν γὰρ εἰς Ἴόνιον κόλπον ἐξέπλευσαν, αἱ δὲ ἄλλῃ.

[Διωκίσατο:] διεχώρισεν, ἀπ' ἀλλήλων ἐποίησε. διωκίσατο τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ θεοῦ ἢ ἀνοσιότης. ὅστις δὲ δι' ἀρετῆς καὶ ὁσιότητος ἀπάγων ἑαυτὸν ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ σπουδασμάτων ἐπ' αὐτὸν τὸν θεόν, καὶ ζῶν τυγχάνει παρόντος καὶ τελευτήσας μετὰ κίσατο πρὸς αὐτόν.

[Διωκισμένος·] γενικῇ. κεχωρισμένος.

[Διώκω σε:] ἐλαύνω σε. τὸ δὲ κατηγορῶ γενικῇ. ὁ γὰρ διώκων τοῦ ψηφίσματος. καὶ, ἃ μὲν διώκει τῶν ψηφισμάτων, ταῦτά ἐστιν.

[Διωλύγιον:] μέγα. καὶ παροιμία· **[Διωλύγιον κακόν,]** ἐπὶ τῶν μέγα τι καὶ δεινὸν ὑφισταμένων. διωλύγιον γὰρ ἐστὶ τὸ μέγα καὶ ἐπὶ πολὺ διῆκον. οὕτως δνοπαλίζεις διωλύγιος φλυαρία. Πλάτων. καὶ Δαμάσκιος· ταῦτα οὐ διωλύγιος φλυαρία δόξειεν ἂν εἶναι, καὶ δικαίως οὐ κατὰ γραῶν ὕθλον λεγόμενον, ἀλλὰ πέρα τοῦ μεγίστου φληνάφου;

[Διωμοσία:] ὅρκοι οἱ ὑπὸ τῶν δικαζομένων γιγνόμενοι, τοῦ μὲν ὁμνύντος, ὅτι παθὼν ἐγκαλεῖ, τοῦ δὲ ἄρα, ὅτι οὐκ ἐποίησα.

[Διωμοσία καὶ ἀντωμοσία·] ὅταν οἱ κατηγοροῦντες ὁμνύωσιν, ὥς ἀληθῶς κατηγοροῦσι, τοῦτο διωμοσία· ὅταν δὲ οἱ κατηγορούμενοι ὁμνύωσι τὸν αὐτὸν ὅρκον, διαλυόμενοι τὰ ἐγκλήματα, τοῦτο

άντωμοσία. διυπασία καὶ άνυπασία, τῶν ἵππων ἄμιλλα· ὥσπερ δὴ διωμοσία καὶ άντωμοσία τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῖ.

[Διώμοτος:] διωμότους συνίστασθαι τοῖς διαφορομένοις ἐκέλευε τοὺς ῥήτορας. τουτέστι τοὺς συνηγόρους. ὅτι ὁ Σιμόκατος ἐπὶ τοῦ ὄρκου ἐχρήσατο τῷ διωμοσία λέγων· οἱ Μαυρούσιοι διωμοσίαν κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἐποιήσαντο.

[Διώμνυτο:] παρατατικός.

[Δίῳν,] Ἰππαρίνου, Συρακούσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός, τοῦ Σικελίας τυράννου Διονυσίου τοῦ προτέρου τῆς γαμετῆς Ἀριστομάχης ἀδελφός· ὃς καὶ ἐκράτησε τῆς Σικελίας τυραννίδος, ἐκβαλὼν τὸν τοῦ προτέρου Διονυσίου υἱὸν Διονύσιον· οὗ πάλιν ἀδελφὸς Νισαῖος ἐξέβαλε Δίῳνα τοῦτον. ἔγραψεν ἐπιστολὰς πρὸς Πλάτωνα καὶ ἄλλους τινάς.

[Δίῳν,] ὁ Κάσσιος χρηματίσας, ὁ ἐπὶ κλην Κοκκήϊος· οἱ δὲ Κοκκηϊανός· Νικαεύς, ἱστορικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας. ἔγραψε Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις π´· διαίρουνται δὲ κατὰ δεκάδας. Περσικά, Γετικά, Ἑνόδια, Τὰ κατὰ Τραϊανόν, Βίον Ἀρριανοῦ τοῦ φιλοσόφου.

[Δίῳν,] ὁ Πασικράτους, Προυσαεύς, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, ὃν Χρυσόστομον ἐκάλεσαν. ἀντεποιεῖτο δὲ σεμνότητος ὡς καὶ λεοντῆν φορῶν προΐεναι. ἦν δὲ λεπτὸς τὸ σῶμα καὶ διέτριψε τὸ πλεῖστον παρὰ Τραιανῷ τῷ Καίσαρι, ὡς καὶ συγκαθεζεσθαι ἐν τῷ βασιλικῷ ὀχήματι. ἔγραψεν Εἰ φθαρτὸς ὁ κόσμος, Ἐγκώμιον Ἡρακλέους καὶ Πλάτωνος, Ὑπὲρ Ὀμήρου πρὸς Πλάτωνα δ´, Περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἀρετῶν ἡ´. οὗτος διαβάλλει καὶ τὸν Ὀμηρον ὡς ψευδῶς τὰ περὶ τὸ Ἴλιον γεγραφότα.

[Διώνασσα:] ὄνομα κύριον.

[Διωναία:] ἡ Ἀφροδίτη. καὶ **[Διώνη,]** ἡ αὐτή.

[Διώνυμον:] διαβόητον, ὀνομαστόν, περίφημον.

[Διώνυμοι·] ἐν τοῖς Ἑλλήσι διώνυμοι κόλακες καὶ κεκηρυγμένοι περιηχοῦσιν ἡμᾶς, Κλείσοφοί τε καὶ Στρουθίαί καὶ Θήρωνες καὶ οἱ περὶ τὴν Διονυσίου βομβοῦντες τράπεζαν καὶ οἱ περὶ τὴν δαῖτα Ἀλεξάνδρου μεμνηνότες.

[Διωξικέλευθα κέντρα. Διώξιππος,] Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ Ἀντιπορνοβοσκός, Φιλάργυρος, Ἱστοριογράφος, Διαδικαζόμενοι.

[Διώξομαί σε δειλίᾳς:] ἀντὶ τοῦ κατηγορήσω σου. ἐς δικαστὰς αὐτὸν ἀγαγόντες ἐδίωξαν κατηγορήσαντα τυραννίδος.

[Διώρης:] ὄνομα κύριον.

[Διωρία:] ἀνακωχή. δόξαν δ' ἐπανεῖναι τὴν πολιορκίαν καὶ διωρίαν βουλῆς τοῖς στασιασταῖς παρασχεῖν.

[Διώρθου] ἐκεῖνος τὰ πράγματα. ὑπερσυντελικός.

[Διώροφον:] τὸ οἶκημα τὸ β´ ἔχον στέγας.

[Διώρυξ,] διώρυγος.

[Διωρυχή:] διάνοιξις τοίχων ἢ χωμάτων. **[Διορυγή]** δὲ ἡ ὄρυξις.

[Διωσόμεθα:] ἀπωσόμεθα καὶ ἀποπεμφόμεθα.

[Διωστήρσιν:] ἀναφορεῦσι τοῖς ἀναβαστάζουσιν.

[Δίπαλτος:] ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν. οἷον περιδεξίως, παντὶ σθένει. Σοφοκλῆς· πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἂν με χειρὶ φονεύοι. ἢ οὕτως· ὁ στρατὸς με φονεύοι λαβὼν τὰ δίπαλτα δοράτια.

[Διπλασιάσαι:] διχῶς λέγεται· ἡ γὰρ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ μένοντος τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀριθμὸν αὐτόν. γίνεται δὲ ἐκάτερον διχῶς ἢ κατὰ λόχους ἢ κατὰ ζυγά. ταυτὸν δὲ εἶπεῖν κατὰ μῆκος ἢ κατὰ βάθος. κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμός ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων λόχων παρεμβάλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλους αὐτοῖς ἀριθμούς, τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος, ὥστε πύκνωσιν γενέσθαι μόνον ἐκ τῆς τῶν ἀνδρῶν διπλασιάσεως. κατὰ βάθος δέ, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα, ὥστε κατὰ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνον. κατὰ μῆκος δὲ τόπου γίνεται διπλασιασμός, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ μῆκος πύκνωσιν μανότητι μετατάττωμεν, ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελλίσσωσι κατὰ μῆκος· κατὰ βάθος δὲ τόπου γίνεται διπλασιασμός, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ βάθος πύκνωσιν μανότητι μετατάττωμεν, ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνιοι δὲ τοὺς τοιούτους ἀποδοκιμάζουσι, καὶ μάλιστα ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων, ἐφ' ἐκάτερα δὲ τῶν κεράτων τοὺς ψιλοὺς καὶ τοὺς ἵππους ἐπεκτείνοντες τὴν ὄψιν τοῦ διπλασιασμοῦ χωρὶς ταραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασιν. ζητεῖ περὶ τούτου εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου ἐν τῷ διπλασιάσαι.

[Διπλαῖ:] τὸ θηλυκὸν πληθυντικόν. τὸ ἀπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν, καὶ φοινικᾶ, ἀπὸ τοῦ φοινικιοῦν.

[Διπλόη:] ἡ ἀπάτη.

[Διπλόη:] ἡ ἔξωθεν ἀρετὴ φαινομένη, ἔσωθεν δὲ γέμουσα κακίας. καὶ οἱ φιλίαν μὲν ὑπισχνούμενοι, προῖεμενοι δὲ αὐτὸν τοῖς πολεμίοις. Πισίδης· ἐπέσχεν ὑμῶν τὴν βολὴν ἡπειγμένην ἢ τοῦ χιτῶνος ἐμπεσοῦσα διπλόη. τάττεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους.

[Διπλοῦν Κ:] ἀντὶ τοῦ κακά. καὶ διπλὴν ἐορτήν.

[Διπλοῦν κάππα:] ἀντὶ τοῦ διπλοῦν κακόν. καὶ **[Τρία κάππα κάκιστα:]** Καππαδοκία, Κρήτη καὶ Κιλικία.

[Διποδία:] εἶδος ὀρχήσεως. Ἀριστοφάνης· ἴν' ἐγὼ διποδιάξω γε, κάείσω καλὸν ἐς τοὺς Ἀσσαναίους τε καὶ ἡμᾶς ἅμα. ἀντὶ τοῦ Ἀθηναίου.

[Διπτύχια:] δύο περιβόλαια ἔχοντα, ὥς τὸ μὲν ὑπεστρώσθαι, τὸ δὲ ἕτερον ὑποβεβλησθαι.

[Δίπυρος ἄρτος:] ὁ παρὰ Ῥωμαίοις λεγόμενος παξαμᾶς. σισύρας ἐπὶ τῶν ὤμων φέροντες, ἐν αἷς δὴ ἄλλο οὐδέν, ὅτι μὴ διπύρους ἄρτους οἴκοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίκοντο.

[Δίρκη:] ἡ πηγὴ. καὶ ὄνομα κύριον. ζητεῖ ἐν τῷ Ἀντιόπῃ.

[Δις ἐπτὰ πληγαῖς πολύπους πλούμενος:] ἐπὶ τῶν κολάσεως ἀξίων, παρόσον ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις πρὸς τὸ πίῳν γενέσθαι. καὶ ἕτερα παροιμία· **[Δις καὶ τρις τὸ καλόν,]** οὕτω χρὴ τὸ καλὸν πολλάκις λέγειν. καὶ **[Δις παῖδες οἱ γέροντες,]** ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας

εὐηθεστέρων εἶναι δοκούντων. καὶ **[Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχροὺν προσκρούειν λίθον,]** ἐπὶ τῶν ἐκ δευτέρου τοῖς αὐτοῖς ἀτοπήμασι περιπιπτόντων.

[Δισκεύων:] ἐκδεχόμενος· ἢ κυλίων. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον.

[Δίσκος:] ὁ σόλος.

[Διστάζω·] αἰτιατικῇ.

[Διτάλαντον·] καταστήσαντες διτάλαντον πετροβόλον τὰ μὲν κατέβαλλον τῶν τειχῶν, τὰ δὲ διέσειον.

[Δὶς κράμβη θάνατος.]

[Διοιγνύντες:] ἀνοίγοντες.

[Διοιδούντων:] ἐκφυσώντων.

[Διοιδοῦσα:] ἀντὶ τοῦ ὀγκουμένη.

[Διοικεῖν:] ἀντὶ τοῦ διαιρῆσειν ὥστε μὴ ἐν ταυτῷ πάντας οἰκεῖν, ἀλλὰ χωρὶς καὶ κατὰ μόνας.

[Διοικίζω:] τὸ διαχωρίζω. καὶ **[Διοικίζεσθαι,]** χωρίζεσθαι. **[Διοικῶ]** δὲ τὸ τελειῶ.

[Διοιμῶζειν. Διοίσασα:] διαπεράσασα.

[Διοίσεται:] διαφορὰν σχῆ.

[Διοίσεται·] Σοφοκλῆς· τροφῆς στερηθεὶς σοῦ διοίσεται μόνος. ἀντὶ τοῦ διάξει, βιώσεται.

[Διοίσειν:] διαφέρειν. πίστεις τε ἔδοσαν ὡς καὶ προθύμως σφίσι τὸν πόλεμον διοίσοντες. ἀντὶ τοῦ συνδιενεγκόντες. τὸν πίθον οὔτε ἐπεικὲς διοίσειν οὔτε ἀσφαλὲς καινὸν ὄντα. ἀντὶ τοῦ ἀνοῖξαι. καὶ παροιμία· οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν. ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν· ἐπεὶ τοιοῦτος καὶ ὁ Χαιρεφῶν τὴν φύσιν καὶ τὴν ιδέαν ἄτε σοφία συντετηκῶς· ὅθεν καὶ νυκτερὶς ἐκαλεῖτο. καὶ Ἀριστοφάνης· οὐδὲν διοίσοντ' ἄντικρυς τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὅτιοῦν τῶν Παμφίλου. οὗτος τραγωδιοποιὸς ἐγένετο καὶ ἔγραψε τὰ συμβάντα τοῖς Ἡρακλείδαις.

[Διοίσομαι:] ἀμφιβαλῶ. οὐ μὴν κατὰ τοῦτο διοίσομαι οὐδέν.

[Δίυγρος:] ὁ ἀσθενής.

[Διύλισις:] ἡ διήθησις.

[Διυπνίζω:] ἐξανιστῶ. καὶ **[Διύπνισεν,]** ἐξύπνισεν.

[Διφαλαγγία ἀντίστομος:] ἥτις μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγῇ τεταγμένους, οὓς μὲν ἐν δεξιᾷ, οὓς δὲ ἐν εὐωνύμῳ, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἐν μέσῳ τεταγμένους. **[Διφαλαγγία,]** αἱ β' φα λαγγαρχίαι· ἄνδρες , ηρ'ηβ'. τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται, ἀλλὰ καὶ κέρας, καὶ ὁ ἡγούμενος κεράρχης. ζῆτει περὶ ταύτης ἐν τῷ τέλει τοῦ βιβλίου.

[Διφασία:] ἡ δικαιολογία καὶ δικαιοσύνη.

[Διφάσια·] ἐν τοῖσι τρώματι μεγάλα διφάσια Μιλησίων ἐγένετο ἐν τε Λιμενηΐῳ χώρῃ τῆς σφετέρῃς μαχεσαμένων καὶ ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ.

[Διφθέρα:] ποιμενικὸν περιβόλαιον ἐκ δερμάτων. ὅτι ἀσκώματα λέγονται τὰ ἐν ταῖς κόπαις σκεπαστήρια ἐκ δέρματος, οἷς χρῶνται ἐν ταῖς τριήρεσι, καθ' ὃ τρῆμα ἢ κόπη βάλλεται· εἰς διφθέρας γὰρ τὰς διανοίας ἑαυτοῦ γράψας ὁ Θωρακίων ἔπεμπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ Λακωνικῇ.

[Διφρεία:] ἡ τοῦ ἄρματος περιφέρεια.

[Διφρηλατῶν:] ἄρματῆλατῶν. Σοφοκλῆς· σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν ἦλιε, πατρώαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα ἴδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν ἄγγελον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμόν. ὁ Αἴας φησί. καὶ **[Διφρηλάτης.]**

[Διφρίσκος:] τὸ σκεῦος, ἐν ᾧ ἐφεστῶτες οἱ ἡνίοχοι ἐλαύνουσιν. ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε διὰ τὸ κούφους εἶναι καὶ μικροὺς τοὺς ἀγωνιστικούς.

[Δίφρον:] σελλίον. ἄρμα· ἢ καθιστήριον. καὶ **[Διφροφόρος,]** ἡ τὸ σελλίον βαστάζουσα. Ἀριστοφάνης· δίφρον διφροφόρει. ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἠκολούθει τις ἔχουσα. καὶ **[Διφροφορουμένους,]** φορεῖοις φερομένους.

[Διφροφόροι·] Στράτις ἐν Ἀταλάνταις. **[Διφροφορουμένους·]** Ἡρόδοτος· παρὰ Πέρσαις φορεῖοις φερομένους. καὶ τεθέντος αὐτῷ δίφρου τινός, ἰζήσας κήρυκας διεπέμπετο τοῖς ἐν τῷ τείχει σφᾶς ἐκδιδόναι παραινῶν. **[Δίφρος,]** καὶ τὸ ἄρμα. παρὰ τὸ δύο φέρειν, τὸν παραβάτην καὶ τὸν ἡνίοχον. ἐξ οὗ καὶ διφρηλάτης.

[Διφυᾶ:] δύο φύσεις ἔχοντα.

[Διφῶν:] ζητῶν, ἐρευνῶν.

[Δίχα. Διχαζούσης:] κλινούσης. ἤδη δὲ τοῦ καύματος ἀκμάζοντος καὶ διχαζούσης τῆς ἡμέρας.

[Διχῆ:] διχῶς.

[Δίχηλα ζῶα:] βοῦς, ἔλαφος, δόρκων, οἷς συμβέβηκεν ἐν τοῖς ὀπισθίοις ποσὶν ἀστραγάλους ἔχειν.

[Διχομηνία:] τοῦ μηνὸς τὸ ἥμισυ. καὶ **[Διχομηνία,]** πεντεκαίδεκαταία τοῦ μηνὸς ἢ τῆς σελήνης.

[Διχόθεν:] ἀπὸ τῶν δύο μερῶν.

[Διχοτομία φάλαγγος:] ἡ εἰς δύο ἴσα τομή. ταύτης δὲ τὰ μέρη καλεῖται κέρατα, ὧν τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας λέγεται καὶ οὐρά, τὸ δὲ ἕτερον δεξιὸν κέρας καὶ κεφαλὴ καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον καὶ δεξιὰ ἀρχή. ἀραγὸς καὶ ὀμφαλὸς καὶ συνοχή· φράγμα, ὡς ἔνιοι, καὶ στόμα, ὡς ἕτεροι, ἢ διχοτομία καλεῖται. καὶ **[Διχοτομῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Δίψα,] τῷ δίψει. ὅτι καὶ τὸ δίψος καταχρηστικώτερον εὐρίσκεται ὅπερ ἢ δίψα. δίψη δὲ τότε γράφεται η, ὅταν ἔχη ἐπαγόμενον θηλυκὸν ἐπισημαῖνον αὐτό. ὡς ἂν δίψη τῇ ἐπιγινομένῃ. εἰ δὲ μὴ οὕτως εἴη, διὰ διφθόγγου τῷ δίψει. περὶ δίψης ζητεῖ ἐν τῷ Ἰουλιανός.

[Διψάς:] εἶδος ὄφεως. ἔστι δὲ ἔχεως ὀλιγωτέρα, ἀποκτεῖναι δὲ ὀξυτέρα. οἱ δὲ δηχθέντες ἐξ αὐτῆς ἐξάπτονται εἰς δίψος ὥστε ῥήγνυσθαι. λευκὴ δὲ ἔστι καὶ ἔχει ἐν τῇ οὐρᾷ γραμμὰς β'. πρηστήρα δὲ αὐτὴν τινες καλοῦσιν, καύσωνα δὲ ἄλλοι. γίνονται δὲ ἐν Λιβύῃ καὶ Ἀραβίᾳ μᾶλλον. καλοῦσι δὲ αὐτὴν καὶ μελάνουρον καὶ ἀμμοάτιν καὶ κεντρίδα.

[Διψῶ·] αἰτιατικῇ. τὸ ἐπιθυμῶ. θεῶ γὰρ βούλομαι ἀρέσκειν καὶ πρὸς ἐκεῖνον ὁρᾶν καὶ τῇ ἐκείνου βουλήσει ἔπεσθαι τῷ οἴακι τῷ ἐκείνου διψῶν. καὶ **[Δίψα,]** ἡ ἐπιθυμία. Δημοσθένης· διψῶ τοῦ κωνείου.

[Διψώης:] εὐκτικόν.

[Δμηθέντα:] δαμασθέντα, ὑπείξαντα.

[Δμηκότες:] δαμάσαντες.

[Δμῆσις:] ἡ δάμασις.

[Δμώϊς:] ἡ δούλη.

[Δμῶς:] ὁ δοῦλος. καὶ **[Δμῶς, Δνοπαλίζω·]** οὕτως δνοπαλίζεις διωλύγιος φλυαρία.

[Δνοπαλίζεις:] τουτέστι διὰ τῶν χειρῶν κινήσεις καὶ ἐκτινάξεις. ἡ εὐθεΐα **[Δνοπάλιξις, Δνοφερόν:]** μέλαν, σκοτεινόν. ὠλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας ἀνδροφόνους δνοφερὰν κρατὸς ὑπερθε κόνιν.

[Δοάξω:] ἀμφιδόξω.

[Δόβειρα:] ὄνομα πόλεως.

[Δογματίζει:] θεολογεῖ, φουσιουῖται. **[Δογματίζειν]** ἐστὶ τὸ δόξαν τιθέναι, ὡς τὸ νομοθετεῖν νόμους τιθέναι. δόγματα δὲ ἐκατέρως καλεῖται, τό τε δοξαζόμενον καὶ ἡ δόξα αὐτή. τούτων δὲ τὸ μὲν δοξαζόμενον πρότασις ἐστίν, ἡ δὲ δόξα ὑπόληψις. ὁ τοίνυν Πλάτων περὶ μὲν ὧν κατείληφεν ἀποφαίνεται, τὰ δὲ ψευδῇ διελέγχει, περὶ δὲ τῶν ἀδήλων ἐπέχει. καὶ περὶ τῶν αὐτῷ δοκούντων ἀποφαίνεται διὰ τεσσάρων προσώπων, Σωκράτους, Τιμαίου, τοῦ Ἀθηναίου ξένου. εἰσὶ δ' οἱ ξένοι, οὐχ ὥς τινες ὑπέλαβον, Πλάτων καὶ Παρμενίδης, ἀλλὰ πλάσματά ἐστιν ἀνώνυμα. περὶ δογμάτων. οἱ μὲν γενητόν, οἱ δὲ ἀγένητον, καὶ οἱ μὲν ἔμψυχον, οἱ δὲ ἄψυχον. Ἀναξαγόρας δὲ καὶ Πυθαγόρας εἰς Αἴγυπτον ἀφικόμενοι καὶ τοῖς Αἰγυπτίων καὶ Ἑβραίων αὐτόθι σοφοῖς ὁμιλήσαντες τὴν περὶ τῶν ὄντων γνῶσιν ἠκουτίσθησαν· ὕστερον δὲ καὶ Πλάτων, ὡς Πλούταρχος ἐν τοῖς Παραλλήλοις φησίν. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ θεοὺς Αἰγύπτιοι πρῶτοι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελή νην ὠνόμασαν καλέσαντες τὸν μὲν ἥλιον Ὅσιριν, τὴν δὲ σελήνην Ἴσιν, ἅτε ὀρώντες αὐτοὺς δρόμῳ ἰόντας καὶ θέοντας θεοὺς ἐκ τοῦ θέειν καὶ ἰέναι.

[Δοθιῆνι] σκορόδῳ ἡμφιεσμένῳ ἔοικεν.

[Δοθίων:] φῶμα φλυκταίνῃ ἑοικός. ἔχουσα δοθίωνα ὑποφυόμενον ἄρτι.

[Δοκεύει:] ἐπιτηρεῖ.

[Δόκησις:] ὑπόνοια. ἢ τὸ μὴ ὄν, νομιζόμενον δέ. ὃ ἐστὶ φαντασία καὶ σκιά καὶ ὄναρ.

[Δόκησις ἀληθείας:] περιφραστικῶς ἡ ἀλήθεια παρὰ Θουκυδίδη.

[Δοκησίσοφος:] ἀντὶ τοῦ φρόνιμος. Ἀριστοφάνης· νεανίας δοκησίσοφος.

[Δοκίδες:] ἀστέρων ὀνόματα.

[Δοκιμάσας·] αἰτιατικῇ. κρίνας. καὶ **[Δοκιμασθείσας,]** κριθείσας, βεβαιωθείσας. μαθὼν ὡς ταῖς ἤδη ὑπὸ Ζαχαρίου δοκιμασθείσας σπονδαῖς οὐ στέργουσι Ῥωμαῖοι, ἐπαφίησι Τανχσοδρῶ κατὰ τῆς Ῥωμαίων ἐπικρατείας. καὶ Αἰσχύλος φησίν, οὐ γὰρ δοκεῖν δί καιος, ἀλλ' εἶναι θέλω.

[Δοκιμασθείς:] Δημοσθένης μὲν ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνδρας ἐγγραφεῖς. λέγει γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τὸ δοκιμασθῆναι. ἐλέγετο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πολιτευομένων τὸ δοκιμασθῆναι, εἰ καὶ μηδ' ἦντινα ἦρχον ἀρχήν· ἐνίστε δὲ καὶ αὐτῶν ἐξητάζετο ὁ βίος. Λυκοῦργος δὲ γ' δοκι μασίας φησὶ κατὰ τὸν νόμον

γίνεσθαι. καὶ γὰρ μία μὲν ἐστίν, ἣν οἱ θ' ἄρχοντες δοκιμάζονται· ἄλλη δέ, ἣν οἱ ῥήτορες, τρίτη δέ, ἣν οἱ στρατηγοί. λέγει δὲ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ ἱππέων δοκιμασίαν.

[Δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι:] τὸ δίκην ἐταιρήσεως τινα καταγγεῖλαι. γίνεται δὲ ἡ τῆς ἐταιρήσεως δοκιμασία οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ πολитеυομένοις ῥήτορσι καὶ ψηφίσματα γράφουσιν.

[Δοκιμαστήρες:] οἱ ἐτασταί. ὁ δὲ ὢν καὶ πρότερον ἔν γε Ἰταλιώταις πᾶσι δόκιμος μεῖζον ὥς τὸ εἶκος ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ κλέος ἀπήνεγκεν.

[Δόκιμος] καὶ **[Δοκίμων.]**

[Δοκιμώταται τῶν πόλεων.]

[Δοκός:] τὸ μέγα ξύλον.

[Δοκοῦντα·] δοτικῇ. ἀντὶ τοῦ ἀρέσκοντα. πολλὰ λέγει παράδοξα καὶ δοκοῦντα τοῖς φιλοσόφοις, πολλὰ τῶν καθ' ἑαυτοῦ, οὐπω τινὰ ἀκοὴν φέροντι τῷ Ἰσιδώρῳ τοσοῦτων ἀκουσμάτων.

[Δολίωνος:] ὄνομα κύριον.

[Δολιχά:] μακρά, πολλὰ. **[Δόλιχος,]** τὸ ἵπποδρόμιον. ἀπὸ τοῦ κάμπτειν· στάδιον δὲ ὁ ὀρθὸς δρόμος.

[Δολιχεύουσι:] περιοδεύουσιν. Αἰλιανός· Διονύσιος τοῦνομα, ἔμπορος τὸ ἐπιτήδευμα, δολιχεύσας πολλοὺς πολλάκις πλοῦς περιβάλλεται πλοῦτον εὖ μάλα ἀδρόν.

[Δολιχόν:] μακρόν, ἢ πολύ. ἔχειν δὲ δόρυ οὐ κατὰ τὸν ἐξ ἵππου μαχόμενον δολιχόν, ἀλλ' ὥστε μόνον τὴν ἐπιδορατίδα ὑπερέχειν ἐς ὕψος.

[Δόλιχος:] τὸ ὄσπριον· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δρόμου, προπαροξυτόνως. δολιχὸς δὲ τὸ ἐπίθετον, ὁ μακρὸς, ὀξυτόνως. ἔστι δὲ ὁ δόλιχος κ' στάδια.

[Δολιχόσκιον:] τὸ μακροπόρευτον.

[Δολοβέλλας:] ὄνομα κύριον.

[Δολόμητις:] δολιόβουλος.

[Δόλος:] ἡ ἐπὶ λύμῃ τῶν ἀδελφῶν ἐπιβουλὴ τε καὶ μηχανὴ παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

[Δόλοψ:] ὄνομα κύριον.

[Δόλων:] οὕτω καλεῖται ὁ παρὰ τοῖς Κυζικηνοῖς τὴν Ἄρτεμιν θεραπεύων γυναικεῖος θίασος, ὡς φησιν Αἰλιανός. καὶ **[Δόλων,]** ὁ παρὰ Ὀμήρῳ. καὶ φυλάττει.

[Δόλωνες:] τὰ μικρὰ ἱστία. χαλάσαντας τὰ μεγάλα ἄρμενα, τοῖς μικροῖς, ἃ δὴ δόλωνας καλοῦσιν, ἔπεσθαι. καὶ αὖθις **[Δόλωνες.]** προβαλόμενος τοῦ παντὸς στόλου ναῦς ὀλίγας, ταύταις τοὺς δόλωνας ἐπαράμενος ἔπλει. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πλησίον γενόμενοι καθεῖλον τοὺς δόλωνας.

[Δολώνεια:] πόλις.

[Δόμα:] τὸ διδόμενον δῶρον.

[Δόμεν, ὅς κεν δῶ· καὶ μὴ δόμεν, ὅς κεν μὴ δῶ:] ὁ Ἡσίοδος φησιν. ἀντὶ τοῦ δόμεναι καὶ μὴ δόμεναι.

[Δομέστικοι:] οἱ τῶν Ῥωμαίων ἱππεῖς. ἢ κατὰ Ῥωμαίους οἰκειακοὶ στρατιῶται.

[Δομετιανός,] βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἀδελφὸς Τίτου νεώτερος, Νέρωνι καὶ Καλλιγούλᾳ καὶ Τιβερίῳ, τοῖς αἰσχίστα καὶ φαυλότατα προστάσι τῆς ἡγεμονίας, ἥπερ τῷ πατρὶ καὶ τὰδελεφῶ προσεικὼς τὸν τρόπον. μετρίοις γὰρ δὴ τῆς ἀρχῆς προοιμίῳ χρησάμενος εὐθὺς ἐς πλείονά τε καὶ ἄτοπα τῆς γνώμης ἐκπίπτει μειονεκτήματα, πλεονεξίαν τε νοσῶν ἄμετρον καὶ ἀσέλγειαν, θυμοῦ τε ἀκρατῆς ὢν καὶ ἀπαραίτητος ἐν ταῖς κολάσεσι, φιλαπεχθήμων τε καὶ φιλάργυρος εἰ καὶ τις ἕτερος. ταχέως γοῦν τὸ πρὸς ἀπάντων μῖσος ἐφειλκύσατο ὥς τό τε τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ πατρὸς ἀποσβέσαι κλέος. σφαγαῖς τε γὰρ τῶν ἐπισήμων τῆς βουλῆς ἐκάστης ἡμέρας ἐμίαινε τὴν πόλιν, τὰς τε ἴσας τοῖς κρείττοσι μεταδιώκων τιμὰς οὐχ ὑπέμενεν ἐτέρων αὐτῷ γενέσθαι κατὰ τὸ Καπιτώλιον ἀνδριάντων στάσιν ἐκ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου πεποιημένων. ἀπείχετο δὲ οὐδὲ τοῦ τῶν συγγενῶν φόνου, ἀλλ' ἐπὶ πάντας τοὺς ἀφ' αἵματος τὴν ἀνοσίαν ἤγαγε δεξιάν, οὔτε θεοὺς ὁμογνίους οὔτε δίκην αἰδούμενος, ἀλλ' ὁμοῦ τὰ τε θεῖα περιφρονῶν καὶ τὰ ἀνθρώπινα.

[Δομετιανός,] βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἀδελφὸς Τίτου, οὗ διάδοχος γενόμενος οὐ τὴν πατρικὴν καὶ ἀδελφικὴν ἐζήλωσεν ἄριστον πολιτείαν, ἀλλὰ τὴν Τιβερίου καὶ Νέρωνος ἀνοσιουργίαν ἐκ διαμέτρου. καὶ δὴ πᾶν εἶδος κακίας ἐπελθὼν μαιφονίας τε καὶ γυναικομανίας ἅμα καὶ ἀνδρομανίας ἀνάπλεως γενόμενος ἑαυτὸν ὁ ἄθεος τελευταῖον ἀπεθέωσε. κάντεῦθεν οὖν ἔχθιστον ἅπασι καὶ ἀπόβλητον διὰ τὸ φονικὸν τε καὶ θηριῶδες τῆς μιαιφονίας γνώμης ἑαυτὸν ὁ τάλας ἀποφίνας, εἰκότως μάλα τὰ ἐπίχειρα τῆς οἰκείας δυσμενείας κομισάμενος αἰσχίστῳ μόρῳ τὸν μυσαρὸν καὶ βέβηλον καταστρέφει βίον. οὗτος σὺν τῷ βασκανῷ δαίμονι νεμεσήσας τῷ ἀδελφῷ τοῦτον ἀναιρεῖ φαρμάκῳ, ἔρωτι τῆς ἀρχῆς, καὶ πονηρῶς τὰ πράγματα Ῥωμαίων διαθεῖς οὐδὲν ὠμότητος οὐδὲ πλεονεξίας οὐδὲ φονικῆς ἐνεργείας ἢ ἐτέρου τινὸς παραλέλοιπεν εἶδος ἢ σπουδάσμα, μετὰ τοῦ καὶ ἀκρατῆς εἶναι καὶ ἀκόλαστος τὰ περὶ τὸ σῶμα. οὗτος καὶ Νέρβαν μετέστησεν ὥς ἐπιβουλεύοντα τῇ βασιλείᾳ, καὶ Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα ὡς φίλον Νέρβα, συλλαβὼν ἀπέκειρε καὶ δέσμιον εἰς δικαστήριον ἤγαγε. καὶ ἐπεὶ ὁ φιλόσοφος οὐκ ἐνεδίδου ἐπεγγελῶν τὰ γινόμενα παρ' αὐτοῦ καὶ ἐπιπλήττων τοῖς πραττομένοις, αἰσχυρθεὶς διαφῆκεν αὐτόν. τότε φασὶ καὶ τὸ πολυθρύλητον ἔπος εἰπεῖν τὸν Ἀπολλώνιον· οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὗ τοι μόρσιμός εἰμι· ἄφαντον γενέσθαι παραχρῆμα. οὗτος καὶ τοὺς φιλοσόφους καὶ μαθηματικούς ἐφυγάδευσεν ἀπὸ Ῥώμης. ἐπὶ τούτου καὶ Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς εἰς Πάτμον ἐξορίζεται. καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ γένους Δαβὶδ ἀναιρεῖσθαι προσέταξε, καὶ Χριστιανοὶ πολλοὶ ἐπ' αὐτοῦ μαρτυροῦσι. Νέρβας δὲ ἀπολύει τῆς ἐξορίας Ἰωάννην τὸν Θεολόγον. Ἀδριανὸς δὲ πολλὰ ἀνορθώσας καὶ Λαζοῖς ἤτοι Κόλχοις βασιλέα ἐπέστησεν. οὐκ εὐβούλως δὲ τῆς Μεσοποταμίας παραχωρεῖ Πέρσαις δεθηθεῖσιν αὐτοῦ, κτηθείσης ὑπὸ Τραιανοῦ Ῥωμαίοις, καὶ τὸν Εὐφράτην ὅρον ποιεῖται τῆς ἀρχῆς. οὗτος διὰ τὸ φονικὸν καὶ θηριῶδες ἔχθιστος ὢν πρὸς τῶν οἰκείων συστάντων ἐπ' αὐτῷ κατα κτείνεται καὶ παρασκευασαμένους εἰσπέμψαι ξὺν ξιφιδίῳ Στέφανον τὸν ἀπελεύθερον· καὶ τοῦτον προσπεσόντα Δομετιανῷ καθεύδοντι τὸ μεθημερινὸν πατάξει μὲν, οὐ μὴν καιρίαν, ἀναπηδήσαντος γοῦν ἐκείνου.

[Δομέτιος,] ὄνομα κύριον.

[Δομίτιος,] ὄνομα κύριον.

[Δομνῖνος,] φιλόσοφος, Σύρος τὸ γένος ἀπὸ τε Λαοδικείας καὶ Λαρίσσης πόλεως Συρίας, μαθητὴς Συριανοῦ καὶ τοῦ Πρόκλου συμφοιτητής, ὥς φησι Δαμάσκιος. ἐν μὲν τοῖς μαθήμασιν ἱκανὸς ἀνὴρ, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις φιλοσοφήμασιν ἐπιπολαιότερος. διὸ καὶ πολλὰ τῶν Πλάτωνος οἰκείους δοξάσμασιν διέτρεψε. καὶ διαλυμηνάμενος ἀποχρώσας ὁμως εὐθύνας τῷ Πρόκλῳ δέδωκε, γράψαντι πρὸς αὐτὸν ὅλην πραγματείαν, καθαρτικὴν ὥς φησιν ἡ ἐπιγραφή τῶν δογμάτων τοῦ Πλάτωνος. ἦν δὲ οὐδὲ τὴν ζωὴν ἄκρος οἶον ἀληθῶς φιλόσοφον εἰπεῖν· ὁ γὰρ Ἀθήνησιν Ἀσκληπιὸς

τὴν αὐτὴν ἴασιν ἐχρησμέδει Πλουτάρχῳ τε τῷ Ἀθηναίῳ καὶ τῷ Σύρῳ Δομνίνῳ, τούτῳ μὲν αἶμ' ἀποπτύοντι πολλάκις καὶ τοῦτο φέροντι τῆς νόσου τὸ ὄνομα, ἐκείνῳ δὲ οὐκ οἶδα ὅ τι νενοσηκότι. ἡ δὲ ἴασις ἦν ἐμπίπλασθαι χοιρείων κρεῶν. ὁ μὲν δὲ Πλούταρχος οὐκ ἠνέσχετο τῆς τοιαύτης ὑγιείας καίτοι οὐκ οὔσης αὐτῷ παρανόμου κατὰ τὰ πάτρια, ἀλλὰ διαναστὰς ἀπὸ τοῦ ὕπνου καὶ διαγκωνισάμενος ἐπὶ τοῦ σκίμποδος ἀποβλέπων εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ (καὶ γὰρ ἐτύγχανεν ἐγκαθεύδων τῷ προδόμῳ τοῦ ἱεροῦ), ὃ δέσποτα, ἔφη, τί δὲ ἂν προσέταξας Ἰουδαίῳ νοσοῦντι ταύτην τὴν νόσον; οὐ γὰρ ἂν καὶ ἐκείνῳ ἐμφορεῖσθαι χοιρείων κρεῶν ἐκέλευσας. ταῦτα εἶπεν, ὁ δὲ Ἀσκληπιὸς αὐτίκα ἀπὸ τοῦ ἀγάλματος ἐμμελέστατον δὴ τινα φθόγγον, ἐτέραν ὑπεγράψατο θεραπείαν τῷ πάθει. Δομνῖνος δὲ οὐδὲ κατὰ θέμιν πεισθεὶς τῷ ὀνείρῳ, θέμιν τὴν Σύροις πάτριον, οὐδὲ παραδείγματι τῷ Πλουτάρχῳ χρησάμενος ἔφαγέ τε τότε καὶ ἥσθιεν αἰὶ τῶν κρεῶν. λέγεται πού μίαν εἰ διέλειπεν ἡμέραν ἄγευστος ἐπιτίθεσθαι τὸ πάθημα πάντως, ἕως ἐνεπλήσθη. τούτῳ οὖν ἤδη προσγεγηρακότι νεώτερος ὢν ἐντυχεῖν ὁ Ἀσκληπιόδοτος λέγεται, ἰδεῖν δὲ ἄνθρωπον ἔχοντά τι περιττὸν καὶ ἀστεμφές οὐκ ἀξιοῦντα λόγου πολλοῦ τοὺς ἐντυχάνοντας ιδιώτας ἢ ξένους, ἄλλως τε καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ διαφέρειν αὐχοῦντας, ἀμέλει καὶ ἑαυτῷ προσενεχθῆναι τραχύτερον. ἐπειδὴ περὶ ἀριθμητικοῦ ὅτου δὴ θεωρήματος οὐκ ἠξίου ὁμολογεῖν πρὸς αὐτόν, οἷα δὲ νέος ὢν οὐδὲ ἐνδιδόναι τι μαλθακόν, ἀλλὰ διελέγχειν τὸν λόγον οὕτω θρασέως ὥστε τὸν Δομνῖνον μηκέτι προσέσθαι αὐτόν εἰς ὁμίλιαν.

[Δόμνος:] ὄνομα κύριον.

[Δόμορ. Δόμος:] ὁ οἶκος.

[Δόνακες:] κάλαμοι ἀλιευτικοί, ἢ αὐλοί. ἢ εὐθεῖα **[Δόναξ.]**

[Δονᾶτος:] ὄνομα κύριον.

[Δονεῖται:] κλονεῖται, σαλεύεται. Ἀριστοφάνης· πάνυ γὰρ τις ἔρωσ με δονεῖ τῶνδε βοστρύχων. ἀντὶ τοῦ κινεῖ, ἐρεθίζει.

[Δόξα:] ὑπόνοια, ὑπόληψις. **[Δόξα]** δέ ἐστιν ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος· εἰ δὲ τῶν πολλῶν, ὅτι τῶν οὐκ εἰδόντων.

[Δόξα:] τὸ λογικὸν καὶ γνωστικὸν μέρος τῆς ψυχῆς διαιρεῖται εἰς νοῦν, διάνοιαν, δόξαν. ἡ μὲν οὖν δόξα καταγίνεται τὸ καθόλου ἐν τοῖς αἰσθητοῖς· οἶδε γὰρ ὅτι τὸ λευκὸν διακριτικὸν ὄψεως, καὶ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος δίπους. ἔτι γε μὴν τῶν διανοητῶν οἶδεν ἄνευ λόγου τὰ συμπεράσματα. οἷον, ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος οἶδεν· διὰ τί δέ, οὐκέτι. ὥστε δοξαστά ἐστὶ τό τε ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καθόλου καὶ τῶν διανοητῶν τὰ συμπεράσματα. καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἡ δόξα, γνῶσις. διὰ τί δὲ ἀθάνατος ἡ ψυχὴ, οὐκέτι οἶδεν ἡ δόξα· διανοίας γὰρ ἔργον ἐστὶ τοῦτο. ὅθεν καὶ καλῶς ὀρίζεται τὴν δόξαν Πλάτων ἐν τῷ Σοφιστῇ, διανοίας λέγων ἀποτελεύτησιν, τῆς γὰρ διανοίας συλλογισαμένης, ὅτι ἀθάνατος ἡ ψυχὴ, τὸ συμπέρασμα μόνον οἶδεν ἡ δόξα. διανοίας δέ ἐστὶ τὸ οἷον ὁδὸν τινα διανύειν μεταβαίνουσαν ἀπὸ προτάσεως εἰς συμπέρασμα· ἐξ οὗ καὶ τὴν κλησὶν εἴλκυσεν.

[Δόξα·] Σοφοκλῆς· τί δῆτα δόξης ἢ καλῆς μοι κληδόνας μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίνεται; εἰ τὰς τ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον σφάζειν οἷας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν· κάμοί γε ποῦ ταῦτ' ἐστίν;

[Δόξα:] ἔπαινος.

[Δοξάζω·] αἰτιατικῇ.

[Δόξα θεοῦ:] παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ τὸ δημιουργικὸν καὶ τὸ προνοητικόν. ταύτην τοιγαροῦν προσεκύρωσαν εἰδώλοις ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων καὶ πετεινῶν καὶ τῶν λοιπῶν.

[Δόξαν:] ἀρέσαν, βεβουλευμένον. δόξαν δὲ τοῖς Αἰγυπτίοις τὸν μὲν ἕτερον αὐτόθι μένειν, τὸν δὲ ἕτερον εἰς τὰς προσχώρους πόλεις ἀφικόμενον, ἐφ' οἷς ποιήσεται εἰρήνην, ὀρίσαι. καὶ αὖθις· δοξάζων ἑαυτὸν ὑπὸ τῶν ἐναντίων καταφρονεῖσθαι. Σοφοκλῆς· σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν. οἷον σοὶ μὲν ταῦτα ἐν δόξῃ καταλαμβάνεται, ἐγὼ δὲ σαφῶς ἐπίσταμαι.

[Δοξάριον:] δόξα. ὑποκοριστικῶς.

[Δοξάσαι:] ὑπονοῆσαι, εἰκάσαι. Ἀριστοφάνης· δοξάσαι ἐστὶ κόραι, τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν. καὶ Σοφοκλῆς· δόξα μοι παρεστάθῃ ναοὺς ἰκέσθαι δαιμόνων τάδ' ἐν χεροῖν στέφη λαβούσῃ. ὅτι τὸν σπουδαῖον οὐ δεῖ δοξάσαι, τουτέστι ψεύδει μὴ συγκατατίθεσθαι.

[Δοξασίας:] δόξης, ὑπολήψεως. Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν νγ'· προσέσται δὲ καὶ τῆς ἐμῆς δοξασίας.

[Δόξης·] οἱ δὲ σὺν τῷ Φαβίῳ μέγα ἐκβοήσαντες οὐκέτι δόξης ἀλλὰ πολέμου ἔργα παρείχοντο.

[Δοξοκοπία:] κενοδοξία. Ἀππιανός· ὁ δὲ Φλαμίνιος τὴν ἀρχὴν ἀπὸ δοξοκοπίας ἡρημένος ἠπείγετο Ἀννίβᾳ συμπλακῆναι. λέγεται δὲ καὶ δημοκοπία καὶ δοξοκοπία. ὑπάτους αἰροῦνται ἐκ δόξης πολεμικῆς Λεύκιον, ἐκ δὲ δημοκοπίας Τερέντιον.

[Δοξολογῶ σε:] ὕμνῶ σε.

[Δοξούμενοι.]

[Δορά:] τὸ δέρμα. καὶ **[Δορὰ ὄνων.]** ὅτι Ἐμπεδοκλῆς Κωλυσανέμας ἐπεκλήθη διὰ τὸ ἀνέμου πολλοῦ ἐπιθεμένου τῇ Ἀκράγαντι ἐξελάσαι αὐτὸν δορὰς ὄνων περιθέντα τῇ πόλει.

[Δόρατα:] λογχάρια.

[Δοράτιον:] μικρὸν δόρυ.

[Δορί:] τῷ δόρατι.

[Δοριάλωτον:] αἰχμάλωτον.

[Δορίκλυτος:] περὶ τὸ δόρυ ἔνδοξος.

[Δορίκτητος πλοῦτος:] ὁ ἀπὸ πολέμου.

[Δορίλλος:] τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ἐφ' ὃβρει τραγωδιοποιοῦ Δορίλλου.

[Δορίσκος:] διαφορεῖται. χωρίον Θρακικόν.

[Δορκαλίδες:] ὄργανόν ἐστι κολαστικόν τι. ἢ μάστιγες αἱ ἀπὸ ἱμάντων δορκάδων.

[Δορκάς.] καὶ παροιμία· **[Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης.]** ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.

[Δόρκων:] ὄνομα τόπου. καὶ ὁ ἔλαφος.

[Δοροδόκος:] τὸ ξύλον τὸ ὑποδεχόμενον τῆς οἰκίας τὸν ὄροφον.

[Δορός:] δόρατος. ἴσως τοι, κεῖ βλέποντα μὴ 'πόθουν, θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρειᾷ δορός. Τέκμησά φησι, γυνὴ Αἴαντος περὶ Ἀγαμέμνονος.

[Δορπήσας:] δειπνήσας.

[Δόρπεια:] ἡ πρώτη ἡμέρα ἢ τῶν Ἀπατουρίων· ἢ δ' ἐξῆς Ἀνάρρυσις, Κουρεῶτις δὲ ἡ τρίτη. καὶ ζήτει πλατύτερον ἐν τῷ Ἀπατούρια.

[Δόρπιστος:] δεῖπνου ὥρα.

[Δόρπος:] ὁ δεῖπνος. καὶ **[Δορπωρή,]** ὁ δεῖπνος. **[Δόρπος]** οὖν τὸ ἐσπερινὸν δεῖπνον, παρὰ τὸ δόρυ παύειν. καὶ ζήτει ἐν τῷ δεῖπνος.

[Δόρυ:] τὸ ἀκόντιον. καὶ δορυκτητον ὄλβον ἐδέξατο.

[Δόρυ κηρύκειον:] παροιμία ἐπὶ τῶν ἅμα παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων. οἱ δεκατευθέντες εἰς Δελφοὺς ὑπ' Ἀθηναίων Γεφυραῖοι λαβόντες χρησμόν· ἀνδρὶ Γεφυραίῳ φίλος οἶκος· ἀκολουθοῦντες βουσίην, ἕως ἄν οὗ ἐκεῖνοι κοπιάσωσιν, ὥς ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔχρησεν, ὅπως ἐκεῖ καταμείνωσι, πολεμουμένων Ἀθηναίων ὑπὸ Εὐμόλπου, ἐπὶ τὴν Τάναγραν καλουμένην ὤδουσιν, δόντες μὲν τῷ προηγουμένῳ κηρύκειον, καθοπλίσαντες δὲ κατόπιν τοὺς νεοὺς.

[Δορυλάειον:] τόπος. καὶ **[Δορύλαιον,]** τόπος.

[Δορυμέδων:] ὄνομα κύριον.

[Δορυμήστορος:] τοῦ ἐπιστημόνως πολεμοῦντος.

[Δορυζένος:] ὁ ἐκ τῶν πολεμίων φίλος, ὁ πρεσβεύων περὶ λύτρων, εἰ ζωγρηθεῖεν τινες. ὡς Γλαῦκος καὶ Διομήδης. **[Δορυζένους]** ἐκάλουν καὶ τοὺς ὅπως οὖν ἐπιξενωθέντας. ἀνδρὸς τοιοῦδ', ὅτῳ πρῶτον μὲν ἡ δορυζένος κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἐστὶν ἐστία. ἢ ἐπιτατικῶς νῦν, ἀντὶ τοῦ ἢ καὶ πολεμίοις φίλη.

[Δορυζός·] Ἀριστοφάνης· κεῖ τις δορυζὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων, ἵν' ἐμπολῶ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν, ληφθεὶς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.

[Δορυσσόντων μόχθων:] τουτέστι τῶν κατὰ πόλεμον μόχθων. ἐξ οὗ πολεμικῶν.

[Δορυφορεῖ·] αἰτιατικῇ. τιμὴν περιποιεῖ.

[Δορυφόροι:] φύλακες, ὑπηρέται βασιλέως, ὅπλοφόροι, ὑπασπισταί.

[Δός:] δότε. καὶ δός· πᾶς ὁ βίος· λάβε δ' οὐδ' ἐπὶ νηυσὶν ἀκούσας.

[Δοσίθεος:] ὄνομα κύριον.

[Δόσις:] ἰδίως λέγεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν συμβόλαιον γραφόμενον, ὅταν τις τὰ αὐτοῦ διαδῶ διὰ τῶν ἀρχόντων.

[Δοσοληψία. Δότε μοι λεκάνην:] ἐπὶ τῶν ὀργιζομένων καὶ προσποιουμένων ὑπὸ χολῆς ἐμεῖν.

[Δότεира. Δοτήρ:] δότης. **[Δώτωρ]** δέ.

[Δότης,] δότου.

[Δουλαγωγῶ·] αἰτιατικῇ.

[Δουλεύω] σοι.

[Δουλεία:] κατὰ γ' τρόπους· τὸν κατὰ τὴν δημιουργίαν, καθά φησιν· ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. τὸν παρὰ τῆς πίστεως, ὡς εἴρηται· ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. γ' ἀπὸ τῆς πολιτείας κατὰ τὸ εἰρημένον· Μωυσῆς ὁ θεράπων μου.

[Δούλειον ἡμαρ. Δουλίχιος:] νῆσος.

[Δουλιχοδείρων:] μακροτραχήλων.

[Δουλοκρατίαν·] ὅτι Γάϊος Ῥωμαίων βασιλεὺς δουλοκρατίαν νομοθετήσας ἐπέτρεψε κατηγορεῖν τῶν δεσποτῶν, εἴ τι ἂν εἰδοῖεν αὐτοῖς πλημμέλημα. ζήτηι τὰ λοιπὰ ἐν τῷ Γάϊος.

[Δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις:] ἐπὶ τῶν παραλόγως τι πραττόντων· παρόσον ἐλευθέρων τὸ κομᾶν. λέγεται καὶ **[Δουλότερος]** κατὰ σύγκρισιν.

[Δοῦλος:] δύηλῖς τις ὢν. δύη γὰρ ἡ κακοπάθεια καὶ δυστυχία.

[Δουλοσύνη·] οἱ δὲ Φωκέες περιημάκτεον τῇ δουλοσύνῃ. ἀντὶ τοῦ ἐδυσφόρουν.

[Δουλῶ·] δοτικῇ.

[Δούλων πόλις:] παροιμία· ἐν Λιβύῃ· Ἔφορος ε΄. καὶ ἐτέρα ἱεροδούλων, ἐν ἧ εἷς ἐλεύθερός ἐστιν. ἔστι δὲ καὶ ἐν Κρήτῃ Δουλόπολις, ὡς Σωσικράτης ἐν τῇ α΄ τῶν Κρητικῶν. ἔστι δὲ τις καὶ περὶ Θράκην Πονηρόπολις, ἣν Φίλιππόν φασι συνοικίσαι τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλομένους αὐτόθι συναγαγόντα, συκοφάντας, ψευδομάρτυρας καὶ τοὺς συνηγόρους καὶ τοὺς ἄλλους πονηροὺς, ὡς δισχιλίους· ὡς Θεόπομπος ἐν ιγ΄ τῶν Φιλιππικῶν φησι.

[Δοῦλοι:] πάντες μὲν φύσει θεοῦ, διαθέσει δὲ οἱ τούτου τὴν δεσποτείαν ἀσπασίως αἰρούμενοι. ὅτι δοῦλοι οἱ φαῦλοι τῶν κακῶν, οἱ δὲ σπουδαῖοι ἐλεύθεροι. εἶναι δὲ καὶ ἄλλην δουλείαν, τὴν ἐν ὑποτάξει, καὶ τρίτην ἐν κτήσει τε καὶ ὑποτάξει, ἥ ἀντιτίθεται ἡ δεσποτεία, φαύλη οὖσα καὶ αὐτή. οὐ μόνον δὲ ἐλευθέρους εἶναι τοὺς σπουδαίους, ἀλλὰ καὶ βασιλέας· ἡ γὰρ βασιλεία ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος, ἥτις περὶ μόνους ἂν τοὺς σοφοὺς συσταίῃ.

[Δούπησεν:] ἔπесεν, ὥστε ψόφον ἀπετέλεσεν.

[Δοῦπον:] ψόφον. καὶ **[Δοῦπος,]** θάνατος μετὰ ψόφου.

[Δούπων:] ὄνομα κύριον. **[Δουράτειος ἵππος]** καὶ **[Δουράτεος, Δούρειος:]** ὁ ξύλινος ἵππος τῶν Ἑλλήνων. Ἀριστοφάνης· μέγεθος ὅσον ὁ δούρειος, ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην, τὸ δὲ μῆκος, ἑκατοντόργυιον.

[Δουρὶ] καὶ **[Δορί:]** τῷ δόρατι.

[Δουρίληπτος:] αἰχμάλωτος.

[Δοῦρις:] ὄνομα ποιητοῦ.

[Δουροδόκης:] τῆς τὰ δόρατα δεχομένης.

[Δοχμή:] σπιθαμή. Ἀριστοφάνης· πρὶν ἡμέραν φορῆσαι μεῖζον ἢν δυοῖν δοχμαῖν.

[Δοχμή:] ἡ παλαιστή. λέγει δὲ πρὸς τὸν βυρσοδέψην περὶ τοῦ δέρματος.

[Δόχμιον:] πλάγιον.

[Δῶ:] κατὰ ἀποκοπὴν δῶμα, ὁ οἶκος.

[Δωδεκάβοιον:] ἰβ΄ βοῶν ἄξιον.

[Δωδεκαδῶρφ:] δώδεκα παλαιστῶν ὄντι. δῶρον γὰρ ἡ παλαιστή. ἐν Ἐπιγράμμασι· Κυλληνίων αὐεрубсанτες ἔρρεξαν καὶ οἱ δωδεκάδωρα κέρα ἄλλω μακροτένοντι ποτὶ πλατάνιστον ἐπάξει.

[Δωδεκάκρουνος:] κρήνη Ἀθήνησιν ἦν. Θουκυδίδης Ἐννεάκρουνον.

[Δωδεκάκρουνον στόμα·] ὁ γὰρ Κρατῖνος ἑαυτὸν ἐπήνεσεν ἐν Πυτίνῃ λέγων· ἄναξ Ἄπολλον, τῶν ἐπῶν τοῦ ρεύματος καναχοῦσι πηγαί, δωδεκάκρουνον στόμα, Ἴλισσὸς ἐν τῇ φάρυγγι ἂν εἴποιμι, εἰ μὴ ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα, κατακλύσει τοῖς λόγοισιν.

[Δωδεκαμήχανον:] ἐπὶ τῶν παντοδαποῖς καὶ ποικίλοις χρωμένων ἥθεσι. Κυρήνη γάρ τις ἐπίσημος γέγονεν ἐταίρα, δωδεκαμήχανος ἐπικαλουμένη διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου· ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄστρον. καὶ **[Δωδεκαμήχανος πόρνη,]** ἰβ' σχήμασι χρωμένη, Κυρήνη τοῦνομα.

[Δωδεκατημόριον:] ἡ δωδεκάτη μοῖρα.

[Δωδεκίδες:] θυσίαι δώδεκα ἱερείων, ὡς τριτῦς, ἡ ἐκ τριῶν.

[Δωδωναῖον χαλκεῖον:] ἐπὶ τῶν μικρολογούντων. Δήμων γάρ φησιν, ὅτι τὸ τοῦ Διὸς μαντεῖον ἐν Δωδώνῃ λέβησιν ἐν κύκλῳ περιείληπται· τούτους δὲ ψαύειν ἀλλήλοις, καὶ κρουσθέντος τοῦ ἐνὸς ἡχεῖν ἐκ διαδοχῆς πάντας, ὡς διὰ πολλοῦ χρόνου γίνεσθαι τῆς ἡχῆς τὴν περίοδον. Ἀριστοτέλης δὲ ὡς πλάσμα διελέγχων δύο φησὶ στύλους εἶναι καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐτέρου λέβητα, ἐπὶ θατέρου δὲ παῖδα κρατοῦντα μάστιγα, ἧς τοὺς ἱμάντας χαλκέους ὄντας σειομένους ὑπ' ἀνέμου τῷ λέβητι προσκρούειν, τὸν δὲ τυπτόμενον ἡχεῖν. κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Αὐλητρίσι. πρὸς Δήμωνα. εἰ δὲ πολλοὶ ἦσαν, οὐκ ἂν ἐνικῶς ἐλέγετο ἡ παροιμία.

[Δωδωναῖος:] ὁ Ζεὺς, παρόσον ἐν Δωδώνῃ τῆς Θεσπρωτίας ἐτιμᾶτο.

[Δωδώνη:] πόλις ἐν τῇ Θεσπρωτίδι Πελασγία. ἐν ἣ ἴστατο δρυς, ἐν ἣ μαντεῖον ἦν γυναικῶν προφητίδων. καὶ εἰσιόντων τῶν μαντευσόμενων ἐκινεῖτο διῆθεν ἡ δρυς ἡχοῦσα· αἱ δὲ ἐφθέγγοντο, ὅτι τάδε λέγει ὁ Ζεὺς. καὶ ἀνδριάς ἴστατο ἐν ὕψει ράβδον κατέχων, καὶ παρ' αὐτὸν λέβης ἴστατο· καὶ ἔπαιεν ὁ ἀνδριάς τὸν λέβητα, ἐξ οὗ ἦχος τις ἐναρμόνιος ἀπετελεῖτο. αἱ δὲ τῶν δαιμόνων φωναὶ ἀναρθροὶ εἰσιν.

[Δωήκ:] ὄνομα κύριον. ὁ Σύρος.

[Δῶμα:] ὁ οἶκος. καὶ **[Δωμάτιον,]** οἰκημάτιον.

[Δωνατική διάδοσις:] ἡ διδομένη παρὰ τοῦ βασιλέως τοῖς στρατεύμασι.

[Δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας·] οἱ μὲν Ἡσιόδειον οἶονται τὸν στίχον, εἴρηται δὲ καὶ Πλάτωνος ἐν τρίτῃ Πολιτείᾳ.

[Δῶρα καὶ δωρεαὶ διαφέρει:] δωρεαὶ μὲν γὰρ αἱ σιτήσεις καὶ αἱ προεδρίαι καὶ αἱ ἀτέλειαί καὶ τὸ ἱερᾶσθαι καὶ ὅσα ἄλλα λαμπρύνει ἄνδρας, δῶρα δὲ χρυσός, ἄργυρος, ἵπποι, ἀνδράποδα καὶ ὅσα ἐρμηνεύει πλοῦτον. ἀπὸ τοῦ δῶρα οὖν δωρὰ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε' δωρεά. ἢ οὕτως· δῶρα μὲν τὰ ἐπὶ δωροδοκίᾳ διδόμενα, δωρεὰ δὲ ἐπὶ τιμῆς.

[Δωρεά:] δόσις ἀναπόδοτος· ἔστι δὲ ἡ δόσις γένος τῆς δωρεᾶς.

[Δωρήκ:] ὄνομα κύριον.

[Δωρησάμενος χρήμασι μεγάλοις:] ἀντὶ τοῦ δωροδοκήσας.

[Δωρητόν:] τὸ ὡς δῶρον διδόμενον. ἡ τραγωδία· ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται· οἷον τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὕνεχ', ἦν ἐμοὶ πόλις δωρητὸν οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισε, ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς οὐξ ἀρχῆς φίλος, λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμεῖρεται.

[Δωρητός:] ὁ δῶρα λαμβάνων.

[Δωριάζειν:] παραγυμνοῦσθαι· Δωρικὸν γάρ ἐστι τὸ παραφαίνειν τὸ σῶμα, διὰ τὸ μηδὲ ζώνας ἔχειν, τὸ πολὺ δὲ χιτῶνας φορεῖν· ἐν δὲ Σπάρτῃ καὶ τὰς κόρας γυμνάς φαίνεσθαι.

[Δωριεὺς] καὶ **[Δωριεῖς. Δωρικόν.]**

[Δώριος:] αὐλησις μουσική, ὥσπερ καὶ Λύδιος καὶ Φρύγιος. τὴν δὲ τροφήν ἐκκληρώσατο μετρίαν τινὰ καὶ ἄθρυπτον, οὔτε κακουργοῦσαν διὰ πενίαν οὔτε διὰ πλοῦτον βλακεύουσαν, ἀλλὰ μέσσην καὶ μουσικὴν, τὸν Δώριον τρόπον τῆς τύχης ἀληθῶς ἡρμოსμένην. καὶ παροιμία· **[Ἀπὸ Δωρίου ἐπὶ Φρύγιον.]** οὐ φανοῦμαι στρογγύλων λογάρια, αὐτὰς δὲ τὰς φάσεις τῶν νοημάτων εἰς μέσον τιθέμενος, μόνον εἰ τῆς γλώττης τὸν τόνον ἀπὸ τῆς διαλέξεως εἰς ἐπιστροφήν μεθαρμόσαιμι, ἀπὸ Δωρίου φασὶν ἐπὶ Φρύγιον.

[Δώριος:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Δώριος οἰκονομία.]** τὴν τε ἀκακίαν καὶ τὸν αὐχμὸν ὁ Πολέμων ἐνεδέδυτο Ξενοκράτους καὶ τὸ βάρος, οἶονεὶ Δώριος οἰκονομία. καὶ **[Δώριον μέλος. Δωρίς,]** Δωρίδος, ὧ Δωρί.

[Δωρίσκος:] διφορεῖται. ὄνομα τόπου.

[Δωριστί:] τουτέστι δωροδοκιστί. Ἀριστοφάνης· τὴν Δωριστί μόνην ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν, ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν λαβεῖν.

[Δωρίχα:] ὄνομα κύριον. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ Ῥοδώπιδος ἀνάθημα.

[Δωρογραφία·] ὅταν τις αἰτίαν ἔχῃ τῶν πολιτευομένων δῶρα λαβεῖν, τὸ ἔγκλημα τὸ κατ' αὐτοῦ διχῇ ἐλέγετο, δωροδοκία τε καὶ δώρων γραφή.

[Δωροδοκηθέντα.]

[Δωροδοκήσαντα:] οὐ μόνον δῶρα διδόναι καὶ ἀναπεῖθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνειν. δωροδοκήσαντ' ἐκ Μιτυλήνης πλεῖν ἢ μνᾶς ἕξ.

[Δωροδοκήσας·] αἰτιατικῇ. δῶρα λαβών.

[Δωροδόκος:] δῶρα δεχόμενος.

[Δῶρον:] ἡ παλαιστή. καὶ Ὅμηρος· ἐκκαιδεκάδωρα πεφύκει.

[Δώρων δόκησιν:] τὴν δωροδοκίαν. Θουκυδίδης.

[Δῶρον, ὃ διδοῖ τις, ἐπαίνει. Δωροξενία:] ὅταν τις γραφεὶς ξενίας καὶ δῶρα δοὺς ἐκφύγῃ τὴν συκοφαντίαν, δωροξενία λέγεται.

[Δῶρος·] ὁ ἀπὸ τῆς Ἀραβίας· ὥς φησι Δαμάσκιος εἰς τὴν Φιλόσοφον ἱστορίαν, δεινότατον εἶναι ζητητὴν τῆς ἀληθείας. τοῦτον Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος ἠσθάνετο μὲν τὴν ἀρχὴν ἐπὶ ταῖς Ἀριστοτέλους ὑποθέσεσιν ἐνδεδεμένον, ἅτε ἐκ παίδων ἐν αὐταῖς τεθραμμένον, πορρωτέρω τῆς ἡλικίας, καὶ διὰ τὴν ἀήθειαν τῆς Πλάτωνος μεγαλοπρεποῦς ἐπιστήμης οὐ δυνάμενον ἀναπτῆναι πρὸς τὰ ὑψηλὰ καὶ λαμπρὰ τῶν νοημάτων. οὕτω δὲ ἔχοντα καταμαθὼν ἀνεκαλέσατό τε κατὰ βραχὺ

καὶ ἀνεπέτασεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ μέγα πέλαγος τῆς ἀληθείας, ὥστε ἀποσκευασάμενον τὴν τὰ μικρὰ συλλογιζομένην ἀκρίβειαν περὶ πατητικὴν εἰς τὴν διὰ Προμηθέως τινὸς ἅμα φανοτάτῳ πυρὶ καταπεμφθεῖσαν διαλεκτικὴν, αὐτοψίαν τε καθαρώτατον οὖσαν νοῦ καὶ φρονήσεως, ἀναδραμεῖν τε καὶ ἐν αὐτῇ εἰσοικίσαι τὰς τοῦ βίου φιλοσόφους ἐλπίδας.

[Δωροῦμαι:] δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ· δωροῦμαί σε χρήμασιν.

[Δῶς:] ἡ δόσις, ἡ δωρεά. δῶς ἀγαθή, ἄρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότεира. καὶ Αἰλιανὸς Ποικίλῃ ἱστορίᾳ περὶ τῶν Ῥωμαίων γυναικῶν· αἱ δεξάμεναι παρὰ Πύρρου τὰ δῶρα, ἔφασαν, ἡ δῶς αὐταῖς πρέπειν καὶ ἀξία εἶναι τοῦ πέμψαντος Πύρρου, ἀνόσιον δὲ αὐταῖς εἶναι φορεῖν.

[Δωσιάδης:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Δωσίδας. Δωσιδίκους:]** ἐκδότους τῇ δίκῃ. περὶ δὲ τῶν τεθνεώτων δωσιδίκους παράσχοι τοὺς ἡδικοκότας.

[Δωσίθεος:] ὄνομα κύριον.

[Δωσίπυγος:] μισῶ τὴν ἀφελῇ, μισῶ τὴν σῶφρονα λίαν. ἐπὶ τῆς ἀπονήρου καὶ δωσιπύγου.

[Δώσων:] ὄνομα κύριον.

[Δωτίνη:] ἡ δωρεά.

[Δωτωίς. Δώτωρ:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Βώτωρ.]**

[Δωτύς, δωτύος:] τῆς τροφῆς.

[Δρᾶ:] ποιεῖ. ἢ ποριεῖ.

[Δρᾶ:] ἀντὶ τοῦ πράττε· προστακτικῶς. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τᾶλλα δρᾶ.

[Δράγματα:] ἀπαρχαί. Ἡρῶναξ πρῶτα δράγματα φυταλιῆς τρισσῶν οἰνοπέδων τρισσοὺς ἱερῶσατο τούσδε κάδους.

[Δραγμὴ χαλαζῶσα:] ἐπὶ Διοφάντου τὸ θεωρητικὸν ἐγένετο δραγμὴ. ἐπεὶ δὲ ἐπέσχε χάλαζα τότε ἀπὸ τοῦ ἀέρος, δραγμὴν αὐτὴν χαλαζῶν ἐπέσκωπτον.

[Δράκαυλος:] Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς. ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ δοκεῖ παρ' αὐταῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν. ὅτι συναυλίζονται κατὰ τὸ εἶκος Κέκροπι ὄντι διφυεῖ. ὅτι συναυλίζεται μία τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι, προσημερεύουσα τῇ θεῷ.

[Δράκαινα. Δρακοντίδης:] εἷς τῶν λ'.

[Δράκων,] Ἀθηναῖος νομοθέτης. οὗτος εἰς Αἰγιναν ἐπὶ νομοθεσίαις εὐφημούμενος ὑπὸ τῶν Αἰγινητῶν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐπιρριψάντων αὐτῷ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πετάσους πλείονας καὶ χιτῶνας καὶ ἱμάτια ἀπεπνίγη καὶ ἐν αὐτῷ ἐτάφη τῷ θεάτρῳ. γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις κατὰ τοὺς ζ' σοφούς, ἢ μᾶλλον καὶ πρεσβύτερος. τῇ γοῦν λθ' Ὀλυμπιάδι τοὺς νόμους ἔθετο γηραιὸς ὢν τοῖς Ἀθηναίοις. ἔγραψεν Ὑποθήκας εἰς ἔπη τρισχίλια.

[Δράκων,] Στρατονικεὺς, γραμματικὸς. Τεχνικά, Ὀρθογραφίαν, Περὶ τῶν κατὰ συζυγίαν ὀνομάτων, Περὶ ἀντωνυμιῶν, Περὶ μέτρων, Περὶ σατύρων, Περὶ τῶν Πινδάρου μελῶν, Περὶ τῶν Σαπφούς μέτρων, Περὶ τῶν Ἀλκαίου μελῶν.

[Δράκων,] υἱοδὺς Ἱπποκράτους, τοῦ διασήμου ἱατροῦ, ἀπὸ Θεσσαλοῦ· πατὴρ δὲ Ἱπποκράτους· οὗ πάλιν γέγονε Δράκων, ἱατρὸς καὶ αὐτός, ὃς Ῥωξάνην ἰάτρευσε, συνοικοῦσαν Ἀλεξάνδρῳ τῷ

Μακεδόνι. ὅτι δράκων, τὸ θηρίον, διπλῆν ἔχει τὴν γλῶσσαν, ὁμοίως καὶ ὁ ῥήτωρ. φασὶν ὅτι δράκων, ἐὰν ἀλῶ, εἰς τὴν κεφαλὴν παιόμενος ἀποθνήσκει. ὅτι δράκων ἐν τῷ Ἰὼβ ὁ Διάβολος λέγεται. ψελίφ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ.

[Δρᾶμα:] ποίημα, πρᾶγμα. ὡς καὶ δρᾶσαι, πρᾶξαι. λέγεται δὲ δρᾶμα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν μιμηλῶς γινόμενα ὡς ἐν ὑποκρίσει. ὁ δὲ ἐβουλεύσατο ἀστειοτέρῳ δράματι πλανῆσαι τὸν ἡπατηκότα. τουτέστι πράξει. Εὐνάπιος· καὶ τοῦτο ὥσπερ δράματι με γάλῳ καὶ τραχεῖ τὸ κατὰ Μουσώνιον ἐπεισόδιον οὐκ ἔλαττον ὁ δαίμων ἐπήνεγκεν.

[Δραματουργήσας:] συνεῖς.

[Δράμης:] αὐθυπότακτον.

[Δράος] καὶ Σάος ποταμοὶ περιλαμβάνοντες τὴν δευτέραν Παιονίαν εἰς τὸν ποταμὸν Ἰστρον καταφέρονται.

[Δραπετεύσας:] φυγών.

[Δραπέτης:] ὁ ἀποδρῶν τῆς δουλείας. ὁ τὸ δρᾶν πετεύων, ὃ ἐστὶ φεύγων. δραπέτης, τὸ δρα μακρόν.

[Δραπέτης κλῆρος:] ὁ μετὰ πανουργίας γινόμενος. τοῦτο δὲ ἱστόρηται περὶ Κρεσφόντου καὶ τῶν Ἀριστοδήμου παίδων· ὅτι πανοῦργος ὁ Κρεσφόντης βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν ὑδρίαν ἐνέβαλε κληρουμένων περὶ Μεσσήνης. Σοφοκλῆς· οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεῖς· ἀλλ' ὅς εὐλόφου κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἄλμα κουφιεῖν. καὶ **[Δραπέτισι]** θηλυκῶς παρὰ Κρατίνῳ.

[Δραπετίνδα:] εἶδος παιδιᾶς.

[Δράπων:] ὄνομα κύριον.

[Δράσας:] ποιήσας. καὶ **[Δρᾶσαι.]**

[Δρασεῖεις:] δρᾶν διανοῇ. ὧ Ζεῦ, τί δρασεῖεις ποθῶν τὸν λεών; Ἀριστοφάνης. καὶ **[Δρασεῖοντες,]** ἐπιθυμοῦντες πρᾶξαι τι.

[Δρασμός:] φυγή.

[Δράσομαι·] αἰτιατικῇ.

[Δρᾶσον·] Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἀλλ' οἴσθ' ὃ δρᾶσον; Ἀττικῶς. τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.

[Δραστήριον·] τὸ κόσμιον καὶ ἡσύχιον μετὰ τοῦ δραστηρίου αὐτῷ ἐτέτακτο καὶ τοῦ ἀνδρώδους· ἐπεικῆς γὰρ ὢν καὶ πρὸς γ' ἔτι ἀπράγμων ὅμως εἰς ἀγῶνα πραγμάτων ἐμβεβηκῶς ἐξ ἀνάγκης οὐδενὸς ἐλείπετο τῶν περὶ ταῦτα καλινδουμένων.

[Δραστήριος:] ὁ περίεργος.

[Δραστηρίοις:] πρακτικωτάτοις.

[Δραχαρνεῦ·] δρύινε Ἀχαρνεῦ, ἀναίσθητε. ἐκωμωδοῦντο γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. ποτάμιοι δέ, ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους. θυμοιτάδαι καὶ προσπάλτιοι, ὡς δικαστικοί.

[Δραχμή·] ζητεῖ ἐν τῷ τάλαντα. αἱ ρ' δραχμαὶ ποιοῦσι μίαν μνᾶν. **[Δραχμή]** δὲ ὀλκὴ νομίσματος εἰς ἀργυρίου δραχμᾶς ἰ'. **[Δραχμή,]** ἔξ ὀβολῶν. καὶ Ἀριστοφάνης· εἰς χοιρίδιον δάνεισόν μοι τρεῖς δραχμᾶς. ἐπὶ τῶν μελλόντων ἀποθνήσκειν ἢ μυεῖσθαι· ἐπεὶ οἱ μυούμενοι χοῖρον ἔθουν. ἐδόκουν δὲ

οἱ μυούμενοι ἐς τοὺς εὐσεβεῖς τάττεσθαι. καὶ παροιμία· δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεττάρων δὲ παύεται·
ζήτει ἐν τῷ Ἀράβιος ἄγγελος.

[Δρεπανηφόρα τέθριππα·] ἦν δὲ τῷ Δαρείῳ ὑπ' Ἀλεξάνδρου πολεμουμένῳ τέθριππα δρεπανηφόρα
κατεσκευασμένα τὸν τρόπον τοῦτον. τῶν τροχῶν ἦσαν εἰς τὸν κύκλον περικεχαλκευμένα δρέπανα·
συνέβαινέ τε ἐπερχομένων τὰς τάξεις ἀναιρεῖσθαι καὶ τοὺς ἐμπύπτοντας οἰκτρῶς ἀπόλλυσθαι·
ἐλαυνομένων γὰρ τῶν δρεπάνων οἱ μὲν τῶν ποδῶν, οἱ δὲ τῶν χειρῶν, οἱ δὲ ἐκ τῶν ὀπλῶν
κρατούμενοι ἐσύροντο ἐπὶ πολὺ καὶ ἀνηροῦντο.

[Δρεπανηφόρος:] ξιφηφόρος. καὶ **[Δρεπανηφόροι.]** Ξενοφῶν· τὰ δὲ δρεπανηφόρα καλούμενα
εἶχον δρέπανα ἐκ τῶν ἀξόνων εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα καὶ ὑπὸ τοῖς δίφοροις ἐς γῆν βλέποντα ὥς
διακόπτειν ὅτῳ ἐτύχανον.

[Δρέπεται:] θερίζεται, τρυγᾶται, ἀπανθίζεται. ἐφ' ἧς μνηστῆρες ἀγαυοὶ πλείονες ἢ νύμφης εἵνεκα
Τυνδαρίδος, δρεπτόμενοι χάριτάς τε καὶ ὦνητήν ἀφροδίτην.

[Δρέπομαι·] γενικῇ· τῶν αὐτῶν σοι λόγων ἐδρεψάμην κάγῳ. αἰτιατικῇ δέ· πονηρὸν πονηρᾶς δόξης
καρπὸν δρεπόμενος. καί, τὰ κάλλιστα δρεπόμενος τῆς φιλίας ἄνθη.

[Δρέπου:] τρύγα. Ἡρόδοτος· τῶν δένδρων τὸν φλοιὸν περιλέποντες καὶ τὰ φύλλα καταδρέποντες
ἦσθιον.

[Δρεφθῆναι:] ἀποδρεπανισθῆναι.

[Δρῆσος:] ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ποταμοῦ.

[Δρησμός, Δρῆσται:] οἱ οἰκέται.

[Δρηστοσύνη, Δριμέα:] τὰ δριμύτατα. καὶ **[Δριμεῖα,]** ἡ δριμυτάτη.

[Δριξίπαρος:] πόλις τῆς Θράκης.

[Δριμώ:] μία τῶν Ἀλκυονίδων. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀλκυονίδες.

[Δρίος:] σύνδενδρος τόπος. οὐκέτ' ἂν' ὕλῃεν δριὸς εὐσκιον, ἀγρότα πέρδιξ, ἡχήσεις ἀνείς γῆρυν
ἀπὸ στόματος.

[Δρογγίλων:] χωρίον Θρακικόν.

[Δρομαῖος:] ἐπιρρηματικῶς ἐπὶ ἐνικοῦ, **[Δρομαίως]** δὲ ἐπιρρηματικῶς, πληθυντικῶς· ὥς τό,
δρομαίως ἦλθον οἱ ἄνδρες. δρομαῖος δὲ ἦλθεν ὁ ἀνὴρ. **[Δρομεὺς]** δέ, δρομέως.

[Δρομοκήρυκες:] οἱ ἀγγελιαφόροι παρὰ Δίῳνι.

[Δρομιχαίτης:] ὄνομα κύριον. ὁ βασιλεὺς τῶν Ὀδρυσσῶν.

[Δρόμοις:] τοῖς γυμνασίοις κατὰ Κρήτας. δρόμῳ δ' ἰσῶσαι τῇ φύσει τὰ πράγματα νίκης ἔχων
ἐξῆλθε πάντιμον γέρας. περὶ Ὀρέστου φησίν. οἶον οὐκ ἐλλείπων κατὰ τὰ τέρματα, ἀλλ' ἴσος φανεῖς
τοῖς τέρμασιν. ἀντὶ τοῦ ἴσος καὶ τεθαυμασμένος ἐν τῷ ἀγωνίσματι ὥς ἐπὶ τῇ μορφῇ· τουτέστιν ὥς
θαυμαστὸς ἐπὶ τῇ μορφῇ, οὕτω καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἐφάνης, ὥς ἐπὶ τῷ εἶδει οὕτω καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ. λύσις
ὀνείρων· ἀργῶς κινεῖσθαι δυστυχεῖς ποιεῖ τρίβους. τρέχειν καθ' ὕπνους εὐσθενεῖς ποιεῖ τύχας.

[Δρώμενα:] πραττόμενα, ἐνεργούμενα. καὶ **[Δρωμένων,]** πραττομένων.

[Δρώντων,] ἀντὶ τοῦ δράτωσαν. χρήσθων, ἀντὶ τοῦ χρήσθωσαν. Ἀττικῶν δέ ἐστιν ἡ σύνταξις, ὥσπερ ποιούντων ἐκεῖνοι, ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν, φρονούντων, ἀντὶ τοῦ φρονείτωσαν, καὶ νοούντων, νοεῖτωσαν.

[Δρωπακίζω:] συνάγω, τρυγῶ. **[Δρωπά]** γὰρ τὰ δρεπτά, τὰ δρέπανα. **[Δρωπακίζειν]**, παρ' ἡμῖν τὸ μετ' ἀλοιφῆς τινος χρίεσθαι τὸ σῶμα πρὸς ψίλωσιν τῶν τῆς σαρκὸς τριχῶν καὶ μερικὴν τινα κένωσιν τῶν ταύτῃ προσγινομένων αἰτιῶν, ἀπὸ τοῦ μυζᾶν αὐτάς.

[Δρῶπαξ:] ὁ κεκαλλωπισμένος ἀνὴρ. πολλοὺς ὁρῶ διὰ τὴν ὑγίειαν ἐπὶ τὸν ξυρὸν καὶ τὸν δρώπακα καταφεύγοντας.

[Δρωπίδης:] ὄνομα κύριον.

[Δρύινος:] ξύλινος, ὥς ἂν τις εἴποι λίθινος· πᾶν γὰρ ξύλον δρυὸς καλεῖται κατὰ τὸ γενικὸν ἀπὸ τούτου. καὶ τὰ ἀκρόδρυα καὶ δρύφακτοι καὶ δρυμοὶ καὶ δόρατα καὶ δούρειος ἵππος καὶ δρυπέεις ἐλάαι. ἴσως καὶ δρυπετεῖς αἱ ἀπὸ τοῦ δένδρου πεσοῦσαι. δρυπεπεῖς οὖν αἱ παρ' ἡμῖν ῥουπάται.

[Δρυῖδαι:] παρὰ Γαλάταις οἱ φιλόσοφοι καὶ σεμνόθεοι.

[Δρυμός:] ἐν τῷ Παραπρεσβείας Δημοσθένους. πόλις ἐστὶ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

[Δρυμός:] ὁ σύνδενδρος τόπος. ἐν τοῖς δρυμοῖς αὐτόματος ἐξάπτεται φλόξ τῶν δένδρων ὑπὸ σφοδροῦ πνεύματος κινουμένων καὶ ἀλλήλοις ἐντριβομένων.

[Δρυοκοίτης·] ἀκρίδι τῇ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι καὶ δρυοκοίτῃ τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρὼ παρθένιον στάξασα κόρη δάκρυ.

[Δρύοπες:] ἔθνος περὶ τὴν Πυθῶνα ἄδικον, ὃ Ἡρακλῆς μετόκισεν. ὅτε γὰρ τὸν Ἑρμάνθιον κάπρον ἔφερεν, ἐζήτει αὐτοὺς τροφήν· οἱ δὲ οὐκ ἔδωκαν.

[Δρύοχοι:] πάτταλοι, οἱ ἐντιθέμενοι ναυπηγουμένης νεώς. καταχρηστικῶς δὲ τὰ προοίμια. Ἀριστοφάνης· Ἀγάθων ἄρχεται δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς. κάμπτει δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν, τὰ δὲ τορεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει καὶ κηροχὺ τεῖ καὶ γογγυλίζει καὶ χιανεύει καὶ λαικάζει. ἐν Ἐπιγράμμασι· τὸν δ' ἔτι θείης εὖστοχον ἐν πότῳ, τὸν δὲ κατὰ δρυόχους. **[Δρυόχους]** Πλάτων ἐν Τιμαίῳ καλεῖ τὰ στηρίγματα τῆς πηγνυμένης νεώς. στόλου δ' ἐκ δρυόχων ναυπηγουμένου καθ' ἓνα καιρὸν λαθεῖν ἀδύνατον.

[Δρύππα·] ἅτ' ἐφίουρκις δρύππα καὶ τυροῦ δρύψια κυκλιάδων. τουτέστιν ἐλαία καὶ τυροῦ ξέσματα περιφεροῦς.

[Δρυπέπης:] ὁ πέπειρος καρπὸς τῶν δένδρων. ἡ ἐπὶ τῶν δένδρων πεπανθεῖσα ἐλαία· ὡσαύτως καὶ ἡ ἰσχάς. καὶ **[Δρύπεπα.]** τὴν θ' ἀλίπαστον δρύπεπα. τουτέστιν ἐλαίαν. καὶ τὸ πληθυντικὸν δρυπεπεῖς.

[Δρυπολεῖν:] τὸ ξύλοις πολιορκεῖν.

[Δρῦς:] ἔστι μὲν πόλις ἐν Ἠπείρῳ· ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐν Θράκῃ.

[Δρῦς:] τὸ δένδρον, τὸ δρυς βραχύ. οὐκέτι θελγομένας, Ὀρφεῦ, δρύας, οὐκέτι πέτραις ἄξεις, καὶ Ὅμηρος· ἡ δρυὸς ἡ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ.

[Δρυτόμος:] ὑλοτόμος, δενδροτόμος.

[Δρύφακτοι:] ξύλινοι θώρακες, τὰ διαφράγματα, ἢ τὰ περιτειχίσματα, ἢ κιγκλίδες, περιφράγματα, τὰ νῦν ταβλωτὰ καλούμενα, τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἐξέχοντα ξύλα. ὁ δὲ τετρακοσίας φορτίδας νῆας συσχών, δρυφάκτους τε ταύταις πηξάμενος ἐν κύκλῳ.

[Δρύφη:] ξέσματα.

[Δρῦφοι. Δρύψαι:] ἀποξέσαι.

[Δοιά:] δύο. δοιά δὲ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος.

[Δοιδυκοποιός:] ὁ τὰ κοχλιάρια ποιῶν.

[Δοῖδυξ:] ὁ ἀλετρίβανος. Ἀριστοφάνης· ὥς εἰ μὴ γένοιθ' οὗτος ἐν τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἦσθην σκευὴ δύο χρησίμῳ, δοῖδυξ καὶ ἀλετρίβανος. ζῆτει ἐν τῷ ἀλετρίβανος.

[Δοίημεν:] παράσχοιμεν.

[Δοιοί:] ἀντὶ τοῦ δύο. ὥς τό, δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει.

[Δυάζει:] φλυαρεῖ, ἀλογεῖ.

[Δυερόν:] βλαβερόν, ἐπιβλαβές.

[Δυεῖν·] Πολύβιος· ἀπελθεῖν εἰς πόλιν, ἢ δυεῖν μὲν ἡμερῶν ἀπεῖχε. καὶ αὖθις· δυεῖν προελέσθαι θάτερον, ἢ τὸ ἢ τό.

[Δύη:] ἡ κακοπάθεια, ἡ δυστυχία. ὅθεν καὶ δοῦλος, δυηλός τις ὢν. Καλλίμαχος· δύην ἀπόθεστ' ἀλάλκοι. ἦν οὐδεὶς ποθεῖ. ἐν Μύθοις· τοῦνεκα τὴν ἰδίην οὔτις ὅπωπε δύην.

[Δυηπαθής:] ὁ καρτερικός. αὐτοῦ σοι παρ' ἄλωνι, δυηπαθὲς ἐργάτα μύρμηξ, ἡρίον ἐκ βώλου διψάδος ἐκτισάμαν.

[Δῦθι:] ἔνδυσσαι.

[Δύμας], ὁ Φρύξ, ὁ πατὴρ Ἑκάβης, εἰς Ἴλιον Πριάμῳ τὴν ἑαυτοῦ ἐξέδοτο θυγατέρα, ὅθεν Πρίαμος καὶ Φρυξὶ συμμαχεῖ. ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν. Ὅμηρος.

[Δύμη:] πόλις. καὶ **[Δυμαῖος,]** ὁ πολίτης.

[Δύναμις:] ὁ στρατός. συναχθείσης δυνάμεως θαυμαστῆς ἡλικίας τὸ μέγεθος. καὶ αὖθις, πλείστης ὄσης, κατὰ Ἀττικὴν σύνταξιν, ἀντὶ τοῦ πολλῆς τὸ πλῆθος. **[Δύναμις]** λέγεται καὶ ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ στρατός. τῷ ἀνὰ τοὺς ἐφῶους πολέμους τὰς Ῥωμαίων τετράφθαι δυνάμεις.

[Δύναμις:] καὶ ἡ ἰσχὺς. Δαμάσκιος περὶ Ἰσιδώρου· ὁ δὲ ἐμελέτα ἅττα τῶν ποιητικῶν, οὐχ ὅσον δυνάμεως, ἀλλ' ὅσον ὀρέξεως εἶχε.

[Δύναμις·] εἴ τις τῶν φευκτῶν τινος τὴν δύναμιν ἀποδοίη· οἷον ἂν τις τὸν κλέπτην ἢ σοφιστὴν ἢ διάβολον ὀριζόμενος λέγῃ τὸν μὲν διάβολον τὸν δυνάμενον βάλλειν καὶ ἐχθροὺς ποιεῖν τοὺς φίλους, τὸν δὲ κλέπτην τὸν δυνάμενον λάθρᾳ τὰ ἀλλότρια ἀφαιρεῖσθαι, τὸν δὲ σοφιστὴν τὸν δυνάμενον ἀπὸ φαινομένης σοφίας χρηματίζεσθαι. οὐδεὶς γὰρ τούτων τοιοῦτός ἐστι τῷ δύνασθαι, ἀλλὰ τῷ προαιρεῖσθαι τοιαῦτα. δύναμιν μὲν γὰρ καὶ οἱ ἀγαθοὶ ἔχουσι τοῦ τὰ φαῦλα δρᾶν, ἀλλ' οὐ δρῶσιν αὐτὰ τῷ μὴ προαιρεῖσθαι. ἔστι δὲ δύναμις ὀργανικὸν ἀγαθὸν δι' ἄλλο αἰρετόν. δυνάμει, ἢ ἐνεργείᾳ ἢ ἐντελεχείᾳ. ἀντὶ μὲν τοῦ σώματος ἐχρήσατο Ἀριστοτέλης τῇ δυνάμει, ἀντὶ δὲ τοῦ ἀσωμάτου τῷ ἐντελεχείᾳ, περὶ ψυχῆς τὸν λόγον διαιρῶν. καὶ γὰρ τῶν σωμάτων τὰ μὲν ἐν γενέσει

καὶ φθορᾷ δυνάμει ἐστὶ καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ ποιότητα καὶ ποσότητα καὶ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον μεταβολήν. δυνάμει γάρ ἐσμεν ἄνθρωποι ἐν τῷ σπέρματι καὶ ἐν τῷ καταμηνίῳ, καὶ δυνάμει παῖδες ὄντες ἔχομεν τὸ τοῦ ἀνδρὸς μέγεθος· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ ποιοῦ, δυνάμει ψυχροὶ θερμοὶ ὄντες καὶ δυνάμει κινούμεθα καθήμενοι. τὰ δὲ οὐράνια ἐν τῇ κατὰ τόπον μεταβολῇ μόνον ἔχουσι τὸ δυνάμει· ἀνατέλλων γὰρ ὁ ἥλιος δυνάμει μεσουρανεῖ, καὶ μεσουρανῶν δυνάμει δύνει. καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης αὐτοῦ κινήσεως καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων ἐν τῇ κατὰ τόπον μεταβολῇ τὸ δυνάμει ἐστὶ θεωρεῖν. ὅτι αἱ δυνάμεις τῷ χρόνῳ μὲν τῶν ἐνεργειῶν πρότεραι, τῷ λόγῳ δὲ δεύτεραι· πρότεραι μὲν γὰρ τῇ διδασκαλίᾳ καὶ σαφέστεραι ἡμῖν εἰσιν εἰς γνῶσιν αἱ ἐνέργειαι τῶν δυνάμεων τῇ τελειότητι· τελειότης γὰρ τοῦ δυνάμει ἢ ἐνέργεια· ταύτης γὰρ ἕνεκα ἡ δύναμις, τὸ δὲ οὐ ἕνεκα πρότερον τοῦ οὐ ἕνεκά του. καὶ παντὸς δὲ τὸ μὲν τέλος τῷ χρόνῳ ὕστερον, τῷ δὲ λόγῳ πρότερον· προτιθέμενοι γὰρ τῷ λόγῳ τὸ τέλος, οὕτω τὰ πρὸς αὐτὸ ζητοῦμεν καὶ παρασκευαζόμεθα. δυνάμεις γεωμετρικαὶ εἰσι· Πισίδης· τὰς πέντε δυνάμεις Ἀρχιμήδους εἰς μίαν συνάψας ὅλην, εἰς τὸ κινῆσαι μόλις τῶν δυστραχέων ἐξ ὁχῶν τὰ φορτία. ὅτι Φίλων ἔφη δύο δυνάμεις εἰς πᾶσαν ψυχὴν συνέρχεσθαι, σωτήριόν τε καὶ φθοροποιόν. οὐδ' ὄναρ οὗτος τῆς σωτηρίου ἐπήσθετο, ἀλλ' ὅλος ἄκρατος ἐκ τῆς φθοροποιουῦ ὑπέστη.

[Δυνατήν:] ἐνδεχομένην. Ξενοφῶν ἔφη· ἡγήσασθαι δυνατὴν ὑποζυγίοις πορεύεσθαι ὁδόν.

[Δυναστεύω:] τὸ ἄρχω. γενικῇ.

[Δυναστεία:] ἡ ἰσχὺς.

[Δυνάστην] ἡ θεία γραφὴ τὸν διάβολον ἐκάλεσε· φησὶ γὰρ ὁ Δαβὶδ· ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου. τουτέστι τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν, ὡς ἔρημον γεγεννημένην τηνικαῦτα θεοῦ.

[Δῦναι:] κατελθεῖν. ἢ εἰς δύοσιν ἀπελθεῖν.

[Δύνωμαι·] γίνεται ἐκ τοῦ δύνημι, δύναμαι· τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν δύνωμαι. πᾶν δὲ ὑποτακτικὸν ἔχον ἐνεργητικὸν περισπώμενον προπερισπᾶται· ἰσθῶ, ἐὰν ἰσθῶμαι. ἐὰν δὲ οὐκ ἔχη ἐνεργητικόν, προπαροξύνεται· δύνωμαι, δύνωνται. καὶ Ὅμηρος· εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί. περιώρικε γὰρ τὸν ἐπιδεχόμενον τελέσαι δυνατόν εἶναι δεῖν, καὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εὐθετον εἶναι πρὸς τὴν τελείωσιν.

[Δυοκαιδεκάτη] καὶ **[Δυοκαιδέκατος, Δυωδεκάτη]** δὲ καὶ **[Δυώδεκα. Δύο τοίχους ἀλείφεις:]** λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπαμφοτεριζόντων καὶ διὰ μέσου χωρούντων ἐν μάχαις ἢ φιλίαις. εἴρηται δὲ ἴσως ἀπὸ τῶν δύο τοίχους εὐφεγγίας ποιούντων.

[Δυωδεκάτη] καὶ **[Δυωδέκατος, Δύο ἐτῶν]** ἐν τοῖς Ἑλλησι καταμείνας τῆς ἀδίκου φυγῆς ὥνητο.

[Δυοῖν:] ἀντὶ τοῦ δύο. δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν· ἀντὶ τοῦ ἐν τῶν δύο ποιήσας. ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβῶν.

[Δυρράχιον:] πόλις, τὸ πάλας Ἐπίδαμνος καλουμένη.

[Δυρράχιον:] πόλις, ἡ ὕστερον κληθεῖσα Ἐπίδαμνος· πάλιν δὲ νῦν καλουμένη Δυρράχιον, ὅτι κατὰ τὸν τόπον προεχούσης ἄκρας γεωλόφου τὸ κῦμα προσπίπτον καὶ σχιζόμενον ῥαχίαν ποιεῖ μεγάλην· ὅθεν καὶ διὰ τὴν ῥαχίαν καὶ τὸ δύσορμον Δυρράχιον ὠνόμασαν τὸν τόπον.

[Δυσάλητος:] ἀσυμπαθής.

[Δυσαλθές:] δυσίατον.

[Δυσάλωτον:] δύσληπτον.

[Δυσανάγωγος:] δυσχερής, άπειθής.

[Δυσανασχετοῦσι:] βραδέως οἴσουσι, παραιτοῦνται. δυσανασχετῶν δὲ τῇ συμφορᾷ ἐκ Καλυδῶνος ἐξεχώρει μετὰ τῆς Δηϊανείρας.

[Δυσανασχέτως:] όκνηρῶς, άπειθῶς. ό δὲ δυσανασχέτως εἶχε δέξασθαι τὰ βασιλικά δῶρα.

[Δυσάνισος:] Άντιφῶν. ό ἐπὶ παντὶ άνιώμενος, κᾶν μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ἦ.

[Δυσᾶν άνέμων:] τῶν σφοδρῶς πνεόντων. πνευμάτων ἐπιλαβόντων δυσᾶν αὐτοῖς άνδράσι κατέδυσαν.

[Δυσάντητον:] δυσχερές, δυσάπάντητον.

[Δυσαρεστούμενος:] μὴ άρεσκόμενος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἔφασαν τὴν σύγκλητον δυσαρεστεῖσθαι τῇ τῶν ἐν Λακεδαίμονι τειχῶν καθαιρέσει. καὶ αὖθις· χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσარέστους νουθετεῖν, εἰ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε, τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας άντιβολεῖσθ' ἐκάστοτε.

[Δυσαριστοτόκεια:] δυστυχῶς ἄριστον τεκοῦσα. ἦ διὰ τὴν άριστείαν δύστηνον.

[Δυσαύλης:] οὗτος αὐτόχθων μὲν ἦν, συνώκησε δὲ Βαυοῖ καὶ ἔσχε παῖδας Πρωτονόην τε καὶ Νῆσαν.

[Δυσαχθές:] βαρύ, άβάστακτον.

[Δυσβῆρες:] οἱ δύσβατοι τόποι.

[Δυσβουλία:] κακοβουλία.

[Δυσβράκανος:] δυσκατανόητος· βράκανα γὰρ ἄγρια λάχανα δύσπλυτα.

[Δυσγάργαλις:] δυσυπότακτος· γαργαλίζειν γὰρ τὸ εἰς γέλωτα ἄγειν καὶ πείθειν.

[Δυσγενής:] ό ἐκ κακοῦ γένους. καὶ **[Δυσγένεια,]** όμοίως.

[Δυσδιάλλακτον:] δυσθρήνητον.

[Δυσδιάφευκτον:] δυσχερῶς λανθάνον.

[Δυσδιόρθωτος:] ό άδιόρθωτος.

[Δυσαιάκτου:] δυσθρηνήτου.

[Δυσσέβεια.]

[Δυσέκβατον. Δυσεκλογίστων:] δυσaréστων, δυσδιαγνώστων. άδήλων δὲ ὄντων καὶ δυσεκλογίστων τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων.

[Δυσέκλυτα:] δυσχερῶς λυόμενα.

[Δυσέκτων:] δυσγνώμων.

[Δυσέμβολος:] δυσεπιχείρητος. καὶ **[Δυσεμβολώτατον.]** φρούριον Ἄρμενίας άπόρθητον ὑπάρχειν δοκοῦν διὰ τὸ δυσεμβολώτατον. πρὸς ἄφιππα χωρία καὶ δυσεμβολώτατα πολὺ προελθόντες οὐδενὸς κωλύοντος τῶν πολεμίων ἀπεκόπησαν πολὺ τῶν όμαλῶν καὶ ὑπτίων.

[Δυσέντευκτος:] δυσομίλητος.

[Δυσέξιτος:] τόπος αδιόδευτος.

[Δυσέξιστον:] δυσεκκόμιστον.

[Δυσεπήβολος:] ὅτι Ἀγάπιος φιλόσοφος ἐθαυμάζετο ἐπὶ φιλομαθείᾳ καὶ ἀποριῶν προβολῇ δυσεπηβόλων.

[Δύσεργον:] δυσχερές, δύσκολον. ἐπ' ἅμφω τὰ πλευρὰ τοῦ δόρατος μεταλαμβανομένου, ὃ δὴ δύσεργον ἦν τοῖς ἀρρωστοτέραν ἔχουσι τὴν ἑτέραν.

[Δύσεριν:] φιλόνεικον. παρὰ τὸ δυσ, ὃ ἐστὶ κακόν, καὶ τὴν ἔριν.

[Δυσερμίας:] κακῆς ἀποτυχίας· εὐερμίαν γὰρ τὴν ἐπιτυχίαν καλοῦσι.

[Δύσερμος] ὡς δύσελπις.

[Δύσερως:] ὁ σφόδρα κακῶς ἐρῶν, ἢ ὁ ἐπὶ κακῷ ἐρῶν. ἀποσφαγεῖσαν γὰρ αὐτὴν ὑπὸ ἐραστοῦ δυσέρωτος.

[Δύσζηλοι:] φθονερώτατοι.

[Δυσειδής:] ὁ ἄμορφος.

[Δυσείκαστον:] ἀπρεπῶς εἰκασθέν.

[Δυσείμων:] ὁ ἀχίτων.

[Δυσειρεσία:] τὸ κακῶς ἐρέττειν.

[Δυσηλεγής:] κακόηχος, χαλεπός.

[Δυσήνεμον:] τὸ κακοὺς ἀνέμους ἔχον, δυστάραχον.

[Δυσηνίους:] δυσπειθεῖς, ἀνυποτάκτους, δυσαγώγους, δυσμετόχους, τοὺς ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων· ἡνίαί γὰρ τὰ λῶρα.

[Δυσήνοκτον:] δυσκατόρθωτον.

[Δυσῆρες:] δυσχερές.

[Δυσηχής:] ὁ κακόηχος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ῥυσαμένη Πύθωνα δυσηχέος ἐκ πολέμοιο ἀσπὶς Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέμαται.

[Δυσίατον:] ἀθεράπευτον. καὶ **[Δυσιατότερον]** ὁμοίως.

[Δυσιθάλασσα:] τὰ εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβαλλόμενα. καί, δίκτυα δυσιθάλασσα.

[Δυσίτητος. Δυσθανατῶντα:] βιαίως τὸν βίον καταστρέφοντα. ἐν δέ τινι μοίρᾳ τῆς ἀτραποῦ δυσθανατῶντα στρατιώτην Ῥωμαῖον περιεβλέψαντο, τέτρασι βολαῖς τὸ σῶμα κοσμούμενον.

[Δύσθεος:] ἀσεβής. ὧ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνη πατὴρ τέθνηκεν;

[Δυσθετήσας:] ὁ δὲ Νάβις δυσθετήσας ταῖς συνθήκαις οὐ προσέσχε τοῖς γραφεῖσιν. ἀντὶ τοῦ μὴ στέργας ταῖς συνθήκαις, μὴ ἐμμεΐνας. καὶ **[Δυσθετούμενοι,]** ἀντὶ τοῦ κακῶς διατιθέμενοι. καί, δυσθετούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν ἀποδυσπετοῦσι.

[Δυσθήρατος:] ὁ δυσεὔρετος.

[Δύσθυμος:] κακόβουλος. Σοφοκλῆς· ἐγὼ μὲν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραμένοις δύσθυμος· εἰ δέ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς, γνώμην δικαίαν ἔχουσα τοὺς πέλας ψέγε.

[Δυσκάθεκτον:] δυσνόητον, ἀκατάληπτον.

[Δυσκελάδου:] κακοήχου.

[Δυσκίνητε:] ἀμείλικτε, δυσμετάθετε. Ἄϊδη δυσκίνητε, τί τὴν ἐπέραστον ἐταίρην ἥρπασας; ἢ καὶ σὴν Κύπρις ἔμηνε φρένα;

[Δυσκλέα:] Ὅμηρος κατὰ συστολὴν ἐκφέρει τὰ τοιαῦτα. δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι. καὶ ἀκλέα, ἀντὶ τοῦ ἄδοξον. οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι.

[Δυσκλεές:] ἄδοξον, ἄτιμον, ἀπρεπές. μὴ γὰρ οὕτως ὑφ' ἡλίῳ δυσκλεῆς εἶην, ὥστε τὸν ἐμὲ σώσαντα μὴ ἀντισῶσαι.

[Δυσκληδόνιστον:] δυσφήμιστον· **[Δυσκλυδώνιστον]** δὲ δυσέκβατον.

[Δυσκολαίνειν·] λέγει Ἀριστοτέλης· δυσκολαίνει γὰρ ὁ μὴ διὰ προσηκουσῶν ἀποκρίσεων φθείρων καὶ κωλύων γίνεσθαι συλλογισμόν. δυσκολία δέ ἐστίν ἀπόκρισις παρὰ τὰς διαλεκτικὰς ἀποκρίσεις συλλογισμοῦ φθαρτική.

[Δυσκολοκάμπτους ὥδας:] τὰς κεκλασμένας. Ἀριστοφάνης· εἰ δέ τις ἐπικάμψειε τινα καμπὴν, οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρυγίαν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους, ἐπιτριβέσθω τυπτόμενος πολλὰς ὥς τὰς Μούσας ἀφανίζων.

[Δύσκωφος:] ὁ ἐκ μέρους ἀκούων.

[Δυσλόγιστον:] ὅμοιον τῷ πρᾶγος ἄσκοπον.

[Δύσλοφα:] χαλεπῶς φερόμενα.

[Δυσλυτότατος:] ὁ δύσλυτος.

[Δυσμαῖς βίου:] τῷ τέλει τῆς ζωῆς.

[Δυσμεναίνω·] δοτικῇ.

[Δυσμένεια:] ἔχθρα. κακόνοια. καὶ **[Δυσμενής,]** ὁ πολέμιος. καὶ **[Δυσμενῶς ἔχω·]** δοτικῇ.

[Δύσμηνης:] βαρύθυμος, ὀργίλος, μνησικάκος.

[Δύσμητις:] ὁ κακόβουλος.

[Δυσμικῶν:] τῶν τῆς δύσεως. προνοήσας δὲ καὶ τὰς τῶν δυσμικῶν ὁμαιχμίας ἔπεισε κοινοπραγεῖσθαι τινὰς τῶν δυναστῶν.

[Δυσμίσσητος:] ὁ πάνυ ἀπεχθόμενος. δένδρεα δυσμίσσητα, καὶ ἦν ποτε τεῖχος ἴδωσι Τρώιον, αὐαλέαν φυλλοχοεῦσι κόμην.

[Δύσμορος:] δυστυχής, κακοθάνατος. ἦν δὲ θάνης παλάμησιν ἐμαῖς, μήτηρ μὲν ἀκούσω δύσμορος ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατρίδι σφωζομένη.

[Δύσνους:] ἐχθρός. ὁ δὲ ἦν δύσνους βασιλεῖ καὶ Ῥωμαίοις.

[Δυσζύμβολα:] δυσνόητα.

[Δυσοδία:] ή κακή όδός.

[Δύσοδος.] και **[Δυσόδης]** όδός. τραχειά, δυσχερή διάβασιν έχουσα.

[Δυσόμοια:] άνόμοια. Στράττις.

[Δύσοργος:] όξύχολος. Σοφοκλής· τοιαύτ' άνήρ δύσοργος έν γήρα βαρύς έρεϊ πρός ουδέν εις έριν θυμούμενος. σχόλιον· πρός ουδέν, άντι τοῦ άληθές, ή αίτιον έμοί. και αύθις· ό δ' ένθάδ' ήκων, καιίπερ ου δύσοργος ών, δηχθείς πρός α' ζήκουσεν ώδ' ήμείψατο.

[Δυσόριστον. Δυσόρφναια:] μέλανα.

[Δύσοσμος:] δυσώδης.

[Δυσώδης] και **[Δυσωδία,]** ή πνοή. λύσις όνείρου· δυσωδιάν νόμιζε την άηδιάν.

[Δυσώνυμος:] κακώνυμος.

[Δυσωπεϊσθαι:] ύφορᾶσθαι, και ύπόπτως έχειν, φοβεϊσθαι μεθ' ύπονοίας. όρων δέ τον άδελφόν πάντα δυσωπούμενον και ουδέν έπι των όψων ουχ ύφορώμενον. και έπι τοῦ κακώς πάσχειν υπό τοῦ ήλίου τας όψεις. ως αν καταλάμποντος τοῦ ήλίου δυσωπειν τους έχθρούς. ένιοι δέ, ει και μη των Αττικων, άντι τοῦ αιδεϊσθαι. ή δέ συνήθεια και έπι τοῦ ίκετεύειν και παρακαλειν κέχρηται.

[Δυσωπία. Δυσωποῦμαι:] Δημοσθένης έν Φιλιππικοῖς και Ξενοφών έν Άπομνημονεύμασιν άντι τοῦ φοβοῦμαι.

[Δυσωπῶ·] αίτιατικῇ. ίκετεύω. **[Δυσωπῶ]** και έπι τοῦ παρακαλῶ και έπι τοῦ έντρέπομαι. τους Ίουδαίους έλπίσας δυσωπήσειν έν τῷ κακοῦν έξόν μη θέλειν.

[Δυσωρήσονται:] δυσφυλακτήσουσιν.

[Δύσωρον:] όνομα όρους.

[Δυσπάλαιστος:] δυσκαταγώνιστος. οὔτως Εὐριπίδης. και **[Δυσπαλές,]** δυσχερές, δυσκαταγώνιστον.

[Δύσπαρι:] έπι κακῷ ώνομασμένε, οἷον ζήσας ως Πάρις, δυσώνυμε.

[Δυσπάριτον:] δυσπόρευτον. Ξενοφών· έρωτώμενος δ' ει ειη δυσπάριτόν τι χωρίον. τὸ άβατον.

[Δυσπέμφελον:] δυστάραχον.

[Δυσπαίπαλος:] τραχειά.

[Δυσπετής:] δυσχερής.

[Δυσπετοῦντα:] κακῶς πάσχοντα.

[Δυσπειθής] και **[Δυσπείθεια. Δυσπινῇ:]** τὰ έρρυπωμένα, τὰ ρυπαρά. πίνος γάρ ό ρύπος. Αριστοφάνης· άλλ' ήδη τὰ δυσπινῇ θέλεις πεπλώματα; και αύθις· ειτ' έδυσε δυσπινεῖς στολάς.

[Δυσπλῆτις. Δυσπόριστον:] δυσεύρετον.

[Δυσποτμότερον:] άθλιώτερον. και **[Δυσποτμία Οιδίποδος,]** ή δυστυχία. και Πολύβιος· ές παραπλησίαν διάθεσιν ήλθον τοῖς έν ταῖς πολυχρονίαις άρρωστίαις δυσποτμοῦσι.

[Δυσπρόσιτα:] δυσχερῇ ἐγγισθῆναι.

[Δυσπροσπέλαστος. Δυσριγότερος:] ὁ φρικωδέστατος.

[Δυστέκμαρτον:] δυσκατέργαστον, δυσζήτητον, δυσεύρετον, δυσκατάληπτον. ποῦ δ' εὐρεθήσεται ἶχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας; καὶ **[Δυστεκμαρτότερον,]** δυσκαταληπτότερον.

[Δύστηνος:] ταλαίπωρος, δυστυχής, ἄθλιος. τάττεται δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ δυστηνοτάτη ἐπὶ τοῦ ἐξωλεστάτη, οὐκ ἐπὶ τοῦ οἴκου, ἐν οἷς φησιν· ἰὼ παῖ δυστανοτάτας Ἥλέκτρα μητρός. οὐ γὰρ ἐστὶν νῦν ἐπὶ οἴκου.

[Δύστηνος:] ἐπὶ τοῦ ἀθλίου παρὰ Σοφοκλεῖ· τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ. ἦπου τάλαινα τήνδ' ὅταν κλύη φάτιν, ἦσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.

[Δυστόπαστος:] κακοῦπονότητος. παρὰ τὸ τοπάζω.

[Δυστοπώτατα:] δυσχερέστατα.

[Δυστραπελία.] καὶ **[Δυστράπελος,]** δύστροπος, ἄμορφος, δυσμετάθετος.

[Δυστράπελος:] δυσκίνητος, ἀμετάτρεπτος, δυσμετάθετος, ὃς οὐχ εὖρεν ἐκφυγεῖν τὸ πάθος. οὕτως λέγουσι καὶ δυστράπελον ὄρυγμα, τὸ οὐκ εὐδιάλυτον. ἢ ὁ ἀμετακίνητος ὄργῃ ἢ διαθέσει ἢ φιλαργυρία, τὸν αὐτὸν δὲ καὶ ἀτράπελον. Σοφοκλῆς· κεῖται ὁ δυστράπελος, τουτέστιν ὁ δύσκολος, ὁ δυσώνυμος Αἴας. ὥς καὶ αὐτὸς εἶπεν ὁ Αἴας· αἶ, αἶ, τίς ἂν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον τοῦμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς· νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰάζειν ἐμοί, καὶ τοῖς τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυχάνω.

[Δύστηρος:] ὁ ἄχρηστος μαργαρίτης.

[Δυστροπία:] ἡ κακὸς τρόπος γνώμη.

[Δύστροπον:] σκολιόν, δυσάρεστον. οἰκέτην δύστροπον δεσμοῖς περιβαλὼν, ἄγριος ὢν καὶ ἀπαραίτητος τὴν ὀργήν.

[Δύστρος:] ὁ Μάρτιος μῆν. παρὰ Μακεδόσιν.

[Δυσοίκτου:] δυσθρηνήτου.

[Δύσοιμος:] δύσοδος. οἶον, ἐπὶ κακῷ ἄγουσα.

[Δυσύποιστος:] ὁ δυσυποχώρητος.

[Δύσοιστος:] δυσφόρητος.

[Δυσφημία:] κακὴ ἀγγελία. ὁ δὲ στρατηγὸς θεωρῶν τὴν περὶ τὸ στρατόπεδον δυσφημίαν ἐταράττετο.

[Δύσφορα:] χαλεπά, δυσύποιστα. λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ' εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξιόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν. ὃ ἐστὶ καὶ τὰ χαλεπὰ κατ' ὀρθὸν προϊόντα εὐτυχεῖν ἡμᾶς λέγω. καὶ αὖθις· ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι, ἐν οἷς ἀνά λυσίς ἐστὶν οὐδεμία· τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίη; ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμεῖς. τί μοι, φησί, τούτων γλίχῃ, ἅπερ ἐστὶν οὐκ εὐκόλως φέρειν, θρήνου καὶ πένθους.

[Δυσφόραστος:] δυσκόλως ἐλεγχόμενος. ἢ ὁ κακῶς ὑφορώμενος καὶ ὑπονοῶν.

[Δυσφώρατος:] μόλις φωραθῆναι δυνάμενος.

[Δυσχερασμάτων:] ἀτυχημάτων. ὁ δὲ ἐπὶ τὸν ἀπράγμονα βίον ἐτράπετο, μίσει τῶν ἐν πολιτείᾳ δυσχερασμάτων.

[Δυσχέραινε·] δοτικῇ. λυποῦ.

[ῥΕα:] συγχώρει.

[ῚΕάγη:] ἐθραύσθη, ἐκλάσθη.

[ῥΕα δῆ:] ἄγε δῆ.

[ῚΕαδότα:] ἀρέσκοντα. ἦδω ἦσω ἦδα, διαλύσει ἔαδα, ἐαδῶς ἐαδότος ἐαδότα.

[ῚΕακότες:] παρητημένοι, ἀποπεπαυκότες.

[ῚΕάλω:] ἦλω, ἐκρατήθη. καὶ **[ῚΕάλωκεν,]** ἐλήφθη. καὶ **[ῚΕαλωκῶς]** καὶ **[ῚΕαλωκότων]** καὶ **[ῚΕάλωσαν. ῚΕάν·]** ὀλοκλήρως οἱ περὶ Θουκυδίδην τότε λέγουσιν ὅτε προτέτακται ὁ η, ὅταν δὲ μὴ οὕτως ἔχη τάξεως, συνηρημένως λέγει. ἐν δευτέρᾳ· ἢ ἐὰν οἱ πολέμοι νηΐτη στρατῷ ἐπιπλέωσιν. ἢ ἐὰν βιασθῇ ὑπάρχει τοῖς ἀποστήσασι πολεμίοις.

[ῚΕανόν:] τὸ λεπτόν.

[ῚΕανῶ λιτί:] οὕτω κέκληκε τὸν λεπτόν. καὶ αὖθις· ἅ μεγάλα δ' Αἴγυπτος ἐανῶ δάψατο χαίτην.

[ῥΕαρ:] εὐκρασία τοῦ ἀέρος· ὥρα τοῦ ἔτους κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ ἡλίου πορείαν. κλίνεται δὲ ἔαρος καὶ κράσει ἥρος· καὶ ἡ δοτικὴ ἔαρι καὶ κράσει ἥρι. ἔαρ λέγεται καὶ τὸ αἷμα διὰ τὸ ἐν τῷ ἔαρι πλεονάζειν. ἦχι κονίστραι ἄξινοι λύθρῳ τε καὶ εἵαρι πεπλήθασιν. πλεονασμῷ τοῦ ι.

[ῥΕαρος χρήζει:] ἐπειδὴ παλαιὸν χιτῶνα ἔχει. καὶ Ἀριστοφάνης· δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων. μία γὰρ χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.

[ῚΕαρινῇ] καὶ **[ῚΕαρινῇσι:]** τοῦ ἔαρος.

[ῚΕαρινός:] ὁ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος.

[ῥΕαται·] ἐὼ ἔημι ἔεμαι ἦμαι, κάθημαι, ἦνται, ἔαται Ἰωνικῶς καὶ πλεονασμῷ εἵαται, ὡς μέμνηται μεμνέαται.

[ῚΕαυτῶ:] ἐπὶ γ' προσώπου. οἱ Ἀττικοὶ δὲ καὶ ἐπὶ β' προσώπου κέχρηται.

[ῚΕαυτούς:] ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν.

[ῚΕάφθη:] ἐπηκολούθησεν. ἔπω, ἔψω, ἦφα, ἦμαι, ἦφθην καὶ διαλύσει ἐάφθην, τὸ γ' ἐάφθη.

[ῥΕβα με:] κατέλαβέ με. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν; **[ῚΕβαρύνετο·]** κυριώτερον· οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ἐβαροῦντο ἢ βαροῦμαι ἢ βαρούμενος οὐδὲ ἄλλην τινὰ κλίσιν ποιῆσθαι τοῦ βαροῦμαι ῥήματος· ἀλλὰ βαρύνομαι καὶ βαρυνόμενος. καὶ αὖθις· ὁρῶν δὲ τοῦτο βαρυνομένην τὴν σύγκλητον.

[ῚΕβαρυώπησαν:] βαρεῖς ἔσχον τοὺς ὀφθαλμούς.

[ῥΕβασον:] ἔασον.

[Ἑβάστασεν:] ἀντὶ τοῦ ἐδοκίμασεν. πάσας δ' ἰδέας ἐξήτασε πάντα δ' ἐβάστασε φρενί, πυκνῶς τε ποικίλως λόγους ἀνεῦρεν.

[Ἑβδελύχθησαν:] ἀπερρίφησαν.

[Ἑβδομάτη:] ἐβδόμη.

[Ἑβδομαῖος:] ἑβδομος. ὅτι ἐπὶ ἑξ σελήναις βοῦν ἑβδομον ἔπεττον, κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφαοῦς σελήνης. ἑβδομον οὖν βοῦν, ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. τὸν ἑβδομον βοῦν ἡ σοφὴ παροιμία.

[Ἑβδομευόμενα:] τοῖς ἀποτεχθεῖσι παιδίοις τὰς ἑβδομάδας καὶ τὰς δεκάτας ἦγον καὶ τὰ γε ὀνόματα ἐτίθεντο αὐτοῖς, οἱ μὲν τῇ ἐβδόμῃ, οἱ δὲ τῇ δεκάτῃ.

[Ἑβελος:] τὸ ξύλον. καὶ **[Ἑβενος]** ὁμοίως.

[Ἑβιάζοντο:] καὶ ἐπὶ τῶν πασχόντων Θουκυδίδης.

[Ἑβληχῶντο:] ἐπὶ τῶν προβάτων.

[Ἑβόησεν:] ἐφώνησεν.

[Ἑβόμβησεν:] ἤχησεν.

[Ἑβίσκος:] κατὰ ἰατροὺς ἡ μαλάχη, ἡ καὶ ἀλθαία λεγομένη.

[Ἑβούλετο·] ἀλλ' οὐκ ἠβούλετο· Ἀττικώτερον γὰρ τὸ ἐβούλετο.

[Ἑβόων:] ἔκραζον. καὶ **[Ἑβωσεν,]** ἔκραξεν.

[Ἑβουλιμίασαν:] λίαν ἐπεΐνησαν. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ βουλιμιᾷ.

[Ἑβραγχίασεν:] κεκοπίακεν.

[Ἑβρασεν:] ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν γῆν ἔρριψε. μυριόπουν σκολόπενδραν ὑπ' Ὠρίωνι κυκηθεὶς πόντος Ἰαπύγων ἔβρασ' ἐπὶ σκοπέλους.

[Ἑβραῖοι:] ἀπὸ Ἑβερ υἱοῦ Σάλα, ὃς ἐμέρισε τοῖς ἔθνεσι τὴν γῆν τοὺς προσοίκους ὀνομάσας Ἑβραίους. οὗτος οὐ συνεπόνησε τοῖς πυργοποιοῖς, καὶ διέμεινεν ἡ διάλεκτος αὐτοῦ ἀμετάβλητος.

[Ἑβρόμησεν:] ἤχησεν.

[Ἑβρόντησεν:] ἤχησεν.

[Ἑβρος,] ποταμὸς Θράκης, τὰ ρεύματα ἔχων ἐκ Ῥοδόπης τοῦ Θρακικοῦ ὄρους.

[Ἑβρυάζοντο:] εὐφραίνοντο.

[Ἑβύνουν:] ἐπλήρουν, ἔφραττον. Ἀριστοφάνης· χρυσίῳ τούτων ἐβύνουν τὸ στόμα. τουτέστι τῶν ῥητόρων.

[Ἑγανώθην:] ἐχάρην, εὐφράνθην. ἀπὸ τοῦ γάνυμα. Ὅμηρος· γάνυται δέ τε φρένα ποιμήν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λαμπруνομένων χαλκωμάτων.

[Ἑγγαστρίμυθος:] ἐγγαστρίμαντις· ὁ νῦν τινες Πύθωνα, Σοφοκλῆς δὲ στερνόμαντιν, Πλάτων ὁ φιλόσοφος Εὐρυκλέα ἀπὸ Εὐρυκλέους τοιοῦτου μάντεως. Ἀριστοφάνης Σφηξί· μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν. Φιλόχορος δ' ἐν γ' περὶ μαντικῆς καὶ γυναῖκας ἐγγαστριμύθους.

αὐται τὰς τῶν τεθνηκότων ψυχὰς ἐξεκαλοῦντο. μιᾷ δὲ αὐτῶν ἐχρήσατο Σαούλ, ἥτις ἐξεκαλέσατο τὴν ψυχὴν Σαμουήλ τοῦ προφήτου.

[Ἐγεγήθει:] ἔχαιρεν.

[Ἐγγελώη:] γελάσοι.

[Ἐγένετο:] ἐγεγόνει. **[Ἐγεγώνει]** δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀντὶ τοῦ ἐβόησεν.

[Ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι συκίνη ναῦς:] λέγεται ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα καὶ παρ' ἀξίαν εὐτυχησάντων, εἴτα θρυπτομένων ἐπὶ τοῖς παροῦσιν. ὁ γὰρ Μάνδρων παρ' Ἀθηναίοις ναύαρχος ἡρέθη, ἀνάξιος ὦν τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ συκίνη ναῦς τὸ εὐτελὲς δηλοῖ.

[Ἐγενήθη:] ἐπὶ τῆς ποιήσεως δι' ἑνὸς ν, ἐπὶ δὲ τῆς κυήσεως διὰ δύο. καὶ Δαβὶδ· ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος. τουτέστιν οἷόν τινα τροφήν ποιοῦμαι τὰ δάκρυα.

[Ἐγγεον:] τὸ ἀσφαλές.

[Ἐγεστα:] πολεμικὸν μηχανήμα, ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χοῦ ἐγειρόμενον. τοῦτο δὲ οἱ ἐργαζόμενοι προκάλυμμα τιθέασιν ἐξ αἰγείων τριχῶν, τῶν λεγομένων Κιλικίων, ἃ δὴ πάχους τε καὶ μήκους διαρκῶς ἔχοντα, ἀναρτήσαντες ἐκ ξύλων μακρῶν ἐπίπροσθεν ἐτίθεντο. ἐν ταῦθα γὰρ οὔτε πυρφόροι οἷστοι οὔτε ἄλλα βέλη ἐξικνεῖσθαι εἶχον, ἀλλ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν προκαλυμμάτων ἔμενον. οἱ δὲ διὰ τοῦ α ἄγεστά φασι τὸ τοιοῦτον μηχανήμα.

[Ἐγεύσαντο·] καὶ πού τινες ἀλλήλων ἐγεύσαντο. ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως Εὐριπίδης καὶ Θουκυδίδης.

[Ἐγγείνωνται:] γεννήσωσιν. Ὅμηρος· εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν.

[Ἐγγειον:] χέρσον, ξηράν. Πισίδης· ταύτην, κράτιστε, τὴν ἀπεξενωμένην ὁδὸν περάσας, ὥσπερ ἔγγειον δρόμον.

[Ἐγγειον·] ὁ δὲ κατεκληρούχει τὴν χώραν διδοὺς ἐκάστῳ ταλάντιον κλῆρον, οὕτως ὑπολαμβάνων στήναι τὰ κατὰ τὴν πόλιν, προσδεθέντων τῶν ἀνθρώπων ταῖς ἐγγείοις κτήσεσι. τινὲς ἐπὶ τοῦ ἐγγυτέρω. οὐχ οὕτω δὲ οἱ ῥήτορες ἔτασσον, ἀλλ' ὅταν τὸ ἐν γῇ θέλωσι δηλῶσαι· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον· οὐκ ὄντος ἐμοὶ πρὸς τοῦτον οὔτε ναυτικοῦ οὔτε ἐγγείου συμβολαίου. καὶ Λυσίας· τοῦ νόμου κελεύοντος τοὺς ἐπιτρόπους τοῖς ὀρφανοῖς ἔγγειον τὴν οὐσίαν καθιστάναι, οὗτος δὲ ναυτικούς ἡμᾶς ἀποφαίνει.

[Ἐγγιον] δὲ διὰ τοῦ ι, τὸ ἐγγύτερον.

[Ἐγγειον κτῆσιν:] τὴν ἐπὶ γῆς.

[Ἐγειραι:] ἔγειραι σὺ αὐτός· διὰ διφθόγγου, ἀντὶ τοῦ ἐγέρθητι· ἔγειρε δὲ τὸν λίθον, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· ἐνέργειαν γάρ τινα σημαίνει.

[Ἐγείρεται τῆς νυκτός:] οὕτως οἱ Ἀττικοί.

[Ἐγείρω·] αἰτιατικῇ.

[Ἐγήγαρτος:] ὁ ἐπιχαρής.

[Ἐγηγερμένος:] διανιστάμενος.

[Ἐγγίζω σοι·] δοτικῇ.

[Ἑγγιον:] ἐγγύτερον. διὰ τοῦ ι.

[Ἑγγιστα. Ἐγκάθετος:] δόλιος, κατάσκοπος. καὶ

[Ἐγκάθηνται,] ἀντὶ τοῦ ἐγκεκρυμμένοι εἰσίν· οἱ γὰρ κρυπτόμενοι ὑποκάθηνται. μὴ τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταιί που λίθοι. καὶ **[Ἐγκάθηται]**, ἐνεδρεύει.

[Ἐγκαθειργνύοντες:] ἀποκλείοντες.

[Ἐγκάθηται:] ἐνεδρεύει. Δαβίδ· ἐγκάθηται ἐνέδρα μετὰ πλουσίων. ἢ ἐν ἔδρα.

[Ἐγκαθιέμενοι:] ἀφιέντες.

[Ἐγκαθίζουσιν:] ἐνεδρεύουσιν. οἱ δὲ ἐγκαθίζουσι λόχους ἐν τοῖς ἐπικαίροις τῶν χωρίων τόποις.

[Ἐγκαλινδεῖσθαι] σωματικοῖς παθήμασι.

[Ἐγκαλῶ·] δοτικῇ. ἐγκαλῶ σοι ῥαθυμίαν. **[Ἐγκαλοῦμαι]** δὲ αἰτιατικῇ. ἡμεῖς τὰς αἰσχίστας σχεδὸν ὥς πράξεις ἐγκαλούμεθα.

[Ἐγκαλλωπισταμένους:] ἐναβруνομένου. εἴτε τοῦ βασιλέως τῷ ψεύσματι ἐγκαλλωπισταμένου.

[Ἐγκάναξον:] ἔνσεισον, προσένεγκε, ἔγχεον. πεποιήται δὲ ἡ λέξις. Ἀριστοφάνης· ἴθι νῦν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν. ἔλकुσον, ἐκρόφησον, ἔκπιε.

[Ἑγκαρπον:] ἔγκυον. ὁ δὲ Φίλιππος Ἀρσενόη ὁμιλήσας, εἶτα ἐξ ἑαυτοῦ κατέλιπεν ἔγκαρπον, καὶ ὄγε τὴν Ὀλυμπιάδα ἄγεται.

[Ἐγκάρσιον:] πλάγιον.

[Ἑγκασιν:] ἐγκάτοις. ἐντέροις.

[Ἐγκατελέγησαν λίθοι:] ἀντὶ τοῦ ἐγκατῳκοδομήθησαν. καὶ Ὅμηρος· αἵμασιὰς τε λέγων.

[Ἐγκατῳκοδόμησεν·] ὁ δὲ πατὴρ μηνίσας τὸν παῖδα ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ παλλακῇ ἐπήρωσεν αὐτὸν καὶ ἐγκατῳκοδόμησεν. ἱστορεῖ Ἱερώνυμος ἐν τῷ περὶ τραγωδιοποιῶν.

[Ἐγκαταζεύξας:] συνθείς, συναρμόσας. νέας βουλάς νέοις ἐγκαταζεύξας τρόποις. Σοφοκλῆς.

[Ἐγκατέσκηψαν:] ἐφώρμησαν, ἐπέδραμον, ἐπεδράξαντο. Αἰγυπτίων κακά, τὰ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ πόλει, ἐγκατέσκηψε καὶ τῇ Ῥώμῃ. Οὐάρων φησίν.

[Ἐγκατεिलегμένος:] τεταγμένος.

[Ἐγκατεилημμένην:] ληφθεῖσαν.

[Ἐγκαυχῶμαι·] δοτικῇ.

[Ἐγκαίνια:] ἐορτὴ καθ' ἣν ἐκαιουργήθη τι.

[Ἐγκαινίδες:] μέρος τι τοῦ πλοίου. ξύλα ἰθυτενῇ καθά που ζυγὰ καὶ ἐγκαινίδας ὕπερθε κατὰ τὸ ἐγκάρσιον ἐνθέντες οὐ διὰ παντός, ἀλλὰ μόνον ἀμφὶ τὰ ἄκρα καὶ τὸ μεσαίτατον δεσμοῖς περισφίξαντες.

[Ἐγκεκορδυλημένος:] ἐντετυλιγμένος, ἐγκεκαλυμμένος καὶ συνεστραμμένος ὥστε μὴδ' ἀνθρώπου σχῆμα δηλοῦν, ἀλλ' ἐξοχὴν φαίνεσθαι τῶν στρωμάτων. κορδύλη γὰρ ἰδίως λέγεται τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ ἐξέχον οἶδημα, ὑπὸ πληγῆς εἰς ὕψος καὶ ὄγκον ἀρθέν, ὃ καλοῦμεν κόνδυλον. Κρέων δὲ ἐν τῷ α'

τῶν ῥητορικῶν κορδύλην φησὶ καλεῖσθαι παρὰ Κυπρίοις τὸ πρὸς κεφαλῆς προσείλημα, ὃ δὴ παρ' Ἀθηναίοις καλεῖται κρώβυλον, παρὰ δὲ Πέρσαις νιδάριον. ὅτι δὲ νῦν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐγκεκορδυλημένος, ἀντὶ τοῦ ἐνειλημένος καὶ ἐγκρύψας ἑαυτόν, δῆλον ἐκ τῶν ἐπιφερομένων· ἀλλ', εἰ δοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι. ψῦχος γὰρ ἦν, ὥς εἰκός, καὶ περιεκαλύπτοντο. ὅθεν καὶ εἴ περιβόλαια περιβεβλήσθαι τὸν υἱὸν εἶπεν.

[Ἐγκεκοισυρωμένην:] ἀντὶ τοῦ περιττῶς κεκοσμημένην, τὰ Κοισύρας φρονοῦσαν. ἔστι δὲ Ἑρετριακὸν τὸ ὄνομα. οὗτοι δὲ εἰς τρυφήν διαβάλλονται. αὕτη δὲ ἐγαμήθη Πεισιστράτῳ ἐπιχειρήσαντι τυραννεῖν. λέγει δὲ τὴν περιεργίαν τῆς κομμωτικῆς· πολλοῖς γάρ, οἷα εἰκός, ἐκέχρητο καλλωπίσμασιν, τουτέστι νίμμασι, καὶ τοῖς τῆς κεφαλῆς πλέγμασι καὶ τοῖς ἄλλοις, οἷς κοσμεῖσθαι γυναῖκας ἔθος.

[Ἐγκεκοισυρωμένη] οὗν οἷον τρυφῶσα· ἀπὸ Κοισύρας γυναικὸς πλουσίας, Ἀλκμαίωνος γαμετῆς.

[Ἐγκεκύκλησαι:] ἀνέστρεψαι. Ἀριστοφάνης· οὐκ οἶδ' ὅπῃ ἐγκεκύκλησαι.

[Ἐγκελεύομαι·] δοτικῇ.

[Ἐγκέλευστοι:] μετὰ προστάξεως. Ξενοφῶν· προσῆγον τῷ Κυαζάρει δῶρα οἱ μὲν καθ' ἑαυτοὺς, οἱ δὲ ὑπὸ Κύρου ἐγκέλευστοι.

[Ἐγκεντρωθεῖς:] ἀσφαλισθεῖς.

[Ἐγκεράσαι:] ἐγγεῖν.

[Ἐγκέχοδα:] ἀπεπάτησα διὰ φόβον τινά, ἔχesson. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. κάλει θεὸν εἰς βοήθειαν.

[Ἐγκεχρέα. Ἐγκεχείρικα πάντα Τιμολέοντι. Ἐγκεῖται:] ἐπίκειται, λίαν ἐπιθυμητικῶς ἔχει. Λαχάρης δέ, ὁπνίκα ἀπέδρα, ἀλώσεσθαι μέλλων, τῶν δαρεικῶν κατ' ὀλίγους τοῖς ἐγκειμένοις μεθεῖς, τελεώτατα τῷ δελεάματι ἐξέφυγε τὸ δυσμενές.

[Ἐγκιλικίζεται:] κακοηθεύεται, κακοποιεῖ. διεβέβληντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Κίλικες. ἐντεῦθεν λέγεται καὶ Κιλικίος ὄλεθρος. ἐγκιλικίζειν γὰρ τὸ κακοηθίζεσθαι.

[Ἐγκισήσωσι:] συλλάβωσιν, ἐπιθυμήσουσιν.

[Ἐγκλητον·] ἐγκλητον λέγοντες δικαστήριον καὶ δίκην ἐγκλητον, ἐγκαλέσασθαι οὐ λέγουσιν.

[Ἐγκλημάτισιν. Ἐγκλῖναι·] αἰτιατικῇ.

[Ἐγκλισις·] Ἀναξαγόρας φησὶν ὥστε κατὰ κορυφὴν τῆς γῆς τὸν ἀεὶ φαινόμενον εἶναι πόλον, ὕστερον δὲ τὴν ἐγκλινιν λαβεῖν. τουτέστι παρατροπήν.

[Ἐγκολείσατο:] καθῆκεν εἰς τὸν κολεὸν τὸ ξίφος.

[Ἐγκολπίζονται·] οἱ δὲ βάρβαροι τὸ πόλισμα ἐγκολπίζονται, προσχωρήσειν Ῥωμαίοις ὑποκρινάμενοι, οἱ ὃν τὸν ἀριθμόν.

[Ἐγκομμα:] τὸ πρόσκομμα.

[Ἐγκομβώσασθαι·] Ἀπολλόδωρος Καρυστιοῖς Ἀπολιποῦσι· τὴν ἐπωμίδα πτύξασα διπλὴν ἄνωθεν ἐνεκομβώσασθαι. Ἐπίχαρμος· εἶγε μὲν ὅτι κεκόμβωται καλῶς. Ἀμύκω.

[Ἐγκονέουσα:] διεγείρουσα, ἐποτρύνουσα. δεινὸν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσίν.

[Ἐγκόνει:] ἀντὶ τοῦ σπεῦδε· μέλλοντας γὰρ ἐσθίειν ἐπέχεις δειπνεῖν. κατακωλύεις πάλαι. καὶ **[Ἐγκονεῖν,]** ἐνεργεῖν.

[Ἐγκονεῖτε:] ἐνεργεῖτε, ταχύνετε. ἢ ἐπεὶ οἱ τρέχοντες κόνεως πληροῦνται ἢ ἀπὸ τῶν ἀθλητῶν· ἐν κόνει γὰρ ἐκείνων τὸ ἔργον· ἢ ὅτι πρὸ τοῦ τῆς κόνεως ἄψασθαι νικῶσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἴτ', ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὥς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν, ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς.

[Ἐγκονητί. Ἐγκονίδες:] αἱ ὑπηρέτιδες.

[Ἐγκοπεύς:] ἐργαλεῖον λιθοζόον.

[Ἐγκοπή:] ἔνεδρον, ἐμπόδιον. χωρὶς ἐγκοπῶν καὶ κλημακτῆρων οὐκ ἦν ἐπιβῆναι τῆς πέτρας.

[Ἐγκορδυλῶ·] δοτικῇ.

[Ἐγκοτῶ σοι·] ἐνεκότει Ἡσαῦ Ἰακώβ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

[Ἐγκώμιον:] ἔνδημον. κώμη γὰρ τὰ τοῦ δήμου συστήματα. καὶ **[Ἐγκωμιάζω σε·]** αἰτιατικῇ.

[Ἐγκώμιον] ἐπαίνου διαφέρει· ἔπαινος μὲν γὰρ ἐστὶ λόγος ἐπαινετικὸς μίαν πρᾶξιν ἐπαινῶν, ἐγκώμιον δὲ λόγος ἐγκωμιαστικὸς πολλὰς ἐν ἑαυτῷ πράξεις περιλαμβάνων. καὶ ἐπιστολὴ ἢ μίαν πρᾶξιν ἐπαινοῦσά τινος ἐπαινετικὴ καλεῖται, ἢ δὲ πολλὰς ἐγκωμιαστικὴ.

[Ἐγκοτον:] ἐχθρόν, ἐνδιάθετον. καὶ **[Ἐγκότως,]** ὀργίλως. τίς φθόνος αἰὲν Θησείδας ἀγαθῶν ἐγκοτος αἰὲν ἔχει· **[Ἐγκοτος]** οὖν ἢ ἐπίμονος ὀργή.

[Ἐγκώπαια:] τὰ περιδέρραια.

[Ἐγκραγγάνειν:] ἐμβοᾶν.

[Ἐγκραγών:] λόγοις κατεξαναστάς, διαλοιδορησάμενος. δοτικῇ συντάσσεται.

[Ἐγκρατέστερος.] Θουκυδίδης· τὴν τε ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν ἐποίησαν καὶ κατεστήσαντο, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ μέγα δυνάμεως ἐχώρησαν.

[Ἐγκράτεια:] διάθεσις ἀνυπέρβατος τῶν κατ' ὀρθὸν λόγον ἢ ἕξις ἀήττητος ἡδονῶν. ὅτι ἐστὶ δεικνύναι μεταλαμβάνοντας, ὥς ποτὲ μὲν ὁ σπουδαῖος οὐ σώφρων, μεταλαμβάνοντα τὸν σώφρονα εἰς τὸν ἐγκρατῆ· εἰ γὰρ τοῦ μὲν ἐγκρατοῦς οὐ συμφωνεῖ τὰ μέρη τῆς ψυχῆς πρὸς ἄλληλα, τοῦ δὲ σπουδαίου συμφωνεῖ, οὐκ ἂν εἴη ὁ σπουδαῖος ἐγκρατῆς· ὥστε οὐδὲ σώφρων, εἰ ταῦτόν ἢ σωφροσύνη τῇ ἐγκρατεῖα. πάλιν δ' αὖ δύναται τις δεικνύναι τὸν σπουδαῖον ἐγκρατῆ μεταλαβὼν τὴν ἐγκράτειαν εἰς τὴν σωφροσύνην, εἴ γε ὁ μὲν σπουδαῖος ἐν ὁμολογίᾳ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων **[πρὸς]** ἀλλήλας εἴη, ἢ δὲ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων πρὸς ἄλληλα σωφροσύνη. οὕτω καὶ ὁ Δημοσθένης κατασκευάσαι βουλευθεῖς, ὅτι μὴ δεῖ χάριν ἔχειν Φιλίππῳ ὑπὲρ ὧν ἔδωκε, μετέλαβε τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ ἀπέδωκε· καὶ ὁ Θουκυδίδης βουλευθεῖς παροξῦναι τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, τὴν ἀπόστασιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐπανάστασιν μετέλαβε. καὶ ἡ συνήθεια δὲ πλήρης τῆς τοιαύτης χρήσεως, μεταλαμβάνοντες αἰεὶ τὰ ὀνόματα πρὸς τὰ ἐμφαντικώτατα, τὸ τέμνειν εἰς τὸ κατατέμνειν, τὸ ἐσθίειν εἰς τὸ κατεσθίειν, τὸ μειδιᾶν εἰς τὸ γελᾶν· μεταλαμβάνουσι δὲ καὶ τὸν πανοῦργον εἰς τὸν φρόνιμον, τὸν δὲ τολμηρὸν εἰς τὸν ἀνδρεῖον, τὸν πρᾶον εἰς τὸν ἀργὸν καὶ ἀκίνητον, τὸν ἐλευθέριον εἰς τὸν ἄσωτον, τὸν οἰκονομικὸν εἰς τὸν ἀνελεύθερον. οὕτω καὶ Καλλικλῆς ἐν τῷ Γοργία παρὰ τῷ Πλάτῳ τοὺς σώφρονας ἡλιθίους μεταλαμβάνει. δεῖξαι δὲ θέλοντες ὅτι ὁ σώφρων οὐκ ἔστιν ἐγκρατῆς, μεταληψόμεθα τὸν ἐγκρατῆ εἰς τὸν αὐτοκρατοῦντα (τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ὄνομα), καὶ δείξαντες ὅτι ἔνθα τὸ κρατοῦν, ἐνταῦθα καὶ κρατούμενόν τι ἔσται, τὸ δὲ κρατούμενον ἀντισπῶν καὶ

μαχόμενον κρατεῖται, ἔνθα δὲ τὸ μὲν κρατοῦν τὸ δὲ κρατούμενόν ἐστι τῆς ψυχῆς, οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα ὁμολογία, ὁ δὲ σώφρων ὁμολογοῦντα ἔχει τὰ τῆς ψυχῆς μέρη πρὸς ἄλληλα. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκρατοῦς καὶ ἀκολάστου.

[Ἐγκράτεια] σωφροσύνης διαφέρει· ἡ μὲν γὰρ σωφροσύνη ἡρεμαίας ἔχει τὰς ἐπιθυμίας, ἡ δὲ ἐγκράτεια σφοδράς. ἐγκρατὴς λέγεται οὐ κατὰ ἀπάθειαν, ἀλλὰ διὰ τὸ πάσχειν μὲν, μὴ ἄγεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν παθῶν. καὶ **[Ἐγκρατής,]** ὁ ἐπικρατέστερος.

[Ἐγκράτεια:] ἡ τῶν κακῶν ἀποχή.

[Ἐγκρατής·] ὁ δὲ πολλάκις ἐνόησε, καὶ ἀνέρρωσεν αὐτὸν ὁ θεός. ἐπεὶ δὲ ἐγκρατὴς ἐγένετο ἑαυτοῦ καὶ τῆς ὑγιείας, τοῦ σωτῆρος οὐδεμίαν ὥραν ἐτίθετο. καὶ αὖθις· ἔλεγε δὲ ὁ λεωργὸς τῶν φθανουσῶν ἰάσεων τύχη μᾶλλον ἢ βουλήσει θεοῦ ἐγκρατὴς γεγονέναι.

[Ἐγκρίνει:] συντάττει. οὔτι που τοὺς μὲν ἐγκρίνει, τοὺς δὲ ἀποκρίνει.

[Ἐγκρίς:] γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὕδαρές.

[Ἐγκρισ:] ἱερὸς ἀγών.

[Ἐγκρυφή.]

[Ἐγκρυφίας:] ἄρτος ἐν σποδῷ κεκρυμμένος. τὰ δὲ γ' μέτρα τῆς σεμιδάλεως, ἐξ ὧν ὁ ἐγκρυφίας ἐγένετο, τὴν τριήμερον τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς ταφὴν ὑπαινίττεται.

[Ἐγκυκλήθητι·] εἰ μὴ σχολὴν ἔχεις κατελθεῖν, ἐγκυκλήθητι, τουτέστι συστράφηθι. ἐγκύκλημα δὲ λέγεται μηχανήμα ξύλινον, τροχοὺς ἔχον, ὅπερ περιστρεφόμενον τὰ δοκοῦντα ἔνδον ὥς ἐν οἰκίᾳ πράττεσθαι καὶ τοῖς θεαταῖς ἐδείκνυεν. λέγει οὖν, ὅτι κἂν φανερὸς γενοῦ.

[Ἐγκύκλιον:] ἀπανταχοῦ, καθολικόν. Εὐνάπιος περὶ Καρίνου φησὶν· ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τὸ τὰ τοιαῦτα ἀμαρτάνειν. τουτέστιν εἰς παῖδας ὑβρίζειν. οἱ δὲ ἀξιώματος ἀντιποιοῦμενοι τὴν ἐγκύκλιον ἐπαιδεύοντο παιδεῖαν. ἡ δὲ ἐγκύκλιος παιδεία διὰ πάσης ἐχώρει παιδεύσεως καὶ ρυθμοῦ καὶ παντὸς κινήματος.

[Ἐγκύκλιος:] ἡ ἐτήσιος τῶν χρημάτων δόσις. τοῦ δὲ Χαγάνου τοῦ ἡγεμόνος τῶν Ἀβάρων ἐξαιτοῦντος τὸν ἐγκύκλιον πλοῦτον, ὃν ἂν ἔτος ἕκαστον παρὰ Ῥωμαίων ἐλάμβανον. καὶ αὖθις· ὁ δὲ στρατηγὸς τὰς ἐγκυκλίους διανομὰς τῶν χρημάτων αὐτοῖς ἐποιήσατο. Θεοφύλακτος Σιμοκάτης. καὶ αὖθις· ἡ ἐγκύκλιος τῶν χρημάτων ἐπίδοσις τῷ Ῥωμαικῷ ἐχεῖτο συντάγματι. **[Ἐγκύκλια]** λέγεται καὶ τὰ ποιητικά.

[Ἐγκυκλον:] ἱμάτιον. Ἀριστοφάνης· ἐγὼ γ' ἂν κἂν εἴ με χρεῖ' ἦ τοῦγκυκλον τουτὶ καταθεῖσαν. καὶ ἀλλαχοῦ· φέρ' ἐγκυκλον τουτὶ λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος. καὶ δῆλον, ὡς τὸ μὲν ἐγκυκλόν ἐστιν ἱμάτιον, ὁ δὲ κροκωτὸς ἔνδυμα.

[Ἐγκόμενος:] ἐγκύου οὔσης. καὶ **[Ἐγκυος γυνή. Ἐγκυρῆσαι:]** ἀντὶ τοῦ ἐντυχεῖν. οὕτως Κρατῖνος.

[Ἐγκόρτια:] τὰ ἐν τοῖς κύρτοις ἐνυφάσματα. Πλάτων δὲ χρῆται ἐν Τιμαίῳ ἐπὶ τῆς φάρυγγος τῇ λέξει.

[Ἐγκυτί:] ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. οὕτως Καλλίμαχος.

[Ἐγλιζάμην:] ἐπεθύμησα. οὕτως Πλάτων.

[Ἑγγλωττογάστωρ. Ἑγγλωττογάστορες,] οἱ ἀπὸ τῆς γλώττης βιοτεύοντες, ὡς
[Ἑγχειρογάστορες,] οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν.

[Ἑγγλωττοτυπεῖν:] τὴν γλῶτταν ψοφεῖν τὰ κατορθώματα καὶ σεμνολογεῖν τὰ ἐκείνων
κατορθώματα καὶ ἀεὶ ἐπὶ τῆς γλώττης ἔχειν.

[Ἔγνων:] ἀντὶ τοῦ ἔκρινεν. ἔγνων οὖν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ἀδικεῖν. οἱ δὲ φεύγουσι. καὶ **[Ἔγνωσαν,]**
ἀντὶ τοῦ ἔκριναν. καὶ τὸν Μαγκῖνον ἐκδοθῆναι τοῖς Νομάνταις ἔγνωσαν.

[Ἐγνώκειτε.]

[Ἐγνωμάτευεν·] ὁ δὲ τῶν βαρβάρων ἡγούμενος ἔγνωμάτευε ζὺν τῷ ἀδελφῷ καὶ ἔλεξεν, ὡς ἐγὼ
μὲν ἐνέδραν ποιήσομαι, σὺ δὲ χρῶ ἀκροβολισμοῖς καὶ τοξεύμασιν. ἀντὶ τοῦ βουλὰς ἐδίδου καὶ
γνώμας. καὶ αὐθις· ὁ δὲ ἔγνωμάτευε πάντη ἀξύμφορον εἶναι Πέρσαις φιλίαν θέσθαι ὡς πρὸς
Τούρκους.

[Ἐγνωσμένον:] βεβουλημένον. ὁ δὲ φράζει, ὡς ἔγνωσμένον αὐτῷ εἶη ἔτι νυκτὸς ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς
πολεμίους.

[Ἐγνωσμένον:] κεκριμένον. Ἀρριανός· ἔγνωσμένον δὲ εἶναι σφίσιν, ἐπειδὰν ἐλάσωσιν ἐπ' αὐτοὺς
οἱ Μαυρούσιοι, τοὺς μὲν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν φεύγειν ὡς πεφοβημένους, τοὺς δὲ ἐφ' ἑκάτερα
τεταγμένους ἐς τὰ πλάγια ἐμβάλλειν τῶν διωκόντων.

[Ἔγωγε:] κατὰ εἴς τρούπους διαιρεῖται σύνθεσις ἀπὸ παραθέσεως· κατὰ τόνον, κατὰ γραφήν, κατὰ
πνεῦμα, κατὰ εἰσβολὴν μορίου, κατὰ διάλεκτον. κατὰ τόνον ὥσπερ τὸ πάροδος· κατὰ γραφήν
ὥσπερ τρισχίλιοι· κατὰ πνεῦμα ὡς ἔνεστι καὶ ἔξεστι· κατὰ εἰσβολὴν μορίου ὡς τό, ὡσεὶ χνοῦς· κατὰ
διάλεκτον ὥσπερ ἔγωγε.

[Ἐγώγουον:] ἀρχαῖον. **[Ἠγύγιον,]** τὸ ἀρχαῖον.

[Ἐγῶδα:] ἐγὼ γινώσκω. περὶ Αἰσχύλου· ἐγῶδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι, ἄνθρωπον
ἀγριοποιόν.

[Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταύτῳ ἐλκομεν ζυγόν:] ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια πασχόντων.

[Ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφὸς ὁ πάντ' αἰδρις κατημέλησα:] ἀντὶ τοῦ ὁ ἀναίσθητος.

[Ἐγῶμαι:] ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶμαι.

[Ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ καλοῦ εἰς καλὸν μετήνεγκα:] ἐκ τοῦ κιθαρωδικοῦ καλοῦ ὄντος εἰς τὸ τραγικόν.
ἐπὶ τῶν ὁμοίως τι πραττόντων.

[Ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον:] ὁ Νικόστρατος οὗτος κωμωδίας ἦν ὑποκριτὴς δοκῶν
κάλλιστα ὑποκεκρίσθαι.

[Ἐγὼ σου ὀναίμην:] ἐγὼ σου ἀπολαύσω.

[Ἐγγώνιος τράπεζα:] ἡ μὴ στρογγύλη καὶ μὴ ἄγαν περιφερής. ἐν τῷ συνδείπνῳ τῷ τοῦ Μαικήνα
τράπεζα ἐγγώνιος ἦν ὑπὸ τῇ κλισίᾳ, τὸ μέγεθος μεγίστη καὶ κάλλος ἄμαχος· καὶ οἷα εἰκὸς ἐπήνουν
ἄλλοι ἄλλως αὐτήν. ὁ δὲ Ἰόρτιος οὐκ ἔχων ὅτι παρ' ἑαυτοῦ τερατεύσασθαι, σιγῆς γενομένης, ἐκεῖνο
δὲ οὐκ ἐννοεῖτε, ὃ φίλοι συμπόται, ὡς στρογγύλη ἐστὶ καὶ ἄγαν περιφερής. ἐπὶ τοῖνυν τῇ ἀκράτῳ
κολακείᾳ, ὡς τὸ εἰκὸς, γέλως κατερράγη. Πλούταρχος.

[Ἑγήγορεν:] ἔνηφεν.

[Ἑγήγορος:] ὁ νηφάλεος.

[Ἑγήγοροι:] ἄγγελοι. οἱ τοῦ Σῆθ υἱοί.

[Ἑγηγορός:] ἄγρυπνος διατελῶν.

[Ἑγρυπε·] σεισμός, φησί, γέγονε, καὶ ἔγρυπεν ἡ γῆ. Μελάνθιος. καὶ ζήτει ἐν τῷ γρυπάνιον.

[Ἑγγύη:] ἡ ἀσφαλὴς ἀντιποίησης καὶ σταθιρὰ. ἀπὸ τοῦ γῆ, γύη, καὶ ἐγγύη. καὶ γὰρ ἡ γῆ τῶν ἄλλων στοιχείων παγιωτέρα.

[Ἑγγύη:] ἡ περὶ τινος ἀναδοχή.

[Ἑγγυήσασθαι·] αἰτιατικῇ. μνηστεύσασθαι. καὶ **[Ἑγγυητὴ γυνή,]** ἡ μεμνηστευμένη. Προκόπιος· ἡ δὲ ἐγγυητὴ ὕστερον Βελισαρίῳ γυνὴ γέγονεν ἥδη παίδων μήτηρ γενομένη πολλῶν. εὐθύς οὖν ἡξίου μοιχεύτρια τὸ ἐξῆς εἶναι.

[Ἑγγύθετος:] ὁ προσεδρεύων τόπος.

[Ἑγγυθήκη:] σκευὸς τι πρὸς τὸ κρατῆρας ἢ λέβητας ἢ τι τοιοῦτον οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον εἶναι.

[Ἑγγυον:] ἀσφαλές. καὶ **[Ἑγγυος,]** ὁ ἐγγυητής. καὶ **[Ἑγγυωμένη,]** ἀσφαλιζομένη. Πισίδης· νῦν πανσέληνος ἡ σελήνη λαμπέτω, τοῦ Χοσρόου λήγοντος, ἐγγυωμένη Πέρσας τὸ λοιπὸν μὴ θεουργεῖν τὴν κτίσιν.

[Ἑγγυῶ·] δοτικῇ. ἐκδίδωμι.

[Ἑγγυώμεθα:] ἀντιφωνοῦμεν. **[Ἑγγυώμαί]** σοι δὲ ἀντιφωνῶ.

[Ἑγγυμῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἑγχανών:] ἀντὶ τοῦ καταγελάσας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξῃ. καὶ αὖθις· οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει, ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας.

[Ἑγχεα:] δόρατα.

[Ἑγχέλεις θηρόμενος:] ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος ἴδιον ταραχὰς ποιούντων. ὅταν γὰρ τὸ ὕδωρ καταστῇ, οὐδὲν λαμβάνουσιν· ὅτε δὲ ἄνω καὶ κάτω τὸ ὕδωρ ταράξουσιν, αἰροῦσι καὶ λαμβάνουσιν. οὕτω καὶ οὗτοι ταραττοντες τὴν πόλιν.

[Ἑγγελυς:] Ἀττικῶς. παρὰ Βοιωτοῖς δὲ ἔγγελις.

[Ἑγχεσίμορος:] ὁ πολεμιστής.

[Ἑγχει:] ἔμβαλε.

[Ἑγχεία.] ἀντιβίων τε πολλάκις ἐγχείην γευσάμενην χολάδων.

[Ἑγχεῖν:] ἐγκεράσαι. Ξενοφῶν· ὁ δὲ τοῖς νεανίσκοις ἐγχεῖν ἐκέλευσεν εὐχεσθαί τε τοῖς θεοῖς. ἢ ἀντὶ τοῦ σπεῖσαι.

[Ἑγχειρίδιον:] ξίφος, ὄργανον, τμητικὸν ὄργανον.

[Ἑγχειρογάστορες:] οἱ ἀπὸ χειρῶν ζῶντες.

[**Ἐγχειρῶ ἐγώ•**] δοτικῇ. [**Ἐγχειρίζω**] δὲ ἕτερον. καὶ [**Ἐγχειρίζω•**] δοτικῇ.

[**Ἐγχος**] δόρυ. Ὅμηρος· ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυ. τὸ γὰρ διπλάσιον, δύο καὶ εἰκοσίπηχυ.

[**Ἐγχος**] ἀλληγορικῶς παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ βοήθεια, παρὰ τὸ ἔχεσθαι. οὐδὲ νῶ φροντίδος ἔγχος. οἶον οὐκ ἔστι τῷ νῶ φροντίδος ἔγχος, τουτέστι βουλῆς καὶ προμηθείας ἔργον.

[**Ἐγχώριον**] οἰκεῖον. ἐγχώριοι γὰρ οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἦθη κάλλιστα γινώσκουσιν.

[**Ἐγχρίπτεται**] ἐγγίζει. τοῖς δὲ κριοῖς, ὅπότε' ἐπιφέροντο, ἐπέβαλλον βάρη, ὡς ἐγχριπτομένοις ὀλλύοιτο ἡ βία.

[**Ἐγχρίπτων**] προσπελάζων, προστρίβων.

[**Ἐγχριμφθεῖσα**] προσπελασθεῖσα. καὶ [**Ἐγχρίψαι**] παρ' Ἡροδότῳ, ἐμπεσεῖν, παραπολαῦσαι.

[**Ἐγχρονίζω•**] δοτικῇ.

[**Ἐγχρόνων**] οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου συντεθεισῶν. Ἀππιανός· κατεφρόνουν τῶν σπονδῶν ἔτι ἐγχρόνων οὐσῶν.

[**Ἐγχυτρίστριαι**] αἱ τὰς χοὰς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέρουσαι. Μίνως ἢ Περὶ νόμου. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταχυτρίσαι, ὡς Ἀριστοφάνης. ἐγχυτριστρίας δὲ λέγεσθαι καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγεῖς καθαίρουσιν αἷμα ἐπιχέουσιν ἱερείου, καὶ τὰς θρηνητρίας, ἔτι γε μὴν καὶ τὰς μαίας τὰς ἐκτιθείσας ἐν χύτραις τὰ βρέφη.

[**Ἐδάϊσεν**] ἐμέρισεν.

[**Ἐδάμη**] ἐδαμάσθη.

[**Ἐδάσαντο**] διεμερίσαντο.

[**Ἐδαφος**] γῆ.

[**Ἐδαστινός**.]

[**Ἐδαισεν**] εὐώχησεν.

[**Ἐδαίσατο**] κατέφαγεν.

[**Ἐδέατρος**] τὸ μὲν ὄνομα Ἑλληνικόν, ἡ δὲ χρεια Περσική. ἦν δὲ προγεύστης τὸ πρῶτον καὶ προήσθιε τοῦ βασιλέως εἰς ἀσφάλειαν. ὕστερον δὲ ἐνομίσθη ἐδέατρον καλεῖν τὸν ἐπιστάτην τῆς ὅλης διακονίας καὶ παρασκευῆς.

[**Ἐδεδίεσαν**] ἐφοβήθησαν. καὶ [**Ἐδεδίζειν**. **Ἐδεδίσκετο**] ἐξεφόβει.

[**Ἐδεδίξατο**] ἐφοβήθη.

[**Ἐδέδμητο**] ὠκοδόμητο.

[**Ἐδεθλον**] ἔδρασμα.

[**Ἐδέκαζε πολλούς**] ἐδωροδόκει πολλούς.

[**Ἐδέμ**] ὁ ἐν γῇ παράδεισος.

[ῚΕδεσα:] πόλις Συρίας· εἰς ἣν ἀφικομένῳ Τραιανῷ ὑπαντιάζει πρὸ τῆς πόλεως Αὐγαρος ἵππους τε δῶρ' ἄγων ν' καὶ σ' καὶ τοὺς καταφράκτους θώρακας ἱππεῦσι καὶ τοῖς ἵπποις ν' καὶ σ' καὶ βέλη ἐξακισμύρια. ὁ δὲ Τραιανὸς γ' λαβὼν θώρακας τᾶλλα ζύμπαντα αὐτὸν ἔχειν ἐκέλευσεν.

[ῚΕδεσηνός:] ἀπὸ πόλεως Ἑδέσης. παρὰ τῷ Ἡρωδιανῷ δὲ διὰ τοῦ η.

[ῚΕδесин:] ἱεροῖς. ἐκ τῆς **[ῚΕδος]** εὐθείας.

[ῚΕδесτὰ κρέατα:] τὰ τρωγόμενα.

[ῚΕδесτή:] βρωτή.

[ῚΕδέυετο:] ἐνδεὴς ἐγίνετο. ἐν ἐτέρῳ, ἐκορέννυτο, εὐφραίνετο, ἐβρέχετο.

[ῚΕδει:] ἔπρεπεν.

[ῚΕδείματο:] κατεσκεύασεν. ἐκ τοῦ δέμω, τὸ κατασκευάζω.

[ῚΕδείμαντο:] ᾠκοδόμησαν. καὶ **[ῚΕδειμάτουν,]** ἀντὶ τοῦ ἐξεφόβουν, εἰς πτοίαν ἦγον καὶ δέος. δράκοντες δὲ μεγέθει μέγιστοι συνέστελλον αὐτοὺς καὶ ἐδειμάτουν, τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σπείρας ἐλίζαντες.

[ῚΕδείναζον:] δεινῶς ἔφερον.

[ῚΕδεινολόγουν:] ἐσχετλίζον. οἱ δὲ ἐδεινολόγουν ἐπὶ τῇ τοῦ βασιλέως ῥαθυμίᾳ. καὶ

[ῚΕδεινοπάθουν,] ἀντὶ τοῦ δεινὰ πεπονθέναι ἔλεγον. διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδεινοπάθουν, εἰ γυναικῶν τρόπον γυμνώσουσιν ἑαυτοὺς ὄπλων.

[ῚΕδειξεν:] ὑπέδειξεν.

[ῚΕδειραν:] ἐξέδειραν. **[ῚΕδηραν]** δὲ ἀντὶ τοῦ ἔτυψαν διὰ τοῦ η.

[ῚΕδεια:] ἐφοβήθη.

[ῚΕδεῖτο:] ἐδέετο τοῦ θεοῦ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐδεσμεῖτο.

[ῚΕδη:] τὰ ἱερά. τὰ ἐδάφη. ἐκ τοῦ ἔδος.

[ῚΕδηδοκός:] καταφαγών. καὶ **[ῚΕδήδοκα]** καὶ **[ῚΕδηδός. ῚΕδηλήσαντο:]** ἔβλαψαν.

[ῚΕδήμευσαν:] δημόσιον ἐποίησαν. καὶ ἐκράτησεν ὁ φθόνος, καὶ τὴν οὐσίαν ἐδήμευσαν αὐτῷ. ὁ δὲ ὑπεξαίρεται χρυσίου ἢ τάλαντα.

[ῚΕδημοσίωσαν:] δημόσιον ἐποίησαν. ὁ δὲ Θευδέριχος ἐπὶ Ζήνωνος ἐδημοσιώθη χιλίας καμήλους προπέμψας χρυσίου καὶ ἀργυρίου. καὶ αὐθις· ὁ δὲ Αἰσχίνης, ἐπειδὴ συναίρων ἐν δίκῃ τινὶ διέφθειρε τοὺς δικαστάς, ἐμβληθεὶς ἅμα αὐτοῖς ἐν δεσμωτηρίῳ καὶ κώνειον πιὼν ἀπέθανε, καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν ὥς ἀτέκνων ἐδημοσιώθη.

[ῚΕδημώθη:] ἐν τῷ δήμῳ διεδόθη, δηλὸς πᾶσιν ἐγένετο. οὕτως Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν ἑπτακαιδεκάτῳ· καὶ τις λόγος περὶ αὐτῶν τοιόσδε ἐδημώθη.

[ῚΕδηξεν:] ἔδακεν.

[ῚΕδήουν:] παρὰ Θουκυδίδῃ ἀντὶ τοῦ διέκοπτον, διέφθειρον. ἅπασαν κατεδήουν τὴν ἀνατολικὴν χώραν. καὶ **[ῚΕδήωσαν,]** ὁμοίως.

[ῚΕδησα:] ἐδέσμευσα.

[Εδητύος:] βρώσεως.

[Εδιδασάμην:] ἐπαιδευσάμην δι' ἐτέρου, αὐτὸς ἐπιμεληθεὶς τούτου. παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. δύναται εἶναι μεσότητος Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐξεπαίδευσα.

[Εδίδαξεν:] ἔπεισεν, ἠρέθισεν. ἐδίδαξεν αὐτοὺς ἀνάγκη κατασκηνῆσαι, οὗ πρῶτον εἶδον κόμας.

[Εδίδη:] ἐδέσμευεν.

[Εδίδοσαν. Ἐδικανόντο:] ἐδεξιούντο.

[Εδικαίου:] δίκαιον εἶναι ἔλεγε. καὶ μὴ τὴν βασιλείαν ἑαυτῷ ἀποδίδωσί τις, ἀλλὰ τοῦ γε ἀπαλλάσσεσθαι κύριος ἐδικαίου εἶναι αὐτός. Ἀππιανός· Σύφαξ δὲ τῶν γινομένων πυνθανόμενος ἐπεχείρει διαιτᾶν διαλύσεις καὶ ἐδικαίου μήτε Ῥωμαίους Λιβύης μήτε Καρχηδονίους Ἰταλίας ἐπιβαίνειν ἐπὶ πολέμῳ. ἦν δὲ τις ἀπειθῇ, τοῖς πειθομένοις ἔφη συμμαχήσειν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Μάρκιος ἀντιλέγειν μὲν πρὸς οὐδὲ ἓν αὐτῶν ἐδικαίου. **[Εδικαίου]** τοίνυν ἀντὶ τοῦ ἔκρινε, δίκαιον εἶναι ἐνόμιζεν.

[Εδικαιώθησαν:] δίκαιοι ἐκρίθησαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐναντίον, κατεδικάσθησαν δικαίως. Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς πεντεκαιδεκάτῳ· ἔκ τε γὰρ τῆς ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου ἀξιώσεως καὶ ἐκ τῆς παλαιᾶς πρὸς τοὺς Ῥωμαίους φιλίας οὐκ ἦνεγκαν δικαιωθέντες, ἀλλ' ἐπεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορῆσαι, κατεδικαιώθησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. πολλαχοῦ δὲ οὗτος κέχρηται τῇ λέξει ταύτῃ ἐπὶ τοῦ εἰρημένου σημαινομένου, ὥς καὶ ἐν τῷ ις'· πάντες ἀποθανεῖν ἔστε ἄξιοι· οὐ μέντοι καὶ ἐγὼ πάντας ὑμᾶς θανατώσω, ἀλλ' ὀλίγους μὲν, οὓς καὶ συνείληφα ἤδη, δικαιώσω, τοὺς δὲ ἄλλους ἀφήμι. καὶ ἀλλαχοῦ δὲ πολλαχοῦ ὁμοίως.

[Εδικαίωσαν:] ἀντὶ τοῦ κατέκριναν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι καταγαγόντες αὐτὸν ἐδικαίωσαν θανάτῳ.

[Εδίνεον:] κύκλῳ περιήεσαν, ὠρχοῦντο.

[Εδίωσεν:] ἐξέωσεν, ἐδίωξεν.

[Εδίψησαν:] ἐπεθύμησαν. ὁ δὲ ἐλευθερῶσαι τὴν πατρίδα ἐδίψησεν.

[ῚΕδνα:] τὰ διδόμενα δῶρα ὑπὸ τοῦ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ.

[Εδναία:] ἡ καθέδρα.

[Εδοκίμαζεν:] ἔκρινε. σιωπηλὸς ἦν ἐπὶ τούτοις ἀποκρύπτειν ἐδοκίμαζε. καὶ Ἀππιανός· ὁ δὲ ἐπὶ τὰς οἰκίας χωρῶν συνελάμβανεν, ὅσους ἐδοκίμαζεν. ἀντὶ τοῦ ἔκρινεν ἐτάσεως εἶναι ἀξίους.

[Εδοκίμασαν:] προέκριναν, ἐκύρωσαν. πολλῶν δὲ ῥηθέντων εἰς ἑκάτερα λόγων οἱ πλείους γνῶναι τὴν προτέραν ἐδοκίμασαν.

[ῚΕδοξεν:] εἰς ὑπόληψιν ἦλθεν.

[ῚΕδος:] τὸ ἄγαλμα, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἱδρυται.

[ῚΕδος:] ἔδαφος, ἔδρασμα, ἱερόν, ναός. τό τε τῆς τύχης ἔδος τὸ πάτριον προσκυνήσας τὴν ἐπάνοδοι αἰτεῖ.

[Εδός:] ὁ φαγᾶς.

[Ἔδοσαν δίκην. Ἐδοῦοι:] ὄνομα ἔθνους.

[Ἐδωδή:] βρώσις. τροφή.

[Ἐδωδίμων:] βρωσίμων. ἐπείπερ οὖν τὴν προπαρασκευὴν αὐτοῦ ἀγνοοῦντες οὐδὲν ἐδώδιμον ἐποίησαν ἐν ἀποθέτῳ, λυπρᾶς οὔσης αὐτῶν τῆς γῆς, καὶ πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλεισθέντες.

[Ἐδώλια:] τὰ σανιδώματα τῶν πλοίων· κυρίως, ἐφ' ὧν οἱ ἐρέται καθέζονται. καθέδραι. ἢ ἐδράσματα, Σοφοκλῆς· ἀρχαιοπλουτα πατρὸς ἐδώλια. ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖα οἰκήματα.

[Ἐδωλιάσαι:] συγκαθίσαι.

[Ἐδωλιάσαι καὶ Ἰκριῶσαι:] ἐκέκατέρῳ αὐτῶν ἐχρήσαντο. τὸ μὲν οὖν ἐδωλιάσαι οἷον συνθεῖναι ἐκ τινων ξύλων ἀπλῶς πρὸς τόπον τινὰ συντιθέντων, τὸ δὲ ἰκριῶσαι δύναται ἂν καὶ ὡς κοινότερον λεχθὲν νοεῖσθαι· πολλοὶ γὰρ τῶν ἰδιωτῶν ἰκρίας καλοῦσι τὰς ἐκ τῶν μακρῶν ξύλων συντιθεμένας στέγας ὑπὸ στέγαις ἐτέραις. καὶ

[Ἐδωλίοισι] παρὰ Ἡροδότῳ ὑποστρώμασι νηός. Σοφοκλῆς· ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις πυρὸς φλέγοντος.

[Ἐδώμ:] ὄνομα κύριον.

[Ἔδων:] ἐσθίων.

[Ἐδωρεῖτο:] δώροις ἐτίμα. ἐδωρεῖτο δ' ἐσθῆτι καὶ τοῖς ἄλλοις κειμηλίοις.

[Ἐδωρήσατο:] ἐφιλοφρονήσατο. τὰ περιττὰ τῶν ὅπλων τοῖς ἐπιτηδεύουσιν προσανέδωκε, τισὶ δὲ τῶν ἡγεμόνων σκηναὶς ἐδωρήσατο τῶν ἐπιτηδεύων· καθόλου δὲ πᾶν τὸ πρόσφορον ἐπειράτο ποιεῖν ἐκάστοις.

[Ἔδρα:] βάσις, καθέδρα. **[Ἔδρα]** καὶ ἡ προεδρία παρὰ Ἀριστοφάνει· καί σ' ἀντὶ τούτων εἰς τὸ πρυτανεῖον καλῶ, ἐς τὴν ἔδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ᾗ ὁ φαρμακός. καὶ Ἀρριανός· ὅτι με καὶ ὄμμασι καὶ φωνῇ καὶ ἔδρα ἐτίμησας. ἀντὶ τοῦ καθέδρα.

[Ἔδρα:] καὶ ὁ σφιγκτὴρ τῶν ἀνθρώπων. καὶ τοῦτο φησιν ὁ προφήτης· καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, τῆς ἔδρας τὸ πάθος σημαίνουσα· σεμνότερον δὲ τοῦτο εἶρηκεν εἰπών, εἰς τὰ ὀπίσω. ὅτι ἔδραι λέγονται αἱ σέλλαι, σελλάρια, σωτήρια.

[Ἔδραν:] τὴν μονὴν εἶρηκεν ἐ' Θουκυδίδης. καλοῦσι καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος ὡς ἡμεῖς ἔδραν.

[Ἐδράνων:] θρόνων. Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἄναξ ἐδράνων, ὅπου μακραιῶνι στηρίζῃ σχολῇ. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· νηὼν θ' ἔδρανον ἀσταθέων ἄγκυραν. ἀντὶ τοῦ ἔδρασμα.

[Ἔδρασεν:] ἐποίησεν, ἐκάθισεν.

[Ἐδραῖος καὶ Ἐδραῖωμα. Ἐδριόωντο:] ἐκαθέζοντο.

[Ἐδρῖται:] οἰκέται. ἀπὸ τοῦ καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἐστίαν.

[Ἐδύνατο] ἢ ἡδύνατο.

[Ἔε:] ἐπίρρημα σχετλιαστικόν.

[Ἐεδνωτής:] ὁ προικιστής, ὁ πενθερός.

[Ἐέλδωρ:] ἐπιθύμημα, βούλημα.

[ῚΕστο:] ἐνεδέδυτο.

[ῚΕσχατος:] ὁ ἔσχατος.

[ῚΕτώς:] εὐχερῶς.

[ῚΞεκίας:] βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ, υἱὸς Ἀχαζ, ἀπάντων εὐσεβέστερος. οὐ γὰρ μόνον τὰ εἰδῶλα κατέσκαψε καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συνέτριψεν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καθεῖλε καὶ τὰ ἄλση κατέκοψε καὶ τὸν ὄφιν, ὃν ἐκρέμασε Μωυσῆς (ἔτι γὰρ αὐτῷ πάντες ἐθυμίων) μετὰ λοιπῶν βδελυγμάτων ἠφάνισε τοὺς τε Ἰουδαίους εἰδωλολατροῦντας ἐτιμωρεῖτο ἐκκόπτων τὰ μνημόσυνα καὶ λείψανα τῆς ἀθεότητος. τοσοῦτον γὰρ θεοσεβείας ἀφεστήκεσαν ὥς ὀπισθεν τῶν θυρωμάτων ζωγραφεῖν τὰ εἰδῶλα καὶ προσκυνεῖν, ἴν', εἴ τινες τῶν παρ' ῚΞεκίου ἐρευνῶεν, ἀνοιγνυμένων τῶν θυρῶν, σκέποιο τὰ βδελύγματα. καὶ μόνος ἐβασίλευσεν Ἰουδαίας κατὰ προαίρεσιν θεοῦ. φέρεται δέ τι καὶ τοιοῦτον. ἦν Σολομῶνι βίβλος ἱαμάτων πάθους παντός, ἐγκεκολαμμένη τῇ τοῦ ναοῦ φλιᾶ. ταύτην ἐξεκόλαψεν ῚΞεκίας, οὐ προσέχοντος τοῦ λαοῦ τῷ θεῷ διὰ τὸ τὰς θεραπείας τῶν παθῶν ἐνθένδε τοὺς πάσχοντας αὐτοὺς κομίζεσθαι, περιορῶντας αἰτεῖν τὸν θεόν. ἐπολέμησε δὲ καὶ μέχρι Γάζης τοῖς ἄλλοφύλοις Ἀσσυρίων ἀποστάς, πρότερον ὑπήκοος ὢν.

[ῚΞεσθαι:] καθέζεσθαι. καὶ **[ῚΞετο. ῚΞει:]** ἔβραζεν. **[ῚΞη]** δὲ διὰ τοῦ η, ἀντὶ τοῦ ζῶν ἦν.

[ῚΞήλωσεν:] ἐπεθύμησεν.

[ῚΞημῖωσεν:] ἀνείλεν. ὁ δὲ Αὐρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς τῶν πολιτῶν θανάτῳ πολλοὺς ἐξημῖωσεν. ἀντὶ τοῦ κατέκρινε, κατεδίκησεν.

[ῚΞων:] ἀντὶ τοῦ ζῶν ἦν.

[ῚΞωσμένοι:] ἐκδεδυμένοι.

[ῚΞυγοστατεῖτο:] ἐφ' ἐκάτερα ῥοπὰς ἐλάμβανε. Πολύβιος· ἐζυγοστατεῖτο τοῖς Ὶωμαίοις ὁ πόλεμος.

[ῚΕικόσορος ναῦς] καὶ **[ῚΕικοσόροιο νηός:]** τῆς εἰκοσακώπου.

[ῚΕισάμενος:] ὁμοιωθεῖς.

[ῚΕηκα:] συνεχώρησα.

[ῚΕήλακεν:] ἐλήφθη.

[ῚΕῆος:] τοῦ ἀγαθοῦ. ἀνδρὸς ἐῆος, Ὅμηρός φησιν.

[ῚΕῖκτόν:] τὸ ὅμοιον.

[ῚΕῖση:] ἡ ἴση. καὶ εἶσας ναῦς.

[ῚΕῖσκω:] τὸ ὁμοιω. αἰτιατικῇ.

[ῚΕθαγενής:] ἐγχώριος, ὁ ἐν τόπῳ ἰδίῳ γεγεννημένος.

[ῚΕθάδας:] συνήθεις, φίλους. **[ῚΕθάς]** ἡ εὐθεῖα.

[ῚΕθανατώθη:] ὥς ἔνοχος θανάτου ἐκρίθη.

[ῚΕθέλγετο:] ἐπείθετο, ἐθελύνετο. Αἰλιανός· οὐ μὴν ἐθέλγετο ὁ ὕπατος τοῖς ὑπηρέταις σὺν ὀργῇ βριμούμενος.

[Ἑθελημός:] ἥσυχος.

[Ἑθελήσαι:] ἀντὶ τοῦ ἐθελήσειεν.

[Ἑθελήσει:] δυνηθείη. Ὅμηρος· οὐδ' ἔθελε προρρέειν. καὶ Ἀριστοφάνης· οὐδ' ἐθελήσει μαθεῖν. ἀντὶ τοῦ οὐ δυνηθῆ.

[Ἑθελοδοουλία. Ἑθελοθησκεῖ:] ἰδίῳ θελήματι σέβει τὸ δοκοῦν.

[Ἑθελοκακῆσαι:] ἐκουσίως ἐλέσθαι τὸ κακόν. καὶ **[Ἑθελοκακοῦντα,]** ἐκουσίως τὸ κακὸν αἰρούμενον. ἐθελοκακοῦντα αὐτὸν περὶ τὴν πορείαν καὶ καταληφθῆναι παραμένοντα.

[Ἑθελοκακία. Ἑθελοκάκως:] ἐκουσίως τὸ κακὸν ἐκλεγομένων. Ἀππιανός· τῷ δὲ στρατηγῷ στρατὸς ἦν δυσπειθής ὑπὸ μνησικακίας, ἐθελοκάκως τε ἡγωνίζοντο καὶ ἔφευγον ἐπιδησάμενοι τὰ σώματα ὡς τετρωμένοι καὶ τὰς σκηναὶς διέλυον καὶ ἀναχωρεῖν ἐπεχείρουν ἀπειρίαν ἐπικαλοῦντες τῷ στρατηγῷ. καὶ αὖθις· ἐθελοκακοῦντες αὐτῷ διὰ πλείους αἰτίας.

[Ἑθελοκώφων:] μὴ βουλομένων ἀκούειν, θελήσει παρακουόντων.

[Ἑθελονταί:] φερωνύμως ἐκλήθησαν οἱ δοῦλοι οἱ στρατευθέντες ἐκουσίως ὑπὲρ τῶν δεσποτῶν τῶν ἐν Κάνναις τελευτησάντων.

[Ἑθελοντηδόν:] Θουκυδίδης, διὰ τοῦ η.

[Ἑθελοντήν:] ἐπίρρημα. τοὺς παραβόλους κινδύνους ἐθελοντὴν ἀναδεδεγμένος. καὶ Πολύβιος· τοῖς βουλομένοις πάντα κίνδυνον ἐθελοντὴν ὑπομένειν. καὶ αὖθις· ἐκ παντὸς ἐπέλεξε τοῦ στρατεύματος ἐθελοντὴν τοὺς ἀρίστους.

[Ἑθελοντής:] βουλόμενος. ἢ χωρητός. Ξενοφῶν· διερωτᾷ, εἴ τίς ἐστίν, ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐθέλοι ἂν γενέσθαι, ὑποστὰς ἐθελοντὴς πορεύεσθαι. προσλαβὼν ἐθελοντὰς ἐκ παντὸς τοῦ στρατεύματος. λέγεται καὶ **[Ἑθελοντίους,]** προσεδόκησεν ἐθελοντίους τοὺς Ἀραβίους ὁμολογήσειν.

[Ἑθελοντί:] ἐπίρρημα.

[Ἑθελοπρόξενος:] ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ γενόμενος καὶ μὴ κελευσθεὶς ἐκ τῆς πόλεως. οἱ γὰρ πρόξενoi κελευόμενοι ἐκ τῆς ἑαυτῶν πόλεως ἐγίνοντο.

[Ἑθελουργός:] ἔτοιμος.

[Ἑθελυμνοί:] πυκνοί.

[Ἑθέμην:] ἔκρινα, ἐνόμισα. κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. οἷον κάμοι τοῦτο δοκεῖ σύμφορον, τὸ μὴ εἶναι δικαστήρια. Ἀριστοφάνης.

[Ἑθεσαν:] ἐποίησαν.

[Ἑθει:] ἔτρεχεν. ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐκ τῆς πόλεως ἔθει δρόμῳ.

[Ἑθει:] ἔτρεχεν, ἔπλεεν. ὁ δὲ ἄνεμος τὰ ἱστία ἐπλήρου, ἡ δὲ ναὺς ἔθει καλῶς.

[Ἑθειρ:] ἡ θρίξ. ἡ αἰτιατική ἔθειρα.

[Ἑθειραι:] αἱ ἐξ ἔθους ἐπιμελούμεναι τρίχες. πρώτας ὁππότ' ἔπεξε καλὰς Εὐδοξος ἐθείρας. ἀντὶ τοῦ ἐκτένισε. καὶ ἐν Ἑπιγράμμασι· χρυσῆς εἰρύσσασα μίαν τρίχα Δωρὶς ἐθείρης.

[Ἑθείρει:] ἐξ ἔθους ἐπιμελεῖται.

[Ἐθηήσαντο:] ἐθαύμασαν.

[Ἔθηκεν:] ἐποίησε, καὶ κυρίως. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς καὶ ἵππικὸν ἀγῶνα ἔθηκεν.

[Ἐθελύνθην:] ἐκληθήην· βαφῇ σίδηρος ὡς ἐθελύνθην στόμα. ἐν τῇ βαφῇ οὐκ ἀνίεται ὁ σίδηρος, ἀλλὰ σκληρύνεται· οὕτως οὖν διασταλτέον, κἀγὼ γάρ, φησίν, ὅς ἡπείλουν καὶ ἔξεον καὶ ἐβόων ὡς ἐν βαφῇ σίδηρος, νῦν ἐθελύνθην ὑπὸ τῶν λόγων τῆς γυναικός· ἢ ὅτι δισσῶς βάπτεται ὁ σίδηρος· εἰ μὲν γὰρ μαλθακὸν βούλονται αὐτὸν εἶναι, ἐλαίῳ βάπτουσιν, εἰ δὲ σκληρόν, ὕδατι.

[Ἐθημοσύνη:] συνήθεια, ἐθισμός.

[Ἔθιμος] καὶ **[Ἐθιμοσύνη:]** συνήθεια, ἐθισμός.

[Ἐθνῖται:] οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους.

[Ἔθνος:] τὸ πλῆθος. ἤγοντο μοιχοί, πόρνοι, τοιχωρύχοι, βαλαντιοτόμοι καὶ τὰ τοιαῦτα ἔθνη.

[Ἔθνος] οὐ μόνον τὸ μέγα καὶ πολυάνθρωπον γένος, ἀλλὰ καὶ ἰδίως μέρος τι τῆς πόλεως. οὕτως Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους καὶ ἐν τῷ θ' τῶν Φιλιππικῶν. ἐθνοπάγκτου ὁ Ἰώσηπος λέγει ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Μακκαβαίων.

[Ἔθος:] ἀντὶ τοῦ σημείου. ἢ νόμος ἄγραφος, νόμος δὲ ἔθος ἔγγραφον. ὅτι τὸ ἔθος οὐκ ἔστιν εὖρεμα ἀνθρώπων, ἀλλὰ βίου καὶ χρόνου. καὶ ὁ μὲν νόμος εἴκασται τυραννίδι· φόβῳ γὰρ ἕκαστα καὶ μετὰ προστάγματος διαπράττεται· τὸ δὲ ἔθος μᾶλλον τῇ φιλάνθρωπιά τῆς βασιλείας· βουλόμενοι γὰρ αὐτῷ πάντες δίχα ἀνάγκης ἔπονται. καὶ ὁ νόμος τοσαύτης δικαιοσύνης καὶ φιланθρωπίας μεστός, ὥστε καὶ τοῖς ἀτυχοῦσι χρησιμώτερος καθέστηκε τῶν γένει προσηκόντων καὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἰσχυρότερος τῆς αὐτῆς ἐκείνων ῥώμης καὶ πατράσιν υἱέων εὐνούστερος καὶ παισὶ γονέων καὶ ἀδελφοῖς ἀδελφῶν. πολλοὶ γὰρ ὑπὸ τῶν φίλων ἀδικούμενοι πρὸς τοῦτον καταφεύγουσι. καὶ ἄλλα πλείονά εἰσι περὶ νόμου.

[Ἔθω:] τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι. ὡς τό, ἔθων Οἰνῆος ἀλώγη.

[Ἐθώπευον:] ἐκολάκευον.

[Ἐθώμαζον:] ἀντὶ τοῦ ἐθαύμαζον.

[Ἐθρίγκωσεν:] περιετρόχωσεν, περιεχαράκωσεν.

[Ἔθρισεν:] ἐκ τοῦ θερίζω.

[Ἐθρυλλίχθη:] ἐταράχθη.

[Ἐθοινήσαντο:] εὐωχήθησαν.

[Ἔθυσας, ἀντιθύση:] τοῦτο παρὰ Φιλοξένῳ ὁ Κύκλωψ λέγει πρὸς τὸν Ὀδυσσεά. ἀπεκδέχονται γὰρ τό, ἔνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν, παρὰ τῷ ποιητῇ εἰρῆσθαι ἐπὶ τῶν ἀρνῶν, οὐχὶ δὲ τὸ ἀπεθύσαμεν νοεῖσθαι.

Εἶ, εἶ, εἶ, εἶ, εἶ, εἶ· ἡ ἐπέκτασις τοῦ εἰ εἰλίσσεται. κατὰ μίμησιν εἴρηται τῆς μελοποιΐας παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις.

[Εἶ:] εὐκτικόν. καὶ κατ' ἐπέκτασιν εἶθε. Πισίδης· εἶ γὰρ ἂν τὸ Περσίδος ἔσβεστο θράσος.

[Εἶα:] παρακελεύσεως ἐπίρρημα.

[Εἰ ἐπιστολή·] εἰ μὲν εἰσακούσαις πρώτη, εἰ δ', ἀλλ' ἀπεῖη τὸ ἀπευκταῖον, μόνη μοι ἔστω πρὸς σὲ ἡ ἐπιστολή.

[Εἷα:] συνεχώρει.

[Εἷα:] χόρτος. **[ῥῆια]** δὲ βρώματα.

[Εἰαδότα:] ἀρέσκοντα.

[Εἰαμενή:] ὁ κάθυγρος τόπος.

[Εἰανόν:] τὸ λεπτόν.

[Εἷαρ:] τὸ ἔαρ.

[Εἰαρινὸν ἄνθος:] τὸ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος.

[Εἷασεν:] ἀφῆκεν.

[Εἷατο:] ἐκάθητο. ἤμην ὁ παρατατικός· ἦντο, Ἰωνικῶς ἔατο, ποιητικῶς εἶατο. ἄλλως. ἐῶ, ἔημι, ἔεμαι, ἤμαι, κάθημαι, ἦνται, ἔαται Ἰωνικῶς καὶ πλεονασμῷ εἶαται, ὡς μέμνηται, μεμνέαται.

[Εἴβεσθαι:] δακρύνειν, στάζειν. καὶ **[Εἴβει,]** στάζει. σπήλυγγες Νυμφῶν εὐπίδακες, αἱ τόσον ὕδωρ εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ φρέατος.

[Εἴ γάρ:] εἴθε γάρ.

[Εἴ γ' ἐθέλεις:] εἰ γνώμην ἔχεις, εἰ φρόνιμος εἶ καὶ συνετός.

[Εἰ δ' ἄγε νῦν:] διὸ δὴ.

[Εἰδαλίμας:] συνετάς.

[Εἰδάλιμον:] τὸ εὐειδές.

[Εἶδαρ:] ἔδεσμα. καὶ **[Εἶδατα,]** τὰ βρώματα.

[Εἶδαιλος:] συνετὸς λογισμός.

[Εἰδέα·] ὅτι Πλάτων διαφόροις ὀνόμασιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου χρήται. τὴν γοῦν εἰδέαν εἶδος ὀνομάζει καὶ γένος καὶ παράδειγμα καὶ ἀρχὴν καὶ αἴτιον καὶ οὔτε κινούμενον οὔτε μένον καὶ ταῦτ' οὐ καὶ ἐν καὶ πολλά. καὶ πάλιν ἐν ὀνομα ἐν διαφόροις σημαινόμενον. οἷον τὸ φαῦλον, ὃ σημαίνει τὸ ἀπλοῦν καὶ εὐχερές, ὡς Εὐριπίδης ἐν τῷ Λικυμνίῳ· φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν. ἀπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων. ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ, καὶ τοῦ τυχόντος. Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς· φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, Κέβης ζητεῖς. τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος, οἷον, φαῦλον πρᾶγμα ἔσται. τὸ τυχὸν πρᾶγμα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς τεθείη ἂν πρὸς τὸ οὕτω τυχόν. Πλάτων· πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον, οὐδὲ μικρὰς δεόμενον ἀρετῆς.

[Εἰδέα:] ἡ μορφή. καλὸς τὴν εἰδέαν εἶ τις καὶ ἄλλος. τὸ **[Ἰδέα]** οἱ νῦν διὰ τοῦ ι γράφουσιν.

[Εἰ δέ τω:] εἰ δέ τινι.

[Εἰδεχθές:] ἄμορφον, ἀπρεπές, μυσαρὸν, σεσαπριασμένον, σικχαντόν. καὶ θηλυκὸν **[Εἰδέχθεια.**

Εἰδεῖεν:] γινώσκοιεν. καὶ **[Εἰδείη,]** γινώσκοι, ἐπίσταιτο. Ἀριστοφάνης· ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.

[Είδειν:] εὐκτικῶς· ἀντὶ τοῦ γνοῖν. ἔστιν εἰδῶς, εἰδότος· καὶ τὸ εὐκτικὸν ὥφειλεν εἶναι εἰδοίμι, ἀλλ' οὐκ εἰδείην, ἐπειδὴ τὰ ἔχοντα τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, διὰ τοῦ ντ κλινομένην, εἰς ἣν ἔχουσι τὸ εὐκτικόν, οἷον τυφθεῖς, τυφθείην. αὐτὸ δὲ οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ, καὶ οὐκ ὥφειλεν εἶναι εἰδείην. ἀλλ' ὥσπερ τροπὴ τῆς μι εἰς ἣν καὶ τοῦ ο εἰς ϵ , εἰδείην. καὶ ἐπειδὴ εἰς ἣν καθαρὸν ἐστὶ τὸ εὐκτικόν, ἡνίκα ὦσι μετὰ περισπωμένου ἐνεστῶτος, οἷον ποιῶ, ἐὰν ποιῶ, ἢ ἐὰν ἔχωσι τὴν μετοχὴν εἰς ς μετ' ὀξείας διὰ τοῦ ντ κλινομένην δαρεῖς, δαρῶ. ἐν οἷς οὖν τοῦτο οὔτε μετὰ περισπωμένου τόνου ἐστὶ τοῦ ἐν ἐστῶτος οὔτε ἔχει τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον διὰ τοῦ ντ κλινομένην, εἰδῶς γὰρ εἰδότος, οὐκ ὥφειλε περισπᾶσθαι· ἀλλὰ περιεσπᾶσθη ὡς εἴρηται· ἐπειδὴ ἐγένετο τὸ εὐκτικὸν εἰς ἣν καθαρὸν.

[Εἰ δεῖ:] ἐὰν χρῇ.

[Εἶδη·] ὅτι ἀρχὰς τῶν εἰδῶν ἔλεγον οἱ Πυθαγόρειοι τὴν μονάδα καὶ δυάδα καὶ τριάδα, διότι οἱ ἀπὸ μονάδος συντιθέμενοι μέχρι τῆς τετράδος ποιοῦσι τὸν δέκα, ὃς αὐτοῖς καὶ τέλειος ἐνομίζετο, καὶ δεχὰς ἐπωνομάζετο. εἶναι οὖν ἔλεγον τὰς τετραδικὰς ταύτας ἀρχὰς καὶ κοινῶς ἐν πᾶσι καὶ ἰδίᾳ ἐν τε τοῖς νοητοῖς καὶ ἐν τοῖς φυσικοῖς καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. κοινῶς μὲν οὖν ἐπὶ πάντων μονὰς μὲν τὰ νοητὰ (ἀμερὴς γὰρ ἐκείνων οὐ μόνον ἡ οὐσία, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνέργεια ἐν στάσει καὶ ἀκινήσει θεωρουμένη), δυὰς δὲ καὶ ἡ ἐπιστήμη ἢ τὰ ἐπιστημονικά· ὠρισμένως γὰρ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τι ἔρχεται. ἡ γὰρ ἐπιστήμη μετάβασίς ἐστὶν ἐξ ὠρισμένων εἰς ὠρισμένα· οὐκ ἔστι γὰρ ἐπιστήμη ἀόριστος· ἐνθεν γὰρ καὶ ἐπιστήμη ἐκλήθη, παρὰ τὸ ἐπὶ στάσιν ἡμᾶς ἄγειν. τριάς δὲ τὰ δοξαστὰ καὶ φυσικά· φυσικὰ δὲ φημι τὰ καθόλου, τὰ ἐν τοῖς φυσικοῖς, ἀλλ' οὐ τὰ καθ' ἕκαστα. τῶν γὰρ καθόλου φυσικῶν ἡ δόξα. τριάς οὖν ἡ δόξα, διὰ τὸ ὁρμᾶν μὲν ἀπὸ τοῦ, μὴ ὠρισμένως δὲ ἐπὶ τι φέρεσθαι, ἀλλ' ἢ ὧδε ἢ ὧδε.

[Εἰδημονικῶς:] ἐμπείρως.

[Εἰδήμονος:] ἐπιστήμονος.

[Εἰ εἰδῆς:] εἰ γινῶς.

[Εἰδήσεις:] μάθοις, ἐπιγινῶς. εἰδήσεις Ἀλκμᾶνα λύρης ἐλατῆρα Λακαίνης ἔξοχον, ὃν Μουσῶν ἔννε' ἀριθμὸς ἔχει. καὶ **[Εἰδῆς,]** ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου· ἐπιγινῶς, μάθοις. Ὅμηρος· ὄφρ' εὔ εἰδῆς ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.

[Εἰδῆς:] γινῶς.

[Εἶδησις:] ἡ γινῶσις. ὅτι ἡ εἶδησις τριττὴ. ἡ γὰρ ἐπιστήμη λέγεται εἶδησις, ὡς φησιν ὁ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι· τὸ γὰρ εἰδέναι τοῦτό ἐστι, τὸ λαβόντα τοῦ ἐπιστήμην ἔχειν καὶ μὴ ἀποβεβλησθαι. ἢ ἡ ὀλοσχερεστέρα γινῶσις, ἢ ἀπλῶς ἢ κοινοτέρα, καὶ τοῦτο ἐκάτερον περιέχουσα, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Φυσικοῖς· ἐπειδὴ καὶ τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι περὶ πάσας τὰς ἐπιστήμας. διὰ μὲν γὰρ τοῦ εἰδέναι τὴν ὀλοσχερῇ γινῶσιν σημαίνει, διὰ δὲ τοῦ ἐπίστασθαι τὴν ἀκριβῆ. ἢ τὴν κοινῶς ἐπὶ πάσης γνώσεως λεγομένην· ἣν ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικὰ παρέλαβεν.

[Εἰδοθέα:] ὄνομα κύριον.

[Εἶδομεν:] ἐθεασάμεθα.

[Εἰδομένη:] ὁμοιωθεῖσα.

[Εἰδοποιῶ·] αἰτιατικῇ.

[Εἶδος:] μορφή. καὶ τὸ ὑπὸ τὸ γένος· οἷον ὑπὸ τὸ ζῶον ὁ ἄνθρωπος παρὰ φιλοσόφοις. ὁ δὲ Πρόκλος ἐθαύμαζε τοῦ Ἰσιδώρου τὸ εἶδος, ὡς ἔνθεον καὶ πλήρες εἶσω φιλοσόφου ζωῆς.

[Εἶδω:] τὸ κτίζω, εἶσω ὁ μέλλων. **[Εἶδω]** δὲ τὸ γινώσκω· αἰτιατικῇ.

[Εἶδωλεῖον:] ὁ ναὸς τῶν εἰδώλων. **[Εἰδῶλιον]** δὲ τὸ ὁμοίωμα τοῦ εἰδώλου. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ζυγὸν τῆς νεώς.

[Εἶδωλολατρία:] ἡ τῶν εἰδώλων σπονδή.

[Εἶδωλόλατρες:] ὁ τῶν εἰδώλων θεραπευτής.

[Εἶδωλον:] σκιῶδες ὁμοίωμα· ἢ φαντασία σώματος, σκιά τις ἀεροειδής. ὡς καὶ Βακχυλίδης· μελαμβαφὲς εἶδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου. καὶ ὁ Ποιητὴς ἐπὶ τῆς Ἀντικλείας· τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἵκελον. αὐτὸς δὲ ἡ ὑπόστασις ἡ ἀληθής. δεῖ οὖν νοεῖν, ὡς φαντασίας σῶμά των παρέχουσι τοῖς ὀρώσιν, οὐ μὴν καὶ ὑπόστασιν ἀληθῇ. κελεύει ἡ Πυθία εἶδωλόν τι πεπλασμένον εἰς ὄψιν γυναικὸς μετέωρον ἐξαρτᾶν· καὶ ἀνερρώσθῃ ἡ πόλις. καὶ αὖθις· ἦν δὲ ἄρα εἶδωλα ταῦτα ὧν περ οὐ μετὰ μακρὸν ἔμελλε πείσεσθαι ὁ δυστυχὴς νεκρὸς ἐκείνου. ἀντὶ τοῦ ὁμοιώματα. καὶ ἡ Γραφή λέγει, οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἶδωλον, οὐδὲ πᾶν ὁμοίωμα, ὡς διαφορᾶς οὔσης μεταξὺ εἰδώλου καὶ ὁμοιώματος. εἶδωλα μὲν γὰρ τὰ τῶν οὐχ ὑφεστώτων μιμήματα, οἷον Τρίτωνες καὶ Σφίγγες καὶ Κένταυροι· ὁμοιώματα δὲ τὰ τῶν ὑφεστώτων εἰκάσματα, οἷον θηρίων ἢ ἀνθρώπων. διαφέρει δὲ προσκυνῆσαι τοῦ λατρεῦσαι· συμβαίνει μὲν γὰρ διὰ φόβον προσκυνῆσαι, οὐ μὴν δὲ λατρεῦσαι κατὰ ψυχὴν. ἐκάτερον δὲ ἀσεβὲς καὶ θεοστυγές. Σοφοκλῆς· ὀρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἶδωλα. ἀντὶ τοῦ ἀπεικάσματα ἀνυπάρκτων ἀνυπαρκτότερα. καὶ Δαμάσκιος φησιν· ὅταν ἀντὶ πραγμάτων γεγεννημένων εἶδωλα ἄττα ἀναγραφόμεθα, σκιὰν ὀνειράτων κατὰ Πίνδαρον. καὶ τοῦ Ἐφραίμ υἱοὶ εἰδώλων θεραπευταὶ ἐτύγχανον ὄντες.

[Εἶδωλον:] ὁμοίωμα εἰδους. Σοφοκλῆς· ὀρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἶδωλα, ὅσοι περ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν. τοιαῦτα τοίνυν ἐσορῶν ὑπέρκοπον μηδὲν ποτ' εἵτης αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος, μηδ' ὄγκον αἶρη μηδέν', εἴ τιнос πλέον ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει. ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τὰνθρώπεια. τοὺς δὲ σώφρονας θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακοὺς.

[Εἰδώς:] μαθών.

[Εἰδοί:] τοῦ μηνός.

[Εἰδυλίσα:] ἡ ἐπιστήμων.

[Εἶεν:] ἄγε δή. ἡ συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα.

[Εἶεν:] τοῦτο καλεῖται ἀπόθεσις λόγου. ἀντὶ τοῦ ταῦτα μὲν δὴ οὕτως.

[Εἰ εἰδῆς:] εἰ γινῶς.

[Εἶη:] ὑπάρχου.

[Εἶθαρ:] χρονικόν. ἀντὶ τοῦ εὐθέως, ἢ εὐθύς. τὸ δὲ **[Ἰθύς]** ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. ἐπ' εὐθείας.

[Εἶθε:] σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. καὶ εἰ ὁμοίως.

[Εἰκάδιος:] ὄνομα κύριον.

[Εικάζων:] οίόμενος, ἢ ὁμοίων. εἶχε δὲ προκάλυμμα τοῦ προσώπου φάσματα μικρὸν ὥς εἰκάζεσθαι μᾶλλον τι ἢ ἀτρεκέως καθορᾶσθαι τὴν μορφήν αὐτῆς. καὶ αὖθις· δεινότατος ἔδοξε τῶν καθ' αὐτὸν οἷα δὴ ἱκανώτατος τὸ ἀφανὲς εἰκάσαι.

[Εἵκαθεν:] ὑπεχώρει. οἷς εἵκαθε πῦρ ἄσπετον.

[Εικάθειν:] εἴκειν, κατὰ παραγωγήν.

[Εικάθειν:] ὑποχωρεῖν, ὑπέικειν. Σοφοκλῆς· ἀλλὰ τῷ χρόνῳ στένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθειν.

[Εικάκειςαν:] ὑπερσυντελικὸς ἐκ τοῦ εἰκάζω.

[Εἵκασεν:] ὁμοίωσεν.

[Εἰκασία:] ὁ εἰκασμός.

[Εικάσμεθα:] παρὰ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐσκώμμεθα. ταυτὶ γὰρ εἰκάσμεθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον.

[Εἰκασμένος:] ὅμοιος.

[Εἰκαΐα:] ὀλίγη, ὥς ἔτυχεν. Καλλίμαχος· εἰκαΐην, τῆς οὐδὲν ἀπέβρασε φαῦλον ἀλετρίς. τουτέστιν ἥς τὰ ἀποβράσματα, ἤγουν τὰ πίτυρα, οὐκ ἀπέκρινεν, οὐδὲ ἀπεκάθηρεν ἢ μυλωθρός. ἀντὶ τοῦ ἄσειστον τὸ ἄλευρον.

[Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης:] τοῦτο λέγεται ἐπὶ τῶν ἂν μνησθῇ τίς, καὶ εὐθὺς παραγινομένων.

[Εἰ καὶ νῦν ἐγὼ] τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι, τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων, ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω ταῦτα δρᾶν ξυνωμότης ὧν καὶ φρονῶν τυραννικά. Ἀριστοφάνης.

[Εἰκαιοβουλία:] ματαιοφροσύνη.

[Εἰκαιομυθεῖ:] φλυαρεῖ. καὶ **[Εἰκαιομυθία·]** ἡ φλυαρία.

[Εἰκαῖον:] μάταιον, ἀνωφελές. θεραπεία δὲ τοῦ ἐν ἐκάστῳ ἡμῖν δαίμονος, τοῦτον καθαρὸν πάθους διατηρεῖν καὶ εἰκαιότητος καὶ δυσαρεστήσεως τῆς πρὸς τὰ ἐκ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γινόμενα. καὶ αὖθις· μηδὲν γὰρ εἰκαῖον Πλάτων λέγειν φησίν.

[Εἰκαιορημονῶ:] ματαίως λέγω.

[Εἰκαιορημοσύνη:] ματαιολογία.

[Εἰκαῖος:] μάταιος. καὶ **[Εἰκαιότης. Εἵκελος:]** ὅμοιος. διαφορεῖται κατὰ τὴν γραφήν.

[Εἰκῆ:] ματαίως. ἀντὶ τοῦ ψευδές. τοῦτο τῶν εἰκῆ πεπιστευμένων ἐστί.

[Εἰκῆ:] μάτην. παροιμία· **[Μὴ εἰκῆ τὴν Ἀβυδον.]** λείπει παραπλεῖν ἢ διαφοιτᾶν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διακινδυνεύοντων.

[Εἰκῆ ῥαψωδεῖ:] ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖ. ὁ δὲ σκῆπτεται μανίαν, καὶ εἰκῆ καὶ ὥς ἔτυχεν ἄλλα ἔπ' ἄλλοις ἐλάλει, καὶ ἀκόλουθον τῷ προτέρῳ δεύτερον οὐδέν.

[Εἰκῆ τῷ Ἡρακλεῖ:] ἐπὶ τῶν ἀλήπτως τὰ πράγματα ἐπιτελούντων.

[Εικοβολεῖν:] εἰκάζειν. ἢ εἰκῇ καὶ μάτην βάλλειν. φῶς ἑαυτοῖς παρεσκευάζον εἰς τὸ μήτε σφάλλεσθαι μήτ' εἰκοβολεῖν. Πολύβιος φησιν.

[Εἴκομεν:] ὑποχωροῦμεν. καὶ **[Εἴκοντες]** ὁμοίως.

[Εἰκονίζειν·] αἰτιατικῇ· καὶ χαρακτηρίζειν ταυτόν ἐστιν. ἀπὸ γὰρ τοῦ σχήματος κυρίως ἄμφω λαμβάνεται.

[Εἰκός:] πρέπον, ἢ ἀκόλουθον, εὖλογον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τάχα. τῶν τοῦ Καίσαρος κρατησάντων, οὐκ ἐπεδιώξαν τινα· ὥς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ καὶ τὸ εἰκὸς συμβάλλεται, ὅτι μὴ καταλαβεῖν αὐτοὺς ἐδύναντο ἢ ἐφοβήθησαν ἐξοκεῖλαι εἰς τὰ βράχη. καὶ αὖθις· ταῦτά τε ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἐξηγγέλθη αὐτῷ καὶ ἄμφω τῷ εἰκότι ξυμβαίνειν ἐδόκει. καὶ αὖθις· καὶ ἦν τῇ τε ἄλλῃ ἀγαστὸς ἀρετῇ, καὶ ταύτῃ, διότι κὰν ταῖς εὐπραγίαις τῷ τῆς φύσεως θεσμῷ τὸ εἰκὸς ἀποδιδούς, οὐ πέρα τοῦ νενομισμένου τῇ εὐτυχίᾳ ἐπέξῃ. εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα πράσσειν κακῶς· παρὰ τὸ Πινδαρικόν, ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν κακόν. καὶ Ἡρόδοτος· ὥς μὲν ἐγὼ δοκέω καὶ τὸ εἰκὸς ἐμοὶ συμμάχεται, οὐκ ἦν εὖνοος Λακεδαιμονίοισι. τῶν μηχανημάτων δ' αἱ πληγαὶ φερόμεναι πρὸς τὸ εἰκὸς ἐξελύοντο.

[Εἴκοσιν:] ὁ ἀριθμός. καὶ **[Εἰκοσάκωπον πλοῖον]** καὶ **[Εἰκοσινήριτον]** καὶ **[Εἰκοσάριθμον]**.

Εἰκότα:] τὰ ἐστοχασμένα. συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων τὸ συμβησόμενον. δόξα γὰρ τις ὑπῆλθεν ἐκ τῶν εἰκότων λογισμῶν γενομένη, διεφθάρθαι τὴν στρατιάν ἄπασαν.

[Εἰκότα.] τοῦτο δὲ πρότερον αὐτοὶ κατεδόξαζον ἐκ τῶν εἰκότων.

[Εἰκοτολογῆσαι:] ἐστοχασμένως εἰπεῖν.

[Εἰκότος:] μετοχή.

[Εἰκότων:] ὁμοίων. ὁ δέ, εἴ τι τύχοι, πρὸς ἕκαστον τῶν προσιόντων ἡλαζονεύετο, συμπλάττων ἀπὸ τῶν εἰκότων. τουτέστιν ἐψεύδετο. καὶ παροιμία· **[Εἰκῇ τῷ Ἡρακλεῖ,]** ἐπὶ τῶν ἀσυκοφαντήτως πάντα τελούντων.

[Εἰκότως:] δικαίως, πρεπόντως.

[Εἴκω·] δοτικῇ. τὸ ὑποτάττομαι. καὶ ὁμοῖω.

[Εἴκῳ:] τὴν εἰκόνα κατὰ ἀποκοπὴν. **[Εἰκὼν]** δὲ τὸ ὁμοίωμα, παρὰ τὸ εἴκω, τὸ ὁμοῖω. ἰστέον δέ, ὅτι φασὶν οἱ ἀκριβέστατοι τῶν ἱστορικῶν, ὥς τὸ οὐλον καὶ ὀλιγότριχον οἰκειότερόν ἐστι γράφειν ἐπὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ. καὶ **[Εἴκῳ]**, τὴν εἰκόνα. καὶ **[Εἰκοῦς,]** τὰς εἰκόνας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγγέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.

[Εἰκὼν,] εἰκόνας· ὁμοίωμα. Δαβίδ· κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις. ἢ γὰρ εἰκὼν πρόσκαιρον ἔχει τὸ ἄνθος. εἰκόνας δύο κειμένας τῆς πόλεως ἐν πάνυ καλῷ.

[Εἴκων:] ὑποχωρῶν. καὶ **[Εἴκοι,]** ὑποχωροίη.

[Εἰλαδόν:] κατὰ συστροφὴν.

[Εἰλαπινάζων:] εὐωχούμενος. καὶ **[Εἰλαπιναστής,]** συμπότης.

[Εἰλαπίνη:] ἐορτή, εὐωχία. ἀπὸ τοῦ δαψιλῶς δαπανᾶν. λάπτειν γὰρ τὸ ἐκκενοῦν.

[Εἴλαρ:] ἀσφάλεια.

[Εἰλάρχας:] ταξιάρχας.

[Εἷλας:] ἀγέλας.

[Εἰλατίνοις:] τοῖς ὄζοις.

[Εἰλεδανός:] ὁ δεσμός.

[Εἶλεν:] ἔλαβεν, ἀνεῖλεν, ἐνίκησεν, ἐκράτησεν.

[Εἰλενία:] πόλις.

[Εἰλεός:] ἡ μαγειρική τράπεζα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν νόσον.

[Εἰλέσιον:] τόπος.

[Εἶλετο:] ἠθέλησεν.

[Εἰλείθουαι:] αἱ ἐπὶ τῶντικτουσῶν θεαί.

[Εἶλλειν:] εἶργειν, κωλύειν. παλαιὰ ἡ λέξις. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεὶ. ἀντὶ τοῦ ἀπόκλειε, ἔφελκε. ἔνθεν καὶ τὸ ἰλλάσιν. καὶ ἐν συνθέσει **[Ἐνείλλειν]** παρὰ Θουκυδίδῃ· οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐν εἵλλοντες ἐπέβαλλον ἐς τὸ διηρημένον τοῦ τείχους, ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην.

[Εἶλη:] ἐπὶ τοῦ τάγματος. καὶ τοῦ πλήθους συστροφή. Ξενοφῶν. καὶ **[Εἶλη]** ἡ ὀπή. ἐξ οὗ καὶ εἰλεός, ἡ κατάδυσις.

[Εἶλη:] ἡλίου ἀλέα, αὐγή.

[Εἰληδόν:] συνεστραμμένως.

[Εἰληθερούμενος:] θερμαινόμενος. τὸ ῥῆμα εἰληθερῶ.

[Εἶληθρα, Εἶληθρον:] τὸ

[Εἰλήλουθα] καὶ **[Εἰληλούθειν. Εἰλήσας:]** συστρέψας.

[Εἶλησις:] ἔκκαυσις.

[Εἶληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν:] ἐπὶ τῶν ἀξίως ἐαλωκότων.

[Εἶληχεν:] ἔλαχεν, εἶληφεν.

[Εἰλιγγιῶ:] τὸ μὲν ῥῆμα διὰ διφθόγγου· ἀντὶ τοῦ σκοτοδιनिῶ. τοῦτο δὲ οἱ Συρακούσιοι σίελον λέγουσι. τὸ δὲ ὄνομα ἱλιγγος διὰ τοῦ ι. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ εἰλιγγιῶ.

[Εἶλιγγον:] σκότωσιν.

[Εἰλικνοειδές:] τὸ κυκλοειδές, καὶ ὁμαλόν.

[Εἰλικρινές:] τὸ καθαρὸν, καὶ ἀμιγὲς ἑτέρου.

[Εἰλικρινής:] καὶ **[Εἰλικρίνεια,]** ἡ καθαρότης. καὶ οὐδέτερον

[Εἰλικρινοειδές. Εἰλίπους:] βοῦς, ὁ τοὺς πόδας ἐλίσσων ἐν τῇ πορείᾳ.

[Εἶλκον:] ἔσυρον. καὶ **[Εἰλκύσθη. Εἶλομεν:]** ἐπορθήσαμεν.

[Εἰλόμενον:] συναλαυνόμενον, συγκλειόμενον.

[Εἰλομένων:] συνεσταλμένων, συγκεκλεισμένων.

[Εἰλόμην:] προέκρινα, ἠθέλησα.

[Εἰλούμενος:] συστρεφόμενος.

[Εἴλωρ,] εἴλωτος· ὁ δοῦλος. καὶ τὸ ἐθνικὸν **[Εἴλωτες]** παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι καὶ οἱ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοιγενόμενοι· ἀπὸ τοῦ Ἑλους· Ἑλος δὲ πόλις ἐν Πελοποννήσῳ. οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι διὰ τὸ ἀεὶ διαφόρους εἶναι ἀλλήλοις τοὺς δούλους αὐτῶν ἐκάλουν εἴλωτας κατὰ ἀτιμίαν καὶ ὕβριν. τὸ δὲ κατειλωτισμένος σεσημείωται εἰς τὴν συναλιφὴν.

[Εἴλωτεύειν:] δουλεύειν. εἴλωτες γὰρ οἱ μὴ γόνῳ δοῦλοι Λακεδαιμονίων, ἀλλ' οἱ πρῶτοι χειρωθέντες τῶν Ἑλος τὴν πόλιν οἰκούντων.

[Εἴλωτεία:] ἡ δουλεία.

[Εἴλωτίς:] ἡ δούλη.

[Εἴλυθμός:] ἡ κατάδυσσις.

[Εἴλυμα:] τὸ ἱμάτιον.

[Εἴλυμένος:] ὁ κεκαλυμμένος. καὶ **[Εἴλῳ]** ὁ ἐνεστώς, καλύπτω.

[Εἴλυφάζω:] τὴν φλόγα συστρέφω.

[Εἴλυφώσιν:] εἰλοῦσι, συνάγουσιν.

[Εἶμα:] ἱμάτιον, ἔνδυμα. καὶ διὰ τί. ἐν Ἐπιγράμμασι· Πραξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσε δὲ Δύσηρις εἶμα τόδε· ξυνὴ δ' ἀμφοτέρων σοφίη. καὶ αὖθις· δέξαι βύσσινον εἶμα ἔν. καὶ **[Λευχείμων.]**

Εἵμαρμένη:] γένεσις, ὅτι εἰρηκῶς Σοφοκλῆς περὶ Αἴαντος, εἶρξαι κατ' ἡμάρ τούμφανες τὸ νῦν τόδε Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσιν, ἀνατρέπει τὴν εἵμαρμένην. οἱ φιλοσόφοι ἓνα φασὶν εἶναι θεὸν καὶ νοῦν καὶ εἵμαρμένην καὶ ἄλλαις ὀνομασίαις ὀνομάζεσθαι. ἔστι δὲ εἵμαρμένη αἰτία τῶν ὅλων εἰρομένη, ἡ λόγος καθ' ὃν ὁ κόσμος διεξάγεται. ἡ εἰρμός τις καὶ ἐπισύνδεσις ἀπαράβατος, δι' αἰτίαν ἀναπόδραστον· ἡ δύναμις κινητικὴ τῆς ὕλης. οἱ δὲ Χριστὸν θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα.

[Εἵμαρμένη·] τὰ μετὰ τὴν σελήνην τέσσαρσιν αἰτίαις διάκεινται, κατὰ θεόν, καθ' εἵμαρμένην, κατὰ προαίρεσιν ἡμετέραν, κατὰ τύχην. οἷον τὸ μὲν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ναῦν ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ τὸ μέντοι ἐν εὐδία καὶ χειμῶνι καὶ ζάλην ἐξαίφνης ἐπιγίνεσθαι, κατὰ τύχην ἐστί· τὸ μέντοι βαπτιζομένην τὴν ναῦν παρ' ἐλπίδα σωθῆναι, προνοίας θεοῦ. τῆς δὲ εἵμαρμένης πολλοὶ εἰσι τρόποι.

[Εἵμαρμένη·] ὅτι εἵμαρμένην ἀναγκαστικὴν δύναμιν εἶπον εἶναι καὶ τῆς ὕλης κινητικὴν. τὴν δὲ τύχην ὁ Πλάτων αἰτίαν λέγει κατὰ συμβεβηκὸς γινομένην ἢ σύμπτωμα φύσεως ἢ προαιρέσεως. καὶ Δημόκριτος εἶπε· τὰ μὲν ἐκ θεοῦ πάντες ἔχομεν, τὰ δὲ ἐκ τῆς εἵμαρμένης τύχης καὶ τῶν σμικροτάτων ἐκείνων σωμάτων καὶ προδήλως φερομένων ἄνω καὶ κάτω παλλομένων τε καὶ περιπλεκομένων καὶ διῶσταμένων καὶ περιφερομένων ἐξ ἀνάγκης· ἀφ' ὧν οὐ μόνον πλοῦτον καὶ πενίαν καὶ νόσον καὶ ὑγείαν καὶ δουλείαν καὶ ἐλευθερίαν καὶ πόλεμον καὶ εἰρήνην διανέμειν ἀλλὰ καὶ ἀρετὴν καὶ κακίαν ἀποκληροῦν ἔφησεν. καὶ ἄλλοι ἄλλα εἰπόντες ἀντεπαρετάξαντο ἀλλήλοις.

[Εἰμένος:] ἐνδεδυμένος.

[Εἰ μὲν οὖν] ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακά, αὐτὸς ἦν ἐνδηλος, οὐκ ἂν ἐμνήσθην φίλου· νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται, ὅς τις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.

παρὰ τὸ λεγόμενον, εἴ τις οἶδε τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν. οἱ δὲ λέγουσιν Ἀρίγνωτον κιθαρωδόν, ὃς ᾔδε τὸν ὀρθὸν καλούμενον νόμον καὶ τὸν λευκόν, οἳ τινες ἐθαυμάζοντο κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. ὁ δὲ Ἀριφράδης παρὰ φύσιν ἡσέλγαινε ταῖς γυναιξίν.

[Εἰ μὴ δύναιο βοῦν, ἔλαυνε ὄνον:] παροιμία ἐπὶ τῶν ὁ κατὰ δύναμιν ἔχουσι πράττειν παραινούντων.

[Εἰ μὴ κατένιψε] τὴν Θράκην χιόνι πολλῇ καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον, ἠνίκα Θέογνις ἠγωνίζετο. οὗτος τραγωδίας ἦν ποιητὴς ψυχρὸς. κωμῶδων οὖν αὐτὸν παρίστησιν ἡμῖν τὴν πολλὴν χιόνα, διὰ τῆς τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητος.

[Εἰ μὴ πατήρ ἦσθα:] κατὰ ἀποκοπὴν. τὸ δὲ πλήρες, εἶπον ἂν σε οὐκ εὖ φρονεῖν.

[Εἰ μὴ ταχέως ἀπολώμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθημεν·] ἅπαντες δὲ τότε τὴν παροιμίαν διὰ στόματος εἶχον. οἱ κρημνιζόμενοι.

[Εἴμι:] πορεύομαι.

[Εἰμί:] ὑπάρχω. τοῦτο μέλλοντα οὐκ ἔχει· τοῦ δὲ εἴμι, τὸ πορεύομαι, τὰ πληθυντικὰ διὰ τοῦ ι καὶ τὰ δυϊκὰ ἴμεν, ἴτε. Ὅμηρος· εἴμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης. Αἴας φησὶν· ἀλλ' εἴμι πρὸς τε λουτρὰ καὶ παρακτίους λειμῶνας, ὥς ἂν λύμαθ' ἀγνίσας ἐμά, μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς.

[Εἰνάλιος:] δαίμων θαλάσσιος.

[Εἰάνυχες:] ἐπὶ θ' νύκτας.

[Εἰν Ἀρίμοις. Εἰνάτηρ:] ἡ νύμφη.

[Εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν:] ἀντὶ τοῦ ἀφεῖναι τοὺς δρόμους. τινὲς δὲ γράφουσιν εἵητε, ἀντὶ τοῦ ἀφίετε· οἱ δρομεῖς δηλονότι. τοῦτο γνωριμώτερον ἔχει τὸν νοῦν. ἐπειδὴν οἱ θεώμενοι εἴπωσιν ἀφίετε, δηλονότι οἱ τρέχοντες, καὶ σὺ σαυτὸν ῥῖψον κάτω. γράφεται δὲ ἐν πολλοῖς ἔναι, ἀντὶ τοῦ ἵητε. μήποτε δὲ τὸ δεύτερον εἶναι τὸ ἐξ καὶ σαυτόν, ἀμαρτανομένου τοῦ προτέρου. λέγοι δ' ἂν τις καὶ τοῦτο λόγον ἔχειν, ὥς τῶν θεωμένων ἐπικελευόντων τῷ τὸ σημεῖον ἀφιέντι κατὰ τὸ ἀρχαῖον σχῆμα, οὕτως εἶναι.

[Εἶναι:] ὑπάρχειν. εἶναι μὲν, ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή. τουτέστι μὴ ἀλλάξαι τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν μορφήν.

[Εἵνεκα] καὶ **[Ἔνεκεν· Οὔνεκα]** δέ.

[Εἰν ἔλεοῖσι:] τοῖς μαγειρικοῖς τραπεζίοις.

[Εἰνοδίους:] κώμας τὰς ἐν τῇ ὁδῷ.

[Εἰνοσίφυλλον:] ἔνθα κινοῦνται τὰ φύλλα. ἦτε κατ' εἰνοσίφυλλον ὄρος ποσὶ πότνια βαίνει. ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις. καὶ **[Ἔνοσίχθων,]** ὁ σεισίχθων.

[Εἴνυον:] ἔφερον.

[Εἷξασαν:] ὑποχωρήσασαν.

[Εἷξαι] καὶ εἵκασι λέγει Πλάτων ἀντὶ τοῦ εἰκόασι. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· εἷξαι δ' οὖν ἐρίοισι πεπταμένοισι. περὶ τῶν νεφελῶν λέγει.

[Εἷξεν:] ὑπετάγη.

[Εἶο:] ἑαυτοῦ.

[Εἴωθεν] καὶ **[Εἰώθειν]** καὶ **[Εἰώθησαν. Εἶπατε:]** λέξατε. καὶ **[Εἰπέ. Εἴπης:]** αὐθυπότακτον.

[Εἴπερ·] ὑπάκουσον, εἴπερ ποτ' ἀνθρώπων τινί. λείπει τὸ ὑπήκουσας.

[Εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην·] Ἀριστοφάνης. ὥσανεῖ ἔλεγεν· εἴπερ ἐξ ἀνθρώπων εἰμὶ κἀγώ. σωματοποιεῖ γὰρ τὰς ναῦς, καὶ τὰς μὲν παλαιὰς καλεῖ γραῖας, τὰς δὲ μὴ πλευσάσας παρθένους. τῷ ψυχρῷ οὖν τὸ ψυχρὸν παρέβαλε πάνυ χαριέντως.

[Εἴπον:] ἀντὶ τοῦ εἰπέ. προστακτικόν.

[Εἴποντο:] ἠκολούθουν.

[Εἴποις τὰ τρία παρὰ τῇ αὐλῇ:] τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀγομένοις παρρησία ἐξῆν σίτου καὶ οἴνου πληρωθεῖσιν τρία λέγειν, ἃ βούλονται· μεθ' ἃ φιμωθέντες ἀπήγοντο τὴν πρὸς θάνατον. τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον καλούμενον αὐλὴ ἐκαλεῖτο.

[Εἶρ:] λαίλαψ, ἢ λαμπηδών.

[Εἶραφιώτης:] ὁ Διόνυσος, παρὰ τὸ ἐρράφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ Διός.

[Εἶργασμένος πλοῦτος·] πολλοὺς ὅψει πλοῦτον εἶργασμένον αἰσχυνομένους.

[Εἶργεσθαι:] κωλύεσθαι. τὸ **[Εἶργομαι]** γενικῇ. ἐπέισθη γὰρ ὁ θεός, εἰ καὶ βασκαίνεται τοῦ τῆς γνώσεως ξύλου τέως εἶργοντος. ἐπὶ δὲ τῶν ἐνεργητικῶν αἰτιατικῇ. ὁ δὲ ζῆλος διωθήσατο τοὺς εἶργοντας αὐτὸν Βιθυνῶν.

[Εἶργου:] φυλάττου, χωρίζου.

[Εἶρερος:] ἡ δουλεία.

[Εἶρεσίας:] κωπηλασίας.

[Εἶρέσιον:] πόλις Βοιωτίας.

[Εἶρεσιώνη:] θαλλὸς ἐλαίας, ἐστεμμένος ἐρίοις καὶ προσκρεμαμένους ἔχων παντοδαποὺς τῶν ἐκ γῆς καρπῶν. τοῦτον δὲ ἐκφέρει παῖς ἀμφιθαλὴς καὶ τίθησι πρὸ τῆς θύρας τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ τοῖς Πυανεψίοις. λέγεται γὰρ Θησέα, καθ' ὃν καιρὸν εἰς Κρήτην ἔπλει, προσσχόντα Δήλῳ διὰ χειμῶνα εὐξασθαι τῷ Ἀπόλλωνι καταστέψασθαι κλάδοις ἐλαίας, ὅταν σωθῇ τὸν Μινώταυρον ἀποκτείνας, καὶ θυσιάσειν· καὶ τὴν ἱκετηρίαν ταύτην καταστέψας ἐψῆσαι χύτρας αἰθάλης καὶ ἔτνος καὶ βωμὸν ἰδρύσασθαι. διὸ καὶ Πυανέψια δοκεῖ λέγεσθαι, οἷον Κυαμέψια. τὸ γὰρ πρότερον τοὺς κυάμους πυάνους ἐκάλουν. ἦγον δὲ ἔσθ' ὅτε ἐπὶ τῇ ἀποτροπῇ λοιμῶν. ἦδον δὲ παῖδες οὕτως· εἶρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι καὶ κύλικ' εὐζωρον, ὅπως μεθύουσα καθεύδῃ. μετὰ δὲ τὴν ἐορτὴν ἔξω τῶν ἀγρῶν τιθέασιν παρ' αὐτὰς τὰς θύρας. Κράτης δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσίων, ἀφορίας ποτὲ κατασχούσης τὴν πόλιν, θαλλὸν καταστέψαντας ἐρίοις ἱκετηρίαν ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι. καὶ παροιμία· ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθήρ λάβῃ, εἶρεσιώνην καύσεται. ἀντὶ τοῦ καύσει. εἶρεσιώνη δὲ θαλλὸς ἐλαίας ἢ δάφνης ἐξ ἐρίων πεπλεγμένος, ἔχων ἄρτον ἐξηρητημένον καὶ κοτύλην, ὃ ἐστὶν ἡμίξεστον, καὶ σῦκα καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ. ταύτην δὲ πρὸ τῶν οἰκημάτων ἐτίθεσαν καὶ κατ' ἔτος αὐτὴν ἤλλαττον. ἄλλως.

[Εἶρεσιώνη,] κλάδος ἦν ἐλαίας ἐρίοις πεπλεγμένος· ἐξήρητο δὲ αὐτοῦ τὰ ὠραῖα πάντα· ἴστασαν δὲ αὐτὴν πρὸ τῶν θυρῶν κατὰ παλαιὸν χρησμόν. οἱ μὲν γὰρ φασιν, ὥς λοιμοῦ πᾶσαν τὴν γῆν

κατασχόντος ὁ θεὸς εἶπε προηρόσια τῇ Διοῖ ὑπὲρ πάντων θῦσαι θυσίαν Ἀθηναίους· οὗ ἔνεκεν χαριστήρια πανταχόθεν ἐκπέμπουσιν Ἀθήναζε τῶν καρπῶν τὰς ἀπαρχάς. ἄλλως. Πυανεψίους καὶ Θαργηλίους Ἡλίῳ καὶ Ὡραις θύουσιν Ἀθηναῖοι· φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τὰ προκατειλεγμένα ἀκρόδρυα καὶ ταῦτα πρὸ τῶν θυρῶν κρεμῶσι. κατὰ τι δὲ χρηστήριον πρὸς ἀποτροπὴν λοιμοῦ ταύτην ἐποιοῦν τὴν ἀνάρτησιν. **[Εἰρεσιώνη]** δὲ λέγεται διὰ τὰ ἔρια.

[Εἶρετο:] ἡρώτα, ἔλεγεν.

[Εἶρει:] λέγει.

[Εἶρηκώς:] εἰπών.

[Εἶρημένον:] λελεγμένον. εἰρημένον αὐτοῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ εἰρημένου ἔρχεσθαι. οὐ περὶ φαύλου πράγματος. ἀντὶ τοῦ εὐτελοῦς.

[Εἶρην,] εἶρενος.

[Εἶρηναῖος,] ὁ καὶ Πάκατος κληθεὶς τῇ Ῥωμαίων διαλέκτῳ, μαθητὴς Ἡλιοδώρου τοῦ μετρικοῦ, γραμματικὸς, Ἀλεξανδρεὺς. Περὶ τῆς Ἀθηναίων προπομπίας, Περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου, ὅτι ἔστιν ἐκ τῆς Ἀτθίδος, βιβλία ζ', Ἀττικῶν ὀνομάτων βιβλία γ', Ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει καὶ προσωδία κατὰ στοιχεῖον βιβλία γ', Κανόνας Ἑλληνισμοῦ βιβλίον α', Περὶ Ἀττικισμοῦ βιβλίον α', καὶ ἄλλα πολλά.

[Εἶρηνεύω·] αἰτιατικῇ.

[Εἶρηναίως:] φιλικῶς. ἦσαν γὰρ εἰρηναίως ἐσταλμένοι ἄνευ δορυφόρων ἄγοντες τὴν ἱερουργίαν.

[Εἰρήνη:] ὄνομα κύριον.

[Εἰρηνήσειν:] πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἐλπίδα τε γὰρ μεγάλην εἶχον εἰρηνήσειν. ὁ δὲ Καῖσαρ ἐξὸν αὐτῷ εἰρηνεῖν πόλεμον εἴλετο.

[Εἰρηνόδικος:] ὄνομα κύριον.

[Εἰρήσθω:] λεγέσθω.

[Εἶρια:] μαλλία. εἶριά τε ῥοδόεντα δέχου. τουτέστιν ἔρια.

[Εἰρκτή:] φυλακή.

[Εἰρμολόγιον:] βιβλίον τί. καὶ **[Εἰρμός,]** καὶ **[Καθ' εἰρμόν.]**

[Εἶρξας:] ἀποκλείσας. δασέως δὲ τὸ εἶρξας Ἀττικοί· τὸ μέντοι παρ' Ὀμήρῳ, ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ψιλῶς. τὸ δὲ ἔρξας, τὸ πράξας, δασέως ἀναγινώσκομεν. ἢ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξας' ἀπεβήσατο διὰ θεάων. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς εἰρκτῆς ψιλῶς Ἀττικοί.

[Εἰροκόμῳ:] ἐριουργῷ, ἐπιμελεῖ.

[Εἰρόμενος:] ἀντὶ τοῦ ἐρωτῶν.

[Εἰροπόκοις:] ἐρίων πόκοις ἔχουσι. πόκοι δὲ εἰρηνται παρὰ τὸ πέκειν, ὃ ἐστὶ ξαίνειν.

[Εἰροπόνος:] ὁ περὶ τὰ ἔρια πονῶν.

[Εἶρω· συνάπτω·] ὅθεν εἰρμός.

[Εἴρων:] ὁ πάντα παίζων καὶ διαχλευάζων. καὶ εἰρωνευόμενος διὰ λόγων· παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω. ἀπατεῶν καὶ ὑποκριτής.

[Εἴρων:] ὁ δυνάμενος μὲν ποιῆσαι τι, λέγων δὲ μὴ δύνασθαι· ἀλαζών δὲ ὁ τούτῳ ἐναντίος, ὁ υπερήφανος· διαφορὰ. οὐκ εἶδεν αὐτὸν παρεκβαίνοντα τὸ ἀληθὲς ἔργῳ ἢ λόγῳ, ἥτοι πρὸς τὸ εἰρωνικώτερον ἢ ἀλαζονέστερον.

[Εἰρωνευόμενοι:] χλευάζοντες. πάντα τὰ ἔθνη ῥημάτων τε ποικιλίᾳ καὶ τῷ δολερῷ τῆς διανοίας εἰρωνευόμενοι. καὶ **[Εἰρωνεύεται,]** καθυποκρίνεται, προσποιεῖται.

[Εἰρωνεύσεται:] καθυποκρινεῖται. λέγεται γὰρ ἐπὶ τοῦ διάπειραν λαμβάνοντος ὑπούλως καὶ καθυποκρινομένου τὸν μὴ γινώσκοντα περὶ ὅτου ποτὲ τὸν λόγον ποιῆσαι.

[Εἰρωνεΐα:] χλεύη, ἢ ὑπόκρισις. διαιρεῖται εἰς εἴς· εἰς χλεύην, μυκτηρισμόν, σαρκασμόν, ἀστεϊσμόν.

[Εἴρπον:] μετὰ σχολῆς ἐβάδιζον.

[Εἴρυντο:] ἐφύλασσον.

[Εἰρύοντο:] εἴλκυον.

[Εἰρύσασθαι:] φυλάξαι.

[Εἰρύσατο:] εἴλκυσεν, ἔλαβεν. ὃς ἔχαιρεν ἐπὶ ταῖς Ἐπικούρου φλυαρίαις καὶ ἐξ ἐκείνων κακὰ εἰρύσατο δύο, ἄθεός τε καὶ ἀκόλαστος εἶναι.

[Εἰρυσμένους:] εἴλκυσμένους. ἡ δὲ θεραπεία ἐώρα τὰ ξίφη εἰρυσμένους, ὥς αὐτοὺς διαχρήσαιντο.

[Εἰρχθέντες:] πνιγέντες.

[Εἶς:] ὁ ἀριθμός.

[Εἰσαγγελεύς:] ὁ τῶν δημοσίων καὶ μεγάλων μηνυτής.

[Εἰσαγγελία:] δηλατορία. εἰσαγγελία δὲ καὶ γραφή διαφέρει. εἰσαγγελία μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ δημοσίων ἀδικημάτων γίνεται, γραφή δὲ καὶ ἐπὶ μικρῶν. καὶ κυρίως γραφή ἐπὶ τῶν τὰ παράνομα γραφόντων.

[Εἰσαγγελία:] κυρίως ἡ περὶ κοινῶν καὶ δημοσίων ἀδικημάτων εἰσαγομένη δίκη ὑπὸ τῶν πρυτάνεων, περὶ ὧν διαρρήδην μὲν οὐδὲν λέγουσιν οἱ νόμοι, συγχωροῦσι δὲ κρίσεις γενέσθαι. καὶ τοῦτό ἐστιν, οἷον τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς μελετώμενον τὸ τῶν ἀγράφων ἀδικημάτων.

[Εἰσαγγελία:] δημοσίου δίκης ὄνομα. τρία δὲ ἐστὶν εἶδη εἰσαγγελιῶν. ἡ μὲν ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίστοις καὶ ἀναβολὴν μὴ καταδεχομένοις, καὶ ἐφ' οἷς μήτε ἀρχὴ κατέστηκε, μήτε νόμοι κεῖνται τοῖς ἄρχουσι, καθ' οὓς εἰσάξουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον ἢ πρώτη κατάστασις γίνεται· καὶ ἐφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι, ἐὰν ἄλῳ, μέγισται ζημίαι ἐπίκεινται, ὁ δὲ διώκων, ἐὰν μὴ ἔλῃ, οὐδὲν ζημιοῦται, πλὴν ἐὰν τὸ εἶς μέρος τῶν ψήφων μὴ μεταλάβῃ· τότε γὰρ χιλίας ἐκτίνει, τὸ δὲ παλαιὸν καὶ οὗτοι μειζόνως ἐκολάζοντο. ἑτέρα δὲ εἰσαγγελία λέγεται ἐπὶ ταῖς κακώσεσιν. αὗται δὲ εἰσι πρὸς τὸν ἄρ χοντα καὶ τῷ διώκοντι ἀζημίαι, κἂν μὴ μεταλάβῃ τὸ εἶς μέρος τῶν ψήφων. ἄλλη δὲ εἰσαγγελία ἐστὶ κατὰ τῶν διαιτητῶν. εἰ γὰρ τις ὑπὸ διαιτητοῦ ἀδικηθῇ, ἐξῆν τοῦτον εἰσαγγέλλειν πρὸς τοὺς δικαστάς· καὶ ἀλοὺς ἡτιμοῦτο. Ἰσαῖος μέντοι περὶ τοῦ αὐτοῦ κλήρου τὸ αὐτὸ πρᾶγμα εἰσαγγελίαν καὶ γραφὴν ὠνόμασεν. τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννὼ νοῦ σαφῶς

ψήφισμα, βινεῖν με δεῖ διαλελημμένον. οὗτος γὰρ ψήφισμα ἐγεγράφει κατεχόμενον ἐκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι τὸν κατ' εἰσαγγελίαν κρινόμενον. καὶ αὖθις· τίμημα τῆς εἰσαγγελίας ἐχούσης χρηματικὸν εἶ μυριάδας ἀργυρίου.

[Εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν:] τὸ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρειν τὰ ὑφαινόμενα. οὕτω Μένανδρος.

[Εἰσάγω·] αἰτιατικῇ.

[Εἰσαγωγεύς:] ὁ εἰσάγων πρὸς τινα ἄνθρωπον. εὐνοῦχον μὲν οὖν τὸν εἰσαγωγέα καὶ τοὺς τῇδε παρόντας πολλὰ τὸν ἄνθρωπον λιπαρεῖν ἐπίπροσθεν βαίνειν.

[Εἰσακούω·] γενικῇ.

[Εἰσάμενος:] ὁμοιωθεὶς.

[Εἶσαν:] ὑπετάγησαν. ἢ συνῆκαν.

[Εἶς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνὴρ:] παρ' ὅσον ὑφ' ἐνὸς οὐδὲν καθορθοῦται.

[Εἰς ἀρχαίας φάτνας:] ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεώς τινος ἐκπεσόντων, πάλιν δὲ εἰς αὐτὴν ἐπανελθόντων.

[Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθα:] ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια πασχόντων.

[Εἰσάττειν:] εἰσελθεῖν. Ἀριστοφάνης· μὴδ' ἐς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνῶς μήλω βληθῆς.

[Εἶσατο:] ἀνέθηκε. τοῦτό τοι, Ἄρτεμι δῖα, Κλεώνυμος εἶσατ' ἄγαλμα.

[Εἶσατο:] κατέθετο. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὅς τάδε καλὰ εἶσαθ' ὑπαὶ πιτύων ὕμμι, θεαί, ζόανα. καὶ ἀντὶ τοῦ περιέθηκε, περιέβαλεν.

[Εἶσατο:] ἐφάνη, καὶ ὁμοιώθη. Ὅμηρος.

[Εἰσβαλεῖτε:] εἰσβαλεῖν ἐστὶ τὸ τινὰς ἐν ἀγρῷ εἰσελθόντας ἐκκόψαι πάντα τὰ ἐν αὐτῷ. Ἀριστοφάνης· οὐκ εἰσβαλεῖτε. κυρίως δὲ εἰσβαλεῖν ἐστὶ τὸ πολεμίους τινὰς εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν.

[Εἰσβολάς·] εἰσβολὰς λέγουσι χώρας τοὺς τόπους, δι' ὧν εἰσβάλλουσιν εἰς τὸν πόλεμον.

[Εἰσβολὰς δὲ ἀλφίτων:] τὰ σιτοφυλάκια, τὰς ἀποθήκας.

[Εἰσβολάς:] τὰς ἐπὶ τὴν τῶν πολεμίων χώραν ἐφόδους ἐκάλουν εἰσβολάς.

[Εἰσβολή:] ἐπὶ τοῦ νοὸς τρία θεωρεῖται· εἰσβολή, παραδοχή, συγκατάθεσις. τοῦτο καὶ παρὰ τῷ Δαβίδ εἴρηται, ἐνώτισις, σύνεσις, προσοχή. τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ἐνώτισις μὲν ἐστὶ σύνοψις τῶν ῥημάτων, σύνεσις δὲ ἐπίληψις τῶν πραγμάτων, προσοχή δὲ τελείωσις τῆς ἐφέσεως.

[Εἰς δέον·] πατρόθεν αὐτὸν καλέσας ὁ ἥρως, εἰς δέον σε εὔρον, φησί· βούλομαι γὰρ καλέσαι σ' ἐς πανθοινίαν. ἀντὶ τοῦ εὐκαίρως σε εὔρον. καὶ παροιμία· **[Εἰς δέον·]** ὅταν τίς θέλῃ μὴ φανερώς εἰπεῖν, ὅπου τι πολλάκις ἀνάλωσε, λέγει· εἰς δέον.

[Εἰσδέχομαι·] αἰτιατικῇ.

[Εἰσεκώμασεν:] εἰσῆλθεν.

[Εἰσελάσαι:] περισπωμένως, ἀπὸ τοῦ ἐλάω, ἐλῶ.

[Εἶσε λόχον.] καὶ εἶσεν ἐπὶ θρόνου.

[Εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν:] δίκης ἐστὶν ὄνομα, ὑπὸ τοῦ τὰ ἀμφισβητούμενα ἐν φανερώ ποιῆσαι.

[Εἶσεν:] ἔκτισεν.

[Εἰς ἐν ιόντα:] ὁμοῦ πορευόμενον.

[Εἰς ἐν ἦλθον:] ἀντὶ τοῦ ὠμονόησαν.

[Εἰς ἔω:] ἀντὶ τοῦ εἰς ἀρχομένην ἡμέραν.

[Εἰσεπόδιζον:] ἀντὶ τοῦ εἰσέβαινον τοὺς πόδας τοῦ χωρίου.

[Εἰσεποιήθη:] εἰσεκρίθη. ἐνιαύσιος ἦν ἡμέρα, ἐν ἣ Τραϊανὸς ἐπὶ διαδοχῇ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Νερούα εἰσεποιήθη.

[Εἰσεποιεῖτο:] ἀντὶ τοῦ ὑπετίθει. ὁ δὲ πόρος ἐφράττετο καὶ μεγάλας ἐλπίδας εἰσεποιεῖτο τῶν ἐπιφερομένων.

[Εἰσέφρησα:] εἰσέδυσα ἑαυτόν. καὶ εἰσέφρησας, εἰσήγαγες. καὶ εἰσφρήσας, εἰσελθών. καὶ

[Εἰσφρησθέντα,] ἀντὶ τοῦ ἐκδιωχθέντα. οἱ δὲ χαρᾶς ὑπεπλήσθησαν τῷ μὴ ἐκφρησθῆναι ἐκφαυλισθέντα καὶ ἀτιμασθέντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ αὐτόν.

[Εἰσέφρουν:] εἰσεδέχοντο. οἱ δὲ τὰς πύλας ἀνοίξαντες εἰσέφρουν τὸ στράτευμα.

[Εἰσεχέοντο:] εἰσῆρχοντο.

[Εἶσειμι:] εἰσέρχομαι.

[Εἶση:] ἐπιγνοίης, λογίσῃ. Εὐριπίδης· εἰ σώσαιμί σε, ἐξ Ἀνδρομέδας, ὦ παρθέν', εἶση μοι χάριν;

[Εἶση:] μαθήσῃ. καὶ **[Εἰσόμενον,]** μαθόντα. ἐντολὰς δοὺς κατασκέψασθαι, τί πράττουσιν οἱ πολέμιοι καὶ τί διανοοῦνται εἰσόμενον.

[Εἰσήγγειλεν:] ἐσυκοφάντησεν. ὁ Δωὴκ τὸν Ἀχιμέλεχ εἰσήγγειλε παρὰ τῷ Σαοῦλ καὶ εἰς μαιφονίαν τῶν ἱερέων ἐξέμηνεν. ἔστι δὲ διώνυμος. λέγεται γὰρ καὶ Ἀβιμέλεχ.

[Εἰσηγορία] καὶ **[Ἐπηγορία]** καὶ **[Κατηγορία:]** ἀντὶ τοῦ μέμψις καὶ λοιδορία.

[Εἰσηγήσαιντο·] Ἡρόδοτός φησι περὶ Περσῶν τοῦτον βουλευέσθαι τὸν τρόπον. εἰ μὲν οὖν εἰσηγήσαιντό τι νήφοντες, βουλευέσθαι περὶ τούτου ἐν μέθῃ· εἰ δὲ εἰσηγήσαιντο ἐν μέθῃ, τοῦτο κυροῦν νήφοντας.

[Εἰσηγούμενος·] δοτικῇ. διδάσκων.

[Εἰσήεις:] εἰσῆρχου.

[Εἰσήλατο:] εἰσεπήδησεν.

[Εἰσήρετο:] εἰσεφέρετο. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· κ' ἡ τράπεζ' εἰσήρετο.

[Εἰσήρρησεν:] εἰσεφθάρη. Ἀριστοφάνης· ἄφ' οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν. ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθεν, εἰσεπήδησεν. ὡς βίᾳ καὶ ἀναιδῶς αὐτοῦ τῇ πολιτείᾳ προσελθόντος. καὶ αὖθις· ὁ δὲ προτερήσας εἰσήρρησεν αὐτόθι. γράφεται δὲ καὶ εἰσέφρησε, δηλούσης τῆς λέξεως τὸ ἐπιτηδῆσαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετὰ φθορᾶς εἰσελθεῖν. καὶ Σιμόκατος· λόγος εἰσήρρησε τοῖς τὴν γείτονα πόλιν οἰκοῦσιν, ὡς

ἤλω ἢ πόλις. καὶ **[Εἰσεφθαρμένου,]** ἀντὶ τοῦ εἰσπηδήσαντος ἐπὶ λύμῃ καὶ καταφθορᾷ.
εἰσεφθαρμένου δὲ αὐτοῖς οὐκ ὀλίγου συντάγματος, ᾧ τινες καὶ τοῦ πολιτικοῦ συνενόσουν.

[Εἴσεισιν:] εἰσέρχεται.

[Εἴσι:] πορεύεται.

[Εἴσιθι:] εἴσελθε. καὶ **[Εἴσιμεν]** ὁμοίως.

[Εἰσίθμη:] ῥύμη.

[Εἰσίν:] ὑπάρχουσιν.

[Εἰσιτήρια:] ἡμέρα ἐορτῆς, ἐν ἣ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες προῖᾱσιν, οὕτως ἐκαλεῖτο. ταύτην δὲ τὴν ἡμέραν πρώτην τοῦ ἔτους Ἀθηναῖοι νενομίκασι. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· ἡ βουλή τὰ εἰσιτήρια ἔθυσεν. συνεστιάθησαν δὲ καὶ τῶν ἐκοινώνησαν οἱ στρατηγοὶ καὶ σχεδὸν εἶπεῖν αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι.

[Εἰσιτήριος:] ὁ εἰσόδιος λόγος.

[Εἰσιτητός:] ὁ πορευτός.

[Εἰς θεῶν ὧτα ἦλθεν:] ἐπὶ τῶν οὐ λανθανόντων ἐφ' οἷς ἔπραξαν.

[Εἰσθορόντα:] εἰσπηδήσαντα. ὅταν ἴδωσιν αὐτὸν εἰσθορόντα τοῖς πολεμίοις, φονῶντα καὶ πεφονευμένον θεάσωνται.

[Εἰς καλόν:] εὐκαίρως.

[Εἰς καιρόν:] εὐκαίρως.

[Εἰσκεκρμένον:] ἐπέισακτον. καὶ **[Εἰσκριθείς,]** εἰσελθών.

[Εἰσκεκύκληκεν:] εἰσήνεγκεν, εἰσήγαγεν. Ἀριστοφάνης· νῆ τὸν Διόνυσον, ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα δαίμων τις εἰσκεκύκληκεν ἐς τὴν οἰκίαν. ὁ γὰρ γέρων ὥς ἔπιδε διὰ πολλοῦ χρόνου ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς ἦν τῷ πράγματι.

[Εἰσκηρύττεται:] καλεῖται ὑπὸ τοῦ κήρυκος.

[Εἰς κόλπον πτύειν:] τοῦτο ἐν ἴσῳ τῷ, οὐ μεγαλορημονῶ εὐλαβούμενος.

[Εἰς κόπρον θυμῆς.] ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν.

[Εἰς κόρακας:] εἰς τὸ σκότος, εἰς ὄλεθρον.

[Εἴσκω:] εἰκάζω.

[Εἰσκριθείς:] ἀντὶ τοῦ εἰσελθόν, ἐναρίθμιος γενόμενος. ὁ δὲ εἰς τὸ ἄντρον εἰσκριθεὶς ἐπίπονον βίον συνεστήσατο καὶ θηριώδη.

[Εἰσκρίνειν:] εἰσχωρίζειν.

[Εἰσκυκεῖ:] εἰσφέρει καὶ ἐπισυνάπτει. καὶ ἐπεισκυκεῖ. καὶ

[Εἰσκυκεῖσθαι,] κυκλοειδῶς τρίβεσθαι.

[Εἰς Κυνόσαργες:] εἴρηται ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀρᾷ. ἔστι δὲ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παίδων ἔταττον. ὠνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ ἢ ταχέος. καὶ γὰρ Ἡρακλεῖ

θύοντας κύνα λευκὸν ἢ ταχύν, ἀετὸν ἀρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μηρία αὐτοῦ καταθεῖναι, καὶ ἐπερωτήσαντας τοὺς θεοὺς λαβεῖν χρησμόν, ἱερὸν Ἑρακλέους ἰδρῦσαι τῷ τόπῳ. ἐξ οὗ καὶ τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖν, ὅτι καὶ Ἑρακλῆς νόθος ὦν ἴσα θεοῖς ἐτιμήθη.

[Εἰς λατομίας:] Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς οὐκ ἀνεχόμενος τῶν Διονυσίου τοῦ τυράννου ποιημάτων ὡς φαύλων, ποτὲ πέμψαντος αὐτὸν εἰς λατομίας τοῦ Διονυσίου, τὸ δὲ ὕστερον αὐτὸς ἐκὼν ἐξάνεστη, τοῦ δὲ ἐπερωτωμένου τὴν αἰτίαν, τοῦτο εἶπεῖν, ὡς κρεῖττον εἶναι ἐκεῖ διατρίβειν ἢ τῶν αὐτοῦ ποιημάτων ἀνέχεσθαι, τοῦτο ἐπειπόντα· ἢ οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος· ἅπερ ἐστὶ τῆς χελώνης.

[Εἰς λῆξιν:] εἰς τελειότητα.

[Εἰς μελίττας ἐκόμασας:] παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν κακουμένων ἀθρώως.

[Εἰς νέωτα:] εἰς τούπιον. καὶ ὁ μὲν ὧδε τὰ καθ' ἑαυτοὺς διετίθει ὡς πολεμήσων εἰς νέωτα. καὶ αὖθις· ἀνάζευξις τε παρηγγέλλετο ὡς ἐς νέωτα παρεσομένων αὖθις ἐν τοῖς ὅπλοις.

[Εἴσοδος:] εἰσφορά.

[Εἴσομαι:] γνῶσομαι. τοιγάρτοι λοιπὸν εἰσόμεθα μὲν θεοῖς εἴκειν, εἰσόμεθα δ' Ἀτρείδας σέβειν. ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον· τί μή; καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει. τοῦτο μὲν νηφοστιβεῖς χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει, ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰαντὴς κύκλος τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν.

[Εἰς ὀρθὸν ἐπιδοῦναι:] τὸ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀποκαταστήσαι ἄνδρα ἕκαστον. ὥστε εἰ ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κελεύοιντο, εἴτα αὖθις εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι, δεήσει ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν τρέπεσθαι. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ ἐπ' ὀρθὸν καταστήσαι.

[Εἰσορόων:] βλέπων. καὶ **[Εἰσορόωντες.]**

[Εἰς ὃ τι δή:] ἕως ἄν.

[Εἰς οὐρανὸν τοξεύειν:] ἐπὶ τῶν διακενῆς κατ' αὐθάδειαν τι ποιούντων.

[Εἴσω·] τὸ τοῦ Ἰσιδώρου πρόσωπον καὶ εἶδος, ὡς ἔνθεον ἦν καὶ πληρὲς εἴσω φιλοσόφου ζωῆς.

[Εἴσω ἁλός:] ἰσοδυναμεῖ τὸ εἴσω τῇ εἰς· οἷον εἰς ἁλός. καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εἴρηται, εἴσω τὴν χεῖρα ἔχειν, ὅπερ ἔνιοι ἀμάρτημα ἔδοξαν εἶναι· ἀλλ' ἐπλανήθησαν ἀγνοοῦντες, ὅτι ὥσπερ ἔνδον εἵπομεν, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐν τινι, καὶ τὸ ἐξ τινος, οὕτω καὶ τὸ εἴσω ἐφ' ἑκάτερον παραλαμβάνεται.

[Εἴσωθεῖν] καὶ **[Εἴσωθοῦμεν.]**

[Εἴσωποί:] ἀντιπρόσωποι.

[Εἴσωχέτευσαν:] ἔνδον μετέφερον.

[Εἰς πάγας ὁ λύκος:] ἐπὶ τῶν πονηρῶν, ὅταν εἰς προὔπτον ἐμπέσωσι κίνδυνον.

[Εἰς παραβολήν:] εἰς γέλωτα, εἰς διήγημα.

[Εἰσπεπαίκασιν:] εἰσπεπηδήκασιν.

[Εἰσπιπλάς:] Ξενοφῶν· ὁ δὲ Κῦρος εἰσπιπλάς ἀπάντων τὴν γνώμην ἀπέπεμπεν.

[Εἰσπομπή:] εἰσβολή. Εὐνάπιος· περιφέρετο δὲ ὁ ἀριστεὺς καὶ δόρατος εἰσπομπὴν ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου βραχίονος.

[Εἴσπραξις:] ἀπαίτησις, καὶ **[Εἰσπράττω·]** αἰτιατικῇ.

[Εἰσποιητόν:] θετόν, οὐ γνήσιον. καὶ **[Εἰσεποιεῖτο,]** ἀντὶ τοῦ ὑπετίθει. καὶ **[Εἰσποιῶ],** τὸ καλλωπίζω· δοτικῇ.

[Εἰς πῦρ ξαίνειν:] παροιμιακόν. ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραττόντων μάτην ἢ λεγόντων. ὁμοία τῇ κατὰ πετρῶν σπεῖρειν.

[Εἰς τέφραν γράφειν:] ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. ἐγὼ δὲ τοὺς ὄρκους αὐτοῦ, τὸ τῆς παροιμίας, οἶμαι δεῖν εἰς τέφραν γράφειν.

[Εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν:] εἴρηται ἡ παροιμία ἀπὸ τοῦ περὶ τὰς Δαναΐδας μύθου, παρ' ὅσον ἀνιμῶσαι ἐκεῖναι ὕδωρ εἰς πίθον ἔβαλλον. πάσχουσι δὲ περὶ τοῦτον τὸν πίθον αἱ τῶν ἀμυήτων ψυχαί.

[Εἰστήκεισαν. Εἰστήκομεν:] ἀντὶ τοῦ ἐστηκότες ἤμεν.

[Εἰστία:] ἐκάλει. ὁ δὲ εἰστία τὸν στρατὸν ἡμερῶν ζ' εἰς πανθοινίαν. καὶ **[Εἰστιάτο,]** ἐτρέφετο. καὶ **[Εἰστίων. Εἰς τὸ δέον,]** καὶ **[Ἐς τὸ δέον:]** Περικλῆς δῶρα δοὺς τοῖς πολεμίοις τοῖς περὶ Κλεανδρίδαν, ἵνα μὴ δηρώσῃσι τὴν χώραν, δεκαπέντε τάλαντα ἀνήνεγκε τὸ ἀνάλωμα τοῖς Ἀθηναίοις, οὕτω πως ἀπογράψας· εἰς τὸ δέον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ὥσπερ Περικλῆς εἰς τὸ δέον ἀνάλωσα. καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπαγγελλομένῳ. μέμνηται δὲ καὶ ἐτέρωθι.

[Εἰς τὸν ἀγρὸν ἀποβλέπων:] Ἀριστοφάνης. οἱ γὰρ πολεμοῦμενοι καὶ πολιορκούμενοι ἐπὶ τὸν ἀγρὸν ἀποβλέπουσιν, ἐπιθυμοῦντες ἐν αὐτῷ εἶναι.

[Εἰς τὸν τετρημένον:] λείπει πίθον ἀντλεῖν. τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κενὸν πονούντων. καὶ γὰρ μυθεύουσιν ἐν ἄδου τοὺς ἀσεβεῖς εἰς πίθον τετρημένον ἀντλεῖν.

[Εἰς τοῦμπαλιν:] εἰς τοῦναντίον.

[Εἰς Τροφώνιου μεμάντευται:] ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἀγέλαστων ἡ παροιμία τάττεται. οἱ γὰρ καταβαίνοντες εἰς Τροφώνιον λέγονται τὸν ἐξῆς χρόνον ἀγέλαστοι εἶναι. τὸν δὲ Τροφώνιον φασὶν ἔχοντα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀγαμήδους καὶ διωκόμενον ὑπὸ Αὐγαίου, εὐζάμενον εἰς χάσμα ἐμπεσεῖν, οὗ δὴ καὶ τὸ μαντεῖόν ἐστιν.

[Εἰς Τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν:] ἐπὶ τῶν κακογενεῶν καὶ σπανοπωγόνων εἴρηται. Πώγων γὰρ ἐστὶ λιμὴν εἰς Τροιζῆνα.

[Εἰστρυπᾶν:] τὸ παρeisέρχεσθαι.

[Εἰς ὕδωρ σπεῖρειν:] ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων· ὡς τὸ καθ' ὕδατος γράφειν.

[Εἰς ὕδωρ γράφειν:] ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

[Εἶ σφιν:] εἰς ἑαυτούς.

[Εἰσφθαρεῖς:] τὸ ἐπὶ κακῷ εἰσελθεῖν που. ἐκφθαρεῖς δὲ ἐξελθόν. οὕτω λέγεται τὸ ἐπὶ κακῷ ἐξελθεῖν.

[Εἰσφορά:] τέλοςμα.

[Εἰσφρήσασθαι:] εἰσδέξασθαι. Εὐνάπιος· ἕτερος δὲ Μηδικὸς οὔστὸς ἐπὶ θάτερον χεῖλος ἔνερθεν εἰσφρήσας ἀντιθέτως πῶς ἀνετείνεται. ἀντὶ τοῦ εἰσδύς, εἰσελθών.

[Εἰσφρήσιν:] εἰσάξιν, εἰσδέξασθαι. πολὺ τοῦνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν.

[Εἰσφρήσωσιν:] ἀντὶ τοῦ εἰσδεχθῶσιν εἴσω τῶν ἱερῶν εἰσφρήσωσιν.

[Εἴτ' ἐφ' ὕδωρ κακός:] ἐπὶ τῶν δυσκληρύνοντων ἡ παροιμία εἴρηται. ἐν γὰρ τοῖς δικαστηρίοις τὸ φαυλότατον ἔργον ἦν ὕδωρ διαμετρεῖν τοῖς δικαζομένοις. ἐγένετο δὲ τοιοῦτος ὁ ἀπόκληρος.

[Εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττη τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς:] οὗτος ἐπὶ δειλίας ἐσκώπτετο παρὰ τοῖς πολλοῖς. φιλοπόλεμος δὲ ἦν καὶ πολεμοποιὸς κερδῶν ἰδίων ἔνεκεν. ἦν δὲ καὶ δειλός. ἐχρῆτο δὲ τριλοφία καὶ ὄπλοις ἐπισήμοις, ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι, μὴ ὦν. καὶ ἐν ἄλλοις ἐπαχθῶς αὐτοῦ ἐπιλαμβάνεται.

[Εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ σῖτον ἄγοι καὶ ἐν Κιλικίᾳ κρόκον:] ὁμοίον ἐστὶ τὸ γλαῦκα Ἀθήναζε. ἐπὶ τῶν μάτην σωρευόντων τινὰ προϋπάρχοντα.

[Εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος:] Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλούτου ὁ θεὸς ἀνεῖλε τὸ λόγιον τοῦτο· εὐφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα. καὶ χρησμὸς ἐδόθη παρὰ Βάκιδος τοῦ χρησμολόγου· ἀλλ' ὅταν οἰκίσωσι λύκοι πολιαὶ τε κορῶναι ἐν ταύτῳ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. ἡνίκατο τοῦτο, ὅτι καὶ ἡ πόλις μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἴδρυται, ἥτοι ἡ Νεφελοκοκκυγία.

[Εἴτω:] πορευέτω. συγχωρεῖσθω. σημαίνει καὶ τὸ ἐάν τι.

[Εἴτοι] νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν εἶναι τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς. εἴτοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῇ κακῶς δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς. Σοφοκλῆς.

[Εἰ φίλου χρήξεις ὑπουργίας:] ἐπὶ τῶν γενναίαν ψυχὴν ἐχόντων. ἀρρωστοῦντι γὰρ Ἀντισθένει ξιφίδιον δέδωκε Διογένης εἰπὼν τοιοῦτον λόγιον.

[Εἴχεν:] ἐγεγαμήκει.

[Εἴχον] καὶ **[Εἰχέτην. Εἴψα:]** ἠκολούθησα.

[Ἐκάβη:] ἡ ἑκαθεν βεβηκυῖα πρὸς τὸν ἄνδρα. ὁ γὰρ πατὴρ Δύμας, ὁ Φρύξ, εἰς Ἴλιον Πριάμῳ ἐξέδοτο. ὅθεν Πριάμος Φρυξὶ συμμαχεῖ. ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν. Ὀμηρος.

[Ἐκαδημία:] οὕτως πρότερον ἐκαλεῖτο ἡ Ἀκαδημία ἀπὸ Ἐκαδήμου τινὸς ἥρωος.

[Ἐκαθεν:] πόρρωθεν.

[Ἐκκακῶ:] ἀπειροκακῶ. πλειστάκις τοῦτο ποιῶ.

[Ἐκκαλαμᾶται·] ἡ θυγάτηρ παπίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται.

[Ἐκαλαμήσαντο:] ἀπεθέρισαν.

[Ἐκκαλέσασθαι:] παραθῆξαι, παρορμῆσαι. ἐκκαλέσασθαι σπουδάζων τοὺς ἐπὶ πραγμάτων ταττομένους πρὸς τὰς τῶν Ῥωμαίων ἐλπίδας.

[Ἐκκαλεῖται:] προκαλεῖται. ὁ δὲ Κεκίλιος θεωρῶν αὐτὸν κατατεθαρρηκότα, βουλόμενος ἐκκαλεῖσθαι τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ, συνεῖχε τοὺς στρατιώτας ἐντὸς τῶν πυλῶν. ἀντὶ τοῦ προκαλεῖσθαι. καὶ

[Ἑκκαλούμενοι,] προκαλούμενοι ἢ προμηθούμενοι. τῆς δὲ βουλῆς οὐδὲν προθυμουμένης, εἴτε τὴν καθ' αὐτῶν ἐκκαλούμενοι διαβολήν, ἵνα μὴ δοκοῖεν αὐτοὶ Μάρκιον ἐπάγειν ἐπὶ τὴν πόλιν, εἴτε τῷ δήμῳ φιλονεικοῦντες καὶ ἐθίζοντες αὐτὸν μὴ ῥαδίως ἀνδρὸς πατρικίου καταδικάζειν.

[Ἑκάλη:] ὄνομα κύριον. ἢ ἡρώϊς ἢ παρὰ Καλλιμάχῳ, ἢ πρὸς ἑαυτὴν καλοῦσα. ἔχε γὰρ τεῖχος ἀκλήϊστον.

[Ἑκαλλίστρουν:] Ἰακόν ἐστίν.

[Ἑκαμήδη:] ἢ Νέστορος παλλακίς. παρὰ τὸ ἐκάς μήδεσθαι, ὃ ἐστὶ βουλευέσθαι.

[Ἑκαμον:] ἐκοπίασαν.

[Ἑκαπήλευσεν:] ἐδόλωσεν.

[Ἑκαπηλεύειν:] δολοῦν, πανουργεῖν.

[Ἑκαραδόκησεν:] ἀπέβλεψεν. ἢ ἐμοὶ προσέθετο τὴν κεφαλὴν μετεωρίσας. παρὰ τὸ Ὀμηρικόν· καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει.

[Ἑκαρπώσάμενοι:] προσόδους μεγάλας λαβόντες.

[Ἑκαρπώσαντο:] μετειλήφασιν. οἱ ἡσσηθέντες φυγῇ ἐκαρπώσαντο τὸ εἶναι.

[Ἑκάς:] πόρρω. ὅτι μέντοι οὐχ ἐκάς οὐδὲ ἀπὸ σφῶν τὸν κίνδυνον ἡγοῦντο, εἰ οἱ πολέμιοι κρατήσκειαν, συνηγείροντο ἐκούσιοι καὶ οὐκ ἐπὶ κλητοί.

[Ἑκαστάτω:] πορρωτάτῳ. Προκόπιος· ἐκαστάτῳ τῆς τοῦ βαρβάρου ἐπιβουλῆς ὄντες.

[Ἑκασταχῆ:] ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ. ταῦτα μὲν οὖν ἐκασταχῇ ἐπράσσετο.

[Ἑκάστοτε:] ἀντὶ τοῦ ἀεί. οὐ γὰρ λέγεται πάντοτε. Βάβριος· τῶν οὖν τριχῶν ἐκάστοθ' ἢ μὲν ἀκμαία ἐτίλλεν, ἃς εὗρισκε λευκανθιζούσας, καὶ αὖθις· τοὺς μὲν φιλεῖν βουλομένους δεδοίκατε, τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖσθ' ἐκάστοτε. ἀντὶ τοῦ ἀεί.

[Ἑκ καταλόγου:] τῶν εἰς στρατιώτας τελούντων. τὴν γὰρ τοι πληθὺν καὶ τοὺς ἐκ καταλόγου ἐῷ νῦν. Αἰλιανὸς φησιν.

[Ἑκαταῖος,] Ἀβδηρίτης, φιλόσοφος· ὃς ἐπεκλήθη καὶ κριτικὸς γραμματικὸς, οἷα γραμματικὴν ἔχων παρασκευήν. γέγονε δ' ἐπὶ τῶν διαδόχων. βιβλία αὐτοῦ ταῦτα· Περὶ τῆς ποιήσεως Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου.

[Ἑκαταῖος,] Ἡγησάνδρου, Μιλήσιος, γέγονε κατὰ τοὺς Δαρείου χρόνους τοῦ μετὰ Καμβύσῃ βασιλεύσαντος, ὅτε καὶ Διονύσιος ἦν ὁ Μιλήσιος, ἐπὶ τῆς ξε' Ὀλυμπιάδος· ἱστοριογράφος. Ἡρόδοτος δὲ ὁ Ἀλικαρνασεὺς ὠφέληται τούτου νεώτερος ὢν· γέγονε γὰρ μετ' αὐτόν. καὶ ἦν ἀκουστής Πρωταγόρου ὁ Ἑκαταῖος. πρῶτος δὲ ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε, συγγραφὴν δὲ Φερεκύδης· τὰ γὰρ Ἀγησιλάου νοθεύεται.

[Ἑκάτειον:] Ἑκάτης ἄγαλμα. καὶ παροιμία, Θεαγένους Ἑκάτειον· οὗ ἐπυνθάνετο πανταχοῦ ἀπιών. ὃς Καπνὸς ἐκαλεῖτο. ἦσαν δὲ Θεαγένεις ἄλλοι β'· ὁ περὶ Ὀμήρου γράψας καὶ ὁ ἐπὶ μαλακίᾳ διαβεβλημένος.

[Ἑκατηβελέτης:] ὁ Ἀπόλλων, ὁ αὐτὸς καὶ ἐκατηβόλος.

[Ἑκάτην·] ἀπὸ ταύτης ἔστι μαθεῖν εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν ἔστι βέλτιον· φησὶ γὰρ αὕτη τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν, τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν καταθεῖναι. ἔθος γὰρ ἦν ἄρτους καὶ ἄλλα τινὰ κατὰ μῆνα τιθέναι τῇ Ἑκάτῃ τοὺς πλουσίους, λαμβάνειν ἐξ αὐτῶν τοὺς πένητας.

[Ἑκάτην:] οἱ μὲν τὴν Ἄρτεμιν, οἱ δὲ τὴν σελήνην, ἐν φάσμασιν ἐκτόποις φαινομένην τοῖς καταρωμένοις. τὰ δὲ φάσματα αὐτῆς δρακοντοκέφαλοι ἄνθρωποι καὶ ὑπερμεγέθεις, ὥς τὴν θέαν ἐκπλήττειν τοὺς ὀρῶντας.

[Ἑκάτης νήσου:] πρὸ τῆς Δήλου κεῖται τι νησίδριον, ὃ ὑπ' ἐνίων Ψαμίτη καλεῖται. καλεῖσθαι δὲ οὕτως φασὶν αὐτὴν διὰ τὸ τοῖς ψαμίτοις τιμᾶσθαι τὴν θεόν. ψάμιτον δὲ ἔστι ψαιστῶν τις ἰδέα.

[Ἑκατομβαιών:] μῆν Ἀθηναῖος. ἐκλήθη δὲ οὗτος ἀπὸ τοῦ πλείστας ἐκατόμβας θύεσθαι τῷ μηνὶ τούτῳ.

[Ἑκάτομνος:] ὄνομα κύριον.

[Ἑκατόμπεδος νεός:] ὁ Ἀθήνησι παρθενών. καὶ **[Ἑκατόμπεδον·]** Λυκοῦργος. ὁ παρθενῶν ὑπὸ τινων Ἑκατόμπεδος ἐκαλεῖτο διὰ κάλλος καὶ εὐρυθμίαν, οὐ διὰ μέγεθος.

[Ἑκατοστός:] ὁ ἀριθμός.

[Ἑκατοντάρχης.]

[Ἑκκαυλίζων:] ἀποκλῶν, ἀνασπῶν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ λάχανα ἀνασπώντων.

[Ἑκβαλεῖν:] λέγουσιν ἰδίως τὸ κροῦσαι ταῖς ναυσίν.

[Ἑκβάλλω·] αἰτιατικῇ. τὸν Ἀδὰμ ἐξέβαλε τοῦ παραδείσου. **[Ἑκβάλλομαι]** δὲ γενικῇ· ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ παραδείσου.

[Ἑκβακχευθεῖς:] ἐκμανεῖς. ὁ δὲ Οὐάλης ἐκβακχευθεῖς ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἀθρόαν παρήγγειλεν ἔξοδον.

[Ἑκβεβόλβισται:] ἐξορώрукται.

[Ἑκβιαστής.] ἄμφω γὰρ εἰσιν ἐκβιασται τῆς δίκης, νύττουσιν ἡμᾶς πρὸς τὸ τῆς δίκης πέρας. περὶ Γρηγορίου καὶ Βασιλείου φησίν.

[Ἑκβαίνω·] αἰτιατικῇ. καὶ **[Ἑκβῆς:]** ἐξέλθης.

[Ἑκβιβάσας:] ἐξαγαγών. τὴν ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα μούσης κατάλειψ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης. ἀντὶ τοῦ χορεύσωμεν.

[Ἑκβρασθῆ:] ἐκβληθῆ, ἐκριφῆ. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐκρυπτούμενων. λέγεται δὲ καὶ ἐξεπτύσθη ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

[Ἑκγαμηθῆναι·] ὅταν εἰς ἕτερον γένος ἐκδοθῇ παρθένος, οἶονεῖ τοῖς μὴ προσήκουσι, τοῦτο ἐκγαμεῖσθαι λέγεται.

[Ἑκγεγάμεν·] Ὅμηρος· εὐχεται ἐκγεγάμεν. ἀντὶ τοῦ γεγενῆσθαι. ἀπὸ τοῦ γῶ, γήσω, γέγημι· ἀπαρεμφάτως γεγάναι καὶ Δωρικῶς γεγάμεν· ὥς τιθέναι, τιθέμεν.

[Ἑκ γενετῆς τυφλός.]

[Ἐκ γειτόνων·] ἐκ γειτόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παροικοῦσαν τὴν ἀλαζονείαν ἐκφεύγει. ἀντὶ τοῦ γειτνιῶσαν.

[Ἐκδεδαρμένον δέρεις·] ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

[Ἐκδεές·] ἀτελής, ἐλλιπής. ἔδοξε δὲ αὐτοῖς πρότερον, ὥς μηδὲν ἐκδεές εἶη τῶν θείων λογίων, εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν, **[ὅπως]** τὸ ἄγαλμα, εἰ δύναιτο, κλέψειαν τῆς Ἀθηνᾶς.

[Ἐκδέξασθαι·] οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀναμεῖναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀναδέξασθαι καὶ ἀναλαβεῖν. **[Ἐκδέξασθαί]** ἐστὶ τὸ παρ' ἐτέρου λαβόντα αὐτὸν ἐγχειρεῖν τὸ δεύτερον. ἐπισκεπτέον δὲ τὸ ἐν τῷ ε' Φιλιππικῷ ληφθέν· καὶ τὸ δοκεῖν ἐκδέχεσθαι τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων.

[Ἐκδεξαι·] ἀντὶ τοῦ ἀληθεύων οὐ ψεύδομαι, πίστευσον ὑποσχομένῳ τῷ δούλῳ σου, αὐτὸς ἐγγυητὴς γενοῦ τῆς ἐμῆς ὑποσχέσεως.

[Ἐκδέχεσθαι·] ἀπείργειν, κωλύειν. γέρρα τε παρατεταμένα ἦν εἰς τὸ ἐκδέχεσθαι τὰ τῶν βαρβάρων τοξεύματα.

[Ἐκδέχη·] νοεῖς, ὑπολαμβάνεις. Πολύβιος· οὐκ ὀρθῶς, ὧ στρατηγέ, τοὺς ἡμετέρους ἐκδέχη λόγους. καὶ **[Ἐκδέχομαι·]** αἰτιατικῇ.

[Ἐκδεια·] ἡ κεχρεωστημένη λουπᾶς. ἔκδεια γάρ ἐστὶ τὸ μέρος καταβαλεῖν ὧν ὀφείλει τις, εἰ καὶ μὴ πάντα· ἔνδεια δὲ τὸ μηδὲν ὅλως καταβαλεῖν. ἡ ἔκδεια μὲν ἐστὶ τὸ ἔχοντα μὴ καταβαλεῖν, ἔνδεια δὲ τὸ μηδὲν ἔχειν· ὥς εἶναι τὸ μὲν ἐκούσιον, τὸ δὲ ἀκούσιον.

[Ἐκδεια] μὲν ἐστὶν ἐκούσιος στέρησις χρημάτων, ἔνδεια δὲ ἀκούσιος.

[Ἐκδειματοῦντες·] ἐκφοβοῦντες.

[Ἐκ διαμέτρου. Ἐκδιατηθῆναι·] διαπραθῆναι.

[Ἐκδιήτησε·] κακῶς διώκησεν.

[Ἐκδιαίτησις·] ἡ τρυφή. ὁ δὲ τρυφαῖς μαλακαῖς καὶ ἐκδιαιτήσεσι διαλυθεὶς ἐπανήει, νωθεῖα τε καὶ μαλακία καὶ ἀβουλία τὰς τῆς ἀρχῆς ἡνίας ἀφήσει. καὶ αὖθις· ἀπαγορεύει πρὸς τοὺς πόρους πόθῳ τῆς ἐν Συρίᾳ ἐκδιαιτήσεως. καὶ αὖθις· τὴν Νέρωνος ἐς τρυφήν ἐκδιαίτησιν.

[Ἐκδικάσασθαι·] Ἰσαῖος, ἀντὶ τοῦ ἀνάδικον ἐκπρᾶξαι διὰ τὸ δικάσασθαι.

[Ἐκδικία·]

[Ἐκδικον·] τὸ ἔξω τοῦ δικαίου. Αἰλιανός· τετόλμητο μὲν αὐτῷ τὸ ἔκδικον ἐκεῖνο καὶ παράνομον ἔργον.

[Ἐκδίκους·] δικαίους καὶ ἔξω τοῦ δικαίου ὄντας. ὁ δὲ ἦν ἔκδικός τε καὶ ἔκνομος. ἀντὶ τοῦ ἄδικος. καὶ Σοφοκλῆς· Θῆβαι δ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν. οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν. σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὔσαν αἰσχύνης πόλιν τὴν αὐτὸς αὐτοῦ. καὶ σ' ὁ πληθύων χρόνος γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.

[Ἐκδίκως·] δεῖν χοὰς τοῖς ἐκδίκως τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν. καὶ αὖθις· καὶ μεγάλα ἀνάρσια ἀνηρημένος ἐκδίκως.

[Ἐκδιος. Ἐκδοσις·] τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, οἶονεῖ ἔξω δόσις. οὕτω καὶ Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου πρῶτον.

[ῚΕκδοτος:] προδεδομένος.

[ῚΕκδοχεῖον:] τὸ ταμιεῖον.

[ῚΕκ δυεῖν τρία βλέπεις:] ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἢ ἄλλο τι πάθος οὐκ ὀξυδορκούντων οὐδὲ εἰλικρινεῖς ἔχόντων τὰς ὁράσεις.

[ῚΕκκαιδεκάδωρα:] ἑκκαίδεκα παλαιστῶν. δῶρον γὰρ καλεῖται ἡ παλαιστή. Ὅμηρος· τοῦ κέρα ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει.

[ῚΕκαινον:] ἔκοπτον.

[ῚΕκκαίω·] αἰτιατικῇ.

[ῚΕκκαίομαί σου] δὲ γενικῇ. ἐρῶ σου.

[ῚΕκκέκοφθ' ἡ μουσική:] φασὶν ὅτι τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητήσῃ χρωμένων, οἱ ὕστερον τὰς μουσουργοὺς καὶ κιθαριστρίας καὶ ὀρχηστρίας ἐπεισήγαγον. ὅθεν τὴν καινοτομίαν τινὲς αἰτιώμενοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο.

[ῚΕκεκράγειςαν:] ἔκραζον.

[ῚΕκκεκρικώς:] ἑκκεχωρικώς.

[ῚΕκκεκυμασμένους:] ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκβρασθέντας. ὁ δὲ κατέλαβε τοὺς περὶ τὸν ἀδελφὸν νεκροὺς παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἐκκεκυμασμένους.

[ῚΕκκέλευστος·] καὶ κατήγορος ἐκκέλευστος, ὃς ἂν μὴ γράψῃται παρανομῶν, ἐάλωκεν.

[ῚΕκενώθησαν:] ἡρημώθησαν.

[ῚΕκεράϊζον:] κατέτρεχον, ἐληίζοντο, ἐπόρθουν.

[ῚΕκερουτίας:] τὴν κεφαλὴν ἀνέτεινες δίκην τῶν κερατοφορούντων ζώων, ὅτι εὐεῖδῃ γίνεται μετεωρίζοντα τὴν κορυφήν. δηλοῖ δὲ τὸ γαυριᾶν. ὥς ἔλαφος, φησὶν, ἡγάλλου τοῖς κέρασιν. Ἀριστοφάνης· ἄνωρτάλιζες, κάκερουτίας.

[ῚΕκεύθαινον:] ἔκρυπτον.

[ῚΕκεχειρία:] ἄνεσις, ἀργία, συνθήκη, ἔνδοσις, ἀνοχή πολέμου. ἢ πρὸς ὀλίγον χρόνον τοῦ πολέμου ἀναβολὴ καὶ ἡσυχία. παρὰ τὸ ἔχειν τὰς χεῖρας, ἐχεχειρία τις οὔσα. Ἰώσηπος· ὥσπερ τοῖς ὅπλοις συμπεφυκότες οὐδέποτε τῆς ἀσκήσεως λαμβάνουσιν ἐκεχειρίαν.

[ῚΕκκεχιλωμένην:] ἐψευσμένην· ἢ κεχερσωμένην. ὅτι ὁ χιλὸς ἐν χέρσῳ φύεται· τοῦτο δὲ ἐστὶ χόρτος. οἷον ἐξημελημένην.

[ῚΕκζεσις:] ἐκβρασμός. φασὶ δὲ αὐτὸν φθειρσὶν ἐκζέσαι.

[ῚΕκζητῶ·] αἰτιατικῇ.

[ῚΕκζωπυρῆσαι:] ἀνάψαι. κυρίως τὸ ἐκ μικροῦ φουσῶντα μεγάλην φλόγα κινῆσαι. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

[ῚΕκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν, ἐκεῖνοθι, ἐκεῖνοθεν] καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐκεῖθεν τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν δηλοῖ.

[Ἐκκείμεθα·] μόνω σοι τῶν ζώντων ἐκκείμεθα. οὐ γάρ ἐστιν ἡ ἀλήθεια πρᾶγμα ἐκκείμενον οὐδὲ καταβεβλημένον οὐδὲ θήρα ληπτέον. ἀντὶ τοῦ καταπεφρονημένον.

[Ἐκείνη·] ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ τὰς αὐτόθι. τὰς ἐκείνη νάπας διεξελθών. καὶ αὖθις· τοῖς τε Γέταις καὶ τοῖς ἐκείνη βαρβάροις.

[Ἐκείνη·] τὰ ἐκεῖσε. εἰς Παρθυαίαν ἐμβάλλειν καὶ τὰ ἐκείνη ἄγειν καὶ φέρειν καὶ τῇ στρατιᾷ σῖτα παρέχειν.

[Ἐκείνος] καὶ κεῖνος καὶ τὸ αὐτὸς ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβάνουσιν οἱ ποιηταί. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχη. καὶ Ὅμηρος τὴν Θέτιν παρεισάγει λέγουσαν· τίπτε μ' ἐκείνος ἄνωγε μέγας θεός; καὶ τό, αὐτὸς ἔφα, παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις.

[Ἔκηναν·] ἔκαυσαν.

[Ἐκηβολία. Ἐκηβόλιος,] σοφιστὴς Κωνσταντινουπόλεως. οὗτος ἐπὶ Κωνσταντίου διαπύρως χριστιανίζειν ὑποκρινόμενος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἄλογος Ἑλλήν ἐφαίνετο. ρίψας γὰρ ἑαυτὸν πρὸ τῆς πύλης τοῦ εὐκτηρίου οἴκου, πατήσατέ με, ἐβόα, τὸ ἄλλας τὸ ἀναίσθητον. τοιοῦτος ἦν κοῦφος καὶ εὐχερὴς Ἐκηβόλιος καὶ πρότερον καὶ ὕστερον.

[Ἐκηβόλος·] ὁ Ἀπόλλων.

[Ἐκήδουσιν·] κατ' ἐπιγαμίαν συνήφθησαν. ἐκήδουσάν τε αὐτοῖς δόντες γυναῖκας καὶ αὐτοὶ παρ' ἐκείνων λαβόντες.

[Ἐκήκιεν·] ἀνεφέρετο.

[Ἔκηλος·] ἥσυχος.

[Ἐκήλει·] σὺν ἡδονῇ ἔτερπεν. κηλῶ γὰρ τὸ ὑπ' αὐλὸν ἡδομαι. οὕτω μὲν ὁ κατάρατος συνήθως τὸν ἄνθρωπον ἐκήλει. καὶ αὖθις· ὁ δὲ διηγεῖτο μυρία ὅσα, δι' ὧν ἐκήλει τοὺς ἀκούοντας.

[Ἐκηριώθην·] ἐσκοτώθην, ἢ διὰ τὸ δέος κήρινος ἐγενόμην.

[Ἐκκήρυκτον·] ἀπόβλητον. καὶ **[Ἐξεκήρυξαν,]** ἀντὶ τοῦ ἀπεσκοράκισαν.

[Ἔκητι·] ἀντὶ τοῦ ἔνεκα. σημαίνει δὲ καὶ χωρίς.

[Ἐκίσσησεν·] ἐν γαστρὶ ἔσχεν, μεθ' ἡδονῆς συνέλαβεν, ἐγέννησεν.

[Ἔκθαμβος. Ἐκθανεῖν·] ἀποθανεῖν.

[Ἐκθεατρίζουσιν·] ἐκπομπεύουσιν, ἐκφαιλίζουν, ἐξελέγχουσιν. οἱ γὰρ πολλοὶ τὰ μὲν ἔργα τῶν εὐτυχούντων οὐ πειρῶνται μιμεῖσθαι, τὰ δὲ πάρεργα ζηλοῦντες ἐκθεατρίζουσι τὴν ἑαυτῶν ἀκρισίαν.

[Ἔκθεσμον·] παράνομον.

[Ἔκθετα·] ἐκρυπτούμενα.

[Ἐκθεῖ·] ἔξεισιν, ἐξέρχεται. Ἀριστοφάνης· ἐσδραμὼν εἰς τὸ πρυτανεῖον κενῇ τῇ κοιλίᾳ ἐκθεῖ πλέα. τουτέστιν ἔξεισιν ἐκ τῆς πόλεως, γενόμενος πλούσιος, προσελθὼν τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαντικῇ δὲ λέξει κέχρηται, ἵνα δείξῃ αὐτὸν ἐπιπεπηδηκότα ἀναισχύντως τῇ πολιτείᾳ.

[Ἐκθλίβω·] αἰτιατικῇ.

[Ἐκθειάσαι:] θεοποιῆσαι.

[Ἐκθορεν:] ἐξεπήδησεν. Βάβριος· φρίξας δὲ χαίτην ἔκθορε φωλάδος κοίλης.

[Ἐκθορεῖν:] ἐκδραμεῖν, ἐκφυγεῖν.

[Ἐκθρώσκειν:] ἐκπηδᾶν.

[Ἐκθυμία:] ἡ προθυμία. ἐπεὶ δ' ἔλαβε καιρὸν τῆς ἐκείνων ἐκθυμίας κατὰ τὴν μάχην πρὸς τοὺς πολεμίους, παρέσφαξεν αὐτούς.

[Ἐκθύμως:] προθύμως. ὁ δὲ ἠγωνίζετο πεζὸς ἐκθύμως.

[Ἐκθύσασθαι:] τὸ ἐξιλεώσασθαι καὶ ἐκμειλίξασθαι.

[Ἐκλαβεῖν:] ἀπολαβεῖν. Πολύβιος· ὅταν ἦ τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων ἢ κατὰ νόμους ἢ κατ' ἄλλας τινὰς ὑποκειμένας δικαιοδοσίας.

[Ἐκλαγξαν:] ἤχησαν.

[Ἐκλεγόμενος·] αἰτιατικῇ, προκρίνων, προτιμῶν. ὁ δὲ καταπιστεύων τοῖς πράγμασιν ἔσπευδε δι' αὐτοῦ κρῖναι τὰ ὅλα. διόπερ οὐ τὸν τῶν πραγμάτων ἐκλεγόμενος καιρὸν ἀλλὰ τὸν ἴδιον, ἔμελλε τοῦ δέοντος σφαλήσεσθαι.

[Ἐκλέγοντες:] ἀπαιτοῦντες.

[Ἐκλεκτός·] ὀξυτόνως· ἐπίλεκτος δὲ προπαροξυτόνως. διότι τὸ μὲν ἐκ τοῦ ῥήματος, τὸ δὲ ἐκ τοῦ ὀνόματος συντέθεται. ὁ δὲ Σολομῶν φησι· χεῖρ ἐκλεκτῶν κρατήσῃ εὐχερῶς. τὸ μὲν γὰρ κρατεῖν ἐστὶν ἴσως καὶ τῶν ἐπὶ πλεῖστον φαύλων ἢ φόβῳ ἢ αἰσχύνῃ τὴν διὰ τοῦ σώματος ἐνέργειαν κωλυόντων μετὰ πολλῆς τῆς ἀνάγκης, τὸ δὲ ἔρωτι τῶν ἄνω μὴ ἡττηθῆναι τοῖς κάτω μόνων ἐστὶ τῶν φιλοθέων καὶ οὕς ἡ γραφὴ ἐκλεκτοὺς ὠνόμασεν.

[Ἐκλελάκτικεν:] ἀποβέβληκεν, ἀπέφυγεν.

[Ἐκκλείεται:] ἐμποδίζεται. ἐκκλείεται ἡ πάροδος ἢ εἰς τὴν Χερρόνησον διὰ τῆς πόλεως ταύτης.

[Ἐκκλείουσι:] κωλύουσιν, εἵργουσιν. Πολύβιος· ἐπεὶ τὸν Φίλιππον ἐκκλείουσιν οἱ καιροί, βούλεσθαι τὸν βασιλέα τὴν ἐπιγραφὴν τῆς πράξεως ἐκείνῳ περιποιῆσαι, ὥς ἐν εὐεργεσίᾳ προφέρων τούτῳ τοὺς λόγους.

[Ἐκλειπία:] ἡ συγχώρησις. ἄδικον ἠγεῖτο τὴν ἐκλειπίαν τῆς πρὸς τοὺς ὁμωμοκότας πίστεως καὶ σφάζει ἑαυτόν.

[Ἐκλειψις] καὶ **[Ἐξέλιπεν:]** ἐκάτερον αὐτῶν τέτακται ἐπὶ τῶν διαψηφίσεων τῶν γινομένων ἐν τοῖς δήμοις περὶ τῶν γινομένων εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. ὅσοι μὲν ἐγκαλούμενοι, ὅτι μὴ εἰσὶν ἀστοί, ἀπαντῶσι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, περὶ τούτων οἱ δημόται ψῆφον φέρουσιν· ὅστις δὲ μὴ παρεγένετο κριθησόμενος, ἐξέλιπεν οὗτος τὴν περὶ αὐτοῦ διάγνωσιν. καὶ τοῦτο ἔκλειψις καλεῖται. ὅτι ἡ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις ἐπιπροσθουμένου ὑπὸ τῆς σελήνης ἐναργῶς φαίνεται γίνεσθαι. ζητεῖ ἐν τῷ διαφανές.

[Ἐκλειπέτωσαν.]

[Ἐκκληδονίζετο:] ἐμαντεύετο.

[Ἐκκληπτέον:] δεῖ λαμβάνειν.

[Ἑκκλήσεις:] πρόδηλος γὰρ ἐγένετο φυγὴ καὶ τῶν ὑπεναντίων ἐκκλήσεις πρὸς ἐπίθεσιν.

[Ἑκκλησιάζων:] εἰς ἐκκλησίαν συγκαλῶν. ἡνίκα ἐκκλησιάζων ἐδίδου τὸ παράγγελμα.

[Ἑκκλησία κυρία:] οὕτω λέγεται κυρία, ἐν ἧ ἐκύρουν τὰ ψηφίσματα. εἰσὶ δὲ νόμιμοι ἐκκλησίαι, αἱ λεγόμεναι κύριαι, τρεῖς τοῦ μηνὸς Ἀθήνησιν, ἡ πρώτη καὶ ἡ ι' καὶ ἡ τριακάς. εἰσὶ δὲ καὶ προσκλητοῖς ἐναγόμεναι κατὰ τινα ἐπείγοντα πράγματα. αἱ μὲν οὖν νόμιμοι καὶ ὠρισμένοι κύριοι καλοῦνται, αἱ δὲ πρὸς τὸ κατεπεῖγον συναγόμεναι σύγκλητοι.

[Ἑκκλησίαν:] συναγωγὴν ὄχλου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ πλοῦτον γίνεται; ἐκκλησιάζομεν γὰρ ἢ τῶν ἰδίων τι σῶσαι βουλόμενοι ἢ τῶν ἀλλοτρίων τι σφετερίσασθαι. διαβάλλει δὲ τὸ ἐπὶ φιλοδικίᾳ τῶν Ἀθηναίων τριῶβολον.

[Ἑκκλησίαν:] σῶμα ἑαυτοῦ τὴν ἐκκλησίαν καλεῖ ὁ Χριστός, καὶ διὰ ταύτης ἱερατεύει ὡς ἄνθρωπος· δέχεται δὲ τὰ προσφερόμενα ὡς θεός. προσφέρει δὲ ἡ ἐκκλησία τὰ τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τοῦ αἵματος σύμβολα, πᾶν τὸ φύραμα διὰ τῆς ἀπαρχῆς ἀγιάζουσα. λύσις ὀνείρου· ἐκκλησίαις ἐστῶσιν ἔγκλησιν φέρει.

[Ἑκκλητεύειν:] τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν, ἵνα ἐπάνανγκές τις μαρτυρῇ. οὕτως Αἰσχίνης.

[Ἑκκλητευθῆναι·] τῶν ἐγκαταλιπόντων μαρτυρίαν τὰ ὀνόματα ἐν τῷ δικαστηρίῳ κηρύσσεται· ὅπερ ἔλεγον ἐκκλητευθῆναι καὶ ἐκκλητεύοι.

[Ἑκλήτευσεν:] ἐκάλεσεν.

[Ἑκκλητικῶς:] ἐκκαλούμενος. καὶ **[Ἑκκλήσεις·]** πρόδηλος γὰρ ἐγένετο φυγὴ καὶ τῶν ὑπεναντίων ἐκκλήσεις πρὸς ἐπίθεσιν.

[Ἑκκλητον·] τὴν ἐπὶ συνόδῳ παραίτησιν.

[Ἑκκλίνω·] αἰτιατικῇ.

[Ἑκλιπαρεῖ·] παρακαλεῖ.

[Ἑκλογιστίαν:] ἀρίθμῃσιν. καὶ **[Ἑκλογιζόμενος τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ,]** ἀντὶ τοῦ ἀριθμῶν. καὶ ἀντὶ τοῦ διανοούμενος. ἐμπείρως καὶ φρονίμως ἐκλογιζόμενος. ὁ δὲ καὶ ἐκλογισμοῖς καθυπεβάλλετο.

[Ἑκλογεῖον·] ἡ ἐκλογάς.

[Ἑκλογεῖς:] οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπράττοντες τὰ ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ.

[Ἑκλογεῖς·] ὅποτε δέοι χρήματα τοὺς πολίτας εἰσφέρειν, τούτους κατὰ δύναμιν οἱ καλούμενοι ἐκλογεῖς διέγραφον. ἀλλὰ καὶ οἱ τοὺς φόρους ἀπὸ τῶν ὑπηκόων ἀθροίζοντες πόλεων οὕτως ἐλέγοντο.

[Ἑκλόνησεν:] ἐτάραξεν. **[Ἑκλώνισε]** δὲ κλῶνας ἔκοψεν.

[Ἑκκλώζετο·] κλωσμὸν ἔλεγον τὸν γινόμενον ἐν τῷ στόματι ψόφον, ᾧ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ἀκροαμάτων, ὧν οὐχ ἡδέως ἤκουον.

[Ἑκλώπευον·] ἀντὶ τοῦ ἔκλεπτον. Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει.

[Ἑκλωπίζω·] ἐκδέρω.

[Ἑκλυεν:] ὑπήκουσεν, ἐκέλευσεν.

[Ἑκλῦσαι.]

[Ἑκ λύκου στόματος:] ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως παρά τινῶν τι λαμβανόντων, κατὰ τὸν μῦθον τοῦ λύκου καὶ τοῦ γεράνου.

[Ἑκμαγεῖον:] ἐκτύπωμα, καὶ ἀποσφράγισμα. ξυνειληθέντα τε καὶ κατασφαλισθέντα ἐκμαγείοις κηρίνοις καὶ ἐκτυπώμασι δακτυλίων ἐπεδόθη.

[Ἑκμαγήσαι:] ἐκτυπῶσαι.

[Ἑκμαλθακῶσαι:] ἐκμαλάξαι, χαυνῶσαι. ἄλλα τε πλεῖστα ἐκμαλθακῶσαι οἷας τε ὄντα ἀλαζονείας ἀνάπλεα φρονήματα.

[Ἑκμαρτυρεῖν] φασὶ τὸ λέγειν, οὐχ ἅπερ αὐτὸς εἶδεν, ἀλλ' ἅπερ ἐτέρων ἤκουσε λεγόντων. ἐκμαρτυρία δὲ γεγραμμένη ἀναγινώσκεται, ὅταν τις ἢ τελευτήσας ἢ ἢ ὑπερόριος.

[Ἑκμαρτυρία] διαφέρει τῆς μαρτυρίας· ὅτι ἡ μὲν τῶν παρόντων ἐστίν, ἡ δὲ ἐκμαρτυρία τῶν ἀπόντων.

[Ἑκμαρτυρίῳ:] διαμαρτυρίῳ. οὐκ ὥκησαν δὲ καὶ δευτέρῳ ἐκμαρτυρίῳ χρήσασθαι.

[Ἑκμαίνω·] αἰτιατικῇ.

[Ἑκμελές:] ἡμελημένον. ὁ δὲ δὴ Βῶνος οὐκ ἐς τὸ ἐκμελές αὐτῷ οὐδ' ἐς τὸ ῥαθυμότερον ἐτράπη ὁ νοῦς, ἀλλὰ συντόνῳ τῷ τάχει πρὸς τὴν σωτηρίαν ἐχρῆτο. καὶ τᾶλλα πάθη κατὰ τὴν ἐκμελῆ λύραν ἐθεραπεύετο. φησὶν Εὐνάπιος. **[Ἑκμελῆς]** οὖν ἢ κακὸς χορὸς. ὅτι καὶ Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἐκμελῆς ἦν καὶ πάσῃ ῥαθυμίᾳ ἐκκείμενος.

[Ἑκ Μασσαλίας ἦκεις:] ἐπὶ τῶν θηλυδριῶν καὶ τεθρυμμένων, παρόσον ἐκείνους φασὶ θηλύτερον στολίζεσθαι μεμυρισμένους καὶ τὰς τρίχας ἀναδουμένους, καὶ διὰ ταύτην τὴν μαλακίαν ἀσχημονεῖν.

[Ἑκ μέσων νυκτῶν] λέγουσι καὶ ἐκ μεσημβρίας.

[Ἑκ μεταβολῆς·] οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκ μεταβολῆς ὥς ἐπ' Ὀλυμπίας. τουτέστι μεταμελείας τῆς προτέρας ὁρμῆς.

[Ἑκμειλίσσεσθαι:] καταπραῦνειν.

[Ἑκμήνου:] τῶν ἑξ μηνῶν. τῆς δ' ἐπιφερομένης ἐκμήνου παρείλετο.

[Ἑκμήνῳ:] μηνῶν ἑξ. λαβὼν δούλους σὺν τροφῇ ἐκμήνῳ ἠλευθέρωσεν.

[Ἑκμηρυομένους·] δυσχερῶς ἐκμηρυομένους καὶ μακρῶς τὰς δυσχωρίας. ἀντὶ τοῦ ἀναλεγομένους.

[Ἑκμηρυσάμενος:] ἐξελκύσας, ἐπεκτείνας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μηρυμάτων. ὁ δὲ ἐκμηρυσάμενος τὴν δύναμιν ἐκ τῶν δυσχωριῶν κατεστρατοπέδευσε. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἐκμηρυσάμενος τῷ πλῶ τὸν ποταμὸν πάντα κατὰ Χαλδᾶνος ἦν. ἀντὶ τοῦ διαπλεύσας.

[Ἑκμηχανώμενος:] κατασκευάζων.

[Ἑκμυζήσας:] ἐκπιέσας, ἐκθλίψας.

[Ἑκμυκτηριεῖ:] βδελύσσεται.

[Ἐκνάπτετο:] ἐξύετο, ἐδαπανᾶτο.

[Ἐκνενέμηται:] ἐξῆλθεν. διαμεμέρισται.

[Ἐκνευρίσας:] ἀντὶ τοῦ ἀδυνάτους καταστήσας. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο κατακόψας πάντας, ἵνα πολλὴν δύναμιν τῆς Ῥώμης ἐκνευρίσῃ. καὶ αὖθις· εἰ δοίημεν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι, διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλος γενόμενος.

[Ἐκνεφίας:] ἐκ νεφῶν ἄνεμος.

[Ἐκνιζεν:] ἔδακνεν. ἀπὸ τῆς πόας. Ἡρόδοτος.

[Ἐκνισεν:] ἐκίνησε, καθήψατο. Ἀππιανός· Σύφακα δ' ἄρα τὸν δυνάστην ἔρωσ ἐκνιζε τῆς παιδός. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἔδωκαν αὐτήν.

[Ἐκνομίως:] ἀντὶ τοῦ μεγάλως, ὑπερβαλλόντως. κυρίως δὲ τὸ ὑπὲρ τὸ νενομισμένον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἡσχύνετο. λέγεται δὲ καὶ **[Ἐκνόμως. Ἐκνόμοις:]** παρανόμοις.

[Ἐκνοον:] παρανενοημένον, ἔξω τοῦ νοός, σαλόν.

[Ἐκνοσηλεύων:] ἐκθεραπεύων.

[Ἐκνυεν:] ἔξυεν ἡρέμα. παρὰ τὸ κνᾶν. Ἀριστοφάνης· οὗτος πόθῳ μου ἔκνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν.

[Ἐκ συγκλύδων·] ζητεῖ ἐν τῷ συγκλύδων.

[Ἐκκοβαλικεύεται·] ζητεῖ ἐν τῷ ὑπέρχεται.

[Ἐκόησεν:] ἐνόησεν. Ἰακῶς. παρὰ Καλλιμάχῳ.

[Ἐκκοκκίσας:] ἐρημώσας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ροιῶν, τῶν τοὺς κόκκους ἐκβαλλουσῶν· ὥσπερ γὰρ αἱ πόλεις σκέπαι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν, οὕτω καὶ αἱ ροιαί τῶν κόκκων. ἐχρήσατο δὲ τῇ μεταφορᾷ ὁ ἄγροικος. Ἀριστοφάνης· ὦ Ζεῦ, λήσεις σεαυτοῦ τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.

[Ἐκολάβησας:] προσέκρουσας. τὸ δὲ ὅλον, κατεπάλαισας αὐτὸν καὶ ἐκπεριελθὼν καὶ διασείσας ἀργυρίζῃ. παρὰ τὸ ἐπὶ κόλαις βαίνειν. κόλα δὲ ἡ γαστήρ. ἢ ἔθραυσας, ἔκλασας, κατέπιες. ἀπὸ τοῦ κολλάβου, ὃ ἐστὶ ψωμός. βούλεται δὲ λέγειν, ὅτι ὃν ἂν παραλάβῃ, ἄρδην ἀπόλλυσιν.

[Ἐκολῶα:] ἐθορύβει.

[Ἐκκομιδήν:] ἐκφοράν.

[Ἐκομπάσθη:] ἡπάτηται, εἰς ὄγκον διετέθη.

[Ἐκομπολάκουν:] κομπώδεσιν ἐχρῶντο λόγοις.

[Ἐκοντήν·] Ἀρριανός· τὴν μέσσην τῶν ποταμῶν γῆν ἐκοντήν ἐνδιδόντων τῶν ἐποικούντων κατέσχευεν.

[Ἐκοντί:] ἐθελοντί. καὶ παροιμία· ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.

[Ἐκόντων εἶναι:] βουλομένων. οἱ δὲ ἐπεραιώσαντο τὸν Ἰστρον, δόντων ἐκόντων εἶναι τὴν δίοδον Ἰουθούγγων ἔχθει τῷ πρὸς Ῥωμαίους. καὶ **[Ἐκὼν γε εἶναι.]** ὁ δὲ ἐξηπάτητο πρὸς τῆς γυναικὸς ἐκὼν γε εἶναι.

[Ἐκόπασεν:] ἐπαύσατο.

[Ἐκκόπτω·] αἰτιατικῇ.

[Ἐκκοπος·] κατάκοπος. ὁ δὲ διανύσας υ' σταδίου καὶ γενόμενος ἔκκοπος ἐπέμεινεν.

[Ἐκκορακίζειν·] ἀποδιώκειν.

[Ἐκκορηθείης·] παντελῶς ἀφανισθείης. Μένανδρος· ἐκκορηθείης σύ γε.

[Ἐκορίζετο·] ὑπεκορίζετο, εὐφημοτέροις ἐχρῆτο λόγοις.

[Ἐκορίζετο·] ἐκολάκευεν· οἷα τοῖς μικροῖς παιδίοις ἔθος χαριεντιζομένους προσπαίζειν τοὺς γονεῖς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαι· τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο.

[Ἐκορωνία·] ἐγαυρία. τὸ δὲ μειράκιον μετέωρον ὃν τῇ φύσει καὶ πάσης πονηρίας ἔμπλεων ἐκορωνία καὶ παρετρίβετο πρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας.

[Ἐκουρία·] ἐδέετο κουρᾶς.

[Ἐκούσια·] ἃ οὐχ ὑπόκεινται νόμῳ, ἀλλὰ προαιρέσει. καὶ

[Βροχὴν ἐκούσιον·] οὕτως οἱ ο', ὁ δὲ Ἀκύλας ὄμβρον ἐκούσιον, ὁ δὲ Σύμμαχος ὑετὸν ἐκούσιον. τὸ θηλυκὸν ἢ ἐκούσιος.

[Ἐκουσιάζομαι·] προσφέρω.

[Ἐκκόψαντες αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς·] τουτέστι πηρώσαντες, τυφλώσαντες.

[Ἐκκόψαι·] ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. οὕτως Ἀλεξίς. καὶ ἐπὶ τοῦ πηρῶσαι τὸν ὀφθαλμόν. καὶ **[Ἐξεκόπη]** ἐπὶ τοῦ ἐπηρώθη.

[Ἐκωδονίζοντο·] περιβόητοι ἐγένοντο. τέτακται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπειράθησαν. οὕτως Λυσίας.

[Ἐκωθόνιζον·] ἔπινον.

[Ἐκώμασε·] μεθ' ἡδονῆς ἦλθεν. θρῆνος δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν.

[Ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ·] ἔστω γάρ μοι νῦν τῆς ἐκείνου γνώμης ζωγράφος ὁμηρίζουσα γλῶττα.

[Ἐκπαγλούμενος·] ἐκπληττόμενος. Ῥωμαίοις μὲν γὰρ ἐκπαγλούμενος ὁ Πύρρος ταῦτά φησιν. ἢ ἀντὶ τοῦ σεμνυνόμενος.

[Ἐκπαγλούμενοι·] θαυμάζοντες, ἐκπληττόμενοι. ἐν εἰρήνῃ ἔνεμον ἐκπαγλούμενοι τὸν Ἡρακλέα.

[Ἐκπαθεῖς·] ὑγιεῖς, ἐκτὸς πάθους. ἵνα μὴ ὥσιν ἔκδιψοι καὶ προεκκλελυμένοι, ἀλλ' ἐκπαθεῖς καὶ κεκαινοπεποιημένοι.

[Ἐκπαθής·] Αἰλιανός· ἐκπαθῇ δὲ γεγονότα καὶ πρὸς τὰς ἀκρατοποσίας ὥστε καὶ μεθ' ἡμέραν πλεονάκις μεθύοντα καταφανῇ γενέσθαι τοῖς φίλοις.

[Ἐκ παντός·] διόλου. εἶγε οὖν τοῦτο καταμαθόντες οἱ πολέμιοι ἐκ παντὸς ἀπίαςιν, οὐδὲν ἂν ἐκώλυσεν ἀπολωλέναι τὴν στρατιὰν πᾶσαν.

[Ἐκ παντὸς ξύλου·] ἐλλείπει τὸ κοῦφον γένοιτ' ἂν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀραθῆναι μὲν εὐκαταφρονήτων, ἀναγκαίων δέ. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν δόξαν παρασχόντων ὡς ἀγαθῶν, εὐρεθέντων δὲ ἑτεροίων.

[Ἐκ παραλλήλου·] ἐξ ὁμοίου.

[Ἐκ παραλόγου·] ὁ δὲ διασωθεὶς ἐκ παραλόγου θαλασσίῳ κλύδωνος. ἀντὶ τοῦ παρ' ἐλπίδα.

[Ἐκπερᾶναι·] ἐκπεπώνηται.

[Ἐκπελλευθῆναι·] ἐκβληθῆναι.

[Ἐκπελματῶσαι. Ἐκπεπολέμωται·] ἐχθρωδῶς διάκειται.

[Ἐκπερδικίσαι·] τὸ διαδρᾶναι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν περδίκων, πανούργων ὄντων.

[Ἐκ περιουσίας·] ἐκ περιττοῦ. ἐκ περιουσίας λέγει ὁ Ἀριστοτέλης. μεταπεμψάμενοι ἐκ περιουσίας καὶ Παμπρέπιοι. ἐκ περιουσίας οὖν ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος. ἐκ περιουσίας τοῦ ἀναγκαίου διαφέρει. ἀναγκαῖα μὲν οὖν ἐστὶν ὧν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι· ἐκ περιουσίας δὲ ὧν ἡ παρουσία οὐκ οὔσα ἀναγκαῖα, καὶ ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, ὅταν ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων ἄλλα τινὰ προσκατασκευάζεται τῶν καλῶν. οἷον τὸ μὲν ζῆν ἀναγκαῖον, ἐκ περιουσίας δὲ τὸ εὖ ζῆν· τῇ γὰρ τοῦ εὖ παρουσίᾳ, οὐκ οὔσῃ πρὸς τὸ εἶναι ἀναγκαῖα, ἐπικοσμεῖται τὸ ζῆν ἀναγκαῖον. βελτίῳ δὲ τὰ ἐκ περιουσίας τῶν ἀναγκαίων φησὶ· βέλτιον γὰρ τὸ εὖ ζῆν τοῦ ζῆν, τὸ δὲ εὖ λέγειν τοῦ λέγειν. οὐκ αἰεὶ μὲν αἰρετώτερα τὰ βελτίῳ, εἰ καὶ ἀπλῶς αἰρετώτερα· τὰ γοῦν ἡμῖν ἀδύνατα, εἰ καὶ βελτίῳ εἶη τῶν δυνατῶν, ἀλλ' οὐχ αἰρετώτερα· βέλτιον μὲν γὰρ ἀθανασία μακροβιότητος, ἀλλ' ἡμῖν οὐχ αἰρετώτερα. καὶ τῶν ἐκ περιουσίας δὴ τὰ μὲν πρὸς τῷ βελτίῳ εἶναι καὶ αἰρετώτερα ἐστὶν, ὥσπερ τοῦ λέγειν τὸ εὖ λέγειν, τὰ δὲ βελτίῳ ἐστὶν, οὐ μὴν καὶ αἰρετώτερα. τὸ γὰρ φιλοσοφεῖν τε καὶ θεωρεῖν βέλτιον μὲν ἐστὶ τοῦ χρηματίζεσθαι, οὐ μὴν καὶ αἰρετώτερον τοῖς ἐν ἐνδείᾳ οὔσι καὶ μὴ δυναμένοις ἄλλως εἶναι. οὕτω δὴ καὶ τὸ ὑγιαίνειν τοῦ φιλοσοφεῖν τῷ νοσοῦντι αἰρετώτερον. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἐγὼ μὲν περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύω, οὗτος δὲ ἐκ περιουσίας κατηγορεῖ. ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος.

[Ἐκ περιτροπῆς·] ἐξ ἀποστροφῆς, ἐκ νίκης.

[Ἐκπέρσαι·] ἐκπορθῆσαι.

[Ἐκπεσών·] ῥηθείς, δοθείς. χρησμός δὲ ἐκπεσών περὶ Εὐτοκίου Θρακός.

[Ἐκπεφουσημένον·] φιλοτίμως διατεθειμένον. ὁρῶν δὲ τὸν Μάρκον ἐκπεφουσημένον.

[Ἐκπειράζω·] δοτικῇ.

[Ἐκπήγνυσθαι·] τὸ ἐκπλήττεσθαι.

[Ἐκπηδῶ σου·] γενικῇ.

[Ἐκπηγιέται·] ἐξελκύσει. ἀπὸ τῶν τὴν κρόκα μηρυομένων εἰς πηνία. Ὅμηρος· πηνίον ἐξέλκουσα.

[Ἐκπίπτω·] γενικῇ.

[Ἐκπίης·] αἰτιατικῇ.

[Ἐκπλαγεῖς·] ἐκπλήξεως πλέοι. Πολύβιος· ἐκπλαγεῖς δὲ γενόμενοι οἱ Λίβυες διὰ τὸ παράδοξον, ἐγκλίναντες ἔφευγον. καὶ αὖθις· οὕτως ἐκπλαγεῖς ἦσαν καὶ κατάφοβοι τὸ μέλλον. καὶ **[Ἐκπλαγεῖς]** θηλυκῶς, ἀντὶ τοῦ θαυμασταί. ποιμένες ἀγραυλοῦντες ἐκπλαγοῦς φωτο φανείας ἔτυχον.

[Ἐκπλεα·] πλήρη. ἐσθῆτας δὲ καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔκπλεα παρεῖχεν. ἀντὶ τοῦ αὐτάρκη. καὶ αὖθις Αἰλιανός· οἱ δὲ κατάραντες εἰς αὐτόν, καὶ φιλοφροσύνης ἐκπλέας ἀπολαύσαντες.

[Ἐκπλέω σου·]

[Ἐκπλεύσαντες:] ἔξω γενόμενοι. οἱ δὲ ἐκπλεύσαντες τῶν φρενῶν, εἴτα ἐνεοὶ ἐγένοντο.

[Ἐκπλεύσειν:] ἔξω γενέσθαι. μὴ γὰρ ἂν ἐκπλεύσειν ποτὲ τῶν φρενῶν ἐς τοσοῦτον ὥς ἀνθρώπους προτιμῆσαι θεῶν.

[Ἐκπλήγδην:] ἐκπληκτικῶς.

[Ἐκπληξίς:] φόβος.

[Ἐκπλήξας·] γενικῇ.

[Ἐκπλήσει:] πληρώσει.

[Ἐκπλινθεύσας:] Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ διαλύσας καὶ ἐξελὼν τὰς πλίνθους.

[Ἐκπλυτον:] ἐξίτηλον. ἀφανές.

[Ἐκ ποδὸς εἶπετο κατόπιν:] ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς.

[Ἐκποδών·] γενικῇ. τὸ πρὸς ὀλίγον χρόνον ὑποστείλασθαι. Ἀριστοφάνης· οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς ἐκποδών. καὶ αὖθις· Ἀργεῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι ἐκποδὼν ἔστησαν. καὶ παροιμία·

[Ἄνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι. Ἐκποδὼν γενέσθαι:] φυγεῖν, ἢ ἐξαλείφεσθαι, ἢ ἐκ τοῦ μέσου γενέσθαι.

[Ἐκποκιῶ·] τὰς τρίχας ἐκσπάσω. Ἀριστοφάνης· ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας. ἐπὶ γυναικείων τριχῶν ὥς τὸ πολύ. παρετυμολογεῖ δὲ τὸν πόκον. Λυκόφρων δὲ ἀπλῶς τὰς τρίχας. ἐμπλοκὴ δὲ τις φαίνεται καὶ πλοκαμίδες σπανίως ποτὲ ἐπὶ ἀνδρῶν λέγεται.

[Ἐκπολεμῶσαι·] αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ εἰς πόλεμον καταστήσαι. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ἡ ἐκπολεμῆσαι, ὥς καὶ παρὰ Ξενοφῶντι.

[Ἐκπολεμῆσαι] συντάσσεται μετὰ αἰτιατικῆς. **[Ἐκπολεμῶσαι]** δὲ τὸ πολεμίους ποιῆσαι, οἷον ἐπὶ πόλεμόν τινας παροξύνει.

[Ἐκ πολλοῦ:] ἐκ παλαιῶν τῶν χρόνων. ἄγαλμα ἦν τιμώμενον ὑπ' αὐτοῦ ἐκ πολλοῦ.

[Ἐκ πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν συνήγαγον:] ἐπὶ τῶν πολλὰ μὲν πονούντων, ὀλίγα δὲ καρπουμένων.

[Ἐκπομπεύων:] ἀχρειῶν, λοιδορῶν. ὁ δὲ ἐκπομπευθῆναι μὲν τὰ ἅγια τῶν ἀγίων ποιεῖ.

[Ἐκπορίζομεν:] ἐξευρίσκομεν.

[Ἐκπορίσας:] συλλέξας.

[Ἐκπορποῦσθαι:] ἐκφιβλοῦσθαι.

[Ἐκπρεπεῖς:] ἐπίσημοι.

[Ἐκ προνοίας:] ἐκουσίως.

[Ἐκ προσαγωγῆς:] ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνάγκην, καὶ οὐκ ἐκ φύσεως οὐδὲ ἀπλοϊκῶς.

[Ἐκπῶμα:] φιάλη, ποτήριον. δῶρά τε λαμβάνει ἄλλα τε καὶ ἐκπῶματα ἀπὸ ἀργυρίου.

[Ἐκποίητον γενέσθαι:] ἀποκηρυχθῆναι τοῦ γένους. οἱ δέ φασι διαφέρειν ἐκποίητον ἀποκηρύκτου, ὅτι ὁ μὲν ἀποκήρυκτος ἐπὶ κολάσει ἐκβάλλεται, ὁ δὲ ἐκποίητος ὑπὸ τοῦ φύσει πατρὸς εἰς ἕτερον οἶκον δίδοται τῇ προθέσει.

[Ἐκπυστα:] ἐξάκουστα. **[Ἐκπυστα]** καὶ **[Ἐκπύστου,]** ἀριηκόου, πανταχόσε ἀκουσθείσης. φαίνεται δὲ ἐκπύστου τῆς πράξεως γεγενημένης. καὶ αὖθις· ὁ δὲ παραγγείλας τῇ τοῦ ζῆν ἀντιδόσει ἔκπυστον μὴ ποιῆσαι τὴν πρᾶξιν ἀφῆκε πρὸς τὸν στείλαντα φοιτῆσαι.

[Ἐκκραγγανομένων:] μετὰ κραυγῆς λεγομένων.

[Ἐκρεκες:] ἀντὶ τοῦ ἤχει.

[Ἐκρέαιεν:] ἐτελείου.

[Ἐκκρεμαννύμενοι:] ἀπηρτημένοι. Θουκυδίδης· τῶν τε ξυσκίγων ἤδη ἀπιόντων ἐκκρεμαννύμενοι.

[Ἐκρήγματα:] τὰ ἐκ τῶν χειμάρρων γινόμενα ἐν τοῖς πεδίοις κοιλώματα.

[Ἐκρήμνισεν:] κατήγαγεν.

[Ἐκρηξις:] ἡ ἐκραγή.

[Ἐκκεκρικώς:] ἐκκεχωρηκώς.

[Ἐκρινεν:] ἐχώρισεν, ἐπελέξατο.

[Ἐκκρίνεται:] ἐκρίπτεται, ἐκρέει. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης γονῆς, ἔτι γε μὴν καὶ τῆς τῶν κτηνῶν.

[Ἐκκρίνειν:] δοκιμάζειν.

[Ἐκρινόμεθα:] ἐπὶ πολὺν χρόνον διεφερόμεθα καὶ διημφισβητοῦμεν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθα.

[Ἐκκρούομαι·] αἰτιατικῇ.

[Ἐκκρούμενος:] παρεκτείνων, παρατρέπων. ὁ δὲ ἔσθῃ ἐν μεταιχμίῳ οὐ μονομαχήσων, ἀλλὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τοῖς ἐναντίοις ἐκκρούμενος.

[Ἐκρυπισθέντες:] ἐξαφθέντες. ῥιπίζειν γὰρ τὸ ὅπτιαν, ἀπὸ τῶν ῥιπίδων.

[Ἐκκριτον:] ἐπίλεκτον, προκεκριμένον. οὐδενὶ δὲ ὄπλων διαλλάττουσιν οἱ περὶ τὸν στρατηγὸν ἔκκριτοι τῶν ἐν ταῖς ἵλαις ἱππέων.

[Ἐκσάλευσον αὐτό:] ἐξένεικον. ἦν δὲ ἐμπὶς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ.

[Ἐκσιφωνισθείη:] ἐκρυῇ, διασκορπισθείη.

[Ἐκσκέπτωρ], ἐκσκέπτωρος.

[Ἐκσπονδος:] ὁ τὰς σπονδὰς μὴ φυλάττων. ὁ τοίνυν τοὺς ὅρκους ἐκσπόνδους μὴ ποιήσας καλῶς μὲν ἐβίωσεν, ἐπὶ πολὺ δὲ ἥλασε δόξης.

[Ἐκστασις:] θαυμασμός, ἢ ἀλλοίωσις.

[Ἑκστασις:] ἡ ἁμαρτία. Δαβίδ· ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, ἀπέρριμμαι. ὦμην, φησί, τῇ ἁμαρτίᾳ περιπεσὼν πόρρω τῆς σῆς γεγενῆσθαι κηδεμονίας· τὴν γὰρ τῆς δικαιοσύνης ὁδεύων ὁδὸν ἐξέστη μὲν ἐκείνης καὶ ἐξετράπη. προσέπταισε δὲ καὶ περιέπεσε τοῖς ὤμο βόροις γενέσθαι.

[Ἑκστῆναι:] παραχωρῆσαι. τῆς ἐπὶ τοῖς ἥττοσι ταλαιπωρίας ἐτέροις ἐκστῆναι. καὶ αὖθις· Μιθριδάτην ἐκστῆναι Βιθυνίας Νικομήδει.

[Ἑκστρατεία. Ἑκστρεψον:] μετάβαλε. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥυπυμένων καὶ ἐκστρεφομένων ἱματίων. ἐκστρέψαι γὰρ ἱμάτιον λέγεται τὸ ἀλλάξαι τὸ πρὸς τὸ σῶμα μέρος ἔξω. ἄλλαξον φησί, τοὺς τρόπους σου, μετάβαλε. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τὸν σαυτοῦ τρόπον.

[Ἐκ συγκειμένου:] προὔπηργμένου, προγεγυμνασμένου. τότε δὲ καὶ ἐς τάξιν τινὰ ὥσπερ ἐκ συγκειμένου κατέστησαν καὶ ἐν κόσμῳ τὸν ἀγῶνα ἐποίησαν.

[Ἑκσφενδονῶ. Ἑκταδόν:] ἐκτεινόμενος.

[Ἑκτάδην:] ἐκτεταμένως, ἡπλωμένως.

[Ἑκτακτοὶ] ἢ [Ἑκτατοὶ:] τούτους τὸ μὲν παλαιὸν ἡ τάξις εἶχεν, ὡς καὶ τοῦνομα δηλοῖ, διότι τῆς τάξεως ἐξάριθμοι ἦσαν. εἰσὶ δὲ εἰς στρατοκῆρυξ, σαλπικτής, σημειοφόρος, ὑπηρέτης, οὐραγός. νῦν δὲ καὶ τοῦ συντάγματος λέγονται καὶ τῶν ἄλλων. ἔχειν δὲ δεῖ τούτους τὴν τάξιν ἢ καὶ τὸ σύνταγμα, τὸν μὲν ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνει τὸ προσταττόμενον, τὸν δὲ ὅπως τῷ σημείῳ, εἰ μὴ ἡ φωνὴ κατακούοιτο διὰ θόρυβον, τὸν δὲ σαλπικτήν, ὁπότε μὴδὲ σημεῖον βλέποιν διὰ κονιορτόν, καὶ τὸν ὑπηρέτην, ὥστε τι τῶν εἰς τὴν χρεῖαν παρακομίσαι· τὸν γε μὴν ἕκτατον οὐραγὸν πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸν λειπόμενον ἐπὶ τὴν τάξιν· ὅς τῶν τεσσάρων ἄνω τυπουμένων κατὰ μέτωπον κάτω τάσσεται.

[Ἑκταῖος:] ὁ ἕκτος.

[Ἑκτεθνεῶτα:] οἷον τὸν ἐν ἐσχάτοις ὄντα.

[Ἑκτενές:] ἐπιμελές. ἔργον δ' ἦν αὐτῷ ἐκτενές. καὶ **[Ἑκτένουσα.]**

[Ἑκτενέστερος:] ἐνεργητικώτατος, ἐπιμελέστερος. ὁ δὲ ἔλεγεν ἔσεσθαι αὐτῷ σύμβουλος καὶ συναγωνιστὴς ἐκτενέστατος.

[Ἑκτένεια:] ἡ συνέχεια.

[Ἑκτενῶς:] ὀλοψύχως, προθύμως. Πολύβιος· ὁ δὲ Ἀχαιὸς προσδεξάμενος ἐκτενῶς καὶ φιλανθρώπως τὸν Βῶλιν ἀνέκρινε διὰ πλειόνων ὑπὲρ ἐκάστου τῶν κατὰ μέρος.

[Ἑκτέον:] κρατητέον.

[Ἑκτετηκυῖα:] ἀπερρυηκυῖα. ἐκτετηκυῖα τὰς ὁράσεις ὑπὸ τῶν δακρύων.

[Ἑκτεतिकότες:] ἀποδεδωκότες.

[Ἑκτετιναγμένων·] οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. οἱ σφόδρα ταλαιπωρούμενοι. ζῆτει ἐν τῷ υἱοὶ θεοῦ.

[Ἑκτετοξεῦσθαι:] ἐκκεκενῶσθαι, ἀνηλῶσθαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ τοξεύᾳ ἀναλίσκόντων τὰ βέλη. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· τὸν ἐμὸν ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον.

[Ἐκ τετρημένης κύλικος πιεῖν:] ἐπὶ τῶν διημαρτημένων ἐν πίστει.

[Ἐκτεύς:] μέτρον ἐστίν, ὃ ταυτὸν εἶναι λέγουσι τῇ χοίνικι. Ἀριστοφάνης· οἷσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐκτέα; τουτέστι τριώβολον.

[Ἐκτείνω.]

[Ἐκτειχίσαι:] τειχοποιῆσαι. ἐν ἐπικαίρῳ χωρίῳ ἐδόκει ἐκτειχίσαι τὴν πόλιν.

[Ἐκτῆνες:] οἱ Βοιωτοὶ οὕτως ὠνομάζοντο.

[Ἐκτιθέναι τὰ βρέφη:] ἀντὶ τοῦ εἰς βορὰν θηρίοις, ἢ καὶ ἄλλως εἰς διαφθορὰν παρατιθέναι ἐπ' ἐρημίαις.

[Ἐκτικός:] σχετικός. καὶ **[Ἐκτικῶς,]** ἐπίρρημα, σχετικῶς.

[Ἐκτῖλαι:] ἀποσπάσαι.

[Ἐκτιλούμενοι:] συνήθεις. ἐπεὶ ὁ κτίλος ὁ ἡγούμενος τῆς ποιμένης κριὸς συνήθης τῷ ποιμένι.

[Ἐκτιμᾶται:] ἀντὶ τοῦ ἐπιτέταται· ἠϋξῆται κατὰ τιμὴν.

[Ἐκ τιμημάτων:] δ' Ἀθήνησι τιμήματα ὑπὸ Σόλωνος γέγονε, Πεντακοσιομεδίμων, Ἴππέων, Ζευγιτῶν, Θητῶν.

[Ἐκτιμος,] καὶ **[Ἐκτίμους,]** ἔξω καὶ ἐκτὸς τῆς τιμῆς. ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας ὀξύτόνων γόων.

[Ἐκτίνων·] δοτικῇ. ἀποδιδούς. τῇ μητρὶ γῇ τὸ χρέος ἐκτίνων τὸν ναυηγὸν θάπτει. καὶ

[Ἐκτινύνων,] ἀποδιδούς.

[Ἐκτιναγμός] καὶ ἀναβρασμός γῆς· ἀναβρασμός μὲν γῆς, ὅταν καχλάζη μετὰ κινήματος, ἐκτιναγμός δέ, ὅταν ἀναρριπτῇται.

[Ἐκτῖσαι:] ἀποδοῦναι.

[Ἐκτισε:] κατέστησε, κατέταξεν.

[Ἐκτίσει:] ἀποδώσει. ὁ δὲ καθ' ὑμᾶς βασιλεὺς ἐκτίσει μοι δίκας ἐν δέοντι.

[Ἐκ τιτυνῶν:] ἐκ μικρᾶς ἡλικίας.

[Ἐκτολυπεύσας:] ἐργασάμενος. καὶ **[Ἐκτολυπεῦσαι,]** πληρῶσαι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς τολύπης, τοῦ κατειργασμένου ἐρίου.

[Ἐκτομίας:] εὐνοῦχος.

[Ἐκτοπα:] ξένα.

[Ἐκτόπια:] τὰ κεχωρισμένα. ἐκτόπια πολισμάτια τῶν γραφομένων καὶ παραγγελλομένων.

[Ἐκτοπίζω:] πόρρῳ διάγω. τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπίζων ἐν Ἀκαδημίᾳ διέτριβεν.

[Ἐκτόπιος:] ἀπὸ ξένου τόπου. ἐκτόπιος συθείς, τουτέστιν ὁρμήσας.

[Ἐκτοπίσαι:] μακρὰν καταστῆσαι. ἀεὶ διὰ τοῦ ι.

[Ἐκτοπισμός:] πόρρῳ διαγωγή. οἱ δὲ φοβούμενοι τὸν εἰς Ἰταλίαν ἐκτοπισμὸν ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις διεδίδρασκον.

[Ἔκτοπον:] παρηλλαγμένον, βίαιον, μέγα. Ἀριστοφάνης· ἔστι τι δένδρον πεφυκὸς ἔκτοπόν τι, Καρδίας ἀπωτέρω, Κλεώνυμος· χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλλως δὲ δεινὸν καὶ μέγα. τοῦτο μὲν οὖν ἦρος ἀεὶ βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ, τοῦτο δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς ἀσπίδας φυλ' ὀλοοεῖ. δένδρῳ ἀπεικάζει τὸν Κλέωνα, ἢ ὥς μέγαν ἢ ὥς ἀναίσθητον, παρὰ τὸ Ὀμηρικόν. Καρδία δὲ πόλις, καὶ Καρδιανοί, οἱ πολῖται. διὰ τὸ ἀκάρδιον δὲ τοῦτό φησιν.

[Ἔκτοπος:] παρηλλαγμένη, ἀφόρητος. τοῖς δὲ Κελτοῖς παρέστη ἔκτοπος ἡλικία πρὸς τὸ παράδοξον ὀργή. ἀντὶ τοῦ μεγίστη ὄση.

[Ἐκτόπως:] μεγάλως, ἀπρεπῶς. παρηλλαγμένως, ἀφορήτως. ἄρκτος φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκτόπως ἡῤχει. εἴθ' ὕστερον ἐρασθεῖσα αὐτοῦ ἐν παραβύστῳ. **[Ἐκτόπως,]** ὑπερβαλλόντως. πρὸς τὴν ἐπιπλοκὴν τῆς κόρης ἔχαιρεν ἐκτόπως.

[Ἐκτοπώτατον:] ἐξεστραμμένον.

[Ἐκτορμεῖν:] τὸ ἐκ τοῦ καθήκοντος δρόμου ἐκβαίνειν.

[Ἐκτὸς ἰόντας:] ἐξερχομένους.

[Ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχειν:] ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου καθεστώτων. ὁμοίον ἔστι καὶ τό, ἐπὶ ξηροῦ.

[Ἐκ τοῦ γεύματος γινώσκω:] ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ πολλὰ τινα καταλαμβάνοντων.

[Ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον. Ἐκ τοῦμπαλιν:] ἐκ τοῦ ἐναντίου.

[Ἐκ τοῦ παραχρήμα:] ἐκ τοῦ ταῦτομάτου.

[Ἐκ τοῦ παρείκοντος:] ἐκ τοῦ ἐνδιδούντος, ἐκ τοῦ ἐπιτυχάνοντος.

[Ἐκ τῶν παρόντων:] ἐκ τῶν φθασάντων γενέσθαι. νικώμενοι οὖν ἐκ τῶν παρόντων ἄκος αἰτοῦσι παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐρωτῶσι τὴν Πυθίαν.

[Ἐκ τῶν παρόντων] καὶ **[ὥς ἐκ τῶν παρόντων:]** ἐκ τῶν ὑπαρχόντων καὶ ἐνεστηκότων καὶ εὐπορουμένων.

[Ἔκτωρ:] ὁ ἥρωας, ἐχέτωρ τις ὢν. καὶ **[Ἐκτορίδης,]** ὁ υἱὸς τοῦ Ἑκτορος, ἐπὶ δὲ κλητικῆς, ὧς Ἑκτορ, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

[Ἐκτραορδιναρῖου:] Ῥωμαϊκὴ λέξις, δηλοῖ δὲ ἐπιλέκτους.

[Ἐκτραγωδῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἐκτραχηλίζω.] καὶ **[Ἐκτραχηλισθῶσι,]** τοὺς τραχήλους συγκλασθῶσιν. ἵππασίας μετὰ θορύβου γενομένης πολλοὶ μὲν τῶν ἵππεων ἐκτραχηλισθῶσι, πλείους δὲ τῶν ἵππων ἐξαδυνατήσουσιν, οἱ μὲν ὑπερπνιγεῖς γενόμενοι, οἱ δὲ ὑπέρπονοι.

[Ἐκτρέπω·] αἰτιατικῇ.

[Ἐκτριβήσεται:] διατρίψει ἐν τοῖς κακοῖς· ἢ ἀπολεῖται. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σμηγομένων ἀργυρῶν ἢ χαλκῶν ἢ ἄλλων τοιούτων σκευῶν, ἅπερ ἐν τῷ πλύνεσθαι σφόδρα τριβόμενα ἐλαττοῦται. Σοφοκλῆς· σοῦ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταιί ποτε.

[Ἐκτρίβω·] αἰτιατικῇ.

[Ἐκ τριχὸς κρέμαται:] παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνεύοντων.

[Ἐκτροπῆσαι:] ἐξελθεῖν μετὰ βίας.

[Ἐκτροχωθεῖς:] ἐκπιασθεῖς, ἐκφθαρεῖς.

[Ἐκτυπώτερον:] φανερώτερον.

[Ἐκτυποῖ:] ἐξομοιοῖ.

[Ἐκκυβεύειν:] ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον. οἰσάμενος κατὰ τὸν ποιητὴν δόλον εἶναι οὐδαμῶς ἔκρινεν ἐκκυβεύειν οὐδὲ παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις· ἦγε τὴν ἡσυχίαν ἐπὶ τῷ χάρακι. καὶ αὖθις· ἔδοξε τοῖς Καρχηδονίοις ἐκκυβεύειν καὶ παραβάλλεσθαι. ἔστι δὲ καὶ παροιμία·

[Ἐρρίφθω κύβος. Ἐκύει:] ἐνεκυμόνει, ἐν γαστρὶ εἶχεν. ὁ δὲ ἔκρυπτε καὶ ἐξειπεῖν τὴν ὥδινα ἣν ἐκύει οὐκ ἐτόλμα.

[Ἐκύησεν:] ἐγέννησεν.

[Ἐκύκα:] ἐτάρασσεν.

[Ἐκκυκλεῖ:] ἐκκαλύπτει. καὶ **[Ἐκκυκλούμενος,]** ἐκκύκλημα ἔχων.

[Ἐκυλινδεῖτο πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐκυλος:] εἶδος βοτάνης, ἄκυλος δὲ τῆς πρίνου ὁ καρπός.

[Ἐκκυμανθῆναι:] ἐκ τοῦ κύματος τῷ λιμένι προσορμισθῆναι.

[Ἐκυρά:] ἡ πενθερά. καὶ **[Ἐκυρός,]** ὁ πενθερός.

[Ἐκύρουν:] ἐτύγχανον. βωμῷ θύων ἐκύρουν. **[Ἡκύρουν]** δὲ ἀντὶ τοῦ ἀβέβαια ἐποιοῦν.

[Ἐκφανεστάτας:] πάνυ λαμπράς. Πολύβιος· τὸ γὰρ μάλιστα λυποῦν ἀεὶ τῶν ἐν χερσὶν ὄντων ἐκφανεστάτας ἔχει τὰς χαράς.

[Ἐκφαντορία:] ἐκφανῶς φανερωῖσαι.

[Ἐκφαιλίζων:] εὐτελίζων.

[Ἐκφέρεται:] λέγεται, ἢ ἐκκομίζεται.

[Ἐκφεύγω·] αἰτιατικῇ.

[Ἐκφθαρεῖς:] ἐξελθών. οὕτω λέγεται τὸ ἐπὶ κακῷ ἐξελθεῖν.

[Εἰσφθαρεῖς] δὲ τὸ ἐπὶ κακῷ εἰσελθεῖν που.

[Ἐκφοβῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἐκφοράν:] ταφὴν. ἐκ τοῦ ἐπὶ μνήματος ἐκφέρεσθαι.

[Ἐκφορος·] αἰσθάνομαι γινόμενος ὑπὸ τοῦ πάθους ἐκφορος. τουτέστι παράφορος.

[Ἐκφορούμενοι:] ἐκκενούμενοι.

[Ἐκφρησθέντων:] ἐκβληθέντων. ἐκφρησθέντων δὲ τῶν Ἐπικούρων ἐκ τῆς πόλεως τοὺς ἱερεῖς ἐκκαθῆραι τὰ ἱερά. οἱ δὲ περιχαρείας αὐτίκα ὑπεπλήσθησαν τῷ μὴ ἐκφρησθῆναι ἐκφαιλισθέντα καὶ ἀτιμασθέντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ αὐτόν.

[Ἐκφρονῶ·] γενικῇ.

[Ἐκφρόνως:] ἀνοήτως.

[Ἔκφρων:] ἐξεστηκώς, παραπαίων, ἔξω φρενῶν. ὁ δὲ ὑπὸ μέθης ἔκφρων γενόμενος.

[Ἔκφυλον:] ἀλλόφυλον. ἄηθες, ξένον. ὀθνεῖον καὶ πάντη ἔκφυλον.

[Ἔκφυλος:] ξένος, παρηλλαγμένος. Αἰλιανός· ἐκάτερος δι' ἀρπαγῆς τὴν κόρην ποιήσασθαι ἐμαίνοντο. πόλεμος οὖν ἔκφυλος ἐγένετο καὶ ἐνακμάζει καὶ μάλα ἀδόκητος, οὐκ ἔχων οὔτε γενναίαν οὔτε εὐπρεπὴ τὴν ὑπόθεσιν.

[Ἔκφυλλοφορεῖν:] οἱ ἀρχὴν τινα ἄρξαντες, ἂν εὐθυνόμενοι ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀλῶσιν, ἐν φύλλοις ἐλαίας τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐνέγραφον οἱ βουλευταί, καὶ καθιᾶσιν εἰς τοὺς ἐχίνους. ἅμα τε ἡ περὶ αὐτῶν πίστις προσεγεγράφετο τοῖς φύλλοις.

[Ἔκφυλλοφορῆσαι] καὶ **[Ἔκφυλλοφορία·]** εἴ ποτέ τις τῶν πολιτῶν ἀδικεῖν ἐδόκει καὶ ἀνάξιος εἶναι τοῦ συνεδρίου τῶν φ', ἐσκόπει ἡ βουλή περὶ αὐτοῦ, εἰ χρὴ αὐτὸν μηκέτι βουλευεῖν, ἀλλ' ἐλαθῆναι καὶ τοῦ συνεδρίου. ἀντὶ δὲ τῆς ψήφου φύλλοις ἐπεσήμαινε τὴν αὐτοῦ γνώμην ἕκαστος, ὥσπερ ὀστράκῳ ἐπὶ τοῦ ὀστρακισμοῦ, καὶ ἐλέγετο τοῦτο ἐκφυλλοφορῆσαι καὶ ἐκφυλλοφορία. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

[Ἔκφῦναι:] ἐκγεννηθῆναι.

[Ἔκφύς. Ἔκφυσιν:] βλάστησιν, ἡ γονήν.

[Ἔκφοιτᾶ:] ἐξέρχεται.

[Ἐκ χειρὸς βοηθεῖν τοῖς πράγμασι·] Πολύβιος. ἀντὶ τοῦ μετὰ πάσης ἐπιμελείας, ἐπιτεταμένως, συντόνως.

[Ἐκχοῖζω:] τὸ σκάπτω.

[Ἐλάα:] ὁ καρπός, **[Ἐλαία]** δὲ τὸ δένδρον. ὅτι τὴν ἐν τῷ δένδρῳ πεπανθεῖσαν ἐλάαν γιγέριμον ἔλεγον· παρ' ἡμῖν δὲ ρουπάταν.

[Ἐλάαν:] ἐλαύνειν. καὶ **[Ἐλάειν]** ὁμοίως.

[Ἐλαγοθήρει:] ἐκυνηγέται, λαγοὺς ἐθήρα.

[Ἐλλάδιος,] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, γεγονώς κατὰ Θεοδοσίον τὸν βασιλέα τὸν νέον. Λέξεως παντοίας χρῆσιν κατὰ στοιχεῖον, Ἐκφρασιν φιλοτιμίας, Διόνυσον ἢ Μοῦσαν, Ἐκφρασιν τοῦ λουτροῦ Κωνσταντιανῶν, Ἐπαινον Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως.

[Ἐλαῖδας:] ἐλαίας δένδρη.

[Ἐλαῖτή:] πόλις.

[Ἐλάκησε:] μέσος ἐσχίσθη. **[Ἐλάκησε]** δὲ ἐκτύπησεν, ἀνεκροτάλησεν.

[Ἐλάκκισε] δὲ λάκκους ὥρυξεν.

[Ἐλακωμάνουν:] τῆς τῶν Λακῶνων ἥρων πολιτείας. ἐμνήσθη δὲ αὐτῶν διὰ τὸ ὑπερέχειν τότε τοὺς Λάκωνας τῷ πολέμῳ.

[Ἐλαμψαν αὐτῶν τὰ ἔργα:] ἀντὶ τοῦ φανεροὺς αὐτοὺς ἐποίησαν.

[Ἐλλάνικος,] Μιλήσιος, ἱστορικός. Περίοδον γῆς, καὶ ἱστορίας.

[Ἑλλάνικος,] Μιτυληναῖος, ἱστορικός, υἱὸς Ἀνδρομένους, οἱ δὲ Ἀριστομένους, οἱ δὲ Σκάμωνος· οὗ ὁμώνυμον ἔσχεν υἱόν. διέτριψε δὲ Ἑλλάνικος σὺν Ἡροδότῳ παρὰ Ἀμύντῃ τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ κατὰ τοὺς χρόνους Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους· καὶ Ἑκαταίῳ τῷ Μιλησίῳ ἐπέβαλε, γεγονότι κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ μικρῷ πρὸς. ἐξέτεινε δὲ καὶ μέχρι τῶν Περδίκκου χρόνων καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Περπερηνῇ τῇ κατ' ἀντικρὺ Λέσβου. συνεγράψατο δὲ πλεῖστα πεζῶς τε καὶ ποιητικῶς.

[Ἑλλανοδίκαι:] οἱ κριταὶ οἱ καθήμενοι εἰς τοὺς ἀγῶνας. Εὐνάπιος· οὕτω καὶ τότε ὁ μέγιστος Ἑλλανοδίκης Γαῖνᾶς τὸν Ῥωμαϊκὸν ὄλεθρον ἠθλοθέτει.

[Ἑλλανοδίκαι:] τὸ μὲν πρῶτον ἓνα καθίστων Ἑλλανοδίκην οἱ Ἡλεῖοι, εἵτα δύο, τελευταῖον δὲ θ'. Ἀριστόδημος δὲ ὁ Ἡλεῖος τοὺς τελευταίους τιθέντας τὸν ἀγῶνα ἰ' εἶναι Ἑλλανοδίκας, ἀφ' ἐκάστης φυλῆς α'.

[Ἑλαολόγοι·] ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.

[Ἑλαολόγοι:] οἱ τὰς ἐλάας συλλέγοντες. **[Ἑλαία],** τὸ δένδρον, **[Ἑλάα]** δὲ ὁ καρπός.

[Ἑλάσαι] καὶ **[Εἰσελάσαι.]**

[Ἑλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη·] Ἀριστοφάνης. τῆς ἀρχῆς Πινδάρου· ἐλασίβροντε παῖ Ῥέας· ἀντὶ τοῦ ὡς ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενα, τουτέστι μεγαληγορῶν καὶ ὑπερόγκοις χρώμενος ῥήμασι καὶ γέμουσι ψόφου. ἦτοι διὰ τὴν φωνὴν σκώπτει τὸν Κλέωνα, ὅτι τραχέως ἐφθέγγετο, ἢ ὡς ταχέως.

[Ἑλασμὸς μολίβδου·] εἰς ἐλασμοὺς μολίβδων γράφοντες.

[Ἑλαστρηθεῖς:] βιασθεῖς, κινηθεῖς. Ζανὸς ἐλαστρηθεῖς γυιοπαγεῖ νιφάδι.

[Ἑλάτεια:] πόλις μεγίστη τῶν ἐν Φωκεῦσιν. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ ρ προφέρουσιν Ἑλάτρειαν δοκοῦντες ἄμεινον γράφειν.

[Ἑλάτειραν:] ἀπελαστικήν.

[Ἑλατήρ:] πλακουντῶδες πέμμα πλατύ· ἔνθεν καὶ ἡ ἐπωνυμία παρὰ τὸ ταῖς χερσὶν ἐλαύνεσθαι εἰς πλάτος. ἢ ἄρτος πλατύς, ἐν ᾧ τὸ ἔθνος ἐτίθεσαν καὶ προσῆγον τοῖς βωμοῖς. εἰδήσεις Ἀλκμᾶνα, λύρης ἐλατῆρα Λακαίνης ἔξοχον, ὃν μουσῶν ἐννέ' ἀριθμὸς ἔχει. εἰσὶ δὲ καὶ λαγαρώδεις παρὰ τὸ λαγαρόν. καὶ πέλανοι παρ' Εὐριπίδῃ. καὶ **[Ἑλατῆρος,]** πέμματος εἶδος ἀζύμου. Εὐριπίδης δὲ πεπτά.

[Ἑλατῆρι:] ἡνιόχῳ.

[Ἑλαττοῦμαι·] γενικῇ.

[Ἑλαύνωσιν·] αἰτιατικῇ. ὄγμον ἐλαύνωσι. τύπτωσι. τίθησιν ἐπὶ τῆς ἐκ χειρὸς πληγῆς τὸ ἐλάσαι Ὅμηρος.

[Ἑλάφειον:] τὸ τῆς ἐλάφου κέρας καὶ κρέας. καὶ **[Ἑλάφειος ἀνὴρ,]** ἐπὶ τοῦ δειλοῦ. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζώου· δειλὸν γὰρ ἡ ἔλαφος.

[Ἑλαφηβόλος:] ὁ κυνηγός. καταχρηστικῶς.

[Ἑλαφρία:] ἡ ὀλιγότης.

[Ἑλαφρίζω:] ἀνασηκῶ.

[Ἑλαφροτάτους:] ἐν ἐπαίνῳ λέγουσι τὸ ὄνομα οἱ παλαιοί· ἀντὶ τοῦ πραοτάτους, κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ βαρυτάτου καὶ φορτικωτάτου.

[Ἐλάχισια. Ἐλάχιστος:] οὕτως ἐκάλεσεν ὁ Χριστὸς τὸν ἐπίγειον πλοῦτον. φησὶ γάρ· ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ. τουτέστιν ὁ καλῶς εἰδὼς βιοῦν καὶ τὸν πλοῦτον τὸν ἐπίγειον, ὃν καὶ Μαμωνᾶν ἐκάλεσεν, εἰς τοὺς ἐνδεεῖς δαπανῶν, ὁ τοιοῦτος ὁ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ πιστὸς εὐρισκόμενος καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἔσται, τουτέστιν ἐν τοῖς θείοις χαρίσμασιν. ὁ δὲ ἐν τῷ πλούτῳ τούτῳ ἄδικος γενόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν μόνον συντηρῶν αὐτόν, δηλονότι καὶ ἐν τοῖς θείοις χαρίσμασιν ἄδικος εὐρεθήσεται. ἀλλότριον δὲ τὴν τῶν χρημάτων περιουσίαν ὠνόμασεν· ἐπειδὴ οὐ γεγεννήμεθα μετὰ πλούτου, γυμνοὶ δὲ μᾶλλον· καὶ ὥς ἀληθῶς οὐδὲν εἰσηνέγκαμεν καὶ οὐδὲν ἐξενεγκεῖν δυνάμεθα.

[Ἐλγη:] πόλις.

[Ἐλδυνομένους:] πρωίοις ἰούλοις ἐλδυνομένους καὶ γενείοις ταχέσιν.

[Ἐλαιᾶ:] διεγείρει. καὶ **[Ἐλαιώμενος,]** διεγειρόμενος.

[Ἐλαία:] τὸ δένδρον. **[Ἐλάα]** δὲ ὁ καρπός.

[Ἐλαιόδευστος:] ἡ ἐλαίῳ διάβροχος.

[Ἐλαιον ἄγριον:] τὸν ἀγριέλαιον.

[Ἐλαιών,] ἐλαιῶνος· τὸ περιεκτικόν. λύσις ὀνείρου· ὁρῶν ἔλαιον ἐκφύγης πᾶσαν βλάβην.

[Ἐλέα,] ὄνομα πόλεως. πατρὶς Ζήνωνος. αὕτη πρότερον Ὑλη ἐκαλεῖτο, Φωκαέων οὖσα ἀποικία, πόλις εὐτελὴς καὶ μόνον ἀγαθοὺς ἄνδρας τρέφειν δυναμένη· ἦν ἡγάπησε μᾶλλον τῆς Ἀθηναίων μεγαλαυχίας, οὐκ ἐπιδημήσας τὰ πολλὰ πρὸς αὐτούς, ἀλλ' αὐτόθι καταβιούς. τὸ δὲ ἔθνικόν **[Ἐλεάτης·]** λέγεται δὲ καὶ ἑτέρα πόλις

[Ἐλαία] διὰ διφθόγγου, ἧς ὁ πολίτης **[Ἐλαΐτης,]** καὶ κόλπος οὕτω καλούμενος.

[Ἐλεα:] τὰς πόλεις τὰς ἰδρυμένας ἐφ' ἔλεσι. καὶ **[Ἐλεάτης,]** ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως.

[Ἐλλεβοριᾶν:] τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι ὡς φαρμάκου. οὕτω Καλλίας. καὶ **[Ἐλλεβορίζω·]** αἰτιατικῇ.

[Ἐλλέβορον:] εἶδος βοτάνης φαρμάκου, τὸ παρὰ τοῖς ἰατροῖς καρπὶν λεγόμενον.

[Ἐλεγείνειν:] τὸ παραφρονεῖν τινες τῶν παλαιῶν, καὶ τὸ ἐλεγεῖον μέτρον ἀπὸ τούτου κληθῆναι τινες νομίζουσιν, ὅτι Θεοκλῆς Νάξιος ἡ Ἐρετριεὺς πρῶτος αὐτὸ ἀνεφθέγγετο μανεῖς.

[Ἐλεγεῖον:] μέτρον τι. καὶ **[Ἐλεγείαν]** θηλυκῶς.

[Ἐλεγος:] θρῆνος. ἀπὸ τοῦ ἔ ἐ λέγειν. ἢ οἱ πρὸς αὐλὸν ἠδόμενοι θρῆνοι· τὸν γὰρ αὐλὸν πένθιμον ὑπειληφθαι. ἢ ὅτι πρὸς αὐλὸν ἦδοντο οἱ θρῆνοι, τουτέστιν οἱ ἔλεγοι. τὸν δὲ αὐλὸν ὕστερον ἐπικήδειον Μίδαν, φασί, τὸν Γορδίου βασιλεύοντα περιβώμιον ποιῆσαι βουλούμενον τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἀποθεῶσαι τελευτήσασαν.

[Ἐλέγχεια. Ἐλέγχιστος:] ἐπονείδιστος.

[Ἐλέγχομεν:] ἀντὶ τοῦ κακολογοῦμεν. νυκτὶ δ' ὅλη βασιλῆας ἐλέγχομεν. καὶ ἔργα δὲ χειρας ἐλέγχει.

[Ἐλεγχος:] αἰσχύνη. καὶ **[Ἐλέγχω σε.]**

[Ἐλεδανός:] ὁ δεσμός.

[Ἐλεδώνη:] εἶδος πολύποδος. ἥτις ἔχει μίαν κοτυληδόνα καί ἐστιν ἐπτάπους, ὥς φησιν Αἰλιανός. ἔστι δὲ τὸ λ περισσόν. καλεῖται δὲ ἐλεδώνη ἀπὸ τοῦ ἑαυτὴν ἔδειν, ὃ ἐστιν ἐσθίειν. καὶ Ἡσίοδος· ὅτ' ἀνόστεος ὄν πόδα τένδει.

[Ἐλεεινός:] ὁ ἐλέους ἄξιος. ἐλεεινοὶ τοῦ πάθους, ἀξιάπαινοι τῆς ἀρετῆς γενόμενοι, μέγα γὰρ πάθος Ῥωμαίοις τοῦτο ἐγένετο καὶ πλήθους ἔνεκα καὶ πανωλεθρίας, καὶ τὴν ἡμέραν ἀποφράδα τίθενται.

[Ἐλεεινῶς:] οἰκτρῶς, ἀθλίως.

[Ἐλεηλάτουν:] ἠφάνιζον.

[Ἐλεήμων,] ἐλεήμονος. ἀντὶ τοῦ ἥττων. οἴμ', ὥς ἐλεήμων εἴμ' αἰετῶν χρυσίδων. καὶ συστέλλει.

[Ἐλεημοσύνη·] ὅτι ἀποστέρησίς ἐστι, τὸ τὰ ἀλλότρια λαβόντας κατέχειν· καὶ ὅταν ἐλεημοσύνην μὴ παράσχωμεν, ἐν ἴσῳ τοῖς ἀποστεροῦσι κολαζόμεθα.

[Ἐλελεῦ:] ἐπίφθεγμα πολεμικὸν τὸ ἐλελεῦ. καὶ γὰρ οἱ προσιόντες εἰς πόλεμον τὸ ἐλελεῦ ἐφώνουν μετὰ τινος ἐμμελοῦς κινήσεως· καθὼ καὶ Ἀχαιοὺς Ἑρετριεὺς ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ποιεῖ τὸν Ἀγαμέμνονα παραγγέλλοντα τοῖς Ἀχαιοῖς· ὦρα βοθεῖν ἐστίν· ἐγὼ δ' ἠγήσομαι. προσλαβέτω τις χεῖρα φασγάνου λαβῆς, σάλπιγγι δ' ἄλλος ὥς τάχος σημαινέτω· ὦρα ταχύνειν, ἐλελεῦ. μήποτε καὶ τὸ Καλλιμάχειον, θεῶ τ' ἀλάλαγμα νομαῖον δοῦναι, τοιοῦτόν ἐστιν. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἐλελεῦ. χῶρει, κάθεσ τὸ ρύγχος, οὗ μένειν ἐχρῆν.

[Ἐλελιζάμενος:] ἐπιστραφεῖς.

[Ἐλελίχθησαν:] συνεστράφησαν.

[Ἐλένη,] βασίλισσα, μήτηρ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένη. εἶχε δὲ καὶ χριστομίμητον ταπεινοφροσύνην πρὸς πάντας μὲν, διαφερόντως δὲ πρὸς τὸ ἱερὸν τῶν μοναζόντων σχῆμα. τὰς γὰρ τοὶ διὰ βίου τὴν παρθενίαν ἀσκούσας συναγείρουσα πολλάκις καὶ ἐπὶ στιβάδος κατακλίνουσα αὐτὴ δι' ἑαυτῆς καθυπουργεῖ ὄψα παρατιθεῖσα καὶ κύλικας ὀρέγουσα καὶ ὕδωρ ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἐπιχέουσα θεραπαίνης ἔργον ἐπλήρου. οὕτω καὶ τὸν ἀείμνηστον υἱὸν αὐτῆς ἐξεπαίδευεν ἄτυφον ἔχειν φρόνημα, ἀρετῆς καὶ πολιτείας ἀκριβοῦς ἐπιμελεῖσθαι καὶ δουλεύειν τῷ θεῷ μετὰ φόβου καὶ τρόμου. ἐπὶ γὰρ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐβαπτίσθησαν καὶ οἱ ἐνδότεροι Ἴνδοι καὶ Ἰβηρες καὶ Ἀρμένιοι. ὅτι ἐν τῇ ἀψίδι τῆς καμάρας τοῦ φόρου ἴστανται β' στήλαι Ἐλένης καὶ Κωνσταντίνου καὶ σταυρὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν γράφων· εἷς ἅγιος. καὶ β' ταχυδρόμων ὁμοίως στήλαι· ἀνετέθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ τὸν φόρον ἐπέχοντος.

[Ἐλενος·] ὃς συνέγραψε τὸ χειροσκοπικὸν οἰώνισμα, ὥς ὅταν τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ρυτίδων εἴπωμεν, παιδοποιεῖ ἢ τι τοιοῦτον.

[Ἐλεόθρεπτον:] τὸ ἐν ἔλει τεθραμμένον.

[Ἐλεοκόπους:] Λυσίας τοὺς τὰ ἔλη κόπτοντας, τοῦ ε παρεμβεβλημένου, ὥς τὸ ἐλεόθρεπτον σέλινον παρὰ Ὀμήρῳ. μήποτε δὲ παρὰ τὸ ἐλεόν, ὅπερ ἐστὶ ξύλινον, γεγένηται τοῦνομα.

[Ἐλεος:] ἀρσενικῶς ἢ ἐλεημοσύνη. **[Ἐλεός]** δὲ ὀξύτόνως, ἢ μαγειρικὴ τράπεζα. Ἀριστοφάνης· ἴθι δὴ, κάθελ' αὐτοῦ τοῦλεόν. τουτέστι τὸ μαγειρικὸν τραπέζιον. Ὀμηρος· βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν. ἔστι δὲ ἐλεὸς καὶ εἶδος ὀρνέου.

[Ἐλεοῦντα:] πόλις ἐστὶν ἐν Χερρονήσῳ τῆς Θράκης. **[Ἐλεοῦς]** δὲ ἐστὶν ἡ εὐθεῖα.

[Ἐλέου βωμός:] Ἐλεπτύνθαι.

[Ἐλεών:] ὄνομα πόλεως.

[Ἐλεῶ σε·] αἰτιατικῇ,

[Ἐλεπόλεις:] μηχανήματα πόλεις πορθοῦντα.

[Ἐλλερα ἔργα:] φόνια, χαλεπά, κακά.

[Ἐλέσθαι:] θέλαιν.

[Ἐλετή:] αἰρεθῆναι δυναμένη.

[Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων:] παροιμία ἐπὶ τῶν βάρους τινος κακῶν ἀπηλλαγμένων.

[Ἐλευθέριος:] ὁ Ζεὺς διὰ τοῦτο ἐκλήθη, διὰ τὸ τοὺς ἐξελευθέρουςτὴν στοὰν οἰκοδομῆσαι τὴν πλησίον αὐτοῦ. οὕτως μὲν Ὑπερίδης. ὁδὲ Δίδυμος οὐ διὰ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ διὰ τὸ τῆς Μηδικῆς δουλείας καὶ ἐπικρατείας ἀπαλλαγῆναι τοὺς Ἀθηναίους. τὸν ἐλευθέριον τινὲς εἰς τὸν ἄσωτον μεταλαμβάνουσιν· καὶ ζῆται ἐν τῷ ἐγκράτεια.

[Ἐλευθεριότης:] ἢ μὴ κατὰ κιβδηλείαν χάρις. διὰ τὴν πρὸς τὰς δωρεὰς ἐλευθεριότητα· φησὶν Οὐεσπασιανὸς βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὁ δὲ τοσοῦτον ἐλευθεριότητος ἐληλάκει ὥστε οὐδὲ ἀπὸ τῆς πολιτείας ἡνέσχετο σίτησιν αὐτῷ παρασκευάσαι καὶ τῆς οἰκίας οὐκ οὔσης μονήρους, ἀλλὰ συχνῆς ἀμηγέπη.

[Ἐλευθεριώτερος Σπάρτης:] διὰ τὸ ἀνυπότακτον καὶ γενναῖον φρόνημα. διὸ οὐδὲ τείχη περιβάλλοντο, νόμοις παιδευόμενοι. ἀλλ' οὐδὲ ἠθέλησαν ἐκ μάχης ἡττημένοι ὑποστρέψαι οὐδὲ ἐτυραννήθησαν.

[Ἐλεύθερος:] μόνος ἐλεύθερος ὁ σπουδαῖος, οἱ δὲ φαῦλοι δοῦλοι· εἶναι γὰρ τὴν ἐλευθερίαν ἐξουσίαν αὐτοπραγίας. **[Ἐλεύθερος]** γὰρ ὁ ἐλεύθων ὅπου ἐρᾷ. ὅτι τὸν ἐλευθεροῦντα τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἄνδρα ἀγαθὸν φαίνεσθαι, πολλῷ βέλτιον τοῦ δουλείαν ἐπάγειν τῇ πόλει· οἷος ἦν Γάγγης βασιλεὺς Αἰθιοπῶν.

[Ἐλευθεροστομῶ:] παρρησιάζομαι. καὶ ἀπλῶς φάναι λόγοις ἐλευθερίοις προσέχειν λ' ἐτῶν ἥρξατο.

[Ἐλευθερῶ σε·] αἰτιατικῇ. **[Ἐλευθεροῦμαι]** δὲ γενικῇ.

[Ἐλευθήρ:] τόπος.

[Ἐλευσίνια·] τοῖς νικῶσι τὰ Ἐλευσίνια ἐδίδοδοτο ἄθλον. ὠνομάσθη δὲ ἡ πόλις ἀπὸ Ἐλευσίνου τοῦ Ἑρμοῦ. ἄλλοι δὲ ἄλλην αἰτίαν φασι καὶ ἑορτὴν εἶναι μόνον τὰ Ἐλευσίνια.

[Ἐλευσῖνος:] ὄνομα κύριον.

[Ἐλεύσιος] καὶ Μαραθώνιος, ὁ μὲν Κυζικηνὸς ὁ δὲ Κωνσταντινουπολίτης ἦσθη, τῆς μὲν ἐν τῷ λέγειν δυνάμεως οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἀνήκοντες ὥστε μέγα τι καὶ λαμπρὸν ἀπ' αὐτοῦ δυνηθῆναι εἰς ὄχλων προαγωγὴν, τῷ γε μὴν κατεσκληρότι τοῦ βίου καὶ τῇ εἰς μετριότητα πλάσει τῶν ἡθῶν οὕτω δυνηθέντες, ὥστε οὐκ ἐλάχιστα καὶ οὗτοι πλήθη περιβάλλοντο ἀσκητήρια πολυάνθρωπα συστησάμενοι ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ ἄλλων οὐχ ἥκιστα πολλῶν εἰς αὐτοὺς ἀνήρτησαν ὄχλον,

τῶν τὸ αὐχμηρῶς ζῆν καὶ τὴν ἐν τῇ διαίτῃ σκληραγωγίαν αὐταρκέστατον εὐσεβείας ἔνδειγμα λογιζομένων.

[Ἑλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν:] ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ καὶ μεγάλα ποιούντων. Λουκιανοῦ Μυίας ἐγκωμίῳ· μὴ καὶ δόξω κατὰ τὴν παροιμίαν ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

[Ἑλεφαντόκωπον:] ἀπὸ τῆς λαβῆς τὴν μάχαιραν ἔφη.

[Ἑλέφαντος οὐδὲν διαφέρεις:] ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀναισθήτων· παρόσον καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον. καὶ **[Ἑλέφαντα ἐκ μυίας,]** ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ καὶ μεγάλα ποιούντων. ὅτι σοῦκινοι καὶ ἐλεφάντινοι δακτύλιοι γυναιξίν εἰσι σύμφοροι.

[Ἑλεφαίρετο:] ἐπλανᾶτο, ἐβλάπτετο.

[Ἑλεφῆραι:] βλάψαι, ἀπατῆσαι.

[Ἑλεψεν:] ἐλέπισεν.

[Ἑλείας πρὸς αὐλῶνας:] τουτέστι τὰς ἐλώδεις διώρυχας, ἢ ἐλώδεις τόπους στενοῦς, ἀπὸ τοῦ ἔλος, ἔλειος, ἐλεία.

[Ἑλειβάτης. Ἑλεῖν:] λαβεῖν.

[Ἑλειονόμος. Ἑλειος:] ὁ κάθυγρος καὶ σύνδενδρος τόπος. καὶ **[Ἑλειος ὄρνις,]** καὶ **[Ἑλειος ὥδή,]** σημαίνει καὶ ὄνομα ὄρους.

[Ἑλλεῖπον:] τὸ ἐνδεές. **[Ἑλλιπές]** δὲ διὰ τοῦ ι. καὶ **[Ἑλλεῖποντες, Ἑλλιπόντες]** δέ.

[Ἑλλεῖπω·] αἰτιατικῇ.

[Ἑλειποψύχησεν.]

[Ἑλη:] ἡ θερμασία. καὶ **[Ἑλη τυφλά,]** τὰ ἀπρόοπτα.

[Ἑληγάτευσεν:] κατὰ Ῥωμαίους ἀπένειμεν.

[Ἑλήθετο:] ἐπελάθετο.

[Ἑληΐζοντο:] ἐληστεύοντο.

[Ἑλήκτευσεν:] κατὰ Ῥωμαίους ἀναγνοὺς διώρθωσεν.

[Ἑλήλακεν:] ἐλήλυθεν.

[Ἑλήλათαι:] συνέχεται.

[Ἑληλεγμένον:] κατησχυμένον.

[Ἑληλέδατο:] ἐκ τοῦ ἐλεύθω.

[Ἑλλην:] φρόνιμος.

[Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὐτοι:] Ἀριστοφάνης, ὡς διαφέροντος καὶ τοῦ νεύματος τοῦ Ἑλληνικοῦ.

[Ἑλλήνιος στρατός,] καὶ **[Ἑλλήνιος γλῶσσα. Ἑλληνοκοπεῖν. Ἑλληνοταμίαι:]** οἱ τὰ ἐκ τῶν φόρων χρήματα φυλάσσοντες, ἃ πρότερον κοινῇ οἱ Ἑλληνες ἐν Δήλῳ ἀπετίθεντο, οὕτως ἐκαλοῦντο.

[Ἑλληνοταμίαι·] παραλαβόντες γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἡγεμονίαν ἐκόντων τῶν ξυμμάχων διὰ τὸ Πausaniou μῖσος, ἔταξαν ἅς τε ἔδει παρέχειν τῶν πόλεων χρήματα πρὸς τὸν βάρβαρον καὶ ἅς ναῦς· πρόσχημα γὰρ ἦν ὧν ἔπαθον δηοῦντες τὴν βασιλέως χώραν. καὶ Ἑλληνοταμίαι κατέστη τοῖς Ἀθηναίοις πρώτη ἀρχή.

[Ἑλληνοταμίαι:] ἀρχή τις ἦν· οἱ διεχείριζον τὰ πράγματα. υ' τάλαντα καὶ ξ' ἐτάχθη ὁ φόρος ὑπὸ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου.

[Ἑλης:] αὐθυπότακτον.

[Ἑλλήσποντος. Ἑλιάσθη:] ἐξέκλινεν.

[Ἑλιγμός:] ἡ συστροφή.

[Ἑλικας:] τὰ περὶ τοὺς καρποὺς ψέλια, ἢ ἐνώτια.

[Ἑλίκη:] πόλις.

[Ἑλικών:] ὄρος.

[Ἑλικώνιος,] σοφιστής, Βυζάντιος. χρονικὴν ἐπιτομὴν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ μέχρι τῶν χρόνων Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐν βιβλίοις ι'.

[Ἑλικώνιος,] ἀστρονόμος. Ἀποτελεσματικά, Περὶ διοσημείων καὶ ἄλλα πολλά.

[Ἑλικῶπις:] εὐόφθαλμος. καὶ **[Ἑλίκωψ,]** εὐόφθαλμος.

[Ἑλικώτατον ὕδωρ:] τὸ ἐλικοειδῆ ἔχον τὴν ρεῦσιν· ἢ διαυγές.

[Ἑλίκωψ. Ἑλλικτήρ·] εἶδος ἐνωτίου. Καὶ **[Ἑλλικτῆρες]** ὁμοίως.

[Ἑλλιμενίζω. Ἑλινιῶ:] ὕμνῳ.

[Ἑλινος] καρπός.

[Ἑλινύειν:] ἡσυχάζειν. βραδύνειν.

[Ἑλινύειν:] στρατεύειν. διατρίβοντας ἢ ἐγχρονίζοντας. καὶ πότμον ἐλινύσειν. ἀντὶ τοῦ τὴν δυστυχίαν παύσειν. Ἡρόδοτος· διέβη δὲ ὁ στρατὸς ἐν ζ' ἡμέρῃσι καὶ ζ' εὐφρόνησιν ἐλινύσας καὶ οὐδένα χρόνον. καὶ Ἀρριανός· αἱ δὲ κατασκοπαὶ οὐδέν τι ἐλινύουσαι ἐγίνοντο. καὶ αὐθις· ὁ δὲ ἀπῆγε τὴν στρατιὰν μηδέν τι ἐλινύσας. τουτέστι χρονίσας. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· εὔτε δ' ἐπέλθῃ ὀρθρος ἐλινῦσαι μικρὰ χαριζόμενος. καὶ αὐθις· ἐλινύοντα καὶ βλακεύοντα κλάειν ἐῷσι. καὶ αὐθις· μήποτε ἄρα ἐν τῷ ἐλινύειν καὶ μέλλειν διαρρηῇ ὁ καιρός.

[Ἑλιξ,] ἑλικος.

[Ἑλίξας:] συστρέψας.

[Ἑλιξος:] εἷς τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν παρὰ Μεγαρεῦσιν.

[Ἑλίπανας:] λιπαρὸν ἐποίησας.

[Ἑλιπάρησε:] παρεκάλεσε λιπαρῶς.

[Ἑλλιπές:] τὸ ἐνδεές. καὶ **[Ἑλλιπής]** ὁμοίως.

[Ἑλλιπόντες. Ἑλισσαιέ:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Ἑλισσαῖος. Ἑλισθεαῖος. Ἑλίσσετο:]** παρεκάλει λιτανεύων. καὶ **[Ἑλίσσοντο,]** ἰκέτευον.

[Ἑλισσόμενος:] ἀναστρεφόμενος.

[Ἑλλιχθέντων:] συστραφέντων.

[Ἑλίχρυσος:] τὸ τοῦ κισσοῦ ἄνθος. ἄνθει ἐλιχρύσῳ ἐναλίγκιος.

[Ἑλθεμος:] ὄνομα κύριον.

[Ἑλθεῖν:] τὸ γυμνῇ τῇ παρρησίᾳ χρήσασθαι. **[Παρεισελθεῖν]** δὲ τὸ μετ' ἄλλου πλαγιάσαντος συνεισελθεῖν. διὰ τοῦτο φησιν ὁ Ἀπόστολος· παρεισῆλθεν ὁ νόμος.

[Ἑλθη:] ἀντὶ τοῦ ἐλθέτω. Νόμων θ'· μήτε εἰς ἱερὸν ἔλθη μηδέν.

[Ἑλθωμεν:] αὐθυπότακτον.

[Ἑλκεσίπεπλοι:] ἐφελκόμεναι τοὺς πέπλους ἐν τῷ φορεῖν. ὅτι τὸ ο ἐν ταῖς συνθέσεσι πολλάκις εἰς τὸ ε μεταβαλλόμενον καὶ τὴν σι συλλαβὴν προσλαμβάνει. ἔλκω, ἐλκόπεπλος, ἐλκέπεπλος, ἐλκεσίπεπλος· πρῶτος, πρωτόλαος, πρωτέλαος, Πρωτεσίλαος· πηγός, πηγὸ μαλλος, πηγέμαλλος, πηγεσίμαλλος. ἔνιοι δὲ αὐτὰ ἀπὸ μέλλοντος σχηματίζουσι τῶν διπλῶν μὲν ἀναλυομένων τοῦ δὲ ε παρεμπίπτοντος· οἶον ἔλξω, ἐλξίπεπλος, ἐλκεσίπεπλος· πήξω, πηξίμαλλος, πηγεσίμαλλος.

[Ἑλκει μοιχὸς εἰς μοιχόν·] παροιμία.

[Ἑλκηθμός:] ἐλκυσμός, σπαραγμός.

[Ἑλκος:] τὸ τραῦμα τὸ χρονίσαν. ἀπὸ τοῦ μετὰ τὴν τρῶσιν ἔλκεσθαι τὸ σῶμα. καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ πᾶν ἐλκῶν ἐξέζεσεν.

[Ἑλμησός. Ἑλξει:] ἐλκύσει.

[Ἑλλώβια:] τὰ ἐνώτια, διὰ τὸ ἐν τοῖς λωβοῖς τῶν ὠτων εἶναι. ὁ δὲ Τραιανὸς λέγει τῷ Αὐγάρου παιδί· μέφομαί σε, ὅτι μὴ πρόσθεν ἦκες παρ' ἐμὲ συστρατεύσων καὶ τῶν πόνων συμμετασχών, καὶ ἐπὶ τῷδε ἂν ἡδέως τῶν ἐλλωβίων τούτων τὸ ἕτερόν σου ἀποσπάσαιμι· ἐφαψάμενος ἅμα τοῦ ὠτὸς τοῦ ἐτέρου. τῷ δὲ ἦν ἄμφω τὰ ὦτα τετρημένα καὶ ἐξ ἀμφοῖν χρυσᾷ ἐνώτια ἐξηρητημένα.

[Ἑλωβήσατο:] ὕβρισεν.

[Ἑλλόγιμος:] τίμιος, σεβάσμιος. καὶ **[Χωρίον ἐλλόγιμον,]** τὸ τίμιον.

[Ἑλογίσατο:] ἐλάλησεν. ἐφθέγγατο. Δαβίδ· ὅλην τὴν ἡμέραν ἀδικίαν ἐλογίσατο ἢ γλῶσσά σου.

[Ἑλογοποιοῦν:] πρὸς ἀλλήλους λόγους διετίθεντο. οἱ δὲ ἐς ἀλλήλους ἐλογοποιοῦν τερατευόμενοί τε καὶ κομπάζοντες ὥς εἰς πολλὰ γὰρ τοῦ τόπου κατάληψις τούτους ὀνήσει.

[Ἑλλογος:] ὅταν ᾗ δῆμος ἔλλογος τὸ ἀρχόμενον.

[Ἑλώδης:] ὁ κάθυγρος τόπος.

[Ἑλωῖ:] Ἑβραϊστί.

[Ἑλωμαι:] ἀφέλωμαι, λήψομαι.

[Ἑλόμενοι:] βουλόμενοι. Ξενοφῶν· ὁ μὲν ἦρχεν, οἱ δὲ ἐπείθοντο οὐχ ἐλόμενοι, ἀλλ' ὀρώντες ὅτι μόνος ἐφρόνει οἷα ἔδει τὸν ἄρχοντα.

[Ἑλόμενος:] θέλων.

[Ἑλωμεν:] αὐθυπότακτον.

[Ἑλόντες:] λαβόντες.

[Ἑλῶν:] ἐλάσας. Ἡρόδοτος. καὶ **[Ἑλῶντες]** δὲ ἐλαύνοντες.

[Ἑλλοπες:] οἱ ἰχθύες.

[Ἑλος:] δίυλον δάσος· ἡ ὕδατος ἰλὺς ἐπικεχυμένου πηλοῦ καὶ βαθείας ὕλης ἢ παπύρου ἢ καλάμου ἐκφυομένης ἀεὶ τοῦ πηλοῦ καὶ ὑπερανεστηκυίας τοῦ ὕδατος.

[Ἑλλουροι:] ἐθνικόν.

[Ἑλουσεν:] ἀντὶ τοῦ ἐβάπτισεν. τὸν δὲ Εὐνομιανὸν ἔλουσε Βελισάριος τὸ θεῖον λουτρόν, χερσὶ δὲ οἰκείαις ἀνελόμενος εἰσποίητον ἐποίησατο παῖδα, ἥπερ εἰσποιεῖσθαι Χριστιανοῖς νόμος.

[Ἑλοχεύθη:] ἐγεννήθη, ἢ ἐγαμήθη.

[Ἑλόχησεν:] παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ εἰς λόχους κατέταξεν.

[Ἑλόχων:] ἐνήδρευον. ὁ δὲ ἔχων κοινωνοὺς τῶν ἀσεβημάτων, ἐλόχων τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς.

[Ἑλωρ:] τὸ λῆμμα.

[Ἑλώρια:] ἐλκύσματα, σπαράγματα.

[Ἑλῶσα:] ἐλαύνουσα.

[Ἑλωσι:] καταλάβωσιν.

[Ἑλώφησεν:] ἐπαύσατο. ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων. ὅθεν καὶ τὸ εὐλόγως φέρειν.

[Ἑλπιδηφόρος:] ὄνομα κύριον.

[Ἑλπίσας:] οὐ μόνον ἐπ' ἀγαθῷ, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπὶ τῇ τοῦ μέλλοντος ἐκβάσει λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς.

[Ἑλπίς:] προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ ὁ φοβούμενος προσδοκᾷ, ἀλλ' οὐκ ἀγαθὰ· κακῶν γὰρ προσδοκία ἐστὶν ὁ φόβος, ἀγαθῶν δὲ ἡ ἐλπίς. ἐπεὶ οὖν οὐχ ὑφ'esτώτων πραγμάτων οἱ ἀσεβεῖς προσδοκῶσιν, ἀπόλλυται αὐτῶν ἡ ἐλπίς· ὥς μένουσι τοῖς ἡδέσι χρῶνται.

[Ἑλπωρή:] ἐλπίς.

[Ἑλσεμών.Ἑλοιδόρησε:] διέβαλεν, ἐσυκοφάντησεν. Αἰλιανός· ὁ δὲ Κλέανδρος ἐλοιδόρησε τὸν ὑπατον τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἀρχῆς Κομόδῳ καὶ παραλύει αὐτὸν τῆς ἀρχῆς οὐδὲν ἀδικοῦντα.

[Ἑλοιδορούμεθα:] ἐστασιάζομεν, ὥς ὑπὸ τῆς φιλονεικίας ἐς λαιδορίας τραπῆναι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· περὶ τοῦ νόματος ἐλοιδορούμεθα. Ἀγαθίας· καὶ δὴ τῷ Ναρσῇ πάντες ἐλοιδοροῦντο ἀλαζόνα τε ἀποκαλοῦντες καὶ ἀτάσθαλον, καὶ ἔργῳ μὲν αὐτὸν εἶναι λέγοντες βίαιόν τε καὶ μαιφόνον, τὴν δὲ τοῦ εὐσεβεῖν ἀεὶ καὶ τὸ θεῖον θεραπεύειν δόξαν ἄλλως αὐτῷ κεκομψεῦσθαι.

[Ἑλοιτο:] θέλοιτο.

[Ἑλύγωσεν:] ἔκαμψεν. καὶ Δανάης ἐλύγωσεν ὅδε φρένα, τουτέστιν ὁ χρυσός.

[Ἑλυμα, Ἑλυμαῖος, Ἑλυμήνατο:] ἔβλαψεν. οἱ δὲ σύστημα γενόμενοι ἑλυμαίνοντο πολλοῖς ὁδίταις ἐμπίπτοντες εἰς τὰ καταλύματα.

[Ἑλυσάμην:] ἀπέδωκα.

[Ἑλύσατο:] ἐλυτρώσατο.

[Ἑλυτρον:] κάλυμμα, ἐκπέτασμα. ἐνείλημμα ὁμοίως. καὶ ἡ θήκη τοῦ δόρατος. σημαίνει καὶ τὸ τοῦ ὀστρέου ὄστρακον.

[Ἑμαλάκισεν:] μαλακὸν ἐποίησε.

[Ἑμάλθαξαν·] ἐν δὲ τῷ πρανεῖ καὶ ὀλισθηρῷ τόπῳ ξύλα σταυροῦντες τῇ καταβάσει, καὶ τὸ μέσον ἄλλοις ἐγκαρσίοις στεριφοποιοῦντες καὶ φορμούς ἐπιβαλόντες ὕλης, ἐμάλθαξαν τὸ πάνυ πρανές τε καὶ ὀλισθηρόν. τουτέστι κατεπράυναν, καθωμάλισαν.

[Ἑμμαπέως:] σπουδαίως.

[Ἑμασχαλίσθη:] ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, ὅποτε φονεύσειαν ἐξ ἐπιβουλῆς τινα, τὸ ἔργον ἀφοσιούμενοις ἀκρωτηριάζειν τὸν νεκρὸν καὶ τῶν μορίων ὀρμαθὸν ποιήσαντας κρημνάναι κατὰ τοῦ τραχήλου, κατὰ τῶν μασχαλῶν διείροντας. ἀφ' οὗ δὴ καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν αὐτά. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Τρωίλῳ πλήρη μασχαλισμάτων εἶρηκε τὸν μασχαλισμόν. καὶ ἐν Ἡλέκτρῳ.

[Ἑμματάζων:] ματαιολογῶν.

[Ἑματαίασε:] μάταια ἐλάλησεν.

[Ἑμάτησεν:] ἡμέλησεν, ἐματαιοπόνησεν.

[Ἑμαυτῷ βαλανεύσω:] οἰονεῖ ἐμαυτῷ διακονήσω. εἴρηται δέ, ὅταν ὁ βαλανεὺς ἑαυτῷ λαμβάνῃ τὴν ῥυταίνην καὶ διακονῇ. ἢ ἀπὸ τῶν τὰς βαλάνους ἐγκρυπτόντων εἰς πῦρ.

[Ἑμβαδόν:] διὰ τοῦ εἰς ναῦν ἐμβῆναι. καὶ αὐθις· ἢ τὸ ἐμβαδὸν ὑπονοοῦντες εἶναι κρυπτήρια ἔστρεφον τοὺς οἴκους.

[Ἑμβαλεῖς:] εἰσελεύση. ιδίως δὲ ἐμβαλεῖν, τὸ ταῖς ναυσὶ κροῦσαι ἢ ταῖς κόπαις. ῥυππαπαῖ· τίς ἐμβαλεῖ; ἔστι δὲ καὶ τὸ ῥυππαπαῖ μίμημα ψόφου ναυτικοῦ, ἀπὸ τῶν κωπῶν ἀποτελουμένου.

[Ἑμβalόντα·] ὁ δὲ παῖς ὦν ἔτι, τὸν διδάσκαλον Λῖνον πληγὰς αὐτῷ ἐμβalόντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ δυσανασχετήσας καὶ οὐκ ἐθέλων ἄρχεσθαι λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινεν.

[Ἑμβάλλουσι:] καταντῶσιν, ἀπέρχονται. ἐμβάλλουσι δὲ ὁ μὲν βασιλεὺς ἐς Λυδίαν ὁ δὲ Προκόπιος ἐς Φρυγίαν τὴν ἄνω.

[Ἑμβαρός εἰμι:] νουνεχής, φρόνιμος. ἦν πρότερον ὁ Πειραιεὺς νῆσος· ὅθεν καὶ τοῦνομα εἴληφεν ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν· οὗ τὰ ἄκρα Μούνοχος κατασχὼν Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρύσατο. ἄρκτου δὲ γενομένης ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀναιρεθείσης λιμὸς ἐπεγένετο· οὗ τὴν ἀπαλλαγὴν ὁ θεὸς ἔχρησεν, ἄν τις τὴν θυγατέρα θύσῃ τῇ θεῷ. Βάρος δὲ μόνος ὑποσχόμενος ἐπὶ τῷ τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ τὸ γένος διὰ βίου ἔχειν, διακοσμήσας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα αὐτὴν μὲν ἀπέκρυψεν ἐν τῷ αὐτῷ, αἶγα δὲ ἐσθῆτι κοσμήσας ὥς τὴν θυγατέρα ἔθυσεν. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν περιέστη. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν παραπαιόντων καὶ μεμνηόντων.

[Ἑμβάς:] τὰ ὑποδήματα τὰ ἀνδρεῖα. παρὰ τὸ ἐμβαίνειν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἐκτυπεῖτο δὲ ἐμβὰς γερόντων εὐρύθοις προβήμασιν. ἀντὶ τοῦ πηδήμασιν.

[Ἑμβατεύων:] ἐπιβαίνων. καὶ **[Ἑμβατεύσαντες,]** εἰσελθόντες. οἱ δὲ Οὕννοι ἐς τὴν προκειμένην νησίδα τῆς πόλεως ἐμβατεύσαντες, τῶν βοσκημάτων περιττῶν διὰ τὸν πόλεμον φρουρᾶς ἔνεκα ἐς αὐτὴν διακομισθέντων.

[Ἑμβαΐη:] κατέλθη.

[Ἑμβαινε,] καὶ **[Ἑμβαίνειν,]** ἀρχὴν λαμβάνειν. τὸ δοκεῖν δικαίως ἐμβαίνειν εἰς τὸν πόλεμον. οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι πρόνοιαν ἐποιοῦντο τοῦ μηδέποτε πρότεροι τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν τοῖς πέλας, μηδ' ἄρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων, ἀλλ' αἰεὶ δοκεῖν ἀμυνόμενοι ἐμβαίνειν εἰς τοὺς πολέμους. ἢ **[Συμβαίνειν,]** τὸ συμπλέκεσθαι.

[Ἑμβαίνοντες:] ἐπιβαίνοντες. οἱ δὲ Ἀράβιοι ἀρετῇ πολὺ τῶν ἄλλων διαφέρουσιν· οἱ βέλεσιν ἀνδρομήκεσι χρώμενοι, ἀντὶ τῶν χειρῶν τῷ ποδὶ ἐμβαίνοντες εἰς τὴν νευρὰν κυκλοῦσι τὸ τόξον.

[Ἑμβεβλημένα:] ἐγκεκεντρισμένα. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἐμβολάδας ἀπίους τὰς τοιαύτας λέγει.

[Ἑμβεβροντημένος:] μάταιος γενόμενος.

[Ἑμβελές:] ὁ δὲ Ἀρχιμήδης παρεσκευάσατο ὄργανα πρὸς ἅπαν ἐμβελές διάστημα, πόρρωθεν μὲν ἐπιπλέοντας τοῖς εὐτονωτέροις καὶ μείζουσιν· ὅτε δὲ ταῦθ' ὑπερπετῇ γίνοιτο, τοῖς ἐλάττωσιν.

[Ἑμβιον:] Ἀντιφῶν τὸ ζῶν καὶ μὴ ξηρανθέν, μηδὲ ἐναποθανόν. ἔμβιον τι ψυχῆς πάθος ἐνέσταξέ μοι κομίσασα.

[Ἑμβολα:] μοχλοί, ἀσφάλεια. ἔμβολα τε νηῶν γενόμενοι οὐδὲν ὦνησαν οἱ ἀνδριάντες. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἔμβολα χαλκογένεια, φιλόπλοα τείχεα νηῶν, Ἀκτιακοῦ πολέμου κείμεθα μαρτύρια. Ἀριστοφάνης· ἔμβολον δὲ φασὶ χρημάτων ἔχειν αὐτόν.

[Ἑμβολάς:] ὁρμάς, ἐπιδρομάς.

[Ἑμβολή:] τὸ ἄκρον τοῦ κριοῦ τοῦ μηχανικοῦ ὀργάνου. τῷ ἐπιφερομένῳ ἄχθει ἀποκαυλίζει τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς.

[Ἑμβολήν:] κλεισοῦραν, εἴσοδον, πληθύν, ὁρμήν. καὶ τὸ βίαιον τῆς ἐμβολῆς ἐδόκει παραλογώτερον.

[Ἑμβόλιμος:] ἀτελής. Ἱπποκράτους παῖδες ἐμβόλιμοί τινες.

[Ἑμβολος:] χάλκωμα πεπυρωμένον, περιτιθέμενον κατὰ πρῶραν ταῖς ναυσίν.

[Ἑμβολον:] παρατάξεως ὄνομα. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ρόμβου· ὀνομάζεται δὲ καὶ σφενδονοειδές, ρομβώδης δὲ παράταξις. καὶ τῆς νηὸς τὸ πολεμικὸν σιδήριον. τὸν δὲ παρακαλοῦντα πρὸς τὸν πόλεμον στρατηγὸν κατασπάσας ἀπὸ τῶν ἐμβόλων ἐποιεῖτο τοὺς λόγους. **[Ἑμβολον]** δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφалаγγία τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ, τὰ δὲ ἐπόμενα διαστήσῃ. Ἀγαθίας δὲ φησιν· ἦν δὲ αὐτοῖς ἡ ἰδέα τῆς παρατάξεως οἷον ἐς ἔμβολον· δελτωτῷ γὰρ ἐώκει καὶ τὸ μὲν ἐμπρόσθιον ὅσον ἐς ὅξυ ἔληγε, στεγανόν τε ἦν καὶ πεπυκνωμένον τῷ πάντοθεν ταῖς ἀσπίσι περιπεφράχθαι, φαίης τε ἂν αὐτοὺς συὸς κεφαλὴν τῇ συνθέσει ἀποτυπώσασθαι· τὰ δὲ σκέλη ἐκατέρωθεν κατὰ στίχους τε καὶ λόχους ἐς βάθος συγκείμενα καὶ ἐπιπλεῖστον εἰς τὸ ἐγκάρσιον παρατεταμένα διῆστατο ἀλλήλων ἡρέμα καὶ διεκέκριτο, καὶ προϊόντα ἐς μέγιστον εὖρος

ἀπετελεύτα, ὥς καὶ τὸ μεταξὺ χωρίον κενὸν καθεστάναι καὶ τὰ νῶτα γυμνὰ τῶν ἀνδρῶν στοιχηδὸν διαφαίνεσθαι. ἀπεστραμμένοι γὰρ σφᾶς αὐτοὺς ἐτύγχανον, ὅπως ἂν τοῖς μὲν πολεμίοις ἀντιπρόσωποι εἶεν καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλῶς ἀγωνίζονται τὰς ἀσπίδας προβεβλημένοι, τὰ δὲ ὀπίσθια διὰ τὸ ἀλλήλοις ἀντιτετάχθαι διαφυλάττοιτο.

[Ἐν βραχεῖ:] Ἀντιφῶν. ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς, καὶ ἐν κεφαλαίῳ.

[Ἐμβραχυ:] ἀπλῶς, ὅλως, συντόμως. καὶ οὐδὲν ἦν εἰς τινα ἔμβραχυ ἀγαθὸν ὃ μὴ ἐκείνου κατέτεινε ψυχὴν. ἀντὶ τοῦ ἐλάχιστον. ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ' ὅπου περ ἔμβραχυ εἰσὶ θεαταί;

[Ἐμβραχυ:] τὸ μικρόν, καὶ εὐτελές. μαρτύρεται ὁ θεός, ὅτι μηδὲν αὐτὸν λαθεῖν δύναται ἔμβραχυ.

[Ἐμβραχυ:] συντόμως, καὶ οἷον ἐν βραχεῖ.

[Ἐμβριθές:] στερρόν, στιβαρόν. τὴν περὶ βασιλέως Ἰουστίνου κρατήσασαν δόξαν, ὥς ἐστὶ μάλα ἐμβριθής τε καὶ κατηκριβωμένος. καὶ Πέτρος ὁ ῥήτωρ καὶ μάγιστρος ἐμβριθής τε ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥητορεύειν καταμαλάξαι φρονήματα βαρβαρικά.

[Ἐμβριθεστάτη:] στερροτάτη. εἶλε δὲ πόλιν Ὀρτόβριγα, δοκοῦσαν κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ἐμβριθεστάτη εἶναι.

[Ἐμβριθέστατος.] καὶ γὰρ ἐν τοῖς λόγοις ἐμβριθέστατος καὶ φιλογράμματος ἱκανῶς γενόμενος ἤπτετο καὶ ποιητικῆς.

[Ἐμβρίθεια. Ἐμβριθὴ νοῦν:] στερεὸν καὶ ἔμφρονα λογισμόν. Πισίδης· ἔσω τῶν ἀσπίδων ἦλθες ἐμβριθεῖ τάχει. Μένανδρος· ὁ δὲ Τανχοσδρῶ, ὁ τοῦ Χοσρόου στρατηγός, οὐχὶ ἐλέφαντάς τε καὶ ἀγροίκων ὄμιλον καὶ ἕτερα ἄττα φόβητρα κόμπῳ μὲν ἀρμόδια, ἐνεργὰ δὲ καὶ ἐμβριθὴ οὐδαμῶς, ἀλλὰ τοὺς μαχιμωτάτους τε καὶ εὐοπλοτάτους ἀγείρας πλήθους τε ἀγεννοῦς ἀντάλλαγμα, τοὺς τὰ πολέμια δεινοὺς ἀποκρίνας. καὶ αὖθις· ἐστάναι τε ἐμβριθέστατα καὶ ἐπαμύνειν τῇ πόλει.

[Ἐμβριμᾶται:] μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτιμᾶ. καὶ ἅμα γινόμενοι μανιώδεις καὶ ἐμβριμούμενοι τὰ πονηρὰ ἀπελεύνουν ἐδόκουν. καὶ

[Ἐμβριμῆσαι,] μετ' ὀργῆς λαλῆσαι.

[Ἐμβρίμημα:] τὸ μετ' ὀργῆς λάλημα.

[Ἐμβρόντητος:] καρδιόπληκτος, μαινόμενος, ἔκφρων.

[Ἐμβρυον:] νεογνὸν βρέφος· ἢ τὸ ὥμὸν καὶ ἄπεπτον.

[Ἐμαί:] λείπει τὸ αἰ ἄρθρον, ἴν' ἢ αἰ ἐμαὶ πόλεις.

[Ἐμαίμασε:] προεθυμήθη.

[Ἐμελλε:] παρ' Ὀμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἐφάκει. ἃ ρ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλε. καὶ Σοφοκλῆς· ἔμελλες, ἔμελλες, τάλας. ἀντὶ τοῦ ἐφάκει, δηλὸς ἦς.

[Ἐμμελέστερον:] συνετόν, εὐρυθμον.

[Ἐμμέλεια:] εἶδος ὀρχήσεως. ἔστι δὲ ἡ τῶν τραγωδῶν.

[Ἐμμέλεια:] χορική ὄρχησις. διχῶς, **[Ἐμμέλεια]** καὶ **[Ἐμμελία,]** ἡ εὐρυθμία. οἶσθα γάρ, ὅπως διακείμεθα περὶ τὴν ἐμμελίαν τὴν σὴν. καὶ ἡ μετὰ μέλους τραγικὴ ὄρχησις καὶ ἡ πρὸς τὰς ῥήσεις ὑπόρχησις.

[Ἑμέλλησεν:] ὑπερέθετο. ὁ δὲ οὐδὲν ὧν ἔχρηζε μαθεῖν ἀπεκρύψατο ἢ λέγων ἐμέλλησεν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐβράδυνε. καὶ Ἰώσηπος· οὐδεὶς δ' ἐνέδωκεν, οὐδ' ἐμέλλησεν εἰπεῖν. **[Ἑμέλησε]** δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφρόντισεν.

[Ἑμμελῶς:] συνετῶς, εὐρύθμως. καὶ **[Ἑμμελής,]** συνετός, εὐρυθμός. Αἰλιανός· οἱ δὲ ὁμολογίας ἐμμελεῖς ποιησάμενοι πρὸς τοὺς Ἀρκάδας τοὺς αἰχμαλώτους ἐκομίσαντο.

[Ἑμετος:] ἡ τῶν περιττωμάτων κένωσις, **[Ἑμετός]** δὲ αὐτὸ τὸ κενωθέν.

[Ἑμεχωνῖται:] ὄνομα ἔθνους παρὰ Ἰωσήφω.

[Ἑμεια:] τόπος πλησίον Μυκηνῶν.

[Ἑμειδίασα:] ἐγέλασα.

[Ἑμήδισαν:] τὰ τῶν Μήδων εἶλοντο. ὅτι μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην Θετταλοὶ ἐμήδισαν δείσαντες τὴν ἀπόφραξιν τῶν Τεμπῶν.

[Ἑμηκῶντο. Ἑμημεκώς:] ἐμέσας.

[Ἑμμηνα:] κατὰ μῆνα. μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ σωτηρίοις. καὶ **[Ἑμμηνοὶ δίκαι,]** αἱ τε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί.

[Ἑμήνιεν:] ὠργίζετο. ἐμνησικάκει. ἐπ' αὐτὸν δὲ τὸν στρατηγὸν ἀφῆκαν βέλη· διὸ καὶ πλεόν ἐμήνιεν.

[Ἑμηνίων:] ὠργίζοντο.

[Ἑμὴν χάριν:] συντάσσεται ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ χάριν παρὰ Πλάτωνι.

[Ἑμηχανᾶτο:] ἐτεχνάζετο. οὐ μόνον τοῖς ὀθνείοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὑπηκόοις ἀνέμβατα τὰ ὄρη ἐμηχανᾶτο φαίνεσθαι. μηχανήμα γὰρ τὸ στρατήγημα. οὐ μόνον τῷ ἀνεφίκτω, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν δυσχωριῶν.

[Ἑμισα:] πόλις. καὶ **[Ἑμισαῖος,]** ὁ πολίτης.

[Ἑμμισθοὶ:] οἱ ὀφείλοντες λαβεῖν μισθόν. οἱ δὲ Οὔννοι οὐδέν τι ἥσσον ἔμμισθοι ἐγίνοντο ληϊζόμενοι τὰ Ῥωμαίων.

[Ἑμιτρώσατο:] ἐζώσατο. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· κ' Ἀλκαῖος, οἵπερ ἀρμονίαν ἐχύμισαν ἐμιτροφόρουν τε καὶ διεκίνουν Ἰωνικῶς. ἀντὶ τοῦ μίτραις τουτέστι ζώναις διαζωσάμενοι ἀβρῶς περιεπάτουν.

[Ἑμνώνοντο:] μνήμην ἐποιοῦν, ἢ ἐμνηστεύοντο.

[Ἑμόγησα:] ἐμόχθησα.

[Ἑμμορεν:] ἔλαχεν.

[Ἑμπάζεται:] ἀναβάλλεται, ἐνθυμεῖται· ἢ ἐντρέπεται, ἢ φροντίζει.

[Ἑμπαλασσόμενοι:] ἐμπύπτοντες εἰς τὸ ὕδωρ. Θουκυδίδης· οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ ποταμοῦ. παραστάντες δὲ οἱ Συρακούσιοι ἔβαλλον τοὺς Ἀθηναίους.

[Ἑμπαλιν:] ἐναντίον· ἢ εἰς τοῦπίσω. ὁ δὲ ἔμπαλιν διελθεῖν παρεσκεύασε τὸν Ἰστρον, ἐν ταῖς λεγομέναις ὀλκάσι μικραῖς διαβιβάσας τὰ βαρβαρικά πλήθη.

[Έμπαράθετος. Έμπαροινούντες:] ένυβρίζοντες. καὶ Ἰώσηπος· οὕτως έμπαροινούσι τοῖς πράγμασιν.

[Έμπαιγμός. Έμπαιος:] ό έμπειρος.

[Έμπεδα:] βέβαια.

[Έμπεδοκλῆς,] θυγατριδοῦς τοῦ προτέρου, τραγικός. τραγωδίαί αὐτοῦ κδ'.

[Έμπεδοκλῆς,] Μέτωνος, οἱ δέ Ἀρχινόμου, οἱ δέ Ξενέτου· καὶ ἀδελφόν δέ έσχε Καλλικρατίδην. ήκροάσατο δέ πρώτου Παρμενίδου, οὔτινος, ώς φησι Πορφύριος έν τῇ Φιλοσόφω ίστορία, καὶ έγένητο παιδικά. οἱ δέ έφασαν μαθητὴν Τηλαύγους τοῦ Πυθαγόρου υἱοῦ τόν Έμπεδοκλέα γενέσθαι. Ἀκραγαντῖνος, φιλόσοφος φυσικός καὶ έποποιός, ήν δέ κατὰ τὴν οθ' Ὀλυμπιάδα. ός στέμμα έχων έπὶ τῆς κεφαλῆς χρυσοῦν καὶ άμύκλας έν τοῖς ποσὶ χαλκῶς καὶ στέμματα Δελφικά έν ταῖς χερσὶν έπήει τὰς πόλεις, δόξαν περὶ αὐτοῦ κατασχέιν ώς περὶ θεοῦ βουλόμενος. έπει δέ γηραιός έγένητο, νύκτωρ έρριψεν έαυτὸν εἰς κρατῆρα πυρός ώστε μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα. καὶ οὕτως άπώλετο, τοῦ σανδαλίου αὐτοῦ έκβρασθέντος ὑπὸ τοῦ πυρός. έπεκλήθη δέ καὶ Κωλυσανέμας, διὰ τὸ άνέμου πολλοῦ έπιθεμένου τῇ Ἀκραγαντία έξελάσαι αὐτὸν δορὰς ὄνων περιθέντα τῇ πόλει. γέγονε δέ τούτου μαθητῆς Γοργίας ό ρήτωρ ό Λεοντῖνος. καὶ έγραψε δι' έπῶν περὶ φύσεως τῶν ὄντων βιβλία β'· καὶ έστιν έπη ώς δισχίλια. Ἱατρικά καταλογάδην, καὶ άλλα πολλά.

[Έμπεδοκλῆς·] τὸν Ἀκραγαντῖνον Έμπεδοκλέα βαδίσαι φασὶ τὴν ὁδὸν Πυθαγόρου, ήν καὶ Ἀπολλώνιος ό Τυανεύς έζήλωσε. ξυνεῖναι γάρ τοῖς θεοῖς καὶ μανθάνειν παρ' αὐτῶν, ὅπη τοῖς ανθρώποις χαίρουσι καὶ ὅπη άχθονται, περὶ τε φύσεως έκειθεν λέγειν· τοὺς μὲν γάρ άλλους τεκμαίρεσθαι τοῦ θείου καὶ δόξας άνομοίους άλλήλαιοις περὶ αὐτοῦ δοξάζειν, Ἀπολλωνίῳ δέ τόν τε Ἀπόλλωνα ήκειν όμολογοῦντα, ώς αὐτὸς εἶη, ξυνεῖναι δ' αν καὶ μὴ όμολογοῦντα Ἀθηναῖν τε καὶ Μοῦσαν καὶ θεοὺς έτέρους, ὧν τὰ είδη καὶ τὰ όνόματα οὔπω τοὺς ανθρώπους γινώσκειν. καὶ ὅ τι άποφήνοιτο ό Πυθαγόρας, νόμον τοῦτο οἱ όμιληταὶ ήγοῦντο καὶ έτίμων αὐτὸν ώς έκ Διὸς ήκοντα, καὶ ή σιωπὴ ὑπέρ τοῦ θείου σφίσιν έπήσκητο· πολλά γάρ θεῖά τε καὶ άπόρρητα ήκουον, ὧν κρατεῖν χαλεπὸν ήν μὴ πρῶτον μαθοῦσιν, ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. ὅτι δέ καὶ Έμπεδοκλῆς τὸν βίον τοῦτον ήσκητο, δηλοῖ τό, χαίρετ', έγώ δ' ὕμιν θεός άμβροτος, οὐκέτι θνητός. καί, ήδη γάρ ποτ' έγώ γενόμην κούρη τε κόρος τε. καὶ ό έν Ὀλυμπία βοῦς, ὃν λέγεται πέμμα ποιησάμενος θῦσαι, τὰ Πυθαγόρου έπαινοῦντος εἶη αν.

[Έμπεδοκλέους έχθρα:] έπὶ τῶν έπιμόνως έχθρωδούντων πρός τινας. Λυσίας· ὥμην δέ έγωγε τοιαύτη φιλία συνηρμόσθαι, ώστε μὴδ' αν τὴν Έμπεδοκλέους έχθραν έμποδῶν ήμῖν γενέσθαι.

[Έμπεδον:] άσφαλές. άπό τῶν έμ πεδίῳ θεμελίων κειμένων.

[Έμπεδορκεῖν:] έμπέδως τηρεῖν τὰ ὀρκια. ή δέ Φερετίμα τὸν ὀροφον ὑποσπάσασα τοῦ βόθρου, ώς αν έμπεδορκοίη, ήλαυνεν εἰς τὴν πόλιν.

[Έμπεδοτίμος·] οὗτος έγραψε περὶ φυσικῆς άκροάσεως· περὶ οὗ λέγει ό Παραβάτης έν τοῖς έπιγραφομένοις Κρονίοις· ήμεῖς δέ Έμπεδοτίμῳ καὶ Πυθαγόρᾳ πιστεύοντες, οἷς τε έκειθεν λαβὼν Ἡρακλείδης ό Ποντικός έφη καὶ μικρῷ πρότερον καὶ ό κλεινός ήμῖν έδειξε καὶ ιεροφάντῳ Ἰάμβλιχος.

[Έμπεδωθῆναι:] άσφαλισθῆναι.

[Έμπεδοῖ:] βεβαιοῖ, άσφαλίζεται, διδάσκει.

[Ἑμπερονῆσαι:] διατρήσαι.

[Ἑμπεσὼν τοῖς πράγμασιν:] ἄρξας τῶν πραγμάτων. ὃς ἔμπεσὼν τοῖς πράγμασι τοῖς ὑπὸ χεῖρα, τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν ἀφείας καὶ ἐκχέων καὶ μόνην ἀρετὴν ἡγούμενος τὸ ἀδωροδόκητον ἐκάκωσε τὰ πράγματα.

[Ἑμπειρεῖν:] πεπειραμένως ἔχειν. φήσας γεγονέναι πλείω χρόνον ἐν ταῖς Σάρδεσι καὶ τῶν τόπων ἐμπειρεῖν.

[Ἑμπειρία. Ἑμπεδησάει.] Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς. οὐκ ἐτολμησ' αὐθις ἐμπεδησάει αὐτῷ κειμένῳ. τουτέστιν ἐκορέσθη.

[Ἑμπηρα:] πεπηρωμένα. αἱ δὲ γυναῖκες ἔτικτον ἔμπηρα καὶ τέρατα. οἱ δὲ τῶν τετολμημένων σφίσι λήθην καταχέαντες ἦκον ἐς Δελφούς.

[Ἑμψης:] Ἰωνικῶς. ἔμψας δὲ καὶ ἔμπα, Ἀττικῶς. Σοφοκλῆς· δύστηνον ἔμψης, καίτερ ὄντα δυσμενῆ.

[Ἑμπύλασθαι:] κορέννυσθαι, τὸ ἀποβαλεῖν ὑγίειαν.

[Ἑμπύπρᾳται:] ἐμπυρίζεται.

[Ἑμπύπλη:] Ἀττικόν· ἦν γὰρ τὸ κοινὸν ἀπὸ τοῦ πίπλημι, πίπλαθι, ὡς ἴσταθι. ὅμοιον δὲ ἐστὶ καὶ τό, κύκλωψ τῇ πίε οἶνον, παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἀττικοὶ γὰρ οὐ τρέπουσιν ἐπὶ τῶν εἰς μι τὸ μ εἰς θ ἐν τοῖς προστακτικοῖς καὶ συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν ὡς ἡ κοινή· ἴστημι, ἴσταθι, αὐτοὶ δὲ ἴστη· πίπλημι, πίπλαθι· Ἀττικοὶ δὲ τελείαν ἀποβολὴν τῆς μι ποιοῦσι πίπλη λέγοντες καὶ ἐμπύπλη. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τῆμι τὸ τῇ, ἀντὶ τοῦ λάβε.

[Ἑμπίς:] κώνωπι παραπλήσιον. ζώυφιον παρὰ τοῖς ὕδασι γινόμενον ὅμοιον κώνωπι, μεῖζον δὲ τῇ περιοχῇ καὶ κατὰ τὸ μέσον λευκῷ περιεζωσμένον. Ἀριστοφάνης· ἐμπίδες κάμπτετε. ἀντὶ τοῦ ἐσθίετε. Πισίδης· κύκλω περισφίξαντες ἐμπίδων δίκην. λέγεται ἐμπίς Τρικο ρυσία, ὡς ἐν Τρικορύσῳ πολλῶν ἐμπίδων γινομένων. ἔστι γὰρ ἀλσώδης καὶ κάθυγρος ὁ τόπος.

[Ἑμπλασσόμενοι:] ἐπεμβαίνοντες, συρρηγνύμενοι. Αἰλιανός· τοῖς φίλοις καὶ οἰκείοις ἐμπλασσόμενοι ἀπέσφαττον αὐτοὺς ὡς πολέμιους.

[Ἑμπλασσόμενοι:] προσκρούοντες, προσπελάζοντες. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἀλλήλοις ἐμπλασσόμενοι καὶ περιπίπτοντες τοῖς θηρίοις ἀπέθνησκον.

[Ἑμπλατειάσασα:] τρυφερευσαμένη.

[Ἑμπλεως:] πλήρης, μεστός.

[Ἑμπλείμην:] ἀντὶ τοῦ κορεσθεῖν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέῦσι· βάλλων ἐκεῖνον οὐκ ἂν ἐμπλείμην λίθοις. εὐκτικῆς ἐγκλίσεως τετύχηκεν. ἔστι γὰρ τὸ ἐμπιπλῶ, ὃ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κέκλιται· ἀφ' οὗ παράγωγον τὸ ἐμπύπλημι. ἀπὸ τούτου γίνεται τό, πιμπλάσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου. τοῦτο δὲ ἐτέρᾳ παραγωγῇ, ἀφ' οὗ τὸ πλήθω, ὡς ἀπὸ τοῦ νῶ νήθω. ἀπὸ δὲ τοῦ πλῶ, πλείμην, ὡς ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλείμην· οὗ τὸ δεύτερον, εἵπερ γὰρ κε βλεῖο πονεύμενος. **[Πλείμην]** οὖν καὶ **[Ἑμπλείμην]**.

Ἑμπληκτοί:] μεμνηνότες. ὡς δεινός τε ἦν καὶ αὐθάδης, καὶ οἷος τὸ μανιῶδες καὶ ἔμπληκτον ἀνδρείαν ἡγεῖσθαι.

[ῚΕμπληκτοι:] κοῦφοι, εὐμετάβλητοι. καὶ Ὅμηρος· ἐμπλήγδην ἕτερον μὲν τίει βροτόν. καὶ Σοφοκλῆς· τοιοῖδε μὲν τοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν. τουτέστιν οἱ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ φιλίᾳ καὶ ἀρετῇ.

[ῚΕμπλημένος:] πεπληρωμένος. Ἀριστοφάνης· ἔβηττε τὴν νύχθ' ὅλην τριχίδα ἐμπλημένος.

[ῚΕμπλην:] ὅμως.

[ῚΕμποδοστάτης:] ἐμποδίζων.

[ῚΕμπλην:] ἐπλησίαζον. ἔστι ῥῆμα πλῶ, τὸ πλησιάζω, παράγωγον πλῆμι, ὁ β' ἀόριστος ἔπλην. γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ πλῶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν πιπλῶ, πίπλημι, ὡς στῶ, ἰστῶ, ἴστημι. καὶ πλῶ, πλήσω, πλήτης, καὶ συνθέσει τειχεσιπλήτης· ὡς βῶ, βήσω, βήτης καὶ δια βήτης καὶ ἐμπυριβήτης. πλῶ, πλήσω, πλῆτος καὶ πλάτος. πλῶ ἐκ τοῦ πέλω, πλῶ, ὡς κέλω, κλῶ. παρὰ δὲ τὸ πλῶ πλήν, καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως ἔμπλην, ἐπίρρημα σημαντικὸν τοῦ πλησίον. τὸ δὲ πλήν, τὸ χωρίς, κατ' ἀντίφρασιν ἐξηνέχθη.

[ῚΕμποδών:] Θουκυδίδης ἡ' ἀντὶ τοῦ προχείρους. φησὶ γάρ· τὰς ἐμποδῶν αἰτίας μόνον ἐπισκοπεῖν, πορρωτέρω δὲ μηδὲν ἐπορέγεσθαι ταῖς διανοίαις. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος, ἀντὶ τοῦ φανερόν. Πλάτων δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ. Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπόγουον καὶ ἐν χερσί· φησὶ γάρ ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμαθοῦς εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει, ἀλλὰ τὸ πρωῒζόν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· τουτὶ γὰρ παντελῶς ἐμποδῶν εἶναι. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει Ἱεροκλῆς τε καὶ ἄλλοι ἀντὶ τοῦ ἐμποδίου· φησὶν ἐν β' φιλοσοφουμένων περὶ τῶν φιλοσόφων· τίς γὰρ αὐτῶν οὐχὶ καὶ ἔγημε καὶ παῖδας ἀνείλατο καὶ οὐσίας ἔπε μελήθη, μηδενὸς ἐμποδῶν ὄντος; ἐπεὶ ὁ οὐκ εἰδὼς τοῦ εἰδότος ἐν οὐκ εἰδόσιν, ὡς εἶπε Πλάτων, πιθανώτερος ὑπάρχει. φενακισθεὶς Ἴλλους μεμεριμνημένη στωμυλία λογιώτερον πάντων ἔκρινε παιδευτῶν τῆς Κωνσταντίνου. διὸ καὶ πολλὴν αὐτῷ δίδωσι παραμυθίαν ἐκ τῶν δημοσίων.

[ῚΕμποδών·] Ἡρόδοτος· τῶν Λυδῶν μὴ φειδομένους κτείνειν πάντα τὸν ἐμποδῶν γινόμενον, Κροῖσον δὲ μὴ κτείνειν. ἀντὶ τοῦ προχείρους.

[ῚΕμποδών:] Ἀντιφῶν τοὺς ἐμπεσόντας. λέγει γάρ· τοὺς ἐμποδῶν ἐκολάσατε. ἐμποδῶν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ ἐξελεύσαι· Ἀριστοφάνης. περιττὸν τὸ μή· ἥρκει γὰρ εἰπεῖν τὸ ἐμποδῶν. χρῶνται δὲ τῷ τοιούτῳ, ἐν ᾧ δοκεῖ περιττεύειν τὸ μή, ὡς καὶ τοιαῦτα, ἀπ' αγορεύω σοι μὴ εἰσιέναι.

[ῚΕμπολᾶ:] πραγματεύεται.

[ῚΕμπολαῖος:] πραγματευτικός.

[ῚΕμπολέμια:] τὰ εἰς πόλεμον ἐπιτήδεια καὶ εὐχρηστα.

[ῚΕμπολεμῶσαι:] τὸ πολεμίους ποιῆσαι. οἷον ἐπὶ πόλεμόν τινας παροξύναι. **[ῚΕμπολεμῆσαι]** δὲ τὸ ἐκπορθῆσαι.

[ῚΕμπολή:] φορτίον. ἢ τὸ τῆς πραγματείας κέρδος. ἢ συναγωγὴ τοῦ κέρδους. τὸ δὲ ῥῆμα ἐμπολᾶν. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐδὲν ἡμπόληκά πω, οὐτ' ἄλφит' οὔτε πυρόν, ὡς ἀπολούμενος. ὥσει ἔφη, ἀποδημῶν ἢ στρατευσόμενος· οἱ γὰρ στρατευόμενοι πυρόν καὶ ἄλφιστα ἑαυτοῖς ὠνοῦντο.

[ῚΕμπόλημα] καὶ **[ῚΕμπολήσαντες. ῚΕμπολήσωμεν:]** ἐμπορευσώμεθα, συνάξωμεν, πωλήσαντες τὸν καρπόν.

[ῚΕμπολιν:] ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὄντα. ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν οὐκ ὄντα, συγγενῇ δέ.

[Ἐμπομπεύων:] ἐπιφαίνων, θριαμβεύων.

[Ἐμπόριον. Ἔμπορος:] ὁ πραγματευτικὸς ἄνθρωπος· κυρίως δὲ ὁ πλέων θάλασσαν. παρὰ τὸ πόρος· πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. καὶ εὖπορος, ὁ ἔχων ἀεὶ τὸν ἐπιρρέοντα πλοῦτον, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου.

[Ἔμπορος:] ὁ ναύλου πλέων ἐπ' ἀλλοτρίας νεώς, ἢ πραγματευτής.

[Ἔμπορός εἰμι σκηπτόμενος·] Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν προφασιζομένων ψευδῇ διὰ δειλίαν. εἰσάγεται γάρ τις λέγων, ὅτι ὅτε πέμπομαι εἰς πόλεμον, σκήπτομαι ἔμπορος εἶναι· ὥς τῶν ἐμπόρων μὴ ἐξιόντων ἐπὶ τὰς στρατείας διὰ τὸ εὐχρηστον τὰ πρὸς τροφήν φέροντας.

[Ἐμπορῶ:] τὸ συμβάλλω. καὶ **[Ἐμπορποῦσθαι,]** τὸ συμβάλλεσθαι.

[Ἔμπουσα:] φάντασμα δαιμονιώδες ὑπὸ τῆς Ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον καὶ φαινόμενον τοῖς δυστυχοῦσιν. ὃ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσειν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Ἔμπουσα δὲ παρὰ τὸ ἐνὶ ποδίξειν, ἦγουν τοῦ τὸν ἕτερον πόδα χαλκοῦν ἔχειν. ἢ ὅτι ἀπὸ σκοτεινῶν τόπων ἐφαίνετο τοῖς μυουμένοις. ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη καὶ Οἰνοπώλη. οἱ δέ, ὅτι ἐξηλλάττετο τὴν μορφήν. δοκεῖ δὲ καὶ ταῖς μεσημβρίαις φαντάζεσθαι, ὅταν τοῖς κατοικοιμένοις ἐναγίζωσιν. ἔνιοι δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Ἑκάτῃ. Ὀνοκώλη δέ, ὅτι ὄνου πόδα ἔχει· ὃ λέγουσι βολίτινον, τουτέστιν ὄνειον. βόλιτος γὰρ κυρίως τῶν ὄνων τὸ ἀποπάτημα. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· καὶ μὴν ὁρῶ νῆ τὸν Δία θηρίον μέγα. ποῖόν τι; δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίνεται· τοτὲ μὲν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀρέυς, τοτὲ δ' αὖ γυνὴ ὠραιότατή τις. ποῦ 'στίν; ἐπ' αὐτὴν ἴω. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνὴ ἐστίν, ἀλλ' ἤδη κύων. Ἔμπουσα τοίνυν ἐστί. πυρὶ γοῦν λάμπεται ἅπαν τὸ πρόσωπον καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει.

[Ἐμπρήσαντες:] καύσαντες.

[Ἐμπρησμός:] ὁ διὰ πυρὸς ἀφανισμός.

[Ἐμπρίσαντες:] συσφίγγαντες, προσαρμόσαντες. οἱ δὲ ἐμπρίσαντες τοὺς ὀδόντας, τοῦ εἶξαι τῷ τυράννῳ γεγónασι κρείττους.

[Ἔμποινον εἶμα:] τὸ ἔνδυμα. ἀπὸ ...

[Ἐμποίνιον:] θέσιμον, ἐπιζήμιον.

[Ἐμποίνιος:] ἐμποίνιος, τουτέστιν ἔνοχος ποινῇ, οἷον ἐφ' οἷς ἡμαρτε δοὺς τιμωρίαν. καὶ ποινὴ λέγεται ἢ ἐπὶ φόνῳ κλασθέντι κόλασις. ὅτι Σατορνῖνος ὁ ὑπατος τυραννίδι ἐπέθετο. οἱ τοίνυν Ῥωμαῖοι ἀναγκαίαν αὐτῷ πίστιν ὑπὸ σκηνῶνται μᾶλλον ἢ περ ἀληθε στέραν καὶ καταγαγόντες ἐδικαίωσαν θανάτῳ, ὅρκους οὐκ ἐμποινίμους ἡγησάμενοι εἶναι, οὐσπερ πρὸς τὸν κοινὸν ἀλάστορα ἐποίησαντο.

[Ἔμπυον:] τὸ ἔλκος.

[Ἐμπύρευμα:] ἔναυσμα, σπέρμα πυρός.

[Ἐμπύρου:] θερμῆς. καὶ **[Ἔμπυρα,]** τὰ καιόμενα ἱερεῖα. ἔστι δὲ σημεῖα ἐν τούτοις ἀποδεδειγμένα.

[Ἐμπυρώτατος:] ὁ κατάπυρος.

[Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις:] λέγουσιν, ὅτι βαρβάρων τινῶν στρατευομένων ἐπὶ Δελφούς, ἐρωτώμενος ὁ θεὸς ἔφησεν· ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις. ὕστερον δὲ ἐφάνη μετὰ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀρτέμιδος, ὧν καὶ ἱερά εἰσιν ἐν Δελφοῖς, ἀπαντῶν τοὺς πολεμίους.

[Έμοι δὲ τοιοῦτον ἔργον ἔστ' εἰργασμένον, ὥστε ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν, ἕως ἂν ἦ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν:] θρυλεῖ πάλιν ὁ Κλέων τὰ περὶ Πύλον καὶ Σφακτηρίαν. ἔθος δὲ ἦν τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων ὄπλα τοῖς ἱεροῖς ἀνατιθέναι. ἕως οὖν, φησὶν, ἀνάκειται τὰ ὄπλα Πύλουκαὶ Σφακτηρίας, ἅπερ ἀνέθηκα, οὐδεὶς τολμήσει κατ' ἐμοῦ λέγειν.

[Έμοι τε ἐπιστολαί] ἐπαρθεῖς ἢ χαυνωθείς, ὧν οὐθεὶς ἔγραψεν ὑψηλοτέρας τοῦ Καπανέως, ὑπὲρ ὧν τοὺς θεοὺς θεοὺς πολλάκις ὑπομιμνήσκω, καὶ τό, Ἰὼ Νέμεσι καὶ τὸ Διὸς βαρύβρομοι βρονταί, βοήσας, ἀπηγόρευσα αὐτῷ μὴ φοιτᾶν.

[Έμυκᾶτο:] ἐβρυχᾶτο, ἐμήνιεν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἔβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμύ, κέμυκᾶτό γε.

[Έμύξατο:] ἔξεσεν.

[Έμυωπίασεν:] ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέσχε. μυωπάζω γὰρ τὸ καμμύω.

[Έμφαλκωμένοις:] περιπεπλεγμένοις. ἔπειτα κάλοις ἐμφαλκωμένοις ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτω ἀνήρτησαν διὰ πηγματος. περὶ κριοῦ μηχανικοῦ.

[Έμφανές:] ἐπίθετον τῆς ἡμέρας· ὥς καὶ τὸ τῆς νυκτός, νύκτα μέλαιναν. Σοφοκλῆς· εἶρξαι κατ' ἡμᾶρ τοῦμφανές τὸ νῦν τόδε αἶανθ' ὑπὸ σκηναῖσιν.

[Έμφανίζω σοι:] φανερῶ σοι.

[Έμφασιν:] προσποίησιν, ἐννόησιν· ἢ τὸ μέγεθος. Πολύβιος· ὁ δὲ Φίλιππος ἀνεχώρησε διαταραχθεὶς, ποιῶν δὲ ἔμφασιν, ὥς ἐπὶ τινα τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πράξεων ἐπεστροφῶς. ταύτην δὲ τὴν ἀπολογία καὶ τὰς ἐμφάσεις οὐχ οἶον ἂν τις διέθετο πεπαιδευμένος ἀνὴρ, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ τέγους ἄχρι τοῦ σώματος εἰργασμένων οὐδεὶς.

[Έμφασις:] ἔνδειξις. Πολύβιος· ταύτην δὲ τὴν λοιδορίαν καὶ τὰς ἐμφάσεις οὐχ οἶον ἂν τις διέθετο πεπαιδευμένος ἀνὴρ, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ τέγους ἄχρι τοῦ σώματος εἰργασμένων οὐδεὶς. ὁ δ' ἵνα πιστὸς φανῇ κατὰ τὴν αἰσχρολογία καὶ τὴν ἄλλην ἀναισχυντίαν καὶ προσκατέψευσται τάνδρὸς κωμικόν τινα μάρτυρα προσεπισπασάμενος ἀνώνυμον.

[Έμφαντικῶς:] ἐννοητικῶς. ὁ δὲ παρεκάλει βραχέως μὲν, ἐμφαντικῶς δὲ τοῦ παρόντος κινδύνου. ἀντὶ τοῦ πρεπόντως.

[Έμφαίνει:] σημαίνει.

[Έμφέρεια:] ὁμοιότης.

[Έμφερεῖς:] ἀντὶ τοῦ ὁμοίους. ὁ δὲ ἐμφερεῖς παῖδας τοῖς ἐπιζητηθεῖσι κοσμήσας ὑπὸ πεπλασμένης τιμῆς καὶ σηρικῆς ἐσθῆτος.

[Έμφερίστατος:] τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφιγξὶν ἐμφεριστάτους. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Σφηξίν. Ἐμφιλοσοφῶ· δοτικῇ. Ἐμφωλεύω· δοτικῇ. Ἐμφοροῦμαι· γενικῇ.

[Έμφιλοχωρῶν:] τὴν χώραν ἀγαπῶν.

[Έμφορούμενος:] κορεννύμενος.

[Έμφρεάτοι:] δικαστήριον τῶν ἀκουσίων φόνων ἐν Ἀθήναις. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος ἀκριβῶς διέρχεται περὶ αὐτά. ὠνομάσθαι δὲ τὸ δικαστήριον ἔοικεν ἀπὸ τινος Φρεάτου ἥρωος, ὥς Θεόφραστος ἐν ἰς νόμῳ μαρτυρεῖ.

[Ἑμφυλος πόλεμος:] ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους.

[Ἑμφύς:] ἐμπλακείς, ἐμπεσών. ὁ δὲ Κελτὸς προθυμίαν εἶχεν, ἐμφὺς τῷ πολεμίῳ, καὶ χερσὶ καὶ στόματι δίκην θηρίου διασπάσαι αὐτόν.

[Ἑμφυτον:] ἐγκάρδιον. διὰ τὸ προϋπάρχον αὐτῷ μῖσος ἔμφυτον.

[Ἑμψοφον φίλημα:] τὸ μετὰ ψόφου γινόμενον.

[Ἐναβρύνεται:] μεγαλοφρονεῖ, καυχᾶται.

[Ἐναγές:] τὸ σεβάσμιον καὶ ἀγνόν. ἄγος γὰρ τὸ ἱερὸν σέβας. ἔνθεν καὶ τό, ἄγῃ μ' ἔχει. καί, ὥς σέ, γύναι, ἄγαμαι. κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ τὰ μιάσματα ἄγῃ λέγεται, καὶ οἱ μιαροὶ ἐναγεῖς καλοῦνται.

[Ἐνάγει:] ἐμβιβάζει, ἐνάπτει, ἐφέλκεται· ἢ προτρέπεται.

[Ἐναγεῖς:] βεβήλους, ἀποτροπαίους. Δαμάσκιος· τοὺς δὲ παντάπασιν ἀπεωθεῖτο ὥς ἐναγεῖς ὄντας καὶ ἀνιάτους, οὐδέν τε αὐτὸν ἐδυσώπει προσδέχεσθαι σφῶν τὴν ὁμιλίαν, οὐ πλοῦτος ἐξάσιος, οὐ περιφάνεια πολιτείας, οὐ δυναστεία ἄμαχος, οὐ κακοήθεια τυραν νικὴ τις.

[Ἐναγεῖς:] διὰ τοῦ ε τοὺς ἐνόχους ἄγει καὶ μιάσματι. ὥς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· διὰ δὲ τοῦ α ἐναγεῖς, τοὺς ἀνάγνους.

[Ἐναγής:] σεβάσμιος, ἢ καὶ βέβηλος. ἐκ τούτων ἐκεῖνος τῇ τελετῇ προσήει ἐναγής.

[Ἐναγῇ φίλων:] τὸν μηδέποτε ὑπὸ φίλων ἐν ἀφανεῖ αἰτία γεγόμενον, ἀλλὰ καθαρὸν ὄντα. δεόμεθα μὴ λόγων ἄτιμον βαλεῖν, ἀλλὰ προσδέξασθαι αὐτοῦ τὴν ἀπολογία. εἴτε ἐναγῇ, τὸν ἐνεχόμενον μύσει, οὕτως· θεώμεθα, τὸν μηδέποτε ἐναγῇ γεγόμενον εἰς φίλους μὴ ἐν ἀφανεῖ αἰτία ἄτιμον ποιήσης τῶν λόγων.

[Ἐναγίζειν:] παρὰ Ἡροδότῳ τὸ χοὰς φέρειν, ἢ θύειν τοῖς κατοικομένοις, ἢ τὸ διὰ πυρὸς δαπανᾶν.

[Ἐναγίζων:] φονεύων, κατακαίνων. ἐναγίζουσιν οὖν τῷ Ξανθῷ Μακεδόνες καὶ καθαρμὸν ποιοῦσι σὺν ἵπποις ὠπλισμένοις.

[Ἐναγισμοί:] ὀλοκαυτώματα. ἐναγισμῶν ἐνεστηκότων Ῥωμαίοις. ὀλίγαις δὲ ὕστερον ἡμέραις Χαιρέαν μοίραις ἐτίμησαν εἰς τὸ πῦρ τιθεμέναις. καὶ αὐθις· ταῦτα γὰρ ἡμῖν ζῶσιν ἔτι τὰ ἐναγίσματα Βιτέλλιος καὶ Οὐεσπεσιανὸς διδοῦσιν, ἵν' ἡμᾶς τοῖς πάλαι νεκροῖς κατα θύσωσιν.

[Ἐναγωγή:] ἡ ἐγκλησις. καὶ πάντα ἄνθρωπον ἀδικηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἀδεῶς καὶ ἀζημίως ἐναγωγαῖς κεχρῆσθαι.

[Ἐναγωγή οἰκέτου:] τοῦ πραθέντος οἰκέτου, εἴ τι ἔχει νόσημα, εἰ μὴ προεῖποι ὁ πωλῶν, ἐφίησιν ὁ νόμος τῷ ὠνησαμένῳ διακρίνεσθαι πρὸς τὸν πεπρακότα, πρότερον ἀπογραφάμενον πρὸς τὰς ἀρχὰς τὴν αἰτίαν.

[Ἑναγχος:] πρὸ ὀλίγου, ἐν τῷ ἔγγιστα παρελθόντι χρόνῳ. ὃν ἦν καταψευσάμενος Ἑναγχος καὶ μεγάλα ἀνάρσια ἀνηρημένος ἐκδίκως.

[Ἐν ᾄδου:] οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται τῇ ἐν ἀντὶ τῆς εἰς· ἐν διδασκάλου, ἐν κιθαριστοῦ.

[Ἐναέριον:] πνεῦμα ἀκάθαρτον.

[Ἐνναέται:] οἰκήτορες. ἐν Ἐπιγράμμασι· τὸν θρασὺν ὑψικόμων ἐνναέτην δονάκων. περὶ κάπρου φησί.

[Ἐνάκ:] ὄνομα κύριον. καὶ ἡ νόσος.

[Ἐν ἀκαρεῖ:] ἐν βραχεῖ, ἐν ὀλίγῳ. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι.

[Ἐνακμάζων:] ἐνισχύων.

[Ἐναλλάγδην:] συμπεπλεγμένως. Ἀγαθίας· παρήγαγε δὲ τοὺς πρέσβεις ἐς μέσον ἐναλλάγδην τῷ χεῖρι ὑπὸ τὴν ἰξὺν περιεσφιγμένους, κάτω δὲ τὸ κάρα ἐπινενευκότας.

[Ἐναλλαγήναι:] τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλου μεταπηδῆσαί τινος, ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον· διαλλαγῆναι δὲ τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι καὶ φιλωθῆναι.

[Ἐναλλάξ:] ἐνηλλαγμένως.

[Ἐνάλια:] θαλάσσια. καὶ **[Ἐναλον,]** θαλάσσιον.

[Ἐναλίγκιος:] ὅμοιος.

[Ἐναλόντες:] ἐμπεσόντες.

[Ἐν ἄλφ κρύπτῃ:] ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν, παρόσον περίσπτος ἢ ἄλως.

[Ἐν ἄλφ δρακάζεις:] τουτέστι κρύπτῃ. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

[Ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται. Ἐνανθρωπῶ] σύνθετον, καὶ μόνον διὰ τοῦ η.

[Ἐναντία·] ὅτι τὰ ἐναντία κατ' Ἀριστοτέλην συμπλέκεται μὲν ἀλλήλοις ἐξαχῶς, ἐναντίωσιν δὲ ποιεῖται τετραχῶς συμπλεκόμενα. ἐναντία δὲ λέγονται τὰ πολὺ ἀλλήλων διεστῶτα ἢ τὰ ἀλλήλων ἀναιρετικά. τούτου δὲ λεγομένου οὐχ οἷός τε ὁ ἀπὸ τούτων ὁρμῶ μενος δεῖξαι ἐν ἐνὶ ἐναντίον· δύνανται γὰρ καὶ πολλὰ πολὺ ἀφεστῶτα ἀλλήλων λαμβάνειν, τοῦτο μὲν ἐν τῷ αὐτῷ γένει· τὸ γὰρ ξανθὸν καὶ τὸ ὠχρὸν πολὺ λευκοῦ διεστάναι, ἀλλὰ καὶ ἀναιρετικά ἐστὶ τοῦ λευκοῦ κάκεῖνο τούτων. ἐστὶ δὲ πολὺ διεστῶτα καὶ ἐν διαφόροις γένεσι λαβεῖν. ἐν γὰρ ἐνὶ τὰ δύο διέστηκεν.

[Ἐναντίον·] γενικῇ. **[Ἐναντιῶ]** σοι δὲ δοτικῇ.

[Ἐναντιοῦμαί σοι. Ἐν ἁωρία. Ἐναπερείσασθαι:] ἐμπῆξαι.

[Ἐναπήρῃσται:] ἐντετίναχεν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ διατεινομένου ἐμπύπτειν.

[Ἐναποματτόμενοι:] ἐντυποῦντες.

[Ἐναπομόρξεται Πρέμις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι:] τουτέστι τὴν μαλακίαν ἐναποψήσεται, ἀπομάζει. καταπύγων δὲ ἐκωμωδεῖτο ὁ Πρέμις. Ἀριστοφάνης φησὶν.

[Ἐναπομόργνυνται:] ἐναποτίθενται.

[Ἐνάπτοντες:] ἐκδεσμοῦντες. ἡσφαλίζοντο δὲ τὰς σχεδίας τοῖς ἀπὸ τῆς γῆς ἐπιγύοις εἰς τὰ περὶ τὸ χεῖλος πεφυκότα τῶν δένδρων ἐνάπτοντες πρὸς τὸ συμμένειν.

[Ἐναρα:] τὰ σκῦλα. οἷά περ οὐκ ἐνοπιᾶς, ἀλλὰ χορῶν ἔναρα, οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον. καὶ **[Ἐναίρειν,]** τὸ τὰ ὅπλα σκυλεύειν.

[Ἐναρα:] κυρίως ἔναρα, ὅσα ἄραρε καὶ συνήρμωσται τῷ σώματι, οἷον θώραξ, κυνέα. περιληπτικῶς δὲ εἴρηται καὶ τὰ τόξα ἔναρα.

[Ἐνάργεια:] ἡ τῶν λόγων λευκότης καὶ φανότης. **[Ἐνέργεια]** δὲ ἡ ἐν λόγοις, ἢ ἡ ἀθρόα προσβολή.

[Ἐναργής:] φανερός.

[Ἐναρίζειν] καὶ **[Ἐναριζέμεναι. Ἐνάρθως:]** ἠκριβωμένως.

[Ἐναρμόνιον:] ἔμμελές.

[Ἐν ἄστει:] ἐν τῇ πόλει.

[Ἐνασχολοῦμαι:] δοτικῇ.

[Ἐνατενίζω·] δοτικῇ.

[Ἐνατος] δασύνεται. ἐκ τοῦ εἴς, ἐνός.

[Ἐνατος] καὶ ἐνάτη. δι' ἐνός ν. **[Ἐννέα]** δὲ διὰ δύο νν.

[Ἐναύειν:] πυρὸς μεταδιδόναι. Πολύβιος· εἰ δέ τις λειπόμενος μὴ θάνοι, φύγοι δὲ τὸν κίνδυνον, τοῦτον μήτε πόλει δέχεσθαι μήτε πῦρ ἐναύειν. περὶ τούτων ἄρὰς ἐποιήσαντο πᾶσι μέν, μάλιστα δὲ τοῖς Ἑπειρώταις, εἰς τὸ μηδὲνα τῶν φυγόντων δέξασθαι τῇ χώρᾳ. καὶ αὖθις Αἰλιανός· εἴ ποτε δημοσία νόσος ἐπεπόλασεν, ἐπὶ τὸν σηκὸν τοῦδε φοιτῶντες οἱ ἱερογραμματεῖς, εἴτα μέντοι τὰς δεούσας ἱερουργίας ἐπιτελοῦντες ἐκ τοῦ βωμοῦ πῦρ ἐναύονται καὶ ἐξήπτον πυρὰς κατὰ πόλεις καὶ τοῦ δυσώδους ἀέρος τὴν φθοροποιὸν ἐκείνην νόσον μαραίνουσι καὶ λεπτύναντες τοῦτο δὴ τὸ καινότατον τὴν νόσον ἔσβεσαν τῷ πυρί. καὶ αὖθις· Καλλίξενος ὁ Ἀθηναῖος διὰ συκοφαντίαν ἄθλα ἀπηνέγκατο τῆς ἀναισχυντίας καὶ ἀσεβείας, ἐν ἄστει μισούμενος καὶ πενόμενος καὶ ἀποκλειόμενος λιμῷ ἀποθανεῖν· ἐπεὶ μήτε ὕδατος ἐκοινώνουν αὐτῷ, μήτε πυρὸς ἐναύειν ἐβούλοντο, ὥσπερ οὖν κοινωνεῖν τοῖς βουλομένοις καὶ δεομένοις.

[Ἐναύειν:] τὸ ἱκετεύειν πρὸς τοῖς ναοῖς. εἰ δὲ ἐντεῦθεν Εὐριπίδης ἐναυσάμενος τὸν λόγον ἅπαντα, εἴτα μέντοι Φοῖνικι περιτίθησιν.

[Ἐναυλήματα:] ἄλφιστα οἶνω καὶ ἐλαίῳ δεδευμένα. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὰ τὰ ἄλφιστα ἐναυλήματα καλοῦσιν.

[Ἐναυλισθῆναι:] ἐνοικισθῆναι.

[Ἐναύλισμα:] οἴκημα.

[Ἐναυλον:] οὐ πρὸ πολλοῦ μνημονευόμενον, ἔτι ἐνηχούμενον. Πισίδης· αἰεὶ γάρ, ὥς ἔοικεν, αἱ περιστάσεις ἐκ τῶν ἐναύλων ἠρεθισμέναί πόνων τίκτουσιν ὁρμὰς κρείττονας βουλευμάτων.

[Ἐναύλους:] τοὺς χειμερινοὺς ποταμούς. παρὰ τὸ αὐλεῖν.

[Ἐναύσματα:] ἀρχάς, ἐμπυρεύματα, ὑπεκκαύματα. καὶ τινα ἐξ αὐτοῦ διδασκαλίαν ἐναυσάμενοι κῆρα ἐμιμήσαντο ἐς τὸ εὖ καὶ καλῶς. Αἰλιανός φησιν.

[Ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες:] ἐν τοῖς τοιούτοις πρὸς τὸ πρωτότυπον ἢ σύνταξις ἐπανάγεται· ἔστι γὰρ ἡ σκέπη. θές οὖν, εἴ τι βούλει, γένος ἀρσενικόν, θηλυκόν, οὐδέτερον, πάλιν ἐπὶ τοῦτο θέλεις ἔλθεῖν. ὅμοιον τούτῳ καὶ τό, ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι τὸν σταυρόν. ὀφείλεις οὖν εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, πρὸς τὸν σταυρόν.

[Ἐναφῆκαν:] ἐνέβαλον. ἐναφῆκαν τῇ δρυὶ σφῆνας, ὥς διασταίη.

[Ἐν βραχεῖ:] Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς καὶ ἐν κεφαλαίῳ.

[Ἐν γὰρ ἀμνηχανίῃ καὶ Καρκίνος ἔμμορε τιμῆς:] ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τῶν διὰ περιπέτειάν τινα τιμῆς ἀξιουμένων.

[Ἐν γεννητοῖς γυναίκων. Ἐν γειτόνων:] τῶν πλησιαζόντων.

[Ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν. Ἐν γήρει πίονι:] ἐν πλήθει ἐτῶν.

[Ἐν γυάλοισιν:] ἐν τοῖς κοιλώμασι. χαῖρε μελαμπέπλοις, Εὐριπίδη, ἐν γυάλοισι Πιερίας.

[Ἐνδατούμενος:] τὸ δυσπάρεινον λέκτρον ἐνδατούμενος. Σοφοκλῆς Τραχινίαις.

[Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ:] παροιμία ἐπὶ τῶν εὐτελῶν, τῶν διὰ περιπέτειάν τινα τιμῆς ἀξιουμένων. τοιαύτη δέ ἐστι καὶ ἡ λέγουσα, ἐν γὰρ ἀμνηχανίῃ καὶ Καρκίνος ἔμμορε τιμῆς. ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς. καὶ γὰρ ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται.

[Ἐνδεέστερος:] ἐλλειπέστερος. ἐνδεέστερος δὲ ἦν αἰεὶ τῆς συμβαινούσης χρείας. διὸ καὶ ὅσα ἔγραφεν, εὖροι τις ἂν τὸ μὲν ὑψηλόνουν καὶ τελεσιουργὸν ἔχοντα, τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ συνηρμοσμένα.

[Ἐνδεκα:] ἀρχὴ ἐν Ἀθήναις, ἐπιμελομένη τῶν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ κατακρίτων· ἐφ' ἣν ἀνήγοντο οἱ κλέπται καὶ οἱ ἀνδραποδισταί.

[Ἐνδεκάζοντας:] ἀντὶ τοῦ ἐνεορτάζοντας, ἐν τῷ αὐτῷ τὴν δεκάτην ἄγοντας. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου.

[Ἐνδελεισμὸς:] ἐπιμονή. ἡ συνήθης θυσία ἡ καθημερινή. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς Ἑβραίοις καὶ πρῶτ' καὶ ἐν ἐσπέρᾳ καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ θεῷ θύειν. πράγμασιν ἐνδελεχεστάτοις ἀπὸ τῆς πενίας μαχόμενοι ἀπαλλαξέοντες ἐς Βυζάντιον ἦσαν.

[Ἐνδελεχῶς:] συνεχῶς.

[Ἐνδέξασθαι:] παραλαβεῖν, ἀκροάσασθαι. οὐκ οὐκ πρόσθεν ἔτι ἀποκρίνεσθαι περὶ σπονδῶν οὐδὲ φίλιον λόγον ἐνδέξασθαι περὶ τῶν τὰ πολέμια ἔργα δρώντων.

[Ἐνδέξια:] αἴσια, καλά.

[Ἐν δέοντι:] ἐν τῷ χρησίμῳ. Ἀριστοφάνης· εὗγε ποῶν ἀπόλωλε, κἂν δέοντι τῇ πόλει, ἢ πρὶν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχεῖαι. τουτέστι πρὶν ταραῖσαι ἡμᾶς.

[Ἐνδέχεσθαι:] παραδέχεσθαι, πείθεσθαι. ὁ δὲ ἐλπίσι κεναῖς αὐτοὺς ἔβοσκεν, οὐκ ἔων τοὺς Βελισαρίου λόγους ἐνδέχεσθαι. καὶ λόγους ὑπὲρ αὐτοῦ θειοτέρους ἀναπλάττειν καὶ φήμας ἐνδέχεσθαι τερατωδεστέρας.

[Ἐνδείκνυμι·] ἐνδεικνύναι ἔλεγον τὸ καταγγέλλειν τινὰ κακουργοῦντα περὶ τὰ κοινά. καὶ

[Ἐνδείξασθαι,] ἐπὶ τοῦ κατηγορεῖσθαι. Ἰώσηπος· πολλοὺς γὰρ διὰ τὰ οἰκεῖα μίση καὶ διαφορὰς ἰδίας ἐνδείξασθαι τοὺς ἀναιτίους.

[Ἐνδεῖκται.] σπαράττεται γὰρ ὑπὸ ἐνδεικτῶν, κακῶς ἐπιφύντων τῇ Κυρήνῃ. συκοφαντῶν, κατηγορῶν.

[Ἐνδεῖκται:] οὗτοι ἦσαν κατὰ τὴν Ἀσίαν. μὴ ἐάσης ἔργον γενέσθαι συκοφαντῶν, ἐνδεικτῶν, κοινῶν ἀλαστόρων τῆς χώρας.

[Ἐνδεῖν:] χρῆζειν.

[Ἐνδειξαμένω:] ἀντὶ τοῦ ἀπολογησαμένω. καὶ **[Ἐνδειξις,]** ἡ ἀπολογία.

[Ἐνδειξις:] δίκη κατὰ τῶν ὀφειλόντων καὶ δημηγορούντων. οὐ γὰρ ἐξῆν λέγειν, οὐδ' ὅλως ἐπίτιμον εἶναι ὀφείλοντα. ὥστε εἰ καὶ ἤρχε τις ὀφείλων, ἐνεδείκνυτο. ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φυγάδων ὅπου μὴ ἐξεστὶ κατιόντων, ἡ ἔνδειξις.

[Ἐνδειξις:] ἐάν τις ἄτιμος ὦν ἢ ὠφληκῶς τῷ δημοσίῳ καὶ μὴ ἐκτετικῶς ἄρχειν ἢ δικάζειν ἐπιχειροίη, τοῦτον ἐνδείκνυσιν ὁ βουλόμενος τῶν πολιτῶν. ὁμοίως καὶ τὸν ἀντιποιοῦμενον πράξεων ἢ τόπων ἀπηγορευμένων τοῖς νόμοις, οἷον τὸν ἡταιρηκότα τῆς ἀγορᾶς, καὶ τοῦ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ, ἔτι τὸν κακῶς λέγοντα τοὺς τετελευτηκότας ἀδίκως. ἔπειτα τοῖς ἀλοῦσι τούτων τινὸς τιμῶσιν οἱ δικασταί, τί χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι.

[Ἐνδειξις:] εἶδος δίκης δημοσίας· ὅφ' ἦν τοὺς ἐκ τῶν νόμων εἰργομένους τινῶν ἢ τόπων ἢ πράξεων, εἰ μὴ ἀπέχοντο αὐτῶν, ὑπῆγον. Δημοσθénης κατὰ Ἀριστογείτονος.

[Ἐνδιάει:] ἔνεστι, διατρίβει. ὅμμασι μούνοις θέλγομαι, οἷς ἐλπίς μείλιχος ἐνδιάει. καὶ **[Ἐνδιος]** παρὰ Ὀμήρῳ, ὁ μεσημβρινός. καὶ

[Ἐνδια·] τρισσὰ μὲν ἀντολικῶν ἀναπέπταται ἔνδια κύκλων.

[Ἐνδιαβάλλω·] αἰτιατικῇ.

[Ἐνδιαεριανερινηχέτους:] λέξεις συνθετικὰς διθυραμβοποιῶν· οἷος ἦν Ἴων ὁ Χίος ποιητής. καὶ ζήτει ἐν τῷ διθυραμβοποιῷ διδάσκαλοι.

[Ἐνδιατρίψας τῇ πόλει ἡμερῶν τινῶν. Ἐνδιαίτημα:] διατριβή.

[Ἐν δίκη:] ἀντὶ τοῦ δικαίως, καὶ μάλα εἰκότως.

[Ἐνδικον:] δίκης ἄξιον. ἢ δίκαιον. καὶ γὰρ ὁ Μιθριδάτης τά τε ἄλλα ἐνδικος βασιλεὺς ἦν.

[Ἐν Διομίοις Ἡράκλειον:] ἡ ἐν Διομίοις ἀγομένη τῷ Ἡρακλεῖ ἐορτή.

[Ἐνδιος:] μεσημβρινός. ὄφρα μὲν οὖν ἐνδιος ἦν ἔτι, θέρμετο δὲ χθών, τόφρα δ' ἦν ὑάλιο φαάντερος οὐρανὸς ἦνοψ. τουτέστιν ὁ λαμπρός.

[Ἐνδόμυχος:] σκοτεινός, ἀπόκρυφος. Δαμάσκιος· οὕτω δὲ ἐνδόμυχος ἐγεγόνει καὶ σιωπηλὸς ἐπὶ τούτοις, ἃ κρύπτειν ἐδοκίμαζεν, ὥστε μὴδὲ ἐρωτώσῃ τῇ μητέρῃ λέγειν ὅπῃ ἀπίοι.

[Ἐνδοξα·] φησὶν Ἀριστοτέλης συλλογισμὸν διαλεκτικὸν εἶναι τὸν δι' ἐνδόξων γινόμενον. ἐνδοξα δὲ ἐστὶ, δι' ὧν ὁ διαλεκτικὸς γίνεται συλλογισμός· τουτέστι τὰ δοκοῦντα πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς, καὶ τούτοις ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωρὶ μωτάτοις καὶ ἐνδόξοις. καὶ εἴη ἂν κυριώτατα μὲν καὶ πρῶτα τὰ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις δοκοῦντα. πᾶσι μὲν τὸ αἰρετὸν ἀγαθὸν εἶναι, τὸ δὲ αἰρετὸν εἶναι ὑγίαν, πλούτον, ζωὴν· οἱ γὰρ ἄλλως λέγοντες οὐχ ὥς διακείμενοι λέγουσιν, ἀλλὰ θέσει παρίστανται. μαρτυροῦσι δὲ αὐτοῖς ὥς τοιούτοις διὰ τῆς αἰρέσεως αὐτῶν. τοιοῦτο καὶ τό, τὸ ἀγαθὸν ὠφελεῖν καὶ τὸ δεῖν τοὺς γονεῖς τιμᾶν. τοῖς δὲ πλείστοις τὸ τὴν φρόνησιν πλούτου αἰρετωτέραν εἶναι ἢ τὸ ψυχὴν σώματος τιμωτέραν καὶ τὸ θεὸν εἶναι. οἱ δὲ σοφοὶ ὥς ὁ Πλάτων, ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, καὶ Ἀριστοτέλης, ὥς ὁ οὐρανὸς πέμπτου σώματος καὶ ἡ εὐδαιμονία ὑπ' ἀρετῆς γίνεται, καὶ τὴν ἀρετὴν δι' αὐτὴν αἰρετὴν εἶναι. ἐπεὶ δὲ οὗτοι ἐνδοξοὶ κατὰ σοφίαν, ἐνδοξα καὶ τὰ εἰρημμένα. διαφέρει δὲ ἐνδοξον τοῦ ἀληθοῦς, οὐ τῷ ψευδὲς εἶναι (ἔστι γὰρ τινα ἐνδοξα καὶ ἀληθῆ), ἀλλὰ τῇ ἐπικρίσει, ὅτι ἐστὶν ἀληθές. τῷ δὲ ἐνδόξῳ ἀπὸ τῶν ἀκουόντων καὶ τῶν τούτων ὑπολήψεων, ἃς ἔχουσι περὶ τῶν πραγμάτων. ἐνδοξα ἀπλῶς τὰ κατὰ τὴν πάντων δόξαν ἢ τῶν

πλείστων, ὥς τὸ τὴν ὑγίειαν αἰρετὸν εἶναι, ὠρισμένως δὲ ἔνδοξα τὰ τῷδέ τινι τῶν ἐνδόξων ἐπόμενα, οἷον Πλάτωνι ἢ Ἀριστοτέλει ἢ Γαληνῷ· ἄδοξα δὲ ἀπλῶς μὲν τὰ τοῖς ἐνδόξοις ἀντικείμενα· ταῦτα δ' ἂν εἴη τὰ παρὰ τὰς τῶν πάντων ἢ τῶν πλείστων δόξας λεγόμενα· ὠρισμένως δὲ ἄδοξα, τὰ μαχόμενα τοῦδε τινὸς ἐνδόξου τῇ δόξῃ, ὥς φέρε εἰπεῖν, τὸ μὴ εἶναι τὴν ψυχὴν ἀθάνατον, ἐπεὶ μάχεται τῇ Πλάτωνος δόξῃ· οὔτε δὲ ἔνδοξον οὔτε ἄδοξόν ἐστι πρόβλημα, περὶ οὗ οὔτοι οὐδετέρως δοξάζουσιν, οἷον τὸ περιττοὺς εἶναι τοὺς ἀστέρας ἢ ἀρτίους, ἢ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, ἢ περὶ οὗ ἐπ' ἴσης ἀμφοτέρως, οἷον περὶ τοῦ ἁπειρον εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ἢ τὸ εἶναι ἐπιστήμας τὰς ἀρετὰς ἢ πάλιν μὴ εἶναι.

[Ἐνδόσιμον·] οἱ δὲ κελευσταὶ τοῖς ἐρέταις τὸ ἐνδόσιμον ἐνέδοσαν, οἱ δὲ ἐπὶ τῇ ἐνδόσει ἀθρόοι τῷ ῥοθίῳ ἐπηλάλαξαν. καὶ

[Ἐνδοσις] ἐπὶ τούτῳ. **[Ἐνδόσιμον,]** κινήσεως καὶ ἀρχῆς αἴτιον. ὁ δὲ ψαλμὸς οἷος ἐνδόσιμος εἶναι τῇ ᾠδῇ.

[Ἐνδοῦναι·] προδοῦναι. παραδοῦναι, ἢ καὶ εἶξαι.

[Ἐνδούς·] ἀραιώσας.

[Ἐνδώσειν·] ὀρίσαι, προστάξαι. καιρὸν δὲ τῆς διαβάσεως καὶ τόπον αὐτὸς ἐνδώσειν ἔφη.

[Ἐνδρανής·] πρακτικός.

[Ἐνδοιαστόν·] ἀμφίβολον.

[Ἐνδοιάζω.]

[Ἐνδύεται μοι τὴν λεοντῆν·] ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐπιχειρούντων πράγμασιν. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Ἡρακλέους.

[Ἐνδυκέως·] ἐπιμελῶς.

[Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις·] ἐπὶ τῶν ὑπνηλῶν εἴρηται ἡ παροιμία· διὰ τὸ τὸν Ὑπνον ἐρασθῆναι Ἐνδυμίωνος καὶ ἔτι καθεύδειν, καὶ σὺν αὐτῷ εἶναι φασί.

[Ἐνδυο·] τὸ ταχέως, ὥς ἡμεῖς. Μένανδρος Ἐφεσίῳ· παρέσομαι γὰρ ἔνδυο.

[Ἐνδυομενία·] τὴν μὲν ἐνδυομενίαν ἅπασαν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξήρπασαν. τὰ ἔπιπλα.

[Ἐνδύω·] αἰτιατικῇ. **[Ἐνδῦναι]** καὶ **[Ἐνδῦσαι.]**

[Ἐνδυτά·] ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους. τουτέστι περιβλήματα.

[Ἐναι·] ἀρχαὶ αἱ παρωχημένα. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος.

[Ἐναιεν·] ᾧκει.

[Ἐν αἰθρίᾳ·] ἐν φανερῷ.

[Ἐναιμος·] πλήρης αἵματος.

[Ἐνναιον·] τόπος.

[Ἐνναιον·] ᾧκουν.

[Ἐναίρειν:] τὸ τὰ ὄπλα σκυλεύειν. μοῦνος ἐναιρομένοισιν ὑπέρμαχον ἀσπίδα τείνας νηυσὶ βαρὺν Τρώων αἰὲν ἔμεινας Ἄρη.

[Ἐναίρειν] καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ θηρίων. Ὅμηρος· θήρας ἐναίρειν. θῆρες γὰρ οὐκ ἔχουσιν ὄπλα ὥστε σκυλευθῆναι. κυρίως δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων.

[Ἐναίσιμος:] δίκαιος, καθήκων. ἐναισίῳ δὲ συντύχοιμι. μηδέ τῳ πονηρῶν συντυχῶν.

[Ἐννέα ὁδοί:] τόπος Θρακικὸς παρὰ τὴν Ἀμφίπολιν.

[Ἐνατος] καὶ **[Ἐνιαυτός]** δέ, καὶ **[Ἐνάτη]** δι' ἐνὸς ν.

[Ἐνεαρίζω·] δοτικῇ.

[Ἐννεάκρουνον·] κρήνη Ἀθήνησιν ἦν δωδεκάκρουνος. Θουκυδίδης δὲ ἐννεάκρουνος.

[Ἐννεάκρουνον:] κρήνη τις Ἀθήνησι, Καλλιρρόη καλουμένη πρότερον.

[Ἐνέβαλεν:] ἔτυψεν. ὁ δὲ κρίνας τοῦτον ἀδικεῖν πληγὰς ἐνέβαλεν. καὶ αὖθις· τοῖς μὲν τραύματα ἐνέβαλεν.

[Ἐνέβη:] ἀντὶ τοῦ εἰσηλθε. τῶν δὲ συνήθων τις αὐτῷ ἐνέβη τῷ ποδὶ λακτίσας κείμενον τὸν ταῦρον. καὶ ἀκούω τὸν πόδα ἐκεῖνον εἰς οἶδημα ἀρθῆναι καὶ φλεγμῆναντα σφακελίσαι. καὶ αὖθις· ἐνέβη δὲ ναῦν ἀποχρῶσαν τοῖς ἐταίροις.

[Ἐνεβριμήσατο:] ὠργίσθη. μετ' ὀργῆς ἐλάλησεν.

[Ἐνεβριμήσατο:] μετ' αὐστηρότητος ἐπετίμησεν.

[Ἐνεγκαμένη πατρίς. Ἐνέγκασθαι:] ἐνέγκαι.

[Ἐνεγκε, Ἐνέγκαι] δέ.

[Ἐνεγκοῦσα:] πατρίς· ἡ μήτηρ.

[Ἐνέγκωμεν:] αὐθυπότακτον. καὶ **[Ἐνέγκης. Ἐνεγύησεν·]** ὁ δὲ ἐνεγύησε κατὰ τὸ καρτερόν τὰ κέρατα περισχίσαι αὐτίκα, οὕτω τε τοὺς βαρβάρους εἰσδέξασθαι. ἀντὶ τοῦ παρήγγειλεν.

[Ἐνεδέχοντο:] παρελάμβανον, εἰσεδέχοντο. οἱ δὲ τὸν Κιννέαν ἐνεδέχοντο. καὶ παρελθὼν ἐς τὴν πόλιν ἐσεμνολόγει περὶ Πύρρου.

[Ἐνέδει:] ἐνέλειπεν. ὅσοις ἐνέδει, ἐδίδοσαν. εἴ τῳ που τὶ ἐνέδει, ἐξεπλήρου.

[Ἐνεδοίαζεν:] ἡμφίβαλλεν.

[Ἐνεδρεύω·] δοτικῇ.

[Ἐνεδρον:] ἔγκρυμα δολερόν.

[Ἐνεδίδου] καὶ **[Μετεδίδου·]** γενικῇ.

[Ἐνεθουσία:] ἐμαίνετο.

[Ἐνέκαψα·] κᾶτα βδελυχθεὶς ὁσφρόμενος ἐξέπτυσσα.

[Ἐνέκειντο:] ἐπιμόνως ἡσυχολοῦντο. εἰ δὴ τι ἐλέλειπτο, ἀρπασάμενοι ἐνέκειντο τῇ πολιορκίᾳ.

[Ἐνεκότει·] δοτικῇ. ἐμνησικάκει, ὠργίζετο. ὁ οὖν Χαγάνος ἐνεκότει εὐδοκιμηθείσαις ταῖς Ῥωμαίων δυνάμεσιν.

[Ἐνεκότουν·] Δαβίδ· καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι. τουτέστι μετ' ὀργῆς ἠναντιώθησάν μοι.

[Ἐνέκρινον·] τοῖς καλοῖς συνηρίθμησαν· ὥς ἀπέκρινον, ἀπεδοκίμαζον. Αἰλιανός· Ῥωμαῖοι πολεμοῦντες οὐδένα τόπον οὔτε ἐνέκρινον οὔτε ἀπέκρινον, ἀλλ' ἔνθα ἔτυχον, ἠγωνίζοντο.

[Ἐνελίξας.]

[Ἐνελόχισαν·] ἐνήδρευσαν.

[Ἐνέμοντο·] ἐκαρποῦντο, ὥκουν.

[Ἐνεμημένων·] τῶν δὲ ἄλλων τῶν περὶ βασιλέως τοῖς ἐρύμασιν ἐνεμημένων. Κρίτων ἐν Γετικοῖς.

[Ἐνενηκονταεννέα.]

[Ἐνένιπεν·] ἐκακολόγησεν.

[Ἐνεός·] ἄφωνος, κωφός, ἐξεστηκώς, νωδός, νωχελής, μετέωρος. Ξενοφῶν· τοῖς δὲ παισὶν ἐδείκνυσαν ὥσπερ ἐνεοῖς ὃ τι δέοι ποιεῖν. τοσόσδε διὰ τῆς νυκτὸς ἐνέπεσε σεισμός, ὥστε ἐξέθορον ἐκ τῆς κοίτης. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

[Ἐνεώλκησαν·] τὰς ναῦς εἴλκυσαν.

[Ἐννέωρος·] ἐνναετής.

[Ἐνεώχμωσε·] νεωστὶ κατεσκεύασεν, ἐκίνησεν.

[Ἐνεώχμωσεν·] ἡλλοίωσεν, ἐκαινοποίησεν.

[Ἐνεπάρην·] ἐνέπεσον.

[Ἐνέπασσεν·] ἐνέβαλλεν, ἐνεποίκιλλεν.

[Ἐνέπεσε·] συνέβη, ἐγένετο. Πολύβιος· ἐνέπεσε δέ τις ὁρμὴ τῷ Σκιπίωνι καὶ διαπόρησις, εἰ δεῖ συμβαλεῖν καὶ μονομαχεῖσθαι πρὸς τὸν βάρβαρον.

[Ἐν ἐπηκόῳ·] εἰς ἐπήκοον πάντων.

[Ἐνεπίπρων] καὶ **[Ἐνεπίπραντο]** καὶ **[Ἐνεπίπλαντο]** καὶ **[Ἐνεπίπλα.]**

[Ἐνεπίσκημμα] καὶ **[Ἐνεπισκήψασθαι·]** ὅποτε δημευθεῖη τινὸς οὐσία, ἐξῆν προελθεῖν τῷ φάσκοντι γεγενῆσθαι δανειστῇ τοῦ ἀνδρὸς καὶ λέγειν, ὥς ὀφείλεται αὐτῷ ἐν τῇ οὐσίᾳ χρέος· καὶ τοῦτο λέγεται ἐπίσκημμα καὶ ἐνεπισκήψασθαι.

[Ἐνεπισκήψασθαι] καὶ **[Ἐγγύην καταβαλεῖν·]** καταδικασθέντων τινῶν δημεύεσθαι τὰς οὐσίας, εἰ λέγοιεν τινες, ὥς εἶψαν δανεισταὶ τῶν δημευομένων, ἀπογράφεσθαι τούτους ἐκέλευον, πότε καὶ πόσον ἐδάνεισαν ἀργύριον· ὅπερ ἐλέγετο ἐπισκήψασθαι. εἰ μέντοι γε παρίστων ἐγγυητὰς τοῦ μὴ ἂν διαψεύσασθαι περὶ τοῦ δανείσματος οἱ δανείσαντες, τοῦτο ἐγγύην καταβολῆς ἔλεγον.

[Ἐνεπορπήθησαν·] συνεβλήθησαν.

[Ἐνέργεια·] ὅτι ἡ ἐνέργεια καθολικωτέρα ἐστὶ τῆς κινήσεως, ἢ δὲ κίνησις τοῦ πάσχειν. πᾶν μὲν γὰρ τὸ πάσχον καὶ κινεῖται, πᾶν δὲ τὸ κινούμενον καὶ ἐνεργεῖ, οὐκέτι μέντοι τὸ ἐνεργούμενον κινεῖται.

ἐνέργεια μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἀθρόα προσβολὴ ἀπὸ τῆς ἑξέως, κίνησις δὲ ἐστὶν ἀτελὴς ἐνέργεια. ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου δυνάμει ἐπὶ τὴν ἕξιν ὁδὸς κίνησις ἐστὶν. πᾶσα δὲ γένεσις καὶ πᾶσα ἐνέργεια ἄλλου τινὸς γίνεται τέλους χάριν· τέλος γὰρ τῆς γενέσεως καὶ τοῦ γινομένου τὸ εἶναι, καὶ τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ ἐνεργεῖν τὸ ἐνηργηκέναι. οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τοῦτο ἀληθές· ἡ γὰρ εὐδαιμονία ἐν τῷ ἐνεργεῖν κατ' ἀρετὴν, οὐκ ἐν τῷ ἐνηργηκέναι. δεῖ οὖν σκοπεῖν, πότερον ἐνέργεια τὸ τέλος τῆς δυνάμεως, ἢ ποιήμα τι καὶ ἔργον. ἐφ' ὧν μὲν οὖν ποιήμα παύσονται οἱ πρὸς τὴν ἐνέργειαν ἀποδόντες· τέλος γὰρ ἐπὶ τούτων τὸ ἔργον καὶ βέλτιον τῆς ἐνεργείας. ἐφ' ὧν δὲ ἐνέργεια ψιλή, ἐνέργειαν μόνην θετέον· πολλῶν γὰρ οὐ τὸ γεγενῆσθαι τέλος, ἀλλὰ τὸ γίνεσθαι. καὶ γὰρ ἡδεσθαι μᾶλλον αἰρούμεθα ἢ πεπαῦσθαι τῆς ἡδονῆς, καὶ θεωρεῖν ἢ τεθεωρηκέναι.

[Ἐνεργόν:] ἐπιτεταμένην, σύντομον. Πολύβιος· οἱ δὲ ἐξαναστάντες ἐνεργὸν ἐποίησαντο τὴν πορείαν καὶ τὴν ἔφοδον.

[Ἐνερευθής:] ἀντὶ τοῦ ἐρυθρός. τῷ χρώματι γενόμενος ἐνερευθής.

[Ἐνερείδοντες:] ἐμπηγνύντες, καὶ **[Ἐνερείσας,]** ἐμπήξας.

[Ἐνερθεν:] ὑποκάτωθεν.

[Ἐνέρσει:] τὸ ξύλον σιδήρῳ διέφθειραν, ὥπερ ἐνέρσει τείχους ἐκατέρου ἐναρμοσθέντι τὰς πύλας ἐπιζευγνύναι εἰώθασιν.

[Ἐνέρσει κρώβυλον ἀναδούμενοι:] τουτέστιν ἐν εἰσέρσει ἢ συμπλοκῇ. κρώβυλος δὲ ἐστὶν εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν, ἀπὸ ἐκατέρων εἰς ὅξυ καταλήγον.

[Ἐνέρτερος:] κατώτερος.

[Ἐνέροις:] νεκροῖς. ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρᾳ κεῖσθαι.

[Ἐνεσκευασμένην:] ἀντὶ τοῦ διεσκευασμένην, καὶ πεπλασμένην. Ἰσαῖος καὶ Δημοσθένης.

[Ἐνεσκηρώθησαν. Ἐνέσκηψαν:] ἐνώρμησαν, ἐνέπηξαν.

[Ἐνεσκιρρώθη:] ἐκ τοῦ σκίρρος, ὃ σημαίνει τὸν γύψον.

[Ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον:] ἀντὶ τοῦ ἔκριναν ποιῆσαι. ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον.

[Ἐνεσκίμφθη:] ἐνεπάγη.

[Ἐνεστι κἂν μύρμηκι χολή:] παρεγγυᾷ μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν.

[Ἐνεστῶς,] ἐνεστῶτος.

[Ἐνέτησι:] περόναις, χρυσεῖησιν ἐεργομένην ἐνέτησιν.

[Ἐνετιμᾶτο] διαφέρει τοῦ ἀπετιμᾶτο· ὅταν μὲν γὰρ τις ὥς τι ποσὸν ἀργύριον ἀποτίμημα λαμβάνη, ἀποτιμᾶσθαι λέγεται· ὅταν δὲ ἐν εἵδεσί τισι λογίσηται τις μέρος τι τοῦ ἀργυρίου, τοῦτο λέγεται ὥς ἐνετιμήσατο.

[Ἐνετολμήσατο:] ἀπεθάρρυσεν. εἶτα μέντοι ἐνετολμήσατο τηλικούτον τόλμημα.

[Ἐνετρύλλισε:] κατεῖπεν. Ἀριστοφάνης· προαγωγὸς οὗς' ἐνετρύλλισε τῷ δεσπότη.

[Ἐνετοί:] ἐθνικόν, Παφλαγόνες.

[Ἑνευ:] ἐπιφώνημα.

[Ἐνεχείρισε ποιμαίνειν τοὺς μαθητάς. Ἐν εὐσήμεν ἡμέρα:] ἐν ἀγαθῇ, ἐν καλῇ.

[Ἐνέχεις:] ἐκίρνας. Ἀριστοφάνης· εἰ Θάσιον ἐνέχεις εἰκότως γε, νῆ Δία. ὥς τοῦ Θασίου οἴνου εὐόσμου ὄντος, ὁ γὰρ Στάφυλος, ὁ ἐρώμενος Διονύσου, ἐν Θάσῳ ὤκει· καὶ διὰ τοῦτο διαφέρει ὁ Θάσιος οἶνος.

[Ἐνέχυρον·] ζητεῖ ἐν τῷ ἀποτιμηταί.

[Ἐνείη:] ἀντὶ τοῦ ἔνεστιν. Ἀριστοφάνης· εἰ μή σ' ἀπολέσαιμι, εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ. οἶον διαμαρτήσαιμι τῆς ἐλπίδος, εἴ σε μὴ ἀπολέσαιμι, εἴ τι τῶν ἐμῶν ὑποκρίναιο ψευσμάτων. ἐπεὶ αὐτὸς ἀντιψευδόμενος ἔδοξεν ὁ ἄλλαντο πώλης αὐτὸν παρευδοκιμεῖν. ἄλλως, εἴ τι τῶν ἐμῶν ψευδῶν σφάζεται, τούτεστι τῶν ἐνόντων μοι. εἰ μὴ ἀπολώλεκα τὸ ψεύδεσθαι, διαπέσοιμι πανταχοῦ, εἰ μὴ σε ἐξ ἀνθρώπων ποιήσαιμι.

[Ἐνείκασθαι:] ἐνεγκεῖν.

[Ἐνεῖκαι:] ἀπὸ τοῦ ἐνέκω, ἐνέξω, ἦνεκα, πλεονασμῷ τοῦ ι ἦνεια καὶ ἐνεῖκαι. ἐπλεόνασε δὲ τὸ ι, διότι πᾶς ἀόριστος μὴ ἔχων σ ἢ ξ ἢ ψ μακρᾷ θέλει παραλήγεσθαι, οἶον ἔκειρα, ἔνειμα, ἦνεια.

[Ἐνείκησεν:] ἐκακολόγησεν, ὕβρισεν.

[Ἐνεῖλλοντες·] Θουκυδίδης· ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνεῖλλοντες ἐσέβαλλον ἐς τὸ διηρημένον τοῦ τείχους.

[Ἐνεῖμαντο:] ἐμέρισαν.

[Ἐνειός. Ἐνεῖραντες:] ἐμπερονήσαντες.

[Ἐνειρμένος πέδαις:] ἀντὶ τοῦ συμπεπλεγμένος.

[Ἐνεῖσα:] ἐμβालοῦσα. σαρκὶ τὸν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον.

[Ἑνεισιν:] ἐμβάλλει.

[Ἐνεχώρουν·] οἱ δὲ ἱερεῖς καταπεπληγμένοι τῷ δέει ἐξίσταντο καὶ ἐνεχώρουν αὐτῇ ἅπαντες. ἀντὶ τοῦ συνεχώρουν.

[Ἐνέχραυε.] τὸ σῶμα ἐπέπληττεν. Ἡρόδοτος· τὸ σῶμα ἐόντα ὑπομαργότερον. ὅκως γὰρ ἐντύχοι Σπαρτιητέων ἐνέχραυε τὸ πρόσωπον τῷ σκῆπτρῳ. περὶ Κλεομένους τοῦ Σπαρτιάτου λέγων.

[Ἐνέχυρον·] τὸ διδόμενον ὑπὲρ χρέους. οὐ μόνον ἐνέχυρα φασίν, ἀλλὰ καὶ ἐνέχυρον. φαίνεται δὲ καὶ τῶν ἀπηγορευμένων εἶναι μὴ θεῖναι τὰ ὅπλα ἐνέχυρα. λέγει οὖν περὶ τῆς Πενίας, ὅτι αὐτὴ τῇ ἑαυτῆς βίᾳ ἀναγκάζει καὶ τοὺς νόμους παραβαίνειν τοὺς θεσπίσαντας, ὅπλα ἐνέχυρα μὴ τιθέναι.

[Ἑνη καὶ νέα:] ἡ τριακὰς καλουμένη. ἔνον τὸ παλαιὸν καὶ νέον τὸ νέον. ἐν ἧ ἂν ὁ τοιοῦτος βρότος ἐγγένηται. νῦν ὥς βρότον αἱματόεντα τὸν φονικὸν σημαίνων λέγει.

[Ἑνη καὶ νέα:] οὕτω παρ' Ἀθηναίοις ἢ παρ' ἡμῖν τριακὰς, ἡ νεομηνία, ἐπειδὴ συμβαίνει ἐν αὐταῖς καὶ λήγειν τὴν σελήνην καὶ γεννᾶσθαι. τότε δὲ μὴ ταχέως ἀποδιδόντας τοὺς τόκους ἢ τὰ δάνεια ἀπῆλθον, ὥς ὑπερόρους γενομένους. διὸ λυπεῖσθαι φησιν ὁρῶν ἐνι σταμένην ἔνην τε καὶ νέαν. ἡ δὲ πέμπτη ἐστὶ κς' φθίνοντος. τὰς γὰρ λ' ἡμέρας τῆς σελήνης εἰς γ' δεκάδας διήρουν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τὴν μὲν πρώτην ὥς ἡμεῖς, α' β' γ' δ' ε' ζ' η' θ' ι' ἀπαριθμοῦντες, τὴν δὲ δευτέραν οὕτως· πρώτη

ἐπὶ δέκα, ια΄ · δευτέρα ἐπὶ δέκα, ιβ΄ · τρίτη ἐπὶ δέκα ἄχρι τῆς [ιθ΄ ·] τὴν γὰρ εἰκάδα οὕτω καλοῦσι.
τὴν δὲ

[κα΄] ὑστέραν δεκάδα καὶ τὴν μετ' αὐτὴν ἐνάτην φθίνοντος ἕως δευτέρας φθίνοντος. τὴν γὰρ
τριακάδα ἔνην καὶ νέαν φασίν.

[Ἔνη·] παρεῖναι δ' εἰς ἔνην. οἷον εἰς τρίτην. μὴδ' ἀναβάλλεσθαι ἔστ' αὖριον ἔστ' ἔνηφι. τινὲς δὲ εἰς
τριακάδα. Ἀττικοὶ δὲ καλοῦσιν ἔνην καὶ τὴν παλαιάν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος· τὰς
ἕνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ὑπεξιώναι.

[Ἔνη·] ἡ τρίτη τῆς σελήνης. Ἀριστοφάνης· θάρσει, κατατεύξη, κἂν ἔνης ἔλθῃς. ἀντὶ τοῦ εἰς τρίτον.
οἶδα γὰρ τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχὺ ἅττ' ἂν δόξη καὶ ταῦτα πάλιν ἀρνούμενους.

[Ἔνην καὶ νέαν] τὴν ὑφ' ἡμῶν τριακάδα καλουμένην Ἀθηναῖοι λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ τὴν τελευτὴν
ἔχειν τοῦ προτέρου μηνὸς καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑστέρου. Πολέμων δὲ φησιν, ὅτι ἐκάλεσεν αὐτὴν ποτε
Δημητριάδα ἐπὶ τιμῇ Δημητρίου τοῦ Μακεδόνο. ἔνης δὲ καὶ εἰς ἔνην τὸ εἰς τρίτην λέγουσι· καὶ
ἀπλῶς τὸ ἔνον δασυνόμενον τὸ πρότερον καὶ παρεληλυθὸς δηλοῖ.

[Ἔνη:] Ἀττικοὶ τὸ ἔνη περιττὸν ἔθεσαν, ὥς τὸ ἔχων, πληρὲς ἔχον. οἱ δὲ λείπειν φασὶ τὸ δύο.
ἐρωτῶν δὲ λέγει, ἐν ἡ δύο. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολὺς ὢν ἔνη;

[Ἐνή:] ὀξυτόνως ἡ νέα.

[Ἐνηβητήρια:] ἐνευωχητήρια παρὰ Ἡροδότῳ.

[Ἐνηβρύνετο:] ἡλαζονεύετο.

[Ἐνήγεν:] ἐκίνει, παρέπειθεν. Προκόπιος· ἐνήγε δὲ αὐτὸν ἐς τοῦτο Χριστιανῶν λόγος καὶ ἔδακνεν
αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, ὅτι ἀνάλωτον ἔδεσσαν ἰσχυρίζοντο εἶναι. καὶ αὖθις· ἐνήγε δὲ πάντας εἰς τε τὰς
εὐχὰς τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τὴν ὀφειλομένην εὐνοίαν, ἥ τε χρεῖα τῆς στρατείας ἀναγκαία οὖσα, ἦν
ὑπὲρ πάντων κοινῇ ποιούμενος δῆλος ἦν, τό τε κάλλος τὸ τοῦ σώματος καὶ τὸ μέγεθος.

[Ἐνηγκυλωμένα·] πεφωραμένοι ὅτι ἐπὶ κατασκοπῇ παρεγένοντο, τῷ καὶ τὰ τόξα ἐνηγκυλωμένα
φέροντας ἁλῶναι. ἀντὶ τοῦ ἐντεταμένα, ἡντρεπισμένα.

[Ἐνηέος:] τοῦ πράου. καὶ [Ἐνηής,] ὁ πρᾶος.

[Ἐνήεια:] ἡ πραότης.

[Ἐνήθλει:] ἐνεκαρτέρει. καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τούτοις τῇ πενία ἐνήθλει.

[Ἐνήκαν:] ἐνέβαλον,

[Ἐνήκισεν:] ἐπληξεν, ἐτιμωρήσατο.

[Ἐνήλατα:] τῆς κλίνης μέρος τι.

[Ἐνήλατο·] Ἀριστοφάνης· ἐνήλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατεγέλα, ὥσπερ καχυρῶν ὀνίδιον
εὐωχημένον.

[Ἐνηλινδῆσθαι:] κεκυλίσθαι. καὶ [Ἐνηλινδοῦντο,] ἐκυλίοντο.

[Ἐνηλυσ. Ἐνημμένος:] περιβεβλημένος. τὴν τοῦ πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος. καί, ὁ Ἡρακλῆς
ἐχρήτο τῇ λεοντῇ περὶ τὸ σῶμα ἐνημμένος.

[Ἐνῆν:] δυνατόν, ἐνδεχόμενον. ὁ δὲ μάστιξιν, ὡς ἐνῆν, ἀνετάσας διέγνω ὡς ἔχει τὸ πολέμιον. ἀντὶ τοῦ ὡς δυνατόν.

[Ἐνῆν:] ὑπῆρχεν.

[Ἐνηνθρώπησεν:] ἀντὶ τοῦ ἐν ἀνθρώπῳ γέγονεν. αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

[Ἐνῆος, Ἐνήρατο:] ἀπέκτεινεν.

[Ἐνήρεισε:] προσεπέλασεν.

[Ἐνήρης ναῦς:] πληθυντικῶς δὲ διαφέρει. **[Ἐνήρεις,]** μίαν εἰρεσίαν ἐχούσας. ὁ δὲ Σύλλας συνῆλθε τῷ Μιθριδάτῃ ἐν Δαρδάνῳ τῆς Τρωάδος ἔχων ναῦς σ' ἐνήρεις.

[Ἐν ἥρι:] ἐν τῷ ἔαρι.

[Ἐνῆρσεν:] ἐφήρμωσεν.

[Ἐνήσομεν:] ἐμβαλοῦμεν.

[Ἐνισχημένος:] κατεχόμενος.

[Ἐνηυλισμένον:] ἐμπεριειλημμένον.

[Ἐνηφι:] μετὰ τρίτην.

[Ἐνι:] ἔστιν, ὑπάρχει. Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἔνεστιν. ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἔνεχ', οἷς ἔνι φύσις, ἐνι θράσος, ἐνι δὲ σοφόν, ἐνι φιλόπολις ἀρετὴ φρόνιμος.

[Ἐνια:] τινά.

[Ἐνιαυσιαῖος, Ἐνιαυτίζω:] ἐνιαυτόν που διατρίβω.

[Ἐνιαυτός·] οἱ Ἑβραῖοι τὸν ἐνιαυτὸν κατὰ τὸν σεληνιακὸν δρόμον ἀριθμοῦσιν, ὥστε τὸν μῆνα ἡμερῶν εἶναι παρ' αὐτοῖς καθ' ἡμῖς, ὡς τοῦ μὲν ἡλιακοῦ κύκλου ὑπάρχοντος τξέ', τοῦ δὲ σεληνιακοῦ τνδ', ὡς τὸν ἡλιακὸν παραλλάσσειν ἐνιαυτὸν ἡμέρας ια' τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ. ὥστε Ἕλληνες καὶ Ἰουδαῖοι μῆνας τρεῖς ἐμβολίμους ὀκτῶ παρεμβάλλουσιν.

[Ἐνιαυτὸς Μέτωνος:] ἡ ἐννεακαιδεκαετηρίς. Μέτων γὰρ ὁ μαθηματικὸς περίοδον ἐκτιθεὶς χρόνου ἐνέταξε ιθ'.

[Ἐνιαχοῦ:] πολλαχοῦ. καὶ **[Ἐνιαχῆ,]** ὁμοίως.

[Ἐνίγυος:] ὁ ἐν μέλος ἔχων, ὁ κυλός.

[Ἐνιδруνθείς, Ἐνηδρυθείς] δέ.

[Ἐνίδρυται:] ἐγκάθηται.

[Ἐνιαία:] ἡ μοναδική.

[Ἐνίεται:] ἐμβάλλει.

[Ἐνίεσαν:] ἐνέβαλον. καὶ τοῖς πύργοις πῦρ ἐνίεσαν.

[Ἐνιζάνει·] ὁ δὲ κατ' ἵχνος ἐπόμενος τῷ τυράννῳ καὶ ἐς τὸν Ὀργῶνά ποτε ἐνιζάνει τῷ προκαταλαβεῖν τὰ εὐέφοδά τε καὶ ἱππήλατα τῶν πεδίων.

[Ἐνιζῆσαι·] δοτικῇ. καθίσαι.

[Ἐνίει·] ἐμβάλλει. καὶ **[Ἐνιῖσα·]** ἐμβάλλουσα.

[Ἐνιῆνες. Ἐνίησιν·] ἐμβάλλει.

[Ἐνίκησε·] τὸ ὑπερέβαλεν.

[Ἐνικλᾶν·] ἐμποδίζειν.

[Ἔνικμα·] ὅτι τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν ἄνδηρα λέγουσι διὰ τὸ εἶναι ἔνικμα καὶ διερά.

[Ἐνιλλωπῶ] ἢ **[Ἐνιλλώπω·]** τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συστρέφω.

[Ἔννιος·] Ῥωμαῖος ποιητής· ὃν Αἰλιανὸς ἐπαινεῖν ἄξιόν φησι. Σκιπίωνα γὰρ ἄδων καὶ ἐπὶ μέγα τὸν ἄνδρα ἐξᾶραι βουλόμενός φησι μόνον ἂν Ὅμηρον ἐπαξίους ἐπαίνους εἰπεῖν Σκιπίωνος. δῆλον δὲ ὡς ἐτεθήπει τοῦ ποιητοῦ τὴν μεγαλόνοιαν καὶ τῶν μέτρων τὸ μεγαλεῖον καὶ ἀξιάγαστον· καὶ ὡς ἐπαινέσαι δεινὸς Ὅμηρός ἐστι καὶ κλέος ἄνδρὸς πυργῶσαι τε καὶ ἄραι, ἐξ ὧν ἐπήνεσε τὸν Ἀχιλλέα, καλῶς ἠπίστατο ὁ ποιητής ὁ Μεσσάπιος.

[Ἐνιπή·] ἡ διὰ τῶν λόγων ἀτιμία, ἐπίπληξις.

[Ἐπισκήφθη·] κατηνέχθη.

[Ἐνίσπω·] ἐπιπλήξω.

[Ἐνίστασθαι·] εὐτρεπίζεσθαι, παρασκευάζεσθαι. μὴ διαμέλλειν, ἀλλ' ἐνίστασθαι τῷ πολέμῳ, ὡς μὴ προπαθόντες ἀμύνασθαι δέοι ἐπὶ κατειργασμένοις. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Τραιανὸς ἐδυσχέρανε καὶ πολὺ πλεον ὥρμητο τῷ πολέμῳ ἐνίστασθαι.

[Ἐνισχηθέντας·] κατασχεθέντας.

[Ἐνισχύω·] αἰτιατικῇ.

[Ἔνιοι·] φανεροί· ἢ οἱ μὲν, ἢ τινές.

[Ἔνθα·] τότε.

[Ἔνθα·] ἔνθεν τοι.

[Ἔνθεν·] διὰ τοῦτο.

[Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις·] ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

[Ἔνθεσις·] ὁ ἄκολος, ὁ ψωμός. Ἀριστοφάνης· εἶθε φαύλως, ὥσπερ εὖρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν. ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν εὐδοκιμησάντων. τὸ δὲ εὖρες, τὸ καμάτῳ καὶ πόνῳ περιγενέσθαι τινός, τῆς τοῦ κάμνοντος γνώμης καὶ προαιρέσεως ἐστὶν ἔλεγχος· τὸ δὲ εὖρεῖν ἀπλῶς τῆς παρασχούσης τύχης, καὶ **[οὐ]** τῆς τοῦ εὐρόντος γνώμης ἔργον. ὡς οὐκ ἐκ προνοίας κατορθώσαντος, ἃ διεπράξατο, ἀλλ' ἀπλῶς εὐρόντος τὸ εὖρεμα.

[Ἔνθεσμον·] νόμιμον.

[Ἔνθου, ῥόφησον·] παρὰ τὸ ἐντίθεσθαι τῷ στόματι.

[Ἔνθους:] τεθεοφορημένος, ἐνθουσιῶν. συναλοιφή δὲ τοῦ ἔνθεος. Ἀππιανός· ὁ δὲ Σκιπίων καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ βλέμμα διαθείς ὥσπερ ἔνθους, ἔφη τὸ δαιμόνιον ἤκειν τὸ σύννηθες αὐτῷ καὶ καλεῖν ἐπὶ τοὺς πολεμίους. τουτέστι θεόληπτος.

[Ἔνθουσιᾶ:] ὑπὸ ἐνθέου κατέχεται πνεύματος.

[Ἔνθουσιαζόμενοι:] ἐφορμῶντες, ἢ ἐλλαμπόμενοι.

[Ἔνθουσιασμός:] ὅταν ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλλάμπηται ὑπὸ τοῦ θεοῦ.

[Ἔνθουσιώσας·] Πισίδης· καὶ τὰς ἀθέσμους ἡδονὰς τοῦ Σαρβάρου ἐνθουσιώσας τῇ πυρώσει τῆς μέθης ἐπεξανῆπτον. ἀντὶ τοῦ ἐξανεγειρούσας, μαινομένας.

[Ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἀνέμους, οὔτ' ἐκπλεῖν ἑᾶ:] ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις περιπεσόντων τοῦτο λέγεται. φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτίτης.

[Ἔνθρυπτον:] τὸ ἐκ πέμματος, ὃ ἐστὶ πλακοῦς, ἢ τὸ ἐνθρυβόμενον βρῶμα. ἔνιοι ταῖς τελεταῖς αὐτὸ προσοικειοῦσι. καὶ Ἀπόλλων δὲ παρ' Ἀθηναίοις Ἔνθρυπτος.

[Ἔνθυμμα:] οὕτω λέγονται οἱ ῥητορικοὶ συλλογισμοί· ἐν ἐκείνοις γὰρ διὰ μιᾶς προτάσεως δοκεῖ γίνεσθαι ὁ συλλογισμὸς τῷ τὴν ἑτέραν γνώριμον οὕσαν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἢ τῶν ἀκροατῶν προστίθεσθαι. οἷον, οὗτος ἄξιός ἐστι κολάσεως· προδότης γάρ ἐστι. προστίθῃσι γὰρ ὁ δικαστὴς ὡς ἐναργὲς τὸ πάντα τὸν προδότην κολάσεως ἄξιον εἶναι. ἐφ' ᾧ οὖν μὴ γνώριμόν ἐστι τὸ παραλειπόμενον, οὐκέτι ἐπὶ τούτων οἷόν τε τὸν δι' ἐνθυμήματος γίνεσθαι συλλογισμόν· ὁ γὰρ συλλογισμὸς σύνθεσίν τινα λόγων ἔοικε σημαίνειν.

[Ἔνθυμήσιον:] ἄπειρον, ἔννομον.

[Ἔνθυμιζόμενοι:] λογιζόμενοι. οὕτως Δίων ἐν ἑπτακαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῶν.

[Ἔνθυμιον:] ἄπορον, σεμνόν. κατὰ νοῦν. καὶ δὴ τὰ πραχθέντα ἔθετο ἐνθύμιον καὶ γενόμενος τῶν Μυρμιδόνων ἐγκρατὴς παραλύει τὸν Ἀκαστον τῆς ἀρχῆς.

[Ἔνθυμιον] καὶ **[Ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου:]** βραχύ τι μόριον.

[Ἔνθυμοῦμαι:] γενικῇ. μή ποτε τῶν κοινῶν βίων ἐνθυμηθεῖς. καὶ αἰτιατικῇ δέ· εἰ μή τι γε ἄλλο, ἐκεῖνο ἐνθυμούμενος.

[Ἔνθυμιστόν:] ὑποπτον.

[Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον:] ἐπὶ τῶν μισθοῦ πωλούντων τὰ οἰκεῖα δυσχερῇ. διὰ τὸ τοὺς Κᾶρας πρῶτους ἀνθρώπων μισθοῦ στρατεύσασθαι. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν ἀλλοτρίοις κινδυνεύόντων.

[Ἐν Καρὸς εἶπετο τάξει:] ἀντὶ τοῦ ἐμισθοφόρου. ἐπειδὴ πρῶτοι Κᾶρες ἐμισθοφόρησαν.

[Ἐν κηρίον:] ἐπὶ πολλῶν ὁμοφωνούντων, ἢ στασιαστῶν, ἢ συνωμοτῶν.

[Ἐν Κλάρῳ:] ὅτι σύννηθες τοῖς παλαιοῖς τὸ λέγειν ἐπὶ μὲν τῶν θεῶν, ὁ ἐν Μελίτῃ, ὁ ἐν Κλάρῳ· ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ὁ ἐκ Μελίτης, ὁ ἐκ Κλάρου. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας.

[Ἐν Λίμναις Διονύσιον:] τόπος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις Λίμναι, ἐν ᾧ ὁ τιμώμενος Διόνυσος.

[Ἐν λόγῳ:] ἐν τῇ ὑποθέσει. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἡμεῖς γὰρ ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ.

[Ἐν μετεώρῳ ἦν ἡ ναῦς:] ἀντὶ τοῦ πελάγιος καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἰσταμένη, ἀλλὰ ἀπέχουσα τῆς γῆς.

[Ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος κρατήσω·] ὃ τε Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐν μύρτοις ῥίψαντες τὸ ξίφος Ἰππαρχον τὸν τύραννον ἀπέκτειναν.

[Ἐνόδιον:] τὸ ἐπὶ τῆς οδοῦ. **[Ἐνώδιον]** δὲ τὸ ἐνώτιον· παρὰ τὸ οἰδεῖν τὰ ὄτα.

[Ἐν ὁδῷ ἦσαν:] ἐν ἔργῳ, ἐν ἔργοις, ἐν βίῳ, ἐν πίστει.

[Ἐν ὄλμῳ ἐκοιμήθη:] οἱ μὲν ὄλμον φασὶ μαντεῖον, οἱ δὲ τοὺς ἐν ὄλμῳ κοιμηθέντας μαντικούς γίνεσθαι. ὅτι καὶ οἱ τρίποδες τοῦ Ἀπόλλωνος ὄλμοι καλοῦνται.

[Ἐνόν:] δυνατόν· ἢ ἐνυπάρχον. οἱ δὲ οἷα δήπου θυσίαν λιτὴν ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ παρόντων προσαχθεῖσαν αὐτοῖς ἐπαινοῦντες.

[Ἐννοῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἐνοπή:] πόλεμος, μάχη. Ὅμηρος· Τρῶες μὲν κλαγγῇ ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς. καὶ αὖθις· οἷά περ οὐκ ἐνοπᾶς, ἀλλὰ χορῶν ἕναρα, οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον.

[Ἐνοπτρον:] τὸ κάτοπτρον.

[Ἐνόρσας·] ἐμβαλῶν.

[Ἐνορχα:] ἄρσενά.

[Ἐνος:] ὁ ἐνιαυτός.

[Ἐνόσει:] ἡρρώσκει. ὁ δὲ ἔπραττε κακῶς, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτῷ ἐνόσει, καὶ τὰ τῆς ἐμπορίας ἐπικερδῇ ἤκιστα αὐτῷ ἦν.

[Ἐννοσίγαιος:] ὁ κινῶν τὴν γῆν, σεισμούς ποιῶν.

[Ἐνοσις:] ἡ κίνησις.

[Ἐνοσίχθων:] σείων τὴν γῆν.

[Ἐνοῦμαι·] δοτικῇ.

[Ἐννους:] ὁ συνετός. Σοφοκλῆς· ἔννους τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται. ἔννους ἀνὴρ διὰ τῶν φθασάντων τὰ παρόντα γινώσκει. εἰ γὰρ ὁ ὑπὸ Ἀπόλλωνος δοθεὶς χρησμὸς ἡκύρωται, δηλονότι καὶ τὰ νῦν, ἃ ἔμαντεύσατο ὁ Τειρεσίας, καὶ αὖθις· ταῦτα δράσας ὕστερον ἔννους ἐγένετο, καὶ ἐσωφρόνησεν.

[Ἐνοφθαλμισμῶν:] θεαμάτων.

[Ἐνοχλῶ σοι.] δοτικῇ. ἔστι δὲ καὶ αἰτιατικῇ. ὁ δὲ ὠκυτάτοις ἵπποις αὐτὸν ἠνώχλει καὶ ὑπέφευγεν.

[Ἐνοχος:] ὑπαίτιος. Τίμαιος κατὰ τοῦ Ἐφόρου πεποίηται καταδρομὴν, αὐτὸς ὦν δυσὶν ἀμαρτήμασιν ἐνοχος, τῷ μὲν ὅτι πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τούτοις οἷς αὐτὸς ἐνοχὸς ἐστὶ, τῷ δὲ ὅτι καθόλου διέφθαρται τῇ ψυχῇ, τοιαύτας ἀποφάσεις ἐντιθέμενος τοῖς ὑπομνήμασι.

[Ἐνώδιον:] τὸ ἐνώτιον. παρὰ τὸ οἰδεῖν τὰ ὄτα.

[Ἐνώμα:] ἐκίνει.

[Ἐνωμόρξατο:] ἀπεμάξατο, ἀπεψήσατο.

[Ἐνωμοτάρχης:] τάξεώς τινος στρατιωτικῆς ἄρχων παρὰ Λακεδαιμονίοις.

[Ἐνωμοτία:] τάξις τις στρατιωτικῇ ἀνδρῶν εἴ καὶ κ' παρὰ Λακεδαιμονίοις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὁμνύναι αὐτοὺς μὴ λείπειν τὴν τάξιν. οἱ δὲ ἐνωμοτίαν τὸ ἥμισυ τοῦ λόχου· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ δεκανία· οἱ δὲ τὸ τέταρτον τοῦ λόχου ἐνωμοτίαν φασί. καὶ **[Ἐνωμοτάρχης:]** ὁ αὐτῆς ἄρχων.

[Ἐνωμοτία:] ἡ ἀνταρσία.

[Ἐνώμοτος:] ἔνοχος τοῖς ὅρκοις, βέβαιος. καὶ ὁ ἀντάρτης.

[Ἐνωμότως:] ἐπιρρηματικῶς ὁμοίως.

[Ἐνών:] ἐνυπάρχων. παρήγγειλε μὴ ἄρα πού τις ἀπὸ τῆς ἄλλης στρατείας ἐνών ἐπηρεάζοι αὐτοῖς.

[Ἐνωπή:] ἡ πρόσοψις.

[Ἐνώπια:] εὐθέα.

[Ἐνώπιον] καὶ **[Ἐνώπιος]** καὶ **[Ἐνωπίως:]** ἔμπροσθεν.

[Ἐνωρμίσθη:] προσωρμίσθη.

[Ἐννώσας:] παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ διανοηθεῖς.

[Ἐνωσις:] διεστώτων πραγμάτων κοινωνικὴ συνδρομή. κατὰ δέκα δὲ τρόπους εἴρηται παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ἐνωσις δὲ εἴρηται διὰ τὸ εἰς ἓν συνωθεῖσθαι τὰ πράγματα. γίνεται δὲ κατὰ δέκα τρόπους. κατ' οὐσίαν, ὥς ἐπὶ τῶν ὑποστάσεων, τουτέστι τῶν ἀτόμων. καθ' ὑπόστασιν, ὥς ἐπὶ ψυχῆς καὶ σώματος. κατὰ σχέσιν, ὥς ἐπὶ τῶν γνωμῶν, ὥς εἰς ἓν θέλημα. κατὰ παράθεσιν, ὥς ἐπὶ τῶν σανίδων. κατὰ ἀρμονίαν, ὥς ἐπὶ τῶν λίθων. κατὰ κρᾶσιν, ὥς ἐπὶ τῶν ὑγρῶν, οἴνου καὶ ὕδατος. κατὰ φύρσιν, ὥς ἐπὶ τῶν ξηρῶν καὶ ὑγρῶν, ἀλεύρου καὶ ὕδατος. κατὰ σύγχυσιν, ὥς ἐπὶ τῶν τηκτῶν, κηροῦ καὶ πίσσης. κατὰ σωρείαν, ὥς ἐπὶ τῶν ξηρῶν, σίτου καὶ κριθῆς. κατὰ συναλοιφήν, ὥς ἐπὶ τῶν ἀποσπωμένων καὶ αὐθις ἀποκαθισταμένων, οἷον λαμπάδος πυρὸς προερχομένης, καὶ πάλιν ἀποκαθισταμένης.

[Ἐνώτια:] κόσμος περὶ τὰ ὄτα. ὁ δὲ ἐνωτίοις ἐκ μαργάρων κεκοσμημένοις δωρεῖται αὐτῷ.

[Ἐνωτίζω·] αἰτιατικῇ. τὸ ἀκούω. καὶ **[Ἐνώπισαι,]** ἄκουσον, εἴσω τῶν ὧτων γενέσθαι ποιήσον.

[Ἐνώτισε] δὲ τὰ νῶτα περιεσκέπασεν.

[Ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Δαίδαλου μῦθος·] Πασιφάνην φασὶν ἐρασθεῖσαν ταύρου Δαίδαλον ἰκετεῦσαι ποιῆσαι ξυλίνην βοῦν καὶ κατασκευάσαντα αὐτὴν ἐνθεῖναι· ἣν ἐπιβαίνων ὥς βοῦν ὁ ταῦρος ἐγκύμονα ἐποίησεν. ἐξ ἧς ἐγεννήθη ὁ Μινώταυρος. Μίνως δὲ διὰ τινος αἰτίας ὀργιζόμενος τοῖς Ἀθηναίοις ἑπτὰ παρθένους καὶ ἴσους νέους ἐξ αὐτῶν ἐδασμολογεῖτο· οἱ παρεβάλλοντο τῷ θηρίῳ. εἰς Δαίδαλον οὖν ἀρχηγὸν τούτων τῶν κακῶν καὶ αἴτιον γενόμενον καὶ μυσαχθέντα ἐξηνέχθη εἰς παροιμίαν.

[Ἐν παραβύστῳ:] ἐν μυστηρίῳ. ἡράσθη αὐτοῦ τὰ μὲν πρῶτα ἐν παραβύστῳ, τελευτῶσα δὲ καὶ οἰκετῶν παρόντων. **[Ἐν παραβύστῳ,]** ἐν ἀποκρύφῳ. Προκόπιος· ὕβριζον ἐς αὐτὸν οὐ σιγῇ οὐδὲ ἐν παραβύστῳ, ἀλλ' ἐς ὄψιν.

[Ἐν παρενθήκης μέρει:] ἐν περισσεΐας μέρει.

[Ἐν παιδοτρίβου:] εἰς τὸν τόπον, ὅπου γυμνάζονται καὶ δια τρίβουσιν οἱ παῖδες. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἐν παιδοτρίβου δὲ βαδίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι. τουτέστιν εὐκόσμως καθεσθῆναι ὡς μηδὲν τοῖς περιστάσιν ὑποδεῖξαι ἄκοσμον.

[Ἐν πέντε κριτῶν γόνασι:] παρ' ὅσον τὸ παλαιὸν ἐ' κριταὶ ἔκρινον τοὺς κωμικούς, ὡς φησὶν Ἐπίχαρμος. σύγκειται δὲ παρ' Ὀμήρῳ, θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. ἐπειδὴ οἱ κριταὶ ἐν τοῖς γόνασιν εἶχον, ἃ νῦν εἰς γραμματεῖα ἐγγράφεται.

[Ἐν πίθῳ τὴν κεραμίαν μανθάνειν:] παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μὲν μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἀπτομένων δὲ τῶν μειζόνων. τουτέστι τῶν παριέντων τὰς πρώτας μαθήσεις καὶ ἐφιεμένων τῶν τελευταίων.

[Ἐν προσήματι:] ἐν ὑποκρίσει.

[Ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι:] οἷον κινδυνεῦσαι. καταφρονούντων γάρ τινων Ἀπόλλωνος καὶ ἐν τῷ τεμένει αὐτοῦ ἀποπατούντων Πεισίστρατος ἔγραψε νόμον, τὸν ἀλόντα ἐπὶ τούτῳ θνήσκειν. καταγελώντων δὲ τοῦ γράμματος καὶ πλειόνων μᾶλλον τοῦτο ποιούντων ἔστησε φύλακας, ληφθέντος δὲ τινος ἐκέλευσε δήσαντας αὐτὸν παρὰ τὴν ὁδὸν μαστιγοῦν, κηρύσσοντας· ὁδ' ἀνὴρ κολασθεὶς ἀποθανεῖται, ὅτι ὀλιγωρεῖ τοῦ γράμματος. κτανθέντος δέ, οὕτω ἐνέδου τὸ γενόμενον τοῖς Ἀθηναίοις, ὥστε ἔτι νῦν τοὺς κακοπαθοῦντας ἢ τιμωρίαις ἐνεχομένους διὰ τινὰ αὐτῶν πλημμέλειαν ἐπιλέγειν· ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἦν αὐτὸν ἀποπατῆσαι.

[Ἐν πυρὶ βέβηκας:] τοῦτο ἐπιλέγειν χρὴ τοῖς ἐν ἐπισφαλέσι καὶ ἐπικινδύνοις πράγμασιν ἐμφιλοχωρεῖν ἐθέλουσι. καὶ ὅτι χρὴ τὸν ἐν πυρὶ ταχέως ἐκβαίνειν.

[Ἐνράσσει:] ὀρμητικῶς ἐφορμᾷ. Ἰώσηπος· ὁ δὲ Σαμψὼν ἐνράσσει ταῖς πύλαις αὐταῖς καὶ φλιαῖς καὶ μοχλοῖς, ὅση τε ἄλλη περὶ αὐταῖς ἦν ζύλωσις.

[Ἐνσεῖει τὴν ἵππον αὐτοῖς:] ἀντὶ τοῦ ἐπιτίθησιν. ἐπάρας ἐνσεῖει τὴν ἵππον αὐτοῖς ἀθρόαν.

[Ἐνσεισθεῖς:] ἐντιναχθεῖς. ὁ δὲ Σαμψὼν ἐνσεισθεῖς τοῖς κίοσιν ἐπικαταβάλλει τὸν οἶκον.

[Ἐνσημαινόμενος:] ἀντὶ τοῦ ἐνδεικνύμενος, καὶ ἐμφαίνων.

[Ἐν Σιναΐ:] Ἑβραϊκόν.

[Ἐνσκεираμένη:] ἐκλεληκυῖα, λελιθωμένη, σεσαρκωμένη.

[Ἐνσκειρωθεῖς:] ἐμπαγεῖς· σκεῖρωμα γὰρ τὸ ἀνίατον πάθος.

[Ἐνσκήπτω·] δοτικῇ.

[Ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι:] ἐπὶ τῶν ἀμάρτυρα μοχθούντων, ὧν τὸ ἔργον ἀφανές.

[Ἐνσπονδος:] ὁ ἀπὸ πολέμου γινόμενος φίλος. Ἀππιανός· Λατῖνοι ἔνσπονδοι Ῥωμαίοις ὄντες ἐστράτευσεν ἐπ' αὐτούς. καὶ αὐθις· ὡς παλαιὸν δὴ τι νόμιμον καὶ ἔνσπονδον ἐκλείποντι ἐπικαλῶν.

[Ἐνστασις·] κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς αἰρεθεῖσαν ἔνστασιν τῆς ζωῆς. τουτέστιν καὶ πᾶσαν ἔνστασιν θάμνου καὶ πᾶσαν πέτρας προσβολὴν διερευνησάμενοι. ἔνστασιν οὖν τὴν συνηρεφῇ ἔκφυσιν καὶ πυκνὴν τῶν θάμνων λέγει.

[Ἐνστάτης:] ὁ κατὰ πάντα ἐνιστάμενος, ἰδικῶς δὲ ἐπὶ τῆς κρίσεως, οἷον ἀντίδικος· κυρίως δὲ ἐνστάτης λέγεται, ὁ ἐν τῇ ὁδῷ ἀντιστήκων τινί, ὡς εἰ λέγοι τις τὸν Οἰδίποδα τοῦ Λαΐου ἐνστάτην

γεγεννημένον. καὶ Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ θεῶν ἐναργειῶν φησί· κατὰ τινα χρησμὸν βουλευθεὶς ἰλεώσασθαι τὸν τῷ οἴκῳ αὐτῷ γεγεννημένον ἐνστάτην δαίμονα. καὶ αὖθις· πικρότατος αὐτοῖς ἐνστάτης ἦν.

[Ἐνστατικός·] ὁ δὲ Ἰσίδωρος ἐνστατικός ὢν ἀήττητος ἔμενεν. ἀντὶ τοῦ ἔνστασιν πρὸς τινα ποιούμενος.

[Ἐνστερνισάμενος·] περιπτυσσόμενος.

[Ἐνστομισμάτων·] ἔπρασσε δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς χρήζων ἐνστομισμάτων τῇ ἀρετῇ τῶν Ἰουδαίων ἀδελφῶν εἰς φιλίας κτήσασθαι.

[Ἐνστροβιλήσας·] ἀντὶ τοῦ συντρίψας.

[Ἐντακείς·] ἐμφυείς.

[Ἐντασις·] ἡ ἐπίτασις. καθ' ὅσον ἡ τοῦ βίου ἔντασις ἐπεδέχετο κυνικώτερα προελθοῦσα καὶ φύσει καὶ ἐπιτηδεύσει.

[Ἐνταξίς·] ἐστίν, ἐπειδάν τις προαιρῇται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος ἐντάσσειν, ἄνδρα παρ' ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ παρένταξιν ὀνομάζουσιν.

[Ἐνταφιάζω·] αἰτιατικῇ.

[Ἐντεα·] οὐ πάντα τὰ ὄπλα, ἀλλ' ἀσπίς καὶ περικεφαλαία· τὰ δὲ δόρατα κατ' ἐπικράτειαν.

[Ἐντεθελόντων·] θαλλόντων.

[Ἐντεθρίωται·] ἐνεσκεύασται. ἀπὸ τῶν θρίων. ἢ τὸ ἐντετυλίχθαι λέγεται ἐντεθριῶσθαι ἀπὸ τοῦ σκευάσματος, ὃ ἐν τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς εἰλεῖται, ἃ λέγεται θρία.

[Ἐντελέστερον·] τελειότερον.

[Ἐντελέχεια·] ἡ τελειότης καὶ τὸ εἶδος τοῦ ὑποκειμένου· τουτέστι, τὸ εἶδος τὸ ἐπιγινόμενον ἐκ τῆς τοιαύδε συνθέσεως τῶν στοιχείων τῇ ὕλῃ· ἥτοι τὸ ἀχώριστον εἶδος τοῦ σώματος. καὶ γὰρ ἐντελέχειά ἐστὶ τὸ εἶδος καὶ ἡ τελειότης τοῦ σώματος. λέγεται δὲ ἐντελέχεια τὸ κεχωρισμένον τοῦ σώματος, ὡς ὁ πλωτὴρ τοῦ πλοίου. ἥτις ἐντελέχεια ἔξωθέν τε οὖσα τάττει καὶ διακοσμεῖ καὶ τελειοῖ τὸ ὑποκείμενον. ὅταν οὖν ἐντελέχειαν λέγῃ τὴν ἄλογον καὶ φυσικὴν ψυχὴν, τὸ ἀχώριστον εἶδος τῆς ἐντελεχειᾶς λέγει· ὅταν δὲ τὴν λογικὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν λέγῃ, τὸ κεχωρισμένον. ὅτι ἐντελέχειά ἐστὶ τὸ εἶδος παρὰ τὸ ἐν καὶ τὸ τέλειον καὶ τὸ συνεχόν. καὶ γὰρ ἐνώσεώς ἐστὶ τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος αἵτιον καὶ τελειώσεως· ἐπεὶ καὶ τελειότης ἐστὶ τοῦ ὑποκειμένου καὶ συνεχεῖ αὐτό. ἀπὸ γὰρ τῆς οἰκείας ἐντελεχειᾶς μάλιστα ἕκαστον, ὃ ἐστὶ, καὶ κατ' ἐκεῖνο λέγεται· ἐπεὶ καὶ ὁ ἀνδριάς αὐτὸ τοῦτο ἀνδριάς λέγεται καὶ οὐ χαλκός. ἐντελέχειαν λέγει ὁ Πορφύριος τὴν ψυχὴν, ὁ κατὰ Χριστιανῶν γράψας Τύριος φιλόσοφος.

[Ἐν τέλει·] ἐν ἀρχῇ.

[Ἐντελεῖς·] οἱ ἄρχοντες, καὶ οἱ ἄρξαντες. πανοπλίας ἐντελεῖς κατασκευάσαντες. τουτέστιν ἀρχοντικάς. Ἀππιανός· ναυμαχίας δὲ γενομένης καὶ βοῆς παμμιγοῦς ὡς ἐν τῷδε λοιπὸν Καρχηδονίοις τῆς σωτηρίας οὐσης, Ῥωμαίοις δὲ τῆς νίκης ἐντελοῦς.

[Ἐντελής·] ὅστις οἶται ἄνευ φύσεως ἐντελὴς ἔσεσθαι, ἀτελής καὶ ἀπέραντος τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ πλείονα ἔξιν ἔχει, διατελέσει. ἀντὶ τοῦ τέλειος. ἐντελῇ στρατόπεδα ἐκάθητο δύο Ῥωμαϊκά.

[Ἐντέλλομαι·] δοτικῇ.

[Ἐντελόμισθος·] ὁ δὲ ἔπλεε νηϊ οἰκεία ναύτας ἔχων ἐντελομίσθους, οἴκοθεν Κρήτας. τουτέστιν ἐντελῶς μεμισθωμένους.

[Ἐντεριώνη·] ὁ φλοιὸς τοῦ δένδρου.

[Ἔντερρον·] ἕτερον, καὶ οὐχ ὅμοιον. ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς ῥεῖν.

[Ἐντερόρεια·] τὰ ἐγκοίλια, τὰ ἀπὸ τῆς τρόπιδος ἀνερχόμενα ξύλα, ἐντερόρεια καλεῖται· οἱ δὲ τὸ τῶν νεῶν ἔδαφος· οἱ δὲ τὰ ἐγκοίλια. βέλτιον δὲ τὴν τῶν ἐγκοιλίων ὕλην λέγειν. Ἡρωδιανὸς συστέλλει καὶ προπαροξύνει. οὗ δὲ τὴν ἐντεριώνην Ἀριστοφάνης φησὶν, ὅπερ ἐστὶ τὸ μεσαίτατον τῆς νεῶς· ὃ ἐστὶ συνεκτικώτατον, ἥτις ἐστὶ τρόπις. καλεῖται δὲ καὶ μήτρα. φησὶ δὲ ὁ κωμικὸς, ὅτι εἰς τὰς τριῆρεις ἡ θεὸς ἐντερόρειαν ἔπεμψεν.

[Ἐντετευτλανωμένης·] μετὰ τεύτλων ἐψηθείσης· μετὰ γὰρ τεύτλων ἡσθιον τὰς ἐγγέλους. λέγονται γὰρ τεύτλοις συνεψόμεναι ἡδιστὰ εἶναι. Ἀριστοφάνης· μηδὲ γὰρ θανὼν ποτε σοῦ χωρισθεῖην ἐντετευτλανωμένης.

[Ἐντέτηκεν·] ἐγκεκόλληται, πέπηγεν. τούτοις ἀντ' ἀληθοῦς ψευδῆς ἐντέτηκε δόξα.

[Ἐντέτικε. Ἐντετριμμένη·] ἀντὶ τοῦ σμηχθεῖσα. ἢ εἰδυῖα. ὅπως ἐντετριμμένη κανηφορῆς. τὰ κανίσκια ἔχουσα. πολλοὺς δὲ θυλάκους κάτω στρέψασα ἐμούς. ἀντὶ τοῦ κλέψασα.

[Ἐντεῦθεν·] ἐκ τούτου.

[Ἐντευξίς·] ἐντυχία. φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, ὥς ἔστιν ἡ διαλεκτικὴ φιλοσοφία πρὸς γυμνασίαν, καὶ πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐντεύξεις. περὶ γυμνασίας προεγράφη ἐν τῷ γ' στοιχείῳ· ἐνταῦθα δὲ περὶ ἐντεύξεως. ἐντεύξεις λέγει τὰς πρὸς τοὺς πολλοὺς συνουσίας, οἷς δεῖ μὲν ἐντυγχάνειν κοινωνικοὺς τε ὄντας καὶ φιλανθρώπους, καὶ ἐντυγχάνειν ὠφελίμως. διὰ μὲν οὖν ἀληθῶν καὶ ἀποδεικτικῶν οὐχ οἷόν τε κοινολογεῖσθαι πρὸς αὐτούς· οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν τῶν τοιούτων συνιέναι δύνανται· ἀλλ' οὐδὲ μανθάνειν ὑπομένουσι. διὰ οὐδὲ ὠφελεῖσθαι δύνανται· ἂν διὰ τινος τῶν τοιούτων, ὧν γε τὴν ἀρχὴν μηδὲ συνιέναι δύνανται. εἰ δὲ διὰ τῶν ἐνδόξων τε καὶ δοκούντων καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις τὰς πρὸς αὐτοὺς συνουσίας ποιούμεθα, παρακολουθοῦν τε ἂν τοῖς λεγομένοις καὶ ῥαδίως μεταβιβάζοιντο διὰ τῶν τοιούτων λόγων, εἴ τι μὴ εἶεν ὀρθῶς τιθέμενοι. τῷ γὰρ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ἡγουμένῳ καὶ δουλεύοντι ταύτῃ ἂν μὲν τις διὰ τοῦ λέγειν τὴν ἡδονὴν γένεσιν εἰς φύσιν αἰσθητὴν εἶναι, τὴν δὲ τοιαύτην φύσιν μὴ δύνασθαι ἀγαθὸν εἶναι τῷ τὴν γένεσιν ἀτελῇ εἶναι, μηδὲν δὲ ἀγαθὸν ἀτελές, ἂν δὴ διὰ τοῦτο τις δεικνύναι θέλῃ τῷ τοιούτῳ ὅτι μὴ ἐστὶν ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν, οὐδὲν ἂν πλέον ποιοῖτο τῷ μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἰδέναι τί ποτέ ἐστὶ τὸ λεγόμενον. ἂν δὲ ἀπὸ τῶν κοινῶν τε καὶ ἐνδόξων ὀρμώμενος ἐξετάζη αὐτὸν εἰ μὴ δοκεῖ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν ἀγαθοὺς ποιεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ λευκὸν λευκοὺς καὶ τὸ θερμὸν θερμοὺς καὶ τότε τοῦ τεθέντος προανέρηται, εἰ ἡδονὴ δοκεῖ αὐτῷ ἀγαθοὺς ποιεῖν, λήψεται μὲν ὅτι

[μὴ] ποιεῖ· ἐναργὲς γὰρ τοῦτο· συνάξει δὲ ὅτι μὴ ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ ἐκ τῶν ἐκείνου δοξῶν τε καὶ ἀποκρίσεων. διὸ καὶ μεταπίσειεν ἂν αὐτόν· εἴκει γάρ πως πᾶς τῷ ὑπ' αὐτοῦ τεθέντι.

[Ἐντευζόμενος·] διαλεχθησόμενος.

[Ἐντεῖλαι·] προστάξει. καὶ **[Ἐντεΐλης]** αὐθυπότακτον καὶ

[Ἐντεΐλωμαι] ὁμοίως.

[Έντεινας ἐαυτόν·] Διόδωρος· ἐς τὸν στρατιωτικὸν καὶ εὐτελῆ βίον ἐντείνας. ἀντὶ τοῦ ἐπιδούς. καὶ **[Έντειναι,]** τανύσαι. καὶ

[Έντεινάντες,] ἐπιθέντες. πληγὰς τε ἐντεινάντες τῆς κεφαλῆς ἀπετέμοντο. ἀντὶ τοῦ αἰκισάμενοι. καὶ αὖθις· πληγὰς τε τοῖς πρὸς πίπτουσιν ἐντεινόμενοι.

[Έντήκων·] ἐμβάλλων, ἐνιείς. καὶ αὐτοῦ τῷ στόματι ἐντήκων χρυσὸν καὶ ταῖς ἀκοαῖς ἄργυρον καὶ ἐς τὰς ῥίνας ἐγγέων τῆς ὕλης αὐτῆς ἀποκτεῖναι.

[Έντήξας·] ἀντὶ τοῦ ἐμβάλλων, ἐμφυτεύσας, διδάξας. καὶ ἐντήξας αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς ἰσχὺν λόγων ἄμαχον καὶ σειρῆνα εὐγλωττίας ἐφολκοτάτην.

[Έντομίας·] ὁ εὐνοῦχος. **[Θλαδίας]** δὲ ὁ τεθλασμένος.

[Έντομίδαι·] οἱ τοῖς σώμασιν ἐντεμνόμενοι. τοιαῦτα εἰώθασιν ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς. ὅτι τοῖς νεκροῖς τὰ ἔντομα ἔθουον τῶν τετραπόδων ὡς ἄγονα, τὰ δὲ ἔνορχα τοῖς θεοῖς. οἷον σφήξ, μύρμηξ, μέλιται· ἃ οὔτε ἀναπνεῖ οὔτε πνεύμονα ἔχει.

[Έντομῖς·] ἡ ἐγχάραξις. ἡ γενικὴ ἔντομῖδος.

[Έντονος·] ἰσχυρά.

[Έντοπίζω. Έντός·] οἱ λογισμοὶ καὶ αἱ ἐνθυμήσεις καὶ πάντα τὰ τῆς ψυχῆς κινήματα. Δαβὶδ· καὶ πάντα τὰ ἐντός μου.

[Έντὸς] καὶ **[Έκτὸς]** γενικῇ.

[Έντὸς ἐβδόμης·] Ἀθήνησιν ἀπείρητο ἐντὸς ἐβδόμης στρατιὰν ἐξάγειν.

[Έν τῷ μέρει τις καὶ τὸ πῦρ σκαλευσάτω·] παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς κοινὸν μὴ τὰ ἴσα παρεχομένων. πλείονα δῶρα δοῦς καὶ ἀντιλαβὼν ἐν τῷ μέρει.

[Έν τῷ μέρει·] ἀντὶ τοῦ κατὰ τι μέρος διαδεχόμενος ἕτερος τὸν ἕτερον. καὶ αὖθις· ἰδὼν κάκεῖνος (ἐν μέρει γὰρ ἠλώκει) γαμεῖν ἔμελλεν.

[Έν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἡδιστος βίος·] Σοφοκλῆς. ἐν τῷ μὴ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν κακῶν, ἐπεὶ ἔσται γελοιότατον, ὡς τιμῶντος τὴν ἀφροσύνην.

[Έντραπεζίτιδος·] παρασίτου.

[Έντρέπη·] ἐπιστρέφη. καὶ **[Έντρέπω·]** αἰτιατικῇ.

[Έντρεπομένους·] αἰτιατικῇ. ἐγκλίνοντας. οἱ δὲ Λίβυες θεωροῦντες τοὺς Ἰβήρας ἐντρεπομένους καὶ δεδιότες μὴ λάθωσιν ἐγκαταλειφθέντες, ὥρμησαν ἐπὶ τὸ παραπλήσιον.

[Έντριβής·] συνήθης. ἄνθρωπος ἐντριβῆς τῆς χώρας.

[Έν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν·] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδήλων καὶ ἀμφιβόλων πραγμάτων. ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος οὐκ οἶδε ποία χρῆσεται ὁδῷ.

[Έντροπαλιζόμενος·] ἐπιστρεφόμενος.

[Έντροπίας·] εὐμετάβολος. καὶ **[Έντροπίας οἶνος,]** ὁ ὀξίνης.

[Έντροφος·] ἡ ἐντεθραμμένη. ἥ που παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἡμέρα λευκῷ τε γήρᾳ μάτηρ νιν. ἀντὶ τοῦ ὄντως που ἡ τῇ παλαιᾷ ἡμέρᾳ, τουτέστι τῷ παλαιῷ χρόνῳ ἔντροφος μήτηρ.

[Έντρυφῶ·] γενικῇ. οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντρυφῶντες. δοτικῇ δέ· ἴν' εὐπορήσωμεν καὶ ταῖς ἀλλοτρίαις συμφοραῖς ἐντρυφήσαι.

[Έν τοῖς ἱματίοις·] ἄνευ ὀπλῶν. οἱ δὲ πολιτικοὶ ἔθεον ἐν τοῖς ἱματίοις.

[Έντυγχάνειν] καὶ **[Συντυγχάνειν·]** δοτικῇ. ταὐτόν ἐστιν. ἐντυγχάνειν ἥρῳσι.

[Έντυπὰς ἐν χλαίνῃ·] ἀντὶ τοῦ ἐπικεκαλυμμένως, ὥστε διὰ τοῦ ἱματίου τοὺς τοῦ σώματος τύπους εὐδήλους εἶναι.

[Ένοικέτις τῶν νήσων·] ἡ Ἀφροδίτη. ἐξαιρέτως γὰρ ἐν αὐταῖς ἐτιμᾶτο.

[Ένυάλιος·] πολεμικός. Σοφοκλῆς. διαστέλλει γὰρ τὸν Ἄρεα ἀπὸ τοῦ Ἐνυαλίου, ὡς ἕτερον δαίμονα ὑπουργὸν τοῦ μείζονος θεοῦ. Ἀρριανός· οἱ δὲ τῷ Ἐνυαλίῳ ἀλαλάξαντες ἐναντίοι ἐφέροντο. καὶ αὖθις· φάλαγγα ἐκ σφῶν ποιησάμενοι δρόμῳ ἐπῆγσαν, ἀλαλάζοντες τῷ Ἐνυαλίῳ.

[Ένυδροβίων·] καὶ πολιῶν χηνῶν ζευγὸς ἐνυδροβίων.

[Έν νυκτὶ βουλή·] διὰ τὸ τὴν νύκτα κατὰ σχολὴν διδόναι λογισμοὺς τοῖς περὶ τῶν ἀναγκαίων βουλευομένοις.

[Ένυξεν·] ἐπληξεν.

[Ένυῶ·] πολεμικὴ θεός.

[Ένύπνιον·] ἐφ' ὅσον τις ὑπνοῖ. ὄνειρον δὲ παυομένων τῶν ὕπνων, ἐγεῖρον καὶ ὀρίνον τὴν ψυχὴν. ἢ παρὰ τὸ εἶρειν, ὃ ἐστὶ λέγειν. ὅτι ἐνύπνια ἀναπτεροῦσιν ἄφρονας.

[Ένυστρον·] τὸ μετὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον· τὸ τῶν βρωμάτων δοχεῖον.

[Έν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι·] ἐπὶ τῶν μοχθηρῶ τινι προσμαχομένων καὶ ἀποφυγεῖν μὴ δυναμένων. τί δὲ ἂν τις ἔχοι ποιεῖν οὐκ ἐν φρέατι συνεχόμενος ὑπὸ τοῦ παροϊμιαζομένου κυνός, ἀλλ' ἐν βάθει μὲν τινι ζητήσεως ὑπὸ θαυμαστῆς οὐδὲν ἦττον ἀπορίας, οὐ μὴν ἐφικτῆς γε οὐδενὶ ἀνθρώπων, πλήν εἴ τῳ θεὸς αὐτὴν μηνύσειεν.

[Έν χρῶ·] εἰς χρῶτα, πάνυ ἐγγύς, ὡς καὶ ἐφάπτεσθαι. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ ἐγκυτί, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς, ἐν χρωτί, πλησίον τοῦ χρωτός. τὸ δ' ἐγκυτί, τέκνον, ἐκέρσω. καὶ Ἀγαθίας· περισφίγξαντες ξυνῆπτον αὐτὰς ἀλλήλαις καὶ συνεμίγνυνον λίαν ἐν χρῶ πεπιεσμένα.

[Έν χρῶ κεκαρμένος·] πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί, οἷον σύνεγγυς καὶ πλησίον τοῦ δέρματος τὰς τρίχας ἐξυρημένος. καὶ αὖθις· ἦν δὲ ἄρα αὐτῷ ἐν χρῶ φίλος. ὁ χρώς, τοῦ χρῶ, Ἀττικῶς, ὡς γέλως, γέλω. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ χρώς, χρωτί, ἀποκοπῇ τῆς τι συλλαβῆς.

[Έν χρῶ παραπλέων·] παρὰ Θουκυδίδῃ ἀντὶ τοῦ πλησίον. ἔστι γὰρ ἡ ἀποκοπή, ἣν γὰρ ἐν χρωτί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς κουρᾶς τῆς ἄχρι τοῦ χρωτός γινομένης.

[Έξάγιστος·] ἀκάθαρτος, ἢ πονηρός. ὁ δὲ τὸ ψεῦδος ἀπεστρέφετο καθάπερ ἄλλο τι τῶν ἐξαγίστων. καὶ αὖθις· διὰ τὴν ἐξάγιστον ἡδονὴν καθάπαξ οἱ θηλυδρία τριχοπλάσται πάντες εἰσίν.

[Έξάγιστος·] ἀντὶ τοῦ λίαν ἐναγῆς. Αἰσχίνης δὲ ἐπὶ τινος λιμένος εἴρηκε τοῦνομα.

[Έξαγοράζω·] αἰτιατικῇ.

[Έξ ἀγορᾶς εἶ·] ἀντὶ τοῦ ἀγόραιος. Ἀριστοφάνης· ἐξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.

[Ἐξαγορεύω·] αἰτιατικῇ.

[Ἐξαγωγή·] ἄρα γε χρή κολάσαι τὸν δοῦλον καὶ ἐπ' ἐξαγωγῇ ἀποδόσθαι, ἢ ἔἶσαι τοῖς περικειμένοις δεσμοῖς ἐναποθανεῖν; ἀντὶ τοῦ τῶν δεσμῶν ἀφέσει. ὁ δὲ τὴν δεξαμένην αὐτὸν φυγόντα, ἀξιοῦσαν εὐπαθεῖν, ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἦγαγε καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακεν.

[Ἐξαγώνιος·] ἔξω τοῦ ἀγῶνος. οἱ μὲν πολλοὶ τοὺς ἐν ταῖς σκηναῖς ἀγωνιζομένους οἶονται καλεῖσθαι δεῖν, ὅταν ἢ παραλείπωσί τι τῶν ἐξ ἀνάγκης ῥήσεων ἢ ποιεῖν τι παρὰ τὸ προσῆκον. Αἰσχίνης δὲ ἐπὶ τῶν ἔξω τοῦ ἀγῶνος λεγομένων λόγων, τουτέστιν οὐ προσῆκόν των εἰρησθαι.

[Ἐξάδιος·] ὄνομα κύριον. ὁ ἐξέχων ἐν τῷ διώκειν.

[Ἐξαγκωνιῶ·] τοὺς ἀγκῶνας ὑπὸ ταῖς πλευραῖς ποιήσω· οὐδέποτε γὰρ οὕτω μέση ληφθήσομαι ἢ παραδώσω, ἵνα τῶν χειρῶν ἔλκη με καὶ μὴ μέσῃ ἀράμενος γνῶ, ὅτι γυνὴ εἰμι ἐκ τῶν τιτθίων.

[Ἐξ ἀκαλαρρεῖται βαθυρροῦ Ὠκεανοῦ·] ἐκ τοῦ ἡσύχως ῥέοντος διὰ τὸ βαθύ.

[Ἐξ ἀκεραίου·] ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς, εὐμαρῶς. Πολύβιος· οὔτε τοὺς ἐξ ἀκεραίου συμπειθομένους τῶν ἀνδρῶν πρὸς τινὰς βασιλεῖς ἢ δυνάστας κοινωνίαν πραγμάτων εὐθέως προδότας νομιστέον, οὔτε τοὺς κατὰ περιστάσεις μετατιθέντας τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπὸ τινων ὑποκειμένων πρὸς ἐτέρας φιλίας καὶ συμμαχίας, οὐδὲ τούτους. πολλοῦ γε δεῖ· ἐπείτοιγε πολλάκις οἱ τοιοῦτοι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν γεγόνασιν αἴτιοι ταῖς πατρίσι. καὶ τὰ παραδείγματα ἐξ αὐτῶν τῶν ἐνεστώτων καιρῶν.

[Ἐξ ἀκεραίου·] οὐ δυνάμενος δὲ πείθειν ἐξ ἀκεραίου διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ ἀπραγίαν τοῦ βασιλέως.

[Ἐξακριβωθέντες·] ἐρευνηθέντες. Διόδωρος· ἄνδρες ἐξακριβωθέντες ὑπὸ βασιλέως εἰς μέγεθός τε καὶ ὕψος σωμάτων καὶ τόλμης ὀξύτητα καὶ ἀγερωχίαν.

[Ἐξαλλάττω·] αἰτιατικῇ.

[Ἐξαλλάξαι·] ἀντὶ τοῦ τέρψαι. Μένανδρος· ἄνθρωπον ἐξαλλάξομεν, κακόν τί σοι δώσοντα.

[Ἐξάλειπτρον·] τὴν τοῦ μύρου λήκυθον, τὸ ἀλάβαστρον, ἐξ οὗ ἀλείφονται οἱ δειπνοῦντες. Ἀριστοφάνης· ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τοῦξάλειπτρον, ὧ γύναι.

[Ἐξαληλμμένος·] ἡλειμμένος.

[Ἐξαλίσας·] ἐκκυλισθῆναι ποιήσας εἰς τὴν κόνιν. ἀλινδήθρα δὲ ὁ τόπος, ἐν ᾧ τιθέντες ἑαυτοὺς οἱ ἵπποι τοῦτο ποιοῦσιν. ὥς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις· πολλὰς ἀλινδήθρας τε καὶ ἐκκυλίσματα.

[Ἐξαλλομένους·] ἀνασκιρτῶντας. Ἰώσηπος· οὐκ ἀξίους εἶναι σωτηρίας τοὺς φλεγομένης δι' αὐτοὺς τῆς πατρίδος ἐξαλλομένους.

[Ἐξαλλος] καὶ **[Ἐξάλλως·]** ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ κατὰ ἄλλον τρόπον, παραδόξως. Πολύβιος· τὸ γὰρ ἅμα τε θύειν καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον, προσκυνοῦντα καὶ λιπαροῦντα τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως, καὶ πάλιν ταῦτα διαφθείρειν μανίας ἐστίν.

[Ἐξάλλως·] καθ' ὑπεροχὴν. τὸ γὰρ ἅμα μὲν θύειν καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον, λιπαροῦντα τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως, ὅπερ εἴωθε Προυσίας ὁ βασιλεὺς ποιεῖν γονυπετῶν καὶ γυναικίζόμενος, ἅμα δὲ ταῦτα λυμαίνεσθαι καὶ διὰ τῆς τούτων καταφθορᾶς τὴν ἐς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, λυτῶντος ἔργα καὶ ψυχῆς ἐξεστηκυίας καὶ λογισμῶν.

[Ἐξ ἀμάξης:] ἡ λεγομένη ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίοις Λήναια, ἐν ἣ ἡγωνίζοντο οἱ ποιηταὶ συγγράφοντές τινα ἄσματα τοῦ γελασθῆναι χάριν· ὅπερ Δημοσθένης ἐξ ἀμάξης εἶπεν. ἐφ' ἀμαξῶν γὰρ οἱ ἄδοντες καθήμενοι ἔλεγόν τε καὶ ἤδον τὰ ποιήματα. λέγεται καὶ Ληναΐτης χορός, ὁ τῶν Ληναίων.

[Ἐξαμβλίσκειν:] ἐκτιτρώσκειν. Αἰλιανός· καὶ τὴν τῶν τετραπόδων ἀγέλην ἐξαμβλίσκειν ἔφασαν.

[Ἐξ ἀμβιτίωνος:] ἐκ περιδρομῆς τι πράττων παρὰ Ῥωμαίοις.

[Ἐξαμέτροις τόνοις·] ζητεῖ ἐν τῷ τόνον. ἔστι δὲ Πυθικὸν προμάντευμα.

[Ἐξαμήσω:] ἐξανύσω, ἐξοίσω. τοὺς πνεύμονας καὶ τᾶντερ' ἐξαμήσω.

[Ἐξαμμον μιλίου·] ζητεῖ ἐν τῷ Βασιλική.

[Ἐξ ἄμμου σχοινίον πλέκεις:] ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

[Ἐξαμυστίσαι:] ἄμυστί, τουτέστιν ἀπνευστί καὶ ἄνευ τοῦ ἀναπαύεσθαι πίνειν.

[Ἐξ ἀναγκαίας τύχης:] οἷον ἀναγκαστῶ μόρῳ, καὶ οὐκ ἐκ ταῦτομάτου. ἐκ βίας, οὐκ ἰδίῳ θανάτῳ. Σοφοκλῆς· τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης.

[Ἐξαναστάς:] μετοικίσας. ὁ δὲ Θεσπιάδης ἐξαναστάς ἐξ Ἀθηνῶν Θεσπίαν ἐν Βοιωτίᾳ ἔκτισεν.

[Ἐξαναχωρεῖ·] Θουκυδίδης.

[Ἐξανδρούμενος:] τὴν ἡλικίαν ἔχων εἰς ἄνδρα.

[Ἐξανεμοῦσθαι:] ἐπαίρεσθαι.

[Ἐξανθίζω:] τὸ βάπτω· ὥς τό, ποικίλας ἐξηνθίκατε τὰς βαφάς.

[Ἐξανθῶ] δὲ τὸ ἀναβλαστάνω· ὥς τό, ἐξήνθησεν ἡ ἔρμος.

[Ἐξανθρωπίζω. Ἐξάντεις:] ἔξω ἄτης καὶ βλάβης. καὶ οἱ μὲν ἔδρασαν ταῦτα. εἶτα μέντοι ἐξάντεις γίνονται τοῦ κακοῦ.

[Ἐξάντη:] ὑγιῇ, καὶ ἔξω ἄτης. ὦ Ζεῦ, γενέσθαι με τῆσδ' ἐξάντη νούσου. τὸ ν ἔγκειται δι' εὐστομίαν. ἀτὰρ ἐξάντης τοῦ πτώματος ὁ τραυματίας γενόμενος καὶ τρίτον ἄθλον ἀσπάζεται. καὶ Αἰλιανός· θυγάτηρ δέ, ἥπερ ἦν οἱ τῶν ἐκείνου μηχανῶν τε καὶ ἐπιβουλῶν ἀμαθής, ἐξάντης γίνεται τοῦ κακοῦ. ἔστι δὲ καὶ ἐπιφώνημα. ἐξάντης λεύσω τούμὸν κακὸν ἄλλον ἔχοντα. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ.

[Ἐξανύω:] κατεργάζομαι.

[Ἐξαπάτη·] ὁ Λογοθέτης ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ Καλικελάδου· ἐν ὀλίγῳ δὲ συνιδόντες ὥς οὐκ ἐξαπάτη καὶ ὄνειρος τὰ ὁρώμενα, ἀλλ' ἐγρήγορσις καὶ ἀλήθεια.

[Ἐξάπινα:] ἐξαίφνης. ἡ κυκλόθεν. Δαβίδ· ἐξάπινα κατατοξεύουσιν.

[Ἐξαπίναιον:] ἐξαίφνης. οὐ μέγα τι συνέβη τὸ τῆς ἐπιθέσεως ἐξαπίναιον οὔτε βλάψαι Ῥωμαίους, οὔτ' ὠφελῆσαι. καὶ **[Ἐξαπιναίως,]** ἐξαίφνης. καὶ **[Ἐξαπίνης.]**

[Ἐξαπλῶν:] διπλασιάζων, πολυπλασιάζων. ἀντὶ τοῦ πότερα ἂν ἔλοιο, εἴ σοι δοίῃ τις αἵρεσιν, λυπῶν τοὺς φίλους αὐτὸς ἐν ἡδονῇ διάγειν ἢ κοινωνεῖν τοῦ παντὸς καὶ οὐ τοὺς φίλους λυπεῖν. περὶ Αἰαντός φησιν· ἀνὴρ ἐκεῖνος, ἥνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ, αὐτὸς μὲν ἤδεθ' οἷς εἶχετ' ἐν κακοῖς, ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἡνία ξυνών. νῦν δ', ὥς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου, κεῖνός τε λύπη πᾶς ἐλήλათαι κακῇ· ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἦσσον ἢ πάρος. ἄρ' ἐστὶ ταῦτα δις ἐξαπλῶν κακά;

[Ἐξ ἀπόπτου:] ἐξ ὑψηλοῦ τόπου.

[Ἐξάπτεσθαι:] ἐξαρτᾶσθαι, ἀντιλαμβάνεσθαι.

[Ἐξάραντες:] ἔξω ποιήσαντες.

[Ἐξαράξειν·] καὶ ἔτι μᾶλλον ἐξήπτοντο εἰς ὀργὴν καὶ ἠπείλουν τὰς θύρας ἐξαράξειν. τουτέστι συντρίψειν, καταβαλεῖν.

[Ἐξαράσασθαι:] τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀράς, τουτέστι τὰς εὐχάς, ἃς ἐπὶ ταῖς ἰδρύσεσι τῶν ναῶν εἰώθασι ποιεῖσθαι.

[Ἐξᾶραι.]

[Ἐξαργυρῶσαι,] οὐκ ἐξαργυρίσαι· Θουκυδίδης ἡ' οὐδ' ἦν δέη τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι.

[Ἐξαρθρος:] ἐκμελής, ἐξωστεῖσμένος.

[Ἐξαρνος:] ὁ τῷ ἀρνεῖσθαι ἐπιμένων, καὶ ἀρνούμενος καθόλου. ὁ δὲ μαστιγωθείς ἔξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι.

[Ἐξάρξαντες:] ἐκρήξαντες, κρούσαντες.

[Ἐξάρξατε:] ἄρξασθε μελωδίας, ὑμνήσατε. προκατάρξατε, καταλλάξατε.

[Ἐξάρσεις:] ἐπάρσεις. ὁ δὲ θρασύτερον προεκθέων ἐξάρσεις τε τῶν ποδῶν καὶ περιδινήσεις ποιούμενος, βέλει τρωθεὶς ἀπέλιπε τὸν βίον.

[Ἐξαρτήσας:] ἀντὶ τοῦ ἐφευρίσκων, ἢ κρεμάσας. καὶ **[Ἐξαρτῶμαι,]** συμπέπαρμαι. Ἀριστοφάνης· κάξαρτῶμαι, κάπεμπίπτω καὶ σπουδάζω. καὶ αὖθις· ἐν μὲν εἰρηνικαῖς σπονδαῖς ἐξαρτούμενος ἀεὶ νῶ δολερῶ ἐπὶ τοὺς πέλας πολέμου αἰτίας.

[Ἐξαρτίζει:] τελειοῖ, πληροῖ, παρασκευάζει.

[Ἐξαρτύσας:] ἐκπληρώσας, ἢ ἐτοιμάσας.

[Ἐξάρτυσις.] πυθόμενος δὲ τὴν ἐξάρτυσιν τοῦ στόλου τῶν Ἰώνων. τουτέστι τὴν παρασκευήν.

[Ἐξάρχοντες:] ἄδοντες. οἱ δὲ Τρῶες μετὰ θορύβου καὶ ἡδονῆς παιᾶνας ἐξάρχοντες.

[Ἐξατμίσθη:] ἐξελεπτύνθη.

[Ἐξατωρεία:] ἐλευθερία ἀπὸ στρατείας.

[Ἐξαυδᾶ:] ἐκφωνεῖ, ὁμολογεῖ.

[Ἐξαιτῆς:] παραυτίκα, εὐθέως. ἐξ αὐτῆς οἱ προειρημένοι βιβλιαφόρον ἔπεμπον πρὸς τὸν Περσέα διασαφoῦντα τὸ γεγονός. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἐξ αὐτῆς προῆγε βάδην τῇ πορείᾳ χρώμενος.

[Ἐξαψάμενος:] κατασχών, περιπλακεῖς.

[Ἐξαιθριασθέν:] λαμπρυνθέν.

[Ἐξαιμοι:] οἱ λείψαιμοι, οἱ πλεῖστον αἷμα κενώσαντες.

[Ἐξαιρέσεως δίκη:] ὁπότε τις ἄγοι μὲν τινα ὡς δοῦλον, ἄλλος δέ τις αὐτὸν ὡς ἐλεύθερον ἐξαιροῖτο, ἐξῆν τὸν ἀντιποιοῦμενον τοῦ ἀνθρώπου ὡς δούλου λαγχάνειν ἐξαιρέσεως δίκην τῷ εἰς τὴν ἐλευθερίαν αὐτὸν ἐξαιρουμένῳ.

[Ἐξαιρετέα:] ἀξία τοῦ καταστραφῆναι. ἡ Καρχηδὼν πολλοῖς Ῥωμαίων ἐξαιρετέα ἐδόκει εἶναι καὶ Κορνηλίῳ ὑπάτῳ· καὶ ἔλεγον, ὅτι ἀδύνατόν ἐστι συνεστῶσης αὐτῆς ἀδεεῖς σφᾶς εἶναι.

[Ἐξαιρετον:] τὸ ἐπίλεκτον. **[Ἐξαιρετὸν]** δὲ ὀξυτόνως, τὸ ἐκβαλλόμενον.

[Ἐξαίρει:] ὑψοῖ.

[Ἐξαιρεῖται:] ἀφαιρεῖται, λαμβάνει. καὶ **[Ἐξαιρήσομεν,]** ὁμοίως.

[Ἐξαίροντες:] ἀνατρέποντες. πρὸς ταῦτα τί λέγουσιν οἱ τὴν πρόνοιαν ἐξαίροντες;

[Ἐξαιρούμενος:] ἀποκομιζόμενος.

[Ἐξαιροῦσιν:] ἐκβάλλουσιν, ἀφανίζουσι. φθίνοντα γὰρ Λαΐου θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἤδη.

[Ἐξάισια:] παντὸς ἐπέκεινα θαύματος, ὑπερβαλλόντως. πλοῦτος ἐξάισιος. Πολύβιος· ἐπιγίνεται χειμῶνος μέγεθος ἐξάισιον.

[Ἐξαίτης:] ἀφαιρέτης.

[Ἐξαιτον:] τὸ ἐξαίρετον. ἔξαιτα προτέρης ἀπὸ ληΐδος, ἥμος ἀτειρεῖς πέρσεν ὑπερθύμους Γέτας.

[Ἐξεβοήθη:] τὸ ἐλαλήθη, **[Ἐξεβοήθει]** δὲ τὸ ἐβοήθησεν.

[Ἐξεγραψάμην:] ἀντὶ τοῦ ἐμνημόνευσα. Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν· ὃν ἐγὼ παρὰ τὰ πόλλωνος ἐξεγραψάμην.

[Ἐξεγρόμενος:] ἐγερθεῖς.

[Ἐξεγγύησις:] τὸ ἐκτελέσαι τινὰ διὰ τῆς τῶν ἐγγυητῶν καταστάσεως. οὕτως Δημοσθένης.

[Ἐξεδιήτησε:] κακῶς διώκησεν.

[Ἐξέδισεν.] ἐξεζήτησεν. ἐκ τοῦ δίζω, τὸ ζητῶ.

[Ἐξέδοτο.]

[Ἐξέδρα.] ὁ δὲ κατῆρχε χωμάτων, τὸ μὲν κατὰ τὴν Βόρειον ἐξέδραν, ἢ μεταξὺ τῶν δύο πυλῶν ἦν. καὶ αὖθις· κατῶκουν πλησίον τοῦ μουσείου καὶ τῆς ἐξέδρας.

[Ἐξέδραμον·] αἰτιατικῇ.

[Ἐξεδρος·] ἔξεδρον χρόαν ἔχων. τουτέστι παρηλλαγμένην. καὶ Σοφοκλῆς· οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνὴρ. οἰωνοὶ ἐλέγοντο ἔξεδροί τε εἶναι καὶ μηδαμῇ χρηστοί.

[Ἐξέξεσεν:] ἐπληρώθη. καὶ τὸ σύμπαν αὐτῆς σῶμα ἐλκῶν ἐξέξεσεν.

[Ἐξεθεάτρισαν:] ἐστηλίτευσαν, ἐξεπόμευσαν. οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐξεθεάτρισαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν κατέστρεψαν.

[Ἐξέθει:] ἐξέτρεχεν.

[Ἐξεθύσαντο:] ἐμαντεύσαντο. οἷγε μάντις ἐξεθύσαντο, ὡς ἥκιστα ὅσιον ὃν τοῦτο.

[Ἐξέθορεν.]

[Ἐξεκάκησα:] ἀπηγόρευσα.

[Ἐξεκαρυκεύθη:] ὠψοποιήθη, συνεκόπη.

[Ἐξεκεκλήκει:] ἐκ τοῦ δείπνου ἀνίστη. νυκτὸς δὲ γενομένης τοὺς οἰκέτας ἐξεκεκλήκει τοὺς Ναννάρου.

[Ἐξεκέκλητο:] προεκαλεῖτο. ταχὺ δὲ ἐξεκέκλητο αὐτοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν, ἅτε οἰκείους ὄντας τῶν τοιούτων ἐγχειρημάτων.

[Ἐξεκίνησεν:] ἐξεδίωξε. Σοφοκλῆς· παίζων κατ' ἄλλος ἐξεκίνησε ποδοῖν στικτὸν κεράστην ἔλαφον.

[Ἐξεκκλησίασε:] συνήθροισεν.

[Ἐξέκνισεν:] ἐξέκοψεν. Ἡρόδοτος· δελτίον δίπτυχον λαβὼν τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνισεν.

[Ἐξεκόκκισεν:] ἀντὶ τοῦ ἐξέκλασεν, ἐξέβαλεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κόκκων.

[Ἐξεκόπη] τὸν **[ὀφθαλμόν:]** ἐπηρώθη. Ὡράτιος ὁ Ῥωμαῖος καὶ ἐπεκλήθη Κόκλης· τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν ὁκολοῦμ καλοῦσι Ῥωμαῖοι.

[Ἐξεκώμασεν:] ἐξεπόρνευσεν.

[Ἐξεκύκλησαν:] ἐξήνεγκαν. Αἰλιανός· ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ θέατρον ἐξεκύκλησαν αὐτόν, ἐπηλυγασάμενος τὴν κεφαλὴν ἦν τὸ ἄσωτον.

[Ἐξέλαθον:] λαθεῖν ἠδυνήθησαν.

[Ἐξελέγγειν:] φανεροποιεῖν. ὁ δὲ ἡξίου ἢ τάχος τὰ πραχθέντα βασάνοις ἐξελέγγειν.

[Ἐξέλεξε:] συνήθροισε. χρήματα δὲ παρὰ τῶν Λιβύων πολλὰ μὲν ἐς τὸ κοινόν, πολλὰ δὲ καὶ ἐς τὸ ἴδιον ἐξέλεξεν.

[Ἐξελιγμῶν] ιδέαι διτταί, ἡ μὲν κατὰ λόχους, ἡ δὲ κατὰ ζυγά. εἶδη δὲ ἀνὰ ἑκατέρου αὐτῶν τρία. καλεῖται γὰρ ὁ μὲν Μακεδὼν, ὁ δὲ Λάκων, ὁ δὲ Χώριος, ὃν καὶ Κρητικὸν καὶ Περσικὸν καλοῦσι. Μακεδὼν δὲ ἐξελιγμός ἐστιν ὁ κατὰ λόχους, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἔμπροσθεν τόπον, ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας τὴν ὀπισθεν. Λάκων δὲ ἐστιν ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ὀπίσω τόπον, ὁμοίως δὲ ἀντὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τὴν ὀπισθεν. Χώριος δὲ ἐστιν ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος, τῶν κατὰ μέρος ὀπλιτῶν ἀνθ' ὧν προκατεῖχον τόπων ἐτέρους μεταλαμβάνόντων, τοῦ μὲν λοχαγοῦ τὸν τοῦ οὐραγοῦ, τοῦ δὲ οὐραγοῦ τὸν τοῦ λοχαγοῦ, ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας, ὀπισθεν. οἱ δὲ δὴ κατὰ ζυγὰ ἐξελιγμοὶ γίνονται, ἐπειδὴν ἐπὶ τῶν ἀποτομῶν βουληθῇ τις τὰ κέρατα καθιστάνειν, τὰς δὲ ἀποτομὰς ἐπὶ τῶν κεράτων, χάριν τοῦ καὶ τὰ μέσα ἰσχυροποιεῖσθαι· καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ ἐν τοῖς εὐὼ νύμοις καὶ τὰ εὐώνυμα ἐν τοῖς δεξιοῖς.

[Ἐξελίζαντες·] εἴτα ὑμεῖς τὰς φάλαγγας ἐξελίζαντες, ἀγχίστροφοι γενόμενοι ἀντιμέτωποι γίνεσθε τοῖς διώκουσιν. καὶ αὖθις· κῆτα ἐνόπλιοι διαδρομαῖ τινες ἐγίνοντο καὶ ἐξελίζεις καὶ περίοδοι.

[Ἐξέλιπε φουσητήρ, ἐξέλιπε μόλιβδος:] φουσητήρ καὶ τὸ ὄργανον, ὃ ἐμφυσᾷ ὁ χρώμενος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ τὸ ὄργανον μεταχειριζόμενος. συγκαίουσι δὲ τῷ ἀργύρῳ μόλιβδον, ἵνα συγκαϊόμενος ἀνιμᾶται καὶ ἀναλαμβάνῃ εἰς αὐτὸν τὸ νόθον.

[Ἐξελίσσουσι:] κινουῦσιν.

[Ἐξελοφίζετο·] ἡ δὲ γῆ ἐκ τῶν Δικαιαρχείας γεωλόφων ἐξελοφίζετο.

[Ἐξεμεῖν:] ἐκκενοῦσθαι. Ἀριστοφάνης· μὴ δῆθ' ἰκετεύω· τουτέστι μὴ ὅλως εἵπης· πλὴν γ' ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν. τότε, φησὶν, λέγε, ἐπιτηρήσας ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν· ῥᾶστα γὰρ ἂν μᾶλλον ἐξεμέσαιμι.

[Ἐξέμηναν·] αἰτιατικῇ.

[Ἐξεμηρύσατο:] διεξῆλθεν. ὁ δὲ Ἀννίβας ἐν ὅλῃ τῇ νυκτὶ μόλις ἐξεμηρύσατο τῆς χαράδρας.

[Ἐξ ἑμοῦ:] παρ' ἑμοῦ.

[Ἐξ ἐναντίας:] ἐπίρρημα.

[Ἐξένευσαν:] παρητήσαντο, ἀπηρνήσαντο. οἱ δὲ μὴ θέλοντες βοηθεῖν αὐτοῖς, ὡς πρὸς ἄλλους πόλεμον ἔχοντες, ἐξένευσαν τὴν βοήθειαν.

[Ἐξένευσαν:] ἐξεκολύμβησαν. Θουκυδίδης· τὰς δὲ ἄλλας ναῦς ἐπικαταλαβόντες ἐξέωσάν τε πρὸς τὴν γῆν καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξένευσαν αὐτῶν.

[Ἐξένιζεν:] ἀντὶ τοῦ ξένος ἦν. Δίδυμος δέ φησιν ἀντὶ τοῦ, οὐκ Ἀττικοῖς ἀλλὰ ξένοις ῥήμασι διελέγετο.

[Ἐξένισεν:] ἐξενοδόχησε. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπέκτεινεν. Ἡλέκτρα φησὶν· ὁ δὲ Ἄρης, φησὶν, οὐκ ἐξένισεν αὐτόν. τουτέστιν οὐκ ἀπέκτεινε· ξενία γὰρ Ἄρεως τραύματα καὶ φόνοι. καὶ Ἀρχίλοχος· ξείνια δυσμενέεσι λυγρὰ χαριζόμενος. ταῦτα θρηνεῖ ἀδελφῇ τοῦ Ὀρέστου.

[Ἐξ ἐνὸς τὰ πάνθ' ὁρᾶν:] ἐπὶ τῶν παρορώντων.

[Ἐξέπεσον:] πόρρω ἀπέφυγον. καὶ τελευτῶντες τῆς νήσου ἐξέπεσον. ἀντὶ τοῦ ἐξεβλήθησαν.

[Ἐξ ἐπιμέτρου·] ἡ τῶν Ἑσσαιῶν αἵρεσις, οἱ εἰσιν Ἰουδαῖοι, τῶν Φαρισαίων καὶ γραμματέων τὴν δικαιοσύνην ἐξ ἐπιμέτρου διανέστηκεν.

[Ἐξεπιώκατον:] θλίβουσιν, ἢ ἐθλίψατε. ὡς ἑμοῦ γε τὸ ζύλω τὸν ὦμον ἐξεπιώκατον. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη.

[Ἐξ ἐπιπέδου.]

[Ἐξ ἐπιπολῆς:] οἶον οὐκ εἰς βάθος, ἀλλ' εἰς ὄψιν.

[Ἐξ ἐπιτάγματος·] καὶ ὁ Καῖσαρ παρῆν ἐξ ἐπιτάγματος, ἀλλ' ἐσιώπα καὶ εἵπετο.

[Ἐξεπίτηδες] καὶ **[Ἐπίτηδες:]** ἑκατέρως λέγουσιν Ἀττικοί. ἀντὶ τοῦ μάτην, ἐξ ἀνάγκης, ἀργῶς. οὐκ ἐξεπίτηδες ἢ πόλις ἄρχειν καθίστησι δικαστάς.

[Ἐξέπλευσεν:] ἐξώκειλε, παρετράπη. ὁ δὲ ἐξέπλευσε τῶν φρενῶν πολλὰ εἰς τὸ ἄγαλμα παρῶνησεν.

[Ἐξέπλωσας·] Ἡρόδοτος· πῶς οὐκ ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν σεωυτὸν διαφθείρας; ἀντὶ τοῦ ἐξέπλευσας, τουτέστι παρετράπησ καὶ ἐξώκειλας.

[Ἐξεπολέμωτο:] ἐνίκηθη.

[Ἐξέπραξεν:] ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλεν. οὔτε πυρφόρος θεοῦ κεραυνὸς ἐξέπραξεν.

[Ἐξεπρέμνιζον:] ἀντὶ τοῦ κατέβαλλον τὰ πρέμνα. τουτέστι μέχρι ριζῶν τὰ στελέχη. οὕτως Δημοσθένης.

[Ἐξεράσατε τοὺς λίθους:] ἐκκενώσατε, ἐκβάλετε, ἀπορρίψατε. πεποιήται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς ἔρας, ὃ ἐστὶ τῆς γῆς.

[Ἐξερέων:] ἀντὶ τοῦ ἐρευνῶν.

[Ἐξερεύζεται:] ἐκφέρη, ἐξενέγκη.

[Ἐξερήσομεν:] ἐρωτήσομεν.

[Ἐξεριθεύονται:] πρὸς κακίαν ἐκκαλοῦσι. Πολύβιος· οἱ τῆς στρατηγίας ὀρεγόμενοι ἐξεριθεύονται τοὺς νέους καὶ παρασκευάζουσιν εὖνους συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον.

[Ἐξέρκετον:] κατὰ Ῥωμαίους τὸ στρατόπεδον.

[Ἐξερῶ:] ἐξοίσω.

[Ἐξερρωγυῖα:] διεφθαρμένη. Προκόπιος· γυνὴ τὸν τρόπον ἐξερρωγυῖα. καὶ οἱ θυμοὶ τῶν ὑπασπιστῶν τῆς Εὐδοξίας κατὰ τοῦ Χρυσοστόμου ἐξερρώγησαν.

[Ἐξ ἔρωτος·] ὅτι ἐξ ἔρωτος ἐνίστε νόσος ἐπισυμβαίνει· ὅπερ Ἀντίοχος ὁ Σελεύκου παῖς ἔπαθεν. εἶτα ὑπὸ ἰατρῶν ἐφωράθη τὸ πάθος.

[Ἐξερπύσασι:] βαδίσασιν.

[Ἐξερρήσαν:] ἠφανίσθησαν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν πόλει φευγόντων.

[Ἐξέρχομαι·] δοτικῇ. τὸ δὲ τιμωρῶ αἰτιατικῇ.

[Ἐξεσάλαξας:] μετεκίνησας. ἐν Ἐπιγράμμασι· τὴν δ' ἐνὶ θυμῷ ἐξεσάλαξας ὅλην θάμβει φαντασίην.

[Ἐξεσία:] ἡ πρεσβεία.

[Ἐξεσκληκός:] τὸ ὑποξηρανθέν.

[Ἐξεσόβησα:] ἐξεδίωξα. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἔκχυτον ἐκ στέρνων ἐξεσόβησα νόον. καὶ αὖθις· καὶ πτώκας πολλάκις ἐξεσόβει.

[Ἐξεστεμμένοι:] ἀντὶ τοῦ κεκοσμημένοι. εἰώθασι γὰρ τῷ στέφειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν. στέμμα δὲ ἐστὶ τὸ προσειλημμένον ἔριον τῷ θαλλῷ. Σοφοκλῆς· ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι.

[Ἐξέστηκε:] μαίνεται. ὁ δὲ τῇ πολυχρονίῳ τριβῇ τῶν πολεμικῶν οὐδόλως ἐξέστη τῶν φρενῶν.

[Ἐξέστησαν:] ὑπεχώρησαν. οἱ δὲ βάρβαροι ἐξέστησαν αὐτοῖς ὥς κρείττοσιν.

[Ἐξεστιν·] δοτικῇ.

[Ἐξέστω:] ἐξουσίαν ἔχέτω.

[Ἐξέσσυτο:] ἐξώρμησεν.

[Ἐξέσχε·] τούτου τὴν πλευρὰν λόγχῃ διήλασε καὶ ὑπὸ ρύμης τῆς αἰχμῆς ἐξέσχε ἐπὶ θάτερα. ἀντὶ τοῦ διήλασε, διήλθεν.

[Ἐξέσχε·] ἠκοντίσθη τὸν δεξιὸν ὦμον διαμπερές καὶ ἐξέσχε τὸ βέλος. ἀντὶ τοῦ διήλθεν.

[Ἐξετάζω·] αἰτιατικῇ.

[Ἐξεταζόμενος·] ἐρευνώμενος, δοκιμαζόμενος, ἢ συναριθμούμενος. ἐν πράξεσι μεγίσταις ἐξεταζόμενος. καὶ αὖθις· ἐρρύετο τὴν πόλιν ἔνδον ἐξεταζόμενος Φουρτωνίων ὑποστράτηγος τῶν ἐπὶ τῆς Μουσίας, οὓς δοῦκας καλοῦσιν.

[Ἐξεταζόμενοι πρὸς τοῖς βασιλείοις·] ἀριθμούμενοι ἐν τοῖς βασιλείοις.

[Ἐξέτει·] ἐξαέτει. βαρυτόνως, Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οἶδ' ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πειθόμενος. καί, ἔξ ἐτῶν ἄλουτος. Ἀττικὴ σύνταξις.

[Ἐξέτηξεν·] ἠφάνισεν.

[Ἐξευγενίζω·] αἰτιατικῇ.

[Ἐξ εὐθείας·] ἐπιστολὴν δὲ ἐξ εὐθείας πρὸς αὐτὸν ἐπιθεῖναι ἐνάρκησα. τουτέστιν ἰδιάζουσιν, ἐκ τοῦ παραυτικά.

[Ἐξευμενίζεσθαι·] πείθεσθαι.

[Ἐξεφαύλισαν·] παρ' οὐδέν ἐλογίσαντο. οἱ δὲ οὐκ ἐξεφαύλισαν τὴν τῶν Κρητῶν αὐτοσχέδιον ἐκείνην μοῦσαν, οἷα δὴ που λιτὴν τινα θυσίαν.

[Ἐξ ἐφόδου·] ἐκ τοῦ παραχρῆμα, χωρὶς πόνου. ὥς ἔγνω μὴ ἐξ ἐφόδου οἷόν τε ἐξελεῖν τὴν Θεοδοσίου πόλιν, ἀναχωρεῖ.

[Ἐξεφωνεῖτο·] ὁ δὲ Ἀττικὸς, ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, οὐκ ἐπαύετο διανυκτερεύων περὶ τὰ τῶν παλαιῶν ἀναγνώσματα. διὸ καὶ οὐκ ἐξεφωνεῖτο παρὰ τῶν φιλοσόφων σοφιστῶν.

[Ἐξεφοίτα·] ἐθριάμβευεν. ὁ δὲ παρὰ τοὺς ἀτελέστους καὶ βεβήλους ἐξεφοίτα τὰ τῶν Σαμοθρακῶν ὄργια· ὅς φωραθεὶς ἀπέδρα πρὸς τοὺς Κυζικηνούς.

[Ἐξέφυ·] ἐβλάστησεν.

[Ἐξεφύρθη·] ἐμίανθη.

[Ἐξεφύσησα·] διεσκόρπησα, ἐβδελυξάμην.

[Ἐξεφύσησεν·] ἐκίνησεν, ἐτάραξεν. ἀπὸ τοῦ σπινθῆρος δὲ τὸ φυσεῖν ἐλάβεν Ἀριστοφάνης· ἐμβάλων σπινθῆρα Μεγαρικοῦ ψηφίσματος ἐξεφύσησε τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε τῷ καπνῷ πάντας Ἑλληνας δακρῦσαι.

[Ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου·] τουτέστι διεχύθη καὶ ἐκινήθη εἰς ὄδυρμούς, ἄπαυστον ἔχω τὸν θρῆνον.

[Ἐξέχειν τὸν ἥλιον·] τὸ ἐπιτεταλκέναι. ἔξεχε, ὦ φίλ' ἥλιε. κωλάριον τι παροιμιῶδες ὑπὸ τῶν παιδίων λεγόμενον, ὅταν ἐπινέφη ψυχούς ὄντος. Ἀριστοφάνης Νήσοις· λέξεις ἄρ', ὥσπερ τὰ παιδιά, ἔξεχε, ὦ φίλε ἥλιε. καὶ ἐν Σφηξί· καὶ ταῦτα μὲν νῦν εὐλόγως, ἦν ἐξέχη εἴλη κατ' ὀρθρον, ἠλιάση πρὸς ἥλιον.

[Ἐξεχώρησεν·] ὁ γάρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησεν ἐκ τῶν ἄρθρων.

[Ἐξέχρη·] οἴμοι τὰ πολλὰ ἐξέχρη κακά, ἐλθόντι χώραν τερμίαν· ἐνταῦθα κάμψιν τὸν ταλαίπωρον βίον.

[ῚΞει:] τουτέστιν ἔξελθε, παρὰ Ἀριστοφάνει.

[ῚΞει:] παρέξει· οὐχ ὑποτάσσει, ἐὰν ἔξη.

[ῚΞείδιον. ῚΞείη:] συνεκεχώρητο, εἴθιστο. Ξενοφῶν· ἥδεσαν γὰρ πάντες, ὅτι ἔξειή αὐτῷ καὶ ἀριστῶντι καὶ δειπνοῦντι προσελθεῖν, καὶ εἰ καθεύδει ἐπεγειροῦντα εἰπεῖν, εἴ τις τι ἔχοι πρὸς πόλεμον.

[ῚΞείης:] παρὰ ποιηταῖς ἐφεξῆς, ἐπὶ στίχον.

[ῚΞεικασμένον·] θεραπεύοντι τὸν νεῶν καὶ γεραίροντι πᾶν ὅτιοῦν ἄγαλμα ἔξεικασμένον αὐτῷ καὶ τετιμημένον. ἀντὶ τοῦ ἔξωμοιωμένον.

[ῚΞεικασμένος:] πεπλασμένος. Ἀριστοφάνης· μὴ δείδιθ'· οὐ γάρ ἐστιν ἔξεικασμένος. ἀντὶ τοῦ πεπλασμένος πρὸς ὁμοιότητα. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς κωμικοῖς ὅμοια τὰ προσωπεῖα ποιεῖν τοῖς κωμωδουμένοις ὑπ' αὐτῶν καὶ περιτιθέναι τοῖς ὑποκριταῖς.

[ῚΞεικονισμένον:] μεμορφωμένον.

[ῚΞειλεγμένον:] ἐκλεκτόν.

[ῚΞείλετο:] ἔλαβεν.

[ῚΞειμένοι:] ἀφειμένοι.

[ῚΞειμι,] οὐκ ἐξελεύσομαι λέγουσιν Ἀττικοί.

[ῚΞεῖναι:] δυνατόν εἶναι.

[ῚΞείνισαν:] ἐξενοδόχησαν.

[ῚΞείραντες:] ἐξελκύσαντες, ἐξελόντες. Ἀριστοφάνης· τὴν γλῶσσαν ἐξείραντες αὐτοῦ ἐκκοψόμεθα.

[ῚΞείργειν:] ἀπείργειν, κωλύειν.

[ῚΞείρετο:] ἠρώτα.

[ῚΞείρπυσεν:] ἐξεσύρθη, ἐξηλθεν. ἡ δὲ ἔχιδνα ἐξείρπυσεν ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναγκασθεῖσα.

[ῚΞεισιν:] ἐξέρχεται.

[ῚΞειστήκει:] ἐξηλλάττετο. καὶ τρόμφ εἶχετο, καὶ ἡ χροὰ αὐτοῦ ἐξειστήκει, καταδείσαντι τὸ πλῆθος τῆς στρατιᾶς καὶ τῶν ὅπλων τὴν λαμπρότητα.

[ῚΞεῖρψεν:] ἀνέδωκεν.

[ῚΞῆ:] αὐθυπότακτον. ἀντὶ τοῦ δυνατόν ὑπάρχει.

[ῚΞηγήσασθαι] τοῦ διηγήσασθαι διαφέρει. διηγήσασθαι μὲν γὰρ ἐστιν εἰπεῖν ἀπλῶς, ἃ τις αὐτὸς ἐπίσταται, ἥτοι πρὸς ἀγνοοῦντας τοὺς ἀκρωμένους λέγων ἢ καὶ πρὸς εἰδότας. τὸ δὲ ἐξηγήσασθαι ἅμα λέγειν τε περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν οἱ ἀκούοντες, καὶ διδάσκειν αὐτούς, περὶ ὧν πυνθάνονται.

[ῚΞηγηταί:] οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦσιν ὑποδεικνύοντες καὶ διδάσκοντες περὶ τοῦ ἀδικήματος, οὗ ἕκαστος γράφεται.

[Ἑξηγηταί:] τρεῖς γίνονται πυθόχρηστοι, οἷς μέλλει καθαίρειν τοὺς ἄγει τινὶ ἐνισχηθέντας. καὶ οἱ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια. καὶ Ἡρόδοτος· σὺ ἐς οἶκον τὸν βασιλέως ἐξηγητὴς γίνεται πρηγμάτων ἀγαθῶν, καὶ ταῦτα εὖ παρανέεις πάντα. **[Ἑξηγητής,]** ἰδίως ὁ ἐξ ηγουμένος τὰ ἱερά. ἔστι δὲ καὶ ἅ πρὸς τοὺς κατοικομένους ὀνομαζόμενα ἐξηγοῦντο τοῖς δεομένοις.

[Ἑξηγορία:] ἐπαγγελία.

[Ἑξηγοῦμαι·] δοτικῇ.

[Ἑξηγρόμην:] ἐξηγειρόμην. Ἀριστοφάνης· κᾶτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην. ἐπὶ τῶν ψευδομένων. εἰρηκότος γὰρ τοῦ Διονύσου, ναυμαχίσας ναῦς τῶν πολεμίων ἰγ' ἐπιφέρει ὁ Ἡρακλῆς, κᾶτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην. σκόπτων τὸν Διόνυσον, καὶ ἐγώ, φησίν, ἀνέστην ἐξ ὀνείρων· δηλῶν, ὅτι ταῦτα ὄναρ ἔπραξε. τῶν ἐπίτηδες ψευδομένων λεγόντων τοῦτο, καθὸ δηλοῦται, ὅτι ἐνυπνίῳ ἐώκει τὸ λεγόμενον.

[Ἑξήεσαν:] ἐξεπορεύοντο.

[Ἑξ ἡθέων:] ἐκ τῶν συνήθων τόπων, ἐν οἷς συναναστρέφονται.

[Ἑξηκεστίδης] καὶ κλίνεται Ἑξηκεστίδου. Ἀριστοφάνης· ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων. τοῦτον γὰρ ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ πλάνον. οἱ δὲ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδοὺς. ἐξαπορήσαντες οὖν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀποπλανηθέντες εἶπον· οὐδ' ἂν Ἑξηκεστίδης εὖροι τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων.

[Ἑξήκεστος:] ὄνομα κύριον.

[Ἑξήκει:] παρώχηκεν. Ξενοφῶν· ὁ δὲ χρόνος ἐξήκει. καὶ αὐθις· ὁ δὲ συνεῖδεν ἐξήκειν τοῦ χρησμοῦ τὴν φήμην.

[Ἑξῆκον:] Αἰλιανός. ἀντὶ τοῦ ὑπερέχον. καὶ ἐώρων φάσμα τὸ μέγεθος ἐξῆκον πέρα καὶ ἀνωτέρω τοῦ ἰστοῦ.

[Ἑξήκοντος:] παρερχομένου. ἐξήκοντος τοῦ χρόνου, οὐπὲρ ἐντὸς ἔδει ἐπανιέναι πρὸς τὸν σφῶν ἄρχοντα.

[Ἑξήλασμα:] ἡ δίωξις.

[Ἑξήλατο:] ἐπήδησεν.

[Ἑξηλιασμένων:] κεκαυμένων.

[Ἑξηλιθιότης:] ἐπίτασις τῆς μωρίας.

[Ἑξήλικας:] ἐξέβαλες, ἐξέωσας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν.

[Ἑξῆλθεν:] ἐξέβη, ἐτελέσθη. ὅτι Ζήνωνι παρ' ἣν εἶχε δόξαν ἐξῆλθε τὸ μάντευμα· ἀντὶ γὰρ τῆς βασιλίδος, ὡς ᾤετο, πόλεως, εἰς λόφον συγκλεισθέντι τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχοντα, συνέβη τὸ πέρας τοῦ βίου.

[Ἑξήλυσις:] ἐξέλευσις.

[Ἑξήμβλωκας:] ἡμιτελῇ ἐξέωσας. ἐξαμβλῶσαι δὲ ἰδίως ἐπὶ τῶν γυναικῶν λέγεται τῶν ἀποτικτουσῶν θᾶπτον, οὐ κατὰ τὸν τῶν ὠδίνων καὶ τῆς κυοφορίας νόμον. καὶ τὸ φάρμακον δὲ τὸ αἷτιον τοῦ ἐξαμβλοῦν τὰς γυναῖκας ἀμβλώθριον καλεῖται

[Ἐξημβλωμένον·] Ἀριστοφάνης· ἀλλ' εἶπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦξημβλωμένον. τουτέστι τὸ παραπολωλὸς καὶ διεφθαρμένον

[Ἐξήμβλωσεν·] ἐξέτρωσεν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἐξήμβλωκας, ἀντὶ τοῦ ἀτελεῖ ἐποίησας, καὶ αὖθις· καὶ οὐκ ἐξήμβλωτό οἱ ἡ ἐλπίς. ἀντὶ τοῦ ἀτελεῖς ἐγένετο. οὕτω φησὶν Αἰλιανός· ἀλλ' αὕτη γε ἡ ἐλπίς ἐξήμβλω αὐτῇ. καὶ αὖθις Αἰλιανός· ἐξήμβλωτο δὲ ἡ ἔννοια τῆς θεοσυλίας τῷ ἀνοσίῳ ἀποσφαγέντος αὐτοῦ. καὶ τὰ ἐξημβλωμένα ἔμβρυα.

[Ἐξήμμαι·] γενικῇ.

[Ἐξημμένοι·] ἐκδεδυμένοι. ἢ ἐξαφθέντες.

[Ἐξημημένος·] ἀφηρημένος. Σοφοκλῆς· εἰ δέ τις στρατοῦ βία σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ, κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονός, γένους ἅπαντος ρίζαν ἐξημημένος.

[Ἐξῆν·] ἐξεγένετο, δυνατὸν ἦν.

[Ἐξηνδραποδισμένον·] πλείστας δὲ πόλεις ἐξηνδραποδισμένον καὶ πεπραξικοπηκότα. ἀντὶ τοῦ προδῶσαντα.

[Ἐξήνθησεν·] ἀνεβλάστησεν, ἀνέθαλλεν. **[Ἐξήνθισε]** δὲ τὸ ἄνθη συνέλεξεν. καὶ **[Ἐξανθίζω]** δὲ τὸ βάπτω· ὥς τό, ποικίλας ἐξηνθίκατε τὰς βαφάς.

[Ἐξηνθισμένοι·] ἄνθεσι κεκοσμημένοι, οἷον ψιμυθίῳ, φύκει καὶ τοῖς ὁμοίοις. αἱ καθήμεθ' ἐξηνθισμένοι, κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμένοι, καὶ κιμβερίκ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας· κήγχουσα καὶ τὰ διαφανῇ χιτώνια.

[Ἐξήνιον·] ἔξω ζυγοῦ, ἀνυπότακτον. **[Ἐξήνυον]** δὲ ἐκ τοῦ ἀνύω.

[Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον·] ὅταν ὑπὸ τοῦ σῶζοντος τὸ σῶζον ἐξαπατηθῇ.

[Ἐξήπαφεν·] ἐξηπάτησεν.

[Ἐξήπται·] ἐξήρται, κρεμάται. καὶ **[Ἐξήπτο,]** διεγήγερτο φλόξ.

[Ἐξήρετο·] ἠρώτα.

[Ἐξήρεν·] ἀπῆρεν.

[Ἐξήρηνται·] ἐκβέβληνται.

[Ἐξήρκει·] ἐξίσχυνεν. οὐ γὰρ ἐξήρκει τὰ ὑποζύγια πρὸς τῆς ὁδοῦ τὴν χαλεπότητα, ὥστε αἰρόμενοι τὰς ἀμάξας ἐξέφερον ἐκ τῶν δυσπόρων.

[Ἐξηρμένην·] ὑψουμένην.

[Ἐξήρτα·] ἐξήπτεν, ἀπεκρέμα. τὰ δὲ γράμματα τὰ βασιλικά ἀπὸ τῶν ἀνδριάντων ἐξήρτα. καὶ **[Ἐξηρτῆσθαι]** ὁμοίως. **[Ἐξηρτίσθαι]** δὲ ἐτοιμάζεσθαι, εὐτρεπίζεσθαι. καὶ ἐς παρασκευὴν ἐξηρτίσθαι πολέμου.

[Ἐξήρτημαι·] γενικῇ.

[Ἐξηρτυμένος·] παρὰ Ἡροδότῳ κατεσκευασμένος, ἡτοιμασμένος.

[Ἐξῆς·] μετὰ ταῦτα.

[Ἐξησθηγκότας:] τεταλαιπωρηκότας, παρειμένους. οἱ δὲ Κελτοὶ ἰδόντες τοὺς Ῥωμαίους μάχεσθαι παρεσκευασμένους καὶ δόξαντες ἐξησθηγκότας τὰ σώματα ὑπὸ λιμοῦ τὸν τάχιστον αἰρεῖσθαι τῶν θανάτων.

[Ἐξήσκει:] ἐπαίδευεν, ἐγύμναζεν. καὶ πλὴν ἀγαθῆς ψυχῆς σῶμα οὐκ ἔχων ὅμως ἔκαμνε καὶ τὰς δυνάμεις ἐξήσκει καὶ κατεκόσμη πρὸς τὸ ἀνδρικώτερον.

[Ἐξησκηκότες:] καμόντες.

[Ἐξητάσθης:] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου καὶ κατὰ Ἀνδροτίωνος ἀντὶ τοῦ ὥφθης, ὠράθης.

[Ἐξητασμένον:] ἡκριβωμένον. οὐκ ἂν εὖροι τις οὔτε δαψιλές οὔτε πρὸς τὸ δίκαιόν τε καὶ ἴσον ἐξητασμένον.

[Ἐξηχεῖτο:] ἐξηκούετο.

[Ἐξιάλλειν:] ἐκβάλλειν.

[Ἐξίδισεν:] ἀπεπάτησεν. Ἀριστοφάνης· εἴτε Πατροκλείδης τις ὑμῶν χεζητιῶν οὐκ ἂν ἐξίδισεν εἰς θοιμάτιον, ἀλλ' ἔπτατο.

[Ἐξίη:] μέλλοντος σημασίαν.

[Ἐξίησιν:] ἐξέρχεται.

[Ἐξικμασμένη:] ἐξηραμμένη. ἄλλως τε ἐν ξηρᾷ χώρᾳ ὑπὸ τοῦ θέρους ἐξικμασμένη δεινῶς ἐσπάνισεν ὕδατος.

[Ἐξίλασμα:] ἡ δυσώπησις, ἡ παράκλησις.

[Ἐξιλάσομαι·] αἰτιατικῇ. δυσωπήσω.

[Ἐξιλεοῦσθαι.]

[Ἐξίλλειν:] ἐκφεύγειν.

[Ἐξις·] ἔξις ἐστὶν ἡ κατὰ φύσιν ἐκάστου ἐνέργεια καὶ ὁλοκληρία. οἷον ἐπὶ μὲν ψυχῆς αἱ ἀρεταί, ἐπὶ δὲ σώματος τὸ ἐντελές τῶν μελῶν καὶ ἀνάλογον καὶ ὑγεία. ἡ δὲ τούτων ἀτευξία καὶ διαμάρτησις καὶ καθόλου ἀναίρεσις λέγεται στέρησις. διαφέρει δὲ ἔξις διαθέσεως· ἡ μὲν γὰρ ἔξις δυσμετάθετός ἐστιν, ἡ δὲ διάθεσις εὐμετάβλητος. διάθεσις δὲ ἡ κατὰ συμβεβηκὸς τοιάδε ἐκάστου ποιότης· λέγομεν γάρ, ὅτι πολεμῶς ἢ φιλικῶς διάκειται ὁ δεῖνα πρὸς τόνδε, ἢ ὁ δεῖνα ἄνθρωπος ὑγιεινότερως διάκειται πρὸς ἑαυτὸν νῦν ἢ πρότερον. διαφέρει ἔξις διαθέσεως· ἡ μὲν γὰρ ἔξις δυσκίνητος, ἡ δὲ διάθεσις εὐκίνητος. ζήτει ἐν τῷ διάθεσις.

[Ἐξις:] δυσμετακίνητος τρόπος. ἥτοι διάθεσις. διαιρεῖται δὲ ἡ ἔξις εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν. ἔξεως δὲ εἶδη ἀρετὴ τε καὶ κακία.

[Ἐξισωτής:] ὁ ἐπόπτης.

[Ἐξίσταμαι·] γενικῇ. καὶ ἐξιστάμενος.

[Ἐξιστάμενος:] ἀντὶ τοῦ παραχωρῶν. ὁ οὖν Μάρκελλος κύριος ἦν τῶν πραγμάτων, ὀνόματος μόνου καὶ σχήματος τῷ Ἰουλιανῷ ἐξιστάμενος, τὴν δὲ ἀληθεστέραν αὐτὸς ἀρχὴν μεταχειριζόμενος. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκπληττόμενος.

[Ἐξίστασθαι:] διαχωρίζεσθαι. ὁ δέ, ὅσοι τῆς στάσεως ἐναγεῖς ἐκέλευσεν ἐξίστασθαι, οὐς κατηκόντισεν. εὐφημεῖν χρή καξίστασθαι τοῖς ἡμετέροις χοροῖσιν. ἀντὶ τοῦ ἐκχωρεῖν. ὅς τις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων ἢ γνώμη μὴ καθαρεύοι. καὶ αὖθις· ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖσιν. Ἀριστοφάνης. ὑπὲρ τοῦ ἐξίστασθαι μηδὲ ὀξίνην τὸν οἶνον εὐχερῶς ἄλλις τοῖς κεράμοις ἐμβάλλονται.

[Ἐξίστησιν:] ἐκπλήττει. οὔτε δέος ἐξίστησιν αὐτοὺς οὔτε δαπάναι οὔτε πόνος.

[Ἐξιστορήσαντες·] αἰτιατικῇ. ἀναζητήσαντες, διηγησάμενοι. τούτους οἱ Ἕλληνες ἐξιστορήσαντες ἃ ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τῆς Ξέρξου στρατιᾶς, ἀποπέμπουσι δεδεμένους.

[Ἐξισοῖ:] ἴσα πράσσει. Σοφοκλῆς· μήτηρ καλεῖται, μητρί δ' οὐδὲν ἐξισοῖ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἴσα πράσσει τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι.

[Ἐξισοῦμαι·] δοτικῇ.

[Ἐξιτηλία. Ἐξίτηλα:] ἀφανῇ, εὐτελεῇ, χαῦνα.

[Ἐξιτηρίους:] εὐχὰς ἐφοδίους τοῖς πρὸς ἔξοδον ἰοῦσιν, ἢ πρὸς θάνατον.

[Ἐξιτήρια] καὶ **[Ἐξαγγέλια:]** κατὰ Ῥωμαίους τὰ ὑπὲρ τῆς ἐξόδου παρεχόμενα.

[Ἐξιχωρίζεσθαι:] ἐκπιέζεσθαι, τὸν ἰχώρα ἐκβάλλειν. καὶ οἶον εἰς γάρον ἐξιχωρίζεσθαι.

[Ἐξοδία·] ἡ ἔξοδος. Πολύβιος· τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὡς ἐπ' ἐξοδίαν ὀρμήσαντες ἐκ τῆς πόλεως παρὰ τὴν ὁδὸν ἔμειναν.

[Ἐξοδίαν·] πάνδημον ἐξοδίαν ποιησάμενοι καθῆκαν ἐνέδραν.

[Ἐξόδιοι νόμοι:] αὐλήματα δι' ὧν ἐξήεσαν οἱ χοροὶ καὶ οἱ αὐληταί. οὕτως Κρατῖνος· τοὺς ἐξοδίους ὑμῖν ἴν' αὐλῶ τοὺς νόμους.

[Ἐξόδων:] ἀνατολῶν. Δαβίδ· οὔτε ἐξ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ δυσμῶν.

[Ἐξοκέλλει. Ἐξολίσθη:] ἐκπέση. μεμνημένης ἀεὶ λέγειν τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὡς μήποτ' ἐξολίσθη ἡμᾶς. ὁ γὰρ κίνδυνος οὐχὶ μικρός, ἦν ἀλῶμεν.

[Ἐξολῶν:] ἐκβάλλειν μέλλων καὶ ἐξωθεῖν τῆς πολιτείας. ἀλλαντοπώλης ἐσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν.

[Ἐξομηρευσάμενος:] καλῶς διοικήσας. τὴν δὲ πόλιν ἐξομηρευσάμενος ἠσφαλίσατο φρουρᾷ.

[Ἐξομηρευσάμενος] οὖν ἀντὶ τοῦ συμφωνήσας.

[Ἐξομηρευσάμενοι:] ὁμογνώμονας ποιήσαντες. ἐξομηρευσάμενοι δὲ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τοὺς πλείους τῶν δυναστῶν ἐνέβαινον εὐθαρσῶς εἰς τὸν πόλεμον.

[Ἐξομιλῶ·] δοτικῇ.

[Ἐξόμνυσιν.] καὶ **[Ἐξόμνυσθαι,]** ἀρνεῖσθαι.

[Ἐξομολόγησις:] εὐχαριστία.

[Ἐξ ὁμολόγου:] προφανοῦς. διὰ τὰς ἐξ ὁμολόγου καὶ συστάδην μάχας πολλοὶ ἔπιπτον ἐξ ἀμφοτέρων. καὶ αὖθις· εἰς ὁλοσχερῇ δὲ κρίσιν ἐξ ὁμολόγου καταβαίνειν οὐχ οἷός τ' ἦν. κατὰ πρόσωπον.

[Ἐξομολογοῦμαι·] δοτικῇ.

[Ἐξομόργνυνται:] ἀπομάττονται, ἀφοσιοῦνται.

[Ἐξομόσασθαι·] οἱ μαρτυρήσιν τισὶν ἐν δικαστηρίῳ ὑπσχνούμενοι, εἰ μετὰ ταῦτα μὴ βούλονται καταμαρτυρεῖν, ὥμνουν μὴδὲν ἐπίστασθαι. καὶ τοῦτό ἐστιν ἐξομόσασθαι.

[Ἐξομόσαιτο:] παντελῶς ἀρνήσαιο. δημοσίᾳ δὲ κἂν ἐξομόσαιτο τοῦ εἶναι τῆς Κότυος.

[Ἐξόν:] δυνατόν. Ἰώσηπος· νῦν δὲ Ἰουδαίους ἐλπίσας δυσωπήσιν ἐν τῷ κακοῦν ἐξὸν μὴ θέλιν.

[Ἐξόν·] τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνούμεθ' ἄν, ἐξὸν καθέντα γράδιον τοιουτοῖ ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν; ἐπὶ τῶν πορνικῶν καὶ ἀσελγῶν γραῶν. καὶ ὁ ἀπόστολος Πέτρος· ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς.

[Ἐξονομήνης:] ἐξείπης ἐξ ὀνόματος.

[Ἐξονυχίζειν:] ἐξετάζειν τοῖς ὄνυξι. βλάβην νομίζομεν τὸ μὴ περὶ ἐκάστου ἀκριβοῦν καὶ ἐξονυχίζειν. ἢ τὸ ἀκριβολογεῖσθαι.

[Ἐξ ὄξους δίκη·] οὗτοι καταπροΐξῃ, μὰ τὸν Ἀπόλλω, ταῦτ' ὁρῶν, ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.

[Ἐξόπλους·] ἅμα δὲ λαμβάνειν ἐξόπλους τοὺς πολεμίους κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Μακεδόνας ἔφοδον.

[Ἐξοργιεῖν:] εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν. ταῦτα δὲ ἔπραξεν ὁ Καῖσαρ, οὐχ ὅτι καταπλήξῃ αὐτόν, ἀλλ' ὅτι ἐξοργιεῖν κακὸν τούτου πρόφασιν τοῦ πολέμου λήψεσθαι.

[Ἐξορευγμία:] ἡ ὀρυγή. **[Ὁξυρευγμία]** λέγεται, ὅταν ἡ τροφή ἐποξίσῃ.

[Ἐξορίζομαι·] γενικῇ· **[Ἐξορίζω]** δὲ αἰτιατικῇ.

[Ἐξόριστον:] ἀντὶ τοῦ φυγάδα. Δημοσθένης.

[Ἐξορρησάμενος·] αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ φυγῶν καὶ ἀποδράς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος.

[Ἐξοστρακίζω·] γενικῇ.

[Ἐξοστρακισμός:] ἐξορισμός. ζήτηι ἐν τῷ ὀστρακισμός.

[Ἐξότου:] ἐπίρρημα.

[Ἐξ οὗ:] οὐ σημαίνει τὴν ὕλην, ὡς τοῖς ἔξω δοκεῖ· ἀλλὰ συνηθέστερον τῇ γραφῇ ἐπὶ τῆς ἀνωτάτω αἰτίας τὴν φωνὴν ταύτην παραλαμβάνειν, ὡς ἐπὶ τοῦ, εἰς θεός, ἐξ οὗ τὰ πάντα. κέχρηται μέντοι καὶ ὁ τῆς ἀληθείας λόγος τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τῆς ὕλης πολλάκις, ὡς ὅταν λέγῃ· ποιήσεις τὴν κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσήπτων. καί, ποιήσεις τὴν λυχνίαν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. καί, ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός. καί, ἐκ πηλοῦ διήρτησαι σὺ ὡς κἀγώ.

[Ἐξουθενῶ σε:] ἀντ' οὐδενός σε λογίζομαι.

[Ἐξούλης:] κατὰ τῶν ἐλασάντων τοὺς ἐλόντας ἐκ τῶν τοῦ ὀφλόντος καὶ κατὰ τῶν ὀφλούντων τοῖς ἀλοῦσιν. ἐπειδὴν τις καταδικασθεὶς μὴ ἐκτίνῃ τὴν καταδίκην, εἰσεπράττετο ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ ἄλλο τῷ δήμῳ τοσοῦτον λελογισμένως πάνυ. εἰ γὰρ τῷ ιδιώτῃ δι πλάσιον ἐπράττετο, παραιτήσεως ἂν ἐτύγχανε δεόμενος ὁ ἀλούς καὶ ἀπλοῦν ἂν ἐξέτινε. νυνὶ δὲ ἀπαραίτητόν ἐστι τὸ δημόσιον. δηλοῖ δὲ καὶ Δημοσθένης· δίκην δὲ τούτῳ λαχὼν τῆς κατηγορίας εἶλον ἐρήμην· οὐ γὰρ ἀπῆντα. λαβὼν δὲ υπερήμερον εἰσελθεῖν δεδύνημαι. τὸ δὲ κωλύειν ἐξέλλειν ἔλεγον οἱ παλαιοί. ἔστιν οὖν ἐξίλλειν

κατὰ τὸ ἔτυμον τὸ ἐκφεύγειν καὶ περιπλέκειν, μὴ παρέχοντα τὴν τιμωρίαν, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ διακωλύειν.

[Ἐξούλης:] ὄνομα δίκης, ἣν ἐπάγουσιν οἱ φάσκοντες ἐξείργεσθαι τῶν ιδίων κατὰ τῶν ἐξειργόντων. εἴρηται μὲν οὖν τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἐξίλλειν, ὅπερ ἐστὶν ἐξείργειν καὶ ἐξωθεῖν καὶ ἐκβάλλειν. δικάζονται δὲ ἐξούλης κάπῃ τοῖς ἐπιτιμίῳ οἱ μὴ ἀπολαμβάνοντες ἐν τῇ πρὸς ηκούσῃ προθεσμίᾳ, ὑπερημέρων γινομένων τῶν καταδικασθέντων. οἱ μὲν τῇ ἐξούλης ἀλόντες καὶ τῷ ἐλόντι ἐδίδοσαν, ἃ ἀφηροῦντο αὐτοῦ, καὶ τῷ δημοσίῳ κατετίθεσαν τὰ τιμηθέντα. ἐδικάζετο δὲ ἐξούλης καὶ ὁ χρήστης, κατέχειν ἐπιχειρῶν κτῆμα τοῦ χρεωστοῦντος καὶ κωλυόμενος ὑπὸ τινος. καὶ ἀπεργασίας δέ τις εἰ εἴργοιτο, δίδωσιν ὁ νόμος δικά ζεσθαι πρὸς τὸν εἴργοντα ἐξούλης. καὶ περὶ ἀνδραπόδου δὲ καὶ παντὸς οὗ φησί τις αὐτῷ μετεῖναι. Δείναρχος δὲ ιδίως κέχρηται τῷ τῆς ἐξούλης ὀνόματι ἀπὸ τῆς ἱερείας τῆς μὴ βουλομένης τὰ ἴδια δρᾶν.

[Ἐξούλης δίκη·] οἱ δίκην νικήσαντες ὥστε ἀπολαβεῖν χωρίον ἢ οἰκίαν, ἔπειτα ἐμβατεύειν κωλυόμενοι, μὴ ἐμβατεύσαντες ἐξελαυνόμενοι, δίκην εἰσάγουσι πρὸς τοὺς ἐξελαύνοντας ἢ οὐκ ἐῶντας ἐμβατεύειν. καὶ αὕτη ἡ δίκη ἐξούλης καλεῖται. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξέλλειν. οἱ παλαιοὶ γὰρ τὸ κωλύειν καὶ ἀπελαύνειν ἐξέλλειν ἔλεγον.

[Ἐξ οὐρίου:] ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου. κἂν ἐξ οὐρίων φέρηται τὴν ἄκραν ἔχων εὐημερίαν, ταλανίζει τοῦτον χρή.

[Ἐξουσιάζω·] γενικῇ.

[Ἐξοχετευόμενα:] ἐκρέοντα.

[Ἐξόχως:] πάνυ.

[Ἐξω βελῶν καθῆσθαι:] παραινεῖ ἔξω κινδύνου εἶναι.

[Ἐξώγκωσεν:] ὕψωσε. καὶ χῶμα ἐξώγκωσαν αὐτῷ καὶ ἐπιγράμματι τιμῶσι τῷδε.

[Ἐξω Γλαῦκε:] χειμῶνα γὰρ σημαίνει ὁ θαλάττιος.

[Ἐξωδήκει:] ὠγκώθη.

[Ἐξωδηκώς:] ὁ ὠγκωμένος.

[Ἐξωδηκυῖα. Ἐξωθοῦμαι·] γενικῇ.

[Ἐξωκέλης:] τὸ ληστρικὸν πλοῖον, ἢ ἄστρωτος ἵππος.

[Ἐξώκειλεν:] ἐξῆλθεν, ἔπενεν· ἐπὶ νηός, ἐξέβαλεν, ἐξέρριψεν. ἡ δὲ Κλεοπάτρα βασίλειαν βασιλέων ἑαυτὴν ἀνεῖπεν· ἐς τοσοῦτον ἄρα φρονήματος ἐξώκειλεν.

[Ἐξωκοδόμηται] τὸ τεῖχος, ὡς ὅταν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς καὶ Θεαγένης, ἀμφοτέρω κομπασταί, ἐναντίῳ δὲ ἄρματε, ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος, ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. Ἡράκλεις. τὸ δὲ μῆκος ἑκατοντόργυιον.

[Ἐξωλέστερον·] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· πενία γάρ ἐστιν, ἥς οὐδὲν θηρίον ἐξωλέστερον. ἀντὶ τοῦ ἀπολέσθαι ὀφείλον, ἢ ἐξολοθρευτικώτερον, ἢ χεῖρον. Αἰλιανός· σύνοδοί τινες εἰς αὐτῆς ἐγίνοντο καὶ συμφοιτήσεις ἀκολάστων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀσελγῶν καὶ μὲν ρακίων ἐξώλη βίον προηρημένων.

[Ἐξώλεια:] πανωλεθρία. καὶ ἐξώλειαν ἑαυτῷ προσεπαρασάμενος, καὶ ὅτιοῦν αὐτῶν ἐκβῆ. τουτέστιν ἀπηγορευμένον κακῶν.

[Ἐξώλης:] εὐθείας πτώσεως· καὶ **[Προώλης]** καὶ **[Πανώλης,]** ἀπολλύμενος, κίναιδος. καὶ **[Ἐξώλεια,]** ἡ παντελὴς ἀπώλεια. τῷ γε μὴν πατρὶ ἐπαρωμένου ἐξώλειαν ἐπίπλαστον. καὶ αὖθις· ὅπως ἂν ἐπ' ἐξωλείᾳ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀρὰς ποιήσῃται ὁ μάντις.

[Ἐξώλισθεν:] ἐξερρίφη, ἐξέπεσε. Διονύσιος ὁ δεῦτερος ἐξώλισθε τῆς ἀρχῆς καὶ ἐς Κορινθίους ἦκε φυγὰς.

[Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορεύοντα ἀπὸ σοῦ·] οὕτω γραπτέον καὶ μὴ πορνεύοντα.

[Ἐξωμμάτῳ:] ἐπιτεταμένως ὀρᾷ. ἡ γὰρ ἕξ πρόθεσις ἐπίτασιν δηλοῖ· ὥς, ἐκ θυμοῦ φιλέων. ἡ μᾶλλον παίζων ἐπὶ στερήσεως λέγει. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἐξωμμάτῳ καὶ λελάμπρῳτα κόρας.

[Ἐξωμῖς:] Ἀττικὸν λεξειδίον. σημαίνει δὲ χιτῶνα ἐλευθέριον, οὐκ ἐπισκεπάζοντα τοὺς βραχίονας, εὐτελεῖ.

[Ἐξωμισάσαις:] ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσαις. χειροτονητέον ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα. Ἀριστοφάνης.

[Ἐξωμος,] καὶ **[Ἐξωμόσατο,]** ἀπηγόρευσε. καὶ **[Ἐξομόσασθαι·]** τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πρᾶξιν τινα, διὰ νόσον ἢ πρόφασιν ἐτέραν τινά, ἐξομόσασθαι ἐστίν. οὕτως Δημοσθένης.

[Ἐξωμοσία:] ἔνορκος παραίτησις, δι' εὐλογον αἰτίαν. **[Ἐξωμοσία,]** ὅταν τις φάσκη ἢ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ ὑπὲρ ἐτέρου ἐγκαλούμενος, μὴ δεῖν εἰσάγεσθαι δίκην· εἴτα καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οὐκ εἰσαγωγίμος ἡ δίκη· εἰ δοκεῖ κατὰ λόγον ἀξιοῦν, ἐδίδοτο αὐτῷ ἐξωμοσίᾳ χρῆσθαι. καὶ οὕτως διεγράφετο ἡ δίκη.

[Ἐξώμοτος. Ἐξωνήσατο:] ἐξηγόρασεν, ἐπορίσατο. χρυσίον δίδωσιν, οὐ μὴν ἐξωνήσατο τὸ μηδὲν παθεῖν.

[Ἐξονυχίζω. Ἐξωπτῆσθαι:] ὥπτημένον ὑπάρχειν.

[Ἐξωρα·] Σοφοκλῆς· ἔξωρα πρᾶσσω κοῦκ ἐμοὶ προσηκότα.

[Ἐξωραῖσμένον:] κεκαλλωπισμένον.

[Ἐξώργισεν:] ἐξεθύμωσεν.

[Ἐξωρίσθω:] ὑπερσυντελικός.

[Ἐξωρος:] ὁ γεγηρακός. ἢ ἄκαιρος. ὅσοι ἀπόλεμοι ἦσαν καὶ ἔξωροι τὴν ἡλικίαν, ἐξωθοῦνται.

[Ἄωρος] γὰρ καὶ **[Ἐξωρος ἡλικία. Ἐξωρχησάμην·]** πρὸς ὃν ἐξωρχησάμην τὰ τέως ἀνέκπυστα. ἐξεφάυλισα, κατέπαιξα. καὶ αὖθις· ὁ δὲ μεθυσθεὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ Πουλτίωνος τοῦ παρασίτου τὰ μυστήρια ἐξωρχήσατο. ἀντὶ τοῦ ἐξεμυκτήρισεν, ἔκπυστα ἐποίησεν.

[Ἐξώστης ἄνεμος:] ὁ τραχύς.

[Ἐξώστοα. Ἐξωστρακίσθη:] ἐξωρίσθη. ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον ἔγραφον. ζητεῖ ἐν τῷ ὀστρακισμός.

[Ἐξώτερος:] ὁ ἐξώτατος.

[Ἐξωφρυωμένοι:] ἐξηρμένοι, ὑπερηφανευόμενοι.

[Ἐξέδιτα:] τὰ στρατιωτικὰ πλήθη. τῶν ἐξπεδίτων ταλαιπωρούντων τῷ μήκει τοῦ χρόνου· τέταρτος γὰρ ἐνιαυτὸς ἐτύγγανεν ὦν.

[Ἐξπλοράτωρ.] οὗτοι οἱ ἐξπλόρατοι τῶν βασιλείων πόλεις τε καὶ κόμας καὶ τοὺς ἄλλους τόπους καὶ τὰ πλεῖστα τῶν χωρίων καὶ τῶν ὁδῶν διαστήματα καὶ τὰς θέσεις, καὶ ὧν ἕκαστος τόπος εὐπορεῖ τε ἢ οὐ, ἐπιτηδεῖν ὄντων τοῖς ὁδοιπόροις, καὶ εἰ πρὸς πλῆθος ἐπαρκεῖν οἷα τέ εἰσιν. ἔργον γὰρ τούτοις τὸ περιεργάζεσθαι, τίς ἢ τῶν πραγμάτων κατάστασις, καὶ ποῖα τὰ κατὰ Ῥωμαίων σκεπτόμενα ὑπὸ Περσῶν, καὶ ἀναφέρειν ἐπὶ τὸν βασιλέα.

[Ἐξκουβίτωρ.]

[Ἐξκουσεῖα. Ἔξινος:] ὁ μεθύων. ὁ δὲ ἔξινος ὦν καὶ ἡμικραίπαλος, ὑπὸ τοῦ ὕπνου διακοπτόμενος. Πολύβιος· ἔξινοι γεγονότες καὶ κατὰ σκηνὰς ἐρριμμένοι πάντες οὔτε παραγγέλματος ἀπλῶς ἤκουον οὔτε τοῦ μέλλοντος ἐλάμβανον οὐδ' ἠντιναοῦν πρόνοιαν.

[Ἐξ οἶων ἔχω:] ὥς ἔστι μοι δυνατόν, ὡς δυνάμεως ἔχω. Ὅρεσθης φησὶν· ἄναξ Ἀπολλων, ἵλεως αὐτοῖν κλύε, ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἢ σε πολλὰ δὴ ἀφ' ὧν ἔχοιμι, λιπαρεῖ προὔστην χερί. νῦν δ', ὦ Λύκι' Ἀπολλων, ἐξ οἶων ἔχω, αἰτῶ, προσπιτνῶ, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων.

[Ἐξοιστρηθεῖς:] μανεῖς, παρορμηθεῖς, ἐρεθισθεῖς.

[Ἐξυβρίζοντα:] παρασπονδοῦντα, παραβαίνοντα τὰς συνθήκας, ἀδικοῦντα. τὰ ἐκδικήματα τοῦ Δεκεβάλου ἐς τοσόνδε προσεληλύθει, ὥστε ἀναγκαῖον εἶναι πολέμῳ καταπαῦσαι ἐξυβρίζοντα.

[Ἐξυμνῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἐξ ὑπαρχῆς:] ἀπ' ἀρχῆς.

[Ἐξ ὑπερδεξίων:] ἐξ ὑψηλῶν. ἕτεροι τὰς ὑπερδεξίους τῶν πεδίων σκοπιάς.

[Ἐξ ὑπογύου:] παρ' αὐτά, ἀπερισκέπτως, ἐκ τοῦ σύνεγγυς. γεγονὼς ἀπὸ Μαρκέλλης τὸ γένος ἀνέκαθεν, τὸ δὲ ἐξ ὑπογύου πατρόθεν ἀπὸ Ἐκδικίου ῥήτορος.

[Ἐξ ὑποθέσεως·] ὁ Ἀριστοτέλης λέγει παρακολουθεῖν ταῖς ἔξεσι δυνάμεις τινὰς ἐξ ὑποθέσεως, αἷς χρῆσαιντο ἂν, εἰ ἐν τούτῳ γένοιντο, πρὸς ὃ εἰσιν αἱ δυνάμεις χρήσιμοι. οἷον τῇ πρᾶτῃ ἐξοῦσῃ παρακολουθεῖ ἡ δύναμις ἐξ ὑποθέσεως τὸ δύνασθαι κρατεῖν ὀργῆς ἀμέτρου τε καὶ μὴ προσηκούσης, εἴ ποτε ἐμπέσοι. ἐξ ὑποθέσεως οὖν ἡ δύναμις αὕτη τῇ πρᾶτῃ ἔπεται· εἰ γὰρ ὀργισθεῖη, κρατήσῃ.

[Ἐξυπτιάζω.] οἱ μεθυσθέντες οἶνῳ ἐπὶ πρόσωπον πίπτουσιν, οἱ δὲ κρίθινον πεπωκότες ἐξυπτιάζονται τὴν κεφαλὴν. ἐξυπτιάζειν οὖν τὸ ἐπὶ νώτου φέρεσθαι.

[Ἐξυρημένος:] τὴν κόμην ἀποβαλὼν.

[Ἐξυσεν:] ὕφηνεν.

[Ἐξυφήνας:] κατασκευάσας.

[Ἐολπα:] ἡλπίζον. παρατατικός. καὶ **[Ἐοργα,]** εἰργασάμην, παρατατικός.

[Ἐόν:] τὸ ἴδιον.

[Ἐορτάζω·] αἰτιατικῇ.

[Ἑορτὴ πολλὰ ἔχουσα:] ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀποτιθεμένων φορτία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὰς ἐορτὰς ἐπείγομένων, οἱ πολλὰ ἐπιφέρονται καὶ ἱερεῖα καὶ ἱμάτια καὶ ἄρτους, ἵνα μηδενὸς ὑστερήσωσιν.

[Ἑορτολόγιον. Ἑὼη:] συγχωροίη.

[Ἑωθεν:] πρωῒθεν.

[Ἑωθινός. Ἑωθός:] χωρὶς τοῦ ἱ Ἀρχιππος, καὶ Ἀραρὼς ἔωθας, καὶ Θουκυδίδης ἐώθεσαν.

[Ἑώκει:] ὅμοια ἦν.

[Ἑῶλα:] τὰ χθεσινά. καὶ **[Ἑῶλον]** ὁμοίως, τὸ ψυχρόν, μάταιον, ἀνωφελές, ἀνίσχυρον· τὸ εἰς τὴν ἔω λειπόμενον. ἐῶλων καὶ κρεῶν πλήρησι. χθιζὼν, τὸ εἰς τὴν ἔω λειπόμενον. ἐπὶ ὄψων. ἔκειτο πῆρα ἄρτων.

[Ἑωλοκρασία:] τὸ χθιζὸν βρῶμα κυρίως. ἔθος ἦν τοῖς νέοις δειπνοῦσι καὶ νυκτερεύουσι κατασχεῖν τῶν κοιμωμένων τῶν ἐῶλων δείπνων τοὺς ζωμούς, πρὸς τοιαύτην παιδιὰν κεκραμένους. ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ ῥήτορος ἀπὸ τῶν ἐῶλων, ἃ ἐστὶν ἀρχαῖα· ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκεράσας κατηγορεῖ ὁ Αἰσχίνης.

[Ἑωλοκρασία:] ἡ ματαία πόσις. Δημοσθένης· αἴτιος δ' οὗτος ἐωλοκρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας αὐτοῦ κατεσκεδάσας.

[Ἑωλονεκρός:] ὁ πρὸ πολλοῦ τεθνηκώς.

[Ἑώλπειν:] ὑπερσυντέλικος.

[Ἑωνημένοι:] ἀγοράσαντες, ἢ ἡγορασμένοι. Ἀριστοφάνης· τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἔῃ τὸν κύριον κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον. ἀντὶ τοῦ ὦνησάμενον· ἀπὸ τοῦ ὠνοῦμαι. λέγεται γὰρ καὶ ἡ ἐφεξῆς τοῦ ῥήματος κλίσις. τοῦ δὲ ὀνόματος τὸ πληθυντικὸν οὐκ ἔστιν ὠνησάμενοι. διὸ μεταβαλόντες οἱ Ἀττικοὶ πριάμενοι λέγουσιν ἑτέρα φωνῇ.

[Ἑωνοχόει:] ἐκίρνα.

[Ἑῶων:] ἐκ τῶν ἀνατολῶν.

[Ἑῶξας:] ἀνέωξας.

[Ἑῶος:] ὁ ἀνατολικός. καὶ **[Ἑῶοι,]** ὀρθρινοί, ἢ ἀνατολικοί.

[Ἑῶρα:] ὕψωσις, ἢ μετάρσιος.

[Ἑῶργειν:] ὑπερσυντέλικος.

[Ἑωρηθήτω:] κρεμασθήτω.

[Ἑῶρημα·] ὁ Βελλεροφόντης διὰ τοῦ Πηγάσου τοῦ πτερωτοῦ ἐπεθύμησεν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. καὶ φησιν Εὐριπίδης· ἄγ' ὦ φίλον μοι Πηγάσου ταχύπτερον. μετέωρος δὲ αἴρεται ἐπὶ μηχανῆς. τοῦτο δὲ καλεῖται ἐῶρημα. ἐν αὐτῇ δὲ κατῆγον τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἐν ἀέρι πολοῦντας.

[Ἑῶρα:] ἡ κρεμάθρα. καὶ **[Ἑωρῶ],** τὸ κρεμῶ.

[Ἑῶρησις:] κρέμασις. καὶ **[Ἑῶρημα]** ὁμοίως.

[Ἑωρίζω:] τὸ μετεωρίζω.

[Έωροκοπίαις:] ὑψηλοφρονίαις.

[Έώρων] καὶ [Έωρῶμεν. Έώρταζον:] ἐτέλουν.

[Έως:] ἐν τοσούτῳ, ἐν ὧσφ. πρότερον τοῦτο τὸ ἕως παρὰ τῇ γραφῇ καὶ ἐπὶ τοῦ διηνεκοῦς πολλάκις εὐρίσκομεν κείμενον· ὡς τό, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. καὶ ἔστι διηνεκές. καί, οὐκ ἀνέστρεψεν ἡ περιστερὰ πρὸς τὸν Νῶε, ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὴν γῆν. καὶ εἰς τὸ παντελὲς οὐκ ἀνέστρεψε. καί, ἕως ἂν καταγῆράσῃτε, ἐγὼ εἰμι· φησὶν ὁ θεός. καὶ ἔστι διηνεκῶς. καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλὰ σποράδην ἐν τῇ θείᾳ εὐρίσκεται γραφῇ. οὕτω καὶ τὸ ἐν τοῖς θείοις χρησιμοῖς εἰρημένον νοήσεις· ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς. οὐχ ὡς μετὰ ταῦτα (ὡς βλασφημοῦσιν οἱ ἀχάριστοι Ἰουδαῖοι) συναφείας τῷ μνηστῆρι πρὸς τὴν παρθένον γεγεννημένης.

[Έως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη:] ἀντὶ τοῦ πάντα τοῦ παρόντος βίου τὸν χρόνον. τὸ δέ, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου· οὐ χρονικόν ἐστὶ τὸ ἕως, ἀλλ' ἰδίωμα τῆς γραφῆς. οὕτω γὰρ καὶ διὰ τοῦ προφήτου φησὶν ὁ θεός· ἐγὼ εἰμι, ἐγὼ εἰμι, καὶ ἕως ἂν καταγῆράσῃτε, ἐγὼ εἰμι. δῆλον δὲ ὅτι οὐ περιορίζεται τὸ εἶναι τοῦ θεοῦ τὸ γῆρας τῶν ἀνθρώπων.

[Έως τῶν πατέρων:] ἕως τοῦ τέλους.

[Έως:] ἡ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα.

[Έώσαντο:] βιαίως εἰσῆλθον. οἱ τοίνυν τελευταῖοι τῶν φίλων ἑώσαντο καὶ εἰσεπήδησαν.

[Έωσεν:] ἀπώσατο, ἐνέβαλεν. ἡ δὲ ἐγκύψαντα αὐτὸν εἰς πίθον, ἵνα ἀρύσῃται οἶνον, ἔωσεν ἐς κεφαλὴν καὶ ἀπέπνιξε. καὶ περὶ τοῦ Αἰσώπου· οἱ Δελφοὶ ἔωσαν αὐτὸν κατὰ κρημνοῦ μάλα.

[Έωσφόρος:] ἀνατολικὸς ἀστήρ, πρωινός, καλούμενος φωσφόρος. Ὅμηρος τοῦτον λέγει φέρειν τὴν ἡμέραν, ἀλλ' οὐχὶ τὸν ἥλιον.

[Έωυτός:] ἑαυτός.

[Έπαγαγέσθαι:] παραπεῖσαι, ἐφελκύσασθαι. ἀνὴρ δι' ἀρετὴν ἱκανὸς ἐπαγαγέσθαι τὸ θεῖον. καὶ αὖθις· ἐς Βενετίους ἰόντας ὡς πλεῖστα ἐπαγαγέσθαι τῶν ἐκείνη χωρίων ἐκέλευεν.

[Έπαγάλλομαι:] δοτικῇ.

[Έπαγγέλλεται:] παρακαλεῖ, ἀξιοῖ. οὕτως Ἡρόδοτος.

[Έπαγγέλλει:] ἀντὶ τοῦ ἐπιτάσσει, ἐντέλλεται, διακελεύεται. ἐπαγγέλλει τε τὴν ἐπὶ Ἰταλίας ἔξοδον. καὶ αὖθις· ὁ δὲ βασιλεὺς φιλοφρόνως δέχεται αὐτόν, καὶ κελεύει θαρρεῖν, καὶ εἴ τι θέλοι ἐπαγγέλλειν. (ἀντὶ τοῦ αἰτεῖσθαι.) ὁ δὲ δεῖται ὑπὲρ Βονώνου τοῦ Πραάτου, ὃς ἦν λ' ἔτη ἐν σκότῳ καθειργμένος. καὶ αὖθις **[Έπαγγέλλοντος,]** ἀντὶ τοῦ ἐπιτάσσοντος. εἰθισμένον δὲ ὃν γράμματα οἰκεῖα τοῖς βιβλίοις ἐντιθέναι τὸν βασιλέα, ὅσα ἂν ἐπαγγέλλοντος αὐτοῦ γένοιτο, Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς οὔτε ἐπήγγειλεν οὔτε τοῖς πραττομένοις ξυνεπίστασθαι οἷός τε ἦν. ἐν τῷ σπηλαίῳ καθειργμένος ὁ Δαβὶδ καὶ τοὺς πολεμίους ὁρῶν τὸν θεῖον ἔλεον ἐπαγγέλλει, ἐλέησόν με, ὁ θεός, ἐλέησόν με.

[Έπαγγελία] καὶ [Έπαγγεῖλαι:] σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν ἐγκαλούντων τινὶ δημηγορεῖν καὶ πολιτεύεσθαι οὐκ ἐξόν, καὶ ἔστιν οἶον παραγγελία. λέγουσι δὲ τὸ ἐπαγγέλλεσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ προστάττειν ἢ αἰτεῖσθαι, ὡς Ἀντιφῶν, ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ Παραπρεσβείας.

[Έπαγγελίαι:] καθ' ὧν μή εἰσι κολάσεις ὁρμώμεναι κατὰ τοὺς κειμένους ἤδη νόμους.

[Ἐπαγγέλαντας:] ἐπικαλεσαμένους. τοὺς δὲ ὀρθῶς λογισμοῖς χρησαμένους καὶ τὴν σὴν βοήθειαν ἐπαγγέλαντας σωτηρίας τετυχηκότας.

[Ἐπαγωγά:] ἀπατηλά, πιθανά, ἐφορκά. καὶ διεκελεύετο ἐπαγωγοῖς λόγοις αὐτοὺς παύειν ὧν δρᾶν διανοοῦνται.

[Ἐπάγομαι·] αἰτιατικῇ.

[Ἐπαγωγή:] πειρασμός· ἡ ζημία, αἰχμαλωσία, ἥτοι τὸ ὅπως οὖν ἐπαγόμενον κακόν. βουλόμενος γὰρ ὁ Ὀριγένης μηδὲν εἶσαι ἀνερμήνευτον εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν περιέβαλεν ἀμαρτίας.

[Ἐπαγωγή·] περὶ Πλάτωνος φησιν· ἀναγκαῖον ἡγησάμην ὑπογράψαι καὶ τὴν φύσιν τῶν λόγων καὶ τὴν τάξιν τῶν διαλόγων καὶ τὴν ἔφοδον τῆς ἐπαγωγῆς.

[Ἐπαγωγή·] ἐπαγωγή ἐστὶ λόγος διὰ τινων ἀληθῶν τὸ ὅμοιον αὐτῷ ἀληθὲς οἰκείως ἐπιφέρων. δύο δὲ τῆς ἐπαγωγῆς εἰσὶ τρόποι, ὃ τε κατ' ἐναντίωσιν καὶ ὁ ἐκ τῆς ἀκολουθίας. ὁ μὲν οὖν κατ' ἐναντίωσιν ἐστὶν ἐξ οὗ τῷ ἐρωτωμένῳ περὶ πᾶσαν ἀπόκρισιν ἀκολουθήσει τὸ ἐναντίον· οἷον, ὁ ἐμὸς πατήρ τῷ σῷ πατρὶ ἥτοι ἕτερός ἐστὶν ἢ αὐτός. εἰ μὲν οὖν ἕτερός ἐστὶν τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ὁ σὸς πατήρ, πατρὸς ἕτερος ὧν οὐκ ἂν εἴη πατήρ· εἰ δὲ ὁ αὐτός ἐστι τῷ ἐμῷ πατρὶ, ὁ αὐτὸς ὧν τῷ ἐμῷ πατρὶ ὁ ἐμὸς ἂν εἴη πατήρ. καὶ πάλιν, εἰ μὴ ζῶν ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, λίθος ἂν εἴη ἢ ξύλον. οὐκ ἔστι δὲ λίθος ἢ ξύλον ἔμψυχος γὰρ ἐστὶ καὶ ἐξ αὐτοῦ κινεῖται. ζῶν γὰρ ἐστὶν. εἰ δὲ ζῶν ἐστὶ, ζῶν δὲ καὶ ὁ κύων καὶ ὁ βοῦς, εἴη ἂν καὶ ὁ ἄνθρωπος ζῶν, καὶ κύων καὶ βοῦς. καὶ οὗτος μὲν ὁ τῆς ἐπαγωγῆς κατ' ἐναντίωσιν καὶ μάχην τρόπος ὁ διελέγχων. ὁ δὲ τῆς ἀκολουθίας ἐστὶ διπλοῦς· ὁ μὲν τὸ ἐπὶ μέρους ζητούμενον διὰ τοῦ ἐπὶ μέρους ἀποδεικνύς. καὶ ἔστιν ὁ μὲν πρότερος ῥητορικός, ὁ δὲ δεύτερος διαλεκτικός. οἷον, ἐν τῷ προτέρῳ ζητεῖται, εἰ ὁδε ἀπέκτεινεν. ἀπόδειξις τὸ εὐρῆσθαι αὐτὸν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἡμαγμένον. ῥητορικός δὲ ἐστὶ ὁ τρόπος τῆς ἐπαγωγῆς οὗτος· ἐπειδὴ καὶ ἡ ῥητορική περὶ τὰ ἐπὶ μέρους, οὐ τὰ καθόλου τὴν πραγματείαν ἔχει. ζητεῖ γὰρ οὐ περὶ αὐτοῦ τοῦ δικαίου, ἀλλὰ τῶν ἐπὶ μέρους δικαίων. ὁ δὲ ἕτερός ἐστι διαλεκτικός, προαποδειχθέντος τοῦ καθόλου διὰ τῶν ἐπὶ μέρους. οἷον ζητεῖται, εἰ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, καὶ εἰ ἐκ τῶν τεθνεώτων οἱ ζῶντες· ὅπερ ἀποδείκνυται ἐν τῷ περὶ ψυχῆς διὰ τινος καθολικοῦ, ὅτι ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ καθόλου κατασκευάζεται ἐκ τινων ὄντων ἐπὶ μέρους, ὅτι τὸ καθεύδειν ἐκ τοῦ ἐγρηγορέναι καὶ ἀνάπαλιν, καὶ τὸ μεῖζον ἐκ τοῦ μικροτέρου καὶ ἀνάπαλιν. ἐκ τῶν Τακτικῶν. **[Ἐπαγωγή]** πάλιν ἐστίν, ὅταν τάγμα τάγματι ὑποτάσσεται, οἷον τετραρχίας ἡγουμένης αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ὑποτάσσονται, ἢ ξεναγίας ἡγουμένης αἱ λοιπαὶ ξεναγαίαι ἐπακολουθοῦσι, καὶ καθόλου, ὅταν σύνταγμα συν τάγματι ἐν πορείᾳ ἔπεται, ὥστε τοῖς τοῦ προηγουμένου συντάγματος οὐραγοῖς τοὺς τοῦ ἐξῆς συντάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν. ἐκ τῶν Τοπικῶν. ὅτι ἡ ἐπαγωγή καὶ ὁ συλλογισμὸς ὄργανά εἰσι λόγων διαλεκτικῶν, καθ' οὓς τὸ γυμνάζεσθαι γίνεται. καὶ ἡ μὲν διὰ τοῦ καθόλου δεῖξις συλλογιστική, ἡ δὲ διὰ τῶν ὑπὸ τὸ καθόλου ἐπακτική. ὑποτάσσεται δὲ τῷ μὲν συλλογισμῷ τὸ ἐνθύμημα, τῇ δὲ ἐπαγωγῇ τὸ παράδειγμα. καὶ ἔστι τὸ μὲν ἐνθύμημα ῥητορικός συλλογισμὸς, τὸ δὲ παράδειγμα ῥητορική ἐπαγωγή. ἐπαγωγή δὲ ἐστὶν ἡ διὰ τῶν καθ' ἕκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου πρόοδος. διὸ οὐχ ὑγιῶς λέγουσιν οἱ λέγοντες τὴν ἐπαγωγὴν λόγον εἶναι ἀπὸ ὁμοίου ἐπὶ ὁμοιον· οὐ γὰρ ὁμοιον τὸ καθόλου τοῖς ὑπ' αὐτό· τῆς δὲ τοῦ καθόλου δείξεως χάριν ἡ ἐπαγωγή μάλιστα. ὁ δὲ ἀπὸ ὁμοίων ἐπὶ ὁμοιον λόγος μᾶλλον ἂν τὸ παράδειγμα σημαῖνοι· ὁ γὰρ λόγος ὁ διὰ τῶν καθέκαστα τὸ καθόλου δεικνύς καὶ πιστούμενος, οὗτός ἐστιν ἐπαγωγή. ὁ γὰρ δεικνύς διὰ τῶν καθόλου ὅτι ἐν πᾶσιν ἄριστος ὁ ἐπιστάμενος διὰ τοῦ λαβεῖν, ὅτι κυβερνήτης ἄριστος ὁ ἐπιστάμενος, ὁμοίως καὶ ἡνίοχος, ὁμοίως καὶ στρατηγός, ὁμοίως καὶ ἰατρός, ὁμοίως καὶ γεωμέτρης, μουσικός, τέκτων, δι' ἐπαγωγῆς τοῦ ἐν πᾶσιν ἄριστον εἶναι τὸν ἐπιστάμενον τὴν δεῖξιν ποιεῖται.

[Ἐπαγωνιῆται:] φιλονεικήσει, προσκαρτερήσει.

[Ἐπάδοντος:] φαρμακοῦ, γόητος.

[Ἐπάειραν:] ἐπῆραν.

[Ἐπαθαίνετο:] πάσχειν ὤετο δεινά.

[Ἐπαθλον:] νικητήριον.

[Ἐπαῖειν:] ἀκούειν. ὀλίγα διαλεκτικῆς ἀψάμενος, καὶ ὅσα ἐπαῖειν ὑπὲρ αὐτῶν ἔχων, ἄλλο οὐδὲν πλέον περιεργασάμενος· τὸ γὰρ εἰ τὸ α', τὸ β'. ἀλλὰ μὴν τὸ α'· τὸ ἄρα β'· ἴσασιν ἤδη περιφερόμενον αἱ πάνδοκοι γρᾶες.

[Ἐπαῖοι:] αἰσθάνοιτο. ἀντιλαμβάνοιτο, συγκατατίθοιτο. ἄρχειν δὲ αὐτῶν ἔταξε λοχαγοὺς ἀμφοτέρων τῶν διαλέκτων ἐπαῖοντας.

[Ἐπακτῆρες:] κυνηγοί. ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνας. ἐπάγεσθαι ὑπὸ τῶν κυνῶν· προέλκονται γὰρ οἱ κύνες τοὺς κυνηγέτας ἐπὶ τὰ ἐπαγόμενα. Ὅμηρος· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν ἵχνι' ἐρευνῶντες κύνες ἦϊσαν.

[Ἐπακτόν:] ἐπαγόμενον, ξένον, σφοδρόν. ἐπακτόν τῇ ψυχῇ φησὶ Πλωτῖνος τὴν ἀρετὴν· ἐκείνῳ δέ, ὅθεν μιμησαμένην ἔχει, σύμφυτον. ἀλλ' εἰ μὲν οὗ μεταλαμβάνει ἡ ψυχὴ, τὸ αὐτὸ ἦν τῷ ἀφ' οὗ· νῦν δὲ ἕτερον μὲν ἐκεῖνο, ἕτερον δὲ τοῦτο.

[Ἐπακτὸς ὄμβρος:] σφοδρός.

[Ἐπακτὸς ὄρκος:] ὁ μὴ αὐθαίρετος, ἀλλ' ἐφ' ὃν ἕτερος ἄγει.

[Ἐπακτὸς ὄρκος:] ὃν ἂν τις αὐτὸς ἐκὼν ἑαυτῷ ἐπάγηται, τουτέστιν αἰρῆται. ἄλλοι δὲ τοῦναντίον, ὁ ἀλλαχόθεν ἐπιφερόμενος, ἀλλ' οὐκ αὐθαίρετος. ἔστι δὲ ὄρκου τρία εἶδη· ἀπώμοτος, κατώμοτος, ἐπακτός.

[Ἐπακτρία χώρα·] κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρόνους κωμηδὸν οἰκοῦντας τοὺς Ἀθηναίους ὁ Κέκροψ συναγαγὼν κατῴκισεν εἰς φυλὰς ἰβ' καὶ τὴν τῶν πολιτῶν ἐπωνυμίαν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν προσηγόρευσε· δύο δὲ τετραπόλεις ἐκάλεσεν ἐκ τῶν τεττάρων πόλεων ἑκατέραν μοῖραν καταστήσας· τρεῖς δὲ τὰς λοιπὰς ἐπακτρίδας ὠνόμασε. καὶ ἡ προσεχὴς χώρα ταύταις ταῖς τρισὶν ὁμωνύμως αὐταῖς Ἐπακτριάς ἐκαλεῖτο.

[Ἐπακτρίς:] εἶδος πλοίου. ἐμβάντες δὲ εἰς τὰς ἐπακτρίδας καὶ τὰς δρομάδας ὀλκάδας τὸν ὄρμον περιενόστησαν.

[Ἐπακτροκέλης:] πλοῖον ληστρικόν, μεταξὺ ἐπακτρίδος καὶ κέλητος· ἅπερ καὶ αὐτὰ πλοιάρια ἐστίν.

[Ἐπαλαμᾶτο:] ἐμηχανᾶτο, ἐτεχνάζετο. παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι. καὶ **[Ἐπαλαμήσατο,]** ἐμηχανήσατο, ἐπενόησεν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τί οὖν πρὸς τᾶλφίτ' ἐπαλαμήσατο;

[Ἐπαλλάξαντες:] ἐπιλέξαντες.

[Ἐπαλλάξεις:] ἀντὶ τοῦ συναλλαγᾶς, ἢ μίξεις. Ἀντιφῶν.

[Ἐπαλεξήσων:] βοηθήσων.

[Ἐπαλείφων:] γυμνάζων. καὶ χρίων. κασσιτέρῳ δὲ ἐπαλήλιπτο τὰ κράνη αὐτῶν.

[Ἐπαληθείς:] πλανηθείς.

[Ἐπάλληλον:] ὅμοιον.

[Ἐπάλξεις:] προμαχῶνες οἱ τῶν τειχέων καὶ τῶν πύργων. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· προβλής ὥς τις ἔπαλξις ἀνέμβατος.

[Ἐπαλξίτης. Ἐπαμησάμενος:] ἀνακινήσας. Ἡρόδοτος.

[Ἐπαμινώνδας·] ὅτι Ἀθηναίων καὶ Μαντινέων μαχεσαμένων Ἐπαμινώδας τιτρώσκεται κατὰ τὸν πόλεμον· καὶ τετρωμένον αὐτὸν κομίζουσιν ἐκ τῆς παρατάξεως ἔτι ζῶντα. ὁ δὲ τέως μὲν τὴν χεῖρα ἔχων ἐπὶ τῷ τραύματι ἐταλαιπώρει καὶ ἐς τοὺς συμμάχους ἀφεώρα· λαβόντος δὲ ἴσον τοῦ ἀγῶνος τὸ πέρας, οὕτω τὴν χεῖρα ἀπέσχε τοῦ τραύματος, καὶ αὐτὸν ἀφέντα τὴν ψυχὴν ἔθαψαν, ἔνθα σφίσι γέγονεν ἡ συμβολή. τῷ τάφῳ δὲ κίων ἐφέστηκε καὶ ἀσπίς ἐπ' αὐτῷ, δράκοντα ἔχουσα ἐπειργασμένον. ἤθελε δὲ ὁ δράκων σημαίνειν τοῦ γένους τῶν Σπαρτῶν ὄντα τὸν Ἐπαμινώδαν. τὸν δὲ Ἐπαμινώδαν στρατηγίας ἔνεκα τῶν παρ' Ἑλλήσιν εὐδοκιμησάντων μάλιστα ἐπαινέσαι τις ἂν, ἢ οὐδενὸς ποιήσαιτο ὕστερον. ὅτι ἐγεγόνει τῷ Ἐπαμινώδᾳ χρησμὸς πέλαγος αὐτὸν φυλάττεσθαι. καὶ ὁ μὲν ἐπιβῆναι πλοίου δεῖμα εἶχε. τῷ δὲ ἄρα πέλαγος δρυμὸν καὶ οὐ θάλασσαν προὔλεγεν ὁ δαίμων. χωρία δὲ ὁμόνυμα.

[Ἐπαμῦναι:] ἐπιβοηθῆσαι. δοτικῇ δὲ συντάσσεται. ἐπήμυνε τοῖς ἀδικουμένοις. καὶ **[Ἐπάμυνον,]** βοήθησον.

[Ἐπαμφοτερίσαι:] εἰς ἀμφιβολίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον, ὥς καθ' ἑκάτερον ἐλέγχεσθαι.

[Ἐπανάκρουναι·] ἀπὸ τῶν ἐρετῶν, ὅταν στρέψαντες τὴν πρύμναν ἀνακρούσωνται, ἵνα ὀπίσω τὸ πλοῖον ἀναχωρήσῃ. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι· δεῦρ' ἐπανάκρουναι· ἀντὶ τοῦ ἐπανάκαμπτε. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἀνακρουομένων ἢ τὰς ναῦς. ἢ ὑπόστρεψον, ἐπάνιθι. ἐπανάκρουσις δὲ κυρίως τὸ ἐπισχεῖν τὴν ἐπερχομένην ναῦν μεθ' ὁρμῆς εἰς τὸν ὄρμον, ἵνα μὴ προσελθοῦσα θραύσῃ. τὸ δὲ πάλιν ἐπὶ τοῦ ὀπίσω, ἀπὸ τῶν εἰς τοῦμπροσθεν ἐρεσσόντων. ἢ ἀντὶ ἄσας πρὸ τούτου, πάλιν ἄσων καὶ ἐπανάλαβε.

[Ἐπαναβάλεσθε:] περιστολίσασθε. ἱμάτια τάνδρεϊα περιστολίσεσθε.

[Ἐπαναβαίνω·] δοτικῇ συντάσσεται. οἱ δὲ ἐπανεβαίνον τῷ ὄρει. καὶ γενικῇ· ἐπαναβαίνειν τῶν τοιούτων τῆς νεῶς πειρώμενος.

[Ἐπανάγω·] αἰτιατικῇ.

[Ἐπαναφορά:] τὸ ἀναφέρειν καὶ ἀνακοινοῦσθαι τῷ πλήθει.

[Ἐπαναχθέντες:] ἐπανακομισθέντες.

[Ἐπανεβῆν·] αἰτιατικῇ.

[Ἐπανεθήσεται:] ἀντὶ τοῦ ἐπαφεθήσεται. κάμοί τε τῶν τελῶν ἐπανεθήσεται καὶ μεγάλα κερδανῶ.

[Ἐπανέντας:] ἀφέντας.

[Ἐπανεσχετο:] ἐπανελάβετο. ὁ δὲ τὸν πρὸς Γέτας πόλεμον ὥς μάλιστ' ἐπείγοντα ἐπανεσχετο.

[Ἐπανετίνοντο·] δοτικῇ. Ξενοφῶν· ἐπανετίνοντο δὲ καὶ μείζονες ἐλπίδες τοῖς ἀξίοις ἔπαινοί τε, καὶ εἴ τι ἐν τῷ ἐπιόντι χρόνῳ ἀγαθὸν εἶναι μείζον φαίνοιτο **[Ἐπανετίνοντο]** οὖν ἐν προσδοκίᾳ ἦσαν· ἢ ἠϋζοντο, ἐμεγαλύνοντο.

[Ἐπανεchein·] οἰκείᾳ συνέσει χρῆσθαι καὶ μὴ ταῖς βίβλοις ἐπανεchein.

[Ἐπανεchein:] ὑψοῦν.

[Ἐπανεῖπον:] ἐκήρυξαν. Θουκυδίδης ἡ· τῶν δὲ διαφυγόντων θάνατον διαγνόντες ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι.

[Ἐπάνηκε:] ἐπάνελθε.

[Ἐπανήρατο:] ἐπειρᾶτο, εἵλετο.

[Ἐπανηρημένος:] προηρημένος, θέλων.

[Ἐπανιστῶ·] δοτικῇ. καὶ **[Ἐπανίσταμαι·]** δοτικῇ

[Ἐπανιτέον:] ἐπανακτέον.

[Ἐπανώχθη. Ἐπανορθῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἐπαντλῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἐπάντους:] ὑψηλοῦ. Θουκυδίδης· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι βαλλόμενοι ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ὄντος, διῖκνοῦντο γὰρ ῥᾶον οἱ ἄνωθεν, οὐ δυνάμενοι βιάσασθαι ἀνεχώρουν.

[Ἐπαποδύμεθα:] ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρήσωμεν. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐπαποδύμεθα τουτῷ τῷ πράγματι.

[Ἐπαπόρησις:] ἀπορία.

[Ἐπαποδύρομαι·] αἰτιατικῇ.

[Ἐπάρας:] πείσας. θρασυτάτους ἄνδρας ἐλπίσιν εὐεργεσιῶν ἐπάρας ἀνοσίων ἔργων ἀρχηγούς γενέσθαι. καὶ αὖθις· μειζόνως ἐπαινέσας, τοῖς τε ἄλλοις ἐπάρας καὶ ὅτι ἀποχρῶν ἔσται τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς. καὶ αὖθις· καὶ καταψευσάμενος τοῦ βασιλέως θάνατον καὶ ἐπάρας πολλοὺς τὰ λυσιτελῆ οἱ φρονεῖν καὶ τῆς ἐκείνου μερίδος εἶναι ἡθροισε δύναμιν ῥαδίως πολλήν.

[Ἐπάρατοι:] ἐπαγωγοί. καὶ **[Ἐπάρατος,]** ἐπικατάρατος.

[Ἐπαρήγειν:] βοηθεῖν.

[Ἐπαρώμενοι·] δοτικῇ. καταρώμενοι.

[Ἐπαρκῶ·] δοτικῇ.

[Ἐπαρτήσας:] ἐπικρεμάσας. ὁ δὲ εἰς Πέρσας ἦγαγεν αὐτοὺς κακὴν δουλείαν ἐπαρτήσας αὐτοῖς. καὶ αὖθις Αἰλιανός· μὴ ὑποδέξασθαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν σὺν εὐμενείᾳ, ἀλλ' ἐπαρτήσαι τὰς δι' αἰῶνος τιμωρίας αὐτοῖς.

[Ἐπαρτωμένων:] ἐπικρεμαμένων. τὸν ἄνδρα ἐπὶ τοσόνδε καρτερίας ἐλθεῖν ὥστε μεγίστων φόβων ἐπαρτωμένων καὶ βασάνων προσαγομένων αὐτῷ οὐδὲν τῶν ἀπορρήτων εἰπεῖν.

[Ἐπαρυστρίδες:] ἀντλήτιδες.

[Ἐπαρχος πραιτωρίων:] ὁ τῶν ἐφῶν τῆς φορολογίας τὴν ἐπίστασιν ἔχων παρὰ Ῥωμαίοις.

[Ἐπάσαντο:] ἐγεύσαντο.

[Ἐπαιδός:] φαρμακός, γόης. καὶ θηλυκῶς **[Ἐπαιδία.]**

[Ἐπαυδῆσαι:] ἐπειπεῖν.

[Ἐπαύλειος:] ἡ τῆς αὐλῆς ὁδός.

[Ἐπαύλια] λέγεται, καθόσον ἐν τῇ τοῦ νυμφίου οἰκίᾳ ἡ νύμφη τότε πρῶτον ἐπηύλισται. καλεῖται δ' ἐπαύλια καὶ τὰ μετὰ τὴν ἐχομένην ἡμέραν τῶν γάμων παρὰ τοῦ τῆς νύμφης πατρὸς δῶρα φερόμενα τῷ νυμφίῳ καὶ τῇ νύμφῃ ἐν πομπῇ σχήματι. παῖς γὰρ ἡγεῖται χλανίδα λευκὴν ἔχων καὶ λαμπάδα καιομένην, ἔπειτα μετὰ τοῦτον κανηφόρος, εἴθ' αἱ λοιπαὶ ἀκολουθοῦσιν ἐφεξῆς φέρουσαι χρυσία, λεκανίδας, σμήγματα, φορεῖα, κτένας, κοίτας, ἀλαβάστρους, σανδάλια, θήκας, μυράλειπτρα. ἐνίστε δὲ καὶ τὴν προῖκα ἅμα τῷ νυμφίῳ φέρουσιν. οἱ δὲ φασιν ἐπαύλια τὴν δευτέραν μετὰ τοὺς γάμους ἡμέραν καλεῖσθαι, ἐν ἣ πρῶτον ἐπαυλίζεται τῷ νυμφίῳ ἡ νύμφη. **[Ἐπαύλιον]** δὲ μονή. περὶ Ἑκάλης θανούσης· ἴθι πρηεῖα γυναικῶν τὴν ὁδόν, ἣν ἀνίαι θυμαλγέες οὐ περόωσι. πολλάκι σεῖο, μαῖα, φιλοξένοιο καλιῆς μνησόμεθα· ξυνὸν γὰρ ἐπαύλιον ἔσκεν ἅπασιν.

[Ἐπαυλις:] ἡ οἰκία, ἐν ἣ τὴν αὐλιν ποιοῦνται. **[Αὐλις]** δὲ ἡ κοίτη. καὶ **[Ἐπαυλόσυνος,]** ὁ εἰς τὴν ἔπαυλιν ἰών. οὔτε τίν' ἀνδρῶν οὔτε βροτῶν βλάβας, οἷχεν' ἐπαυλόσυνος. περὶ λέοντος ὁ λόγος.

[Ἐπαυλόσυνος:] ὁ εἰς τὴν ἔπαυλιν ἰών. καὶ **[Ἐπαυλίζονται,]** ἐπισκιάζονται.

[Ἐπαυλις:] μάνδρα βοῶν, καὶ προβάτων αὐλή. τότε μὲν οὖν ἀμφοτέρω τὴν ἔπαυλιν ἐπὶ τοῦ χώματος ἐποιήσαντο οἱ τε Ῥωμαῖοι καὶ οἱ Καρχηδόνιοι. τουτέστι τὴν κοίτην.

[Ἐπαύρασθαι:] ἐπαπολαῦσαι. τούτου τὴν αἵτησιν προσεμένων καὶ συγχωρούντων ἐπαύρασθαι τῆς χλιδῆς. καὶ αὖθις· ἄπιθι τῆς Ἀκαδημίας, καὶ φεῦγε φιλοσοφίαν· οὐ γὰρ σοι θέμις ἐπαύρεσθαι αὐτῆς. πρὸς Κλέαρχον ὁ λόγος τὸν Σολέα, ὃς ἔγραψε διάφορα. ὁρᾷ γὰρ πρὸς σε ἔχθιστον.

[Ἐπαυρίζω:] τὸ φυσῶ. καὶ **[Ἐπαυρίσκω. Ἐπ' αὐτόπτῳ:]** ἐπ' αὐτοφώρῳ.

[Ἐπ' αὐτοφώρῳ:] ἐπ' ὀφθαλμοῖς, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι ἀλούς. ὁ δὲ ἐπ' αὐτοφώρῳ τὴν πρᾶξιν λαβὼν ἐν Καρχηδόνι ἐξηπάτητο πρὸς τῆς γυναικὸς ἐκὼν γε εἶναι.

[Ἐπαυχοῦσι:] μέγα φρονοῦσι. καὶ Ἀριστοφάνης· ἐπαυχήσατο τοῖς σοῖς λόγοις. ἀντὶ τοῦ ἐμεγαλοφρόνησεν.

[Ἐπαυχῶ:] βεβαίως οἶδα. Σοφοκλῆς. ὥς κᾶμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἅπο δεδορκότ', ἐχθροῖς ἄστρον ὥς λάμπειν ἔτι.

[Ἐπαφauάνθη:] ἐξηράνθη. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ὥστ' ἐπαφauάνθη Παναθηναίοισι γελῶν.

[Ἐπαφίασιν· Ἐπαφιάσι] δὲ πέμπουσιν.

[Ἐπαφόμενον·] γενικῇ. ψηλαφόμενον. ὁ δὲ τοῦ τόξου ἐπαφόμενος ταῖς χερσίν, ὥς καὶ ταύτην περιορᾷν δοκεῖν τὰ Ῥωμαίων πράγματα.

[Ἐπαφρόδιτος:] ἐπίχαρις, ἡδύς. Ἀππιανός· καὶ τὴν ἐν πᾶσιν ἐπαφροδισίαν ὑπεραίρων ἐσεμνολόγει περὶ ἑαυτοῦ.

[Ἐπαφρόδιτος,] Χαιρωνεύς, γραμματικός, Ἀρχίου τοῦ Ἀλεξανδρέως γραμματικοῦ θρεπτός, παρ' ᾧ παιδευθεὶς ὠνήθη ὑπὸ Μοδέστου, ἐπάρχου Αἰγύπτου, καὶ παιδεύσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πετηλῖνον ἐν Ῥώμῃ διέπρεψεν ἐπὶ Νέρωνος καὶ μέχρι Νέρβα, καθ' ὃν χρόνον καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἡφαιστιώωνος ἦν καὶ ἄλλοι συχνοὶ τῶν ὀνομαστῶν ἐν παιδείᾳ. ὠνούμενος δὲ αἰεὶ βιβλία ἐκτῆσατο μυριάδας τρεῖς, καὶ τούτων σπουδαίων καὶ ἀνακεχωρηκότων. τὸ δὲ σῶμα ἦν μέγας τε καὶ μέλας, ὡς ἐλεφαντώδης. ᾧκει τε ἐν τοῖς καλουμένοις Φαινιανοκορίοις δύο οἰκίας αὐτόθι κτησάμενος. ο' δὲ καὶ πέμπτον ἔτος ἄγων ἐτελεύτησεν ὑδέρῳ περιπεσών. συγγράμματα δὲ κατέλιπεν ἱκανά.

[Ἐπαφροδιτότερος:] ἐπιχαριτώτερος.

[Ἐπαιγίζων:] σφοδρῶς πνέων. τοῦ ἀστέρος τῆς Αἰγὸς λάμπσαντος σφοδροὶ πνέουσιν ἄνεμοι· ἔνθεν καὶ Ὅμηρος· λάβρος ἐπαιγίζων.

[Ἐπαινέσας:] ἀποδεξάμενος εὐχαρίστως. οὓς ἐπαινέσας τῆς προθυμίας ἀρκεῖσθαι ἔφη τοῖς παροῦσι. καὶ αὖθις· ἐπαινέσας αὐτὴν τῆς φιλανδρίας.

[Ἐπαινέτης:] Ἀρριανός· τοῦ τε ξὺν κόσμῳ δρωμένου ἐπαινέτης καὶ τοῦ ἀκοσμήτου ἐν τῷ παραυτίκῳ ἐπιτιμητῆς καὶ τοῦ ἐσύστερον κολαστήρ.

[Ἐπαινεῖσθε:] ἀντὶ τοῦ καυχᾶσθε. Δαβίδ· ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ.

[Ἐπαινῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἐπαίωμεν ἐν Βραυρῶνι:] συνουσιάζομεν, ἡλαύνομεν. Βραυρῶν δὲ τόπος Ἀθήνησιν.

[Ἐπαιώνιστο:] εὐφήμεστο.

[Ἐπαιρόμενος:] Δημοσθένης ἐν μὲν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἀντὶ τοῦ ἐπανατεινόμενος. ἀλλαχοῦ δέ

[Ἐπαίρω:] ὑψῶ. **[Ἐπαίρεσθαι,]** τὸ φυσοῦσθαι.

[Ἐπαισεν:] ἔτυψεν, ἔκρουσεν. ἔπαισε δὲ τὸν ἵππον τῇ λόγχῃ.

[Ἐπαισθάνομαι·] γενικῇ.

[Ἐπαισχές:] αἰσχύνης παραίτιον. κάμοι μὲν ἐπαισχές ἐστὶ τὸ πρᾶγμα καὶ βλαβερὸν, κάκείνω πολὺ αἷσχον καὶ βλαβερώτερον. τῆς μὲν προσεδρίας ἐπιπόνου οὐσης, τῆς δὲ ἀποχωρήσεως ἐπαισχοῦς.

[Ἐπαίτης:] ὁ πτωχός. καὶ κλίνεται ἐπαίτου.

[Ἐπαίχθη:] ἐνεπαίχθη, ἐκ τοῦ παίζω. **[Ἐπέχθη]** δὲ ἐκτενίσθη.

[Ἐπέβαλεν:] ἤρξατο, ἐπεχείρησεν. ἢ ἀντὶ τοῦ συνῆν. ὅς καὶ Ἐκαταίῳ τῷ Μιλησίῳ ἐπέβαλε, γεγονότι κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ μικρῷ πρὸς. ἐξέτεινε δὲ μέχρι τῶν Περδίκκου χρόνων. **[Ἐπιβολή]** δὲ λέγεται ἔννοια, ἐπιχείρησις.

[Ἐπεβάτευσεν:] συνουσιάζον. Ἡρακλῆς φησὶ πρὸς τὸν Διόνυσον· ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ὁ δὲ φησιν· ἐπεβάτευσεν Κλεισθένει. τὸ ἐπιβατεύειν ἐπὶ συνουσίας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων, ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. ὁ δὲ Κλεισθένης ἐπ' αἰσχροτήτι κωμωδεῖται. ἦν δὲ λεῖος τὸ γένειον καὶ εὐνούχως εἰκάζειν αὐτόν. τὸν δὲ Κλεισθένην καὶ ἐπὶ τοῦ πασχητιᾶν κωμωδοῦσι. τὸ δὲ ἐπεβάτευσεν κακέμφατον.

[Ἐπεβοᾶτο] τὸν Χριστόν.

[Ἐπέβρισεν:] ἐπεβάρησεν.

[Ἐπεγράφου:] ἀντὶ τοῦ ἐζωγράφεις. Ἀριστοφάνης· καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα. καὶ **[Ἐπεγράψατο,]** ἀντὶ τοῦ ἀπεγράψατο, ἐχειροτόνησε, κατέστησεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μετοίκων, τοὺς προστάτας προσγραφόντων ἑαυτοῖς.

[Ἐπιγράφομαί σε·] αἰτιατικῇ. ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων ἀγαθὲ, ὃν ἐπεγραψάμεθα τῇ ἐντολῇ.

[Ἐπεγράψαντο:] ἀντὶ τοῦ διῖσχυρίζοντο, ἐβεβαίουν. οἱ δὲ εἰς Θράκην εὐδοκιμοῦντα αὐτὸν οἰκιστὴν ἀντὶ Ἄγνωτος ἐπεγράψαντο.

[Ἐπεγχανών:] καταγελάσας. οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ὑβριστὴν καὶ ὑπερόπτην εἶσεν ἐπεγχανεῖν τῷ τοῦ Μελήτου θανάτῳ.

[Ἐπεδαψιλεύσατο:] κατακόρως ἐχρήσατο. ἐπεδαψιλεύσατο ταῖς ὑποθέσεσι τῆς ἀποκηρύξεως.

[Ἐπεδίκασε] καὶ **[Ἐπεδικάσατο·]** Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ὀλυμπιοδώρου. τὸ μὲν ἐπεδίκασεν οἶον προσέκρινε, τὸ δὲ ἐπεδικάσατο οἶον ἔπεισαν τοὺς δικαστὰς ἑαυτοῖς προσνεῖμαι τὸν κλῆρον.

[Ἐπέθεντο:] ἐπανέστησαν. οὐδὲ χρημάτων ἀφαιρέσει ἐπέθετο. ἀντὶ τοῦ ἐλίχνεύσατο, ἐτέρφθη.

[Ἐπεθείαζε:] μανικῶς διετίθετο, θεόληπτος ἐγίγνετο. Μένανδρος· ὁ δὲ ἡγεμὼν ἐν ἐνὶ τῶν ζ' λόφων ἀνελθὼν ἐπεθείαζε ῥήμασι βαρβάροις καὶ γαύρῳ τῷ φρονήματι μεγαληγορία ἐχρῆτο.

[Ἐπεθείαζον:] ἐχόρευον.

[Ἐπέθρωσκον:] ἐπεπήδων.

[Ἐπεκάλει:] ὠνείδιζεν, ἐμέμφετο. καὶ αὐτῷ μὲν οὐδεὶς ἐπεκάλει τῶν πώποτε φίλων οὔτε ὄκνου πρόφασιν οὔτε μαλακιζομένην τινὰ ἀναβολὴν ἐν ταῖς χρεῖαις, οὔτε ῥαθυμίαν ἀργίας ἔκγονον ἢ δειλίας. ὁ δὲ πολλοῖς ἐπεκάλει τῶν φίλων τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα. ἀντὶ τοῦ ὠνείδιζε. καὶ αὖθις· ἐπεκάλουν αὐτὸν φθορέα τῶν νέων καὶ κιναιδολόγον ἀποκαλοῦντες.

[Ἐπεκερτόμησεν:] ἐχλεύασεν, ἔσκωψεν. ὁ δὲ ἐπεκερτόμησεν αὐτοὺς τῆς ἀβουλίας.

[Ἐπέκεινα:] παρεκεῖ.

[Ἐπεκήρυξαν:] διασήμεως καὶ διαπρυσίως ἐλάλησαν. καὶ ἐπεκήρυξάν τε τάλαντον δώσειν τῷ μηνύσαντι. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἀντισχεῖν τῷ δίψει μὴ δυνηθέντες ἐπεκηρυκεύσαντο.

[Ἐπεκηρυκεύετο:] διὰ κήρυκος ἔλεγεν. ἐπεὶ μὴδὲ εἷς ἐπεκηρυκεύετο ὑπὲρ τοῦ Λευκίου, διελέγετο αὐτῷ ὁ Δεκέβαλος.

[Ἐπέκλωσεν:] ἐπεκλήρωσεν, ἐμέρισεν.

[Ἐπέκλυσεν:] ἐκαθέρισεν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπέρρευσεν. τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐπέκλυσε κακά, ὥστε χρυσὸς ἦν αὐτοῖς καὶ λευκὴ τις ἡμέρα κρατῆσαι τοὺς βαρβάρους.

[Ἐπεκώμαζεν:] ὠρχεῖτο, αἰσchrῶς ἐλάλει. ὁ δὲ προεκθέων ἐπεκώμαζε τοῖς βαρβάροις. καὶ αὖθις· πολλὰ εἰς τὰς ἐκκλησίας ἐπεκώμασαν ταραχαί.

[Ἐπεκτείνομαι·] δοτικῇ.

[Ἐπ' ἐλάχιστον:] ἐπ' ὀλίγον, πρὸς βραχύ. Δαμάσκιος· εἶχε δὲ ἐπ' ἐλάχιστον τῆς πρὸς τὰ ποιητικὰ συμπαθείας, ἅτε οὐχ ἀπτόμενα τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ μέχρι φαντασίας καὶ γλώττης ἱστάμενα.

[Ἐπέλαβεν·] αἰτιατικῇ.

[Ἐπελέξαντο·] ανέγνωσαν. εὐρόντες τὰ γράμματα ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ διπτύχου, ταῦτα ἐπελέξαντο. Ἡρόδοτος. καὶ αὖθις· ὁ δὲ γραμματεὺς ἐπελέγετο τὰ γράμματα.

[Ἐπελήκεον·] ἐπεβόων, ἐπεκρότουν.

[Ἐπελήφθη·] ἐπῆρξατο. Ἀρριανός· ἤδη τε ἐπελήφθη νύξ τῆς τρίτης φυλακῆς, καὶ ὁ ἡγεμὼν τοὺς λόχους καθίστατο.

[Ἐπελίζων·] αἰτιατικῇ. εἰς ἐλπίδας ἄγων. τὰ μὲν αὐτοὺς ἐπελίζων ὑποσχέσεσι, τὰ δὲ ὑποσπείρων αὐτοῖς ὀλίγα κέρδη, τοὺς δὲ ἐν ἀξιώσει τε καὶ δυνάμει περισυλῶν καὶ δημεύων.

[Ἐπεμαρτύραντο·] μάρτυσιν ἐχρήσαντο. οἱ δὲ πιστὰ δόντες καὶ λαβόντες ἐπεμαρτύραντο τοὺς θεούς. οὕτως Ξενοφῶν.

[Ἐπεμβαίνων·] δοτικῇ. ἐπιχλευάζων, ἐπικερτομῶν. ὁ δὲ ἐπεμβαίνων τῇ τύχῃ αὐτῶν σφόδρα ἀμαθῶς καὶ ἀνθρωπίνως ἤκιστα.

[Ἐπεμήνατο·] ἐπεμάνη.

[Ἐπέμυξεν·] ἐξεμυκτήρισεν, ἦχον διὰ τῶν ῥινῶν ἐποίησεν.

[Ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ καὶ προαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι·] ἐπὶ τοῦ βιαίως ἀποθανόντος ταῦτα πράττεται. καὶ Ἰστρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἀτθίδων φησί· τινὲς ἐπὶ τοῦ τάφου δόρυ φασὶ καταπεπηχέναι τὸν Ἑρεχθέα, τὸ πάθος σημαίνοντα, διὰ τὸ νόμον εἶναι τοῖς προσήκουσι τοῦτον τὸν τρόπον μετέρχεσθαι τοὺς φονέας.

[Ἐπενεγκών·] δοτικῇ. καταδικάσας. Προκόπιος· ἐπενεγκών τε αὐτῷ, ὅτι δὴ ὥς ἤκιστα ἀληθίζεται, ἄμφω τῷ χεῖρι ἀπέκοψεν.

[Ἐπενδύτης·]

[Ἐπενήνεον·] συγκατετίθεντο.

[Ἐπενήνοθεν·] ἐπῆνθει, ἐπέκειτο.

[Ἐπεντρυφήσαντος·] καταπολεύσαντος. ἑτέρα τε οὐκ ἀνεκτὰ περὶ τὴν τοῦ χρυσοῦ παραλήψιν καταυθαδισαμένου καὶ ἐπεντρυφήσαντος αὐτοῖς.

[Ἐπ' ἐξαγωγῇ·] ἐμαστιγοῦτο ῥάβδοις, εἴτα ἐπ' ἐξαγωγῇ ἐπιπράσκετο, δειλίας καὶ ἀποδράσεως τίμημα φερόμενος δοῦλος εἶναι.

[Ἐπεξίεναι·] αἰτιατικῇ. γενικῇ· ἐπεξιοῦσα νεᾶνις ἄρτι τῶν παρθενικῶν θαλάμων.

[Ἐπεπάμεθα·] ἐκεκτήμεθα. πάνθ' ὅσα κέν ζωοῖς ἐπεπάμεθα, ταῦτα παρ' ἄδαν ἔρχομ' ἔχων· λείπω δ' οὐδὲν ὑπ' ἡελίῳ.

[Ἐπεπαιώνιστο·] ἐξύμνητο.

[Ἐπεπαίχειν·] ὑπερσυντελικός, τὸ ἐνεπαίχθην. **[Ἐπεπέχειν]** δὲ ἐπεπέχεισαν. ἐκ τοῦ πέχω, τὸ κτενίζω.

[Ἐπεπολεῖτο·] ἐπεπορεύετο.

[Ἐπεπόνθη·] ἀντὶ τοῦ ἐπεπόνθην, καὶ ἐωράκη, ἀντὶ τοῦ ἐωράκειν, καὶ ἦδη, ἀντὶ τοῦ ἦδεν.

[Ἐπέπυστο:] ἤκουσεν.

[Ἐπέρραξεν:] ἐπέπεσε, συνεπλάκη, μάχην συνῆψεν. ὁ δὲ πολλὴν διανύσας ὁδὸν ἄφνω τούτοις ἐπέρραξεν.

[Ἐπέραστος:] ἐράσμιος.

[Ἐπερατώθη:] ἐτελειώθη.

[Ἐπεραιώθη:] ἐπέρασεν, ἐτελειώθη.

[Ἐπαίρεσθαι:] τὸ φυσοῦσθαι. **[Ἐπερέσθαι]** δὲ τὸ ἐρωτῆσαι.

[Ἐπερρίφην:] ἔπεσον.

[Ἐπερρόσαντο:] ἐπεσείσθησαν. καὶ **[Ἐπερρόθησαν. Ἐπερωτῶ σε·]** αἰτιατικῇ.

[Ἐπέρω:] τὸ ἐρωτῶ. καὶ **[Ἐπερόμενος,]** ἐρωτώμενος.

[Ἐπερρύη:] ἐπέβρυσεν, ἀνέβλυσεν.

[Ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ:] ἀντὶ τοῦ ἐπεφόρτισεν.

[Ἐπέσβη:] ἐπεισῆλθεν.

[Ἐπεσβόλον:] λοῖδορον, φλύαρον.

[Ἐπέσειεν:] ἐπανετείνητο. τοῖς δ' ἐπέσειε φόβον, ὥς αὐτίκα τεθνήξοντος.

[Ἐπεσημήναμεν:] ἐξεπλάγημεν, ἐθαυμάσαμεν. καὶ Πολύβιος· τίς οὐκ ἂν ἐπισημήναιτο καὶ θαυμάσειε τὸν προειρημένον ἐπὶ τούτοις ἡγεμόνα.

[Ἐπέσθων:] ἐπεσθίων, εὐωχούμενος. τὴν ἀλίην Εὐδημος, ἐφ' ἧς ἄλλα λυτὸν ἐπέσθων χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγε, θῆκε θεοῖς Σαμόθραξιν.

[Ἐπεσκήψατο:] ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυριῶν. σπανιάκις δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνου, ὥς Ἀντιφῶν. τὸ δὲ ἐνεργητικὸν τὸ ἐπέσκηψεν, ἀντὶ τοῦ ἐνετείλατο. τὸ δὲ ἐπισκήπτω ἀντὶ τοῦ μετὰ τινος ἐπιθειαςμοῦ λέγω καὶ οἶον ἐξορκίζω Ἀνδοκίδης καὶ Λυσίας ἔλαβεν. καὶ **[Ἐπεσκήψατο,]** ἔβλαψεν.

[Ἐπέσκηψεν:] ἐπέπληξεν.

[Ἐπέσπερχε:] διήγειρε, παρέθηκεν. ὅς δὴ μάλιστα ἐπέσπερχεν αὐτόν.

[Ἐπεστάται:] ἦρχεν, ἡγεμόνευεν. Ξενοφῶν· ἐνταῦθα ἦν Κλέαρχον καταμαθεῖν ὥς ἐπεστάται ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ δόρυ ἔχων, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ βακτηρίαν.

[Ἐπέστησε·] γενικῇ. ἐπέστησεν ἐξαίφνης τοῦ δρόμου.

[Ἐπεστήριζας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου:] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν αἰκίζομένων ταῦτα λέγω. ὁρῶν τὴν χεῖρά σου ἐπικειμένην καὶ λίαν μαστιγοῦσαν.

[Ἐπεστί μοι:] βούλομαι, θέλω, δύναμαι· ἢ ἐπικείται μοι.

[Ἐπεσφάλακεν:] οἱ μὲν ἐσπάσθη, οἱ δὲ ἐσάπη, ἢ παρὰ καιρὸν ἀτροφῆσαν ἐμαράνθη.

[Ἐπέται:] οἱ θεράποντες, παρὰ τὸ ἔπεσθαι. **[Ἐπεται]** δὲ ἀκολουθεῖ.

[Ἐπέτειον:] ἀπὸ τοῦ νῦν ἔτους. ἐπέτος γὰρ δεῖ λέγειν τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν οὐχὶ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὡς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης. καὶ **[Ἐπέτειος,]** ὁ κατ' ἔτος γινόμενος.

[Ἐπετείους ὕμᾱς ὄντας:] ἀπὸ τῶν οἰωνῶν μετήνεγκε τῶν μὴ μονίμων ὄντων, ἀλλὰ φερομένων τῇ πτήσει. τουτέστιν εὐμεταβλήτους, ὀλιγώρους, μὴ διαμένοντας ἐν τοῖς αὐτοῖς αἰεὶ, ἀψικόρους.

[Ἐπέτηξε·] δελτίον δίπτυχον λαβὼν τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐπέτηξεν. ἀντὶ τοῦ ἐλέανε, λείον ἐποίησεν.

[Ἐπετίλησεν:] ἐξεκένωσε τὴν κόπρον. Ἀριστοφάνης· ὁ δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν ὡς ἐπετίλησεν, ὥσπερ σπηλία. θηρώμεναι γὰρ αἱ σπηλῖαι ἐναφιᾷσιν ἐκ τοῦ προσόντος αὐταῖς θολοῦ, ταραττεῖν βουλόμεναι τὸν παρ' αὐταῖς τόπον, ἵνα μὴ καταφανεῖς ὥσι τοῖς θηρῶσιν.

[Ἐπετίμα:] ἐπηύξει τὴν τιμὴν. οἱ δὲ κερδαίνειν οἰόμενοι ἐπετίμων ὡς λιμώττοντι τὸν σῖτον. ὁ δὲ οὐδὲν ἥττον ἡγόραζε. Μάλαχος φησὶν.

[Ἐπετοξάζοντο:] ἐτόξευον.

[Ἐπευκτὴ:] ἐπιθυμητή, εὐχῆς ἀξία.

[Ἐπεωνίζων:] κερδαίνων.

[Ἐπευφήμησαν:] μετ' εὐφημίας συγκατέθεντο, ἐπῆνεσαν.

[Ἐπεύχεται·] δοτικῇ.

[Ἐπεφάνη·] φησὶν ὁ Ἀπόστολος· ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος. διὰ τί οὐκ εἶπεν ἐφάνη, ἀλλ' ἐπεφάνη; ἐπειδὴ ὁ ὢν ἐφάνη. εἰ γὰρ εἶπεν ἐφάνη, ἀρχὴν εἰσηγεῖτο τοῦ αἰεὶ ὄντος. καὶ διὰ τοῦτο εἶπεν ἐπεφάνη, ἵνα τὴν ἀναρχον ὑπαρξιν μηνύσῃ. ἐξ ὧν δεῖ σαφῶς εἰδέναι, ὅτι ὁ αὐτὸς κύριος ἐφάνη καὶ ἐπεφάνη. ἐφάνη μὲν τῇ οἰκονομίᾳ τῆς ἐνανθρωπήσεως· ἀρχὴν γὰρ ἐδέξατο· ἐπεφάνη δὲ τῇ ἐνεργείᾳ τῆς θεότητος· ἀναρχος γὰρ ἡ ὑπαρξις. τὸ δὲ πᾶσιν εἶπεν δηλῶν, ὅτι οὐ μερικῶς, ἀλλὰ πᾶσιν ἀνθρώποις.

[Ἐπεφόρησεν:] ἐπεσώρευσεν. Ἀριστοφάνης· ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων. καὶ αὖθις· βόθρον ὀρύξασα καὶ ἐπιπολῆς στεγάσασα γῆν ἐπεφόρησεν, ἐξαδηλοῦσα τὸ ποιηθέν.

[Ἐπεφώρατο γάρ:] ἐφανεροῦτο, εὐρίσκετο, ἠλέγχετο.

[Ἐπέφραδεν:] ἐδήλωσε, διεσάφησεν. καὶ **[Ἐπέφραδον.]** εἶπον.

[Ἐπεφράσατο:] ἐθεώρησεν.

[Ἐπέφυ·] ἀντὶ τοῦ ἐκράτησεν. ἀλλὰ τὸ δὴ λεγόμενον ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν ἐπέφυ.

[Ἐπεφύκει:] προσεπλάκη.

[Ἐπεφύοντο:] ἐπήρχοντο. καὶ ἐπέφυσάν οἱ συκοφάνται, καὶ τὸ ἔγκλημα ἦν, Δίῳνι ἔφασκον εἶναι φίλον.

[Ἐπεχε:] ἐπείκεισο, ἐπίμενε, φύλασσε. Πλάτων περὶ μὲν ὧν κατείληφεν ἀποφαίνεται, τὰ δὲ ψευδῇ διελέγχει, περὶ δὲ τῶν ἀδήλων ἐπέχει. ὅτι Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος διὰ τὸ περιπατῶν ἐπέχειν οὐδὲ βιβλίον τι συνέγραψεν. καὶ **[Ἐπέχω·]** αἰτιατικῇ. **[Ἐπέχομαι]** δὲ γενικῇ. καὶ ἡ χεὶρ ἐπέχεται τοῦ πονηροῦ γραφέως.

[Ἐπεχώρησεν:] ἀντὶ τοῦ συνεχώρησεν. οὕτως Ἀρριανός. καὶ

[Ἐπεχωρήθη,] συνεχωρήθη. καὶ τὰ ὅμοια.

[Ἐπέχθη:] ἐκτενίσθη. ἐκάρη. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἐκέλευσα ἄσαι Σιμωνίδου τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη.

[Ἐπεί:] ἐπειδή.

[Ἐπείγω:] σπουδάζω.

[Ἐπείγομαι·] δοτικῇ.

[Ἐπειγώλη:] ἡ σπουδή.

[Ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.]

[Ἐπειδή:] ἔστι μὲν σύνδεσμος παρασυναπτικός, λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ· ὡς καὶ Θουκυδίδης πολλάκις ἐχρήσατο καὶ Ὅμηρος πρότερον. ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσι λέλοιπε, περὶ τοῦ σκήπτρου.

[Ἐπειδὴ τὸν Ταντάλου λίθον τῆς κεφαλῆς ἀπετιναξάμεθα:] λέγεται ἐπὶ κινδύνου τινὸς ἐπηρητημένου καὶ παρελθόντος· ἢ ἐπὶ τοῦ ἀρξαμένου τινὸς πράγματος, εἴτα ὀλιγωρήσαντος.

[Ἐπειδὴ τὸν οἶνον ἡξίους πιεῖν, συνεκποτ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα. Ἐπειή:] ἐπειδή.

[Ἐπεικάζω:] στοχάζομαι. Σοφοκλῆς· ἢ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ.

[Ἐπείκτης:] ὁ κατεπείγων. Πισίδης· ὅπως ὑφέξει τοῖς ἐπείκταις ἀγγέλοις τοὺς συλλογισμοὺς τῶν χρεῶν καὶ τῶν τόκων.

[Ἐπείκτης] λέγεται καὶ ὁ τὴν κογχύλην ἀπαιτῶν.

[Ἐπεικτός. Ἐπειλέγη] καὶ **[Κατεiléγη]** καὶ **[Συνεiléγη. Ἐπειλεγμένος, Ἐπιλεγμένος]** δέ.

[Ἐπείλημμαι·] γενικῇ.

[Ἐπειλημμένη:] ἀντιλαμβάνουσα.

[Ἐπειξίς. Ἐπειός:] ὄνομα ἐθνικόν. **[Ἐπηὸς]** δὲ ὁ συγγενής.

[Ἐπειοῦ δειλότερος:] οὕτως ἐλέγετο Κρατῖνος ὁ κωμικός, ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς καὶ δειλότερός τε φανῆναι. καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸς ἦν.

[Ἐπείρα:] αἰσchrῶς προσέβαλλεν. Ἀστυδάμεια ἠράσθη Πηλέως τοῦ Αἰακοῦ, ὁ δὲ ἀναίνεται. ἢ δὲ φοβηθεῖσα μὴ κατείπη αὐτῆς, σοφώτερα ἢ ἀληθέστερα λέγει, ὅτι αὐτὴν ἐπείρα ὁ Πηλεὺς, εἰποῦσα ... ἐπείρα χρήματα πέμπων τῆς διαφθορᾶς δέλεαρ.

[Ἐπειράσατο:] ἀπόπειραν ἐποιήσατο.

[Ἐπειρεν:] ἐσούβλιζεν.

[Ἐπειρωνεύόμενος:] χλευάζων, ἐπεγγελῶν. ὁ δὲ ἄντικρυς Ῥωμαίων προαχθεὶς ἀναιρεῖται. τοῦτο δ' ἔπραττεν ὁ Σίμων ἐπειρωνεύόμενος, εἴ τι βοηθήσουσιν αὐτῷ, πρὸς οὓς ἐξελθεῖν εἴλετο.

[Ἐπεισάκτους:] ἀλλοτρίους.

[Ἐπεισέφρησεν:] εἰσῆλθεν.

[Ἐπεισῆρρησεν:] εἰσεφθάρη.

[Ἔπεισί μοι:] ἐπέρχεται μοι.

[Ἐπεισκρινόμενον. Ἐπεισκύκλησις:] ἡ ἀνακύκλησις. καὶ **[Ἐπεισκυκλείσθω,]** ἐπιφερέσθω, ἐπισυναπτέσθω.

[Ἐπεισκυκλεῖ:] εἰσφέρει, ἐπισυνάπτει.

[Ἐπεισόδιον:] τὸ εἰς τὰ δράματα εἰσαγόμενον, κατὰ προσθήκην τινὰ καὶ αὐξησιν τοῦ δράματος. Εὐνάπιος· καὶ τούτῳ ὥσπερ δράματι μεγάλῳ καὶ τραχεῖ τὸ κατὰ Μουσώνιον ἐπεισόδιον οὐκ ἔλαττον ὁ δαίμων ἐπήνεγκε. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ἤρесе γύψου χρώματα καὶ φύκους ἄνθος ἐπεισόδιον. καὶ αὖθις· γέλγιθες κ' ὄγχαι καὶ ροαὶ καὶ σταφυλαὶ δαψιλῇ οἰνοπόταις γαστροῖς ἐπεισόδια.

[Ἐπεισόδιον:] τὸ εἰσφερόμενον τῷ δράματι γέλωτος χάριν, ἔξω τῆς ὑποθέσεως ὄν. καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἐξαγώνιον ἅπαν πρᾶγμα.

[Ἐπεισπέπαικεν:] εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθε. κυρίως δὲ ἐπὶ στρατιᾷς πολεμίων. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἡμῖν γὰρ ἀγαθὸν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἡδικηκόσι. καὶ αὖθις· Μυκονίων δίκην ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπόσια.

[Ἐπεισοίσας:] ἐπεισβαλὼν.

[Ἐπεισφοραῖς:] καταδίκαις.

[Ἐπεισφρήσας:] ἐπεισελθὼν. καὶ **[Ἐπεισφρήσω,]** ἐπεισενέγκω.

[Ἐπεισχέω:] ἐπεισβάλλω.

[Ἔπειτα:] μετὰ ταῦτα. ὁ δὲ Ὅμηρος καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ κέχρηται τῷ ἔπειτα. αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς. οὐκ ἔστι μετὰ ταῦτα. ἅμα γὰρ ἀφῆκεν ὁ μὲν τὸν οἶστον, ὁ δὲ τὸ δόρυ.

[Ἐπεὶ οἱ·] Προκόπιος· ἐπεὶ οἱ οὐκ ἦν βουλομένῳ ἐς χεῖρας ἰέναι τοῖς πολεμίοις.

[Ἐπεῖχεν:] ἐπήρειδεν, ἐπέκειτο.

[Ἐπειχθῶμεν:] σπεύσωμεν.

[Ἐπήβολος:] ἐπιτευκτικός, ἐπιτυχής. εἰ δὲ οἶει σαυτὸν εὐδαίμονα, ὥς ἐπήβολον καὶ πολύχρυσον, γνωστὸν ἦτω σοι, ὅτι γηρᾷ καὶ τύχῃ.

[Ἐπηβολώτατος. Ἐπηγάγετο:] προσφκειώσατο, ἰδιοποιήσατο. τοὺς δὲ οἰκήτορας τῆς πόλεως μὴδὲν βίαιον δράσας ἐπηγάγετο.

[Ἐπήγγελλεν·] ἐπήγγελλεν ἐπὶ τούτοις συσσίτια. καὶ αὖθις· οἱ μὲν ταύτην τὴν γραφὴν ἐπήγγελλον, οἱ δὲ τὴν ἄλλην.

[Ἐπήγγελλεν:] ἀντὶ τοῦ προσέτασεν. ὁ δὲ Μίνως πανταχόσε ἔπλει καὶ πολλοῖς ξενίαν ἐπήγγελλεν. ἀντὶ τοῦ ἐνετέλλετο. εἰθισμένον ὄν γράμματα οἰκεῖα τοῖς βιβλίοις ἐντιθέναι, ὅσα ἂν ἐπαγγέλλοντος αὐτοῦ γένοιτο. καὶ αὖθις· οὐκ ἔχειν ὀνομάσαι ὅποτε οἱ ἐπήγγειλαν στρατιὰν Ἀραβίοις ἐς τὸ παρασχεῖν ἄκοντας. ἀντὶ τοῦ ὥρισαν.

[Ἐπήγετο:] ἐπεφέρετο.

[Ἐπήγγειλα·] ἔλυσα τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰς τετάρτην ἦκειν ἐπήγγειλα. ἀντὶ τοῦ παρήγγειλα.

[Ἐπηγκενίς:] ἡ μακρὰ σανίς.

[Ἐπηγκυλημένα ξύλα:] τὰ κεκαμμένα εἰς θεοειδῆ σχήματα, εἰς χρῆσιν ὄπλων.

[Ἐπήεσαν:] παρήρχοντο.

[Ἐπηετανός:] ὁ αὐτάρκης.

[Ἐπήει μοι:] ἐπήρχετο.

[Ἐπηθηρηκυῖα:] ἰδοῦσα.

[Ἐπήϊξας:] ἐφώρμησας.

[Ἐπηκόοις:] ἐλοιδοροῦντο τοῖς ἐπηκόοις καὶ πολὺ πλεόν ἐκθύμως ἐμάχοντο. ἀντὶ τοῦ πάντων ἀκουόντων, φανερώς.

[Ἐπηγορία.] ἀλλ' εἰ μὲν τις ἐκ τούτων κακὸν τι ἐδεδράκει ἢ ἐπεπόνθει, ἐπηγορίαν εἶχεν.

[Ἐπήκτο:] ἐπηκολούθει.

[Ἐπηλυγάζονται:] ἐπισκιάζονται, ἐπικρύπτονται. καὶ **[Ἐπηλυγάζω,]** ὀλίγον φαίνω, σκοτάζω. καὶ **[Ἐπηλυγάζοντες,]** καλύπτοντες, σκεπάζοντες, οἱ δ' οὖν περὶ πλείστου τιθέμενοι τὰ τοῦ Φοίνικος, καλλύνοντες ἄρα τὸ κακὸν αὐτοῦ καὶ ἐπηλυγάζοντες, ἄλλως φασὶ τοῦτο γενέσθαι. καὶ αὖθις· ὁ μὲν οὖν Φερεκύδης ἐπηλυγασάμενος θοιμάτιον, χρῶ δῆλον, ἔφη, καὶ δακτύλῳ τὴν νόσον ἐδείκνυε. πασχητιῶν δὲ μειράκιον ταῖς θριξὶ σημαινόμεθα.

[Ἐπηλυγασάμενος:] σκεπάσας, καλύψας. ἡλύγη γὰρ ἡ σκιά.

[Ἐπηλις:] εὖρηται παρὰ Ποσειδίππῳ. καὶ ἀντήλιος καὶ ἀπηλιώτης ἐν τῷ ἡ καὶ ψιλῶς.

[Ἐπηλυν:] ξένον, ἔποικον. διακρίνων τὸν ἔπηλυν λεὼν ἀπὸ τῶν ἐπιχωρίων.

[Ἐπηλος:] ὁ ξένος.

[Ἐπήλυσιν·] μὴ πτερύγων τρομέοι τις ἐπήλυσιν. ἐν Ἐπιγράμμασιν. ἀντὶ τοῦ ἄφιξιν, ἐπέλευσιν, ἐκπεψιν.

[Ἐπήλυσις:] ἐπιδρομή. ἐπήλυσιν ὄφρ' ἀλέοιτο φώριον. τουτέστι ληστρικήν.

[Ἐπήλυσις:] ἐπέλευσις. ἐν ἀπόπτῳ καραδοκοῦντές τε καὶ θεώμενοι, εἴ που ἐπήλυσις ἔσται βαρβαρική.

[Ἐπήλυτος:] πάροικος, ἔποικος.

[Ἐπ' ἡματι:] ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ὁ δὲ Θεοδόσιος τὴν βασίλισσαν θανοῦσαν ἐπ' ἡματι σχεδὸν τι ἐδάκρυσεν· ἀνάγκη γάρ, καὶ ὁ προκείμενος πόλεμος συνεσκίαζεν αὐτῷ τὸ περὶ τὴν γυναῖκα πάθος.

[Ἐπήμνηναν:] ἔβλαψαν. καὶ **[Ἐπημήνατο,]** ἔβλαπτεν.

[Ἐπημοιβοί:] ἐπηλλαγμένοι, ὥστε τὸν μὲν ἔνθεν, τὸν δὲ ἔνθεν ἐφέλκεσθαι.

[Ἐπήμυνον:] ἐπεβοήθουν.

[Ἐπημύω:] τὸ καμμύω.

[Ἐπηνέμιος πλοῦτος:] ὁ ψευδόμενος.

[Ἐπήνεον:] συγκατετίθεντο.

[Ἐπῆνει:] εὐμενῶς ἐδέχετο, συγκατετίθετο. τὸ δὲ θεῖον οὐκ ἐπῆνει τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως πραττόμενα.

[Ἐπηνηκέναι:] ἐπαινέσαι. ἐκ τοῦ ἐπαινῶ. καὶ ὁ παρακείμενος ἐπῆνηκα, καὶ ἐπηνηκέναι.

[Ἐπηνήκιζεν:] ἐξηπάτα. οὕτως Κρατῖνος.

[Ἐπήνουν:] συγκατετίθεντο.

[Ἐπηνωρθοκέναι. Ἐπηωρεῖτο:] ἐκρέματο.

[Ἐπηπείλῃσα καὶ κατώμοσα:] ἀντὶ τοῦ ἐπαγγειλόμενος ὥμοσα.

[Ἐπήτυον:] ἐβόων.

[Ἐπῆρας:] ἀνέπεισας.

[Ἐπηράσαντο:] ἀντὶ τοῦ ἀραῖς ὑπέβαλον. ἐπηράσαντο αὐτῷ Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες.

[Ἐπήρατε:] ἐπείσατε, ἡπατήσατε.

[Ἐπηρᾶτο:] ἐπηύχετο.

[Ἐπήρατον:] ἐπέραστον, ποθεινόν.

[Ἐπηρεάσαι:] βλάβαι.

[Ἐπῆρην:] ἀντὶ τοῦ ἀνέπεισεν, ἡρέθισεν. ὁ τοίνυν ἔρως συμπνεύσας καὶ κατὰ τοῦ τυράννου Φαλάριδος ἐπῆρην αὐτούς. καὶ αὖθις· τοῦτον ἰάσατο, καὶ κωμωδίαις διδάσκειν αὖθις ἐπῆρην.

[Ἐπῆρες:] παρεσκευασμένον, ἔτοιμον. τὸ δὲ πλοῖον ἐπῆρες ἦν, εἰς ὃ τὴν ἄνθρωπον ἐμβάλλουσι, καὶ ἀποπλεῖ.

[Ἐπηρεάζω·] αἰτιατικῇ. δοτικῇ δέ· οἱ τοῖς ἑαυτῶν κακοῖς βοηθοῦσιν, ἐξ ὧν ἄλλοις ἐπηρεάζουσι.

[Ἐπήρετο:] ἡρώτα.

[Ἐπηρεφές. Ἐπηρεφεῖς,] ἐπὶ τὰ κάτω ἐστραμμένοι, κατωφερεῖς.

[Ἐπήρεια:] βλάβη. Θουκυδίδης· τούς τε φεύγοντας ἐκέλευον κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτούς. καὶ αὖθις· καὶ παρήγγειλε παραφυλάσσειν, μὴ ἄρα πού τις ἀπὸ τῆς ἄλλης στρατιᾶς ἐνὼν ἐπηρεάζοι αὐτοῖς. ἀντὶ τοῦ βλάπτει. καὶ αὖθις· ὥστε ἢ ἐς ταῦτα ἐπήρεια εἰκότως ἂν ἀδίκημα μέγα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ παντὸς αἰῶνος δόξειεν εἶναι. κυρίως δὲ **[Ἐπήρεια,]** ἢ τοῦ πολέμου καταδρομή. ἐκ τοῦ Ἄρης, Ἄρεως.

[Ἐπήρκεσεν:] ἐβοήθησεν. ταῦτα συνεχῶς ἀγγελλόμενα τῷ Ἀντωνίῳ αὐτόν τε ἐπήρκει εἰς τὴν ἀποχώρησιν καὶ τοὺς στρατιώτας μαλακωτέρους ἐποίει. καὶ αὖθις· τὰ δὲ ἄλλα τοῖς φιλοσόφοις ἐπήρκουν.

[Ἐπηρμένοι:] πρόχειροι, εὐτρεπεῖς. Θουκυδίδης· οἱ οὖν Ἕλληνες ἐπηρμένοι ἦσαν διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων κακοπραγίαν, οὐκ ἀποστατέον τοῦ πολέμου εἶη.

[Ἐπηρώθησαν:] ἐσκοτίσθησαν, ἐτυφλώθησαν.

[Ἐπηρτημένην:] ἐπικειμένην.

[Ἐπήρτησεν:] ἐπέθηκεν, ἐπέφερεν. ὁ δὲ τὰς ὁδοὺς διαλαβὼν οὐ μικρὸν φόβον ἐπήρτησε τοῖς ἐν τῇ πόλει.

[Ἐπησθέντες:] ἐπιχαρέντες.

[Ἐπήσθετο·] γενικῇ. ἔγνω.

[Ἐπήσθη:] ἐλαλήθη.

[Ἐπήσπαιρεν:] ἐψυχορράγει.

[Ἐπητεία:] ἡ ἐπέλευσις.

[Ἐπήτης:] ὁ λόγιος καὶ συνετός.

[Ἐπήτριμος:] πυκνός.

[Ἐπητύ:] τῇ συνέσει.

[Ἐπηύξησεν. Ἐπιάλτην:] Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα, διὰ δὲ τοῦ φ τὸν ἄνδρα Ἐφιάλτην. καὶ τὸ ριγοπύρετος λεγόμενον.

[Ἐπίασιν:] ἐπέρχονται.

[Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήση:] ἡ μὲν γὰρ ἐνίησι θανατηφόρον ἰόν, ὁ δὲ καὶ τῇ θεᾷ λώβην ἐργάζεται.

[Ἐπιβάθρα:] ἐπίβασις. πρώτη δὲ ἡδη ἀπέβη, οἶονεὶ ἐπιβάθραν αὐτῷ κατασκευάζουσα καὶ κατακόλπισιν. Πολύβιος· ὁ δὲ Φίλιππος ἐβούλετο παρελέσθαι Ῥωμαίων τὰς ἐν τούτοις τοῖς τόποις ἀφορμὰς καὶ τὰς ἐπιβάθρας.

[Ἐπιβάθρας:] ἐπιβάσεως. ἡ δὲ ἐπὶ τὸ τέγος ἀναβᾷσα ταχέως ἅτε τῆς ἐπιβάθρας ἐμπείρως ἔχουσα. Πολύβιος· ἵνα ἐὰν προθῇται διαβαίνειν αὐθις εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐπιβάθραν ἔχοι τὴν Ἄβυδον.

[Ἐπιβάλλω·] δοτικῇ.

[Ἐπιβὰς τῆς Ἀσίας.]

[Ἐπιβατεῦσαι·] γενικῇ. ἐπιβῆναι, κατασχεῖν. χωρίων ἐκστῆναι, ὥνπερ Θευδίβερτος οὐ δέον ἐπιβατεῦσαι διὰ σπουδῆς ἔσχεν.

[Ἐπιβατήρια:] τὰ ἐπὶ τῶν τευχῶν μηχανήματα. ὁ δὲ τὰς μηχανὰς ἐπῆγε, πύργους ξυλίνους καὶ χελώνας, καὶ ὅσα τευχῶν ἐπιβατήρια.

[Ἐπιβάτης:] ὁ ἐπὶ τῆς νηὸς ἄπρακτος. **[Ἐρέτης]** δὲ ὁ κωπηλατῶν.

[Ἐπιβάτης:] οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένους καὶ μὴ κωπηλατοῦντας μὲν, ἐπιτηδείους δὲ πρὸς τὸ μάχεσθαι.

[Ἐπιβαίνω·] γενικῇ.

[Ἐπιβεβήκασιν:] ἐνέτυχον, σύγχρονοι ἐγένοντο. οὗτοι μὲν οὐκ ἐγένοντο ἐπὶ τῆς ἀρχαιοπρεποῦς πολιτείας· τοῖς δὲ γενομένοις ἐπιβεβήκασιν καὶ ἐνέτυχον, καὶ παρ' ἐκείνων ὠφεληθέντες, ἔπειτα τοῖς καθ' ἑαυτοὺς ἐγένοντο πολλῶν ἀγαθῶν ἡγεμόνες, τῶν τε ἄλλων καὶ παλαιῶν διηγημάτων πολύφωνοι κήρυκες.

[Ἐπίβλημα·] τὸ τῷ προτέρῳ ἐπιβαλλόμενον.

[Ἐπιβλής·] ὁ μοχλός, ἡ σαῖρα. οἱ μὲν φασιν, ὅτι δοκός ἐστιν, οἱ δὲ ποιός τις δοκός.

[Ἐπιβλήτης·] ὁ δόκιμος.

[Ἐπιβόημα·] Θουκυδίδης· ὁ δὲ εἶτε τὸ ἐπιβόημα εἶτε καὶ αὐτὸ ἄλλο τι ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ δόξαν ἐξαίφνης, τὸ στρατεύμα ἀπῆγε. τουτέστιν ἐπιφώνημα. καὶ **[Ἐπιβοώμενος·]** ἀντὶ τοῦ ἐπικαλούμενος.

[Ἐπιβολή·] ἔννοια καὶ ἐπιχείρησις. ἐπὶ θεωρημάτων γεω μετρικῶν. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ τὸ τῆς ἐπιβολῆς ὄνομα ὄλεθρος ἦν ἀπρόοπτος ἐξαπινάίως τοῖς τὰ χωρία κεκτημένοις ἐπιγινόμενος πρόρριζόν τε αὐτοῖς ἐκτρίβων τὴν τοῦ βίου ἐλπίδα. χωρίων γὰρ τέλος τῶν ἐρήμων τε καὶ ἀπόρων γεγεννημένων, ὧν δὴ τοῖς τε κυρίοις καὶ τοῖς γεωργοῖς ἤδη τετύχηκεν ἀπολωλέναι τὴν γῆν πατρῶαν ἀπολιποῦσιν ἢ τοὺς ἐγκειμένους σφίσι διὰ ταῦτα κακοὺς κρύπτεσθαι, οὐκ ἀπηξίου φέρειν τοῖς οὐπὼ διεφθαρμένοις παντάπασι. καὶ τοῦτο ἐκάλουν ἐπιβολὴν καὶ ἐπιβάλλειν, ὡς ὀριζομένη ζημία τοῖς ἀλοῦσιν ἐξημαρτη κέναι περὶ ὀρφανοὺς ἐπιτρόποις ἢ καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν τὰ δημόσια μὴ καλῶς διοικησάντων ἢ τοῖς κατέχουσι τὰ ἀλλότρια καὶ μὴ εἰς ἐμφανὲς καθιστᾶσιν. ἦν οἱ ἄρχοντες ζημίαν ὀρίζουσιν ἐπιβολὴ καλεῖται, καὶ τὸ ῥῆμα ἐπιβάλλειν.

[Ἐπιβολή·] καὶ ἡ ἐγχείρησις, ἡ προκάταρξις. Πολύβιος· ἔστι μὲν γὰρ ὅτε καὶ ταυτόματον ἀντέπραξε ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἔστι δ' ὅτε πάλιν, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐσθλὸς ἐὼν ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχε. τοῦτο δέ φασι περὶ Ὑλλου τοῦ Ἡρακλείδου καὶ Εὐχέμου τοῦ Αἰγεάτου.

[Ἐπιβολή·] παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἡ ζημία. καὶ Ἀριστοφάνης· ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.

[Ἐπίβολος. Ἐπιβολή·] ἡ εἰσφορά. ὅτι Ἀγάπιος φιλόσοφος ἐθαυμάζετο ἐπὶ φιλομαθείᾳ καὶ ἀποριῶν προβολῇ δυσεπιβόλων. ὁ δὲ Σκιπίων ἀποκρίνεται μηδαμῶς εἶναι Ῥωμαίοις ἔννομον ἐν ἐπαίνῳ ποιῆσθαι τὰς κατὰ τῶν στρατηγῶν τοῖς ἀρχομένοις ἐπιχειρουμένας ἐπιβουλάς.

[Ἐπίβοον·] ἡ ἐκ τοῦ βοὸς θυσία.

[Ἐπιβουλή] καὶ **[Ἐπίβουλος·]** καὶ **[Ἐπιβουλεύω]** σοι· δοτικῇ.

[Ἐπιβώμιον·] τὸ εἰς τὸν βωμόν.

[Ἐπιβοῶμαι·] αἰτιατικῇ. τὴν πεῖραν μάρτυρα καὶ κανόνα τῶν ἐμῶν λόγων ἐπιβοῶμαι.

[Ἐπιβοώμενοι·] ἐπικαλούμενοι μάρτυρας. τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς τύπτοντες καὶ τὰς χεῖρας ἐπανατείνοντες καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιβοώμενοι.

[Ἐπιβοῶμαι σε·] τὸν Χριστὸν ἐπεβοᾶτο.

[Ἐπιβωσάμενος·] ἐπιβοησάμενος, ἐπικαλεσάμενος.

[Ἐπιβωσόμεθα. Ἐπιβρίθων·] ἐπιβαρῶν. καὶ **[Ἐπιβρίσει·]** ἐπιβαρήσει.

[Ἐπιβρίσησιν ὀδόντας·] παρ' ὅσον οἱ θυμούμενοι τρίζουσι τοὺς ὀδόντας.

[Ἐπιβρόντητος·] ὁ ἐμβρόντητος. Σοφοκλῆς· ὡς ὁ στρατηγὸς οὐ'πιβρόντητος μολών.

[Ἐπιβρέχω·] δοτικῇ.

[Ἐπίβοιον·] ὅταν τις τῇ Ἀθηνᾷ ἔθυε βοῦν, ἔθυε καὶ τῇ Πανδώρα ὄϊν μετὰ βοός· καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον.

[Ἐπὶ βύρσης ἐκαθέζετο:] τοῦτο παρὰ Σκύθαις ἐτελεῖτο. ἐπειδάν τις ἡδικοῦτο πρὸς ἐτέρου, ἀμύνασθαι δὲ βουλόμενος ἑαυτὸν οὐκ ἀξιόμαχον μόνον ᾤετο, βοῦν ἱερεύσας, τὰ μὲν κρέα κατακόψας ἤψει, αὐτὸς δὲ ἐκπετάσας χαμαὶ τὴν βύρσαν ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς εἰς τοὺς πόδας παραγαγὼν τὴν χεῖρα. καὶ τοῦτο ἐστὶ Σκύθαις ἡ μεγίστη ἱκετηρία. τῶν δὲ κρεῶν τοῦ βοῦς ὁ βουλόμενος μοῖραν λαμβάνων καὶ ἐπιβαίνων τῇ βύρσῃ τὸν δεξιὸν πόδα ὑπισχνεῖται κατὰ δύναμιν ἕκαστος συμμαχήσῃν. καὶ ἔστιν αὐτοῖς τοῦτο ὄρκων ὁ βεβαιότατος.

[Ἐπιβύσαντες:] ἐπικαλύψαντες, σκεπάσαντες. Προκόπιος· ἐπιβύσαντες τοὺς ῥωχοὺς χώματι τὸ ὕδωρ μετοχετεύουσι. καὶ **[Ἀκρόβυστος,]** ὁ τὸ ἄκρον βεβυσμένον ἔχων.

[Ἐπιβύσας:] ἐμπλήσας, γεμίσας. ὡς Ὅμηρος· νήματος ἀσκητοῦ βεβυσμένον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων.

[Ἐπιγαμβρεία. Ἐπιγάννυται·] δοτικῇ. ἐπιχαίρει.

[Ἐπιγαυρωθεῖς:] ἀνδρωθεῖς, θρασυνθεῖς. Ξενοφῶν· ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἀκούσας καὶ ἐπιγαυρωθεῖς τῇ ἐντολῇ τοῦ Κύρου ἐπορεύετο.

[Ἐπιγενήματα:] τὰ ἐξ ὑστέρου τοῖς τραύμασιν ἀναφυόμενα. Πολύβιος· δεῖ τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους περὶ τοῦ πολέμου, καθάπερ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἀρρωστίαις, μηδὲν ἥττον τῶν ἐπιγενημάτων ποιεῖσθαι λόγον, ἢ τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑποκειμένων παθῶν.

[Ἐπιγένης,] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἡρώϊνη καὶ Μνημάτιον καὶ Βακχεία, ὡς Ἀθηναῖος λέγει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

[Ἐπιγένης:] ὄνομα κύριον. ἐπειδὴ τοίνυν Ἐπιγένης ἀσθενὴς τριηραρχεῖν ἠναγκάζετο, ἀνάργυρος ὢν καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούντων.

[Ἐπίγειος:] ὁ γῆϊνος.

[Ἐπιγηθεῖ:] χαίρει.

[Ἐπιγλωττήσομαι:] φλυαρήσω, βλασφημήσω. περὶ τῶν Ἀθηναίων γὰρ οὐκ ἐπιγλωττήσομαι.

[Ἐπιγνώμονας:] ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπου. καὶ **[Ἐπιγραφάς,]** τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τοῦ γράφειν ἕκαστῳ, ὅσον εἰσφέρειν ὀφείλουσιν εἰς τὸ δημόσιον.

[Ἐπίγονος:] ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης· ἐπιβλέψας ἐκεῖσε γυναικας φόρμην λέγειν. οὗτος ἐκωμωδεῖτο ὡς μαλακὸς καὶ ὡς μετὰ γυναικῶν ἀεὶ εὕρισκόμενος.

[Ἐπιγουνίδα:] τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνω σαρκῶδες τοῦ μηροῦ. ἔνιοι δὲ τὴν ἐπωμίδα.

[Ἐπίγραμμα:] πάντα τὰ ἐπιγραφόμενά τισι, κἂν μὴ ἐν μέτροις εἰρημένα, ἐπιγράμματα λέγεται.

[Ἐπιγραφεῖς·] ὅποτε δεήσειεν ἀργύριον εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον τοὺς ἀστούς ἢ τοὺς μετοίκους, οἱ ταῦτα διαγράφοντες ἐπιγραφεῖς ἐκαλοῦντο.

[Ἐπιγραφομένῳ:] ἰδιοποιουμένῳ, οἰκειουμένῳ. εἰ καὶ δόξαν ἔμελλε φέρειν τὰ ὑπ' ἄλλων εὐρημένα ἐπιγραφομένῳ.

[Ἐπιγράφων·] δοτικῇ. ἀντὶ τοῦ βεβαιῶν, δι´σχυρίζομενος. ὁ δὲ Ψευδοφίλιππος ἐπέγραφεν ἑαυτῷ Φίλιππον τὸν Μακεδόνα· ἀντὶ τοῦ ἡγησάμενον.

[Ἐπιγράψας:] ἐπιξέσας.

[Ἐπίγυρον·] τὰ πρυμνήσια ἐπίγυα ἔλεγον.

[Ἐπιγύοις·] τοῖς ἀπὸ γῆς. τὰ δὲ πλεῖστα καὶ τοῖς ἐκ τῆς γῆς ἐπιγύοις προσέλαβον εἰς τὸ ζεῦγμα. καὶ αὐθις· τὴν δ' ἀπὸ τοῦ ρεύματος πλευρὰν ἡσφαλίζοντο τοῖς ἀπὸ γῆς ἐπιγύοις.

[Ἐπίδαμνος·] ὅτι ἡ πόλις τὸ νῦν Δυρράχιον Ἐπίδαμνος τὸ πάλαι ἐλέγετο.

[Ἐπιδαύριος·] ὄνομα τοπικόν.

[Ἐπίδauρος·] ὄνομα τοπικόν· ἐν ᾧ ὁ Ἀσκληπιὸς ἐτιμᾶτο.

[Ἐπιδαψιλεύόμενος·] πολυτελῶς διαπραξάμενος. καὶ Ἡρόδοτος· τὰς τε μητέρας καὶ ἀδελφεὰς ἐπιδαψιλεύμεθα ὑμῖν, ὥς παντελῶς μάθετε τιμώμενοι πρὸς ἡμέων.

[Ἐπιδαψιλεύω·] γενικῇ.

[Ἐπιδάν·]

[Ἐπιδάισιος οἶκος·] ὁ ἐπίκοινος καὶ οὐ μεριστός. ὁ ἐξ ἴσου καταλειφθεὶς δύο τισίν.

[Ἐπιδεᾶ·] ἐνδεᾶ, ἐλλιπῇ.

[Ἐπὶ δ' ἐγδούπησεν·] ἐπεκτύπησε. πλὴν περισσὸν καὶ παρέλκον τὸ γ. καὶ ἐν τῷ ἐρίγδουπος ὁμοίως.

[Ἐπιδέκατον·] τὸ δέκατον. καὶ ἐπίπεμπτον, τὸ ε' λέγειν εἰώθασι.

[Ἐπὶ Δελφινίῳ·] δικαστήριον Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων μὲν δεδρακέναι φόνους, κατὰ νόμους δέ.

[Ἐπιδεξιελευθέρως·] Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ· πάντα δυναμένους ὀξέως τε καὶ τορῶς διακονεῖν, ἀναλάβεσθαι δ' οὐκ ἐπισταμένους ἐπιδεξιελευθέρως, οὐδὲ ἀρμονίαν λόγων λαβόντας ὑπαντῆσαι θεόν. ζήτει ἐν τῷ ἀναλαμβάνειν.

[Ἐπίδεσμος·] ὁ ἐπὶ τῇ πληγῇ δεσμός. Ἀριστοφάνης· ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε κατέαξ' ἐχῖνον. οὐχῖνος οὖν ἔχων τίν' ἐπεμαρτύρατο. εἴθ' ἡ Συβαρῖτις εἶπεν, εἰ ναὶ τὴν Κόραν, τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας ἐν τάχει ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν ἔχης πλείονα.

[Ἐπίδειξον·] ἀντὶ τοῦ εἰπέ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἔχεις τινὰ γνώμην, ἐπίδειξον αὐτήν.

[Ἐπιδειπνεῖς·] λέκιθον, ἴν' ἐπιδειπνῆς, κόνισαι ἰσχυρῶς. καὶ δεύτερον δειπνεῖν δυνηθείης.

[Ἐπὶ Δηλίῳ μάχῃ·] χωρίον ἐστὶ τῆς Βοιωτίας τὸ Δήλιον, ἐν ᾧ μαχόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ Βοιωτῶν ἐνίκηθησαν.

[Ἐπιδήμιος·] ἐμφύλιος, κοινός, δημόσιος.

[Ἐπιδημῶ·] δοτικῇ.

[Ἐπὶ δ' ἦνεον·] ἐπὶνουν, συγκατετίθεντο.

[Ἐπιδιατίθεσθαι·] τὸ συνθήκας τινὰς ποιεῖσθαι, κατατιθεμένους ῥητόν τι ἀργύριον παρά τινι τῶν μεταξὺ γινομένων, ὅπερ ἐγγυᾶται, ὥστε εἰ ἡ πρᾶξις γίνοιτο, θατέρῳ πάντως τὸ ὁμολογημένον ἀργύριον ἀποδοῦναι.

[Ἐπιδιετὲς ἡβῆσαι:] ἀντὶ τοῦ ἐκκαίδεκα ἐτῶν γεγονέναι. τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι ιδ' ἐστίν. ἀλλ' οἱ ἔφηβοι παρ' Ἀθηναίοις ὀκτωκαιδεκαετῆς γινόμενοι ἐλέγοντο· καὶ ἔμενον μὲν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη δύο, ἔπειτα εἰς τὸ ληξιαρχικὸν ἐγράφοντο γραμματεῖον.

[Ἐπίδικα·] οἷς ἂν τις ἐπεδικάζετο, ὡς προσήκουσιν αὐτῷ κατὰ γένους ἀγχιστεῖαν, εἰ μὴ εἶεν υἱεῖς ἢ υἰώνοι τῷ τετελευτηκότι, μήτε μὴν διαθῆκαι, ταῦτα ἐπίδικα καλεῖται.

[Ἐπιδικάζεται·] γενικῇ. ἀντιποιεῖται.

[Ἐπίδικος] καὶ **[Ἐπίκληρος]** καὶ **[Ἐπίπρουνος]** καὶ **[Ἐπικληρῖτις.]** ἐπίκληρος μὲν ἢ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ ὀρφανὴ καταλειμμένη, μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ. ἢ δὲ αὐτὴ καὶ ἐπικληρῖτις, ἐπίπρουνος δὲ ἢ ἐπὶ μέρει τινὶ τοῦ κλήρου, ἢ τε προῖκα ἔχειν ἀδελφοὺς ἔχουσα. ἐπίδικος δὲ ἢ ἀμφισβητουμένη ἐπίκληρος, τινὶ χρή αὐτὴν γαμηθῆναι. Ἰσαῖος δὲ τὴν ἐπίκληρον ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον ἐπικληρέτιν ἐκάλεσεν.

[Ἐπιδουπάζω:] ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχῶ. γενικῇ.

[Ἐπιδίφρια:] τὰ τῷ ἄρματι δίφρῳ ἐπιτιθέμενα. καὶ ὁ ἐπὶ δίφρου ἰζάνων, ἢ καθήμενος παντοδαποῦ.

[Ἐπιδίφριος:] ἀργός, καὶ γυναικώδης.

[Ἐπιδωρατὶς:] ὁ σίδηρος, τοῦ ἀκοντίου τὸ ἄνω.

[Ἐπίδοσαν:] ἀντὶ τοῦ εἶδον.

[Ἐπίδοξος:] ἔνδοξος· ἢ προσδόκιμος. ὡς τό, ἐπίδοξος γὰρ ἦν αὐταρχῆσαι. καὶ Προκόπιός φησι· παρεχομένη χιλίας ἀργύρου λίτρας τὸν υἰὸν ὦνεῖσθαι ἐπίδοξος ἦν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἀπήγγειλεν, ὡς Πέρσαι ἐπίδοξοί εἰσιν ἐς τὴν Ῥωμαίων γῆν εἰσβάλλειν. ἀντὶ τοῦ προσδόκιμοι. καὶ αὖθις· ἑᾶσαι τὴν ὁδόν, ἢ ἔνδοξοι ἦσαν ἐπιθήσεσθαι οἱ Πέρσαι.

[Ἐπίδοσιν:] ἐπὶ ἀρετῆς αὕξησιν, προκοπὴν, προσθήκην. ὁ δὲ φιλοσοφῶν ἀνεμπόδιστος εἰς ἐπίδοσιν διετέλει καὶ ἐπεδίδου κατὰ πῆχυν, ὡς φάναι, ἀτεχνῶς. **[Ἐπίδοσιν]** μὲν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ἢ δὲ προκοπὴ παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων.

[Ἐπίδοσις:] αὕξεις, προσθήκη. Πισίδης· πρὸς τὰς ἐπιδόσεις τῶν ξιφῶν καὶ τῶν λίθων.

[Ἐπίδρομον:] ἐπιδρομὴν παρέχον, εὐάλωτον.

[Ἐπιδουπῆσαι:] ἐπικτυπῆσαι. καὶ **[Ἐρίγδουπος,]** ὁ μεγάλῳχος. Μένανδρος· οἱ δὲ Ἄβαροι κατὰ τὴν τοῦ πολέμου κίνησιν ἐβούλοντο ἦχον ἐγεῖραι ξυμμιγῇ τε καὶ ἄγριον, ἔτι τε οὖν ζὺν τῷ ἀλαλάγματι ἐπιδουπῆσαι τοῖς τυμπάνοις, ὅπως ἂν ἐς τοσοῦτον αὐτοῖς ὁ κτύπος ἐξαρθεῖ, ὡς καταπλῆξαι τε καὶ δεδίξεσθαι τὸ Ῥωμαϊκόν. ταῦτα ἐπεὶ προέγνω ὁ Βῶνος, προαφηγήσατο τοῖς στρατιώταις, ὥστε αὐτοὺς τῷ ἀθρόῳ μὴ καταπλαγῆναι, ἀλλὰ προανατυποῦντας ὅπερ ἔμελλεν ἔσεσθαι, ἐθίζεσθαι τῇ δοκίμῃ καὶ τῷ μήπω παρόντι πρὸς τὸ ἐσόμενον· καὶ ὅταν αἰσθοῖντο τὸν πάταγον τῶν τυμπάνων, ἀντιπαταγεῖν καὶ αὐτοὺς ταῖς ἀσπίσι καὶ ἐπαλαλάζειν τὸ ἐνυάλιον καὶ παιωνίζειν καὶ τοῖς ὑδροχόοις ἀγγείοις, ξυλίνοις οὖσιν, ἐπικτυπεῖν.

[Ἐπιέναι:] ἐπελθεῖν.

[Ἐπεικές:] πρέπον, καθῆκον, προσῆκον.

[Ἐπεικεστάτης:] παρὰ Ἡροδότῳ μετρία, εὐγνώμων, καλῶς ἔχουσα.

[Ἐπιεικής, Ἐπιεικῶς:] τὸ ἐπίρρημα τοῦτο σημαίνει τὸ πάνυ. σημαίνει καὶ παραδόξως, καὶ παρ' ἐλπίδα, καὶ τὸ μετὰ ἐπικειρίας καὶ χρηστότητος. σημαίνει καὶ τὸ μετρίως, ἥτοι συμμέτρως, καὶ τὸ ἱκανῶς. Προκόπιος· Λαζοὶ δὲ ἐπικεικῶς ἤχθοντο. δεῖσθαι χρημάτων οὐ πολλῶν εἰς τὴν ὁδόν, ζήσεσθαι γὰρ ἐπικεικῶς. καὶ αὖθις· ταῦτα παρ' ἐλπίδα τοῦ βασιλέως εἰς τὸ αὐθαδέες τε καὶ ὑπέρογκον φέροντα ἢ καθότι εἰκάζετο, ἐπικεικῶς γεγράφθαι ἔδοξεν. καὶ αὖθις· τοιγαροῦν κομιδὴ ἐπικεικῶς ἀνατίθησι τῷ ἐπὶ πάντων θεῷ τὰς ἡνίας τῆς ἀποδράσεως.

[Ἐπίηρα:] ἡ μετ' ἐπικουρίας χάρις. οἱ δὲ νεώτεροι ἀντὶ τοῦ ἔνεκα φασίν.

[Ἐπιῦδμονα:] ἔμπειρον.

[Ἐπιῦστορος, Ἐπιζητῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἐπιθάνατος:] προσδόκιμος τοῦ ἀποθανεῖν.

[Ἐπιθαρρῶ·] δοτικῇ.

[Ἐπὶ θάτερα.]

[Ἐπιθανής:] ἐγγίζων τῷ θανάτῳ. ἀνὴρ πρεσβύτης νοσῶν καὶ ἐπιθανής ὢν.

[Ἐπιθαυμάζειν:] ἀντὶ τοῦ δώροις τιμᾶν. Ἀριστοφάνης. Σω κράτης φησί· Στρεψιάδην ἀσπάζομαι. ὁ δέ· κᾶγωγέ σε. ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λάβε· δεῖ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.

[Ἐπιθέντες:] ἀποστείλαντες. οἱ δὲ ἀποπέμπουσι τὸν ἱατρὸν ἐπιθέντες γράμματα πρὸς τὸν τελώνην. καὶ αὖθις· πέμπουσι τῶν σωματοφυλάκων μοῖραν οὐκ ὀλίγην ναυσὶν ἐπιδόντες.

[Ἐπιθεραπεύων:] ἀντὶ τοῦ διορθούμενος, προμηθούμενος. Θουκυδίδης· ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ἐπιθεραπεύων τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον εἰς τὴν πατρίδα εἰδώς, εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτήν, ὅτι ἔσται ποτὲ αὐτῷ.

[Ἐπιθέτους ἐορτάς·] Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγитικῷ. τὰς μὴ πατρίους ἐορτάς, ἄλλως δὲ ἐπιψηφισθείσας, ἐπιθέτους ἐκάλουν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ἄλλα ἐπίθετά τινα, ὅσα μὴ πάτρια ὄντα ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ἐδίκαζε. Λυσίας δὲ ἐπιθέτους ἐπιστολάς λέγει τὰς δοθείσας τισὶν ὥστε διακομίσαι. καὶ ἐπιθεῖναι ἐπιστολάς, ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι. καὶ ἐπέθηκεν, ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν.

[Ἐπίθετοι:] αἱ ἀπὸ ἀλλοτρίων. Ναρσῆς δὲ τὰς ἐπιθέτους δυνάμεις τὰς ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας γνοὺς πλησιάζειν γράφει πρὸς Ἰωάννην.

[Ἐπιθειάσας:] ἐπιθαυμάσας, τὸ θεῖον εἰσδεδεγμένος, θεοφορούμενος. Θουκυδίδης· Ἀρχίδαμὸς τινα ἐπιθειάσας καθίστη ἐς τὸν πόλεμον τὸν στρατόν.

[Ἐπιθειασμοί:] πρὸς θεὸν ἱκεσίαι. ἐπιθειασμοὶ τε ὑπὲρ τε αὐτοῦ βασιλέως καὶ τῆς στρατιᾶς ἐγίνοντο. καὶ αὖθις· οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι. τουτέστι θείων ἐπικλήσεων. καὶ αὖθις· τοῖς ἐπιθειασθεῖσι συνεπευφήμησαν.

[Ἐπιθειάσων:] ἐορτάσων. ὁ δὲ ἔμεινεν αὐτοῦ ἐπιθειάσων τῇ γενεθλίᾳ ἡμέρᾳ τοῦ Χριστοῦ. καὶ γὰρ προσεπέλαζε τῆς ἡμέρας τὸ σέβας.

[Ἐπιθεῖναι:] ἐπικλεῖσαι. πέμπει ἄγγελον, ἐπιθεῖς ἐπιστολήν.

[Ἐπιθήκησα·] Ἀριστοφάνης· ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκησα.

[Ἐπιθήξας:] παρορμήσας, ἐρεθίσας. τὸν δὲ λουόμενον ἀπέκτεινεν ἐπιθήξας οἱ τῶν δορυφόρων τοὺς ἀφειδεστάτους.

[Ἐπὶ θήρα:] ἐπὶ ἀπάτη.

[Ἐπιθήσειν:] ἀντὶ τοῦ ἐπενεγκεῖν. οὐκ εἰς μακρὰν καὶ παντελῇ ἐπιθήσειν αὐτῷ δίκην ξὺν τοῖς θεοῖς. καὶ αὖθις· ἐπιθεῖς γράμματα δηλοῦντα τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετήν.

[Ἐπιθιγγάνει:] ἐφάπτεται.

[Ἐπὶ Θρασύλλῳ·] Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ τὸ ἐπὶ Θρασύλλῳ φησίν. Ἀττικὸν ἔθος ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ Θρασύλλῳ μνήματι.

[Ἐπιθρώσκων:] ἐφαλλόμενος.

[Ἐπιθυμηταί:] πρόθυμοι. οἱ δὲ ἐμεγαλοφρόνουν τότε καὶ ἐπιθυμηταὶ ἐξίσταντο, ὥς δὴ μεγάλα μὲν λυμανούμενοι τοὺς ἐναντίους καὶ πολλὰ καὶ κερδαλέα ἐνθένδε οἰσόμενοι. καὶ ἐπὶ τοῦ αἰτεῖσθαι. ὁ δὲ τοῦτον ἔλεγεν ἐπικαλεῖσθαι ζύμμαχον. τουτέστι δέεσθαι, χρῆζειν.

[Ἐπιθυμία·] ἐπιθυμία ἐστὶν ἄλογος ὄρεξις, ὅφ' ἣν τάττεται ταῦτα· σπάνις, μῖσος, φιλονεικία, ὀργή, ἔρως, μῆνις, θυμός. ἔστι δὲ ἡ μὲν σπάνις ἐπιθυμία τις ἐν ἀποτεύξει καὶ οἷον κεχωρισμένη ἐκ τοῦ πράγματος, τεταμένη δὲ διακενῆς ἐπ' αὐτὸ καὶ περισπωμένη. μῖσος δὲ ἐστὶν ἐπιθυμία τις τοῦ κακῶσαί τινα μετὰ προσκοπῆς τινος καὶ προστάσεως, ὀργή δὲ ἐπιθυμία τιμωρίας τοῦ δοκοῦντος ἡδίκηκεναι οὐ προσηκόντως, ἔρως δὲ ἐπιθυμία τις οὐ περὶ σπουδαίου πράγματος· ἔστι γὰρ ἐπιβολὴ φιλοπονίας διὰ κάλλος ἐμφαινόμενον. μῆνις δὲ ἐστὶν ὀργή τις πεπαλαιωμένη, ἐπίκοτος καὶ ἐπιτηρητικὴ· θυμὸς δὲ ὀργὴ ἀρχομένη.

[Ἐπιθυμία σώματος·] ζήτει ἐν τῷ δεδοξοπεποιημένον.

[Ἐπιθυμῶν·] γενικῇ. προαιρετικῶς ἔχων. τοὺς δὲ ἦγε ζῶντας ἐπιθυμῶν Λακεδαιμονίοις ἀγαγεῖν. συντάσσεται μετὰ γενικῆς.

[Ἐπιθύνων:] ἐπανορθούμενος.

[Ἐπικαγχάζων.]

[Ἐπικάθηται:] ἐπικρέμαται. Πολύβιος· ὁ δὲ διατειχίζει τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἄκρας, ἵνα μηδεὶς ἔτι φόβος ἐπικάθηται τοῖς Ταραντίνοις ἀπὸ τῶν κατεχόντων τὴν ἀκρόπολιν.

[Ἐπικαθίζηται·] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· κρατοῦσι γοῦν κὰν τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε, ἐφ' οἷς ἂν αὐτὸς ἐπικαθίζηται μόνος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζυγῶν. ἐπικαθέζεσθαι γὰρ τὸ βαροῦν λέγομεν.

[Ἐπὶ καλάμῃ ἀροῦν:] ἔθος ἐστὶ τοῖς γεωργοῖς παρ' ἐνιαυτὸν ἀργὴν καταλείπειν τὴν γῆν, ὅπως ἀκεραίους ἐκτρέφῃ τοὺς καρπούς, ὥς μὴ κατ' ἔτος τοῖς σπέρμασι πονοῖτο. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Τληπόλεμον λόγῳ διαβάλλων τινὰ τῶν ἀπλήστων γεωργῶν, τὰ ἐν τῇ γῇ καταχρώμενον καὶ κατ' ἔτος ἐξαναλίσκοντα τὴν ἰσχὺν αὐτῆς, φησίν· οὕτοσί δὲ πυρούς ἐπὶ καλάμοις ἀροῖ. τουτέστιν αἰεὶ σπεύρων οὐδεμίαν ἄνεσιν τῇ γῇ δίδωσιν.

[Ἐπικαλέσας:] μεμψάμενος.

[Ἐπικαλούμενων:] ἀντὶ τοῦ κατηγορουμένων. ἐνίας τῶν κατηγοριῶν εἴωθεν ἀπίστους ποιεῖν ὁ τῶν ἐπικαλούμενων βίος.

[Ἐπικαλῶν:] ἀντὶ τοῦ κατηγορῶν, ἐγκαλῶν. ἀνεῖλε δὲ τοὺς ἄνδρας ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐπικαλῶν, πλὴν ὅτι σοφῶ τε καὶ ἀρίστῳ τῷ ἄνδρῳ γενέσθην. τὸν ἄνθρωπον λοιδορίας πέρι οὐδὲν ἐπικαλεῖν ἐπαγγείλασα, πλὴν ὅτι παιδεραστοίη.

[Ἐπικαμπῆς παράταξις:] ἐπὰν τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσπίπτῃ, τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῶν ὀπίσω μερῶν ὀρθία ὑφ' αὐτὴν ἔχῃ τεταγμένα.

[Ἐπὶ κάρ:] ἐπὶ τὰ κάτω, ἐπὶ κεφαλὴν. ἐξ ὁρέων ἐπὶ κάρ. οἶον ἐπὶ τὰ κατωφερῇ.

[Ἐπικαρπίας:] κέρδη.

[Ἐπικάρσιον:] πλάγιον, οὐκ εὐθύ. Ἡρόδοτος.

[Ἐπικατέσεισεν:] ἐπικατέβαλεν. Ἰώσηπος· πολιορκοῦντος Ἀντιόχου τὰ Ἱεροσόλυμα, ἰδὼν Ἑλεάζαρος ὁ υἱὸς Ματθίου τὸν ὑψηλότετον τῶν ἐλεφάντων κεκοσμημένον, ὑπολαβὼν ἐπ' αὐτοῦ τὸν Ἀντίοχον εἶναι, πολὺ διακόψας τὸ στίφος τῶν πολεμίων καὶ τὸ θηρίον ὑπὸ τὴν γαστέρα πλήξας ἐπικατέσεισεν αὐτῷ τὸν ἐλέφαντα, μηδὲν δράσας πλεῖον τοῦ μεγάλοις ἐπιβαλέσθαι, καὶ συντριβεῖς ἀπώλετο.

[Ἐπικαιρότατα:] ἐπικινδυνότατα.

[Ἐπικαιρότατος:] ἐπιτήδειος, ἐν τοῖς ἐπικαίροις τῶν χωρίων τόποις, ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδείους.

[Ἐπὶ καιροῦ:] εὐκαίρως, ἀρμοδίως.

[Ἐπικεκηρυχέναι:] ὁπότε βούλοιτο πόλις ἢ ἄρχων ἀναιρεθῆναι τινὰ τῶν μὴ ὑφ' αὐτοῖς, ἐκήρυττε δῶσειν χρήματα τῷ ἀνελόντι ἢ καὶ ζῶντα προσαγαγόντι· καθὰ καὶ Ξέρξην ἐπεκήρυξαν οἱ Ἕλληνες τῷ καταγαγόντι ἢ ζῶντα ἢ τεθνηκότα Ἀθήναζε ρ' δώσειν τάλαντα.

[Ἐπικελεύομαι·] δοτικῇ.

[Ἐπίκενος λόγος:] ὁ μάταιος.

[Ἐπὶ κέρως παραπλέοντας:] τουτέστι μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἐτέρᾳ.

[Ἐπικερτομοῦσι:] χλευάζουσιν. Ἀγαθίας· ὁ δὲ ἤκεν ἐπικερτομήσων αὐτοὺς τῆς ἀβουλίας καὶ ἀμελείας, πρὸς αἰτιατικὴν. καὶ αὖθις· οὐχ ἤκιστα δὲ Πετράνης ἐλύπησεν αὐτὸν ἐπικερτομήσας τοιάδε.

[Ἐπικεύσω:] ἐπικρύψω.

[Ἐπὶ κεφαλαίου:] συντόμως, ταχέως. Πολύβιος· μνησθεῖς δ' ἐπὶ κεφαλαίου τῶν γεγονότων αὐτοῖς ἐλαττωμάτων καὶ θεῖς πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ τῶν Μακεδόνων προτερήματα.

[Ἐπικεχήνασι. Ἐπικεχοδῶς:] ἀποπατήσας, ἀποτιλήσας.

[Ἐπικείμενα:] ἀντὶ τοῦ ἐπιφέροντα. δισχιλίας λίτρας χρυσοῦ στέλλουσι καὶ κειμήλια κάλλιστα οἱ περὶ Γεζέριχον τῷ Βασιλίσκῳ, πρόφασιν τὴν τῶν Ἀρειανῶν ἐπικείμενα.

[Ἐπίκειμαι] τοῦ **[περίκειμαι]** διαφέρει. δοτικῇ.

[Ἐπικειμένου:] τοῦ φαινομένου. ὁ δὲ ἤτει τιμὴν τοὺς κεκτημένους τοῦ ἐπικειμένου καρποῦ, καὶ παρ' ὧν μὴ λάβοι, διέφθειρεν.

[Ἐπικήδειον:] ἐπιτάφιον, ἐπιθανάτιον. καὶ **[Ἐπικήδειος θρῆνος]** ὁμοίως.

[Ἐπίκληρα:] ἐπιθανάτια. κῆρ γὰρ ὁ θάνατος.

[Ἐπίκηρος ὕλη:] ἡ πρόσκαιρος.

[Ἐπικηρυκεύεται:] διὰ κήρυκός τινος συνθήκας τινὰς ἢ πρεσβείας ποιεῖται. ἢ φιλίαν σπένδει.

[Ἐπικηρυκεύω·] δοτικῇ.

[Ἐπικηρυκεία:] φιλία ἢ ἐκ τῶν πολεμίων. **[Ἐπικηρυκεία,]** τὸ περὶ φιλίας καὶ διαλλαγῶν κήρυκας πέμπειν. Δημοσθένης ἐ΄ Φιλιππικῶν.

[Ἐπικίδναται:] ἐπισκορπίζεται.

[Ἐπικινδυνότατος. Ἐπικλάσσωσιν:] εἰς οἶκτον ἀγάγωσι. μὴ καὶ πρὸς ὀλοφυρμὸν τραπόμενοι τοὺς στρατιώτας ἐπικλάσσωσιν. Ἰώσηπος· ὁ δὲ τοῖς ἔργοις ἐφεστώς, παρ' αὐτῷ γὰρ ἐμεμαθήκεσαν, βραδυτῆτα ἐπικαλέσας τῆς ἀφίξεως.

[Ἐπίκλαυτον:] γοερὸν, θρηνητικόν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἐπὶ βάρβαρον ἐζομένη πέταλον κελαρύζει ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον.

[Ἐπίκλημα:] ἔγκλημα. Ἀγαθίας· ἡγούμενοι δὲ ἀδύνατον εἶναι, εὐπρεπέστατα ᾧοντο ἀποσεῖσασθαι τὸ ἐπίκλημα. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Πάκορος, ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς, καὶ ἄλλα τινὰ ἐπικλήματα ἐπέφερε Τραϊανῷ βασιλεῖ, καὶ τὸ δοκεῖν ἐπίκλημα ἐποιεῖτο κατὰ Ῥωμαίων, ὅτι δόξαν ἐντὸς λ' ἡμερῶν μηδετέρους παρὰ τὰ ζυγκείμενα ἐπιτελεῖν, οἱ δὲ οὐ κατὰ τὸ θεσπισθὲν ἐπιτειχίζουσιν.

[Ἐπίκλην:] ἐπωνυμίαν.

[Ἐπίκληρος:] ὅταν παῖς ὀρφανὴ πατρὸς καὶ μητρὸς ἀδελφῶν τε οὖσα ἔρημος, καὶ ταύτῃ τύχῃ ὑποκειμένη οὐσία, ταύτην καλοῦσιν ἐπίκληρον· ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἤδη γεγαμημένην, ὅταν ᾗ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλη καταλελειμμένη. καλοῦσι γὰρ καὶ τὴν οὐσίαν κλῆρον. καλεῖται δὲ ἐπίκληρος καὶ ἡ μηδέπω γεγαμημένη, ἀλλὰ παρὰ τῷ πατρὶ οὖσα, καθότι καθήκει αὐτῇ πᾶσα ἡ οὐσία. καλοῦνται δὲ ἐπίκληροι, κἂν δύο ᾧσι κἂν πλείους. τινὲς δὲ τὴν ἐπίκληρον καλοῦσιν ἐπιπταματίδα καὶ πατροῦχον.

[Ἐπίκληρος:] νόμος ἦν Ἀθηναίοις γνησίας μὲν οὖσης θυγατρός, νόθου δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόθον τὰ πατρῶα. ἢ ἡ μὴ ἔχουσα ἀδελφούς ἐτέρους συγκληρονόμους, ἀλλὰ μονοκληρονόμος οὖσα. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἔξῃν τοῖς νόθοις κληρονομεῖν, τὰργύριον διὰ χειρὸς ἐδίδοσαν. νόμος δὲ ἦν Ἀττικός, τοῖς νόθοις μέχρι ε' μνῶν καταλιμπάνειν. Ἀγαθίας· ἐφοίτων δὲ γυναῖκες ἀνὰ τοὺς προμαχῶνας, τυχὸν μὲν μητέρες οὖσαι τῶν ἀπολωλότων, τυχὸν δὲ ἐπίκληροι, τυχὸν δὲ ὀτφοῦν ἄλλῳ τρόπῳ μέλλον αὐταῖς.

[Ἐπίκλησιν:] ἐπωνυμίαν.

[Ἐπίκλητος:] ἔξωθεν ἐρχόμενος. διὰ τῆς ἐπικλήτου καὶ ἀλόγου λοιδορίας υπέλαβε πιστότερος φανήσεσθαι.

[Ἐπίκλητος:] ὁ ἐπὶ τινι καλούμενος ὑποθέσει. ὃν ἐν ταῖς ἀμυχαναῖς Ἰουδαῖοι ἐπίκλητον ἑαυτοῖς τύραννον προσήγαγον.

[Ἐπικλινές:] ἐπιρρεπὲς εἰς κακόν. ἐπικλινές ἐστι τάλαντον. Καλλίμαχος.

[Ἐπικλινὴς ὁδός:] καὶ κλίνεται τῆς ἐπικλινέος, καὶ ἐπικλινούς.

[Ἐπικλίντης:] ὁ σεισμός. καὶ κλίνεται ἐπικλίντου.

[Ἐπίκλιντρον:] εἶδος κοσμίῳ γυναικίῳ. τό τ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοις.

[Ἐπίκλοπος:] ἀπατεών.

[Ἐπικλοπώτερος:] παραλογιστικώτερος.

[Ἐπικλύσασα:] ἐπιδαφιλεύσασα, καταβαλοῦσα. ἡ οὖν Κλεοπάτρα καί τοὺς Ἡλείους ἐπειράτο πολλῶ χρυσῶ ἐπικλύσασα τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς πρίασθαι.

[Ἐπὶ κνάφου ἔλκεις:] ὅτι διαφθείρεις. οἱ γὰρ κναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συστρέψαντες ἱμάτια κνάφουσιν. ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο κνάφος.

[Ἐπικναίει] καὶ **[Ἐπέκναιεν. Ἐπικνίζεται:]** δάκνεται.

[Ἐπικνῶ:] ἀντὶ τοῦ ἐπίβαλε. Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν· ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.

[Ἐπὶ κόρρης:] ἐπὶ κεφαλῆς, ἢ γνάθου, ἢ κροτάφου. κόρρην γὰρ καὶ κόρσιν ὅλην τὴν κεφαλὴν σὺν τῷ αὐχένι λέγουσι. τινὲς δὲ καὶ ράπισμα λέγουσι τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου λαμβάνειν, ἀπτόμενον καὶ τοῦ κροτάφου.

[Ἐπὶ κόρρης:] ἄλλοι μὲν ἄλλως ἀπέδωκαν. βέλτιον δὲ ἐπὶ τῆς γνάθου ἐκλαμβάνειν· ὁ κατ' ἔθος λέγομεν ράπισμα. οὕτως γὰρ χρῶνται καὶ οἱ ῥήτορες.

[Ἐπικουρῆσαι·] δοτικῇ. βοηθῆσαι. καὶ **[Ἐπικουρία,]** ἡ βοήθεια.

[Ἐπικούρειος Ἑρμῶν:] ὁ παρὰ τῷ Λουκιανῶ.

[Ἐπίκουρος,] Νεοκλέους, Ἀθηναῖος, Γαργήτειος τῶν δήμων, μητρὸς Χαιρεστράτης. ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ Νεοκλῆς, Χαιρέδημος, Ἀριστόβουλος ἢ Ἀριστόδημος. φιλοσοφίας δὲ ἤρξατο ἀπὸ ἐνιαυτῶν ἰβ' καὶ οἰκείαν αἵρεσιν εἰσηγήσατο, πρῶτον μὲν ἐν Σάμῳ διατρίψας σὺν τοῖς γονεῦσιν, εἶτα σχολαρχήσας ἐν Μιτυλήνῃ ἐνιαυτῶν ὧν ἦν, εἶτα ἐν Λαμψάκῳ καὶ οὕτως ἐν Ἀθήναις ἐν ιδίῳ κήπῳ, ἀκούσας δὲ Ναυσιφάνους τοῦ Δημοκριτείου καὶ Παμφίλου τοῦ Πλάτωνος μαθητοῦ. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς ρθ' ὀλυμπιάδος μετὰ ἑπτὰ ἐνιαυτοὺς τῆς Πλάτωνος τελευτῆς καὶ παρέτεινεν ἐπὶ τῶν διαδόχων καὶ Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ· καὶ διέμεινεν ἡ αὐτοῦ σχολή ἕως Καίσαρος τοῦ πρώτου, ἔτη σκζ'. ἐν οἷς διάδοχοι αὐτῆς ἐγένοντο ιδ'. συγγράμματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα.

[Ἐπίκουρος·] οὗτος τὸ θεῖον παρ' οὐδὲν ἐτίθετο· ἀδελφοὶ δὲ τρεῖς ἦσαν, **[οἷ]** μυρίοις ἀρρωστήμασι περιπλακέντες ἀπέθανον οἴκτιστα. ὅγε μὴν Ἐπίκουρος ἔτι νέος ὢν αὐτὸς οὐ ῥαδίως ἀπὸ τῆς κλίνης οἷός τε ἦν κατιέναι, ἀμβλυώπτων τε καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου αἴγλην δειλὸς ὢν καὶ τῷ φαειροτάτῳ τε καὶ ἐναργεστάτῳ τῶν θεῶν ἀπεχθανόμενος. καὶ μέντοι καὶ τὴν τοῦ πυρὸς αὐγὴν ἀπεστρέφετο αἰμά τε αὐτῷ διὰ τῶν πόρων ἀπεκρίνετο τῶν κάτω, τοσαύτη δὲ ἄρα ἡ σύντηξις ἡ τοῦ σώματος ἦν, ὥς ἀδυνατεῖν καὶ τὴν τῶν ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν. καὶ Μητροδώρος δὲ καὶ Πολύαινος, ἄμφω τῷ ἐταίρῳ αὐτοῦ, κάκιστα ἀνθρώπων ἀπέθανον· καὶ μέντοι τῆς ἀθεΐας ἠνέγκαντο μισθὸν οὐδαμὰ οὐδαμῇ μεμπτόν. οὕτω δὲ ἄρα ἦν ἡδονῆς ἡττων ὁ Ἐπίκουρος, ὥστε διὰ τῶν ἐσχάτων ἐν ταῖς διαθήκαις αὐτοῦ ἔγραψε τῷ μὲν πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐναγίζειν ἅπαξ τοῦ ἔτους καὶ Μητροδώρῳ καὶ Πολυαίνῳ τοῖς προειρημένοις, ἑαυτῷ δὲ δισσωδῶς εἰπεῖν, τῆς ἀσωτίας τὸ πλεον προτιμῶν καὶ ἐνταῦθα ὁ σοφός· καὶ τραπέζας λίθων πεποίηται, καὶ ὥς ἀναθήματα ἐν τῷ τάφῳ προσέταξε τεθῆναι ὁ προτένθης τε καὶ ὀψοφάγος οὗτος. καὶ ταῦτα ἐπέσκηψεν οὐκ ὢν ἐν περιουσίᾳ, λυττῶν οὖν ταῖς ἐπιθυμίαις, ὥσπερ οὖν καὶ ἐκείνων σὺν αὐτῷ τεθνηξομένων. ἐξήλασαν δὲ τοὺς Ἐπικουρείους τῆς Ῥώμης δόγματι τῆς βουλῆς κοινῶ. καὶ Μεσσήνιοι δὲ ἐν Ἀρκαδίᾳ τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς οἰονεῖ φάτνης ἐδηδοκότας ἐξήλασαν λυμεῶνας μὲν εἶναι τῶν νέων λέγοντες, κηλῖδα μὲν

φιλοσοφία προσβάλλοντες διά τε μαλακίαν καὶ ἀθεότητα· καὶ προσέταζάν γε πρὸ τῶν τοῦ ἡλίου δυσμῶν ἔξω τῶν ὄρων τῆς Μεσσηνίας γῆς εἶναι αὐτούς, ἐκφρησθέντων δὲ τοὺς ἱερέας καθῆραι τὰ ἱερά, τοὺς γε μὴν τιμούχους (καλοῦσι δὴ ταύτη τοὺς ἄρχοντας Μεσσήνιοι) καὶ τὴν πόλιν καθῆραι πᾶσαν, οἷα δῆπου λυμάτων τινῶν καὶ καθαρμάτων ἀπηλλαγμένην. ὅτι ἐν Κρήτῃ Λύκτιοι τῶν Ἐπικουρείων τινὰς ἐκεῖ παραβάλλοντας ἐξήλασαν. καὶ νόμος ἐγράφη τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ, τοὺς τὴν θήλειαν σοφίαν καὶ ἀγεννῆ καὶ αἰσχρὰν ἐπινοήσαντας καὶ μέντοι τοῖς θεοῖς πολεμίους ἐκκεκηρύχθαι τῆς Λύκτου· ἐὰν δέ τις ἀφίκηται θρασυνόμενος καὶ τὰ ἐκ τοῦ νόμου παρ' οὐδὲν ποιήσεται, δεδέσθω ἐν κύφῳ πρὸς τῷ ἀρχεῖῳ ἡμερῶν εἴκοσιν, ἐπιρρεόμενος μέλιτι γυμνὸς καὶ γάλακτι, ἵνα ἥ μελίτταις καὶ μυῖαις δεῖπνον καὶ ἀναλώσῃ χρόνῳ τῷ προειρημένῳ αὐτούς. τούτου γε μὴν διελθόντος, ἐὰν ἔτι περιῇ, κατὰ κρημνοῦ ὠθείσθω στολὴν γυναικεῖαν περιβληθεῖς.

[Ἐπίκουρος:] ὄνομα κύριον. εἶχε δὲ ἄρα τὸ βιβλίον τὰς Ἐπικούρου δόξας, ἃς ἐκεῖνοι κυρίας οὕτω καλοῦσιν, Ἐπικούρου κακὰ γνωρίσματα· ἐν αἷς ἄρα καὶ τόδε ἦν, ὅτι καὶ τόδε τὸ πᾶν φέρεται τύχῃ τινί, οὐ μὴν βουλήσει καὶ κρίσει θεοῦ. ταύτας δὲ τὰς θρυλομένας ἀτόμους πληττομένας ὑπ' ἀλλήλων, εἶτα ἀφισταμένας, ἐκ τούτων γίνεσθαι ἀέρα, γῆν καὶ θάλατταν, εἶτα διαλύεσθαι τὰς ἀνακράσεις καὶ συνόδους καὶ παντελῶς ἀφανίζεσθαι εἰς ἀτόμους. φέρεσθαι δὲ εἰκὴ τὰ πάντα, καὶ ὥς ἔτυχεν, οὐ μὴν ἐκ τῆς τοῦ ποιητοῦ σοφίας. εἶτα ὅτι ἐκ προνοίας φύρεται πάντα, οὔτε κυβερνήτην οὔτε ἰθυντὴν οὔτε ποιμένα ἔχοντα. εἶτα ὁ πομπὴ τοῦ θεοῦ ἦκων οὐκ ἠνέσχετο παραληρεῖν αὐτόν, ἀλλὰ τὴν τῶν λόγων παραπληγὰ λύτταν κατεσίγασεν, εἶτα ἀνέθορεν, Ἐπικούρῳ καὶ ταῖς ἐκείνου δόξαις κλάειν λέγων.

[Ἐπίκουρος:] βοηθός. καὶ **[Ἐπικουρῶ·]** δοτικῇ.

[Ἐπικωμάσαι:] ὀρχεῖσθαι, ἢ λαλῆσαι αἰσχροῖς. πολλὰ ταῖς ἐκκλησίαις ἐπεκώμασαν ταραχαί.

[Ἐπίκωμος:] ὑβριστής, συγχαίρων. ταῦτα δὲ ἀχρεῖα τυγχάνειν ἔδοξεν, ὥς περιττὸς ἐπίκωμος. ὁ Προκόπιός φησι περὶ Θεοδοσίου βασιλέως.

[Ἐπικωπητήρ:] ὁ τροπωτὴρ ἰμάς.

[Ἐπίκωπος:] ξιφῆρης. κώπη γὰρ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. ἢ ἀντὶ τοῦ διὰ νεώς, καὶ ναυτικὸς ὢν. καὶ Ὅμηρος· οὐ γάρ μοι νῆες εἰσὶν ἐπήρετμοι. ἐπὶ Ποπλίου συνθήκας ἐποιήσαντο Ῥωμαῖοι καὶ Καρχηδόνιοι, μὴ ἔχειν μήτε κτᾶσθαι Καρχηδονίους πλοῖον ἐπίκωπον, πλὴν δέκα τριήρων καὶ τῶν ἀλιευτικῶν καὶ περιχώρων, ὧν οὐδὲν ἦν δεκασκάλμου μεῖζον.

[Ἐπικῶς:] ἀντὶ τοῦ λογίως. **[Ἐπικῶς]** δὲ ἀντὶ τοῦ ποιητικῶς.

[Ἐπικρᾶναι:] τῇ κεφαλῇ κατανεῦσαι.

[Ἐπικράτεια.] καὶ **[Ἐπικρατῶ·]** γενικῇ.

[Ἐπικράτης,] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἔμπορος καὶ Ἀντιλαΐς.

[Ἐπικράτης·] Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα πώγων' ἔχεις. οὗτος γὰρ μέγαν πώγωνα εἶχεν. ἐπεκαλεῖτο δὲ σακεσφόρος. καὶ Πλάτων ὁ κωμικός φησιν· ἄναξ ὑπῆνης Ἐπικράτες σακεσφόρε. καὶ ἐκωμωδεῖτο εἰς δασύτητα. ἦν δὲ ῥήτωρ δημαγωγός.

[Ἐπικράτης,] Ἀθηναίων δημαγωγός, Ἔφορος ἐπικαλούμενος· οὗ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ Παραπρεσβείας μνημονεύει. ἕτερος δέ ἐστιν, οὗ μνημονεύει Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ διοικήσεως· ὃν φασὶν κεκτηῖσθαι ταλάντων χ' οὐσίαν. ἄλλος δέ ἐστιν Ἐπικράτης, Αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος κηδεστής· ὃ ἐπώνυμον Κυρηβίων, ὥς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

[Ἐπικρεμαμένους:] ἐπικειμένους. οἱ δὲ ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου πάντα οἷσιν ἐλογίζοντο.

[Ἐπικρεμάσας:] ἐπενεγκών. οἷς δ' ἅμα ἀναταθείς καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ φόβον ἐπικρεμάσας.

[Ἐπίκρια:] τὰ τῆς νηὸς σανιδώματα.

[Ἐπικρίνει:] δοκιμάζει.

[Ἐπικριτής:] σύμβουλος, δοκιμαστής. χρώμενος ἐπικριτῇ τῶν λεγομένων τῷ Μασσανάσῃ διὰ τὴν τῶν τόπων ἐμπειρίαν.

[Ἐπικτήτης. Ἐπίκτητος,] Ἱεραπόλεως τῆς Φρυγίας, φιλόσοφος, δοῦλος Ἐπαφροδίτου, τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως Νέρωνος. πηρωθεὶς δὲ τὸ σκέλος ὑπὸ ρεύματος ἐν Νικοπόλει τῆς νέας Ἡπείρου ὤκησε, καὶ διατείνας μέχρι Μάρκου Ἀντωνίνου· ἔγραψε πολλά. ὅτι Θεο σέβιος ὁ φιλόσοφος ἔλεγε πολλὰ ἀπὸ τῶν Ἐπικτήτου σχολῶν, τὰ δὲ καὶ αὐτὸς ἐπετεχνᾶτο τῆς ἡθοποιου διανοήματα μούσης, ἱκανὰ πείθιν καὶ δυσωπεῖν τῶν ψυχῶν τὰς μὴ παντάπασιν ἀτέγκτους καὶ ἀτεράμονας· ἀποστρέφεσθαι δὲ καὶ ἀποδιδράσκειν τὰ χεῖρω τῆς ζωῆς εἶδη κατὰ δύναμιν, ἀσπάζεσθαι δὲ τὰ ἀμείνω καὶ μεταδιώκειν, καθόσον οἷόν τε παντὶ σθένει· τοιγαροῦν καὶ ἐν συγγράμμασι καταλέλοιπε τοιούτοις τισὶ τὰς ἑαυτοῦ νοθετήσεις οἷσις Ἐπίκτητος πρότερον. καὶ μοι δοκεῖ ὁ ἀνὴρ γεγονέναι ἄντικρυς, ὥς ἓνα πρὸς ἓνα ἀντιβαλεῖν, ὁ τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου Ἐπίκτητος, ἄνευ μέντοι τῶν Στωϊκῶν δοξασμάτων. ὁ γὰρ Θεοσέβιος οὐδενὸς τοσοῦτον ὅσον τὴν Πλάτωνος ἀλήθειαν ἡσπὰ ζετο καὶ ἐθαύμαζε. καὶ δὴ τι καὶ συνεγράψατο μικρὸν βιβλίδιον περὶ τῶν ἐν Πολιτείᾳ τῇ μεγάλῃ κεκομψευμένων, τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ἤκουσαν θεοσοφίαν ἐξαίρων λόγῳ· ταύτην γὰρ διαφερόντως ἐτίμα καὶ ἔσεβεν. αἰεὶ γὰρ ἐν τοῖς ἠθικωτέροις φιλοσοφήμασι διατρίβων ἐφαίνετο. καὶ γὰρ εὖ ἐπεφύκει πρὸς εὐζωίαν μᾶλλον ἢ ἐπιστήμην, οὐδὲ ταύτην ἡσυχάζουσιν, οὐδὲ ἐν μόναις ταῖς φαντασίαις γυμναζομένην, ἀλλὰ ζῶσαν ἱκανῶς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων. εἰ μὴ γὰρ καὶ τὸν δημόσιον ἐπολιτεύσατο τρόπον, ἀλλὰ τὸν ἴδιον, ὃν καὶ Σωκράτης ἐκεῖνος καὶ ὁ Ἐπίκτητος καὶ πᾶς εὖ φρονῶν μεταχειρίζεται, τὴν ἑαυτοῦ καὶ ἐν ἑαυτῷ πολιτείαν διακοσμῶν· τοῦτο μὲν πρῶτον, ἔπειτα καὶ πρὸς ἄλλους ἐν μέρει καθέκαστον ἰδίᾳ συνισταμένην πρὸς τὸ βέλτιστον.

[Ἐπικυδέστερος:] ἐπικρατέστερος, νικητικός, ἐνδοξότερος. κῦδος γὰρ ἡ δόξα. τοὺς Ῥωμαίους ὁ Τοῦρκος ἐν τιμῇ πλείονι ἐποίησατο, ὥς καὶ κατὰ τὴν ἐπικυδεστέραν ἀνακλῖναι στιβάδα.

[Ἐπικύδης:] ὅτι Ἐπικύδης καὶ Ἱπποκράτης ἀδελφῶ μὲν ἀλλήλων, στρατηγῶ δὲ Συρακουσίων, οἱ Ῥωμαίοις ἐκ πολλοῦ δυσχεραίνοντες, ἐπεὶ τὰς Συρακούσας οὐκ ἴσχυον ἐκπολεμῶσαι, κατέφυγον ἐς Λεοντίνους διαφερομένους τοῖς Συρακουσίοις καὶ κατηγόρουν τῆς πατρίδος, ὅτι τὰς σπονδὰς Ἱέρωνος ἐφ' ὅλην Σικελίαν πεποιημένου μόνον Συρακούσιοι σφίσιν αὐτοῖς ἀνακοινώσαιαν. οἱ δὲ ἡρεθίζοντο καὶ Συρακούσιοι μὲν ἐπεκήρυσσον, εἴ τις Ἱπποκράτους ἢ Ἐπικύδου κομίσειε τὴν κεφαλὴν, ἰσόσταθμον αὐτῷ χρυσίον ἀντιδώσειν, Λεοντῖνοι δὲ αὐτῶν Ἱπποκράτην στρατηγὸν ἡροῦντο.

[Ἐπικυκλῆσαι:] ἐπεισαγαγεῖν.

[Ἐπικύλλωμα:] τὸ μετὰ τὴν τῶν ἄρτων διάρτησιν περισσευόμενον· κόλλιξ γὰρ ὁ ἄρτος. ὅθεν καὶ κολλούριον, ἀπὸ τοῦ κολοβόν.

[Ἐπικυφότερος. Ἐπιλάθη] καὶ [Ἐπιλάθωμαι.] γενικῇ. αὐθυπότακτα.

[Ἐπιλαμβάνεσθαι·] γενικῇ. μέμφεσθαι. μὴ ὀνειδιστικῶς ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν βάρβαρον ἢ σόλοικον ἢ ἀπηχῆς τι προενεγκαμένων.

[Ἐπίλαμπος·] καταφανής, παρ' Ἡροδότῳ.

[Ἐπιλανθάνεσθαι·] ἀποβαλεῖν ἐπιστήμην.

[Ἐπιλαχόντα·] τυχόντα.

[Ἐπιλαχών·] Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· οὔτε λαχὼν οὔτ' ἐπιλαχών, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς πριάμενος. τοιοῦτον δέ ἐστι τὸ λεγόμενον. ἐκκληροῦντο οἱ βουλευεῖν ἢ ἄρχειν ἐφίεμενοι. ἔπειτα ἐκάστου τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπελάγχχανεν, ἵνα, ἐὰν ὁ προλαχὼν ἀποδοκιμασθῇ ἢ τελευτήσῃ, ἀντ' ἐκείνου γένηται βουλευτὴς ἢ ἄρχων ὁ ἐπιλαχών.

[Ἐπιλέγει·] πρὸς τοῖς προειρημένοις φησίν.

[Ἐπίλεκτος], προπαροξυτόνως. ἐκλεκτὸς δὲ ὀξυτόνως. διότι τὸ μὲν ἐκ τοῦ ῥήματος, τὸ δὲ ἐκ τοῦ ὀνόματος συντέθεται.

[Ἐπιλεξάμενος·] ἀναμετρήσας, ἀναλογισάμενος. ὁ δὲ Ἡρακλῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν βοῶν ἐπιλεξάμενος. καὶ Ἡρόδοτος· ὁ δὲ ἐπιλεξάμενος, ὥς ἦν δι' αὐτοῦ κατέλθωσιν οἱ φυγάδες ἐς τὴν πόλιν, ἄρξει τῆς Νάξου. ἀντὶ τοῦ ἀναλογισάμενος. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναγνούς. ὁ δὲ εὐρίσκει τὰ γεγραμμένα καὶ ἐπιλεξάμενος ἐλέγχει τὸ πᾶν, ὥς ἐγένετο.

[Ἐπιλείψει με·] καταλείψει με· διηγούμενον ἡ ἡμέρα.

[Ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχῃ·] χωρίον ὑπὲρ τῆς Πάρνηθος, ὃ ἐτείχισαν οἱ φυγάδες τῶν τυράννων, ὧν οἱ Ἀλκμαιονίδαι προεστήκεσαν. ἐκπολιορκηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισίστρατον, σκολιὸν εἰς αὐτοὺς ἦδετο· αἱ αἱ Λειψύδριον προδωσέταιρον, οἷους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι δ' ἀγαθοὺς γε καὶ εὐπατρίδας, ὅπότε ἔδειξαν, οἷων πατέρων ἔσαν.

[Ἐπίληθον·] τὸ λανθαστικόν.

[Ἐπὶ Ληναίῳ·] περίβολός τις μέγας, ἐν ᾧ τοὺς ἀγῶνας ἤγον τοὺς σκηνικούς.

[Ἐπίληπτος·] ἐπιλήψιμος, καὶ μέμψεως ἄξιος. καὶ **[Ἐπίληπτος],** ὁ νοσῶν τὴν ἱερὰν νόσον, καὶ λυόμενος ἐπὶ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου.

[Ἐπιλησμότατον·] ιδίως ἐπιλησμονέστατον. Ἄλεξις δὲ λέγει ἐπιλήσμη, Κρατῖνος ἐπιλησμοσύνη. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερῇ ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον.

[Ἐπιλήψει με·] καταλάβη με.

[Ἐπιλίγδην·] συμψαῦσαι καὶ ἀφάσασθαι μόνον. ὃ παρ' ἡμῖν ἄνωθεν, ἄνω.

[Ἐπιλλίζω·] τὸ διανεύω.

[Ἐπιλογισάμενος·] καὶ ἐφ' ὧν ἐνόμιζε πλεονεκτήσειν κατὰ τὴν μάχην ἐπιλογισάμενος, πείθει.

[Ἐπιλύζουσα·] ἐπεγγελῶσα, ἐπιμύουσα τοὺς ὀφθαλμούς· ὅπερ ἴδιόν ἐστι τῶν γλαυκῶν, διὰ τὸ μὴ βλέπειν δι' ἡμέρας.

[Ἐπίλυκος], κωμικὸς ποιητής. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Κοραλίσκος, ὥς Ἀθηναῖος.

[Ἐπιλυομένου·] συγχωροῦντος.

[Ἐπίλυσιν:] ἔφοδον. ὁ δὲ πέμπει Ἰωάννην, ὡς ἂν προφυλακῇ χρήσοιτο καὶ προκαταμάθοι τὴν ἐπίλυσιν τῶν βαρβάρων.

[Ἐπιλύτης:] ἐπίλυτος.

[Ἐπιμᾶλλον:] ἐπίρρημα. περισσοτέρως. καὶ ἐπιμᾶλλον ἐξήπτοντο εἰς ὀργήν.

[Ἐπιμᾶλλον:] ἀντὶ τοῦ προθυμότερον. Δέξιππος· τῶν δέ τινων τοῖς Ὑπερίδου λόγοις ἐπιμᾶλλον ἀχθέντων. καὶ ἀντὶ τοῦ περισσοτέρως. ἐνδιδόναι σφᾶς ἐπιμᾶλλον. καὶ αὖθις· ταῦτά τοι ἐπιμᾶλλον ἐξῆψεν αὐτῷ τὸ μῖσος.

[Ἐπίμαργος:] μεμηνώς.

[Ἐπιμαστίδιος:] ὁ θηλάζων. ὁ δὲ νεώτατος παῖς ἐπιμαστίδιος ἦν, οὗ ἡ μήτηρ ἀντείχετο.

[Ἐπιμαχία συμμαχίας διαφέρει·] καὶ ζητεῖ ἐν τῷ συμμαχία.

[Ἐπιμαχεῖν·] φιλίαν σφίσιν ἐνσπονδον εἶναι ἐπὶ τῷ τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν· καὶ ἄμιλλα ἦν ἀμφοῖν, πότερος μᾶλλον τὰ δόξαντα ἔργῳ ἐμπεδώσει.

[Ἐπίμαχος:] δυναμένη πολεμεῖσθαι. καθὼς ἐπίμαχος ἦν πόλις, χώματα ἐγείρων. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἐπορεύοντο ἐπὶ χωρίον, ὃ ἐδόκει ἐπιμαχώτατον εἶναι.

[Ἐπὶ μέγα:] ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ μεγάλως. οἱ ἐπὶ μέγα ἀρθέντες αὐτοῖς τοῦ ὀνόματος τῆς Ἀσίας ἐπῆρχον. ἐπὶ μέγα τρυφῆς προελθόντες οἱ Συβαρίται καὶ πλούτου ἐπὶ μέγα ἤκοντες ἑαυτοῖς καὶ ἄλλοις ἐδόκουν ἀξιόζηλοι εἶναι.

[Ἐπιμέλεον:] φροντίδος ἄξιον. Ἡρόδοτος· ὡς δὲ παρεξῆει ἡ γυνή, ἐπιμέλεον τῷ Δαρείῳ ἐγένετο. ἐπιμελὲς δὲ ὡς οἱ ἐγένετο, πέμπει τῶν δορυφόρων τινὰς γυνῶναι, ὃ τι χρήσαιτο τῷ ἵππῳ ἡ γυνή.

[Ἐπιμέλεια:] ἡ σπουδή, ἡ φροντίς.

[Ἐπιμελής:] ἄρτος ὁ καθαρός.

[Ἐπιμελητὰς ἐμπορίου:] δέκα ἐκλήρουν ἐπιμελητὰς οἱ Ἀθηναῖοι ἐμπορίου, οἷς προστέτακτο τῶν τε ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ σίτου καταπλέοντος εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον τὰ δύο μέρη ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν.

[Ἐπιμεληταί:] παρὰ Πέρσας ἦσαν ἐπιμεληταί, ὡς φησιν Ξενοφῶν, οἱ τοὺς τετρωμένους ἐν πολέμῳ ἐθεράπευον.

[Ἐπιμεληταί] ἐχειροτονοῦντο τῶν χορῶν, ὡς μὴ ἀτακτεῖν τοὺς χορευτὰς ἐν τοῖς θεάτροις. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐμπορίου ἄρχοντές εἰσι κληρωτοὶ ἐκάστου ἔτους καθιστάμενοι, οἷς προσετέτακτο ἐπιμελεῖσθαι τοῦ καταπλέοντος σίτου εἰς τὸ ἐμπόριον τὸ Ἀττικὸν καὶ τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν.

[Ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων:] παρὰ Ἀθηναίοις ὁ λεγόμενος βασιλεὺς πρῶτον μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, οὓς ὁ δῆμος ἐχειροτάνει. δ' δὲ ἦσαν β' μὲν ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων, εἷς δὲ ἐξ Εὐμολπιδῶν καὶ εἷς ἐκ Κηρύκων.

[Ἐπιμελόμενος:] ἐπιμελούμενος.

[Ἐπιμεμώμενος:] πρὸς γε καὶ πλεῖστα ἐπιμεμώμενος ἦν τοῖς Πέρσας, ἅτε δὴ πρὸς αὐτῶν ἄδικα πεπονθώς.

[Ἐπιμενίδης,] Φαίστου ἢ Δοσιάδου ἢ Ἀγισάρχου υἱός, καὶ μητρὸς Βλάστας, Κρής ἀπὸ Κνωσσοῦ, ἐποποιός· οὗ λόγος, ὡς ἐξίοι ἡ ψυχὴ ὅποσον ἤθελε καιρόν, καὶ πάλιν εἰσῆει ἐν τῷ σώματι· τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ, πόρρω χρόνων τὸ δέρμα εὐρῆσθαι γράμμασι κατὰ στικτον. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς λ' Ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεῦειν καὶ τῶν ζ' κληθέντων σοφῶν ἢ καὶ ἐπ' αὐτοῖς γενέσθαι. ἐκάθηρε γοῦν τὰς Ἀθήνας τοῦ Κυλωνείου ἄγους κατὰ τὴν μδ' Ὀλυμπιάδα, γηραιὸς ὢν. ἔγραψε δὲ πολλὰ ἐπικῶς· καὶ καταλογάδην μυστήριά τινα καὶ καθαρμούς καὶ ἄλλα αἰνιγματώδη. πρὸς τοῦτον γράφει Σόλων ὁ νομοθέτης μεμφόμενος τῆς πόλεως κάθαρσιν. οὗτος ἔζησεν ρν' ἔτη, τὰ δὲ 4' ἐκαθεύδhsεν. καὶ παροιμία τὸ **[Ἐπιμενίδειον δέρμα,]** ἐπὶ τῶν ἀποθέτων.

[Ἐπιμετρούσης:] ἐπιχορηγούσης. ὥσπερ ἐπιμετρούσης καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης.

[Ἐπιμετρῶ·] δοτικῇ.

[Ἐπιμείλιον:] τὸ προικίον.

[Ἐπιμείνης:] αὐθυπότακτον.

[Ἐπιμηλίδες Νύμφαι. Ἐπιμήνια:] τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα φυόμενα. ἢ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ μηνὸς ἅπαξ ποτὲ γενόμενα θύματα.

[Ἐπὶ μικρόν.]

[Ἐπιμίξ:] ἐπιμεμιγμένως.

[Ἐπίπλατο] καὶ **[Ἐπίπλαντο.]**

[Ἐπιμύω:] τὸ καμμύω.

[Ἐπινάστειος:] μέτοικος, ξένος, φυγὰς.

[Ἐπινενασμένοι:] πεπληρωμένοι. Ἀριστοφάνης· αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμένοι ἀγαθῶν πάντων καὶ παρεσκευασμένοι.

[Ἐπινέμησις:] ὁ τοῦ χρόνου μερισμός.

[Ἐπινενησμένον:] ἐπικεκλωσμένον. καὶ **[Ἐπινησθεῖσαν,]** ἐπικλωσθεῖσαν. ἡνίκα ἂν τὴν πεπρωμένην ὁδὸν καὶ ἐπινησθεῖσαν διανύσω.

[Ἐπινεφρίδιον:] τὸ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς λίπος.

[Ἐπινείμης:] αὐθυπότακτον.

[Ἐπίνειον:] παραθαλάσσιον χωρίον, ἢ προσορμητήριον. ὁ λεγόμενος κατάβολος. Πολύβιος· ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τὰς μὲν ναῦς ἐνεώλκησαν, τοὺς δὲ ἐν τῇ Ταρρακῶνι συναθροίσαντες ἐκ δὲ τῶν προγεγονότων ἐλαττωμάτων ἐπίνειον ἐποίησαν, ἐπὶ τῷ προκαθίσαντας ἐπὶ τῆς διαβάσεως διαφυλάξαι τοὺς συμμάχους.

[Ἐπίνειον:] παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ νήχεσθαι τὰς ὀλκάδας καὶ ὀκέλλειν. ἡ πόλις παραθαλάσσιον, ἔνθα τὰ νεώρια τῶν πόλεων εἰσιν· ὥσπερ Πειραιεὺς τῶν Ἀθηναίων καὶ Νίσαια τῆς Μεγαρίδος. δύναται δὲ ἐπὶ παντὸς ἐμπορίου καὶ παραθαλασσίῳ χρήσασθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ, ὃ νῦν οἱ πολλοὶ κατάβολον καλοῦσιν.

[Ἐπινησθέντα·] τὸν ἐπινησθέντα ἐνίοις βίον. τὸν ὀρισθέντα. καὶ αὖθις Αἰλιανός· καὶ ὅτε ἔμελλε τὴν ἐπινησθεῖσάν οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν ἰέναι, ὥχοντο ἀπιούσαι.

[Ἐπινήσαντες·] φρύγανα πρὸ τοῦ τείχους καὶ παντοδαπὸν φορυτὸν συγκομισάμενοι καὶ ἐπινήσαντες κόπρον πῦρ ὑπέβαλλον. ὥς δὲ ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τοσόνδε ἤρθη ὁ καπνός, ὥστε ἂν ἀπίοντες μὴ καταφανεῖς εἶεν, ἀπανέστησαν τῆς πολιορκίας.

[Ἐπινησθεῖσαν·] ἀντὶ τοῦ ἐπικλωσθεῖσαν.

[Ἐπίνικος·] καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ὑποβαλλόμεναι, ὡς Ἀθήναιος.

[Ἐπίνικος·] ὕπαρχος τῆς πόλεως ἐπὶ Βασιλίσκου, κόρον χρηματισμοῦ μὴ λαμβάνων μηδὲν καὶ τὰ ἔθνη καὶ τὰς πόλεις πάσας καπηλεύων καὶ ἀτόπων τὰς ἐπαρχίας προσταγμάτων ἐμπλήσας· ἃ μὴ φέρουσαι ἔτι τῶν ἀρχόντων αἱ τάξεις, μηδὲ αἱ ἔξω βουλαί, φυγοῦσαι κατέλιπον τὰς τῶν φόρων εἰσπράξεις. ἐκ δὲ τῆς τούτου πλεονεξίας ἀρχόμενοι ἰκέται ἐν τοῖς κοινοῖς ἱεροῖς ἐκαθέζοντο ἐλέγχοντες τὰ τούτου κλέμματα. ἦν δὲ πᾶσιν ἀπεχθὴς τιμὴν οὐδενὶ νέμων προσήκουσαν. καὶ τοῦτον τῆς ἀρχῆς ἀπήλλαξαν ἀτίμως· ἀνθαιροῦνται δὲ ἄνδρα Λαυρέντιον, ὃς ἦν ἐξ ἀρχῆς τῶν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς μεγάλης ῥητόρων καὶ πρωτεύσας ἐν ταύτῃ. ὅτῳ δὲ συνείποι, οὔτε τρίβειν, ὡς ἂν μᾶλλον κερδαῖνοι, οὔτε διέλκειν ἠνείχετο.

[Ἐπινῶς·] τὸ λίαν.

[Ἐπίνυσεν. Ἐπίζηνος·] ὁ μαγειρικός κορμός, ἐφ' ᾧ τὰ κρέα συγκόπτουσιν. Ἀριστοφάνης· ὑπὲρ ἐπιζήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν. εἰ μὴ λέγω, φησί, δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθείην.

[Ἐπὶ ξυροῦ·] ἐπὶ κινδύνου, ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγματος ἐπιτάσει. ὁ δὲ περιαλγῶν ἐπὶ τῇ προρρήσει ἦν δῆλος, ἐπὶ ξυροῦ τε ἀκμῆς, τὸ λεγόμενον, ὁ τούτου κίνδυνος ὢν, οἱ τε ναῦται καὶ ὅσοι περίνεοι οὐκ ἀνεξόμενοι τῆς τούτου μελλήσεως δῆλοι ἦσαν. καὶ αὖθις· καὶ αὐτοῦ τὸ κράτος ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἦν.

[Ἐπιορκήσαντα·] Λυσίας ἐπιορκήσαντα τὸν ὁμόσαντα εἶπεν.

[Ἐπίορκον ἀνώμοσεν·] οὐ τὸ ἔξωθεν ἐπιπεφωνημένον ἐπίορκον ὥμοσεν ἐκουσίως· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ἔμελλε τελειωθῆναι τὰ ὁμωμοσμένα. καὶ ἐπιορκίας ἀλῶναι μάλιστα φυλαττόμενος.

[Ἐπιούσιος ἄρτος·] ὁ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ἡμῶν ἀρμόζων.

[Ἐπιωγή·] ἡ σκέπη.

[Ἐπιώρκει·] ὑπερσυντελικός.

[Ἐπιώψατο·] κατέλεξεν, ἐξελέξατο. ἐστὶ δ' Ἀττικόν· ὁ βασιλεὺς ἐπιώψατο ἀρρηφόρους, οἷον κατέλεξεν, ἐξελέξατο. Πλάτων ἐν Νόμοις.

[Ἐπὶ Παλλαδίῳ·] δικαστήριον Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ οἱ Ἐφέται ἀκουσίου φόνου ἐδίκαζον. Ἀργεῖοι γὰρ ἀπὸ Ἰλίου πλέοντες, ἠνίκα προσέσχον Φαλήριοις, ὑπὸ Ἀθηναίων ἀγνοοῦμενοι ἀνῆρέθησαν. ὕστερον δὲ Ἀκάμαντος γνωρίσαντος καὶ τοῦ Παλλαδίου εὐρεθέντος, κατὰ χρησμὸν αὐτόθι τὸ δικαστήριον ἀπέδειξαν, ὡς Φανόδημος. Κλειτόδημος δὲ φησιν, Ἀγαμέμνωνος σὺν τῷ Παλλαδίῳ προσενηχθέντος Ἀθήναις, Δημοφῶντα ἀρπάσαι τὸ Παλλάδιον καὶ πολλοὺς τῶν διωκόντων ἀνελεῖν· τοῦ δὲ Ἀγαμέμνωνος δυσχεραίνοντος, κρίσιν ὑποσχεῖν ἐπὶ ν' Ἀθηναίων καὶ ν' Ἀργείων, οὓς Ἐφέτας κληθῆναι, διὰ τὸ παρ' ἅμ' ὑπερέων ἐφεθῆναι αὐτοῖς περὶ τῆς κρίσεως.

[Ἐπιπαρένησαν·]Θουκυδίδης· ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου διὰ πολυχειρίαν, ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως, ὅσον ἐδύναντο. ἀντὶ τοῦ ἐσώρευσαν.

[Ἐπίπαστα·] τὰ ἐπιπασσόμενα τῷ σώματι ἄλφιστα. ἔθος γὰρ εἶχον ποιεῖν πλακοῦντας ἢ ἄρτους καὶ ἐπιπάσσειν τινὰ καρκεύματα ἢ ἄλμυρά· καὶ ἐκ τούτου ἠναγκάζοντο πίνειν πολλά. τοῦτό ἐστι τὸ ἐπίπαστα. ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος, ῥέγγχει μεθύων ἐν ταῖς θύραις ὑπτίος. συμβαίνει δὲ μάλιστα τοῦτο πάσχειν τοὺς μεθύοντας, ἢ τοὺς ὑπτίους κειμένους.

[Ἐπίπεμπτον·]Λυσίας μὲν ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ τὸ πέμπτον εἶπεν.

[Ἐπιπηδῶ·] δοτικῇ. οἷς οὐδὲ ἀπ' ἀρχῆς ἐπεπηδήσαμεν. αἰτιατικῇ δέ· ἐπεπήδησεν ἀναιδῶς τὴν ἐξουσίαν.

[Ἐπιπλά·] ἢ μὴ ἔγγειος κτῆσις, ἀλλὰ ἐπιπόλαιος.

[Ἐπιπλά·] σκεύη, τὰ μὴ ἔγγεια, ἀλλ' οἷον ἐπιπόλαια. οἱ δὲ ἐπίπλεα αὐτὰ φασιν.

[Ἐπιπλά·] τὰ ἐξ ἐπιπολῆς σκεύη. οἷον ἢ ἐπιπόλαιος κτῆσις καὶ ὅση δυνατὴ πλοῖζεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἔγγειος.

[Ἐπίμπλατο·] ἡδονῆς τε ἐπίμπλαντο. καὶ **[Ἐπίμπλατο·]**

[Ἐπιπλέα·] ἀνάμεστος, πεπληρωμένη. Ἡρόδοτος· καὶ τράπεζαν ἐπιπλέην ἀγαθῶν παντοίων παραθέντες.

[Ἐπιπλέον] καὶ **[Ἐπιπλεῖστον·]** ἐπίρρημα. ἐπὶ τὸ πλεῖστον δέ, ἐπὶ πλεῖον.

[Ἐπίπληξις·] ἐπιτίμησις.

[Ἐπίπλους·]Θουκυδίδης· ρν' νηῶν ἐπίπλουν ἐξαρτύοντες οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν πόλεμον.

[Ἐπίπλους·] ἐπιβάτας. Ἀρριανός· κυβερνήτας δὲ καὶ πρωράτας μόνους ἐπίπλους εἶχον.

[Ἐπιπλώσας·] ἐπιπλεύσας. καὶ **[Ἐπιπλῶς·]** παρ' Ὀμήρῳ. παρὰ τὸ πλέω, πλώω, πλώσω, πλώσας, συγκοπῇ πλῶς, καὶ ἐπιπλῶς. ἔστι δὲ ἄκλιτον, διότι ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἀόριστός ἐστι. τὸ δὲ σημαινόμενον παρατατικός.

[Ἐπὶ πολύ. Ἐπιπλήττω·] δοτικῇ.

[Ἐπίπνοια·] ἐνθουσιασμός. Πολύβιος· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι θείας ἐπιπνοίας τινὸς ἐπεπλήρωντο τὴν τε προθυμίαν ἀνανταγωνίστῳ σθένει φραζάμενοι.

[Ἐπιποθία·] ἢ ἀγάπη.

[Ἐπιπολάζει·] ἐπιπλέει.

[Ἐπιπολάς·] τὰ ὦνια. τοὺς δὲ Ῥωμαίους θαρρεῖν συνέβαινε κρατοῦντας τοῦ περὶ τὰς Ἐπιπολάς τόπου. ἐπιπολαστικῶς καὶ κατακόρως χρώμενοι τῇ κραυγῇ.

[Ἐπιπόλαια·] τὰ πρὸς ὀλίγον φαινόμενα.

[Ἐπιπόλαια·] τὰ φαινόμενα ἔνδοξα, μὴ ὄντα δὲ ἔνδοξα, ἀλλ' ἐπιπόλαιον ἔχοντα παντελῶς τὴν φαντασίαν. ἐπιπόλαιον δὲ ἐστὶ τὸ ἐκ βραχείας ἐπιστάσεως ἐλεγχόμενον. τοιοῦτον δὲ τὸ εἶδος τῶν ἐριστικῶν προτάσεων καὶ συλλογισμῶν· οἷον τὸν ὀρῶντα ὀφθαλμοὺς ἔχειν· δι' οὗ συνάγεται, ὁ ἑτερόφθαλμος ὀφθαλμοὺς ἔχει· καὶ τό, ἃ λαλεῖς διὰ τοῦ στόματός σου διέρχεται· ὃ λαβὼν τις

συνάγει τὸ τὴν ἄμαξαν διὰ τοῦ στόματος διέρχεσθαι τοῦ ἄμαξαν λαλοῦντος. καί, ἃ οὐκ ἀποβέβληκας ἔχεις· τοῦτο γάρ τις λαβὼν συνάγει, ὅτι κέρατα ἔχεις, οὐκ ἀποβέβληκας γὰρ κέρατα. ὁμοίως καὶ τό, τὸν ὄψιν ἔχοντα ὄραν, τὸν δὲ κοιμώμενον ὄψιν ἔχειν. τὰ γὰρ τοιαῦτα ἐπιπόλαιον ἔχει τὸ πιθανόν.

[Ἐπιπόλαιος:] ὁ δὲ Σιλβανὸς ἐπεικὴς μὲν ἦν καὶ τᾶλλα ἱερός, ἀπλούστερος δὲ τὰ ἥθη καὶ ἐπιπόλαιος. ἀντὶ τοῦ οὐ βαθὺς τὸν τρόπον

[Ἐπιπολαίως:] ἐξ ἐπιπολῆς. Ἰώσηπος· τιτρώσκει αὐτὸν ἐπιπολαίως, προεκλύσαντος τὸ βληθὲν τοῦ διαστήματος.

[Ἐπιπολῆς:] τὸ ἐπάνω ἐπιπλέον, ἄρριζον.

[Ἐπὶ πολλῶ:] ἀντὶ τοῦ πολυπλασίως. οἱ δὲ χρόνον μὲν τινα ἡσύχασαν· ἔπειτα ἐπὶ πολλῶ τὸ πάθημα σφῶν τοῖς Ῥωμαίοις ἀπέδοσαν.

[Ἐπιπόνως:] χαλεπῶς. ὁ δὲ γυμνὸς ὢν, ὥρα χειμῶνος ἐν ἄντρῳ ἐναυλισάμενος ἐπιπόνως, πρόβατα εὐρών ἀνείλε καὶ ταῖς δοραῖς αὐτῶν ἡμφιέσθη.

[Ἐπιπραξάμενοι:] ἐπὶ τοῖς προτέροις προσεπιθέντες, ἀπαιτήσαντες. οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Καρχηδονίους χρήματα ἐπιπραξάμενοι σπονδὰς ἀνεενώσαντο.

[Ἐπιπρεπείαις:] στολαῖς εὐπρεπέσιν. ὁ δὲ Ἀννίβας ὁ Καρχηδονίων στρατηγὸς κατεσκευάσατο περιθετὰς τρίχας, ἀρμοζούσας ταῖς κατὰ τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς τῶν ἡλικιῶν ἐπιπρεπείαις· καὶ ταύταις ἐχρῆτο συνεχῶς μετατιθέμενος.

[Ἐπίπροσθεν·] γενικῇ. ἔμπροσθεν. τιμητικώτερον. Ξενοφῶν· τὸν δὲ Κῦρον ἀφελκύσαντες ἤγον, ἐπίπροσθεν ποιούμενον τοὺς προσάγοντας, ὅτι ἐώρα τὸ πρόσωπον τοῦ πάππου ἡγριωμένον. ὅτι Πρόκλος τῆς φιλοσοφίας πάσης ἐπίπροσθεν ἤγε τὴν θεολογίαν· τῆς δὲ πρὸς ἀρετὴν ζωῆς ἐρρωμένης τὴν ἀντίστροφον πρὸς ἐκείνην εὐσέβειαν προτιμῶν ἐφαίνετο.

[Ἐπιπροσθεῖ:] ἐπισκιάζει, ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ὑπερανέχει.

[Ἐπιπροσθοῦντος. Ἐπίπρων] καὶ [Ἐνεπίπρων.]

[Ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο καὶ ὠκελλον τὰς ναῦς:] κατὰ πρύμναν ὑπεχώρουν οὐχὶ ἐπιστραφέντες καὶ ἐξέκλιναν τὰς ἐπιούσας τῶν πολεμίων ναῦς.

[Ἐπὶ Πρυτανείῳ:] δικαστήριον. ὅταν τὸ μὲν ἀποκτεῖναν βέλος ἢ φανερόν ἢ λίθος ἢ τι τοιοῦτον, ὁ δὲ δράσας μὴ ἦ. ἀρχαῖον γὰρ ἔθος τὸ καὶ τὰ ἄψυχα κρίνειν, εἰ χρὴ ἐξορίζεσθαι.

[Ἐπὶ πυγὴν καθίσαι:] ταπεινῶσαι.

[Ἐπὶ πυγὴν τρέχειν:] εἰς τοῦπίσω τρέχειν.

[Ἐπιρραπίζων:] κωλύων. ὁ δὲ ἥσυχνε τῇ ἀπειλῇ μόνη τὸ ἀκέλευστον αὐτοῦ καὶ τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ βούλεσθαι τὴν πρᾶξιν, ἐπιρραπίζων ἄρα ἐκεῖνος.

[Ἐπιρρέξει:] θύσει. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ σοι ἐπιρρέξει Γόργος χιμάραιο νομαίης αἶμα.

[Ἐπιρρεπής:] ἐπικλινόμενος.

[Ἐπίρρημα:] παρὰ Ἀριστοφάνει μέρος τι τῆς κωμωδίας. εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὧ θεαταί, βούλεται διαπλέκειν, ζῶν ἡδέως τὸ λοιπόν, ὡς ἡμᾶς ἴτω. ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα, ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖς ὄρνισι καλά. καὶ τὰ ἐξῆς δηλα.

[Ἐπίρρησις:] ὁ ψόγος, καὶ ἡ κατηγορία.

[Ἐπίρρητον:] αἰσχρόν, καταγνώσεως ἄξιον. ὁ τῶν τριῶν ἐκείνων τῶν ἐπιρρήτων εἷς. ζῶν δὲ παρῆει ἐς οὐδὲν ἱερόν· ἤλαυνον γὰρ ὡς ἐπάρατον καὶ ἐπίρρητον. καὶ αὖθις· ἦν δὲ ἐπίρρητος ἐπὶ παιδεραστία. βιώσας βίον ἐπίρρητον καὶ βδελυρόν, οὐδεμίαν ἐπιστεύθη βασιλικῶν χρημάτων ἐξουσίαν.

[Ἐπὶ ῥητοῖς γέρασιν:] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ φανεραῖς τιμαῖς, ἐπὶ ὁμολογουμέναις.

[Ἐπίρροθος:] βοηθός.

[Ἐπιρρωννόντος:]

[Ἐπιρρώσει:] ἐνισχύσει.

[Ἐπίρρωσις:] ἡ ἐνίσχυσις.

[Ἐπιρρύξας:] ἄγριος αὐτοῖς ἐπιπηδῶς.

[Ἐπίρρυτοι:] ἐχθροί.

[Ἐπιρυγχίδα·] ὅτι γαμψώνυχα ζῶα, ὅσα τῶν πτερωτῶν τὴν ἐπιρυγχίδα γεγάμψωκεν ὑπὸ τὴν γένυν, οἷος ἐστὶν ἀετός, ἰέραξ, κεγχρηὶς ἄλλα τε τὰ μὴ πίνοντα.

[Ἐπίσαλος:] ἀβέβαιος, εὐμετάπτωτος. ἐπισάλων τε τῶν τῆς σωτηρίας ἐλπίδων γενομένων αὐτοῖς, ἐξεχώρουν τοῦ ἄστεος.

[Ἐπισάξαι:] ἐπαναβῆναι. Ξενοφῶν· ἐὰν θόρυβος γένηται, δεῖ ἐπισάξαι τὸν ἵππον Πέρση ἀνδρὶ καὶ θωρακισθέντα ἀναβῆναι ἐπὶ τὸν ἵππον. ταῦτα δὲ πάντα χαλεπὰ ποιεῖν νύκτωρ, καὶ θορύβου ὄντος.

[Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθέλκεις:] αἱ τὴν σελήνην καθέλκουσαι Θετταλίδες λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ποδῶν στερίσκεσθαι. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων.

[Ἐπισεῖσαι:] ἐπενεγκεῖν. παρεκάλουν μὴ χαλεπώτερον αὐτοῖς ἐπισεῖσαι τὸν κίνδυνον. καὶ αὖθις· ἅπαντα τρόπον ἀπάτης τοῖς δεομένοις ἐπισείσας. ἀντὶ τοῦ ἐπαγαγών.

[Ἐπισημαίνεσθαι:] ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν μὲν καὶ ἐπιφωνεῖν Ἰσοκράτης, ἀντὶ δὲ τοῦ ἐπισφραγίσαι Ἰσαῖος.

[Ἐπισημαινόμενος:] διάφορα σημαίνει. καὶ νῦν Πολύβιος φησί.

[Ἐπὶ σημείου:] ἐπὶ ὕψους.

[Ἐπισημήνασθαι:] βεβαιῶσαι. ἐπισημηναμένων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πρεσβευτῶν. ἀντὶ τοῦ κυρωσάντων. καὶ Πολύβιος· τίς γὰρ οὐκ ἂν ἐπισημήναιτο; ἀντὶ τοῦ ἐκπλαγεῖη, θαυμάσειεν. καὶ αὖθις· τοὺς μὲν χάρισι τοὺς δὲ κολάσεσιν, ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις παράδειγμα εἶεν, ἐπισημαίνεσθαι.

[Ἐπίσης:] ἐπίρρημα.

[Ἐπισίξει:] ποιόν τινα ἥχον ἐπιβοήσει. ἐκ τοῦ σίζω, σίτω.

[Ἐπίσιον:] τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός.

[Ἐπισίτια:] τὰ εἰς τροφήν καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενα. ταῦτα δὲ ἐνίοτε καὶ σιτίον ἐκάλουν.

[Ἐπισιτίζω] ἀεὶ· αἰτιατικῇ. καὶ **[Ἐπισίτισις, Ἐπίσιτος:]** ὁ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενος.

[Ἐπισθένης:] οὗτος ἦν ἐπὶ Σεύθου τοῦ Θρακῶν βασιλέως, ἐπίρρητος ἐπὶ παιδεραστία.

[Ἐπισκαλμίσι:] τοῖς τῆς νηὸς μέρεσι. πτύα ὥς πλεῖστα ταῖς ἐπισκαλμίσιν ἐντροπώσαμενοι ἤρεττον.

[Ἐπισκευάσασθαι:] ἐπιφορτίσασθαι.

[Ἐπισκέψομαι·] αἰτιατικῇ.

[Ἐπισκῆνιον, Ἐπισκῆνους·] Σοφοκλῆς· μηδ' ἐπισκῆνους γόους δάκρυε.

[Ἐπισκήπτει·] δοτικῇ. ἐπιτιμᾷ. τὸν μὲν οὖν λοιμόν, καίπερ ἐπισκήψαντα ἐς τὴν ξύμπασαν, διέφυγον ἄνθρωποι οὐχ ἥσσους ἢ ὅσοις διαφθαρῆναι τετύχηκεν. τὸ δὲ παρακαλῶ αἰτιατικῇ.

[Ἐπίσκηψις:] δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρτυρησάντων.

[Ἐπισκήψω:] σημειώσομαι, ἐπιστήσω τὸν νοῦν. Σοφοκλῆς· ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν.

[Ἐπίσκιον·] Σοφοκλῆς· ἄνακτα δ' αὐτὸν ὁμμάτων ἐπίσκιον χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός, ὥς δεινοῦ τινος φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.

[Ἐπίσκοπα:] εὖστοχα. τὴν ἄφεςιν τῶν βελῶν κατ' ἴσον βιαίαν καὶ ἐπίσκοπα ἰέναι. καὶ αὖθις· οἱ Καρδοῦχοι σφενδονῆται ἄριστοι λίθοις τε καὶ μολυβδίναις σφαίραις, ἃς ἐξακοντίζουσιν ἐπίσκοπα.

[Ἐπίσκοπον:] σημαντικόν, ἔφορον, οὐχ ἡμαρτηκὸς τῆς συμφορᾶς, ἀλλ' ἐστοχασμένον. αὐδὴν γὰρ δοκῶ κλύειν βοῶντας ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

[Ἐπισκοπῶν:] καθορῶν. τί μοί ποτ', ὦ ξένων, ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις.

[Ἐπίσκοπος·] οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς ἐπηκόους πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἐκάστοις πεμπόμενοι ἐπίσκοποι καὶ φύλακες ἐκαλοῦντο· οὓς οἱ Λάκωνες ἀρμοστὰς ἔλεγον.

[Ἐπίσκοποι:] ἐπόπται, κατάσκοποι.

[Ἐπισκοπῶ σοι.]

[Ἐπισκοπῶ·] αἰτιατικῇ. αἰτιατικῇ δέ. καὶ τόπους, οὓς οὐκ ἐπισκοπεῖ κύριος.

[Ἐπισκότησις, Ἐπισκοτῶ.] καὶ **[Ἐπισκοτεῖν·]** δοτικῇ. τὸ ἐπικεῖσθαι τινι καὶ ἐπιτειχίζειν τὸ φῶς.

[Ἐπισκύζονται:] ὀργίζονται.

[Ἐπισκύνιον:] τὸ ἐπικείμενον ταῖς ὀφρύσι δέρμα. γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκύνιον.

[Ἐπισμῆ:] ἐπιχρίει, ἐπιζύει. σμῆξις δέ ἐστι τὸν ῥύπον ἀποξύσαι. οἱ δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ σμήχειν, οἷον ἐπιτρίβειν, σφοδρὰν γὰρ τινα τρίψιν καὶ τὴν σμῆξιν εἶναι. τάχα δὲ καὶ τὴν σμώδιγγα εἰρῆσθαι ἀπὸ τούτου. οἱ δὲ ἐξ ἔθους γλωσσηματικὴν εἶναι τὴν λέξιν καὶ μὴ εἶναι ἐπιτρίβειν, ἀλλὰ τύπτειν· σκώπτειν τὸ σμώχειν. ἐστὶ δὲ λοιδορία· ἀπὸ τοῦ καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων. Ἀριστοφάνης· τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῆ τῶν κακῶν.

[Ἐπίσσωτρα:] οἱ κανθοί. τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σίδηρα.

[Ἐπισπασάμενος:] ἐφελκύσας. ὁ δὲ ἐπισπασάμενος τῆς κόμης τοῦτον κτείνειν ἔμελλεν.

[Ἐπισπαστήρες:] τῶν θυρῶν τὰ προσηλωμένα σιδήρια, δι' ὧν ἀνακλίνεται καὶ ἐπιτίθεται ἡ πύλη.

[Ἐπισπαστήρων:] τῶν τῆς θύρας κρατημάτων. εὐρὼν προσκειμένας τὰς θύρας καὶ λαβόμενος τῶν ἐπισπαστήρων ἀπὸ εἵχου, καρτερῶς τε καὶ ἐγκρατῶς.

[Ἐπισπέρχει:] κατεπείγει.

[Ἐπὶ σπεῖρα σχοινίων:] ἐπὶ τῶν προσφερόντων τοῖς ἔχουσιν ἔτι πλείονα. ἐπειδὴ καὶ αἱ σπεῖραι, ἐξ ὧν καὶ τὰ σχοινία εἰσίν.

[Ἐπίσπη:] ἔψεται.

[Ἐπισπόμενος:] ἐπακολουθῶν. **[Ἐπισπώμενος]** δὲ προσλαμβάνων καὶ ἐπισύρων.

[Ἐπισπῶμαι·] γενικῇ.

[Ἐπισταθμευόμενοι:] κρίνοντες, ὑπονοοῦντες. οἱ δὲ Φωκεῖς τὰ μὲν ὑπὸ τῶν ἀπολειφθέντων Ῥωμαίων ἐν ταῖς ναυσὶν ἐπισταθμευόμενοι, τὰ δὲ τὰς ἐπιταγὰς δυσχερῶς φέροντες ἐστασίαζον.

[Ἐπισταθμευόμενοι:] εἰς τοὺς ἑαυτῶν οἴκους δεχόμενοι. ἐπισταθμευομένους τε ὑπ' αὐτῶν καὶ διαρπαζομένους.

[Ἐπίσταθμοι:] ἄρχοντές τινες.

[Ἐπίσταθμος·] Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ· Ἐκατόμνος ὁ Καρίας ἐπίσταθμος. ὃς οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ κατὰ σατραπείαν Καρίας κύριος.

[Ἐπίστασθαι:] τοῦτο δύο σημαίνει, τὸ ἐπιστήμην αὐτὸς ἔχειν ἢ τὸ ἐπιστήμην αὐτοῦ εἶναι, καὶ ἑκάτερον διχῶς, ἢ καθ' ἑξὶν ἢ κατὰ προχείρισιν.

[Ἐπιστασία:] προστασία.

[Ἐπίστασις:] γνῶσις. **[Ἐπίστασις]** καὶ ἡ προσοχή, καὶ ἡ μίμησις. Πολύβιος· ὁ δὲ Ἀσδρούβας πέφυκεν ἡμῖν ἄξιος ἐπιστάσεως εἶναι καὶ ζήλου. καὶ αὐθις· τὰ δὲ τῶν πόλεων πράγματα ἀλλοιοτέρας ἔτυχεν ἐπιστάσεως καὶ μεταβολῆς.

[Ἐπιστατεία. Ἐπιστάτης:] ὁ τοῦ λόχου ὀπίσω τεταγμένος, ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πρωτοστάτης, ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν ἐπιστάτης· ὥς εἶναι τὸν ὅλον στίχον ἐκ πρωτοστατῶν καὶ ἐπιστατῶν συγκεῖμενον. ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μὲν τὸν πρωτοστάτην λέγουσι καὶ οὐραγὸν τὸν ἐπιστάτην, τοὺς ἐν μέσῳ δὲ οὐχ ὡσαύτως· ἀλλ' ἐπιστάτην μὲν τὸν μετὰ τὸν πρωτοστάτην, ἦτοι τὸν δεύτερον, τὸν δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρωτοστάτου ὑποστάτην.

[Ἐπιστάτης:] τῶν πρυτανέων εἷς ὁ λαχὼν ἐπιστάτης ἐλέγετο. δις δὲ τὸν αὐτὸν ἐπιστατῆσαι οὐκ ἔξῃν. φυλάσσει δὲ τοῦ ἱεροῦ τὰς κλεῖς, ἐν ᾧ τὰ δημόσια χρήματα, ἔτι μὴν καὶ τὴν δημοσίαν σφραγίδα. ἐπειδὴ δὲ οἱ πρυτανεῖς συναγάγωσι τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον, ὁ ἐπὶ στάτης κληροῖ προέδρους ἐννέα, ἀπὸ φυλῆς ἐκάστης ἓνα, πλὴν τῆς πρυτανευούσης. καὶ πάλιν ἐκ τῶν ἐννέα τούτων ἐπιστάτην ἓνα κληροῖ καὶ τὸ πρᾶγμα παραδίδωσιν· αὐτὸς δὲ εἰσάγει τὴν δίκην καὶ ἐπιμελεῖται κατὰ νόμον πάντα γενέσθαι καὶ μηδὲν παραλειφθῆναι πρὸς τὸ διδασκῆναι τοὺς δικαστάς.

[Ἐπιστάτης:] δύο ἦσαν Ἀθήνησιν, ὧν ὁ μὲν ἐκ πρυτανέων ἐκληροῦτο, ὁ δὲ ἐκ τῶν προέδρων. ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ ἐν τοῖς κοινοῖς ἐφεστηκὼς πράγματι ὥτινι οὖν.

[Ἐπιστάτης:] καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδήμονος. ὥς ἰσχυρολέσχης τῶν γραφῶν ἐπιστάτης. Πισίδης φησὶν.

[Ἐπιστάτης:] χαλκοῦς τρίπους χυτρόποδος ἐκτελῶν χρειάν. οἱ δὲ πῆλινος Ἥφαιστος, πρὸς ταῖς ἐστίαις ἰδρυμένος, ὡς ἔφορος τοῦ πυρός. ἔνιοι δὲ ξύλον ἐπίμηκες πεπασσάλωμένον, ὅθεν ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικὰ σκεύη. Καλλίστρατος δὲ τὸ τῇ ἐσχάρᾳ ἐπιτιθέμενον ξύλον. οἱ δὲ πυριστάτην πλαττόμενον τινα ξύλινον ἐν ταῖς ἐσχάραις, ὡς παρὰ ταῖς καμίνους τὸν Ἥφαιστον ἀναπλάττουσιν. ἢ ξύλον κόρακας ἔχον, ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικὰ ἐργαλεῖα. οἱ δὲ τρίποδα χαλκοῦν, ᾧ ἐπιθέασι τὸν λέβητα καὶ ὑποκαίουσιν. οἱ δὲ ἀνδριάντα πῆλινον πρὸς ταῖς ἐσχάραις. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι· τὴν πανοπλίαν λαβόντε κρε μᾶσατον τύχᾳγαθῇ εἰς τὸν ἵπνον εἴσω πλησίον τούπιστάτου.

[Ἐπιστάτης:] καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσι μέγιστος ἔργου παντὸς ἔστ' ἐπιστάτης. ἐφ' ἐκάστου γὰρ πράγματος τὸ καίριον καὶ χρησιμώτατον ὁ καιρὸς ἐστίν· ὅπου καὶ τὰ σπουδαῖα παρὰ καιρὸν γινόμενα οὐκ ἀποδέχονται, ὡς ἰατρὸν τῷ κάμνοντι περὶ φύσεως τοῦ νοσήματος διαλεγόμενον· ὡς εἴ τις τοῖς μεθύουσι περὶ σωφροσύνης διαλέγοιτο.

[Ἐπιστάτης:] θηλυκῶς. ἀρχή τις, ἣτις ἀνισταμένη συμβουλευεῖ περὶ πολέμου ἢ εἰρήνης ἢ ἄλλου τινός. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· Τιμόκλει' ἐπιστάτει· Λύσιλλ' ἐγραμμάτευε. καὶ Σοφοκλῆς· ποιμνίων ἐπιστάταις. τουτέστι τοῖς κυσί. Δίων δὲ ὁ Κοκκιανὸς λέγει· οἱ δὲ ἐλέφαντες ἀχθόμενοι τοῖς πύργοις οὐδ' αὐτοὺς ἔτι τοὺς ἐπιστάτας ἔφερον.

[Ἐπιστατῶ·] δοτικῇ.

[Ἐπιστέλλει:] ἐντέλλεται, ὑποτίθεται. νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινας. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Περσῶν τοὺς λόγους δι' ἐπιστολέως εἰς βασιλέα παρέπεμψεν.

[Ἐπιστεφέας κρατῆρας:] ὑπερχελεῖς. οὕτω γὰρ ἐποιοῦν τοὺς κρατῆρας οἱ παλαιοί, πρὸς οἴωνοῦ τιθέμενοι. ἐκάστῳ δὲ ποτήριον παρέκειτο, καὶ μετὰ τὸ διανεῖμαι ἐπαρξάμενοι ἐκίρνων. πᾶσι δ' ἐπαρξάμενοι, οὐ τοῖς ποτηρίοις, ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσιν.

[Ἐπιστεῖβων:] περιπατῶν.

[Ἐπιστεῖριον:] τὸ τῆς νηός.

[Ἐπίστη:] ἀόριστος δεύτερος. ἀντὶ τοῦ ἐπίστασαι. ἢ ἐπιτίθει.

[Ἐπίστηθι:] ἐπενέχθητι, ἐπιτέθητι.

[Ἐπιστήματα:] στήλαι ἐπιτάφιοι. ἔθαψάν τε ἐκείνους αὐτόθι, σεμνῶς τε καὶ σοβαρῶς ἐπιστήματα ἐπέστησαν. νεανία ἦσθην, ὁ μὲν ἤδη γενειῶν, ὁ δὲ αὐτοῖν γυμνὸς τὴν παρεῖαν ἔτι.

[Ἐπιστήμη] καὶ αἴσθησις τῶν ἀνομογενῶν καὶ μὴ πολὺ διεστώτων· ἃ ἕτερα ἀλλήλων κατὰ γένος. τῆς μὲν γὰρ ἐπιστήμης ἡ ὑπόληψις γένος, ἡ δὲ αἴσθησις οὐχ ὑπόληψις. κατὰ ἀναλογίαν μέντοι ταυτά ἐστίν· ὡς γὰρ αἴσθησις πρὸς αἰσθητά, οὕτως ἐπιστήμη πρὸς ἐπιστητά, καὶ ἀμφοτέρω κριτικά· ἤδη γοῦν τινες διὰ τὴν ὁμοιότητα αὐτῶν ταυτὸν ἐπιστήμην τε καὶ αἴσθησιν εἶπον εἶναι. διαφέρει δὲ ἀλλήλων· ἡ μὲν γὰρ αἴσθησις περὶ τὰ ἐνδεχόμενα ἄλλως ἔχειν, ἐπιστήμη δὲ οὐδενὸς ἐνδεχομένου. καὶ ἡ μὲν ἐπιστήμη ἐκάστου τῆς τῶν ἐπιστητῶν οὐσίας γνωστική, ἡ δὲ αἴσθησις οὐδενὸς τῶν αἰσθητῶν τῆς οὐσίας ἐστὶ γνωστική. καὶ ἡ μὲν ἐπιστήμη ἐπίκτητος, ἡ δὲ ἐξ ἀρχῆς. καὶ ἡ μὲν κοινὴ τῶν ἄλλων ζώων, ἡ δὲ ἴδιος ἀνθρώπων ἢ ὅλως λογικῶν· καὶ ἡ μὲν φύσει, ἡ δὲ διδασκαλίᾳ. καὶ ἐπὶ μὲν τῆς αἰσθήσεως προάγει ἢ ἔξις τὰς ἐνεργείας· ὁρατικοὶ γὰρ ὄντες εἶδομεν· κατὰ δὲ τὰς ἐπιστήμας τὰς ἔξεις διὰ τῶν ἐνεργειῶν κτώμεθα· ἐνεργοῦντες γὰρ κατὰ τὰ γραμματικά γραμματικοὶ γινόμεθα. καὶ αἰσθήσεως μὲν ἀναιρουμένης συναναιρεῖται καὶ τὸ ζῶον· ἐπιστήμης δὲ ἀναιρουμένης οὐκ ἀναιρεῖται τὸ ζῶον.

[Ἐπιστήμη·] ὅτι γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη ἐπιστητοῦ ἢ ὑποληπτοῦ. ἐπιστητὰ γὰρ καὶ ὑποληπτὰ καὶ τὰ ὧν ἐστὶν ἡ γεωμετρία ἐπιστήμη. ταύτην δὲ τὴν ἐπιστήμην ἐφεῦρον Αἰγύπτιοι, ἐκ τοῦ ἀπλέτου τῆς γῆς καὶ τῆς διαιρέσεως τῶν χωρῶν προδιδαχθέντες, εἴτα καὶ συγγράψαντες.

[Ἐπιστήμη·] ὅτι φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ, κατὰ δύο τρόπους κρίνεσθαι ἐπιστήμην ἐπιστήμης ἀκριβεστέραν. καθ' ἓνα μὲν, ὅταν ἡ ἐτέρα τῆς ἐτέρας τὰς ἀρχὰς ἀποδεικνύῃ, οἷον φυσιολογία ἱατρικῆς ἀκριβεστέρα. ὡσαύτως καὶ ἡ γεωμετρία μηχανικῆς, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀκριβεστέρα, καὶ ἀριθμητικῆς ἀρμονικῆς. καθ' ἕτερον δὲ λόγον ἀκριβεστέρα ἐστὶν ἐπιστήμη ἐπιστήμης, ὡς αὐτὸν ἔχουσα τὸ ὑποκείμενον· ὡς γεωμετρία ἀριθμητικῆ τε καὶ θεολογία τῶν ὑποβαλλομένων τὰ ὑλικά ὑποκείμενα. διό φησι καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά, ὅτι ἡ τῶν νοητῶν θεωρία καὶ ῥάστη ἐστὶν καὶ χαλεπή· ῥάστη μὲν ὅτι περὶ ἐστώτων ἐστὶ πραγμάτων καὶ αἰὶ ὡσαύτως ἐχόντων· φανότατα γὰρ τὰ θεῖα, ὡς ἀμετάβλητα καθάπαξ κατ' οὐσίαν, κατὰ δύναμιν, κατ' ἐνέργειαν. ῥάστη μὲν οὖν διὰ τοῦτο, χαλεπή δὲ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν· οὐ γὰρ ἐξισχύομεν ἐνσώματοι καὶ ἐμπαθεῖς ὄντες εἰς τὸ ἐκείνων φῶς ἀτενίσαι, ὅπερ πάσχουσι καὶ αἱ νυκτερίδες πρὸς τὸν ἥλιον. ἐπιστήμη δὲ ἐστὶν ἕξις ἐν φαντασιῶν προσδέξει ἀνυποκρίτῳ. ἐπιστήμας δὲ κατὰ φιλοσοφίαν λέγει ὁ Ἀριστοτέλης τὴν φυσικὴν, τὴν λογικὴν, τὴν ἠθικὴν, τὴν μετὰ τὰ φυσικά. ἐπιστήμη δὲ καὶ ἡ γνῶσις τοῦ πράγματος.

[Ἐπιστήμονος·] τοῦ ἐμπείρου.

[Ἐπίστιον·] στρατιωτικὸν κατάλυμα. Ἡρόδοτος· ὁ δὲ ἀγλατέει τὰ ἐπίστια Ἀθηναίων.

[Ἐπίστιος·] παρὰ Ἡροδότῳ ὁ ἔποικος.

[Ἐπιστολεῖς·] γραμματοφόρους. ὁ δὲ Ναρσῆς ἐπιστολεῖς πρὸς Ἰωάννην πέμπει καὶ παρεγγυᾷ αὐτῷ, ὡς οὐ δεῖ Πέρσαις συμπλέκεσθαι, πρὶν αἱ δυνάμεις συναφθεῖν.

[Ἐπιστολή·] ἐντολή, ἐπίσηψις. ὁ δὲ τῷ ἱερεῖ ἐπιστολὰς λέγει καθεύδοντι. ὁ τὰς ἐπιστολὰς τοῦ θεοῦ διαφυλάττων μέμνηται καλῶς καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπανόδου.

[Ἐπιστολή] Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου πρὸς Πορφύριον Καθολικόν. πολλή τις ἦν πάνυ καὶ μεγάλη βιβλιοθήκη Γεωργίου, παντοδαπῶν μὲν φιλοσόφων, πολλῶν δὲ ὑπομνηματογράφων, οὐκ ἐλάχιστα δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ τῶν Γαλιλαίων πολλὰ καὶ παντοδαπὰ βιβλία. πᾶσαν οὖν ἀθρόως ταύτην τὴν βιβλιοθήκην ἀναζητήσας φρόντισον εἰς Ἀντιόχειαν ἀποστεῖλαι, γινώσκων ὅτι μεγίστη μὲν αὐτὸς περιβληθήσῃ ζημία, εἰ μὴ μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἀνιχνεύσειας, καὶ τοὺς ὅπως οὖν ὑπονοίας ἔχοντας ἀφηρηθῆσθαι τῶν βιβλίων πᾶσι μὲν ἐλέγχοις, παντοδαποῖς δὲ ὅρκοις πλείονι δὲ τῶν οἰκετῶν βασάνῳ, πείθειν εἰ μὴ δύναιο, καταναγκάσειας ἐς μέσον πάντα προκομίσαι.

[Ἐπιστομεῖν·] ἐμποδίσαι, κατασχεῖν.

[Ἐπιστομίζω] σε.

[Ἐπίστω·] γίνωσκε. εὖ νῦν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον.

[Ἐπίστω·] γίνωσκε. τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα. καὶ αὖθις Σοφοκλῆς· καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφε φρενῶν ἔσω. σὺ γὰρ νοσεῖς, τὸ δ' ἄλλος ἐκ θείας τύχης. οὐ νῦν ἐπίστω τῶνδ' ἐμ' αἰσχύνην ἔχειν. καὶ Ἀριστοφάνης· σύγγνωθί μοι· σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι.

[Ἐπιστρατεύω·] δοτικῇ.

[Ἐπιστρεφέως·] ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς. παρὰ Ἡροδότῳ καὶ ἀπατητικῶς.

[Ἐπιστρέφεται·] γενικῇ. φροντίδα ποιεῖ. καὶ **[Ἐπιστροφή,]** ἡ ἀντέκτισις.

[Ἐπιστρέφεια:] ἡ ἀγχίνοια.

[Ἐπιστρεφής·] ὁ δὲ ἀγχίνους ὢν καὶ ἐπιστρεφῆς ὅμως τι εὐπαράγωγον ἐπεδείκνυτο.

[Ἐπιστροφάδην·] μετ' ἐπιστροφῆς, ἐφ' ἐκάτερα τὰ μέρη στρεφόμενος.

[Ἐπιστροφή:] ἐπειδὴν τὸ πᾶν σύνταγμα πυκνώσαντες κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην καθάπερ ἄνδρὸς ἐνὸς σῶμα ἐπὶ δόρυ ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν, καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τῷ λοχαγῷ παντὸς τοῦ τάγματος περιενεχθέντος, καὶ μεταλαμβάνοντες τόπον μὲν τὸν ἔμπροσθεν, ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν, διαμενόντων ἐκάστῳ τῶν τε παραστατῶν καὶ ἐπιστατῶν.

[Ἐπιστροφῆς·] ἀμύνης. ὁ δὲ δεινὸν ἡγεῖτο τὸ γινόμενον καὶ κοινῆς αὐτοὺς ἐπιστροφῆς ἔφη τεύξεσθαι, καὶ τοῦτο πείσεσθαι δικαίως. λέγεται δὲ ἐπιστροφή καὶ ἡ φροντίς. ἡ σύγκλητος πλείονος ἐπιστροφῆς εἶναι τὸ πρᾶγμα νομίσαντες. καὶ Ἀριστοφάνης· μυρίαὶ ἐπιστροφαὶ κακῶν. ἀντὶ τοῦ συνελεύσεις, πλῆθος, καὶ συναθροίσεις.

[Ἐπιστυγνάζω σοι·] δοτικῇ.

[Ἐπισυνάγω·] αἰτιατικῇ.

[Ἐπισυνήεσαν·] συνηθορίζοντο. οἱ ἐξόπισθεν ἀπολελειμμένοι ἐπισυνήεσαν.

[Ἐπισύρεται·] ἐφέλκεται.

[Ἐπισύστητε·] ἐπισυνάχθητε. ἐπὶ συνελεύσει, **[Ἐπισυνιέναι,]** ἐπισυνάγεσθαι ἐγγυτέρῳ καὶ συνέρχεσθαι.

[Ἐπισφαλές·] βλαβερόν, ἐπικίνδυνον.

[Ἐπισφυρίοις·] τοῖς ἐπὶ τῶν κνημίδων περιδεδεμένοις.

[Ἐπισχερώ·] ἐφεξῆς.

[Ἐπὶ σχολῆς·] ἀπραγμόνως φιλοσοφεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ εὐκαιρίας ἢ ἀργίας.

[Ἐπισχών·] κρατήσας, βραδύνας. Σοφοκλῆς· σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν ἤλιε, πατρώαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα ἴδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν, ἄγγελιον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν γέροντι πατρί.

[Ἐπιτάδε·] τὴν ἔνθεν. πᾶσαν τὴν ἐπιτάδε τῶν ποταμῶν τοῖς βαρβάροις ἄβατον καταστήσας.

[Ἐπιτακτικῶς·] προστακτικῶς. τοὺς δὲ πρὸς αὐτὸν πρεσβεύοντας ἐπιτακτικῶς αὐτῷ διαστέλλειν περὶ τούτων.

[Ἐπιτακτοί·] στρατιῶται οἱ προστεταγμένοι τὴν μάχην ἐφορᾶν καὶ τῷ πονοῦντι μέρει βοηθεῖν. Θουκυδίδης· καὶ τοὺς σκευοφόρους ἐντὸς τούτων τῶν ἐπιτακτῶν ἐποίησαντο. καὶ αὖθις· Σωκράτης δὲ ἦν ἐπιστάτης καὶ οὔτε ἐψηφίζε οὔτε κατεχειροτόνει.

[Ἐπὶ τὰ Μανδροβόλου·] ἐπὶ τῶν εἰς τὰ χεῖρονα τρεπομένων. ἀπὸ Μανδροβόλου τινὸς τὸ ἐν Σάμφω γεωφάνιον εὐρόντος καὶ πρῶτον μὲν κριὸν χρυσοῦν ἀναθέντος, ἔπειτα ἀργυροῦν, ἔπειτα χαλκοῦν ἐλάττονα, εἶτα οὐκέτι, ὥς Ἔφορος.

[Ἐπιτάρροθος:] ὁ βοηθός.

[Ἐπιτάσσω·] δοτικῇ.

[Ἐπιτάφιον·] αὕτη ἡ πληγὴ καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῷ ἐπιτάφιον ἦν ἐγκώμιον.

[Ἐπιτεθῆναι.]

[Ἐπιτελεοῦν] καὶ **[Ἐπιτελέωμα·]** ἐπιτελέωμα λέγεται τὸ ἐπὶ πᾶσι θυόμενον ὑπὲρ τοῦ τελείας γίνεσθαι τὰς πρότερον θυσίας.

[Ἐπιτέλλεται:] ἐντέλλεται, παραγγέλλει.

[Ἐπιτελῆ:] εἰς πέρας ἀγόμενα. ὁ δὲ ὑπέσχετο πάντα ἐπιτελῆ ποιήσιν.

[Ἐπιτεμόμενος:] περικόψας. κέλευσόν με ἀποθνήσκειν ἐπιτεμόμενος τοῦ σταυροῦ τὴν περίοδον.

[Ἐπίτεξ ἦν ἡ γυνή:] ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ κύειν.

[Ἐπιτέρπομαι·] δοτικῇ.

[Ἐπιτετράφαται:] ἐπιτετραμμένοι εἰσίν.

[Ἐπιτέτριψαι:] ποτὲ μὲν ἐπὶ ὑπερηφανίᾳ τάττεται, ποτὲ δὲ ἐπὶ κατάρᾳ. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε.

[Ἐπιτετυφωμένον:] ἐπικεκαυμένον.

[Ἐπίτευγμα:] ἐπιτυχία. οἱ δὲ θαυμάσαντες τὰ πλήθη τῶν κατοικούντων τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰ τῶν τόπων ἐπιτεύγματα διέλαβον μεγίστην ἡγεμονίαν εἶναι.

[Ἐπιτεύξομαι] σοῦ.

[Ἐπιτείλας:] ἀνατείλας. νενικηκότας αὐτοὺς ὁ ἥλιος ἐπιτείλας ἴδῃ.

[Ἐπίτειλον:] πρόσταξον.

[Ἐπιτειχίζει:] ἐποικοδομεῖ.

[Ἐπιτειχισάντων:] ἐπελθόντων.

[Ἐπιτείχισμα:] τὸ τειχιζόμενον κατὰ τινων χωρίων, ὅθεν ἦν τοὺς ἐπιτειχισθέντας κακῶς ποιεῖν. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ ἐπιτειχισμός. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

[Ἐπίτηδες:] ἐκ σπουδῆς. οὐκ οὖν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν. καὶ αὖθις· ὥσπερ ἐπίτηδες.

[Ἐπιτήδευμα:] ἄσκησις, μάθησις. Ἰκανὸς ὄνομα, ληστής τὸ ἐπιτήδευμα· ὃς ἀνείλεν Αἰσχύλον τὸν αὐλητὴν καὶ Στησίχορον τὸν κιθαρωδόν. καὶ τὸ μὲν ἐπιτήδευμα ἦν ῥήτωρ, Διοπείθης τὸ ὄνομα. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἦν τὸ ἐπιτήδευμα ἔμπορος.

[Ἐπιτήδευμα:] τοῦ βίου ἡ διαγωγή.

[Ἐπιτήδευσις:] πρᾶξις, καὶ σπουδὴ, καὶ ἐργασία. ὁ δὲ ἦν εὐτελής τὴν ἐπιτήδευσιν, οὐδὲν ὅτι μὴ ποιμὴν τὸ κατ' ἀρχάς.

[Ἐπιτηδεύω·] αἰτιατικῇ.

[Ἐπιτήδεια:] τὰ πρὸς τροφήν ἀρμόδια. ἐσθῆτας δὲ καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔκπλεα παρεῖχεν. Ξενοφῶν· τὰ ἐπιτήδεια ἄφθονα παρῆν. Ἀρριανός· οὐδὲν ἄλλο εἰ μὴ τὰ ἐπιτήδεια τῆς δικαίας τιμῆς λαμβάνοντας.

[Ἐπιτηδεύστερος·] καὶ γὰρ ὁ Μιθριδάτης τά τε ἄλλα ἔνδικος βασιλεὺς ἦν καὶ Ῥωμαίοις ἐπιτηδεύστερος.

[Ἐπιτήδειος·] φίλος, εὖνους. ἀρμόδιος. Ξενοφῶν· ὁ δὲ βακτηρίαν ἔχων, εἴ τις αὐτῷ δοκοίη βλακεύειν, ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ἔπαιεν ἄν.

[Ἐπιτήδειος·] παρὰ τὸ δέος, ὃ σημαίνει τὸν φόβον, ἄδεος, πλεονασμῷ τοῦ ἰ ἄδειος, ὁ ἐστερημένος τοῦ φοβεῖσθαι· ἐκτάσει τοῦ α εἰς η καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως ἐπιτήδειος.

[Ἐπιτηδείως·] ἐπιρρηματικῶς.

[Ἐπιτίθεμαι·] δοτικῇ.

[Ἐπιτήθη·] ἡ τῆς τήθης μήτηρ, ὥστε εἶναι τὴν μὲν τήθην μητρὸς ἢ πατρὸς μητέρα, τὴν δὲ ἐπιτήθην τὴν τοῦ πατρὸς μητέρα καὶ τῆς μητρὸς μητέρα. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον.

[Ἐπιτίθης·] περαίνεις. ἐπεὶ καὶ σὺ τῶν σῶν ὑπηκόων τοῖς τι θανάτου ἄξιον ἐξεργασαμένοις, αὐτὸς ἐπιτίθης τὴν δίκην.

[Ἐπιτίθησιν·] ἀποπέμπει. Δαμάσκιος· καὶ δὴ γραψάμενος ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς ἐν Καρίᾳ δύο φιλοσόφους ἐπιτίθησιν.

[Ἐπιτιμήδης·] ὄνομα κύριον.

[Ἐπιτίμησις·] παρὰ Ἀριστοτέλει εἴ· εἰσί. λέγει γάρ, ὅτι μὴ αἱ αὐταὶ ἐπιτιμήσεις ἐξεταζομένῳ λόγῳ καὶ ἐρωτωμένῳ. πρώτη δέ ἐστίν, ὅταν ἐκ τῶν ἠρωτημένων μηδὲν συμπεραίνεται, μήτε τὸ προκείμενον μήτ' ἄλλο τι, τουτέστιν ἂν ἀσυλλόγιστον ᾖ, καὶ ἔτι ψευδεῖς ὧσιν αἱ κείμεναι προτάσεις ἢ ἄδοξοι, ἐφ' αἷς ἐπιφέρει τὸ συμπέρασμα. τοιοῦτος γὰρ ὁ λέγων· τὸ παρὰ τὸ ὄν, οὐκ ὄν, τὸ οὐκ ὄν οὐδέν, ἐν ἅρα τὸ ὄν· οὐ γὰρ τοῦτο συνάγεται. οὗτος μὲν οὐ δοκεῖ τὸ προκείμενον συνάγειν, ἀλλ' ἄλλο τι συνάγει συλλογιστικῶς· τὸ γὰρ παρὰ τὸ μὴ ὄν οὐδέν. ἕτερος δὲ λέγει· εἰ τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ γινόμενον οὐκ ἔχει· ἀλλὰ μὴν τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει· οὔτε τὸ προκείμενον οὔτ' ἄλλο τι συλλογίζεται πρὸς τῷ καὶ τὰ λαμβανόμενα ψευδῇ τε καὶ ἄδοξᾳ λαμβάνειν. δευτέραν τίθησιν ἐπιτίμησιν, εἰ αἱ μὲν προτάσεις συλλογιστικῶς εἶεν κείμεναι καὶ ὁ λόγος εἴη συλλογιζόμενός τι, μὴ μέντοι τὸ προκείμενον, ἀλλ' ἄλλο τι. τρίτη ἐπιτίμησις, εἰ προστιθέμενά τινα συνάγει τὸ προκείμενον συλλογιστικῶς, τὸ μέντοι προτιθέμενον χεῖρόν τε εἴη τῶν κειμένων καὶ ἠρωτημένων καὶ ἥττον ἔνδοξον τοῦ συμπεράσματος. τετάρτη ἐπιτίμησις, ἂν ἀφαιροῦμεν ἀπὸ τοῦ λόγου ἐκ τῶν λειπομένων συνάγεται συλλογιστικῶς, ὃ ἔχουσιν οἱ παρέλκοντες λόγοι. πέμπτη ἐπιτίμησις φησὶν εἶναι, εἰ ἐξ ἄδοξοτάτων καὶ ἥττον πιστῶν τοῦ συμπεράσματος ὁ λόγος εἴη ἢ ἐξ ἀληθῶν μὲν, χαλεπωτέρων δὲ δειχθῆναι τοῦ προβλήματος.

[Ἐπιτίμησις·] ἀποστροφή.

[Ἐπιτιμητάς·] τιμηταὶ μὲν οἱ πρῶτόν τι ἐκαλοῦντο τιμώμενοι, ἐπιτιμηταὶ δὲ οἱ χρόνῳ ὕστερον τὰ αὐτὰ τιμώμενοι.

[Ἐπιτιμία·] εὐπορία, ἢ ἡ μὴ ἀτιμία. Κέφαλος ρήτωρ· ὁσάκις αὐτὸν κινδυνεύοντα περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἢ τῆς πατρίδος ἢ τοῦ βίου παντὸς διεσώσατε;

[Ἐπιτίμια·] τὰ ἐπὶ τιμῇ τινος γινόμενα. Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τάπιτίμια.

[Ἐπιτίμια·] οἱ μισθοί. Σοφοκλῆς· γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τάπιτίμια. τουτέστιν τοὺς μισθοὺς.

[Ἐπίτιμον:] πλούσιον· ἢ τὸν μὴ ἄτιμον. Λουκιανός· ἡ βουλή δὲ ἐπικλασθεῖσα πρὸς αὐτὸν ἀφίησι τῷ Μενεκράτει τὴν καταδίκην, καὶ ἤδη ἐπίτιμός ἐστιν. τοὺς τε δούλους ἐλευθέρους καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπίτιμους καὶ τοὺς μετοίκους πολίτας καὶ τοὺς ὀφείλοντας ἀφεῖσθαι ἐψηφίσαντο.

[Ἐπίτιμος:] ὁ τετιμημένος, καὶ οὐκ ἄτιμος.

[Ἐπιτιμῶσα·] τοῖς μὲν ἐρασθεῖσιν ὡς ἐταῖρα συνῆν ἀδρούς αἰτοῦσα τοὺς μισθοὺς, ἐπιτιμῶσα τὴν ὑπὲρ τῆς ὁμιλίας αἴτησιν, διὰ τὸ μὴ ἐξεῖναι δρᾶν ἐμφανῶς ἃ ἐθέλει. βαρύνουσα τὴν τιμὴν.

[Ἐπιτιμῶ·] δοτικῇ.

[Ἐπιτίτθιον·] ὑπομάζιον, ὑπὸ τὴν τροφόν.

[Ἐπιτοαυτό:] ἐπίρρημα.

[Ἐπίτιτθον:] τὸ ὑπὸ τὴν τροφόν.

[Ἐπιτολῆς:] ἀνατολῆς, φάνσεως ἄστρου.

[Ἐπιτολμῆσαι·] δοτικῇ. ἐπιβουλεύσασθαι. καὶ ἀναπεῖθαι ἐπιτολμῆσαι τῷ Λυκίδῃ καὶ τῷ Σωσιβίῳ, ἐπαίρει δὲ ἅτε φορτηγούς τοιοῦτος ῥᾶστά τε ἀναπεῖθαι, καὶ νυκτὸς γενομένης ἀκράτου.

[Ἐπίτομος. Ἐπιτομώτατον:] τὸ συντομώτερον.

[Ἐπίττον:] ἡσέλγουν, κατεφίλουν. πιττοῦν δὲ ἐστὶ κυρίως τὸ τὰς πλατείας ναῦς πίττη χρίειν· ἔνθεν οὖν μετήνεκται ἡ λέξις. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκίνουν, συνῆλθον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ἐπίττον χρόνον. **[Ἐπιτον]** δὲ δι' ἑνὸς τ, ἐπέρχεσθε, ἐπιτο ρεύεσθε. λέγετον, ἔπιτον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

[Ἐπίτονος:] ὁ δεσμεύων ἑμᾶς πρὸς τὸν ἰστὸν τὸ κέρας.

[Ἐπίτονος:] Ἀριστοφάνης ἐπὶ ἐπιτόνου. γελοῖον δὲ ἐπὶ δέρματος. καὶ Ὅμηρος· ἐπίτονος βέβλητο.

[Ἐπιτοπίζω·] κατοικίζω.

[Ἐπὶ τοῦ Μανδραβούλου:] ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ χεῖρον προκόπτοντος. ὁ γὰρ Μανδράβουλος θησαυρὸν εὐρὼν τῷ πρώτῳ χρόνῳ πρόβατον χρυσοῦν ἀνέθηκε τῇ Ἥρᾳ, τῷ δὲ β' ἀργυροῦν καὶ τῷ γ' χαλκοῦν.

[Ἐπὶ τὸ πλεῖστον.]

[Ἐπιτωθάζων:] ἐπιλοιδορούμενος, ἢ ἐπεμβαίνων, ἢ καυχώμενος, ἢ χλευάζων.

[Ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων:] ἐπὶ τῶν φθασάντων γενέσθαι. πρέσβεις δὲ ἔπεμπεν διασαφοῦντας, Πόπλιον μὲν εὐδοκεῖν τὴν εἰρήνην, τοὺς δὲ ἐν τῷ συνεδρίῳ διαφέρεσθαι καὶ φάναι διαμένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων. ἐνεστώτων.

[Ἐπιτραπέζια διηγῆματα. Ἐπιτραπεζώματα:] τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα.

[Ἐπιτραχήλιος κόσμος. Ἐπιτρέπει·] δοτικῇ· χαρίζεται, παραδίδωσιν. ὁ δὲ τῆς ἐμῆς σατραπείας φυγάδα ἐλαύνει καὶ τούτῳ ἐπιτρέπει.

[Ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκείοις:] Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ δικαστὰς αὐτοὺς αἰρεῖσθαι, Λυσίας δὲ ἐπέτρεψεν ἀνδράσιν εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτρόπους κατέστησεν.

[Ἐπιτρέχειν·] δοτικῇ· τοῦ ἀποτρέχειν διαφέρει.

[Ἐπιτρέχειν] τοῦ ἐπιδιώκειν διαφέρει. ἐπιτρέχει μὲν γάρ τις τῷ μὴ φεύγοντι, διώκει δὲ τὸν φεύγοντα. ἔστι δὲ τὸ διώκειν οἷον ἐλαύνειν. ἔνθεν καὶ ὑποδιώκειν λέγεται.

[Ἐπιτριβείη:] ἐντριβῆς γένοιτο, ἔμπειρος ὑπάρξοι, ἢ παρορμηθείη. σημαίνει δὲ καὶ ἀπολεσθείη.

[Ἐπιτριβόμενοι:] ἐπερχόμενοι.

[Ἐπίτριπτος:] ὁ ἐπιτριβῆναι ἄξιος.

[Ἐπιτρίταις:] Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Καλλιφῶντος· ἑξακοσίαις δραγμαῖς ἐπιτρίταις. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἡ' ὀβολοῖς· κατὰ τὸ τρίτον εἶναι μερίδα τοὺς ἡ' ὀβόλους τοῦ τετραδράχμου.

[Ἐπιτρίψαι·] αἰτιατικῇ. ἀπολέσαι. καὶ **[Ἐπιτρίψεις]**, συντρίψεις.

[Ἐπιτροπή:] παρατροπή. ὁ δὲ Λεύκιος προχειριζόμενος διαπέμπεσθαι πρὸς τοὺς Λαπατηνοὺς καὶ λαλεῖν ὑπὲρ ἐπιτροπῆς ἀπαράσκευος ἦν εἰς τὸ μέλλον.

[Ἐπιτροπεύω·] γενικῇ. αἰτιατικῇ δέ· καὶ ἐπετρόπευσε μὲν τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου τὸν Ἡρακλέους κληθέντα.

[Ἐπιτροχάδην:] ἐπειγμένως, ὥσπερ τρέχων. ἢ κεφαλαιωδῶς, ταχέως. κόραξ ἐπιτρόχως φθεγγόμενος χειμῶνα σημαίνει.

[Ἐπὶ τροχοῦ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον εἰπεῖν ᾧ πεπανούργηκας·] Ἀριστοφάνης Πλούτω. παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρῶν. τροχὸς γάρ τις ἦν ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο.

[Ἐπιτυχοῦσιν:] εὐτελέσι. περὶ ὑπάτων μὴ ῥαθύμως σκοπεῖν, ὥς οὐ τοῖς ἐπιτυχοῦσι δέον ἐγχειρίσαι τὴν ἀρχήν, τοσούτων περιστηκότων κινδύνων τὴν πόλιν.

[Ἐπιτυφῇ:] ἐπικαῇ, ἐκπυρωθῇ. οὕτως Ἀριστοφάνης. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου. ἐπικαυθῇ ἐπ' ἐμοί.

[Ἐπιτυγχάνω·] γενικῇ.

[Ἐπιφάνεια·] ἐπιφάνεια ἐστὶ σώματος πέρας, ἢ τὸ μῆκος καὶ πλάτος μόνον ἔχον, βάθος δὲ οὐ. αὕτη δὲ κατ' ἐπίνοιαν καὶ καθ' ὑπόστασιν λέγεται. **[Ἐπιφάνεια]** δὲ καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔνσαρκος οἰκονομία.

[Ἐπιφάνιον] καὶ τὰ **[Ἐπιφάνια. Ἐπιφάνιος,]** Οὐλπιανοῦ, Πετραῖος, σοφιστῆς· παιδεύσας ἔν τε αὐτῇ καὶ ἐν Ἀθήναις. ἔγραψε Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς τῶν στάσεων, προγυμνάσματα, μελέτας, Δημάρχους, Πολεμαρχικόν, λόγους ἐπιδεικτικούς· καὶ τινα σύμμικτα θεωρήματα.

[Ἐπιφάνιος,] Κωνσταντείας τῆς Κύπρου ἐπίσκοπος, τῆς πρότερον Σαλαμίνης. ἔγραψε κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων λόγους, ἃ Πανάρια λέγονται, καὶ ἕτερα πολλά· ἅτινα παρὰ μὲν τῶν πεπαιδευμένων διὰ τὰ πράγματα, παρὰ δὲ τῶν ιδιωτῶν διὰ τὰ ῥήματα ἀναγινώσκεται. τελευτᾷ ἐσχατόγηρος.

[Ἐπιφάνιος,] ἐπίσκοπος Ὀλυβρίας. ἔγραψε λόγον ἀντιρρητικὸν κατὰ εἰκονοκαυτῶν, λίαν ὠφέλιμον.

[Ἐπιφάνιος] καὶ Εὐπρέπιος ἐγενέσθην Ἀλεξανδρεῖς τὸ γένος ἀμφότεροι καὶ τῶν παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τελετῶν νομιζομένων δαημονέστατοι, τῶν μὲν Περσικῶν καλουμένων ὁ Εὐπρέπιος ἐξάρχων, τῶν δὲ ἀμφὶ τὸν Ὅσιριν ὁ Ἐπιφάνιος. οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τῶν τοῦ Αἰῶνος ὑμνουμένου θεοῦ· ὃν ἔχων εἰπεῖν ὅστις ἐστίν, ὅμως οὐ γράφω κατὰ γε τὴν παροῦσαν ταύτην ὁρμήν. ὁ δὲ

Ἐπιφάνιος ἐξηγεῖτο καὶ τῶνδε τῶν ἱερῶν. οὗτοι μέντοι οἱ ἄνδρες οὐκ ἐγένοντο μὲν ἐπὶ τῆς ἀρχαιοπρεποῦς πολιτείας, τοῖς δὲ γενομένοις ἐπιβεβήκασιν καὶ ἐνέτυχον, καὶ παρ' ἐκείνων ὠφεληθέντες, ἔπειτα τοῖς καθ' ἑαυτοὺς ἐγένοντο πολλῶν ἀγαθῶν ἡγεμόνες, τῶν τε ἄλλων καὶ παλαιῶν διηγμάτων πολύφωνοι κήρυκες. Δαμάσκιος.

[Ἐπίφασις:] δῆλωσις, ἔνδειξις. οἱ δὲ ἦκον μετὰ παιανισμοῦ καὶ στεφάνων καὶ τῆς τῶν νικούντων ἐπιφάσεως.

[Ἐπίφασις.] διὰ τὸ πολλὴν ἐπίφασιν γενέσθαι τῆς εὐδαιμονίας περὶ τε τοὺς κατ' ἰδίαν βίους καὶ περὶ τὰ κοινά, τῶν ἐκ Μακεδονίας μετακομισθεισῶν εἰς τὴν Ῥώμην χορηγιῶν. καὶ αὖθις· κατὰ μὲν τὴν ἐπίφασιν ἐποίει τινά· τῇ δὲ ἀληθείᾳ περὶ τὰς παρασκευὰς εἶχεν.

[Ἐπιφαίνεται] ὑπόθεν· **[Ὑποφαίνεται]** δὲ χαμόθεν.

[Ἐπιφθασάμενον·] λέγουσι τὴν αἶγα τὴν Διὸς τροφὸν κατηστερίσθαι. καὶ φασὶ τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσιν αὐτὴν ἐπιτυχάνειν ὅσα ἂν εὔζηται.

[Ἐπιφέρειν:] κατηγορεῖν, διασύρειν. ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐπιφέρειν ἔχων, ὅτι δὲ εὖνους εἶη Ῥωμαίοις.

[Ἐπιφορήματα:] παρὰ Ἡροδότῳ τραγήματα.

[Ἐπιφοραῖς:] καταδίκαις. οἱ δὲ πεισθέντες καὶ παραδόντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιφορὰν τῶν πολεμίων ἀπέθανον γενναίως. ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπέλευσιν.

[Ἐπίφορος:] ὀρμητικός. οὐδὲ πρὸς ἀδικίαν ἢ πλεονεξίαν ἐπίφορος ἦν, προσκρουστικός δὲ καὶ ἀμιλλητικός πρὸς τοὺς ἄρχοντας.

[Ἐπιφωνῶ·] δοτικῇ.

[Ἐπιφρασθεῖς:] ἐνθυμηθεῖς, διαλογισάμενος. Ἀρριανός· ὁ δὲ Νέαρχος ἐπιφρασθεῖς, ὅτι σπεῖρεσθαι τὴν χώραν εἰκός, λέγει πρὸς Ἀρχίδαν, καταληπτέα σφίσιν εἶη τὸ χωρίον.

[Ἐπιφορσύνη:] συνέσει. φρονήσει.

[Ἐπίφρων:] συνετός.

[Ἐπιφοιτᾷ:] παραγίνεται.

[Ἐπιφυλλίδα:] ῥαγολογία· ἥτοι μικρὸν βοτρυδίων. τὰ ἐπὶ τοῖς φύλλοις. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἔστι καὶ στωμύλματα. ἀντὶ τοῦ λάλοι καὶ πιθανολόγοι. ἐπὶ τῶν δοκούντων εἶναι σοφῶν ἢ ποιητῶν. ἐπιφυλλίδες δὲ εἰσὶ τὰ ἐπικείμενα τοῖς μεγάλοις βότρυσι βοτρυδία, Καλλίστρατος δὲ τὰ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ μικρά. κέκληται δὲ οὕτως διὰ τὸ ἐπὶ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι· ἢ τὰ πρὸς αὐτοῖς τοῖς φύλλοις.

[Ἐπιφύομενος·] δοτικῇ. περιπλεκόμενος. τοῖς δὲ ταῖς χερσὶν ἐπιφύομενος ἐδεῖτο βοηθῆσαι τοῖς ἀκληρήμασι. καὶ αὖθις· νυκτὸς γενομένης ἐπεφύοντο τοῖς δυσίν. ἀντὶ τοῦ κατήρχοντο, ἐπεχείρουν.

[Ἐπιχάνη·] ἔχεσθαι δὲ αὐτοῦ ἐκέλευσεν, ἵνα μὴ διαδράς ἔξω τοῦ στρατοπέδου, εἶτα μέντοι ζῶν ἀπέλθῃ καὶ ἐπιχάνῃ. ἀντὶ τοῦ ἐπεγγελάσῃ.

[Ἐπιχάρης:] ὄνομα κύριον. θηλυκόν.

[Ἐπίχαρι. Ἐπιχάρις,] Σικυόνιος, προδότης. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

[Ἐπίχαρις:] ἐπιτερπής, ὁμιλητικός. ὁ δὲ σεμνὸς ὢν καὶ σπουδαστικός, ὅμως ἐπίχαρις ἦν ἐν ταῖς ὁμιλίαις.

[Ἐπιχαριτώτερος.]

[Ἐπίχαρμος,] Τιτύρου ἢ Χειμάρου καὶ Σικίδος, Συρακούσιος ἢ ἐκ πόλεως Κραστοῦ τῶν Σικανῶν· ὃς εὔρε τὴν κωμωδίαν ἐν Συρακούσαις ἅμα Φόρμῳ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νβ', ὥς δὲ Λύκων φησὶ λε'. τινὲς δὲ αὐτὸν Κῶν ἀνέγραψαν, τῶν μετὰ Κάδμου εἰς Σικελίαν μετοικησάντων, ἄλλοι Σάμιον, ἄλλοι Μεγάρων τῶν ἐν Σικελίᾳ. ἦν δὲ πρὸ τῶν Περσικῶν ἔτη ἕξ, διδάσκων ἐν Συρακούσαις· ἐν δὲ Ἀθήναις Εὐέτης καὶ Εὐξενίδης καὶ Μύλος ἐπεδείκνυντο. οὗτος εὐρετὴς καὶ τῶν μακρῶν στοιχείων ἡ καὶ ὦ. καὶ **[Ἐπιχάρμιος]** λόγος, τοῦ Ἐπιχάρμου.

[Ἐπιχαιρεκακία:] ἡδονὴ ἐπ' ἄλλοτρίοις κακοῖς. οὕτως οἱ φιλόσοφοι.

[Ἐπιχειλές:] οὕτω λέγεται μέτρον τὸ μὴ πληρὲς, ἀλλ' ἀπολειπόμενον. Ἀριστοφάνης· τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν ἐποίησεν εὐρῶν ἐπιχειλῆ.

[Ἐπίχειρα:] μισθοὺς, τὰ διὰ τῶν χειρῶν κέρδη. ἀνθ' ὧν τὰ ἐπίχειρα ἠνέγκαντο ἀλλήλοις πρεπωδέστατα.

[Ἐπιχειρεῖν:] τὸ ἐρωτᾶν καὶ συλλογίζεσθαι. τὸ γὰρ ἐπιχείρημα διαλεκτικός ἐστὶ συλλογισμός.

[Ἐπιχειρῶ σοι] δὲ ἀεὶ.

[Ἐπιχειρημάτων:] ἐννοιῶν.

[Ἐπιχειρήσειν:] ἐπιβαλέσθαι. ἔγραφεν ἐπιχειρήσειν μέλλειν τοῖς Σιγγάροις καὶ ἐπὶ τῷδε πέμπειν πεζοὺς ἀποχρῶντας.

[Ἐπιχειρητέα:] ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρητέον, ὥς τὸ τολμητέα. φιλεῖ γὰρ Θουκυδίδης τὰ τοιαῦτα.

[Ἐπιχειροτονία:] ἡ τῶν χειροτονητῶν ἀπόστασις.

[Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε:] ἀντὶ τοῦ χειραγωγήσουσι, ποδηγήσουσιν, ὑπερείσουσιν ἀσθενοῦντα, παντοδαπὴν ἐπικουρίαν προσοίσουσιν.

[Ἐπιχθονίων:] ἐπιγείων.

[Ἐπιχωματισμός·] ζητεῖ ἐν τῷ χώμα.

[Ἐπιχωρήσας:] συμπαθήσας, παραχωρήσας. ἐθέλω σοι τὰ δυνατὰ ἐπιχωρήσας, τοῦ μὴ τὸ πέρα ἐς ἀμφίλογον προάγειν τὰ Ῥωμαίων πράγματα ζύμβουλος γενέσθαι.

[Ἐπιχώρησις,] παραχώρησις. Ἀρριανός· ἴασι δὲ τῶν παρόντων ἐποίει τὴν τῆς ἀγνοίας προσποίησιν μᾶλλον ἢ τὴν ὥς γινωσκομένων ἐπιχώρησιν.

[Ἐπιχρῆσθαι:] τὸ πολλάκις κεχρῆσθαι παρὰ Θουκυδίδην.

[Ἐπιψαύειν·] δοτικῇ. ἐπιθιγγάνειν.

[Ἐπιψαύδην:] ἐπίρρημα. ὅσον ἐπιψαῦσαι μόνον· ὥς καὶ τὸ ἐπιλίγδην.

[Ἐπιψηφιζόμενος:] ἐπικρίνων. καὶ **[Ἐπιψηφίζων,]** ἐπικυρῶν.

[Ἐπλαστολόγει:] ἐψεύδετο.

[Ἐπλάττετο:] ὑπεκρίνετο.

[Ἐπλημμέλησαν:] ἠτάκτησαν, ἐρραθύμησαν. πλημμελὲς γὰρ τὸ ῥάθυμον καὶ ἀπαίδευτον. ἵνα ὑπὲρ ὧν ἐπλημμέλησαν κακιῶν φθάνοντες, ἐν τῷ δευτέρῳ προφανεῖ κινδύνῳ τε ἰσωθῶσι κολασθέντες.

[Ἐπλην:] ἐπλησίαζον. ἔστι δὲ ῥῆμα πλῶ, τὸ πλησιάζω, παράγωγον πλῆμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπλην.

[Ἐπλινθεύθησαν:] τὸ κατακλεισθῆναι περὶ οἰκοδόμημα μόνον, ὥστε ἔξοδον μὴ εἶναι καὶ οὕτω παντελεῖ ἀπορία ποτοῦ καὶ τροφῆς τεθνάναι πλινθευθῆναι λέγεται.

[Ἐπλωῖσατο. Ἔπνει δεινόν:] ὠργίζετο.

[Ἐπόγδοον:] τὸ δεδανεισμένον, ὥστε τοῦ κεφαλαίου τὸ ὄγδοον μέρος λαβεῖν τὸν δανειστήν· οἶον τριώβολον τοῦ τετραδράχμου.

[Ἐποδήγει:] ὠδήγει.

[Ἐπόθησεν:] ἠβουλήθη, ἠθέλησεν. ὁ δὲ Σκιπίων διὰ τῶν σὺν ἑαυτῷ πεζῶν ἐπόθησε τὴν ἱππέας ἀποφῆναι.

[Ἐποκέλλουσιν:] ἐπικαθίζουσιν, ἐγγίζουσιν.

[Ἐπολιάρχει:] τῆς πόλεως ἤρχεν.

[Ἐπολιόρκει. Ἐπολιός:] εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ.

[Ἐπόλισεν:] ἔκτισεν.

[Ἐπολολύζω. Ἐπολυώρησας:] ἐφύλαζας, ἐφρόντισας.

[Ἐπομβρία] καὶ [Ἐπόμβρησις, Ἐπομβρῶ. Ἐπομοσάμενος:] εὐξάμενος.

[Ἐπόνουν:] ἐκακοπάθουν.

[Ἐποπος·] ἡ εὐθεῖα ὁ ἔποψ.

[Ἐποποί:] ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί. ἐὰν δὲ προπαροξύνηται, δῆλον ὅτι ἐσχημάτισται ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος. ἐποποί, ποί, ποποί, ποποί, ποποί. ἰώ, ἰώ, ἰτώ, ἰτώ, ἰτώ, ἰτώ, ἰτώ· ταῦτα δεῖ ὀξύτόνως προφέρεσθαι τῇ φωνῇ, ὥστε ὀρνέου ἦχον προφαίνεσθαι κατὰ μίμησιν. τῖό, τῖό, τῖό, τῖό, τῖό, τῖό, τῖό· καὶ ταῦτα ὀξύτονητέον. τριοτό, τριοτό, τοτοβρίζ. δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο. τορό, τορό, τορό, τοροτίγξ. κικκαβαῦ, κικκαβαῦ. τοροτοροτολιλίγξ, τοροτίγξ. τί, τί, τί, τί, τί, τί, τίό, τῖό, τιοτίγξ. τῖό, τῖό, τῖό, τιοτίγξ. ποῦ; ποῦ'στι; ποῦ; ποῦ; ποῦ'στι; ποῦ; ποῦ'στι; ποῦ; ποῦ; διὰ τῆς ἐπαναλήψεως τὴν σπουδαίαν ζήτησιν ἐμφαίνει. αὕτη σύ, ποῖ, ποῖ, ποῖ, ποῖ πέτη; μέν' ἥσυχος, ἔχ' ἀτρέμας, ἐπίσχος τοῦ δρόμου. τίς εἶ; ποδαπή; εὐράξ, πατάξ· ἐπιφθέγματα τάχους, παρὰ τὸ εὐρέως μιγήσομαι καὶ πατάξω· ὅθεν καὶ χαμαιτύπαι αἱ πόρναι. ταῦτα δὲ τὰ ἐπιρρήματα ἀνέλαβε διὰ τὸ κακέμφατον. ὥπ, παρακελευστικόν, ἐπὶ τοῦ παύσασθαί τινος ὑποθέσεως, ὡς οἱ ἐρέσσοντες· κέλευσμα γάρ ἐστὶ τὸ ὥπ τῶν ἐρεσσόντων, καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν. βαβαιάξ, ὠκβάτανα τοῦ φορήματος. στριβιλικίγξ. ἀντὶ τοῦ οὐδεμίαν ῥανίδα. στρίβος καλεῖται ἡ ὀξεῖα βοή, λικίγξ δὲ ἡ ἐλαχίστη βοή τοῦ ὀρνέου· ἡ μὲν λέξις ἐκ τούτων γεγέννηται· λέγει δέ, ὅτι **[οὐδὲ]** ἐλάχιστόν σοι μέρος μεταδίδωμι. ἀττατατταταί· θρηνῶν παρατραγωδεῖ. ἱατταταιάξ τῶν κακῶν, ἱατταταί· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα· παρεπιγραφὴ δὲ λέγεται τὰ τοιαῦτα. ρυππαπαί, ἐπιφώνημα ναυτικόν. ἱππαπαί, ἐπὶ ἵππων. Ἀριστοφάνης· τίς ἐμβαλεῖ. βαβαί, βαβαιάξ· σχετλιαστικά, ἀντὶ τοῦ φεῦ, φεῦ.

οἶμοι τάλας, οἶμοι γε, κῆτ' οἶμοι μάλα. ὦ εἶα, ὦ εἶα· μίμημα βαρβάρων ἐξελκόντων τι. δεῖ οὖν νοεῖν, ὅτι ταῦτα ἀνὰ μέρος λέγεται, τὸ μὲν τοῦ Ἑρμοῦ κελεύοντος καὶ ἔλκοντος, τὸ δὲ τῶν ἐλκόντων ὑπακουόντων. ὦ εἶα· εἶα μάλα. ὦ εἶα, ἔτι μάλα. ὦ εἶα. ὦ εἶα. φῦ, φῦ· ἐπὶ τοῦ φουσῶντος τὸ πῦρ. σοῦ σοῦ. ποῦ ποῦ 'στι μοῦ τὸ δίκτυον; πάλιν σοῦ. ἀππαπαί, παπαιάξ· γερόντων σχετλιασμός. αὔ, αὔν, μίμημα ὑλακῆς κυνῶν. ῥυπαπαί. βομβάξ, ἐπίρρημα ἐπὶ θαυμασμοῦ λαμβανόμενον. βομβανομβάξ, ἀναδιπλασιάζει τὴν λέξιν. ἀττατατατατταῖ, ἐπὶ τῶν ἀλγούντων. μῦ μῦ, ἐπὶ τῶν διὰ μυκτῆρων ἠχούντων. ιαππαπαιάξ, αἴρεσθ' ἄνω. ιαί, εὐαί, δευπνήσομεν. εὐοῖ, εὐαί, εὐαί ὡς ἐπὶ νίκη. εὐαί, εὐαί, εὐά, εὐά· τέλος τῶν Ἑκκλησιαζου σῶν Ἀριστοφάνους.

[Ἑπόπται:] οἱ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες λέγονται ἐν ἀρχῇ μὲν μύσται, μετὰ δὲ ἐνιαυτὸν ἐπόπται καὶ ἔφοροι.

[Ἑποπτεύειν·] διαφέρει μύστης καὶ ἐπόπτης.

[Ἑποπτεία:] ἡ ἐπίσκεψις.

[Ἑποποιῖα:] ἡ δι' ἡρώϊκοῦ μέτρου ἱστορία. καὶ γὰρ στερομένη μύθου ποιήσις ἐποποιῖα ἐστίν.

[Ἑποργῶσα:] μηνιῶσα.

[Ἑπορεν:] ἔδωκεν.

[Ἑπορθρεῦσαι:] ἀγρυπνήσαι· ἢ πρὸ ἡμέρας ἐπεγερθῆναι.

[Ἑπ' ὄριον Θασίων:] ἐπάνω τοῦ ὄρους τῶν Θασίων.

[Ἑπος:] λόγος, στίχος ἑμμετρος.

[Ἑπος πρὸς ἔπος ἡρειδόμεθα:] τουτέστιν ἀντεβάλλομεν, ἐφιλονεικοῦμεν.

[Ἑποτρύνει:] παροξύνει, διεγείρει.

[Ἑπ' οὐδόν:] ἐπὶ πρόθυρον.

[Ἑπου κατεπείγων:] ἀντὶ τοῦ σαυτὸν κατελαύνων.

[Ἑποφθαλμίσας:] φθονήσας· ἢ ἐπιθυμητικῶς ἐπιβαλὼν. ὁ δὲ ἰδὼν τὸ χρυσίον ἐποφθαλμιᾷ τῷ ἀνθρώπῳ. καὶ αὖθις· ὁ δὲ εἰς ὑπόνοιαν ἦλθεν ὡς ἐποφθαλμιῶν βασιλεία. τουτέστιν ἐπιθυμητικῶς ἔχων. καὶ Ἰώσηπος· διὰ τὸ ἐποφθαλμιᾶν τῷ πλήθει τῆς κτῆ σεως. καὶ αὖθις· ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ πανδοκεὺς ἐποφθαλμίσας τῷ χρυσίῳ.

[Ἑποχετεῦσαι:] ἐπιρρεῦσαι, καὶ ποτίσαι.

[Ἑποχεῖται:] ἐπικάθηται.

[Ἑποχή·] πρῶτος Πύρρων ἀκαταληψίας καὶ ἐποχῆς εἶδος εἰσήγαγεν. **[Ἑποχή]** ἐστὶν ἡ μοῖρα, ἐν ἣ καταλαμβάνεται ὁ τε ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ἕκαστος τῶν πλανητῶν. εἰσὶ δὲ οὗτοι κατὰ τάξιν· Φαίνων, Φαέθων, Πυρόεις, Ἥλιος, Φωσφόρος, Στίλβων, Σελήνη. ἕκαστον δὲ τῶν ζωδίων διαιρεῖται εἰς λ' ἄμμερη, ἃ καλοῦνται μοῖραι. ἡ δὲ μοῖρα διαιρεῖται εἰς ξ' ἄμμερη, ἃ καλεῖται ἐξηκοστὰ πρῶτα λεπτά. καὶ τὸ ἐν πρῶτον λεπτὸν διαιρεῖται εἰς ἐξήκοντα πάλιν, ἃ καλοῦνται δευτέρα λεπτά. πλέον δὲ τῶν δευτέρων λεπτῶν ἐν τῷ προχείρῳ κανόνι παραλαβεῖν οὐκ ἀναγκαῖον.

[Ἑποψ·] Ἀριστοφάνης· ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ ἐδίδαξα τὴν φωνήν, συνὼν πολὺν χρόνον. περὶ τῶν ὀρνέων λέγει ὁ ἔποψ.

[Ἐποψειασμός. Ἐποψία. Ἐπώζειν:] τὸ ἐπὶ τοῖς ψοῖς καθεζεσθαι τὰ ὄρνεα. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἄλλως ἄρ' οὐποψ, ὡς ἔοικε, τὴν λόχμην ἐμβὰς ἐπῶζε. τὰ δὲ ὄρνεα ἐν τῷ ἐπώζειν λάλα εἰσίν.

[Ἐπώζουσιν:] ἐπὶ τοῖς ψοῖς ἄδουσι, βοῶσιν.

[Ἐπωβελία·] πολλῶν εἰς χρήματα συκοφαντούντων τοὺς ἐπεικεῖς καὶ ἀπράγμονας τῶν πολιτῶν καὶ μάλιστα τοῦτο πράττειν διαβαλλομένων τῶν περὶ τὸ ἐμπόριον συμβαλλόντων ἐπὶ ναυτικοῖς τόκοις, Ἀθηναῖοι ζημίαν ἔταξαν κατὰ τῶν ἐγκαλούντων ὀβολὸν ἐκτείνειν, εἰ μὴ καθ' ὧν ἐνεκάλουν, τούτους ἔλοιεν. ταύτην τὴν ζημίαν ἐπωβελίαν ὠνόμασαν.

[Ἐπωβελία:] τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος.

[Ἐπωβελία:] τὸ ἕκτον τίμημα τῆς δίκης, ὃ ἐπράττοντο οἱ γραψάμενοί τινες καὶ μὴ ἐλόντες αὐτοῖς τοῖς γραφεῖσιν. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ὅτι καθ' ἐκάστην δραχμὴν ὀβελὸς ἦν. **[Ἐπωβελία]** οὖν ἡ ζημία. **[Ἐπωβελία]** οὖν ὁ τόκος, ὑπὸ Πλάτωνος Νόμων ια'.

[Ἐπωδός:] ἡ ἐπάδουσα τοῖς νοσοῦσι παισί. καὶ **[Ἐπωδή,]** ἡ γοητεία. Πολύβιος· πάσης ἐπωδῆς καὶ περιάμματος πεῖραν ἐλάμβανον. Σοφοκλῆς· οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θρηνεῖν ἐπωδὰς πρὸς τομῶντι πῆματι.

[Ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων:] Ὅμηρος. ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπ' ὠκεανοῦ ῥοάς. καὶ ἀλλαχόθι· ἀλλ' ἄγ' οἷστευσον Μενελάου. ὡς ἐπὶ τὸν Μενέλαον.

[Ἐπώκειλα:] ἀπέκλινα.

[Ἐπώλησε:] διέπρασεν.

[Ἐπωμαδόν·] ὁ δὲ τοῖς ὤμοις φέρων ἐπωμαδόν. λέγεται καὶ ἐπωμάδιος.

[Ἐπωμίς:] εἶδος περιβολαίου. ἐπωμίδες δὲ καὶ ἀναξυρίδες καὶ τῶν ὑποδημάτων τὰ πλεῖστα ἐς τῶν Οὐννων τό τε ὄνομα τὸν τρόπον ἀποκέκριται σφίσι. Προκόπιός φησιν. οἱ μὲν γὰρ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες μύσται καλοῦνται, οἱ δὲ τῷ ἐξῆς ἐνιαυτῷ ἔφοροι καὶ ἐπόπται. ἐγὼ οὖν, φησίν, ὅταν λάθρα καταράσωμαι τῷ δεσπότη, λίαν οὕτως ἡδομαι, ὡς δοκεῖν μυστήρια ἐποπτεύειν καὶ ἐορτάζειν. τὸ δέ, ἀλλ' ἐποπτεύω, ἀντὶ τοῦ οὐ ἀλλὰ ἐν οἷῳ τρόπῳ λέγομεν, οὐχ οἷον ἡδομαι, ἀλλ' ὑπερήδομαι.

[Ἐπώμοτον·] Σοφοκλῆς· ὅμνυμ' ἐγωγε Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον. τουτέστι τοῦ ὅρκου ἐγγυητήν.

[Ἐπώνια:] τέλος ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῇ ὥνῃ διδόμενον. εἷη δ' ἂν ἴσως ἡ πέμπτη.

[Ἐπώνυμον:] τὸ μεθ' ἐτέρου κυρίου καθ' ἐνὸς λεγόμενον. ἐπωνυμίαν θέμενοι Μαρκίῳ Κορβῖνον ἐπὶ τοῦ συναγωνιζομένου κατὰ τὴν μονομαχίαν ζῶου. κόρβους γὰρ τοὺς κόρακας φασὶ Ῥωμαῖοι. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· ὡς ἀγαθὸν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν. ὥσανεῖ ἔλεγεν, οὐ ματαίως ἄρα σπεύδουσι πολλὰ ὀνόματα ἔχειν οἱ δικάζοντες.

[Ἐπώνυμοι:] διττοὶ εἰσιν οἱ Ἐπώνυμοι, οἱ μὲν ι' ἀριθμόν, ἀφ' ὧν αἱ φυλαί, ἕτεροι δὲ β' καὶ τοῖς μὲν, ἀφ' ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ ιη' ἔτους μέχρι ξ'.

[Ἐπώνυμοι:] οἱ κατ' ἀρετὴν διαπρέποντες ἄστοι καὶ ξένοι χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτιμῶντο· ὑφ' ὧν ἐνίων καὶ ταῖς φυλαῖς ἐτίθει ὀνόματα. φασὶ δ' ἐκεῖθεν πρῶτον δόξαι τὰς φυλάς ἐξηγησασθαι· ἀπορούντων γὰρ αὐτῶν ὄνομα ταῖς φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦτο ποιῆσαι καὶ ἕκαστον ἑκατὸν

ὀνόματα ἰδίᾳ γραψάμενον κληρῶσαι. παρὰ γοῦν τὰς εἰκόνας τῶν Ἐπωνύμων τούτων εἰσηγοῦντο τοὺς νόμους, πρὶν ἢ γενέσθαι κυρίους· ἵν' ἐντυγχάνοντες αὐτοῖς οἱ βουλόμενοι κατηγοροῖεν.

[Ἐωπεύς,] Ἐωπέως.

[Ἐωπτευκότων:] οἱ μυηθέντες ἐν Ἐλευσῖνι, ἐν τῇ β' μυήσει ἐποπτεύειν λέγονται.

[Ἐωρώθησαν:] ἐσκληρώθησαν.

[Ἐωρυόμενος:] φωνῶν.

[Ἐωτίδες·] Θουκυδίδης· καὶ τὰς ἐπωτίδας ἐπέθεσαν ταῖς πρόραις παχείας ὡς ἐπὶ ξ' πήχεις, ἐντός τε καὶ ἔξωθεν. **[Ἐωτίδες]** εἰσὶ τὰ ἐκατέρωθεν πρόρας ἐξέχοντα ξύλα.

[Ἐωτίσιν·] ἐκ φορτίδων πολεμιστηρίας τὰς νέας κατεσκεύασε ταῖς ἐπωτίσι καὶ τοῖς στερίφοις ἀποφήνας εὐρρώστους.

[Ἐπ' ὡυτόν:] ἐπ' αὐτόν.

[Ἐωφελές, Ἐπώχετο:] ἐπεπορεύετο.

[Ἐπράξατο:] ἀπήτησεν. τοὺς δὲ Βυζαντίους καὶ τινὰς ἄλλους ἐπράξαντο. ἀντὶ τοῦ χρήματα ἀπήτησαν. καὶ αὖθις· ὡς δὲ δίκας αἰτῶν τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ παιδὸς οὐκ ἔτυχεν, αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπράξατο.

[Ἐπράδει:] ἀπέπαρδε. καὶ ἀποπαρδεῖν λέγεται. ἐπράδειν δὲ προτεταγμένου τοῦ ρ.

[Ἐπραξικόπει·] ὁ δὲ ἐπραξικόπει τὴν πόλιν ἐκ πολλοῦ κατασκευαζόμενος ἐν αὐτῇ προδότας.

[Ἐπρασσον·] ἀντὶ τοῦ ἐβουλεύοντο. ἀλλήλοις συγγινόμενοι ἔπρασσον, ὅπως τὰ τε διάφορα λύσουσι καὶ τὰ ἀμφὶ τὴν εἰρήνην εὖ θήσονται.

[Ἐπραττόμην:] ἀπῆτουν.

[Ἐπραττον·] ἐπεβούλευον, προεδίδοσαν. ἐπεσπῶντο τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ τούτοις ἔπραττον τὴν πόλιν. καὶ αὖθις· ἀνὴρ τις ἔπραττε κακῶς καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτῷ.

[Ἐπρέσβευεν:] ἐτίμα. ὁ δὲ Σωκράτης ἠθικὴν φιλοσοφίαν ἐπρέσβευεν.

[Ἐπρήσθη:] ἐκαύθη πυρί. ἐάλω μέγα κακουργῶν καὶ ζῶν ἐνεπρήσθη.

[Ἐπρηξας·] ἔπραξας. **[Ἐπρησας]** δὲ ἔκαυσας.

[Ἐπρίατο·] γενικῇ. ἡγόραζεν.

[Ἐπρωσεν·] ἐμοίρασεν.

[Ἐπρυτάνευσε:] παρέσχε, διωκῆσατο. δῶρά τε πέμπει ἐπὶ φιλία τε καὶ συμμαχία, ἣν Στρυγγαῖος ἐπρυτάνευσεν.

[Ἐπτά:] ὁ ἀριθμός.

[Ἐπταβόειον:] ἐπτάβυρσον, ἐπτάπτυχον.

[Ἐπτάπεκτος:] ἡ βαθεῖαν ἔχουσα κόμην, ἡ ἐπτάκις δυναμένη καρῆναι. πέξαι γὰρ τὸ κεῖραι, ἢ κτενίσαι.

[Ἐπταπλασίονα:] ἀντὶ τοῦ πολυπλασίονα. ὁ γὰρ ἐπτά ἐπὶ πλήθους τάττεται.

[Ἑπταρον:] ἡσθόμην. παρμὸς γὰρ κεφαλῆς αἴσθησις. ἐπεὶ οἱ θιγόντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πτάρνυνται.

[Ἑπταικῶς:] σφαλεῖς. ὁ δὲ ὑπερβαίνων τὸν οὐδὸν τῆς αὐλῆς ἔπταισε βιαίότερον καὶ πρὸς γῆν κατηνέχθη.

[Ἑπτέρου:] ἐκουφίζετο.

[Ἑπτέτης:] ζ' ἐτῶν. ἐπτέτης ὢν Ἀρχέδημος οὐκ ἔφυσε φράτορας. τουτέστι φράστας ὀδόντας.

[Ἑπτηξεν:] ἐφοβήθη, συνεστάλη, ἐταπεινώθη.

[Ἑπτηχότες:] δειλιῶντες, φοβούμενοι.

[Ἑπτοημένος:] θαυμάζων.

[Ἑποίκιον·] τινὲς δὲ ἔμενον ἐν τοῖς ἐποικίοις ἐκ τῶν ποιμένων κατὰ τὴν χώραν.

[Ἑποικος:] μέτοικος. **[Ἑποικοι]** παρὰ Θουκυδίδη οἱ ἐν πόλει, ἄποικοι δὲ οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι. ἀλλ' ἅπερ ἦτις ἔποικος ἀνάξια.

[Ἑποιμ' ἄν:] ἀκολουθεῖν.

[Ἑποίνιος:] μέθυσος, ἐπιτράπεζος.

[Ἑποῖσαι:] ἐπενέγκαι.

[Ἑποισθήσεται:] ἐπενεχθήσεται.

[Ἑποιτο:] ἀκολουθοῖτο.

[Ἑποιχόμεθα:] ἐπερχόμεθα.

[Ἑπύθοντο:] ἤκουσαν, ἠρώτησαν.

[Ἑπύλλια ξυλλέγω:] τὰ ἔπη, ὑποκοριστικῶς.

[Ἑπύρσευσε:] πυρκαϊὰν ἐποίησεν.

[Ἑρᾶ:] ἐπιθυμεῖ. **[Ἑρα]** δὲ ἡ γῆ. παρὰ τὸ ἐρίσαι, ὅπερ ἐστὶ περὶ ἴσης φιλονεικεῖν. καὶ **[Ἑρρει,]** ἐφθείρετο.

[Ἑρανα:] δῶρα, τὰ ἐκ συλλογῆς.

[Ἑρανεμπόλοις:] τοῖς ἐκ τῶν ἐράνων ἐμπολῶσιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν.

[Ἑράνιον:] ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον.

[Ἑρανικά·] ὅτι ἔμμηνοι δίκαι, αἵτε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί.

[Ἑρανισάμενος:] ἐκ πολλῶν συναγαγών. καὶ **[Ἑρανίσας,]** Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας. ἐρανιστῆς μέντοι κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων καὶ τὴν φορὰν, ἣν ἐκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν, εἰσφέρειν.

[Ἑρανος:] ἡ ἐκ κοινοῦ ἐστίασις. ἡ ἐντολή, εἰσφορά· ἡ συλλογή· ἡ σπουδαιότερον.

[Ἑραππίδαυλος·] ἐν Ἐπιγράμμασι· Βουχάνδης ὁ λέβης, ὁ δὲ θεὸς Ἑραππίδαυλος Κεύβοτος.

[Ἑρασινάδης:] ὄνομα κύριον. στρατηγὸς δὲ ἦν.

[Έρασίστρατος:] Ίουλιήτης, ἀπὸ Ἰουλιάδος πόλεως Κέω τῆς νήσου. χρηματίζει οὖν Κήϊος, υἱὸς Κρητοξένης, τῆς Μηδίου τοῦ ἱατροῦ ἀδελφῆς, καὶ Κλεομβρότου. οὗτος Ἀντίοχον τὸν βασιλέα νοσοῦντα ὑπὸ τοῦ τῆς μητρυιᾶς Στρατονίκης πόθου ἰάσατο, εὐρὼν τὸ πάθος ἐκ τοῦ σχεῖν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὸν παλμὸν συνεικάσαι. ὁσάκις γὰρ ἔβλεπεν ὁ Ἀντίοχος τὴν μητρυιὰν αὐτοῦ τυχὸν διερχομένην ἐπάλλετο τὴν καρδίαν μάλιστα τῷ ταύτης ἔρωτι. τέθαιπται δὲ πρὸς τῷ ὄρει τῇ Μυκάλη, καταντικρὺ Σάμου. ἔγραψεν ἱατρικὰ βιβλία θ'.

[Έρατεινός:] ὁ ἐπέραστος.

[Έρατοσθένης:] Ἀγλαοῦ, οἱ δὲ Ἀμβροσίου· Κυρηναῖος, μαθητὴς φιλοσόφου Ἀρίστωνος Χίου, γραμματικοῦ δὲ Λυσανίου τοῦ Κυρηναίου καὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ. μετεπέμφθη δὲ ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ τρίτου Πτολεμαίου καὶ διέτριψε μέχρι τοῦ πέμπτου. διὰ δὲ τὸ δευτερεύειν ἐν παντὶ εἶδει παιδείας τοῖς ἄκροις ἐγγίσασι τὰ βήματα ἐπεκλήθη. οἱ δὲ καὶ δεύτερον ἢ νέον Πλάτωνα, ἄλλοι Πένταθλον ἐκάλεσαν. ἐτέχθη δὲ ρκς' ὀλυμπιάδι καὶ ἐτελεύτησεν π' ἐτῶν γεγονώς, ἀποσχόμενος τροφῆς διὰ τὸ ἀμβλυώττειν, μαθητὴν ἐπίσημον καταλιπὼν Ἀριστοφάνην τὸν Βυζάντιον· οὗ πάλιν Ἀρίσταρχος μαθητὴς. μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ Μνασέας καὶ Μένανδρος καὶ Ἄριστις. ἔγραψε δὲ φιλόσοφα καὶ ποιήματα καὶ ἱστορίας, Ἀστρονομίαν ἢ Καταστηριγμούς, Περὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν αἰρέσεων, Περὶ ἀλυπίας, διαλόγους πολλοὺς καὶ γραμματικὰ συχνά.

[Έργάζω·] αἰτιατικῇ.

[Έργαλεῖον:] ἔργον τι.

[Έργάνη:] ἡ Ἀθηνᾶ, παρ' ὅσον ἔφορός ἐστι τῆς τῶν γυναικῶν ἐργασίας, ταύτη παρὰ Ἀθηναίοις καὶ Σαμίοις εἴρηται. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐργασίαν.

[Έργαστῆρας:] ἐργάτας. ὁ δ' ἐνελόχα τινὰς ἐργαστῆρας ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐπανιόντας, καὶ πῶς λαθῶν εἰς αὐτὸν ἐρπύσας.

[Έργαστήριον:] ἐν ᾧ τινα ἐργάζονται. Πολύβιος· οὐκ ἔστι, κατὰ τὸν Ξενοφῶντα, ὃς θεασάμενος τὴν πόλιν ἐκείνην οὐκ ἂν εἶπε πολέμου ἐργαστήριον.

[Έργαστικός·] Πολύβιος· ἰδίως δὲ τῶν πολιτικῶν καὶ τῆς τῶν ἐργαστικῶν κατασκευῆς.

[Έργάτιδες:] αἱ ἐργαζόμεναι γυναῖκες τὰ τῶν ἀνδρῶν ἔργα. ἡ εὐθεῖα ἐργάτις.

[Έργίσκη:] τῆς Θράκης ἐστίν, ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἄβας νύμφης.

[Έργολάβος·] οὐκ ὥσπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ δοκοῦμεν ἐργολάβον καλεῖν τὸν ὑπὲρ τινων ἔργων μισθὸν λαμβάνοντα καὶ ἔχοντα τοὺς συνεργαζομένους, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες ἐξεδέξαντο τὸν ἐργολάβον· ἀλλ' ἐπὶ φλαύρων πραγμάτων χρῶνται τῷ ὀνόματι· ὡς Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς τὴν βουλήν καὶ τὸν δῆμον ἐπιστολῇ· πολὺ γὰρ μᾶλλον εὐνοίας καὶ φιланθρωπίας τὰ παρόντα πράγματα δεῖται ἐκ ταραχῆς καὶ δυσμενείας, ὡς ὑπερβολῇ χρώμενοι τοῖς ἐργολαβοῦσι καθ' ὧν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψευσθεῖεν. καὶ **[Ἔργον,]** ἐπὶ τοῦ δυσχεροῦς. Πολύβιος· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πολιορκοῦντες τοὺς Συρακοῦ σίους ἔργου εἶχοντο, οὐ λογιζάμενοι τὴν Ἀρχιμήδους δύναμιν.

[Έργοκλῆς:] στρατηγὸς Ἀθηναίων.

[Ἔργον εἶπεῖν:] χαλεπὸν εἶπεῖν. καὶ Σοφοκλῆς· ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην· ἀντὶ τοῦ ὀφελος. ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.

[Έργόφίλος:] στρατηγὸς Ἀθηναίων.

[Έργῳδες:] μετὰ πόνου γινόμενον, δυσχερές.

[Έρδειν:] πράττειν.

[Έρδοι:] πράττοι, ἐργάζεται. ἔρδοι τις ἢν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.

[Έραϊα:] ὁ κλάδος. σημαίνει καὶ τῆς ἐλαίας τὸ σκυβαλῶδες.

[Έραινεν. Έρρε:] φθείρου. ἔρρε, κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μερίς, ἔρρε πόθ' ἄδαν· ἔρρε· τὸν οὐ Σπάρτας ἄξιον, ὦν ἔτεκον. ὦ Ξενοφάνεις καὶ Διαγόραι καὶ Ἴππωνες Ἐπίκουροι καὶ πᾶς ὁ λοιπὸς τῶν κακοδαιμόνων τε καὶ θεοῖς ἐχθρῶν, ἔρρεσθε.

[Έρεβεινός:] ὁ σκοτεινός. καὶ **[Έρεβος,]** τὸ σκότος.

[Έρεβησαίων πόλις. Έρέβινθος:] τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἄν. ὁ δὲ πρεσβύτης φησί· ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου. τουτέστιν αἰδοίου. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὄσπριον.

[Έρεβίνθινος Διόνυσος:] ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

[Έρεβοδιφοῦντες:] τὰ ὑπὸ σκότος ψηλαφῶντες. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀπεπόνουν ἐρεβοδιφοῦντες τὰ ὑποχθόνια. καί, **[Έρεβοδιφῶσι,]** τὰ ὑπὸ τὸ ἔρεβος διφῶσι, τουτέστι τὰ ὑπὸ γῆν ζητοῦσι καὶ καταμανθάνουσιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.

[Έρρε:] ἔρρει. **[Έρρε]** δὲ ἡρώτα.

[Έρρέθη:] ἀντὶ τοῦ ἐλέχθη. **[Έρήθη]** δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνηγορεύθη.

[Έρεῖνω:] ἐρωτῶ.

[Έρεθίζειν·] αἰτιατικῇ. τὸ τῇ ῥιπίδι τὸ πῦρ ἀνάπτειν. καὶ τὸ παρορμᾶν ἐπὶ τι καὶ παραθήγειν.

[Έρέθισμα:] ἡ ὕβρις. Ἀππιανός· ὁ δὲ αὐτὸν εἰς μονομαχίαν προῦκαλεῖτο σκώπτων ἐς αὐτόν. ὁ δὲ τέως μὲν αὐτοῦ κατεῖχε· μετὰ δὲ οὐ φέρων ἔτι τὸ ἐρέθισμα ἀντήλασε τὸν ἵππον.

[Έρέμβοντο:] ἀπεπλανῶντο. οἱ δὲ ἐρέμβοντο κατὰ τὴν χώραν ἔνεκα τῆς ἰδίας ὠφελείας.

[Έρέννιος·] ὁ Φίλων ὁ Βίβλιος, ὁ Ἐρέννιος χρηματίσας, ὡς αὐτὸς φησιν.

[Έρεοῦν:] κλῶσμα τοῦ μαλλίου.

[Έρέσσειν:] συντόνως ἐσθίειν. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

[Έρέσιον:] πόλις Βοιωτίας.

[Έρέσσουσιν:] εὐτόνως κινοῦσιν. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. ἢ ἐλαύνουσι, κινοῦσι. τοίαις ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς.

[Έρέσσων:] κωπηλατῶν. οὐκέτι μ', ὡς τὸ πάρος, πυκιναιῖς πτερύγεσσιν ἐρέσσω, ὄρσεις ἐξ εὐνῆς ὀρθριος ἐγρόμενος.

[Έρεσχελεῖται:] φλυαρεῖται.

[Έρεσχελία:] ἡ φλυαρία.

[Έρεσχηλοῦντα:] σκώπτοντα, καὶ χλευάζοντα, καὶ οἶον ἐρίζοντα.

[Έρέτης:] ὁ κωπηλάτης.

[Ἑρετμῶσαι:] κωπηλατῆσαι.

[Ἑρρέτω:] οἰμωζέτω, φευγέτω. ὁ πόλεμος ἑρρέτω. τουτέστι χαίρετω. ὃ ἐστὶν οὐδεμίαν φροντίδα τοῦ πολέμου ποιούμεθα. Ἀριστοφάνης.

[Ἑρετριεύς:] ὄνομα κύριον, καὶ ἐθνικόν. καὶ **[Ἑρετρία,]** πόλις.

[Ἑρευνῶ σε·] αἰτιατικῇ.

[Ἑρευθος.]

[Ἑρεχθείδης:] ὁ τοῦ Ἑρεχθέως παῖς.

[Ἑρρεψε·] Ἰώσηπος· ἔρρεψε μέντοι καὶ Ἡρώδης τὸ βούλευμα.

[Ἑρέψεις:] καλύψεις. νεῶν τε ἐρέψεις προέφερον.

[Ἑρέψιμον:] εἶδος πόας. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄκαρπον φυτόν.

[Ἑρρει:] ἀφθόνως ἐχορηγεῖτο. ἔρρει γάρ οἱ κατὰ πρύμναν τὰ ἐκ τῆς τύχης, καὶ πᾶσιν οἷς ἐπέθετο, τούτων ἡμάρτανεν οὐδενός.

[Ἑρρει·] κατέπιπτε. καί, ἔρρειν στελέχη φέροντας, ἀντὶ τοῦ ἡκουσα ἐπέρχεσθαι ξύλα φέροντας.

[Ἑρείδειν:] οὕτω φασὶν Ἀττικοὶ πᾶν ὁτιοῦν συντόνως γινόμενον. Ἀριστοφάνης· ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων καὶ ἐπερειδομένων ταῖς κώπαις.

[Ἑρείδειν:] συνουσιάζειν. **[Ἑρείδω]** δὲ τὸ ἀκουμβίζω.

[Ἑρείκη:] εἶδος φυτοῦ. σχιστοῦ. καὶ **[Ἑρείκω,]** τὸ σχίζω.

[Ἑρεικνώμενος. Ἑρεικτόν:] τὸ σχιστόν. **[Ἑρεικτά,]** τὰ κεκομμένα ὄσπρια, ἢ τὰ σχιζόμενα ὄσπρια. εἰσὶ δὲ κύαμοι. Ἀριστοφάνης· ἤψε κατερεικτῶν χύτρας.

[Ἑρεξίς:] ἡ σχίσις.

[Ἑρείομεν:] ἐρωτήσωμεν.

[Ἑρεῖπιον:] τὸ ἡμίπτωτον οἶκημα. καὶ **[Ἑρεῖπιος]** γῆ, ἡ χέρση.

[Ἑρεῖπω:] τὸ καταβάλλω καὶ διαφθείρω. κατηριπώμενος δέ.

[Ἑρεῖτε:] λέγετε.

[Ἑρήθη:] ἀνηγορεύθη.

[Ἑρήματα:] τὰ θρέμματα. καὶ **[Ἑρῆμα,]** ποιητικῶς.

[Ἑρημαῖος:] ὁ ἔρημος λόφος.

[Ἑρήμη δίκη:] ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν δίκην καταδικασθῇ. ὅμοιον καὶ τό,

[Ἑρήμην ἀλῶναι.] ἐρήμην, ὥς ἂν εἴποι τις, τὸν ἄνδρα ἐλόντες, ἐξέμηνάν τε αὐτὸν καὶ πλεονεκτικώτατον ἀπετέλεσαν. καὶ **[Ἑρημαίην σπήλυγγα,]** ἐρημικὸν σπήλαιον.

[Ἑρημία] καὶ **[Ἑρημῖα,]** ὁμοίως.

[Ἑρημίτης:] ὁ ἐν ἐρήμῳ διάγων.

[Ἑρημικῶ:] ἐν ἐρήμοις διάγοντι. Δαβίδ· ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ.

[Ἐρημον ἐμβλέπειν:] ἀκίνητον καὶ νωθρόν· οἷον ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυῖδω.

[Ἐρημος:] κυρίως ἡ μονωθεῖσα τῶν ἐνοικούντων γῆ· παρὰ τὴν ἔραν. καὶ **[Ἐρημονόμοις,]** τοῖς τὴν ἔρημον νεομόνοις θηρσίν.

[Ἐρημοσκόπους:] τοὺς ῥαθύμως φυλάττοντας. ἀπέκτειναν τοὺς ἐρημοσκόπους.

[Ἐρηωτής:] ἐρημοποιός. ἐν Ἐπιγράμμασι· ταῦρον τὸν πρὶν ἐρηωτὰν θῆρα Μακεδονίης.

[Ἐρηρέδαται:] ποιητικῶς.

[Ἐρηρυσμένος:] ὁ ἡδρασμένος. **[Ἐρηρισμένος]** δὲ ὁ πεφιλονεικημένος.

[Ἐρήρυπτο:] ἐπεπτώκει.

[Ἐρηρωτηκώς:] ἤδη ἐρωτήσας.

[Ἐρρήσετε:] ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς βαδίζετε. ἐπὶ κατάρας. οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε. καὶ

[Ἐρήσομαι,] ἐρωτήσω.

[Ἐρήτυθεν:] κατέσχευεν.

[Ἐρητύω:] τὸ κωλύω.

[Ἐρια:] τὰ μαλλία. ὅτι τῶν ἐρίων οἱ μαλλοὶ ἔχουσι τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς κορυφὰς πεπιλημένας, καὶ ἐπ' αὐτὰς τιλθῶσι, διαλύεται ὁ μαλλός.

[Ἐριβόλαξ:] ἡ εὐγείως γῆ.

[Ἐριβρεμέτας:] ὁ μεγάλους κτύπους ἀποτελῶν. τὸν Αἰσχύλον λέγει Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις, πρὸς τὸ βροντῶδες τῶν ῥημάτων καὶ κομπῶδες· οἷά ἐστι κάκεῖνα ἐν ἀρχῇ τοῦ Προμηθέως· χθονὸς μὲν ἐς τηλουργὸν ἤκομεν πέδον, Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν. Ἦφαιστε, σοὶ δὲ χρή μέλειν ἐπιστολάς, ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι, ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἀρρήκτοις πέδαις. καὶ αὖθις· ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.

[Ἐριβρύχων:] πολυήχων. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἐριβρύχων παυσασμένη κελάδων. περὶ σάλπιγγός φησιν.

[Ἐρίγδουπος:] ὁ μεγαλόκτυπος.

[Ἐρίζει·] δοτικῇ. φιλονεικεῖ. καὶ **[Ἀπτερίζει]** ὁμοίως.

[Ἐρίηρες:] εὐάρμοστοι.

[Ἐρίθακος:] ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.

[Ἐριθεύεσθαι:] ὅμοιον ἐστὶ τῷ δεκάζεσθαι. καὶ γὰρ ἡ ἐριθεία εἴρηται ἀπὸ τῆς τοῦ μισθοῦ δόσεως.

[Ἐριθευόμενος·] καὶ ὅσα νοῶ ἐριθευόμενος.

[Ἐρεσχηλῶ:] ἀντὶ τοῦ ἐρίζων χλευάζω.

[Ἐριθεία:] ἡ διὰ λόγων φιλονεικία, λέγεται δὲ καὶ ἡ μισθαρνία.

[Ἐριθηλέος:] πάνυ θάλλοντος. πρὶν μὲν ἐπὶ χλοεροῖς ἐριθηλέος ἔρνεσι πεύκης.

[Ἐριθηλής:] ὁ μεγάλως θάλλων.

[Ἑριθος:] ἔρια ἐργαζομένη.

[Ἑρικνωμένον:] συνεστραμμένον, καμπύλον γενόμενον, ἐρρυτιδωμένον.

[Ἑρικώδης:] ὁ διερρηγμένος τόπος.

[Ἑρινεός:] ἡ ἀγρία συκῇ. καὶ ὁ καρπὸς τῆς ἀγρίας συκῆς, ὃν ἀπαρτῶσι τοῖς ἡμέροις, ὥς ἂν οἱ ἐξ αὐτῶν καλούμενοι ψῆνες εἰς τοὺς ὀλύνθους μεταστάντες τελεσφορηθῇναι τούτους παρασκευάσωσιν.

[Ἑριννύς:] καταχθόνιος δαίμων κακοποιός. ἀμφὶ δ' Ἑριννὺς φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἦκεν ὅπα.

[Ἑριννύων ἀπορρώξ:] ἐπὶ τῶν ἀπροσώπων καὶ δυσειδῶν. ἄρ' οὐκ Ἑριννὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος; περὶ Αἴαντός φησι. καὶ ζητεῖ περὶ τῶν Ἑριννύων ἐν τῷ Ἑυμενίδες.

[Ἑριοπώλιον. Ἑριοπωλικῶς πεποιήκας:] ὥς οἱ τὰ ἔρια πωλοῦντες βρέχουσιν αὐτά, ἵνα βαρύνωσιν ἐν τῷ σταθμῷ. Ἀριστοφάνης· ὑγρὸν ποιήσας τοῦτος ὥσπερ τάρια, σὺ δ' εἰσέθηκας τοῦτος ἐπτερωμένον.

[Ἑριούνιος:] μεγαλωφελής. ἐπίθετον Ἑρμοῦ.

[Ἑριώλη:] πνοὴ σφοδρά, ἡ ἀνέμου συστροφὴ ἢ πυρός, καὶ ἡ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφή, πρὶν ἐκπυρωθῆναι τὸν ἀέρα. καὶ ἡ μεγάλη δὲ πνοὴ οὕτως.

[Ἑριῶπις] δὲ ἐριώπιδος.

[Ἑρίῳ στέψαντες:] ἀντὶ τοῦ στέμμα περιθέντες. Πλάτων Πολιτείας ι'.

[Ἑρειπίοις:] ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν ἐρριφθεῖς. ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς πτώμασι τῶν νεκρῶν καταπεσῶν ἐρριμμένος· πάντα γὰρ τὰ ἐπὶ τὴν ἔραν πίπτοντα ἐρείπια καλοῦνται. καὶ αἱ ῥίπαι ἐντεῦθεν. οἱ δὲ ἐρεισθεῖς γράφουσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπερεισάμενος. καὶ **[Ἑρειπίωσις,]** ἡ πτώσις.

[Ἑρείπω·] ἐξ οὗ καὶ ἐρείπιος γῆ. κατηριπωμένη δέ.

[Ἑρίπναι:] οἱ συραγγώδεις καὶ παρατεταμένοι τόποι, δι' ὧν αἱ μεγάλαι πνοαὶ ἐκδύνουσιν. **[Ἑρίπνη]** οὖν, ὑψηλή, μεγάλη.

[Ἑριποῦσα:] πεσοῦσα. **[Ἑριπῶ]** γὰρ περισπωμένως.

[Ἑρριπτασμένον:] γεγυμνασμένον, ἠύρημένον. ὥστε μεριμνῶντά με ῥιπτάζεσθαι καὶ στρέφεσθαι· τοιοῦτοι γὰρ οἱ μεριμνῶντες. βέλτιον δὲ ἀπὸ τῶν κύβων τὴν μεταφορὰν νοεῖν ἀνερριμμένων, ὅπως ἂν εὖ ἔλθῃ. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ κύβου ἀναβάλλομεν, ἄχρὶς ἂν εὐρεθῇ τὸ προ κείμενον βληθῆναι. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον, πολλαῖσι τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.

[Ἑρις:] ἡ διὰ λόγων ἐπίψογος φιλονεικία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ. ἐκ τοῦ εἴρω, τὸ λέγω.

[Ἑρις ἔριν τίκτουσα προσμᾶται λόγον:] ἐπὶ τῶν ἐκ φιλίας ἀδολεσχοῦντων.

[Ἑρισεῖς:] ὄνομα ἔθνους. καὶ **[Ἑρισεύς. Ἑρισμάραγδος:]** ἡ βαρεῖα.

[Ἑρίτιμος:] ὁ μεγάλως ἔντιμος. καὶ **[Ἑριτιμότητος. Ἑριφος,]** κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Αἰόλος, Πελταστής, Μελίβοια· ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

[Έρρίφθω κύβος.]

[Έριχθόνιος. Έρκεϊος Ζεύς:] ὧ βωμοὶ ἐντὸς ἔρκους ἐν τῇ αὐλῇ ἴδρυνται· τὸν γὰρ περίβολον ἔρκος ἔλεγον. μετὴν δὲ τῆς πολιτείας, οἷς εἶη Ζεὺς Έρκεϊος. **[Έρκιον]** δὲ τὸ περίφραγμα τῆς αὐλῆς, ἥ ἡ τοῦ δώματος στέγη· ἐρκίον γὰρ τὸ δῶμα. Σοφοκλῆς· πρὶν ἂν δεθεῖς πρὸς κίον' ἐρκίου στέγης, μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινηχθεὶς θάνῃ. καὶ

[Έρκιος,] ὁ συνοχεύς, ὁ φύλαξ.

[Έρκίτης:] ὁ φύλαξ.

[Έρκος:] περίφραγμα, περιτείχισμα. Αἰλιανός· βίου παντὸς τὸ τέλος ἀναμένειν, μηδὲ προπηδᾶν μηδὲ τοῖς εὐδαίμοσιν ἑαυτὸν ἐγκαταγράφειν. ἄδηλα γὰρ εἶναι τὰ ἀνθρώπινα, ἕως ἂν ἐκάστω ἡ ψυχὴ εἴσω τοῦ τῶν ὀδόντων ἔρκους ᾗ.

[Έρκούλιος·] οὗτος καὶ δίχα παντὸς προκαλύμματος ἄγριός τε ἦν καὶ τυραννικός, τὸ τῆς οἰκείας γνώμης τραχὺ τῷ καταπληκτικῷ τοῦ προσώπου παραδηλῶν. τῇ γοῦν ἑαυτοῦ φύσει παντάπασιν ἐνδιδούς καὶ τῷ Διοκλητιανῷ πρὸς ἅπαν ἄτοπὸν τε καὶ σκληρὸν βούλευμα ἐκούσιος ὑπουργὸς καθίστατο.

[Έρκύνιοι δρυμοί·] ὅθεν ὁ Ἵστρος ναυσιπόρος ἐκ πηγῶν αἴρεται. ζήτει ἐν τῷ χρῆμα.

[Έρμα:] λίθος μέγιστος. παρεκόμιζε ναῦς φορτηγούς, ἃς ἔρματος γεμούσας ἐπενόει βυθίσας κατὰ τὸν τοῦ λιμένος ἐκπλουν ἀποκλείειν τοὺς πολεμίους καθόλου τῆς θαλάττης.

[Έρμα·] Ἀρριανός· ἔρμα τε εἰς τὴν πρύμναν ἐνθέντες, τοῦ ἐξᾶραι ἐς ὕψος τὴν πρῶραν, πιεζομένης κατὰ πρύμναν τῆς νηός.

[Έρμα] καὶ ἡ ἀσφάλεια. ἀσύλους εἶναι τοὺς χώρους διὰ τὸ ἔρμα τοῦ ὀχυρώματος.

[Έρμα·] τοῦ δὲ πίθου ἔρματι περιπεσόντος καὶ συντριβέντος. κωλύματι, ἐρείσματι. καὶ Ἀριστοφάνης· ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας. ἀντὶ λίθους· ἐπεὶ αἱ γέραναι πετόμεναι ἐν τῷ στόματι λίθους φέρουσι στηρίγματος ἕνεκα, πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις. καὶ **[Έρματα·]** ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἔρματα μεγάλα ἔβαλεν εἰς τὸ στόμα τοῦ ὠκεανοῦ, ὥς ἂν ἐμπόδια εἶη τοῖς ἐπιφοιτῶσι θηρίοις. τουτέστι λίθους μεγάλους.

[Έρμαγόρας,] Ἀμφιπολίτης, φιλόσοφος, μαθητὴς Περσαίου. διάλογοι αὐτοῦ Μισοκύνων, α' Περὶ ἀτυχημάτων, Ἔκχυτον· ἔστι δὲ ὠοσκοπία· Περὶ σοφιστείας πρὸς τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς.

[Έρμαγόρας,] Τήμνου τῆς Αἰολίδος, ὁ ἐπικληθεὶς Καρίων, ῥήτωρ. τέχνας ῥητορικὰς ἐν βιβλίοις ζ', Περὶ ἐξεργασίας, Περὶ πρέποντος, Περὶ φράσεως, Περὶ σχημάτων. ἐπαίδευσε δὲ οὗτος μετὰ Κεκκίλιου ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου καὶ τελευταῖα πόρρω τῆς ἡλικίας.

[Έρμάδιον:] τὸ τοῦ Έρμοῦ.

[Έρμᾶν:] ὕφαλος πέτρα. Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀριστοφάνης.

[Έρματίζω. Έρμαφρόδιτος:] ἡ τὸν ἀμφοτέρω ἔχοντα τὰ μόρια ἀρρένων καὶ θηλειῶν φασιν· ἡ τὸν αἰσchrῶς καὶ ποιοῦντα καὶ πάσχοντα.

[Έρμαῖ·] Μενεκλῆς ἡ Καλλιστράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων γράφει ταυτί· ἀπὸ γὰρ τῆς Ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως στοᾶς εἰσιν οἱ Έρμαῖ καλούμενοι. ἐκαλοῦντο δὲ τινες καὶ Ἱππάρχαιοι Έρμαῖ ἀπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου.

[Ἑρμαῖον:] τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος. ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἅς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν. ἢ ἀπὸ τῶν σωρῶν τῶν λίθων, αἱ τῷ Ἑρμῇ ἀνέκειντο. οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους ἀγαπήσας τὸ ἑρμαῖον, οὐδὲ οἰηθεὶς ἄρα μηδὲν ἀδικεῖν, εἰ ἐκὼν παρ' ἐκόντος ὅτιοῦν ἐωνήσατο.

[Ἑρμαῖον:] εὖρημα. ἐπειδὴ λίθων σωρούς ἀφιέρουν τῷ Ἑρμῇ ἐν ταῖς ὁδοῖς ταῖς ἀδήλοις. Δαμάσκιος· καὶ ἐδόκει ἑρμαῖω ἐντετυχηκέναι ἐμοὶ περιτυχών.

[Ἑρμαῖόν] ἐστὶ τῶν κακοήθων ἅπας ἐπιεικής, καὶ ἡ πρόσσδος τοῖς πονηροῖς ἐκ τῆς ἐτέρας μερίδος παραγίνεται.

[Ἑρμαῖος:] ὁ τετράγωνος λίθος.

[Ἑρμείας:] ὁ θεὸς τῶν Ἑλλήνων.

[Ἑρμείας,] φιλόσοφος, Ἀμμωνίου καὶ Ἡλιοδώρου, τῶν διδασκάλων Δαμασκίου, πατὴρ. ἦν δὲ ὁ Ἑρμείας φίλος ἐς τὰ μάλιστα Αἰγύπτῳ, ἀδελφῷ Θεοδότῃ, μητρὸς Ἰσιδώρου φιλοσόφου. ὁ δὲ Αἴγυπτος ἦν φιλομαθής.

[Ἑρμείας:] οὗτος ὁ φιλόσοφος ἐπιεικής φύσει καὶ ἀπλοῦς τὸ ἦθος. φιλοσοφήσας δὲ ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Συριανῷ φιλοπονίᾳ μὲν οὐδενὸς ἐλείπετο τῶν ἐταίρων, οὐδὲ αὐτοῦ γε συνακροωμένου τοῦ πάλαι Πρόκλου γεγονότος ὕστερον· οὐδὲ ἔρωτος μαθημάτων, οἷα παρέχεται φιλοσοφία τῷ ὄντι ἀξιέραστα. ἀγχίνους δὲ καὶ ὀξὺς σφόδρα ἦν ὥστε ὁμωμοκέναι λέγεται πρὸς τὸν Αἴγυπτον τελευτῶντα ἀθάνατον εἶναι καὶ ἀνώλεθρον τὴν ψυχὴν. ἐποίει δὲ τοῦτο τὸ θάρρος ἢ εὐζωΐα ἀναινομένη τὴν τοῦ σώματος φύσιν καὶ εἰς ἑαυτὴν ἐπιστρέφουσα καὶ συναισθανομένη τοῦ χωρισμοῦ καὶ ἄντικρυς ἤδη τῆς ἀθανασίας. ἦν γὰρ τὰ μὲν περὶ λόγους ἐνδεέστερος ἢ κατὰ τὴν ἀκρίβειαν, τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν εὖ ἡσκημένος· ὥστε μὴδ' ἂν τὸν Μῶμον αὐτὸν ἐπιμωμήσασθαι, μὴδ' αὖ μισῆσαι τὸν φθόνον. τοσαύτη πρᾶξις ἐνῆν τῷ ἀνδρὶ καὶ τοιαύτη δικαιοσύνη. τοιγαροῦν εἴ τι πρίατο τῶν πωλουμένων (συχνὸν δ' ἐπὶ βιβλίοις τοῦτο συνέβαινε), ὁ μὲν πωλὼν ἰδιῶ της ὦν, ἂν οὕτω τύχη, τίμημα μὲν ἀπῆται τῆς ἀξίας ἔλαττον, ὁ δὲ Ἑρμείας ἐπηνωρθοῦτο τὴν πλάνην, καὶ πλείονος εἶναι φήσας ἄξιον τὸ βιβλίον τοσοῦτον ἂν ἐπέδωκεν, οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους ἀγαπήσας τὸ ἑρμαῖον, οὐδὲ οἰηθεὶς ἄρα μηδὲν ἀδικεῖν, εἰ ἐκὼν παρὰ ἐκόντος ὅτιοῦν ἐωνήσατο. καὶ γὰρ ἐνέδραν τινὰ ἐνεῖναι τῷ πράγματι καὶ ἀπάτην, οὐ λέγουσαν τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ σιωπῶσαν τὴν ἀλήθειαν, ὥστε καὶ ἀδικίαν οὕσαν λανθάνειν τοὺς πολλούς, οὐ βίαιον, ἀλλὰ κλοπιμαίαν, οὐδὲ ἐπικίνδυνόν τινα ληστοῦ δίκην κλέπτουσιν, ἀλλ' ὑπὸ μὲν τοῦ νόμου ἀφειμένην, τὸ δὲ δίκαιον ἀνατρέπουσαν. τοιοῦτος ἦν ὁ Ἑρμείας.

[Ἑρμῆν·] τοῦτον υἱὸν Διὸς λέγουσι καὶ Μαίας, οἷον τοῦ νοῦ καὶ τῆς φρονήσεως. ἐκ νοῦ γὰρ καὶ φρονήσεως ὁ λόγος γεννᾶται. διὰ τοῦτο καὶ πτερωτὸν αὐτὸν ποιοῦσιν, ὡς ταχύ· οὐδὲν γὰρ λόγου ταχύτερον. καὶ Ὅμηρος, ἔπεα πτερόεντα. πάντων δὲ νεώτατον αὐτὸν ἐργάζονται διὰ τὸ μὴ γηράσκειν τὸν λόγον· ἀλλὰ καὶ τετράγωνον αὐτὸν ποιοῦσι διὰ τὴν στερρότητα τοῦ ἀληθοῦς λόγου. λέγουσι δὲ αὐτὸν καὶ τοῦ κέρδους αἵτιον καὶ τῶν ἐμποριῶν ἔφορον· ὅθεν τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἰστώσι βαστάζον μάρσιπον. ἀλλὰ καὶ οἱ Φοίνικες τοὺς θεοὺς αὐτῶν πλάττουσιν ἐπιφέροντας βαλάντια, ὡς τοῦ χρυσοῦ συμ βόλου ὄντος δυναστείας· οἱ δὲ Ἕλληνες σιδηροφοροῦντας αὐτοὺς πλάττουσιν, ὡς τοῖς ὅπλοις ὑποταττομένων τῶν ἀνθρώπων.

[Ἑρμῆς, ὁ Τρισμégιστος·] οὗτος ἦν Αἰγύπτιος σοφός· ἠκμαζε δὲ πρὸ τοῦ Φαραώ. ἐκέκλητο δὲ Τρισμégιστος, διότι περὶ τριάδος ἐφθέγγετο εἰπών, ἐν τριάδι μίαν εἶναι θεότητα οὕτως· ἦν φῶς νοερὸν πρὸ φωτὸς νοεροῦ, καὶ ἦν ἀεὶ νοῦς νοὸς φωτεινός, καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ τούτου ἐνότης·

καὶ πνεῦμα πάντα περιέχον. ἐκτὸς τούτου οὐ θεός, οὐκ ἄγγελος, οὐκ οὐσία τις ἄλλη. πάντων γὰρ κύριος καὶ πατήρ καὶ θεός, καὶ πάντα ὑπ' αὐτὸν καὶ ἐν αὐτῷ ἐστίν. ὁ γὰρ λόγος αὐτοῦ παντέλειος ὢν καὶ γόνιμος καὶ δημιουργικός, ἐν γονίμῳ φύσει πᾶσι ὢν καὶ γονίμῳ ὕδατι, ἔγκυον τὸ ὕδωρ ἐποίησε. καὶ ταῦτα εἰρηκῶς ἠὔξατο λέγων· ὀρκίζω σε, οὐρανέ, θεοῦ μεγάλου σοφὸν ἔργον· ὀρκίζω σε φωνὴν πατρός, ἣν ἐφθέγγατο πρώτην, ἥνικα τὸν πάντα κόσμον ἐστηρίζατο· ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ λόγου καὶ τοῦ πατρός, τοῦ περιέχοντος πάντα, ἵλεως, ἵλεως ἔσο.

[Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι·] Φιλόχορος λέγει, ὡς θ' ἄρχοντες ταῖς φυλαῖς ἀνέθεσαν Ἑρμῆν παρὰ τὸν πυλῶνα.

[Ἑρμίας,] ὁ εὐνοῦχος, Ἀταρνεύς (χώρα δέ ἐστι Μυσίας τῆς ἐν Ἀσίᾳ τῆς πρὸς τῷ Ἑλλησπόντῳ, ἧς καὶ ἦρχε βασιλέως τοῦ Περσῶν ὑπήκοος), εὐνοῦχος καὶ δοῦλος γενόμενος Εὐβούλου Βιθυνοῦ δυνάστου καὶ φιλοσόφου, ἀσκηθεὶς παιδείαν παρὰ Ἀριστοτέλει ἔγραψε περὶ ψυχῆς, ὅτι ἀθάνατος. οὗτός ἐστιν ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίπρατος. οἰκείως δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστοτέλην καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ. τοῦτον δὲ τὸν Ἑρμῖαν μόνον γράφουσι διὰ τοῦ ἰ· ἐν γὰρ τοῖς τοῦ Ἰππώνακτος στίχοις ἱαμβικοῖς εὐρηται στίχος οὕτως· εὐνοῦχος ὢν καὶ δοῦλος ἦρχεν Ἑρμίας. ὅτι οὗτος, καίτοι θαλαδίας ὢν, ἔσπειρε τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα καὶ ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς τὴν Πυθιάδα θυγατέρα αὐτοῦ. ζήτηι περὶ τούτων ἐν τῷ Ἀριστοτέλει, υἱὸς Νικομάχου. σημειῶσαι πόσοι ἐκ φιλοσοφίας εἰς τυράννιδα μετέπεσον.

[Ἑρμῖνες·] οἱ τῆς κλίνης πόδες. καὶ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἐρμῖσιν.

[Ἑρμιονεῖς·] ὄνομα ἔθνους.

[Ἑρμιόνη·] ὄνομα κύριον.

[Ἑρμιππος,] Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, ἐτερόφθαλμος· ἀδελφὸς δὲ Μυρτίλου τοῦ κωμικοῦ, δράματα διδάξας μ'.

[Ἑρμιππος,] Βηρύτιος, ἀπὸ κόμης μεσογαίου, μαθητὴς Φίλωνος τοῦ Βυβλίου· ὅφ' οὗ ὤκειώθη Ἑρεννίῳ Σευήρῳ ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως, ἔκδουλος ὢν γένος, λόγιος σφόδρα· καὶ ἔγραψε πολλά. ἔγραψε καὶ περὶ ὀνείρων.

[Ἑρμογένης,] Ταρσεύς, ὁ ἐπὶ κλην Ξυστήρ, σοφιστής· οὗ διήκουσε καὶ Μουσώνιος ὁ φιλόσοφος. γέγονε δὲ ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως, εὐφυέστατος, καὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἐνδεεστέρας ὑπαρχούσης μᾶλλον ἢ φρόνησις ὑπερεῖχεν. ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὸν ταύτης ἀπήλαυσε. γενόμενος γὰρ περὶ τὰ κ' καὶ δ' ἔτη ἐξέστη τῶν φρενῶν καὶ ἦν ἄλλοις αὐτοῦ, μηδεμιᾶς ἀφορμῆς γενομένης ἢ ἀρρωστίας τοῦ σώματος· ὥστε καὶ τινὰς ἀποσκόπτειν εἰς τουτονὶ τὸν τρισάθλιον τόδε τὸ λόγιον· Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶν γέρων καὶ ἐν γέρουσι παῖς. πλὴν περὶ τὸν ιη' ἢ κ' χρόνον γενόμενος γράφει ταῦτα τὰ βιβλία τὰ γέγοντα θαυμάτων, Τέχνην ῥητορικὴν, ἣν μετὰ χειρὰς ἔχουσιν ἅπαντες, Περὶ στάσεων βιβλίον α', Περὶ ἰδεῶν λόγου βιβλία β', Περὶ κοίτης Συρίας β'. Φιλόστρατος δ' ὁ Λήμνιος ἐν ταῖς τῶν Σοφιστῶν ἀναγραφαῖς ταῦτά φησιν περὶ αὐτοῦ· Ἑρμογένης δέ, ὃν Ταρσοὶ ἠνεγκαν, πεντεκαίδεκα ἔτη γεγονώς, ἐφ' οὕτω μέγα προὔβη τῆς τῶν σοφιστῶν δόξης, ὡς καὶ Μάρκῳ βασιλεῖ παρασχεῖν ἔρωτα ἀκροάσεως. ἐβάδισε γοῦν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν αὐτοῦ ὁ Μάρκος καὶ ἦσθη μὲν διαλεγομένου, ἐθαύμαζε δὲ σχεδιάζοντα, δωρεὰς λαμπρὰς ἔδωκεν. ἐς δὲ ἄνδρας ἥκων ἀφηρέθη τὴν ἑξίν ὑπ' οὐδεμιᾶς φανερᾶς νόσου. ὅθεν ἀστεϊσμοῦ λόγον παρέδωκε τοῖς βασκάνοις· ἔφασαν γὰρ τοὺς λόγους ἀτεχνῶς καθ' Ὅμηρον πτερόεντας εἶναι· ἀποβεβληκέναι γὰρ αὐτοὺς τὸν Ἑρμογένη καθάπερ πτερὰ. καὶ Ἀντίοχος ὁ σοφιστής ἀποσκόπτων ποτὲ ἐς αὐτὸν οὕτως ἔφη· Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ

γέρων, ἐν δὲ γηράσκουσι παῖς. ἡ δὲ ἰδέα, ἣν ἐπετήδευε, τοιάδε τις. ἐπὶ γὰρ τοῦ Μάρκου διαλεγόμενος, ἰδοὺ σοι, ἔφη, βασιλεῦ, ρήτωρ παιδαγωγοῦ δεόμενος, ρήτωρ ἡλικίαν περιμένων. καὶ πλείω ἔτερα διελέχθη καὶ ὧδε βωμολόχα. ἐτελεύτησε μὲν ἐν βαθεῖ γήρᾳ, εἷς δὲ τῶν πολλῶν νομιζόμενος. κατεφρονήθη γάρ, ἀπολειπούσης αὐτῷ τῆς τέχνης. λέγεται δὲ καὶ τοῦτο ὑπὸ τινων, ὅτι τελευτήσαντος αὐτοῦ, ἀνετιμήθη καὶ εὐρέθη ἡ καρδία αὐτοῦ τετριχωμένη καὶ τῷ μεγέθει πολὺ τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὑπερβάλλουσα. καὶ ταῦτα μὲν τὰ περὶ αὐτοῦ ἀδόμενα.

[Ἑρμοκοπίδα:] οὗτοι ἡκροτηρίασαν τοὺς Ἑρμᾶς, ὅτε ἔμελλον πλεῖν ἐν Σικελίᾳ.

[Ἑρμόλαος,] γραμματικὸς Κωνσταντινουπόλεως· γράψας τὴν ἐπιτομὴν τῶν Ἑθνικῶν Στεφάνου γραμματικοῦ, προσφωνηθεῖσαν Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ.

[Ἑρμόναξ] δ' ἐκίχανεν, ὅτε γριπηῖδι τέχνῃ εἴλε τὸν ἐκ πελάγους ἰχθυόεντα βόλον.

[Ἑρμος:] δῆμὸς ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς, Ἀκαμαντίδος· Διονύσιος δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ Ἑρμος, ὡς ἔρκος.

[Ἑρμῶν. Ἑρμοῖ] ἦσαν ἐν τῇ Ἀθηναίων πόλει λίθινοι ἐν προθύροις καὶ ἱεροῖς· ἐπειδὴ φασὶ τὸν Ἑρμῆν λόγου καὶ ἀληθείας ἔφορον εἶναι, διὰ τοῦτο καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ τετραγώνους καὶ κυβοειδεῖς κατεσκεύαζον, αἰνιττόμενοι τὸ τοιοῦτον σχῆμα, ἐφ' ᾗ μέρη πέση, πανταχόθεν βάσιμον καὶ ὄρθιον εἶναι. οὕτω καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ ἀλήθεια ὁμοία ἐστὶ πανταχόθεν αὐτῇ ἑαυτῇ, τὸ δὲ ψεῦδος πολύχουν καὶ πολυσχιδὲς καὶ ἑαυτῷ μάλιστα ἀσύμφωνον.

[Ἑρνος:] τὸ φυτόν.

[Ἑρμώνιος χάρις:] ἡ κατ' ἀνάγκην διδομένη, οὐκ ἐκ διαθέσεως ψυχῆς, ἀλλ' ἐπιπλάστως καὶ κατὰ προσποίησιν φιλίας, οὐ κατ' ἀλήθειαν. ὁ γὰρ Ἑρμων ὁ Πελασγῶν βασιλεὺς, Δαρείου ἐπὶ Θράκην ἰόντος καὶ πάντα χειρουμένου, παρεχώρησεν Ἀθηναίοις τῆς Λήμνου, τῷ μὲν δοκεῖν χαριζόμενος, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Δαρεῖον φοβηθείς.

[Ἑρομαί σε:] ἐρωτήσω σε. καὶ **[Ἑρόμεθα,]** ἐρωτήσωμεν.

[Ἑρόμενος:] ἐρωτῶν. διὰ τοῦ ο μικροῦ. **[Ἑρώμενος]** δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὁ ὑπὸ ἐραστῶν ἀγαπώμενος. καὶ **[Ἑρομένη,]** ἡ ἐρωτῶσα, **[Ἑρωμένη]** δὲ ἡ ἐπιθυμοῦσα.

[Ἑρον:] τὸν ἔρωτα.

[Ἑρρόντων:] φθειρέσθωσαν.

[Ἑρουλοι:] ὄνομα ἔθνους.

[Ἑρώγασιν:] ἐσχίσθησαν.

[Ἑρόγευον:] δι' ἐνὸς ρ σεσημειωμένον.

[Ἑρωδιός:] εἶδος ὀρνέου. ὁ πελαργὸς λεγόμενος. ἢ ὅμοιος αὐτῷ. ἐλωδιός τις ὢν, παρὰ τὸ ἐν ἔλεσι διατρίβειν, τουτέστι καθύγροις τόποις.

[Ἑρώεις:] ὁ ὑποχωρῶν. **[Ἑρώης]** δὲ εὐκτικῶς.

[Ἑρωή:] ἡ ὑποχώρησις.

[Ἑρωήσας:] ἀντὶ τοῦ μειώσας, κατεάξας. ἐρωήσας ὁλοὸν κέρας. Καλλίμαχος. καί, ἐρωήσει περὶ δουρί. Ὀμηρος.

[Έρωμάνης:] ὁ ἐν τῷ ἔρωτι μαινόμενος.

[Έρρωμένως:] ἰσχυρῶς, εὐσθενῶς.

[Έρῶν·] γενικῇ. ἐφιέμενος, ἐπιθυμῶν.

[Έρώμενος:] ἐπιθυμούμενος.

[Έρρων:] μετὰ φθορᾶς παραγενόμενος, ἢ πορευόμενος. ζητῶ περιέρρων αὐτὸν ἐξ ἐωθινοῦ. Κραπατάλλοις Φερεκράτης.

[Έρως·] ὅτι οὐδεὶς ἔρως ἀστεῖος, τοῦτο πρόβλημά ἐστι καθόλου ἀποφαντικόν. ἀνασκευάζεται δέ, ὅτι μὴ πᾶς ἔρως φαῦλος· διαιροῦμεν γὰρ τὸν ἔρωτα εἰς τε σύντονον ὄρεξιν ἀφροδισίων, ὡς Ἐπίκουρος λέγει, ὃν οὐχ οἶόντε ἀστεῖον εἶναι, καὶ εἰς ἐπιβολὴν φιλοποιίας διὰ κάλλος ἐμφαινόμενον, ὡς οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς· ἢ ἀνάμνησιν τοῦ ποτε ὁραθέντος κάλλους, ὡς Πλάτων· ἀστεῖοι γὰρ οὗτοι οἱ ἔρωτες. κειμένου δὲ τοῦ τὸν σοφὸν ἐρασθήσεσθαι, ἀνασκευάσαι τοῦτο θέλοντες ὀρισαίμεθα τὸ ἐρασθῆναι, καὶ ληψόμεθα τό, ἔρωτά τινος λαβεῖν· καὶ ἐπεὶ μηδέπω γνῶριμον τὸ προκείμενον, ἐπὶ τὸν ἔρωτα ὀρίζεσθαι προελευσόμεθα. ἂν δὴ ὀριζόμενοι τοῦτον λάβωμεν ἄλογον ἐπιθυμίαν ἡδονῆς τῆς ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ κάλλους ἢ σύντονον ὄρεξιν ἀφροδισίων, ἀνεσκευακότες ἂν εἴημεν τὸ πρόβλημα· δῆλον γάρ, ὅτι ἀλλότρια ταῦτα τοῦ σοφοῦ. ὁμοίως κἂν ὀρισώμεθα αὐτὸν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν, ἐπεὶ τὸ σφοδρὸν ἀσαφές, πάλιν αὐτὸ τοῦτο εἰς λόγον μεταληψόμεθα. ὅτι τὸν ἔρωτά φασιν ἐπιβολὴν εἶναι φιλευποιίας διὰ κάλλος ἐμφαινόμενον, καὶ μὴ εἶναι συνουσίας, ἀλλὰ φιλίας. τὸν γοῦν Θρασωνίδην, καίπερ ἐξουσίαν ἔχοντα τῆς ἐρωμένης, διὰ τὸ μισεῖσθαι ἀπέχεσθαι αὐτῆς. εἶναι οὖν τὸν ἔρωτα φιλίας, μὴ εἶναι θεόπεμπτον. εἶναι δὲ τὴν ὥραν ἄνθος ἀρετῆς. Ἀττικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ ὁ ἔρος, τοῦ ἔρου, κλίνεται. οὕτω γὰρ καὶ αὐτοὶ τοῦτο τὸ ὄνομα γράφουσι καὶ ἐκφωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀμείνων καὶ χεῖρων, ἄμεινος καὶ χεῖρος φασίν. ὁ δὲ Πλάτων περὶ ἔρωτος λέγει διεξοδικώτερον. τίθεται δὲ ἐν τῷ περὶ παροιμίας ἐν τῷ ε' στοιχείῳ.

[Έρως:] τὸ πρῶτον στοιχεῖον καὶ μέγιστον τῆς τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱστορίας, καὶ φιλοπονία καὶ ἀρχίνου. οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ τῶν ἀπάντων τῶν καλῶν καὶ προσέτι ἀγαθῶν δεινότατος ἰχνευτής. ζήτηι τὰ λοιπὰ κατὰ στοιχεῖον· τουτέστιν ἀγχίνου καὶ φιλοπονίαν· ἃ δὴ καλεῖ Δαμάσκιος στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα τῆς τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱστορίας. ζήτηι περὶ ἔρωτος ἐν τῷ Διογένης.

[Έρρώσαντο:] ἐπερρώσθησαν.

[Έρρωσθαι φράσας:] οἰμῶζειν εἰπών, κατεγνωνκώς.

[Έρώτησις ἑνδοξος,] πρότασις διαλεκτική. οὐ πᾶσα οὖν πρότασις ἐρώτησις, ἀλλὰ ἡ διαλεκτική· οὐ πᾶσα ἐρώτησις πρότασις διαλεκτική· ἔστι γὰρ εἶδη πλείω τῆς ἐρωτήσεως. οἱ γὰρ ἐρωτῶντες ἢ περὶ συμβεβηκότος ἐρωτῶσιν, ὡς οἱ ἐρωτῶντες, τίς τοῦ πυρὸς ἢ κατὰ φύσιν κίνησις, ἢ τί Σωκράτει συμβέβηκεν, ἢ ἔμπαν τὸ μὲν συμβεβηκὸς ὀρίζουσί τε καὶ λαμβάνουσιν ἐν τῇ ἐρωτήσει, τὸ δὲ ὃ συμβέβηκεν, ἀξιοῦσι μαθεῖν· ὡς ὁ ἐρωτῶν τί τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν τῶν ζώων συμβέβηκε, καὶ τί τῶν ἀγαθῶν δι' αὐτὸ αἰρετόν ἐστι, καὶ τίς ὁ καθήμενος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο εἶδος ἐρωτήσεως ἐκ περιουσίας, ὅταν προενεγκάμενοι τί ποτὲ ἐστὶ τὸ διὰ τῆς ἐρωτήσεως, εἴπη ὁ ἐρωτῶν τί ἐστὶν ἄνθος· τὴν γὰρ οὐσίαν τοῦ πράγματος ἀξιοῖ μαθεῖν, οὐχ ὃ συμβέβηκεν αὐτῷ. τρίτον εἶδος ἐρωτήσεως ἐστίν, οἷον ὅταν περὶ προτάσεώς τις τὴν ἐρώτησιν, εἴτε ἀπόκρισιν αἰτῶν τὸ ἕτερον μέρος τῆς ἀντιφάσεως εἴπη· οἷον ἄρά γε ὁ κόσμος σφαιροειδής; ὑπὸ τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ἐρωτήσεως ἐστὶν ἡ διαλεκτική πρότασις. διαφέρει δὲ ἐρώτημα, ἀξίωμα, πύσμα. καὶ ζήτηι ἐν τῷ ἀξίωμα. ζήτηι ἐρωτηματικὰ Ἀριστοφάνους ἐν τῷ, αἶκε πάθοι τά κ' ἔρεξεν.

[Ἑρωτικόν:] ἐπιθυμητικόν. καὶ **[Ἑρωτικῶς,]** ἐπιθυμητικῶς.

[Ἑρωτῶ σε·] αἰτιατικῇ. παρακαλῶ σε, ἱκετεύω σε, δέομαι. καὶ αὖθις· ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἡρώτα. ἀντὶ τοῦ παρεκάλει.

[Ἑρπησμός:] ἐρπηστής.

[Ἑρπηστικός:] ὁ ἔρπων.

[Ἑρπυλλος:] εἶδος ἄνθους σαμψύχῳ ὅμοιον, ὃ μάλιστα ἐν τοῖς ὕδασι θάλλει. φυταρίου τι εἶδος, παρὰ τὸ ἔρπειν ταῖς ρίζαις. ἔστι δὲ καὶ εὐωδέστατον.

[Ἑρσαῖος:] ὁ δροσώδης.

[Ἑρσεφορία.] ζητεῖ ἐν τῷ ἀρρηφορία.

[Ἑρση:] ἡ δρόσος. θηλείης ἔρσης ἱκμάδα γευόμενος. οἱ γὰρ τέττιγες δρόσον σιτίζονται.

[Ἑρσηεν:] πρόσφατον, ἔνυγρόν τε καὶ ἀμόλυντον.

[Ἑρσήεντα:] δροσώδη καὶ ἀπαλόν, νεαρόν. ἡ εὐθεῖα **[Ἑρσήεις. Ἑρσηλία:]** ὄνομα κύριον.

[Ἑρσις:] τὸ πλεξείδιον.

[Ἑροιάδα:] οἱ Ἑροιάδαι δῆμὸς ἐστὶ τῆς Ἰπποθοωντίδος φυλῆς.

[Ἑρυγγάνειν:] ἐρεύγεσθαι, ἐγκωμιάζειν. **[Ἑρυγγάνω.]** καὶ εἰ περιβλεπτον καὶ δόκιμον ἡρύγγανε γένος, δοῦλος ἐπιπράσκετο.

[Ἑρυγή:] πνεύματος ἀναπομπὴ ἐκ στομάχου. ἐνθεν καὶ τὸ ἐξηρεύξατο λέγεται.

[Ἑρυγή·] ἐρυγὴ ἐστὶ πνεῦμα κρύφιον, κατὰ τὴν ζέσιν τῆς τροφῆς ἀπορρηγνυμένων τῶν πομφολύγων, ἐπὶ τὸ ἄνω διαπνεόμενον.

[Ἑρύγμηλος:] ὁ μεγαλόφωνος.

[Ἑρυθαίνεται:] μελαίνεται.

[Ἑρυθαίνει:] πυρρὸν ποιεῖ. ὅθεν καὶ ἐρύθημα, ἡ ρίζα, ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον. ὅτι ἡ βοτάνη, ἥς ἡ ρίζα ἐρυθρά, ἥ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες, ἄγχουσα λέγεται. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ ἄγχουσα.

[Ἑρύθεια:] πόλις.

[Ἑρύθημα:] τὸ χρῶμα. ἄνθος προσώπῳ ἐπιφύομενον, οἶον οὐδὲ εἷς λειμῶν νοτερός τε καὶ ἀβρὸς καὶ εὐθαλῆς τεκεῖν ὑπὸ δρόσῳ ἐαρινῇ οἶδεν, ἐρύθημά τε ὠραῖον καὶ μειδίαμα ἡδιστον. ὁ δὲ προσαναιδεύεται καὶ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος. τὸ γὰρ μὴ ἐρυθριάν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις. ἐπεὶ οὐ μεταβάλλει τὸ χρῶμα, οὐκ ἐρυθριᾷ.

[Ἑρρύθμισεν:] ἐκανόνισεν.

[Ἑρυθρὰ θάλασσα] ἐκλήθη ὁ Περσικὸς κόλπος, οὐκ ἀπὸ τῆς χροιάς τοῦ ῥοθίου, καθάπερ τινὲς οἶονται, ἀλλ' ἔκ τινος ἀνδρὸς Ἑρυθροῦ τὴν προσηγορίαν, ἐνδυναστεύσαντος τοῖσδε τοῖς τόποις.

[Ἑρυθραία:] ὄνομα τόπου.

[Ἑρυθραῖον:] οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Ἑρυθρᾷ καλουμένης.

[Ἐρύθριος,] ἑπαρχος γεγονὼς ἐπὶ Ζήνωνος· ὃς ἐπεὶ μήτε τὰ κοινὰ διαρκοῦντα ἑώρα, μήτε βάρος προσθεῖναι πλεῖον τοῦ τεταγμένου τοῖς συντέλεσιν ἡνείχετο, μήτε τινα ποιεῖν πονηρόν, ὥς ὢν φιλάνθρωπος, τῶν ὀφειλομένων ἡδύνατο χάριν, αἰτησάμενος παρὰ Ζήνωνος ταύτην τῆς ἀρχῆς ἐπαύσατο. λύπην δὲ τῇ πόλει παρέσχεν, ἡνίκα ταύτην ἀπέθετο· ὁ μόνος γὰρ τῶν τελούντων τότε εἰς τὴν πολιτείαν οὗτος ἐπὶ τῷ πάντων ἀγαθῷ ἐπεφύκει, θάττους μὲν τὰς χάριτας παρέχων τοῖς αἰτουμένοις, οὐκ ἔχων δὲ τινα παντάπασι τῶν πρόσθεν προσκεκρουκότων ἀμύνεσθαι. τὸ δὲ κοινὸν τότε εἰς πᾶσαν ἀπορίαν κατῆλθεν ὥς μηδὲν ἔχειν ὑπόλοιπον. ἃ τε γὰρ ἐν τῷ κοινῷ ταμείῳ Λέων κατέλιπεν ἀποθνήσκων, ὑπὸ Ζήνωνος ταχὺ ἐκεκένωτο πάντα, πολλὰ μὲν χαριζομένου τοῖς φίλοις ὥς ἔτυχεν, οὐκ ὄντος δὲ ἀκριβοῦς, ὥστε γινώσκειν αὐτά, εἴ πη καὶ ἄλλως κλέπτοιτο.

[Ἐρυθρόν:] τὸ μέλαν.

[Ἐρύκειν] καὶ **[Ἀπερύκειν:]** τὸ κωλύειν, καὶ ἀπείργειν. Πολύβιος· τὸ κυριώτατον ἦν τὸ τὸν πόλεμον ἐρύκειν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας.

[Ἔρυμα:] φύλαγμα, καὶ τεῖχος, ἀσφάλισμα. τὰς μὲν ἀμάξας ὥσπερ ἔρυμα περιεβάλλοντο, τὴν δὲ διάθεσιν τῆς στρατοπεδείας ἐποιοῦντο ἥ ἐνεχώρει.

[Ἐρύμανθος:] ὄνομα ὄρους. καὶ **[Ἐρυμάνθιος κάπρος:]** Δρύορες ἔθνος περὶ τὴν Πυθῶνα ἄδικον, ὃ Ἡρακλῆς μετόκισεν, ὅτε γὰρ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ἔφερεν, ἐζήτει αὐτοὺς τροφήν, οἱ δὲ οὐκ ἔδωκαν.

[Ἐρυμβόνα τὰ τιμιώτατα εἰς ἀσωτίαν ἀφειδεστάτην:] ἀπὸ τοῦ ῥυμβονῶ ῥήματος. Αἰλιανός.

[Ἐρυμνά:] τὰ ἡσφαλισμένα χωρία. καὶ **[Ἐρυμνᾶσθαι,]** κατησφαλίσθαι. οἱ δὲ ὦντο πολεμίων πλήθει οὐ τι εὐάλωτοι, τῷ ἐρυμνᾶσθαι κατὰ νότου τῇ ἀκέσσει· τὰ δὲ λοιπὰ αὐτοὶ διεννοοῦντο ἐπαμύνειν.

[Ἐρυμνήν:] ἡσφαλισμένην.

[Ἐρύπειος:] τόπος.

[Ἐρύσαντας:] ἀντὶ τοῦ ἐκδεύραντας. ἐρύσαντας τὸ δέρμα σὺν τῷ χάσματι φυλάττειν.

[Ἐρύσαι:] ἐλκύσαι. τὸν δὲ ἐρύσαι τὸν ἄτρακτον ἐκ τοῦ μυκτῆρος.

[Ἐρυσίβη:] θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτῳ γινόμενον, ὃ λυμαίνεται τὸν καρπὸν. τινὲς νόσον ἐπιγινομένην τοῖς σπέρμασιν· ἢ ἡ κονιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου.

[Ἐρυσίβη:] ἡ πάχνη.

[Ἐρχιάθαι:] Ἐρχία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

[Ἐρχθέντα:] ἐν ὕδατι ἀποπνιγέντα.

[Ἔρσα:] ὄνομα πόλεως.

[Ἐσάλευε] καὶ **[Ἀπεσάλευεν:]** τοῦτο καὶ ἐπὶ νεῶν λέγεται καὶ ἐπ' ἀνθρώπων. ἐπὶ μὲν πλοίων, ὥς Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς· ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ τὰ κουφότατα τῶν πλοίων πρὸς τῇ γῇ ὥρμει, τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ μείζω μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεσάλευεν. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ὥς τό, ἐφ' ἐνὶ δὲ τῶν παίδων ἀπεσάλευεν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις, τὸ τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τούτοις εἶχεν. καὶ Αἰλιανός· ἐπεὶ τοίνυν ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων ἐσάλευεν ἤδη, κομίζουσιν αὐτὸν οἱ προσήκοντες εἰς Ἀσκληπιοῦ.

[Ἐς ἁῶ:] εἰς μίαν ἡμέραν.

[Ἐς ἁώρας:] εἰς καιρούς.

[Ἐσσατο:] περιεβάλετο. ἔσσατο Δαμαρέτου θυγάτηρ.

[Ἐσβη:] ἐσβέσθη, ἐπαύσατο.

[Ἐσδρας·] οὗτος ἐπὶ Ξέρξου ἦν, τοῦ Περσῶν βασιλέως, νομομαθὴς ἄριστος γενόμενος· ὃς τῶν μὴ εὐρεθέντων βιβλίων τὰς γραφὰς ἀναμνημονεύσας παρέδωκε τοῖς τοῦ ἔθνους. Ἐσθήρ τε Ἰουδαϊκοῦ γένους τυγχάνουσα τὴν βασιλείον τιμὴν ἐκέκτητο παρὰ Ἀρταξέρξη, ὃς ἐκλήθη Μακρόχειρ. αὕτη ἡ Ἐσθήρ τοὺς πρὸς γένος αὐτῇ ὠκειωμένους προσεποιεῖτο, ἐν οἷς καὶ Μαρδοχαῖος, ὃς τὴν ἐπιβουλὴν μηνύει τῷ Ἀρταξέρξει.

[Ἐσδρίαβος:] ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Ἐσδρίαβος ὑπὲρ πάντων καταστάς ἔλεξε τάδε.

[Ἐσσαῖοι:] Ἰουδαῖοι, ἀσκηταί, Φαρισαίων καὶ γραμματέων τὴν ἄσκησιν ἐξ ἐπιμέτρου διανεστηκότες, πρόγονοι Ἰωναδάβ, υἱοῦ Ῥιχάβ τοῦ δικαίου. φιλάλληλοι καὶ τῶν ἄλλων εὐλαβεῖς πλεῖον· οἱ τὴν μὲν ἡδονὴν ὡς κακίαν ἀποστρέφονται, τὴν δὲ σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν καὶ τὸ μὴ τοῖς πάθεσιν ὑποπίπτειν ἀρετὴν ὑπολαμβάνουσι. καὶ γάμος μὲν παρ' αὐτοῖς ὑπερορᾶται, ἀλλοτρίους δὲ παῖδας νέους ἔτι προσλαμβάνόμενοι καὶ διδάσκοντες ὡς συγγενεῖς ἡγοῦνται καὶ τοῖς ἡθεσιν ἑαυτῶν ἐντυποῦσι. καὶ πᾶν αἰσχρὸν ἀποβάλλονται καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρετὴν ἐξασκοῦσιν. οἱ ἐπιμελοῦνται τῆς ἠθικῆς λέξεως, θεωρίᾳ δὲ τὰ πολλὰ παραμένουσιν. ἐνθεν καὶ Ἐσσαῖοι καλοῦνται, τοῦτο δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος, τουτέστι θεωρητικοί. ὅτι Ἐσσαῖοι ὑπέρτεροι σφόδρα καὶ λίαν ὑπερκείμενοι τῶν Φαρισαίων κατὰ τὴν πολιτείαν.

[Ἐσέφθη:] ἀντὶ τοῦ ἐσεβάσθη, ἐτίμησεν, ἐθαύμασεν, ἐξεπλάγη.

[Ἐσεσήρεσαν:] ἀντὶ τοῦ ἐκεχήνεσαν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀργιζομένων κυνῶν. ἐς ἀλλήλους τε ἐσεσήρεσαν ἡμιμανές τι καὶ ἄγριον οἱ Σκύθαι. καὶ αὖθις **[Ἐσεσήρει,]** ἐδυσχέραιναν, ὠργίζετο. λίαν γὰρ ἐς αὐτὴν ἡ Θεοδώρα ἡγριαίνετο καὶ ἐσεσήρει.

[Ἐσσεται:] ἔσται.

[Ἐσεισέ μου τὴν καρδίαν:] ἀντὶ τοῦ ἐλύπησεν. ὁ δὲ ἔσεισέ μου τὴν καρδίαν, ὅτι τὰ τοῦ Αἰσχύλου προσδοκῶν ποιήματα, εἰσῆχθη τὰ τοῦ Θεόγνιδος.

[Ἐσσεῖσεις τὰ νήπια αὐτῶν. Ἐσήλατο:] εἰσῆλθεν. εἰσέφρησεν. ὁ δὲ ἀκράτωρ ἑαυτοῦ ὦν ἐσήλατο ἐς τὸν νεῶν.

[Ἐσήμαινε:] προσέτασεν. ὁρῶν τὸ πρόθυμον τῶν Ῥωμαίων ἐσήμαινε τοῖς ἑαυτῷ ἐπομένοις ἐπικουρεῖν.

[Ἐσσήν:] βασιλεύς· κυρίως τῶν μελισσῶν. **[Ἐσσήνος,]** ἡ γενικὴ.

[Ἐσσηνός:] ὁ πολίτης.

[Ἐσθεῖν·] λύσις ὀνείρου· τρώγων γλυκῆρὰ πικρίας ἕξεις τρόπους.

[Ἐσία:] ἡ πρεσβεία.

[Ἐσίνοντο:] ἐβλάπτοντο.

[ῚΕσθενε:] σθένους καὶ δυνάμεως μετεῖχεν, ἡδύνατο. Αἰλιανός· ὁ δὲ ἀλέκτωρ ὕμνει τὸν σωτῆρα, ἥπερ οὖν ἔσθενε φωνῇ, καὶ ἐδεῖτο ἀρτίπουν θεῖναι αὐτόν.

[ῚΕσθήματα:] ἱμάτια. **[ῚΕσθῆς ἀλουργῆς]** διὰ τοῦ η.

[Ἀλουργίς] δὲ ἰδίως διὰ τοῦ ι.

[ῚΕσθῆς], ἐσθῆτος καὶ τὸ πληθυντικὸν ἐσθήτων.

[ῚΕσθήρ·] αὕτη συνοῦσα τῷ Ἀρταξέρξη τῷ βασιλεῖ, τὴν βασίλειον τιμὴν ἐκέκτητο, γένους Ἰουδαϊκοῦ τυγχάνουσα καὶ ζῆλον τῆς δόξης ποιουμένη τούς τε πρὸς γένος αὐτῇ διαφέροντας συγκαλεσαμένη, μάλιστα **[δὲ]** Μαρδοχαῖον μητράδελφον ὄντα, ἐν τοῖς βασιλείοις κατεῖχεν. ὥς δὲ τῷ βασιλικῷ προστάγματι Ἀρταξέρξης διεκήρυξε, τοὺς Ἑβραίους μεθίστασθαι μὲν τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, προσκυνεῖν δὲ τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα, ἕως ἡμερῶν μ' ἀνακωχὴν τῆς τιμωρίας τοῖς ἀπειθοῦσι διαταξάμενος, οἱ Ἰουδαῖοι διαδόντες ἀλλήλοις ὥρισάν τινα τῆς προσευχῆς ἡμέραν, νηστεία καὶ προσευχῇ τὸ θεῖον ἐξιλεούμενοι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι, ὥς ἕκαστος εἶχεν, ἐν τῇ ἰδίᾳ σκηνῇ τὰς ἱκεσίας ἐποιοῦν· Μαρδοχαῖος δὲ εἰς τὴν βασίλειον αὐλὴν ἐν σκότῳ κρυπτόμενος ἤκουσε περὶ τῆς ἐπιβουλῆς κατ' Ἀρταξέρξου καὶ δηλοῖ τῷ Ἀρταξέρξη. καὶ οὕτως ἡ κατὰ Ἰουδαίων ἐλύθη ἐπιβουλή.

[ῚΕσθίω·] αἰτιατικῇ· τρώγω καὶ φάγε δὲ αἰτιατικῇ συντάσσονται. ἐσθίω ἄρτον, τρώγω ψωμίον, φάγε βοῦν.

[ῚΕσθλά:] ἀγαθά. **[ῚΕσθλὸς ἐὼν ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν·]** ἔστι μὲν γὰρ ὅτι καὶ ταυτόματον ἀντέπραξε ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἔστι δ' ὅτε πάλιν κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐσθλὸς ἐὼν ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν.

[ῚΕσθόμενος:] ἐσθίων. **[ῚΕσθω]** γὰρ τὸ ῥῆμα. καὶ **[ῚΕσθοντες,]** ἐσθίοντες.

[ῚΕσθος:] ἱμάτιον.

[ῚΕσθ' ὅτε:] ἔστιν ὅτε.

[ῚΕσκαζεν:] ἐνεδοίαζεν, ἀμφέβαλλεν. ὁ δὲ ἔσκαζεν ὅπως ἔχει γνώμης τὰ τῶν Ῥωμαίων συντάγματα, καὶ εἰ ἀρρενικὰς ἔχουσι τὰς ψυχὰς εἰς παράταξιν.

[ῚΕσκαλλεν:] ἐσκάλευεν, ἐσάλευεν, ἠρεῦνα. ἀνεζήτει. καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου.

[ῚΕσκευώρησεν:] ἐπεβούλευσεν. ἐξ οὗ καὶ σκευωρία, ἡ ἐπιβουλή.

[ῚΕς κεφαλὴν σοι:] ἐπιφώνημα κατάρας. προειρηκότος γὰρ τινος χαλεπὰ ἔσεσθαι, ἀμοιβαίως ἀνταποκρίνεται τις, ἐς κεφαλὴν σοι.

[ῚΕσκήνησαν:] ἀντὶ τοῦ ὥκησαν. κέκλιται τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων. καὶ

[ῚΕσκήνηνται,] ἀντὶ τοῦ ἐσκήνωνται, κατοικοῦσιν.

[ῚΕσκιμάλισεν:] τῷ μέσῳ δακτύλῳ συναρμόσας τὸν μέγαν καὶ πλήξας ἐφυβρίζει. ἢ ἀντὶ τοῦ κατεδακτύλισε· σκιμαλίσαι γάρ ἐστι κυρίως τὸ μέσον τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου ἐμβαλεῖν. οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅταν βουλόμενοι ἐνυβρίσαι τινά, τὸν μέσον δάκτυλον ἐντείνοντες καὶ τοὺς λοιποὺς συνάγοντες δείξωσιν αὐτῷ. Ἀριστοφάνης· καὶ τὸν δορυξὸν οἶον ἐσκιμάλισεν.

[ῚΕσκληκότα:] προσλιπαροῦντα, προσεσκληκότα. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν προσξηραινομένων.

[Έσκειοτροφημένα·] Ἀριστοφάνης· απόμακτρα σκυτάλων έσκειοτροφημένα.

[Έσκοπίαζε·] περιέβλεπεν.

[Ές κόρακας·] Βοιωτοῖς Ἄρνην ποτέ οἰκοῦσιν έρρήθη υπό τοῦ θεοῦ έκπεσεῖσθαι τῆς χώρας λευκῶν κοράκων φανέντων. νέοι δέ μεθυσθέντες ποτέ, συλλαβόμενοι κόρακας έγύψωσαν κατά παίγνιον καὶ απέστειλαν πωτᾶσθαι. ιδόντες δέ οἱ Βοιωτοὶ έταράχθησαν, ὡς τῆς μαντείας λαβούσης τέλος. καὶ φοβηθέντες οἱ νεανίσκοι τὸν θόρυβον έφυγον καὶ ᾤκησάν τινα τόπον, ὃν έκάλεσαν Κόρακας· εἰς ὃν μετὰ ταῦτα οἱ τὴν Βοιωτίαν οἰκοῦντες τοὺς άμαρτάνοντας έπεμπον. οἱ δέ ὡς τοῦ ζῶου άναιδοῦς καὶ δυσσιωνιστικοῦ τῶν άνθρώπων ὄντος. Ἀριστοτέλης δέ φησιν, λοιμοῦ κατασχόντος καὶ κοράκων πολλῶν γενομένων, τοὺς άνθρώπους θηρεύοντας αὐτοὺς καὶ περικαθαίροντας έαν ζῶντας καὶ έπιλέγειν τῷ λοιμῷ, φεῦγ' ές κόρακας. ὁ δέ Αἴσωπος μυθικῶς κολιὸν μέγαν, νομίσαντα τοῖς κόραξιν ἴσον εἶναι, πρὸς αὐτοὺς πορευθῆναι· ήτηθέντα δέ πάλιν εἰς τοὺς κολιοὺς υποστρέψαι· τοὺς δέ άγανακτήσαντας παίειν αὐτὸν λέγοντας, φεῦγ' ές κόρακας. Ἀρι στείδης δέ άποδίδωσι, διὰ τὸ έν τραχέσι τόποις καὶ κρημνώδεσι νεοσσοποιεῖσθαι, λέγειν ήμᾶς, φεῦγ' ές κόρακας. **[Ές κόρακας]** οὖν εἰς τὸ σκότος, εἰς ὀλεθρον.

[Ές κόρακας, καὶ σαυτόν γε πρὸς·] τουτέστιν άπόφερε τὸ πρᾶγμα καὶ σαυτόν.

[Έσκορόδισας·] κλαῦσαι έποίησας. άπό τῶν τὰ σκόροδα τριβόντων· ή άήδισας, έπίκρανας· ή έδρίμυξας.

[Έσκοροδισμένος·] σκόροδα φαγών. άπό τῶν άλεκτρυόνων· ὅτε γάρ εἰς μάχην συμβάλωσιν αὐτοὺς, σκόροδα διδόασιν αὐτοῖς, ἵνα δριμύτερον ὦσιν έν τῇ μάχῃ.

[Έσκοροδισμένοις·] Αἰσχύλος· οὐ μὴ πρόσσει τούτοισιν έσκοροδισμένοις. άντὶ τοῦ οὐ καταβαλεῖς σφοδροῖς οὔσι καὶ πικροῖς γενομένοις, μετεिल्ηφόσι τῶν σκορόδων. άπό μεταφορᾶς τῶν άλεκτρυόνων.

[Έσκουπονδία·] κατὰ Ῥωμαίους στρατιωτικὰ έφόδια.

[Ές Κυνόσαργες·] οἰονεὶ Κυνόσαρκες· άπό τοῦ θυσίας πλησίον γενομένης εἰσελθόντα κύνα καὶ άρπάσαντα κρέας τοῦ θύματος άγαγεῖν έκεισε· έν ᾧ καὶ ναὸς έκτίσθη· καὶ οἱ νόθοι ένταῦθα έκρίνοντο, εἰ τοῦδε ὄντως γέγονεν υἱός. έκάλουν δέ Ἀθηναῖοι καὶ τοὺς άπελευθέ ρους νόθους. ζήτει εἰς Κυνόσαργες, σαφέστερον κεῖται.

[Ές Μασσαλίαν πλεύσειας·] ἐπὶ τῶν θηλυτέρως καὶ μαλακῶς ζώντων. οἱ γάρ Μασσαλιῶται θηλύτερον έζων στολαῖς ποικίλαις καὶ ποδήρεσι καὶ μύροις χρώμενοι.

[Έσμός·] πλῆθος, ὄχλος· κυρίως τῶν μελισσῶν. παρὰ τὸ ᾗμα πετομένας ἴεσθαι.

[Έσο·] ένδέδυσο. σημαίνει δέ καὶ τὸ ὑπαρχε.

[Ές] ὁ· άντὶ τοῦ μέχρι τούτου, έως οὔ. έπολιόρκει τὴν πόλιν, ές ὃ έξεῖλεν αὐτήν.

[Έσοπτρον·] τὸ κάτοπτρον.

[Ές ὅτι·] άντὶ τοῦ λίαν. ξυνεστήσατο φάλαγγας ές ὅτι μάλιστα καρτεράς.

[Ές ὅτι μάλιστα·] άντὶ τοῦ λίαν. καλάμους ές ὅτι μάλιστα στερροὺς καὶ παχίστους.

[Ές ὀψιγόνους·] τοὺς μετὰ ταῦτα.

[ῚΕσω:] τοπικόν.

[ῚΕσω ἄνθρωπος:] κατὰ τὸν Ἀπόστολον ἡ ψυχὴ· ἔξω ἄνθρωπος, τὸ σῶμα. ἔσθ' ὅτε γὰρ ἀπὸ μέρους τὸ σύμπαν ἡμῖν δηλοῦται ζῶον· ὡς ἐν τῷ, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα. καὶ Μωσέα προσδιαλεγόμενον τοῖς ἐξ Ἰσραὴλ, ἐν ὃ καὶ ἐ΄ ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς Αἴγυπτον.

[ῚΕσωθεν:] τοπικόν.

[ῚΕσώθην:] ἀπὸ τοῦ σώω, σώσω, σέσωκα, σέσωσμαι, ἐσώθην. τὸ δὲ σέσωσμαι ἀπὸ τοῦ σώζω. τὸ δὲ σώζω ἔχει τὸ ι, καὶ πᾶσα κλίσις ἔχουσα τὸ ζ, οἷον σώζομαι, ἐσωζόμην καὶ τὰ ὅμοια.

[ῚΕσωκράτουν:] ἀντὶ τοῦ ἐκόμων, ἐρρύπουν, ἐπείνων.

[ῚΕσωματοποιεῖ:] ἔπλαττε. Πολύβιος· ὥσανεὶ καὶ τὸ αὐτόματον καὶ τύχη τις ἐσωματοποιεῖ τὰς τοῦ Σκιπίωνος πράξεις, ὥστ' ἐπιφανεστέρας καὶ μείζονας αἰετὶ φαίνεσθαι τῆς προσδοκίας.

[ῚΕσωμάσκει:] συνεκρότει, ἠντρέπιζεν, ὥδινεν, ἠτοίμαζεν. ὁ δὲ πολλοὺς δεκάζων τῶν Ἰσαύρων τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐσωμάσκει.

[ῚΕσπάθα:] κατανήλισκε, καὶ κατήσθιε. διὰ τοῦτο εἶπεν οὐκ ἄργὸς ἦν. σπαθᾶν δὲ τὸ ἀφειδῶς ἀναλίσκειν καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εἴρηται. οἰκείως δὲ νῦν τῇ λέξει ἐχρήσατο. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ὑφαινομένων ἱματίων λέγομεν σπαθᾶν τὸ ἄγαν κρούειν τὴν κρόκην, ὥστε προσκαθίζειν καὶ πολλὴν μὲν ἀναλίσκειν κρόκην, ἰσχυροτέραν δὲ ἀπεργάζεσθαι τὴν ὑφήν. δύναται οὖν τὸ σπαθᾶν ἐπ' ἀμφοτέρων νοεῖσθαι. ὅτι δὲ νῦν ἐπὶ τῷ πολλὰ δαπανᾶν παρλείηται, δῆλον ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου· ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοδί, πρόφασιν, ἔφασκον, ὧ γύναι, λίαν σπαθᾶς.

[ῚΕσπαθᾶτο:] Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο. παρὰ τὴν σπάθην. ἢ τὸ ἐρρίπτετο, ἢ διεκόπτετο· ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθετο. ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαντῶν σπάθης, ἣτις συντίθησι τὰ ὑφαινόμενα.

[ῚΕσπαθημένος:] πεπυκνωμένος. ἀπὸ τῶν κατακρουουσῶν σπαθῶν τὴν κρόκην.

[ῚΕσπάρασσεν:] ἠρέθιζεν. Ἰώσηπος· μετεώρους ὄντας ἐπὶ τῷ μέλλοντι πολέμῳ ἐσπάρασσεν.

[ῚΕσπαρμένη παράταξις:] ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται τῶν πραγμάτων.

[ῚΕσπασας:] ἔπιες, εἴλκυσας. Ἀρκεσίλαε, τί μοι τόσον ἄκρητον ἀφειδῶς ἔσπασας, ὥστε φρενῶν ἐκτὸς ὀλισθες ἐών.

[ῚΕσπαιρεν:] ἐκινεῖτο.

[ῚΕσπερινός:] ὁ τῆς ἐσπέρας.

[ῚΕσπέριος:] ὁ δυσικός.

[ῚΕσπερίτης λίμνη:] ἡ πρὸς τὴν δύσιν οὖσα.

[ῚΕσπερον κέλευθον:] ἐσπέριον, ἐπὶ δυσμὰς ὁδόν.

[ῚΕσπερος.] Παρμενίδης πρῶτος πεφώρακε τὸν αὐτὸν ῚΕσπερον εἶναι καὶ Φωσφόρον· οἱ δὲ Πυθαγόραν.

[ῚΕσπερος, ὃς κάλλιστα:] νῦν τὸν ῚΕσπερον λέγει κάλλιστον, ἐν ἄλλῳ δὲ τὸν ῚΕωσφόρον φαάντατον.

[ῚΕσπετε:] εἰπεῖν ποιήσατε.

[ῚΕσπικῶς:] τεθυκῶς.

[ῚΕσπεῖσατο:] διηλλάγη. καὶ **[ῚΕσπεισεν,]** ἔθυσεν.

[ῚΕσπεῖσθαι:] σπονδὰς πεποιῆσθαι. ἂν τινα δ' ἄρα αἰτίαν ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς σχῆ, πρὸς τὸ μὴ αὐτὸς ἐσπεῖσθαι δοκεῖν.

[ῚΕσπόμενος:] ἐπακολουθῶν.

[ῚΕσπόμενος:] ἐπακολουθῶν.

[ῚΕσπούδαζον:] ἐσεμνολογοῦντο, ἐπεμελοῦντο. Πολύβιος· ἐσπούδαζον γὰρ τὰς ἀκολουθίας καὶ τὰς ἐσθῆτας διαφερόντως, καὶ τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμὸς ὑπερέχων τὴν ἐκ τοῦ βίου χορηγίαν· ὅπλων δὲ ἡμέλουν.

[ῚΕς πῦρ ξαίνεις:] ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

[ῚΕσταθευμέναις:] ἐξ ἐπιπολῆς ὀπτηθείσαις· σταθεύειν γὰρ τὸ μὴ λίαν ὀπτῆσαι· ἢ χλιανθείσαις πυρί. ὥσπερ εἰ τις σηπίαις πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.

[ῚΕστάθμισεν:] ἐμέτρησεν.

[ῚΕσταλκεν:] ἐμείωσεν.

[ῚΕσταλμένοι:] ἐσκευασμένοι. νεανία χωρητικῶς ἐσταλμένοι. καὶ αὖθις· πάντας δὲ ὡς ἀβρότατά τε καὶ ἅμα ἐς ἔκπληξιν κατὰ πλοῦτον, τῷ γε δὴ πλοῦτον θαυμάζοντι, ἐσταλμένους.

[ῚΕς τάχος γράφει:] οὕτω λέγεται Ἀττικῶς· καὶ ἐς κάλλος γράφει καὶ ἐς τάχος παῖει, ἀλλ' οὐ καλλιγραφεῖ.

[ῚΕσται:] τετραχῶς τούτῳ χρᾶται Ὅμηρος· ἔσσεται, ἐσσεῖται, ἔσται.

[ῚΕστε:] ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ. οἱ δὲ τῆς Ἀσίας ἤρχον, ἔστε ὑπὸ τῶν Μακεδόνων τὴν ἀρχὴν ἀφηρέθησαν.

[ῚΕστε:] μέχρις οὗ. Ἀλπιανός· ἐλίθουν αὐτήν, ἔστε τιτρωσκομένη κατεχώσθη. καὶ ἐστὲ ὑμεῖς.

[ῚΕστερήθην:] ἐζημιώθην.

[ῚΕστεφάνουν:] οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς εὐαγγελιζομένους καὶ τοὺς συναγορεύοντας αὐτοῖς στεφάνοις ἐτίμων.

[ῚΕς τέφραν γράφεις:] ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων, καὶ ἀδυνάτων.

[ῚΕστειλα:] ἀπέστειλα.

[ῚΕστήκει:] ἀντὶ τοῦ ἵσταται.

[ῚΕστηλιτευμένον:] ἀναγεγραμμένον.

[ῚΕστι:] ὑπάρχει.

[ῚΕστία:] δίαιτα, οἰκησις, βωμός, χυτρόπους, ἐσχάρα. γυναῖκα πλάττουσι τὴν ἐστίαν, οἶονεῖ τὴν γῆν, τύμπανον βαστάζουσαν· ἐπειδὴ τοὺς ἀνέμους ἢ γῆ ὑφ' ἑαυτὴν συγκλείει.

[ῚΕστιάδες:] αἱ ἱέρειαι, ἃς Ἑλένη ἢ μήτηρ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου μετὰ τὸ ἀνευρεῖν τὰ ἅγια καὶ τίμια ξύλα, καὶ ναὸν ἀνεγείρασα ἐν τῷ τάφῳ τοῦ κυρίου, τὰς παρθένους ἐν τοῖς εὐκτηρίοις

ἀναγράψασα σηκοῖς σιτήσεις τε αὐταῖς ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπιχορηγεῖσθαι παρεκελεύσατο. ταῦτα διαπραξαμένη καὶ ὀγδοήκοντά που βιώσασα χρόνους τὸν βίον μεταλλάττει. ὁ δὲ υἱὸς αὐτῆς ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ῥώμην βασιλείοις τὸ σῶμα αὐτῆς ἐκήδευσεν. οὐδὲν αἰεὶ φαίην ἀπόρρητόν τι κρύπτειν αὐτούς, ὥσπερ τὰς Ἑστιάδας τὸ πῦρ.

[Ἑστία θύομεν:] ἐφ' ὧν οὐκ ἀποφέρονται ἀπὸ τῆς θυσίας.

[Ἑστιᾶν·] αἰτιατικῇ. τρέφειν. καὶ **[Ἑστιᾶσθαι,]** τρέφεσθαι, εὐωχεῖσθαι. οὐχὶ δὲ τὸ παρὰ τινι ἔλεγον. δοτικῇ δὲ συντάσσεται τὸ ἐστιῶ. Ἀριστοφάνης· τοῖς κόραξιν ἐστιῶν.

[Ἑστιατορεῖον:] τὸ τραπέζιον.

[Ἑστιατορία:] ἐστίασις.

[Ἑστιατόρια·] ἣν δὲ ἐστιατόρια πολλὰ καὶ καταλύσεις.

[Ἑστιάτωρ:] ὁ εἰς εὐωχίαν καὶ εὐφροσύνην καλῶν. δαιτυμόνες δὲ οἱ ἀριστηταί.

[Ἑστιαεὺς:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Ἑστιαῖος,]** ὄνομα κύριον.

[Ἐς τί ἔτι:] μέχρι τίνος.

[Ἑστιεῖς:] ὄνομα ἔθνους.

[Ἑστιμίσαιο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς:] ἐκαλλώπισαιο.

[Ἑστίν·] ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός.

[Ἑστιξαν:] τῷ μετώπῳ ὑπέγραψαν.

[Ἑστιώμενος:] τρώγων.

[Ἑστιῶν:] ἀριστοποιῶν. ὁ δὲ ἐστιᾷ τὸν ἄνδρα ἡμερῶν ζ' ἕς πανθοινίαν.

[Ἑστι τις δίκης ὀφθαλμός, ἥς μηδέποτε καταφρονεῖν ἀνθρώπους ὑπάρχοντας. Ἑστομώθη:] ἀντὶ τοῦ ἠνοίχθη. οἱ δὲ ὥρυττον, καὶ ταχέως τὸ χῶμα ἐστομώθη.

[Ἑστόρεσεν:] ἔστρωσεν. οἱ ἄνεμοι παραχρῆμα ἐκόπασαν, καὶ τὸ κῦμα ἐστορέσθη· πνεῦμα δὲ κεκριμένον κατὰ πρύμναν ἐπέρρει καὶ τὰ ἱστία ἐπλήρου.

[Ἑστορέσθη:] ἐστρώθη, ὠμαλίσθη.

[Ἑστω:] ὑπαρχέτω.

[Ἑστωμυλάμην:] ἀντὶ τοῦ ἐφλυάρησα, περισσόν τι τοῦ δέοντος ἐλάλησα ἢ πανούργως ἐφθεγξάμην. Ἀριστοφάνης· συγγνώμην ἔχε, εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι κάστωμυλάμην.

[Ἑστρατήγησε μετ' Ἑρασινάδου:] ἐπὶ τῶν δυστυχῶν. ἐκ τῶν περὶ Ἀργίνουσαν στρατηγησάντων δυστυχῶς. ἀπέθανε δὲ δημοσίᾳ οὗτός τε καὶ οἱ ὑπομείναντες Θράσυλλος, Περικλῆς καὶ οἱ λοιποί. ἐγένετο δέ τι καὶ περιττότερον τῷ Ἑρασινάδῃ, τὸ καὶ κλοπῆς κατὰ γορηθῆναι τῶν περὶ Ἑλλήσποντον χρημάτων.

[Ἑστρέβλου:] ἐκάκου, ἠνάγκαζε. τοῦτον οὖν πλευρῖτις νόσος περιλαβοῦσα ἐστρέβλου δεινῶς.

[Ἑστυγεν:] ἐστύγνασεν. ἀπὸ τῆς τοῦ προσώπου στυγνότητος. Ὅμηρος· κατὰ δ' ἔστυγε μῦθον ἀκούσας.

[Ἑστυκῶς·] οὐδὲν μέγα φρονεῖ ἐστυκῶς ἀνὴρ.

[Ἐς ὕδωρ γράφειν·] ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

[Ἑσφαλκέναι·] ὥστε καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφαλκέναι τὸ καθ' αὐτόν, διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὁρμὴν καὶ προστασίαν.

[Ἑσφηκῶντο·] καὶ **[Ἑσφηκῶσθαι·]** δεδέσθαι. καὶ **[Ἑσφήκωτο·]** ἐδέδετο.

[Ἑσφηλε·] κατέβαλεν. ἄλλον δὲ οὐχ ὥσπερ Κράσσον τε καὶ τοὺς ξὺν ἐκείνῳ ἔσφηλεν. ἀντὶ τοῦ σφαλῆναι ἐποίησεν.

[Ἑσχάρα·] ἐσχάραν φησὶ καλεῖσθαι Λυκοῦργος καὶ Ἀμμώνιος τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην, ἣ κοίλην. παρ' ὃ καὶ τοὺς ἰατροὺς τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἔλκη ἐσχάρας καλοῦσιν.

[Ἑσχάρα·] μαγειρικὸν ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἡμόν τε πουλύτρητον ἡδὲ τετράπουρον πυρὸς γέφυραν, ἐσχάρην κρηδόκον.

[Ἑσχάραι·] τὰ χεῖλη τοῦ γυναικείου αἰδοίου.

[Ἑσχάραι πυρός·] ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιά.

[Ἑσχαρίου πυρός·] τοῦ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας. ἤριπεν ἐσχαρίου λάβρον ἐπ' ἄσθμα πυρός.

[Ἑσχαρίτην·] ψωμίον ἀπὸ κλιβάνου.

[Ἑσχατα ἐσχάτων κακὰ διαπέπρακται·] ὁμοία ἐστὶ τῇ δεινότερα Δεινίου καὶ κύντερα Κύντωνος. ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄκρων κακῶν.

[Ἑσχατα κακά·] τὰ μεγάλα. παθεῖν τὰ ἔσχατα κακὰ ἐκ τῶν ὁμοφύλων ἢ ἀνδράσιν ἀπίστοις σφᾶς ἐπιτρέψαι. καὶ αὖθις· ὁ δὲ οὐ παύεται πολιορκία τὴν πόλιν ἐς τὸ ἔσχατον ὑπάγων κινδύνου. καὶ αὖθις· λιπαροῦντος οἰκτρῶς καὶ ξὺν ἱκεσίᾳ, μὴ τὰ ἔσχατα αὐτὸν περιῖδεῖν παθόντα. ἀντὶ τοῦ τέλεια, μεγάλα.

[Ἑσχάτη ἀδικία·] ἄκρα τε καὶ τελεία.

[Ἑσχάτη ἀμαθία·] τὸ δέ ἐστι τῆς ἐσχάτης ἀμαθίας· ὑπὲρ οὗ πολλὰ λέγειν ἔχων νῦν ἀφήμι.

[Ἑσχατία·] τὰ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατίας ἔλεγον, οἷς γειτνιᾷ εἶτε ὄρος εἶτε θάλασσα. καὶ ἡ εὐτέλεια λέγεται ἐσχατία. καὶ αὖθις· ὁ Διοκλητιανὸς λόγον ποιούμενος τῶν πραγμάτων φήθη δεῖν καὶ δυνάμεσιν ἀρκούσαις ἐκάστην ἐσχατιὰν ὀχυρῶσαι καὶ φρούρια ποιῆσαι.

[Ἑσχατιάν·] ἔσχατον τόπον γῆς. ἢ τὰ νομὰς ἔχοντα χωρία· ὥς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἡ' τῆς Πολιτείας. ὅτι τὰ ἀθροίσματος σημαντικὰ καὶ οὐσίας πάντα ὀξύνεται· ἀχυρμιά, φυταλιά, πυρκαϊά, ἀνθρακιά, ἐσχατία. οὕτω καὶ τρασιά· ἔστι δὲ τόπος, ὅπου ἐστὶ πλῆθος σύκων ξηραينوμένων ἢ τυρῶν ἢ ὀτουδήποτε. καὶ τὸ αἵμασιὰ οὕτως ἔχει ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὸ ὄνομα. τὸ ἐξεσία, ὀσία, οὐκ ἀντίκειται ἐπὶ πράγματος.

[Ἑσχατος Μυσῶν πλεῖν·] Ἑλλησι λοιμῷ κρατουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν, ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν. οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠπόρουν· αὖθις δὲ τὴν Αἰολίδα παρὰ τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μυσίας εὗρον. ἔνιοι τὴν παροιμίαν τοῦ χρησμοῦ λέγουσι Τηλέφῳ μαντευομένῳ γεγονέναι περὶ γονέων, ἐπὶ τίνας τόπους ἐλθὼν εὗροι τοὺς γονεῖς, τὸν δὲ θεὸν προστάξαι, πλεῖν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν. ἀφικόμενον δ' εἰς Τευθρανίαν, νέμεσθαι γὰρ ταῦτα τὰ χωρία Μυσούς, ἐπιτυχεῖν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. τάττεται δὲ ἡ

παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῇ ἐπιτασσομένων. **[Ἔσχατος]** δὲ παρὰ τὴν σχέσιν καὶ κώλυσιν, ὁ τελευταῖος. καὶ ὕστατος, καὶ ὅτι ὑπ' αὐτόν ἐστιν ἡ στάσις, καὶ οὐκέτι προβῆναι δύναται, ἀλλ' ὕστερος εἰστίηκε, τοῦ πρώτου μὴ ἐῶντος. καὶ τὸ πύματος, ἀπὸ τοῦ πεπαῦσθαι, καὶ τέρμιον, τὸ ἔσχατον, ἀπὸ τοῦ τέρματος, ὃ ἐστὶ τέλους.

[Ἔσχατόωσαν:] κειμένην ἐσχάτην.

[Ἔσχάτως:] ἄκρως. Μένανδρος· φοβοῦμαί σε ἐσχάτως.

[Ἔσχε:] κατέπαυσε. Θουκυδίδης· αἱ δὲ τριῆρεις πλέουσai εἰς Αἴγυπτον ἔσχον κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρας. καὶ Αἰλιανός· οὐ γὰρ ἔσχον ἀνήνασθαι τὸ πρόσταγμα. ἀντὶ τοῦ ἡδυνήθησαν.

[Ἔσχεδιάζον:] ἡτοίμαζον. ἢ ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἔλεγον. Ἰώσηπος· τοῖς δὲ τὸν πόλεμον ἐξάψασιν ἐσχεδιάζοντο πρὸς ἡδονήν. καὶ Πολύβιος· ἀπλῶς δὲ πάντα κατὰ τὸ συνεχές ἐκ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι.

[Ἔσχετο:] ἐπεσχέθη.

[Ἔσχηματισμένος:] ὁ προσποιητὸν τρόπον ἔχων καὶ δοκῶν εἶναι κόσμιος· ὡς παρὰ Λυσία ἐν τῷ πρὸς Τίμωνα· οἱ δ' ἀλαζονεύονται μὲν Τίμωνι παραπλησίως καὶ ἐσχηματισμένοι περιέρχονται, ὥσπερ οὗτος.

[Ἔσχολάρχησε:] σχολῆς ἤρξεν, ἐδίδαξεν.

[Ἐτάζω·] αἰτιατικῇ.

[Ἔται:] οἱ πολῖται. πηοὶ δὲ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενεῖς.

[Ἐταινίωσε:] περιείλησε, συνέσφιγξεν. ὁ δὲ κατεταινίωσε τὸ τραῦμα τῇ ζώνῃ.

[Ἐταῖρα:] φίλη, πόρνη. ὅτι Σκιπίων ἐταῖρας καὶ θύτας καὶ μάντιες ἐξήλαυνε τοῦ στρατοπέδου, οἷς διὰ τὰς δυσπραξίας οἱ στρατιῶται περιδεεῖς γεγονότες ἐχρῶντο.

[Ἐταῖραι Κορίνθιαι:] Λαῖς, Κυρήνη, Λέαινα, Σινώπη, Πυρρίνη, Σκιώνη, Ῥοδῶπις Θρακική, σύνδουλος Αἰσώπου τοῦ λογοποιοῦ· ἥτις ἐλευθερωθεῖσα κατέμεινεν ἐν Αἰγύπτῳ. φησὶ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· καὶ τὰς γ' ἐταῖρας φασὶ τὰς Κορινθίας, ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ, οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν· ἂν δὲ πλούσιος, τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθύς εἰς τοῦτον τρέπειν.

[Ἐταῖρε:] ὁ Πλάτων καὶ οἱ ἄλλοι φιλόσοφοι τοὺς γνησίους ἐραστὰς τῶν λόγων ἐταῖρους ἐκάλουν· οὓς ἐμιμεῖτο Ἰουλιανὸς ἐταῖρους πάντας καλῶν ἐν ταῖς συνουσίαις, οὐκ ἀπαυθαδιζόμενος τῇ βασιλείᾳ.

[Ἐταιρεία:] ἡ συνήθης ὁμόνοια, καὶ φιλία. Βάβριος· θέντο μετ' ἀλλήλοισιν ἐταιρείην μύε δοιῶ, οὐ καθ' ὁμὰ ζῶντες· ὁ μὲν κατὰ νειὸν ἐρήμην ἐτρέφετ', ὃς δὲ δόμοισιν ἐν ἀφνειῶν τρέφετ' ἀνδρῶν.

[Ἐταιρεία] καὶ τὸ τάγμα. καὶ **[Ἐταιριάρχης,]** ὁ τῆς ἐταιρείας ἄρχων.

[Ἐταιρεῖος:] ὁ Ζεὺς παρὰ Κρησί. σημαίνει δὲ καὶ τὸν φίλον.

[Ἐταιρία:] ἡ φιλία. ἰδίως ἐπὶ τῆς ἐταιρίσεως τοῦνομα τέ ταχεν Ἀνδοκίδης.

[Ἐταιριζομένη:] ἐρεθιζομένη, προσκνωμένη. **[Ἐταιρίζω]** γὰρ τὸ φίλον προσλαμβάνομαι.

[Ἐταιρισάμενος:] συνεργήσας. καὶ **[Ἐταιρίσας,]** πορνεύσας. καὶ **[Ἐταιρήσεις,]** τὰς πορνείας.

[Ἐταιρίστριαι:] αἱ καλούμεναι τριβάδες.

[Ἑταῖρος:] ὁ ἴδιος.

[Ἑταιρῶ:] ἐπὶ τῆς πόρνης.

[Ἑταιρῶν ἀνθινῶν:] νόμος Ἀθήνησι τὰς ἐταίρας ἄνθινα φορεῖν.

[Ἑτεα:] ἔτη παρ' Ὀμήρῳ.

[Ἑτέθησαν:] ὑπέκυψαν, ἐπέισθησαν. οἱ δὲ τῇ τοῦ βασιλέως μᾶλλον καὶ τοῦ ἐπισκοποῦντος ἐτέθησαν βουλῇ.

[Ἑτέκταινον:] κατεσκεύαζον.

[Ἑτέαρχος:] ζητεῖ ἐν τῷ Βάπτος.

[Ἑτελέσθησαν:] ἐμιάνησαν, μετέσχον τῆς μιαιῶς συνουσίας. ἐκοινώνησαν.

[Ἑτέλει:] ἐτέτακτο.

[Ἑτεοβουτάδαι:] γένος Ἀθηναίοις πολὺ λαμπρόν, ἀπὸ Βούτου· ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς καθίσταντο Ἀθήνησιν. ὅτι οἱ Ἑτεοβουτάδαι ἀπόγονοι τοῦ Βούτου τοῦ ἱερέως. τὸ γὰρ ἑτεὸν ἀληθὲς δηλοῖ.

[Ἑτεοκλῆς:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Ἑτεοκλείης, Ἑτεόν:]** ἀληθῶς. ἑτεὸν ἡγῆ γὰρ θεούς; ἀληθῶς πεπίστευκας εἶναι θεούς;

[Ἑτεόνικος:] ὄνομα κύριον.

[Ἑτεωνεύς:] ὄνομα κύριον.

[Ἑτεραλκία:] ἑτεροκλινῆ. **[Ἑτεραλκῆς νίκη,]** ἐπὶ ἵππου ὅταν οἱ ἡττηθέντες νικήσωσιν.

[Ἑτερόγναθος:] ἀπειθής, ἢ ἄπληστος, καὶ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων.

[Ἑτερομάσχαλος χιτῶν:] ἦν ἐξωμίδα λέγουσιν.

[Ἑτερομόλιος δίκη:] εἰς ἣν ἀντίδικοι οὐκ ἦλθον.

[Ἑτερον·] Ὅμηρος· ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη. ἐνταῦθα δοκεῖ συγκεχύσθαι τὸ δυϊκόν. ἔδει γὰρ ἕτερον δὲ εἶπη, ἑτέρου πρὸς ἕτερον ἀντιδιαστελλομένου. τὸ γὰρ ἄλλος ἐπὶ πλείονων τίθεται. πιθανεύονται δέ, ὅτι ἐπὶ τῶν ὁμοειδῶν τὸ ἕτερον.

[Ἑτερος:] ἐπιμεριζόμενον. τετραχῇ δὲ ἐπιμερίζονται· εἷς ἐκ δύο, ὡς ἕτερος τῶν ὀφθαλμῶν· δύο καθ' ἓνα, ὡς ἐκάτερος· εἷς ἐκ πολλῶν, ὡς ἄλλος· πολλοὶ καθ' ἓνα, ὡς ἕκαστος.

[Ἑτερόστομος φάλαγξ] καλεῖται, ἣτις πορεύεται, τὸ μὲν ἡγούμενον ἡμισυ ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ· τουτέστι τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου, τοῦ δὲ λοιποῦ ἡμίσεως τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ.

[Ἑτερόφθαλμος:] ὁ ἐν Λοκροῖς νομοθετήσας. Δημοσθένης ἐν τῇ κατὰ Τιμοκράτους.

[Ἑτερόχροιος:] ὁ ἄλλοις κατὰ τὴν χροίαν.

[Ἑτέρωθεν] καὶ **[Ἑτέρωθι]** καὶ **[Ἑτέρωσε:]** εἰς ἕτερον μέρος. ἀλλαχόσε.

[Ἑτεροῖος:] ὁ ἄλλος.

[Ἑτεροιομένη:] ἀλλοιοιμένη.

[Ἑτεροῖω:] τὸ μεταβάλλω.

[Ἑτεροίως:] ἀλλοίως.

[Ἑτετρήχει:] ἐτετράχυτο.

[Ἑτεχνίτευε:] μετὰ τέχνης καὶ δόλου ἠρεύνα. Ἰώσηπος· ἐτεχνίτευε μαθεῖν, τίνι τρόπῳ τοσοῦτον προέχει κατ' ἀρετὴν.

[Ἑτειον:] ἐνιαύσιον. ἐπέτειον δέ, τὸ μὴ μόνον, ἀλλὰ πρὸς ἐνιαυτὸν ἀκμάζον. καὶ **[Ἑτειος καρπὸς]** καὶ **[καιρός. Ἑτειρεν:]** κατεπόνησεν.

[Ἑτειχηροῦντο:] τοῖς τείχεσι περιεστοιχίζοντο, περιεκλείοντο. ἐντὸς δὲ τῆς τάφρου καὶ τοῦ ἐρύματος ἐτειχηροῦντο.

[Ἑτήρει:] ἐταμίευε. τοὺς δὲ νεωτέρους ἐτήρει τῷ θριάμβῳ.

[Ἑτης:] ὁ πολίτης· ἀπὸ τοῦ ἔθους. ὡς ξένος, ὁ ἔξω τῆς ἐνότητος ὢν, ἢ παρὰ τὸ ἔξω εἶναι.

[Ἑτησίαι:] οἱ ἄνεμοι οἱ κατ' ἔτος πνέοντες. πνέουσι δὲ ἐν ἀκμῇ τοῦ θέρους, διότι ὁ ἥλιος μετεωρότερος καὶ ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν τόπων ἀρκτικώτερος γινόμενος λυεῖ τὰ ὑγρὰ τὰ ἐν ταῖς ἄρκτοις. λυόμενα δὲ ταῦτα ἐξαεροῦται καὶ πνευματοῦται, καὶ ἐκ τούτων γίνονται οἱ Ἑτησίαι καὶ ἀπὸ τῶν ἀρκτῶν τόπων φέρονται ἐπὶ τοὺς μεσημβρινούς. ἃ προσπίπτει τοῖς ὑψηλοτέροις ὄρεσι τῆς Αἰθιοπίας, καὶ πολλὰ καὶ ἀθρόα γινόμενα ἀπεργάζονται ὑετούς, καὶ ἐκ τῶν ὑετῶν τούτων πληθωρεῖται ὁ Νεῖλος τοῦ θέρους, ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν καὶ ξηρῶν τόπων ῥέων.

[Ἑτήσιος:] ὁ κατ' ἔτος.

[Ἑτήτυμος:] ὁ ἀληθής.

[Ἑτι:] ἐπίρρημα. παρέλκει αἰὲ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Ἀριστοφάνης· ἦν οὖν ἐμοὶ πέπεισθε, σωθήσεσθ' ἔτι.

[Ἑτίθετο·] οὐδὲ τῇ ὄψει τῶν ὀνείρων ἐτίθετο. ἀντὶ τοῦ προσέκειτο, προσεῖχεν.

[Ἑτιθηνήσατο:] ἐγαλούχησε.

[Ἑτίθει σκάνδαλον.]

[Ἑτι μὴν:] χρονικὸν ἐπίρρημα.

[Ἑτιμησάμην·] ὡς ἔγωγ' ἐτιμησάμην ἂν τοῦ παντός, Ἀντώνιον τὸν ἀποκτείναντα Κικέρωνα περιεῖναι.

[Ἑτιμήσατο:] ἐξηριθμήσατο. ὁ δὲ συλληφθεὶς ἐκ τῶν βαρβάρων, καὶ τοῦ βασιλέως περὶ ἀφέσεως ἀντιπρεσβευσάμενος, ἐτιμήσατο τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὁ βάρβαρος λιτρῶν τ'.

[Ἑτιμήσαντο:] ἐζημίωσαν, κατεδίκασαν. οἱ δὲ τὸν Σωκράτην θανάτου ἐτίμησαν. **[Τίμημα]** γὰρ ἡ ζημία καὶ ἡ καταδίκη.

[Ἑτιμήσασθε:] ἀντὶ τοῦ ἡγοράσατε. Θουκυδίδης· ἦν ὑμεῖς πολλῶν χρημάτων ἐτιμήσασθε.

[Ἑτισάμην:] ἐτιμωρησάμην.

[Ἑτισαν:] ἔδωκαν. Αἰλιανός· ἀνθ' ὧν οἱ Φωκεῖς ἔτισαν δίκας βαρυτάτας.

[Ἔτισε:] δέδωκεν. ὁ δὲ ἔτισε δίκας, ὧν ἔπραξεν. οὐ γάρ τι που ταχεῖ καὶ ὠκυμόρῳ τέλει τὸν βίον κατέστρεψεν, ἀλλ' ἐκολάζετο χρόνῳ.

[Ἔτλη:] ὑπέμεινεν.

[Ἐτνήρυσις:] ἀθάρα μετὰ γάλακτος. καὶ ἐτνήρυσις, ἡ ζωμάρυστρος, ἐν ἧ τὸ ἔτνος ἀρύονται· ὥσπερ οἰνήρυσις πᾶν τὸ ταράσσον. ἔτνος δὲ ἔλεγον τὴν ἀθάραν καὶ τὸ πίσσηνον ἀπέψημα. καὶ κνήστιν καὶ τὰν ἐτνοδόνον τορύναν.

[Ἔτνος:] τὸ ὄσπριον.

[Ἐτόπασεν:] ὑπενόησεν, ἐνόμισεν.

[Ἔτορεν:] ἔτρησεν, ἐτρύπησεν.

[Ἐτός:] παρέργως. **[Ἔτος]** δὲ ὁ χρόνος. καὶ δοτική τῷ ἔτει· καὶ πληθυντικῶς τὰ ἔτη.

[Ἐτυρώθη:] ἐσκληρύνθη. Δαβὶδ· ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν.

[Ἐτώθαζον:] ἔσκωπτον, ἐχλεύαζον, ἐλοιδόρουν. οἱ δὲ ἐς τὸν Χοσρόην ὕβριζον ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων καὶ ξὺν γέλῳτι ἀκόσμῳ ἐτώθαζον. ἢ **[Ἐτώθασαν,]** ἐκαυχήσαντο.

[Ἐτώσιον:] τὸ μάταιον.

[Ἐτραχηλίασε:] κατισχυρεύσατο· ἢ ἐγαυρίασεν. ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ἀποβαλλόντων τοῦ τραχήλου τὸν ζυγόν. Ἰώβ· ἔναντι δὲ κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν.

[Ἐτρησεν:] ἐτρύπησεν.

[Ἐτρίβετο:] ὑπερετίθετο, ἀνεβάλλετο. μέχρι πολλοῦ διαφερομένων, ἐτρίβετο ἢ προσβολή.

[Ἐτρώχωσεν:] ἐξέτριψεν. ἡ δὲ γῆ ἀγονίαις κατειλημμένη ἔτρυχεν αὐτοὺς ἀλγεινότατα.

[Ἐτοιμάζω.] αἰτιατικῇ.

[Ἔτοιμος:] ὁ εὐχερής.

[Ἐτοίμως:] ἐμπαρασκευώς. **[Ἐτόμως]** δὲ ἀληθῶς. διὰ τοῦ υ ψιλοῦ καὶ ψιλοῦται.

[Ἔτυμος:] ὁ ἀληθής.

[Ἐτύγχανεν. Ἐτύθη:] ἐσφαγιάσθη.

[Ἐτυμοκλῆς:] ὄνομα κύριον.

[Ἔτυχον·] γενικῇ.

[Ἐτυμολογία.]

[Ἔοιγμεν:] ἐοίκαμεν.

[Ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγὴν μολεῖν. Ἐοίκασι τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς:] παροιμία ἐπὶ τῶν ὠχρίωντων καὶ ἰσχνῶν. Πύλος δὲ χωρίον τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα Κλέων στρατηγῆσας τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ Σφακτηρίας ἔλαβεν. εἰκὸς οὖν τούτους διὰ τὸν τοῦ αἰχμαλωτισμοῦ φόβον καὶ διὰ τὸ πολλὰς μὲν ἡμέρας πεπολιορκῆσθαι ἐν ἐρήμῳ νήσῳ, καὶ ἀφ' ἧς οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων ἦν λαβεῖν, πολλῶ δὲ μετὰ τὴν ἄλωσιν συγκεκλειῖσθαι χρόνῳ δεδεμένους ἐν ξύλῳ, ὠχροὺς τε καὶ ἰσχνοὺς καὶ δυσειδεῖς γεγονέναι.

[ῚΕοικεν:] ἔπρεπεν.

[ῚΕοικότα:] πρόσφορα.

[Εῖ:] καλῶς. ἐρᾷ αὐτῆς ἀνὴρ ῚΡωμαῖος, ῚΑππιος ὄνομα, τῶν εὔ γεγονότων.

[Εῦα:] ἡ πρώτη γυνὴ καὶ πρώτη τοῦ κόσμου παράβασις· εἰ καὶ ὁ Ἀδάμ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Ζωὴν ταύτην κέκληκεν, ὡς ἐσομένην μητέρα τῶν ζώντων.

[Εὔα:] τράγου φωνῆς μίμημα. ὁ δὲ τράγος ἐκ τοῦ φρέατος ἀπεπήδησε τὸ αὐτὸ φωνήσας εὔα.

[Εὐαγελάων:] ὄνομα κύριον.

[Εὐαγγέλιον:] τὰ κάλλιστα ἀπαγγέλλον.

[Εὐαγγελίζομαι σε·] αἰτιατικῇ. εὐαγγελίζομαι δέ σοι χαράν.

[Εὐάγγελος,] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀνακαλυπτόμενος· ὡς Ἀθηναῖος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

[Εὐαγές:] ἀγνόν, εὐσεβές, ὅσιον, θειότατον. γένους δὲ ἦν εὐαγοῦς, οὐκ ἐπὶ δυνάμει τρυφώση λαμπρυνομένου, οὐδὲ ἐπὶ χρημάτων περιουσίᾳ κολακικῇ.

[Εὐαγές:] καλῶς κεκλασμένον.

[Εὐαγής:] καλῶς περιηγμένος. μεταφορικός κύκλος. καὶ ἐν ῚΕπιγράμμασι· Περικὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὺν ὕμνων χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἦδε κόνις.

[Εὐάγητον:] καθαρὰν, λαμπράν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· δροσερὰν εὐάγητον φύσιν.

[Εὐάγκαλον:] ἐλαφρόν, εὐμαρῇ. ὁ δὲ Αἰνείας τὸν πατέρα ἐπιθέμενος τοῖς ὤμοις ἐξῆγε, φόρτον ὡς υἱεῖ φιλοπάτορι καὶ τοῦτον εὐάγκαλον. οὕτω φησὶν Αἰλιανός.

[Εὐαγόρας,] Λίνδιος, ἱστορικός. ἔγραψε Βίον Τιμαγένους καὶ ἐτέρων λογίων, Ζητήσεις κατὰ στοιχεῖον Θουκυδίδου, Τέχνην ῤητορικὴν ἐν βιβλίοις ε΄, τῶν παρὰ Θουκυδίδη ζητουμένων κατὰ λέξιν, ἱστορίαν τε περιέχουσιν τὰς Αἰγυπτίων βασιλείας.

[Εὐάγωγον:] εὐχερές. καλῶς ἀναγόμενον. ἢ **[Εὐάγωγον,]** εὐθήρατον, εὐληπτον.

[Εὐάγριος·] οὗτος ἔγραψε διάφορα καὶ ὑπόμνημα εἰς τὰς παροιμίας Σολομῶντος.

[Εὔαδεν:] ἤρεσεν.

[Εὐάθλους δέκα:] Εὐάθλος ῤήτωρ ἦν πονηρός. Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν· ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος, ὥσπερ Εὐάθλος παρ' ἡμῖν τοῖς νέοις. ἦν δὲ καὶ εὐρύπρωκτος καὶ ἄλως καὶ ἀγεννής. διὸ καὶ τοξότην αὐτὸν καλεῖ, οἷον ὑπηρέτην.

[Εὐάλωτον:] εὐκόλως χειρούμενον.

[Εὐανακλήτως:] συμπαθῶς. καὶ πρὸς τοὺς χαλεπήναντας καὶ πλημμελήσαντας εὐανακλήτως ἔχειν, εὐαναδιδάκτως, ἐπειδὰν αὐτοὶ ἐπανελθεῖν θέλωσιν.

[Εὐανδρία·] Δείναρχος· εὐανδρίας ἀγὼν ἤγετο.

[Εὐανθῆς γλῶσσα.] ἡ ἄκρως ἡττικισμένη ὁμιλία καὶ πολλῶν γέμουσα χαρίτων καὶ μουσικῶν ἀπηχημάτων ἀπόζουσα.

[Ευάντητος:] ευαπάντητος, ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

[Ευάντυγα:] εὐάξονα.

[Ευάρεος.]

[Ευαρεστῶ·] δοτικῇ.

[Ευαρίθμητοι:] ὀλίγοι. ἐν ευαριθμήτοις ἡμέραις τῷ Καίσαρι συνόντες, ἀντὶ τοῦ ἐν ὀλίγαις.

[Ευαρμοστώτερος:] τοῦ συμφέροντος στοχαζόμενος. ὁ δὲ ἐδόκει πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς ευαρμοστώτερος εἶναι Πασιστράτου, διὰ τὸ βαθύτερος τῇ φύσει καὶ στασιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν.

[Ευαστήρ:] ἐπίθετον Διονύσου. παρὰ τὸ εὐοῖ ἐνθουσιαστικόν. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀγρονόμων τάδε Πανὶ καὶ ευαστῆρι Λυαίῳ, τουτέστι Λυαίῳ, πρέσβυς καὶ Νύμφαις Ἀρκὰς ἔθηκε Βίτων.

[Ευαφές:] εὐμάλακτον, εὐψηλάφητον.

[Ευάφορα:] εὐσκοπα, εὐθεώρητα. κολωνὸν ἐπιλεξάμενος, ὅφ' οὗ τὰ τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ κατόπιν ευάφορα ἦν, λόχον ἐπ' αὐτοῦ ἐπέστησεν.

[Εὖ βεβηκότα:] εὐσταθῇ.

[Εὐβοεῖς:] ἐθνικόν.

[Εὐβοτον:] καλὰ βοσκήματα ἔχουσιν.

[Εὐβουλία:] ἐπιστήμη τοῦ σκοπεῖσθαι, ποῖα καὶ πῶς πράττοντες πράξομεν συμφερόντως.

[Εὐβουλος:] δημαγωγὸς ἦν ἐπιφανέστατος.

[Εὐβουλος,] Κήτιος, Ἀθηναῖος, υἱὸς Εὐφράνορος, κωμικός. ἐδίδασκε δράματα ρδ'. ἦν δὲ κατὰ τὴν ρα' Ὀλυμπιάδα, μεθόριος τῆς μέσης κωμωδίας καὶ τῆς παλαιᾶς.

[Εὐβοια:] ἡ νῆσος.

[Ευγαίων:] ὄνομα κύριον.

[Εὕγε:] καλῶς, ὁσίως. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείας πολλάκις.

[Ευγενάτορος:] σοφιστοῦ τινος.

[Ευγενέστερος Κόδρου:] τοῦ υἱοῦ Μελάνθου τοῦ Μεσσηνίου, πατρὸς δὲ Μέδοντος καὶ Νηλέως. οὗτος ὁ Κόδρος Δωριέων ἐπιστρατευσάντων Ἀθηναίοις, ἐπεὶ τοὺς ἐκ Πελοποννήσου φυγάδας προσεδέξαντο, ἐν οἷς καὶ Μέλανθον, χρησιμοῦ δὲ αὐτοῖς δοθέντος, αἰρήσειν τὴν πόλιν, ἐὰν ἀπόσχωνται τοῦ τῶν πολεμίων βασιλέως, νοήσας τὸν χρησμόν, ἀναλαβὼν ὑλοτόμου ἐσθῆτα καὶ ἐντυχὼν τοῖς φύλαξι τῶν Δωριέων ἓνα ἐξ αὐτῶν ἀνείλε. διοργισθέντες δὲ οἱ λοιποί, συλλαβόντες αὐτὸν ἀνείλον, ὡς Εὐδήμος. οἱ δὲ περὶ Κόδρου φασίν, ὅτι βασιλεύοντος αὐτοῦ Ἀθηναίων, τοῖς Λακεδαιμονίοις γενομένης ἀφορίας κατὰ τὴν χώραν πᾶσαν, ἔδοξε στρατεύειν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ὅπως ἐξαναστήσαντες τῆς Ἀττικῆς τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτοὶ κατανείμονται τὴν χώραν· καὶ πυνθάνονται τῆς Πυθίας, εἰ λήψονται τὰς Ἀθήνας. ἀνελόντος δὲ αὐτοῖς τοῦ θεοῦ, διότι τὴν πόλιν οὐχ αἰρήσουσιν, ἐὰν τὸν βασιλέα τῶν Ἀθηναίων Κόδρον ἀποκτείνωσι· καὶ ἐστράτευσαν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Κλεόμαντις δὲ τῶν Δελφῶν τις πυθέσθαι τὸν χρησμόν καὶ ἀποστεῖλαι Ἀθηναίους. τοῦτο μαθὼν Κόδρος, πρὸ τῆς πόλεως ἐξελθὼν φρύγανα συνέλεγε. δύο δὲ τινῶν ἐλθόντων πρὸς αὐτὸν

πυνθάνεσθαι τίς εἴη· ὁ δὲ Κόδρος τῷ δρεπάνῳ πλήξας ἀπέκτεινεν αὐτόν, ὁ δὲ ἕτερος ἀνεῖλε τὸν Κόδρον. οἱ δὲ ῥήτορες τὸ Κόδρος ἐπὶ τοῦ ἐντίμου ἐχρήσαντο, ὥς φησιν Εὐδήμος ἐν τῷ περὶ λέξεων ῥητορικῶν.

[Εὐγένεια:] ἡ καλὴ γενεά. **[Εὐγενία]** δὲ ὄνομα κύριον, διὰ τοῦ ι.

[Εὐγενής:] ὑπὲρ γένους ἢ περ πατρίδος. ἐπὶ δὲ τῆς τελευτῆς, ἐπεὶ ἔδει τὴν τῶν ὅπλων παράδοσιν ποιήσασθαι, ὁδυρμός τις εὐγενῆς ἦν, καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν ἐνέπεσε τοῖς πλήθεσι. Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρή. πάντ' ἀκήκοας λόγον.

[Εὐγένιος,] Τροφίμου, Αὐγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυγίᾳ, γραμματικός. οὗτος ἐδίδαξεν ἐν Κωνσταντίνου πόλει καὶ τὰ μάλιστα διαφανῆς ἦν, πρεσβύτης ἤδη ὢν, ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέως. ἔγραψε κωλομετρίαν τῶν μελικῶν Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου, ἀπὸ δραμάτων ιε'. Περὶ τοῦ τί τὸ παιωνικὸν παλιμβάκχειον· Περὶ τῶν τεμενικῶν, ὅπως προφέρεται· οἷον Διονύσιον, Ἀσκληπίειον· Παμμυγῇ λέξιν κατὰ στοιχεῖον· ἔχει δὲ καὶ τὰ παράδοξα ἢ περὶ τόνον ἢ πνεῦμα ἢ γραφὴν ἢ μῦθον ἢ παροιμίαν ἐπόμενα αὐτῇ· Περὶ τῶν εἰς ια ληγόντων ὀνομάτων, οἷον ἔνδεια ἢ ἐνδία· καὶ πότε διφορεῖται· καὶ ἄλλα τινὰ τρίμετρα ἰαμβικά.

[Εὐγείος:] τόπος καλὴν ἔχων γῆν. καὶ οὐδέτερον τὸ εὐγειον, τὸ πρὸς τὴν δύσιν κείμενον.

[Εὐγηρότατος,] καλὸς γέρων, ἀξιότιμος.

[Εὐγνωμοσύνη:] εὖνοια, γνησιότης.

[Εὐγνωτος:] φανερός.

[Εὐγράμματον ὄνομα:] τὸ εὐφημον. οὐκ εὐγράμματον δὲ τὸ δύσφημον· ὥς τὸ Νεφέρσωφρις Αἰγύπτου βασιλεύς.

[Εὐδαμίδας:] ὄνομα κύριον.

[Εὐδαῖμον·] καὶ γηρῶντι γῆρας εὐδαῖμόν τε καὶ μακαριστόν. καὶ **[Εὐδαιμονέστατος,]** εὐτυχής, πλουσιώτατος, μακαριστότατος.

[Εὐδαιμονία] δέ ἐστιν εὖροια βίου. καὶ **[Εὐδαίμων,]** ὁ κατ' ἀρετὴν ἐνεργῶν.

[Εὐδαιμονέστερος τῶν Καρκίνου στροβίλων:] ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστατος. ἐν εἰρωνείᾳ. στροβίλους φησὶν Ἀριστοφάνης τοὺς υἱοὺς Καρκίνου τοῦ ποιητοῦ, οὓς ἀνωτέρω ὄρτυγας καὶ γυλιοτραχήλους εἴρηκε διὰ τὸ τραχὺ τοῦ σώματος. ἢ πρὸς τὸ τοῦ καρκίνου ὄνομα παίζων· ὁστρακόδερμοι γὰρ οἱ καρκίνοι καθάπερ καὶ οἱ στρόβιλοι. ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ ὀρχήσει στροβεῖσθαι· ἐπεὶ καὶ οἱ στρόβιλοι κώνων ἔχουσι δίκην. ἢ ὅτι στρόβιλος ἐστὶν ἡ συστροφή. στροβίλους οὖν εἶπε, καθὼ καὶ ἀλλαχοῦ γυλιαύχενας. καὶ Σοφοκλῆς· οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονῆσαι πρώτης. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀγαθῆς, ἀλλὰ κακῆς. οὐ πάνυ τῆς πρώτης κατ' εὐδαιμονίαν μοίρας· τούναντίον δέ, κατὰ δυσδαιμονίαν ἐσχάτην.

[Εὐδαιμονία:] εὐτυχία, εὐπραγία.

[Εὐδαιμονία] καὶ **[Εὐδαίμων:]** εἰσὶ τινὰ τῶν ἐναντίων ἅμεσα· οἷον τῷ ἀνθρώπῳ νόσον ἢ υἰείαν· καὶ λευκὸν καὶ μέλαν. εὐδαίμων δὲ καὶ κακοδαίμων τῶν ἐμμέσων. εἰ γὰρ τις εὐδαίμων, οὗτος οὐ κακοδαίμων. οὐ μὴν εἰ οὐκ εὐδαίμων, κακοδαίμων ἐξ ἀνάγκης. οὐ γὰρ ἀμέσως ἀντίκειται εὐδαιμονία τε καὶ κακοδαιμονία, ἐπεὶ ἐνδέχεται τινὰ σπουδαῖον ὄντα μὴ εἶναι εὐδαίμονα. καὶ εἰ μὲν σπουδαῖος, οὐκ ἐξ ἀνάγκης κακός· οὐ γὰρ ἅμεσα ἀρετὴ καὶ κακία. καὶ ὁ μὲν σῶφρων οὐ μαίνεται·

οὐ μὴν ὁ μὴ σώφρων μαίνεται. ὥστε οὐκέτι πρὸς κατασκευὴν καὶ ἀνασκευὴν τὰ οὕτως ἐναντία χρήσιμα. μεταφέροντες δὲ τὸν λόγον κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν λέγομεν, ὅτι ὁ σπουδαῖος εὐδαίμων ἐστὶ, τὸν εὐδαίμονα μεταλαμβάνομεν εἰς τὸν κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν λόγον· ὁ γὰρ εὖ τὸν δαίμονα ἔχων σημαίνεισθαι δοκεῖ τὸ τοῦ εὐδαίμονος ὄνομα. εἰ δὴ δαίμων ἐκάστου ἡ ψυχὴ, καθὰ Ξενοκράτει δοκεῖ, εἴη ἂν εὐδαίμων ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων· εὖ δὲ τὴν ψυχὴν ἔχει ὁ σπουδαῖος· σπουδαῖος δὲ ἄρα ὁ εὐδαίμων.

[Εὐδαίμων.] πολλὰ μὲν οὖν χρήματα εὐρίσκεται καὶ ἄλλα, ὅσα ἐπὶ προσλήψει τοῦ εὐδαίμονος ὠφελεῖ τοῖς ἔχουσιν.

[Εὐδαίμων:] ὁ πλούσιος, ὁ ἐνάρετος. πᾶσα ἀνάγκη τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἐν ἄδου ἔσεσθαι ἄμεινον, τοῖς δὲ κακοῖς κάκιον. οἶμαι δὲ ὅτι καὶ ἐνθάδε ἔτι διατρίβουσι, τοῖς μὲν δικαίοις ἀκολουθήσειν εὐδαίμονα χάριν, τοῖς δὲ ἀδίκους κακοδαίμονα τίσιν.

[Εὐδαίμων,] Πηλουσιώτης, γραμματικός, σύγχρονος Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ· πρὸς ὃν καὶ διαφόρως φαίνεται γράφων. οὗτος ἔγραψε ποιήματα διάφορα, Τέχνην γραμματικὴν, Ὀνοματικὴν ὀρθογραφίαν.

[Εὐδαίμων ὁ Κορίνθιος, ἐγὼ δ' εἶην Τενεάτης:] Τένεα κώμη πλησίον Κορινθίων κατάφυτος. ὡς τῶν Κορινθίων, ἅτε ἐν μεγάλῃ πόλει, φθονουμένων καὶ πράγματα ἐχόντων, τῶν δὲ Τενεατῶν ἀπραγμονέστερον διὰ τὸ εὐτελὲς ζώντων ἐλέχθη ἡ παροιμία.

[Εὐδαῖος:] ὄνομα κύριον.

[Εὐδείελον:] εὐπεριόριστον.

[Εὐδημος,] ῥήτωρ. ἔγραψε διάφορα, καὶ κατὰ στοιχεῖον περὶ λέξεων, αἷς κέχρηται ῥήτορες τε καὶ τῶν συγγραφέων οἱ λογιώτατοι· πάνυ ὠφέλιμον.

[Εὐδία:] ἡ ἄνευ ἀνέμων ἡμέρα.

[Εὐ διάγειν·] οὕτως ἐπέγραφεν Ἐπίκουρος, εὖ διάγειν· χαίρειν δὲ ὁ Κλέων καὶ εὖ πράττειν ὁ Πλάτων.

[Εὐδιάλογος:] εὐόμιλος.

[Εὐδίαος:] χειμάρρους, καὶ τρῆμα τῆς νεώς, δι' οὗ ἡ ἀντλία ἐκρεῖ.

[Εὐδιεινός:] ὁ καιρός, καὶ ὁ ἄνεμος, καὶ **[Εὐδινός]** ὁμοίως.

[Εὐδικία:] δικαιοσύνη. τὸ δὲ κλέος, ὅπερ ἐπὶ ταῖς νίκαις τῶν πολεμίων καὶ ἐπὶ τῇ κατ' εἰρήνην εὐδικία ἦν πεπορισμένος, ἔτι ἀξιοθεατώτερον αὐτὸν πᾶσιν ἐποίει.

[Εὐδικος:] εἷς ἐστὶν οὗτος τῶν κατασταθέντων ὑπὸ Φιλίππου κυρίων Θετταλίας ἀπάσης.

[Εὐδίνητα:] εὐστροφα, εὐκίνητα. τρύπανά τ' εὐδίνητα καὶ ὠκίηεντα τέρετρα. ἐν Ἐπιγράμμασιν.

[Εὐδίοδον:] εὐπόρευτον, βάσιμον. ἐσώρευον δὲ τὰ τεμνόμενα ξύλα ἐπὶ τῆς μεταξὺ χώρας, ὡς εὐδίοδα ἦ.

[Εὐδμητον:] καλῶς ὠκοδομημένον.

[Εὐδοκεῖν:] συγκατατίθεσθαι. ὁ δὲ ἔφη εὐδοκεῖν τοῖς λεγομένοις, εἰ λάβῃ πίστει. ἀντὶ τοῦ ἀρέσκεσθαι.

[Εὐδόκησας:] τῆς σῆς ἡξίωσας οἰκειότητος. ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.

[Εὐδοκία:] τὸ ἀγαθὸν θέλημα τοῦ θεοῦ. ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς. καὶ ὁ Ἀπόστολος· κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ.

[Εὐδοκιμώτερος:] ὁ γενναῖος. καί, γυναικες εὐδοκιμώταται.

[Εὐδοκουμένην:] καλῶς προσδοκωμένην, ἀρέσκουσιν. Πολύβιος· τοῦ δὲ λέγειν ἀληθινῶς ταῦτα, πίστιν ἔφη ποιήσιν εὐδοκουμένην.

[Εὐδον:] ἐκάθευδον.

[Εὐδόξιος,] ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, ἐξ Ἀραβισσοῦ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Καισάριος ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο, καίτοι πρότερον ἡδονῶν ἥττων φανείς. ἀλλ' ἐβουλήθη τὰς πρώτας κηλίδας διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ αἵματος ἀπορρύψασθαι. ἦλους γὰρ μεγάλους ἐκατέρου τῶν ποδῶν ἐξ τὸν ἀριθμὸν αὐτῷ διαπερονήσαντες πυρὶ παρέδοσαν. καὶ ἐπειδὴ αὐτίκα πρὸς τὴν φλόγα χανὼν ἀπέθανεν, ἡμίφλεκτον ἔτι καὶ σῶν οἱ προσήκοντες τὸν νεκρὸν ἀνελόμενοι ἐν τινι ἀγρῷ Σουβίλ λεγομένῳ κατέθεσαν.

[Εὐδοξος,] Αἰσχίνου, Κνίδιος, φιλόσοφος, Πλάτωνος ἡλικιώτης· ὃ τρεῖς ἐγένοντο θυγατέρες, Ἀκτίς, Δελφίς, Φιλίς. καὶ ἔσχε πρὸς ἀστρολογίαν ὑπερφυῶς ἔγραψέ τε πλεῖστα τοῦ εἵδους τούτου· καὶ Ὀκταετηρίδα, ἔτι δὲ δι' ἐπῶν Ἀστρονομίαν.

[Εὐδρα. Εὐ δρῶσι:] καλῶς ποιοῦσιν.

[Εὐαίων:] ὄνομα κύριον.

[Εὐαίτητος. Εὐεδρον:] ἀσφαλῆ, βεβαίαν. ὁ δὲ ἐπὶ τῶν νώτων ἐκάθισε καθέδραν εὐεδρον καὶ ἐχυράν.

[Εὐέκτης:] ὁ ἐν ὑγείᾳ διαζῶν. ἐπεμελεῖτο καὶ σωμασκίας καὶ ἦν εὐέκτης.

[Εὐεκτικῶς:] σχετικῶς.

[Εὐεξία:] εὐρωστία σώματος. **[Εὐεξία]** δέ ἐστιν ἐπιτεταμένη ὑγεία. ἀκρότης ὑγείας εὐεξία. ὅτι τὸ τῷ μείζονι ἀγαθῷ ἐναντίον μείζον ἐστὶ κακόν, ἐπ' ὀλίγον ἂν τις εὖροι τοῦτο μὴ ἔχον οὕτως. ὡς δοκεῖ ἐπὶ τῆς εὐεξίας ἔχειν καὶ τῆς ὑγείας. τὸ γὰρ τῷ μείζονι ἀγαθῷ ἐναντίον (τοῦτο δέ ἐστιν ἡ καχεξία) ἔλαττον εἶναι δοκεῖ κακόν τῆς νόσου, ἥτις ἐναντία ἐστὶ τῇ ὑγείᾳ, τῷ ἐλάττονι ἀγαθῷ, τῷ τοὺς μὲν νοσοῦντας πάντας καχεκτεῖν, οὐ πάντας δὲ τοὺς καχεκτοῦντας ἤδη καὶ νοσεῖν. τὸ δὲ αἴτιον τοῦτο ἐστίν, ὅτι ἡ μὲν εὐεξία περιεῖληφεν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ὑγείαν· ἔστι γὰρ ἡ ὑγεία εὐεξία. διὸ περιέχουσα ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ὑγείαν ἡ μείζον αὐτῆς ἀγαθόν· πρόσσεστι γὰρ αὐτῇ τὸ εἶναι αὐτὴν τῶν δι' αὐτὴν αἰρετῶν. ἡ δὲ καχεξία οὐκέτι ἐν αὐτῇ περιέχει τὴν νόσον, ἀλλ' ἔστι μόνῳ ἐκείνῳ, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἡ εὐεξία τῆς ὑγείας· ἡ δὲ νόσος ἐν αὐτῇ πάλιν περιέχει τὴν καχεξίαν· ἐπὶ γὰρ καχεξία γίνεται νόσος, ὡς καὶ ἡ εὐεξία ἐπὶ τῇ ὑγείᾳ.

[Εὐέπεια:] ἡ καλὴ φράσις.

[Εὐεπήβολος:] ὁ καλῶς ἐπιβάλλων. καὶ **[Εὐεπηβόλως,]** σαφῶς, καὶ ὀρθῶς.

[Εὐεργετῶ·] αἰτιατικῇ. καὶ **[Εὐεργέτησέ σε.]**

[Εὐερκεῖ:] καλῶς ἡσφαλισμένῳ. ὄφρα μοι εὐερκεῖ καναχὰν δόμῳ ἔνδοθι θείῃ.

[Ευερμία:] ἐπιτυχία, εὐτυχία. ὡς δυσερμία, ἡ ἀτυχία. ἐντεῦθεν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης εὐρήματα κοινὸν Ἑρμῆν ἔλεγον. Αἰλιανὸς· Μιθριδάτης δὲ τὴν ἀποδημίαν Λευκούλλου ἑαυτῷ κατέγραψεν εὐερμίαν εἶναι. καὶ αὖθις· ἀσπαζόμενος εὐερμίαν καιροῦ καὶ ἀνάγκης καλούσης μὴ εἶκων κάκη.

[Ευερνής:] εὐθαλῆς βλαστός.

[Εὔερον:] εὐάερον πόλιν· ἢ μαλακίην, ὥσπερ σισύραν εὐέριον. Πλάτων Ὑπερβόλῳ· λέγει δὲ περὶ τῶν προβάτων. καὶ τοσοῦτον τῆς εὐερίας ἀπολέλαυκεν ὥστε ἀθλιωτάτη ἐστί. Κρατῖνος Πυλαιάν· γλῶσσαν εὐέραν βροτῶν.

[Εὐεστοῖ:] εὐθηνία, καταστάσει.

[Εὐεστῶ·] ὅτι Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης τέλος τὴν εὐθυμίαν εἶναι λέγει, οὐ τὴν αὐτὴν οὖσαν τῇ ἡδονῇ, ὡς ἔνιοι παρακούσαντες ἐξεδέξαντο, ἀλλὰ καθ' ἣν γαληνῶς καὶ εὐσταθῶς ἡ ψυχὴ διάγει, ὑπὸ μηδενὸς τυραννουμένη φόβου ἢ δεισιδαιμονίας ἢ ἄλλου τινὸς πάθους. καλεῖ δὲ αὐτὴν καὶ εὐεστῶ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ὀνόμασιν. ὅτι τὸ εὐεστῶ εὐδαιμονία καλεῖται· ὥσπερ καὶ τὸ αἰεεστῶ ἐπὶ τῆς αἰδιότητος.

[Εὐετηρία:] εὐθηνία, εὐνομία, εἰρήνη, τὸ καλῶς διακεῖσθαι.

[Εὐετήριος·] οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰοβιανοῦ βασιλέως· ὃς διὰ μὲν παιδείαν καὶ φύσεως ὑπερβολὴν οὐδέν τι τῶν ἀρχαίων ἀποδέων, διὰ δὲ μαλακίαν ψυχῆς καὶ ἀπλότητα πολλοὺς τῶν οὐκ αἰτίων ἐς κρίσιν κατέδησεν.

[Εὖ ἔχειν στόμα:] τὸ εὐφημεῖν. οὕτως Εὐπόλις.

[Εὐζώϊος:] ὄνομα κύριον.

[Εὐζωΐτου:] καλῆς ζωῆς.

[Εὐζωνος:] ἡ εὐτόκος κάλλει. ἢ καλή.

[Εὐζωνοι:] ἔνοπλοι, ἢ οἱ μὴ ἔχοντες φορτία. Ἀππιανὸς· ποιμὴν ὑπέσχετο στρατὸν εὐζωνον ἄξειν ὁδὸν ἀτριβῇ τρισὶν ἡμέραις.

[Εὐζωρον:] εὐκέραστον. **[Ζωρόν,]** ἄκρατον. καὶ **[Εὐζωρον,]** καλόν. ἄκρατον.

[Εὐειδής:] ὁ κατὰ θεωρίαν καλός.

[Εὖ εἰδότες:] καλῶς γινώσκοντες.

[Εὐεικτον:] εὐπειθῇ, καλῶς εἶκοντα.

[Εὐειλος:] τόπος ὁ θερμός.

[Εὐηγορία:] ἡ καλλιέπεια.

[Εὐηθες:] ἐπὶ τοῦ βελτίονος καὶ Θουκυδίδης ἐν γ' καὶ ὁ φιλόσοφος.

[Εὐηθείας:] μωρίας, ἀνοίας. ἔτι τε ἀπολαύων τοῦ καιροῦ καὶ τῆς εὐηθείας τῶν ἐπιχωρίων. οὐ γὰρ ἦν πρᾶγμα φενακίζειν τοὺς ἐπιχωρίους.

[Εὐήθειαν αὐτῶν κατεγνωκώς] καὶ **[Εὐηθείας αὐτῶν κατεγνωκός·]** τὸ αὐτό.

[Εὐήθης:] βλάξ, ἀνόητος· ἢ ἄχρηστος τὸ ἥθος. Πολύβιος· εὐήθως ἐκλογιζόμενοι τὰ παρόντα καὶ παιδικῶς.

[Εὐηθίζω:] τὸ μωραίνω.

[Εὐηκής:] ὁ καλῶς ἠκονημένος. καὶ **[Εὐηκέος, Εὐήλατον:]** τὸ καλῶς ἐληλασμένον. τὸ δὲ πεδῖον ἦν ὕπτιον καὶ εὐήλατον καὶ ἐπιτήδειον ἵππῳ ἐμμάχεσθαι. ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς ἐλαυνόμενον.

[Εὐήλιος:] ὁ καθαρός.

[Εὐημερήσαντος·] Ὑπερίδης. τῷ τε σφῶν αὐτῶν βασιλεῖ ἐγκαλεῖν, οἷς εὐημέρησεν ἐν ταῖς ἡλίου δυσμαῖς, καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐπιφέρειν.

[Εὐημερία:] ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ. Ἄλεξις Ὀλυνθία· Εὐημερία δέσποινα καὶ Μοῦσαι φίλαι.

[Εὐημεροῦσαν:] ἐκάστη ἡμέρᾳ εὖ διάγουσαν. φίλοισί τε ξυνοῦσαν, οἷς ξύνειμι νῦν, εὐημεροῦσαν. δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ὥσπερ ἐξαιτούμεθα.

[Εὐηνέμους:] εὐδαινούς, καλούς, ἀχειμάστους.

[Εὐήνιον:] εὐπειθές, καλῶς ἠνιοχούμενον. ἡνία γὰρ τὰ λῶρα.

[Εὐηνιώτατα·] εὐηνος, ὁ πρᾶος καὶ μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων.

[Εὐηνίνη:] ἡ τοῦ Εὐήνου θυγάτηρ.

[Εὐήνορα:] τὸν ἀνδρείαν ποιοῦντα· ἐπὶ τοῦ οἴνου. ἐπὶ δὲ τοῦ χαλκοῦ τὸν εὖ τὸν ἄνδρα τιθέντα.

[Εὐηνος:] δύο ἀναγράφουσι γεγράφθαι ἐλεγείων ποιητάς, καὶ ἀμφοτέρους Παρίους.

[Εὐῆρες:] εὐάγων. ἀπὸ τῆς εἰρεσίας.

[Εὐηρέστησα:] ἤρεσα.

[Εὐηρότατον:] τὸ καλὴν ἔχον γῆν, τὸ κάλλιστον τῆς γῆς.

[Εὐήροτον:] καλῶς ἠροτριωμένον.

[Εὐήτριον:] ἱμάτιον εὐυφές.

[Εὐΐε:] Διονύσῳ ὕμνος ἐνθουσιαστικός.

[Εὐΐλατεύειν:] εὐμενῇ εἶναι. καὶ **[Εὐΐλατος,]** ὁ εὐμενής.

[Εὖ ἴσθι:] καλῶς γινῶθι.

[Εὐθαρσῶς ἔπνει·] Δέξιππος· ὁ δὲ πάντα τὸν ἀνθιστάμενον τιθεὶς ἐν δευτέρῳ ἐκ τῆς πείρας εὐθαρσῶς ἔπνει.

[Εὐθένεια:] ἡ εὐθηνία.

[Εὐθέος:] φανεροῦ, εὐθοῦς. καὶ ὁ Δαβίδ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἵνεσις. τουτέστι τοῖς τὸν θεὸν ἐπεγνωκόσι καὶ πλάνης ἀπηλλαγμένοις.

[Εὐθέως] δὲ τὸ ἐπιρρηματικόν.

[Εὖ θέσθαι:] καλῶς διοικῆσαι.

[Εὐθετῆσαι:] κοσμησαι, συνθεῖναι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

[Εὐθεῖαν:] ἀτρέπτως. εὐθεῖαν ἐδόκει ἐλαύνειν ὡς ἐπὶ Σελεύκειαν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ κτεῖναι μὲν αὐτὸν ἐκ τῆς εὐθείας ἔδεισεν.

[Εὐθεϊαν·] τῆς δὲ τριβῆς τὰ αἷτια οὐ δυνατὸς γενέσθαι, εὐθεϊαν παρὰ βασιλέα ἐλάσαι, τῷ δεῖσαι τὰς φυλακὰς τὰς Ἀξιδάρου καὶ περιελθεῖν ἐν κύκλῳ καὶ οὕτω διὰ μακροῦ ἀφικέσθαι.

[Εὐθηλήμονα·] ἄρτι καταβρύκοντα τὸν εὐθηλήμονα μόσχον.

[Εὐθημοσύνη:] τάξις. ἱερὸν καὶ πολιτικὸν διήγημα τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων εὐθημοσύνης ἐλέγετο. Ξενοφῶν· καλὸν μὲν οὖν ἡγεῖτο ὁ Κῦρος καὶ ἐν οἰκίᾳ εἶναι ἐπιτήδευμα τὴν εὐθημοσύνην. ὅταν γὰρ τίς του δέηται, δῆλόν ἐστιν, ὅπου δεῖ ἐλθόντα λαβεῖν.

[Εὐθηνία:] εὐθηλία τις οὖσα.

[Εὐθηνούμενοι:] ἐπὶ τὸ βέλτιον προκόπτοντες. καὶ κατ' ὀλίγον εὐθηνούμενοι δυνατώτεροι γίνονται τῶν δεξαμένων αὐτούς.

[Εὐθηνωῶ:] πλουτῶ.

[Εὐθείας:] ὄνομα κύριον. τῶν ἐπὶ συκοφαντίᾳ διαβεβλημένων ἦν.

[Εὐθικτον:] εὐαφές, εὐψηλάφητον. καὶ **[Εὐθίκτως,]** τὸ ἐπιρρηματικόν.

[Εὐθιζία·] ἔχων τὸν νοῦν εὐθιζία πρὸς τὴν θεραπείαν εὐθυβολοῦντα. τουτέστιν ἀκριβεία, εὐφυΐα.

[Εὐθύ:] κατευθύ, καὶ κατ' ἐναντίον. ἐπ' εὐθείας.

[Εὐθυβόλῳ:] ἐξ εὐθείας βάλλοντι.

[Εὐθυγενής:] ἴσα καὶ πρὸς τὸ εὐθές τεταγμένος.

[Εὐθύγλωττος·] ἦν δὲ καὶ εὐθύγλωττος πέρα τοῦ δέοντος. ἀντὶ τοῦ ἀληθούς.

[Εὐθύδημος,] διδάσκαλος Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως, ἐκ Ταρσῶν τῆς Κιλικίας. ὁ γὰρ Ἀπολλώνιος προῖων εἰς ἡλικίαν, ἐν ἧ συγγράμματα, μνήμης τε ἰσχὺν ἐδήλου καὶ μελέτης κράτος, καὶ ἡ γλῶττα Ἀττικῶς εἶχεν, οὐδὲ ἀπήχηται τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους, ὀφθαλμοὶ τε πάντες ἐς αὐτὸν ἐφέροντο· καὶ γὰρ περίβλεπτος ἦν τὴν ὥραν. γεγονότα δὲ ἔτη ἰδ' παρ' Εὐθύδημον ἄγει ἐς Ταρσοὺς τῆς Κιλικίας, ὅς τοῦτον ἐπαίδευεν· ὁ δὲ τοῦ μὲν διδασκάλου εἶχετο, τὸ δὲ τῆς πόλεως ἦθος ἄτοπόν τε ἡγεῖτο καὶ οὐ χρηστὸν ἐμφιλοσοφῆσαι· τρυφῆς τε γὰρ οὐδαμοῦ μᾶλλον ἄπτονται σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρισταὶ πάντες καὶ δεδώκασιν τῇ ὀθόνη μᾶλλον ἢ τῇ σοφίᾳ Ἀθηναῖοι. ποταμός τε αὐτοὺς διαρρεῖ Κύδνος, ὃ παρακάθηνται καθάπερ τῶν ὀρνίθων οἱ ὑγρότατοι μεθύοντες τῷ ὕδατι. μεθίστησιν οὖν τὸν διδάσκαλον δεηθεὶς τοῦ πατρὸς ἐς Αἰγὰς τὰς πλησίον, ἐν αἷς ἡσυχία τε πρόσφορος τῷ φιλοσοφῆσθαι καὶ σπουδαὶ νεανικώτεραι καὶ ἱερὸν Ἀσκληπιῷ ἐπίδηλον τοῖς ἀνθρώποις. ἐνταῦθα ξυνεφιλοσόφουν μὲν αὐτῷ Πλατώνειοί τε καὶ Χρυσίππειοι καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Περιπάτου· οὐδὲ τῶν Ἐπικούρου λόγων ἀπεσπούδαζε. διδάσκαλος δὲ ἦν αὐτῷ τῶν Πυθαγόρου λόγων Εὐξενος.

[Εὐθυδικία·] ὅταν εἰσαγῇται τις κριθησόμενος, περὶ ὧν μηδέπω γνῶσις ἐγένετο δικαστηρίου, τοῦτο εὐθυδικία καλεῖται. περὶ ὧν γὰρ κεκρίσθαι τίς φησι, περὶ τούτων παραγράφεσθαι ἐφεῖται. οὐκ ἀκούσαντες τῆς εὐθυδικίας, καὶ εἰκότως· οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ δικάζειν ἐκάθηντο, ἀλλ' ἐπὶ προσχήματι καὶ προσώπῳ δικαστῶν.

[Εὐθυεπείαις:] ὀρθολογίαις.

[Εὐθυκλῆς·] τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἄσωτοι ἢ Ἐπιστολή· ὧς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

[Εὐθυλήπτων:] εὐχερῶς κρατουμένων, εὐκόλων. τοῦτο γὰρ δρᾶν εἰώθασιν αἱ σφοδραὶ ἐπιθυμίαι, οὐκ εὐθυλήπτων ὄντων τῶν ἐπιθυμουμένων.

[Εὐθυμένης:] ὄνομα κύριον. ἄρχων Ἀθηναῖος· ἐφ' οὗ κατελύθη τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ μὴ κωμωδεῖν, γραφὲν ἐπὶ Μορυχίδου.

[Εὐθυμος,] Λοκρὸς τῶν Ἐπιζεφυρίων, ὃς ἠγωνίσαστο πύξ πρὸς Θεαγένην τὸν Θάσιον. καὶ ὑπερεβάλετο μὲν ὁ Θεαγένης, ἐπηρεάσας τὸν Εὐθυμον, οὐ μέντοι ἐν παγκρατίῳ λαβεῖν ἡδυνήθη τὸν κότινον, προκατειργασμένος ὑπὸ Εὐθύμου. ἐνίκησε δὲ Εὐθυμος τὰς ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδας τρεῖς καὶ ἑστεφανώθη, τοῦ Θασίου μὴ καταστάντος οἱ ἐς πυγμὴν, ἀλλ' ἐτέρων. οὗτος ὁ Εὐθυμος ἠγωνίσαστο καὶ πρὸς τὸν ἐν Τεμέσῃ ἥρωα Ἀλύβαντα. ἡ δὲ Τέμεσσα τῆς Ἰταλίας ἐστίν, ἐς ἣν Ὀδυσσεὺς πλανώμενος περὶ Σικελίαν ἦλθεν. ἔνθα εἷς τῶν ναυτῶν μεθύσας καὶ παρθένον βιασάμενος κατελεύσθη ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων. καὶ Ὀδυσσεὺς μὲν ἐν οὐδενὶ τὴν ἀπώλειαν θέμενος ἔπλει, τοῦ δὲ τελευτήσαντος ὁ δαίμων οὐκ ἀνίει τοὺς ἐν Τεμέσῃ ἀνθρώπους ἐπεξερχόμενος καὶ φονεύων, ὥστε καὶ ὥρμησαν φυγεῖν καταλιπόντες τὴν πόλιν, εἰ μὴ ἡ Πυθία σφᾶς ἐπέσχε, τὸν ἥρωα ἰλάσκεσθαι τέμενος ἐργασαμένους καὶ κατ' ἐνιαυτὸν τὴν καλλίστην οὔσαν παρθένον ἐς γυναῖκα ἐπιδι δόντας. ταῦτα πολλοῖς ἔτεσι τελούμενα πυθόμενος ὁ Εὐθυμος ἐσῆλθεν εἰς τὸ τέμενος καὶ τὴν παρθένον ἰδὼν καὶ οἰκτείρας, πρὸς δὲ καὶ ἐς ἔρωτα ἐλθὼν ἐνεσκευάσατο ὡς πολεμήσων τῷ δαίμονι, καὶ αὐτὸν μὲν νύκτωρ ἐπελθόντα ἐνίκησε καὶ ἐξήλασεν, ὡς μηκέτι αὐτόθι φανῆναι, τὴν δὲ παρθένον γαμετὴν ἠγάγετο.

[Εὐθυνα:] ἡ εὐθύνη. κυρίως ἦν εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως ἢ πρεσβεῦσαι κακῶς. καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ λογισταὶ κληροῦσι, κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος· καὶ τοῖς δικασταῖς ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἀλοῦσιν. ὅτι τῆς ἐλε φαντίνης Ἀθηνᾶς, ἣν Φειδίας ἐποίησεν, ἐπὶ τοῖς ἀναλώμασι ταχθεὶς ὁ Περικλῆς καὶ νοσφισάμενος ν' τάλαντα, ἵνα μὴ δῶ τὰς εὐθύνας, τὸν πόλεμον ἐκίνησεν.

[Εὐθύνας:] δίκας, τιμωρίας.

[Εὐθῦναι:] ἐξετάσαι, ὀρθῶσαι.

[Εὐθῦναι:] ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Ἀθηναίοις. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν, παρ' οἷς ἐδίδουσιν οἱ πρεσβεύσαντες ἢ ἄρξαντες ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνας.

[Εὐθύνοντας:] ὀρμῶντας.

[Εὐθυνος:] εὐθυντής.

[Εὐθύνουσιν:] ἐρωτῶσι, δίκας εἰσπράττουσιν.

[Εὐθύνω·] αἰτιατικῇ.

[Εὐθυωρία. Εὐθυωρόν:] ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθεΐαν. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Ξενοφῶν. **[Εὐθυωρόν,]** αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. τὸ δὲ βέλος ἀνεωγμένον προφθάσαν τὸ στόμα, ἐκεῖσε ἐμπεσὼν κατέπαυσε τὴν πτῆσιν. καὶ δὴ ὁ Κῶχ εὐθυωρόν ἀπεβίω.

[Εὐθυρρήμων:] ἐτυμολόγος. καὶ ῥῆμα **[Εὐθυρημονῶ.]** ὅτε λέγει Ἀριστοφάνης τὸ δεῖνα, τὸ ῥηθησόμενον ἀηδὲς ἐκφεύγει εὐθέως λέγειν, ἵνα μὴ εὐθυρημονήσῃ.

[Εὐθύς:] ἀντὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ, παραυτίκα. Ἀριστοφάνης· ἐπίσχες. εὐθύς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον. τὸ ἐξῆς, λαβὼν σε ἄφυκτον ἔχω, εὐθύς μέσον λαβὼν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν,

τῶν λαμβανομένων εἰς τὸ μέσον καὶ ἡττωμένων. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοις διδάσκεις ἐντετυλίχθαι.

[Εὐθὺς] καὶ **[Εὐθέως:]** ἀμφοτέρω Ἑλληνικά. τὸ δ' εὐθὺ διαφέρει τούτων. οὐ γὰρ τὸ παραχρῆμα σημαίνει, ἀλλὰ τὸ ἕως καὶ εἰς. οἷον ... παρὰ Θουκυδίδην τὸ παραχρῆμα καὶ τὸ ἐξ εὐθείας καὶ ἀσκόπως.

[Εὐθὺ σκοποῦ:] ἀκριβές, κατ' εὐθεΐαν. καὶ οἱ μὲν ἐκ τοῦ λιμένος ἀπῆραν, εὐθὺ δὲ τοῦ Παχύνου ἐφέροντο.

[Εὐθὺ τοῦ Διός:] ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν Δία.

[Εὐκαρδίως:] προαιρετικῶς. ἡ δὲ κόρη ὑπακούει προθύμως τε καὶ εὐκαρδίως.

[Εὐκατάπρηστος:] εὐκατάκαυστος.

[Εὐκατεργάστου:] εὐχειρώτου, εὐδιαλύτου. τῆς οἰκοδομίας οὔσης εὐκατεργάστου.

[Εὐκαιρία.] ὅτι Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς πάνυ ὠρέγετο τῆς Ἐφέσου διὰ τὴν εὐκαιρίαν, τῷ δοκεῖν μὲν κατὰ τῆς Ἰωνίας καὶ τῶν ἐφ' Ἑλλησπόντου πόλεων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἀκροπόλεως ἔχειν θέσιν, κατὰ δὲ τῆς Εὐρώπης ἀμυντήριον ὑπάρχειν αἰετῆς Ἀσίας βασιλεῦσιν εὐκαιρότατον.

[Εὐκέατον:] τὸ εὐσχιστον.

[Εὐκερως:] βοῦς, ὁ καλὰ κέρατα ἔχων. **[Εὐκαιρος]** δὲ ὁ καλὸς καιρὸς. καὶ **[Εὐκαίρως]** ἐπιρρηματικὸν ἀντὶ τοῦ ἀρμοζόντως, εἰς καιρὸν δέοντα. εὐκαίρως δὲ παριόντος Κράτητος, ὁ βιβλιοπώλης δείξας αὐτὸν φησί, τούτῳ παρακολούθησον.

[Εὐκαιρεῖν:] πλουτεῖν. ὁ δὲ ἐκάλει τῶν πολιτῶν τοὺς δοκοῦντας εὐκαιρεῖν τοῖς βίοις.

[Εὐκαιρίαν·] ὁ δὲ θαυμάσας τὴν τῆς πόλεως θέσιν καὶ τὴν τῆς ἀκροπόλεως εὐκαιρίαν πρὸς τε τοὺς ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ πρὸς τοὺς ἐντὸς ἀπολαμβανομένους τόπους. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἐθαύμαζον τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας καὶ τὰς κατὰ τὸν Νεῖλον εὐκαιρίας.

[Εὐκεῖ. Εὐκλητήτεια:] ἡ ἡσυχάστρια.

[Εὐκληλος:] ὁ ἡσυχος.

[Εὐκλεές:] ἔνδοξον.

[Εὐκλεια:] ἡ δόξα. ἡγεῖσθαι μὲν ἀγαθὸν οὐδὲν εἶναι τὴν εὐκλειαν, ἀντιποιεῖσθαι μὴν αὐτῆς ἱκανῶς, ὠφελείας ἔνεκα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ὥς τῶν γε φιλοσόφων δοξάντων ἀσχημονεῖν, οἷχεσθαι ἐκ τοῦ βίου πᾶσαν αἰδῶ καὶ ζήλωσιν τοῦ ἀμείνονος ἥθους. καὶ αὖθις Ἰώσηπος· θέμενος εὐκλείας ἐν δευτέρῳ τὸ ζῆν.

[Εὐκλείδης,] Μεγαρεύς (Μεγάρων δὲ τῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ), φιλόσοφος, καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν Μεγαρικὴν αἵρεσιν εἰσήγαγεν, ἣν δὴ καὶ Διαλεκτικὴν καὶ Ἐριστικὴν προσαγορευθεῖσαν. γέγονε δὲ μαθητὴς Σωκράτους· μεθ' ὃν Ἰχθύας, εἴτα Στίλπων ἔσχον τὴν σχολήν. συνέγραψε διαλόγους Ἀλκιβιάδην, Αἰσχίνην, Κρίτωνα, Φοίνικα, Λαμπρίαν, Ἐρωτικόν· καὶ ἄλλα τινά.

[Εὐκλείεσσον:] ἀντὶ τοῦ δόξης καὶ εὐκλείας ἀξίωσον. πρόφρων ἀμετέραν εὐκλείεσσον γενεάν.

[Εὐκληρία:] εὐτυχία.

[Εὐκολίνη:] ἡ εὐκολος πόλις.

[Εὔκολος:] ἀπλοϊκὸς τὸν τρόπον, καὶ ἐλευθέριος. ἢ ὁ ἐναντιούμενος τῷ δυσκόλῳ. ὁ δὲ ἀπλοῦς ἦν καὶ μάλα εὔκολος, συμπειθόμενος καὶ παρελκόμενος ἀγωνιᾷν τὸ ἀνδράποδον, καθάπερ Ὀδύσειόν τινα καὶ Θεμιστόκλειον παρεληλυθότα δεινότητα καὶ πανουργίαν.

[Εὐκράς:] ἀντὶ τοῦ εὐκρατος.

[Εὐκρινές:] εὐχερές.

[Εὐκρίνεια:] ἡ καθαρότης.

[Εὐκρινής:] συνήθως μὲν ὁ ἐξ ἀρρωστίας ὑγιάνας λέγεται, διὰ τὸ εὖ κεκρίσθαι. οὗτοι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τιθέασι κατὰ ἀντίφρασιν.

[Εὐκριτος:] ὄνομα κύριον.

[Εὐκταῖον:] εὐχῆς ἄξιον, πολύτιμον, ὑγιές. παρ' ἐμοὶ δειπνήσατε πρότερον ἀμφοτέροι· θύων γὰρ τυγχάνω ἱερὰ εὐκταῖα, καὶ τοὺς παῖδας ἄγων ἴθι, καὶ τῶν φίλων οὐς χρήζεις. καὶ **[Εὐκταῖος.**

Εὐκτήμονος:] πλουσίου.

[Εὐκτόν:] ἐπιθυμητικόν. Ἀγαθίας· οἱ δὲ Φράγκοι ἀφειδῶς ἐνέκειντο, ὥς τὸν Ναρσῆν ζωγρήσαντες καὶ πόνῳ ξὺν βραχεῖ πέρας εὐκτόν ἐπιθήσοντες ἅπαντι τῷ πολέμῳ.

[Εὐλάβεια:] παρὰ Σοφοκλεῖ ἔννοια καὶ σκέψις. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν ἔνεστιν εὐλάβεια τῶν ποιουμένων. οὐ γὰρ τὸν φόβον φησὶ νῦν.

[Εὐλάβεια:] ἡ καθαρότης, καὶ ὁ φόβος. **[Εὐλαβία]** δὲ ὄνομα κύριον.

[Εὐλαβεῖτο.]

[Εὐλαβηθεῖς·] τῶν Ῥωμαίων τὸ πρόθυμον εὐλαβηθεῖς ὁ Γεζέριχος τοῖς ἑαυτῷ ἐπομένοις ἐσήμεινε διὰ τάχους ἐπικουρεῖν. καὶ Πισίδης· οὐκ ἠύλαβήθης τὰς ἐνοχλούσας νόσους.

[Εὐλαβής:] ὁ εὖ τῶν πραγμάτων ἐπιλαμβανόμενος, ὁ μὴ προχείρως τι ποιῶν, ἢ καὶ ὁ εἰς λαβὴν ἐπιτήδειος· οἶον, εὐλαβὴς μάχαιρα. ἢ ὁ εὖ προσλαμβάνων τὸ μέλλον. δύσληπτος δὲ ὁ δυσχερής, ἀπὸ τῶν χειρῶν.

[Εὐλαβοῦ:] φυλάσσου. εὐλαβοῦ δέ, μὴ ἐκφύγη σε. καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς, ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων. ἐπὶ τῶν φευγόντων. Ἀριστοφάνης. καὶ **[Εὐλαβοῦμαι·]** αἰτιατικῇ. γενικῇ δέ· ἀψύχων εὐλαβοῦμαι. εἰ γὰρ βαπτίσω σε.

[Εὐλαβῶς·] ὁ δὲ Φίλιππος ὁρῶν τοὺς Ἀχαιοὺς εὐλαβῶς διακειμένους πρὸς τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον ἐσπούδαζε κατὰ πάντα τρόπον ἐμβιβάσαι αὐτοὺς εἰς ἀπέχθειαν.

[Εὐλαχα:] τὸ ἄροτρον, παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν χρησμῷ τινι. Δώριος δὲ ἡ λέξις.

[Εὐλαί:] σκώληκες. καὶ **[Εὐλαίων,]** τῶν σκωλήκων. ἡ δὲ Φερετίμα, ἡ Κυρήνης βασίλισσα, ἀνθ' ὧν ἔδρασε δίκας ἔδωκε· ζῶσα γὰρ ἐξέξεσεν εὐλέων. ὃ ἐστὶ σκωλήκων. ὥς φησι Βάβριος ἐν μυθικοῖς. καὶ αὖθις· ἐξέξεσε ζῶν κακοῖς θηρίοις, οἱ μὲν εὐλαῖς, οἱ δὲ ὅτι οὐ ταύταις, φθειρσί δὲ μᾶλλον. ἢ οὕτως· φθειρσί γε μήν.

[Εὐληπτος:] ὁ ταχέως καταλαμβανόμενος.

[Εὐλόγησα], καὶ οὐκ ἠλόγησα. ὥς Ἀττικώτερον γὰρ τὸ εὐλόγησα. εὐλογημένος γὰρ λέγεις καὶ οὐκ ἠυλογημένος.

[Εὐλογεῖτω. Εὐλογεῖτωσαν:] ἐπαινείτωσαν.

[Εὐλόγηκεν:] ἐβλασφήμησεν. ἐπὶ τοῦ Ἰώβ. εὐλογῶν εὐλογήσει.

[Εὐλογῆσαι:] ἐπαινέσαι, ὑμνῆσαι, ἐγκωμιάσαι. ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται.

[Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός·] αἰτιατικῇ. εἰδέναι προσήκει, ὥς εὐλογοῦντες μὲν οἱ ἄνθρωποι τὸν θεὸν λόγους αὐτῷ προσφέρουσι μόνους, ἔργῳ δὲ αὐτὸν εὐεργετῆσαι οὐ δύνανται. ὁ δὲ θεὸς εὐλογῶν βεβαιοῖ τοὺς λόγους τῷ ἔργῳ καὶ παντοδαπὴν παρέχει φορὰν ἀγαθῶν τοῖς εὐλογουμένοις.

[Εὐλογιστής. Εὐλογιστίας:] εὐλογίας, εὐβουλίας.

[Εὐλογον ἀξίωμα:] τὸ πλείονας ἀφορμὰς ἔχον εἰς τὸ ἀληθὲς εἶναι· οἷον, βιώσομαι αὔριον. λόγου ποτὲ γενομένου πρὸς Κλεάνθην τὸν φιλόσοφον καὶ Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα περὶ τοῦ δοξάσειν τὸν σοφόν, καὶ τινος εἰπόντος ὥς οὐ δοξάσει, βουλόμενος ὁ βασιλεὺς ἐλέγξει αὐτόν, κηρίνας ῥοὰς ἐκέλευσε παρατεθῆναι. τοῦ δὲ σοφοῦ ἀπατηθέντος ἀνεβόησεν ὁ βασιλεὺς ψευδεῖ συγκατατεθεῖσθαι αὐτὸν φαντασίᾳ. πρὸς ὃν ὁ σοφὸς εὐστόχως ἀπεκρίνατο, εἰπὼν οὕτω συγκατατεθεῖσθαι, οὐχ ὅτι ῥοαί εἰσιν, ἀλλ' ὅτι εὐλογόν ἐστι ῥοὰς αὐτὰς εἶναι· διαφέρειν δὲ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν τοῦ εὐλόγου.

[Εὐλόφως:] γενναίως. ὁ δὲ πρὸς τοὺς ἐπαναστάντας εὐλόφως ἀγωνισάμενος ἐπέδειξεν ἀληθῆ ὄντα τὸν λόγον, ὃν ἔφη Σωκράτην εἰπεῖν ὁ Ξενοφὼν πρὸς Ἰσχόμαχον, ὥς ἔστιν ἄρα τὸν ἀγαθὸν ὠφελεῖσθαι καὶ ὑπὸ τῶν βλάπτειν αὐτὸν πειρωμένων. καὶ αὐθις· εὐλόφῳ αὐχένι τὴν ἄσκησιν ὑπομένων ἐφαίνετο, οὔτε τὸ σῶμα κεκακωμένος οὔτε τὴν ψυχὴν τεταλαιπωρημένος.

[Εὐλυτος·] Μάρκος Ἀντωνῖνός φησιν· ἔσο ἀναμένων τὸ ἀνακλητικὸν ἐκ τοῦ βίου εὐλυτος μῆτε ὄρκου δεόμενος μῆτε ἀνθρώπου τινὸς μάρτυρος.

[Εὐμάθεια:] τὸ καλῶς μανθάνειν.

[Εὐμαρέη:] ἀπόπατος παρὰ Ἡροδότῳ.

[Εὐμάρεια:] ἡ εὐκολία. λέγεται δὲ καὶ ἡ εὐκοσμία παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· οὐ βαθύπεπλος εὐμαρίς.

[Εὐμάρεια:] ἡσυχία Ἡρόδοτος. τοῦτο φυγῆς τῷ Ἀννίβᾳ πλείονα εὐμάρειαν παρέσχε· διώκειν γὰρ οἱ τετρωμένοι ἦσαν ἥκιστοι.

[Εὐμάρεια:] εὐχέρεια. τὸν πλοῦτον κτήσασθαι μὲν εὐμαρές, φυλάξασθαι δὲ οὐ ῥάδιον.

[Εὐμαρής:] εὐκολος, εὐχερής. **[Εὐμαρίς]** δὲ θηλυκόν.

[Εὐμαιος:] ὄνομα κύριον.

[Εὐμένης,] βασιλεὺς Μακεδόνων· ὃς τῇ μὲν σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος ἦν, τῇ δὲ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι προσαντεῖχεν, ἀνὴρ ἐν μὲν τοῖς πλείστοις οὐδενὸς δεύτερος τῶν καθ' αὐτὸν βασιλέων γενόμενος, περὶ δὲ τὰ σπουδαιότατα καὶ κάλλιστα μείζων καὶ λαμ πρότερος. ὃς γε πρῶτον μὲν παραλαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν βασιλείαν συνεσταλμένην τελέως εἰς ὀλίγα καὶ λιτὰ πολισμάτια ταῖς μεγίσταις τῶν καθ' αὐτὸν δυναστειῶν ἐφάμιλλον ἐποίησε τὴν ἰδίαν ἀρχήν, οὐ τύχη τὸ πλεῖον συνεργῶ χρώμενος, οὐδ' ἐκ περιπετείας, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγχινοίας καὶ φιλοπονίας, ἔτι δὲ πράξεως τῆς αὐτοῦ. δεύτερον φιλοδοξότατος ἐγενήθη καὶ πλείστας μὲν τῶν καθ' αὐτὸν βασιλέων πόλεις Ἑλληνίδας εὐηργέτησε, πλείστους δὲ κατ' ἰδίαν ἀνθρώπους ἐσωματοποίησεν. τρίτον ἀδελφοὺς ἔχων

τρεῖς, καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ πρᾶξιν πάντας τούτους συνέσχε πειθαρχοῦντας αὐτῷ καὶ δορυφοροῦντας καὶ σώζοντας τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα. τοῦτο δὲ σπανίως εὖροι τις ἂν γεγονός. ὁ δὲ Εὐμένης οὗτος ὑπὸ Ἀντιγόνου ἀναιρεῖται, ἀνὴρ σοφώτερος ἢ κατὰ τοὺς λοιποὺς τῶν Μακεδόνων δόξας εἶναι καὶ ἀνεπίληπτος ἐν στρατηγίαις, ὥς καὶ τῷ ἔπειτα χρόνῳ παρασχεῖν ὄνομα.

[Εὐμενίδες:] αἱ Ἑριννύες, αἱ εἰσι καταχθόνιοι δαίμονες. μεταβαλεῖν δέ φασιν αὐτὰς τὸ ὄνομα ἐπὶ Ὀρέστη. τότε γὰρ πρῶτον Εὐμενίδας κληθῆναι, εὐμενεῖς αὐτῷ γενομένας, κριθέντι νικᾶν παρ' Ἀθηναίοις, καὶ ὀλοκαυτώσαντι αὐταῖς οἷν μέλαιναν. Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς ἑτέρας φησὶ τὰς Σεμνάς θεὰς τῶν Εὐμενίδων. Σοφοκλῆς· αἱ γὰρ ἔμφοβοι θεαὶ σφ' ἔχουσι, γῆς τε καὶ σκότους κόραι. καὶ παροιμία· ἄλλα δ' ἄλλαχοῦ καλά. παρ' ὅσον τὰς Εὐμενίδας ἄλλοι ἄλλως καλοῦσιν. ἄλλα οὖν ὀνόματα παρ' ἄλλοις καλὰ νομίζονται, παρ' ἡμῖν δὲ ταῦτα, τὸ ὀνομάζειν αὐτὰς Εὐμενίδας κατ' εὐφημισμὸν τὰς Ἑριννύας.

[Εὐμενίδες:] Αἰσχύλος Εὐμενίσιν, εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τὴν Ὀρέστου φησίν, ὥς ἡ Ἀθηνᾶ ἐπράυνε τὰς Ἑριννύας, ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὀρέστην, Εὐμενίδας αὐτὰς ὠνόμασεν. εἰσὶ δὲ τρεῖς, Ἀληκτώ, Μέγαρα, Τισιφώνη.

[Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου:] κόθορνος εἶδος ὑποδήματος, ἑκατέροις ποσὶν ἀρμόζον. ὅθεν καὶ Θηραμένην, τὸν ἐπὶ τῶν Τριάκοντα, Κόθορνον ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι. ἐπὶ τῶν οὖν συνεχῶς μεταβαλλομένων ἡ παροιμία.

[Εὐμολπία πολλάκις τῆς ἡμέρας τρεπόμενος,] ἡ εὐφωνία ἢ εὐημερία.

[Εὐμολπίδαι:] γένος ἀπὸ τοῦ Θρακός, ὃς καὶ τὴν μύησιν εὔρεν· ἢ ἀπὸ τοῦ Μουσαίου υἱοῦ, ὃς ἦν ἀπὸ τοῦ δευτέρου πέμπτος. ἐπηράσαντο δὲ αὐτῷ Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες. καὶ αὐθις· εἶτα μέντοι παρ' οὐδὲν θέμενος τὰ σεμνὰ Εὐμολπιδῶν καὶ Κηρύκων καὶ τῶν ἄλλων γενῶν ἱερῶν τε ὄντων καὶ θεοφιλῶν, ἐπίρρητον δὲ καὶ θῆλυν σοφίαν προελόμενος.

[Εὐμολπος,] Ἐλευσίνιος ἦτοι Ἀθηναῖος, υἱὸς Μουσαίου τοῦ ποιητοῦ, ὥς δέ τινες μαθητῆς Ὀρφέως, ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὀμήρου. γέγονε δὲ καὶ Πυθιονίκης· πρὸς λύραν γὰρ ἐπεδείκνυντο οἱ ποιηταί. οὗτος ἔγραψε τελετὰς Δήμητρος καὶ τὴν εἰς Κελεὸν ἄφιξιν καὶ τὴν τῶν μυστηρίων παράδοσιν, τὴν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ γενομένην, ἔπη τὰ πάντα τρισχίλια. Χειροσκοπικὰ πεζῶς, βιβλίον α'.

[Εὐμοιρία:] εὐκληρία. καὶ **[Εὐμοιρότερον,]** εὐτυχέστερον. οἱ δὲ τοὺς ἀχρεῖους σφῶν ὑπὸ τοῦ λιμοῦ πιεζόμενοι ἐξέβαλον εἰς τὸ μεσοτείχιον, καὶ ἐκτείνοντο εὐμοιρότερον ὑπὸ τῶν πολεμίων. εἰς θέαν καὶ νόησιν τοῦ ἀληθοῦς καὶ ψευδοῦς, εὐμοιρίαν. Δαμάσκιος.

[Εὐμοιρῶ] σου.

[Εὐνάς:] κοίτας· ἢ ἀγκύρας. καὶ **[Εὐνίων,]** τῶν στρωμάτων. οἱ μὲν ἐκ τῶν εὐνίων ἀνεπήδων, οἱ δὲ ὠπλίζοντο ἀμελῶς.

[Εὐνεΐκα], Σαλαμινία.

[Εὐνηθέντας:] κατακοιτασθέντας.

[Εὔνηος:] ὄνομα κύριον.

[Εὐνῖδαι:] γένος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις οὕτως ὀνομαζόμενον. ἦσαν δὲ καθαρωδοί, πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέχοντες τὴν χρεῖαν.

[Εὔνις:] ἡ γαμετή. **[Εὔνις,]** ἐστερημένη τῶν ἐπιτηδείων.

[Εὐνοϊκῶς:] φιλικῶς, πιστῶς.

[Εὐνομία:] εἰρήνη.

[Εὐνομιανός:] ὄνομα κύριον. τὸν δὲ Εὐνομιανὸν ἔλουσε Βελισάριος τὸ θεῖον λουτρόν (ἀντὶ τοῦ ἐβάπτισε), χερσὶ δὲ οἰκείαις ἀνελόμενος εἰσποιητὸν ἐποίησατο παῖδα, ἥπερ εἰσποιεῖσθαι Χριστιανοῖς νόμος.

[Εὐνομουμένη:] εἰρηνεύουσα, εὐθηνουμένη, καλῶς διακειμένη.

[Εὐνόμιος·] οὗτος εἰς Κύζικον προβάλλεται ἐπίσκοπος ἐπὶ Οὐάλεντος τοῦ βασιλέως. ὑπογραφεὺς δὲ οὗτος γέγονεν Αἰτίου, τοῦ ἐπικληθέντος Ἀθέου. συνὼν δὲ αὐτῷ τὸν ἐκείνου σοφιστικὸν τρόπον ἐζήλωσε, λεξειδίους τε σχολάζων καὶ ποιῶν ἑαυτῷ σοφίσματα οὐκ ἠσθάνετο. ἐκ τούτων τυφωθεὶς εἰς βλασφημίαν ἐξέπεσε τὸ Ἀρείου δόγμα ζηλῶν, κατὰ πολλὰ δὲ τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασι πολεμῶν, ὀλιγομαθῶς μὲν ἔχων πρὸς τὰ ἱερὰ γράμματα καὶ μηδὲ συνιέναι αὐτὰ δυνάμενος, πολύχους δὲ τὴν λέξιν καὶ τὰ αὐτὰ περιστρέφων ἀεὶ καὶ μὴ δυνάμενος περιγενέσθαι τοῦ προτεθέντος σκοποῦ· ὥς δεικνύουσιν οἱ ζ' τόμοι, οὓς ἐματαιοπόνησεν εἰς τὰς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολάς. πολλοὺς γὰρ λόγους ἐς αὐτὰς ἀναλώσας τῆς ἐπιστολῆς τὸν σκοπὸν ἐλεῖν οὐ δεδύνηται. ἐφάμιλλοι δὲ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄλλοι λόγοι τυγχάνουσιν, ἐν πολυλεξίᾳ ἔχοντες νοημάτων εὐτέλειαν.

[Εὐνοίας:] φιλίας. τὸν γὰρ στρατὸν, ᾧ καταρασσόμενον ἐλθεῖν αὐτὸν παρακαλοῦσι, δι' εὐνοίας εἶναι τῷ θεῷ.

[Εὐνοῶ σοι.]

[Εὐνους·] Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς Τόποις· δεῖξαι θέλοντες, τὸν φίλον μὴ εἶναι εὐνουν εἶναι, εἰ εὐνους μὲν ὁ ὀρθῶς νοῶν καὶ τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ἀγαθὰ νοῶν, οὐ πάντως δὲ ὀρθῶς ὁ φίλος νοεῖ. ὁ δὲ τόπος οὗτος τὸ μὲν πιθανὸν καὶ ἔνδοξον καὶ διαλεκτικὸν ἔχει, οὐ μὴν ὑγιὲς τὸ λεγόμενον ἐπὶ πάντων· οὔτε γὰρ εὐθάλασσος λέγεται ὁ ἔχων ἀγαθὴν θάλασσαν, οὔτε εὐχειρ ὁ καλὰς ἔχων χεῖρας, ἀλλ' ὁ πυκτικός, οὔτε μεγαλόψυχος ὁ ἔχων ψυχὴν μεγάλην. διὸ οὐδὲ εὐδαίμων ὁ σπουδαῖος, ὥς ἤδη καὶ τὸν δαίμονα ἔχων τὸν ἐν αὐτῷ. καὶ τὸ τοῦ φίλου ἔργον αἰρετώτερον ἢ τὸ τοῦ εὐνου, καὶ φιλία εὐνοίας· ἔστι δὲ τοῦ μὲν φίλου ἔργον ἢ μετὰ βουλήσεως πρᾶξις τῶν ἀγαθῶν εἰς τὸν φίλον, τοῦ δὲ εὐνου ἢ βούλησις μόνον· καὶ ἐπεὶ φιλία εὐνοίας αἰρετώτερον, καὶ τὸ τῆς φιλίας ἔργον τοῦ τῆς εὐνοίας αἰρετώτερον· καὶ τὸ εὖ ποιεῖν τοὺς φίλους τοῦ κακῶς ποιεῖν τοὺς πολεμίους· καὶ ἔστι τὸ μὲν εὖ ποιεῖν τοὺς φίλους ἔργον τοῦ ἐλευθερίου, τὸ δὲ κακῶς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἀνδρείου.

[Εὐνους ὁ σφάκτης:] τοῦτο κυρίως δύναται λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ Ὁρέστου.

[Εὐνούστατα:] φιλίως.

[Εὐνοῦχος·] ἀνὴρ τις ἦν (εἰ δοίμεν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι) διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλυς γενόμενος, ὁ χλούνης τε καὶ γύννης, ὥσπερ ἐπιλαθόμενος ὥθησεν ἑαυτὸν ἐς τὸ μέγαρον φέρων, ἔνθα δῆπου τῷ ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν. ὅτι Ἀριστόνικος ὁ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου εὐνοῦχος ἦν, ἀλλ' ἀνδρώδης τὴν προαίρεσιν. ζητεῖ καὶ ἄλλα φερώνυμα ἐν τῷ ἄρρεν. ὅτι ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁ μικρὸς ὀργῇ τῇ πρὸς Ἀντίοχον τὸν Πραιπόσιτον ἐξεφώνησε διάταξιν, εὐνοῦχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. καθηρέθη δὲ εὐθὺς καὶ ὁ Πραιπόσιτος Ἀντίοχος τῆς τιμῆς καὶ ἐδημοσιεύθη καὶ τοῖς ἱερεῦσι κατετάγη, διαβληθεὶς εἰς καθοσίωσιν.

[Εὔξενος,] οὐ πάνυ σπουδαῖος οὐδὲ ἐνεργῶ τῇ φιλοσοφίᾳ χρώμενος. γαστρός τε γὰρ ἥττων ἦν καὶ ἀφροδισίων, καὶ κατὰ τὸν Ἐπίκουρον ἐσχημάτιστο· τὰς δὲ Πυθαγόρου δόξας ἐγίνωσκεν, ὥσπερ οἱ ὄρνιθες, ἃ μανθάνουσι παρὰ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ χαῖρε, καὶ τό, εὖ πράττε, καὶ τό, Ζεὺς ἴλεως, καὶ τὰ τοιαῦτα οἱ ὄρνιθες εὖχονται οὔτε εἰδότες ὃ τι λέγουσιν, οὔτε διακείμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἐρρυθμισμένοι τὴν γλῶτταν. ὁ δὲ ὥσπερ οἱ νέοι τῶν ἀετῶν ἐν ἀπαλῶ μὲν τῷ πτερῶ παραπέτονται τοῖς γειναμένοις αὐτοὺς, μελετώμενοι ὑπ' αὐτῶν τὴν πτῆσιν, ἐπειδὰν δὲ αἴρεσθαι δύνανται, ὑπερπέτονται τοὺς γονέας, ἄλλως τε κἂν λίχνους αἰσθωνται καὶ κνίσσης ἔνεκα πρὸς τῇ γῇ πετομένους· οὕτω καὶ ὁ Ἀπολλώνιος προσεῖχε τῷ Εὐξένῳ παῖς ἔτι καὶ ἤγετο ὑπ' αὐτοῦ βαίνων ἐπὶ τοῦ λόγου, προελθὼν δὲ ἐς ἔτος ζ' καὶ ι' ὥρμησεν ἐπὶ τὸν Πυθαγόρου βίον πτερωθεὶς ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τινος κρείττονος. οὐ μὴν τὸν Εὐξενὸν ἐπαύσατο ἀγαπῶν, ἀλλ' ἐς προάστειον, ἐν ᾧ κῆποί τε ἀπαλοὶ ἦσαν καὶ πηγαί, τοῦτον ἀγαγὼν, σὺ μὲν ζῆθι, ἔφη, τὸν σαυτοῦ τρόπον· ἐγὼ δὲ τὸν Πυθαγόρου ζήσομαι.

[Εὔξεινος:] ὄνομα πελάγους, ὁ πόντος. λέγει Ἡρόδοτος· πελαγέων γὰρ ἀπάντων ἐστὶ θαυμασιώτατος.

[Εὐξίθεος:] προδότης Ἡλείων.

[Εὔξοον:] καλῶς ἐξεσμένον.

[Εὐδοία:] ἡ καλὴ ὁδός. σημαίνει δὲ καὶ κύριον ὄνομα. **[Εὐωδία]** δὲ ἡ εὐοσμία, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

[Εὐοδιανός:] ὄνομα κύριον.

[Εὐοδίας:] ὄνομα κύριον.

[Εὔδοδος,] Ῥόδιος, ἐποποιός, γεγονώς ἐπὶ Νέρωνος, ὁ θαυμαζόμενος εἰς Ῥωμαϊκὴν ποιήσιν. τούτου τὰ βιβλία οὐ φαίνεται.

[Εὐοδῶ·] αἰτιατικῇ.

[Εὐομιλότατος. Εὐόργητος:] πρᾶος.

[Εὐοργήτως:] ἀντὶ τοῦ εὐτρόπως. ὀργὴ ὁ τρόπος παρὰ Θουκυδίδη.

[Εὐορκία:] τὸ καλῶς ὁμνύειν.

[Εὐόρκου:] εὐσεβοῦς. Ἡσίοδος· ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείβη. καὶ Ἀριστοφάνης· ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις.

[Εὔοπτος ἀνὴρ.]

[Εὐόφθαλμον:] τὸ εὖοπτον. καὶ **[Εὐοφθάλμως,]** Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς.

[Εὐοχεῖται:] ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος. ἀντὶ τοῦ καλῶς ἡνιοχεῖται.

[Εὐωχεῖται] δὲ ἀντὶ τοῦ εὐφραίνεται ἐν τραπέζῃ.

[Εὐοψίαν:] ἀντὶ τοῦ εὐπροσωπίαν.

[Εὐωδία:] ἡ εὐοσμία.

[Εὐωδοῦτο:] κατευωδοῦτο. καὶ **[Εὐωδῶθη,]** κατευωδῶθη.

[Εὐωείκη:] ὄνομα κύριον.

[Εὔωνον:] εὐτελής. καὶ **[Εὔωνος,]** ὄνομα κύριον.

[Εὐώνυμον:] τὸ ἀριστερόν.

[Εὐωρία:] ψιλῶς, τὸ μὴ πάνυ φροντίζειν, ἀλλὰ ῥαθυμότερόν πως ἔχειν.

[Εὔωπος:] ὁ εὐόφθαλμος.

[Εὐωρῶ:] τὸ παίζω.

[Εὐωχία:] ἡ τράπεζα.

[Εὐωχοῦμαι·] γενικῇ.

[Εὐπάθεια:] διάχυσις καὶ ἄνεσις τῆς ψυχῆς, καὶ τρυφή. ἡ εὐπάθεια διαιρεῖται εἰς χαράν, εὐλάβειαν, βούλησιν. καὶ ἡ μὲν χαρὰ ἐναντία ἐστὶ τῇ λύπῃ καὶ τῇ ἡδονῇ οὖσαν εὐλογον ἔπαρσιν· τὴν δὲ εὐλάβειαν τῷ φόβῳ, οὖσαν εὐλογον ἔκκλισιν. φοβηθῆσθαι μὲν γὰρ τὸν σοφὸν οὐδαμῶς, εὐλαβηθῆσθαι δέ. τῇ δὲ ἐπιθυμίᾳ ἐναντίαν εἶναι τὴν βούλησιν, οὖσαν εὐλογον ὄρεξιν. καθάπερ οὖν ὑπὸ τὰ πρῶτα πάθη πίπτει τινά, τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τὰς πρώτας εὐπαθείας. καὶ ὑπὸ μὲν τὴν βούλησιν εὐνοίαν, εὐμένειαν, ἀσπασμόν, ἀγάπησιν· ὑπὸ δὲ τὴν εὐλάβειαν αἰδῶ, ἀγνείαν· ὑπὸ δὲ τὴν χαρὰν τέρψιν, εὐφροσύνην, εὐθυμίαν.

[Εὐπαθεῖσθαι:] ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν, καὶ διαχεῖσθαι. τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν τοῖς καπηλείοις εὐπαθεῖσθαι διεκελεύετο. καὶ **[Εὐπαθοῦντες],** ὑγιαίνοντες, τρυφῶντες.

[Εὐπαλάμων ὕμνων:] ἀντὶ τοῦ εὖ διακεχειρισμένων, ἢ συντεταγμένων. τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων.

[Εὐπαράγωγος:] εὐπειθής. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ θωπευόμενός τε χαίρεις κάξαπατώμενος, πρὸς τὸν τε λέγοντα ἀεὶ κέχνηας· ὁ νοῦς δέ σου παρὼν ἀποδημεῖ. καὶ αὖθις· ὁ δὲ εὐκολώτερος ἦν καὶ διὰ μελέτην μέθης εὐπαράγωγος.

[Εὖ παρασχόν:] ἀντὶ τοῦ παρασχόντος· δηλὸν δὲ τοῦ δαίμονος· ὃ ἐστὶ δωρησαμένου τὴν νίκην.

[Εὐπάρεδρον:] καλῶς παραμένον, καὶ διηνεκῶς. **[Εὖ παρῆστο. Εὐπάροιστον:]** εὐπαράγωγον.

[Εὐπάρυφα:] εὐκατέργαστα, ἢ πλούσια. ἰδὼν Διογένης ὁ Κύων εὐπάρυφόν τινα ἐν Κορίνθῳ ἔφη· τούτῳ με πῶλει. ἔπειτα ἐς τὰ ἱμάτια ἡξίουσαν ἅπαντες εὐπάρυφοι εἶναι, κομπωδεστέραν ἢ κατὰ τὴν ἐκάστου ἀξίαν ἐνδιδυσκόμενοι τὴν ἐσθῆτα· κτᾶσθαι γὰρ αὐτοῖς τὰ τοιαῦτα ἐξ οὐ προσηκόντων παρῆν. τοῦ δὲ χιτῶνος τὸ ἀμφὶ τῷ χεῖρε μέρος αὐτοῖς τὰ μὲν ἐς τὸν καρπὸν ξυνίει σφίσιν ἐν στενῷ μάλιστα, τὰ δὲ ἐνθένδε ἄχρι ἐς ὦμον ἐκάτερον ἐς ἄφατόν τι εὖρος διεκέχυτο. ὁσάκις αὐτοῖς ἡ χεὶρ σείοιτο ἀναβοῶσιν ἐν τοῖς θεάτροις τε καὶ ἵπποδρομίαις ἢ ἐγκελευομένοις, ἥπερ εἰώθει, ἐς ὕψος αὐτοῖς τοῦτο δὴ τὸ μέρος ἀτεχνῶς ἦρετο, αἴσθησιν παρεχόμενον τοῖς ἀνοήτοις, ὅτι δὴ αὐτοῖς οὕτω καλὸν τε τὸ σῶμα καὶ ἄδρὸν ἂν εἶη, ὥστε δεῖν γε αὐτοῖς πρὸς τῶν τοιούτων ἱματίων καλύπτεσθαι, καὶ οὐκ ἐνενοοῦν, ὅτι δὴ αὐτοῖς τῷ τῆς ἐσθῆτος ἡραιωμένῳ τε καὶ κενῷ πολλῷ ἔτι μᾶλλον τὸ τοῦ σώματος ἐξίτηλον διελεγχθεῖη.

[Εὐπατέρεια:] ἡ καλὸν πατέρα ἔχουσα. καὶ **[Εὐπάτορος,]** ὄνομα κύριον.

[Εὐπατρίδαι:] εὐγενεῖς.

[Εὐπερίκοπτος·] ὁ δὲ πρὸς τὰς ἐντεύξεις εὐπερίκοπτος ἦν καὶ ἀνεπίφθονος.

[Ευπερίοπτον:] εύκαταφρόνητον. ἤσθάνετο γὰρ τὴν τῶν Μακεδόνων ἀρχὴν εὐπερίοπτον ἐσομένην, εἰ δὴ τῆς πρώτης πείρας οἱ ἐπαναστάντες κρατήσκειαν.

[Ευπερίστατον:] μωρόν, ταχέως περιτρεπόμενον. καὶ ὁ Ἀπόστολος· καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν.

[Ευπέτεια.] οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ πολλὴν εὐπέτειαν τῆς ὑπαίθρου ἐκράτησαν. εἴτε κατ' εὐπέτειαν ἀπανισταμένους μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν εἴτε ἄλλο τι γινώσκοντας. ὁ οὖν Γανυμήδης κατ' εὐπέτειαν ἑαυτὸν ξίφει διειργάσατο. τουτέστιν εὐχερῶς. φύσει γὰρ πάντες ἐς τὸ εὐπετέες τρέπονται.

[Ευπετής:] εὐχερής. καὶ **[Ευπετῶς,]** ῥαδίως, εὐχερῶς, εὐκόλως, καὶ εὐσταλῶς.

[Εὖ πεφυκώς:] ἀρμόδιος. παρεκελεύετο ἐμβαίνειν τοὺς στρατιώτας. καὶ γὰρ ἦν εὖ πεφυκώς, εἰ καὶ πρὸς ἄλλο τι, πρὸς τὸ θάρσος ἐμβαλεῖν καὶ συμπαθεῖς ποιῆσαι τοὺς παρακαλουμένους.

[Ευπέθεια. Ευπέθιος] καὶ Ἀρχιάδας, δύο υἱοὶ Ἠγίου. καὶ ὁ μὲν Ευπέθιος εὐφυέστερος ἐγένετο, τὰ δὲ ἦθη ἐπισευρμένος ἐς ἰδιωτισμόν, ἥδη δέ τι καὶ ἀτοπώτερον ἔχων ἢ κατὰ ἰδιώτην, ὥς δὲ συλλήβδην εἰπεῖν, πολλῶ τοῦ πατρὸς ἀπολειπόμενος· ὁ δὲ Ἀρχιάδας τὸ μὲν ὅλον τοῦ πατρὸς οὐκ ὀλίγῳ διαφέρων εἰς ἀρετὴν καὶ τῶν πολλῶν, τὰ δὲ ἐς φιλοσοφίαν ἄγοντα παρειμένος, ἅτε πρὸς ταῦτα ἀνάγωγος ὢν, διὰ τὴν οὐκ ἀκολάκευτον πατρῶαν οὐσίαν, ἱερὰν δὲ ζωὴν προβεβλημένος, εἴπερ τις ἕτερος, καὶ πολυπειρίαν ἀσκήσας ἱερῶν ἔργων τε καὶ λόγων οὐδέν τι μείον τοῦ πατρὸς· ἔχῳ γὰρ τοῦτο καὶ τῷ Ἠγίᾳ μαρτυρεῖν. ὁ δὲ Ἀρχιάδας καὶ τοῦ καθαροῦ συνειδότος ἐπεμελεῖτο διαφερόντως οὐδὲν ἥττον τῶν φιλοσοφούντων. ἦν οὖν αἰσθάνεσθαι πάντων, ἤσθανόμην δὲ καὶ αὐτὸς ἐκάστοτε τῶν ἀμφ' αὐτῷ κενοῦ φυσήματος ἄνευ νοῦ ἐμπιπλάμενων. παθῶν δὲ παντοίων κατάμεστοι ὄντες οὐδὲ ἐν μέσοις αὐτοῖς τοῖς δρωμένοις οἷοί τε ἦσαν ἡθεσι μετρίοις ἐγκαρτερεῖν. ἐπεὶ τά γε ἔξω μισγάγκεια κακῶν ἐφαίνετο μηδὲν διαφέρουσα τῆς τῶν ἀγελαίων ἀνθρώπων. ὁ δ' οὖν Διομήδης διέφθαρτο καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῆς συνουσίας καὶ οὐδὲν ἔχων ἔξαρμα φύσεως ἔτι ταπεινότερος ἐγεγόνει πρὸς τὰ ἐπιταττόμενα. καίτοι ὑπὸ κολάκων διεφθάρη τὴν διάνοιαν, εὐφυῆς τε γεγωνὼς ἀνὴρ πρὸς φιλοσοφίαν, ἣ οὐδὲν ἄλλοτρίῳ κακῷ βλάπτεται οὐδὲ φθείρεται, οἰκείῳ δὲ μόνῳ, ὥς ἔφη Σωκράτης. διὸ καὶ φιλοσοφίαν ἐλυμήνατο τοῦτο αὐτὸ τὸ οἰκοθεν ὄνειδος. ὃν γὰρ ἔδει μάλιστα διασώζειν καὶ θεραπεύειν πρὸς τὸ βέλτιστον, τοῦτον πρὸς ἡδονὰς ἀνατρέφοντες καὶ μετεωρίζοντες ἐς αὐχμηρὰ μεῖζον ἢ καθ' ἑαυτόν, ἔλαθον ἑαυτοὺς ἐς πᾶσαν ἀτιμίαν καταβάλλοντες.

[Ευπήδαξ χῶρος:] ὁ καλὴν πηγὴν ἔχων.

[Ευπήληκος:] καλὴν περικεφαλαίαν ἐχούσης. ἀλλὰ καὶ εὐπήληκος Ἀθηναίης ἐπὶ δουρὶ τὸν τέττιγ' ὄψει μ', ὧ ἵνερ, ἐφεζόμενον.

[Εὐπλοῆσαι:] τὸ καλῶς πλεῦσαι.

[Εὐπλοίην:] εὐπλοίαν.

[Εὐπλοκαμίδες:] καλλιπλόκαμοι.

[Εὐπολείδιος:] ὄνομα κύριον.

[Εὐπολις,] Σωσίπολις, Ἀθηναῖος, κωμικός. ὃς ἑπτακαίδεκα ἔτη γεγωνὼς ἤρξατο ἐπιδείκνυσθαι· καὶ ἐδίδαξε μὲν δράματα ιζ', ἐνίκησε δὲ ζ'. καὶ ἀπέθανε ναυαγῆσας κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμῳ· καὶ ἐκ τούτου ἐκωλύθη στρατεύεσθαι ποιῆ τήν. τὰ δὲ δράματα αὐτοῦ Αἴγες, Ἀστράτευτος ἢ Ἀνδρόγυνοι, καὶ ἄλλα.

[Ευπόριστον:] ευχερῶς ποριζόμενον. λέγεται γάρ, ὡς παρὰ Τούρκους οὐκ ευπόριστον χρῆμα ὁ σίδηρος.

[Ευπορῶ·] γενικῇ.

[Ευποτμία:] ευτυχία. ζηλῶ τοῦτον τῆς ευποτμίας. καὶ αὐθις· ευποτμίας δὲ ἀπολαύουσι πάσης ἐξ οὐρίων φερόμενοι. καὶ πάλιν· ἐν ευποτμία τε καὶ ευδαιμονίᾳ διῆγον πολλῇ.

[Ευπότμως:] ευτυχῶς. ἡ τοῦ στρατηγοῦ φρόνησις ἔχουσά τι καὶ τύχης ευπότμου δι' αὐτήν.

[Ευπραγότερος:] ευτυχέστερος.

[Ευπραξία:] ευημερία, ευτυχία. ὁ δὲ Ὀζίας ὤλισθεν ὑπ' ευπραξίας καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἀμαρτήματα, πρὸς ἃ κάκεῖνον τῶν ἀγαθῶν ἡ λαμπρότης καὶ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων, οὐ δυνηθέντα προστῆναι καλῶς αὐτῶν, ἤγαγεν.

[Εὖ πράττειν:] οὕτως ἡ ἐπιγραφὴ τῶν ἐπιστολῶν Πλάτωνος. ἔγραψε δὲ ἐπιστολὰς ιγ'. εἰσὶ δὲ τοῦ ἠθικοῦ εἵδους. εὖ διάγειν· οὕτως Ἐπίκουρος ἐπέγραφε· χαίρειν δὲ ἐπέγραφε Κλέων.

[Εὕρηστον:] ευφύσητον.

[Ευπροσοδῶτατος:] τόπος εὐδρομος.

[Ευπροσιτότατος:] ὁ ἡμερος.

[Ευπρόσωπος:] ευπροσήγορος. Σοφοκλῆς· ἦπου Τελαμὼν δέξαιτ' ἂν ευπρόσωπος.

[Ευπρόσωπος:] εὐμορφος. ὁ δ' ἐπισυράμενος ευπρόσωπον λίθον στήλην ἔστησεν.

[Ευπτέρων·] Ἀριστοφάνης· κάστ' ἐκ γυναικῶν ευπτέρων, τῶν Κοισύρας. ἀντὶ τοῦ ευγενῶν, ἡ κούφων, ἡ ὧν ὁ λογισμὸς ἵπταται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀρνέων τῶν μετεώρων καὶ υπερηφάνων· ἡ τιμίων καὶ ευγενῶν.

[Ευποιία.] ὅτι ἀποστέρησίς ἐστι τὸ τὰ ἀλλοτρία λαβόντας κατέχειν, καὶ ὅταν ἐλεημοσύνην μὴ παρασχῶμεν, ἐν ἴσῳ τοῖς ἀποστεροῦσι κολαζόμεθα.

[Εὕπορθον:] εὐκλαδον.

[Ευποιῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ευράξ:] ἐκ πλαγίου.

[Εὔρες·] Ἀριστοφάνης· εἶθε φαύλως, ὥσπερ εὔρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν. ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν ευδοκιμησάντων. τὸ δὲ εὔρες δηλοῖ τὸ καμάτῳ καὶ πόνῳ περιγενέσθαι τινός· καὶ ἔστι τῆς τοῦ κάμνοντος γνώμης καὶ προαιρέσεως ἔλεγχος. τὸ δὲ εὔρεῖν ἀπλῶς τῆς παρασχούσης τύχης, καὶ οὐ τῆς τοῦ εὐρόντος γνώμης καὶ προαιρέσεως.

[Εύρεσιπέπεια:] εύρεσιλογία.

[Εύρεσιλόγος:] φλύαρος, ἐτοιμολόγος. Πολύβιος· ἔχων δὲ καὶ πλείῳ λέγειν ἀγωνιῶ, μὴ δόξω τισὶν ὑμῶν οὐκ ἀναγκαίως εύρεσιλογεῖν.

[Εύρεσιεπής:] καινολόγος.

[Εύρετής:] ἦν δὲ καὶ εὐρετῆς ἐτοιμότητος ὧν τε αὐτὸς ἠπόρει πρὸς ἐτέρους καὶ ὧν ἕτεροι πρὸς αὐτόν, οὐ πολυμαθεῖα καὶ ἀλλοτριῶν δοξασμάτων ἱστορία καταχωννὺς μὲν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀποκρύπτων, ἐπιστομίζων δὲ τοὺς ἀποροῦντας. **[Εὐρέτης]** δὲ θηλυκόν, διὰ τοῦ ι, ἡ ἐφευρετική.

[Εὐρεῖα·] Ὅμηρος· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών. οὐ καθολικὸν ἐπίθετον ἡ εὐρεῖα, ἀλλ' ἐν ἴσῳ τῷ εὐρεῖα γενομένη· οἷον εὐρύ μοι χάσμα γένοιτο.

[Εὐρείτης:] ἐπίθετον. ὁ καλῶς ῥέων ποταμός.

[Εὔρημα:] ἐπίτευγμα, βούλευμα. δῆλον δέ, ὡς τῷ πολλὰ πεπαιδευμένῳ καὶ πολλὰ εἰδέναι γλιχομένῳ, καὶ ταῦτα εὔρημά ἐστι. τουτέστι βούλευμα, ἐπιτήδευμα. καὶ **[Εὐρήματα]** ὁμοίως, ἐπιτεύγματα, βουλεύματα. Ξενοφῶν· ἐπεὶ εἶδον ὑμᾶς εἰς πολλὰ κάμήχανα ἐμπεπτωκότας, εὔρημα ἐποίησάμην, εἴ πως δυναίμην παρὰ βασιλέως αἰτήσασθαι, δοῦναί μοι ἀποσῶσαι ὑμᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα. εὔρημα δὲ καὶ τοὺς Μάγους ἐποιεῖτο, οἱ Βαβυλῶνα καὶ Σοῦσα οἰκοῦσιν.

[Εὔρης:] αὐθυπότακτον.

[Εὐρήσεται:] ἀντὶ τοῦ εὐρεθήσεται.

[Εὐρῆσθαι. Εὐρησιλογία. Εὐρίζω·] Δαβίδ· εὐρίζω ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς. ἀντὶ τοῦ ἐπιμόνῳ, καλῶς ἐρριζωμένῳ.

[Εὐρίζων:] πλατύνων, ἢ καλὰς ρίζας χαροποιοὺς ἔχων. καλῶς θεμελιῶν καὶ παγίως, ὥστε ἀσάλευτον αὐτὴν καὶ ἀτρεμῇ διαμένειν.

[Εὔρινος:] εὐόσφρητος. Σοφοκλῆς· κυνὸς εὔρινος βάσις. τουτέστιν ἡ βάδις.

[Εὐρινότητος:] καλόρρινος, ἢ καλῶς ὀσφρώμενος.

[Εὐριπίδειον ἔπος:] τοῦ Εὐριπίδου. καὶ **[Εὐριπίδειος λόγος]** ὁμοίως. ὅτι ἔφη Εὐριπίδης, ἄλλων ἱατρὸς αὐτὸς ἔλκεσι βρύων. καὶ αὖθις· στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες.

[Εὐριπίδη Εὐριπίδιον·] Ἀριστοφάνης. ἐρωτικὴν μιμεῖται φωνήν. οἱ γὰρ ἐρῶντες εἰώθασι τοὺς ἐρωμένους ἐρωτικῶς δι' ὑποκορισμῶν καλεῖν.

[Εὐριπίδης,] Ἀθηναῖος, τραγικός, πρεσβύτερος τοῦ ἐνδόξου γενομένου. ἐδίδαξε δράματα ἰβ', εἴλε δὲ νίκας β'.

[Εὐριπίδης,] τραγικός, τοῦ προτέρου ἀδελφιδοῦς, ὡς Διονύσιος ἐν τοῖς χρονικοῖς. ἔγραψε δὲ Ὅμηρικὴν ἔκδοσιν, εἰ μὴ ἄρα ἐτέρου ἐστί. δράματα αὐτοῦ ταῦτα· Ὀρέστης, Μήδεια, Πολυξένη.

[Εὐριπίδης,] Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου καὶ Κλειτοῦς, οἱ φεύγοντες εἰς Βοιωτίαν μετώκησαν, εἶτα ἐν τῇ Ἀττικῇ. οὐκ ἀληθὲς δέ, ὡς λαχανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ γὰρ τῶν σφόδρα εὐγενῶν ἐτύγχανεν, ὡς ἀποδείκνυσι Φιλόχορος. ἐν δὲ τῇ διαβάσει Ξέρξου ἐκυοφορεῖτο ὑπὸ τῆς μητρὸς καὶ ἐτέχθη καθ' ἣν ἡμέραν Ἕλληνες ἐτρέψαντο τοὺς Πέρσας. γέγονε δὲ τὰ πρῶτα ζωγράφος, εἶτα μαθητὴς Προδίκου μὲν ἐν τοῖς ῥητορικοῖς, Σωκράτους δὲ ἐν τοῖς ἠθικοῖς καὶ φιλοσόφοις. διήκουσε δὲ καὶ Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου. ἐπὶ τραγωδίαν δὲ ἐτρέφη τὸν Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάντα κινδύνους δι' ἅπερ εἰσῆξε δόγματα. σκυθρωπὸς δὲ ἦν τὸ ἦθος καὶ ἀμειδῆς καὶ φεύγων τὰς συνουσίας· ὅθεν καὶ μισογύνῃς ἐδοξάσθη. ἔγχε δὲ ὅμως πρῶτην μὲν Χοιρίνην, θυγατέρα Μνησιλόχου· ἐξ ἧς ἔσχε Μνησίλοχον καὶ Μνησαρχίδην καὶ Εὐριπίδην. ἀπώσάμενος δὲ ταύτην ἔσχε καὶ δευτέραν, καὶ ταύτης ὁμοίως ἀκολάστου πειραθείς. ἀπάρας δὲ ἀπ' Ἀθηνῶν ἦλθε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων, παρ' ᾧ διῆγε τῆς ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ

ἐπιβουλῆς Ἀρριβαίου τοῦ Μακεδόνο· καὶ Κρατεῦα τοῦ Θετταλοῦ, ποιητῶν ὄντων καὶ φθονησάντων αὐτῷ πεισάντων τε τὸν βασιλέως οἰκέτην τοῦνομα Λυσίμαχον, δέκα μνῶν ἀγορασθέντα, τοὺς βασιλέως, οὓς αὐτὸς ἔτρεφε, κύνας ἐπαφεῖναι αὐτῷ. οἱ δὲ ἰστόρησαν οὐχ ὑπὸ κυνῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν νύκτωρ διασπασθῆναι, πορευόμενον ἄωρι πρὸς Κρατερὸν τὸν ἐρώμενον Ἀρχελάου (καὶ γὰρ σχεῖν αὐτὸν καὶ περὶ τοὺς τοιούτους ἔρωτας), οἱ δέ, πρὸς τὴν γαμετὴν Νικοδίκου τοῦ Ἀρεθουσίου. ἔτη δὲ βιῶναι αὐτὸν οὐκ ἔστι, καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ ἐν Πέλλῃ μετακομίσαι τὸν βασιλέα. δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μὲν τινὰς οὐκ ἔστι, κατὰ δὲ ἄλλους ἑβ'· σφύζονται δὲ οὐκ ἔστι. νίκας δὲ ἀνείλετο ἑ', τὰς μὲν δ' περιών, τὴν δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευτήν, ἐπιδειξαμένου τὸ δράμα τοῦ ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ Εὐριπίδου. ἐπεδείξατο δὲ ὅλους ἐνιαυτοὺς κβ', καὶ τελευτᾷ ἐπὶ τῆς ἑγ' Ὀλυμπιάδος.

[Εὐρύπος:] πέλαγος στενόν, ἢ τόπος ὑδατώδης μεταξὺ δύο γαιῶν. τουτέστι Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς. ἐπτάκις δὲ τῆς ἡμέρας τὸ ἐκεῖσε ὕδωρ τρέπεται.

[Εὐρίσκω·] αἰτιατικῇ.

[Εὐρομεν·] παρατατικός. καὶ **[Εὐροσαν. Εὐροναῖτοις·]** καλῶς ρέουσιν.

[Εὐροώτερος·] ὁ πλατύτερος.

[Εὐρρους·] ἐμοὶ δὲ ἐξηγεῖτο λόγους Ἰσοκρατεῖους, ὅτε καὶ εἶδον ἄνθρωπον εὐρρουν τε ἅμα καὶ ἀμφιλαφεῖ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις.

[Εὐρυόδεια·] ἡ πλατυάμφοδος.

[Εὐρώεντα·] σκοτεινά, ζοφώδη.

[Εὐρώεις·] ὁ σκοτεινός, ἢ ὁ πλατύς, καὶ κλίνεται εὐρώεντος.

[Εὐρωμαι·] ἀντὶ τοῦ εὐρήσω. καὶ **[Εὐρωμεν·]** ἀντὶ τοῦ εὐρήσομεν.

[Εὐρώπη·] ὄνομα κύριον. καὶ ὁ τόπος. καὶ **[Εὐρώπιον κλῖμα·]** τῆς Εὐρώπης. καὶ πρέσβεις Εὐρωπαίων.

[Εὐρώς·] ὑγρότης σεσηπιῖα. Καλλιμάχος· πέδιλα τὰ μὴ πύσε νήχυτος εὐρώς.

[Εὐρώς·] ἡ νοτία. παρὰ τὸ αὖρα, αὐρώς, καὶ τροπῇ εὐρώς. καὶ εὐρωτιῶ. Θεόκριτος· ἂ σύριγξ εὐρωτὶ παλύνεται.

[Εὐρώταν·] ἐν Ἐπιγράμμασι· τὸν δ' ὑπεροιδαίνοντα κατέσκεπε παμένη χεὶρ, οὐχ ὅλον Εὐρώταν, ἀλλ' ὅσον ἡδύνατο. περὶ αἰδοίου ἀνδρὸς ὁ λόγος. καὶ αὐθὶς φησι Λάκαινα πρὸς τὸν ἴδιον υἱόν· λείπε τὸν Εὐρώταν, ἴθι Τάρταρον, ἡνίκα δειλὴν οἴσθα φυγὴν τελέθειν, οὐτ' ἐμὸς οὔτε Λάκων.

[Εὐρώτας·] ποταμὸς Λακωνικῆς.

[Εὐρώτι·] σηπεδόνι.

[Εὐρωτιῶν·] σαπίς, ἡφανισμένος. ἢ **[Εὐρωτιῶν·]** σκωληκοβρώτων.

[Εὐρωτιῶν·] τοῦ εὐρωτιῶν ἐξήγησις τὸ εἰκὴ κείμενος· τοῖς γὰρ εἰκὴ καὶ ἀμελῶς κειμένοις ἰδρὼς προσίζει καὶ νοτίς. τοιοῦτος δὲ ὁ τῶν ἀγροίκων βίος, ὥσπερ αὖ ἐπιμελὴς καὶ καθάριος ὁ τῶν ἀστικῶν. διόπερ καὶ εἰς πενίαν συνεχῶς ὑπὸ τῶν ποιητῶν τύπτεται καὶ ὄνειδι ζεταί· ὥς φησι Μένανδρος· εἰς τὰ καθαρὰ λιμὸς εἰσοικίζεται.

[Εὐρυάγυια:] πλατυάμφοδος.

[Εὐρυβατεύεσθαι:] πονηρεύεσθαι. τὸν γὰρ Εὐρύβατον, τὸν ἓνα τῶν Κερκώπων, γενέσθαι τοιχωρύχον φασίν, οἱ δὲ προδότην περὶ τοὺς χρόνους πρὸ Κροίσου.

[Εὐρυβάτης:] ὄνομα κύριον.

[Εὐρύβατον ἄνδρα:] φασὶ τοῦτον Ἐφέσιον εἶναι καὶ λαβόντα χρήματα παρὰ Κροίσου, ὥστε στρατιὰν συναγαγεῖν εἰς τὸν πόλεμον τὸν εἰς τοὺς Πέρσας, προδότην γενόμενον ἐγγχειρίσαι τῷ Κύρῳ τὰ χρήματα τοῦ Κροίσου· καὶ ἐντεῦθεν τοὺς πονηροὺς Εὐρυβάτας καλεῖσθαι.

[Εὐρύβατος:] πονηρός. ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξενολογίαν μετὰ χρημάτων, ὥς φησιν Ἔφορος, εἶτα μεταβαλλομένου πρὸς Κῦρον. ἦν δὲ οὗτος Ἐφέσιος. οἱ δὲ τὸν Κέρκωπα τὸν ἕτερον. Διότιμος Ἑρακλέους ἄθλοισ· Κέρκωπές τοι πολλὰ κατὰ τριόδους πατέοντες Βοιωτῶν σίνοντο. γένος δ' ἔσαν Οἰχαλῆες, Ὡλός τ' Εὐρύβατός τε, δύω βαρυδαίμονες ἄνδρες. Νίκανδρος· Αἰγίνεον Εὐρύβατον πανουργότατον· οὗ μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν α' περὶ δικαιοσύνης. Δοῦρις δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα, ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἐταίρου. καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ, ὑποθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλοντα καὶ πλουτοῦντα καὶ πανουργοῦντα· εἰ δὴ τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία. λέγεται τὸν Εὐρύβατον κλέπτην ὄντα, εἰρχθέντα καὶ παραφυλαττόμενον, ἐπειδὴ συμπίνοντες ἔλυσαν αὐτὸν οἱ φυλάσσοντες, ἐκέλευσαν ἐπιδείξασθαι τὴν ἐπὶ τοὺς οἴκους ἀναρρίχησιν, τὸ μὲν πρῶτον διωθεῖσθαι· δεομένων δὲ ὥς οὐ βουλόμενον, ἐπεὶ μόλις ἀνέπεισαν, περιθέμενος τοὺς σπόγγους καὶ τὰς ἐγκεντρίδας, ἀναδραμεῖν εἰς τοὺς τοίχους. ἀναβλέποντες δὲ ἐκεῖνοι καὶ θαυμάζοντες τὰς τέχνας, λαβεῖν αὐτὸν τὸν ὄροφον καὶ ὑπερβάλλοντα, πρὶν ἐκεῖνοι κύκλῳ περιέλθωσι, διὰ τοῦ τέγους καταπηδήσαι.

[Εὐρυδίκη:] ὄνομα κύριον.

[Εὐρυθμον:] εὖ τεταγμένον.

[Εὐρυκλῆς:] πᾶς ὁ ἐγγαστρίμυθος. ἀπὸ Εὐρυκλέους τοιοῦτου τινὸς μάντεως.

[Εὐρυκρείων:] μέγας βασιλεύων.

[Εὐρυμέδων:] ποταμὸς Παμφυλίας.

[Εὐρόνεται:] πλατύνεται.

[Εὐρυόδεια:] ἡ πλατεῖα ὁδός. καὶ κλίνεται εὐρυοδείας.

[Εὐρύοπα:] μεγαλόφθαλμον, ἢ μεγαλόφωνον. ἢ εὐθεῖα εὐρύωψ.

[Εὐρυπυλῆς:] πλατείας πύλης.

[Εὐρύς:] ὁ πλατύς.

[Εὐρύσακες:] ὁ μέγαλην ἔχων ἀσπίδα. Σοφοκλῆς· ἀλλ' αὐτό μοι σὺ λαβὼν, ὦ παῖ, ἐπώνυμον Εὐρύσακες, ἵσχε διὰ πολυρράφου στρέφων πόρπακος ἐπταβόειον ἄρρηκτον σάκος.

[Εὐρυσάκης:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Εὐρυσάκειον·]** τέμενός ἐστιν Εὐρυσάκου τοῦ Αἴαντος ἐν Ἀθήναις οὕτως ὀνομαζόμενον.

[Εὐρυσθενής:] μεγαλοδύναμος.

[Εύρυσθέυς:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Εύρυσθειδης. Εύρυχωρία:]** πλάτος. **[Εύρύχορος]** δὲ ἡ καλλίχορος.

[Εὖς:] ὁ ἀγαθός. παιδὸς ἔηρος. ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ. καί, θεοὶ δοτῆρες ἐάων. ἀντὶ τοῦ ἀγαθῶν.

[Εὐσέβεια:] ἐπιστήμη θεοῦ θεραπείας. σπουδαῖοι τοιγαροῦν θύειν θεῷ ἀρμόδιοι, ἀγνοῖ τυγχάνοντες· ἐκνεύειν γὰρ τὰ περὶ θεοῦ ἀμαρτήματα, καὶ τὸν θεὸν ἄγασθαι αὐτούς· ὁσίους τε γὰρ εἶναι καὶ δικαίους. καὶ μὲν τούτους ἱερέας εἶναι· ἐπεσκέφθαι γὰρ καὶ περὶ θυσιῶν, ἰδρύσεων καὶ καθαρμῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὸ θεῖον οἰκείων. ὅτι ἡ εὐσέβεια κοῦφόν ἐστι καὶ σωφροσύνης ἀνάπλεων καὶ ἡκιστα ἀχθεινόν. ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς· κἂν ζῶσι, κἂν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.

[Εὐσεβεῖν] δεῖ τὰ πρὸς θεόν, ὡς τᾶλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ Ζεὺς. καὶ αὖθις ἕτερος λέγει· ὁδὸς ἀνθρώποις εἰς εὐδαιμονίαν ὑπὸ θεοῦ κατεδείχθη μία διὰ τῆς ἀρετῆς. τιμώτατον δὲ ἐν αὐτῇ καὶ ὥσπερ κεφάλαιον ἀρετῆς ἀπάσης εὐσέβεια· μόνη γὰρ αὕτη τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἱκανῶς ἐπιμελεῖται καὶ πρὸς τὰ θεῖα γίνεται ἡγεμὼν ἀνθρώποις ἀγαθή.

[Εὐσέβιος,] ὁ Παμφίλου, προσκείμενος τῇ Ἀρειανικῇ αἵρέσει, ἐπίσκοπος Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, σπουδαῖος ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς καὶ τῆς θείας βιβλιοθήκης ἅμα Παμφίλῳ τῷ μάρτυρι ἐπιμελέστατος ἀνιχνευτής. ἐξέδωκε πολλὰ τεύχη, ὧν εἰσι τάδε· Εὐαγγελι κῆς ἀποδείξεως λόγοι κ', Εὐαγγελικῆς προπαρασκευῆς λόγοι ιε', Θεοφανείας λόγοι ε', Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας λόγοι ι', Χρονικῶν κανόνων παντοδαπῆς ἱστορίας, καὶ τούτων ἐπιτομή. καὶ Περὶ τῶν Εὐαγγελίων διαφωνίας, Εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν λόγοι ι'. Κατὰ Πορφυρίου τοῦ τότε συγγράφοντος ἐν Σικελίᾳ, ὡς τινες οἶονται, λόγοι λ'. Τοπικῶν λόγος εἷς, Ἀπολογίας ὑπὲρ Ὠριγένους λόγοι ς', Περὶ τοῦ βίου Παμφίλου λόγοι γ'. περὶ μαρτύρων ἕτερα συγγράμματα· καὶ εἰς τοὺς ρν' ψαλμοὺς δεδοκιμασμένα ὑπομνήματα, καὶ ἕτερα πολλὰ. ἦνθησε μάλιστα ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως καὶ Κωνσταντίου, καὶ διὰ τὴν φιλίαν τὴν πρὸς Πάμφιλον μάρτυρα τῆς ἐπωνυμίας αὐτοῦ ἡξιώθη. **[Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου·]** οὗτος ὁ Εὐσέβιος ἔγραψε καὶ πρὸς Μαρτῖνον, ἐν ᾧ λέγει, ὅτι ἡ Χριστοῦ ἐκκλησία δύο βίους νομοθετεῖ καὶ τρόπους· τὸν μὲν ὑπερφυᾷ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης πολιτείας ἐπέκεινα, οἷος ἐστὶν ὁ μοναδικός· τὸν δὲ ὑποβεβηκότα καὶ ἀνθρωπινώτερον, ὃς καὶ γάμοις ὑποτίθεται συγκοινωνεῖν.

[Εὐσέβιος,] Ἀράβιος, σοφιστής, ἀντισοφιστεύσας καὶ αὐτὸς Οὐλπιανῷ.

[Εὐσημος:] ὁ περιφανής.

[Εὐσθένεια:] ἡ ἰσχὺς.

[Εὐσκαρφος:] εὐκίνητος, ταχύς.

[Εὐσκευοῦμεν:] καλῶς παρεσκευάσμεθα, καὶ ἔχομεν πάντα, ὧν δεῖ πρὸς θάνατον. οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν. Σοφοκλῆς.

[Εὐσπειρῇ:] καλῶς συνεσπειραμένον. τὸν εὐσπειρῇ δὲ δράκοντα, χρύσειον ῥαδινῶν κόσμον ἐπισφυρίων.

[Εὐστάθεια:] ἡ καρτερία.

[Εὐσταθής,] αὐτὸς δὲ λαβὼν ἄνεμον εὐσταθῇ παρεκομίζετο παρὰ τὴν χώραν, ἀκινδύνως πλέων.

[Εὐστάθιος,] Ἐπιφανεύς. Χρονικὴν ἐπιτομὴν τῶν ἀπὸ Αἰνείου μέχρι Ἀναστασίου βασιλείας, ἐν τόμοις θ΄, καὶ ἄλλα τινά. ὅτι Εὐστάθιος Σεβαστιανὸς Μακεδονιακῆς θρησκείας ἤρξεν ἅμα Βασιλείῳ Ἀγκυρανῶ, ἐπισκόπῳ τῆς αὐτῆς πόλεως.

[Εὐσταθῶς·] Ἀππιανός· ὁ δὲ ἐστρατοπέδευσεν εὐσταθῶς, ἥπερ ἐβούλετο. ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῶς, βεβαίως.

[Εὐσταλής·] καλῶς ἐστολισμένος. ἢ κοῦφος. ἀπεδίδρασκον εὐσταλεῖς, ὑποζύγια καὶ σκηνὰς καταλιπόντες. ἦν δὲ τὸ ἐπόμενον στράτευμα Μαρκελλίνῳ ἐπιφανέστερον τῷ εὐσταλεῖ τῆς ὀπλίσεως.

[Εὐστέφανον·] εὐτεῖχιστον.

[Εὐστέφιος,] Ἀφροδισιεύς, σοφιστής. ἐπιφανίων τῶν ἐν Ἀδρόττοις τῷ εὐκτηρίῳ, ὃ κεῖται ἐν Λυδία. ἔγραψε μελέτας.

[Εὐστιβής·] τετριμμένη.

[Εὐστολον·] εὐκοσμον. ὁ δὲ προῆγε ποιήσας εὐστολον τὴν ἀκολουθίαν.

[Εὐστομεῖν·] τὸ εὐφημεῖν. καὶ οἱ Ἴωνες εὐστομα κείσθω φασί.

[Εὐστομον·] εὐπρόσωπον. ἀπὸ μέρους.

[Εὐστόχιος,] Καππαδόκης, σοφιστής. ἔγραψε τὰ κατὰ Κώνσταντα τὸν βασιλέα καὶ ἀρχαιολογίαν Καππαδοκίας καὶ λοιπῶν ἐθνῶν.

[Εὐστρα·] τὸ μαδιστήριον, ἢ ἡ φλογίστρα. Ἀριστοφάνης· ἐν ταῖσιν εὐστραις κονδύλοις ἡρμοττόμην. ἀντὶ τοῦ ἐπαιδευόμην. ἀπὸ τῆς μουσικῆς.

[Εὐσοια·] εὐσθένεια. ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν.

[Εὐσύμβουλος·] ἀντὶ τοῦ ῥαδίως καὶ εὖ συμβάλων· τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν. Ἀντιφῶν ἐν τῷ Πολιτικῷ.

[Εὐσυνείδητος·] καλῶ ζῶν συνειδότη.

[Εὐσυνθετεῖν·] εὐνοϊκῶς ἔχειν. Μασσαγέται ἐβουλεύσαντο εὐσυνθετεῖν πρὸς τε Γελίμερα καὶ Βελισάριον.

[Εὐσύνοπτον·] εὐεπίγνωστον, εὐθεώρητον.

[Εὐσχημος,] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἐμπολή· ὡς Ἀθηναῖος λέγει.

[Εὐσχήμων·] οὐχ ὁ πολλὰ κεκτημένος καὶ πλούσιος, ἀλλ' ὁ κόσμιος καὶ πειθόμενος τοῖς νόμοις. καὶ συστέλλει.

[Εὐταίων·] ὄνομα κύριον.

[Εὐτε·] ἔστι καὶ χρονικόν, ἀντὶ τοῦ ἡνίκα, καὶ ὁμοιωματικόν, ἀναλογοῦν τῷ **[ἡῦτε]** . ἡῦτε βοῦς ἀγέληφι ταῦρος. βοῦς μὲν γενικῶς, ταῦρος δὲ ἰδικῶς.

[Εὐτέλεια· Εὐτελία] δὲ ἡ εὐδαιμονία. παρὰ τὸ εὖ τελεῖν. Ἀριστοφάνης· σοὶ γὰρ διδόαμεν ἐπ' εὐτελείᾳ τὸν σανδαλίσκον.

[Ευτελής:] ἐπ' ἀρετῆς ὁ φειδωλός, καὶ ὀλιγοδάπανος. οὕτω Μένανδρος· ἐγὼ δὲ ἀνόητος, εὐτελὲς ὑπερβολῇ. καί, ὁ ἄσωτος ἐστὶ πολυτελής, θρασὺς σφόδρα.

[Ευτειχεῖ πάγω:] καλῶς τετειχισμένη.

[Ευτοκία:] πολύγονος.

[Ευτόκιος,] ἀπὸ Θράκης ἐλθὼν οὔτε γνώμην ἐπιεικὴς τις ἦν οὔτε γένους εὖ ἤκων, ἀλλὰ στρατιώτης μὲν ὁ τυχών, πολλὰ δὲ χρήματα κοινὰ τοῦ ἰδίου τάγματος ὑποκλέψας ὥχεται φεύγων εἰς τὴν Παλαιστίνην. ἐπεχείρησε μὲν οὖν Ἐλευθεροπολίταις ἑαυτὸν ἐγκαταλέξει, τῆς βουλῆς μετασχὼν ἐπὶ χρήμασι μεγάλοις. καὶ γὰρ ἐγλίχεται τὴν τύχην μεταβαλεῖν εἰς τὸ εὐγενέστερον. καίτοι ἔδει πρότερον μετατίθεσθαι τὴν προαίρεσιν εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' ὅμως οἱ Ἐλευθεροπολίται τὸ πλῆθος ὑπειδόμενοι τῶν χρημάτων οὐ προσεδέξαντο τὸν Εὐτόκιον. ὁ δὲ μετεχώρησεν εἰς τὴν Ἀσκάλωνα. καὶ ὁ τότε πρῶτος Κρατερὸς εὐμενῶς αὐτὸν ὑπεδέξατο μετὰ τῶν χρημάτων πολιτικῆς τε μετέδωκεν ἐλευθερίας. οἱ δὲ Θράκες ὑστέρῳ χρόνῳ κατὰ πύστιν ἤκοντες ἐπὶ τὸν Εὐτόκιον ἀπῆλθον τὸν Κρατερὸν αὐτόν τε καὶ τὰ χρήματα. ὁ δὲ οὐ μεθίει τὸν ἄνδρα. τῶν δὲ στρατιωτῶν ἐπὶ δίκην τὸ πρᾶγμα φερόντων, ὁ Κρατερὸς ὑπεραγωνίζεται τοῦ Εὐτοκίου καὶ περιγίνεται τῶν Θρακῶν· ἐφ' ᾧ καὶ χρησμός ἐξέπεσεν, ἔχων ὧδε.

[Ευτραπελία:] μωρολογία, κουφότης, ἀπαιδευσία. ὁ δὲ Πτολεμαῖος πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι, τῆς εὐτραπελίας ἀποδεχόμενος αὐτόν.

[Ευτράπελον·] οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν οὔτε λόγον εὐτράπελον, εὐστροφον, αὐτὸς ἄρχων μόνος. οὕτω δ' ἦν εὐτράπελος τὴν φύσιν, ὥστε παρ' Ἀθηναίοις Ἀθηναῖος ἦν ἄκρος καὶ Λάκων Λακεδαιμονίοις καὶ Θηβαίοις Θηβαῖος. ὅτι τὸν εὐτράπελον ἡ κωμῳδία ἐπιδέξιον καλεῖ. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ ἀνασσευρμένῃ. **[Ευτράπελος]** οὖν κυρίως ὁ μιμολόγος, ὁ γελωτοποιός.

[Ευτρεπῆ:] τὰ ἔτοιμα, καὶ τέλος ἔχοντα.

[Ευτρεπισμός:] ἡ ἐτοιμασία.

[Ευτρόπιος,] Ἰταλός, σοφιστής. τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐπιτομικῶς τῇ Ἰταλῶν φωνῇ. ἔγραψε καὶ ἄλλα.

[Ευτρόπιος,] ὁ εὐνοῦχος, ἐπίτροπος Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. καὶ φησιν Εὐνάπιος· ὁ μὲν γὰρ Ῥουφῖνος ἀνὴρ τε ὦν ἡ δοκῶν καὶ ἐν ἀξιώμασι γεγωνὺς καὶ ποικίλαις ὁμιλήσας τύχαις, οὐ παρὰ λόγον οὐδὲ τοῦ πρέποντος ἐκτὸς ἐδόκει κατεξανίστασθαι τῆς νεωτεριζούσης ἅπαντα τύχης. ὁ δὲ θαλαμηπόλος εὐνοῦχος παραλαβὼν τὸ ἐκείνου κράτος εἰς τοσόνδε κατέσεισεν ἅπαντα καὶ κατεβρόντησεν, ὥστε οὐ μόνον Ῥουφῖνος ἦν αὐτός, ἀλλ' ὁ τοῦ μύθου Σαλμωνεὺς μικρόν τι χρῆμα πρὸς αὐτὸν ἦν, ὅσγε ὦν εὐνοῦχος ἀνὴρ εἶναι κατεβιάζετο. καὶ οἱ μὲν μῦθοί φασιν τὴν Γοργόνα φανεῖσαν ἅμα τε φαίνεσθαι καὶ τοὺς ἰδόντας μεταβάλλειν εἰς λίθον· ὁ δὲ καθ' ἡμᾶς βίος ληρόν τινα περιττὸν καὶ φληνάφον τὸν μῦθον ἀπέδειξε. καὶ πολὺν καταχέει διασυρμὸν ὁ ἱστορικὸς τουτουὶ τοῦ εὐνούχου, τοῦ βίου αὐτοῦ ἐπάξιον.

[Ευτρόπιος,] ὁ τοῦ Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως πρόκοιτος· ὃς οὐδὲν τῶν δεινῶν ἀτελίμπανεν, τάς τε ἀρχὰς δημοσίᾳ πιπράσκων καὶ τοὺς τῆς δυνάμεως συκοφαντῶν ἐξορίαις τε τοὺς μεγιστᾶνας ὑποβάλλων καὶ πᾶσαν ὕβριν τοῖς τῆς συγκλήτου βουλῆς ἐπάγων. ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν βαρβάρων ἀπείχετο συμμαχίας, ὥς ἂν αὐτὸς ἐλπίζων εἰς τὴν τοῦ βασιλέως μεταβαίνειν ἀξίαν. καὶ ποτε καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πεφευγότας συλλαμβάνειν βουλόμενος προὔθηκεν ἐπιτρέπων τούτους ἐκ τῶν

θυσιαστηρίων ἀφέλκεσθαι. καὶ ὁ μὲν νόμος ἐγγέγραπτο, δίκη δὲ εὐθέως τῆς ὁμότητος ἠκολούθει. μετ' οὐ πολὺ γὰρ προσκρούσας τῷ βασιλεῖ Εὐτρόπιος ἐν τοῖς πρόσφυξιν ἐγένετο καὶ ὑπὸ τὸ θυσιαστήριον ἔκειτο, Ἰωάννου ἐπισκοποῦντος τοῦ Χρυσοστόμου, ἐκεῖθεν τε ἀφαιρεθεὶς νυκτὸς τῆς κεφαλῆς ἀποτέμενται. οὕτω μὲν ὁ Εὐτρόπιος δίκας τῆς ἀμαρτάδος ὑποστὰς καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ καταλόγου τῶν ὑπάτων ἡμείφθη, μόνου τοῦ συνυπατεύσαντος Θεοδώρου γεγραμμένου. ὅτι ἐπὶ τοῦ τοῦ Εὐτροπίου τὸ τῶν εὐνούχων ἔθνος διὰ τὴν ἐκείνου βαρύτητα καὶ δυναστείαν ἐς τοσοῦτον ἐπέδωκε καὶ παρετάθη πλήθους, ὥστε τινὲς ἤδη καὶ τῶν γενειάδας ἐχόντων εὐνοῦχοι βουλευθέντες γενέσθαι, σὺν τοῖς ὄρχεσιν καὶ τῆς ψυχῆς ἀφηρέθησαν.

[Εὐτρόχαλον·] εἶναι δὲ τὴν ἀσπίδα μικρὰν καὶ εὐτρόχαλον. περιφερῆ.

[Εὐτροχον·] οἱ τε ὀφθαλμοὶ τὸ τῆς διανοίας εὐτροχον ἀποσαφοῦντες.

[Εὐτυκτα·] παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ ῥάδια, ἔτοιμα εἰργασμένα· καλῶς κατεσκευασμένα.

[Εὐτυχεῖ·] ἐπιτυγχάνεται. πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ.

[Εὐτυχής·] οὗτος ἡγούμενος γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μοναστηρίου, τῆς κατὰ Μάνεντα καὶ Ἀπολινάριον ἀντιθέου μοίρας τρίτος ὑπασπιστής, ἄλλον εἶναι παρ' ἑαυτῷ τὸν Χριστὸν καὶ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον, μὴ ἀνεχόμενος ὁμοούσιον ἡμῖν καὶ ὁμοφυῇ τὴν σάρκα τοῦ κυρίου ὁμολογεῖν· καὶ ἀπηρνεῖτο σῶζεσθαι λέγειν ἐν τῷ Χριστῷ δύο φύσεις μετὰ τῆς τούτων ἐνώσεώς τε καὶ συμφυΐας. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τερατώδη τινὰ καὶ ἀλλόκοτα παρέπλαττεν, ἐξ οὐρανοῦ λέγων κατενεχθῆναι τὸ σῶμα τοῦ κυρίου, καὶ ὥς διὰ σωλῆνος τῆς παρθένου παραδραμεῖν τὸν θεὸν λόγον, οὐρανόθεν τοῦτο ἐνδεδυμένον, ἵνα δόξη γεγενῆσθαι ἐκ γυναικὸς καίπερ μὴ γεγεννημένος. Μανιχαῖος οὗτος ὁ λόγος καὶ πεφαντασμένος πολλῷ μᾶλλον ἐκείνου. μίαν φύσιν καὶ οὗτος διεστραμμένη καρδίᾳ τὸν Χριστὸν ἐπρέσβευεν.

[Εὐτυχίδης·] πατρωνυμικόν.

[Εὐτυχῶ·] γενικῇ.

[Εὐοῖ·] σχετλιαστικόν.

[Εὐοιώνιστον·] εὐφημον, καλὰ προσημαίνουσιν. Νίκης ἄγαλμα χρυσοῦν ποιήσας ἀπέστειλε τῷ δήμῳ, ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελές, ἅμα δὲ διὰ τὸ εὐοιώνιστον εἶναι προσδέξασθαι τὴν νίκην.

[Εὐοῖ, σαβοῖ·] Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Βακχικόν τι ἐπίφθεγμά ἐστιν. **[Εὐοῖ, σαβοῖ,]** μυστικά μὲν ἐστὶν ἐπιφθέγματα. φασὶ δὲ τῇ Φρυγῶν φωνῇ τοὺς μύστας δηλοῦν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαβάζιος Διόνυσος.

[Εὖ οἱ ᾄσαι·] ἔστι τοῦτο ὕμνος εἰς Διόνυσον. καὶ ἀνεύασαι.

[Εὐῶφαντον. Εὐφεγγίας·] ἀπὸ τῶν δύο τοίχων εὐφεγγίας ποιούντων.

[Εφείλιξαν·] σχοινίον τε ἐφείλιξαν μίλτῳ.

[Εὐφήμει·] καλὰ λάλει, ἢ ἐπαίνει. Ἀριστοφάνης· εὐφημος πᾶς ἔστω λεὼς στόμα συγκλείσας. ἐνδημεῖ γὰρ θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων. **[Εὐφήμει]** οὖν σιώπα, μὴ ἀκαιρολόγει.

[Εὐφημησμός. Εὐφήμου στόμα φροντίδος,] ἢ φωνή. στόμα γὰρ ἢ φωνή. Ὅμηρος· πολέμου στόμα. καὶ Σοφοκλῆς· χαλκοστόμου κώδωνος. ὁ δὲ νοῦς, τὴν φωνὴν τῆς εὐφήμου φροντίδος ἰέντες.

ὁ ἔστι μετὰ φροντίδος πολλῆς εὐφήμως τὴν φωνὴν ἀφιέντες. εὐφημον οὖν τὴν σιωπηλὴν· τὸ γὰρ εὐφημεῖν ἐπὶ τοῦ σιωπᾶν τίθεται.

[Εὐφήτης:] ὄνομα κύριον.

[Εὐφημία.] εὐφημίας χάριν προτιμᾷ τὴν Λακεδαίμονα τὸ θεῖον ἥπερ τῶν Ἀθηναίων βωμοὺς σύμπαντας καὶ νεῶς καὶ ἀγάλματα καὶ ἐκατόμβας καὶ τὸν λοιπὸν φλήναφον τῶν ῥαθυμούντων τε καὶ θοινάζειν γλιχομένων. οὐκοῦν διδάσκει ὁ λόγος, ὡς ἡ ὄντως εὐσέβεια κοῦφόν ἐστι καὶ σωφροσύνης ἀνάπλεων, καὶ ἥκιστα ἀχθεινόν. εὐφημία γὰρ εὐκολώτατος πόνων. ἤκουσάς που, ὦ παῖ Ἀρίστωνος, καὶ Εὐριπίδης· εὐφημία γὰρ παρὰ σπονδαῖσι κάλλιστον.

[Εὐφημία.] ὅτι Εὐφημίας τῆς γυναικὸς Ἰουστίνου τοῦ Θρακὸς στήλη ἴστατο ἐν τῇ ἀγίᾳ Εὐφημίᾳ, ὑφ' αὐτῆς κτισθείση.

[Εὐφημία ἔστω:] εὐφημία χρῶνται οἱ κωμικοί, ἐπειδὴν εὐχὴν ἢ ψήφισμα εἰσάγωσιν.

[Εὐφήμιος], πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ζῆτει ἐν τῷ φατρία.

[Εὐφορία:] ἡ εὐθηνία.

[Εὐφορίων,] υἱὸς Αἰσχύλου τοῦ τραγικοῦ, Ἀθηναῖος, τραγικὸς καὶ αὐτός· ὃς καὶ τοῖς Αἰσχύλου τοῦ πατρός, οἷς μήπω ἦν ἐπιδειζάμενος, τετράκις ἐνίκησεν. ἔγραψε δὲ καὶ οἰκεῖα.

[Εὐφορίων,] Πολυμνήστου, Χαλκιδεύς, ἀπὸ Εὐβοίας, μαθητὴς ἐν τοῖς φιλοσόφοις Λακύνου καὶ Πρυτανίδος καὶ ἐν τοῖς ποιητικοῖς Ἀρχεβούλου τοῦ Θηραίου ποιητοῦ, οὗ καὶ ἐρώμενος λέγεται γενέσθαι. ἐγεννήθη δὲ ἐν τῇ ρκς' Ὀλυμπιάδι, ὅτε καὶ Πύρρος ἠττήθη ὑπὸ Ῥωμαίων· καὶ ἐγένετο τὴν ιδεάν μελίχρους, πολὺσαρκος, κακοσκελής. τῆς Ἀλεξάνδρου, τοῦ βασιλεύσαντος Εὐβοίας, υἱοῦ δὲ Κρατεροῦ, γυναικὸς Νικίας στερξάσης αὐτόν, εὐπορος σφόδρα γεγονώς ἤλθε πρὸς Ἀντίοχον τὸν μέγαν ἐν Συρίᾳ βασιλεύοντα καὶ προέστη ὑπ' αὐτοῦ τῆς ἐκεῖσε δημοσίας βιβλιοθήκης· καὶ τελευτήσας ἐκεῖσε τέθαιπται ἐν Ἀπαμείᾳ, ὡς δὲ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ. βιβλία δὲ αὐτοῦ ἐπικά ταῦτα· Ἡσίοδος· Μοψοπία ἢ Ἀτακτα· ἔχει γὰρ συμμιγεῖς ἱστορίας, Μοψοπία δέ, ὅτι ἡ Ἀττικὴ τὸ πρὶν Μοψοπία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς Μοψοπίας, καὶ ὁ λόγος τοῦ ποιήματος ἀποτείνεται εἰς τὴν Ἀττικὴν· Χιλιάδες· ἔχει δὲ ὑπόθεσιν εἰς τοὺς ἀποστερήσαντας αὐτὸν χρήματα, ἃ παρέθετο, ὡς δίκην δοῖεν κἄν εἰς μακράν· εἶτα συνάγει διὰ χιλίων ἐτῶν χρησμούς ἀποτελεσθέντας· εἰσὶ δὲ βιβλία ε', ἐπιγράφεται δὲ ἡ πέμπτη χιλιάς. περὶ χρησμῶν, ὡς διὰ χιλίων ἐτῶν ἀποτελοῦνται.

[Εὐφορος:] κοῦφος, ἐλαφρός. ὁ δὲ θυρεὸς τῶν Ἰβήρων εὐφορος.

[Εὐφωνία·] ζῆτει ἐν τῷ γλῶττα.

[Εὐφωνον κήρυκα:] δυνάμενον μέγα βοῆσαι.

[Εὐφώρατον:] φανερόν.

[Εὐφραδής:] σαφής, ὁ καλῶς λέγων.

[Εὐφραῖνομαί σοι· Εὐφραίνω] σε δέ.

[Εὐφραῖος:] ὄνομα κύριον. Ὁρείτης ἦν τὸ γένος· μετέσχε δὲ τῆς τοῦ Πλάτωνος διατριβῆς.

[Εὐφραίων:] ὄνομα κύριον.

[Εὐφρήτης:] ὁ Εὐφράτης ποταμός.

[Εὐφρόνη:] ἐπίθετον τῆς νυκτός. ταύτην μὲν τὴν εὐφρόνην οὕτως ἔμειναν.

[Εὐφρόνη:] ἡ νύξ. τίς τὸν μεγιστόφωνον ἔνδον τῆς στέγης ἔπεισεν ὄρνιν ὠρολογεῖν τὴν εὐφρόνην;

[Εὐφρονῶ τὰ σά:] ἀντὶ τοῦ εὖνους σοί εἰμι.

[Εὐφρος:] εὐθυμος.

[Εὐφρων,] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Αἰσχύρα, Μοῦσαι, Συνέφηβοι, Θεωροί· ὥς Ἀθήναιος γράφει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

[Εὐφυᾶ:] καλὴν φύσιν ἔχοντα. ὥς εὐφυῆς καὶ εὐεπιχείρητος ἀπεληλυθὼς τῆς διατριβῆς εἴη νεανίσκος. Πολύβιος· ὁ δὲ ἦν ὑπηρετικὸν σκεῦος εὐφυὲς καὶ πολλὰς ἔχων ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν.

[Εὐφυῖα.] εὐφυοῦς ἐστὶ τὸ ὠκειῶσθαι μὲν πρὸς τὸ ἀληθές, ἀποστρέφεσθαι δὲ τὸ ψεῦδος. ὁ δὲ τοῦτο ἔχων ἔχει καὶ τὸ κρίνειν τάληθές δύνασθαι καλῶς. οἱ δὲ ῥαδίως μὲν τισι παρακολουθοῦντες καὶ μανθάνοντες, ὁμοίως δὲ ἔχοντες πρὸς πάντα τὰ μαθήματα, οὐκ ἂν κυρίως εὐφυεῖς λέγοιντο τῷ μὴ ἔχειν τὸ κριτικὸν ἐν αὐτοῖς, ὃ ἐστὶν ἡ πρώτη καὶ κυρίως εὐφυῖα. καὶ τῶν προσφερομένων, εἴτε μαθήματα ταῦτα εἴη εἴτε καὶ ἄλλα τινά, τὰ μὲν ἄξια εὐπορεῖσθαι καὶ φιλεῖν αἰρούμενοι, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα ἀποστρεφόμενοι καὶ μισοῦντες, εὖ τε τοῦτο ποιοῦσι καὶ εἰσὶν ἀγαθοὶ κριταί.

[Εὐχαριστῶ·] δοτικῇ.

[Εὐχά.] [Εὐχαί:] αἱ ὑποσχέσεις. τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω. **[Εὐχή]** γὰρ ἐπαγγελία θεῷ τῶν κατ' εὐσέβειαν ἀφιερουμένων, προσευχὴ δὲ δέησις μετὰ ἱκετηρίας τῷ θεῷ προσαγομένη.

[Εὐχαίτης:] ἵππος καλόθριξ.

[Εὐχεμος:] ὄνομα κύριον. ὁ Αἰγεάτης.

[Εὐχέρεια:] εὐκολία.

[Εὐχεται:] καυχᾶται.

[Εὐχεῖμονος:] τοῦ καλὰ ἱμάτια ἔχοντος.

[Εὐχειρία:] ἡ διὰ χειρῶν εὐκνησία. οἱ δὲ Μακεδόνες ταῖς εὐχειρίαις πολὺ περιῆσαν.

[Εὐχολόγιον:] τὸ βιβλίδιον.

[Εὐχίδης] καὶ Ἄσσαπος καὶ Χρυσόμαζος καὶ Ἐχίων, ὀνόματα κύρια. ὠκύτατοι οὗτοι τοῖς ποσὶν ὑπῆρχον.

[Εὐχομαι δέ σοι τάδε:] ἀντὶ τοῦ καταρῶμαι, παρὰ Ἀριστοφάνει.

[Εὐχος:] καύχημα.

[Εὐχωλή:] εὐχή, ἢ καύχημα.

[Εὐχρηστία:] ἡ καλὴ χρῆσις.

[Εὐχροεῖς:] εὐσωματεῖς.

[Εὐχυλότερος:] ὁ ταχέως πεττόμενος.

[Εὐψυχία:] ἀνδρεία. καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς Ἐπαμινώνδου καὶ Πελοπίδου καὶ Βρασίδου καὶ Κλεομβρότου τελευτῆς καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ ζῆν ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ τελευτᾷ εὐψυχίαν ἀδυνατοῦσιν οἱ συγγραφεῖς ἀξιόους εὐρίσκειν λόγους τῆς προκαθηγουμένης τῶν ἀνδρῶν ἐννοίας. καὶ αὖθις· μὴ εἶναι φοβερόν, ὅτι πλήθει προέχουσιν οἱ πολέμιοι· τὴν γὰρ εὐψυχίαν ἀεὶ τοῦ πλείονος ἐπικρατεῖν.

[Εὐψυχος·] Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις λέγει τὴν ἐν τῷ ζῆν ἀρετὴν καὶ τὴν ἐν τῷ τελευτᾷ εὐψυχίαν. οὐχ ὁ ἀνδρεῖος μόνος, εἰ μεταληψόμεθα τὸ εὐψυχος εἰς τὸν λόγον κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν· ἔστι δὲ οὗτος ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων. ἀλλὰ μὴν εἰ εὐψυχός ἐστιν ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων, ἀγαθὴν δὲ τὴν ψυχὴν ἔχει καὶ ὁ δίκαιος καὶ ὁ σώφρων καὶ ὁ φρόνιμος, οὐδ' ἂν ὁ ἀνδρεῖος μόνος εὐψυχος εἴη, οὐδ' ἂν ἡ εὐψυχία ἀνδρεία εἴη. ὅτι δὲ εὐψυχος ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων, δείξομεν τῇ τῶν ὀνομάτων παραθέσει. καὶ γὰρ εὐελπὶς ὁ εὖ ἐλπίζων, τουτέστιν ὁ ἀγαθὰ ἐλπίζων· καὶ εὐδαίμων ὁ εὖ τὸν daίμονα ἔχων. Ἀρριανός· τῶν μάλιστα εὐψυχίαν τινὰ ἐν τοῖς δεινοῖς ἐπιδεικνυμένων. ἀντὶ τοῦ εὐτολμίας. Μένανδρος· μὴ εἶναι φοβερόν τοῦτο, ὅτι πλήθει προέχουσιν οἱ πολέμιοι· τὴν γὰρ εὐψυχίαν ἀεὶ τοῦ πλείονος ἐπικρατεῖν.

[Εὐψύχους:] ἀντὶ τοῦ τολμηροῦς. ἐπιλεξάμενος ἄνδρας εὐψύχους τε καὶ γενναίους.

[Εὐψυχότερος. Εὐψυχοι. Ἐφ'] ἅ: ἐφ' ἅτινα.

[Ἐφάλια:] παραθαλάσσια.

[Ἐφαρμα:] τὸ περίβλημα. Πολύβιος· οἱ μὲν γὰρ τὰς ἀναξυρίδας καὶ τοὺς εὐπετεῖς τῶν σάγων ἔχοντες περὶ αὐτοὺς ἐξέταζον· οἱ δὲ διὰ φιλοδοξίαν ταῦτ' ἀπορρίψαντες γυμνοὶ μετὰ τῶν ὅπλων ἔστησαν, ὑπολαβόντες οὕτως ἔσσεσθαι πρακτικώτατοι διὰ τό τινος τῶν τόπων βατώδεις ὄντας ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάρμασιν.

[Ἐφάμιλλον:] ὅμοιον, ἴσον.

[Ἐφαπλώματα·] Ἀριστοφάνης πεπλώματα λέγει. καὶ ζήτηι ἐν τῷ δυσπινῇ καὶ ἐν τῷ πέπλος.

[Ἐφαπτίδας·] οἱ δὲ ψιλοὶ Ῥωμαίων ἕκαστος αὐτῶν εἶχον ἐφαπτίδα καὶ κνημίδα τε καὶ λογχάσθην καὶ ἀκόντιον, διόλου σιδήρου πεποιημένον.

[Ἐφαρμόζω·] δοτικῇ.

[Ἐφαύλιζον:] εὐτέλιζον. οἱ δὲ ἐφαύλιζον αὐτόν, οὐδαμῇ σπουδαῖον ὄντα· μικρὸς γὰρ ἦν τὸ σῶμα.

[Ἐφάψασθαι:] ἄρξασθαι, ψηλαφῆσαι.

[Ἐφεδρεύει·] δοτικῇ. ἐπικάθηται. ἐφεδρεύειν δὲ ἐκείνοις φίλους καὶ συγγενεῖς τῶν ἀπολωλότων. ἀντὶ τοῦ εἰσὶ τινες ἐξ ὑστέρου τιμωροὶ τῶν ἀπολωλότων.

[Ἐφεδρεία:] ἡ ἐπὶ κληρὸς παραμονή.

[Ἐφεδρεία:] τὸ πρᾶγμα. παρὰ Ῥωμαίοις θάνατος πρόστιμον τῷ λιπόντι τὴν ἐφεδρείαν. τουτέστι τὴν παρατήρησιν.

[Ἐφεδρος:] ταυλιστὴς τρίτος, καὶ ἐνεδρεύων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· νυνὶ δ' ἔμελλε Κλειδημίδης ἐφεδρος καθεδεῖσθαι· κἄν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ, ἔξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης διαγωνιεῖσθαι. **[Ἐφεδρός]** ἐστὶν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὴ πλανώμενος εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς νικῶσιν. ἐφεδρον δὲ λέγει ὁ Σοφοκλῆς τὸν Αἴαντα, ὅτι ἔσχατος καὶ ὡς ἐφεδρος ἐλείφθη μοι ὁ Αἴας εἰς κακόν.

οἷον πρὸς τοῖς πρώτοις κακοῖς ὥσπερ δεύτερόν ἐστι μοι κακὸν τὸ τοῦ Αἴαντος ξυνεστηκός. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἔφεδρος. λέγει γάρ, καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας ξύνεστιν ἔφεδρος.

[Ἔφεδρος:] ἐλπίζων, παραμένων. ἔφεδροι γίνονται τοῖς καιροῖς καὶ ἐτοίμως διάκεινται πρὸς τὸ πάλιν ἀντοφθαλμεῖν τούτοις. μεσολαβηθεὶς δ' ὁ νέος ἐξ ἐχθρῶν ὑπερκειμένων καὶ ἐφédρων, εἰς τὸ ἄντρον εἰσκριθεὶς ἐπίπονον βίον συνεστήσατο καὶ θηριώδη.

[Ἔφεθέν:] παρασχεθέν, ὀρισθέν, συγχωρηθέν. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀντίγονος, ἐφεθέν οἱ δικάσαι, προσέταξε κλήρῳ διακριθῆναι.

[Ἔφεκτικοί:] φιλόσοφοί τινες. παρὰ τὸ ἐπέχειν περὶ τῶν πραγμάτων καὶ δογματίζειν αὐτὰ ἀκατάληπτα.

[Ἔφεκτος τόκος:] ὁ ἐπὶ τὸ ἔκτον τοῦ κεφαλαίου.

[Ἔφελκυστής:] βοηθός.

[Ἔφενάκιζον:] ἡπάτων.

[Ἔφ' ἔνδεκα κόπαις:] κέλευσμά ἐστι ναυτικὸν οὕτω λεγόμενον. αἵρεσθ' αὐτῶν πολὺ τὸ ρόθιον. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων μετήνεγκεν ἐφ' ἔνδεκα κόπαις.

[Ἐφέντες:] ἐνδόντες, ὑποχαλάσαντες. οἱ δὲ ἄνδρες, ἐπειδὴ τὸ σύμμετρον ἀπ' ἀλλήλων διέστησαν, ἐφέντες τοῖς ἵπποις τὰς ἡνίας.

[Ἐφέντας] σημαίνει καὶ τὸ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον ἐλθόντας.

[Ἐφέζεται:] ἐπικάθηται.

[Ἐφέξει:] σταθῇ, ἐφελκύσει.

[Ἐφεξῆς:] ἐπίρρημα. ἐπίσης, κατὰ τάξιν.

[Ἔφες:] ἐπίπεμψον.

[Ἐφέσεις:] ὁρμάς. ἀπὸ δὲ τῆς τῶν στρατιωτῶν γνώμης λαβὼν ἔφεςιν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ξένην καὶ παράδοξον βοήθειαν ἐπορίσατο πρὸς τὴν ὑποκειμένην παράστασιν.

[Ἐφέσια γράμματα:] ἐπῳδαί τινες δυσπαρακολούθητοι· ἃς καὶ Κροῖσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἶπεῖν. καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ Μιλησίου καὶ Ἐφεσίου παλαιόντων, τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τῷ ἀστραγάλῳ ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα. φανεροῦ δὲ γενομένου καὶ λυθέντων αὐτῶ, τριάκοντα τὸ ἐξῆς πεσεῖν τὸν Ἐφέσιον.

[Ἔφεις:] ἐπιθυμία, ὁρμή, ἔκκλητος, αἵρεσις ἄλλου δικαστηρίου καὶ μεταγωγή. ἡ ἔφεις λέγεται καὶ ἔκκλητος παρὰ τὸ ἐκκαλεῖσθαι καὶ παραιτεῖσθαι καὶ φεύγειν τὸ πρῶτον καὶ ἔλαττον δικαστήριον.

[Ἔφεις:] ἡ ἐξ ἐτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἔκκλητος καλεῖται. τὸ οὖν ἔφεις ἀπὸ τοῦ ἐφεῖναι ῥήματος.

[Ἐφеспеρεία:] ἡ τῆς ἐσπέρας.

[Ἐφεσπόμενα:] ἐπακολουθοῦντα.

[Ἐφ' ἐστίας:] ἀντὶ τοῦ κατ' οἶκον. καὶ **[Ἐφέστιον,]** ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν οἰκίαν γενόμενον, τουτέστιν ἔποικον. Σοφοκλῆς· εἴτα τόνδ' ἐφέστιον πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον.

[Ἐφεστιασάμενος:] εὐωχηθεὶς.

[Ἐφέστιοι:] αὐτόχθονες, σύνοικοι, ἔποικοι.

[Ἐφεστὼς πόρρωθεν τῆς παρατάξεως.]

[Ἐφεστρίς:] ἱμάτιον Ῥωμαϊκόν. λέγεται δὲ καὶ μανδύης καὶ βίρρον· ἅτινα ἐν ὀνείρῳ βλεπόμενα θλίψεις σημαίνουσιν.

[Ἐφεστρίς.] ἐξ ὧν οἱ τοξόται ταῖς ἐφεστρίσι καλυπτόμενοι βάλλουσι τοὺς ἐπὶ τῶν τειχῶν. ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν. ἀρτῶντες κύκλῳ ἐφεστρίδας καὶ νάκη, ὥς ἂν τὰ τοιαῦτα προβλήματα μὴ εὐφλεκτα εἴη.

[Ἐφεστρίς:] χλανίς. Ἀγαθίας· γύναια δὲ πολλὰ διαπληκτιζόμενα καὶ τὰς ἐφεστρίδας περιρρηγνύοντα ἀνὰ τοὺς προμαχεῶνας ἐφοῖτα. καὶ αὖθις· οὐκ ἐπιφερόμεθα χρημάτων περιουσίαν, πλήν γε δὴ στρατιωτικὴν ἐφεστρίδα, ἣν γε δὴ καὶ περιβεβλήμεθα.

[Ἐφέται:] ἄνδρες, οἵτινες π' ὄντες ἐδίκάζον. ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ἥτοι ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν, ἢ ὅτι ἔφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι, τουτέστιν ἔκκλητος.

[Ἐφέται:] ἄνδρες ὑπὲρ ν' ἔτη γεγονότες καὶ ἄριστα βεβιωκέναι ὑπόληψιν ἔχοντες· οἱ καὶ τὰς φονικὰς δίκας ἔκρινον. ἐκαλεῖτο δ' αὐτῶν τὰ δικαστήρια ἐφετῶν.

[Ἐφέται:] οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματος κρίσεις ἐπὶ Παλλαδίῳ καὶ ἐπὶ Πρυτανίῳ καὶ ἐπὶ Δελφινίῳ καὶ ἐν Φρέατι ἐφέται καλοῦνται. καὶ **[Ἐφέτης,]** ὁ δικαστής.

[Ἐφετικός:] ἐπιθυμητικός.

[Ἐφετόν·] εἶδον ἐγὼ δικαστὴν ἐφετόν, μετροῦντα τοῖς ἀγορεύουσι τὸν χρόνον.

[Ἐφευρετὰς κακῶν:] τοὺς ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς κακοῖς ἕτερα καινοτομοῦντας κακά.

[Ἐφείλιξαν·] σχοινίον τε ἐφείλιξαν μίλτω. ἀντὶ τοῦ ἔφυραν καὶ περιείλιξαν.

[Ἐφειμένον:] συγκεχωρημένον. ὥς δὲ ἐφειμένον αὐτῷ παραγίνεσθαι, ἐς ὅπιν ἐλθὼν εἶπεν.

[Ἐφεῖναι:] συγχωρῆσαι, κελεῦσαι. ἢ δὲ οὐκ ἐπέισθη, πρὶν ἢ τοὺς προσήκοντας ἐφεῖναι λαβεῖν.

[Ἐφείσθω τούτοις ἐξονυχίζειν:] ἀντὶ τοῦ συγκεχωρήσθω ἀκριβολογεῖσθαι.

[Ἐφεῖτο:] συνεχωρεῖτο. καὶ οὐδενὶ ἐφεῖτο μὴ κελευσθὲν ἐξωτέρῳ προῖέναι.

[Ἐφεῖτο:] ἐνετέλλετο. Ἀριστοφάνης· χθὲς οὖν Κλέων ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ ἤκειν.

[Ἐφηβεία:] νεότης. ἢ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας.

[Ἐφηβος:] παῖς, νέος, ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ. ὅθεν ἐφηβεύω. Τιμασίῳν, μειράκιον Αἰγύπτιον, ἐφήβου δὲ ἄρτι ὑπαπῆει καὶ τὴν ὥραν ἄρτι ἔρρωτο. σωφρονοῦντι δὲ αὐτῷ ἡ μητρὺ ἐρῶσα ἐπέκειτο καὶ χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίει.

[Ἐφηβος.] Κιλικίος λόγος· ποῖ τρέχεις; ἢ ἐπὶ τὸν ἔφηβον; ἐπὶ Ἀπολλωνίῳ ἐλέγετο καὶ παροιμιώδη τιμὴν ἔσχεν. μόνοις δὲ ἐλευθέροις ἐφίησιν ὁ νόμος ἐφηβεύειν. ἐχρῆν δὲ τὸν ἔφηβον ἐν τῇ χλανίδι

τὴν δεξιὰν ἔχειν ἐνείλημμένην διὰ τὸ ἀργὴν εἶναι εἰς ἔργα καὶ λόγους εἰς ἐνιαυτὸν καὶ μὴ προΐεναι τὴν χεῖρα. ἔνδημον δὲ ἔχρῃν εἶναι τὸν ἐφηβεύοντα. ἡ δὲ ἐφηβεία κανὼν ἦν ὀρθοῦ βίου καὶ ὑγιοῦς.

[Ἐφήγησις:] ἐφήγησίς ἐστι δίκη εἰσαγομένη ἀπὸ τοὺς ὑποδεξαμένους τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν τῆς χώρας, οἷον φυγάδα ἢ ἀνδροφόνον· ἢ ὅταν τῶν δημοσίων τι κατέχειν δοκῇ τις κρύφα.

[Ἐφήδεσθαι:] εὐφραίνεσθαι.

[Ἐφήδη:] εὐφραίνει σύ.

[Ἐφήδοιτο:] τέρποιτο. καὶ **[Ἐφήδοντο·]** δοτικῇ. ἐπέχαιρον. Αἰλιανός· καὶ αὐτῷ τῶν συγγενῶν τινες ἐφήδοντο ὡς τὰ αὐτοῦ διαδεξόμενοι. ἐκείνῳ γὰρ μὴ εἶναι παῖδας, ἅτε ῥάθυμον βίον καὶ λάγνον, τὸν εἰς ἐταίρας καὶ πότους, προηρημένῳ. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἔσπευδε θέλων ἐφησθῆναι αὐτοῖς.

[Ἐφῆκα:] ἔπεμψα.

[Ἐφῆλαντο:] ἐπεπήδησαν.

[Ἐφηλος:] ἐφηλίδας ἔχων εἰς τὴν ὄψιν.

[Ἐφηλος:] ὁ ἀπατηλός, ἐκ τοῦ φηλῶ, τὸ ἀπατῶ.

[Ἐφηλος:] ὁ ἥλιος. καὶ **[Ἐφηλος,]** ὁ ἠλωμένος.

[Ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσιν οἶει:] ἀντὶ τοῦ καθ' ἡμῶν.

[Ἐφημερία:] ἡ πατρία. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία.

[Ἐφημέριοι βροτοί:] καθημερινὰ εἰδότες, οὐ προορώμενοι τὸ μέλλον.

[Ἐφημερίς:] τῶν ἐφ' ἐκάστης ἡμέρας συμπιπτόντων ἀπογραφή.

[Ἐφήμερος:] πρόσκαιρος. **[Ἐφήμερον δηλητήριον,]** τὸ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀναιροῦν. λέγεται δὲ καὶ ἀμφήμερος, καὶ ἀμφημερινὸς πυρετός.

[Ἐφηνεν:] ἔδειξεν.

[Ἐφῆπτο:] ἐπεκρέματο, ἐπέκειτο.

[Ἐφησθέντες:] ἐπιχαρέντες. καὶ **[Ἐφησθεῖεν,]** ἐπιχαρεῖεν.

[Ἐφήσθη:] ἐχάρη. οἱ δὲ τοῖς τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν. καὶ αὖθις· ἐφησθῆναι θέλων ἐκείνοις ἔσπευδεν. ἤγουν ἐπιγελάσαι.

[Ἐφιάλτης:] ὁ λεγόμενος παρὰ πολλοῖς βαβουτζικάριος. ἡ εἰς τὴν κεφαλὴν ἀνατρέχουσα ἀναθυμίασις ἐξ ἀδηφαγίας καὶ ἀπεισίας παρὰ ἰατροῖς ἐφιάλτης λέγεται.

[Ἐφιάσι:] συγχωροῦσιν, ἐπιτρέπουσιν. ἐφιάσιν ὅπη τις ἐθέλοι ἀπιέναι.

[Ἐφιέμενοι:] ἐπιθυμοῦντες.

[Ἐφιέναι·] ὑποκριτοῦ τραγωδίας ἐφιέναι φήσαντος, ἐξελαθῆναι γὰρ παρὰ Πολέμωνος κατ' ἀρχὰς τοῦ δράματος. ὁ δὲ Ἀντωνῖνος ἤρετο, πηνίκα εἶη, ὅτε τῆς σκηνῆς ἠλάθη. τοῦ δ' εἰπόντος, ὡς μεσημβρία τυγχάνοι οὔσα, μάλα ἀστείως ὁ αὐτοκράτωρ, ἐμὲ δέ, εἶπεν, ἀμφὶ μέσας νύκτας ἐξήλασε τῆς οἰκίας καὶ οὐκ ἐφῆκα. ἐχέτω ταῦτα δήλωσιν βασιλέως πράου καὶ ἀνδρὸς ὑπέρφρονος.

[Ἐφίερον·] Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος. ἱερόν ἐστι τῶν ἰβ' θεῶν ἐν Βοσπόρῳ.

[Ἐφίεται·] γενικῇ. ἐπιθυμεῖ.

[Ἐφιέτω:] ἀνείτω.

[Ἐφιζάνει:] ἐπικάθεται.

[Ἐφίζεται:] ἐπικαθέζεται.

[Ἐφίει:] ἐπέτρεπεν. ὁ δὲ Καῖσαρ δηοῦν τὰ πρὸ τῆς πόλεως ἐφίει.

[Ἐφίει:] πέμπει. καὶ **[Ἐφιεῖς,]** ἐπιπέμπων, ἐπιβάλλων.

[Ἐφίη:] ἐπιθυμεῖς. τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίη. γλίχη. τί μοι, φησί, τούτων γλίχη, ἅπερ ἐστὶν οὐκ εὐκόλως φέρειν, θρήνου καὶ πένθους;

[Ἐφίησιν:] ἐπιτρέπει. ἐπιπέμπει.

[Ἐφικέσθαι·] γενικῇ. καταλαβέσθαι.

[Ἐφικνούμενος·] γενικῇ. καταλαμβανόμενος. μέγα ἀνεβόησε καὶ ἀνθρώπου ἐφικνούμενον.

[Ἐφίκοντο:] ἐφήψαντο.

[Ἐφικτόν:] δυνατόν καταληφθῆναι. ὁ δὲ ἤτει αὐτῷ παρὰ τῶν θεῶν πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, τά τε ἄλλα καὶ τῆς ἀρχῆς τὸ κράτος, ἐς ὅσον μήκιστον ἀνθρώπῳ ἐφικτόν.

[Ἐφίλατο:] ἠγάπησε. διπλοῦς ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο τὴν καλαμίτιν.

[Ἐφίππειον.] ἐκλῦσαι δὲ τὸν ἵππον τοῦ χαλινοῦ καὶ τοῦ ἐφιππείου. οἱ δὲ Σκύθαι ἤτουν ἀποδοθῆναι σφίσι τὸ ἐφίππειον, τ' αἰχμαλώτους Ῥωμαίων ἀντιδωρούμενοι. ἐμοὶ μὲν ἔξω λόγου δοκεῖ. ὅτι τοσοῦτοις τὸ ἐφίππειον ἐτιμήσαντο. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῶν αἰχμαλώτων οὐκ ἠλλάξαντο. Προκόπιος φησιν.

[Ἐφίππιον:] ἀγώνισμα ἐφ' ἵππων τρεχόντων.

[Ἐφιππος,] Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας.

[Ἐφιππος,] Κυμαῖος, υἱὸς Δημοφίλου, οἱ δὲ Ἀντιόχου, Ἰσοκράτους ἀκουστής τοῦ ῥήτορος, ἱστορικός· ἔσχε δὲ υἱὸν Δημόφιλον τὸν ἱστορικόν. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ἑγ' Ὀλυμπιάδος, ὡς καὶ πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας εἶναι τοῦ Μακεδόνοσ. ἔγραψεν ἀπὸ τῆς Ἰλίου πορθήσεως καὶ τῶν Τρωϊκῶν μέχρι τῶν αὐτοῦ χρόνων βιβλία λ', Περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν βιβλία κδ', Παραδόξων τῶν ἐκασταχοῦ βιβλία ιε', Εὐρεμάτων, ὧν ἕκαστος εὔρε, βιβλία β'. καὶ λοιπά.

[Ἐφίππων ὀνόματα:] ἴλη ἱππέων, ἄνδρες ξδ'. ἐπιλαρχία, β' ἴλαι ἱππέων, ἀνδρῶν ρκη'. ταραντιναρχία, β' ἴλαι ἱππέων, ἀνδρῶν σνς'. ἱππαρχία, β' ταραντινοὶ ἱππέων, ἀνδρῶν ἰβ'. ἐφιππαρχία, β' ἱππαρχίαι ἱππέων, ἀνδρῶν ,ακδ'. τέλος, β' ἐφιππαρχίαι ἱππέων ,βμη'. ἐπίταγμα, β' τέλη ἱππέων, ἀνδρῶν ,θς'.

[Ἐφίπταται·] αἰτιατικῇ.

[Ἐφιστάμενος:] ἀναμένων, σχολαίως βαδίζων. ὁ δὲ ἐπορεύετο ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐφιστάμενος. ὅσον δ' ἂν χρόνον τὸ ἡγούμενον τοῦ στρατεύματος ἐπιστῇ, τοσοῦτον ἀνάγκη χρόνον δι' ὅλου τοῦ στρατεύματος γίνεσθαι τὴν ἐπίστασιν.

[Ἐφίστη:] ἔταπτεν, ὥριζεν. ἄρχοντάς τε ἐφίστη τούτοις ἅπασιν τοὺς ἀδωροτάτους, ὅπως μὴ διὰ φιλοπλουτίαν βλακεύοιεν.

[Ἐφθαλέου:] ἐφθοῦ. καὶ **[Ἐφθοῦν,]** τὸ ὀπτᾶν. ἢ τὸ δι' ὕδατος ἔψειν.

[Ἐφθοὶ πυροὶ] διεγερτικοὶ εἰσι πρὸς συνουσίαν. καὶ πυροὺς τῇ Ἀφροδίτῃ ἔθουον.

[Ἐφλα με:] ἔτυπτέ με.

[Ἐφλέγετο:] ἐν ἐπιθυμίᾳ ἦν. Αἰλιανός· ὁ δὲ Ἰάσων ὁ Θετταλὸς ἐπὶ τοῖς ἀναθήμασιν ἐν Δελφοῖς ἐφλέγετο.

[Ἐφοδεύεται:] διοδεύεται.

[Ἐφοδευσάτωσαν:] κατασκοπησάτωσαν.

[Ἐφόδια:] τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτήδεια ἀναλώματα. ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτος.

[Ἐφόδιον.] εὐχεται τῷ θεῷ τοὺς κακοὺς μὴ δυναστεύειν καὶ ἔχειν πλοῦτον εἰς ἐφόδιον ἀδικίας.

[Ἐφοδος:] ὁρμή.

[Ἐφολκία:] καράβια μικρά. παρὰ τὸ ἔλκεσθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν ἢ τῶν μεγάλων πλοίων. καλοῦνται δὲ καὶ οἱ τῶν πόλεων τὰ ὦνια ἐπισκοπούμενοι. τῶν δὲ στειλάντων ἐν ἐφολκίῳ τινὰς καὶ μαθόντων Ῥωμαϊκὴν εἶναι τὴν πεῦσιν. καὶ τὰ ἐπιπλα τὰ ἀγὼ γιμα. ὅλη μοι καὶ πλήρη ἐφολκία. καὶ Ἀριστοφάνης Σφηξίν· οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν ἡγεῖτ' ἀναΐδων Φρυνίχου. ἀντὶ τοῦ ὕστερος. καὶ αὖθις· ἐθάρρει γὰρ τὸν χῶρον ἐφολκὸν εἶναι τῇ ὄψει καὶ πολλοὺς Ῥωμαίων ἐπάξεσθαι. ἀντὶ τοῦ ἐφελκυστικόν.

[Ἐφολκίδα·] ὁ τοίνυν Βλαῖσος ἐπὶ τὴν θοίνην κληθεὶς οἷον ἐφολκίδα ἄκλητον ἐπάγεται Ἀσκώνιον Παιδιάν· ἐξῆν γὰρ καὶ ἐπικλήτους οἷονεὶ σκιάς ἑαυτοῖς παρακαλεῖν τινας. ζῆτει ἐν τῷ Ἀπίκιος Μάρκος.

[Ἐφορεύειν:] ἐποπτεύειν.

[Ἐφορεία:] ἡ ἐποψία, ἡ ἐπίσκεψις.

[Ἐφορεία:] ἡ ἐπὶ τῶν ὅρων γιγνομένη προαγόρευσις· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.

[Ἐφορμεῖν:] ἐν τῷ ἐφεδρεύειν. οὕτω Δημοσθένης ἐν Φιλιππηκόις. ἐνεδρεύειν δὲ ἐν πλοίοις.

[Ἐφόρμους·] Θουκυδίδης· οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐφόρμους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιοῦντο. τὰς ἐφορμίσεις.

[Ἐφορος:] ὁ πάντων ἐπόπτης καὶ θεωρὸς θεός.

[Ἐφορος,] Κυμαῖος, ἱστορικός, ὁ νεώτερος. ἔγραψε τὰς Γαληνοῦ ἱστορίας ἐν βιβλίοις κζ', Κορινθιακά, Περὶ τῶν Ἀλεουαδῶν· καὶ ἄλλα.

[Ἐφορος] Κυμαῖος καὶ Θεόπομπος Δαμασιστράτου, Χῖος, ἄμφω Ἰσοκράτους μαθηταί, ἀπ' ἐναντίων τό τε ἥθος καὶ τοὺς λόγους ὁρμώμενοι. ὁ μὲν γὰρ Ἐφορος ἦν τὸ ἥθος ἀπλοῦς, τὴν δὲ ἐρμηνεῖαν τῆς ἱστορίας ὑπτιος καὶ νωθρὸς καὶ μηδεμίαν ἔχων ἐπίτασιν· ὁ δὲ Θεό πομπος τὸ ἥθος πικρὸς καὶ κακοήθης, τῇ δὲ φράσει πολὺς καὶ συνεχὴς καὶ φορᾶς μεστός, φιλαλήθης ἐν οἷς ἔγραψεν. ὁ γοῦν Ἰσοκράτης τὸν μὲν ἔφη χαλινοῦ δεῖσθαι, τὸν δὲ Ἐφορον κέντρον. φυγὰς δὲ γενόμενος ὁ Θεόπομπος ἰκέτης ἐγένετο τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος, ἐπέστελλέ τε πολλὰ κατὰ Χίων

Ἀλεξάνδρῳ, καὶ μέντοι καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον ἐγκωμιάσας πολλά. λέγεται δὲ καὶ ψόγον αὐτοῦ γεγραφέναι, ὃς οὐ φέρεται.

[Ἐφόρουν:] ἐκόμιζον. Θουκυδίδης· ἐφόρουν δὲ τὴν ὕλην εἰς αὐτὸ καὶ λίθους καὶ γῆν καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον.

[Ἔφοροι·] Περικλῆς τοὺς Ἐφόρους τῶν Σπαρτιατῶν συμπείσας ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως συμφέροντι χρήμασι τοῦτο μὲν τοῖς λόγοις οὐκ ἀνέγραψεν, ὥς ἂν ἀπόρρητον ὑπάρχον καὶ πολλὴν αἰσχύνην τοῖς δωροδοκήσασι φέρον· ἐς μέντοι τὸ δέον ἀναγέγραψεν αὐτὰ ἀνηλῶ σθαι. καὶ αὖθις· οἱ δὲ Ἡρακλεῶται ἐμπίπτουσιν ἐς στάσιν βαρεῖαν. εἴτα ἐπανελθεῖν ἐς φιλίαν καὶ συμβιβάσεις βουλόμενοι προαιροῦνται ἔφορον τῆς αὖθις ὁμονοίας τὸν Κλέαρχον. καὶ αὖθις· ὁ δὲ πρὸς τοὺς ἐφόρους ἔγραψεν, ὥς ἐκείνους κήρυγμα ποιήσασθαι δημοσίᾳ τὴν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας καὶ τὰς παρατιλτρίας ἐξελαύνοντας ἐς τὸ ἀρχαῖον ἀποκαθίστασθαι.

[Ἔφοροι·] παρὰ Λακεδαιμονίοις τὸν ἀριθμὸν ε', οὓς ἐφόρους ἐκάλουν διὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ἐν διαδοχῇ δὲ ἦσαν.

[Ἐφόσον:] ἐν μέρος λόγου.

[Ἐφ' ὅτῳ:] ἐφ' ᾧ τινι.

[Ἐφούδ. Ἐφ'] ᾧ· ἐπὶ τούτῳ. Πολύβιος· ὁ δὲ Μάρκος δοὺς πίστεις ὑπὲρ ἀσφαλείας ἔπεισεν αὐτοὺς ἐκχωρεῖν ἐς Ἰταλίαν, ἐφ' ᾧ λαμβάνοντας μέτρημα παρὰ τῶν Ῥηγίνων πορθεῖν τε Βρεττανίαν κυρίους ὄντας, ὧν ἂν ἐκ τῆς πολέμιας ὠφεληθῶσι. καὶ αὖθις· καὶ συνέθεντο μεθέξειν τῆς κοινῆς συμμαχίας, ἐφ' ᾧ λαμβάνειν κ' ἅλαντα κατ' ἐνιαυτόν.

[Ἐφώδευσαν:] ἐπέτρεχον.

[Ἐφ' ᾧ πάρει·] καὶ Χριστὸς πρὸς τὸν Ἰούδαν· ἐταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει; ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τίνι παραγέγονας;

[Ἐφωδήγει, Ἐποδήγει] δέ.

[Ἐφραθά:] τόπος.

[Ἐφραῖμ:] ὄνομα κύριον.

[Ἐφραῖος:] ὄνομα κύριον.

[Ἐφριξα:] τὰς τρίχας ὠρθώθην, ἐπυκνώθην. Ὅμηρος· ἔφριξε δὲ μάχη. καὶ Σοφοκλῆς· ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμην. ἀντὶ τοῦ ὠρθώθην τῇ ἡδονῇ, ἀνεπτερώθην.

[Ἐφρύαξαν:] ἐταράχθησαν.

[Ἐφοινίττετο:] ἡρυθραίνετο. αὐτίκα ὅγε τῷ πληκτικῷ τοῦ λόγου συγχέας τὸ πρόσωπον ἐφοινίττετο.

[Ἔφου:] ἐγένετο.

[Ἔφυγον κακόν, εὔρον ἄμεινον:] τάττεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ κακοῦ εἰς κρεῖττον ἐλθόντων. ἔθος γὰρ Ἀθήνησιν ἐν γάμοις στρέφεσθαι ἀμφιθαλῇ παῖδα, ἀκάνθας μετὰ δρυῖνων καρπῶν φέροντα καὶ λίκνον πλήρες ἄρτων, λέγειν τὸ προκείμενον, αἰνισσόμενον τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν. τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν στέμμα κακὸν ἔλεγον.

[ῚΕφυδρος:] ὕδωρ ἐπάγων. κολυμβηταῖς ἐφύδροις. ὑφύδρους δὲ ἀλύσεις διατείνας διὰ τοῦ στόματος τοῦ λιμένος.

[ῚΕφ' ὕδωρ:] ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις ἐλάγχχανεν ὁ ἐπιμελησόμενος τούτου.

[ῚΕφυλάζατο:] ἐξέκλινεν, εἴασεν. τὰ μαλακὰ καὶ γεώδη ἢ ψαμμώδη ἐφυλάζατο διὰ τὰς ἐσομένας ὑφιζήσεις.

[ῚΕφύμνιον:] τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ᾠσμα.

[ῚΕφοντο:] ἐνέφυσαν. σφόδρα ἐπεβάλλοντο, ὥστε δοκεῖν συμπεφυκέναι.

[ῚΕφύπερθεν:] ὑπεράνω.

[ῚΕφυρον:] ἔβρεχον, ἢ ἔπλυνον.

[ῚΕχάτιζεν:] ἔχρηζεν.

[ῚΕχέγγυον:] ἀσφαλῆ. ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἰκέτην ἐχέγγυον, ρύου με καὶ φύλασσε.

[ῚΕχέγγυος:] ὁ ἀσφαλῆς ἐγγυητής· ὁ διὰ πίστεως ἄξιος. παρὰ δὲ Θεουκυδίδη ἰσχυρόν, ἐγγυῆσαι δυνάμενον.

[ῚΕχε δῆ:] ἀντὶ τοῦ ἅγε δῆ, ἢ ἄρα δῆ, πρόσεχε, ἢ τι τοιοῦτο.

[ῚΕχέδημος:] ὄνομα κύριον.

[ῚΕχεεν:] ἔχωσεν.

[ῚΕχεκρατίδας·] καὶ [ῚΕχεκρατίδης,] ὁ τοῦ Ἐχεκράτου παῖς.

[ῚΕχεμυθεῖ:] ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον.

[ῚΕχεμυθία:] σιωπή, μυστήρια.

[ῚΕχέμυθον:] μυστήριον κρυπτόν, ἢ φρόνιμον. ἦν δὲ ἐχέμυθος ἐς τὰ μάλιστα καὶ κρυψίνους, ἀλλ' εἷς γε συναύξησιν ἀρετῆς καὶ κακίας μείωσιν ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχὴν.

[ῚΕχεμυθότατος:] ὁ φρονιμώτατος.

[ῚΕχενῆς:] ἡ κρατοῦσα τὴν ναῦν ἄγκυρα. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄγκυράν τ' ἐπὶ τοῖς ἐχενῆϊδα, δεσμὸν ἀέλλης.

[ῚΕχενῆς:] γένος ἰχθυοῦ, ὃ ἐστὶν ἄβρωτον· μέγεθος δ' ἔχει κωβιοῦ καὶ πτέρυγας δ'. χρῶνται δέ τινες αὐτῷ πρὸς φίλητρα καὶ δίκας. εἴληφε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἔχεσθαι τῶν θεουσῶν νηῶν· ὃ καὶ ναυκράτης καλεῖται. ὁ ἅγιος Βασίλειος περὶ τούτου φησίν. Ναυ κρατίτης ἰχθύς.

[ῚΕχέπωλος:] ὁ ἔχων ἵππους.

[ῚΕχεσθαι·] γενικῇ.

[ῚΕχέτλη:] τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα.

[ῚΕχετον:] ἀντὶ τοῦ ἐχέτωσαν. δυϊκῶς. λέγετον τοῦτο Τίμαιος καὶ Ἀναξιμένης, ἔχετον δὲ καὶ Κλείταρχον αὐτοῖς νοοῦντας ἐς μίαν καὶ τὴν αὐτήν. καὶ **[ῚΕχέτην,]** δυϊκῶς ἀντὶ τοῦ εἶχον.

[ῚΕχετος:] τύραννος ἀπηνῆς καὶ σκληρός. Ὅμηρος· πέμψω σ' εἰς ῚΕχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων, ὅς κ' ἀπὸ ρῖνα τάμησι καὶ οὐατα νηλεῖ χαλκῷ. καὶ ἕτερος· ἐκπέμπει δὲ ὁ Φῆστος

τὸν ποιητικὸν καὶ μυθώδη Ἔχετον καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος ἐκ Σικελίας ἢ Θετταλίας, χρυσὸν ἀποδείξων καὶ πανήγυριν.

[Ἐχέτω:] κρατεῖτω. Ἀριστοφάνης· ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ· κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδεῖτω γλαυκόν.

[Ἐχέφρων:] συνετός.

[Ἔχει αὐτὸν ὁ τοῦ θανάτου ζόφος χαλινώσας:] ἀντὶ τοῦ τέθνηκεν.

[Ἔχει] ὁ ἀνὴρ γυναῖκα, ἔχεται δὲ ἡ γυνὴ ὑπὸ τοῦ ἀνδρός.

[Ἐχειρώθη:] ἐκρατήθη.

[Ἔχεις τι:] ἐπὶ τῶν ἀγρευόντων ἦτοι ὄφιν ἢ ἰχθύν. λέγεται δὲ τὸ ἔχεις τι, ἀντὶ τοῦ εἴληφάς τι. συνεβούλευε γὰρ αὐτῷ ὁ Σωκράτης ὥσπερ ἀναπτῆναι τὴν διάνοιαν, ἐάσαντι τὴν φροντίδα, τῇ τῶν ἀγρευόντων χρησάμενος λέξει. τοῖς γὰρ ἀλιεῦσιν ἢ τοῖς ὀρνιθοθήραις οὕτω φασίν, ἔχεις τι; ὁ δὲ γέρων φησί, μὰ τὸν Δί', οὐδὲν ἔγωγε. οὐδὲν πάνυ; οὐδέν, πλὴν τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ. τουτέστι τὸ αἰδοῖον. καὶ μιμεῖσθαι τὸν δερμύλλοντα ἑαυτόν.

[Ἐχεῖτο:] ἐξεκέχυτο.

[Ἐχηρώθησαν:] ἀνδρῶν ἐστερήθησαν, ἐχήρευσαν.

[Ἐχήρωσεν:] ἐστέρησεν. ὁ δὲ τῶν ἀγαθῶν τὴν βασιλείαν ἐχήρωσεν ἀπάντων.

[Ἐχείδιον:] τὸ ὀφείδιον.

[Ἔχιδνα:] ὄφιν.

[Ἐχινάς,] Ἐχινάδος· ὄνομα νήσου.

[Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλη:] λέγεται ἐφ' ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χεῖρονος γίνεται. καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι δοκοῦσι κεντούμενοι ἀνέχειν τὸν τόκον, εἴθ' ὕστερον ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων κάκιον ἀπαλλάσσειν ἐν τῷ τόκῳ. **[Ἐχῖνος]** δὲ καὶ τὸ ζῶον, καὶ ἡ γαστήρ τοῦ βοός. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὀξέσι λαχνήντα δέμας κέντροισιν ἐχῖνον. καὶ αὖθις· κώμαυλος τὸν ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα ῥᾶγας ἀπέκτεινε τῷδ' ἐπὶ θειλοπέδῳ.

[Ἐχῖνος.] ποῖος δὲ Νηρεὺς τῶν ἐχίνων τοῖς σάλοις προβλεπτικὰς δίδωσιν ἐν βυθῷ κόρας, ὅπως φύγωσι πρὸ ζάλης τὰ τῆς ζάλης. καὶ παροιμία· πρίν κε δύο ἐχῖνοι ἐς φιλίαν ἔλθοιεν, ὁ μὲν ἐκ πελάγους, ὁ δὲ ἐκ χέρσου· ἐπὶ τῶν ἀνομοίων.

[Ἐχίνους:] τοὺς χοιρογρυλλίους.

[Ἐχῖνος:] ἄγγος τι, εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο. μνημονεύει δὲ Δημοσθένης τοῦ ἄγγους τούτου, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Ἀριστοφάνης. ἦν δὲ καὶ πόλις, ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν εἴ Φιλιππικῶν. ἔστι δὲ τι καὶ ζῶον χερσαῖον, καὶ θαλάσσιον ὄστρεον.

[Ἐχῖνοι:] οἱ μὲν χαλκοῖ, οἱ δὲ ἐκ κεράμου· εἰς ἃ καθιᾶσιν οἱ διαιτηταὶ τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν, ἃ τινες ἐμαρτύρησαν, καὶ κατασημνήμενοι μετὰ ταῦτα, εἰ ἐγκληθεῖν ἢ δίατα, τοῖς δικασταῖς ἐπεδίδουν.

[Ἐχίων:] ὄνομα κύριον. καὶ συστέλλει. ἦν δὲ ὠκύτατος ποσὶν.

[Ἔχισ:] εἶδος ὄφεως. ἀπὸ τοῦ κατέχειν· διότι μόνον τῶν ὄφεων οὐκ ὤτοκεῖ, ἀλλὰ ζωτοκεῖ. ἡ δοτικὴ τῷ ἔχει. καὶ **[Ἐχέιδιον.]** λέγεται καὶ αἰμόρρους γένος ἔχειος, ἐν τοῖς πετρώδεσι χηραμοῖς ἔχον τὰς διατριβάς.

[Ἐχθραντέος:] Σοφοκλῆς· ὁ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθραντέος, ὥς καὶ φιλήσων αὖθις· ἐς τε τὸν φίλον τοιαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι, ὥς αἰὲν οὐ μενοῦντα. δεῖ, φησί, προσέχειν τοῖς ἐχθροῖς, ὥς αὖθις φίλοις ἐσομένοις· καὶ τοῖς φίλοις, ὥς ἐχθροῖς. συμμέτρως οὖν φησι χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν.

[Ἐχθραντέος] τοῦ ἐχθραντέου κλίνεται. καὶ ζητεῖ παράνω ἐν τῷ ἔχισ.

[Ἐχθαίρει·] αἰτιατικῇ. μισεῖ.

[Ἔχθημα:] μίσημα.

[Ἔχθιον:] ἐχθρότατον. Σοφοκλῆς· βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.

[Ἔχθιστος:] ἐχθρότατος.

[Ἐχθοδοπόν:] ἐχθροποιόν.

[Ἐχθόμενος:] ἐχθρὸς, ἢ μισούμενος.

[Ἔχθος:] ἔχθρα, μῖσος.

[Ἐχθραίνει·] δοτικῇ. ἐχθρὸν ποιεῖ. καὶ **[Ἐχθρεῦσαι,]** ἐχθροὺς γενέσθαι. ἐχθρεῦσαί φασιν αἰετὸν καὶ κάνθαρον ἐκ τοῦ ἐκάτερον αὐτῶν θατέρου τὰ ὧὰ διασπᾶν.

[Ἐχθρὸς καὶ ἐκδικητής:] παρὰ τῷ Δαβίδ ὁ διάβολος.

[Ἐχθρωδῶς:] ἀπεχθῶς, καὶ κακῶς.

[Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα·] ὁ Αἴας φησὶν· ἀλλ' εἴμι πρὸς τε λουτρὰ καὶ παρακτίους λειμῶνας, ὥς ἂν λύμαθ' ἀγνίσας ἐμὰ μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς. μολῶν τε χῶρον, ἔνθ' ἂν ἀστιβῇ κίχῳ, κρύψω τόδ' ἔγχος τοῦμὸν ἐχθιστον βελῶν γαίας ὀρύξας, ἔνθα μή τις ὄψεται, ἀλλ' αὐτὸ νῦξ ἄδης τε σφάζοντων κάτω. ἐγὼ γάρ, ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην παρ' Ἑκτορος δῶρημα δυσμενεστάτου, οὕπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα. ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία· ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα. τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς εἵκειν· μαθησόμεθα δ' Ἀτρείδας σέβειν. ἄρχοντές εἰσιν ὥσθ' ὑπεικτέον· τί μή; καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπεῖκει. λύσις ὀνείρου· ἐχθροῖς συνέσθαι εἰς καταλλαγὴν φέρει.

[Ἔχμα:] τὸ στήριγμα.

[Ἐχολώθησαν:] ὠργίσθησαν.

[Ἔχομαι·] γενικῇ.

[Ἐχόμενα·] ὁ δὲ Πέρσης πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἔδρασεν ἀσεβείας τε καὶ ὕβρεως ἐχόμενα καὶ βάρβαρον ἀμαθίαν τε καὶ ἀπαιδευσίαν ὁμολογοῦντα. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦντα, ἀντεχόμενα.

[Ἐχόμενος:] ἐγγύς, ἢ κατέχων.

[Ἔχοντας σιτί' ἡμερῶν τριῶν:] Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν μέλλοντας. οἱ γὰρ πολεμοῦντες πρὸς γ' ἡμέρας ὠρίζοντο παρὰ τῶν στρατηγῶν ἔχειν σιτία εἰς τὸν πόλεμον. ἐχορηγοῦντο δὲ αὐτὰ ἐκ τῶν δημοσίων.

[Ἔχοντες:] οἰκοῦντες.

[Ἐχόντων:] ἀντὶ τοῦ ἐχέτωσαν. ἐχόντων μὲν οὖν ὥς ἔχουσιν ἕκαστοι, καὶ ὥς πη ἐκάστῳ φίλον, κρινέτω.

[Ἔχουν:] ἐχώννυον. κάκ τούτου οἱ μὲν ἔχουν, οἱ δὲ τοῖς βάλλουσιν ἀντεμάχοντο. καὶ αὖθις· καὶ χώματα β' ἐκατέρωθεν ἔχουν, ὥς πρὸς τὸ τεῖχος. ξύνδεσμος δὲ τοῦ χώματος αἱ πλίνθοι ἐγίνοντο αἱ ἐκ τῶν οἰκιῶν.

[Ἔχω·] αἰτιατικῇ.

[Ἐχώλαναν. Ἔχραον:] μετὰ βλάβης ἐπῆλθον.

[Ἐχρηματίσθη:] χρησὸν ἐδέξατο. καὶ **[Ἐχρήσθη]**, ὁμοίως.

[Ἐχρῆν:] ἔπρεπεν, ἤρμοζεν.

[Ἔχρησεν:] ἐμαντεύσατο, ἢ ἐδανείσατο.

[Ἔχριμπτ' αἰεί:] αἰεὶ ἐπλησίαζεν. καὶ **[Ἔχριμψαν. Ἔχρισεν:]** ἤλειψεν.

[Ἐχρωματίσθη.] χρῶμα ἐδέξατο.

[Ἐχρῶντο. Ἔχοι. Ἐχύμισαν:] ἀντὶ τοῦ ἔγχυμον ἐποίησαν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις Ἀνακρέων, Ἀλκαῖος, οὔτερον ἀρμονίαν ἐχύμισαν.

[Ἐχύρωμα:] ἀσφάλεια. ὁ δὲ σκόλοπας ὁξεῖς ἐπιφερόμενος ἐνάλλεται τῷ ἐχυρώματι καὶ μετεωροπορεῖ.

[Ἐχυρῶς:] ἰσχυρῶς. ἢ ἀσφαλῶς.

[Ἐχύρωσεν:] ἰσχυροποίησεν.

[Ἐχυρώτατον.]

[Ἔψα. Ἐψανόν:] ἀπαλόν. καὶ ἀτέραμνον, τὸ δυσέψανον. οὕτως Πλάτων.

[Ἔψεαι:] ἀκολουθήσεις.

[Ἔψεμα:] ὅπερ ἐστίν ...

[Ἔψεται:] ἀκολουθήσει. ἢ ἀκολουθεῖ.

[Ἐψήσας.] καὶ **[Ἐψημένος.]**

[Ἐψητήριον:] ἡ λοπάς.

[Ἐψητόν·] καὶ **[Ἐψητός·]** ὁ ἐψημένος.

[Ἔψηχον:] κατέμασσον, ἔτριβον, ἔξεον. οἱ μὲν τοὺς ἵππους ἔψηχον.

[Ἐψία:] ἡ ὁμιλία.

[ῚΨια:] τὰ ἀπὸ λόγων παίγνια· καὶ φιλέψιος, ὁ φιλοπαίγμων· ψιλούμενον δὲ φιλόλογος ἐστὶν ὁ φιλέψιος.

[ῚΨιάσθων:] παιζέτωσαν. καὶ [ῚΨιᾶται,] παίζει.

[ῚΨιατέον:] παικτέον, δεῖ παίζειν.

[ῚΨιάτιμον:] γνωστικὸν παίγνιον.

[ῚΨιλωμένοι:] γεγυμνωμένοι.

[ῚΨιμον:] τὸ παίγνιον.

[ῚΨισαν:] ἐψώμισαν.

[ῚΨόμενος:] ἀκολουθήσων, ἔψων.

[ῚΨοντα κυάμους. ῚΨον] καὶ ἀπέψον, τὸ ἔψιον, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀπέψων δὲ τὸ ἀπεσπόγγιζον, διὰ τοῦ ω μεγάλου. [ῚΨῶν] δὲ ἀντὶ τοῦ κνηθόμενος.

[ῚΨῶν·] τοῦτο καὶ βαρύνεται καὶ περισπᾶται. ὁ ἐνεστὼς ἐψῶ, ἐψήσω. ὥσπερ οἱ τὴν χρυσῆν γῆν ἐψῶντες.

[ῚΨώμισεν:] ἔθρεψεν.

[ῚΨυρεν:] ἀπεδίωξεν.

[ῚΨυχαγώγησεν:] ἐπήλπισε, παρεμυθήσατο· ἡ ψυχὰς διὰ μαγγανείας τῶν τελευτησάντων ἀνήγαγεν.

[ῚΨύχθη:] ἀπεπαύθη, ἡρέμησεν. ἄγρια δ' αὐτοῦ ἐψύχθη χαλεπῆς πνεύματα θευφορίας.

[Ζαβαρεῖον:] ἐν ᾧ αἱ ζάβαι, αἱ εἰσὶν ὅπλα πολεμικά, ἀπόκεινται. ζάβα γὰρ τὸ λωρίκιον.

[Ζαβουλών:] χώρα. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ βουλόμενος.

[Ζαβρόν:] πολυφάγον.

[Ζαγρεὺς:] ὁ Διόνυσος παρὰ ποιηταῖς. δοκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς μιχθῆναι τῇ Περσεφόνῃ, ἐξ ἧς χθόνιος Διόνυσος.

[Ζαές:] μέγα, πολύ, λαμπρόν, ἢ ἰσχυρόν.

[Ζαῆν ἄνεμον:] τὸν σφοδρῶς πνέοντα.

[Ζαθέη:] ἄγαν θεία. καὶ [Ζαθέων. Ζαθέρει:] ἄγαν θερμῶ. ἐν Ἐπιγράμμασι· οἶδα καθίζων ἀείδειν Ζαθέρει καύματι θαλπόμενος.

[Ζάκορος:] νεωκόρος. Μένανδρος Δὺς ἐξαπατῶντι· οὐ Μεγάβυζος ἦν, ὅς τις γένοιτο Ζάκορος. καὶ ὁ ὑπηρέτης. Λευκαδίᾳ· ἐπίθετος τὸ πῦρ ἢ Ζάκορος ἱερέως οὕτως καλῶς. ἢ ὁ ἱερεὺς, ὁ τὸν ναὸν σαρῶν. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς.

[Ζάκοτον:] ἄγαν ὀργίλον· κότος γὰρ ἡ ὀργή.

[Ζακχαῖος:] ὄνομα κύριον.

[Ζάλευκος,] Λοκρὸς ἐκ Θουρίου, Πυθαγόρειος φιλόσοφος καὶ νομοθέτης, ὃς τελευτᾷ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνιζόμενος. ἦν δὲ οὗτος πρότερον δοῦλός τε καὶ ποιμὴν· καὶ ἐκπαιδευθεὶς νόμους ἔθετο

τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις· ἐν οἷς καὶ τό, προϊούσας ἐπ' ἀγορᾶς τὰς γυναῖκας, τὴν μὲν ἐλευθέραν λευχεύοντα μετὰ οἰκείων παιδίσκην μίαν ἔχουσιν, τὰς δὲ ἄλλας ἐν ἀνθινοῖς.

[Ζάλην:] μεγάλην ἄλα. ἀπὸ τοῦ σφόδρα ἀλίζεσθαι. καὶ **[Ζάπλουτος,]** ὁ σφόδρα πλούσιος. Πλάτων Πολιτεία· οἷον ἐν χειμῶνι ὑπὸ κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύματος φερομένου ὑπὸ τείχει ὑποστάς, καὶ ἐν Τιμαίῳ· εἴτε ζάλη πνεύματος ὑπ' ἀέρος φερομένη καταληφθεῖη. συ στροφὴν γὰρ καὶ συρμὸν βούλεται δηλοῦν. τινὲς ἄνεμος λάβρος, πνεῦμα θορυβῶδες. Κλήμης. δύναται καὶ ζάλη τις εἶναι μεγάλη συστροφή ἀνέμου. τινὲς **[Ζάλην]** τὴν χάλαζαν.

[Ζαμβρῆς,] Ζαμβρῆ· ὄνομα κύριον.

[Ζαμβύκη:] μουσικὸν ὄργανον.

[Ζαμενής·] Σοφοκλῆς· ἡ ζαμενὴς λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῆ. οἷον ὀργίλος καὶ λοῖδορος, καὶ βίαιος.

[Ζάμολξις:] Πυθαγόρα δουλεύσας, ὡς Ἡρόδοτος δ'. Σκύθης· ὃς ἐπανελθὼν ἐδίδασκε περὶ τοῦ ἀθανάτου εἶναι τὴν ψυχὴν. Μνασέας δὲ παρὰ Γέταις τὸν Κρόνον τιμᾶσθαι καὶ καλεῖσθαι Ζάμολξιν. Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς νόμοις φησὶν, ὅτι Ἑλληνικός τε γεγενηὶς κατεδείξε Γέταις τοῖς ἐν Θράκῃ καὶ ἔλεγεν, ὅτι οὗτ' ἂν αὐτὸς ἀποθάνοι οὐθ' οἱ μετὰ τούτου, ἀλλ' ἔξουσι πάντα ἀγαθὰ. ἅμα δὲ ταῦτα λέγων ὠκοδόμει οἴκημα κατάγειον. ἔπειτα ἀφανισθεὶς αἰφνίδιον ἐκ Θρακῶν ἐν τούτῳ διητᾶτο. οἱ δὲ Γέται ἐπόθουν αὐτόν. τετάρτῳ δὲ ἔτει πάλιν φαίνεται, καὶ οἱ Θραῖκες αὐτῷ πάντα ἐπίστευσαν. λέγουσι δὲ τινες, ὡς ὁ Ζάμολξις ἐδούλευσε Πυθαγόρα Μνησάρχου Σαμίῳ καὶ ἐλευθερωθεὶς ταῦτα ἐσοφίζετο. ἀλλὰ πολὺ πρότερος δοκεῖ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρου γενέσθαι. ἀθανατίζουσι δὲ καὶ Τέριζοι καὶ Κρόβυζοι καὶ τοὺς ἀποθανόντας ὡς Ζάμολξιν φασὶν οἶχεσθαι, ἥξειν δὲ αὐθις· καὶ ταῦτα αἰεὶ νομίζουσιν ἀληθεύειν. θύουσι δὲ καὶ εὐωχοῦνται, ὡς αὐθις ἥξοντος τοῦ ἀποθανόντος.

[Ζάμολξις:] θηλυκῶς. ὄνομα θεᾶς.

[Ζανὸς ἐλαστρηθεὶς γυιοπαγεῖ νιφάδι·] ἐν Ἐπιγράμμασι. ἀντὶ τοῦ βιασθεὶς, κινηθεὶς.

[Ζαπληθές:] ἄπειρον, ἄμετρον. Στησίχορον ζαπληθὲς ἀμέτρητον στόμα Μούσης ἐκτέρισε Κατάνας αἰθαλόεν δάπεδον.

[Ζατρεφής:] ὁ εὐτραφής. καὶ τὸ πληθυντικὸν ζατρεφέων.

[Ζαφελής:] ὁ ἀφελής. καὶ **[Ζαφελῶς,]** πάνυ ἀφελῶς.

[Ζαχαρίας:] ὄνομα κύριον.

[Ζαχρείς:] ὁ ἄγαν χρειώδης. **[Ζαχρηεῖς]** δέ, ζαχρηέντος.

[Ζεβεέ:] ὄνομα κύριον.

[Ζεβεδαῖος:] ὄνομα κύριον.

[Ζέω·] δοτικῇ.

[Ζέλεια:] ὄνομα πόλεως. καὶ **[Ζελείτης,]** ἀπὸ τόπου.

[Ζέρκων,] Σκύθης οὕτω καλούμενος, Μαυρούσιος τὸ γένος. διὰ δὲ κακοφυῖαν σώματος καὶ τὸ γέλωτα ἐκ τῆς τραυλότητος τῆς φωνῆς καὶ ὄψεως παρέχειν (βραχὺς γὰρ τις ἦν, κυρτός, διάστροφος

τοῖς ποσί, τὴν ῥῖνα τοῖς μυκτῆρσι παραφαίνων διὰ σιμότητος ὑπερβολήν), Ἄσπαρι τῷ Ἀρδαβουρίῳ ἐδεδώρητο, καθ' ὃν ἐν Λιβύῃ διέτριβε χρόνον. ἤλω δὲ τῶν βαρβάρων ἐς τὴν Θρακῶν ἐμβαλόντων καὶ παρὰ τοὺς βασιλείους ἤχθη Σκύθας. καὶ Ἀττήλας μὲν οὐδὲ τὴν αὐτοῦ ἤνεγκεν ὄψιν· ὁ δὲ Βλήδας ἦσθη τε λίαν αὐτῷ φθεγγομένῳ οὐ μόνον γέλωτος ἄξια, εἰ μὴ γε καὶ βαδίζοντι καὶ περιττῶς κινοῦντι τὸ σῶμα. συνῆν δὲ αὐτῷ εὐωχουμένῳ καὶ ἐκστρατεύοντι, πεποιημένην πρὸς τὸ γελοιότερον ἀναλαμβάνων ἐν ταῖς ἐξόδοις πανοπλίαν. διὸ δὴ περισπούδαστον αὐτὸν ὁ Βλήδας ποιούμενος μετὰ αἰχμαλώτων ἀποδράντα Ῥωμαίων, τῶν μὲν ἄλλων καταλιγώρησεν, αὐτὸν δὲ μετὰ πάσης φροντίδος ἀναζητεῖσθαι προσέταξεν. καὶ ἀλόντα καὶ παρ' αὐτὸν ἀχθέντα ἐν δεσμοῖς ἰδὼν ἐγέλασεν. καὶ καθυφεῖς τῆς ὀργῆς ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν τῆς φυγῆς, καὶ ὅτου χάριν νομίζει τὰ Ῥωμαίων τῶν παρὰ σφίσιν ἀμείνονα. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ἀμάρτημα μὲν τὴν φυγὴν εἶναι, ἔχειν δὲ τοῦ ἀμαρτήματος λόγον, τὸ μὴ γαμετὴν αὐτῷ δεδοσθαι. τῷ δὲ γέλῳτι μᾶλλον ὁ Βλήδας ὑπαχθεὶς δίδωσιν αὐτῷ γυναῖκα τῶν μὲν εὖ γεγονότων καὶ τῇ βασιλίδι διακονησαμένων, ἀτόπου δέ τινος πράξεως ἔνεκα οὐκέτι παρ' ἐκείνην φοιτῶσαν. καὶ οὕτω διετέλει ἅπαντα τὸν χρόνον τῷ Βλήδᾳ συνών. μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν Ἀττήλας Ἀετίῳ τῷ στρατηγῷ τῶν Ἑσπερίων Ῥωμαίων δῶρον τὸν Ζέρκωνα δίδωσιν, ὃς αὐτὸν παρὰ τὸν Ἄσπαρα ἀπέπεμψεν.

[Ζέσας θυμῷ:] ἐξαφθεὶς τῇ ψυχῇ.

[Ζευγήσιον:] τὸ τοῦ ζευγίτου τέλος.

[Ζεύγη:] τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ, καθ' ὃ ἐντίθησι τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα.

[Ζεῦγμα:] Εὐνάπιος. ἡ τοῦ ποταμοῦ διάβασις, ἡ γέφυρα. ζεύγνυται δὲ Ῥωμαίοις ἀπονώτατα τῶν ποταμῶν τὰ ρεύματα, ἅτε καὶ τοῦτο διὰ μελέτης αἰεὶ τοῖς στρατιώταις ὥσπερ ἄλλο τι τῶν πολεμικῶν ἀσκούμενον, ἐπὶ τε Ἰστρῷ καὶ Ῥήνῳ καὶ Εὐφράτῃ. ἔστι δὲ ὁ τρόπος, οὐ γὰρ δὴ πάντας εἰδέναι, τοιοῦδε· πλατεῖαι μὲν εἰσιν αἱ νῆες, δι' ὧν ὁ ποταμὸς ζεύγνυται, ἀνορμίζονται δὲ ὀλίγον ἄνω τοῦ ρεύματος ὑπὲρ τὸν μέλλοντα ζεύγνυσθαι τόπον. ἐπὰν δὲ τὸ σημεῖον δοθῇ, ἀφιασι πρώτην μίαν ναῦν κατὰ ροῦν φέρεσθαι πλησίον τῆς οἰκείας ὄχθης. ἐπὰν δὲ κατὰ τὸν ζευγνύμενον ἤκη τόπον, ἐμβάλλουσιν ἐς τὸ ρεῦμα φορμὸν λίθων ἐμπεπλησμένον καλωδίῳ δήσαντες, ὥσπερ ἄγκυραν· ἀφ' οὗ δεθεῖσα ἡ ναὺς πρὸς τῇ ὄχθῃ ἴσταται σάνισι καὶ ζεύγμασιν, ἅπερ ἄφθονα αὐτοῖς ἡ ναὺς φέρει, παραχρῆμα μέχρι τῆς ἀποβάσεως καταστρώννυται. εἴτα ἄλλην ἀφιασιν ὀλίγον ἀπ' ἐκείνης καὶ ἄλλην ἀπ' ἐκείνης, ἔστ' ἐπὶ τὴν ἀντιπέραν ὄχθη ἐλάσωσι τὸ ζεῦγμα. ἡ δὲ πρὸς τῇ πολεμίᾳ ναὺς καὶ πύργους ἐπ' αὐτῇ καὶ πυλίδας καὶ τοξότας καὶ καταπέλτας φέρει. βαλλομένων δὲ τῶν βελῶν πολλῶν ἐπὶ τοὺς ζευγνύντας ὁ Κάσσιος ἀφιέναι βέλη καὶ καταπέλτας κελεύει. πεσόντων δὲ τοῖς βαρβάροις τῶν πρώτων ἐφεστηκότων ἕτεροι ἦκον.

[Ζεῦγος ἡμιονικόν] ἡ βοεικὸν ζεύξαντες, τὴν λεγομένην κλινίδα, ἣ ἐστὶν ὁμοία διέδρῳ, τὴν τῆς νύμφης μέθοδον ποιεῖται. παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς πατρῶας ἐστίας ἐπὶ τὴν ἅμαξαν ἄγουσιν ἐς τὰ τοῦ γαμοῦντος ἐσπέρας ἱκανῆς. κάθηνται δὲ τρεῖς ἐπὶ τῆς ἀμάξης, μέση μὲν ἡ νύμφη, ἐκατέρωθεν δὲ ὁ τε νυμφίος καὶ ὁ πάροχος. οὗτος δὲ ἐστὶ φίλος ἢ συγγενὴς ὅτι μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος. ἐπεὶ δὲ ἡ ἅμαξα ὄχημα ἐλέγετο, ὁ ἐκ τρίτου ὁ παροχούμενος πάροχος ἐκλήθη. καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς συνηθείας, κἂν πεζοὶ μετίωσί τινες κόρην, ὁ τρίτος συμπαρὼν πάροχος λέγεται.

[Ζευξιδία:] ἡ Ἥρα.

[Ζευξίθεος:] ὄνομα κύριον.

[Ζευξίλεως:] ὃς ὑπεζευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί.

[Ζεύξιππος·] ὅτι Χριστόδωρος, ἐποποιός, ἔγραψεν ἑκφρασιν ἀγαλμάτων τοῦ Ζευξίππου.

[Ζεῦξις·] Ζεῦξιδος. ὄνομα κύριον. Ἀριστοτέλης κατὰ τὸν Ἰσοκράτους χρόνον ζωγράφον. οὗτος ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀφροδίτης ἔγραψεν Ἑρωτα ὠραιότατον, ἐστεμμένον ῥόδοις.

[Ζεὺς·] τούτου τὸ ἄγαλμα ἱστοροῦσι καθήμενον, γυμνὰ ἔχον τὰ ἄνω, τὰ δὲ κάτω ἐσκεπασμένα, κρατοῦν τῇ μὲν εὐωνύμῳ σκῆπτρον, τῇ δεξιᾷ δὲ ἅετὸν προτεῖνον. καὶ τὸ μὲν καθῆσθαι τὸ ἐδραῖον τῆς δυνάμεως αἰνίττεται, τὸ δὲ τὰ ἄνω γυμνὰ ἔχειν, ὅτι φανερός τοῖς νοεροῖς καὶ τοῖς οὐρανίοις τοῦ κόσμου μέρεσιν. τὰ δὲ λοιπὰ σκέπεται, διότι τοῖς χαμαιζήλοις ὁ θεὸς ἄγνωστος. τὸ δὲ τῇ λαίᾳ σκῆπτρον κατέχειν, σημαίνει τὸ ἐξουσιαστικόν· τὸ δὲ τῇ ἑτέρᾳ προτείνειν ἅετὸν δηλοῖ, ὡς τῶν ἀεροφόρων πνευμάτων κρατεῖ, ὡς ὁ ἅετὸς τῶν μεταρσίων ὀρνέων. καὶ παροιμία· ὁ **[Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας·]** ἐπὶ τῶν ποτε ἀμειβομένων ὑπὲρ ὧν πράττουσι καλῶν ἢ κακῶν. ὅτι οὐκ ἀπρονόητά φασι τὰ πάντα, ἀλλὰ τὸν Δία εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφεσθαι καὶ ποτε ἐπεξίεναι.

[Ζεὺς Κτήσιος·] ὃν καὶ ἐν τοῖς ταμείοις ἰδρύνοντο, ὡς πλουτοδότην.

[Ζεφυρία πνοή·] τοῦ ζεφύρου. καὶ **[Ζεφύριον πνεῦμα. Ζέφυρος]** γὰρ λεῖος ἄνεμος.

[Ζεῖ·] βράζει. καὶ Ὅμηρος· ὡς δὲ λέβης ζεῖ. ἀπὸ τοῦ ζέω ῥήματος.

[Ζειά·] εἶδος κριθῆς.

[Ζεῖδωρον·] τὴν τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην. ἔστι καὶ ἡ γῆ. καλεῖται δὲ καὶ βιοδώρα καὶ φερέσβιος.

[Ζειπύτης·] ὄνομα κύριον.

[Ζειρά·] ἥτοι σειρά, ὡς τινες. ἢ ἔνδυμά τι, ὃ ἐπενεδύοντο μετὰ τοὺς χιτῶνας, ὥσπερ ἐφαπτίδας.

[Ζειραί·] χιτῶνες ἀνακεκολασμένοι, ἢ ἀνάκολοι. ἢ μίτρα. Ἡρόδοτος.

[Ζῆ·] ἀντὶ τοῦ ζῆθι. Εὐριπίδης. καὶ ἀντὶ τοῦ ζέει. **[Ζῆ χύτρα, Ζῆ φιλία·]** ἐπὶ τῶν δείπνῳ συνιόντων εἰς φιλίαν. καὶ

[Ζῆ·] ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει, βιοῖ.

[Ζήβ·] ὄνομα κύριον, Ἑβραϊκόν.

[Ζήβυρες·] ὄνομα ἔθνους.

[Ζήθης] καὶ **[Ζῆθος·]** ὀνόματα.

[Ζῆθος] καὶ Ἀμφίων· ὀνόματα. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Ἀντιόπῃ.

[Ζῆ· καὶ πῦρ·] ἐπὶ τῶν μόλις γενομένων.

[Ζηλήμων·] ὁ ζηλούμενος.

[Ζηλίτης·] ὄνομα κύριον.

[Ζῆλος·] Σοφοκλῆς· ἶδε τὴν ὁμευέντιν Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ, οἷας λατρείας ἀνθ' οἷου ζήλου τρέφει.

[Ζῆλος·] ἀγαθοῦ τινος ἐπιθυμία φθόνου τινὸς χωρὶς ἐγγινομένη τῇ ψυχῇ. οἶον, ἔχει τις ἀνδρείαν, ζηλῶ τοῦτον τῆς ἀρετῆς· τουτέστιν ἐπιθυμῶ κτήσασθαι τὸ καλόν, μὴ φθονήσας τῷ κεκτημένῳ, ἀλλὰ κάγῳ βουλόμενος ἀνδρεῖος εἶναι. Ἀππιανός· Δεντάτῳ κατὰ ζῆλον ἀρετῆς εἵπετο νέων

λογάδων πληθος ὀκτακοσίων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα ἔτοιμοι· καὶ βαρὺς ἦν τῇ βουλῇ παρὰ τὰς ἐκκλησίας.

[Ζηλοτυπία:] ζῆλος ἐξ ὑπονοίας, τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῆ ὑπόνοια. Ἰάμβλιχος· ἡ δὲ μεστὴ μὲν ἦν καὶ τῆς ἔμπροσθεν ζηλοτυπίας, προσεΐληφε δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πράξεως εὐτολμίαν. ὥς οὖν ἐλάβετο τῆς ὁδοῦ, ὁ μὲν πρῶτος ἀγών, ἔφη, διηγώνισται· ἐχώμεθα δὲ καὶ τοῦ δευτέρου. καὶ γὰρ ἐν καιρῷ γεγυμνάσμεθα. καὶ Πολύβιος λέγει· τοῖς γὰρ πλείστοις ὑπερεγεγόνει τις ζῆλος ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἀλαζονείας καὶ τῆς ἀκαιρίας· ἐσπούδαζον γὰρ τὰς ἀκολουθίας καὶ τὰς ἐσθῆτας διαφερόντως. καὶ τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμὸς ὑπερέχων τὴν ἐκ τοῦ βίου χορηγίαν· ὅπλων δὲ οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον ἐποιοῦντο λόγον.

[Ζηλοτυποῦν·] αἰτιατικῇ. Αἰσχίνης, ἀντὶ τοῦ μισοῦν· ζηλοῦν γὰρ τὸ μακαρίζειν, ζηλοτυπεῖν δὲ τὸ εἰς ἀπέχθειαν ἐληλυθέναι.

[Ζήλου·] αἰτιατικῇ. μιμοῦ.

[Ζηλοῦν·] Σοφοκλῆς· καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω, ὅθ' οὐνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνη κακῶν. ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἡδιστος βίος. τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν, ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης.

[Ζηλῶ·] δοτικῇ. ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ κυρίῳ. αἰτιατικῇ δέ, ζήλωσον Πέτρον.

[Ζηλῶ:] μακαρίζω. Ἀριστοφάνης Θεοδοροφιστοῦσαις· οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας, μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας, ἄνθρωπε, τῆς παρούσης. καὶ πάλιν· ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. ἀντὶ τοῦ τῆς γραφῆς, τῆς κατηγορίας. καὶ αὖθις· ζηλῶ σε τῆς εὐωχίας, τὸν πρεσβύτερον, οἷον μετέστη ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς. ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν.

[Ζηλώματα:] ζηλοτυπίας. κώμους καὶ τὰ νέων ζηλώματα καὶ τὰ ποθεύντων κνίσματα καὶ μύστην λύχνον ἀπειπαμένη.

[Ζηλῶσαι:] μιμήσασθαι. Ἡρόδοτος· ὧν εἴ τις παρ' ἡμῖν ζηλῶσαι τὴν δίαιταν ἐπιχειρήσει, οὐδὲν ἄμεινον διακείσεται τῶν τὸ κώνειον προσενεγκαμένων ἢ τὴν ἀκόνιτον ἢ τὴν ἐλλέβορον.

[Ζηλωταί:] παρὰ Ἰουδαίοις οἱ τοῦ νόμου φύλακες. Ἄνανος ἀποκλείσας τοὺς Ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ φρουρὰν αὐτοῖς ἐπιστήσας παρεκάθητο.

[Ζηλωτός:] μακαριστός, ἐπαινετός.

[Ζηλωτότατον:] μακάριον. Ἀριστοφάνης· ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.

[Ζημία:] ἡ στέρησις.

[Ζημιῶ·] δοτικῇ. ἐζημιώσε χρήμασιν. αἰτιατικῇ δέ, πῶς μὴ τὰ μέγιστα ζημιώσω τοὺς παρόντας;

[Ζήν, Ζηνός, Ζηνί. Ζῆν] καὶ **[Ἀποζῆν:]** ζῆν μὲν τὸ μετὰ τρυφῆς καὶ πολυτελείας, ἀποζῆν δὲ τὸ εὐτελῶς ζῆν. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἀποζῆν.

[Ζηνόβιος,] σοφιστής, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος. ἔγραψεν Ἐπιτομὴν τῶν παροιμιῶν Διδύμου καὶ Ταρραίου ἐν βιβλίῳ τρισί, Μετάφρασιν Ἑλληνικῶς τῶν Ἱστοριῶν Σαλουστίου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἱστορικοῦ καὶ τῶν καλουμένων αὐτοῦ Βελῶν, Γενεθλιακὸν εἰς Ἀδριανὸν Καίσαρα· καὶ ἄλλα.

[Ζηνόδοτος,] Ἐφέσιος, ἐποποιὸς καὶ γραμματικός, μαθητὴς Φιλητᾶ, ἐπὶ Πτολεμαίου γεγονώς τοῦ πρώτου, ὃς καὶ πρῶτος τῶν Ὀμήρου διορθωτῆς ἐγένετο καὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθηκῶν προὔστη καὶ τοὺς παῖδας Πτολεμαίου ἐπαίδευσεν.

[Ζηνόδοτος,] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὁ ἐν ᾧ κληθεῖς. Πρὸς τὰ ὑπ' Ἀριστάρχου ἀθετούμενα τοῦ ποιητοῦ. ἔγραψε Πρὸς Πλάτωνα περὶ θεῶν, Περὶ τῆς Ὀμηρικῆς συνηθείας, Λύσεις Ὀμηρικῶν ἀπορημάτων, Εἰς τὴν Ἡσιόδου Θεογονίαν, καὶ ἄλλα συχνά.

[Ζηνόθεμις,] ὄνομα κύριον.

[Ζήνων,] Τελευταγόρου, Ἐλεάτης, φιλόσοφος τῶν ἐγγιζόντων Πυθαγόρα καὶ Δημοκρίτῳ κατὰ τοὺς χρόνους, ἦν γὰρ ἐπὶ τῆς οἱ Ὀλυμπιάδος, μαθητὴς Ξενοφάνους ἢ Παρμενίδου. ἔγραψεν Ἐριδας, Ἐξήγησιν τῶν Ἐμπεδοκλέους, Πρὸς τοὺς φιλοσόφους περὶ φύσεως. τοῦτόν φασιν εὐρετὴν εἶναι τῆς διαλεκτικῆς, ὡς Ἐμπεδοκλέα τῆς ῥητορικῆς. καθελεῖν δὲ θελήσας Νέαρχον, οἱ δὲ Διομέδοντα, τὸν Ἐλέας τύραννον, ἐάλω. καὶ ἐρωτώμενος ὑπ' αὐτοῦ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐνδακῶν καὶ ἀποτεμῶν προσέπτυσσε τῷ τυράννῳ. καὶ ἐν ὅλῳ βληθεὶς συνετρίβη πτισσόμενος. διαφέρει δὲ Ἐλεάτης καὶ Ἐλαΐτης.

[Ζήνων,] Μουσαίου, Σιδώνιος, φιλόσοφος Στωϊκός, μαθητὴς Διοδώρου τοῦ κληθέντος Κρόνου, διδάσκαλος δὲ καὶ αὐτὸς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. ἔγραψεν Ἀπολογίαν ὑπὲρ Σωκράτους καὶ Σιδωνιακά.

[Ζήνων,] Μνασέου ἢ Δημέου, Κιτιεύς (πόλις δ' ἐστὶ Κύπρου τὸ Κίτιον), φιλόσοφος, ὃς ἤρξε τῆς Στωϊκῆς αἰρέσεως. ἐπεκλήθη δὲ καὶ αὐτὸς Στωϊκὸς διὰ τὸ ἐν τῇ στοᾷ τῇ ἐν Ἀθήναις διδάξαι αὐτόν, ἣτις πρῶτη μὲν Πεισιανάκτειος, ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα Ποικίλη ἐκλήθη. μαθητὴς δὲ ἦν Κράτητος τοῦ Κυνικοῦ, εἴτα Πολέμωνος τοῦ Ἀθηναίου. ἐτελεύτησε δὲ ἐτῶν 4' ἀφελὼν ἐκάστοτε τῆς τροφῆς, ἕως ἀτονία διεφθάρη. ἐχρήσθη δὲ αὐτῷ πυνθανομένῳ περὶ βίου συγχρωτίζεσθαι τοῖς νεκροῖς, ὅπερ ἦν τοῖς ἀρχαίοις διὰ τῶν βιβλίων. Φοῖνιξ δ' ἐπεκλήθη, ὅτι Φοίνικες ἔποικοι τοῦ πολυχνίου ἐγένοντο. ἤκμαζεν ἐπὶ Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ, ἐπὶ τῆς κ' καὶ ρ' Ὀλυμπιάδος. καὶ παροιμία,

[Ζήνωνος ἐγκρατέστερος.] οὗτος γὰρ ἄκραν εἶχε δίαιταν καὶ λιτὴν ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν χωρῆσαι. φιλοσοφίαν καινὴν γὰρ οὗτος ἐφιλοσόφει. τῷ γὰρ ὄντι πάντας ὑπερεβάλετο τῷ τε εἶδει καὶ σεμνότητι καὶ νῇ Δία μακαριότητι. καὶ δὴ ἡ' πρὸς τοῖς 4' βιούς ἔτη κατέστρεψεν ἄνθος καὶ ὑγίης διατελέσας.

[Ζήνων,] Διοσκορίδου, Ταρσεύς, ὡς δέ τινες Σιδώνιος, φιλόσοφος, μαθητὴς Χρυσίππου τοῦ Ταρσεῶς, φιλοσόφου Στωϊκοῦ, καὶ διάδοχος.

[Ζήνων,] Κιτιεύς, εἰ δὲ ῥήτωρ τις ἦν ἢ φιλόσοφος, ἄδηλον. ἔγραψε Περὶ στάσεων, Περὶ σχημάτων, Ὑπόμνημα εἰς Ξενοφῶντα, εἰς Λυσίαν, εἰς Δημοσθένην, Περὶ ἐπιχειρημάτων.

[Ζήνων,] Ἀλεξανδρεὺς, ἀνὴρ Ἰουδαῖος μὲν γεγονώς, ἀπειπάμενος δὲ δημοσίᾳ πρὸς τὸ φύλον τῶν Ἰουδαίων, ὡς παρὰ σφίσι νενόμισται τὸν λευκὸν ὄνον ἐν τῇ ἀργούσῃ ἡμέρᾳ διὰ τῆς καλουμένης αὐτῶν συναγωγῆς ἐλασάμενος. οὗτος ὁ Ζήνων ἐπικικῆς μὲν ἦν φύσει καὶ ἱερός, ἀλλὰ νωθέστερος ἐν λόγοις καὶ μαθήμασιν, ἐφιέμενος μὲν αἰεὶ τι μανθάνειν καὶ ἐρωτῶν, ὃ τι ἂν ἀγνοοῖ, πάντα δὲ σχεδὸν ἀγνοῶν. καὶ γὰρ νοῆσαι βραδύτατος ἦν, καὶ τῶν νοηθέντων ὁπῆ ποτε προδότης ὑπὸ λήθης ἐτοιμότητος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος Ζήνων, τοῦ Πρόκλου ἐταῖρος, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, τῷ μὲν γένει Περγαμηνός, τῇ δὲ φύσει καὶ αὐτὸς ἐνδεέστερος, τά γε πρὸς ἐπιστήμην· ἐπικικῆς δὲ καὶ τὰ ἥθη

κατηρτυμένος. όπότερος δέ αὐτοῖν άφορμήν τῇ διαστάσει παρέσχετο τῷ Σαλουστίῳ πρὸς τὸν Πρόκλον, οὐκ ἔχω φράζειν.

[Ζήνων,] βασιλεὺς Ῥωμαίων, τὴν μὲν ώμότητα, ἥ ἐκέχρητο Λέων, ἐν τῇ φύσει οὐκ εἶχεν. οὐδὲ τὸ θυμούμενον άπαραίτητον αὐτῷ καθειστήκει ἐσάπαξ, οἷον τοῦ Λέοντος διέμενε. καὶ τὴν γε προαίρεσιν ἐν πολλοῖς εἶχε φιλότιμον· καὶ ἃ ἔπραττε δόξης ἔνεκεν καὶ τοῦ θαυμάζεσθαι ἔπραττεν, ἐπιδεικτικῶς μᾶλλον ἢ ἀληθῶς. οὐ μὴν οὔτε ἔμπειρος τῶν πραγμάτων ἦν οὔτε εἶχεν ἐπιστήμην, δι' ἧς ἔστιν ἀσφαλῶς τὰς βασιλείας ἰθύνεσθαι. πρὸς δὲ κέρδος καὶ λῆμμα οὐχ οὔτω μὲν ἐμμανῶς ὥς ὁ Λέων διέκειτο· οὐδὲ ἔπλαττε μὴ ὄντα τοῖς κεκτημένοις ἐγκλήματα· οὐ μὴν οὐδὲ παντελῶς κρείττων ὑπῆρχε τοῦ πράγματος. καὶ χρηστῆς ἂν βασιλείας ἔτυχον Ῥωμαῖοι, εἰ μὴ Σεβαστιανὸς ὁ τότε παραδυναστεύων ἦγεν αὐτὸν ἐς ὅπῃ ἐβούλετο, καπηλεύων ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἅπαντα καὶ μηδὲν ἄπρατον ἔων ἐν τῇ βασιλεύῳ αὐλῇ διαπράττεσθαι. ἀλλὰ τὰς μὲν ἀρχὰς ἀπεδίδοτο πάσας, ἰδίᾳ μὲν ἑαυτῷ, ἰδίᾳ δὲ λαμβάνων τῷ βασιλεῖ τὰ τιμήματα. καὶ εἰ προσῆλθεν ἕτερος βραχύ τι προστιθείς, ἐκεῖνος ἦν αἰρετώτερος. τῶν δὲ ἐν τοῖς ἀρχαίοις γινομένων ἀπάντων οὐδὲν ἦν, ὃ μὴ λαβὼν ἀπεπίπρασκεν. εἰ δὲ τινα ἀρχὴν τῶν περὶ αὐτὸν ὄντων ἐχαρίσατο Ζήνων, ὥσπερ πολιτοκάπηλος αὐτὸς ταύτην ὀλίγου παρ' ἐκείνου λαμβάνων, ἄλλοις παρεῖχε τοῦ πλείονος, Ζήνωνι δὲ τὰ κλέμματα παρέχων.

[Ζήνων,] βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὃς Ζήνωνα τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν διάδοχον καταλιμπάνειν θέλων κομιδῇ νέον προηγέ τε δι' ἀξιών καὶ σωμασκεῖσθαι ἐκέλευεν εἰς ἐπίδοσιν τῆς ἡλικίας. οἱ δὲ βασιλικοὶ ἐν ἐξουσίᾳ γενόμενοι τοῦ ἄδην τὰ δημόσια καταναλίσκειν Συβαριτικῶς τὸν νέον κραυπαλᾶν ἐνήργουν καὶ μαστροπεύοντες αὐτῷ τοὺς συνήβους πρὸς τοὺς τῶν ἀρρένων ἔρωτας λυσσᾶν ἐπαίδευσαν ἐκτόπως. διαίτης οὖν ἐν ἡδοναῖς καὶ τύφῳ τιθεμένης τὸ καλὸν ἐθὺς γενόμενος καὶ τὴν ὑποτυφωμένην ἀλαζονείαν ἐπὶ τῇ βασιλικῇ καραδοκίᾳ διὰ τῶν προσώπων ἀπεμφαίνων ἀκροβατεῖν τε ἤρξατο καὶ μετέωρον τὸν αὐχένα αἶρειν καὶ συλλήβδην φάναι, προσέχειν πᾶσιν ὥς οἰκέταις ἀνθρώποις. ἀλλ' ὁ πάντων ἔφορος τὴν φυσικὴν καὶ διδακτικὴν κακότητα αὐτοῦ τεθεαμένος, διαρρεύσαντα τῇ γαστρὶ καὶ ἀναισθήτως ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐς τὴν εὐνὴν ἀποπατοῦντα, πρόωρον τῶν ἀνθρωπείων ἐδικαίωσεν ἐκβῆναι. ὅτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς, πυθόμενος τῶν οἰκείων τὴν ἥτταν ἐς φρούριον καταφεύγει ἐπὶ λόφου κείμενον, ὃ Κωνσταντινούπολιν οἱ πρόσχωροι ἐκάλουν. ὅπερ γνούς, τοῖς συνοῦσι στενάξας, θεοῦ παίγνιον, εἶπεν, ἄρα ὁ ἄνθρωπος· εἶγε καὶ ἐμὲ οὔτω παίζειν φιλεῖ τὸ δαιμόνιον. ἐμοὶ γὰρ δὴ οἱ μάντις τὸν Ἰούλιον μῆνα ἐξ ἀνάγκης ἐν Κωνσταντινουπόλει διατεινόμενοι προὔλεγον. κἀγὼ μὲν ἐνόμιζον ἐς Κωνσταντι νούπολιν ἀναβήσεσθαι· νῦν δὲ πάντων ἔρημος καὶ φυγὰς ἐς λόφον ἦλθον, εὐρηκῶς ὁ δεῖλαιος προσηγορίαν ὁμώνυμον.

[Ζηωνίς:] ὄνομα κύριον. ζῆτει ἐν τῷ Ἀρμάτος.

[Ζηρυνθία:] ἡ Ἀφροδίτη. καὶ **[Ζηρύνθιον.]** καὶ **[Ζήρινθον ἄντρον,]** ἐν ᾧ τοὺς κύνας ἔθυσον. ἔνθα ἦν τὰ τῶν Κορυβάντων καὶ τῆς Ἑκάτης μυστήρια. ζῆτει ἐν τῷ ἄλλ' εἴ τις.

[Ζῆσαι] δις λέγουσι καὶ ἀναβιδῶναι τὸν Ἡρακλέα, τὸν Τυνδάρεων καὶ τὸν Γλαῦκον, τινὲς δὲ καὶ τὸν Αἴσωπον.

[Ζήσεις·] ζῆτει ἐν τῷ ἀμυστί.

[Ζητεῖν:] ἐπὶ τοῦ βούλεσθαι τιθέασιν Ἀττικοί. μηδὲ σὺ ζῆτει τι πυθέσθαι.

[Ζήτης:] ὁ τοῦ Βορέου παῖς.

[Ζητήσεται:] ἀντὶ τοῦ ζητηθήσεται.

[Ζητηταί:] ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησι κατὰ καιροὺς καθισταμένη, πρὸς ἧς ἐμνηύοντο οἱ ὀφείλοντες χρήματα τῇ πόλει καὶ μὴ ἀποδεδωκότες.

[Ζητητηρίων ὄργανα:] τὰ βασανιστήρια. οἱ δὲ προσάγουσι πῦρ καὶ τὰ τῶν ζητητηρίων ὄργανα. ὁ δὲ τὰ πραχθέντα ἐξεῖπεν.

[Ζητρεῖον:] τὸ τῶν δούλων κολαστήριον. Εὐπολις.

[Ζητῶν γὰρ ὄψον θοιμάτιον ἀπώλεσα:] ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων.

[Ζῆ χύτρα, ζῆ φιλία:] ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ δεῖπνου συνιόντων εἰς φιλίαν.

[Ζιβύνη:] ὀλοσίδηρον ἀκόντιον, λόγχη, σπάθη.

[Ζιβύτης:] ὄνομα κύριον.

[Ζιζάνιον:] ἡ ἐν τῷ σίτῳ αἶρα.

[Ζιήλας:] ὄνομα κύριον.

[Ζινίχιον:] τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος.

[Ζίρης,] καὶ κλίνεται Ζίρη, Σκυθικῇ φωνῇ.

[Ζολιμίηλος:] ὄνομα κύριον.

[Ζοροβάβελ:] ὄνομα κύριον.

[Ζοφερά:] ἡ σκοτεινὴ. καὶ **[Ζοφερὸν]** ὁμοίως.

[Ζοφοδερκίας:] ὁ σκοτεινὸς δεῖπνος.

[Ζοφώδης] ὁ σκοτεινός. καὶ **[Ζοφοειδής,]** σκοτεινός.

[Ζοφομηνία:] ἡ ἔκλειψις τῆς σελήνης.

[Ζόφον:] τὴν δύσιν. οὕτως γὰρ καλεῖται ἡ δύσις, ζόφος.

[Ζῶ·] δοτικῇ. Σοφοκλῆς· οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία.

[Ζῶα·] ὅτι τὰ ζῶα ἄνω ἔχειν τὴν κεφαλὴν λέγεται, οὐ πάντως ὡς πρὸς τὸ πέριξ λαμβανόμενα, ἀλλ' ὡς ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως. καὶ τῶν ἀλόγων τοίνυν ζῶων τῶν πλείστων, σχεδὸν δὲ πάντων, ἐπὶ γῆς κεκυφότες, ὡς μηδὲ τῶν ὀπισθίων ἐπὶ τὸ πέριξ ἔχειν τὴν κεφαλὴν, ὅμως λέγεται τὰ ἄνω τῶν ζῶων μέρη εἶναι κεφαλὴ τε καὶ τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν. καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν τοίνυν, ὡς μὲν πρὸς τὰ πέριξ, ἄνω λέγοντο οἱ κλάδοι καὶ τὰ φύλλα· ὡς δὲ πρὸς τὸ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, καὶ μᾶλλον ἐστὶ συμφυές, ἄνω μὲν αἱ ρίζαι, κάτω δὲ οἱ κλάδοι. διὸ καὶ ἀναλογοῦσι κεφαλῇ καὶ μὴν καὶ στόματι. δι' αὐτῶν γὰρ ὡς διὰ στόματος ἡ τροφὴ χορηγεῖται καὶ διοχετεύεται τῷ σώματι.

[Ζωάγρια] καὶ **[Ζώγρια:]** δι' ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται.

[Ζωάγρια] γὰρ τὰ τῆς ζωῆς χαριστήρια.

[Ζωαρκῇ:] τὰ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα. καὶ **[Ζωαρκές]** ὁμοίως.

[Ζωάς,] καὶ τὸ πληθυντικὸν τῶν ζώων.

[Ζωβία:] ὄνομα κύριον. ζῆται ἐν τῷ Ἀριστογείτῳ Σκυδίου.

[Ζωγράφος·] καὶ **[Ζωγραφεύς·]** αἰτιατικῇ.

[Ζωγραφεύς·] αἰτιατικῇ. ζῶντας λαμβάνει. καὶ **[Ζώγρει·]** ζῶντα φύλασσε.

[Ζωγραφεῖον·] εἶδος σπυριδίου.

[Ζωγρία·] τὸ ζῶα ἀγρεύειν.

[Ζώγρια·] δι' ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται. Προκόπιος· τῷ Χοσρόη ζώγρια δόντες τὴν πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς διεσώσαντο.

[Ζωγρία λαβεῖν·] ἀντὶ τοῦ ζῶντα λαβεῖν καὶ κρατῆσαι. καὶ Πολύβιος· οἱ δὲ γενόμενοι ζωγρία κύριοι τοῦ στρατηγοῦ, τοῦτον ἀνεσταύρωσαν.

[Ζωγρίη·] Ἡρόδοτος· τὸν δὲ Ἰστιάϊον ζωγρίη ἔλαβεν. ἐζωγρήθη δὲ ὦδε. ὡς φεύγων κατελαμβάνετο ὑπὸ ἀνδρὸς Πέρσεω, καὶ ὡς καταιρεόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἔμελλε συγκεντηθῆσθαι, Περσίδα γλῶσσαν μετεῖς καταμηνύει ἑαυτὸν ὡς εἶη Ἰστιάϊος Μιλήσιος. καὶ αὐθις· ὑπὲρ δὴ τούτων τούτῳ ζωάγρια ἀποδιδούς, ἥπερ οὖν δυνατὸν ἦν.

[Ζώδιον·] τὸ μικρὸν ζῶον.

[Ζώεσκον·] ἀντὶ τοῦ ἐπλούτουν. ἐγὼν ἔτι ζώεσκον.

[Ζώη·] εὐκτικῶς.

[Ζωή·] παρατήρησις, καὶ μονὴ τῶν ὄντων. ὅτι ἡ ζωὴ καὶ τὸ ζῆν πολλαχῶς λέγεται, τουτέστι πλείονων οὐσῶν ψυχικῶν δυνάμεων καθ' ἃς τὸ ζῆν ἐγγίνεται, πλείους καὶ αἱ δι' αὐτῶν ζωαὶ καὶ τὸ ζῆν· οἶον κατὰ νοῦν, κατ' αἴσθησιν, κατὰ τὰ λοιπά. διὸ καὶ ἐν τι τούτων ὑπάρχη τινί, ζῆν λέγεται τὸ μετέχον αὐτοῦ. ὅθεν καὶ τὰ φυτὰ θρεπτικὴν ἔχοντα δύναμιν ζῆ μηδεμίαν τῶν ἄλλων ἔχοντα, μήτε αἰσθητικὴν μήτε τὴν κατὰ τόπον κινητικὴν μήτε τῶν ἄλλων μηδεμίαν. ὅτι ζῆν μὲν λέγεται τὰ φυτὰ, οὐ ζῶα δὲ εἶναι. διότι ὥσπερ δρομέας λέγομεν οὐ τοὺς ὁπωσοῦν δρόμου μετέχοντας, ἀλλὰ τοὺς σφοδρῶς καὶ τρανέστερον μετείληφότας τοῦ τρέχειν, οὕτω καὶ ζῶα λέγονται οὐ τὰ ὁπωσοῦν μετέχοντα τοῦ ζῆν καὶ τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἐν οἷς τὸ ζῆν καὶ ἡ ζωὴ τρανότερον καὶ περιφανέστερόν ἐστιν.

[Ζωὴ πίθου·] ἐπὶ τῶν μετρίως καὶ ταπεινῶς ζώντων, ἀπὸ Διογένους τοῦ φιλοσόφου, ὃ πίθος ἦν ἡ ἡδίστη καταγωγὴ.

[Ζωήν·] τὴν κτῆσιν, τὴν οὐσίαν. διαφέρει δὲ ζωὴ ψυχῆς· ζῆ γὰρ καὶ τὰ φυτὰ.

[Ζωηρός·] ὁ ζῶν, καὶ παρέχων ζωήν.

[Ζωῖλος·] Ἀμφιπολίτης (πόλις δ' ἐστὶ Μακεδονίας Ἀμφίπολις, ἣτις πρώην ἐκαλεῖτο Ἐννέα ὁδοί), ὃς ἐπεκλήθη Ὀμηρομάστιξ, ὅτι ἐπέσκωπτεν Ὀμηρον. διὸ αὐτὸν διώξαντες οἱ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ κατὰ τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν ἔρριψαν. ῥήτωρ δὲ ἦν καὶ φιλόσοφος. ἔγραψε μέντοι τινὰ καὶ γραμματικά· Κατὰ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως λόγους θ', Ἱστορίαν ἀπὸ θεογονίας ἕως τῆς Φιλίππου τελευτῆς βιβλία γ', Περὶ Ἀμφιπόλεως, καὶ Κατὰ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς καὶ ψόγος Ὀμήρου.

[Ζῶμα·] ἡ ζώνη. Σοφοκλῆς· δὸς αὐτῷ τῆνδ' ἀλιπαρῇ τρίχα καὶ ζῶμα τοῦμόν οὐ χλιδαῖς ἡσκημένον. τὴν ζώνην λέγων, οὐ τὸ ἔνδυμα.

[Ζωμάλη·] ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Θασία.

[Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα:] ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων. κέχρηται Πλάτων ἐν Ἰππία.

[Ζωμεύματα], ὑποζώματα δέ, τὰ ξύλα τῆς νηός. ὁ οὖν σκυτεὺς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὑποζώματα, πρὸς μάγειρον παίζων εἶπε ζωμεύματα, ὡς ἀρτύσεων ἔμπειρον καὶ ζωμευμάτων.

[Ζωμήρυσις:] μαγειρικὸν ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμμασι· ζωμήρυσιν τε τὴν λίπους ἀφρηλόγον.

[Ζωμὸς μέλας:] ἡ λεγομένη αἵματιά.

[Ζῶναι·] ἐπὶ γῆς ε'. βόρειος ὑπὲρ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον, ἀοίκητος διὰ ψυχὸς· εὐκρατος· καύματος, ἡ καλουμένη διακεκαυμένη· ἀντεύκρατος· νότιος, ἀοίκητος διὰ καῦμα.

[Ζωναῖνος·] ἔγραψεν ἐρωτικὰς ἐπιστολάς, καὶ περὶ τοῦ σφαιρίζειν. φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἕτεραι ἐπιστολαὶ ἀγροικικαί, ἀλλ' ἀποπίπτουσι τοῦ χαρακτῆρος.

[Ζώνη:] πορφυροῦν ἱμάτιον. Ἡρόδοτος.

[Ζώνη:] τροπικῶς ἡ δύναμις. ἐπεὶ δὲ ὁ ἐζωσμένος εὐσταλέστερός ἐστι πρὸς τὴν πρᾶξιν.

[Ζώνη:] τὸ ἀξίωμα. ἀναζητουμένους τῆς βασιλίδος ὠθεῖσθαι οὐ μόνον ἰδιώτας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπὸ ζώνην. καὶ Αἰλιανός· καὶ πῶς τὴν ζώνην τοῦ χρυσοῦ, ἣν ἐπήγετο ὁ ξένος, ὁ πανδοκεὺς ἐθεάσατο καὶ παραχρῆμα ἐποφθαλμιᾷ. λύσις ὀνείρου· ζώνη κοπεῖσα τὴν ὁδὸν λύει τάχος.

[Ζώντειον:] κολαστήριον οἰκετῶν.

[Ζώννουσθαι:] καθοπλίζεσθαι. καὶ **[Ζωννύω·]** αἰτιατικῇ.

[Ζωογονῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ζωοδότειρα:] ζωὴν παρέχουσα.

[Ζωοδότης:] ὁ ζωὴν πᾶσι διδοὺς ἀγαθὸς θεός.

[Ζωοποιῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ζωὸς γενήσῃ κρομμύου μόνον λαβών:] πρὸς τοὺς ἀπὸ μικρᾶς αἰτίας μεγάλας δόξας καρπουμένους.

[Ζῶων:] μετοχή. ζῶν. ζῶων μὲν σέο ματρὶ διαμπερὲς αἴσχος ἀνάπτεις καὶ κρατερῆς πάτρης πάτρια θεσμὰ λύεις.

[Ζώπυρα:] τοῦ ζῆν ποιητικά.

[Ζώπυρα:] φουσητήρες, ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ φουσῶσιν.

[Ζώπυρα:] λείψανα.

[Ζωπυρεῖ:] ἀναζῆν ποιεῖ, ἢ ἐκκαίει.

[Ζωπυρῆσαι:] ἀναθάλψαι. ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ πυρός, ἐπὶ τοὺς ἐξ ἀρρωστίας ἀναρωννυμένους λέγουσιν Ἀττικοί. **[Ζωπυρῆσαι]** κυρίως ἐστὶ τὸ ἐκ μικροῦ σπινθῆρος φουσῶντα μεγάλην φλόγα ἀνάψαι. καὶ ἐπὶ πολέμου δὲ λέγεται.

[Ζωπυρήσεις:] ἀντὶ τοῦ ἀνεγειρεῖς. εἰ μὴ τῷ θεῷ ζωπυρήσεις, λύσω τὴν ἑμαυτῆς υἰόν. καὶ ποιήσω τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.

[Ζωπύρια:] φυσητήρια.

[Ζώπυρον:] πεπυρακτωμένον, ἔνθερμον.

[Ζωπύρου τάλαντα·] Ζώπυρος ὁ Πέρσης βασιλεῖ χαριζόμενος μαστιγώσας ἑαυτὸν καὶ τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὠτῶν ἀφελόμενος εἰσῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ πιστευθεὶς διὰ τὰ περὶ τὸ σῶμα προὔδωκε τὴν πόλιν. ἐκ μεταφορᾶς οὖν εἶπε τάλαντα καὶ ζυγά, οἶονεῖ ἔργα καὶ πράξεις.

[Ζωροάστρης,] Περσομῆδος, σοφός. ζητεῖ περὶ τούτου ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ. ὃς καὶ πρῶτος ἤρξε τοῦ παρ' αὐτοῖς πολιτευομένου ὀνόματος τῶν Μάγων. ἐγένετο δὲ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσι φ'. φέρεται δὲ αὐτοῦ Περὶ φύσεως βιβλία δ', Περὶ λίθων τιμίων α', Ἀστερο σκοπικά, Ἀποτελεσματικά βιβλία ε'.

[Ζωροάστρης,] ἀστρονόμος, ἐπὶ Νίνου βασιλέως Ἀσσυρίων, ὅστις ἠὔξατο ὑπὸ πυρὸς οὐρανοῦ τελευτῆσαι παρεγγυήσας τοῖς Ἀσσυρίοις τὴν τέφραν αὐτοῦ φυλάττειν· οὕτω γὰρ αὐτοῖς ἡ βασιλεία οὐκ ἐκλείψει διαπαντός· ὅπερ μέχρι νῦν πεφύλακται παρ' αὐτοῖς.

[Ζωρομάσδρης,] Χαλδαῖος, σοφός. ἔγραψε μαθηματικά καὶ φυσικά.

[Ζωρόν:] ζωτικόν.

[Ζωροπόται:] ἀκρατοπόται.

[Ζωρότερον:] ἀκρατότερον. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ ζωρόν κεράσας ἰσοχειλέα. καὶ Ὅμηρος εἰπὼν, ζωρότερον δὲ κέραιε, διαφορὰς κράσεων λέγει, ὡς μίγματός τινος στερεμνίου ποιῶντος τοὺς πίνοντας.

[Ζῶς:] ἀντὶ τοῦ ζῶν.

[Ζώσας:] ἐναργεστέρας, οὐκ ἀπολλυμένας. Σοφοκλῆς· ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων. τουτέστι ἐν τοῖς συνετοῖς τὰς συντυχίας καὶ τὰς ἀποβάσεις τῶν βουλευμάτων ὁρῶ ζώσας καὶ οὐκ ἀπολλυμένας. ἀντὶ τοῦ οὐ σφάλλεται, ἀλλὰ τοῦ ἀποβησομένου στοχάζεται καλῶς.

[Ζωσιμᾶς:] ὄνομα κύριον.

[Ζώσιμος,] Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος. Χημευτικά πρὸς Θεοσεβίαν τὴν ἀδελφὴν· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις κη', ἐπιγράφεται δὲ ὑπὸ τινων Χειρόκμητα· καὶ ὁ Πλάτωνος βίος.

[Ζώσιμος,] Γαζαῖος ἢ Ἀσκαλωνίτης, σοφιστής, κατὰ τοὺς χρόνους Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Λέξιν ῥητορικὴν κατὰ στοιχεῖον καὶ ὑπόμνημα εἰς τὸν Δημοσθένην καὶ εἰς Λυσίαν.

[Ζῶσμα φατεινόν:] τὸν χιτῶνα, ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι. ἄλλοι δὲ τὸν θώρακα, οἱ δὲ κυρίως τὸ ζῶσμα. οἱ Ῥωμαίων ψιλοὶ ἐφαπτίδα εἶχεν ἕκαστος αὐτῶν καὶ ζώματα πρὸ τῶν μηρῶν.

[Ζώστειον:] ὄνομα τόπου.

[Ζωστήρ:] ᾧ ἐπάνω τοῦ θώρακος χρῶνται.

[Ζῶστρα:] ἐνδύματά τινα ἀνδρῶν, οἷον χιτῶνας βαθεῖς, οἷς ζώννυται ἡ ζώνη.

[Ζωτεῖσθαι:] ζωογονεῖσθαι.

[Ζωῦφιον. Ζυγάδην:] συνεζευγμένως.

[Ζυγάστροις·] Ξενοφῶν· τὰ δὲ ἄλλα χρήματα παραδεχομένους ἐς ζυγάστροις στήσαντας ἐφ' ἀμάξης κομίζειν, ἵνα ὅπη καιρὸς εἴη διαλαμβάνοιεν ἕκαστοι τὰ ἄξια. ζύγαστρον γὰρ ἡ ξυλίνη σορός.

[Ζύγαινα:] εἶδος ἰχθύος.

[Ζυγεῖν:] τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ· τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως λέγεται στίχος.

[Ζυγία:] ἡ Ἥρα.

[Ζυγιανός:] ὁ ζυγός.

[Ζυγίζω. Ζύγιοι ἵπποι:] οἱ ὑποβαλλόμενοι τῷ τοῦ ἄρματος ζυγῷ. τουτέστιν ὁ μέσος ἀριστερὸς καὶ ὁ μέσος δεξιός. καὶ ἀπλῶς ὁ μὴ παράσειρος οὕτως λέγεται.

[Ζυγόδεσμος:] ὁ ἵμας τοῦ ζυγοῦ.

[Ζυγομαχεῖ:] στασιάζει, ὡς οἱ βόες ἐζευγμένοι. μετῆκται ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης. ἐκεῖνοι γὰρ πολλάκις ὅταν ἔλκωσι κάμνοντες, ἐπερείδουσι τὸ βάρος πρὸς ἀλλήλους. κέχρηται Ὑπερίδης.

[Ζυγομαχεῖν:] ἀπὸ τῶν πωλούντων σταθμῷ καὶ διαφορομένων πρὸς τοὺς ὠνουμένους. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων ἢ βοῶν ἢ ἵππων ἢ τινων τοιούτων μὴ συμφώνως ἐργαζομένων. Ἡσίοδος· βόε δ' ἐνναετήρῳ ἄρσενε κεκτῆσθαι· τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν. οὐκ ἂν τῷγ' ἐρίσαντε. Ἡρόδοτος δὲ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πλοίοις ζυγῶν δύνασθαι εἶναι τὴν λέξιν, ὅταν περὶ τὰς καθέδρας διαφέρωνται οἱ ἐρέται. ζητεῖ στήλην ζυγελάτου ἐν τῷ Βασιλικῇ.

[Ζυγός:] ἐν τοῖς Τακτικοῖς τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοις πλῆθος. ἐρετικὴ καθέδρα. τὰ τοῖς ζῷοις ἐπιτιθέμενα. καὶ τὸν ζυγὸν ἐν θαλάμῳ. τῶν μουσικῶν ὀργάνων ὁ πῆχυς. τὸ τὰς ἰσότητας διακρίνον σκεῦος. καὶ αἱ χηλαὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ Σκορπίου. καὶ ἡ ζυγοτρυτάνη δὲ στάσιμον. καὶ ὁ περικείμενος ἵμας τοῖς δακτύλοις πλαγίοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων. Ἀριστοφάνης· τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγόν.

[Ζυγός:] ὁ νόμος παρὰ τῇ θεῇ γραφῇ. καὶ ὁ Χριστός· ἄρατε τὸν ζυγόν μου, ὅτι χρηστός ἐστι, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν. καὶ ζυγὸν τὴν τοῦ νόμου βαρύτητά φησιν ὁ Δαβίδ.

[Ζυγοστάτης] καὶ **[Ζυγοστατῶ. Ζυγοφορούμενα:]** ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα.

[Ζυγῶ·] γυμνοὺς ὅπλων τοὺς ἄνδρας ζυγῷ κατέκαστον ἀποδυομένους ἐπονειδίστως ἀπελθεῖν προσαναγκάσαντες.

[Ζυγώθρισον:] ἴσωσον, ζυγοστάτησον. ἔασον τὸ ἀπορούμενον, ἔπειτα πάλιν ἀνασκόπησον καὶ οἶον ἀνοίγειν ἀποπειράθητι. τὸ γὰρ ἀναζυγοῦν ἐστὶ τὸ ἐξωθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν. οἱ δὲ ζυγώθρισον, συνάρμοσον, σύμπηξον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

[Ζύγωθρον:] ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλός.

[Ζυγῶσαι:] τὸ ζευῆσαι ζυγῷ. ἥρως ζυγώσας εὐσθενεστάτῳ θράσει ταύρους.

[Ζυγοί:] παρὰ Ἡροδότῳ αἱ καθέδραι.

[Ζύθος:] οἶνος ἀπὸ κριθῆς γινόμενος.

[**Ζύμη:**] τὸ φύραμα. καὶ [**Ζυμῆτης ἄρτος.**] ὅτι λόγος ἔχει, ὥς ἀπὸ ς' ὥρας τὰς ἰδ' τοῦ μηνὸς ἡμέρας σάλπιγγος φωνούσης πᾶς ἄρτος ζυμωτός, εἴ τις τοῖς Ἑβραίοις ὑπελείπετο, πυρὶ καϊόμενος ἠφανίζετο.

[**Ἦ**] παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις· ἦ ἦ, σιώπα, μηδὲν εἵπης νήπιον. συγκαταθετικῶς. μὴ εἵπης δὲ εὐηθες.

[**Ἦ:**] ἀντὶ τοῦ ὥς, καθῶς.

[**Ἦ:**] ἔφη, εἶπεν.

[**Ἦ:**] χωρὶς τοῦ ν ἀντὶ τοῦ ἦν. ἀλλ' οἷάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς

[**ἦ.**] ἀντὶ τοῦ ἔα. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι. καὶ ἐν Λυσιστράτῃ· ἦ δεκέτις. ἀντὶ τοῦ ἔα, κατὰ συναίρεσιν ἦ.

[**Ἦ:**] ἀντὶ τοῦ ἦμην. καὶ χωρὶς τοῦ ν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἃ κρύπτειν ἦ παρεσκευασμένος. τίθεται καὶ ἐπὶ τρίτου προσώπου. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἦμην ἐκ τῆς Ὀμηρικῆς διαιρέσεως· ὥς ἔον, εἵποτ' ἔηνγε. περὶ τοῦ ἦ συνδέσμου. ἦ γὰρ διαζευκτικός ἐστὶν ἢ διασαφητικός ἢ ὑποδιαζευκτικός. καὶ διαζευκτικός μὲν ὁ τὰ ἐναντία ἐν τῇ συντάξει διῴστων· οἶον, ἡμέρα ἢ νύξ· ἢ νέος ἢ παλαιός. ὑποδιαζευκτικός δὲ ἐστὶν ὁ διάφορα πράγματα τιθεὶς μηδὲν ἕτερον ἐν τῇ διαιτήσῃ διῴστων· οἶον, δός μοι χρυσὸν ἢ ἄργυρον ἢ λίθους τιμίους. διασαφητικός δέ, ὅταν τῶν δύο προτεθέντων τὸ ἐν ἀναιρῇται· οἶον, κρεῖσσον ἐν γῇ πένεσθαι ἢ πλουτοῦντα πλεῖν. καί, θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον.

[**Ἦ:**] ὅπου· τοπικόν. ἦ ἅμα μὲν στερεόν, ἅμα δὲ χθαμαλὸν ἦν.

[**Ἦ νομίζεται:**] ὥς νενόμισται ἐπὶ τοῖς νεκροῖς. καὶ αὖθις· ἦ ἀντὶ τοῦ ὅπου. ἦ σὺ φιληδῶν οὕτως ἀρέσκη καὶ μένειν ἔγνως.

[**Ἦα:**] δισυλλάβως τὸ ἐπορευόμην, σὺν τῷ ι γράφεται. οἱ γοῦν Ἴωνες ἦἰα λέγουσι, καὶ ἦἰσαν, τὸ ἦεσαν. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ οὕτως ἀναγνωστέον, ὅτι ἀκμάζοντές τε ἦἰσαν ἐς αὐτόν. Ἴωνες ἦεσαν καὶ ἦἰσαν. Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν. ἐπεὶ δ' ἐγενόμην οἷπερ ἦἰ' ἐπὶ ξύλα.

[**Ἦ ἀγάπη οὐ περπερεύεται:**] ἀντὶ τοῦ οὐ προπετεῖ. καὶ ζήτει ἐν τῷ περπερεία.

[**Ἦακότες:**] θρηνήσαντες.

[**Ἦ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις:**] τέτακται ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀποτόμως οἰμώζειν τινὰ λεγόντων· παρ' ὅσον οἱ Σκύθαι Δαρείῳ τῷ Πέρσῃ, μηνύσαντι περὶ τοῦ εἶξαι, ἀπεκρίναντο κλαίειν αὐτὸν εἰπόντες.

[**Ἦαρίζον:**] τὸ τοῦ ἔαρος ἔλεγον.

[**Ἦβᾶ:**] ἀκμάζει, σφριγᾶ.

[**Ἦβάσκει:**] ἀκμάζει.

[**Ἦβαιαί.**] καὶ [**Ἦβαιόν,**] μικρόν, ὀλίγον.

[**Ἦβη:**] νεότης, ἀκμή. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα θεᾶς.

[**Ἦβηδόν:**] ἡβῶντας· ἢ τὰς στρατιάς, ἢ ἀθρόον ὅλα καθ' ἡλικίας. οἱ δὲ ἡβηδὸν ἅπαντας ἀπέσφαξαν ὀργὴν ποιούμενοι τῷ μὴ τοῖς σφῶν ὑπαχθῆναι λόγοις.

[**Ἦβηδόν:**] σὺν πάσῃ ἡλικίᾳ. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ μετὰ αἰσχύνῃς, μετὰ ἀκολασίας.

[Ἡβήσαντες:] ἀκμάσαντες. Εὐνάπιος· οἱ δὲ παῖδες ἡβήσαντες καὶ γενόμενοι θυμοῦ καὶ χειρῶν κύριοι. καὶ **[Ἐπὶ διετεῖς ἡβῆσαι]** λέγεται ὅταν οἱ ἐπικλήρων υἱεῖς δοκῶσι γεγενῆσθαι ἀρμόδιοι τὰ πατρῶα παραλαμβάνειν. Ἰσαῖός φησιν· ἐνηγόμεθα μὲν ἐκείνη μὲν τὸν ἐγγυτάτῳ γένους δεῖ συνοικεῖν, τὰ δὲ χρήματα τέως μὲν τῆς ἐπικλήρου εἶναι· ἐπειδὰν δὲ παῖδες ἐπὶ διετεῖς ἡβῶσιν, ἐκείνους αὐτῶν κρατεῖν.

[Ἡβητήρ.] καὶ **[Ἡβη,]** ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν. ἐν Ἐπιγράμμασι· οὐ καλὸν ἡβητῆρες. ἀπεχθαίρω γὰρ ἐκείνην τὴν τρίχα τὴν ταχὺ φουομένην.

[Ἡβητήριον:] τὸ παιδευτήριον.

[Ἡβητήριον:] ἡ κατάλυσις.

[Ἡβός:] ὁ κυρτός. Ἱπποκράτης ὁ Κῳός φησιν.

[Ἐβουλόμην:] ὡς Ἀττικώτερον, ἡβουλόμην δὲ πολλοί.

[Ἡ βούλονται:] καθὼς βούλονται.

[Ἡβῶμαι] καὶ **[Ἡβῶμι]** καὶ **[Ἡβῶοιμι,]** αὐξάνοιμι.

[Ἡβῶσα:] ἀκμάζουσα.

[Ἡβυλλιώσαι:] ἀκμάζουσαι τὴν ἡλικίαν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ὀρχηστρίδες ἡβυλλιώσαι κάρτι παρατετιλμένα. λείπει τὰς τρίχας, αἱ γὰρ μελλόνυμφοι ἔτιλλον τὰς τρίχας.

[Ἡγαθέη:] ἡ ἄγαν θεία.

[Ἡγαλλεν:] ἐθεράπευεν. Δίων ἐν ἱς' λόγῳ Ῥωμαϊκῶν· διὰ τε οὖν ταῦτα, καὶ ὅτι τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἡγαλλεν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ ἄλλοι τε καὶ Εὐνόμιος ὁ δυσσεβής. καὶ αὐτὸς οὗτος πολλάκις.

[Ἡγαλέη:] ἡ θεραπευτική.

[Ἡ γαμήλιος. Ἡ γάρ:] ἀντὶ τοῦ οὐχ οὕτως;

[Ἡγάσαντο:] ἐθαύμασαν. καὶ **[Ἡγάσθην,]** ἐθαύμασα. ὁ δὲ Καῖσαρ, ὡς ἔμαθε πάσας τὰς κατ' αὐτὸν τύχας, ἡγάσθη τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἔσχε σύμμαχον.

[Ἡγγέλη:] ἀπηγγέλη.

[Ἡγέλοχος:] τραγωδὸς ὑποκριτής. ἔξεστι δ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν, ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὖ γαλῆν ὀρῶ. ἐπὶ τῶν διαφυγόντων τὰ λυπηρά. ὁ γὰρ Ἡγέλοχος οὗτος καὶ ἐν τῷ Ὁρέστη τοῦ Εὐριπίδου προστάντος αὐτῷ τοῦ πνεύματος ἐν τῷδε τῷ στίχῳ, ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὖ γαλῆν' ὀρῶ (γαλήνην γὰρ τὸ πλήρες), αἰφνιδίως ὀφθῆναι συνελόντα τὴν συναλοιφήν. τοῦτον δὲ καὶ ὡς ἀτερπῆ τὴν φωνὴν Πλάτων σκώπτει. ἤμπουσα φρούδη.

[Ἡγεμονεύω:] διοικῶ. καὶ **[Ἡγεμόνει,]** ὑπερσυντελικός.

[Ἡγε καὶ ἔφερεν:] ἀντὶ τοῦ ἡχμαλώτιζε, κατέτρεχεν. ὁ δὲ ἐκεῖθεν ὁρμώμενος ἦγε καὶ ἔφερε τῆς ὑπ' ἐκείνῳ οὐκ ὀλίγην, καὶ αὐτὸς οὐδαμῇ ἦν αὐτῷ ἀλώσιμος.

[Ἡγεμονία δικαστηρίου·] τοῖς ἄρχουσιν οὐ πάσας πᾶσιν ἐφέιτο δίκας εἰσάγειν· ἀλλὰ τῷ μὲν Ἄρχοντι τὰς τῶν ὀρφανῶν καὶ τὰ τῆς παρανοίας καὶ τὰς τῶν ἀποκλήρων ἐπιδικασίας, τοῖς δὲ λογισταῖς τὰς κατὰ τῶν ἀρξάντων εὐθύνας, τῷ μέντοι γε Βασιλεῖ τὰς τε φονικὰς καὶ τὰς τῆς ἀσεβείας καὶ ἂν τις ἱερωσύνης ἡμφισβῆται· πρότερον δὲ καὶ τὰς περὶ τῶν ἱερῶν τοῖς ἱερεῦσιν

ἀμφισβητήσεις· προηγόρευε δὲ καὶ τῶν νόμων εἴργεσθαι τοὺς ἐναντία. τῷ πολεμάρχῳ δὲ ὅσαι ἀποστασίου γραφὴν ἔφερον· ἔτι μὴν καὶ ὅσα ὁ Ἄρχων ἐν τοῖς ἀστοῖς, ὁ πολέμαρχος τοῖς μετοίκους διήτει. οἱ θεσμοθέται συκοφαντίας καὶ δώρων καὶ ὕβρεων καὶ μοιχείας καὶ βουλεύσεως. τοῖς ἑνδεκα ὅσαι ληστὰς καὶ λωποδύτας καὶ ἀνδραποδιστὰς εἰσάγουσι. τῷ στρατηγῷ περὶ τριηραρχίας καὶ ἀντιδόσεως. οὕτως οὖν διαιτοῦντες ἡγεμονίαν δικαστηρίου ἔχειν λέγονται. ἀλλὰ γὰρ ὁ Βασιλεὺς καὶ τῶν μυστηρίων ἅμα τοῖς ἐπιμεληταῖς προΐσταται· ἔχει δὲ μόνος καὶ στέφανον.

[Ἡγεμονία δικαστηρίου·] Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλους τῶν ἀρχόντων ἐλαγχάνοντο δίκαι· τὰς δὲ ἀπενεχθείσας αἱ ἀρχαὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἐκάστη νόμον εἰσῆγον εἰς δικαστήριον ἡγουμένη καὶ προεστῶσα. οἷον πρὸς μὲν τὸν Ἄρχοντα αἱ τῶν ὄρφα νῶν καὶ τῶν ἐπικλήρων· πρὸς δὲ τὸν Βασιλέα αἱ τῆς ἀσεβείας· πρὸς δὲ πολέμαρχον ἀπροστασίου τε καὶ ἀπρονοησίου· πρὸς δὲ τοὺς θεσμοθέτας αἱ τῆς ξενίας τε καὶ δωροξενίας καὶ συκοφαντίας καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ὕβρεως καὶ μοιχείας καὶ ἐπιβουλεύσεως καὶ ἄλλων.

[Ἡγεμονικόν·] ὁ νοῦς. ἢ τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς, ἐν ᾧ αἱ φαντασίαι καὶ αἱ ὁρμαὶ γίνονται, καὶ ὅθεν ὁ λόγος ἀναπέμπεται· ὅπερ εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ.

[Ἡγεμών·] ἡγεμόνος καὶ ὃ ἡγεμών. ἡγεμόνας ἐδέοντο τῆς ἀτραποῦ σφίσι ξυναποστεῖλαι, ὥς ἂν αὐτοὶ ἡγήσονται τούτοις ἐπὶ τὸ Σίρμιον.

[Ἡγεμών·] ὁ τῆς ὁδοῦ ἡγούμενος. Ξενοφῶν· καὶ τὸν ἡγεμόνα δῆσαντες παραδιδόασιν αὐτοῖς.

[Ἡγεμών συμπορίας·] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὁ προέχων πλούτῳ καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν ἐπειλημμένος.

[Ἡγεν·] ἐτέλει. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἐν Πέρσαις ὦν γυμνικοὺς ἀγῶνας ἦγεν.

[Ἡγερέεσθαι·] συναθροίζεσθαι.

[Ἡγέριος·] ὄνομα κύριον.

[Ἡγέτης·] ὁ ἡγεμών. ὃ δισσαὶ ἀγέτα θηροσύναι.

[Ἡηλάζω·] ἄγω, φέρω. **[Ἡηλάτουν]** ὁμοίως.

[Ἡηημα·] βουλή, γνώμη. παρὰ τῷ προφήτῃ εἴρηται.

[Ἡηημα·] λελόγισμαι, ἔσχον.

[Ἡήμων·] ὁ Θάσιος, ὁ ἐπικληθεὶς Φακή.

[Ἡήμων·] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς ἦν τῶν Μακεδονιζόντων καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φιλίννα, ὥς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

[Ἡηαιρα·] παρώξυνα.

[Ἡηείσθην·] ἀντὶ τοῦ ἡγοῦντο.

[Ἡηήσανδρος·] ὄνομα κύριον.

[Ἡηήσιππος·] οὗτός ἐστιν ὁ Ἀρώβυλος ἐπικαλούμενος, οὗ δοκεῖ τις εἶναι ὁ ζ΄ Φίλιππος Δημοσθένης ἐπιγραφόμενος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φιλέταιροι, ὥς Ἀθήναιος.

[Ἡηήση·] προηγῆσοιτο.

[Ἡγήτορες:] ἡγεμόνες. καὶ **[Ἡγητορία,]** ἡ ἡγεμονία.

[Ἡγίας:] οὗτος ἀμείνω τοῦ πατρὸς ἦν τὰ πρὸς ἀρετὴν ἦκοντα καὶ τὰ πρὸς λόγους. ἔτι μὴν μειράκιον γεγινώς ἐλπίδας ἔσχεν ἐφ' ἑαυτῷ καὶ πᾶσι παρέσχεν ὥς οὐ πολὺ τι ἀπολειπόμενος τοῦ μεγάλου Πλουτάρχου. τοιγαροῦν ὁ Πρόκλος ἠξίωσεν αὐτὸν ἔτι νέον ὄντα τῆς τῶν Χαλδαϊκῶν λογίων ἀκροάσεως. φιλομαθία τις αὐτῷ καὶ ἐπιείκεια προσῆν κατὰ φύσιν. ἀλλὰ τοῦτο δὴ τὸ εἰωθὸς ὁ πλοῦτος μέγα κακὸν ταῖς ψυχαῖς ἔοικεν εἶναι, νομὴν ἄφθονον τοῖς κόλαξι παρεχόμενος, οὐ χρυσίου μόνον (οὐπὼ γὰρ τοῦτο δεινόν), ἀλλὰ νέου ψυχῆς ἀπαλῆς καὶ ῥαδίως ὑπὸ τῶν τοιούτων θηρίων καταβοσκομένης, ὥσπερ ἄτε χνῶς ἄρτι ἀνθούσης βοτάνης. οὗτοι διέφθειραν τὴν Ἡγίου ζωὴν πρὸς γε τὸ μὴ γνησίως φιλοσοφεῖν. ἄλλως δὲ φιλομαθὴς ὅσα τὴν φύσιν ἐξηγήσασθαι· ἐπεὶ κατὰ τὴν ἄλλην συνήθειαν ἔστιν ὅπη καὶ διεκπύπτει τῶν ὀρθῶν λογισμῶν. ἱερὸς δὲ εἴπερ τις ἄλλος εἶναι βουλόμενος τὰ τε τῶν κηδεστῶν ἱερὰ λαθὼν ἐτελειώσατο κατὰ τὴν Ἀττικὴν, οὐ πείσας ἐκείνους, καὶ πολλὰ ἄλλα τῶν κειμένων τέως ἐκ πλείστου χρόνου πάλιν ἐκίνησε παραβολώτερον ἢ εὐσεβέστερον τῇ προθυμίᾳ χρησάμενος. ὅθεν ἐν τῇ πολιτείᾳ περιβόητος ἐγένετο καὶ χαλεποὺς ἐφ' ἑαυτῷ τοὺς ἐχθροὺς ἐπεσπάσατο τοὺς τε μεγάλων χρημάτων ὀρεγομένους, ὧν κύριος ἦν, καὶ ἀπὸ τῶν καθεστώτων νομίμων ἐπὶ βουλευόντας· ἐνῆν γὰρ τι τῷ Ἡγίᾳ καὶ τῆς Θεαγένους μεγαλόφρονος φύσεως ἐν ταῖς εὐεργεσίαις· ἀκριβέστερον δὲ ἐκείνου τοσοῦτον ὅσον ἐς φίλους καὶ δεομένους ἀναλίσκειν.

[Ἡγλαῖσμένη:] χαίρουσα, λαμπруνομένη.

[Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται:] τουτέστιν ἡ γλῶττα τῶν θυομένων τῷ Ἑρμῇ δίδοται. Καλλίστρατος δὲ φησι τῶν θυομένων τὰς γλώσσας τοῖς κήρυξιν ἀπονέμεσθαι.

[Ἡ γλῶττ' ὁμόμοχ', ἡ δὲ φρήν ἀνώμοτος. Ἡγμένως:] πεπαιδευμένως. καὶ **[Ἀγωγή,]** ἡ παίδευσις.

[Ἡγμένος:] τεθηρευμένος, καὶ πάντα πειθαρχῶν. ὁ δὲ ἠγάσθη τὸ μειράκιον ὥστε καὶ θυγάτριον ἔχων, ἡγμένον καὶ αὐτὸ φιλοσόφως, αὐτῷ κατεγγυῆσαι.

[Ἡγμένους:] ἀγομένους.

[Ἡγνικότες:] καθάραντες.

[Ἡγόμην:] ἐτρεφόμενην, ἐτύγχανον. ἡγόμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη τοιάδ' ἐπέστη.

[Ἡγορόωντο:] ἐδημηγόρουν.

[Ἡγοῦμαί σου:] ἄρχω σου· γενικῇ.

[Ἡγουμενεία] διὰ διφθόγγου.

[Ἡγούμενος:] προηγούμενος.

[Ἡγουν, Εἴτουν:] ἐπιρρήματα διασαφητικά.

[Ἡγρίωσαι:] ἀντὶ τοῦ σκληρύνει. Σοφοκλῆς· σὺ δ' ἡγρίωσαι κοῦτε σύμβουλον δέχη, ἐάν τε νουθετῇ τις εὐνοία λέγων, στυγεῖς πολέμιον δυσμενῇ θ' ἡγούμενος.

[Ἡγρुकισάμην:] κακῶς ἐφθεγξάμην.

[Ἡγγύα:] ἐβεβαίον.

[**Ἦ δέ:**] ἀντὶ τοῦ ἢ αὐτὴ δέ.

[**Ἦδε:**] ἦδει, ἠπίστατο.

[**Ἦδέσθη·**] αἰτιατικῇ.

[**Ἦδεσαν:**] ἔγνωσαν.

[**Ἦδέσι:**] τοῖς γλυκέσιν.

[**Ἦδει:**] ἠπίστατο. καὶ [**Ἦδεσαν**] ὁμοίως.

[**Ἦδεῖα:**] γλυκεῖα.

[**Ἦδειςθα:**] ἦδεις.

[**Ἦ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν:**] τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει· ὅθεν τὴν παροιμίαν εἰρησθαι Δήμων. ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῶν ἀποδύντων μὲν τὸ πρᾶγμα, στρατευομένων δέ. φασὶ δὲ αὐτὴν Τερψίωνος εἶναι.

[**Ἦδη:**] ἀπάρτι.

[**Ἦδη:**] πρὸ τούτου, λοιπόν, τὸ ἐγγὺς τοῦ παρόντος νῦν ἀτόμου. μέρος δὲ χρόνου, ἢ τοῦ μέλλοντος ἢ τοῦ παρεληλυθότος· ἦδη τε γὰρ βαδιεῖσθαι φαμέν· καὶ τὸ συνάπτον τῷ νῦν· ἦδη τε γὰρ βεβαδικένα· οὐ πολὺ ἀφιστάντες τοῦ νῦν τὸν χρόνον.

[**Ἦδη:**] ἀντὶ τοῦ λοιπόν, ταχέως. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· φεύγοις ἂν ἦδη τοὺς πονηροὺς. καὶ Ἰάμβλιχος· ἦδη γὰρ ἔλεῶ σε, ὅτι τὰ αὐτά σοι δυστυχῶ. ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς τοῦ παρόντος. καὶ αὖθις· εἰ δὲ ἦδη μεταμέλει τούτων Ἀντωνίῳ, καὶ αὐτὸς ξυνομολογῶ οὐκ ἀπὸ θυμοῦ εἶναι φιλίαν ξυνάψαι Ῥωμαίοις. περὶ Πυθαγόρου· ἦδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἴθ' ὅταν δόμοις ἔλθωσι πάλιν, ἐκτετίμηνται πλέον. ὡς Πυθαγόρας καθεῖρξας ἑαυτὸν ἐν ὑπογείῳ λογοποιεῖν ἐκέλευσε τὴν μητέρα, ὡς ἄρα τεθνηκῶς εἶη. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιφανεῖς περὶ παλιγγενεσίας καὶ τῶν καθ' ἅδου τινὰ ἑτερατεύετο, διηγούμενος πρὸς τοὺς ζῶντας περὶ τῶν οἰκείων, οἷς ἐν ἅδου συντετυχηκένα ἔλεγεν. ἐξ ὧν τοιαύτην ἑαυτῷ δόξαν περιέθηκεν, ὡς πρὸ μὲν τῶν Τρωϊκῶν Αἰθαλίδης ὦν ὁ Ἑρμοῦ, εἶτα Εὐφορβος, εἶτα Ἑρμότιμος Σάμιος, εἶτα Πύθιος Δήλιος, εἶτα ἐπὶ πᾶσι Πυθαγόρας.

[**Ἦδη:**] τέρπη σύ.

[**Ἦδημόνου.** **Ἦδιον:**] τὸ γλυκύ. [**Ἦδίῳ**] δὲ ἡδύτερος, ἀρσενικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου.

[**Ἦδίωνος:**] τὸ συγκριτικόν.

[**Ἦδιστα:**] ἡδέως.

[**Ἦδολέσχησα:**] διελάλουν ἑμαυτῷ προσδιαλεγόμενος.

[**Ἦδομαί σοι:**] δοτικῇ. εὐφραίνομαί σοι. καὶ [**Ἦδομεν,**] εὐφραίνόμεν.

[**Ἦδόμενος:**] ἀρεσκόμενος. Ἐκ τῶν Πλωτίνου. [**Ἦδοναί,**] λύπαι, θάρρη, φόβοι, ἐπιθυμίαι, ἀποστροφαὶ καὶ τὸ ἀλγεῖν, τίνος ἂν εἶεν; ἢ γὰρ ψυχῆς, ἢ χρωμένης ψυχῆς σώματι ἢ τρίτου τινὸς ἐξ ἀμφοῖν. διχῶς δὲ καὶ τοῦτο. ἢ γὰρ τὸ μῖγμα ἢ ἄλλο τι ἐκ τοῦ μίγματος. [**Ἦδοι ἡδονῆς,**] ἀ' λεία κίνησις, β' ἢ γένεσις εἰς φύσιν αἰσθητή, γ' ἢ ἄλογος διάχυσις, δ' ἢ ἐνέργεια τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως ἀνεμπόδιστος, ε' ἢ τὸ παρακολουθοῦν τέλος ταῖς τελευταίαις ἐνεργείαις. ἐκ τούτων τῶν ὄρων

ἰσχύει τις ἀνασκευάζειν καὶ κατασκευάζειν, ὅτι ἀγαθὸν ἢ ἡδονή, καὶ ὅτι μή. **[Ἡδονή]** δέ ἐστι λεία κίνησις, πόνος δὲ τραχεῖα κίνησις. καὶ τὴν μὲν εὐδοκὴν τὴν πᾶσι ζώοις, τὸν δὲ ἀποκρουστικόν. ἡδονὴν μέντοι τὴν τοῦ σώματος, ἣν καὶ τέλος εἶναι, οὐ τὴν καταστηματικὴν ἡδονὴν τὴν ἐπ' ἀναιρέσει ἀλγηδόνων καὶ οἷον ἀοχλησίαν τέλος εἶναι φασί. διαφέρει δὲ τέλος εὐδαιμονίας. τέλος μὲν γὰρ εἶναι τὴν κατὰ μέρος ἡδονήν, εὐδαιμονίαν δὲ τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σύστημα, αἷς συναριθμοῦνται καὶ αἱ παρωχηκυῖαι καὶ αἱ μέλλουσαι. εἶναι τε τὴν μερικὴν ἡδονὴν δι' αὐτὴν αἰρετήν, τὴν δὲ εὐδαιμονίαν οὐ δι' αὐτήν, ἀλλὰ διὰ τὰς κατὰ μέρος ἡδονάς. **[Ἡδονή]** δέ ἐστιν ἄλογος ἔπαρσις ἐφ' αἰρετῷ δοκοῦντι ὑπάρχειν. ὑφ' ἣν τάττεται κήλησις, ἐπιχαιρεκακία, τέρψις, διάχυσις. κήλησις μὲν οὖν ἐστὶν ἡδονὴ δι' ὧτων κατακηλοῦσα, ἐπιχαιρεκακία δὲ ἡδονὴ ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς, τέρψις δὲ οἷον τρέψις, προτροπὴ τις ψυχῆς ἐπὶ τὸ ἀνειμένον· διάχυσις δὲ ἀνάλυσις ἀρετῆς. ἔστι δὲ περὶ ἐκατέρου μέρους τῆς ἀντιφάσεως συλλογισμὸς ἑνδοξος. ὅτι μὲν ἀγαθὸν ἢ ἡδονή, δείκνυσιν ὁ συλλογισμὸς οὗτος· οὗ πάντα ἐφίεται, ἀγαθόν· τῆς ἡδονῆς δὲ πάντα ἐφίεται· ἢ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν. τὸ δὲ μὴ εἶναι αὐτὴν ἀγαθὸν ὁ τοιοῦτος· τὸ ἀγαθὸν ἀγαθοὺς ποιεῖ· ἢ ἡδονὴ ἀγαθοὺς οὐ ποιεῖ· οὐκ ἄρα ἢ ἡδονὴ ἀγαθόν. ἢ ἡδονὴ τοίνυν ἐστὶ κίνησις λεία· ἐνέργεια δὲ ἀτελὴς πᾶσα κίνησις· μηδὲν δὲ ἀγαθὸν ἀτελές· ἢ ἡδονὴ ἄρα οὐκ ἀγαθόν.

[Ἡδονή:] ἢ ἀκάθαρτος καὶ ἢ φυσικὴ κατάστασις, ἣν Ἐπίκουρος ἐδογματίζε, τέλος παντὸς πράγματος τὴν ἡδονὴν εἶναι τιθέμενος. τουτέστι τὸ πρῶτιστον ἀγαθόν, ὃ ἐστὶ θεός.

[Ἡδονῆς ἀκρότης:] τὸ πρὸς λύπην ἄμικτον. Ἡ δ' **[ὅς:]** οἱ μὲν περὶ Ἐρατοσθένην ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ὅς. διὸ καὶ δασύνουσι τὴν ἐσχάτην· ἐντετάχθαι γὰρ ἄρθρον τὸ ὅς. καὶ ἦ, ἀντὶ τοῦ ἔφη· ἀλλὰ περιμενοῦμεν, ἦ δ' ὅς ὁ Γλαύκων. καὶ ἦν δ' ἐγώ, ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ἐγώ. παρὸ δὴ καὶ Ἑρμῖππος ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς ἡσὶν ἀντὶ τοῦ φησὶν· ὁ Ζεὺς διδώνω πολλάς, φησί, τοῦνομα. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ μὲν ἦ δ' ὅς ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ὅς. τὸ δὲ ἦν δὲ ἐγώ, ἔφη δ' ἐγώ. τὸ δὲ ἦ τῶν ἀρχαίων ἔφη εἶναι λεξειδίων, Ὅμηρον δ' οὐ κατὰ πάντα χρῆσθαι αὐτῷ, οὐδὲ σχηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἀνάλογον μὲν, ὥς ὅταν λόγου τελευτὴν σημαίνῃ· ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι. καί, ἦ, καὶ ἐπ' Ἀντινώ. τοὺς δὲ μεθ' Ὅμηρον ἀδιαφόρως αὐτὸ τάσσειν.

[Ἡ δ' ὅς:] ἔφη δὲ ὅς. τούτῳ χρῶνται καὶ ἐπὶ πλήθους καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ. καὶ παροιμία· **[Ἡ δ' ὅς,]** οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ἔφη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πολλῶν τίθεται ἀντὶ τοῦ ἔφασαν.

[Ἡδος:] ὄφελος. ψιλοῦται. Ὅμηρος· ἀλλὰ τί μοι τῶν ἡδος, ἐπεὶ φίλος ὦλετο;

[Ἡδωνὰ ἱμάτια:] Θρακικά.

[Ἡδωνίς,] Ἡδωνίδος. χώρα οὕτω λεγομένη. καὶ **[Ἡδωνοί,]** ὄνομα ἔθνους. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνῇ καὶ τὰς νεβρίδας οὕτως καλεῖ. καὶ ζῆται ἐν τῷ αἰγίζειν.

[Ἡδρασεν:] ἐστήριξεν. καὶ **[Ἡδρασμένος,]** βέβαιος, πάγιος.

[Ἡδραίωται. Ἡδρυμένος:] ηὐξημένος.

[Ἡδύγαιον:] τὸ καλὴν ἔχον γῆν.

[Ἡδυεπής:] ἡδυλόγος.

[Ἡδύλειον:] ὄρος, ὅπερ ἐστὶν ἐν Βοιωτίᾳ.

[Ἡδύνομαι·] δοτικῇ.

[Ἡδύοσμος:] εἶδος βοτάνης.

[Ἡδυπαθής:] φιλήδονος, πάθει χαίρων. καὶ **[Ἡδυπάθεια,]** ἡ πορνεία.

[Ἡδύς:] εὐήθης. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τοὺς ὑπομώρους.

[Ἡδύσματα:] βρώματα, ἢ εὐοσμία.

[Ἥε:] ἐπορεύετο.

[Ἡέ:] βαρυτόνως διαζευκτικὸς σύνδεσμος. ἢ ἐ διατμηῆσαι κοῖλον δόρυ. περισπωμένως δὲ ἀπορηματικὸς περισπᾶται. ἢ μαχεούμενον. ἢ καὶ οὐκί.

[Ἡέλιος:] ὁ ἥλιος. καὶ **[Ἡελιώτις. Ἥμεν:]** ἡδαιμεν.

[Ἥεν:] ὑπῆρχεν.

[Ἡ ἐν ὁδῷ καθελόν:] ἀντὶ τοῦ ἐνεχθέντα ἐλών. τουτέστιν ἐν τινι ἐνέδρῳ καταβαλόν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.

[Ἡέρα:] ἄορασία.

[Ἡερέθονται:] ἀπαιωροῦνται.

[Ἡερίβοια:] ὄνομα κύριον.

[Ἡέριαι·] καὶ **[Ἡερίη,]** ἐωθινή. καὶ **[Ἡερινός,]** ὀρθρινός.

[Ἡερόεν] καὶ **[Ἡεροειδής:]** σκοτεινόν.

[Ἡερόεις:] ὁ σκοτεινὸς ἄδης.

[Ἡέρος ὄγμοι:] αἱ ὁδοί, οἱ τόποι. λέγεται δὲ θηλυκῶς ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ διὰ μέσης ἡέρος εὐαγρον τοῖσδε δίδου κάματον.

[Ἡεροφοῖτις:] ἡ ἀοράτως ἐρχομένη κατὰ τὰ ἔργα.

[Ἥεσαν:] ἐπορεύοντο.

[Ἡετίων:] ὄνομα κύριον.

[Ἡετιώνεια:] οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ ἐτέρα τοῦ Πειραιέως ἄκρα ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν Ἡετίωνος, καὶ **[Ἡετιώνειος δίαίτα,]** ἡ τοῦ Ἡετίωνος.

[Ἥει:] ἐπορεύετο.

[Ἥειρεν:] ἔδησεν.

[Ἥϊα:] ὑπῆρχον.

[Ἡῖθεος:] ἄφθαρτος πρὸς γυναῖκας. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ἡῖθέοις οὐκ ἔστι τόσος πόνος, ὅππόσος ἡμῖν ταῖς ἀταλοψύχοις. καὶ ὁ ἴσος τοῖς θεοῖς.

[Ἥϊκτο:] ὁμοίωτο.

[Ἡϊόεντι:] καλὸν αἰγιαλὸν ἔχοντι.

[Ἡϊόεις:] ὁ αἰγιαλός.

[Ἥϊον:] τὸ εἰς ὁδὸν βρῶμα.

[Ἡϊόνα:] αἰγιαλόν, ὄχθην.

[Ἡιονεύς:] ὄνομα κύριον.

[Ἡϊών:] ὁ αἰγιαλός.

[Ἡΐων:] ἀχύρων. Ὅμηρος· ὥς δ' ἄνεμος ζαῆς ἡΐων θημῶνα τινάξει. καὶ Βάβριος· οὐπω καιρός ἐστιν ἡΐα λύειν.

[Ἡΐσκομεν:] ἀπεικάζομεν.

[Ἡΐστωσας:] ἠφάνισας. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἠΐστωσας δορί.

[Ἡΐχθη:] ὥρμησεν.

[Ἡθάδων:] συνήθων. χειμέριον νύκτα ἐτήρησαν, ἐν ᾗ οὐδ' ἂν τις αὐτῶν τῶν βαρβάρων ἠθάδων ἄνευ τινὸς ἐξαισίου ἀνάγκης ἔξω τῶν σκηνωμάτων ἐγένετο.

[Ἡθαλωμένος:] ὁ κεκαυμένος.

[Ἡθάμ:] ὄνομα τόπου. Ἑβραϊστὶ δὲ λέγεται αἶμα.

[Ἡθεα:] παρὰ Ἡροδότῳ οἱ τόποι, ἐν οἷς ἀναστρέφονται.

[Ἡ θέμις:] ὥς νόμος, ὥς προσῆκον.

[Ἡθεῖε:] τοῦτο οὔτε ψιλῶς ἐπὶ ἀδελφοῦ φέρεται οὔτε πρεσβύτου, ἀλλ' ἐπὶ σεπτικῇ προσηγορίᾳ, καθ' ἣν νέος πρεσβυτέρῳ ἀδελφῷ προσφωνεῖ. τὸ δὲ πληρὲς **[Ἡθεῖε.]** καὶ θηλυκὸν **[Ἡθεία.**

Ἡθλοθέτει:] τοὺς ἀγῶνας διετίθει. ἕως ὁ μέγιστος Ἑλλανοδίκης Γαῖνὰς τὸν Ῥωμαϊκὸν ὄλεθρον ἠθλοθέτει. τουτέστι τὸν ἀγῶνα διετίθει.

[Ἡθμός:] ὁ διωλιστήρ. καὶ μέντοι καὶ διακριθὲν πρότερον ὑπὸ τοῦ λεγομένου ἠθμοῦ.

[Ἡθολόγος:] θεατριστής.

[Ἡθοποιΐα:] μίμησις ἠθους ὑποκειμένου προσώπου.

[Ἡκα:] ἡσύχως.

[Ἡκαλλον:] ἐθώπευον. ἀπὸ τοῦ αἰκάλλω θέματος.

[Ἡ κάμηλος ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία. Ἡκαχες:] ἐλύπησας, παρέτρεψας. ἃ πόσων ἠιθέων νόων ἦκαχες· ἀλλ' ἴδε, Λήθην ναίεις ἀγλαΐην ἐν χθονὶ κατθεμένη. περὶ Λαΐδος τῆς ἐταίρας.

[Ἡκαχον·] ἠρώων τὸν ἀοιδὸν Ἴω ἐνὶ παῖδες Ὅμηρον ἦκαχον, ἐκ Μουσέων γρῖφον ὑφηνάμενοι. ἀντὶ τοῦ ἐλύπησαν.

[Ἡκαιρεῖσθε:] ἐκωλύεσθε, καιρὸν οὐκ εἶχετε.

[Ἡκεν:] ἐφῆκεν.

[Ἡκέσατο:] ἰάσατο, ἐθεράπευσεν.

[Ἡκέστης:] ὁ ἀδάμαστος.

[Ἡκεστίδης:] ὄνομα κύριον.

[ῥἩκεστός. ῥἩκει:] ἀντὶ τοῦ ἐώκει, ὠμοίωτο. ὄρτυξ καλεῖται, καὶ γὰρ ἦκει ὄρτυγι. ἀπὸ τοῦ εἴκω, τὸ ὁμοιῶ.

[ῥἩκεις·] ἀλλ' οὖν ἦκεις γ' ὅθεν ἦκεις, φαύλως τ' ἀποδράς οὐ λέξεις, οἷον δράσας διέδυσ ἔργον; λήψη δὲ κακόν. ἦκεις, φησίν, εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, ὅθεν οὐ φεύξῃ.

[Ἡκή:] ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου.

[Ἡκηδίασεν. Ἡκισμένους:] ἡφανισμένους.

[ῥἩκιστα:] οὐδαμῶς, οὐχ ἥττον. καὶ Λιβάνιός φησιν· εἴ τινα ἄλλον τρόπον, ὃν ἦκιστα ὥφθη μετελθὼν ὁ ἐπὶ τῇ φιᾷλη ἔμπορος. ἦκιστα δ' ἂν τις αὐτὸν ἐθεάσατο παρεκβαίνοντα τὸ ἀληθὲς ἔργῳ ἢ λόγῳ ποτέ. ὁ δὲ Δομετιανὸς ὕπατον αὐτὸν ἀποφήνας ὡς ἦκιστα ἐπιφανῆ πιστεύει τὴν στρατιὰν πρὸς Κελτούς, καὶ αὖθις· τὰ τῆς ἐμπορίας ἐπικερδῇ ἦκιστα αὐτῷ ἦν. Ξενοφάνης ἔφη· τοῖς τυράννοις ἐντυγχάνειν ὡς ἦκιστα ἢ ὡς ἥδιστα. καὶ αὖθις· ἦκιστα μελῆσαν αὐτοῖς τῆς ἀληθείας. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Ἰάμβλιχος· ἀνὴρ ἐπιστάμενος ἦκιστα ψεύδεσθαι, φίλος δὲ εἶπερ τις ἄλλος ἀληθεία. καὶ αὖθις· ἦτις δεινὸν ἡγησαμένη καὶ φορητὸν ἦκιστα ἑαυτὴν διέφθειρε. καὶ αὖθις· τὸ δαιμόνιον πάντα ἐφορᾷ καὶ ἦκιστα βούλεται ταῖς τιμωρίαις ἀπαραιτήτους τε καὶ ἀμειλίκτους εἶναι. **[Οὐχ ἦκιστα]** δὲ ἀντὶ τοῦ πάνυ, μάλιστα.

[ῥἩκιστός:] ἐλάχιστος. παρὰ τὸ ἦκα, ὃ ἐστὶν ἡσυχῇ. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἐλάχιστον. καὶ ψιλῶς προενεκτέον, οὐχ ὡς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς δασύνεται.

[ῥἩκμαζεν:] ἔρρωτο. ὁ δὲ Τραϊανὸς τῇ ψυχῇ ἦκμαζεν, ὥστε μήτε ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι μήτε ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι.

[ῥἩκομεν:] παρεγενόμεθα.

[Ἡκὸνα τὴν προθυμίαν.]

[Ἡκούσης:] ἐχούσης, παρὰ Ἡροδότῳ.

[ῥἩκω:] ἦλθον.

[ῥἩκω] τοῦ κατέρχομαι διαφέρει. ἐλθεῖν μὲν εἰς τὴν πόλιν ἐστίν, ὅταν μετῇ τινι τῆς πατρίδος· ὅταν δὲ φυγὰς ἔλθῃ, κατέρχεται. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· εἰς γῆν μὲν ἐλθεῖν ἔσθων ὅτῳ μετῇ πάτρας· χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν. φεύγων δ' ἀνὴρ ἦκει τε καὶ κατέρχεται.

[ῥἩκω:] τὸ ἔρχομαι, διὰ τοῦ η, ἵκομαι δὲ παθητικὸν διὰ τοῦ ι.

[Ἡκροβολίζοντο. Ἡκρωτηριασμένος·] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἡκρωτηριασμένοι τὰς αὐτῶν ἕκαστοι πατρίδας. ἀντὶ τοῦ λελυμασμένοι. οἱ γὰρ λυμαινόμενοί τισιν εἰώθασι περικόπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα. τὸ μέντοι ἡκρωτηριασμένοι ἀντὶ τοῦ ἡκρωτηριακότες.

[Ἡκουσιάσθησαν:] ἐκουσίως ἠθέλησαν ποιῆσαί τι.

[ῥἩκτο:] ἦγετο. ἐκ τοῦ ἄγω τὸ φέρω.

[Ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ:] ἐπὶ τῶν μήτε ἑαυτοῖς χρωμένων μήτε ἄλλους ἐόντων· παρόσον αὕτη κριθὰς οὐκ ἐσθίει καὶ τὸν ἵππον κωλύει.

[Ἡκύρουν:] ἀβέβαια ἐποιοῦν. **[Ἐκύρουν]** δὲ ἐτύγχανον. βωμῷ θύων ἐκύρουν.

[Ἡλαζονεύετο:] ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἡλαζονεύεθ', ἵνα φοβηθεῖν ἐγώ, εἰδώς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.

[Ἡλακάτη:] ἐργαλεῖον γυναικός. ἐργάτιν εὐκλώστου νήματος ἡλακάταν. καὶ **[Ἡλάκατα,]** λεπτὰ νήματα.

[Ἡλαλκον:] ἀπεσόβουν.

[Ἡλασεν:] ἔσκαψεν, ἔπληξεν.

[Ἡλάσκοντο:] ἐπλανῶντο.

[Ἡλάστρεον:] ἐδεινοπάθουν.

[Ἡλατο:] ἐπήδησεν. **[Ἡλᾶτο]** δὲ ἐπλανᾶτο. καὶ ὁ μὲν τῶν νόμων ἡττώμενος ἡλᾶτο.

[Ἡλαυνε] δ' ἔσχατος Ὀρέστης τῷ τέλει πίστιν φέρων. οἷον πιστεύων, ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου παρελεύσεται.

[Ἡλεγχον:] ἐφανεροποιοῦν· ἢ ἀνέκρινον, ὡς Ξενοφῶν. οἱ δὲ τοὺς αἰχμαλώτους συναγαγόντες ἡλεγχον τὴν κύκλῳ πᾶσαν χώραν, τίς ἐκάστη εἶη.

[Ἡλέκτρα:] ὄνομα κύριον. καὶ πόλις Θηβῶν.

[Ἡλεκτρα:] ἰδίως τὰ ταῖς κλίναις ἐπιβαλλόμενα ἐλεφάντινα οὕτως ἐκάλουν, ἡλεκτρα. Ἀριστοφάνης· ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ὄντος. ἀκολούθως μετὰ τὴν κλίνην ἐμνημόνευσε καὶ τοῦ τόνου. τόνος δὲ τῆς κλίνης τὰ σχοινία, τροπικῶς δὲ δηλοῖ τὴν τῆς φωνῆς τάσιν. αἱ γὰρ ἀρχαῖαι κλῖναι τοὺς πόδας εἶχον ὠφθαλμισμένους ἄνθραξι καὶ ἡλέκτροις, ὥσπερ νῦν ἀργύρῳ ἢ καττιτέρῳ. ἀρμονίας δὲ τὰ συμπησσόμενα τῶν κραββάτων μέρη. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ.

[Ἡλεκτρον:] ἀλλότυπον χρυσίον, μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθία. οἷας ἐστὶ κατασκευῆς ἢ τῆς ἀγίας Σοφίας τράπεζα.

[Ἡλέκτωρ:] ὁ ἥλιος. ἥλιος δὲ ἐστὶν ἄστρον ἡμεροφανές. λέγεται δὲ ἡλέκτωρ, ὅτι ἄληκτός ἐστι καὶ ἀκάμας. ἀλλ' ἢ ἐτυμότης ὅλη σφαιρική. ἔνιοι δὲ ἀπὸ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἡλέκτρου· ἢ ὅτι ἐγείρει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἀπὸ τοῦ ἀλέκτορος. πολυόχευτον γὰρ τὸ ζῶον, ὅτι ἐκ τῶν λέκτρων ἡμᾶς ἐγείρει. ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς, ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν.

[Ἡλεκτρυόν:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Ἡλεκτρυώνη,]** ὄνομα κύριον.

[Ἡλέματος:] ὁ μάταιος.

[Ἡλεός:] ὁ μάταιος, καὶ μωρός.

[Ἡλεύατο:] ἐξέκλινεν.

[Ἡλεῖ,] ἱερεὺς Ἰσραὴλ. υἱοὶ αὐτοῦ Ὁφνεὶ καὶ Φινεές· οὓς τῇ παροινίᾳ καὶ τῇ ἀταξίᾳ τῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν μετῆλθεν ἡ θεία δίκη. οἱ μὲν γὰρ ἐν πολέμῳ δεινῶς ἀνηρέθησαν, ὁ δὲ τῆς θείας ἀκούσας φωνῆς λεγούσης· εἶπα, ὁ οἶκός σου διελεύσεται ἐνὶ πόντῳ μου ἕως αἰῶνος. καὶ νῦν οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω, καὶ οἱ ἐξουθενοῦντές με ἀτιμασθήσονται, καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου μου. καὶ πάλιν· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν οἶκον Ἡλεὶ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ.

[Ἡλεῖος:] ὁ πολίτης, καὶ τὸ ἐθνικόν.

[Ἡλήλατο:] ἐνεπάγη.

[Ἡληλίμμη:] ἐχριόμην.

[Ἡλί, ἡλί, λιμᾶ σαβαχθανί:] θεέ μου, θεέ μου.

[Ἡλία:] χώρα. καὶ κλίνεται Ἡλίου.

[Ἡλίας,] ὁ προφήτης, ἐπὶ Ἀχαάβ βασιλέως ἦν. ὁ δὲ υἱὸς Ἀχαάβ Ὀχοζίας ἀσεβέστατος ἦν· ὃς ἐχρήσατο Μυῖα εἰδώλῳ τῷ ἐν Ἀκκάρων. ἐντυχὼν δ' αὐτοῖς Ἡλίας ὁ προφήτης ὠνείδισε τὴν εἰδωλολατρίαν. καὶ μεταπεμφθεὶς διὰ πεντηκοντάρχου διέφθειρεν αὐτὸν οὐρανίῳ πυρί, ἅμα πεντήκοντα τοῖς σὺν αὐτῷ· καὶ δεύτερον ὁμοίως. ὁ δὲ τρίτος γονυπετῶν ἐσώθη καὶ παρέλαβε τὸν προφήτην.

[Ἡλίας:] ἡ τοῦ ἡλίου θέρμη.

[Ἡλιασταί:] οἱ ἐν Ἡλιαίᾳ δικασταί· Ἡλιαία δὲ τὸ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν· οἵτινες ὑπὸ τῶν δημοτῶν ἐτρέφοντο τριώβολον λαμβάνοντες μισθὸν δικαστικὸν μετὰ τὸ κρῖναι. ὥς δημαγωγὸς οὖν ἐπικαλεῖ οὓς ἔτρεφε. συγγενεῖς δὲ αὐτοὺς εἶπε τοῦ τριωβόλου, οἷον προσφκειώμενοι καὶ προσπεφυκότες τῷ τριωβόλῳ· λέγει γάρ, ὥς γέροντες ἡλιασταὶ φράτορες τριωβόλου.

[Ἡλιαστής:] δικαστής· ἀπὸ μεγάλου δικαστηρίου τῆς Ἡλιαίας. οὕτω δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι τόπῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου βάλλεσθαι. Ἀριστοφάνης· μάλα ἀθατέρου. πέπονθε δὲ τοῦτο. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἄλλως θατέρου τρόπου· τουτέστι μισόδικος. εἰπὼν γὰρ ἀπηλιαστής, ἀντὶ τοῦ μισόδικος· οἱ γὰρ ἄγροικοι οὐ φιλοδικασταί. καὶ **[Φιληλιαστής,]** ὁ φιλόδικος. Ἀριστοφάνης· φιληλιαστής ἐστὶν ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ. ὅτι πάντες Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ὤμνουν τὸ παλαιὸν τὸν ὄρκον τὸν Ἡλιαστικόν.

[Ἡλίβατα.]

[Ἡλιαία:] τὸ μέγα δικαστήριον ἐν τῇ Ἀττικῇ. καὶ οἱ δικασταὶ Ἡλιασταὶ ἐκαλοῦντο.

[Ἡλιαία] καὶ **[Ἡλιάζεσθαι:]** βουλή συνεστῶσα ἐξ ἀνδρῶν χιλίων. ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ τόπος οὕτως, ἐν ᾧ συνηθροίζοντο. **[Ἡλιάζεσθαι]** δὲ καὶ Ἡλιάσις ἐστὶ τὸ ἐν Ἡλιαίᾳ δικάζειν.

[Ἡλιαία] καὶ **[Ἡλίας:]** Ἡλιαία μὲν ἐστὶ τὸ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο, χιλίων δικαστῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων συνιόντων. συνίασι δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ δυοῖν δικαστηρίων, οἱ δὲ χίλιοι πεντακόσιοι ἐκ τριῶν.

[Ἡλιθιάζω:] ἀναισθητῶ, μωραίνω, προσποιῶμαι ἡλίθιος εἶναι· ἀναισθητοὶ γὰρ οἱ λίθοι, ἀφ' οὓ καὶ τὸ ἡλίθιος· ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνω. καὶ παροιμία· **[Ἡλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλης Ἀδώνιδος,]** ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν.

[Ἡλιθιάζω:] ἐκουσίως μωρὸν ὑποκρίνομαι. νοῦς οὐκ ἐνὶ ταῖς κόμαις ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἐκὼν ταῦτ' ἡλιθιάζω.

[Ἡλιθίεισαν. Ἡλίθιος:] ἄφρων, ὁ σκληρὸς ἢ ἀναισθητος. ἡλίθιός τε γὰρ ὑπερφυῶς ἦν καὶ νωθός, ὃν φέρης μάλιστα, καὶ οἷος τῷ χαλινὸν ἔλκοντι πείθεσθαι, συχνά οἱ σειομένων τῶν ὧτων. τὸ δὲ ἀπλοῦν καὶ ἀληθὲς ἐνομίζετο αὐτῷ ἡλίθιον εἶναι.

[ῥἩλικες:] οὕτως ἐλέγοντο οἱ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανίου Μακεδόνων στῖφος· ὑψηλοὶ πάντες, ὀλίγον ὑπὲρ ἀντίπαιδας, τὸν Μακεδονικὸν τρόπον ὠπλισμένοι τε καὶ πεπαιδευμένοι· ὅθεν καὶ τὴν ἐπὶ κλησιν εἶχον.

[ῥἩλικία τῆς πόλεως:] ἀντὶ τοῦ ἐν ἡλικία, οἱ νέοι. οὕτω Λυσίας καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

[ῥἩλικιώται:] συμπράκτορες.

[ῥἩλικιώτης:] τῆς αὐτῆς μετεσχηκῶς ἡλικίας. λέγεται δὲ καὶ θηλυκὸν διὰ τοῦ ι. Ἰσιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ ἡλικιώτης ἔτη ιη΄ γεγονώς.

[ῥἩλίκον:] μέγα, πηλίκον. ὅτι Φάβιος ἐνετέλλετο μὴ τοιαύτην ποιεῖσθαι σπουδὴν ὑπὲρ τοῦ βλάψαι τοὺς πολεμίους, ἡλίκην ὑπὲρ τοῦ μηδὲν αὐτοὺς παθεῖν δεινόν.

[ῥἩλινδημένον:] ἀντὶ τοῦ ἀνεστραμμένον. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου. ὅπερ Ἰσοκράτης καλινδεῖσθαι λέγει.

[ῥἩλινδῆσθαι:] κεκυλίσθαι.

[ῥἩλιξ ἡλικά τέρπει·] μόνος ἀνθρώπων ὧν ἀκοῇ ἴσμεν τὴν παλαιὰν παροιμίαν ἔργῳ διήλεγξεν· οὐ γὰρ ἐκεῖνόν γε ἡλιξ ἔτερπεν ἡλικά ὄντα, ὁ νέος τὸν νέον, ἀλλὰ τινι λόγῳ ἐτέρῳ κατακολουθοῦσα ἡ φύσις τοῖς ὁμοίοις αὐτὸν συνῆπτε κατὰ τὸ ὅμοιον οὐ τῶν ἐτῶν τοῦ σώματος, ἀλλὰ τῶν τρόπων τῆς ψυχῆς.

[ῥἩλιομανής:] ὁ τέττιξ· ἐπιμαίνεται γὰρ τῷ ἡλίῳ.

[ῥἩλιον κρύπτεσθαι, ἄστρα δείκνυσθαι:] ταῦτα οἱ μὲν ῥήτορες καλοῦσι γοργά, γραμματικοὶ δὲ ὁμοιοκατάληκτα, φιλόσοφοι δὲ πάρισα. Λύσις ὀνείρου. **[ῥἩλιος·]** φωστῆρας ἰδεῖν πραγμάτων δηλοῖ φάος.

[ῥἩλιος·] μετὰ τὴν τελευταίαν Ἡφαίστου, τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου, Ἡλιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν διεδέξατο, ζήσας ἡμέρας ,δυοζ΄, ὡς γίνεσθαι ἔτη ιβ΄, μῆνας γ΄, ἡμέρας ε΄. οἱ μὲν γὰρ τὰς ἡμέρας ἐνιαυτοὺς ἐψήφιζον, οἱ δὲ τὰς περιόδους τῆς σελήνης, ἕτεροι δὲ τοὺς δ΄ καιροὺς. οἱ γὰρ μετὰ ταῦτα δυναστεύσαντες καὶ ὑποτελεῖς τὰς χώρας ποιήσαντες ἀπὸ τῆς αὐξήσεως τῶν καρπῶν τοὺς χρόνους διέκριναν καὶ ἐνιαυτοὺς κυρίως ἐκάλεσαν. ὁ τοίνυν Ἡλιος τὴν τοῦ πατρὸς φυλάττων νομοθεσίαν, εὐρηκῶς μοιχευομένην γυναικα ταύτην ἐθριάμβευσεν. ὅπερ μετέβαλε ποιητικῶς Ὅμηρος, ὅτι ὁ ἥλιος τὴν Ἀφροδίτην ἔδειξε μιγνυμένην τῷ Ἄρει· Ἀφροδίτην μὲν τὴν ἐπιθυμίαν καλέσας, Ἄρεα δὲ τὸν μετ' αὐτῆς καταληφθέντα στρατιώτην.

[ῥἩλιος:] δασύνεται. **[ῥἩλίας]** δὲ ψιλοῦται καὶ κλίνεται Ἡλιοῦ.

[ῥἩλιος:] ἀπὸ τῆς ἀλὸς γενικῆς.

[ῥἩλιος·] Ἡλίου τὰ τέκνα ὑποκοριζόμενοι φασὶν οἱ γονεῖς. ἥλιον καὶ τὴν ἐλευθερίαν καλοῦσιν.

[ῥἩλιος:] ἀπὸ τοῦ ἀολλίζεσθαι ἐν ταῖς ἡμέραις. καὶ ἐν Ἀθήναις δὲ δικαστήριον ἦν Ἡλιαία, ἀπὸ τῆς συναγωγῆς τῶν ἀνθρώπων. ὁ δὲ ἥλιος ἀπὸ τοῦ ἀλαείνειν, ὃ ἐστι θερμαίνειν καὶ διαχεῖν. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς γινομένης διαπνεύσεως ἐκ τοῦ στόματος πρὸς τοὺς δακτύλους, ὃ λέγεται αὔειν καὶ ἄξειν κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς τῆς θάλψεως τοῦ στόματος. Ἐμπεδοκλῆς· ἀλεῖσθαι μέγαν οὐρανὸν ἀμφιπολεύει.

[Ἡλιοστερῆς κυνῆ:] σκιαστική, πλατύπιλος κυνῆ, καλύπτουσα καὶ ἀφαιρουμένη τὴν ἡλίωσιν. Θεσσαλὶς δέ, διότι περισσοὶ ἦσαν οἱ Θεσσαλικοὶ πῖλοι.

[Ἡλιοτρόπιον:] ὠρολογεῖον. ὅτι γνώμων ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις πηγνύμενον, ὅπερ ἐφεῦρεν Ἀναξίμανδρος καὶ ἔστησεν ἐπὶ τῶν σκιοθήρων.

[Ἡλιούπολις] καὶ **[Ἡλιουπολίτης. Ἥλις, Ἥλιδος:]** ὄνομα πόλεως.

[Ἡλιοῦ:] τοῦ προφήτου. γενικῇ.

[Ἡλιογήθη:] ἐταράχθη.

[Ἡλιογημένος:] μεμιασμένος, μεμολυσμένος, ἡρτυμένος.

[Ἥλισεν:] ἅλατι ἤλειψεν. **[Ἥλισε]** δὲ συνήθροισεν.

[Ἡλίσκοντο:] ἐπόρθουν, ἢ ἡλέγχοντο.

[Ἥλιτεν:] ἥμαρτεν. καὶ **[Ἡλίτησας]** ὁμοίως.

[Ἡλιτενὴς πέτρα:] ὑψηλή.

[Ἡλιτοεργός:] ὁ τοῦ ἔργου ἀποτυχών. ὥς θάνεν ἡλιτοεργός.

[Ἡλιτόμηνον:] τὸ παρὰ μῆνα γεννηθέν.

[Ἥλκωσαι:] τέτρωσαι. καὶ **[Ἡλκωμένος. Ἡλογήθησαν:]** ἡμελήθησαν, κατεφρονήθησαν. οἱ δὲ ἡλογήθησαν εἰς τὴν εἴσοδον καὶ κατεπατήθησαν. καὶ αὖθις· πάντων ἡλόγουν. τουτέστι κατεφρόνουν.

[Ἡλόησεν·] ἢ μητέρ' ἡλόησεν. ἀντὶ τοῦ ἔτυψεν. οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις.

[Ἡλοκίσατο:] ἡροτρίασεν.

[Ἥλος:] τὸ ἡλάριον.

[Ἥλω:] ἐλήφθη, ἐφανερώθη, ἐπορθήθη. λύσις ὀνείρου· ἥλους κρατῶν τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπε.

[Ἥλω τὸν ἥλον ἐκκρούει:] παροιμία. ἀντὶ τοῦ ἀμαρτήματι τὸ ἀμάρτημα σπεύδεις ἐξελάσαι· τὸ δὲ οὐχ οἷόν τε.

[Ἥλωκεν:] ἐκράτησεν.

[Ἡλώκισεν:] ἀλλαχοῦ ὤκισεν.

[Ἡλωκότος:] κρατηθέντος. καὶ **[Ἡλωκόσιν. Ἥλω·]** γενικῇ. ταύτης ὁ μέγας ἥλω Κυπριανός.

[Ἡλώμην:] ἐπλανώμην.

[Ἥλων:] ἥλαυνον.

[Ἡλώνη:] πόλις, καὶ **[Ἡλωνιαῖος,]** ὁ πολίτης.

[Ἥλωσαν:] ἐνίκηθησαν, ἐλήφθησαν.

[Ἡλλοιωμένος:] μεταβληθεὶς, ταπεινωθεὶς. οὐδὲν ἡλλοιωμένος ὑπὸ τῶν συμβεβηκότων δυστυχημάτων, ἔτι δὲ βεβαιότερον μένων ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς διαλήψεως.

[Ἡλύγη:] τὸ σκότος, καὶ ἡλυγισμένον, τὸ ἐσκιασμένον. βαρύνεται δέ· παρὰ γὰρ τὴν λύγην. πλεονάζει τὸ η. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· οὐδὲν ὀρῶντες, εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἡλύγην. ἀντὶ τοῦ τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἐξ αὐτοῦ **[Ἡλυγαία. Ἡ λύκου δεκάς:]** παροιμία. Λύκος Ἀθήνησι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ἦρως, μορφὴν ἔχων θηρίου. δεκάς δὲ τὸ δεκάζεσθαι, πρὸς ὃ ἡ παροιμία. καὶ οἱ πρῶτοι δικασταὶ πρὸς τῷ λυκοειδεῖ ἥρωϊ ἐκλήθησαν.

[Ἡλύσιον:] ἱερὸν περὶ τὸν ἄδην. οἱ δὲ περὶ Αἴγυπτον, οἱ δὲ περὶ Λέσβον, οἱ δὲ τὸ κεκεραυνωμένον χωρίον ἢ πεδῖον· τὰ δὲ τοιαῦτά ἐστιν ἄβατα. καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλύσια. Πολέμων δὲ Ἀθηναίους φησὶ τὸ κατασκαφὲν χωρίον καλεῖν.

[Ἡλύσιον πεδίον:] ἐν ᾧ οἱ παρ' Ἑλλήσι δίκαιοι αὐλίζονται, μετὰ θάνατον ἐκεῖσε ἐλευσόμενοι· οἱ δὲ κολάσεων ἄξιοι ἐν τῷ Κωκυτῷ καὶ τῷ Πυριφλεγέθοντι ἀπελεύσονται. ποταμοὶ δὲ οὗτοι, ὁ μὲν Κωκυτὸς ψυχρότατος, ὁ δὲ Πυριφλεγέθων θερμώτατος.

[Ἡλυσίς:] ἔλευσις, ἄφιξις, ἔφοδος, πορεία.

[Ἡλυσκάζειν:] ἐκκλίνειν.

[Ἡμα:] ἀκόντισμα.

[Ἡμαθία:] ἡ τὸ παλαιὸν Παιονία προσαγορευομένη.

[Ἡμαθίων,] Ἡμαθίωνος, ὄνομα κύριον.

[Ἡμαθόεις. Ἡμαθόεντος,] ἀμμόδους.

[Ἡμάκτεον:] ἀντὶ τοῦ ἐδυσφόρου.

[Ἡμακτέων:] παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν.

[Ἡμάλαψεν:] ἔβλαψεν.

[Ἡμαντήριον] καλοῦσί τινες τὸ ἀργυροκοπεῖον, ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα.

[Ἡμαρ:] ἡμέρα. τὸ ἡμαρ ψιλοῦται· τὰ γὰρ ἀπὸ δασέων μετασχηματιζόμενα ψιλοῦται, οἷον ἡδονή, ἡδος· ἅμα, ἅμυδις· οὕτως ἡμέρα, ἡμαρ. ὁ δὲ Ἡρωδιανός φησιν, ὅτι τὰ εἰς ὅς οὐδέτερα, εἰ ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἄρχονται, ψιλοῦνται· οἷον αἴσχος, εὖχος, εὖρος, ἡθος· οὕτω καὶ ἡμος καὶ ἡμαρ. Σοφοκλῆς· τί γὰρ παρ' ἡμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει, προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦγε κατθανεῖν; σχόλια· τί γὰρ ἡμέρα μία ἔχει, προσθεῖσα τὸ ζῆν καὶ ἀναβαλλομένη τοῦ θανεῖν, τέρπειν τὸν ἄνθρωπον.

[Ἡματα:] ἡμέρας. ἢ ἱμάτια. διὰ διφθόγγου καὶ δασύνεται.

[Ἡμβλω:] παραλόγως εἰς πέρας ἤχθη. οἱ δὲ σπασάμενοι τὰ ἐγχειρίδια τοῦτον ἀπέσφαξαν, καὶ ἐξήμβλω μὲν ἡ ἔννοια τῆς θεοσυλίας τῷ ἀνοσίῳ, ἐπαύσαντο δὲ τοῦ δέους οἱ Δελφοί.

[Ἡμβροτεν:] ἀπέτυχεν.

[Ἡμαι:] κάθημαι.

[Ἡμεδαπός:] ἀντὶ τοῦ ἡμέτερος. Ἀριστοφάνης· ὁ γοῦν χαρακτήρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων. καὶ αὖθις· καὶ τι καὶ παίσωμεν παρασίτου μνημονεύσαντες ἡμεδαποῦ. καὶ **[Ἡμεδαπῶν,]** ιδίων, ἐγχωρίων, αὐτοχθόνων· δάπεδον γὰρ τὸ ἔδαφος. ὅθεν καὶ τὸ ποδαπὸς ἀντὶ τοῦ ποῖος λαμβάνεται, ἢ ποίας χώρας ἢ τίνος πατρίδος.

[Ἦμεν:] ἐπορευόμεθα. ἀπὸ τοῦ εἴω· διὸ καὶ τὸ ι προσγεγραμμένον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ.

[Ἡμένη πελειάς:] ἐπὶ τῶν ἀπλουστάτων, κατὰ ἀντιπαρεξέτασιν τῆς παλευτρίας. αἱ γὰρ ἐξιπτάμεναι ἀπατῶσιν ἐτέρας· παλεῦσαι γὰρ τὸ ἀπατῆσαι σημαίνει.

[Ἦ μὲν κλέος ἡδὲ καὶ ἦσθα:] παροιμία ἐπὶ τῶν ὁμοίων τῇ περὶ αὐτῶν φήμῃ.

[Ἡμὲν μοι πρόφρων ἔπεσι καὶ χερσὶν ἀρῆξαι:] ἐν μέρος λόγου ἐστί· τὸ δὲ ἐντελέστερον ἡμῇν. ἔστι δὲ ὀρκικὸν ἐπίφθεγμα.

[Ἦμενος:] ὁ καθήμενος. **[Ἡμμένος]** δὲ ὁ ἐξημμένος, καὶ ἀνηρτημένος.

[Ἡμμένοι:] συνημμένοι. ἀντὶ τοῦ ἀνηρτημένοι. οἱ δὲ καταρράκται, οὓς εἶχον ὀλίγον ἐξωτέρῳ διὰ μηχανημάτων ἀνημμένους, αἰφνίδιον καθῆκαν καὶ ἐπεβάλοντο. καὶ τούτους κατασχόντες πρὸ τοῦ τείχους ἀνεσκολόπισαν.

[Ἡμέρα·] ζητεῖ ἐν τῷ ἀξίῳμα.

[Ἡμέρα δυνάμεως:] ἡ δευτέρα τοῦ Χριστοῦ ἐπιφάνεια. Δαβίδ· μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου.

[Ἡμέρα ἐπαγωγῆς:] παρὰ τὸ ἐπάγεσθαι ἡμῖν τὰ ἄξια τῶν βεβιωμένων.

[Ἡμέραν πονηράν] ἡ Γραφὴ τὴν τῆς τιμωρίας καλεῖ, ὥσπερ καὶ ἀγγέλους πονηροὺς τοὺς τῆς τιμωρίας ὑπουργοὺς· ὀργὴν δὲ καὶ θυμὸν καὶ θλιῖψιν ἐπὶ θεοῦ τὰς πικρὰς τιμωρίας καλεῖ. οὐ γὰρ φύσιν οὐδὲ προαίρεσιν φησιν.

[Ἡμέρα πονηρά:] ἡ τῆς κρίσεως ἡμέρα, ἡ αἰωνία κόλασις. Δαβίδ· τοῦ πραῦναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν. ὁ γὰρ μικρὰν παιδείαν κατὰ τὸν παρόντα δεχόμενος πραότερον τὸ κριτήριον ἔξει.

[Ἡμέραι πλήρεις:] τὸ γῆρας.

[Ἡμερήσιον:] τὸ καθ' ἡμέραν διδόμενον.

[Ἡμερινὰ ζῶα:] τὰ πᾶσι φαινόμενα καθ' ἡμέραν. νυκτερινὰ δὲ γλαῦξ, ἐλεός, βύας, νυκτικόραξ, ἐπολιός, σκῶψ. θαλάσσια δὲ ἀλκυὼν, ἀηδὼν, κήρυκες, αἴθυιαι, λάρος, χαραδριός, καταρράκτης, κέγκλος.

[Ἡμερινῶν σιτίων:] ἀντὶ τοῦ θνητῶν καὶ ἐπιγείων.

[Ἡμερίς:] ἄμπελος· ἀπὸ τοῦ ἡμεροῦν ἡμᾶς. καὶ ἡ κνίδη. τινὲς δὲ ἀναδενδράδα καὶ ἐλαίαν. καὶ ἡ ἡμερος ὕλη, λεπτόφυλλος δρυς ἢ οἰνάνθη. ἡμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μῆτερ ὀπώρας, οὐ λήγη σκολιὸν πλέγμα φύης ἔλικος.

[Ἡμεροδρόμος:] ὁ ἥλιος. λέγονται δὲ καὶ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι. οἱ ἡμεροδρόμοι νέοι δ' εἰσὶν, ἐφήβων ὀλίγον πρεσβύτεροι, πρωτογενείων ἐγγύς, ταῖς τοιαύταις ὑπηρετούμενοι χρεῖαις· τόξων καὶ βελῶν, ἀκοντίων καὶ πυροβόλων λίθων ἐπιφερόμενοι πλέον οὐδέν· ταῦτα γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὴν ὁδοιπορίαν γίνεται χρήσιμα.

[Ἡμεροκαλλές:] εἶδος ἄνθους.

[Ἡμερόκοιτος:] ὁ κλέπτης.

[Ἡμερόλεγον. Ἡμερος:] ὁ πρᾶος.

[Ἡμεροσκόποι:] οἱ ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντες.

[Ἡμερῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἡμερωρεῖν:] ἡμεροφυλακεῖν.

[Ἡμετέρειος:] κτητικόν.

[Ἡμείβετο:] ἀνταπεκρίνετο.

[Ἡμείδηκε·] καὶ **[Ἡμειδηκώς,]** μὴ γελάσας. ἀμειδῶ γὰρ τὸ οὐ γελῶ.

[Ἡμείφθη:] ἡλλάγη.

[Ἡμειψα:] ἡλλαξα.

[Ἡμημένον:] τεθερισμένον.

[Ἡ μὴ 'μπειρία:] ἡ μὴ ἐμπειρία, τουτέστιν ἡ ἀπειρία. Ἀριστοφάνης· δεινόν ἐστιν ἡ μὴ'μπειρία.

[Ἡ μήν:] ὄντως δὴ. καὶ ἄλλ' οὖν, καὶ ἄλλ' ὅμως. ὅμνυμι τοὺς βασιλείους θεούς, ἢ μὴν ἐγὼ ὑμᾶς σώσω.

[Ἡμην:] ὑπῆρχον, ἢ ἐκαθήμην.

[Ἡμί:] φημί, λέγω.

[Ἡμιδαής:] ἡμίκαυστος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἡμιδαῆς πέμψαι, χοῦς γὰρ ἔνεισι δύο.

[Ἡμιδαπής:] ἡμιτελής.

[Ἡμιδυλοίδιον:] γυναικεῖον ἱμάτιον, ἀναβόλαιον γυναικῶν. ὁ σπέληξ.

[Ἡμiekτέον:] μέτρον, τουτέστι τεσσάρων χοινίκων· ὁ γὰρ μέδιμνος μὴ' χοινίκων ἐστί. τούτων οὖν τὸ ἕκτον εἰσὶν ἡ' χοίνικες, τὸ δὲ ἡμiekτον, τουτέστι τὸ δωδέκατον τῶν μὴ' χοινίκων, δ'. ἡμiekτέον δὲ διὰ τοῦ ε' λεκτέον καὶ οὐχὶ ἡμiekταῖον.

[Ἡμiekτον:] τὸ ἥμισυ τοῦ ἕκτου.

[Ἡμiekτον καὶ ἡμιμέδιμνον:] τοῦ μεδίμνου ἔχοντος χοίνικας μὴ', τὸ ἡμιμέδιμνον δηλονότι τὰς κδ' εἶχεν. ἡμiekτον δὲ τὸ χωροῦν δ' χοίνικας· τὸ γὰρ ἕκτον χοίνικες ἡ'.

[Ἡμiekργον:] ἡμιτέλεστον. Ἀντωνίῳ δὲ ὠκοδόμει νεῶν μέγαν, ὅσπερ οὖν ἡμiekργος ἀπελείφθη· τῷ Σεβαστῷ δὲ ἐτετέσθη.

[Ἡμικάδιον:] τὸ ἡμίμετρον.

[Ἡμίκαιτος:] ἡμίφλεκτος.

[Ἡμικλεῖς·] ἐξαίφνης ἀνοίξαντες τὰς ἡμικλεῖς πύλας ἐξελαύνουσι τῆς πόλεως αὐτῶν Παρθυαίων καὶ Μήδων ὅ τι περ ὄφελος ἦν τῆς ἱππικῆς δυνάμεως, ἵππεῖς ὡς χ'.

[Ἡμίκρανον:] τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς.

[Ἡμίκραιρα:] τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς. τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἐτέραν ψιλὴν ἔχων.

[Ἡμικόκλιον:] τὸ ἥμισυ τοῦ κύκλου.

[Ἡμιάλλονες:] μαινάδες, νύμφαι, ἢ βάκχαι.

[Ἡμιμέδμνον:] μέτρον χοινίκων κδ'.

[Ἡμῖν:] ἀντωνυμία, ἀντὶ τοῦ τοῖς ἡμετέροις.

[Ἡμῖνα:] μέτρον.

[Ἡμιολία:] τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου. δίδοσθαι δὲ ὀψώνιον τοῖς στρατεύειν αἰρουμένοις παρ' αὐτῷ, ἡμιόλιον τοῦ νῦν διδομένου. καὶ

[Ἡμιολίας,] ἡμίσεως.

[Ἡμιολιασμός:] Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ τὰ ἡμιόλια δοῦναι.

[Ἡμιολίαις:] πειρατικοῖς πλοίοις. ταχὺ δὲ τοὺς κέλητας καὶ τὰς ἡμιολίας ὑπερισθμίσας ἀνήχθη σπεύδων καταλαβεῖν τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον. καὶ αὖθις· λησταί τινες εἰς πολυχειρίαν καὶ πειρατικάς ἡμιολίας τῇ Λακωνικῇ προσενεχθέντες, ἐς τὰ χωρία ἐστωσάμενοι λείαν ἀπήγαγον.

[Ἡμιόλιος:] ἔστιν ἀριθμός, ὁ ἔχων ἄλλον ὅλον καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ.

[Ἡμιόνειον ζεῦγος,] καὶ **[Ἡμιονεΐη,]** ἡ κόπρος τοῦ ἡμιόνου.

[Ἡμιωβόλιον:] τὸ ἥμισυ τοῦ ὀβολοῦ.

[Ἡμιωβόλιον,] καὶ παροιμία. τὸ Πάσηςτος ἡμιωβόλιον. ὅπερ ἔχων ὁ Πάσης ἐδίδου τοῖς πιπράσκουσι, παρ' ὧν ἤθελεν ὠνεῖσθαι, καὶ πάλιν παρ' αὐτῷ εὐρίσκετο. οὗτος ὁ Πάσης μαλακὸς μὲν ἦν τὴν φύσιν, πάντας δὲ τοὺς ἐν μαγείᾳ διενήνοχεν, ὥστε ἐκ τῶν ἐπαισιδιῶν αὐτοῦ καὶ δεῖπνον πολυτελεῖ ὀρᾶσθαι καὶ διακονουμένους τινάς, καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γίνεσθαι.

[Ἡμιπαίδευτος:] ὁ ἀπαίδευτος.

[Ἡμιπέλεκα:] αἱ μονόστομοι ἀξίναι.

[Ἡμιπέλεκυς,] ἡμιπελέκεως.

[Ἡμίσεια. Ἡμισυ παντός.] Ἡσίοδος· νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. ἔστι δὲ οὕτως· ἀδελφῷ δυὸ ἦστην. ὁ τοίνυν ἕτερος ἀποθνήσκων καὶ παῖδα ὀρφανὸν ἀπολείπων τὸν ἀδελφὸν ἐγγράφει καὶ τοῦ υἱοῦ ἐπίτροπον καὶ τῶν χρημάτων, ὧν ἐκείνῳ κατέλιπε, μελεδωνόν. ὁ δὲ ἀνόσιος ὢν τὰ τοῦ παιδὸς σφετερίσασθαι γλιχόμενος, εἶτα μέντοι καὶ τὰ οἰκεῖα προσαπώλεσε. δεομένῳ δὲ πολυωρίας τινὸς καὶ ῥοπῆς τυχεῖν τῆς ἐς τὸ κρεῖττον ἀπεκρίνατο, νήπιος, οὐκ ἐνόησεν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. παιδεύσεως ταῦτα ἔχεται καὶ ψυχὴν καθαίρει καὶ βίον κοσμεῖ καὶ σωφροσύνην ἐντίθησι καὶ δικαιοσύνην νομοθετεῖ.

[Ἡμισυς:] ὁ βραχύς. ἥμισυς ἀνὴρ Προυσίας ὁ βασιλεὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρεῖας ἀγεννὴς καὶ γυναικώδης.

[Ἡμισυς,] ἡμίσεος. καὶ τὸ **[Ἡμισυ,]** τοῦ ἡμίσεος.

[Ἡμιτύβιον:] δίκροσσον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβών.

[Ἡμιτύμβιον:] ὁ μικρὸς τάφος.

[Ἡμιφάριον:] τουτέστιν ἥμισυ ἱματίου.

[Ἡμίφωνον. Ἡμνες:] οἱ ἀκοντισταί.

[Ἦ Μορσίμου τὶς ῥῆσιν ἐξεγράψατο:] ἐπὶ τῶν ἀποβλήτων καὶ διαβεβλημένων. ὁ γὰρ Μόρσιμος τραγωδὸς ἦν, ποιητὴς ὑπόψυχρος, Φιλοκλέους, ὀφθαλμῶν ἰατρός, μικρός· υἱὸν δὲ ἔσχεν Ἀστυδάμαντα.

[Ἦμωδιῶ:] ἀντὶ τοῦ αἰμωδιῶ.

[Ἦμωδὸν ὄρος. Ἦμων:] ἐθέριζον.

[Ἦμπέσχετο:] περιεβάλλετο. καὶ **[Ἦμπίσχετο·]** δοτικῇ. **[Ἦμπείχετο]** δέ.

[Ἦμπόληκας:] ἐπώλησας, ἐκέρδανας. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ φαύλου τροπικῶς, ἀντὶ τοῦ περιεποίησας. ἄρ' ἡμπόληκας, ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;

[Ἦμοιρηκώς:] μὴ μετέχων.

[Ἦμύω:] κλίνω. **[Ἦμύσσετο δὲ τὴν καρδίαν,]** ἀντὶ τοῦ ἐταράσσετο.

[Ἦν:] ἀντὶ τοῦ ἤμην. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἐγὼ δὲ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. καὶ Πισίδης· κἀγὼ γὰρ εἷς ἦν τῶν βοᾶν ἡπειγμένων. καὶ **[Ἦν,]** ὑπῆρχον. δοτικῇ.

[Ἦν:] ἀντὶ τοῦ ἔάν. Ἀριστοφάνης· τοῦτ' αὐτὸ καὶ βούλομαι, ἦν ἡ σμινύη μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας. ἂν μὴ κλασθῇ. ταῦτα δὲ ἔλεγεν ἐμπιπρῶν τὴν σχολὴν τοῦ Σωκράτους.

[Ἦν ἄρα καὶ πυρὸς ἕτερα θερμότερα καὶ λόγων ἐν πόλει τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι:] ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν γινομένων.

[Ἦνάρισεν:] ἐφόνευσεν, ἐσκύλευσεν. οὗ τινα γὰρ τοιόνδε νέον ὁ φιλαίματος Ἄρης ἠνάρισε στυγερῆς μάχης.

[Ἦνδανεν:] ἥρεσκεν.

[Ἦν δ' ἐγώ:] ἔφην δὲ ἐγώ. παρὰ Πλάτῳ καὶ Ἀριστοφάνει.

[Ἦνδρίσατο:] ἄνδρα ἐπάλασεν.

[Ἦνδρώθησαν:] ἀνδράσιν ὠμίλησαν. οὕτως Δίων πολλάκις ἐχρήσατο.

[Ἦνδρωμένος:] ηὔξημένος.

[Ἦναιδηκότες. Ἦναίνετο:] ἀπηρνεῖτο, ἀπεστρέφετο. καὶ ὑπὲρ ὧν ἐδίψ' ἀκοῦσαι ἠναίνετο.

[Ἦνεγκον:] ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω. ἠνεγκα δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνέγκας.

[Ἦνεμόεσσαν:] ὑψηλὴν. καὶ **[Ἦνεμῶσθαι,]** τὸ περὶ ἔρωτα ἐπτοῆσθαι. Αἰλιανός· καὶ ἐδόκει περὶ τὴν ἀνθρωπὸν ἀκρατῶς ἠνεμῶσθαι.

[Ἦν ἐμπνέω:] ἕως οὗ ζῶ.

[Ἦνέσαμεν:] ἡσπασάμεθα, ἡγαπήσαμεν. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἐκ πατέρων ταύτην ἠνέσαμεν βιοτήν.

[Ἦνεσχέθην:] ὑπέμεινα. καὶ **[Ἦνέσχετο·]** γενικῇ.

[Ἦνεικα:] ἐκόμισα.

[Ἦνείχοντο:] ἐβούλοντο, ἠθελον. Δαμάσκιος· οὔτε ἐπεγγελαῖν ἠνείχοντο τοῖς εἰρημένοις.

[Ἦνήσαμεν:] ἠνέσαμεν.

[Ἡνί:] ἀντὶ τοῦ ἰδοῦ. Δωρικῶς. ἡνὶ δὲ συμβλεύει κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν ἐσμῶ βομβητῇ κυκλόσε βριθόμενα.

[Ἡνιγμένος:] μετὰ αἰνίγματος λελεγμένος. αὐτόθι φανερόν ἔχων τὸν νοῦν, παρ' ὅσον οἱ χρησμοὶ λοξῶς ἐξεφέροντο. καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἡνιγμένος. οἷον ἄλλα μὲν λέγων, ἄλλα δὲ νοῶν.

[Ἡνία:] λῶροι χαλινῶν. ὁπότερος σφῶν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ, τούτῳ παραδώσω τῆς Πνυκὸς τὰς ἡνίας. τουτέστι τὴν ἐξουσίαν. τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἀρμάτων. ταῖς γὰρ ἡνίαις ἡνιοχοῦντο οἱ ἵπποι, οἱ δὲ δῆμοι διὰ τῶν πολιτευομένων.

[Ἡνιᾶσθαι:] ἀντλεῖσθαι.

[Ἡνίκα:] ὁπότε.

[Ἡνιζάμην:] αἰνιγματωδῶς εἶπον.

[Ἡνίοχος] καὶ **[Ἡνιοχεία. Ἡνίοχος,]** Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας. ἔστι τῶν δραμάτων αὐτοῦ τάδε· Τροχίλος, Ἐπίκληρος, Γοργόνες, Πολυπράγμων, Θωρύκιον, Πολύευκτος, Φιλέταιρος, Δις ἐξαπατῶμενος. κατὰ Πολυεύκτου· ἐγένετο καὶ καθ' ἡμᾶς Πολύευκτος, ἀποφράς, ἡμιγύναιος, θεοστυγής, βαρυόργητος, Κωκυτοῦ καὶ Στυγὸς δεινὸν καὶ ὀλέθριον τῷ βίῳ ἐκλόχευμα.

[Ἡνίπαπεν:] ἐκακολόγησεν.

[Ἡνις:] ὁ ἐνιαύσιος, ὁ ἀκέντριστος.

[Ἡνθισμένον·] οὐ γὰρ σε μακρῷ χρόνῳ γινῶσ', οὐδ' ὑποπτεύουσιν ὧδ' ἡνθισμένον. τινὲς τὸ ἡνθισμένον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἤκουσαν, οἷον ταῖς πολιαῖς ἡνθισμένον. τοῦτο δὲ ἀπίθανον· ἐγνώσθη γὰρ ἂν, εἰ καὶ τοσοῦτον ἥλλαξε τὴν κεφαλὴν. δοκεῖ οὖν μοι τὸ ἡνθισμένον, ἀντὶ τοῦ ἡσκημένον. οὐ μὴ οὖν σε ἐπιγινῶσι τοιαῦτα πλαττόμενον. εἰ δὲ τὸ ἡνθισμένον ἐπὶ ἡλικίας δεξαίμεθα, ἔστιν οὐκ ἐπὶ τῶν τριχῶν, ἀλλ' ἐπὶ παντὸς τοῦ σώματος.

[Ἡν κατεργάση:] ἐὰν διαπράξη ἅπερ αὐτοῖς ἐπηγγείλω.

[Ἡνορέη:] ἀνδρεία. ἄγγελλ' ἡνορέην Κρητὸς Ἐχεκρατίδα. ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Ἡνοπίδην:] ὄνομα κύριον.

[Ἡνοψ:] ὁ λαμπρός. οὐρανὸς ἡνοψ. καί, ἡνοπα πυρὸν ἔδουσι. τουτέστι πυρρὸν σῖτον. καὶ ἡ δοτικὴ

[Ἡνοπι. Ἡνώχλησα:] ἐβιασάμην.

[Ἡντετο:] συνήντησεν.

[Ἡντιβόλει:] ἰκέτευεν, ἐδεῖτο, ἐλπάρει.

[Ἡνύσατε:] ἐφθείρατε. καὶ Ὅμηρος· ἦ θὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας. καὶ Σοφοκλῆς· ἡνύσατε ἐκτοπίαν φλόγα πῆματος. ἐκτοπίαν δὲ ἀντὶ τοῦ ξένην καὶ ἀκόλαστον. ἀντὶ τοῦ ἐκτοπίαν γενέσθαι, ὃ ἔστιν ἐκτὸς καὶ ἀπὸ τῶν τόπων τῆς πόλεως.

[Ἡνυστρον:] τὸ παχὺ μέρος τῆς κοιλίας ἐν ἐντέρῳ· εἰς τρία γὰρ τέμνεται ἡ γαστήρ· ἡνυστρον, ἐχθῖνον, κεκρύφαλον. ἐγὼ δ' ἡνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑεῖαν καταβροχθίσας.

[Ἡξε:] παρεγένετο.

[Ἡξίου:] διὰ φροντίδος εἶχε. Προκόπιος· οὐ γὰρ ἡξίου τοῖς καιροῖς ἐναρμόζειν τὰς πράξεις, ἀλλ' ἀπὸ καιροῦ παντὸς εἰργάζεται. καὶ **[Ἡξίων. Ἡξίωτο:]** ἐπεπίστευτο. ἐπεὶ δὲ καὶ συμμαχικῶν χρημάτων ἡξίωτο, ταῦτα μὲν ἀφηρέθη, αὐτὸς δὲ ἀνεπέμφθη παρὰ τὸ ἔθνος τῶν Ἰαζύγων.

[Ἦομεν:] ἐπορεύθημεν. Ὅμηρος. ἦομεν, ὡς ἐκέλευσας. ἀπὸ τοῦ εἶω, τὸ πορεύομαι Δωρικῶς, τροπῇ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς η. Ἀλπιανός· Ἀλλόβριγες, Γαλατῶν ἔθνος. δύσμαχοι δ' αὐτῶν ἦσαν αἱ πόλεις ὑπὸ τῆς ἀμπώτεως ἐφ' ἡμέραν ἠπειρούμεναί τε καὶ νησοῦ μεναι· οἱ δὲ πλοίοις ἐπολέμουν. τοῦ δὲ Καίσαρος Γαίου περὶ τὰς πόλεις σταυροὺς πηξαμένου ὑψηλοὺς καὶ τοῖς σταυροῖς ἐπιθέντος γεφυρώματα, ὁ μὲν κλύδων ἐχώρει διὰ τῶν σταυρωμάτων ὑπὸ τοῖς γεφυρώμασι, Ῥωμαίοις δὲ ἀδεῆς καὶ ἐπίμονον ἦν τὸ ἔργον.

[Ἡοῦς:] ὄρθρου, ἡμέρας· ἢ ἀνατολῆς.

[Ἡώη:] ὄνομα πόλεως.

[Ἡῶθεν:] ἔωθεν, ὄρθρου.

[Ἡώκοιτος:] ὁ πρωῒνός ὕπνος.

[Ἡων·] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. πόλις ἐστί, Μενδαίων ἀποικία.

[Ἡωρεΐμ:] ὄνομα κύριον.

[Ἡωρημένω:] κρεμαμένω. καὶ **[Ἡώρησεν,]** ἐκρέμασεν, ἀνῆψεν. ἐν Ἐπιγράμμασι· ταῦτά σοι, ὦ Διόνυσε, πρὸ παστάδος ἠώρησε τὰ κάλλευ κόσμια καὶ μανίης.

[Ἡώρουν:] ἐβάσταζον, ἀνείχον. τὴν δὲ κλίνην ταῶνες τέσσαρες χρυσοῖ ἠώρουν. **[Αἰωρῶ]** τὸ ῥῆμα.

[Ἡώς:] πρὸ ἡμέρας ὄρθρος. ἐπὶ μὲν τῆς θεᾶς· Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων. ἐπὶ δὲ ὅλης ἡμέρας· ἦδε μοι νῦν ἡὼς ἐνδεκάτη. ἐπὶ δὲ τῆς πρωΐας ἕως ἕκτης ὥρας· ἔσσεται ἡμαρ ἢ ἡὼς ἢ δείλης ἢ μέσον ἡμαρ. λέγεται δὲ ἡμέρα κοινῶς ἡὼς, Ἰωνικῶς ἕως, Δωρικῶς ἀώς, Αἰολικῶς ἐκ τούτου αὐὼν καὶ τροπῇ τοῦ υ αἰών.

[Ἡπαλύνθησαν. Ἡπαρ. Ἡπατοσκοπία.] ζήτηι ἐν τῷ Πέρσαι. καὶ **[Ἡπατοσκοπία,]** ἡ τῶν ἐγκάτων ἀνατομή, δι' ὧν προεμήνυσον τὰ συμβησόμενα· ἀνατέμνοντες γὰρ σημεῖα τινα ἐθεώρουν ἐν τοῖς ἐγκάτοις.

[Ἡπεδανός:] ἀσθενής. ἐν Μύθῳ· ἐγγύθι δ' ἔσται ἡπεδανοῖο λέοντος.

[Ἡπέδιζον·] ἄπεδα γὰρ τὰ ισόπεδα. Κλειδήμος· καὶ ἡπέδιζον τὴν ἀκρόπολιν, περιέβαλον δὲ ἐννεάπυλον τὸ Πελασγικόν.

[Ἡπερ:] ἀντὶ τοῦ ὥσπερ. ἀλλ' ἥπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω, θὲς δεῦρο τοῦπίξηνον, ἐγχείρει λέγειν. Ἀριστοφάνης.

[Ἡπερ:] ὥσπερ. εἰσεποιήσατο αὐτὸν χερσὶν οἰκείαις εἰς παῖδα, ἥπερ εἰσποιεῖσθαι Χριστιανοῖς νόμος.

[Ἡπερ:] καθότι. ἐδόκει δὲ τῷ βασιλεῖ ἀρκεῖσθαι τοῖς παροῦσι καὶ μὴ σφόδρα ἐπαίρεσθαι· ἥπερ ἐστὶν ἄριστον πολέμῳ καὶ τοῖς ἐκ τοῦ πολέμου συμβαίνουσιν ὁμιλεῖν, ὡς οὐδενὸς ἐν αὐτοῖς βεβαίου καὶ πιστοῦ πάντως ὑπάρχοντος.

[Ἡ Περιγαία Ἀρτεμις:] τάσσεται ἐπὶ τῶν ἀγυρτῶν καὶ πλανητῶν. παρ' ὅσον ἡ θεὸς αὕτη νομίζεται ἀγυρτεύειν ἀεὶ καὶ πλανᾶσθαι.

[Ἡπεροπεύειν:] ἐξαπατᾶν. παραλογίζεσθαι, καὶ τὰ τούτοις ἐπακολουθοῦντα. Ἀριστοφάνης· σὸν ἔργον ἐστὶ τοῦτ' ὁπτᾶν καὶ τρέφειν κέξηπεροπεύειν καὶ πάνθ' ὑπέχειν, πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ. περὶ Κινησίου φησίν, ὅτι κατωφερῆς ἦν εἰς συνουσίαν· πλὴν ὧν συνωμοσά μεθα μὴ ποιεῖν ἐπὶ τῆς κύλικος. τουτέστι συνουσιάζειν. ἔστι δὲ ὄρκος ὁ ἐπὶ τῆς κύλικος· οὐδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῃ τῷ 'μῶ πείσομαι. οὐδέ μ' ἄκουσαν βιάσεται βίαν, κακῶς παρέξω κούχῃ προσκινήσομαι.

[Ἡπεροπευτής:] ὁ ἀπατεών. καὶ **[Ἡπεροπῆας. Ἡπειρον:]** τῷ Ἰσοκράτει σύνηθές ἐστὶ τὴν ὑπὸ βασιλεῖ τῶν Περσῶν γῆν οὕτω καλεῖν.

[Ἡπειρος:] χέρσος γῆ· οἶον ἄπειρός τις οὖσα. ἥπειρος δὲ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἡ γῆ καταχρηστικῶς, κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς Εὐριπίδης· ἥπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλλὼν πόδα. καὶ **[Ἡπειρωτὴ θάλασσα. Ἡπειρώτης.]**

[Ἡπηνημένων:] ἐπαίνου τυχόντων. ὁ δὲ ἐκέλευε παρὰ τῷ ἡπηνημένῳ πολλῶ πλείονα μισθὸν κομίζεσθαι.

[Ἡπήτρια:] ἡ ράπτρια. καὶ **[Ἡπήτριον,]** τὸ σουβλίον, μεθ' οὗ ράπτουσι τὰ βυρσάρια. οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἀκέστριαν.

[Ἡπιάλος:] ὁ ῥίγοπύρετος. καὶ **[Ἡπιαλῶν,]** μετοχή. Ἀριστοφάνης· ἡπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ ἵππασίας βαδίζων. ἡπιαλῶν, ῥίγοπυρέτω περιπεσών· ἡπιάλος γὰρ κυρίως ὁ μετὰ ῥίγους πυρετός. ἐξ ἵππασίας δὲ ἀντὶ τοῦ ἵππικῆς. καὶ γὰρ ἕως ἐσπέρας διέτριβον οἱ ἵπποι ἐν τῇ δοκιμασίᾳ.

[Ἡπίοδωρος:] ἥπια καὶ προσηνὴ δωρουμένη, χρηστή.

[Ἡπιόνη:] γυνὴ Ἀσκληπιοῦ. καὶ θυγάτηρ αὐτῆς Ὑγεία, Αἴγλη, Ἰασώ, Ἀκεσώ, Πανάκεια.

[Ἡπιος:] πρᾶος, ἡ λιπαρός. καὶ **[Ἡπιώτατος. Ἡ 'πίτριπτος:]** ἡ ἐπίτριπτος, ἡ ἀξία τοῦ ἐπιτριβῆναι· ἡ ἡ μέγала φθεγγομένη. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ περὶ τῆς Πενίας· αὕτη μὲν ἡμῖν ἡ 'πίτριπτος οἴχεται.

[Ἡ ποδῶν εἶχεν ἕκαστος ἔθειον:] ἀντὶ τοῦ ὡς εἶχον δυνάμεως.

[Ἡ πολλοῦ γε δεῖ:] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως.

[Ἡπου:] ἴσως, σχεδόν. ἥπου δεόμενοι δυσωπεῖν.

[Ἡπού γε:] πολλῶ πλέον.

[Ἡπύει:] φωνεῖ. καὶ **[Ἡπυον. Ἡπύτης:]** ὁ φωνητικός, ὁ κήρυξ.

[Ἡπυτίδης. Ἡπυτον:] ὄρος Θράκης.

[Ἡρ:] ὄνομα κύριον Ἑβραϊκόν.

[Ἡρα:] ἐπεθύμει, ἐγλίχετο, ἐρωτικῶς εἶχεν. ὁ δὲ Ἀβραάμ ἦρα Ῥωμαϊκῆς παρατάξεως ἀεὶ πως αὐτῷ γελᾶν τὴν τύχην οἰόμενος. αἰσχυρᾶς τις ἦρα καὶ κακοτρόπου δούλης. Βάβριος. καὶ αὐθις· ἦρα νεκρὸν ἰδεῖν βάρβαρον καὶ ὑπ' ἄλλου πεφονευμένον.

[Ἡρα:] ἐπεθύμει. Ἱππαρχία ἦρα τῶν λόγων Κράτητος, οὐδενὸς ἄλλου ἐπιστρεφομένη πράγματος. ἥτις ἐς συμπόσιον ἐλθοῦσα σὺν Κράτῃ Θεόδωρον τὸν ἄθειον ἤλεγξεν σόφισμα προτείνασα τοιοῦτο· ὁ ποιῶν Θεόδωρος οὐκ ἂν ἀδικεῖν λέγοιτο, οὐδ' Ἱππαρχία ποιοῦσα τοῦτο ἀδικεῖν λέγοιτο

ἄν· Θεόδωρος τύπτων ἑαυτὸν οὐκ ἀδικεῖ, οὐδ' Ἱππαρχία Θεόδωρον τύπτουσα ἀδικεῖ. ὁ δὲ πρὸς τὸ λεχθὲν οὐκ ἀπήντησεν, ἀνεσύρατο δ' αὐτῆς τὸ ῥημάτιον.

[ἹΗρα:] ὁ ἀήρ. καὶ ἐπεὶ ὁ ἀήρ καθαίρει, τὸ εἶδωλον αὐτῆς ἀντιβαστάζει ψαλίδα χαλκῆν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κειρούσης ψαλίδος τὰς τρίχας καὶ καθαρὸν ἀποδεικνυούσης τὸ σῶμα.

[ἹΗραῖσκος·] ὅτι τὴν μὲν φύσιν θεοειδέστερος ἦν ἹΗραῖσκος, ὁ δὲ τὴν Αἰγυπτίων σοφίαν δαημονέστερος, ὁ Ἀσκληπιάδης, ἅτε τοσοῦτον χρόνον οὗτος μὲν τῇ Αἰγυπτίων προσδιατρίβων, ἐκεῖνος δὲ ἀποδημῶν· ὁ δ' ἕτερος ὅμως τῆς τοῦ ἐτέρου κατὰ πολὺ ἐλείπετο φύσεως ἢ ἐπιστήμης. ὁ μὲν δὴ ἹΗραῖσκος αὐτοφυῆς ἐγένετο διαγνώμων τῶν τε ζώντων καὶ τῶν μὴ ζώντων ἱερῶν ἀγαλμάτων. εὐθύς γὰρ ἐμβλέπων ἐτιτρώσκετο τὴν καρδίαν ὑπὸ τοῦ θειασμοῦ καὶ ἀνεπήδα τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ὥσπερ ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατάσχετος. εἰ δὲ μὴ κινοῖτο τοιοῦτον, ἄψυχον ἦν ἐκεῖνο τὸ ἀγαλμα καὶ ἄμοιρον θείας ἐπιπνοίας. οὕτω διέγνω τὸ ἄρρητον ἀγαλμα τοῦ Αἰδῶνος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατεχόμενον, ὃν Ἀλεξανδρεῖς ἐτίμησαν, Ὅσιριν ὄντα καὶ Ἀδωνιν ὁμοῦ κατὰ μυστικὴν ὡς ἀληθῶς φάναι θεοκρασίαν. ἐνῆν δὲ τοῦ ἹΗραῖσκου τῇ φύσει καὶ τι τοὺς μολυσμοὺς τῆς φύσεως ἀναινόμενον. εἰ γοῦν αἰσθοίτο φθεγγομένης ὅπως δὴ καὶ ὄθεν γυναικὸς ἀκαθάρτου τινός, ἤλγει παραχρῆμα τὴν κεφαλὴν· καὶ τοῦτο σημεῖον ἐποιεῖτο τῆς ἀφεδρείας. οὕτω μὲν ζῶντι συνῆν αἰεὶ τι θεοειδές· ἀποθανόντι δέ, ἐπεὶ δὴ τὰ νομιζόμενα τοῖς ἱερεῦσιν ὁ Ἀσκληπιάδης ἀποδιδόναι παρεσκευάζετο τὰ τε ἄλλα καὶ τὰς Ὀσίριδος ἐπὶ τῷ σώματι περιβολάς, αὐτίκα φωτὶ κατελάμπετο πανταχῇ τῶν σινδόνων ἀπόρρητα διαγράμματα, καὶ περὶ αὐτὰ καθεωρᾶτο φασμάτων εἶδη θεοπρεπῇ ἐπιδεικνύντων τὴν ψυχὴν ἐναργῶς, ποίοις ἄρα θεοῖς γέγονει συνέστιος. ἦν δὲ αὐτοῦ καὶ ἡ πρώτη γένεσις τῷ ὄντι μυστικὴ. λέγεται γὰρ κατελθεῖν ἀπὸ τῆς μητρὸς ἐπὶ τοῖς χεῖλεσιν ἔχων τὸν κατασιγάζοντα δάκτυλον, οἷον Αἰγύπτιοι μυθολογοῦσι γενέσθαι τὸν Ὡρον καὶ πρὸ τοῦ Ὡρου τὸν Ἥλιον. τοιγαροῦν ἐπεὶ οἱ συνεπεφύκει τοῖς χεῖλεσιν ὁ δάκτυλος, ἐδέηθη τομῆς, καὶ διέμεινεν αἰεὶ τὸ χεῖλος ὑποτετμημένον ἰδεῖν ἅπασι φανερόν τὸ σημεῖον τῆς ἀπορρήτου γενέσεως. ὄθεν αὐτῷ καὶ ὁ βίος ἐς τοῦτο προῆλθεν, ἐν ἀδύτοις ἐκάστοτε καὶ τελεστήριον ἐνδαιτιᾶσθαι τὴν ψυχὴν, οὗτι κατ' Αἴγυπτον μόνην κινοῦντι τὰς πατρίους τελετάς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, εἵπου τι κατελέλειπτο τῶν τοιούτων. καὶ ἐγεγόνει ὁ ἹΗραῖσκος Βάκχος, ὡς ὄνειρος αὐτὸν κατεμήνυσεν. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης ἐπιπλεῖον ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις βιβλίοις ἀνατραφεὶς ἀκριβέστερος ἦν ἀμφὶ θεολογίαν τὴν πάτριον, ἀρχὰς τε αὐτῆς καὶ μέσα διεσκεμμένος καὶ τὴν ἀπειρίαν ἀτεχνῶς τῶν ἐσχάτων περάτων πολὺ πραγμονήσας, ὡς ἔξεστιν εἰδέναι σαφῶς ἀπὸ τε τῶν ὕμνων, ὧν συγγέγραφεν εἰς τοὺς Αἰγυπτίων θεοὺς, καὶ ἀπὸ τῆς πραγματείας, ἣν ὥρμησε γράφειν, περιέχουσιν τῶν θεολογιῶν ἀπασῶν τὴν συμφωνίαν. καὶ συγγραφὴν δὲ ἔγραψεν Αἰγυπτίων ὠγυγίων πράγματα περιέχουσιν οὐκ ἐλαττόνων ἐτῶν ἢ τριῶν μυριάδων, ἀλλὰ πλείονων ὀλίγῳ. ὁ δὲ ἹΗραῖσκος οὐ μόνον ἀγαθὸς ἦν καὶ ἥπιος, ἀλλ' εἶχε τι καὶ πρὸς τὴν πονηρίαν θυμούμενος καὶ πρὸς τὰς ἐπιβουλάς τῶν ἀνθρώπων ἀνδριζόμενος, οὐδαμοῦ δὲ παρεκβαίνων τὸ μέτρον τῆς δικαιοσύνης. ὃ τε γὰρ Ἀμμώνιος καὶ Ἐρύθριος ὁ Αἰγύπτιος διεμάχοντο πρὸς ἀλλήλους ἐν Βυζαντίῳ, καὶ διετέλει προωθῶν αἰεὶ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους, ζῆτει περὶ ἹΗραῖσκου ἐν τῷ Γέσιος.

[ἹΗραῖσκος·] ἀνὴρ Αἰγύπτιος· οὗτος ἦν μὲν συνεῖναι δεινότατος, ἀγωνιστὴς δὲ οὐκ ἰσχυρὸς ἀπὸ τῆς ἀληθείας, οὐδὲ τὰς ἔξω φερούσας ἀπὸ ταύτης ὁδοὺς ἀνιχνεύσαι καὶ διεξελεθεῖν. οὗτος γὰρ ἐς τούναντίον ἐκεκλήρωτο τὴν εὐμοιρίαν.

[ἹΗρακλεοπολίτης. ἹΗρακλέος·] γενικὴ.

[ἹΗρακλέους ἀγαλμα·] βαστάζων ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ μῆλα τρία, διὰ τὸ τριμερές τῆς ψυχῆς κεκοσμησθαι αὐτόν. ὁ ἹΗρακλῆς Πήκου, τοῦ καὶ Διός, φιλόσοφος ἄριστος. γράφεται δὲ δορὰν

λέοντος φορῶν καὶ ῥόπαλον φέρων καὶ τρία μῆλα κρατῶν, ἅπερ ἀφελέσθαι αὐτὸν ἐμυθολόγησαν τῷ ῥοπάλῳ φονεύσαντα τὸν δράκοντα, τουτέστι νικήσαντα τὸν τῆς ἐπιθυμίας λογισμόν, καὶ οὕτως ἔχοντα τὰ γ' μῆλα, τουτέστι τρεῖς ἀρετάς, μὴ ὀργίζεσθαι, μὴ φιλαργυρεῖν, μὴ φιληδονεῖν· καὶ τὸ περιβόλαιον τοῦ λέοντος, τὸ γενναῖον περιβεβλημένον φρόνημα.

[Ἡρακλέων,] Αἰγύπτιος, ἀπὸ κόμης Τιλώτεως οὔσης ὑπὸ τῇ Ἡρακλέους πόλει, γραμματικός. ἐπαίδευσε δὲ ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον κατὰ ῥαψωδίαν καὶ εἰς τοὺς λυρικούς, Περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ προστακτικῶν ῥημάτων.

[Ἡρακλεωτικός. Ἡράκλεια:] πόλις περὶ Σικελίαν, ἡ λεγομένη Μινῶα.

[Ἡράκλεια:] πολλῶν ὄντων τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ἡρακλείων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ἥτοι τῶν ἐν Μαραθῶνι ἢ τῶν ἐν Κυνοσάργει μνημονεύει. ταῦτα γὰρ διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον Ἀθηναῖοι.

[Ἡρακλεία λίθος:] ἡ Μαγνητὶς, ἐλκυστικὴ τοῦ σιδήρου. Πισίδης· πάντας ὑφέλκων, οἷα Μαγνητὶς λίθος, ἢ μᾶλλον εἶπεῖν Ἡρακλείαν τὴν λίθον· φύσιν γὰρ αὐτὸς ἐλκτικωτέραν ἔχει. **[Ἡρακλείαν λίθον]** τινὲς τὴν Μαγνησίαν ἀπέδοσαν, διὰ τὸ τὴν Ἡράκλειαν τῆς Μαγνησίας εἶναι. οἱ δέ, ὅτι ἡ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον Ἡρακλεῶτις, ἡ δὲ Μαγνητὶς ἀργύρῳ ὁμοία ἐστίν· ὥς Εὐριπίδης ἐν Οἰνεῖ· τὰς βροτῶν γνώμας σκοπῶν, ὥστε Μαγνητὶς λίθος τὴν δόξαν ἔλκει καὶ μεθίστησιν πάλιν. οὐ λέγει νῦν ὑπὸ τῆς Μαγνητίδος λίθου τὸν σίδηρον, ἀλλὰ τὴν τῶν θεωμένων δόκησιν ἔλκεσθαι, πλανωμένων ὥς ἐπὶ ἀργύρῳ. ὅτι ἄποικοι Ἡρακλειῶται.

[Ἡράκλεια λουτρά:] τὰ θερμά. κατὰ δωρεὰν γὰρ ὁ Ἡφαιστος ἀνέδωκεν αὐτὰ τῷ Ἡρακλεῖ. ἐξ ὧν τὰ θερμά.

[Ἡρακλείδης,] Εὐφρονος, φιλόσοφος, Ἡρακλείας τῆς Πόντου, τὸ δὲ γένος ἄνωθεν ἀπὸ Δάμιδος, ἐνὸς τῶν ἡγησαμένων τῆς εἰς Ἡράκλειαν ἐκ Θηβῶν ἀποικίας, Πλάτωνος γνώριμος· ἐκδημήσαντος δὲ Πλάτωνος εἰς Σικελίαν, προσεστάναι τῆς σχολῆς κατελείφθη ὑπ' αὐτοῦ. οὗτος καὶ δράκοντα ἔθρεψε καὶ ἡμέρωσε καὶ εἶχε συνδιαιτώμενον αὐτῷ καὶ συγκαθεύδοντα· ὃς καὶ μόνος ἐπὶ τῆς κλίνης εὐρέθη, τοῦ Ἡρακλείδου κατακλιθέντος μὲν ὑγιοῦς, οὐχ εὐρεθέντος δέ. καὶ ἄλλοι μὲν αὐτὸν ἀπηθανατεῖσθαι ἐνόμισαν, ἄλλοι δὲ ἐν φρέατι αὐτὸν ἐμβεβληκέναι, ὥς ἂν δόξῃ τοῖς ἀνθρώποις ἀπηθανατεῖσθαι. ἔγραψε πολλά.

[Ἡρακλείδης,] Ὁξυρυγχίτης, φιλόσοφος, ὁ τοῦ Σαραπίωνος, ὃς ἐπεκλήθη Λέμβος, γεγονὼς ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ ἔκτου, ὃς τὰς πρὸς Ἀντίοχον ἔθετο συνθήκας. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ ἄλλα. ὅτι Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος σοφιστὴς ἔφη, Νικήτης ὁ κεκαθαρμένος ἀγνοήσας ἀκροθίνια Πυγμαίων Κολοσσῶ ἐφαρμόζειν.

[Ἡρακλείδης,] Ἡρακλείδου, Ποντικός, ἀπὸ Ἡρακλείας τῆς Πόντου, γραμματικός· ὅστις Διδύμῳ τῷ πάνυ κατὰ τὴν Ἀλεξανδρέων ἐφοίτησεν. οὗτος ἐπειδὴ ἤκουσεν Ἀπερώς, τοῦ Ἀριστάρχου μαθητοῦ, εὐδοκιμοῦντος κατὰ τὴν Ῥώμην, πολλά τε τοὺς Δίδυμον διασύροντας, ἔγραψε μέτρῳ Σαπφικῷ ἥτοι Φαλακίῳ βιβλία γ', δυσερμηνεύτα καὶ πολλὴν τὴν ἀπορίαν ἔχοντα προβαλλομένων ζητημάτων, ἅτινα Λέσχας ἐκάλεσεν. εἰς Ῥώμην δὲ κομίσας καὶ τοῦ Ἀπερώς καταφανεῖς κατέμεινε σχολαρχῶν ἐν αὐτῇ ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Νέρωνος. ἔγραψε δὲ καὶ ποιήματα ἐπικά πολλά.

[Ἡράκλειαι στῆλαι. Ἡράκλειος,] βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος ὑπὸ Ἀθανασίου, πατριάρχου Ἰακωβιτῶν, καὶ Σεργίου τοῦ Σύρου, Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν Μονοθελητῶν ἐξεκυλίσθη. ὅτι Ἡρακλεῖ τῷ βασιλεῖ ὄντι ἐν Περσίδι ἐτελεύτησαν δύο υἱοὶ καὶ δύο θυγατέρες.

αὐτὸς δὲ λαβὼν τὰ ζωοποιὰ ξύλα ἐσφραγισμένα, καθάπερ ἐλήφθησαν διαμεΐναντα, εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἀφίκετο καὶ Μοδέστῳ τῷ ἀρχιερεῖ καὶ τῷ αὐτοῦ κλήρῳ ταῦτα ὑπέδειξεν. οἱ δὲ τήν τε σφραγίδα σώαν ἐπεγίνωσκον καὶ ἀνέπαφον, τήν τε κλεῖδα τὴν παρ' αὐτῷ ἤγαγε, καὶ προσεκύνησαν καὶ ὑψωσαν. καὶ ἐς τὸ Βυζάντιον ἐξέπεμψεν ὁ βασιλεὺς· ἃ δὴ Σέργιος ἀρχιερεὺς εἰς Βλάχερνας ὑπεδέξατο. καὶ μετ' οὐ πολὺ Ἡράκλειος ἐς Βυζάντιον ἐχώρει δεχθεὶς μετὰ πολλῆς εὐφημίας. ὅτι ὁ αὐτὸς Ἡράκλειος ἐκ Περσῶν εἰς τὸ Βυζάντιον τέσσαρας ἤγεν ἐλέφαντας, οὓς δὴ καὶ εἰς τοὺς ἵππικους ἀγῶνας ἐθριάμβευσεν ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως τέρψει πάσαις δωρεαῖς φιλοτιμησάμενος. ἐπεὶ δὲ ἦν ἐλὼν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ ταμείου αὐτῇ τε καὶ τῷ κατ' αὐτὴν κλήρῳ ἐτήσια χρήματα παρέχεσθαι. καὶ Κωνσταντῖνον υἱὸν αὐτοῦ παρασκευάζει ὑπατεῦσαι Ἡράκλειόν τε τὸν ἀπὸ Μαρτίνης Καίσαρα προχειρίζεται. πυθόμενος δὲ ἀποθανεῖν ἐν τοῖς εἰς τὰ Ἡρία παλατίοις διέτριβε. καὶ συναγαγὼν ὁ ὑπαρχος καὶ συζεύξας πλοῖα εἰς τὸν πορθμὸν τοῦ καλουμένου Στενοῦ διέβη κατὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ καλουμένου κόλπου Φειδαλίας καὶ διὰ τῆς γεφύρας τοῦ Βαρυβύσσου ποταμοῦ εἰς τὴν πόλιν εἰσῆει. ὑδέρῳ δὲ τὸν βίον καταστρέφει. ὅτι ἐπὶ Ἡρακλείου βασιλέως σ' χιλιάδες ἀνδρῶν διεφθάρησαν ἐν τῷ πρὸς Ἰσαύρους πολέμῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡράκλειος χρήματα πλεῖστα καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ λίθους πολυτελεῖς πέμπει, ἅπερ βρύχια γέγονεν ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου. βρύχια ἡγουν βυθιζόμενα ὕδατι.

[Ἡράκλειος,] στρατηγὸς γεγονὼς ἐπὶ Ζήνωνος, οἷος μὲν τολμῆσαι καὶ πρόθυμος ἐγχειρεῖν ἐς πολέμους ἐτοίμως, οὐ μέντοι τὸ προμηθεὺς εἶχεν ἐν τοῖς κινδύνοις, οὐδὲ βουλήν πρότερον ποιησάμενος ὥρμα πρὸς ὃ ἔσπευδε πράττειν, ἀλλ' ἔξω τοῦ λογισμοῦ πρὸς τὰ ἔργα ἐχώρει καὶ τὸ ἐμπλήκτως ὅξυ ἐν ἀνδρὸς μοίρᾳ ἐτίθετο. ὅπερ δὴ καὶ μάλιστα αὐτὸν ὕστερον ἔσφηλεν.

[Ἡράκλειος ψώρα:] ἡ δυσθεράπευτος, ἡ Ἡρακλείων λουτρῶν δεομένη πρὸς θεραπείαν. ἡ γὰρ Αθηνᾶ τῷ Ἡρακλεῖ πολλὰ ἀνῆκε λουτρά πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν πόνων.

[Ἡρακλειώτης:] ἀπὸ Ἡρακλείας.

[Ἡράκλεις:] σχετλιαστικὴ φωνή. οὗτος γὰρ ὁ Ἡρακλῆς εἰς ἐπικουρίαν ἐκαλεῖτο, ὡς ἀλεξίκακος τοῖς σχέτλια πάσχουσιν.

[Ἡράκλεις:] ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν. τὸ δὲ Ἡρακλῆς κλητικὴ πτῶσις, ὥσπερ τὸ ὦ Δάματερ τοῦ ἡ Δήμητερ διαφέρει. ἐπικαλοῦνται δὲ τοὺς Ἡρακλείδας ὁμοίως. Μένανδρος· ἀλλ' ὦ Ἡρακλείδα καὶ θεοί.

[Ἡράκλειτος:] ὄνομα κύριον. ὅτι Ἡράκλειτος ἔφη, ὀλιγωρεῖν πάντη τοῦ σώματος καὶ νομίζειν αὐτὸ κοπρίων ἐκβλητότερον· ἐκ τοῦ ῥάστου δὲ αὐτῷ τὰς θεραπείας ἀποπληροῦν, ἕως ἄν ὁ θεὸς ὥσπερ ὀργάνῳ τῷ σώματι χρηῖσθαι ἐπιτάτῃ.

[Ἡράκλειτος,] Βλόσωνος ἢ Βαύτωρος, οἱ δὲ Ἡρακλῆς· Ἐφέσιος, φιλόσοφος φυσικός, ὃς ἐπεκλήθη Σκοτεινός. οὗτος ἐμαθήτευσεν οὐδενὶ τῶν φιλοσόφων, φύσει δὲ καὶ ἐπιμελείᾳ ἡσκήθη. οὗτος ὑδρωπιάσας οὐκ ἐνεδίδου τοῖς ἰατροῖς, ἥπερ ἐβούλοντο θεραπεύειν αὐτόν· ἀλλ' αὐτὸς βολβίτῳ χρίσας ὅλον ἑαυτὸν εἶασε ξηρανθῆναι τοῦτο ὑπὸ τῷ ἡλίῳ, καὶ κείμενον αὐτὸν κύνες προελθοῦσαι διέσπασαν· οἱ δὲ ἄμμῳ χωσθέντα φασὶν ἀποθανεῖν. τινὲς δὲ αὐτὸν ἔφασαν διακοῦσαι Ξενοφάνους καὶ Ἰππάσου τοῦ Πυθαγορείου. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ξθ' Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, καὶ ἔγραψε πολλὰ ποιητικῶς. ζῆτει ἐν τῷ Δηλίου κολυμβητοῦ.

[Ἡρακλείτειος λόγος] καὶ **[Ἡρακλείτεια]** θηλυκῶς.

[Ἡρακλείη βίη:] τοῦ Ἡρακλέους.

[Ἡρακλῆς,] Ἀλκμήνης υἱός. τοῦτον φιλόσοφον ἱστοροῦσι καὶ γράφουσι δορὰν λέοντος φοροῦντα καὶ ρόπαλον φέροντα καὶ τρία μῆλα κρατοῦντα· ἅπερ τρία μῆλα νικήσαντα τὸν πολυποίκιλον τῆς πονηρᾶς ἐπιθυμίας λογισμὸν διὰ τοῦ ροπάλου τῆς φιλοσοφίας ἀφελέσθαι ἐμυθολόγησαν, ἔχοντα περιβόλαιον φρόνημα, ὡς δορὰν λέοντος. καὶ οὕτως φονεύσας τῷ ροπάλῳ τὸν δράκοντα τῆς ἐπιθυμίας ἀφείλετο τὰ τρία μῆλα, ὃ ἐστὶ τὰς τρεῖς ἀρετάς· τὸ μὴ ὀργίζεσθαι, τὸ μὴ φιλαργυρεῖν καὶ τὸ μὴ φιληδονεῖν. διὰ γὰρ τοῦ ροπάλου τῆς καρτερικῆς ψυχῆς καὶ τῆς δορᾶς τοῦ θραсуτάτου καὶ σώφρονος λογισμοῦ ἐνίκησε τὸν υἱὸν τῆς φαύλης ἐπιθυμίας, φιλοσοφήσας ἄχρι θανάτου.

[Ἡρακλῆς:] ὄνομα κύριον. **[Ἡρακλῆς]** ἀέριον κλέος ἔσχεν. οἷον μέγα καὶ περιβόητον. ἀνεφάνη δὲ ἐπὶ Μίνως Ἡρακλῆς Τύριος, ὃς εὔρε τὴν βαφὴν τῆς καλουμένης κογχύλης ἀπὸ κυνὸς αἱμαχθέντος τὰς σιαγόνas καὶ προσήγαγε Φοῖνικι τῷ βασιλεῖ, ὃς πρῶτος ἐφόρεσε πορφύραν.

[Ἡρακλῆς ξενίζεται:] παροιμία ἐπὶ τῶν βραδυνόντων. οἱ γὰρ ὑποδεχόμενοι τὸν Ἡρακλέα βραδύνουσι· πολυφάγος γὰρ ὁ ἦρως, ἡ ἐτυμολογία τῆς κλήσεως ἀπὸ τινος χρημοῦ· Ἡρακλῆν δὲ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει· ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων, κλέος ἀφθιτον ἔξεις.

[Ἡρανος·] Παῦλος Σελεντιάριος· ἴλαθι τολμήντι μεγασθενὲς ἦρανε γαίης. πρὸς βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἐν τῇ ἐκφράσει τῆς ἁγίας Σοφίας.

[Ἡραρεν:] ἤρμωσεν.

[Ἡρασάμην:] ἠράσθη.

[Ἡρας δὲ δεσμοὺς ὑπὸ υἱέος·] Πλάτων Πολιτείας β'. οὕτω γραπτέον· παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ· ὃ τινες ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὑπὸ Διός. καὶ φασὶ δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἡρακλεῖ. Κλήμης, ἡ ἱστορία καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Κωμασταῖς ἢ Ἡφαίστῳ.

[Ἡρασσον:] ἔκρουον, ἐπληττον, ἐβλασφήμουν. μαθόντες ἀμφέστησαν, εἴτ' ὀνειδέσιν ἦρασσον ἐνθεν κἄνθεν. ἀντὶ τοῦ πάντες ὁμοφρόνως, καὶ αὐθις· αὐτὰρ ὁ πεπταμένη μέγα τύμπανον ἔσχετο χειρὶ, ἦραξεν, καναχῇ δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπασαν.

[Ἡρᾶτο:] ηὔξατο.

[Ἡργολαβηκῶς. Ἡρδαλωμένος:] λεπρός, καὶ μεμιασμένος. καὶ **[Ἡρδάλωσεν,]** ἠσβόλωσεν.

[Ἡρδιον:] περιφανὲς ἄρμα σκεπαστόν.

[Ἡραία:] πόλις.

[Ἡραῖον:] ὁ τῆς Ἡρας ναός.

[Ἡραῖον τεῖχος:] χωρίον ἐστὶν ἐν Θράκῃ· ὑπὸ Σαμίων δὲ ᾠκίσθη. καὶ **[Ἡραιον. Ἡραιωμένῳ:]** ἀραιῶ ὄντι.

[Ἡρέμα:] ἀτρέμας, καὶ **[Ἡρεμαίως]** καὶ **[Ἡρεμεῖ,]** ἡσύχως.

[Ἡρημαι·] αἰτιατικῇ.

[Ἡρεμία:] ἀτρεμία τίς οὖσα, κατὰ στέρησιν τοῦ τρέμειν, οἷον ἡ ἀκίνησία.

[Ἡρετισάμην·] αἰτιατικῇ. εἰλόμην, ἐξελεξάμην.

[Ἡρετο:] ἠρώτα, ἔλεγεν. ἠρώτησε. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπαίρεσθαι τῷ φρονήματι.

[ῥῥει:] ἐλάμβανεν.

[ῥῥειδεν:] ἤφιεν, ἔπεμπεν. ἔπη ῥῥειδε κατὰ τῶν ἱππέων.

[ῥῥεικον:] ἔσχιζον. ῥῥεικον χθόνα διῖαν.

[ῥῥεικῶς:] σθενώσας, καὶ ὑπακουμβίσας. καὶ **[ῥῥεισεν,]** ἠκούμβισεν.

[ῥῥεῖτο:] ἐπεθύμει, ἐλάμβανε. πολλάκις γὰρ οὐ μόνον τῆς ἡμέρας ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς ἐσιτοποιεῖτο καὶ ὑπὲρ τὰς τῶν δεῖπνων παρασκευὰς τὰ πολυτελεῖ τῶν δημοσίων ἀπετρύετο.

[ῥῥεῖτο:] ἐξελέγετο, προέκρινεν. ῥῥεῖτο δὲ ὅποσον κάχληκος τοῦ ἐμφερομένου τοῖς ἐδάφεσιν.

[ῥῥεῖτο:] ἐπορθεῖτο.

[ῥῥη:] ἡ ῥῥα. καὶ κλίνεται ῥῥης.

[ῥῥήκασι·] πεπορθήκασι. καὶ **[ῥῥηκότες,]** πεπορθηκότες.

[ῥῥημένην:] κεχειροτονημένην. καὶ **[ῥῥημένον,]** ἐπικριθέν, ἐκλελεγμένον. ἐπειδὴ ἐτύγγανον ἐκ πλείστου τὰ Περσῶν ῥῥημένοι, προπηλακίζεσθαί τε ὑπὸ Κόλχων αὐτῶν καὶ ῥωμαίων καὶ ἐν τοῖς ἀτιμοτάτοις τετάχθαι.

[ῥῥήρειστο:] ῥῥμοστο. τὸ δὲ δὴ στίφος εὖ μάλα ῥῥήρειστο τῷ συνασπισμῷ καὶ ἀκριβῶς ὑπῆρχε στερρόν τε καὶ ἀπερίσπαστον.

[ῥῥης:] τῆς ῥῥας.

[ῥῥήσαντο:] ῥῥζαντο.

[ῥῥρησεν:] ἐφθάρη, ἤλθεν. ὅθεν καὶ τὸ εἰσήρρησεν.

[ῥῥρι:] ὄρθρου, ἔωθεν· ἡ ἔαρι.

[ῥῥρία:] τὰ ἐν τῇ γῇ μνήματα. ἡνίκα καὶ δυσδάκρυτα κατὰ χθονὸς ῥῥρία τεύχων, ἔως ἂν ἀπεφθιμένου κεῖθι δέμας κτερίσω. καὶ αὖθις· ῥῥρίον ἐκ βώλου διψάδος ἐκτισάμην, ὄφρα σε καὶ φθίμενον Διοῦς σταχυητρόφος αὖλαξ θέλγη, ἀροτραίη κείμενον ἐν θαλάμῃ.

[ῥῥρία:] οἱ τάφοι. φασὶ δὲ τινες κοινότερον μὲν πάντας τοὺς τάφους οὕτως ὀνομάζεσθαι, κατ' ἐξαίρετον δὲ τοὺς μὴ ἐν ὕψει ὠκοδομημένους. ὀνομάσθαι δὲ παρὰ τὴν ἔραν.

[ῥῥριγένειαν:] τὴν τὸν ὄρθρον γεννῶσαν. οὐδ' ὑπὸ μαρμαρυγῇ θαλερώπιδος ῥῥριγενείης ἄκρα παραιθύσσεις θαλπομένην πτερύγων.

[ῥῥριγόνειος τάφος. ῥῥρίθμησεν:] ἀπεδειλίασε, μεθ' ἡσυχίας ἤγαγε. τοὺς ἐναντίους ἰδὼν οὐκ ῥῥρίθμησεν, ἀλλ' εὐθὺς ἦν ἀμυνίας. ἐτοίμως πρὸς ἄμυναν.

[ῥῥριδανός:] ποταμός.

[ῥῥρικαπαῖος:] ὄνομα κύριον.

[ῥῥρικνωμένον:] ἐρρυτιδωμένον, παλαιόν.

[ῥῥρικῶς:] ἐξιώσας, καὶ φιλονεικήσας.

[ῥῥριον:] ὄνομα τόπου. **[ῥῥρίον]** δὲ ὁ τάφος.

[ῥΗρινα,] Τεῖα ἢ Λεσβία, ὥς δὲ ἄλλοι Τηλία· Τῆλος δέ ἐστι νησίδιον ἐγγὺς Κνίδου· τινὲς δὲ καὶ Ῥοδίαν αὐτὴν ἐδόξασαν. ἦν δὲ ἐποποιός. ἔγραψεν Ἑλακάτην· ποίημά δ' ἐστὶν Αἰολικῇ καὶ Δωρίδι διαλέκτῳ, ἐπὼν τ'. ἐποίησε δὲ ἐπιγράμματα. τελευτᾷ παρθένος ἐν νεακαϊδεκέτις. οἱ δὲ στίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἴσοι Ὀμήρῳ. ἦν δὲ ἐταῖρα Σαπφοῦς καὶ ὁμόχρονος.

[ῥΗρινὸν ἄνθος:] ἄρινόν.

[ῥΗρινὸς καιρός:] ὁ τοῦ ἔαρος.

[ῥΗριον:] ὁ τάφος.

[ῥΗριπεν:] εἰς τὴν ἔραν κατέπεσεν. ἥριπεν ἐσχαρίου λαῦρον ἐπ' ἄσθμα πυρός.

[ῥΗριπόλη:] ἡ ἡμέρα. ἐν Ἐπιγράμμασι· οὐδὲ φαεινῆς φέγγος ἰδεῖν ἐθέλω χρύσειον ῥηριπόλης.

[ῥΗριπώθη:] ἔπεσεν.

[ῥΗρισεν:] ἐφιλονείκησεν.

[ῥΗρθη:] ηὔξήθη, ὑψώθη.

[ῥΗρκεσεν:] ἐβοήθησεν. ὁ δὲ τὸν θώρακα αὐτοῦ διέρρηξεν, ὃς ἥρκεσέν οἱ ἀμῦναι λυγρὸν ὄλεθρον.

[ῥΗρματισμένον:] ἡσφαλισμένον.

[ῥΗρμόσαντο:] εὐφυῶς διετέθησαν. οἱ δὲ ἡρμόσαντο πρὸς τὴν βούλησιν καὶ συνέθεντο δέκα τάλαντα δώσειν. Πολύβιος· οἱ δὲ στρατιῶται πάντα ἡρμόζοντο πρὸς τὴν εἰς οἶκον ἐπάνοδον. ἀντὶ τοῦ ἐγίνοντο, παρεσκευάζοντο.

[ῥΗρμόσθησαν:] φιλικῶς διετέθησαν. λόγους οὖν προσοίσαντος καὶ ἥδιστα προσεμένου, ἡρμόσθησαν ἄμφω.

[ῥΗρμοττόμην:] ἐπαιδευόμην. Ἀριστοφάνης· ἐν ταῖσιν εὗστραις κονδύλοις ἡρμοττόμην. ἀπὸ τῆς μουσικῆς τὸ ἡρμοττόμην.

[ῥΗρόδικος:] ὄνομα κύριον.

[ῥΗρόδοτος,] Λύξου καὶ Δρυοῦς, Ἀλικαρνασεύς, τῶν ἐπιφανῶν, καὶ ἀδελφὸν ἐσχηκῶς Θεόδωρον. μετέστη δ' ἐν Σάμῳ διὰ Λύγδαμιν τὸν ἀπὸ Ἀρτεμισίας τρίτον τύραννον γενόμενον Ἀλικαρνασσοῦ· Πισίνδηλις γὰρ ἦν υἱὸς Ἀρτεμισίας, τοῦ δὲ Πισινδήλιδος Λύγδαμιν. ἐν οὖν τῇ Σάμῳ καὶ τὴν Ἰάδα ἡσκήθη διάλεκτον καὶ ἔγραψεν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις θ', ἀρξάμενος ἀπὸ Κύρου τοῦ Πέρσου καὶ Κανδαύλου τοῦ Λυδῶν βασιλέως. ἐλθὼν δὲ εἰς Ἀλικαρνασσὸν καὶ τὸν τύραννον ἐξελάσας, ἐπειδὴ ὕστερον εἶδεν ἑαυτὸν φθονούμενον ὑπὸ τῶν πολιτῶν, εἰς τὸ Θούριον ἀποικιζόμενον ὑπὸ Ἀθηναίων ἐθελοντῆς ἦλθε κάκεῖ τελευτήσας ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τέθαιπται. τινὲς δὲ ἐν Πέλλαις αὐτὸν τελευτῆσαί φασιν. ἐπιγράφονται δὲ οἱ λόγοι αὐτοῦ Μοῦσαι. περὶ Ἡροδότου λέγει ὁ Παραβάτης ἐν ἐπιστολῇ· τίς οὖν ἀγνοεῖ τὸν Αἰθιόπων ὑπὲρ τοῦ παρ' ἡμῖν τροφιμωτάτου σιτίου λόγον; ἀψάμενοι γὰρ τῆς μάξης θαυμάζειν ἔφασαν, ὅπως κόπρια σιτούμενοι ζῶμεν, εἴ τῳ πιστὸς ὁ Θούριος εἶναι λογοποιὸς δοκεῖ. ἰχθυοφάγων δὲ καὶ σαρκοφάγων ἀνθρώπων γένη μηδ' ὄναρ ἰδόντα τὴν παρ' ἡμῖν δίαιταν οἱ τὴν οἰκουμένην περιηγούμενοι γῆν ἱστοροῦσιν· ὧν εἴ τις παρ' ἡμῖν ζηλῶσαι τὴν δίαιταν ἐπιχειρήσει, οὐδὲν ἄμεινον διακείσεται τῶν τὸ κώνειον προσενεγκαμένων ἢ τὴν ἀκόνιτον ἢ τὴν ἐλλέβορον.

[ῥΗρομένης:] ὄνομα κύριον.

[Ῥοσα:] ἡροτρίασα.

[Ῥόστρατος:] ὄνομα κύριον.

[Ῥοῦντο:] ἐλάμβανον. οἱ δὲ ὡς εἶχον χαμαὶ δεῖπνον ἡροῦντο.

[Ῥοφίλα,] ἡ καὶ Σίβυλλα Ἐρυθραία, Θεοδώρου θυγάτηρ. ἔγραψε βιβλία γ' μαντικά ἐπικῶς· καὶ ἦλθεν εἰς Ῥώμην ἐν τοῖς χρόνοις τῶν ὑπάτων, ἄλλοι δὲ Ταρκυνίου, δοκοῦσα χρηματισθῆσθαι δι' αὐτῶν. ὡς δὲ κατεφρονήθη, τὰς δύο κατέφλεξε βίβλους, ἃς καὶ ἔτυχεν ἐπιφερομένη· περιεσώθη δὲ ἡ λουπὴ μία, ἣτις καὶ παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἐξωνήθη πολλοῦ τιμήματος.

[Ῥωας:] τὰς ὑπολελειμμένας τῶν σπουδαίων ψυχάς.

[Ῥώδειον:] τόπος.

[Ῥώδης,] ὁ πρῶτος βασιλεὺς Ἰουδαίων. ἔσχεν υἱοὺς ὁμωνύμους αὐτῷ καὶ διωνύμους τρεῖς· Ἡρώδην Ἀντίπαν τὸν καὶ τὸν Πρόδρομον ἀποτεμόντα, ἐφ' οὗ καὶ ὁ Κύριος ἐσταυρώθη· καὶ Ἡρώδην Φίλιππον, ὃ πρῶτον Ἡρωδίας συναφθεῖσα θυγατέρα Σαλώμην ἔσχε τὴν καὶ ὀρχησαμένην· καὶ Ἡρώδην Ἀγρίππαν τὸν καὶ Ἰάκωβον ἀνελόντα τοῦ Ζεβεδαίου. πρὸς ὃν τοῦ δήμου ἐπιφωνοῦντος τότε· φωνὴ θεοῦ καὶ οὐκ ἀνθρώπου, δίκην ἔδωκεν αὐτίκα. στολὴν γὰρ ἐξ ἀργύρου πεποιημένην περιθέμενος καὶ εἰς τὸ θέατρον ἐλθὼν καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ βήματος καθίσας ἐδημηγόρει. τῆς δὲ ἡλιακῆς ἀκτῖνος προσπεσούσης τῷ ἐνδύ ματι λαμπηδὼν τῇ αὐγῇ τῆς ἐσθῆτος ἀνακραθεῖσα τὰς ὄψεις τῶν περιστῶτων κατήστραψε. καὶ αἰωρηθέντων ἐπὶ τούτῳ καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν εὐφημησάντων ἐπαίρεται πλέον ὁ δέλιαιος· ὃν εὐθὺς ἄγγελος Κυρίου ἐπάταξεν ἀθρόως, καὶ ἀνεπήδησε τῆς καθέδρας ἐκ τοῦ σπαράττεσθαι δεινῶς τὴν γαστέρα αὐτοῦ. τὸν δὲ Ἰάκωβον ἰδὼν ἀπαγόμενον τὴν ἐπὶ θάνατον ὁ κατήγορος αὐτοῦ καὶ μεταμεληθεὶς προσέπεσε τοῖς ποσὶ τοῦ ἀποστόλου λέγων· συγχώρησόν μοι, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, ὅτι μεταμεμέλημαι ἐφ' οἷς ἐλάλησα κατὰ σοῦ. ὁ δὲ μακάριος παραυτίκα τοῦτον καταφιλήσας εἶπεν αὐτῷ· εἰρήνη σοι τέκνον, εἰρήνη σοι καὶ συγχώρησις τοῦ πταίσματος. ὁ δὲ μετὰ φωνῆς μεγάλης εὐθέως Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἐπὶ πάντων ἀνηγόρευσε, ὡς καὶ τὸ τοῦ μαρτυρίου βραβεῖον ἀπενέγκασθαι. ὁ δὲ ἄθλιος Ἡρώδης ἐπὶ ἡμέρας φθειρόμενος καὶ σκώληκας ἐκβράζων ἐλεεινῶς τὸν βίον κατέλυσε ὡς καὶ ὁ δυσσεβέστατος αὐτοῦ πατήρ. κάκεῖνος γὰρ τὰπίχειρα τῆς κατὰ Χριστοῦ καὶ τῶν ὁμηλικῶν αὐτοῦ τόλμης ἔτι περιῶν τῷ βίῳ κομισάμενος αἰσχίστῳ μὶθῳ τὸν βίον κατέστρεψε.

[Ῥώδης,] Ἰούλιος χρηματίσας, υἱὸς Ἀττικοῦ τοῦ Πλουτάρχου, γένος Αἰακίδης, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Μαραθώνιος, σοφιστής, πλούσιος ἐκ θησαυροῦ γενόμενος σφόδρα, ὥστε καὶ στάδιον κατεσκευάσατο Ἀθηναίους καὶ θέατρον ὑπωρόφιον. ἥρξε τῆς Ἀσίας ὁ αὐτοῦ πατήρ καὶ τοῖς δυσυπάτοις συγκατελέχθη. ἦν δὲ ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τῶν αὐτοκρατόρων, διδασκόμενος ὑπὸ Φαβωρίνῳ καὶ Πολέμωνι. καὶ ἔγραψεν Ἐφημερίδας, σύγγραμμα πολυμαθές, καὶ ἐπιστολάς, καὶ λόγους αὐτοσχεδίου· ὧν μέμνηται Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. διεδέξατο δὲ αὐτοῦ τὴν σχολὴν Ἀδριανὸς ὁ σοφιστής. σύγχρονος δὲ ἦν Ἡρώδης Ἀριστείδῃ τῷ σοφιστῇ. φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς τὸ μεγαλοφυὲς καὶ ὑψίνουν τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς κατανοεῖται καὶ διαδείκνυται. τελευτᾷ δὲ ἀμφὶ τὰ ἑξ καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη ξυντακῆς γενόμενος.

[Ῥωδιανός,] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, υἱὸς Ἀπολλωνίου τοῦ γραμματικοῦ, τοῦ ἐπικληθέντος Δυσκόλου. γέγονε κατὰ τὸν Καίσαρα Ἀντωνῖνον, τὸν καὶ Μάρκον, ὡς νεώτερον εἶναι καὶ Διονυσίου τοῦ τὴν Μουσικὴν ἱστορίαν γράψαντος καὶ Φίλωνος τοῦ Βυβλίου. ἔγραψε πολλά.

[Ἡρωδιάς:] ὄνομα κύριον.

[Ἡρωδίωνος· Ἡρωελεγεῖον:] μέτρον τι.

[Ἡρώησεν:] ἔπαυσεν.

[Ἡρωΐνη:] ὄνομα κύριον.

[Ἡρων,] Κότυος, Ἀθηναῖος ρήτωρ, τὰς ἐν Ἀθήναις δίκας γεγραφώς· εἴτα ἐξήγησιν Δεινάρχου, ὑπομνήματα εἰς Ἡρόδοτον, Ξενοφῶντα, Θουκυδίδην, Κεκριμένων ὀνομάτων βιβλία γ', Ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλείδου ιστοριῶν, Περὶ τῶν ἀρχαίων ρητόρων καὶ τῶν λόγων, οἷς ἐνίκησαν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζόμενοι. ὅτι Ἡρωνι ἐπέτρεψεν ἑαυτὸν ὁ Πρόκλος ἀνδρὶ θεοσεβεῖ καὶ τελείαν παρασκευὴν ἐσχηκότι τῶν κατὰ τὴν παιδείυσιν ὁδῶν Ἀλεξανδρείας.

[Ἡρῶναξ:] ὄνομα κύριον.

[Ἡρῶναι·] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἡρῶναί τινές εἰσι. τρισυλλάβως τὸ ἡρῶναι προήνεγκαν, ὡς ἡῖθιοι, ἡθιοι. Αἰλιανός· γενναῖον ἔργον καὶ τολμηρὸν ἡρωΐνης ἀντικρυς τοῦτο δρᾶσασα.

[Ἡρῶν:] μνημεῖον.

[Ἡρωξ:] ἡμίθεος, δυνατός, γενναῖος. δισυλλάβως δὲ κέχρηται Ὅμηρος ἥρω, ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι καὶ ἅπαξ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ.

[Ἡρώτα:] παρεκάλει, ἔθυσεν, ἠύχετο, ἰκέτευεν. ἡρώτα. ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον.

[Ἡρτηται·] γενικῇ. κρέμαται. ὁ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐδεῖτο τῆς ἀνθρώπων ἰατρικῆς καὶ ἐκείνων ἥρτητο.

[Ἡρτο:] ὑποῦτο, ἠγείρετο. τὸ δὲ χῶμα ἐπὶ τοσοῦτον ἦρτο, ὥστε ἐπὶ ἰσοπέδου ἐπὶ τὰς ὀφρύας τοῦ ὄρους τὰ βλήματα ἐξικνεῖτο. αὐταῖς ψυχαῖς ἀλλήλων ἥρτημένοι.

[Ἡρτύνετο:] παρεσκεύαζεν.

[Ἡρύγγανεν:] ἐμεγαλαύχει, ἐνηβρύνετο, ἐπιπράσκετο. εἰ καὶ περίβλεπτον καὶ δόκιμον ἡρύγγανε γένος. **[Ἡρύγγανεν]** οὖν κυρίως ἐρεύγετο.

[Ἡρυγεν:] ἐβόα.

[Ἡρύγιον:] ὄνομα τόπου.

[Ἡρυγγίτης:] εἶδος βοτάνης.

[Ἡρυθροδανωμένον:] ἐρυθρῷ βάμματι βεβαμμένον.

[Ἡρυλλος:] ὁ Ἡρακλῆς.

[Ἡρυον:] ἦντλουν. καὶ **[Ἡρύσατο,]** ἦντλησεν.

[Ἡς:] ὑπῆρχες.

[Ἡσαΐας:] ὄνομα κύριον.

[Ἡσαΐνον:] ὄρος.

[Ἡσαν:] ἀντὶ τοῦ ὑμνησαν, ἐδόξασαν.

[Ἦσαν, πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι:] παροιμία ἀπὸ χρησμοῦ. ἐπὶ τῶν ποτε εὖ, εἴτα ἐτέρως γεγονότων.

[Ἦσαν:] ἤδειςαν, ἐγίνωσκον. οὐδ' ἀφιγμένον τὸ πάμπαν ἦσαν.

[Ἦσας:] χάριν ἐποίησας, ἐδόξασας.

[Ἦσατο:] ἠὐφράνθη.

[Ἦσαῦ:] ὄνομα κύριον.

[Ἦσειν:] πέμψειν.

[Ἦσσηθῆναι:] ἠττηθῆναι.

[Ἦσσηκότες:] ἠττήσαντες.

[Ἦσσηντο:] ἠττηντο.

[Ἦσσησθαι:] παρακείμενος. ἀντὶ τοῦ ἠττησθαι.

[Ἦσί:] φησίν.

[Ἠσιόδος:] Κυμαῖος· νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου καὶ μητρὸς Πυκιμήδης ἐν Ἄσκρι τῆς Βοιωτίας. γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τοῦ Δίου, τοῦ Ἀπελλίδος, τοῦ Μελανώπου· ὃν φασὶ τινες τοῦ Ὀμήρου προπάτορος εἶναι πάππον, ὡς ἀνεψιαδοῦν εἶναι Ἠσιόδου τὸν Ὀμηρον, ἐκότερον δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντος κατάγεσθαι. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα· Θεογονία, Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπὶς, Γυναικῶν ἡρωϊνῶν κατάλογος ἐν βιβλίοις ε', Ἐπικήδειον εἰς Βάτραχόν τινα, ἐρώμενον αὐτοῦ, περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων· καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθεὶς παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κτιμένῳ, οἱ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν φθορέα ἀδελφῆς αὐτῶν, ἀνείλον τὸν Ἠσιόδον ἄκοντες. ἦν δὲ Ὀμήρου κατὰ τινες πρεσβύτερος, κατὰ δὲ ἄλλους σύγχρονος· Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλείστοι νεώτερον ἑκατὸν ἐνιαυτοῖς ὀρίζουσιν, ὡς λβ' μόνους ἐνιαυτοὺς συμπροτερεῖν τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος.

[Ἠσιόνη:] ὄνομα κύριον.

[Ἠσις:] τέρψις.

[Ἠσθα:] ἦς, ὑπῆρχες. ἦσθα γὰρ εὐχολῆσι κατήκοος, ἔνθα κελεύθοις ἴλαος.

[Ἠσθείη:] χαρήσεται. ταύτην μὲν ἂν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών. τὴν κύλικά φησιν, ἐπεὶ μεγάλη ἦν καὶ πλέα. καὶ **[Ἠσθείς,]** χαρεῖς.

[Ἠσθην:] ἐχάρην.

[Ἠσθηνται:] ἔγνωσαν. Ἀριστοφάνης· οἱ δὲ σύμμαχοι ὡς ἡσθηνται τὸν σύρφακα ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον. καὶ **[Ἠσθετο]** ὁμοίως.

[Ἠσθαι:] καθῆσθαι.

[Ἠσθησθαι:] περιβεβλήσθαι. θριαμβίδα τε ἡσθησθαι στολὴν αὐτόν.

[Ἠσθητο:] ἀντὶ τοῦ περιβεβλήτο. καὶ ἡσθητο κροκωτὸν χιτῶνα, ὑπὲρ τοῦ πλείονος ἐς αὐτὸν ἐπιστρέφειν. ὁ τοίνυν ἕτερος ἀποθνήσκων καὶ ἕτερον ἀδελφὸν ἀπολείπων.

[Ἠσθιον:] ἔτρωγον.

[ῚἩσκει:] ἔκαμεν.

[ῚἩσκημένον:] κατεσκευασμένον· ἀσκήματα γὰρ τὰ κατασκευάσματα. ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἡσκημένον.

[ῚἩσμένισας:] ἐχάρης.

[ῚἩσο:] κεῖσο. οὕτω τοι, μελία ταναά, ποτὶ κίονα μακρὸν ἦσο, Πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά. καὶ αὖθις· ἦσο κατ' ἡγάθεον τόδ' ἀνάκτορον, ἀσπὶ φαεννά.

[ῚἩσσον ἐτοίμως κατέχειν:] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὁμοίως. καὶ αὖθις· ἦσσον δὲ ταῦτα τοὺς παραπεπτωκότας ἡνία ἢ τὰ πρὸς Ἰουστινιανὸν ἐς τὴν πόλιν.

[ῚἩσῶνται:] ἡττῶνται.

[ῚἩσπαιρεν·] Ἡρόδοτος· ὁ Κορίνθιος στρατηγὸς τῶν λοιπῶν ἡσπαιρε μούνος φάμενος ἀποπλεύσεσθαι ἀπὸ Ἀρτεμισίου.

[ῚἩσπικότες:] συνελθόντες.

[ῚἩσται:] καθέζεται. **[ῚἩσται]** δὲ ὠνόμασται.

[ῚἩστεῖσκει:] ἐκ τοῦ ἀστεῖζω ῥήματος.

[ῚἩστην:] ἐκαθέζοντο, δυϊκῶς. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι· τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἦστην. τινὲς διὰ τοῦ ἰῆστην, ἀντὶ τοῦ ἡδεσαν. οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ δάκνειν.

[ῚἩστην:] ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον, δυϊκῶς. ἀδελφῶ δύο ἦστην ἡμαρτημένα. καὶ αὖθις· ἐπηρμένῳ τε ἦστην ἄμφω ταῖς ἐλπίσιν.

[ῚἩστόν:] ἡδύ.

[ῚἩσυνθέτηκας:] ἃ συνέθου καὶ ὠμολόγησας. παρέβης.

[ῚἩ συκάμινος συκαμίνῳ ῥύπτεται:] πρὸς τοὺς ἑαυτοῖς τὰ ὠφέλιμα λαμβάνοντας ἐξ ἑαυτῶν.

[ῚἩ Συρακουσῶν δεκάτη:] ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων.

[ῚἩσυχάζω·] δοτικῇ.

[ῚἩσύχιος Μιλήσιος,] υἱὸς Ἡσυχίου δικηγόρου καὶ Φιλοσοφίας, γεγονὼς ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέως. ἔγραψεν Ὀνοματολόγον ἢ Πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαστῶν, οὗ ἐπιτομή ἐστὶ τοῦτο τὸ βιβλίον· καὶ Χρονικὴν ἱστορίαν, ἣντινα διεῖλεν εἰς ζ' διαστήματα· οὕτω γὰρ καλεῖ ἕκαστον βιβλίον· ἐν οἷς ἐμφέρονται αἱ κατὰ καιροὺς πράξεις τῶν Ῥωμαίων βασιλέων καὶ αἱ δυναστεῖαι τῶν κατὰ ἔθνος κρατησάντων τυράννων καὶ τὰ κατὰ τὸ Βυζάντιον πραχθέντα ἕως τῆς βασιλείας Ἀναστασίου τοῦ ἐπονομαζομένου Δικόρου. εἰς δὲ τὸν Πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ λαμψάντων ἐκκλησιαστικῶν διδασκάλων οὐδενὸς μνημονεύει· ὥς ἐκ τούτου ὑπόνοιαν παρέχειν μὴ εἶναι αὐτὸν Χριστιανόν, ἀλλὰ τῆς Ἑλληνικῆς ματαιοπονίας ἀνάπλεων. καὶ **[ῚἩσυχῇ,]** ἡσυχῶς.

[ῚἩσχαλλον:] ἐλυποῦντο.

[ῚἩσχάτισεν:] ὑστέρησεν.

[ῚἩτα:] τὸ στοιχεῖον, τὸ γράμμα.

[ῚἩττα.] ἡ ἡττησις.

[ῚΗ τὰν ἢ ἐπὶ τάν:] ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτῃ. ἢ ἐκεῖνην. γυνὴ Λάκαινα τῷ παιδί δοῦσα τὴν ἀσπίδα τοῦτο εἶπεν.

[ῚΗταιρήκεν:] ἡτάκτησεν. ἡταιρηκέναί δὲ τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος· οὐκ εἶναι δ' ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φουσᾶν.

[ῚΗταιρηκώς:] ἐπὶ τῆς πορνείας. [ῚΗταιρικώς] δὲ ἐπὶ τοῦ ἐταίρου.

[ῚΗττηθεῖς](ἀντὶ τοῦ ἥττον ἔχων) [ἀπένθοι. ῚΗττήθης τῆς ἀληθείας] καὶ [ῚΗττήθης τινὸς ἀλεκτρυόνος:] ἐπὶ τῶν δούλων ἢ θεραπόντων ἐπομένων τοῖς δεσπόταις. φυσικὸν ἐστὶ τοῦτο· ἐπεὶ ἐν ταῖς συμβολαῖς τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ ἡττηθέντες ἔπονται τοῖς νενικηκόσι. καὶ Θεόκριτος· ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί.

[ῚΗττημαί σου·] γενικῇ.

[ῚΗτημένην:] ἀντὶ τοῦ κεχρημένην. καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κίχρασθαι.

[ῚΗττημένος:] ὁ νενικημένος.

[ῚΗτησεν:] ἐζήτησεν.

[ῚΗτίμησεν:] ἡτίμασεν, ὕβρισεν.

[ῚΗττον·] τῶν ἄλλων ἀπάντων ἥττόν μοι μέλει. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

[ῚΗτορ:] ψυχὴ. Ὅμηρος· ἀπαλὸν τέ σφιν ἥτορ ἀπηύρα. ὅπερ ἐκίνησε τοὺς Στωϊκοὺς, ὅτι συναύξεται τῷ σώματι ἢ ψυχῇ καὶ συμμειοῦται πάλιν.

[ῚΗτω:] ὑπαρχέτω. ἦτω ἢ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας. τρίτον πρόσωπόν ἐστι προστακτικόν, ἀπὸ τοῦ εἰμί, τὸ ὑπάρχω· ἢ μετοχὴ εἷς, ἔντος· τὸ προστακτικὸν ἔθι, ἔτω· ἐπεκτάσει ἦτω καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ἔστω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔω, τὸ ὑπάρχω, ἦεν, ἦες, ἦε· καὶ τὸ προστακτικὸν ἔε, ἐέτω· καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς ἡ ἦτω.

[ῚΗττώμενος·] γενικῇ. νικώμενος.

[ῚΗττων:] ἐλάττων, ὑποχείριος. οὕτω δὲ ἦν Ἐπίκουρος ἡδονῆς ἥττων, ὥς διὰ τῶν ἐσχάτων ἐν ταῖς διαθήκαις αὐτοῦ ἔγραψε, τῷ μὲν πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ ἐναγίζειν ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἑαυτῷ δὲ δις, τῆς ἀσωτίας τὸ πλεον προτιμῶν.

[ῚΗτρέμιζεν:] ἐκαρτέρει, ἡσύχαζεν.

[ῚΗτρια:] οἱ στήμονες. τότε πρόσεργον ἄτρακτον καὶ τὰν ἄτρια κριναμένην κερκίδα, τὰν ἰστῶν μολπάτιδα.

[ῚΗτριαῖα] καὶ [ῚΗτραῖον. ῚΗτριον:] ἔνδυμα ὑμενῶδες. μετεωρίζον τὸ ποικίλον ἥτριον πάσας ἐλίσσει τροπὰς. λέγει περὶ τοῦ δρακοντοειδοῦς σημείου τοῦ ἐν πολέμῳ. [ῚΗτρίον] δὲ τὸ ἄτρωτον.

[ῚΗ τρὶς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι:] τὸ μὲν τρὶς ἔξ τὴν παντελῇ νίκην δηλοῖ, τὸ δὲ τρεῖς κύβοι τὴν ἥτταν.

[ῚΗτρον:] τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος.

[ῚΗτρον:] τὸ κάλυμμα τῆς μήτρας, ὃ καλοῦσιν ἔλυτρον. Ἀριστοφάνης· τὸ γὰρ ἥτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν. ἐν χύτραις γὰρ τὰ παιδιά ἐξετίθεσαν.

[ῚΗϋγένειος:] ὁ καλὸν γένειον ἔχων.

[**Ἡϋγισεν. Ἡϋδα:**] ἔλεγεν, εἶπεν. ἔφη.

[**Ἡϋδάξαντο:**] ἐφήμισαν.

[**Ἡϋδησα:**] ἐφώνησα.

[**Ἡϋδόκησα:**] ἠθέλησα.

[**Ἡϋλησα:**] ὠργάνισα.

[**Ἡϋλήσαντο:**] ἐταράχθησαν, ἐστράφησαν, πεφύσθηται. [**Ἡϋλίσαντο**] δὲ κατέλυσαν, ἠπλίκευσαν.

[**Ἡϋλόγησα:**] ἠϋξάμην. καὶ [**Εϋλόγησα,**] ὡς Ἀττικώτερον.

[**Ἡϋμοίρησα:**] ἐπέτυχον.

[**Ἡϋπόρησα:**] ἐν εὐπορίᾳ εἰμί.

[**Ἡϋρῆσθαι**] καὶ [**Εϋρῆσθαι:**] παρακείμενος.

[**Ἡϋς:**] ὁ ἀγαθός.

[**Ἡϋσεν:**] ἐφώνησεν.

[**Ἡϋτομόλησεν:**] ἀφ' ἑαυτοῦ παρεγένετο.

[**Ἡϋτρέπισα:**] ἠτοίμασα.

[**Ἡϋχένιζε:**] τὸν τράχηλον ἀπέκοπτεν, ἐλαιμοτόμει. ὅπερ Ὅμηρος ἀνερύειν φησί.

[**Ἡ Φάνου θύρα:**] τὸν Φάνον φησὶ Δήμων ὀβολοστάτην εἶναι, ἄλλως δὲ τυφλόν. ὑπανοιγομένης δὲ αὐτῇ τῆς τοῦ ταμείου θύρας κατασκευάσαι τοιαύτην, ἣν οὐκ ἂν τις ἤνοιξε μὴ ψόφον ποιήσας. ἐνίους δὲ λέγειν, ὡς μοιχευομένης αὐτῇ τῆς γυναικός, τὴν αὐλειον θύραν εἰργάσατο ὡς μὴ ἄνευ ψόφου ἀνοίγεσθαι. τῆς δὲ κατὰ τοῦ στέγους δεχομένης τὸν μοιχόν, χλευάζοντας τοὺς γείτονας ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων ἐν τῷ φυλάττειν, τὴν Φάνου θύραν εἶναι λέγειν.

[**Ἡφαιστε πρόμολ' ὦδε:**] οὕτως ὡς ἔχεις παρελθὼν, μηδὲν ὑπερθέμενος.

[**Ἡφαιστίος δεσμός:**] ἐπὶ τῶν ἀφύκτων. ὁ δὲ συγκατειλημμένος πάθεσιν, ὥσπερ Ἡφαιστείους δεσμοῖς, ἀρρήκτοις, ἀλύτοις, ἔμενέ γε ἐν αὐτοῖς ἔμπεδον· τὰ δὲ ἦν ἐρωτομανία καὶ μέθη καὶ πλεονεξία.

[**Ἡφαιστία·**] δύο πόλεις ἦσαν τῆς Λήμνου, Μυρρίνα τε καὶ Ἡφαιστία.

[**Ἡφαιστίων,**] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός. ἔγραψεν Ἐγχειρίδιον διὰ μέτρων καὶ μετρικὰ διάφορα, Περὶ τῶν ἐν ποιήμασι ταραχῶν, Κωμικῶν ἀπορημάτων λύσεις, Τραγικῶν λύσεων καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ τῶν μέτρων τοὺς ποδισμούς.

[**Ἡφαιστίων,**] ἐταῖρος Μακεδὼν τοῦ Ἀλεξάνδρου. λόγος δὲ ἔχει Ἀλέξανδρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τῶν γυναικῶν Δαρείου τοῦ Πέρσου καὶ παρελθεῖν εἴσω ξὺν Ἡφαιστίωνι μόνῳ τῶν ἐταίρων· καὶ τὴν μητέρα τὴν Δαρείου ἀγνοήσασαν ὅστις ὁ βασιλεὺς εἶη αὐτοῖν· ἐστάλθαι γὰρ ἄμφω τῷ αὐτῷ κόσμῳ· τὴν δὲ Ἡφαιστίωνι προσελθεῖν καὶ προσκυνῆσαι, ὅτι μείζων αὐτῇ ἐφάνη ἐκεῖνος. ὡς δὲ ὁ Ἡφαιστίων τε ὀπίσω ὑπεχώρησε καὶ τις τῶν ἀμφ' αὐτὴν τὸν Ἀλέξανδρον δείξας ἐκεῖνον ἔφη εἶναι Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν καταιδεσθεῖσαν τῇ διαμαρτίᾳ ἀποχωρεῖν, Ἀλέξανδρον δὲ οὐ φάναι αὐτὴν ἀμαρτεῖν· καὶ γὰρ ἐκεῖνον εἶναι Ἀλέξανδρον. καὶ ταῦτα ἐγὼ οὐτε ὡς ἀληθῆ οὐτε ὡς πάντῃ ἄπιστα

ἀνέγραψα· ἀλλὰ εἴτε οὕτως ἐπράχθη, ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον ὅτι ὥς καὶ ταῦτα ἂν πράξας καὶ εἰπὼν, ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον. οὕτως φησὶν Ἀρριανός, ὅτι τῆς τε ἐς τὰς γυναῖκας κατοικτίσεως καὶ τῆς ἐς τὸν ἐταῖρον πίστεως καὶ τιμῆς. εἴτε πιθανὸς δοκεῖ τοῖς συγγράψασιν Ἀλέξανδρον.

[Ἦφαιστος:] ὁ θεὸς καὶ τὸ πῦρ. ὅτι Ἑρμοῦ βασιλεύσαντος εἰς Αἴγυπτον καὶ θανόντος, Ἦφαιστος παραλαμβάνει τὴν βασιλείαν, ἡμέρας ,αχπ´· ὥς γίνεσθαι ἔτη δ´, μῆνας ζ´, ἡμέρας η´. οὐκ ᾔδεισαν γὰρ τότε Αἰγύπτιοι ἐνιαυτοὺς μετρήσαι, ἀλλὰ τὴν περίοδον τῆς ἡμέρας ἐνιαυτὸν ἔλεγον. ἦν δὲ μυστικὸς καὶ πολεμικός· διὸ καὶ θεὸν αὐτὸν ἐκάλουν· ὅστις πολέμων ἐπλήγη τὸν πόδα καὶ γέγονε χωλός. ἔθηκε δὲ καὶ νόμον τοῖς Αἰγυπτίοις σωφροσύνης· οὐκ ᾔδεισαν γὰρ μονανδρεῖν αἱ τούτων γυναῖκες. ὑπὸ δὲ μυστικῆς εὐχῆς τὴν ὀξυλάβην ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἐδέξατο, δι' ἧς κατεσκεύασεν ἀπὸ σιδήρου ὄπλα πολεμικὰ καὶ γεωργικὰ ἐργαλεῖα· πρὸ γὰρ αὐτοῦ μετὰ ῥοπάλων καὶ λίθων ἐπολέμουν.

[Ἡφειδῆκεισαν.] καὶ **[Ἡφειδηκότες,]** καταπαύσαντες, μὴ φεισάμενοι.

[Ἡφείθη:] ἐάθη, συνεχωρήθη.

[Ἡφηνιακόσιν. Ἡφείσαν:] ἔπεμψαν.

[Ἡφλυσμός:] ἀφρός.

[Ἡφωρίσθαι:] διακεχωρίσθαι.

[Ἡφώρισεν:] ἐχώρισεν.

[Ἡφρόνησε:] κακῶς ἐφρόνησεν.

[Ἡ φύσα·] καὶ ὁ **[φύς,]** ὁ γεννήσας.

[Ἦφυσεν:] ἤντησεν.

[Ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον:] ἐπὶ τῶν ὑπὸ χεῖρα.

[Ἦχεν:] ἐγεγαμήκει.

[Ἦχεν ἐπὶ τὸν οἶκον:] ἀντὶ τοῦ ἐκόμισεν.

[Ἡχέτης:] ὁ ἄρρην τέττιξ. ἀλλὰ σε γηρύοντα κατήναρεν, ἡχέτα τέττιξ, παιδὸς ἀπ' ἡϊθέου χειρὶ με πεπταμένα.

[Ἡχήεις:] ὁ ἦχον ἀποτελῶν.

[Ἡχήν:] ἦχον ἢ φήμην.

[Ἡχήσας:] βοήσας.

[Ἡχητικόν:] θορυβητικόν.

[Ἦχι:] ὅπου.

[Ἦχθαιρεν:] ἐμίσει.

[Ἦχθοντο:] ἠγανάκτουν. ἤχθοντο τὸ στρατιωτικὸν ἐκατηγόρουν τε αὐτόν.

[Ἦχλυσε:] συνεσκότασεν.

[Ἦχος:] κραυγή.

[Ἡχώ•] ὅτι γίνεται ἡ ἡχώ κατὰ ἀντανάκλασιν τὴν ἀπὸ τῶν ἀντιτύπων καὶ λείων σωμάτων, μάλιστα δὲ κοίλων, τοῦ πληγέντος ὑπὸ τῆς φωνῆς ἀέρος. ὁ γὰρ διαλεγόμενος ὠθεῖ μὲν σχεδὸν πάντα τὸν πέριξ ἀέρα, μάλιστα δὲ τὸν ἔμπροσθεν· διὸ μᾶλλον ἀκούομεν πρὸς ἡμᾶς ὁρῶντος τοῦ διαλεγομένου ἢ ἀπεστραμμένου. οὗτος δὲ ὁ ἔμπροσθεν ἀὴρ ὠθούμενος, ὅταν ἐνεχθῇ ἐπὶ τι ἀντίτυπον ἔχον κοιλότητα, οἷά ἐστι τὰ ἄντρα, συνεχῆς ὢν καὶ ἀδιασκέδαστος μείνας διὰ τὸ περιέχεσθαι ὑπὸ τοῦ κοιλώματος, προσπεσὼν αὐτῷ ἀντιτύπῳ ὄντι σώματι ὠθεῖται εἰς τὸ ἔμπαλιν, ὥσπερ ἡ ῥιπτομένη κατὰ τοῦ τείχους σφαῖρα, καὶ οὕτω χωρεῖ ἐπὶ τὸν πλήξαντα, ἐνεργοῦντος δηλονότι τοῦ ἀέρος δι' ἀμφοτέρω κατὰ τὴν διηχῇ αὐτοῦ δύναμιν. οὐ μόνον γὰρ διὰ τὸ μὴ συγχωρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ κοίλου τόπου διασκεδασθῆναι, οἷος ἠνέχθη ὑπὸ τῆς ἀντιτυπίας τοῦ σκληροῦ σώματος εἰς τοῦναντίον ἀπωθεῖται, ἀλλ' ὅτι καὶ τῷ κοίλῳ τούτῳ, ὃ προσπίπτει, οὐ κενῷ ὄντι προσπίπτει, ἀλλ' ἀέρος πλήρει, ὥσπερ ἀὴρ συνεχῆς ἐστὶ καὶ ἠνωμένος διὰ τὸ περιέχον. τοῦτον οὖν ὑπὸ τοῦ φωνήσαντος πληγεὶς ὁ ἀὴρ καὶ ψόφων διελὼν τῇ φορᾷ καὶ κωλυθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, συνεχοῦς ὄντος καὶ ἠνωμένου, διασκεδασθῆναι προσπταίει τῷ σκληρῷ σώματι, καὶ μὴ δυνάμενος πρόσω χωρῆσαι ἀντανακλᾶται εἰς τοῦπίσω μετὰ τῆς οἰκείας ἐνεργείας, λέγω δὲ τοῦ ψόφου, καὶ οὕτω συμβαίνει παλινδρομεῖν τὸν ψόφον. Ἀλέξανδρος δὲ ἐτέρως φησὶν.

[Ἡχώ λόγων ἀντὶδὸς ἐπικοκκάστρια:] ἀντὶ τοῦ εἰωθυῖα γελᾶν, γελάστρια.

[Ἡχώ•] καὶ τὰ λεγόμενα ἡχώ εἶχεν ὥσπερ ἀπὸ σκήπτρου θεμιστευόμενα.

[Ἡχρειώθησαν:] ἀχρεῖοι ἐγένοντο. καὶ ἄχρηστοι.

[Ἡ χρή τραγωδεῖν ἢ μελαγχολᾶν:] ἐπὶ τοῦ μήτε λυπεῖσθαι μήτε χαίρειν.

[Ἡψατο:] ἐκράτησεν.

[Ἡ ψελλῇ οὐ πιττεύω:] ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα ἐλαττώματα πειρωμένων ἀποκρύπτειν.

[Ἡψεν:] ἀνῆψεν.

[Ἡα:] μία, ἡ φωνή, ἡ βία.

[Ἡαβώκ:] ὄνομα κύριον.

[Ἡαβίν•] ὡς τό, Ἡαβὶν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισσῶν.

[Ἡάδμων], Ἡάδμονος. ἦν δὲ Σάμιος· οὗτινος καὶ ἡ Ῥοδῶπις δούλη ἦν, ἣν ἑταίραν γενομένην, Θραῦσαν τὸ γένος, Χάραξος ὁ ἀδελφὸς Σαπφοῦς ἔλαβε γυναῖκα καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾷ. καὶ ζήτηι ἐν τῷ Αἴσωπος Σάμιος.

[Ἡαζάρτης:] ὁ Τανάϊς ποταμός.

[Ἡαζύγων:] ὄνομα ἔθνους.

[Ἡάθωνος:] ὄνομα κύριον.

[Ἡακώβ:] ὄνομα κύριον.

[Ἡάειρος:] ὄνομα κύριον.

[Ἡακχάζουσι:] λέγουσι, φυλάττουσιν. Ἡρόδοτος.

[Ἡακχος:] ὁ Διόνυσος· ἡ ὕμνος εἰς τὸν Διόνυσον.

[Γιάκωβος,] Ἡσυχίου υἱὸς ἱατροῦ, ὁ ἐπικληθεὶς Ψύχριστος, ἐκ τοῦ ἐξάρχου Δαμασκηνοῦ. εἰς Ῥόδον δὲ γενομένου τοῦ πατρός, εἶτα εἰς Δρέπανον τὸ ἐν Ἀργεῖ, ἐλθόντος κάκεῖ γήμαντος τὴν ἐξ αὐτοῦ τεκοῦσαν τὸν Ἰάκωβον, καταλιπόντος δὲ τὴν τε γαμετὴν καὶ τὸν παῖδα καὶ ἐκδημήσαντος ἐπὶ ἔτη ιθ' εἰς τε Ἀλεξάνδρειαν καὶ Ἰταλίαν καὶ οὐδὲ περιεῖναι δοκοῦντος· ὅθεν γαμεῖται μὲν ἡ Ἰακώβου μήτηρ δευτέρῳ ἀνδρί. καὶ παίδων αὐτῇ γενομένων δύο καὶ θηλείας, τελευτᾷ τὸν βίον ὁ γαμήσας αὐτήν. ἐπάνεισι δὲ Ἡσύχιος ἐν Κωνσταντινουπόλει· ὅπερ γνοὺς Ἰάκωβος ἤλθε πρὸς αὐτόν· καὶ τότε παιδείας ἤρξατο καὶ ἰάτρευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Λέοντος βασιλέως.

[Γιάκωβος,] ἱατρός. ἀπὸ Δαμασκοῦ εἶλκε τὸ γένος καὶ ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἀναβὰς τῆς ἐπιστήμης τέλειος ἦν, οὐ διαγινώσκων μόνον τὰς νόσους, ἀλλὰ καὶ ἰώμενος, ὁμοῦ μὲν κατὰ τὸν λόγον, ὁμοῦ δὲ κατὰ τὴν πείραν, ἐπιμελῶς τε καὶ ἱκανῶς· ὥστε τὰ πρωτεῖα τῆς ἱατρικῆς εὐκλείας ἀπενέγκασθαι τῶν καθ' ἑαυτὸν ἱατρῶν, παραβάλλεσθαι δὲ ἤδη πρὸς τοὺς ἀρχαίους, ὑπερβάλλειν δὲ αὐτῶν τοὺς γε πλείους· οἷα δὲ ἔχοντα δύναμιν ἰσόθεον ἀγαπᾶσθαι καὶ προσκυνεῖσθαι ὑπὸ τῶν δεομένων· οὕτω δὲ θαρρεῖν ἐφ' ἑαυτῷ καὶ ἐπὶ τῇ κρίσει τῶν οἰκείων μεθόδων, ὥστε εἰ ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἄρρωστον καὶ τοῖς σημείοις τὸ νόσημα διαγνοὺς ἀπεφύνατο βιώσιμον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, εὐέλπιδας γίνεσθαι πάντας, ὡς ὑγείας ἐσομένης· εἰ δὲ μὴ ὡς τελευτῆς· καὶ μηδένα πώποτε τῶν ἐλπίδων διαψευσθῆναι. ἔλεγε δὲ ὁ αὐτός, χρῆναι τὸν ἄριστον ἱατρὸν ἥτοι ἀπογνῶναι τῆς νόσου ἢ ἀψάμενον εὐθὺς εἰς ῥᾶον μεταβαλεῖν τὸν νοσοῦντα καὶ ἔχοντα μετριώτερον ἀπολείπειν· ἄλλως δὲ μὴ ἀποστῆναι πρότερον. πάντας δὲ ὡς εἶπεῖν ἀπήλλαττε τῶν ἐνοχλούντων παθῶν παραυτίκα ἢ μικρὸν ὕστερον. διόπερ οἱ μὲν ἄλλοι σωτῆρα τὸν Ἰάκωβον ἀπεκάλουν, οἷα ποτε καὶ τὸν Ἀσκληπιόν· οἱ δὲ ἱατροὶ διέβαλλον αἰεὶ καὶ ἐλοιδόρουν, ὡς οἷόν τινα οὐκ ἱατρὸν, ἀλλὰ θεοφιλῆ τινα καὶ ἱερόν· καὶ οὐκ ἐψεύδοντο. ἦν γὰρ ἐπεικὴς ὁ ἀνὴρ καὶ θεῷ τῷ ὄντι κεχαρισμένος. εἰ δὲ δεῖ τὸ τοῦ φιλοσόφου εἰπεῖν, Ἀσκληπιαδικὴν ᾤετο τὴν τοῦ Ἰακώβου ψυχὴν καὶ κατὰ φύσιν Παιώνειον· προσεῖναι δὲ καὶ τὴν ἐρωτικὴν τοῦ ἐπιτηδεύματος ἐπιμέλειαν, ἢ μάλιστα φιλεῖ τοὺς τεχνίτας ἐκάστους οἰκιοῦν καὶ προσάγειν τοῖς ἐφόροις τῆς τέχνης. οὕτω καὶ Φειδίαν ἐνθουσιῶντα δημιουργεῖν, οὕτω καὶ Ζεῦξιν εἰκάζειν τὰ ἀγάλματα.

[Γιάκωβος,] οὗτος πῶν φάρμακον ἐπὶ Οὐάλεντος ἐτελεύτησεν. ἦν δὲ ὁ συμβουλευσας αὐτῷ πιεῖν τὸ φάρμακον Λιβάνιος σοφιστής, διὰ τὸ ἐπιζητῆσαι, τίς ὁ διαδεξόμενος τὴν βασιλείαν Οὐάλεντος.

[Ἰακχος,] ὕμνος εἰς Διόνυσον. ᾄδουσι τὸν Ἰακχον, ὥσπερ Διαγόρας. τοῦτόν φασιν Ἄθεον κεκληθῆσθαι. γέγονε δὲ καὶ ἕτερος, κωμωδούμενος ἐπὶ μεγέθει. Ἑρμιππος ἐν Μοίραις· μείζων γὰρ ἦν. νῦν δ' ἔστι καὶ δοκεῖ δὴ μοι, ἐάν τις ἐπιδιδῷ τῆς ἡμέρας, μείζων ἔσται Διαγόρου τοῦ Τερθρέως.

[Ἰακχος,] Διόνυσος ἐπὶ τῷ μαστῷ. καὶ ἥρως τις· καὶ ἡ ἐπ' αὐτῷ ᾠδὴ· καὶ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν εἰς αὐτὸν ἡ πανηγυρίς. ἔνιοι δὲ καὶ θόρυβος. ὃ τε μυστικὸς Ἰακχος ἠκούσθη κατὰ τὴν ναυμαχίαν Περσῶν καὶ Ἑλλήνων. Ἰακχος οὖν παρὰ τὸ ἰάκχω. καὶ μέντοι καὶ ὁ Ἰακχος ἠκούσθη ἐκ τοῦ Ἀρείου πεδίου, ὑμνούμενός τε καὶ ἀδόμενος.

[Γιάλεμος,] ὁ ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσιν ἀνίαν φέρων. καὶ παροιμία,

[Γιάλεμου ψυχρότερος,] Ἰάλεμον τὸν θρῆνόν φασι. λέγουσι δὲ αὐτὸν υἱὸν Καλλιόπης, κακοδαίμονα καὶ ὕστερούμενον καὶ ὀρφανόν.

[Γιαλεμώδη,] τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια.

[Γιαληψός,] χώρα.

[Ἰαλλος,] ὁ σκωπτόλης. καὶ **[Ἰαλλοι,]** τὰ σκώμματα.

[Γάλλω:] ἐκτείνω.

[Ἰαμα. Ἰαμβεῖος λόγος·] καὶ τὸ οὐδέτερον **[Ἰαμβεῖον· Ἰάμβιον]** δέ, καὶ **[Ἰάμβιος,]** ὄνομα κύριον.

[Ἰάμβη:] ὄνομα κύριον.

[Ἰαμβίζω. Ἰαμβίζω,] τὸ ὑβρίζω. ὥς γὰρ ὁ ἱαμβος ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, οὕτω καὶ ἡ ὕβρις ἐξ ὀλίγου ἀρχομένη πρόεισιν ἐπὶ μεῖζον. καὶ Ὅμηρος· ἦ τ' ὀλίγη μὲν τὰ πρῶτα.

[Ἰάμβλιχος·] οὗτος, ὥς φασιν, ἀπὸ δούλων ἦν. ἔγραψε δὲ τὰ καλούμενα Βαβυλωνιακά· ἔστι δὲ Ῥοδάνου καὶ Σινωνίδος ἔρως ἐν βιβλίοις λθ'. οὗτος λέγει περὶ Ζωβαρᾶ τοῦ εὐνούχου, τοῦ ἐραστοῦ τῆς Μεσσοποταμίας τῆς εὐειδεστάτης.

[Ἰάμβλιχος] ἕτερος, Χαλκίδος τῆς Συρίας, φιλόσοφος, μαθητὴς Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου, τοῦ Πλωτίνου, γεγονὼς κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, ἔγραψε βιβλία φιλόσοφα διάφορα.

[Ἰαμβρῆς:] ὄνομα κύριον· καὶ κλίνεται Ἰαμβροῦ.

[Ἰαμβύκαι:] ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾄδον. οἱ δὲ σαμβύκαι.

[Ἰαμενής:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Ἰαμενός,]** ὄνομα κύριον.

[Ἰάμνια:] πόλις.

[Ἰαμαι:] τὰ ὕδατα ταῦτα. **[Ἰῶμαι]** δέ.

[Ἰάνειρα:] ὄνομα κύριον.

[Ἰαννῆς,] Ἰαννοῦ· ὄνομα Ἑβραϊκόν.

[Ἰάνθη:] ἤσθη, ἐχάρη, διεχύθη.

[Ἰανοκρήδεμνος:] ὁ στέμμα ἐξ ἱῶν φορῶν.

[Ἰανόκροκον:] τὸ λεπτόν.

[Ἰανος·] τὰς πύλας τοῦ Ἰάνου διαπετάσας ὁ βασιλεὺς, αἵπερ ἐπὶ τῶν μεγίστων πολέμων διηνοίγοντο, ὥχετο πρὸς τὴν ἔω.

[Ἰαννουάριος:] ἄγαλμα τετράμορφον διὰ τὰς δ' τροπὰς. οἱ δὲ πλάττουσιν αὐτὸν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλεῖδα κατέχοντα, ὡς ἀρχὴν τοῦ χρόνου καὶ ἄνοιξιν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ θυρεόν. ἕτεροι δὲ τῇ δεξιᾷ τ', τῇ δὲ ἀριστερᾷ ξε' κατέχοντα, ὥσπερ τὸν ἐνιαυτόν. ὅθεν καὶ ὁ Λογ γῆνος Αἰωνοάριον αὐτὸν ἐρμηνεύσαι βιάζεται, ὥσανεὶ αἰῶνος πατέρα.

[Ἰαολκός. Ἰαπετός:] ὄνομα κύριον. λῆρος, μωρός, ἀρχαῖος, εἷς τῶν Γιγάντων. μήδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθη. οἷον ἐτράφη. τουτέστι λῆρον, μωρόν.

[Ἰάπτων:] βλάπτων, ὑβρίζων. Σοφοκλῆς· λόγοις ἰάπτων ἶδε τὴν ὁμευνέτιν Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ.

[Ἰαφυγία:] ὄνομα τόπου.

[Ἰάπυξ:] ἄνεμος ἐλαφρός. ἢ ὄνομα τόπου.

[Γαρδάνης:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Γάρχας:] ὄνομα κύριον.

[Γᾶσι:] πέμπουσιν. **[Ἰασι]** δὲ πορεύονται.

[Ἰασίς] καὶ ἄρηξις διαφέρει. τῶν γὰρ νοσημάτων, τὰ μὲν θεραπεύεται προσκαίροις θεραπείαις, ὅπερ ἐστὶν ἄρηξις· τὰ δὲ θεραπεύεται παντελῶς, ὅπερ ἐστὶν Ἰασίς. φησὶν οὖν Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ· πόθεν δ' ἂν εὖροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων ἄρηξιν, οἷς Ἰασίς οὐκ ἔνεστιν ἰδεῖν; τουτέστι κατ' οὐδένα τρόπον προκόπτει τὰ ἡμέτερα ἐπὶ τὸ βέλτιον.

[Γάσσονος:] ὄνομα κύριον.

[Ἰασος:] ὄνομα τόπου. καὶ **[Ἰασίτης]** ἀπὸ τόπου.

[Γασώ:] ὄνομα γαμετῆς, θυγατρὸς Φιλάρου.

[Γάσων,] Μενεκράτους, Νυσσαεὺς ἐκ πατρός, ἀπὸ δὲ μητρὸς Ῥόδιος· φιλόσοφος, μαθητὴς καὶ θυγατρίδους καὶ διάδοχος τῆς ἐν Ῥόδῳ διατριβῆς Ποσειδωνίου τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψε Βίους ἐνδόξων καὶ Φιλοσόφων διαδοχὰς καὶ Βίον Ἑλλάδος ἐν βιβλίοις δ' κατὰ τινας. οὗτος ἔγραψε καὶ περὶ Ῥόδου.

[Γάσων,] Ἀργεῖος, ἱστορικός, νεώτερος Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως, γραμματικός. ἔγραψε περὶ τῆς Ἑλλάδος βιβλία δ'· ἔχει δὲ ἀρχαιολογίαν Ἑλλάδος καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Μηδικῶν τά τε κατ' Ἀλέξανδρον ἕως τελευτῆς αὐτοῦ καὶ τὰ μέχρι τῆς Ἀθηναίων ἀλώσεως, τῆς γενομένης ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς Κασάνδρου.

[Ἰασπις:] λίθος πολυτελής.

[Γαστί:] Ἑλληνιστί.

[Γατταταττατατταταττατταττατταί:] σχετλιαστικά. τοῦτο ἀλγήσας φησὶν.

[Γατρεία μίξεως] ζήτηι ἐν τῷ Ἀρμάτος.

[Γατρὸς Δημοκίδης] ζήτηι ἐν τῷ Δημοκίδης.

[Γατατταιάξ τῶν κακῶν, ἱατταταιάξ·] φησὶν Ἀριστοφάνης.

[Γατταταιάξ:] θρηνητικὸν ἐπίρρημα.

[Γᾶται.]

[Γατήρ,] ἱατρός.

[Γατρός:] βραχὺ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ· τί δῆτ' ἱατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει; παρὰ δὲ Ὀμήρῳ· ἱητρός γὰρ ἀνὴρ. **[Ἰατρός]** δ' ἐπιστήμων, οὐχ ὁ ἰώμενος μόνον, ἀλλ' ὁ καὶ τὴν αἰτίαν καθ' ἣν ἰᾶται γνωρίζων. **[Ἰατροτέχνη]** δέ. ὅτι καὶ ἱατροὶ περὶ ἀέρων, ὀρέων καὶ ὑδάτων ἔγραψαν. συντάγματα δέ εἰσιν Ἱπποκράτους οὕτως ἐπιγραφόμενα, περὶ ἀέρων, τόπων καὶ ὑδάτων. ὅτι εἰώθασιν οἱ ἱατροὶ ὑπ' ἀλαζονείας πατρίδας ὀνομάζειν τῶν βοτανῶν, οἷον Κυρηναϊκὸν ὀπόν, τιθύμαλλος Λακωνικός. καὶ οἱ νῦν Ῥέον Ποντικὸν καὶ Ῥέον βάρβαρον. ζήτηι περὶ ἱατρείας ἐν τῷ ὕγεια.

[Γατρίνη:] θηλυκόν. ζήτηι περὶ ἱατρείας ὑείων κρεῶν ἐν τῷ Δομνῖνος.

[Γαῦ:] καὶ τοῦτο σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα.

[Γαύειν:] κοιμᾶσθαι, καὶ ἐνδιατρίβειν.

[Γατρική·] ζήτην ἐν τῷ ἄρχων Χρότιος.

[Γαυθοί:] αἱ κοιμηθῆραι, παρὰ τὸ ἰαύειν. λέγεται καὶ ἐπιαύειν. οὐδ' ἐπιαύει ἡτίοσι μογερῶ γήραϊ τειρόμενος.

[Γαχεν:] ἐβόησεν.

[Γαχείμ:] ὄνομα κύριον.

[Γαχή:] κραυγή. βοή, ἦχος, ἡ θρῆνος. ἀπὸ τοῦ ἰάχω. τοῦτο παρὰ τὸ ἰα, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν.

[Γαχήματα:] ὧδαὶ Διονυσιακαί· καὶ Κορυβαντείων ἰαχήματα χάλκεα ρόπτρων.

[Γαχήν·] οὗτος ἐγένετο Αἰγύπτιος, ἀνὴρ θεοφιλὴς καὶ ἐς πολλὰ λυσιτελής. ἦν δὲ ἐπὶ Σενύου βασιλέως Αἰγυπτίων, περιάπτων καὶ ἐπαιδῶν ἀντίπαλος καὶ ἐν ταῖς ὁδύναϊς καὶ νόσοις σοφιστὴς ἄκρος· ὃς λοιμῶν ἐπιδημίαν ἔσβεσε καὶ τὴν ἀμφὶ τὸν κύνα τὸν Σείριον πρωτίστην ἐπιτολήν καὶ ὁρμὴν τὴν ἔμπυρον ἡμέρωσε τοῦ ἀστέρος. διὸ καὶ πολυτελῶς ἐτάφη. καὶ εἴ ποτε δημοσία νόσος ἐπεπόλασεν, ἐπὶ τὸν σηκὸν τοῦδε φοιτῶντες οἱ ἱερογραμματεῖς καὶ τὰς δεούσας ἱερουργίας ἐπιτελοῦντες ἐκ τοῦ βωμοῦ πῦρ ἐναύονται, ἐξάπτοντες πυρὰς κατὰ πόλεις καὶ τοῦ δυσώδους ἀέρος τὴν φθοροποιὸν ἐκείνην νόσον μαραίνοντες καὶ κρατύναντες, τοῦτο δὴ τὸ καινότατον, τὴν νόσον ἔσβεσαν τῷ πυρί.

[Γάψαι:] ἐπιβαλεῖν. καὶ **[Γιάψης,]** ἐπιβάλης ἡ συλλάβοις ἡμῖν. ὀρχήματος αὐγὴν τοῦδ' ἂν ξυνὼν ἰάψης. Σοφοκλῆς.

[Γβηρες:] ὄνομα ἔθνους. καὶ **[Γβηρία]** χώρα. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Ἰβηρία ἢ Ἑσπερία, ἢ καὶ Ἰσπανία λεγομένη. ὅτι ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐβαπτίσθησαν οἱ ἐνδότεροι Ἰνδοὶ καὶ Ἰβηρες καὶ Ἀρμένιοι.

[Γβις:] ὄρνεον ὀφιοφάγον. καὶ κλίνεται ἱβιδος, τὰς ἱβεις.

[Γβυκανητῶν:] ἀπὸ Ἰβύκου εὐρετοῦ. ἰβυκανητῶν καὶ σαλπικτῶν πλῆθος.

[Γβύκειον ῥησείδιον·] ἀλλὰ τὸ Ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐπῆει· μή τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψειν. ἔστι δὲ πρὸς ἱερωσύνην συνᾶδον τὸ Ἰβύκειον τουτὶ ῥησείδιον.

[Γβύκινον:] μουσικὸν ὄργανον, ἀπὸ Ἰβύκου. ὅτι κατὰ τὴν συμπλοκὴν τῶν Κελτῶν πρὸς Ῥωμαίους ἀναρίθμητον ἦν τὸ τῶν ἰβυκανητῶν καὶ σαλπικτῶν πλῆθος. οἷς ἅμα τοῦ παντὸς στρατοπέδου παιανίζοντος κραυγὴ ἦν συμμιγῆς ὥς καὶ τοὺς παρακειμένους τόπους ἤχεῖν καὶ δοκεῖν προῖεσθαι φωνὴν ἐκπληκτικὴν.

[Γβυκος,] Φυτίου, οἱ δὲ Πολυζήλου τοῦ Μεσσηνίου ἱστοριογράφου, οἱ δὲ Κέρδαντος· γένει Ῥηγίνος. ἐνθὲνδε εἰς Σάμον ἦλθεν, ὅτε αὐτῆς ἦρχεν ὁ Πολυκράτης τοῦ τυράννου πατὴρ. χρόνος δὲ οὗτος ὁ ἐπὶ Κροίσου, ὀλυμπιάς νδ'. γέγονε δὲ ἐρωτομανέστατος περὶ μεράκια καὶ πρῶτος εὗρε τὴν καλουμένην σαμβύκην· εἶδος δὲ ἐστὶ κιθάρας τριγώνου. ἔστι δὲ αὐτοῦ τὰ βιβλία ζ' τῇ Δωρίδι διαλέκτῳ. συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ ληστῶν ἐπὶ ἐρημίας ἔφη, κἂν τὰς γεράνους, ἃς ἔτυχεν ὑπερίπτασθαι, ἐκδίκους γενέσθαι. καὶ αὐτὸς μὲν ἀνηρέθη· μετὰ δὲ ταῦτα τῶν ληστῶν εἷς ἐν τῇ πόλει θεασάμενος γεράνους ἔφη· ἴδε, αἱ Ἰβύκου ἐκδικοί. ἀκούσαντος δὲ τινος καὶ ἐπεξελθόντος τῷ εἰρημένῳ, τό τε

γεγονὸς ὠμολογήθη, καὶ δίκας ἔδωκαν οἱ λησταί· ὥς ἐκ τούτου καὶ παροιμίαν γενέσθαι, αἱ Ἰβύκου γέραναι.

[Ἰβυξ:] εἶδος ὀρνέου.

[Ἰγδη:] ἡ τριβαία.

[Ἰγδισμα:] λόγισμα.

[Ἰγνάτιος,] διάκονος καὶ σκευοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ γεγωνὸς μητροπολίτης Νικαίας, γραμματικός. ἔγραψε βίους Ταρασίου καὶ Νικηφόρου τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατριαρχῶν· ἐπιτυμβίους ἐλέγους· ἐπιστολάς· ἱάμβους εἰς Θωμᾶν τὸν Ἀντάρτην, ἅπερ ὀνομάζουσι τὰ κατὰ Θωμᾶν· καὶ ἄλλα.

[Ἰγνύη:] ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος ὀπίσω τοῦ γόνατος. καὶ τὸ πληθυντικὸν **[Ἰγνύες, Ἰγγωρ:]** ἐθνικόν.

[Ἰδάλιμον:] εὐειδές, καὶ **[Ἰδάλιμος,]** ὁ ἰδρώς, καὶ **[Ἰδάλιμον,]** τὸ καυστικόν.

[Ἰδ' ἀφύη πῦρ:] παροιμία ἐπὶ τάχους. ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον.

[Ἰδας:] ὄνομα κύριον. καὶ ὁ μέγας.

[Ἰδαῖον:] ἄντρον ἐν Κρήτῃ.

[Ἰδαῖος,] Ῥόδιος, υἱὸς Λισσοῦ, ἐποποιός· παρεμβάλων στίχον στίχῳ ἐδίπλασε τὴν ποίησιν Ὀμήρου. ἔγραψε καὶ ἄλλα· Ῥόδια εἰς ἔπη ,γ'.

[Ἰδαῖος δάκτυλος· Ἰδαῖος] δὲ ἀπὸ τῆς Ἰδης.

[Ἰδαίους:] ψυχρούς. ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ τοὺς δακτύλους δήπουθεν Ἰδαίους ἔχω.

[Ἰδε:] βλέψον. **[Ἰδέ,]** σύνδεσμος.

[Ἰδέα.] τότε δὲ πολλαὶ ἰδέαι κακῶν συνέσχον τὴν πόλιν. τουτέστιν ὑποθέσεις.

[Ἰδέας:] τὰς θεωρίας, διὰ τοῦ ι. καὶ **[Ἰδέαι,]** τὴν ἰδέαν ὁ Πλάτων καὶ εἶδος ὀνομάζει καὶ γένος καὶ παράδειγμα καὶ ἀρχὴν καὶ αἷτιον. **[Ἰδέα]** δὲ **[λόγου,]** ὁ χαρακτήρ.

[Ἰδέαι μουσικαί·] ζητεῖ ἐν τῷ σιμός.

[Ἰδέρως:] ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν.

[Ἰδει:] τῷ ἰδρῶτι. ἢ εὐθεῖα τὸ ἴδος· καὶ ἴδει, σημαίνει τῷ θέρει παρ' Ἡσιόδῳ.

[Ἰδεῖν:] βλέψαι.

[Ἰδη:] πᾶν σύμφυτον ὄρος. καὶ **[Ἰδαῖον,]** ἄντρον ἐν Κρήτῃ.

[Ἰδία:] χωρίς.

[Ἰδίαν:] ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικῆν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. καὶ ἴδιον, τὸ ἰδιωτικόν.

[Ἰδιαίτατον:] καταμόνας. καὶ **[Ἰδιαίτατον μένος, Ἰδιαίτατος:]** ὁ μοναχός.

[Ἰδιαίτερον:] ἰδικώτερον.

[Ἰδίειν:] ἰδροῦν. κοπιᾶν. καὶ **[Ἰδεος,]** καύματος, ἰδρῶτος.

[Ἰδίω:] τὸ ἰδρῶ. ἴδιον, ὥς ἐνόησα. Ὁμηρος.

[Ἰδίης:] ιδρώσης. Ἀριστοφάνης· μή μοι σοβαρῶς χώρει, πρὶν ἂν ιδίης (τουτέστιν ιδρώσης) καὶ διαλύσης ἄρθρων ἵνας πτερύγων ρύμη. ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

[Ἰδικῶς:] καταμόνας.

[Ἰδιον:] ιδιωτικόν. τὸ γὰρ συμβαῖνον ἴδιον ἦν καὶ παρηλλαγμένον. τουτέστι σπανίως συμβὰν γενέσθαι. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς τά τε ἄλλα καὶ τὰς περὶ τὸν Φάρον ιδιότητας.

[Ἰδιον·] τοῦτο διττόν ἐστιν, εἴτε ὡς μέρους ἴδιον· ὡς λέγομεν ἴδιον τοῦ ποδὸς τὸ βαδίζειν· οὐ γὰρ ὡς μὴ δεόμενον τοῦ ὅλου λέγομεν ἴδιον εἶναι τὸ βαδίζειν· δεῖται γάρ· ἀλλ' ὡς τοῦ μορίου τούτου παρὰ τὰ ἄλλα μόρια ἴδιον ὂν· ἢ τὸ μὴ δεόμενον τοῦ ὅλου πρὸς ὑπαρξιν, ὡς εἴ τις εἴποι, ὅτι ἡ γλισχρότης ἢ ἐν τῷ ὕδρελαίῳ ἰδίᾳ ἐστὶ τοῦ ἐλαίου, ἢ ἡ γλυκύτης ἢ ἐν τῷ μέλιτι ἰδίᾳ ἐστὶ τοῦ μέλιτος. λέγει οὖν ὁ τοιοῦτος τὸ ἴδιον οὐχ ἀπλῶς ὡς μέρος, ἀλλ' ὡς μὴ δεόμενον τοῦ ὅλου πρὸς ὑπαρξιν· οὐ γὰρ δεῖται τοῦ οἶνομέλιτος, ἵνα συστήῃ ἡ γλυκύτης, ἀλλ' ἔστι τοῦ ὅλου χωριστή· ἔστι γὰρ ἐν μόνῳ τῷ μέλιτι. καὶ ἴδιον ἔχουσιν οἱ Κελτίβηρες κατὰ τὸν πόλεμον· θεωροῦντες γὰρ τοὺς παρ' αὐτῶν πεζοὺς πιεζομένους, παρακαταβάντες ἀπολείπουσι τοὺς ἵππους ἐστῶτας ἐν τάξει. ἄκροις γὰρ τοῖς ἀγωγεῦσι τῶν ἵππων πασσαλίσκους μικροὺς ἀπηρτηκότες ἐπιμελῶς πήξαντες πειθαρχεῖν διδάσκουσι τοὺς ἵππους ἐστῶτας ἐν τάξει, μέχρι ἀνακάμψαντες ἀνασπά σῶσι τοὺς παττάλους.

[Ἰδιοξενία.] δεδιῶς μὴ διὰ τὴν ιδιοξενίαν, ἣν ἔχει πρὸς Ἀρχίδαμον.

[Ἰδιόξενος:] ὁ ἰδίᾳ καθ' ἑαυτὸν ξένος ὢν· πρόξενος δὲ ὁ νέηλος πόλεως ξένης, παρ' ᾧ καὶ οἱ πρέσβεις κατάγονται· καὶ προσάγει τὰς πρεσβείας οὗτος πρὸς τὸ δημόσιον καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖ καὶ διαπράττει ἐν τῇ πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ, τὰ τῇ πόλει ἐκείνῃ διαφέροντα, ἧς προξενεῖ. δορύξενος δὲ ὁ ἐκ πολέμου ξένος γεγωνῶς τινι· ἀστόξενος δὲ ὁ ἐκ προγόνων μὲν ἀστῶν, αὐτὸς δὲ ξένος καὶ ἀνανεώσεως δεόμενος· οἷον Ἀγαμέμνων ἐν Λυδία. Ἀππιανός· ὁ δὲ στρατηγὸς αἰσθόμενος παρ' ιδιοξένων ἐξήγγειλεν Ὀστιλίῳ.

[Ἰδιοπραγεῖ:] τὰ ἴδια πράσσει, ἡσυχάζει.

[Ἰδιότης:] ἡ συγγένεια· καὶ κλίνεται ιδιότητος. καὶ **[Ἰδιοτεία.]**

[Ἰδίῳ:] κοπιῶ, ἰδρῶ.

[Ἰδίωμα·] τὸ δὲ τῆς χώρας ἰδίωμα συνήργει αὐτῷ· σύνδενδρος γὰρ ἦν.

[Ἰδίως:] καταμόνας, χωρίς.

[Ἰδιώσασθαι:] ιδιοποιήσασθαι.

[Ἰδιῶται:] ἀντὶ τοῦ πολῖται. οὕτως Θουκυδίδης. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βατράχοις ἰδιώτας τοὺς ἰδίους λέγει· περὶ τοὺς ξένους καὶ τοὺς ἰδιώτας· κατὰ παραγωγὴν ἴδιος, ἰδιώτης. ἰδιώτης δὲ λέγεται, ὁ πρὸς γένος ἴδιος, καὶ ὁ ἀμαθής. καὶ ἐν Πλούτῳ ἴδιον τὸ ιδιωτικόν φησιν.

[Ἰδιώτης:] ὁ ἀγράμματος. Δαμάσκιος περὶ Ἰσιδώρου φησί· πάντων τῶν καθ' αὐτὸν ιδιωτῶν ὁμοίως καὶ φιλοσόφων ἐχέμυθος ἐς τὰ μάλιστα καὶ κρυψίνους ἦν, ἀλλ' εἰς γε συνάυξησιν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας μείωσιν ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχὴν. καὶ **[Ἰδιωτεία. Ἰδμεν:]** οἶδαμεν.

[Ἰδμονα:] ἔμπειρον. καὶ **[Ἐπιῖδμονα.]** τὸν κύνα τὸν πάσης κρατερῆς ἐπιῖδμονα θήρης.

[Ἰδνωθεῖς:] καμφοθείς.

[Ἰδομενεύς:] ιστορικός. ἔγραψεν ἱστορίαν τῶν κατὰ Σαμοθράκην.

[Ἰδοσάν σε ὕδατα:] δευτέρου ἀορίστου.

[Ἰδού:] ἀντὶ τοῦ λάβε, κράτει.

[Ἰδού, θέασαι. Ἰδριεύς:] δυνάστης ἦν οὗτος ἐν Καρίᾳ, υἱὸς Ἑκατόμνου, ἀδελφὸς δὲ Μαυσώλου καὶ Ἀρτεμισίας.

[Ἰδριας:] ἐμπείρους. πολέμων τε γὰρ ἡμᾶς Ἰδριας ὄντας ἀμωσγέπως εὐρήσοιτε ἄν. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι **[Ἰδρίτης·]** ἰδρίτα καὶ γαίης, ἰδρίτα καὶ πελάγευς. Σοφοκλῆς· εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν λόγων Ἰδρις, σχεδὸν τι τὴν σὴν οὐ κατασχύνω φύσιν. τουτέστι ζηλῶ σε.

[Ἰδρίω:] ἰδρῶ.

[Ἰδρις:] ἔμπειρος. ἀπὸ τοῦ ἰδω, ἴσω. καὶ ἴδιος, ὁ ἐν γνώσει ἡμῖν ὢν. παρὰ τὸν μέλλοντα αὐτοῦ ἴστωρ. καὶ εἰδήμων ἀπὸ τοῦ εἰδῶ, εἰδήσω. γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ εἶδω, εἴσω, εἴσος καὶ ἴσος. κυρίως γὰρ ἴσος ἐστὶν ὁ ὁμοίος τινι.

[Ἰδρώνοντας:] ἰδρουῖντας.

[Ἰδρῶτι·] λελεῖψεται ἡμῖν ἰδρῶτι πολλῷ λούεσθαι. ἰδρῶτι περιρρεόμενοι ὥρα θέρους ὑπὸ τροφῆς ὄντες βαρεῖς καὶ δυσκίνητοι.

[Ἰδρυμένος:] τεθεμελιωμένος.

[Ἰδρύω·] αἰτιατικῇ. καὶ **[Ἰδρυνθέντι.]**

[Ἰδρύσαντο:] ἐκάθισαν, ἰδρυσαν. ὁ δὲ ἐπὶ κολώνης τινὸς ἰδρύσας τοὺς περὶ αὐτὸν ἵππεῖς ἐσκόπει τὴν θέσιν τοῦ στρατοπέδου. ἀντὶ τοῦ στήσας.

[Ἰδρυσίς:] ἐδραία ἀσφάλεια.

[Ἰδρυται. Ἰαίνεσθαι:] εὐφραίνεσθαι. καὶ **[Ἰαινόμενοι. Ἰαιρα:]** ὄνομα κύριον.

[Ἰεβοῦς:] ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα πόλεως. καὶ ἐξ αὐτοῦ **[Ἰεβουσαῖος. Ἰεζάβελ,]** γυνὴ τοῦ Ἀχαάβ βασιλέως, γύναιον δραστήριον καὶ τολμηρόν, εἰς τοσαύτην ἀσέβειαν καὶ μανίαν προέπεσεν ὥστε καὶ ναὸν τῷ Τυρίων καὶ Σιδωνίων θεῷ κατασκευάσαι. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἀχαάβ ἀνοία καὶ πονηρία πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερβέβηκεν. ἐπὶ τούτων ἦν Ἡλίας ὁ προφήτης.

[Ἰεζάβελ,] τοῦ Ἀχαάβ βασιλέως γυνή· ὑφ' ἧς διωκόμενος Ἡλίας ἐν ἄρματι πυρὸς μετετέθη· ἦν Ἰοῦς ὁ βασιλεὺς ρίπτει ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ κυσὶ παραδίδωσι βρῶσιν.

[Ἰεζεκίηλ:] ὄνομα κύριον.

[Ἰεμενεί:] ὄνομα κύριον.

[Ἰέμενοι:] ἐπιθυμοῦντες· προθυμούμενοι.

[Ἰέμην:] ἐπορευόμενην. εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἰέμην.

[Ἰέναι:] πορεύεσθαι, ἢ πορευθῆναι.

[Ἰένται:] ὁρμῶσιν. οἱ δὲ γευσάμενοι τῆς νίκης τέλεον ἔεντο κρατηθῆναι· ἐφίεντο.

[Ίέντες:] ἀφιέντες. Ἀππιανὸς περὶ τῶν Κελτῶν φησιν· οὓς γυμνοὺς ἐπεδείκνυε Ῥωμαίοις. οὗτοί εἰσιν οἱ τὴν βοήν τὴν βαρεῖαν ἰέντες ὑμῖν ἐν ταῖς μάχαις καὶ τὰ ὄπλα παταγοῦντες καὶ ξίφη μακρὰ καὶ κόμας αἰωροῦντες, ὧν τὸ ἄτολμον ὀρῶντες καὶ τὸ σῶμα μαλακὸν καὶ ἄτονον προσίετε τῷ ἔργῳ.

[Ίεντο:] προεθυμοῦντο, προηροῦντο.

[Ίερὰ νόσος:] αὕτη τῇ σελήνῃ ἀνάκειται· ὑπὸ γὰρ ταύτην γίνεσθαι φασιν.

[Ίέραξ:] εἶδος ὄρνιθος. λύσις ὀνείρου· κίρκος κατασχὼν οὗ θέλεις πάντως τύχης. χειρὸς πετασθεὶς κίρκος ἄρχουσι βλάβη.

[Ίέραξ:] εἷς ἦν τῶν Ἀμφιπολιτῶν πεμφθέντων πρέσβων Ἀθήναζε, βουλομένων αὐτῶν Ἀθηναίοις παραδοῦναι τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν.

[Ίερὰ ὁδός:] ἦν οἱ μύσται πορεύονται ἀπὸ τοῦ Ἄστεος ἐπ' Ἐλευσίνα.

[Ίερᾶσθαι:] ἱεουργεῖν. ἢ **[Ίερᾶσθαι,]** τοὺς ἱεροὺς νενομίσθαι.

[Ίερατική] καὶ φιλοσοφία οὐκ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἄρχονται ἀρχῶν. ἀλλ' ἡ μὲν φιλοσοφία ἀπὸ τῆς μιᾶς τῶν πάντων αἰτίας εἰς τὴν ὑποστάθμην τῶν ὄντων καθήκουσα, διὰ μέσων τῶν ὄλων γενῶν, θεῶν τε καὶ τῶν μετὰ θεοὺς κρείττωνων καὶ ἐν τρίτῳ, φασί, βήματι φαινομένων. ἐν γὰρ οὐδὲν ἐστὶ τῶν καθόλου προειρημένων τοῖς ἐκατέρωθι φιλοσόφοις, ὥστε καὶ ῥαδίαν εἶναι τὴν ἐφαρμογὴν τῷ βουλομένῳ προσαρμόττειν τοῖς Αἰγυπτίοις τὰ τῶν Ἑλλήνων. τὴν δὲ ἱερατικὴν, ἣ ἐστὶ θεῶν θεραπεία, ἐντεῦθεν ποθεν ἀπὸ τῶν περικοσμίων αἰτιῶν ἄρχεσθαι καὶ περὶ ταῦτα πραγματεύεσθαι, ψυχῶν περὶ ἀθανασίας, ὅτι κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ Αἰγυπτίοις φιλοσοφεῖται· τῶν τε ἐν ἄδου μυρίων λήξεων παντοίων πρὸς ἀρετὴν καὶ κακίαν ἀφωρισμένων, ἔτι τῶν περὶ τὸν βίον μυρίων μεταβολῶν, ὡς ἄλλοτε ἐν ἄλλοις σώμασιν ἢ γένεσιν ζῶων καὶ φυτῶν διατριβουσῶν. Αἰγύπτιοι δὲ ταῦτά εἰσιν οἱ πρῶτοι φιλοσοφοῦντες· ἀπὸ γὰρ τῶν Αἰγυπτίων ἕκαστα τούτων οἱ Πυθαγόρειοι ἐξήνεγκαν εἰς τοὺς Ἕλληνας.

[Ίέρατο:] ὑπερσυντελικὸς διὰ τοῦ ο μικροῦ. **[Ίεράτω]** δὲ κατὰ νόμον ὀργιαζέτω καὶ θυέτω· ὀργεῶνες γὰρ οἱ θύται.

[Ίερὰ τριήρης] λέγοιτ' ἂν ἡ Πάραλος.

[Ίερεμίας:] ὄνομα κύριον. ζητεῖ περὶ τῶν ἁγίων ὁστών τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἀργόλαι.

[Ίέρουσεν:] ἔθυσεν.

[Ίέρεια:] θύτρια.

[Ίερείας ἐνύπνιον:] ἄλλοι δὲ φασὶ δεῖν μᾶλλον Ἱμεραίας ἐνύπνιον λέγεσθαι. Ἱμεραία δὲ γραῦς τις ὥς φασιν ὁρᾷ ἐαυτὴν ἐδόκει ἀναγομένην εἰς οὐρανοῦς· καὶ δῆτα ἐλθοῦσαν εἰς τὰ τοῦ Διὸς οἰκήματα θεάσασθαι ἄνδρα πυρρὸν δεδεμένον ἀλύσει σιδηρᾷ, ὑπὸ τὸν βασιλεῖον θρόνον· πυθομένην δὲ τίς εἶη, ὁ ἀλάστωρ, ἀκοῦσαι, τῆς Σικελίας. τὸ μὲν ἐνύπνιον ἐν τούτῳ. ὕστερον δὲ χρόνοις ἰδοῦσα τυραννοῦντα τὸν Διονύσιον τό τε ὄναρ πολλοῖς διηγήσατο καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν τεθεαμένον ἀπήγγειλεν· ἦν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε Διονύσιος.

[Ίερεῖον:] θῦμα, πᾶν τὸ θυόμενον θεῷ.

[Ίερείτης:] ὁ ἱερεὺς.

[Ίερή:] θαυμαστή.

[Γερικό:] ὄνομα πόλεως. καὶ **[Γερικούντια τείχη. Γερικούντια]** τείχη διὰ τοῦ ι· **[Σεμιράμεια]** δέ.

[Γεροβάαλ:] οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Γεδεὼν διὰ τὸ καταβαλεῖν τὸ ἱερὸν τοῦ Βάαλ.

[Γεροβοάμ,] ἀδελφὸς Γεδεὼν, πλείστας εἶχε γυναῖκας, ἐξ ὧν υἱοὺς ο' πεποίητο καὶ ἓνα ἐκ παλλακῆς. ὅτι Ἰωνάθαν εἰς Γαριζὶν ἀνελθὼν (ὅπερ ἅγιον ὄρος ἐρμηνεύεται) μῦθόν τινα διηγησάμενος προεδήλωσε τοῦ τε Ἀβιμέλεχ καὶ τῶν ὑπηκόων τὴν μέλλουσαν ἔχθραν ἀποβήσεσθαι. ὅτι Ἰεροβοάμ ὑπονοήσας, εἰ ἀνέρχοιτο ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλὴμ προσκυνήσων, ἐπιστρέψειν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀποστασίας ἐπὶ τὸ Δαβὶδ γένος, δαμάλεις δύο χρυσᾶς, τὴν μὲν ἐν Βεθὴλ, τὴν δὲ ἐν φυλῇ Δὰν ἀναθείς, ἐκέλευε τούτους ἡγεῖσθαι θεοὺς, οἱ ἐξήγαγον τοὺς πατέρας ἐκ γῆς Αἰγύπτου· κἀνταῦθα προσκυνεῖν ἐδικαίου παραιτοῦ μένους Ἱερουσαλὴμ, προφάσει πορείας τῆς πολλῆς· ἱερεῖς τε ὡς ἔτυχεν ἐπέστησε· τοὺς γὰρ Λευίτας ἐξέωσεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἑορτὰς δὲ τὰς αὐτὰς ἔταξε ταῖς ἐν τῷ ναῷ. καὶ ὁ λαὸς εὐδιάφθορος ὧν ἐξηκολούθησεν οὐκ ἄκων.

[Γεροβοάμ·] οὗτος κατασκευάσας βασιλείον ἐν Σικίμῳ πόλει ἐν ταύτῃ τὴν δίαίταν ἔσχε, κατεσκεύασε δὲ καὶ ἐν Φανουήλ πόλει λεγομένη. μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς σκηνοπηγίας ἑορτῆς ἐνίστασθαι μελλούσης, λογισάμενος, ὥς, ἐὰν ἐπιστρέψῃ τῷ πλήθει προσκυνῆσαι τὸν θεὸν εἰς Ἱεροσόλυμα πορευθέντι καὶ ἐκεῖ τὴν ἑορτὴν διαγαγεῖν, μετανοῆσαν ἴσως καὶ δελεασθὲν ὑπὸ τοῦ ναοῦ καὶ τῆς θρησκείας τῆς ἐν αὐτῷ τοῦ θεοῦ, καταλείψει μὲν αὐτόν, προσχωρήσει δὲ τῷ πρώτῳ βασιλεῖ καὶ κινδυνεύσει τούτου γενομένου τὴν ψυχὴν ἀποβαλεῖν, ἐπιτεχνᾷται τι τοιοῦτον. δύο ποιήσας δαμάλεις χρυσᾶς καὶ οἰκοδομήσας ναῖσκους τοσοῦτους, ἓνα μὲν ἐν Βεθὴλ πόλει, τὸν δὲ ἕτερον ἐν Δάμῃ (ἣ ἐστὶ πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ μικροῦ Ἰορδάνου), τίθησι τὰς δαμάλεις ἐν ἑκατέρῳ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι ναῖσκων καὶ παραινεῖ αὐτοὺς θῆσαι ταύτας.

[Γεροβοάμ,] βασιλεὺς ἕτερος τῶν Ἰσραηλιτῶν ἔτη μ'. ὅς τὰ μὲν εἰς θεὸν ὑβριστὴς ἦν καὶ παράνομος δεινῶς ἐγένετο, εἰδωλὰ τε σεβόμενος καὶ πολλοῖς ἀτόποις καὶ ξένοις ἐγχειρῶν ἔργοις· ὅς τῷ λαῷ τῶν Ἰσραηλιτῶν μυρίων κακῶν αἴτιος ὑπῆρχεν. ζῆτει περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἀχίας.

[Γερογλυφικά] ἔγραψεν ὁ Χαιρήμων.

[Γερογραμματεῖς·] οὗτοι παρ' Αἰγυπτίοις ἦσαν δεινοὶ περὶ τῶν μελλόντων τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν. καὶ τούτων τις ἀγγέλλει τῷ βασιλεῖ τεχθήσεσθαι τινα κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τοῖς Ἰσραηλίταις, ὅς ταπεινώσει μὲν τὴν Αἰγυπτίων ἡγεμονίαν, αὐξήσει δὲ τοὺς Ἰσραηλίτας τραφεῖς ἀρετῇ τε πάντας ὑπερβαλεῖ καὶ δόξαν ἀείμνηστον κτήσεται· περὶ Μωϋσέως λέγων. καὶ αὐθις· Συήνης, Αἰγυπτίων βασιλεὺς, δίκαιος πάνυ. ἔπεται δὲ τῷ τρόπῳ τοῦ ἀνδρὸς τοῦδε ἄλλα μὲν ἐκ θεοῦ ἀγαθὰ, καὶ μέντοι καὶ ἱερογραμματέα ἄδουσιν οἱ Αἰγύπτιοι λόγοι κατ' αὐτὸν γενέσθαι θεοφιλεῖ τε καὶ ἐς πολλὰ λυσitteλῇ, ὄνομα αὐτῷ Ἰαχίμ· ὃν φασὶ περιάπτων καὶ ἐπαιδῶν ἔμπειρον γενέσθαι.

[Γεροκῆρυξ.]

[Γεροκλῆς,] φιλόσοφος, Ἀλεξανδρεὺς. οὗτος μετὰ τοῦ ἀτρέπτου καὶ μεγαλοπρεποῦς εὐρους τε τὴν διάνοιαν εἰς ὑπερβολὴν καὶ διαφέρων εὐγλωττία καὶ εὐπορία τῶν καλλίστων ὀνομάτων καὶ ῥημάτων κατέπληττε πανταχοῦ τοὺς ἀκροωμένους. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ μαθητὴς Θεοσέβιος, ἀνὴρ, εἴπερ τις ἕτερος ὧν ἡμεῖς ἴσμεν, εἰωθὼς ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχάς. ἔλεγε δὲ ὁ αὐτὸς Θεοσέβιος ἐξηγούμενον φάναι ποτὲ τὸν Ἱεροκλέα, κύβοις ἐοικέναι τοὺς Σωκράτους λόγους· ἀπτῶτας γὰρ εἶναι πανταχοῦ, ὅπῃ ἂν πέσωσι. τοῦ δὲ Ἱεροκλέους τὸ ἀνδρεῖον καὶ μεγαλόθυμον ἦθος ἀπέδειξεν ἢ συμβᾶσα τύχη περὶ αὐτόν. εἰς γὰρ τὸ Βυζάντιον ἀνελθὼν προσέκρουσε τοῖς κρατοῦσι καὶ εἰς δικαστήριον ἀχθεὶς ἐτύπτετο τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς. ρέομενος δὲ τῷ αἵματι, βάψας κοίλην

τὴν χεῖρα προσραίνει τὸν κριτὴν ἅμα λέγων· κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα. φυγὴν δὲ κατακριθεὶς καὶ ἐπανελθὼν χρόνῳ ὕστερον εἰς Ἀλεξάνδρειαν συνεφιλοσόφει τὰ εἰωθότα τοῖς πλησιάζουσιν. ἔξεστι δὲ μαθεῖν τὴν Ἱεροκλέους μεγαλογνώμονα φρόνησιν ἀπὸ τῶν συγγραμμάτων, ὧν γέγραphen εἰς τὰ Χρυσᾷ ἔπη τῶν Πυθαγορείων καὶ ἐτέρων βιβλίων περὶ προνοίας συχνῶν· ἐν οἷς φαίνεται ὁ ἀνὴρ τὴν μὲν ζωὴν ὑψηλόφρων, τὴν δὲ γνῶσιν οὐκ ἀκριβής.

[Ἱερολογία:] ἡ θεία λειτουργία.

[Ἱερομηνία:] ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα.

[Ἱερομηνία:] ἑορτώδεις ἡμέραι ἱερομηνία καλοῦνται. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους.

[Ἱερομνήμονες:] οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς.

[Ἱερομνήμονες:] οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἐκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν οὕτω καλοῦνται.

[Ἱερομύστης:] ἱερὰ μυστήρια εἰσηγούμενος, ἅγιος.

[Ἱερὸν:] ἅγιον, τῷ θεῷ ἀνατεθειμένον. **[Ἱερὸν]** γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἀνατιθέμενον τοῖς θεοῖς. καὶ παροιμία· **[Ἱερὸν ἢ συμβουλή,]** παροιμία ἐπὶ τῶν δεινῶν συμβουλεύειν.

[Ἱερὸν ἰχθῦν:] Ὅμηρος τὸν ἄνετον καὶ αὐτεξούσιον λέγει, οὐ τὸν κάλλιχθιν ἢ τὸν πομπίλον, ὥς τινες.

[Ἱερὸν τι νεωκορήσας:] ἀντὶ τοῦ εὐφημότερον ἱερατεύσας.

[Ἱερόντιον:] ὄνομα πόλεως.

[Ἱεροποιός, Ἱεροσόλυμα:] ὄνομα πόλεως.

[Ἱερὸς πόλεμος·] δύο ἐγένοντο ἱεροὶ πόλεμοι· Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς βουλομένους ἀφελέσθαι Φωκέων τὸ μαντεῖον, νικήσαντες δὲ Φωκεῦσι πάλιν ἀπέδωκαν· ὁ δὲ ἕτερος Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους ὑπὲρ Φωκέων, διὰ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν.

[Ἱερὸς] λέγεται καὶ ὁ εὐσεβής.

[Ἱερουργῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ἱερουσαλήμ:] ὄνομα πόλεως. ζήτηι τὴν ἄλωσιν αὐτῆς ἐν τῷ Ἀντίοχος.

[Ἱεροφάντης:] μυσταγωγός, ἱερεὺς. καὶ ὥς οὐ μέλει τῶν Ἀθηναίων θεῷ δεῖξαι φλεγόμενος, ὥθησεν ἑαυτὸν φέρων ἐς τὸ μέγαρον· ἔνθα δήπου τῷ μὲν ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ τὸν τῆς τελετῆς νόμον, ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἔξῃν. ἐπεὶ δὲ ἐτολμήθη οἱ τὸ τόλμημα, φρίκη τις αὐτὸν περιέρχεται καὶ νοσεῖ νόσῳ μακροτάτῃ.

[Ἱεροφάντης:] οὕτως ὠνομάσθαι φασὶ τὸν πρῶτον ἱεροφάντην, τὸν ἀποφήναντα ἐκ τοῦ πολέμου ἀπὸντα τὰ ἱερά.

[Ἱεροφώνων:] μεγαλοφώνων.

[Ἱερῶ:] θεῖω, ἥτοι μεγάλω.

[Ἱέρων·] οὗτος τύραννος ἦν, ὃς πρῶτον μὲν δι' ἑαυτοῦ κατεκτήσατο τὴν τῶν Συρακουσίων βασιλείαν καὶ τῶν συμμάχων ἀρχήν, οὐ πλοῦτον οὐ δόξαν οὐχ ἕτερον οὐδὲν ἐκ τῆς τύχης ἔτοιμον

παραλαβών, καὶ μὴν οὐκ ἀποκτείνας οὐ φυγαδεύσας οὐ λυπήσας οὐδένα τῶν πολιτῶν. καὶ διεφύλαξε τὸν αὐτοῦ τρόπον· ἔτη γὰρ πεντήκοντα καὶ τέτταρα βασιλεύσας διετήρησε μὲν τῇ πατρίδι τὴν εἰρήνην, διεφύλαξε δ' αὐτῷ τὴν ἀρχὴν ἀνεπιβούλευτον, διέφυγε δὲ τὸν ταῖς ὑπεροχαῖς παρεπόμενον φθόνον· ὅς γε πολλάκις ἐπιβαλλόμενος ἀποθέσθαι τὴν δυναστείαν ἐκωλύθη κατὰ κοινὸν ὑπὸ τῶν πολιτῶν. εὐεργετικώτατος δὲ καὶ φιλοδοξότατος, ἐν περιουσίᾳ δὲ καὶ τρυφῇ καὶ δαψιλείᾳ πολλῇ διαγενόμενος ἐβίωσε πλείω τῶν ἑ' ἐτῶν, διεφύλαξε δὲ τὰς αἰσθήσεις πάσας καὶ τὰ μέρη τοῦ σώματος ἀβλαβῆ. τοῦτο δέ μοι δοκεῖ σημεῖον οὐ μικρόν, ἀλλὰ παμμέγεθες εἶναι βίου σώφρονος.

[Ἰερώνυμος:] τύραννος γέγονεν οὗτος. τινὲς δὲ τῶν λογογράφων τῶν ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς αὐτοῦ γεγραφότων πολὺν τινα πεποίηται λόγον καὶ τῶν δεινῶν τῶν περὶ τὴν καταστροφήν αὐτοῦ συμβάντων, ὥστε μήτε Φάλαριν μήτ' Ἀπολλόδωρον μήτ' ἄλλον μηδένα γεγονέναι τύραννον ἐκείνου πικρότερον. καὶ παῖς παραλαβὼν τὴν ἀρχήν, εἴτα μῆνας οὐ πλείω τριῶν ἢ δώδεκα ζήσας μετήλλαξε τὸν βίον. κατὰ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον ἓνα μὲν τινα καὶ δεύτερον ἐστρεβλῶσθαι καὶ τινὰς τῶν φίλων καὶ τῶν ἄλλων Συρακουσίων ἀπεκτάνθαι δυνατόν, ὑπερβολὴν δὲ γεγονέναι παρανομίας καὶ παρηλλαγμένην ἀσέβειαν οὐκ εἰκός. καὶ τῷ μὲν τρόπῳ διαφερόντως εἰκαῖον αὐτὸν γεγονέναι καὶ παράνομον φατέον, οὐ μὴν εἷς γε σύγκρισιν ἀκτέον οὐδενὶ τῶν προειρημένων τυράννων. ἀλλὰ μοι δοκοῦσιν οἱ τὰς ἐπὶ μέρους γράφοντες πράξεις, ἐπειδὰν ὑποθέσεις εὐπεριλήπτους ὑποστήσωνται καὶ στενάς, πτωχεύοντες πραγμάτων ἀναγκάζεσθαι τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖν καὶ περὶ τῶν μηδὲ μνήμης ἀξίων πολλοὺς τινὰς διατίθεσθαι λόγους, ἔνιοι δὲ καὶ δι' ἀκρισίαν εἰς τὸ παραπλήσιον τούτοις ἐμπίπτουσιν. ὅσῳ γὰρ ἂν τις εὐλογώτερον καὶ περὶ ταῦτα τὸν ἀναπληροῦντα τὰς βίβλους καὶ τὸν ἐπιμετροῦντα λόγον τῆς διηγήσεως εἰς Ἰέρωνα καὶ Γέλωνα διάγοιτο, παρὲς Ἰερώνυμον. καὶ γὰρ τοῖς φιληκόοις ἡδίων οὗτος καὶ τοῖς φιλομαθέσι τῷ παντὶ χρησιμώτερος.

[Ἰερώνυμος,] Καρδιανός, ὃς τὰ ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πραχθέντα συνέγραψε. Καρδία δὲ ὄνομα πόλεως.

[Ἰερῶς:] μεγάλως.

[Ἰερῶσθαι·] φησὶ Θουκυδίδης· νομίσαντες κατὰ δὴ τινα παλαιὰν αἰτίαν οὐ καθαρὸς ὄντας ἱερῶσθαι. σημαίνει γὰρ τὸ ἱερούς νενομίσθαι, καὶ οἷον καθιερῶσθαι.

[Ἰεσσαί:] ὄνομα κύριον.

[Ἰέσθην:] προεθυμοῦντο, ἐπορεύοντο.

[Ἰεται:] προθυμεῖται, πορεύεται. καὶ **[Ἰετο. Ἰεφθάς,]** κριτῆς Ἰουδαίας, ὁ ῥυσάμενος τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Φυλιστιείμ· ὃς ἠῤῥατο τῷ θεῷ τὸ πρῶτον ὑπ' αὐτοῦ ὑπαντῶμενον καταθύειν. ἐπεὶ οὖν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐπὶ τοῖς νικητηρίοις ὀρχουμένην ἐθεάσατο, ταύτην εὐθέως ἀνεῖλε. διὸ δὴ αἱ τῶν Ἰουδαίων παρθέναι τετραήμερον αὐτῆς κατ' ἔτος ἐπετέλεσαν μνήμην.

[Ἰεχονίας:] ὄνομα κύριον.

[Ἰζάνω:] καθέζομαι.

[Ἰζει:] καθίζει, ἢ κάθηται.

[Ἰζήσας:] καθήσας.

[Ἰζηματίας:] εἶδος σεισμοῦ.

[Ἰει:] πέμπει, ἀφίησιν. ὁ δὲ ἴει ἑαυτὸν εἰς ὕδωρ ψυχρὸν φάσκων, γῆρας ἀνθρώπων εἶναι τὰ βαλανεῖα.

[Ἰείη κατὰ λαιμόν. Ἰείς:] ἀφιεῖς, τοξεύων. Σοφοκλῆς· ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίς. κατὰ μὲν τῶν μεγάλων ψυχῶν ἰείς τις οὐκ ἂν ἀμάρτοι· κατ' εὐτελοῦς δὲ ἰείς τις οὐκ ἂν πείθοι τὸν ἀκούοντα, πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει. τροπικῶς ἀπὸ τοξευόντων κατὰ μεγάλου σώματος, οἱ οὐχ ἀμαρτάνουσι. πιστὰ οὖν τοῖς ἀκούουσι τὰ κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον.

[Ἰείς:] ἀφιεῖς. πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἰείς. Ἀριστοφάνης φησίν.

[Ἰή:] τοῦτο ψιλοῦται, ὅταν μὴ ἦ ἐν ὕμνῳ· ἐκεῖ γὰρ δασύ ἐστίν. ὡς ἐφυμνίῳ δὲ κέχρηται Εὐριπίδης τῷ, ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν.

[Ἰή, ἰή, ἰή:] πρόσφθεγμά ἐστι καταφρονοῦντος. σημαίνει δὲ μῆκος τοῦτο λεγόμενον. φησὶ γάρ· ὅτου δὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν.

[Ἰῆ μιᾶ:] μιᾶ φωνῇ.

[Ἰη:] ἐπὶ μέλλοντος· ἀντὶ τοῦ ἔλθῃ.

[Ἰήϊος:] ὁ τοξότης, ὁ Ἀπόλλων. καὶ Ἡῖε Φοῖβε.

[Ἰηοῦ,] βασιλεὺς Σαμαρείας· ὃς ἀνεῖλεν Ἰεζάβελ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀχαάβ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἡλιοῦ τοῦ προφήτου. ὃς συναθροίσας πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἔφη μετὰ πανουργίας· Ἀχαάβ μὲν ἐδούλευσε τῷ Βάαλ ὀλίγα, Ἰηοῦ δὲ πολλὰ δουλεύσει αὐτῷ. καὶ νῦν πάντας καλέσατε πρὸς με τοὺς προφήτας καὶ ἱερεῖς τοῦ Βάαλ, ὅτι μεγάλη μοι θυσία τῷ Βάαλ. πᾶς γάρ, ὃς ἂν ἀπολείψῃ, οὐ ζήσεται. συναθροισθέντες οὖν ἅπαντες, καὶ τοῦ εἰδωλείου πλησθέντος στόμα πρὸς στόμα, ἔφη· ἐρευνήσατε, εἰ ἔστι τῶν δούλων κυρίου τις, καὶ μὴ εὗρεθέντος, ἀνέκτεινε πάντας καὶ τὸν Βάαλ ἐνέπρησε. πλὴν οὐκ ἐφύλαξεν εἰς τέλος πορεύεσθαι ἐν νόμῳ κυρίου.

[Ἰηῖων:] τῶν μετ' εὐχῆς γινομένων· ἢ τῶν λοιμικῶν· Ἰήϊος γὰρ Ἀπόλλων, εἰς ὃν ἡ ἀγνεία τῶν λοιμῶν ἀναφέρεται· ἢ ὅτι ἐπίφθεγμα κοινόν ἐστι καὶ Ἀρτέμιδος. αἱ δὲ γυναῖκες ἐν ταῖς ἀνάγκαις τὰς τοιαύτας ἀφίᾳσι φωνάς. οἱ δὲ ἀκούουσι τῶν θρηνητικῶν. Σοφοκλῆς· οὐδὲ ἰηῖων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες, τουτέστιν οὐ περιγίνονται τῶν πόνων.

[Ἰηλα:] ἐδέσμευσα. καὶ **[Ἰῆλαι,]** ἐπικάμψαι.

[Ἰηλεμῆσαι:] θρηνηῖσαι. καὶ **[Ἰηλεμῆσθαι,]** τεθρηνηῖσθαι.

[Ἰησιν:] ἀφίησιν. σχίζων τις ξύλα, ὡς εἶδε τὸν Κλέαρχον προσιόντα, ἵησι τῇ ἀξίνῃ. Ξενοφῶν.

[Ἰησιν:] ἀπέλθῃ.

[Ἰησονίδης:] Ἰάσονος παῖς.

[Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς καὶ θεὸς ἡμῶν·] ὅτι ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ἰουστινιανοῦ γέγονεν ἄνθρωπος τις, ἀρχηγὸς τῶν Ἰουδαίων, Θεοδόσιος ὄνομα αὐτῷ, ὃς πλείστοις τῶν Χριστιανῶν γνωστὸς ὑπῆρχε καὶ αὐτῷ τῷ μνημονευθέντι πιστῷ βασιλεῖ. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἦν τις ἄνθρωπος Χριστιανὸς (Φίλιππος ὄνομα αὐτῷ) τὴν μέθοδον ἀργυροπράτης. οὗτος γνωστῶς ἔχων τὰ πρὸς τὸν Θεοδόσιον καὶ πολλὴν πρὸς αὐτὸν σφύζων τὴν γνησιότητα προετρέπετο αὐτὸν καὶ ἐνουθέτει γενέσθαι Χριστιανόν. ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν ὁ προλεχθεὶς Φίλιππος πρὸς τὸν λεχθέντα Θεοδόσιον τοιαῦτά τινα ἔλεγε· τί δὴ ποτε σοφὸς ἀνὴρ ὑπάρχων καὶ ἀκριβῶς ἐπιστάμενος

τὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν προκεκηρυγμένα τοῦ δεσπότου Χριστοῦ οὐ πιστεύεις αὐτῷ καὶ γίνῃ Χριστιανός; πέπεισμαι γὰρ περὶ σοῦ, ὅτι οὐκ ἀγνοῶν τὰ τῶν θεοπνεύστων γραφῶν προλεχθέντα περὶ τῆς περὶ τοῦ κοινοῦ ἡμῶν δεσπότου Χριστοῦ παρουσίας παραιτῇ τοῦ γενέσθαι Χριστιανός. σπεῦσον οὖν σῶσαι τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν, πιστεύων εἰς τὸν σωτῆρα καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα μὴ ἐπιμένων τῇ ἀπιστίᾳ κρίσεως αἰώνιου ὑπεύθυνον σεαυτὸν καταστήσης. ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἰουδαῖος παρὰ τοῦ Χριστιανοῦ λεγόμενα πρὸς αὐτὸν ἀπεδέξατο αὐτὸν εὐχαριστίας τε αὐτῷ τὰς διὰ λόγων προσήγαγε καὶ τοιαῦτα πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο· ἀποδέχομαι τὴν κατὰ θεόν σου ἀγάπην, ὅτι τὰ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἐμῆς ψυχῆς σπουδάζων ἀγωνίζῃ Χριστιανόν με γενέσθαι προτρεπόμενος. διὸ ὡς ἐπὶ τοῦ θεοῦ τοῦ τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἐπισταμένου καὶ θεωροῦντος ἀδόλως καὶ ἀνυποκρίτως καὶ μετὰ πάσης ἀληθείας τοὺς πρὸς σε λόγους ποιήσομαι. ὅτι μὲν οὖν παραγέγονεν ὁ ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν προκεκηρυγμένος Χριστός, ὁ ὑφ' ὑμῶν τῶν Χριστιανῶν προσκυνούμενος, πεπληροφόρημαι καὶ ὁμολογῶ τεθαρρηκώς, ὡς πρὸς γνήσιόν μου φίλον, ὡς καὶ τὰ πρὸς εὐεργεσίαν μοι αἰεὶ σπουδάζοντα· ἀλλὰ ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ κρατούμενος οὐ γίνομαι Χριστιανός καὶ ἐν τούτοις καταγινώσκω ἑαυτοῦ. νῦν γὰρ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἀρχηγός εἰμι τῶν Ἰουδαίων καὶ τιμῆς πολλῆς καὶ δώρων πολλῶν καὶ πάντων τῶν πρὸς τὴν ζωὴν ταύτην ἐπιτηδεῖν ἐν ἀπολαύσει τυγχάνων. ὑπολαμβάνω δέ, ὅτι οὐδὲ εἰ πατριάρχης τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας γένωμαι ἢ ἀρχὰς μείζονας καὶ ὑπεροχὰς λαμβάνω παρ' ὑμῶν, τοσαύτης θεραπείας ἀξιώθῃσομαι. ἵνα οὖν μὴ τῶν δοκούντων τερπνῶν εἶναι ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ἐκπέσω, καταφρονῶ τῆς μελλούσης ζωῆς κακῶς τοῦτο ποιῶν. ἵνα δὲ τοὺς λόγους μου ἀληθεῖς τῇ σῇ ἀγάπῃ παραστήσω, θαρρῶ σοι μυστήριον, ὃ ἐστὶ παρ' ἡμῖν τοῖς Ἑβραίοις ἀποκεκρυμμένον, ἐξ οὗ ἀκριβῶς ἐπιστάμεθα, ὅτι ὁ ὑφ' ὑμῶν τῶν Χριστιανῶν προσκυνούμενος Χριστός αὐτός ἐστιν ὁ ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν προκεκηρυγμένος· οὐ μόνον ἐξ αὐτῶν τῶν προγεγραμμένων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν ἐναπογράφου καὶ ἀποκεκρυμμένου μυστηρίου. ἔστι δὲ ὁ λόγος τοῦ μυστηρίου τοιοῦτος. κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ἡνίκα ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼς ἐκτίζετο, συνήθεια ἦν παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, ἰσαριθμούς τῶν παρ' ἡμῖν γραμμάτων εἰκοσιδύο τυχανόντων ἱερεῖς ἐν τῷ ναῷ καθίστασθαι· ὅθεν καὶ τὰ θεόπνευστα βιβλία εἰκοσιδύο ἀπαριθμούμεθα. κῶδιξ οὖν ἀπέκειτο ἐν τῷ ναῷ, ἐν ᾧ ἐπεγράφετο ἐκάστου ἱερέως τῶν κβ' ἢ προσηγορία καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς. ἐνὸς οὖν τελευτήσαντος τῶν ἱερέων οἱ λοιποὶ συνήρχοντο ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐκ κοινοῦ ψηφίσματος καθίστων ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἕτερον ἱερέα, πληροῦντες τὸν ἀριθμὸν τῶν κβ' ἱερέων. καὶ ἐπεγράφετο ἐν τῷ κώδικι, ὅτι τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐτελεύτησεν ὁ δεῖνα ἱερεὺς, ὁ υἱὸς τοῦδε καὶ τῆςδε, καὶ ἀντ' αὐτοῦ προεχειρίσθη ὁ δεῖνα. τούτου οὖν τοῦ ἔθους κρατοῦντος ἐν τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων, συνέβη κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους, καθ' οὓς ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ διέτριβε, τελευτῆσαι ἓνα ἐκ τῶν κβ' ἱερέων, πρὶν ἄρξῃται ἐμφανίζειν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ διδάσκειν πιστεύειν τοὺς ἀνθρώπους εἰς αὐτόν. συνῆλθον οὖν οἱ λοιποὶ ἱερεῖς ἐπὶ τῷ ποιῆσαι ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἱερέως ἕτερον ἱερέα· καὶ ἐκάστου προβαλλομένου τὸν νομιζόμενον αὐτῷ ἄξιον τοῦ γενέσθαι οἱ λοιποὶ τοῦτον ὡς ἐλλιπῶς ἔχοντα πρὸς ἀρετὴν, ἐξ ἧς ὀφείλει καταστήναι ἱερεὺς, ἀπεδοκίμαζον. εἰ γὰρ σοφὸς ἦν, ἦθει τε καὶ βίῳ χρηστός, ἐν ἀγνοίᾳ δὲ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἐτύγχανεν, ἀπρόσφορος ἱερατείας ἐκρίνετο. οὕτως οὖν πολλῶν ἱερέων ψηφισθέντων καὶ πάντων ἀποδοκιμασθέντων, εἷς τις ἱερεὺς ἐγερθεὶς ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει τοῖς λοιποῖς· ἰδοὺ, πολλοὶ ὑφ' ἡμῶν ὀνομασθέντες ἀνεπιτήδειοι εὐρέθησαν πρὸς ἱερωσύνην· δέξασθε οὖν καμὲ λέγοντα περὶ ἐνὸς ἀνθρώπου ὀφείλοντος προχειρισθῆναι ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἱερέως. ὑπολαμβάνω γάρ, ὅτι οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἀπαρεσθῆσεται τῷ παρ' ἐμοῦ γενομένῳ ψηφίσματι. ἐπιτρεψάντων δὲ τῶν λοιπῶν ἱερέων εἶπεν, ὅτι βούλομαι ἐγὼ γενέσθαι ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἱερέως Ἰησοῦν, τὸν υἱὸν Ἰωσήφ τοῦ τέκτονος· ὅστις νέος μὲν τῇ ἡλικίᾳ ἐστί, λόγῳ δὲ καὶ βίῳ καὶ ἡθεσι χρηστοῖς κεκόσμηται, καὶ

ὕπολαμβάνω μηδένα ποτέ τῶν ἀνθρώπων ὀφθῆναι ἐν λόγῳ ἢ ἐν βίῳ ἢ ἐν ἡθεσι τοιοῦτον, ὥς ἐστὶν οὗτος· καὶ οἶμαι καὶ ὑμῖν πᾶσι τοῖς οἰκοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ τοῦτο γνωστὸν καὶ ἀναντίρρητον ὑπάρχειν. ἀκούσαντες δὲ τὸν λόγον τοῦτον οἱ λοιποὶ ἱερεῖς ἀπεδέξαντο τὸν ἄνδρα καὶ ἐβεβαιώσαντο ψήφισμα, ἐπιτήδειον εἶναι ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον εἰς ἱερωσύνην τὸν Ἰησοῦν εἰρηκότες. ἔλεγον δὲ τινες περὶ αὐτοῦ μὴ εἶναι ἐκ φυλῆς Λευῖ, ἀλλ' ἐκ φυλῆς Ἰούδα τυγχάνειν· τοῦ Ἰωσήφ τε υἱὸν αὐτὸν ὑπολαμβάνοντες εἶναι (οὕτως γὰρ παρὰ Ἰουδαίοις ἐχρηματίζετο), τὸν Ἰωσήφ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, οὐκ ἐκ φυλῆς Λευὶ ἐμαρτύρουν πάντες, καὶ τούτου ἕνεκα, ὥς τῷ δοκεῖν μὴ ὄντα αὐτὸν ἐκ φυλῆς Λευϊτικῆς, ἐκώλουν γενέσθαι ἱερέα. ὁ δὲ τοῦτον ὀνομάσας ἱερεὺς ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπε μικτὸν εἶναι τὸ γένος αὐτοῦ· πάλαι γὰρ ἐν γενεαῖς ἀρχαίαις ἐπιμιξία τις γέγονε τῶν δύο φυλῶν κάκεῖθεν κατάγεσθαι τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ. τοῦτο οὖν ἀκούσαντες οἱ λοιποὶ ἱερεῖς συνήνεσαν τῷ ψηφίσματι· καὶ κοινῇ βουλῇ πᾶσι τοῖς συνελθοῦσιν ἱερεῦσιν ἔδοξεν ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἱερέως τὸν Ἰησοῦν καταστήσαι. τῆς δὲ συνηθείας ἐχούσης μὴ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ γινομένου ἱερέως ἀπογραφῆναι ἐν τῷ κώδικι, ἀλλὰ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, εἰπόν τινες αὐτῶν ὀφείλιν αὐτοὺς πρῶτον καλέσαι τοὺς γονεῖς αὐτοῦ καὶ παρ' αὐτῶν μαθεῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν, λαβεῖν δὲ καὶ κατάθεσιν αὐτῶν, εἰ υἱὸς αὐτῶν ἐστὶν ὁ πρὸς ἱερωσύνην προχειριζόμενος· καὶ ἤρесе τοῦτο πᾶσιν. ὁ οὖν προονομάσας τὸν Ἰησοῦν γενέσθαι ἱερέα ἔλεγε τετελευ τηκέναι Ἰωσήφ τὸν πατέρα Ἰησοῦ, μόνην δὲ τὴν τούτου ζῆν μητέρα. συνηκαν οὖν ἅπαντες ἀγαγεῖν τὴν μητέρα αὐτοῦ εἰς τὸ συνέδριον καὶ μαθεῖν παρ' αὐτῆς, εἰ μήτηρ τυγχάνει τοῦ Ἰησοῦ καὶ εἰ αὕτη ἔτεκεν αὐτόν, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἀκούσαι, ἐξ οὗ ἔτεκε τὸν Ἰησοῦν· καὶ δὴ τούτου πᾶσιν ἀρέσαντος ἐκάλεσαν τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· ἐπειδήπερ ὁ δεῖνα ὁ ἱερεὺς ἐτελεύτησεν, ὁ υἱὸς τοῦδε καὶ τῆσδε, καὶ βουλόμεθα ἀντ' ἐκείνου ποιῆσαι τὸν υἱόν σου Ἰησοῦν, ἔθος δὲ ἐστὶν ἀπογράφεσθαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς· εἰπέ ἡμῖν, εἰ ὁ Ἰησοὺς υἱός σου ἐστί, καὶ εἰ σὺ ἔτεκες αὐτόν. ἡ δὲ Μαρία ἀκούσασα ταῦτα ἀπεκρίνατο λέγουσα πρὸς τοὺς ἱερεῖς· ὅτι μὲν υἱός μου ἐστὶν ὁ Ἰησοὺς, ὁμολογῶ· ἐγὼ γὰρ ἐγέννησα αὐτόν, καὶ μαρτυροῦσί μοι οἱ εὐρεθέντες καὶ αἱ εὐρεθεῖσαι γυναῖκες τικτούσης μου αὐτόν· ὅτι δὲ οὐκ ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς πατέρα, πληροφορίαν λάβετε παρ' ἐμοῦ, ὥς βούλεσθε. παρθένου γὰρ τυγχανούσης μου καὶ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ διατριβούσης, ἄγγελος θεοῦ, ἐγρηγορώσης μου οὐ καθευδούσης, εἰσελθὼν ἐν ᾧ ἡμῖν οἰκῆματι, εὐηγγελίσάτο μοι ἐκ πνεύματος ἁγίου τεκεῖν υἱόν· οὗ τὸ ὄνομα ἐνετείλατο καλέσαι Ἰησοῦν· παρθένος τοίνυν ὑπάρχουσα, ταύτην ἰδοῦσα τὴν ὀπτασίαν συνέλαβον καὶ ἐγέννησα τὸν Ἰησοῦν μείνας παρθένος μέχρι τῆς σήμερον καὶ μετὰ τὸ τεκεῖν με. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἱερεῖς ἐκέλευσαν ἔλθειν μαίας πιστὰς καὶ ἐπέτρεψαν αὐταῖς πολυπραγμονῆσαι, εἰ ἔτι ἀληθῶς παρθένος ἐστὶν ἡ Μαρία. αἱ δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων λαβοῦσαι πληροφορίαν διεβεβαιώσαντο παρθένον αὐτὴν ὑπάρχειν. παρεγένοντο δὲ καὶ αἱ παρευρεθεῖσαι καὶ θεασάμεναι αὐτὴν τίκτουςαν, μαρτυροῦσαι ὅτι υἱὸς αὐτῆς ἐστὶν ὁ Ἰησοὺς. ἔκθαμβοι δὲ γενόμενοι οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τοῖς λεγομένοις παρὰ τῆς Μαρίας καὶ τῶν μαρτυρησάντων περὶ τοῦ τόκου αὐτῆς, ἀποκριθέντες εἶπον τῇ Μαρίᾳ· εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ, ἵνα ἐκ τοῦ στόματός σου ἀκούσωμεν, τίνος ἐστί καὶ τίνος υἱός, ἵνα οὕτως ἀπογραψώμεθα αὐτόν· οὓς γὰρ εἴπης ἡμῖν γονέας τούτους ἡμεῖς καὶ οὐχ ἑτέρους ἀπογραψώμεθα. ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα εἶπεν, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἐγὼ αὐτὸν ἐγέννησα, πατέρα αὐτοῦ ἐπὶ γῆς μὴ ἐπισταμένη, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ἀγγέλου ἤκουσα, υἱὸν θεοῦ εἶναι αὐτόν. υἱὸς οὖν ἐμοῦ τῆς καλουμένης Μαρίας ἐστί καὶ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ μὴ γημαμένη παρθένος ὑπάρχω. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἱερεῖς ἤγαγον τὸν κώδικα καὶ ὑπέγραψαν οὕτως· τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐτελεύτησεν ὁ ἱερεὺς ὁ δεῖνα, ὁ υἱὸς τοῦδε καὶ τῆσδε, καὶ γέγονεν ἀντ' αὐτοῦ κοινῇ ψήφῳ πάντων ἡμῶν ἱερεὺς Ἰησοὺς, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ Μαρίας τῆς παρθένου. καὶ οὗτος ὁ κώδιξ ἐσώθη ἀπὸ τοῦ ναοῦ σπουδῇ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀλώσεως τοῦ ναοῦ καὶ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ ἀπόκειται ἐν Τιβεριάδι· καὶ τὸ μυστήριον τοῦτο

ὀλίγοις πάνυ καὶ πιστοῖς τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἔγνωσται. διὸ καὶ ἐμοὶ ὡς ἄρχοντι καὶ διδασκάλῳ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων ἀπεκαλύφθη. οὐ μόνον γὰρ ἐκ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν πεπληροφορήμεθα, ὅτι ὁ ὑψ' ὑμῶν τῶν Χριστιανῶν προσκυνούμενος Χριστὸς αὐτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ κόσμου ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀπογραφῆς, ἣτις καὶ σέσωσται μέχρι τῆς σήμερον καὶ ἀπόκειται ἐν Τιβεριάδι. ταῦτα ἀκούσας ὁ Χριστιανὸς παρὰ τοῦ Ἰουδαίου πρὸς αὐτὸν λελεγμένα, τῷ θεῷ ζήλῳ κινηθεὶς ἔλεγε τῷ Ἰουδαίῳ, ὅτι εὐθὺς καὶ παραχρῆμα ἀναφέρω τῷ πιστῷ καὶ εὐσεβεῖ βασιλεῖ τὰ ὑπὸ σοῦ λεγόμενα, ἵνα πέμψῃ ἐν Τιβεριάδι καὶ φανερώσῃ τὸν κώδικα, ὃν λέγεις, εἰς ἔλεγχον τῆς ἀπιστίας τῶν Ἰουδαίων. ὁ δὲ Ἰουδαῖος πρὸς τὸν Χριστιανὸν ἔλεγε· τί θέλεις κρίμα τῇ ἐαυτοῦ ψυχῇ προσαγαγεῖν καὶ ἀναγαγεῖν τῷ βασιλεῖ καὶ μὴ τυχεῖν τοῦ σπουδαζομένου; εἰ γάρ τι τοιοῦτον γένηται, πόλεμος μέγας μέλλει συνίστασθαι, καὶ φόνοι παρακολουθήσουσι· καὶ τότε, ἐὰν ἴδωσιν ἑαυτοὺς καταπονουμένους, ἐμπρήσουσι τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἀπόκειται ὁ κώδιξ, καὶ μάτην κοπιῶμεν τοῦ σπουδαζομένου ἡμῖν μὴ κατορθουμένου, μόνον ἐκχύσεως αἱμάτων πρόξενοι γενόμενοι. ταῦτα γὰρ ὡς γνησίῳ φίλῳ φανερὰ πεποίηκα τῇ σῇ ἀγάπῃ, ἵνα πιστώσω σε, ὅτι οὐκ ἐξ ἀγνοίας παραιτοῦμαι τὸν Χριστιανισμὸν, ἀλλ' ἐκ κενῆς δόξης. ταῦτα ἀκούσας παρὰ τοῦ Ἰουδαίου ὁ Χριστιανὸς καὶ ἀληθῆ εἶναι πιστεύσας τὰ λεγόμενα παρ' αὐτοῦ, τῷ μὲν πιστῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ τὸν τοιοῦτον λόγον οὐκ ἐγνώρισεν, ἵνα μὴ τῷ θεῷ ζήλῳ ὁ πιστὸς ἐκεῖνος καὶ μέγας βασιλεὺς κινούμενος ἔκχυσιν αἱμάτων παρασκευάσῃ γενέσθαι, καὶ τότε μηδὲ τοῦ σπουδαζομένου κατορθωθέντος· πολλοῖς δὲ τῶν γνωρίμων καὶ φίλων τὸν λόγον τοῦτον ἐποίησε δηλόν· ὃν ἡμεῖς παρὰ τῶν ἀκουσάντων ὑπὸ τοῦ προεξονομασθέντος Φιλίππου τοῦ ἀργυροπράτου μεμαθηκότες φροντίδα οὐ μικρὰν ἐθέμεθα, γινῶναι βουλόμενοι, εἰ ἄρα ἀληθῶς τοὺς λόγους τούτους ὁ Ἰουδαῖος εἶρηκε περὶ τῆς τοιαύτης ἀπογραφῆς. εὕρομεν οὖν Ἰώσηπον, τὸν συγγραφέα τῆς ἀλώσεως Ἱεροσολύμων, οὗ μνήμην πολλὴν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ ποιεῖται, φανερῶς λέγοντα ἐν τοῖς τῆς αἰχμαλωσίας αὐτοῦ ὑπομνήμασιν, ὅτι Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ μετὰ τῶν ἱερέων ἡγίαζε. τοῦτο οὖν εὐρόντες λέγοντα τὸν Ἰώσηπον, ἄνδρα ἀρχαῖον ὄντα καὶ οὐ μετὰ πολὺν χρόνον τῶν ἀποστόλων γενόμενον, ἐζητήσαμεν εὐρεῖν καὶ ἐκ τῶν θεοπνευστῶν γραφῶν τὸν τοιοῦτον λόγον βεβαιούμενον. εὕρομεν οὖν ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίῳ, ὅτι εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐδόθη αὐτῷ βιβλίον καὶ ἀνέγνω Ἡσαΐαν τὸν προφήτην λέγοντα· πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ· οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με. ἀνελογισάμεθα δέ, ὅτι εἰ μὴ τάξιν τινὰ λειτουργικὴν παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις εἶχεν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, οὐκ ἂν ἐν τῇ συναγωγῇ ἐδόθη αὐτῷ βιβλίον ἀναγνῶναι εἰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ· οὐδὲ γὰρ παρ' ἡμῖν τοῖς Χριστιανοῖς ἐπ' ἐκκλησίας ἔξεστί τινα ἀναγνῶναι τῷ λαῷ βίβλους τῶν θεοπνευστῶν γραφῶν, εἰ μὴ τις ἐν κλήρῳ καταλέγεται. καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Ἰωσήπου γραφέντων καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ ἱστορηθέντων ἔγνωμεν, ὅτι Θεοδόσιος ὁ Ἰουδαῖος τὸ προλεχθὲν διήγημα εἰπὼν τῷ μνημονευθέντι Φιλίππῳ τῷ ἀργυροπράτῃ οὐκ ἐπλάσατο τοῦτο, ἀλλ' ἀληθῶς ὡς γνησίῳ φίλῳ τῷ Φιλίππῳ τὸ παρὰ Ἰουδαίοις ἀποκεκρυμμένον μυστήριον ἐθάρρηνεν. ὁ δὲ Χρυσόστομος οὐδ' ὅλως παραδέχεται τὴν ἱερωσύνην ταύτην ἐπὶ Χριστοῦ.

[Ἰητήρ:] ὁ ἰατρός. καὶ **[Ἰητρός. Ἰθαγενής:]** αὐτόχθων, γνήσιος παῖς. ὁ ἰθὺ καὶ ἀδιάστροφον ἔχων τὸ γένος. Ἀγαθίας· τοὺς γοῦν ἐκ παλαιοῦ οἰκήτορας καὶ ἰθαγενεῖς ἀνέκαθεν ἡγεμόνας τὴν γῆν ἀνακομίσασθαι.

[Ἰθάκη:] πόλις. καὶ **[Ἰθακήσιος:]** ὁ πολίτης.

[Ἰθακος:] ὄνομα κύριον.

[Ἰθάμαρ:] ὄνομα κύριον.

[Ἰθαιγενής:] ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα γεννηθεῖς.

[Ἰθαιμένος:] ὄνομα κύριον.

[Ἰθέως:] ὀρθῶς.

[Ἰθεῖα:] εὐθεῖα, ὀρθή. οὐ γὰρ ἀφαιρούς ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δίκης.

[Ἰθι:] ἔρχου, ἢ πορεύου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἴθι ἀντιβόλῳ σε. πορεύου. νῦν δὲ πείσθητί μοι. ἀντιβόλῳ σε, παρακαλῶ σε, Ἀττικῶς. ὁ αὐτὸς ἐν Βατράχοις· ἴθι νῦν, ἐπειδὴ ληματιᾶς. ἀντὶ τοῦ ἄγε. συνωνυμεῖ γὰρ τῷ δεῦρο. σημαίνει καὶ τὸ ἄγε.

[Ἰθματα:] ἵχνη, βήματα, δικαιώματα, ὁρμάς. τὸ δὲ σίνηπι διεκρίθη ὑπὸ τοῦ λεγομένου ἡθμοῦ.

[Ἰθορος:] παροιμιῶδες, ἐπὶ τῶν παρακελευομένων.

[Ἰθρις:] ὁ ἐκτομίας. οὗ ἢ ἰσχὺς τεθέρισται· καὶ ζῆτει ἐν τῷ ἄρρεν.

[Ἰθώμη:] ὄνομα πόλεως.

[Ἰθωμήτης:] ὄνομα κύριον.

[Ἰθὺ] καὶ [Ἰθὺς] ἐπ' εὐθείας. Ἡρόδοτος· ἐκ μὲν δὴ τῆς ἰθείας στρατὸν ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἐδόκεε πέμπειν, ἅτε οἰδεόντων ἔτι τῶν πραγμάτων. ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ προφανοῦς, παρευθύ.

[Ἰθύνει·] αἰτιατικῇ. διοικεῖ, κατευθύνει, ὀρθοῖ.

[Ἰθυντήρ:] ὁδηγός, κυβερνήτης, χαλινός, πηδάλιον.

[Ἰθυσεν·] ἐπ' εὐθείας ὥρμησεν.

[Ἰθυτενές:] εἰς εὐθεῖαν τεταμένον.

[Ἰθύφαλλοι:] οἱ ἔφοροι Διονύσου καὶ ἀκολουθοῦντες τῷ φαλλῷ, γυναικείαν στολὴν ἔχοντες. λέγεται δὲ φαλλὸς ὅτε μὲν τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον, καὶ ποιήματα δὲ καλεῖσθαι, ἃ ἐπὶ τῷ ἱσταμένῳ φαλλῷ ἄδεται μετ' ὀρχήσεως.

[Ἰθύφαλλοι:] οἱ εἰς τοὺς μηροὺς μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς τραχήλοις ἐπ' εὐθείας δεσμούμενοι, ἐξ ἐρυθρῶν δερμάτων. εἴρηται ἐν τῷ περὶ φαλλοῦ.

[Ἰκανε:] παρεγένετο.

[Ἰκανός:] ὁ ἀρκῶν. ὁ γὰρ ἰκάνων, ὃ ἐστὶ παραγινόμενος, ἤρκεσε πρὸς τὴν ὁδόν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἰκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσι; καὶ **[Ἰκανός,]** ὁ θεός.

[Ἰκανῶς ἔχω·] γενικῇ.

[Ἰκαριεύς:] δῆμος φυλῆς τῆς Αἰγιῆδος.

[Ἰκάριος:] ὄνομα κύριον.

[Ἰκαρος:] ὄνομα κύριον.

[Ἰκεσία:] ἡ ἰκέτευσις.

[Ἰκέσιος:] ὁ ἰκέτης.

[Ἰκέσθην:] παρεγένοντο.

[Ίκετάονος:] ὄνομα κύριον.

[Ίκέτευμα:] τὸ δουλοπρεπῶς παρακαλεῖν καὶ ἰκετεύειν. ὁ δὲ Αὐγαρος ἀπήντησε Τραϊανῷ προσιόντι καὶ συγγνώμης ἔτυχεν· ὁ γὰρ παῖς λαμπρόν οἱ ἰκέτευμα ἦν.

[Ίκετεύω·] αἰτιατικῇ.

[Ίκετεία,] ἡ ἰκεσία. **[Ίκετεία]** δὲ ἰκετηρίας διαφέρει. ἰκετεία μὲν ἐστὶν ἣν ποιεῖται τις διὰ τῶν λόγων, ὅταν δέηται συγγνώμης τυχεῖν ἢ ἐλέους. Ἀντιφῶν· περὶ τοῦ μὴ ἐλεεῖν ὑμᾶς ἐμὲ ἐδεήθη δείσας, μὴ ἐγὼ δάκρυσι καὶ ἰκετεῖαις πειρῶμαι ὑμᾶς ἀναπεῖθαι. ἰκε τηρία δὲ ἐστὶν, ἣν οἱ δεόμενοι κατατίθενται· ποῦ ἢ μετὰ χειρὸς ἔχουσιν.

[Ίκετηρία:] ὁ θαλλὸς τῆς ἐλαίας. ὁ δὲ Αἰσχίνης ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ. ἰκετηρία καλεῖται ἐλαίας κλάδος, στέμματι ἐστεμμένος.

[Ίκέτης:] ὁ δουλοπρεπῶς παρακαλῶν καὶ δεόμενος περὶ τίνος ὁτουοῦν.

[Ίκέτω:] παραγενέσθω.

[Ίκμάζω:] ὑγραίνω. καὶ **[Ίκμάς,]** ἡ ὑγρασία.

[Ίκμενον:] πορευτικὸν ἄνεμον.

[Ίκνουῦμαι:] ἔρχομαι, ἰκετεύω. καὶ **[Ίκνούμενος,]** παρακαλῶν.

[Ίκόνιον:] ὄνομα πόλεως. καὶ **[Ίκονιαῖος. Ίκοντο:]** παρεγένοντο.

[Ίκου:] ἐλθέ. ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ ἴκου πρὸς οἴκους.

[Ίκω:] καταλαμβάνω.

[Ίκρία:] ὀρθὰ ξύλα, ἢ σανιδώματα τῆς νηός. καὶ τὰ τῶν θεάτρων, ἃ ἦσαν καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· ἐπὶ ξύλων γὰρ ἐκάθηντο. πρὶν γένηται τὸ θέατρον, ξύλα ἐδέσμευον καὶ οὕτως ἐθεώρουν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς. προβλήματα δὲ ξύλων κατὰ τῶν ἡμιτελέστων ἐφίστασαν καὶ ἴκρια προσπήξαντες διαβάσεις παρὰ σφᾶς ἐμηχανῶντο.

[Ίκριον.] ἰκρίῳ Ἰουδαῖοι τὸν σωτῆρα προσήλωσαν. ἴκριον γὰρ ἐπὶ τοῦ τάφου κεῖσθαι τοῦ κενοταφίου. Θουκυδίδης. γνώρισμα ἐπιχώριον καὶ νόμιμον Ἀττικὸν τῶν ἐπὶ δυστυχίᾳ τετελευτηκότων καὶ μὴ ἐν Ἀθήναις ταφέντων.

[Ίκταρ:] πλησίον. ἐγγύς· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐφικνεῖσθαι. καὶ παροιμία· οὐδ' ἴκταρ βάλλει. εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν ὥσπερ τὸ διωλύγιον.

[Ίκτεριᾶν·] ὅτι τοῖς ἰκτεριῶσι πᾶς χυμὸς δοκεῖ πικρὸς εἶναι διὰ τὴν ὑγρότητα τὴν περὶ τὴν γλῶτταν τοῦτον ἔχειν τὸν χυμόν, οὗ πρῶτον γευομένη οὐκ ἀντιλαμβάνεται τῶν προσφερομένων. ζητήσῃ δ' ἂν τις· εἰ πικρὸς ὁ περὶ τὴν γλῶτταν χυμός, ἔδει, ὁπνῆκα προσφέρεται τὸ μέλι, ἥττον δοκεῖν πικρὸν εἶναι, ἐμμιγμένου τοῦ γλυκέος καὶ κολάζοντος τὴν ἀμετρίαν τοῦ πικροῦ· νῦν δέ, ὅταν προσφέρηται τὸ γλυκύ, τότε τῆς πικρίας μᾶλλον ἀντιλαμβάνεται. ἀλλὰ διὰ τὸ ἡρεμεῖν πρὸ τούτου τὴν αἴσθησιν οὐκ ἀντιλαμβάνεται τοῦ περὶ αὐτὴν χυμοῦ· ἐπεὶ ἐὰν μηδενὸς προσενεχθέντος κινηθῇ, μᾶλλον αἰσθησεται τῆς πικρότητος. ὥσπερ οὖν ὁ ὑγρὰν ἔχων τὴν γλῶτταν ἥττον αἰσθάνεται, οὕτω καὶ ὁ ἄγαν ξηρὰν· δεῖ γὰρ παθεῖν τι τὸ αἰσθητήριον ὑπὸ τοῦ γευστοῦ, ὑγροῦ ὄντος. τὸ δὲ ἄγαν

ξηρὸν ἦττον πάσχει ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ καὶ διὰ πλείονος χρόνου. δηλοῦσι δὲ αἱ κατεξηραμένα τῶν βυρσῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον μὴ πάσχουσαι ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ.

[Ἴκτερος:] νόσος ἐκ χολῆς συνισταμένη. τοὺς ἰκτέρῳ χρωσθέντας ὥσπερ χρυσίῳ. λέγουσι δὲ εἶναι πόνον ὠχροειδῆ ἀπὸ θυμοῦ ἐγειρόμενον ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κεκρατημένων ὠχρούς καὶ μέλανας ποιεῖν, ὡς καὶ τῶν ἰκτίνων, ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται. ὅτι οἱ ἰκτεριῶντες ῥῆον ἀπαλλάττονται πρὸς ὄρνιν τὸν χαραδριὸν ἀποβλέψαντες. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ χαραδριῷ.

[Ἰκτῆρας:] ἰκετευτικούς. ἴστασθε, τούσδ' ἄραντες ἰκτῆρας κλάδους.

[Ἴκτις,] ἰκτιδος. εἶδος ζώου, ὡς οἱ κάστορες. ἢ ἔνυδρον ἐστίν, ἰχθυοφάγον. καὶ **[Κτιδέα,]** τὸ τοῦ αἰλούρου δέρμα.

[Ἴκτινα:] ὄνομα κύριον.

[Ἴκτινος:] εἶδος ὄρνιθος ἀρπακτικοῦ ἐν ἔαρι φαινομένου. καὶ παροιμία· προκυλινδεῖσθαι ἰκτίνοις. ἔαρος γὰρ ἀρχομένου ἰκτινος φαίνεται· ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι ἐκυλινδοῦντο, ὡς ἐπὶ γόνυ πίπτοντες εἰς βασιλέα· ἴδιον γὰρ βασιλέων τὸ ἐξ ἀνθρώπων γονυπετεῖσθαι. ἢ ὅτι τὸ διὰ μεταβολῆς καιροῦ γινόμενον εἰς βασιλικὴν ἐπέτρεψε τιμὴν· οἱ γὰρ ἰκτινοὶ τὸ ἔαρ σημαίνουσιν. οἱ πένητες οὖν ἀπαλλαγέντες χειμῶνος προεκυλινδοῦντο καὶ προσεκύουν αὐτούς.

[Ἴκτινος:] εἶδος ὀρνέου. οὐ γὰρ οἶμαι ῥάδιον ἐν γήρᾳ μετατιθεμένῳ διαφυγεῖν τὸν λεγόμενον ὑπὲρ τοῦ ἰκτίνου μῦθον· ὃς ὄρνις ὢν, ἐπιθέμενος τῷ χρεμετίζειν ἀμφοῖν ἀμαρτεῖν, ἀγροικίας τε ἅμα καὶ δεξιότητος.

[Ἰλλάδες:] οἱ δεσμοί.

[Ἰλαδόν:] ἐν ἄθροίσει, κατὰ ἴλας. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δασύ.

[Ἰλαθι:] ἴλεως ἔσο.

[Ἰλαος:] ὁ ἴλεως, καὶ εὐμενής.

[Ἰλαπινάζω:] εὐωχοῦμαι.

[Ἰλαπίνας:] θυσίας, ἐορτάς, εὐωχίας.

[Ἰλάριος,] Ἀντιοχεύς, τῆς ἐν Συρίᾳ πόλεως, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τὰ πρωτεῖα φέρων· ἐπεικῆς δὲ τὴν φύσιν ὢν καὶ φιλομαθῆς καὶ προσέτι ὁζὺς ἐν τοῖς λόγοις καὶ βιβλίων παντοδαπῶν εὐπορώτατος, ὁμῶς ὀψιμαθῆς ἐγεγόνει λόγων φιλοσόφων. πολιτεύεσθαι γὰρ ἀναγκαζόμενος τὰ κοινὰ πολιτεύματα τῆς πατρίδος οὐδεμίαν εἶχε σχολὴν πρὸς φιλοσοφίαν. ἐνῆν δὲ αὐτῷ δυσάγωγον ἦθος ἐν τῇ νεότητι πρὸς σωφροσύνην· ὥστε καὶ τοῦτο πολλὴν ἀσχολίαν παρείχετό οἱ πρὸς καλλίῳ βίον. ἀλλὰ γὰρ ἡ τύχη σοφώτερον τούτῳ κατέστη καὶ ὁ καιρὸς, ἅμα παρηκούσης ἤδη τῆς ἀκρατοῦς ἡλικίας. ἀτύχημα γάρ τι συνέβη κατὰ τὸν οἶκον, ὅπερ εὐτύχημα ἀπέβη κατὰ τὸ ἀληθέστερον· ἢ γὰρ γυνὴ αὐτοῦ τῶν οἰκείων τινὶ συμφθειρομένη κατέλιπτο. ὁ οὖν οἰκοφθόρος τὸ ἐπιτήδευμα ῥήτωρ ἐγεγόνει, Μόσχος δὲ ὄνομα. τυγχάνων δὲ τοῦ Ἰλαρίου τινὸς εὐνοίας καὶ οἰκειότητος ἄδικος ἐφάνη περὶ τὸν εὐεργέτην· ἐάλω γὰρ συνὼν τῇ γυναικί. καὶ ὃς οὐδὲν ταραχθεὶς ἐπὶ τῇ συμφορᾷ πρᾶγμα ἐποίησεν ἀνδρείας τε καὶ φρονήσεως ἐχόμενον. τὸν γὰρ ἄνδρα παραλαβὼν ἐξέστη μὲν αὐτῷ τῆς γυναικός, ἐξέστη δὲ τοῦ σφετέρου κλήρου, ἐφ' ᾧ τε κατὰ τὸν νόμον ἐκεῖνον βουλευεῖν· αὐτὸς δέ, καὶ γὰρ ἄπαιδα βίον τῇ γυναικί συμβεβίωκεν, ἀπολιπὼν τὴν πατρίδα μετεσκευάσατο τὸν βίον πρὸς τοὺς φιλοσόφους, εἰς Καρίαν τε καὶ Λυδίαν μεταναστάς. Αθήναζε γὰρ ἀφικόμενος ἠβούλετο τοῦ

Πρόκλου ἀκροάσασθαι καὶ λόγων φιλοσόφων. ὥς δὲ οὐκ ἤνεγκεν αὐτοῦ τὴν τρυφήν ὁ Πρόκλος, ἀκηκοὺς αὐτὸν ἐληλυθέναι μετὰ τῶν παλλακίδων καὶ τῆς συνήθους ἔτι ἐκδιαιτήσεως, ἀναχωρήσας Ἀθήνηθεν ὁ Ἰλάριος ἄλλον μετεδίωκε τρόπον ὠφελείας τὸν συμμετρότερον ἢ κατὰ τὸν Πρόκλειον.

[Ἰλάριος,] ὁ ἐκ Φρυγίας, ἐπὶ Ἰοβιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων. κατὰ παιδείαν μὲν ἦν ἀνὴρ οὐ γνῶριμος, κοινωνεῖν δὲ αὐτῷ θεὸς ἐδόκει τῆς κοινωνίας τοῦ μέλλοντος, ὥστε ἦν μάντις ἄριστος.

[Ἰλαρίων,] Ἰλαρίωνος.

[Ἰλαρός,] εὐχαρις, ἀστεῖος, ἡδύς. Ἀππιανός· σὺν βοῇ ἰλαρᾷ καὶ θορύβῳ χρηστῷ παρέπεμπον αὐτὸν καὶ θαρρεῖν ἐκέλευον. ἐπέπρεπε δὲ αὐτῷ μάλιστα τὸ τῆς ψυχῆς ἰλαρόν.

[Ἰλαροῖς,] ἀφορῶντες τὴν πόλιν ἰλαροῖς τοῖς προσώποις εὐθυμοὶ τὴν τελευτὴν προσδέχεσθαι ἔλεγον.

[Ἰλαρώτερος,] εὐπροσιτότερος.

[Ἰλας,] ἀγέλας, ἡ τάξεις. καὶ ἰλάρχας, ταξιάρχας. **[Ἰλη]** γὰρ συστροφή, τάξις ὄχλου ἵππικοῦ.

[Ἰλλάς,] τὸ σχοινίον. καὶ **[Ἰλλάσι,]** τοῖς δεσμοῖς.

[Ἰλάσθητι,] δοτικῇ. ἰλεὺς μοι γένοιτο.

[Ἰλάσκεσθαι,] ἐξιλεοῦσθαι.

[Ἰλάσκονται,] περὶ τὸν αὐτὸν εἰλοῦνται τόπον, ἢ ἐν κύκλῳ πλανῶνται.

[Ἰλασμός,] εὐμένεια, πραότης, συγχώρησις. εἴτε διαλλαγή.

[Ἰλαστήριον,] θυσιαστήριον.

[Ἰλεδανοί,] οἱ δεσμοί.

[Ἰλεός,] ἡ κατάδυσσις τοῦ ὄφεως, ὁ φωλεός. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα νόσου περὶ τοὺς ἵππους γινόμενον.

[Ἰλεοῦμαι,] αἰτιατικῇ.

[Ἰλεω,] πρᾶον. καὶ **[Ἰλεως,]** τὸ Ἀττικόν, εὐμενής.

[Ἰλεωτήριον,] ἰλαστήριον.

[Ἰλεύς,] ὄνομα κύριον.

[Ἰλλειν,] συνέχειν.

[Ἰλη,] σύστημα. συστροφή, τάξις ὄχλου ἵππικοῦ. κυρίως δὲ φατρία. μία δ' ἐκκλησίας ἀνδρῶν ἴλη. Εὐνάπιος· τότε δὲ ἴλη τῶν καταφράκτων ἱππέων ὑπὲρ τοὺς υ' ἐς τοὺς ὀπισθοφύλακας κατερράγη.

[Ἰλήκοις,] ἰλεως καὶ εὐμενής γενοῦ. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἰλήκοις, Διόνυσε, τεῆς ἀμέλησα χορείης.

[Ἰλιάς,] τὸ πλῆθος.

[Ἰλιάς κακῶν,] ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν.

[Ἰλιβηνοί,] ὄνομα ἔθνους.

[Ίλιγγιᾶ:] ὅταν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος· καὶ τοῦτο καλοῦσι τὸ πάθος ἱλιγγον. ἰστέον ὅτι εἰλιγγιῶ διὰ διφθόγγου, ἱλιγγος δὲ διὰ τοῦ ι.

[Ίλιεύς:] ὁ ἀπὸ τῆς Ἰλίου πόλεως, καὶ **[Ίλιέων. Ίλεια Ἀθηνᾶ:]** ἡ παρ' Ἰλιεῦσι τιμωμένη.

[Ίλλίζω:] διανεύω.

[Ἴλιον:] ἡ τῆς Φρυγίας πόλις. ὅτε τὰ κατὰ τοὺς Ἀργοναύτας ἐπράχθη, τηνικαῦτα παρ' Ἑλλησιν ἐχρημάτιζε καὶ Ἐρυθρὰ Σίβυλλα· κατὰ δὲ τὴν Φρυγῶν χώραν Τρώς, ὁ πατὴρ Ἴλου καὶ Γαννυμήδους, ἐβασίλευσε κτίσας τὴν μὲν Τροίαν εἰς ἴδιον ὄνομα, τὸ δὲ Ἴλιον εἰς ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ πληρώσας τὰς πόλεις πάντας τοὺς τοπάρχας ἐν τοῖς ἐγκαινίοις προετρέψατο δίχα Ταντάλου τοῦ βασιλέως τῆς Θράκης. καὶ μετὰ τινα χρόνον ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Γαννυμήδην τὸν ἀγαπώμενον ὑπ' αὐτοῦ σφόδρα θυσίαν ἀπάγειν καὶ δῶρα τῷ Εὐρωπαίῳ Διὶ ὑπὲρ εὐχαριστίας, δεδωκὼς αὐτῷ ἄνδρας πεντήκοντα. νομίσας οὖν ὁ Τάνταλος ὅτι κατάσκοπος ἐπέμφθη τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἐκράτησεν αὐτὸν πρὶν ἢ καταλαβεῖν τὸ ἱερόν. καὶ μαθὼν τὴν αἰτίαν ἐθεράπευσεν. ὁ δὲ μικρὸν διατρίψας καὶ νόσφ' πιεσθεὶς ἐτελεύτα. λυπηθεὶς δὲ ὁ Τάνταλος αὐτὸν μὲν ἔθηκεν ἐν σορῶ, τοὺς δὲ σὺν αὐτῷ ἀπέστειλεν ἀπαγγελοῦντας τῷ πατρὶ τὸν ἐκείνου θάνατον. οἱ δὲ ποιηταὶ ἀρπαγῆναι τὸν Γαννυμήδην ὑπὸ τοῦ Διὸς ἔγραψαν, τὸ ὅξυ τοῦ θανάτου μυθολογήσαντες.

[Ίλισός:] ὄνομα τόπου, καὶ ποταμοῦ.

[Ίλλόμενος:] δεσμευόμενος.

[Ἴλλον:] στρεβλόν, στραβόν· ἢ τυφλόν. Ἀριστοφάνης· ἴλλος γεγένημαι· ὁ δ' οὐδέπω. καὶ τὸ πληθυντικὸν **[Ἴλλοι. Ἴλλος:]** ὄνομα κύριον. ὃς ἦν μάγιστρος Ζήνωνος.

[Ίλλοῦστον·] εὐρών δὲ Ἴλλοῦστον φθορεὰ ἐκρέμασεν ἐπὶ διδύμου ξύλου. τουτέστιν εἰς φοῦρκαν.

[Ίλλώπτειν.] ἐν Ἐπιγράμμασι· τῷ γλυκερὸν καὶ θῆλυ κατιλλώπτοντι Πριήπῳ.

[Ίλλυριοί:] βάρβαροι Θρακικοί, οἱ δὲ Περσίδος αὐτοὺς φασιν. καὶ φησιν Ἀριστοφάνης· Ἴλλυριοὶ κεκριγότες. ἀντὶ τοῦ ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες. κεκριγότες οὖν διὰ τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. κρίγη γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὁδοῦσι γινόμενος.

[Ίλύς:] βόρβορος. καὶ **[Ίλύσι]** τὸ πληθυντικόν.

[Ίλυσπῶντες:] συνειλούμενοι. εἰς τέλμα βοῦν ἐμπεσόντα καὶ ἰλυσπώμενον ἕως τεθνάναι.

[Ίλυοῖσι:] ταῖς καταδύσεσιν. ἐρπετὰ δ' ἰλυοῖσιν ἐνέκρυφεν.

[Ἴμᾶν] καὶ **[Ἴμεῖν:]** ἀντλεῖν· ἀνέλκειν, ἀνασπᾶν.

[Ἴμάντες:] λῶροι, δεσμοί. ἱμάντι τε πολλῶ ξυνδεθῆναι ἐντειλάμενος ἐκάστω ἀνδρί.

[Ἴμάντωσις:] δέσις ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν τοῖς οἰκοδομήμασιν.

[Ἴμάς:] ὁ λῶρος.

[Ἴμασεν:] ἐμάστιξεν.

[Ἴμάσθλην:] μάστιγα. ἐν Ἐπιγράμμασι· κώπην θ' ἅμα νηὸς ἱμάσθλην.

[Ἴμάσσω:] πλήξω, πατάξω.

[Ἴματίδιον:] τὸ μικρὸν ἱμάτιον.

[Ίματισμένος:] ένδεδυμένος. ίματισμένον καί σωφρονοῦντα. διὰ τοῦ ι.

[Ίματισμός:] ή έσθής.

[Ίμβρασος:] ὄνομα κύριον.

[Ίμβρος:] ποταμός, μικρόν· Ίμβρως δέ κύριον, μέγα.

[Ίμαϊον ἄσμα:] τὸ ἐπὶ τῇ άντλήσει λεγόμενον· παρὰ τὸ ίμᾶν. οἱ δὲ τὸ μυλωθρικόν. καὶ πού τις άνήρ ὕδατηγὸς ίμαϊον ἔγρει. Καλλίμαχος Ἐκάλῃ.

[Ίμαῖος:] ή έπιμύλιος ὥδή. δηλοῖ δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

[Ίμέρα:] ὄνομα πόλεως.

[Ίμεραία:] γραῦς τις. καὶ πόλις· ἐκ δὴ τούτων νόσοι καὶ τροφῶν άπορίαι τὴν Ίμεραίαν κατέσχον.

[Ίμεραῖος:] ὁ άπό τῆς πόλεως Ίμέρας.

[Ίμέριος,] Ἀμεινίου ρήτορος, Προυσιάδος τῆς Βιθυνίας, σοφιστῆς τῶν ἐπὶ Ίουλιανοῦ τοῦ βασιλέως, άντιπαιδεύσας Προαιρεσίῳ ἐν Ἀθήναις· πηρὸς τὰς ὥψεις ἐν γήρᾳ. ἔγραψε μελέτας.

[Ίμερίας:] ποταμός.

[Ίμερόντα:] ἐράσμιον. λάμποντα. ἐν Ἐπιγράμμασι· αὐτῇ σοι Κυθήρεια τὸν ίμερόεντ' άπό μαστῶν κεστὸν ἔδωκεν ἔχειν. καὶ

[Ίμερόεις,] ὁ έπιθυμητικός.

[Ίμερος:] ή έπιθυμία. Ίμερος αὐτὸν εἰσῆλθε διάπυρος ἰδεῖν Μάρκελλον νεκρόν.

[Ίμερτής:] ὁ έπιθυμητής.

[Ίμερτός:] καλός, έπέραστος, ποθεινός.

[Ίμείρω·] γενικῇ. καὶ **[Ίμείρομαι·]** γενικῇ. έπιθυμῶ. τὸ ίμείρειν τοῦ βίου καὶ φιλοζωεῖν τῆς μεγίστης άγεννείας έστὶ σημείον καὶ κακίας.

[Ίμητόν:] τὸ άντλητόν. **[Ίμονιά]** γάρ τὸ τοῦ άντλήματος σχοινίον. οἱ δὲ Ἄβαροι έχῶρουν ἵνα ὁ Δάναπρις ἔρρει ποταμός.

[Ίμονιά.] τὸ δὲ φρέαρ ἄτε ὀρεινὸν ὃν κοῖλον ἦν καὶ βαθὺ ὥστε δεῖν ίμονιᾶς μακρᾶς. οἱ δὲ αὐτὸ τὸ άντλητήριον· παρὰ τὸν ίμάντα.

[Ίμονιοστρόφου μέλη·] ίμονιᾶ καλεῖται τὸ άντλητήριον τῶν φρεάτων. ίμαῖον δὲ τὸ ἄσμα. ίμονιοστρόφου δὲ τοῦ εὐτελοῦς.

[Ίμονιᾶν:] άποπατεῖν· άντὶ τοῦ μακρὰ χέζειν· άπό τοῦ σχοινίου, δι' οὗ τὰ ὕδατα άρύονται, ὃ καλοῦσιν ίμονιάν. καὶ Ἀριστοφάνης· πόθεν συνέλεξας ίμονιοστρόφου μέλη; ἦδον δὲ ἄσμα οἱ άντληταὶ ίμαῖον.

[Ίμῶσα:] γεμίζουσα, άντλοῦσα.

[Ίνα:] ὅπου. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμονοίας· ὀκνεῖν, ἵνα οὐδέν ἔργον ὀκνεῖν. καὶ Ἀρριανὸς άντὶ τοῦ ὅπου· ἵνα έπιμαχώτατον τοῦ τείχους ἐφαίνετο, έστρατοπεδεύσατο. **[Ίνα]** δὲ τὴν δύναμιν, αίτιατική, καὶ ψιλοῦται καὶ περισπᾶται· άπό τῆς ἱς εὐθείας.

[**Ἰνα:**] τούτῳ χρῶνται ἀντὶ τοῦ ἄν. Ὅμηρος· ἵνα μὴ ῥέξωμεν ὧδε.

[**Ἰνα:**] πόλις.

[**Ἰνα μὴ σε βάψω βάμμα Σαρδινιακόν:**] τουτέστιν ἵνα μὴ σε ἐρυθρὸν ποιήσω τῷ βάμματι μαστίξας· οἷον ἵνα μὴ σε φοινίξω. νῆσος γάρ ἐστι μεγίστη ἡ Σαρδῶ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ· γίνονται δὲ ἐν αὐτῇ πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. βούλεται οὖν δηλοῦν, ἵνα μὴ σοι πληγὰς ἐντρίψω. ἐν Σαρδοῖ γὰρ τῆς Ἰταλίας βάμματα πυρρὰ γίνεται.

[**Ἰνα μὴ φάγη σκόροδα μηδὲ κυάμους:**] τουτέστιν ἵνα μὴ δικάσῃ μηδὲ πολεμήσῃ. εἰς γὰρ τὸν πόλεμον ἔφερον σκόροδα· οἱ δὲ δικασταὶ ἔτρωγον κυάμους, ἵνα μὴ κοιμηθῶσιν.

[**Ἰνάρωνος, Ἰνάσσω:**] ἰσχὺν παρέχω.

[**Ἰνάχειον ἄστυ:**] τὸ τοῦ Ἰνάχου.

[**Ἰνδακος:**] ὄνομα κύριον. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ Λέοντος τοῦ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλέως, λαμπρὸς τὴν τόλμαν καὶ τοῖς ποσὶ χρήσασθαι δυνατώτατος, τῶν χειρῶν τὴν ἀριστερὰν ἀμείνων, ταχύτητι ποδῶν διαφέρων. Εὐχίδου γὰρ καὶ Ἀσσάπου καὶ Χρυσομάζου καὶ Ἐχίονος καὶ εἴ τις ἕτερος ἐπὶ ποδῶν ὠκύτητι διεβοήθη, ὀξύτατος ἦν. οὗτος γὰρ ἐξεφαίνετο ὀδεύων καὶ ἠφανίζετο αὐθις, οἷά τις ἀστραπή, κατὰ κρημνῶν οὐ τρέχοντι μᾶλλον ἀλλὰ πετομένῳ ἐοικώς. ἦν γὰρ κέλευθον ἀνὴρ δι' ἵππων ἀμοιβῆς αὐθημερὸν οὐκ ἔσθene δρᾶσαι, τοῖς ἰδίῳ αὐτὸν ποσὶν ἰσχυρίζοντο ἀναλγήτως διατρέχειν. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρύματος Χέρεως διὰ μιᾶς ἐφοῖτα ἐς τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ πάλιν τῇ ἐξῆς ἐς τὸ ῥηθὲν εὐρίσκετο φρούριον· ἐκ δὲ τούτου αὐθις μὴ ἀναπαύλης δεόμενος διὰ μιᾶς ἡμέρας εἰς Νεάπολιν ἐγένετο Ἰσαυρίας.

[**Ἰνγρουσία:**] παρὰ Ῥωμαίοις τὸ τοῖς ἀσθενέσι διδόμενον σιτίον, ὃ οὔτε ζῆν οὔτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ.

[**Ἰνδακος, Ἰνδάλλεται:**] καταφαίνεται, ὁμοιοῦται.

[**Ἰνδάλματα:**] φαντάσματα, ὀνείρατα, ἅπερ μὴ παρόντα ὑπονοεῖ τις, ὁμοιώματα, ἀπεικονίσματα. Αἰλιανός· ὅψις οὖν Ἰνδάλματος ἱεροῦ ὄναρ ἐπιστᾶσα λέγει ποιήσασθαι μεταβολὴν βίου.

[**Ἰνδικτιῶν**] καὶ [**Ἰνδικτος**] λέγεται.

[**Ἰνδοί:**] ἔθνος βάρβαρον. κατὰ δὲ τὸν πόλεμον ἦσαν αὐτοῖς σημαῖαι τῶν ἵππεων καθ' ἐκάστην χιλιοστὴν δράκων ἐπὶ κάμακος ἀνατεταμένος, οὗ ἀργυρᾷ μὲν ἡ κεφαλὴ πεποιήται, σεσηρῶτον ὀδόντων καὶ τοῦ χάσματος ἀπειλὴν ἔχοντος· τὸ δὲ ἄλλο σῶμα σηρικὸϋφον ἦν, ἔς τε μῆκος καὶ βάθος καὶ τὸ ποικίλον τῆς χροᾶς ἐς ἀληθινὸν δράκοντα. τοῦτον φέρων ἵππεύς, μετεωρίσας ἐς τὸν ἀέρα τὴν κάμακα ῥύμη διώκει τὸν ἵππον. καὶ ἐμπίπτει μὲν ὥσπερ εἰκὸς ἐλαυνόμενον βία τὸ πνεῦμα· εἰλούμενον δὲ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ κοίλου ὕφους καὶ διέξοδον εὐρεῖν διὰ τὸ στεγανὸν οὐ δυνάμενον κυμαίνει τε εἰς τὸν ἀέρα καὶ μετεωρίζον τὸ ποικίλον ἥτριον πάσας ἐλίσσει τροπὰς, ὥσπερ ὀλκὸς δράκοντος ἀληθινοῦ. ὅτι ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐβαπτίσθησαν οἱ ἐνδότεροι Ἰνδοὶ καὶ Ἰβηρες καὶ Ἀρμένιοι,

[**Ἰνδοὶ**] οὔτε σώμασιν οὔτε χρήμασι συνεμάχησαν κατὰ Ῥωμαίων τῷ βασιλεῖ. οὐ γὰρ ὅσιον αὐτοῖς πολεμεῖν πρὸς ἄνδρας ἀδικουμένους.

[Ἵνες:] νεῦρα. καὶ τὸ πληθυντικὸν **[Ἰσί. Ἵν' εἰδής:]** ἵνα μάθῃς. **[Εἰδῶ]** περισπωμένως. **[Ἵν' εἰδήτε,]** ὅπως μάθητε. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἤμῃν δώσεις δίκην οὐκ ἐς μακράν, ἵν' εἰδήθ' οἷός ἐστι τρόπος ἀνδρῶν ὀξυθύμων τε καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.

[Ἰνίον:] νεῦρον. ἀπὸ τῆς τοῦ ἐγκεφάλου βάσεως ἐπὶ τὰ πλατέα νεῦρα, ἃ δὴ τὴν ἰσχὺν ἡμῶν ἔχειν δοκεῖ.

[Ἵνις:] ὁ νέος, ὁ υἱός.

[Ἵνις:] τοὺς ἐτέρους. καὶ **[Ἵνις,]** χώρα.

[Ἰνοῦς ἄχη:] αὕτη δύο παῖδας ἔσχε, Λέαρχον καὶ Μελικέρτην, οἱ κατετοξεύθησαν ὑπὸ Ἀθάμαντος. ὕστερον δὲ ἐκλήθη Λευκοθέα.

[Ἰνώ:] ὄνομα θεᾶς.

[Ἰνωπός:] ὄνομα τόπου. λοῦσαι δ' Ἰνωπῷ καθαρὸν χρῶα, βᾶθι δ' ἐς οἶκους.

[Ἵνωψ:] ὄνομα κύριον.

[Ἰννοί:] οἱ κολοβοὶ τῶν ἵππων, νάννοι δὲ οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. καὶ ναννοφυεῖς.

[Ἰνοῖ κρεμαμένη πρὸ ποδῶν Εὐριπίδου. Ἵξαλος:] πηδητικός. ἐν Ἐπιγράμμασι· Ἵξαλον εὐσκάρθμῳ, λόχμιον ὕλοβάτῃ, Πανὶ φιλοσκοπέλῳ λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς κνακὸν ὑπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράγον. καὶ αὖθις· πρόσθε μὲν ἀγραύλοιο διατριχὸς ἱξάλου αἰγὸς δοῖον ἐπὶ χώροις ἐστεφόμενῃ πετάλοις.

[Ἵξε,] καὶ **[Ἵξον·]** οἱ δ' ἱξον κοίλην Λακεδαίμονα.

[Ἰξευτής:] ἱξευτικός.

[Ἰξιονίδης. Ἰξίονος. Ἰξιόεν. Ἰξιῶδες. Ἰξίων·] οὗτος ἠράσθη τῆς Ἥρας· ἡ δὲ προσαγγέλλει τῷ Διὶ, ὃς βουληθεὶς γινῶναι τοῦτο ἐξομοιοῖ νεφέλην τῇ Ἥρᾳ καὶ ἔστησεν. ὁ δὲ Ἰξίων μίγνυται αὐτῇ. καὶ ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς κολάζει αὐτὸν τροχῷ διατείνων αἰεὶ φερομένῳ καὶ ἀνακυκλουμένῳ.

[Ἵξιρος:] ποταμός.

[Ἰξός:] ὃ χρῶνται εἰς ἄγρευσιν πτηνῶν.

[Ἰξύν:] τὴν ὀσφύν. ἐπ' ἡϊόνι ψυχόμενον χηλὰς τε καὶ ἱξύας. τουτέστι τὴν ράχιν. καὶ αὖθις· ἔκρεκες εὐτάρσοις δι' ἱξύος, ἀχέτα, μολπάν, τέττιξ, οἰονόμοις τερπνότερον χέλυος.

[Ἰόβακχος:] ὄνομα κύριον.

[Ἰόβας,] Λιβύης καὶ Μαυρουσίας βασιλεὺς, ὃν λαβόντες καὶ μαστιγώσαντες ἐπόμπευσαν οἱ Ῥωμαῖοι· οὐ μὴν ἀνεῖλον διὰ τὴν παιδείουσιν. ἦν δὲ ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος καὶ τὴν Κλεοπάτρας θυγατέρα Σελήνην, ἣν ἐκ τοῦ Καίσαρος Γαίῳ γενομένην ἐπεποίητο, γυναῖκα εἰλήφει. συνήκμαζε δὲ αὐτῷ Δίδυμος ὁ Χαλκέντερος, ὁ καὶ πολλὰ γράψας κατ' αὐτοῦ. ἔγραψε πάνυ πολλὰ.

[Ἰοβάτης:] ὄνομα κύριον. ὁ πατὴρ Σθενεβοίας, ὃς ἐπετράπη γράμμασι Προΐτου ἀνελεῖν τὸν Βελλεροφόντην.

[Ἰοβιανός,] βασιλεὺς Ῥωμαίων ὀρθόδοξος, ὃς ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα πολλὴν ἐποιεῖτο τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τοὺς ἐν ἐξορίαις ἐπισκόπους πάντας ἀνεκαλέσατο τῷ τε ἀγίῳ Ἀθανασίῳ ἀπέστειλε τῆς ἀμωμήτου πίστεως ἐγγράφως αὐτῷ σημᾶναι τὴν ἀκρίβειαν. ὁ δὲ ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν πλήρη

ὀρθοδοξίας. οὗτος μετὰ Ἰουλιανὸν ἤρξεν· ὃς ἡνίκα Ἰουλιανὸς αἵρεσιν τοῖς στρατευομένοις ἐτίθει, θύειν ἢ ἀποστρατεύεσθαι, μᾶλλον τὴν ζώνην ἀποθέσθαι ἐβούλετο. ἐλθὼν δὲ ἐς Νίσιβιν πόλιν πολυάνθρωπον δύο μόνον ἡμερῶν ἐνδιατρίψας αὐτῇ, ὅσα περ εἶχε χρήματα κατανάλωσε τοῖς ἐνοικοῦσι μηδενὸς μεταδοὺς ἢ λόγου φιλανθρώπου ἢ πράξεως ἀγαθῆς· ἄνθρωπος οὐ δι' ἀρετὴν οἰκείαν, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ πατρὸς δόξαν ἐς τοσοῦτον ἀρχῆς προελθών. ἦν μὲν γὰρ οὐδὲ παντάπασιν ἀσθενὴς τὸ σῶμα οὔτε πολεμικοῖς ἔργοις ἀγύμναστος· ἀμελέτητος δὲ ὢν καὶ ἄγευστος παιδεύσεως, καὶ ἦν εἶχε φύσιν διὰ ῥαθυμίαν ἡμαύρου καὶ ἡφάνιζεν. οὗτος μετὰ Ἰουλιανόν, ὡς εἴρηται, τῆς Ῥωμαίων βασιλείας ἐγκρατὴς γενόμενος, πάντων καταφρονήσας ἐσπούδαζε τοῦ συμβάντος αὐτῷ ἀξιώματος ἀπολαῦσαι, καὶ φεύγων ἐκ Περσίδος ἔσπευδε γενέσθαι τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐθῶν ἐντὸς εἰς ἐπίδειξιν τῆς τύχης, καὶ τὴν Νίσιβιν πόλιν τοῖς Πέρσαις, πάλαι Ῥωμαίοις οὖσαν κατήκοον, ἐκδίδωσιν. ἀπέσκωπτον οὖν αὐτὸν ὦδαῖς καὶ παρῳδαῖς καὶ τοῖς καλουμένοις φαμώσσοις, διὰ τὴν τῆς Νισιβίδος προδοσίαν. ὁ δὲ Ἰοβιανός, ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ κινηθεὶς τὸν ὑπὸ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως κτισθέντα ναὸν χαριέστατον ἐς ἀποθέωσιν τοῦ πατρὸς Τραϊανοῦ, παρὰ δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ κατασταθέντα βιβλιοθήκην εὐνούχῳ τινὶ Θεοφίλῳ, κατέφλεξε σὺν πᾶσιν οἷς εἶχε βιβλίους, αὐτῶν τῶν παλλακίδων ὑφαπτουσῶν μετὰ γέλωτος τὴν πυράν. οἱ δὲ Ἀντιοχεῖς ἡγανάκτησαν κατὰ τοῦ βασιλέως καὶ τὰ μὲν ἀπέρριπτον τῶν βιβλίων ἐς τὸ ἔδαφος, ὥστε ἀναίρεσθαι τὸν βουλόμενον καὶ ἀναγινώσκειν, τὰ δὲ τοῖς τοίχοις προσεκόλλιζον. ἦν δὲ τοιαῦτα· ἤλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὠφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι· καί, Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε· καὶ τὰ ἐξῆς. καί, εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω, χλαῖνάν τ' ἡδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοῶς ἐπὶ Πέρσας ἀφήσω. γραῦς δέ τις μέγαν καὶ καλὸν αὐτὸν θεασαμένη μαθοῦσά τε ἀνόητον εἶναι ἐφθέγγατο· ὅσον μῆκος καὶ βάθος ἢ μωρία. καὶ ἄλλος δὲ ιδιώτης ἀποτολμήσας, μεγάλη τῇ φωνῇ βοήσας ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ γέλωτα παρέσχε πᾶσιν εἰπὼν κενὰ καὶ ψυχρὰ τῇ ἡλικίᾳ αὐτοῦ. καὶ ἐπράχθη ἂν ἄτοπα, εἰ μὴ Σαλούστιός τις ἔπαυσε τὴν στάσιν. ὁ δὲ Ἰοβιανὸς χειμῶνος ὄντος ὠδοιπόρει ἐπὶ Κιλικίαν καὶ Γαλατίαν καὶ ἐν Δαδαστάνοις ἀπέθανε μύκητα πεφαρμαγμένον φαγών. κατὰ δὲ τὴν ἡγεμονίαν κοινὸς καὶ ἐλευθέριος ἔδοξεν εἶναι. ὅτι ἐπὶ Ἰοβιανοῦ ἦν Ἀκάκιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Παλαιστίνης, ὃς λίβελλον ἔγραψε περὶ ὀρθοδόξου πίστεως, ἀποδεχόμενος τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον.

[Ἰόβις:] παρὰ Ἰταλοῖς ὁ Ζεὺς.

[Ἰόβειοι] καὶ **[Ἑρκούλαιοι:]** ὀνόματα τάξεων. τάγματα γὰρ τινα ἦσαν δαίμονος ἐπώνυμα. Ἰόβις γὰρ παρὰ Ἰταλοῖς ὁ Ζεὺς, Ἑρκούλιος δὲ ὁ Ἡρακλῆς.

[Ἰοβόλος:] ὁ ὄφις.

[Ἰόδδας:] ὄνομα κύριον.

[Ἰοδόκη:] βελοθήκη.

[Ἰόεντα σίδηρον:] τὸν μέλανα· ὡς ἰοειδέα πόντον, τὸν μέλανα. βέλτιον δὲ εἰς ἰοὺς εὐθετοῦντα.

[Ἰοειδές:] τὸ μέλαν. καὶ **[Ἰοειδής. Ἰοθόρ:]** ὁ πενθερὸς Μωϋσέως.

[Ἰοκάστη:] ὄνομα κύριον. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ Οἰδίπῳ.

[Ἰόλαος:] ὄνομα κύριον. ἥρως τις τιμώμενος παρὰ Ἀθηναίους. **[Ἰόλεως]** δὲ Ἀττικῶς.

[Ἰόλεια. Ἰόλη:] ὄνομα κύριον.

[Ἰόμωρος. Ἰον:] τὸ ἄνθος.

[Ἰονθος:] ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν, ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ ἀνθεῖν.

[Ἰόνιον πέλαγος:] ὁ νῦν Ἀδρίας. καὶ Ἰόνιος κόλπος.

[Ἰόντες:] πορευόμενοι.

[Ἰόπη:] ὄνομα κύριον.

[Ἰόππη:] ὄνομα τόπου.

[Ἰορδάνεια ῥεῖθρα. Ἰορδάνης] ὁ ποταμὸς ἐκλήθη διὰ τὸ συμμίγνυσθαι δύο ἅμα ποταμούς, Ἰορ καὶ Δάνην.

[Ἰόρτιος:] ὄνομα κύριον. ὁ τοίνυν Ἰόρτιος οὐκ ἔχων ὃ τι παρ' ἑαυτοῦ τερατεύσασθαι, σιγῆς γενομένης· ἐκεῖνο δὲ οὐκ ἐννοεῖτε, ὧ φίλοι συμπόται, ὡς στρογγύλη ἐστὶν ἡ τράπεζα καὶ ἄγαν περιφερής· ἐπὶ τοίνυν τῇ ἀκράτῳ κολακεῖα ὡς τὸ εἶκος γέλως κατερράγη· ἐγγώνιος γὰρ ἦν καὶ οὐ στρογγύλη ἡ τοῦ Μαικίνα τράπεζα. Πλούταρχος.

[Ἰοστέφανοι·] Πίνδαρος· αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι.

[Ἰότητι:] βουλήσει, γνώμη. Ἄρτεμι, σῆ δ' ἰότητι γάμος θ' ἅμα καὶ γένος εἴη τῇ Λυκομηδεῖου παιδί φιλαστραγάλη.

[Ἰού:] σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ οἴμοι. καὶ **[Ἰού, ἰού,]** σχετλιαστικὸν ὁμοίως ἐπίρρημα.

[Ἰοῦ, ἰοῦ:] τὸ ἰοῦ ἐπὶ χαρᾷ περισπᾶται.

[Ἰουβενάλιος,] ποιητὴς Ῥωμαῖος. οὗτος ἦν ἐπὶ Δομετιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων. ὁ δὲ Δομετιανὸς ἐφίλει τὸν ὀρχηστὴν τοῦ πρασίνου μέρους, τὸν λεγόμενον Πάριν, περὶ οὗ καὶ ἐλοιδορεῖτο ἀπὸ τῆς συγκλήτου καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ ποιητοῦ. ὅστις βασιλεὺς ἐξώρισε τὸν Ἰουβενάλιον ἐν Πενταπόλει ἐπὶ τὴν Λιβύην, τὸν δὲ ὀρχηστὴν πλουτίσας ἔπεμψεν ἐν Ἀντιοχείᾳ· ὃς κτίσας οἶκον καὶ λουτρὸν ἔξω τῆς πόλεως ἐκεῖ τελευτᾷ.

[Ἰούδας] καὶ **[Ἰουδαῖος.]** ὅτι Δαμόκριτος ἱστορικὸς περὶ Ἰουδαίων φησί· χρυσὴν ὄνου κεφαλὴν προσεκύνουν καὶ κατὰ τριετίαν ξένον ἀγρεύοντες προσέφερον καὶ κατὰ λεπτὰ τὰς σάρκας διέξαινον καὶ οὕτως ἀνῆρουν.

[Ἰουδήθ·] ὅτι ἐπὶ Ξέρξου, τοῦ βασιλέως Περσῶν, οἱ τῶν Αἰθιοπῶν βασιλεῖς ἐπανίστανται Πέρσαις, καὶ τοῦ βασιλέως κατ' ἐκείνων στρατεύσαντος, οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἀπόστασιν εἶδον καὶ καταφρονήσαντες αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀνῆλθον. οὗτος δὲ περιγεγόμενος τῶν Αἰθιοπῶν ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους στρατεύει Ὀλοφέρνην τὸν κατ' αὐτῶν πόλεμον ἐπιτρέψας. πολιορκοῦντος τοίνυν Ὀλοφέρνην τὴν Ἱερουσαλὴμ, γυνὴ τις, ὄνομα Ἰουδήθ, προσποιησαμένη τὴν φιλοῦσαν αὐτόν, ὡς ἐκάθευδε, νυκτὸς ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνασκολοπίσασα ταύτην ἐπὶ τοῦ τείχους φυγεῖν παρεσκεύασε τοὺς Πέρσας· οὕτω τε τῆς πολιορκίας λυθείσης ἀπηλλάγησαν οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ φόβου. ὁ δὲ τῶν Ἰουδαίων ἱερεὺς Νεμεσίας παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν ἔπεισεν αὐτὸν εἰρήνην σπεύσασθαι πρὸς αὐτοὺς καὶ συγχωρῆσαι αὐτοῖς ἀνακτίσασθαι τὴν Ἱερουσαλὴμ, Ἐσδρα προηγουμένου αὐτῶν. Ἰούλιος δὲ Ἀφρικανὸς λέγει, ὅτι Ναβουχοδονόσορ, ὁ καὶ Καμβύσης, ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτῆς.

[Ἰουδήθ,] Ἑβραῖα ἢ τὸν Ὀλοφέρνην, τὸν ἀρχιστράτηγον Καμβύσου τοῦ υἱοῦ Κύρου, ἀνελοῦσα, τὰ τοῦ Ὀλοφέρνην πάντα λαβοῦσα ταῦτα ἀνέθηκε τῷ θεῷ· καὶ ὑποστρέψασα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, ἀρετὴν καὶ ἄσκησιν ἔχουσα ἐτελεύτησεν ρε' ἔτη βιώσασα.

[Ἰουθοῦγγοι:] ὄνομα ἔθνους. οἱ δὲ ἐπεραιώσαντο τὸν Ἰστρον, δόντων ἐκόντων εἶναι τὴν δίοδον Ἰουθοῦγγων ἔχθει τῷ πρὸς Ῥωμαίους.

[Ίουλιανός,] Χαλδαῖος, φιλόσοφος, πατήρ τοῦ κληθέντος θεουργοῦ Ίουλιανοῦ. ἔγραψε περὶ δαιμόνων βιβλία δ΄. ἀνθρώπων δέ ἐστι φυλακτήριον πρὸς ἕκαστον μόριον, ὅποια τὰ τελεσιουργικά Χαλδαϊκά.

[Ίουλιανός,] ὁ τοῦ προλεχθέντος υἱός, γεγονὼς ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε καὶ αὐτὸς Θεουργικά, Τελεστικά, Λόγια δι' ἐπῶν· καὶ ἄλλα ὅσα τῆς τοιαύτης ἐπιστήμης κρύφια τυγχάνουσιν. ὅτι τοῦτόν φασι δῖπει ποτὲ καμνόντων τῶν Ῥωμαίων, ἐξαίφνης ποιῆσαι νέφη τε ἀγερθῆναι ζοφώδη καὶ ὄμβρον ἀφεῖναι λάβρον ἅμα βρονταῖς τε καὶ σέλασιν ἐπαλλήλοισ· καὶ τοῦτο σοφία τινὶ ἐργάσασθαι Ίουλιανόν. οἱ δέ φασιν Ἄρνουφιν, τὸν Αἰγύπτιον φιλόσοφον, τοῦτο πεποιηκέναι τὸ θαυμάσιον.

[Ίουλιανός,] Δόμνου, ἀπὸ Καισαρείας Καππαδοκίας, σοφιστῆς, σύγχρονος Καλλινίκου τοῦ σοφιστοῦ· γεγονὼς ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.

[Ίουλιανός,] Ἀλικαρνασεύς, ἀναρρῶσαι ἠβουλήθη τὴν Σεβήρου κακοδοξίαν, ἄφθαρτον εἶναι φάσκων τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ, αὐτῆς γε δήπου τῆς ἐν τῇ νηδύϊ τῆς θεότητος ἐνώσεως καὶ τοῦ σώματος, καὶ πρώην γε τῆς ἐκ τῶν κατοικομένων τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως. λοιπὸν ἐκ τοῦ τοιοῦδε εἰσάγεσθαι, οὐκ ἐνεργεῖα τινὶ τοὺς Ἰουδαίους αἰκίσασθαι τε καὶ θανατῶσαι τὸν Χριστόν. ἅτε οὖν σκάζουσά τε καὶ οὐκ ἐρρωμένη ἡ δόξα, πρὸς τῶν πάλαι θεσπεσίων πατέρων ἐξωθισθεῖσα ἐτύγχανε. τότε δὴ Ίουλιανὸς εἶτε ὑπὸ τοῦ γήρως τὰ καιριώτατα οὐ φρονῶν εἴτ' οὖν ὑπερβολῇ τῆς πρὸς Χριστὸν ἐπιμελείας, τῆς ἀληθοῦς τε καὶ ἀπταιστοῦ δόξης ἐπέκεινα ἐκπεσών, εἶτε καὶ ἐτέρου τινὸς ἀναδιδάξαντος· ὑποψιθυρίζεται γὰρ καὶ τοῦτο, ὡς πόλεως τινος ἱερεὺς ταύτην δήπου τὴν κακίστην δόξαν Ίουλιανῷ εἰσηγήσατο· ἔμελλεν οὖν τὴν ὀρθογνώμονα τοῦ Χριστοῦ δόξαν διακηρύττειν· καὶ δὴ Μαρῖνον τὸν ἀπὸ Κάρρων τῆς ἐν Συρίᾳ πόλεως ἔστειλεν ἀνὰ τὴν ἔω βεβαιῶσαι τὸ δόγμα, εἰ μὴ μετὰ βραχὺν χρόνον ὥχετο ἐξ ἀνθρώπων. ὅτι ὁ Ίουλιανὸς οὗτος τῆς Σευήρου κακοδοξίας προστάτης ἐγένετο εὐθυμότατος, Σευήρου μὲν μίαν φύσιν λέγοντος τὸν Χριστὸν καὶ τὴν ἐν τῷ Χριστῷ διαφορὰν δεχομένου, Ίουλιανοῦ δὲ μίαν μὲν κατὰ Σεβήρον φάσκοντος φύσιν, ἀναιροῦντος δὲ τὴν διαφορὰν.

[Ίουλιανός,] ὁ παραβάτης καὶ ἀποστάτης, Ῥωμαίων βασιλεὺς, Κωνσταντίνου βασιλέως τοῦ μεγάλου ἀνεψιός, ἀπὸ Δαλμάτου ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ μητρὸς Γάλλας τοῦνομα. ἔγραψε τοὺς καλουμένους Καίσαρας· περιέχει δὲ τοὺς ἀπὸ Αὐγούστου Ῥωμαίων βασιλεῖς· ἐτέραν βίβλον περὶ τῶν τριῶν σχημάτων· καὶ τὰ καλούμενα Κρόνια· καὶ τὸν Μισοπάγονα ἢ Ἀντιοχικόν· Περὶ τοῦ πόθεν τὰ κακά, καὶ Πρὸς τοὺς ἀπαιδεύτους· Πρὸς τὸν κύνα Ἡράκλειτον πῶς κυνιστέον· ἐπιστολὰς παντοδαπὰς, καὶ ἄλλα. ὅτι περὶ τοῦ Ἐμπεδοτῖμου λέγει ὁ παραβάτης οὕτως ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Κρονίοις· ἡμεῖς δὲ Ἐμπεδοτῖμῳ καὶ Πυθαγόρᾳ πιστεύοντες, οἷς τε ἐκεῖθεν λαβὼν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἔφη, καὶ μικρῷ πρότερον καὶ ὁ κλεινὸς ἡμῖν ἔδειξε καὶ ἱεροφάντωρ Ἰάμβλιχος, ὅτι ἐπὶ τὸν Ίουλιανὸν πολλὰ δίκαια ἐχώρουν, χανδὸν ἐμφορουμένων τῶν ἀνθρώπων τῆς δικαιοσύνης τοῦ κρίνοντος· ἀναβολαὶ τε οὐκ ἦσαν ἐπ' αὐταῖς, ὅσαι νόμιμον ἐκ τῶν συνήθων γραμμάτων τὸ ἄδικον ἴσχουσιν εἰς βοήθειαν τῶν ἀδικούντων καὶ προειληφόντων· ἀλλ' ἢ παραχρῆμα ἔδει τὸ ἴσον ἐλέγχεσθαι κατὰ φύσιν, ἢ τὸ μέλλον καὶ διωθούμενον εἰς τὸν χρόνον ὑποπτον ἦν. βαρὺς μὲν οὖν καὶ λυπηρὸς ἐτύγχανε, καὶ ἐπὶ τοῖσδε καὶ τὸ τῶν πονηρῶν ἔθνος καὶ ἀδικούντων διηγείρετο. οὐ γὰρ ἀδικεῖν ἐξῆν οὐδὲ λανθάνειν ἀδικοῦσι. βαρύτερον δὲ αὐτὸν ἀπεδείκνυε τοῖς μοχθηροῖς καὶ τὸ εὐπρόσοδον. οἷα γὰρ προϊόντος μὲν πολλάκις διὰ τὰς ἱερομηνίας καὶ θυσίας, ἡμέρου δὲ φύσει πρὸς πᾶσαν ἔντευξιν τυγχάνοντος, ἀκώλυτον τοὺς δεομένους λόγου τυχεῖν. ὁ μὲν οὖν ἐλάχιστον τῆς ὑπὸ τῶν πονηρῶν ταύτης βλασφημίας τε καὶ ὀργῆς ἡσθάνετο καὶ ἐφρόντιζε. περὶ τῆς τελευτῆς

Ἰουλιανοῦ τοῦ παρα βάτου, τοῦ ἀθέου· ἀλλ' ὅποταν σκήπτροισι τεοῖς Περσῆϊον αἶμα ἄχρι Σελευκεῖης κλονέων ξιφέεσσι δαμάσσης, δὴ τότε σε πρὸς Ὀλυμπον ἄγει πυριλαμπὲς ὄχημα, ἀμφὶ θυελλίησι κυκώμενον ἐν στροφάλιγξι, ῥίψαντα βροτέων ἐθέων πολύτλητον ἀνίην. ἤξεις δ' αἰθερίου φάεος πατρώϊον αὐλήν, ἔνθεν ἀποπλαγχθεὶς μεροπήϊον ἐς δέμας ἦλθες. ἔστι δὲ καὶ ὁ χρησμὸς ὁ δοθεὶς αὐτῷ, ὅτε περὶ Κτησιφῶντα διῆγεν. γηγενέων ποτὲ φῦλον ἐνήρατο μητιέτα Ζεὺς, ἔχθιστον μακάρεσσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι. Ῥωμαίων βασιλεὺς Ἰουλιανὸς θεοειδὴς μαρνάμενος Περσῶν πόλιας καὶ τείχεα μακρὰ ἀγχεμάχων διέπερσε πυρὶ κρατερῷ τε σιδήρῳ, νωλεμέως δὲ δάμασσε καὶ ἔθνεα πολλὰ καὶ ἄλλα, ὄρρα καὶ Ἑσπερίων ἀνδρῶν Ἀλαμανικὸν οὐδας ὑσμίναις πυκινάϊσιν ἐλών ἀλάπαξεν ἀρούρας.

[Ἰουλιανός,] ὁ ὕπατος, ὠνησάμενος τὴν βασιλείαν, ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἀρχήν, εὐθέως τρυφαῖς καὶ κραπάλαις ἐσχόλαζε, τῇ μὲν τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥαθύμως προσφερόμενος, ἐς δὲ τὸ ἀβροδίατον ἐπιδιδούς ἑαυτόν. εὕρισκετο δὲ καὶ τοὺς στρατιώτας ψευσάμενος· οὔτε γὰρ οἰκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, καὶ οἱ δημόσιοι θησαυροὶ ἐκεκένωντο ὑπὸ Κομόδου. ἐκ ταύτης τῆς αἰτίας οἱ τε στρατιῶται ἠγανάκτουν, καὶ ὁ δῆμος ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν καταφρονήσει αὐτὸν ἐποίει.

[Ἰουλία Αὐγούστα,] τοῦ Σεβήρου γαμετὴ τοῦ βασιλέως, ἦν ὁ Πλαυτιανὸς πολλὰ καὶ δεινὰ κακὰ εἰργάσατο· πάνυ γὰρ αὐτῇ ἤχθετο καὶ σφόδρα αὐτὴν πρὸς τὸν Σεβῆρον διέβαλλεν, ἐξετάσεις τε κατ' αὐτῆς καὶ βασάνους κατ' εὐγενῶν γυναικῶν ποιούμενος. καὶ ἡ μὲν αὐτὴ τε φιλοσοφεῖν διὰ ταῦτα ἤρξατο καὶ σοφισταῖς συνημέρευεν.

[Ἰούλιος,] μὴν. καὶ ὄνομα κύριον.

[Ἰουλόπεζα,] ἡ ναῦς.

[Ἰουλος,] ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλοις σκώληξ· πολὺπουν δέ τι ζῶον. καὶ τὸ ἐξάνθημα τὸ ἐπὶ τῶν γενείων, καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς καρύαις ἄνθος, καὶ ὥδης τι γένος Ἰουλος, καὶ ὁ προσφιλεῖς τῇ Ἀρτέμιδι. ἐνίοι δὲ καὶ τὸν ἐπὶ ταῖς ὑδρίαις γινόμενον πολὺποδα καὶ συστρεφόμενον Ἰουλον καλοῦσιν. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὦριον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτά φοισιν ἰούλους κειράμενος, γενύων ἄρσενος ἀγγελίας, Φοίβῳ θῆκε Λύκων πρῶτον γέρας.

[Ἰουλος,] ἀπὸ τοῦ ὅλον εἶναι πυκνόν, καὶ συνεστράφθαι καὶ ἰέναι. λέγεται ἡ πρώτη ἐξάνθησις τοῦ γενείου.

[Ἰούνιος,] ὄνομα. εἰς τὴν ἱππᾶδα τελῶν, διὰ τὸ καὶ φαγεῖν ζῶν, συνήθης ἦν τρισὶ πλουσίοις, κοιλιοδαίμων τε καὶ ταγηνοκνισοθήρας· βούλομαι γὰρ τὰ τῆς κωμωδίας εἰς τοὺς τοιούτους εἰπεῖν, οὐδεμιᾶ μὰ τὸν ἀπειροκαλίᾳ· ὃς ἔνεμε τὴν γαστέρα ταῖς τρισὶ τραπέζαις, καὶ τοσαύταις ἐπιτηδῶν τραπέζαις λύκου τινὸς δίκην ἢ ἰκτίνου ἢ ἀρπυίας, ἵνα τι καὶ παίσω.

[Ἰοῦσαν,] πορευομένην.

[Ἰουστινιανός,] οὗτος κτίσας τὴν ἀγίαν Σοφίαν ἐκάθηρε τὴν αὐλήν καὶ ἐμαρμάρωσεν αὐτήν, τὸ πρὶν οὔσαν Αὐγουστεῖον, ὃ ἐρμηνεύεται ὀψοπώλιον· καὶ ἔστησε τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα ἐπὶ κίονος ἑφιππον· καὶ τῇ μὲν ἀριστερᾷ χειρὶ φέρει σφαῖραν, ἐμπεπηγότες σταυροῦ ἐν αὐτῇ, ὑποσημαίνοντος, ὥς διὰ τῆς εἰς τὸν σταυρὸν πίστεως τῆς γῆς ἐγκρατὴς γέγονε· σφαῖρα μὲν γὰρ ἡ γῆ διὰ τὸ σφαιροειδὲς τοῦ αὐτῆς σχήματος, πίστις δὲ ὁ σταυρὸς διὰ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα θεόν. τὴν δὲ δεξιὰν χεῖρα ἀνατεταμένην ἔχων κατὰ ἀνατολὰς, στάσιν τῶν Περσῶν σημαίνων καὶ μὴ μεταβαίνειν ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς γῆς, διὰ τῆς ἀνατάσεως καὶ ἀπώσεως τῶν χειρῶν βοῶν· στήτε καὶ μὴ πρόσω χωρεῖτε· οὐ γὰρ συνοίσει ὑμῖν.

[Ίουστινιανός,] ὁ Ῥινότμητος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, υἱὸς Κωνσταντίνου· ὃς πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ ἐς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς καθίστη ἄνδρας ἀπηνεῖς καὶ ὠμοτάτους, ὧν ἦν Στέφανος ὁ εὐνοῦχος, Πέρσης, ταμίας τῶν βασιλικῶν χρημάτων. καὶ πολλὰ τοὺς ὑπὸ χεῖρα αἰκίζόμενος ἄχρι καὶ εἰς τὴν μητέρα Ίουστινιανοῦ τὴν τόλμαν ἐξήνεγκε, μάλιστα αὐτῇ ἐν σχήματι ὡς οἱ γραμματισταὶ τοὺς παῖδας ἐπιθέμενος. καὶ Θεόδοτον τινα ἔγκλειστον γεγονότα κατὰ τὰ Θρακῶα τοῦ στενοῦ τῶν δημοσίων λογιστὴν, ὃν τὸ δημῶδες γενικὸν λογοθέτην, ἐποίησεν. ὃς ὑπερβολῇ ὠμότητος τὰ χρήματα ἔπραττε, μετεώροις σχοινίοις ἀναρτῶν καὶ περικαπνίζων ἀχύροις τοὺς περιφανεστάτους ἀπέκτεινε. καὶ Λεόντιον στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν, καὶ Πατρίκιον Ἰσαυρον τρισὶν ἔτεσιν ὑποφρούριον ἐποίησεν Ίουστινιανός, ὕστερον δὲ στρατηγὸν Ἑλλάδος ἀπέδειξεν. ὃν Παῦλος, τῆς Καλλιστράτου μονῆς μοναχός, ἀστρονόμος, καὶ Γρηγόριος Καππαδόκης, ἡγούμενος τῆς τοῦ Φλώρου μονῆς, προεμαντεύσαντο, καὶ ἐγκρατὴς τῆς βασιλείας ἐγένετο.

[Ίουστῖνος,] φιλόσοφος, καὶ τῷ σχήματι τῶν φιλοσόφων χρώμενος, ἀπὸ τῆς Νεαπολιτῶν ἐπαρχίας τῆς Παλαιστίνης, ἐκ πατρὸς Πρίσκου τοῦ Βακχίου. οὗτος ὑπὲρ τῆς θρησκείας τῶν Χριστιανῶν πάνυ ἐκοπίασεν, ὥστε καὶ Ἀντωνίνῳ, τῷ ἐπὶ κλην Πίῳ, καὶ τοῖς τούτου υἱέσι καὶ τῇ συγκλήτῳ Ῥωμαίων βίβλον κατὰ τῶν ἐθνῶν συνταγεῖσαν ἐπιδοῦναι, τὸν ὀνειδισμόν τοῦ σταυροῦ μὴ αἰσχυρόμενος. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον, ἣν καὶ ἐπέδωκε τοῖς Ἀντωνίνου διαδόχοις, τουτέστι Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ καὶ Λουκίῳ Αὐρηλίῳ Κομόδῳ. ἔστι καὶ ἄλλη αὐτοῦ βίβλος κατὰ τῶν ἐθνῶν, ἐν ἣ περὶ τῆς φύσεως τῶν δαιμόνων δια λέγεται· καὶ τετάρτη βίβλος ὁμοίως κατὰ τῶν ἐθνῶν, ἣν ἐπέγραψεν Ἔλεγχος· καὶ ἄλλην Περὶ τῆς τοῦ θεοῦ μοναρχίας. καὶ ἄλλην, ἣν ὠνόμασε ψάλτην, καὶ ἑτέραν Περὶ ψυχῆς· διάλογόν τε κατὰ τῶν Ἰουδαίων, ὃν ἐσχέδιασε κατὰ Τρύφωνος, ἀρχηγοῦ τῶν ἐν Ἐφέσῳ Ἰουδαίων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ Μαρκίωνος ἐπίσημα τεύχη ἐξέδωκε· καὶ ἄλλην βίβλον κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων, ἥς μέμνηται ἐν τῷ Ἀπολογητικῷ, ὃ ἐπέδωκεν Ἀντωνίνῳ τῷ Πίῳ. οὗτος ἐν τῇ Ῥώμῃ ἔχων τὰς διατριβάς, εὐθύνων Κρίσκην τὸν Κυνικὸν τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν βλασφημοῦντα καὶ καλῶν αὐτὸν λαίμαργον ἄσωτόν τε καὶ ἀκόλαστον καὶ τὸν θάνατον φοβούμενον, τέλος τῇ τούτου ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιβουλῇ ὡς Χριστιανὸς ὑπὲρ Χριστοῦ ἔπαθεν.

[Ίουστῖνος,] ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὀρθοδοξότατος. ἦν δὲ ἀμάθητος γραμμάτων ἀπάντων καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφάβητος. οὗτος κτίζει καὶ τὸν ἐν τῷ Παλατίῳ χρυσὸν τρίκλινον καὶ τὸν ἅγιον Παῦλον, τὸ ὀρφανοτροφεῖον. καὶ αὖθις· τὴν περὶ βασιλέως Ίουστίνου κρατήσασαν δόξαν, ὥς ἐστι μάλα ἐμβριθὴς τε καὶ κατηκριβωμένος.

[Ίουῆστος,] Τιβερεὺς, ἐπαρχίας Γαλιλαίας· ἐπεχείρησε μὲν καὶ αὐτὸς Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν συντάξαι καὶ τινα ὑπομνήματα περιγράφειν· ἀλλὰ τοῦτον Ἰώσηπος ἐλέγχει ψευδόμενον. καὶ γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ συνέγραφεν ὅτε καὶ Ἰώσηπος.

[Ίοφῶν,] Ἀθηναῖος, τραγικός, υἱὸς Σοφοκλέους τοῦ τραγικοῦ γνήσιος ἀπὸ Νικοστράτης· γέγονε δὲ αὐτῷ καὶ νόθος υἱὸς Ἀρίστων ἀπὸ Θεοδωρίδος Σικυωνίας. δράματα δὲ Ἰοφῶν ἐδίδαξε ν´· ὧν ἐστὶν Ἀχιλλεύς, Τήλεφος, Ἀκταίων, Ἰλίου πέρσις, Δεξαμενός, Βάκχαι, Πενθεύς, καὶ ἄλλα τινὰ μετὰ τοῦ πατρὸς Σοφοκλέους.

[Ἰοχέαιρα,] ἡ τοῖς ἰοῖς χαίρουσα, ὑποδεχομένη. ἐν Ἐπιγράμμασι· σοὶ μὲν καμπύλα τόξα καὶ ἰοχέαιρα φαρέτρα, δῶρα παρὰ Προμάχου, Φοῖβε, τάδε κρέματα.

[Ἰώ:] ὄνομα. Ἰναχος, Ἀργείων βασιλεὺς, κτίζει πόλιν εἰς ὄνομα τῆς σελήνης Ἰοῦ· οὕτω γὰρ τὴν σελήνην ἐκάλουν Ἀργεῖοι. ἔσχε δὲ καὶ θυγατέρα Ἰώ, ἣντινα Πῆκος ὁ καὶ Ζεὺς ἥρπασε καὶ ἔσχε θυγατέρα ἐξ αὐτῆς Λιβύην. ἡ δὲ Ἰώ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ διαφθορᾷ ἔφυγεν εἰς τὸ Σίλπιον ὄρος κάκεϊ

τελευτᾷ. ὁ δὲ πατήρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦτο μαθόντες κτίζουσιν αὐτῇ ἱερὸν καὶ ἐκάλεσαν τὸν τόπον Ἰώπολιν καὶ ἔμειναν ἐκεῖ μέχρι τελευτῆς, ἐπιτελοῦντες τὴν μνήμην καὶ κρούοντες εἰς τὰς ἀλλήλων θύρας κατ' ἔτος ἔλεγον, ἰώ, ἰώ.

[Ἰώ:] σχετλιαστικόν. ἰώ Νέμεσι, βαρύβρομοί τε βρονταί. καὶ αὖθις· ἰώ, ἰώ, τραυμάτων ἐπωδύνων.

[Ἰώ·] Ἀριστοφάνης· ἰώ μακάριαι χελῶναι τοῦ δέρματος, καὶ τρισμακάριαι τούπιδαι ταῖς πλευραῖς, ὥς εἴ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς.

[Ἰὼ Πρασιαί] τρισάθλια καὶ πεντάκις, καὶ πολλῶν δεκάκις ἀπολεῖσθε τήμερον. ἔστι δὲ πόλις Λακωνική.

[Ἰὼ] σκότος, ἐμὸν φάος, Ἑρεβος ὃ φαεννότατον ἐμοί· ἔλεσθέ μ', ἔλεσθέ μ' οἰκήτορα, ἔλεσθέ μ'· οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὐθ' ἀμερίων ἔτ' ἄξιός βλέπειν τίν' εἰς ὄνησιν ἀνθρώπων· τουτέστιν οὔτε θεῶν οὔτ' ἀνθρώπων γένος ὁρᾷν ἄξιός εἰμι εἰς ὠφέλειαν· ἄξιον τοίνυν ἐξιέναι τοῦ βίου. ἢ οὕτως· εἰς ὠφέλειαν οὐκ εἰσὶν οὔτε ἄνθρωποι οὔτε θεοί· τί οὖν ζῶ; ὥς ἂν εἴ τις θάνατον σωτηρίαν νομίσειεν.

[Ἰωάβ:] ὄνομα κύριον.

[Ἰωακείμ:] ὄνομα κύριον.

[Ἰωάθαμ:] ὄνομα κύριον. ζῆτει ἐν τῷ Ἀβιμέλεχ.

[Ἰωάννης:] ὄνομα κύριον. ὅτι ὁ θεολόγος Ἰωάννης καὶ εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τῆς ἐν Πάτμῳ ἐξορίας ἐπανελθὼν συντάττει τὸ εὐαγγέλιον ὧν ἐτῶν ρ', διαρκέσας ἕως ἄλλων ἐτῶν ρκ'. ἐκεῖσε διάγων καὶ συγγράφεται τὴν θεολογίαν. δέχεται δὲ ὁ Χρυσόστομος καὶ τὰς ἐπιστολάς αὐτοῦ τὰς τρεῖς καὶ τὴν ἀποκάλυψιν. ἔχει δὲ τίτλους δεκαοκτώ, κεφάλαια διακόσια τριάκοντα δύο.

[Ἰωαννίκιος:] ὄνομα κύριον.

[Ἰωάννης,] Ἀντιοχεύς, ὁ ἐπικληθεὶς Χρυσόστομος· πρεσβύτερος μὲν ἐν πρώτοις Ἀντιοχείας, Εὐσεβίου δὲ τοῦ Ἐμεσηνοῦ φιλοσόφου καὶ Διοδώρου ἀκόλουθος. οὗτος πολλὰ συγγράψαι λέγεται, ἀφ' ὧν οἱ περὶ ἱερωσύνης ὑπερβάλλουσι λόγοι τῷ τε ὕψει καὶ φράσει καὶ τῇ λειότητι καὶ τῷ κάλλει τῶν ὀνομάτων. τούτοις ἐφάμιλλοι καὶ οἱ εἰς τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ λόγοι καὶ ἡ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου σημασία καὶ τὰ εἰς Ματθαῖον καὶ Μάρκον καὶ Λουκᾶν ὑπομνήματα. τὰ δὲ λοιπὰ αὐτοῦ συγγράμματα κρείττονα ἀριθμοῦ τυγχάνει· ἅπασαν γὰρ Ἰουδαϊκὴν γραφὴν καὶ Χριστιανικὴν ὑπεμνημάτισεν ὥς ἄλλος οὐδεὶς. τὰς τῶν μαρτύρων δὲ πανηγύρεις ἐπηύξησεν ἐν τῷ σχεδιάζειν ἀνεμποδίστως, καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ καταρρεῖν ὑπὲρ τοὺς Νειλῶους καταρράκτας. οὐδεὶς οὖν τῶν ἀπ' αἰῶνος τοιαύτην λόγου ἡνιόκησεν εὐροίαν, ἦν μόνος αὐτὸς ἐπλούτησε, καὶ μόνος ἀκιβδήλως τὸ χρυσοῦν τε καὶ θεῖον παρὰ πάντας ἐκκληρονόμησεν ὄνομα. τῶν δὲ συγγραμμάτων αὐτοῦ καταλέγειν τὸν ἀριθμὸν οὐκ ἀνθρώπου, θεοῦ δὲ μᾶλλον τοῦ τὰ πάντα γινώσκοντος. οὗτος ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀσκητὴς ἦν ἄκρως καὶ πολυάγρυπνος καὶ φιλήσυχος λίαν καὶ διὰ ζῆλον σωφροσύνης εὐπαρρησίαστος καὶ ἀκρόχολος· θυμῷ γὰρ μᾶλλον ἢ αἰδοῖ ἔχαρίζετο καὶ ἐλευθεροστομίᾳ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀμέτρως ἐκέχρητο. καὶ ἐν μὲν τῷ διδάσκειν πολλὸς ἦν πρὸς ὠφέλειαν, ἐν δὲ ταῖς συντυχίαις ἀλαζονικός τις καὶ ὑπερόπτης ἐνομίζετο τοῖς αὐτὸν ἀγνοοῦσι. διὸ καὶ ἐπὶ τὴν ἐπισκοπὴν προβληθεὶς μείζονι ὀφρῦϊ κατὰ τῶν ὑπηκόων ἐκέχρητο πρὸς διόρθωσιν ἐκάστου καὶ σωτηρίαν καὶ τοὺς τρόπους καὶ τοὺς λόγους μεταλλάττων. οὐ τοίνυν εἰ μὴ τις εἶη κόλαξ, τοῦτον ἀλαζόνα εἶναι νομιστέον, οὐδ' αὖ πάλιν, εἰ κόλαξ εἶη καὶ ἀγεννής, τοῦτον μετριόφρονα λεκτέον, ἀλλὰ τὸν ἐν τῇ προσήκουσῃ τάξει τῇ ἐλευθέροις πρεπούσῃ ἑαυτὸν

φυλάττοντα· μεγαλόψυχον μὲν εἶναι προσήκει οὐχ ὑπερήφανον, ἀνδρεῖον οὐ θρασύν, ἐπεικῇ οὐ δουλοπρεπῇ, μετριόφρονα οὐ ταπεινοφροσύνην ὑποκρινόμενον, ἔλευ θέριον οὐκ ἀνδραποδώδη· ὡς καὶ αὐτὸς λέγει· διὰ τοῦτο ποικίλον εἶναι δεῖ τὸν ποιμένα καὶ διδάσκαλον. ποικίλον δὲ λέγω, οὐχ ὑπουργον οὐδὲ κόλακα καὶ ὑβριστήν, ἀλλὰ πολλῆς ἐλευθερίας καὶ παρρησίας ἀνάμεστον, εἰδότα καὶ συγκατιέναι χρησίμως, ὅταν ἀπαιτῇ τοῦτο ἢ τῶν πραγμάτων ὑπόθεσις, καὶ χρηστὸν εἶναι ὁμοῦ καὶ αὐστηρόν. οὐ γὰρ ἐνὶ τρόπῳ χρῆσθαι τοῖς ἀρχομένοις ἅπασι δέον, ἐπεὶ μηδὲ ἱατρῶν παισὶν ἐνὶ μόνῳ φαρμάκῳ πᾶσι τοῖς κάμνουσι προσφέρεσθαι καλόν, μηδὲ κυβερνήτη μίαν ὁδὸν εἰδέναι τῆς πρὸς τὰ πνεύματα μάχης. ἐννόησον οὖν ὁποῖόν τινα εἶναι χρὴ τὸν μέλλοντα πρὸς χειμῶνα τοσοῦτον ἀνθέξειν καὶ τοιαύτην ζάλην καὶ τοσαῦτα κύματα πρὸς τὸ γενέσθαι τοῖς πᾶσι πάντα, ἵνα πάντας κερδήσῃ. καὶ γὰρ σεμνὸν εἶναι δεῖ τὸν τοιοῦτον καὶ ἄτυφον καὶ φοβερόν καὶ προσηνῇ καὶ ἀρχοντικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ ἀδέκαστον καὶ θεραπευτικὸν καὶ ταπεινὸν καὶ ἀδούλωτον καὶ φαιδρὸν καὶ ἡμερον, ἵνα ταῦτα εὐκόλως δύναται μάχεσθαι. οὐκοῦν δεῖ τὸν ἐνεργέστατον καὶ ἐχέφρονα φεύγειν τὸ κολακεύειν καὶ κολακεύεσθαι, μήτε ἀλαζονικὸν εἶναι μήτε κόλακα, ἀλλ' ἀμφοτέρων τῶν κακῶν τούτων κολάζειν τὴν ἀμετρίαν, καὶ ἐλεύθερον εἶναι μήτε εἰς αὐθάδειαν ἀποκλίνοντα μήτε εἰς δουλοπρέπειαν καταπίπτοντα. πρὸς μὲν γὰρ χρηστοὺς ταπεινὸν ὑπάρχειν δεῖ, πρὸς δὲ θρασεῖς ὑψηλόν. ἐπεὶπερ οἱ μὲν ἀρετὴν εἶναι τὴν ἐπιείκειαν ἡγοῦνται, οἱ δὲ ἀνδρείαν τὴν θρασύτητα, ἐκείνοις μὲν τὴν ταπεινοφροσύνην προσφέρειν, τούτοις δὲ τὴν ἀνδρείαν σβεννύουσιν αὐτῶν τὴν ἀπὸ τῆς θρασύτητος δόξαν· ἵνα τοὺς μὲν ὠφελήσῃς, τῶν δὲ ταπεινώσῃς τὸ φρόνημα. καιρὸς γὰρ τῷ παντὶ πράγματι, φησὶ Σολομῶν· τουτέστι ταπεινότητος, ἐξουσίας, ἐλέγχου, παρακλήσεως, φειδοῦς, παρρησίας, χρηστότητος, ἀποτομίας καὶ ἀπαξιαπλῶς παντὸς πράγματος· ὥστε ποτὲ μὲν τὸ τῆς ταπεινότητος δεικνύειν καὶ μιμεῖσθαι ἐν ταπεινώσει τὰ παιδιά κατὰ τὴν κυριακὴν φωνήν, ποτὲ δὲ τῇ ἐξουσίᾳ κεχρησθαι, ἣν ἔδωκεν ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν, ὅταν ἡ χρεια ἐπιζητῇ τὴν παρρησίαν· καὶ ἐν καιρῷ μὲν παρακλήσεως τὸ χρηστὸν ἐνδείκνυσθαι, ἐν καιρῷ δὲ ἀποτομίας τὸν ζῆλον ἐμφαίνειν καὶ ἐφ' ἑκάστου τῶν ἄλλων ὁμοίως τὸν ἔγκριτον καὶ δίκαιον λογισμὸν ἀποφέρεισθαι. λογισμοὶ γὰρ δικαίων κρίματα. καὶ Ἰσίδωρος· τὸν ἄρχοντα δίκαιον εἶναι δεῖ καὶ φοβερόν, ἵν' οἱ μὲν εὖ βιοῦντες θαρροῖεν, οἱ δ' ἁμαρτάνοντες ὀκνοῖεν. θάτερον γὰρ θατέρου χωρὶς ἀναρχία μᾶλλον ἐστὶν ἢ ἀρχή. εἰ μὲν γὰρ πάντες ἦσαν εὐπειθεῖς καὶ φιλάρετοι, ἀγαθότητος ἔδει μόνης· εἰ δὲ φιλαμαρτήμονες, φόβου. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἀγαθοὶ εἰσι καὶ κακοί, ἀμφοτέρα καταχειριστέον τῷ ἄρχοντι καὶ προΐσταμένῳ.

[Ἰωάννης,] γραμματικός, Ἀλεξανδρεὺς, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονος. τούτου συγγράμματα πάμπολλα, γραμματικά, φιλόσοφα, ἀριθμητικά, ῥητορικά, τῆς τε θείας γραφῆς καὶ κατὰ τῶν δεκαοκτὼ Προκλείων ἐπιχειρημάτων καὶ κατὰ Σεβήρου. πλὴν ὅτι παρὰ τῶν τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων ὡς τριθεϊτης ἐκβάλλεται καὶ τοῦ καταλόγου τῶν ὀρθοδόξων ἀποδιώκεται.

[Ἰωάννης,] Φιλαδελφεὺς Λυδός. οὗτος ἔγραψε Περὶ μηνῶν βιβλίον ἓν· καὶ Περὶ Διοσημειῶν ἕτερον· καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέσεων μαθηματικῶν. προσομιλεῖ δὲ ταῦτα Γαβριηλῷ τινὶ ὑπάρχῳ.

[Ἰωάννης,] ὁ ἐπονομαζόμενος Στοβεύς. Ἀνθολόγιον, περιέχον τὰς παρὰ πᾶσι πολλῶν δόξας ἐν βιβλίῳ τέσσαρσιν, ἐνάρετα πάνυ καὶ γέμοντα πάσης παιδεύσεως. γράφει δὲ ταῦτα πρὸς Ἐπίμιον υἱὸν αὐτοῦ.

[Ἰωάννης] ὁ Δαμασκηνός, ὁ ἐπικληθεὶς Μανσοῦρ, ἀνὴρ καὶ αὐτὸς ἐλλογιμώτατος, οὐδενὸς δεύτερος τῶν κατ' αὐτὸν ἐν παιδείᾳ λαμπρῶν. συγγράμματα αὐτοῦ πάνυ πολλὰ καὶ μάλιστα φιλόσοφα· εἷς τε τὴν θεϊαν γραφὴν Παράλληλοι κατ' ἐκλογὴν, καὶ οἱ ἄσματος κανόνες, ἱαμβικοὶ τε καὶ καταλογάδην. συνήκμαζε δ' αὐτῷ καὶ Κοσμάς ὁ ἐξ Ἱεροσολύμων, ἀνὴρ εὐφυνέστατος καὶ

πνέων μουσικὴν ὅλως τὴν ἐναρμόνιον. οἱ γοῦν ἄσματικοὶ κανόνες Ἰωάννου τε καὶ Κοσμᾶ σύγκρισιν οὐκ ἐδέξαντο οὐδὲ δέξαιντο, μέχρις ἂν ὁ καθ' ἡμᾶς βίος περαιωθῇσεται.

[Ἰωάννης,] ὁ τυραννήσας εἰς Ῥώμην ἐπὶ Θεοδοσίου, πρῶτος ἦν καὶ ξυνέσεως εὖ ἤκων καὶ ἀρετῆς μεταποιεῖσθαι ἐξεπιστάμενος. ὃς τὴν τυραννίδα μετρίως ἐξηγήσατο, οὐδὲ τοῖς διαβάλλουσι τὴν ἀκοὴν ὑπέσχεον οὐδὲ φόνον ἄδικον εἰργάσατο ἐκὼν γε εἶναι οὐδὲ χρημάτων ἀφαιρέσει ἐπέθετο.

[Ἰωάννης,] ὁ Καππαδοκίας ἑπαρχος Ἰουστινιανοῦ, λόγων μὲν τῶν ἐλευθερίων καὶ παιδείας ἀνήκοος ἦν. οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐς γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν ὅτι μὴ γράμματα, καὶ ταῦτα κακὰ κακῶς γράψαι. φύσεως δὲ ἰσχυρὸν πάντων γέγονε δυνατώτατος ὢν ἡμεῖς ἴσμεν· γινῶναι τε γὰρ τὰ δέοντα ἱκανώτατος ἦν καὶ λύσιν τοῖς ἀπόροις εὐρεῖν. πονηρότατος δὲ πάντων ἀνθρώπων γεγωνὼς τῇ τε τῆς φύσεως δυνάμει ἐς τοῦτο ἐχρήτο, καὶ οὔτε θεοῦ λόγος οὔτε ἀνθρώπων αὐτὸν αἰδῶς τις εἰσῆι, ἀλλὰ βίους τε αὐτῷ ἀνθρώπων πολλῶν ἀπολλύναι κέρδους ἕνεκα καὶ πόλεις ὅλας καθελεῖν ἐπιμελὲς ἦν. χρόνου γοῦν ὀλίγου χρήματα μεγάλα περιβαλόμενος ἐς κραυπάλην τινὰ ἐκλελάκτικεν ὅρον οὐκ ἔχουσιν· ἄχρι μὲν ἐς τὸν τοῦ ἀρίστου καιρὸν ληϊζόμενος τὰς τῶν ὑπηκόων οὐσίας, μέθη δὲ τὸ λοιπὸν καὶ σώματος ἔργοις ἀσελγέσιν ἡσυχολημένος. κατέχειν δὲ αὐτὸν οὐδαμῇ ἴσχυεν, ἀλλὰ τὰ τε βρώματα μέχρι ἐς ὅσον ἡσθιε καὶ τὰ χρήματα κλέπτειν μὲν ἦν ἐσσεῖ ἐτοιμος, προῖεσθαι δὲ καὶ δαπανᾶν ἐτοιμότερος. οὗτος δὲ ὁ Ἰωάννης πᾶσιν ἀνθρώποις βαρὺς ἦν ὁμοίως καὶ χαλεπός, πληγὰς τε τοῖς προσπίπτουσιν ἐντεινόμενος καὶ τὰ χρήματα ἀπαξάπαντα λόγῳ οὐδενὶ ληϊζόμενος, τὴν δίκην ὀρθῶς καὶ δικαίως τῆς ἐς τὴν δίκην παρανομίας ἐξέτισεν.

[Ἰώανος,] βασιλεὺς Ἱεροσολύμων, μετὰ θάνατον Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως προέδωκε τὴν ἐπιμέλειαν τὴν πρὸς τὸν θεόν. συνδιεφθάρησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τοῦ πλήθους πρωτεύοντες ὥστε πλημμελεῖν εἰς τὰ δίκαια καὶ νενομισμένα παρ' αὐτοῖς ἄριστα εἶναι. δυσχεράνας δὲ ὁ θεὸς ἐπὶ τῇ μεταβολῇ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἄλλων πέμπει τοὺς προφήτας διαμαρτυρησομένους τε τὰ πραττόμενα καὶ παύσοντας τῆς πονηρίας αὐτοῦς. οἱ δὲ ἰσχυρὸν ἔρωτα καὶ δεινὴν ἐπιθυμίαν ἄρα ταύτης εἶχον. ἀλλὰ καὶ Ζαχαρίαν, υἱὸν τοῦ ἀρχιερέως Ἰωδαέ, κατέλευσαν λίθοις ἐν τῷ ἱερῷ, διότι προεφήτευσεν, αὐτοὺς τιμωρίαν μεγάλην ὑφέξειν μὴ πειθομένους.

[Ἰώβ,] ὁ μέγας ὄντως ἐκεῖνος καὶ γενναῖος τῆς ἀληθείας ἀγωνιστής, ὁ πρῶτος ἀνοίξας τὸ γυμνικὸν ἐκεῖνο καὶ παγκόσμιον στάδιον, ὁ τὸν ἀντίπαλον πάσαις ταῖς πάλαις καταβαλὼν, ὁ μέχρι καὶ τῶν ὀστέων τὰς πληγὰς καὶ τοὺς μώλωπας εἰσδεξάμενος καὶ μείνας ἀήττητος, ὁ σκωλήκων πλήρης καὶ στεφανίτης· ὃν οὐδὲ θάνατος ἴσχυσε καταστρῶσαι καὶ κονίσαι τὰ ὀπισθεν, ἀλλ' ἔτι ἔστηκεν ὥσπερ τις ἀνδριάς ἀπερίτρεπτος ἢ καὶ ἄκμων ἀνήλατος, δι' ὅλου τοῦ βίου καταπαλαίων καὶ καταράσσων τὸν ἀντικείμενον. οὗτος πρῶτος κατεπάτησε τὸν Διάβολον· οὗτος ἤρατο κατὰ τοῦ πονηροῦ νίκης τρόπαια, οὐ Νέμεα καὶ Ὀλύμπια Ἰσθμιά τε καὶ Πύθια καὶ ὅσα Ἑλληνικοὶ διακομπάζουσι λόγοι ἀγωνιζόμενος, ἀλλὰ πρὸ παίδων καὶ κτήσεως καὶ βοσκημάτων καὶ θεραπείας καὶ πάσης τοῦ βίου διαγωγῆς καὶ πτωμάτων οἰκίας τάφους τὰς αὐτὰς καὶ πολυάνδρια τῶν ἑαυτοῦ παίδων γεγεννημένας ὁ καρτερόψυχος θεασάμενος, οὓς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ἐπὶ τῆς τραπέζης εὐωχουμένους καὶ συνεσθίοντας κατέστρωσε σωρηδὸν ὁ παμμίαρος, ἐπισείσας αὐτοῖς τὸ δωμάτιον, οὐ δύο καὶ τρεῖς ἢ τέτταρας, ἀλλὰ δέκα τοὺς πάντας καὶ πάσας καταβαλὼν. καὶ οὐδὲ μέχρι τούτων ἢ λύσσα καὶ βασκανία ἠρκέσθη τοῦ ἀντιπάλου, ἕως αὐτὸν τὸν ἀθλητὴν γυμνὸν ἐπὶ τῆς κοπρίας ἐκκαλεσάμενος καὶ κατάστικτον ὅλον τοῖς ἔλκεσι καὶ πλήρῃ σκωλήκων ἀπεργασάμενος, θέαμα φρικτὸν τε καὶ ξένον ὅλη τῇ ὑφ' ἡλίῳ κατέστησεν, ἔτεσιν ἐπτὰ τοῖς ὁδοῦσι δαρδάπτων καὶ τῇ γλώσσει λικμώμενος ὅλον τὸ σῶμα τοῦ μάκαρος· μέχρις οὗτο τὴν ἥτταν ἐφ' ἑαυτὸν ὁ παμμίαρος ἐπεσπάσατο καὶ τὴν αἰσχύνην τέλεον ἐκλήρωσατο. ἔχεις τὸ λοιπὸν καὶ τούτου τοῦ φιλοσόφου τὰ ἔπαθλα. ἔχεις καὶ

τούτου τὴν βίβλον πολὺ τῆς Ὀμήρου καὶ Πλάτωνος ἀηδόνης λιγυρώτερον ἄδουσιν, οὐ μύθων καὶ παθῶν ἀλλοτριῶν ὑψηγῆσαι διαγορεύουσιν, ἢ τὸν θρασύτατον Ἀχιλλεῦς ἢ τὸν Ὀδυσσεύς τὸν πολυμήχανον, ὧν αἱ σφαγαὶ τυγχάνουσι τρόπαια καὶ γυναικῶν φθοραὶ κατορθώματα, ἀλλὰ τὸν Σατανᾶν ὑπὸ γυμνοῦ τινοῦ καὶ ἀόπλου καὶ μόνου καταρασσόμενον, καὶ φίλων συμπαθῶν δημηγορίας καὶ δάκρυα καὶ φυσιολογίαν ὅλης τῆς κτίσεως καὶ ζώων καὶ ὀρνέων φύσεις καὶ λαμπρά τινα διηγήματα, καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ δράκοντος τὴν εἰκόνα τοῦ σκολιοῦ καὶ πολλὰς ἔχοντος τὰς ἐλίξεις καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς πῦρ ἀποστίλβοντας· καὶ τὴν εἰς ἄδου καὶ τῶν καταχθονίων τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ συγκατάβασιν καὶ τὴν ἐξ ἄδου καὶ τῶν νεκρῶν ἀναβίωσιν καὶ πάλιν τὸν δίκαιον στεφανίτην ἀναγορεύουσιν καὶ παῖδας καὶ κτῆσιν ὅλην πολυπλασίως λαμβάνοντα καὶ χρόνον ζωῆς διπλασιαζόμενον καὶ θυγατέρων ὀνόματα ἐξαλλάσσοντα, οὐ Λήδης ἢ τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀντιόπης, ἃς ὁ τῶν θεῶν ὕπατος Ζεὺς διεκόρησεν, ἀλλ' Ἡμέρας τε καὶ Κασίας καὶ Ἀμαλθείας προσωνυμίας λαμβάνουσαι καὶ τὸ κριθῆναι πασῶν γυναικῶν τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἐκπρεπέστεραι, καὶ τὸ δὴ μέγιστον τοῦ νικηφόρου καὶ στεφανίτου Ἰῶβ τὴν εὐγένειαν ὥσπερ τι γνῶρισμα καὶ κλῆρον λαχούσας ἐξαίρετον. μόνος γὰρ οὗτος εὐγενὴς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, ὁ κλεινὸς καὶ τριπόθητος, ὁ τοῦτο κερδάνας τῶν ἑαυτοῦ ἄθλων τὸ τελευταῖον καὶ ἔσχατον, τὸ μετὰ Χριστοῦ συναναστῆναι καὶ τὸν τῆδε κόσμον θεάσασθαι πάλιν μετὰ τοῦ σώματος, οὐ κατὰ τὸν Ἡρακλέους μῦθον καὶ τὴν Ἀδμήτου Ἀλκηστίν, ἣν ὁ καλλίνικός τε καὶ τριέσπερος ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς τελευτήσασαν ἤγειρε, κἂν ἔσχατον πυρὸς τε καὶ γυναικὸς γέγονε παρανάλωμα, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἄρρητον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν δύναμιν, τοῦ τὸν ἄδην σκυλεύσαντος καὶ τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν καταχθονίων ἀρπάσαντος, ὃς ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ γεννήτορος μετὰ τοῦ προσλήμματος καὶ βασιλεύει πάσης ἀοράτου τε καὶ ὀρατῆς κτίσεως.

[Ἰωβηλαῖος:] μὴν. παρὰ Ἰουδαίοις τιμώμενος. ἰστέον δέ, ὅτι τὸ ἀργὸν ἔτος κατὰ ἑπταετίαν ἡργεῖτο παρὰ Ἰουδαίοις ὁμοίως ταῖς ἑβδομάσιν ἡμέραις.

[Ἰωγή:] σκέπη.

[Ἰωδαέ:] οὗτος ἱερεὺς ἦν, ὃς διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ εὐσέβειαν ἐβίωσεν ἔτη ρλ'.

[Ἰώεσδρος:] ὄνομα κύριον.

[Ἰωή:] πνοή.

[Ἰωήλ:] ὄνομα κύριον.

[Ἰωθάμ:] ὄνομα κύριον.

[Ἰώθη:] ἐχολώθη.

[Ἰώθων:] ὄνομα κύριον.

[Ἰωκάς:] ὁρμάς, διώξεις.

[Ἰῶκά τε δακρυόεσσιν:] Ὅμηρος ἰῶκα λέγει τὴν ἰωκὴν, ὡς Ἡσίοδος κρόκα τὴν κρόκην· καὶ αὐτὸς Ὅμηρος τὴν ἀλκῇ, ἀλκί· ἀλκί πεποιθώς. λέγει δὲ ἰωκὴν ἀπὸ μέρους τὴν μάχην, ἐπεὶ διώξεως αἰτία γίνεται· ὅθεν καὶ βοῇ τὸν πόλεμον ἀπὸ τοῦ ἀλαλαγμοῦ.

[Ἰῶ, κλάετ'] ὀβολοστάται, αὐτοὶ τε καὶ τ' ἀρχαῖα καὶ τόκοι τόκων. οὐδὲν γὰρ με φλαῦρον ἐργάσεσθ' ἔτι. οἷος ἐμοὶ τρέφεται τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς, ἀμφήκει γλώττη λάμπων, πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη, λυσανίας πατρῶων μεγάλων κακῶν.

[Γῶλκα:] αὔλακα.

[Γῶμαι·] αἰτιατικῇ.

[Γῶμενος:] θεραπεύων.

[Γῶν,] Χῖος, τραγικός καὶ λυρικός καὶ φιλόσοφος, υἱὸς Ὀρθομένους, ἐπὶ κλησιν δὲ Ξούθου. ἤρξατο δὲ τὰς τραγωδίας διδάσκειν ἐπὶ τῆς πρὸ Ὀλυμπιάδος. δράματα δὲ αὐτοῦ ἱβ', οἱ δὲ λ', ἄλλοι δὲ μ' φασιν. οὗτος ἔγραψε περὶ μετεώρων, καὶ συνθέτους λόγους. ὃν παίζων Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός Ἀοῖον φησι. οὗτος τραγωδίαν νικήσας Ἀθήνησιν ἐκάστῳ τῶν Ἀθηναίων ἔδωκε Χῖον κεράμιον.

[Γῶν:] βελῶν. **[Γῶν]** δὲ ὀξύτόνως ἀντὶ τοῦ πορευθεῖς.

[Γῶν,] τραγωδίας ποιητής· Χῖος τὸ γένος.

[Γωνάθης:] ὄνομα κύριον.

[Γωνᾶς:] ὄνομα κύριον.

[Γῶνες:] Ἀσιῶται καὶ Ἀττικοὶ Ἀθηναῖοι. διὰ τοῦ ω μεγάλου. εἷς ἐν μακάρεσσιν, Ἀνάκρεον, εὖχος Ἰώνων.

[Γωνιά:] ὁ λειμὼν τῶν ἰων. ὥσπερ ῥόδωνιά, ὁ τῶν ῥόδων, καὶ κρινωνιά, ὁ τῶν κρίνων.

[Γωνία:] χώρα. καὶ Ἰωνίας πόλεις ἱβ', ἃς ἐνοικίζει Νηλεὺς ὁ Κόδρου. εἰσὶ δὲ Ἐφεσος Ἀνδρόκλου, Μίλητος, Μυοῦς, Πριήνη, Κολοφῶν, Τέως, Λέβεδος, Ἐρυθραί, Φώκαια, Κλαζομεναί, Χῖος, Σάμος. ταύτας Δαρεῖος ἐπὶ Σκύθας ἰὼν αὐτοῖς φύλαξιν ἐπὶ τοῦ Ἰστρου ἐχρήσατο, ἐκτομίας δὲ αὐτῶν τοὺς εὐγενεστάτους ἐποίει καὶ παλλακὰς τὰς θυγατέρας.

[Γωνικός:] Ἑλληνικός, Ἀθηναῖος, ἀρχαῖος. καὶ **[Γωνικῶς,]** ἀντὶ τοῦ ἀβρῶς. ἐμιτροφόρουν τε καὶ διεκίνουν Ἰωνικῶς. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

[Γωνίς:] χώρα.

[Γῶξις:] ἡ δίωξις.

[Γωράμ,] Ὁχοζίου υἱὸς βασιλέως Ἰσραήλ, πάσης κακίας καὶ πονηρίας ἀνάπλεως καὶ ἀσεβής. ἦν δὲ τὰ ἄλλα δραστήριος.

[Γώραμος:] ὄνομα κύριον.

[Γωρός:] θυρωρός, φύλαξ, καὶ παροιμία· **[οὐδ' ἐντὸς ἰωροῦ.]** καὶ ὁ νόμος ὁ παρ' Ἀθηναίοις ἐκτὸς ἰωροῦ ἐκέλευεν εἶναι τοὺς ἀνδροφόνους. ἐπὶ τοῖνυν τῶν ἀπειλούντων καὶ σοβαρευομένων τῇ παροιμίᾳ ἐκέχρητο.

[Γωσαφάτ,] βασιλεύς. οὗτος εὐηρέστησε τῷ θεῷ· διὰ δὲ τὴν πρὸς Ἀχαάβ φιλοστοργίαν ἔφη πρὸς αὐτὸν Ἰηοῦ ὁ προφήτης, ὁ τοῦ Ἀνανή· βασιλεὺς Ἰωσαφάτ, εἰ ἁμαρτωλῷ σὺ βοηθεῖς ἢ μισουμένῳ ὑπὸ κυρίου φιλάζεις, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ κυρίου, εἰ μὴ λόγοι ἀγαθοὶ εὐρέθησαν ἐν σοί· καὶ ὅτι ἐξῆρας τὰ ἄλσῃ ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα καὶ κατηύθυνας τὴν καρδίαν σου ἐκζητῆσαι τὸν κύριον, καὶ εὐρέθη ἡ καρδία σου τελεία πρὸς κύριον, διὰ τοῦτο ἐφείσατό σου κύριος, πλην ὅτι διεκόπη τὰ ἔργα σου καὶ συνετρίβησαν τὰ πλοῖά σου. κάντεῦθεν διδασκόμεθα, ὥς ἐλαττοῖ τὰς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι τιμωρίας τὰ προγεγενημένα κατορθώματα. ὁ γὰρ θεὸς ταῦτα ἐκείνοις ἀντιμετρῶν οὕτως ἐκφέρει τὴν ψῆφον.

[Ίωσηδέκς:] ὄνομα κύριον.

[Ίώσηπος,] Ἰουδαῖος, φιλαλήθης, λέγων περὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μαθίου παῖς, ἱερεὺς ἐξ Ἱεροσολύμων, ὁ γράψας τὴν Ἰουδαϊκὴν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις εἴκοσιν. οὗτος ἀλοὺς παρὰ Οὐεσπασιανοῦ μετὰ Τίτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ τῶν Ἱεροσολύμων ἀλώσει κατελείφθη καὶ σὺν αὐτῷ εἰς Ῥώμην ἐλθὼν ἐπτὰ λόγους τῆς Ἱεροσολύμων ἀλώσεως τοῖς βασιλεῦσι προσήνεγκεν, οἵτινες τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ παρεδόθησαν, καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς συγγραφῆς ἀνδριάντος ἠξιώθη. ἔγραψε δὲ καὶ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας λόγους εἴκοσιν, ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου ἀρχῆς ἕως τεσσαρεσκαideκάτου ἔτους Δομετιανοῦ Καίσαρος, καὶ δύο βίβλους ἐτέρας ἀρχαιότητος κατὰ Ἀππίωνος γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως, ὃς ἐπὶ Καλλιγόλᾳ πρεσβευτῆς ἀπεστάλη παρὰ τοῦ μέρους τῶν Ἑλλήνων κατηγορήσων Φίλωνος διὰ λόγου τινὸς κατάγνωσιν περιέχοντος τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους. ἔστι καὶ ἄλλος αὐτοῦ λόγος Περὶ αὐτοκράτορος λογισμοῦ, ἐνάρετος πάνυ, ἐν ᾧ καὶ τοῦ πάθους τῶν Μακκαβαίων ἐμνήσθη. οὗτος ἐν τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ τῆς Ἀρχαιολογίας βίβλῳ φανερώς ὁμολογεῖ διὰ τὸν ὄγκον τῶν σημείων τὸν Χριστὸν ἐσφάχθαι παρὰ Ἰουδαίων καὶ Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ἀληθῶς γεγενῆσθαι προφήτην καὶ διὰ τὴν σφαγὴν Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου τὰ Ἱεροσόλυμα πεπορθῆσθαι. γράφει δὲ περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οὕτως· γίνεται δὲ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Ἰησοῦς, σοφὸς ἀνὴρ, εἴ γε ἄνδρα αὐτὸν λέγειν χρή· ἦν γὰρ παραδόξων ἔργων ποιητής, διδάσκαλος ἀνθρώπων τῶν ἡδονῇ τάληθῃ δεχομένων, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν Ἰουδαίων, πολλοὺς δὲ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπηγάγετο. ὁ Χριστὸς οὗτος ἦν. καὶ αὐτὸν ἐνδείξει τῶν πρώτων ἀνδρῶν παρ' ἡμῖν σταυρῷ ἐπιτετιμηκότος Πιλάτου, οὐκ ἐπαύσαντο οἱ τὸ πρῶτον ἀγαπήσαντες. ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς τρίτην ἔχων ἡμέραν πάλιν ζῶν, τῶν θείων προφητῶν ταῦτα καὶ ἄλλα μυρία θαυμαστά περὶ αὐτοῦ εἰρηκότων, εἰς τε νῦν τὸ τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τοῦδε ὠνομασμέ νον οὐκ ἀπελείπετο φῶλον. τοσαῦτα Ἰώσηπος περὶ Χριστοῦ ἐν τῷ ιη' λόγῳ φησίν.

[Ίώσηπος,] Ἰουδαῖος, ἱστοριογράφος. τοῦτον φρουρεῖσθαι κελεύει Οὐεσπασιανός, ἀναπέμψων αὐτίκα Νέρωνι. τοῦτο ἀκούσας Ἰώσηπος μόνῳ τι διαλεχθῆναι θέλιν ἔλεγεν αὐτῷ. μετασθησαμένου δὲ ἐκείνου πάντας πλὴν τοῦ παιδὸς Τίτου καὶ δυεῖν φίλων· σὺ μὲν, ἔφη, Οὐεσπασιανέ, νομίζεις αἰχμάλωτον εἰληφέναι Ἰώσηπον· ἐγὼ δὲ ἄγγελος ἦκω σοι μεγάλων. μὴ γὰρ οὐχ ὑπὸ θεοῦ προπεμπόμενος ἦδεν τὸν Ἰουδαίων μόρον; Νέρωνί με πέμπεις; τί γάρ; οἱ μετὰ Νέρωνα μέχρι σου διάδοχοι μενοῦσι; σὺ δὲ Καῖσαρ καὶ σὸς παῖς οὗτος. δέσμει δέ με ἀσφαλεστάτως καὶ τήρει σεαυτῷ. δεσπότης σὺ καὶ γῆς καὶ θαλάττης καὶ παντὸς ἀνθρώπων γένους. ἐγὼ δὲ φρουρᾶς μείζονος δέομαι, εἰ κατασχεδιάσω καὶ θεοῦ. ὁ δὲ Οὐεσπασιανὸς παραχρῆμα μὲν ἀπιστεῖν ἐδόκει καὶ τὸν Ἰώσηπον ἐδόκει πανουργεῖν· ἀτρεκῇ δὲ τὸν Ἰώσηπον εὐρηκὼς ἐδωρεῖτο ἐσθῆτι καὶ τοῖς ἄλλοις κειμηλίοις.

[Ίωσήφ,] ὁ πάγκαλος. οὗτος ἐτῶν ιζ' φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν καὶ πραθείς, γενόμενος ἐτῶν λ' ἄρχων τῆς Αἰγύπτου καθίσταται. ἐν ᾗ γεννήσας δύο υἱούς, Ἐφραὶμ καὶ Μανασσῆ, ἀπέθανεν ἐτῶν ρι'. τὰ δὲ ὅσα Ἰωσήφ Μωσῆς ἐξήγαγε μεθ' ἑαυτοῦ. ὄρκῳ γὰρ ὥρκωσεν Ἰωσήφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων· ἐπισκοπῇ ἐπισκέψεται ὑμᾶς κύριος, καὶ συνανοίσετέ μου τὰ ὅσα ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν.

[Ίωσίας,] βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ. ἐπὶ τούτου Χελκίας ὁ ἱερεὺς εὗρεν ἐν τῷ ναῷ βιβλίον νόμου καὶ κοινωσάμενος τῷ γραμματεῖ ἐπέδειξε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ εὐλαβὴς ὢν καὶ δίκαιος, ὡς ἀνεγνώσθη αὐτῷ, περιέρρηξε τὴν ἐσθῆτα τὸν τε ναὸν ἐκάθηρε τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων καὶ τὰ εἰδωλεῖα ἐκπορθήσας ταῦτα καὶ τὰ ἐν Σαμαρείᾳ ἀνέζευξεν εἰς Ἱερουσαλήμ· ὅτε καὶ πάσχα ἤχθη πολλῶ ἐπιλείψαν χρόνῳ.

[Ίωσίας,] βασιλεὺς Ἰσραὴλ, δικαιοτάτος ὑπὲρ τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεῖς γενόμενος. ὅς τὸν νόμον κυρίου ἀναγινωσκόμενον ἀκριβῶς ἀκούσας καὶ λίαν ἀθυμήσας, εἰδὼς τοῦτον ἐν τοσοῦτοις ἔτεσι καταπατούμενον, τὰ ἱμάτια διαρρήξας καὶ ἔμφοβος γενόμενος ἀπέστειλε πρὸς Ὀλδὰν τὴν προφήτιν, πυνθανόμενος τί βούλεται κύριος περὶ αὐτοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. ἡ δὲ φησί· τάδε λέγει κύριος· ἀνθ' ὧν ἡπαλύνθη ἡ καρδία σου καὶ ἐνετράπη ἀπὸ προσώπου μου, ὡς ἤκουσας, ὅτι ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὸν τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς κατάραν, καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλαυσας ἐνώπιόν μου, ἰδοὺ, προστίθιμί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὄψει πᾶσι τοῖς κακοῖς, οἷς ἐπάξω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον. ὁ δὲ ζήλω θεῖω κινούμενος οὐ μόνον τὰ πανταχοῦ εἰδῶλα καὶ σεβάσματα κατέστρεψεν ἐκ βάθρων, ἀλλὰ καὶ τοὺς εἰδωλολάτραις μαστίζων ἐξωλόθρευσεν, τοὺς δὲ ἤδη τεθνηκότας ἐν τοῖς τάφοις κατέκαυσε. καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ εἶπε· τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο, ὃ ἐγὼ βλέπω; καὶ φασιν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως· ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐστίν, ὁ προφήτης, τοὺς λόγους τούτους ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βεθὴλ. καὶ εἶπεν· ἄφετε αὐτόν· μηδεὶς κινήσῃ τὰ ὀστέα αὐτοῦ. καὶ μέντοι καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας καὶ πᾶν βδέλυγμα καὶ προσόχθισμα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆρε καὶ ἐπέστρεψε πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἰσχύϊ καὶ ψυχῇ αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον Μωσέως καὶ τὸ πάσχα ἐποίησεν, οἷον οὐ γέγονεν ἀπὸ τῶν χρόνων Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ Σαμουὴλ. ἐν ᾧ βόας ἔθυσεν χιλιάδας ἰβ', πρόβατα χιλιάδας λη'. καὶ κατωρθώθη τὰ ἔργα Ἰωσίου ἐνώπιον κυρίου ἐν καρδίᾳ πλήρει εὐσεβείας. πλὴν οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, οὗ ἔθυμώθη ἐν τῷ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς παροργισμούς, οὓς παρώργισεν αὐτὸν Μανασσῆς.

[Ἰῶτα:] τὸ στοιχεῖον, τὸ γράμμα.

[Ἰωτάπατα:] τόπος τις. καὶ **[Ἰωταπατηνός, Ἰωτόμης.]** ἐδεῖτο δὲ τὸ πλῆθος προσωτάτω Ἀρμενίας ἀπαλλάξαι Ἰωτόμην, ὡς οὐποτ' ἂν ἀποσχόμενον τοῦ νεωτερίζειν, εἰ τύχοι ὧν ἔνδημος.

[Ἰώῦμος, Ἰωχμός:] θόρυβος.

[ἸΨ:] ἰχθὺς ποιός.

[Ἰππαγωγούς:] τὰς ἵππους καὶ ἄνδρας ἀγούσας ναῦς.

[Ἰππάζεται:] οὐχ ἀπλῶς τὸ περὶ ἵππικὴν ἔχειν, ἀλλὰ ἐφ' ἐνὸς ἵππου ὀχεῖσθαι· ὁ νῦν κέλητα καλοῦσιν.

[Ἰππαλεκτρύονος:] εἶδος ζώου.

[Ἰππαρχία,] ἀδελφὴ Μητροκλέους τοῦ Κυνικοῦ, Μαρωνεῖτις, φιλόσοφος Κυνική, γυνὴ Κράτητος τοῦ Κυνικοῦ, ὅς ἦν Ἀθηναῖος, Βρύσωνος μαθητῆς τοῦ Ἀχαιοῦ ἢ ὡς τινες Διογένους. ἔγραψε φιλοσόφους ὑποθέσεις καὶ τινὰ ἐπιχειρήματα καὶ προτάσεις πρὸς Θεόδωρον τὸν ἐπικληθέντα Ἄθεον. ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς ριᾶς Ὀλυμπιάδος.

[Ἰππαρχίων ἄφωνος:] δύο ἐγένοντο κιθαρωδοί, Ἰππαρχίων καὶ Ρουφῖνος· καὶ ἀγῶνος ἐνστάντος ὁ Ἰππαρχίων ἄφωνος ἔστη.

[Ἰππαρχος,] κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. δράματα αὐτοῦ περὶ γάμων.

[Ἰππαρχος,] Σταγειρίτης, φιλόσοφος, Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ συγγενής. Τί τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ παρὰ θεοῖς, καὶ Τίς ὁ γάμος, καὶ ἄλλα τινά.

[Ἵππαρχος,] Νικαεύς, φιλόσοφος, γεγονώς ἐπὶ τῶν ὑπάτων. ἔγραψε περὶ τῶν Ἀράτου Φαινομένων, Περί τῆς τῶν ἀπλανῶν συντάξεως καὶ τοῦ καταστηριγμοῦ, Περί τῆς κατὰ πλάτος μηνιαίας τῆς σελήνης κινήσεως, καὶ εἰς τὰς ἀρίστους.

[Ἵππαρχος:] ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων. πρῶτος αἰρεθείς δικτάτωρ Μάρκιος προσαιρεῖται ἵππαρχον Σπόριον, πρῶτον κατὰ τοῦτον καὶ τῆς ἱππαρχικῆς ἐπινοηθείσης ἡγεμονίας, δευτερευούσης κατὰ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ δικτάτωρος.

[Ἵππαρχος,] τύραννος Ἐρετρίας. ἕτερος δὲ Ἵππαρχος ὁ Πεισιστράτου. ἄλλος δὲ Ἵππαρχος, ὁ Χάρμου, ὃς συγγενὴς ἦν Πεισιστράτου τοῦ τυράννου καὶ πρῶτος ὑπέστη τὸν ἐξοστρακισμόν διὰ τὴν ὑποψίαν τοῦ Πεισιστράτου, ὅτι δημαγωγὸς ὢν καὶ στρατηγὸς ἐτυράννησεν. ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἵππαρχος ὑποκριτής, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης. λέγεται δὲ ἵππαρχος παρ' Ἀθηναίοις καὶ ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων. δύο δὲ ἦσαν οὗτοι.

[Ἵππάρχου πίναξ:] ἐπεὶ παρὰ Συρακουσίοις οἱ ἵππαρχοι ἐν πίναξι τὰ ὀνόματα γράφοντες τῶν ἀτακτούντων παρεσημειοῦντο.

[Ἵππας:] ὁ Σόλων τοὺς νόμους Ἀθηναίοις γράψας εἰς ε' τέλη τὸ πᾶν πλῆθος αὐτῶν διέταξε τῶν κατὰ τὰς οὐσίας τιμημάτων. καὶ τῷ πρώτῳ ὄνομα ἦν Πεντακοσιομεδίμων, τῷ δευτέρῳ Ἵππέων, τῷ τρίτῳ Ζευγιτῶν, τῷ τετάρτῳ Θητῶν, τῷ ε' Ἵππας.

[Ἵππαφέσεων:] τῆς ἀφετηρίας. Πολύβιος· παραπλήσιόν τι πάθος ἔφασκε τοῖς ἐπὶ τῶν ἱππαφέσεων· οἷον εἰκὸς ἐφιστάμενοι ἐκ τῶν αἰρομένων πυρσῶν.

[Ἵππέας εἰς πεδῖον προκαλῆ:] δηλονότι ἔνθα ἂν εὐημερῇ τις· τὰ γὰρ ἱππικὰ ἐν πεδίῳ κρατεῖ.

[Ἵππεροι:] ὡς ἵκτερος. ὁ περὶ τοὺς ἵππους τὸν ἔρωτα ἔχων. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεε τῶν χρημάτων. ἔπαιξε παρὰ τὸν ἵκτερον, ὃς περιχεῖται ταῖς ὄψεσι τῶν νοσοῦντων. οὕτως ἐπιβεβλῆσθαι τοῖς χρήμασιν ἀντὶ ἵππερον.

[Ἵπρες:] θηρίδια λυμαντικά ξύλων καὶ τῶν καρπῶν.

[Ἵππευε:] ἵππων φρόντιζε.

[Ἵππευμα:] πορείαν. Ἀριστοφάνης· ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος.

[Ἵππεύς. Ἵππεία:] ἡ ἵππευσις. καὶ **[Ἵππεία φάτνη]** καὶ **[οὐρά. Ἵππειον κράτος:]** ἡ τοῦ ἵππου ἰσχὺς. καὶ **[Ἵππειον θράσος.]** καὶ **[Ἵππειος ζυγός. Ἵππιολόφος. Ἵππείων ὀπλέων:]** τῶν ὀνύχων τῶν ἵππων.

[Ἵππεῖς:] εἰς τέσσαρα μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς Πεντακοσιομεδίμνους, εἰς Ἵππέας, εἰς Ζευγίτας, εἰς Θῆτας. καὶ τοὺς μὲν Πεντακοσιομεδίμνους διὰ τὸ γεωργεῖν τοσαῦτα μέτρα οὕτως ὠνόμαζον· καὶ ἦσαν οὗτοι εὖποροι. οἱ δὲ Ἵππεῖς ἦττους μὲν τῶν Πεντακοσιομεδίμων, μέχρι δὲ τῶν τ' ἐγεώργουν μέτρων. Ἵππεῖς δὲ αὐτοὺς ὠνόμαζον διὰ τὸ δύνασθαι, εἴ ποτε χρεῖα γένοιτο, ἵππον ἕκαστον αὐτῶν τρέφειν. ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρῶτον χ' τὸν ἀριθμόν· οὗτοι δὲ μετὰ ταῦτα, τῆς πόλεως πληθυνούσης, ἐγένοντο σ' πρὸς τοῖς χιλίοις. ὅθεν καὶ τὰς θυσίας, ἃς αὐτοὶ πέμποιεν ταῖς πομπαῖς, ἐκάλουν ἱππάδας. ἐξῆν δὲ αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν καὶ κομᾶν. ἦσαν δὲ οἱ Θῆτες παρ' αὐτοῖς οἷς οὐκ ἐφεῖτο ἄρχειν ἢ δικάζειν ἢ ἐκκλησιάζειν μόνον, ἵν' ἐκ τε τοῦ δικαστικοῦ καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τρέφοιντο.

[Ἴππεῖς λευκοθώρακες,] καὶ παροιμία· ἵππεῖς μὲν ἐν Θερταλία καὶ Θράκη, τοξόται δὲ καὶ τὰ κουφότερα τῶν ὅπλων ἐν Ἰνδία καὶ Κρήτῃ καὶ Καρία.

[Ἴππύλατον:] εὐρύχωρον, πλατύ, λεῖον, ἐπιλωμένον.

[Ἴππημολγός:] ὁ τοὺς ἵππους ἀμέλγων.

[Ἴπί:] σκώληκι. ἵψ ἢ εὐθεῖα, ἵπός, ἵπί.

[Ἴππεῖα Ἀθηνᾶ:] ταύτην Ποσειδῶνος εἶναί φασι θυγατέρα καὶ Πολύφης τῆς Ὠκεανοῦ· ἄρμα δὲ πρώτην κατασκευάσασαν διὰ τοῦτο Ἴππεῖαν κληθῆναι.

[Ἴππίας,] Διοπίθους, Ἡλείος, σοφιστῆς καὶ φιλόσοφος, μαθητῆς Ἠγησιδάμου, ὃς τέλος ὠρίζετο τὴν αὐτάρκειαν. ἔγραψε πολλά.

[Ἴππίας·] οὗτος τῆς εἰς Ἀθηναίους ὀργῆς καὶ τῆς ὕστερον ὀμότητος προῖσχετο αἰτίαν τὸν Ἰπάρχου φησὶ θάνατον. καὶ πικρὸς ἐκ τούτων δεσπότης κάτω τοῦ χρόνου γενόμενος ὅμως οὐκ ἀπώνητο· ἤλασαν γοῦν οἱ Κεκροπίδαι αὐτόν. ὁ δὲ ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος ἐπὶ γέτο τοὺς Πέρσας συμμάχους, ὁρῶν ὃν εἶχεν ἔρωτα Δαρεῖος τῆς Ἀττικῆς, διὰ τὴν ἄτοπον ἐκείνην σπουδὴν, ἵνα τὰ σῦκα τὰ Ἀττικά μὴ ἐν ἐλευθέρᾳ γῇ ἔτι, ἀλλὰ δούλῃ γένηται τῇ ἐκείνου. ἰὼν μὲν οὖν ὃδε Ἰππίας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα σὺν τοῖς Πέρσαις καὶ ἐκπλήττων τοὺς βαρβάρους μέγα ἔπταρε, καὶ ἅτε γέρων ἤδη εἶχε τοὺς ὀδόντας κραδαινομένους. ἐκ τοίνυν τῆς βίας εἰς ὁδοὺς ἐξεκρούσθη καὶ κατώλισθεν εἰς τὴν ψάμμον καὶ εὐρεθῆναι ἀδύνατος ἦν. ἐπεὶ δὲ ἠττήθησαν οἱ βάρβαροι, φεύγων αὐθις εἰς Λῆμνον ἀφικνεῖται καὶ κάμνει νόσῳ καὶ τὴν ὥσιν τυφλοῦται, αἵματος ἐπιρρεῦσαντός οἱ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἀλγεινῶς ἀπέθανε, δίκας ταύτας δοὺς τῇ πατρίδι, ἐπεὶ τοὺς βαρβάρους ἤγεν ἐπὶ καταδουλώσει αὐτῆς, μηνῖσαί τε τοὺς πατρίους θεούς.

[Ἰππίας,] Ἀθηναίων στρατηγός. οὗτος Δαρεῖον παροξύνας ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους στρατεῦσαι καὶ τὴν Ἑλλάδα, διὰ Ἰνταφέρνης καὶ Δάτιδος σατραπῶν καὶ λ' μυριάδων στρατοῦ, καὶ αὐτὸς σὺν αὐτοῖς κατῆγε γηραιὸς ἤδη ὢν. καὶ ἐλθόντες ἐσαγήνευσαν μὲν Ἑρέτριαν καὶ τοὺς ληφθέντας τῷ βασιλεῖ ἔστειλαν. ὁ δὲ αὐτοὺς παρὰ τὰ Σοῦσα κατοικίζει, ἐφ' οἷς καὶ Πλάτωνός ἐστιν ἐπίγραμμα· Εὐβοέων γένος ἐσμέν Ἑρετρικόν· ἄγχι δὲ Σούσων κείμεθα, φεῦ γαίης ὅσσον ἄφ' ἡμετέρης. ἐντεῦθεν ἐπὶ Μαραθῶνα ἦλθον. Ἀθηναῖοι δὲ ὑπὸ Μιλτιάδῃ στρατηγούμενοι τῷ Κίμωνος τοῖς βαρβάροις ἐπολέμησαν. ἐκάλουν δὲ ἐπὶ συμμαχίᾳ καὶ Λακεδαιμονίους διὰ Φιλίππιδου τοῦ ἡμεροδρόμου, ὃς τοὺς χιλίους καὶ πεντακοσίους σταδίους ἤνυσε διὰ μιᾶς νυκτός. καὶ ὅτι ὁ νόμος οὐκ εἶα στρατεῦειν αὐτοὺς πρὸ πανσελήνου, καὶ παρητήσαντο. τῷ Φιλίππιδῃ δὲ ἐπανιόντι κατὰ τὸ Παρθένιον ὄρος τῆς Ἀρκαδίας ὁ Πάν ἐντυχὼν ἐμέμψατο μὲν Ἀθηναίοις, ὡς μόνος θεῶν ἀμελούμενος, καὶ συμμαχήσειν ὑπέσχετο. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, συμβουλευσάντος ἑνός, ἦσαν γὰρ δέκα, περιμεῖναι τοὺς Λακεδαιμονίους, Μιλτιάδου δὲ παραινούντος ἐξιέναι καὶ Καλλιμάχου, ἐξῆλθον αὐτοὶ μὲν ὄντες ,θ', Πλαταιέας ἔχοντες ,α'. καὶ ἐν αὐτῇ φασὶ τῇ ἡμέρᾳ ἐνίκησαν. ἐν τούτοις Καλλίμαχος ἐπὶ δοράτων εἰστήκει νεκρός, Πολύζηλος δὲ πηρωθείς, ὡς φάσμα θεασάμενος τῷ πώγωνι κρύπτων τὴν ἀσπίδα (σύμμαχον τὸν Πᾶνα δ' εἰκάζουσιν εἶναι), ἐμάχετο ὡς ὀρῶν, καὶ διέκρινε τῇ φωνῇ τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς πολεμίους.

[Ἰππική·] ὅτι εἰσὶ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραί. ἡ μὲν γάρ ἐστιν ἵππική, ἡ δὲ δι' ἁρμάτων, ἡ δὲ δι' ἐλεφάντων. τοῦ δὲ ἵππικοῦ τὸ μὲν ἀπλῶς οὕτω καλεῖται ἵππεῖς καὶ ἵππικόν, τὸ δὲ ἄφιπποι. καὶ ἄφιπποι μὲν οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοις συνδεδεμένοι ὅχου μενοι· οἱ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεια καλῇ. τοῦ δὲ κυρίως ἵππικοῦ τὸ μὲν ἐστὶ κατάφρακτον, ὃ καὶ τοὺς

ἵππους καὶ τοὺς ἱππέας πεφραγμένους παρέχεται· τὸ δὲ ἀκατάφρακτον· οἱ μὲν δορατοφόροι ἢ κοντοφόροι ἢ ξυστοφόροι· καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν. οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ πλησίον τοῖς πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. τοῦτο δὲ οἱ μὲν δορατίοις χρῶνται, οἱ καλοῦνται Ταραντῖνοι· οἱ δὲ τόξοις, οἱ καλοῦνται ἵπποτοξόται· οἱ δὲ ἀκροβολισταί, οἷον οἱ πόρρωθεν βάλλοντες. οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσιν, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται· καὶ καλοῦνται ἵππακοντισταὶ καὶ ἰδίως Ταραντῖνοι. οἱ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐλαφροῖς ἀκοντίοις ἀκοντίζουσι πόρρωθεν, ἔπειτα δὲ καὶ πλησιάζοντες συμπλέκονται τοῖς πολεμίοις ἢ σπάθαις ἢ πελέκεσιν ἀπομαχόμενοι· οὕς φασιν ἐλαφρούς.

[Ἴππιολόφος.]

[Ἴππιόθων:] ὄνομα κύριον.

[Ἴππιος:] Ποσειδῶν.

[Ἴπνια:] τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ ἵπνου, τοῦ λεγομένου φούρνου. ἢ τὰ πρὸς τὴν κάμινον ἐπιτήδεια καύσιμα. λέγει δὲ τὴν κόπρον τῶν ζώων Καλλίμαχος· σὺν δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἵπνια λύματ' ἄειρεν. ἢ **[Ἴπνός,]** τὸ μαγειρεῖον, ἢ καπνοδόκη, ἢ ὁ φανός. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὁ δ' ἵπνός γέγον' ἐξαπίνης ἐλεφάντινος. καὶ **[Ἴπνοί,]** οἱ λαμπτήρες, οἱ φανοί, οἱ λύχνοι.

[Ἴπνοπλάσθαι. Ἴπνός:] ὁ φούρνος, ἢ κάμινος· ἢ ὁ φανός. καταχρηστικῶς δὲ ἢ ἐσχάρα. ἵπνέστα πιαλέου φθοῖς. τουτέστι πλακοῦντος. ἢ μέρος τι τῆς οἰκίας, τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν μαγειρεῖον. λέγεται δὲ κυρίως ἵπνός ἢ κάμινος.

[Ἴπποβότος:] μεγάλην γῆν ἔχων, δυνάμενος ἵππους τρέφειν.

[Ἴππόβοτος,] φιλόσοφος, ὃς ἔφησεν θ' αἰρέσεις εἶναι τῶν φιλοσόφων. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ αἵρεσις.

[Ἴπποδάμεια:] ἀγορὰ ἐν Πειραιεῖ, οὕτω καλουμένη ἀπὸ Ἴπποδάμου Μιλησίου ἀρχιτέκτονος, τοῦ οἰκοδομησαμένου τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ.

[Ἴππόδαμοι:] ἐφ' ἵπποις ἀναστρεφόμενοι.

[Ἴπποδασεΐης:] ἐξ ἱππείων τριχῶν λόφον ἐχούσης, ὃ δὴ δασύ ἐστιν.

[Ἴπποθῶν:] τῆς Ἴπποθοωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος.

[Ἴππόθωνος:] ὄνομα κύριον.

[Ἴπποκόμος:] ὁ τῶν ἵππων ἐπιμελούμενος.

[Ἴπποκόωντος. Ἴππόλυτος:] οὗτος ἔγραψεν εἰς τὰς ὁράσεις τοῦ Δανιὴλ ὑπόμνημα καὶ εἰς τὰς παροιμίας Σολομῶντος.

[Ἴππόλυτον μιμήσομαι:] ἐπὶ τῶν σωφροσύνην ἐπαγγελλομένων.

[Ἴπποκράτης,] Κῶος, ἱατρός, Ἡρακλείδου υἱός. προτετάχθω γὰρ καὶ τοῦ πάππου, τοῦ Ἡρακλείδου πατρός, εἰ καὶ ὁμώνυμος ἦν, διὰ τὸ ἀστέρα καὶ φῶς τῆς βιωφελεστάτης ἱατρικῆς γενέσθαι. ἀπόγονος δὲ Χρύσου τοῦνομα καὶ Ἐλάφου, τοῦ ἐκείνου παιδός, ἱατρῶν καὶ αὐτῶν. οὗτος μαθητὴς γέγονε τὸ μὲν πρῶτον τοῦ πατρός, μετὰ δὲ ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Σηλυβριανοῦ καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου, ῥήτορος καὶ φιλοσόφου· ὥς δέ τινες Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου, ἐπιβαλεῖν γὰρ αὐτὸν νέῳ πρεσβύτην· ὥς δέ τινες καὶ Προδίκου. διέτριψε δὲ ἐν Μακεδονίᾳ, φίλος ὢν σφόδρα τῷ βασιλεῖ Περδίκκᾳ. παῖδας δὲ σχὼν δύο, Θεσσαλὸν καὶ Δράκοντα, κατέστρεψε τὸν βίον ἐνιαυτῶν γεγονῶς

τεσσάρων καὶ ἑκατὸν καὶ τέθαπται ἐν Λαρίσση τῆς Θετταλίας. ἐν δὲ ταῖς εἰκόσιν ἱστορεῖται τὸ ἱμάτιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβεβλημένος καὶ σκεπόμενος· ἢ ὅτι τοῦτο ἔθος ἦν αὐτῷ ἢ διὰ τὸ φιλαπόδημον ἢ τὸ ἴδιον ἐν ταῖς χειρουργίαις. οὗτος ἔγραψε πολλὰ καὶ πᾶσιν ἐγένετο διάδηλος· ὥστε καὶ τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, τὸν καλούμενον Ἀρταξέρξη, γράψαι πρὸς Ὑστάνην, τῆς τοῦ ἀνδρὸς σοφίας δεόμενον· βασιλεὺς βασιλέων μέγας Ἀρταξέρξης Ὑστάνη Ἑλλησπόντου ὑπάρχω χαίρειν. Ἱπποκράτους ἱητροῦ Κῶου, ἀπὸ Ἀσκληπιοῦ γεγονότος, ἐς ἐμὲ κλέος ἀφίκεται τέχνης. δὸς οὖν αὐτῷ χρυσόν, ὅποσον ἂν βούληται, καὶ τᾶλλα χύδην ὧν σπανίζει, καὶ πέμπε πρὸς ἡμέας. ἔσται γὰρ ἰσότημος Περσέων τοῖσιν ἀρίστοισι. καὶ εἴ τις ἄλλος ἐστὶν ἀνὴρ κατ' Εὐρώπην ἀγαθός, φίλον οἴκῳ βασιλέως τίθεσο μὴ φειδόμενος ὄλβου· ἀνδρας γὰρ εὐρεῖν δυναμένους τι κατὰ συμβουλίην οὐ ῥάδιον. ἔρρωσο. αἱ μὲν οὖν γραφεῖσαι παρ' Ἱπποκράτους βίβλοι πᾶσι τοῖς μετερχομένοισι τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην ἔκδηλοι· καὶ οὕτως αὐτὰς κατασπάζονται ὥς θεοῦ φωνὰς καὶ οὐκ ἀνθρωπίνου προελθούσας ἐκ στόματος. πλὴν τῶν ἐν πρώτοις καὶ ἡμεῖς ἀπομνημονεύσωμεν. πρώτη μὲν οὖν βίβλος ἢ τὸν ὄρκον περιέχουσα, δευτέρα δὲ ἢ τὰς προγνώσεις ἐμφαίνουσα, τρίτη ἢ τῶν ἀφορισμῶν ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνουσα σύνεσιν· τετάρτην τάξιν ἐχέτω ἢ πολυθρύλλητος καὶ πολυθαύμαστος Ἑξηκοντάβιβλος, ἢ πᾶσαν ἱατρικὴν ἐπιστήμην τε καὶ σοφίαν ἐμπεριέχουσα.

[Ἱπποκράτης,] Γνωσιδίκου υἱός, Κῶος, πατὴρ Ἡρακλείδου τοῦ πατρὸς Ἱπποκράτους, ἱατρὸς καὶ αὐτός, τοῦ γένους τῶν Ἀσκληπιαδῶν· ἱατρικά.

[Ἱπποκράτης,] Θεσσαλοῦ, Κῶος, ἱατρός· ἔγγονος δὲ Ἱπποκράτους τοῦ δευτέρου, τοῦ υἱοῦ Ἡρακλείδου. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἱατρικά.

[Ἱπποκράτης] τέταρτος, ὁ Δράκοντος, ἱατρός, Κῶος καὶ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ γένους, ὃς ἰάτρευσε μὲν Ῥωξάνην, ὑπὸ δὲ Κασάνδρου τελευτᾷ, τοῦ υἱοῦ Ἀντιπάτρου. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἱατρικά.

[Ἱπποκράται] δύο, ε' καὶ ζ', ἱατροί, Θυμβραίου παῖδες, Κῶοι καὶ αὐτοί, τοῦ γένους αὐτοῦ. ἔγραψαν ἀμφοτέρω εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην.

[Ἱπποκράτης ζ',] Κῶος καὶ αὐτός, ἱατρός, Πραξιάνακτος παῖς, καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ. ἔγραψε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον.

[Ἱππομανές,] οὕτω λέγεται τὸ ἐπιπεφυκὸς ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ πωλαρίου, ὅπερ εὐθέως ἢ μήτηρ κατέδετα· ἔστι δὲ τοῦτο τῷ μεγέθει ἔλαττον ἰσχάδος, μέλαν, πλατύ, περιφερές. ἔστι δὲ εἰς πολλὰ δόκιμον.

[Ἱππομανῆς,] μεγάλως μαινόμενον· ἢ τὸν ἐπὶ ἵππους μαινόμενον καὶ ἵππικόν· ἢ πρὸς τὸν λειμῶνα ἐκκληπτέον. τὸ δὲ ἵππος ἐπὶ τοῦ μεγάλου τάσσεται· ὥς ἵπποσέλινον καὶ ἵππογνώμων, ὁ μεγαλογνώμων. εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ λειμῶνος, τὸν ἄγαν ἀνθοῦντα καὶ ἐνυβρίζοντα τῇ χλόῃ διὰ τὸ πλῆθος. ἢ ὁ εὐανθής, ἐφ' ᾧ οἱ ἵπποι μαίνονται. Σοφοκλῆς· σὲ τὸν ἵππομανῆ λειμῶν' ἐπιβάντα.

[Ἱππόμαχος,] Ἡλεῖος, κατεμαχέσατο τρεῖς ἀνταγωνιστὰς οὐδὲ πληγὴν δεξάμενος. καὶ Πολίτης τις ἐκ Κεράμου, τῆς ἐν Θράκῃ Καρίας, τὴν ἀρετὴν ἀναφαίνων τῶν ποδῶν ἀπὸ μηκίστου καὶ διαρκεστάτου· καὶ δι' ὀλιγίστου δὴ καιροῦ μεθηρμόσατο ἐπὶ τὸ βραχύτατον ὁμοῦ καὶ ὤκιστον.

[Ἱππομένης,] Ἀθηναίων ἄρχων, ὃς ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς δι' αἰτίαν τοιάνδε. ἦν αὐτῷ θυγάτηρ, ἥντινα τῶν ἀστῶν τινος αἰσχύναντος λάθρα, ὑπ' ὀργῆς καθεῖρξεν εἰς οἶκημα δήσας σὺν ἵππῳ καὶ τροφὴν οὐδετέρῳ εἰσέπεμπε. πιεσθεὶς οὖν λιμῷ ὁ ἵππος, ἐφορμήσας τῇ παιδί ἀναλώσας τε αὐτήν, καὶ αὐτὸς ὕστερον ἀπέθανε. μετὰ ταῦτα ἐπισκαφείσης αὐτοῖς τῆς οἰκίσεως, ἀπ' ἐκείνου ὁ χώρος ἐκαλεῖτο ἵππου καὶ κόρης.

[Ἴππον εἰς πεδίον ἄξεις:] ἀντὶ τοῦ ὅπου μοι ἐστὶ λυσιτελές.

[Ἴππόπορνε:] ἀντὶ τοῦ μεγάλοπορνε· σπανίως. Ἀριστοφάνης· καὶ Καλλίαν γέ φασι τὸν Ἴπποβίνου κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον. παρεγραμμάτισε διὰ τὴν ἀσέλγειαν παρὰ τὸ Ἴππονίκου εἰς πορνομανῆ. τὸ δὲ ἵππος πολλαχοῦ ἐπὶ τοῦ μεγάλου λαμβάνουσιν· ἱππόπορνε. κωμωδεῖται δὲ ὁ Καλλίας πανταχοῦ, ὡς σπαθῶν τὴν πατρικὴν οὐσίαν καὶ μάλιστα ἐπὶ γυναιξὶ μεμηνώς. ὀνοματοποιεῖ δὲ πάντα πρὸς μαλακίαν αὐτοῦ.

[Ἴπποποτάμιοι:] ζῶα ἀδικώτατα. καὶ ζῆτει ἐν τῷ ἀντιπελαργεῖν.

[Ἴππος·] Δέξιππος· ὁ δὲ ἵππος αὐτῷ ἤσκητο ἄρα καὶ ἄνευ ἡνίας ἐλαυνόμενός τε ὠκύτατα φέρεσθαι καὶ βάδην προϊόντος πραότατα ἴστασθαι καὶ ἐκκλίνοντος, ὅπως περιοίσεται καὶ κυκλώσεται, εὐκαμπέστατα ἐπιστρέφειν. ὅτι ἵπποι σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν. λύσις ὀνείρου· ἵππους μελαίνας οὐ καλὸν πάντως βλέπειν. ἵππων δὲ λευκῶν ὄψις ἀγγέλων φάσις. ὅτι τὸ ἵππους τρέφειν δοκεῖ δαπανηρὸν εἶναι. ὅπερ καὶ τῇ Λακωνικῇ προσέζευκται κατάρα. καὶ γὰρ δὴ τούτους οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐν κατάρας ἔθεσαν μέρος. ἔστι δὲ αὕτη· οἰκοδομὰ σε λάβοι καὶ ἀμβολά, ὁ δὲ ἵππος καὶ ἂν γυνὰ τοι μοιχὸν ἔχοι· ὡς τούτων πάντων δαπανηρῶν ὄντων καὶ ἐπιζημίων.

[Ἴππος Νισαῖος·] μεταξὺ τῆς Σουσιανῆς καὶ τῆς Βακτριανῆς τόπος ἐστὶ Καταστιγώνα, ὅπερ Ἑλλάδι γλῶσση Νῖσος καλεῖται· ἐνταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνονται. οἱ δὲ ἀπὸ Ἐρυθρᾶς θαλάσσης· εἶναι δὲ ξανθὰς πάσας. ὁ δὲ Ἡρόδοτος τῆς Μηδίας εἶναι τὸν τόπον Νισαῖον. ὁ δὲ Πολέμων κακῶς φησι λευκὸν ἵππον Νισαῖον. ἐν δὲ Δίκτυϊ Ὀρφεὺς λέγει. ὅτι ἡ Νῖσα τόπος ἐστὶν ἐν Ἐρυθρᾷ κείμενος.

[Ἴπποσύνη·] ἡ περὶ τοὺς ἵππους ἐμπειρία.

[Ἴπποστράτηγος] Ἀλεξάνδρου Ἀλκέτας ἦν.

[Ἴππότης·] ἵππεύς, ἔφιππος. εἶδε νεκρὸν κείμενον ἱππότην ἄριστον καὶ κατὰ χεῖρα πληῆξαι δυνάμενον, κείμενον αὐτῷ ἵππῳ.

[Ἴππούμενος·] πιεζόμενος, ἀναγκαζόμενος. Ἀριστοφάνης Ἴππεῦσιν· ἱππούμενος ταῖς συμφοραῖς.

[Ἴππουριν·] τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν κατεσκευασμένον λόφον ἔχουσαν.

[Ἴπποφορβός·] ἱπποτρόφος· φορβὴ γὰρ ἡ τροφή. καὶ **[Ἴπποφόρβιον,]** ἐνθα οἱ ἵπποι τρέφονται.

[Ἴπτω·] βλάπτω. μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν. **[Ἴπῳ]** δὲ περισπωμένως ἀντὶ τοῦ θλίβω. καὶ Ἀριστοφάνης· ἱπούμενος ταῖς συμφοραῖς.

[Ἴππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλον ἐπίβαλλε·] ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ῥαστώνης τινὸς καὶ ἀναπαύλης.

[Ἴππων,] Ἴππωνος· ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ οἱ ἵπποι ἴστανται. **[Ἴππῳ]** δὲ περισπωμένως.

[Ἴππώναξ,] Πύθεω καὶ μητρὸς Πρωτίδος, Ἐφέσιος, ἱαμβογράφος. ᾤκησε δὲ Κλαζομενὰς ὑπὸ τῶν τυράννων Ἀθηναγόρα καὶ Κωμᾶ ἐξελαθείς. γράφει δὲ πρὸς Βούπαλον καὶ Ἀθηνὶν ἀγαλματοποιούς, ὅτι αὐτοῦ εἰκόνας πρὸς ὕβριν εἰργάσαντο.

[Ἴπταται·] πέτεται.

[Ἴπτω·] βλάπτω· αἰτιατικῇ.

[Ίπυς:] Ῥηγῖνος, ἱστορικός, γεγονώς ἐπὶ τῶν Περσικῶν, καὶ πρῶτος ἔγραψε τὰς Σικελικὰς πράξεις, ἃς ὕστερον Μύης ἐπετέμετο· Κτίσιν Ἰταλίας, Σικελικῶν βιβλία ε΄, Χρονικὰ ἐν βιβλίοις ε΄, Ἀργολικῶν γ΄. οὗτος πρῶτος ἔγραψε παρωδίαν καὶ χολιάμβον καὶ ἄλλα.

[Ἰρά:] ἐκκλησία· καὶ πληθυντικὸν ἱραί. ἱράων προπάροιθεν. Ὅμηρος.

[Ἰρέων:] ἐθνικόν.

[Ἰρεῖον:] θυσία.

[Ἰρεῖς:] ἐθνικόν.

[Ἰρή:] πόλις.

[Ἰριδανός:] ποταμός.

[Ἰρις:] νέφους ὑγρότης κατ' ἔμπωσιν ἡλίου πεποικιλμένου, οἷον τὸ τόξον. ἢ αὐγαὶ ἀφ' ὑγρῶν νεφῶν ἀνακεκλασμένοι. ἢ ἔμφασις ἡλίου τμήματος ἢ σελήνης, ἐν νέφει δεδροσισμένῳ κοίλῳ καὶ συνεχεῖ πρὸς φαντασίαν, ὡς ἐν κατόπτρῳ φανταζομένην, κατὰ κύκλου περιφέρειαν. τῆς Ἰριδος τὸ χλωρὸν ἀέρος σημαντικόν, τὸ πυρρὸν πνευμάτων, τὸ δὲ μελανίζον ὑδάτων.

[Ἰρις:] ἀρσενικὸν ὄνομα ποταμοῦ. θηλυκὸν δὲ σημαίνει τὴν ἄγγελον τῶν θεῶν.

[Ἰρος:] ὁ πτωχός· διὰ μακροῦ τοῦ ι. **[Ἰρός]** δὲ ὁ ἱερός, κατὰ κρᾶσιν. χῶρος ὅδ' ἱρός, ὡς ἀπεικάσαι, βρύων δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου· πυκνότεροι δ' εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες.

[Ἰρῶν μηνίσας·] παρὰ Ὀμήρῳ.

[Ἰρτιος:] ὄνομα κύριον.

[Ἰς:] δύναμις, νεῦρα.

[Ἰσα:] πόλις. **[Ἰσα]** δὲ τὰ ὅμοια.

[Ἰσσα:] ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν ἀπολαχόντων καὶ ὅλως δυσπραγούντων. ἔστι καὶ ἐν Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου καὶ ἐτέρωθι.

[Ἰσαάκ:] ὄνομα κύριον. ὅτι ἐπιξενωθεὶς ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ ἐπηγγείλατο τέξεσθαι Σάρραν αὐτῷ παῖδα. ἡ δὲ ἐμειδίασε, καὶ Ἰσαάκ τὸ γεννηθὲν προσηγορεύθη φερωνύμως τῷ μεθ' ἡδονῆς γέλῳτι κατὰ τὴν Ἑβραΐδα διάλεκτον.

[Ἰσα βαίνων Πυθοκλεῖ:] Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἀντὶ τοῦ συνὼν ἀεὶ καὶ μὴ βραχὺ ἀφιστάμενος. καὶ Μένανδρος· παρ' αὐτὸν Ἰσα βαίνουσα ἐταίρα πολυτελής. Ἰσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδεσιν, ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων καὶ δυσελπίστων. Ἄρι στοφάνης Ὀρνισι.

[Ἰσάγγελος:] ἴσος ἀγγέλῳ.

[Ἰσακίῳ:] ἀνδρείῳ.

[Ἰσακος:] Ἑλληνιστὶ εἴρηται ὁ Ἰσαάκ.

[Ἰσαμεν] καὶ **[Ἰσασι,]** γινώσκουσιν.

[Ἰσαν:] ἐπορεύθησαν. παρ' Ὀμήρῳ, καὶ μόνον· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔγνωσαν.

[Ἰσανδρος:] ὄνομα κύριον.

[Ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον:] ἢ τε τῶν Ἑλλήνων, φησί, καὶ ἡ τῶν βαρβάρων μάχη ἰσοκέφαλος ἦν.

[Ἴσασι:] γινώσκουσιν. οἱ γὰρ κακοί, γνῶμαισι τὰγαθὸν χεροῖν ἔχοντες, οὐκ ἴσασι πρὶν τις ἐκβάλῃ.

[Ἴσαυροι:] ζήτηι ἐν τῷ βρύχιος.

[Ἴσατο:] καθίδρυσεν.

[Ἰσδιγέρδης:] ὄνομα κύριον.

[Ἰσραηλῆτης:] Ἑβραῖος.

[Ἰσαῖος:] εἷς μὲν ἐστὶ τῶν δέκα ῥητόρων, μαθητὴς δὲ Ἰσοκράτους, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους, Ἀθηναῖος τὸ γένος. Δημήτριος δὲ Χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν εἶναι. οὗτος ἐπαινεῖται καὶ ὡς ῥήτωρ καὶ ὡς Δημοσθένην ἀμισθὶ προαγαγών. ὅτι Ἰσαίου τοῦ ῥήτορος νεωτέρου ἀσωτευομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντος, ἤρετο αὐτόν τις· τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων εἰς βρῶσιν; πέπαυμαι, ἔφη ὁ Ἰσαῖος, ταῦτα σπουδάζων· ξυνῆκα γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν· ἐνδεικνύμενος δὴπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα, ὅτι σκιά καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι.

[Ἰσσαῖος:] ὁ πολίτης.

[Ἰσαιῶν,] Ἰσαιῶνος· ὄνομα κύριον.

[Ἴσαι ψῆφοι:] ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀλισκομένων. ἀναλύονται γὰρ οἱ διωκόμενοι ἀπὸ τῶν δικαζομένων, ἂν ἴσαι γένωνται ψῆφοι, ἐν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος.

[Ἴσαι ψῆφοι·] Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· ἕτερος δὲ πλεύσας ἰδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρῶην μὲν ποτε εἰσηγγέλθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. εἰ δὲ μία ψῆφος ὑπερέπεσεν, ὑπερώριστο ἂν καὶ ἀπέθανεν.

[Ἴσαι ψῆφοι·] ὡς ἀπόλοιτο, κἂν ἴσαι ψῆφοι γένωνται. ὑπερβολικῶς εἴρηται. ὅταν γὰρ αἱ ψῆφοι ἴσαι γένωντο, ἀπελύετο ὁ κατηγορούμενος.

[Ἰσηγορεῖ:] ἐπίσης λέγει, ἰσολογεῖ. Πολύβιος· οὔσης δημοκρατίας παρὰ τοῖς Μεσσηνίοις καὶ τῶν μὲν ἀξιολόγων ἀνδρῶν πεφυγαδευμένων, τῶν δὲ κατακεκληρουχημένων τὰς τούτων οὐσίας ἐπικρατούντων τῆς πολιτείας, δυσχερῶς ὑπέφερον τὴν τούτων ἰσηγορίαν οἱ μένοντες τῶν ἀρχαίων πολιτῶν.

[Ἰσηλίκων:] τῆς αὐτῆς ἡλικίας. γυναικῶν ἰσηλίκων χορὸν ἑαυτὴν περιχέασα· γηραιαὶ αὗται, χορὸς θεοφιλῆς· καὶ καθεῖσαι τὰς παλαιὰς ἐκείνας κόμας ἐθεοκλύτουν.

[Ἰσημι:] γινώσκω.

[Ἰσίδωρος,] πρεσβύτες, ὁ Πηλουσιώτης, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, φιλόσοφός τε καὶ ῥήτωρ. ἐπιστολὰς ἐρμηνευούσας τὴν θεῖαν γραφὴν τρισχιλίας γέγραφε, καὶ ἄλλα τινά.

[Ἰσίδωρος·] καὶ ζήτηι ἐν τῷ Ἀπίκιος Μάρκος.

[Ἰσίδωρος,] φιλόσοφος· ὃς ἐφιλοσόφησε μὲν ὑπὸ τοῖς ἀδελφοῖς, εἴπερ τις ἄλλος ἐν τοῖς μαθήμασιν ἐπιμελής τε ἐν ἱεροῖς καὶ τὰ πρὸς ταῦτα κατασκευάζειν ἅπαντα, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἱκανώτατος εἰς ὑπερβολήν. ἐμοί τε δοκεῖν τὴν ζωὴν μὲν ἦν φιλόσοφος, τὰ δὲ πρὸς ἐπιστήμην οὐ διεξητασμένος, ἀγύμναστος ὦν μᾶλλον ἢ ἀφυῆς τὰ διαλεκτικά. νέῳ δὲ ὄντι θαυμαστόν τι συμβέβηκεν. ἀδελφῆς

γὰρ υἱὸς αὐτῷ καὶ ἡλικιώτης, ἔτη ἡ' γεγονώς, ἐπιδειξάμενος εὐθύς ἐκ νέων φύσεώς τινα ῥώμην δαιμονίαν, ἀπὸ τοῦ τέγους πεσὼν ἐτελεύτα παραχρῆμα τὸν βίον· καὶ πένθους ἐπ' αὐτῷ μεγάλου συνεστῶτος, ἐπιφοιτῶν ἐνύπνιος τῷ Ἰσιδώρῳ τοῦτον παρεμυθεῖτο.

[Ἰσίδωρος], ὁ ἐν Χίῳ μαρτυρήσας ὑπὲρ Χριστοῦ καὶ περιβόητος ἐν τοῖς θαύμασιν γεγονώς· ἦν δὲ ἐξ Αἰγύπτου.

[Ἰσσικὸς κόλπος, Ἰσινίας:] ὄνομα κύριον.

[Ἰσις,] Ἰσιδος, ὄνομα δαίμονος, καὶ ἡ κλητική, ὧ Ἰσι. σὺ δέ, ὧ Ἰσι τάλαινα, μενεῖς ἐπὶ χεύματα νήσου.

[Ἰσις·] αὕτη λέγεται Ἰώ· ἦν ἥρπασεν ὁ Ζεὺς ἐξ Ἀργούς καὶ τὴν Ἥραν φοβούμενος μετέβαλεν αὐτὴν ποτὲ μὲν εἰς λευκὴν βοῦν, ποτὲ δὲ εἰς μέλαιναν, ποτὲ δὲ ἰάζουσιν· μεθ' ἧς πλανώμενος ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον. τιμῶσιν οὖν Αἰγύπτιοι τὴν Ἰσιν· διὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀγάλματος αὐτῆς κέρατα βοῶς γλύφουσι, δηλοῦντες τὴν ἐπὶ βοῦν τῆς κόρης μεταβολήν.

[Ἰσθι:] γίνωσκε.

[Ἰσθμία:] περιστόμια, περιδέραια, περιτραχήλια. λέγονται δὲ καὶ ἑορταὶ Ἑλλήνων. καὶ παροιμία· **[Ἰσθμιάζειν,]** ἐπὶ τῶν κακῶς βιούντων. ἐπίνοσος γὰρ ὁ τῶν Ἰσθμίων καιρὸς. **[Ἰσθμιον ἀμφιφορῇ,]** ὁ τράχηλος τοῦ κεράμου, διὰ τὸ στενὸς εἶναι.

[Ἰσθμικὴ πίτυς:] ἄθλον ἐπινίκιον.

[Ἰσθμός:] θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν· πορθμὸς γὰρ γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν. Ἀριστοφάνης· ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ἄνθρωπ', ἄνω τε καὶ κάτω τὸ πέος διέλκεις, πυκνότερον Κορινθίων. ἐπεὶ τὰς ναῦς διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ εἴλκον οἱ Κορινθιοί, ὥστε μὴ περιέρχεσθαι. τοῦτο δὲ διῖσθμονίσαι ἐκάλουν.

[Ἰσκαριώτης:] σκηνὴ θανάτου.

[Ἰσκεν·] ὥς τό, ἴσκει ψεύδεα πολλὰ λέγων. καὶ **[Ἰσκειν,]** εἰκάζειν.

[Ἰσμα:] ἴδρυμα.

[Ἰσμαήλ:] ὁ μεθ' ἡδονῆς γέλως Ἑβραϊστί. καὶ **[Ἰσμαηλίτης,]** ὁ ἀπὸ Ἰσμαήλ.

[Ἰσμαρικὸς οἶνος·] Ἀρχίλοχος· ἐν δορὶ δ' οἶνος Ἰσμαρικός· πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος. **[Ἰσματος]** δὲ πόλις, ἣ νῦν Μαρώνεια λεγομένη.

[Ἰσμεν:] οἶδαμεν.

[Ἰσμηνίας:] εἷς παρ' Ἀθηναίοις ἦν πολέμαρχος ἐπιφανής.

[Ἰσοδαίτης:] ξενικός τις δαίμων, ὃ τὰ δημῶδη γύναια καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτέλει.

[Ἰσοκλές:] ἰσόδοξος.

[Ἰσμήνης:] ζῆτει ἐν τῷ σημαίνει.

[Ἰσόκωλον:] τὸ ἴσα μέρη ἔχον. λέγει δὲ Ἀριστοτέλης ὅτι, ἐὰν συνθέτου τινὸς λόγος ἀποδοθῇ τοσαῦτα μέρη ἔχων, ὅσα καὶ τὸ σύνθετον ἔχει, οὗ ὁ ὀρισμὸς ἀποδίδεται, οὐκ ἔσται οὗτος ὁ λόγος ὀρισμὸς ἐκείνου. ἐν γὰρ τοῖς οὕτως ἀποδιδόμενοις λόγοις ἀναγκαῖον ὀνομά των εἰς ὄνομα τὴν μετάληψιν γεγονέναι.

[Ἴσοκράτης,] Θεοδώρου αὐλοποιοῦ, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, γενόμενος ἐπὶ τῆς πς' Ὀλυμπιάδος, ὃ ἐστὶ μετὰ τὰ Πελοποννησιακά. καὶ διὰ μὲν τῆς φωνῆς τὴν ἀτονίαν καὶ τὸ ἀπαρρησίαστον δίκας οὐκ εἶπεν, ἐδίδαξε δὲ πλείστους, καὶ λόγους γέγραψε λβ'· βιώσας δὲ ἔτη ζ' πρὸς τοῖς ρ' ἐτελεύτησεν. ἀδελφοὶ δὲ αὐτῷ ἐγένοντο Τίσιππος καὶ Θεόμνηστος καὶ Θεόδωρος· διδάσκαλος δὲ Γοργίας, οἱ δὲ Τισίαν φασίν, οἱ δὲ Ἐργῖνον· οἱ δὲ Πρόδικον ἔφασαν, οἱ δὲ Θηραμένην. οἱ δὲ λόγοι αὐτοῦ πλεῖστοι.

[Ἴσοκράτης,] Ἀμύκλα τοῦ φιλοσόφου, Ἀπολλωνίας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ, ἢ Ἡρακλείας, ὡς Καλλίστρατος ὁ ῥήτωρ· μαθητὴς καὶ διάδοχος τοῦ μεγάλου Ἴσοκράτους, διακούσας δὲ καὶ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. οὗτος δὲ ὁ Ἴσοκράτης καὶ Θεοδέκτη τῷ ῥήτορι καὶ τραγωδίου ποιῷ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ, ἅμα τῷ Ἐρυθραίῳ Ναυκρατίτῃ διηγωνίσσατο περὶ λόγων εἰς τὸν ἐπιτάφιον Μουσώλου τοῦ βασιλέως Ἀλικαρνασσοῦ. καὶ λόγοι αὐτοῦ ε'· Ἀμφικτυωνικός, Προτρεπτικός, Περὶ τοῦ τάφου μὴ ποιῆσαι Φιλίππῳ, Περὶ τοῦ μετοικισθῆναι, Περὶ τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας.

[Ἴσοκράτης] εἶπεν· ὁ γὰρ φάυλως διανοηθεὶς περὶ τῶν ιδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλευέσεται περὶ τῶν ἄλλοτρίων.

[Ἴσολογία:] ἰσοτιμία. διαψευσθεὶς δὲ τῆς κρίσεως ἐν οὐδενὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἰσολογίαν ἔξιν οὐδέποτε πρὸς τὸ συνέδριον.

[Ἴσον] καὶ ἄνισον. ζῆτει ἐν τῷ ἀμπλάκημα, καὶ ζῆτει ἐν τῷ ἴσον.

[Ἴσοξ:] ὄνομα ἔθνους.

[Ἴσοπαλῆ:] ἴσα ἐν κλήρῳ. πάλος γὰρ ὁ κλῆρος.

[Ἰσόπεδον:] εἰς ὁμαλὸν τόπον.

[Ἰσόρροπον:] ἰσοβαρές, ἰσοστάσιον.

[Ἰσός:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Ἰσός:] ὄνομα πόλεως. **[Ἰσος]** δὲ ὁ ὅμοιος· καὶ περισπᾶται. ἐξ οὗ καὶ ἰσότερος.

[Ἰσοσθενής:] ἰσοδύναμος.

[Ἰσοστάσιον:] ἰσόσταθμον.

[Ἰσοτελεῖς:] οἱ ἀπὸ τοῦ μετοικεῖν κατὰ τινὰ τιμὴν παρὰ τοῦ δήμου γενομένην κατὰ ψήφισμα μεταβαίνοντες εἰς τὸ τῶν δημοποιήτων δίκαιον ἰσοτελεῖς ὠνομάζοντο. ἐγένετο δὲ τοῦτο τοῖς μετοίκους ὑπὸ τῆς πόλεως, ὅταν ἔδοξαν εὖ πεποιηκέναι τὸ κοινόν.

[Ἰσοτελεῖς:] ἴσα τελοῦντες. ἴσα τοῖς ἀστοῖς, ὃ ἐστὶ τοῖς πολίταις, τέλη διδόντες.

[Ἰσοτελής] καὶ **[Ἰσοτέλεια:]** πολλάκις τιμὴ τις ἐδίδοδο τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων, καθ' ἣν τοῦ μετοικίου ἄφεςις αὐτῶν ἐγένετο. ὅτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων, ὧν ἔπραττον οἱ μέτοικοι, ἄφεςιν εἶχον ἰσοτελεῖς Θεόφραστος λέγει. καὶ πόλεσι δὲ ὅλαις ἐψηφίζοντο τὴν ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι, ὥσπερ Ὀλυνθίοις καὶ Θηβαίοις. ὁ δὲ ἰσοτελής ὠρισμένον τι τέλος ἐδίδου.

[Ἰσότης φιλότης:] αὕτη γνωμικὴ δηλοῦσα ὡς ἰσότης τὴν φιλίαν συνέχει.

[Ἰσουργός:] ἴσα ἐργαζόμενος.

[Ἰσοῦψεῖς] οἰκίαι καὶ παράλληλοι τῷ τείχει, ἐν Σιφλῷ οὔσαι καταλύματα τοῖς ἐργαζομένοις τὰ χρύσεια μέταλλα. ἰσοῦψῆς οὖν ἰσοῦψοῦς κλίνεται.

[Ἴσοφαρίζειν:] ἐξισοῦσθαι.

[Ἴσοφωνία. Ἴσοφυᾶ:] ἴσα.

[Ἴσοχειλεῖς:] μέχρι χείλους πεπληρωμένοι. ἦσαν δὲ κρατῆρες οἴνου ἰσοχειλεῖς.

[Ἴσῳ ζυγῷ:] ἀντὶ τοῦ ἐξίσσης. ὁ δὲ ἀγαπήσας αὐτὸν καὶ φιληθεὶς τὸ λεγόμενον ἴσῳ ζυγῷ παρ' ἐκείνου, ἡδέως μὲν αὐτῷ συνῆν, ἔπραττε δὲ οὐδὲν ὧν μὴ πρότερον ἐκεῖνος πύθοιτο καὶ φήσειεν εἶναι πρακτέον.

[Ἴσωνία:] ἰσοτιμία. ἢ ἡ ἴση ἀγορά.

[Ἴσῳτο. Ἰσπανία:] χώρα. ἢ καὶ Ἰβηρία καὶ Ἑσπερία καλεῖται.

[Ἰσραηλῑτης:] Ἑβραῖος.

[Ἴστε:] γινώσκετε.

[Ἰστέον:] δεῖ γινώσκειν.

[Ἰσταμαι·] γενικῇ.

[Ἰστη:] ἴστανε, στῆσον, προστακτικῶς.

[Ἰστημι·] αἰτιατικῇ.

[Ἰστία:] ἡ καθέδρα.

[Ἰστιανορία:] δειπνητορίαν.

[Ἰστιαία:] πόλις. καὶ **[Ἰστιαῖος,]** ὄνομα κύριον.

[Ἰστίαιτον:] ὄνομα τόπου.

[Ἰστίον:] ἄρμενον. πλήρεσιν ἰστίοις ἐς τὴν αὐτοῦ σοφίαν καθῆκεν. ἀντὶ τοῦ παντὶ σθένει, πάσῃ δυνάμει, ὅλῃ ψυχῇ. καὶ παροιμία· **[Θύειν Ἰστίᾳ.]** εἴρηται ἡ παροιμία κατὰ τῶν μηδενὶ ῥαδίως μεταδιδόντων. δι' ἔθους γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὁπότε ἔθουσαν Ἰστίᾳ, μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς θυσίας.

[Ἰστίον σαπρόν:] ἄρμενον παλαιόν, τρίβακον ἢ μὴ ἀρμόζον. Ἀριστοφάνης· ἀντὶ τοῦ ἰστίον σαπρόν. ὥσπερ ἐπιγνούσης ὅψε τῆς φύσεως αὐτοῦ τὸ οἰκεῖον ἔργον, οὐ κατὰ μικρόν, ἀλλ' ὅσοις ἰστίοις ἀπηνέχθη τῆς σοφιστικῆς προαιρέσεως, ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐφιλοσόφησεν.

[Ἰστιορράφος:] πανοῦργος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα ῥαπτόντων. καὶ οἱ Αἰγύπτιοι δὲ λινοποιοὶ εἰσιν. Ἀριστοφάνης· ὀλίγου ταύτην ἰστιορράφος.

[Ἰστίοις:] τοῖς τοῦ πλοίου λαίφεσιν. Ἀριστοφάνης· μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις, ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι χρώμενος τοῖς ἰστίοις, εἴτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις, ἡνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον, καθεστηκὸς λάβῃς.

[Ἰστιοφόρος:] ἀρμενοφόρος.

[Ἰστοδόκη:] ἡ ὑποδεχομένη τὸν ἰστόν.

[Ἰστοπέδη:] ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τρόπιδος, ᾧ προσδέδεται ὁ ἰστός.

[Ἰστορημένοι:] πρὸς θεάν ἰστάμενοι. οὕτω γὰρ ἦσαν ἱστορημένοι μόνον, ὥς ζωγραφοῦσιν οἱ γραφεῖς τὰς εἰκόνας.

[Ἱστορήσαι:] θεάσασθαι. ὅτι ὁ Ἐκαταῖος πρῶτος ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε, συγγραφὴν Φερεκύδης· τὰ γὰρ Ἀγησιλάου νοθεύεται.

[Ἱστορι:] μάρτυρι, ἢ κριτῇ.

[Ἱστορία:] ἡ θεά. οὐ γὰρ τί που παραπλήσιον ἢ μυστηρίων ἱστορίαν ἢ τὴν Περσεφόνην ἐθελῆσαι ἀρπάσαι αὐτήν;

[Ἱστορος:] ἐπιστήμονος.

[Ἱστός:] τὸ κατάρτιον.

[Ἱστω:] γινωσκέτω. καὶ **[Ἱστω,]** ἀντὶ τοῦ ἵστασο. ἵστω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἴθι κομμώτρια.

[Ἱστῶκος] καὶ **[Ἱστῶνος:]** ἐν ᾧ οἱ ἱστοί.

[Ἱστωρ:] ὁ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ῥυμῷ ἐμπεπηγμένος πάτταλος.

[Ἱστωρ,] ὑπερίστωρ, πανσύρτωρ, παμμήνω πολλῶν δεινῶν στυγνῶν τ' ἀχέων· Σοφοκλῆς. κάγῳ τοῦδ' ἵστωρ, ἀντὶ τοῦ κάγῳ τούτου ἐπιστήμων εἰμί, ὅτι ταλαίπωρός εἰμι· οἶδα, ὅτι δειλαία εἰμί, αὐτῷ τούτῳ τῷ πανσύρτῳ τῶν πολλῶν ἀχέων, τουτέστι τῷ πάντα σύροντι τὰ κακά. ἢ πανσύρτωρ, τῷ μετὰ πάσης ὀρμῆς τῶν κακῶν ὠρμημένῳ. παμμήνω δὲ τῷ πολυχρονίῳ καὶ διηνεκεῖ. δειλαία οὖν εἰμι, ὅτι πάντα τὰ ἄχῃ εἰς ἡμᾶς συνεσύρη καὶ διηνεκῇ παρέμεινεν.

[Ἱστρος,] Μενάνδρου, Ἱστρου, Κυρηναῖος ἢ Μακεδῶν, συγγραφεύς, Καλλιμάχου δοῦλος καὶ γνῶριμος. Ἑρμιππος δὲ αὐτόν φησι Πάφιον ἐν τῷ β' τῶν διαπρεψάντων ἐν παιδείᾳ δούλων. ἔγραψε δὲ πολλὰ καὶ καταλογάδην καὶ ποιητικῶς.

[Ἱσχανα:] ἔξυσα, ἐλέπτυνα. Ἀριστοφάνης· Ἱσχανα τὴν τέχνην ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοις λευκοῖς· ἀντὶ τοῦ διατριβαῖς, ὡς ἐπὶ ἀσθενοῦντος. χυλὸν δούς ἐγὼ μυλμάτων ἀπὸ βιβλίων ἀπὸ ἡθῶν· οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπὸ ἡθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων.

[Ἱσχανδρος,] τραγικὸς ὑποκριτής.

[Ἱσχάνει:] κωλύει.

[Ἱσχανόωσα:] κωλύουσα. καὶ **[Ἱσχανόωσι,]** κωλύουσι, κατέχουσιν. **[Ἱσχανόω]** δὲ τὸ ἐπιθυμῶ· γενικῇ.

[Ἱσχάς:] ἰσχνάς τις οὔσα· ἐπειδὴ, πρὶν ἢ δοθῆναι τὴν κρεωφαγίαν τοῖς Ἀθηναίοις, ἐχρῶντο τῇ ἰσχάδι. ἢ ἐπειδὴ μέχρι τούτου προβαίνει· πρῶτον γὰρ ὄλυνθος, εἴτα φίληξ, εἴτα σῦκα, εἴτα ἰσχάς, ἵσχειν ποιοῦσα τὴν αὔξησιν. πάντα δὲ τὰ τραγήματα ἰσχάδας ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἀνίσταθ' ὡς ἀρπασόμενος τῶν ἰσχάδων. οὐ καὶ πίονα τυρὸν δρέψεσθε καὶ αὐτὴν ἰσχάδα. καὶ Ἀριστοφάνης· κέχνηεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας. ὥσπερ, φησὶν, οἱ τὰς ἰσχάδας ἐσθίοντες ἀνεμποδίστως καὶ λάβρως αὐτὰς ἐσθίουσι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ δῆμος, ἐπειδὰν ἐν τῇ Πνυκί καθεσθῇ, κατακρίνει καὶ δημεύει.

[Ἱσχε:] κάτεχε. καί, ἵσχε, τέκος. καὶ **[Ἱσχειν,]** τὸ ἔχειν.

[Ἱσχενος. Ἱσχεο:] πέπαυσο.

[Ἱσχεσθαι:] παύσασθαι.

[Ἱσχέτω:] κατεχέτω. ἴωμεν ἤδη, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

[Ίσχειν:] τὸ ἔχειν. οὐκ ἐξῆν κιχλίζειν οὐδὲ τὸ πόδε ἴσχειν ἐναλλάξ. Ἀριστοφάνης φησί· τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα. ἀντὶ τοῦ κωλύει, ἀποκλείει. ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων.

[Ίσχιάζειν:] τὸ ἐν τῷ βαδίζειν ἐπιπολὺ ἐκατέρως ἑαυτὸν μεταφέρειν.

[Ίσχιον:] τὸ κοῖλον τοῦ γλουτοῦ, ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται. παρὰ τὸ ἴσχειν τοὺς καθημένους.

[Ίσχνομυθίας:] λεπτολογίας.

[Ίσχνομυθοῦντες:] ἀκριβολογοῦντες. **[Ίσχνος]** γὰρ ὁ ξηρός.

[Ίσχω·] αἰτιατικῇ· κρατῶ.

[Ίσχύων·] ὃς καὶ πτερόεντ' ἀετὸν κίχε καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα· Πίνδαρος τοῦτό φησιν.

[Ίσχύων·] αἰτιατικῇ. ὅταν τις θεῶν βλάβη, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.

[Ίσχυράν θέρμην] εἶχεν ὁ βασιλεύς· διὸ καὶ πλειόνων ἡμερῶν ἐν τῇ πόλει διέτριψεν.

[Ίσχυρίζετο:] ἀντὶ τοῦ διεβεβαιοῦτο. ὁ δὲ πρηνὴς κείμενος ἰσχυρίζετο οὐδὲν τοῖς Βεροιαίοις ὑπολελειφθαι τῶν πάντων χρημάτων. καὶ αὖθις· ταῦτα γράφω οὐκ αὐτὸς θεασάμενος, ἀλλὰ τῶν θεάσασθαι ἰσχυριζομένων ἀκούσας.

[Ίσχυρίσκος:] ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός. οὕτως Ἄλεξις.

[Ίσχυρογνώμων·] ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ἀμαρτανομένοις ἰσχυρογνώμων. ἔξαρνος, σκληρός. ὁ δὲ Σωκράτης ἰσχυρογνώμων ἦν καὶ δημοκρατικός.

[Ίσχυρόν:] μέγα, βαθύ. ἀλλ' οὐκ οἶμαι ζῆν αὐτὴν ἔτι, ἰσχυρὸν τραῦμα λαβοῦσαν ὑπ' ἐμοῦ. καὶ αὖθις· πνευμάτων δὲ ἐπιγενομένων ἰσχυρῶν, ἔνιοι σὺν τοῖς ὑποζυγίοις εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν κατηνέχθησαν.

[Ίσχυρός:] ἰσχύος καὶ δυνάμεως εὖ ἔχων. Ἰώσηπος· ὁ δὲ Σαμψών, ἔτι γὰρ φρονεῖν ἰσχυρὸς ἦν, ἀντηπάτα τὴν γυναῖκα. καὶ αὖθις· ἰσχυρῶς εἶχετο τοῦ ἀνδρός, ἐρωτικῶς. καὶ Αἰλιανός φησιν· οὕτως ἄρα αἱ ἰσχυραὶ τιμωρίαι πολλάκις εἰς τοὺς εὐρόντας αὐτὰς περιτρέπονται, καὶ ὅσα προσέταξαν παθεῖν ἕτερον, αὐτοὶ πεπόνθασιν.

[Ίσχυρότατος. Ίσχύς·] ἰσχύς ἐστὶ συμμετρία τῶν ὁμοιομερῶν, νεύρων τε καὶ ὀστέων καὶ πνεύματος. τὰ χωρία ἰσχυρῶς ὄρθια ἦν καὶ λίθων περιβολαῖς ὠχύρωτο.

[Ίταβύριον:] ὅρος οὕτω καλούμενον.

[Ίταλιώδης:] ὁ ἀλαζών. ἀπὸ τῶν Πυθαγορικῶν. διὰ τὴν Σύβαριν, ὁ λάγνος.

[Ίταλία] ἡ Ῥώμη. **[Ἀττάλεια]** δέ.

[Ίταμός:] ἀναιδής, σκληρός, ὠμός· παρὰ τὸ ἴεσθαι, ὃ ἐστὶν ὀρμᾶν· τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ ἀναιδεῖς. ἡ δὲ νῦν μὲν ἐγέλα ἰταμόν τε καὶ ἀναισχυντον ἢ ἀκόλαστον γέλωτα, νῦν δὲ ἐφθέγγετο ῥήματα αὐθάδη. καὶ αὖθις· τὸ γὰρ μὴ ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις πάσης ἰταμότητος καὶ ἀναισχυντίας. ὁ αὐτὸς μένων ἐπὶ τὸ χρῶμα οὐκ ἐρυθριᾷ. καὶ

[Ίταμώτατα. Ἰτε:] δεῦτε, ἢ ἀπέλθετε. Σοφοκλῆς· ἴτε, ᾧ ταχεῖαι ποῖνιμοί τ' Ἐριννύες.

[**Ἰτέα,**] ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ἰτεᾶϊος.

[**Ἰτεαῖς:**] δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.

[**Ἰτέον:**] πορευτέον.

[**Ἰτην:**] ἐπορεύθησαν.

[**Ἰτης:**] ἰταμός, σκληρός, τολμηρός, καὶ δι' αὐτῶν τῶν χωρῶν τῶν πραγμάτων. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις.

[**Ἰτης:**] ὁ ὀρμητικός.

[**Ἰτητέον·**] παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις· ἰτητέον· τί ταῦτ' ἔχων στρατεύομαι;

[**Ἰτρία:**] καπυρώδη πλάσματα. τὰ δ' ἄλλ' ἐστὶ παρεσκευασμένα, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα, στέφος, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρναι πάρα, ἄμυλοι, πλακοῦντες, ἰτρία, ὀρχηστρίδες. ἀλλ' ὥς τάχιστα σπεῦδε.

[**Ἰτρόγαλα. Ἰτρον:**] τὸ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ μέρος. ἐξ οὗ καὶ ἴτρα· καὶ μίτρα, ἢ περὶ αὐτὴν ζώνη.

[**Ἰτω:**] ἰέτω, ἐρχέσθω. ἀλλ' ἴτω, χαίρετω, γῆν πρὸ γῆς, ὅποι βούλοιτο.

[**Ἰτώνη**] καὶ [**Ἰτωνία,**] ἢ Ἄρτεμις.

[**Ἰτωνίς,**] Ἰτωνίδος· χώρα.

[**Ἰτυκαῖος**] χώρα. τῶν [**Ἰτυκαίων.**]

[**Ἰτύλος:**] ὀρφανός.

[**Ἰτυμονῆα:**] τὸν Ἰτυμονέα.

[**Ἰτυξ:**] ὄρνεον.

[**Ἰτυς:**] περιφέρεια ὅπλου. Ξενοφῶν· ὁ δὲ Καλλίμαχος, ὡς ὁρᾷ αὐτὸν παριόντα, ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τῆς ἴτους. ἐν δὲ τούτῳ παραθεῖ αὐτοὺς Ἀριστάνυμος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· γυρῶν τ' ἀγκίστρων καμπυλόεσσαν ἴτυν.

[**Ἰτυς.**] ἀσπίς γηραλέα μὲν ἴτυν πολέμων ὕπο, γηραλέα δὲ ὀμφαλόν· ἀλλ' ἀρετᾷ λάμπομαι, αἷς ἔκιχον. καὶ αὖθις· ἀλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἐτάρῳ ἐχὼν κυκλόεσσαν ἴτυν.

[**Ἰτύς, Ἰτέα. Ἰϋγγες:**] λεπτοὶ πόροι, καὶ αἱ τέρψεις.

[**Ἰϋγξ,**] Ἥχοῦς ἢ Πειθοῦς θυγάτηρ, ἱερονίκης καὶ Ἀφροδίτης· καταφαρμάττουσα δὲ τὸν Δία ἐπὶ τοιούτοις ἀπελιθώθη ὑπὸ Ἥρας. καλεῖται δὲ ὑπ' ἐνίων κιναίδιον. ἔστι δὲ καὶ ὀργάνιον τι ἰϋγξ καλούμενον, ὅπερ εἰώθασιν αἱ φαρμακίδες στρέφειν, ὡς κατακηλούμεναι τοὺς ἀγαπωμένους. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεόν τι, ᾧ πρόσκειται τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν. ὅθεν δεσμεύουσι τοῖς τροχίσκοις.

[**Ἰϋγξ:**] τὸ ὄρνεον, τὸ λεγόμενον σεισοπυγῆς.

[**Ἰϋγξ:**] τὸ ἐφέλκον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἰϋγξ, ἢ Νικοῦς, ἢ καὶ διαπόντιον ἄνδρα καὶ ἐκ θαλάμων παῖδας ἐπισταμένη. δεῖ δὲ σε νυνὶ γενέσθαι δεινὴν, ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν, πολὺπειρον· ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἰϋγγι κοινῇ πάντ' ἐπέτρεψαν. ἀντὶ τοῦ τῷ σῷ πόθῳ, τῇ σῇ θελήσει. οἱ δέ, ὅτι ὄρνεόν ἐστίν ἐπιτήδειον πρὸς τὰς τῶν φίλτρων κακίας, ἣν φασιν Ἥχοῦς εἶναι θυγατέρα, ἔνιοι δὲ Πειθοῦς. καὶ [**Ἰϋγξιν.**] ἢ δὲ

Κλεοπάτρα ᾤετο ταῖς αὐταῖς ἴϋγξιν, αἷσπερ οὖν Καίσαρος καὶ Ἀντωνίου, καὶ μέντοι καὶ τοῦ Σεβαστοῦ κρατήσιν τρίτου. καὶ αὖθις· τοιαύτη τις προσῆν ἴϋγξ Διογένους τοῖς λόγοις τοῦ Κυνός.

[Ἰϋγμός:] βοή, φωνή.

[Ἰϋζει:] βοᾷ, κράζει.

[Ἰφι:] ἰσχυρῶς. ἢ εἰς φι συλλαβὴ κατὰ πᾶσαν πτῶσιν φυλάττεται. εὐθεία· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι. γενικῇ· ἀπὸ χαλκόφι. δοτικῇ· παραφροσύνηφι. αἰτιατικῇ· ἐπὶ δεξιόφι. κλητικῇ· οὐρανίαφι λίγαινε. τὸ δὲ νόσφι καὶ ἴφι μόνα μετέπεσον εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν.

[Ἰφιάλου:] τοῦ ἐφιάλτου.

[Ἰφια μῆλα:] ἰσχυρῶς βαδίζοντα. **[Ἰφιον]** γὰρ τὸ λιπαρόν.

[Ἰφιγένεια:] ὄνομα κύριον.

[Ἰφικλῆς:] ὄνομα κύριον.

[Ἰφικλος:] ὄνομα κύριον. ἰφίκωλός τις ὢν. ἱστορεῖται γὰρ ταχύτατος εἶναι.

[Ἰφικρατίδες:] εἶδος ὑποδήματος, ἀπὸ Ἰφικράτους. Δαμάσκιος ἐν Φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ· εἵποτε δὲ τὰς Ἀττικὰς Ἰφικρατίδας ἢ τὰ συνήθη σάνδαλα περιδεδεμένος περιενόστει.

[Ἰφικρατίδης:] ὄνομα κύριον.

[Ἰφικράτης] σκυτέως πατρός, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ στρατηγός· ὃς πρῶτος ἐν τοῖς λαφύροις τὸ ἐπίγραμμα ἐποίησε μεμνημένον τοῦ στρατηγοῦ, πρότερον μόνης τῆς πόλεως ἐπιγραφομένης.

[Ἰφίνοος:] ὄνομα κύριον.

[Ἰφιος] Ἰφιδος· ὄνομα κύριον. ἢ ὁ ταχύς.

[Ἰφίστιος:] ὄνομα κύριον.

[Ἰφιτος:] ὄνομα κύριον.

[Ἰφθίμη:] ἰσχυρά. καὶ **[Ἰφθιμος]** ἰσχυρός. καὶ **[Ἰφθιμότατος. Ἰφύη:]** εἶδος ἀγρίου λαχάνου. Ἀριστοφάνης· ἐγὼ δὲ Μενέλεων ὅσον ἐκ τῶν ἰφύων.

[Ἰφύς:] ὀφρύς.

[Ἰχθυάα:] ἰχθὺς ἀγρεύει. καὶ παροιμία· **[Ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις.]** ἐπὶ τῶν διδασκόντων ἃ ἐπίστανται.

[Ἰχθυοβολεὺς] καὶ **[Ἰχθυουλκός:]** ὁ ἀλιεύς.

[Ἰχθυόκεντρον:] ἡ τρίαινα.

[Ἰχθῦς:] περισπᾶται. ὅτι Αἰσώπος, ὁ Μιθριδάτου ἀναγνώστης, ἔγραψε περὶ Ἑλένης, ἐν ᾧ φησι Πᾶνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη· ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἄστερίτην λίθον εὕρισκεσθαι, ὃς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται. ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα.

[Ἰχλα:] ἡ κίχλα.

[Ἰχναίη:] ἡ Μακεδονία.

[Ἰχνᾶται:] ἰχνοσκοπεῖ.

[Ίχνεύει:] έρευνᾷ, ζητεῖ.

[Ίχνεύμονος:] εἶδος ζώου καὶ ἰχθύος.

[Ίχνη·] ὅτι τοὺς κατὰ σάρκα προγόνους τοῦ Χριστοῦ ἀντάλλαγμα καὶ ἴχνη ἐκάλεσαν οἱ ο΄ ἐρμηνευταί.

[Ίχνηλατῆσαι:] κατ' ἴχνος ἀναζητῆσαι.

[Ίχνια:] σημεῖα ποδός.

[Ίχναῖται:] ἰχνοσκοπεῖ.

[Ίχνος:] ὁδόν, πορείαν, βῆμα.

[Ίχώρ,] ἰχώρος: τὸ πεπηγὸς αἷμα.

[Ίψ:] ὁ σκώληξ· καὶ κλίνεται ἰπός. καὶ τὸ πληθυντικὸν ἰψί.

[Ίψω:] ἔβλαψας. μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν.

[Θαβώρ:] ὄνομα ὄρους. λέγεται καὶ **[Θαβώριον. Θᾶκος:]** τόπος, ἔνθα πολλοὶ συνήρχοντο σκεψόμενοι.

[Θᾶκοι:] θρόνοι, καθέδραι.

[Θαλά·] καὶ τὴν θαλὰ ἐπλήρωσεν ὕδατος.

[Θαλαμακεῖς·] καὶ **[Θαλάμακι,]** τῷ κωπηλατοῦντι ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς τριήρους. οἱ δὲ θαλαμακεῖς ὀλίγον ἐλάβανον μισθὸν διὰ τὸ κολοβαῖς χρῆσθαι κώπαις πρὸς τὰς ἄλλας τρεῖς τάξεις τῶν ἐρετῶν, ὅτι μᾶλλον εἰσιν ἐγγὺς τοῦ ὕδατος. ἦσαν δὲ τρεῖς τάξεις τῶν ἐρετῶν, ἡ μὲν κάτω θαλαμίται, ἡ δὲ μέση ζυγίται, ἡ δὲ ἄνω θρανίται. ἡ θρανίτης ὁ πρὸς τὴν πρύμναν, ζυγίτης ὁ μέσος, θαλάμιος ὁ πρὸς τὴν πῶραν. θαλαμία δὲ ἡ ὀπή, δι' ἧς ἐξέρχεται ἡ κώπη.

[Θαλάμη.] καὶ **[Θάλαμος,]** οἶκος, ἡ κοιτῶν. ἱρὴν σοι θαλάμην ζωάγρια καὶ λαλάγημα τοῦτο τὸ θηρὶ φυγῆς αἴτιον ἀντίθεμαι. καὶ αὖθις· ἐκ δὲ μελιχροῦ νέκταρος ἐμπλήσας κηροπαγεῖς θαλάμας.

[Θαλαμηπόλος:] ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφόμενη, καὶ φυλάττουσα. ἡ νεωκόρος. Ἀχρυλὶς, ἡ Φρυγίη θαλαμηπόλος, ἡ περὶ πεύκας πολλάκι τοὺς ἱεροὺς χευαμένη πλοκάμους.

[Θαλαμίδιοι κῶπαι:] αἱ ἡρέμα ἐλαύνουσαι. Ἡρόδοτος· τοῦτον δῆσαι θαλαμίδης διελόντας τῆς νηὸς κατὰ τοῦτο, ἔξω μὲν κεφαλὴν ποιεῦντας, ἔσω δὲ τὸ σῶμα.

[Θαλάττη ἐκ χαράδρας ὕδωρ:] ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων. ὁμοίως τῷ βῶλος ἄρουρα.

[Θαλάττιον κύμα. Θαλαττοκοπεῖς:] ματαιολογεῖς. ταραττή, θορυβῆ. ἀπὸ τῆς θαλάττης, ἡ ὅταν ὑπὸ ἀνέμων ταραχθῇ, ἀλλήλοις συγκρούει τὰ κύματα. λύσις ὀνείρου Νικηφόρου πατριάρχου· θάλατταν ἰδεῖν μειδιῶσαν εὐθετον. φλοῖσβος θαλάσσης πραγμάτων δηλοῖ κλόνον. νῆξις θαλάσσης ἀγρίας δηλοῖ λύπας. νῆξις θαλάσσης ἡμέρου τῶνα καλόν.

[Θαλέεσσι:] τρυφαῖς, θάλλειν ποιούσαις. τῷ μὲν ἐγὼ θαλέεσιν ἀνέτρεφον. ἦν γὰρ Ἑρώτων καὶ Χαρίτων ἡ παῖς ἀμβρόσιόν τι θάλος. τουτέστι βλάστημα.

[Θαλέθοντες:] θάλλοντες.

[Θαλέλαιος:] ὄνομα κύριον.

[Θαλεροί:] δίϋγροι, νέοι, ἀκμαῖοι, ἢ ταχεῖς. οἱ δὲ ἐπιλεξάμενοι τοὺς θαλεροὺς τῶν Ἰσαύρων ὥρμησαν ἐπὶ παράλογον πρᾶξιν. καὶ

[Θαλερώπιδος ἠριγενείης,] τῆς εὐπροσώπου ἡμέρας.

[Θάλεια:] εὐωχία, ἀπὸ τοῦ θάλλειν. τὴν μὲν δὴ νύκτα ἐκείνην ἐν θαλείαις καὶ εὐπαθείαις διετέλεσαν. καὶ **[Θάλεια δαίς,]** ἡ θάλλουσα. σημαίνει καὶ ὄνομα Μούσης.

[Θαλῆς,] Ἐξαμύου καὶ Κλεοβουλίνης, Μιλήσιος, ὡς δὲ Ἡρόδοτος Φοῖνιξ· γεγωνὶς πρὸ Κροίσου, ἐπὶ τῆς λε΄ ὀλυμπιάδος, κατὰ δὲ Φλέγοντα γνωρίζομενος ἦδη ἐπὶ τῆς ζ΄. ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐν ἔπεσι, Περὶ ἰσημερίας, καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, θεῷ μενος γυμνικὸν ἀγῶνα, πιληθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ ὄχλου καὶ ἐκλυθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος. πρῶτος δὲ Θαλῆς τὸ τοῦ σοφοῦ ἔσχεν ὄνομα καὶ πρῶτος τὴν ψυχὴν εἶπεν ἀθάνατον ἐκλείψεις τε καὶ ἰσημερίας κατείληφεν. ἀποφθέγματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα· καὶ τὸ θρυλούμενον· γνῶθι σαυτόν. τὸ γάρ, ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα, Χίλωνός ἐστι μᾶλλον, ἰδιοποιήσασμένον αὐτό· καὶ τό, μηδὲν ἄγαν.

[Θαλῆς,] ὁ φυσικὸς φιλόσοφος, ἐπὶ Δαρείου προειπὼν τὴν τοῦ ἡλίου ἔκλειψιν. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν, ἄνθρωπος Θαλῆς. ἀντὶ τοῦ ἄκρος τὴν ἀστρονομίαν. κλίνεται δὲ Θαλοῦ· Θάλης δὲ Θάλητος. παρατηρητέον δέ, ὡς ὅτι ἀπ' εὐθείας τῆς Θαλῆς, ὡς Ἑρμῆς Ἑρμῆν, Θαλῆν ἔκλινεν Ἀριστοφάνης. καὶ Ἑρμέας ὡς Θαλέας. διχῶς δὲ τοῦνομα ἐκφωνητέον· βαρυτόνως μὲν Θάλης, ὡς Χρέμης, οὗ ἡ γενικὴ Θάλητος, ὡς Χρέμητος.

[Θαλῆς] Θαλῆτα χρημάτων ἐλευθεροῖ.

[Θάλης,] Θάλητος· Θαλῆς δὲ Θαλοῦ.

[Θαλήτας,] Κρής, ἢ Ἰλλυριός, λυρικός, γεγωνὶς πρὸ Ὀμήρου. μέλη.

[Θαλήτας,] Κνώσσιος, ῥαψωδός. ποιήματά τινα μυθικά.

[Θαλίαις:] ἑορταῖς.

[Θαλλός:] κλάδος ἐλαίας, ἢ πᾶν τὸ θάλλον. ἔχοντες θαλλοὺς ὥσεί δέκα τὸν ἀριθμὸν ἔπεμψαν ἄνδρας.

[Θάλλω·] δοτικῇ.

[Θαλπόμενοι:] ἐξαπατῶμενοι. Ἰώσηπος· τοὺς δὲ ὑποθαλπομένους ἐλπίδι συγγνώμης, εἰ παρακρατηθεῖεν, ἐπιλελῆσθαι τῶν ἰδίων τολμημάτων.

[Θάλπω·] αἰτιατικῇ.

[Θαλπωρή:] παραμυθία.

[Θαλπνότερον:] λαμπρότερον, θερμότερον. Πίνδαρος· μηκέτ' ἀθλίου σκόπει θαλπνότερον ἄλλο ἐν ἡμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον, ἐρήμας δι' αἰθέρος.

[Θαλπτήρια:] θάλλειν ποιοῦντα, περισκέποντα. σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλπτήρια ταῦτα.

[Θαλυκρόν:] διάπυρον. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τὸ θαλυκρόν κεῖνο κατημβλύνθη κέντρον ἐρωμανίης.

[Θαλύσιον:] τὸ ὑπὲρ εὐθαλίας διδόμενον.

[Θαλφθῆ:] ἑξαπατηθῆ τῇ τῶν λόγων περιδρομῇ, δελεασθῆ. Ἀριστοφάνης· ἤδη κρατήσιν, αἶκε μὴ θαλφθῆ λόγοις, καὶ **[Θαλπόμενοι,]** ἑξαπατώμενοι.

[Θαμά:] συνεχῶς, πυκνῶς, διηνεκῶς.

[Θαμέες:] πυκνοί. καὶ **[Θαμειαί.]** καὶ **[Θαμειός. Θαμίζεις:]** πυκνάζεις, συχνάζεις.

[Θαμινάς.] καὶ **[Θαμινῶς:]** συνεχῶς, πυκνῶς.

[Θαμινός:] ὁ πυκνός, καὶ **[Θαμινώτατος,]** ὁ πυκνότατος.

[Θάμνος:] ἡ ρίζα. ἀπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ θέσεως. Ὅμηρος δὲ τὰ πολυπληθῆ φησι τῶν φύλλων. θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος. ἄρσενικῶς Ἰώσηπος· ἐν ᾧ καὶ τὰ περὶ τὸν θάμνον καὶ τὰ ἄλλα φαντάσματα συντυχεῖν προειρήκαμεν.

[Θάμνοις:] συμφύτοις τόποις.

[Θάμυρις ἢ Θαμύρας,] Θραῦξ, ἐξ Ἡδωνῶν, τῆς ἐν Βρίγκοις πόλεως, υἱὸς Φιλάμμωνος καὶ Ἀρσινόης, ἐποποιὸς ὄγδοος πρὸ Ὀμήρου· κατὰ δὲ ἄλλους πέμπτος· οἱ δὲ ἀπ' Ὀδρύσσης. οὗτος ὁ Θάμυρις, ἐπειδὴ εἰς τὰς Μούσας ὕβρισεν, ἐπηρώθη. φέρεται δὲ αὐτοῦ Θεολογία εἰς ἔπη τρισχιλία. καὶ πρῶτος ἡράσθη παιδὸς Ὑμεναίου τοῦνομα, υἱοῦ Καλλιόπης καὶ Μάγνητος. οἱ δὲ Κρητὰ φασὶ τινὰ Τάλωνα Ῥαδαμάνθυος ἐρασθῆναι. οἱ δὲ Λαίϊον φασιν ἐρασθῆναι πρώτου Χρυσίππου, τοῦ Πέλοπος υἱοῦ. οἱ δὲ Ἰταλιώτας πρώτους κατ' ἀνάγκην στρατείας εὐρέσθαι τοῦτο. κατὰ δὲ ἀλήθειαν αὐτὸς ὁ Ζεὺς πρῶτος ἡράσθη Γανυμήδους.

[Θάμυρις μαίνεται:] ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν παράλογα δοκούντων πράττειν.

[Θανατᾶν] καὶ **[Θανατιᾶν·]** οὕτως ἄγαν αὐτοῖς συμβεβήκει τὸν μὲν φονᾶν, τὸν δὲ θανατιᾶν. λύσις ὄνειρου· θανὼν καθ' ὕπνους φροντίδων ἔση δίχα.

[Θάνατος:] κακῶν ἀπόδρασις, καὶ ὥσπερ ἔκ τινος χειμῶνος ἀναγκαῖος ὄρμος. τὸ γὰρ ὑγιαίνειν ἐν τῷ τεθνάναι ἐστὶ μᾶλλον ἢ ἐν τῷ ζῆν.

[Θανατῶν:] θανάτου ἐπιθυμῶν. Οὐεσπασιανὸς ἐκέλευε μὴ συμπλέκεσθαι θανατῶσιν ἀνθρώποις· οὐδὲν γὰρ ἀλκιμώτερον ἀπογνώσεως. Αἰσχύλος· μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. λέγεται δὲ θανατῶν· αἰτιατικῇ· καὶ ὁ ἀποκτένων. καὶ θανατῶσιν ἀνθρώποις.

[Θάπτω·] αἰτιατικῇ.

[Θαρραλέον:] θάρσος. **[Θρασὺς]** θαρραλέου διαφέρει· ὅτι ὁ μὲν θρασὺς διαβολὴν ἔχει κακὸς ὢν, ὁ δὲ θαρραλέος ὡς ἀγαθὸς ἐπαινεῖται. Ὑπερίδης φησὶν ἐν τῷ Κυθνιακῷ· οἱ μὲν θρασεῖς ἄνευ λογισμοῦ πάντα πράττουσιν, οἱ δὲ θαρραλέοι μετὰ λογισμοῦ τοὺς προσπεσόντας κινδύνους ἀνέκπληκτοι ὑπομένουσιν.

[Θαρραλέος:] ὁ εὐτολμος, καὶ **[Θαρραλεώτερος,]** εὐτολμότερος.

[Θαρσαλέως] δὲ ἐπιρρηματικὸν διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀντὶ τοῦ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως.

[Θαργήλια:] ἐορτὴ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ μὴν Θαργηλιῶν. καὶ ὁ τῶν σπερμάτων μεστὸς χύτρος ἱεροῦ ἐψέματος. ἤψουν δ' ἐν αὐτῇ ἀπαρχὰς τῷ θεῷ τῶν πεφηνότων καρπῶν, ὀνομαζόμενον ἀπὸ τοῦ θέρειν τὴν γῆν, τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ ἡλίῳ. ἴσταντο δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χοροί. καὶ ἀγαθῶν Θαργήλια.

[Θαργήλια:] έορτή τὰ Θαργήλια· ἄγεται δὲ Θαργηλιῶνι μηνί, ὅς ἐστιν ἱερὸς Ἀπόλλωνος.

[Θαργηλία,] Ἀγησαγόρου θυγάτηρ, βασιλεύσασα Θεσσαλῶν λ' ἔτη, Μιλησία τὸ γένος, ἀναιρεθεῖσα δὲ ὑπὸ τινος Ἀργείου, δεθέντος ὑπ' αὐτῆς.

[Θαρρελείδης·] Σύμμαχος· Ἀσωπόδωρος. Διδυμαχίας, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐπὶ σμικρότητι διεβέβληντο τοῦ σώματος.

[Θαρρῶ] σοι.

[Θαρσεῖς] τὴν Καρχηδόνα, τὴν τῆς Λιβύης προκαθημένην, Ἑσπείας καὶ Ἰεζεκιήλ ὀνομάζουσι. Σαβὰ δὲ Αἰθιοπικὸν ἔθνος. ἀλλὰ Λίβυες μὲν, οἱ καὶ Ἄφροι προσαγορευόμενοι, τὰ ἐσπέρια τῆς οἰκουμένης κατέχουσι τμήματα, Αἰθίοπες δὲ τὰ ἐῶνα καὶ νότια, Ἄραβες δὲ τὴν μέσην ἡπειρον, οἱ δὲ Νησιῶται τῆς θαλάσσης τὰ μέσα. τούτους ἔφης προπεσεῖσθαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἐνώπιον τοῦ θεοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες. Δαβίδ.

[Θαρσεῖς,] χώρα τῆς Ἰνδικῆς, ὅθεν ἤρχετο τῷ Σολομῶντι τὸ χρυσίον.

[Θαρσίς,] Θαρσίδος· ἡ πόλις· οἱ Θαρσεῖς δὲ τὸ ἔθνος.

[Θάρσυνος:] τεθαρρηκώς.

[Θασίαν κυκῶσι λιπαράμπυκα.] διαφέρει δὲ θάρσος θράσους· θάρσος μὲν γὰρ λέγεται τὸ εὖλογον παράστημα τῆς ψυχῆς, θράσος δὲ τούναντίον. Ἀριστοφάνης. οἶον φιάλην Θασίου οἴνου πεπληρωμένην. ἄμπυξ δὲ λέγεται τὸ περιέχον. νῦν οὖν τὸ πῶμα τοῦ ἀγγείου λέγει· λιπαρὸν μὲν διὰ τὸ ἡδὺ τοῦ οἴνου, ἄμπυκα δὲ παρὰ τὸ πυκάζειν καὶ καλύπτειν τὸν οἶνον καταχρηστικῶς. λείπει τὸ λάγυνον, ἐπεὶ καταχρίονται πίσση τὸ στόμα· οὐ πιθανῶς· οὐδέπω γὰρ τότε Θάσιος οἶνος εὐδοκίμει παρ' Ἀθηναίοις. οἱ δέ, ὅτι Θάσιοι τινες ῥαφανίδες λέγονται. λέγει δὲ τὴν ἥρτυμένην καὶ βρασσομένην. οἱ δὲ Θάσιον βάμμα φασὶ λέγεσθαι. οἱ δὲ τὴν λεγομένην θερμοπότιδα, ἢ Θασίαν ζωμάλμην, εἰς ἣν ἀπέβαπτον τὰ ἡνθρακωμένα τῶν ἰχθύων.

[Θάσιος οἶνος.] καὶ παροιμία· εἰ Θάσιον ἐνέχεις. ἐπειδὴ ἐν Θάσῳ ὤκει Στάφυλος ὁ ἐρώμενος Διονύσου. διαφέρει δὲ ὁ Θάσιος οἶνος. ἐνέχεις δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκίρνας.

[Θάσος ἀγαθῶν:] ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν ἀποδεῖξαί τινα ἐπαγγελλομένων.

[Θάτερα:] ἐτέρως. ὥς πάντα δεινὰ κάπικινδύνως βροτοῖς κεῖται, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα. χρὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων τὰ δεινὰ ὁρᾶν· χῶταν τις εὖ ζῇ, τηνικαῦτα τὸν βίον σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεῖς λάθῃ.

[Θάτερον:] ἕτερον μέρος.

[Θᾶττον ἀναπνοῆς:] τάχιον. ἢ ἀντὶ τοῦ μᾶλλον. τὰ σιτία τῆς τεκούσης θᾶττον ἐπιτέμψειεν ἄν. ὑπάτου δὲ παρόντος, θᾶττον ἢ κατὰ δόξαν ἐτελέσθη τὸ ἔργον. καὶ αὖθις· ὁ δὲ θᾶττον ἢ φρονιμώτερον ἐγχειρεῖν ἔγνω τοῖς λόγοις. καὶ αὖθις· θᾶττον ἀναπνοῆς αὐτοὺς ἐπέπτυσαν καὶ συγκλείσαντες κατηκόντισαν. καὶ αὖθις· ὧν θᾶττον ἂν ἴδοις τὴν καρδίαν ἢ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ, ἀδυνατούσης τῆς γλώττης ἐξηρμηνεῦσαι τὴν γνώμην.

[Θᾶττον ἢ Βούτης:] ἐπὶ τῶν ῥαδίως γινομένων. τούτου γὰρ μόνον ἐφαίνετο τὸ κρᾶνος καὶ ὁ ὀφθαλμός· τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ ὄρους ἐκρύπτετο.

[Θᾶττον ὁ τόκος Ἡρακλείτῳ Περινέῳ τρέχει:] οὗτος ἐθαυμάσθη ἐπὶ τάχει. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δανειζομένων διὰ τὸν τόκον.

[Θᾶσσον] γὰρ ἂν τις τὴν πᾶσαν ψάμμον ἐξαριθμήσειεν, ἢ ὅσους οὗτος ἀνήρηκε. τὴν δὲ χώραν διαριθμούμενος, ἔρημον οὖσαν τῶν ἐνοικούντων, μυριάδας μυριάδων μυρίας φημι ἀπολωλέναι.

[Θαύλων], Θαύλωνος. ὃς τῷ ἰδίῳ πελέκει ἀπέκτεινε τὸν βοῦν τὸν φαγόντα τὸ πόπανον, ὅπερ ἦν παρεσκευασμένον εἰς τὴν θυσίαν ἐν τοῖς Διῖπολοις. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Βουφόνια.

[Θαυμάζω:] ὅτε πρὸς γενικὴν συντάσσομεν, τὸ καταγινώσκω σημαίνει, πρὸς δὲ αἰτιατικὴν τὸ ἐπαινῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐθεῶντο. ἰστάμενοι θαυμάζον. θαυμάζω δὲ ἔγωγε, πῶς τοσοῦτων εἰρημένων, ἐκείνων μὲν ὄντων πολλῶν καὶ καλῶν ἐπελάθου· τὸ γὰρ οὐκ ἐνόησας, οὐ ποτ' ἂν εἴποιμι περὶ σοῦ, πλὴν εἰ μὴ πρότερον ἐμαυτὸν πολλάκις ἀγνοήσαιμι.

[Θαυμάλωψ:] ὁ ἡμίφλεκτος ἢ ὁ διακεκαυμένος ἄνθραξ.

[Θαυμάσας ἔχω:] ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα Ἀττικῶς. οὐτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου, παῖ, θαυμάσας ἔχω.

[Θαυμάσια] ἐν γῇ Χάμ. **[Θαυμάσια]** ἐπὶ θεοῦ, τὰ ἐπ' εὐεργεσίαις τινῶν γινόμενα. δύναμις δὲ φοβερῶν ἢ ἐπὶ τιμωρίᾳ ἐτέρων δειχθεῖσα μεγαλουργία.

[Θαυμασταί·] ἐκπλαγεῖς ἠκολούθουν, οἱ μὲν σοφίας, οἱ δὲ εἰδους, οἱ δὲ διαίτης, οἱ δὲ σχήματος, οἱ δὲ πάντων ὁμοῦ θαυμασταὶ ὄντες.

[Θαυμαστούς·] μεγάλας ἔχων ἐλπίδας θαυμαστούς τινας ἐξοίσεσθαι μισθοὺς τῆς προδοσίας.

[Θαψακηνός:] ἀπὸ τόπου.

[Θαψίνη·] γυναικὶ κλητεῦν ἐοικῶς θαψίνη.

[Θαιμανίτης:] ὁ ἀπὸ Θαιμάν, ὃ ἐστίν ...

[Θαιρούς:] τοὺς στροφεῖς τῆς θύρας.

[Θεαγένης,] Ἀθηναῖος ἄρχων, φιλότιμος ἀνὴρ καὶ μεγαλοφυής, Ἑλλήνων τε ὅτι μάλιστα χρήμασι λαμπρυνόμενος, οἷς εἰς δέον ἐχρήτο τὰ πολλὰ πόλεων τε ἐνίων τὰ πταίσματα ἐπανορθούμενος καὶ τοῖς δεομένοις τῶν ἀνθρώπων ἐπικουρῶν, οὐ μιᾷ χειρὶ δωρούμενος ἀλλ' ἀμφοῖν, κατὰ τὴν παροιμίαν. ἦν γὰρ φιλόδωρός τε καὶ μεγαλόδωρος εἰς ὑπερβολήν. ἀναλοῦτο δὲ αὐτῷ πολλὰ τῶν χρημάτων εἷς τε διδασκάλους καὶ ἰατροὺς καὶ τὴν ἄλλην τῆς πατρίδος εὐθημοσύνην. ταῦτα μὲν ἀξιέπαινα τῶν Θεαγένους. ὧν δὲ θυμοειδὴς καὶ οὐδαμοῦ καταφρονεῖσθαι ἀνεχόμενος, ἀλλὰ καὶ θεραπεύεσθαι σπουδάζων ὑπὸ πάντων, καὶ οὐχ ἥκιστα τῶν φιλοσοφούντων, ὑπερορῶν δὲ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους καὶ μάλιστα τοὺς ἐν δυνάμει δοκοῦντας εἶναι καὶ προθυμουμένους ἐν τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ λαμπρύνεσθαι, καὶ τὰ νέα ἀξιώματα προτιμῶν τῶν ἀρχαίων ἡθῶν τῆς εὐσεβείας, ἔλαθεν ἑαυτὸν ἐμπεσῶν εἰς τὸν τῶν πολλῶν βίον ἀποσπασθεὶς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἔτι ἄνω προγόνων· ἔλαθε δὲ τοὺς πέλας οὐκ ἔτι φίλους ἀληθινούς, ἀλλὰ κόλακας ἀπατηλοὺς κεκτημένους. οὐκ οὖν ἔτι διέσφζε τὴν πάλαι αἰδῶ πρὸς φιλοσοφίαν, ἀλλὰ τῷ μὲν λόγῳ τοὺς φιλοσόφους ἐπεποίητο περὶ ἑαυτόν, τῷ δὲ ἔργῳ τοὺς θεραπεύοντας. αὕτη πρώτη ἀρχὴ ἐγεγόνει τῆς πρὸς Μαρῖνον ὑποψίας. ὁ γὰρ Μαρῖνος ἐμμένων τῇ παραδοθείσῃ σεμνότητι τῶν φιλοσόφων ἐθεράπευε μὲν τὰ εἰκότα τὸν Θεαγένη, καὶ οὐκ ἦν τις ἄρα πρὸς αὐτὸν ἀλαζῶν οὐδὲ σκαιὸς οὐδὲ σοβαρὸς τὴν ἔντευξιν οὐδὲ δυσόμιλος οὐδὲ ἄλλως ὑπὲρ τὸν ἰδιώτην εἶναι βουλόμενος, ἀλλὰ προσδεχόμενός τε

καὶ προπέμπων ἐγένετο δηλὸς καὶ τὰς ὀφειλομένας αὐτῷ τιμὰς ἀπονέμων, οἷας ὠφεῖ λετο πρωτεύων ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει, τάχα δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ συμπάσῃ. καὶ γὰρ ἦν τῶν Ῥωμαϊκῶν πατέρων εἷς καὶ πρῶτος τῆς περὶ τὰ βασιλεία συγκλήτου βουλῆς, τῇ τε ἐξ ἀρχῆς εὐγενείᾳ καὶ τῇ μεγαλειότητι τῶν τρόπων καὶ τῇ περὶ τοὺς λόγους διαφανεί σπουδῇ τε καὶ ἐπιμελείᾳ· ὥστε καὶ ὁ Μαρῖνος ἐσπούδαζεν αὐτῷ συναύξιν τὸ μέγεθος τῆς κατὰ πάντα περιφανείας.

[Θεαγένης:] ζῆται ἐν τῷ Ἀρχιάδας.

[Θεαγένης:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Θεαγένους Ἐκάτειον.]** παροιμία· οὗτος δειλὸς ἦν· εἶχε δὲ Ἐκάτης ἄγαλμα, οὗ ἐπυνθάνετο πανταχοῦ ἀπίων. ὃς καὶ Καπνὸς ἐκαλεῖτο.

[Θεαγένους χρήματα τὰ τ' Αἰσχίνου:] ἐπὶ τῶν πενήτων, ἀλαζονευομένων δέ. οὗτος γὰρ πένης ὦν ἔλεγεν ἑαυτὸν πλούσιον εἶναι. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι δύο Θεαγένης, εἷς μὲν ὁ περὶ Ὀμήρου γράψας, ἕτερος δὲ ἐπὶ μαλακίαις σκωπτόμενος. οὗτος δὲ πένης ὦν μεγαλέμπορος ἐβούλετο εἶναι, ἀλαζών, ψευδόπλουτος. ἐκαλεῖτο δὲ Καπνός, ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει. καὶ ὁ Αἰσχίνης δὲ πένης, θρυπτόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ πλούτῳ καὶ λέγων ἑαυτὸν πλούσιον. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σέλλου. ἔλεγον δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοὺς τοιούτους Σέλλους· καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι σελλίζειν.

[Θεάμονας:] θεατὰς· θεωρητικούς.

[Θεανώ,] Μεταποντίνη ἢ Θουρία, Πυθαγορεία, θυγάτηρ Λεώφρονος, γαμετὴ δὲ Καρύστου ἢ Κρότωνος ἢ Βρωτίνου τοῦ Πυθαγορείου. , αὕτη ἔγραψε περὶ Πυθαγόρου, Περὶ ἀρετῆς Ἱπποδάμῳ Θουρίῳ, Παραινέσεις γυναικείας καὶ Ἀποφθέγματα Πυθαγορείων.

[Θεανώ,] Κρησσα, φιλόσοφος, θυγάτηρ μὲν Πυθώνακτος, γαμετὴ δὲ τοῦ μεγάλου Πυθαγόρου, ἐξ οὗ ἔσχε Τηλαύγην καὶ Μνήσαρχον καὶ Μυῖαν καὶ Ἀριγνώτην. τινὲς δὲ Βρωτίνου ταύτην γενέσθαι γυναῖκα γράφουσι καὶ τὸ γένος Κροτωνιάτιν. Ὑπομνήματα φιλόσοφα, καὶ Ἀποφθέγματα, καὶ ποίημά τι δι' ἐπῶν.

[Θεανώ,] Λοκρίς, λυρική· ᾠσματα λυρικά ἢ Λοκρικά καὶ μέλη.

[Θεαρίων:] ὄνομα κύριον· φυλάττει.

[Θεατρεῖον:] θέατρον.

[Θεατρίζω·] αἰτιατικῇ. καὶ **[Ἐκθεατρίζουσι,]** τὸ ἐξελέγχουσι. Πολύβιος· οἱ δὲ πολλοὶ τὰ μὲν ἔργα τῶν εὐτυχούντων οὐ πειρῶνται μιμεῖσθαι, τὰ δὲ πάρεργα ζηλοῦντες ἐκθεατρίζουσι τὴν ἑαυτῶν ἀκρισίαν. καὶ αὖθις· οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐξεθεάτρισαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα κατέστρεψαν.

[Θεγλαφαλασάρ·] ζῆται ἐν τῷ Ἀχαζ.

[Θεατροκρασία:] ὀχλοκρασία.

[Θεαιδέστατον:] θεοῦ ιδέαν ἔχον. εἶπε δὲ Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμοιοῦς οὕτως· ἄνθρωπος, ὃς φησι μὲν πάντων θηρίων θεαιδέστατος γενέσθαι.

[Θέαινα:] θεά.

[Θεαίτητος,] Ἀθηναῖος, ἀστρολόγος, φιλόσοφος, μαθητὴς Σωκράτους, ἐδίδαξεν ἐν Ἡρακλείᾳ. πρῶτος δὲ τὰ πέντε καλούμενα στερεὰ ἔγραψε. γέγονε δὲ μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.

[Θεαίτητος,] Ἡρακλείας Πόντου, φιλόσοφος, ἀκροατὴς Πλάτωνος.

[Θέειν] καὶ **[Θεῖν:]** τρέχειν.

[Θέειον:] θεῖον.

[Θεεῖω:] θαυμάζω.

[Θεηγόροι:] θεολόγοι.

[Θεήλατος:] ὑπὸ θεοῦ πεμφθεὶς. Μένανδρος· ὁ δὲ Ναρσῆς, ὃς εἰώθει τῶν πολεμίων ἀεὶ κρατεῖν, κατὰ τινα θεήλατον ὀργὴν ἔφυγε προτροπάδην.

[Θεηπολεῖν:] θεῶν εἰκόνας ἔχοντα περιπολεῖν, ἀργύριον εἰσπρασσόμενον.

[Θεκῶς. Θέκλα,] Θέκλας.

[Θέλγει:] ἀγαπᾷ, ἢ κακοῖ, ἀμαυροῖ, σκοτοῖ, ἢ ἀπατᾷ, ἢ θάλλει.

[Θέλγειν] δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ εἰς ὃ θέλει τις ἄγειν τινά. ὅθεν καὶ θελκτήρια, τὰ ῥήματα, ἀπὸ τῶν ῥδων τοὺς ἀκούοντας θέλγειν καὶ ἄγειν εἰς τέρψιν τὸν αἰδόν. καὶ Τελχῖνες θελχῖνές τινές εἰσι· τὰ γὰρ θάλλοντα, φησί, βασκαίνοντες τοῖς ὕδασι τῆς φύσεως αὐτὰ ἐποίουν ἕως φυτῶν βασκαίνοντες.

[Θελεξίνεια:] θυγάτηρ Ὠγύγου.

[Θέλειν:] ἀντὶ τοῦ δύνασθαι.

[Θελητή:] εὐκαρπος καὶ γονιμωτάτη.

[Θελιμός. Θελκτήριον. Θέλητρον,] τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον.

[Θελκτώ:] κολακευτική.

[Θελξινόοις:] τοῖς τὸν νοῦν ἐπαπατῶσιν. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὥς ἂν θελξινόοισιν ἀεὶ φίλτροισι δαμάζῃς ἀνέρας.

[Θέμεθλα:] τὰ ἐσώτερα μέρη, τὰ ἐν βάθει.

[Θέμενος τὰ ὄπλα:] ἀντὶ τοῦ περιθέμενος καὶ ὀπλισάμενος. Δημοσθένης καὶ Ὅμηρος καὶ Αἰσχίνης.

[Θεμείλια:] θεμέλια.

[Θέμιν:] δικαιοσύνην. Βούχετα πόλις ἐστὶ τῆς Ἠλείου, οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς λεγομένη, ἣν φησι Φιλόχορος ὠνομάσθαι διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοῶς ὀχομένην ἐλθεῖν ἐκεῖ κατὰ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμόν.

[Θέμις:] τὸ δίκαιον. Αἰλιανός· εἰ θέμις καὶ τῷ Ἱμεραίῳ πρὸς Ὅμηρον τὸ ὄμμα ἀνατείνειν.

[Θεμίσων:] τυράννου ὄνομα. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὁ δὲ ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. ἦν γὰρ δὴ Θεμίσων ἀνὴρ Θηβαῖος. ζήτηι ἐν τῷ Βάττος.

[Θέμιστα:] νόμον, ἢ δίκην.

[Θεμιστεύειν:] ἀντὶ τοῦ χρησμοδεῖν· Λυσίας. γέγονε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος.

[Θεμιστεύσαντος:] ἄρξαντος, δικάσαντος. περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως· καὶ τὰ λεγόμενα ἡχῶ εἶχεν, ὥσπερ ἀπὸ σκήπτρου θεμιστεύόμενα.

[Θεμίστεια. Θέμιστις. Θεμίστιος,] φιλόσοφος, γεγονώς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, ὅφ' οὗ καὶ ὕπαρχος προεβλήθη Κωνσταντινουπόλεως. γέγραφε δὲ τῆς Ἀριστοτέλους Φυσικῆς ἀκροάσεως παράφρασιν ἐν βιβλίοις η΄, Παράφρασιν τῶν Ἀναλυτικῶν ἐν βιβλίοις β΄, τῶν Ἀποδεικτικῶν ἐν βιβλίοις β΄, τοῦ Περί ψυχῆς ἐν βιβλίοις ζ΄· ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἴδια παρεισήγαγε περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν Κατηγοριῶν ἐν βιβλίῳ ἐνί· καὶ Διαλέξεις.

[Θεμιστογένης,] Συρακούσιος, ἱστορικός. Κύρου ἀνάβασιν, ἣτις ἐν τοῖς Ξενοφῶντος φέρεται· καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος.

[Θεμιστοκλῆς,] Ἀθηναῖος δημαγωγός, Νεοκλέους υἱός, ἄσματος τὴν πρώτην ἡλικίαν γενόμενος, μετὰ δὲ ταῦτα στρατηγὸς αἰρεθεὶς καὶ κτίσας τὸν Πειραιᾶ καὶ ναυμαχίᾳ νικήσας τοὺς Πέρσας κατὰ Σαλαμῖνα καὶ φθονηθεὶς φεύγει πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα καὶ σφόδρα τιμηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἠναγκάζετο μετὰ ταῦτα τοῖς Ἑλλήσι πολεμεῖν. καὶ μὴ βουλευθεὶς προδοῦναι τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἑαυτοῦ κλέος, ταύρειον αἷμα πίων ἀπώλετο. ἔγραψεν ἐπιστολὰς φρονήματος γεμούσας.

[Θεμιστοκλῆς,] στρατηγὸς Ἀθηναίων, ὁ καταναυμαχήσας ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ τοὺς βαρβάρους, εἴθ' ὕστερον φυγαδευθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίας αἰτίᾳ ψευδεῖ, καταφυγὼν πρὸς Ἀρταξέρξην, τὸν Ξέρξου τοῦ Πέρσου παῖδα, καὶ τιμηθεὶς τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῦ, ὥς τρεῖς πόλεις εἰς ὄψον καὶ ἄρτον καὶ ποτὸν λαβεῖν, Μαγνησίαν, Μυοῦντα, Λάμψακον. ἐπηγγείλατο οὖν τοῦ καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα, δύναμιν εἰ λάβοι. παραγενόμενος δὲ ἅμα τῷ στρατεύματι εἰς Μαγνησίαν, καταγνοὺς ἑαυτοῦ, εἰ δι' αὐτὸν σωθέντες Ἕλληνες δι' αὐτοῦ δουλεύουσιν βαρβάροις, προφάσει χρησάμενος, ὥς θυσίαν ἐπιτελέσαι βούλεται καὶ ἱερουργῆσαι τῇ Λευκοφρυϊνῶν Ἀρτέμιδι, τῷ ταύρῳ ὑποθεὶς τὴν φιάλην καὶ ὑποδεξάμενος τὸ αἷμα, χανδὸν πίων ἐτελεύτησεν.

[Θεμιστοκλέους παῖδες,] Νεοκλῆς καὶ Δημόπολις ἀγωνισάμενοι τὸν ἐπιτάφιον ἀγῶνα ἐν Ἀθήναις καὶ νικήσαντες ἐστεφανώθησαν ἀγνοοῦμενοι. καὶ Νεοκλῆς μὲν δόλιχον ἐνίκησε, Δημόπολις δὲ στάδιον. γνωρισθέντες δὲ μετὰ τὸν ἀγῶνα καταλευσθῆναι ἐκινδύνευσαν ὑπὸ τῶν Θεμιστοκλέους ἐχθρῶν, ὑπομνησάντων τοὺς Ἀθηναίους τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῶν φυγάδων.

[Θέμιστος:] δικαιοσύνης.

[Θεμιτή.] πολλὰ γὰρ τῶν κειμηλίων ἐν ταῖς διώρυξιν ἠύρισκετο, καὶ πᾶσαν θεμιτὴν ὁδὸν ἐποίει τὸ κέρδος· τοὺς νεκροὺς γὰρ ἐνεπάτουν.

[Θεμιτόν·] Αἰλιανός· θεοὺς γὰρ οὐδαμῇ θεμιτὸν ὁρᾶν ἔτι νεκρούς, καὶ ἐὰν ᾧσι πάνυ φίλοι, οὐδὲ ὄμμα χραίνειν θανασίμοις ἐκπνοαῖς.

[Θεμιτῶς:] νομίμως.

[Θέναρ:] τὸ κοῖλον τῆς χειρός. Ὅμηρος· πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρως.

[Θεογενεσίαν. Θεογένης,] Θάσιος· οὗτος ἔτι παῖς ὢν ἄγαλμα χαλκοῦν ἐν τῇ ἀγορᾷ κείμενον ἀναθέμενος ἐπὶ τοὺς ὤμους ἤνεγκεν εἰς τὸν οἶκον. ὀργιζομένων δὲ τῶν πολιτῶν, πάλιν ἀράμενος ἐκόμισεν εἰς τὴν ἀγοράν. καὶ ἀπὸ τούτου μέγα κλέος ἔσχεν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.

[Θεογείτων·] Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ. Δείναρχος δὲ καὶ ἄλλοι Θεογένην ὀνομάζουσιν.

[Θεόγγητος,] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φάσμα ἢ Φιλάργυρος, Φιλοδέσποτος, Κένταυρος· ὥς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

[Θέογνις,] Μεγαρεύς, τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγάρων, γεγωνὶς ἐν τῇ νθ' Ὀλυμπιάδι. ἔγραψεν ἐλεγείαν εἰς τοὺς σωθέντας τῶν Συρακουσίων ἐν τῇ πολιορκίᾳ, γνώμας δι' ἐλεγείας εἰς ἔπη ,βω', καὶ πρὸς Κῦρον, τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον, Γνωμολογίαν δι' ἐλεγείων καὶ ἐτέρας ὑποθήκας παραινετικές. τὰ πάντα ἐπικῶς. ὅτι μὲν παραινέσεις ἔγραψε Θεόγνις· ἀλλ' ἐν μέσῳ τούτων παρεσπαρμέναι μιαρίαι καὶ παιδικοὶ ἔρωτες καὶ ἄλλα, ὅσα ὁ ἐνάρετος ἀποστρέφεται βίος.

[Θέογνις,] τραγωδοποιητὴς πάνυ ψυχρὸς, ἐκ τῶν λ', ὃς καὶ Χιῶν ἐλέγετο. ἔστι δὲ καὶ ποιητὴς ὁ Θεόγνις· οὗτος δ' ἦν Μεγαρεύς.

[Θεοδέκτης,] Ἀριστάνδρου, Φασηλῆτος ἐκ Λυκίας, ῥήτωρ, τραπεὶς δὲ ἐπὶ τραγωδίας, μαθητὴς Πλάτωνος καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀριστοτέλους. οὗτος καὶ ὁ Ἐρυθραῖος Ναυκράτης καὶ Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ, ὁ Ἀπολλωνιάτης, καὶ Θεόπομπος, ἐπὶ τῆς ργ' Ὀλυμπιάδος εἶπον ἐπὶ τάφιον ἐπὶ Μουσώλῳ, Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ προτρεψαμένης. καὶ ἐνίκησε μάλιστα εὐδοκιμήσας ἐν ᾗ εἶπε τραγωδίᾳ. ἄλλοι δὲ φασὶ Θεόπομπον ἔχειν τὰ πρωτεῖα. δράματα δὲ ἐδίδαξε ν'. τελευτᾷ δὲ ἐν Ἀθήναις ἐτῶν ἐνὸς καὶ μ', ἔτι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ περιόντος. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνην ῥητορικὴν ἐν μέτρῳ, καὶ ἄλλα τινα καταλογάδην.

[Θεοδέκτης,] Φασηλῆτος, ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ προτέρου. ἔγραψεν ἐγκώμιον Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡπειρώτου, ἱστορικὰ ὑπομνήματα, Νόμιμα βαρβαρικά, Τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις ζ', καὶ ἄλλα πολλὰ ὑπομνήματα.

[Θεόδημος,] ὑπὸ θεοῦ κατεσκευασμένος.

[Θεόδοτος,] οὗτος ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ὑπαρχος ἦν τῶν στρατευμάτων, ὃν παραλύσας τῆς ἀρχῆς Πέτρον ἐπέστησε, Βαρσυάμην καλούμενον, ὃς πάλαι μὲν ἐπὶ τῆς τοῦ χαλκοῦ τραπέζης καθήμενος κέρδη αἰσχροτάτα ἐκ ταύτης δὴ ἐπορίζετο τῆς ἐργασίας, τὴν περὶ τοὺς ὀβολοὺς κλοπὴν εὖ μάλα τεχνάζων καὶ τοὺς αὐτῷ ξυμβάλλοντας ἀεὶ τῷ τῶν δακτύλων τάχει ἐκκρούων. δεξιὸς γε ἦν κλέψαι μετὰ τῶν αὐτῷ περιπεπτωκότων ἀναίδην, ἀλοὺς δὲ ὁμόσαι καὶ τῶν χειρῶν τὸ ἀμάρτημα τῷ τῆς γλώττης περικαλύψαι θράσει. ἐν δὲ τοῖς τῶν ὑπάρχων στρατηγοῖς καταλεχθεὶς ἐς τοσοῦτον ἀτοπίας ἐλήλακεν, ὥστε τῷ βασιλεῖ ἀρέσκειν ἐς τὰ μάλιστα καὶ ἐς τῶν ἀδίκων αὐτῷ βουλευμάτων ῥᾶστα ὑπουργεῖν τὰ ἀμήχανα, τοὺς τε στρατευομένους ἀποστερῶν τὰς συντάξεις ἀπάσας καὶ ὠνίους τὰς ἀρχὰς ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον προθήσας.

[Θεοδόσιος,] φιλόσοφος. ἔγραψε Σφαιρικά ἐν βιβλίοις γ', Ὑπόμνημα εἰς τὰ Θεοδᾶ κεφάλαια, Περὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν δύο, Ὑπόμνημα εἰς τὸ Ἀρχιμήδους Ἐφώδιον, Διαγραφὰς οἰκιῶν ἐν βιβλίοις τρισί, Σκεπτικά κεφάλαια, Ἀστρολογικά, Περὶ οἰκίσεων.

[Θεοδόσιος,] ἔγραψε δι' ἐπῶν εἰς τὸ ἔαρ, καὶ ἕτερα διάφορα. ἦν δὲ Τριπολίτης.

[Θεοδόσιος,] βασιλεὺς Ῥωμαίων, μετὰ τὴν Μαξίμου τοῦ τυράννου ἀναίρεσιν καὶ τὴν ἦτταν καὶ σφαγὴν τῶν ἐν τοῖς ἔλεσι κρυπτομένων Σκυθῶν καὶ σφαγὴν Ῥωμαίων ἐς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐλθὼν πολέμοις μὲν ἀπειπεῖν ἐγνώκει καὶ μάχαις, ἐπιτρέψας τὰ περὶ ταῦτα Προμώτῳ· αὐτὸς δὲ τῆς προτέρας ἀνεμνηνίσκετο διαίτης, πολυτελῆ δεῖπνα δειπνῶν καὶ πολυπραγμονῶν, ταῖς ἡδοναῖς καὶ τοῖς θεάτροις καὶ ἵπποδρομίαις ἐναβρυνόμενος. θαυμάζω δὲ τούτου τὴν ἐφ' ἐκάτερα τοῦ βίου ῥοπήν· φύσει γὰρ ὦν ἐκμελὴς ῥαθυμία τε πάσῃ ἐκκείμενος, λυπηροῦ μὲν αὐτὸν οὐδενὸς ἦν δέος ἐπάγοντος ἢ ἐνοχλοῦντος, ἐνεδίδου τῇ φύσει. καθιστάμενος δὲ ἐς ἀνάγκην σαλεύειν κατὰ τινα καθεστῶτα προσδοκωμένην, ἀπετίθετο μὲν τὴν ῥαθυμίαν καὶ τῇ τρυφῇ χαίρειν εἰπὼν ἐς τὸ ἀνδρωδέστερον καὶ ἐπίπονον καὶ τληπαθεὶς ἀνεχώρει. τοιοῦτος ἐξ αὐτῆς ἀποδεδειγμένος τῆς πείρας,

ἐπεὶ δὲ πάσης ἦν ἀπηλλαγμένος φροντίδος, ταῖς αὐτῷ φύσει προσούσαις ἐκμελείαις ἐδούλευε. τῶν δὲ τὰς ἀρχὰς μετιόντων κατ' ἐξάρετον ἐν τιμῇ ἤγετο Ῥουφῖνος, Κελτὸς τὸ γένος, μάγιστρος τῶν ἐν τῇ βουλῇ τάξεων καταστάς. ὁ αὐτὸς μετὰ τὸ ἀναγορεῦσαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ὀνώριον ἐν τῇ Ῥωμαίων βασιλείᾳ συνεκάλεσε τὴν γερουσίαν, τοῖς πατρίοις ἐμμένουσιν ἔθεσι καὶ οὐχ ἐλομένην ἐνεχθῆναι τοῖς περὶ τῶν θεῶν ἀποκλίνασι καταφρόνησιν, λόγους τε προσῆγε, παρακαλῶν ἀφιέναι μὲν ἢν πρότερον εἴλοντο πλάνην, ἐλέσθαι δὲ τὴν τῶν Χριστιανῶν πίστιν, ἥς ἐπαγγελία παντὸς ἁμαρτήματος καὶ πάσης ἀσεβείας ἀπαλλαγὴ. μηδενὸς δὲ τῇ παρακλήσει πεισθέντος μηδὲ ἐλομένου τῶν ἀφ' οὗπερ ἡ πόλις ὠκίσθη παραδεδομένων αὐτοῖς πατρίων ἀναχωρῆσαι καὶ προτιμῆσαι τούτων τὰ Χριστιανῶν· ἐκεῖνα μὲν φυλάξαντας διακοσίους καὶ χιλίους σχεδὸν ἔτεσιν ἀπόρθητον τὴν πόλιν οἰκεῖν, ἕτερα δὲ ἀντὶ τούτων ἀλλαξαμένους τὸ ἐκβησόμενον ἀγνοεῖν· ὁ δὲ βαρύνεσθαι ἔλεγε τὸ δημόσιον τῇ περὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰς θυσίας δαπάνῃ, βούλεσθαι τε ταῦτα περιελεῖν, οὔτε τὸ πραττόμενον ἐπαινοῦντα, καὶ ἄλλως τῆς στρατιωτικῆς χρείας πλειόνων δεομένης χρημάτων. τῶν δὲ ἀπὸ τῆς γερουσίας μὴ κατὰ θεσμόν εἰπόντων πράττεσθαι τὰ τελούμενα, μήτε δημοσίου δαπανήματος ὄντος, διὰ τοῦτο τοῦ θυηπολικοῦ θεσμοῦ λήξαντος, ἡ Ῥωμαίων ἐπικράτεια κατὰ μέρος ἡλαττώθη. ὅτι ὁ ἅγιος Θεοδόσιος, ὁ Κοινοβιάρχης, ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέως ἦν, τοῦ Δικόρου, τοῦ αἵρετικοῦ.

[Θεοδόσιος,] βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ μικρός. οὗτος διαδεξάμενος παρὰ πατρὸς τὴν ἀρχήν, ἀπόλεμος ὢν καὶ δειλία συζῶν καὶ τὴν εἰρήνην χρήμασιν οὐχ ὄπλοις κτησάμενος, πολλὰ προεξένησε κακὰ τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ. ὑπὸ γὰρ τοῖς εὐνούχοις τραφεὶς πρὸς πᾶν σφίσιν ἐπίταγμα εὐπειθὴς ἦν· ὥστε καὶ τοὺς λογάδας τῆς ἐκείνων δεῖσθαι ἐπικουρίας καὶ πολλὰ νεοχμεῖσθαι ἐν τοῖς πολιτικοῖς καὶ στρατιωτικοῖς τάγμασι, μὴ παριόντων ἐς τὰς ἀρχὰς ἀνδρῶν τῶν διέπειν ταύτας δυναμένων, ἀλλὰ τῶν χορηγούντων χρυσίον, διὰ δὲ τὴν τῶν εὐνούχων πλεονεξίαν καὶ τῶν Σεβαστιανοῦ δορυφόρων πειρατικὸν συστὰν τὸν τε Ἑλλησποντον καὶ τὴν Προποντίδα διαταράξαι. ἐς τοῦτο τὰ πράγματα ἀτοπίας οἱ εὐνούχοι παρεσκεύασαν ἀποβουκολοῦντες τὸν Θεοδόσιον, ὥσπερ τοὺς παῖδας ἀθύρμασιν, οὐδὲν ὅ τι καὶ ἄξιον μνήμης διαπράξασθαι παρεσκεύασαν· ἀλλ' εἰς ν' ἐτῶν ἡλικίαν ἐληλυθὼς διετελέσε, βαναύσους τέ τινας μετιῶν τέχνας καὶ θήρᾳ προσκαρτερῶν· ὥστε τοὺς εὐνούχους καὶ τὸν Χρυσάφιον ἔχειν τὸ τῆς βασιλείας κράτος. ὃνπερ ἡ Πουλχερία μετήλθε, τοῦ ἀδελφοῦ τελευτήσαντος. ὅτι ἐν τῷ Μιλίῳ Θεοδοσίου ἴστατο στήλη ἐφ' ἵππου χαλκῇ, ἦν ἀνεγείρας πολλὰ σιτηρέσια τῇ πόλει ἐχαρίσατο. ζητητέον δὲ ὁποίου Θεοδοσίου. ὅτι Θεοδόσιος ὁ μικρὸς καταλύσας Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον ἐν τοῖς πρεσβυτέροις κατέταξεν. ὁ αὐτὸς Κῦρον τὸν τούτου διαδεξάμενον τὴν δυναστείαν καὶ τὰς δύο μεγίστας τῶν ἐπαρχῶν ἀρχὰς κατὰ τὸν αὐτὸν διανύοντα χρόνον. ὃς τὴν τοσαύτην εὐπραγίαν θαυμάσας ἀπεφθέγγατο τόδε· οὐκ ἀρέσκεις μοι τύχῃ πολλὰ γελῶσα. καθαιρεῖται γοῦν καὶ αὐτὸς ὡς Ἕλληνας καὶ βασιλείαν ἐλπίζων, καὶ τῆς οὐσίας αὐτοῦ δημευθείσης γέγονεν ἐπίσκοπος ἐν Κοτυαεῖω τῆς Φρυγίας. μετὰ δὲ τοῦτον ἐδυνάστευσε μόνος Χρυσάφιος, ὁ ἐπὶ κλην Ζούμματος.

[Θεόδουλος,] ἑμαρτύρησεν οὗτος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Ἀμάχιος.

[Θεοδώριτος,] ὄνομα κύριον. **[Θεοδώρητος,]** δὲ διὰ τοῦ η, ἡ δωρεὰ τοῦ θεοῦ.

[Θεοδώριχος,] ὄνομα κύριον.

[Θεόδωρος,] Βυζάντιος, σοφιστής, ὃς ὑπὸ Πλάτωνος λογοδαίδαλος ἐκλήθη. ἔγραψε κατὰ Θρασυβούλου, κατὰ Ἀνδοκίδου, καὶ ἄλλα τινά.

[Θεόδωρος,] ὁ ἐπὶ κλην Ἰαθεος, ὃς ἡκροάσατο Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως, διήκουσε δὲ καὶ Βρύσσωνος καὶ Πύρρωνος τοῦ Ἐφεκτικοῦ. ἀδιαφορίαν δοξάζων καὶ παραδιδούς αἵρεσιν ἰδίαν εὗρεν, ἥτις Θεοδώρειος ἐκλήθη. οὗτος ἔγραψε πολλὰ συντείνοντα εἰς τὴν οἰκείαν αἵρεσιν, καὶ ἄλλα τινα. οὗτος εἶπε πρὸς Ἰππαρχίαν, τὴν γυναῖκα Κράτητος· αὕτη ἐστὶν ἡ τὰς πρὸς ἰστοὺς ἐκλιποῦσα κερκίδα καὶ τρίβωνα φοροῦσα.

[Θεόδωρος,] Γαδαρεύς, σοφιστής, ἀπὸ δούλων, διδάσκαλος γεγωνὼς Τιβερίου Καίσαρος. ἐπεὶ δὲ συνεκρίθη περὶ σοφιστικῆς ἀγωνισάμενος Ποτάμῳ καὶ Ἀντιπάτρῳ ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ, ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀντώνιος συγκλητικὸς ἐγένετο. βιβλία δὲ ἔγραψε Περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητουμένων γ', Περὶ ἱστορίας α', Περὶ θέσεως ἐν, Περὶ διαλέκτων ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β', Περὶ πολιτείας β', Περὶ Κοίλης Συρίας α', Περὶ ῥήτορος δυνάμεως α', καὶ ἄλλα.

[Θεόδωρος,] ποιητής, ὃς ἔγραψε διάφορα δι' ἐπῶν, καὶ εἰς Κλεοπάτραν δι' ἐπῶν.

[Θεόδωρος,] ἀπὸ ἀναγνωστῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. ἔγραψεν Ἱστορίαν ἐκκλησιαστικὴν ἀπὸ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου ἕως τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ.

[Θεόδωρος·] οὗτος ἀνεφάνη μετὰ Ἀπολινάριον τὸν Λαοδικεῖας τῆς Συρίας, τὴν ἡγεμονίαν λαχὼν Μοψουεστίας τῆς Κιλικίας, ἐκ διαμέτρου τῷ Ἀπολινάριῳ φερόμενος, ὕβρεις οὐ τὰς τυχούσας τολμηρᾷ ψυχῇ καὶ ἀφόβῳ καρδίᾳ καταχέων τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, ἄνθρωπον ἕνα τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ κοινὸν ἀποκαλῶν καὶ ἐκ προκοπῆς λαβόντα τὴν χάριν τοῦ θεοῦ θεὸν ὀνομάζεσθαι καὶ ἐκ τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίσματος ἀξιοθῆναι τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος δωρεᾶς, ἐν πρώτοις εἰς ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος βαπτισθέντα. τὸν δὲ θεὸν λόγον διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν αὐτοῦ κατ' εὐδοκίαν ἐν αὐτῷ κατοικήσαντα μεταδοῦναι τῆς θεϊκῆς ἀξίας αὐτῷ καὶ προσκυνήσεως εἰς ὕστερον μετὰ τὴν τελείωσιν. ταῦτα καὶ ἕτερα τοιαῦτα δυσφημήσας δύο φύσεις ἰδιοπεριορίστους ἐδογματίσεν ἐπὶ Χριστοῦ, σχέσει τινὶ καὶ μόνον ἀλλήλαις ὥκειωμένας· δευτέρα καὶ αὕτη βλάβησις τοῦ μίαν φύσιν καὶ δύο φύσεις ἐν Χριστῷ μὴ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ὁμοῖο λογεῖσθαι.

[Θεοδρομῶν:] κατὰ θεὸν πορευόμενος.

[Θεοειδεστάτη. Θεοειδής:] θεοῖς τὸ εἶδος ὁμοῖος.

[Θεοειδῶς:] θεῖως.

[Θεοεἰκελος:] θεοῖς τὸ εἶδος ὁμοῖος.

[Θεόθεν:] ἀπὸ θεοῦ.

[Θεόκλεια:] ὄνομα κύριον.

[Θεοκλυτήσαντες:] θεοῦ ἀκούσαντες, θεὸν ἐπικαλεσάμενοι. ἐξ ὧν κατάραι καὶ θεοκλυτήσεις ἐγίνοντο κατ' αὐτοῦ. καὶ αὖθις· μήτε μὴν καταναγκάζεσθαι τοὺς ἐν Περσίδι Χριστιανούς εἰς μαγικὴν μετιέναι θρησκείαν μήτε μὴν θεοκλυτεῖν ἀκουσίως τοὺς παρὰ Μήδοις νενομισμένους θεούς. καὶ αὖθις· καὶ Κυζικηνῶν θυγατέρας τὴν ὥραν διαπρεπεῖς τῇ Δαρείῳ θυγατρὶ Ἀρσάμῃ ξένια ἀποστεῖλαι ἐγλίχετο. αἱ δὲ καταφεύγουσιν ἐπὶ τὴν Ἄρτεμιν θεοκλυτοῦσαι καὶ τοῦ ἀγάλματος ἐκκρεμάμεναι. καὶ Αἰλιανός· οὐδαμῇ φορητὸν εἶναι τὸν βίον ἐαυτῇ μετὰ τὴν εὐνὴν τὴν ἄθεσμον πεπιστευκυῖα, θεοκλυτοῦσα καὶ μυρίας ἀράς Ἐφεσίοις ἐπαρωμένη, εἰ μὴ πράξαιτο τιμωρίαν τούτοις παρὰ τῶν τυράννων, ἐαυτὴν διέφθειρεν.

[Θεόκλυτος:] θεότιμος.

[Θεοκλυτοῦντες:] θεοὺς ἐπικαλεσάμενοι. καὶ ἐν ἑαυτοῖς θεοκλυτοῦντες, ἅμα καὶ τῶν ὀργῶν ἐμέμνηντο. τουτέστι τῶν μυστηρίων.

[Θεοκρίνης·] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος, ἦν δὲ συκοφάντης.

[Θεόκριτος,] Χῖος, ῥήτωρ, μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ. ἔγραψε Χρείας· ἀντεπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῳ τῷ ἱστορικῷ. φέρεται αὐτοῦ ἱστορία Λιβύης καὶ ἐπιστολαὶ θαυμάσαι. ἔστι καὶ ἕτερος Θεόκριτος, Πραξαγόρου καὶ Φιλίννης, οἱ δὲ Σιμμίχου· Συρακούσιος, οἱ δὲ φασὶ Κῶν· μετώκησε δὲ ἐν Συρακούσαις. οὗτος ἔγραψε τὰ καλούμενα Βουκολικὰ ἔπη Δωρίδι διαλέκτῳ. τινὲς δὲ ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸν καὶ ταῦτα· Προϊτίδας, Ἑλπίδας, Ὑμνους, Ἡρώϊνας, Ἐπικῆδεια μέλη, ἐλεγείας καὶ ἰάμβους, ἐπιγράμματα. ἰστέον δὲ ὅτι τρεῖς γεγόνασι Βουκολικῶν ἐπῶν ποιηταί, Θεόκριτος οὗτοςί, Μόσχος Σικελιώ της καὶ Βίων ὁ Σμυρναῖος, ἕκ τινος χωριδίου καλουμένου Φλώσσης.

[Θεόληπτος:] ὑπὸ θεοῦ συσχεθείς, ἔνθεος. ὁ δὲ Φιλιππικὸς θέραψ ἦν καὶ κολακικὸς καὶ μέντοι καὶ τῷ περὶ Ἀντώνιον θιάσῳ κατείλεκτο.

[Θεολογῶ·] δοτικῇ.

[Θεομίσης:] ὑπὸ θεοῦ μισούμενος. θεομίσης δὲ ὁ μισῶν τὸν θεόν.

[Θεόμητι:] θεόφρονι, θεοβούλῳ.

[Θεόπομπος,] Θεοδέκτου ἢ Θεοδώρου, Ἀθηναῖος, κωμικός. ἐδίδαξε δράματα κδ'. ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας κατὰ Ἀριστοφάνην. δράματα δὲ αὐτοῦ εἰσὶ καὶ ἄλλα πολλά. ὅτι Ἀσκληπιὸς καὶ τῶν ἐν παιδείᾳ ἦν προμηθής. φθόῃ γοῦν Θεόπομπον ῥινώμενόν τε καὶ λειβόμενον ἴασατο καὶ κωμωδίαις αὐθις διδάσκειν ἐπῆρεν, ὀλόκληρόν τε καὶ σῶν καὶ ἀρτεμῇ ἐργασάμενος. καὶ δείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λίθῳ Θεοπόμπου· πατρόθεν ὁμολογοῦντος αὐτὸν τοῦ ἐπιγράμματος· Τισαμενοῦ γὰρ ἦν υἱός· εἶδωλον Παρίας λίθου. καὶ ἔστι τὸ ἴνδαλμα τοῦ πάθους μάλα ἐναργὲς κλίνη καὶ αὐτὴ λίθου. ἐπ' αὐτῆς κεῖται νοσοῦν τὸ ἐκείνου φάσμα, χειρουργία φιλοτέχνῳ· παρέστηκε δὲ ὁ θεὸς καὶ ὀρέγει οἱ τὴν παιώνιον χεῖρα, καὶ παῖς νεαρὸς ὑπομειδῶν καὶ οὗτος. τί δὲ ἄρα νοεῖ ὁ παῖς; ἐγὼ συνίημι, τοῦ φιλοπαίστην ποιητὴν ὑποδηλοῦν. γελᾷ γὰρ καὶ τῆς κωμωδίας τὸ ἴδιον διὰ συμβόλων αἰνίττεται. εἰ δὲ ἄλλος νοεῖ ἑτέρως, κρατεῖτω τῆς ἑαυτοῦ γνώμης, ἐμὲ δὲ μὴ ἐνοχλείτω.

[Θεόπομπος,] Χῖος, ῥήτωρ, υἱὸς Δαμασιστράτου, γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατὰ τὴν ἀναρχίαν Ἀθηναίων, ἐπὶ τῆς ἑγ' ὀλυμπιάδος, ὅτε καὶ Ἐφορος, Ἰσοκράτους ἀκουστής ἅμα Ἐφόρῳ. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν Ἡροδότου ἱστοριῶν ἐν βιβλίοις β', Φιλιππικὰ ἐν βιβλίοις οβ', Ἑλληνικὰς ἱστορίας· ἔπονται δὲ ταῖς Θουκυδίδου καὶ Ξενοφώντος καὶ εἰσὶν ἐν βιβλίοις ια', ἔχουσαι τὰ ἀπὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ λοιπά. ἔγραψε καὶ ἕτερα πλεῖστα.

[Θεοπροπία:] μαντεία. καὶ θεοπρόπιον· τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα, ἢ προφήτευμα. καὶ **[Θεοπροπίησιν. Θεοπρόπος:]** μάντις, ἢ θεοῦ προφήτης.

[Θεοπτία:] ἡ θεία ὀπτασία. **[Οπτεία]** δὲ καὶ **[Ἐποπτεία. Θεορρημοσύνην:]** τὴν θείαν διδασκαλίαν, τὴν κατήχησιν.

[Θεόρρυτον:] ἐκ θεοῦ προῖον ἢ προχεόμενον.

[Θεός·] ὅτι Φίλων τοῦ θεοῦ καὶ κύριος τὴν σημασίαν ἐρμηνεύσαι πειρώμενος τῆς βασιλικωτάτης τριάδος ἔννοιαν ἔσχεν. φάσκων γὰρ ὅτι εἷς ἐστὶ ὁ θεὸς οὐ πρὸς τὸν ἀριθμὸν κατέδραμε τῆς μονάδος, ἀλλὰ πρὸς τὸ μυστήριον τῆς ἀγίας τριάδος, τὸ τῶν μὲν πάντη διαιρετῶν ἐνικώτερον, τῶν

δὲ ὄντως μοναδικῶν ἀφθονώτερον. καὶ οὕτω κατακράτος εἶλεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, ὥς εἰπεῖν, δύο μὲν εἶναι τὰς τοῦ ὄντος δυνάμεις, ὧν ἡ μὲν ποιητικὴ καὶ ἐνεργητικὴ, φησί, καλεῖται θεός, ἡ δὲ βασιλικὴ καὶ τιμωρητικὴ κύριος. θεὸν δὲ εἶναι δοξάζουσιν Ἑλληνες ζῶον ἀθάνατον, λογικόν, τέλειον, νοερόν, ἐν εὐδαίμονίᾳ, κακοῦ παντὸς ἀνεπίδεκτον, προνοητικόν κόσμου τε καὶ τῶν ἐν κόσμῳ· μὴ εἶναι μέντοι ἀνθρωπόμορφον· εἶναι δὲ τὸν μὲν δημιουργὸν τῶν ὅλων καὶ ὥσπερ πατέρα πάντων, κοινῶς δὲ καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ διῆκον διὰ πάντων, ὃ πολλὰς προσηγορίαις προσονομάζεται κατὰ τὰς δυνάμεις.

[Θεός·] Δαβὶδ φησι· πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα. ἔνθεν καὶ τὸ τρισάγιον ἡμῖν ἐξύμνηται.

[Θεός·] Ἀριστοφάνης· ὅταν τις θεῶν βλάβῃ, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν. ὅμοιον τούτῳ τὸ Πινδαρικόν· θεὸς καὶ πτερόεντ' ἀετὸν ἔκχε, καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται δελφίνα. καὶ παροιμία·

[Θεὸς ἢ Ἀναΐδεια.] λέγεται κατὰ τῶν δι' ἀναισχυντίαν τινὰ ὥφε λούντων. ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἡ Ἀναΐδεια, καὶ ἱερὸν ἦν αὐτῆς, ὥς Ἰστρος ἐν ἰδ'.

[Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς·] ζητεῖ ἐν τῷ ἀπὸ μηχανῆς, ὅτι ἀπὸ συντάξεως ὀνόματα γίνονται· καλὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ καλοκάγαθία, θεὸς καὶ ἐχθρὸς θεοεχθρία.

[Θεσσαλὸν σόφισμα·] ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχοῦντων ἐν ταῖς παρατάξεσιν, ἀλλὰ κακουργούντων.

[Θεοσέπτωρ·] θεοσεβής.

[Θεοσέπτου·] βροντῆς θεοσέπτου, ὑπὸ θεῶν καταπεμφθείσης, θείας τινὸς καὶ τετιμημένης. βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Σοφοκλῆς δὲ λέγει· ἦκοι γὰρ ἂν θεία νόσος. τουτέστιν ἡ ἐκ θεοῦ κατασκήψασα εἰς τινά. περὶ τῆς μανίας Αἴαντος.

[Θεοσημεία·] ἡ τοῦ θεοῦ μαντεία.

[Θεοστυγεῖς·] θεομίσητοι. οἱ ὑπὸ θεοῦ μισούμενοι, καὶ οἱ θεὸν μισοῦντες. παρὰ δὲ τῷ Ἀποστόλῳ θεοστυγεῖς, οὐχὶ οἱ ὑπὸ θεοῦ μισούμενοι, ἀλλ' οἱ μισοῦντες τὸν θεόν.

[Θεοσυλῆς·] ὁ τὰ ἱερὰ συλῶν. ὁ δὲ θεοσυλῆς γενόμενος καὶ τὰ ἔδη τῶν θεῶν αὐτὰ ἐξ ἡθῶν ἀναστήσας καὶ φόνους ἐργασάμενος ἐναγεῖς.

[Θεοῦ παρόντος, ἅπαν ἄπορον πόριμον. Θεούς·] τοὺς τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντας. ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἔρεῖς κακῶς καὶ θεοὺς οὐ κακολογήσεις. ἐπειδὴ ὁ θεὸς ἀληθῶς κριτὴς ἐστίν, ἐνεχειρίσθησαν δὲ καὶ οἱ ἄνθρωποι κρίνειν, προσηγορεύθησαν θεοὶ οἱ ἐνδίκως δικάζοντες.

[Θεοί·] οἱ κατ' εἰκόνα θείαν γεγεννημένοι καὶ ἀκήρατον τὴν εἰκόνα φυλάξαντες. ὁ τούτων θεὸς συνάγει τὴν οἰκουμένην εἰς τὸ κριτήριον. καὶ Δαβὶδ· θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν, καὶ τὰ ἐξῆς.

[Θεοίνιον·] τὰ κατὰ δήμους Διονύσια Θεοίνια ἐλέγοντο, ἐν οἷς οἱ γεννῆται ἀπέθουν. τὸν γὰρ Διόνυσον Θεοῖνον ἔλεγον.

[Θεοῖς τέθηκεν οὗτος οὐ κείνοισι·] θεῶν βουλομένων. οἱ γὰρ Ἑλληνες τὴν τοιαύτην αὐτῷ αἰτίαν παρέσχον. Σοφοκλῆς περὶ Αἴαντος.

[Θεοφάνεια·] ἡ τοῦ θεοῦ φανέρωσις· θηλυκόν. οὐδετέρως δὲ πληθυντικόν τὰ Θεοφάνια, ἡ εὐθεῖα τὸ Θεοφάνιον.

[Θεοφάνης·] ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται εἰς οὐς.

[Θεόφιλος,] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἰατρός, Ἐπίδαυρος, Παγκράτεια, Βοιωτία, Προϊτίδες, Νεοπτόλεμος.

[Θεόφιλος,] βασιλεὺς Ῥωμαίων, υἱὸς Μιχαήλ τοῦ Ἀμοραίου, πατὴρ Μιχαήλ, ὃς ἐς τοσαύτην ἀφιλοθείαν καὶ ἀπόνοιαν ἐξώκειλεν καὶ τὴν τοῦ Κοπρωνύμου χαλεπὴν καὶ μυσαρωτάτην αἴρεσιν διαδεξάμενος καὶ ἀνακαινίσας, ὡς μηδενὶ ἤττων ὀφθῆναι τῆς ἐκείνου δυσσεβείας καὶ παροινίας τυραννίδος τε καὶ ἐμβροντησίας ὁ πεφενაკισμένος καὶ ματαιόφρων. ἐπεὶ οὖν τῇ αὐτῇ συσχεθεὶς τῶν ἀσεβῶν ἐκείνων καὶ παλαμναίων ἀπάτη καὶ παραπληξία, τῶν ἐκ Μανιχαϊκῆς μανίας καὶ Ἀρειανικῆς λύσσης ὀρμωμένων πάλαι, διωγμὸν καὶ αὐτὸς κατὰ τῆς ἐκκλησίας ὡσαύτως ἐπανετείνετο, συμμύστην καὶ σύμμαχον καὶ συνὶ στορὰ τῆς αἰρέσεως ἔχων ὁ δεύτερος Νεκταναβὼ τὸν φατριάρχην Ἰαννῆν, μᾶλλον δὲ μαντιάρχην ἢ δαιμονιάρχην, τὸν νέον ὄντως Ἀπολλώνιον ἢ Βαλαάμ, ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἀναφανέντα, λεκανομάντιν καὶ πάσης θεοστυγοῦς πράξεως καὶ τερατείας δεινὸν ὑποφήτην. ὑφ' οὗ καὶ τὰ γράμματα παιδευθεὶς ὁ εὐρίπιστος καὶ δειλαιοὺς ὑπηρέτης δόκιμος ἐχθίστων πραγμάτων καὶ τοῦ διαβόλου ἐπιτήδειον ὄργανον γέγονεν· οὗς ἂν ἐνδίκως ὁ θεῖος λόγος ἐπαράσαιτο σχετλιαστικῶς φάσκων· οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαάμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο. καὶ τὰ ἐξῆς.

[Θεόφιλος·] οὗτος ἀπὸ Ἰνδῶν ἐπανελθὼν ἐν Ἀντιοχείᾳ διῆγεν, ἐκκλησίαν μὲν ἀφωρισμένως οὐδεμίαν ἔχων αὐτός, κοινὸς δὲ τις ὢν καὶ πάσαις αὐτῷ μετ' ἀδείας ἐπιφοιτᾷν ὡς ἰδίαις ἐξόν, βασιλέως τε αὐτὸν ἐς τὰ μάλιστα διὰ τιμῆς τε πάσης καὶ αἰδοῦς ἄγοντος καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὅποσοις ἐπισταίῃ, μετὰ πάσης προθυμίας αὐτὸν ὑποδεχομένων καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ μέγεθος καταπληττομένων. ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ κρείσσων ἢ ὡς ἂν τις δηλώσειε λόγῳ, ὡς ἂν τις τῶν ἀποστόλων εἰκὼν. λέγεται γέ τοι ποτε καὶ νεκρὸν ἀναστήσαι ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἰουδαίας τινός. Θαλάσσιος δὲ τοῦτό φησι, τῶν ἐπ' οὐκ ὀλίγον τάνδρῃ συγγενομένων χρόνον, καὶ ἥκιστα δὲ εἰς τὰ τοιαῦτα ψεύδεσθαι ὑποπτος ὢν, ἄλλως τε καὶ ἔχων οὐκ ὀλίγους τῶν κατ' αὐτὸν αὐτῷ γενομένων χρόνον τοὺς ἐπιμαρτυροῦντας.

[Θεοφορία·] ἐνθουσιασμός. ἄγρια δ' αὐτοῦ ἐψύχθη χαλεπῆς πνεύματα θευφορίας.

[Θεόφραστος,] Μελάντα γναφέως, οἱ δὲ Λέοντος· ἀπὸ Ἑρεσσοῦ, ἀκουστῆς Ἀριστοτέλους καὶ διάδοχος τῆς σχολῆς τῆς ἐν τῷ περιπάτῳ ὑπ' αὐτοῦ καταλειφθείσης εἰς Χαλκίδα ἐκδημήσαντος. οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο Τύρταμος· διὰ δὲ τὸ θείως φράζειν ὑπ' Ἀριστοτέλους ἐκλήθη Εὐφραστος, εἴτα Θεόφραστος· ὥσπερ Πλάτων διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις πλάτος τοῦτο ἐπωνομάσθη, πρότερον καλούμενος Ἀριστοκλῆς. μαθητὰς δὲ ἔσχε πλεῖον ἢ β', ἐρώμενον δὲ τὸν Ἀριστοτέλους υἱὸν τοῦ φιλοσόφου Νικόμαχον. ἐτιμήθη δὲ παρὰ Κασσάνδρῳ τῷ Ἀντιπάτρῳ, καὶ τελευτᾷ κατάποντος ὑπὸ τοῦ αἰεὶ γράφειν γενόμενος, εἴτα ἐνδοὺς ἐπὶ βραχείας ἡμέρας διὰ μαθητοῦ γάμους. βιβλία δὲ αὐτοῦ πάμπλειστα, ὧν καὶ ταῦτα· Ἀναλυτικῶν προτέρων τρία, Ἀναλυτικῶν ὑστέρων ζ', Ἀναλύσεως συλλογισμῶν, Ἀναλυτικῶν ἐπιτομήν, Ἀνηγμένων τόπων, Περὶ λίθων, Περὶ φυτῶν, Περὶ μετάλλων, Περὶ ὁσμῶν· καὶ ἄλλα.

[Θεόφραστος] ἕως ἐπόνει μὲν δέμας ἄπηρος ἦν, εἴτ' ἀνεθείς κάτθανε πηρομελής.

[Θεοφύλακτος,] σοφιστής, ᾧ ἐπόνυμον Σιμοκάτης.

[Θέω·] δοτικῇ. τὸ τρέχω.

[Θέων,] Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος Στωϊκός, γεγονὼς ἐπὶ Αὐγούστου μετὰ Ἀρείον. ἔγραψε τῆς Ἀπολλοδώρου Φυσιολογικῆς εἰσαγωγῆς ὑπόμνημα, Περὶ τεχνῶν ῥητορικῶν βιβλία τρία.

[Θέων,] Σμυρναῖος, φιλόσοφος. καὶ **[Θέων]** Ἀντιοχείας τῆς ἐν Δάφνῃ, φιλόσοφος Στωϊκός. ἔγραψεν Ἀπολογία Σωκράτους.

[Θέων,] ὁ ἐκ τοῦ Μουσείου, Αἰγύπτιος, φιλόσοφος, σύγχρονος δὲ Πάππῳ τῷ φιλοσόφῳ, καὶ αὐτῷ Ἀλεξανδρεῖ. ἐτύχχανον δὲ ἀμφοτέροι ἐπὶ Θεοδοσίου βασιλέως τοῦ πρεσβυτέρου. ἔγραψε μαθηματικά, ἀριθμητικά, Περὶ σημείων καὶ σκοπῆς ὁρνέων καὶ τῆς κοράκων φωνῆς, Περὶ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς, Περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως, Εἰς τὸν Πτολεμαίου πρόχειρον κανόνα, καὶ Εἰς τὸν μικρὸν ἀστρόλαβον ὑπόμνημα.

[Θέων,] Ἀλεξανδρεὺς, σοφιστής, ὃς ἐχρημάτισεν Αἴλιος. ἔγραψε Τέχνην, Περὶ προγυμνασμάτων, ὑπόμνημα εἰς Ξενοφῶντα, εἰς τὸν Ἰσοκράτην, εἰς Δημοσθένην, Ῥητορικὰς ὑποθέσεις· καὶ Ζητήματα περὶ συντάξεως λόγου, καὶ ἄλλα πλείονα.

[Θέων,] ὁ Οὐαλέριος χρηματίσας, σοφιστής. ὑπόμνημα εἰς Ἀνδοκίδην.

[Θέων,] Γυμνασίου τοῦ σοφιστοῦ παῖς, Σιδώνιος, σοφιστής, παιδεύσας κατὰ τὴν πατρίδα, γενόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ ἀπὸ ὑπάτων, καὶ ὕπαρχος.

[Θέων,] σοφιστής λόγων ῥητορικῶν, γεγονὼς ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Μαρκέλλης τό γε ἀνέκαθεν, τὸ δὲ ἐξ ὑπογούου πατρόθεν ἀπὸ Ἐκδικίου, διδασκάλου καὶ τούτου τέχνης ῥητορικῆς. ἦν δὲ οὗτος ὁ Θέων οὐ μάλα ἀγχίνους οὐδὲ ὀξύς, φιλομαθὴς δὲ καὶ φιλόπρονος εἰς ὑπερβολήν. ταῦτά τοι καὶ ἐγεγόνει πολυμαθέστατος ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, πολλὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν, πολλὴν δὲ νέαν περιβαλλόμενος.

[Θεῶν ἀγορά:] ἐπὶ τῶν τολμώντων τι λέγειν ἐν τοῖς ὑπερέχουσιν.

[Θεώνειοι:] οἱ τοῦ Θεῶνος.

[Θεωρεῖα:] τὰ μαστροπεῖα.

[Θεώρημα διαλεκτικόν:] τουτέστι ζήτημα καὶ πρόβλημα, τὸ συντεῖνον ἢ πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγὴν ἢ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν, ἢ αὐτὸ ἢ ὡς συνεργὸν πρὸς τι ἕτερον τῶν τοιούτων· ἔθος γὰρ Ἀριστοτέλει τὸ ζητεῖν θεωρεῖν λέγειν. εἴη δ' ἂν τὸ θεώρημα λόγος γνώσεως ἡμῖν τινος τῶν τῆς διαλεκτικῆς αἵτιος, ἀπὸ τοῦ θεωρίας καὶ γνώσεως αἴτιον ἡμῖν εἶναι ὠνομασμένον. θεώρημα ἠθικὸν ἢ φυσικὸν ἢ λογικόν, οὐ μὴν πᾶν θεώρημα ἠθικὸν ἢ φυσικὸν ἢ λογικόν πρόβλημα ἤδη διαλεκτικόν, ἀλλ' ὅσα τῶν θεωρημάτων ἔχει τῶν προκειμένων τινὰ ἀφορισμόν. οὗτοι δὲ εἰσι, περὶ ὧν ἢ μηδετέρως δοξάζουσιν ἢ ἐναντίως οἱ σοφοὶ τοῖς πολλοῖς ἢ οἱ πολλοὶ τοῖς σοφοῖς ἢ ἑκάτεροι αὐτοὶ ἑαυτοῖς. ὅσα μὲν οὖν τῶν ζητουμένων εἰς αἵρεσιν ἢ φυγὴν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, ἠθικὰ τὰ τοιαῦτα προβλήματα. ἢ γὰρ περὶ τὸ ἀγαθόν τε καὶ κακὸν αἰρετόν τε καὶ φευκτὸν ζητήσις οὕσα ἠθικὴ εἰς αἵρεσιν καὶ φυγὴν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, οὐκ εἰς ψιλὴν γνῶσιν· ὁ γὰρ ζητῶν, πότερον ἢ ἡδονὴ ἀγαθὸν ἐστὶν ἢ οὐ, ἢ ὅλως περὶ τινος τῶν ἐπικτήτων ἀγαθῶν, ὑπὲρ τοῦ αἰρεῖσθαι ἢ φεύγειν τὴν ζητήσιν ποιεῖται. πάλιν ὁ ζητῶν, πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδὴς ἐστὶν ἢ οὐ, ἢ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος ἢ οὐ, ἢ τι ἄλλο τῶν φύσει γινομένων τε καὶ ὄντων, τέλος ποιεῖται τὴν τοῦ ἀληθοῦς γνῶσιν, ὃ τῆς θεωρητικῆς ἐστὶν ἴδιον· ἢ γὰρ γνῶσις τῆς ἐν τοῖς ἀρίστοις πολιτείας τῆς θεωρίας τέλος. ὅσα μὲν ὡς πρακτικὰ ζητεῖται μὲν τέλος ἔχει τὴν γνῶσιν τῆς ἐν αὐτοῖς ἀληθείας, ἀλλ' ὡς συνεργὰ ἢ πρὸς τὴν τῶν αἰρετῶν τε καὶ μὴ γνῶσιν ἢ πρὸς τὴν τῶν ἀληθῶν τε καὶ ψευδῶν αἵρεσιν ζητεῖται, ταῦτα προβλήματα λογικά· ἢ γὰρ λογικὴ πραγματεία ὀργάνου χώραν ἔχει ἐν φιλοσοφίᾳ. ὅσα δὲ κατὰ ταύτην ζητεῖται, τοῦ πρὸς ἐκείνην χρησίμου ζητεῖται χάριν· ὁ γὰρ ζητῶν περὶ ἀντιστροφῆς, φέρει εἰπεῖν, προτάσεως ἢ περὶ συλλογιστικῆς ἢ ἀσυλλογίστου συζυγίας, ὡς συνεργὰ ταῦτα καὶ ὡς συντελοῦντα πρὸς τὴν τῶν προειρημένων εὕρεσιν τε καὶ γνῶσιν ζητεῖ. καὶ **[Τεθεωρημένην,]**

ζητητική τῆς ἀληθοῦς γνώσεως. ὁ μὲν οὖν Ἀρκεσίλαος, ὁ φιλόσοφος, νωθρὸς ἦν τὴν φύσιν καὶ χασμώδης, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος, εἰπὼν τὴν γεωμετρίαν αὐτοῦ χάσκοντος εἰς τὸ στόμα ἐμπτῆναι.

[Θεωρία] αἰρετωτέρα πράξεως, τὸ εἶναι περὶ τὰ τιμώτερα τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς· ἡ μὲν γὰρ πρᾶξις περὶ τὰ πρακτέα τε καὶ ἐφ' ἡμῖν ἡ δὲ θεωρία περὶ τὰ θεῖα· καὶ ἐπειδὴ τῷ τιμιωτάτῳ τῆς ψυχῆς γίνεται. τιμώτατον γὰρ ὁ νοῦς τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων, οὗ ἐνέργεια καὶ θεωρία.

[Θεωρία καὶ πρᾶξις·] ὅτι τοῦ νοῦ τὸ μὲν ἐστὶ θεωρητικόν, τὸ δὲ πρακτικόν. τὸ μὲν οὖν πρακτικὸν ἐκ τῆς σχέσεως αὐτὸ λογίζεται τῆς πρὸς τὸ σῶμα· διὸ μετὰ τὸ ἀπολυθῆναι τοῦ σώματος οὐκέτι ἐστὶ πρακτικὸς, μόνον δὲ θεωρητικὸς. διαφέρει δὲ ὁ πρακτικὸς νοῦς τοῦ θεωρητικοῦ τῷ τέλει, μηδὲν τῷ ὑποκειμένῳ διαφέρων, ὥς οὐδὲ τὸ σπέρμα καὶ ὁ καρπός. τῷ μὲν γὰρ θεωρητικῷ τέλος ἐστὶν ἡ τῆς ἀληθείας κατάληψις, τῷ δὲ πρακτικῷ ἡ τοῦ ἀγαθοῦ. ὁ μὲν οὖν νοῦς, φησί, γένος ἕτερον εἶναι δοκεῖ ψυχῆς καὶ μόνος χωριστὴν ἔχει τὴν οὐσίαν, ἡ δὲ λοιπὴ πᾶσα ψυχὴ ἀχώριστος.

[Θεωρία] τέλος ἐστὶν ἱερωσύνης μὴ ψευδομένης τὸ ὄνομα· θεωρία δὲ καὶ πρᾶξις οὐκ ἀξιοῦσι συγγίνεσθαι. ὁρμὴ μὲν γὰρ ὁρμὴ πράξεων· οὐδεμία δὲ ἀπαθής.

[Θεωρία:] οὕτω καλοῦνται πᾶσαι αἱ πανηγύρεις. καὶ **[Θεωρία,]** ὄνομα πόρνης.

[Θεωρικά·] ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις θεωρίαις ἀγώνων τελουμένων φιλοτίμων συνέβαινε τινὰς τῶν πολιτῶν εἰς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρεισθαι. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ μηκέτι προῖκα θεωρεῖν, ἐκμισθοῦν δὲ ταῖς θέαις τοὺς τόπους. πλεονεκτουμένων δὲ τῶν πενήτων διὰ τὸ ῥαδίως τοῖς πλουσίοις πλείονος τιμῆς τοῦτο γίνεσθαι, ἐψηφίσαντο ἐπὶ δραχμῇ καὶ μόνον εἶναι τὸ τίμημα, θεωρικὸν αὐτῇ θέντες ὄνομα· καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐφεστηκότα θεωρικὴν ἀρχὴν ἔλεγον ἄρχειν. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὰ λοιπά, ὅσα Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον, θεωρικά εἴρηται.

[Θεωρικά·] χρήματά τινα ἦν ἐν κοινῷ ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων συναγόμενα, ἃ πρότερον μὲν εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρείας ἐφυλάττετο καὶ ἐκαλεῖτο στρατηγικά, ὕστερον δὲ κατετίθετο εἰς τὰς δημοσίας κατασκευὰς καὶ διανομὰς τῶν πολιτῶν. ἦν δὲ τὸ μὲν πρότερον νομισθὲν δραχμὴ τῆς θέας, ὅθεν καὶ θεωρικά ἐκλήθη. Φιλῖνος δὲ φησιν ὅτι διὰ τοῦτο ἐκλήθη θεωρικά, διότι τῶν Διονυσίων ὑπογύων ὄντων, διένειμεν Εὐβουλος εἰς τὴν θυσίαν, ἵνα πάντες ἐορτάζωσι, καὶ μηδεὶς ἀπολείπηται δι' ἔνδειαν ἀναλωμάτων. ἄλλοτε δὲ ἄλλως ὠρίζετο τὸ διδόμενον εἰς τε τὰς θέας καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς ἐορτάς. οὐκ ἐξῆν δὲ τοῖς ἀποδημοῦσι θεωρικὸν λαμβάνειν. ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τις ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δηλοῖ.

[Θεωρικὸν] καὶ **[Θεωρική·]** Ἀθήνησιν ἦν χρήματα κοινά, ἃ θεωρικά ἐκαλεῖτο, διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις εἰς διανομήν. προήχθη δὲ οὕτως. τὸ παλαιὸν ὄχλου γενομένου ἐν τοῖς θεάτροις καὶ τῶν ξένων τὰς θέας προκαταλαμβάνοντων, διεδίδото τοῖς πολίταις τὸ θεωρικόν, ὅπερ ἦσαν δύο ὀβολοί, ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες οἱ πολῖται διδῶσιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θέας. ὁ τοίνυν ἐπιμελούμενος τῶν χρημάτων τούτων ἄρχων ἐλέγετο τῶν θεωρικῶν. ἦν δὲ καὶ ἄλλα θεωρικά, ἃ διενέμετο ἐν ταῖς ἐορταῖς ἡ πόλις.

[Θεωρίς·] πλοῖον Ἀθήνησιν, ἡ κατ' ἔτος εἰς Δῆλον ἐπέμπετο· ἦν εὐξαμένου Θησέως, ὅτε εἰς Κρήτην ἀπῆι, καθ' ἕκαστον ἔτος Ἀθηναῖοι ἔπεμπον· καὶ οὐκ ἐξῆν ἀχθείσης, πρὶν ἡ ἐπανελθεῖν, ἀναιρεῖσθαι τινὰ καταδίκην. διὰ τοῦτο καὶ Σωκράτης ἐδέδετο ἐν τῷ δεσμῷ τηρίῳ ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἕως οὗ ἐπανῆκεν ἡ θεωρίς.

[Θεωρίς·] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος, εἰ γνήσιος, μάντις ἦν ἡ Θεωρίς καὶ ἀσεβείας κριθεῖσα ἀπέθανεν.

[Θεωροδόκος·] ὁ τῶν θεωρικῶν χρημάτων ἐπιμελούμενος.

[Θέωρος·] ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ἐπίορκος καὶ κόλαξ. ἐκωμωδεῖτο δὲ ὁ Θέωρος καὶ ὡς μοιχὸς καὶ ἰχθυοφάγος καὶ πονηρός. περὶ Κόρινθον οὖν διέτριβε διὰ τὰς ἐκεῖ πόρνas.

[Θεωροί·] οἱ εἰς θυσίαν πεμπόμενοι καὶ εἰς τὰς ἐορτάς. καὶ

[Θεωρίς] ναῦς, δι' ἧς πεμπόμενοι ἐπὶ τὰς θυσίας τὰς ἀποδήμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἢ καὶ ἐπὶ τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας καὶ ἄλλας πανηγύρεις οἱ θεωροὶ ἐστέλλοντο, καὶ εἰς χρηστήρια. Σοφοκλῆς· θεωρὸς ὡς ἔφασκεν ἐκδημῶν. **[Θεωροῖ]** μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ θεαταί, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι, καὶ ὅλως τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας ἢ τοῦ θεοῦ φροντίζοντας οὕτως ὠνόμαζον· ὥρην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα.

[Θεράπαινα·] δούλη. καὶ θεραπαίνῃ ἐτίμησεν αὐτὸν δοριαλώτῳ. καὶ **[Θεραπαινίς]** θηλυκόν. φόβῳ σοι ὡς θεραπαινίς.

[Θεραπεύω·] αἰτιατικῇ.

[Θεραπευταί·] Φίλων περὶ τῶν ἐξ Ἑβραίων ἀσκητῶν ἔγραψεν περὶ θεωρητικοῦ βίου, οὗς θεραπευτάς, καὶ τὰς ὁμοιοσχήμους καὶ ὁμοτρόπους γυναικας Θεραπευτίδας ὠνόμασε. καὶ Θεραπευταὶ μέν, φησί, κέκληνται ἢ παρὰ τὸ τὰς ψυχὰς τῶν προσιόντων αὐτοῖς ἀπὸ κακίας παθῶν ἱατρῶν δίκην ἀπαλλάττοντας θεραπεύειν, ἢ τῆς πρὸς τὸ θεῖον καθαρᾶς καὶ εἰλικρινοῦς θεραπείας καὶ θρησκείας ἕνεκα. οὗτοι πρῶτον μὲν ἀρξάμενοι φιλοσοφεῖν ἐξίστανται τῶν προσηκόντων καὶ τῶν ὑπαρχόντων, ἔπειτα δὲ πάσαις ἀποταξάμενοι ταῖς τοῦ βίου φροντίσι καὶ ἔξω τειχῶν προελθόντες ἐν μονάγροις ἢ κήποις ἢ ὄρεσι τὰς δια τριβὰς ποιοῦνται τὰς ἐκ τῶν ἀνομοίων ἐπιμιξίας ἀλυσιτελεῖς τε καὶ βλαβεράς εἰδότες τὸν προφητικὸν ζηλοῦσι καὶ ἀσκοῦσι βίον. καὶ ἐν ἐκάστη συμμορίᾳ οἴκημά ἐστιν ἱερόν, ὃ καλοῦσι σεμνεῖον καὶ μοναστήριον, ἐν ᾧ μονοῦμενοι τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦνται, μηδεὶς μηδὲν κομίζοντες, μὴ ποτὸν μὴ σιτίον μηδέ τι τῶν ἄλλων, ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρεῖας ἀναγκαῖα, ἀλλὰ νόμους καὶ λόγια θεσπισθέντα διὰ προφητῶν καὶ ὕμνων καὶ τᾶλλα, οἷς ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια συναύξονται τε καὶ τελειοῦνται. καὶ συνελόντι φάναι, σιτίον ἢ ποτὸν οὐδεὶς αὐτῶν προσενέγκοιτο πρὸ ἡλίου δύσεως, ἐπειδὴ τὸ μὲν φιλοσοφεῖν ἄξιον φωτὸς εἶναι κρίνουσι, σκότους δὲ τὰς τοῦ σώματος ἀνάγκας. αἱ δὲ ἐξηγήσεις τῶν ἱερῶν λογίων γίνονται αὐτοῖς δι' ὑπονοιῶν ἐν ἀλληγορίαις. πᾶσα γὰρ νομοθεσία δοκεῖ τοῖς ἀνδράσι τούτοις ζῶφ εἰκέναι, καὶ σῶμα μὲν ἔχειν τὰς ῥητὰς διαλέξεις, ψυχὴν δὲ τὸν ἐναποκείμενον ταῖς λέξεσιν ἀόρατον νοῦν. ὡσαύτως δὲ εἰσι τῆς αὐτῆς, καταστάσεως καὶ αἱ γυναῖκες.

[Θεραπευτῆρες·] οἱ τῶν ἱερῶν προϊστάμενοι, θεραπευταὶ Ἰσίδος παρ' Αἰγυπτίοις.

[Θεράποντες·] δοῦλοι, ὑπηρέται. **[Θεράποντες]** ἐπὶ κλητικῆς.

[Θεράπναι·] τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ, οὗ μνημονεύει καὶ Ἰσοκράτης καὶ Ἀλκαῖος.

[Θέραψ·] δοῦλος, ὑπηρέτης. θέραψ δὲ ἦν τὸν τρόπον καὶ κολακικός. ζῆτει ἐν τῷ Βάρβιος.

[Θέρεσθαι·] θερμαίνεσθαι.

[Θέρεται·] καίεται.

[Θέρεια:] τοῦ θέρους ὁ καιρός. Πολύβιος· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι εἰς τὴν ἐπιφερομένην θέρειαν ἀνήχθησαν τριακοσίαις ναυσί. καὶ

[Θέρειος ὥρα. Θερεΐβοτον:] πεδῖον τὸ ἐν θέρει ἔχον βρῶσιν.

[Θερίγανον:] ἡ ἄμαξα.

[Θερίζειν:] ἀντὶ τοῦ καταβάλλειν. Ἀριστοφάνης· μέλλω γέ τοι θερίζειν. ἀντὶ τοῦ καταβάλλειν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν θεριζόντων, ὅτι τὰ δράγματα τιθέασιν· ἢ ὅτι πολλοῦ ἐθέριζον διὰ τὸν πόλεμον.

[Θέριστρον] καὶ **[Θερίστριον:]** θερινὸν ἱμάτιον. τὰ κόκκου βαφθέντα καὶ ὑστίνιοιο θέριστρα, καὶ τοὺς ἀνδρολιπεῖς ἀλλοτρίους πλοκάμους.

[Θερίζω·] αἰτιατικῇ.

[Θερινός. Θεριῶ] καὶ κομιῶ καὶ ποριῶ καὶ ὀριῶ καὶ πάντα τὰ εἰς ζῶ βαρύτονα καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βραχυνόμενον τὸ ἰ ἔχοντα, ἐν τῷ μέλλοντι ἄνευ τοῦ σ ἐκφέρουσιν Ἀττικοί· τὰ γοῦν ὀριστικὰ καὶ ἀπαρέμφατα· τὰ δ' ὑποτακτικὰ οὐδαμῶς· σολοικισμὸς γὰρ τὸ ἐὰν θεριῶ καὶ ἐὰν κομιῶ. ἐφ' ὧν δὲ τὸ ἰ ἐκτείνεται καὶ σὺν τῷ σ ὁ μέλλων λέγεται χρόνος καὶ ἐκτεινομένης τῆς παρεσχάτης συλλαβῆς, οἷον δανείζω, δανείσω, οὐκέτι τὸ δὲ δανειῶ βάρβαρον οὕτως, ὥστε καὶ τοὺς Ἀθηναίους φασὶν ἀθρόους εἰς ἐκκλησίαν συναθροισθέντας ἐπὶ τῶν διαδόχων, ἐπειδὴ εἰς ἀπορίαν καθεστήκεσαν χρημάτων, ἔπειτά τις αὐτοῖς τῶν πλουσίων ὑπισχνεῖτο ἀργύριον, οὕτω πως λέγων, ὅτι ἐγὼ ὑμῖν δανειῶ, θορυβεῖν καὶ οὐκ ἀνέχεσθαι λέγοντος διὰ τὸν βαρβαρισμὸν καὶ οὐδὲ λαβεῖν τὸ ἀργύριον ἐθέλειν· ἕως αἰσθόμενος ὁ μέτοικος, ἢ καὶ υποβαλόντος αὐτῷ τινος ἔφη, δανείσω ὑμῖν τοῦτο τὸ ἀργύριον· τότε δ' ἐπαινέσαι καὶ λαβεῖν. διὰ τοῦτο βαδίσω καὶ βαδιῶ, ἀμφοτέρω δόκιμα, ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ ἐνεστηκὸς ἐκατέρως λέγεται, καὶ ἐκτεινομένου καὶ συστελλομένου τοῦ ἐν τῇ μέσῃ συλλαβῇ· οὐκέτι δὲ ἀγορῶ οὐδὲ κολῶ· οὐδὲ γὰρ ὅλως τῷ ἰ παραλήγει.

[Θερμά:] τὰ χλιαρὰ ὕδατα.

[Θερμάν:] Θράκιόν ἐστιν πόλισμα.

[Θερμέλη:] ἡ θέρμη.

[Θερμόν:] παράδοξον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὦ θερμόν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον τολμῶντε δρᾶν, ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε. καὶ Σοφοκλῆς· οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν, ὅστις κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεται.

[Θερμοπότιδα. Θερμοπύλαι:] τόπος Ἀθήνησι οὕτω καλεόμενος ὑπὸ τῶν πλεόνων Ἑλλήνων, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπιχωρίων περιοίκων Πύλαι.

[Θερμοπύλαι:] ἔνιοι μὲν τὴν πόλιν ταύτην Πύλας καλοῦσι. Φιλαίας δὲ Θερμοπύλας λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ Ἑρακλεῖ ἐποίησεν.

[Θερμός:] θρασύς. καὶ **[Θερμουργός,]** ὁ προπετής. οἱ δὲ Πέρσαι κατωρρώδησαν πυθόμενοι νέον αὐτόν εἶναι καὶ θερμουργόν. παῦσ', Αἰσχύλε, καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμῆς κότῳ.

[Θερμόταται:] μέθυσοι. ὦ θερμόταται γυναῖκες, μέγα καπήλοις καλόν, ἡμῖν δὲ κακόν. ὅτι ἡ θυγάτηρ Φαραῶ ἢ τὸν Μωϋσῆν υἱοποιήσασα Θερμοῦθις ὠνομάζετο.

[Θερμώδων:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Θερόμενος:] θερμαινόμενος.

[Θέρος:] θέρος ἐστὶν ὁ ὑπὲρ γῆς ἀήρ καταθαλλόμενος τῇ τοῦ ἡλίου πρὸς ἄρκτον πορεία.

[Θέρος:] οὐ τὸν καιρὸν οἱ ῥήτορες ἐκάλουν, οἷον χειμῶνα καὶ ἔαρ καὶ θέρος, ἀλλὰ τοὺς συγκομιζομένους καρποὺς τῶν σπερμάτων οὕτω προσηγόρευσαν.

[Θέρσης. Θερσίτης:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Θερσίτειον βλέμμα. Θεσσαλός,]** Κῶος, ἰατρός, υἱὸς Ἱπποκράτους τοῦ διασήμου, οὗ πάλιν υἱοὶ Γοργίας καὶ Ἱπποκράτης. ἱατρικῶν βιβλία γ'.

[Θεσσαλὸν σόφισμα:] ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχούντων ἐν ταῖς παρατάξεσιν, ἀλλὰ κακουργούντων.

[Θεσσαλῶν νόμισμα:] παροιμιῶδες τοῦτο τασσόμενον ἐπὶ ἀπάτης. τῆς δὲ Μακεδονίας βασιλεύοντος Φιλίππου ἔτη κ' καὶ τὴν Θεσσαλίαν ὑποτάξαντος, ἐν ἣ πόλιν κτίσας ἐκάλεσε Θεσσαλονίκην. οἱ δὲ ἐπ' ὀνόματι Θεσσαλονίκης θυγατρὸς ἐκτίσθαι τὴν πόλιν.

[Θέσανδρος:] οὗτος εἰς παιδευαστίαν δεινῶς διεβάλλετο. ὡς Κηδωνίδης καὶ Αὐτοκλείδης.

[Θέσεις:] αἱ καταβολαὶ τῶν πρυτανείων, ὅπερ μισθὸς ἦν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς δίκης. Ἀριστοφάνης· ἴν' αἱ θέσεις γίνοντο τῇ νομηνίᾳ. Εὐνάπιος· τῶν δὲ Ῥωμαίων ἐπ' αὐτὸ τοῦτο βιαζομένων ἄπορον αὐτοῖς ἀποδειξάσθαι καὶ πληθεὺς καὶ θέσιν καὶ βέλη καὶ μηχανὰς καὶ μεγέθη ποταμῶν, πρὸς τὸ μὴ πάντως ἡττᾶσθαι σφῶν, καὶ ὁμολογεῖν εἶναι χείροσιν. ἔλεγε Κράντωρ ὁ φιλόσοφος, τὰς Θεοφράστου θέσεις ὁστρέω γεγράφθαι.

[Θέσις:] κατὰ Ἀριστοτέλην ὑπόληψις παράδοξος τῶν γνωρίμων τινὸς κατὰ φιλοσοφίαν, τουτέστι πρόβλημα. οὐ πᾶν δὲ πρόβλημα θέσις ἐστίν, ἀλλ' ἢ παρὰ τὰς κοινὰς δόξας ὑπόληψις τινὸς τῶν ἐνδόξων κατὰ φιλοσοφίαν. διὸ δεῖ καὶ τὸν προστάτην τῆς δόξης τὸν συνιστάντα τὴν θέσιν προσκεῖσθαι τῷ τοιούτῳ προβλήματι· οἷον πότερον πάντα συγχωρεῖ καὶ ἀεὶ γίνεται, οὐδέποτε δὲ οὐδέν ἐστι καθ' Ἡράκλειτον, ἢ οὐ· καὶ πότερον ἐστὶν ἐν καὶ ἀκίνητον τὸ ὄν, ὡς Παρμενίδῃ δοκεῖ, ἢ οὐ· καὶ πότερον κίνησις ἐστὶν ἢ οὐ, ὡς δοκεῖ Ζήνωνι· καὶ πότερον ἡ υἰεῖα ἀγαθὸν ἢ οὐ, ὡς Χρυσίππος λέγει· καὶ πότερον ἐστὶν ἀντιλέγειν ἢ οὐ, ὡς Ἀντισθένηι δοκεῖ. ὅτι ἀντιδιαριεῖται τὸ θέσει τῷ φύσει, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς τῶν ὀνομάτων θέσεως· καὶ γὰρ ἐκεῖ θέσει λέγομεν τὰ ὀνόματα, σημαίνοντες, ὅτι μὴ φύσει. ἥδη δὲ τινες καὶ τὰ ῥητορικὰ προβλήματα θέσεις καλοῦσιν, ἐφ' ὧν τὸ τῆς ὑποθέσεως ὄνομα συνηθέστερον, τῷ δοκεῖν τὰ τοιαῦτα ἐπὶ ὑποκειμένοις τισὶ καὶ ὠρισμένοις συνίστασθαι. τὰς δὲ θέσεις καὶ ὑποθέσεις λέγει Ἀριστοτέλης.

[Θέσθαι:] ἀντὶ μὲν τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν Ὑπερίδης, ἀντὶ δὲ τοῦ προέσθαι καὶ κυρῶσαι μόνον Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν. ἐν μέντοι τῷ κατὰ Στεφάνου φησὶν· ἐαυτῷ νόμους ἰδίως θέμενον. ἀντὶ τοῦ θέντα.

[Θέσμιον:] νόμιμον.

[Θεσμοθέτης:] νομοθέτης, ἢ νομοφύλαξ. οὐδεὶς ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.

[Θεσμοθέται:] ἀρχὴ τίς ἐστὶν Ἀθήνησιν. ἔξ δὲ ὄντων τὸν ἀριθμὸν καίτοι ἐκ τῶν καλουμένων θ' ἀρχόντων. καλοῦνται δὲ οὕτως, ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον. ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, εἴρηκεν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτη σιφῶντος.

[Θεσμός:] ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἷς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμός, καὶ τὸ ὅλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους εἶπε.

[Θεσμοτόκον:] τὰς μελίσσας φησὶ διὰ τὸ εὐτακτον. θείης θεσμοτόκον χορὸν ἄπλετον.

[Θεσμοφόρια:] ὄνομα ἐορτῆς. ὥσπερ ἐν θεσμοφορίοις νηστεύομεν ἂν θυλῶν. Ἀριστοφάνης.

[Θεσμοφόρος:] ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ὠμολόγησ' ἤξειν εἰς νύκτα μοι ἐπιβόητος, καὶ σεμνὴν ὤμοσε Θεσμοφόρον.

[Θεσμοφόρος.] ὅτι Βάττος ὁ Κυρήνην κτίσας τῆς Θεσμοφόρου τὰ μυστήρια ἐγλίχετο μαθεῖν καὶ προσῆγε βίαν λίχνους ὀφθαλμοῖς χαριζόμενος.

[Θεσπέσιος:] θεῖος, θαυμαστός, πρᾶος.

[Θεστιάδες:] ἐκ πολλῶν γυναικῶν ἦσαν ν' θυγατέρες, αἷς Ἡρακλῆς ἐμίγη.

[Θεσπιδαὲς πῦρ:] τὸ Μηδικόν.

[Θέσπεια:] ὄνομα πόλεως.

[Θεσπιαί. Θεσπιέσι·] Φρύνη τὸν πτερόεντα ἔρωτα μισθὸν ὑπὲρ τέκνων ἄνθετο Θεσπιέσι.

[Θεσπιεύς:] ποταμός. καὶ **[Θεσπιέων·]** καὶ **[Θεσπιεῖς. Θεσπίζει:]** νομοθετεῖ.

[Θεσπιωδεῖ:] χρησιμολογεῖ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὃς θεσπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου. ἡτυμολόγηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ θεοπεδωδεῖν, ἢ παρὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐκεῖ τὰς μαντείας ἄγειν. ἐτραγικεύσατο δὲ τῇ φράσει. ἡ δὲ Πυθία ἐπὶ τρίποδος καθημένη ἐχρησμώδει. ἐκα λεῖτο δὲ τὸ μέρος ἐν ᾧ ἐκάθητο ὄλμος.

[Θέσπις,] Ἰκαρίου, πόλεως Ἀττικῆς, τραγικὸς ἰς' ἀπὸ τοῦ πρώτου γενομένου τραγωδιοποιῶ Ἐπιγένοους τοῦ Σικυωνίου τιθέμενος, ὡς δέ τινες δεύτερος μετὰ Ἐπιγένην· ἄλλοι δὲ αὐτὸν πρῶτον τραγικὸν γενέσθαι φασί. καὶ πρῶτον μὲν χρίσας τὸ πρόσωπον ψιμυθίῳ ἐτραγώδησεν, εἶτα ἀνδράχνη ἐσκέπασεν ἐν τῷ ἐπιδείκνυσθαι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσήνεγκε καὶ τὴν τῶν προσωπείων χρῆσιν ἐν μόνῃ ὀθόνῃ κατασκευάσας. ἐδίδαξε δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ ξ' Ὀλυμπιάδος. μνημονεύεται δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἄθλα Πελίου ἢ Φόρβας, Ἱερεῖς, Ἡῖθιοι, Πενθεύς.

[Θέσπις:] ὄνομα κιθαρωδοῦ. Ἀριστοφάνης· ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται τὰρχαῖ' ἐκεῖν', οἷς Θέσπις ἡγωνίζετο.

[Θεσπίσματα:] θεῖα δόγματα.

[Θεσπρωτεύς· Θεσπρωτία,] χώρα.

[Θεσπρώτιος λέβης. Θεστιάδες:] ἐκ πολλῶν γυναικῶν ἦσαν ν' θυγατέρες, αἷς Ἡρακλῆς ἐμίγη.

[Θέσφατος τελευτή:] ἡ θεσπισθεῖσα.

[Θετταλὴ γυνή:] ἐπὶ τῶν φαρμακίδων. διαβάλλονται γὰρ οἱ Θετταλοὶ ὡς γόητες· καὶ μέχρι καὶ νῦν φαρμακίδες αἱ Θετταλαὶ καλοῦνται. φασὶ δὲ ὅτι ἡ Μήδεια φεύγουσα κίστην ἐξέβαλε φαρμάκων ἐκεῖ, καὶ ἀνέφυσαν. βαρυτόνως δὲ οἱ Ἀττικοὶ ἀναγινώσκουσιν. Ἀρι στοφάνης· γυναῖκα πριάμενος Θετταλὴν καθέλκοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην· εἶτα καθείρξαιμ' ὥσπερ κάτοπτρον. ὁ γὰρ τῆς σελήνης κύκλος στρογγυλοειδὴς ὡς ἔσοπτρον. καὶ φασὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα δεινοὺς τούτῳ κατάγειν τὴν σελήνην. ἔστι δὲ καὶ Πυθαγόρου παίγνιον διὰ κατόπτρου τοιοῦτον. πληροσελήνου τῆς σελήνης οὕσης, εἴ τις ἔσοπτρον ἐπιγράψειεν αἵματι, ὅσα βούλεται, καὶ προειπὼν ἐτέρῳ σταίη κατόπιν αὐτοῦ, δείκνυσιν πρὸς τὴν σελήνην τὰ γράμματα, κάκεῖνον ἀτενίσαι πλησίον εἰς τὸν τῆς σελήνης κύκλον, ἀναγνοίη πάντα τὰ ἐν τῷ κατόπτρῳ γεγραμμένα, ὡς τῇ σελήνῃ γεγραμμένα.

[Θετταλικαὶ πτέρυγες:] τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτερύγιον ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας, ἅπερ εἰσὶν αἱ ἐκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ εἰκέναι πτέρυξιν.

[Θετταλῶν σόφισμα:] καὶ ἐπὶ μάχης καὶ ἐπὶ σχήματος καὶ ἐπὶ παρακρούσεως καὶ ἄλλων μυρίων τάσσουσιν ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. Ἀρατίῳ γὰρ κατιόντι ὁ θεὸς ἔφη φυλάξασθαι, μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναντίας εὐχῇ μείζονι καὶ λαμπροτέρᾳ κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι. ὁ δὲ ἐκατόμβην ἀνδρῶν εὗξато θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι. κατορθώσας δὲ ἃ ἐβούλετο, τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱεροπρεπῆ εἶναι ἀεὶ ἀνεβάλλετο. ὅτι διαβάλλονται οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδιστὰ καὶ ἄπιστοι.

[Θετταλός:] εἷς τῶν Κίμωνος παίδων ἐκαλεῖτο οὕτως.

[Θέτης:] μήποτε θέτην λέγουσι τὸν ὑποθήκην τεθεικότα, οὐχ ὡς ὁ Δίδυμος τὸν εἰσποιησάμενον. θετοὺς γὰρ ἔλεγον τοὺς ποιητοὺς.

[Θέτις,] Θέτιδος, ὄνομα κύριον. καὶ **[Θετίδειον. Θετόν:]** εἰσποιητόν, οὐ γνήσιον. Θαλῆν τὸν φιλόσοφον μὴ γήμαντα τῆς ἀδελφῆς τὸν υἱὸν θέσθαι.

[Θευδέριχος,] ῥήξ Γότθων καὶ Ἰταλιωτῶν, τῶν κατηκόων αὐτοῦ προὔστη, περιβαλλόμενος ὅσα τῷ φύσει βασιλεῖ ἤρμοσται. δικαιοσύνης τε γὰρ ὑπερφυῶς ἐπεμελήσατο καὶ τοὺς νόμους ἐν τῷ βεβαίῳ διεσώσατο, ἔκ τε βαρβάρων τῶν περιοικούντων τὴν χώραν ἀσφαλῶς διεφύλαξε· ξυνέσεώς τε γὰρ καὶ ἀνδρείας ἐς ἄκρον ἐλήλυθεν ὡς μάλιστα καὶ ἀδίκημα σχεδόν τι οὐδὲν οὔτε αὐτὸς ἐς τοὺς ἀρχομένους εἰργάζετο οὔτε τῷ ἄλλῳ τὰ τοιαῦτα ἐγκεχειρηκότι ἐπέτρεπε. καὶ ἦν λόγῳ μὲν τύραννος, ἔργῳ δὲ βασιλεὺς ἀληθὴς τῶν ἐν ταύτῃ τῇ τιμῇ ἐξ ἀρχῆς ἡϋδοκιμηκότων οὐδενὸς ἥσσω, ἔρως τε αὐτοῦ ἐν τε Γότθοις καὶ Ἰταλιώταις πολὺς ἤκμασεν.

[Θευδέριχος,] ὅτι Θευδέριχος, ὁ Ἄφρος, διάκονόν τινα εἶχεν ὀρθόδοξον, ὃν πάνυ ἡγάπα καὶ ἔθαλπεν. οὗτος δὲ ὁ διάκονος νομίζων Θευδερίχῳ χαρίζεσθαι, τῆς ὁμοουσίου πίστεως ἀποστάς, τὰ Ἀρείου ἐφρόνησε. γνοὺς δὲ τοῦτο Θευδέριχος, τὸν οὕτως ἀγαπῶ μενον εὐθέως ἀπεκεφάλισεν εἰπὼν· εἰ τῷ θεῷ πίστιν οὐκ ἐφύλαξας, πῶς ἀνθρώπῳ φυλάξεις συνείδησιν ὑγιαίνουσιν;

[Θευδίβαλδος:] ὄνομα κύριον. Λεόντιος μὲν τοσαῦτα εἶπε· Θευδίβαλδος δὲ ἀμείβεται ὧδε. ἀντὶ τοῦ ἀνταποκρίνεται.

[Θευδίβερτος:] υἱὸς Θευδερίχου. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ τολμητίας.

[Θεύδερτος:] ὁ βασιλεὺς τῶν Φράγγων.

[Θευδόσιος:] ὁ Θεοδόσιος. καὶ **[Θευδουσία]** χώρα, κείμενον ἔγγυς Σκυθῶν· ὁ πολιορκῶν Σάτυρος ἐτελεύτησεν.

[Θεὸς Ἄρης:] τουτέστι θεὸς Ἄρης, ἐν Πέτρᾳ τῆς Ἀραβίας. σέβεται δὲ θεὸς Ἄρης παρ' αὐτοῖς· τόνδε γὰρ μάλιστα τιμῶσι. τὸ δὲ ἄγαλμα λίθος ἐστὶ μέλας, τετράγωνος, ἀτύπωτος, ὕψος ποδῶν τεσσάρων, εὖρος δύο· ἀνάκειται δὲ ἐπὶ βάσεως χρυσηλάτου. τούτῳ θύουσι καὶ τὸ αἷμα τῶν ἱερείων προχέουσι· καὶ τοῦτό ἐστιν αὐτοῖς ἡ σπονδή. ὁ δὲ οἶκος ἅπας ἐστὶ πολύχρυσος, καὶ ἀναθήματα πολλὰ.

[Θευσούμενος:] δραμούμενος. οἱ δὲ ἀφίκοντο, ὁ μὲν ἀγωνιούμενος πυγμὴν, ὁ δὲ θευσούμενος στάδιον.

[Θεῖ:] εὐκόλως ῥεῖ. Ἀριστοφάνης· νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν. παρὰ τὴν παροιμίαν· ἀλλ' ὅταν ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖ κέλαινεται. οὔτ' ἀνέμοις οὔτε κώπαις πλέομεν.

[Θεῖα:] εὐθέα, καὶ ὀρθά, καὶ θαυμαστά. θεῖους τε εἶναι τοὺς σπουδαίους· ἔχειν γὰρ ἐν ἑαυτοῖς οἰονεῖ θεόν· τὸν δὲ φαῦλον ἄθεον. διττὸν δὲ εἶναι τὸν ἄθεον· τὸν τε ἐναντίον τῷ θεῷ λεγόμενον καὶ

τὸν ἐξουθενητικὸν τοῦ θεοῦ· ὅπερ οὐκ εἶναι περὶ πάντα φαῦλον. θεοσεβεῖς τε τοὺς σπουδαίους· ἐμπείρους γὰρ εἶναι τῶν περὶ θεοῦ νομίμων.

[Θειαζόντων:] μαινομένων· ὅτε δὲ θαυμαζόντων.

[Θειάζουσα:] ἐνθουσιῶσα, μαινομένη. Μαΐσους ὁ Σεμνόνων βασιλεὺς καὶ Γάννα (παρθένος ἦν μετὰ τὴν Βελήδα ἐν τῇ Κελτικῇ θειάζουσα) ἤλθον πρὸς τὸν Δομετιανὸν καὶ τιμῆς παρ' αὐτοῦ τυχόντες ἀνεκομίσθησαν.

[Θείας ἀμνάμων:] ὁ Βορέας ὁ ἄνεμος. **[Ἀμνάμων]** δὲ ἀπόγονος. ὥς γὰρ Ἡσίοδος λέγει, τῆς Θείας ἀπόγονοι οἱ ἄνεμοι.

[Θειάσαντες:] θεόληπτοι γεγονότες.

[Θειασμός.] Ἀρριανός· κρότος τε ἀθρόος καὶ ἐπιθειαςμοὶ ὠρμήθησαν ὑπὲρ τε τοῦ βασιλέως καὶ τῆς στρατιᾶς, ἐπιτυχῇ ἀμφοῖν γενέσθαι τὴν ὁρμήν.

[Θειασμοί·] Ἰώσηπος· θειασμοὶ τε τοῖς εἰρήνην ἀγαπῶσι δύσφημοι.

[Θειάσομαι] ὅλη· χαρῶ μανικῶς.

[Θεῖεν:] ποιήσειεν.

[Θειλόπεδον:] ὁ τόπος, ἐν ᾧ αἱ σταφυλαὶ ἐξηραίνοντο. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἐχῖνον ῥαγολόγον γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων.

[Θεῖναι:] ποιῆσαι.

[Θείνω:] τύπτω.

[Θειοδάμη:] ἡ θεοὺς δαμάζουσα.

[Θειοειδεστάτη:] θεοειδής.

[Θείομεν:] ἐμβαλοῦμεν.

[Θεῖον:] θαυμαστόν.

[Θηβαῖς:] χώρα.

[Θῆβαι:] τόπος. καὶ **[Θηβαῖος. Θηβαίη πόλις. Θηγάνη:]** ἡ ἀκόνη. σιδηροβρῶτι θηγάνη νεκρονής. Σοφοκλῆς.

[Θήγοντες·] αἰτιατικῇ. ἀκονῶντες.

[Θῆκαι:] αἱ σοροί. διὰ δὲ ξύλων ἀπορίαν τὰς θήκας τῶν πέριξ τεθαμμένων ἀνορύσσοντες ἐκείνοις ἐς τὰ ἀναγκαῖα ἐχρῶντο.

[Θηεῶντο:] ἐθαύμαζον.

[Θηεῖσθαι:] θαυμάζεσθαι. **[Θηῆσθαι]** δὲ θεᾶσθαι.

[Θηήσαντο:] ἐθαύμασαν.

[Θηκτόν:] ἡκονημένον. θηκτὸν δ' ἐν προβόλῳ θεμένα ξίφος εἶπεν ὀδόντα ὀξὺν ἐπιβρύκουσα.

[Θηλάζειν:] ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα τοῦ ῥήματος, ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν θηλαζόντων, Λυσίας δὲ παθητικῶς κέχρηται ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα.

[Θηλαμόνος:] τῆς οἰκίας.

[Θηλάσαι. Θηλή:] μαστός ὁ γαλουχῶν.

[Θηλυδρίας:] τεθλυμμένος. διὰ τὴν ἐξάγιστον ἡδονὴν οἱ θηλυδρίαί τριχοπλάσται εἰσίν.

[Θηλύμητρις:] ὁ πόρνος.

[Θήλυνοι:] ἥσυχοι.

[Θῆλυς:] παρ' Ὀμήρῳ ἐσχημάτισται ὡς πῆχυς. Ἦρη θῆλυς ἐοῦσα. καὶ θήλεας ἵππους· οἶονεὶ θηλείας. οὐδετέρως δὲ θῆλυ.

[Θηλυτεράων:] τῶν θηλειῶν.

[Θημακεύς:] δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἐρεχθίδος Θήμακος.

[Θημῶνες:] οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων. καὶ **[Θημωνία,]** ἡ σωρός.

[Θηραμένης,] Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, μαθητὴς Προδίκου τοῦ Κεῖου· ὃς ἐπεκαλεῖτο Κόθορνος. μελέτας ῥητορικὰς· καὶ ἄλλα τινά.

[Θηραμένης,] Κεῖος, σοφιστής. Μελετῶν βιβλία γ', Περὶ ὁμοιώσεως λόγου, Περὶ εἰκόνων ἦτοι παραβολῶν, Περὶ σχημάτων.

[Θηραμένης] σοφός γ' ἀνὴρ, ὃς ἦν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ, πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν. οὗτος δὲ ἦν εὐμετάβολος καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἀρμόζων. ζῆτει ἐν τῷ δεξιός.

[Θηραμένης] σοφὸς ἀνὴρ καὶ δεινὸς εἰς τὰ πάντα, ὃς οὐδέποτε ἐκακοβόλησεν ὡς ἐν ἀστραγάλοις, ἀλλ' ἐπετύγχανε. Θηραμένης οὐ Χῖος δέ, ἀλλὰ Κεῖός φησι· παρ' ὅσον ποικίλος τις ἦν καὶ ἀγχίστροφος καθωμίλει τε τοῖς καιροῖς πρὸς τὸ κρεῖττον μέρος αἰεὶ διδοὺς ἑαυτόν. Κῶος δὲ ἐλέγετο. οὗτος ἀνηρέθη κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κριτίου ἐπὶ τῶν λ'. κλίνεται δὲ εἰς ου.

[Θηρατῆς] λέξεων· θηρευτὴς ἐστὶ ζώων χερσαίων καὶ ἐναλίων.

[Θηρατεύεσθαι:] ἀναβάλλεσθαι. καὶ **[Θηρατῆς λόγων,]** ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητής.

[Θηρεύω·] αἰτιατικῇ.

[Θηρήτορας:] κυνηγούς.

[Θηρία:] οἱ ἐλέφαντες. **[Θηρία]** καὶ τὰ δάκετα, ἔχιδες, φαλάγγια, ὄφεις. ἐγίνοντο δὲ οἱ περὶ τὸν Προυσίαν περὶ τὴν τῶν θηρίων συναγωγὴν.

[Θηρείων·] Αἰλιανός· τὰ γεννώμενα βρέφη κράσει θηρείων τε καὶ ἀνθρωπείων σωμάτων τεράστια ἐδόκει.

[Θηρίκλειον:] εἶδος ποτηρίου.

[Θηρικλέους τέκνον:] κύλιξ, ἣν λέγεται πρῶτος κεραμεῦσαι Θηρικλῆς.

[Θηρίκλειον:] ποτήριον ὑάλινον.

[Θηριῶ·] αἰτιατικῇ. καὶ **[Θηριωδεία:]** ἀπήνεια, ὀργιλότης.

[Θηρώμενοι:] ἀντὶ τοῦ ζητοῦντες. καὶ τιμὴν ἐκ τούτου παρὰ τῶν ἄλλων θηρώμενοι.

[Θηρῶντες:] ἐπιτηροῦντες.

[Θής,] θητός: ὁ μισθωτός.

[Θῆσσαν:] μισθωτικὴν, ἢ εὐτελῆ, ἢ δουλικὴν τροφήν.

[Θησαυρίζω·] αἰτιατικῇ.

[Θησαυροὶ ἀνέμων:] οὐκ ἀποθηκαί τινες, ἀλλ' ἡ ῥαδία κίνησις, ἀπηνέμου τοῦ ἀέρος ὄντος.

[Θησαυρούς·] Ἀππιανός· ὅπλα τε πολλὰ καὶ σῆτον ἡτοιμάζετο καὶ θησαυροὺς ἐποίει. καὶ

[Θησαυροφυλάκιον.]

[Θησεύς,] ἱστορικός. Βίους ἐνδόξων ἐν βιβλίοις πέντε, Κορινθιακῶν ἐν βιβλίοις τρισίν, ἐν ᾧ δηλοῖ τὴν κατάστασιν τοῦ Ἰσθμιακοῦ ἀγῶνος. ζητεῖ περὶ Θησεύος ἐν τῷ ἀρχῇ Σκυρία.

[Θησεύς,] ὁ Αἰγέως υἱός, ὁ βασιλεὺς Κρητῶν. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ Αἰγαῖον πέλαγος.

[Θητεὺς καὶ Θητικόν·] εἰς δ' διαιρουμένης παρ' Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας, οἱ ἀπορώτατοι θητεῖς ἐλέγοντο, καὶ θητικὸν τελεῖν. οὗτοι δὲ οὐδεμιᾶς μετεῖχον ἀρχῆς οὐδὲ ἐστρατεύοντο. καὶ θῆσσαν δὲ ὠνόμαζον οἱ Ἀττικοὶ τὴν πενιχρὰν κόρην, ἣν ἐπαναγκὲς ἦν τοὺς ἔγγιστα γένους ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον ἢ πέντε μνᾶς διδόναι.

[Θησείδας·] τίς φθόνος αἰὲν Θησείδας ἀγαθῶν ἔγκοτος αἰὲν ἔχει; ζητεῖ ἐν τῷ ἔγκοτος.

[Θησεῖον·] καθῆσθαι μοι δοκῶ ἐπὶ τὸ Θησεῖον ἢ ἐπὶ τῶν Σεμνῶν θεῶν. τουτέστι τῶν Ἑρινύων. εἰς γὰρ ταῦτα τὰ ἱερὰ οἱ ἰκέται καθήμενοι ἀσυλίαν εἶχον. ἔστι δὲ τὸ Θησεῖον τέμενος ἀνειμένον τῷ Θησεῖ.

[Θησείοισιν:] ἑορτὴ τις τελουμένη παρ' Ἀθηναίοις. μετὰ γὰρ τὸ χαρίσασθαι τὴν δημοκρατίαν τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Θησεά, Λύκος τις συκοφαντήσας ἐποίησεν ἐξοστρακισθῆναι τὸν ἥρωα. ὁ δὲ παραγενόμενος ἐς Σκυρον διῆγε παρὰ Λυκομήδει δυνάστη τῆς νήσου· ὃς ζηλοτυπήσας ἀναιρεῖ αὐτὸν δόλῳ. Ἀθηναῖοι δὲ λιμώξαντες καὶ κελευσθέντες ἐκδικῆσαι τῷ Θησεῖ τὸν μὲν Λυκομήδην ἀνεῖλον, τὰ δὲ ὅσῃ μεταστευλάμενοι καὶ τὸ Θησεῖον οἰκοδομήσαντες ἰσοθέους αὐτῷ τιμὰς νέμουσι. καὶ ἐγίνοντο διανομαὶ καὶ εὐωχίαι τοῖς Θησείοις. ἑορτὴ δὲ αὐτῷ ἐτελεῖτο, ἐπειδὴ αὐτὸς συνήγαγε τὴν Ἀττικὴν, πρότερον κατὰ κώμας οἴκου μένην. οὗτος δὲ ὁ Θησεὺς ὁ υἱὸς Αἰγέως, Ἀθηναῖος, πολλὰ ἔργα ἐπεδείξατο. καὶ γὰρ τὸν ἀπὸ Τροιζῆνος χῶρον ἅπαντα ἄχρις Ἀθηνῶν ἡμέρωσε, ληστῶν ἔμπλεων ὄντα, ἀνελὼν Κερκύονα καὶ Σκίρωνα καὶ Σίννιν τὸν πιτυοκάμπτην καὶ Περίφαντον τὸν κορυνήτην, οὗ τὴν κορύνην αὐτὸς ὕστερον ἐφόρει, καὶ Προκρούστην τὸν ξενοφόνον· καὶ Ἀμαζονίδων στρατὸν ἐλθόντα ἐπ' Ἀθήνας ἐχειρώσατο καὶ τὴν βασιλίδαν γήμας ἔσχεν Ἰππόλυτον· εἶτα ἔγημε Φαίδραν. ἐπολεμήθη δὲ αὐτῷ καὶ πρὸς Κενταύρους πόλεμος καὶ ὑπὲρ Λαπιθῶν καὶ Πειρίθου τοῦ βασιλέως, καὶ ἄλλα ἄττα.

[Θησειότριψ:] ὁ ἐν τοῖς Θησεύος διατρίψας.

[Θῆσθαι:] ἀμέλγειν.

[Θήσομαι:] ὀρίσω, ποιήσω, ἀναδείξω.

[Θῆττα:] ἐπὶ κληρος, οὐκ ἔχουσα φερνήν, πενιχρὰ καταλειφθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρός, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγγιστέων προικιζομένη κατὰ νόμον πεντακοσίων δραχμῶν.

[Θῆτες:] οἱ τροφῆς ἔνεκα δουλεύοντες.

[Θητεύειν:] μισθῷ ἐργάζεσθαι.

[Θητεία:] παραμονή, ἡ δουλεία.

[Θητικὸν πλῆθος:] τὸ ἐπὶ μισθῷ δουλεῦον. καὶ θητικὸν ἐπήγοντο οἱ αὐτοὶ ἐς τὸν πόλεμον οἱ Πέρσαι πλεῖστον ὅσον καὶ παιδιά καὶ γυναῖκας, οὓς κατὰ τινὰ δὴ πάτριον νόμον ἐς τοὺς κινδύνους θεατὰς οἰκείας ἀλκῆς ἤγον.

[Θητώνιον:] τὸ τοῖς μισθωτοῖς διδόμενον.

[Θίασος:] χορός. καὶ **[Θιασώτης.]** Ἀριστοφάνης· ἐπιδημεῖ γὰρ θίασος Μουσῶν ἔνδον μελᾶθρων τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν. θιάσόν τε μίμων καὶ κορδακιστῶν περὶ αὐτὸν μάλα πλῆθος εἶχε.

[Θίασος:] ἱερὸς χορός. καὶ **[Θιασώτης,]** ὁ χορευτής. ἀπὸ τοῦ θεῖν, ὃ ἐστὶ θύειν. ὁ δὲ χορὸς ἀπὸ τῆς συνελύσεως· θέειν γὰρ τὸ τρέχειν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιᾶν. ὅθεν θιασῶται κυρίως οἱ περὶ τὸν Διόνυσον. ἐλθὲ χορεύσων ὁσίους ἐς θιασώτας. οὕτω λέγουσιν, οὐ συνθιασώτας. ἐν Ἐπιγράμμασι· στρεπτὸν Βασσαρικοῦ ρόμβον θιάσιοιο μύωπα.

[Θίασος:] τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τέλει καὶ τιμῇ θεοῦ. οὕτως Δημοσθένης καὶ Ξενοφῶν. Ἴων δὲ ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος τάττει τοῦνομα. θιασῶται δὲ ἐκαλοῦντο οἱ κοινωνοῦντες τῶν θιάσων. οὕτως Ἰσαῖος.

[Θιασώτης Κότυος.] Κότυς, δαίμων παρὰ Κορινθίοις τιμώμενος, ἔφορος τῶν αἰσχυρῶν. ὅθεν οἱ Κλεισθένης καὶ Τίμαρχοι καὶ πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατιθέμενοι διὰ τὴν ἐξάγιστον ἡδονήν· καθάπαξ οἱ θηλυδρίαί τριχοπλάσται πάντες εἰσίν. ἀλλ' οἱ μὲν ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἄντικρυς οὗτοι. καίτοι νικᾶν νομίζουσιν, ὡς ταῦτ' ἐμάλιστα τὸ θῆλυ τοῦ γένους ἐκμιμησόμενοι.

[Θίβις:] κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτόν, ὡς κοφινῶδες.

[Θιγγάνει:] ἄπτεται.

[Θιγεῖν·] γενικῇ. ψαῦσαι, ἐγγίσαι. πολλὰ σιδηρεῖς χερσὶ θιγόντα μάχης. εἴτ' ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν. πείθεσθε, μὴ δείσητε· τάμ' ἀρ κακὰ οὐδεὶς οἶός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.

[Θίμβρων,] Λακεδαιμόνιος. οὗτος ἦν πεμφθεὶς εἰς τὴν Ἀσίαν ἀρμοστής μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.

[Θῖνα:] αἰγιαλόν, σωρόν. Ἀριστοφάνης· τὸν θῖνά μου τaráττεις καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον· κούκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τὴν παρὰ θῖνα κίσσηριν, αὐχμηρὸν πόντου τρηματόεντα λίθον.

[Θίς:] ὁ αἰγιαλός. καὶ ὁ σωρὸς τῶν χρημάτων.

[Θίσβη:] ὄνομα κύριον. καὶ ἡ σορός.

[Θλαδίας:] εὐνοῦχος. ὑποβάλλει τοίνυν τοὺς Οὐάλεντος μυστικούς, τὴν γυναικωνῖτιν λέγω φάλαγγα, οἵπερ εἰσὶν αἰεὶ τῶν φαύλων πράξεων ἐμπύρευμα, κατηγορεῖσθαι τοῦ Ἀετίου κατὰ βασιλέως ἐμμελετᾶν, ὡς ἂν ἐπιβατεύσῃ τῆς ἐξουσίας, ἀγωνίζονται πείσαι τὸν βασιλέα. ἦν γὰρ βαρὺς ὁ σταθμὸς τοῦ ὑποσχεθέντος χρυσίου, ὁ ὑποσμήχων αὐτῶν τὰ ἔντοσθεν· δεινοὶ γὰρ εἰς τὸ συρράψαι βλάβας, προκειμένης χρυσίου ὑποσχέσεως. ἅπληστον γὰρ τὸ γένος καὶ πρὸς , πλεονεξίαν αἰεὶ κέχνηε, καὶ οὐκ ἔστι τι τῶν φαύλων ἄνευ τῆς αὐτῶν δυστροπίας ἐν τοῖς βασιλείοις τελούμενον. πείθεται ταῖς συκοφαντίαις ὁ βασιλεὺς καὶ λόγου ταχύτερον πρὸς τὸν φόνον Ἀετίου κινηθεὶς τοῦτον ἀναιρεῖ. καὶ ὡς ἔρμαιον αὐτῷ τὸ πραχθὲν λογισάμενός φησι πρὸς τινὰ τὸν στοχάζεσθαι τὰ ἀπόρρητα δυνάμενον· οὐ καλῶς μοι πέπρακται ἢ τοῦ Ἀετίου, ὃ οὗτος, ἀναίρεσις; ὁ δὲ φησιν· εἰ καλῶς ἢ μή, οὐκ οἶδα· γίνωσκε δέ, ὅτι τῇ λαιᾷ χειρὶ τὴν δεξιάν σου ἀπέκοψας.

[Θλίβει:] ἐκπιέζει. ζήτει ἐν τῷ βλιμάζειν.

[Θλίψις:] τούτῳ τῷ ὀνόματι πολλὰ δηλοῦται· φυλακαί, ἀλύσεις, ἐξορίαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα. θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν ἐπὶ θεοῦ τὰς πικρὰς τιμωρίας καλεῖ· οὐ γὰρ φύσιν, οὐδὲ προαίρεσιν.

[Θμοῦις:] ὄνομα κύριον θηλυκόν.

[Θνησιμαῖον:] τὸ νενεκρωμένον. καὶ **[Θνησείδιον,]** τὸ νεκρόν. καὶ **[Θνησίς,]** ἡ φθορά.

[Θνήσκω. Θνητός. Θοάζετε:] κατὰ διάλυσιν, ἀντὶ τοῦ θάσσετε. ἢ θοῶς προκάθησθε. Σοφοκλῆς· τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε;

[Θόας,] Θόαντος· ὄνομα κύριον.

[Θοάς:] ταχείας ὁρμάς. σημαίνει δὲ καὶ ὀξείας. καὶ Ὅμηρος· ἐν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκα θοῇσιν.

[Θοηρός:] τεταραγμένος.

[Θοκόα:] ὄνομα πόλεως παρὰ Ἰωσήπῳ.

[Θολερός:] ὁ τεταραγμένος.

[Θολερῶς προσβαίνεις:] ἐπὶ τῶν ἀστάτως καὶ τεταραγμένως προϊόντων καὶ μὴ καθεσταμένην καὶ ἀσφαλῇ πορείαν ἐχόντων.

[Θόλος:] οἶκος περιφερῆς, ἐν ᾧ οἱ πρυτάνεις εἰσιτῶντο. πρυτανεῖον δὲ τι ιδίως ὠνόμασται, ἐπεὶ πυρῶν ἦν ταμιεῖον.

[Θόλος:] ὁ τόπος ἔνθα ἐδείπνουν οἱ πρυτάνεις, διὰ τὸ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν στρογγύλον. **[Θολός]** δὲ τὸ τῆς σηπίας μέλαν.

[Θοός:] ταχύς.

[Θόωκοι:] θρόνοι.

[Θόων,] Θόωνος· ὄνομα κύριον.

[Θοραί:] δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος.

[Θορεῖν:] πηδᾶν. καὶ **[Θορόντες,]** ὀρμῶντες, πηδῶντες.

[Θορή,] θορῆς· ἡ γονή, τὸ σπέρμα.

[Θορικός:] δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.

[Θόρνυσθαι. Θορός:] τὸ σπέρμα τοῦ σώματος. ὁ δὲ Νέσσος λέγει τῇ Δηιανείρᾳ τὸ αἷμα ἀπὸ τῶν βελῶν, οἷς ἐβλήθη, ἀποξύσαι καὶ τῷ θορῶ, ὥνπερ αὐτὸς ἀφῆκε, συμμίξας ἀλεῖψαι τὸν Ἡρακλέα ἢ χρίσαι τὰ ἱμάτια.

[Θορυβούντων:] ταραττομένων. θορυβούντων δὲ τῶν Γετῶν καὶ αὐτίκα τιμωρεῖσθαι δεομένων, ἐπικρατῆσαι Δουρὰν ὄνομα, ὑποθέμενον τῷ βασιλεῖ τοῦτον φυλαχθῆναι. καὶ αὖθις· μετήνεκτο δὲ ἅπας ἐπὶ τὴν Ἀρμενίαν ὁ θόρυβος, ἄλλων ἄλλα αὐτοῖς διακληρωσαμένων.

[Θουκυδίδης,] Ὀλῶρου, Ἀθηναῖος, παῖδα δὲ ἔσχε Τιμόθεον. ἦν δὲ ἀπὸ μὲν πατρὸς Μιλτιάδου τοῦ στρατηγοῦ τὸ γένος ἔλκων, ἀπὸ δὲ μητρὸς Ὀλῶρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως· μαθητὴς Ἀντιφῶντος. ἤκμαζε κατὰ τὴν πζ' Ὀλυμπιάδα· ἔγραψε δὲ τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων.

οὗτος ἤκουσεν ἔτι παῖς τυγχάνων Ἡροδότου ἐπὶ τῆς Ὀλυμπίας τὰς ἱστορίας διερχομένου, ἃς συνεγράψατο, καὶ κινηθεὶς ὑπὸ τινος ἐνθουσιασμοῦ πλήρης δακρύων ἐγένετο. καὶ ὁ Ἡρόδοτος κατανοήσας τὴν αὐτοῦ φύσιν πρὸς τὸν πατέρα Θουκυδίδου Ὀλωρον ἔφη· μακαρίζω σε τῆς εὐτεκνίας, Ὀλωρε· ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα. καὶ οὐκ ἐψεύσθη γε τῆς ἀποφάσεως. οὗτος ὁ Θουκυδίδης ἀνὴρ ἦν πολὺς ταῖς τέχναις, κάλλει λόγων καὶ ἀκριβεῖα πραγμάτων καὶ στρατηγίαις καὶ συμβουλίαις καὶ πανηγυρικαῖς ὑποθέσεσιν. ὁ συγγραφεὺς οὗτος μεταβαίνει ἀπὸ τῶν θηλυκῶν εἰς οὐδέτερον· οἶον, τρέπονται εἰς Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ πρότερον. καὶ **[Θουκυδίδειος γραφή. Θεῶν·]** οὗτος ἐβασίλευσε πάσης Αἰγύπτου καὶ ἕως τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ μίαν τῶν ἐν αὐτῷ νήσων ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνόματος ἐκάλεσε Θεούλην. ἐπαρθεὶς δὲ τοῖς κατορθώμασι παραγέγονεν εἰς τὸ μαντεῖον τοῦ Σαράπιδος καὶ θυσιάσας ἐρωτᾷ ταῦτα· φράσον ἡμῖν πυρισθενή, ἀψευδῆ, μάκαρ, ὁ τὸν αἰθέριον μετεγκλίνων δρόμον, τίς πρὸ τῆς ἐμῆς βασιλείας ἐδυνήθη τοσαῦτα; ἢ τίς ἔσται μετ' ἐμέ; καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς ἔχων οὕτως· πρῶτα θεός, μετέπειτα λόγος καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς· σύμφυτα δὲ πάντα καὶ εἰς ἓν ἰόντα· οὗ κράτος αἰώνιον. ὥκέσι ποσὶ βάδιζε, θνητέ, ἄδηλον διανύων βίον. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντείου ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐσφάγη ἐν τῇ τῶν Ἄφρων χώρᾳ.

[Θούμαντις·] ὄνομα κύριον. μηδὲν ἐς Λυσίστρατον, μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὐτῷ λυπεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ. οὗτοι πένητες διεβάλλοντο.

[Θούρρας·] οὗτος ἐβασίλευσε μετὰ Νῖνον Ἀσσυρίων, ὅντινα μετεκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος Ἄρεα· ὃς ἦν δεινὸς σφόδρα καὶ πολεμήσας Καυκάσῳ τυράννω, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰάφεθ καταγομένῳ, ἀνεῖλεν αὐτόν. τούτῳ προσεκύνησαν Ἀσσύριοι ὡς θεῷ καὶ ὠνόμασαν αὐτὸν Βάαλ, ὃ ἐστὶ κατὰ τὴν αὐτῶν γλῶσσαν Ἄρης, πολέμων ἔφορος· οὗ μνημονεύει καὶ ὁ προφήτης Δανιήλ.

[Θουριομάντις·] ἀπὸ τοῦ γενικοῦ ἐχώρησεν ἐπὶ τὸ κατ' εἶδος. εἰπὼν γάρ, ὅτι πάντας αἱ νεφέλαι τρέφουσι τοὺς σοφιστάς, ἐπήγαγε τίνας. θουριομάντις δὲ οὐ τοὺς ἀπὸ Θουρίου μάντις, ἀλλὰ τοὺς εἰς Θούριον πεμφθέντας. ἀλούσης γὰρ Συνάρεως, Θούριοι ἐκλήθησαν ἀπὸ κρήνης Θουρίας. ἐξέπεμψαν δὲ εἰς τὴν κτίσιν αὐτῶν Ἀθηναῖοι δέκα ἄνδρας, ὧν καὶ Λάμπων ἦν ὁ μάντις, ἐξηγητὴς ἐσόμενος τῆς κτίσεως τῆς πόλεως.

[Θούριον·] ὄνομα ἔθνους. καὶ **[Θούριος Αἴας·]** ἀντὶ τοῦ πηδητικός, ταχύς, πολεμικώτατος.

[Θοῦρον] καὶ **[Θούριος·]** πηδητικόν, ταχύν, πολεμικώτατον. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄλλος ἀπὸ κράτας θοῦρος ἀνὴρ ἔθετο. Θούριος Ἄρης ἔσπασεν Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων.

[Θῶες·] θῶων· θηρία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γεννώμενα.

[Θωή·] ἡ ζημία. καὶ **[Ἀθῶος·]** ὁ ἀζήμιος. **[Θωή]** δέ, ὃ κατατίθεται ὁ ζημιούμενος.

[Θώθ·] ὁ ἔρμης.

[Θώκνειον·] ὄνομα τόπου.

[Θῶκος·] θρόνος, καθέδρα.

[Θωμᾶς·] ὄνομα κύριον.

[Θωμίζω·] δεσμῷ σχοινίοις.

[Θώμιγξ·] τὸ σχοινίον.

[Θωμούς:] σωρούς ξύλων. θωμοὶ δὲ λέγονται καὶ οἱ τῶν πυρῶν σωροί. τυφῶς δὲ ἡ ἐξ ἀναθυμιάσεως τῆς γῆς συστροφή, πρὶν ἐκπυρωθῆναι. Ἀριστοφάνης· εἴθ' αὐτὴν ὥσπερ τοὺς θωμοὺς μεγάλῳ τύφῳ καὶ πρηστῇρι ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας οἴχοιο φέρων. καὶ αὖθις ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀκτὰ τε Κρηταιῖς ἐϋτριβέος τεροειπ θωμοῦ.

[Θῶν:] ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Θῶνος.

[Θῶπα:] κόλακα. Ἰόρτιόν τε καὶ τοῦτον θῶπα ἰσχυρὸν ὕμνουσι.

[Θῶπες:] οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες ἐπὶ κολακείᾳ λόγοι. θῶπας τε καὶ ἀπατηλοὺς προτείνοντες λόγους. ἢ εὐθεῖα

[Θῶψ,] θωπός. καὶ οὕτως μὲν θεράπευε τὰ δίκαια καὶ φιλοσοφία πρέποντα, ἀλλ' οὐ τὸν θῶπα τρόπον καὶ βάνausον.

[Θωπεύει·] αἰτιατικῇ. ἀπατᾷ. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὅτι χαλέπτων Κύπριδα θωπεύεις, δεσποτικὴν ὁδύνην. καὶ Ἀριστοφάνης· εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας, εὔρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν περιάψας. λιπαρὰς ἀφύας, ἀντὶ τοῦ εὐτελεῆ τιμὴν. λέγεται δὲ καὶ ἐνικῶς ἀφύη. Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς· ἄλλης ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων.

[Θωπεΐα:] κολακεία. ἢ περισσὴ πρὸς τινὰς κολακεία, καὶ τὸ μὴ ἐλευθέρως προσφέρεσθαι τῇ κολακείᾳ τοῖς ὑπερέχουσιν. Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας· πολλοὶ δ' ἔχοντες φίλους οὐ γινώσκουσιν, ἀλλ' ἐταίρους ποιοῦνται θῶπας πλούτου καὶ τύχης κόλακας.

[Θωπικαί:] κολακευτικά. καὶ ἐστὲ θωπικαὶ φύσει. καὶ **[Θωπικῶς,]** κολακευτικῶς.

[Θωρακεῖον:] τὸ τεῖχος.

[Θωρακεῖοις:] προμαχῶσι, δρυφάκτοις, λωρικήοις. μέχρι μὲν τινος ὑποπεπτηχότες τοῖς θωρακείοις ἠρέμουν.

[Θωράκιον:] τὸ τοῦ ἐλέφαντος. ὅτι Ἀννίβας ὁ Καρχηδονίων στρατηγὸς φέρων τῶν ἐλεφάντων τὰ θωράκια καὶ τοῖς τῶν θηρίων οἰκιδίοις ἐπὶ πλεῖστον ὕψος τοὺς κλάδους ἀποκόπτων ἀσφαλῆ καὶ ῥαδίαν τὴν ὁδοιπορίαν κατεσκεύαζεν.

[Θώραξ:] πύργος, χιτὼν, στῆθος. παρὰ τὸ θεῖον ὠρεῖν, τουτέστι φυλάττειν τὸ διανοητικόν, ὃ ἐστὶν ἐν ἡμῖν θεῖον. θώραξ δὲ ἱππέως Πάρθου τοιόσδε ἐστὶ. τὸ μὲν γὰρ αὐτοῦ πρόσω στέρνον τε καὶ μηρούς καὶ χεῖρας ἄκρας καὶ κνήμας καλύπτει, τὸ δὲ ὀπισθεν νῶτά τε καὶ τὸν αὐχένα καὶ τὴν κεφαλὴν ἅπασαν. περόναι δὲ εἰσι πρὸς ταῖς πλευραῖς πεποιημέναι, αἷς ἐκάτερον τῶν μερῶν συμπορηθὲν ὅλον σιδηροῦν ποιεῖ φαίνεσθαι τὸν ἱππέα. κωλύει δὲ οὐδὲν ὁ σίδηρος οὔτε τὰς ἐκτάσεις τῶν μελῶν οὔτε τὰς συστολάς· οὕτως ἀκριβῶς πρὸς τὴν τῶν μελῶν φύσιν πεποιήται. ὀπλίζουσι δὲ καὶ τὸν ἵππον ὁμοίως σιδήρῳ πάντα μέχρι τῶν ὀνύχων, διότι οὐδὲν αὐτοῖς ὄφελος ἂν εἶη τῶν ἰδίων ὀπλῶν, εἰ ὁ ἵππος αὐτοῖς προαπόλοιτο.

[Θώρηκος:] τοῦ θώρακος.

[Θωρήξασθαι·] θωρήξασθαί ἐστι τὸ καθοπλισθῆναι καὶ τὸ πίνειν καὶ τὸ μεθυσθῆναι. ἐπεὶ δὲ θώραξ καὶ τὸ στῆθος, διὰ τὸ θερμαίνειν οὖν τὸ στῆθος θωρήσσειν λέγουσι τὸ μεθύειν· καὶ ἀκροθώρηκας τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἀνακρέων. ἐξαίρειν, φησί, κάμοι τὸν χοῶ, ὃν καλεῖ θώρακα· ὥστε θωρακισθῆναι οἶον τὸν θώρακα πληρῶσαι. **[Θωρήξομαι]** οὖν ἀντὶ τοῦ μεθυσθῆσομαι· καὶ

[Θώρηξις,] ἡ μέθη, ἢ ἡ ἀπὸ οἴνου γινομένη βλάβη.

[Θωρήσσετο:] καθωπλίζετο.

[Θωρηχθείς:] όπλισθείς.

[Θωρυκίων·] οὗτος ταξίαρχος ἦν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς τῶν Ἀθηναίων· ὃς πίσσαν ἔπεμψε τοῖς ἀντιπάλοις εἰς τὸ ἀνάψαι τὴν ἑαυτῶν πόλιν· ὅθεν γνωσθεὶς ἐκωμωδεῖτο ἐπὶ προδοσίᾳ. οἱ δέ, ὅτι ἀντὶ τὸν Θωρακίω μιμούμενος, ὃς ἦν Αἰγινήτης ταξίαρχος, προδότης, ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν πέμπων εἰς Ἐπίδauρον, ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶ παρέχων.

[Θώς,] θωός.

[Θωύθ·] καὶ **[Θώθ,]** ὁ Ἑρμῆς.

[Θωυμάζω] καὶ **[Ἑθωύμαζε.]**

[Θωῦσσοντες:] ὕλακτοῦντες. Ὅμηρος· βαρύβρωμα θωῦσσοντες. καὶ **[Θωῦκτῆρ κύων,]** ὁ ὕλακτικός. καὶ **[Θώῤῥεν,]** ἀνεβόησε. Σοφοκλῆς· καὶ πληρὲς ἄτης ὥς διοπτεῦει στέγος, παίσας κάρα θώῤῥεν. καὶ θώῤῥεν, ἐκάλεσεν, ἐβόησεν.

[Θρᾶκες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται:] ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ. λέγει γάρ, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ γῇ ὁ πρεσβύτατος ἀκοντισθεὶς διὰ τοῦ στήθους ἀπώλετο· καὶ ἐντεῦθεν Ἵωσι καὶ Αἰολεῦσιν αἰνιγμα ἐγένετο· Θρᾶκες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται.

[Θρακία παρεύρεσις:] φασὶ τοὺς Θρᾶκας ἡττηθέντας ὑπὸ Βοιωτῶν παρὰ Κορώνειαν καὶ σπεισαμένους σπονδὰς πενθημέρους ἐπιθέσθαι νυκτὸς τοῖς Βοιωτοῖς καὶ τοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τοὺς δὲ ζωγρῆσαι. ἀγανακτούντων δὲ τῶν Βοιωτῶν, εἰπεῖν τοὺς Θρᾶκας, ὅτι τὰς ἡμέρας, οὐ τὰς νύκτας ἐσπείσαντο.

[Θρανεύσεται:] ἐκταθήσεται. θράνον γὰρ τὸ ὑποπόδιον, ὅπου τὰ δέρματα ἐκτείνεται. ἢ βύρσα σου θρανεύσεται. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι.

[Θρανίδιον:] εἶδος δίφρου.

[Θρανίον·] θρᾶνος καὶ θράνια, ταπεινά τινα διφρίδια καὶ ὑποπόδια δὲ λέγονται (καὶ ἢ παρὰ τῷ ποιητῇ θρῆνυς)· ἐφ' ᾧ ἱστάμενοι οἱ ἀπαγχόμενοι ἀρτῶσιν ἑαυτοὺς λακτίζοντες αὐτά. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· μία μὲν ἐστὶν ἀπὸ κάλῳ καὶ θρανίου. καὶ **[Θράνιος,]** δίφρος.

[Θρανίτης λεώς:] ἀντὶ τοῦ ὁ ναυτικός. ἐκ μέρους δὲ τὸ πᾶν εἶπε. τῶν γὰρ ἐρεττόντων οἱ μὲν ἄνω θρανῖται λέγονται, οἱ δὲ μέσοι ζυγῖται, οἱ δὲ κάτω θαλάμιοι.

[Θρανίτης:] ὁ πρὸς τὴν πρύμναν· ζυγίτης, ὁ μέσος· θαλάμιος, ὁ πρὸς τῇ πρῶρᾳ.

[Θρᾶνος:] ὑποπόδιον. ἔνθεν καὶ θρανίτης. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἀντὶ δὲ θράνους κεραμίου μόνου κεφαλὴν κατεαγότος. τουτέστι στάμνου.

[Θρασέας:] ὄνομα κύριον.

[Θρασέως:] τολμηρῶς.

[Θράσιον:] τόπος.

[Θρᾶξ.]

[Θρασκέας:] ὁ ἄνεμος.

[Θρασύμαχος,] Χαλκηδόνιος σοφιστής, τῆς ἐν Βιθυνία Χαλκηδόνος, ὃς πρῶτος περίοδον καὶ κῶλον κατέδειξε καὶ τὸν νῦν τῆς ῥητορικῆς τρόπον εἰσηγήσατο· μαθητὴς Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος. ἔγραψε Συμβουλευτικούς, Τέχνην ῥητορικὴν, Παίγνια, Ἀφορμὰς ῥητορικὰς. σχόλιον Μιχαὴλ μοναχοῦ τοῦ Νοσσαίτου. ἤνεγκε καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς πόλις φύσιν δεξιὰν εἰς μάθησιν· ἀλλ', ὥς ἔοικεν, οὐχ ὁ τόπος αἴτιος, ἀλλ' ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἤκμασαν οἱ μεγαλοφυέστατοι ἄνδρες. τὰ νῦν δὲ θυνησκοποῦσιν οἱ τῇδε καὶ λίνοις, καὶ ὀρμιαῖς προσανέχουσι, τὸν τε βίον ὄντες χειρογάστορες ὃς πολλὰ τῆς γνάθου χωρία ἐφημέριά τε φρονέουσιν, ὀλίγα ἢ οὐδὲν τῶν λόγων φροντίζοντες, ὧν ἀρχιερατεύειν ἔλαχε τῶν εἰς Τροιζῆνα βαδισάντων ὁ ἐξοχώτατος. ἴστωσαν οἱ τῆς παροιμίας εἰδήμονες. ζητεῖ τὴν παροιμίαν ἐν τῷ εἰς Τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν.

[Θρασύχειρ:] τολμηρός. Αἴλιος ὁ θρασύχειρ Ἄργους πρόμος τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος.

[Θρᾶττα:] Θρακικὴ δούλη, ἐκ Θράκης. Ἀριστοφάνης· Στρυμονόδωρου Θρᾶτταν. τουτέστι Θρακικὴν δούλην. λέγεται καὶ κοινῶς δούλη.

[Θράττειν:] ταράσσειν, ἐνοχλεῖν, νύσσειν, κινεῖν, δυσωπεῖσθαι καὶ ὑφορᾶσθαι. ὥστε μὴ θράττεσθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων.

[Θραυλοτέρας·] πῦρ ἐνέντες ταῖς πέτραις ὄξος ἐπεξέχεον, θραυλοτέρας ἐκ τούτου ποιησάντες.

[Θραύω·] αἰτιατικῇ.

[Θραυσάντυγες·] σκληρὲ δαῖμον, ὃ τύχαι θραυσάντυγες ἵππων ἐμῶν, ὃ Παλλάς, ὥς μ' ἀπώλεσας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

[Θραῦσις:] φθορά, ἥττα ἐν πολέμῳ, θάνατος, ἀρρωστία, συντριβή, πληγή. Δαβίδ· καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

[Θραυσθῆς:] ἐκπέσης.

[Θραῖξ:] ὁ Θρᾶξ.

[Θρέμματα.] καὶ **[Πολυθρέμματος,]** ὁ πολλὰ πρόβατα ἔχων. Αἰλιανός· οὐ γὰρ δεῦρο ἀφίγμαι ἐς τράπεζαν κεκυφέναι καὶ θρέμματος ἀλόγου δίκην παινεσθαι, καὶ ἀρχῶν τε καὶ τιμῶν κρεμᾶσθαι καὶ θαυμάζειν αὐτὰς καὶ τραπέζας καὶ σατράπας. οὐδέ μοι κάλλος ἀνθρώπινον δέλεάρ ἐστιν, οὐδὲ χρηματίζομαι.

[Θρέπτα:] τροφεῖα.

[Θρεπτική·] ζητεῖ ἐν τῷ γεννητικῇ.

[Θρεττανελώ:] ἦχος κιθάρας. Φιλόξενον γὰρ τὸν διθυραμβοποιὸν ἢ τραγωδιοδιδάσκαλόν φασι γράψαι τὸν ἔρωτα τοῦ Κύκλωπος, τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ. εἶτα κιθάρας ἦχον μιμούμενον ἐν τῷ ἐπιγράμματι τοῦτο εἰπεῖν τὸ ῥῆμα, θρεττανελώ. ἐκεῖ γὰρ εἰσάγει τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα καὶ ἐρεθίζοντα τὴν Γαλατείαν. ἐπεὶ οὖν ἔφη ὁ χορός, ὥς ἡδομαι, ἔφη καὶ ὁ οἰκέτης, κἀγὼ βουλήσομαι χορεύειν· καὶ ἅμα ἀναφωνεῖν τὸ μέλος ἐκεῖνο. ἡ γὰρ κιθάρα κρουομένη τοιοῦτον μέλος ποιεῖ, θρεττανελώ, θρεττανελώ.

[Θρέττε·] οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. ἀντὶ τοῦ τὸ θαρραλέον, καὶ ἀνδρεῖον, καὶ θρασύ. οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὃ σὺ διανοῇ.

[Θρέψας·] πῆξας, ἐπὶ γάλακτος. Ὅμηρος· ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος, καὶ **[Τροφή·]** ἡ πηγνύουσα τὸ σῶμα.

[Θρήϊκες·] οἱ Θρᾷκες, καὶ **[Θρηϊκίης, Θρηνακία·]** ἡ Σικελία.

[Θρηνεῖν ἐπώδās·] ἐπιφωνεῖν καὶ ἐπάδειν. Σοφοκλῆς· οὐ πρὸς ἱατροῦ σοφοῦ θρηνεῖν ἐπώδās πρὸς τομῶντι. τουτέστιν οὐκ ἔστιν ἱατροῦ σοφοῦ ἐπώδās χρῆσθαι τοῦ τραύματος ἤδη τομῆς δεομένου. καὶ ἐν Ποιμέσι· λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἔλκος οἶδά που χανόν.

[Θρήνους·] τοὺς παρ' ἡμῖν λεγομένους θρηνωδούς, διαλύσας Ὅμηρος τὴν σύνθεσιν θρήνους αὐτοὺς καλεῖ. βαρβαρικὸν δὲ τὸ θρηνεῖν. ἐπὶ Πατρόκλῳ γοῦν οὐ γίνεται.

[Θρηνώ σε·] κλαίω σε.

[Θρηῖνος·] ὑποπόδιον.

[Θρήξονος·] ὄνομα κύριον.

[Θρηῖσσα·] ἡ Θρακικὴ γυνή.

[Θρησκεύει·] αἰτιατικῇ. θεοσεβεῖ, ὑπηρετεῖ τοῖς θεοῖς. λέγεται γὰρ ὡς Ὀρφεὺς Θρᾷξ πρῶτος τεχνολογῆσαι τὰ Ἑλλήνων μυστήρια. καὶ τὸ τιμᾶν θεὸν θρησκεύειν ἐκάλεσαν, ὡς Θρακίας οὔσης τῆς εὐρέσεως, ἢ ἀπὸ τοῦ θεὸν δερκεύειν, ὃ ἔστιν ὁρᾶν.

[Θρησκεία·] ἡ λατρεία.

[Θρηῖσκος·] ἑτερόδοξος.

[Θρῖα·] τὰ φύλλα τῆς συκῆς, θρῖον ταρίχους οἷσε δεῦρο, παῖ, σαπρῶ. Ἀριστοφάνης, θρῖον ἔστι σκεύασμά τι παρ' Ἀθηναίοις, ὃ περιλαμβάνει ὕειον στέαρ καὶ ἐρίφειον καὶ σεμίδαλιν καὶ γάλα καὶ λεκιθώδους ὦμόν πρὸς τὸ πῆγνυσθαι· καὶ οὕτως εἰς φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον, ἡδιστον ἀπετέλει βρῶμα. οὕτω Δίδυμος, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἄλλη τις σκευασία θρῖον, ἐγκέφαλος μετὰ γάρου καὶ τυροῦ σκευαζόμενος καὶ ἐλιπτόμενος ἐν φύλλοις συκῆς καὶ ὀπτώμενος. ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων τὰ τεμάχη βαλλόμενα βαστάζονται, σαπρῶ δὲ ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ μὴ νέου. οὐ γὰρ θρῖα καὶ κἀνδύλον καὶ ἄμητας, μελί πηκτά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαιρέτα παρατίθησιν Ὅμηρος, καὶ Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἀπολέσασμι' ἂν ἐγκεφάλου θρῖω δύο, πρὸς τὸ σχῆμα φησὶ τοῦ ἐγκεφάλου. ἔστι γὰρ ὥσπερ θρῖα συγκεῖμενον, τουτέστι φύλλα συκῆς.

[Θριαί·] αἱ μαντικαὶ ψῆφοι, πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δὲ τε μάντιες ἄνδρες.

[Θριαμβεύσας·] αἰτιατικῇ, δημοσιεύσας.

[Θριαμβευτοῦ·] κατὰ Ῥωμαίους τοῦ τυραννοκτόνου Ἰνδοῦ.

[Θριαμβίδα] στολὴν ἡσθῆσθαι αὐτόν.

[Θρίαμβος·] ἐπίδειξις νίκης, πομπή, καὶ τὸ σεμνύνεσθαι· καὶ ἐπι. **[Θρίαμβος·]** ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῶν ἐπῶν τῶν πρώτων εἰς Διόνυσον γεγραμμένων ἐξ Ἰνδίας ἐπὶ ἄρματος τίγρεων ἐπανερχόμενον. λέγουσι γὰρ θρίασιν τὴν τῶν ποιητῶν μανίαν. ἢ ἀπὸ τοῦ θρῖα, τὰ φύλλα τῆς συκῆς ἀνακειμένης τῷ Διονύσῳ, καὶ ὅτι πρῶτον πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα συκῆς φύλλοις ἐκάλυπτον πάντα τὰ

ἐαυτῶν πρόσωπα καὶ δι' ἰάμβων ἐπέσκωπτον. ἀλλὰ καὶ οἱ στρατιῶται μιμούμενοι τοὺς ἐπὶ σκηνῆς τὰ ἐαυτῶν πρόσωπα φύλλοις συκῆς ἐν τῷ σκώπτειν καλύπτοντες σκώμματα εἰς τοὺς θριαμβεύοντας ἔλεγον. ἄλλως. ἐν τισὶ πόλεσιν, ὅταν ἦνθησαν αἱ συκαῖ, παῖδες περιαιροῦντες σὺν αὐτοῖς τοῖς θρίοις ἔπαιζον, προφερόμενοι ἰάμβια τετράμετρα. λέγεται δὲ καὶ Διόνυσος Θρίαμβος, διότι ἐπὶ θηρῶν, τουτέστιν ἐπὶ λεόντων, βέβηκεν, οἷον θηρίαμβος. ἢ ὅτι καὶ συκῆς ἐστὶν εὐρετής. ἢ ἀπὸ τοῦ θορεῖν· πηδητικὸς γάρ. λέγεται γὰρ καὶ θυστήριος ἀπὸ τοῦ θύειν, ὃ ἐστὶν ὀρμᾶν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ αἰωρούμενον θύσανον.

[Θριάσιον πεδίον. Θριδακίνη:] τὸ παρ' ἡμῖν μαῖούλιον. λέγεται καὶ θρίδαξ.

[Θριγκός:] τὸ περίφραγμα τοῦ οἴκου, στεφάνη, μικρὸν τειχίον, περίβολος. ἢ τῶν οἰκιῶν τὰ ἀνωτάτω. μεταφορικῶς ἀφ' ἡμῶν, διότι τὰ ἀνωτάτω σώματα ἡμῶν θριξὶ περιπέφρακται. ἐν Ἐπιγράμμασι· τάδε μοι θνητῶν θριγκοῖσιν ἀνῆψε σκυῖλα; λύσις ὀνείρου· θρίδα κας ἔσθειν σωμάτων δηλοῖ νόσον. ὅτι τῶν θριδάκων τὰ φύλλα φυλλεῖα λέγονται.

[Θρίναξ:] τὸ πτύον. ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντικόν. καὶ παλιουρόφορον χεῖρα θέρευς θρίνακα.

[Θρίναξ:] ἡ Σικελία.

[Θρίξ,] καὶ κλίνεται τριχός.

[Θριοβόλος:] ὁ ἀπὸ ψήφου μάντις.

[Θρῖον·] ὅτι δημὸς τὸ λίπος. δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωπτημένον. σκεύασμά τι μετὰ ἐγκεφάλου γινόμενον ἐν τοῖς θρίοις, τουτέστι τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς.

[Θριπηδέστατον:] ἀντὶ τοῦ βεβρωμένον καὶ διεφθαρμένον. ἢ ξύλα ἀπὸ θριπῶν βεβρωμένα, οἷς ἐσφράγιζον. θρίπες δὲ εἶδος σκωλήκων. θρίψ γὰρ ζῶόν ἐστι κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα. μέμνηται Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου.

[Θριπήδεστον] Ὑπερίδης τὴν Ἑλλάδα εἶπεν· ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένην. ἀπὸ τῶν ὑπὸ θριπῶν κατεδηδεσμένων ξύλων.

[Θρίσσα:] ὁ ἰχθύς.

[Θρόμβος,] εἰς τοσαύτην ἀγωνίαν συνεχώρησεν ἡ θεία φύσις τὴν ἀνθρωπεῖαν λαβεῖν, ὥς ἰδρῶσαι αἵματος θρόμβους. καὶ **[Θρόμβοι ἀλῶν,]** παχεῖς ἄλεις.

[Θρόνιον:] πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος.

[Θρόνος·] φησὶν ἡ γραφή· κεκάθικεν ἐπὶ θρόνου Δαβὶδ τὸ σπέρμα Ἰεχονίου. θρόνον δηλονότι τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα λέγων. καὶ

[Θρόνος ἀνομίας,] οἱ ἄδικοι κριταί.

[Θρόος:] ἡ φήμη. θροῦς δὲ ἐφοίτησε Πέρσαις, ὥς διώλοντο τῷ πνιγνρῷ αὐχμῷ.

[Θροῦς:] ἤχος, φωνή, ἄσημος λαλιά, θόρυβος. ὁ δὲ ὄχλος εἰς θροῦν καθίστατο, καὶ ἐθρήνουν. Ὅμηρος δὲ φησιν· οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος. καὶ αὖθις· θροῦν τινα ἤκουσαν τῶν πολεμίων, ὅποῖος ἂν γένοιτο ἄρτι κινουμένης στρατιάς. θροῦς οὖν κἀνταῦθα δ' ἐξάπτεται.

[Θρώσκει:] πηδᾷ. καὶ **[Θρωσμός,]** ὑψηλὸς τόπος βουνοειδής, ἀφ' οὗ ἐπικαταβαίνοντα θορεῖν, ὃ ἐστὶ θεάσασθαι· ἢ πηδησαι.

[Θρυαλεῖ:] λαλεῖ, κυκᾷ.

[Θρυαλλίζω:] ψιθυρίζω.

[Θρυαλλίς:] ἐσχάρα, λύχνος, ἀκτίς. ὁ σπινθήρ ὁ ἀπὸ τοῦ πυρός. καὶ βοτάνη πρὸς λύχνον ἀρμόζουσα. μέμνηται Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων. τουτέστι τῶν ἐλλυχνίων. ἢ ἀπὸ θρύου τὸ παλαιὸν τὰ ἐλλύχνια.

[Θρυαλλίς.] ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδα. διὰ τὰ ἐλλύχνια, ἀπορρήτου ὄντος καὶ δεινοῦ εἰσφέρειν θρυαλλίδα εἰς τὰς Ἀθήνας. ἡ δὲ αἰτία· τίνη τῶν τρόπων; αὕτη γὰρ ἐμπρήσειε τὸ νεώριον. ἐνθεῖς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιωτίας, ἄψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον δι' ὑδρορρόας βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν. τίφη ἢ καλουμένη σίλφη. ἔστι δὲ ζῶον κανθαρώδες. ὑδρορρόα δὲ δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται.

[Θρυλλίζω] καὶ **[Θρυλλῶ]** καὶ **[Ἐθρυλλίχθη. Θρυῖνη ψιάθω·]** καὶ διὰ τοῦτο γυμνωθέντα αὐτὸν καὶ θρυῖνη περιβληθέντα ψιάθω. καὶ **[Θρυλούμενον.]**

[Θρυῖλος:] ψιθυρισμός, ὁμιλία μὴ φανερώς γινομένη. ἡ γὰρ τῶν βαρβάρων ἐγχείρησις θρυῖλον οὐκ ἐνεποίησεν ἡμῖν. Σιμοκάτης φησί. καὶ πολὺς ἐγένετο τῶν ἀλίσκομένων ὁ θρυῖλος, καὶ

[Θρυλούμενα] καὶ **[Θρυλούμενον.]**

[Θρύπτεται·] δοτικῇ. μαλακίζεται, ἢ βλακεύεται, χαυνοῦται, ἢ ἀνακλᾶται. καὶ **[Ἄθρυπτος γυνή,]** ἡ μὴ μετέχουσα τῶν τοιούτων. ἡ δὲ ἦν ἀνδρόβιος καὶ ἄθρυπτος ἐς συμβίωσιν. καὶ αὖθις· τὴν καὶ ἅμα χρυσῶ καὶ ἀλουργίδι καὶ σὺν ἔρωτι θρυπτομένην, ἀπαλῆς Κύπριδος ἀβροτέρην, Λαῖδ' ἔχω.

[Θρύψις:] ἡ βλακεία. ἵνα καλλωπίσῃται καὶ θρύψει χρῆσται βαρβάρων. ἥστην δὲ καλῶ καὶ μεγάλω· ὥραϊος δὲ ὁ νέος, οὐ τεθρυμμένος μὴν, ἀλλὰ γεννικὸν ὄρων. καὶ Ἀριστοφάνης· ὃ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος ἔρνος, μέλιττα μούσης, Χαρίτων θρύμμα, τρυφῆς πρόσωπον, ἄνοιξον.

[Θρύψομαι:] σφόδρα τρυφήσω, σεμνυνοῦμαι, ἢ ἀντὶ τοῦ συντριβήσομαι. Ἀριστοφάνης· σήμερον ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐγὼ θρύψομαι.

[Θοία:] ζεῦγος ἡμιόνων.

[Θοιμάτιον:] τὸ ἱμάτιον. θοιματίου λαβόμενος χαῖρε, εἴπας, τὸ ὄνομα προσθείς. Ἀριστοφάνης· εἰ σωφρονεῖτε, θοιμάτιον λήψεσθ', ὅπως τῶν Ἑρμοκοπίδων μὴ τις ὑμᾶς ὀψεται. τουτέστιν εἰ μὴ περιβαλεῖσθε, ἀλλὰ φανερά ἔξετε αἰδοῖα, ἀκρωτηριάσει τις ὑμᾶς τῶν Ἑρμοκοπίδων.

[Θοινάω,] θοινῶ. καὶ **[Θοινᾶται,]** εὐωχεῖται.

[Θοινήτωρ:] ὁ κατεσθίων. ὦλεο γὰρ λοιμόν, ὅλης θοινήτορα χέρσου, πρὶν πατέρων νεαρᾷ σκῆπτρον ἐλεῖν παλάμα. περὶ Πτολεμαίου ὁ λόγος.

[Θοίνη:] τροφή, εὐωχία, κατάβρωμα. ὥς ἐπὶ θοίαν χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέου φάρυγγος. Δαμάσκιος· τοὺς πλουσίους οὐκ ἐν θοίνῃ ποιούμενος, οὐδὲ τὰ τούτων δῶρα προσιέμενος.

[Θοίνωνος], φρουράρχου Συρακουσίου.

[Θυάδες:] ὀρμητικοί.

[Θύαμις:] ὄνομα κύριον.

[Θυάτειρα:] ὄνομα τόπου. καὶ **[Θυατειρηνός,]** ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου. ὅτι Διοσκόριος Μυραῖος, γραμματικός, ὕπαρχος ἦν πόλεως καὶ πραιτωρίων, ὁ διδάξας τὰς θυγατέρας Λέοντος τοῦ βασιλέως ἐν Βυζαντίῳ.

[Θυγατριδῆ:] ἐγγόνῃ, τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ. καὶ **[Θυγατρίδης,]** ὁ τῆς θυγατρὸς παῖς.

[Θυέεσσι:] θυμιάμασιν.

[Θύελλα:] συστροφὴ ἀνέμου. καὶ πνεῦμα κατελθὼν ἐς τὸ πεδίον πολὺ θύελλάν τε καὶ στροβίλους ἤγειρεν, ὥστε τὸ καθεστηκὸς νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν. καὶ αὖθις Σοφοκλῆς· οὔτε ποντία θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότε χρόνῳ.

[Θυεῖα:] ἀγγεῖον, εἰς ὃ ἐμβάλλοντές τινα ἀρτύματα τρίβομεν καὶ λειοῦμεν. Ἀριστοφάνης· καὶ θυεῖαν ἐσπέρας ὑπερφυᾷ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο. καί, τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.

[Θύειν·] τὸ θύειν θεοῖς Χαλδαῖοι ἔθνος Περσικὸν πρότεροι ἐξεῦρον ἢ Κύπριοι.

[Θυηλαί:] κυρίως οἱ θύλακοι, εἰς οὓς τὰ θυμιάματα ἐμβάλλεται. λέγονται δὲ **[Θυηλαῖ]** αἱ ἀπαρχαί.

[Θυηπόλος:] ὁ θύων, ὁ ἱερεὺς. καὶ **[Θυηπόλαι. Θυηπολοῦσι:]** περιπολοῦσι, διὰ θυσιῶν ὑπισχνούμενοι θεοὺς ἐξιλάσκεσθαι.

[Θυία:] ἡ ἴγδις. σὺν δὲ θυίαν εὐπετρον καὶ τὰν κρειοδόκον σκαφίδα.

[Θυίδιον:] ἡ τριβαία.

[Θυῖνα·] ἐπὶ Ζήνωνος βασιλέως εὐρέθη ἐν Κύπρῳ τὸ λείψανον Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου, τοῦ συνεκδήμου Παύλου. ἔκειτο δὲ ἐπὶ τὸ στήθος Βαρνάβα τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, ἔχον πτυχία θυῖνα.

[Θυῖσκη. Θύλακος:] ἡ ἀρτοθήκη. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὥς ἄλφит' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ. θύλακοι καὶ σφῆνες καὶ ὑπεράλματα γυμνασίων εἶδη.

[Θυλήγματα:] πέμματα, ἀπαρχάς, ἄλφита, ἃ ἔμισγον οἶνῳ καὶ ἐλαίῳ, εἰς θυσίαν ἀναφέροντες.

[Θυμαλγέα:] λυπηρά.

[Θυμάλωπες:] ἡ καέντα ξύλα, ἡ σπινθῆρες, ἡ διακεκαυμένοι ἄνθρακες.

[Θυμάλωπες:] οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς θύψεως ἄνθρακες, οἱ ἡμίκαυτοι.

[Θυμαρέα:] τὴν τῇ ψυχῇ ἀρέσκουσιν. καὶ **[Θυμάρεια,]** ἡ ἀρέσκουσα.

[Θυμάρμενον:] τὸ τῇ ψυχῇ ἀρέσκον.

[Θύματα:] θυμιάματα. ἀπαρχαί, θυσίαι. Ἀριστοφάνης· τὰ θύματ' οὐδέν ἐστι πλὴν γένεια καὶ κέρατα. ἐπὶ τῶν ἱερείων τῶν μὴ ἐχόντων σάρκα. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θυμιάσαι τὸ θύειν. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ βοῦς σφάζειεν, ἐπὶ δὲ τοῦ ψαιστοῦ θυμιάσειεν.

[Θυμάτιον:] τὸ θῦμα.

[Θύμβρις:] ὄνομα τόπου, καὶ πεδίον τι.

[Θυμβρεπιδείπνου γαστρός:] τὰς θύμβρας δυναμένης δειπνεῖν. ἔστι δὲ βοτάνης εἶδος. ἀφ' οὗ δηλοῖ, ὅτι λάχανα μόνον τρωγούσης εὐτελεῖ. **[Θυμβροφάγον]** δὲ ἦτοι ἀγροικικὸν καὶ ἐλευθέριον· παρ' ὅσον οἱ ἐν ἀγρῷ διατρίβοντες ἀφελέστεροι καὶ ἐπιεικέστεροι. τὸ δὲ θύμβρον ἐν ἀγρῷ γίνεται.

ἔστι δὲ τοῦτο ἄγριον φυτὸν καὶ δριμύ. θυμβροφάγον οὖν ἀντὶ τοῦ πικρὸν καὶ δριμὺν κατὰ τῶν ἐχθρῶν. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ δριμὺ καὶ ἰλαρόν. τινὲς δὲ φασὶ τῷ θύμῳ εἶναι παραπλήσιον.

[Θυμαιτάδαι:] δῆμος Ἰπποθοωντίδος, ἀπὸ Θυμοίτου τοῦ ἥρωος.

[Θυμέλη:] ὁ βωμός. ἀπὸ τοῦ θύειν. ὁ δὲ Ἀθήνας λήξας καὶ πολέμου καὶ θυμέλας ἔθετο.

[Θυμέλη:] ἡ αὐλητική. πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθελῶς βλαισὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμαν. Προκόπιος· μητρὸς δὲ τῶν τινος ἐν θυμέλῃ πεπορνευμένων.

[Θυμελικοί:] οἱ ἐν ὑποκρίσει τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενοι.

[Θυμήνας:] χολωθείς.

[Θυμηδία:] τέρψις, τρυφή, εὐφρασία. καὶ **[Θυμηδούμενοι.]** οἱ δὲ ὑπὸ συρίγγων καὶ αὐλῶν θυμηδούμενοι μετὰ παίδων καὶ γυναικῶν πρὸς θυμηδίας ἦσαν.

[Θυμῆρες:] καταθύμιον.

[Θυμηρέστερον:] ἡδύτερον.

[Θύμηρις, Θυμήτιον:] τὸ μικρὸν θῦμα καὶ εὐτελές. λύσις ὀνείρου· εἰ θυμῷ σέ τις, πικρὸν τὸ ὄναρ πέλει.

[Θυμικόν:] ὀργίλον.

[Θυμιωμένος:] ἀρωματιζόμενος.

[Θυμιτίδων ἀλῶν:] οἶον μετὰ θύμου τετριμμένων. Ἀριστοφάνης· περιδου μοι περὶ θυμιτίδων ἀλῶν.

[Θυμοβαρής:] τὴν ψυχὴν ἀλγυνομένη· σῆμα παρ' Αἰάντειον ἐπιρροιτηῖσιν ἀκταῖς θυμοβαρὲς ἀρετὰ μύρομαι ἐζομένα.

[Θυμοβόρος:] ἡ τὴν ψυχὴν διαφθείρουσα.

[Θυμολέων:] θυμώδης τὴν ψυχὴν.

[Θυμομαχοῦντες:] ἀλγυνόμενοι τὴν ψυχὴν. Πολύβιος· οἱ δὲ τὰ μὲν ἀπαλγοῦντες ταῖς ἐλπίσι, τὰ δὲ θυμομαχοῦντες, ἐπὶ τινὰ παράστασιν κατήντησαν.

[Θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες:] ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι μαχόμεθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες.

[Θύμος:] εὐτελὲς βοτάνη. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταῦτὸν θύμον φαγόντε. ἀντὶ τοῦ τῆς αὐτῆς πενίας μετασχόντες· θύμος γὰρ εὐτελὲς βοτάνη. οὐδετέρως τὸ θύμον, βραχυπαράληκτον. παρῳδῆται δὲ ἐκ τῶν Ἡσιόδου· οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ. ἀντὶ τοῦ δίκαιοι, τὰ εὐτελεῖ θέλοντες ἐσθίειν, διὰ τὸ μὴ ἐθέλῃν ἀδικεῖν. ἅμα δὲ καὶ τὸ τραχὺ τῆς γῆς διαβάλλει.

[Θυμός:] ἐπιθυμία καὶ θυμός ἐστιν ὀρεκτικαὶ δυνάμεις τῆς ψυχῆς. διαφέρει δὲ θυμὸς καὶ ἐπιθυμία. ζητήσῃε δ' ἂν τις, τὸ πῶς; τί γάρ; οὐχὶ καὶ ὁ θυμούμενος ἐπιθυμεῖ τοῦ ἀντιλυπῆσαι τὸν προλυπήσαντα; τί δέ; οὐχὶ καὶ ὁ λόγος ἐπιθυμεῖ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν θεωρημάτων; καὶ λέγομεν πρὸς τοῦτο, ὅτι ἐστὶν ἐπιθυμία καὶ κοινότερον λεγομένη καὶ ἰδικώτερον· ὥσπερ ἡ διάθεσις λέγεται καὶ κοινῶς ἐπὶ τῆς ἕξεως, λέγεται καὶ ἰδικῶς, ἡ ἀντιδιαστελλομένη πρὸς τὴν ἕξιν, οὕτω καὶ ἡ ἐπιθυμία λέγεται καὶ κοινῶς ἐπὶ πασῶν τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς· λέγεται καὶ ἰδικώτερον ἡ

ἀντιδιαστελλομένη πρὸς τὸν θυμόν. ὁ δὲ ὀριζόμενος τὸν θυμόν ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως, οὐ φυσικῶς, ἀλλὰ διαλεκτικῶς ὥρισάτο· οὐ γὰρ τὴν οὐσίαν τοῦ θυμοῦ ἐδήλωσεν, ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ θυμοῦ ἔχει τὸ εἶναι ἀποτεμῶν ὥρισάτο, ἐξ οὗ οὐδὲ τὰ παρακολουθοῦντα τοῦ θυμοῦ ὀρίσαιμεν ἄν, ὥσπερ ἐκ τοῦ λέγοντος τὴν ὀργὴν ζέσιν εἶναι τοῦ περικαρδίου αἵματος δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως. οὕτω γὰρ καὶ τὰ παρακολουθοῦντα γνώριμα ποιεῖ, ὅτι παλμός τις τῆς καρδίας παρακολουθεῖ τοῖς ὀργιζομένοις, καὶ ὅτι θερμότης γίνεται περὶ ἐκεῖνα τὰ μέρη· ὅτι ἐρυθαίνονται οἱ ὀργιζόμενοι. τοῦτο δὲ διὰ τὴν τοῦ αἵματος κίνησιν. ὅτι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ὅσα τοῦ συναμφοτέρου, οὐδὲ ἐπινοίᾳ δύναται χωρισθῆναι. ἐπειδὴ ὁ θυμός ἐστιν ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἐν τῷ ἐζωωμένῳ σώματι· οἷον τοῦ μὲν λόγου ἐπιτρέποντος τῷ πνεύματι τὴν ὄρεξιν, τοῦ δὲ πνεύματος τῇ ὀρέξει κινουontos τὸ περικάρδιον αἷμα τοῦ ζώου, ὥσπερ ἔχει ἐπὶ βασιλέως καὶ στρατηγοῦ καὶ στρατοῦ. ὁ μὲν γὰρ βασιλεὺς ἐπιτρέπει τῷ στρατηγῷ ἀμύνασθαι τοῦσδε τινάς, ὁ δὲ στρατηγὸς κινεῖ τοὺς στρατιώτας, οἱ δὲ ἀμύνονται. ὁ μὲν οὖν ἐν τῷ λόγῳ οὐκ ἔστιν ἀχώριστος τοῦ ζώου (οὗτος γὰρ χωριστὸς παντὸς σώματος)· ὁ δὲ ἐν τῷ πνεύματι, εἰ μὴ παντὸς χωριστός, ἀλλ' οὖν τοῦ γεώδους χωριστὸς σώματος. ὁ δὲ τρίτος, τουτέστιν ἡ ζέσις τοῦ περικαρδίου αἵματος, ἀχώριστός ἐστι τούτου τοῦ ἐζωωμένου σώματος.

[Θυμὸς ἐπταβόειος:] ὁ μέγας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος τοῦ Αἴαντος. Κρέων Οἰδίποδι· θυμοῦ γὰρ οὐδέν ἐστιν ἄλλο γῆρας πλὴν θανεῖν. θανόντων δ' οὐδέν ἄλγος ἄπτεται. οἷον οὐκ ἔστι θυμοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα. οὐ καταγηράσκει τὸ ὦμόν τοῦ θυμοῦ, εἰ μὴ ἐξέλθοι τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος· ἀδύνατον γὰρ ἐστὶν ὄντα ἄνθρωπον μὴ θυμῷ χρήσασθαι. τοῦτο καὶ παροιμιακῶς λέγεται, ὅτι ὁ θυμὸς ἔσχατον γηράσκει. λέγεται δὲ διὰ τοὺς πρεσβυτέρους· ὅσον γηράσκουσι, τὸν θυμόν ἐρρωμενέστερον ἔχουσι. καὶ Ἀλκαῖος ὡς λεγομένου κατὰ τὸ κοινὸν αὐτοῦ μιμνήσκεται.

[Θυμὸς ὀργῆς:] ὁ μὲν γὰρ θυμὸς ὀξύς καὶ ὀλιγοχρόνιος· ἡ δὲ ὀργὴ βραδυτέρα μὲν, μονιμωτέρα δέ. θυμόν τοίνυν ὀργῆς τὴν ἐπίμονον ἐκάλεσε τιμωρίαν. θυμόν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν ἐπὶ θεοῦ τὰς πικρὰς τιμωρίας καλεῖ· οὐ γὰρ φύσιν οὐδὲ προαίρεσιν φησιν.

[Θυμοσοφικώτατος:] Ἀριστοφάνης· εἶτ' Ἀριφράδην, πολὺ τι θυμοσοφικώτατον, ὄντιν' ἀποτ' ὥμοσε μαθόντα παρὰ μηδενός, ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως αὐτόματον ἐκμαθεῖν γλωττοποιεῖν, εἰς τὰ πορνεῖα εἰσιόνθ' ἐκάστοτε.

[Θυμόσοφος:] εὐμαθής, φυσικός, εὐφυής. ἐκ τοῦ ἰδίου θυμοῦ σοφός, καὶ οὐκ ἐκ μαθήσεως. τοὺς οὖν ἐκ φύσεως ὀξυμαθεῖς οὕτως ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀμέλει, δίδασκε· θυμόσοφός ἐστι φύσει.

[Θυμοφθόρα:] τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα.

[Θυμοίτης:] ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς. καὶ **[Θυμοιτάδαι.]** οὕτως ἐκωμωδοῦντο οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δραχαρνεῦ.

[Θυννάζοντες:] ἀντὶ τοῦ κατακεντοῦντες. τοὺς γὰρ μεγάλους θύννους τριόδοις ἐλάμβανον.

[Θύννεια] θερμὰ καταφαγόν, κᾶτ' ἐπιπιὼν ἄκρατον οἴνου χοᾶ, κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.

[Θυννίζω] καὶ **[Ἀποθυννίζω:]** τὸ ἀποπέμποιμαι, καὶ παραλογίζομαι.

[Θυννοσκόπος:] καθάπερ τὸν θυννοσκόπον εἰσιόντες εἰς τὸ δίκτυον οὐ λανθάνουσιν οἱ θύννοι, οὕτως οὐ λανθάνουσι τὸν Κλέωνα τῆς πόλεως ἐπιβαίνοντες οἱ τοὺς φόρους φέροντες. προαρπάζει

οὖν τούτους, δέον τὴν πόλιν λαμβάνειν τούτους. ὄνειδίζει οὖν αὐτῷ, ὅτι τὰ δημόσια νοσφίζεται χρήματα. ἅμα δὲ καὶ εἰς ὀψοφαγίαν αὐτὸν διαβάλλει. Ἀριστοφάνης· ἡ βωμολόχοις ἔπεσι χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν, ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει ἢ προδίδωσι φρούριον ἢ τάπῳρητ' ἀποπέμψει ἐξ Αἰγίνης Θωρυκίων ἄν, εἰκοστολόγος.

[Θυννοσκοπῶν:] Ἀριστοφάνης. ἐπεὶ οἱ θυννοσκόποι ἐφ' ὕψους ἰστάμενοι τὴν κατασκοπὴν τῶν εἰσιόντων θύννων εἰς τὰ δίκτυα ποιοῦνται. καὶ αὖθις· ἄνθρωπος οὐκ ἔχων εἰπεῖν ὄνομα πάππου, ἀλλ' οὐδὲ πατρός φασι πλὴν ὅσον, ἀπὸ θυννοσκοπείου ἐπὶ τὴν ἡγεμονικὴν ἀπὴν ἄλαμενος.

[Θύννοι:] ὄνομα ἔθνους.

[Θύνων:] ὀρμῶν.

[Θύνωνος:]

[Θυόεν:] εὐῶδες. καὶ λιπαραὶ θυόεν ἄσθμα πνέουσι κόμαι.

[Θυόεις:] ὁ τεθυμιαμένος.

[Θύον.] ἐφορολόγουν οἱ Ῥόδιοι τοὺς βασιλεῖς. Μασσάνας μὲν γὰρ ἀπέστειλεν αὐτοῖς ἐλέφαντος λ' τάλαντα, θύου δὲ ν' πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀγαλμάτων, ὧν ἦσαν ἐψηφισμένοι κατασκευάζειν.

[Θυοσκόος:] ἱερεύς.

[Θυοσκόπος:] ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευόμενος.

[Θύω·] δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ· θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης.

[Θυῶδες:] τεθυμιαμένον. Ἥρη τιμήεσσα, Λακώνιον ἢ τὸ θυῶδες πολλάκις οὐρανόθεν νισομένη καθορᾷ. καὶ **[Θυῶδης]** ὁ τεθυμιαμένος.

[Θυωμάτων:] θύματα μύρων, ἀρώματα θυμιαμάτων.

[Θυώνη:] ἡ Σεμέλη. παρὰ τὸ θύειν, ὃ ἐστὶν ὀρμᾶν.

[Θυωρός:] κυρίως ἡ ἱερὰ τράπεζα. ἔλεγε Φερεκύδης, ὅτι οἱ θεοὶ τὴν τράπεζαν θυωρὸν καλοῦσιν.

[Θύραζε:] ἔξω τῆς θύρας. **[Θύραζε Κᾶρες, οὐκ ἔτ' Ἀνθεστήρια.]** οἱ μὲν διὰ πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρησθαι φασιν, ὥς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων. τῆς οὖν ἐορτῆς τελεσθείσης λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτούς, θύραζε Κᾶρες, οὐκ ἔτ' Ἀνθεστήρια. τινὲς δὲ οὕτως τὴν παροιμίαν φασί· θύραζε κῆρες, οὐκ ἔνι Ἀνθεστήρια. ὥς κατὰ τὴν πόλιν τοῖς Ἀνθεστηρίοις τῶν ψυχῶν περιερχομένων.

[Θύραθεν:] ἔξωθεν, ἐγγύς. ἦν δὲ ἡ μανία οὐ θύραθεν, ἀλλ' ἐνδοθεν ἐλύσσα καὶ ἐμαίνετο ἀνὴρ φύσει πονηρὸς καὶ ἐξουσίαν ἔχων.

[Θύρασιν·] Ἀριστοφάνης. ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δῆ. ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐτοίμου ἐστὶ παρεσκευασμένος.

[Θυραυλεῖν:] πλανᾶσθαι κατὰ τὴν χώραν, ἢ παρὰ ταῖς θύραις αὐλίζεσθαι, ὅπερ ἐστὶ καθεύδεσθαι καὶ προσεδρεύειν. ὥς ἂν θηρώσης κόρης καὶ θυραυλούσης, τρεφομένη μὲν ὄμβροις, τινασσομένη δὲ ἀνέμοις κόμη πολλὴ ἦν καὶ βαθεῖα.

[Θυργωνίδαι:] δῆμος Πτολεμαῖδος φυλῆς.

[Θυραῖος:] ξένος, ὁ ἔξω τῆς θύρας. **[Θυρεὸς]** δὲ τὸ ὄπλον.

[Θύραι οὐρανοῦ:] ἡ ἄνωθεν χορηγία. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ταμιείων. Δαβίδ· καὶ θύρας οὐρανοῦ ἠγέωξε.

[Θυρεός:] ὄπλον. τὸ παρ' ἡμῖν σκουτάριον. καὶ **[Θυρεοφόροι,]** οἱ θυρεοὺς ἔχοντες· οἱ δὲ ἀπλῶς δορατοφόροι. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὀκτὼ τοὶ θυρεοὺς, ὀκτὼ κράνη, ὀκτὼ ὑφαντοὺς θώρηκας.

[Θυρεπανοίκτης:] Κράτης ὁ Θηβαῖος. ἐκλήθη δ' οὕτω διὰ τὸ ἐπεισιέναι εἰς πάντα, οὐπὲρ ἐβούλετο, οἶκον.

[Θύρετρα:] θυρώματα, ἢ ἀραιόθυρα.

[Θυρηβόλος:] ὁ τέκτων.

[Θύρηφιν:] ἔξωθεν, ἔξω.

[Θυρίς,] θυρίδος. καὶ **[Θυριώτης,]** ὁ ἔξω τῆς θύρας. καὶ

[Θύριον,] ἡ θύρα.

[Θυροκοπεῖται.] καὶ **[Θυροκόπος,]** ὁ τὴν θύραν κόπτων. ὅτι Ἀριστομένης, ὁ Ἀθηναῖος, θυροποιὸς ἐπεκλήθη.

[Θυρωρός:] ὁ φύλαξ τῆς θύρας. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς.

[Θύρσος:] βακχικὴ ράβδος. ἢ λαμπάς, ἣν ἐβάσταζον εἰς τιμὴν τῷ Διονύσῳ. ἐν Ἐπιγράμμασι· Πανὶ Βίτων χίμαρον, Νύμφαις ρόδα, θύρσα Λυαίῳ, τρισσὸν ὑπ' εὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φοίβαις. καὶ αὖθις· καὶ θύρσου χλοερὸν κωνοφόρον κάμακα.

[Θυσανόεσσα:] κροσσοὺς ἔχουσα.

[Θυσάνοις:] κορύμβοις, κροσσοῖς. εὐθύσανον ζώνην τοι ὁμοῦ καὶ τόνδε κύπασσιν· Ἀτθίς παρθενίων θῆκεν ὑπερθε θυρῶν.

[Θῦσαι:] τὸ σφάζειν, καὶ τὸ θυμιᾶσαι παρὰ Ὀμήρῳ.

[Θῦσον·] ὅτι ἐξ θυσίαι ἐξ ἐμπύχων ἐθύοντο, προβάτου, υἱός, αἰγός, βοός, ὄρνιθος, χηνός· ἐθύετο ἔβδομος ὁ ἐξ ἀλεύρου. καὶ ζήτει ἐν τῷ βοῦς ἔβδομος.

[Θύσθλα:] αἱ κράδα αἱ βακχικαί, ἣτοι συκῆς φύλλα. ἔνιοι δὲ τὰ ἐπιφερόμενα τοῖς βωμοῖς. οἱ δὲ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου, ἢ κισσούς, ἢ κλάδους, ράβδους, νάρθηκας, θύματα, στεφανώματα, χοάς.

[Θυσία·] τῶν θυσιῶν αἱ μὲν δωροφορικαί, αἱ δὲ ἀπολυτρωτικαί, αἱ δὲ διαλλακτικαί, αἱ δὲ ἀποπληστικαί.

[Θύσκη:] ἡ σκάφη.

[Θυστήριον:] τὸ ὀρμητήριον.

[Θύστιον:] πόλις τῆς Αἰτωλίας. τινὲς δὲ Θύτιον, ἄνευ τοῦ σ.

[Θυτηρίοις:] θυμιατηρίοις.

[Θύψις] καὶ **[Θύψαι,]** ἐπικάῃσαι. καὶ θυμάλωπες, οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς θύψεως ἄνθρακες, οἱ ἡμίκαιτοι.

[Καβάδης:] ὄνομα κύριον.

[Καββαλίσ:] ὁ καταβαλὼν. οἶον ἀπὸ κάπης ἄλις ἐσθίων. κλίνεται δὲ καββαλῖνος. ἔγκειται δὲ ἡ κάπη καὶ τὸ ἄλις. περίττωμα γάρ ἐστι τῶν ἀπὸ κάπης ἐσθιόντων ἀλόγων.

[Καββαλὼν:] ὁ καταβαλὼν. Ἀμειψίας Μοιχοῖς· καὶ σὺ μὲν ἦλθες κάββαλες τριώβολον.

[Κάβαξ:] πανοῦργος.

[Κάβαισος:] ἄπληστος. κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν. καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς πίθον.

[Καβειρῶν] πόλις. καὶ **[Κάβειροι,]** ὄνομα ἔθνους. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονας.

[Καβησός:] πόλις. καὶ **[Καβησόθεν,]** ἀπὸ Καβησοῦ πόλεως.

[Κάβος:] εἶδος μέτρου. καὶ παροιμία, **[Κάβου κάβος. Καβύλη:]** χώρα τῆς Θράκης, ἰδρυμένη πρὸς τῷ Τάξῳ ποταμῷ, κατὰ μέσον τῆς Θράκης.

[Κάγκανον:] ξηρόν.

[Καγχάζει:] ἀθρόως γελᾷ. Εὐνάπιος· οἱ δὲ Οὔννοι πλατὺ καγχάσαντες ὥχοντο. καὶ Σοφοκλῆς· πάντων καγχάζοντων γλώσσαις. τουτέστι βλασφημούντων. ὁ δὲ κατὰ θυμὸν ἐνεκάγχασεν, ἡγανάκτει δὲ πρὸς τὸν ἀέρα καὶ συνεχῶς ἐβρυχᾷτο. καὶ **[Καγχασμός,]** ὁ ἔκχυτος γέλως.

[Κάγχρυ:] τὰς κριθάς. καὶ **[Καγχρυδίας ἄρτος. Κάγχρυς]** οὖν τὰς ἀληλεσμένας κριθάς.

[Κάδης:] ἀγιασμός. καὶ συσσεῖσει κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.

[Καδίσκος:] ἀγγεῖον τι, εἰς ὃ ἐψηφοφόρουν οἱ δικασταί, οὕτως ἐκαλεῖτο. Φρύνιχος Μούσαις· ἰδού, δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι, ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδὶ.

[Καδμεία:] ἡ τῶν Θηβαίων ἀκρόπολις.

[Καδμεία γυνή] καὶ Καδμεία νίκη, διὰ διφθόγγου· Καδμία δὲ χώρα διὰ τοῦ ι. οἱ δὲ καὶ τοῦτο διὰ διφθόγγου γράφουσι.

[Καδμεία νίκη:] λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ νικόντων. οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι Θηβαῖοι νικήσαντες ὕστερον ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἠττήθησαν· οἱ δὲ ὅτι Οἰδίπους τὸ αἶνιγμα λύσας ἔπαθλον τὴν μητέρα ἔγημε. τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν. ὥς δὲ αὐτὸς ὁ τὰ περὶ Θηβῶν συντάξας, ὅτι Κάδμος ἀνελὼν τὸν τὴν Ἀρείαν κρήνην τηροῦντα δράκοντα ἐθήτευσεν Ἀρεῖ ὀκτὼ ἔτη.

[Καδμεία νίκη:] ἀποδιδόασιν τὴν ἐπὶ τῆς ἀλυσιτελοῦς νίκης· ἐπεὶ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες ἀμφοτέρω ἀπώλοντο. ἔτεροι δὲ φασιν αὐτὴν λέγεσθαι ἐπὶ τῶν νικόντων μὲν τοὺς πολεμίους, πλείονας δὲ τῶν οἰκείων ἀποβαλλόντων.

[Καδμεῖος:] ὁ Θηβαῖος.

[Καδμεῖωνος. Κάδμος:] ὁ Μιλήσιος, εὐρετὴς τῶν γραμμάτων. ἐν ἐπιγράμματι Ζήνωνος· εἰ δὲ πάτρα Φοίνισσα, τίς ὁ φθόνος; ὃν καὶ ὁ Κάδμος κεῖνος, ἀφ' οὗ γραπτὰν Ἑλλάδα ἔχει σελίδα.

[Κάδμος,] Πανδίωνος, Μιλήσιος, ἱστορικός, ὃς πρῶτος κατὰ τινος συγγραφὴν ἔγραψε καταλογάδην, μικρῷ νεώτερος Ὀρφέως. συνέταξε δὲ κτίσιν Μιλήτου καὶ τῆς ὅλης Ἰωνίας ἐν βιβλίῳ δ'. ὅτι τὸν Κάδμον φασὶ πρῶτον ἐς τὴν Ἑλλάδα κομίσαι τὰ γράμματα, ἅπερ πρῶτοι Φοίνικες ἐφεῦρον.

[Κάδμος,] Ἀρχελάου, Μιλήσιος, ἱστορικός νεώτερος. τινὲς δὲ Λυκῖνον Κάδμον ἀνέγραψαν. ἴσως οὖν ἐστὶν ἕτερος. ἔγραφε δὲ ταῦτα· Λύσιν ἐρωτικῶν παθῶν ἐν βιβλίῳ δ', Ἀττικὰς ἱστορίας ις'.

[Κάδος:] μέτρον οίνηρόν. τρισσῶν οἰνοπέδων τρισσοὺς ἱερώσατο τούσδε ἐμπλήσας οἴνου πρωτοχύτοιο κάδους. ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Καδουῖας:] βασιλεὺς Σκυθῶν.

[Κάειρα:] πόλις καὶ ὄνομα κύριον.

[Καῖν:] ὁ τοῦ Ἄβελ ἀδελφός, ὃς πλεονέκτης ἦν· ὁ δὲ Ἄβελ δικαιοσύνης ἐπεμελεῖτο. καὶ ὁ Καῖν κτείνας τὸν Ἄβελ ἔκρυψε τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, λαθεῖν ἐντεῦθεν οἰόμενος. καὶ μετὰ τὴν καταδίκην χειρόνως ἐβίω, ἄρπαξ καὶ πλεονέκτης γενόμενος μέτρα καὶ στάθμια καὶ ὅρους γῆς ἐπενόησε, καὶ πόλιν κτίσας εἰς ἐν συνελθεῖν τοὺς οἰκείους ἠνάγκασε, καὶ οἱ ἐκ γένους αὐτοῦ εἰς πολέμους ἑαυτοὺς ἀπησχόλουν. ὅτι εἰρηταί τισιν, ὡς ὁ Καῖν ἐκ τῆς τοῦ Διαβόλου σπορᾶς ἐγένετο καὶ μισήσας τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν Ἄβελ τοῦτον ἀνεῖλεν. εἴρηται δὲ περὶ τούτου καὶ χρήσις τοῦ κυρίου ἐν τοῖς εὐαγγελίοις πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· ὑμεῖς τέκνα ἐστέ τοῦ Διαβόλου. ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνος ἐστίν, ὡς καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. τί δηλοῖ τό, πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καῖν ἐπτά ἐκδικούμενα παραλύσει; τοιαύτην ἔχει τὴν λύσιν· ἕκαστος τῷ ἑαυτοῦ ἁμαρτήματι ἀποθάνειται· ὁ δὲ φόνου κατάρξας καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦ ἁμαρτήματος ὑφηγητὴς γενόμενος ἐπταπλασίως τιμωρηθήσεται, τουτέστι πολλαπλασίως. σύνηθες γὰρ τῇ γραφῇ τῷ ἀριθμῷ τούτῳ ἀπροσδιορίστως κεχρησθαι, καὶ ἐστὶν ἀδιορίστου πλήθους σημαντικόν, ὡς τό, ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπταπλασίονα. καί, ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἐπτά. καί, οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως ἐβδομηκοντάκις ἐπτά. τὸ μὲν γὰρ τελευτῆσαι τῶν ἐν βίῳ πονηρῶν ἐπάγει τὴν ἀνάπαυσιν, τὸ δὲ ζῆν ἐν φόβῳ καὶ λύπῃ μυρίους ἐπάγει τοὺς ἐν συναισθήσει θανάτους. τρέμων οὖν καὶ στένων ὁ Καῖν ὥσπερ δαίμονι κάτοχος ἐν ἐπιληψίᾳ πάντα τὸν βίον αὐτοῦ διῆγε, τοῦτο πρὸς τὸ μὴ ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τινος λαβὼν τὸ σημεῖον. ἐκδικούμενα δέ, εἴτε τὰ παρὰ τῷ Καῖν ἡμαρτημένα λέγοις, εὐρήσεις ἐπτά· εἴτε παρὰ θεοῦ ἐπ' αὐτῷ ῥηθέντα, οὐδ' οὕτως ἀποτεύξη τῆς ἐννοίας. ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρὰ τοῦ Καῖν τετολημμένοις πρῶτον ἁμάρτημα φθόνος ἐπὶ τῇ προτιμήσει Ἄβελ. δεύτερον δόλος, μεθ' οὗ διελέχθη τῷ ἀδελφῷ εἰπὼν, διέλθωμεν εἰς τὸ πεδῖον. τρίτον φόνος, προσθήκη τοῦ κακοῦ. τέταρτον, ὅτι καὶ ἀδελφοῦ φόνος. πέμπτον, ὅτι καὶ πρῶτος φονεὺς πονηρὸν ὑπόδειγμα τῷ βίῳ καταλιπὼν. ἕκτον, ὅτι γονεῦσι πένθος ἐνεποίησεν. ἑβδομον, ὅτι θεὸν ἐψεύσατο εἰπὼν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἀδελφόν. αἱ δὲ εἰς κόλασιν αὐτῷ παρὰ τῆς θείας δίκης τιμωρίαι εἰσὶν αὗται. πρώτη κόλασις· ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἀπὸ σοῦ. δευτέρα· ἐργᾶ τὴν γῆν. τρίτη· καὶ οὐ προσθήσει δοῦναί σοι τὴν ἰσχὺν αὐτῆς. τετάρτη μετὰ τῆς πέμπτης συνεζευγμένη μᾶστιξ· στένων καὶ τρέμων ἔση ἐπὶ τῆς γῆς. ἕκτη, ἣν αὐτὸς ἀπεκάλυψεν ὁ Καῖν εἰπὼν· εἰ ἐκβαλεῖς με νῦν ἀπὸ σου, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι. ἡ βαρυτάτη κόλασις ὁ ἀπὸ τοῦ θεοῦ χωρισμὸς τοῖς σωφρονοῦσιν. ἐβδόμη τὸ μὴ κρύπτεσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ σημείῳ προδήλῳ πᾶσι προκεκηρύχθαι διὰ τοῦ στεναγμοῦ καὶ τοῦ τρόμου. πᾶς οὖν, φησὶν, ὁ νῦν τὸν κατὰ σοῦ φόνον ἀποτολήσας, κακῶν σε τῶν κατὰ τὸν παρόντα βίον ἀπαλλάξας τὴν κατὰ σοῦ παραλύσει τιμωρίαν· διό φησι· καὶ ἔθετο ὁ κύριος σημεῖον τῷ Καῖν τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὐρίσκοντα αὐτόν.

[Καθαγιάζεται:] ἀφιερῶται.

[Καθαγίσω:] καύσω, καθιερώσω.

[Καθαλάμενος:] καταπηδήσας. ὁ δὲ καθαλάμενος ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ τὸ ξίφος ἐλκύσας παίει αὐτόν.

[Κάθαμμα λύεις:] ἐπὶ τῶν δύσλυτόν τι λύειν ἐπιχειρούντων. ἀπὸ τῆς ἀμάξης Μίδου. λόγιον γὰρ τοῖς Φρυξίν ἐκπεπτῶκει, τῆς κομισάσης τὸν Μίδαν ἀμάξης εἴ τις ἐπιλύσειε τὸν δεσμόν, τοῦτον τῆς Ἀσίας ἄρξιν. Ἀλέξανδρος δὲ ἔλυσε.

[Καθάπαξ:] παντελῶς. συλλήβδην. λέγεται καὶ καθάπαν. καθάπαν γε μὴν αὐτοὺς ἐκπολεμεῖν οὐκ ἔδοξεν.

[Καθαπτός:] ἐνδεδυμένος. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· νεβρῶν δοραῖς καθαπτός. ὡς ταρακτός. τὸ δὲ ἑτέρως λεγόμενον δηλοῖ τὸ οἶον καθάπτεσθαι.

[Καθαρίζω·] αἰτιατικῇ.

[Καθῶραι. Κάθαρμα:] οὐ φθείρη κάθαρμα, εἶπε, καὶ ἐκποδῶν ἡμῖν ἄπει· Ἀριστοφάνης φησίν. ὑπὲρ δὲ καθαρμοῦ πόλεως ἀνήρουν ἐστολισμένον τινά, ὃν ἐκάλουν κάθαρμα. κᾶτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ σκανδάληθρ' ἰστάς ἐπῶν. διχῶς ἀναγινώσκεται· ὑφ' ἑν, καὶ πάλιν ἀπόστροφος ἐν τῷ ρ, ἵνα ἦ, σκανδάληθρ' ἰστάς ἐπῶν. οἱ δὲ ὑφ' ἑν ἀναγινώσκοντες ἐξηγοῦνται οὕτως· ἡ μὲν λέξις πεποιήται παρὰ τὰ πέταυρα τῶν παγίδων, ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν. ὁ δὲ νοῦς· ἀνελκύσας ἐπὶ τοῦ βήματος συνηγόρους ἑαυτῷ καὶ θηρευτὰς λόγων ἐρωτᾷ ἡμᾶς· οὕτω γὰρ τὸ ὑπερβατόν. εἴτ' ἀνελκύσας σκανδάληθρ' ἰστάς ἐρωτᾷ ἡμᾶς. σκανδάληθρα δὲ λέγεται τὰ ἐν τοῖς παγίσιν ἐπικαμπῇ ξυλάρια, εἰς ἃ ἐρείδει, ἅπερ Ἀρχίλοχος ρόπτρον· ἐνταῦθα οὖν λέγει ἐρείσματα λόγων καὶ βάρη.

[Καθαρῶς:] ἀκριβῶς. σαφῶς. εἴ τι ἐν Πέρσαις καθαρὸν ἦν ξυγκαλέσας ἐς πάντας ἐξήνεγκε περὶ τούτων.

[Καθάρσιον:] ἔθος ἦν Ἀθήνησι καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θεάτρα καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου συνόδους μικροῖς πάνυ χοιριδίοις, ἅπερ ὠνόμαζον καθάρσια. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν οἱ λεγόμενοι περιστάρχοι, ὀνομασθέντες οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ περιστίζειν ἢ ἀπὸ τῆς ἐστίας.

[Καθαρσιώτερα:] λαμπρότερα. καθαρσιώτερα ταῦθ' ὑπάρχειν καὶ πολυτελέστερα.

[Κάθαρσις γυναικῶν μαινουσῶν·] ζήτει ἐν τῷ Βάκις.

[Καθ' αὐτοῦ Βελλεροφόντης:] ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπιφερόντων. [καθ' αὐτό] [δι' αὐτό] [ἐτέρου ἔνεκεν][δι' ἄλλο] καὶ ἡ μὲν πρώτη ἀντίθεσις λαμβάνεται αὐτῷ ἐκ τῶν ποιητικῶν αἰτίων, ἡ δευτέρα δὲ ἐκ τῶν τελικῶν. οἶον καθ' αὐτό μὲν ἔχομεν τὸ ὁρᾶν· τὸν δὲ πλοῦτον οὐ καθ' αὐτό, ἀλλὰ δι' ἄλλο. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης ἀντιθέσεως. τὴν γὰρ ἀρετὴν δι' αὐτό ἐπιτηδεύομεν καὶ οὐκ ἄλλου τινὸς ἔνεκα· κἂν γὰρ μὴ ἦ ἀμοιβή, αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἐπιτηδευτέα ἐστί· τὴν μέντοι ἰσχὺν οὐ δι' αὐτὴν ἔχομεν, ἀλλ' ἐτέρου ἔνεκα. εἴ τι μὲν οὖν δι' αὐτό, τοῦτο πάντως καὶ καθ' ἑαυτό. οὐκ εἴ τι δὲ καθ' αὐτό, τοῦτο πάντως καὶ δι' αὐτό. οἶον δι' αὐτό τῇ ψυχῇ ἡ ἀρετή, καὶ ἔστι καθ' αὐτό· τὸ γὰρ ποιητικὸν αἴτιον τῆς ἀρετῆς ἐν αὐτῇ ἐστί τῇ ψυχῇ· οὐ δεῖται γὰρ ἐτέρου ἔξωθεν εἰς κατόρθωσιν τῆς ἀρετῆς. ὁμοίως καὶ τῷ σώματι δι' αὐτό ἐστὶν ἡ ὑγεία ἀγαθόν· διὸ καὶ καθ' αὐτό. οὐ μὴν καὶ καθ' αὐτό πάντως καὶ δι' αὐτό. καθ' αὐτό μὲν γὰρ τῇ ψυχῇ τὸ ὁρᾶν, οὐ μὴν δι' αὐτό, ἀλλὰ δι' ἀρετὴν ἢ διὰ τὸ σῶζεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τι μὲν δι' ἄλλο, τοῦτο πάντως καὶ ἐτέρου ἔνεκεν· οὐκ ἔμπαλιν δέ. ὁ γὰρ πλοῦτος διὰ τὴν ἐμπορίαν μὲν ἢ διὰ τι τοιοῦτον, καὶ ἐτέρου δὲ ἔνεκέν ἐστί· τῆς ἀρετῆς γὰρ πολλάκις χάριν. τὸ μέντοι ὁρᾶν ἢ τὸ ὑγιαίνειν ἐτέρου μὲν ἔνεκεν, οὐκέτι δὲ δι' ἄλλο, ἀλλὰ καθ' αὐτό. ἀντίκειται μὲν οὖν τῷ μὲν καθ' αὐτό τὸ δι' ἄλλο· τῷ δὲ δι' αὐτό τὸ ἐτέρου ἔνεκεν· ἐνδέχεται μέντοι τὸ καθ' αὐτό δι' ἄλλο εἶναι κατὰ συμβεβηκός. τὸ γὰρ ὑγιαίνειν καθ' αὐτό μὲν ὑπάρχει τῷ σώματι, γένοιτο δὲ δι' ἄλλο καὶ κατὰ συμβεβηκός· οἶον διὰ τὸν ἱατρὸν τὸν ὑφελόμενον τοῦ σώματος τὸ λυμαῖνον. ὁ μὲν γὰρ τὰ βλάπτοντα κωλύει, ἡ δὲ φύσις τοῦ ὀχλοῦντος ἀπαλλαγεῖσα τὴν κατὰ φύσιν ὑγείαν ἐργάζεται. καὶ ἡ ἀρετὴ, αἰρετόν οὖσα δι' αὐτό, γένοιτ' ἂν κατὰ συμβεβηκός τῆς εὐκλείας ἔνεκεν. καὶ εἵποι ἂν τις διὰ τὴν εὐκλείαν τὴν ἀρετὴν εἶναι, ἀλλ' οὐ καθ' αὐτό· κατὰ

συμβεβηκὸς δέ. ὁμοίως καὶ τὴν ὑγείαν, δι' αὐτὴν οὖσαν τῷ σώματι αἰρετόν, εἴποι ἂν τις ἐτέρου ἔνεκεν κατὰ συμβεβηκὸς εἶναι, τοῦ πράττειν τάδε ἢ τάδε.

[Καθαιρήσετε:] καθελεῖτε. καὶ Θουκυδίδης, καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείους.

[Καθαιρήσονται:] καταλήφονται.

[Καθαίρω·] αἰτιατικῇ.

[Καθεδεῖσθαι.] καὶ **[Καθεδοῦνται,]** καθεσθήσονται.

[Καθέδρα:] ἡ ἐπίσχεσις παρὰ Θουκυδίδη.

[Καθεκάστην· Καθέκαστα] δὲ ἐπίρρημα.

[Καθελών:] Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελών ἦτοι ἀποκτείνας. καὶ Στησίχορος δὲ καὶ Σοφοκλῆς οὕτως ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι.

[Καθελῶ σε·] αἰτιατικῇ.

[Καθέντες:] καταγαγόντες.

[Καθέξει:] κρατήσῃ.

[Κάθες:] χάλασον.

[Καθεστάναι.]

[Καθεσταμένος:] ἐπιτετραμμένος. καθεσταμένος ἐπὶ τῆς γάζης. τεταγμένος. καὶ αὖθις· καὶ φυλάσσειν μὲν τῶν καθεσταμένων οὐδὲν ἡξίου. τουτέστι τῶν ἤδη τελεσθέντων.

[Καθεστηκός·] τὸ πᾶν θύελλα δὲ ἐγεγόνει, ὥστε τὸ καθεστηκὸς νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν.

[Καθεστῶς. Καθεστῶτα:] ἡρεμοῦντα. ἤρξαντο τὰ καθεστῶτα κινεῖν.

[Καθεστῶτι:] ἡσύχῳ, ἀταράχῳ. ἐπηρμένῳ δὲ ἦσθην ἄμφω ταῖς, ἐλπίσι, καὶ οἷῳ οὐκέτι ἐν τῷ καθεστῶτι βιοτεύειν τρόπον.

[Καθεστῶτων:] νόμων τῶν ὠρισμένων. ἤδοντο γὰρ τῇ τῶν καθεστῶτων κινήσει. φυλαττομένων.

[Κάθετος:] ὁ καθειμένος εἰς τὸ πέλαγος ἁμνός. οὕτως Λυσίας καὶ Μελίτων.

[Καθεικέναι] καὶ **[Καθεικός:]** πέμψας.

[Καθειῶλον:] κατέβαλον.

[Καθειμένην:] κεχαλασμένην.

[Καθεῖναι:] ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολῦσαι. Ἀντισθένην φασὶ πρῶτον πώγωνα καθεῖναι καὶ βάκτρῳ καὶ πήρᾳ χρῆσασθαι.

[Καθεῖντο:] ἐκρέμαντο.

[Καθ' εἰρμόν.]

[Καθεῖς:] ἐμβαλὼν, χαλάσας. καθεῖς τε τὴν χεῖρα ἐς τὴν πῆραν ἀναιρεῖται τὴν ἐπιστολήν.

[Καθεῖσαι τὰς κόμας ἐθεοκλύτουν:] ἀντὶ τοῦ καταβαλοῦσαι, ἐξαπλώσασαι. καθεῖσαι τὰς κόμας τὰς παλαιὰς ἐκεῖνας ἐκάλουν ἡλιόν τε καὶ δίκην.

[Καθεῖτο·] Ἰώσηπος· ἔνθα καθεῖτό τις ὀπλιτικὴ μοῖρα φρουροῦσα τὴν ἐμβολήν.

[Καθηγοῦμαι·] δοτικῇ. καθηγοῦμαι ταύταις εἰς τὸν λιμένα.

[Καθηδυπαθῶ·] γενικῇ. καθηδυπαθεῖν τοῦ βίου. αἰτιατικῇ δέ· τὸν τῆς ἐξουσίας καιρὸν καθηδυπαθοῦντα ἱκανῶς.

[Κάθη·] καθέζη.

[Καθήγνισμαι·] κεκάθαρμαι.

[Καθῆκαν·] προεβάλοντο. οἱ δὲ ἐπ' ἐξαπάτῃ Ῥωμαίων καθῆκαν τὸν λόγον.

[Καθῆκαν·] ἐχάλασαν.

[Καθῆκόν] φασὶ πρῶτον ὠνομακέναι Ζήνωνα Κιτιέα καὶ λόγον περὶ αὐτοῦ πεποιηκέναι.

[Καθῆκον·] ὅτι καθῆκόν φασιν εἶναι, ὃ προαχθὲν εὐλογόν τε ἴσχει ἀπολογισμὸν, οἷον τὸ ἀκόλουθον ἐν ζωῇ· ὅπερ καὶ ἐπὶ τὰ φυτὰ καὶ ζῶα διατείνει· ὁρᾶσθαι γὰρ κάπὶ τούτων καθήκοντα. κατὰ τινὰς εἴκειν τῆς προσονομασίας εἰλημμένης. ἐνέργημα δ' αὐτὸ εἶναι ταῖς κατὰ φύσιν κατασκευαῖς οἰκεῖον· τῶν γὰρ καθ' ὁρμὴν ἐνεργουμένων τὰ μὲν καθήκοντα εἶναι, τὰ δὲ παρὰ τὸ καθῆκον. καθήκοντα μὲν οὖν εἶναι ὅσα λόγῳ πρέπει ποιεῖν· ὥς ἔχει γονεῖς τιμᾶν, ἀδελφούς, πατρίδα, συμπεριφέρεσθαι φίλοις· παρὰ τὸ καθῆκον, ὅσα μὴ αἰρεῖ λόγος, ὥς ἔχει τὰ τοιαῦτα· γονέων ἀμελεῖν, ἀδελφῶν ἀφροντιστεῖν, φίλοις μὴ συνδιατίθεσθαι, πατρίδος ὑπερορᾶν καὶ τὰ παραπλήσια. οὔτε καθήκοντα οὔτε παρὰ τὸ καθῆκον, ὅσα οὔτε αἰρεῖ λόγος πράττειν οὔτε ἀπαγορεύει· οἷον κάρφος ἀνελέσθαι, γραφεῖον κρατεῖν, στλεγγίδα καὶ τὰ ὅμοια τούτοις. καὶ τὰ μὲν εἶναι καθήκοντα ἄνευ περιστάσεως, ὥς τάδε· ἀγνείας ἐπιμελεῖσθαι καὶ αἰσθητηρίων καὶ τὰ ὅμοια· κατὰ περίστασιν δὲ τὸ πηροῦν ἑαυτὸν καὶ τὴν κτῆσιν διαρριπτεῖν. ἀνὰ λόγον δὲ καὶ τῶν παρὰ τὸ καθῆκον. Πολύβιος· τολμῶσι πέρα τοῦ δέοντος καὶ ποιοῦσι παρὰ τὸ καθῆκον. ἔτι τῶν καθηκόντων τὰ μὲν ἀεὶ καθήκει, τὰ δὲ οὐκ ἀεὶ. καὶ ἀεὶ μὲν καθήκει τὸ ἐρωτᾶν καὶ πυνθάνεσθαι καὶ περιπατεῖν καὶ τὰ ὅμοια. ὃ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ καθῆκον. ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς μέσοις τι καθῆκον, ὥς τὸ πείθεσθαι τοὺς παῖδας τοῖς παιδαγωγοῖς.

[Καθήκοντα·] Δημοσθένης ἐν ἰα' Φιλιππικῶν φησιν· ὅστις οὐκ ἠξίου τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν. ἀντὶ τοῦ τὰ ἥκοντα.

[Καθηκόντως·] δεόντως, πρεπόντως.

[Καθηκούσαις·] διεκτρεχούσαις. Ξενοφῶν· ἐν πέτραις καθηκούσαις ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον.

[Καθήκω·] γενικῇ.

[Καθημαξευμένος·] τετριμμένος, ἐγγεγυμνασμένος. Αἰλιανός· γύναιον ἐκ Συρίας καὶ καθημαξευμένον ὑπὸ παντὸς τοῦ προσιόντος. ἐταίρα γὰρ ἦν ἐμφανὴς καὶ τῶν ἐν τοῖς μίμοις δι' ἀκολασίαν περιπαθεστέρα τοῖς τε φαινομένοις ἐς τὴν κοινὴν ὄψιν σχήμασιν ἐκκαλουμένη τοὺς ὁρῶντας ἐς τὰ πάθη τοῦ σώματος, καὶ κατατείνουσα τὸν δῆμον, καὶ ὅσον μετὰ τοῦ δήμου, πρὸς συῶδη τινὰ καὶ μανικὴν ἀσέλγειαν.

[Κάθημαι. Καθήμενον πεδίων·] τὸ ὁμαλόν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐς καθήμενον πεδίων ἐστρατοπεδεύοντο.

[Καθ' ἡμέραν·]

[Καθήρει:] τοῦ ἀξιώματος κατέσπα. ὁ δὲ Τραιανὸς οὔτε ἐφθώνει οὔτε καθήρει τινά, ἀλλὰ πάνυ πάντας τοὺς ἀγαθοὺς ἐτίμα. διὰ τοῦτο οὔτε ἐφοβεῖτό τινα οὔτε ἐμίσει.

[Καθήρηντο τὰς γνώμας:] ἀντὶ τοῦ εἰς δειλίαν ἐνέπιπτον. οἱ δὲ πλέονες καθήρηντο τὰς γνώμας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τῆς πίστεως τῆς πρὸς βασιλέα ὑπὸ τοῦ περιδεοῦς ἀφίσταντο.

[Καθῆσθαι·] καὶ **[Καθῆστο,]** ἐκαθέζετο.

[Καθιγμένος:] καθελὼν, φθάσας. ὁ δὲ βασιλεὺς καθιγμένος καὶ ταύτης τῆς ἐπιβολῆς ἐγίνετο πρὸς ἀναζυγήν.

[Καθιγνῶσαι:] νεκροῖς θῦσαι.

[Κάθιδρος:] κεκμηκώς.

[Καθίδρυσαν:] ἀσφαλῶς κατώκισαν. καὶ θύσαντες καθίδρυσαν τὰς πόλεις. Τραιαναὶ μὲν δὴ ἐπώνυμος ἑκατέρᾳ ἦν.

[Καθιδρυνθέντες. Καθιδρύσασθαι:] βεβαιῶσαι. ἐκπέμπει γοῦν τοὺς περὶ συμβάσεως λόγους δυνατοὺς καθιδρύσασθαι κεχειροτονηκῶς πρεσβευτάς.

[Καθιεροῖ:] θεῶ ἀνατίθησι.

[Καθίεσαν:] κατῆλθον.

[Καθιζάνει:] ἐγκάθεται.

[Καθίζεσθε:] καταπήξατε.

[Καθίει:] ἐνέβαλλεν, ἐπεχείρει λέγειν. ὁ δὲ καθίει πείραν ἐς τὸν ἄνδρα, οἰόμενος αὐτὸν ἔξειν κοινωνὸν ὧν ὥρμηται.

[Καθίει:] ἀντὶ τοῦ κατάφερε, ἢ ἐπίθες τῷ τρυβλίῳ. ἀντὶ τοῦ χάλα αὐτά.

[Καθιεῖς:] ἀντὶ τοῦ καταβαλὼν, ἐναρξάμενος. ὁ δὲ πείραν καθιεῖς καὶ ἐπιβουλεύων ἐλέγξει πανταχόθεν τὰ τοῦ λέβητος καὶ τῆς χελώνης καὶ τοῦ ἄρνου ἐν Λυδοῖς ἐπαλαμᾶτο.

[Καθιεῖς:] ἐπιπέμπων. ὁ δὲ ψευδεῖς ἀγγελίας διὰ τῶν προσκόπων ἀεὶ καθιεῖς εἵθιζεν αὐτοὺς ἐν κόσμῳ πορεύεσθαι.

[Καθίζω·] αἰτιατικῇ.

[Καθίκετο:] καθήψατο.

[Καθικνεῖται·] γενικῇ. ἄπτεται. ὁ δὲ μίαν τῶν σχιζῶν ἀνελόμενος καθικνεῖται τὰδελφοῦ· καὶ ὁ μὲν νεκρὸς ἔκειτο.

[Καθικόμενοι:] καθαψάμενοι. Πολύβιος· πάντες μὲν γὰρ οἱ βασιλεῖς καὶ φίλους προσαγορεύουσι καὶ συμμάχους κοινωνήσαντας τῶν αὐτῶν ἐλπίδων· καθικόμενοι δὲ τῶν πράξεων παραπόδας οὐ συμμαχικῶς ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται τοῖς πιστεύουσι.

[Καθίκωμαι:] αὐθυπότακτον.

[Καθιλαρύνω·] δοτικῇ.

[Καθιλατρεύομαι·] γενικῇ.

[Καθίμῃσε:] κατήντησε.

[Καθιμῶσι:] χαλῶσι. καὶ καθιμῆσαι, χαλάσαι σχοινίον, ἢ τι τοιοῦτον.

[Καθυπάζεσθαι:] συνελαύνειν, ἐρίζειν, συντρέχειν. ὁ δὲ Βίων ὁ σοφιστὴς ποικίλος ἦν, πλείστας ἀφορμὰς δεδωκὼς τοῖς βουλομένοις καθυπάζεσθαι φιλοσοφίας.

[Καθίστα:] ἐτοίμαζε.

[Καθιστάμενος:] πρὸς τὸ βέλτιον μετάγων. ὁ δὲ Καῖσαρ ἐς τὴν Ἀσίαν ἦλθε τὰ τῶν ὑπηκόων καὶ τῶν Πάρθων ἅμα καθιστάμενος. καὶ αὖθις· πολεμοῦντί τε αὐτῷ καὶ περὶ τὴν ἀρχὴν καθισταμένῳ συγγενόμενος. φησὶ Κρίτων ἐν Γετικοῖς.

[Καθίστατο:] ἐπεμελεῖτο, ἐφρόντιζεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας τὰ ξυνενεχθέντα εὐθὺς καθίστατο ἐς τὸν πόλεμον.

[Καθόδους:] ἀγωγαῖς, περιόδοις.

[Καθολικῶς:] καθόλου.

[Καθόρμια:] περιθέματα.

[Καθοσιούμενος:] ἀντὶ τοῦ πληροφορῶν. ὁ δὲ ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τῆς ἀρχῆς παραλύσει τῷ τε Μαξιμίνῳ καθοσιούμενος, ἀθροίσας στρατὸν ἤκεν ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα.

[Καθοσιωθεῖσαι:] ἀνατεθεῖσαι. ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδὲν παθεῖν αὐτὰς κακὸν τοὺς θεοὺς ἐγγυητὰς ἔσσεσθαι, οἷς καθοσιωθεῖσαι τὰς ἱκεσίας ποιήσονται πρὸς τὸν ὕπατον.

[Καθοσίωσις:] δικαίωσις, κατάκρισις.

[Καθοσίωσις:] παρὰ τὸ κατὰ τοῦ ὀσίου γίνεσθαι, ἥτοι τοῦ βασιλέως. ὅτι ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων Σύμμαχος ἀπὸ ὑπάτων εἰς τὸν τύραννον Μάξιμον βασιλικὸν λόγον διεξῆλθε καὶ δεδιὼς τὸ τῆς καθοσίωσεως ἔγκλημα τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν σηκοῖς προσκαταφεύγει· ὃν ὁ Θεοδόσιος πάσης φιλανθρωπίας ἠξίωσε. καὶ αὖθις περὶ τοῦ Χριστοῦ· τοῖς γὰρ νόμοις αὐτὸν παρεδώκαμεν, καὶ εἰς καθοσίωσιν οὐχ ἡμάρτομεν.

[Καθόσον:] ἐπίρρημα.

[Καθωσιωμένος:] ἀνακείμενος, ἐγγεγραμμένος.

[Καθωσιωμένος:] ἔννομος, κόσμιος, τίμιος. Οὐράνιος ὁ καθωσιωμένος Μαγιστριανὸς εὐσεβῇ γράμματα ἀποδέδωκε τῷ ὀσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Καλανδίῳ. καὶ **[Καθωσιῶσθαι.**

Καθωραΐζεται:] σεμνύνεται.

[Καθ' οἶμον:] καθ' ὁδόν.

[Καθυβρίζω·] αἰτιατικῇ.

[Καθ' ὕδατος γράφειν:] ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

[Καθυλακτῷ σου. Καθ' ὕπαρ.]

[Καθυπερηκόντισαν:] ὑπερεβάλοντο, ἐνίκησαν.

[Καθύπερθεν:] ὑπεράνωθεν.

[Καθυπέρτερον:] μεῖζον.

[Καθυπουλεύω·] αἰτιατικῇ.

[Καθυφεῖντο:] ἀντὶ τοῦ ἑαυτοὺς ἐδίδοσαν εἰς ὄλεθρον. πολλοὶ δὲ καὶ καθυφεῖντο ἑαυτοὺς ὀλοσχερῶς διὰ τὴν ἔνδειαν καὶ συνέχειαν τῶν πόνων.

[Καθυφῆκεν:] ἐνδεδώκεν, ὑποκατέβη.

[Καθ' ὕπνους·] λύσις ὀνείρων· ὄναρ καθ' ὕπνους νητρεκὲς λαλεῖν τόδε. θανὼν καθ' ὕπνους φροντίδων ἔση δίχα. γελῶν καθ' ὕπνους δυσφόρους ἔξεις τρόπους. κλαίων καθ' ὕπνους παγχαρῆς πάντως ἔση.

[Καθυφίεντο:] ἀντηλλάττοντο, κατεπροδίδοσαν. οἱ δὲ τοῦ Σαμουήλ τοῦ προφήτου υἱοὶ δώρων καὶ λημμάτων αἰσχυρῶν καθυφίεντο τὸ δίκαιον.

[Κακὰ κακῶν·] Διοκλῆς Βάκχη· πλυνεῖτε κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς.

[Κακανδρία:] δειλία. Σοφοκλῆς· τὸν δειλία προδόντα καὶ κακανδρία σέ, φίλτατ' Αἴαν. Τεῦκρός φησι περὶ Αἴαντος τελευτῆς.

[Κακεντρέχεια:] ἡ πονηρία.

[Κακεργέτησι:] κακοεργοῖς.

[Κακκείοντες:] κατακοιμηθησόμενοι.

[Κακερουτίας·] Ἀριστοφάνης· ἀνωρτάλιζες κάκερουτίας. ἀντὶ τοῦ μετεωρίζου, μέγα ἐφρόνεις. ἀπὸ δὲ τῶν κερατοφορούντων ἡ λέξις.

[Κάκη:] κακία. οὕτως Πλάτων. Αἰλιανός· ὅστις τάξιν ἔλειπε, θανατοῖ ἄρα ὁ νομοθέτης αὐτόν, κάκη τὴν στάσιν, ἣν ἐτάχθη, προδόντα. Αἰλιανὸς Ποικίλῃ ἱστορίᾳ· οὐδεὶς οἰκέτης μνημονεύεται κάκη εἷξας προδοῦναι τὸν δεσπότην. καὶ αὐθις· ἀνάγκης καλούσης μὴ εἶκειν κάκη.

[Κάκκη:] ἔχει δὲ καὶ τὸ κακέμφατον. ἡ ἀκαθαρσία, καὶ μάλιστα τὸ δύσοσμον ἀποπάτημα. Ἀριστοφάνης· ἀπὸ μὲν κάκκης ῥῖν' ἀπέχων.

[Κακηγορῶ·] αἰτιατικῇ. καὶ **[Κακημορῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Κακὴ μὲν ὄψις:] κόμμα παροιμίας. κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες. Μένανδρος Σικυωνίω.

[Κακία·] ἀνάλογον ταῖς ἀρεταῖς αἱ κακίαι. αἱ μὲν εἰσι πρῶται, αἱ δὲ ὑπὸ ταύτας· οἷον ἀφροσύνη, δειλία, ἀδικία, ἀκολασία, ἀκρασία, βραδύνοια, κακοβουλία. εἰσὶ δὲ ἀγνοίας αἱ κακίαι. τὰ δὲ μετέχοντα τῶν κακιῶν, αἵ τε πράξεις αἱ κατὰ κακίαν, καὶ οἱ φαῦλοι· ἐπιγεννήματα δὲ δυσθυμία, δυσφροσύνη, καὶ τὰ ὅμοια. ζητεῖ ἐν τῷ ἀρετῇ. **[Κακία]** δὲ ἐστὶν ἡ τοῦ κακῶσαι τὸν πέλας σπουδὴ παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

[Κακία:] διώνυμός ἐστιν ἡ λέξις. ἡ ὄντως κακία, οἷον πορνεία, μοιχεία, πλεονεξία καὶ ἐπιορκία, καταλαλιά. λιμὸς δὲ καὶ λοιμός, θάνατοι καὶ νόσοι καὶ τᾶλλα, οὐκ ἔστι κακά, διότι πολλάκις ἡμῖν ἀγαθῶν αἷτια γίνεται. καὶ περὶ ταύτης φησὶν ὁ προφήτης· οὐκ ἔστι κακία ἐν πόλει, ἣν κύριος οὐκ ἐποίησεν.

[Κακιζόμενοι:] ταπεινούμενοι.

[Κακίζω·] αἰτιατικῇ.

[Κάκιθος:] ὁ κακιζόμενος.

[Κακίονος:] τοῦ χείρονος.

[Κακοδαίμων:] ὁ θεῶ ἐπαχθής, καὶ ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῇ. Αἰλιανός· ἀνὴρ Εὐφρόνιος, κακοδαίμων ἀνὴρ, καὶ ἔχαιρεν ἐπὶ ταῖς Ἐπικούρου φλυαρίαις καὶ ἐξ ἐκείνων κακὰ εἰρύσατο δύο, ἄθεός τε καὶ ἀκόλαστος εἶναι.

[Κακοέπεια:] βλασφημία.

[Κακοζηλία.] Καλλίνικος ἔγραψεν ὁ Σύρος περὶ κακοζηλίας, ῥητορικῆς.

[Κακοηθέστατα:] ἐπὶ κλειδίων λέγεται. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδιά φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα, Λακωνικὰ ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους. πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου. νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ἐδίδασκε θριπηδέστατα.

[Κακοήθεια:] κακοτροπία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

[Κακοήθης:] κακότροπος. ἢ καὶ ἄλλως κακοήθως αὐτὸς διακληθεῖ.

[Κακόθρους:] διάβολος· ἢ ζαμενῆς λόγος κακόθρους ἐκ Δαναῶν ἐπιβῇ.

[Κακόνιοι:] ἐχθροί, καὶ κακὸν νοῦν ἔχοντες πρὸς τὸ πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης· ὡς κακόνιοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν. καὶ αὖθις· κακόνιουν φωραθέντα σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις τούτου ἐλαθῆναι.

[Κακοπάθεια:] ἡ ταλαιπωρία.

[Κακοπινέστατον:] τὸ πίνον ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς ιδέας, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἡθους λαμβάνεται. ἐνταῦθα οὖν τὸν κακοήθη σημαίνει. ἀντὶ τοῦ κολάκευμα, τρίμμα, κακοπινέστατον, ῥυπαρόν. πινῶδες γὰρ ἀδόκιμον τῇ γνώμῃ, καὶ οὐ καθαρὸν, ἄλλοτε ἄλλα νοῶν. ὡς ἀνδρ' ἐλὼν ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει· οὐκ οἶδεν αἴρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν, εἶδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε εἶλέ μ'. ἐπεὶ οὐδ' ἂν ἔχοντ', εἰ μὴ δόλω. νῦν δ' ἠπάτῃμαι δύσμορος· τί χρή ποιεῖν;

[Κακορρήμων·] καὶ οὐδετέρως τὸ κακορρήμον.

[Κακορραφίαι:] κακοσυνθέσεις.

[Κακορροθεῖ:] κακῶς ἀγορεύει. Ἀριστοφάνης· ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ.

[Κακὸς κακῶς] ἀπόλοιτο οὗτος, εἰ μὴ καὶ προαπόλωλε τῆς ἀρᾶς, ὡς ἄξιός γε ἦν ἔργον γεγονέναι τοῦ πρώην χειμῶνος. ἐνετολήσατο γὰρ ὁ παλαμναῖος κακὸν κακῶ μείζονι σβέσαι.

[Κακοτεχνιῶν:] δίκης ὄνομα, ἣν οἱ ἐλόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν.

[Κακοῦ κόρακος κακὸν ῥόν·] ταύτην τὴν παροιμίαν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πτηνοῦ ζώου φασὶν εἰρησθαι, ὅτι οὔτε αὐτὸ βρωτόν ἐστίν οὔτε τὸ ῥόν, ὃ ἔχει. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Κόρακος τοῦ Συρακουσίου ῥήτορος, πρῶτον διδάξαντος τέχνην ῥητορικὴν. ὑπὸ γὰρ τούτου, ὡς φασι, μαθητής, Τισίας ὄνομα, μισθὸν ἀπαιτούμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἶπεν· εἰ μὲν με νικήσεις, οὐδὲν μεμάθηκα· εἰ δὲ ἡττηθῇ, οὐ κομίσῃ τοὺς μισθοὺς. θαυμάσαντες οἱ δικασταὶ τὸ σόφισμα τοῦ νεανίου ἐπεφώνουν· κακοῦ κόρακος κακὸν ῥόν.

[Κακοῦργοι:] οἱ λησταί, οἱ ἐνεδρευταί. ὁ δὲ λαθὼν ἑαυτὸν παρῆλθε σὺν τῷ ξίφει, ὅπερ ἐπήγετο διὰ τοὺς κακούργους τοὺς κατὰ τὴν ὁδόν.

[Κακουργῶ·] αἰτιατικῇ.

[Κακόχαρτον:] κακοῖς χαίροντα.

[Κακόσχολος:] ὁ πονηρός.

[Κακῶν·] ὅτι ἀναίτιος τῶν κακῶν ὁ θεός. κακὰ δὲ κυρίως ὀνομάζομεν, οὐχ ἃ τῶν πολλῶν ὀνομάζειν φίλον τισίν· ἀλλὰ κακίαν καὶ ἀκολασίαν καὶ τὰς ἄλλας παρανομίας ὑφ' ἡμῶν αὐτεξουσίως τολμωμένας. ἡμεῖς γὰρ τούτων αἴτιοι, οὐχ ὁ τάναντία νομοθετήσας θεός.

[Κακῶν πανηγυρις:] ἐπὶ μεγίστων. Πισίδης· καὶ πάντες ὥσπερ ἐν κακῶν πανηγύρει, ἄλλος κατ' ἄλλην συμφορὰν ἐδυστύχει.

[Κακώσεως:] δίκης ἐστὶν ὄνομα ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ τῶν γεγαμηκότων καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Λυσίας καὶ Ὑπερίδης.

[Κακῶς εἰδότες:] ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες. Ἰσοκράτης ἐν τῷ Περὶ εἰρήνης.

[Κάκτανε:] καταφόνευσον.

[Κακοῖς ἐπισωρεύων κακά·] Ὁχος ὁ Πέρσης Αἴγυπτον ἠνδραποδίσατο καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ἄλιν καὶ κατέκοψε τὸν Μέμφιν, κακοῖς ἐπισωρεύων κακά.

[Κακοὶ τῆς πονηρίας πίνουσι τὴν ὀμίχλην:] ἐπὶ τῶν κατὰ ἀξίαν τιμωρουμένων.

[Κακύνειν τὸν πηλόν:] τουτέστι τὸν ἄξιον ὕβρεως ὑβρίζειν.

[Κᾶκχεζεν:] Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ καὶ ἀπεπάτει.

[Κακχεῦσαι:] καταβαλεῖν.

[Κᾶλα:] τὰ ξύλα.

[Καλαβρία:] χώρα.

[Καλαβρία:] νῆσος πλησίον Τροιζῆνος. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Εἰρήνη.

[Καλάβροψ:] βουκολικὴ ράβδος. βαρυτέρα οὐσα τῇ κεφαλῇ ἀπὸ τοῦ κάτω ρέπειν. εὐθύνειν τὸ θηρίον καλάβροπι (Φιλόστρατος)· ἦν ὁρᾶς αὐτὸν ἐμβάλλοντα τῷ θηρίῳ ὡς ἄγκυραν.

[Καλὰ δὴ παταγεῖς:] ἀντὶ τοῦ λέγεις.

[Κάλαῖς:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Καλαῖνον χρῶμα.]** Αἰσχύλος· ἐν ποικίλοις χρώμασιν.

[Καλαμᾶται:] τρυγᾷ τὰ ἀνώτερα τῶν ἐλαῶν, ἣ κατεσθίει.

[Καλαμητομῆς·] ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀλλὰ καὶ αὐθις ἐκ καλαμητομῆς ἀμβλὺ φέρει δρέπανον.

[Καλάμη:] ὁ στάχυς τοῦ σίτου.

[Καλάμη:] ἀπὸ τοῦ κάλου, τοῦ ξύλου· αὐτὸ δὲ ἀπὸ τῆς καύσεως.

[Καλαμίνθη:] εἶδος βοτάνης, ἣτις καὶ ὄφεις ἐλαύνει καιομένη. Ἀριστοφάνης· σὺ δέ τ' ὄζοις καλαμίνθης. ὄφεως ἐλατική.

[Καλαμίτης:] ἡ ἐπὶ τῆς καλάμης τοῦ σίτου· ἡ κύριον ὄνομα. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Στεφάνου· ἐν τῷ κλισίῳ τῷ πρὸς τῷ Καλαμίτῃ ἡρωϊ. καὶ θηλυκὸν ἡ **[Καλαμίτις.]** δισσοὺς ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο τὴν καλαμίτιν. ἀντὶ τοῦ ἐφίλησεν.

[Καλαμώμενος:] σταχυολογῶν. **[Καλάμη]** γὰρ ὁ στάχυς τοῦ σίτου. καὶ **[Καλαμῶνται,]** πλεονεκτοῦσι.

[Καλαμῶνος. Καλαμῶνται·] αἰτιατικῇ.

[Κᾶλα παλαίθετα:] ξηρὰ ξύλα, ἐκ πολλοῦ ἀποτεθέντα χρόνου. κᾶλον γὰρ τὸ ξύλον. ἐξ οὗ καὶ καλόπους, ὁ ξύλινος ποὺς.

[Καλάσιρις:] χιτῶν πλατύς. οὕτως Αἰγύπτιοι. καὶ ὄνομα κύριον.

[Κάλανος,] Ἴνδος, ἐκ τῶν Βραχμάνων. οὕτω δὲ πάντα σοφὸν οἱ Ἴνδοι προσαγορεύουσιν. ἐπὶ τούτῳ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, ἐπειδὴ ἐτελεύτησε παρόντος αὐτοῦ ἐν Ἰνδίᾳ, ἐπιτάφιον ἀγῶνα συντελέσας, καὶ ἀκρατοπότης ἀμιλληθῆναι παρεσκεύασε διὰ τὴν παρ' Ἰνδοῖς φιλοὶ νίαν. οὗτος ἀπόκρισιν ἔδωκεν Ἀλεξάνδρῳ πρὸς πᾶσαν ἐρώτησιν εὖστοχον.

[Καλλάτις:] πόλις.

[Κάλλαια:] οἱ πώγωνες τῶν ἀλεκτρυόνων. χ' ὥπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγῶν ἤξεις πάλιν.

[Κάλλαισχος:] ὄνομα κύριον.

[Κάλλη:] τὰ πορφυρᾷ ἱμάτια. καὶ κέραμος καλάϊνος. Αἰσχύλος· ἐν ποικίλοις κάλλεσιν.

[Καλήμεναι:] καλεῖν.

[Καλλήσιος:] ὄνομα κύριον.

[Καλητορίδης. Καλιά:] νοσσιὰ· ἡ οἶκος ξύλινος κυρίως. κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα. ἐξ ὧν σύγκειται. ἐν Ἐπιγράμμασι· Πανός τ' ἠχῆεσσα πιτυστέπτοιο καλιή. μακρὸν τό ι.

[Καλλιάνειρα. Καλλίας,] Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς Λυσιμάχου· ὃς ἐπεκλήθη Σχοινίων διὰ τὸ σχοινοπλόκου εἶναι πατρός, οὗ δράματα Αἰγύπτιος, Ἀταλάντη, Κύκλωπες, Πεδῆται, Βάτραχοι, Σχολάζοντες. ζητεῖ περὶ Καλλίου ἐν τῷ Ἀριστείδης.

[Καλλίας,] ὁ Λακκόπλουτος ἐπικληθεὶς, στρατηγῶν πρὸς Ἀρταξέρξην τοὺς ἐπὶ Κίμωνος τῶν σπονδῶν ἐβεβαίωσεν ὅρους· καθ' ὃν εἰσβαλόντες Λακεδαιμόνιοι, Πλειστοάνακτος τοῦ Παυσανίου βασιλεύοντος, ἐδηώσαντο τὴν Ἐλευσίνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίων, ἔτι τῆς πεντη κονταετίας οὔσης, ἣτις ἤρχετο μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην, ἔληγε δὲ εἰς ἄλωσιν Σάμου καὶ ἀρχὴν τῶν Κερκυραϊκῶν. ὅτι Καλλίας ὁ Συρακούσιος δικαίως καὶ προσηκόντως κατηγορίας ἀξιωθεῖ· ἀναληφθεὶς γὰρ ὑπὸ Ἀγαθοκλέους καὶ δώρων μεγάλων ἀποδόμενος τὴν προφητικὴν τῆς ἀληθείας ἱστορίαν οὐ διαλέλοιπεν ἀδίκως ἐγκωμιάζων τὸν μισθοδότην. οὐκ ὀλίγων γὰρ αὐτῷ πεπραγμένων πρὸς ἀσεβείας θεῶν καὶ παρανομίας ἀνθρώπων, φησὶν ὁ συγγραφεὺς αὐτὸν εὐσεβεῖα καὶ φιланθρωπία πολὺ τοὺς ἄλλους ὑπερβεβηκέναι. καθόλου δέ, καθάπερ Ἀγαθοκλῆς ἀφαιρούμενος τὰ τῶν πολιτῶν ἐδωρεῖτο τῷ συγγραφεῖ μηδὲν προσήκοντα παρὰ τὸ δίκαιον, οὕτως ὁ θαυμαστὸς ἱστοριογράφος ἐχαρίζετο διὰ τῆς γραφῆς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ τῷ δυνάστῃ. ῥάδιον δ' ἦν, οἶμαι, πρὸς ἄμειψιν χάριτος τῷ γραφεῖ τῶν ἐγκωμίων μὴ λειφθῆναι τῆς ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους δωροδοκίας.

[Καλλίας πτερορρυΐ:] κωμωδεῖται Καλλίας ὡς ἀπολέσας πάντα τὰ χρήματα. ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπὸ συκοφαντίας τίλλεται. αἶτε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά. πένης γὰρ ἐγένετο τὰ πατρῶα καταναλώσας εἰς πόρνas. καὶ **[Καλλίου,]** πιθήκου. τὰ δυσχερῇ γὰρ τῶν ὀνομάτων εὐφημότερον εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ προφέρεσθαι. καὶ τὸν πίθηκον οὖν καλλίαν προσηγόρευσαν. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου· ἀλλ', οἶμαι, ὥσπερ οἱ τοὺς καλλίας ἐν τοῖς οἴκοις τρέφοντες. τουτέστι πιθήκους. οὕτω δὲ καὶ τὰς Ἑρινύας Εὐμενίδας λέγουσιν.

[Καλλιγόλας:] οὕτως ἐκαλεῖτο Γάϊος, ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐπειδὴ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας τὰ πολλὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐτρέφετο καὶ τοῖς στρατιωτικοῖς ἐχρήτο ὑποδήμασιν. ἐκ τῶν καλλίγων οὖν Καλλιγούλαν αὐτὸν ὠνόμασαν. ἡ Καλλιγόλας ὁ Γάϊος, διὰ τὸ ἐν στρατοῦ πέδῳ γεννηθῆναι· ὡς φησιν Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ θείων ἐναργειῶν.

[Καλλιγύναικα:] τὴν καλὰς ἔχουσιν γυναῖκας.

[Καλλιερεῖσθαι:] ἐπὶ τοῦ θύειν ἔντομα. Ἡρόδοτος. καὶ

[Καλλιέρημα,] θυσία εὐπρόσδεκτος.

[Καλλιερῶ:] ῥῆμα. τὸ δεύτερον καλλιερεῖς· τὸ δὲ ὄνομα καλλιέρημα. ἔστι δὲ ἕκαστον θῦμα θεῷ φίλον. καὶ Χριστιανοὶ μὲν τότε καλλιεροῦσιν, ὅταν ἑαυτοὺς τῷ θεῷ προσαγάγωσι, πνεῦμα γεγεννημένοι συντετριμμένον καὶ καρδία τεταπεινωμένη. Ἕλληνες δὲ τότε καλλιερεῖν νομίζουσιν, ὅταν δαίμονί τινι θύσαντες αἰσίῳ ἐπιτύχωσι σημείων ἐν τῷ ἥπατι τοῦ ἱερείου. καὶ τοῦτο καλοῦσι καλλιέρημα, ὅταν τῷ δαίμονι τὸ θῦμα ἢ φίλον διὰ τῶν ἐπιφαινομένων ἀπατηλῶν σημείων.

[Καλλικέλαδος:] εὐφωνος, εὐόμιλος.

[Καλλικολώνη:] τόπος τῆς Ἰδης. Ὅμηρος· θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνη.

[Καλλικόμος:] σοφός, ποιητής.

[Καλλίκων:] ὄνομα κύριον. Μιλήσιος τὸ γένος, διεβεβόητο δὲ ἐπὶ πονηρίᾳ.

[Καλλικρατίδης:] ὄνομα κύριον· ἔσχε δὲ ἀδελφὸν Ἐμπεδοκλέα.

[Καλλικύριοι:] οἱ ἀντὶ τῶν Γεωμόρων ἐν Συρακούσαις γενόμενοι, πολλοὶ τινες τὸ πλῆθος. δοῦλοι δ' ἦσαν οὗτοι τῶν φυγάδων, ὡς Τίμαιος ἐν ζ', ὅθεν τοὺς ὑπερβολῇ πολλοὺς Καλλικυρίους ἔλεγον. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ταῦτο συνελθεῖν παντοδαποὶ ὄντες, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Συρακουσίῳ πολιτείᾳ, ὅμοιοι τοῖς Λακεδαιμονίων Εἰλῶσι καὶ παρὰ Θεσσαλοῖς Πενέσταις καὶ παρὰ Κρησὶν Ἠλαρόταις. καὶ παροιμία· **[Καλλικυρίων πλείους.]** τοῦτο ἐλέγετο, εἵποτε πλῆθος ἤθελον ἐμφῆναι. οἱ γὰρ Καλλικύριοι δοῦλοι ἦσαν, πλείους τῶν κυρίων αὐτῶν, ὥστε καὶ αὐτοὺς ἐξέβαλον.

[Καλλίμαχος,] Ἀθηναῖος. οὗτος εἰς τὸν κατὰ Περσῶν πόλεμον εὐρέθη ἐπὶ δοράτων ἰστάμενος νεκρός.

[Καλλίμαχος,] υἱὸς Βάττου καὶ Μεσάτμας, Κυρηναῖος, γραμματικός, μαθητὴς Ἑρμοκράτους τοῦ Ἰασέως, γραμματικοῦ· γαμετὴν ἐσχηκὼς τὴν Εὐφράτου τοῦ Συρακουσίου θυγατέρα. ἀδελφῆς δὲ αὐτοῦ παῖς ἦν ὁ νέος Καλλίμαχος, ὁ γράψας περὶ νήσων δι' ἐπῶν. οὕτω δὲ γέγονεν ἐπιμελέστατος, ὡς γράψαι μὲν ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συντάξαι δὲ καὶ καταλογάδην πλεῖστα. καὶ ἐστὶν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπὲρ τὰ ὀκτακοσία· ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων ἦν Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. πρὶν δὲ συσταθῇ τῷ βασιλεῖ, γράμματα ἐδίδασκεν ἐν Ἐλευσίνῃ, κωμυδρίῳ τῆς Ἀλεξανδρείας. καὶ παρέτεινε μέχρι τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος Πτολεμαίου, Ὀλυμπιάδος δὲ ρκζ', ἥς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ

Ευεργέτης Πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας. τῶν δὲ αὐτοῦ βιβλίων ἐστὶ καὶ ταῦτα· Ἰοῦς ἄφιξις, Σεμέλη, Ἄργους οἰκισμός, Ἀρκαδία, Γλαῦκος, Ἐλπίδες, σατυρικά δράματα, τραγωδίαί, κωμωδίαί, μέλη, Ἴβος (ἔστι δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν, εἷς τινα Ἴβον, γενόμενον ἐχθρὸν τοῦ Καλλιμάχου· ἦν δὲ οὗτος Ἀπολλώνιος, ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά)· Μουσεῖον, Πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων, καὶ ὧν συνέγραψαν, ἐν βιβλίοις κ' καὶ ρ', Πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων, Πίναξ τῶν Δημοκράτους γλωσσῶν καὶ συν ταγμάτων, Μηνῶν προσηγορία κατὰ ἔθνος καὶ πόλεις, Κτίσεις νήσων καὶ πόλεων καὶ μετονομασίαι, Περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν, Περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασίων καὶ παραδόξων, Περὶ μετονομασίας ἰχθύων, Περὶ ἀνέμων, Περὶ ὀρνέων, Περὶ τῶν ἐν τῇ , οἰκουμένη ποταμῶν, Θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγὴ.

[Καλλίμαχος,] Κυρηναῖος, ἐποποιός, ἀδελφιδοῦς τοῦ προτέρου, υἱὸς Στασήνορος καὶ Μεγατίμας, τῆς ἀδελφῆς Καλλιμάχου.

[Καλλιμένης. Κάλλιμος:] ὁ καλός.

[Καλλίνικος,] Γαῖου, ὁ καὶ Σουητώριος ἐπικληθεὶς, σοφιστής· Σύρος, ὡς δέ τινες Ἀράβιος, τὸ δὲ ἀληθὲς Πετραῖος· σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις. ἔγραψε πρὸς Λοῦπον Περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς, Προσφωνητικὸν Γαλιήνῳ, Πρὸς Κλεοπάτραν, Περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν βιβλία δέκα, Πρὸς τὰς φιλοσόφους αἰρέσεις, Περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀνανεώσεως· καὶ ἄλλα τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους.

[Καλινδούμενοι:] κυλιόμενοι.

[Καλλίνικος:] ὁ Ἡρακλῆς.

[Καλλιόπη:] ὄνομα θεᾶς.

[Κάλλιος:] ὄνομα κύριον.

[Καλλιπάρης:] ἡ καλὰς παρειὰς ἔχουσα.

[Κάλλιππος,] Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, Πλάτωνος μαθητής· ὃς ἐν Συρακούσαις ἀνηρέθη τυραννεῖν ἐπιχειρήσας· πονηρὸς οὗτος ἱστόρηται παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ, καὶ Δίωνος τοῦ Συρακουσίου προδότης.

[Καλλιρόην:] κρίνην τήν ...

[Καλλίρροον:] καλῶς ῥέοντα.

[Καλλισθένης,] Δημοτίμου, οἱ δὲ Καλλισθένους· Ὀλύνθιος, μαθητὴς Ἀριστοτέλους καὶ ἀνεψιαδοῦς· ὃν ἔδωκεν ἔπεσθαι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. ὁ δ' ἐν γαλεάγρα σιδηρᾷ βαλὼν ἀνείλεν ἅμα Νεάρχῳ τῷ τραγικῷ, διότι συνεβούλευε μὴ ἐπιζητεῖν ὑπὸ Ἀθηναίων καλεῖσθαι δεσπότης. τινὲς δὲ αὐτὸν ὡς ἐπιβουλεύοντα Ἀλεξάνδρῳ ἀνηρῆσθαι φασιν ἅμα Νεάρχῳ. εὐφυὲς πρὸς τὸ αὐτοσχεδιάζειν καὶ ῥύμη πολλῇ φέρεσθαι. καὶ φέρεται λόγος, ὡς ὁ Καλλισθένης ὑπὸ φθειρῶν ὑπερβλύσεως καὶ ἐκβράσεως τὸν βίον καταστρέφει. καὶ μαρτυρεῖ ὁ ἱάμβος οὗτος· καὶ φθειριῶσαν, ὡς ὁ πρὶν Καλλισθένης. περὶ τῆς ἱατρικῆς τέχνης λέγων, ὡς ἡμέλητο πάνυ.

[Καλλιστεῖα.] τοιγὰρ τῷ κρίναντι τὰ καλλιστεῖα Πριάπῳ νευρίδα καὶ χρυσήν τήνδ' ἔθετο προχόην.

[Καλλίσφυρος:] ἡ καλοὺς πόδας ἔχουσα.

[Καλλιφάνης,] ὁ Παραβρύκοντος. ἐπὶ τῶν προσποιουμένων πολυμάθειαν. οὗτος γὰρ ἀρχὰς ποιημάτων πολλῶν καὶ λόγων συγγεγραμμένων ἄχρι τριῶν ἢ τεσσάρων στίχων ἀπαγγέλλων πολυμαθείας δόξαν προσεποιεῖτο.

[Καλοκαγαθία:] ἀγαθότης.

[Καλόν:] τὸ τελέως σύμμετρον.

[Καλὸν πράγμα·] ὅτι καλεῖ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρεῖαν συμμέτρως ἔχον. εἶδη δὲ τοῦ καλοῦ τέσσαρα· δίκαιον, ἀνδρεῖον, κόσμιον, ἐπιστημονικόν· ἐν γὰρ τοῖσδε τὰς καλὰς πράξεις συντελεῖσθαι. ἀνάλογον δὲ καὶ τοῦ αἰσχροῦ εἶδη τέσσαρα· ἄδικον, δειλόν, ἄκοσμον, ἄφρον. λέγεται καλὸν τὸ ἐπαινετοὺς παρεχόμενον τοὺς ἔχοντας ἀγαθὸν ἐπαίνου ἄξιον· ἐτέρως τὸ εὖ πεφυκέναι πρὸς τὸ ἴδιον ἔργον· καὶ τὸ ἐπικοσμοῦν, ὅταν λέγωμεν, μόνον τὸν σοφὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν εἶναι. λέγουσι δὲ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἶναι. εἶναι δὲ τοῦτο ἀρετὴν καὶ τὸ μετέχον ἀρετῆς, ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ πᾶν ἀγαθὸν καλὸν εἶναι, καὶ τὸ ἰσοδύναμον τὸ καλὸν τῷ ἀγαθῷ. δοκεῖ δὲ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἴσα εἶναι καὶ πᾶν ἀγαθὸν ἐπ' ἄκρον αἰρετὸν καὶ μήτε ἄνεσιν μήτε ἐπίτασιν ἐπιδέχεσθαι. καλὸν δὲ ἐστὶ τὸ δι' ὧς ἢ δι' ἀκοῆς ἡδύ.

[Κᾶλον:] τὸ ξύλον. τὸν **[Κάλω]** δὲ Ἀττικῶς.

[Καλοπόδιον:] σκυτικὸν ἐργαλεῖον.

[Καλόπους:] ἀπὸ μέρους καλή.

[Κάλλος:] συμμετρία τῶν ὁμοιομερῶν ἐν ἡμῖν μερῶν, προσώπου, τραχήλου, χειρῶν, τῶν ἄλλων μερῶν, ἃ ὕστερά ἐστι τῶν πρώτων δυνάμεων. τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ δεικνύοιτο ἂν ἡ ἰσχὺς αἰρετωτέρα τοῦ κάλλους· πρῶτα γὰρ τὰ ὁμοιομερῆ ἐν ἡμῖν, ἐν οἷς ἡ ἰσχὺς, τῶν ἀνομοιομερῶν, ἐν οἷς τὸ κάλλος· ἕκαστον γὰρ τῶν ἀνομοιομερῶν ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν σύγκειται, οἷον τὸ πρόσωπον ἐξ ὁσίων καὶ νεύρων καὶ σαρκῶν· διὸ καὶ συναναιρεῖται μὲν ἀναιρουμένων, οὐ συναναιρεῖται δὲ ἀναιρουμένων.

[Καλὸς κάγαθός:] λέγεται κατὰ συναλοιφήν, οὐχὶ καλὸς καὶ ἀγαθός. καὶ **[Καλός,]** ὁ ἐρώμενος. καὶ ἦν τῷ μὲν ἐραστῇ Μέλητος ὄνομα, τῷ καλῷ δὲ Τιμαγόρας. τὸ μὲν καλὸς ἐπὶ τῆς ἐν σώματι ὥρας, τὸ δὲ ἀγαθὸς ἐπὶ τῆς ἐν ψυχῇ. ὅτι ἀπὸ συντάξεως ὀνόματα γίνεται· καλὸς καὶ ἀγαθὸς καλοκαγαθία, θεὸς καὶ ἐχθρὸς θεοεχθρία.

[Καλοῦ] εἶδη τρία· δίκαιον, ἀνδρεῖον, ἐπιστημονικόν.

[Καλούμεθ' αὐτάς:] ἀντὶ τοῦ εἰς δικαστήριον ἄξομεν.

[Καλούμενός τε καὶ ἄκκλητος ὁ θεὸς παρέσται·] χρησμὸς δοθεὶς Λακεδαιμονίοις.

[Καλώδιον:] σχοινίον. καὶ **[Κάλως,]** κάλω Ἀττικῶς.

[Καλώνδας:] ὄνομα κύριον.

[Καλλωπίζομαι·] δοτικῇ.

[Καλλώπισμα. Κάλως:] σχοινίον. καὶ παροιμία· πάντα κάλων κινεῖν. τροπικῶς ἀπὸ τοῦ ἴστοῦ λέγει. ἀπλοῦν σε δεῖ τὰ ἄρμενα· τουτέστι πάντα κινεῖν ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτοῦ. καὶ **[Κάλως,]** κάλω, Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· μία μὲν ἐστὶν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου. ἀπὸ εὐθείας τῆς κάλως.

[Καλῶς:] ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως παρὰ Θουκυδίδη. οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾷν. τουτέστι τὸ ληστεύειν. οὔτε γὰρ βοῦν ἀροτῆρα ἐλεηλάτουν ἢ ἔκλεπτον νυκτὸς οὔτε μετὰ φόνων ἐποιοῦν τὴν ληστείαν.

[Καλῶ σε·] αἰτιατικῇ.

[Καλῶς:] τοῦτο ἐπὶ παραιτήσῃ καὶ ἀρνήσῃ χρῶνται. εἰρηκότος γὰρ τοῦ Διονύσου πρὸς Εὐριπίδην, ἐπίθεσ καὶ σὺ δὴ λιβανωτόν· ἐπήγαγε, καλῶς· ἕτεροι γὰρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς. διὸ λέγει ὁ Διόνυσος· ἴδιοί τινές σοι, κόμμα καινόν. εἰ καὶ τὰ λοιπὰ προσέσχε καλῶς τε καὶ εὖ.

[Καλπάζειν:] τὸ ἀβρῶς βαδίζειν.

[Κάλπις:] ὑδρία.

[Καλοί·] Ἀριστοφάνης· ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφον· Ἀθηναίοις καλός, ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις δένδρων, οὕτως· ὁ δεῖνα καλός.

[Καλυδῶνος:] πόλις. καὶ **[Καλυδώνιος πορθμός.]**

[Κάλυκας:] σύριγγας. ῥόδα κεκαλυμμένα.

[Κάλυμνος:] ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος. ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδῶνος μετήγαγε τὸ σπέρμα. ὥς ὁ Ἀπολλόδωρός φησι λέγεσθαι καλύδνας, ὥς καλύβας.

[Καλλύνων·] χθὲς μὲν καὶ πρώην δεδρακότες τοῦ καπηλείου, καὶ τούτου βάθρα καλλύνων καὶ τοῦδαφος κορεῖν.

[Κάλυντρα:] κόσμητρα. ἀντὶ δὲ τοῦ δόρατος κάλυντρον φέρων καὶ κόσκινον ἀντὶ τῆς ἀσπίδος καὶ κόφινον ἀντὶ κράνους, ἐπὶ ὄνου καθήμενος.

[Κάλυξ:] ἄνθος ῥόδου μεμυκός.

[Καλύπτω·] αἰτιατικῇ.

[Καλυψώ:] ὄνομα κύριον. ἢ μὴ ἀπλῇ, καλύπτουσα δὲ τὸ διανοούμενον. δολόεσσαν γὰρ λέγει αὐτὴν Ὀμηρος.

[Κάμαξ:] χάραξ, ὀρθὸν ξύλον. λέγεται θηλυκῶς. οἱ δὲ Πάρθοι στέφουσιν ὀπίσω τοὺς ἵππους περὶ τοῖς αὐτῶν αὐχέσι τὰς κάμακας ἐλίξαντες. καὶ αὖθις· μυρία, καὶ δολιχὰς δεξαμένη κάμακας. οἱ δὲ βάρβαροι δρεπανηφόρῳ κάμακι τὸ σχοινίον, ᾧ εἶχετο ἡ ναῦς, διακόπτουσι. ζητεῖ καὶ ἐν τῷ χιλιοστύς.

[Καμάρινα] καὶ Γέλα πόλεις Σικελίας. καὶ **[Καμαρινᾶϊος,]** ὁ πολίτης.

[Καμάρινοι:] ὄνομα ἔθνους.

[Καμασσηνός:] ἐθνικόν.

[Καματηρούς:] κεκοπιακότας. μήπως καματηροὺς καὶ πνευστιῶντας ἀκμῇσι παραδῶ τοῖς βαρβάροις.

[Κάμεια:] ὄνομα πόλεως.

[Καμειραία ἰσχάς·] Βάβριος· μικρὸν δ' ἐπισχὼν εὖτ' ἔσωθεν ἐκκύψας ψαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειραίας. ὅτι Ἀναξανδρίδης ὁ Ῥόδιος ἐκ Καμείρου ἦν.

[Καμηλαύκιον:] Ῥωμαίων ἡ λέξις. ῥηθεῖη δ' ἂν καὶ Ἑλληνιστὶ παρὰ τὸ καῦμα ἐλαύνειν.

[Κάμηλος:] τὸ ζῷον. Ἀριστοφάνης· πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὦν ἐσέπτατο; ἐπεὶ διὰ καμήλων ἦλθον οἱ Μῆδοι ἐς τὴν Ἑλλάδα. καὶ **[Καμηλίτης]** βοῦς οὕτω καλούμενος. **[Κάμιλος]** δὲ τὸ παχὺ σχοινίον.

[Κάμιλλος:] ὄνομα κύριον. ὁ Ῥωμαίων στρατηγός. ζῆται ἐν τῷ Ἀχίλλειος εὐχή.

[Κάμιнос. Κάμιρος:] ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα πόλεως.

[Κάμνειν:] ἐπὶ τοῦ ποιεῖν καὶ ἐργάζεσθαι, καὶ ἐπὶ τοῦ νοσεῖν. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων. εἶδωλα καμόντων. προσλαβὼν δὲ τὴν ἀποπρόθεσιν σημαίνει τὸ ἀπειπεῖν καὶ ἀπαγορεῦσαι καὶ ἀπογνῶναι· οἶον, ἀπέκαμον νουθετῶν· κάμνω παραινῶν.

[Καμμονίη:] ἡ ἐκ μονομεροῦς νίκη.

[Καμόντων:] τῶν νεκρῶν. εἰ καὶ σοι βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι καμόντων ὀλκάς.

[Κάμμορος:] ὁ ταλαίπωρος.

[Καμπανία:] χώρα.

[Κάμπη. Κάμπιος δρόμος:] δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπιοι, οὐκ εὐθεῖς καὶ ἀπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες.

[Καμπιδήκτωρ.]

[Κάμπτω.] ῥῥὰς ἔκαμπτεν, ὁπόσας ὁ Νέρων ἐλύγιζέ τε καὶ ἔστρεφεν.

[Κάμπτω σε·] αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ μαλακίζω τὴν ψυχὴν σου.

[Καμπύλα τόξα·] Ὅμηρος. συνέμιξε τὸν κατὰ τοῦ τόξου λόγον τῷ κατὰ τῶν βελῶν. καμπύλα μὲν γὰρ τὰ τόξα, τουτέστιν ἐπικαμπῇ· πεπτηότα δὲ ἄλλυδις ἄλλη τὰ βέλη. ὥς χοῖνιξ τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρούμενον, καὶ κοτύλη ὁμοίως.

[Καμπυλιάζειν:] κάμπτειν καὶ στρέφειν.

[Καννάβη.]

[Καναστραῖα:] κοῖλά τινα ἀγγεῖα.

[Καναχηδόν:] μετὰ κτύπου.

[Κανδάκη:] ἡ τῶν Αἰθιοπῶν βασίλισσα. καὶ ζῆται ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου ἱστορίᾳ.

[Κανδήλα:] παρὰ τὸ καίειν δῆλα.

[Κάνδυλος:] βρῶμα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος σκευαζόμενον· ὥς καὶ ἀβυρτάκη ἐρύκων βρῶμα. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἀκρόδρυα.

[Κάνδυσ:] χιτῶν Περσικός. ἀποδύσαντες δὲ τὸν κάνδυν καὶ τὰς ἀναξυρίδας ἐξελκύσαντες καὶ τὸν πῖλον ἀφελόντες.

[Κάνναις] καὶ καλάμαις χρῶνται οἱ νομάδες εἰς τὴν σκηνοποιῖαν.

[Κάνεον:] τὸ κανίσκιον. καὶ **[Κάνειον]** ὁμοίως.

[Κάνης:] ὁ ψίαθος. καὶ κλίνεται κάνητος.

[Κανηφόροι·] Φιλόχορος φησιν, ὡς Ἐριχθονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ, ἐφ' ᾧ ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν, τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς.

[Κάνθαρος·] Ἀθηναῖος, κωμικός. μνημονεύεται τούτου δράματα Μήδεια, Τηρεὺς, Συμμαχία, Μύρμηκες, Ἀηδόνες.

[Κάνθαρος·] παρὰ τὸν κάνθωνα, τουτέστι τὸν ὄνον· καὶ παρὰ τὸν ὀρόν, τουτέστι τὸ σπέρμα. φασὶ γὰρ ὅτι ὁ κάνθαρος οὕτω τίκεται. ἐπὰν εὖρη ὄνου κόπρον στρογγύλην, μένει κυλίων τοῖς ποσὶ καὶ ἐν τῷ κυλίειν ἀποσπερμαίνει· καὶ ἐκ τούτου ὁ κάνθαρος τὸ ζῶον γίνεται. ὅθεν καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔχει παρὰ τὸν κάνθωνα καὶ τὸν ὀρόν, τουτέστι τὸ σπέρμα, κάνθωρός τις ὢν. ἢ παρὰ τὸν θορόν, ὃ δηλοῖ τὸ σπέρμα. ἢ ὁ θορὼν παρὰ τὸν κάνθωνα· ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν κόπρον τοῦ ὄνου. ἢ ὁ ἐκ τοῦ κάνθωνος ὀρούων. κάνθων δὲ κυρίως ὁ ὄνος. κάνθαρος δὲ τὸ ζῶον, καὶ ὄνομα λιμένος ἐν Ἀθήναις, καὶ εἶδος ποτηρίου. ὅτι κάνθαρος θῆλυς οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γεννῶνται.

[Κανθάρου μελάντερος·] παροιμία. Μένανδρος Θησαυρῷ. καὶ **[Κανθάρου σοφώτερος·]** ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων.

[Κανθήλη·] πόλις.

[Κανθήλιος·] βραδὺς νοῆσαι, ἢ ἀφυής. ἢ ὄνος μέγας. Ξενοφῶν λέγει· ὅτι ἐν Βαβυλῶνι οἱ φοίνικες οὐ μείον ἢ πλεθριαῖοι τὸ μέγεθος γίνονται· οἱ δὲ πιεζόμενοι ὑπὸ βάρους ἄνω κυρτοῦνται, ὥσπερ ὄνοι κανθήλιοι. καὶ Πολύβιος· ἐν γὰρ τοῖς ἐπιδεδεμένοις φορτίοις τὰ κανθήλια λαβόντας ἐκ τῶν ὀπισθεν προθέσθαι πρὸ αὐτῶν ἐκέλευσε τοὺς πεζοὺς. οὗ γενομένου, συνέβη παρὰ πάντας χάρακας ἀσφαλέστατον γενέσθαι τὸ πρόβλημα.

[Κάνθων·] ὄνος.

[Κανόνιον·] οὕτω καλεῖται ἡ οἰαδήποτε πραγματεία, κἂν πλειόνων τυγχάνη πτυχίων ἢ στίχων ἡγουν παγινῶν. στίχον δὲ τὸ κατὰ , τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενον, ἀπὸ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιῶν ἀναγινωσκόμενον. σελίδιον δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω.

[Κανονίς·] ἐργαλεῖον καλλιγραφικόν. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ κανονῖδ' ὑπάτην.

[Κάννος] καὶ Βύβλις· ὀνόματα κύρια· ἀμφοτέρω δὲ δυστυχίσαντες.

[Κανοῦν·] κανίσκιον. παρὰ τὴν τῶν Διονυσίων ἑορτὴν Ἀθήνησιν αἱ εὐγενίδες γυναῖκες ἐκανηφόρουν. ἦν δὲ ἐκ χρυσοῦ πεποιημένα τὰ κανᾶ, ἐφ' ὧν τὰς ἀπαρχὰς πάντων ἐτίθεσαν. κανοῦν δὲ ἀπὸ τοῦ κνεῖν. ἐν τῷ κανῷ γὰρ ἐκρύπτετο ἡ μάχαιρα καὶ ταῖς σολαῖς καὶ τοῖς στέμμασιν. κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας πλανώμεθα ζητοῦντες τόπον ἀπράγμονα· Σοφοκλῆς. τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσιν, ἵνα οἰκήσαντες ἐπὶ τῇ ἰδρύσει θύσωσι. χύτραις γὰρ ἱδρυσον. οἱ δὲ φασιν, ὅτι ἀμυντήρια τῶν ὀρνέων ἐβάσταζον· ἀντὶ ὅπλου μὲν κανοῦν, ἀντὶ δὲ περικεφαλαίας χύτραν, ἵνα μὴ ἐφίπταμένα τὰ ὄρνεα τύπῃ αὐτούς. τὰς δὲ μυρρίνας, πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν.

[Κάνωβος·] ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα πόλεως.

[Κάνωπος·] ὁ ἐν Αἰγύπτῳ. ποτέ, ὡς λόγος, Χαλδαῖοι τὸν ἴδιον θεόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ πῦρ, ἀποσεμνύνοντες πανταχοῦ περιέφερον, ὥστε τοῖς θεοῖς πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν συμβεβληκέναι καὶ τὸν νικῶντα ἐκεῖνον παρὰ πάντων νομίζεσθαι θεόν. τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἐπαρχιῶν οἱ θεοὶ ἀπὸ χαλκοῦ ἢ ἀργύρου ἢ ξύλου ἢ λίθου ἢ ἄλλης τοιαύτης ὕλης ἐτύγχανον ἱδρυμένοι, ἡ δὲ τοιαύτη ὕλη εὐχερῶς ὑπὸ τοῦ πυρὸς διεφθείρετο, ὥστε πανταχοῦ τὸ πῦρ ἀναγκαίως νικᾶν. τοῦτο ἀκούσας ὁ τοῦ

Κανώπου ἱερεὺς πανοῦργόν τι τοιοῦτον ἐνεθυμήθη. ὕδρια ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Αἰγύπτου εἰώθασιν γίνεσθαι ὀστράκιναι τρήσεις ἔχουσιν λεπτάς συνεχεῖς, ὥστε διὰ τῶν τρήσεων ἐκείνων τὸ τεθολωμένον ὕδωρ διυλιζόμενον ἀποδίδοσθαι καθαρώτατον. ἐκ τούτων τῶν ὑδριῶν μίαν λαβὼν ὁ ἱερεὺς τοῦ Κανώπου καὶ τὰς τρήσεις ἐκείνας ἀποφράξας κηρῷ, καὶ διαφόροις ζωγραφήσας χρώμασι, πληρώσας ὕδατος ἔστησεν ὡς θεόν, καὶ ἀποτεμὼν παλαιοῦ ἀγάλματος τὴν κεφαλὴν, ὅπερ ἐλέγετο Μενελάου τινὸς κυβερνήτου γεγενῆσθαι, ἐπιμελῶς ἐπιθείς, ἤρμοσεν αὐτὴν τῷ ἀγάλματι. παρεγένοντο μετὰ ταῦτα οἱ Χαλδαῖοι, ἀνήφθη τὸ πῦρ, καὶ ὁ κηρός, δι' οὗ αἱ τρήσεις ἐτύγγανον πεφραγμέναι, διελύετο. τῆς δὲ ὑδρίας ἰδρώσης, καὶ τὸ ὕδωρ διὰ τῶν τρήσεων ἐκβαλλούσης, ἐσβέννυτο τὸ πῦρ. οὕτω τε τῇ πανουργίᾳ τοῦ ἱερέως ὁ Κάνωπος τῶν Χαλδαίων νικητὴς ἀνεδείχθη καὶ ἀπὸ τότε λοιπὸν ὡς θεὸς ἐτιμᾶτο. ὅτι ὁ ἑκατὸν σταδίους ἀπέχων Κανώβου καὶ ὁ ἕνα ἐπίσης οὐκ εἰσὶν ἐν Κανώβῳ· οὕτω καὶ πλέον καὶ ἑλαττον ἀμάρτημα ἐπίσης οὐκ εἰσὶν ἐν τῷ κατορθοῦν. ζητεῖ σαφέστερον ἐν τῷ ἀμπλάκημα.

[Κᾶν τι σφαλῆτ' ἐξ ἀξίου γοῦν·] Ἀριστοφάνης· ζητεῖ ἐν τῷ ἀπὸ καλοῦ ξύλου.

[Κᾶξ αὐτοῦ. Κᾶωνος.]

[Κάππα διπλοῦν·] ἀντὶ τοῦ κακά. τρία κάππα κάκιστα· Καππαδοκία, Κρήτη καὶ Κιλικία.

[Καππάδοξ·] μόνον τῶν εἰς ὧς διὰ τοῦ ο μικροῦ. λέγεται δὲ καὶ Καππαδόκης ἡ εὐθεῖα. καὶ **[Καππαδόκιον τέρας. Καπανῆται. Κάππαρις·]** εἶδος βοτάνης, ἥς ὁ καρπὸς ἰατροῖς δοκεῖ εἶναι ὀνήσιμος. ὁ δὲ Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ὤμνυε κάππαριν, καθάπερ Σωκράτης τὸν κύνα.

[Κάππαρις·] παρὰ τὸ ἐκ τοῦ κάμπου αἵρεσθαι.

[Καπετωλεῖον·] τὸ ἱερόν. **[Καπιτώλιον]** δέ.

[Κᾶπειτα·] καὶ ἔπειτα.

[Κάπηθεν] καὶ **[Καπίστριον. Καπηλεύω·]** αἰτιατικῇ.

[Καπηλείας·] ἐμπορείας. καὶ **[Καπηλεῖον. Καπηλικῶς·]** ἀντὶ τοῦ πανουργικῶς. ἐπεὶ οἱ κάπηλοι ὀνθυλεύουσι τὸν οἶνον, συμμιγνύντες αὐτῷ σαπρόν. οἱ κάπηλοι ὑμῶν θολοῦσι τὸν οἶνον.

[Καπηλῖς·] παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν. πηλὸς δὲ ὁ οἶνος· ὅθεν καὶ ἄμπελος, οἶνονεῖ ἔμπελος οὔσα, ἢ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν.

[Κάπηλος·] μεταβολεὺς, πραγματευτής. κάπηλος ἀσπίδων. ὁ μετάβολος παντὸς πράγματος.

[Κάπηλος·] ἐν ἀνθ' ἑνὸς τινες οἶονται εἶναι· οἶον ἐκ τοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ. πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται. ὁ μὲν οὖν Σοφοκλῆς εὐεπίφορος ἐς τὸν πηλόν. ὁ μέντοι οἶνος οὐκ ἔστι πηλός. πόθεν δὲ ἐν τῷ καπήλῳ ὁ οἶνος ἐγγίνεται; καὶ γὰρ ἕτερόν ἐστιν οἶνοπώλης καὶ ἕτερον κάπηλος. καθόλου γὰρ τοὺς πωλοῦντάς τι καπήλους ἔλεγον. ἔστι δὲ καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν ταῖς Ἀκυστρίαις. ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα καπηλεῖα καλεῖ· κάπηλα προφέρων τεχνήματα.

[Καπήρια·] εἶδος πλακοῦντος· τὰ παρ' ἡμῖν καπύρια.

[Κάπιδώσειν μοι δοκῶ τὸ χρῆμα μᾶλλον·] ἀντὶ τοῦ προσθήκην σχήσειν.

[Καπίστριον·] ἡ τοῦ ἵππου φορβεία. **[Κάπους]** γὰρ Ῥωμαϊκῶς ἡ κεφαλὴ· καὶ ἐξ αὐτοῦ καπίστριον.

[Καπιτώλιον·] ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὸ κτίσαι τὸ Παλάτιον ἔκτισε καὶ τὸ Καπιτώλιον, ὃ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς πόλεως· ἐν ᾧ καὶ τὸ Παλλάδιον ἐπέθετο λαβὼν ἀπὸ πόλεως Σίλβης. Σατούρειον δὲ πρότερον

ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ Καπιτώλιον ἐκ τῆς φανείσης ὀρυττομένων τῶν θεμελίων ἐν τῇ γῇ κεφαλῇς σώματος νεοσφαγοῦς.

[Καπίτων,] Λύκιος, ἱστορικός. οὗτος ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ βιβλία ὀκτώ, Μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτροπίου, Ῥωμαῖστί ἐπιτεμόντος Λίβιον τὸν Ῥωμαῖον, καὶ περὶ Λυκίας καὶ Παμφυλίας.

[Κάπνη:] ἡ καπνοδόκη. Ἀριστοφάνης· τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;

[Καπνίας οἶνος·] ὃς γίνεται ἐν Βενεβεντῷ τῆς Ἰταλίας. καὶ

[Καπνία ἄμπελος,] ἡ μέλαινα. λύσις ὀνείρου· Βενεβεντὸν λέγουσι πνευμάτων βίαν. περὶ καπνιζομένων ζητεῖ ἐν τῷ θυμῷ.

[Καπνίας:] ποιητής, ὁ μὴδὲν λαμπρὸν γράφων.

[Καπνοῦ σκιά:] ἐπὶ τῶν λίαν ἰσχνῶν. κοῦκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν, εἰδῶλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε εἶλέ με. λέγεται ὁ καπνὸς καὶ ἀμενηνός. καὶ παροιμία· καπνὸν εἶναι ἡγούμεν. ἐπὶ τῶν οὐδαμινῶν καὶ οὐδενὸς ἀξίων.

[Καπρίαί:] αἱ ἐντὸς τῶν περυγωμάτων τῆς φύσεως τῶν καμήλων ἐπανεστῶσαι σάρκες, αἱ τέμνουσιν, ὅποταν εἰς πόλεμον ἐξίωσιν. οὐκέτι γὰρ συνουσιάζουσιν.

[Κάπρος:] τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

[Κάπρος Ἑρυμάνθιος·] Δρύοπες, ἔθνος περὶ τὴν Πυθῶνα ἄδικον, ὃ Ἡρακλῆς μετῴκισεν. ὅτε γὰρ τὸν Ἑρυμάνθιον κάπρον ἔφερεν, ἐζήτει αὐτοὺς τροφήν· οἱ δὲ οὐκ ἔδωκαν.

[Καπρῶντας:] ὀρμητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν.

[Καπύη:] ὄνομα πόλεως μεγίστης. ἡ δὲ Καπύη μεταθεμένη πρὸς τοὺς Καρχηδονίους τῷ βάρει συνεπεσπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις.

[Κάρ·] Ἀριστοφάνης· εἰ δὲ δοῦλός ἐστι Κάρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης, φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.

[Κάραμβις:] τόπος τίς.

[Καραδοκεῖ:] προσδοκᾷ, κατασκοπεῖ. παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ δοκεύειν, ἡγουν ἐμβλέπειν καὶ ἐπιτηρεῖν καὶ ἐλπίζειν, ἢ τὸ τῇ κεφαλῇ προβλέπειν ἐκδεχόμενον. μήποτε τὸ κέαρ ἔγκειται. τὸ γὰρ καρηβαρεῖν, ἥτοι καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν ἢ παραβάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης. τινὲς δέ, ὅτι σύνθετόν ἐστι τὸ κάτω κάρᾳ ἐπιφέρειν τὸ καραδοκεῖν, παρατίθενται Δίφιλον λέγοντα· τὴν νύκτ' ἐκείνην διεκαρᾶνόμεν.

[Καραδοκήσοντα·] Ἡρόδοτος. ὁ δὲ πέμπει εἰς Δελφοὺς Κάδμον καραδοκήσοντα τὴν μάχην, ἣ πεσεῖται.

[Κάρανος,] εἷς τῶν Ἡρακλειδῶν, στρατολογήσας ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἦλθεν εἰς Μακεδονίαν ἄδοξον οὖσαν τότε καὶ ἐβασίλευσε καὶ διαδοχῇ κέχρηται μέχρι Φιλίππου. Ἀμύντας δὲ ὁ Φιλίππου πατὴρ Εὐρυδίκην Ἰλλυρίδα γήμας ἔσχε παῖδας Ἀλέξανδρον, Περδίκκαν, Φίλιππον· οὓς ἔνιοι καὶ ὑποβεβλήσθαι τὴν Εὐρυδίκην φασί. πολεμήσας δὲ Θηβαίοις ὄμηρον ἔδωκε νέον ὄντα τὸν Φίλιππον· οὗ γενέσθαι Θηβαῖόν τινα Παμμένην ὄνομα ἐραστήν, ὥς φασιν. Ἀμύντου δὲ τελευτήσαντος, Πausanίας φυγαδευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ πρότερον, κατελθὼν ἐβιάσατο τοὺς παῖδας καὶ κατέσχε τὴν ἀρχήν. Εὐρυδίκη δὲ Ἀθηναίων στρατηγῷ διατρίβοντι περὶ τὴν Μακεδονίαν χρησαμένη

συμμάχῳ, τὸν Πausανίαν ἐκβάλλει. ἕως μὲν οὖν ἦρχον οἱ πρεσβύτεροι, οὐδὲν ἐνεωτερίζετο· Φίλιππος δὲ ἄρξας δύο καὶ εἴκοσιν ἔτη γεγονώς πολλοὺς κατεστρέφετο βαρβάρους τε καὶ Ἑλλήνας, ἔλαβε δὲ καὶ Ἀθηναίων Ἀμφίπολιν καὶ Θετταλίαν ὑφ' ἐαυτῷ ἐποίησατο καὶ τὰς Χαλκιδικὰς πόλεις δύο καὶ τριάκοντα, ὧν ἐπρώτευσεν Ὀλύνθιοι. ὃς Ποτίδαιαν ἀφελόμενος Ἀθηναίων, ἐδωρήσατο ἀπατῶν αὐτούς. ὅμως δὲ βοηθοὺς ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι ναῦς μ' καὶ Χάρητα στρατηγόν· οὗ χειμῶνι ἀποληφθέντος, προδόντων δὲ τὴν Ὀλυνθον Εὐθυκράτους καὶ Λασθένους, τὴν μὲν ἀνάστατον ἐποίησε, τὰς δὲ ἄλλας πόλεις εἶλεν· Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς περισωθέντας πολίτας ἐποίησαντο. Μεθωναίοις δὲ τοῖς ἐπὶ Θράκης πολεμῶν τὸν ὀφθαλμὸν ἐπηρώθη, Ἀστέρος τινὸς ὄνομα βαλόντος αὐτὸν βέλει, ἐπιγράψαντός τε τῷ βέλει· Ἀστὴρ Φιλίππῳ θανάσιμον πέμπει βέλος. πρὸς ὃν ἀντιγράψας ἔπεμψε βέλος ὁ Φίλιππος· Ἀστέρα Φίλιππος, ἦν λάβη, κρεμήσεται. καὶ ὑποσχόμενος εἰρήνην ἐξήτησε καὶ λαβὼν ἐκρέμασεν. εἶλε δὲ καὶ Κερσοβλέπτην, Θρακῶν βασιλέα καὶ φίλον Ἀθηναίων, καὶ Ἀλόνησον ἔλαβε, καὶ ἄλλας πόλεις· μεθ' ἃ ὁ πόλεμος ὁ Φωκικὸς συνέστη.

[Καρανούσθω:] τελειούσθω.

[Κάρας:] ὄνομα ἔθνους.

[Καρατομεῖται:] ἀποκεφαλίζεται.

[Καρβάσινα:] εἶδος ὑποδήματος. ἐπεὶ δὲ ἀπέλειπε τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα, καρβάσινα εἶχον ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν.

[Κάρβων,] Κάρβωνος, λύσις ὀνείρου· ἄνθραξι βαίνειν ἐχθρικὴν δηλοῖ βλαβήν.

[Κάρδαμα·] ἐπισχετικὰ οὖρων τὰ κάρδαμα καὶ πτύσματος. καὶ διὰ τοῦτο φασι τοὺς Πέρσας χρῆσθαι· φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὔρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι.

[Καρδαμῖς:] εἶδος λαχάνου.

[Καρδία:] πόλις Θράκης. καὶ **[Καρδιανοί,]** οἱ πολῖται. ὄνομα πελάγους.

[Καρδία·] ὅτι τὰ ἔνυδρα καρδίαν οὐκ ἔχει, οὐδὲ πνεύμονα. ὅσα δὲ πνεύμονα ἔχει, τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ καταψύχεται τὸ ἐντὸς θερμόν, δι' αὐτῆς εἰσιόντος τοῦ ἀέρος. οἱ δὲ ἰχθύες διὰ τῶν βραγχίων καταψύχουσι τὸ ἐντὸς θερμόν συστέλλοντες αὐτὰ καὶ εἰσδεχόμενοι τὸ ὕδωρ, ὥστε οὐ δέονται πνεύμονος. καὶ ἄλλως οὐδὲ πάνυ δέονται τὰ ἔνυδρα τοῦ εἰσιέναι ἔξωθεν τὸ ὑγρὸν ἵνα ἐμψύξῃ· τὸ γὰρ ὕδωρ αὐτοῖς περικείμενον αὐτῇ τῇ ἀφῇ τὴν ἔμψυξιν ἐργάζεται. ἡ καρδία δὲ πρῶτως τῆς ἐμψύξεως δεῖται· πηγὴ γάρ ἐστι τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ τοῖς ζώοις ἡ καρδία· διὰ δὲ αὐτὴν καὶ ὁ πνεύμων. διὰ μὲν οὖν τῆς εἰσπνοῆς ἐμψύχεται ἡ καρδία, διὰ δὲ τῆς ἐκπνοῆς τὰ λιγνυώδη περιττώματα ἀποκρίνεται. ἐπιπολὺ δὲ ἀπνευστὶ οὐ δυνάμεθα διαλέγεσθαι, διὰ τὸ δαπανᾶσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἐν τῷ θώρακι. δεόμεθα οὖν πρότερον εἰσπνεῦσαι ἄλλο εἰς χορηγίαν τῆς φωνῆς. ἅμα δὲ εἰσπνεῖν τε καὶ διαλέγεσθαι ἀδύνατον, ἐπεὶ μηδὲ εἰσπνεῖν τε καὶ ἐκπνεῖν· ἐναντία γάρ. διὰ τοῦτο καὶ οἱ τραγωδοὶ ἐκτείνουσιν μέλλοντες τὰ μέλη, πολὺ πρότερον εἰσπνεύουσι πνεῦμα, καὶ οὕτως ἄρχονται φωνεῖν, ἵνα ἐξαρκέσῃ αὐτοῖς περὶ τὴν ἐκπνοήν. ὅτι καρδία τῆς ἀρετῆς ἐστὶν ἡ ἐλεημοσύνη.

[Καρδία·] ὅτι οἱ παλαιοὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν. ἔνθεν καὶ καρδιωγμός.

[Καρδιαλγία:] λῦπαι καρδίας.

[Καρδιουλκία:] τὰς καρδίας ἔλκειν τῶν θυμάτων.

[Καρδιοφύλαξ:] παρὰ Ῥωμαίοις χάλκωμα σπιθαμιαῖον πάντη πάντως, ὃ προσετίθεντο πρὸ τῶν στέρνων. οἱ δὲ ἀντὶ τούτου ἀλυσιδωτοὺς χιτῶνας περιετίθεντο περὶ τοὺς θώρακας.

[Καρδιωσάμενος:] τῶν θυομένων τοῖς θεοῖς ἱερείων ἀφηροῦντο τὰς καρδίας, κἂν ὅλα τὰ ἱερεῖα ἔμελλον ὀλοκαυτοῦν, καὶ τῇ καλουμένῃ πιμελῇ καλύψαντες οὕτως ἐπετίθεσαν τῷ πυρί. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ καρδιωσάμενος.

[Καρδιώττειν:] τὴν καρδίαν ἀλγεῖν Σικελιῶται· ὃ ἡμεῖς βουλιμιᾶν. Ἀπολλόδωρος ἐν ἔκτῳ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμιᾶν λέγει Ξενοφῶν. καὶ εὐκάρδια πολλοὶ τὰ εὐστόμαχα λέγουσιν.

[Κάρδοπος:] ἡ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου. μαγίς, ἐν ἣ τοὺς ἄρτους ἔματτον. ἡ σκαφίδιον, ἐν ᾧ ἀναμάττειν καὶ ἀναφυρᾶν ἔθος τὰ ἄλφιστα. θηλυκῶς ἡ κάρδοπος. Ἀριστοφάνης. τὴν κάρδοπον ἀρσενικῶς καλεῖς, ὥσπερ Κλεώνυμον. ἀρσενικῶς καλοῦσί τινες· γυναικώδης γὰρ ἦν.

[Καρδοῦχοι:] σφενδονῆται ἄριστοι.

[Κᾶρες:] ὄνομα ἔθνους.

[Κάρεψ. Καρήατος:] τῆς κεφαλῆς.

[Καρηβαρία:] ἡ μέθη.

[Καρηβαρῶν:] τὴν κεφαλὴν βαρούμενος ἀπὸ μέθης οἴνου.

[Κάρηνα:] ἀκρόπολις.

[Καρηνός:] ἐθνικόν.

[Κάρης,] Κάρητος.

[Καρηφαρίτης:] ὁ χυδαῖος οἶνος, καὶ μὴ ἀνθοσμίας. ζῆτει ἐν τῷ ἀνθοσμίας.

[Καρθάγεννα. Κάρθαια:] τόπος τις.

[Καρία:] τόπος. καὶ ἡ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσαν· ὅθεν καὶ κέρατα.

[Καριαθιαρεῖμ:] τόπος. Ἑβραϊκὴ δὲ ἡ λέξις.

[Καρίδας:] ὅτι Ἀπίκιος ὁ Ῥωμαῖος μυριάδας ἀργυρίου κατανάλωσεν ἐς τὴν γαστέρα ἐν Κιντούροις τῆς Γαλατίας πολλὰς καρίδας ἐσθίων. ζῆτει ἐν τῷ Ἀπίκιος.

[Καρικῇ Μούσῃ:] τῇ θρηνῶδει. δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες θρηνῶδοί τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μισθῷ θρηνεῖν. τινὲς δὲ ἐξήκουσαν τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ· ἐπειδὴ οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι. καὶ παροιμία **[Καρικὸς αἴνος,]** ὅτι ἀλιεὺς ἰδὼν ἐν χειμῶνι πολὺπουν εἶπεν· εἰ μὴ κολυμβήσω, πεινήσω.

[Καρικὸν θῦμα:] ἐπὶ τῶν ἄσαρκα ἢ ἄβρωτα μέλη θυόντων. οἱ γὰρ Κᾶρες κύνα θύουσιν. Εὐνάπιος.

[Καρίνη γυνή. Καρῖνος,] Κάρου τοῦ βασιλέως υἱός, γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ καὶ βουλήσεως κύριος, ἀνέδραμε τηλικούτον κακὸν ἐς τυραννίδα, ὥστε ἀπέδειξε χρυσὸν τοῖς πειραθεῖσι τὴν τραγωδουμένην τυραννίδα· οὕτω καὶ τοῦνομα τοῖς ἔργοις μακρῷ παρῆλθε. παίδων μὲν γὰρ οἱ γεγονότων ὕβρεις διὰ τὸ σύνηθες οὐδὲ ὕβρεις ἐνομίσθησαν, ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τοιαῦτα ἀμαρτάνειν. ὁ δὲ ἐγκλήματά τε ἀνέπλαττε καὶ ἐδίκαζε τοῖς ἀδικουμένοις καὶ τῶν δικαζομένων οὐδεὶς ἐσώζετο· ὅπου γε πολλῆς οὐσῆς καὶ ἀδιηγήτου τῆς φθορᾶς, παρανηλίσκοντό

τινες τῶν εὐδαιμόνων, ὥσπερ ἐν κοινοῖς δεῖπνοις ἀλεκτορίδες ἐς τὴν Καρίνου τρυφήν. μεμνησθαι δὲ τῶν κατακοπτομένων ἔφασκε, τῶν μὲν ὡς οὐκ ἐπήνεσαν αὐτοῦ τὸ κάλλος, τῶν δέ, ὅτι λέγοντα, ὅτε ἦν μειράκιον, οὐκ ἐθαύμασαν ὡς ἐβούλετο· ἀπώλλυντο δὲ τινες καὶ γελάσαντες ἐναντίον αὐτοῦ ποτε, καὶ πάντα ἦν αὐτοῦ βαρύτερα διοσημείας, καὶ ἐλύττα ἐν μέσοις τοῖς ὑπηκόοις. οὗτος ὁ Καρίνος βασιλεύσας πρᾶγμα μὲν ἐς κοινὸν ὄφελος φέρον οὐδὲν εἰργάσατο· τρυφῇ δὲ καὶ ἐκδεδιητημένῳ βίῳ τὰ καθ' ἑαυτὸν παραδούς παρανάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους οὐδὲν ἡδικηκότων ἀνθρώπων, κατὰ τι προσκεκρουκέναι νομισθέντων αὐτῷ. βαρυνομένων δὲ πάντων ἐπὶ τῇ πικρᾷ τυραννίδι συναναμιχθείσῃ νεότητι, καὶ πάντα ἐκμελῶς καὶ δίχῃ λογισμοῦ πράττοντος.

[Καρκάδωνα:] τοῦτο λέγεται Χάροντος δάνειον, συναγόμενον ἐκ τοῦ ὀβολοῦ τοῦ συγκηδευομένου τοῖς τελευτῶσιν· οὐχ ὡς ἔνιοι πλανώμενοι βοτάνης ὄνομά φασιν εἶναι.

[Καρκαίρω:] ἤχῳ. ζήτει ἐν τῷ ψαμμοκοσιογάργαρα.

[Καρκίνος,] Ἀκραγαντῖνος, τραγικός. καὶ **[Καρκίνος,]** Θεοδέκτου ἢ Ξενοκλέους, Ἀθηναῖος, τραγικός. δράματα ἐδίδαξεν ρξ', ἐνίκησε δὲ α'. ἤκμαζε κατὰ τὴν ρ' ὀλυμπιάδα, πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας τοῦ Μακεδόνα. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀχιλλεύς, Σεμέλη, ἡ ἀρχή, ὡς Ἀθήναιος φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς. Λυσίας· ἐλυμαίνοντο γάρ μου τὸν καρκίνον εἰσφοιτῶσαι, φησὶν, αἱ κύνες. καὶ ὅταν ὁ σῖτος ρίζωθῇ κατὰ τῆς γῆς, κεκαρκινῶσθαί φασι. Φερεκράτης· ὁπότεν σχολάζῃς, νῆψον, ἵνα τὰ λήϊα συγκαρκινωθῇ. λέγεται καρκίνος καὶ πάθος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς σώμασιν· ὃ νῦν καρκίνωμα λέγεται. εὐρίσκεται δὲ πολλάκις καὶ κύριον ὄνομα.

[Καρκίνος λαγὼν αἰρεῖ:] ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

[Καρκίνος,] ποιητὴς Ἀττικός. σκώπτει δὲ τις Καρκίνου παῖδας οὕτως· ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστάς, ναννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας. καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ γαλῆν τῆς ἐσπέρας ἀπάγξαι. λέγει δὲ ὄρτυγας μὲν διὰ τὸ ἐριστικόν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες. οἰκογενεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσκιατραφημένου, ὡς ἂν εἴποις ὄρνιθας οἰκογενεῖς. γυλιαύχενας δέ, τουτέστι μακροτραχήλους· γύλιος γὰρ στρατιωτικόν ἐστι πλέγμα ἐπίμηκες. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι αὐτοῖς τὸ ὅλον σῶμα, τὸν δὲ τράχηλον μακρόν, ἢ αὐχένας οὐκ ἔχοντας, καθάπερ ὁ γύλιος· ὡς μικροὺς οὖν καὶ γογγυλώδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ πατρί. ναννοφυεῖς δὲ ὅτι νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων ἴννοι. ὀρχηστάς δέ· εἰσέφερε γὰρ αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. σφυράδων δὲ ἀποκνίσματα, ἀντὶ τοῦ ταπεινοῦς καὶ μικροῦς. σφυράδες δὲ εἰσὶ τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα, ἢ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτοὺς, μᾶλλον δὲ οὐδὲ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτμήμασιν. εὐτελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ. ἢ γὰρ τοῦ μικροῦ μερὶς μικρὰ ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. μηχανοδίφας δὲ ἀπὸ μέρους· Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Καρκίνου δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασιν· ὃν Πλάτων δωδεκαμήχανόν φησιν. ἢ ἐπειδὴ πολλάκις ὡς τραγωδοὶ μηχανικὰ εἰσέφερον, ἥνίκα θεοὺς ἐμιμοῦντο ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ πατὴρ δὲ δρᾶμα ἐποίησε Μῦας, παρὰ προσδοκίαν, τουτέστι μετὰ μόχθου. γαλῆν δὲ εἶπεν ἀπάγξαι, διότι αἱ γαλαῖ νυκτὸς πνίγουσι τοὺς μῦας.

[Καρκίνου ποιήματα:] Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ. ἀντὶ τοῦ αἰνιγματώδη. ὁ γὰρ Καρκίνος Ὁρέστην ἀπὸ Ἰλίου ἀναγκαζόμενον ὁμολογῆσαι ὅτι ἐμητροκτόνησεν, ἐποίησε δι' αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον.

[Κάρμηλος:] τὸ ὄρος. καὶ **[Καρμήλιον ὄρος. Καρμητίς:]** πόλις οὕτω καλουμένη.

[Καρνεάδης,] Λίβυς, ἀπὸ Κυρήνης, υἱὸς Φιλοκώμου, φιλόσοφος, ἀφ' οὗπερ ἡ νέα Ἀκαδημία ἤρξατο. φασὶ δὲ τελευτήσαντος αὐτοῦ τὴν σελήνην ἐκλιπεῖν καὶ τὸν ἥλιον ἀμυδρὸν γενέσθαι.

[Καρνεάδης] ἕτερος, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἀναξαγόρου.

[Κάστωρ], Ῥόδιος ἢ ὥς τινες Γαλάτης· ὥς δὲ ἄλλοι ἐπλανήθησαν Μασσαλιώτης· ῥήτωρ· ὃς ἐκλήθη Φιλορώμαιος. γήμας δὲ οὗτος Δηϊοτάρου τοῦ συγκλητικοῦ θυγατέρα ἀνηρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ, διότι αὐτὸν Καίσαρι διέβαλεν. ἔγραψε δὲ Ἀναγραφὴν ... καὶ τῶν θαλασσοκρατησάντων ἐν βιβλίοις β', Χρονικὰ ἀγνοήματα καὶ Περί ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις ε', Περί πειθοῦς δύο, Περί τοῦ Νείλου, τέχνην ῥητορικὴν, καὶ ἕτερα.

[Καρνειῶνος. Κάρνιος:] Ἀπόλλωνος.

[Καρρόθεν:] ἀπὸ τοῦ κρείττονος.

[Καρρόον:] κατὰ τὸ ρεῦμα.

[Κάρος:] ἡ ἐξ οἰνοποσίας ἐγγινομένη μέθη καὶ παραφορά.

[Καρωθεῖς:] βαρηθεῖς τῇ κεφαλῇ. ὁ δὲ Δαβὶδ βάλλει ἐπὶ τὸν Γολιάθ εἰς τὸ μέτωπον, καὶ διήλθεν ἕως τοῦ ἐγκεφάλου· ὥς εὐθὺς καρωθέντα πεσεῖν ἐπὶ τὴν ὄψιν. καὶ **[Κεκαρωμένος·]** ὁ δὲ τὴν καρδίαν ταῖς τιμαῖς ἤδη κεκαρωμένος παρέδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ὁδόν.

[Κάρρων:] Δωριστὶ ὁ κρείττων. καὶ **[Καρρόθεν,]** ἀπὸ τοῦ κρείττονος. Δαμάσκιος γὰρ λέγει περὶ Ἰσιδώρου· ὥμην αὐτὸν κεκραγένοι καταβάντα εἰς γένεσιν, ἐγὼ δὲ καρρόθεν ἐνθάδε ἀφικόμην.

[Καρπαλίμως:] ταχέως.

[Καρπασινοί:] κορτῖναι.

[Καρπαία:] εἶδος ὀρχήσεως. οὕτως Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει. λέγει δὲ καὶ τὸ εἶδος ταύτης.

[Καρπίζουσιν:] ποτίζουσιν, εὐκαρπα ποιοῦσιν.

[Κάρπιμος τόπος. Καρπός:] ἡ ἐπικαρπία· καὶ τὸ μέρος τῶν χειρῶν. δύο γὰρ σημαίνει.

[Καρπός] καὶ περικάρπιον διαφέρει. καρπὸς μὲν ἐστὶ κυρίως αἱ κεγχραμίδες τοῦ σύκου καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες, περικάρπιον δὲ τὸ περιεχυμένον τούτοις ὑγρὸν μετὰ τοῦ περιέχοντος αὐτὸ δέρματος.

[Καρποῦ δίκη:] τῷ βλάψαντι καρποὺς δίκας ἐπετίθουν.

[Καρποῦ δίκη:] οἱ γ' ἀμφισβητοῦντες ὡς προσηκούσης αὐτοῖς, λαγχάνουσι τοῖς διακρατοῦσιν· εἴτα ἐλόντες λαγχάνουσι καὶ περὶ ἐπικαρπίας. τοῦτο καρποῦ δίκη καλεῖται. καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς· εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μειρακίῳ, καὶ τῶν σῶν τι ἔχει, δίκασαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους· εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ· εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίου· ὥσπερ νῦν οὕτως σοὶ ἐπιτροπῆς δικάζεται.

[Καρποῦμαι·] αἰτιατικῇ.

[Καρποφορῶ·] δοτικῇ.

[Κάρπωμα:] θυσία, προσφορά.

[Καρσίως:] πλαγίως, καὶ **[Ἐγκαρσίως. Κάρτα:]** λίαν, ἢ μεγάλως. ληΐζεται γὰρ ἡ Κολχίς κάρτα κομιδῇ, καὶ ἄσχετον ἦν τὸ κακόν. ἐχίρρευε γὰρ τοῦ στρατηγήσαντος.

[Κάρτα ἐπαφρόδιτος. Κάρτα·] ἐκ τῶν Σοφοκλέους. Αἴας φησὶ πρὸς τὸ ἴδιον τέκνον· τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν, ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθοις.

[Κάρταλλος.] ἀρχὰς ἄλωνός μου καὶ ληνοῦ προσφέρω Χριστῷ, κάρταλλον δὲ βοτρυῶν τῷ Παρακλήτῳ. κόφινος ὁξὺς τὰ κάτω.

[Καρτερία:] ἡ ἐπιστήμη ἢ ἕξις ὧν ἐμμενετέον καὶ μή, καὶ οὐδετέρων.

[Καρτερός:] ὁ δυνάμενός τινος κρατεῖν. ὁ δὲ ἐδύνατο καρτερὸς εἶναι τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐνέδωκε ταύτην τῷ βασιλεῖ. καὶ αὖθις· τήν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν, ἥστινος οἱ Νισιβηνοὶ καρτεροὶ εἰσιν, ἐνδώσοντες. καὶ αὖθις· καὶ αὐτὸς ἐγώ, ἐν ᾧ ἔτι Ἀρμενίας καρτερὸς ἦν. καὶ μάχης καρτερᾶς διαγενομένης, διαφθείρεται πᾶσα ἡ στρατιὰ τῷ Ἀντιόχῳ. πρὸς δοτικὴν ἢ σύνταξιν.

[Καρτερός:] ὁ ἐγκρατής. ὅπερ οὐκ ἦν νόμιμον δρᾶσθαι ἐν γῇ, ἥς τινος Ῥωμαῖοι ἐκ παλαιοῦ καρτεροὶ εἰσιν. ἀντὶ τοῦ κύριοι, ἐγκρατεῖς.

[Καρτερῶ·] δοτικῇ.

[Καρτερώνυχας:] ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας.

[Καρτερώτατος. Καρύα:] τὸ δένδρον. **[Κάρυα]** δὲ ὁ καρπός.

[Καρυάνδα:] πόλις Καρίας.

[Καρυκεύων:] ἀρτύων, ἡδύνων.

[Καρυκεία:] ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν.

[Καρύκη:] ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκεείμενον. βρῶμα Λύδιον ἐξ αἵματος καὶ ἄλλων ἐδεσμάτων· ἀφ' οὗ καὶ τὸ συνταράττειν τι καὶ ἀναδεύειν καρυκεύειν φασί. καὶ **[Καρυκοποιεῖν,]** τὸ κοσμεῖν ποικιλίᾳ τινὶ ῥημάτων τὸν λόγον. καρυκεύματα γὰρ τὰ ἡδύσματα καὶ ἀρτύματα. καὶ καρύκη, ἡ κοιλία, ἣν νῦν μονθυλευτὴν καλοῦσι. καὶ παροιμία· **[Μῆτε Λυδῶν κάρυκας μῆτε μαστίγων ψόφους. Καρφαλέον:]** ξηρόν. καὶ καρχαλέον, κατάξηρον.

[Κάρφη:] ὁ ξηρὸς καὶ κοῦφος χόρτος. διφθέρας εἶχον σκεπάσματα ἐπίμπλασαν χόρτου κούφου. εἶτα συνῆγον καὶ συνέσπων τὰς διφθέρας, ὥς μὴ ἄπτεσθαι τῆς κάρφης τὸ ὕδωρ. λέγεται δὲ θηλυκῶς. Ἀρριανός· καὶ αἱ διφθέραι τῆς κάρφης ἐμπυλάμεναι καὶ ἡ ὄχθη πᾶσα πλήρης φαινομένη οὐκ εἶα ἡρεμεῖν τὸν Πόρον. λέγεται καὶ οὐδετέρως τὸ κάρφος, τῷ κάρφει.

[Καρχαλέος:] ὁ ξηρός.

[Καρχαρόδοντα:] ὅσα στρογγύλους καὶ ἐναλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας ἔχουσι, λέων, κύων, πάρδαλις, αἰτίδες καὶ ἰχθύων γένος, ἃ σαρκοφάγα εἰσὶ.

[Καρχαρόδους:] τραχεῖς ὀδόντας ἔχων. καὶ κάρχαρον, τὸ τραχύ. καὶ κάρχαρόν τι μειδήσας, σοὶ μισθὸς ἀρκεῖ, φησί, τῶν ἰατρειῶν, κεφαλὴν λυκείου φάρυγγος ἐξελεῖν σώαν. ἐν Μυθικοῖς.

[Κάρχέδημος ὁ γλάμων·] Ἀριστοφάνης λέγει περὶ αὐτοῦ.

[Καρχηδών,] πόλις Λιβύης, μεγίστη τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην πόλεων καὶ δυναμικωτάτη ἐτύγχανεν οὕσα, ἣτις καὶ Βύρσα ἐκαλεῖτο, ἀπὸ ἱστορίας. καὶ ζῆται ἐν τῷ Ἀφρικανός.

[Καρχηδών:] ἡ Ἀφρική· ἐξ ἧς ὠρμάτο ὁ μέγας Κυπριανός· ταύτην Σκηπίων καθεῖλεν εἰς ἔδαφος· ἡ μετὰ τὸν πρῶτον συνοικισμὸν ἑπτακόσια ἔτη κρατήσασα τῶν περιοίκων.

[Κασαλβάδες:] ἐταῖραι, τουτέστιν αἱ ἐπὶ τέγους καὶ οἰκήματος ἐστῶσαι γυναῖκες, ἐπὶ μισθῷ παρέχουσαι τοῖς βουλομένοις ἐαυτάς.

[Κασαλβάς:] πόρνη. κασάλβαι δὲ εἴρηνται, ἀφ' οὗ ποιοῦσι. καλοῦσι μὲν οὐκ ἔχουσαι τοὺς ἐραστάς· σοβοῦσι δὲ τοὺς ὄντας, ἵνα ἄλλους λάβωσι. παρὰ τὸ καλεῖν οὖν καὶ τὸ σοβεῖν.

[Κασαλβάσω:] λοιδορήσω. Ἀριστοφάνης· κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.

[Κασάνδρα. Κασαυρίοις ἢ Κασαλβίοις:] τουτέστι τοῖς πορνείοις. Ἀριστοφάνης· ἐν κασαυρίοις λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον.

[Κασσία:] ὄνομα πόλεως. σημαίνει δὲ καὶ κύριον ὄνομα θυγατρὸς τοῦ Ἰώβ. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἀρωματικοῦ. καὶ Δαβίδ· σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία.

[Κασίγνητος:] ἀδελφὸς γνήσιος. **[Κασίγνητοι]** κοινότερον οἱ συγγενεῖς· ὁ δὲ Ὅμηρος τοὺς ἀνεψιούς εἶπε κασιγνήτους. Ἔκτωρ δὲ κασίγνητος.

[Κασσιέπεια:] ἡ καλλονή. καὶ ὄνομα κύριον.

[Κάσιον ὄρος:] πρὸς τῷ Εὐφράτῃ. καὶ Κάσιος Ζεὺς· ἔνθα Τραιανὸς ἀνέθηκε κρατῆρας ἀργυροῦς καὶ κέρας βοδὸς παμμέγεθες κεχρυσωμένον, ἀκροθίνια τῆς κατὰ Γετῶν νίκης. καὶ ἐπιγράμματα ἐν τοῖς ἀναθήμασιν Ἀδριανῷ πεποιημένα· Ζηνὶ τάδ' Αἰνεάδης Κασίῳ Τραϊανὸς ἄγαλμα, κοίρανος ἀνθρώπων κοιράνῳ ἀθανάτων ἄνθετο. ὅτι οἱ Κάσιοι Πηλουσιῶται φυσικῇ τέχνῃ ἄμματα ἔπλεκον δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες. καὶ Κασιώτῃ ἴσον ἄμματα, δεσμά. ἐν Ἐπιγράμμασι· χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἄμμα κορίας Ζεὺς, διαδὺς Δανάας χαλκελάτους θαλάμους.

[Κασσιώπη:] ὄνομα κύριον.

[Κάσις:] ἀδελφός.

[Κασσίτηρος. Κάσος·] Ῥωμαίων γοῦν ὁ νικήσας τὴν μουνάξ μάχην ἀνεδεῖτο στεφάνῳ ἀγρώστεως· καὶ ἦν Κάσος ἄμαχος. φησὶν Αἰλιανός.

[Κασσωρίς:] πόρνη, ἐταῖρα.

[Κάσπια ὄρη·] καὶ **[Κάσπαι πύλαι.]** ὅτι ἔστιν ἐκεῖ θάλασσα ἀπὸ τῆς ἐμβολῆς τοῦ Ὠκεανοῦ· καὶ τὸ μὲν στενότατον αὐτῆς Κάσπαι πύλαι καλοῦνται, τὸ δὲ λοιπὸν Ὑρκανία θάλασσα. περιοικεῖται δὲ βαρβάροις ἔθνεσιν.

[Κασπίῳ λίθῳ·] οἱ Κάσπιοι εἶχον ἀγχέμαχα δόρατα, τεθηγμένα λίθῳ Κασπίῳ, ὃν ὀξύτατόν τε φασὶ τρῶσαι καὶ τινα ἰὸν ἐμποιεῖν τῷ τραύματι ὀλέθριον.

[Κασταλία:] πηγὴ ἦν ἐν τῇ καλουμένῃ Δάφνῃ· ἐν ἣ ἔλέγετο παρεδρεῦειν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ χρησμολογεῖν, αὔρας καὶ πνοῆς ἐκ τοῦ ὕδατος ἀναδιδομένης. ἐξ ὧν οἱ περὶ τὴν πηγὴν ἔλεγον, ἅπερ οἱ δαίμονες ἔλεγον.

[Κασταναία:] πόλις.

[Καστάνειον. Καστόρειον μέλος:] τὸ τοῦ κάστορος τοῦ ζώου.

[Καστορίδων:] κυνῶν. σοὶ γὰρ Καστορίδων ὑλακὰ εὐαδε.

[Καστόριον:] εἶδος βαφῆς ἀπὸ τῆς κογχύλης.

[Καστωλός:] ὄνομα κύριον.

[Κάστωρ,] ῥόδιος, ἢ ὥς τινες Γαλάτης, ὡς δὲ ἄλλοι ἐπλανήθησαν Μασσαλιώτης· ῥήτωρ ὃς ἐκλήθη Φιλορώμαιος. γήμας δὲ οὗτος Δηϊοτάρου τοῦ συγκλητικοῦ θυγατέρα ἀνηρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ, διότι αὐτὸν Καίσαρι διέβαλεν. ἔγραψε δὲ Ἀναγραφὴν Βαβυλῶνος καὶ τῶν θαλασσοκρατησάντων ἐν βιβλίοις β', Χρονικὰ ἀγνοήματα, καὶ Περὶ ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις ε', Περὶ πειθοῦς β', Περὶ τοῦ Νείλου, τέχνην ῥητορικὴν· καὶ ἕτερα. ζῆτει περὶ ἀγαλμάτων Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ἐν τῷ Διόσκουροι.

[Καστρεύσαντες·] καστρεύσαντες δὲ ἑαυτοὺς περὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον διὰ παρακλήσεως πείθειν ἐνόμιζον.

[Κάστρον:] κατὰ Ῥωμαίους παρεμβολὴ ἀσφαλῆς.

[Κατά:] κυρίως ἐξ, ἐπὶ, ἐκ, ἀπό. ἢ ἀντὶ τοῦ εἶτα. κᾶτα ἐπειδὴν ὑπεκβάντες ποιήσονται τὴν ὁρμήν, σοὶ δῆτα μελήσει. κᾶτα ἐσκήψατο μεθύειν. ἀντὶ τοῦ ὑπεκρίθη.

[Κατανδρίζομαι·] γενικῇ.

[Κατάβα:] ἀντὶ τοῦ κατάβηθι. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· κατάβα πανοῦργε. μόνως γὰρ λέγεσθαι ἀξιοῦσί τινες τὸ κατάβηθι. καὶ

[Καταβαίνειν,] τὸ εἰς ἀγῶνα χωρεῖν. ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλόμενος.

[Κατάβαλε:] οἶον ῥῖψον, ἄφες, κατάθου.

[Καταβάλλω·] αἰτιατικῇ.

[Καταβαίνω σου·] γενικῇ.

[Καταβελεῖς:] πολλῶν βελῶν βολὰς δεξάμεναι.

[Καταβλακεύω·] αἰτιατικῇ.

[Καταβολή:] μέμψις, κατηγορία. ὁ δὲ οὐχ ἥκιστα ἐπιμέμφεται αὐτῷ καὶ καταβολὴν πεποιήται τάνδρὸς οὐκ ἐλαχίστην.

[Καταβολή:] περιοδικὴ λῆψις πυρετοῦ. τῶν δὲ Μακεδόνων ἐκ καταβολῆς συνεισάντων τοῖς βαρβάροις, εὐθέως ἐκκλίναντες ἔφευγον.

[Καταβολή·] Δημοσθένης θ' Φιλιππικῶ· ὥσπερ περίοδος ἡ καταβολὴ πυρετοῦ. ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις λέγεται τις καταβολή, διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ προῖεναι χρόνῳ, καθάπερ οἱ ἐρανισταὶ τὰς καταβολὰς ποιοῦνται τῶν χρημάτων.

[Καταβολή:] καινούργησις. ἐκ καταβολῆς πεντήκοντα ναῦς ναυπηγήσασθαι, πεντήκοντα δὲ ὑπαρχουσῶν κατελθεῖν ἐκ τῶν νεωρίων. Πολύβιος. οἱ δὲ πειραταὶ θεασάμενοι τὸν ἐπίπλουν τῶν Ῥωμαϊκῶν πλοίων ἐκ καταβολῆς ἐποιοῦντο τὴν ἀναχώρησιν. λέγεται δὲ καὶ θυσία, περίοδος, τελετή.

[Καταβοῶ:] τὸ κατακραυγάζω. γενικῇ.

[Καταβόστρυχος:] ταῖς θριξὶ κεκαλυμμένος.

[Καταβραβεύετω·] αἰτιατικῇ. καταλογιζέσθω, κατακρινέτω, καταγωνιζέσθω. τὸ ἄλλου ἀγωνιζομένου ἄλλον στεφανοῦσθαι λέγε ὁ Ἀπόστολος καταβραβεύεσθαι.

[Κατὰ βραχύ. Καταβροντῶ·] γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

[Καταβροχθίσας·] ἐκροφήσας, καταπιών. ἐπὶ δὲ τῶν ἀθρώως ροφουμένων καὶ ἀπλήστως λέγεται τὸ καταβροχθίσας. ἐγὼ δ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑεῖαν καταβροχθίσας, λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας.

[Κατάγελως·] ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς; καὶ ἡ δοτικὴ τῷ καταγέλωτι. καὶ **[Καταγελῶ σου·]** γενικῇ.

[Καταγγέλλω·] γενικῇ. μήποτε σου καταγγείλῃ ἐπὶ τοῦ νομοθέτου. δοτικῇ δέ· εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμέρα καταγγέλλει τοῖς ἰδίοις ἐκ τῶν νηστειῶν.

[Καταγγέλτους·] οἱ δὲ ἔλεγον ἀπαλλαγῆναι αὐτούς, πρὶν καταγγέλτους τισίν, ὅτι πάρεισι, γενέσθαι.

[Καταγέμων·] δαψιλῶς ἔχων. ὁ δὲ λείας καταγέμων ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

[Καταγευσθεῖς·] τῇ γεύσει νικηθεῖς.

[Κατάγειν·] ἄνδρας ἐπιφανεῖς στεφηφορεῖν καὶ στεφάνους κατάγειν, τέκνων αὐτοῖς ἀπολωλότων.

[Κατάγειν] καὶ τὸ τοὺς πεφευγότας εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀποκαθιστᾶν. ὁ δὲ ἐπειρᾶτο κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας.

[Κατάγαιον οἶκημα] καὶ **[Κατάγειοι·]** ὑπὸ γῆν. αἱ δ' οἰκίαι ἦσαν κατάγειοι.

[Καταγερᾶσαι Τιθωνοῦ βαθύτερον καὶ τοῦ Κινύρου πλουσιώτερον καὶ Σαρδαναπάλου τρυφερώτερον, ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ· δις παῖδες οἱ γέροντες·] ἐπὶ τῶν πολυχρονίων λεγόμενον. ὁ δὲ Τιθωνὸς ὑπέργηρος γενόμενος κατ' εὐχὴν εἰς τέττιγα μετέβαλε· Κινύρας δέ, ἀπόγονος Φαρνάκης, βασιλεὺς Κυπρίων, πλούτῳ διαφέρων· Σαρδανάπαλος δέ, Ἀσσυρίων βασιλεὺς, ἐπ' ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ διαβιὺς ἐτελεύτησεν.

[Καταγιγαρτίσαι·] συνουσιάζαι. ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν γεωργικῶν γιγάρτων βαλεῖν καὶ καταμηρίσαι. τὸ δὲ ῥῆμα πρόσκαιρον, ἵνα ἀπὸ τῶν γιγάρτων τὸ μόριον ἦ πεπλασμένον· οὐ γὰρ διαπαντὸς συνουσιάζαι δηλοῖ τὸ καταγιγαρτίσαι. ἢ καταθλίψαι. γίγαρτα δὲ τὰ τῆς σταφυλῆς ὀσπριώδη. Ἀριστοφάνης· εὐρόνθ' ὠρικὴν ὕληφόρον μέσην λαβόντ' ἄραντα καταβαλόντα καταγιγαρτίσαι.

[Καταγινέων·] καταλύων. Ἡρόδοτος.

[Καταγινώσκω·] γενικῇ. καταγινώσκω σου ῥαθυμίαν πολλὴν καὶ νωθρότητα.

[Καταγλυκαίνω·] αἰτιατικῇ.

[Κατὰ γλῶσσαν·] ζητεῖ ἐν τῷ ἀκαριαῖον.

[Καταγλωττίζειν·] τὸ βλασφημεῖν. ὥς ἐν Ἀχαρνεῦσι· ψευδῇ καταγλώττιζέ μου.

[Καταγλωττίσματα·] περίεργα φιλήματα. καταπλάσματα, παντοῖαι μυραλοιφαί, ἢ περιλαλήματα. ἢ εἶδος φιλήματος περιεργότερον τὸ καταγλώττισμα· ἢ κολάκευμα.

[Κάταγμα·] ἐρίου κατάπασμα, ἢ μήρυμα.

[Καταγνῶναι] καὶ ἐπιγνῶναι ταύτη διενηνοχέσθαι φασίν, ὅτι τὸ μὲν καταγνῶναι ἰδίως ἐπὶ διαβολῇ καὶ πονηρίᾳ λέγουσιν Ἀθηναῖοι· γνῶναι δὲ χωρὶς τῆς κατὰ προθέσεως τὸ μαθεῖν. καταγνοὺς οὖν οἰοῦναι καταμαθὼν καὶ αἰσθόμενος.

[Καταγοητεύων·] αἰτιατικῇ. ἀπατῶν.

[Κατάγονται:] ξενοδοχοῦνται. καὶ ἐν αὐτῷ κατάγονται καὶ ξενίων τυχόντες ἐπανῆλθον.

[Καταγορεύω σου·] γενικῇ.

[Καταγωγή:] παρὰ Ἡροδότῳ πανδοκεῖον.

[Καταγωγή:] ἀναπαύλης, δεξιώσεως. ὁ δὲ εἷς τινος πανδοκέως ἐλθὼν ἡξίου τυχεῖν καταγωγῆς. ὁ δὲ ἐδέξατο καὶ πῦρ ἐξέκαυσεν.

[Καταγωνίζεσθαι·] αἰτιατικῇ. νικᾶν.

[Κατάγραπτος:] ποικίλος.

[Καταγράφων:] προμηθούμενος, προξενῶν. Αἰλιανός· ὁ τοίνυν Διονύσιος καταγράφων ἑαυτῷ λύτρα πλεῖστα ὑπὲρ τῆς κόρης, ἣ χρυσίον ἀμύμονα, ἦν ἀπόλοιτο αὐτῇ.

[Καταδακρύω σου·] γενικῇ.

[Καταδακτυλικός:] ἀντὶ τοῦ συνουσιαστικὸς κατὰ τοῦ δακτυλίου τοῦ πρωκτοῦ.

[Κατὰ δάκτυλον:] εἶδος ἀριθμητικὸν ἢ γεωμετρικὸν ἢ ῥυθμοῦ, καὶ κρούματος τὸ κατὰ δάκτυλον· ὃ ἐχρῶντο οἱ αὐλοῦντες πρὸ τοῦ νόμου.

[Καταδαρθάνειν:] κατακοιμίζεσθαι. κυρίως δὲ καταδαρθεῖν ἐστὶ τὸ ἐν δέρμασι κατακοιμηθῆναι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἔτι δ' οὐχ ἔξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν. βαρυτόνως δὲ οἱ Ἀττικοὶ καταδάρθειν. καὶ Αἰλιανός· καὶ καταδαρθόντι οἱ τῶν τις ἱερέων ἐδόκει λέγειν μίαν εἶναι σωτηρίας ὁδὸν τῷ ἀνδρὶ καὶ ἐν τῶν ἐφεστώτων κακῶν φάρμακον.

[Καταδεδέσθαι:] ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι καὶ δεδέσθαι φαρμάκῳ. Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθαίου εἰσαγγελίᾳ.

[Καταδεύση:] φυράση, μαλάξη. Αἰλιανός· εἵπερ οὖν τὰ Ἐπικούρου βιβλία καταφλέξας, καὶ τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθηλυμμένων στιγμάτων τὴν σποδὸν ἀναδεύσει κηρῷ ὑγρῷ, καὶ ἐπιπλάσμενος τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσει ταινίαις.

[Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν:] ἐμίσησε, κατεφρόνησεν. Ὅμηρος· κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.

[Καταδείσας:] φοβηθεῖς. καὶ **[Καταδεῖται,]** φοβεῖται.

[Καταδημαγωγῶ·] αἰτιατικῇ.

[Καταδημοβορῆσαι:] καταφαγεῖν.

[Κατὰ δήμους δικασταί:] οὗτοι πρότερον μὲν ἦσαν λ' καὶ κατὰ δήμους περιϊόντες ἐδίκάζον, ὕστερον δὲ γεγόνασι μ'.

[Καταδηοῦν:] κατακόπτειν, καταπραιδεύειν.

[Καταδισαίω:] καταδικάσω, κατακρινῶ. εἰ δέ γ' ἐς τούναντίον ὁφθήσεται ἀδίκως ἐπεγκαλῶν, αὐτὸς ἐγὼ καταδισαίω τοῦ Σαρακηνοῦ.

[Καταδιέλεσθε:] μερίσατε.

[Καταδιϋστᾶσι:] καταχωρίζουσι.

[Καταδικασάμενος:] ἀντὶ τοῦ νικήσας καὶ καταδικασθῆναί τινα ποιήσας. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ὕβρεως.

[Κατάγειν τὰ πλοῖα:] Δημοσθένης ἐν ἡ΄ Φιλιππικῷ· ἀντὶ τοῦ ληΐζεσθαι καὶ κακοῦν καὶ μὴ ἔαν τοὺς πλέοντας ὅποι βούλονται πλεῖν, ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία τοῖς ληστεύουσι κατάγειν.

[Καταδικάζω σε·] αἰτιατικῇ. γενικῇ δέ· αἱ δὲ γυναῖκες κατεδίκάζον ἡμῶν.

[Καταδιώκω·] αἰτιατικῇ.

[Καταδολεσχῶ·] γενικῇ.

[Κατάδουπος:] καταρράκτης, ἢ ψόφος.

[Καταδύεται·] δοτικῇ. καταβυθίζεται, κρύπτεται. Ξυγκαλύπτειν μέντοι τὸ ἔργον τοῦτο ἐν σπουδῇ εἶχε καταδυομένη τοῖς οἰκείοις ἐπιτηδεύμασι.

[Καταδυναστεύω·] γενικῇ. οὐκ ἄξιον τῶν πτωχῶν καὶ ἀσθενῶν καταδυναστεύειν. αἰτιατικῇ δέ· καταδυναστεύειν τὸν πέννητα· ὁ ἅγιος Βασίλειός φησιν.

[Καταδύνοντα:] κρύπτοντα.

[Καταδύς:] κατακρυβεῖς, κατακαλυφθεῖς· ὁ δὲ καταδύς ἐς πᾶσαν Ὀδύσσειον καὶ πολύπλοκον μηχανὴν διεπέμπετο πρὸς Γαῖάναν.

[Καταδύσαντες τὰς ναῦς:] παρὰ Θουκυδίδη καὶ ἐπὶ τοῦ τρώσαντες, οὐχὶ δὲ ἐπὶ τοῦ βαπτίσαντες.

[Καταδύσεις:] φωλεούς, ὑπονόμους, σπήλαια.

[Κατὰ ζυγόν·] ὥς ἂν ἐκ τοσούτου πλήθους κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ ζυγόν, οἷονεῖ μονομαχικῆς τινος συνεστῶσης φιλοτιμίας. **[Ζυγὸς]** γὰρ τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοις πλῆθος.

[Καταεῖνυον:] ἐκάλυπτον.

[Καταείσατο:] κατηνέχθη.

[Καταῖξ:] καταιγίς. ἥδ' ἀπὸ Μηρισοῖο θεῇ Βορέαο καταῖξ. ἥτοι ἀπὸ τῆς Θράκης.

[Καταθαρρῶ σοῦ·] γενικῇ.

[Καταθέειν:] κατατρέχειν. οἱ δὲ Γήπαιδες, ἐπεὶ οὐπω ὁ τῆς μάχης ἐνειστήκει καιρός, πείθουσιν αὐτοὺς καταθεῖν μεταξὺ τὴν τῶν Ῥωμαίων χώραν, πάρεργον τῆς σφετέρας ἀκαιρίας πεπονημένοι τὴν ἐς Ῥωμαίους ἐπιβουλήν.

[Καταθέλξας:] ἐξαπατήσας. καταθέλξας γὰρ αὐτοὺς δεινότητι τρόπου, ὥς δυνάμενος τὸν ἄνδρα πρὸς σφᾶς μετατιθέναι.

[Καταθεμένους:] ἀποβαλόντας. μὴ πρότερον τῆς εἰς αὐτὸν εἰσόδου τυχεῖν ἢ καταθεμένους τὰ ὅπλα.

[Καταθέω σε·] αἰτιατικῇ. οὗτος δὲ κατέθεε τὸν οἰκεῖον χῶρον.

[Καταθέω σου·] γενικῇ.

[Καταθεῶτο:] βλέποιο.

[Καταθέσει:] καταπαύσει, καταλήξει. ἢ λήψονται αὐτὸν ἐπὶ καταθέσει τοῦ πολέμου.

[Καταθεῖ:] κατατρέχει.

[Κατὰ θεῖον:] τοὺς ἐξαίφνης φαινομένους οὕτως ἔλεγον κατὰ θεῖον ὥφθαι. καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης γινομένων, τουτέστιν εὐκαίρως ἐπιφαινομένων, κατὰ θεῖον ἔλεγον. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ ἀλλαντοπώλης αἰφνίδιον βουλομένοις μέν, μὴ προσδοκήσασι δὲ ἐπεφάνη, εἶπεν· ὁδὶ προσέρχεται ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν.

[Καταθλήσαντες:] καταγωνισάμενοι.

[Καταθλῶ·] αἰτιατικῇ.

[Κατάθου. Καταθρασύνω·] γενικῇ.

[Καταθρηνῶ·] αἰτιατικῇ.

[Καταθρήσομεν:] κατασκοπήσομεν.

[Καταθρόσκοντα:] καταπηδῶντα. Ἡρόδοτος· καταθρόσκοντα δὲ τὴν αἵμασιγὴν τὸν μηρὸν σπασθῆναι.

[Καταθύμιον:] κατὰ ψυχὴν, εὐάρεστον.

[Καταθύμιος θάνατος:] παρ' Ὀμήρῳ οὐχ ὁ ἐπιθυμητικός, ἀλλ' ἐνθύμιος.

[Κατὰ κάθετον:] τὰ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διαστήματα. λάκκος ἦν χειροποίητος πρὸς ὕδατος συναγωγὴν, ἔχων τὴν μὲν κάθετον οὐκ ἐλάττω πλέθρου, τὴν δὲ διάμετρον πλεῖον ἢ δυεῖν πλέθρων.

[Κατακαλῶν:] ἐπιμελῶς ἐκζητῶν. Πολύβιος· ὁ δὲ Περσεὺς ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν εὐθέως ἐλληνοκοπεῖν ἐπεβάλετο, κατακαλῶν ἐς τὴν Μακεδονίαν καὶ τοὺς τὰ χρέα φεύγοντας καὶ τοὺς πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότας καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμασι παρακεχωρηκότας, καὶ τούτων ἐξετίθει προγραφὰς εἰς τε Δῆλον καὶ Δελφούς, διδοὺς οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς καταπορευομένοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κομιδὴν, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγεν.

[Κατακάσα:] κατωφερής, ἢ ἀξία τοῦ κατακαυθῆναι. ἢ ὅτι κάσον τὸ σπέρμα τοῦ ἀνδρός, ὅθεν καὶ κασίγνητος.

[Κατακαυχῶμαι·] γενικῇ.

[Κατακαχύσαι:] ῥῆξαι, ψοφῆσαι ποιῆσαι. ἀπὸ τῶν φρυγομένων κριθῶν.

[Κατακαίνειν:] ἀναιρεῖν, φονεύειν. ὁ δὲ τοξότης ἠφίει βέλος, εὖστοχος ὢν τοσοῦτους κατακαίνειν, ὅσα ἠφίει βέλη. Εὐνάπιός φησι.

[Κατακαίνων:] ἀναιρῶν, πλήττων. τοὺς μὲν κατακαίνων ἐν χερσὶ, τοὺς δὲ πλήττων, τοὺς δὲ φοβήσας, καὶ Ξενοφῶν· τοὺς μὲν κατακαίνοντες, τοὺς δὲ καταδιώξαντες.

[Κατακεκλίσθαι] καὶ κατακεῖσθαι ἐπὶ τραπέζης, ἀνακεῖσθαι δὲ ἐπὶ ἀνδριάντων.

[Κατακέλευσον:] ἀντὶ τοῦ σιωπὴν κήρυξον. οἱ γὰρ κελευσταὶ πολλάκις σιωπᾶν παραγγέλλειν εἰώθασι, σιώπα λέγοντες, καὶ ἄκουε, καὶ τὰ ὅμοια. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ὦ τρισμάρκα· ὦ

κλεινότετε· ὦ σοφώτατε· ὦ γλαφυρώτατε. ἐπεὶ οὐκ ἤκουε, φησὶν, ὦ κατακέλευσον, ὥσπερ τοῖς ἐρέσσουσι. καὶ ὦ, λέγει, παύσασθαι παρακέλευσαί μοι.

[Κατακερτομεῖν·] αἰτιατικῇ. καταχλευάζειν.

[Κατακεχρημένης·] παραλόγως καὶ ἀφειδῶς ἀπολαυούσης. τῇ τε κουφότητι τοῦ ἀνδρὸς κατακεχρημένης.

[Κατακηλοῦσαν·] αἰτιατικῇ. θέλγουσαν, πρᾶυνουσαν.

[Κατακλείς·] κατακλείδος· ἡ τοῦ τραχήλου.

[Κατακληρουχῶ·] αἰτιατικῇ.

[Κατακλινής·] ἐπὶ κλίνης ἀνακείμενος. ὁ δὲ ἔτυχε τότε κατακλινῆς ὢν καὶ μαλακιζόμενος.

[Κατάκλιτα·] κλίνας, θρόνους εἰς ἀνάκλινιν ἐπιτηδεύους.

[Κατακλώθές τε βαρεῖαι·] αἱ κατακλώθουσαι καὶ καταμοιροῦσαι ἐκάστω τὸ εἵμαρμένον. καὶ **[Κατακλώθη·]** ἡ εἵμαρμένη.

[Κατάκλυζε·] κατακλύζεσθαι ποιήσον· ὃ ἐστὶ γέμισον ὕδατος. Ἀριστοφάνης· καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε καὶ θέρμαιν' ὕδωρ.

[Κατακολουθῶ·] δοτικῇ.

[Κατακοντίζω σε·] ἐπὶ πολέμου, μετὰ αἰτιατικῆς.

[Κατακοντίζω·] αἰτιατικῇ.

[Κατακορής·] ἄχρι κόρου ἐσθίων. σιτίοις καὶ ποτῶ κατακορῆς οὐδαμῇ γέγονεν, ἀλλὰ σχεδὸν ἄκρῳ δακτύλῳ γευσάμενος ἀπηλλάττετο.

[Κατακορῆς ξυνουσία·] ἐπιπλεονάζουσα. ἐν τῷ διάπλῳ τούτῳ κατακορῆς γενομένη τῷ πάθει.

[Κατὰ κόρρης] παίζει αὐτόν.

[Κατακόρου·] ἀπλήστου. ἅτε τοῦ τῶν γυναικῶν γένους καὶ λάλου καὶ κατακόρου ὄντος.

[Κατακούω·] γενικῇ.

[Κατακωκῦσαι·] θρηνῆσαι.

[Κατὰ κῶλον·] κατὰ λέξεις.

[Κατακωμφῶ·] αἰτιατικῇ.

[Κατακωχή·] ἡ κατάσχεσις. καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κατακωχὴν τῆς ὥρας. καὶ αὐθις· τὴν δὲ εἶναι θεῖαν κατακωχὴν ἡρέμα διανοίγουσαν καὶ ἀποκαθαίρουσαν τὰ τῆς ψυχῆς ὄμματα.

[Κατακωχή·] ἔνιοι ἀντὶ τοῦ κατοχή. τὴν βίβλον Πρόκλου τὴν Μητρωακὴν εἴ τις μετὰ χεῖρας λάβοι, ὧσεται, ὥς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν θεολογίαν τὴν περὶ θεοῦ.

[Κατακωχή·] εἷς ἀνὴρ, ὃνπερ ἀνῆκεν ἡ ἐξ Ἄρεως κατακωχή, ἐμονομάχει.

[Κατακώχιμοι·] μένουσι χρόνον ὑπόσυχον τοῖς αὐλήμασι κατακώχιμοι. τουτέστιν ἄλωτοί.

[Κατάκρας:] ἐπίρρημα. Θουκυδίδης· ὁ δὲ Βρασίδης ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο βουλόμενος κατάκρας καὶ βεβαίως ἐλεῖν αὐτήν. καὶ αὖθις· ἐλπίσαντες τὴν πόλιν ἔχεσθαι κατάκρας παραδιδόασι σφᾶς αὐτούς. ἀντὶ τοῦ ἐξ ὀλοκλήρου.

[Κατάκρας:] ἐπίρρημα. διόλου, παντελῶς. ὁ δὲ ἔλεγε μὴδὲν ἔτι λείπεσθαι φυλακτήριον τὸ μὴ οὐ κατάκρας ἁλῶναι τὴν πόλιν. εἰ μήποτε εἴη κατ' ἄκρας πόλεως, ἀντὶ τοῦ κατ' ἀκροπόλεως.

[Κατὰ κράτος. Κατακρατῶ σου·] γενικῇ.

[Κατακραυγάζω σου·] γενικῇ.

[Κατακρῆθεν:] κατὰ κεφαλῆς.

[Κατακρίνω·] αἰτιατικῇ.

[Κατακροῶμαι·] γενικῇ.

[Κατακροτεῖ:] ἄγαν ἐπαινεῖ.

[Καταλαβεῖν·] εἴρηται καὶ ἐπὶ τάχους ποδῶν τὸ καταλαβεῖν, ὅταν λέγωμεν, ὁ δὲ τὸν φεύγοντα διώξας κατέλαβεν. οἱ δὲ ῥήτορες καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν. Ἀντιφῶν· μὴ ἀναίτιον καταλαβόντες τὸν αἴτιον.

[Καταλαλιά:] ἡ εἷς τινος ὑπὸ τινος βλασφημία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

[Καταλαλῶ·] γενικῇ ἐπὶ ἐμψύχων. καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις. καὶ, κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπον. ἐπὶ δὲ ἀψύχων αἰτιατικῇ. μὴ καταλάλει τὸν γεινιῶντα, ἀλλὰ μᾶλλον τίμα.

[Καταλαμβάνω·] αἰτιατικῇ.

[Καταλάμπω·] αἰτιατικῇ.

[Καταλλάττω·] αἰτιατικῇ.

[Καταλεγέσθω·] καταταττέσθω.

[Καταλέγω·] γενικῇ.

[Καταλεύσιμον:] τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι εἶπε Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου.

[Καταλείβει:] καταστάζει.

[Καταληϊζεται:] διαρπάζει.

[Κατάλληλον:] ἀρμόδιον.

[Καταλήλως:] ἀκολουθῶς, ἀρμοζόντως.

[Καταληπτικός:] προκαταλαμβανόμενος τοὺς ἀκούοντας, ὥστε θόρυβον μὴ κινῆσαι.

[Καταληρῶ·] γενικῇ.

[Κατάληψις:] γνῶσις. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν. μουσικῶς δὲ ταῦτα εἶπε. λέγουσι γὰρ κατάληψιν, ἐπειδὴν καταλάβωσι τῷ πλήκτρῳ ἢ τοῖς δακτύλοις τὰς χορδὰς πλῆξαντες, ὥς καὶ ἀποτείνεσθαι τὸν φθόγγον.

[Κατάληψις:] τὸ εὐρίσκειν τέχνην.

[Καταλιμπάνω σε:] ἀφίω σε.

[Καταλίπωμεν:] αὐθυπότακτον.

[Καταλογάδην:] τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα.

[Καταλογεύς:] Ἀθηναίων συνεψηφισμένων ἑπτακισχιλίοις τῶν ἀστῶν ἐγχειρίσασθαι τὰ πράγματα τῆς πόλεως, ἥσαν τινες οἱ τοὺς εἰς τοῦτο ἐπιτηδεῖους καταλέγοντες· καὶ τοῦτο εἰκότως κληθῆναι καταλογίσασθαι. καὶ καταλογεὺς, ὁ εἰς τοῦτο τεταγμένος.

[Καταλογίζομαι·] αἰτιατικῇ.

[Καταλογιεῖται:] καταριθμήσει.

[Κατάλογος:] ἡ ἀπογραφὴ τῶν ὀφειλόντων στρατεύεσθαι, καὶ ἡ ἐξαρίθμησις. ὁ πίναξ ἐφ' οὗ ἐνέγραφον τῶν ἐκστρατευομένων τὰ ὀνόματα. Ἀριστοφάνης· ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ οὐδείς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται. ἀντὶ τοῦ κατὰ ἄλλου σπουδῆν. ὁ δὲ Τραιανὸς δύο στρατεύματα καὶ τοῦ μεγάλου καταλόγου, καὶ ξενικά. τὴν γὰρ τοι πληθὺν καὶ τοὺς ἐκ τοῦ καταλόγου ἐῷ νῦν. οὕτω φησὶν Αἰλιανός.

[Καταλογῶ σου·] γενικῇ.

[Καταλούη:] καταναλίσκεις. Ἀριστοφάνης· σὺ δὲ ὥσπερ τεθνεῶτος καταλούη μου τὸν βίον. ἔθος γὰρ ἦν μετὰ τὸ ἐκκομισθῆναι τὸ σῶμα καθαρμοῦ χάριν ἀπολούεσθαι τοὺς οἰκείους τοῦ τεθνεῶτος. ἢ εἰς τρυφὴν καταναλίσκεις. βίον δὲ τὴν περιουσίαν λέγει νῦν. ἢ εἰς τὰ λουτρὰ καταναλίσκεις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων. τὴν δὲ κατὰ πρόθεσιν ἐπιτατικῶς λαμβάνουσιν, ὥς ἐπὶ τοῦ καταφαγεῖν.

[Καταλοχίσαι:] εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

[Καταλοφάδια:] κατὰ τοῦ τραχήλου.

[Καταλύειν τὸν δῆμον:] ἀντὶ τοῦ βλάπτειν.

[Καταλύσας:] καταστρέψας, ἀφανίσας, ἢ εὐωχηθείς. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαγξαμένου κατενέξεως. οὐ γὰρ δεῖ λέγειν κυρίως κατενεγκεῖν ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καταλῦσαι.

[Καταλῦσαι:] παρὰ Θουκυδίδη ἐπὶ τῶν ὀχουμένων ἐπὶ ἄρματος. κατάγειν δὲ ἐπὶ νηός.

[Κατάλυσιν:] ἡ οἰκία. Πολύβιος· τῷ δὲ ἐπὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν κατάλυσιν ἐπιγράψαντι τοῦτο θάνατον ὥρισεν Ἀννίβας τὴν ζημίαν.

[Καταλύω·] αἰτιατικῇ.

[Καταλυτῶ·] γενικῇ.

[Καταμαλάττω·] αἰτιατικῇ.

[Καταμανθάνω·] αἰτιατικῇ.

[Καταμαρτυρῶ σου·] γενικῇ.

[Καταμάχομαι·] αἰτιατικῇ.

[Καταμαίνομαί σου. Καταμέρος:] ἐπίρρημα.

[Καταμέμφομαι·] δοτικῇ. καὶ τοῖς τοῦ θεοῦ ὅροις καταμεμφόμενοι. αἰτιατικῇ δέ· πολλὰ τὸν βασιλέα Εὐμένη καταμεμψάμενοι.

[Καταμειδιῶν·] γενικῇ. καταφρονῶν. ὁ δὲ μηδὲν εἰπὼν τοῖς ἐρευνῶσιν ἀνεσταυρώθη, τοῦ θανάτου καταμειδιῶν.

[Καταμηλῶσαι·] λέγεται τὸ μήλην καθίζεσθαι ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ εἰς τὸν λαιμόν· ὡς ποιοῦσι καὶ οἱ ἐμοῦντες, τὸν δάκτυλον καθιέντες εἰς τὸν λαιμόν.

[Κατὰ μῆρ' ἐκάη·] κατεκάη τὰ μηριαῖα ὅστ᾽.

[Καταμησάμενος·] ἐπιβαλὼν, ἐπικαταχέας. Ἰώσηπος· ὁ δὲ περιρρήξας τὴν ἐσθῆτα καὶ καταμησάμενος τῆς κεφαλῆς κόνιν.

[Καταμήλην·] μηλῶσαι καλοῦσιν οἱ ἱατροὶ τὸ μήλην καθεῖναί που. ἦν δὲ καὶ παροιμία τις ἐπὶ τῶν τὰ ἄδηλα τεκμαιρομένων. λέγεται δὲ καταμηλοῦν καὶ τὸ βάπτειν ἔρια, ὅταν πιέζεται κινούμενα.

[Καταμνημονεύω·] αἰτιατικῇ.

[Καταμονάς·] καὶ Καταμονομαχῶ· αἰτιατικῇ.

[Κατάμφω·]

[Καταμωκώμενός μου·] χλευαζόμενος.

[Καταμωλωπίζω. Καταμυθεύω·] αἰτιατικῇ.

[Καταμύουσι·] κλείονται.

[Καταναγκάζω·] αἰτιατικῇ.

[Κατανάγκη. Καταναλίσκω·] αἰτιατικῇ.

[Κατανάλωσε] καὶ κατηγάλωσε, τὸ αὐτό.

[Καταναρκῶ·] γενικῇ.

[Καταναστάς·] ὁ δὲ διὰ τὸ τάχος τῆς εἰρεσίας ἀπέπλευσε, καταναστάς μιᾷ νηὶ παντὸς τοῦ τῶν ἐναντίων στόλου. ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλόν, ὑπερνικήσας.

[Καταναυμαχῶ·] αἰτιατικῇ.

[Κατὰ ναῦν·] κατὰ τάξιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας· κατὰ ναῦν τὰ ἄρμενα.

[Κατανδρίζεσθαι·] γενικῇ. καταπαλαίειν.

[Καταναῖος·] ὁ ἀπὸ Κατάνης.

[Καταναισχυντῶ·] γενικῇ.

[Κατανεανιέεται·] κατισχύει, ἢ καυχᾶται.

[Κατανομιστεύσας·] νόμισμα ἐργασάμενος. ὁ δὲ κατὰ σπάνιν ἤδη χρημάτων, ὅσον εἶχε κόσμον, κατανομιστεύσας Ἀντωνίῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἔπεμψεν.

[Κατὰ νοῦν·] τουτέστι θυμῆρες. οἰόμενος, ὁπότερον γένοιτο, κατὰ νοῦν αὐτῷ ἔσεσθαι.

[Κατανωτίσασθαι:] ἀντὶ τοῦ κατὰ νότου φέρειν. μηδὲ τὴν τοῦ Πλουτάρχου κατανωτίσασθαι κρίσιν, μηδὲ αὖ μείζω φρονεῖν τῆς κοινωφελοῦς προαιρέσεως. ἀντὶ τοῦ καταφρονεῖν, ὀπίσω ῥίπτειν.

[Κάταντα:] κατωφερῇ.

[Καταντήσωσι:] παραγένωνται. τότε ποιήσεται πρὸς αὐτοὺς τὰς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης συνθήκας, ὅταν οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καταντήσωσι πρὸς αὐτόν.

[Καταντλοῦμαι] τοῖσδε, **[Καταντλῶ]** σου δὲ τάδε.

[Κατανυγείς:] λυπηθείς, μεταγνούς. καὶ ἀντὶ τοῦ σιωπῶ. Δαβίδ· ὅπως ἂν ψάλη σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ. ἀντὶ τοῦ σιωπήσω.

[Κατανυγῆς:] αὐθυπότακτον.

[Κατανυγῶ:] ὁ μὲν γὰρ Χρυσόστομος ἀντὶ τοῦ οὐ μὴ μεταβληθῶ, οὐ μὴ μεταστῶ. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως. οὐκ ἐνέργειαν δηλοῖ, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ συνεχώρησε· τὴν γὰρ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔξιν τῆς ψυχῆς φησι, τὴν ἀνιάτως ἔχουσαν καὶ ἄμετα θέτως. ὥσπερ γὰρ ὁ ἐν εὐλαβείᾳ κατανενυγμένος οὐκ ἂν εὐκόλως μεταστῇ, οὕτω καὶ ὁ ἐν πονηρίᾳ κατανυγείς οὐκ ἂν ῥαδίως μεταβάλοιτο. ὁ δὲ Ἰσίδωρος ἀντὶ τοῦ οὐ μὴ καταπλαγῶ, οὐ μὴ μεταστῶ.

[Καταξάναι.]

[Καταξαίνειν εἰς φοινικίδα·] Ἀριστοφάνης· τί φειδόμεσθα τῶν λίθων οἱ δημόται, μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα; οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν. ἀντὶ τοῦ μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἰμάσσειν, ὥς φοινικοῦν αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ σῶμα. τὸ δὲ καταξαίνειν ὥς ἐπὶ ἐρίων ἐχρήσατο. διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν ὥς ἐπὶ ἱματίου. ἐχρῶντο δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους, τοῦτο μὲν, ὅτι τὸ τῆς χροᾶς ἀνδρικόν, τοῦτο δέ, ὅτι τὸ τοῦ χρώματος αἱματῶδες τῆς τοῦ αἵματος ρεύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν. τὸ οὖν ἐν φοινικίδι, ἀντὶ τοῦ ἐν τάξει πολεμίων, ἀποφορήματα δηλώσειεν ἂν εἰκότως, ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι, αἱμαχθῆναι. θυμάλωψ δὲ ὁ διακεκαυμένος ἄνθρωπος.

[Καταξαινόμενοι:] μαστιζόμενοι. πληγαῖς καταξαινόμενοι ὑπὸ τῶν ἀρχόντων οἱ ἄνθρωποι καὶ ἔξωθεν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρούμενοι τὴν ἐτοιμοτάτην τῶν βαρβάρων ἡροῦντο τελευτὴν πρὸ τῆς ἐκθέσμου τε καὶ ἀσελγεστάτης παρατεινούσης τε καὶ τὸν ὀδυνηρὸν ἐχούσης χρόνον.

[Καταξαίνων:] κατατρίβων. καὶ ἐν τούτοις τὸν ἅπαντα αὐτοῦ καταξαίνων βίον.

[Κατάξηροι ὄνειροι:] οἱ μὴ ἔχοντες λαβὰς.

[Καταξιοπιστεύεσθαι·] ἵνα δὲ μὴ δόξωμεν τῶν τηλικούτων ἀνδρῶν καταξιοπιστεύεσθαι, μνησθησόμεθα μιᾶς παρατάξεως.

[Καταξιοῦντες:] τιμῆς ἀξιοῦντες. οἱ δὲ οὐ καταξιοῦντες τὸν Τίμαρχον, διὰ τὸ συνειδέναι τίς ἦν, οὐ προσεδέξαντο.

[Κατὰ ξυμφοράν:] κατὰ συντυχίαν.

[Καταπαλαίω] σε. καὶ **[Καταπανουργέω·]** αἰτιατικῇ.

[Καταπαλαῖσαι.]

[Καταπάσω:] καταποικιλῶ, πληρώσω. Ἀριστοφάνης· ἦν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω.

[Κατάπαστος:] κατάμεστος, πλήρης, καταπεποικιλμένος. πράξιας κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, πάλιν ὡς ἡμᾶς ἤξεις στεφάνοις κατάπαστος.

[Κατὰ πατέρα καὶ μητέρα·] ὁ δὲ Ὀνούλφος ἔφω ἐξ ἐθνῶν κατὰ πατέρα μὲν Θεουρίγγων, τῶν δὲ Σκίρων κατὰ τὴν μητέρα.

[Καταπατῶ·] αἰτιατικῇ.

[Καταπαύω·] αἰτιατικῇ.

[Κατάπαυσις:] ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Δαβίδ· εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

[Κατάπαυσις:] ἡ τοῦ σαββάτου, ἐν ᾗ ὁ θεὸς κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἦν Ἰουδαῖοι εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ἡ τῶν οὐρανῶν βασιλεία.

[Καταπαίζω σου·] γενικῇ.

[Καταπέλτης:] εἶδος κολαστηρίου. καὶ **[Καταπελτάσουσιν,]** ἀντὶ τοῦ ἀκοντίσουσι, καταπολεμήσουσι· πέλτη γὰρ εἶδος μηχανῆς, ἀφ' ἧς ἀκόντια καὶ ἄλλα τινὰ ἀφιᾶσιν. ἡ καταδραμοῦνται· πέλτη γὰρ ἄσπις μικρὰ μὴ ἔχουσα ἱμάντα. καὶ **[Καταπελταφέται,]** οἱ ταῦτα πέμποντες. ἴσθη δὲ προμάχους, ξύλα παχέα ἔχοντας διπήχεα σεσιδηρωμένα, ἃ ἔμελλον ὡς καταπέλτας ἐκ χειρὸς ἐς τοὺς ἐλέφαντας προσκολλᾶν. ὁ δὲ Λογοθέτης λέγει ἐν τῷ τοῦ ἀγίου Θύρσου μαρτυρίῳ· δεσμοῖς χειρῶν, καταπέλταις ποδῶν.

[Καταπέπτωκεν:] ἐπτοήθη.

[Καταπέρτερος. Καταπεσών:] ἀντὶ τοῦ φοβούμενος.

[Καταπέττει:] καταταράττει, καταβάλλει.

[Καταπεφρόντικα:] εἰς τοὺς φροντιστὰς ἀνάλωσα, εἰς τὴν paίδευσιν καταδεδαπάνηκα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τὸ θοιμάτιον ἀπώλεσας; ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα. πρὸς τὸν υἱὸν λέγει ὁ πρεσβύτερος.

[Καταπειθές:] πειθῆνιον. ἄλλως τε ἀτάσθαλον εἶναι καὶ οὐδαμῇ καταπειθὲς τοῖς ἐξηγουμένοις.

[Καταπειράζω·] γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

[Καταπῆγας:] τὰ πηγνύμενα ξύλα ἐν τοῖς ὕδασι. ἐπεὶ τὰ ὑποκείμενα οὐχ οἷά τε ἦν καταπῆγας δέχεσθαι, ὅφ' ὧν ἔδει συνέχεσθαι τὰ ἐπὶ τοῦ ρεύματος καθιέμενα.

[Καταπηδῶ·] αἰτιατικῇ.

[Καταπημήγειε:] καταβλάψειεν ἄν.

[Κατὰ πῆχυν ἐπεδίδου:] ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ κρεῖττω προκοπτόντων. ὁ δὲ φιλόσοφος ἀνεμπόδιστος εἰς ἐπίδοσιν διετέλει καὶ ἐπεδίδου κατὰ πῆχυν, ὡς φάναι ἀτεχνῶς, ἄχρι τοῦ πανικοῦ δυστυχήματος.

[Καταπίονα:] λιπαρά.

[Καταπληγες:] κατεπτηχότες. τούτων δὲ γενομένων οἱ ἐναντίοι καταπληγες ἦσαν.

[Καταπλήξ:] ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Θεόπομπος· ἀλλ' ἡ μὲν Εἰλείθυια συγγνώμην ἔχει, ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὕσα καταπλήξ τὴν τέχνην.

[Καταπληστεύω·] γενική καὶ αἰτιατική.

[Καταπλήττω·] αἰτιατική.

[Κατὰ πόδα:] παρὰ ταῖς, κατὰ τάξιν.

[Κατὰ ποδὸς βάσιν:] παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ μικρόν τι πραττόντων καὶ κατὰ τέχνην καὶ μὴ ἀθρώως.

[Καταπολεύω·] γενική.

[Καταπολεμῶ σε. Καταπολιτεύομαί] σε. Καταπολιτεύω σοι δὲ δοτική.

[Καταποντωθῆναι:] κινδυνεῦσαι.

[Καταπορευθέντων:] ἐπανόδου τυχόντων τῶν φυγάδων. Πολύβιος· ἦν οὐχ οἷόν τε ἀναλαβεῖν, μὴ οὐχὶ καταπορευθέντων τῶν πεφυγαδευμένων.

[Καταπορνεύω·] γενική.

[Κατὰ ποσόν:] πλεονάκις.

[Καταπότης:] λάρυγξ.

[Καταπραγματεύω] καὶ **[Καταπραγματεύομαι·]** γενική.

[Καταπρησθῆ:] κατακαυθῆ. κελεύσαντος Κύρου, ἵνα καταπρησθῇ ζῶν.

[Καταπροήσεται:] καταπροδώσει. ὡμοσάτην ὅσοι δεινότατοι Χριστιανοῖς ὅρκοι ὀνομάζονται, μὴ ποτε ἀλλήλῳ καταπροήσασθαι ἄχρι τῶν ἐς ὄλεθρον φερόντων.

[Καταπροῖμαι·] αἰτιατική.

[Καταπροῖξεται:] καταφρονήσει, καταπροδώσει. οἷον προῖκα ἐκφύγοι. οὗτοι καταπροῖξῃ, μὰ τὸν Ἀπόλλωνα, ταυτὸ δρᾶν. Ἀριστοφάνης· οὗτοι, μὰ τὸ θεῷ, σὺ καταπροῖξῃ λέγουσα ταυτί. ἀντὶ τοῦ καταγελάσῃ μου χωρὶς ζημίας. προῖκα γὰρ ἔλεγον τὴν ζημίαν. Ἡρόδοτος· οὐ γὰρ δὴ ἐμέ γε ὧδε λωβησόμενος καταπροῖξεται.

[Καταπροῖξεται:] ἡ πρὸ ἀντὶ τῆς παρὰ. προῖκνεῖσθαι. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἵξεσθαι, ὃ ἐστὶ δωρεάν τινα λαβεῖν. Ἀρχίλοχος· εὖ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροῖξεται. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν Ἐπιμερισμοῖς παρὰ τὸ ἴσσω φησί. καὶ Ἀρχίλοχος· προτείνω χεῖρα καὶ προῖσσομαι.

[Καταπροῖξη:] τουτέστιν οὐ μὴ καταφρονήσεις. πεποιήται δὲ παρὰ τὴν προῖκα· οἷον οὐ δωρεάν μου ἐγγανῇ.

[Καταπροθυμοῦμαι·] αἰτιατική.

[Κατὰ πρόσκλισιν:] καθ' ἑτεροβάρειαν, ἢ ἑτερομέρειαν.

[Καταπτύω] σου· γενική.

[Καταπύγους:] κιναίδους.

[Καταπυγῶν:] κατασελγαίνων.

[Καταπύγων:] ὁ λάγνης. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλφίτων οὕτως λεγομένων ἰχθύων, ὅτι ἔπονται κατ' οὐράν. ἡ γενική δὲ καταπύγωνος· καὶ καταπύγωνα ἡ αἰτιατική καὶ αἱ ἄλλαι πτώσεις εὗρηται. εὗρηται καὶ τὸ θηλυκὸν καταπύγων. καὶ ἡ πρᾶξις καταπυγосύνη, τουτέστιν ἡ μαλακία.

[Καταπυγώνεστερον:] μαλακώτερον, πορνικώτερον. οὐκέτι δόξειέ τι ἄλλο τι καταπυγώνεστερον εἶναι.

[Καταπυνθάνομαι·] γενικῇ.

[Κατάπτυστον:] εὐτελές, μισητόν. τὸ δὲ ταραντινίδιον λεπτὸν τε ὃν καὶ ἀσθενές, ἐπεὶ μόνον ἐτάθη, κῆῖτα ἀπορρήγνυται. ἢ δὲ περιαλγεῖ καὶ φησιν· ὧ κατάπτυστόν τε καὶ ἐπίρρητον ῥάκος, οὐδὲ εἰς ταύτην μοι τὴν χρεῖαν ἐπιτήδειον ἐγένου. καὶ ῥίψασα αὐτὸ ξίφει ἐαυτὴν διεχρήσατο.

[Κατὰ πύστιν·] ναῦται δέ τινες κατὰ πύστιν ἐγχώριοι ἦκοντες, οὐκ ἐδύναντο κεκρυμμένον ἀνιχνεύσαι· ἀποκέκρυπτο γάρ. **[Κατὰ πύστιν]** οὖν κατὰ φήμην.

[Κατὰ ῥάβδον ἔφρασε:] κατερραψώδησεν, ἢ κατὰ στίχον διῆλθεν.

[Καταρραθυμῶ·] γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

[Καταρράκται:] πέτραι ἐν τῷ Ἰστρῷ ποταμῷ, ὅρους τρόπον τινὰ ὑπὸ τῷ ρεύματι ἐπὶ παντός τοῦ πλάτους ὑποπεφυκότος, οἷς ἅπασιν ὁ ποταμὸς ἐμπίπτων μετὰ μεγίστου πατάγου ἀνακόπτεται, καὶ καχλάζων περὶ ταῖς πέτραις, ἔπειτα ὑπερφερόμενος ἐλιγμούς τε καὶ παλιρροίας καὶ χαρύβδεις, κυκλουμένου τοῦ ρεύματος, ἀποτελεῖ· καὶ τὸ σύμπαν, ὁ ποταμὸς κατὰ ταῦτα τὰ χωρία οὐ πολὺ ἀπέοικε τοῦ κατὰ Σικελίαν πορθμοῦ.

[Καταράκτης:] εἶδος ὀρνέου θαλασσίου.

[Κατάρατος:] κατάρας ἄξιος. οὕτω μὲν οὖν ὁ κατάρατος συνήθως τὸν ἄνθρωπον ἐκίλει.

[Καταρραψωδήσει:] φλυαρήσει.

[Καταργῶ·] αἰτιατικῇ.

[Κατάρδων:] χέων ὑποσχέσεις καὶ καταβρέχων ὑμᾶς τοῖς ἐπαίνοις ὥς φυτά. Ἀριστοφάνης οὐκ ἀπατῶν, οὐδέ τισι μισθοὺς διδούς, ἵνα αὐτὸν ἐπαινέσωσιν, οὔτε κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.

[Κατὰ ῥέθος:] μέλος. ἥς ἐπι καλὸν ἄμυξε κατὰ ῥέθος Ἀφρογένεια. ἀντὶ τοῦ ἐσπάραξεν, ἔξεσεν.

[Κατάρρησις:] κατάγνωσις.

[Καταρητορεύω. Καταριπῶ.]

[Κατὰ ῥοῦν:] κατὰ τρόπον, κατ' εὐθείαν. πλήρης τε γὰρ ἡ σελήνη ἐτύγγανεν οὔσα, καὶ οὐ χαλεπὸν ἦν διὰ πάσης τῆς νυκτὸς κατιέναι κατὰ ῥοῦν.

[Καταρῶμαι·] αἰτιατικῇ. οἱ καταρῶμενοί σε κεκατήρηνται. δοτικῇ δέ· οὐ γὰρ τοῖς πρώτως ἐπαινέσασιν ἡμᾶς καταράσομαι.

[Καταρτίζω·] αἰτιατικῇ. τελειῶ.

[Καταρτύσων:] παρασκευάσων, εὐτρεπίσων. Σοφοκλῆς· ὥς πρὸς τί λέξων ἡ καταρτύσων μολεῖν; καὶ Ὅμηρος· Κλυταιμνήστρα δόλον ἤρτυεν.

[Καταρχαί. Κατάρχω σου·] γενικῇ.

[Κατασεῖει·] αἰτιατικῇ. καταράττει, καταβάλλει.

[Κατασίνεσθαι:] καταβλάπτεσθαι.

[Κατασκαφεῖ:] δοτική.

[Κατασκεδάζειν·] γενική. ἔθος ἦν Θράκιον ἐν τοῖς συμποσίοις, ἵνα, ὅταν πῖωσι τοῦ οἴνου οἱ συμπόται ὅσον δύνωνται, τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνου καταχέωσι κατὰ τῶν ἱματίων τῶν συμποτῶν· ὅπερ ἔλεγον κατασκεδάζειν. οὕτως Ξενοφῶν ἐν τῷ ζ΄ τῆς τοῦ Κύρου Ἀναβάσεως. μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις. καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει· ἀναστὰς ὡς εὐθὺς συνέπιε, καὶ συγκατεσκεδάσατο μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας.

[Κατασκευάζειν:] παρὰ Ἀριστοτέλει τὸ καθόλου δεικνύναι, ἀλλὰ μὴ ἀναιρεῖν τὸ τιθέμενον. μάλιστα γὰρ κατασκευάζειν ἐπὶ τοῦ καταφατικῶς τιθεμένου λέγεται. ἀδικώτατον δὲ καὶ κακοπραγμονέστατον περὶ τὰς τῶν φίλων κατασκευάς.

[Κατασκηνῶ·] αἰτιατική.

[Κατασκήψαντος:] ἐμπεσόντος.

[Κατασκιδναμένη:] κατασκορπιζομένη.

[Κατασκιρτῶ·] γενική.

[Κατασκυθρωπῶ·] γενική.

[Κατὰ σκοπόν:] κατὰ τὸ προκείμενον, δέον.

[Κατασοβαρεύομαι·] γενική.

[Κατασοβεῖται:] καταδιώκεται. καὶ **[Κατασοβήσονται,]** καταδιωχθήσονται.

[Κατασοφισθεῖσα:] χλευασθεῖσα.

[Κατασοφισόμεθα·] αἰτιατική. τεχνασόμεθα, μηχανῇ τινι κακώσομεν. **[Κατασοφιστεύω]** δὲ γενική.

[Κατασπάζομαι·] αἰτιατική.

[Κατασπᾶν:] ἰδίως ἐπὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν τοῦτο λέγεται. παρὰ τὸ ἐπισπᾶν καὶ ἐφέλκειν τὸ γάλα.

[Κατασπαταλῶ·] αἰτιατική.

[Κατασπέρχων:] σπουδάζων.

[Κατασπεύσαντα:] κακῶς βουλευθέντα, ἐχθρὰ βουλευσάμενον. αἴτιον δὲ τούτων Εὐφήμιον, οἷα εἰς πολιτείαν καὶ εἰς βασιλείαν κατασπεύσαντα καὶ τοῖς τυραννοῦσι συμφραζάμενον.

[Κατασπείρας:] ἀρχὴν κακῶν παρασχών. τὸ γὰρ σπείρας ἐπὶ πλήθους κακῶν τακτέον. ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις. Σοφοκλῆς.

[Κατασπείρω·] τὸ φυτεύω. γενική.

[Κατὰ σπουδὴν:] μετὰ συντεταμένης προθυμίας. εἰποῦσα ταῦτα ἐδόκει κατὰ σπουδὴν εὐθὺ Λιβάνου τοῦ ὄρους ἀναδραμεῖν.

[Κατασπώμενος:] καθελκόμενος.

[Καταστάς:] προβληθείς, προχειρισθείς. ὁ δὲ Ἑσδρίαυγος ὑπὲρ πάντων καταστάς ἔλεξεν ᾧδε.

[Καταστάζω·] γενικῇ.

[Καταστασιάζεσθαι·] αἰτιατικῇ. παραβλάπτεσθαι. καταστασιάζεσθαι γὰρ ἑαυτὸν ἀπεφαίνεται παρὰ πᾶν τὸ δίκαιον ὑπὸ τῆς συγκλήτου.

[Κατάστασις·] ἔοικεν ἡ κατάστασις ἀργύριον εἶναι, ὅπερ οἱ κατασταθέντες ἵππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει. οὕτω Λυσίας. ἀλλὰ καὶ Εὐπολὶς φησιν· οὐκ ἐσωφρόνησας, ὃ πρεσβῦτα, τὴν κατάστασιν τήνδε λαμβάνων ἄφνω, πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικὴν. ἀπεδίδοτο δὲ τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἵππευσάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο. ἀπήτουν δὲ αὐτὸ οἱ φύλαρχοι.

[Καταστάτης·] Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων. ἀντὶ τοῦ εὐτρεπιστήν.

[Καταστέλλω·] αἰτιατικῇ.

[Καταστενάζω·] γενικῇ.

[Κατάστεψον πέδον·] ἀντὶ τοῦ μεθ' ἱκετηριῶν ἀφηγοῦ. τὸ πρῶτον ἵκου καὶ κατεστέψας πέδον. στέμματα ἔλεγον καὶ τὰ ἔρια. ὃ στέμματα ξήνασ' ἐπέκλωσεν θεά.

[Καταστείλας·] ἀντὶ τοῦ κατασιγάσας. ὁ δὲ τῇ χειρὶ καταστείλας τὸν θόρυβον αὐτῶν ἔφη.

[Καταστήσονται·] ἀποδείξουσιν. ὅπως φύλαρχον τοῖς ὀμηρίταις καταστήσονται τοῦτον.

[Καταστολή·] ἡ στολή.

[Κατὰ στόμα·] κατὰ τὴν ἀρχήν. μεταφορικῶς.

[Καταστοχάζεται·] γενικῇ. κατὰ σκοποῦ βλέπει, κατὰ σκοποῦ βάλλει.

[Καταστράπτω·] γενικῇ.

[Καταστρατεύω·] γενικῇ.

[Καταστρατηγῶ·] αἰτιατικῇ.

[Καταστρατοπεδεύω·] γενικῇ.

[Καταστρέφω·] αἰτιατικῇ. καὶ **[Καταστρέψαντες·]** τελευτήσαντες.

[Καταστρηνῶ·] γενικῇ.

[Καταστροφή·] τέλος.

[Καταστοιχειῶ·] γενικῇ.

[Κατὰ σφέας·] καθ' ἑαυτούς.

[Κατασχεδιάσω·] γενικῇ. καταφλυαρήσω, ψεύσομαι. ἐγὼ δὲ φρουρᾶς μείζονος δέομαι, εἰ κατασχεδιάσω τοῦ θεοῦ. Ἰώσηπος.

[Κατάσχη·] αἰτιατικῇ. αὐθυπότακτον. καὶ οὐ κατασχὼν τῆς χαρᾶς παρελύθην τοὺς τόνους ἀθρόον τοῦ σώματος.

[Κατὰ σχολήν·] ἀντὶ τοῦ μόλις, ἢ ἀποφητί. κατὰ σχολὴν παρὰ τάνδρὸς ἐξελθεῖν μόνῃ.

[Κατάτασις·] ἡ ἔπεισις, ἡ σφοδρότης. ὁ δὲ τούτους συλλαβὼν αἰκίζεται λύμῃ πάσῃ καὶ κατατάσει.

[Καταταχῆσαι·] προφθάσαι. μήτε καταταχῆσαι δυναμένην.

[Καταταχήσων:] τῷ τάχει ὑπερβαλὼν. Πολύβιος· τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὥρμησεν ὡς καταταχήσων, καταπροτερούμενος δὲ τῶν ἐπιβατικῶν ἀντὶ τοῦ νικώμενος ἐγένετο ὑποχείριος.

[Κατατάχος:]

[Καταταχοῦμενοι:] κατεπειγόμενοι. καταταχοῦμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ καιροῦ ἠναγκάσθησαν ὑπομένειν τὸν ἐπίπλουν.

[Κατατεθήπεσαν:] κατεθαύμασαν, ἐξεπλάγησαν.

[Κατατέλεα:] παρὰ Ἡροδότῳ τὰ ἀναλώματα, καὶ τὰ συνέδρια τῶν ἐν ἀρχῇ καὶ τὸ συντελεῖν εἰς τάγμα.

[Κατατεμῶ σε τοῖς ἱππεῦσιν ἐς καττύματα·] καττύματα δὲ ἐστὶ δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρὰ, ἅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλεται.

[Κατατείνας ἐρῶ:] ἀντὶ τοῦ μακρὸν λόγον διεξελεύσομαι. Πολιτείας δευτέρῳ· διὸ κατατείνας ἐρῶ. ὁ δὲ στρεβλούμενος καὶ κατατεινόμενος τάληθῇ λέγει. καὶ αὖθις· καὶ κατατεινομένῳ ταῖς στρέβλαις ὑπὲρ τοῦ κατεπιεῖν τοὺς συνεγνωκότας. οἱ δὲ ἐμπρίσαντες τοὺς ὀδόντας, τοῦ εἶξαι τῷ τυράννῳ γεγόνاسι κρείττους.

[Κατατείνουσαν:] μακρότητα παρέχουσαν. χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμειψαμένοις ἔρημόν τε καὶ χρόνου πολλοῦ ὁδὸν κατατείνουσαν ἰέναι.

[Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν:] ἔοικε νόμος περὶ ὧνίων κεῖται, ὃς κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Θεόφραστος γοῦν ἐν τοῖς περὶ νόμων ψησί· δυοῖν τούτων ἐπιμελεῖσθαι δεῖν τοὺς ἀγορανόμους, τῆς τε ἐν τῇ ἀγορᾷ εὐκοσμίας καὶ τοῦ ἀψευδεῖν μὴ μόνον τοὺς πιπράσκοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄνουνμένους.

[Κατατίθημι·] δοτικῇ.

[Κατατιλᾷ·] ἡ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων κυκλίοις χοροῖσιν ὑπάδων. κατετίλησε γὰρ τῶν τῆς Ἑκάτης μυστηρίων. τοῦτο δὲ εἰς Κινησίαν τὸν διθυραμβοποιὸν ἀποσκώπτει· οὗτος γὰρ ἄδων κατετίλησε τῆς Ἑκάτης· ἡ ὅτι εἰσήνεγκε δρᾶμα καὶ κατετίλησεν αὐτήν· ἡ ἐπειδὴ ἠρυφίασε ποίημα γράψας εἰς Ἑκάτην. ἡ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ρήτωρ ὦν εἶτ' ἀποτρώγει. κατατιλᾷ τῶν τῆς Ἑκάτης μυστηρίων.

[Κατὰ τὸ καρτερόν:] ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς. Ἀριστοφάνης· καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι κατὰ τὸ καρτερόν.

[Κατὰ τὸ καρτερόν:] ἀντὶ τοῦ καρτερῶς. καὶ δὴ συμμίξας ἐμάχετο κατὰ τὸ καρτερόν· οὐχ ἡττόν τε ἔσχε τῷ πολέμῳ.

[Κατατολμῶ·] γενικῇ.

[Κατατομή·] Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους· καὶ καθήμενος ὑποκάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ. καὶ Φιλόχορος· καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν κατατομήν τῆς πέτρας.

[Κατατοξεύω·] αἰτιατικῇ.

[Κατὰ τὸ] πρὸς Ῥωμαίους ἔχθος Λιβύων καὶ Γαλατῶν Ῥωμαίων συνισταμένων.

[Κατατωθάζω·] αἰτιατικῇ.

[Κατατραυματίζω σε. Κατατρεχόντων:] ληϊζομένων, πορθούντων. τῶν δὲ Οὐννων τὰς Ῥωμαϊκὰς πόλεις κατατρεχόντων, πολλὰς παραστήσασθαι πόλεις. καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν πυρπολοῦντας καταδραμεῖν.

[Κατατρέχω·] ἐπὶ μὲν ἐμψύχων γενικῇ· κατατρέχω νεβρῶν. ἐπὶ δὲ ἀψύχων αἰτιατικῇ· κατατρέχει Αἴγυπτον, ληΐζεται Συρίαν.

[Κατατρίψειν:] καταδαπανήσκειν, χρονεῖν. οὐ γὰρ ἐδόκει αὐτῷ τὸν ἐν Τυρρηνίᾳ πόλεμον ἀτελῆ καταλείποντι περὶ τῶν ἐκείνῃ πόλεων πραγματεύεσθαι, δεδοικότε μὴ κατατρίψειεν ἅπαντα τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον, οὐ πολὺν ὄντα, περὶ τὰς ἐλάττους ἀσχολούμενος πράξεις.

[Κατατροποῦμαι·] αἰτιατικῇ.

[Κατατρυφή:] καταφυγή. ἀλλ' ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω κατατρυφήν. ἀντὶ τοῦ ἀποφυγὴν τοῦ μὴ εἰπεῖν.

[Κατατρυφῶ·] γενικῇ.

[Κατατρύχειν:] ἔλαττον πιέζειν. οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν κατατρύχειν ἑαυτοὺς μερίμναις ταῖς κινδύνους οὐκ ἐχούσαις.

[Καταυγάζω. Καταυθαδίζω·] γενικῇ.

[Καταυλούμενοι·] αἰτιατικῇ. χλευαζόμενοι. ἀφηρέθησαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν τειχῶν γελώμενοί τε καὶ καταυλούμενοι.

[Κάταυχμον·] ἦν δὲ τὸ φρούριον τῷ καταύχμῳ τῆς ὑδρεύσεως ἀλωτὸν τοῖς πολέμοις.

[Καταφαγεῖν, καταπιεῖν·] φαγεῖν διαφέρει τοῦ καταφαγεῖν· φαγεῖν μὲν τὸ τάξει, καταφαγεῖν δὲ τὸ ἀθρόως. καταπιεῖν δὲ τὸ μήτε μασώμενον ἐσθίειν. **[Καταφάναι:]** κατειπεῖν.

[Καταφαντὸν] ἢ ἀποφαντόν· ζητεῖ ἐν τῷ ἀξίωμα.

[Κατάφασις:] πρόρρησις διὰ συγκαταθέσεως.

[Καταφάσκει:] προλέγει, ἐπινεύει.

[Καταφιλονεικῶ·] αἰτιατικῇ.

[Καταφιλοσοφῶν·] γενικῇ. διὰ τῆς σιγῆς νικῶν.

[Καταφλυαρῶ·] γενικῇ.

[Καταφονεύω·] αἰτιατικῇ.

[Καταφορικῶς:] σφοδρῶς.

[Καταφωνῶ·] αἰτιατικῇ.

[Καταφωρᾶν:] ἐλέγχειν.

[Κατάφωρος:] φανερός.

[Καταφωτίζω·] αἰτιατικῇ.

[Καταφρόνησιν:] ὁ Θουκυδίδης τὴν ὑπερφρόνησιν φησιν· ἐπίτασιν γὰρ ἢ κατὰ πρόθεσις σημαίνει. οἷον οὐ δύνασθε εἰπεῖν, ὅτι διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία ταῦτα, οἷον ἀξυνεσίαν, μαλακίαν, ἀμέλειαν, οὐ

πολεμοῦμεν, ἀλλὰ διὰ τὴν καταφρόνησιν· ὃ ἐστὶ διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν, καὶ οἷον ὑπερφρονεῖν. καταφρόνησιν γὰρ τὴν ἀφροσύνην λέγει.

[Καταφρονῶ·] γενικῇ.

[Καταφρυάττομαι·] γενικῇ.

[Καταχαλῶ σου·] γενικῇ.

[Καταχαίρων·] Ἡρόδοτος· πάρεστι δ' εἰκάζειν, εἴτ' εὐνοίη ταῦτα ἐποίησας, εἴτε καὶ καταχαίρων. περὶ Δημαρήτου.

[Καταχέω σου·] γενικῇ.

[Κατὰ χεῖρας:] εὐκόλως.

[Κατὰ χειρὸς] ὕδωρ λέγουσιν, οὐ κατὰ χειρῶν οὐδ' ἐπὶ χεῖρας, οὐδὲ ἄλλως πως. καὶ τὸ ῥᾶστον πάντων καὶ εὐχερέστατον, κατὰ χειρὸς ὕδωρ καλοῦσιν. οὕτως Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσιν· εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός. φέρε, παῖ, στέφανον· κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω τίς. ὁ δὲ λέγει· δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί. τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς εὐωχουμένοις περιέκειντο στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου μέθης καὶ θερμης.

[Καταχειροτονίαν:] ἔθος ἦν Ἀθήνησι κατὰ τῶν ἀρχόντων καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν προβολὰς ἐν τῷ δήμῳ γίνεσθαι. εἰ δέ τις καταχειροτονηθεῖ, οὗτος εἰσήγετο εἰς δικαστήριον. οὕτως Δημοσθένης καὶ Ὑπερίδης καὶ Θεόφραστος.

[Καταχειροτονῶ·] γενικῇ.

[Καταχεῖταιί] μου ἀήρ.

[Κατάχει τοῦλαιον ἐν τῷ χαλκείῳ:] Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος, ἵνα λαμπρότερος γένηται. εἰσὶ γάρ τινες, οἳ ἐν ἐλαίῳ ὀρῶντες μαντεύονται. σμήχει οὖν τὴν ἀσπίδα καταχέων τὸ ἔλαιον ἐπὶ τῆς χαλκῆς πτυχός· εἴτα φαιδρυνθείσης αὐτῆς, ἐνοπτριζόμενος εἰς αὐτὴν λέγει, ὀρῶ ἐν αὐτῇ γέροντα ὑπὸ δειλίας φεύγοντα, καὶ οἷον μὴ δυνάμενον ὀρᾶν τὴν ἀσπίδα, διὰ τὴν ἐκλαμψιν. καὶ Ὅμηρος· ὅσσε δ' ἄμερδεν αὐγὴ χαλκείη κόρυθος ἀπολαμπομένης. εἶπες ἂν τὸν Βάκχον οὕτως ἰδεῖν διακείμενον, τοῦ μᾶστιξι μᾶλλον ἢ ἄνθεσιν ἑαρινοῖς καταχέεσθαι.

[Καταχήνη:] κατάγελως. Ἀριστοφάνης· δημοτικὴ γ' ἡ γνώμη, καὶ καταχήνη τῶν σεμνοτέρων ἔσται καὶ τῶν σφραγίδας ἐχόντων.

[Καταχλευάζω σε.] γενικῇ δέ· καταχλευάζοντες δὲ τῶν παρακλητικῶν λόγων οἱ στασιώδεις.

[Καταχορδῶ. Καταχορεύω·] γενικῇ.

[Καταχωνεύω·] αἰτιατικῇ.

[Καταχρεμψαμένη:] καταπτύσσασα.

[Καταχρῶμαι·] δοτικῇ.

[Καταχρωννῶσα.]

[Κατάχυσμα:] ζωμός, παρὰ τὸ χέεσθαι. οἷον κατάχυμα.

[Καταχύσματα:] ἔθος ἦν Ἀθηνησιν, ὅτε νεώνητος οἰκέτης εἰσάγοιτο εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν δεσπότην ἢ τὴν δέσποιναν ἰσχάδων καὶ καρύων πληθὺς καταχεῖν αὐτοῦ· ἃ καταχύσματα ἐκάλουν. φασὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρῶτον πρεσβευόντων καὶ ἐπὶ τῶν θεωρῶν τοῦτο γίνεσθαι, ὅτε πρῶτον τοῦτο ἐποίουν.

[Καταχύσματα:] ἔθος ἦν παρ' Ἀθηναίοις τῶν νεωνήτων δούλων τῶν πρώτως εἰσιόντων εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ ἀπλῶς τῶν ἐφ' ὧν οἰωνίσασθαι τι ἀγαθὸν ἐβούλοντο, καὶ τοῦ νυμφίου παρὰ τὴν ἐστίαν τραγήματα κατέχεον εἰς σημεῖον εὐετηρίας· ὥς καὶ Θεόπομπός φησιν ἐν Ἡδυχάρει· φέρε σὺ τὰ καταχύσματα ταχέως κατὰχει τοῦ νυμφίου, καὶ τῆς κόρης. εὖ πάνυ λέγεις. σύγκειται δὲ τὰ καταχύσματα ἀπὸ φοινίκων, κολλύβων, τρωγαλίων καὶ ἰσχάδων καὶ καρύων, ἅπερ ἥρπαζον οἱ σύνδουλοι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἰοῦσ' εἴσω κομίσω τὰ καταχύσματα ὥσπερ νεωνήτοισιν ἄνδρασιν.

[Καταψαίρουσι:] κινουῦνται.

[Καταψευδομαρτυρησάμενος:] ἀντὶ τοῦ παρασχὼν τοὺς τὰ ψευδῇ μαρτυρήσαντας. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου.

[Καταψεύδομαι·] γενικῇ.

[Καταψήσας:] τῇ χειρὶ ὁμαλίσας. Πολύβιος· τοὺς δὲ παῖδας καθ' ἓνα προσαγόμενος καὶ καταψήσας θαρρεῖν ἐκέλευε. καὶ Φιλόστρατος· καὶ τὸ καταψηῆσαι τοῦ ἵππου τὰ ὄτα καὶ τὴν χαίτην.

[Καταψηφίζεται·] γενικῇ. κατακρίνει.

[Καταψήχω:] τρίβω καὶ ὁμαλίζω.

[Καταψῶν:] καταπραΰνων. Ἀριστοφάνης· καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον. ὥσπερ πῶλον καταψῶντες, ταῖς χερσὶν ὁμαλίζοντες.

[Καταψύχω·] αἰτιατικῇ.

[Καταιβάτης:] Ζεὺς παρ' Ἀθηναίοις· παρὰ τὸ καταβιβάζειν τοὺς κεραυνούς. ἢ ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν δι' ἔρωτα τῶν γυναικῶν.

[Κατ' αἶγας ἀγρίας:] παροιμία λεγομένη ἐπὶ κατάρας. κατ' αἶγας ἀγρίας τρέπειν τὰ κακά.

[Καταιγίζω·] αἰτιατικῇ· τὸ βρέχω.

[Καταιγίς:] ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ. λέγεται δὲ καὶ ἡ ζάλη. ἢ τὰ σφοδρὰ πνεύματα καταιγίδες.

[Καταιγίσας:] κατασχίσας. οἱ γὰρ ἀνατιθέντες τοῖς θεοῖς κατασχίζουσιν, ἵνα μὴ τις ἄρῃ.

[Καταιδεῖ:] καταισχύνει.

[Καταιθαλώσω:] καταπρήσω, κατακαύσω. καταιθαλώσω πυρφόροιςιν ἀετοῖσι.

[Καταινέσαντος:] συγκαταθεμένου. τοῦ δὲ καταινέσαντος τὸ νῦν εἶναι κατίασιν ὑπόσπονδοι. καὶ Πολύβιος· ὀλίγοι δὲ τινες ἦσαν οἱ καταινέσαντες, οἱ δὲ πλείονες ἀντέπιπτον. λέγεται δὲ

[Καταινοῦντες] ἀντὶ τοῦ συγκατατιθέμενοι. καὶ Σοφοκλῆς· καὶ καταίνεσον, μήποτε προδώσειν τάσδ' ἐκόν.

[Καταιονῶσι:] βρέχουσιν, ἀντλοῦσιν, ἀλείφουσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τρόπος καμάτων λύσεως, ἐκ τῶν κατὰ κεφαλὴν καταιονήσεων, ὃ ἔστι καταντήσεων. αἱ γὰρ ἐμβάσεις, περικεχυμένου πάντοθεν

τοῖς πόροις τοῦ ὕδατος, φράττουσι τὴν τῶν ἰδρώτων ἔκκρισιν, καθάπερ ἂν εἴ τις ἡθμός εἰς ὕδωρ βληθείς.

[Καταιρέόμενος·] ὥς δὲ φεύγων κατελαμβάνετο ὑπὸ ἄνδρὸς Πέρσεω, καὶ ὥς καταιρέόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἔμελλε συγκεντηθήσασθαι.

[Καταίροντες·] καταπλέοντες.

[Κατ' αἴσαν·] κατὰ τὸ προσῆκον.

[Καταισχύνω·] αἰτιατικῇ. καὶ **[Καταισχῦναι. Καταιτιῶμαι·]** αἰτιατικῇ.

[Καταῖτυξ·] εἶδος περικεφαλαίας, μὴ ἐχούσης λόφον· κατωφανής.

[Κατεάγη·] καὶ **[Κατεαγότα·]** κεκλασμένα.

[Κατεαγόντων·] αὕτη τοίνυν ἡ προθυμία ἐνίοις τῶν τὰ ὄντα κατεαγόντων καὶ ἅμα διεφθαρμένων τὰς διανοίας ἐπὶ κωμῳδίᾳ ἐτράπη καὶ γέλωτα πολύν.

[Κατεβαυκάλησε·] κατεκοίμισεν.

[Κατεβλακευμένως·] βραδέως καὶ τρυφερῶς. βλάξ γάρ ἐστιν ὁ μαλθακευόμενος ἐν ὑποκρίσει τὸ σῶμα. καὶ βλακεία, ἡ μεθ' ὑπεροψίας ὁμιλία.

[Κατεβόα·] κατηγορεῖ, ἐμέμφετο. πολλὰ δὲ τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν αὐτοκρατόρων κατεβόα.

[Κατεβρόχθισε·] κατέπτε.

[Κατεγήρασαν·] ἐχρονοτρίβησαν. καὶ αἱ γε πεμφθεῖσαι κατεγήρασαν ἐν τῇ Τροίᾳ, τῶν διαδόχων μὴ ἀμφικνουμένων.

[Κατεγκαλῶ·] γενικῇ.

[Κατεγκρατεύομαι·] αἰτιατικῇ.

[Κατεγλώττιζε·] κατεφλυάρει, κατηγορεῖ, ἐλοιδόρει.

[Κατεγλωττισμένον·] Ἀριστοφάνης· θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον. ἀντὶ τοῦ πολλὰς γλώτταις μεμιγμένον. γλῶττα δὲ ἐστὶ καὶ ἡ λέξις. κυρίως δὲ κατεγλωττισμένον ἐστὶ τὸ ἐγγλωττον φίλημα. καὶ Φιλόστρατος· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λόγων ἰδέαν ἐπήσκησεν, οὐ τὴν διθυραμβώδη καὶ φλεγμαίνουσαν ποιητικοῖς ὀνόμασιν, οὐδ' αὖ κατεγλωττισμένην καὶ ὑπεραττικίζουσαν· ἀηδὲς γὰρ τὸ ὑπὲρ τὴν μετρίαν Ἀθθίδα ἡγεῖτο· οὐδὲ λεπτολογία ἐδίδου οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους οὐδὲ εἰρωνευομένου τις ἤκουσεν οὔτε περιπατοῦντος ἐς τοὺς ἀκροωμένους· ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τρίποδος, ὅτε διαλέγοιτο, οἶδα, ἔλεγε, καί, δοκεῖ μοι, καί, ποῖ φέρεσθε; καί, χρή εἰδέναι. καὶ δόξαι βραχεῖαι καὶ ἀδαμάντιναι κύρια τε ὀνόματα καὶ προσπεφυκότα τοῖς πράγμασι· καὶ τὰ λεγόμενα ἡχῶ εἶχεν, ὥσπερ ἀπὸ σκῆπτρου θεμιστευόμενα.

[Κατηγοήτευσεν. Κᾶτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην·] ἀντὶ τοῦ ἔπειτα μετὰ ταῦτα ἐγὼ ἐξηγέρθην. ἐπὶ τῶν ψευδομένων. εἰρηκότος γὰρ τοῦ Διονύσου· ναυμαχίᾳς κατέδησα ναῦς ἰγ'· ἐπιφέρει ὁ Ἡρακλῆς· κᾶτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην· σκώπτων Διονύσον, καὶ ἐγώ, φησίν, ἀνέστην ἐξ ὀνείρων, δηλῶν, ὅτι ταῦτα ὄναρ ἔπραξεν. οἱ δὲ τὸν Διόνυσόν φασι ταῦτα λέγειν, ὥς τῶν ἐπίτηδες ψευδομένων ἐπιλεγόντων τοῦτο, καθὸ δηλούντων, ὅτι ἐνυπνίῳ ἔοικε τὸ λεγόμενον.

[Κατέγραφον·] πυθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ Συβαρῖται κατέγραφον ἑαυτοῖς εὐδαιμονίαν δι' αἰῶνος. μὴ γὰρ ἂν ἐκπλεύσειν τῶν φρενῶν ἐς τοσοῦτον, ὥς ἀνθρώπους προτιμῆσαί ποτε θεῶν.

[Κατεγγυᾶν·] παραδιδόναί. καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα γυναῖκα αὐτῷ κατεγγυᾶν· αἰρεῖσθαι οὖν, ὃ βούλεται, συγγενείας τε καὶ δουλείας καὶ ῥαδίως τεύξεσθαι τοῦ νομισθέντος ἀμείνονος.

[Κατεδάρθη·] κατεκοιμήθη.

[Κατεδαφίζω·] αἰτιατικῇ.

[Κατέδει·] ἐδέσμει. Ἰώσηπος· καὶ κατέδει τοῦτον τοῖς κλήμασι κατὰ τὸ ἰσχυρότατον.

[Κατεδηδεσμένος·] καταβεβρωμένος.

[Κατεδηδοκῶς·] καταβεβρωκῶς.

[Κατεδιήτησε·] κατεδίκασεν.

[Κατεδημαγώγησε·] κατεστρατήγησε καὶ ἥρξε τοῦ δήμου. Ἀρριανός· τῷ τε στρατηγῇματι τῷδε μάλιστα φιλανθρώπῳ φανέντι κατεδημαγώγησεν οὐκ ἀπιστεῖν αὐτῷ καὶ πολεμοῦντι τοὺς περιοίκους.

[Κατεδόξαζον·] ἀπείκαζον, ἐνόμιζον. τοὺς δὲ περισωθέντας κατεδόξαζον εἶναι περὶ δισχιλίου.

[Κατέδων·] κατεσθίων.

[Κατέδραθε·] κατεκοιμήθη.

[Κατέδραμον·] αἰτιατικῇ.

[Κατέδου·] ὁ δὲ ἐν Καρχηδόνι τὸν βίον κατέστρεψε καὶ ἐνταῦθα κατέδου.

[Κατέθεον·] ἐξεπόρθουν, ἐληΐζοντο. οἱ δὲ Κελτοὶ κατέθεον τὴν γῆν τῶν Ἀλβανῶν.

[Κατέθει·] κατέτρεχεν.

[Κατέθορε·] κατεπήδησεν.

[Κατεκάλει·] ὁ δὲ πανταχόθεν κατεκάλει τοὺς περισωζομένους τῶν Ἀθηναίων. ἀντὶ τοῦ ἐφώνει.

[Κατέκανεν·] ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν. Ξενοφῶν· ὁ δὲ Κῦρος ἄρκτον ποτὲ ἐπιφερομένην οὐκ ἔτρεσεν, ἀλλὰ συμπεσὼν κατεσπάσθη ἀπὸ τοῦ ἵππου, καὶ τὰ μὲν ἔπαθεν, ὧν καὶ τὰς ὠτειλὰς ἔτι εἶχε, τέλος δὲ κατέκανε.

[Κατ' ἐκεῖνο] δὴ καιροῦ, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς ἐτεθνήκει.

[Κατεκλήλυσαν·] κατεπράυναν.

[Κατεκλίνομεν·] ἀντὶ τοῦ ἀνεκλίνομεν. οὕτως Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καθωσιώθη, κατεκλίνομεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν. ἢ κατὰ ἀντὶ τῆς ἀνά.

[Κατέλαβε·] προέλαβεν, ἐπέσχε τῆς ὁρμῆς. καὶ σφέας Ἀλέξανδρος κατέλαβε σοφίῃ, χρήματα δούς πολλὰ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφεήν.

[Κατελάσας·] συνουσιάσας. ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων.

[Κατέλεκτο·] κατεκοιμήθη.

[Κατέλευσαν:] ἐλίθασαν.

[Κατέληξε:] κατέπαυσεν.

[Κατέλυν:] ἔμενεν. εἰς τὸ δωμάτιον, οὗ δὴ κατέλυε, γεγονότα.

[Κατεμελίτωσεν:] ἡδύτητος ἐπλήρωσεν. Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν· οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.

[Κατ' ἐμοῦ ὥμνουν:] ὁ ποτὲ ζηλωτὸς καὶ περίβλεπτος, νῦν ὄρκος γέγονα τοῖς πάλαι θαυμάζουσι. κατὰ γὰρ τῶν ἐμῶν ὁμνύουσι συμφορῶν.

[Κατεμωκῶντο:] ἐχλεύαζον. οἱ δὲ τὴν ματαίαν αὐτῶν κατεμωκῶντο πολιορκίαν.

[Κατεμπορεύομαι·] γενικῇ.

[Κατενεμήσατο:] κατέφαγε.

[Κατέναντι. Κατενήνεκται.]

[Κατενόπλιος:] εἶδος ρυθμοῦ, πρὸς ὃν ὠρχοῦντο σείοντες τὰ ὄπλα. ἢ ἐνόπλιος, ὁ ἀμφίμακρος· ὃς καὶ Κουρητικὸς καλεῖται· ἀπὸ τοῦ αἰεὶ τὰ εἰς τοὺς Κούρητας γινόμενα μέλη τούτῳ τῷ ρυθμῷ γίνεσθαι.

[Κατενώπα:] εἰς πρόσωπον.

[Κατεντευκτὴν:] κατεντυγχάνουσιν. καὶ **[Κατεντευκτής,]** κατήγορος. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰώβ· ἵνα τί με ἔθου κατεντευκτὴν σου; οὐκ αὐτὸς κατὰ θεοῦ ἐνετύγχανε· μὴ γένοιτο. τίτι γὰρ εἶχεν ἐντυγχάνειν; ἀλλὰ λέγει, ἵνα τί δι' ἐμὲ τὸ ὄνομά σου βλασφημεῖται; ἐδεδίει γὰρ τὴν παρὰ θεοῦ ἐγκατάλειψιν.

[Κατεντευχθέντα:] κατεντυχηθέντα.

[Κατεντυγχάνω·] δοτικῇ.

[Κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος:] προμηθῶς βουλευσάμενοι. διὸ κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος, παρητήσαντο τοὺς πρυτάνεις ἐκπέμψαι πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥόδον, συνεπιλαβέσθαι τῆς ἐλευθερίας.

[Κατεξανιστάμενος·] τούτους δὲ δωροφορῶν καὶ κατεξανιστάμενος τοῖς χορηγίοις ἐτοίμως παρεσκεύασε συναγωνιστάς. καὶ **[Κατεξανίσταμαι·]** γενικῇ.

[Κατεπαγγέλλω·] δοτικῇ.

[Κατεπάδουσα:] πρὸς αὐτὸν αἰμύλως διομιλοῦσα. ἡ δὲ κατεπάδουσα συνεχῶς τοῦ βασιλέως τὴν τοῦ Καίσαρος ἐς αὐτὸν εὐνοίαν, ταχὺ μάλα διαθέλγουσα τὸν βασιλέα τοῖς λόγοις πατρὸς ἐς τὸν Ἰούλιον διάθεσιν ἐνέφυσε τῷ βασιλεῖ. καὶ μετὰ δοτικῆς.

[Κατεπάλαισε:] κατηγωνίσατο, κατεπολέμησε.

[Κατεπάλμενος:] ἐφορμήσας, δύο προθέσεις παρείληφεν Ὅμηρος, κατὰ καὶ ἐπὶ.

[Κατεπαλύνω·] αἰτιατικῇ.

[Κατεπανίσταμαι·] γενικῇ.

[Κατεπαίρομαι·] γενικῇ.

[Κατεπερπερεύετο:] ἐχαριεντίζετο. **[Πέρπερος]** γὰρ ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος, ὁ λάλος καὶ προπετὴς καὶ μηδὲν μετὰ λογισμοῦ ποιῶν.

[Κατεπίμπρατο. Κατεπλάγη·] αἰτιατικῇ.

[Κατεπτήχασι:] συνεστάλησαν.

[Κατεπίττωσαν:] πίσση ἔχρισαν. καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν κατεπίττωσαν καὶ ἀπέκτειναν καταπρησθέντα.

[Κατεπιχειρῶ·] γενικῇ.

[Κατεπόθη:] διὰ τοῦ ο μικροῦ.

[Κατέρραξας:] κατὰ τοῦ ἐδάφους ἔβαλες. μεταφορικὸς ὁ λόγος. ἐπάρας κατέρραξάς με.

[Κατεργάσασθαι:] ἀντὶ τοῦ καταπονῆσαι. Θουκυδίδης.

[Κατεργάζεται:] ἀναιρεῖ, φονεύει. ὁ δὲ τῇ αἰχμῇ διαπείρων τὸ μετάφρενον κατεργάζεται.

[Κατερεύομαι·] γενικῇ.

[Κατέρειψεν:] ἐστέγασεν, ἢ ἐστεφάνωσε.

[Κατερεῖν:] διαλοιδορήσασθαι. ἢ μὴν συγκρῦψιν τὸ πρῶτον, καὶ μὴ κατερεῖν, ἢν μὴ ἀρέσκη.

[Κατερείπω·] αἰτιατικῇ. **[Καταριπώω]** δέ.

[Κατερρυηκυῖων] γυναικῶν καὶ οὕτως ἀπατουσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης. ζήτει ἐν τῷ φενάκη.

[Κατεριθευομένου·] τὸ δ' ἐναντίον κατεριθευομένου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς χώρας ἀπεχομένου καὶ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν ἐξακριβοῦντος ἐπιμελῶς, ἔλαθον ἐκλυθέντες ταῖς διανοίαις, κατολιγωρήσαντες τῆς ἑαυτῶν ἀσφαλείας.

[Κατερρικνωμένον:] συνεστραμμένον, καμπύλον γενόμενον, ἐρρυτιδωμένον.

[Κατερρινημένοις:] εὐτελέσιν ἢ κατεξεσμένοις. ῥίνη γὰρ ἔργα, λεῖον τεκτονικόν, ὧ ῥινοῦσιν. ἢ εὐτελέσιν, ὅτι ἐξευτελίζομεν τῇ ῥίνῃ. Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου· ἀστεῖόν τι λέξαι καὶ κατερρινημένον.

[Κατεριπώσει:] δοτική. ἢ εὐθεῖα κατερίπωσις.

[Κατερρύηκεν:] ἐσάπη, ἠφάνισται.

[Κατέσβη:] ἐσβέσθη, ἐπαύσατο.

[Κατέσειε:] λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπινόντων. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῦς καρποὺς κατασειόντων. καὶ **[Κατεσείσθη,]** ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν. Αἴλιανός· καὶ παραχρῆμα ἢ οἰκία κατεσείσθη πρηνής.

[Κατεσήμαινεν:] ἔλεγεν. ὁ δὲ τοῖς προσπλέουσι βαρβάροις κατεσήμαινεν, ἐς λόγους αὐτῶν ἐθέλιν ἰέναι. καὶ πού τις αὐτῷ κατεσημήνατο δωμάτιον τὰ τιμιώτατα ἔχον.

[Κατεσικέλιζε:] κατήσθιε Σικελικὸν τυρόν.

[Κατεσκελετευμένα:] λελεπτυσμένα, ἐξησθηνηκότα. **[Κατασκελετούμενα]** δὲ ὁ ἐνεστώς.

[Κατεσκειωμένη:] πεπαλαιωμένη.

[Κατέσκηψε:] κατέσχε.

[Κατεσκληκώς:] κατεξηραμμένος. τῷ γε μὴν κατεσκληκότι τοῦ βίου καὶ τῇ εἰς μετριότητα πλάσει τῶν ἡθῶν οὕτω δυνηθέντες, ὥστε οὐκ ἐλάχιστα καὶ οὗτοι πλήθη περιεβάλλοντο, ἀσκητήρια συστησάμενοι.

[Κατεσκλητευμένος:] ἐξίτηλος, τεταλαιπωρημένος.

[Κατεσπάσθαι:] κατενιγνέσθαι. ὁ δὲ εἰς τοῦτο ἔφη ὑπὸ τῶν συμφορῶν κατεσπάσθαι, ὥς μὴ ἂν αὐτοῦ ἔνεκα Ῥωμαίους καταλύσασθαι τόνδε τὸν πόλεμον.

[Κατέσπερχε:] προετρέπετο, παρεκελεύετο, συνεβούλευε, συνώθει. λογισμὸς δὲ αὐτὸν ἐκεῖνος κατέσπερχεν, ἀνθρώπους ἀκολάστους φύσιν τοὺς Τυρρηνούς, πολεμίων ἔφοδον μηδαμῇ μηδαμῶς ὑφορωμένους, ὑβρίζειν καὶ ῥαστωναύειν.

[Κατεσπίλασεν:] ἀπροσδοκῆτως ἐπεφάνη. ὁ δὲ ἀδοκῆτως τοῖς βαρβάροις ἐωθινὸς κατεσπίλασε καὶ εὐδοκίμει τῷ δόρατι.

[Κατεσπόδησε:] κατέκοψεν. ἐτέρα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κατεσπόδησε. καὶ **[Κατεσπόδωσεν]** ὁμοίως.

[Κατεστιγμένον:] πεποικιλμένον.

[Κατεστόρεσε:] κατέστρωσεν.

[Κατεστρατοπέδευσε:] κατέδραμε πολεμικῶς.

[Κατεστυγημένος:] μεμισημένος.

[Κατεσχημένος:] κάτοχος. στρατιώτης δὲ ἄρα τις ἐοικῶς κατεσχημένῳ εἰσεπήδησε καὶ ἀνιχνεύσας ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν.

[Κατέσχον:] προσωρμίσθησαν. Πολύβιος· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀνήχθησαν τριακοσίαις ναυσὶ καὶ κατέσχον εἰς Μεσσήνην, ὅθεν ἀναχθέντες ἔπλεον. λέγεται δὲ καὶ προσέσχον. προσέσχον τῷ Λιλυβαίῳ. ὁ αὐτὸς Πολύβιος. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Πόπλιος κατέσχε τῆς Αἰτωλίας εἰς Ναύ πακτον.

[Κατετάχησε:] κατέσπευσεν.

[Κατέτεινε:] πλεῖστον ἡνία. καὶ οὐδὲν ἦν εἰς τινα ἔμβραχυ ἀγαθόν, ὃ μὴ ἐκείνου κατέτεινε ψυχὴν.

[Κατέτεινε:] σφοδρῶς ἔτυπτε, διήγειρε πρὸς πόνον. καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ πῆνει σφόδρα, τοὺς δὲ κατέτεινε ταῖς κολάσεσιν.

[Κατέτρεχεν:] ἐπόρθει, ἐληΐζετο, ἐδήου. ὁ δὲ κατέτρεχε τὴν τῶν Ἰλλυριῶν καὶ Θρακῶν χώραν.

[Κάτευγμα:] κατάρα.

[Κατευδοκήσας·] ὁ δὲ κατευδοκήσας τῷ νεανίσκῳ κατὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦτον ἀπέλυσε παραχρῆμα ἐς τὸ Πέργαμον.

[Κατευθικτήσας:] ἐπιτυχόν.

[Κατεύθυνεν:] ἐπέτυχεν. Δαβίδ· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. καὶ **[Κατευθύνθη.]**

[Κατευμαρίζων:] κατευχειρίζων.

[Κατευμεγεθεῖν·] γενικῇ. καταδυναστεύειν.

[Κατευνάζεται·] κατακοιμίζεται.

[Κατευωχοῦμαι·] αἰτιατικῇ.

[Κατεύχεσθαι·] τὸ καταρᾶσθαι. οὕτως Πλάτων. καὶ Σοφοκλῆς· κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότα τάδε. ἀντὶ τοῦ καταρᾶμαι. καὶ Αἰλιανός· αἱ δὲ κατευζάμεναι τὸν χῶρον πάντα ἐκεῖνον Λακωνικῷ αἵματι ἐπικλυσθῆναι ἑαυτὰς ἀπέσφαξαν. **[Κατεύχομαι]** δὲ τὸ ὑπερεύχομαι γενικῇ.

[Κατ' εὐχὴν αὐτῷ γενέσθαι·] ὁ δὲ στρατηγὸς νομίζων αὐτῷ κατ' εὐχὴν γενέσθαι τὴν τῶν Ἀχαιῶν ὁρμὴν προσῆγεν ὥς ἐπὶ τὸν πόλεμον.

[Κατεφοίνιξας·] κατέβαψας.

[Κατεφύγγανον·] κατέφευγον. οἱ δὲ εἰς τὰς Θρακίας πόλεις κατεφύγγανον.

[Κατεφύοντο·] κατέτρεχον.

[Κατέχει·] κατέχεεν, ἐπέρρει. ὁ δὲ πολλὴν κατέχει τούτου κουφολογίαν. ἀντὶ τοῦ ἐλοιδόρει. καὶ αὖθις· δῆσαντες ὀπίσω τὰς χεῖρας κατέχεον πολλοῦ τοῦ γάλακτος. πρὸς γενικὴν ἢ σύνταξιν.

[Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ·] ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ. καταχειροτονία δ' καὶ ἀποχειροτονία διαφέρει. καταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγένετο οὕτως. ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, ὅτῳ Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα. εἴτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας· καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον καταχειροτονία. ἀποχειροτονία δὲ οὕτως· ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα. καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο ἀποχειροτονία. λοιπὸν πάσας ἡρίθμουν τὰς χεῖρας, καὶ ἑώρα ὁ κῆρυξ, ποῖαι πλείους εἰσὶ, πότερον τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν, ἢ μή. καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους εὐρεθεῖσαι, ἐκεῖ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. ἔτι τοίνυν παρατείνοντος τοῦ λόγου τοῦ πρέσβεως, Ῥωμαῖοι κατεχειροτόνουν. ὁ δὲ οὔτε ἐψηφίζετο οὔτε κατεχειροτόνει καίπερ ἐπιστάτης ὢν.

[Κατεχλαίνωσε·] χλαίναις ἐστόλισεν. ὁ δὲ Μηνᾶς ἡμφίασέ τε καὶ κατεχλαίνωσε τὸ στρατιωτικόν· ἢ γὰρ χρονία τριβὴ καὶ τὸ τραχὺ τῶν χώρων κατεδαπάνησεν αὐτοῖς τὰ ἱμάτια.

[Κατεχλεύαζεν·] ὕβριζε διὰ λόγων, κατεγέλα. ἄλλα τε πολλὰ κατεχλεύαζε καὶ κατεκερτόμει τοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ μάλιστα ἅπασιν ὀνειδίζων μαλακίαν καὶ δειλίαν.

[Κατεχόρδησεν·] ἀνεῖλεν, ἐξηνάριξεν. εἴτα τῶν φρενῶν ἐξέπλευσε καὶ μανεῖς ἑαυτὸν μαχαίρα κατεχόρδησε.

[Κατεχόρευεν·] ἐπέχαιρεν. ὁ δὲ κατεχόρευε τῶν Ῥωμαϊκῶν συμφορῶν καὶ τοσοῦτον ἐφυστέριζε τῶν διώξεων, ὅσον πειθῆσαι καὶ καταμαθεῖν, ὅτι μηδεὶς ἐν τῇ πόλει λείλειπται.

[Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμὰς πόλεις·] λείπει ἀνθρώπους. ἀντὶ τοῦ ἐρώσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐμῆς πόλεως.

[Κατέχω σε·] αἰτιατικῇ.

[Κατέχρωζεν·] ὁ δὲ ἐν μέσῳ τὰς διατριβὰς ποιούμενος οὐ μόνον τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωζε καὶ τοῖς τυχοῦσι λίαν κατεδήμευεν, ἀλλὰ καὶ πικρῶς ἐπέπληττεν.

[Κατεχρῶντο·] ἀνήρουν, ἐφόνευον. ἄλλοι ἑαυτοὺς κατεχρῶντο. αὐθένται ἐγίνοντο.

[Κατέψα·] τῇ χειρὶ ὠμάλιζε.

[Κατεψηφίσατο:] κατέκρινε, κατεδίκασεν. ὁ γὰρ θεὸς τοῦ Ἀδὰμ τοὺς ἰδρῶτας καὶ τοὺς πόνους κατεψηφίσατο· ἐν ἰδρῶτι τοῦ προσώπου σου φάγη.

[Κατειλημμένον:] κατεχόμενον, κυκλωθέντα. ὡς ἑώρα ἑαυτὸν τοῖς κινδύνοις κατειλημμένον, γράφει ᾠδὰς.

[Κατειλωτισμένος:] καταδεδουλωμένος. ἐκ τοῦ εἴλωσ εἴλωτος, ὃ σημαίνει τὸν δοῦλον.

[Κατεῖπε·] γενικῇ. κατηγορήσεν. οὐ δικαίως ὀργίζῃ τῇ γυναικί· οὐ γὰρ σου κατεῖπεν, ἀλλὰ τοῦ δεσμοφύλακος. καὶ αὐθις· μαθόντα ὅτι κατεῖποι αὐτοῦ Ὁφέλλιος καὶ Βασίλειος πεισθεῖη τοῖς λόγοις.

[Κατεῖπη·] γενικῇ. κατηγορήσει. ἔδεδίει γὰρ ἡ γυνή, μὴ κατεῖπη αὐτῆς.

[Κατειργάσατο:] κατηγωνίσσατο.

[Κατειρωνεύεται·] γενικῇ. μεγαλοφρονεῖ, ὑποκρίνεται. τὰ οἰκεῖα ἐξαίρων καὶ κατειρωνευόμενος τῆς τῶν ἀπείρων ἀγνοίας. καὶ αὐθις· ἐδόκει γὰρ κατειρωνευόμενος ὁ Χοσρόης ἀντέχεσθαι Μαυρικίου.

[Κατηγορευκότα:] κατειπόντα.

[Κατηγορήμα·] κατηγορημά ἐστι τὸ κατὰ τινος ἀγορευόμενον ἢ πρᾶγμα συντακτὸν περὶ τινος ἢ τινων. ἐν γὰρ τῷ περὶ πραγμάτων καὶ σημαινομένων τόπῳ τέτακται ὁ περὶ λεκτῶν αὐτοτελῶν, ἀξιωματῶν καὶ συλλογισμῶν λόγος· καὶ ὁ περὶ ἐλλειπῶν, κατηγορημάτων καὶ ὀρθῶν καὶ ὑπτίων. λεκτέον δέ φασι τὸ κατὰ φαντασίαν λογικὴν ὑφιστάμενον. τῶν δὲ λεκτῶν τὰ μὲν εἰσιν ἐλλειπῇ, οἷον γράφει, ἐπιζητοῦμεν γὰρ τίς; τὰ δὲ αὐτοτελεῖ καὶ ἀπηρτισμένην ἔχοντα τὴν διάνοιαν, οἷον γράφει ὁ Σωκράτης. ἐν μὲν τοῖς ἐλλειπέσι λεκτοῖς τέτακται τὰ κατηγορήματα, ἐν δὲ τοῖς αὐτοτελέσι τὰ ἀξιώματα καὶ οἱ συλλογισμοὶ καὶ τὰ ἐρωτήματα καὶ τὰ πύσματα.

[Κατηγορίας ἔχω:] ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι. Δημοσθένης Περὶ τοῦ στεφάνου. κατηγορεῖ δὲ αὐτῶν Καλλίξενος δημαγωγός, συκοφάντης. ἡ κατηγορία παρὰ φιλοσόφοις ἢ ἐπὶ πλέον λέγεται καὶ γίνεται ἢ ἐπίσης, ἐπ' ἑλαττον δὲ οὐδέποτε. καὶ ἐπὶ πλέον μὲν, ὅτε τὰ καθολικώτερα κατηγοροῦνται τῶν μερικωτάτων. καθολικώτερα οὖν εἰσὶ τὰ ἐπάνω, μερικώτερα δὲ τὰ ὑποκάτω. κατηγορία δὲ ἐστὶν οἷον προσηγορία τις ἀπλῶς λεγομένη. εἰσὶ δὲ πᾶσαι δέκα, ἡγουν γενικώτατα γένη, ὑφ' ἃς ἀναφέρεται πᾶσα φωνή· οὐσία, ποσόν, ποιόν, πρὸς τι, ποῦ, πότε, ποιεῖν, πάσχειν, κεῖσθαι, ἔχειν. τούτων ἡ μὲν οὐσία ἐστὶν ὑποκειμένη, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐννέα ἐν ὑποκειμένῳ.

[Κατηγορῶ σου·] γενικῇ. **[Κατηγορῶ]** δὲ τὸ δεικνύω αἰτιατικῇ. λαγῶς κατηγορεῖ τὸν αὐτοῦ φωλεόν.

[Κατήδεσαν:] κατήσχυναν.

[Κατηδολέσχισά σου:] ἀντὶ τοῦ κατὰ σοῦ ἐμακρολόγησα, ἐφλυάρησα.

[Κατηθλημένων:] ἐγγεγυμνασμένων. ἄγοντες ἐκ τῶν ἐπιλέκτων καὶ κατηθλημένων ἐν τοῖς πολέμοις στρατιωτῶν τέσσαρα τάγματα ἐντελῇ.

[Κατήκοε:] ἀκροατά. ὧς μεγίστη θεῶν, καὶ τῶν σῶν κατήκοε θεραπόντων. καὶ αὐθις· οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἐγένοντο κατήκοοι.

[Κατηκόντισε·] τῆς Λυσίου ψυχῆς κατηκόντισεν.

[Κατήλιφα:] μεσόδμην. Ἀριστοφάνης· ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν.

[Κατηλοημένη:] συντετριμμένη.

[Κατηλωκυῖα:] κρατηθεῖσα.

[Κατήλυσιν:] ἐπέλευσιν, κάθοδον. χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἐρημαίην ἦλθεν ὑπὸ σπιλάδα.

[Κατήλυσιν:] ἡ πόρνη.

[Κατηναρισμένας:] ἐπὶ τῆς λείας ἐχρήσατο Σοφοκλῆς, καὶ ἔστιν ἄκυρον· τὸ γὰρ σκυλεύειν ἐναρίζειν· ὅτι τὰ ἔναρα σκυῖλα, παρὰ τὸ ἀρηρέναι, καὶ ἐντὸς αὐτῶν εἶναι ἡμᾶς. καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ τοιοῦτον· ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὖρεα θῆρας ἐναίρειν. πῶς γὰρ οἷόν τε ἐστὶ σκυλεύειν τοὺς λέοντας, εἰ μὴ εἶη καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τὸ σκυλεύειν; Καλλίμαχος ἐπὶ τῆς λεοντείου δορᾶς· τὸ δὲ σκύλος ἀνδρὶ καλύπτρη γινόμενον νιφετοῦ καὶ βελέων ἔρυμα.

[Κατηνονᾶτο:] ἐλούετο.

[Κατηρράχθη:] ἔπεσε, περιετράπη. ἐπιρρήγνυται βροντὴ βαιοτάτῃ, καὶ τὸ πανδοκεῖον κατηρράχθη.

[Κατηρρηκέναι:] ἀνενέργητον εἶναι. τὸν δὲ καθήμενον περὶ τὰ Τύανα κατηρρηκέναι καὶ καταπροΐεσθαι τοὺς καιροὺς.

[Κατήρει:] κατελάμβανεν.

[Κατῆρε:] κατέπλευσεν.

[Κατηρεφέα:] κατεστεγασμένα. μέλλουσι γὰρ ἐνταῦθα σε πέμψειν, ἔνθα μήποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ στέγῃ χθονὸς τῆσδ' ὑμνήσεις κακά.

[Κατηρέψασθε·] Ἀριστοφάνης· ὥς εὖ κατηρέψασθε, καὶ νουβυστικῶς. τουτέστι νουνεχῶς ἐσκεπάσθητε.

[Κατηρτίσω:] ἐτελείωσας.

[Κατηρτυκότα·] ὅτι γνώμονα ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὀδόντα τῷ ὄνῳ, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον.

[Κάττης,] κάττου· ὁ κατοικίδιος αἴλουρος.

[Κατήσατο τῶν λόγων:] ἐκ τοῦ ἄδω.

[Κατησφαλίσθαι. Κατησχυμένος.]

[Κατηύχοντο:] κατηρῶντο. κατηύχοντό τε τοὺς ταῦτα δρῶντας ἀχώρους τε καὶ ἀτάφους κυσὶ καὶ ὄρνισιν ἐκριφῆναι καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν μὴ ὑποδέξασθαι σὺν εὐμενείᾳ.

[Κατήφεια:] σκυθρωπότης. καὶ **[Κατηφής. Κατηφόνες:]** στυγνοί, ἢ ἀναίσχυντοι.

[Κατήχθη:] ἐς τὴν πατρίδα ἐπανῆκε. κατήχθη τε γὰρ ὁ Ἀντίπατρος καὶ ἔτυχε γάμου περιφανοῦς καὶ πλούτου καὶ παῖδας ἔσχε καὶ ἐς γῆρας ἀφίκετο εὐποτμόν τε καὶ ἀξιοζήλον.

[Κατηχθημένος:] βεβαρημένος.

[Κατηχῶν·] αἰτιατικῇ. προτρεπόμενος, παραινῶν. Πισίδης· κρα , τῶν ἐν μάχαις καὶ κατηχῶν ἐν μάχαις. **[Κατηχῶ]** δὲ ἀντὶ τοῦ ἡχῶ, γενικῇ. κατηχεῖ τῶν πόρων. καί, κατήχησε τῆς οἰκίας.

[Κατ' ἰδίαν.]

[Καττίδιος] καὶ **[Καττιδιανός·]** ὀνόματα κύρια.

[Κάτιμεν·] κατερχόμεθα.

[Κατ' ἴσον αὐτῷ μεμηνώς.]

[Κατισχημένος·] κεκρατημένος.

[Κατισχύω·] γενικῇ.

[Κατισχνώθη·] ἐξηράνθη, ἐλεπτύνθη.

[Κατισχνοῖ·] καταλεπτύνει.

[Κατ' ἴχνος. Κατοδύρομαι·] αἰτιατικῇ.

[Κατολιγωρῶ·] γενικῇ.

[Κατολισθανόντων·] κινουμένων, ἐμπιπτόντων. τῶν δὲ Ῥωμαίων κατολισθανόντων ἐς δάκρυα καὶ περιαλγούντων ἐπὶ τῷ πάθει. καὶ αὖθις· Κλεοπάτρα, εἰς ἣν κατολισθάνει τῶν Πτολεμαίων ἡ διαδοχή.

[Κατομνός·] βεβαιῶν, ἐμπεδῶν. προσετίθει δὲ καὶ ὄρκον, τῆς ἐμῆς κατομνὸς κεφαλῆς, ἣν πολλὰ ἐφίλει.

[Κατομόσαι·] ἀπὸ μόνου γε τοῦ τὸν θεὸν ἀπομόσαι ἢ κατομόσαι.

[Κατ' ὄναρ] οὐ χρή λέγειν· βάρβαρον γὰρ παντελῶς· ἀλλὰ ὄναρ καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους καὶ ἐνύπνιον.

[Κατόπιν·] μετὰ ταῦτα, ἀπὸ τοῦ ὀπισθεν ἰέναι. ἀλλὰ κατόπιν ἦκε τοῦ καιροῦ· οὐ γὰρ οἷός τε ἐγένετο τοῦτο διανύσαι ἐς τέλος. γίνεται κατόπιν τὸ Ῥωμαϊκὸν τῆς προτέρας εὐκλείας. διαγωνίζεσθαι καὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς κατόπιν τίθεσθαι πάντα.

[Κατόπτης·] ἐπιτηρητής. ἀλλὰ τις ἴτω κατόπτης ἀπαγγελίαν ἡμῖν σαφῇ τῶν ἐνεστηκότων ποιησόμενος.

[Κατοργᾶν·] ὑπερακμάζειν.

[Κατ' ὄρεσφιν·] ἐν τοῖς ὄρεσι.

[Κατορθῶ·] αἰτιατικῇ.

[Κατορώρυκται·] κατακέχωσται.

[Κατορυκτὸς τόπος. Κατορύττω·] αἰτιατικῇ.

[Κατ' ὀρφναίαν·] τὴν σκοτεινὴν.

[Κατορχοῦμαι·] γενικῇ.

[Κατοσφραίνομαι·] γενικῇ.

[Καττουδαίους:] ζήτει ἐν τῷ ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.

[Κατουδέν.]

[Κατ' οὐράν:] κατόπισθεν, ἐκ τῶν ὀπίσω.

[Κατουρῶσαν:] οὐρίῳ ἀνέμῳ χρησάμενον. τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος ἐπαράμενον τοὺς ἰστούς καὶ κατουρῶσαν ἀπεχώρει.

[Κατοφρυῶ·] γενικῇ.

[Κάτοχος:] κεκρατημένος. κάτοχος ἤδη τῷ πόθῳ τούτῳ γεγεννημένη καὶ διαφανὴς ἐρωτόληπτος οὔσα οὐδὲν ἔτι κώλυμα ἔβλεπε.

[Κάτω:] ἐπίρρημα τοπικόν.

[Κατώγειον:] ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ καὶ ω μεγάλου, ὁ ἀνώγεως καὶ ἡ ἀνώγεως, καὶ τὸ ἀνώγεων.

[Κατώγεων, κατώγειον] δέ.

[Κάτωθε:] χωρὶς τοῦ ν παρὰ Δωριεῦσι. καὶ Πίνδαρος ὁμοίως. ἀγρόθε γὰρ νέομαι παρὰ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας.

[Κατωθούμενος:] ἀνατρεπόμενος.

[Κατωκάρα:] οἱ Ἀττικοὶ ὑφ' ἐν ἀναγινώσκουσιν. Ἀριστοφάνης· εἵπερ ἐκ ποδῶν κατωκάρα κρέμαιοτο. ἀντὶ τοῦ κατὰ κεφαλῆς. τὸ ἐπὶ κεφαλὴν πεσεῖν κατωκάρα λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς, οὐ διηρημένως, ἀλλ' ὑφ' ἐν. Πίνδαρος· οἱ μὲν κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται. Ἄγα θίας· οἱ δὲ ἐκ τοῦ πρανοῦς ὑποφερόμενοι καὶ ἐς τὴν θάλατταν κατωκάρα ἐμπίπτοντες ἀπώλλυντο. καὶ Ἀριστοφάνης· κατωκάρα ρίψας με βουκολήσεται. περὶ κανθάρου λέγων.

[Κατωκοδόμησεν:] Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ κατέκλεισεν εἰς οἶκημα καὶ ἀπέκτεινε.

[Κατώλισθον:] κατέπεσον.

[Κατωμαδόν:] κατὰ τὸν ὥμων. Ἰώσηπος· ὁ δὲ Σαμψὼν ἀράμενος τὰς πύλας καὶ τὰς φλιάς κατωμαδὸν εἰς τὸ ὄρος φέρων κατατίθησιν.

[Κάτων,] στρατηγὸς Ῥωμαίων· ὃς νέος μὲν ἦν ἔτι πάμπαν, αὐστηρὸς δὲ καὶ φιλόπονός, συνέσει τε γνώμης καὶ δεινότητι λόγων ἀριπρεπής, ὥστε αὐτὸν ἐπὶ τοῖς λόγοις ἐκάλουν οἱ Ῥωμαῖοι Δημοσθένην, πυνθανόμενοι τὸν ἄριστον ἐν τοῖς Ἑλλήσι ρήτορα γενέσθαι Δημοσθένην. λέγεται Κάτωνα τὸν πρεσβύτερον, ἐρομένου τινός, ἦν ἔχει γνώμην περὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι πραγμάτων καὶ περὶ τοῦ Σκυτίωνος, εἰπεῖν· οἷός πέπνυται, τοῖ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουν.

[Κατωνάκη:] ἱμάτιόν ἐστιν ἐκ τῶν κάτω μερῶν νάκος, τουτέστι διφθέραν περιεραμμένον. δοκοῦσι δὲ ἀμφιέσασθαι τοῦτο, τῶν τυράννων ἐπαναγκασάντων τοὺς Ἀθηναίους, ἵνα ὑπὸ εὐτελείας μὴ κατίωσιν εἰς ἄστὺ οἱ πολῖται. μέχρι γὰρ τῶν γονάτων ἦν διῆκον. Ἀριστοφάνης· οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὐθις αὖ κατωνάκας φοροῦντας, ἐλθόντες δορὶ πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν, πολλοὺς δ' ἐταίρους Ἰππία καὶ ξυμμάχους. καὶ γὰρ καὶ τῶν Θετταλῶν οἱ πλεῖστοι ἐβοήθουν Ἰππία.

[Κατωνάκης:] δουλικὸς καὶ ἀνελεύθερος χιτῶν. κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένης. τὰς δούλας φησί.

[Κατώρης:] ὄνομα κύριον.

[Κατωρχήσαντο:] κατεχάρησαν, ἔπαιζαν.

[Κατωφαγᾶς:] ὁ καταφαγᾶς. κωμωδεῖται γοῦν ὡς πολυφάγος ὁ Κλεώνυμος, ὅτι κάτω νεύων ἔτρωγε. καταφαγᾶς δὲ ὄρνεόν ἐστίν οὕτω καλούμενον, ὁρύσσων τὰ σπέρματα. καὶ ὅτε μὲν βαρύνεται, ἐστὶν ἐπίθετον· ὅτε δὲ περισπᾶται, κύριον. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ κατα φαγεῖν.

[Κατωφρυῶσθαι·] γενικῇ.

[Κατοικιδίους:] τοὺς ἐπ' οἴκῳ ὄντας. κατοικιδίους δὲ καὶ σχολαίους καὶ ἥττον ὠμιληκότας πολέμοις.

[Κατοικτεῖρω·] αἰτιατικῇ.

[Κατοικτίζετο:] οἴκου τυχεῖν ἡξίου, ἐλέους κυρῆσαι. ὁ δὲ ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων καταστὰς κατοικτίζετο. καὶ αὖθις· ὁ δὲ τῇ φωνῇ κατοικτιζόμενος ἐλεῆσαι σφᾶς παρεκάλει.

[Κατοιμῶξας:] καταμεμψάμενος. Πολύβιος· καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸν κατοιμῶξας, ὅτι παρὰ μικρὸν ἔλθοι τοῦ λαβεῖν τὸν Ἀτταλον ὑποχείριον. ἢ καταιτιασάμενος, οἵμοι λέγων.

[Κατιόμενος:] ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσῶν ὑπερηφάνως.

[Κάτοισθα:] γινώσκεις, ἐπίστασαι. Σοφοκλῆς· κάτοισθ', ἐγὼ θεοῖς οὐδὲν ἄρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι; τουτέστιν οὐκ ἐν τούτῳ εἰμί, ὥστε ὀφείλιν τοὺς θεοὺς ἐπαρκεῖν μοι, διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τοῦ ζῆν. οὐκέτι τοῖς θεοῖς ὀφείλω ἐγὼ ἐπαρκεῖν· ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἐπὶ τιμῇ πράττειν τῶν θεῶν.

[Κατοιχομένου·] νεκροῦ, τεθνεῶτος.

[Καττύεται:] ἀντὶ τοῦ συντίθεται, συρράπτεται. Ἀριστοφάνης· οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα ταῦθ' ὅθεν πάλοι καττύεται. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων.

[Καττύει:] εὐτρεπίζει. συρράπτει, κασσύει. τὸν δὲ Βαρὰμ τεσσαράκοντα χιλιάσι καττύειν τὸν πόλεμον ἔλεγον. **[Καττύω]** γὰρ τὸ δόλους ράπτω.

[Κάττυμα:] ἀπάτη, δόλος. Ἀριστοφάνης· ὃν ἐγὼ κατατεμῶ τοῖς ἵππευσιν εἰς καττύματα. καττύματα δὲ ἐστὶ δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρὰ, ἅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλεται.

[Καυδῶ:] νῆσος πλησίον Κρήτης, ἔνθα μέγιστοι ὄναγροι γίνονται.

[Καύθωνος:] τοῦ μαλθακοῦ.

[Καυκίον] παρ' ἡμῖν· κύλιξ δὲ παρὰ σοφοῖς.

[Καύκωνες:] ὄνομα ἔθνους. ἐγγὺς δὲ τοὺς ἐπιβουλεύοντας εἶναι Καύκωνάς τε καὶ Λέλεγας Ὀμηρικούς· Πελασγοὺς δὲ οὐδαμοῦ οὐδὲ Δίους. εἰρήσθω γὰρ ἐν καιρῷ ἐμοὶ τότε.

[Καυλός:] τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος.

[Καυλῶ:] καυλήσω. **[Ἐκκεκαυληκότα:]** τῶν λαχάνων πάντα ἐκκεκαυληκότα.

[Καυλωνία:] χώρα.

[Καυνάκης:] ὁ ἀγών· ἡ εἶδος ἱματίου, ὅπερ καὶ Περσίδα καλοῦσιν. οἱ δὲ σισύραν Θυματίδα, ὅπερ ἔοικε Μορύχου σάγματι. σάγμα δὲ ἡ θήκη τοῦ ὅπλου.

[Καύνιος ἔρως:] ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπιθυμιῶν· Καῦνος γὰρ καὶ Βύβλις ἀδελφοὶ ἐδυστύχησαν.

[Καυσία:] εἶδος πίλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Καυσίη, ἡ τὸ πάροιθεν Μακηδόσιν εὐκόλον ὄπλον καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.

[Καύσωνος:] θέρμης.

[Καυστεῖρός, Καυτηρὸς] δέ.

[Καῦστρος:] ποταμός.

[Καυτηρὸς. Καυτήν·] ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄνθετο δέρμα λέοντος Τεῦκρος Ἄραψ, καυτήν ἀγρότιν αἰγανέαν.

[Καυχᾶ:] οἱ λοιποὶ ῥήτορες ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας αὐχεῖν λέγουσι· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ μαντείων ἐχρήσατο τῇ λέξει. δεῖ δὲ τᾶλλα ἐν δημοκρατία σοι εἰπεῖν· ἐνὸς δ' οὐκ ἔστι σοι· κακῶς γὰρ αὐτοῦ προέστης· ἐφ' οἷς καυχᾶ, οἱ ἄλλοι αἰσχνύνονται.

[Καυχώμενος:] μεγαληγορῶν.

[Κάφος:] τὸ πνεῦμα, κατὰ διάλεκτον. καὶ Ὅμηρος· κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

[Καφώρης:] τὸ τῆς καφώρης μίσησον δολερὸν καὶ κερδῶν. λέγουσι δὲ τὴν ἀλώπεκα.

[Καφύη:] ὄνομα πόλεως.

[Κᾶχεζεν:] Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ καὶ ἀπεπάτει.

[Καχέκται·] ταῖς δὲ ἀληθείαις ὑπῆρχον ἐν αὐτοῖς καχέκται μεταβολῆς οἰκεῖοι.

[Καχεξία.] καὶ **[Καχεκτοῦντες,]** κακῶς τὴν ἔξιν διατεθειμένοι, ἀσθενοῦντες. Πολύβιος· ὁ δὲ Περσεὺς προσαγόμενος τὸν χρόνον καὶ τὸν πόνον ἐξελύετο τῇ ψυχῇ, καθάπερ οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν· ὅτε γὰρ τὸ δεινὸν ἐγγίζοι καὶ δέοι κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, οὐχ ὑπέμεινε τῇ ψυχῇ.

[Καχλάζει:] ταραττεται, φλεγμαίνει, βράττει.

[Κάχληκες:] λίθακες ἐν τοῖς ὕδασι. ἤρεϊτο δὲ ὅποσον κάχληκος τοῦ ἐμφερομένου τοῖς ἐδάφεσι. καὶ **[Κάχληξ,]** εἶδος ζωῦφίου τινός.

[Καχρύων·] ἐσκίρτα, πεπόρδει, ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον.

[Κάχρυς:] τὰς κριθάς. Ἀριστοφάνης· πίνονθ', ὥσπερ εἰ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν. τουτέστι καθάπερ τινὰ γυναῖκα κριθάς ἀλοῦσαν.

[Καχυπότοπος:] καχύποπτος. τοπάσαι γὰρ τὸ ὑπονοῆσαι.

[Καχυποτοπεῖσθαι:] τὸ τέλειον, κακὰ ὑπονοεῖσθαι. παρὰ Ἀριστοφάνει.

[Κάψα:] κίστη, ἡ θήκη.

[Καί:] σύνδεσμος συμπλεκτικός.

[Καιάδας:] παρὰ Λάκωσι βασιλικὴ φρουρά, καὶ Σικελιώταις. παρὰ δὲ Πέρσαις οἶκημα μεστὸν τέφρας. παρὰ δὲ Αἰθίοψιν οἱ κακοῦργοι χρυσαῖς ἀλύσεσιν ἐδέδεντο. εἰς δὲ τὸν Καιάδαν εἰώθασιν οἱ Λάκωνες τοὺς κακούργους ρίπτειν.

[Καὶ δῆ:] ἤδη.

[Καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾷ:] ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν κακηγορούντων εἴρηται ἡ παροιμία. θεῶν γὰρ ἀγορὰ τόπος ἐστὶν ἐν Ἐλευσίνι.

[Καικίας:] ὁ ἄνεμος.

[Κεκίλιος:] Σικελιώτης, Καλλατιανός· Κάλλαντις δὲ πόλις Σικελίας· ῥήτωρ, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος καὶ ἕως Ἀδριανοῦ, καὶ ἀπὸ δούλων, ὥς τινες ἱστορήκασι, καὶ πρότερον μὲν καλούμενος Ἀρχάγαθος, τὴν δὲ δόξαν Ἰουδαῖος. βιβλία δὲ αὐτοῦ πολλά· Κατὰ Φρυγῶν δύο· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. Απόδειξις τοῦ εἰρῆσθαι πᾶσαν λέξιν καλλιρρημοσύνης· ἔστι δὲ ἐκλογὴ λέξεων κατὰ στοιχεῖον· Σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος· Τίτι διαφέρει ὁ Ἀττικὸς ζῆλος τοῦ Ἀσιανοῦ· Περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν δέκα ῥητόρων· Σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου· Περὶ Δημοσθένους, ποῖοι αὐτοῦ γνήσιοι λόγοι καὶ ποῖοι νόθοι· Περὶ τῶν κατὰ ἱστορίαν ἢ παρὰ ἱστορίαν εἰρημένων τοῖς ῥήτορσι· καὶ ἄλλα πλεῖστα. πῶς δὲ Ἰουδαῖος τοῦτο θαυμάζω· Ἰουδαῖος σοφὸς τὰ Ἑλληνικά.

[Καῖκος:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Καὶ μήν:] ἀλλὰ μήν.

[Καιναὶ πόλεις. Καινεύς:] ὄνομα κύριον.

[Καινίζεται.] καὶ **[Καινίζω σε·]** αἰτιατικῇ.

[Καινόν:] τὸ νεωστὶ κατεσκευασμένον. **[Κενόν]** δὲ τὸ μάταιον, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ.

[Καινοπρεπές·] μηχανήμα τι καινοπρεπὲς ἐτεκτίνατο λαθραίως, γλύψας δοκῶν μεγάλων τὸ μῆκος καὶ ταύτας καθενώσας ἐνείς τε μίαν ἄλυσιν ταῖς γλυφαῖς, διήκουσαν ἐς πάσας, μολίβδῳ τὸ τούτων κένωμα ἔπλησε, ταχυεργῶς λίαν ἀποκλείει τὰς ὀχθὰς δι' αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ ἐκατέρωθεν σκευάσας δαρείους· ἐν οἷς βοήθειαν ἀποχρῶσαν βαλὼν ἐστέρει τὴν πόλιν τῶν ἐκ τῆς θαλάττης ἀγωγίμων.

[Καινός:] ὁ νέος.

[Καινός:] Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ὅς τοις νεωτέροις ἀρμόττει πράγμασιν. οὕτως δὲ καὶ Ἐφορος.

[Καινὸς γνώμην:] ἀντὶ τοῦ νέαν γνώμην εἰσηγούμενος. καινὸς γνώμην, καινῶν ἔργων ἐγχειρητής.

[Κενοτάφια:] τινὰ εἰσιν ἐλίσσόμενα ὡς τύπος νεκροῦ. ἦτοι τὰ μὴ ἔχοντα ἔνδοθεν νεκρόν.

[Καινοτομεῖ·] αἰτιατικῇ. καινουργεῖ. ὅτι τὸ καινοτομεῖν ἐπὶ τοῦ ἄρχειν. Ἀριστοφάνης· τοῦτο γὰρ ἡμῖν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστὶ.

[Καινοτομία. Καινοῦν:] παρὰ Ἡροδότῳ τὸ λόγῳ τῷ καινῷ χρῆσασθαι.

[Καινουργησμός:] ἡ ἀνακαίνισις καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμόρφωσις.

[Καινόφιλον] λέγουσι τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς φίλοις χρώμενον αἰεί.

[Καινώς:] ἀντὶ τοῦ παραδόξως.

[Καίνυτο:] ένικα.

[Καιόμενος:] ἀπὸ τοῦ καίω, τὸ φλέγω.

[Καίω σε·] αἰτιατικῇ.

[Καίρια:] τὰ συμφέροντα. τίνι γάρ ποτ', ὧ φίλια γενέθλα, πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος; τίνι φρονοῦντι καίρια; ἀντὶ τοῦ παρὰ τίνος ἀκούσαιμι τὰ συμφέροντα; οὕτως Σοφοκλῆς.

[Καίριον:] εὐκαιρον. καὶ **[Καιρός]** λέγεται ὁ ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικημάτων συναγόμενος ἀριθμὸς παρὰ θεοῦ, καὶ προκαλούμενος ἕως καιροῦ. Σοφοκλῆς· ἡ δρᾶν ἀμείνων εὐρέθη τὰ καίρια; καὶ αὖθις· καιρὸν δ' ἐφήκεις. ἀντὶ τοῦ ἐπικαίρως ἤκεις. ἐπελθεῖν εὖστοχος, ἀναχωρῆσαι καίριος, ἐνεδρεῦσαι τεχνίτης, μάχης ἐργάτης.

[Καιριώτατα:] ἐπικινδυνότατα, θανάσιμα.

[Καιρός·] Ἀριστοφάνης· καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσι μέγιστος ἔργου παντὸς ἔστ' ἐπιστάτης. ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἐκάστου πράγματος τὸ καίριον καὶ χρησιμώτατον ὁ καιρὸς ἐστίν· ὅπου καὶ τὰ σπουδαῖα παρὰ καιρὸν γινόμενα οὐκ ἀποδέχονται· ὡς ἱατρὸν τῷ κάμνοντι περὶ φύσεως τοῦ νοσήματος διαλεγόμενον· ὡς εἴ τις τοῖς μεθύουσι περὶ σωφροσύνης διαλέγοιτο. τὸ γὰρ καλὸν μὴ καλῶς γινόμενον, οὐ καλόν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Ἰουστινιανός, εἴτε ὑπὸ γήρως τὰ καίρια οὐ φρονῶν, εἴτε ἄλλως ἔμελλε τὴν ὀρθογνώμονα περὶ Χριστοῦ δόξαν διακυκῆσιν, εἰ μὴ ὥχετο ἐξ ἀνθρώπων.

[Καιρός·] καιροὺς ἡ γραφὴ καλεῖ τὰς συμφοράς. καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἤκει ἐναντίον μου. ἀντὶ τοῦ ...

[Καιροφυλακῆσαι:] καιρὸν ἐπιτηρῆσαι. ὁ δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν ἀναζευγνύναι καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν μηδὲ καιροφυλακεῖν.

[Καιροφυλάκιον. Καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον:] εὖ κεκαιρωμένων. καίρωμα δέ ἐστὶ τὸ διαπλεκόμενον ἐν τῷ στήμονι παρὰ τὸν μίτον, ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχεῖσθαι τοὺς στήμονας.

[Καίρωμα. Καιρωστρίδες:] αἱ ὑφάντριά. καίρωσις γὰρ ἡ πλοκὴ τοῦ μίτου.

[Καῖσαρ Ἰούλιος,] ὁ πρῶτος μοναρχήσας. ἔγραψε μετάφρασιν τῶν Ἀράτου Φαινομένων, τέχνην γραμματικὴν Ῥωμαϊκῶς.

[Καῖσαρ Αὐγουστός,] ὁ καὶ Σεβαστὸς καὶ Ὀκταβιανὸς ἐπικληθεὶς. ἔγραψε περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ βιβλία ιγ'.

[Καῖσαρ Τιβέριος·] ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ τέχνην ῥητορικὴν.

[Καῖσαρ:] οὕτως ὀνομάζονται οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἀπὸ Ἰουλίου Καίσαρος, τοῦ μὴ γεννηθέντος. τῆς γὰρ μητρὸς αὐτοῦ θανούσης ἐν τῷ θ' μηνί, ταύτην ἀνατεμόντες ἐξέβαλον αὐτὸν καὶ οὕτως ἐκάλεσαν· κατὰ γὰρ τὴν Ῥωμαίων γλῶσσαν Καῖσαρ ἀνατομὴ λέγεται. ὅτι ἐπὶ Ῥωμαίων τῶν πάλαι ὁ δῆμος ἦρχεν, αὖθις οἱ ὀλίγοι, καὶ τὰ τελευταῖα ἐς μοναρχίαν κατέστη Ῥωμαίοις τὰ πράγματα, ἐξέτι Καίσαρος τοῦ πρώτου μοναρχήσαντος καὶ βασιλεύσαντος. καὶ ἀστασίαστα διετέλει τὰ κοινὰ ἄχρι ἐς Μάρκον Ἀντωνῖνον Ῥωμαίων ἄρχοντα· ἐπεὶ δὲ ὁ τούτου παῖς ὁ Κόμοδος τὴν φύσιν οὐ πάνυ φρενῆρης καὶ φιληδονίας ἥττων γενόμενος καὶ οὐ μάλα τι ἀγαθὸς τὰ πολέμια καὶ φιλόψυχος, δολοφονηθεὶς ὑπὸ τινων κατελύθη, ἐπαναστάσεις τε συνεχέσταται ἐγένοντο.

[Καισαρεύς. Καισάρεια,] ἡ μητρόπολις, ἀπὸ Καίσαρος Τιβερίου Ὀκταβίου· ἦν ἀφείλετο Ἀρχέλαον, πρότερον Μάζακα ἐπονομαζομένην, ἔπειτα Καισάρειαν κληθεῖσαν τῇ ἰδίᾳ προσηγορίᾳ.

[Καισάριος,] ὁ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἀδελφός, ἔγραψε διάφορα, καὶ Κατὰ Ἑλλήνων.

[Καίσωνος:] ὄνομα κύριον.

[Καίστωνος:] ὄνομα κύριον.

[Καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις:] ἀντὶ τοῦ ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις.

[Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν:] Πεισίστρατος, ὥς φασιν, ὁ τύραννος, δεκάτας τῶν γεωργουμένων ἀπῆτει τοὺς Ἀθηναίους. παριὼν δὲ ἔσθ' ὅτε καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ λιθώδεις τόπους ἤρετο αὐτόν, τίνας ἐκ τῶν τόπων κομίζοιτο τοὺς καρπούς. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὀδύνας καὶ σφακέλους. θαυμάσας δὲ ὁ Πεισίστρατος τὴν παρρησίαν αὐτοῦ ἀτέλειαν τῆς δεκάτης δέδωκε· καὶ ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο.

[Καὶ τάχα ἴμεν:] καὶ ταχέως πορευόμεθα.

[Καίιοιτο:] ὑπάρχοιτο.

[Καὶ τὸ τοῦ λύκου:] φασὶ λύκον ἰδόντα τὸν ποιμένα ἢ καὶ κύνα τῶν ποιμενικῶν προβάτων ἐσθίοντα εἰπεῖν· ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποιοῦν, πόση κραυγὴ ἐγίнет' ἄν;

[Καὶ τοι σ' οὐκ ἐρῶ γ', ὥς οὐ φιλῶ:] τουτέστιν οὐ κρύπτω τὸν ἐμὸν πόθον.

[Καὶ χερσί:] καὶ ἔργοις.

[Κεάδαν·] βάραθρόν ἐστι τόπος βαθύς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐμβάλλονται Ἀθήνησι καὶ οἱ ἐπὶ θανάτῳ, ὥσπερ εἰς τὸν Κεάδαν οἱ Λακεδαιμόνιοι.

[Κέαρ:] τὴν καρδίαν φησὶν Ἀριστοφάνης· ἐφ' ᾧγε τὸ κέαρ εὐφράνθην.

[Κέεται:] κεῖνται.

[Κέβης,] Θηβαῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής. διάλογοι δὲ αὐτοῦ φέρονται τρεῖς, Ἐβδόμη, Φρύνιχος, Πίναξ· ἔστι δὲ τῶν ἐν ἄδου διήγησις· καὶ ἄλλα τινά.

[Κέβρινα,] πόλις Τρωάδος, Κυμαίων ἄποικος.

[Κέγκλος:] εἶδος ὀρνέου θαλασσίου.

[Κεγχραμίδες·] τοῦ σύκου καὶ τῶν ἐλαῶν οἱ πυρῆνες λέγονται κεγχραμίδες.

[Κεγχρέα. Κεγχρεαί:] ὄνομα τόπου.

[Κεγχρεῶν·] Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον γραφῇ· κάπειτα ἔπεισε τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς καθέζεσθαι εἰς τὸν κεγχρεῶνα. ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καθαριστήριον, ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων διέψυχον κέγχρον.

[Κεγχρήτισι·] καὶ νάρδῳ ψαφαρῇ, κεγχρήτισιν ἰσχάσιν ἀμφί.

[Κεγχρίνης:] εἶδος ὀρνέου, ὃ λέγεται μηδ' ὅλως διψᾶν. ἢ εἶδος ὄφεως.

[Κεδάζω:] σκορπίζω.

[Κεδίκιος:] ὄνομα κύριον.

[Κεδνός:] συνετός, σώφρων, ἢ φρόνιμος. Αἴας· κάγώ γάρ, ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην παρ' Ἑκτορος δῶρημα δυσμενεστάτου ... βροτῶν.

[Κεδρωσία:] ὄνομα πόλεως.

[Κέδροι:] δένδρη ὑψίκομα καὶ ἄκαρπα· αἷς ἀπεικάζει Δαβὶδ τὴν εἰδωλολατρίαν.

[Κέθη:] ὄνομα κύριον.

[Κέθηγος:] ὄνομα κύριον.

[Κεκαδησόμεθα:] φροντίσομεν.

[Κεκαθίσθαι:] ἐκ τοῦ καθίζω.

[Κεκασμένον:] κεκοσμημένον.

[Κεκαυτηριασμένος:] μὴ ἔχων ὑγιὴ τὴν συνείδησιν.

[Κεκαινοπεποιημένοι·] ἵνα μὴ ὥσιν ἔκδιψοι καὶ προεκκελυμένοι, ἀλλ' ἐκπαθεῖς κεκαινοπεποιημένοι. τουτέστιν ὑγιεῖς.

[Κεκαφηότα:] ἐκπνεύσαντα.

[Κεκιβδήλευται:] διαβέβληται, κατέγνωσται, ἀποδοδοκίμασται, νενόθευται.

[Κεκίλιος:] ὄνομα κύριον. ζητεῖ τοῦτο πλατύτερον εἰς τὸ καὶ δίφθογγον ὀπίσω.

[Κεκινέεται:] κεκίνηται.

[Κεκλάγξω.] καὶ **[Κεκλάγξομαι]** ἀντὶ τοῦ ὑλακτῆσω. ἐπὶ τῶν κυνῶν.

[Κέκλεια:] ἡσφάλισα.

[Κεκλήατο:] ἐκ τοῦ καλῶ, καλέσω.

[Κεκληγότες:] κρίζοντες.

[Κέκληκα:] ἐκάλεσα.

[Κεκλίσταται:] ἐκ τοῦ κλίνω. καὶ **[Κέκληκα]** ὁμοίως.

[Κεκλιμένος:] περιεχόμενος.

[Κεκλόμενος:] παρακελευόμενος.

[Κεκλοφέναι:] κλέψαι, ὑφελέσθαι.

[Κεκλωσμένα·] λύσις ὀνείρου· νενησμένα κρατῶν δὲ προσδόκα λύπας.

[Κεκμηκός:] κάμνων. καὶ χωρὶς τοῦ κ. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἐνθάδε Καλλιμένης φιλομήδεσιν ἄνθετο Μούσαις, γῆραϊ κεκμηκός, ὄμματα καὶ παλάμας.

[Κεκολουμένος:] ἀδυνάτως ἔχων, ἀμηχανῶν. τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος ἔδραμε θυμῷ ἐς προτέρεν ἔργων ἄρσενά μαρτυρίην. ἢ **[Κεκολουμένος,]** ἐκτετηγμένος.

[Κεκομψευμένος:] σεμνός, ἢ ἀστεῖος, ἢ ἐκκαλλώπιστος.

[Κεκονιαμένοις:] ἀσβέστω κεχρισμένοις. οἶνος δὲ ἦν, ὃν ἐν λάκκοις κονιατοῖς εἶχον. Ξενοφῶν φησι.

[Κεκονιμένος:] σπουδάζων πάνυ, καὶ σχεδὸν κόνεως πεπληρωμένος. ὃς ἂν μὴ πρῶτα πάνυ τοῦ κνέφους ἦκη κεκονιμένος. ἀντὶ τοῦ ἔτι τοῦ κνέφους ὄντος. καὶ αὖθις· ἀλλὰ σιδηρείου κεκονιμένη ἐκ πολέμοιο. πρὸς γὰρ τὴν τοιαύτην δίαιταν ἔλεγον οἱ ἅγιοι τρεῖς παῖδες κεκονῖσθαι τὴν τῶν ὀσπρίων. ἀντὶ τοῦ ἐνειθίζεσθαι. σημαίνει δὲ τὸ κεκονῖσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ κυλίεσθαι.

[Κεκονιμένων:] σπευδόντων. ἔτι τὴν κόνιν τοῖς ποσὶ περιφερόντων. δύο νεανίσκων κεκονιμένων, τὴν ἀγγελίαν ἀπαγγειλάντων.

[Κεκότητο:] ὥργιστο. καὶ **[Κεκοτηότες, Κεκωδωνισμένοις:]** ἐξητασμένοις. ἀπὸ τῶν τοὺς φύλακας διὰ τοῦ κώδωνος ἐξεταζόντων. καὶ διακωδωνίσαι, τὸ ἐξετάσαι. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἔαν.

[Κεκωφῆσθαι:] κωφὸν γεγόνεναι.

[Κεκραγμόν:] τὴν βοὴν Ἀττικοί. χοῖρον αὐτίκα ἐκ τοῦ πύργου ἐπικρεμάσαντες τὸν κίνδυνον τὸν ἐκ τοῦ ἐλέφαντος διέφυγον. κεκραγμόν γὰρ τινα σκαιὸν ὁ χοῖρος ἡρτημένος ἠφίει· ὥπερ ὁ ἐλέφας ἀχθόμενος ἀνεχαίτιζεν.

[Κέκραθι:] κράζον.

[Κεκράκτης:] μεγάλωφνος. Ἀριστοφάνης· κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων. ποταμὸς δὲ Ἀττικὸς ὁ Κυκλοβόριος, χειμάρρους. τὴν κακοφωνίαν οὖν εἶκασε τοῦ ποταμοῦ τῷ ἤχῳ. καὶ ἀλλαχοῦ· ἄρπαξ, κεκράκτης, κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

[Κεκραμένον τρία καὶ δύο:] τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον, οἶνου δὲ δύο. ἀρίστη κρᾶσις. Ἀριστοφάνης· ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο· ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισε. βούλεται δηλοῦν, ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ τοιοῦτον ἐποίησεν, ὥς δύνασθαι τρία μέτρα φέρειν ὕδατος.

[Κεκραμένη σπονδή:] ἦν ἔθουον μόνῳ τῷ Ἑρμῇ, διότι ὥς φασὶ καὶ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχει καὶ παρ' ἀμφοτέρων τὰς τιμὰς δέχεται.

[Κεκράζομαι:] οὐκ ἐπὶ φωνῆς, ἀλλ' ἐπὶ προθυμίας καὶ συντόνου καὶ σπουδαίας εὐχῆς. Δαβίδ· πρὸς σέ, κύριε, κεκράζομαι.

[Κεκραιπαληκῶς:] εὐφραμμένος.

[Κεκρηγένοι ἢ Κεκραγένοι. Κεκριγότες Ἰλλυριοί:] Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες. κεκριγότες οὖν διὰ τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. κρίγη γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμός, τοῖς ὁδοῦσι γινόμενος.

[Κεκριμένον:] ἀντὶ τοῦ ἐγνωσμένον.

[Κεκροπίδης:] ὁ τοῦ Κέκροπος υἱός.

[Κεκροπὶς:] μία τῶν ἐν Ἀθήνῃσι δέκα φυλῶν.

[Κεκροπὶς:] Ἀθηναί, ἀπὸ Κέκροπος. καὶ **[Κεκροπίδαι,]** οἱ Ἀθηναῖοι.

[Κέκροψ,] Αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος ᾤκησε τὰς Ἀθήνας· ὅθεν καὶ Κεκροπίδαι. τινὲς δὲ φασὶ τοῦτον καὶ διφυῇ γεγενῆσθαι, τὰ μὲν ἄνω ἀνδρός, τὰ δὲ κάτω γυναικός· οἱ δὲ θηρίου. ἕτεροι δέ, ὅτι νόμους

ἐξεῦρε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα ἤγαγεν. ἄλλοι δέ, ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισγομένων ταῖς γυναῖξί, καὶ ἐκ τούτου μὴ γινωσκομένου ἢ τοῦ παιδὸς παρὰ τοῦ πατρὸς, ἢ τοῦ πατρὸς παρὰ τοῦ παιδός, αὐτὸς νόμους θέμενος, ὥστε φανερώς συγγίνεσθαι αὐταῖς καὶ μιᾷ στοιχεῖν, καὶ σχεδὸν εὐρὼν τὰς δύο φύσεις, τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρός, εἰκότως διφυῆς ἐκλήθη. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· τὸν τραγικῆς μούσης ἀστέρα Κεκρόπιον.

[Κεκρύφαλον:] κεκρύφατον, σαβακάθιον, σουδάριον. ἐν Ἐπιγράμμασι· κεκρύφαλοι σφίγγουσι τετὴν τρίχα· τήκομαι οἷστρω. καὶ αὖθις· φιλοπλέκτοιο κόμας σφιγκτῆρα Φιλαινὶς βαπτὸν ἄλὸς πολιῆς ἄνθεσι κεκρύφαλον. κεφαλοδέσμιον. καὶ αὖθις· πορφύρεον χαίτας ρύτορα κεκρύφαλον.

[Κεκτημένης:] τῆς δεσποίνης. Ἀριστοφάνης· τὸν ἄνδρ' ὅπου 'στὶ τῆς ἐμῆς κεκτημένης.

[Κεκοισυρῶσθαι:] πεποικίλθαι.

[Κεκυφότες·] καὶ **[Κύψας·]** Ἀριστοφάνης περὶ κανθάρου φησὶν· οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει. διὰ τοῦ σχήματος τὴν ἀδδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ. καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμασιν ἐγκεκυφότες καὶ προσκείμενοι δοκοῦσιν ἀπλήστως καὶ περισπουδάστως ἐσθίειν.

[Κελαδεινή:] κυνηγός. θόρυβον κατὰ τὰς ἄγρας ποιοῦσα. καὶ

[Κελαδεινός,] ὁ ἠχητικός.

[Κελαδεῖτω. Κελαδήματα:] ἠχήματα.

[Κελάδησαν:] ἐβόησαν.

[Κελαδοῦσιν:] ἠχοῦσι. σάλπιγξ ἄγκειμαι Τριτωνίδι κούρα δῶρον, ἐριβρύχων παυσασμένη κελάδων. τουτέστι θορύβων.

[Κελαρύζει:] μετὰ ἤχου ρεῖ. ἡ μὲν κάμηλος ἐγεύετο τοῦ χιλοῦ. ὁ δὲ ἔπινε ποτὸν τοῦ ποτοῦ ἀκούσιον, καὶ ἅτε κάτωθεν τοῦ πνεύματος ὠθουμένου, ἄνωθεν δὲ τοῦ ὕδατος ἐπιφερομένου, ὡς φάρυγξ ἐκελάρυzen.

[Κελαιναί:] τόπος. μεθόριον Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν.

[Κελαινεφές:] μελανονεφές.

[Κελαινόν:] μέλαν. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ γραφικοῦ δοχεῖα κελαινοτάτοιο ρεέθρου.

[Κελαινός:] μέλας.

[Κελαινοφαής:] ἀντὶ τοῦ μέλαινα. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ὃ νυκτὸς κελαινοφαῆς ὄρφη.

[Κελαινώπαν:] οἷον οὐκ ἐν φανερῷ, ἀλλ' ἐν σκότῳ ἤδη βλεπόμενον καὶ μέλανα καὶ οἷον κεκρυμμένον καὶ δόλιον. καὶ κελαινὸν θυμὸν ἐφυβρίζει ὁ πολύτλας ἀνὴρ. ἦτοι ὁ Αἴας.

[Κελέβη:] κόγχη, ἢ λεκάνη, ἢ τοιοῦτον σκεῦος, ἐν ᾧ δυνατόν νίψασθαι πόδας. ἐκ δ' ἔχεεν κελέβη, μετὰ δ' αὖ κερὰς ἠφύσατ' ἄλλο.

[Κέλει:] κελεύεις.

[Κελεζηνή:] χώρα τῶν Ἀρμενίων, πλησίον Μελιτηνῆς, ἢ παρ' ἡμῖν Κελτζηνή ὀνομαζομένη.

[Κελεός:] ὄνομα κύριον.

[Κελεστικός:] ὄνομα κύριον.

[Κελευθήτησι:] τουτέστιν ὁδοιπόροις. προϊκίος ἀνθρώποισι κελευθήτησιν αἰδός. ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Κελεύω·] δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. οὐκ ἐπὶ μειζόνων μόνον κεῖται παρὰ Θουκυδίδη, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐλαττόνων.

[Κελέοντες·] κυρίως μὲν κελέοντες καλοῦνται οἱ ἰνόποδες· Ἀντιφῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς τὸν Δημοσθένην γραφῇ τὰ ὀρθὰ ξύλα οὕτως ὠνόμασεν.

[Κελευστής:] τριήραρχος, πρωρεύς, κελευστής· καὶ ὁ μὲν τριήραρχος ἄρχει τῆς νηὸς καὶ τοῦ πληρώματος· ἔστι δὲ κατ' ἐκλογὴν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν. ἄρχει δὲ ὁ πρωρεύς τῶν κωπηλατῶν· οἱ δὲ κελευσταὶ τούτων αὐτῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν. μεγίστην δὲ παρέχονται χρεῖαν οἱ κελευσταί. καὶ γὰρ ἵνα τοὺς ἄρτους δεόντως πέττωσι καὶ συντελῶσι τὸ μέτρον ἐν τῷ δειπνεῖν οἱ κωπηλάται, τούτοις ἐστὶν ἐπιμελές· οἴνου, κρέως, ἐλαίου, πάντων τῶν τοιούτων, ἵνα ταῦτα τηροῦντες καθ' ἡμέραν τὸ ἐπιβάλλον ἔχωσι τοῦ διδομένου πρὸς τὴν χρεῖαν. Ἀρριανός· οἱ κελευσταὶ καθ' ἐκάστην ναῦν τὸ ἐνδόσιμον τοῖς ἐρέταις ἐνέδοσαν.

[Κελευτιῶν:] παρακελευόμενος.

[Κέληρες·] ὁ μὲν ἔφθη ὑπερβῆναι ταῖς μακραῖς ναυσίν· οἱ δὲ κέληρες, τοῦ θεοῦ συσκοτάζοντος, ἐπεζήτουν τὸ φῶς.

[Κέλης:] ὁ μόνος ἵππος, ὁ γυμνός, ἢ καὶ ὁ σελλάριος. **[Συνωρίς]** δὲ δύο ἵπποι συνεζευγμένοι.

[Κέλης:] εἶδος πλοιαρίου μικροῦ. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασιν ὀρθαί. καὶ ἵππος δὲ κέλης, ὁ γυμνός. λέγει οὖν, ὅτι ἐν πλοίῳ εἰσὶν ἐρχόμενοι. καὶ οὐχ ἀπλοῦν. ἐν Ἐπιγράμμασι· οὐκέτι Τιμάριον τὸ πρὶν γλαφυροῖο κέλητος πῆγμα φέρει πλωτόν, Κύπριδος εἰρεσίην. ἔστι δὲ εἶδος πλοίου. ὅτι τὸ κελητίζειν πρὸ τοῦ Ὀμήρου.

[Κελητίζειν:] κέλητα ἐλαύνειν. Ὅμηρος· ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς. **[Κέλης,]** ὁ σελλάριος.

[Κελήτιον:] μικρὸν πλοiάριον. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητος ἵππου, ᾧ εἷς ἀνὴρ ἐπικάθηται.

[Κέλωρ,] Κέλωρος· ὄνομα κύριον.

[Κελσῖνος,] Εὐδώρου, Κασταβαλεύς, φιλόσοφος. ἔγραψε Συναγωγὴν δογμάτων πάσης αἰρέσεως φιλοσόφου· καὶ ἕτερα.

[Κελτίβηρες] ἴδιον ἔχουσι κατὰ τὸν πόλεμον. πεζομένων γὰρ τῶν πεζῶν, παρακαταβάντες καὶ ἐν τοῖς ἀγωγεῦσι τῶν ἵππων πασσαλίσκους ἔχοντες προσηρτημένους, τούτους πῆξαντες πειθαρχεῖν ποιοῦσι τοὺς ἵππους.

[Κελτοί:] ὄνομα ἔθνους, οἱ λεγόμενοι Γερμανοί· οἱ ἀμφὶ τὸν Ῥῆνον ποταμόν εἰσιν, οἱ κατέθεον τὴν γῆν τῶν Ἀλβανῶν· οὓς καὶ Σήωννας καλοῦσιν. περὶ τῶν Κελτῶν. ὅτι Κελτοὶ κατὰ Ῥωμαίων ἐστράτευσαν. ἀνὴρ δὲ τις τῶν Κελτῶν ἡγεμονικός, τό τε σῶμα ἐκπρεπὴς καὶ τὸν θυμὸν ἀλκιμώτατος προελθὼν τοῦ οἰκείου πλήθους ἐς μονομαχίαν προυκαλεῖτο τῶν ἐναντίων τὸν ἄριστον. Βαλέριος δὲ τις ἡγεμὼν φάλαγγος ὑπέστη τὸ ἀγώνισμα, καὶ θεία δὲ τιμὴ μοῖρα κατὰ γνώμην ἀποβάντος ἔτυχε τοῦ βουλευματος. ἐπεὶ γὰρ προῆλθε τοῦ οἰκείου τάγματος ὀπλισάμενος, κόραξ προσιζάνει τῷ δεξιῷ τοῦ ἀνδρὸς βραχίονι· ἀντιπρόσωπος δὲ τῷ Κελτῷ κατὰ τὸν ἀγῶνα

φερόμενος καὶ τοῖς τε ὄνυξιν ἀμύττων τὸ πρόσωπον καὶ ταῖς πτέρυξιν ἐπικαλύπτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφύλακτον τῷ Βαλερίῳ τὸν πολέμιον παραδέδωκεν, ὁμοῦ τήν τε νίκην τῷ ἀνδρὶ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἐπωνυμίαν χαρισάμενος· Κορβῖνος γὰρ δὴ τὸ ἐντεῦθεν ἐπεκλήθη· τῆς τε μαρτυρηθείσης ἀρετῆς ἔνεκα παρὰ τὰ καθεστηκότα Ῥωμαίοις νόμιμα τῆς ὑπατικῆς ἀρχῆς ἔτι μειράκιον ὢν τυγχάνει.

[Κέλυφος:] τὸ λέπυρον τοῦ ὤου. ὅτι τὰς βαλάνους ἐσθίοντες τὰ κελύφη ἔκαιον.

[Κελύφει:] τῇ περικεφαλαίᾳ. ἢ εὐθεῖα τὸ κέλυφος. κελύφη δὲ θηλυκόν.

[Κεμάς,] κεμάδος. ἔλαφος, ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ· κοιμάς τις ὢν. εἰ δ' ὥς ἐκ πελάγους ἐρρύσαο Δᾶμιν, ἄνασσα, κῆκ πενίης, θύσε χρυσόκερων κεμάδα.

[Κέμυρος:] ὄνομα κύριον.

[Κένανδρον:] κενὸν ἄνδρα.

[Κενδεβαῖος:] ὄνομα κύριον.

[Κενεβρίων:] θνησιμαίων. κενέβρια γὰρ τὰ νεκριμαῖα, κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων.

[Κενεμβατεῖν:] εἰς κενὰ βαίνειν, κενὰ ἐπιχειρεῖν.

[Κενεὸν] καὶ **[Κενόν:]** μάταιον. πρὸς ταῦτα Ὀδυσσεὺς ἐν κenoῖς ὑβριζέτω. καὶ αὖθις· οὐ δῆτα· μήπω νοῦ τοσόνδ' εἶην κενή. ἀντὶ τοῦ συνέσεως κούφη. καὶ **[Κενεὸς]** ὁμοίως.

[Κενεών:] ὁ περὶ τὸν λαγόνα τόπος. κενὸς γάρ ἐστιν ὁστέων.

[Κενῆς:] ἐστερημένης, κεκενωμένης. μή τις ὥς κενῆς σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ. οἱ γὰρ κυνηγοὶ τηροῦσι τὸν καιρὸν, ὅποτε ἔρημοι τῶν μητέρων γένωνται οἱ σκύμνοι.

[Κενινήτης:] ἀπὸ τόπου.

[Κενθίπη. Κενοδοξία:] ματαία τις περὶ ἑαυτοῦ οἴησις.

[Κενόν:] ἀνθρώπων ἔρημον. Σοφοκλῆς πρὸς Οἰδίπουν· ἀλλ' εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς, ξὺν ἀνδράσι κάλλιον ἢ κενὸν κρατεῖν. ὥς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.

[Κενοτάφια:] τινὰ εἰσὶν ἐλίσσόμενα, ὥς τύπος νεκροῦ. μὴ ἔχοντα ἔνδον νεκρόν.

[Κενότερος:] ἐλαφρότερος, ὁ κουφότερος. τὸ κενώσιμον τῆς ἰατρείας, τὸ θεραπευτικόν.

[Κενοῦμαι·] γενικῇ.

[Κενοφωνίας:] ματαιοφωνίας, ἀσεβείας, ἡγουν αἰρετικᾶς. καὶ

[Κενοφωνῶ. Κενοσπουδία:] ματαία σπουδὴ. καὶ **[Κενόσπουδος,]** ὁ ἐπὶ ματαίοις σπουδαῖος.

[Κενῶν φάους:] τυφλῶν.

[Κένσαι:] ἐπιπλῆξαι.

[Κενταυρικῶς:] ἀγροίκως. ἀκόσμως, ὑβριστικῶς· ὅτι καὶ οἱ Κένταυροι ὑβρισταί· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ μαλακῶς. εἰρωνεύεται γὰρ ὁ Ἡρακλῆς. ὁ γὰρ Διόνυσος μαλακὸς καὶ τρυφηλός. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὥς Κενταυρικῶς ἐνήλατο. καὶ αὖθις· οἶους οὔτε τοὺς

Κενταύρους τοὺς τὸ Πήλιον ἔχοντας οὔτε τοὺς Λαιστρυγόνας τοὺς τὸ Λεοντῖνον πεδίον οἰκίσαντας.

[Κέντει τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν. Κεντηνάριον. Κεντήματα. Κεντιλίων σχολῆς:] εἶδος ἀξιώματος.

[Κέντορος:] τοῦ τοὺς ἵππους κεντοῦντος.

[Κεντῶ·] αἰτιατικῇ.

[Κεντών,] κεντώνος· Ῥωμαῖστί. καὶ **[Κεντώνιον.]**

[Κέντρα:] τὰ τῶν ἵππων πληκτρα. κέντρα διωξικέλευθα.

[Κεντρηνεκές·] καὶ **[Κεντρηνεκής,]** ὁ κέντρῳ πλησσόμενος.

[Κέντριον:] τὸ βουκέντριον.

[Κεντρίσας τὸν ἵππον. Κεντροτύπος:] μοχθηρός. ἢ ὁ ἡνίοχος. παρὰ τὸ κεντρεῖν τοὺς ἵππους. Κ· τοῦτο τὸ σημεῖον κέντρον δηλοῖ.

[Κέντρων:] τουτέστι χαλεπὸς καὶ φρικτός. καθὸ καὶ τοὺς ἡνιόχους κεντροτύπους καλοῦμεν, τοὺς τοῖς κέντροις τοὺς ἵππους τύπτοντας. ἢ κέντρων, ὁ ἐκ πολλῶν συνερραμμένος. ἐπεὶ τοιαῦτα τοῖς ὑποζυγίοις συρράπτοντες καλοῦσι κέντρωνας· ὡσαύτως καὶ λόγους ἐκ διαφόρων συνειλεγμένους καὶ ἓνα σκοπὸν ἀπαρτίζοντας, οἳ εἰσι τὰ Ὀμηρόκεντρα. οἱ δὲ τὸν λοῖδορον ἀκούουσιν, οἷον κεντροτύπος. ἢ κέντρων, ὁ κλέπτης· διὰ τὸ βασανιζομένοις τοῖς κλέπταις καὶ κέντρα προσφέρεσθαι.

[Κέντρα] καὶ τὰ τῶν ἵππων πληκτρα. διελάσας τὸν ἵππον καὶ τὰ κέντρα προσβαλὼν παρεῖναι διὰ ταχέων.

[Κεντυρίων:] ἑκατόνταρχος.

[Κενοὶ κενὰ λογίζονται:] παροιμία. Ἀρχίας γὰρ Κύπρον βουλόμενος προδοῦναι Δημητρίῳ καὶ φωραθείς, καλωδίῳ τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας παραπεπετασμένων ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε. τῷ γὰρ ὄντι διὰ τὰς ἐπιθυμίας κενοὶ κενὰ λογίζονται. καὶ γὰρ ἐκεῖνος δόξας πεντακόσια τάλαντα προσλήψεσθαι καὶ τὰ προϋπάρχοντα προσαπώλεσε. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· ἐσδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον κενῇ τῇ κοιλίᾳ ἔξεισι πλέα. τουτέστιν ἐκ τῆς πόλεως.

[Κέπφος:] εἶδος ὀρνέου ὀξυτάτου. ὅτι κοῦφόν ἐστι καὶ ἐπιπλέον τοῖς κύμασιν. **[ῚΩ κέπφε,]** ἀντὶ τοῦ ὧ εὐτελέστατε καὶ λάλε· φασὶ γὰρ τὸν κέπφον τοιοῦτον εἶναι. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν. ὁ γὰρ κέπφος ἀφρὸν ἐσθίει θαλάττιον· οἱ δὲ παῖδες τῶν ἀλιέων ρίπτουσι τὸ πρῶτον πόρρωθεν, εἴτα ἐγγυτάτω, εἴτα εἰς τὴν χεῖρα τὸν ἀφρὸν καὶ εὐχερῶς ἀγρεύουσιν.

[Κεπφωθείς:] ἐπαρθείς, ἐρεθισθείς, ὀξέως ἐλαυνόμενος.

[Κέρα ἀγλαέ:] οὐ τὴν τρίχα ψιλῶς, ἀλλ' ἐμπλοκῆς τι γένος, ἐπὶ κέρατος τρόπον ἐμπλεκόμενος. ἔπλεκον δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τέττιγας, καὶ παρ' Ὀμήρῳ· πλοχμοὶ θ', οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. καλλωπιζόμενε τῇ τοξικῇ· ἢ τῇ τριχώσει. κέρας γὰρ οἱ παλαιοὶ τὴν τριχῶσιν ἐκάλουν.

[Κεραβάτης:] ὁ ἐπὶ τῶν κεράτων βαίνων.

[Κεραΐζει:] πορθεῖ, ἀναιρεῖ, διαρπάζει.

[Κεραμέως πλοῦτος:] ὁ σαθρὸς καὶ μὴ βέβαιος.

[Κεραμεύειν:] κοινῶς ἀντὶ τοῦ κατεργάζεσθαι. ἦν δὲ καὶ κεραμέως πατήρ ὁ Κέφαλος. ἔλεγον δὲ κεραμεύειν καὶ τὸ κακῶς ποιεῖν τὰ κοινά.

[Κεραμεικός:] τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐθάπτοντο, ὡς Μενεκλῆς καὶ Καλλιστράτης περὶ Ἀθηναίων συγγράμμασί φασιν οὕτως. ἔστι δὲ καὶ δῆμος Κεραμεικός. εἰσὶ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις, ἔχουσαι ἐπιγραφάς, ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν. ὅτι Ἀνάχαρσις Σκύθης, φιλόσοφος, εὗρεν ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμεικὸν τροχόν.

[Κεραμεικός:] τόπος τῆς Ἀττικῆς ὑψηλός, ὅπου ἐπετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἔτος λαμπάδος χοροῦ ἀγῶνα. ὑπάρχειν δὲ ἐκεῖσε πύργον ὑψηλόν· ἐφ' ὃν συμβουλευεῖ αὐτὸν ἀναβάντα θεωρεῖν τὴν λαμπάδα, καὶ ὅταν ἀφεθῶσιν, ἀφεῖναι ἑαυτὸν κάτω.

[Κεραμεικοί:] δύο ἦσαν Κεραμεικοί, ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἔξω· ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον.

[Κεραμεικοί:] δύο τόποι Ἀθήνησιν. ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ προειστήκεισαν αἱ πόρνοι.

[Κεράμειον:] ἀγγεῖον. τὸ δὲ κύριον **[Κεράμιον,]** διὰ τοῦ ι, εἰ μὴ πρόσκειται τὸ ἀγγεῖον. καὶ **[Κεράμεια]** τεύχη.

[Κεραμικὴ μάστιξ:] ὀστρακισμός.

[Κεραμῖς:] δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος ἢ Κεραμῖς. εἵληφε δὲ τοῦνομα ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης καὶ τοῦ θύειν Κεράμῳ τινὶ ἡρώϊ.

[Κεραμωτόν:] τακτικὴ διάταξις· ὅπερ ἐποιοῦν Ῥωμαῖοι ἐν παιδιᾷς μέρει. λύσις ὀνείρου· βαίνων κεράμοις δυσμενῶν βλάβας φύγης.

[Κεραννύουσι:] κινῶσιν. Ὑπερίδης.

[Κεράον:] τέλειον.

[Κεραοζόος:] ὁ τὰ κέρατα ἐργαζόμενος. ἐν Ἐπιγράμμασι· νῦν δέ με Νικομάχῳ κεραοζόος ἤρμοσε τέκτων.

[Κέραρε. Κέρας:] τὸ τοῦ πολέμου μέρος, καὶ τοῦ τόξου.

[Κέρας, κέρως, κέρα:] ἐπὶ τῆς παρατάξεως· Θουκυδίδης η'· τοῦ εὐωνύμου κέρως. ἐν τῇ αὐτῇ· καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρα. καὶ ἐν πᾶσιν οὕτως.

[Κέρας:] ἡ ἰσχὺς παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων τῶν καθωπλισμένων τοῖς κέρασι καὶ τούτοις ἀμυνομένων.

[Κέρας Ἀμαλθείας:] ζήτει ἐν τῷ Ἀμαλθείας κέρας.

[Κέρας:] ἰσχυρόν τι δηλοῖ καὶ μόνιμον. Δαβίδ· ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ.

[Κέρας τοῦ δικαίου:] οὕτως ἐκάλεσε τὸ εὐσεβὲς φρόνημα. τουτέστι περίβλεπτος ἔσται.

[Κεράς:] ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ κεραστικῶς. μετὰ δ' αὖ κεράς ἡ φύσας' ἄλλο. ὁ δὲ νοῦς· ἀπὸ τοῦ κεράσματος ἄλλο ἠντλησεν ἀπὸ τοῦ ἄγγους, ἐν ᾧ ἦν.

[Κεράσαν·] κεράσαι δέ.

[Κερασβόλα:] τὰ σκληρὰ καὶ ἐν τοῖς σκληροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις συμφυόμενα, τῇ μὲν χροιᾷ μέλανα, στρογγύλα δὲ καὶ ἰσομεγέθη κέγχροις· ἃ συνεψόμενα τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκεται. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τὴν κατασπορὰν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλῆσθαι καὶ ἀντιτύπτειν. ὅταν οὖν λέγη κερασβόλους, τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ πειθομένους τοῖς νόμοις φησί.

[Κερασσοῦς:] πόλις Ἑλληνὶς ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, Σινωπέων ἄποικος. ὅτι Καρία ἢ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσαν. ὅθεν καὶ κέρατα.

[Κερασφόρους:] κερατοφόρους.

[Κεραυνός:] ἔξαψις σφοδρὰ μετὰ πολλῆς βίας πίπτουσα ἐπὶ γῆς, νεφῶν παρατριβομένων ἢ ῥηγνυμένων. οἱ δὲ συστροφὴν πυρώδους ἀέρος βιαίως καταφερομένην. οὐκ ἀναιρεῖ δὲ ὁ κεραυνός, ἀλλ' ἐπιφλέγει.

[Κεραυνία:] ὄρη.

[Κεραυνός:] ἡ ἀστραπή. παροιμία. Ἀριστοφάνης· εἰ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους ὁ κεραυνός, πῶς οὐχὶ Σίμωνα καὶ Κλεώνυμον καὶ Θέωρον ἐνέπρησε; καίτοι σφόδρ' εἰσὶν ἐπίορκοι. τῶν δὲ κεραυνῶν οἱ μὲν καταβάται, οἱ δὲ ψολόεντες οἱ τῇ ψαύσει ὀλλύντες, οἱ δὲ ἀργῇ τες καλοῦνται.

[Κεραυνοί:] ἀστραπαί. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διός; ἢ ποῦ φαέθων ἡέλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκηλοι; οἷον οὐκ ἄγουσιν εἰς φῶς τὴν τούτων παρανομίαν.

[Κέρβερος. Κερδαλέος:] ποικίλος, πανοῦργος. κερδαλέη γὰρ ἡ ἀλώπηξ. καὶ **[Κερδώ.]** καὶ **[Κερδαλεώτερος]** διὰ τοῦ ω μεγάλου.

[Κερδαλεόφρων:] δολιόβουλος, σκολιὰ βουλευόμενος.

[Κερδᾶναι.]

[Κερδάνη·] αἰτιατικῇ. αὐθυπότακτον. **[Κερδανεῖ]** δέ.

[Κέρδιον:] κρεῖττον, ὠφελιμώτερον.

[Κερδισός:] ὄνομα πόλεως.

[Κέρδιστος:] πανουργότατος.

[Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον.] εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται καὶ τῶν ἀθίκτων ἔξεται· ματαίων δὲ τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῷ βέλη ἔρξεται ψυχᾷ ἀμύνειν; τουτέστι τίς ἂν ἀπελάσειεν αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν τοιαῦτα πράττοντος;

[Κερδοσύνη:] πανουργία.

[Κερδώ:] ὑποκοριστικῶς ἢ ἀλώπηξ. ὡς Εἰδοθέα, Εἰδώ, Ὑψιπύλη, Ὑψώ.

[Κερδῶος θεός:] ὁ Ἑρμῆς· ὡς κέρδους περιποιητικός, καὶ ἄγγελον δὲ αὐτὸν καλοῦσι καὶ κλῶπα. διὸ καὶ μάρσιπον αὐτὸν ποιοῦσι βαστάζειν. καὶ ἔφορον αὐτὸν τοῦ λόγου καὶ τῆς κλοπῆς, καὶ ἐμπολαῖον, ἥγουν κέρδους ἔφορον.

[Κεραία:] τὸ πλάγιον τοῦ ἱστοῦ. Πολύβιος· καθελόμενος τοὺς ἱστοὺς καὶ τὰς κεραίας ἔξευξε τούτοις βιαίως πρὸς ἀλλήλας.

[Κέραιρε:] κίρνα.

[Κερέαλιος:] ὄνομα κύριον.

[Κερήνης:] ὄνομα κύριον.

[Κερρίς:] ὄνομα ἰχθύος.

[Κερκάσωρος:] ὄνομα πόλεως.

[Κερκίδας:] εἷς ἦν τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων.

[Κερκίδες. Κερκίς:] ἱστουργικὸν ἐργαλεῖον. καὶ εἶδος κυρίως φυτοῦ εὐαυξοῦς. κερκίδα δ' εὐποίητον, ἀηδόνα.

[Κερκόλυρα:] ὄνομα τόπου.

[Κέρκος:] ἡ τῶν ἔρπετῶν οὐρά, καὶ παντὸς ζώου. παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ ἔρπειν. Ἀριστοφάνης· ἰδοῦ, δέχου κέρκον λαγῶ. τὴν οὐρὰν τοῦ λαγωῦ. ἔστι δὲ ἀπαλὸν καὶ τρυφερὸν τὸ ἔριον τοῦ λαγωῦ, ὥστε ἀντὶ σπόγγου χρήσασθαι, ὥστε τὰς λήμας περιψεῖν· τουτέστι καταμάσσειν, ἀποσπογγίζειν.

[Κέρκος:] ἡ οὐρά. διεβίβαζε δὲ τοὺς ἵππεῖς, ἐκάστου τῶν ἵππέων ἐκ τῆς κέρκου πεζοῦ προσηρτημένου.

[Κέρκουρος:] νηὸς εἶδος. **[Κέρκουροι]** καὶ μυοπάρωνες καὶ λέμβοι εἶδη πλοίων. καὶ παροιμία·

[Καὶ κέρκουρος ἐν λαχάνοις.] λάχανόν τι ἄγριον, εὐτελές, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία.

[Κέρκωπες·] δύο ἀδελφοὶ ἦσαν ἐπὶ γῆς, πᾶσαν ἀδικίαν ἐπιδεικνύμενοι, καὶ ἐλέγοντο Κέρκωπες, ἐκ τῆς τῶν ἔργων δεινότητος οὕτως ἐπονομαζόμενοι. ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν Πάσσαλος ἐλέγετο, ὁ δὲ Ἄκμων. ἡ δὲ μήτηρ Μεμνονίς ταῦτα ὀρώσα ἔλεγε, μὴ περιτυχεῖν Μελαμπύγῳ, τουτέστι τῷ Ἡρακλεῖ. φησὶ δὲ αὐτοὺς ὁ Ξεναγόρας εἰς πιθήκους μεταμορφωθῆναι διὰ τὴν κακοήθειαν, καὶ τὰς Πιθηκούσας ἀπ' αὐτῶν ὀνομασθῆναι νήσους. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Κάνδουλος καὶ Ἄτλας. οὗτοι οἱ Κέρκωπες Θείας καὶ Ὡκεανοῦ· οὓς φασιν ἀπολιθωθῆναι διὰ τὸ ἐγχειρεῖν ἀπατῆσαι τὸν Δία. ἡ δὲ παροιμία, Κερκωπίζειν· ἦν ὁ Χρύσιππος ἀπὸ τῶν σαινόντων τῇ κέρκῳ ζώων φησὶ μετεννεύεσθαι.

[Κέρκωπες:] πανοῦργοι, δόλιοι, ἀπατεῶνες, κόλακες· οἳ, καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικούς κύνας ἀπατᾷ, τοὺς ἀπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. φασὶ τοὺς Κέρκωπας γενέσθαι, ψεύστας, ἡπεροπῆας, ἀμήχανά τ' ἔργ' ἐάσαντας, ἐξαπατητῆρας· πολλὴν δ' ἐπὶ γαῖαν ἰόντες ἀνθρώπους ἀπάτασκον, ἀλώμενοι ἥματα πάντα.

[Κερκωπίζειν:] ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν προσσαινόντων τῇ κέρκῳ ζώων μετήνεγκται. ἄμεινον δὲ λέγειν αὐτὴν ἀπὸ Κερκώπων, οὓς περὶ τὴν Λυδίαν ἱστοροῦσιν ἀπατηλοὺς σφόδρα καὶ ἀηδεῖς γενέσθαι.

[Κερκώπη. Κερκωπίζοντες:] χλευάζοντες, μωκίζοντες, ὥς οἱ πίθηκοι.

[Κέρκωψ,] κέρκωπος· ἀπατεῶν. ἡ γένος πιθήκου. Κέκρωψ δέ, Κέκρωπος.

[Κερκυόνη. Κερκυών:] ὄνομα ληστοῦ, ὅστις διῆγε περὶ τὴν Ἐλευσῖνα καὶ τοὺς παρερχομένους ἠνάγκαζε παλαίειν αὐτῷ. ὅτι τὰ νῦν λεγόμενα

[Κέρκυρα] Φαιακία τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο, χώρα τῶν Φαιάκων.

[Κέρμα:] τὰ λεπτότατα. ἐπὶ γὰρ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, τῶν ἀργυραμοιβῶν πρότερον ἰ' καὶ σ' ὀβολούς, οὓς φόλεις καλοῦσιν, ὑπὲρ ἐνὸς στατήρος χρυσοῦ προῖεσθαι τοῖς συμβάλλουσιν

είωθότων, αὐτὸς ἐπιτεχνώμενος κέρδη οἰκεῖα π' καὶ ρ' μόνους ὑπὲρ τοῦ στατῆρος δίδοσθαι τοὺς ὀβολοὺς διετάξατο, χρυσοῦ ἔκτην ἀποτεμόμενος μοῖραν.

[Κερματίζει:] εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. καὶ **[Κατακερματιώντων,]** εἰς λεπτὰ διακεκομμένων. καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη τῶν λέπτων κερματίων. καὶ **[Κατακερματίζει.]** ἐξήγαγεν ἐκ τῆς ζώνης τοὺς χρυσοὺς δαρεικοὺς, κατακερματίσαι θέλων καὶ διαλύσασθαι τῷ πανδοκεῖ.

[Κεροβάτης:] ὁ Πάν· ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου· διὸ καὶ αἰγιβότης καὶ τραγοβάμων καλεῖται. ἢ ὅτι κέρατα ἔχει. ἢ τὴν βάσιν ἔχων κεράτινον· ἱστορεῖται γὰρ τὰ κάτω τράγου ἔχων· ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν κερατοβάτης. ἢ ὁ εἰς τὰ κέρατα τῶν ὀρῶν βαίνων. ἢ ὁ ἐπὶ κέρατα βαίνων. **[Καλαμοφθόγγω]** δὲ **[παίζων·]** διότι οἱ ἀρχαῖοι καλάμῳ ἀντὶ κερατίου ἐχρῶντο. ἤδεσαν μὲν γὰρ τὸ κέρας, ἀνέφερον δὲ τῷ ὀνόματι ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν χρῆσιν· ὥς καὶ χορδὰς λέγομεν ἔτι καὶ νῦν τὰς ἐκ τῶν νεύρων, ὅτι τὸ παλαιὸν ἐντέριναι ἦσαν. καὶ παροιμία· δὸς τόξα κερουλκά.

[Κερόεσσα:] ἡ συμπλεκτική. καὶ **[Κερόεις,]** ὁ συμπλεκτικός.

[Κερουλκός:] ὁ Ἀπόλλων.

[Κερωτή:] μιτωτή.

[Κερωφόρος. Κέρσει:] κόψει.

[Κερσοβλέπτης:] παῖς μὲν ἦν Κότυος, καὶ νεώτατος ὢν βασιλεὺς κατεστάθη Θράκης ὑπὸ τοῦ πατρός. ὅτι Ἀμάδοκος, ὁ υἱὸς Ἀμαδόκου, ἦλθε Φιλίππῳ συμμαχήσων εἰς τὸν κατὰ Κερσοβλέπτου πόλεμον.

[Κερτόμιος:] ἐρεθιστικός. πολλάκι δὲ κράξασα πολύθροον, οἷά τις ἡχώ, κέρτομον ἀντφδοῖς χεῖλεσιν ἀρμονίαν. ἐκέλευον ἐκκομισθῆναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμου καὶ τὸν ὑμέναιον ἀδουσῶν γυναικῶν.

[Κερτομῶ:] τὸ χλευάζω. πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεται. πολλοὶ δὲ τοῦτον ἐκερτόμουν ὥς γαστρίμαργον.

[Κερτομῶν:] χλευάζων, ἐρεθίζων, σκώπτων.

[Κεροίαξ. Κέσκος οὐκ ἦν:] πόλις ἐν Κιλικίᾳ, καὶ παρ' αὐτὴν ποταμὸς Ἄνους ὄνομα. διόπερ οἱ κωμικοὶ παίζοντες τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας Κέσκον φασὶν οὐκ ἔχειν.

[Κεστὸν ἱμάντα:] ποικίλον ἱμάντα. ᾧ πάντα ἐμυθεύετο ἐνυπάρχειν τὰ πρὸς ἀπάτην θελκτήρια.

[Κεστός:] ὁ διακεκεντημένος καὶ διαπεποικιλμένος ἱμάς· ἢ ἔνδυμα Ἀφροδίτης. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φαντασιώδη ἐνδύματα. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ κεστοῦ φωνεῦσα μαγώτερα. ἀντὶ τοῦ θελκτικώτερα. καὶ αὖθις· χεῖλεα δὲ δροσόεντα, καὶ ἡ μελίφυρτος ἐκείνη ἦθεος ἀρμονίη κεστὸς ἔφθ Παφίης. ζῆτει ἐν τῷ Ἀφρικανός, ὃς ἔγραψε τοὺς κεστούς.

[Κεστρᾶν τεμάχη·] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. οὐχ οἱ αὐτοὶ τοῖς κεστρεῦσιν ἰχθύσιν αἱ κεστρέαι· ἀλλ' οἱ μὲν τὰς μυραῖνας κέστρας ἀξιοῦσι καλεῖν· οἱ δὲ οὐ ταύτας, ἀλλὰ τι διάφορον ἄλλο γένος ἰχθύων. νῦν μέντοι κεστρεῖς καλοῦμεν τοὺς κεφάλους. τὸ λεγόμενον τεμάχιον μεγάλων κεστρῶν, τουτέστι τιμίων καὶ λαμπρῶν ἰχθύων. τὸ δὲ τέμαχος καὶ ἐπὶ πλακοῦντος, ἐπὶ πυρῶν οὐκέτι. καὶ παροιμία·

[Κεστρεὺς νηστεύει·] ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων, ἥττον δὲ φερομένων διὰ τοῦτο αὐτό. καὶ μηδὲν πλέον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ἀποφερομένων· ἐπεὶ καὶ ὁ ἰχθύς καθαρὸς ἐστὶ.

[Κεστρέαι:] εἶδος ἰχθύων αἱ κεστρέαι. τὸ δὲ ἄρσενικὸν κεστρεὺς, κεστρέως. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἀφύων. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀφύα.

[Κεστρεὺς:] ὁ νῦν λεγόμενος κέφαλος.

[Κεστρεῖς:] νήσις ἐκάλουν καὶ κεχηνότας καὶ πεινῶντας· λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες. οὗτος γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων μόνος ἀπέχεται. νέμεται δὲ ἰλύν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Περὶ ζῶων. καὶ δῆλον ὅτι ταλαιπωρεῖ καταδυσόμενος εἰς τὴν ἰλύν, καὶ ἥττον τι φέρεται. ὁ νῦν λεγόμενος κέφαλος.

[Κεστρίνος:] εἶδος ἰχθύος. σκεπτέον δὲ εἰ διαφέρει κεστρέως.

[Κέστρος:] ξένον ἦν τοῦτο τὸ εὖρημα κατὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον. τὸ δὲ βέλος τοιοῦτο διπάλαιστον ἦν, ἴσον ἔχον τὸν αὐλίσκον τῇ προβολῇ. τούτῳ ξύλον ἐνήρμοστο, τῷ μὲν μήκει σπιθαμιαῖον, τῷ δὲ πάχει δακτυλιαῖαν ἔχον τὴν διάμετρον. εἰς δὲ τούτου τὸ μέσον ἐσφήνωτο πτερύγια τρία ξύλινα, βραχέα παντελῶς. τούτων δυεῖν κάλων ἀνίσων ὑπαρχόντων τῆς σφενδόνης, εἰς τὸ μέσον ἐνηγκυλίζετο τῶν κάλων εὐλύτως. λοιπὸν ἐν μὲν τῇ περιαγωγῇ τεταμένων τούτων ἔμενεν· ὅτε δὲ παραλυθεῖν θάτερον τῶν κάλων, κατὰ τὴν ἄφεσιν ἐκπίπτον ἐκ τῆς ἀγκύλης καθαπερεὶ μολυβδὶς ἐκ τῆς σφενδόνης φέρεται καὶ προσπίπτον μετὰ βιαίας πληγῆς κακῶς διετίθει τοὺς συγκυρήσαντας.

[Κεύθειν:] κρύπτειν.

[Κευθήμων:] φωλεῶν, ἀποκρύφων τόπων.

[Κευθήνες:] οἱ καταχθόνιοι δαίμονες.

[Κευθμώνων:] κρυπτῶν τόπων, ἐνδοτάτων.

[Κευθνούμου κλέος, ἢ αἴσχος:] ἐπὶ τῶν αἴσχιον κλέος ἔχόντων· ἢ ἂν τις ἐπικρύψειε τὸ ὄνομα· ἢ δυσωνύμου.

[Κεφάλαια:] τὰ χρήματα.

[Κεφάλαιον·] ὁ ἀπόστολος Παῦλός φησι· κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις. κεφάλαιον αἰεὶ τὸ μέγιστον λέγεται. καὶ αὖθις· μέγα κεφάλαιον ἡθροίσθη μικρῶν κερματίων. τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. καὶ ὁ μὲν Ματθαῖος ἔχει τίτλους ξη΄, κεφάλαια τνε΄· ὁ δὲ Μάρκος τίτλους μη΄, κεφάλαια λς΄· ὁ δὲ Λουκᾶς τίτλους πγ΄, κεφάλαια τμη΄· καὶ ὁ Ἰωάννης τίτλους ιη΄, κεφάλαια σλβ΄.

[Κεφάλαιον·] ἐνιοὶ τῶν ῥαθύμως ἐντετυχηκότων τοῖς ὑπὸ τῶν δέκα ῥητόρων γραφεῖσι λόγοις τὸ κεφάλαιον οἶοντα παρελῆφθαι ἐπὶ πράγματος καὶ λόγου μόνον· ὡς παρὰ Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· δι' ἐνδειαν μὲν χρημάτων οἱ ξένοι Θηβαίοις τὴν ἄκραν οὐ παρέδοσαν· διὰ δὲ ἐννέα τάλαντα ἀργυρίου, πάντων Ἀρκάδων ἐξεληλυθόντων, ἢ πρᾶξις οὐ γεγένηται. σὺ δὲ πλουτεῖς καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς ἑαυτοῦ χορηγεῖς καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ. παρείληπται δὲ καὶ ἐπ' ἀργυρίου τὸ κεφάλαιον· ὡς ὁ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· καὶ τόκον ἤνεγκαν Δημοσθένει τοῦ δωροδοκήματος, δραχμὴν τοῦ μηνὸς τὰς μνᾶς, ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν.

[Κεφάλαιον:] παραλαμβάνεται ἐπὶ γράμματος καὶ λόγου καὶ ἀργυρίου. οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον.

[Κεφαλαίω:] ἄδρῳ. Ἀριστοφάνης· ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι θενῶν ὑπ' ὀργῆς, ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον. ἀντὶ τοῦ ἄδρῳ. καὶ ἐν Νεφέλαις· οὐδ' ἐδέσθαι δειπνοῦντα ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος οὐδ' ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν. κεφάλαιόν ἐστι τὸ πρὸς τὰ φύλλα καυλῶδες. οὐκ ἔτεμνον δὲ κατὰ μῆκος ὡς νῦν, ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανίδα. ῥαφανίς, ἄνηθον.

[Κεφαλαίωσον:] συντόμησον, συνάγαγε.

[Κεφαλή:] παρὰ τὸ κεκυῶσθαι, ἥγουν κεκάμφθαι. καὶ οἱ ἱατροὶ σκαφεῖον αὐτὸ καλοῦσι. καὶ ὁ Ἴπποκράτης δὲ κύβητον. Μακεδόνες δὲ κέβην, τὸ β' ἀντὶ τοῦ φ λαμβάνοντες, ὡς ἐπὶ Φερενίκης, Βερενίκης.

[Κεφαλήθεν:] δῆμος Ἀκαμαντίδος ἢ Κεφαλή.

[Κεφαλήν,] Κεφαλήνος κλίνεται. καὶ **[Κεφαληνία,]** χώρα.

[Κεφαλίων ἢ Κεφάλων,] Γεργίθιος, ῥήτωρ καὶ ἱστορικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ. ἔφυγε δὲ τὴν πατρίδα δι' ἀπέχθειαν δυναστῶν καὶ ἐβίω ἐν Σικελίᾳ. ἔγραψε παντοδαπὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις θ', ἅτινα ἐπιγράφει Μούσας, Ἰάδι διαλέκτῳ· Μελέτας τε ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά.

[Κεφαλὶς βιβλίου:] ὅπερ τινὲς εἵλημά φασιν. ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ.

[Κεφαλισμός·] κεφαλισμοὺς λέγει Ἀριστοτέλης τοὺς τῶν πρώτων ἀριθμῶν τῶν μέχρι δεκάδος πολλαπλασιασμούς. διὰ γὰρ τῆς περὶ τούτων γυμνασίας καὶ οἱ τῶν ὑστέρων καὶ μειζόνων καὶ ὁμοίων αὐτοῖς πολλαπλασιασμοὶ κατὰ μετὰβασιν γνωρίζονται· ἀπὸ γὰρ τοῦ δις δύο τέσσαρα, γνωρίζεται ὁ δις εἴκοσι τεσσαράκοντα, καὶ ὁ εἰκοσάκις εἴκοσι τετρακόσια· καὶ ὁ διακοσιοντάκις εἴκοσι τετρακισχίλια, καὶ ἐξῆς ὁμοίως.

[Κέφαλος,] Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, ὃς πρῶτος προοίμια καὶ ἐπιλόγους προσέθηκε. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς ἀναρχίας.

[Κέφαλος·] οὗτος ἔσχε θυγατέρα τὴν Οἶην.

[Κεφρήν:] ὄνομα κύριον.

[Κεχανδότα:] χωροῦντα.

[Κεχαρηότα:] χαίροντα.

[Κεχαρισμένε:] πεφιλημένε. ὁ δὲ καὶ μᾶλλον μέγα ἐφρόνει, κεχαρισμένου τοῦ δώρου τῷ θεῷ γεγεννημένου.

[Κεχαρισμένως:] εἰς χάριν αὐτῶν πάντα ποιεῖν.

[Κεχαροίατο:] χαρεῖεν.

[Κεχειρωμένοι:] ἡττημένοι.

[Κέχνηα:] ἐν ἴσῳ τῷ προσδέχομαι, ἢ δέομαι.

[Κεχήνατε:] ἐξαπατᾶσθε, ἐννεοί ἐστε.

[Κεχηναίων πόλις:] ἡ τῶν Ἀθηναίων, ὡς ληρούντων αὐτῶν. ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι ἔλαβε τὸ ὄνομα, ὡς μετέωρα τῶν Ἀθηναίων φρονούντων.

[Κέχνηεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας·] Ἀριστοφάνης. ἐμποδίζων, ἀντὶ τοῦ μασώμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ τὸν σῦκα λαμβάνοντα χάσκειν.

[Κεχήνη·] ἡ συναίρεσις τοῦ κεχήνη Ἀττική. τὸ γὰρ ε καὶ α εἰς η συναιροῦσι, καὶ ἐστὶ συναλοιφή ἀπὸ τοῦ κεχήνεα. οἱ δὲ σφόδρα προσέχοντές τι κεχήνασι. δύναται δὲ εἶναι κατὰ μεταφορὰν τῶν ὀρνίθων τῶν ἔτι νεοττῶν, τὴν τροφὴν προσδεχομένων καὶ κεχηνότων. οἷον οὖν τροφή μοι ἦν τὸ ἀκοῦσαί τι τῶν Αἰσχύλου.

[Κεχηνότες·] χαύνως ὀρώντες.

[Κεχηνότες·] μωροί. μὴ περιπέτεσθε, ὦ μωροὶ κεχηνότες· τὸ γὰρ κεχηνέναι ἐπὶ τῶν ἀνοήτων παραλαμβάνεται. Ἀριστοφάνης· μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες.

[Κεχολώσεται·] ὀργισθήσεται.

[Κεχωσμένος. Κέχηρμαι·] δοτικῇ.

[Κεχρησμοφδημένων·] μεμαντευμένων.

[Κεῖθεν·] καὶ **[Κεῖθι·]** ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. καὶ **[Κεῖσε·]** εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον.

[Κεῖμαι·]

[Κειμένους·] κολαζομένους. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους.

[Κειμήλια·] κτήματα, ἢ ἀποκείμενα χρήματα.

[Κεῖος ἀνὴρ·] ἀπὸ τῆς Κέω. πολίτης. καὶ **[Κίος]** δὲ παραθαλάσσιος τόπος. καὶ **[Κιώτης·]** ὁ πολίτης.

[Κεῖο·] εὐκτικῶς. **[Κεῖω]** δὲ τὸ κοιμῶμαι.

[Κεῖρει·] ἐσθίει, κατεσθίει.

[Κειρία·] εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρεοικὸς ἱμάντι, ἣ δεσμοῦσι τὰς κλῖνας. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· οὐδ' ἂν χαμευνῇ πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων. **[Κειρίον]** δὲ τὸ σχοινίον.

[Κειρία·] ἡ σπαργάνωσις.

[Κειριάδης·] Ἱπποθοωντίδος.

[Κειτούκειτος·] Οὐλπιανός, εἷς τῶν δεῖπνοσοφιστῶν. ἐκλήθη δὲ οὕτως διὰ τὸ συνεχῶς προβάλλειν, εἰ κεῖται ὥρα ἐπὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μορίου· καὶ εἰ ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρός· καὶ εἰ μήτρα ἐπὶ τοῦ ἐδωδίου βρώματος· σύαγρός τε εἰ κεῖται ἐπὶ τοῦ συός. καὶ νόμον εἶχεν ἴδιον, μηδενὸς ἀποτρώγειν, πρὶν εἰπεῖν, κεῖται ἢ οὐ κεῖται.

[Κηδάρ·] δεῦτερος τοῦ Ἰσμαῆλ υἱός. οἱ δὲ τούτου ἀπόγονοι μέχρι τήμερον οὐ πόρρῳ τῆς Βαβυλῶνος ἐσκήνηνται.

[Κήδεα·] κακά.

[Κηδεμονία·] πρόνοια. καὶ **[Κηδεμών·]** φροντιστής, ἐπιμελητής, προνοητής.

[Κηδεός·] ὁ νεκρός.

[Κηδεστής:] ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκεῖος, ἢ πενθερός. οὐ μόνον δὲ ὁ διδούς, ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων. οὐ χρῆν σε κρύπτειν ὄντα κηδεστήν ἐμόν.

[Κήδεται·] γενικῇ. φροντίζει, βοηθεῖ, ἐπιμελεῖται.

[Κηδεύειν:] φροντίζειν, ἢ θάπτειν. Αἰλιανός· καὶ ἄλλως αὐτοῦ παλλακίδι ἐπιμανεῖς, ὥς ἤδη θεραπαίνῃ, τὸν ἄθλιον ἐν νεκροῖς ἡρίθμουν. καὶ οἷγε κηδόμενοι τοῦ ἀνδρὸς ὠδύροντό τε αὐτὸν καὶ θεοὺς ἐκάλουν συμμάχους καὶ πρὸ πάντων Σάραπιν.

[Κηδεία:] ταφή, ἐκφορά.

[Κήδειν:] κακοῦν, λυπεῖν.

[Κηδεῖους:] οἰκείους, προσφιλεῖς.

[Κηδήσαντες:] θεραπεύσαντες, ἢ λυπήσαντες.

[Κήδομαί σου:] φροντίζω. **[Κήδω]** δὲ σέ, λυπῶ.

[Κῆδος:] ἡ συναλλαγή τοῦ γάμου, ἢ τοῦ πένθους. καὶ ἡ λύπη, ὅτι καίεσθαι ποιεῖ. ἐς κῆδος γὰρ ἀλλήλοις ξυνηλθέτην εὐθύς. καὶ αὖθις· Τισσαφέρνης δὲ κηδεύσας Ἄρταξέρξη καὶ τὴν σατραπείαν λαβὼν τὴν ἐπὶ θαλάσση.

[Κηδωλός·] ὁ φροντίζων καὶ κηδόμενος ὅλων.

[Κηδωνίδης·] Κηδωνίδου. οὗτος τεθρυλημένος ἦν ἐπὶ παιδευαστίᾳ ἀνυπερβλήτῳ, ὥς Αὐτοκλείδης καὶ Θέρσανδρος.

[Κῆεν·] ἔκαιεν.

[Κηκάς:] ὁ λοῖδορος. καὶ **[Κηκασμός. Κηκίδιος,]** διθυράμβων ποιητής, πάνυ ἀρχαῖος. μέμνηται αὐτοῦ Κρατῖνος ἐν Πανόπταις. καὶ Ἀριστοφάνης· ἀρχαῖα καὶ Διιπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεσα καὶ Κηκιδίου.

[Κηκίς:] ὀξύτης. ἢ **[Κηκίς,]** βαμματικὸν στύμμα· ἢ καρπὸς τῆς δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφήν. καὶ οὐδετέρως **[Κηκίδιον. Κῆλα:]** βέλη. ὅτε δὲ σημεῖα.

[Κηλέω·] καυστικῶ πυρί.

[Κηλέστης:] ὁ ἀπατεών.

[Κηληθμός:] ἀπάτη. ἀπὸ τοῦ χαλῶ, χαληθμός καὶ τροπῇ κηληθμός. καὶ **[Κήλημα]** ὁμοίως.

[Κήλησις:] πειθὼ μετὰ τέρψεως. ἢ διὰ λόγων ἡδονὴ κατακλῶσα. καὶ ἡσυχία σὺν ἡδονῇ. ἀπὸ τοῦ χαλῶ.

[Κηλητήρια ἄσματα:] θελκτικὰ μέλη. γράψαντας ἐς τοὺς ἰβ' θεοὺς χρῆναι ταῦτα ἄδεσθαι, οἰονεῖ τῶν παρόντων κακῶν κηλητήρια.

[Κηλήτης. Κηλῖδα.]

[Κηλιδωτόν:] ἐρρυπωμένον.

[Κηλῖς,] κηλῖδος. ρύπος, μῶμος, χρῶμα, μορφή, ἔλκος, οὐλή. ὥσπερ οὖν τὰ ἐκ τῶν Τιτανικῶν σπερμάτων φύντα τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψαντο.

[Κῆλον:] τὸ ξύλινον βέλος.

[Κηλόνειον:] τὸ γεράνιον.

[Κηλούμενος:] τερπόμενος, φλεγόμενος, οἶον αὐλοῖς καὶ ἡδυφωνίαις. **[Κηλῶ]** γὰρ τὸ ὑπ' αὐλὸν ἡδομαι.

[Κηλῶ:] βλάπτω, ἀπατῶ.

[Κήλων:] ὁ θερμὸς εἰς συνουσίαν.

[Κηλώνιον:] ὁ ἵππος.

[Κημὸν καταμηλῶν·] Ἀριστοφάνης· ἔπειτ' ἀναγκάζω πάλιν ἐξεμεῖν, ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου. καταμηλοῦν λέγουσι τὸ τὴν μήλην καθίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ εἰς τὸν λαιμόν, ὡς ποιοῦσιν οἱ ἐμοῦντες. τὸ δὲ ὅλον βούλεται, ὅτι καταψηφιζόμενος αὐτῶν καὶ καταδικάζων ἀναγκάζω ἐμεῖν τὰς κλοπὰς.

[Κημός:] εἶδος χαλινου· ἡ φιμός. κέντρα διωξικέλευθα, φιλορρώθωνά τε κημόν.

[Κημός:] πλέγμα κωνοειδές, δι' οὗ καθιᾶσιν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κάδον. Ἀριστοφάνης· κάπισταιήν ἐπὶ τοῖς κημοῖς. καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον, καὶ γυναικεῖον προκόσμημα, καὶ αἱ αὐλητικαὶ φορβειαί, καὶ κρίκου τι γένος, καὶ πόα τις, καὶ ὄσπριόν τι παρὰ Θραζίν. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ ἀμφίτρητον ὑπείκταν κημόν. καὶ μηχανικόν τι πυρφόρον μηχανήμα.

[Κηναῖος:] ὁ Ζεὺς.

[Κῆνσος:] τὸ νόμισμα. ἐτήσιον τέλος. παρὰ τὸ καίνω, τὸ κόπτω.

[Κῆνσος:] οὕτω τῇ ἐπιχωρίῳ γλώσσει Ῥωμαῖοι τὴν ἐξέτασιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πλήθους προσαγορεύουσιν.

[Κήνσωρ:] τιμητὴς παρὰ Ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος, ἐξεταστής τις τῶν πολιτικῶν διαιτημάτων πρὸς τὸ σῶφρον καὶ ἀρχαιότροπον ἐκάστου τῶν πολιτῶν ἐπιστρέφων τὸν βίον.

[Κηώδης:] ὁ τεθυμιαμένος. καὶ **[Κηῶεντι,]** εὐώδεις, τεθυμιαμένω. αἰεὶ κηῶεντι μύρω τὸ διάβροχον ὅστεῦν, καὶ λιπαραὶ θυόεν ἄσθμα πνέουσι κόμαι. καὶ **[Κηώεις. Κηπαία:]** ἡ ἐν τῷ κήπῳ παγίς.

[Κηπεύω· Κηπεία· Κηπίον] δὲ οὐδετέρως.

[Κῆπος:] εἶδος κουράς. δύο γὰρ εἰσι κουραί, σκάφιον καὶ κῆπος. τὸ μὲν οὖν σκάφιον τὸ ἐν χρῶ, ὁ δὲ κῆπος τῷ προμετώπῳ κεκοσμησθαι. Ἀριστοφάνης· οἷσθ' ὃ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος; εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένω. σὺ δὲ κομψίων γε σκάφιον ἀποτετιλμένος.

[Κῆπος:] πόλις κατὰ Βόσπορον οὕτω καλουμένη.

[Κῆρ:] ψυχὴ· καὶ θανατηφόρος μοῖρα. καὶ κῆρες, θανατηφόροι μοῖραι. ἦτοι αἱ καῖναι ἐπιφέρουσιν. καὶ ἐν ἄδου ποταμῷ Πυριφλεγέθοντι καὶ Ἀχέροντι καὶ Κωκυτῷ· ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ φλέγειν, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχρη εἰς αὐτὸν ρεῖν, ὁ δὲ ἀπὸ τῶν θρήνων καὶ κωκυτῶν. κωκυτὸς δὲ ἐστὶ φωνῆς μίμησις θρηγνούντων. λέγουσι δὲ καὶ Ἀλίβαντά τινα εἶναι ποταμόν· ἀπὸ τοῦ ἅπαντα καταξηραίνειν καὶ μηδὲ λιβάδα ὑπάρχειν, ἥγουν ἰκμάδα. καὶ τὸ ὄξος δὲ ἀλίβαντά φασιν, ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστι. κῆρ δὲ ἡ ψυχὴ· ὅτι διάπυρος ἐστὶ. τὸ γὰρ ἔμφυτον θερμόν, τοῦτο ψυχὴ. εἰμὶ δὲ κῆρ τυμβοῦλος· ὁ δὲ κτείνας με Κόροιβος.

[Κῆρας:] θανάτου καὶ φθορᾶς αἰτίους. ἀξιῶν αὐτοὺς πάσης ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλάττης, ὥς ὄντας κῆρας πόλεων τε καὶ πολιτείας· νῦν δὲ στεφανῶν αὐτοὺς καὶ παράδειγμα τιθέμενος γενναίου βίου καὶ σώφρονος.

[Κηρεσιφόρητος:] ὁ τὸν θάνατον φέρων.

[Κήριθος:] πόλις.

[Κήρινθος:] ὄνομα κύριον.

[Κήρινον ἐκμαγεῖον:] ἡ φαντασία τοῦ νοός. καὶ **[Κήρινος.]** καὶ **[Ἐκηριώθην],** ἀντὶ τοῦ ἐσκοτώθην, ἥ διὰ τὸ δέος κήρινος ἐγενόμην.

[Κηρόθι:] ἐκ ψυχῆς.

[Κηροῦ εὐπλαστότερος:] ἐπὶ τῶν ῥαδίως τι ποιούντων. τῷ δὲ Ἀσκληπιοδότῳ σπουδὴ ἦν εἰς τὸ χρωματικὸν καὶ διατονικὸν εἶδος τῆς μουσικῆς· ὥστε τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ὄργανα τῆς φύσεως εὐπλαστότερα κηροῦ διετίθετο καὶ μετερρῦθμιζεν ἐς ὃ τι ἡβούλετο, καὶ ἡ χρεῖα παρῆν· ὥστε καὶ ζῶων ἀπάντων μιμεῖσθαι καὶ τῶν ἄλλων κτύπων τὰς ἀπηχήσεις.

[Κηροφορεῖν:] κηρία φέρειν.

[Κηρωτή. Κηρύκαινα:] θήλεια. καὶ **[Κηρυκίνας]** ἐκάλουν Ἀλεξανδρεῖς γυναῖκας, αἵτινες εἰς τὰς αὐλὰς παριοῦσαι καὶ τὰς συνοικίας, ἐφ' ᾧτε συναγείρουν τὰ μιάσματα καὶ ἀποφέρουν εἰς θάλασσαν, ἅπερ ἐκάλουν φυλάκια.

[Κηρυκεύω·] δοτικῇ.

[Κήρυκες:] γένος ἐν Ἀθήναις, ὠνομασμένον ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ.

[Κηρυκεία:] ὁ διδόμενος μισθὸς κήρυξιν, ἐπὶ ταῖς γινομέναις πράξεσιν. οὕτως Ἰσαῖος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κηρύκευσιν. λέγεται καὶ οὐδετέρως κηρύκειον, ὁ ἐπὶ τῇ κηρύξει μισθός· ὁ παρ' ἡμῖν μὴνυτρον λέγεται. καὶ **[Κηρύκειον,]** ὄρος Ἐφέσου.

[Κηρύκειον·] σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβάροις, συναντᾶν στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλούς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἑλλήσι, διασαφοῦντες, ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι μήτε παθεῖν τι δυσχερὲς μηδέν.

[Κηρύκειον:] σκῆπτρον. ἥ ἐφ' ὃ ἀναβὰς κηρύσσει.

[Κηρύκειον:] ξύλον, ἔχον ἐκατέρωθεν δύο ὄφεις περιπεπλεγμένους καὶ ἀντιπροσώπους ἀλλήλοις κειμένους· ὅπερ εἰώθασι φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτοὺς ἀδικεῖν, παρ' οὓς ἀπέρχονται. σύμβολον δὲ ἦν τὸ μὲν ὀρθὸν ξύλον τοῦ ὀρθοῦ λόγου, τὸ δὲ παρ' ἐκάτερα εἶδος τῶν ὄφεων τὰ ἀντιτασσόμενα στρατόπεδα. ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος δι' ἀμφοτέρων χωρεῖ.

[Κηρύκειος γραφή. Κηρυκίνη ῥάβδος:] ἡ τοῦ Ἑρμοῦ.

[Κηρύλος:] ὁ ἄρρην ἀλκυών, ὃς ἐν ταῖς συνουσίαις ἀποθνήσκει. Εὐφρόνιός φησι τοὺς Δωριεῖς λέγειν, βάλε δέ, βάλε, κηρύλος εἶην· τοὺς δὲ Ἀττικοὺς κειρύλον. τοὺς δὲ ἄρρενας γηράσκοντας αἰ θήλεια βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς. καὶ μήποτε παρὰ τὸ κείρειν ἐσχημάτισται. ὁ γὰρ Σποργίλος ἦν κουρεὺς. μνημονεύει αὐτοῦ Πλάτων ἐν Σοφισταῖς· τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἔχθιστον τέγος.

[Κῆρυξ] ἐν πολέμῳ, πρέσβυς ἐν εἰρήνῃ.

[**Κῆρυξ:**] ὁ ἀλεκτρυών. τρίτον δὲ ἄδει.

[**Κηρύττω·**] αἰτιατικῇ.

[**Κησιφῶν:**] ὄνομα κύριον.

[**Κῆσος:**] ὄνομα ποταμοῦ.

[**Κῆτος:**] θαλάσσιον θηρίον πολυειδές. ἔστι γὰρ λέων, ζῦγαινα, πάρδαλις, φύσαμος, πρῆστις, ἡ λεγομένη μάλλη, ὃ καὶ δυσανταγώνιστόν ἐστι· καὶ κριός, ἰδεῖν ἐχθρόν ζῶον.

[**Κῆττοι:**] δῆμος τῆς Λεοντίδος.

[**Κῆυξ:**] εἶδος ἱέρακος. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

[**Κηφᾶς:**] ὄνομα κύριον.

[**Κηφεύς:**] ὄνομα κύριον.

[**Κηφηῖς γῆ:**] ἡ τοῦ Κηφέως.

[**Κηφήν:**] ἡ ἀγρία μέλισσα. ἀργός, ἄπρακτος, μετέωρος. ὅτι Βελισάριος ζὺν γέλωτι εἶπεν· οὐ δίκαιον τοὺς κηφήνας μὲν ὑφ' ἐτέρων πόνῳ μεγάλῳ ἀπόλλυσθαι, ἄλλους δὲ τοῦ μέλιτος οὐδεμιᾶ ταλαιπωρίᾳ ὀνίνασθαι. τοῦτο δὲ εἶπε φυλάσσων τὴν λείαν, ὅπως ἀξίως διανέ μοιτο. καὶ [**Κηφήνεσι κουθούροις,**] τοῖς καθεζομένοις καὶ φυλάττουσι τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον. οὗροι γὰρ οἱ φύλακες. κούθουροι οὖν οἱ τὰς θύρας φυλάσσοντες. λέγεται δὲ ἐκ τούτου καὶ ἄνθρωπος ὁ μηδὲν δρᾶν δυνάμενος.

[**Κηφισίς,**] Κηφισίδος· ἡ λίμνη.

[**Κηφισόδημος,**] Ἀθηναῖος, λάλος ῥήτωρ, δεινὸς περὶ τὰς δίκας, ἀντιπολιτευόμενος Περικλεῖ. Σκυθῶν δὲ ἐρημία, ἡ ἀγριότης, ὁ ὀλεθρος. οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν φέρονται οἱ Σκύθαι.

[**Κηφισόδοτος·**] οὗτος Ἀλωπεκόννησον πολιορκῶν ἀπεχειροτονήθη καὶ κριθεὶς ἐάλω καὶ ἀπέτισε πέντε τάλαντα.

[**Κηφισόδωρος,**] Ἀθηναῖος, τραγικὸς τῆς ἀρχαίας τραγωδίας. ἔστιν αὐτοῦ τῶν δραμάτων Ἀντιλαῖς, Ἀμαζόνες, Τροφώνιος, Ὑς.

[**Κηφισόδωρος,**] ἄλλος μὲν, ὃς κεκωμώδηται ὡς ὀνώδης· ἕτερος δὲ ὁ ὑπαρχος, ὃς ἐν Μαντινείᾳ μετὰ Γρύλλου τοῦ Ξενοφώντος ἀπέθανεν.

[**Κηφισός:**] ποταμός.

[**Κηφισοφῶν:**] ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης· εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτῃ φύσις, ταυτὶ δέ ποτ' αὐτὸς εὔρες, ἢ Κηφισοφῶν; ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.

[**Κηφόν:**] ἀργύριον.

[**Κῆχος, Κιανοί:**] οἱ τῆς Κίου· οὓς Προυσίας παρασπονδῆσαι ἠθέλησε διὰ τινὰς αἰτίας.

[**Κίβαλος:**] ὁ ληστής.

[**Κιβδηλία:**] ὁ ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥύπος. τουτέστι μοχθηρία καὶ ζηλοτυπία. ἅμα δὲ ὅτι τὰ νομίσματα κιβδηλεύεται, παρὰ τὸ ὑπὸ Κίοις δεδομένον. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι· πολλὴν ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

[Κιβδηλιῶντες:] ὠχροί.

[Κίβδηλον:] οὕτως ἐκάλουν τὸ νόθον ἢ ἀδόκιμον νόμισμα, καὶ παρακοπέν. Νόμων ἐνδεκάτῳ· ὁ μὲν δοῦλος φερέσθω τὸ κιβδηλευθέν. καὶ Πισίδης· πραγμάτων πάντως δύο κίβδηλός ἐστιν ἐργάτης εἷς, ὡς λόγος. **[Κίβδηλον]** μὲν ἐστὶν ὅταν ἔχη ἐπιφάνειαν ὡς ἀστεῖον, ἥ δὲ μοχθηρὸν τῷ τρόπῳ. παρὰ τὸ κεῦθαι τὸ δῆλον, ἢ παρὰ τὸ Χῖος καὶ τὸ βδελυκτόν· ἀπὸ ἱστορίας. ὁ Κροῖσος κιβδήλοις ταῖς ἐφ' ἑαυτοῦ ἀκοαῖς μένων καὶ τὴν βασιλείαν τὴν πατρῶαν θάλπων τε καὶ περισκέπων καὶ περιστέλλων. κίβδηλον δὲ ἄρα κακὸν δοῦλοι ὡς εἰσὶν, ἐν τῇ Κλεοπάτρᾳ ἀνεφάνη.

[Κίβησις:] ἡ κιβωτός.

[Κίβος:] κιβώτιον.

[Κιβωτός:] λάρναξ, κίστη. κιβωτὸς καὶ κίστις διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν κίστις εἰς ὑποδοχὴν ἐστὶν ἐδεσμάτων, ἡ δὲ κιβωτὸς ἱματίων καὶ χρημάτων.

[Κιγηλός:] ὁ πτωχός. ἀπὸ ὀρνέου τινὸς θαλασσίου οὕτω καλουμένου. ἔστι δὲ ζῷον ἀσθενές, ὥστε μὴδὲ ἰδίαν καλιὰν ποιεῖν, ἐν ταῖς ἐτέρων δὲ τίκτειν. κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα περὰ.

[Κίγκαλος:] εἶδος ὀρνέου λεπτοῦ καὶ ἀσάρκου. καὶ παροιμία·

[Πτωχότερος λεβηρίδος καὶ κιγκάλου. Κιγκκιδάριοι:] ἀπὸ τῆς κιγκλίδος. οἷς δὴ τὰ ἀρχεῖα ἐπεφρόντιστο, τῆς τε ἄλλης εὐκοσμίας πέρι, καὶ ὅπως μὴ χύδην ἅπασιν τοῖς βουλομένοις εἰσιτητέα εἶη.

[Κιγκλίδας:] ἰδίως τὰς διπλᾶς θύρας, ἅστινας δικλίδας φασίν. ἢ κιγκλῖς, ἡ ὀπή, δι' ἧς ἡ κλεῖς πέμπεται.

[Κιγκλίδες:] αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι. ὁ κάγκελος, ἡ τοῦ ἱεροῦ οἴκου.

[Κιγκκίζει:] σαλεύει, μοχλεύει, ἥχον ποιεῖ, κινεῖ.

[Κίγκλος:] ὀρνεον τὴν ὀσφῦν πολλὰ κινοῦν, ὃ τινες σεισοπυγίδα καλοῦσιν. ἔστι δὲ σφόδρα λεπτόν. καί, ἡ πτωχότερος κίγκλου· παροιμία, ἥ κέχρηται Μένανδρος Θαΐδι.

[Κιγχάνειν:] τὸ ἐπεξιέναι οἱ περὶ Σόλωνα.

[Κιδαλίη:] νῆσος.

[Κίδαρις:] περίθεμα κεφαλῆς ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα, ἥτοι εἶδος καμηλαυκίου, ὃ καὶ τιάρα νοεῖται· τινὲς δὲ κίδαριν λέγουσι περικράνιον πιλίον ἢ στέφανον ἢ φακιόλιον ἢ πῖλον βασιλικὸν Περσῶν· ἢ τὸ στρόφιον, ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν.

[Κίδναται:] σκορπίζεται.

[Κιθάρα:] λύρα.

[Κιθαρασιδότατος:] παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους. πρῶτα μὲν ἅπασιν φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον, τὸν κιθαρασιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο. Ἀριστοφάνης φησί.

[Κιθαρός:] ἰχθὺς ποιός· λέγεται καὶ τὸ στῆθος.

[Κιθαιρών:] ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ.

[Κικέρων:] ὁ ῥήτωρ· περὶ οὗ γέγραπται ἐν τῷ φ στοιχείῳ περὶ Φολουίας τῆς Ἀντωνίου γυναικός, ζῆται ἐν τῷ Φολουία.

[Κίκι:] εἶδος ἐλαίου. ἐλαίῳ κικίνῳ ἀναμίξαντες.

[Κικίλιος,] Ἀργεῖος, ἐποποιός. Ἀλιευτικὰ γεγραφώς· καὶ Νουμήνιος Ἡρακλεώτης, Παγκράτης Ἀρκάς, Ποσειδώνιος Κορίνθιος, Ὀππιανὸς Κίλιξ. καταλογάδην δὲ ἔγραψαν οὗτοι· Σέλευκος Ταρσεύς, Λεωνίδης Βυζάντιος, Ἀγαθοκλῆς Ἀτράκιος.

[Κίκινος·] ναὶ μὰ τὸν εὐέρωτα Τιμοῦς φιλέρωτα κίκινον. καὶ Ἀριστοφάνης· ὡς ἐγὼ τοῦμόν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολλῶν κικίνους νεανιῶν καὶ σχῆμα καὶ εὐρυπρωκτίαν.

[Κίκις:] ὄνομα κύριον. ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαίου.

[Κικλήσκουσι:] καλοῦσι.

[Κικονία χώρα. Κικόνιον ὄρνενον] καὶ **[Κικόνιος οἶνος. Κῖκος:]** ἀρσενικὸν ὁ ἀσθενής. **[Κῖκος]** δὲ θηλυκὸν ἢ ἰσχύς.

[Κίλλης:] ὄνομα κύριον.

[Κιλλίβαντες:] τρισκελῇ ἐστί τινα ξύλα, ἐφ' ὧν τιθέασι τὰς ἀσπίδας διαναπαυόμενοι, ἐπειδὰν κάμωσι πολεμοῦντες. Ἀριστοφάνης· τοὺς κιλλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

[Κιλίκια:] τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα ὑφάσματα.

[Κιλίκιος ὄλεθρος:] οἱ γὰρ Κίλικες ληστεiais χρώμενοι ἐπ' ὠμότητι διεβέβληντο.

[Κιλίκιος τράγος:] ὁ δασύς. τοιοῦτοι γὰρ ἐν Κιλικίᾳ γίνονται τράγοι. ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τῶν τριχῶν συντιθέμενα Κιλίκια λέγονται. ὅτι οἱ Κίλικες ἐπὶ πονηρίᾳ διεβέβληντο. ὅθεν καὶ τὸ ἐγκιλικεύεται, ἀντὶ τοῦ κακοηθεύεται· ἐγκιλικίζειν γὰρ τὸ κακοηθίζεσθαι.

[Κιλικισμὸν:] Θεόπομπος ὁ ἱστορικὸς τὸν ἐκ παροινίας φόνον λέγει.

[Κιλίκων:] ἐπώνυμον Ἀχαιοῦ τοῦ Μέροπος, ἀπὸ τροφοῦ Κιλίσσης· ὃς τὴν πατρίδα Μίλητον προδέδωκε τοῖς Πριηνεῦσι καὶ τὸν βασιλέα στρατηγῶν. παρόσον Κίλικες διεβέβληντο ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ ὠμότητι, διὰ τοῦτο ἐκλήθη Κιλίκων. Φερεκράτης· αἰεὶ ποθ' ἡμῖν ἐγκιλικίζουσ' οἱ θεοί. εὐπορος δὲ ἦν, ὥστε καὶ παροιμίαν ἐπ' αὐτῷ εἰρησθαι· ἀγαθὰ Κιλίκων. λείπει τὸ ἔχει.

[Κιλλικῶν·] οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν. οὗτος παρέδωκε τὴν Σάμον. ὥσει εἶπεν· οὐδὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ' ἱεροσυλῶ. ἐπὶ πονηρίᾳ γὰρ ἑτεθρύλλητο ὁ Κιλλικῶν, ὃς προῦδωκε Μίλητον Πριηνεῦσι. πυνθανομένων δὲ πολλάκις αὐτοῦ τίνων, τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε, πάντα ἀγαθὰ. καὶ ἔστι παροιμία· πάντα ἀγαθὰ, ὡς ἔφη Κιλλικῶν. ὕστερον μέντοι παρὰ Θεαγένους τινὸς εἰσῆλθεν ὠνησόμενος κρέα· κάκεῖνος ὑποδείξει ἐκέλευσε, πόθεν κόψαι θέλει· προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα, ἀπέκοψε καὶ εἶπε· ταύτῃ τῇ χειρὶ οὐ προδώσεις πόλιν ἑτέραν.

[Κίλιξ:] ὄνομα κύριον.

[Κίλιος:] ὄνομα κύριον.

[Κιλίσσης:] τῆς τροφοῦ Ἀχαιοῦ τοῦ Μέροπος.

[Κιμβέρινον ἐνδύσομαι:] εἶδος ἱματίου, ἀπὸ τόπου. Ἀριστοφάνης· κιμβέρινον ἐνδύσομαι.

[Κίμβρος:] ὁ ληστής. καὶ **[Κίμβρων·]** ὁ δὲ τοῖς σώμασι τῶν Κίμβρων ἀψαυστεῖν ἐκέλευεν, ἕως ἡμέρα γένηται, πολύχρυσά εἶναι δοκῶν.

[Κίμβρικα:] σφηκία, ἢ μελίσσια, ἢ μικρολογία, ἢ διαστροφή.

[Κιμμέριοι:] οἱ Βοοσπορηνοί. ζήτει ἐν τῷ Γύγης.

[Κιμωλία:] λευκὴ γῆ.

[Κίμωλος:] ὄνομα νήσου.

[Κίμων,] Μιλτιάδου, ἐπὶ τοὺς σὺν Θεμιστοκλεῖ κατελθόντας βαρβάρους ἐστρατήγησε καὶ πλεύσας εἰς Κύπρον καὶ Παμφυλίαν ἐπολέμησε καὶ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ ναυσὶ καὶ πεζῷ νικᾷ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. οὗτος ἔταξε καὶ τοὺς ὅρους τοῖς βαρβάροις· ἐκτός τε γὰρ Κυανέων καὶ Χελιδονέων καὶ Φασηλίδος (πόλις δὲ αὕτη τῆς Παμφυλίας) ναῦν Μηδικὴν μὴ πλεῖν νόμῳ πολέμου, μηδὲ ἵππου δρόμον ἡμέρας ἐντὸς ἐπὶ θάλατταν καταβαίνειν βασιλέας· αὐτονόμους τε εἶναι τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ. ἐν Κιτίῳ δὲ τῆς Κύπρου τελευτᾷ.

[Κίμων,] Ἀθηναῖος. οὗτος τῇ ἀδελφῇ Ἑλπινίκη συγκοιμηθεὶς διεβλήθη πρὸς τοὺς πολίτας καὶ διὰ τοῦτο ὠστρακίσθη πρὸς τῶν Ἀθηναίων. οὗτος ἔγραψεν Ἱπποσκοπικόν, βιβλίον θαυμάσιον.

[Κιμώνεια λείψανα.] καὶ **[Κιμώνειον,]** ἱερὸν τοῦ Κίμωνος.

[Κιννάβαρι,] κινναβάρεως.

[Κινναβευμάτων·] ζήτει ἐν τῷ ἀπακροφυσιολόγους.

[Κίναβος:] τὸ εἶδωλον, πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες. Ἀριστοφάνης, καὶ ἄλλοι πολλοί.

[Κινάβρα:] κυρίως ἡ τῶν κυνῶν βρῶσις, κυνοβόρα τις οὖσα. καὶ ἡ δυσωδία τῶν μασχαλῶν, ἡ τῶν αἰγῶν.

[Κιναβρώντων αἰγῶν:] τῶν δυσσομίαν ποιούντων ἐκ τῶν μασχαλῶν.

[Κίναδος:] ἡ ἀλώπηξ. ἢ τοῦπίτρυπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου; Αἴας φησὶ περὶ Ὀδυσσέως.

[Κίναδος:] εἶδος τι θηρίου· ὥς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος ἐστὶ τάνθρωπον. πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι· ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. κακοῦργος ὥς ἀλώπηξ. ἰδίως δὲ φασὶ Σικελιώτας τὴν ἀλώπεκα κινάδιον καλεῖν.

[Κιννάμωμον·] Ἡρόδοτος λέγει, ὄρνιθας φέρειν ταῦτα τὰ κάρφη· ἡμεῖς δὲ παρὰ Φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν οὕτω.

[Κινδαψός:] ὄρνις τις.

[Κινδυνεύει:] ἀντὶ τοῦ ἐγγίζει. ἢ **[Κινδυνεύειν,]** τὸ πολέμου μετέχειν. ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ τὸ κινδυνεύειν ἔχωσιν, ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις οὖσης τῆς ἐπιχειρήσεως. οὐκ ἀξιοῦντος ἐν ἀνδρὸς εὐγενοῦς ψυχῇ κινδυνεύειν τὸ κοινόν.

[Κίνδυνον ἀναρρίψαι] λέγουσι μεταφέροντες ἀπὸ τῶν κύβων.

[Κίναιδα·] καὶ **[Κιναιδία:]** ἡ ἀναισχυντία. ὅτι ὁ τῆς Κλεοπάτρας κίναδος Χελιδὼν ἐκαλεῖτο.

[Κίναιδος:] ἀσελγής, μαλακός. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ὥς μεγάλου κιναίδου.

[Κιναῖος:] ὄνομα τόπου.

[Κινέας:] εἷς ἦν τῶν προεϊμένων Φιλίππῳ τὰ Θετταλῶν πράγματα.

[Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον:] ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ τὸ φυτὸν ὁ ἀνάγυρος δυσῶδες τριβόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀλεξίκακον. ἄλλοι δὲ ὀνόγυρον τὸ τοιοῦτον φυτὸν ὀνομάζουσιν.

[Κινησίας:] ὄνομα κύριον. οὗτος ἐπ' ἀσεβείᾳ καὶ παρανομίᾳ διετεθρύλλητο. ἦν δὲ διθυραμβοποιός.

[Κίνησις·] ὅτι τῆς κατὰ τόπον κινήσεως ἐν μὲν ἀνθρώποις ὁ νοῦς αἴτιος· αὐτὸς γὰρ κινεῖ τὸ ζῶον· ἐν δὲ ἀλόγοις ἢ αἰσθησις. ἕτερον δὲ ἔστι παρὰ ταῦτα τὸ κατὰ τόπον κινητικόν· τὸ γὰρ ὀρεκτικόν τῆς κατὰ τόπον κινήσεως αἴτιον. τοῦτο δὲ διάφορόν ἐστι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς λογικαῖς δυνάμεσιν ἐστὶν ἡ ὀρεξις, καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις. **[ἡ κίνησις] [ἡ κατὰ τόπον] [ἡ κατ' ἀλλοίωσιν] [ἡ κατ' αὔξησιν] [ἡ κατὰ φθίσιν] [ἡ κίνησις] [α'· αὔξεσις] [β'· μείωσις] [γ'· φορά] [δ'· ἀλλοίωσις] [ε'· γένεσις] [ς'· φθορά]** ὅτι κινεῖσθαι ἐστὶ καὶ τὸ μεταβάλλειν τόπον ἐκ τόπου. ὅτι τὰ κύκλῳ κινούμενα ἄφθαρτα. **[ἄλλως περὶ κινήσεως· Κίνησις·]** οὐκ ἔστι, φησί, τῇ βῶλῳ τὸ κινεῖσθαι κατὰ φύσιν ἐπὶ τὰ κάτω, οὐδὲ τῷ πυρὶ τὸ φέρεσθαι πρὸς τὰ ἄνω· οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεως ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσιν· ἀλλ' ἔξωθεν ὑπ' ἄλλου κινούμενα. ἕκαστον γὰρ τῶν στοιχείων ἐν τῇ ὁλότητι τῇ ἑαυτοῦ ἔστηκεν· αἱ γὰρ ὁλότητες ἐστάναι βούλονται ἢ κύκλῳ κινεῖσθαι, διότι καὶ ἡ κύκλῳ κίνησις στάσις τίς ἐστι. καὶ κατὰ φύσιν μὲν ἡ βῶλος κινουμένη τῇ οἰκείᾳ ὁλότητι ἀκίνητος· καὶ τότε τὸ πῦρ τῇ οἰκείᾳ σφαίρᾳ. ἐπειδὴν δὲ ἐν τῷ παρὰ φύσιν ἡ βῶλος ἢ τὸ ὕδωρ ἢ ὁδε ὁ ἀήρ γένηται, πρὸς τὴν ἐκάστου ὁλότητα αὐτοῦ ἐπείγεται, τὴν προσήκουσαν στάσιν ἀπολαβεῖν ζητοῦν· ὑπὸ γὰρ τινος ἔξωθεν βίας ἐκστάντα τοῦ κατὰ φύσιν, κινεῖται τὴν ἐπὶ τὸ παρὰ φύσιν ὁδόν. ἐν ὁδῷ δὲ κινεῖται, ἅτε ἐν ἀλλοτρίῳ ὑπάρχοντα τόπῳ καὶ τῆς ἰδίας ὁλότητος παρὰ φύσιν ἐστερημένα· οὐκοῦν οὐ φύσει ἢ ἐπὶ τὸν κατὰ φύσιν τόπον κίνησις· ἐκινεῶντο γὰρ ἂν ταύτας τὰς κινήσεις καὶ αἱ ὁλότητες. οὕτως μὲν οὖν αἱ τοιαῦται τῶν μερῶν κινήσεις οὐ κατὰ φύσιν, ἀλλ' ὁδοὶ ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν. δύναται δὲ ἄλλως κατὰ φύσιν λέγεσθαι· ὥσπερ λεγόμενον καὶ τὴν ὑγίανσιν κατὰ φύσιν, παρὰ φύσιν δὲ τὴν οἶον νόσανσιν, ὅτι ἡ μὲν ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ἄγει, ἡ δὲ ἐπὶ τὸ παρὰ φύσιν. τὸ γὰρ πρῶτως κινεῖν, εἰ μὲν σῶμα εἴη, καὶ αὐτὸ κινεῖται. κινεῖ γὰρ καὶ ἡ βακτηρία τὴν θύραν καὶ τὴν βακτηρίαν ἢ χεῖρ, οὐδ' αὐτὴ μένουσα ἀκίνητος, ἀλλὰ κινουμένη. ἂν δὲ τὸ πρῶτως κινεῖν ἀσώματον ᾗ, οὐδεμία ἀνάγκη καὶ αὐτὸ κινεῖσθαι ἐν τῷ ἑτερον κινεῖν, ἐπεὶ καὶ τὸ θεῖον κινεῖν τὸ πᾶν ἀκίνητόν ἐστιν, ἐστῶσαν ἔχον καὶ οὐσίαν καὶ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν. ἄλλως τε δὲ οὐδὲν τῶν ὀρεκτῶν κινεῖν κινεῖται· ὥσπερ οὐδὲ τὸ κάλλος, πολλάκις τὸν ἐραστὴν κινεῖν, οὐ κινεῖται· οὐδὲ ἡ εἰκὼν κινεῖσα τὸν εἰς αὐτὴν ἀφορῶντα· καὶ ἕτερα τοιαῦτα. ὅτι Πλάτων αὐτοκίνητον λέγων τὴν ψυχὴν οὐ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν λέγει. ὅτι ἡ ψυχὴ μεταβάλλει πολλάκις ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνέργειᾳ, ὥς ἐκ τοῦ μὴ εἰδέναι τότε εἰς τὸ εἰδέναι. εἰ δὲ μεταβάλλει, καὶ κινεῖται. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη κίνησις καὶ μεταβολὴ γένεσις τις· ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς οὐσίας γένεσις. διαφέρει δὲ κίνησις ἐνεργείας. ἡ μὲν γὰρ κίνησις ἀτελής ἐστὶν ἐνέργεια, ἡ δὲ ἐνέργεια ἀθρόα ἐστί· διὸ καὶ τὰ θεῖα ἄνευ δυνάμεως ἐνέργειά εἰσι. ζητεῖται δέ, πότερον δύο εἰσὶν αἱ κινήσεις ἐν τῷ κινεῶντι καὶ κινουμένῳ ἢ μία, καὶ τίνος ἂν εἴη ἡ κίνησις, τοῦ κινεῶντος ἢ τοῦ κινουμένου. καὶ φασιν, ὅτι τοῦ κινουμένου· ἐκεῖνος γὰρ ἐστὶν ὁ ἐκ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τὸ τέλειον προβαίνων, οὐχ ὁ κινῶν, ὥς ἐπὶ τοῦ μαθητοῦ ἔχει καὶ διδασκάλου· μία γὰρ ἡ κίνησις ἐπ' ἀμφοῖν, ἀρχομένη μὲν ἀπὸ τοῦ διδασκάλου, τελευτῶσα δὲ εἰς τὸν μαθητήν. ὥστε καὶ ἡ ψυχὴ κινεῖται· μεταβάλλει γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον καὶ οὐκ ἔχει τὴν ἐνέργειαν ἀθρόαν, οὐδέ ἐστὶν ἄνευ δυνάμεως. ἄλλως τε ἐν οἷς τὸ πρότερον καὶ ὕστερον, ἐν τούτοις καὶ χρόνος· ἐν οἷς δὲ χρόνος, ἐν τούτοις καὶ κίνησις· καὶ γὰρ ἐπαλλάττουσι ταῦτα· διὸ καὶ ἐν οἷς κίνησις, ἐν τούτοις καὶ χρόνος. ἔστι δὲ ἐν ψυχῇ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον· κίνησις ἄρα. ὅτι δὲ ἐν τῇ ψυχῇ τὸ πρότερον καὶ

ὑστερον· μέτεισι γοῦν ἀπὸ προτάσεως ἐπὶ συμπεράσματα, καὶ οὐ πάντα ἅμα γινώσκει, ἀλλ' ἄλλο πρὸ ἄλλου, οὐδὲ πάντων ἅμα ὧν οἶδε τὴν προχείρησιν ποιεῖται, ἀλλὰ τοῦ μὲν πρότερον τοῦ δὲ ὑστερον, καὶ καθόλου μέτεισιν ἀπὸ ἀρετῆς εἰς κακίαν καὶ ἀπὸ ἀγνωσίας εἰς γνῶσιν. καλῶς οὖν ὁ Πλάτων ἀπένειμεν αὐτῇ τὸ αὐτοκίνητον. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἀκίνητον ταύτην εἰπὼν, οὐ ταύτην εἶπε τὴν κίνησιν μὴ προσεῖναι αὐτῇ, ἀλλὰ μηδεμίαν τῶν φυσικῶν καὶ συνεγνωσμένων ἡμῖν κινήσεων. καὶ γὰρ οὔτε αὖξεται οὔτε μειοῦται οὔτε κατὰ ποιότητα ἢ ποσότητα μεταβάλλει, ἀλλὰ κατ' ἄλλας τινὰς κινήσεις τὰς νοητικὰς καὶ μάλιστα ζωτικὰς. κινεῖται δὲ ἡ ψυχὴ κατὰ ἀλλοίωσιν, ὡς ἀπὸ τῆς διαθέσεως εἰς ἕξιν μεταβάλλουσα, ἐξ ἀνεπιστημοσύνης εἰς ἐπιστήμην. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης μὴ κινεῖσθαι ταύτην ἔφησεν, ὡς πρὸς τὰς σωματικὰς κινήσεις ἀποβλέπων. εἰ γὰρ κινεῖται ἡ ψυχὴ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὑπάρχοι ἂν καὶ τόπος αὐτῇ· πᾶσαι γὰρ αἱ κινήσεις ἐν τόπῳ, δηλονότι αἱ σωματικαί· πᾶν γὰρ τὸ ἐν τόπῳ σῶμά ἐστι.

[τῶν κινουμένων]

[τὰ μὲν κατ' οὐσίαν ἔχει τὴν κίνησιν.] [τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός.] [τῶν δὲ κατὰ συμβεβηκός]

[τὰ μὲν κινεῖται ὡς ἔχοντα ἰδίαν κίνησιν, ὥσπερ ὁ πλωτήρ· κινεῖται γὰρ κατὰ συμβεβηκός ἐν τῇ νηϊ κινουμένη, δυνάμενος καὶ αὐτὸς κινεῖσθαι.]

[τὰ δὲ ὡς καθ' αὐτὰ ἀκίνητα ὄντα κινεῖται κατὰ συμβεβηκός, ὡς οἱ ἐρέται.]

[τῶν καθ' αὐτὰ κινουμένων, τουτέστι κατ' οὐσίαν]

[τὰ μὲν συνουσιωμένην ἔχει τὴν κίνησιν καὶ διὰ τοῦτο συμπληρωτικὴν τῆς οὐσίας ὡς τὰ οὐρανία.]

[τὰ δὲ οὐκ ἔχει συνουσιωμένην τὴν κίνησιν οὐδὲ συμπληρωτικὴν τῆς οὐσίας· μετέχει δὲ τῆς κινήσεως, ὅταν παρῇ τὸ κινοῦν, ὡς ἡ βῶλος καὶ τᾶλλα τῶν στοιχείων ἀποσπασθέντα μορία.]

[Κίνησον τὸν ὀνόγυρον:] ὁ ὀνόγυρος εἶδος λυγῶδους φυτοῦ. ὅθεν δηλοῖ, ὅτι τὰς μάστιγας κίνησον.

[Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς:] τοῦτο ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων τέτακται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ναυτῶν, οἱ τὴν βοήθειαν εἰς τὴν ἱερὰν ἄγκυραν ἔχουσιν, ἢ ἀπὸ τῶν πεττεούντων· παρ' αὐτοῖς γὰρ κεῖται ψῆφος ἱερά.

[Κίνιφος:] ὁ ποικίλος.

[Κινόμενος:] κινούμενος.

[Κινῶ·] αἰτιατικῇ.

[Κινώπετα:] τὰ ἐν τῷ πέδῳ κινούμενα ἐρπετά.

[Κινωπή. Κινστέρνα·] ὅτι τὴν Μωκισίαν κινστέρναν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ὁ Δίκωρος κτίζει.

[Κιντούροις·] ὅτι Ἀλίκιος ὁ Ῥωμαῖος ἱκανὰς μυριάδας ἀργυρίου κατανάλωσεν ἐς τὴν γαστέρα, ἐν Κιντούροις τῆς Γαλατίας πολλὰς καρίδας ἐσθίων.

[Κινύρα:] ὄργανον μουσικόν, ἢ κιθάρα. ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα.

[Κινύρας:] ὄνομα κύριον.

[Κινυρή:] οἰκτρά, θρηνητικὴ.

[Κινυρόμεθα:] θρηνοῦμεν.

[Κινυρομένη:] ὀδυρομένη, θρηνοῦσα. καί σε κινυρομένων ὁπότ' ἄθροος ἦλθε δαΐζων, ἥριπεν ἐσχαρίου λαῦρον ἐπ' ἄσθμα πυρός.

[Κινύφειος:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Κιονίς:] μικρὰ κίων.

[Κιονόκρανον:] τὸ ἄκρον τοῦ κίονος.

[Κίος:] ἐμπόριόν τι.

[Κιρραῖον πεδίων·] Κίρρα πόλις, ἀπέχουσα Δελφῶν λ' σταδίου. ἔοικεν οὖν Αἰσχίνης Κιρραῖον πεδίων καλεῖν τὸ παρακείμενον ταύτῃ τῇ πόλει. καὶ **[Κιρραῖος,]** ὁ πολίτης.

[Κίρρις:] ὄνομα ποταμοῦ, καὶ ὄνομα κύριον, καὶ ἰχθὺς ποιός.

[Κιρκαῖον πεδίων:] τῆς Κίρκης. καὶ **[Κιρκαῖος,]** τόπος.

[Κίρκη:] ἡ κερνώσα τὰ φάρμακα. ἢ παρὰ τὴν κερκίδα· κερκὶς δὲ παρὰ τὸ κρέκω. τὰς δὲ παιπαλώσεις γυναικας Κίρκας φαμέν.

[Κίρκον:] ἱέρακα, ἢ οὐράν, ἢ κωπηλάτην. κίρκον τ' εὐόλπαν φιλοκαμπέα. ἐν Ἐπιγράμμασι. Νικηφόρου πατριάρχου· λύσις ὀνείρου· κίρκους κατασχών, οὗ θέλεις πάντως τύχοις. καὶ ἄλλο· χειρὸς πετασθεὶς κίρκος ἄρχουσι βλάβη.

[Κιρνῶ·] δοτικῇ.

[Κιρρόν:] πυρρόν. καὶ ὁ κερρὸς οἶνος πέττει ῥᾶον, ξηραντικὸς ὢν.

[Κίρρος:] ὄνομα κύριον.

[Κίς:] ὄνομα κύριον, ὁ πατὴρ τοῦ Σαούλ, τοῦ πρώτου βασιλέως Ἑβραίων.

[Κίς,] κιός· ὁ σκώληξ.

[Κισσηῖς:] ἡ τοῦ Κισσέως θυγάτηρ.

[Κίσσηρις,] αὐχμηρὸν πόντου τρηματόεντα λίθον. καὶ αὖθις· τρηχαλέην τε λίθον, δονάκων εὐθηγέα κόσμον.

[Κισσηροειδές. Κισσηφερής. Κισσία:] χώρα.

[Κισσιβίς. Κίσσιρις:] εἶδος ὀρνέου.

[Κισθήνη:] ὄρος τῆς Θράκης.

[Κισσῶ:] τὸ μεθ' ἡδονῆς συλλαμβάνω. Δαβίδ· ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

[Κίστη:] ἡ θήκη. καὶ κίστην πολύωπα μελανδόκον. ἐν Ἐπιγράμμασι. καὶ πληθυντικὸν κίσται.

[Κίστη] καὶ **[Κίστις:]** ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται ἢ ἱμάτιά τινα. τὸ τ' ἀντὶ τοῦ θ· κίσθη γάρ. οἱ δὲ τετραγώνους κίστας ἐτεκτῆναντο πρὸς ἀνδρῶν ὑποδοχὴν.

[Κίστις,] τῇ κίστει. **[Κιστίς]** δὲ ὀξύτόνως, κιστίδος, παρὰ Ἀριστοφάνει.

[Κιστοφόρος:] ἔοικε δὲ τὰς κίστας ἱερὰς εἶναι Διονύσου καὶ ταῖν Θεαῖν.

[Κισσύβιον:] ἐκ κισσουίνου ξύλου ποτήριον κυρίως. ἐν Ἐπιγράμμασι· κισσοῦ δὲ Βρομίῳ κλῶνα πολυπλανέος.

[Κίττα:] ἡ κίσσα. ὅτι τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν καὶ τὴν τῶν γενύων διάθεσιν ταῖς τῶν ἀνθρώπων, δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον, οἷον κίτται καὶ ψιττακοὶ καὶ τὰ ὅμοια.

[Κιτιεύς:] ἀπὸ τόπου. **[Κίτιον]** γὰρ πόλις Κύπρου· ἔνθεν καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς.

[Κίτιον. Κιττός:] ὁ κισσός.

[Κιττοφόρος:] ἐνίστε μετὰ τοῦ σ γράφουσιν.

[Κιττῶντες:] ἐπιθυμοῦντες. μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν κυουσῶν γυναικῶν· καὶ ἐπειδὴ ἀδδηφάγον τὸ ὄρνεον ἢ κίττα καὶ περιέργον εἰς ἐπιθυμίαν. οὕτω κιττῶμαι διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

[Κίτρον:] ὁ καρπός.

[Κίτοι:] νῆσος μὲν μία τῶν Κυκλάδων, παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ· πόλιν δὲ τὴν νῆσον Λυσίας ἐκάλεσεν. ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλάκις τῶν ῥητόρων τὰς νήσους πόλεις ὀνομάζουσιν.

[Κιφησοφῶν:] δοῦλος ἦν οὗτος.

[Κιχείω:] καταλάβω.

[Κίχλα:] εἶδος ὀρνέου.

[Κιχλίζειν:] τὸ λιπαροὺς ὄρνυγας ἐσθίειν, ἢ τὸ γελᾶν ἀτάκτως. ἐν Ἐπιγράμμασι· κιχλίζων εἰς χρεμέτισμα γάμου προκέλευθον ἰεῖσα.

[Κιχλισμός:] ὁ λεπτὸς καὶ ἀκόλαστος γέλως.

[Κιχρᾶ:] δανείζει.

[Κλαγγή:] ποιά τις φωνὴ ὀρνέου. καὶ **[Ἐνοπή,]** ἤχων ὀνόματα.

[Κλαγγηδόν:] μετὰ κραυγῆς.

[Κλάδεσι:] κλάδοις. ἀπ' εὐθείας τῆς κλάδος, ὡς τέκος. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἐπὶ κισσοῦ κλάδεσι νομὸν ἔχει. καὶ **[Κλαδί]** δοτική.

[Κλαζομενάς τε ἐσέβαλλεν.]

[Κλάειν:] στυγνάζειν, ὀδύρεσθαι. ὁ δὲ θύσας Ἐπικούρῳ καὶ δόξαις ταῖς ἐκείνου κλάειν ἔλεγεν.

[Κλάειν ἐῷσι:] καταφρονοῦσι, παρ' οὐδὲν λογίζονται.

[Κλαρόται:] μέτοικοι· ὡς Μαρνανδανοὶ ἐν Ἡρακλείᾳ καὶ Εἰλωτες ἐν Λακεδαίμονι καὶ ἐν Θετταλίᾳ Πενέσται καὶ Καλλικύριοι ἐν Συρακούσαις.

[Κλασιβόλακα:] τὸν τὰς βώλους λεαίνοντα. χαλκὸν ἀροτρήτην κλασιβόλακα νειοτομῆα.

[Κλαστάσεις:] πατήσεις, παλαίσεις, καταπονήσεις, ὑποτάξεις, κλονήσεις, διασεῖσεις· οἱ δὲ κραυγάσεις· βέλτιον δὲ κλάσεις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περιτεμνομένων κλημάτων ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Ἀριστοφάνης· βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγούς κλαστάσεις.

[Κλάτιος:] ὄνομα κύριον. Αἰλιανός· αὐτόχρομα πηδῶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, τὴν ναῦν Ἀσδρούβα φεύγειν ἐπειγομένην, χεῖρας ἐπιβαλὼν εἶχετο ἐρρωμένως τῆς πρύμνης ὁ Κλάτιος ὄνομα.

[Κλαυδιανός,] Ἀλεξανδρεύς, ἐποποιὸς νεώτερος· γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν βασιλέων.

[Κλαύδιος] ἐξ ιδιώτου αὐτοκράτωρ ἐγένετο τὴν μὲν ψυχὴν οὐ φαῦλος, ἀλλὰ καὶ ἐν παιδείᾳ ἥσκητο, ὥστε καὶ συγγράψαι τινά, τὸ δὲ δὴ σῶμα νοσώδης, ὥστε καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς χερσὶ τρέμειν. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῷ φρονήματι ἐσφάλλετο, καὶ οὐ πάντα ὅσα ἐς τὸ συνέδριον ἐσέφερεν αὐτὸς ἀνεγίνωσκεν, ἀλλὰ τῷ ταμιά ὡς γε πλήθει ἀναλέγεσθαι ἐδίδου· ὅσα δ' αὐτὸς ἀνεγίνωσκε, κατήμενος ὡς τὸ πολὺ ἐπελέγετο. καὶ μέντοι καὶ δίφρῳ καταστέγῳ πρῶτος Ῥωμαίων ἐχρήσατο. οὐ μέντοι καὶ διὰ ταῦτα οὕτως, ὅσον ὑπὸ τε τῶν ἐξελευθέρων καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν, αἷς συνῆν, ἐκακύνετο. περιφανέστατα γὰρ ἐγυναικοκρατήθη, ἅτε ἐκ παίδων ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ ἐν φόβῳ τραφεῖς· καὶ διὰ τοῦτο ἐπιπλέον τῆς ἀληθείας εὐήθειαν προσεποιεῖτο, ὅπερ τοῦτο καὶ αὐτὸς ὡμολόγησε, καὶ πολὺν μὲν χρόνον τῇ τιτθῇ καὶ τῇ μητρὶ συνδιαιτηθεὶς καὶ συνουσίαις γυναικῶν πλείοσι γενόμενος οὐδὲν ἐλευθεροπρεπὲς ἐκέκτητο. ἐπετίθεντο δὲ αὐτῷ ἐν τε τοῖς συμποσίοις καὶ ἐν ταῖς συμμίξεσι· πάνυ γὰρ ἀπλήστως ἐν ἀμφοτέροις διέκειτο, καὶ ἦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ εὐάλωτος. πρὸς δὲ καὶ δειλίαν εἶχεν, ὑφ' ἧς πολλάκις ἐκπληττόμενος οὐδὲν τῶν προσηκόντων ἐξελογίζετο. ἐκεῖνόν τε γὰρ ἐκφοβοῦντες ἐξεκαρποῦντο, καὶ τοῖς ἄλλοις δέος ἐνέβαλλον. οὗτος οὖν τοιοῦτος ὢν, οὐκ ὀλίγα δεόντως ἔπραττεν, ὡς ἂν ἐξ τῶν εἰρημένων παθῶν ἐγίνετο. ὅτι Κλαύδιος, ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, νόμον προῦθηκε, μὴ δύνασθαι βουλευτὴν ὑπὲρ ἑπτὰ σημείων τῆς πόλεως ὁδεύειν χωρὶς τῆς τοῦ βασιλέως κελεύσεως. ἐπειδὴ δὲ καὶ τινες τοὺς δούλους ἀρρωστοῦντας οὐδεμιᾶς ἡξίουں θεραπείας, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν οἰκῶν ἐδίωκον, ἐνομοθέτησε πάντας τοὺς ἐκ τοῦ τοιούτου περιγενομένους ἐλευθέρους εἶναι. ἀπηγόρευσε δὲ καὶ τὸ κατήμενόν τινα ἐπὶ ἄρματος διὰ τῆς πόλεως ἐλαύνειν. ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ στασιασάντων τῶν Ἰουδαίων κατὰ Χριστιανῶν, ἄρχοντα ἐπέστησεν αὐτοῖς Κλαύδιον Φήλικα, κελεύσας αὐτῷ τιμωρεῖσθαι τούτους. τῶν δὲ εἰς τὰ ἱερὰ ἀθροιζομένων φωνῆς ἤκουσαν ἐκ τῶν ἀδύτων, λεγούσης, μεθιστάμεθα τῶν ἐντεῦθεν. καὶ τοῦτο γέγονε τρίτον· ἐξ οὗ πανωλεθρία διεφθάρησαν.

[Κλαυσιᾶ:] κυρίως τὸ ἡχεῖν αὐτοματὶ τὸ θύριον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾶ.

[Κλαίειν:] θρηνεῖν. λύσις ὀνείρου· κλαίων καθ' ὕπνου παγχαρὴς πάντως ἔση.

[Κλεάνθης,] ὁ Κάσσιος χρηματίσας, Φανίου, Ἄσσιος, μαθητὴς Κράτητος, εἶτα Ζήνωνος, οὗ καὶ διάδοχος γέγονε· διδάσκαλος δὲ τοῦ φιλοσόφου Χρυσίππου, τοῦ Σολέως, καὶ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. οὗτος πρότερον ἦν πύκτης, ἐλθὼν δὲ εἰς Ἀθήνας ἠράσθη φιλοσοφίας καὶ τοσοῦτον γέγονε φιλόπonos, ὡς καὶ δεύτερος Ἡρακλῆς κληθῆναι. μὴ ἔχων γὰρ ὄθεν τραφεῖν, τὰς μὲν νύκτας ἦντλει ὕδωρ μισθῷ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῖς μαθήμασι καὶ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζεν· ὄθεν ἐπωνομάσθη καὶ Φρεάντλης. ἔγραψε δὲ πάνυ πολλὰ.

[Κλεανθίς:] ὄνομα κύριον θηλυκόν.

[Κλεαρίς:] φυλή.

[Κλέαρχος,] Σολεύς· ἔγραψε διάφορα. καὶ **[Κλέαρχος]** ὁ Ποντικός, νέος ὢν εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο ἀκοῦσαι Πλάτωνος. καὶ λέγων φιλοσοφίας διηπῆν, ὀλίγα οἱ συγγενόμενος (ἦν γὰρ θεοῖς ἐχθρός) ὄναρ ὁρᾷ ὅδε ὁ Κλέαρχος γυναικὰ τινα, λέγουσαν πρὸς αὐτόν· ἅπιθι τῆς Ἀκαδημίας καὶ φεῦγε

φιλοσοφίαν· οὐ γάρ σοι θέμις ἐπαυρέσθαι αὐτῆς· ὁρᾷ γὰρ πρὸς σέ ἐχθιστον. ὧν ἀκούσας ἐπάνεισιν εἰς τὴν στρατείαν. φθόνῳ δὲ ἐπικλυσθεὶς ἐκπλεῖ τῆς οἴκοθεν καὶ φυγὰς ἀλώμενος ἔρχεται πρὸς Μιθριδάτην καὶ στρατοπεδεύμενος παρ' αὐτῷ ἐπηνεῖτο. οὐ μὴν μετὰ μακρὸν ἐκπίπτουσιν οἱ Ἑρακλεῶται εἰς στάσιν βαρεῖαν· εἶτα ἐπανελθεῖν εἰς φιλίαν καὶ συμβάσεις βουλόμενοι προαιροῦνται ἔφορον τῆς αὐθις ὁμονοίας τὸν Κλέαρχον. ἐπειδὴ δὲ κλητὸς παρεγένετο, καταλύσας ἓν τι τῶν σταθμῶν τῶν διὰ τῆς ὁδοῦ ὄναρ ὁρᾷ παλαιὸν Ἑρακλεωτῶν τύραννον, Εὐωπίονα ὄνομα, λέγοντα αὐτῷ, ὅτι δεῖ τυραννῆσαί σε τῆς πατρίδος. προσέταττε δὲ καὶ οὗτος φιλοσοφίαν φυλάττεσθαι αὐτόν. ὑπεμνήσθη καὶ τούτων τοίνυν ἐκ τῆς προρρήσεως τῆς Ἀθήνησιν. ἐγκρατὴς δ' οὖν τῶν κοινῶν γενόμενος ὠμότατός τε ἦν καὶ εἰς ὑπεροψίαν ἐξαφθεὶς ἄμαχον, τοῦ μὲν ἔτι ἄνθρωπος εἶναι κατεφρόνει· προσκυνεῖσθαι δὲ καὶ ταῖς τῶν Ὀλυμπίων γεραίρεσθαι τιμαῖς ἡξίου καὶ στολὰς ἥσθητο θεοῖς συνήθεις καὶ τοῖς ἀγάλμασι τοῖς ἐκείνων ἐπιπρεπούσας· τὸν τε υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ Κεραυνὸν ἐκάλεσεν. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν πρῶτον μὲν ἡ δίκη, εἶτα δὲ ἡ χεὶρ ἡ Χιονίδος· ὅσπερ οὖν ἦν ἐταῖρος Πλάτωνος καὶ χρόνον διήκουσεν αὐτοῦ, καὶ τὸ μισοτύραννον ἐκ τῆς ἐκείνου ἐστίας σπασάμενος ἠλευθέρωσε τὴν πατρίδα. κοινωνῶ δὲ οἱ τῆς καλῆς πράξεως γενέσθαι λέγονται Λεωνίδης τε καὶ Ἀντίθεος, φιλοσόφῳ καὶ τῷδε ἄνδρῳ. ὅπως δὲ ἔδωκε δίκας ἀνθ' ὧν ἐτόλμησεν, εἴρηται.

[Κλεαίνετος. Κλέμματα·] καθημέραν κλέμματα ποιούμενος. ἀντὶ τοῦ φωράματα προτιθέμενος τοῖς ἑαυτοῦ θρέμμασι.

[Κλεόβιος·] ὄνομα ἱερέως τῶν εἰδώλων.

[Κλεοβουλίνη,] Λινδία, θυγάτηρ Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ. ἔγραψεν ἔπη, καὶ γρίφους, καὶ τὸ ἀδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἰνιγμα, οὗ ἡ ἀρχή· εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυώδεκα, τῶν δὲ ἐκάστῳ παῖδες τριάκοντα.

[Κλεόβουλος,] Εὐαγόρου, Λίνδιος, εἷς τῶν ἐπτὰ ὀνομαζομένων σοφῶν, ῥώμη καὶ κάλλει διαφέρων τῶν κατ' αὐτόν, μετέσχε τε τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φιλοσοφίας. ἐγένετο δὲ αὐτῷ θυγάτηρ Κλεοβουλίνη, ἐξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια. οὗτος ἔγραψεν ἄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τρισχίλια. τῶν δὲ ἀδομένων αὐτοῦ εὐδοκίμησε τάδε· ἀμουσία τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσιν. ἔλεγε τε, τὸν φίλον δεῖν εὐεργετεῖν, ὅπως μᾶλλον ἢ φίλος· τὸν δὲ ἐχθρὸν φίλον ποιεῖν. εὐτυχῶν μὴ ἔσο ὑπερήφανος, ἀπορήσας μὴ ταπεινοῦ. τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως ἐπίστασο φέρειν. ἐτελεύτησε δὲ γηραιὸς ἔτη βιούς ο'. ἀπεφάνετο· πάντων μέτρον ἄριστον. καὶ Σόλωνι ἐπέστειλεν οὕτω· πολλοὶ μὲν τινὲς εἰσιν ἐταῖροι, καὶ οἶκος πάντη· φαμί δ' ἐγὼ ποτνιωτάταν ἔσεσθαι Σόλωνι τὰν Λίνδον. δαμοκρατεῖν μὲν οὖν, καὶ ἂ νᾶσος πελαγία.

[Κλεοδαῖος·] ὄνομα κύριον.

[Κλεόκριτος·] οὗτος ἐκωμωδεῖτο ὡς γυναικίας καὶ κίμαιδος καὶ ξένος καὶ δυσγενὴς καὶ Κυβέλης υἱός· ἐπεὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ παρῆσαν. ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν ὀρνιθώδης. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν κιναίδων ἡ παροιμία.

[Κλεόμβροτος·] ὄνομα κύριον.

[Κλεομένης·] οὗτός ἐστιν ὁ Πτολεμαῖῳ τῷ Φιλοπάτορι ἐπιβουλὴν τεκτηνάμενος· ὃς κακῶς μετήλλαξε τὸν βίον, ἀνὴρ γενόμενος καὶ πρὸς τὰς ὁμιλίας ἐπιδέξιός καὶ πρὸς πραγμάτων οἰκονομίαν εὐφυὲς καὶ συλλήβδην ἡγεμονικὸς καὶ βασιλικὸς τῇ φύσει. ἔστι περὶ τούτου ἐν τῷ ἄνευ ξύλου μὴ βαδίζειν.

[Κλεομήδης:] Αστυपालαιεύς, Κίκκον τὸν Ἐπιδαύριον ἀπέκτεινεν ἐν τῇ πυγμῇ καὶ ἀφηρημένος τὴν νίκην ἔκφρων ἐγένετο ὑπὸ τῆς λύπης καὶ ἀνέστρεψεν εἰς Αστυπάλαιαν. διδασκαλείῳ δὲ ἐπιστάς, ἐν ᾧ παῖδες ἦσαν ξ΄, ἀνατρέπει τὸν κίονα, ὃς τὸν ὄροφον εἶχεν. ἐμπε σόντος δὲ τοῦ ὀρόφου καὶ πάντας ἀποκτείναντος, καταλιθούμενος ὑπὸ τῶν ἀστῶν κατέφυγεν εἰς ἱερὸν καὶ ἐμβὰς εἰς κιβωτὸν καὶ τὸ ἐπίθεμα ἐφελκυσάμενος κάματον τοῖς Αστυपालαιεῦσι παρεῖχε. τέλος τὰ ξύλα τῆς κιβωτοῦ καταρρήξαντες οὐδένα εὗρον.

[Κλεόνικος:] ὄνομα κύριον.

[Κλεόξενος] καὶ Δημόκλειτος ἔγραψαν περὶ πυρσῶν· ὧν τὴν πραγματείαν ἐπεξεργάσατο Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης, ὡς λέγει ἐν τοῖς ἱστορουμένοις.

[Κλεόπας:] ὄνομα κύριον.

[Κλεοπάτρα. Κλέος:] δόξα.

[Κλεοφῶν,] Ἀθηναῖος, τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ, Ἀκταίων, Ἀμφιάραος, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Δεξαμενός, Ἡριγόνη, Θυέστης, Λεύκιππος, Περσίς, Τήλεφος.

[Κλέων,] ὁ Κλεαινέτου. ἐπὶ Πύλον καὶ Σφακτηρίαν, χρονιζούσης τῆς πολιορκίας, ἀπεστάλη, μανιώδης ἀνὴρ, βυρσοδέψου παῖς· ὃς ἀντεπολιτεύσατο Νικίᾳ τῷ Νικηράτου. πολλὰ δὲ ἐργασάμενος ἔργα, ὕστερον εἰς Θράκην ἀποσταλὴς στρατηγὸς πολλὰς προσεκλήσατο πόλεις. ἐν Ἀμφιπόλει δὲ γενόμενος Λακεδαιμονίοις ἐπολέμει, Βρασίδου στρατηγοῦντος αὐτῶν. οὗ καὶ μαχόμενος ὑπὸ Μυρκινίου πελταστοῦ βληθεὶς ἀπέθανεν.

[Κλεωναί:] ὄνομα τόπου, ἔνθα διέτριβεν ὁ λέων, ὃν ἀνείλεν Ἡρακλῆς.

[Κλεωναίου χάρωνος:] τοῦ χαροποῦ λέοντος.

[Κλεώνη:] ὄνομα τόπου περὶ τὴν Νεμέαν.

[Κλεωνίδης:] ὄνομα κύριον.

[Κλεώνυμος:] οὗτος ρίψασπις ἐγένετο. Ἀριστοφάνης· εἴ τις ἐπιθυμεῖ ταξιαρχεῖν, ἐν ταῖς μάχαις πάσχει γε τοιαῦθ', οἷά περ Κλεώνυμος. καὶ παροιμία· Κλεωνύμου δειλότερος. Ἀριστοφάνης· Κλεώνυμον τὸν ρίψασπιν ἰδοῦσαι ἔλαφοι ἐγένοντο. δειλὸς γὰρ ἦν. ὑπόγουον δὲ εἶπε, τῷ καιρῷ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δεδρακότος· μείζονα γὰρ τὰ ὑπόγυα πταίσματα τὴν συμφορὰν ἔχει.

[Κλέπτειν·] αἰτιατικῇ. τὸ τὰ ἀλλότρια λάθρα ἀφαιρεῖσθαι, τὸ παραλογίζεσθαι.

[Κλέπτης:] ὁ τὰ ἀλλότρια ἀφαιρούμενος, παρὰ τὸ κλέπτω, τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ κλέπτω, τὸ παραλογίζομαι. Ὅμηρος· μὴ κλέπτε νόψ. κλέπτῃ δὲ ἀπὸ τοῦ καλύπτειν. λέγεται δὲ κλέπτῃ καὶ ὁ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ βλάβας. καὶ αὖθις· κλέπτων ἄρα καὶ ἀφανίζων τὴν ὑπόνοιαν. ὅτι τὸ παλαιὸν οὐ διεβέβλητο ἢ κλοπῇ, εἰ μὴ φωραθεὶς ὁ κλέπτων ὑπῆρχεν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· εἶγε λαθεῖν αὐτὸν δεῖ, πῶς οὐ κόσμιόν ἐστι τὸ κλέπτειν. κλέπτῃ μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως. παρῳδῆται παρὰ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου· σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται, σῶφρων οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

[Κλεπτόμενοι:] ἀπατώμενοι. ἔπεμπεν αὐτῷ δῶρα γνοὺς κλέπτῃ ὄντα καὶ καταδεέστερον τῆς ἐγκεχειρισμένης πίστεως.

[Κλέπτων] οὐδετέρως. Ἀριστοφάνης· ὡς δὲ καὶ κλέπτων βλέπει· οἷον σεσηπῶς ἐξαπατήσιν μ' οἶεται.

[Κλεψιποτῶ:] τὸ φειδομένως πίνω καὶ φενακίζω τὸν συμπότην. αὐτὴ γε μὴν κλεψιποτοῦσα καὶ σωφρονοῦσα.

[Κλεψύδρα:] ἡ πηγή. διὰ τὸ ποτὲ μὲν πλημμυρεῖν, ποτὲ δὲ ἐνδεῖν.

[Κλεψύδρα:] ὄργανον ἀστρολογικόν, ἐν ᾧ αἱ ὥραι μετροῦνται. καὶ ὄνομα ἐταίρας. καὶ δικαστήριον ἢ κλεψύδρα. καὶ ἀγγεῖον, ἔχον μικροτάτην ὀπήν περὶ τὸν πυθμένα, ὅπερ ἐν τῷ δικαστηρίῳ μεστὸν ὕδατος ἐτίθετο, πρὸς ὃ ἔλεγον οἱ ῥήτορες. **[Κλεψυδροῦν,]** τὸ δικαστήριον.

[Κλειγένης] ὁ μικρός, ὁ πονηρότατος βαλανεύς· ὅποσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου ψευδονίτρου τε κονίας, καὶ κιμωλίας γῆς, κυκησιτέφρου, κυκώσης τέφραν μεμιγμένην τῷ νίτρῳ. κιμωλία δὲ λευκὴ γῆ. λέγει οὖν, ὅτι πονηρότατός ἐστι πάσης γῆς, ὅσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι, κιμωλίας καὶ τέφρας καὶ λοιπῆς τοιαύτης. ὥς βαλανέα δὲ αὐτὸν εἰσάγει, μικρὸν τὸ σῶμα.

[Κλειδημίδης:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Κλείδημος,]** ὄνομα κύριον. λύσις ὀνείρου· κλεῖδας κρατεῖν δὲ σύνθεσιν δηλοῖ τρόπων.

[Κλειδίον. Κλεῖε πηκτὰ δωμάτων:] ἀντὶ τοῦ κλεῖε τὰς θύρας. Ὅμηρος· θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.

[Κλείθροις:] κλειδώμασιν.

[Κλείμαξ] καὶ **[Κλειμακισμός:]** πάλαισμα ποιόν.

[Κλειμήδης:] ὄνομα κύριον.

[Κλεινίας:] ὄνομα κύριον. ὅτι Κλεινίου παῖς ὁ Ἀλκιβιάδης.

[Κλεινός:] ἔνδοξος· ἀπὸ τοῦ κλέους.

[Κλείω·] αἰτιατικῇ. τὸ δοξάζω, καὶ τὸ ἀσφαλίζω. καὶ **[Ἀποκλείω. Κλειώ:]** ὄνομα κύριον θηλυκόν.

[Κλείς,] κλειδός· καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰς κλεῖς.

[Κλεισθένην ὀρῶ·] Ἀριστοφάνης. οὗτος ἀεὶ ἐξυρᾶτο. λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν ἀεὶ ξυρωμένων. ἦν δὲ Σιβυρτίου· καὶ τοῦτο ἔπραττε διὰ τὸ νέος φαίνεσθαι ἀεὶ. τοῦτο ἔπραττε καὶ Στράτων. ὧ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρήμενε, τοιόνδε δὴ, πίθηκε, τὸν πῶγων' ἔχων εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος; ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;

[Κλεισθένης·] Σοφοκλῆς· καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' εὐτακτος πόλις, ὅπου θεὸς γυνὴ γεγонуῖα πανοπλίαν ἔστηκ' ἔχων, Κλεισθένης δὲ κερκίδα; ὥς γυναικώδης γὰρ διεβέβλητο Κλεισθένης.

[Κλεισθένους ἀκρατέστερος:] οὗτος ἐπὶ κιναιδίᾳ διεβέβλητο καὶ ἐγυναικίζετο. καὶ Κρατῖνος· ληρεῖς ἔχων· γράφων αὐτὸν ἐν ἐπεισοδίῳ· γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων.

[Κλείσιον:] τόπος, ἐν ᾧ ἴστανται οἱ βόες.

[Κλεῖσον:] κατάκλεισον.

[Κλεισοῦραι:] οὕτω καλοῦνται τὰ ὀχυρώματα τῶν διαβάσεων τῇ πατρίῳ τῶν Ῥωμαίων φωνῇ.

[Κλείσοφος·] ἐπεὶ οἱ Ἕλληνες Κλεισόφους τε ἄδουσι καὶ Θήρωνας καὶ Στρουθίας καὶ Χαιρεφῶντας, ἀνθρώπους ἐσθίειν εἰδότας εἰς κόρον, καὶ δεινούς γαστέρα δέ, φέρε καὶ ἡμεῖς καὶ τι παίσωμεν, παρασίτου μνημονεύσαντες ἡμεδαποῦ.

[Κλειταγόρα,] ποιήτρια Λακωνικῇ. μέμνηται δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι.

[Κλείταρχος. Κλειτή:] ἔνδοξος. σημαίνει καὶ ὄνομα γυναικός, μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων.

[Κλειτόμαχος,] Θηβαῖος, ἐν Ἰσθμῷ τοὺς παλαιστὰς καὶ πύκτας καὶ παγκρατιαστὰς ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς ἐνίκησε καὶ ἐν Πυθοῖ τοὺς παγκρατιαστὰς. ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ δεύτερος ὢν μετὰ Θάσιον ἐπὶ παγκρατίῳ τε ἀνηγορεύθη καὶ πυγμῇ, ἐπάλαισε καὶ Ἡλείῳ Κάπρῳ καὶ ἐπαγκρατίασεν ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς. νικήσαντος δὲ Κάπρου, ἔλεγεν ὁ Κλειτόμαχος, ὡς δίκαιον ἦν, εἰ εἰσεκαλέσαντο εἰς τὸ παγκράτιον πρὶν ἢ λαβεῖν αὐτὸν ἐν τῇ πυγμῇ τραύματα. ἐσκληθέντος οὖν τοῦ παγκρατίου, κρατηθεὶς ὑπὸ Κάπρου ὁμῶς ἐχρήσατο πρὸς τοὺς πύκτας ἐρρωμένως καὶ ἀκμῇτι τῷ σώματι καὶ μόνος μιᾶς ἡμέρας εἴληφε πάλης καὶ παγκρατίου στέφανον, ἐν μὲν παγκρατίῳ τὸν εἰρημένον Κλειτόμαχον, ἐν δὲ πάλῃ τὸν Παιάνιον καταγωνισάμενος, ἄνδρα πολλοὺς εἰληφότα στεφάνους. ὥστε μετὰ μεγάλων πόνων καὶ ἰσχυρᾶς ταλαιπωρίας ἐγένοντο αὐτῷ αἱ νῖκαι.

[Κλειτορίαζειν:] τὸ ἀκολάστως ἄπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου.

[Κλεῖτος:] ὁ Ξενοφάντου. οὗτος ἐπὶ κόμῃ ἐσκώπτετο. οἱ δὲ Ἰερώνυμόν φασι, τὸν διθυραμβοποιόν· ὃς Ξενοφάντου μὲν ἦν υἱός, περὶ παιῖδας δὲ ἄγαν ἐπτόητο. λάσιον δὲ εἶχε τὸ σῶμα· ὥσπερ οἱ Κένταυροι τὸ τῶν ἵππων μέρος. **[Κλειτός]** δὲ ὁ ἔνδοξος.

[Κλήδην. Κληδών:] φήμη, μαντεία. καὶ **[Κληδονισμοί,]** αἱ διὰ τῶν λόγων παρατηρήσεις.

[Κλήθρη:] ὄνομα δένδρου. καὶ **[Κληῖθρον,]** τὸ φυτόν.

[Κληῖδα:] οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Θουκυδίδης.

[Κληῖζω:] καλῶ.

[Κληῖσατε:] ὑμνήσατε.

[Κληῖσαι] οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν, οὐ κλεῖσαι. καὶ κληῖδα οὕτως.

[Κλημακτῆρων:] δυσχερεῖων. χωρὶς γὰρ ἐγκοπῶν καὶ κλημακτῆρων οὐχ οἷόν τ' ἦν ἐπιβαίνειν.

[Κληματίς:] ἡ ἄμπελος. λύσις ὀνείρου· κλημα κρατήσας ἐγκαλεῖσθαι προσδόκα.

[Κλήμης,] ἱστορικός· ἔγραψε Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας· καὶ Πρὸς Ἰερώνυμον περὶ τῶν Ἰσοκρατικῶν σχημάτων· καὶ ἄλλα.

[Κληρονομοῦσα:] ἡ ἐκκλησία κοινῶς, ἰδικῶς δὲ ἡ κατ' εὐσέβειαν ζῶσα ψυχή.

[Κληρονομῶ:] τὸ κατεξουσιάζω, τὸ κτῶμαι. τοσούτων ἐκληρονόμουν οἱ Ῥωμαῖοι κτημάτων, ὅσων σωμάτων ὁ πόλεμος.

[Κληρονομῶ·] ὅτε σημαίνει τὸ λαμβάνω καὶ μετέχω, γενικῇ· ὡς τό, ταύτης γε τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ. καί, ὅς γε κεκληρονόμηκας τῶν φίλων τοῦ κηδεστοῦ. αἰτιατικῇ δέ· ὡς τό, μέχρι τίνος κληρονομήσετε τὸ ὅρος τὸ ἅγιόν μου; καί, οὐκ ἔφθη κληρονομήσαι τὸν οὐρανόν. ἀντὶ τοῦ εὐρεῖν καὶ οἰκῆσαι.

[Κληῖρος:] τόπος, κτῆμα.

[Κληῖρος:] οὐσία, ἡ λαχμός. λέγεται κληῖρος καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων καὶ πρεσβυτέρων. κληῖρος καὶ ἡ κληρονομία.

[Κληῖρος:] μέτρον γῆς. ὅθεν καὶ οἱ κληροῦχοι, ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς κατέχοντες. φωσφόρος, ὃ σῶτειρ', ἐπὶ Παλλάδος ἔσταθι κλήρων, Ἄρτεμι. ὅτι Ἰακῶβ τοὺς ἱβ'

ἐσχηκῶς υἱοὺς ἀπὸ τοῦ Βενιαμὶν ἀρξάμενος ἀριθμεῖν καὶ εὐρὼν τὸν Λευὶ δέκατον τῷ θεῷ τοῦτον προσήγαγεν, ἀποδεκατώσας καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτόν· πάντα ὅσα ἂν μοι δῶς, δεκάτην ἀποδεκατώσω σοι. διὰ τοῦτο ἐνδύσας τὸν Λευὶ στολὴν ἱερατείας θυσίας προσήνεγκε τῷ θεῷ ἐν Βεθὴλ. κάντεϋθεν οἱ μὲν τῇ κατὰ νόμον θυσίᾳ τε καὶ λειτουργίᾳ προσεδρεύοντες Λευίται κέκληνται, οἱ δὲ κατὰ τὴν τῆς θείας χάριτος ἱεουργίαν κληρικοὶ προσηγορεύθησαν, διὰ τὸ γεγράφθαι· οὐκ ἔσται τοῖς Λευίταις κληρὸς ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ. ὁ γὰρ κύριος μερὶς αὐτῶν καὶ κληρὸς.

[Κλήρους] δὲ ὁ Δαβὶδ τὰς τῶν πραγμάτων μεταβολὰς καλεῖ, πλοῦτον καὶ πενίαν, δουλείαν καὶ δεσποτείαν, εἰρήνην καὶ πόλεμον. ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροὶ μου.

[Κληρὸς Ἑρμοῦ:] συνηθείᾳ ἀρχαίᾳ ἔβαλλον οἱ κληροῦντες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον, ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν· καὶ πρῶτον ἐξήρουν τοῦτο, τιμὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπονέμοντες· ἐλάγχανε δὲ ὁ μετὰ τὸν θεόν. Εὐρυπίδης ἐν Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου.

[Κληρωτήρια:] αἱ κληρωτικαὶ ἀρχαί, αἱ κληρώτριδες. Ἀριστοφάνης· τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω (κληρώτριδα)· κᾶτα στήσασα παρ' Ἀρμοδίῳ κληρώσω πάντας, ἕως ἂν εἰδῶς ὁ λαχὼν ἀπῆι χαίρων ἐν ποίῳ γράμματι δειπνεῖ. καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτα ἐπὶ τὴν στοὰν ἀκολουθεῖν τὴν βασίλειον δειπνήσοντας. τὸ δὲ θῆτα εἰς τὴν παρὰ ταύτην. (θῆτας, θήτειον.) τοὺς δὲ τὸ κάπια εἰς τὴν στοὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν. ἵνα κάπτωσι; μὰ Δί· ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν, οὕτω δὲ τὸ γράμμα μὴ ἐξελκυσθῇ, καθὼς δειπνήσει, τούτους ἐξελῶσιν ἅπαντες; ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο παρ' ἡμῖν· πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν, ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ πᾶς τις ἅπεισι τὴν δᾶδα λαβών.

[Κληρουχίασαντες. Κληροῦχον:] μέτοχον, κεκληρωμένην, κληρὸν ἐσχηκυῖαν. Σοφοκλῆς· αἰδεσαι δὲ μητέρα πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον. καὶ Ἀππιανός· Βολοῦσκοι δὲ τοῖς πταίσμασι τῶν γειτόνων οὐ καταπλαγέντες ἐστράτευον ἐπὶ Ῥωμαίους καὶ ἐπολιόρκουν τοὺς αὐτῶν κληρούχους.

[Κληρούχους:] γεωργοὺς. Ἡρόδοτος.

[Κληροῦχοι·] κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, οὓς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις, ἃς ἐλάμβανον, κλήρους ἐκάστοις διανεμοῦντας. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Παναγυρικῷ. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ Περὶ τῶν συμμοριῶν κληρουχικὰ ἂν λέγοι τὰ τῶν ἐκπεμφθέντων εἰς ἑτέραν χώραν ἦντινα δήποτε κατὰ κληρουχίαν. πῶς γάρ; οὐ γὰρ οἶόν τε τὸν μὴ ἐπιδημοῦντα Ἀθήνησι τριηραχεῖν.

[Κληροῖ:] αἱ δύο διαθῆκαι. τὸ δέ, ἐὰν κοιμηθῇτε ἀναμέσον τῶν κλήρων· τὸ διηνεκῶς αὐταῖς προσεδρεύειν.

[Κλητεύει:] εἰς δικαστήριον καλεῖ ἅμα μάρτυσι τοῖς τῆς παραγγελίας, οὓς κλήτορας ὠνόμαζον. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ὅτε τῶν ἑμαυτοῦ γ' ἕνεκα χρημάτων ἔλκω σε κλητεύσοντα. τουτέστι μαρτυρήσοντα, ὅτι καλῶ αὐτόν εἰς δικαστήριον.

[Κλητή:] ἡ κεκαλεσμένη.

[Κλητῆρα·] προκαλοῦμαί σ', ὅστις εἶ, πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων, κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.

[Κλητῆρες:] μάρτυρες. **[Κλητῆρ]** λέγεται ὁ καλῶν εἰς τὸ δικαστήριον πάντας. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι· κλητῆρ εἰμι νησιωτικός. τουτέστιν ὁ τοὺς τὰς νήσους οἰκοῦντας συκοφαντῶν καὶ εἰς δικαστήριον ἄγων. καὶ αὖθις· κλητῆρί τ' εἰς ἄχυρον ἀποδεδρακότι.

[Κλητῆρες] καὶ **[Κλητεύειν·]** κλητῆρες, οἱ ἄνδρες, δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοί τισιν· ἔδει γὰρ παρεῖναι τινας ὥσπερ μάρτυρας τῆς προκλήσεως. κλητεῦσαι δέ ἐστι τὸ κλητῆρα γενέσθαι, ὡς Ἰσαῖος. λέγεται δὲ κλητεῦσθαι καὶ ἐκκλητεῦσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλια, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου.

[Κλῆτος·] δόξα.

[Κλητός·] ὁ κεκλημένος, καὶ μὴ αὐθαίρετος ἦκων. χρωμένοις Λακεδαιμονίοις περὶ πολέμου, καὶ κλητὸς ὁ θεὸς ἔφη καὶ ἄκλητος ἤξειν· καὶ πολεμοῦσι κατὰ κράτος νίκην ἔσεσθαι.

[Κλήτωρ. Κλητώριον,] ἡ βασιλικὴ τράπεζα.

[Κλίβανος·] ἡ κάμινος, ἐστία. καὶ κλίβανος ἔοικε γυναικὶ διὰ τὸ δέχεσθαι τὰ πρὸς τὸν βίον εὐχρηστα. πυρὸς δέ εἰσι δεκτικά.

[Κλίμα·] τόπος.

[Κλιμάζει·] Δεῖναρχος· ὅταν οὖν κλιμάζῃ καὶ παράγῃ τοὺς νόμους. ἀντὶ τοῦ παρακλίνει καὶ τρέπει. μήποτε δεῖ γράφειν βλιμάζει· ἀντὶ τοῦ θλίβει καὶ βιάζεται.

[Κλίμακες·] ξύλα ὀρθά. Διόδωρος· ἐξῆς δ' ἐκομίζοντο κλίμακες ὧ', παντευχίας πολυτελεῖς ἔχουσαι. καὶ Ξενοφῶν· οἱ δὲ ἄνθρωποι κατέβαινον κατὰ κλίμακας εἰς τὰς καταγείους οἰκίας.

[Κλιμακίζειν·] μέμνηται Δεῖναρχος ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνου εἰσηγορίᾳ, λέγων· οὗτος κλιμακίζει τοὺς νόμους. ἔστιν δὲ οἷον παράγει καὶ διαστρέφει· ἴσως ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰρημένου τοῦ ὀνόματος, ἥτις οὖσα ὄργανον βασανιστικὸν διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων. καὶ Ἀριστοφάνης· βασάνιζε πάντα τρόπον· ἐν κλίμακι δῆσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δαίρων, στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ῥίνας ὄζος ἐγγέων, πλίνθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τ' ἄλλα, πλὴν πράσῳ μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείῳ νέῳ.

[Κλιμακόεσσαν·] κλίμακα ἔχουσαν ὑψηλήν.

[Κλίμαξ·] ἡ σκάλα.

[Κλίνη·] τὸ κραββάτιον.

[Κλίνθη·] ἐκλίθη.

[Κλινίς·] βάθριόν τι ἢ κλινὶς εἰσ τεταμένον, ἔγκυκλον. τουτὶ λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος. καὶ

[Κλινίδιον] ὑποκοριστικῶς.

[Κλινοκοσμοῦντα Διονύσιον·] ζητεῖ ἐν τῷ δαιτρός.

[Κλισία·] ἡ σκηνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ κλίνης. λέξομαι ἐν μυχάτῳ· κλισίῃ δέ μοί ἐστιν ἐτοίμη.

[Κλισία·] ἡ καθέδρα.

[Κλίσια·] τὰ κουβούκλεια.

[Κλισιάδες·] θύραι δίπτυχοι, ἢ σκηναί.

[Κλισίον·] ὄνομα τόπου.

[Κλίσις·] ἡ κατ' ἄνδρα κίνησις.

[Κλίσις ἐπὶ δόρυ] ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις, ἐφ' ἑνα κλίσις ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις· ἐπ' ἀσπίδα κλίσις ἐστὶ καὶ αὕτη ὁμοίως ἐπὶ τὰ ἀριστερά.

[Κλίσις:] ἡ πρόκλισις, παραγγελία εἰς κρίσιν. οὕτω Δημοσθένης.

[Κλισμός:] ἡ καθέδρα.

[Κλιτόριον:] πόλις Ἀρκαδίας.

[Κλίτος:] μέρος. πλάγιον. πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου· ὁ ψαλμωδός φησι.

[Κλίτωρ,] Κλίτωρος· ὄνομα κύριον.

[Κλιτός:] τὸ ἀπόκλιμα· καὶ ἡ ἐξοχή τῶν ὀρῶν. καὶ **[Κλιτύες. Κλόνιος:]** ὄνομα κύριον.

[Κλόνος:] θόρυβος, τάραχος. ταραχὴν δὲ καὶ κλόνον ἐνεποιεῖ τοῖς πράγμασιν οὐκ ἀπὸ μικρῶν ἀφορμῶν ἀνιστάμενα τὰ Γερμανικὰ κινήματα.

[Κλοπαί:] παραλογισμοί. καὶ **[Κλαπέντες,]** ἀντὶ τοῦ ἐξαπατηθέντες. οἱ δὲ τὸ ἀκριβὲς μὴ εἰδότες, ἀλλὰ τῇ πρώτῃ κλαπέντες ὄψει, ἔτι πλείονας τῶν ὄντων οἰηθέντες τοῖς οἰκείοις διαγγέλλουσιν.

[Κλοπιμαῖος. Κλοποφορῶ:] τὸ ἐν κλοπείᾳ φέρω.

[Κλώδονες:] αἱ Βάκχαι τοῦ Διονύσου παρὰ Μακεδόσιν· αἱ κληθεῖσαι ὕστερον Μιμαλόνες ἀπὸ τῆς μιμήσεως.

[Κλώζεται·] κλώζεται καὶ συρίττεται· ἔστι δὲ ὅπη καὶ λίθοις βάλλεται.

[Κλώθει:] κατασπᾶ, ἐπιμερίζει.

[Κλωθώ:] ἡ μία τῶν Μοιρῶν, τρεῖς γάρ εἰσι, Κλωθώ, Λάχεσις, Ἄτροπος. οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσιν ἡδύνατο καὶ μεμαυῖα εὐρέμενα Κλωθῶ τῷδ' ἕτερον φονέα. **[Κλώθω]** δὲ τὸ νήθω.

[Κλών,] κλωνός· τοῦ δένδρου ὁ βλαστός, καὶ **[Ἐκλώνισε,]** κλώνας ἔκοψε.

[Κλωπᾶς:] ὄνομα κύριον.

[Κλωπεύω:] κλέπτω. καὶ **[Κλωπεία]** ἐξ αὐτοῦ, καὶ **[Κλωπιτεύω.]** ἡ μὲν χεὶρ ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ δὲ νοῦς ἐν Κλωπιδῶν. Ἀττικὴ γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς. διαβάλλει δὲ τινὰς ὁ Ἀριστοφάνης, ὡς ληστὰς καὶ κλέπτας· λησταὶ γὰρ οἱ Αἰτωλοί.

[Κλωπιτεύω· Κλοτοπεύω δέ. Κλωστήρ:] ὁ ἄτρακτος, καὶ τὸ νῆμα.

[Κλώψ:] κλέπτης. Ξενοφῶν· εἰσὶ γυμνήτες τῶν ἐφεπομένων ἡμῖν κλωπῶν. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· τόξω μὲν κλώπας βάλε, σάου δὲ φίλους.

[Κλοιός:] περιτραχήλιος δεσμός. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὡς δ' ἴδ' ὁμοίην εἰκόνα, παντοίῳ σχήματι φαινομένην, κλοιὸν ἔχων πέλας ἤλθε, λέγων Λευκῶνι, κελεύειν τῷ κυνὶ καὶ βαίνειν· πεῖθε γὰρ ὡς ὑλάων.

[Κλυδώνιον:] κυκᾶ. καὶ κλύδωνα ἄμφω. Θουκυδίδης β'· καὶ τὰς κόπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλύδωνι ἀναφέρειν. καὶ **[Κλυδώνισμα.]** καὶ **[Κλυδωνῶ]** ῥῆμα, καὶ **[Κλυδωνίζω. Κλύει:]** ἀκούει. καὶ πῶς ὁ κλύων τοῦ λέγοντος χαίρει μᾶλλον, τοῖς σοῖς ἄχρει καθυβρίζων. τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰεῖς οὐκ ἂν ἀμάρτοις. καὶ Σοφοκλῆς· ἦπου τάλαινα τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν, ἦσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.

[Κλῦθι:] ἐπάκουσον.

[Κλύμενος:] οὕτω λέγεται ὁ Ἄδης· ἢ ὅτι πάντας προσκαλεῖται εἰς ἑαυτόν, ἢ ὁ ὑπὸ πάντων ἀκουόμενος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὃς καὶ ἀμειλίκτιο βαρὺ Κλυμένιοι νόημα καὶ τὸν ἀμειλίκτον θυμὸν ἔθελξε λύρα. περὶ Ὀρφέως. καὶ αὖθις· ἤδη γὰρ λειμῶνας ἐπὶ Κλυμέ νου πεπόταται, καὶ δροσερὰ χρυσέας ἄνθεα Περσεφόνης.

[Κλύω:] μανθάνω.

[Κλυστήρ:] τὸ ἱατρικὸν ἐργαλεῖον. κλυστήρα προσθέμενος ὑπεξήγαγε τῆς ἑαυτοῦ γαστρὸς τὰ σκύβαλα.

[Κλυταιμνήστρα:] ὄνομα κύριον.

[Κλυτίδης:] ὄνομα κύριον.

[Κλύτιος. Κλυτοτέχνης:] ὁ Ἥφαιστος· ὡς ἔνδοξον ἔχων τὴν χαλκευτικὴν. ὥσπερ λέγεται ὁ αὐτὸς καὶ αἰθαλόεις θεός, ὁ χαλκεύς.

[Κνᾶκον·] ἐν Ἐπιγράμμασι· κνᾶκον ὑπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράγον.

[Κνᾶν:] κόπτειν, ξέειν. λαβὼν δελτίον δίπτυχον ἐκέλευσε τὸν κηρὸν κνᾶν. ἀντὶ τοῦ ξέειν.

[Κνάπτω.] πρὸς Ξενοκράτην τὸν φιλόσοφον ἐλθὼν τις φιλοσοφῆσαι, μήτε γεωμετρικὴν μήτε ἀστρονομίαν μεμαθηκώς, τοῦτον εἶπεῖν· παρ' ἐμοὶ πόκος οὐ κνάπτεται.

[Κνάφος:] ὄργανόν τι ἐν κύκλῳ κέντρα ἔχον, δι' οὗ τοὺς βασανιζομένους κτείνουσιν· ὅμοιον δέ ἐστι κναφικῶ κτενί.

[Κνάφος:] παρὰ Ἡροδότῳ ἄκανθα ἔλκουσα ἱμάτια. ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ κναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συστρέψαντες τὰ ἱμάτια ἔκναπτον. ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο κνάφος.

[Κναφεύς:] παρὰ τὸ κνῶ, τὸ ξύω. Ὅμηρος· ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν κνήστι χαλκείῃ. γναφεὺς δὲ παρὰ τὴν τοῦ φάρους γνάψιν· ἣτις ἐστὶ παρὰ τὸ γανὸν καὶ λαμπρόν. καὶ ἔστι τὸ μὲν διὰ τοῦ γ κοινόν, τὸ δὲ διὰ τοῦ κ Ἀττικόν. καὶ Ἀριστοφάνης· ἦν παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς χλαίνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἥλιος τραπῇ, πλευρῖτις ἂν ὑμῶν οὐδένα βλάψοι ποτέ.

[Κναιόμενον:] καταπονούμενον.

[Κναίω:] κόπτω.

[Κνέφαλον:] τύλη.

[Κνέφας:] σκότος, νύξ. κλίνεται δὲ κνέφατος. ὁ δὲ διαφεῖς τοὺς ἡγεμόνας ἐκίνει τὴν πρωτοπορίαν, κνέφατος ἄρτι γενομένου.

[Κνεφαῖος:] σκοτεινός. ἀόρατος, ὀρθρία, ἐωθινή. Ἀριστοφάνης· κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν φέρουσ' ἀποδοίμην. καὶ **[Κνεφαῖος ἦλθεν,]** ἀντὶ τοῦ ὑπὸ σκότον. ὁ δὲ διαναστὰς κνεφαῖος καὶ παραφυλάξας τοῦ ζεύγους τῶν βοῶν ἐπελάβετο.

[Κνέφει:] σκότει. ἀπὸ τῆς κνέφος εὐθείας. οὕτως Αἰλιανός. οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω τὸ ρῆμ' ἕκαστον, ἀλλ' ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.

[Κνῆ:] κόπτει. καὶ Ὅμηρος· κνῆ τυρόν.

[Κνηκίας:] ὁ λύκος. Βάβριος ἐν τοῖς μυθικοῖς· ὁ δ' ἐκλυθεὶς πόνων τε κἀνίης πάσης, τὸν κνηκίαν χάσκωντα λακτίσας φεύγει. τουτέστι τὸν λύκον.

[Κνηκίς:] ἡ νεφελώδης ζώνη, τὸ μικρὸν νέφος. οὐδέ ποθι κνηκίς ὑπεφαίνετο, πέπτατο δ' αἰθήρ.

[Κνήμη:] τὸ κοῖλον τοῦ σκέλους.

[Κνημὶς:] τὸ ὑπόδημα.

[Κνημοί:] ἐξοχαὶ τῶν ὀρέων. ὁππότε μιν κνημούς τε κατὰ λασίους τε χαράδρας.

[Κνησεῖοντα:] ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κνᾶσθαι.

[Κνησθείην, Κνησμα] καὶ **[Κνησμονή]** καὶ **[Κνησμός:]** ἐκ τοῦ κνήθω.

[Κνηστιῶντες τὰς ἀκοάς:] ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες ἀκούειν.

[Κνηστis:] μάχαιρα. Ὅμηρος· κνήστι χαλκείη. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τὰν εὐχάλκωτον εὐγναπτὸν τε κρεάγραν καὶ κνήστιν.

[Κνήφην] λοιμώδη γενέσθαι συνέβη ποτὲ ταῖς τῶν Ῥωμαίων γυναιξί.

[Κνίδη:] βοτάνη. καὶ **[Κνίδειος καρπός,]** τῆς Κνίδου.

[Κνίζων·] αἰτιατικῇ. λυπῶν, ἢ τέμνων. παρὰ τὸ κνῶ, τὸ κόπτω. τοῦτο παρὰ τὸ κνῶ, τὸ κινῶ. κνῶ, κνήθω, κνίζω, τὸ ἐξ ἐπιπολῆς καὶ ἰσχνῶς ξύω. ἀλλ' ἀρότρῳ βραχύβωλον ἐπικνίζοντι χαράσσων.

[Κνίζων:] Ἀκύλας ἐρευνῶν, Θεόδοτος χαράσσων, Σύμμαχος ἔχων ἢ συλλέγων.

[Κνῖσα:] ἡ ἀναθυμίασις τῶν θυομένων τοῖς εἰδώλοις. καὶ

[Κνισάριον,] τὸ μικρὸν λίπος. καὶ **[Κνίσεσιν,]** ἀναθυμιάσεσιν.

[Κνίσσης:] λίπους, ἀναθυμιάσεως. τῆς δὲ κνίσσης διαδοσίμου γενομένης καὶ προσπεσούσης, ἦτησε τοῦ κρέως.

[Κνίσματα:] σπαράγματα. καὶ τὰ ποθεύντων κνίσματα, καὶ μύστην λύχνον ἀπειταμένη.

[Κνίψ:] ζωῦφιον. ἡ γενικὴ τοῦ κνιπὸς μετέστη εἰς εὐθεΐαν, καὶ σημαίνει τὸν ὀλίγα δαπανῶντα.

[Κνώδαλον:] ζῷον μικρόν, θηρίον. κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον, ποτὲ δὲ καὶ τὸ χερσαῖον. ἐν Ἐπιγράμμασι· ξίφη τὰ πολλῶν κνωδάλων λαιμητόμα.

[Κνώδαλον:] τὸ θαλάσσιον τὸ ἐν τῇ ἀλὶ κινούμενον ζῷον. κινώπετον δὲ τὸ χερσαῖον, τὸ ἐν τῷ πέδῳ κινούμενον ἔρπετόν.

[Κνώδοντος:] τῆς ἀκμῆς τοῦ ξίφους, τῆς ὀξείας εἰς τὸ καίνειν. ἀπὸ δὲ τοῦ μέρους τὸ ξίφος δηλοῖ. πῶς ἀποσπάσω πικροῦ τοῦδε κνώδοντος, ὃ τάλας, ὅφ' οὐ φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας;

[Κνώμενος:] γαργαλιζόμενος.

[Κνώσιος:] ὄνομα κύριον, καὶ ὁ πολίτης. **[Κνωσός]** γὰρ πόλις ἐν τῇ Κρήτῃ.

[Κνώσσω:] τὸ κοιμῶμαι. Λούκουλλος δὲ ὁ Ῥωμαῖος τὸν Μιθριδάτην καταστρεψάμενος καὶ προσσχὼν τῇ Τρωάδι καὶ σκηνῶν παρὰ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τέμενος ἤκουσε χρησμοῦ τοιοῦδε· τί κνώσσεις, μεγάθυμε λέον; νεβροὶ δέ τοι ἐγγύς. καὶ ὅς ἐξαναστὰς καὶ πυθόμενος ὡς εἶη πλησίον ὁ βασιλεύς, ἐπιπεσὼν διαφθείρει αὐτόν.

[Κνώσσουσιν:] κοιμωμένην. ἐν Ἐπιγράμμασι· τὴν φύλακα κνώσσουσιν ὑπέκφυγον.

[Κνυζηθμός:] ἡ τῶν κυνῶν ὑλακὴ ὀδυρτική. ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή.

[Κνυζημάτων:] παρὰ Ἡροδότῳ. τουτέστι τῶν γοερῶν ἀποφθεγμάτων.

[Κνυζῶ:] ἀπὸ τοῦ κόνυζα κονύζω, κνυζῶ. ἔνθεν καὶ κνυζηθμός, ὡς μυκῶ, μυκηθμός· ἡ τῶν κυνῶν ὑλακὴ ὀδυρτική. καὶ αὖθις· κνύζοιεν τε οἱ κύνες, ἀγχοῦ τῆς ὕλης γενόμενοι.

[Κνυζόμενον:] στένοντα. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν σκυλάκων. ὁ δὲ κύνας ἐκ τῆς ἐπάλξεως ἀπεξήρτα, ὥστε τοὺς φύλακας κνυζωμένων αὐτῶν μὴ καθεύδειν.

[Κνυζώσω:] ἀπρεπεῖς ποιήσω.

[Κνῦμα:] ὁ ἡρεμαῖος κνησμός. ὑποδοιμένη ἤκουσά τοι τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων.

[Κοάλεμος:] ματαιόφρων. κοεῖν γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι. καὶ ὁ ἡλίθιος καὶ ἀνόητος.

[Κοάλεμος:] ἔγκειται τῇ λέξει τὸ ἡλέματον, ἡγουν τὸ μάταιον· καὶ τὸ κοεῖν, ὃ ἐστὶ νοεῖν. ὁ οὖν ἀνόητος καὶ μάτην κοῶν κοάλεμος λέγεται. **[Κοάλεμοι]** παρὰ Ἀριστοφάνει οἱ ἡλέματα κοοῦντες καὶ νοοῦντες.

[Κοβαλεύειν:] τὸ μεταστρέφειν τὰ ἀλλότρια μισθοῦ κατ' ὀλίγον.

[Κοβαλεία:] οὕτως ἐλέγετο ἡ προσποιήτος μετὰ ἀπάτης παιδιὰ. καὶ κόβαλος, ὁ ταύτη χρώμενος. ἔοικε δὲ συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ. Φιλόχορος δευτέρῳ Ἀθίδος· οὐ γὰρ ἔνιοι λέγουσι βωμολόχον τινὰ καὶ κόβαλον γενέσθαι νομιστέον τὸν Διόνυσον. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ Ζῶων ἱστορίας τὸν ὥτον φησι κόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα, ἀντορχούμενον ἀλίσκεσθαι.

[Κόβαλος:] ἀνελεύθερος, πανοῦργος. ὁ ληστής, ἀπὸ τῆς κοπίδος. ἢ ὁ κακότεχνος· κόβαλα γὰρ ἐστὶ τὰ κακά. καὶ **[Κοβαλεία,]** ἡ παρὰ πονηροῦ ἀνθρώπου κολακεία. τοὺς αὐτοὺς καὶ κορυνηφορεῖς Ἀριστοφάνης· ὥσπερ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται. ἀντὶ τοῦ ληστεύει. οἱ δὲ κόβαλον τὴν μετὰ ἀπάτης παιδιάν.

[Κόβλεμος, Κόγχη:] κογχύλη, ὅθεν ἡ πορφύρα.

[Κόγχην:] τὸ ἐλάχιστον λέγουσι. καὶ κόγχης ἄξιον, τὸ οὐδενὸς ἄξιον. καὶ κόγχην διελεῖν, ἐπὶ τῶν ῥαδίως τι ποιούντων. οἷον, ταυτόν ἐστι τόδε τῷ κόγχην διελεῖν.

[Κογχύλαι·] ὅτι ὥσπερ τῶν πτηνῶν καὶ πεζῶν οἱ γῦπες καὶ οἱ κύνες πόρρωθεν τῶν ὁσμῶν ἀντιλαμβάνονται διὰ τὴν δίωσμον τοῦ ἀέρος δύναμιν, οὕτω καὶ τῶν ἐνύδρων διὰ τὸ εἶναι καὶ ἐν ὕδατι τὴν δύναμιν ταύτην, πόρρωθεν τῶν ὁσμῶν οἱ ἰχθύες ἀντιλαμβάνονται. αἱ κογχύλαι γοῦν ὄψιν οὐκ ἔχουσαι φαίνονται δελέασι ἐφεπόμεναι, ὁμοίως καὶ οἱ κροκόδειλοι τῶν κρεῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος κρεμαμένων ἐφέπονται αὐτοῖς.

[Κοδάλου χοίνιξ:] παροιμία ἐπὶ τῶν μείζοσι μέτροις κεχρημένων.

[Κοδομήϊον:] καμινευτικόν.

[Κοδράντης:] τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο.

[Κοδράτος,] Ῥωμαῖος, ἱστορικός. ἔγραψεν Ἰάδι διαλέκτῳ ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις ιε', ἐπιγραφὴν δὲ Χιλιετηρίδα, καὶ περιέχει ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας υἱοῦ Καίσαρος.

[Κοδρίτης ἄρτος. Κοδρομήνη:] ὄνομα τόπου.

[Κόδροι:] ἐθνικόν.

[Κόθορνος:] υπόδημα ἀμφοτεροδέξιον. Ἀριστοφάνης· τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ; οἷον τίς ὑποδησάμενος πάρει; οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ Θηραμένης, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, μαθητὴς Προδίκου τοῦ Κερίου. εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῦ στρεφομένου συνεχῶς. οὗτος γὰρ καὶ τοῖς λ' συνέσπευδε καὶ τῷ πλήθει. ὅτι ὁ κόθορνος ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ πρὸς τὰς ὑποδέσεις ἀρμόττει.

[Κόθουρος:] ὁ κρύπτων.

[Κοθωκίδης:] ὄνομα κύριον.

[Κοῖκοι. Κόϊντος:] ὄνομα κύριον.

[Κοκκιανός:] ὁ Δίων. ὄνομα κύριον.

[Κόκκος,] ῥήτωρ, Ἀθηναῖος, μαθητὴς Ἰσοκράτους, λόγους ῥητορικούς.

[Κόκκυ:] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ταχύ.

[Κοκκύαι:] αἱ πρόγονοι. ἀφ' ὑμέων κοκκύησι καθημένη ἀρχαίησι.

[Κοκκύζω:] φωνῶ. **[Κοκκύσω,]** σύνθημα δώσω.

[Κοκύμηλα:] εἶδος ὀπωρῶν. τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα βερίκοκκα.

[Κόκκυξ:] εἶδος ὀρνέου· ὁ παρ' ἡμῖν κοῦκκος.

[Κόκλης·] ἐπηρώθη Ὡράτιος ὁ Ῥωμαῖος τὸν ὀφθαλμὸν καὶ ἐπεκλήθη Κόκλης· τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν ὁκολοῦν καλοῦσι Ῥωμαῖοι.

[Κόλαι:] ἡ γαστήρ ταῖς κόλαις.

[Κόλλαβος:] ὁ μικρὸς ψωμός.

[Κολλάβους:] τοὺς ἄρτους τοὺς εὐοικότας τὴν πλάσιν τοῖς κολλάβοις τῆς κιθάρας. οἱ δὲ εἶδος πλακοῦντος τετραγώνου ἢ ἄρτου μικροῦ· παρὰ τὸ ἐκ μεγάλων κολλυβίζεσθαι. **[Κόλλαβοι]** γὰρ τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια.

[Κολαβρισθεῖη:] χλευασθεῖη, ἐκτιναχθεῖη, ἀτιμασθεῖη. κόλαβρος γὰρ ὁ μικρὸς χοῖρος. ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς λόγου ἄξιος νομισθεῖη.

[Κολάζω·] αἰτιατικῇ.

[Κολακεύω·] αἰτιατικῇ.

[Κολακεία:] ἡ ἀπάτη.

[Κολάκρετον·] Ἀριστοφάνης· καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν ὃ τι βούλει σοί, πλὴν τοῦ κολακρέτου γάλα πίνειν.

[Κόλαξ:] ἀπατεών.

[Κολασσαεύς:] ἀπὸ τόπου.

[Κολασσαεῖς:] οἱ Ῥόδιοι· οἳ τινες ἀνέστησαν ἐν τῇ νήσῳ χαλκοῦν ἀνδριάντα τοῦ ἡλίου, ὃν διὰ τὸ μέγεθος ἐκάλεσαν Κολοσσόν, ἐπὶ Σελεύκου τοῦ Νικάνορος υἱοῦ, διαδόχου Ἀλεξάνδρου τοῦ

Μακέδονος. ἐν Ἐπιγράμμασι· αὐτῷ σοι πρὸς Ὀλυμπον ἐμακύναντο Κολοσσὸν τόνδε Ῥόδου ναέται
Δωρίδος, Ἀέλιε, χάλκεον, ἦνικα κῦμα κατευνάσαντες Ἐνυοῦς ἔστεψαν πάτρην δυσμενέων ἐνάροις.

[Κολαινίς:] ἐπώνυμον Ἀρτέμιδος· ἀπὸ Κολαίνου τοῦ κτίσαντος τὸ ἱερόν· ἢ διὰ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα
θῦσαι αὐτῇ κόλον. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου κολαινίς.

[Κολεκτάριος·] ἀργυραμοιβός, ἥτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος· τραπεζίτης, ὁ
ἀργυροπράτης, κολεκτάριος.

[Κολεόπτερον:] εἶδος ζωῦφιου πτηνοῦ. παρὰ τὸ ὡς ἐν κουλεῷ τὰ πτερὰ συνέχειν τῷ ἐλύτρω. τῆς
μηλολόνθου λεγομένου καὶ τοῦ κανθάρου.

[Κολεός:] ἡ ξιφοθήκη.

[Κολετρῶσι:] κατὰ τοῦ κόλου τύπτουσιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τὸν δείλαιον κολετρῶσιν ἀεὶ. ἢ
καταπατοῦσιν. ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας καταπατούντων. οἱ δὲ τὸ ἐνάλλεσθαι τῇ κοιλίᾳ.

[Κόλλη·] κολλήεντα. καὶ **[Κολλήεις·]** ὁ κολλιῶν.

[Κολιάς:] ἐπιθαλασσία ἄκρα τῆς Ἀττικῆς· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κόλου ὠνομασμένη. καὶ ἔστιν αὐτόθι
Ἀφροδίτης ἱερόν Κωλιάδος.

[Κόλιξ:] ὁ ἄρτος. ὅθεν καὶ κολλούριον ἀπὸ τοῦ κολοβόν. πληθυντικῶς κόλικες, ἀρσενικῶς παρὰ
Ἀριστοφάνει ἄρτοι.

[Κολοβόν:] τὸ ἐλλεῖπον. καὶ **[Κολοβός·]** ὁ σιμός.

[Κολοβόρριν:] ὁ μικρόρριν. καὶ **[Κολοβώματα. Κολοκτρυόν:]** γένος τι Περσικὸν ἀττελέβοις
ὅμοιόν ἐστι.

[Κολόκυμα:] τὸ κωφὸν κῦμα καὶ μὴ ἐπικαχλάζον. ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταραττων καὶ κυκῶν.
Ἀριστοφάνης.

[Κολοκύντη:] μαρίκη. καὶ παροιμία· **[Κολοκύντης ὑγιέστερος. Κόλον:]** κενόν, μάταιον, κολοβόν.
Ὅμηρος· πῆλ' αὐτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· τοῦτο τὸ δίπηχυ κόλον κέρας
σὺμβρακιώτης βουμολγὸς ταύρου κλάσσας ἀτιμαγέλου.

[Κολοσσός:] ἀγαλμα. ὥσπερ ὁ Ῥοδίον κολοσσὸς διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὢν, οὐκ ἔστιν
ἐράσμιος, οὕτως οὐδὲ Σεβαστιανὸς διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ἦν.

[Κολοσύρτης·] καὶ **[Κολοσυρτός·]** θόρυβος. μεγάλως αἰρομένης τῆς κόνεως καὶ εἰς ἡέρα
ἰκνουμένης· τὸ γὰρ κοῖλον κυρτώσεως καὶ ὑπεροχῆς μετέχει. βέλτιον ὁ ὑπὸ τῶν κόλων συρόμενος
κονιορτός.

[Κολούεται:] ἐμποδίζεται. καὶ παρεκάλει τὴν πατρίδα σφάζειν ὅπλα λαβόντας καὶ ὑβριστὴν δῆμον
κολοῦειν. ἀντὶ τοῦ ἐμποδίζειν.

[Κολούει:] χρεοκοπεῖ, ἐλαττοῖ. ὁρῶν τοὺς παῖδας ἐκδικαιωμένους, τοὺς δὲ στρατιώτας πολλὰ κακὰ
δρῶντας ἀπῆρε, τοὺς μὲν ἵνα ἐπιρρώσῃ, τοὺς δέ, κολούσῃται.

[Κόλουθος·] Λυκοπολίτης, Θηβαῖος, ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων βασιλέως Ἀναστασίου.
ἔγραψε Καλυδωνιακὰ ἐν βιβλίοις ἕξ καὶ ἐγκώμια δι' ἐπῶν καὶ Περσικά.

[Κόλουρα:] τὰ μὴ ἔχοντα κέρκον, ἢ τὰ κολοβὴν ἔχοντα οὐράν· ἅπερ ἐν ταῖς ἱερουργίαις οὐ θύεται. καθόλου γάρ, εἰ μὴ ἦν τέλειον καὶ ὑγιές, οὐκ ἐθύετο τοῖς θεοῖς. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτήν· κέρκον οὐκ ἔχει.

[Κολουραία πέτρα:] κοίλη, κεκαμμένη, ἢ στρογγύλη, παρὰ Καλλιμάχῳ.

[Κολλούρια:] τὰ κολοβάς ἔχοντα τὰς οὐράς. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ ἄρτων καὶ ἐπὶ τῶν ἱατρικῶν φαρμάκων λέγεται.

[Κολοφών:] τὸ πέρας, τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριο. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ μεγάλων κακῶν.

[Κολοφώνιος:] ὄνομα κύριον.

[Κόλλοψ:] ἡ χορδή. καὶ **[Κόλλοπας. Κολλῶμαι·]** δοτικῇ.

[Κολλώμενος. Κολωνάων] καὶ **[Νησάων:]** παραλόγως ἐχρήσατο Καλλίμαχος· οὐ γὰρ παράγεται ἀπὸ κολώνης, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κολωνοῦ.

[Κολωνέτας:] οὕτως ὠνόμαζον τοὺς μισθωτοὺς, ἐπειδὴ περὶ τὸν κολωνὸν εἰστήκεσαν, ὅς ἐστι πλησίον τῆς ἀγορᾶς· ἐνθα τὸ Ἡφαιστεῖον καὶ τὸ Εὐρυσάκιόν ἐστιν. ἐκαλεῖτο δὲ ὁ κολωνὸς οὗτος ἀγοραῖος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος κολωνὸς πρὸς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερόν· οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ τῶν ἱππέων.

[Κολώνεια:] ὄνομα τόπου.

[Κολώνη:] πόλις μεγάλη. ὁ δὲ ἐπὶ κολώνης τινὸς ἰδρύσας τοὺς περὶ αὐτὸν ἱππεῖς τοῦ χάρακος τὴν θέσιν ἐσκόπει.

[Κολωνός:] γῆς ἀνάστημα, τόπος ὑψηλός. Προκόπιος· ἐπειδὴν δὲ εἰς τὸν τοῦ ὄρους κολωνὸν ἵκωνται, ἐνταῦθα ἡσυχάζοντας τὸ λοιπὸν διανυκτερεύειν. Ἀρριανός· καθεώρων κολωνοὺς λίθων πολλαχοῦ τοῦ ὄρους νενεμημένους, τοὺς μὲν μείζους, τοὺς δὲ ἐλάττους· οὓς εἵκαζον ἐκ τοῦ πεδίου συνεννηέχθαι. ἦν γὰρ οὐ φύσει ἄλιθον, οὐδὲ εὐγειον τὸ πεδίον, ἀλλ' οἷον εἰκασθῆναι ἐκκακαθαρμένον.

[Κολῳός:] θόρυβος.

[Κολπίζω. Κόλπος,] ἐπὶ θεοῦ, ὁ τῶν ἀγαθῶν θησαυρός· χεῖρ δὲ ἡ ἐνέργεια. ἵνα τι ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου;

[Κολιοίπτερα ζῶα:] ὁ κύνθαρος καὶ ἡ μηλολόνθη, καὶ εἴ τι ἄλλο.

[Κολιοὺς ποτὶ κολιοὺν ἰζάνει:] φιλάλληλον γὰρ τὸ ζῶον καὶ συναγελαστικόν. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων.

[Κολιοιούς:] ὀνόματα ὀρνέων μικρῶν.

[Κόλυβα:] σῖτος ἐψητός.

[Κολυβιστής:] τραπεζίτης.

[Κόλυθρον:] εἶδος φυτοῦ.

[Κολυμβάδα·] ζητεῖ ἐν τῷ γεργέριμον.

[Κολυμβήθρα:] ὁ κόλυμβος.

[Κόλυμβος:] ὁ τοῦ λουτροῦ.

[Κολύμβων:] εἶδος νομίσματος.

[Κολλύρα:] εἶδος ἄρτου. ἢ ὁ μικρὸς ἄρτος, ὃν τοῖς παιδίοις διδόασιν. ἢ εἶδος πλακοῦντος. καὶ **[Κολλυρίζω,]** τὸ τὰς λαλάγγας τηγανίζω. καὶ ἐπιχωρίως κολλούρια, τὰ λαλάγγια.

[Κολυτεύς·] παρὰ Λουκιανῷ εἰς τὸ Τίμων ἢ Μισάνθρωπος.

[Κολυτεὺς] δὲ δῆμος τῆς Αἰγιίδος.

[Κολχική:] ἡ Λαζική.

[Κομᾶ:] γαυριᾶ, μέγα φρονεῖ, στεφανοῦται, χλοηφορεῖ, τριχῶν ὑπερβολῇ κοσμεῖται. ἢ περιουσία χρημάτων μεγαλαυχεῖ. μὴ φθονεῖσθ' ὑμῖν κομῶσιν. ἀντὶ τοῦ τρυφῶσι, πλουτοῦσι. τὸ γὰρ κομᾶν ἔλεγον ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν καὶ γαυριᾶσθαι καὶ μέγα φρονεῖν. ἄλλως τε καὶ τὸ ταῖς θριξὶ κομᾶν.

[Κόμμα·] Ἀριστοφάνης· ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων, ἐξ ὅλου χρυσοῦ ἀποκεκομμένου. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, φαύλου συστήματος. πονηρὸν κόμμα, ὁ παρακεκομμένος ἄργυρος.

[Κομμαγήνη:] ὄνομα τόπου. καὶ **[Κομμαγήνός,]** ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου.

[Κόμανα:] πόλις, ἐνθα ὁ Χρυσόστομος ἐτάφη πρῶτον.

[Κομάρους:] θηλυκῶς· ἀρσενικῶς δὲ κοτίνους. εἶδη δὲ δένδρων ταῦτα.

[Κόμματα] καὶ **[Κυρήβια·]** τὰ μὲν κυρήβιά ἐστι τὰ πίτυρα, τὰ δὲ κόμματα ἔοικε μέρη τινὰ ἢ τῆς καλάμης, ἢ τῶν περὶ τὸν σῖτον αὐτὸν ἐν τῷ στάχυϊ γενομένων ἢ τῶν ἀνθερίκων.

[Κομβέντον. Κόμβος·] ὁ κόμβος τῶν δύο χειριδίων, ὅταν τις δήσῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλον.

[Κομβώματα:] τὰ καλλωπίσματα.

[Κομενταρίσιος. Κομεντίολος:] ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποχειροτονεῖται παραυτίκα, καὶ Κομεντίολον ὁ βασιλεὺς στρατηγὸν ἀνίστησιν.

[Κομείτην:] ἐπιμελείας ἡξίου.

[Κόμη·] ἐν Ἰώβ ὁ κύριος· καὶ ἔσπερον τὸν ἀστέρα ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτόν. κόμην τὴν ὑπερβολὴν τῆς λάμπσεως λέγει καὶ τὴν εὐπρέπειαν.

[Κόμη:] ἡ θριξ τῆς κεφαλῆς.

[Κόμης:] ὁ λαοῦ ἄρχων. καὶ κλίνεται κόμητος.

[Κομήσης·] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· μηδὲν ταύτη γε κομήσης. ἀντὶ τοῦ ὑπερηφανήσης. παρὰ τὸ τοὺς κομῶντας καυχητιᾶν. εἰ καὶ ἀληθεύεις, φησί, μὴ μέγα φρονήσης· οὐδὲν γὰρ ἤττον τὰ αὐτὰ πείσῃ. ἐκόμων δὲ οἱ φιλόσοφοι ἢ διὰ καρτερίαν ἢ διὰ σμικρολογίαν. ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτε. φησὶν Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.

[Κομῆται:] ἀστέρες, οἷον πωγωνίας καὶ λαμπαδίας πυρὰ ὑφ'esτῶτα παχέος ἀέρος εἰς τὸν αἰθερώδη τόπον ἀνενεχθέντος. σέλας, πυρὸς ἀθρόου ἑξαψις, περιφερομένου ταχέως καὶ φαντασίαν μήκους ἐμφαίνοντος. ὅτι τῶν παρὰ φύσιν τέσσαρές εἰσι ποιότητες ἀστέρων· κομήτης, οὗ τὸ κάτω λεπτότατόν ἐστι, τὸ δὲ ἄνω ἡπλῶται, ὡς ἐπὶ κόμης· δοκίας, οὗ τὸ ὅλον λεπτόν, ὡς ἐπὶ δόρατος· πωγωνίας, οὗ τὸ κάτω μὲν ἡπλῶται, τὸ δὲ ἄνω στενότερον· βόθυνος, ἡνίκα δοκεῖ βάθος ἔχειν, ὡς ὁ φαινόμενος ἀστήρ. καὶ παροιμία· οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ. τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον αὐτὸς σὺ πρὸς τὴν

ήχῳ τοῦ τριμέτρου συνάρμοσον· οὐ γὰρ ἔγωγε φθέγξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο πρᾶγμα καὶ ὄνομα.
οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ ψηνίζεται.

[Κόμμι·] κόμμι καὶ ὁ λιβανωτός, καὶ τὸ ἐξηραμμένον ὁπῶδες δάκρυον.

[Κομιάτων·] ἐξαίτησιν λαμβάνων τοῦ ἀφεθῆναι.

[Κομιδῆ·] λίαν, παντελῶς, ὁλοσχερῶς, εἰλικρινῶς, παντάπασι, τελείως.

[Κομιδῆ·] ἡ ἀνάσωσις. Ἡρόδοτος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἄφιξις, ἡ δίοδος. Πολύβιος· τῆς εἰς
τοῦμπροσθεν κομιδῆς καὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς ἀπέστη.

[Κομιδὴν·] ἐπιμέλειαν. καὶ τὸ ἀπολαβεῖν τι τῶν προσηκόντων κομιδὴν ἐκάλεσαν οἱ ῥήτορες.

[Κορίδιον. Κόμιζε·] ἐπιμελοῦ.

[Κορίζεται·] αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ ἔχει. ἂν ᾗ θέλουσα, πάντ' ἐμοῦ κορίζεται.

[Κομιστικά πλοῖα·] οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐν οἷς ἐκόμιζον οἱ τύραννοι τὰ ληφθέντα λάφυρα, ὡς
Ἵπερίδης δηλοῖ.

[Κόμοδα·] δόσις ἐπὶ σεισμοῦ παρεχομένη.

[Κόμοδος·] βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃς ὑπὸ τινος τύχης ἐλαυνόμενος ἐς τοσοῦτον μανίας καὶ παροινίας
προὐχώρησεν, ὡς τὴν ἰδίαν προσηγορίαν παραιτήσασθαι, Ἡρακλέα δὲ καὶ Διὸς υἱὸν ὀνομάζεσθαι·
τούς τε μῆνας ἀφ' ἑαυτοῦ φέρειν τὰς προσηγορίας προσέταξεν οὕτως· Ἀμαζόνιος, Κόμοδος,
Αὔγουστος, Ἡράκλειος, Ῥωμαῖος, Ὑπεραίρων, Ἀνίκητος, Εὐσεβής, Εὐτυχής, Λούκιος, Αἴλιος,
Αὐρήλιος. ἀποδυσάμενός τε τὸ Ῥωμαίων σχῆμα λεοντῆν ὑπεστρώννυτο καὶ ῥόπαλον ἐπεφέρετο·
οὕτω τε θηρίοις καὶ ἀνθρώποις δημοσίᾳ ἐμονομάχει, εὐστόχως κατὰ τὸ ἀληθὲς ἀκοντίζων καὶ παρὰ
πάντων θαυμαζόμενος. ἐπειδὴν δὲ εἰς πολλὴν μαιφονίαν ἐτράπη, πάντας ἀφειδῶς τοὺς ἀθλίους καὶ
λελωβημένους ἄνδρας ἐς τὸ θέατρον συναγαγὼν δρακοντοειδῇ τέτινα περιθεὶς ἐκ γονάτων
φάσματα, ὡς γίγαντας τῷ ῥοπάλῳ κατειργάσατο. καθεύδων δὲ ἐν τοῖς μονομαχείοις, ἐκεῖθεν ἐς τὰς
πανηγύρεις πρὸς τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπαντῶμενος ἐκ πάντων μὲν κακῶς διεβάλλετο, ὥστε καὶ
τὴν Μαρκίαν, ἣν εἶχε παλλακῶν τιμιωτάτην, καταγνῶναι αὐτοῦ καὶ ἀπαγορεῦσαι τὰ πραττόμενα.
πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἰκέτευον αὐτὸν μηδὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας ποιεῖν.

[Κομμονητόριον·] ἐπιστολὴ προστακτικὴ, ἀποστελλομένη εἰς χώρας.

[Κορμός·] περιέργος κόσμησις. ἡγεῖτο γυναικῶν μυρία πληθὺς μετὰ κορμοῦ καὶ ὀλολυγῆς.
τουτέστι γόου καὶ ὀδυρμοῦ.

[Κορμοῦσθαι·] καλλωπίζεσθαι περιέργως καὶ γυναικωδῶς. οὕτως Εὐπολις.

[Κορῶσα·] ἀνθοῦσα. πλούτῳ κομῶντες.

[Κορμωτής·] καλλωπιστής.

[Κορμωτίζω·] ἐπιμελοῦμαι.

[Κορμωτική·] ἀπὸ τοῦ κόμπου· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ κόπτω. **[Κορμός·]** ὁ κεκομμένων τριχῶν κόσμος.

[Κορμωτικός] δὲ ὁ ἐκ περιεργίας κόσμος. καὶ **[Κορμωτικὸν]** οὐδετέρως.

[Κορμώτρια·] ἐμπλέκτρια, ἡ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας.

[Κόμπαρος·] ὃς συνέzeugται εἰς ὑπηρεσίαν τινί, ὁμοίως τὴν αὐτὴν ἐκτελῶν χρεῖαν.

[Κορπίνα.]

[Κομπολακύθου:] ματαιοκόμπου καὶ κομπώδους. παραπεποιημένον δέ ἐστι καὶ παραπεπλασμένον τὸ ὄνομα. ἀπὸ τοῦ λακεῖν γὰρ ἐν παραγωγῇ γέγονε τὸ ληκύθιον. ληκυῖζειν γὰρ τὸ μείζον βοᾶν καὶ ψοφεῖν· ἦχον γὰρ ἀποτελεῖ καὶ ἡ λήκυθος, ἐπεὶ καὶ αὕτῃ πεφύσεται. πάντα δὲ τὰ πεφουσημένα κόμπον ποιεῖ. ἀπὸ οὖν τοῦ κόμπου καὶ τῆς ληκύθου συντέθεται.

[Κόμπος:] ἀλαζονεία, ἔπαρσις. πέφυρτο δὲ τῇ δεήσει κόμπος βαρβαρικὸς καὶ ἔμφασις εὐτυχίας.

[Κομποφακελορρήμονα:] ἀντὶ τοῦ βαρυρρήμονα, φάκελοι γὰρ τὰ βαρέα φορτία διὰ ξύλων.

[Κόμπω:] ἐπάρσει, κενοδοξία. ἔστι τεκμηριῶσαι, ὡς ὑπαινιττόμενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον τῷ τοιῷδε κόμπῳ ἐχρήσαντο.

[Κομπευόμενοι:] ἀλαζονευόμενοι. πεφώρανται δὲ ὅμως τῇ πείρᾳ κομπευόμενοι τὴν ἐπωνυμίαν. περὶ ἱστοριογράφων ὁ λόγος.

[Κομπευριπικῶς:] πανούργως, κατὰ Εὐριπίδην. Αἰλιανὸς περὶ ἀσεβῶν βασιλέων λήθη παραδοθέντων φησί. καὶ Ἀριστοφάνης· ἐπὶ τῷ κομᾷ καὶ κομπῷ εἶναι προσποιεῖ;

[Κομπεία:] ἐλαφρία, ἀστειότης, πιθανολογία, ἀλαζονεία.

[Κομπὸν:] περίτρανον, περίλαλον, πανοῦργον, ἀπατητικόν, πιθανόν, τεχνικόν. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀγαθὸν καὶ σπουδαῖον. ὁ δὲ τὸ τῶν ἀτυχημάτων οὐ φέρων κομπὸν αἰσχίσταις ὕβρεσι τὸν Βαρὰμ ἐξουθένησε γυναικείᾳ ἐσθῇτι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· πρῶτον μὲν εἶναι κομπὸν ἐν συνουσίᾳ. τουτέστι πιθανόν καὶ εὐχαριν ἐν συνόδῳ καὶ τῇ πρὸς τοὺς ἐτέρους κοινωνίᾳ. Ἀριστοφάνης· οὐμὸς δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομπός. ἀντὶ τοῦ ἀστεῖος. Κλειτοφῶν δὲ ὡς ἀργὸς ἐκωμωδεῖτο. νῦν δὲ ὡς παλίμβολον καὶ πανοῦργον βούλεται αὐτὸν ἀποδείξαι. διελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς, ἐκ χρόνου κομπῶς μεμερινημένον. καὶ εἴ τις αὐτοὺς ἀποθανεῖν δις λέγοι, οὐκ ἂν φανεῖν κομπός, ἀλλὰ τῶν συνετωτέρων. καὶ αὖθις· τὸ πρᾶγμα κομπὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου.

[Κόναβος:] ψόφος, ἦχος. ἀφριόεν κонаβηδὸν ἐπιπρίουσα γένειον. περὶ Λακαίνης γυναικὸς ὁ λόγος.

[Κοννᾶς:] μέθυσος αὐλητής. καὶ παροιμία· Κοννᾶς στέφανον μὲν ἔχων, δίψῃ δ' ἀπολωλώς. ὃς εἰς τὰ συμπόσια παρῆν ἀεὶ ἐστεμμένος. ἢ ὅτι Ὀλυμπιονίκης γενόμενος πένης ἦν, μηδὲν ἕτερον ἢ κότινον ἔχων. ἢ ὅτι αὐλητής ἦν ἄριστος, πενιχρός, πολλάκις στεφανωθείς· ἐφ' οὗ Κρατῖνος εἶπεν· ἔσθιε καὶ σῇ γαστρὶ δίδου χάριν, ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ, Κοννᾶς δὲ φιλοστέφανός σε φιλήσει. λέγει δὲ αὐτὸν τοσαῦτα νικήσαντα μηδέπω τετιμῆσθαι.

[Κόνδου:] ποτήριον.

[Κονδυλίσας:] κονδύλοις πλήξας. ὁ δὲ Ἡρακλῆς παῖδα νίπτρα προσφέροντα οὐ καταθύμια κονδυλίσας ἀπέκτεινεν.

[Κόνδυλον·] τὸ ἐκολάφισαν αὐτόν, ὡς ἔοικεν, ἐντεῦθεν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν. ὁ δὲ κόλαφος ἐστὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ. Ἀριστοφάνης· ἦν ὁ παῖς οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου. ὑπὲρ τοῦ ἐθίζειν τοὺς παῖδας μηδὲν τι περιττὸν αἰτεῖν.

[Κονία:] ὁ κονιορτός. νίτρον, ρύπος. ἔλουσαν ἡμᾶς ἄνευ κονίας. Ἀριστοφάνης. καὶ οὐδετέρως

[Κόνιον.] καὶ **[Κονίησι. Κονιορτοῦται·]** καὶ **[Κονιωμένους,]** κόνεως πεπληρωμένους.

[Κονιαταί:] οἱ τοὺς τοίχους παραχρίοντες.

[Κόνιον:] βοτάνη δηλητήριος. διὰ τοῦ ο μικροῦ διὰ τὸ μέτρον τοῦ στίχου. πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κόνιον μὲν ἀπλῶς σὺ ἐδέξω· αὐτοὶ δ' ἐξέπιον τοῦτο τεῶ στόματι.

[Κονιόπους:] πολυσχιδὲς ὑπόδημα, τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον τὸν πόδα, ἀλλὰ καταπασσόμενον ὑπὸ τῆς κόνεως. ἢ δὲ κόνις ἀπὸ τῆς χύσεως. ἢ ἀπὸ τοῦ καίνω, τὸ κόπτω· ἢ διακεκομμένη γῆ. γράφεται δὲ καὶ κονίποδα, τουτέστι στενὸν σανδάλιον, οὗ διὰ τὴν στενὴν τητὰ ὁ ποὺς ἐκονιορτοῦτο.

[Κονιορτός.] ἀσκούς πλείστους ἐς ὅτι μάλιστα πληρώσας κονιορτοῦ φέρειν ἔδωκεν ἐκάστῳ ἀνδρὶ· καὶ κατὰ τὴν συμπλοκὴν τοὺς ἀσκούς τῆς αἰθάλης νύττειν μαχαιριδίῳ.

[Κονιορτωσάμενον:] κόνιν ἐπιβαλόμενον. κονιορτωσάμενος καὶ τὸν ἐκ πορείας κατὰ σπουδὴν ἐρχόμενον ἐπιφαίνοντα.

[Κονίω:] χρίω.

[Κόνις,] κόνεως, τῇ κόνει.

[Κονίσσαλος:] κονιορτός. ἢ **[Κονίσσαλος,]** δαίμων Πριαπώδης· ἐκ τοῦ μὴ ὀκνεῖν καὶ ἐπὶ κόνεως μίγνυσθαι. καὶ **[Κονισάλεος. Κόνισαι:]** γυμνάσθητι. καὶ **[Κεκονῖσθαι,]** τὸ γυμνάζεσθαι.

[Κονίσσουσι:] κόνιν ἐγείρουσιν.

[Κονίστρα.] οὐδ' αὖ κονίστρας εἰς τὸ ρίψαι τοὺς πόνους.

[Κονίστρα:] παλαίστρα. ἢ κυλίστρα.

[Κόνος ἀρτοξύη:] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνταποδιδόντων.

[Κονοσκογκόλορος:] ὁ Ἑλληνιστὶ ὀνομαζόμενος Σαρδανάπαλος· ὃς τὰ γυναικεῖα φρονῶν καὶ περὶ τρυφᾶς ἀσχολούμενος κατελύθη ὑπὸ Ἀρβάκου τοῦ ἰδίου στρατηγοῦ, ἀναγκασθεὶς ἐλθεῖν εἰς ἐκούσιον θάνατον καὶ σὺν τοῖς βασιλείοις ἑαυτὸν κατακαῦσαι. ὁ δὲ Ἀρβάκης οὗτος καὶ τὴν βασιλείαν μετέθηκεν εἰς Μήδους.

[Κόννους·] ἔδωρεῖτο δὲ πᾶσι τὰ πρέποντα, τοῖς μὲν παισὶ κόννους καὶ ψέλλια, τοῖς δὲ νεανίσκοις δραμβὰς καὶ μαχαίρας. Πολύβιός φησι.

[Κόννου ψῆφον:] ἐπὶ τῶν οὐδενὸς ἀξίων. ὁ δὲ Κόννος λυρῳδὸς ἦν, ὥς τινὲς φασιν, τῶν ἀφώνων· ὥς δέ τινες κιθαρωδός.

[Κονῶ:] τὸ ἀγωνιῶ.

[Κονσιστώριον:] θεῖον συνέδριον.

[Κονσούλους:] αὐτοκράτορας αὐτοὺς οἱ τὴν τῶν Ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντες ὠνόμασαν οἷα δὴ προβούλους καὶ προηγόρους τινάς· οὓς Ἑλληνες μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας ὑπάτους προσηγορεύασιν. ζήτει ἐν τῷ ὕπατοι πλατύτερον.

[Κόντῳ πλεῖν:] παροιμία· οἷον προσηκόντως ζῆν.

[Κόξα:] τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρους.

[Κόορτις:] Ῥωμαϊκὴ σπεῖρα. ἄθρους ἄγων ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐπὶ τέτταρας κοόρτις.

[Κοππατίας] ἵππους ἐκάλουν, οἷς ἐγκεχάρακται τὸ κ στοιχεῖον, ὥς σαμφόρας τοὺς ἐγκεχααραγμένους τὸ σ καὶ τὸ ν χαρασσόμενον σὰν ἔλεγον· αἱ δὲ χαράξεις αὗται ἔτι καὶ νῦν

σώζονται ἐπὶ τοῖς ἵπποις· συζευγνυμένου γὰρ τοῦ κ καὶ τοῦ σ τὸ σχῆμα τοῦ ἡ' ἀριθμοῦ κατανοεῖσθαι, οὗ προηγεῖται τὸ κόππα· παρὰ γὰρ τοῖς γραμματισταῖς οὕτω διδάσκεται, καὶ καλεῖται κόππα τὸ ἡ'. τινὲς δὲ κοππατίαν ἐξηγήσαντο τὸν κόπτοντα ταῖς ὀπλαῖς τὸ ἔδαφος, οὐ δεόντως ὑποτιθέμενοι· οὐδὲ γὰρ βουκεφάλας καλοῦμεν διὰ τὸ μορφὴν τοιαύτην ἔχειν, ἀλλὰ διὰ τὸ οὕτω κεχαράχθαι· οἶος οἶμαι καὶ ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακε δόνος ἵππος ἦν, ᾧ τελευτήσαντι τὴν Βουκέφαλον Ἀλεξάνδρειαν ἔκτισεν, ἐντάφιον αὐτῷ τῆς ἀρετῆς χαριζόμενος πόλιν.

[Κοπιοδόρπιον:] τρύφος τι.

[Κοπίς:] ἡ μάχαιρα. οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα, αἰδεσθεὶς ἔργον. περὶ βοὸς ὁ λόγος. ὁ δὲ παίεται κοπίδι τὴν κεφαλὴν ὥς οὐ βιωσόμενος εἶναι.

[Κόπις:] ὁ λάλος, ὁ ῥήτωρ.

[Κοπρία:] ὁ πηλός. καὶ Ἀριστοφάνης· κοπροφορήσω σ', εἴ τι γρύξεις. ἀντὶ τοῦ εἰ λαλήσεις, κόπρον σου καταφορήσω. τουτέστι κόπρου πληρώσω.

[Κόπριος ἀνὴρ:] ὡς ἀπὸ δήμου· λέγει δὲ τὸν κοπρολόγον· ἢ κηπουρός· παρὰ τὴν κόπρον. λύσις ὀνείρου· κόπρω καθεσθεις ζημίας ἔξεις τρόπους. ἰλὺν πεπλευκῶς τοῦ νοὸς νόει βλάβην. ἔκδηλός ἐστι βόρβορος ψυχῆς ῥύπος.

[Κόπτοντες:] τὰ ὑποζύγια κόπτοντες οὕτω τῇ ἀπορίᾳ ἀντεῖχον. ἀντὶ τοῦ χρώμενοι τούτοις πρὸς ἐδωδήν.

[Κόπτω·] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν. ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν κρουόντων τὸ κόπτειν λέγεται, ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν ψοφεῖν. ἱκανῶς δὲ τοῦτο διέστειλε Μένανδρος ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν λέγων, κόψω τὴν θύραν. ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν· ἀλλ' ἐψόφει καὶ τις τὴν θύραν ἐξιών. εἰ νῆ Δία τὰς γνάθους αὐτῶν δις ἢ τρίς ἔκοψεν ὥσπερ βουπάλου, φωνὴν ἃν οὐκ εἶχον. καὶ αὖθις· λάβετέ μου θοιμάτιον· κόψω βουπάλῳ τὸν ὀφθαλμόν.

[Κορακήσιον. Κορακίας:] μέλας.

[Κορακῖνος:] εἶδος ἰχθύος.

[Κόραξ:] εἶδος ὀρνέου. καὶ ὁ ῥήτωρ, ὁ τῆς ῥητορικῆς εὐρετής, περὶ οὗ καὶ τὸ κακοῦ κόρακος κακὸν ὦν εἰρημένον. ἔστι δὲ καὶ εἶδος μηχανήματος.

[Κόραξ ὕδρευει:] ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινων τυγχανόντων.

[Κοράττειν:] τὸ ἄγαν προσμένειν, καὶ λιπαρεῖν. ἀπὸ τῶν περὶ τὰς θύρας κοράκων περιπετομένων καὶ μὴ ἀποχωρούντων.

[Κορβανᾶς:] παρὰ Ἰουδαίοις ὁ ἱερὸς θησαυρός. Πιλᾶτος τὸν ἱερὸν θησαυρὸν εἰς καταγωγὴν ὑδάτων καταναλίσκων ταραχὴν ἐκίνησε. κατῆγε δὲ ἀπὸ υ' σταδίων. καὶ παραστήσας στρατιώτας πολλοὺς ἀπέκτεινεν.

[Κορβῖνος:] ὁ Βαλέριος. ἀπὸ τοῦ κόρακος· κορβούς γὰρ καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς κόρακας, καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ κρῶζειν· ἐπεὶ ὁ κόραξ ἐν τῇ πρὸς Κελτὸν μονομαχίᾳ συνέπραξε. καὶ ζητεῖ τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ ἀμύσσειν.

[Κορδακίζει:] αἰσχρὰ ὀρχεῖται. **[Κόρδαξ]** γὰρ εἶδος ὀρχήσεως κωμικῆς. καὶ ὁ **[Κορδακισμός. Κορδουαῖοι:]** ὄνομα ἔθνους.

[Κορδύλη:] πᾶν τὸ ἐξέχον καὶ συνεστραμμένον. καὶ ὁ περὶ τὸν ὦμον δεσμός. καὶ παροιμία,
[Κορδύλης οὐκ ἄξιος. Κορέας:] πόλις.

[Κορείας:] παρθενίας. ἐν Ἐπιγράμμασι· χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἄμμα κορείας.

[Κορεῖν:] κοσμεῖν βίβλους, ἢ σαίρειν.

[Κόρη:] ἡ Περσεφόνη. Δηῶ δὲ ἡ Δημήτηρ.

[Κόρη:] ἡ παρθένος. παρὰ τὸ κορῶ, τὸ καθαίρω. καὶ κόρη, ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ· δι' ἧς τὸ ὑγρὸν προβέβληται ὥστε δι' αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ὁρατῶν. κόρη δ' ἂν λέγοιτο καὶ τὸ τρῆμα τὸ ἐν τῷ ῥαγοειδεῖ χιτῶνι, παρὰ τὸ δι' αὐτῆς χεισθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα, χόρη τις οὔσα, καὶ κόρη. κόρη οὖν τὸ τρῆμα τοῦ ῥαγοειδοῦς καὶ τὸ διὰ τοῦ νεύρου προῖδον ὀπτικὸν πνεῦμα· τὸ δὲ ἐπὶ ταύτῃ δέρμα κερατοειδὲς χιτῶν. ὅταν οὖν παχυνθῇ οὗτος ἢ ἀπὸ οὐλῶν τινῶν ἐκ τραυμάτων ἐνσκιρτωθεῖσιν ἐν αὐτῷ, συμβαίνει τὸ μὴ ὁρᾶν· οὕτω καὶ ἡ μήνιξ παθοῦσα τὸ μὴ ἀκούειν. ὅτι ἐπὶ τῶν κριτῶν τῶν Ἰουδαίων ἐβασίλευσε Μολοσσῶν Ἄδης, ὃς ἔσχε θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσε Κόρην· τὰς γὰρ εὐπρεπεῖς γυναῖκας οἱ Μολοσσοὶ κόρας ἐκάλουν. ταύτην ἐφίλησεν ὁ Πειρίθους καὶ ἐβουλήθη νυκτὸς ἀρπάσαι. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἄδης ἔδησεν ὃν εἶχε πρὸ τῆς θύρας κύνα, ὃν ἐκάλει διὰ τὸ μέγεθος Τρικέρβερρον, καὶ ἐλθόντα κατὰ σύνταξιν τὸν Πειρίθου διεχρήσατο· ἐξελθούσης δὲ τῆς κόρης πρὸς βοήθειαν καὶ αὐτὴν διεχρήσατο. περὶ ἧς φασιν, ὅτι ὁ Πλούτων αὐτὴν ἥρπασε. λέγεται δὲ **[Κόρη]** καὶ **[Κόρος,]** ὁ νεώτατος, ἀπὸ τοῦ κορῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι· πολλῆς γὰρ ἐπιμελείας δέονται οἱ νεώτεροι. καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὁμοίως. νεωκόρος δὲ οὐχ ὁ σαρῶν τὸν νεῶν, ἀλλ' ὁ ἐπιμελούμενος αὐτοῦ.

[Κόρημα:] τὸ σάρον, τὸ κόσμητρον. μὴ ἔκκορει τὴν Ἑλλάδα. ἀντὶ τοῦ ἔρημον οἰκητόρων ποιῶν διὰ τῶν πολέμων. ἦν δὲ καὶ ἀρά τις αὕτη τοῖς ἀρχαίοις, ὥς που καὶ Μένανδρός φησιν· ἐκκορηθεῖς σύ γε, βουλόμενος τὸ ἄρδην ἀπολέσθαι σημᾶναι.

[Κόρης,] Κόρητος· ὄνομα κύριον.

[Κόρης,] κόρεως. ἀρσενικῶς διὰ τοῦ η. Ἀριστοφάνης. κόρις δὲ θηλυκῶς, κόριδος.

[Κορήσατε:] ἐπιμελήθητε.

[Κορησός:] ὄνομα τόπου, ἢ ποταμοῦ. καὶ **[Κορησία,]** πόλις.

[Κοριαννοῖ.] Φερεκράτης κέχρηται.

[Κορρίδης:] ὁ Σόλων ἐκέκλητο πατρωνυμικῶς.

[Κορικῶς:] γυναικικῶς, ὡς κόρη.

[Κορίννα,] Ἀχελφοδώρου καὶ Προκρατίας, Θηβαία ἢ Ταναγραία, μαθήτρια Μύρτιδος· ἐπωνόμαστο δὲ Μυῖα· λυρική. ἐνίκησε δὲ πεντάκις ὡς λόγος Πίνδαρον. ἔγραψε βιβλία ε', καὶ ἐπιγράμματα καὶ νόμους λυρικοῦς.

[Κορίννα] Θεσπία, λυρική· οἱ δὲ Κορινθίαν εἰρήκασι. νόμους λυρικοῦς.

[Κορίννα] νεωτέρα, Θηβαία, λυρική, ἢ καὶ Μυῖα κληθεῖσα.

[Κορινθικόν·] οὐδέποτ' ἀμήσαντι Κορινθικόν· οὐποτε πικρᾶς τῆς ἀφιλοσταχύου γευσασμένῳ πενίης. ζῆτει περὶ Κορίνθου ἐν τῷ Διὸς Κόρινθος.

[Κόριννος,] Ἰλιεύς, ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὀμήρου, ὥς τισιν ἔδοξε· καὶ πρῶτος γράψας τὴν Ἰλιάδα, ἔτι τῶν Τρωϊκῶν συνισταμένων. ἦν δὲ Παλαμίδους μαθητὴς καὶ ἔγραψε τοῖς ὑπὸ Παλαμίδους εὐρεθεῖσι Δωρικοῖς γράμμασιν. ἔγραψε δὲ καὶ τὸν Δαρδάνου πρὸς Παφλαγόνας πόλεμον, ὡς ἐκ τούτου λαβεῖν καὶ τῆς ποιήσεως πᾶσαν ὑπόθεσιν Ὅμηρον καὶ ἐντάξει τοῖς αὐτοῦ βιβλίοις.

[Κοριολάνοι:] ἐθνικόν.

[Κόριον:] κοράσιον μικρόν.

[Κορθύεται:] κορυφοῦται, αὖξεται, ὑψοῦται, ἐπαίρεται. καὶ

[Κόρθυς,] τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα. ὁ δὲ ποιήσας ἐξ ἄμμου κόρθυν καὶ ἐξάρας τῆς γῆς οὐκ ἐπὶ πολὺ, πάλιν τῷ ποδὶ καταστρώσας, αὖθις τὸ δάπεδον ὁμαλὲς ἐποίησεν.

[Κορκορυγὰς:] βοάς, ταραχάς, θορύβους. λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς, ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν. Ἀριστοφάνης· οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες, τινὰ κορκορυγὴν ἐκύκων. ἀντὶ τοῦ ταραχὰς ἐκίνουν.

[Κορκορυγμοί:] ταραχαί.

[Κορνηλία:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Κορνήλιος,]** ἐπίσκοπος, ὃς διεκρίθη Ναυάτου. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Ναυάτος.

[Κορνοῦτος·] δύω συγγραφέε Ῥωμαίων ἦσθιν, Τίτος Λίβιος, οὗ διαρρεῖ πολὺ καὶ κλεινὸν ὄνομα, καὶ Κορνοῦτος. πλούσιον μὲν οὖν ἀκούω καὶ ἄπαιδα τοῦτον, σπουδαῖον δὲ οὐδὲν ὄντα. τοσαύτη δὲ ἦν ἡ διαφορότης ἐς τούσδε τοὺς ἄνδρας τῶν ἀκροωμένων, ὡς τοῦ μὲν Κορνοῦτου παμπλείστους ἀκούειν, θεραπείᾳ τε καὶ κολακείᾳ τοῦ ἀνδρὸς συρρέοντας καὶ διὰ τὴν ἀπαιδίαν ἐλπίδι κληρονομίας· τοῦ γε μὴν Λιβίου ὀλίγους, ἀλλὰ ὧν τι ὄφελος ἦν καὶ ἐν κάλλει ψυχῆς καὶ ἐν εὐγλωττίᾳ. καὶ ταῦτα μὲν ἐπράττετο. ὁ χρόνος δὲ ὁ ἄπρατός τε καὶ ἀδέκαστος καὶ ἡ τούτου φύλαξ καὶ ὁπαδὸς καὶ ἔφορος ἀλήθεια, μήτε χρημάτων δεόμενοι, μηδὲ μὴν ὀνειροπολοῦντες ἐκ κλήρου διαδοχὴν, μήτ' ἄλλω τῷ αἰσχυρῷ καὶ κιβδήλῳ τε καὶ καπήλῳ καὶ ἡκιστα ἐλευθέρῳ ἀλισκόμενοι, τὸν μὲν ἀνέφηναν καὶ ἐξεκάλυψαν, ὥσπερ κεκρυμμένον θησαυρὸν καὶ κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά, τὸ τοῦ Ὀμήρου, τοῦτον τὸν Λίβιον· τοῦ δὲ πλουσίου καὶ μέντοι καὶ περιρρεομένου τοῖς χρήμασι λήθην κατεχέαντο τοῦ Κορνοῦτου. καὶ ἴσασιν ἢ τις ἢ οὐδεὶς αὐτόν. οὗτος ὁ Κορνοῦτος Λεπτίτης φιλόσοφος· Λεπτὶς δὲ πόλις Λιβύης· γεγωνὼς ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Νέρωνος καὶ πρὸς αὐτοῦ ἀναιρεθεὶς σὺν τῷ Μουσωνίῳ. ἔγραψε πολλὰ φιλοσοφὰ τε καὶ ῥητορικά.

[Κοροκόσμια:] τὰ τῶν παρθένων κοσμήματα.

[Κοροπλάθοι:] οἱ τοὺς κόρους πλάττοντες κηρῷ ἢ γύψῳ· τουτέστι τὰ ζῶα πάντα. οἱ κατασκευάζοντες εἶδωλα βραχέα ἐκ πηλοῦ πάντων ζώων, οἷς ἐξαπατᾶσθαι τὰ παιδάρια εἴωθεν, οὗτος κοροπλάθος καλεῖται. **[Κοροπλάθους]** λέγουσι τοὺς ἐκ πηλοῦ τινος ἢ κηροῦ ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης πλάττοντας κόρας ἢ κούρους.

[Κόρος:] ὄνομα κύριον.

[Κόρομνα:] πόλις.

[Κορώνεως:] ὡς φιάλεως. ἔστι δὲ εἶδος συκῆς. ταύτην δὲ καὶ κοράκειον λέγουσιν· ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς κόρακι ἔοικε κατὰ τὸ χρῶμα.

[Κορώνεια:] τόπος.

[Κορώνη:] διάφορα σημαίνει· καὶ τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοίου. ἔδοξέ τις τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἄχρι τῆς κορώνης τετριχῶσθαι.

[Κορώνην:] τὸ ἄκρον τοῦ τόξου· ἢ πλήρῳσιν.

[Κορώνη τὸν σκορπίον:] παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων.

[Κορωνίς:] ἀκώρεια, ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα· στεφάνου τὸ κεφάλαιον.

[Κορωνῶν:] γαυριῶν. καὶ **[Ἐκορώνα,]** ἐγαυρία.

[Κόρσην:] κρόταφον.

[Κορσιαί:] πόλις Βοιωτίας.

[Κόρβοι:] παρὰ Ῥωμαίοις οἱ κόρακες. καὶ **[Κόρβιος]** ἐκλήθη ὁ Λεύκιος, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἐκ τοῦ κόρακος.

[Κόροιβος:] ὄνομα κύριον. καὶ μωρός τις, μετρῶν τὰ κύματα. Καλλίμαχος· τὸν ὄγδοον ὥς τι Κόροιβον. ὅτι Βουταλίων καὶ Κόροιβος καὶ Μελιτίδης ἐπὶ μωρία διεβέβληντο. Ἀριστοφάνης.

[Κορύβαντες·] ἔνιοι τοὺς Κούρητας καὶ τοὺς Κορύβαντας τοὺς αὐτοὺς ὑπειλήφασιν. ἦσαν δὲ Διὸς τροφεῖς οὗτοι καὶ φύλακες. τινὲς δὲ αὐτοὺς δέκα φασίν, ἄλλοι ἑννέα. ἦσαν δὲ τῆς Ῥέας παῖδες. καὶ

[Κορύβας] ὁ αὐτὸς τοῖς Κούρησιν, οἳ ἦσαν τροφεῖς τοῦ Διὸς καὶ διδάσκαλοι καὶ τῆς Ῥέας ὀπαδοί.

[Κορυβαντείων:] μαινομένων, ἐνθουσιώντων. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ Κορυβαντείων ἰαχήματα χάλκεα ρόπτρων.

[Κορυβαντιά:] μαίνεται, ἢ ὀρχεῖται, ἢ δαιμονᾷ. καὶ **[Συγκορυβαντιάσαντες,]** συμμανέντες. ὁ δὲ στρατὸς συγκορυβαντιάσαντες καὶ ἐπαλαλάξαντες ἅπαντες καὶ τοῖς ὅπλοις ἐπιδουπήσαντες ἐσήλαντο ἐς τὸν ποταμόν. καὶ **[Κορυβαντιῶν,]** ἐνθουσιῶν, μαινό μενος.

[Κορυδαλός:] εἶδος ὀρνέου.

[Κόρυδοι:] ὄρνυξιν ὅμοιοι ὄρνιθες.

[Κόρυζα.] καὶ **[Κορυζῶν,]** μεμωραμένος· ἢ μυζάζων. καὶ

[Κορυζῶντα. Κόρυζα] παρ' Ἀττικοῖς ἡ μύξα λέγεται.

[Κόρυθα:] περικεφαλαίαν.

[Κορυθαίολος. Κόρυκος:] ὁ θύλακος. ὅτι Ἀττήλας Μεδιόλανον πολυάνθρωπον εὐρὼν πόλιν, ὡς εἶδεν ἐν γραφῇ τοὺς Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐπὶ χρυσῶν θρόνων καθημένους, Σκύθας δὲ πρὸ τῶν αὐτῶν ποδῶν, ἐκέλευσεν αὐτὸν μὲν ζωγραφεῖν ἐπὶ θώκου, τοὺς δὲ Ῥωμαίων βασιλεῖς κορύκους φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ χρυσὸν χεῖν πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

[Κόρυμβοι:] κλῶνες· ἢ ἄκροι. ἐν Ἐπιγράμμασι· μᾶλλον ἐγὼ σέο μῆλα καρηβαρέοντα κορύμβους ἢ μαστὸν νεαρῆς ὄρθιον ἡλικίης. κόμη τρέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκορυμβωμένην.

[Κορύνη:] ῥόπαλον. οἱ δὲ ξίφος, οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπές.

[Κορυνήτης:] ὄνομα κύριον.

[Κορυνηφόροι:] οἱ ξύλων κορύνας ἔχοντες εἶποντο τῷ βασιλεῖ ὀπισθεν.

[Κόρυς:] ἡ περικεφαλαία.

[Κορυστήν:] ὀπλίτην.

[Κορύφαλος:] εἶδος ὄρνιθος.

[Κορυφαῖος:] ὁ πρῶτος τῶν χορευτῶν.

[Κορυφοῦται:] ὑψοῦται, ἐπαίρεται.

[Κόρχορος:] ἄγριον λάχανον εὐτελές. διὸ καὶ ἡ παροιμία· καὶ κόρχορος ἐν λαχάνοις. ἔνιοι ἰχθὺν ποιὸν τὸν κόρχορον ἀποδιδόασιν, ὡς τὸν ἵππουρον, καὶ ὡς εὐτελές ἔδεσμα. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀναξίων ἡ παροιμία καὶ ταπεινῶν, μεταποιουμένων δὲ τιμῆς ἢ καθ' ἑαυτοὺς μείζονος.

[Κόσσας:] δίκαιος ἀνὴρ. καὶ παροιμία· τοὺς Κόσσας λόγους. Κόσσας γὰρ ἐγένετο δίκαιος ἀνὴρ, Πελληνεὺς τὸ γένος. οἱ δὲ Πελληνεῖς οὗτοι πόλεμον ἔσχον πρὸς τοὺς Σαλαμινίους καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας, ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας. νικήσαντες δὲ οὐ μετέδωκαν, καὶ ταῦτα συμβουλεύοντος τοῦ Κόσσου ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν. ἀνθ' ὧν λοιμῶ περιπεσόντες τοὺς Κόσσου λόγους ἐπῆνουν.

[Κόσσια·] ζητεῖ ἐν τῷ ψαμμοκοσιογάργαρα.

[Κοσκινηδόν:] δίκην κοσκίνου. καὶ παροιμία· **[Κοσκίνῳ ὕδωρ περιφέρεις]**, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

[Κοσκυλμάτιον:] τῶν βурсῶν τὰ σμικρότατα περικόμματα.

[Κοσκυλματίοις·] ἐθώπευεν, ἐξηπάτα κοσκυλματίοις τισὶ τοιαυτὶ λέγων· ἔνθου, ρόφησον, ἔχε τριώβολον. βούλει παραθῶ σοι δόρπον;

[Κοσμᾶς:] ὁ ἐξ Ἱεροσολύμων, σύγχρονος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. ζητεῖ ἐν τῷ Ἰωάννης.

[Κοσμεῖ:] διατάττει.

[Κόσμει:] ἐπιμελοῦ. κόσμει ἦν ἔλαχες Σπάρταν. κάγώ μοι δοκῶ τὴν εἰμαρμένην ἀγαπήσειν τε καὶ κοσμήσειν τὴν αὐτὸς ἑμαυτοῦ, ἡγούμενος ἀγώνισμα τοῦτο προκεῖσθαι τῷ βίῳ καὶ βάσανον, εἰ μὴδὲ ἀτυχοῦσαν ἀπολιμπάνω φιλοσοφίαν.

[Κοσμεῖτην:] κοσμεῖτῶσαν.

[Κοσμησάμενος:] διαταξάμενος.

[Κοσμήτορες:] διατάκται, ἡγεμόνες.

[Κοσμιότης:] εὐταξία. κοσμιότης καὶ σωφροσύνη οὐ μόνον εἰσὶν ἀπαλλαγαὶ καὶ ἀφαιρέσεις τῶν ἀντικειμένων πονηριῶν, ἀκοσμίας καὶ ἀκολασίας, ἀλλὰ ζωαὶ ἐνεργεῖς καὶ αὐτοθελεῖς. καὶ ἡ μὲν ἐπιστρέφει τὰ χεῖρω ἐν ἡμῖν πρὸς τὰ κρείττω, ἡ δὲ ὅσα πάθη ἐστὶ τῆς ψυχῆς τάπτουσα ταῦτα καὶ διακοσμοῦσα· ἐκγόνους τε ἑαυτῶν ἀρετὰς ἐν ταῖς τῶν πλησιαζόντων ψυχαῖς ἀποτίκτουσαι.

[Κόσμος:] τάξις. καὶ Ἡρόδοτος· οἱ δὲ Πέρσαι ἡσσηθέντες ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ. τουτέστι τάξει.

[Κόσμος:] τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημά τε καὶ σύγκριμα. ὅς πλήρωμά ἐστι τῶν εἰδῶν. ἐπεὶ δὲ ἔδει μηδὲν τῶν εἰδῶν φθίρεσθαι, ἵνα μὴ ἀτελές ᾖ τὸ πᾶν, ἀδύνατον δὲ ᾗν τὰ αὐτὰ μένειν τῷ ἀριθμῷ, γενητὰ τε ὄντα καὶ φθαρτά, μετέχει καὶ ταῦτα τῆς αἰδιότητος ὡς ἡδύνατο, διότι καὶ πάντα ἐφίεται τῆς τοῦ πρώτου αἰδιότητος ὡς οἰκείας ἀρχῆς καὶ μετέχει ταύτης ἕκαστον κατὰ τὰ ἑαυτοῦ μέτρα. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ σκοπιμώτατον ἔργον τῆς φύσεως, τὸ τῶν φυσικῶν ἕκαστον

γεννησάι ἄλλο, οἷόν ἐστιν αὐτό. καὶ ἐπειδὴ δεόμεθα γεννήσεως, ἡ δὲ γεννητικὴ δύναμις ἐν ὠρισμένῳ γίνεται μεγέθει, διὰ τοῦτο δεόμεθα τῆς αὐξήσεως. ἐπειδὴ δὲ ἡ αὐξήσις διὰ τροφῆς γίνεται, τῆς θρεπτικῆς πάλιν δεόμεθα δυνάμεως. διὰ τοῦτο τοίνυν μετέχομεν τῶν φυσικῶν δυνάμεων καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ἄλογα. ὥστε ὅταν μὲν ἐνεργῶμεν κατὰ τὰς δυνάμεις ταύτας, ὡς φυτὰ ἐνεργοῦμεν, ὅταν δὲ κατὰ θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν, ὡς ἄλογα ζῶα· ὡς ἄνθρωποι δὲ ἐνεργοῦμεν τότε, ὅτε τῷ λόγῳ κεχρήμεθα. διὸ καὶ ἀστείως λίαν ὁ Πλωτῖνος εἶπεν, ὡς ὅσοι ἐμμανῶς κατὰ τὰς θρεπτικὰς δυνάμεις ἐνεργοῦσιν, οὗτοι κινδυνεύουσιν ἀποδενδρωθῆναι. σημαίνει δὲ ὁ κόσμος τέσσαρα· εὐπρέπειαν, τόδε τὸ πᾶν, τὴν τάξιν, τὸ πλῆθος παρὰ τῇ γραφῇ. Αἰλιανός· ἡ δὲ Κλεοπάτρα καὶ ἄλλα εἰργάσατο ἀσεβείας ἐχόμενα, ἃ μοι σιγῶντι κόσμον φέρει. τουτέστιν εὐπρέπειαν.

[Κόσμος:] ὅτι οἱ Στωϊκοὶ τὸν κόσμον τριχῶς εἶναι λέγουσιν· αὐτόν τε τὸν θεὸν καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀπάσης οὐσίας ἰδιοποιόν· ὃς δὴ ἀφθαρτός ἐστι καὶ ἀγέννητος, δημιουργὸς ὢν τῆς διακοσμήσεως, κατὰ χρόνου ποιάς περιόδους ἀναλίσκων εἰς ἑαυτὸν τὴν ἅπασαν οὐσίαν, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ γεννῶν· καὶ αὐτὴν δὲ τὴν διακόσμησιν τῶν ἀστέρων κόσμον εἶναι λέγουσι· καὶ τρίτον τὸ συνεστηκὸς ἐξ ἀμφοῖν. καὶ ἔστι κόσμος ὁ ἰδιοποιὸς τῆς τῶν ὅλων οὐσίας· ἡ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς φύσεων· ἡ σύστημα ἐκ στοιχείων καὶ ἀνθρώπων καὶ τῶν ἔνεκά του. τὸν δὲ κόσμον οἰκεῖσθαι κατὰ νοῦν καὶ πρόνοιαν, εἰς ἅπαν αὐτοῦ μέρος διήκοντος τοῦ νοῦ, καθάπερ ἐφ' ἡμῶν τῆς ψυχῆς, δι' ὧν μὲν μᾶλλον, δι' ὧν δὲ ἥττον. δι' ὧν μὲν ὡς ἕξις κεχώρηκεν, ὡς διὰ τῶν ὁστῶν καὶ τῶν νεύρων· δι' ὧν δὲ ὡς νοῦς, ὡς διὰ τοῦ ἡγεμονικοῦ. οὕτω δὲ τὸν ὅλον κόσμον ὡς ζῶον ὄντα ἡγεμονικὸν ἔχειν τὸν αἰθέρα καὶ χωρεῖν διὰ τῶν ἐν ἀέρι καὶ διὰ τῶν ζώων ἀπάντων καὶ φυτῶν καθ' ἕξιν· καὶ ἓνα εἶναι τὸν κόσμον καὶ τοῦτον πεπερασμένον σχῆμα ἔχοντα σφαιροειδές· πρὸς γὰρ τὴν κίνησιν ἀρμοδιώτατον τοῦτο. ἔξωθεν δ' αὐτοῦ τὸ κέντρον εἶναι περιεχυμένον, ἄπειρον, ὥσπερ ἀσώματον. ἀσώματον δὲ τὸ οἷόν τε κατέχεσθαι ὑπὸ σωμάτων, οὐ κατεχόμενον. ἐν δὲ τῷ κόσμῳ μηδὲν εἶναι κενόν, ἀλλ' ἠνῶσθαι αὐτόν· τοῦτο γὰρ ἀναγκάζει τὴν τῶν οὐρανίων πρὸς τὰ ἐπίγεια συντονίαν καὶ σύμπνοιαν.

[Κόσσος:] τὸ ῥάπισμα.

[Κοστόβαρος:] ὄνομα κύριον.

[Κόσσυμβος] καὶ **[Κοσύμβη:]** ἀνάδεσμος, ὁ κόμβος τῶν δύο χειριδίων ὅταν τις δήσῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλον.

[Κοτταβίζει:] οἶνον ποτηρίῳ ἀναρριπτεῖ· ὃ ἐποιοῦν οἱ οἰνιζόμενοι.

[Κοτταβίζειν:] παίζειν. εἰς χαλκᾶς δὲ φιάλας, αἱ καλοῦνται λαταγεῖα, ἀνερρίπτουν ἐμβάλλοντές τι πόμα· καὶ εἰ ἐγένετο μείζων ψόφος, ἐδόκουν ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐρᾶσθαι. κότταβος δὲ λέγεται τὸ λεῖμμα τοῦ ποτηρίου, ὃ ἐνέβαλλον εἰς τὰς λαταγὰς. ἦν δὲ παίγνιον παρ' Ἀθηναίοις τοιοῦτον· ῥάβδος μακρὰ πεπηγμένη ἐν τῇ γῇ καὶ ἐτέρα ἐπάνω αὐτῆς, κινουμένη ὡς ἐπὶ ζυγίου· εἶχε δὲ πλάστιγγας δύο ἐξηρητημένας καὶ κρατῆρας δύο ὕδατος ὑποκάτω τῶν πλαστίγγων καὶ ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἀνδριάς χαλκοῦς κεχρυσωμένος. τοῦτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ πάντων παιζόντων ἀνίστατο ἔχων φιάλην γέ μουσαν ἀκράτου καὶ μήκοθεν ἰστάμενος ἔπεμπεν ὅλον τὸν οἶνον ὑπὸ μίαν σταγόνα εἰς τὴν πλάστιγγα, ἵνα γεμισθεῖσα βαρυνθῇ καὶ κατέλθῃ καὶ κατελθοῦσα κρούσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεκρυμμένου καὶ ποιήσῃ ἦχον. καὶ εἰ μὲν μὴ ἐκχυθῇ ἐκ τοῦ οἶνου, ἐνίκα καὶ ἦδει, ὅτι φιλεῖται αὐτὸς ὑπὸ τῆς ἐρωμένης· εἰ δὲ μή, ἥττατο. ἐλέγετο δὲ ὁ ἀνδριάς ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ μάνης.

[Κότταβος:] λάταξ. χαλκῇ φιάλῃ, ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθουσιν οἶνου πεπληρωμένην, εἴτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες ἀπὸ ὕψους ἐρρίπτουν, ἐπὶ τῷ ψόφῳ ἀποτελέσαι, ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος· ἐπηνεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν· καὶ μεθυσκοκότταβοι οἱ τοῦτο ἐργαζόμενοι.

[Κόττας:] ὄνομα κύριον. ὃς ἐχρήσατο τῷ ὄπλῳ, ὃ τραγόλας ἐλέγετο· μεθ' οὗ οὕτω βίαιον ἀφῆκε πληγὴν, ὥστε τὸν βληθέντα διὰ τε τοῦ θώρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι καὶ τῇ γῇ προσηλῶσαι.

[Κοτεσάμενος:] ὀργισθεὶς.

[Κοτίδειον:] ὄνομα πόλεως.

[Κοτιεῖ:] φθονεῖ, ζηλοῖ.

[Κότινος:] ἀγριέλαιος· ἢ ὄνομα βοτάνης. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τὰν ἐκ κοτίνοιο καλαύροπα, τάν ποτε τῆνος πολλάκι ῥομβητὰν ἐκ χειρὸς ἠκροβόλει.

[Κοτινοτράγα:] κότινον ἐσθίοντα, τουτέστιν ἀγριέλαιον.

[Κοτίνου στεφάνω:] οὐ κοτίνῳ οἱ νικῶντες ἐστέφοντο, ἀλλὰ καλλιστεφάνῳ· ταύτης δὲ τὰ φύλλα ἔμπαλιν ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις· ἔξω γάρ, ἀλλ' οὐκ ἐντὸς ἔχει τὰ λευκά. ὁ δὲ ἐκφασκίζων ἔφη κοτίνου. καὶ Ἀριστοτέλης κατὰ λέξιν οὕτω φησὶ περὶ αὐτῆς· ἐν τῷ Πανθείῳ ἐστὶν ἐλαία, καλεῖται δὲ καλλιστέφανος. ταύτης δὲ ἔμπαλιν τὰ φύλλα ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις πέφυκεν· ἔξω γάρ, ἀλλ' οὐκ ἐντὸς ἔχει τὰ λευκά· ἀφίησιν τε τοὺς πτόρθους, ὥσπερ ἡ μύρτος, εἰς στεφάνους συμέτρους. ἀπὸ ταύτης λαβὼν καρπὸν Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν Ὀλυμπίασιν· ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς ἐδίδοντο. ἔστι δὲ αὕτη παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ποταμόν· περιωκοδόμηται δέ, καὶ ζημία μεγάλη τῷ θιγόντι αὐτῆς. ἀπὸ ταύτης ἔφερον λαβόντες Ἠλεῖοι τῶν ἀθλητῶν τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς στεφάνους. καὶ αὖθις· ἀκούσας ὁ Ξέρξης, ὅτι περὶ κοτίνου τοσοῦτον ὑφίστανται πόνον οἱ Ἕλληνες, πῶς ἂν, εἶπεν, ὑπὲρ ἐλευθερίας οὗτοι μάχονται;

[Κότος:] ὀργή, ἢ φθόνος ἢ ὁ ἀδηφάγος. οὐκ οὐκ ἐδέχετο αὐτοὺς τὸ μαντεῖον, τοῦ θεοῦ μηνιῶντος αὐτοῖς. καὶ λιπαρύντων μαθεῖν καὶ δεομένων τὴν αἰτίαν τοῦ κότου, ὅψε ποτε χρῆσαι.

[Κοτυάειον:] μητρόπολις.

[Κοτύλαι:] τὰ ἐν ποσὶ κοιλώματα.

[Κοτύλαιον:] ὄρος τὸ ἐν Εὐβοίᾳ· ἀπὸ Κοτύλου καλουμένου τοῦ κατασχόντος αὐτό.

[Κοτύλη:] ὁ νῦν καλοῦσιν ἡμίξεστον. παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὴν ὕλην. εἶδος ποτηρίου ὁμωνύμου τῷ ἀγγεῖῳ τῷ ὑγρῷ, ὡς χοῖνιξ. καὶ εἶδος μέτρου. καὶ τὸ κοῖλον τοῦ ὀστέου, ἔνθα ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ ἐνστρέφεται. καὶ ἐφ' ἧς τὰ φορτία βαστάζουσιν, ἣν πρῶτος ἐφεῦρε Πρωταγόρας· φορμοφόρος γὰρ ἦν.

[Κοτυληδόν:] ἐν ταῖς κοτύλαις. καὶ **[Κοτυληδονόφιν. Κοτυληδόνες:]** αἱ τοῦ πολυπόδος πλεκτάναι.

[Κοτυλήρυτον:] πολύ, ὥστε κοτύλῃ ἀρύεσθαι, ὃ ἐστὶ κοίλῳ τινί.

[Κοτύωρα:] πόλις Ἑλληνίς, Σινωπέων ἄποικοι. καὶ οἱ πολῖται Κοτυωρικοί. ἢ νῦν παρὰ πολλοῖς Κύτωρα λεγομένη.

[Κότυς:] δαίμων, παρὰ Κορινθίοις τιμώμενος, ἔφορος τῶν αἰσχυρῶν. ὅθεν οἱ Κλεισθέναι καὶ Τίμαρχοι καὶ πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατιθέμενοι καὶ οἱ μὴ πρὸς ἀργύριον δέ, ἀλλὰ πρὸς ἄλλο τι, καὶ οἱ μὴ πρὸς μηδὲν ὅτιοῦν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐξάριστον ἡδονήν. καθάπαξ οἱ θηλυδρίαι τριχῶν πλάσται πάντες εἰσίν.

[Κότυς] ἀνὴρ ἦν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἀξιόλογος καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας διαφέρων, ἔτι δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν πάντα μᾶλλον ἢ Θραξ· καὶ γὰρ νήπτης ὑπῆρχε καὶ πραότητα καὶ βάθος ὑπέφαινε ἐλεύθερον.

[Κότυς:] οὗτος ἄρξας Θράκης ἔτη κδ', τὰ μὲν πρῶτα ἐν τρυφαίᾳ καὶ ἡδυπαθείαις ἦν· αὐξησιν δὲ λαμβανούσης αὐτοῦ τῆς εὐπραγίας εἰς ὠμότητα καὶ ὀργὴν ἐξηνέχθη, ὥς καὶ τὴν γυναῖκα, ἐξ ἧς αὐτῷ ἦν τέκνα, διακόψαι μέσσην ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενον.

[Κούβρικος:] ὁ ἐν τῇ συνηθείᾳ κουκούβρικος, λεγόμενος. ζῆτει ἐν τῷ Μάνης.

[Κ' οὐδεῖς] με γ' ἂν πείσῃ τὸ οὐκ ἐλθεῖν ἐπ' ἐκείνου. Σοφοκλέους ἡ διαίρεσις.

[Κούθουρον:] τὸν κούντουρον. εἴρηνται δὲ καὶ οἱ κηφῆνες κούθουροι, παρὰ τὸ κεύθειν τὴν ἑαυτῶν οὐράν. ἢ ὅτι ἄκεντροι.

[Κουλλούριον:] εἶδος μελιττούτης.

[Κοῦρε:] Ῥωμαῖστί τρέχε· ἔνθεν καὶ κουρσῶρες.

[Κουρεώτης:] ὁ κουρεὺς. καὶ **[Κουρεῖς,]** πληθυντικῶς. **[Κουρεῶτις]** δὲ ἑορτή. τῶν Ἀπατουρίων ἡ τρίτη· ἐν ἣ οἱ κοῦροι ἀποκειρόμενοι εἰς τοὺς φράτορας ἐγγράφονται. καὶ ζῆτει τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν ἐν τῷ Ἀπατούρια.

[Κουρεῖα] καὶ **[Κουρεῖον:]** τόπος, ἐν ᾧ κουρεύονται. καὶ κουρειῶντα τὰς τρίχας.

[Κούρητας:] νέους.

[Κουρήτες:] ὄνομα ἔθνους.

[Κουρήτων στόμα:] ἐδόκουν γὰρ οὗτοι μάντιες εἶναι. οἱ δὲ θεσπιωδὸν στόμα.

[Κουρίας:] ὁ ἔσωθεν κεκομμένος τὰς τρίχας. καὶ **[Κουριάω,]** κουριῶ, τὸ κουρεύω.

[Κουρίδιον:] τὸν ἐκ παρθενίας μεμνηστευμένον. ἀνεμνησκετο, ὥς τὸν κουρίδιον αὐτῆς ἄνδρα ἀνέλοι. σὺν τῷ κουριδίῳ γαμέτη εἰς Ἑφεσον ἦλθε.

[Κουρίζουσα:] νεάζουσα. καὶ **[Κουρίζων,]** νέος ὑπάρχων. ὁ δὲ τὰ ὅπλα ἀναλαβὼν, ἃ κουρίζων φορέεσκε, τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο περικαλύπτει σῶμα. καὶ **[Κουρίζω,]** τὰ τῶν νέων φρονῶ.

[Κουρίζ:] ἐκσπᾶν τριχῶν.

[Κουριόσσου·] ἐκ τοῦ βίου τοῦ Χρυσοστόμου· ἐλκόμενος ὑπὸ τοῦ κουριόσσου τῆς πόλεως ἐν μέσῃ τῇ πόλει.

[Κουρίου:] ὄνομα κύριον, ὃς ἦν πρωτίκτωρ.

[Κοῦρος:] νέος.

[Κουρόσουνον:] τὸ ὑπὲρ τῆς κουρᾶς θυόμενον. ἐν Ἐπιγράμμασι· καλῶ σὺν τέττιγι Χρισθένης τρίχα τήνδε κουρόσουνον.

[Κουροτρόφος:] παιδοτρόφος.

[Κουροτρόφος γῆ:] ταύτη δὲ θῦσαί φασι πρῶτον Ἐριχθόνιον ἐν ἀκροπόλει καὶ βωμὸν ιδρύσασθαι, χάριν ἀποδιδόντα τῇ γῇ τῶν τροφείων· καταστῆσαι δὲ νόμιμον τοὺς θύοντάς τινι θεῷ, ταύτη προθύειν.

[Κουρσῶρες:] οἱ διατρέχοντες· κοῦρε γὰρ τὸ τρέχε.

[Κοῦστος:] φύλαξ.

[Κουστωδία:] τὸ τῷ δεσμοτηρίῳ ἐπικείμενον στράτευμα, σύστημα στρατιωτικόν, στίφος.

[Κουτριγούρους·] ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ἄδικον αὐτοῖς ἀπεκάλει τὴν ἐς Κουτριγούρους ἀπραγμοσύνην.

[Κούφη γῆ τοῦτον καλύπτει:] ἀντὶ τοῦ μετέωρος. λέγεται δὲ γῆ γῆς κουφοτέρα, οὐκ οὔσα ἀπλῶς κούφη· καὶ πῦρ πυρὸς βαρύτερον, οὐκ ἔστιν ἀπλῶς βαρὺ· κοῦφον δὲ ἐστὶ τὸ ἐξ ἑαυτοῦ φερόμενον εἰς τὸν ἄνω τόπον. λέγεται γὰρ κούφη γῆ τῷ εὐβαστακτο τέρα εἶναι καὶ ῥᾶον ἀναβιβάζεσθαι· καὶ τὸ πῦρ βαρὺ τὸ ῥᾶον κάτω ἐπόμενον. καὶ λέγονται ταῦτα καθ' ὁμοιότητα, ἀλλ' οὐ κυρίως.

[Κούφοις] πνεύμασι βόσκου, νέαν ψυχὴν ἀτάλλων. τουτέστι κούφη καὶ ἀπαλῇ ζωῇ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυτῶν, ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν δύναται φέρειν, οὔτε καύσωνα οὔτε ἄνεμον. ὁ Αἴας φησὶ πρὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ. καὶ **[Ἐκκουφίσας,]** ἀντὶ τοῦ ἀφικόμενος, ἐκπλεύσας. Διονύσιος τοῦνομα, ἔμπορος τὸ ἐπιτήδευμα, δολιχεύσας πολλάκις πολλοὺς πλοῦς, τοῦ κέρδους ὑποθήγοντος, καὶ περαιτέρω τῆς Μαιώτιδος ἐκκουφίσας ὠνεῖται κόρην Κόλχον, ἣν ἐληΐσαντο Μάχλυνες, ἔθνος τῶν ἐκεῖ βαρβάρων.

[Κουφότερος κονιορτοῦ καὶ ἀσθενέστερος. Κόφινος:] ἀγγεῖον πλεκτόν.

[Κοχλιάριον:] τὸ παρ' ἡμῖν.

[Κοχλίας:] ὁδὸς εἰς ἐκάτερον περιηγμένη. κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων προηγέτο τῆς πομπῆς αὐτῷ σίαλον ἀναπτύων.

[Κοχλίδιον:] εἶδος ζωφίου.

[Κόψιχος:] εἶδος ἰχθύος.

[Κόψιχος:] ἐπὶ ὀρνέων· **[Κόσσυφος]** ἐπὶ ἰχθύων.

[Κόψιχος:] εἶδος ὀρνέου. σὺ δὲ κοψίχῳ ἔοικας σκάφιον ἀποτετιλμένῳ. σκάφιον δὲ εἶδος κουρᾶς. ὅτι οἱ κόψιχες ὥτοκοῦντες κεντοῦσι τὰ ῥά. οἱ οὖν ὀρنيθοθήραι πτερὰ αὐτοῖς ἐμβάλλουσι πρὸς τὸ ἀμβλῦναι τὰ ῥάμφη τῇ μαλακότητι τῶν πτερῶν· ἢ ἵνα μὴ κορυζῶσιν· ἢ ὅτι μετὰ τὸ σφάζαι πτερὰ ἐμβάλλουσιν ὥστε ἐξ αὐτῶν αὐτοὺς κρεμαμένους ὀραθῆναι πᾶσι.

[Κῶας:] ἡ τοῦ προβάτου δορά.

[Κωβάλω:] ἡ λέξις παρὰ Ἀριστοφάνει.

[Κωβῆτις:] εἶδος ἀφύας. καὶ ζῆτει ἐν τῷ ἀφύα.

[Κωβιός:] ὁ ἰχθύς.

[Κωδαλοῦχος:] μέτρον γῆς.

[Κωδεῖα:] εἶδος φυτοῦ. ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή. Ὑπερίδης καὶ Ἀριστοφάνης.

[Κωδίκελλος:] δέρμα προβάτου.

[Κώδιξ,] κώδικος.

[Κώδιον:] προβάτειον δέρμα. Ἀριστοφάνης· εἰ μή σε μισῶ, γενοίμην ἐν προβάτου κώδιον καὶ διδασκοίμην προσάδειν Μορσίμου τραγωδίαν. κώδιόν ἐστι τὸ ἅμα τοῖς ἐρίοις σκευαζόμενον δέρμα. γενοίμην, φησίν, ἐς τὴν οἰκίαν Κρατίνου κώδιον, ὥστε μου κατουρεῖν ἐκεῖνον, εἰ μή σε μισῶ. ὡς ἐνουρητὴν οὖν καὶ μέθυσον διαβάλλει τὸν Κρατῖνον. ὅθεν καὶ παροξυνθεὶς ἐκεῖνος, καίτοι τοῦ ἀγωνίζεσθαι ἀποστάς καὶ συγγράφειν, πάλιν ἀγωνίζεται καὶ γράφει δρᾶμα τὴν Πυτίνην, ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν μέθην. οἰκονομία δὲ κέχρηται τοιαύτῃ· τὴν κωμωδίαν ἐπλάσσατο ὁ Κρατῖνος εἶναι αὐτοῦ γυναῖκα καὶ ἀφίστασθαι τοῦ συνοικεσίου τοῦ σὺν αὐτῷ θέλγειν καὶ κακώσεως αὐτοῦ δίκην λαβεῖν, φίλους δὲ παρατυχόντας τοῦ Κρατίνου δεῖσθαι μηδὲν προπετὲς ποιεῖσθαι, καὶ τῆς ἔχθρας ἀνερωτᾶν τὴν αἰτίαν, τὴν δὲ μέμφεσθαι αὐτῷ, ὅτι μὴ κωμωδεῖ μηκέτι μηδὲ συγγράφει, σχολάζει δὲ τῇ μέθῃ. ἦν δὲ ὁ Κρατῖνος τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, πρεσβύτερος Ἀριστοφάνους, τῶν δοκίμων ἄγαν. ὅτι Ἀναξαγόρας Ὀλυμπιάσιν, ὁπότε ἦκιστα υἱοί, προελθὼν ὑπὸ κωδίῳ ἐς τὸ στάδιον ἐπὶ προρρήσει ὄμβρου λέγεται τοῦτο πεπραχέναι.

[Κώδων:] παρὰ τὸ ἐν τῷ κινεῖν ἄδειν.

[Κωδωνίσαι:] ἀπὸ τῶν ἵππων μετενήνεκται. εἰώθασι γὰρ οὕτως δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵππους, εἰ μὴ καταπλήσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρυβον, τοὺς κώδωνας ψοφοῦν. καὶ ζήτηι ἐν τῷ διακωδωνίσαι. καὶ **[Κωδωνίζω,]** φημίζω. καὶ ζήτηι ἐν τῷ ἀκωδώνιστον.

[Κωδωνοφαλαροπώλους:] κώδωσιν εἰς τὰ φάλαρα χρωμένους. οὐδ' ἐξέπληττεν αὐτοὺς Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.

[Κωδωνοφορεῖται:] ἀντὶ τοῦ δοκιμάζεται ἢ τῶν φυλάκων φρουρά. **[Κώδων]** καλεῖται καὶ τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος. Σοφοκλῆς· χαλκοστόμου κώδωνος. πολλὰ δὲ εἰσιν εἶδη σαλπίγγων· Λιβυστικά, Αἰγύπτια, Τυρσηνικά. πρῶτος Ἀρχώνδας συμμαχῶν τοῖς Ἑρα κλείδαις ἤγαγεν εἰς Ἑλλήνας τὴν Τυρρηνικὴν σάλπιγγα. διὰ τοῦτο φησὶ Τυρρηνικῆς.

[Κωδωνοφορῶν:] οἱ περίπολοι, οἱ τὰς φυλακὰς περισκοποῦντες, ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον καὶ τούτους ἐψόφουν, πειράζοντες τὸν καθεύδοντα καὶ ἵνα οἱ φυλάσσοντες ἀντιφθέγγωνται. Ἀριστοφάνης· κωδωνοφορῶν περίτρεχε.

[Κώεα:] τὰ δέρματα. καὶ **[Κώεσι. Κῶεν. Κῶθος:]** εἶδος ἰχθύος.

[Κῶθων:] εἶδος ποτηρίου Λακωνικοῦ μονώτου. δοκεῖ δὲ καὶ στρατιωτικὸν εἶναι. καὶ ὄνομα τοῦ Λεωσθένους πατρός. Ἀππιανός· ἔφερε δὲ δῆδα συγκεκομμένην καὶ θεῖον (τεφρῶδες πῦρ) ἐν κῶθωσι.

[Κῶθωνες:] εἶδη ποτηρίων, ἃ ἐλάμβανον οἱ στρατιῶται. ὀστράκινα· ὃν ἐρίσκον καλοῦσι πλυτάριον. ἦτοι Λακωνικοῦ καὶ στρατηγικοῦ. ἐπειδὴ μεριστὸν ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κῶθωνας εἶχον. τὴν εὐτέλειαν δὲ δείκνυσι τῶν τε ναυτικῶν τῶν τε στρατιωτικῶν σιτίων. ὅτι εὐτελεῖ οἱ στρατιῶται ἔφερον.

[Κωθωνίδης:] ὄνομα κύριον.

[Κωθωνίσαι:] μεθύσαι. ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἀφ' ἡμέρας. ὅτι Ὅμηρος τῷ μὲν αἰμορραγοῦντι Πράμνειον παραδίδωσι, τῷ δὲ κωθωνιζομένῳ τὸν ἡδὺν πότον.

[Κώκαλος:] ὄνομα κύριον.

[Κωκυτός:] ὄνομα ποταμοῦ. ἡ θρῆνος· ὀδυρμός, κοπετός. Ἀγαθίας· τούτων δὲ γεγονότων κωκυτὸς ἐπέιχε μυρίος, οἰμωγαί τε ἠκούοντο θαμιναί, καὶ φθέγμα θρηνῶδες καὶ διωλύγιον.

[Κῶλα:] τὰ τῆς σφενδόνης ἐκάτερα μέρη. ῥινοῦ χερμαστήρος εὐστροφα κῶλα τιταίνων Ἀλκιμένης, πτανῶν εἶργον ἄπωθε νέφος.

[Κῶλα:] τὰ ὅστ᾽. ἡ δὲ κάμηλος ὑφῆκε τὰ κῶλα καὶ ἑαυτὴν ἐκάθισεν εἰς τὰ στέρνα. καὶ αὖθις· ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις πριονώδεσι κῶλοις αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας.

[Κῶλα τοῦ ζεύγματος·] συμβαίνει γὰρ τοὺς Σελευκεῖς κρατεῖν θατέρου τῶν κῶλων τοῦ ζεύγματος.

[Κωλακρέται:] οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλωμάτων. Ἀριστοφάνης· σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην, τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθεν.

[Κωλακρέτης·] ὅτι νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τοὺς ἱερέας λαμβάνειν, ἃ εἰσιν οἶον δέρματα καὶ κωλαί.

[Κωλή:] τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων, τοῦ λεγομένου κωλῆνος. ἔστι δὲ ἱερὸς Ἑρμοῦ ὁ βραχίων τῶν ἀλόγων ζώων. Ἀριστοφάνης Πλούτω· οἶμοι δὲ κωλῆς, ἦν ἐγὼ κατήσθιον. τὰς ἀγκύλας φησίν, αἱ ὁστώδεις εἰσὶ. διαβάλλει οὖν ὥς ὅστέα τοῖς θεοῖς θύοντας.

[Κωλῆνον:] τὸ κωλίκιον.

[Κώληπα:] τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος, ἡ κόξα. καὶ

[Κώληξ,] ἡ ἰγνύη, τὸ ὀστοῦν.

[Κωλιάδος κεραμῆς·] Κωλιάς, τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα σκεύη πλάττονται. λέγει οὖν, ὅτι ὅσοι ἐπὶ τροχοὺς φέρονται (τροχὸν δὲ τὸν σκευοπλαστικὸν λέγει), τουτέστιν ὅσαι πρὸς σκευοπλασίαν ἐπιτήδεια πασῶν ἡ Κωλιάδος κρείσσων, ὥστε καὶ βάπτεσθαι ὑπὸ τῆς μίλτου. ἔστι δὲ ὁ τόπος ἐγκείμενος ὁμοῖος ἀνθρώπου κώλῳ. καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Κωλιοί.

[Κωλιάς:] ναὸς ἐστὶ τῆς Ἀφροδίτης οὕτω καλούμενος, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν προσηγορίαν λαβών. νεανίας γάρ τις Ἀττικὸς ἀλοὺς ὑπὸ Τυρρηγῶν καὶ δεσμώτης δουλεύων παραυτά, ἐρασθείσης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἔχοντος καὶ ἀπολυσάσης, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν οὕτως ἐλευθερωθεὶς καὶ εὐχαριστήριον τῇ Ἀφροδίτῃ τῆς σωτηρίας ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, ἀφ' ἧς ἡρπάγη, ναὸν ἐκτίσατο. Κωλιάδα δὲ προσηγόρευσε τὸν τόπον ἀπὸ τῶν κῶλων, ἃ ἐν τοῖς δεσμοῖς κατεπονέϊτο. οἱ δέ, ὅτι Ἴωνος θύοντος ἱερεῖον κωλῆς, ἱέραξ ἐξήρπασε καὶ ἐπ' ἐκεῖνῳ τῷ τόπῳ ἐκάθισεν. ὅθεν ὁ τόπος Κωλιάς ἐκλήθη. μέμνηται καὶ Καλ λίμαχος ἐν Ἑκάλῃ.

[Κωλιπαίγιον. Κωλοβάθρου:] τῆς λεγομένης κλάπας παρὰ πολλοῖς.

[Κῶλον:] παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι ὅλον τὸ ὀστοῦν. ἐνθεν καὶ σκώληξ κατὰ ἀντίφρασιν.

[Κῶλον:] μόριον λόγου ἐκ δύο ἢ καὶ πλειόνων μερῶν συνιστάμενον· τὰς συλλαβὰς γὰρ τέμνουσι καὶ τὰ κῶλα τῶν νοημάτων. Κῶλος οὖν ὁ ἀπηρτισμένην ἔχων ἔννοιαν στίχος.

[Κωλώτης:] ἀσκαλαβώτης. Βάβριος· σοφῆς ἀράχνης ἰστὸν εὗρε κωλώτης καὶ λεπτὸν ἐνέδου φᾶρος ἐκτεμῶν τοίχου. καὶ **[Κωλώτης,]** ὁ Διόνυσος.

[Κωλυβδαίνω. Κωλύδαινα. Κωλύμη:] κώλυμα, κώλυσις, ἐμπόδιον. ἔστι δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου.

[Κωλύω.] αἰτιατικῇ. καὶ **[Κωλυσάμενος·]** ζητεῖ ἐν τῷ ἄπνους. καὶ **[Κωλυσανέμας·]** ζητεῖ ἐν τῷ Ἐμπεδοκλῆς.

[Κωλυτεύς·] δῆμος τῆς Αἰγιῆδος.

[Κῶμα·] κοίμημα. Ἀλέξανδρος δὲ πλήρης ὢν ἐκ συμποσίου ἐπὶ κῶμον ἦλθεν εἰς Ἀντιπάτρου οἷ πάντες οἱ φίλοι παρακληθεῖς.

[Κωμάζει·] κῶμον ἢ δρᾶμα ἄδει, ὑβρίζει.

[Κωμάρχης·] ὁ τῶν πόλεων ἄρχων παρὰ Ξενοφῶντι.

[Κωμάσαι·] ὁ δὲ Μάρκος, ὁ Ῥωμαίων στρατηγός, ἐβούλετο ἀπολυθεῖς τοῦ πολέμου πρὸς Λυσιτανοὺς μεταλαβεῖν τὸν πόλεμον καὶ τὸ λεγόμενον ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνίτιν εἰς τὴν γυναικωνίτιν κωμάσαι. καὶ αὖθις· ὁ Ἀπολλώνιος ἔφη· ψηφίσωμεν ὧδε ἐστεφανῶσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ, καὶ πρὸ Ἱππολύτου Θησέως. ὁ μὲν γὰρ ἐς τὴν Ἀφροδίτην ὕβρισεν, ὁ δὲ οὐ. καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀφροδισίων ἡττητο, οὐδὲ ἔρως ἐς αὐτὸν εἰσεκώμαζεν, ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας. καὶ αὖθις· ἐπὶ τῷ κωμᾷς καὶ κομπῶς εἶναι προσποιῇ;

[Κωμάσομαι·] ἀσελγῶς διατεθήσομαι. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἦν γὰρ με κτείνης, τότε παύσομαι· ἦν δὲ μ' ἀφῆς ζῆν καὶ διαθῆς τούτων χεῖρονα, κωμάσομαι.

[Κωμαστής·] ὁ τρυφῶν μετ' ὥδης ἀσελγοῦς.

[Κώμαυλος] τὸν ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα ῥᾶγας ἀπέκτεινε τῷδ' ἐπὶ θειλοπέδῳ.

[Κώμη·] εἰς ἣν ἐκοιμῶντο ἀπὸ τῶν ἔργων ἀνιόντες· ἡ χώρα, οἷον ἀνάχωμά τι· κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἐδάφους. καὶ **[Κωμῆται,]** οἱ τῆς κώμης οἰκῆτορες. καὶ **[Ἐκώμασεν,]** ἀντὶ τοῦ παρεγένετο. θρῆνος δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν, ἡ δὲ τάλαινα οὐπω γυνὴ καὶ νέκυς ἐβλέπετο. καὶ παροιμία· **[ῥΥς ἐκώμασεν,]** ἐπὶ τῶν ἀκόσμως τι ποιούντων.

[Κώμην·] οἱ πλεῖστοι τὸν στενωπὸν καὶ τὴν οἶον γειννίασιν, οἱ δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει δῆμους κώμας φασὶ προσαγορεύεσθαι. καὶ κωμήτας, τοὺς δημότας ἐν τῇ πόλει καὶ οἷον ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ μοίρᾳ τῆς πόλεως οἰκοῦντας. οὕτως Ἀριστοφάνης. εἶρηκε δὲ καὶ Θουκυρίδης κώμας τοὺς δῆμους ἐν α'· κατὰ κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τρόπῳ οἰκηθεῖσα.

[Κωμῆται·] καὶ οἱ γεῖτονες· κώμη γὰρ ἡ γειτονία. Καλλίμαχος Ἐκάλῃ· τοῦτο γὰρ αὐτὴν κωμῆται κάλεον περιαγέες. Βάβριος· ὅνῃ τις ἐπιθεῖς ξόανον εἶχε κωμήτης.

[Κωμῆται·] κωμήτας οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀμφοδου καὶ τόπου ἔλεγον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, εἰ καὶ κρημνώδη κατανίφοι.

[Κωμηδόν·] πᾶσα πόλις.

[Κωμῆτις·] θηλυκῶς ἡ γείτων. κῶμα γὰρ τὰ ἄμφοδα. ἔνθεν καὶ ἐπικωμάσαι. Ἀριστοφάνης· πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται. ὥς Λυσίστρατος φησί.

[Κωμικός·] ὁ ποιητής. καὶ **[Κωμικὸν δορυφόρημα. Κῶμος·]** ἡ μέθη. καὶ ὀρχησμός. λέγεται δὲ καὶ ὁ στενὸς τόπος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κοίμημα.

[Κῶμός] ἐστὶ μεθυστικὸς αὐλός, ἐγχρονίζοντος οἴνου ἐρεθίζων τὴν ἡδυπάθειαν καὶ θέατρον ἄσχημον ποιῶν τὸ συμπόσιον, κυμβάλοις τισὶ καὶ ὀργάνοις καταθέλγων τοὺς δαιτυμόνας. καὶ

αὐθις· ὅς εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ κώμους. ἐπὶ κῶμον ἔρχεται μεθύων ἄνθρωπος οὐκ ἀγροίκως τῆς φωνῆς ἔχων. Φιλόστρατος.

[Κωμωδεῖν·] αἰτιατικῇ. σκώπτειν.

[Κωμωδία:] ὕβρεις, διασυρμοί, ἐμπαίγματα. καὶ **[Κωμωδός,]** ἡ κωμωδία.

[Κωμωδιοποιός:] ὁ σκώμματα τινα εἰσάγων κατὰ τινος.

[Κωμωδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' αἰεί·] Ἀριστοφάνης.

[Κωμῶν:] τῶν χωρίων. ἡ εὐθεῖα κώμη.

[Κῶμοι:] ὥδαί, ἡ ὀρχήσεις μετὰ μέθης.

[Κωμύδριον:] τὸ μικρὸν χωρίον.

[Κώμυθα:] δέσμην χόρτου. οἱ δὲ ξυνδήσαντες τοὺς καλάμους καλωδίοις τε καὶ τολύπαις κώμυθας πολλὰς ἀπειργάσαντο. ἡ εὐθεῖα ὁ κώμυθος.

[Κωνειαζομέναις:] θανάσιμον φάρμακον πινούσαις. **[Κώνειον]** γὰρ θανάσιμον δηλητήριον.

[Κωνῆσαι πίθον. Κωνοιδές:] σχῆμα τοιοῦτον, οἷον στροβιλοειδές. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· κέν στέρνοις ἔτι κεῖνα τὰ λύγδινα κώνια μαστῶν ἔστηκε.

[Κῶνον:] καὶ οἶνον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· κῶνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.

[Κωνοφόροι:] θυρσοφόροι. κῶνος δὲ λέγεται ὁ βοτρυοειδὴς τοῦ στροβίλου καρπός, ὃν ἔφερον αἱ γυναῖκες βαστάζουσιν ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τελεταῖς, ἐπεὶ δὴ ὅμοιον τῷ σχήματι τὸν κῶνον τῇ τοῦ ἀνθρώπου καρδίᾳ, ἐπιστάτην δὲ φασιν Ἕλληνας τῆς τῶν ἀνθρώπων καρδίας τὸν Διόνυσον. οἰκείῳ οὖν τινι μυστηρίῳ τοῦτο ἐποιοῦν. καὶ θύρσου χλοερὸν κωνοφόρον κάμακα.

[Κωνώπη:] ὄνομα πόλεως.

[Κώνωψ:] θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ. εἶδος μυίας.

[Κωνσιστῶριον:] παρὰ Ῥωμαίοις οὕτω λέγεται τὸ συνέδριον καὶ τὸ σύστημα, ἐνθα περὶ τῶν ἐπειγόντων βουλευόνται.

[Κῶνσος:] ὄνομα κύριον.

[Κωνσταντῖνος] ὁ **[μέγας·]** οὗτος ἐξ ἀφανῶν τίκτεται τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίῳ, γνωρισθεὶς δὲ τῷ πατρὶ κατὰ τινες γνωρίμους τρόπους· ὅς κατὰ τινὰ τύχην ἔγνω τοὺς τόπους καταλιπεῖν, ἐν οἷς διέτριβεν, ἐξορμῆσαι δὲ πρὸς τὸν πατέρα Κωνσταντίον, ἐν τοῖς ὑπὲρ τὰς Ἄλπεις ἔθνεσιν ὄντα καὶ Βρεττανίᾳ συνεχέστερον ἐνδημοῦντα. θεασάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ χειροτονεῖ βασιλέα τοὺς ἐκ τῆς Θεοδώρας υἱεῖς καταλιπών, ἰδὼν αὐτὸν εὖ ἔχοντα σώματος. δύο δὲ καὶ ξ' καὶ τ' ἀπὸ τῆς Αὐγούστου Καίσαρος μοναρχίας διεληλυθότων ἐνιαυτῶν, Κωνσταντῖνος τὴν νέαν Ῥώμην ἀνίστησι.

[Κωνσταντῖνος, ὁ μέγας] βασιλεὺς. περὶ οὗ ἔγραψεν Εὐνάπιος φληνάφους καὶ παρῆκα αὐτὰ αἰδοῖ τοῦ ἀνδρός.

[Κωνσταντῖνος,] βασιλεὺς Ῥωμαίων, υἱὸς Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου τοῦ Ἰσαύρου, ἐκ λέοντος ἀνεφύη ποικιλότροπος πάρδαλις, ἐκ σπέρματος ὄφεως ἀσπίς δεινὴ καὶ ὄφιν πετόμενος, ἐκ Δαν Ἀντίχριστος. οὗτος τὴν πατρώαν βασιλείαν τε καὶ ἀσέβειαν διαδεξάμενος καὶ ἀσελγείαις καὶ δαιμόνων ἐπικλήσεσι καὶ ἄλλοις πονηροῖς ἐπιτηδεύμασι χαίρων καὶ σχολάζων, ἐξαίρετον ὄργανον

καὶ λίαν ἐπιτήδειον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ διδασκάλου γέγονε διαβόλου. καὶ γὰρ εἰς τοσαύτην ἀπόνοιαν καὶ παραπληξίαν ἐξώκειλεν, ὥς καὶ θεσμὸν ἐπὶ λαοῦ καθολικὸν ἐκθέσθαι, μὴ λέγεσθαι τινὰ τῶν θεραπόντων κυρίου τοπαράπαν ἅγιον, ἀλλὰ καὶ τὰ λείψανα τούτων εὐρισκόμενα διαπτύεσθαι καὶ μηδὲ πρεσβείαν αὐτῶν ἐξαίτεϊν· οὐδὲν γὰρ ἰσχύουσιν. εἴτα προσθεὶς ὁ παμβέβηλος λέγει, μηδὲ τῆς Μαρίας ἐπικαλείσθω τις πρεσβείαν· οὐ γὰρ δύναται βοηθεῖν τινι· μηδ' αὖ πάλιν θεοτόκος αὕτη ὀνομαζέσθω. καὶ δὴ λαβὼν ἐν χειρὶ βαλάντιον πλήρες χρυσίου καὶ ὑποδείξας αὐτὸ πᾶσιν ἤρετο, τίνος ἄξιόν ἐστι, τῶν δὲ πολλοῦ εἰπόντων, κενώσας τὸ χρυσίον πάλιν ἤρετο, τίνος ἐστὶν ἄξιον· καὶ λέγουσιν οὐδενός. οὕτως, ἔφη, καὶ ἡ Μαρία· οὐ γὰρ θεοτόκον ὀνομάζεσθαι ὁ ἄθεος ἡξίου. ἕως μὲν γὰρ εἶχε τὸν Χριστὸν ἐν αὐτῇ, τετιμημένη ὑπῆρχεν· ἄφ' οὗ δὲ τοῦτον ἀπέτεκεν, οὐδὲν τῶν λοιπῶν γυναικῶν διενήνοχε. φεῦ τῆς τολμηρᾶς δυσφημίας τοῦ Σαρακηνοπίστου καὶ Ἰουδαϊόφρονος. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην ἐτίμα καὶ ἀνθρωποθυσίας ἀνέφερε πέραν τῆς πόλεως, ἔνθα τῆς ἁγίας Μαύρας ναός· ὃν περ ἐκδαφίσας καὶ φονευτήριον ποιήσας Μαύραν ὠνόμασε τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ νύκτωρ ἐπετέλει θυσίας καὶ παῖδας κατέσφαττε. καὶ μαρτυρεῖ τὸ πρὸς θυσίαν σφαγιασθὲν Σουφλαμίου παιδάριον, ὃ περ ἐν παραβύστῳ θύσαντος αὐτοῦ, τοῦτο ὁ θεὸς ἐκδηλον ἐποίησεν.

[Κωνσταντινούπολις·] ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις τοσοῦτον τῶν ἄλλων ἀπασῶν μεῖζων, ὅσον τῆς Ῥώμης ἐλαττοῦσθαι δοκεῖ· ἥς τὸ δευτέραν τετάχθαι μακρῷ βέλτιον ἔμοιγε φαίνεται ἢ τὸ τῶν ἄλλων ἀπασῶν πρώτην νομίζεσθαι. ὅτι τριακόσιοι ἐξήκοντα ἀπὸ τῆς Αὐγούστου Καίσαρος μοναρχίας διεληλύθεισαν ἑνιαυτοὶ τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς ἤδη πρὸς πέρας ἀφιγμένων Κωνσταντῖνος ὁ Κωνσταντίου παῖς ἐπιλαβόμενος τῶν σκῆπτρων τὴν νέαν ἀνίστησι Ῥώμην. ἀπὸ δὲ κτίσεως τῆς νέας Ῥώμης μέχρι τῶν κατεχόντων τὰ σκῆπτρα Ῥωμαίων Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου τῶν Πορφυρογεννῆτων ἔτη ...

[Κωνστάντιος] καὶ Κώνστας καὶ Κωνσταντῖνος, οἱ υἱοὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.

[Κῶνοι·] στρόβιλοι. καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς γῆς.

[Κῶος πρὸς Χῖον·] ὁ μὲν γὰρ Χῖος ἐδύνατο ἔνδον, ὁ δὲ Κῶος ἔξω.

[Κῶπα] καὶ **[Κώπαια·]** ὁ περιτραχήλιος κόσμος.

[Κωπαῖς·] ἡ ἑγγελυς.

[Κωπαῖς·] λίμνη ἐν Βοιωτίᾳ, ἐν ἣ μεγάλαι ἐγγέλεις γίνονται. ἔστι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος.

[Κωπάς·] πόλις.

[Κώπη·] ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἡ κόπτειν δυναμένη. καὶ

[Κωπήεν] καὶ **[Κωπήεις·]** κωπήεντος, ἀπὸ τῆς κώπης.

[Κωπηλασία] καὶ **[Κωπηλατῶ. Κωπήρες πλοῖον·]** ὡς ἡμεῖς· καὶ Θουκυδίδης ἐν δ'. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ κωπήρει.

[Κωπώνιος·] ὄνομα κύριον.

[Κωρυκαῖος·] θεὸν τινὰ παρεισάγουσιν οἱ κωμικοὶ ἐπακροώμενον, ἀπὸ παροιμίας τινός. Κώρυκος γὰρ τῆς Παμφυλίας ἀκρωτήριον, παρ' ᾧ πόλις Ἀττάλεια· ἐνταῦθα οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἵνα μηδὲν αὐτοὶ κακῶς πάσχωσιν ἀπὸ τῶν ἐφορμούντων τὴν ἄκραν ληστῶν, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄλλοις λιμέσιν ὁρμῶντας κατηκροῶντο, καὶ τοῖς λησταῖς ἀπήγγελλον καὶ τίνες εἰσὶ καὶ ποῖ πλέουσιν. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία· τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο. οἱ δὲ κωμικοὶ Κωρυκαῖον τὸν

θεὸν εἰσάγουσι. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ. Διώξιππος Θησαυρῷ· μὴ κατακούσειεν δέμας ὁ Κωρυκαῖος. ἀλλὰ μὴν κατακήκοα κατακολουθῶν ἔνδοθέν σου. ὁ δὲ Ἐφορος ἐν γ', ὑπ' ἄκρα, φησίν, ὥκουν οἱ καλούμενοι Κωρυκαῖοι, ἀνατεινούσῃ εἰς πέλαγος, σύμμικτοί τινες κατασκευασάμενοι πολισμάτιον, γείτονες Μυοννήσῳ. τοῖς οὖν ὁρμῶσιν ἐμπόροις προσήεσαν, ὡς ἐωνούμενοι **[ἦ]** σύμπλοοι· εἶτα μαθόντες τί τε κομίζουσι καὶ ποῖ πλέουσι τοῖς Μυοννησίοις ἀπήγγελλον. κάκεῖνοι ἐπετίθεντο αὐτοῖς, ἐλάμβανον δὲ καὶ αὐτοὶ μέρη τινὰ τῶν λύτρων.

[Κωρύκιον. Κώρυκος:] θυλάκιον. τὸ παρ' ἡμῖν βουλγίδιον. ἢ πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων.

[Κῶς:] ἡ νῆσος, ὅθεν ἦν Ἴπποκράτης ὁ ἱατρός· ἥτις καὶ Μεροπὶς λέγεται.

[Κωτίλη:] ἡ λόγοις ἀπατῶσα, καὶ **[Κωτίλος,]** πανοῦργος, ἢ κόλαξ, ἀπατεών. ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, χῶ μετ' αἰοιδᾶς ψαλμός. καὶ Δαβὶδ κωτίλοις κέχρηται λόγοις φενακίσαι πειρώμενος· φησὶ γάρ· τῷ στόματι αὐτῶν ηὐλόγουν καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατ' ἠρῶντο.

[Κωτίλλω:] πανουργεῖσθαι, λαλῶ. Βάβριος· τοιαῦτα κωτίλλουσα τὴν ἀχαιΐνην ἔπεισεν ἐλθεῖν δις τὸν αὐτὸν εἰς ἄδην.

[Κωφὰ καὶ παλαιὰ ἔπη:] ψυχρὰ καὶ οὐδὲν σαφὲς ἔχοντα, τὰ ψιθυριζόμενα.

[Κωφήν,] Κωφήνος· ὄνομα ποταμοῦ.

[Κωφῆς:] Δαβὶδ· ὥσει ἀσπίδος κωφῆς. οὐ τῆς κατὰ φύσιν κωφευούσης, ἀλλὰ βουούσης τὰ ὦτα καὶ ἀπωθουμένης τὴν ἐπωδήν.

[Κωφόν:] ἄηχον, ἀσθενές, ἀμβλύ. κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος. κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἀκοὴν ἐπὶ τὴν ἀφήν.

[Κωφότερος κίχλης·] παρ' Εὐβούλῳ ἐν Διονυσίῳ λέγεται ἀφωνότερος κίχλης.

[Κωφότερος τοῦ Τορωνέος λιμένος:] περὶ Τορώνην τῆς Θράκης καλεῖται τις κωφὸς λιμὴν. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία, παρόσον ἐν Τορώνῃ τῆς Θράκης λιμὴν στενὰς ἔχει καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους κατάρσεις, ὡς μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον. **[Παρὰ κωφῷ πέρδεις]**, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

[Κῶχ:] ὄνομα κύριον. Μένανδρος· ὁ δὲ ἐπετοξάζετο κατὰ τοῦ βαρβάρου καὶ μάλα εὐστοχώτατα τὸ κέρας ἐκτείνας ἀφίησι τὸν ἄτρακτον κατὰ τοῦ Κῶχ.

[Κωχεύει:] συνουσιάζει.

[Κράββατος.]

[Κραδαίνων:] σείων, δονῶν, σαλεύων.

[Κράδη:] συκῇ. ἔστι δὲ καὶ μηχανή. ἥσθιον δὲ τὰς κράδας οἱ Λακεδαιμόνιοι. τουτέστι κατέκοπτον. οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἐπὶ τῶν κραδῶν ἓνα μῆν' ἢ δύο ἄδουσιν· Ἀθηναῖοι δ' αἰεὶ ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν βίον. ἀπὸ ἐνὸς δένδρου τὰ ἄλλα πάντα ἐμφαίνει.

[Κράζω·] δοτικῇ.

[Κράθις:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Κράμβη:] κοράμβλη τις οὖσα, ἢ ἀμβλύνουσα τὸ διορατικόν. βέλτιον δὲ ἡ τῷ κάρῳ ἀντιβαίνουσα. ὅθεν καὶ πρώτη ἐν συμποσίοις δίδοται καὶ παρ' ἄμπελον οὐ φυτεύεται. καὶ οἱ Αἰγύπτιοι πρὸ τῶν

ἄλλων ἐδεσμάτων ἐφθὰς κράμβας ἤσθιον, διὰ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι οἶνω. φησὶ δὲ Ἀλκείδας· ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας. οἶον ἡδυτάτου, ξηροτάτου. ὅτι ἡ ἄμπελος κράμβη μόνη οὐ περιπλέκεται.

[Κραμβοτάτου:] ἡδυτάτου, ξηροτάτου. ἔπαιξε δὲ Ἀριστοφάνης ἀπὸ τῆς τοῦ λαχάνου ἐπινοίας· αὐτοσχέδιος γὰρ ἦν περὶ τὰ δράματα Κράτης. ἢ τὸ καπυρόν· ἢ τὸ χρηστότατον.

[Κραναῶν:] τῶν Ἀθηναίων, διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγειον, ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως. καὶ **[Κραναῶν πετρῶν,]** τῶν τραχέων. Ἀριστοφάνης· ἔπειτα μείζω τῶν κραναῶν ζητεῖς πόλιν; καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

[Κρανέα:] εἶδος φυτοῦ.

[Κράνεια:] ἐκ κρανείας δόρυ. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἔσταθι τῇδε κράνεια βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν χάλκεον ἄμφ' ὄνυχᾶ στάζε φόνον δαΐδων.

[Κρανείας καρπός. Κράνειον:] φυτόν. καὶ τὸ γυμνάσιον. καὶ **[Κράνειος]** καρπός.

[Κρανίον δὲ τόπος·] καὶ ἡ κεφαλή.

[Κράνος:] οὐδέτερον· περικεφαλαία. ἢ δοτική τῷ κράνει, καὶ τὸ πληθυντικὸν κράνη.

[Κράντορες:] ἡγεμόνες. βουχίλου κράντορες Ἀρκαδίας.

[Κραπατάλλοις] Φερεκράτης λέγει.

[Κρασί:] κεφαλαῖς.

[Κραῖσις:] μίξις οἴνου καὶ θερμοῦ· καὶ ἡ ἐνέργεια δὲ τοῦ κινρῶντος. Αἰλιανός· καὶ πεῖν ἐδίδου κράσει δικαία μὴ κινρῶν· ὥρεγε δὲ μὴ αἰτοῦντι καὶ φιλοφρονούμενος ἀκαίρως καὶ περιττὰ δεῖπνα παρατίθησι.

[Κράσπεδα ὄρους:] οἱ πρόποδες· τὰ ὁμαλὰ καὶ ἐπίπεδα.

[Κράσπεδον:] τὸ ἱμάτιον τοῦ ἱερέως. παρὰ τὸ εἰς τὸ πέδον ἐγγίζειν.

[Κράστης:] ἡ πόα.

[Κραταιός:] ἰσχυρός.

[Κραταίπεδον. Κρατερός,] ὁ Μακεδών· ὃς ἦν μέγιστός τε ὀφθῆναι καὶ οὐ πρόσω ὄγκου βασιλικοῦ, τῆς τε σκευῆς τῇ λαμπρότητι διαφέρων, καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἔσταλτο πλὴν τοῦ διαδήματος· καὶ τοῖς συγγινομένοις οἷος σὺν ἐπικεῖα καὶ τοῦ σεμνοῦ προσόντος φιλοφρονέστατος δόξαι καὶ πιθανώτατος τῷ ἐπαγωγῷ τῶν λόγων, ὥς συμβάλλουσι τῇ τε σμικρότητι τοῦ Ἀντιπάτρου σώματος καὶ τῇ φαυλότητι, ἐπὶ τούτοις τῷ ἀπροσμίκτῳ καὶ ἀνημέρῳ ἐς τοὺς ὑπηκόους·

[ὥστε] θεραπεύειν τὸν Κρατερόν κατὰ βασιλέα, καὶ ἐν ἐπαίνοις ἄγοντας κατὰ τὸ εἶκος, οἷα δὴ στρατηγῶν τὸν εὐτολμότατον καὶ τῶν πολεμικῶν ἔργων συνετώτατον, δεύτερον τῇ προτιμῇσει μετὰ Ἀλέξανδρον ἀναμφιλόγως ἄγειν. κίνησίς τε δὴ οὗν ἦν ἐπὶ τούτῳ τῆς στρατιᾶς συμπάσης, Κρατερόν μὲν οἷα βασιλέα ἐς τὸ ἐπιφανὲς θεραπευοῦσης, καὶ ἐκάστων ἀπαξιούντων ἐν ἴσῃ μοίρᾳ ἄμφω τετάχθαι, Ἀντιπάτρῳ δὲ κατ' οὐδὲν ἐθελόντων πείθεσθαι. Εὐμένης δὲ κατὰ τὸν πόλεμον εὐρὼν τὸ Κρατεροῦ σῶμα κείμενον ἔτι ἔμπνουν καταπηδησαί τε ἀπὸ τοῦ ἵππου λέγεται αὐτὸν καὶ

κατολοφύρασθαι, ἐπιμαρτυρόμενος ἀνδρείαν τε τὴν Κρατεροῦ καὶ σύνεσιν καὶ τὸ ἄγαν ἴλεων τοῦ τρόπου καὶ ἐς φιλίαν τὴν πρὸς αὐτὸν ἀνεπίπλαστον, ὅσον τε πλούτου ἀνέραστον καὶ ὀρθῇ δικαιοσύνῃ σύντροφον· κράτιστος δὲ ἄρα οὗτος, ὅτου τὰ ἀρετῆς ἔργα καὶ παρὰ τοῖς ἐναντίοις τῷ ἐπαίνῳ συμφωνούσης ἔχει. ἐντίμως δὲ καὶ μεγαλοπρεπῶς τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐκήδευσεν. ἔχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα Κρατερῷ ἀγαθὴν δόξαν, πεπίστευται δὲ σωφρονέστατος γενέσθαι καὶ πραότατος καὶ φιλίας κοινωνῆσαι βεβαιότατος, οἷα δὴ τὸ φιλέταιρον φύσει κτησάμενος καὶ ἐπιτηδεύσας.

[Κράτεια:] ὄνομα πόλεως.

[Κρατεῖν:] νικᾶν. τὸν δὲ λαγῶν κρατεῖν τῷ δρόμῳ τῶν διωκόντων.

[Κρατήρ:] τρεῖς κρατῆρας ἴσταςαν ἐν τῷ δείπνῳ· α' Ἑρμῇ, β' Χαρισίῳ, γ' Διὶ Σωτῆρι. καὶ παροιμία· **[Κρατήρ δικῶν,]** ἀντὶ τοῦ δοχεῖον κακῶν.

[Κράτης,] Ἀθηναῖος, κωμικός· οὗ ἦν ἀδελφὸς Ἐπίλυκος, ποιητὴς ἐπῶν. δράματα δὲ αὐτοῦ εἰσιν ζ'· Γεῖτονες, Ἥρωες, Θηρία, Λάμια, Πεδῆται, Σάμιοι. ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην τινά.

[Κράτης,] Ἀθηναῖος, κωμικός καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. φέρεται αὐτοῦ δράματα τρία, Θεσαυρός, Ὀρνιθες, Φιλάργυρος.

[Κράτης,] Ἀσκώνδου, Θηβαῖος, φιλόσοφος Κυνικός, μαθητὴς Διογένηος καὶ Βρύσσωνος τοῦ Ἀχαιοῦ· ὃς ἐξαργυρίσας τὴν οὐσίαν δέδωκε τὰ ἀργύρια τραπεζίτῃ εἰπὼν, εἰ οἱ παῖδες αὐτῷ φιλοσοφήσουσι, τῷ δήμῳ δοῦναι, εἰ δὲ μή, τοῖς παισὶν αὐτοῖς. γήμας δὲ Ἰππαρχίαν τὴν Μαρωνεῖτιν κυνογαμίαν τὸν γάμον ἐκάλεσε. παῖδα δὲ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Πασικλέα. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριγ' Ὀλυμπιάδος. ἐπεκλήθη δὲ Θυρεπανοίκτης διὰ τὸ ἀδεῶς ἐπεισιέναι εἰς παντός, οὐπὲρ ἠβούλετο, οἶκον. οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον, ἀρθεὶς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ εἶπεν· ἐλευθεροῖ Κράτῃτα Θηβαῖον Κράτης. ἔγραψε φιλόσοφα. ὅτι Κράτης εἶπεν· ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρόνος· ἂν δὲ μηδὲ τούτῳ δύνασαι, βρόχος. οὗτος κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν, ὥς λέγει Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος ἐν τῷ βίῳ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως, καὶ ζῆται ἐν τῷ Ἀναξαγόρας.

[Κράτης,] Τιμοκράτους, Μαλλώτης, φιλόσοφος Στωϊκός· ὃς ἐπεκλήθη Ὀμηρικός καὶ Κριτικός, διὰ τὴν καὶ περὶ τοὺς γραμματικούς καὶ ποιητικούς λόγους αὐτοῦ ἐπίστασιν· σύγχρονος Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος. συνέταξε διόρθωσιν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας βιβλίοις θ'· καὶ ἄλλα.

[Κρατήτειος:] ὁ τοῦ Κράτῃτος.

[Κρατῖνος,] Καλλιμήδους, Ἀθηναῖος, κωμικός· λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, φιλοπότης δὲ καὶ παιδικῶν ἡττημένος. ἦν δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. ἔγραψε δὲ δράματα κα', ἐνίκησε δὲ θ'.

[Κράτιστα:] ἀντὶ τοῦ αἰρετώτερον, ἢ βέλτιον.

[Κρατῶ·] ἐπὶ τοῦ κυριεύω γενικῇ· αἰτιατικῇ δέ, ὅτε σημαίνει τὸ νικῶ. καὶ μάχας ἐκράτησεν οὐκ ὀλίγας.

[Κρατύναι.]

[Κρατυντήρια] ἔγραψε Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης βιβλίον, ὅπερ ἐστὶν ἐπικριτικὸν πάντων τῶν γραφέντων αὐτῷ βιβλίων.

[Κραυαλλίδαι ἢ Κραγαλλίδαι:] ἡ ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώρα.

[Κραυγή:] ἐπὶ τῶν εὐχομένων ἢ μετὰ προθυμίας καὶ σπουδαίας διανοίας ἱκετεία.

[Κραυγὴ Σοδόμων·] ἡ μυσαρωτάτη καὶ λυσσώδης αὕτη παρὰ φύσιν ἀμαρτία ὑπὸ Σοδομιτῶν διαπραττομένη, ὥσπερ τις φωνὴ ἀνερχομένη καὶ βοῶσα τὸ μέγεθος τῆς ἀσεβείας εἰς τὰ ὦτα κυρίου Σαβαώθ. καὶ ὁ μακροθυμήσας ὕστερον διὰ τὸ ἀμετανόητον αὐτῶν καὶ ἀνεπίστροφον τῆς ἀδιακρίτου καὶ ἀκολάστου γνώμης ἐπάξας μάλα δικαίως τὴν τιμωρίαν ἔφασκε, κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρρας πεπλήθυνται πρὸς με.

[Κραῦρα:] νόσος περὶ τὰς ὕς γινομένη. τρία δέ ἐστι πάθη· βράγχη, κραῦρα, διάρροια. καὶ ζῆτει ἐν τῷ διάρροια.

[Κραῦρον:] ξηρόν, καπυρόν· εὐθραυστον.

[Κραίνουσι:] τελειοῦσι, πληροῦσι, βασιλεύουσι, κυριεύουσι.

[Κραιπαλᾶν:] ἐπὶ τοῦ ἀλαζονεύεσθαι. τὸν δὲ Σέσωστριν ἐπὶ τοσοῦτον κραιπαλᾶν, ὥστε ἀρμάμαξαν συμπήξασθαι χρυσοκόλλητον λίθους τε τιμίους ταύτη περιβαλεῖν καὶ ἐφιζάνων ζευγνύειν τοὺς ἡττημένους βασιλεῖς.

[Κραιπαλαΐκωμος:] μετωνυμικῶς ὁ κατὰ μέθην γινόμενος ὕμνος.

[Κραιπάλη:] ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως παλμός. καὶ **[Κραιπαλῶν,]** ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα, μεθύοντα. ἀπὸ τοῦ κάρα πάλλειν τοὺς μεθύοντας. ἢ ἀπὸ τοῦ σφάλλεσθαι τῶν καιριῶν.

[Κραιπαλώδης·] τῆς ψυχῆς τὰ ἐλαττώματα κατηπίσταντο, εἴτε κραιπαλώδης τις εἴη καὶ μέθυσος εἴτε φιλήδονος καὶ ἐν τοῖς αἰδοίοις ἔχων τὸν ἐγκέφαλον.

[Κραιπνός:] ταχύς.

[Κρεάγρα·] τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν, ἐξὸν καθέντα γράδιον τοιουτονί, ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν; ἐπὶ τῶν πορνικῶν καὶ ἀσελγῶν γραῶν.

[Κρεάγρα:] μαγειρικὸν ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὁμοῦ κρεάγρα τῇ σιδηροδακτύλῳ. ὅτι ὁ Ἑρμῆς δειλακρίων ἐλέγετο ὡς λίχνος· κρεαδίων γὰρ ἐπιδεικνυμένων αὐτῷ κατήρχετο αὐτίκα.

[Κρέας:] οὕτω καλοῦσι τὸ σῶμα οἱ Ἀττικοί. εἰ μὴ περὶ τῶν κρεῶν νενουμάχηκε.

[Κρέας:] καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ ὀρνίθων ἐχρήσατο Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· κρέα τ' ὀρνίθεια.

[Κρέα χελώνης·] ζῆτει ἐν τῷ ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

[Κρέκα:] τὴν τρίχα. πορφυρέην ἤμησε κρέκα. ἀντὶ τοῦ ἔκοψε.

[Κρέκειν.] καὶ **[Κρεκόντων,]** κρουόντων τὴν κιθάραν, ἐγγιζόντων.

[Κρέκουσα:] αὐλοῦσα. Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν· ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκουσ' αὐλὸν φθέγμασιν ἡρινοῖς. κυρίως δὲ κρέκειν τὸ τὴν κιθάραν κρούειν. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· Ζηνοφίλα, λιγὺ κρέκεις τι μέλος.

[Κρέκω:] τὸ ἡχῶ. ἀλλ' ὅκα δὴ πλάκτρῳ Λοκρὶς ἔκρεξε χέλυσ. καὶ Ἀριστοφάνης· τοιάδε κύκνοι συμμιγῇ βοὴν ὁμοῦ κρέκοντες ἴαχον.

[Κρέμι], ἄρχων Βουλγάρων. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Βούλγαροι.

[Κρεμάθρα:] μετέωρόν τι κατασκεύασμα, ἐν ᾧ ἐτίθεσαν τὰ περιτεύοντα ὄψα. κρεμάθρα δὲ εἴρηται διὰ τὸ ἀεὶ κρεμαμένην μετέωρον εἶναι. εἰσάγει δὲ Ἀριστοφάνης τὸν Σωκράτην ἐπὶ κρεμάθρας καθήμενον γελοίου χάριν, ὥς μετεωρολέσχην.

[Κρεμόω:] κρεμάσω. κρεμάσαι τὴν ἀσπίδα. ἀντὶ τοῦ εἰρηνεῦσαι· ἐν γὰρ εἰρήνῃ κρέμανται αἱ ἀσπίδες.

[Κρέξ:] ὄρνεον δυσσιώνιστον γαμοῦσιν. ὁξὺ πάνυ τὸ ρύγχος καὶ πριονῶδες ἔχον. **[Κρεκός]** κλίνεται.

[Κρεωδαισία:] ὁ μερισμὸς τῶν κρεῶν. καὶ **[Κρεωδαίτης]** καὶ

[Κρεωδότης.] καὶ **[Κρεωδόχον ἀγγεῖον.]**

[Κρεώδης ἱερουργία:] ἡ διὰ κρεῶν θυσία. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί· ἀντὶ τοῦ σεαυτῷ. καὶ **[Κρεωθοινία.]**

[Κρεωφαγία.] καὶ **[Κρεωπώλης.]**

[Κρεώφυλος,] Ἀστυκλέους, Χῖος ἢ Σάμιος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἰστόρησαν Ὀμήρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρί. οἱ δὲ φίλον μόνον γεγονέναι αὐτὸν Ὀμήρου λέγουσι καὶ ὑποδεξάμενον Ὀμηρον λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχαλίας ἄλωσιν.

[Κρεσφόντης·] ὄνομα κύριον. ἦν δὲ πανοῦργος. καὶ γὰρ βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν ὑδρίαν ἐνέβαλε, κληρουμένων περὶ Μεσσήνης. καὶ ζῆτει ἐν τῷ δραπέτης κλῆρος.

[Κρεῖον:] τὸ κρεωδόχον ἀγγεῖον. παρὰ τὸ κρέας, κρέον, καὶ κρεῖον, καὶ κρεῖος.

[Κρεῖττονος:] τοῦ θεοῦ. προνοία δὲ δή τι τοῦ κρεῖττονος στοχαζόμενος τοῦ συνοίσοντος τὰ τοιαῦτα ἐπετέλει ὁ Καῖσαρ.

[Κρεῖων:] βασιλεύς. ἢ ἄρχων, κρατῶν μεγάλως.

[Κρεῖσσω] δόξης ἀτίμου εὐτέλεια εὐκλεῆς καὶ μικροπρεποῦς ἀρχῆς μεγαλοφυῆς μετριότης καὶ ὕψους ἐπισφαλοῦς ταπεινότης ἀκίνδυνος.

[Κρήγυον:] ἀληθές, ἀγαθόν. καλογήρυον. γῆρυς γὰρ ἡ φωνή.

[Κρήδεμνον:] κεφαλοδέσμιον, ἢ μαφόριον.

[Κρηθεύς:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Κρηθηῖς,]** νύμφη.

[Κρήμνη:] ῥηματικόν, ἐκ τοῦ κρήμνημι· ὥς ἴστη.

[Κρημνίσαι·] αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ κρημνίζω.

[Κρημνοκοπεῖν:] κομπάζειν, ἀλαζονεύεσθαι· μεγάλας λέξεις ποιεῖν.

[Κρημνός:] φάραγξ. Ἀριστοφάνης· κρημνοὺς ἐρείδων. τουτέστι κρημνοὺς ἐπιπέμπων καὶ ἀκοντίζων. ἀπὸ τοῦ ἐλασίμβροτα εἴληφε, καὶ ταῦτα ὑπέρογκα. Ὀμηρος καὶ τὴν ὄχθην κρημνὸν λέγει· ἐπειδὴ πάντα τὰ ὑψηλὰ κρημνοί. λύσις ὀνείρου· κρημνοῦ πεσόντα δυστυχῇ δηλοῖ τύχην.

[Κρημνώδη κατανίφει:] εἰ μὲν διὰ τοῦ η ἀντὶ τοῦ μεγάλα, εἰ δὲ διὰ τοῦ ι κρίμνα εἶδος ἀλεύρου, ἐξ οὗ ἡ παιπάλη γίνεται, τουτέστι τὸ ἄλευρον· καὶ τὸ λευκαίνειν παλύνειν. Ὀμηρος· ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας.

[Κρημνοί:] ἐξέχοντες τόποι. καὶ **[Κρημνοποιόν]** φησιν Ἀριστοφάνης τὸν Αἰσχύλον, ὡς μεγάλας λέξεις ποιοῦντα.

[Κρῆναι·] ἀλλὰ καὶ τήνδε αὐτῷ ἐγγυάλιζον κρῆναι εὐκλειῶς δῆριν Ἀχαιμενίην.

[Κρηναῖον ὕδωρ·] καὶ **[Κρηναῖος ποτός·]**

[Κρήνη:] ἡ πηγὴ. κάρα, καρήνη, κρήνη. κορυφὴ γὰρ τοῦ ρεύματος ἢ κόρη τοῦ νάματος· καὶ γὰρ θυγατέρας αὐτάς φασι.

[Κρηνίς. Κρηπιδούμενος·] ἀντὶ τοῦ ὑποδούμενος τὰς κρηπῖδας. ἤρετο πρῶτον τὸν Λεσχίδην τὸν ποιητὴν μεταξὺ κρηπιδούμενος.

[Κρηπίς·] θεμέλιος, ἢ εἶδος ὑποδήματος· ὑποβάθρα. ἢ τοὺς πόδας κρατοῦσα.

[Κρῆσσα·] ἡ Κρητικὴ γυνή. καὶ **[Κρής·]** καὶ **[Κρησσαῖα θάλασσα. Κρισαῖος δὲ κόλπος·]**

[Κρησέρα·] τὸ περιβόλαιον τῶν κοφίνων. ἔστι δὲ διερρωγός. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα. τοῦτο δὲ λέγει ὡς πρὸς γραῦν.

[Κρήσιος·] Κρητικός. τοὺς Κᾶρας θαλαττοκρατῆσαι λέγεται μετὰ Μίνω τὸν Κρήσιον.

[Κρησσός. Κρηστωνία·]

[Κρηστωρέυς. Κρησφύγετα·] τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στενά, καὶ ὀχυρώματα, καὶ καταφυγή. οἱ δὲ φασιν, ὅτι Κρηταιεῖς τοὺς νησιώτας ἅμα Μίνω τῷ βασιλεῖ θαλασσοκρατοῦντες ἔφυγον εἰς σπήλαιά τινα. ὅθεν ἐκεῖνα ὠνομάσθησαν κρησφύγετα.

[Κρῆτα·] τὸν ἀπὸ τῆς Κρήτης.

[Κρηταιεύς·] καὶ **[Κρηταιεῖς]** ἀπὸ εὐθείας τῆς Κρηταιεύς.

[Κρήτη·] νῆσος.

[Κρητίζειν·] τὸ ψεύδεσθαι. Ἰδομενεὺς γὰρ ἐπιτραπείς τὸν ἀπὸ τῶν λαφύρων χαλκὸν διανεῖμαι τὸν ἄριστον αὐτῷ ἐξείλετο. καὶ ἑτέρα παροιμία· **[Κρητίζειν πρὸς Κρῆτας·]** ἐπειδὴ ψεῦσται καὶ ἀπατεῶνές εἰσι.

[Κρητικόν·] εἶδος χιτῶνος. Ἀριστοφάνης· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν ἀπόδυθι ταχέως.

[Κρητικόν·] τὸ ἀπὸ τῆς Κρήτης.

[Κρητικός·] ῥυθμός ἐστιν οὕτω καλούμενος. Ἀριστοφάνης· ὑπανακινεῖν Κρητικῶς τὴν πόδε.

[Κρητῖνος·] καὶ **[Κρηφαγία·]**

[Κρῖ·] ἡ κριθή. καὶ Ὅμηρος· κρῖ λευκόν.

[Κρίβανον·] οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι κριθῶν βαῦνον, τουτέστι κάμινον. καὶ **[Ἄρτος κριβανίτης·]** ὁ ἐν κριβάνῳ ὠπτημένος. κρίβανος δὲ παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος· ὃ ἐστὶ κάμιнос. καὶ Ἀριστοφάνης· εἴτα ἐξένιζε· παρετίθει δ' ἡμῖν βοῦς κριβανίτας. Ἀρριανός· οἱ δὲ ξένια ἔφερον, θύννους ἐν κριβάνοισιν ὀπτούς.

[Κρίβανος·] ὁ φοῦρνος. καὶ παροιμία· Ἄννος κρίβανον. ἐπὶ τῶν καινόν τι ἐφευρηκότων· Ἄννος γὰρ Αἰγύπτιος εἰς τὴν τῶν ἄρτων ὀπτησιν ἐπενόησε τὸν κρίβανον.

[Κρίγη:] ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὁδοῦσι γινόμενος. καὶ Ἀριστοφάνης· ὥσπερ Ἴλλυριοὶ κεκριγότες.

[Κριθή:] τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον, τὸ δὲ γυναικεῖον μύρτον. καὶ **[Κριθίδιον]** ὑποκοριστικῶς.

[Κριθότη:] πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ, κατοικισθεῖσα ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων.

[Κριθοτράγων:] κριθοφάγων.

[Κρίκε:] συνεσχέθη.

[Κρίκος:] τὸ κρικέλιον.

[Κρῖμα.]

[Κρίματα:] αἱ οἰκονομίαι. Δαβίδ· γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν. τουτέστι δικαίως οἰκονομῶν. καὶ τὰ ὑπὸ θεοῦ γινόμενα θαύματα. ζητεῖ ἐν τῷ δικαίωματι.

[Κριμισός:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Κρίμνον:] διὰ τοῦ ι ἡ κριθή. παρ' Ὀμήρῳ κατὰ ἀποκοπὴν λέγεται κρῖ· ἐστᾶσι κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι. καὶ **[Πολύκριμνος]** ἡ πολύκριθος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχων ἄλλα καὶ δύο κρίμνα. καὶ Βάβριος· ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου, ὅφ' ἦν τὰ κρίμνα μὴ φοβούμενος τρώγω. **[Κρίμνον]** δὲ τὸ παχὺ τοῦ ἀλεύρου.

[Κρινάμενος:] ἐπιλεξάμενος.

[Κρῖνε:] δικάζει.

[Κρίνεσι στεφανοῖς:] τουτέστιν αἱ λαιδοραὶ αἱ παρὰ σοῦ στέφανοί μοί εἰσιν ἐκ κρίνων. κέκλιται δὲ ἀπὸ τοῦ τὸ κρίνος, ὡς τὸ τεῖχος. οἱ δὲ φασὶ μεταπλάσμων εἶναι.

[Κρίνις:] ἱερεὺς Ἀπόλλωνος.

[Κρίνον:] τὸ ἄνθος. ἀπὸ τῆς διακρίσεως. διὸ καὶ τὰ τῆς διακρίσεως λέγεται κρίνον εὐμάραντον καὶ ταχὺ διαπίπτον. διὸ καὶ ἡ κολόκυνθα κρίνον λέγεται, καὶ τοὺς πτωχοὺς δὲ κρίνα λέγουσιν. αὕτη δὲ ἡ κολόκυνθα Μηδικὸν ἐστὶν ὄνομα.

[Κρῖνόν μοι κύριε,] ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. **[Κρίνω]** δὲ τὸ δικάζω. κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

[Κρινωνιά:] ὁ τῶν κρίνων λειμών.

[Κριοκοπεῖν:] τὸ τοῖς κριοῖς τοῖς μηχανικοῖς πολιορκεῖν. οἱ δὲ τοὺς πύργους κριοκοπεῖν ἐπεχείρησαν.

[Κριός:] δῆμος τῆς Ἀττικῆς. καὶ **[Κριόθεν,]** ἐπίρρημα. ἢ Κριῆθεν.

[Κριός:] τὸ μηχανήμα τὸ πολιορκητικόν. καλεῖται δὲ οὕτως, ὅτι προσπίπτει τε ῥύμη καὶ πάλιν ἐπανερχεται καὶ τοῦτο συνεχῶς ὥσπερ μαχόμενον ποιεῖ. ἔστι δὲ κεραία μεγάλη κριοειδὴς καὶ αὐτῆς τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς σεσιδήρωται ἐπὶ πολὺ, ὥστε μήτε ἀποκαυλί ζεσθαι μήτε ἐμπύρασθαι. ὅτι προτομή λέγεται τὸ πρόσθεν μέρος. ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. δοκὸς ὑπερμεγέθους ἰστῶ νηὸς παραπλησία· ἐστόμωται δὲ παχεῖ σιδήρῳ κατ' ἄκρον, ἐς κριοῦ προτομήν, ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται, τετυπωμένος. καταιωρεῖται δὲ κάλοις μέσοις ὥσπερ ἀπὸ πλάστιγγος ἐκατέρας δοκοῦ, σταυροῖς

ἐκατέρωθεν ἐδραίοις ὑπεστηριγμένος, ἀνωθούμενος ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν ἐς τὸ κατόπιν, τῶν αὐτῶν πάλιν ἀθρόως ἐς τοῦμπροσθεν ἐπιβρισάντων, τύπτει τὰ τεῖχη τῷ προσανέχοντι σιδήρῳ· καὶ οὐδεὶς οὕτω καρτερὸς πύργος ἢ περιβόλος πλατύς, ὃς κἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν κατισχύσει· τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης, καθαιρεῖ τὰ τεῖχη.

[Κριός:] ὁ τὸ κάρα ἰέμενος. ὡς ὁ κρύπτων ἤλαυν' ὀπίσω. καὶ ἐν ταῖς οἰνικαῖς ἀποστάσεσι κριὸς καλεῖται τὸ κεράμιον τὸ πρῶτον, ὃ τὰ λοιπὰ ἐπιτηρεῖται.

[Κριὸς ἀσελγόκερος:] τὸν μεγάλοκερων φησὶ Πλάτων ὁ κωμικός. τὸ γὰρ ἀσελγὲς οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀκολάστων ἐλάμβανον οἱ παλαιοί, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων.

[Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισε:] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. καὶ γὰρ τοὺς κριοὺς ἐκτραφέντας φασὶ κυρίττειν τοὺς θρεψαμένους, ὃ ἐστὶ πλήττειν.

[Κριοῦ διακονία:] παρὰ τὴν παροιμίαν, κριὸς τὰ τροφεῖα· κυρίττει γὰρ τοὺς τρέφοντας.

[Κριωεύς:] δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος Κριῶα.

[Κρίσσα:] ὄνομα πόλεως. καὶ ἰχθύς.

[Κρίσαιμι,] Κῶος. οὗτος ἦν πολυθρέμματος. τούτῳ φασὶν ἔγγελυν τὸ **[γὰρ]** κάλλιστον τῶν προβάτων ἀρπάζειν, καὶ τὸν Κρίσαιμι ἀνελεῖν αὐτήν· φαινομένην δὲ αὐτῷ ὄναρ, κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν· τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα παγγενῇ ἀπολέσθαι.

[Κρισσαία θάλασσα] καὶ **[Κρισσαῖος κόλπος. Κρίσεως:]** δοκιμασίας, ἀκολουθίας. Αἰλιανός· κρίσεως δ' ὡς ἐν ἀκολάστοις εὐθείας οὐ διήμαρτε περὶ τὴν αἴρεσιν τῆς μιμάδος· σὺν κάλλει γὰρ λαμπρῷ τοῦ σώματος ποικίλως ἥσκητο τὴν εὐαπάτητον παιδείαν. καὶ αὐθις· τοσοῦτον προέλαβε τῇ φυγῇ τῆς κρίσεως τῆς περὶ τὴν μάχην.

[Κρίσις:] ἐξέτασις, ψῆφος, βάσανος. ὅτι φασὶν οἱ ἔξω, ἢ κρίσις τοὺς ἐλέγχους βασανίζετω. καὶ ζήτει τὰ λοιπὰ ἐν τῷ ἀμφισβήτησις.

[Κρίσκης:] ὄνομα κύριον.

[Κρίσκος,] ὄνομα τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου· ὃν κατακτείνει ἄκριτον, ἤδη τῆς τοῦ Καίσαρος ἀξιοθέντα τιμῆς, ἐς ὑποψίαν ἐλθόντα τοῦ Φαύστη τῇ μητρὶ αἰσυνεῖναι, τοῦ τῆς φύσεως θεσμοῦ μηδένα λόγον ποιησάμενος. τῆς δὲ Κωνσταντίνου μητρὸς Ἑλένης ἐπὶ τῷ τηλικούτῳ πάθει δυσχεραίνουσης παραμυθούμενος αὐτὴν ὥσπερ ὁ Κωνσταντῖνος κακῷ τὸ κακὸν ἰάσατο μείζον· βαλανεῖον γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον ἐκπυρώσας, τούτῳ τὴν Φαύσταν ἐναποθέμενος ἐξήγαγε νεκράν. ζητητέον δὲ εἰ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι αὐτὸν τοῦτο ἐποίησεν.

[Κριτικόν:] τὸ κρίσιμον.

[Κρίτιος·] τοιγάρτοι τῆς τοῦ βίου προαιρέσεως ἐπαξίως ἔτυχεν ὁ Θηραμένης τῆς τελευτῆς, Κριτίου κρίναντος αὐτόν.

[Κριτός:] ὁ κρινόμενος.

[Κριτός:] ἐπίλεκτος. καὶ ὁ κρινόμενος. **[Κριτὴς]** δὲ ὁ κρίνων.

[Κρίτων,] Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής· ὃς καὶ γνησίως διετέθη πρὸς Σωκράτην καὶ τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν πάντα ἐδίδου αὐτῷ. ἔγραψε Σωκράτους ἀπολογία.

[Κρίτων] ἔγραψεν ἐν τοῖς Γετικοῖς.

[Κρίτων,] Πιεριώτης (πόλις δὲ Μακεδονίας ἐστὶν ἡ Πιερία), ἱστορικός. ἔγραψε Παλληνιακά, Συρακουσῶν κτίσιν, Περσικά, Σικελιακά, Συρακουσῶν περιήγησιν καὶ Περί τῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων.

[Κρίτων,] Νάξιος, ἱστορικός. ἔγραψεν Ὀκταετηρίδα· ἦν Εὐδοξίου φασί.

[Κρόβυζοι:] ὄνομα ἔθνους.

[Κροβύζου ζεῦγος:] ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακία καὶ πονηρία σπενδομένων δύο. τοῦτο εἴρηται ἀπὸ Κροβύζου τινὸς πορνοβοσκοῦ, δύο ἔχοντος ἐταίρας ἐπ' ὀλέθρῳ πολλῶν. κροβύζου οὖν ζεῦγος ἐπὶ διασυρμῶ δύο ὁμονοούντων, οὓς πρότερον τοῦ ἀναπνεῖν φασὶν ἢ τοῦ κακουργεῖν παύσασθαι.

[Κροαίνων:] τοῖς ποσὶ κρούων, ἢ ἐπιθυμῶν.

[Κρόκη:] ῥοδάνη. καὶ **[Κροκύφαντος·]** ὅτι διὰ κρόκης ὑποφαίνεται. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ κεκρύφαλον αὐτό φασιν, ὅτι κρύπτει τὸ φάλον· ὃ ἐστὶν ἐξοχὴ κεφαλῆς. ἡ αἰτιατικὴ τὴν κρόκα.

[Κροκόδειλος:] εἶδος ζώου.

[Κροκωτός:] ἱμάτιον Διονυσιακόν. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἶμ' ἀποσοβεῖν τὸν γέλων, ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην. ἐφόρει γὰρ καὶ κροκωτὸν καὶ λεοντῆν, ὡς Ἡρακλῆς. τοῦτο γὰρ ἦν φόρεμα τῷ Ἡρακλεῖ. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. ἐφόρει δὲ τὴν λεοντῆν, ἵνα φοβερός ᾗ. καὶ παροιμία· **[Τὸν κροκωτὸν ἢ γαλῆ.]**

[Κροκωτός:] εἶδος χιτῶνος. ὁ δὲ ἥσθητο κροκωτὸν χιτῶνα, ὑπὲρ τοῦ πλείονας εἰς αὐτὸν ἐπιστρέφειν. ὅτι ὁ μὲν κροκωτὸς ἔνδυμά ἐστι, τὸ δὲ ἔγκυκλον ἱμάτιον. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ ἔγκυκλον.

[Κροκύλεια:] ὄνομα πόλεως.

[Κρομμωνία. Κρόμμου ἐσθίειν:] ἴσον τῷ κλαίειν· Ἀλυάττη γὰρ πέμψαντι πρὸς Βίαντα τὸν σοφόν, ἵνα θάττον παρ' αὐτὸν ἦκοι, ἐγώ, φησὶν, Ἀλυάττη κελεύω κρόμμου ἐσθίειν. καὶ Ἀριστοφάνης· κρόμμου τ' ἄρ' οὐκ ἔδῃ. ἀντὶ τοῦ κλαύσει καὶ χωρὶς κρομμύων· ἀντὶ τοῦ δακρύσεις καὶ χωρὶς κρομμύωνος. καὶ ἑτέρα παροιμία· κρομμύων ὁσφραίνεσθαι, ἐπὶ τῶν κλαιόντων.

[Κρομμυοξυρεγμίας:] ἀντὶ τοῦ ἀπεψίας· δριμεῖα γὰρ καὶ ἀηδὴς ἡ τοιαύτη ἐρυγὴ. ἀπὸ τῶν κρομμύων οὖν καὶ τῆς ὀξύτητος καὶ τῆς ἐρυγῆς συντέθεικε τὴν λέξιν. ταῦτα γὰρ εἰώθασι κομίζειν εἰς πόλεμον. διὸ καὶ ὁ γύλιος ἐκ τούτων δυσώδης. ἢ καὶ ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐγκαλυπτόμενος ὁ γύλιος ἐκ διαφόρων ὄψων τε καὶ ζωμῶν ὀξείδος σύμμικτόν τινα ὁσμὴν ὀδωδε.

[Κρόνια:] ἑορτὴ ἀγομένη Κρόνῳ καὶ μητρὶ τῶν θεῶν.

[Κρονικαὶ λῆμαι:] παροιμία· ὥσπερ τό, χύτραις λημῶν καὶ κολοκύνταις. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων. κρονικαῖς γνώμαις λημῶν τὴν φρένα, ἥγουν ἀρχαίαις μωρίαις ἐσκοτισμένε τὸ φρονεῖν, τουτέστιν ἀμβλυωπῶν. λῆμη δὲ ἐστὶ τὸ πεπηγὸς δάκρυον, ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένε τὰς φρένας, ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες.

[Κρονικώτερα:] ἀρχαιότερα, μωρότερα. καὶ Ἀριστοφάνης· καὶ τοὺς τραγῳδοὺς φησιν ἀποδείξειν κρόνους τὸν νοῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.

[Κρόνιον ὄμμα:] τοῦ Κρόνου.

[Κρονίων ὄζων·] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· καὶ πῶς, ὦ μῶρε σύ, Κρονίων ὄζων; τουτέστιν ἀρχαῖσμοῦ γέμων καὶ μωρίας. ἦτοι ὅτι ἐορτὴ τις παλαιὰ ἤγετο τῷ Κρόνῳ, ἢ ὅτι τὰ παλαιὰ πάντα καὶ εὐήθη Κρόνια ἐκάλουν. καὶ **[Κρόνους,]** τοὺς λήρους.

[Κρόνιππος·] ὁ μέγας λῆρος. κατ' ἐπίτασιν λαμβανομένου τοῦ ἵππου. σὺ δ' εἶ κρόνιππος· ἡ ὑβριστής, τρυφητής, πόρνος.

[Κρόνου πυγῇ·] τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον κρέας.

[Κρόσσας·] κλιμακίδας. ἐν μὲν τοῖς ὑπομνήμασιν ἀποδίδωσι τὰς τῶν ἐπάλξεων στεφάνας, οἶονεὶ κεφαλίδας, ἐν δὲ τοῖς περὶ ναυστάθμου κλίμακας.

[Κροσσός·] ὁ μαλλός.

[Κροσσωτοῖς χρυσοῖς·] τοῖς διαφόροις χαρίσμασι τῶν τὴν ἐκκλησίαν κοσμοῦντων ἱερῶν ἀνδρῶν. διήρηνται γὰρ οἱ κροσσοὶ καὶ πάλιν ἦνωνται.

[Κρόταλον·] ἰδίως ὁ σχιζόμενος κάλαμος καὶ κατασκευαζόμενος ἐπίτηδες ὥστε ἡχεῖν, εἴ τις αὐτὸν δονοίῃ ταῖς χερσὶ καθάπερ κρόταλον ἀποτελῶν. τρανὸς οὖν ἔση, φησί, καὶ τὴν φωνὴν διηρθρωμένος, καθάπερ τὰ κρόταλα· ἀντὶ τοῦ εὐγλωττος, εὖστομος.

[Κρόταλος·] ἀρσενικῶς, ἀντὶ τοῦ εὐγλωττος, καὶ εὖστομος, ὡς τὰ κρόταλα. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ νῦν καλοῦμαι θηλυμανῆς καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον. ἔστι δὲ κάλαμος ἐσχισμένος.

[Κρόταφος·] τὸ μέρος τοῦ σώματος. καὶ τοῦ βιβλίου τὸ ὀπισθεν μέρος. κατὰ τὸν κρόταφον τῆς βίβλου ἐμβαλόντες ἐκμαρτύριον, διὰ τινος ἐσχηματισμένου τὴν τέχνην τῶν τὰ τοιαῦτα γραφόντων.

[Κροτήσατε·] ἐπαινέσατε ταῖς χερσὶ. νενικηκότων γὰρ ὁ κρότος.

[Κροτοθορύβου·] Παιὰν ἄναξ, φίλον Λεοντάριον, οἷου κροτοθορύβου ἡμᾶς ἐνέπλησας, ἀναγνόντι σοὶ τὸ ἐπιστόλιον.

[Κροτωνιάτης·] τοῦ Κρότωνος.

[Κρότωνος ὑγιέστερος·] τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ ζῶου δέχεσθαι· τὸ γὰρ εἶναι πάντοθεν ὅμοιον καὶ μηδεμίαν ἔχειν διακοπὴν, ἀλλ' εἶναι λίαν ὁμαλῶς· διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ λέγουσιν, ὑγιέστερος Κρότωνος. κρότων δὲ ἐστὶ ζῶον, τὸ ἐν τοῖς βουσὶ καὶ κυσὶ γενόμενον.

[Κροτώνων·] κυνείων φθειρῶν.

[Κρουνηδόν. Κρουνοχυτρολήραιοι εἶ·] ἀντὶ τοῦ φλύαρος εἶ· κρουνὸς γὰρ τὸ χύδην καὶ ἀκρίτως καὶ ἀθρόως ῥέον, λῆρον δὲ τὸ μάταιον. συνέθηκεν οὖν ἀπὸ τοῦ κρουνοῦ καὶ τοῦ ληρεῖν καὶ χύτρας, ἀναισθήτου οὕσης· ἵνα τὸ ὅλον δηλώσῃ τὸν ἀναίσθητον καὶ περισσολόγον.

[Κρουσιδημῶν·] κατακρούων τῇ βοῇ· ἢ τὸν δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακρούμενος τῇ βοῇ. ἔστι δὲ παρακρουσόμενον, ὃ λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς μέτροις παραλογιζομένων.

[Κροῦσις·] ἦτοι δοκιμασία· ἐπεὶ τὰ σαθρὰ τῶν σκευῶν κροτούμενα δοκιμάζεται· ἡ ἀρπαγή.

[Κρωβύλος·] ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων. καὶ ὁ πλόκαμος, ὃν διέβαλλον οἱ τὸν χρυσοῦν τέττιγα φοροῦντες, ἀνάδημα, κόσμος, ὁ τῶν τριχῶν πεπλεγμένος κόσμος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄλικες αἶ τε κόμαι καὶ ὁ κρωβύλος, ἃς ἀπὸ Φοίβῳ πέξατο μολπαστᾷ κῶμος ὁ τετρα ἔτης. Ξενοφῶν· εἶχον δὲ

κράνη σκύτινα οἷά περ τὰ Παφλαγονικά, κρωβύλον ἔχοντα κατὰ μέσον, ἐγγυτάτω τιαροειδῆ.

[Κρωβύλος] κυρίως εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστὶ κατὰ Θουκυδίδην.

[Κρωβύλος:] πλέγμα τριχῶν εἰς ὃξὺ λήγον. ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο ἐπ' ἀνδρῶν, κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν, σκορπίος δὲ ἐπὶ παίδων. καὶ Θουκυδίδης· κρωβύλους ἀναδούμενοι. ἢ κρωβύλον, παρ' Ἀθηναίοις τὸ πρὸς κεφαλῆς προσείλημα.

[Κρωβύλου ζεῦγος.]

[Κρωγμός:] ἡ βοή.

[Κρώζει:] ὡς κόραξ ἢ κορώνη κράζει. ἦδε δ' αὖ κρώζει πάλιν. εἰς τοῦπίσω ἄπελθε. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι. πάλιν γὰρ τὸ εἰς τοῦπίσω· παλίντονα τόξα τιταίνων. καὶ αὖθις· οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις. ἐπὶ τῶν μάτην θρυλούντων, ὡς αἱ κορώναι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος, ζητεῖς μεταλαβεῖν. καὶ αὖθις· τοῦτο μὲν, ὧ γρὰυ, σαυτῇ κρώξαις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων τῶν δυσσιωνίστων.

[Κρώζουσιν:] ἐπὶ ἀψύχων βοῶσι.

[Κρώμνα:] ὄνομα πόλεως.

[Κρῶσσος:] ὄνομα κύριον.

[Κρωσσός:] ἡ ὑδρία, ἀγγεῖον ὑδροφορικόν. καὶ **[Κρώσσιον,]** ἡ στάμνος.

[Κροῖσος] Λυδὸς μὲν ἦν τὸ γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἄλυσ ποταμοῦ. οὗτος πρῶτος βαρβάρων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τοὺς μὲν κατεστρέψατο Ἑλλήνων ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τοὺς δὲ φίλους προσεποιήσατο. πρὸ δὲ τῆς Κροίσου ἀρχῆς πάντες ἦσαν Ἕλληνες ἐλεύθεροι. τὸ γὰρ Κιμμερίων στράτευμα τὸ ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν ἀφικόμενον, Κροίσου ἐὼν πρεσβύτερον, οὐ καταστροφή ἐγένετο τῶν πολιῶν, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἀρπαγῆ.

[Κροῖσος,] Λυδῶν βασιλεὺς, υἱὸς Ἀλυάττου· ὃς τὸ πρότερον ἄρχειν ἔλαχεν Ἀδραμυττείου καὶ Θήβης πεδίου· στρατεύσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Καρίαν περιήγγειλε τοῖς ἑαυτοῦ τὸν στρατὸν ἄγειν ἐς Σάρδεις, ἐν οἷς καὶ Κροίσῳ, ὅστις ἦν τῶν αὐτοῦ πρεσβύτατος παίδων. ὁ δέ, ὡς φασιν, ὑπὸ ἀκολασίας οὐχ οἷός τε ἦν καὶ πως διεβέβλητο πρὸς τὸν πατέρα. βουλόμενος δὲ ἐν τῷδε τῷ ἔργῳ ἀπολύσασθαι τὰς αἰτίας καὶ ἀπορῶν ὁπόθεν μισθῶσαιτο ἐπικούρους, μισθωτοὺς γὰρ ἐχρῶντο, ἦλθεν ἐπὶ Ἀλυάττην τὸν ἔμπορον πλουσιώτατον Λυδῶν ὄντα, δανείζεσθαι βουλόμενος. ὁ δὲ αὐτὸν πρῶτον μὲν ἀνα μένειν ἐκέλευσε πρὸ τῶν θυρῶν, ἄχρι λούσεται· μετὰ δὲ ἐντυγχάνοντι ἀποκρίνεται, ὅτι πολλοὶ παῖδες εἶεν Ἀλυάττη, οἷς πᾶσιν εἰ δεήσοι ἂν τὸ ἀργύριον διδόναι, οὐκ ἐξαρκέσει, οὐκ οὖν δοῦναι δεομένῳ. Κροῖσον δὲ ἀποτυχόντα τάνθρωπου ἐς Ἔφεσον ἀφικέσθαι κατὰ ζήτησιν ἀργυρίου. καὶ τότε μὲν εὐξασθαι τῇ Ἀρτέμιδι, εἰ βασιλεύσειε, τὸν οἶκον ἅπαντα καθιερῶσαι τοῦ ἐμπορίου. ἦν δὲ τις Κροίσῳ φίλος Ἰωνόνος, υἱὸς Θεοχαρίδου, εὖ μάλα εὐπόρου. οὗτος ἐδεήθη τοῦ πατρὸς χρυσίου καὶ τυχῶν δίδωσι Κροίσῳ. ὁ δὲ ὕστερον βασιλεὺς γενόμενος ἄμαξαν αὐτῷ ἔδωκεν μεστήν χρυσίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἐμπορίου τῇ Ἀρτέμιδι καθιέρωσε.

[Κροῖσος,] Λυδῶν βασιλεὺς, νομίζων ἑαυτὸν πλουσιώτατον εἶναι καὶ εὐδαιμονέστατον, μεταπεμψάμενος Σόλωνα τὸν Ἀθηναῖον, ἄνδρα σοφόν, ἐπέδειξεν αὐτῷ τοὺς θησαυροὺς καὶ τᾶλλα τοῦ πλούτου καὶ ἠρώτησεν αὐτόν, τίνα εὐδαίμονα πάντων ἀνθρώπων νενόμικας; ὁ δὲ ἔφη Τέλλον τὸν Ἀθηναῖον, ζήσαντα εὐτυχῶς καὶ ἀποθανόντα ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχόμενον. πυνθανομένου δὲ αὐτοῦ, τίνα οὖν μετὰ Τέλλον; ὁ δὲ ἔφη Κλέοβιν καὶ Βίτωνα, τὸ γένος Ἀργεῖους, οἵτινες τῆς μητρὸς

αὐτῶν Θεανοῦς ἢ Κυδίππης ἱερωμένης καὶ μελλούσης πομπεύειν τῇ πατρίῳ ἑορτῇ ἐπὶ ἀπήνης μέχρι τεμένους τῆς Ἥρας, χρονιζόντων τῶν ὑποζυγίων, ὑποθέντες τοὺς ἰδίους αὐχένας οἱ παῖδες τὴν ἀπήνην εἴλκυσαν καὶ ἤγαγον τὴν μητέρα ἐπὶ τὸ τέμενος. εὐξαμένης δὲ ἐκείνης τῇ Ἥρᾳ γενέσθαι αὐτῆς τοῖς παισὶν ὃ τι κάλλιστον ἀνθρώποις, τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ εὐρέθησαν ἀμφοτέροι τετελευτηκότες. ὅτι Αἰλιανὸς περὶ Κροίσου ἔφη· ὁ δὲ ἀνηνέγκατο ἄρα στενάξας καὶ ἐς τρίς ἐκάλεσε τὸν Σόλωνα.

[Κροῖσος·] ὅτι Κροῖσος, βασιλεὺς Λυδῶν, καταδυναστεύσας τῆς Ἀσίας ἐν ὑπερβάλλοντι πλούτῳ, ὑπερηφάνει πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἀσσυρίων καὶ γράφει Κύρῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων οὕτως· ἐπιτρέπομέν σοι παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας, ἡμετέρας τε οὔσης ἐξ ἀρχῆς καὶ τοῖς ἡμῶν διαφερούσης ὅροις. οὐ γὰρ ὑποστήσῃ ἐπανισταμένων ἡμῶν κατὰ σοῦ, οὐδὲ πρὸς τὴν τοσαύτην ἡμῶν εὐτυχίαν ἀνθέξῃ. ὁ δὲ Κῦρος ἀντέγραψεν οὕτως· εἰ μὲν ὁ πᾶς κόσμος οὐκ ἄρκεῖ σοι τοσαύτην ἔχοντι φαντασίαν, καλῶς ἡμῖν ταῦτα λέγεις· εἰ δὲ τοσαύτης γῆς δεσπόζων καὶ τῆς ἡμετέρας ἐρᾶς, οὐκ ἂν σοι πρὸς τὸν καθ' ἡμῶν ἀγῶνα ἢ τῆς τύχης εὐροια διαμείνοι. καὶ ταῦτα γράψας Κῦρος ἐβούλετο πρὸς τὴν Ἰνδικὴν χώραν μετοικεῖν καὶ φυγεῖν τὴν ὠμότητα τοῦ Κροίσου. ἀλλ' ἢ τούτου γυνὴ Βαρδάνη ἑωρακυῖα τὸν Κῦρον ταῦτα βουλευόμενον εἶπεν αὐτῷ ζητῆσαι τὸν Δανιὴλ τὸν αὐτῇ καὶ Δαρεῖῳ προφητεύσαντα πολλάκις καὶ παρ' αὐτοῦ μαθεῖν, τί δεῖ πράξαι πρὸς τὸν Κροίσου πόλεμον. ὅπερ ἀκούσας ὁ Κῦρος μετεπέμψατο τὸν ἄνδρα καὶ μεμαθηκῶς παρ' αὐτοῦ, ὥς νικήσῃ τὸν Κροῖσον, τοῦτο μαθὼν τὰ πρὸς τὸν πόλεμον παρεσκευάζεν. ὁμοίως δὲ καὶ Κροῖσος εἰς τὸ μαντεῖον ἔπεμψε καὶ ἐχρησιμοδοτήθη οὕτως· οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης καὶ κωφοῦ ξυνήμι καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω. ὁδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε κρατερίνοιο χελώνης, ἐψομένης ἐν χαλκῷ ἅμ' ἀρνείοις κρέασιν, ἧ χαλκὸς μὲν ὑπέρκειται, χαλκὸς δ' ὑπόκειται. γνοὺς δέ, ὥς ἐνεπαίχθη, πάλιν στέλλει, καὶ ἀνεῖλεν ἡ Πυθία· Κροῖσος Ἄλυν διαβάς ποταμὸν μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει. καὶ κατέλυσε τὴν ἑαυτοῦ. ὁ δὲ Κῦρος τοὺς αἶχμα λώτους τῶν Ἰουδαίων ἀπέλυσε καὶ κτίζει τὴν Ἱερουσαλήμ.

[Κρύβδην·] λαθραίως.

[Κρυμός·] ψύξις. εἰς δὲ σ', ἄνασσα, τοίην χώ νιφόεις κρυμὸς ὁπωροφορεῖ.

[Κρυόεσσα·] φρικώδης.

[Κρύος], κρύους, κρύει.

[Κρυπτεία. Κρύσταλλος.]

[Κρυφαίως·] ἀντὶ τοῦ κρύφα.

[Κρύφιοι·] οἱ πονηροὶ λογισμοί. Δαβίδ· ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με. καὶ κρύφιον.

[Κρυψίνους·] δόλιος, πανοῦργος. ἦν δὲ ἐχέμυθος καὶ κρυψίνους.

[Κρύψις·] μέθοδος, δι' ἧς οἷόν τε λανθάνειν συλλογιζόμενον τὸ προκείμενον. χρηστέον δὲ προτάσσει τὸν κρυπτικῶς ἐρωτῶντα, ὥστε ἡρωτημένων πασῶν τῶν προτάσεων, δι' ὧν δείκνυται τὸ προκείμενον, καὶ τοῦ ἐσχάτου ἐπὶ τοῖς ἐρωτημένοις ἐπόμενον συμπέρασμα τοῦ ρηθέντος ἁδελον ὃν πῶς τοῦτο συνάγεται ἐκ τῶν κειμένων καὶ ζητεῖν τὸν ἀποκρινόμενον διὰ τί τοῦτο ἐπιφέρει τοῖς κειμένοις.

[Κτέαρ·] κτῆμα.

[Κτεάτισσα·] ἐκτησάμην.

[Κτένα:] τὸ πύξινον κάλυντρον τῶν τριχῶν. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἡδὲ τῶν τριχῶν σαγηνευτῆρα, πύξινον κτένα. καὶ οὐδετέρως **[Κτέννιον. Κτεριοῦσι:]** θάψουσι.

[Κτείς:] τὸ ἐφήβιον, καὶ τὸ τῶν τριχῶν κάλυντρον. Καλλίμαχος· οὐδ' οἷσιν ἐπὶ κτενὸς ἔσκον ἔθειραι. καὶ αὖθις· καὶ κτένα κοσμοκόμην.

[Κτείνω·] αἰτιατικῇ. τὸ φονεύω.

[Κτηδόνες:] τριόδοντες ἰχθύες, καὶ θηρίδια, καὶ ἐπ' εὐθείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις.

[Κτηματίτην:] τὸν κτήματα πολλὰ ἔχοντα. οὕτως Λυκοῦργος. καὶ **[Κτῆμα]** ἐπὶ οἰκέτου. ὁ δὲ διελέγετο αὐτῷ καὶ ἡξίου κτῆμα αὐτῶν σφῶν γεγονότα, πᾶν ὃ τι ἂν δύνηται πρὸς κατάθεσιν τοῦ πολέμου ἐργάσασθαι.

[Κτῆνος:] τὸ ζῶον.

[Κτησείδιον:] τὸ μικρὸν κτῆμα.

[Κτησίας,] Κτησιάρχου ἢ Κτησιόχου, Κνίδιος, ἰατρός· ὃς ἰάτρευσεν ἐν Πέρσαις Ἀρταξέρξην τὸν Μνήμονα κληθέντα καὶ συνέγραψε Περσικὰ ἐν βιβλίοις κ' καὶ γ'.

[Κτήσιος:] ὁ Ζεὺς.

[Κτησίου Διός:] τὸν Κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμείοις ιδρύοντο

[Κτησιφῶν:] εἷς τῶν δέκα πρέσβων τῶν μετὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων. ἕτερος δ' ἂν εἶη ὁ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ στεφάνου γεγραφὼς Δημοσθένει, καθ' οὗ καὶ λόγος ἐστὶ τῷ Αἰσχίνῃ.

[Κτιδέη:] ἡ περικεφαλαία.

[Κτίλος:] ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός.

[Κτινύω:] φονεύω.

[Κτίσις:] τὸ κτίσμα. ἐκ τοῦ κτίζω.

[Κτῶμαι·] αἰτιατικῇ.

[Κτώμενος:] συνάγων.

[Κτυπεῖ:] κομπάζει, μεγαλορρημονεῖ. ὁ δὲ τῇ διηγῇσει κτυπεῖν νομίσας τὸν ἄνδρα φησὶν· ἀγνοεῖς, ὦ πάτερ, τῆς ἐρημικῆς ὁδοῦ τὸ ἀνήμερον, τῶν ἐν τῷ τόπῳ ἐπιτηδείων τὸ ἄπορον.

[Κοίας:] ὁ στρογγύλος λίθος.

[Κοιαίστωρ.] τὴν τοῦ κοιαίστωρος διέπων ἀρχήν, ἣν οἶμαι ἀπὸ τοῦ ἀναζητεῖν ὧδε λελέχθαι παρὰ Ῥωμαίοις.

[Κοικύλλεις:] περιβλέπεις, ἢ κακοτεχνεῖς. τί αὖ σὺ κυρκανᾶς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων; περιττὸν τὸ ἔχων Ἀττικῶς.

[Κοῖλα:] τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ οἶον ἐπὶ τοῦ προσώπου μῆλα.

[Κοιλάδα κλαυθμῶνος:] ἐν ᾧ φανεῖς ἄγγελος τὴν τοῦ λαοῦ ἡλεγε παρανομίαν καὶ εἰς κλαυθμὸν τὸ πλῆθος ἐκίνησε. κυρίως δὲ καὶ ἀληθῶς ὁ παρὼν βίος.

[Κοιλάδα σκηνῶν:] τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν χώραν, ὡς ἔρημον γεγεννημένην καὶ ποιμενικὰς τηνικαῦτα σκηνὰς δεξαμένην.

[Κοιλᾶναι.]

[Κοιλᾶς:] τὸ πλῆθος, ἢ τὸ βάθος.

[Κοιλέμβολον] καλεῖται, ἐπειδὴν ἡ δίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἐπόμενα κέρατα συνάψη, τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ.

[Κοιλία. Κοῖλον,] βαθύ. οὕτω δὲ ἦν ἄρα μέτριος καὶ λιτὸς ὡς μηδὲ κοῖλον ἄργυρον εἰς πλῆθος κεκτῆσθαι.

[Κοιλόσυρτος:] ὁ χωλός.

[Κοίλου κρατῆρος:] τοῦ μυχοῦ· τὰ γὰρ κοῖλα οὕτως ἐκάλουν ἐκ μεταφορᾶς· ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῇ Αἴτνῃ κοιλώματα κρατῆρες καλοῦνται. Σοφοκλῆς· κοίλου πέλας κρατῆρος.

[Κοιλῶπις:] βαθεῖα. ἴδρις ἀνὴρ κοιλῶπιν ὀρειάδα δύσατο πέτρων.

[Κοιλιδιᾶν:] οἷον τὰ κοῖλα τῶν ὀφθαλμῶν οἶδεῖν. Θεόκριτος· δηθὰ κοιλοιδιόωντο.

[Κοιμίσαι τὸν λύχνον·] Νικοφῶν Πανδώρα.

[Κοιμίσαι:] ἐπὶ θανάτου Σοφοκλῆς· Πομπαιὸν Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι. καὶ Ὅμηρος· κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον.

[Κοιμῶ:] τὸ ὑπνῶ. **[Κοιμίζω]** δέ· αἰτιατικῇ· τὸ καταπαύω.

[Κοινὰ τὰ τῶν φίλων:] Τίμαιός φησιν ἐν τῷ θ' ταύτην λεχθῆναι κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, καθ' οὓς χρόνους Πυθαγόρας ἀνέπειθε τοὺς ταύτην κατοικοῦντας ἀδιανέμητα κεκτῆσθαι. κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Ἀδελφοῖς. οὐ δῆπου τὰ χρήματα λέγων μόνον ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ νοῦ καὶ τῆς φρονήσεως κοινωνίαν.

[Κοινὰ τὰ τῶν φίλων:] φασὶν ὅτι τοὺς προσιόντας Πυθαγόρα μαθητὰς ἔπειθεν ὁ φιλόσοφος κοινὰς τὰς οὐσίας ποιεῖσθαι. ὅθεν ἡ παροιμία.

[Κοιναὶ ἔννοιαι·] ὅτι εἴ ποτε ἡ διάνοια συλλογίζεται περὶ τῶν νοητῶν, ἀλλ' οὐ καθ' αὐτήν, ἀλλὰ τῷ νῷ συμπλακεῖσα, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν συλλογίζεται συμπλακεῖσα τῇ φαντασίᾳ. τούτου τοίνυν τοῦ νοῦ εἰ μὴ μετέχομεν οἱ πολλοί, ἀλλ' ἵχνη τινὰ καὶ ἰνδάλματα διαβέβηκεν εἰς ἡμᾶς. ταῦτα δὲ εἰσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι αἱ διὰ πάντων χωροῦσαι, ἰνδάλματα τοῦ νοῦ εἰσιν ἐναργῶς. διὸ καὶ ἀρχὴν ἐπιστήμης τὸν νοῦν καλοῦσιν, ὥστιν τὰ νοητὰ γινώσκομεν. ὅτι ἡ λογικὴ ψυχὴ συνουσιωμένους ἔχει τοὺς λόγους τῶν πραγμάτων ἐν ἑαυτῇ, διὰ δὲ τὸ καταδεδυκέναι ἐν τῇ ὕλῃ οἷον ἐγκαταχωσθεῖσα, ὡς ὁ ἐν τῇ τέφρᾳ κρυπτόμενος σπινθήρ. ὥσπερ οὖν ὅταν τις μικρὸν τὴν τέφραν ὀρύξῃ, ὁ σπινθήρ εὐθὺς ἀναλάμπει, καὶ οὐχ ὁ διορύξας τὸν σπινθῆρα ἐποίησε· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ δόξα ἐρεθιζομένη ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως προβάλλει τοὺς λόγους τῶν ὄντων. οὕτω καὶ τοὺς διδασκάλους φασὶ μὴ τὴν γνῶσιν ἡμῖν ἐντιθέναι, ἀλλὰ τὴν ἐνοῦσαν ἡμῖν καὶ οἷον κρυπτομένην ἐκφαίνειν. καὶ ταῦτά εἰσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι, τὰ τοῦ νοῦ ἀποσκιάσματα· πᾶν γὰρ ὅπερ ἴσμεν κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν, ταῦτα κατὰ κοινὴν ἔννοιαν ἴσμεν· ἃ δὲ δεῖξεως δεῖται εἰς τὸ γνωσθῆναι, τούτων τὰ συμπεράσματα χωρὶς ἀποδείξεως ἔργον ἐστὶ τῆς δόξης εἰδέναι.

[Κοινεῖον:] πορνεῖον.

[Κοινοδημεί:] τὸ δημόσιον.

[Κοινοδήμιον:] τὸ τῷ δήμῳ κοινόν.

[Κοινολεχής:] ὁ μοιχός.

[Κοινολογία:] ἡ κοινὴ διάλεκτος. **[Κοινῇ]** δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνθρωπίνῃ, μεγάλη καὶ θαυμαστῇ. ἐγὼ δὲ κοινῇ συμφορᾷ πεπληγμένος.

[Κοινολογῶ·] δοτικῇ.

[Κοινόν:] τὸ ἀκάθαρτον. ἢ τὸ μηδὲν ἔχον πλεον τῶν λοιπῶν. **[Κοινὸν]** δὲ τετραχῶς λέγεται· ἢ τὸ εἰς τὰ μέρη διαιρετόν, ὡς ἡ κληρουχουμένη γῆ· ἢ τὸ ἀδιαίρετον, ἐν χρήσει κοινῇ λαμβανόμενον· ἢ τὸ ἐν προκαταλήψει ἰδιοποιούμενον, εἰς δὲ τὸ κοινὸν ἀναπεμπόμενον, ὡς ἐν θεάτρῳ τόπος ἢ ἐν βαλανείῳ· ἢ τὸ ἀδιαίρετως εἰς κοινὴν καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν προβαλλόμενον, ὡς ἡ φωνὴ τοῦ κήρυκος. κοινὰ δὲ καὶ ἀμέριστά εἰσιν ὁ πατήρ, ὁ υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα, αἱ τε γραφαὶ καὶ αἱ ὑπερκόσμιαι δυνάμεις, ἡλιός τε καὶ σελήνη καὶ πᾶς ὁ τῶν ἀστέρων χορὸς καὶ αὐτὸς ὁ ἀήρ, κοινὰ καὶ ἀμέριστα ὅλα διόλου. γῆ τε καὶ ὕδωρ, χρυσός τε καὶ ἄργυρος, καὶ πᾶσα ἡ μεταλλικὴ φύσις καὶ δρυοτομικὴ ὕλη κοινὰ μὲν εἰσιν, ἀλλ' ὅμως μεριστὰ γέγονε τῇ τῆς πλεονεξίας ὀρέξει. παρθενία δὲ καὶ ἀγαμία καὶ ἱερωσύνη καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ θεοῦ τοιουτότροπα χαρίσματα οὔτε κοινὰ οὔτ' αὖ μεριστά. οὐ γάρ εἰσι τοῦ μέρους τῶν κοινῶν ἢ τῶν μεριστῶν.

[Κοινὸν γραμματεῖον] καὶ **[ληξιαρχικόν:]** τὸ μὲν κοινόν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο εἰς τοὺς φράτορας καὶ γεννητάς· τὸ δὲ ληξιαρχικόν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι.

[Κοινὸς Ἑρμῆς:] φασὶν ὅτι κλεπτίστατος γενόμενος ὁ Ἑρμῆς κατέδειξε κοινὰ εἶναι τὰ φώρια, καὶ τοῖς κατὰ μόνας κλέπτουσιν ἐπάναγκες εἶναι πρὸς τοὺς κοινούς διανέμεσθαι. οἱ δέ, ὅτι τὸν λόγον ἔχων κοινωνικὸν ὁ Ἑρμῆς ἐποίησε πάντα δι' αὐτοῦ.

[Κοινῶνας:] κοινωνούς. Ξενοφῶν· ἀκροθίνια τοῖς θεοῖς καὶ τεμένη ὁ Κῦρος ἐκέλευσεν ἐξελεῖν, οὐσπερ κοινῶνας ἐνομίζετο τῶν καταπεπραγμένων. καὶ αὖθις· τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἄξειν, καὶ ὅσοι κοινῶνες αὐτῷ τῆς φυγῆς ἐγένοντο.

[Κοινωνικόν·] Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τῶν συμμοριῶν κοινωνικοὺς λέγει τάχα μὲν τοὺς ἀνέμητον οὐσίαν νέμοντας ἀδελφούς· ὧν ὁ μὲν πατήρ ἐδύνατο λειτουργεῖν, οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἓνα τριηράρχην οὐκ ἐξήρκουν. τάχα δ' ἂν καὶ περὶ τῶν ἐκουσίαν κοινωνίαν συνθεμένων ἐμπορίας ἢ τινος ἄλλου· ὧν ἕκαστος οὐκ εἶχε τὸ ὅλον τίμημα τῆς κοινῆς οὐσίας.

[Κοινωφελής:] ὁ πάντας ὠφελῶν.

[Κοινοῖ:] μιαίνει.

[Κοιόλης:] ὁ ἱερεύς.

[Κοῖτος:] ὁ πατήρ Λητοῦς. παρὰ τὸ κοεῖν, ὃ ἐστὶ νοεῖν καὶ συνιέναι. ἡγουν ὁ συνετός.

[Κοίρανος:] βασιλεὺς, ἄρχων.

[Κοισύρα:] γυνὴ Ἀθήνησιν εὐγενῆς καὶ πλουσία, μήτηρ Μεγακλέους. καὶ Λάμαχος. Ἀλκμαίωνος γαμετῆς. ἥτις ἐπὶ βλακείᾳ διαβεβόητο. καὶ **[Κοισυροῦται,]** κοσμεῖται ἢ τὰ τῆς Κοισύρας φρονεῖ.

[Κοίτη·] καὶ **[Κοιταῖος,]** ὁ κατὰ τὴν ὥραν τῆς κοίτης ἐρχόμενος. ὁ δὲ παρήγγειλεν ἔρχεσθαι κοιταίους.

[Κοῖτις:] ἡ μικρὰ κίστη, Ἀττικῶς. τὴν γὰρ κίστην κοῖτιν λέγουσιν. ἔστι δὲ ἐν αἷς κοιταζόμεναι γυναῖκες ἀπετίθεντο τὰ χρυσία.

[Κοιτίλας:] ἐκ τοῦ κοίτη.

[Κοῖτος:] κοίμημα.

[Κοιτών,] κοιτῶνος.

[Κύαθος:] ἀντλητήριον, μέτρον ὑγροῦ οὐγγίων β'. ἢ κοχλιάριον. Ἀριστοφάνης· κύαθον αἰτήσεις τάχα. ἵνα προσθῇς ταῖς γνάθοις· οὕτως ὑπωπιεσθήσῃ καὶ τυφθήσῃ ὑφ' ἡμῶν. γεμίζουσι γὰρ κύαθον θερμοῦ καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι καὶ θεραπεύουσι.

[Κύαθος] οὖν παρὰ τὸ χύω, χύαθος, καὶ κύαθος.

[Κυαμεῦσαι:] κυάμῳ ψηφοφορῆσαι, ὃ ἐχρῶντο οἱ βουλευταί.

[Κύαμος:] εἶδος ὀσπρίου.

[Κυάμους τρώγων:] δικάζων· ἢ ἵνα μὴ κοιμηθῇς· γέρων γὰρ εἶ.

[Κυαμοτρῶξ:] ὁ δικαστής, τρεφόμενος ὑπὸ κυάμων· πρὸ γὰρ τῆς εὐρέσεως τῶν ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὥς οὖν τῶν ψηφίζόντων ἀργύριον λαμβανόντων καὶ χειροτονούντων τοὺς διδόντας πλέον. καὶ αὖθις· κρινεῖ δὲ τούτους οὐ κυαμοτρῶξ Ἀττικός.

[Κυανέμβολοι:] αἱ τοὺς ἐμβόλους ἔχουσαι κυανῷ βεβαμμένους· ὥς μιλοπάρῃοι αἱ μεμιλτωμένοι. ἢ αἱ τέμνουσαι θάλασσαν· κυανὸν γὰρ τὸ ταύτης ὕδωρ.

[Κυάνεοι:] μέλανες. κυαναυγὴ πετάσματα ὑποβαλλόμεναι, ὥσπερ ἔθος ἦν τοῖς ἐν πένθει οὔσιν.

[Κυανοχαίτης:] μελανόθριξ, πορφυρόθριξ, ὁ Ποσειδῶν.

[Κυανώτατος:] μελανώτατος.

[Κυάρας:] ὄνομα κύριον.

[Κύβδα·] ἐξελῶ σε τῇ πυγῇ θύραζε κύβδα. ἀντὶ τοῦ κύφοντα.

[Κύβεθρον:] θήκην μελισσῶν.

[Κυβέλη:] ἡ Ῥέα. παρὰ τὰ Κύβελα ὄρη· ὀρεῖα γὰρ ἡ θεός· διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζεύγει. τὸ δὲ μῆτερ Κλεοκρίτου παρ' ὑπόνοιαν εἶπε, βουλόμενος αὐτὸν διαβαλεῖν ὥς στρουθόποδα, τουτέστι μεγαλόπουν. ἐκωμωδεῖτο δὲ ὥς κίναϊδος καὶ ξένος καὶ δυσγενὴς καὶ Κυβέλης υἱός· ἐπεὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ πάρεισιν. ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν ὀρνιθώδης. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν κιναιδῶν ἡ παροιμία.

[Κυβέλης υἱός:] ὁ Κλεόκριτος, ὃς ἐκωμωδεῖτο ὥς γυναικίας καὶ κίναϊδος.

[Κυβελίους:] τοῖς τῆς Ῥέας. Κυβέλη γὰρ ἡ Ῥέα. Γαλαίῳ Κυβέλης ὀλολύγματι. **[Κύβελα]** γὰρ ὄρη Φρυγίας, ἔνθα ἐτιμᾶτο.

[Κυβερνήτης:] ὁ τοῦ πλοίου ἡγεμών.

[Κυβερνῶ·] αἰτιατικῇ.

[Κυβεύειν:] κύβον ρίπτειν, εἰς κίνδυνον προπηδᾶν. μὴ παραβάλλεσθαι κυβεύειν τῷ βίῳ.

[Κυβεία:] πανουργία.

[Κύβειρος:] ὁ ἀναιδής.

[Κυβήβη:] ἡ θεῶν μήτηρ. καὶ **[Κυβιστᾶν]** κυρίως τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ρίπτειν. Ὅμηρος· κύμβαχος ἐν κονίησιν. ἐπεὶ οἱ μανιώδεις περὶ τὴν κεφαλὴν πάθους γινομένου τοιοῦτοι γίνονται. ὅθεν καὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ Κυβήβην λέγουσιν· αἰτία γὰρ ἐνθουσιασμοῦ τὸ μυεῖσθαι γίνεται. ἔστι δὲ καὶ ἐν Φρυγίᾳ ἱερὸν μητρὸς θεῶν.

[Κυβηλίσαι:] πελεκῆσαι. κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς. καὶ **[Ἀγερσικύβηλις,]** ὁ θύτης. Κρατῖνος Δραπέτισιν ἐπὶ Λάμπωνος εἶπε τὸν ἀγύρτην καὶ κυβηλιστήν.

[Κύβητος. Κυβίοις:] κλάδοις τοῖς δακτυλικοῖς.

[Κυβιστᾶν.]

[Κυβίστησις:] ἡ συστροφή. καὶ **[Κυβιστήσιν. Κυβιστητήρ:]** ὀρχησμός. καὶ **[Κυβιστητία,]** ἡ ὀρχησις.

[Κύβον·] τοῦ στρατηγοῦ ἀδύνατα ἔχοντος κύβον ἀναρρίψαι πολέμου τοσοῦτον.

[Κύβος:] πᾶν τετράγωνον. **[Κύβος,]** ὁ κυκλόθεν βάσιν ἔχων. Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τῆς κυφότητος· τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κάμψαντα κυβισθῆναι κυβιστῆσαι ἔλεγον. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· οἶδ' ὅτι ρίπτῳ πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερθεῖν ἐμῆς. καὶ **[Ἐγκυβιστᾶν τοῖς πράγμασι,]** τὸ ρίψοκινδύνως τι πράττειν καὶ ἐπιλέγειν, ἐρρίφθω κύβος. Πολύβιος· οἱ μὲν ἀλογιστίαν καὶ μανίαν ἔφασαν εἶναι τὸ παραβάλλεσθαι καὶ κυβεύειν τῷ βίῳ. τουτέστι παραλόγως τι πράττειν καὶ ρίψοκινδύνως.

[Κυδάζεται:] λοιδορεῖ, ὑβρίζειται ὑπὸ πάντων. Ἐπίχαρμος ἐν Ἀμύκῳ· Ἄμυκε, μὴ κύδαζέ μοι τὸν πρεσβύτατον ἀδελφόν. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἰφιγενείᾳ· οὔτοι γυναιξὶ κυδάζεσθαι. ἀρσενικῶς δὲ ὁ κύδος περὶ τῆς ὑβρεως. κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.

[Κυδαθηναίεύς:] δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Πανδιονίδος. καὶ

[Κυδαθηναίων,] ἀφ' οὗ ὁ δημότης Κυδαθηναίεύς.

[Κυδάλιμον:] ἔνδοξον, τίμιον, εὐπρεπές.

[Κυδαντίδης·] δῆμος τῆς Αἰγηίδος Κυδαντίδαι.

[Κύδας·] ὁ δὲ Ἀρκὰς ἐκ πόλεως Καφύης ἦν· ὃς καὶ Κύδας ἐκαλεῖτο καὶ Ἀλήτης.

[Κυδιάνειρα:] ἔνδοξος.

[Κύδιμος:] ἔνδοξος.

[Κυδιόων:] γαυριῶν.

[Κύδιστος:] ἔνδοξος.

[Κύδνιον ρεῦμα. Κύδνος:] ὄνομα ποταμοῦ. ποταμός τε αὐτοὺς διαρρεῖ **[Κύδνος],** ᾧ παρακάθηνται οἱ Ταρσεῖς, καθάπερ τῶν ὀρνίθων οἱ ὑγρότατοι, μεθύοντες τῷ ὕδατι.

[Κῦδος:] γαῦρος, δύναμις, δόξα, φήμη.

[Κύδος:] λαιδορία, ἀρσενικῶς. καὶ παροιμία· κύδου δίκην ὀφείλειν. συκοφαντησάντων.

[Κυδωνιάτης] καὶ **[Κυδωνίτης:]** ἀπὸ τόπου.

[Κυδώνιον:] εἶδος ὀπώρας.

[Κύδωνος. Κυδρούμενον·] ἐν ἐκείνῳ δ' οὖν τοῦ καιροῦ πομπεύοντα ἄβρὸν καὶ κυδρούμενον καὶ θρυπτόμενον.

[Κυδοιδοπαῖν:] συνταράττειν. τινὲς δὲ ἐξ ἑκατέρου τὸ πράττειν· τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ κυκάιν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ κυδοιμοῦ. Ἀριστοφάνης· οὐδὲν ὀρθῶς· ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπαῖν.

[Κυδοίμεον:] ἐθορύβουν. καὶ **[Κυδοιμήσων]** ὁμοίως.

[Κυδοιμός:] θόρυβος, τάραχος.

[Κύει:] γεννᾷ· ἢ ἐν γαστρὶ ἔχει.

[Κυηρῖνος:] οὕτως Ἰούλιός τις Πρόκλος ἐπλάσατο κεκληῖσθαι ἀκηκοέναι Ῥωμύλον.

[Κυῖνδα:] ἡ νῦν λεγομένη Ἀνάξαρχα, πόλις ἐν Κιλικίᾳ. ἐλέγετο δὲ καὶ Διοκαισάρεια. καὶ ζητεῖ τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ Ἀνάξαρχᾳ.

[Κυῖσκω:] γεννᾷ.

[Κυζικηνοὶ στατῆρες:] διεβεβόηντο οὗτοι ὥς εὖ κεχαραγμένοι. πρόσωπον δὲ ἦν γυναικεῖον ὁ τύπος· ἐπὶ δὲ θατέρου προτομῇ λέοντος.

[Κυθήρεια:] οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις, ὥς Ἡσίοδος φησιν· ἀλλ' ἡ ἐν αὐτῇ κευθόμενον ἔχουσα τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσιν ἐφίησι· διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ἔχει τὴν δύναμιν. τὴν Λαῖδα τὴν ἐταίραν φασί, τὴν θνητὴν Κυθήρειαν, ἐφ' ἣ μνηστῆρες ἀγαθοὶ πλείονες ἢ νύμφης εἵνεκα Τυνδαρίδος.

[Κύθηρα:] ὄνομα πόλεως.

[Κυθήρηθεν:] ἀπὸ τῶν Κυθήρων.

[Κυθήριος·] Κύθηρον δῆμος τῆς Πανδιονίδος.

[Κυθνείδης:] ὄνομα κύριον.

[Κύθνιοι·] Κύθνος μία τῶν Κυκλάδων.

[Κυθνώδης συμφορά:] οὕτω λέγεται ἡ μεγάλη συμφορά. οὕτω γὰρ οἱ Κύθνιοι κακῶς διετέθησαν ὑπὸ Ἀμφιτρυῶνος.

[Κυκά:] ταραττει. καὶ **[Κυκήσω,]** ἀντὶ τοῦ ταραῶ, θορυβήσω. ἐν Ἐπιγράμμασι· μυριόπουν σκολόπενδραν ὑπ' Ὠρίωνι κυκηθεὶς πόντος Ἰαπύγων ἔβρασ' ἐπὶ σκοπέλους.

[Κυκαίνω. Κυκεών:] πόμα ἐκ διαφόρων μιγμάτων κιννάμενον.

[Κυκειῶ:] ἐκ τοῦ κυκάω, κυκῶ.

[Κυκήθρα:] ταραχή, συμφορά, σκυθρωπότης.

[Κυκησιτέφρου:] ταραττούσης τὴν τέφραν. Ἀριστοφάνης· Κλειγένης ὁ μικρός, ὁ πονηρότατος βαλανεύς, ὅποσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου ψευδολίτρου τε κονίας καὶ Κιμωλίας γῆς. τῆς κυκώσης

τέφραν, μεμιγμένην τῷ νίτρῳ. κιμωλία δὲ λευκὴ γῆ. λέγει δέ, ὅτι πονηρός ἐστι πάσης γῆς ὅσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι, κιμωλίας, τέφρας καὶ τῆς λοιπῆς τῆς τοιαύτης.

[Κύκλα:] τροχούς.

[Κυκλάμιнос, Κυκλεύς,] Κυκλέως: ὄνομα κύριον.

[Κυκλήσωμεν:] ἀναζεύζωμεν.

[Κύκλια:] τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον. Ἀριστοφάνης· κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά. τουτέστι μέλη, ὕμνους, παιᾶνας, προσῳδία, παρθένια.

[Κυκλιοδιδάσκαλος·] πρῶτος Λάγος ὁ Ἑρμηνεὺς τοὺς κυκλίους χοροὺς ἔστησε.

[Κυκλίων τε χορῶν ἀσματοκάμπας·] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. οἱ παλαιοὶ διαφορὰν τῆς μουσικῆς ἡγοῦντο εἶναι τοὺς διθυράμβους. καὶ καθάπτεται αὐτῶν λέγων, εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτο ἢ κάμψειε τινα καμπήν, οἷας οἱ νῦν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπους, ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς, ὥς τὰς μούσας ἀφανίζων. καὶ Καλλίμαχος δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀποτεινόμενος οὕτω πως αὐτῶν καθάπτεται· νόθαι δ' ἦνθησαν αἰοδαί. ἢ τοὺς περὶ Κινησίαν καὶ Κλεομένην καὶ Φιλόξενον αἰνίττεται, ὄντας διθυραμβοποιούς. σοφιστὰς δὲ εἶναι βούλεται καὶ τοὺς διθυραμβοποιούς· τῶν γὰρ κυκλίων χορῶν ἦσαν οὗτοι διδάσκαλοι. διὰ δὲ τὸ ἀρμονία μὴ ὑποπίπτειν αὐτῶν τὰ συγγράμματα, καμπὰς ἔχουσι πλείονας, ἃς οἱ μουσικοὶ καλοῦσι στροφὰς καὶ ἀντιστρώφους καὶ ἐπωδούς. διὸ καὶ ἐν ταῖς τραγωδίαις συνειστήκει τὰ χορικά.

[Κυκλοβόρος:] ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, χειμάρρους. ἐπὶ τῶν κακοφώνων ὁ λόγος, διὰ δὲ τὸν ἦχον τοῦ ποταμοῦ. Ἀριστοφάνης· ἄρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

[Κυκλόθεν. Κυκλοφορεῖται:] κατὰ κύκλον φέρεται, ἢ κινεῖται.

[Κυκλῶ·] αἰτιατικῇ.

[Κύκλωπες:] ἄγριοι ἄνθρωποι. καὶ **[Κυκλώπειον βλέμμα.]** σημαίνει δὲ καὶ ὄρος.

[Κύκλωσις:] παρατάξεως εἶδος. δείξαντες ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ ὅπως κυκλώσασθαι δι' ὑπερβολὴν ἀνδρείας, παρὰ τὴν χρεῖαν τοῦ πολέμου τὴν ἐπὶ τῆς ἐξουσίας ἄσκησιν ἐνδειξάμενος.

[Κύκλοι] ἐν τῷ οὐρανῷ πέντε· Ἀρκτικός, ὁ αἰεὶ φαινόμενος, Χειμερινός, Τροπικὸς θερινός, Ἰσημερινός, Ἀνταρκτικὸς ἀφανής. λέγονται δὲ παράλληλοι, καθότι οὐ συννεύουσιν εἰς ἀλλήλους· γράφονται μέντοι περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον. ὁ δὲ Ζωδιακὸς λοξός ἐστιν, ὥς αἴτιος τοῖς παραλλήλοις.

[Κύκλοι] ἐκαλοῦντο οἱ τόποι, ἐν οἷς ἐπωλοῦντό τινες· ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλῳ περιεστάναι τοὺς πωλουμένους.

[Κύκνειον:] τὸ τοῦ κύκνου μέλος.

[Κύκνος:] ὄρνεον φιλωδόν. κύκνον τὸν Μουσῶν ἄξια μελψάμενον.

[Κύκνου] πολιώτεροι δὴ οἷδ' ἐπανθοῦσι τρίχας. ἀλλὰ κακὰ τῶν λειψάνων καὶ τῶνδε γνώμην νεανικὴν ἔχειν· ὥς ἐγὼ τοῦμόν νομίζω γῆρας εἶναι, ἢ πολλῶν κικίννους νεανιῶν καὶ σχῆμα καὶ εὐρυπρωκτίαν.

[Κυκώμενος:] ταραττόμενος.

[Κύλλαρος:] ἵππος Κάστορος. παρὰ τὸ κέλλειν. ὁ ταχύς. Στησίχορος φησι τὸν Ἑρμῆν δεδωκέναι τοῖς Διοσκούροις Φλόγεον καὶ Ἄρπαγον, ὡκέα τέκνα Ποδάργας καὶ Κύλλαρων.

[Κυλλήνη:] ὄνομα πόλεως. καὶ **[Κυλλήνιος,]** ὁ Ἑρμῆς.

[Κυλίνη:] ἡ ἄκαρπος κράμβη.

[Κυλικεῖον:] ἡ θήκη τῶν ποτηρίων.

[Κυλίνδει:] κυλίζει, ἐπιφέρει.

[Κύλινδρος. Κύλιξ:] φιάλη, ποτήριον. λέγεται καὶ κυλίκειον, χεῖλος ἀποκεκρουσμένον, κεκλασμένον. καὶ **[Ἐπικυλίκιοι ἐξηγήσεις.]** οἷα δὴ ἐν στιβάσι καὶ κύλικι ἐς τὸ ἀβρότερον ἀνακεκλιμένοις ἐπιτεσὼν ἔκτεινε. καὶ αὖθις· καὶ σταγόνα σπονδῖτιν, ἀεὶ θέεσσιν ὀπηδόν, τὴν κύλικος βαιῶ πυθμένι κευθομένην.

[Κύλιξ ῥοπαλωτή:] τὸ παρὰ πολλοῖς διακλύστηρον. Κόμοδος, ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐπὶ τῇ ἀγωνίᾳ καμών, κύλικι ῥοπαλωτῇ παρὰ γυναικὸς γλυκὺν οἶνον ἐψυγμένον λαβὼν ἀμυστὶ ἔπιεν. ἐφ' ᾧ παραχρῆμα πάντες τοῦτο δὴ τὸ ἐν τοῖς συμποσίοις εἰωθὸς λέγεσθαι ἐξεβόησαν, ζήσειας. καὶ αὖθις· οἷμοι κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης. τῷ Ἑρμῇ μόνῳ ἔθυσον κεκραμένην σπονδὴν διὰ τὸ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχειν καὶ παρ' ἀμφοτέρων τὰς τιμὰς δέχεσθαι. ἔστι δὲ καὶ ὄρκος ὁ ἐπὶ τῆς κύλικος οὔτος· οὐδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῃ τοῦμῳ πείσομαι· εἰ δέ μ' ἄκουσαν βιάζεται βίᾳ, κακῶς παρέξω, κούχῃ πρὸς κινήσομαι· οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀντενῶ τὰ Περσικά· οὐ στήσομαι λείαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί· εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ.

[Κυλίω. Κυλίχνιον:] ἔκπωμα· ὃ νῦν λέγουσι πυξίδιον. ἔχουσι δὲ οἱ ἱατροὶ τὰ πυξίδια, ἐν οἷς βάλλουσι τὰ πάσματα.

[Κυλλοπόδιον:] ἐπὶ κλητικῆς.

[Κυλλός:] ὁ πεπηρωμένος. **[Κυλλοὺς]** δὲ Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἐπὶ ποδῶν καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν· ὁμοίως καὶ χωλοὺς τοὺς χεῖρα πεπηρωμένους. Εὐπόλις· ὅτι χωλὸς εἶ σὺ τὴν χεῖρα σφόδρα. λέγεται καὶ Κύλλου πῆρα, τόπος οὗτω καλούμενος ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἔστι δὲ καὶ κρήνη, ἀφ' ἧς τὰς στερίφας πίνειν γυναῖκας, ἵνα συλλαμβάνωσι.

[Κυλλός:] ὁ πεπηρωμένος οὐ μόνον πόδα, ἀλλὰ καὶ χεῖρα ὁμοίως. καὶ χωλὸς καὶ ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ χειρός. οἱ δὲ Κύλλου ἀναγινώσκουσιν ὡς Κύκνου. τὸ μὲν κυλλὸν ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἔτασσον, ὡς ὁ ποιητής· ὄρσεο Κυλλοπόδιον. τὸ δὲ χωλὸν ἐπὶ τῆς χειρός, ὡς Εὐπόλις· ὅτι χωλὸς ἐστὶ τὴν ἐτέραν χεῖρα, οὐ λέγεις· ἢ ἐπειδὴ πολὺ παρ' αὐτοῖς ἐστὶ τὸ ποδὶ λευκῷ, ποδὶ κούφῳ, πόδα τιθεῖς, τὸ κυλλὸν προσέθηκεν. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι.

[Κυλλοῦ Πήραν:] ἡ Πήρα χωρίον πρὸς τῷ Ὑμητῷ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ κρήνη, ἐξ ἧς αἱ πιοῦσαι εὐτοκοῦσι καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται. Κρατῖνος δὲ ἐν Μαλθακοῖς Καλλίαν αὐτὴν φησιν, οἱ δὲ Κυλλουπήραν. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως. Αἰλιανός· ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν ἐστὼς ἐπὶ θατέρου ποδὸς προὔτεινε τὸν λελωβημένον καὶ κυλλόν, ὥστερ οὖν μαρτυρόμενος καὶ ἐμφαίνων, οἷα ἐπεπόνθει.

[Κυλώνειον ἄγος:] ἀπὸ Κύλωνος. ὃν καταφυγόντα ἐπὶ τὰς σεμνὰς θεὰς ἀποσπάσαντες αὐτὸν οἱ περὶ τὸν Περικλέα τὸν Ἀθηναῖον ἀπέκτειναν.

[Κυλοιδιόων:] τὰ κοῖλα οἰδῶν· ἔστι δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. Θεόκριτος· δητὰ κυλοιδιόωντα.

[Κῦμα·] Ἀριστοφάνης· καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. ἀντὶ τοῦ ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις καὶ ἀνάγκαις. ὅτι τὰ μεγάλα κύματα ἐν τῇ συνηθείᾳ αἴγες λέγεται. ἐξ οὗ καὶ ἐπαιγίζω ἐπὶ τοῦ σφοδρῶς πνέω.

[Κυμάτια·] αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς.

[Κυματίας·] ὁ κυματώδης.

[Κυματωγή·] Ἀγαθίας· νῆες φορτίδες μεγάλαι πρὸς τῇ κυματωγῇ τῆς θαλάττης καὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Φάσιδος ἐφορμοῦσαι μετεώρους εἶχον τὰς ἀκάτους, καὶ ἀμφ' αὐτὰ ἤδη που τὰ καρχήσια τῶν ἰστῶν ἀνιμηθείσας. οἱ δὲ ἐπορεύοντο τὴν αὐτὴν τῷ ποταμῷ διὰ τῆς κυματωγῆς βρέχοντες τοὺς πόδας, ὅπου μὴδὲ ἵχνος ἔμελλε συμβαίνειν.

[Κύματος ἄκρον ἄωτον·] ὁ ἀφρός.

[Κύμβαλα·] θυμελικά παιγνία. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ κύμβαλ' ὀξύδουπα, κοιλοχείλεα.

[Κύμβαχος·] ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν καὶ ἄνω τοὺς πόδας.

[Κυμβία·] τὰ μαζία τῶν χρυσίων.

[Κύμβιον·] εἶδος τι ἐκπώματος ἐπίμηκες καὶ στενόν, καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοίῳ, ὃ καλεῖται κύμβιον.

[Κυμαίνει·] ταράσσει. καὶ ἐπὶ τοῦ ζέειν. αἴψα δὲ κυμαίνουσιν ἀπαίνυτο χυτρίδα κοίλῃν. Αἰλιανός· ὅμως ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ πόθου κυμαίνεται αὐτῷ καὶ φλέγεται καὶ ἀκράτῳ ἑαυτοῦ ἦν.

[Κυμαῖος·] ἀπὸ τῆς Κύμης. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

[Κύμη] δὲ ὄνομα πόλεως.

[Κυμίνδιος·] ὁ ἀετός. καὶ **[Κύμινδος. Κύμινον·]** εἶδος βοτάνης.

[Κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον·] Ἀριστοφάνης· τὸ γὰρ ὕδιον τηρεῖ με, καὶ τι δύσκολον κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον.

[Κυμοδόκη] καὶ **[Κυμοθόη·]** ὀνόματα θεῶν ἐναλίων.

[Κυμοτόμος·] περὶ τὰς γεφύρας οἰκοδόμημα τρίγωνον τὸ ὅξυ ἔχον ἔμπροσθεν ἐν τριγώνῳ σχήματι, ὃ δὴ οἱ μηχανοποιοὶ κυμοτόμον καλοῦσιν, ἐμβόλῳ νηὸς μακρᾶς ἀπεικασμένον· ὅπερ ὁ τῶν Ἀβάρων Χαγάνος ἐτεκτήνατο γεφυρώσας τὸν ποταμὸν καὶ ἐς τὴν περὶ Δαρ δανίαν ὄχθην διαβιβάσας τὸν στρατόν.

[Κύνα δέρειν δεδαρμένην·] τὸ τοῦ Φερεκράτους. σχῆμα δὲ ἐστὶν ἀκόλαστον εἰς τὸ αἰδοῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλο πασχόντων αὐθις ἐφ' οἷς πεπόνθασιν ἡ παροιμία.

[Κύννα] καὶ **[Σαλαβακχώ·]** ὀνόματα θαυμαζομένων παρ' Ἀθήνησιν ἑταίρων. Ἀριστοφάνης· καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι, οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον· ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο περὶ τὴν κεφαλὴν. περὶ Κλέωνός φησι.

[Κυνάμυια·] ἀναιδεστάτη. παρεσχημάτικε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κυνὸς καὶ τῆς μυίας. ὁ μὲν γὰρ κύων ἀναιδής, ἡ δὲ μυῖα θρασεῖα.

[Κυνασβοτήρας:] ὕφ' ἐν ἀναγνώστει. τοὺς ποιμενικοὺς κύνας. οὐ γὰρ ἀναιρεῖ κατὰ τὴν σκηνὴν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἔξω τινὰς ἀναιρεῖ.

[Κυναίγειρος,] Ἀθηναῖος, Εὐφορίωνος, Αἰσχύλου δὲ ἀδελφός, τῆς στρατηγίδος ἐπελάβετο νηὸς τῶν Περσῶν ἥδη φευγούσης καὶ τὴν δεξιὰν ἀποκοπεῖς ἐπέβαλε τὴν ἀριστεράν, ἧς καὶ αὐτῆς ἀποκοπείσης ἐτελεύτα πεσών.

[Κυναῖος:] ὁ ἀναιδής.

[Κυνέας:] τὰς περικεφαλαίας. ἥτοι τὰς ἀπὸ κυνείων δερμάτων γιγνομένας, ἢ ἀπὸ Κυνός τινος, κατασκευάσαντος πρῶτον. μέμνηται Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας οὕτως· οἱ τὰς κυνᾶς τὰς σιωπὰς ἔχοντες.

[Κυνή:] περικεφαλαία. τῶν ἀγροίκων φόρημα. φασὶ δὲ ὅτι τὸ πρότερον ἀπὸ κυνείων δερμάτων ἐγίνοντο.

[Κύνειος δορά. Κύνειρον. Κυνῆ·] Ἀριστοφάνης· πλοῖον ἢ κυνῆ. ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων. πλοῖον μὲν, καθὼς ἐπτέρονται αἱ τριήρεις καὶ τὰ πτερὰ διατέταται ὥσπερ κῶπαι· κυνῆ δέ, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον, ὡς ὁ Ἑρμῆς, ἄγγελος ὢν. καὶ οἱ Πελοποννήσιοι δὲ κυνῆν τὸν πέτασόν φασι.

[Κυνήγιον·] ὅτι ἐν τῷ Κυνηγίῳ καλουμένῳ ἐρριπτοῦντο οἱ βιοθάνατοι· ἦσαν δέ τινες ἐκεῖσε στήλαι. καὶ ἀπελθὼν Θεόδωρος ὁ ἀναγνώστης μετὰ Ἱμερίου χαρτουλαρίου εἶδεν ἐκεῖσε στήλην μικρὰν τῷ μήκει καὶ πλατεῖαν καὶ παχεῖαν πάνυ. ἐμοῦ δὲ θαυμάζοντος, φησὶν ὁ Ἱμέριος, θαύμαζε, ἔφη, ὅτι ὁ κτίσας τὸ κυνήγιον ἐστίν. ἐμοῦ δὲ εἰπόντος, Μαξιμῖνος ὁ κτίσας καὶ Ἀριστείδης ὁ καταμετρήσας· παρευθὺ πεσεῖν τὴν στήλην ἐκ τοῦ ἐκεῖσε ὕψους καὶ δοῦναι τῷ Ἱμερίῳ καὶ θανατῶσαι. ἐμοῦ δὲ φοβηθέντος καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν φυγόντος καὶ καταγγέλλοντος τὸ πραχθέν, ἀπιστούντων πάντων, ὄρκοις τούτους ἐβεβαίωσα. οἱ οὖν οἰκεῖοι τοῦ τελευτήσαντος καὶ τινες τοῦ βασιλέως σὺν ἐμοὶ ἐπορεύθησαν ἐν τῷ τόπῳ καὶ πρὸ τοῦ τῷ πτώμα ἰδεῖν τοῦ ἀνδρός, τὸ πτώμα τῆς στήλης ἐθαύμαζον. Ἰωάννης δὲ τις φιλόσοφος ἔφη, ὅτι εὗρον ὑπὸ τούτου τοῦ ζώδιου ἑνδοξον ἄνδρα τεθνηξόμενον. ἐξ οὗ Φιλιππικὸς ὁ βασιλεὺς πληροφορηθεὶς τοῦτο τὸ ζώδιον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καταχωσθῆναι ἐκέλευσε.

[Κυνηγός·] ζῆται ἐν τῷ Ἄρατος.

[Κυνηδόν·] ζῆται ἐν τῷ Ἀντίοχος αὐτόμολος Κίλιξ.

[Κυνηδόν:] ὡς κύων. ἢ δὲ ἀγανακτήσασα καὶ κυνηδὸν ὑποπλησθεῖσα τοῦ θυμοῦ, τοῖς ὁδοῦσιν ἐμφῶσα εἰς τὸ σκέλος, εἶτα μηδὲν ἀδικοῦντα χωλὸν εἰργάσατο.

[Κυνήσιος:] Ἀπόλλων Ἀθήνησιν οὕτως λεγόμενος, ὃν ἰδρύσατο Κύννης, Ἀπόλλωνος καὶ Παρνηθίας νύμφης, ὡς Σωκράτης ἐν ἰβ'· θεμένης τῆς Λητοῦς τὰ βρέφη ὑπὸ κυνῶν ἀρπασθῆναι. τοῦ κνυζηθμοῦ γὰρ αἰσθομένους κύνας καὶ ποιμένας ἀνασῶσαι τῇ μητρί. ὀνομασθῆναι οὖν ἐν Ὑμηττῷ ἀπὸ τῶν κυνῶν. Κράτης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσίων οὕτω γράφει· τὸ δὲ Κυνήσιον ἐστὶν Ἀπόλλωνος Κυνηίου, τὸ ἐκ τοῦ θυννείου γινόμενον. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θυννεῖον ἀλήσιον· καὶ γίνεται πρόσοδος μεγάλη. ταύτην ἢ πόλιν εἰς θυσίαν καταχωρίζει τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Κυνηίῳ Ἀλῆσι, οὗ Δημήτριος ὁ βασιλεὺς.

[Κυνίδα:] γένος τι παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενον.

[Κυνίδιον:] τὸ μικρὸν κυνάριον.

[Κυνική φιλοσοφία·] ζητεί εν τῷ Ἀντισθένης.

[Κυνίσκας·] τὰς κύνας· ὥσπερ φιαλίσκας.

[Κυνισμός·] εὐτονος ἐπ' ἀρετὴν ὁδός. καί, κυνιεῖν δεῖν τοῖς σπουδαίοις.

[Κυνισμός·] αἵρεσις φιλοσόφων. ὁ δὲ ὀρισμὸς αὐτοῦ σύντομος ἐπ' ἀρετὴν ὁδός. τέλος δὲ τοῦ κυνισμοῦ τὸ κατ' ἀρετὴν ζῆν, ὡς Διογένης καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς. ἤρεσκε δ' αὐτοῖς λιτῶς βιοῦν, αὐτάρκεσι χρωμένοις σιτίοις, πλούτου καὶ δόξης καὶ εὐγενείας καταφρονεῖν. ἔνιοι δὲ βοτάναις καὶ ὕδατι ψυχρῷ ἐχρῶντο σκέπαις τε ταῖς τυχοῦσαις καὶ πίθοις καὶ ἔφασκον θεοῦ μὲν ἴδιον εἶναι τὸ μηδενὸς δεῖσθαι, τῶν δὲ θεῶ ὁμοίων τὸ ὀλίγων χρῆζειν. ἀρέσκει δ' αὐτοῖς καὶ τὴν ἀρετὴν διδακτὴν εἶναι καὶ ἀναπόβλητον.

[Κυνθιάδες·] ἐν Ἐπιγράμμασι· Κυνθιάδες θαρσεῖτε, τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς Ἐχέμμα κεῖται ἐν Ὀρτυγίῃ τόξα παρ' Ἀρτέμιδι. καὶ

[Κυνθίαν·] Κυνθίαν ἔχων ὑψικέρατα πέτραν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

[Κυνοκέφαλος·] ὁ Κλέων ἑαυτὸν οὕτω καλεῖ. ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ ἀναίσχυντον· ὁποῖος ἦν ὁ παρ' Ἡσιόδῳ Γηρυονεύς. Χρυσάωρ ἔτεκε τρικέφαλον Γηρυονῆα. τουτέστιν ἰταμὸς καὶ ἀναιδής καὶ ἀρπακτικός.

[Κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον·] ἀντὶ τοῦ τυπτήσω σε καθάπερ κύνα. τοῦτο δὲ ὡς μάγειρος λέγει. ἔστι γὰρ κύων ἰχθὺς ποιός. ἅμα δὲ οἶον κυνεῖω δέρματί σε παίσω. ἔστι γὰρ τραχύτατον. οὐδετέρως δὲ τὸ νῶτον.

[Κυνόμυια·] ἡ ἀναιδής.

[Κυνόπιδα. Κυνοραϊσταί·] κρότῳνες. οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἶμα ἐκπιπίζοντες.

[Κυνοραιστέων·] ῥῆμα.

[Κυνόσαργες·] ἔν τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Κυνόσαργες.

[Κυνόσαργες·] τόπος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις καὶ ἱερὸν Ἑρακλέους κατ' αἰτίαν τοιαύτην. Δίδυμος ὁ Ἀθηναῖος ἔθυσεν ἐν τῇ ἐστίᾳ· εἴτα κύων λευκὸς παρὼν ἤρπασε τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἰς τινα τόπον· ὁ δὲ περιδεὴς ἦν. ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεός, ὅτι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, οὗ τὸ ἱερεῖον ἀπέθετο, Ἑρακλέους βωμὸν ὀφείλει ιδρύσασθαι· ὅθεν ἐκλήθη Κυνόσαργες. ἐπεὶ δὲ οὖν καὶ ὁ Ἑρακλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐγυμνάζοντο, οἱ μὴτε πρὸς πατρός μὴτε πρὸς μητρὸς πολῖται.

[Κυνὸς σῆμα·] Ὀδυσσεὺς κατὰ τὸν ἀπόπλουν παραπλεύσας εἰς Μαρώνειαν καὶ μὴ συγχωρούμενος τῶν νεῶν ἀποβῆναι διακρίνεται τούτοις πολέμῳ καὶ λαμβάνει τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἅπαντα. ἐκεῖ δὲ τὴν Ἑκάβην καταρωμένην τῷ στρατῷ καὶ θορύβους κινουσαν λίθων βολαῖς ἀνείλε καὶ παρὰ τὴν θάλασσαν καλύπτει, ὀνομάσας τὸν τόπον Κυνὸς σῆμα.

[Κυνόσημον·] χωρίον τῆς Χερρονήσου, ἔνθα λόγος τὴν Ἑκάβην μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλῳσιν ἀγομένην αἰχμάλωτον, κατὰ τῆς θαλάττης ἑαυτὴν ἀφείσαν τελευτῆσαι τὸν βίον.

[Κυνοσουρία. Κυνοῦχος·] ὁ τὸν κύνα κρατῶν δεσμὸς. κῶλπαν ἀστλέγγιστον ἀχάλκωτόν τε κυνοῦχον.

[Κυνοφθαλμίζεται·] ἀναιδῶς ἐμβλέπει. λύσις ὀνείρου· κυνῶν ὑλαγμὸς ἐχθρικὴν δηλοῖ βλάβην.

[Κυνώπιδος:] ἀναιδοῦς.

[Κύων ἐπὶ δεσμά:] ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων. ὁμοία τῇ, καὶ βοῦς ἐπὶ δεσμά. καὶ ἡ κλητικὴ ὦ κύον.

[Κύων ἐπὶ φάτνην:] παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων μήτε ἄλλους ἐώντων.

[Κύων Μολοττικός·] ὅπου τὰ ποιήματα αὐτῷ κύων τις ἐδόκει συμποεῖν Μολοττικός.

[Κύων παρ' ἐντέροις:] παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων σφόδρα καὶ ἀνωφελῶν· δύσβρωτα γὰρ τῷ κυνὶ καὶ δυσκατάποτα.

[Κύντιος Κικιννάτος δικτάτωρ·] οὗτος πολλὰς μὲν καὶ πρότερον ἐνήθλησε στρατιαῖς, πολλάκις κεκοσμημένος. οὕτω δὲ ἦν μέτριος καὶ σώφρων, ὥς ἐπὶ καλύβῃ λυπρᾷ καὶ ὀλίγῳ γῆς μέτρῳ ζῆν, τὸν αὐτουργὸν ἀγαπᾶν τε βίον. ὃς δικτάτωρ προβαλλόμενος ἔτυχε πρὸς ἀρότρῳ πονούμενος. ὅτε δὲ ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν οἱ τὰ παράσημα τῆς ἀρχῆς κομίζοντες, ἀπονιψάμενός τε τὰ σύμβολα πρὸ ἐστιάσεως τῇ οἰκείᾳ δυνάμει τοῖς πολεμίοις ἐπιγίνεται φόνον τε πολὺν τῶν ἐναντίων ἐργασάμενος ἐπάνεισιν ἐνδεκάτῃ μετὰ τὴν ἔξοδον ἡμέρᾳ, τοὺς μὲν οἰκείους τοῦ περιστάντος κινδύνου λυσάμενος, τῶν δὲ πολεμίων διαρπάσας τὸν χάρακα· καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν ἐναντίων δέσμιον ἐπὶ τὴν πομπὴν κατάγει τὴν ἐπινίκιον.

[Κύπασσις:] κόσμος γυναικεῖος. ἐνδεδυμένος κύπασσιν φοινοκοῦν ποδὴρη. εὐθύσανον ζώνην τοι ὁμοῦ καὶ τόνδε κύπασσιν Ἀθίς παρθενίων θῆκεν ὑπερθε θυρῶν.

[Κύπασσις·] οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος εἰδὸς φασὶ τὸν κύπασσιν, οἱ μὲν γυναικεῖου, οἱ δὲ ἀνδρείου.

[Κύπελλον:] ποτήριον, κισσύβιον. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ ταῦτα βοτηρικὰ Πανὶ κύπελλα ἄγκειται, δίψης φάρμακ' ἀλεξίκακα.

[Κύπειρον:] εἶδος βοτάνης.

[Κυπριάζουσαι:] ἀνθοῦσαι.

[Κύπρις:] ἐπίθετον Ἀφροδίτης· κυόπορίς τις οὖσα. ἢ αὐτὴ λέγεται καὶ Κυθήρεια. παρὰ τὸ κεύθειν τοὺς ἔρωτας. ὅτι οἱ Κύπριοι βόες ἀναίσθητοι τῶν ἄλλων· φασὶ γὰρ αὐτοὺς κοπροφαγεῖν. καὶ ζητεῖ τὴν παροιμίαν ἐν τῷ βοῦς ἐπὶ σωρῷ.

[Κυπρόθεις:] ὄνομα κύριον· ὃν κατέστησε Τιγράνης φρούραρχον Σάμου, βασιλέως ὑπαρχος.

[Κυπτάζειν:] διατρίβειν, στραγεύειν, ἀναβάλλειν. ὁ δὲ ἐς ἄμαξαν χόρτου πλήρῃ ἐκρύφη καὶ οὕτως ἐς τὸ ἄστρῳ ἐσεκομίσθη, ἅτε μηδενὸς ἐλπίσαντος ἐνταῦθα τινὰ κυπτάζειν. τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν; περιττὸν τὸ ἔχων Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. καὶ τὸ περὶ τι πονεῖσθαι.

[Κυρβασίαν:] κεφαλὴν ἀλέκτορος.

[Κύρβασις:] ἔνιοι μὲν τιάρα, ἢ οἱ μὲν βασιλεῖς τῶν Περσῶν ὀρθῇ ἐχρῶντο, οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐπικεκλιμένη. καὶ περικεφαλαίας εἶδος, καὶ πῖλου.

[Κύρβας,] Κύρβαντος· ἐθνικόν.

[Κύρβεις:] τρίγωνοι πίνακες, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν καὶ πολιτικοί. καὶ ἄξονες δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τῶν ιδιωτικῶν ἔχοντες τοὺς νόμους καὶ τετράγωνοι. ἄξονες καὶ κύρβεις διαφέρουσι. τοὺς κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι

δὲ λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας, ὥς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παρατάσεως διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι κύρβεις· ὥσπερ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην. Ἀριστοτέλης δὲ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· ἀναγράψαντας δὲ τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλίδι.

[Κύρβεις:] αἱ τὰς τῶν θεῶν ἐορτὰς ἔχουσαι· κρύβιές τινες οὖσαι, ἐν αἷς τὰ τῶν θεῶν ἀποκρυπτόμενα ἔδει εἶναι. Ἀσκληπιάδης, ὅτι ἀπὸ Κύρβεως τοῦ τὰς οὐσίας ὀρίσαντος, ὥς φησι Φανίας ὁ Ἐφέσιος, ἀπὸ τούτου ταῦτα κυρωθῆναι τοῖς γράμμασιν. Ἐρατοσθένης δὲ τριγώνους αὐτάς φησιν εἶναι· Ἀριστοφάνης δὲ ὁμοίας εἶναι φησι τοῖς ἄξοσι, πλὴν ὅτι οἱ μὲν ἄξονες νόμους, αἱ δὲ κύρβεις οὐσίας εἶχον. ἀμφοτέρων δὲ τὸ κατασκευάσμα τοιοῦτον· πλινθίων τι μέγα, ἀνδρόμηκες, ἡρμοσμένα ἔχον τετράγωνα ξύλα, τὰς πλευρὰς πλατείας ἔχοντα καὶ γραμμάτων πλήρεις· ἐκατέρωθεν δὲ κνώδακας, ὥστε κινεῖσθαι καὶ μεταστρέφεσθαι ὑπὸ τῶν ἀναγινωσκόντων. καὶ παροιμία· **[Κύρβεις κακῶν.]** σανίδες εἰσὶ παρ' Ἀθηναίοις τετράγωνοι, ἐν αἷς τοὺς νόμους ἔγραφον, καὶ τὰς κατὰ τῶν ἀδικούντων τιμωρίας ἐποιοῦν. ἐπὶ τοῖνυν τῶν σφόδρα πονηρῶν ἡ παροιμία. **[Κύρβεις]** οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένα. ἢ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων. ἐκείνων γὰρ εὔρημα φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

[Κύρβεις:] περίεργος, ὃν οὐκ ἔστι λαθεῖν· ἔνεκα γὰρ μνήμης ἀνέγραφον εἰς τὰς κύρβιας. ἦν δὲ σανίς, ἔνθα οἱ νόμοι γεγραμμένοι ἦσαν. ἢ οὕτως· ἡδέως ἂν ὀτιοῦν ὑπομείναιμι, ἵνα δόξω τοῖς πολλοῖς λόγων ἔμπειρος εἶναι καὶ νόμους εἰδέναι.

[Κυρεῖ:] τυγχάνει.

[Κυρεία:] ἡ ἐξουσία.

[Κύρειον στράτευμα·] Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ φησιν. ἔστι δὲ τὸ μετὰ Κύρου ἀναβεβηκὸς ἐπὶ Ξέρξην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

[Κύρειος θρόνος:] ὁ τοῦ Κύρου.

[Κυρηβάσει:] κυρηβασία λέγεται ἡ διὰ κεράτων μάχη, ἥπερ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις γίνεται. ἢ αἱ πλήξεις τῶν τράγων. Ἀριστοφάνης· εἰ δ' ἐκκλίνει γε δευρί, πρὸς σκέλος κυρηβάσει. ἂν πρὸς τὸ σκέλος μαχεῖται. ἢ διαπεσεῖται, ἐὰν ὑποσταλῇ, ἢ φύγῃ.

[Κυρηβάσιος. Κυρήβια:] πίτυρα, καὶ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβρέγματα· τὰ ἄχυρα, ἢ τῶν πυρῶν. ἢ ἔνθα αἱ κάχυρος φρύγονται. κάχυρος δὲ εἰσὶν αἱ ἀληλεσμέναι κριθαί.

[Κυρηβίων] καὶ **[Κυρηβίωνος:]** ἐπώνυμόν ἐστιν Ἐπικράτους, τοῦ Αἰσχίνου κηδεστοῦ.

[Κυρήβιος:] ἀπὸ τόπου.

[Κύρημα:] ἐπίτευγμα, συγκύρημα, ἔρμαιον.

[Κυρηναῖος:] ἀπὸ Κυρήνης.

[Κυρηνήτης:] ἀπὸ τόπου. ὅτι ἡ Κυρηναϊκὴ κληθεῖσα αἵρεσις ἀπὸ Ἀριστίππου φιλοσόφου ἤρξατο.

[Κυρία:] ἡ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. καὶ κυρία, ἡ ὠρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα. ἀθρόον τε ἐν αὐτῇ τῇ κυρίᾳ ἐπιπεσόντες τοῖς ἡγεμόσι πάντας ἀπέκτειναν. καὶ **[Κυριώτατον,]** τὸ τελεώτατον. ὁ Πολύβιος· κυριώτατον ἦν τὸν πόλεμον φυγεῖν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας.

[Κυρία ἐκκλησίας:] οἱ πρυτάνεις συνῆγον τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, ἢ τὴν βουλὴν ὁσημέραι, πλὴν ἂν τις ἀφέσιμος ᾖ· τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἐκάστης. ἐν δὲ τῇ κυρίᾳ ἐκκλησίᾳ ἔδει τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, οἱ ἐδόκουν μὴ καλῶς ἄρχειν, καὶ περὶ τῆς φυλακῆς δὲ τῆς χώρας· καὶ τῆς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ βουλόμενοι ἐποιοῦντο.

[Κυριακὴ μεγάλη·] ζῆτει περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ αὐτῇ.

[Κυριεύω·] γενικῇ.

[Κύριος:] κυρίως ὁ κεκριμένος, καὶ βέβαιος.

[Κύριλλος,] διάκονος ἐν Ἡλιουπόλει τῇ πρὸς τῷ Λιβάνῳ· ὃς ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου πολλὰ εἰδῶλα συνέτριψεν. ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ τούτου τὴν γαστέρα διατεμόντες τοῦ ἥπατος ἀπεγεύσαντο.

[Κυρῖνος:] ὄνομα κύριον, ὁ σοφιστής. ἐλέγετο δὲ καὶ γλῶσσα ταμείου, ἣν ἔσχεν ἐκ βασιλέως.

[Κυρίως:] τὸ ἀναγκαίως, καὶ κυρίως καὶ τὸ ἀπλῶς ταυτὸν σημαίνειν· ὁ γὰρ λέγων ἀπλῶς τὸν γηρῶντα πολιοῦσθαι ἢ πάντα ἄνθρωπον πενταδάκτυλον εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίως εἶπε. καὶ

[Κυριώτατον,] τὸ ἀναγκαιότατον.

[Κυρίσσει:] κέρατι τύπτει. καὶ **[Κυρίττει. Κυρισίκης:]** ἐπώνυμον τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου.

[Κυρίτων:] ὄνομα κύριον.

[Κυρσίλος:] ὄνομα κύριον· ὃν Ἀθηναῖοι κατέλευσαν, διότι ὑπακούειν Πέρσαις προὔτρεπετο.

[Κυρκανᾶν:] ταράττειν, κινεῖν. ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ, ὅλεθρόν τινα κυρκανᾶν ἀμωσγέπως.

[Κύρμα:] ἐπίτευγμα, παρὰ τὸ κυρεῖν· ἢ ἔντευγμα καὶ σπάραγμα τοῦ νοῦ.

[Κύρνος:] ὄνομα κύριον.

[Κῦρος:] ἐπιτυχία. Σοφοκλῆς· πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν. ἐπιτευκτικὴ καὶ κυρία.

[Κῦρος:] ἐξουσία.

[Κῦρος,] Πανοπολίτης, ἐποποιός. γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως, ὑφ' οὗ καὶ ἔπαρχος πραιτωρίων καὶ ἔπαρχος πόλεως προεβλήθη· καὶ γέγονεν ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. Εὐδοκία γὰρ ἡ Θεοδοσίου γαμετὴ, βασιλὶς οὖσα, ὑπερηγάσθη τὸν Κῦρον, φιλοεπὴς οὖσα. ἀλλὰ αὐτῆς ἀποστάσης τῶν βασιλείων καὶ εἰς ἀνατολὴν ἐν Ἱεροσολύμοις διατριβούσης, Κῦρος ἐπιβουλευθεὶς ἐπίσκοπος τῶν ἱερῶν γίνεται ἐν Κοτυαεῖῳ τῆς Φρυγίας καὶ παρέτεινε μέχρι Λέοντος τοῦ βασιλέως. οὗτος κτίζει τὸν νάον τῆς θεοτόκου τὸν λεγόμενον τὰ Κύρου.

[Κῦρος,] ὁ βασιλεὺς, πατρὸς μὲν δὴ λέγεται γενέσθαι Καμβύσεω Περσῶν βασιλέως· ὁ δὲ Καμβύσης οὗτος τοῦ Περσείδων γένους, οἱ δὲ Περσεῖδαι ἀπὸ Περσέως κληῖζονται· μητρὸς δὲ Μανδάνης. ἦν δὲ ἡ Μανδάνη Ἀστυάγους θυγάτηρ τοῦ Μήδων γενομένου βασιλέως. φῦναι δὲ ὁ Κῦρος λέγεται καὶ ἄδεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων εἶδος μὲν κάλλιστος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότατος καὶ φιλομαθέστατος, ὥστε πάντα μὲν πόνον ἀνατλήναι, πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομεῖναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα. Κῦρος δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ τῆς βασιλείας παιδιὰν διαπραττόμενος σὺν μεираκίοις τὸ κῦρος εἰληφέναι. οὗτος ὁ Κῦρος φιλοσοφίας, εἰ καὶ τις ἄλλος, ἔμπειρος ἦν, ἦντινα παρὰ τοῖς μάγοις ἐπαιδεύθη· δικαιοσύνην τε καὶ ἀλήθειαν ἐδιδάχθη, κατὰ δὴ τινὰς πατρίους

νόμους καθεστῶτας Περσῶν τοῖς ἀρίστοις, ὅτι Κῦρος, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν τῇ βασιλίνδᾳ λεγομένη παιδιᾷ κυριεῦσαι τῶν ἡλίκων.

[Κῦρος:] ὅτι διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου ἔλεγον οἱ Πέρσαι, ὡς Δαρεῖος μὲν ἦν κάπηλος, Καμβύσης δὲ δεσπότης, Κῦρος δὲ πατήρ. ὁ μὲν, ὅτι ἐκαπήλευε πάντα τὰ πρήγματα· ὁ δὲ χαλεπὸς τε ἦν καὶ ὀλίγωρος· ὁ δέ, ὅτι ἡπιὸς τε καὶ ἀγαθὰ σφι τὰ ἐμηχανήσατο.

[Κυρωνίδαι:] γένος ἐστὶν ὠνομασμένον ἀπὸ Κύρωνος, ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναι φασὶ τοῦ Κρόκωνος· παρὸ καὶ ἐντιμότερους εἶναι τοὺς Κροκωνίδας τῶν Κυρωνίδων. τριχῇ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσι, Κυρωνίδας, Φιλιεῖς καὶ Περιθύδας.

[Κυρσάνιε:] νεανία, ἔφηβε. ἡ εὐτελέστατε. κυρσὸς γὰρ εὐτελὲς λάχανον. **[Κυρσανίους]** δὲ καλοῦσιν οἱ Λάκωνες τὰ μειράκια καὶ τοὺς εὐτελεῖς ἀνθρώπους.

[Κυρτή] καὶ κοίλη παράταξις, καὶ ἐπικάμπιος εἰς τοῦπίσω τε καὶ πρόσω, ἢ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα ἢ κυρτὸν ἢ ἐπικαμπές· καὶ τοῦτο, ὡς εἴρηται, ἢ εἰς τοῦπίσω ἢ εἰς τὸ πρόσω. ὥστε τὰ εἶδη αὐτοῦ γίνεται ἕξ, ἐκ τῆς τῶν τριῶν ἢ εἰς τοῦπίσω σχηματιζομένης ἢ εἰς τὸ πρόσω.

[Κύρτωμα:] ἡ λεγομένη καμάρα. κύρτωμα γὰρ τοῖς πάλαι ἀνθρώποις ὑπὲρ τῆς δεξαμενῆς σκιᾶς ἔνεκα ἐπεποιήτο.

[Κυροῖ·] κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματι κυροῖ ποτε. τὸ κυρῶ περισπωμένως ἢ συνήθεια καὶ Ἀττικοί. ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς βαρύνουσιν αὐτὸ Ἀττικοὶ μετὰ ἐκτάσεως τοῦ υ, κύροι λέγοντες, ἀντὶ τοῦ κυροῖη. κεῖται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κυρεῖ ὀριστικοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ.

[Κύσον με:] φίλησόν με. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. ἐπὶ πίστει καὶ συνθήκαις διδόναι τὰς δεξιάς ἀλλήλοις εἰώθασιν. ὑπὲρ οὖν τοῦ πεισθῆναι τὸν νεανίαν, ὁ πρεσβύτης ταύτην ἀξιοῖ παρ' αὐτοῦ πίστιν λαβεῖν.

[Κύστιν:] οὐρήθραν, ἐφήβιον, ὑπογάστριον. τὴν κοιλίαν, τὴν φῦσαν. εἴρηται δὲ φῦσα ἀπὸ τοῦ πάσχειν πεφυκέναι.

[Κύτταρος:] τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος. ἡ τῆς βαλάνου πυελίς, ἢ τὸ προεξάνθημα τῆς ροιᾶς, ἢ ἡ ἐν τοῖς κηρίοις τῶν μελιττῶν πυελίς καὶ κατάρησις. ἢ τὸ ὑψηλότερον τοῦ οὐρανοῦ· λέγουσι γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανόν, ὥσπερ τοῦ ὥου τὴν λεπίδα. τὸ κοιλότερον καὶ μυχαίτατον.

[Κύτταρος:] αἱ τῶν κηρίων καὶ σφηκῶν κατατρήσεις. Θεόφραστος δὲ κυρίως λέγει κύτταρον τὴν προάνθησιν τῆς πίτυος, ἣτις ἐστὶν ὡς στάχυς μικρὸς ἐκ μεγάλων πυρῶν, ξηραίνόμενος δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπίπτει. οἶον οὖν ἀγγειῶδές φησι κύτταρον οὐρανοῦ. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· πόσθιον τῷ σῶ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.

[Κυταία:] πόλις. καὶ **[Κυταιῖδος. Κύταιον:]** τόπος τις.

[Κύτη:] ὄνομα πόλεως.

[Κύτος:] ὄγκος, χώρημα, βάθος. πλάτος. καὶ **[Περικυτώσαντες.]** τὸ δὲ κύτος τῶν πλοίων κοντοῖς κατεστόρεσε πρὸς εὐμαρῇ στάσιν τῶν ἵππων.

[Κυτωρίς:] τόπος παραθαλάσσιος.

[Κυτώσαντες:] τὸ κύτος περικαλύψαντες. βοεῖῳ δέρματι περικυτώσαντες.

[Κυφαλέα·] ἐπεὶ τάχ' ἂν ἡ πολυκαμπῆς ἰξὺς κεῖς αἶδαν ὥχετο κυφαλέα. κεκυρτωμένος.

[Κυφαλέος·] ὁ κεκυρτωμένος.

[Κυφανισμός·] ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος.

[Κῦφι·] τοῦτο Μάνεθος ὁ Αἰγύπτιος κατεσκεύαζε· ζῆτει δὲ τίς ἡ κατασκευασία αὐτοῦ.

[Κυφόν·] κεκυμμένον. **[Ἐκ παντὸς ξύλου κυφὸν ἂν γένοιτο·]** ἐπὶ τῶν τὸ εἶδος εὐκαταφρονήτων, χρησίμων δέ.

[Κυφός·] κεκυρτωμένος. καὶ **[Πάγκυφος ἐλαία,]** ἡ κατακεκυμμένη. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ κυφὰς καρῖδας· ἀριθμήσει δέ σοι αὐτός.

[Κύφωνες·] ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τένοντας τῶν καταδίκων, ἵνα μὴ εὖρωσιν ἀνακύψαν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε; κύφων δέ ἐστι δεσμός ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιόν, οἱ δὲ καλὸν ὀνομάζουσιν. ἔνθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων. τάσσεται καὶ ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ κυφανισμός ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν. ἐὰν δέ τις θρασυνόμενος τὰ ἐκ τοῦ νόμου παρ' οὐδὲν ποιήσῃται, δεδέσθω ἐν κύφῳ πρὸς τῷ ἀρχεῖῳ ἡμερῶν κ', ἐπιρρεόμενος μέλιτι γυμνὸς καὶ γάλακτι, ἵνα ἧ μελίτταις καὶ μυῖαις δεῖπνον. τοῦ δὲ χρόνου διελθόντος, κατὰ κρημνῶν ὠθεῖσθαι, στολὴν γυναικεῖαν περιβαλόντας.

[Κυψέλη·] οἰνηρὸν σκεῦος. ἅμα τῷ σιδήρῳ καὶ ταῖς οἰνηραῖς κυψέλαις συγκομιζόμενος.

[Κυψέλη·] κυβέρτιον μελισσῶν· λέγεται δὲ καὶ ἡ ὀπλὴ τοῦ ὠτός. αἱ δὲ μέλιτται ἐκπεφωλεύκεισαν ὥσπερ ἐν κυψέλῃ τῷ φωλεῷ· τὸ μέλι δὲ ἐλείβετο κατὰ τῶν κεφαλῶν.

[Κυψέλη ἐξμέδιμος·] ἐξ μεδίμνους χωροῦσα. κυψέλη δὲ σκεῦος δεκτικὸν κριθῶν ἢ πυρῶν. οὕτω δὲ εἴρηται διὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτοῦ τὴν ἑλὴν· ἔστι γὰρ σκοτεινόν. διαφέρει δὲ πρὸς τὴν κυψελίδα, ἣτις ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ρύπος. Ἀριστοφάνης· ἐπεὶ κάμοῦ λίθον βαλόντες ἐξμέδιμον κυψέλην ἀπώλεσαν.

[Κυψελιδῶν ἀνάθημα ἐν Ὀλυμπίᾳ·] Πλάτων ἐν Φαίδρῳ. παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήματος ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐστάθη κολοσσός· ἀλλ' οὐ τῶν Κυψελιδῶν. Κυψέλου δὲ φασὶ τὸ ἀνάθημα, ὥς Ἀγακλυτὸς ἐν τῇ π' Ὀλυμπιάδι φησὶν οὕτως· ναὸς τῆς Ἥρας παλαιός, ἀνάθημα Σκιλλουντίων· οὗτοι δὲ εἰσὶν Ἠλείων. ἔνεστι δὲ ἐν αὐτῷ χρυσοῦς κολοσσός, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίου· φασὶ γὰρ τὸν Κύψελον εὐξάμενον, εἰ Κορινθίων τυραννεύσειε, τὰς οὐσίας πάντων εἰς δέκατον ἔτος ἀνιερώσειν, τὰς δεκάτας τῶν τιμημάτων εἰσπραξάμενον κατασκευάσαι τὸν σφυρήλατον κολοσσόν. Δίδυμος δὲ κατασκευάσαι τὸν κολοσσὸν φησὶ Περίανδρον ὑπὲρ τοῦ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ θράσους ἐπισχεῖν τοὺς Κορινθίους. καὶ γὰρ Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ καιρῶν β' λέγει οὕτως· ἕτεροι δ' εἰς ἀνδρωδέστερα καταδαπανῶντες, οἷον στρατιάς ἐξάγοντες καὶ πολέμους ἐπαναιρούμενοι, καθάπερ καὶ Διονύσιος ὁ τύραννος. ἐκεῖνος γὰρ οὐ μόνον ὥετο δεῖν τὰ τῶν ἄλλων καταναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐφόδιον τοῖς ἐπιβουλεύουσιν. εἰκότα δὲ καὶ αἱ πυραμίδες ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὁ τῶν Κυψελιδῶν κολοσσός καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τὴν αὐτὴν καὶ παραπλησίαν ἔχειν διάνοιαν. φέρεται δὲ τι καὶ ἐπίγραμμα τοῦ κολοσσοῦ· αὐτὸς ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατός εἰμι κολοσσός· ἐξώλης εἶη Κυψε λιδῶν γενεά. ὅπερ Ἀπελλάς ὁ Ποντικός οὕτω προφέρεται· εἰμὶ ἐγὼ Νάξιος, παγχρύσεος εἰμὶ κολοσσός· ἐξώλης εἶη Κυψελιδῶν γενεά.

[Κυψελόβυστον·] τὸ ὑπὸ ρύπου κεκαλυμμένον.

[Λᾶας:] λίθος. ἐν Ἐπιγράμμασι· πολυτρήτου τ' ἀπὸ πέτρης λᾶαν, ὃς ἀμβλεῖαν θῆγε γένυν καλάμου.

[Λᾶας:] λίθος. καὶ **[Λάου,]** λίθου. ἀπὸ τῆς λᾶος εὐθείας, γενομένης ἀπὸ γενικῆς τῆς λᾶος. λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς. λέχριός γ' ἔπ' ἄκρου λάου βραχὺς ὀκλάσας.

[Λαβαῖς,] ἐπαφαῖς, ἢ ἀφορμαῖς, ἢ μέμψεσι. **[Λαβάς]** δὲ ἀμφιστόμους, τὰ ὅτα τοῦ κρατῆρος, ἥτοι τὰς ἀμφοτέρωθεν ἐστομωμένας· ἢ διὰ τὸ ἐκατέρωθεν τοῦ στόματος ταύτας εἶναι· ἢ τὰς πρόσωπά τινα θηρίων ἐκατέρωθεν ἐχούσας. ὧν κατέρειπον καὶ λαβάς ἀμφιστόμους. τουτέστιν ἔρειπον καὶ τῶν κρατήρων τὴν κεφαλὴν. ὅτι Βαγώας ὁ Αἰγύπτιος ἔσφαξεν Ὡχον τὸν Πέρσην καὶ τὰ μὲν κρέατα ἔφαγε, τὰ δὲ ὅστέα μαχαιρῶν εἰργάσατο λαβάς. καὶ αὖθις· λαβαὶ φιλοσοφίας, ἀριθμητικῆ καὶ γεωμετρικῆ.

[Λαβεῖν τιμωρίαν:] ἐκδικηθῆναι.

[Λάβη:] αὐθυπότακτον.

[Λαβίνιος:] ὄνομα κύριον.

[Λαβραγόρην:] σφοδρῶς δημηγοροῦντα.

[Λάβραξ:] εἶδος ἰχθύος. καὶ παροιμία· λάβρακας Μιλησίους. τὴν δὲ προσηγορίαν πεποιήται, διότι κέχηνεν αὐτοῦ τὸ στόμα, καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει· ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἀλίσκεται. ἐν Μιλήτῳ δὲ τῆς Ἀσίας μέγιστοι γίνονται λάβρακες καὶ πλεῖστοι. Μί, λητος δὲ πόλις Ἀσίας, ἔνθα πολλοὶ γίνονται λάβρακες, διὰ τὴν ἐκδιδοῦσαν λίμνην εἰς θάλασσαν. χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι εἰς τὴν λίμνην ἀνατρέχουσιν ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ Μιλησίοις.

[Λαβρότατος:] σφοδρότατος.

[Λαβρώνιον:] εἶδος ἐκπώματος. καὶ **[Λαβρώνιος, Λαβύρινθος:]** κοχλιοειδὴς τόπος· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν φλυάρων. παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν θύραν. ἢ παρὰ τὸ πολλοὺς λόγων κύκλους κεχρῆσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τῶν Ἀντριάδων Νυμφῶν ἀνάθημα. εἰν ἀλὶ λαβύρινθε, τύ μοι λέγε, τίς σ' ἀνέθηκεν ἀγρέμιον πολιᾶς ἐξ ἄλως εὐράμενος;

[Λάγανα:] πλακουντάρια, ὡς καπυρώδη. παρὰ τὸ λαγαρύ. καί, λαγαριζόμενον καὶ τρώγοντα τὸ μηδέν. καὶ Δαβὶδ θύσας ἐπὶ τῇ τῆς κιβωτοῦ μεταθέσει γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι καὶ νηπίοις διέδωκε κολλουρίδα ἄρτου καὶ ἐσχαρίτην καὶ λαγανιστὸν καὶ μερίδα θύματος.

[Λαγαρόν:] ὑπόκενον. ἐμχανῶντο δέ, ὅσα λαγαρότητι ἢ ἀπαλότητι πρὸς τὰς τοξείας ἀντήρκει. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ λαγαρόν δειρῇ δέρμα περικρέματα. καὶ αὖθις· σοὶ γὰρ ὑπὲρ σχιδάκων λαγαρόν ποπάνευμα πρόκειται.

[Λαγαριζόμενον·] Ἀριστοφάνης· ὡς ἥσθηται τὸν σύρφακα ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν.

[Λάγειον αἶμα:] τὸ τοῦ λαγωῦ.

[Λαγίδης:] ὁ τοῦ λαγωῦ.

[Λαγίσκα:] ἐταῖρα τις, ἥς Λυσίας μνημονεύει.

[Λαγνεία:] πορνεία.

[Λάγνης:] ἀρσενικῶς ἀντὶ τοῦ ὁ λάγνος.

[Λάγνος:] πόρνος, αίσχρος, κατωφερής πρὸς τὰ ἀφροδίσια.

[Λαγόβαρδος:] ἐθνικόν.

[Λαγόβιος:] ὄνομα κύριον.

[Λαγόνος, Λαγορία:] ὄνομα πόλεως.

[Λάγος:] ὄνομα κύριον. ὃς Ἀρσινόην ἔγημε τὴν Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος μητέρα. τοῦτον δὲ τὸν Πτολεμαῖον οὐδέν οἱ προσήκοντα ἐξέθηκεν ἄρα ὁ Λάγος ἐπ' ἀσπίδος χαλκῆς. διαρρεῖ δὲ λόγος ἐκ Μακεδονίας, ὃς λέγει ἀετὸν ἐπιφοιτῶντα καὶ τὰς πτέρυγας ὑποτείνοντα καὶ ἑαυτὸν αἰωροῦντα ἀποστέγειν αὐτοῦ καὶ τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα, καὶ ὅτε ὕοι, τὸν πολὺν ὑετόν· τοὺς γε μὴν ἀγελαίους φοβεῖν ὄρνιθας, διασπᾶν δὲ ὄρτυγας καὶ τὸ αἷμα αὐτῷ παρέχειν τροφήν ὡς γάλα.

[Λαγωβολεῖον:] ἐν ᾧ τοὺς λαγωὺς ἀγρεύουσι.

[Λαγῶδιον. Λαγῶ πεινῶντι καὶ πλακοῦντες εἰς σῦκα:] παροιμία πρὸς τοὺς τὰ ἐν ἀνάγκῃ πολυτελεῖ λογιζομένους. λύσις ὀνείρου· φανείς λαγῶς δυστυχεῖς ποιεῖ τρίβους.

[Λαγῶς καθεύδων:] ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν. λέγεται καὶ λαγῶς, λαγωῦ. ἐν Ἐπιγράμμασι· τὸν ταχύπουν ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης ἄρτι μ' ἀπὸ στέρνων, οὐατόεντα λαγῶν.

[Λαγῶς περὶ τῶν κρεῶν:] παροιμία. δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον ὁ λαγῶς. ὅθεν καὶ ὁ Ῥηγῖνος λαγῶς ἐλέχθη· καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγίνους ἐπὶ δειλίᾳ ἐκωμῶδουν. παροιμία δέ τις ἐστίν, ὁ λαγῶς τὴν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει. ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τοῦτο καρτερῶς ἀγωνιζομένων ταττομένη. καὶ παροιμία· ὁ **[Καρπάθιος τὸν λαγῶν.]** ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς βλαπτόντων· οἱ γὰρ Καρπάθιοι νῆσον οἰκοῦντες καὶ λαγωὺς οὐκ ἔχοντες ἐπηγάγοντο· οἱ πολλοὶ γενόμενοι ἐλυμαίνοντο τοὺς καρπούς.

[Λαγῶις:] τοῖς τοῦ λαγωῦ κρέασιν. Ἀριστοφάνης· ἐξ ὧν δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἐν λαγῶις καὶ στεφάνοισι παντοδαποῖσι.

[Λάγυνος:] ὁ πανδεκτικός.

[Λάγυνος:] Κύπριδι κεῖσο, λάγυνε μεθυσφαλές, αὐτίκα δῶρον, κασιγνήτη νεκταρέης κύλικος βακχείας, ὑγρόφθογγε, συνέστιε δαιτὸς εἴσης, στειναύχην, ψήφου συμβολικῆς θύγατερ, θνητοῖς αὐτοδίδακτε διήκονε, μύστι φιλοῦντων ἡδίστη, δείπνων ὄπλον ἐτοιμότατον.

[Λάδωνος:] ποταμὸς Ἀρκαδίας.

[Λάειν:] βλέπειν. καὶ ἀλαός, ὁ τυφλός.

[Λάειος φόνος:] ὁ τοῦ Λαΐου.

[Λαῖγγες:] οἱ μικροὶ λίθοι.

[Λαῖνον ἔσο χιτῶνα:] λιθόλευστος ἐγεγόνεις.

[Λαῖος:] ὁ Θηβῶν βασιλεὺς· ζῆτει ἐν τῷ Οἰδίπῳ.

[Λαῖς], Λαῖδος: ἡ ἑταιρίς. ζῆτει ἐν τῷ χελώνῃ.

[Λάθε βιώσας·] τοῦ τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος, ἔργῳ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τοῦ λάθε βιώσας· ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαιμ' ἂν εἰδέναι οἷον λέγω.

[Λαθηδικέα μαζόν·] λήθην λύπης τῷ παιδί ἐμποιοῦντα.

[Λαθηδικής·] ὁ λήθην κακῶν ποιῶν.

[Λάθωμαι·] γενικῇ.

[Λαθραίως] καὶ **[Λαθρηδὰ]** καὶ **[Λαθρηδόν·]** ἀντὶ τοῦ κρύφα.

[Λακάνη·] τὸ μὲν κοινὸν λακάνη· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίνειν· πλατὺ γάρ· τὸ δὲ Ἀττικὸν λεκάνη.

[Λάκαινα κύων·] Σοφοκλῆς· κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὐρινος βάσις.

[Λάκαιον ὕδωρ·] τὸ ἀπὸ λακαίνης.

[Λακεδαίμονος·] καὶ **[Λακεδαιμόνιοι·]** ζητεῖ ἐν τῷ Δάτις καὶ Ἀρταφέρνης.

[Λακέρεια·] ὄνομα πόλεως.

[Λακέρυζα κορώνη·] ἡ μεγάλη κράζουσα.

[Λακερύζεσθαι·] λογοποιεῖσθαι, ἢ λοιδορεῖσθαι.

[Λακίδας πεπλωμάτων·] τὰ διερρωγότα ἱμάτια, παρὰ Ἀριστοφάνει.

[Λακιδέας·] ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν καὶ Λακιδέας περίφευγε.

[Λακίνιον·] ὄρος Κρότωνος. καὶ **[Λακινία·]** τόπος.

[Λάκισμα·] σχίσμα. εὖρον τὸν χιτῶνα ἡμαγμένον καὶ λελακισμένον. ἀντὶ τοῦ ἐσχισμένον.

[Λακίσματα μελῶν·] τὰ τῶν σαρκῶν ἀποσχίσματα. καὶ αὖθις· εἴτα οἱ Τοῦρκοι περιέφερον τὸ φυλλῶδες τοῦ Λιβάνου τῇ φλογὶ λακιζόμενον.

[Λακκόπλουτον·] Καλλίαν τὸν Ἀθηναῖον οὕτως ἔλεγον ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Ξέρξην ἡττηθέντα ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ φυγεῖν ἐξ Ἀθηνῶν, ἐσταθμευκότος δέ τινος τῶν Περσῶν ἐν τοῖς Καλλίου καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἐκεῖ καταλελοιπότος, τῶν δὲ βαρβάρων ὀξεῖαν τὴν φυγὴν ποιησαμένων ἐμβαλεῖν τοὺς οἰκέτας τοῦ Πέρσου πολὺν χρυσὸν εἰς λάκκον, ἐλπίζοντος ὕστερον ἀνασώσειν ἐπανελθόντας. οὐ μὴν γενέσθαι λέγεται· πρότερον γὰρ κυριεῦσαι τῶν χρημάτων Καλλίαν.

[Λακκόπρωκτος·] Ἀριστοφάνης· ὦ λακκόπρωκτε. πάττε, πάττε πολλοῖς τοῖς ρόδοις, ἄρ' οἶδ', ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;

[Λάκκος·] Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων ὀρύγματα ὑπὸ τὴν γῆν ποιοῦντες εὐρύχωρα καὶ στρογγύλα καὶ τετράγωνα καὶ ταῦτα κονιῶντες οἶνον ὑποδέχονται καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά· καὶ ταῦτα λάκκους ἐκάλουν.

[Λάκκος·] ὁ θάνατος· ἐπεὶ δὲ λάκκῳ παραπλησίως ὁ τάφος ὀρύττεται. Δαβίδ· καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. καὶ τοὺς μεγάλους κινδύνους οὕτως ἔθος ὀνομάζειν τῇ θείᾳ γραφῇ. καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας. λύσις ὀνείρου· λάκκῳ καθεῖναι σαυτὸν οὐ καλὸν τόδε.

[Λακωνίζω:] τὰ τῶν Λακῶνων φρονῶ. οἱ μὲν ἡττικίκασιν, οἱ δὲ λελακωνίκασι. **[Λακωνίζειν]** δὲ παιδικοῖς χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

[Λακωνικά:] ἀνδρεῖα ὑποδήματα. ποῦ τὸ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικά; Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· τοί τε Λάκωνες εὐπεπλοι.

[Λακωνικά κλεῖδες:] ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης· περιβόητοι δὲ εἰσιν αὗται. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδιά φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα, Λακωνικά ἄττα, ἔχοντα γομφίους. πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἄλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου· νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ἐδίδαξε θριπηδέστατ' ἔχειν σφραγίδα ἐξαψαμένους. τὰ γὰρ ἀρχαῖα μονοβάλανά φησιν εἶναι. Μένανδρος Μισουμέναις· Λακωνικὴ κλεῖς ἐστίν, ὡς ἔοικέ μοι, περιοιστέα, φησίν, ὅτι ἔξωθεν περικλείεται, μοχλοῦ περιτιθεμένου ἢ τινος τοιούτου· ὥστε τοῖς ἔνδον μὴ εἶναι ἀνοῖξαι.

[Λακωνικὴ τάξις:] ἡ κατὰ τοὺς ἄνω πολέμους ἀρίστη τῶν πρόσθεν γενέσθαι δοκεῖ. εἰς πεντηκοστύας καὶ ἐνωμοτίας καὶ μοίρας διηροῦντο αἱ τάξεις· καὶ ἦν ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῆς ἐνωμοτίας ἀνδρῶν ε' καὶ κ'.

[Λακωνικὸν τρόπον:] περαίνειν, ἢ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις· ἥκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάσσουσιν οἱ Λάκωνες.

[Λακωνικός:] ὁ στερρός, ὁ ἀνδρεῖος. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Λάκωνες. καὶ ἐπίρρημα. καὶ **[Λακωνικὸν πνέων,]** ἀντὶ τοῦ ἰσχυρόν· ἢ τὰ Λακῶνων φρονῶν.

[Λακωνικῶς ταῦτα καὶ συντόμως λέγω:] ἀντὶ τοῦ ἀνδρείως· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Λάκωνες.

[Λακωνισμός:] ἡ πρὸς τοὺς Λάκωνας οἰκειότης· ὥσπερ Ἀττικισμὸς ἡ πρὸς τοὺς Ἀττικούς.

[Λακρατίδης:] οὗτος ἀρχαῖος ἄρχων Ἀθήνησιν. ἦρχε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Δαρείου, ἐφ' οὗ πλείστη χιὼν ἐγένετο καὶ ἀπέπηξε πάντα, ὡς μὴ δύνασθαι τίνα προϊῆναι. διόπερ τὰ ψυχρὰ πάντα Λακρατίδας ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης· παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται. ὃ ἐστὶ διὰ τὸ γῆρας οὐχ οἷός τέ εἰμι θάπτον βαδίζειν.

[Λάκτιν:] τὴν λεγομένην κώταλιν, τορύνην, ὃ ἐστὶ ζωμήρυσιν. εὐεργέα λάκτιν.

[Λακύδης,] Ἀλεξάνδρου Κυρηναίου, φιλόσοφος, ὃς τῆς νέας Ἀκαδημίας κατήρξεν. ἔγραψε δὲ φιλόσοφα καὶ Περὶ φύσεως.

[Λαλαγεῦσαν:] ἐμμελῶς φωνοῦσαν. ἐν Ἐπιγράμμασι· τὰν δὲ πάρος λαλαγεῦσαν ἐν ἄλσεσιν ἀγρότιν ἀχώ, πρὸς νόμον ἀμετέρας τρέψε λυροκτυπίας.

[Λαλάγημα:] τὸ ἀναφώνημα, τὸ ἤχημα. ἰρήν σοι θαλάμην, ζωάγρια καὶ λαλάγημα ἀντίθεμαι.

[Λαλέοντος:] λαλοῦντος.

[Λαλητέος:] ἅπασ' Ἀχαιῖς μνήμα σόν, Εὐρύπιδῃ· οὐκουν ἄφωνος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος.

[Λαλιά:] ἡ δημηγορία. ἦν δὲ ὁ Ἀρκεσίλαος ἐν τῇ λαλιᾷ διαστατικὸς τῶν ὀνομάτων καὶ παρρησιαστής ἱκανῶς.

[Λαλίστατον:] τὸ κατὰ λόγον σοφόν. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὐγλωττος καὶ ὁ εὐφωνότατος.

[Λαλίστερον:] φλυαρώτερον, ἀδολεσχέστερον.

[Λαλῶ·] δοτικῇ.

[Λαμάχων·] Λάμαχος, Ἀθηναίων στρατηγὸς ῥιψοκίνδυνος· ὃν, ὅτε εἰς Σικελίαν ἔπλεον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐχειροτόνησαν μετὰ Ἀλκιβιάδου καὶ Νικίου. ἦν δὲ καὶ φιλοπόλεμος. Ἀριστοφάνης· σπονδὰς ποιησάμενος ἑαυτῷ πραγμάτων τε καὶ μαχῶν καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς. πολλῶ γὰρ ἔσθ' ἥδιον.

[Λαμβάνω·] γενικῇ. αἰτιατικῇ δέ· καὶ κόσμον ἢ πρὶν ἀκοσμία λαμβάνει.

[Λάμεχ·] δύο Λάμεχ ἡ γραφή μέμνηται, ἑνὸς μὲν τοῦ ἀπὸ Καῖν, ἑνὸς δὲ τοῦ πατρὸς Ἐνώχ. γεγέννηται γὰρ Νῶε διὰ Λάμεχ οὐκ ἐκ τοῦ ἀπὸ Καῖν, τοῦ καὶ πεφονευκότος ἄνδρα τε καὶ νεανίσκον εἰς μῶλωπα, καὶ ὡς δύο φόνους πεποιηκὼς καὶ τῶν δύο τὰς γυναῖκας εἰληφὼς Ἑλδὰν καὶ Σελλάν· ἑαυτοῦ καταμέμφεται ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἄξιον εἶναι κολάσεως. ἐκ μὲν τοῦ Καῖν, φησὶν, ἐκδεδίκηται ἐπτάκις, ἐκ δὲ Λάμεχ ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ. κολάζεται μειζόνως, διότι τῇ πτώσει τοῦ προημαρτηκότος οὐκ ἐσωφρονίσθη. τοῦ δικαίου γὰρ Ἐνὼχ ἀδελφοὺς ἀνεῖλε τοῦ πίστει διὰ τοῦτο προσευξαμένου μὴ ἰδεῖν τοιοῦτον θάνατον, καὶ ἀκουσθεὶς μετετέθη. ἦν δὲ ὁ Ἐνὼχ ἐκ τοῦ δικαίου Σήθ, ἐξ οὗ ὁ Χριστὸς κατάγεται γενεαλογούμενος ὑπὸ Λουκᾶ. ἐσπούδαζεν οὖν τῶν ἀσεβῶν τὸ σπέρμα τῶν δικαίων ἐξῆρται τὸ γένος, ἐπεὶ γὰρ βδέλυγμα ἀμαρτωλῶ θεοσέβεια. καὶ γὰρ τὸ γένος καὶ τὸ σπέρμα τοῦ μὲν Καῖν κατηράθη, τοῦ δὲ Σήθ εὐλογήθη. καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ θεὸς ἐπιμιξίαν γενέσθαι τῶν δικαίων τὸ γένος πρὸς τὸ τῶν ἀσεβῶν, ἀλλ' ἐξαλειφθῆναι. ἐπεὶ οὖν ἐφόνευον καὶ ἐλάβανον τὰς γυναῖκας αὐτῶν, ἐξαίσια τέρατα ἐτίκτοντο οἱ γίγαντες, δι' οὓς καὶ ὁ κατακλυσμὸς ἐλθὼν πάντας ἄρδην ἀπώλεσε. μόνος εὕρηται δίκαιος Νῶε ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ. διὸ καὶ ἐφυλάχθη.

[Λαμία·] ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Δοῦρις ἐν β' Λιβυκῶν ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι, μιχθέντος δὲ αὐτῇ Διός, ὑφ' ἧρας ζηλοτυπουμένην, ἃ ἔτικτεν ἀπολλύναι· διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον γεγενῆσθαι καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσιν διαφθείρειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ὀρμηθέντες οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγουμένων, τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιησάμενοι τὸν Ἀντίπατρον ἐνίκησαν. Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ· πλήσας γὰρ ἔφθειρεν ἐκ παρατάξεώς ποθεν τὰς ἐν Λαμῖα πάσας.

[Λάμια·] θηρίον. ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαϊμόν, λαΐμια καὶ λάμια. Ἀριστοφάνης· φώκης δ' εἶχεν ὁσμήν, λαμίας ὄρχεις ἀπολύτους. δραστικοὶ γὰρ οἱ ὄρχεις. εἰδωλοποιεῖ δὲ τινὰς ὄρχεις λαμίας· θῆλυ γάρ. καὶ Λάμος, πόλις Λαιστρυγόνων.

[Λαμπάδιον·] ὁ νῦν λαμπάδα καλοῦσιν. οὕτω Δείναρχος καὶ Πλάτων.

[Λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν·] οἱ μὲν τὸ λεπτὸν χειρίδιον, οἱ δὲ ἐπιδέσμου εἶδος, οἱ δὲ τὸν νάρθηκα τῶν ἱατρῶν τὸν νάρθηκίζοντα τὸ σφυρόν, οἱ δὲ τὰ ἔμμοτα. Ἀριστοφάνης· λαμπάδα περὶ τὸ σφυρόν· ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον. ὅτι Τραιανὸς ὁ βασιλεὺς τοὺς τετρωμένους ἐν πολέμῳ ἐθεράπευεν. ἐπιλειπόντων δὲ σφᾶς τῶν ἐπιδέσμων οὐδὲ τῆς ἑαυτοῦ ἐσθῆτος ἐφείσατο, ἀλλ' εἰς τὰ λαμπάδια αὐτὴν κατέτεμε πᾶσαν. ὅτι ἡ διὰ τῶν δάδων γινομένη ἐν πολέμοις λαμπὰς φρυκτὸς καλεῖται.

[Λαμπάδος·] καὶ λαμπάσι. τρεῖς ἄγουσιν Ἀθηναῖοι ἑορτὰς λαμπάδος, Παναθηναίους, Ἡφαιστίους καὶ Προμηθείους. Ἴστρος δὲ φησι, λαμπάδα νομίσαι ποιεῖν πρῶτον Ἀθηναίους Ἡφαίστῳ θύοντας, ὑπόμνημα τοῦ κατανοήσαντος τὴν χρεῖαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τοὺς ἄλλους.

[Λαμπετόωντι·] λάμποντι.

[Λαμπηδόνος. Λαμπήνη·] ἄμαξα βασιλική· ἥρδιον περιφανές, ὃ ἐστὶν ἄρμα σκεπαστόν.

[Λαμπιτώ·] ἀλλ' ἀρχὰ μὲν οἷω Λαμπιτώ. ἀντὶ τοῦ ὡς οἶομαι, ἀρχὴ τῆς μάχης ἢ Λαμπιτώ.

[Λάμπων ὁμνυσι τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τινά:] πρῶτοι Σωκρατικοὶ ἐπετήδευσαν οὕτως ὁμνύναι. Ῥαδάμανθους δὲ πρῶτος οὐκ εἶα ὄρκους ποιεῖσθαι κατὰ θεῶν, ἀλλ' ὁμνύναι χῆνα καὶ κύνα καὶ κριὸν καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δὲ Λάμπων θύτης ἦν, χρησμολόγος καὶ μάντις· ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν Ἀθηναίων περιάπτουσιν. ὥμνυε δὲ κατὰ τοῦ χηνός, ὡς μαντικοῦ ὀρνέου. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν μετὰ ὄρκου ἐξαπατώντων τινά. ὅτι Σύβαρις ἀποικία Ἀθηναίων.

[Λαμπρειμονῶ:] ὥσπερ καὶ τὸ λευχειμονῶ.

[Λαμπρὰν ἡμέραν] λέγουσιν, οὐ καθάραν.

[Λαμπρίας,] Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως υἱός. ἔγραψε Πίνακα ὧν ὁ πατήρ αὐτοῦ ἔγραψε περὶ πάσης Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας.

[Λαμπροεἰμών:] λαμπροφρονῶν.

[Λαμπροφόροι·] Ἀριστοφάνης· οἱ γὰρ ἄνδρες ὥσπερ λαμπροφόροι ὄντες ἀποκεκύφαμεν. οἱ γὰρ λυγνοφοροῦντες κεκύφασι διὰ τὸν ἄνεμον.

[Λαμπρόψυχος:] ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος.

[Λαμπρῶς:] τὸ φανερῶς, οὐ τὸ ἐνδόξως. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν. καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς παλαιοῖς. καὶ αὖθις· καὶ τὴν ἀπέραντον καλουμένην εἰρήνην λαμπρῶς ἔλυε.

[Λαμπρόνομα·] δοτικῇ.

[Λαμπруνομένων:] ἀντὶ τοῦ καυχωμένων καὶ νικόντων ἐν τοῖς ἄρμασι.

[Λαμπτήρες:] οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν φαίνοντες λύχνοι. ἡνίχ' ἔσπεροι λαμπτήρες οὐκ ἔτ' ἦθον.

[Λαμπτρίς·] Λαμπραὶ δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος. δύο δὲ εἰσι Λαμπραί, αἱ μὲν παράλιοι, αἱ δὲ καθύπερθεν.

[Λαμψακηνῶν·] ζητεῖ περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς μήνιδος Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ Ἀναξιμένης.

[Λαμυρόν:] εὐλαλον, εὐτράπελον, καταπληκτικόν, τερπνόν. ἐν Ἐπιγράμμασι· βροτολοιγὸς ἔρωσ τὰ πυρίπνοα τόξα βάλλει καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πικρὰ γελᾷ. καὶ αὖθις· ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα, καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις. καὶ **[Λαμυρώτερον. Λανθάνω·]** αἰτιατικῇ.

[Λᾶξ ἐντείνων:] λακτίσματι τύπτων. λᾶξ δὲ ἐστὶν ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ποιὸς ψόφος.

[Λαξευτήριον:] ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν· λαοξόος γὰρ ὁ οἰκοδόμος.

[Λᾶξιν:] μίξιν, μερισμόν, κληρὸν. Ἡρόδοτος.

[Λᾶξ ποδὶ κινήσας:] τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας.

[Λαοσσόος:] ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα.

[Λαμπαδεύεσθαι·] Ἀριστογένης οὖν, Διονύσου μύστης, λαμπαδεύεσθαι μέλλων, εἴτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη.

[Λάπαθον:] ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν· καὶ λάχανον, κενωτικὸν γαστρός. ὅθεν καὶ τὸ λαπάξαι, κενῶσαι. Ὅμηρος· νέων ἀλάπαξε φάλαγγας. ἀντὶ τοῦ πορθῶν ἐκένου.

[Λαπίθης:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Λαπίθαι,]** τὸ πληθυντικόν.

[Λαπίνη:] ἡ ἄμαξα.

[Λαπιστής:] ψεύστης, προπετής.

[Λαπίστρια:] μετεωριζομένη, ρεμβομένη, θέλουσα εὐωχεῖσθαι.

[Λάπτειν:] τὸ ἐκκενοῦν. καὶ **[Λάπτοντες,]** τῇ γλώσσει πίνοντες. ζητεῖ περὶ τῶν λαψάντων τὰς γλώσσας ἐν τῷ Γεδέων.

[Λαρινεύειν:] τὸ σιτεύειν.

[Λαρινοὶ βόες:] οἱ ἐν Ἡλείῳ, ἀπὸ Λαρίνου βουκόλου κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς, ὡς Λύκος ὁ Ῥηγῖνος, ὅτε τὰς Γηρυόνοιο βοῦς ἤλαυνε. Πρόξενος δὲ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα ἀνεῖναι τινὰς τῷ Δωδωναίῳ Δίῳ· Ἀπολλόδωρος δὲ αὖ τοὺς εὐτραφεῖς λαρινούς. λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι· ζητῶ τι λαρινὸν ἔπος, ὃ τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν. ἀντὶ τοῦ μέγα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. ἀπὸ Λαρίνου τινὸς βουκόλου ταύτην τὴν προσηγορίαν ἐσχηκέναι. εἰσὶ δὲ τινες, οἱ παρὰ τὸ λαρὸν ἀξιοῦσιν αὐτοὺς οὕτω καλεῖσθαι. οἱ δὲ τὴν ρι συλλαβὴν δασύνουσιν, ἵν' ἢ λαρινούς, τοὺς μεγαλορρίνους. ἐν δὲ τῇ Χαονίᾳ φασὶ τοιούτους εἶναι βοῦς, οὓς καὶ Κεστρινούς καλοῦσιν. ἢ οἱ μεγάλοι καὶ εὐτραφεῖς, ἀπὸ Λαρίνου βουκόλου. Ἡρωδιανὸς ὁξυτόνως, ὡς ἀληθινός.

[Λαρινός:] ὁ ἡδύς.

[Λάρισσα:] ὄνομα πόλεως.

[Λάρκος:] πλέγμα τι κοφινῶδες ἢ ψιαθῶδες, ἐν ᾧ φέρονται ἄνθρακες. ὁ λάρκος δημότης ὃδ' ἔστ' ἐμός. ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν ὁ λάρκος ἐπετίλησεν ὥσπερ σηπία. ἀντὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἀνθράκων σποδιᾶς ἐπαφῆκεν ὁ λάρκος ὑπὸ ἀγωνίας, ὥσπερ σηπία τὸν θολόν. θηρώμεναι γὰρ αἱ σηπία ἐναφιᾷσιν ἐκ τοῦ προσόντος αὐταῖς μέλανος, ταραττεῖν βουλόμεναι τὸν παρ' αὐταῖς τόπον, ἵνα μὴ καταφανεῖς ᾧσι τοῖς θηρῶσι. **[Λάρκος]** οὖν ὁ φορμός, ὁ κόφινος.

[Λάρναξ:] σορός, ἡ κιβωτός. Πρῖμος καὶ Κερεάλιος ἐς τὴν Ῥωμαίων ἐσέβαλον πρῶτον μὲν ἐς λάρνακας μετὰ τῶν νεκρῶν δι' ἀγγέλων τινῶν καὶ ἐς ἀρρίχους ὁπώρας ἐχούσας ἢ καλάμους ὀρνιθευτῶν, τὰ γράμματα ἐμβαλόντες.

[Λαρὸν:] χλιαρόν, προσηνές, ἡδύ. καὶ μιν αἰεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἥς ὁ γεραίὸς λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

[Λάρος κεχηνός:] ἐπὶ τῶν ἀρπακτικῶν καὶ κλεπτῶν. ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος ὄρνειον ἐστὶν ἀρπακτικὸν καὶ ἀδηφάγον.

[Λάρος ἐν ἔλεσι:] παροιμία ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων.

[Λαρότερος:] ἡδύτερος.

[Λαρυγγίζειν:] τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ **[Λαρυγγίζουσι,]** βοῶσιν. οἱ δὲ κόρακες περιπτάμενοι ἄνω καὶ κάτω, θορυβούμενοι καὶ κεκραγότες μετὰ πολλῆς ἀσελγείας, οἷον οἱ κόρακες λαρυγγίζουσι.

[Λαρυγγιῶ:] καταβοήσομαι, φησί, τῶν ἄλλων ῥητόρων· ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμῶ καὶ κατασιγάσω τοὺς ῥήτορας. τμηθείσης γὰρ τῆς φάρυγγος, οὐχ οἷόν τε φωνὴν προῖεσθαι.

[Λάρυγξ,] λάρυγγος. φάρυγξ δὲ φάρυγγος γράφουσιν οἱ πολλοί.

[Λάσανα:] οἱ χυτρόποδες, καὶ τὰ μαγειρεῖα, ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα.

[Λάσια:] δασέα.

[Λασιόκωφος:] ὁ λίαν κωφός· οἷον λάσια τὰ ὦτα ἔχων, ὡς συγκεκωφῶσθαι καὶ ἀναισθητεῖν.

[Λάσιοι:] πολύτριχοι, ἢ συνετοί.

[Λασίοις:] περὶ Φιλοκτῆτου ὁ λόγος· οὗτος πρωτογόνων ἴσως οἴκων οὐδενὸς ὕστερος, πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ κεῖται, μοῦνος ἀπ' ἄλλων, στικτῶν ἢ λασίων μετὰ θηρίων.

[Λάσθη·] Αἰλιανός· λέγουσι δέ, ὅτι οὐδὲ προσθέτους οὐδὲ ἐπακτοὺς κόμας ἐκ τῆς ὕβρεως καὶ λάσθης ἐς τὴν χρεῖαν παρελάμβανεν, ἀλλὰ ἃς εἶχε συμφυεῖς ἀσκῶν καὶ ἐκτείνων. καὶ αὖθις· οἱ δὲ Μεσσήνιοι σὺν λάσθῃ καὶ γέλωτι, ὥσπερ ἄθυρμα τῶν Σπαρτιατῶν, τὰ πρῶτα τοῦ Διὸς ἀναθήματα διέσπειραν.

[Λάσος·] Χαρβίνου, Ἑρμιονεύς, πόλεως τῆς Ἀχαΐας, γεγονὼς κατὰ τὴν νη΄ Ὀλυμπιάδα, ὅτε Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπου. τινὲς δὲ τοῦτον συναριθμοῦσι τοῖς ζ' σοφοῖς, ἀντὶ Περιάνδρου. πρῶτος δὲ οὗτος περὶ μουσικῆς λόγον ἔγραψε καὶ διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε καὶ τοὺς ἐριστικούς εἰσηγήσατο λόγους.

[Λασταυροκάκκαβον·] βρῶμά τι ἐστὶ παρὰ Χρυσίππῳ εἰρημένον, ἐν τῷ Περὶ καλοῦ καὶ ἡδονῆς· ὡς ἂν τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ οὐσῆς περιεργότερας.

[Λάσταυρος:] πόρνος, δασὺς τὸν ὄρρον, λασιόταυρός τις ὦν· ὁ δασὺς τὸν ταῦρον. εἴ τις ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἢ τοῖς βαρβάροις λάσταυρος τὸν τρόπον, οὗτοι πάντες ἐταῖροι τοῦ βασιλέως ἦσαν.

[Λαταγεῖα·] καὶ θηλυκῶς λάταγας.

[Λάταξ:] ἡ μεγάλη σταγὼν. ἐν Ἐπιγράμμασι· τοὺς δὲ μεθυστὰς καλλεῖψω, λατάγων πλέγμασι τερπομένους.

[Λατῖνοι·] οἱ νῦν Ῥωμαῖοι· Τήλεφος γὰρ υἱὸς Ἡρακλέους, ὁ ἐπικληθεὶς Λατῖνος, μετωνόμασε τοὺς πάλαι Κητίους λεγομένους Λατίνους. Ἴταλοὶ δὲ οὗτοι πάλιν προσηγορεύθησαν ἐκ τινος Ἰταλοῦ δυναστεύσαντος τῆς χώρας· Αἰνείου δὲ καταλαβόντος τὴν δύσιν ἐκλήθησαν Αἰνεάδαι· μεθ' ὃν Ῥωμαῖοι πάντες μετωνομάσθησαν ἀπὸ Ῥωμύλου λαβόντες τὴν ἐπωνυμίαν.

[Λατρεύω·] τὸ τιμῶ· αἰτιατικῇ. ὡς τό, οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν κτίσαντα. δοτικῇ δὲ ἐπὶ τοῦ θύω· ὡς τό, λατρεύειν ζῶντι θεῷ.

[Λατρεία·] δουλεία ἐπὶ μισθῷ. Σοφοκλῆς Αἴας· λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.

[Λάτρης·] λάτρου. θηλυκῶς δὲ **[Λάτρις·]** θεράπαινα, δούλη, προσαῖτις. δέισας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν· ὅς τάδ' ὄρεια ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

[Λάτρις:] τὸ ἀπλοῦν διὰ τοῦ ι. εἰδωλολάτρης δὲ διὰ τοῦ η, ἐν συνθέσει.

[Λάτρον·] ὁ μισθός. λατρεία γὰρ δουλεία ἐπὶ μισθῷ. λάτρις δὲ διὰ τοῦ ι. λάτριν ἄγειν παλίνορσον ἀεικέα τῷ κεραμῇ.

[Λατύπη:] λιθουργικῇ. ἢ τὸ λεπτὸν τοῦ λίθου.

[Λαυκανίη·] ὁ λαιμός.

[Λαύρα:] δημόσιος στενωπός, ἄμφοδος, ῥύμη· δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν. ἢ **[Λαύρα,]** ἡ στενὴ ῥύμη, ἔνθα πᾶσα ἀκαθαρσία. ἢ ὁ ῥυπαρὸς τόπος. καὶ **[Λαύρα],** ἡ στενὴ κατοικία τῶν μοναχῶν. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ οὐδὸς ἐς λαύρην. λαύρα οὖν παρὰ τὸ ῥεῖν ἐν αὐτῇ τοὺς λαοὺς.

[Λαυρέντεια:] ὄνομα πόλεως.

[Λαύρειον:] τόπος Ἀττικῆς, ποιῶν μέταλλον.

[Λαφρία·] βαθεῖα τῇ τριχὶ κομῶντα, καὶ γηραιὸν πολιᾶ. πλοῦτον εἶναι τὴν Λαφρίαν Ἄρτεμιν.

[Λαφυγμός:] ἡ ἀδηφαγία, καὶ ἡ πρὸς τὰ ἐδέσματα πολυτέλεια· τουτέστιν ἐκδεδιητημένη, πολυτελεῖς τρυφή. τὸ ἀπλήστως ἐσθίειν. Εὐπολὶς ἐν Κόλαξι· λαφύσσεται λαφυγμὸν ἀνδρεῖον πάνυ. Ὅμηρος· καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.

[Λαφύζας:] διασπαράζας, ἀφειδῶς θοινησάμενος. Αἰλιανός· οὗτοι οἱ ἀετοὶ λαφύζουσι τῶν ἐλεφάντων τὰ σπλάγχνα. δείξας τὰς σημαίας. οἱ δὲ Πέρσαι φρέασι περιτυχόντες λαφύττουσιν ἀπληστότερον καὶ ἐς μέγα κακοῦ ἀποκλίνουσι, τῆς κοιλίας αὐτοῖς τῇ ἀθρόα τοῦ ὕδατος ἐμβολῇ διενεγκεῖν οὐκ ἐχούσης τοῦ ἐπιφορτισθέντος ὕδατος τὴν ἀντίληψιν.

[Λάφυρα:] τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα· τὰ δὲ τῶν τεθνεώτων αὐτῶν σκῦλα λέγεται.

[Λαφύστιος:] ὁ λαίμαργος.

[Λαχανεῖα. Λαχανηρόν. Λαχανίζεσθαι:] ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν· ὥς ξυλίζεσθαι καὶ φρυγανίζεσθαι.

[Λαχάνωνος. Λαχάνοις:] τοῖς λαχανοπωλίοις. ὅτι πολλοὶ εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι πρὸς λάχανα ὁμνύουσι, μὰ τὰ λάχανα καὶ μὰ τὰ καλὰ λέγοντες.

[Λαχάρης,] Λαχάρους, Ἀθηναῖος, σοφιστής· μαθητὴς Ἡρακλέωνος Ἀθηναίου, διδάσκαλος δὲ πλείστων, ἐνδόξων δὲ Εὐστεφίου καὶ Νικολάου καὶ Ἀστερίου· ἀκμάσας ἐπὶ τε Μαρκιανοῦ καὶ Λέοντος τῶν βασιλέων. ἔγραψε Περὶ κώλου καὶ κόμματος καὶ περιόδου, Διαλέξεις, Ἱστορίαν τὴν κατὰ Κορνοῦτον, Ἐκλογὰς ῥητορικὰς κατὰ στοιχεῖον. ὅτι ὁ Λαχάρης ὁ σοφιστής βραδύτερος μὲν ἦν πρὸς τοὺς λόγους, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὥψιν· πρὸς ἀρετὴν φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής. ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν, ὅς γε τὰς ὧψεις ἀποβαλὼν πάλιν ἀνεκτήσατο.

[Λάχεια γῆ:] βραχεῖα.

[Λαχεῖν δίκην:] δικάσασθαι.

[Λάχνη:] τρίχωσις. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάσσης ἀφρός.

[Λαχνήεντα:] δασέα, τετριχωμένα. καὶ **[Λαχνήεις,]** ὁ δασύς. καὶ **[Λάχνος,]** ὁ δασύς.

[Λάχος:] μοῖρα. ἐν οἷς ἦν καὶ συὸς ἀγρίου μέγα λάχος. λέγεται δὲ καὶ **[Πρόλαχος,]** ἡ πρώτη μερίς. καὶ αὖθις ἐν Μύθοις· τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λάχος (μέρος) οἶσομαι. καὶ αὖθις· σφαῖρα δὲ λάχος κονίης ἐμίχθη.

[Λαχών:] κληρωσάμενος. Ἀριστοφάνης· πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίεις. τουτέστι πρὶν κληρωθῆναι, πρὶν χειροτονηθῆναι, πρὸ διανομῆς ἀρπάξεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἀρπαζόντων πρὸ διανομῆς.

[**Λάψαι:**] τῇ γλώττῃ πιεῖν.

[**Λάψοντες:**] ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες τοῦ πιεῖν· οἱ γὰρ αἵματος ἐμπεφορημένοι καὶ διὰ δίψαν ὀρμῶντες ἐν τῇ κρήνῃ ἔχουσι τὸ παράστημα. ζητεῖ πλατύτερον ἐν τῷ ἀπολάψεις.

[**Λαία:**] ἀριστερά, ἢ κολοβά.

[**Λαιδρός:**] ὁ θρασύς.

[**Λαίεται:**] καταλύεται.

[**Λαιετόν:**] τὸ ἀρχαῖον.

[**Λαίθαργος:**] λατροδήκτης. σαίνει δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ. παροιμία ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα.

[**Λαιθυράζω:**] χλευάζω.

[**Λαικάζω:**] ἀπατῶ.

[**Λαικαστής:**] ὁ πόρνος. Ἀριστοφάνης· λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας, τουτέστι τοὺς πόρνους, ὁ αὐτός· κάμπτει δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν, τὸ δὲ τορεῖ καὶ γογγυλίζει καὶ λαικάζει. καὶ [**Λαικάστρια,**] ἡ πόρνη.

[**Λαίλας:**] ὁ μὴ ἐκ γένους τύραννος.

[**Λαῖλαψ:**] μετ' ἀνέμων ὄμβρος, καὶ σκότος. ὁ δὲ οἶά τις λαῖλαψ ἐπιθαλάττιος ἢ ῥαγδαῖος σκηπτὸς ἐξαπιναίως ἐπεφοίτησε. καὶ αὖθις· λαίλαπι βορραίῃ κλασθὲν ἐπεῖδε κέρας. τῇ ἐκ τοῦ βορρά. καὶ θηλυκῶς, λαίλαψ ἐπεισπεσοῦσα δεινὴ.

[**Λαίλιος:**] ὄνομα κύριον.

[**Λαῖμα:**] τὸ αἷμα. παραπεποίηται δὲ παρὰ τὸ λαιμόν. οἱ δὲ λαῖμα, τουτέστιν ὄρμημα. ἔτι μέντοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν τινὲς ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ ἐκτόλμων οὕτω λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι· κᾶτ' ἀνῆλθεν αὐτῷ κάτωθεν πρὸς τὸ λαῖμα τοῦ καμήλου, Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

[**Λαῖμα:**] τὸ ἱερόν, θῦμα.

[**Λαιμαργία:**] ἡ σύντονος ἐπιθυμία.

[**Λαιμάσσω:**] ἀμέτρως ἐσθίω.

[**Λαιμοπέδη:**] δι' ἧς δεσμεῖται ὁ κύων. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τὰν εὐρῖνον λαιμοπέδαν σκυλάκων.

[**Λαιμωδῶ:**] δραπετεύω.

[**Λαιμώρη:**] ἡ λαμυρίς.

[**Λαίνιλλα. Λαιόν:**] τὸ ἀριστερόν.

[**Λαιπάνης. Λαισήϊον:**] μικρὰ ἀσπίς.

[**Λαισίνη:**] πόλις, καὶ κύριον ὄνομα.

[**Λαίσθη:**] αἰσχύνη.

[**Λαίσκαπρος:**] ὁ λάγνος.

[Λαισκίδης, Λαισποδίας τὴν φύσιν:] ἀντὶ τοῦ τὴν κνήμην ἔχει σαπρὰν· Λαισποδίας γὰρ καὶ Δαμασίας ὡς κακόνκημοι διεβάλλοντο. τοῦτον δὲ τὸν Λαισποδιὰν καὶ στρατηγῆσαί φησι Θουκυδίδης ἐν τῇ η΄. ἦν δὲ καὶ φιλόδικος. εἶχε δὲ καὶ περὶ τὰς κνήμας αἰτίας τινάς· διὸ καὶ κατὰ σκελῶν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον. ἢ ὡς Ἰξίων ἐν ταῖς λέξεσιν ὁ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια ὥστε καὶ κτῆνη σποδεῖν.

[Λαιστόν:] τὸ ἀχθεινόν.

[Λαιστρόν:] πρυτανεῖον.

[Λαιστρυγονία:] πόλις.

[Λαιστρυγόνος:] ὄνομα πόλεως.

[Λαῖτμα:] κύμα. καὶ βάθος.

[Λαιφάνεια:] ὄνομα πόλεως.

[Λαίφη:] θηλυκῶς ἢ χλανίς. διερὴν ἀπεσεύσατο λαίφην.

[Λαῖφος:] ἄρμενον, ιστίον, ἱμάτιον· καὶ ἡ δοτικὴ τῷ λαίφει.

[Λαίφυρον:] τὸ ἀσθενές.

[Λαιψηρόν:] ταχύ, ἐλαφρόν. Λάκωνες τὸ ἡμίξηρον.

[Λεάντειραν:] τὴν λεαίνουσαν. καρκίνα τε σπειροῦχα λεάντειράν τε κίσσηριν.

[Λέαρχος, Λεβάδεια:] πόλις.

[Λεβηναῖον:] ἱερόν.

[Λεββαῖος:] ὄνομα κύριον. ὁ ἀπόστολος.

[Λέβεδος:] πόλις.

[Λέβερνοι:] πλοῖα πολεμικά, τριήρεις, νῆες.

[Λεβηρίς:] τὸ γῆρας, ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις. καὶ παροιμία·

[Τυφλότερος λεβηρίδος καὶ κινδάλου.] ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου ἀσάρκου καὶ λεπτοῦ. ἄλλως δὲ γυμνότερος. καὶ ἑτέρα παροιμία· Γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεβηρίδος. φασὶ γὰρ ὅτι Λεβηρίς πένης ἐγένετο· ἐξ οὗ καὶ ἡ παροιμία μετήχθη.

[Λέβης:] σκεῦος μαγειρικόν. λέγεται δὲ καὶ κάδος. παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ ὁ λέβης ἐπὶ τιμωρία κεῖται. καὶ Ἰεζεκιὴλ λέβητα ἐκάλεσε τὴν Ἱερουσαλήμ, κρέα δὲ τοὺς ἐνοικοῦντας, πῦρ δὲ τὸν Βαβυλώνιον, ζῶμὸν δὲ τὴν ἀναγκαίαν τροφήν, οὗ ἐπιλελοιπότης κατεκαίετο τὰ κρέα.

[Λεβητωνάριον:] χιτῶν μοναχικός, ἐκ τριχῶν συντεθειμένος· κατὰ τὴν ἐγγώριον γλῶσσαν τῶν Προυσαέων.

[Λεγεντία:] κατὰ Ῥωμαίους ἀμνηστία, βασιλικὴ χάρις.

[Λεγεών:] παρὰ Ῥωμαίοις ἑξακισχίλιοι στρατιῶται.

[Λέγειν σὺ δεινός,] μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς σοῦ. δυσμενῇ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὗρηκ' ἐμοί· ὁ νοῦς· σὺ μὲν δεινὸς εἶ ἐν τῷ λέγειν, ἐγὼ δὲ οὐ μετ' εὐνοίας σου ἀκούω διὰ τὴν δυσμένειαν.

[Λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοᾶν:] Ἀριστοφάνης Πλούτω. ἀντὶ τοῦ ἀναγγέλλεις μοι χαρᾶς ἄξιον, ὥστε βοᾶν τῇ χαρᾷ νικώμενον.

[Λέγω:] τὸ λαλῶ· σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετρῶ καὶ τὸ κοιμῶμαι καὶ τὸ συλλέγω καὶ τὸ λαγχάνω. ἀπὸ οὗν τοῦ λέξω μέλλοντος λέξω ἐνεστώς, ἔνθεν λέξετο· καὶ ὄρσω, ὄρσεο. **[Λέγω]** καὶ τὸ οἰκοδομῶ. καὶ διαλέγουσαν, διοικοδομοῦσαν. καὶ διαλέγουσι, διορύττουσι. Θουκυδίδης.

[Λέαινα:] ζῶον, θηρίον. καὶ Ἀριστοφάνης· οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδι. ἀντὶ τοῦ ὡς λέαινα. σχῆμα δὲ ἐστὶν ἀκόλαστον καὶ ἐταιρικόν. τυροκνήστις δὲ ἡ μάχαιρα. ἐπὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν ἐλέφαντες λέοντες ἐγλύφοντο. λέγει οὗν, ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ στήσομαι πορνεύουσα, ὡς λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. ὁκλάζοντες δὲ ἦσαν οἱ λέοντες, ἵνα μὴ ἀποθραύοιντο.

[Λεαίνω] καὶ **[Λεάνας]** καὶ **[Λεήνας·]** αἰτιατικῇ.

[Λεηλασία:] αἰχμαλωσία.

[Λεηλατῆσαι:] ἐκπορθῆσαι. καὶ **[Λεηλατεῖ,]** ληστεύει, ἀρπάζει.

[Λεκάνη·] τὸ μὲν κοινὸν λακάνη. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν καὶ τὸ χαίνειν· πλατὺ γάρ. τὸ δὲ Ἀττικὸν λεκάνη.

[Λεκάνια:] λεκανίδια.

[Λεκάνια] καὶ **[Λεκανίδες:]** τὰ μείζονα τῶν ὀξεοβάφων καὶ ἐκπέταλα. καὶ μοι λεκάνιον δὸς τῶν λαγῶν κρεῶν. καὶ Ἀριστοφάνης· δότε μοι λεκάνην. ἰδοῦ, χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην, ὡς ναυτιῶν ὑπὸ τῆς ἐκείνου ψυχρολογίας ἐμήσω· χολὴ γάρ μοι ἐπιπλέει διὰ τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

[Λέκτραις:] κοίταις. καὶ **[Λέκτρον,]** κοίτη.

[Λεκτός:] ἐπίλεκτος. οἱ δὲ τ' ἡϊθέων λεκτοί. Σοφοκλῆς.

[Λεκιθοπώλης:] ἀρσενικὸν διὰ τοῦ η, θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι· γυνὴ πωλοῦσα ψά.

[Λέκιθος:] εἶδος ὀσπρίου, ὃ καλεῖται πισσός, διὰ τὸ εἰοικέναι τὴν χροάν λεκίθῳ ῥοῦ. ἀπὸ μέρους οὗν τὴν ὀσπριόπωλιν δηλοῖ. καὶ ἐν τῇ Λυσιστράτῃ· νῆ τὸν Δί' ἔγωγ' οὗν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντα εἶδον ἐφ' ἵππου εἰς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός.

[Λέλακας:] ἀντὶ τοῦ κέκραγας· ληκεῖν γὰρ τὸ φωνεῖν. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς. καί, λάκε δ' ὀστέα. καί, δεινὸν λελακυῖα.

[Λελάχωσι:] θάψωσι.

[Λέλεγες:] ἔθνος.

[Λελειουργημένα:] κεκαλλωπισμένα.

[Λελησθαι:] ἐπιλελησθαι.

[Λελημένος:] προθυμούμενος.

[Λέλογχεν:] ἔτυχεν, ἀπῆλυσεν. καὶ **[Λελογχός,]** λαχών.

[Λέμμα:] λέπισμα.

[Λέμβον:] μικρὸν πλοῖον. ἐτέρους δὲ ἐν χειμῶνι σφοδρῶ λέμβοις ἐξέπεμψαν. καὶ αὐθις· πλεῖν δὲ λέμβοις λ' καὶ πολεμεῖν τοῖς Αἰτωλοῖς κατὰ θάλατταν. ἡ δοτικὴ τῷ λέμβει.

[Λέμωνος, Λέντιον:] τὸ παρ' ἡμῖν.

[Λεξείδιον, Λεοννάτος,] στρατηγὸς Μακεδονίας, κατὰ γένος προσήκων Φιλίππου μητρί, συντραφεὶς δὲ Ἀλεξάνδρῳ, κατὰ τὸ τῆς τροφῆς ἐπιτήδειον καὶ τοῦ γένους καὶ κατὰ μέγεθος μέντοι καὶ κάλλος τοῦ σώματος τιμῆς μετεῖχεν. ὅθεν αὐτῷ καὶ ζῶντος Ἀλεξάνδρου τό τε φρόνημα ὑπέρογκον ἦν καὶ τις ἀβρότης Περσικὴ κατὰ τε τὴν τῶν ὀπλῶν λαμπρότητα καὶ τὴν ἄλλην δίαίταν ἐς τὴν τῶν πολεμίων οὐκ ἀφανῶς ἐπετηδεύετο. τελευτήσαντος δὲ Ἀλεξάνδρου καὶ ζῆλον ἐποιεῖτο, εἰκάζων αὐτὸν πρὸς τὰ βασιλικά τῷ τε ἀφέντῳ καὶ ἀνειμένῳ τῆς κόμης καὶ τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ, ἣ οὐ πρόσω τοῦ Περσικοῦ τρόπου ἤσκητο αὐτῷ. ἵπποι τε Νισαῖοι, οἱ δὲ Φάσιδος ἄπο, χρυσοχάλινοι σύμπαντες, προετετάχατο τῆς τάξεως, ἐκπρέποντες τοῖς καλλωπίσμασιν. ἐπήγνυντο δὲ αὐτῷ καὶ σκηναὶ μεγαλοπρεπεῖς, καὶ ὅπλα κάλλει ὑπερφέροντα, εἵπετο καὶ τὸ τῶν ἐταίρων ἄγημα.

[Λέοντα ξυρᾶς:] παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα ἐπιχειρούντων. λύσις ὀνείρου· λέοντας ἰδεῖν δυσμενῶν δηλοῖ μάχας. ζήτησις περὶ λέοντος ἐν τῷ φριζότριχα.

[Λεοντεία δορά.] ὁ δὲ τὴν λεοντείαν αὐτίκα περιεβάλετο.

[Λεοντείδης] καὶ **[Λεόντειον βρύχημα. Λεοντῆ:]** ἡ δορὰ τοῦ λέοντος.

[Λεόντιος,] Τριπόλεως τῆς Λυδίας ἐπίσκοπος, Μυσὸς τὸ γένος τῶν πρὸς τῷ Ἰστρῷ κατοικημένων, οὓς ἀγχεμάχους Ὅμηρος καλεῖ. τὸν τοιοῦτον Λεόντιον προσεταιρίζεται ὁ κακὸφρων Φιλοστόργιος ἐν τῇ βίβλῳ αὐτοῦ ὡς ὁμόφρονα τῆς Ἀρειανικῆς αὐτοῦ κακοφροσύνης. ὃς παῖδα ἓνα ἐσχικώς, ἐπειδὴ μὴ χρηστὰς ἐλπίδας αὐτὸν ὑποφαίνοντα πρὸς ἀρετὴν εἶδεν, εὐξάμενος, ὥς φασιν, ἔτι μειράκιον ὄντα ἐποίησεν ἀποθανεῖν· κάλλιστον ἡγησάμενος τὸ πρὸ αἰσχροῦ τινος καταλύσασθαι τὸν βίον, τῶν σφαλερῶν κατὰ τὸν βίον ὀλίσθων ἔξω γενόμενον. κανόνα δὲ αὐτὸν ἐκάλουν τῆς ἐκκλησίας. ἦν δὲ ἐλεύθερος τὴν γνώμην ἐπίσης εἰς πάντας καὶ παρρησιαστικός. καὶ ποτε συνόδου γενομένης, Εὐσεβίας τῆς Κωνσταντίου γυναικὸς εἰς οἶδημα ἀρθείσης φρονήματος καὶ παρὰ τῶν ἐπισκόπων προσκυνουμένης, μόνος οὗτος παρὰ φαῦλον αὐτὴν τιθέμενος οἶκος ἔμενεν. ἡ δὲ διὰ τοῦτο ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς καὶ τὴν γνώμην φλεγμήνασα πέμπει πρὸς αὐτόν, αἰτιωμένη καὶ ὑποσχέσεσι κολακεύουσα, ὡς ἐκκλησίαν σοι μεγίστην ἐγερῶ καὶ χρήματα ἐπιδαψιλεύσομαι, εἰ ἀφίκοιο πρὸς με. ὁ δὲ ἀντεδήλωσε· τούτων μὲν εἴ τι βουλευθείης τελέσασθαι, ὧ βασιλεια, οὐκ ἐμοὶ μᾶλλον ἢ τῇ σαυτοῦ ψυχῇ ἴσθι χαριουμένη. εἰ δὲ θελήσεις ὡς ἀφικέσθαι πρὸς σέ, ὡς τῆς ἐπισκόποις πρεπούσης αἰδοῦς φυλαχθησομένης, ἴν' εἰσέλθοιμι μὲν ἐγώ, σὺ δ' αὐτίκα τοῦ θρόνου τοῦ ὑψηλοῦ καταβᾶσα μετ' αἰδοῦς ὑπαντήσεις ἐμοὶ καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπόσχοις ταῖς ἐμαῖς χερσίν, εὐλογιῶν ἀξιουμένη· κάπειτα καθεσθείην μὲν αὖ ἐγώ, σὺ δ' ἀνεστήκοις αἰδουμένη, ὁπότεν δὲ κελεύσαιμι καθεδουμένη, ἥνικα δοίην τὸ σύνθημα. εἰ οὕτως αἰρήσῃ, ἀφικοίμην παρὰ σέ· εἰ δ' ἕτερον τρόπον, οὐχ οὕτω πολλὰ δώσεις, οὐδ' οὕτω μεγάλα δυνήσῃ, ὡς ἡμᾶς, τῆς προσηκούσης τιμῆς τοῖς ἐπισκόποις καθυφιεμένους, εἰς τὸν θεῖον ἐξυβρίσαι τῆς ἱερωσύνης θεσμόν. ταῦτα ὡς ἀπηγγέλθη, ἀναπίμπραται τὴν ψυχὴν, οὐκ ἀνασχετὸν ποιουμένη πρὸς Λεοντίου τοιούτους δέξασθαι λόγους. καὶ πολλὰ διοιδήσασα καὶ παθηναμένη καὶ πολλὰ ἐκ γυναικείας ἀκροχόλου καὶ κούφης ἀπειλήσασα διανοίας καὶ τάνδρῃ διηγησαμένη, πρὸς τιμωρίαν ἐξώρμα. ὁ δὲ μᾶλλον ἐπήνεσε τὴν ἐλευθερίαν τῆς γνώμης καὶ τὴν γυναῖκα παρήνεγκε τῆς ὀργῆς καὶ ἀποπέμπει εἰς τὴν γυναικωνῖτιν. καὶ ποτε μεταξὺ προκαθημένου τοῦ βασιλέως Κωνσταντίου τῶν ἐπισκόπων καὶ ἄρχων καὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἐθέλοντος, οἱ μὲν πολλοὶ πᾶν ὃ τι φήσειεν ἐκρότουν καὶ ἐθαύμαζον, ἄριστα εἰρῆσθαι διοριζόμενοι· ὁ δὲ ἐσιώπα. ὡς δὲ ἤρετο αὐτὸν ὁ βασιλεύς, τί σιωπᾷ μόνος τῶν πάντων; θαυμάζω, ἔφη, ὅτι εἰς ἕτερα διέπειν ταχθεὶς ἑτέροις ἐπιχειρεῖς, στρατιωτικῶν μὲν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων προεστηκώς, ἐπισκόποις δὲ περὶ τῶν εἰς μόνους ἐπισκόπους ἡκόντων διαταττόμενος. τὸν δὲ

βασιλέα καταιδεσθέντα παύσασθαι τῆς ἐν τοῖς τοιούτοις ἤδη διακελεύσεως. τοιοῦτος ἦν ὁ Λεόντιος ἐλευθέριος.

[Λεόντιος·] Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος, ἑαυτὸν ἐξέτεμε· καὶ ἦν καὶ τᾶλλα βέβηλος· καὶ Ἀέτιος ὁ Εὐνομίου διδάσκαλος, ὃς τὴν Ἀρείου βλασφημίαν ταῖς ἐπινόαις ἐπηύξησεν.

[Λεόντιος·] καὶ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο αἰρετικός. ἔγραψε δὲ κατ' αὐτοῦ Φώτιος πατριάρχης. οὗτος γὰρ περὶ τοῦ ὁμοουσίου διελέχθη πρὸς Φλαβιανὸν τολμηρὰ καὶ βλάσφημα ληρωδήματα.

[Λεόντιος μοναχός·] οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἦν· προφητικῇ χάριτι τὰς ἐπικρύψεις τῶν γραφῶν ἐμφανεῖς ποιῶν πολλοὺς εἶχε τῶν σπουδαίων παρ' αὐτὸν φοιτῶντας. ἀλυόντων δὲ τινων ἐπὶ τοῖς κατὰ τῆς ἐκκλησίας παρὰ τοῦ βασιλέως τερατευομένοις, οὐ δεῖ ξενίζεσθαι, ἔλεγεν, ἐπὶ τοῖς δρωμένοις παρ' ἀνθρώπου ἐξ ἀνθρώπων τε τὸ ἄρχειν ἡρημένου, ὁπότε καὶ Σαοῦλ ὁ ψήφω θεοῦ βασιλεύσας Ἀβιμέλεχ καὶ τοὺς υἱεῖς ὄντας ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου διεχρήσατο μαχαίρᾳ. διαπορούντων δὲ τῶν ἄλλων καὶ οἰομένων μεταβεβλήσθαι τὴν φύσιν αὐτοῦ ἐξ ἡμέρου εἰς ἀγρίαν, διὰ τὸ τὰ πρῶτα τῆς βασιλείας πρᾶξαι τέ τινα καὶ ὑποσχέσθαι ἕτερα τῶν εἰς χρηστὰ τεινόντων· οὐ μεταβέβληται, ἔφη, τὴν φύσιν, ἀλλ' ἐνδέδεικται ἐν εὐδαιμονίᾳ τὴν κακίαν, πολὺν χρόνον διὰ τὸν φόβον τοῦ Ἰλλου ἡσυχασθεῖσαν. ἀναγινωσκομένης δὲ βίβλου Κλήμεντος τοῦ Στρωματέως καὶ φθάσαντος χωρίον ἐν ᾧ τοὺς ἄνδρας ἀποσκώπτει τοὺς ἐταιρικῶς τὰς ὄψεις ὑπογράφοντας καὶ βάπτοντας τὰς τρίχας, εἰπόντος τοῦ Λεοντίου, ἄρ' αὖ γέ ἐστι τις τοῦ βασιλέως ἄτερ, ὃ τὰς τρίχας βάπτων καὶ φυκούμενος τὰς ὄψεις; ὑποτυχόν, ἄλλος, ἔφη, μοναχός· ἡμεῖς περὶ ἀνθρώπου διηπορήσαμεν, εἴ γε ὅλως ἀνέχεται κοσμήσει τὴν φύσιν ἐναλλάττειν· οὐ μὴν γε τοῦτο διελάβομεν ποιεῖν τὸν βασιλέα. ἀλλ' εὐτρόχως μὲν λίαν οἱ μοναχοὶ ἀπέσκωψαν τοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν εἰς τὴν τῶν θηλειῶν πειρωμένους μετεγγράφειν. ὅτι γὰρ τοὺς τοιούτους καὶ τῶν παλαιῶν πλεῖστοι ἀπεστράφησαν ὥς οὐ βεβαίους, πολλοὺς μὲν ἐστὶν εὐρεῖν ἐν ἱστορίαις· ἐκδηλότερον δὲ Φίλιππον τὸν τοκέα Ἀλεξάνδρου. ἐπεὶ γὰρ Ἀντίπατρόν τινα τῶν φίλων τάξας εἰς τοὺς δικαστὰς τὸν πώγωνα καταβαπτόμενον εἶδε καὶ τὴν κόμην, ἐξανέστησεν εἰπών, τὸν ἄπιστον ἐν θριξὶ μὴ νομίζειν ἐν πράγμασιν ἀξιόπιστον ὑπάρχειν.

[Λεοντίσκος·] ἦν δὲ καὶ Λεοντίσκος Μεσσήνιος ἐκ Σικελίας, Ἀκροχερσίτης οὕτω καλούμενος· λαμβανόμενος γὰρ ἄκρων τῶν χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ κατέκλα καὶ οὐ πρότερον ἠφίει, πρὶν αἰσθοῖτο ἀπαγορεύσαντος. οὗτος δὲ καὶ ἐπάλαiven.

[Λεωγόρας·] ὄνομα κύριον. ὃς ἦν πατὴρ Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος.

[Λεωδάμας·] ὄνομα κύριον.

[Λεωκόριον·] τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ ἱστορίας. ἐλίμωξέ ποτε ἡ Ἀττικὴ, καὶ λύσις ἦν τῶν δεινῶν παιδὸς σφαγῇ. Λεὼς οὖν τις τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας ἐπιδέδωκε καὶ ἀπήλλαξε τοῦ λιμοῦ τὴν πόλιν· καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη ὁ τόπος Λεωκόριον.

[Λεωκόριον·] ἡρῶν ἐν μέσῳ τῷ Κεραμειῷ. Λεὼς γὰρ ὁ Ὀρφέως υἱὸν μὲν ἔσχε Κύλανθον, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Φασιθέαν, Θεόπην, Εὐβούλην· ἃς ὑπὲρ τῆς χώρας σφαγιασθείσας ἔτι παρθένους ἐτίμησαν Ἀθηναῖοι τῷ ἡρώϊ.

[Λεωκράτης·] καὶ κλίνεται εἰς οὐς.

[Λεώκριτος·] εἴ τις πτερώσας Λεώκριτον Κινησίᾳ, αἴροισεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα. ὥς λεπτὸς ὢν σφόδρα ὁ Κινησίας κωμωδεῖται καὶ ὥς ξένος καὶ ὥς κόλαξ. ἐμνήσθη δὲ τῶν δύο ὥς ὁμοφρονούντων. ἢ ὅτι ὁ Κινησίας λεπτὸς ἦν, ὁ δὲ Λεώκριτος μοχθηρός. φησὶν οὖν, ὅτι, εἰ τις ἀντὶ

περὼν Λεωκρίτῳ Κινησίαν περιβάλοι, ὥστε φέρεσθαι μεταρσίους, συμβήσεται αὐτοὺς ὀλέσθαι ἀεροφορήτους γενομένους.

[Λέων,] Λέοντος, Βυζάντιος, φιλόσοφος Περιπατητικὸς καὶ σοφιστής, μαθητὴς Πλάτωνος ἢ ὥς τινες Ἀριστοτέλους. ἔγραψε τὰ κατὰ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον βιβλίους ζ', Τευθραντικόν, Περὶ Βησαίου, Τὸν ἱερὸν πόλεμον, Περὶ στάσεων, Τὰ κατ' Ἀλέξανδρον. οὗτος ἦν σφόδρα παχύς. καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ἀθηναίους γέλῳτά τε ἐκίνησε καὶ τῆς πρεσβείας ἐκράτησεν, ἐπειδὴ πίων ἐφαίνετο καὶ περιττός τὴν γαστέρα. ταραχθεὶς δὲ οὐδὲν ἀπὸ τοῦ γέλωτος, τί, ἔφη, ὦ Ἀθηναῖοι γελάτε; ἢ ὅτι παχύς ἐγὼ καὶ τοσοῦτος; ἔστι μοι καὶ γυνὴ πολλῶ παχυτέρα, καὶ ὁμονοοῦντας μὲν ἡμᾶς χωρεῖ ἡ κλίνη, διαφερομένους δὲ οὐδὲ ἡ οἰκία. καὶ εἰς ἐν ἤλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος, ἄρμοσθεις ὑπὸ τοῦ Λέοντος, σαφῶς ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ. οὗτος ὁ Λέων ἀποκρουόμενος τὸν Φίλιππον ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου διεβλήθη παρὰ Φιλίππου πρὸς τοὺς Βυζαντίους δι' ἐπιστολῆς, ἐχούσης οὕτως· εἰ τοσαῦτα χρήματα παρεῖχον Λέοντι, ὅπόσα με ἤτειτο, ἐκ πρώτης ἂν ἔλαβον τὸ Βυζάντιον. ταῦτα ἀκούσαντος τοῦ δήμου καὶ ἐπισυστάντος τῇ οἰκίᾳ τοῦ Λέοντος, φοβηθεὶς μή πως λιθόλευστος παρ' αὐτῶν γένηται, ἑαυτὸν ἤγγε, μηδὲν ἀπὸ τῆς σοφίας καὶ τῶν λόγων κερδάνας ὁ δέιλαιος.

[Λέων,] Ἀλαβανδεύς, ῥήτωρ. ἔγραψε Καρικῶν βιβλία δ', Λυκιακὰ ἐν βιβλίους β', Τέχνην, Περὶ στάσεων, Τὸν ἱερὸν πόλεμον Φωκέων καὶ Βοιωτῶν.

[Λέων,] βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Μακέλλης· ὃς ἔδοξε τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων ἀπάντων εὐτυχέστατος εἶναι καὶ φοβερὸς ἅπασι τοῖς τε ὑπ' ἐκείνου τὴν βασιλείαν τελοῦσι καὶ τῶν βαρβάρων αὐτῶν, ὅσοις εἰς φήμην ἀφίκετο. καὶ ταύτην μὲν τοῖς πολλοῖς καταλέλοιπε δόξαν. ἐγὼ δέ, φησὶ Μάλχος, εὐτυχίαν οὐκ οἶμαι, εἴ τις τῶν ἀρχομένων τὰ ὄντα διασυλῶν καὶ μισθοῦμενος αἰεὶ συκοφάντας ἐς τοῦτο καὶ κατηγορῶν αὐτός, ὅτε μὴ ἄλλον ἀνηύρισκε, καὶ τὸν χρυσὸν ἐξ ἀπάσης τῆς γῆς συλλεξάμενος, ἑαυτῷ μόνῳ κατάθοιτο, ἐρήμους μὲν τὰς πόλεις ἥσπερ ἔμπροσθεν εἶχον εὐπορίας ποιήσας, ὥς μηκέτι τοὺς φόρους, οὓς ἐτέλουν, δύνασθαι μετ' εὐχερείας ἀπενεγκεῖν. καὶ ἀπλῶς πάσης κακίας ἀπισχυρίζεται ὁ Μάλχος γενέσθαι αὐτὸν καταγώγιον. ὃς γε καὶ Ὑπερέχιον τὸν γραμματικὸν ἐφυγάδευσε καὶ ποτε καὶ τῷ Εὐλογίῳ τῷ φιλοσόφῳ σιτηρέσιον εἰπὼν δοθῆναι, τινὸς τῶν εὐνούχων λέγοντος, ὅτι ταῦτα εἰς στρατιώτας προσήκοι δαπανᾶσθαι, εἶπεν· εἴθε γένοιτο ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ χρόνου, ὥστε τὰ τῶν στρατιωτῶν εἰς διδασκάλους παρέχεσθαι. ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ Ἀκάκιος ἐγένετο πατριάρχης. ζητεῖ καὶ περὶ δαπάνης αὐτοῦ ἐν τῷ κεχειρικότες.

[Λέων·] οὗτος στρατηγὸς ἐπέμφθη παρὰ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου κατὰ τῶν βαρβάρων, εὐκόλος ὢν καὶ διὰ μελέτην μέθης εὐπαράγωγος. ἦν γὰρ αὐτῷ τὸ ἀνδρεῖον ἐπὶ τούτῳ συνηναγκασμένον πλείους ἔχειν παλλακίδας τῶν στρατιωτῶν καὶ πλείονα πίνειν ἢ ὅσα πάντες ἂν θρωποὶ πίνουσι.

[Λεωνᾶς,] σοφιστής, Ἰσαυρος τὸ γένος, εὐδοκιμῶν ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοτέχνων· ὃς Πρόκλῳ οὐ μόνον τῶν ἑαυτοῦ λόγων ἐκοινώνησεν, ἀλλὰ καὶ σύνοικον ἔχειν ἡξίου καὶ συνδιαιτᾶσθαι γυναικὶ καὶ τέκνοις παρεσκεύασεν, οἷα παῖδα γνήσιον καὶ τοῦτον γε νόμενον. γνῶριμον δὲ αὐτὸν ἐποίει καὶ τοῖς τὰς ἡνίας ἔχουσι τῆς Αἰγύπτου.

[Λεωνίδεω δῶρα. Λέων, λέων σοι γέγονεν ἔκμαγμα σόν·] ἐπὶ τῶν μοιχευομένων καὶ τικτουσῶν γυναικῶν. κύτταρος δὲ τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος. τὰ τ' ἄλλα ἀπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον τῷ σῶ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.

[Λεωνίδης,] Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, Ἀναξανδρίδου, ἀφ' Ἡρακλέους κ' βασιλεὺς. οὗτος ἡγεμὼν τῶν εἰς Θερμοπύλας ἀπαντησάντων Ἑλλήνων ἦν. ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ λέγεται τὸν Ἡρακλέα

ἀποθέμενον τὸ σῶμα ἀποθεωθῆναι. Λεωνίδης δὲ ἀπαγγελθέντος, ὅτι τοξευόντων τῶν Περσῶν ὁ ἥλιος ἀφανὴς γίνεται· θαρρῶμεν, ἔφη, ὅτι ὑπὸ σκιᾷ μαχησόμεθα. ἀριστοποιούμενοις δὲ τοῖς στρατιώταις, ἀριστᾶτε, ἔφη, ὡς ἐν ἄδου δευπνήσοντες. ἐπελθόντος δὲ τοῦ βασιλέως, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες τὸ πλῆθος εὐλαβηθέντες ἔφυγον, Θηβαῖοι δὲ ἠύτομόλησαν· οὓς λαβὼν ἔστιξε βασιλεὺς σὺν στρατιώταις τριακοσίοις Σπαρτιάταις. ἐπιγέγραπται ἐπὶ Λεωνίδου ἐπίγραμμα· ὦ ξεῖν', ἄγγελλε Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι. οὗτος ὁ Λεωνίδης περὶ Σφακτηρίαν ἅμα τριακοσίοις ἀντέστη Ξέρξη. καὶ ἀριστεύων ἐτελεύτησε κυκλωθεὶς ἐκ προδοσίας, Ἐφιάλτου τινὸς δείξαντος Πέρσαις τὴν διὰ τῶν ὀπῶν ὁδόν. ὁ δὲ Μακεδὼν ἐκεῖνος εἴτε Λεωνίδης τὸ φρόνημα ἢ Καλλίμαχος ἢ Κυναίγειρος, ἀρκέσει δὲ τὸ Ῥωμαῖον ἀποκαλεῖν, ὡς τῶν λόγων τῶν ἱατρικῶν ὑπήσθετο, ἤρετο, εἰ τὸ Ῥωμαϊκὸν εἶη νενικηκός.

[Λεωπετρία:] λεῖος λίθος, δυνατόν ἐστίν ἀπὸ τινος λεωπετρίας ἀπόβασιν ποιησαμένους ἐκ θαλάττης εἰς τὴν Χερρόνησον κατὰ νώτου γενέσθαι τῶν πολεμίων.

[Λεωργός·] Αἰσχύλος· πέτραις ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι. περὶ Προμηθέως. τουτέστιν ὁ πάντολμος, ὁ ὑπὲρ τοῦ λεῶ ἀποθνήσκων.

[Λεώς:] ὁ λαός, ὁ ὄχλος, Ἀττικῶς.

[Λεωσθένης·] στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων. οὗτος ἐν τῷ πρὸς τοὺς Μακεδόνas πολέμῳ προθυμία χρησάμενος τοῦ καιροῦ προθυμότερα καὶ τῇ παραπεσοῦσιν εὐπραγία κατὰ τῶν πολεμίων ἐπεξίων τὴν τε ἐμβολὴν ἀφειδῇ ποιεῖται καὶ λίθῳ πληγείς πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀφυλάκτως ἐπὶ τῆς παρατάξεως πίπτει.

[Λεώστρατος:] ὄνομα κύριον.

[Λεωτροφίδης·] οὗτος χλωρὸς ἦν καὶ λεπτός, ὡς εἰκέναι ὄρνιθι, ὡς Κινησίας τῶν σφόδρα λεπτῶν· καὶ κοῦφος ἦν διθυραμβοποιὸς ὁ Λεωτροφίδης. Ἑρμιππος· ἀνάπηρά σοι θύουσι βοῖδια, Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμαντίδος.

[Λεωτυχίδης:] ὁ τοῦ Λεωτύχου.

[Λεωφόρος:] ὁδὸς δημοσία.

[Λεωχάρης·] Λεωχάρους.

[Λέπαδνα:] οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων. ἢ στηθιαῖοι λῶροι.

[Λέπαργε·] ζῆτει ἐν τῷ ἀνά σοι τάδε πάντα λέπαργε.

[Λέπας:] ἀκρωτήριον. **[Λεπάς]** δὲ κογχυλίου εἶδος, ὃ ταῖς πέτραις προσπῆγνυται, δυσapoσπάστως ἔχον, ἐπειδάν τις αὐτοῦ βουληθεῖη λαβεῖν. εὐεπίφορος δὲ ἐστὶ τῷ λεπᾶς ὁ Ἀριστοφάνης. παρ' ὑπόνοιαν, ὥσπερ λεπὰς πέτρα, οὕτως ἢ γραῦς τῷ μειρακίῳ. λεπὰς δὲ εἶδος ἰχθύος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ὅς τόδε ναίεις εὐστιβὲς αἰθυῖαις ἰχθυβόλοισι λέπας. τουτέστιν ἀκρωτήριον.

[Λεπαστής:] εἶδος ποτηρίου μεῖζον ἢ κύλιξ· ἢ ὁ πίθος. Ἀριστοφάνης· φήσεις, ἐπειδάν ἐκπίης οἶνου νέου λεπαστήν.

[Λεπιδωτοὶ ἰχθύες:] πᾶν τὸ τῶν ἰχθύων γένος, ἔξω τῶν σελαχίων.

[Λέπρα:] εἶδος νόσου. Μάλχος· λέπρα δὲ ἐπὶνθι τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.

[Λέπρεον:] τῆς Τριφυλίας πόλις. ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τραχέος ὄρους. οἱ δ' ἀπὸ τοῦ τοῦς κτίζοντας αὐτὴν νόσῳ χρήσασθαι λέπρα. οὐδετέρως τὸ Λέπρεον. Ἀριστοφάνης δὲ ἀρσενικῶς ἐξήνεγκε· τὸν Ἥλειον Λέπρεον, ἀντὶ τοῦ τὸν τῆς Ἥλιδος. οὕτω δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτῶν λέπειν· διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς. πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας τῷ χρώματι καὶ διαλεύκους ὁμοίας τὰς ὄψεις λεπριῶσιν.

[Λέπρεος·] Ἀριστοφάνης· βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου. οὗτος εἶχε λέπραν, ἐκωμωδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν. ἦν δὲ καὶ κακοπράγμων καὶ ὀψοφάγος καὶ λάλος. νῆ τὸν θεόν, ὃς οὐκ ἰδὼν βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.

[Λεπρίνης:] ὄνομα κύριον.

[Λεπρός·] ζητεῖ ἐν τῷ ἀγορανομίας.

[Λεπτὰ ξαίνεις:] ἐπὶ τῶν πενιχρῶς διαγόντων τὸν βίον.

[Λεπτὰ πλοῖα:] τὰ μικρά. ἢ ᾽Θουκυδίδης.

[Λεπτὴν πλέκει:] λεγόμενόν τι ἐπὶ τῶν πενήτων. οἷον ἀκριβῆ, στενήν, ἀσθενῆ. ἔνθεν καὶ λεπτολόγος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· καὶ σχάσας τὴν φροντίδα λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα. τουτέστιν ἐρεῦνα.

[Λεπτὴ τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχοῦμεθα:] ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται ἢ παροιμία.

[Λεπτόγεα:] κακὸς ἀγρός. λεπτὴ γῆ, μὴ λιπαρά. καὶ **[Λεπτόγεως. Λεπτολογία.]** οὐδὲ λεπτολογία ἐδίδου οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους. περὶ Ἀπολλωνίου γράφει Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος. Ἔρμιππος Δημόταις. λεπτολογεῖν ἤδη ζητῶ, καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν. ἀντὶ τοῦ περὶ τοῦ μηδενὸς καὶ κενῶν πραγμάτων. διασυρμοῦ δὲ χάριν τῶν φιλοσόφων ὡς ἰσχνὰ ζητούντων ζητήματα. σύ τε λεπτοτάτων λήρων. τουτέστιν συνετωτάτων καὶ δυσπαρακολουθήτων λόγων.

[Λεπτόμιτον φᾶρος:] τὸ λεπτὸν ἱμάτιον.

[Λεπτύνω] καὶ **[Λεπτύναι.]**

[Λεπτυσμός·] λεπτυσμός ἐστιν, ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῇται, καὶ ἀντὶ ἰς ἄνδρῶν ἐλάττους γίνονται.

[Λεπυρόν:] ὀξυτόνως. σημαίνει δὲ ἢ τὸ τοῦ φωῦ ἢ τὸ τῆς ροῖας ἐπικάλυμμα.

[Λέρνη θεατῶν:] ἀντὶ τοῦ κακῶν θέατρον. Κρατῖνος. οἱ μὲν διὰ τὴν Ὑδραν, οἱ δὲ διὰ τὸ τοῦς Ἀργείους τὰ καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν· ὁ γὰρ Δαναὸς ἐν τῇ Λέρνη τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιαδῶν ἀπέθετο, καὶ ὡς εἰκὸς ἐφ' ὕβρει ἐκέλευσε τὰ δυσσιώνιστα ἐκεῖ ρίπτειν. οἱ δὲ **[Λέρνη κακῶν. Λερόν:]** τὸ λεῖον.

[Λέσβιος:] ὁ ἀπὸ τῆς Λέσβου νήσου.

[Λεσβίων ἄξια:] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

[Λεσβίσαι:] μολῶναι τὸ στόμα. Λέσβιοι γὰρ διεβάλλοντο. ἐπὶ αἰσχρότητι. Ἀριστοφάνης· μέλλουσιν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας.

[Λεσβώναξ,] Μιτυληναῖος, φιλόσοφος, γεγονώς ἐπὶ Αὐγούστου, πατὴρ Ποτάμωνος τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψε πλεῖστα φιλόσοφα.

[Λέσχαι·] λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. Ὅμηρος· οὐ θέλεις εὐδὲν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν, ἢ ἐπεὶ ἐς λέσχην. Κλεάνθης δὲ φησὶν ἀπονενεμῆσθαι τῷ Ἀπόλλωνι τὰς λέσχας, ἐξέδραις δὲ ὁμοίας γίνεσθαι. καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἀπόλλω παρ' ἐνίοις Λεσχηνόριον ἐπικαλεῖσθαι. **[Λέσχαι]** καὶ ποιήματα Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ, μέτρῳ Φαλακίῳ ἦτοι Σαπφικῷ γραφέντα.

[Λέσχη·] πολλὴ ὁμιλία, φλυαρία. τὸ δὲ παλαιὸν αἱ καθέδραι καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθεσαν ἀθροιζόμενοι φιλοσοφεῖν, λέσχαι ἐκαλοῦντο. οὕτω φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς ἐν α' Φιλοσοφουμένων. Ἡρόδοτος· καίτοι γενομένης λέσχης, ὅς γένοιτο αὐτῶν ἄριστος. ἐμνήσθην, ὅσάκις ἀμφοτέρω ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μὲν που, ξεῖν' Ἀλικαρνησεῦ, τετράπαλαι σποδίῃ· αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες. **[Λέσχη]** δὲ παρὰ Ἡσιόδῳ ἡ κάμινος.

[Λεσχηνεία·] ὕβρις. καὶ **[Λεσχηνώτης·]** ὁ ὕβριστής.

[Λεσχίδης·] ἐπὼν ποιητής· ὃς συνεστράτευσεν Εὐμένει τῷ βασιλεῖ· ὃς ἦν ἐπιφανέστατος τῶν ποιητῶν. συνῆν δὲ τούτῳ καὶ Πυθίας ὁ συγγραφεὺς καὶ Μένανδρος ἰατρός.

[Λευγαλέας·] ὀλεθρίου, χαλεπός. ὥς σε μετ' εὐχολαῖς ἐκαλῆσατο λευγαλέας τοι κῆρας ἀπ' ὠδίνων τῇλε βαλεῖν λοχίων. καὶ

[Λευγαλέος·] ὁ χαλεπός.

[Λεῦ·] ὄνομα κύριον. οὗ ἡ φυλὴ ἱερατείας τάξιν ἐπλήρου. καὶ **[Λεῦίτης·]** ὁ ἱερεὺς.

[Λευιαθάν·] δράκων. νοῦς δέ· μέγας Ἀσσύριος, αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς ἐμφωλεύοντα· ὃν ἔλκει τῷ τῆς θεότητος ἀγκίστρῳ, τῷ κεκρυμμένῳ σώματι οἷά τι σκώληκι.

[Λευκανία·] ὁ λαιμός.

[Λευκαρίωνος·] ὄνομα κύριον.

[Λευκάς·] νῆσός ἐστι πρὸ τῆς Ἡπείρου κειμένη.

[Λευκαὶ φρένες·] μαινόμεναι, ἢ λαμπραί· καὶ ἀγαθαί, ἢ ἡμεροί.

[Λεύκη·] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· τοὺς ἐστεφανωμένους τῷ μαράθρῳ καὶ τῇ λεύκῃ. ἐστέφοντο δὲ οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ διὰ τὸ χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτόν, χθόνιον δὲ καὶ τὸ τῆς Περσεφόνης Διόνυσον. τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φησὶ πρὸς τῷ Ἀχέροντι, ὅθεν καὶ Ἀχερωΐδα καλεῖσθαι αὐτὴν παρ' Ὀμήρῳ.

[Λεύκη·] παρὰ Ἡροδότῳ πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα.

[Λευκὴ ἀκτὴ·] πλειόνων ὄντων Λευκῶν, Λυσίας τῆς ἐν Προποντίδι μνημονεύει.

[Λευκὴ ἡμέρα·] ἡ ἀγαθὴ, καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ. Εὐπολις Κόλαξιν. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰαντὴς κύκλος τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν.

[Λευκὴ ἡμέρα·] ἡ ἀγαθὴ. ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς λεγούσης τῶν εἰς φαρέτραν. Φύλαρχος γάρ φησι τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν ἄγειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διαγαγόντες, καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκὴν, εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀποθνησκόντων ἐκφέρειν τὰς φαρέτρας καὶ ἀριθμεῖν τὰς ψήφους· καὶ εἰ εὐρεθείησαν πολλαὶ λευκαί, εὐδαιμονίζειν τὸν ἀπογενόμενον. ὅθεν ἡ παροιμία.

[Λευκὴν μᾶζαν φερῶ σοι:] παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπὸ σχνουμένων.

[Λευκὴ στάθμη:] ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων· ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων. Σοφοκλῆς Κιδαλίῳ· τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη. ἐν λευκῷ γὰρ λευκὴ στάθμη οὐδὲν δύναται δεικνύναι. στάθμη δὲ ἐστὶ σπάρτος τεκτονική.

[Λευκὴ τις ἀνεπήδησ' ὅμοιος Νικίας:] οὗτος γυναικώδης ἦν ὁ Νικίας.

[Λευκὴ ψῆφος:] παροιμία ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως ἢ δυστυχῶς ζώντων.

[Λευκὴν πέτρα. Λεύκιος,] Δημαράτου τοῦ Κορινθίου υἱός. οὗτος εἰς Ῥώμην ὥρμησε πιστεύων αὐτῷ τε καὶ τοῖς χρήμασι, πεπεισμένος οὐδενὸς ἔλαττον ἔξιν ἐν τῇ πολιτείᾳ διὰ τινὰς ἀφορμάς, ἔχων γυναῖκα χρησίμην τὰ τ' ἄλλα καὶ πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν πραγματικὴν εὐφυᾶ συνεργόν. παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν Ῥώμην καὶ τυχὼν τῆς πολιτείας εὐθέως ἡρμόσατο πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἀρέσκειαν. ταχὺ δὲ καὶ διὰ τὴν χορηγίαν καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἐπιδεξιότητα καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐκ παίδων ἀγωγὴν ἀρμόσας τῷ προεστῶτι μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχε καὶ πίστεως παρ' αὐτῷ. χρόνου δὲ προϊόντος ἐς τοῦτο ἤλθε παραδοχῆς ὥστε συνοικεῖν καὶ συγχειρίζειν τῷ Μαρκίῳ τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν. ἐν δὲ τούτοις ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γενόμενος καὶ συνεργῶν καὶ συγκατασκευάζων τοῖς δεομένοις αἰεὶ τι τῶν χρησίμων, ἅμα δὲ καὶ τῇ τοῦ βίου χορηγίᾳ μεγαλοψύχως εἰς τὸ δέον ἐκάστοτε καὶ σὺν καιρῷ χρώμενος, ἐν πολλοῖς μὲν ἀπετίθετο χάριν, ἐν πᾶσι δ' εὖνοιαν ἐνείργασατο καὶ φήμην ἐπὶ καλοκάγαθια, καὶ τῆς βασιλείας ἔτυχε.

[Λεύκιος Αἰμίλιος,] ὁ Περσέα νικήσας, κύριος γενόμενος τῆς Μακεδόνων βασιλείας, ἐν ἣ τῆς ἄλλης χωρὶς κατασκευῆς καὶ χορηγίας ἐν αὐτοῖς εὐρέθη τοῖς θησαυροῖς ἀργυρίου καὶ χρυσίου πλείω τῶν ἑξακισχιλίων ταλάντων, οὐχ οἷον ἐπεθύμησε τούτων τινός, ἀλλ' οὐδ' αὐτόπτης ἐβουλήθη γενέσθαι, δι' ἐτέρων δὲ τὸν χειρισμὸν ἐποιήσατο τῶν προειρημένων, καίτοι κατὰ τὸν ἴδιον βίον οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ, τὸ δ' ἐναντίον ἐλλείπων μᾶλλον. μεταλλάξαντος γοῦν αὐτοῦ τὸν βίον οὐ πολὺ κατόπιν τοῦ πολέμου, βουλευθέντες οἱ κατὰ φύσιν υἱοί, Πόπλιος Σκιπίων καὶ Κόϊντος Μάξιμος, ἀποδοῦναι τῇ γυναικὶ τὴν φερνὴν, ἤγουν προῖκα, κ' ἑτάλαντα καὶ ε', ἐπὶ τοσοῦτον ἐδυσχρηστήθησαν, ὥς οὐδ' εἰς τέλος ἐδυνήθησαν, εἰ μὴ τὴν ἐνδουχίαν ἀπέδοντο καὶ τὰ σώματα καὶ σὺν τούτοις καὶ τινὰς τῶν κτήσεων. κάλλιστον οὖν σημεῖον κατέλιπε τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως ἀποθανών. ὁ γὰρ πλεῖστον μὲν τῶν καθ' αὐτὸν ἐξ Ἰβηρίας χρυσὸν εἰς τὴν Ῥώμην μετενηνοχῶς, μεγίστων δὲ θησαυρῶν κύριος γενόμενος ἐν Μακεδονίᾳ τοιοῦτον ἀπέλιπε τὸν ἴδιον βίον ὥστε μὴ δύνασθαι τὴν φερνὴν τῇ γυναικὶ διαλῦσαι πᾶσαν ἐκ τῶν ἐπίπλων, εἰ μὴ τῶν ἐγγείων τινὰς προσαπέδοτο κτήσεων.

[Λευκοθέη:] ὄνομα κύριον.

[Λευκόν·] ὅτι καὶ τὸ λευκὸν ὁμώνυμον, ὥσπερ τὸ ἀγαθόν. τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ σώματος λεγόμενον τὸ λευκὸν χρῶμα σημαίνει, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὴν ποιότητα, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς φωνῆς τὸ ποιεῖν· λευκὴ γὰρ λέγεται φωνὴ ἢ εὐήκοος· εὐήκοος δὲ ἐστὶν ἢ τὴν ἀκοὴν σφοδρῶς καὶ ταχέως ἀλλοιοῦσα. ὁμοίως καὶ τὸ ὅξυ δεικνύοιτ' ἂν ὁμώνυμον.

[Λευκόνιον:] ὄνομα τόπου.

[Λευκονοιεύς·] δῆμος τῆς Λεοντίδος οἱ Λευκόνιοι.

[Λευκοπύγους:] δειλούς, ὡς μελαμπύγους τοὺς ἀνδρείους.

[Λευκούς λίθους ἔχοντες ἀχούσι μέγα. Λευκόχρως:] λευκὸν τὸ σῶμα ἔχων. ἐν Ἐπιγράμμασι· Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλῇ σύριγγι μελίσδων.

[Λευκώλενος:] λευκοβραχίων.

[Λεύκωμα:] τοῖχος γύψῳ ἀλληλιμμένος, πρὸς γραφὴν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιτήδειος.

[Λεύκων,] ἄγνως, γεγονώς ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα· Ὅνος ἀσκοφόρος, Φράτορες.

[Λεῦκτρα:] χωρίον Βοιωτίον περὶ Θεσπίας.

[Λευρά.]

[Λεύσετε:] ὁρᾶτε, βλέπετε.

[Λευστήρ.] ὁ δὲ παλαμναῖος καὶ λευστήρ ἐκεῖνος ἤτησεν ἐπωνυμίαν λαβεῖν Εὐτυχίης. ὁ καταλευσθῆναι ἄξιος, τουτέστι λιθοβοληθῆναι. καὶ Αἰλιανός· ἵνα τὸν τῶν κακῶν αἴτιον καὶ λευστήρα ἀφανίσωσι.

[Λευχείμων:] συστέλλει. λευκοφόρος.

[Λευχηπατίας:] δειλός· συμβαίνει γάρ τι περὶ τὸ ἦπαρ ἐπὶ τινων, ὁ δειλοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ. ἐπὶ τῶν τοιούτων οὖν εἴρηται.

[Λέχαιον:] ἐπίνειον Κορινθίων.

[Λεχεποίην:] λέχη ποιοῦντα, ἥτοι ψιάθους.

[Λέχος:] συνουσία, κοίτη, μίξις. ἡ δοτικὴ τῷ λέχει.

[Λεχός:] ἡ ἀρτίτοκος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· οὐνεκά οἱ πρηεῖα λεχοῖ δισσὰς ὑπερέσχες χεῖρας ἄτερ τόξου, πότνια, νισομένη.

[Λεχώϊα:] τὰ ἐπὶ τῇ λοχείᾳ συμβαίνοντα. ἀλλὰ, κόραι, τῇ παιδί λεχώϊα δῶρα φέρουσαι, θερμὰ κατὰ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου.

[Λέχριος:] πλάγιος. καὶ διαδὺς λέχριος ἐν θαλάμῳ.

[Λεῖα:] παρὰ Θουκυδίδη τὰ λιτά, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὑφαντῶν καὶ πεποικιλμένων.

[Λεῖα:] ὁμαλὴ ὁδός, καὶ ἡ λαφυραγωγία. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

[Λειανέω:] λεῖον ποιήσω.

[Λεῖας:] πραιδὰς ἀπὸ πολεμίων. καὶ **[Λεῖας,]** τὰ ποιμένα, τὰ βοσκήματα, παρὰ Σοφοκλεῖ· ἔνθεν καὶ ληστής κατὰ τὸ κύριον. Ὅμηρος· ληῖδα δ' ἐκ πεδίου συνηλάσαμεν ἤλιθα πολλήν. ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὐρίσκομεν λεῖας ἀπάσας καὶ κατηναρισμένας. καὶ αὖθις· πολλὰ μὲν λάφυρα, πολλήν δὲ λεῖαν περιεβάλλοντο. καὶ **[Ληῖζω,]** τὸ πραιδεύω. καὶ ἄλλαχοῦ Ὅμηρος· ληῖστοι μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα. καὶ αὖθις· Σκυθῶν ἐπιδραμόντων τὴν Ῥωμαίων χώραν καὶ πολλήν λεῖαν παρασυράντων, ὁ βασιλεὺς Οὐαλεντινιανὸς ὀργισθεὶς καὶ βοήσας μειζόνως ἐρράγη τὰ τῆς φωνῆς αἶτια καὶ ἐτελεύτησε.

[Λεῖβεται τοῖς δακρύοις:] διάβροχος γίνεται. Ἀριστοφάνης· ὁ δ' Ἴπποδάμου λείβεται θεώμενος. οὗτος ὁ Ἴππόδαμος ἐν Πειραιεῖ κατῴκει καὶ τὴν οἰκίαν δημοσίαν ἀνῆκε. πικρῶς οὖν λέγει πρὸς

Κλέωνα, ὅτι σὺ μὲν σφετερίζῃ καὶ κερδαίνεις, ὁ δὲ εὐνούστατος τῇ πόλει καταλείβεται τοῖς δακρυοῖς ὁρῶν σε καρπούμενον τὰ τῆς πόλεως ἀναξίως.

[Λεῖβει·] αἰτιατικῇ. βάλλει, στάζει. ὁ δὲ φθειρὸς ἐκζέσας, ἐσθιόμενός τε καὶ κατὰ μικρὰ λειβόμενος ἀποθνήσκει.

[Λεῖβηθρα·] ὄνομα πόλεως. **[Λεῖβηθρον]** δὲ ὁχετὸς ὑδραγωγικός.

[Λεῖκνον·] κόσμος Βακχικός. ἡ δὲ φορηθὲν πολλάκι μιτροδέτου λεῖκνον ὑπερθε κόμης. ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Λεῖκνον·] τὸ πτύον.

[Λεῖμμα·] τὸ κατάλειμμα.

[Λεῖμαξ,] λείμακος. ὁ σύμφυτος τόπος, ὁ κῆπος. καὶ **[Λειμακέστεροι]**, οἱ σύμφυτοι καὶ σύνδενδροι τόποι.

[Λειμών,] λειμῶνος· ἀνθηρὸς τόπος.

[Λειμωνήρης·] βοτάνη ἢ ἐν τῷ λειμῶνι.

[Λειμωνία·] βοτάνη. καὶ **[Λειμωνῆτις. Λεῖξαι·]** οὕτως ἐκαλοῦντο στρατιῶται. τοῦτο δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἐργαστικῶν καὶ παραστρατευομένων ἀνθρώπων, ὁ πάσης τάξεως ἐκτὸς ὑπάρχον οὔτε χιλιάρχου λόγον οὔτε στρατηγοῦ ἐποιεῖτο διὰ τὸ μὴ γινώσκεισθαι τῷ κερδαίνειν ἐκ παντὸς τρόπου, δικαίως καὶ ἀδίκως. διόπερ ἀπερίσπαστον ὄν πᾶν γένος ἐπινοεῖ κακίας καὶ πᾶσαν εἰσφέρεται μηχανὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. ἱκανὸν δ' ὑπάρχον οὔτε πρὸς τὰς πολεμικὰς ἐπιβολὰς οὔτε πρὸς τὰς καθ' αὐτῶν διὰ τὸ μήθ' ὅπλα μήτε πίστιν ἔχειν ἀναγκάζεται κοινοῦσθαι τοῖς στρατιώταις καὶ συναποδεικνύειν τούτοις τὰς ἐπινοίας, χάριν τοῦ προσλαμβάνειν τὴν ἐκ τούτων ἐπικουρίαν, καὶ χρῆσθαι συνεργοῖς τούτοις κερδῶν καὶ φόνων. καὶ ἐγένοντο πάντες λίχνοι, καὶ πᾶν ἐπληρώθη τὸ στράτευμα ῥαδιουργίας καὶ πονηρίας. ὅθεν καὶ λειζούρα.

[Λειζούρα·]

[Λειόβατος·] ὁ ὁμαλὸς τόπος.

[Λειοκυμονοῦσιν αἱ νῆες. Λειομίτου·] ἐν Ἐπιγράμμασι· Παλλάδος ἱστοπόνου λειομίτου κάμακος.

[Λεῖον·] πρᾶον. Ἀριστοφάνης· μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξης, ἀλλὰ συστείλας ἄκροισι χρώμενος τοῖς ἱστίοις· εἶτα μᾶλλον ἄξεις καὶ φυλάξεις, ἥνικ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον καὶ καθεστηκὸς λάβης.

[Λειόφυλον·] φυτὸν ὁμαλόδερμον.

[Λειώδης·] ὁ ὁμαλός. καὶ ὄνομα κύριον.

[Λειώκριτος·] ὄνομα κύριον.

[Λειώσας·] διακόψας.

[Λειπανδρεῖν·] βουλευθέντας Ἀθηναίους διὰ τὸ λειπανδρεῖν αὐξῆσαι τὸ πλῆθος, ψηφίσασθαι γαμεῖν μὲν ἀστὴν μίαν, παιδοποιεῖσθαι δὲ καὶ ἐξ ἑτέρας. ὅθεν τοῦτο ποιῆσαι καὶ Σωκράτην.

[Λεῖπεσθαι·] ἡττηθῆναι. Πολύβιος· πάντων τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργημάτων μεγίστην ῥοπὴν ἔχουσι καὶ πρὸς τὸ λείπεσθαι καὶ πρὸς τὸ νικᾶν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγωνιζομένων.

[Λειποθυμία. Λειπόκρεως:] ὁ ἰσχνότατος.

[Λειπομαρτυρίου δίκη:] τοῖς ἐπισταμένοις τι τῶν πεπραγμένων καὶ μαρτυρήσειν ὑπεσχημένοις ἐν δικαστηρίῳ, εἴτα δὲ ὕστερον ἀποφυγοῦσιν ἐλάγχανον δίκην· κἂν μὲν ἤλωσαν, ἐτιμῶντο κατ' ἀξίαν· εἰ δὲ μὴ ἔλοι ὁ διώκων, πρόστιμον ἐτίθετο δραχμή.

[Λείπομαι·] γενικῇ καὶ δοτικῇ.

[Λειπόμεθα:] ἡττήμεθα. ἅμα τῷ τὸν στρατηγὸν εἰπεῖν τοῖς ὅχλοις, ὅτι λειπόμεθα μάχῃ μεγάλῃ, τηλικαύτην συνέβη γενέσθαι διατροπὴν. καὶ σύνταξις· ἐάλωσαν δὲ αἰχμάλωτοι δισχίλιοι λείποντες διακοσίων.

[Λειπονᾶται.] ἐδογματοποιήσαντο δὲ τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα λειπονᾶτας γεγονότας ἀναζητῆσαι καὶ τὰς χεῖρας ἀποκόψαι πάντων.

[Λειπόνεως] λειπόνεω κλίνεται.

[Λειποτάκτης:] ὁ φυγὰς. καὶ **[Λειποτακτῶ,]** τὴν τάξιν καταλιμπάνω.

[Λειποταξίου·] καὶ **[Λειποτάκτης,]** ὁ φυγοπόλεμος. Ἀγαθίας· ὁ δὲ αἰσχρὸν τι ἡγεῖτο καὶ ἀγεννές, εἰ πολέμου ξυνεσθηκότος, αὐτός τε καὶ οἱ ἄμφ' αὐτὸν λειποταξίου ἀλοῖεν. ὅτι Ἡράκλειος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς λειποταξίου ποινὰς τοὺς πλανήτας τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσεπράττετο.

[Λειποσιτῶ. Λειποστράτιον:] τὸ μὴ ἐθέλειν στρατεύεσθαι. καὶ **[Λειποστράτιος,]** ὁ τὴν στρατιὰν καταλιμπάνων.

[Λειποψυχῶ. Λειπώδινος:] γίνεται ἐκ τοῦ ὠδῖς, ὠδῖνος.

[Λείρια:] τὰ ἄνθη, ἢ κρίνα. ἢ μούνη Χαρίτων λείρια δρεψαμένη.

[Λείριον:] καὶ κοινῶς τὸ ἄνθος καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί.

[Λειριόεντα:] ἀπαλά. παρὰ τὴν λειότητα. λείριον γὰρ τὸ ἄνθος προσηνῇ, τερπνὰ, ἡδέα.

[Λειριόεσσα:] ἐπιθυμητική.

[Λειρόφθαλμος:] ὁ προσηνεὺς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς.

[Λειτουργίας:] ὑπηρεσίας.

[Λειτουργική:] κυρίως μὲν ἡ ἱερατική, καταχρηστικῶς δὲ ἡ δουλική. **[Λειτουργία]** κυρίως ἡ δημοσία ὑπηρεσία. παρὰ τὸ λήϊτον καὶ τὸ ἔργον. Πισίδης· ὅπως ὑφέξει τῶν χρεῶν καὶ τῶν τόκων ἅπασαν ἀπλῶς ψυχικὴν λειτουργίαν. καὶ **[Λειτουργῶ·]** δοτικῇ.

[Λειχήν:] λειχήνος. εἶδος ψώρας.

[Λεῖψανον:] τὸ κατάλειμμα.

[Λειψυδρία:] ἡ λεῖψις τοῦ ὕδατος.

[Λήβω:] τὸ λαμβάνω. ὅτι τὸ λήβω ἐπὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν αἰτιατικῇ συντάσσεται, ἐπὶ δὲ παθητικῶν γενικῇ.

[Ληγατάριος:] εἶδος ἄρχοντος παρὰ Ῥωμαίοις. καὶ **[Ληγάτον,]** τὸ ἐν διαθήκαις λιμπανόμενον παρὰ Ῥωμαίοις. καὶ **[Ἐληγάτευσεν],** ἀπένειμε.

[Λῆγε·] γενικῇ. παύου.

[Ληδάριον·] θέριστρον. ἄλλως· εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν. Ἀριστοφάνης· καὶ ληδάριον τι πρίασθαι.

[Λήδας υἱέε·] Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

[Λήδη·] ὄνομα κύριον.

[Λήδιον·] τὸ τριβώνιον.

[Λήθαργος·] ἐπιλήσμων.

[Λήθαργος κύων·] ὁ προσσαίνων μὲν, λάθρα δὲ δάκνων. καὶ τῶν ἵππων οἱ μὲν ἀμελεῖς καὶ ἀβλεμεῖς καὶ νωθοὶ λήθαργοι καλοῦνται. ἔστι δὲ καὶ πάθος τι σὺν πυρετῷ.

[Ληθεδανός, Ληθεδόνος·] ὄνομα πηγῆς.

[Ληθεδών·] λήθη. [Λήθη] δὲ ἐστὶν ἀποβολὴ ἐπιστήμης. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἔργα δὲ φώτων ἐς ταχινὴν ἔρρει τοιάδε ληθεδόνα.

[Λήθη·] ὁ δὲ τοὺς θεοὺς ἐξηγητὰς ἀπεγράφετο μάλα ἀκριβῶς, εἰς τὸ τῆς λήθης γῆρας, ὡς ἔφη ὁ Πλάτων, ὑπομνήματα καταλείπων ἑαυτῷ καὶ ἀποθησαυριζόμενος.

[Λήθην κυνῶν·] λήθην ἐμποιούντων φαρμάκων. τῶν τετολμημένων σφίσι λήθην καταχέαντες. ἀντὶ τοῦ τολμητῆαι γενόμενοι.

[Λήθης πεδίον·] ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

[Λῆθος·] ὄνομα κύριον.

[Ληθότης·] ἡ ἐπιλησμοσύνη.

[Λήθω·] λανθάνω. καὶ [Λήσομεν] ὁμοίως.

[Λήθωσι] γάρ τοι καὶ ἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκῳ σπαρῇ. ἔστι δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ Οἰνομάου Σοφοκλέους. καὶ ζῆτει ἐν τῷ διέξοδοι.

[Λήϊα·] σιτοφόρα πεδία, χωράφια.

[Ληϊβότεира] καὶ [Ληϊβοτείρης, Ληϊβοτήρ] δὲ ὁ ἄγριος σῦς.

[Ληΐδα·] τὴν λαφυραγωγίαν.

[Ληΐζεται·] αἰτιατικῇ. αἰχμαλωτίζει, διαρπάζει, πορθεῖ, ἐρημοῖ. ἴσως δὲ καὶ ἐν παθητικῷ σηματομένῳ λέγεται.

[Λήϊναν·] ὠμάλισαν.

[Ληϊνιος, Λήϊον·] εὐτελὲς κολόβιον.

[Ληΐσατο·] ἐμερίσατο, ἢ ἐλαφυραγώγησε.

[Ληϊσθείς·] ληστευθείς, καὶ [Ληστικόν·] τάγμα καὶ πλῆθος, ληστρικὸν δὲ κτῆμα.

[Ληϊστός·] ὁ κτητός.

[Ληΐτις·] ληϊτιδος. [Λήϊτος] δὲ, Ληϊτου.

[Ληκεῖν·] τὸ φωνεῖν.

[Λήκινδα. Ληκώμεθα:] κινώμεθα. Ἀριστοφάνης· μάλισθ' ὅταν ὑπὸ τοῦ ληκώμεθα τὴν νύχθ' ὅλην.

[Ληκτεύω:] κατὰ Ῥωμαίους διορθοῦμαι.

[Ληκύθιον:] ἀγγεῖον. εἶχε δὲ ἐν τῇ ζώνῃ ληκύθιον παρηρητημένον, ἐν ᾧ τὸ φάρμακον ἦν τὸ θανάσιμον. καὶ Ἀριστοφάνης· οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω τὸ ῥῆμ' ἄκαστον, ἀλλ' ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ. μικροπρεπῶς γὰρ ἔλεγον κωδάριον, λη κύθιον, θυλάκιον.

[Ληκυθιστής:] ὁ μικρόφωνος. οὕτως Σοφοκλῆς. καὶ **[Ληκυθισμός.]** περιενεγκεῖν εὐστρόφως καὶ κεκλασμένως τὸν ληκυθισμὸν τῶν αἰσχυρῶν καὶ γελοίων ῥημάτων. τουτέστι τὴν εὐφωσίαν.

[Λήκυθον] τὴν τοῦ μύρου Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἀλάβαστρον· ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν Ἡρόδοτος. τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· αἱ δὲ λήκυθοι μύρου γέμουσι. καὶ αὖθις· ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ ληκύθῳ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλεοῦμεν, οὐ πειθόμεθα. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι. Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ποιήσας κοῖλον ἐπίθεμα τῇ ληκύθῳ περιέφερε νόμισμα, λύσιν ἔτοιμον τῶν ἀναγκαίων, ἵν' ἔχοι κράτος.

[Λήκυθος:] θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει. ὅς τοις νεκροῖς ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους. ὁ τῶν γραφῶν ἄριστος. τοιαῦτα γὰρ τινὰ ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφον. καὶ αὖθις· καὶ παράθου τὰς ληκύθους.

[Ληκυῖζειν:] τὸ μεῖζον βοᾶν καὶ ψοφεῖν.

[Λῆμα:] ἀξία καὶ ἀνδρεία. φρόνημα, κέρδος. τοιοῦτον γὰρ ὁ παῖς ὅδε λῆμα φαίνει. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· λῆμα μὲν πάρεστι τῷδ' ὅς οὐκ ἄτολμον. τουτέστι τολμηρόν. καὶ αὖθις· λῆμα θούριον. τουτέστι φρόνημα πολεμικόν. καὶ αὖθις· ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο κομψότερον ἔτ', ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνε. καὶ αὖθις· παρέξομ' αὐτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα καὶ βλέποντ' ὀρίγανον. ἀντὶ τοῦ βλέποντα δριμύ. Ἡρόδοτος· ἡ δὲ Ἀρτεμισία ὑπὸ λήματος καὶ ἀνδρητῆς ἐστρατεύετο, οὐδεμιῆς ἐούσης ἀναγκαίης. περὶ δὲ Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου· λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν, οὐδ' ἀκίνητοι φρένες. προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι, τὸν μὲν Εὐριπίδην ἀστεῖόν τι λέξει καὶ κατερρινημένον· Αἰσχύλον τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις τοῖς λόγοις ἐμπεσόντα συσκειδᾶν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν. τὸ δὲ διὰ τῶν δύο μμ γραφόμενον λῆμα, αἱ προτάσεις παρὰ Ἀριστοτέλει, τουτέστιν ἡ ἐρώτησις. ἡ γὰρ ἐρώτησις αἰτία τῆς ἀποκρίσεως, ἣτις ἐστίν, ἐξ ἧς ὁ συλλογισμὸς· ἦν καὶ λῆμμα λέγουσι. καὶ μονολήμματος πρότασις· οἷον, ἀναπνεῖς· ζῆς ἄρα. πρόδηλον γὰρ τὸ παραλελειμμένον, τό, πᾶν τὸ ἀναπνέον ζῆ. τοιαῦτά εἰσι καὶ τὰ ἐνθυμήματα, οὗτοι κολάσεως ἄξιοι· ἱερόσυλοι γάρ. παρῆται γὰρ τό, τοὺς ἱεροσύλους ἀξίους εἶναι κολάσεως.

[Λημαλέος. Λήματα:] προφητεῖαι. λέγεται δὲ καὶ τὰ ἐξ οἰκείας καρδίας ἀποφθέγματα.

[Λημάτια:] τὰ βουλευματα.

[Ληματιᾶς:] λῆμά ἐστι τὸ φρόνημα· ληματιᾶς οὖν, μέγα φρονεῖς λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ληματίας, ὁ μεγαλόφρων καὶ ἰσχυρός.

[Ληματίας:] φρονηματίας, γεννάδας.

[Λήμη:] λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον. παρὰ τὸ λεύω, τὸ βλέπω, καὶ τὸ μή. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας, ἡγουν ἀρχαίαις μωρίαις ἐσκοτισμένοι τὰς φρένας· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμ βλυωπούντων. λήμη δ' ἐστὶ πεπηγὸς δάκρυον, ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένον τὰς φρένας, ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες τῶν ὀφθαλμιῶντων ἐμποδίζονται τὰς ὄψεις. καὶ **[Λημῶ,]** τὸ ἀμβλυώττω. καὶ **[Λημῶντες τοὺς ὀφθαλμούς. Λημνία δίκη:]** ἡ κακίστη.

[**Λήμνιον πῦρ:**] ἔστιν ἀναφορά ἐν Λήμνῳ πυρὸς χαλεπή τις.

[**Λημνία χειρί:**] ὠμῇ καὶ παρανόμῳ. ἀπὸ τῆς ἱστορίας· φασὶ γὰρ τὰς ἐν Λήμνῳ γυναῖκας τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀνελεῖν αἰτιωμένους, ὅτι αὐταῖς οὐκ ἐμίγνυντο.

[**Λήμνιον κακὸν βλέπων:**] πυρῶδες. καὶ παροιμία· Λήμνιον κακόν. ἐκ γὰρ Ἀθηνῶν ἀρπάσαντες γυναῖκας οἱ Λήμνιοι καὶ τεκνοποιησάμενοι ἐξ αὐτῶν κατέσφαξαν αὐτὰς μετὰ τῶν τέκνων. ἐπεὶ δὲ πάντας αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον, ἀνείλον ἅμα ταῖς τῶν Θρακῶν γυναιξίν, ἐπὶ τῇ δυσωδίᾳ, ἣν Μυρσίλος μὲν διὰ τὸν Μηδείας ἐπὶ Ὑψιπύλῃ ζῆλον κατασχεῖν· Καύκασος δὲ διὰ τὸ ὀλιγορῆσαι τῆς Ἀφροδίτης τὰς Λημνίας. ἔνθεν τὰ μεγάλα κακὰ Λήμνια λέγεται.

[**Λήμνιος ἀνὴρ:**] ἀπὸ τῆς νήσου Λήμνου.

[**Λημνόθεν:**] ἐπίρρημα ἐκ τόπου· ἀπὸ τῆς Λήμνου.

[**Ληναῖζω. Ληναῖτης:**] χορὸς ὁ τῶν Ληναίων.

[**Λήναια:**] ὄνομα ἑορτῆς ἐν Ἀθήναις.

[**Ληναῖος:**] ὄνομα Διονύσου.

[**Ληναιῶν,**] Ληναιῶνος· ὄνομα μηνός.

[**Ληνίς,**] ληνίδος. ἢ βάκχη. παρὰ τὴν ληνόν.

[**Ληνοβάται:**] οἱ ἱερεῖς.

[**Ληνός**] καὶ [**προλήνιον:**] αἱ ἐκκλησίαι παρὰ τῷ Δαβίδ. καὶ

[**Ληνοβάται**], οἱ ἱερεῖς.

[**Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον:**] Ἀθηναίων τῶν ἀστῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἄρχειν ἀναγράφεται τὸ ὄνομα, προστιθεμένων τῶν δήμων αὐτοῖς. καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν γραμματείων κληροῦσι τὰς ἀρχάς.

[**Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον:**] εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελεωθέντες τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν τὰ πατρῶα οἰκονομεῖν. παρὸ καὶ τοῦνομα γέγονε, διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν. λήξεις δὲ εἰσιν οἱ τε κληροὶ καὶ αἱ οὐσίαι. [**Λῆξις,**] τὸ ἔγκλημα, καθ' οἷον λόγον φάμεν καὶ λαχεῖν δίκην.

[**Λῆξιν δίκης:**] καὶ [**Λαχεῖν δίκην,**] τὸ καταγγεῖλαι κρίσιν ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασί· τὸ δ' ἀντικαλέσαι ἀντιλαχεῖν, τὸ δὲ διανεῖμασθαι χρήματα διαλαχεῖν.

[**Λῆξις:**] παῦσις, ἢ μερίς, κληρονομία. Αἰλιανός· καὶ θάπτει τὸν νεκρόν, τοῖς καταχθονίοις θεοῖς ἀποδιδούς τῆς ἐκείνων λήξεως ἥδη. καὶ αὖθις· λήξει οὐ μὰ Δία εὐκλήρῳ χρόνου τὰ Αἰγυπτίων κακὰ τῶν ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀλεξάνδρου ἐγκατέσκηψε καὶ τῇ Ῥώμῃ. ὅτι παῦσις ἐστὶ κληρονομία, λῆξις δὲ μερίς· ἡ δὲ ἀποκλήρωσις μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. ἀποκληρῶσαι θεοποιῶ φροντίδι οὐδὲν ὥκνησε.

[**Ληουῖας. Ληρεῖς:**] φλυαρεῖς. Ἀριστοφάνης· τί δῆτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών; λέγεται καὶ ἀπὸ νοῦ. καὶ αὖθις· λῆρον ληρεῖς. ἀντὶ τοῦ κατὰ λῆρον. Ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τό, μανίαν μαίνῃ. ἔστι δὲ Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, τὸ εἰπόντα τὸ πρᾶγμα ἐπαγαγεῖν τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος ῥῆμα, ὡς τό, ὕβριν ὕβριζεις, καί, φυγὴν φεύγεις.

[**Ληρεῖς ἔχων:**] παρέλκει τὸ ἔχων. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ ληρῶν οἱ χρύσειοι κάλαμοι.

[**Λῆρος:**] φλύαρος, ματαιόφημος. πολλὰ γάρ μοι ταῦτα καὶ ἐκ μεираκίων ἐδόκει λῆροί τε καὶ φλήναφοι.

[Λῆρος:] ὅτι ὁ νοῦς ἐν τῷ γήρᾳ λήροις καταληφθεὶς οὐκ αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν τὸ πάθος ἀνεδέξατο, ἵνα καὶ φθαρτὸς καὶ θνητὸς νομισθῇ· τοῦ δὲ ὀργάνου ἀλλοιωθέντος καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ νοῦ ἐνέργειαν δι' ἀνεπιτηδειότητα μὴ δυναμένου δέξασθαι, τὸ πάθος τοῦ ὀργάνου πάθος ἔδοξεν εἶναι καὶ τοῦ κινουῦντος αὐτὸ νοῦ. καὶ γὰρ τοῦ ὄμματος λημῶντος ἢ καὶ τῷ γήρᾳ πρὸς ἀνεπιτηδειότητα μεταβαλόντος, ἢ μὲν αἴσθησις οὐδὲν ἦττον μένει ἀπαθής· τὸ δὲ αἰσθητήριον ἐμπαθὲς ἢ ὅλως ἄχρηστον γίνεται καὶ ἄργόν. τὸ δὲ αἴτιον τοῦ μὴ συνδιαφείρεσθαι τῷ αἰσθητηρίῳ καὶ τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν τὸ μὴδὲ ἐν τούτῳ τῷ σώματι ἔχειν τὸ εἶναι τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν, ἀλλ' ἐν τῷ πνεύματι. οὕτω δὲ καὶ τὰ τῶν γερόντων ὄμματα ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐξασθενήσαντα καὶ τῶν χιτῶνων παχυτέρων γενομένων καὶ οἷον ἐρρυτιδωμένων καὶ οὐχ οὕτω διαφανῶν, ἔτι τε καὶ τῶν ἐντὸς ὑγρῶν ξηροτέρων ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ πεπηγότων καὶ οὐ δυναμένων τὰ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν πάθη διαπορθμεύειν ἐπὶ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα, συμβαίνει τοὺς γέροντας ἦττον ὁρᾶν. καὶ ἐπὶ τῶν λήρων οὐχ ὁ νοῦς ληρεῖ, ἀλλ' ἡ τοῦ ὀργάνου πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολὴ καὶ ἀνεπιτηδειότης πάσχει τε καὶ τοὺς λήρους ἐμποιεῖ, οὐκ ἐν τῷ γήρᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ νεότητι, νοσημάτων τινῶν φρενιτικῶν ἢ ληθαργικῶν τὸ σῶμα κατεληφότων. ἢ ὅτι ἡ ἐπιτεταμένη βλάβη τοῦ νοῦ παραφροσύνη λέγεται, ἢ δὲ μέση λῆρος, ἢ δὲ ὑφειμένη παράληρος. **[Λιρὸς]** δὲ ὁ ἀναιδής· παρὰ τὸ λίαν ὁρᾶν· διὰ τοῦ ι.

[Λήσεις:] ἀγνοήσεις· λήσεις σεαυτοῦ τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας. τέλεον ἀπολέσας.

[Λήσομαι:] ἐπιλάθωμαι.

[Λήσταρχος:] ἀρχηγὸς ληστῶν.

[Λησταί·] Πισίδης· ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς αἰιδίμου μάχης γίνεσθε λησταί. ἀντὶ τοῦ μιμούμενοι τὸν ληστήν. καὶ **[Ληστής]** μὲν ὁ ἐν ἡπείρῳ, πειρατὴς δὲ ὁ ἐν θαλάσσῃ. καὶ **[Ληστικὸν]** σύστημα, ληστρικὸν δὲ χρῆμα, ἢ κτῆμα. Κοστόβων τὸ ληστικὸν τὴν Ἑλλάδα ἐπ' ἐδραμεν. ὁ δὲ πάντων τῶν μέσων ἀνδρῶν ἀσθενέστατος ὢν ληστικὸν ἐν τῇ Ἀπουλίᾳ χ' ἀνδρῶν συνέστησε.

[Ληστεία. Λῆστις:] ἡ λήθη. Σοφοκλῆς· καὶ τὰ λοίσθ' αὐτῇ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ ἢ λῆστιν ἔχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποιῇ. ἢ τοῦ ζῆν ἐπιλέλῃσαι, ἢ οὐ φροντίζεις. Οἰδίπους. ἐνταῦθα γὰρ μοι κεῖνα συγκομίζεται. τουτέστι διὰ τοῦ τέλους καὶ τὰ μέσα τοῦ βίου εὐτυχήσει. προσδοκῶν γὰρ σὺ ὠφελήθησέσθαι παρ' ἐμοῦ, ὅταν ἀποθάνω, ζῶντα με γηροβοσκήσεις.

[Λητώ:] ἡ μήτηρ τοῦ Ἀπόλλωνος.

[Ληφθῆναι:] κρατηθῆναι.

[Λίαν:] πάνυ.

[Λιαρόν:] θερμόν.

[Λιασθεῖς:] ἐκκλίνας.

[Λιαστής. Λιβάδα:] σταγόνα, κρήνην, ἔνυδρον τόπον. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ λιβάδες, καὶ ταῦτα βοτηρικὰ κύπελλα.

[Λιβάς,] λιβάδος· ὁ σταλαγμὸς τῶν δακρύων.

[Λιβαδία:] πόλις τῆς Βοιωτίας.

[Λιβάνιος,] σοφιστής, Ἀντιοχεύς, τῶν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως χρόνων καὶ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ πρεσβύτου, Φασγανίου πατρός, μαθητῆς Διοφάντου. ἔγραψεν ἄπειρα· ἐν οἷς Ἐγκώμιον εἰς Κωνσταντῖον τὸν βασιλέα, ἕτερον εἰς Ἰουλιανόν, Μελέτας ῥητορικός, καὶ ἐπιστολάς. οὗτος ἐπὶ τῶν

χρόνων ἦν Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης καίπερ τοσοῦτοις ἐμβεβηκὼς τῆς τε περὶ λόγους ἤπτετο φιλοτιμίας καὶ τὸν τῆς Ἀντιοχείας σοφιστὴν, ᾧ Λιβάνιος ὄνομα, διαφερόντως ἐθαύμασε, τὰ μὲν ἴσως ἐπαινῶν, τὰ δέ, ὅπως λυποίῃ τὸν μέγαν σοφιστὴν Προαιρέσιον, προ τιμῶν ἕτερον. Ἀκάκιος γοῦν τις αὐτῷ τῶν περὶ ῥητορικὴν δεινῶν καὶ ὁ ἐκ Φρυγίας Τουσκιανὸς αἰεὶ πρὸς ταῦτα ἐπεκάλουν καὶ διεμέμφοντο τὰς κρίσεις.

[Λίβανος:] ὄνομα ὄρου.

[Λιβανωτίς:] πόα.

[Λιβανωτός:] ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου, λίβανος δὲ αὐτὸ τὸ φυτόν.

[Λίβερνα:] εἶδος πλοίου. καράβια. πηξάμενος δρομάδας τριακοντήρεις Λιβερνίδων τύπων.

[Λίβερνος:] ὄνομα τόπου· ἀπὸ τινος ἱστορίας. ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ ὑπατεύοντος Κοῖντου τοῦ Σερβιλίου χάσμα κατὰ μέσσην ἀγορὰν διαστάσης τῆς γῆς γέγονε. γνόντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ τῶν Σιβύλλης λογίων, ὅτι συνελεύσεται ἡ γῆ, ἦν τὸ τιμιώτατον ἐν ἀνθρώποις ἐμ βληθείῃ τῷ χάσματι, ἐπέφερον οἱ μὲν χρυσόν, οἱ δὲ ἄργυρον, οἱ δὲ καρπούς, οἱ δὲ ὅτι μάλιστα τιμιώτατον εἶναι, καὶ συμβαίνειν τῶν ὑπὸ τῶν λεγομένων ἱερῶν ὑπελάμβανον. μένοντος δ' οὐδέν τι μείον τοῦ χάσματος, Κούρτιος ἀνὴρ ὀφθῆναι τε κάλλιστος καὶ τὴν ψυχὴν ἄριστος, ἔφη συνιέναι βέλτιον τῶν ἄλλων τοῦ Σιβυλλείου· τιμιώτατον γὰρ εἶναι χρῆμα πόλει ἀνδρὸς ἀρετὴν καὶ ταύτην ἐπιζητεῖν τὰ ἐκ τῶν λογίων δηλούμενα. καὶ τοῦτο εἰπὼν τά τε ὅπλα περιέθετο καὶ τὸν πολεμικὸν ἵππον ἀνέβη. πάντων δὲ θαυμαζόντων τὸ δρώμενον, ἀτρέπτως ἐλαύνει κατὰ τοῦ χάσματος. συνελθούσης δὲ τῆς γῆς, ἡρωϊκὰς τιμὰς τῷ ἀνδρὶ κατὰ μέσσην ἀγορὰν Ῥωμαῖοι ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπιτελεῖν διέγνωσαν τὸν τε τόπον Λίβερνον ἐπεκάλεσαν, βωμὸν οἰκοδομήσαντες· ἐξ οὗ δὴ καὶ Βεργίλλιος τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο.

[Λιβερτῖνοι:] ὄνομα ἔθνους.

[Λιβύη:] χώρα.

[Λιβυκὸν θηρίον:] οἶον ἐξηλλαγμένον. φασὶ γὰρ τὴν Λιβύην θηρία μὲν πολλὰ ἔχουσαν, ἄνυδρον δὲ οὖσαν, συνερχομένων δὲ παντοδαπῶν εἰς ἓνα πότον, εἶτα ἀλλήλοις ἐπιβαινόντων, ἐξηλλαγμένα καὶ σύμμικτα ἀποτελεῖν ζῶα.

[Λιβυκὸν ὄρνεον:] ἀντὶ τοῦ μέγα. ὥς ἐν Λιβύῃ πολλῶν ὀρνίθων καὶ ἐκτραπέλων ὄντων.

[Λιβυρνικαί:] νῆες ἦσαν οὐ κατὰ τὸν τριηρικὸν ἐσχηματισμέναι τύπον, ἀλλὰ ληστρικώτεραι χαλκέμβολοί τε καὶ ἰσχυραὶ καὶ κατάφρακτοι, καὶ τὸ τάχος ἄπιστον.

[Λίβυσσα ὄρνις:] ἡ στρουθοκάμηλος. ἐν Μυθικοῖς· ἀλλὰ Λίβυσσα στρουθὸς ἀλίσκομένη πλάζε καὶ ἀμφοτέρους.

[Λίγδην:] οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας.

[Λιγαίνων:] κηρύσσω. ὕμνων.

[Λιγέως:] ὁξέως. καὶ **[Λιγείως,]** ὁμοίως.

[Λίγγις:] ὄνομα κύριον. ἦν δὲ βίαιος.

[Λιγνύς:] ἡ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ. Ἀριστοφάνης· λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς καταιθαλώσει Λικυμνίαισι βολαῖς. οὗτος ὁ Λικύμνιος ἐνεπύρισε τινων οἰκίας. καὶ δρᾶμά ἐστιν Εὐριπίδου Λικύμνιος.

[Λιγόκρυτον. Λιγότερος:] ὀξύτερος.

[Λιγύμοχθος:] ἀηδὼν οὕτω λέγεται διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρῆνον τὸν ἡδυτάτως ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γινόμενον.

[Λιγυρώτατον:] λιγύκροτον.

[Λιγὺς] καὶ **[Λιγυρός:]** ἡδύς, ὀξύς.

[Λιγυστικὸν πέλαγος.] καὶ **[Λιγυστικός],** τόπος ἐν Ἰβηρίᾳ. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἀθέατος.

[Λιγυφθόγγοις:] ἀντὶ τοῦ ἡδυφώνους. οὐκέτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν ἀείσεις, ἀκρί, κατ' εὐκάρπους αὐλακας ἐζομένα.

[Λιγύφωνος:] ἡδύφωνος.

[Λιαινούσης:] πραϋνούσης.

[Λιθάζω·] αἰτιατικῇ καὶ τὸ ὅπως οὖν διὰ τινος εἶδους βάλλω. Ἀρριανός· κελεύσαντος δὲ Τατίου, τὸν χρυσὸν ἐς τὴν παῖδα ἐλίθαζον, ἔστε τιτρωσκομένη κατεχώσθη.

[Λιθείας:] πολυτελείας, τὰς λιθέας λεγομένας.

[Λίθειος πύλη· Λίθιος] δὲ **[θῶκος. Λίθιναι ὕδρῑαι·]** διότι τὰ τριγενῆ προπαροξύνονται, λίθινος, λιθίνη καὶ λίθινον.

[Λιθοδικτῶ:] ἐκ τοῦ δίκω, τὸ βάλλω.

[Λιθοκοπία:] ἡ ἐκ λίθων βολή.

[Λιθόλευστος:] λιθοβόλητος.

[Λιθολόγοι:] οἰκοδόμοι.

[Λιθομυλία] ὅτι Ἄππιος, Ῥωμαῖος τιμητής, λιθομυλία τὴν Ῥώμην κατέστρωσε καὶ ὕδατος ὀχετοὺς κατεσκεύασε.

[Λίθον ἔψεις:] ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων τι κατεργάζεσθαι πειρωμένων. οἷον ἀδυνάτων ἐπιχειρεῖς.

[Λίθος:] θηλυκὸν ἢ λίθος. οἱ δὲ Ἄβαροι χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον καὶ λίθων τὰς ἐριτίμους ἀποφέρεσθαι ἠξίου.

[Λίθος·] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· τῶν τε παρόντων καθ' ἓνα ἡμῶν οὕτως πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες. εἰκόασιν οὖν Ἀθηναῖοι πρὸς τινι λίθῳ τοὺς ὄρκους ποιεῖσθαι, ὥς Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος ὑποδηλοῦσι.

[Λιθουλκῆσαι:] τὸ στῆσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα.

[Λιθουργός:] λιθογλύπτης.

[Λιθουργικῇ] καὶ λιθοτριβικῇ διαφέρει. ἡ μὲν λιθουργικῇ, ἣν ἐν τοῖς μετάλλοις ἐργάζονται οἱ τέμνοντες τοὺς λίθους, ἡ δὲ λιθοτριβικῇ ἐστίν, ἣν μετίασιν οἱ καταξαίνοντες καὶ κοσμοῦντες τοὺς

λίθους ὥστ' ἀπειληφέναι τὴν εὐπρέπειαν ἕκαστον τῶν ἔργων. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ναυσίαν περὶ τοῦ τύπου· ἀλλὰ διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐργάζεσθαι, τὴν τε λιθουργικὴν καὶ λιθοτριβικὴν καὶ πρὸς τούτοις τὸ τετρυφηκέναι.

[Λίθω:] τῷ βήματι. Ἀριστοφάνης· τονθορίζοντες δὲ τῷ γήρα, τῷ λίθω προσέεσταμεν.

[Λίθων ποτίμων:] μήποτε τῶν πώρων λέγει, οἱ πίνοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται· ἢ τῶν τὴν σάρκα τῶν ἐντιθεμένων καταναλισκόντων σωμάτων.

[Λίθων χαί:] ἄργυρος καὶ χρυσός. καὶ γὰρ Εὐριπίδης φησί· λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐχοῦσι μέγα.

[Λικίνιος. Λικμητήρ:] ὁ τὸ πτύον κατέχων.

[Λικμήσονται· Λικμῶ] διὰ τοῦ κ ἐπὶ τῆς ἄλλω. **[Λιχμήσονται]** δὲ διὰ τοῦ χ, ἀντὶ τοῦ λείξουσι.

[Λικμᾶν:] τὸ σῖτον καθαίρειν. Διοῖ Λικμαῖη καὶ ἐναυλακοφοίτισιν Ὠραῖς Ἡρώναξ πενιχρῶν καὶ ἐξ ὀλιγηροσύης μοῖραν ἀλοεῖται στάχυος πάνσπερμά τε.

[Λικμώντων. Λικμῶ,] τὸ κοσκινεύω, διασκορπίζω. πτυάζω.

[Λίκνον:] κόσκινον, ἥτοι πτύον. οἱ δὲ διὰ διφθόγγου γράφουσιν. ἢ δὲ ἀναστρέψασα τὸ λίκνον ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενον ἔθει. καὶ **[Λικνοειδής,]** ὁ ῥυπαρός.

[Λικνοφόρος:] τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν. ὁ δὲ τοῦτο φέρων λικνοφόρος λέγεται.

[Λικριφίς:] εἰς πλάγιον.

[Λίλαια:] πόλις. καὶ **[Λίλαιον,]** τόπος.

[Λιλαίομαι:] προθυμοῦμαι.

[Λιμαχονῶ:] πνίγω. καὶ **[Λιμάσσω. Λιμβρός:]** ἡ νύξ. ἢ σκοτεινή.

[Λιμένειον:] ὄνομα τόπου.

[Λιμενίοχος:] ὁ τὸν λιμένα ἔχων.

[Λιμενήτιν·] ἐν Ἐπιγράμμασι· τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακίης καὶ φυκίδα σοὶ λιμενήτιν, Ἄρτεμι, δωρεῦμαι.

[Λιμήν·] Σοφοκλῆς· τοῖς πολλοῖσι γὰρ βροτῶν ἄπιστος ἔσθ' ἑταιρείας λιμήν. ἴν' ἢ τῆς ἑταιρείας φιλία.

[Λιμηρά.] ἀπὸ Μεθώνης ἐν Ἐπιδαύρῳ τῇ Λιμηρᾷ προσσχών. ἀντὶ τοῦ πενιχρᾶ.

[Λιμηράν:] λιμώττουσαν. ἔνθεν τοι καὶ λιμηρὰν τὴν Ἐπιδαυρίαν συκοφαντοῦντες ἐκάλουν.

[Λιμηρῆς·] ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄνθεμα λιμηρῆς ἄρμενον ἐργασίης. εἶπε δέ, χαῖρε θεά, καὶ τήνδ' ἔχε.

[Λιμιταναῖοι.] οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις πανταχόσε τῶν τῆς πολιτείας ἐσχατιῶν πάμπολυ κατεστήσαντο στρατιωτῶν πλῆθος ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὀρίων τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς καὶ κατὰ τὴν ἐφάν μάλιστα μοῖραν, ταύτῃ τὰς ἐφόδους Περσῶν τὲ καὶ Σαρακηνῶν ἀναστέλλοντες, οὐσπερ λιμιταναίους ἐκάλουν. τούτοις Ἰουστινιανὸς οὕτω δὴ παρέργως καὶ φαύλως ἐχρήτο, ὥστε δ' ἢ ε' αὐτοῖς ἐνιαυτῶν τῶν συντάξεων τοὺς χορηγοὺς ὑπερήμερους εἶναι. ἐπειδὴ δὲ Ῥωμαίοις τε καὶ Πέρσαις εἰρήνη γένοιτο, ἠναγκάζοντο οὗτοι χρόνου ῥητοῦ τὰς ὀφειλομένας συντάξεις μὴ

λαμβάνοντες τῷ δημοσίῳ χαρίζεσθαι. σημείωσαι ὅτι λιμίτατος ἀγρός ἐστι κατὰ Ῥωμαίους ὁ ἀπὸ πολεμίων ληφθεὶς.

[Λιμνάζω. Λίμνη:] ἡ θάλασσα παρ' Ὀμήρῳ, καὶ ὁ ὠκεανός, καὶ οἱ ποταμοί· ὥστε γενικὸν ὄνομά ἐστι.

[Λιμνήτης ἰχθύς:] ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

[Λίμνος:] ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θαλάσσαν.

[Λιμνῶρεια. Λιμοδωριεῖς:] Πελοποννησίων οἱ διὰ λιμὸν μετοικήσαντες εἰς Ῥόδον καὶ Κνίδον.

[Λιμός.] γαστέρι μόνον ἔχοιμι κακῆς ἀλκτῆρια λιμοῦ.

[Λιμός Μηλιαῖος:] ἐπὶ τῶν χαλεπῶν. ἐν γὰρ τοῖς Πελοποννησιακοῖς κατὰ πάντων Νικίαν πέμψαντες Ἀθηναῖοι ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρκησαν αὐτοὺς ὥστε λιμῷ διαφθεῖραι. τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει Νικίας Μηλὸν παρεστήσατο οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῷ, διὰ τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν, πρῶν ὑποτελῇ οὔσαν. ἢ ἀντὶ τοῦ μεγίστῳ. Μηλὸς δὲ πόλις Θεσσαλίας. οἱ δὲ Μηλῖοι πολιορκούμενοι λιμῷ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπείσθησαν καὶ προδεδώκασιν ἑαυτοὺς. καὶ **[Λιμῷ Μηλίῳ,]** παροιμία. ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μηλῖους πολιορκοῦντες λιμῷ. ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ.

[Λιμόψωρος·] ὑπὸ δὲ τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἀνηλεεινότητος καὶ τῆς ταλαιπωρίας ἐπεγεγόνει σχεδὸν ἅπανσι τοῖς ἵπποις, ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσιν ὁ λεγόμενος λιμόψωρος καὶ τοιαύτη καχεξία.

[Λιμώττω:] λιμώσσω.

[Λιμπάνω:] καταλιμπάνω.

[Λίνα:] τὰ δίκτυα.

[Λίνδιος:] ὄνομα κύριον. καὶ Λίνδος ἡ Ῥόδος.

[Λίναιος:] ὁ Διόνυσος.

[Λίνειος μίτος. Λινίς:] ἡ Βάκχη.

[Λίνον λίνῳ συνάπτεις:] ἐπὶ τῶν τὰ ὅμοια ἐπιμιγνύντων, ἢ παρακρουομένων καὶ ἀπαιτούντων. Στράτις Ποταμοῖς.

[Λινοπλῆγος:] φρενοπλῆγος. ἡ εὐθεῖα **[Λινοπλήξ. Λίνος,]** Χαλκιδεύς, Απόλλωνος καὶ Τερψιχόρης, οἱ δὲ Ἀμφιμάρου καὶ Οὐρανίας, οἱ δὲ Ἑρμοῦ καὶ Οὐρανίας. λέγεται δὲ πρῶτος οὗτος ἀπὸ Φοινίκης γράμματα εἰς Ἑλληνας ἀγαγεῖν, γενέσθαι δὲ καὶ Ἡρακλέους διδάσκαλος γραμμάτων καὶ τῆς λυρικῆς μούσης πρῶτος γενέσθαι ἡγεμῶν.

[Λίνος] ἕτερος, Θηβαῖος, νεώτερος.

[Λίνος:] εἶδος ὕμνου. Ὅμηρος· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν. οὐ διὰ τὸ τὰς χορδὰς ἀπὸ λίνου εἶναι, ἀλλ' εἶδος ὕμνου ἦδον, ὡς παιᾶνα. ἢ λύρας χορδῇ.

[Λινοπτωμένη:] λίνον ἀλιέως ψυχόμενον ἐποπτεύουσα.

[Λίνος:] τὸ δίκτυον. **[Λίνος]** δὲ παρὰ Θηβαίοις φιλόσοφος.

[Λιούτωρ:] παρὰ Ῥωμαίοις βοηθός.

[Λίπα:] λιπαρὸν κατὰ ἀποκοπὴν. Θουκυδίδης· λίπα γὰρ ἀλείψεσθαι ὅπως μὴ ἀδικῶνται. καὶ Αἰλιανός· ὁπότεν δὲ προσίωσι κινδυνεύσοντες, λίπα ἀλείφονται.

[Λιπαρά:] ἡ ἀφύη. Ἀριστοφάνης· εἰ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειε τὰς Ἀθήνας, εὔρε τὸ πᾶν ἄν, ἀφύων τιμὴν περιάψας. καὶ αὖθις· λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τουτέστι πλουσία.

[Λιπάρα:] μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήσων. περὶ τὴν Σικελίαν δὲ ἡ Λιπάρα.

[Λιπαράϊοι. Λιπαρές:] τὸ προσεχές. ἐκ τοῦ λίαν παρεῖναι. Ἀριστοφάνης· εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κᾶν σμικρὰν λαβήν, οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐταὶ λιπαρὰς χειρουργίας. τουτέστι τόλμης. ἢ οὐκ ἀφέζονται προσεχοῦς ἔργου αἱ γυναῖκες.

[Λιπαρεῖ:] παρακαλεῖ. τὸ λι μακρόν. γλίσχρος, προσαιτῶν λιπαρῶν τ' Εὐρυπίδη.

[Λιπαρεῖν:] τὸ καθικετεύειν· παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι.

[Λιπαρεῖτε μένοντες:] προσεδρεύετε μένοντες, ἢ ἐπιμελεῖσθε μένοντες.

[Λιπαρεῖ χειρί:] ἀντὶ τοῦ λιπαρῶς, καὶ συνεχῶς. καὶ **[Λιπαρεῖ,]** πλουσία ἀφθόνω. Σοφοκλῆς· Ἄπολλον, ἢ σε πολλὰ δὴ ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προὔστην χειρί. νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἷων ἔχω, αἰτῶ, προπιτνῶ, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἄρωγός τῶνδε τῶν βουλευμάτων καὶ δεῖξον ἀνθρώποις τὰπιτίμια.

[Λιπαρής:] πρὸς δὲ τὸ θεῖον λιπαρῆς ἦν καὶ ἔκθυμος ὥσθ' ἅμα αὐτῷ προσιέναι. καὶ αὖθις· τὰ δὲ γράμματα ὑπόμνησις ἦν λιπαρῆς τῶν σπονδῶν.

[Λιπαρία:] ἡ προσεδρεία. ἐχλεύαζεν αὐτούς, ὥς ἐκ τῆς λιπαρίας τῆς τοσῆσδε πλέον ἔχειν οὐδέν. ὁ δὲ ἐτόλμαζε τοῦ θεοῦ τοὺς θεραπευτῆρας λέγων ἐκ τῆς τοσαύτης λιπαρίας πλέον ἔχειν οὐδέν.

[Λιπαροκρήδεμνος:] ἡ πολύτιμον κρήδεμνον ἔχουσα. ἡ λιπαροκρήδεμνος, ἴν' εἵπωμεν καθ' Ὅμηρον, χερσί σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόννησε Χάρις.

[Λιπαρός:] ἀνθηρός, παρὰ τὸ λίπος· στίλβει γὰρ τὸ ἔλαιον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀηλιμμένος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου.

[Λιπαρῶς:] ἐπιμόνως. πάλιν αὐτῶν ἐγκειμένων φιλανθρώπως ὑπήκουσε.

[Λιπερνῆτις:] ἡ πτωχή. παρὰ τὸ λείπεσθαι ἐρνέων, ὃ ἐστὶ φυτῶν.

[Λιπερνοῦντας:] πενιχρούς.

[Λίπος,] καὶ ἡ δοτικὴ τῷ λίπει.

[Λιποτάκτης:] φυγὰς. τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπών. καὶ **[Λειποτακτήςσας,]** καταλείψας, φυγών.

[Λιπῶσι:] λιπαρῶσι.

[Λίπτω:] τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ **[Λελίφθαι,]** ὁμοίως· ἐξ οὗ καὶ τὸ λελημένος.

[Λίποιμι:] καταλείψαιμι.

[Λίριον:] καὶ κοινῶς τὸ ἄνθος καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν Ἀττικοί.

[Λιρός:] ὁ ἀναιδής. καὶ **[Λιρόφθαλμος. Λιρότερον. Λίς:]** ὁ λέων. μῦθος· ἐς βίοτον κοινὸς ὄνῳ γένετ' ὠμοβόρος λῖς.

[Λισσάδας πέτρας:] λείας καὶ ὁμαλᾶς. τοῖς δὲ Σκύθαις πρὸς τὰς Ῥωμαϊκὰς ναῦς ὥσπερ ἀνόρμους καὶ λισσάδας πέτρας ἐξεβιάζετο τὰ σκάφη. πάντα δὲ κατεδύετο τὰ σκάφη.

[Λισσὴ:] ἡ ὁμαλή.

[Λίσσεσθαι:] λιτανεύειν.

[Λίσσομαι:] ἱκετεύω.

[Λίσπη:] τῷ τόνῳ ὡς κίσπη. Ἀπολλώνιος δὲ ὀξύνει ὡς ψιλή. ἡ τετριμμένη καὶ λεία. οἱ δὲ θηρίδιον λεπτὸν σφόδρα. καὶ οἱ τὰ ἰσχία λεπτοί. λίσπους καλοῦσι καὶ τοὺς ὑφ' ἡμῶν καλουμένους στρίφους ἀστραγάλους. καὶ **[Λισπόπυγοι.]** οἱ λεῖοι τὴν πυγὴν.

[Λίσποι:] οἱ μέσοι διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι καὶ ἐκτετρημένοι. καὶ λίσπη γλῶσσα, ὡς ἐπιτετριμμένη. λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσπαι, διὰ τὸ ναυτικούς ὄντας, ἔνεκα τῆς ἐπὶ τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας ἀπογλούτους εἶναι. ἐν ᾧ διὰ τὸ Θησέα μετὰ Πειρίθου καταβάντα εἰς ἄδου καὶ πρὸς τινὰ πέτραν ὑπὸ Περσεφόνης ἐπικαθισθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ, Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτησαμένου καὶ τῆς πέτρας ἀποσπῶντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσηνωμένον αὐτῇ τῶν γλουτῶν μέρος. διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀθηναίους οὕτως ἐπονομάζεσθαι.

[Λιστραίνω:] τὸ σκάπτω.

[Λίστροισι:] τοῖς ξύλοις.

[Λίσφοιτα:] τὰ ἰσχία.

[Λίσχρος:] φειδωλός.

[Λῖτα:] καταπετάσματα. ἄνθετο δοιὰ λῖτα πολυδαίδαλα καὶ βοὸς οὔρον ἀσκητὸν χρυσῷ παμφανόωντι κέρας.

[Λιτάζομαι:] παρακαλῶ, δέομαι.

[Λιτανεύει·] δοτικῇ. εὐχεται.

[Λιτανεία:] ἡ παράκλησις.

[Λιταργισμοὺς] τὰ σκιρτήματα ἐκάλουν.

[Λίταργος:] ὁ ἀργός.

[Λιταργοῦμεν:] συντόμως δραμούμεθα. πρὸς τὸ λίαν ἀργόν· τουτέστι ταχύ. Ἀριστοφάνης· εἴθ' ὅπως λιταργοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία.

[Λιτεύεσθαι:] παρακαλεῖσθαι.

[Λιτή:] παράκλησις.

[Λιτή:] τῆς Μακεδονίας· ἥς Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου μνημονεύει.

[Λιτόεις:] ὄνομα κύριον.

[Λιτός:] εὐτελής. ἐν Ἐπιγράμμασι· λιτὸς ἐγὼ τ' ἀτυχής, ᾧ δεσπότη· φημί δὲ πολλῶν ὄλβον ὑπερκύπτειν τὸν σὸν ἀπὸ κραδίης. καὶ αὖθις· λιτὸς ὁ τύμβος ὀφθῆναι· μεγάλου δ' ὅστέα φωτὸς ἔχει.

τὸ λι μακρόν. καὶ αὖθις· οἱ δὲ οὐκ ἐξεφαύλισαν τὸ ἔργον οἷα δήπου λιτόν. καὶ αὖθις· λιτός θ' ὁ σχεδὸν ἀμπελεών.

[Λιτότερος. Λιτότης:] ἡ ἀπλότης.

[Λίτρα:] ὁ σταθμός.

[Λιτοίμην:] παρακαλέσαιμι.

[Λιτοῖς:] ὀλίγοις. ψιλοῖς, εὐτελέσι. Πολύβιος· μαθὼν δ' ἐξ αὐτομόλου διασαφήσαντος, ὅτι ἐορτὴν ἄγουσι πάνδημον καὶ τοῖς σιτίοις λιτοῖς χρῶνται διὰ σπάνιν, τῷ δὲ οἴνῳ δαψιλεῖ, ἐπολιόρκει.

[Λιτυέρσης:] εἶδος ὥδης. Μένανδρος Χαλκηδονίων· ἄδοντα Λιτυέρσῃν ἀπ' ἀρίστου τέως. οἱ δὲ αὐλήσεως γένος. Μίδου δὲ ἦν ὁ Λιτυέρσης νόθος υἱός, κατοικῶν δὲ ἐν Κελαιναῖς τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος ἠνάγκαζε μετ' αὐτοῦ θερίζειν· εἴτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμασιν. ἀπέθανε δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους· εἰς τιμὴν δὲ τοῦ Μίδου θεριστικὸς ὕμνος ἐπ' αὐτῷ συνεθέτη.

[Λιφαιμεῖ:] αἰμορροεῖ. λείπει τῷ αἵματι. Ἀππιανός· ὁ δὲ Κελτὸς ἀγανακτῶν καὶ λιφαιμῶν ἐδίωκε τὸν Βαλέριον, συγκαταπεσεῖν ἐπειγόμενος· ὑπὸ δὲ τοὺς πόδας ἀναχωροῦντος ἀεὶ τοῦ Βαλερίου κατέπεσε πρηνῆς ὁ Κελτός. καὶ δεύτερον τοῦτο μονομάχιον ἐπὶ Κελτοῖς ἐμεγαλαύχουν οἱ Ῥωμαῖοι.

[Λιφερνῶν. Λιχανός:] ὁ μετὰ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλος· διὰ τοῦ ι. λείχω, λιχανός· οἰκτεῖρω, οἰκτιρμός· σείω, σῖτος.

[Λιχνεύουσα:] λίχνως ζητοῦσα.

[Λιχνεία:] πύκνωσις.

[Λιχμήσονται:] διὰ τοῦ χ, λείξουσιν. εἴτα περιλιχμησάμενοι οἱ λέοντες τὰ τῶν ἀγίων σώματα.

[Λικμῶ] δὲ διὰ τοῦ κ ἐπὶ τῆς ἄλῳ.

[Λίχνος:] προαπτόμενος τῶν ὄψων, κατεπιθυμῶν, λιμβός, λαίμαργος. Αἰλιανός· ἀνὴρ λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγὲς παινῶν κακῇ ἐστίασει τὰ τῆς Φερεκράττης ὄργια ἐδίψησε θεάσασθαι ἀτέλεστος ὢν.

[Λοβός:] τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου. καὶ τὰ ἄκρα πάντα· καὶ τοῦ ἥπατος. κυρίως δὲ τῶν ὠτων τὸ κάτω. καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐρεβίνθου ἢ κυάμου. καὶ ἐν θυτικῇ σημειῖον τι ἐν τῷ ἥπατι. ἐνθεν **[Λώβη,]** ἡ διὰ τῶν ὠτων τιμωρία, διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ **[Λωβός],** ὁ βεβλαμμένος.

[Λογάδες:] οἱ ὀφθαλμοί. ἐν Ἐπιγράμμασι· Ἰνδῶν δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν αἶθοπος αἴγλης, ἀλλὰ τεῶν λογάδων πουλύ γ' ἀφαιροτέρην.

[Λογάδην:] ἐπιλέκτως. Θουκυδίδης· σιδήρια λιθουργικὰ οὐκ ἔχοντες, λογάδην φέροντες τοὺς λίθους ξυνετίθεσαν, ὥς ἕκαστόν τι ξυμβαίνει. καὶ **[Λογάδες λίθοι.]** ἐκ λογάδων λίθων ἐκτισμένος. τουτέστι τῶν εὐτελῶν καὶ μικρῶν.

[Λογάνιον. Λογάρια:] οἱ λόγοι. Ἀριστοφάνης. οὐ φανοῦμαι δὲ στρογγύλων λογάρια προοίμιά τινα καὶ προνόμια.

[Λογεῖον:] τὸ μαντεῖον. ὅπερ ἐφόρει ὁ ἱερεὺς, ἐν ᾧ ἦσαν ἐγκεκολασμένοι οἱ ιβ' λίθοι. καὶ

[Λογεῖον,] τὸ δικαστήριον.

[Λόγια:] τὰ παρὰ θεοῦ λεγόμενα καταλογάδην· χρησιμοὶ δὲ οἵτινες ἐμμέτρως λέγονται, θεοφορουμένων τῶν λεγόντων.

[Λογία·] ὅτι ὁ θεὸς Χρυσόστομος ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς λογίαν τὴν συλλογὴν καλεῖ, λέγων· περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους.

[Λογγίβαρδος.]

[Λογία:] ἐκλογαί, καρποφορίαί. καὶ **[Λόγιον,]** ἡ ὑπόσχεσις ἡ θεία, καὶ ἡ θεόπνευστος γραφή. καὶ **[Λόγος.]** Δαβίδ· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου. **[Λόγιος]** δὲ ὁ φρόνιμος.

[Λογίζω:] σκέπτομαι. καὶ **[Λογίσσομαι,]** ἀναψηφίσομαι, ἀναριθμήσω. καὶ **[Λογιούμαι,]** ἀπαριθμήσω, ψηφίσω. καὶ **[Λογῶ,]** τὸ νομίζω. ὥς τό, ἐλογίσατο αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

[Λογγῖνος,] ὁ Κάσσιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου, πολυμαθὴς καὶ κριτικὸς γενόμενος. ἦν δὲ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Καίσαρος καὶ ἀνηρέθη ὑπ' αὐτοῦ, ὥς σύμπνους Ζηνοβία τῇ Ὀδυμνάθου γυναικί. ἔγραψε Περὶ τοῦ κατὰ φύσιν βίου, Ἀπορήματα Ὀμηρικά, Εἰ φιλόσοφος Ὅμηρος, Προβλήματα Ὀμήρου καὶ λύσεις ἐν βιβλίοις β', Τίνα παρὰ τὰς ἱστορίας οἱ γραμματικοὶ ὥς ἱστορικὰ ἐξηγοῦνται, Περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ πολλὰ σημαίνουσιν λέξεων δ', Ἀττικῶν λέξεων ἐκδόσεις β', εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον, Λέξεις Ἀντιμάχου καὶ Ἡρακλέωνος· καὶ ἄλλα πολλά.

[Λογγῖνος·] οὗτος ὁ Λογγῖνος καὶ Κόνων ἀδελφοὶ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως. οἱ παραδυναστεύοντες ἀθέσμως οἷον ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ἐπὶ κτήμασιν ἀλλοτρίοις ὄρους ἐτίθεσαν καὶ τοῖς γε τὰ ἔσχατα πλημμελοῦσιν ἔνεμον τὰς βοηθείας ἐπὶ μισθῷ. Λογγῖνος δὲ καὶ πάσης ἀκρασίας ἦν πλήρης, αἰεὶ μὲν μεθύουσι συνδιαγών ἀνθρώποις, αἰεὶ δὲ πορνοβοσκούς ἔνδον ἔχων ἀφθόνους, οἱ γυναῖκας μὲν αὐτῷ τὰς τῶν πρώτων ἀρχόντων ἐπηγγέλλοντο ἄξειν· οἱ δὲ πόρνας ἄγοντες ἀπὸ κόσμου θαυμαστοῦ καὶ δίφρων ἐπισήμων ἐξηπάτουν, ὥς δῆθεν αὐτὰς ἐκείνας κομίσαντες. οὗτος δὲ ὁ Λογγῖνος καὶ σύστημα ἀσκητριῶν ἔλυσεν τρόπῳ τοιῷδε. ἐπὶ δείπνῳ ἐνδαισιώμενος ταῖς κλητίζομέναις πηγαῖς ἠγγέλθη τούτῳ παρὰ τῶν προαγωγευόντων, ὥς εὐπρεπεῖς λίαν εἰσὶν αἱ γυναῖκες. καὶ ἔπεμψεν αὐταῖς ὄσπρια καὶ ξηροὺς ἄρτους, εἶτα χιτῶνας ἄλλα τέ τινα, ὥς προνοῶν αὐτῶν δῆθεν, ἐξ ἐπιστροφῆς τῶν φόβων· δεινοὶ γὰρ οἱ γυναικοῖέρακες εὐπρεπεῖς αἰτίας ἐφευρίσκειν ἐς ἄγραν τῶν θηλειῶν. καὶ ἀνιών ἐν τῷ σεμνείῳ πολλὰς τούτων πειθανάγκη κατήγαγεν. οὕτω γὰρ ἦν λάγνος, ὥς καὶ ἐλευθέραις καὶ ἀρχόντων γυναιξὶ καὶ παρθένοις ἁωρία ἐπιτίπτειν καὶ πάντα δρᾶν ἀνέδην. ἐν προόδῳ δὲ σφαίρας ἀργυρᾶς καὶ περικάρπια ἐρρίπτει. καὶ ἄλλων δὲ πολλῶν κακῶν αἴτιος ἐγεγόνει ὁ Λογγῖνος οὗτος.

[Λόγισαι:] σκέψαι.

[Λογισμός:] ἡ ἔκτισις. οὐδενὶ κόσμῳ ἐληΐσατο λογισμοὺς δῆθεν τῶν βεβιωμένων πραττόμενος. ἢ ἡ ἐξέτασις λέγεται λογισμός. ὁ δὲ πλοῦς λογισμῷ τοῦ πρόσω δυοῖν μηνοῖν ξυμβήσεσθαι εἰκασθεῖς. ἀντὶ τοῦ ἀπαριθμήσει. **[Λογισμός]** καὶ ἡ ἀπαριθμησις. ὁ δὲ λογισμὸν τοῦ πλήθους ἐποίησατο. καὶ Εὐριπίδης· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν. τουτέστιν οὐκ ἔχει πρόφασιν τὸ φιλονεικεῖν.

[Λογισμός:] ἡ λογιστικὴ τέχνη· ὥς Ἰσοκράτης Βουσίριδι. ὅτι συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὁ τε λογισμὸς καὶ τὸ σῶμα· ὁ γὰρ λογισμὸς ἀτονώτερος γίνεται τοῦ σώματος πάσχοντος.

[Λογισταί:] οἱ μεθοδικοὶ καὶ περίφηφοι. καὶ **[Λογίσσομαι,]** ἀναψηφίσομαι, ἀναριθμήσω.

[Λογισταί] καὶ **[Λογιστήρια·]** ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις οἱ λογισταί. εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν ι´· οἱ τὰς εὐθύνας τῶν διωκημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις λ´, ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀπόθωνται οἱ ἄρχοντες. λογιστήρια δὲ ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δεῖναρχος καὶ Ἄνδο κίδης δηλοῦσι.

[Λογιστεῦσαι:] ἀπαριθμήσασθαι, ἀναμετρήσαι. οὐ δυνάμενος ἢ οὐ βουλόμενος λογιστεῦσαι τὰ πεπραγμένα καὶ μισῆσαι τὰ κακῶς πραχθέντα.

[Λογιστής:] κριτής, δοκιμαστής, ἐξεταστής.

[Λογογράφος:] ὁ δίκας, ἢ τοὺς δικανικοὺς γράφων. καὶ **[Λογογραφῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Λόγον ἔχειν:] ἀντὶ τοῦ φροντίζειν. Θεόπομπος Φιλιππικῶν α´.

[Λογοποιός:] ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος. Ἰσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος. ὅς ἐστιν εὐρετὴς λόγων καὶ ἀποκριμάτων.

[Λογοποιῶν:] πλάττων λόγους ψευδεῖς.

[Λόγος·] λόγος ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπομένη. λόγος δὲ σημαίνει ζ´. διαφέρει δὲ λέξεις καὶ λόγος· λέξεις μὲν γὰρ ἄσημος γίνεται ὡς βλίτυρι, λόγος δὲ οὐδαμῶς. διαφέρει δὲ καὶ τὸ λέγειν τοῦ προφέρεσθαι· προφέρονται μὲν γὰρ αἱ φωναί, λέγεται δὲ τὰ πράγματα, ἃ δὴ καὶ λεκτὰ τυγχάνει. ἀρεταὶ δὲ τοῦ λόγου ε´· Ἑλληνισμός, σαφήνεια, συντομία, πρέπον, ἀποσκευή. **[Λόγος]** καὶ ἡ ὑπόθεσις. Ἀριστοφάνης· Εὐριπίδῃ λόγον παράσχης, καὶ τραγωδία γένη. ζητεῖ λόγους ἀπορρήτους Χρυσίππου ἐν τῷ Χρυσίππου.

[Λογοτόπος:] παρὰ φιλοσόφοις τὸ ἐξ ἀμφοτέρων σύνθετον· οἶον, εἰ ζῆ Πλάτων, ἀναπνεῖ Πλάτων. ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον. παρεισέχθη δὲ ὁ λογοτόπος ὑπὲρ τοῦ ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῶν λόγων μηκέτι τὴν σύλληψιν μακρὰν οὔσαν καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν, ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν, τὸ δὲ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον.

[Λόγου τυχεῖν:] ἀντὶ τοῦ ἐπαίνου. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

[Λόγοισιν Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται:] ὁ Ἑρμόδωρος, ἀκροατὴς γενόμενος Πλάτωνι, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένους λόγους κομίζων εἰς Σικελίαν ἐπώλει.

[Λογγῶνος:] τοῦ λίθου κλιμένος.

[Λογχάσθην:] εἶδος ὅπλου. καὶ **[Λογχαῖος,]** μετὰ τῆς λόγχης.

[Λόγχη:] ἕκαστον σύστημα ἐνικῶς λέγουσιν, ὡς εἴ τις ἐπὶ πολλῶν ἵππων εἴποι τὴν ἵππον. **[Λόγχη]** οὖν σιδήρειον ἀκόντιον.

[Λογχωτόν·] ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τὸ δίθυρσον τοῦτο τὸ λογχωτόν καὶ τὸ περισφύριον.

[Λοεσσάμενος:] λουσάμενος.

[Λοκρὸς] ὁ Αἴας· οὐχὶ ὁ Σαλαμίνιος. καὶ **[Λοκρίς,]** πόλις.

[Λοκρῷ ξυνθήματα:] παροιμία. τάσσεται ἐπὶ τῶν παρακρουομένων.

[Λόλλαι,] τῶν Λολλῶν· ὄνομα τόπου.

[Λολλιανός,] Ἐφέσιος, σοφιστής, μαθητὴς Ἰσαίου τοῦ Ἀσσυρίου· γεγωνὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε πολλά.

[Λοξά:] σκολιά, καμπύλα, οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα.

[Λοξὴ φάλαγξ,] ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας, ὁπότερον ἂν προήρηται, πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη, τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποστάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσα· δεξιὰ μὲν ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη, λαῖα δὲ ἡ τὸ λαίον. ἐν Ἐπιγράμμασι· δερκομένη λοξαῖς οἷα Λάκαινα κόραις.

[Λοξίας:] ὁ Ἀπόλλων, ὁ λοξὴν ἴα ἀποπέμπων· λοξῶς γὰρ ἐμαντεύετο· Κροῖσος Ἄλυν διαβάς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει. ἢ ὁ λοξὴν πορείαν ποιούμενος. ὁ αὐτὸς γὰρ ἐστὶ τῷ ἡλίῳ. σιγᾶν δὲ χρή, μὴ λοξοῖς ἡμᾶς ὄμμασιν ἰδὼν ὁ φθόνος τραχεῖ βάλη λίθῳ, κατὰ Πίνδαρον.

[Λοπάς:] παρὰ Συρακουσίοις τὸ τήγανον· παρὰ δὲ Θεοπόμπῳ ἡ σορός, καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ ὁ ἐν τῇ Ἑλλάδι γινόμενος λίθος. Ἀριστοφάνης· ἐγὼ μὲν οὖν ἂν ὀρνίθων γάλα ἀντὶ βίου λάβοιμ' ἂν, οὔ με νῦν ἀποστερεῖς. οὐδὲ χαίρω βα τίσιν οὐδ' ἐγγέλυσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν δικίδιον μικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.

[Λοπάς:] ἡ κύθρα.

[Λοπαῖσι:] κλέπτεις.

[Λόπος:] ἡ παρακειμένη ἔξωθεν τοῦ κρομούου λεπίς. καὶ πᾶν λέπος, φλοιός, δέρμα λεπτόν, ξηρόν.

[Λορδόν:] τὸ ὑπόκυρτον. καὶ λορδότατον, τὸ ἀποσεσιμωμένον καὶ ἐναντίον τῷ κυρτῷ· ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται.

[Λορδός:] ἀπεξυλωμένος, συγκεκαμμένος τὸ σῶμα.

[Λορδουμένη·] φησὶ Προκόπιος περὶ Θεοδώρας τῆς Ἰουστινιανοῦ γαμετῆς· ἀποδυσασμένη ξὺν τοῖς μίμοις ἐν μέσῳ εἰστήκει, λορδουμένη τε καὶ τὰ ὀπίσω ἀποκοντῶσα. οἷον κεκαμμένη.

[Λορδουμένων:] κινουμένων. ἐπειδὴ οἱ συνουσιάζοντες κινοῦνται. Ἀριστοφάνης· λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην.

[Λουκᾶς] ὁ εὐαγγελιστὴς ἔχει τίτλους πγ', κεφάλαια τμη'.

[Λουκιανός,] Σαμοσατεύς, ὁ ἐπικληθεὶς βλάσφημος ἢ δύσφημος, ἢ ἄθεος εἶπεῖν μᾶλλον, ὅτι ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ γελοῖα εἶναι καὶ τὰ περὶ τῶν θείων εἰρημένα παρατίθεται. γέγονε δὲ ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Τραιανοῦ καὶ ἐπέκεινα. ἦν δὲ οὗτος τοπρὶν δικηγόρος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, δυσπραγῆσας δ' ἐν τούτῳ ἐπὶ τὸ λογογραφεῖν ἐτράπη καὶ γέγραπται αὐτῷ ἄπειρα. τελευτῆσαι δὲ αὐτὸν λόγος ὑπὸ κυνῶν, ἐπεὶ κατὰ τῆς ἀληθείας ἐλύττησεν· εἰς γὰρ τὸν Περειγρίνου βίον καθάπτεται τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖ τὸν Χριστὸν ὁ παμμάρτος. διὸ καὶ τῆς λύττης ποινὰς ἀρκούσας ἐν τῷ παρόντι δέδωκεν, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι κληρονόμος τοῦ αἰωνίου πυρὸς μετὰ τοῦ Σατανᾶ γενήσεται.

[Λουκιανός] ἕτερος, κόμης τῆς ἐφᾶς, ἐπὶ Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως. αὕτη δὲ ἡ ἀρχὴ ἐβούλετο τὸν προβεβλημένον αὐτῆς ἐφεστάναι πᾶσι τοῖς τῆς ἐφᾶς ἐπαρχίας ἰθύνουσι καὶ ἐπὶ τοῖς οὐ κατὰ τὸ δέον πραττομένοις ἰθύνειν. οὗτος τοίνυν πᾶσαν ἀρχικὴν ἀρετὴν εἰς τοὺς ἀρχομένους ἐπιδεικνύμενος ἐπὶ δικαιοσύνῃ καὶ σωφροσύνῃ καὶ πᾶσι τοῖς ἄρχοντας κοσμεῖν δυναμένοις διαβόητος ἦν, οὕτε προσώπων διαφορὰν οὔτε ἕτερόν τι κατὰ νοῦν ἔχων, πλὴν ὧν ὁ νόμος ὑπηγόρευεν. ὥστε ἀμέλει καὶ τὸν τοῦ βασιλέως θεῖον Εὐχέριον αἰτοῦντά τι παρὰ τὸ προσῆκον ἀποσεισάμενος ἐς τοσοῦτον ἐκίνησεν, ὥστε πρὸς τὸν βασιλέα διαβαλεῖν. ἐπεὶ δὲ ὁ βασιλεὺς αἴτιον εἶπεν εἶναι Ῥουφῖνον, ἀνδρὶ

τοιούτω τοσαύτην ἀρχὴν δεδωκότα, λαβὼν πρόφασιν ὁ Ῥουφῖνος τὸν Λουκιανὸν σφαίραις μολυβδίναις ἠκίστατο κατὰ τοῦ τένοντος.

[Λουκιανὸς] ὁ μάρτυς· οὗτος ἐκ Σαμοσατῶν τῆς Συρίας ἦν, ἀνὴρ τῶν εὖ γεγονότων. παρὰ δὲ τὴν πρώτην ἡλικίαν Μακαρίῳ τινι τοῦνομα συγγενόμενος τὴν Ἑδεσσαν οἰκοῦντι καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἐξηγουμένῳ, πᾶν ὃ τι κάλλιστον ἔφερε περὶ τοῦτον ἐκεῖνος ἐν οὐ πολλῷ συνέλαβε χρόνῳ. καὶ πρὸς τε τὸν μοναύλιον ἀπέκλινε βίον καὶ εἰς ἅπαν ἀρετῆς ἀνθρωπείας ἀφίκετο μέτρον. προὔβη δὲ καὶ εἰς ἱερωσύνην, πρεσβύτερος ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενος, καὶ διδασκαλεῖον μέγα ἐκεῖ συνεστήσατο, ἐκασταχόθεν σπουδαιοτάτων ὡς αὐτὸν ἀλλαχόθεν ἄλλων ἀφικνουμένων. οὗτος τὰς ἱερὰς βίβλους θεασάμενος πολὺ τὸ νόθον εἰσδεξαμένης, τοῦ τε χρόνου λυμνηαμένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς καὶ τῆς συνεχοῦς ἅφ' ἐτέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μέντοι καὶ τινων ἀνθρώπων πονηροτάτων, οἱ τοῦ Ἑλληνισμοῦ προεστήκεσαν, παρατρέψαι τὸν ἐν αὐταῖς θελησάντων νοῦν καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐνσκευασμένων, αὐτὸς ἀπάσας ἀναλαβὼν ἐκ τῆς Ἑβραϊδος αὐτὰς ἐπανενεώσατο γλώττης, ἦν καὶ αὐτὴν ἠκριβωκῶς ἐς τὰ μάλιστα ἦν, πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλεῖστον εἰσενεγκάμενος. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὴν καθαρότητα τῶν θείων δογμάτων παρὰ τούτῳ τις ἂν μάλιστα τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γενομένων ἐπ' ἄκρον εὖροι φυλαττομένην. ἐξέθετο γὰρ καὶ ἐπιστολὰς ἀμέλει γενναιοτάτας, ἐξ ὧν φω ράσαι τις ἂν εὖ μάλα ραδίως, ἦν ὁ ἀνὴρ περὶ τῶν θείων ἔσφζε γνώμην. ἐμαρτύρησε δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας.

[Λούκιος Σέργιος Κατιλῖνος,] ἀνὴρ γένους μὲν ὧν ἐπιφανεστάτου, ἄλλως δὲ πονηρὸς τὴν φύσιν, τολμητῆς τε καὶ μεγαλοπράγμων καὶ τὸ ἥθος ποικίλος, ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πατρίδος συνώμοσε, τοὺς θρασυτάτους καὶ τολμηροτάτους τῶν εὐπατριδῶν ἐς τὴν ἑαυτοῦ πίστιν ἐνδησάμενος. λέγεται γὰρ ἄνθρωπον καταθύσας γεῦσαι τοῦ αἵματος τοὺς συνωμότας, περιάγων ἐς πάντας τὴν κύλικα πλήρη οἴνου τε καὶ ἀνθρωπείου αἵματος, εἴτε καταγοητεύων τοὺς ἄνδρας τῷ τοιῷδε ὄρκῳ εἴτε καὶ πρὸς πᾶν τόλμημα καὶ πᾶσαν ἐθίζων ἀνοσιουργίαν, ἅτε οἰκείῳ καὶ πολιτικῷ ἐπιχειρῶν αἵματι καὶ μετάγειν τὴν πολιτείαν εἰς τυραννίδα φόνῳ τε πολλῷ τῶν ἀρίστων καὶ καταπρήσει τῆς πόλεως μηχανώμενος. ἐπῆρε δὲ ἄρα τὸν Κατιλῖνον ἐς ταύτας τὰς ἀτόπους ἐννοίας βάρη τε ὀφλημάτων νικῶντα τὸ τίμημα τῆς οὐσίας καὶ συνειδὸς ἐκθέσμων καὶ μυσαρῶν πράξεων. τὸν τε γὰρ παῖδα τῆς Ἀριστίλλης διέφθειρε· δι' ἃ δὴ καὶ ὑπατείαν μετιὼν ἀπηλάθη, Κικέρωνος ἐς τὴν τοῦδε χώραν αἰρεθέντος. ἐξ οὗ δὴ καὶ μάλιστα τὰ ἀτοπώτατα τῶν δραμάτων ἐπὶ νοῦν ἐβάλετο, τῶν κακῶν οὐδαμοῦ ἰστάμενος οὐδὲ ἀναπαύων τὴν γνώμην. ὁ δὲ Κικέρων εἶπεῖν τε δεινὸς ὢν καὶ τάληθές ἀνευρεῖν ἱκανὸς γινῶναι τε τὸ μέλλον ὀξύτατος, πολέμιον αὐτὸν ἀποφήνας ἐξήλασε τῆς πόλεως.

[Λουκούλλειον:] τὸ τοῦ Λουκούλλου.

[Λούκουλλος·] ὅτι Λούκουλλος, ὁ ὕπατος, Μιθριδάτῃ τῷ τοῦ Πόντου βασιλεῖ ἐπολέμει καὶ προσσχὼν Τρωάδι καὶ σκηνῶν παρὰ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τέμενος ἔδοξε τὴν Ἀφροδίτην νύκτωρ ἐπιστᾶσάν οἱ τόδε εἶπεῖν· τί κνώσσεις, μεγάλυμε λέον; νεβροὶ δέ τοι ἐγγύς. καὶ ὃς ἐξαναστὰς καὶ πυθόμενος ὡς εἶη πλησίον ναυλοχῶν ὁ βασιλικὸς στόλος, ἐπέπλευσεν αὐτῷ καὶ κρατήσας τῇ ναυμαχίᾳ διαφθείρει πάντας καὶ τὸν στρατηγὸν Ἰσίδωρον. ὁ δὲ Μιθριδάτης φεύγει πρὸς Τιγράνην τὸν τῶν Ἀρμενίων βασιλέα. ὁ δὲ Λούκουλλος καὶ πρὸς Τιγράνην ἐξενεγκὼν πόλεμον πόλεις τε εἴλε πλείστας ὅσας καὶ τὰ Τιγρανόκερτα ἐπολιόρκει. ὁ δὲ Τιγράνης ἀπιδὼν ἐς τὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ λογισάμενος εὐαρίθμητον εἶναι, τοῦτο δὴ τὸ θρυλούμενον ἀπεφθέγγετο, ὡς εἰ μὲν πρεσβευταί, πολλοὶ πάρεσιν, εἰ δὲ στρατιῶται, ὀλίγοι. ἀλλ' ὅμως ἐς πείραν ἐλθὼν τῶν Ῥωμαϊκῶν δυνάμεων ἔγνω τὸν ὄχλον οὐδὲν ὠφελεῖν δυνάμενον. Ἀντίοχος γοῦν ὁ φιλόσοφος ταύτης ἐπὶ μνησθεὶς τῆς μάχης οὐκ ἔφη τοιαύτην ἄλλην ἐωρακέναι τὸν ἥλιον· Στράβων δὲ οὕτως ἀκονιτὶ φησι τὸν πολὺν

ἐκεῖνον ἐργάσασθαι τοὺς Ῥωμαίους φόνον, ὥς μετὰ τὴν πεῖραν καταγελᾶν ἑαυτῶν, ἐπ' ἀνδράποδα τοιαῦτα ὅπλοις χρησαμένων. καὶ Λίβιος ἔφη τήνδε τὴν μάχην ἐκπληττόμενος, οὐδέποτε γάρ φησι τοσόνδε πολέμιων ἀποδέοντας Ῥωμαίους παρατάξασθαι· εἰκοστὸν γὰρ δὴ μέρος οἱ νικῶντες ἦσαν τῶν ἡττωμένων.

[Λουκρίτιος:] ὄνομα κύριον.

[Λούω σε·] αἰτιατικῇ.

[Λούπερκος,] Βηρύτιος, γραμματικός, γεγονὼς μικρῷ πρὸ τῶν Κλαυδίου τοῦ δευτέρου Καίσαρος χρόνων. ἔγραψε Περὶ τοῦ ἄν γ', Περὶ τοῦ ταώς, Περὶ τῆς καρίδος, Περὶ τοῦ παρὰ Πλάτωνι ἀλεκτρυόνος, Κτίσιν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρσινοήτου, Ἀττικὰς λέξεις, Τέχνην γραμματικὴν, Περὶ γενῶν ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων βιβλία ιγ'· ἐν οἷς πολλὰ κατευδοκιμεῖ Ἡρωδιανοῦ.

[Λουτρά·] οἱ δὲ εἰς πόλιν παρελθόντες λουτρά ἔχουσιν, τὰ μὲν χειρόκητα καὶ τετεχνασμένα, τὰ δὲ ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς ἀναβρύοντα καὶ ὑπερχεόμενα, μεθ' ἡδονῆς πρὸς ἀνθρώπων ὠφέλειάν τε καὶ τρυφήν τοῖς φαινομένοις, παραδούς ἑαυτὸν κατὰ ῥοὴν φέρεσθαι δοῦλος ἐγένετο τῆς ἡδονῆς.

[Λοῦτρον·] τὸ ἀπόλουμα, τὸ ῥυπαρόν, τὸ ἀπόλουτρον. καὶ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτρον. Προκόπιος· τὸ βαλανεῖον ἐν παρασκευῇ ἐκέλευε γενέσθαι· λούσθαι γὰρ οἱ ἐνταῦθα τῇ ὑστεραίᾳ βουλομένῳ εἶναι. ὅτι Ἑλλάδιος, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, γεγονὼς κατὰ τὸν βασιλέα Θεοδόσιον τὸν μικρὸν ἔγραψεν Ἐκφρασιν τοῦ λούτρου Κωνσταντιανῶν.

[Λουτροφόρος] καὶ **[Λουτροφορεῖν·]** ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσιν Ἀθήνησι λουτρά μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν. ἔπεμπον δὲ ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγυτάτῳ γένους παῖδα ἄρρενα· καὶ οὗτοι ἐλουτροφόρουν. ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτρο φορεῖν καὶ ἐπὶ τὸ μνήμα ἐφίστασθαι· τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. τὰ δὲ λουτρά ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἐνεακόρου καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιρόης.

[Λουσία,] ἄφ' οὗ οἱ δημόται Λουσιεῖς. καὶ Λουσιεύς· δῆμος τῆς Οἰνηίδος.

[Λοφάδια·] κατὰ τοῦ αὐχένος.

[Λοφεῖον·] ἡ τοῦ κατόπτρου θήκη, ἢ ἡ θήκη τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας. περιφερὴς δὲ αὕτη. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην· εἴτα δὴ αὐτὴν καθεῖρξαιμ' εἰς λοφεῖον στρογγύλον. ἐὰν μὲν ᾗ ὑποκοριστικόν, δηλοῖ τὸν ἐλάττονα τῶν τριῶν λόφων, ἐὰν δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, προπερισπᾶται καὶ δηλοῖ τὴν θήκην τοῦ λόφου.

[Λοφεῖον, Λόφιον] δέ.

[Λοφιή. Λοφίας·] ὁ τράχηλος.

[Λοφνῆσι·] ταῖς λαμπάσι.

[Λοφοπωλεῖν·] ἐπινεύειν. οἱ γὰρ τοὺς λόφους πωλοῦντες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιτιθέμενοι συνεχῶς ἔνευον, ἵνα παραδείξωσιν ὑγιεῖς τὰς τρίχας καὶ ἀβρόχους τοῖς ὠνηταῖς.

[Λόφος·] γῆς ἀνάστημα· ἡ περικεφαλαία. καὶ παῖδας εἶχε ληΐου κόμη θρέψας, λοφῶντας ἤδη καὶ πτεροῖσιν ἀκμαίους. περὶ κορυδαλοῦ φησι.

[Λόφος·] τράχηλος. καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον. ὅτι φαλοὶ τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρὰ ἀσπίδίσκια, λόφοι δὲ αἱ τριχώσεις.

[Λόφωνος. Λοχαγοῖς:] στρατηγοῖς, ταξιάρχαις.

[Λοχαῖοι δίφροι:] οἷς πρὸς τὸ τεκεῖν ὀψὲ χρῶνται αἱ γυναῖκες.

[Λοχεύει:] ἐνεδρεύει.

[Λοχεύονται:] γεννῶσι. καὶ **[Αὐτολόχευτος]**, αὐτογέννητος, ὁ θεὸς ὁ ἀγέννητος.

[Λοχεία:] ἐπὶ γυναικός, **[Λοχία]** δὲ διὰ τοῦ ἰ ἐπὶ τῆς ἐνέδρας.

[Λόχησις:] ἡ ἐνέδρα. ἐκ τοῦ λοχῶ, τὸ ἐνεδρεύω.

[Λοχίτης:] ὁ ἐνεδρεύων.

[Λόχμας:] συμφύτους τόπους. Ἀριστοφάνης· ἔχω τὰς μασχάλας λόχμης δασυτέρας, ὥσπερ ἦν ξυγκείμενον. ἔθρεψαν αἱ γυναῖκες τρίχας, ἴν', ὅταν χειροτονῶσι, δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι. καί, ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας ἐχλιαίνετο πρὸς τὸν ἥλιον ὥστε μελανθῆναι ὡς ἀνὴρ.

[Λοχμαία μουσα:] ἡ τῶν ὀρνίθων. ἐγκεκρυμμένοι γὰρ ἐν ταῖς λόχμαις εἰώθασι φωνεῖν.

[Λόχη·] παροιμία· λόχην πολλὴν φορεῖς. ἀντὶ τιλθήση. οὗτος δὲ ὁ Φορμίων τριχώδης ἦν καὶ πυγὰς μελαίνας εἶχε.

[Λόχη:] δασὺς τόπος. πλαγία, σύμφυτος, καὶ λοχμώδης. τῶν δὲ γυναικῶν καὶ τῶν μειρακίων ὁ ὄχλος λόχην τινὰ εἰσδύντες ἐκαιροφυλάκουν.

[Λόχμιος.] ἐν Ἐπιγράμμασι· λόχμιον ὕλοβάτῃ. τουτέστι δασύν.

[Λόχος:] ἐνέδρα, τάξις. Ἀριστοφάνης· γνώσεσθ', ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶ λόχοι δ' μαχίμων ἀνδρῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων. διότι καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον δ' λόχοι, οἷς ἐκέχρητο ὁ βασιλεὺς.

[Λόχος:] σύστημα ἐξ ἀνδρῶν ἡ', οἱ δὲ ἐξ ἀνδρῶν ἰβ', οἱ δὲ ἰς'· ὁ καὶ τέλειον καὶ σύμμετρον. καὶ λοχαγός, πρωτοστατής, ἡγεμών, ὁ αὐτός ἐστι πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

[Λοχῶ,] λοχήσω· δοτικῇ· ἀπλοῦν. καὶ **[Ἐλόχησα. Λοχῶντες:]** ἐνεδρεύοντες.

[Λωβᾶται:] βλάπτει, λυμαίνεται, ὑβρίζει.

[Λωβητῆρα:] ὑβριστὴν. καὶ **[Λωβήτωρ,]** ὁ βλαπτικός. βοτρυῶν ἀκάμαντα φυτῶν λωβήτορα κάπρον.

[Λῶβος:] εἶδος νόσου.

[Λωγάνιος:] ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ στῆθος.

[Λῶϊον:] κρεῖσσον. καὶ **[Λωῖτερος,]** κρεῖττων. λωῖτερος κύκνου μικρὸς θρόος ἢ κολοῖων κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις.

[Λῶμα:] τὸ κράσπεδον.

[Λῶϊον:] βέλτιον.

[Λῶφονος:] τοῦ κρεῖττονος λόγου.

[Λῶφος:] ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν. ὁ Αὐγουστος.

[Λῶπην:] ἱμάτιον, περίβλημα. ἐν Ἐπιγράμμασι· φρυκτοὺς αἰθαλόεντας ἐμῆς ῥυτίσμασι λῶπης ἔσβεσα καὶ διαδὺς λέχριος ἐν θαλάμῳ.

[Λωπίζω:] τὸ ἐκδύω.

[Λώπιον:] τὸ εὐτελὲς λαΐφος. δέσποτα, χειμερίης ἄνθεμα ναυτιλίας ἀρτήσιν ἁγίοις τόδε λώπιον ἐν προπυλαίοις εὔξατο.

[Λωποδύτης:] ἱματίων κλέπτης. ἢ **[Λωποδύτης,]** ὁ νεκροὺς ἐκδύων. καὶ **[Λωποδυτεῖν,]** τὸ ἱμάτια κλέπτειν. οἱ δὲ τῶν Περσῶν τεθνεῶντες λωποδυτούμενοι καὶ ταφῆς ἀμοιροῦντες τοῖς θηρίοις ἐστίαις ἦν αὐτοσχέδιος.

[Λῶπος:] ἱμάτιον.

[Λῶρος. Λώπτω:] τὸ πηδῶ.

[Λῶστος:] βέλτιστος. καὶ ὄνομα κύριον.

[Λῶτ·] οὗτος ἀνεψιὸς ἦν Ἀβραάμ. ἀπήεσαν οὖν οἱ ἄγγελοι εἰς Σόδομα ἀφανίσαι τὰς πόλεις διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ δὲ Ἀβραάμ, ἰκέτευσε δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς μὴ συναπολέσαι, τάχα διὰ τὸν Λῶτ. οἱ δὲ ἄγγελοι ἐν Σοδόμοις γενόμενοι ξενίας ἔτυχον παρὰ τοῦ Λῶτ. οἱ δὲ Σοδομίται ἀποσπᾶν αὐτοὺς ἐπειρῶντο πρὸς διαφθοράν. τοῦ δὲ διὰ φιλοξενίαν ἀντιπροΐσχοντος τὰς θυγατέρας, ὥς οὐκ ἐπείθοντο, οἱ μὲν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων ἠφανίζοντο τὰς ὄψεις, ὁ δὲ ἅμα ταῖς θυγατράσι καὶ τῇ συμβίῳ ἐξεπέμπετο· ἦτις μεταστραφεῖσα μετεβλήθη ὡς στήλην ἁλός. ὁ δὲ Λῶτ εἰς Σηγὼρ διασωθεὶς τῇ τε πόλει παραίτιος ἐγένετο σωτηρίας, τῶν ἀνδρῶν ἀφανισθέντων, ὡς λόγος, τῶν δὲ λοιπῶν δ' διαφθαρεῖσιν καὶ τῆς λίμνης ἅμα τῇ γῇ ἀνατραπίσης. κὰν τῷ ὄρει μεθυσθεὶς ταῖς θυγατράσι συνῆλθε τεκνοῖ τε τὸν Μωᾶβ καὶ τὸν Ἀμμων. οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὄντες ἐν Σαττὶν ἐξεπόρνευσαν ταῖς θυγατράσι τῶν Μωαβιτῶν, εἰδωλολατρήσαντες καὶ προσκυνήσαντες τῷ Βεελφε γῶρ, καὶ τῶν θυσιῶν μετέλαβον. Μωϋσῆς δὲ παρώξυνε κατ' αὐτῶν τοὺς οὐχ ἁμαρτόντας· καὶ ἀνῆρέθησαν δισμῦριοι καὶ τετρακισχίλιοι. Φινεὲς δὲ ὁ ἱερεὺς καταλαβὼν Ἰσραηλίτην, ὄνομα Ζαμβρί, συμπεπλεγμένον Μαδιανίτιδι, ἧ ὄνομα Χασβίθ, ἀμφοτέρους διέπειρε καὶ τὸν θυμὸν ἔπαυσε τοῦ θεοῦ.

[Λωτεῦντα:] ἀνθοῦντα.

[Λωτίη:] στέφανος ἐκ λωτῶν.

[Λωτός:] βοτάνη εὐώδης· ἦν ἔνιοι μυρόλωτον καλοῦσι. καὶ

[Λωτοί,] ἐπιθαλάμιοι τινες αὐλοί. λωτοὶ ἄχευν, καὶ θαλάμων ἐπλαταγεῦντο θύραι. ἐν Ἐπιγράμμασι. καὶ αὐθις· διδύμους τε λωτοὺς κερωβόας, ἐφ' οἷς ποτε ἐπωλόλυξεν αὐχένα στροβιλίσας. καὶ αὐθις· ἄρτι γὰρ ἐσπέριοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιν ἄχευν λωτοί. καὶ αὐθις· ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις Νικιππίδος ἡδὺς ἐπῆχει λωτός, καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις.

[Λωτοφάγος. Λωφήσαντος:] ἀναπαυσασμένου, ἡσυχάσαντος.

[Λωφῆσαι·] ἦν δὲ Ἰουστινιανὸς ἐς μὲν ἀνθρώπων φθορὰν ἐτοιμότητος, ἐς δὲ τὸ λωφῆσαι ἀμήχανος. κυρίως δὲ εἴρηται λωφῆσαι ἐπὶ βοῶν, τὸ τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι. λόφος γὰρ ὁ τράχηλος.

[Λώφησις:] παῦσις, πτῶσις.

[Λωφήσομεν:] ἀντὶ τοῦ παύσομεν.

[Λοιβεῖον:] τὸ θῦμα. ἐκ τοῦ λείβω.

[Λοιβή:] σπονδή, θυσία.

[Λοίγια:] ὀλέθρια. καὶ **[Λοίγιος,]** ὁ ὀλέθριος.

[Λοιγόν:] φθοράν, ὄλεθρον. καὶ **[Λοιγός,]** ὄλεθρος.

[Λοιδίας:] ποταμὸς Μακεδονίας. Αἰσχίνης μένεται.

[Λοιδορεῖσθαι τοὺς πονηροὺς] οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον, ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται: τουτέστι τὸ τοὺς πονηροὺς λοιδορεῖσθαι τιμὴ γίνεται τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακά, αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἐμνήσθην φίλου. νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται, ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον. παρὰ τὸ λεγόμενον, εἴ τις οἶδε τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. οἱ δὲ λέγουσιν Ἀρίγνωτον κιθαρωδὸν ὄντα ἄδειν τὸν ὄρθιον καλούμενον νόμον καὶ τὸν λευκόν· οἵτινες ἐθαυμάζοντο κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. τοῦ δὲ Ἀριφράδους παρὰ φύσιν ἀσελγαίνοντος ταῖς γυναίξιν.

[Λοιδορησμός:] ἡ λοιδορία.

[Λοιδορία.] καὶ Λοιδορῶ δοτικῇ· τὰ δὲ παθητικὰ αἰτιατικῇ.

[Λοιμεύεται:] φθοροποιεῖ, βλάπτει. καὶ **[Λοιμός,]** ἡ φθοροποιὸς νόσος. δυσκρασία ἀέρος καὶ τροπὴ λοιμικὴ κατάστασις λέγεται.

[Λοιμός:] ὁ φθορεὺς.

[Λοιμώδης:] ὁ ὀλέθρου παραίτιος.

[Λοιμοί:] οἱ μὴ μόνον σφᾶς αὐτοὺς λυμαινόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις τῆς λύμης μεταδιδόντες.

[Λοιπός] καὶ **[Λοιπαδάριον. Λοιπόν:]** ἐπίρρημα.

[Λοίσθιον:] τὸ ἔσχατον. καὶ **[Λοίσθιος ἡμέρα,]** ἐσχάτη.

[Λοῖσθος:] ὁ ἔσχατος. καὶ **[Λοῖσθω,]** ἐσχάτῳ. εἴθ' ὅγε λοῖσθος ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς αἶδαν. περὶ Ἀλκμᾶνος ὁ λόγος.

[Λοισθώνη:] ἡ θρασεῖα.

[Λύβας:] ὄνομα κύριον.

[Λύγα:] σκοτεινά. ἐφάνη γάρ οἱ αὐτὰ ἱστοῦ παρὰ κρόκαισιν ὥς λύγα πυρός.

[Λύγδην:] λύζοντες, ἢ ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι λύγδην ἔκλαιον ἅπαντες.

[Λύγδινα·] κέν στέρνοις ἔτι κεῖνα τὰ λύγδινα κώνια μαστῶν ἔστηκε, μήτρης γυμνὰ περιτρομάδος. ἐν Ἐπιγράμμασι. καὶ αὖθις· οἷά τε λύγδου γλυπτὴν, παρθενίων βριθομένην χαρίτων. ἔστι δὲ εἶδος λίθου ἢ λύγδος. καὶ αὖθις· γλύψας ἐπώλει λύγδινόν τις Ἑρμείαν.

[Λυγαῖος:] ἀπὸ τόπου.

[Λυγαίως:] σκοτεινῶς. καὶ **[Λύγη,]** ἡ σκοτία.

[Λυγιζόμενος:] στρεφόμενος, καλυπτόμενος. ἀπὸ τῶν λύγων. λύγος δὲ ἐστὶ φυτὸν ἱμαντῶδες. δεῖδη μόσχοισι λύγοισιν. Ὅμηρος. καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ· πάσας στροφὰς στρέφεισθαι, πάσας δὲ διεξόδους διελθόν, ἀποστραφῆναι λυγιζόμενος, ὥστε μὴ παρέχειν δίκην. τινὲς δὲ καὶ τὸ μετὰ τιμωρίας βασανίζειν λυγίζειν. καὶ αἱ μάστιγες, αἷς οἱ ἀθληταὶ τύπτονται, λύγοι καλοῦνται.

[Λύγισμα:] αἰσχροῦ φωνή, βδελυρὸν ῥῆμα· ὃ λέγουσιν Ἀλεξανδρεῖς. **[Λυγίζει.]** ὁ δὲ ἑκαμπτεν ὥδᾳς, ὅπως ὁ Νέρων ἐλύγιζέ τε καὶ ἔστρεφε.

[Λυγίσμασι:] συγκλάσμασι.

[Λυγαίνουσα:] ἀναλλύζουσα, στενάζουσα. ἔστι δέ τι πάθος γενόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας πολλῆς κλαίουσι.

[Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπειν:] οὗτος ἐγένετο ἀδελφὸς Ἰδα· ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν υἱὸς Αἰγύπτου. τοσοῦτον δὲ ὀξυωπέστατος ἦν, ὥς δι' ἐλάτης ἰδεῖν Κάστορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφόν, ὥς φησι Πίνδαρος. καὶ Ἀπολλώνιος ἐν Ἀργοναύταις· εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον ῥῆιδίως καὶ ἔνερθεν ὑπὸ χθονὸς αὐγάζεσθαι.

[Λυγκεύς,] Σάμιος, γραμματικὸς, Θεοφράστου γνώριμος, ἀδελφὸς Δούριδος τοῦ ἱστοριογράφου, τοῦ καὶ τυραννήσαντος Σάμου. σύγχρονος δὲ γέγονεν ὁ Λυγκεύς Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ καὶ ἀντεπεδείξατο κωμωδίας καὶ ἐνίκησε.

[Λυγκεύς:] εἶδος θηρίου. ἢ ὀξυδερκής.

[Λυγμός:] ὀλολυγμός.

[Λύγξ:] τὸ ζῷον.

[Λύγος:] τὸ ἱμαντῶδες φυτόν. Ὅμηρος· δεῖδη μόσχοισι λύγοισι. καὶ Ἀρριανός· ὥς δὲ ἄπορος αὐτοῖς ἡ διάβασις ἐφαίνετο, ξυναγαγὼν ὁ Βρούτιος τοὺς ἐπιχωρίους κελεύει ἡγεῖσθαι τὴν ὁδόν, ὅπως εἰώθεισαν αὐτοὶ παρ' ἀλλήλους φοιτᾶν ὥρα χειμῶνος. οἱ δὲ κύκλους ἐκ λύγων τοῖς ποσὶ περιαρμόσαντες αὐτοὶ τε ἀβλαβῶς ἐπῆρχοντο κατὰ τῆς χιόνος πιεζομένης ὑπὸ τῶν κύκλων καὶ τοῖς Ῥωμαίοις παρεῖχον οὐ χαλεπὴν τὴν πάροδον. ἦν δὲ ἡ χιών ὥς ἱς πόδας πολλαχῇ τὸ βάθος.

[Λύγωνος. Λυγρόν:] χαλεπόν, ὀλέθριον, κακόν, ἰσχυρόν, πενθικόν, ἐλεεινόν.

[Λυδία:] χώρα.

[Λυδιάζων·] Λυδοὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ διεσκευάσθησαν. τὸ δὲ λυ μακρόν. ἐν Ἐπιγράμμασι· κεῖται δ' ἡπίροις διδύμοις ἔρις, εἴθ' ὅγε Λυδός, εἴτε Λάκων. πολλαὶ μητέρες ὕμνοπόλων.

[Λυδίζω:] τὰ τῶν Λυδῶν φρονῶ.

[Λύδιον μέλος.] ὥσπερ καὶ Δώριον καὶ Φρύγιον.

[Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει:] ἐπὶ τῶν ἀκολάστων· ὥς ταύταις ταῖς ὥραις ἀκολασταίνοντων. οἱ γὰρ Λυδοὶ κωμωδοῦνται ταῖς χερσὶν αὐτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια. ἡ δὲ παροιμία αὕτη ὁμοία τῇ αἰπόλος ἐν καύματι. ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσι.

[Λυαῖος:] ὄνομα κύριον. ὁ ὑπὸ τοῦ ἀγίου Νέστορος ἀναιρεθεῖς.

[Λύζει:] ἐὰν μὲν διὰ τοῦ ζ, ὀλολύζει· ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ ζ, ἀλύει, τουτέστιν ἀδημονεῖ. ἢ λύζει, ἀντὶ τοῦ ποῖαν φωνὴν τραχεῖαν ἀφίησιν ἢ λυγμῷ συνέχεται. εἴτα λύζει καὶ δακρύει καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ γοερὸν λύζων ἐστονάχησεν ἔρως. καὶ **[Λύγδην,]** ἐπίρρημα. ἐκ τοῦ λύζω.

[Λύει:] λυσιτελεῖ.

[Λύει·] λύει δὲ χαλινὸν παρθενίας. ἀντὶ τοῦ διακορεῖ.

[Λύθρος:] φόνος. ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμός, συνιστάμενος δι' ἰδρώτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος, μετὰ ἰχῶρος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὄπλα δὲ λύθρῳ λειβόμενα βροτέῳ σηκὸς Ἄρηος ἔχοι.

[Λυκάβας:] ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν· ἢ λυγαίως βαίνειν· ὃ ἐστὶ σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λύκων, οἱ τοὺς ποταμοὺς περῶσιν, ἀλλήλων τῆς οὐρᾶς ἐχόμενοι χειμῶνος ὥρα.

[Λυκάβας] οὖν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος περὶ τὰ ζῶα· ἐπόμενα γὰρ ἀλλήλοις τάξει δίδεισι τὸν ποταμόν.

[Λυκαβηττός] καὶ Παρνασσὸς ὄρη μέγιστα, τὸ μὲν τῆς Ἀττικῆς, τὸ δὲ τῆς Φωκίδος. ἦν σὺ λέγῃς ἡμῖν Λυκαβηττοὺς καὶ Παρνασσῶν μεγέθη, τουτέστι τὸ χρηστὰ διδάσκειν. ἐπὶ τῶν εἰς τι μεγαλαυχούντων. Ἀριστοφάνης.

[Λυκαμβιάδες·] εἰ γὰρ φέγγος ἔλιπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων ἄγριον Ἀρχιλόχου φθέγμα Λυκαμβιάδες.

[Λυκαονία:] χώρα.

[Λυκάων,] ὁ Πελασγοῦ υἱός, βασιλεὺς Ἀρκάδων, ἐφύλαττε τὰ τοῦ πατρὸς εἰσηγήματα ἐν δικαιοσύνῃ. ἀποστῆσαι δὲ βουλόμενος καὶ αὐτὸς τῆς ἀδικίας τοὺς ἀρχομένους ἔφη τὸν Δία ἐκάστοτε φοιτᾶν παρ' αὐτὸν, ἀνδρὶ ξένῳ ὁμοιούμενον, εἰς ἔποψιν τῶν δικαίων τε καὶ ἀδίκων. καὶ ποθ', ὥς αὐτὸς ἔφη, μέλλων ὑποδέχεσθαι τὸν θεόν, θυσίαν ἐπιτελεῖν. τῶν δὲ υἱῶν αὐτοῦ πεντήκοντα ὥς φασιν ὄντων ἐκ πολλῶν γυναικῶν, βουλόμενοι γινῶναι οἱ τῇ θυσίᾳ παρόντες, εἰ τῷ ὄντι θεὸν μέλλουσι ξενοδοχεῖν, θύσαντές τινα παῖδα ἐγκατέμιξαν τοῖς τοῦ ἱερείου κρέασιν, ὥς οὐ λήσοντες, εἴπερ ὄντως θεὸς ἔπεισιν. ὑπὸ δὲ τοῦ δαιμονίου χειμῶνων μεγάλων καὶ κεραυνῶν ῥαγέντων, φασὶ τοὺς αὐτόχειρας ἅπαντας τοῦ παιδὸς ἀπολέσθαι.

[Λύκαινα:] εἶδος θηρίου.

[Λύκαιον:] ὄνομα τόπου. καὶ **[Λυκαῖος, Λυκεῖν:]** τὸ τοῦ λύκου δέρμα.

[Λύκειον:] γυμνάσιον Ἀθήνησιν, ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου ἐδόκει γυμνάζεσθαι, πρὸ γὰρ τῶν ἐξόδων ἐξοπλίσεις τινὲς ἐγίνοντο ἐν τῷ Λυκείῳ, διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῇ πόλει, καὶ ἀποδείξει τῶν μᾶλλον πολεμικῶν ἀνδρῶν.

[Λύκειον:] ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Λύκειον. ὁ Θεόπομπος μὲν Πεισίστρατον ποιῆσαι φησι, Φιλόχορος δὲ ἐπιστατοῦντος Περικλέους γενέσθαι.

[Λυκεῖον ποτόν:] ἦτοι ἀπὸ κρήνης τῆς ὑπὸ Ἀπόλλωνος εὐρεθείσης, ὑπὸ λύκων πινομένης. ἀπὸ οἴνου καὶ μέλιτος, προπερισπωμένως.

[Λυκηθμός:] ἡ τῶν λύκων βοή. ἐξάκουστος γὰρ αὐτοῖς ἐγένετο ὁ λυκηθμός, καὶ τῷ ταραχῷ ἀνεπήδησαν. καὶ οὖν οἱ Ἄβαροι ἐσβάλλουσιν ἀθρόως, χρησάμενοι τῷ συνήθει λυκηθμῷ. φίλη δὲ αὐτοῖς ἡ τοιάδε ὥρυγή.

[Λυκίαν·] τὴν Τρωϊκὴν Ὅμηρος Λυκίαν λέγει. οὐδέ τις ἐν Λυκίᾳ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.

[Λύκιον τέρας,] καὶ **[Λύκιοι,]** ὄνομα ἔθνους.

[Λυκιουργίς·] Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον κέχρηται τῇ λέξει. Δίδυμος δὲ φησι τὰς ὑπὸ Λυκίου κατασκευασμένας φιάλας τοῦ Μύρωνος υἱοῦ οὕτως εἰρῆσθαι. ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικός, ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἂν τις εὖροι γινόμενον, μᾶλλον δ' ἀπὸ πόλεων καὶ ἐθνῶν· ὥς κλίνη Μηλιουργίς καὶ τὰ ὅμοια. μήποτε οὖν γραπτέον καὶ

παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῷ ἡ' ἀντὶ τοῦ προβόλους δύο Λυκοεργέας, Λυκιοεργέας, ἵνα ὥσπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει, οὕτως ὀνομάζεται τὰ ἐν Λυκίῳ εἰργασμένα.

[Λύκις:] λέγεται καὶ Λύκος. κωμωδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ποιητής. Ἀριστοφάνης· τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν, εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧν περ Φρύνιχος πεποίηκε καὶ Λύκις κάμειψίας. οὗτοι οὖν οἱ τρεῖς κωμικοὶ ὑπόψυχοι. ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν ταῖς κωμωδίαις παρ' ἑκάστα ἐφορτικεύετο. κωμωδεῖται δὲ καὶ ὡς ξένος ἐπὶ φαυλότητι ποιημάτων καὶ ὡς ἀλλότρια λέγων καὶ ὡς κακόμετρα. ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Φρύνιχοι. σκευηφοροῦσ' ἑκάστος' ἐν κωμωδίᾳ.

[Λυκόζεις:] ἐθνικόν.

[Λυκομήδειος.] τῇ Λυκομηδείου παιδὶ φιλαστραγάλη.

[Λύκον εἶδες:] ἐπὶ τῶν αἰφνίδιον ἀχανῶν γινομένων. σὺ δ' οὐκ ἂν δύναιο πρὸς αὐτὸν ἀντιβλέπειν, ἀλλὰ τὸ λεγόμενον οὐ φθέγγῃ, λύκον εἶδες, εἴπερ ἄλλοθι που, κἀνταῦθα δόξει κυρίως εἰρῆσθαι.

[Λυκόποδες:] οὕτως ἐκάλουν τοὺς τῶν τυράννων δορυφόρους· τοὺς γὰρ ἀκμάζοντας τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ ἔβαλλον. λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι διὰ παντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι κεκαλυμμένους, ὥστε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος· ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἐπίσημον λύκον. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ τοὺς Ἀλκμαιονίδας φησίν. οὗτοι γὰρ πόλεμον ἀράμενοι πρὸς Ἰππίαν τὸν τύραννον καὶ τοὺς Πεισιστράτους ἐτείχισαν Λειψύδριον τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος· εἰς ὃ συνῆλθόν τινες τῶν ἐκ τοῦ ἄστεος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

[Λυκορραίστης:] ὁ τοὺς λύκους διαφθείρων. δέρμα λυκορραίστης ἐκρέμασε Τελέβων.

[Λύκος,] ὁ καὶ Βουθήρας, Ῥηγῖνος, ἱστορικός, πατὴρ Λυκόφρονος τοῦ τραγικοῦ, ἐπὶ τῶν διαδόχων γεγωνὸς καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως. οὗτος ἔγραψεν ἱστορίαν Λιβύης, καὶ περὶ Σικελίας.

[Λύκος ἀετὸν φεύγει:] ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.

[Λύκος ἔχανεν:] ἐπὶ τῶν ἐλπίζοντων μὲν τι ἔξειν, διαμαρτόντων δὲ τῆς ἐλπίδος. λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὴν ἀρπάσαι τι βούληται, κεχηνότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό. ὅταν οὖν μὴ λάβῃ ὃ προαιρεῖται, κατὰ κενοῦ αὐτὸν χανεῖν φασιν. ἐπὶ τῶν συνελπίζοντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

[Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει:] ἐπὶ τῶν πονούντων περὶ τι μάτην. καὶ ὅτι ἄπρακτος περίεισιν, ὅταν διψήσῃ, μὴ δυνάμενος πιεῖν, ἐπὶ διώκοντος αὐτοῦ τι τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.

[Λύκος χανών:] ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. Αἰλιανός· ὁ δὲ ἐδεῖτο τοῦ θεοῦ ἐπικουρῆσαί τε αὐτῷ καὶ λύκους κεχηνότας ἀναφῆναι τοὺς τὰ ἐκείνου ἑαυτοῖς καταγράφοντας, ἵνα μὴ αὐτὸς ὄφλῃ γέλωτα ἄλλοις, ἀλλ' ἐκεῖνοι αὐτῷ. λύσις ὀνείρου· λύκος κεχηνὼς φληνάφους δηλοῖ τρόπους.

[Λυκόστομος] καὶ **[Κρασίχολος:]** ἐπίθετα ἀφύης· ὁ ἐστὶν ἐγγραύλεως. καὶ αὐθις· οὐ λύκος ἐξ ἀνθρώπων, κατὰ τὸν Ἀρκαδικὸν μῦθον, ἀλλὰ τύραννος ἐκ βασιλέως ἀπέβη πικρός.

[Λύκου δεκάς:] παροιμιῶδες. ἐπεὶ Λύκος ὁ ἥρως ἴδρυτο παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, ἔνθα προσήδρευον οἱ συκοφάνται. ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας.

[Λύκος] ἐστὶν ἥρως, μορφήν ἔχων τοῦ θηρίου. πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνεστήλονται δικαστηρίοις· πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γινόμενοι ἀνεστρέφοντο. ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία Λύκου δεκάς. ἐξ οὗ τῆς δεκάδος τὸ δεκάζειν καὶ δεκάζεσθαι.

[Λύκου πτερά:] ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων λέγεται, ὅταν μέχρι τῶν λόγων ὁ φόβος ᾖ.

[Λυκοῦργος,] Σπαρτιάτης, νομοθέτης· ὃς γέγονε τῶν Τρωϊκῶν μετὰ ἔτη ν´. ᾗν δὲ θεῖος πρὸς πατρός Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος Σπάρτης, Εὐνόμου ἀδελφός. καὶ ἐκράτησε τῶν Σπαρτιατῶν ἔτη μβ´· ὅτε καὶ τοὺς νόμους ἔθετο ἐπιτροπεύων τὸν ἀδελφιδοῦν· καὶ αὐτὸς δ' ἐβασίλευσεν ἔτη ιη´. μεθ' ὃν Νίκανδρος ἔτη λη´. ἔγραψε νόμους.

[Λυκοῦργος,] Σπαρτιάτης, Προκλέους ἀπόγονος, νομοθέτης, ὡς φασιν ἢ ἐκ Κρήτης ἢ παρὰ τοῦ θεοῦ τοὺς νόμους λαβὼν· ὃν καὶ θεὸν ἡ Πυθία προσηγόρευσεν. οὗτος καὶ γυμνάσια παρθένων ἐνομοθέτησε καὶ τὸ μὴ δεῖν συνεχεῖς ὁμιλίας πρὸς τὰς γυναῖκας ποιεῖσθαι· καὶ τὸ ἐπ' ἀσπίδος τρέφεσθαι καὶ ἐν Εὐρώτᾳ ποταμῷ λοῦσθαι τοὺς τεχθέντας, καὶ τὴν γυμνοπαιδείαν, ἣ τοὺς ἐφήβους ἠνάγκαζε διὰ παντὸς μὴ ἔχοντας χλανίδα γυμνασίοις προσκεῖσθαι καὶ ἀγωνίζεσθαι δημοσίους ἀρετῆς ἀγῶνας ὑπαιθρίους τε κοιμᾶσθαι τροφήν τε ἔχειν τὴν ἐκ θήρας, τὴν τε διαμαστίγωνσιν, ἀρετῆς γυμνασίαν, ἀντὶ φόνου σκυθρωποῦ· ἔφηβος γὰρ πρότερον ἐθύετο τῇ Ἀρτεμίδι τῇ Ὀρθωσίᾳ. καὶ μέντοι καὶ τὰ φιλίτια, οἷά ἐστι συμπόσια, μεμιγμένους ἔχοντα ταῖς ἡδοναῖς τοὺς πόνους· οὐ γὰρ στρωμνὴ τις ὑπέκειτο εὐωχομένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοιτανθεῖς ὁ λίθος ἢ ξύλον. ἐνομοθέτησε δὲ καὶ τὸ ὑπ' αὐλοῖς παρατάσσεσθαι, θανάτου τὴν ἄτιμον ζωὴν εἶναι χεῖρονα τιθέμενος καὶ ἀποφαινόμενος, εἶναι δ' αὐτῷ λύσιν, εἰ μετὰ ταῦτα ἀριστεύσειε. τοῦτο Ἀριστοδήμῳ συνέβη, ὃς ὁ Τρέσας ἐπικληθεὶς ἐκ λειποταξίου τοῦ ἐν Πύλαις τῇ ἐν Πλαταιαῖς ἀριστεία τὴν ἀτιμίαν ἔλυσεν. διὰ τοὺς τούτου νόμους αἱ μητέρες ἐπὶ τοὺς πολέμους προπέμπουσιν τοὺς παῖδας περὶ τὰς ἀσπίδας, ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάν, ἔλεγον· ἀντὶ τοῦ ἢ ταύτην κόμισαι ὑποστρέφων καὶ μὴ γίνῃ ῥίψασπις ἢ ἐπὶ ταύτῃ κομίσθητι νεκρός. οὗτος τοῖς μὲν εἴλωσι τὰς ἄλλας ἐργασίας, τοῖς δὲ εὐγενέσι τὴν πολεμικὴν ἄσκησιν προσέταξε· ξένους δὲ ἀπήλασε, τὴν ἐκ τῆς ἐπιμιξίας διαφθορὰν ὑφορώμενος· βραχυλογίαν τε ἐτίμησε καὶ πενίαν, τὴν μὲν σοφίας εἶναι σημεῖον, τὴν δὲ ἀρετῆς διδάσκαλον οἰηθεῖς. καὶ ὁμολογεῖ τούτοις ὁ θεός· φυλάττεσθαι γὰρ ἀνεῖλε πολλάκις φιλοχρηματίαν. ἀριστοκρατίαν δὲ καταστησάμενος καὶ βασιλέας δύο τῶν ἀφ' Ἡρακλέους ἔταξεν εἶναι καὶ ἐφόρους τοὺς γέροντας· οἷς τὸν δῆμον ὑπέταξεν, ἐξ ἐκάστης πολιτείας ἄριστον ἐκλεξάμενος. ὥρκωσε δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους μὴ λῦσαι νόμον, καὶ ἀπεδήμησε. χρήσαντος δὲ αὐτῷ τοῦ θεοῦ Λακεδαιμονίους εὐτυχῆσειν, ἐφ' ὅσον ἂν μὴ παραβαίνωσι τοὺς Λυκούργου νόμους, ἐλθὼν εἰς Κρήτην ἀπεκαρτέρησεν, ὅπως μὴ αὐτὸς ἀναγκασθεῖ λῦσαι. ὅτι Λυκούργῳ τῷ νομοθέτῃ τοιάδε ἡ τελευταῖα τοῦ βίου ἐγένετο. βουλόμενος, ὡς φασι, θεὸν ἐρέσθαι περὶ τινῶν ὑπολοίπων νόμων, ὥρκωσε Λακεδαιμονίους ἄχρι ἐπάνεισι μηδένα λῦσαι τῶν κειμένων. ὁμοσάντων δ', ἐπεὶ χρηστηριαζόμενος ἤκουσε παρὰ τοῦ θεοῦ, ὡς εὐδαίμων ἢ πόλις ἔσοιτο, εἰ τοῖς ἐκείνου νόμοις ἐμμένει, ἔγνω μηκέτι ἐπανελθεῖν, τὸ βέβαιον τῆς φυλακῆς ἐκ τοῦ ὅρκου ποιησάμενος. καταβάς δὲ εἰς Κρήσαν ἑαυτὸν διεργάζεται. Λακεδαιμόνιοι δὲ αἰσθόμενοι διὰ τε τὴν προτέραν ἀρετὴν καὶ τὴν τότε κριθεῖσαν περὶ τὸν θάνατον ναόν τε αὐτῷ ἐτεμένισαν καὶ βωμὸν ἰδρυσάμενοι θύουσιν ὡς ἥρωϊ ἀνὰ πᾶν ἔτος. περιφανῶς γὰρ δὴ Σπαρτιάταις αἴτιος ἐγένετο τῆς εἰς ἅπαν ἀρετῆς τε καὶ ἡγεμονίας, οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων πάλαι διακειμένοις· οὐ μόνον ὅτι αὐτοῖς νόμους ἔθετο ἀρίστους, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἄκοντας προτρέψατο χρῆσθαι αὐτοῖς τρόπῳ τοιῷδε· δύο σκύλακας λαβὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς μητρὸς ἔτρεφε, χωρὶς δὲ ἀλλήλων ἀνομοίοις ἦθεσι, τὸν μὲν κατ' οἶκον ὅψα τε διδοὺς καὶ τὴν ἄλλην λιχνείαν, τὸν δὲ ἐν κυνηγεσίῳ θηρᾶν ἀναγκάζων καὶ στιβεύων ἐν ὄρεσιν. ὡς δ' ἐκάτερος αὐτῶν

ὅμοιοι ἐγένετο τῇ τροφῇ, Σπαρτιάταις ἐκκλησιάζουσι πρὸς τοὺς περιοίκους πολέμου πέρι καὶ ἀμνηχανοῦσι παραγαγὼν ἀμφοτέρους εἰς μέσον καὶ σὺν αὐτοῖς δόρκους τε καὶ ζωμούς καὶ ὄψα ἐσκευασμένα ἔλεξεν· ἀλλ' ὅτι μὲν, ὧ Σπαρτιάται, τοῦ εὖ τε καὶ κακῶς πράττειν οὐκ ἄλλο ἐστὶν αἴτιον πλὴν τὸ ἔθελαι χρῆσθαι φαύλοις ἢ σώφροσι, πάρεστιν ὑμῖν ὁρᾶν. οἶδε γέ τοι, τοὺς σκύλακας δείξας, τῆς αὐτῆς μητρὸς ὄντες, ἐναντίον δὲ ἀλλήλοις τεθραμμένοι, παρ' αὐτὸ τοῦτο ἀνόμοιοι ἐκβεβήκασιν. ὁ μὲν γὰρ θηρᾶν μαθὼν, ὁ δὲ λιχνεύειν, οὐδὲν ἀντὶ τοῦδε, εἰ παρήκοι, ποιήσσειε. καὶ ἅμα προσέταξε τῷ κυνουλκῷ μεθεῖναι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὰ ἡτοιμασμένα. τῶν δ' ὁ μὲν κατοικίδιος ἐπὶ τοῦψον ὥρμησεν, ὁ δὲ θηράτωρ ἐπὶ τὸν δόρκον καὶ καταβαλὼν ἐσπάραττε. καὶ Λυκοῦργος πάλιν, ταῦτα, ἔφη, νομίσετε, ὧ Σπαρτιάται, εἰς ὑμᾶς τείνειν καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ἀνθρώπους. ὁποίοις γὰρ ἂν ἔθεσι καὶ νόμοις χρῆσθε, τοιούτους ἀποβαίνειν ἀνάγκη πρὸς τε πόρους καὶ τρυφὴν· πάντα γὰρ ἀνθρώποις μαθητὰ οἱ θεοὶ ἔδωκαν. ἔπεται δὲ τῷ μὲν πονεῖν ἐθέλειν τὸ ἐλευθέρους εἶναι καὶ τὸ εὖ πράττειν καὶ κρατεῖν πάντων, τῷ δὲ ἡδυπαθεῖν τό τε δουλεύειν καὶ κακοπραγμονεῖν καὶ μηδενὸς ἀξίους εἶναι. ὁ μὲν τοιαῦτα λέγων προουτρέπετο τοὺς Σπαρτιάτας μεταβαλεῖν τὸν τε καθεστῶτα τρόπον τοῦ βίου καὶ βελτίοσι νόμοις ἐθισθῆναι. οἱ δὲ πεισθέντες οὐ τῶν περιοίκων μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντων Ἑλλήνων διαφανῶς ἄριστοι ἐγένοντο ἡγεμόνες τε συνεχῶς, ἐξότου παρεδέξαντο τοὺς νόμους, ἐπ' ἔτει φ', καὶ οὐ πολλοῦ χρόνου ἐχώρησαν ἐπὶ μέγα δυνάμει.

[Λυκοῦργος.] Λυκόφρωνος, Ἀθηναῖος, τὸ γένος Ἐτεοβουτάδης, τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων ῥητόρων. ἀνέγκλητος δὲ βιούς τελευτᾷ νόσῳ υἱοὺς καταλιπὼν· ὑπὲρ ὧν συκοφαντηθέντων Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπὸ τῆς φυγῆς εἰπὼν ἐξεῖλεν αὐτούς. λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσιν γνήσιοι οἱ σωζόμενοι· Κατὰ Ἀριστογείτονος, Κατὰ Αὐτολύκου, Κατὰ Λεωκράτους, Κατὰ Λυκόφρονος β', Κατὰ Πασικλέους, Κατὰ Μενάιχμου, Κατὰ Δημάδου, Ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτὸν, Ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν, Πρὸς Ἰσχυρίαν, Πρὸς τὰς μαντείας, Περὶ τῆς διοικήσεως, Περὶ τῆς ἱερείας, Περὶ τῆς ἱερωσύνης, ἐπιστολαί· καὶ ἄλλα τινα.

[Λυκόφως:] τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς.

[Λυκόφρων,] Χαλκιδεὺς ἀπὸ Εὐβοίας, υἱὸς Σωκλέους, θέσει δὲ Λύκου τοῦ Ῥηγίνου· γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγωδιῶν. ἔστι γοῦν εἷς τῶν ἑπτὰ οἵτινες Πλειὰς ὠνομάσθησαν. εἰσὶ δὲ αἱ τραγωδίαι αὐτοῦ Αἰόλος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης, Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἰκέται, Ἰππόλυτος, Κασσανδρεῖς, Λαῖος, Μαραθῶνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους α', β', Ὀρφανός, Πενθεύς, Πελοπίδαί, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρυσίππος. διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. ἔγραψε καὶ τὴν καλουμένην Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

[Λύκωνος. Λυκωρεὺς.] καὶ **[Λυκώρεια,]** ὄνομα πόλεως.

[Λυκωρεῖ.]

[Λύκτιος. Λυμαντήρ:] ὁ βλαπτικός. καὶ **[Λυμαντικός. Λύματα:]** ἐνέχυρα. οἷον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα.

[Λύματα:] καθάρματα. αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνα ἐκκρίσεις, καὶ παρὰ τὸν κοινὸν τῶν ἀνθρώπων νόμον δὲ πρέσβεις ἡτίμασαν τὴν τήβεννον λύμασιν ἀνθρωπεῖσι μολύναντες.

[Λῶμα τῷ γήρᾳ στρέφη:] ἀντὶ τοῦ ἀπαίδευτος εἶ μέχρι γήρως.

[Λυμαινόμενον τοῖς μεираκίοις:] ἀντὶ τοῦ τὰ μεираκία ἐνυβρίζοντα. οὕτω δὲ αὐτοῖς σύνηθες, οὐχὶ τὰ μεираκία λυμαινόμενον.

[Λυμαίνομαί σοι.] καὶ **[Λυμαίνων,]** φθείρων, βλάπτων.

[Λυμαίνομαί σοι·] δοτικῇ· αἰτιατικῇ δέ· ἐλυμήνατο αὐτὴν ὥς ἐκ δρυμοῦ.

[Λυμεών:] ὁ φθορεὺς. Σοφοκλῆς· καὶ τὰμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχει τινες θήσουσ' Ἀχαιοῖς, μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός. Αἴας φησί.

[Λύμη:] βλάβη, φθορά, ὕβρις. ὁ δὲ αὐτοὺς συλλαβὼν αἰκίζεται λύμη πάση καὶ κατατάσει καὶ στρεβλώσει ποικίλῃ καὶ δικαιώσει τῇ πρεπωδεστάτῃ ἐν περιόπτῳ λόφῳ σταυρώσας αὐτόν.

[Λυόμενος:] ἀντὶ τοῦ λυτρούμενος καὶ ἀπολύων. οὕτως Πλάτων.

[Λύω·] γενικῇ. νῦν δὲ ποταμοὶ χειμερίων ὁδῶν λυθέντες. αἰτιατικῇ δέ· λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας.

[Λύπη·] καὶ τὸ πληθυντικὸν αἱ λύπαι. συστολὴ ἄλογος ψυχῆς. διὸ οὐ λυπηθήσεσθαι τὸν σπουδαῖον δεῖ. εἶδη δὲ αὐτῆς φθόνος, ζῆλος, ζηλοτυπία, ἄχθος, ἐνόησις, ἄνοια, ὀδύνη, σύγχυσις. τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ' ὅταν λόγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ κάξενέγκωμαι κλέος; δοκῶ μὲν ὡς οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.

[Λύπη,] τὸ λυ μακρόν.

[Λυπηρότεροι σταλαγμοῦ:] διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς καταστάζεσθαι δυσχέρειαν λέγεται.

[Λυπρά:] εὐτελής, πενιχρά. οὕτω δὲ ἦν Κύντιος Κικιννάτος ὁ γεγωνὴς δικτάτωρ μέτριος καὶ σώφρων, ὡς ἐπὶ καλύβῃ λυπρᾷ καὶ ὀλίγῃ γῆς μέτρῳ ζῆν τὸν αὐτουργὸν ἀγαπᾶν τε βίον. ὃς δικτάτωρ προβαλλόμενος ἔτυχεν ἀρότρῳ πονοῦμενος. ὃς ἀπονισάμενος ἐπὶ εἰσι καὶ συμβαλὼν τοῖς πολεμίοις νικᾷ κατακράτος καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων ἄγει αἰχμάλωτον. λυπρά τε σιτούμενος καὶ σκληρῶς ἐγκαθεύδων καὶ πᾶσι κεκρημένος πολὺ ἐνδεέστερον ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν.

[Λυπρή:] πενιχρά. πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο κλήριον ἐν λυπρῇ τῇδε γεωλοφίῃ.

[Λυπρόν:] ἐπαχθές. λυπηρόν. καὶ **[Λυπρόγαιον.]** Ἀλπιανός· τὸ γὰρ λυπρόγαιον καὶ πενιχρὸν ὑμᾶς εἰς ληστείαν ἄγει. δώσω δ' ἐγὼ πενομένοις φίλοις γῆν ἀγαθήν.

[Λυπηνάρια:] εἶδος ὀσπρίου· ἃ θερμούς καλοῦσιν. ἢ εὐθεῖα τὸ θερμόν.

[Λύρα:] βραχὺ τὸ λυ. εἰδήσεις Ἀλκμᾶνα λύρης ἐλατῆρα Λακαίνης.

[Λύσσα:] ἡ μανία.

[Λύσανδρος:] ναύαρχος Λακεδαιμονίων.

[Λυσανίας πατρῶν μεγάλων κακῶν:] ὁ λύων τοῦ πατρὸς τὰς ἀνίας. ὠνοματοπεποιήται ἡ λέξις. Σοφοκλῆς· Ζεὺς νόστον ἄγοι τὸν νικομάχαν καὶ παυσανίαν καὶ Ἀτρείδαν.

[Λυσσάνιε:] μαινόμενε. καὶ κύνα δὲ λυσσητήν· ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν καὶ Λαδικέας περίφευγε, καὶ κύνα λυσσητήν καὶ πάλιν Λαδικέας.

[Λῦσαι· Λύσις] δέ.

[Λύση:] ἀντὶ τοῦ λυσάτω. Νόμων θ'. παραλαβὼν ὁ κεκτημένος παρὰ τοῦ πληγέντος δεδεμένον αὐτόν, μὴ λύση, πρὶν ἂν ὁ δοῦλος παίσῃ τὸν πληγέντα.

[Λυσθεῖς:] κατενεχθεῖς.

[Λυσίας,] Κεφάλου, Συρακούσιος, ρήτωρ, μαθητής Τισίου καὶ Νικίου, εἷς τῶν μετὰ Δημοσθένους ἰ' ρητόρων. ἐτέχθη δ' ἐν Ἀθήναις, μετοικήσαντος τοῦ Κεφάλου ἐκεῖσε. γεγονὼς δὲ ἐτῶν ἰε' εἰς Θουρίους ὤχετο σὺν ἀδελφοῖς δύο, κοινωνήσων τῆς ἀποικίας. εἴτα ἐκ πεσόντων ἐκεῖθεν ἐπ' Ἀττικισμῷ ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, ἄγων ἔτος μζ'. λόγοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι ὑπὲρ τοὺς τ'· καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι. τῷ δὲ καθαρῷ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μιμητὴν πλὴν Ἰσοκράτους. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ρητορικὰς καὶ δημηγορίας, ἐγκωμιά τε καὶ ἐπιταφίους καὶ ἐπιστολάς ζ', μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικὰς· ὧν αἱ πέντε πρὸς μεράκια.

[Λυσίζωνος γυνή:] ἡ ἀνδρὶ πλησιάσασα. αἱ γὰρ παρθέναι μέλλουσαι πρὸς μίξιν ἔρχεσθαι, ἀνετίθεσαν τὰς παρθενικὰς αὐτῶν ζώνας τῇ Ἀρτέμιδι.

[Λυσικράτης:] οὗτος φαρμάκῳ τινὶ ἐμέλαινε τὰς ἑαυτοῦ τρίχας. Ἀριστοφάνης· οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον ἔψουσ' ἔτυχες, ὧς Λυσικράτης μελαίνεται. καὶ αὖθις· ἡ Λυσικράτους ρίς ἴσα τοῖς καλοῖσι φρονήσει. ἐπεὶ δὲ σιμὸς ἦν καὶ αἰσχροὺς καὶ κλέπτης καὶ ἄσημος, καὶ παροιμία· Λυσικράτης δωροδοκῶν. στρατηγὸς Ἀθηναίων.

[Λυσιμάχεια:] ὄνομα πόλεως.

[Λυσίμαχος:] οὗ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τῶν ἀτελῶν μνημονεύει, Ἀριστείδου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου· οὗ δὲ Λυκοῦργος, μελοποιὸς ἦν εὐτελής.

[Λύσιππος:] τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Βάκχαι, ὡς Ἀθηναῖος λέγει ἐν γ' Δειπνοσοφιστῶν καὶ ἐν τῷ η'· καὶ ἕτερα αὐτοῦ δράματα Θυρσοκόμος.

[Λύσις.]

[Λυσιτελές:] ἀγαθόν, ὠφέλιμον, ἢ συμφέρον· ὅτι λύει τὰ τελούμενα εἰς αὐτὸ, ὥστε τὴν ἀντικατάλλαξιν τὴν ἐκ τῆς πραγματείας ὑπεραίρειν τῇ ὠφελείᾳ. καὶ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης φησὶν· ὁ δὲ Τρύφων Νίκην χρυσὴν κατασκευάσας ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν Ῥώμην· ὑπελάμβανε γὰρ τοὺς Ῥωμαίους, ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελές, ἅμα δὲ διὰ τὸ εὐοίωνιστον εἶναι, προσδέξασθαι τὴν Νίκην.

[Λυσιτελῶ·] δοτικῇ.

[Λύσιοι τελεταί:] αἱ Διονύσου. Βοιωτοὶ γὰρ ἀλόντες ὑπὸ Θρακῶν καὶ φυγόντες εἰς Τροφωνίου, κατ' ὄναρ ἐκείνου Διόνυσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς Θραξίν, ἔλυσαν ἀλλήλους, καὶ Διόνυσου Λυσίου ἱερὸν ἰδρύσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. Ἀριστοφάνης δὲ διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων ἄμπελον.

[Λυσίστρατος] καὶ **[Θούμαντις:]** πένητες. Ἀριστοφάνης· μηδὲν ἐς Λυσίστρατον, μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὐτῷ λυπεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ.

[Λυσσομανεῖς:] ὑπὸ μανίας λελυσσηκότας. ῥομβητοὺς δονέων λυσσομανεῖς πλοκάμους.

[Λυσόμενος:] λυτρωσόμενος.

[Λῦσον νόμους ἱερῶν ὕμνων:] ἀντὶ τοῦ ἄσπον.

[Λῦσόν σου τὸ ὑπόδημα·] ὁ θεὸς φησι πρὸς τὸν Μωϋσῆν. ζήτει ἐν τῷ ὑπόδημα.

[Λῦτο:] ἐλύθη, ἐπαύθη. Ὅμηρος· λῦτο δ' ἄγων.

[Λυττῶντες:] μαινόμενοι.

[Λύτρα:] μισθός· ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας, ἐπὶ τῷ λυτρώσασθαι βαρβάρων δουλείας.

[Λυτρωτής·] ὁ Δαβὶδ φησι· κύριε, βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου. κύριος ὡς ποιητὴς καὶ δημιουργός, βοηθὸς δὲ ὡς τὴν ἐκ τοῦ νόμου βοήθειαν δεδωκώς· νόμον γάρ, φησὶν, εἰς βοήθειαν δέδωκε. λυτρωτὴς δὲ ὡς διὰ τῆς παλιγγενεσίας τοῦ βαπτίσματος τῆς προτέρας ἐλευθερώ σας φθορᾶς καὶ τῆς τῶν δαιμόνων δουλείας λυτρούμενος καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ἀθανασίαν δωρούμενος. ὅτι ὁ ἀφεδρὼν καὶ λυτρῶντων βάρβαρα. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἀφεδρῶν.

[Λύχνιον:] οὐδετέρως λέγεται τὸ λύχνιον. κελεύει τῶν λυχνίων τῶν ἀνακειμένων αὐτῷ (ἀργυρᾷ δὲ ἦν ταῦτα) τὸ ἕτερον φέρειν ἀράμενον ἐμφανῶς.

[Λυχίτης λίθος.] καὶ **[Λυχνιτός.]**

[Λυχνιτάριον. Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἄπτεις:] ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηδεῖω τι ποιούντων.

[Λυχνοῦχος:] φανός, λαμπτήρ.

[Λύχων ἀφάς. Μά:] τοῦτο Ὅμηρος ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον τίθησι. ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ μὰ τῷ ναὶ χρῆται· ὡς, ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον· ὅτε ὄμνυσιν. ὅτε δὲ ἀπόμνυσί τι, συζεύγνυσιν τὸ τῆς ἀποφάσεως· οἶον, οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ· οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε. ἡμεῖς δὲ τὸ μὰ ὡς μέρος λόγου ἀπομνύντες παραλαμβάνομεν μὰ τὸν Δία λέγοντες. ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα ἐπευκτικόν.

[Μαγγάνα·] ὅτι τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον ἐκ ξύλων κατασκευασμένον μαγγάναν Ἴταλοι ὀνομάζουσιν. ζῆται ἐν τῷ γαῦλος.

[Μαγγανευτής:] ὁ μὶγνὺς παντοδαπὰ πρὸς φενακισμόν.

[Μαγγανεία:] ἡ γοητεία. ὁ δὲ νόσφω περιέπεσεν ἐκ μαγγανείας χαλεπῇ καὶ πολλοὺς ἐπὶ τούτῳ ἀλόντας ἐκόλασε. Προκόπιος· καὶ τὸν ἄνδρα μαγγανείαις κατειλήφει πολλαῖς.

[Μάγγανον:] παράδοξόν τι. λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία μαγγανεία. ὁ δὲ στρατηγὸς τοὺς θεραπευτὰς τῶν μαγγανευμάτων διηρώτα καὶ ἡξίου ἔχνη πυθέσθαι προρρήσεως παρὰ τῶν μάγων.

[Μαγάς:] σανὶς τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτὴν τὰς τῆς κιθάρας νευράς, καὶ ἀποτελοῦσα φθόγγον. ἡ τῆς κιθάρας καβάλη καὶ τῆς λύρας, ἡ τὰς νευράς βαστάζουσα. ἔστι δὲ καὶ εἰλητικὸν μόριον.

[Μαγδαληνή:] ἀπὸ τόπου.

[Μαγιέστερ:] διδάσκαλε.

[Μαγεία:] ἐπὶ κλησίς ἐστι δαιμόνων ἀγαθοποιῶν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν· ὡς τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως θεσπίσματα. γοητεία ἐπὶ κλησίς ἐστι δαιμόνων κακοποιῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένη. φαρμακεία δέ, ὅταν διὰ τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον, ἢ ἄλλως δοθῇ τισὶ διὰ στόματος. ἥπατοσκοπία δὲ ἡ τῶν ἐγκάτων ἀνατομή, δι' ὧν προεμήνυον τὰ συμβησόμενα. ἀνατέμνοντες γὰρ σημεῖα τινα ἐθεώρουν ἐν τοῖς ἥπασιν. καὶ ζῆται ἐν τῷ γοητεία. ζῆται περὶ μαγείας ἐν τῷ Πέρσαι.

[Μάγειρος] καὶ **[Μαγειρεῖον.]** ὁ τὰς μάζας μερίζων.

[Μαγῆα:] τὸν ἀπομάσσοντα. τὸν τε μαγῆα σπόγγον ὑπὸ στιβαρᾷ κεκλιμένον κοπίδι.

[Μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα:] οὕτω καὶ τὰ τυχόντα ὤμνουσιν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι.

[Μαγική·] ταύτην ἐφεῦρον Μῆδοι καὶ Πέρσαι. ἡ διαφέρουσα τῆς γοητείας καὶ αὐτῆς φαρμακείας.

[Μαγίς:] μάχαιρα. καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερίζων.

[Μαγὶς ἄρτου:] οἶον μέρος ἄρτου ἢ ψωμὸς ἢ ἐγκρυφίας.

[Μαγίστερ:] διδάσκαλε. προβάλλεται δὲ καὶ Θεόδωρον τῇ μαγιστερίᾳ ἀρχῇ, παρὰ Ῥωμαίοις τιμώμενόν τε καὶ γεραιρόμενον. τῇ μαγιστερίᾳ ἀρχῇ.

[Μαγιστριανός:] ὁ κανστρίσιος. Οὐράνιος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς γράμματα ἀποδέδωκε τῷ ἐπισκόπῳ.

[Μάγκινον:] ὄνομα. καὶ τὸν Μάγκινον ἐγνώσαν ἐκδοθῆναι τοῖς Νομάνταις. καὶ **[Μάγκυψ]** καὶ **[Μαγκυπεῖον.]**

[Μαγκίπατος:] ὁ χειράφετος παρὰ Ῥωμαίοις.

[Μάγνης,] Ἰκαρίου πόλεως, Ἀττικὸς ἢ Ἀθηναῖος, κωμικός. ἐπιβάλλει δ' Ἐπιχάρμῳ νέος πρεσβύτης. ἐδίδασκε κωμωδίας θ', νίκας δὲ εἴλε β'. οὗτος ἀρχαίας κωμωδίας ποιητής. ὃς πλεῖστα χωρῶν κατὰ τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια· πάσας φωνὰς ἰεῖς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρῳ, οὐ γὰρ ἐφ' ἡβης, ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὧν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη. σχόλιον· ἰεῖς, ἀφιεῖς. ψάλλων δὲ τοὺς Βαρβιτιστὰς ἂν λέγοι. δρᾶμα δὲ ἐστὶ τοῦ Μάγνητος. ἡ δὲ βάρβιτος εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. πτερυγίζων δέ, ὅτι καὶ Ὀρνιθας ἐποίησε δρᾶμα. ἔγραψε δὲ καὶ Λυδοὺς καὶ Ψῆνας καὶ Βατράχους. ἔστι δὲ χρώματος εἶδος τὸ βατράχειον· ἀπὸ τούτου καὶ βατραχίς ἱμάτιον. ἐχρίοντο δὲ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσωπα πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα.

[Μάγνης,] ἀνὴρ Σμυρναῖος, καλὸς τὴν ιδέαν, εἴ τις καὶ ἄλλος, ποιήσει τε καὶ μουσικῇ δόκιμος· ἥσκητο δὲ καὶ τὸ σῶμα διαπρεπεῖ κόσμῳ, ἀλουργῇ ἀμπεχόμενος καὶ κόμην τρέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκορυμβωμένην· περιῖει τε τὰς πόλεις ἐπιδεικνύμενος τὴν ποίησιν. τούτου δὲ καὶ ἄλλοι μὲν πολλοὶ ἦρων, Γύγης δὲ καὶ μᾶλλον τι ἐφλέγετο καὶ αὐτὸν εἶχε παιδικά. γυναικῆς γε μὴν πάσας ἐξέμηνεν, ἔνθα ἐγένετο ὁ Μάγνης, μάλιστα δὲ τὰς Μαγνητῶν, καὶ συνῆν αὐταῖς. οἱ δὲ τούτου συγγενεῖς ἀχθόμενοι ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ, πρόφασιν ποιησάμενοι ὅτι ἐν τοῖς ἔπεσιν ἦσαν ὁ Μάγνης Λυδῶν ἀριστεῖαν ἐν ἵππομαχίᾳ πρὸς Ἀμαζόνas, αὐτῶν δὲ οὐδὲν ἐμνήσθη, ἐπαῖξαντες περικατέρρηξαν τε τὴν ἐσθῆτα καὶ τὰς κόμας ἐξέκειραν καὶ πᾶσαν λώβην προσέθεσαν. ἐφ' οἷς ἤλγησε μάλιστα Γύγης καὶ πολλάκις μὲν εἰς τὴν Μαγνητῶν γῆν ἐνέβαλε, τέλος δὲ καὶ χειροῦται τὴν πόλιν· ἐπανελθὼν δὲ ἐς Σάρδεις πανηγύρεις ἐποίησατο μεγαλοπρεπεῖς.

[Μαγνησία:] τόπος.

[Μαγνηῆτις:] λίθος τίς ἐστὶν οὕτω καλούμενος, ὃς ἔχει φυσικὴν ἐνέργειαν ἔλκειν πρὸς ἑαυτὸν τὸν σίδηρον. ἦν δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ Σαραπίῳ πλάνης καὶ κακουργίας τοιοῦτόν τι μηχανήμα· ξόانون κατασκευάσαντες ἐκ χαλκοῦ καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ σίδηρον ἔνδοθεν καθηλώσαντες τὸν λίθον τοῦτον ἐν τοῖς φατνώμασιν ἄνωθεν τῆς στέγης ἔπηξαν ἀπὸ διαμέτρου. τὸ δὲ ὑπὸ τῆς φυσικῆς βίας ἐλκόμενον τοῦ λίθου, μετέωρον γὰρ ἐκρέματο, διὰ πολλὴν μηχανὴν καὶ τέχνην ἐκρατεῖτο μέσον ἐδάφους καὶ ὀρόφου, θαυμαζόμενον καὶ μὴ παντελῶς κατασπώμενον.

[Μαγνητῶν κακά·] καὶ οὔτε τί φῶ περὶ αὐτοῦ ἀξίως ἔχω, κἂν τὰ Μαγνητῶν κακά, κἂν τὸ Τερμέριον, κἂν πᾶσαν ἀπλῶς αὐτῶν ἐπιφθέγξωμαι τὴν τραγωδίαν μετὰ τοῦ σατύρου καὶ τῆς κωμωδίας καὶ τοῦ μίμου, οὕτω πᾶσα μὲν αἰσχροτής, πᾶσα δὲ ἀπόνοια πρὸς ὑπερβολὴν ἐπ' ἐκείνοις τῷ ἀνδρὶ πεφιλοτέχνηται.

[Μάγος·] μάγους ἐκάλουν τοὺς ψευδεῖς φαντασίας περιτιθέντας ἑαυτοῖς. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τοὺς φαρμακοὺς μάγους ἔλεγον. Σοφοκλῆς· ὑφεῖς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον.

[Μαγώτερα·] ἀντὶ τοῦ θελκτικώτερα. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀλλὰ σελίνων οὐλοτέρη καὶ μονοῦ χρῶτα τερεινότερη καὶ κεστοῦ φωνεῦσα μαγώτερα.

[Μαγῶνος. Μάγοι·] παρὰ Πέρσαις οἱ φιλόσοφοι καὶ φιλόθεοι· ὧν ἦρχε Ζωροάστρης καὶ μετὰ τοῦτον κατὰ διαδοχὴν Ὀστάναι καὶ Ἀστράμπυχοι.

[Μαγῶγ·] ὁ Πέρσης. ὅτι μαγεία καὶ ἀστρολογία ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξατο. οἱ γὰρ τοι Πέρσαι Μαγῶγ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται. καὶ Μαγουσαῖοι, οἱ αὐτοί.

[Μάδδαν·] μάζαν, τροφήν. οὕτως οἱ Μεγαρεῖς διὰ δύο δδ.

[Μὰ Δία·] οὐκ ἐπὶ τοῦ μὰ τὸν Δία λέγων, ὡς οἶονταί τινες· ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μὰ Δία, ὥσπερ καὶ τῷ νῆ Δία ἐπὶ τῷ ναί· ὅθεν καὶ ναὶ Δία λέγουσιν καὶ ναὶ μὰ Δία. Ἀριστοφάνης Πλούτω· ναὶ μὰ Δία τούτων τε πολλῷ πλείονα. ἐπὶ κατωμοτικοῦ τὸ μὰ Δία, ὅταν αὐτοῦ προτάττηται τὸ ναί.

[Μαδιάμ·] ὄνομα κύριον. καὶ **[Μαδιανῖτις χώρα·]** καὶ **[Μαδιηναῖοι. Μαδῶντα·]** φαλακρόν, καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα.

[Μᾶζα·] ἄρτος, φύραμα. ἢ ὁ στριφνὸς ἄρτος. ὅστις ἀλφιοσιτεῖ, ὕδατι μεμιγμένην τὴν μᾶζαν ἐσθίει· ὅστις δὲ ἄρτοσιτεῖ, ὕδατι δεδευμένον ἄρτον. οἱ δὲ Μεγαρεῖς μάδδα, διὰ δύο δδ.

[Μᾶζα·] κυρίως ἡ τροφή, ἡ ἀπὸ γάλακτος καὶ σίτου, παρὰ τὸ μάζεσθαι. προπερισπᾶται. ἐπὶ δὲ τοῦ κανθάρου Ἀριστοφάνης καταχρηστικῶς κέχρηται. οὐ γὰρ τὴν ἐξ ἀλφίτων φυραθεῖσαν δηλοῦν θέλει, οὐ γὰρ αὕτη κανθάρων τροφή, ἀλλὰ τὸ ἀποπάτημα, τουτέστι τὴν κόπρον. πίτυρα δέ τινα ἔματτον οἱ οἰκέται· κόπρον γὰρ φυρᾶν ἄπιστον. αἶψ', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίοις πόνοις ἐγκαυχωμένων· μᾶζαν μεμαχῶς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην. καὶ πρῶην γ' ἐμοῦ μᾶζαν μεμαχότος Λακωνικὴν, πανουργοτάτως παραδραμῶν, ὑφαρπάσας αὐτὴν παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην καὶ ἐν ἐτοίμῳ γενομένην. τοῦτο δὲ ἀπὸ ἱστορίας εἴληφεν, ἧς μέμνηται Θουκυδίδης.

[Μάζης ὦνιον·] ἄρτου πρᾶσις.

[Μαζίσκας διαμεμιγμένας·] ἀντὶ τοῦ πεφυραμένας.

[Μαζονομεῖον·] ἀγγεῖόν τι.

[Μαζός·] κυρίως ἐπὶ ἀνδρός. καὶ Ὅμηρος· νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ γυναικός.

[Μαζουρώθ·] τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ συνηθείᾳ ζῳδία καλοῦνται. Ἑβραϊστὶ δὲ τινὲς φασὶ λέγεσθαι τὴν λέξιν, σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρῶον κύνα.

[Μαζῶντες·] τρυφῶντες.

[Μάθημα:] ἐπιτήδευμα, ἀσχόλημα, δίαίτα, διαγωγή, πρόφασις, ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. μεταμαθεῖν δέ ἐστιν τὸ παύσασθαι. κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν, ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ πρώτου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐδ' ἂν μετα μάθοις;

[Μαθητεία:] ἡ μάθησις.

[Μαθητιῶ:] μαθεῖν ἐπιθυμῶ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν. καὶ **[Μαθηταῖσι]**, τοῖς μαθηταῖς.

[Μαθών:] ἰδών. ὁ δὲ Κελτὸς μαθὼν ἐγέλασε καὶ κατέσκωπτεν, ὥς ἀνὴρ παιδὶ μέλλον διαγωνιῆσθαι. καὶ αὖθις· ὥς ἔμαθε κάκεῖνον ἀνιστάμενον. ἀντὶ τοῦ εἶδε. καὶ Ἀριστοφάνης· μάθοι γὰρ ἂν τις κάπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

[Μαῖωρ,] Ἀράβιος, σοφιστής. ἔγραψε Περὶ στάσεων βιβλία ιγ'. συνεχρόνισε δὲ Ἀψίνη καὶ Νικαγόρα, ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Καίσαρος καὶ ἐπάνω.

[Μαῖουμᾶς·] πανήγυρις ἦγετο ἐν τῇ Ῥώμῃ κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα. τὴν παράλιον καταλαμβάνοντες πόλιν, τὴν λεγομένην Ὀστίαν, οἱ τὰ πρῶτα τῆς Ῥώμης τελοῦντες ἡδυπαθεῖν ἠνεύχοντο, ἐν τοῖς θαλαττίοις ὕδασιν ἀλλήλους ἐμβάλλοντες. ὅθεν καὶ Μαῖουμᾶς ὁ τῆς τοι αὐτῆς ἐορτῆς καιρὸς ὠνομάζετο. ἐτέλουν δὲ μέχρις Ἀναστασίου βασιλέως οἱ ἐν Κωνσταντίνου πόλει πανήγυριν τῶν Βρυτῶν· καὶ ταύτην Ἀναστάσιος ἔπαυσε. καὶ τὴν τῶν κυνῶν δὲ ἐτέλουν πανήγυριν οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὸν Αὐγούστον μῆνα, ἀναιροῦντες αὐτοὺς ἐκ τῆς ἀλώσεως τῆς ὑπὸ Γάλλων, διότι ἀνύλακτοι ἔμειναν, τῶν χηνῶν ἐκβοη σάντων.

[Μαῖστωρος:] τοῦ διδασκάλου.

[Μακκαβαῖοι·] ζήτηι ἐν τῷ Ἀντίοχος.

[Μακαρία τῶν βίων], καὶ μακάριε τῶν τρόπων.

[Μακαρία:] ὁ ὀλεθρος. θυγάτηρ τοῦ ἄδου. καὶ παροιμία· βάλλ' ἐς μακαρίαν, ἀντὶ τοῦ εἰς δειλαιότητα καὶ πανωλεθρίαν. ἢ βάλλ' ἐς μακαρίαν, κατ' εὐφημισμὸν. ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες μακαρίζονται λέγονται. καὶ Ἡρακλέους θυγάτηρ, ἣν Ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανοῦσαν πολυτελῶς ἔθαψαν. ζήτηι ἐν τῷ βάλλ' ἐς μακαρίαν.

[Μακαρίαινος:] ὄνομα κύριον.

[Μάκαρι σὺν τύχῃ:] ἀντὶ τοῦ μακαρία. Ἀριστοφάνης· περιπέτεσθε τὸν μάκαρα, μάκαρι σὺν τύχῃ. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν, παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους.

[Μακαρίζω·] γενικῇ, διὰ τὸ ἔνεκα. αἱ καὶ τοῦ τέλους ἐμακαρίσθησαν, ὥς ἐκεῖνῳ συνέκδημοι. διόλου δὲ αἰτιατικῇ.

[Μακάριος:] ὁ ἐν ἀγαθοῖς πάντοτε ὢν. λέγεται δὲ καὶ ὁ θεὸς μακάριος καὶ πιστὸς καὶ μόνος δυνάστης. μετέδωκε δὲ ὁ μεγαλόδωρος τοῦ ὀνόματος τοῖς εὐσεβῶς ζῶσιν· ὥσπερ καὶ τοῦ θεός· ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστέ. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὀνόματα τοιαῦτά εἰσι.

[Μακάριος·] δύο ἐγένοντο Μακάριοι ὁμώνυμοι καὶ περιβόητοι δι' ἄσκησιν, διὰ βίον, διὰ τρόπον, διὰ τὰ μαθήματα. ὁ μὲν Αἰγύπτιος θαυματουργὸς ἦν καὶ μετὰ τοῦ εὐλαβοῦς πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐστηρὸς, ὁ δὲ Ἀλεξανδρεὺς κατὰ πάντα ὢν παραπλήσιος τῷ Αἰγυπτίῳ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἦν ἱλαρὸς καὶ τῷ χαριεντίζεσθαι τοὺς νέους ἤγε πρὸς ἄσκησιν. τούτων Εὐάγριος

γενόμενος μαθητής τὴν δι' ἔργων φιλοσοφίαν ἐκτίσας, πρότερον λόγῳ μόνῳ φιλόσοφος ὢν· ὃς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου εἰς τὴν τοῦ διακόνου προεχειρίσθη τάξιν· ἀλλὰ καὶ ἐς τὴν Αἴγυπτον κατελθὼν καὶ τοῖς προλεχθεῖσιν ἐντυχὼν ἀνδράσι τὸν ἐκείνων βίον ἐζήλωσε. τούτῳ καὶ βιβλία ἄγαν σπουδαῖα συγγέγραπται· ὧν τὸ μὲν Μοναχὸς ἢ περὶ πρακτικῆς ἐπιγέγραπται, τὸ δὲ Γνωστικὸς ἢ περὶ τῶν καταξιωθέντων γνώσεως· κεφάλαια δὲ αὐτοῦ ν'· τὸ δὲ Ἀντιρρητικὸν πρὸς τοὺς πειράζοντας δαίμονας ἐν ἡ' διηρημένον μέρεσι, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡ' λογισμῶν· καὶ χ' Προγνωστικὰ προβλήματα· καὶ Στιχηρὰ δύο, ἐν πρὸς τοὺς ἐν κοινοβίοις ἢ συνοδαῖς μοναχοὺς καὶ ἐν πρὸς τὴν παρθένον. καὶ φησι κατὰ λέξιν οὕτως· ἀναγκαῖον τὰς ὁδοὺς τῶν προοδουσάντων μοναχῶν ὀρθῶς διερωτᾶν καὶ πρὸς αὐτὰς κατορθοῦσθαι· πολλὰ γάρ ἐστιν ὑπ' αὐτῶν ῥηθέντα τε καὶ πραχθέντα καλῶς· ἐν οἷς καὶ τοῦτο τις ἔφησεν, ὅτι τὴν ξηροτέραν καὶ ἀνώμαλον δίαιταν, ἀγάπη συζευχθεῖσαν, θάττον διάγειν τὸν μοναχὸν εἰς ἀπάθειαν.

[Μακαρίτας:] τοὺς τεθνεῶτας εὐφήμως, ὡς μακαρίων ὄντων τῶν τελευτησάντων, ὅτι οὐκέτι αἰσθάνονται τινος δεινοῦ. Δωριέων τινὲς αὐτοὺς ζαμερίτας καλοῦσιν, οἷον τῆς μείζονος μερίδος ἤδη κεκοινωνηκότας. τὸ γὰρ ζὰ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας, εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι. κατεχρήσατο ἀντὶ τοῦ μακάριον· εἰ μὴ ἄρα παίζει, οἷον νεκροῦ βίον.

[Μακάρων νήσοισιν:] ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτία Θηβῶν τὸ παλαιόν, ὡς Παρμενίδης.

[Μάκαιραν:] μακαρίαν.

[Μακεδνῆς:] ἴσως μηκεδανῆς· ἢ κατ' ἐπίτασιν, λίαν κεδνῆς.

[Μακεδόνειος πόλις:] τῶν Μακεδόνων. **[Μακεδονία]** δὲ χώρα.

[Μακεδονική.] ζητεῖ περὶ ἀρχῆς Μακεδονικῆς ἐν τῷ Ἀσσύριοι.

[Μακεδόνιος·] οὗτος πλεῖστα ὅσα κακὰ κατὰ Χριστιανῶν ἐνεδείξατο καὶ τὸν κολοφῶνα τῶν κακῶν, οἷς ἔδρασεν, ἐπιτίθησι· πυθόμενος γὰρ κατὰ τὸ Παφλαγόνων ἔθνος πλείστους εἶναι τῆς Ναυατικῆς θρησκείας, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ Μαντίνιον, συνιδὼν τε ὡς οὐχ οἷόν τε τοσοῦτον πλῆθος δι' ἐκκλησιαστικῶν ἀνθρώπων ἐλαύνεσθαι, τετραρίθμους στρατιώτας γνώμῃ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν Παφλαγονίαν πεμφθῆναι πεποίηκεν, ὅπως φόβῳ τῶν πλείστων τὴν Ἀρειανικὴν δόξαν προσδέξωνται. οἱ δὲ ἐκεῖσε ζήλῳ τῆς θρησκείας ἀπονοία κατὰ τῶν στρατιωτῶν ἐχρήσαντο· καὶ συμβολῆς γενομένης τῶν μὲν Παφλαγόνων συχνοὶ πίπτουσι, τῶν δὲ στρατιωτῶν πλὴν ὀλίγων πάντες. διὰ τοῦτο προσέκρουσε τῷ βασιλεῖ, ἄλλως τε καὶ ὅτι μετέθηκε τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου· οἱ γὰρ λαοὶ διεκώλυον τοῦτο, ἀνόσιον εἶναι λέγοντες· καὶ συμβαλόντες μάχῃ πολλοὶ ὅσοι πίπτουσιν. ὕστερον δὲ καὶ καθηρέθη ὁ Μακεδόνιος.

[Μακεδόνιος] ἄλλος, ὃς ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου ἐμαρτύρησε. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ Ἀμάχιος.

[Μακεδών,] Μακεδόνας.

[Μακέτις:] θηλυκόν.

[Μάκελλα:] δίκηλλα. Ἀριστοφάνης· ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας δειλάς, ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη. ἐπὶ τῶν βλασφημῶν εἴρηται.

[Μακκοῦ:] ἀνοηταίνει, ἐνεόν ἐστίν. ἔφαμεν δέ, ὅτι ἡ Μακκὼ ἐνεὰ ἦν. Ἀριστοφάνης· τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοῦ καθήμενον. καὶ

[Μεμακκοασκότα,] ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνοντα.

[Μακκῶ] καὶ **[Λαιμῶ:]** γυναῖκες, αἱ ἐγένοντο ἐνεαί, τουτέστι βαρέως νοοῦσαι.

[Μακρὰ γραμμή:] ἡ καταδικάζουσα· ὁ δ' ἀπολύων βραχεῖαν ἐσημειοῦτο.

[Μακρὰν οὐσίαν:] οὕτω λέγουσι τὴν πολλὴν Ἀττικοί.

[Μακρὰ χαίρειν:] οἰμῶζειν, στενάζειν.

[Μακραίωνας:] μακροβίους. Σοφοκλῆς· οὗτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος, φέροντι τήνδε βάξιν. ἀντὶ τοῦ οὐ βούλομαι ζῆν ἐπὶ ταύτῃ τῇ φήμῃ.

[Μακραίωνι σχολῇ:] πολυχρονίῳ, βραδεῖ ἀγῶνι. Σοφοκλῆς.

[Μακρέτειος:] ὁ πολυχρόνιος.

[Μακρόβιοι·] ζήτηι ἐν τῷ Βραχμᾶνες.

[Μακροκέφαλοι:] ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον. Παλαίφατος δέ φησιν ἐν ζ' τῶν Τρωϊκῶν ἐν τῇ Λιβύῃ ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν τοὺς Μακροκεφάλους.

[Μακρὸν ποιῶ:] ἀντὶ τοῦ μηκύνω. οὕτως Φιλυππίδης.

[Μακρὸν τεῖχος] ἐκεῖθεν τῆς Σηλυβρίας. καὶ ζήτηι ἐν τῷ τεῖχος.

[Μακροπόνηρος. Μακρούς·] σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς. οὐ λέγει, ὅτι τοὺς μακρούς οὐ προήσομαι, ἀκούσομαι δὲ τοὺς διὰ συντομίας λεγομένους· ἀλλ' ὅτι πάντες λόγοι μακροὶ πεφύκασιν κρινόμενοι πρὸς πρᾶξιν, εἰ πέπρακται.

[Μακροχρονῶ. Μακρῶ:] ἀντὶ τοῦ πολὺ. Εὐνάπιος· Καρῖνος ὁ βασιλεὺς, γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ καὶ βουλήσεως κύριος ἀνέδραμε τηλικούτον κακὸν ἐς τυραννίδα, ὥστε ἀπέδειξε χρυσὸν τὴν τραγωδουμένην τυραννίδα. οὕτω καὶ τοῦνομα τοῖς ἔργοις μακρῶ παρῆλθε. καὶ αὖθις· τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῶ.

[Μακρῶ:] ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ. Ἡρόδοτος· ἄριστος ἐγένετο μακρῶ Ἀριστόδημος κατὰ γνώμας τὰς ἐμάς. καὶ αὖθις· μακρῶ διέστηκε.

[Μάκρωνος:] ἐθνικόν.

[Μάκτρα:] θυεῖα ἐπιμήκης, ἐν ἧ μάττουσι τὰ ἄλευρα. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἀντὶ δὲ μάκτρας πιθᾶκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν.

[Μάλα εἰκότως:] πάνυ δικαίως.

[Μαλακεινός:] ὄνομα κύριον.

[Μαλακία:] ῥαθυμία. νόσος. καὶ μάλιστα διὰ τὰς μαλακίας τῶν Κελτῶν καὶ φυγοπονίας ὥρισε τὸν ἀδελφὸν οὐραγεῖν.

[Μαλακίζεσθαι:] ἐν ταῖς νόσοις φασὶν Ἀττικοὶ τὰς γυναῖκας μαλακίζεσθαι, τοὺς δὲ ἄνδρας ἀσθενεῖν.

[Μαλακία:] ἡ ἐπὶ τῆς σαρκὸς ἀσέλγεια.

[Μαλακίων:] ὁ μαλακός.

[Μαλακόν:] ἀπαλόν, ἢ καὶ ἀσελγές. ὁ δὲ οὐ πάνυ δεξιῶς ὑπεξῆλθεν ἀθυμία καὶ πληγῶν πλειόνων γενομένων, διὰ τὸ μαλακῶς τὸν τράχηλον παρασχεῖν.

[Μαλακός·] ὅτι πάντων φρονιμώτερον ζῶον ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν γεῦσιν, ἀφὴν οὔσαν, ἀκριβεστέραν ἔχει, διότι μαλακώτερος καὶ τὴν ἀφὴν αἰσθητικώτερος· θᾶπτον γὰρ διαφορεῖται τὰ περιτώματα, καὶ οὐκ ἐπιθολοῦται αὐτοῦ τὸ φανταστικόν καὶ λογιστικόν. ἐπιστῆσαι δὲ χρή, μήποτε ὡς ὑλικὸν αἴτιον αἰτιᾶται τὴν σάρκα· οὐ γὰρ ποιητική ἐστὶ φρονήσεως, ὡς συναίτιον. διὰ γὰρ τὸν σύνδεσμον συνδιατίθεται τὰ ψυχικὰ κινήματα ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν, οὐ γεννώμενα ὑπὸ τῆς κράσεως, ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς τοιᾶσδε κράσεως τοιᾶσδε ἢ τοιᾶσδε ἐνεργοῦντα. εἰ δέ τινα εἶη ἄλλα τοῦ ἀνθρώπου μαλακωτέραν ἔχοντα σάρκα, οἱ σκώληκες, τοῖς ἄλλοις δηλονότι ἐλλείπουσιν· οὐ γὰρ ἔχουσι τέλειον τὸ φανταστικόν· ἀλλὰ νῦν περὶ τῶν τελείων ζώων ὁ λόγος. τάχα δὲ οὐδὲ σὰρξ ἢ τῶν σκωλήκων, ὡς οὐδὲ τῶν μυῶν. ὅτι δὲ τῷ μαλακωτέραν ἔχειν τὴν σάρκα ὁ ἄνθρωπος φρονιμώτερος, σημεῖον ἐστὶ τὸ τοὺς μαλακωτέρους τῶν ἀνθρώπων φρονιμωτέρους καὶ εὐφυεστέρους εἶναι, τῶν ἄλλων ἀπάντων διαθέσεων καὶ φυσικῶν ιδιωμάτων ὁμοίως ἐχόντων. διὸ καὶ τοὺς ἀνοήτους παχυδέρμους καλοῦμεν.

[Μαλακόστρακοι:] ἰχθύες, ὅσα ἐκδύεται· οἶον ἀστακοί, καρίδες, πάγουροι, καρκίνοι. ταῦτα δὲ μόνα ἐκδύονται.

[Μαλάσσου:] ἀντὶ τοῦ μεταβάλλου.

[Μαλάσσω·] αἰτιατικῇ.

[Μαλάχια:] ὅσα τῶν ἐνύδρων ὅστέα οὐκ ἔχει· οἶον σηπία, πολύπους. ταῦτα δὲ καὶ ἄναιμά ἐστὶ καὶ ἀσπλαγχνα. τινὲς δὲ μαλάχια διὰ διφθόγγου γράφουσι.

[Μαλαχίας:] ὄνομα κύριον.

[Μαλέας·] καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὸν Μαλέαν. ἀκρωτήριον καὶ ὄρος.

[Μάλεος:] ὄνομα κύριον. Φαιστός, πόλις Κρήτης. Ὅμηρος· ἐς Φαιστόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει. Μάλεος γάρ τις τελέσας τὸν λίθον τοῦτον ἀνιέρωσε τῷ Ποσειδῶνι, πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν τῇ Φαιστῷ.

[Μαλερόν:] λαμπρόν, σποδόεν, ἰσχυρόν, ὀξύ, ἀσθενές, ξηρόν, δριμύ. τὸ δὲ μαλερόν πῦρ, τὸ ὀξύ, ἢ μαραντικόν, σφοδρόν. καὶ μαλερὰς φρένας, τὰς ἀσθενεῖς καὶ ξηράς. ῥιπίδα τὰν μαλερόν θάλπος ἀμυνομένην.

[Μάλειον ὄρος·] Μαλειάων ὄρος αἰπύ· Ὅμηρος.

[Μαλιασμός:] νόσος περὶ τοὺς ὄνους γινομένη, ὅς ἐστι κατάρρους διὰ μυκτῆρων καὶ στρόφος περὶ τοὺς αὐτούς. οὐκ ἐκφεύγει δὲ οὐδέτερον τῶν νοσημάτων ὁ ὄνος.

[Μάλλιος:] ὄνομα κύριον. ὅτι Μάλλιος ὁ ὑπατος τὸν ἑαυτοῦ παῖδα μονομαχήσαντα Ποντίῳ τῷ Λατίνῳ καὶ καταβαλόντα τὸν ἀντίπαλον, ὡς μὲν ἀριστερά ἐστεφάνωσεν, ὡς δὲ ὑπερβάντα τὰ ἐξ αὐτοῦ τεταγμένα ἐπελέκισεν· ὃ δὴ σὺν ὠμότητι πραχθὲν εὐπειθεστάτους τοῖς ἄρχουσι Ῥωμαίους κατέστησεν. ζῆτει ἐν τῷ δικτάτῳ.

[Μάλιστα:] ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει.

[Μαλθακόν:] ἔκλυτον, μαλακόν. ὁ δ' αὐτὸν ἐξάγαγε βιότου μαλθακὴ σοφίης. καὶ παροιμία· ἀπαλοὶ θερμολυσίαις, ἄβροὶ μαλθακευνίαις· ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἀβρότητας διαρρεόντων.

[Μαλθακώτερον:] πρὸς τὸ ἡδύτερον τοῦ βίου, καὶ εὖ ἔχον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· τὸ δὲ μεταστρέφει· αἰεὶ πρὸς τὸ μαλθακώτερον, δεξιῷ πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ καὶ φύσει Θηραμένους.

[Μαλθάξαι:] ἀγαθῶναι, καταπραῦναι. τοὺς μὲν δώροις μαλθασσομένους καὶ ἐς τὰς κλήσεις συνιέναι. καὶ αὖθις· τὸ γὰρ δυνάμενον ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα μαλθάξαι ἐν μόνον ἦν, ἢ τῶν τρόπων ἐπιείκεια καὶ ὁ τοῦ δικαίου κατὰ φύσιν ἔρω. καὶ Ἀριστοφάνης· νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται, καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.

[Μάλθη:] ὁ μεμαλαγμένος κηρός.

[Μάλθων·] ὁ γύνανδρός τε καὶ μάλθων τύραννος, ἀντὶ τοῦ ἔκλυτος.

[Μαλκίομεν·] Δημοσθένης θ' Φιλιππικῶν φησι.

[Μάλκιον:] ἀσθενές, ψυχρότατον. ὁ δὲ Μιθριδάτης πῶν φάρμακον ἀσθενές τε καὶ μάλκιον βραδέως τὴν ἰσχὺν ἀπεδείκνυτο.

[Μαλκίστατον:] ψυχρότατον. τὸ δέ μοι μαλκίστατον ἦμαρ.

[Μᾶλλον μᾶλλον:] ἀντὶ τοῦ αἰεὶ καὶ μᾶλλον· Ἄλεξις Ἀτθίδι· πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἡσυχῇ, ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον. Ἀναξίλας Ὠραῖς, Ἄλεξις Πεζονίκη. τοῦτο τὸ μᾶλλον λέγεται θετικῶς, οἷον οὐδὲν μᾶλλον ὁ πειρατὴς κακός ἐστιν ἢ ὁ ψεύστης. ὑπὸ δὲ τῶν Σκεπτικῶν οὐ θετικῶς, ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέγεται· ὥς ὑπὸ τοῦ ἀνασκευάζοντος καὶ λέγοντος, οὐ μᾶλλον ἢ Σκύλλα γέγονεν ἢ Χίμαιρα. καί ποτε μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται, ὥς ὅταν φῶμεν, μᾶλλον τὸ μέλι γλυκὺ ἢ τὴν σταφίδα· ποτὲ δὲ θετικῶς καὶ ἀναιρετικῶς, ὥς ὅταν λέγωμεν, μᾶλλον ἢ ἀρετὴ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει. σημαίνομεν γάρ, ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ, βλάπτει δ' οὐ.

[Μᾶλλον ὁ Φρύξ:] ἡ παροιμία ἐνθένδε· οἱ ζ' σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ Κροίσου, τίς τῶν ὄντων εὐδαιμονέστατος, οἱ μὲν ἀπεκρίναντο τὰ ἄγρια ζῶα· ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει· οἱ δὲ πελαργούς· δίχα γὰρ νόμου τῇ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσι· Σόλων δέ, οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας. παρεστὼς δὲ Αἴσωπος ὁ Φρύξ, ὁ λογοποιός, τοσοῦτον, εἶπεν, ὑπερέχεις τῶν ἄλλων, ὅσον θάλασσα ποταμῶν. ἀκούσας δὲ Κροῖσος εἶπε, μᾶλλον ὁ Φρύξ.

[Μαλῶα·] καὶ τίνα διὰ χειρὸς ἔχουσι μαλῶα καὶ καθαίρουσι.

[Μάλλωνος:] ὄνομα ἐθνικόν.

[Μαλλώτης], Διονυσιάδης, Φυλαρχίδου, τραγικός.

[Μάλχος,] Βυζάντιος, σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ ἕως Ἀναστασίου· ἐν ἧ τὰ κατὰ Ζήνωνα καὶ Βασιλίσκον καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Αὐγουσταίου καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται μάλα σεμνῶς καὶ τραγωδίας δίκην ἀποθρηγῶν αὐτά.

[Μαμμάκυθος:] ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης· τέως δ' ἀβελτερώτατοι κεχηνότες Μαμμάκυθοι, Μελιτίδαι κάθηνται.

[Μάμας·] ὅτι ἐν τῷ ἁγίῳ Μάμαντι γέφυρα ἦν μεγάλη, ἡβ' καμάρας ἔχουσα· ὕδατα γὰρ κατήρχοντο πολλά. ἐνθα καὶ δράκων ἴστατο χαλκοῦς, διὰ τὸ δοκεῖν δράκοντα οἰκεῖν ἐκεῖσε· ἐνθα καὶ πολλὰ παρθέναι ἐτύθησαν. Βασιλίσκος γάρ τις ἐρασθεὶς τοῦ τόπου, ὃς ἦν Νου μεριανοῦ Καίσαρος, ἐκεῖσε κατῴκησε καὶ ναὸν ἡγείρεν· ἅπερ Ζήνων κατέλυσεν. καὶ ἐπὶ κλητικῆς ὦ Μάμαν.

[Μαμαΐας], Ἀλέξανδρος, βασιλεὺς Ῥωμαίων.

[Μαμερτῖνος:] ὄνομα κύριον.

[Μὰ μήκωνος χλόην·] ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην.

[Μαμμίαν:] Ἀττικοὶ τὴν μητέρα. ἀπὸ τοῦ τὰ παιδιά μαμμᾶν τὸ φαγεῖν λέγειν.

[Μαμιανός], πατρίκιος, ζῆτει ἐν τῷ Πρίσκοις.

[Μαμωνᾶς:] χρυσός, γήϊνος πλοῦτος, οὐχὶ ὁ ἐκ τοῦ Σατᾶν, ἀλλ' ὁ περιττός καὶ ὑπὲρ τὴν χρεῖαν.

[Μάννα:] θυσία, σπονδή. καὶ ἡ ἄνωθεν πίπτουσα τροφή. σημαίνει δὲ τί τοῦτο· ὁ ἐσπέρα τοῦ σαββάτου μόνον ἐκρύπτετο. καὶ Χριστός, ὁ γλυκασμός τῆς ζωῆς, τῇ παρασκευῇ τῷ τάφῳ καλύπτεται.

[Μάννα:] ἡ ἄνωθεν χορηγουμένη τροφή. τουτέστι τί τοῦτο. ὁ καὶ ἄρτος ἀγγέλων λέγεται, ὡς ὑπ' ἀγγέλου χορηγούμενος. ὅτι παρὰ πολλοῖς λέγεται τὸ μάννα ἀμβλίσιον.

[Μαναΐμ,] στρατηγός, ὁ νικήσας τοὺς Σκύθας· οὗ ἡ στήλη ἴστατο ἐν τῷ καλουμένῳ Ὠρείῳ, ὃ ἐστὶ μόδιος. ἦν γὰρ ὠρεῖον, ἔνθα νῦν ἴστανται κίονες πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κρατεροῦ· ἔνθα ἴστατο καὶ μόδιος χαλκοῦς, πλησίον τῶν χειρῶν. ἦν δὲ δίκαιον μέτρον, ὡς ἂν τῷ χωρῇ ρήματι αὐτοῦ πωλῶσι πάντες οἱ σιτοπράται καὶ ἀγοράζωσιν οἱ σιτῶναι, καὶ τῷ ἴσῳ μέτρῳ δίδοται σιτηρέσιον. τοῦτο δὲ ἐνομοθέτησεν Οὐαλεντινιανός, πιπράσκεσθαι τὸν σῖτον μοδίους ἰβ' τῷ νομίσματι, μηδενὸς ἀντιλέγοντος. ὅθεν τις ναύτης τοῦτο μὴ ποιήσας τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀφηρέθη. ὅθεν ἐτυπώθησαν αἱ χαλκαῖ χεῖρες τοῖς λαμβάνουσι καὶ τοῖς διδοῦσιν, ἀμφοτέρους ἐκ τῶν τεταγμένων μὴ ἀγανακτεῖν. ἦν δὲ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ βασιλέως στήλη ἑξαμνον ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, ἀρπαγῆναι εἰς πάκτον, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ὑπάρχειν ἀργυρᾶν μικράν, ὑπὸ Κουρίου πρωτίκτωρος, τῷ δευτέρῳ ἔτει Ἰουστινιανοῦ.

[Μανᾶϊνος:] ὄνομα κύριον.

[Μανασσῆς,] βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ, υἱὸς Ἐζεκίου, βασιλεύσας ἔτη νε' Ἰουδαίας· ὃς ἐγένετο μιαιώτατος καὶ ἀσεβέστατος καὶ παρανομώτατος ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εἰδωλομανίᾳ καὶ αἵματεκχυσίᾳ· καὶ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν πρίσας καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ αἱμάτων ἀθῶων πληρώσας οὐχ ἥττον εἰδωλολάτρησε τῶν Ἀμορραίων καὶ μέντοι καὶ τὸν οἶκον κυρίου καταμολύνas καὶ τετραπρόσωπον εἰδωλον τοῦ Διὸς ἐν αὐτῷ στήσας οὐ διέλειπεν οἰωνιζόμενος καὶ φαρμακεύων καὶ αἰσχρουργῶν καὶ μοιχώμενος καὶ πᾶν εἶδος κακίας μεθ' ὑπερβολῆς διαπραττόμενος. διὸ καὶ κατὰ θείαν ὀργὴν συλληφθεὶς ὑπὸ Μαροδᾶχ βασιλέως Ἀσσυρίων δέσμιος εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν αἰχμάλωτος ἀπήχθη, καὶ ἐς τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα καθεῖρχθη. συνιείς δὲ ἐπὶ τοῖς πλημμελήμασιν ἀξίαν εἰληφέναι τὴν τιμωρίαν ἐδεήθη τοῦ κυρίου συγγνώμῃ οἱ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις· μὴ γὰρ εἶναι μέγα θεοῦ ἐγκώμιον, εἰ δίκαιον σώσειεν· ἀγαθοῦ δέ, εἰ μετάνοιαν ἁμαρτωλοῦ προσοῖτο. καὶ τὸ μὲν ἄγαλμα θεῖα δύναμις διερράγη. ὁ δὲ θεὸς ἠγάθυνε τὸν βασιλέα καὶ εἰς Ἱερουσαλήμ αὐτὸν ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ ἐπανελθὼν καὶ θείας χρηστότητος πεῖραν λαβὼν πᾶσαν μὲν εἰδωλικὴν κατέστρεψε σκηνήν· τὸ δὲ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἤgniσε καὶ τὸν νόμον ἐφύλαξε καὶ τὴν πόλιν τειχίσας καὶ ἐπικτίσας διεῖπε δικαίως καὶ εὐσεβῶς. δεδεμένῳ δὲ ὄντι ἐν φυλακῇ ἐν πέδαις χαλκαῖς ἐν Βαβυλῶνι ἐδίδοσαν αὐτῷ ἐκ πιτύρων ἄρτον βραχὺν καὶ ὕδωρ ὀλίγον σὺν ὅξει μετρητῷ, πρὸς τὸ ζῆν αὐτὸν καὶ μόνον. καὶ τότε προσηύξατο πρὸς κύριον· κύριε παντοκράτορ· καὶ ἐπακούσας ὁ θεὸς τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἔλυσεν

αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν καὶ ὑπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ λατρεύσας κυρίῳ ἐξ ὅλης καρδίας ἐλογίσθη δίκαιος.

[Μανδαλωτόν:] εἶδος φιλήματος ποικίλον καὶ ἡδύ. θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον καὶ μανδαλωτόν. Ἀριστοφάνης φησί.

[Μανδάτωρος:] εἶδος ἀξιώματος.

[Μανδραγόρας:] ὑπνωτικὸς καρπός. ἢ λήθης ποιητικός. καὶ φανεῖται πολὺν τὸν μανδραγόραν ἐκπεπωκώς.

[Μανδραγορίζω. Μάνδρων:] ὄνομα κύριον. καὶ ζητεῖ περὶ τούτου παροιμίαν ἐν τῷ ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι.

[Μανδύας:] εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖται λωρίκιον.

[Μάναιχμος.] Ἀλωπεκοννήσιος, κατὰ δέ τινας Προικοννήσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός. ἔγραψε φιλόσοφα· καὶ εἰς τὰς Πλάτωνος Πολιτείας βιβλία γ'.

[Μάναιχμος.] Σικυώνιος, υἱὸς Ἀλκιβίου ἢ Ἀλκιβιάδου, ἱστορικός· γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν κατὰ τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον.

[Μάνεθως,] Μένδης τῆς Αἰγύπτου, ἀρχιερέως. ἔγραψε περὶ κατασκευῆς κυφίων. ζητεῖ τί τὸ κῦφι.

[Μάνεθως,] Διοσπόλεως τῆς Αἰγύπτου ἢ Σεβεννύτης. Φυσιολογικά, Ἀποτελεσματικά δι' ἐπῶν· καὶ ἄλλα τινὰ ἀστρονομούμενα.

[Μανέρως] καὶ **[Περιμανώς:]** ὀνόματα ὥδης. Εὐβουλος Καμπυλίωνι.

[Μανείην:] εὐκτικόν.

[Μάνης:] ὄνομα κύριον οἰκέτου. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι· νῦν δ' ἀνδράποδα, ἡλιθίους, Μάνας.

[Μάνης·] οὗτος ὁ τρισκατάρατος ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως ἐφάνη, Χριστὸν ἑαυτὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον φανταζόμενος· μαθητὰς ἰβ' ὡς ἂν ὁ Χριστὸς ἐπαγόμενος καὶ ἐκ πάσης αἰρέσεως εἴ τι κακὸν ἐρανισάμενος ἐκ Περσίδος εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν κατὰ θεοῦ συγχώρησιν εἰσέφρησεν. οὗτος ὁ καὶ Μάνης καὶ Σκυθιανὸς λεγόμενος Βραχμὰν ἦν τὸ γένος, διδάσκαλον δὲ ἔσχε Βουδδᾶν τὸν πρῶτον καλούμενον Τερέβινθον· ὃς παιδευθεὶς τὰ Ἑλλήνων τὴν Ἐμπεδοκλέους ἡγάπησεν αἵρεσιν, δύο ἀρχὰς λέγοντος ἀντικειμένας ἀλλήλαις. εἰσελθὼν δὲ ἐν Περσίδι ἐκ παρθένου ἑαυτὸν ἔφασκε γεγεννησθαι καὶ ἐν τοῖς ὅρεσιν ἀνατραφῆναι. καὶ συγγραψάμενος καὶ βιβλία δ' τὸ μὲν ἐπωνόμασε τῶν Μυστηριῶν, τὸ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ δὲ τὸν Θησαυρόν, τὸ δὲ τῶν Κεφαλαίων. καὶ ὁ μὲν Βουδδᾶς οὗτος, ὁ καὶ Τερέβινθος, ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου συντριβεῖς ἀπώλετο· γυνὴ δέ τις, παρ' ἣ κατέλυσε, τὰ χρήματα αὐτοῦ καὶ τὰς βεβήλους βίβλους κληρονομήσασα ὠνεῖται παιδάριον ἐτῶν ζ' τοῦνομα Κούβρικον, ὃν καὶ διδάξασα γράμματα καὶ ἐλευθερώσασα κληρονόμον ἑαυτῆς πάντων καθίστησιν. ὁ δὲ λαβὼν τὰ βιβλία τοῦ Βουδδᾶ καὶ τὰ χρήματα διήρχετο τὴν Περσίδα, Μάνην ἑαυτὸν ὀνομάζων καὶ τῆς πλάνης τοῦ Βουδδᾶ συνίστωρ γενόμενος τὰ βιβλία πονήματα ἴδια ἔλεγεν. ὃν ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐξέδειρε ζῶντα, ὡς αἴτιον τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γενόμενον. νοσοῦντος γὰρ καὶ θεραπείας πολλῆς παρὰ τῶν ἰατρῶν τυγχάνοντος, ὁ Κούβρικος ὑπέσχετο χωρὶς ἰατρῶν ἀναστήσαι αὐτόν· καὶ ἀποστήσας τοὺς ἰατροὺς ἐθανάτωσεν αὐτόν. ὁ οὖν Μάνης οὗτος ἀποβαλόμενος τὴν παλαιὰν διαθήκην καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴν οὐκ ἀγαθοῦ τινος εἶναι θεοῦ βλασφημῶν, ὑπὸ φθορὰν καὶ ἀλλοίωσιν οὔσαν, τὴν νέαν ὡς ἀγαθοῦ δῆθεν

προσίοιται θεοῦ καὶ κατὰ φαντασίαν καὶ δόκησιν τὸν Χριστὸν πεφηνέναι ἑτερατεύετο. καὶ καταδύσεις τινὰς ἐναγεῖς καὶ νυκτερινὰς καὶ παρανόμους μίξεις καὶ ἄρρητοποιῖας καὶ εἰμαρμένην καὶ μετενσωματώσεις καὶ ἄλλα τινὰ Ἑλληνικὰ διδάσκων. περὶ οὗ καὶ Θεόδωρος ὁ τῆς Ῥαϊθοῦ πρεσβύτερός φησι· Μάνης, ὃς φαντασίᾳ τινὶ ψιλῇ καὶ σχήματι διακένῳ σώματος ἀνθρωπείου πεφανερῶσθαι τὸν κύριον ἐφαντάσθη καὶ ὠνεῖρωξεν, ὡς πάσχειν μὲν δοκεῖν αὐτὸν καὶ πράττειν, ἅπερ ἔδρα καὶ ἔπασχε καθ' ἡμᾶς, μηδὲν δὲ τούτων ἀληθεῖα καὶ πράγματι ὑπάρξει, ἀλλὰ δοκήσει μόνον καὶ ἀπάτη ἀποβουκολεῖν τοὺς ἀνθρώπους, οἷς καὶ συνανεστράφθαι νενόμισται. διὰ τοῦτο καὶ φύσεις δύο παραιτεῖται ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ λέγειν, ἀλλὰ μίαν τῆς θεότητος. Παῦλος δὲ τις σύγχρονος, ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν κύριον ἔφη, ὡς ἓνα τῶν προφητῶν. Παῦλος, ὅθεν καὶ Παυλικιανοί.

[Μάνης:] ἀνδριάς. ζῆτει ἐν τῷ κότταβος.

[Μάνης:] ὄνομα Περσοῦ, ὃς ἀποδράς ἐκ τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὰ Χριστιανῶν ἐτάραττε δόγματα. κλίνεται Μάνεντος.

[Μανιάκης:] ὁ περιουχένιος κόσμος. μανιάκαις καὶ περιχείροις ἦσαν κατακεκοσμημένοι.

[Μανίαι δ' οὐ πᾶσιν ὁμοῖαι:] τῶν μανιῶν αἱ μὲν εἰσιν ἄτοποι, ὡς αἱ τῶν παραπαιόντων, αἱ δὲ αἶρεται καὶ εὐχῆς ἄξιοι, οἷα τῶν ποιητῶν καὶ τῶν χρησμολόγων.

[Μανίη:] μανία.

[Μανιῶν:] πληθυντικῶς. ἀντὶ τοῦ μανίας. σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας. λέγουσι δὲ καὶ ἐνικῶς, τὸ δὲ πλεῖστον πληθυντικῶς. τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε. Ἀριστοφάνης. καὶ Ὅμηρος εἰς τὴν αὐτὴν πλάστιγγα τῇ μανίᾳ τὴν μέθην τίθησιν.

[Μανιχαῖος:] αἰρεσιάρχης.

[Μανθάνειν:] γένεσις ἐπιστήμης. καὶ **[Μανθάνω,]** ἀντὶ τοῦ ἀκούω. μανθάνω γὰρ καὶ τοῦτο, ὅτι Μένανδρος ὁ κωμικὸς παρ' ὀλίγον ἤλθε κριθῆναι δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι φίλος ἦν αὐτῷ.

[Μάννον·] ὁ δὲ παρὰ Μάννον ἀπεχώρησε δεξιὰς τε παραβάς, ἃς βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὄρκους πατήσας, οὓς ὥμοσε.

[Μανόν:] ἀραιόν, χαῦνον· ἢ ἀνωφές, ὡς φλόξ. καὶ ὁ μαινόμενος, ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσὶ· καὶ ἡ μάννα ἀπὸ τοῦ τετρῦφθαι ὠνόμασται. μανούς δὲ γενομένους τοὺς καλάμους καὶ διύγρους ἐκ τῆς ἄγαν διαβροχῆς καταρραίνειν οἶνῳ καὶ δίδόναι τροφήν τοῖς ὑποζυγίοις.

[Μανόν·] διαφέρει τὸ μανὸν τοῦ ναστοῦ. ζῆτει ἐν τῷ ναστόν.

[Μανότερος. Μαντεύομαι·] αἰτιατικῇ.

[Μαντεία:] ὁ χρησμὸς. **[Μαντίας]** δὲ ὄνομα κύριον.

[Μαντεῖον·] ζῆτει ἐν τῷ Δωδωναῖον χαλκεῖον καὶ ἐν τῷ Δωδώνη.

[Μαντιναίων διωκισμός·] εἰς πέντε κώμας τὴν Μαντιναίων διώκησαν πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ ἐκλήθη τοῦτο Μαντιναίων διωκισμός.

[Μαντίνεον:] ὄνομα τόπου.

[Μαντίνεια·] καὶ **[Μαντινεῖς,]** ἐθνικόν. καὶ **[Μαντινειακή,]** τόπος. ζῆτει ἐν τῷ πλίνθος.

[Μαντίνη:] ὄνομα κύριον.

[Μαντιπόλος, Μάντις,] μάντεως, μάντει δοτική.

[Μάντις,] γενικῶς, θυοσκόοι ιερῆς ειδικῶς. ὅτι ἔστιν ἀκρις δυσκίνητος, χλωρά, καλουμένη μάντις, ἥστινος προσέχοντες ταῖς κινήσεσι μαντεύονται.

[Μαντοσυνῶν:] μαντειῶν.

[Μαξέντιος,] βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὃς κακῶς τοὺς Ῥωμαίους ἐπέτριβε τυραννικῶ μᾶλλον ἢ βασιλικῶ τρόπῳ χρώμενος κατ' αὐτῶν, μοιχεύων ἀνέδην τὰς τῶν ἐλευθέρων γυναῖκας καὶ πολλοὺς ἀναιρῶν καὶ ποιῶν τούτοις ἀκόλουθα. τοῦτο γνοὺς ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ῥύσασθαι Ῥωμαίους τῆς ὑπ' αὐτὸν βασιλείας ἐσπούδαζεν εὐθύς τε φροντίδα ἐτίθει, τίνα τρόπον καθέλοι αὐτόν. ἐν τοιαύτῃ οὖν φροντίδι ὧν περὶ μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ στῦλον πυρὸς σταυροειδῆ γράφοντα, ἐν τούτῳ νίκα· καὶ γέγονε Χριστιανός. Λικίνιος δὲ ὁ συμβασιλεύων αὐτῷ, τὰς Ἑλληνικὰς ψυχῶν δόξας ἐμίσει Χριστιανούς καὶ διωγμὸν μὲν προφανῆ φόβῳ Κωνσταντίνου κινεῖν ὑπεστέλλετο, λεληθότως δὲ πολλοὺς ἐσκειωρεῖτο. προϊὼν δὲ καὶ φανερώς ἐπεχείρει· καὶ γίνεται διωγμὸς τοπικός. τὸν δὲ Κωνσταντῖνον οὐκ ἐλάνθανε· νόμῳ γὰρ ὁ Λικίνιος τοὺς ἐπισκόπους ἐκέλευε μὴ φοιτᾶν παρ' ἀλλήλους, ὥς ἂν μὴ ἔχη πρόφασιν αὔξεσθαι τὰ Χριστιανῶν. διακοπείσης δὲ τῆς πλαστῆς φιλίας, εἰς ἀπέχθειαν ἦλθον· καὶ τέλος ἀναιρεῖται ὑπὸ Κωνσταντίνου ὁ Λικίνιος.

[Μαξιμῖνος,] βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο, τραχύτατα καὶ μετὰ πολλοῦ φόβου τῇ ἐξουσίᾳ χρώμενος, ἔκ τε ἡμέρου βασιλείας εἰς τυραννίδος ὁμότητα μεταγαγεῖν πάντα ἐπειρᾶτο. φύσει δὲ ἦν τὸ ἥθος ὥσπερ καὶ τὸ γένος βάρβαρος τό τε φονικὸν πάτριον ἔχων. εὐθέως οὖν τοὺς τε φίλους πάντας, οἱ συνῆσαν τῷ Ἀλεξάνδρῳ, σύνεδροί τε ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπιλεχθέντες ἀπεσκευάσατο, βουλόμενος μόνος εἶναι ἐν τῷ στρατῷ καὶ μηδένα αὐτῷ παρεῖναι ἐκ συνειδήσεως εὐγενοῦς. πλείστους δὲ αὐτῶν καὶ ἀπέκτεινεν, ἐπιβουλάς ὑποπτεύων. βασιλεύων δὲ τῆς ἐώας πολλὰ μιὰ καὶ ἄτοπα καθ' ὑπερβολὴν ἐπεδείξατο καὶ πρὸς τούτοις διωγμὸν ἀπηνῆ καὶ ἀπάνθρωπον κατὰ πᾶσαν ἀνατολὴν εἰς τοὺς Χριστιανούς, καθ' ὃν πλεῖστοι τῶν εὐδοκίμων ἐμαρτύρησαν. ἄξια δὲ τῆς δυσσεβείας αὐτοῦ προοίμια τῆς μελλούσης αὐτὸν διαδέχεσθαι κολάσεως εἰκότως πέπονθε· νόσῳ γὰρ δεινотάτῃ περιπε σόντος, ἀλγηδόνες ἰσχυραὶ τὴν πᾶσαν σάρκα αὐτοῦ διελυμαίνοντο· καὶ τὰ μὲν ἔγκατα διεφθείροντο ὑπὸ τῆς ἐνδομυχούσης σφοδροτάτης πυρώσεως, ἡ δὲ σὰρξ πᾶσα κηροῦ δίκην ἐξετήκετο· λαβροτέρως δὲ φλογιζομένῳ καὶ τηγανιζομένῳ καὶ αὐτὰ συνεφρύγησαν τὰ ὅσῃ, ὥστε ἐξαφανισθῆναι καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς. ἐλεεινῶς δὲ κατασηπόμενος τοσαύτην δυσωδίαν ἐξέπεμπεν, ὥς οὐδὲν τῶν ἐν τάφοις διαλυθέντων διαφέρειν. ὁ δὲ βραχὺ ἐμπνέων καὶ στενάξας ἀπέθανε.

[Μάξιμος,] Τύριος, φιλόσοφος, διέτριψε δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κομόδου. Περὶ Ὀμήρου καὶ τίς ἡ παρ' αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία· Εἰ καλῶς Σωκράτης οὐκ ἀπελογήσατο· καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα.

[Μάξιμος,] Ἡπειρώτης ἢ Βυζάντιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἰουλιανοῦ Καίσαρος τοῦ Παραβάτου. ἔγραψε Περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων, Περὶ καταρχῶν, Περὶ ἀριθμῶν, ὑπόμνημα εἰς Ἀριστοτέλην, καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανόν.

[Μαπέειν:] καταλαβεῖν.

[Μαραθίωνος,] καὶ **[Μαραθήσιον,]** ὄνομα τόπου.

[Μαραθών:] τόπος Ἀθήνησιν· ἀπὸ Μαραθου, υἱοῦ Ἀπόλλωνος. τοῦτον Καλλίμαχος ἐννότιον λέγει, τουτέστιν ἔνυδρον. καὶ **[Μαραθώνιον ἔργον.]** καὶ **[Μαραθωνομάχαι]**, σφενδάμνινοι. ζήτηι περὶ Μαραθῶνος ἐν τῷ διεξιφίσῳ.

[Μαραναθά:] Ἑβραϊστὶ ἀντὶ τοῦ εἶδον τὸν κύριον.

[Μαραναθά:] κατὰ τὴν Ἑβραΐδα φωνὴν λέγει, ἀντὶ τοῦ ὁ κύριος ἡμῶν ἦλθε. τὸν δὲ τῆς οἰκονομίας βεβαιῶν λόγον τοῦτό φησιν· ὥσανεὶ ἔλεγεν, ὁ πάντων ἡμῶν δεσπότης καταβῆναι τοσοῦτον κατηξίωσε, καὶ ὑμεῖς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐστε ἀμαρτάνοντες καὶ οὐ φρίττετε τῆς ἀγάπης τὴν ὑπερβολὴν, τῶν ἀγαθῶν τὸ κεφάλαιον. ἐνόησον γὰρ τοῦτο μόνον, φησί, καὶ ἀρκέσει σοι εἰς πάσης ἀρετῆς προκοπὴν· καὶ πᾶσαν δυνήσῃ κατασβέσαι τὴν ἀμαρτίαν.

[Μαραντώπη:] ὄνομα κύριον.

[Μάρας,] ἀπὸ Βεροίας τῆς ἐν Συρίᾳ πόλεως, ἀνὴρ τῶν πλουσιωτάτων, ἀλλ' ὅμως ὁ κόρος οὐδεμίαν αὐτῷ ὕβριν ἐνέτεκεν· οὐδὲ γὰρ κόρος οὐδεὶς ἐφαίνετο τῶν χρημάτων, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὄργανα ἐποιεῖτο δικαιοσύνης τε καὶ φιланθρωπίας, ἐπιχορηγῶν τε τοῖς δεομένοις καὶ φιλοτιμούμενος ἐν τοῖς πολιτεύμασιν. οὕτω παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς πᾶσιν ἐπεικὴ καὶ δίκαιον, ὥστε οὔτε τῶν πολιτῶν οὐδεὶς αὐτῷ ἐγκέκληκε πώποτε οὔτε ξένων οὔτε τῶν κατ' ἀστυ γειτόνων οὔτε τῶν ἐν ἀγροῖς ὁμορούντων. οὐ μὴν ταῦτα δικαιοσύνης ἔργα ἀπελογίζετο, εἰ μὴδὲν ἀδικεῖν τῶν πολιτευομένων, ἀλλ' ἐκεῖνα μᾶλλον, εἰ μὴ κάμνοι εὐεργετῶν. τοιγαροῦν οὐ τῶν ἑαυτοῦ μόνον ἐπεμελεῖτο πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλοτρίων, μάλιστα τῶν παρακεκτημένων ἐν τε τῷ ἄστει καὶ κατ' ἀγρούς. μάλιστα δὲ τούτου τεκμήριον, εἴ τις ἠβούλετό τι πωλεῖν ἢ τις ὠνεῖσθαι τῶν πλησιαζόντων αὐτῷ, ὁ μὲν προσαπῆται, ὁ δὲ προσετίθει τῷ τιμήματι τῆς ἄλλης ἀξίας, ὑπὲρ αὐτοῦ γέ τοι δῆπουθεν, ὑπὲρ τοῦ κτήσασθαι ὁμορον καὶ γείτονα Μάραν, τὸν πάντων ἀνθρώπων δικαιοτάτον. ὥστε καὶ ἐξενίκησεν εἰς παροιμίαν ὁ Μάρας, ἐπὶ δικαίᾳ χρήσει τῶν πέλας.

[Μαργαρίτης.] λύσις ὀνείρου· μαργαρίται δηλοῦσι δακρύων ῥόον.

[Μαργαίνει:] μαίνεται.

[Μάργης] καὶ **[Μάργος:]** μαινόμενος. καὶ **[Ὑπερμαργότερος,]** ὁ ὑπερμαινόμενος. καὶ **[Γαστρίμαργος,]** ὁ περὶ τὴν γαστέρα μεμηνώς.

[Μαργίτης·] Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· ἐπωνυμίαν Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθετο. ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτως.

[Μαργῶσαν χεῖρα:] μαινομένην χεῖρα.

[Μαργίτης:] ἀνὴρ ἐπὶ μωρίᾳ κωμωδούμενος. ὃν φασιν ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν ἐ' δυνηθῆναι· νύμφην δὲ ἀγόμενον μὴ ἄψασθαι αὐτῆς, ἀλλὰ φοβεῖσθαι λέγοντα, μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλη· ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγεννημένον καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρός, εἶγε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη.

[Μαρδόνιος:] ὄνομα κύριον.

[Μάρδονος. Μαρδοχαῖος:] ὄνομα κύριον. ζήτηι ἐν τῷ Ἀμὰν καὶ ἐν τῷ Ἑσθήρ.

[Μάρδοι:] ἔθνος τὸ πᾶν λησταί· καὶ οὐτ' ἂν εὖ ποιῶν τις αὐτοὺς πιστοὺς κτήσαιτο οὐτ' ἂν κακώσας ἐς τοσόνδε ταπεινώσειεν, ὥς εἰ τοῦ φόβου ἀπαλλαχθεῖεν, μὴ ἂν παραυτίκα ἐπιθέσθαι, οἷς πάλαι ὑπέδυσαν.

[Μάρδοι:] ἔθνος πολυάνθρωπον, τραχεῖαν γῆν ἐποικοῦντες καὶ μόλις ἀφ' ὧν γεωργοῦσι τρεφόμενοι, ἄνιπτοι καὶ πένητες· ὥς καὶ τὴν πρώτην ἀπιστεῖσθαι τύχην.

[Μαραίνω·] αἰτιατικῇ.

[Μαριανός,] Μάρσου δικηγόρου, τῶν ὑπάρχων Ῥώμης. Ῥωμαῖος μὲν τὸ ἀρχαῖον, μετοικήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς Ἐλευθερόπολιν, μίαν τῶν τῆς πρώτης Παλαιστίνης, ἀπὸ ὑπάτων καὶ ὑπάρχων καὶ πατρίκιος γεγονώς, τὸ ἐπιφανέστερον, κατὰ τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον. ἔγραψε βιβλία τοσαῦτα· Μετάφρασιν Θεοκρίτου ἐν ἰάμβοις ,γρν', Μετάφρασιν Ἀπολλωνίου τῶν Ἀργοναυτικῶν ἐν ἰάμβοις ,εχρ', Μετάφρασιν Καλλιμάχου Ἐκάλης, ὕμνων καὶ τῶν Αἰτίων καὶ ἐπιγραμμάτων ἐν ἰάμβοις ,ζωί', Μετάφρασιν Ἀράτου ἐν ἰάμβοις ,αρμ', Μετάφρασιν Νικάνδρου τῶν Θηριακῶν ἐν ἰάμβοις ,ατο'· καὶ ἄλλας πολλὰς μεταφράσεις.

[Μαριλάδης:] ὄνομα. τουτέστι γέρων Ἀχαρνικός.

[Μαρίλη:] ἄμαυρόν πυρ. ὁ χνοῦς, καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀνθράκων. χαλκεὺς οἷά τις γέμων καπνοῦ καὶ μαρίλης. καὶ Κρατῖνος ἐν Ὡραις· ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγγα πλέαν ἔχων. ἢ ἀπὸ τῶν ἀνθράκων σποδιά. Ἀριστοφάνης· ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν ὁ λάρκος ἐπετίλησεν, ὥσπερ σηπία. Μαρίνα.

[Μαρῖνος,] Νεαπολίτης, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ, μαθητὴς Πρόκλου τοῦ φιλοσόφου καὶ διάδοχος. ἔγραψε βίον Πρόκλου τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου καὶ καταλογάδην καὶ ἐπικῶς· καὶ ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα.

[Μαρῖνος·] οὗτος τὴν Πρόκλου διατριβὴν παραδεξάμενος καὶ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου τῶν Ἀριστοτέλους λόγων καθηγησάμενος, ἐλθόντι τὸ δεύτερον Ἀθήναζε, τοῦ κοινοῦ διδασκάλου τετελευτηκότος, ἐπέδειξεν αὐτῷ συγγεγραμμένον ὑπόμνημα πρὸς ἑαυτοῦ στίχων παμ πόλλων εἰς τὸν Πλάτωνος Φίληβον, ἐντυχεῖν τε καὶ ἐπικρῖναι κελεύσας, εἰ ἐξοιστέον εἶη τὸ βιβλίον. ὁ δὲ ἀναγνοὺς ἐπιμελῶς οὐδὲν ἀπεκρύψατο τῶν αὐτῷ δοκούντων, οὐ μέντοι ἄμουςον ἀφῆκε φωνὴν οὐδεμίαν, τοσοῦτον δὲ ἔφη μόνον, ἵκανὰ εἶναι τὰ τοῦ διδασκάλου ὑπομνήματα εἰς τὸν διάλογον· συνεῖς δ' ἐκεῖνος παραυτίκα διέφθειρε πυρὶ τὸ βιβλίον. ἤδη δὲ καὶ πρότερον δι' ἐπιστολῆς ἐκοινώσατο πρὸς αὐτὸν τὴν ἑαυτοῦ δόξαν τῶν εἰς Παρμενίδην ὑποθέσεων τε καὶ ἐξηγήσεων· τὰ τε ἐπιχειρήματα συντάξας ἔπεμψεν, οἷς ἐπείσθη μὴ εἶναι τὸν διάλογον περὶ θεῶν ὁ Μαρῖνος, ἀλλὰ περὶ εἰδῶν. ἐφ' ᾧ καὶ ὑπομνήματα κατεβάλετο, τοῦτον ἐξηγούμενα τὸν τρόπον τὰς Παρμενίδου διαλεκτικὰς ὑποθέσεις. ὁ δὲ καὶ πρὸς ταύτην ἀντιγράφει τὴν ἐπιστολήν, μυρίαὶς ὅσαις ἀποδείξεισι καταβαλόμενος, ἀληθεστάτην εἶναι τὴν θειοτέραν ἐξήγησιν τοῦ διαλόγου, ὥστε εἰ μὴ ἔφθη τὸ βιβλίον ἐκδεδομένον, τάχα ἂν καὶ τοῦτο διέφθειρεν. ἴσως δὲ αὐτὸν διεκώλυσε καὶ ἡ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου· ὅτι θεάσασθαι ποτε ἔλεγεν ὁ Πρόκλος, ὡς ὑπομνημάτων εἰς Παρμενίδην αὐτοῦ Μαρίνου ἔσομένων.

[Μαρίωνος:] ὄνομα κύριον.

[Μάρις,] τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Χαλκηδόνης ἐπίσκοπος· καταλαβὼν δὲ Ἰουλιανὸν τὸν Παραβάτην θύοντα τῇ Τύχῃ ἐν τῇ βασιλικῇ Κωνσταντινουπόλει, τηνικαῦτα χειραγωγούμενος (ἦν γὰρ δὴ πρὸς τῷ γήρᾳ ὑπόχυσιν ὀφθαλμῶν ὑπομείνας), πολλὰ τὸν βασιλέα προσελθὼν περι ὕβρισε τὸν ἀσεβῆ καλῶν, τὸν ἀποστάτην, τὸν ἄθεον. ὁ δὲ λόγοις τὰς ὕβρεις ἡμύνετο τυφλὸν καλέσας, καὶ οὐκ ἂν, φησίν, οὐδὲ ὁ Γαλιλαῖός σου θεὸς θεραπεύσει σε. Γαλιλαῖον γὰρ εἰώθει καλεῖν τὸν Χριστόν. ὁ δὲ δὴ Μάρις παρρησιαίτερον πρὸς τὸν βασιλέα εἶπεν· εὐχαριστῶ, φησί, τῷ θεῷ τῷ τυφλώσαντί με, ἵνα μὴ

ἶδω τὸ πρόσωπόν σου, οὕτως ἐκπεπτωκὸς πρὸς τὴν ἀσέβειαν. οὐδὲν πρὸς ταῦτα ὁ Ἰουλιανὸς ἀπεκρίνατο, δεινῶς δὲ καὶ τοῦτο μετήρχετο· ἑωρακῶς γὰρ τοὺς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ μαρτυρήσαντας ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν τιμωμένους, προθύμως τε σπεύδειν ἐπὶ τῇ μαρτυρῇσαι πολλοὺς ἐπειγομένους ὥσπερ αὐτῷ τούτῳ τοὺς Χριστιανούς ἀμυνόμενος, ἐπὶ ἐτέραν ἐτρέπετο. καὶ τὴν μὲν ὑπερβάλλουσιν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ὁμότητα ὑπερέθετο· οὐ μὴν πάντῃ τοῦ διώκειν ἀπέσχετο. διωγμὸν δὲ λέγω τὸ ὅπως οὖν ταραττεῖν τοὺς ἡσυχάζοντας. ἐτάραττε δὲ ὧδε· νόμῳ ἐκέλευε Χριστιανούς παιδεύσεως μὴ μετέχειν, ἵνα μή, φησὶν, ἀκονώμενοι τὴν γλῶτταν ἐτοίμως πρὸς τοὺς διαλεκτικούς τῶν Ἑλλήνων ἀπαντῶσι. πολλὰ δὲ ἐπὶ πολλοῖς μηχανησάμενος ἔπεισέ τινας πρὸς τὸ θύειν ἀποκλῖναι· ἐν οἷς καὶ Ἐκκεβόλιον Κωνσταντινουπόλεως σοφιστὴν.

[Μαρκελλῖνος,] ἀνὴρ ἐπαικὴς καὶ γενναῖος, ἐδυνάστευε μὲν Δαλμάτας, ἐν Ἡπείρῳ κατακτημένων Ἰλλυριῶν, ἐπεπαίδευτο δὲ τὴν Ῥωμαῖδα παιδείαν καὶ μαντικῆς ἐμπειρότατος ἐγεγόνει καὶ τᾶλλα φιλολογώτατος· ὃς ἐλευθέραν ἐκέκτητο τὴν ἀρχήν, οὔτε Ῥωμαίων βασιλείᾳ δουλεύων οὔτε ἄλλῳ δυναστεύοντι τῶν ἐθνῶν οὐδενί, ἀλλ' ἦν αὐτόνομος, μετὰ δικαιοσύνης ἐξηγούμενος τῶν ὑπηκόων. παρῆν δὲ αὐτῷ καὶ φρόνησις ἱκανὴ πολιτεύματος καὶ ἀνδρεία θαυμαστή, μεμελετηκυῖα τὰ πρὸς πόλεμον· ὃ συνῆν Σαλούστιος ὁ φιλόσοφος.

[Μάρκελλος,] μάγιστρος Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως, κόσμος ἀρετῆς ἀπάσης ἦ, τό γε ἀρμονικώτερον εἰπεῖν, ἀρετὴ τις ἔμψυχος.

[Μάρκελλος,] Περγαμηνός, ρήτωρ. ἔγραψε βιβλίον Ἀδριανὸν ἢ περὶ βασιλείας.

[Μάρκελλος] Σιδήτης, ἰατρός, ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου. οὗτος ἔγραψε δι' ἐπὶ ἡρωϊκῶν βιβλία ἱατρικὰ δύο καὶ μ', ἐν οἷς καὶ περὶ λυκανθρώπου.

[Μάρκελλος,] στρατηγὸς ἐπὶ Κομόδου· ὃς δωροδοκίας τοσοῦτον ἀπεῖχεν, ὅσον τῆς γε φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἡμερότητας μετεῖχεν. ὅπως γὰρ δὴ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ἐγρηγορέναι δοκῇ καὶ κατὰ τοῦτο μηδὲ τῶν ἄλλων τις τῶν συνόντων οἱ τις καθεύδῃ, ἰβ' γραμματεῖα, οἷά γε ἐκ φιλύρας ποιεῖται, καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ὥς εἰπεῖν συνέγραφε καὶ προσέταττέ τινι ἄλλο ἄλλῃ ὥρᾳ κομίζειν τισίν, ἵν' ὥς καὶ αἰεὶ ἐγρηγορῶς θαυμάζεται. ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ὑπνομαχεῖν πεφυκώς, ἐπὶ πλεῖον δὲ αὐτὸ καὶ ἐκ τῆς τροφῆς ἡσκήκει. τά τε γὰρ ἄλλα ἥκιστα ἄδην ἐσιτεῖτο, καὶ ὅπως μηδὲ τῶν ἄρτων διαπιμπλᾶται, ἐκ τῆς Ῥώμης αὐτοὺς μετεπέμπετο, οὐχ ὥς οὐ δυνάμενος τῶν ἐπιχωρίων ἐσθίειν, ἀλλ' ἵν' ὑπὸ τῆς παλαιότητος αὐτῶν μὴ δύνῃται μηδὲ σμικρῷ πλέον τοῦ πάνυ ἀναγκαίου φαγεῖν· τὰ γὰρ οὖλα αὐτοῦ κακῶς ἔχοντα ῥαδίως ὑπὸ τῆς τῶν ἄρτων ξηρότητος ἡμάσσετο. ἐπετήδευε δ' οὖν ἐπὶ μεῖζον αὐτὸ πλάττεσθαι, ἵν' ὥς μάλιστα διαγρυπνεῖν δοκῇ.

[Μαρκιανός·] οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος τοῦ βασιλέως ἦν καὶ Ἀγγελίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ἐλλόγιμος· ὃς πάλαι μὲν κατὰ τὰ βασίλεια ἐστρατεύετο, τότε δὲ πρεσβύτερος τῆς Ναυατιανῶν ἦν ἐκκλησίας, γραμματικούς λόγους Ἀναστασίαν τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα διδάσκων.

[Μαρκιανός·] οὗτος συνῆν Μουσωνίῳ ἐκ Παμφυλίας, ἀνὴρ ἐς ἀρετὴν ἅπασαν ὥσπερ τις κανὼν ἀπηκριβωμένος· φιλόκαλος γὰρ ὢν καὶ φιλάγαθος ὁ Μουσώνιος τοὺς πανταχόθεν εἴλκε παρ' ἑαυτόν, ὥσπερ ἡ μαγνητὶς τὸν σίδηρον. οὐκ ἦν δὲ βασανίζειν ὁποῖός τις ὁ δεῖνα, ἀλλὰ Μουσωνίου φίλον ἀκούσαντα ὅτι καλὸς ἦν εἰδέναι.

[Μαρκιανός·] οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἠκμαζεν. ἐν ᾧ δὲ ἦν εὐκτηρίῳ πρεσβύτερος χειροτονηθείς, διετέλει. μεγίστης δὲ ἐξουσίας τυχὼν παρὰ Ἰλλου οὗτος ὁ πλάνος καὶ τοῖς Ἐπικουρείοις δόγμασιν

όσημέραι αὐτὸν κακύνων, αὐτοφυῇ ἔλεγε τὸν κόσμον καὶ διοικεῖσθαι οὐκ ἐκ θεοῦ, ἀλλ' ἐξ ἐνεργείας τῆς τῶν ἀστέρων. καθὼ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν τῇ τούτων φθάσει συμπεριφερόμενον δινήσει, τῶν κατ' αὐτὴν τικτο μένων τὴν ῥοπὴν τὴν ἐπικρατείαν κληροῦνται.

[Μάρκιος.] στρατηγὸς Ῥωμαίων. οὗτος ἐφυγαδεύθη ὑπὸ τοῦ δήμου· ἦν τε οἰμωγὴ καὶ δάκρυα τῶν προπεμπόντων αὐτὸν καὶ οἰκτειρόντων. ὁ δὲ Μάρκιος οὔτε ἀνακλαυσάμενος ὥφθη τὰς ἑαυτοῦ τύχας οὔτε ἀποιμώξας οὔτε ἄλλο εἰπὼν ἢ δράσας ἀνάξιον τῆς ἑαυτοῦ μεγαλοφροσύνης οὐδοτιοῦν. ἔτι δὲ μᾶλλον ἐδήλωσε τὴν καρτερίαν καὶ τὴν γενναιότητα τῆς γνώμης, ἐπειδὴ οἴκαδε ἀφικόμενος γυναῖκά τε εἶδε καὶ μητέρα καταρρηγνυμένας τοὺς πέπλους καὶ τὰ στέρνα τυπτούσας καὶ οἷα εἰκὸς ἐστὶν ἐπὶ τοιαύταις συμφοραῖς λέγειν τὰς ἀποζευγνυμένας ἀπὸ τῶν ἀναγκαιοτάτων σφίσι θανάτοις ἢ φυγαῖς ἀνα βοώσας· οὐδὲ πρὸς τὰ δάκρυα τῶν παιδῶν ἔπαθεν· ὧν ὁ εἷς δέκα γεγονὼς ἔτη, ὁ δὲ ὑπαγκάλιος· ἀλλ' ἐξήει κατὰ σπουδὴν ἐπὶ τὰς πύλας, οὐθενὶ δηλώσας, ὅπου τὴν ἀπαλλαγὴν ποιήσοιτο. ἦν δὲ ἀνὴρ ἄριστος τὰ πολέμια καὶ πρὸς πάσας τὰς ἡδονὰς ἐγκρατής, τὰ τε δίκαια οὐκ ἀπὸ νόμου μᾶλλον ἀνάγκης ἅπασιν ἀποδιδούς, ἀλλ' ἐκὼν τε καὶ προσπεφυκὼς πρὸς αὐτὰ εὖ. καὶ οὐ μόνον αὐτὸς ἀγνεύειν ἀπὸ πάσης κακίας προθυμούμενος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους προσαναγκάζειν δικαίων, μεγαλόφρων τε καὶ δωρηματικὸς καὶ ἐς ἐπανόρθωσιν προχειρότατος. ἀλλὰ γὰρ ἐν ἀδυνάτῳ ἦν ἄρα πάσας τὰς ἀρετὰς ἐν ἀνθρώπου γενέσθαι φύσει, οὐδὲ φύεται τις ἀπὸ θνητῶν καὶ ἐπικήρων σπερμάτων περὶ πάντα ἀγαθός· ἐκείνῳ γε οὖν πάντα καὶ τὰς ἀρετὰς ὁ δαίμων χαρισάμενος ἐτέρας οὐκ εὐτυχεῖς κῆρας τε καὶ ἄτας προσῆψε. τὸ γὰρ πρᾶν καὶ φαιδρὸν οὐκ ἐπὶν αὐτοῦ τοῖς τρόποις, οὐδὲ τὸ θεραπευτικὸν τῶν πέλους ἐν τε ἀσπασμοῖς καὶ προσαγορεύσει, οὐδὲ δὴ τὸ εὐδιάλλακτον καὶ μετριοπαθές, ὅποτε δι' ὀργῆς ὅτῳ γένοιτο, οὐδὲ ἢ πάντα τὰ ἀνθρώπινα ἐπικοσμοῦσα χάρις, ἀλλ' αἰὲ πικρὸς καὶ χαλεπὸς ἦν. ταῦτα τε δὴ αὐτὸν ἐν πολλοῖς ἔβλαψε, καὶ πάντων μάλιστα ἢ περὶ τὰ δίκαια καὶ τὴν φυλακὴν τῶν νόμων ἄκριτός τε καὶ ἀπαράπειστος καὶ οὐθὲν τῷ ἐπιεικεῖ διδοῦσα ἀποτομία. ἔοικεν ἀληθὲς εἶναι τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων λεγόμενον φιλοσόφων, ὅτι μεσότητές εἰσιν, οὐκ ἀκρότητες αἱ τῶν ἡθῶν ἀρεταί, μάλιστα δὲ ἡ δικαιοσύνη. οὐ γὰρ μόνον λείπουσα τοῦ δικαίου πέφυκεν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλουσα· αὐτοῖς τε οὐ λυσιτελής ἐστίν, ἀλλ' αἰτία μεγάλων συμφορῶν. Μάρκιον γὰρ τὸ ἄκρον δίκαιον ἔβλαψε, καὶ ἐξηλάθη τῆς πατρίδος· πάντα γὰρ τὰ μὴ δίκαια ἀντιλέγων μῖσος ἡγειρεν. εἰ μὲν οὖν ἅμα τοῖς σώμασι διαλυομένοις καὶ τὸ τῆς ψυχῆς, ὃ τι δὴ ποτὲ ἐστὶν ἐκεῖνο, συνδιαλύεται, καὶ οὐδαμῇ οὐθὲν ἔτι ἐστίν, οὐκ οἶδα πῶς μακαρίους ὑπολάβω τοὺς μηθὲν μὲν ἀπολαύσαντας τῆς ἀρετῆς ἀγαθόν, δι' αὐτὴν δὲ ταύτην ἀπολομένους· εἰ δὲ καὶ ἄφθαρτοι μέχρι τοῦ παντὸς αἱ ψυχαὶ τυγχάνουσιν ἡμῶν οὔσαι, ἢ χρόνον μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν σωμάτων ἐνδιαμένουσι, μήκιστον μὲν αἱ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἐλάχιστον δὲ αἱ τῶν κακῶν, ἀποχρῶσα τιμὴ φαίνοιτο αὐτοῖς ἀρετὴν ἀσκοῦσιν· ἠναντιώθη παρὰ τῆς τύχης, ἢ παρὰ τῶν ζώντων εὐλογία καὶ μνήμη μέχρι πλείστου παραμείνασα χρόνου. ὁ καὶ τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῳ συνέβη. οὐ γὰρ μόνον Οὐολοῦσκοι τοῦτον ἐπένθησαν, ὧν ἦρχεν, ἀλλὰ καὶ Ῥωμαῖοι πένθος ἐποίησαντο ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, καὶ αἱ γυναῖκες ἀποθέμεναι χρυσὸν καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ μέλασιν ἀμφίοις χρησάμεναι καὶ πενθήσασαι ἐνιαύσιον χρόνον· καὶ ἐτῶν ἐς τόδε φ' διαγεγονότων, οὐ γέγονεν ἐξίτηλος ἢ τοῦ ἀνδρὸς μνήμη.

[Μάρκιος νέος.] ζῆται ἐν τῷ Βουλοῦσκοι.

[Μάρκινος:] ὄνομα ὄρους.

[Μαρκίωνος. Μάρκος,] ὁ καὶ Ἀντωνῖνος, βασιλεὺς Ῥωμαίων ὁ ἐπαινετὸς κατὰ πάντα φιλόσοφος· ἀκροατὴς μὲν καὶ ἄλλων πολλῶν γενόμενος. ὕστερον δὲ διήκουσε Σέξτου, ἐκ Βοιωτίας φιλοσόφου, ἐπ' αὐτῆς Ῥώμης, θαμίζων αὐτῷ καὶ φοιτῶν ἐπὶ θύρας· πρὸς ὃν καὶ Λούκιός τις ῥήτωρ, γνῶριμος

Ἡρώδου τοῦ Ἀθηναίου ῥήτορος, ἤρετο προϊόντα, ποῖ βαδίζοι καὶ ἐφ' ὃ τι. καὶ ὁ Μάρκος, καλόν, ἔφη, καὶ γηράσκοντι τὸ μανθάνειν. εἴμι δὴ πρὸς Σέξτον τὸν φιλόσοφον μαθησόμενος ἃ οὐπω οἶδα. καὶ ὁ Λούκιος ἐξάρας τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν, ὧ ἦλιε, ἔφη, ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς γηράσκων ἤδη δέλτον ἐφαψάμενος ἐς δι δασκάλου φοιτᾷ. ὁ δὲ ἐμὸς βασιλεὺς Ἀλέξανδρος δύο καὶ τριάκοντα ἐτῶν ἀπέθανεν. οὗτος ἔγραψε τοῦ ἰδίου βίου ἀγωγὴν ἐν βιβλίοις ιβ'.

[Μάρκος,] βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃν ἐκπλήττεσθαι ἐν σιωπῇ μᾶλλον ἢ ἐπαινεῖν ῥάδιον, οὐδενὸς λόγου ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἀρεταῖς ἐξισουμένου. ἐκ πρώτης γὰρ ἤδη τῆς ἡλικίας εὐσταθῇ τε καὶ ἡσύχιον βίον ὑποστησάμενος οὔτε κατὰ δέος οὔτε καθ' ἡδονὴν τραπεῖς τὸ πρόσωπον ὥφθη πώποτε. ἐπαινεῖ δὲ τῶν φιλοσόφων τοὺς ἀπὸ τῆς Στοᾶς καὶ ἦν ἄρα ἐκείνων μιμητὴς οὐ μόνον κατὰ τὴν τῶν διαιτημάτων ἐπιτήδευσιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν μαθημάτων σύλληψιν. οὕτω γοῦν ἐκ νέας κομιδῇ τῆς ἡλικίας ἐξέλαμπεν, ὥς πολλάκις τὸν Ἀδριανὸν ἐπὶ τοῦτον ἐθελῆσαι τὸν τῆς βασιλείας ἀγαγεῖν κληρον. ἐπεὶ δὲ ἔφθασε τὸν Εὐσεβῆ πρότερον κατὰ νόμον ποιησάμενος, ἐκείνῳ μὲν τὴν ἑαυτοῦ διαδοχὴν ἐφύλαξε, τοῦτον δὲ συνοικεῖν ἔγνω διὰ τῆς ἐπιγαμίας τῷ Εὐσεβεῖ, ὥς ἂν κατὰ τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν ἐς τὴν ἡγεμονίαν παρέλθοι. τὸν τε γοῦν ἰδιώτην βίον ἐν ἰσηγορίᾳ τοῖς πολλοῖς Ῥωμαίοις ἐβίω, οὐδὲν τῇ ἐσποιήσει τοῦ γένους ἀλλοιωθεὶς. καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν ἐς τὴν ἡγεμονίαν, κατὰ μοναρχίαν ἐξηγούμενος καὶ τὴν ἄκραν δυναστείαν καρπούμενος πρὸς οὐδεμίαν ἀλαζονείαν ὑπήχθη πώποτε, ἀλλ' ἦν ἐλεύθερος μὲν καὶ δαυιλῆς ἐν τοῖς εὐεργετήμασιν, ἀγαθὸς δὲ καὶ μέτριος ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν διοικήσεσι.

[Μάρκος,] βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Εὐσεβῆς ἐπικληθεὶς. οὗτος εἶχε μὲν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἀπάσας, καὶ ἄριστα δὴ πάντων τῶν ἐν κράτει τινὶ γενομένων ἤρξε, πλὴν καθόσον οὐ πολλὰ τῷ σώματι ἀνδρίζεσθαι ἐδύνατο· καὶ τοῦτο ἐξ ἀσθενεστάτου καρτερικώτατον ἀπέδειξε. πλεῖστον δὲ ἐν εὐεργεσίᾳ διῆγεν, ὅθεν πού καὶ νεῶν αὐτῆς ἰδρύσατο, ὀνόματί τινι ἰδιωτάτῳ καὶ μήποτε ἀκουσθέντι προσκαλέσας αὐτήν. αὐτὸς μὲν γὰρ πάντων τῶν ἀμαρτημάτων ἀπείχετο καὶ οὔτε ἐκὼν οὔτε ἄκων ἐπλημμέλει, τὰ δὲ δὴ τῶν ἀλλοτρίων ἀμαρτήματα, καὶ μάλιστα τὰ τῆς γυναικός, ἔφερε καὶ οὔτε ἐπολυπραγμόνει οὔτε ἐκόλαζεν. ἀλλ' εἰ μὲν τις χρηστόν τι ἔπραττεν, ἐπῆνει καὶ ἐχρήτο ἐς ἐκεῖνο αὐτῷ, τῶν δὲ ἐτέρων οὐ προσεποιεῖτο, λέγων, ὅτι ποιῆσαι μὲν τινι ἀνθρώπους ὁποῖους βούλεται ἔχειν ἀδύνατόν ἐστι, τοῖς δὲ δὴ οὓσι προσήκει, ἐς ὃ τι ἂν τις αὐτῶν τῷ κοινῷ χρήσιμος ᾖ, χρῆσθαι. ἔτη γὰρ ν' καὶ μῆνας ἰ' ἡμέρας τε κ' ζήσας καὶ ιθ' ἔτη ἡμέρας ια' αὐταρ χήσας ὁμοίως διὰ πάντων ἐγένετο καὶ ἐν οὐδενὶ ἡλλοιώθη. ἀγαθὸς δὲ ἦν καὶ οὐδὲν προσποιητὸν εἶχε. πάμπολλα γὰρ καὶ ὑπὸ παιδείας ὠφελήθη, ἐν ῥητορικῇ καὶ φιλοσοφίᾳ λόγοις ἀσκηθεὶς. ἀφ' οὗ δὴ παμπληθεῖς φιλοσοφεῖν ἐπλάττοντο, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ πλουτίζονται. πλεῖστον δὲ ὁμῶς ὑπὸ τῆς φύσεως ἐξήρθη. λέγει καὶ ἄλλους μυρίους ἐπαίνους εἰς αὐτὸν Δίων.

[Μάρκος] Ἀπίκιος, Ῥωμαῖος, ὡς ἦν ἀσωτίας πέρας οὐδεὶς ἀντιφῆσει· δοκεῖ δὲ πως μεγαλονοίας ἔργον ἐκεῖνο ἀποδείξασθαι ἐν αὐτοῦ. ἐστιῶντο ὁσημέραι, καὶ γὰρ ἔζη, φασί, τῇ γαστρὶ καὶ τοῖς ἐκείνης ἀκρατεστέροις. καί ποτε μεταξὺ θοιναζόντων, Φάβιος, τῶν ὑπατευκότων εἷς, λαβὼν ἔκπωμα κρυστάλλου μέγα τίμιον, εἶτα ἄκων κατέαξεν αὐτό· καὶ ἐπὶ τούτῳ συννεφῆς ἦν, ἄχει πληγεὶς τὴν ψυχὴν. ὁ τοίνυν Ἀπίκιος πειρώμενος αὐτὸν τῆς λύπης ἀπάγειν, οὐ καταβαλεῖς, φησί, τὸ πραχθὲν καὶ σεαυτὸν ἡμῖν παρέξεις φαιδρότερον συμπότην; ἢ σοὶ φίλῳ ὄντι τοῦτο δρᾶσαι οὐκ ἐξέσται, ὅπερ οὖν δρῶσι καὶ τῶν οἰνοχόων καὶ τῶν ἀργυρωνήτων πολλοὶ πολλάκις;

[Μάρκος] Μάλλιος, εὐπατρίδης, Κελτῶν ἐπελθόντων τῇ Ῥώμῃ, ταύτην περιέσωσε καὶ τιμῶν μεγίστων ἠξιώθη. ὕστερον δὲ πρεσβύτην πολλάκις ἐστρατευμένον ἀγόμενον εἰς δουλείαν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ γνωρίσας ἀπέδωκε τὸ χρέος ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῷδε εὐφημούμενος πᾶσιν ἠφίει τοῖς

ἑαυτοῦ χρήσταις τὰ ὀφλήματα. προῖων δὲ τῇ δόξῃ καὶ ὑπὲρ ἄλλων ἀπεδίδου καὶ ταῖς δημοκοπίαις ἐπαιρόμενος ἐβούλευσεν ἤδη χρεῶν ἀποκοπὰς κοινάς, ἢ τὸν δῆμον ἡξίου τοῖς δανείσασιν ἀποδοῦναι τὴν γῆν, ἐς τοῦτο ἀποδόμενον ἔτι οὐσαν ἀνέμητον.

[Μάρκος,] Ἀρεθουσίων ἐπίσκοπος, λόγῳ καὶ βίῳ κεκοσμημένος· ὃν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ πολλαῖς αἰκίαις ὑπέβαλον, καὶ εἰς ὑπονόμους ἐμβαλόντες, εἴτα παιδίους παρέδοσαν κεντεῖν αὐτὸν ταῖς γραφίσι. μετὰ δὲ ταῦτα εἰς γύργαθον ἐμβαλόντες καὶ γάρῳ καὶ μέλιτι κρίσαντες, ὑπαί θριον ἠώρησαν ἐν θέρους ἀκμῇ, σφῆκας ὁμοῦ καὶ μελίττας εἰς θοίνην προκαλούμενοι. ὁ δὲ ἀνενδότως διεκατέρησε. ὅτι Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς ἔχει τίτλους μὴ, κεφάλαια λς'.

[Μαρμαρέην:] λαμπράν. καὶ **[Μαρμαρέαισιν αὐγαῖς,]** ταῖς λαμπραῖς. **[Μαρμαίρειν]** γὰρ τὸ λάμπειν καὶ καταυγάζειν.

[Μαρμαρυγή:] ἄστραψις, λαμπηδών.

[Μαρώνεια:] τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς, οὗ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ μνημονεύει. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Θράκῃ, ἣν φησιν εἶναι τὴν ὑφ' Ὀμήρου Ἴσμαρον καλουμένην.

[Μαρωνεῖτις φυλή.] καὶ γυνή. καὶ **[Μαρώνειος οἶνος.]**

[Μάρωνος:] ὄνομα κύριον.

[Μάρπησος:] ὄνομα κύριον.

[Μάρσιππος:] σάκκος, θυλάκιον, σακέλλιον. εἶδόν τινες ἐν πέτραις μαρσιππίους ἱματίων κατατιθεμένους. Ξενοφών.

[Μαρσύας,] Περιάνδρου, Πελλαῖος, ἱστορικός. οὗτος δὲ ἦν πρότερον γραμματοδιδάσκαλος, καὶ ἀδελφὸς Ἀντιγόνου τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντος, σύντροφος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Μακεδονικὰ ἐν βιβλίοις δέκα· ἤρξατο δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Μακεδόνων, καὶ μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τὴν Συρίαν ἐφόδου, μετὰ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν· Ἀττικὰ ἐν βιβλίοις ιβ'· καὶ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγωγήν.

[Μαρσύας,] Κριτοφῆμου, Φιλιππεύς, ἱστορικός, ὁ νεώτερος.

[Μαρσύας,] Μάρσου, Ταβηνός, ἱστορικός. ἔγραψεν Ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ιβ', Μυθικὰ ἐν βιβλίοις ζ', καὶ ἕτερα τινὰ περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος.

[Μαρσύας:] ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἰουδαίων Κριτῶν καὶ Μαρσύας ἐγένετο σοφός, ὅστις ἐφεῦρε διὰ μουσικῆς αὐλοὺς ἀπὸ καλάμων καὶ χαλκοῦ· ὃς παραφρονήσας ἔρριψεν εἰς ποταμὸν ἑαυτὸν καὶ ἀπώλετο· καὶ ὠνομάσθη ὁ ποταμὸς Μαρσύας· περὶ οὗ μῦθος φέρεται, ὅτι ἑαυτὸν ἀποθεώσας ἀπώλετο. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐγένετο καὶ τὰ κατὰ Ἰάσονα καὶ τοὺς Ἀργοναύτας, ὡς Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιός φησι. λέγεται μῦθος, ὅτι ἐξεδάρη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. καὶ φέρεται λόγος περὶ Ὀρμίσδου τοῦ Πέρσου, ὃς ἠυτομόλησε πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν. ἐξελθὼν γὰρ ἐπὶ θήραν οὗτος καὶ εἰς τὰ βασίλεια ὑποστραφεῖς, τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐκ ἐξαναστάντων κατὰ τὸ καθῆκον, ἠπείλησε τὸν Μαρσύου θάνατον αὐτοῖς ἐπιθήσειν. τοῦτο παρά τινος ἀκηκοότος ἀναμαθόντες οἱ τῶν Περσῶν μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς τὸν νεώτερον ἀναγορεύουσι βασιλέα· τὸν δὲ ἀποκλείουσιν ἐν εἰρκτῇ καὶ σιδήροις πεδοῦσιν· ὃν ἡ γαμετὴ διὰ τῆς τοῦ ἰχθύος μηχανῆς ρίνην εἰσενεγκοῦσα ἐξήγαγε, καὶ ἀποδράς ἰκέτης πρὸς Κωνσταντῖνον ἔρχεται. ἡ ἱστορία δήλη.

[Μαρτῖνος:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Μαρτινιανός. Μάρτιος·]** ὅτι Μάρτιος Βῆρος τὸν Θουκυδίδην ἐκπέμπει καταγαγεῖν Σύαιμον εἰς Ἀρμενίαν· ὃς δέει τῶν ὅπλων καὶ τῇ οἰκείᾳ περὶ πάντα τὰ προσπίπτοντα εὐβουλία τοῦ πρόσω εἶχετο ἐρρωμένως. ἦν δὲ ἱκανὸς ὁ Μάρτιος οὐ μόνον ὅπλοις βιάσασθαι τοὺς ἀντιπολέμους ἢ ὀξύτητι προλαβεῖν ἢ ἀπάτῃ κατασοφίσασθαι, ἤπερ ἐστὶ στρατηγῶν ἀλκή, ἀλλὰ καὶ λόγῳ πιθανῶ πεῖσαι καὶ δωρεαῖς μεγαλόφροσιν οἰκειώσασθαι καὶ ἐλπίδι ἀγαθῇ δελεάσαι. χάρις τε ἦν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πρᾶσσομένοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ λεγομένοις, τὸ μὲν ἀγανακτοῦν ἐκάστου καὶ τὸ θυμούμενον παραμυθουμένη, τὸ δὲ ἐλπίζον ἔτι μᾶλλον αὖξουσα. κολακείας τε δώρων καὶ τῆς παρὰ τραπέζαις δεξιώσεως καιρὸν ἦδει. οἷς προσὸν τὸ πρὸς τὰς πράξεις σύντονον καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς σὺν ὀξύτητι δραστήριον, αἰρετώτερον ἐδείκνυε τοῖς βαρβάροις εἶναι τῆς φιλίας αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τῆς ἐχθρας ἀντιποιεῖσθαι. ἀφικόμενος οὖν ἐς τὴν καινὴν πόλιν, ἣν φρουρὰ Ῥωμαίων κατεῖχεν ἐκ Πρίσκου καταστᾶσα, νεωτερίζειν πειρωμένους λόγῳ τε καὶ ἔργῳ σωφρονίσας ἀπέφηνε πρώτην εἶναι τῆς Ἀρμενίας.

[Μαρτύρια.] ζητεῖ ἐν τῷ δικαίωματα.

[Μαρτυρία·] ὅτι ἐκμαρτυρία διαφέρει τῆς μαρτυρίας· ὅτι ἡ μὲν τῶν παρόντων μαρτυρίαν δηλοῖ, ἡ δὲ ἐκμαρτυρία τῶν ἀπόντων.

[Μαρτύριον:] σκηνή· ὡς ἔχουσα τὰς πλάκας τοῦ νόμου. τὸν γὰρ νόμον ἐντολὰς ἐκάλουν καὶ μαρτύρια καὶ δικαίωματα.

[Μαρτύρομαι:] μάρτυρας καλῶ. Σοφοκλῆς· μαρτύρομαι τούσδ', οὐ σέ· πρὸς δὲ τοὺς φίλους οἷ' ἀνταμείβῃ ῥήματ', ἦν σε ἔλω ποτέ. Κρέων φησὶ πρὸς Οἰδίπουν. καὶ Αἰλιανός· ἀλλὰ τοσοῦτον μαρτυρόμεθ', ὡς οὐτ' ἀδικοῦμεν Ξενίου Διὸς χάριν. μαρτύρομαί σοι χελεὶ δόνα. ἴσον τῷ ἀποδείκνυμι. ἄκουσον λαὸς μου, καὶ λαλήσω σοι Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι. διὰ τοῦ ο μικροῦ. οἱ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου.

[Μαρτύρονται:] ὅταν ἀντὶ τοῦ μαρτυρίαν ἐπάγωνται ἢ παρέχωνται. Πλάτων Πολιτείας β'· τὸν Ὅμηρον μαρτύρονται.

[Μαρτυρῶ·] δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ. καὶ Διόφαντον ἐν ὑμῖν ἀπήγγειλα, ἃ νῦν μαρτυρεῖν αὐτὸν ἀναγκάσω.

[Μάρτυροι:] παρ' Ὀμήρῳ. ἀπὸ τῆς μάρτυρος εὐθείας.

[Μάρψη:] συλλάβη, διαχρήσηται. ἀλλ' ὁπότεν μάρψη βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης.

[Μαρψίας:] ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ῥήτωρ φλύαρος καὶ θορυβώδης. Ἀριστοφάνης· πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;

[Μασσαλία·] Ἰσοκράτης φησὶν ἐν Ἀρχιδάμῳ, ὡς Φωκαεῖς φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσποτείαν εἰς Μασσαλίαν ἀπώκησαν. μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ Ἀριστοτέλης.

[Μασσισύλιον:] ἔθνος.

[Μασσανάσσης,] ὁ τῶν Νομάδων βασιλεύς, ἀνὴρ ἦν ἐς πάντα ἐπιτυχής, ᾧ τὴν μὲν ἀρχὴν τὴν πατρῶαν θεὸς ἔδωκεν ἀφαιρεθέντι πρὸς Καρχηδονίων καὶ Σύφακος ἀναλαβεῖν καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ μέγιστον, ἀπὸ Μαυρουσίων τῶν παρ' ὠκεανῷ μέχρι τῆς Κυρηναίων ἀρχῆς ἐς τὰ μεσόγεια, ἡμερῶσαι δὲ γῆν πολλήν, τὰ πολλὰ τῶν Νομάδων διὰ τὸ ἀγεώργητον τῶν φαγούντων, θησαυροὺς τε μεγάλους χρημάτων καταλιπεῖν, καὶ στρατιὰν πολλὴν γεγυμνασμένην, τῶν δὲ ἐχθρῶν Σύφακα μὲν αἰχμάλωτον ἐλεῖν αὐτοχειρί, Καρχηδόνι δ' αἴτιον τῆς ἀναστάσεως γενέσθαι, πάμπαν αὐτὴν

ἀσθενῇ Ῥωμαίοις ὑπολιπόντα. ἔφυ δὲ καὶ τὸ σῶμα μέγας τε καὶ εὖρωστος ἐς γῆρας πολύ, καὶ μέχρι τοῦ θανάτου, ἵππου τε χωρὶς ἀναβολέως ἐπέβαινε. καὶ μεγίστῳ δὴ τῷδε τεκμηριώσω μάλιστα τὴν εὖρωστίαν αὐτοῦ· πολλῶν γὰρ αὐτῷ παίδων γινομένων τε καὶ ἀποθνησκόντων, οὐποτε μὲν ἦσαν αὐτῷ μείους ἰ· τετραετὲς δὲ παιδίον ἐνενηκοντούτης ἀπέλιπε. καὶ ὧδε μὲν χρόνου τε καὶ σώματος ἔχων ἐτεθνήκει.

[Μασσανάσσης,] ὁ ἐν Λιβύῃ τῶν Νομάδων βασιλεύς, ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς βασιλέων ἄριστος καὶ μακαριώτατος· ὃς ἐβασίλευσεν ἔτη πλείω τῶν ξ', ὑγιεινότατος ὢν καὶ πολυχρονιώτατος· ἡ γὰρ ἐτῶν ἐγεγόνει. ἐγένετο δὲ καὶ δυναμικώτατος τῶν καθ' ἑαυτὸν κατὰ τὴν σωματικὴν ἔξιν, ὃς ὅτε μεταστῆναι δέοι, στὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἵχνεσι δι' ἡμέρας ἔμενε, καθεζόμενος πάλιν οὐκ ἠγείρετο. καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἵπων κακοπάθειαν ἡμέραν καὶ νύκτα διακαρτερῶν οὐδὲν ἔπασχε. σημεῖον δὲ τῆς σωματικῆς αὐτοῦ δυνάμεως· ἔχων ἡ' ἔτη, καθ' ὃν καιρὸν μετήλλαξε τὸν βίον, υἱὸν ἀπέλιπε δ' ἐτῶν, ὄνομα Σθεμβάν, ὃν μετὰ ταῦτα Μικίψης υἱοποιήσατο, πρὸς δὲ τούτοις υἱοὺς δ'. διὰ δὲ τὴν πρὸς ἀλλήλους τούτων εὐνοίαν διετήρησε τὸν ὅλον βίον πάσης ἐπιβουλῆς καὶ παντὸς οἰκείου μιάσματος ἁμοῖρον αὐτοῦ γενέσθαι τὴν βασιλείαν· τὸ δὲ μέγιστον, τῆς Νουμαδίας ἀπάσης ἀχρήστου τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ὑπαρχούσης καὶ νομιζομένης ἀδυνάτου φύσει πρὸς ἡμέρους καρποὺς ὑπάρχειν, πρῶτος καὶ μόνος ὑπέδειξεν ὅτι δύναται ἐκφέρειν πάντας τοὺς ἡμέρους καρποὺς οὐδ' ὁποίας ἦττον, ἐκάστῳ τῶν καρπῶν ἐν διαστάσει μυριοπληθεῖς ἀγροὺς κατασκευάσας παμφόρους.

[Μασαισύλιον:] ἔθνος.

[Μάσσει:] φυρᾶ, ζυμοῖ.

[Μάσθλης:] ἰδίως ὁ μεμαλαγμένος λῶρος καὶ ἔκλυτος. μάσθλης οὖν ἐνταῦθα ὁ πολυγνώμων καὶ ἔκλυτος καὶ μηδὲν βέβαιον μηδὲ σταθερὸν γινώσκων. ἢ ὁ ἱμαντώδης καὶ μαστιγίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μεμαλαγμένου ἱμάντος. ἢ οὕτως εὐτονος, ὡς ἱμάς.

[Μάσθλης ἄνθρωπος:] ὁ μεμαλαγμένος καὶ ἐντριβῆς ταῖς πονηρίαις. τὸ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ γλοιός.

[Μασθός] καὶ **[Μαστός:]** κυρίως ἐπὶ γυναικός, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρός. τὸ μὲν μασθός ἀπὸ τοῦ θῶ, τὸ θηλάζω· τὸ δὲ μαστός διὰ τὸ μεστός εἶναι γάλακτος. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ μαζός.

[Μᾶσσον:] μεῖζον, μακρότερον. ἐπιπρὸ δὲ μᾶσσον ἐπ' ἄκρου Αἰγαλέω θυμόεντος, ἄγων μέγαν ὑετόν, ἔστη.

[Μασώμενος:] β' συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἀπὸ τοῦ μασῶ, μασᾶς· ὡς γελῶ, γελᾶς. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ.

[Μάσσω:] μακροτέρα. Ξενοφῶν· ἂν μὴ πολὺ μάσσων ὁδὸς ᾗ.

[Μάσσωνος. Μάστακα:] μάσημα, τροφήν. λέγεται καὶ τὸ στόμα καὶ τὸ μάσημα ὁμωνύμως, ὡς χοίνικα καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρούμενον.

[Μασταρύζει:] συνέλκει καὶ συνάγει τὰ χεῖλη. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποτιθίων παιδίων, ἃ τὸν μαστὸν ἔλκοντα τῷ στόματι, συνάγει τὰ χεῖλη. Ἀριστοφάνης· ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει.

[Μαστεύων:] ἐπιζητῶν. ἀλλὰ πλέον τι εἰδέναι καὶ σπεύδων καὶ μαστεύων ὑφ' ἠγεμόνι θεῷ.

[Μάστειρα·] ἐν ἡ' Φιλιππικῶν Δημοσθένους· τῶν μὲν ἐν Θράκῃ κακῶν· τίς γὰρ ἂν ἄλλο τις εἴποι Δρογγίλον καὶ Καβύλην καὶ Μάστειραν; μήποτε δὲ γραπτέον ἀντὶ τοῦ Μάστειραν Βάστειραν ἢ

Πίστειραν ἢ Ἐπίμαστον. ταύτας δὲ τὰς πολιτείας εὐρίσκομεν παρ' Ἀναξι μένει ἐν ζ' τῶν περὶ Φίλιππον, τὴν δὲ Μάστειραν οὐδαμοῦ.

[Μάστειρες:] ἀρχή τις ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τῷ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου, ὡς οἱ ζητηταὶ καὶ οἱ ἐν Πέλλῃ Μαστροί.

[Μάστι:] κατὰ ἀποκοπὴν μάστιγι.

[Μαστιγίας:] δοῦλος ὁ δι' ἀμάρτημα μαστιζόμενος.

[Μαστιγίας ἐκ Μελίτης:] δοῦλος ὁ Ἡρακλῆς, ἀπὸ Μελίτης νύμφης. καὶ Μελίτη, δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

[Μαστιγῶ·] αἰτιατικῇ.

[Μαστιγώσιμος:] μαστίγων ἄξιος.

[Μάστιε:] μάστιζε.

[Μάστιξ:] δι' ἧς τὸν ἵππον πλήττομεν. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ νεκύων σφίγκτορ' εὐρραφέα μάστιγα.

[Μαστίχη:] εἶδος μυρεψικοῦ. καὶ **[Μαστίχιον]** ὁμοίως.

[Μαστιχῖνος.]

[Μαστός:] ἀκρώρεια, ἐξοχή ὄρους. ἦν γὰρ ἐν δεξιᾷ τοῦ φρουρίου μαστός· τοῦτον, εἰ καταληφθεῖη, πρὸς πολλὰ οἰόμενος ἐν ὑστέρω χρήσιμον ἔσεσθαι. μαστός ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, παρ' ὃν ἦν ἡ στενὴ ὁδός.

[Μαστροπεύω. Μαστροπεΐα.] μαστροπεύοντες οἱ βασιλικοὶ τοῦ Ζήνωνος υἱῷ τοὺς συνήβους πρὸς τοὺς τῶν ἀρρένων ἔρωτας λυσσᾶν ἐξεπαίδευσαν ἐκτόπως.

[Μαστροπός:] μαυλιστής, πορνοβοσκός.

[Μαστρίλλιον:] τόπος ἔνθα οἱ μαστροποὶ διέτριβον.

[Μασχάλην αἴρεις:] ἀντὶ τοῦ κωθωνισθήσῃ. οἱ γὰρ μεθύοντες ἦρον τὰς μασχάλας καταμωκώμενοι. καὶ οἱ μνηστῆρες χεῖρας ἀνίσχοντες γέλῳ ἔκθανον. καί, χεῖρας ἀνασχόμενοι μεγαλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.

[Μασχαλισθῆναι:] εἰώθασι τῶν ἀναιρουμένων εἰς τὰς κεφαλὰς ἀπομάσσειν τὰ ξίφη, ὥσπερ ἀποτροπιαζόμενοι τὸ μῦσος τὸ ἐν τῷ φόνῳ. ἢ ὅτι ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τοῦ φονευθέντος τὰ ἄκρα ἔτεμνον καὶ περὶ τὴν μασχάλην αὐτοῦ ἐκρέμαζον αὐτά, ἵνα, φησὶν, ἀσθενὴς γένοιτο πρὸς τὸ ἀντιτίσασθαι τὸν φονέα. καὶ Ἀπολλώνιος· ἐξάργματα τέμνες θανόντος. περὶ τοῦ Ἰάσονος. ἢ ὅτι οἱ δρῶντες ἐμφύλιον πόλεμον ἠκρωτηρίαζον τοὺς ἀναιρεθέντας, ἐκ παντὸς μέρους τοῦ σώματος ἀποτεμνόμενοι, καὶ περιῆπτον ἑαυτοῖς, τὰ ἄκρα συνείροντες, διὰ τούτων ὥσπερ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρούμενοι, διὰ τὸ μὴ παθεῖν εἰς ὅστε ρόν τι δεινὸν παρ' ἐκείνων. ἐφόρου δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα· ὁ μασχαλισθῆναι ἔλεγον. Σοφοκλῆς· σκέψαι γάρ, εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ γέρα τάδ' οὐν τάφοισι δέξασθαι νέκυς, ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενὴς ἐμασχαλίσθη, κάπῃ λουτροῖσι κάρᾳ κηλίδας ἐξέμαξε. περὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος.

[Μασχαλίσματα:] Ἀριστοφάνης παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠλέκτρᾳ κεῖσθαι τὴν λέξιν, ἔθος σημαίνουσιν. οἱ γὰρ φονεύσαντες ἐξ ἐπιβουλῆς τινὰς ὑπὲρ τοῦ τὴν μῆνιν ἐκκλίνειν ἀκρωτηριάσαντες μόρια

τούτου καὶ ὀρμαθίσαντες ἐξεκρέμασαν τοῦ τραχήλου διὰ τῶν μασχαλῶν διεί ραντες, καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ τοῖς μηροῖς ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις.

[Ματαῖζων.] ματαίως ζῶν, ματαίως φρονῶν. καὶ **[Ματαῖσαι]** ὁμοίως. εὐρηται παρὰ τῷ Λουκιανῷ ματαῖζω.

[Μὰ τὰ λάχανα:] σημεῖον τοῦτο περὶ ὄρκου· ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει· πολλοὶ γὰρ πρὸς λάχανα ὁμνύουσιν εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι. ἐπιχωριάζει δ' εἰσέτι καὶ τοῖς ἐλλογίμοις Ἀρμενιοκοῖς τό, μὰ τὰ καλά.

[Μάταιον. Μάτην,] ματαίως. **[Μάτην,]** ἄλλως. Ἵωνες.

[Ματηρεύειν:] ματαίως ζῆν.

[Ματήσετον.] ἀμελήσουσι.

[Ματθαῖος:] ὄνομα κύριον. ὅτι ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἔχει τίτλους ξη', κεφάλαια τνε'.

[Ματθίας:] ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ἱερεὺς Ἱερουσαλήμ. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ Ἀντίοχος.

[Ματία. Ματιολοιχός:] ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος, καὶ λίχνος. μάτιον γὰρ ὡς βέλτιον τῷ τόνῳ, τὸ μικρόν. ἢ ὁ μικροφάγος, ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστόν φασι. ἢ ὁ μάταια βουλευόμενος, καὶ λοχῶν, ἢ ὁ κρουσιμέτρης· μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου. ὀξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον, ὡς φησιν Ἡρωδιανός.

[Μάτιον:] εἶδος μέτρου· ἢ τὸ ἐλάχιστον.

[Ματρέας·] οὗτος λαοπλάνος ἦν. ἔτρεφε δὲ θηρίον, ὃ αὐτὸ ἑαυτὸ κατήσθιε· καὶ ζητεῖται, τί τὸ τοῦ Ματρέου θηρίον. ἐποίησε δ' οὗτος καὶ παρὰ τὰς Ἀριστοτέλους ἀπορίας· διὰ τί ὁ ἥλιος δύνει μὲν, κολυμβᾷ δ' οὔ.

[Ματρίκιον. Μάτρης:] ὄνομα κύριον.

[Μάτρωνος:] ὄνομα κύριον.

[Ματρυλεῖον:] τόπον τινά φασι εἶναι, ἐν ᾧ γρᾶες διατρίβουσιν δέχονται τοὺς βουλομένους καταμεθυσθῆναι. Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν· οὐκ οἰμώζεται κατὰ τρεῖς ἐν ματρυλεῖῳ τὸν βίον.

[Μάττοντας:] ἐσθίοντας πολλά. ἀπὸ τῆς ματτομένης μάζης. Ἀριστοφάνης· τοὺς θ' Ἡρακλέας μάττοντας. αἰνίττεται δὲ ταῦτα εἰς Εὐριπίδην, ὃς ἐποίησεν Ἡρακλέα πεινῶντα καὶ Διόνυσον δειλὸν καὶ Δία μοιχὸν καὶ δοῦλον κλαίοντα.

[Μὰ τόν:] ἐλλειπτικῶς ὁμνύει· καὶ οὕτως ἔθος ἐστὶ τοῖς ἀρχαίοις ἐνίοτε μὴ προστιθέναι τὸν θεόν. εἰώθεισαν γὰρ τοῖς τοιούτοις ὅρκους χρῆσθαι ἐνευφημιζόμενοι, ὥστε εἰπεῖν μὲν μὰ τόν, ὄνομα δὲ μηκέτι προσθεῖναι. καὶ Πλάτωνα δὲ τῷ τοιούτῳ κεχρηῆσθαι.

[Μαυλίας:] τὰς μαχαίρας ἐκάλουν διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι, οἶον ὁμαυλίας.

[Μαυρίκιος,] ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὅτι λέγεται περὶ Μαυρικίου φιλοτίμως ἔχειν περὶ τὴν τῶν λόγων μεγαλοπρέπειαν τιμᾶν τε λίαν λαμπρῶς τοὺς ἐνηθληκότας περὶ τὰ κάλλιστα τῶν μαθημάτων. ἀναφέρεται δὲ καὶ τὴν τρίτην μοῖραν τῶν φόρων συγχωρῆσαι τοῖς ὑπὲρ κόοις τὸν Μαυρίκιον. οὗτος δὲ προχειρίζεται στρατηγὸς τῆς ἐφ' ὑπὸ Τιβερίου Καίσαρος. ὃς Μαυρίκιος ἐν πολέμοις μὲν καὶ ἀγῶσιν οὐκ ἐντεθραμμένος, ἔμφρων δὲ ἄλλως καὶ ἐμβριθὴς καὶ κατηκριβωμένος, ξυγκεράσας τε ἐν

ἑαυτῷ ἄμφω τὰ ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοις, ὄγκον φρονήματος καὶ πραότητα, πάσης ὑπεροψίας τε καὶ ὀφρύος ἐλεύθερα. τοιοῦτον δὴ τινα τὸν Μαυρίκιον ὄντα ἢ τῶν πραγμάτων ἡγεμονία παραλαβοῦσα ἀνέδειξε πως εὐκλεέστερον τῇ πείρᾳ.

[Μαῦρον:] τὸ ἀμαυρόν, καὶ ἀσθενές.

[Μαῦρος:] μωρός.

[Μαυροῦσιν:] ἀφανίζουσι.

[Μαρούσιοι:] ἔθνος, ἀπρόσμαχοι τοῖς ἐκείνῃ βαρβάροις ὑπὸ τόλμης τε καὶ ὀξύτητος καὶ τοῦ μεμελετηκέναι ἐπελαύνειν τε ἀθρώους, ὅπου παρείξιε, κάποφεύγειν εὐπετῶς καὶ ξυναυλίζεσθαι αὐθις ἐκ τῆς φυγῆς, ὡς ὑποστρέψαντας ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς ἀπρονοήτως τε καὶ οὐκ ἐν τάξει διώκοντας. εἰ δὲ καὶ πταῖσμα τι γίνοιτο, οὐκ ἐν στρατῷ Ῥωμαίων κινδυνεύσειν, ἀλλ' ἐν ξυμμαχίᾳ τε καὶ ταύτῃ βαρβάρων.

[Μαύσωλος,] ἄρχων Καρῶν. φησὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομπος μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἔνεκα.

[Μαχάονος. Μαχάων,] ὄνομα ἱατροῦ· καὶ Χείρων, ὁ κένταυρος. διεψιθύριζον δὲ ὡς ἑαυτοὺς οἱ Χείρωνος καὶ Μαχάονος τεχνώμενοι μελετήματα, ὡς συνεκδημήσει αὐτῷ καὶ ἡ ψυχὴ τῇ τοῦ βέλους ἐξόδῳ.

[Μαχάτας:] ὄνομα κύριον.

[Μάχαιρα:] ἡ σπάθη. οἱ Κελτίβηρες τῇ κατασκευῇ τῶν μαχαιρῶν πολὺ διαφέρουσι τῶν ἄλλων· καὶ γὰρ κέντημα πρακτικὸν καὶ καταφορὰν ἔχει δυναμένην ἐξ ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν. ἥ καὶ Ῥωμαῖοι τὰς πατρίους ἀποθέμενοι μαχαίρας ἐκ τῶν κατ' Ἀννίβαν, μετέλαβον τὰς τῶν Ἰβήρων, καὶ τὴν μὲν κατασκευὴν μετέλαβον, αὐτὴν δὲ τὴν χρηστότητα τοῦ σιδήρου καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν οὐδαμῶς δύνανται μιμεῖσθαι. λύσις ὀνείρου Νικηφόρου πατριάρχου· μάχην μάχαιρα ζωγραφεῖ κρατουμένη. συνθλᾶν μαχαίρας δυσμενῶν δηλοῖ θλάσιν.

[Μαχέσθων] ὡς τεθναζόμενοι, καὶ οὐ τεθνάζονται. ζῆται ἐν τῷ ἀποθνήσκοντας.

[Μάχιμος:] ὁ γενναῖος. εἰδὼς με μάχιμον ὄντα καὶ φιλοτιμούμενος.

[Μαχλάδας:] πόρνας.

[Μάχλος:] ἀσελγής, ἄσωτος. παρὰ τὸ κλῶ, κλός, καὶ πλεονασμῷ τῆς μα συλλαβῆς μάκλος, καὶ τροπῇ μάχλος. αὕτη τὸ πρότερον μάχλον τινα βιώσασα βίον καὶ τὸν τρόπον ἐξεργωγυῖα φαρμακεῦσί τε πατρώοις πολλὰ ὠμιληκυῖα.

[Μαχλοσύνη:] κατωφέρεια, γυναικομανία. Ἡσιόδειος ἡ λέξις· λέγει γὰρ περὶ τῶν Προΐτου θυγατέρων, εἵνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς τέρεν ὤλεσεν ἄνθος.

[Μαχλῶντες:] πορνεύοντες.

[Μάχομαι·] δοτικῇ.

[Μαχόμενον:] ἐναντίον τῷ ἀκόλουθον· τουτέστιν ὁ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.

[Μάψ:] ματαίως.

[Μαψίδιον:] μάταιον, δαψιλές, χαλεπόν, πολὺ, δεινόν, ἐκούσιον. καὶ **[Μαψιδίως]** ὁμοίως.

[Μαῖα:] ἡ μάμμη, ἡ τροφός. καὶ σὺ πέτρα γλῶχιν μηλοσσόε Μαιάδος Ἑρμᾶ. ἀντὶ τοῦ τροφοῦ, μητρός.

[Μαϊάνδρος:] ποταμὸς Λυδίας, ἐν Ἐπιγράμμασι· ἔκτανε Μαιάνδρου παρ τριέλικτον ὕδωρ. καὶ **[Μαιάνδριον ὕδωρ]** καὶ **[πεδῖον. Μαιεύεται·]** Πισίδης· μαιεύεται δὲ πᾶν τὸ τῆς Ῥώμης γένος, τοὺς σοὺς ἐπαίνους ἐκπιέζον ὥς γάλα.

[Μαιευομένην:] ἀντὶ τοῦ νεοττοτροφοῦσαν. εὖρον γυναῖκα ὄρνιθας μαιευομένην.

[Μαιεύόμενοι:] ζητοῦντες, ἐρευνῶντες.

[Μαιευτικῆς:] ἰατρικῆς.

[Μαιεύτρια. Μαιεία:] ἡ μαίευσις.

[Μαικήνας:] ὄνομα κύριον. ἐν τῷ συνδείπνῳ τοῦ Μαικήνα τράπεζα ἐγγώνιος ἦν. ἀντὶ τοῦ οὐ στρογγύλη, οὐδὲ περιφερής. Πλούταρχος. καὶ ζήτην ἐν τῷ ἐγγώνιος τράπεζα.

[Μαιμακτηριών:] ὁ πέμπτος μὴν παρ' Ἀθηναίοις, ὁ Ἰαννουάριος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Διὸς Μαιμάκτου. Μαιμάκτης δέ ἐστιν ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός. ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνί, ὁ ἀήρ ταράττεται καὶ μεταβολὴν ἴσχει.

[Μαιμάκτης:] ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός.

[Μαιμαλίδης. Μαιμάσσει:] σφύζει, προθυμεῖ. καταδαπανᾶται, καταναλίσκεται. κυματοῦται, πηδᾷ, καχλάζει, κλονεῖται.

[Μαιμάχης. Μαιμόωσα] καὶ **[Μαιμῶσα:]** ἐνθουσιῶσα καὶ ὀξέως ὀρμῶσα, ἡ τοῦ αἵματος γευστικῶς ἔχουσα, τοῦ μ πλεονάζοντος. καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ διψῶσαν· καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου; καὶ αὖθις· δεινὸν μαιμῶσαις ἐγκονέουσα κυσί.

[Μαινάδας:] μαινομένας, ζητούσας βακχεύειν, παραφόρους. καὶ Ἀριστοφάνης· μισῶ τᾶνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.

[Μαιναλία ἔλαφος.] καὶ **[Μαιναλίων,]** ὀρμητικῶν. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄγκεινται κεφαλαὶ Μαιναλίων ἐλάφων.

[Μαίναλος:] ὄνομα κύριον.

[Μαινάς:] Βάκχη.

[Μαίνεται:] ὀργίζεται.

[Μαινίς,] μαινίδος· εἶδος ἰχθύος. ἀφύας. καὶ ζήτην ἐν τῷ ἀφύα.

[Μαινόλης:] μανικός. μαινόμενος.

[Μαίνουρος:] εἶδος ἰχθύος.

[Μαίνω:] ἐνθουσιωδῶς κινεῖμαι.

[Μαιονίδας:] ὁ Ὅμηρος. εἰ δ' ἐάλως, συγγνωστόν· ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμνων Μαιονίδας γρίφων ἰχθυόλων ἔθανε. τὰν ἴσα Μούσαις φθηγξαμένην κεφαλάν, ᾧ ξένε, Μαιονίδεω.

[Μαίονος:] ὄνομα κύριον.

[Μαιοτάλιμος:] ὄνομα τόπου.

[Μαιόταλμος:] ποταμός.

[Μαιωθήσονται:] λοχευθήσονται, γεννηθήσονται, θεραπευθήσονται.

[Μαιωτική χώρα. Μαιώρεις:] οἱ πρεσβύτεροι.

[Μαιῶτις:] λίμνη Σκυθίας.

[Μαίωτρα,] μαιώτρων.

[Μαῖρα:] ὄνομα κύριον.

[Μεσσαύλιος:] ὁ μέσος τόπος τῆς αὐλῆς.

[Μέγα:] ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τοῦτο μέγα φροντίζετε.

[Μεγά:] πολύ. οἱ δὲ μέγα δείσαντες ἐπ' αὐτῷ διαβοῶσι τὸν κίνδυνον ὅλῳ τῷ τάγματι. καὶ Αἰλιανός· ὀλίγου χρόνου διελθόντος, ἔαλῳ μέγα κακουργῶν· εἴτα μέντοι ἐν ὧσιν πολλῶν κατεπρήσθη ζῶν. ἀντὶ τοῦ ἐκαύθη. καὶ πάρδαλιν τοῦ αὐτοῦ μέγα τιμίαν διάλιθον. καὶ αὖθις· γυνὴ εὐπάτωρ ἄνθρωπος καὶ μέγα πλουσία.

[Μεγάβυζος:] ὄνομα κύριον.

[Μεγάθυμος:] μεγαλόψυχος.

[Μέγα] καὶ **[Μικρὸν]** περὶ τὴν ἀκοὴν λέγεται· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων. καὶ τὸ μὲν ἐν ψόφοις μέγα καὶ μικρὸν ἢ ἀκοὴ μόνῃ δύναται διακρίναι, τὸ δὲ ἐν σώμασι τὸ συνεχές ἢ ἀφή καὶ ἢ γεῦσις διακρίνουσιν. ὅτε δὲ λέγομεν λευκὴν φωνὴν ἢ μέλαιναν, κατὰ ἀναλογίαν καὶ ὁμοιότητα τὴν ἀπὸ τῶν χρωμάτων φαμέν. καὶ τοῦ μὲν ἐν ψόφοις μέγα καὶ μικρὸν οὐκ ἔστιν ἕτεραί τις ἀντίθεσις παρὰ τὸν ὀξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον, ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἀφῆς παρὰ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἕτεραί παντελῶς ἀντίθεσις τὸ βαρὺ καὶ κοῦφον ἢ τραχὺ καὶ λεῖον καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη, ἀλλὰ τὴν ἄνεσιν ἢ τὴν ἐπίτασιν δηλοῖ τῶν ψόφων· τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἕτερας ἀντιθέσεως ἴδιον. τὸ τοιοῦτο γοῦν μέγα καὶ μικρὸν εὐρεῖν ἔστιν, οἷον τὸν μὲν τοῦ μέλιτος, εἰ τύχοι, μέγαν, τὸν δὲ τῆς ἰσχάδος μικρόν, ὅτι ἐπιτέταται ἢ γλυκύτης ἐν τῷ μέλιτι, ἀνεῖται δὲ ἐν τῇ ἰσχάδι. ἀλλὰ καὶ τὸ μέλαν χρῶμα τὸ μὲν κατακορές εἴποι τις μέγα, τὸ δὲ μὴ οὕτως ἔχον ἀλλ' ὑφειμένον μικρόν, τὸ σφοδρὸν ἀπλῶς καὶ ἀμυδρὸν τῇ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ φωνῇ ὀνομάζων. ζητῆσαι δὲ ἄξιον τί δήποτε ἐπὶ μόνων τῶν μεγεθῶν λεγομένου τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ ἐπὶ μόνων τῶν σφοδρῶν ψόφων καὶ ἀμυδρῶν τῇ μεταφορᾷ οἰκείως ἐχρησάμεθα, μέγαν ψόφον λέγοντες καὶ μικρόν, οὐ μέντοι μέγα γλυκὺ τὸ ἄγαν γλυκὺ, οὐδὲ μικρὸν τὸ ἀμυδρὸν ἔχον τὴν γλυκύτητα, οὐδὲ ἐπ' ἄλλου οὐδενός. φημὶ οὖν, ὅτι ὁ ψόφος οὐκ ἔστιν ὑφεστηκός τι ἀθρόον πρᾶγμα, ἀλλ' ἐν τῷ γίνεσθαι ὑφέστηκε· γίνεται δὲ ἐν χρόνῳ, πᾶς δὲ χρόνος συνεχής. διὰ τοῦτο τὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ γενόμενον ψόφον μέγαν φαμέν, μικρὸν δὲ τὸν ἐν ὀλίγῳ. τὸ δὲ ἄγαν γλυκὺ καὶ ἄγαν μέλαν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῷ σφοδρῷ τῆς ποιότητος τοιαῦτά ἐστιν, οὐ τῷ μήκει τοῦ χρόνου.

[Μεγακήτης:] ὁ μέγας.

[Μεγακλέους κίονας:] ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.

[Μεγαλαυχούμενοι:] κατεπαιρόμενοι. ἔτι μεγαλαυχούμενοι ἐπὶ τοῖς πραττομένοις θερμότατα ἄγειν τὸ δεύτερον ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

[Μεγαλεπήβολος:] ὁ μεγάλων πραγμάτων καταρχόμενος. ἐδόκει γὰρ ὁ βασιλεὺς οὗτος μεγαλεπήβολος καὶ τολμηρὸς εἶναι καὶ τοῦ προτεθέντος ἐξεργαστικός.

[Μεγαλεῖα:] ὑψηλά, μεγάλα. ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα ὁ θεός.

[Μεγαλεῖον μύρον:] ἀπὸ τοῦ εὐρομένου τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ Μεγάλου Σικελιώτου.

[Μεγαλεῖον·] ὁ δὲ ἐτεθήπει αὐτοῦ τὴν μεγαλόνοιαν καὶ αὖθις τῶν μέτρων τὸ ἀξιάγαστον.

[Μεγαλεῖον:] μεγαλοπρεπές. οἱ δὲ τῷ Μάγωνι προσπολεμοῦντες τῶν Λιγυστίνων πράττει μὲν ὅλοσχερές τι καὶ μεγαλεῖον οὐχ οἷοί τ' ἦσαν.

[Μεγαλείως:] πάνυ. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μεγαλείως ἔχαιρον καὶ μέγιστον ἐποιοῦντο σημεῖον τῆς τῶν Καρχηδονίων ὑπερηφανίας.

[Μεγαλήτωρ:] μεγαλόψυχος.

[Μεγαλίζεο:] ἐπαίρου.

[Μεγαλοδωρία·] τοσαύτη μεγαλοδωρία καὶ σοφία ἐχρήσατο· οὔτε γὰρ ἐωρᾶτο ὁρώμενος οὔτε εὕρισκετο εὕρισκόμενος οὔτε κατελαμβάνετο ἀλίσκόμενος. Ζήνων ἐπιβαλομένου τινὸς μέγα φουσᾶν, πατάξας εἶπεν, ὥς οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ κείμενον εἴη, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα.

[Μεγαλομερία.] Πολύβιος περὶ Καρχηδονίων φησίν, ὅτι ὁ στόλος αὐτῶν περὶ ἰε' μυριάδας ὑπῆρχεν· ἐφ' οἷς οὐχ οἷον ἂν τις παρὼν καὶ θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, ἀλλὰ κἂν ἀκούων καταπλαγείη τὸ τοῦ κινδύνου μέγεθος καὶ τὴν τῶν πολιτευμάτων ἀμφοτέρων μεγαλομερίαν καὶ δύναμιν. καὶ ὁ Θεολόγος· τοῖς τῶν μεγίστων ἢ τοῦ μεγίστου. μεγίστων ὥς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ὁμοουσίαις. ἢ τοῦ μεγίστου, διὰ τὸ κατ' οὐσίαν ἐν καὶ ταυτὸ τῆς θεότητος. ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα, διὰ τὸ μὴ ποσῶ τινι ἢ μεγέθει ἢ πληκτικότητι περιγράφεσθαι.

[Μεγαλομερῶς·] τὸν δὲ Πόπλιον καὶ τὸν Γάϊον ἀποδεξάμενος φιланθρώπως καὶ μεγαλομερῶς. ἀντὶ τοῦ πολυτελῶς.

[Μεγαλόνοια:] ὑπερηφανία, μεγαλοφυΐα. μεγαλοπρέπεια.

[Μεγαλοπολίτιδος·] ζητεῖ ἐν τῷ Ἀλφειός.

[Μεγαλοπρεπής:] μεγαλοφανής. ἢ ὁ ἐπὶ μεγέθει ἀναλωμάτων πονούμενος, ἐλευθέριος δὲ ὁ ἐπὶ τὰ συνήθη καὶ εὐτελεῖ. Εὐνάπιος· οὔτε ἄλλως τὸ μεγαλοπρεπὲς κατὰ τὴν δίκαιαν ἐν ταῖς μάχαις ἐστὶ φιλοκίνδυνον. διαφέρει δὲ μεγαλοπρέπεια ἐλευθεριότητος ὅτι ἡ μὲν ἐν μεγέθει ἀναλωμάτων ἐστίν, ἡ δὲ ἐλευθεριότης περὶ τὰ συνήθη ἀναλώματα ἐνεργεῖ.

[Μεγαλορήμονος·] καὶ **[Μεγαλορημοσύνη,]** μεγαληγορία.

[Μεγαλόφρων:] μεγαλόψυχος. **[Μεγαλόψυχος]** δὲ ἐστὶν ὁ ἕξιν ἔχων ὑπεράνω ἑαυτὸν τιθέναι πάντων τῶν συμβαινόντων κοινῇ φαύλων τε καὶ σπουδαίων. λέγεται δὲ καὶ μέγιστος πλοῦτος παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

[Μεγαλοψυχότερος. Μεγαλόνυμον:] μεγαλόδοξον, περίφημον, ὀνομαστόν.

[Μεγαλωστί:] μεγάλως. ὁ δὲ παραλαβὼν τὴν Ἔφεσον ἐπὶ τούτῳ μεγαλωστὶ περιχαρὴς ἦν.

[Μεγαλωστί:] πάνυ. Ἀρριανός· τὴν πίστιν καὶ τὴν δικαιοσύνην μεγαλωστὶ ἐπὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, τά τε ἄλλα καὶ τὸ αὐτοῦ ἐν πρώτοις ἐς βεβαίωσιν τοῦ λόγου προφέρων.

[Μεγαλωσύνη·] καὶ **[Μεγαλορρημοσύνη. Μεγαλύνω·]** αἰτιατικῇ.

[Μεγαμάζα:] οἱ Σύροι τὴν ἐπὶ τὸν βασιλέα δέησιν οὕτω καλοῦσιν.

[Μεγάμυκος:] μεγαλομυκῆτης. ἡ ὄνος.

[Μεγάνορος πλούτου:] Πίνδαρος. ἰσχυροῦ, δυνατοῦ, ἀνδρείαν ἐμποιοῦντος· ἐπεὶ μεγάλα δύναται ὁ χρυσός. νεῦρα γὰρ λέγεται πολέμου εἶναι, ὥς φησι Πίνδαρος.

[Μέγαρα:] τὰ οἰκήματα. **[Μέγαρον,]** ὑπερῶν, οἶκημα. καὶ ὥς οὐ μέλει τῶν ἀνθρωπείων τῷ θεῷ, ὥθεϊ ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον, ἔνθα δήπου τῷ μὲν ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ τὸν τῆς τελετῆς νόμον, ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἐξῆν.

[Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος:] ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Μεγαρεῖς. ὅτι δὲ τοιοῦτόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, δηλοῖ καὶ σαφεῖς οἱ μάρτυρες, οὐκ ἄδοξοί τινες, οὐδὲ τῆς Μεγαρέων μερίδος, ἀλλὰ τῶν ἀπενεγκαμένων τῆς σοφίας τὰ πρῶτα. ζητεῖ περὶ Μεγαρέων ἐν τῷ Διὸς Κόρινθος.

[Μεγαρέων δάκρυα:] ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα φύεται, εἰς παροιμίαν ἦλθεν ἐπὶ τῶν προσποιητῶς καὶ πρὸς βίαν δακρυόντων, καὶ μὴ ἐπὶ οἰκείῳ πάθει. **[Μεγαρεύς,]** ἡ εὐθεΐα.

[Μεγαρίζοντες:] λιμώττοντες· ἡ μεγάλα λέγοντες.

[Μεγαρικαὶ Σφίγγες:] αἱ πόρνοι οὕτως εἴρηνται. ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ σφίγκται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν. ἡ καὶ ἀπὸ Μαΐας οὕτω λεγομένης ἐν Μεγάροις. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν Μεγαρική τις μηχανή. ἀντὶ τοῦ πονηρά. διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Μεγαρεῖς.

[Μεγαρόθεν:] ἀπὸ τῶν Μεγάρων.

[Μεγαρίς,] Μεγαρίδος.

[Μεγαρίσαι:] τὰ Μεγαρέως δοξάσαι. Στίλπων γὰρ ὁ φιλόσοφος Μεγαρεὺς ἦν, τῆς Ἑλλάδος· ὃς τοσοῦτον εὐρησιλογίᾳ καὶ σοφιστείᾳ προῆγε τοὺς ἄλλους, ὥς μικροῦ δεῆσαι πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἀφορῶσαν εἰς αὐτὸν μεγαρίσαι.

[Μέγας βασιλεύς:] ὁ τῶν Περσῶν. διὰ τὸ πλείονι δυνάμει χρῆσθαι τῇ Περσικῇ. τοὺς δὲ ἄλλους προσετίθεσαν καὶ τῶν ἀρχομένων τὰ ὀνόματα, οἷον Λακεδαιμονίων, Μακεδόνων. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ βασιλεὺς μέγας. ἡ εὐθεΐα, ὁ μέγας, γενικὴν οὐκ ἔχει οὔτε δοτικὴν· ἡ αἰτιατική, τὸν μέγαν. ἡ δὲ κλητική εὐρηται παρὰ τοῖς ποιηταῖς· ὥς φησιν Ἀγαθίας ἐν Ἐπιγράμμασι· ἃ μέγα τολμήεις κηρός.

[Μέγα σεμναί:] τουτέστι θαυμασιώταται καὶ ὑπεράγαν σεμναί.

[Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ:] οἷον πολλὴ παρρησία πάντων, εὐφορίας γενομένης.

[Μέγα τοι ἄγγελος ἐσθλός:] ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἐπαγγελλόντων.

[Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ:] φασὶ ταύτην ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστου γενομένην, δῶρον Πηλεῖ σωφροσύνης ἕνεκα ὑπὸ Ἡφαίστου δοθῆναι, ἧ χρώμενος πάντα κατάρθου καὶ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἐν ταῖς θήραις.

[Μεγαίνετος:] ὄνομα κύριον. αὐθάδης, καὶ τῶν στρατηγιώντων, καὶ ἄλλως θρασύς.

[Μεγαίνετος ὁ Μάνης] καὶ **[Φορμίσιος],** δούλων ὀνόματα. γνώση δὲ τοὺς τούτου κάμοῦ μαθητάς. τούτου μὲν Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μάνης. δούλων ὀνόματα.

[Μεγαίρων:] φθονῶν.

[Μέγεθος:] ὅτι διττὸν τὸ μέγεθος. κοινὴ αἴσθησις. δύναται δὲ κατὰ ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ ὁσφρήσεως λαμβάνεσθαι καὶ γεύσεως· εἰσὶ γὰρ καὶ αὗται τοῦ οἰκείου μεγέθους ἀντιληπτικά, ἡ μὲν τοῦ ἐν ὁσμάϊς, ἡ δὲ τοῦ ἐν χυμοῖς· εἰ καὶ μὴ οἶδεν ἡ συνήθεια τὸ τοῦ μεγέθους ὄνομα.

[Μέγηρον:] τὸ ἐπέραστον.

[Μέγης:] ὁ μέγας.

[Μεγιστᾶνες.]

[Μέγιστος:] ποταμὸς ἐν Αἰγαίῳ πελάγει εἰσβάλλων.

[Μέδεσθαι:] φροντίζειν. καὶ **[Μεδήσομεν,]** φροντίσομεν.

[Μέδιμνον:] μέτρον χοινίκων μη´. καὶ παροιμία· **[Μεδίμνω ἀπομετρῶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον·]** ἐπὶ τῶν μεγάλῃν καὶ ἀθρόαν προσδοκῶντων ὠφέλειαν.

[Μέδιμνον:] μέτρον ἐστὶ ξηρῶν οἶον πυρῶν ἢ κριθῶν. **[Μέδιμνον]** οὖν μοδίῳ ζ´, ὥς εἶναι μέτρον ξεστῶν οβ´, ἥτοι λιτρῶν ρη´.

[Μεδιόλανον:] πολυάνθρωπος πόλις, ἣν καταλαβὼν Ἀττήλας ἠνδραποδίσαστο. ὥς δὲ εἶδεν ἐν γραφῇ τοὺς μὲν Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐπὶ χρυσῶν θρόνων καθημένους, Σκύθας δὲ ἀνηρημένους καὶ πρὸ τῶν σφῶν ποδῶν κειμένους, ζητήσας ζωγράφον ἐκέλευσεν αὐτὸν μὲν γρά φειν ἐπὶ θάκου, τοὺς δὲ Ῥωμαίων βασιλεῖς κωρύκους φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ χρυσὸν πρὸ τῶν αὐτοῦ χεῖρῶν ποδῶν.

[Μέδουσα:] ἡ καὶ Γοργόνη κληθεῖσα. Περσεύς, ὁ Δανάης καὶ Πήκου υἱός, διδαχθεὶς πάσας τὰς μυστικὰς φαντασίας, ἰδίαν βουλόμενος ἑαυτῷ καταστῆσαι βασιλείαν κατεφρόνησε τῆς τῶν Μήδων· καὶ διὰ πολλῆς ἐρχόμενος γῆς εἶδε παρθένον κόρην αὐχμηράν τε καὶ δυσειδῆ, καὶ ἀποβλέψας εἰς αὐτὴν ἐρωτᾷ, τίς καλεῖται· ἡ δὲ εἶπε, Μέδουσα, καὶ ἀποτεμὼν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν ἐτέλεσεν αὐτὴν ὥς ἐδιδάχθη, καὶ ἐβάσταζε, καταπλήττων πάντας καὶ ἀναιρῶν τοὺς ὀρῶντας· ἦν τινα κεφαλὴν ἐκάλεσε Γοργόνην, διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς ἐνεργείας. ἐκεῖθεν δὲ ἐλθὼν εἰς χώραν βασιλευομένην ὑπὸ Κηφέως εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ παρθένον κόρην, τὴν λεγομένην Ἀνδρομέδαν, ἣν ἔγημε· καὶ κτίζει πόλιν εἰς κώμην, λεγομένην Ἀμανδραν, στήσας καὶ στήλην βαστάζουσας τὴν Γοργόνην. αὕτη μετεκλήθη Ἰκόνιον, διὰ τὸ ἀπεικόνισμα τῆς Γοργόνης. ἐπολέμησε δὲ καὶ Ἰσαύροις καὶ Κίλιξι καὶ κτίζει πόλιν, ἣν ἐκάλεσε Ταρσόν, τοπρὶν λεγομένην Ἀνδρασόν. χρηματισθεὶς δέ, ὅτι μετὰ τὴν νίκην ἐν ᾧ τόπῳ ἀποβάς ἀπὸ τοῦ ἵππου τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἀπόθηται, ἐκεῖ ὑπὲρ τῶν νικητηρίων κτίσαι πόλιν, ταύτην οὖν ἐκάλεσε Ταρσόν. νικήσας δὲ καὶ τοὺς Μήδους ἤμειψε τὸ ὄνομα τῆς χώρας καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Περσίδα. ἐδίδαξε δὲ καὶ τὴν μυσσάρην τελετὴν τὴν ἐπὶ τῇ Γοργόνην τινὰς τῶν Περσῶν, οὓς ἐκάλεσε μάγους. καθ' οὓς χρόνους καὶ σφαῖρα πυρὸς κατηνέχθη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ ἧς ἔλαβε πῦρ ὁ Περσεύς καὶ παρέδωκε τοῖς τοῦ ἔθνους φυλάττειν καὶ τιμᾶν, ὥς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατενεχθέν. συμβαλὼν δὲ πόλεμον τῷ Κηφεῖ, τοῦ δὲ διὰ τὸ γῆρας μὴ βλέποντος καὶ τῆς κεφαλῆς μὴ ἐνεργούσης, δοκῶν αὐτὴν ἀνωφελῆ εἶναι, ἐπιστρέψας πρὸς ἑαυτὸν ὁ Περσεύς καὶ ταύτην θεασάμενος ἀποθνήσκει. ταύτην ὕστερον ἔκαυσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Μέρρος.

[Μέδων:] βασιλεῖς.

[Μεδοίατο:] φροντίζει.

[Μέζεα:] τὰ αἰδοῖα.

[Μεθαρμοζόμενος:] μετερχόμενος.

[Μεθάρμοσον:] ἐπανάρθωσον. ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἑμοῖς λόγοισι διδούς, εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.

[Μεθέμεν:] συγχωρῆσαι.

[Μεθέξειν·] γενικῇ.

[Μέθεξις:] μετοχή, κοινωνία.

[Μεθέσθαι:] καταλιπεῖν. Σοφοκλῆς· καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις γνώμησι φατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθέσθαι.

[Μεθείθη:] ἀντὶ τοῦ ἐστάλη. ὁ δὲ μεθείθη εἰς Παρθυαίους.

[Μεθεῖναι:] ἀφεῖναι, ἀμελῆσαι.

[Μεθείω:] ἀφῶ, ἐάσω. καὶ **[Μεθείθη]** ἐξ αὐτοῦ.

[Μεθείς:] ἐὼν, ἀφίων.

[Μέθη·] τὸ παλαιὸν οὐκ ἦν ἔθος οὔτ' οἶνον ἐπὶ πλεῖον οὔτ' ἄλλην ἡδυπάθειαν προσφέρεισθαι, μὴ θεῶν ἔνεκα τοῦτο δρῶντας. διὸ καὶ θοίνας καὶ θαλίας καὶ μέθας ὠνόμαζον· τὰς μὲν ὅτι διὰ θεοὺς οἰνοῦσθαι ἐνόμιζον· τὰς δὲ ὅτι θεῶν χάριν ἡλίζοντο καὶ συνέεσαν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ δαῖτα θάλειαν. τὸ δὲ μεθύειν, τὸ μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι. καὶ Ὅμηρος, ὅτε λέγει τέλος χαριέστατον, τὴν θυσίαν φησί.

[Μεθ' ἡμέραν:] ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ· Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν. οὕτως Ἀττικῶς φασιν, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ.

[Μεθημοσύνη:] ἀμέλεια, ῥαθυμία.

[Μεθήμων:] ἀμελής.

[Μεθήσειν:] ἀμελήσειν.

[Μεθιεμένους:] ἐῶντας, προδιδόντας,

[Μεθίετο:] προῖετο, ἠφίετο. καὶ **[Μεθιέμενα,]** ἀντὶ τοῦ βαλλόμενα, πεμπόμενα.

[Μεθίει:] ἀμελεῖ, ἀφίει. καὶ **[Μεθείς,]** ἀντὶ τοῦ καταλαμβάνων. οὐδὲ τὸν πόλεμον μεθείς, τῷ μαιφόνος τις καὶ παλαμναῖος εἶναι.

[Μεθοδεύει:] μετέρχεται, τεχνάζεται, ἀπατᾷ.

[Μεθοδείας:] τέχνας, ἢ δόλους.

[Μεθόδιον:] μέθοδος, τέχνη. ὁ δὲ τὸ κατ' ἀλήθειαν ὑπάρχον αὐτῷ μεθόδιον οὕτω πως ἐκεχειρίκει.

[Μεθοδικῶς:] τουτέστι κατὰ μέθοδον. Πολύβιος· ὁ δὲ τρόπος τῶν κλιμάκων τῶν ἐν τοῖς τείχεσι προσαγομένων εὐχερὴς καὶ ἀδιάπτωτος, ἐὰν λαμβάνηται μεθοδικῶς. κατὰ μέθοδον. καὶ αὖθις· πάντα δὲ τὰ λεγόμενα μεθοδικῶς περὶ τῶν τάξεων ἐπωπτευκῶς, εἰ καὶ τις ἕτερος τῶν καθ' ἡμᾶς.

[Μεθόδιος,] Ὀλύμπου Λυκίας ἦτοι Πατάρων, καὶ μετὰ ταῦτα Τύρου ἐπίσκοπος, λαμπροῦ καὶ συγκειμένου λόγου κατὰ Πορφυρίου συνέταξε τεύχη· καὶ Συμπόσιον δέκα παρθένων, καὶ περὶ Ἀναστάσεως λόγον ἄριστον κατὰ Ὠριγένους, καὶ ἕτερον κατὰ τοῦ αὐτοῦ περὶ Πυθονίσσης, καὶ περὶ αὐτεξουσίου. ἔγραψε δὲ καὶ εἰς τὴν Γένεσιν καὶ εἰς τὰ Ἄσματα τῶν ἁσμάτων ὑπομνήματα· καὶ

ἕτερα πολλὰ χύδην ἀναγινωσκόμενα. ὃς περὶ τὰ τελευταῖα τοῦ διωγμοῦ ἐπὶ Δεκίου καὶ Βαλεριανοῦ ἐν Χαλκίδι τῆς ἀνατολῆς μαρτυρίῳ ἐστέφθη.

[Μεθωναῖος:] ὁ ἀπὸ τῆς Μεθώνης πόλεως.

[Μεθώνη:] ἡ πόλις. μία τῶν Ἀλκυονίδων. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς λέγοι ἂν τὴν ἐν Θράκῃ· ἣν πολιορκῶν Φίλιππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. τέσσαρας δὲ εἶναί φησι Μεθώνας Δημήτριος ὁ Μάγνης.

[Μεθόριον:] μεταξὺ τῶν ὄρων.

[Μεθορμιζόμενος:] μετερχόμενος.

[Μέθυ:] οἶνος. εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ, ὅφρα κέ τοι σποδιή τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρῃται. καὶ Ὅμηρος· δῶκεν Ἴησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.

[Μεθύση κύων:] θηλυκόν. ὅτι Αἰσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἐσπέρας, θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων. κάπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον, κύον, εἰ νῆ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν πυροῦς πρίαιο, σωφρονεῖν ἂν μοι δοκῇς.

[Μεθυμναῖος:] ἀπὸ τόπου.

[Μεθύουσαν:] δίυγρον οὔσαν, πεπληρωμένην. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ κόπην ἄλμης τὴν μεθύουσαν ἔτι. καὶ **[Μεθύω·]** αἰτιατικῇ.

[Μεθυσοκότταβοι:] λάταξ, χαλκῇ φιάλῃ· ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθουσιν οἶνου πεπληρωμένην, εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβalόντες οἶνον, εἰς ταύτην ἀπὸ ὕψους ἐρρίπτουν ἐπὶ τῷ ψόφῳ ἐκτελέσαι, ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος. ἐπὶ τῷ δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν. ἐκ τούτου οὖν μεθυσοκότταβος.

[Μεῖς,] μέϊδος.

[Μελαγρία:] εἶδος βοτάνης φυομένης ἐν ἐρήμῳ.

[Μελαγχαίτης:] ὁ μέλαιναν χαίτην ἔχων.

[Μέλαθρα:] οἶκον. Ἀριστοφάνης· μέλαθρα μὲν ἂν καταθαλάσω. παρὰ τὸ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ.

[Μελαμβαφές. Μελάμβωλος:] μελανόγειος. Αἰγύπτου μεδέουσα μελάμβωλε λινόπεπλε δαῖμον.

[Μελάμπους:] μαντικῆς εἰδήμων. ὁ δὲ σύμβολος Μελάμποδος ἢ Πόλλητος ἐδέετο. οὗτοι δὲ ἦσαν ἄριστοι κρίνειν τὰ μέλλοντα.

[Μελαμπύγου τύχοις:] Μελάμπυγοι ἐγένοντο πέρπεροι, Λίμνης υἱοί. ἀκολασταίνοντων αὐτῶν πολλὰ, ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι μήποτε ἐμπεσώσιν εἰς δασύπρωκτον. ἐμπεσόντες οὖν εἰς Ἡρακλέα ἐν ἀνωφόρῳ ἐδέθησαν. εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύπτοντας ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. οἱ δὲ ἔλεγον, ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρός, ἐμπεσεῖσθαι ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον· καὶ γελάσαντα τὸν Ἡρακλέα ἀφεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν. ὅτι τοὺς λευκοπύγους ὡς γυναικῶδεις ἐκωμῶδουν.

[Μελαναιγὶς Διόνυσος.] καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀπατούρια.

[Μέλαν:] τὸ ἀντιδιαιρούμενον τῷ λευκῷ χρώματι· καὶ ἰδίως, ὃ γράφομεν. μέλαν δὲ ἐστὶ χρῶμα συγκριτικὸν ὀψεως, λευκὸν δὲ χρῶμα διακριτικὸν ὀψεως. καὶ **[Μελαναιγίδα Διόνυσον]** ἰδρύσαντο

ἐκ τοιαύτης αἰτίας. αἱ τοῦ Ἐλευθῆρος θυγατέρες θεασάμεναι φάσμα τοῦ Διονύσου ἔχον μελάνην αἰγίδα ἐμέψαντο· ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἐξέμηνεν αὐτάς. μετὰ ταῦτα ὁ Ἐλευθὴρ ἔλαβε χρησμὸν ἐπὶ παύσει τῆς μανίας τιμῆσαι Μελαναιγίδα Διόνυσον.

[Μελανείμονος:] τοῦ μέλανα ἱμάτια φοροῦντος.

[Μελανίωνος σωφρονέστερος·] Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη· οὗτος φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν κὰν τοῖς ὄρεσιν ᾧκει, καὶ κύνα τιν' εἶχε, κᾷτ' ἐλαγοθήρει, κοῦκ ἔτ' ἦλθεν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους. οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη ἐκεῖνος· ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἤττον τοῦ Μελανίωνος σωφρονέστεροι.

[Μελανυπίδης,] θυγατρίδοῦς τοῦ πρεσβυτέρου, παῖς δὲ Κρίτωνος, λυρικοῦ καὶ αὐτοῦ· ὃς ἐν τῇ τῶν διθυράμβων μελοποιίᾳ ἐκαινοτόμησε πλεῖστα καὶ διατρίψας παρὰ Περδίκκᾳ τῷ βασιλεῖ ἐκεῖ τὸν βίον κατέστρεψεν. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ᾠσματα λυρικά καὶ διθυράμβους.

[Μελανυπίδης,] Κρίτωνος, γεγονὼς κατὰ τὴν ξε' Ὀλυμπιάδα, Μήλιος. ἔγραψε δὲ διθυράμβων βιβλία πλεῖστα καὶ ποιήματα ἐπικά καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλέγους καὶ ἄλλα πλεῖστα.

[Μελανίπειον:] Μελανίππου τοῦ Θησέως ἡρώδης ἐστὶ.

[Μελάνθιος] καὶ **[Μόρσιμος·]** λέγει Ἀριστοφάνης περὶ αὐτῶν οὕτως· ἄμφω Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἄρπυιαι, γρασοόβαι, μιαιοί, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῦμαι· ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ μοῦσα καὶ θεὰ μετ' ἐμοῦ ζύμπαιζε τὴν ἐορτήν. Γοργόνες, φοβεροὶ ἐς γαστριμαργίαν· βατίς δὲ εἶδος ἰχθύος· ἄρπυιαι δὲ ἄρπαγες τῶν ἰχθύων· Ἄρπυιαι γὰρ ἄρπακτικοὶ δαίμονες· ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραῖδας, ὥς μὴ ἀγοράζειν· ἢ γραῖσι συγκοιμώμενοι· σοβάδες γὰρ αἱ πόρναι· καταχρεμψαμένη δὲ καταπτύσσασα.

[Μέλανθος,] Ἀθηναῖος· ὃς ἐμονομάχησε μετὰ Ξανθίου Βοιωτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. καὶ ζήτην ἐν τῷ Ἀπατούρᾳ.

[Μελανосуρμαῖον λεών:] μέλαινα, καὶ συρμαῖζόμενον· συρμαία δὲ κρίθινόν ἐστὶ πόμα. λέγει δὲ τοὺς Αἰγυπτίους.

[Μελανοχροῖης:] ὁ μέλαιναν χροῖαν ἔχων.

[Μελάνοψ:] ὄνομα κύριον.

[Μελάνωπος:] οὗτος κηδεστὴς ἦν Διοφάντου τοῦ ῥήτορος.

[Μελαντιάς,] κώμη τῆς Θράκης ἢ νῦν παρὰ πολλοῖς λεγομένη Μελιτιάς, β' καὶ ρ' σταδίους διεστῶσα τοῦ Βυζαντίου. παραρρεῖ δὲ αὐτὴν Ἀθύρας ποταμός, ὃς ὀλίγον τι προελθὼν καὶ ἐπὶ ἄνεμον Καικίαν ὀλίγον τι ἡρέμα ἐκκλίνας ἐς Προποντίδα τὸν ῥοῦν ἀπερεύετα· ὅθεν καὶ τὸ πρὸς ἀκτὴν ἐπίνειον τὴν ἀπ' αὐτοῦ φέρεται προσηγορίαν.

[Μελάνυδρος:] βαθεῖα, κυρίως δὲ καθαροῦ ὕδατος.

[Μελαινῆ:] βαθεῖα. **[Μέλαιναι]** δὲ **[φορένης,]** αἱ ἐν βάθει κείμεναι· τὸ γὰρ βαθὺ μέλαν.

[Μελαίνω.] αἰτιατικῇ.

[Μελεάγρια·] ῥίζαις αὐτοῦς μελεαγρίων καὶ καρδίαις καλάμων ἐδεξιοῦτο. λέγονται δὲ καὶ μελέαγρα.

[Μελεαγρίδες:] ὄρνεα, ἅπερ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει. λέγουσι δὲ οἱ μὲν τὰς ἀδελφὰς τοῦ Μελεάγρου μεταβαλεῖν εἰς τὰς μελεαγρίδας ὄρνιθας, οἱ δὲ τὰς συνήθεις Ἰοκάλλιδος τῆς ἐν Λέρνη παρθένου, ἣν τιμῶσι δαιμονίως.

[Μελέαγρος:] ὄνομα κύριον.

[Μελδόμενος:] καϊόμενος.

[Μέλδοντες:] τήκοντες, ἔψοντες. γέντα βοῶν μέλδοντες, τουτέστιν ἔψοντες. καί, κνίση μελδόμενος. ἀντὶ τοῦ μέλδων τὰ κνίση.

[Μελεδαίνειν:] ἐπιμελεῖσθαι. Ἡρόδοτος· τοὺς νοσέοντας κατέλιπεν ἐν τῇσι πόλισι μελεδαίνειν τε καὶ τρέφειν.

[Μελεδήματα:] μεριμνήματα. καὶ **[Μελεδήμων,]** μελεδήμονος. ἐν Ἐπιγράμμασι· πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων.

[Μελεδωνός:] φροντιστής, ἐπιμελητής. Αἴλιανός· ὁ δὲ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν κατέλιπε τοῦ υἱοῦ ἐπίτροπον καὶ τῶν χρημάτων μελεδωνόν. ὁ δὲ ἀνόσιος ὢν τὰ τοῦ παιδὸς σφετερίσασθαι ἐγλίχeto. καὶ Εὐνάπιος· τῶν αὐτῶν ἐθῶν γυναῖκά τινα στείλας ἐσθῆτι λευκῇ καὶ στέμμασιν, ὥς δὴ μελεδωνὸν οὖσαν τῆς Συρίας οὕτω δὴ καλουμένης θεοῦ. τουτέστιν ἱέρειαν. καὶ Αἴλιανός· ὃς ἦν Νέρωνος ἀπελεύθερος, ἀπολειφθεὶς μελεδωνὸς τῶν ἐν Ῥώμῃ καὶ ἔφορος, ὅτε Νέρων ἐς Ἀχαΐαν ἐξωρμήθη.

[Μελεδωνοί:] ἐπίτροποι· φροντισταὶ παρ' Ἡροδότῳ, προεστηκότες. ὥσπερ οἱ τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ παρὰ τῷ Εὐαγγελίῳ.

[Μελεῖστί:] κατὰ μέλος.

[Μέλεος:] μάταιος, ἄθλιος, ταλαίπωρος, δυστυχής. ὁ μὲν ποιητὴς ἐπὶ τοῦ ματαίου ἐκδέχεται τὸ μέλεος, οἱ δὲ τραγικοὶ ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ.

[Μελέτη:] ἄσκησις, ἐπιμέλεια. καὶ οὐκ ἂν ἀμάρτοι τις εἰπὼν τὰς μὲν μελέτας τῶν Ῥωμαίων χωρὶς αἵματος παρατάξεις, τὰς δὲ παρατάξεις μεθ' αἵματος μελέτας.

[Μελετώμενοι:] διδασκόμενοι, ἐκμανθάνοντες. ὥσπερ νέοι τῶν ἀετῶν ἀπαλῶ μὲν τῷ πτερῷ παραπέτονται τοῖς γειναμένοις αὐτοὺς μελετώμενοι ὑπ' αὐτῶν τὴν πτῆσιν, ἐπειδὰν δὲ αἴρεσθαι δύνωνται, ὑπερπέτονται τοὺς γονέας, ἄλλως τε κὰν λίχνους αἰσθωνται καὶ κνίσης ἔνεκα πρὸς τῇ γῇ πετομένους.

[Μελέτωρ:] ὁ ἐπιμελούμενος, ὁ τιμωρὸς τοῦ πατρός. ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει.

[Μέλει:] ἔοικεν. οὕτω τέθεται παρ' Ὀμήρῳ. καὶ παροιμία· μέλει μοι τῶν τοιούτων οὐδὲν ἤττον ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων.

[Μέλει·] φροντίζει· μέλλει δὲ τὸ βραδύνει. καὶ μέλλω, τὸ ὀφείλω.

[Μελεῖρηνες:] τῶν παίδων οἱ πρεσβύτεροι.

[Μέλη:] τὰ τοῦ σώματος.

[Μεληδόν:] κατὰ μέλος.

[Μέλημα:] φρόντισμα.

[Μέλης,] Μέλητος· ὁ τοῦ Ὀμήρου πατήρ.

[Μελλήσας:] υπερθέμενος, βραδύνας. καὶ ἐπὶ τοῦ σπουδάσας.

[Μελήσερμος,] Ἀθηναῖος, σοφιστής. ἔγραψεν Ἐπιστολῶν ἑταιρικῶν βιβλία ιδ', καὶ ἀγροικικῶν α', Μαγειρικῶν ἐπιστολῶν βιβλίον α', Στρατηγικῶν βιβλίον α', Συμποσιακῶν βιβλίον α'.

[Μελησία:] ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ὄρᾳ τὴν Μελησίαν καὶ ἐρᾷ αὐτῆς.

[Μέλλησις:] ὑπέρθεσις.

[Μελησμός:] ἡ βραδυτής.

[Μελήσω:] σπουδάσω, φροντίσω.

[Μελληταί:] ὑπερθετικοί.

[Μέλητος:] τραγωδίας ποιητὴς ὑπόψυχρος. καὶ Ἀριστοφάνης· σκολιὰ Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων. οὗτός ἐστιν ὁ Σωκράτην γραψάμενος. κωμωδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ Καρικὰ αὐλήματα καὶ μέλη θρηνώδη ἦσαν.

[Μέλητος,] Λάρου, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ. οὗτος ἐγράψατο Σωκράτην μετὰ Ἀνύτου. πεποίηνται δὲ αὐτῷ καὶ τραγωδίαι. κατελιθώθη δὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. καὶ ἦν ἐπὶ τῶν Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου καὶ Ἐμπεδοκλέους χρόνων. οὗτος ἔγραψε περὶ τοῦ ὄντος. καὶ ἀντεπολι τεύσατο δὲ Περικλεῖ· καὶ ὑπὲρ Σαμίων στρατηγήσας ἐναυμάχησε πρὸς Σοφοκλεῖ τὸν τραγικόν, Ὀλυμπιάδι πδ'.

[Μέλητος·] οὗτος ἐρᾷ νεανίου Ἀθήνησι τῶν εὖ γεγονότων καὶ πλουσίων, μειρακίου καὶ ἐκείνου τὸ γένος διαπρεποῦς καὶ τὴν ὥραν ἀμάχου. καὶ τῷ μὲν ἐραστῇ Μέλητος ὄνομα ἦν, τῷ καλῷ δὲ Τιμαγόρας, ὡς φασιν. ἦν δὲ ἄτεγκτός τε καὶ ἀμείλικτος ὅδε ὁ παῖς, καὶ οἱ πολλὰ προσέταττε καὶ ἐπίπονα καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων καὶ ὁμοῦ τὰ τῷ ὀλέθρῳ ἐλαύνοντα. καὶ ἦν τὰ πράγματα κύνας τε ἀγαθὰς καὶ θηρατικὰς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἄγειν καὶ ἵππον αὐτῶν τῶν πολεμίων ἀπαγαγεῖν ὅτου δὴ γενναῖόν τε καὶ θυμικόν, καὶ ἄλλου χλαμύδα ὠραίαν, καὶ τοιαῦτα ἕτερα. καὶ τελευτῶν ὄρνιθας οἱ προσέταξε κομίσει ὅτου δὴ τροφίμους καὶ οἰκέτας γένος θαυμαστούς. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο κατεπράξατο ὁ ἔνθεος φίλος ἐκεῖνος καὶ ἐδωρεῖτό γε τῷ καλῷ τὸ μέγα τίμιον κτῆμα τοὺς προειρημένους, ὁ δὲ ἀτεράμων ὢν καὶ ἐς τοσοῦτον ἀπεώσατο ἄρα τὸ δῶρον. ὁ τοίνυν Μέλητος φλεγόμενος τῷ ἔρωτι καὶ οἰστρούμενος καὶ ἐπὶ τούτοις ἀσχάλλων τῇ ἀτιμίᾳ καὶ ἀπαυδήσας ἐπὶ τοῖς ἀνηγνύτοις τε μόχθοις ἅμα καὶ ἀπείροις, ἧ ποδῶν εἶχεν ἀνέθορέ τε ἐς τὴν ἀκρόπολιν καὶ ἑαυτὸν ἔωσε κατὰ τῶν πετρῶν. οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ὑβριστὴν παῖδα καὶ ὑπερόπτην εἶασεν ἐπεγχανεῖν τῷ τοῦ Μελήτου θανάτῳ. τοὺς ὄρνιθας γοῦν ἀναλαβὼν καὶ ταῖς ἀγκάλαις ἐνθείς, εἶτα μέντοι κατ' ἵχνια τὰ ἐκείνου θέων, ὥσπερ οὖν ἐλκόμενος βία, ἑαυτὸν σὺν τῷ δυστυχεῖ χωρῶν ἐπὶ τῷ Μελήτῳ ἔρριψε φέρων, βραδὺν καὶ δυστυχεῖ τὸν ἔρωτα ἀντερασθεὶς τοῦτον. καὶ ἔστηκεν εἰδῶλον τοῦ πάθους κατὰ τὸν τόπον παῖς ὠραῖος καὶ γυμνὸς ἀλεκτρυόνας β' μάλα εὐγενεῖς φέρων ἐν ταῖς ἀγκάλαις καὶ ὠθῶν ἑαυτὸν ἐπὶ κεφαλὴν.

[Μέλητοι] καὶ **[Ἄνυτοι. Μέλι:]** τοῦτο γλυκὺ μὲν ἐστὶ τὴν αἴσθησιν, πικρὸν δὲ τὴν ἀνάδοσιν· χολῆς γὰρ αὐτό φασι ποιητικὸν εἶναι καὶ τρέπειν τοὺς χυμοὺς εἰς τούναντίον τῆς γεύσεως· ὁ δὲ καὶ μᾶλλον τῆς ἐκ φύσεως αὐτοῦ πικρότητος κατηγορεῖ τὴν γένεσιν.

[Μελία:] εἶδος δένδρου. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου.

[Μελίβοιαν:] τὴν Ὀλιζῶνα πόλιν.

[Μελίβοιος:] γεωργὸς ὁ τὸν Οἰδίπουν ἀναθρεψάμενος. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Οἰδίπῳ.

[Μελίδειον κηρίον. Μελίαι:] βέλη. δόρατα. μελίσαι δ' ἦσαν αὐταῖς αἱ κερκίδες· φησὶν ὁ θεολόγος Γρηγόριος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· οὕτω τοι, μελία ταναά, ποτὶ κίονα μακρὸν ἦσο, πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά.

[Μελιηδής:] ὁ γλυκύτατος. καὶ Ὅμηρος· μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.

[Μελίνη:] εἶδος ὀσπρίου. ἦν δὲ καὶ σῖτος ἀπὸ μελίνης, τοῦτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖστον. καὶ αὖθις· ἐφέροντο ἀδεῶς οἶνον, ὀσπρια, μελίνας, σῦκα. πάντα γὰρ ἀγαθὰ εἶχεν ἡ χώρα πλὴν ἐλαίου.

[Μελίνη·] Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῷ. ὀσπρίον ἐστίν· ὅπερ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται· Σοφοκλῆς μὲν γὰρ καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν θηλυκῶς εἶπον μελίνην. Ξενοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν Ἀναβάσει καὶ μέλινον καὶ μελίλους εἶπεν. ἔνιοι δὲ εἶδος τι κεγχρίου νομίζουσι τὴν μελίνην, ὅπερ τινὰς καλεῖν ἔλυμον. Θεόφραστος δὲ ἐν ζ' Περὶ φυτῶν ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγράφει κέγχρον ἢ μελίνην ἢ ἔλυμον.

[Μελίπηκτα:] εἶδος πλακοῦντος.

[Μελιπνόους:] ἡδυπνόους.

[Μελίρρυτον. Μελίσσα:] ὄνομα πόλεως. καὶ ζωῦφιον, ὅπερ ἐργάζεται τὸ μέλι.

[Μελισσείου κηρίου. Μελισμός:] τῶν μελῶν ἡ διαίρεσις. ἐκ τοῦ μελίζω.

[Μελισσοκόμος:] ὁ τῶν μελισσῶν ἐπιμελούμενος.

[Μέλισσος:] ὄνομα κύριον. ζῆτει ἐν τῷ γεννητικῇ.

[Μελισσῶα. Μελιστί:] κατὰ μέρος.

[Μέλιττα:] ἡ μέλισσα.

[Μελιταῖον κυνίδιον.] τῶν γὰρ κυνῶν οἱ μὲν ἰχνευταί, οἱ δὲ ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν, οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων οἰκουροί, οἱ δὲ ἐπὶ τέρψει, ὡς τὰ Μελιταῖα κυνίδια. καὶ **[Μελιτηροὶ κύνες]**, οἱ ἐπὶ τέρψει τρεφόμενοι.

[Μελιταιεύς. Μελίτη·] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. δῆμος δ' ἐστὶ τῆς Κεκροπίδος, ὀνομασθεὶς ἀπὸ Μελίτης, κατὰ μὲν Ἡσίοδον θυγατρὸς Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος.

[Μελιτηνή:] ὄνομα πόλεως. καὶ **[Μελιτηνός]**, ὁ πολίτης.

[Μελιτιανός.] ὅτι Βουταλίων καὶ Κόροιβος καὶ Μελιτίδης ἐπὶ μωρία διεβέβληντο. Ἀριστοφάνης. ζῆτει ἐν τῷ γελοῖος.

[Μελιττοπηχεῖν:] τὸ κρούοντας ψόφον ποιεῖν, ἵνα μὴ αἱ μέλισσαι προσπέτωνται.

[Μέλιτος μυελός:] ἐπὶ τῶν ἄγαν ἡδέων.

[Μελιτοῦττα:] μάζα μέλιτι δεδευμένη, ἣν ἔφερον, ὡς ἐδόκουν, τοῖς ὄφεσι τοῖς ἐς Τροφωνίου μαντευομένοις. ἐν Λεβαδείᾳ ἐστίν. ἡ μελιτοῦττα ἐπίθετον τῶν ναστῶν. ἰστέον, ὅτι ἡ μελιτοῦττα ἐδίδото τοῖς νεκροῖς, ὡς εἰς τὸν Κέρβερον· καὶ ὀβολὸς μισθὸς τῷ πορθμεῖ, καὶ στέφανος, ὡς τὸν βίον διηγωνισμένος.

[Μελιτωδῶν ἐδεσμάτων. Μελίτωνος. Μελιτρός. Μελίφρων:] ἡδύς, γλυκαίνων τὰς φρένας.

[Μελίχλωρος:] ὁ χλωρός.

[Μελόμενοι:] καὶ ἐπίστευον εἶναι θεοφιλεῖς, τῷ δαίμονι τούτῳ μελόμενοι.

[Μέλον:] διὰ φροντίδος ὄν. Ἀριστοφάνης· οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι σκωμμάτιον, εἵποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλω. ὅτι δὴ βασιλεὺς ὢν καὶ Πέρσης, ἐθνῶν τε τοσοῦτων καὶ πράξεων μέλον αὐτῷ, ὁ δὲ ἐφίετο γοῦν ὅμως ἀμηγέπη ἀπογεύεσθαι λόγων καὶ τῆς περὶ ταῦτα γάνυσθαι δόξης.

[Μελλονικιᾶν:] τὸ βραδύνειν καὶ ἀναβάλλεσθαι. Ἀριστοφάνης· οὐδὲ νυστάζειν ὥρ' ἐστὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν. Νικίας γὰρ υἱὸς Ἀλκιβιάδου, ὃς ἀνεβάλετο ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν. βραδὺς γὰρ ἦν περὶ τὰς ἐξόδους, καὶ ὥς οἱ διαβάλλοντες οὐ προνοητικός, ἀλλὰ μελ' λητῆς. ἀλλ' ὥς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν.

[Μελόντων:] ἐπιμελείσθωσαν.

[Μέλος τι μελλοδειπνικόν] ὑπανακίνει Κρητικῶ τῷ πόδε. Ἀριστοφάνης· τάχα γὰρ ἔπεισι λοπαδοτεμαχοσελαχογαλεοκρά.

[Μέλου:] ἐπιμελοῦ. καὶ τὰ λοιπά μου μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.

[Μέλλω:] ἐπὶ τοῦ βραδύνω. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου παρὰ Θουκυδίδη. καὶ Σοφοκλῆς· μέλλων γὰρ αἰεὶ δρᾶν τι τὰς οὐσας τέ μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθειρα. καὶ Ἀριστοφάνης· μὴ δῆθ' ἱκετεύω, πλὴν ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν. τουτέστιν εἰ ὅλως λέγεις, τότε εἶπέ, ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν· ἵνα ἅπαξ ἐμέσω καὶ μὴ καὶ τότε καὶ ὅτε λέγεις· ἢ οὕτως· τότε, φησί, λέγε, ἐὰν θέλῃς, ἐπιτηρήσας, ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν· ῥᾶστα γὰρ ἂν μᾶλλον ἐξεμέσαιμι, ἐὰν εὔπης.

[Μέλλω:] τὸ βραδύνω διὰ β' λλ· μέλω δὲ τὸ φροντίζω δι' ἐνὸς λ· δοτικῇ.

[Μέλω:] ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.

[Μέλπηθρα:] παίγνια, σπαράγματα.

[Μέλποντες:] ᾄδοντες, ἀνυμνοῦντες.

[Μελύδριον Ἰωνικόν:] ἀντὶ τοῦ τρυφηλόν· τοιοῦτοι γὰρ Ἴωνες. Ἀριστοφάνης· δεῦρ' ἵτ' ἐπὶ τούμῳν στέμμα μελύδριον εὐροῦσαι τι τῶν Ἰωνικῶν.

[Μελχισεδέκ,] ἱερεὺς τοῦ θεοῦ καὶ βασιλεὺς τῶν Χαναναίων. οὗτος κτίσας πόλιν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Σιών ἐπωνόμασεν αὐτὴν Σαλήμ, ὃ ἐστὶν εἰρήνης πόλις· ἐν ἣ βασιλεύσας ἔτη ριγ' ἐτελεύτησε δίκαιος καὶ παρθένος. ἀγενεαλόγητος δὲ εἴρηται παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀβραάμ ὅλως μηδὲ γενεαλογεῖσθαι τὸ παράπαν, εἶναι δὲ Χαναναῖον τὸ γένος καὶ ἐκ τῆς ἐπαράτου σπορᾶς ὁρμώμενος, ὅθεν οὐδὲ γενεαλογίας ἠξίωτο. οὐ γὰρ πρεπωδέστατον ἦν τὸν τῆς ἄκρας δικαιοσύνης ἐπειλημμένον συμπλέκειν τῷ τῆς ἄκρας ἀδικίας γένει· διὸ καὶ ἀπάτορα καὶ ἀμήτορα τοῦτον εἶναί φασιν. ὅτι δὲ Χαναναῖος ἦν τὸ γένος εὐδηλον καὶ ἀφ' ὧν ἐκράτει καὶ ἐβασίλευε κλιμάτων τῶν Χαναναίων καὶ οἷς ἐπλησίαζε πονηροτάτοις Σοδόμοις. καὶ μέντοι καὶ ἡ Σαλήμ, ἥς ὑπῆρχε βασιλεὺς, ἡ πολυθρύλλητος Ἱερουσαλήμ ἐστίν, οὐδέπω τὸ ὅλον ὄνομα φέρουσα τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐκ προσθήκης δὲ τῆς ἱεροῦ μετὰ τὴν Σαλήμ προσλαμβάνουσα συλλαβὴν καὶ κατὰ συνάφειαν ὀνομασθεῖσα Ἱερουσαλήμ· διὰ δὲ τὸ ἀγενεαλόγητον λέγεται ἀπάτωρ καὶ ἀμήτωρ. ὅταν δὲ ἀκούσῃς παρὰ τῶν Μελχισεδεκικῶν, ὅτι θεὸς ὀνομάζεται, μνήσθητι τοῦ Ἀποστολικοῦ, ὅτι ἐτέρας γενεᾶς ἐστὶ· τουτέστιν Χαναναίων.

[Μελχισεδέκ·] οὗτος βασιλεὺς ὢν τῶν Χαναναίων καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου θεοῦ ὑποστρέφοντι τῷ Ἀβραάμ ἐκ τοῦ πολέμου ἀπαντήσας ἐξήγαγεν αὐτῷ ἄρτους καὶ οἶνον καὶ εἶπε πρὸς Ἀβραάμ· εὐλογημένος Ἀβραάμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογημένος ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραάμ δεκάτην ἀπὸ πάντων. ἐρμηνεύεται δὲ Μελχισεδέκ βασιλεὺς εἰρήνης.

[Μελχισεδέκ,] ἱερεὺς οὐκ Ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐθνῶν. οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ὑπὲρ Ἰουδαίων μόνον ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων ἑαυτὸν προσενήνοχε τῷ θεῷ. ἄρχεται δὲ τῆς ἱερωσύνης ἐν τῇ νυκτί, μεθ' ἣν τὸ πάθος ὑπέμεινε, ἡνίκα λαβὼν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε· λάβετε, φάγετε, καὶ τὰ ἐξῆς. οὗτος ὁ Μελχισεδέκ ἐπὶ Ἀβραάμ ἠκμαζεν, ἀνὴρ θεοσεβής, ἐθνικός, καταγόμενος ἐκ τοῦ γένους Σίδου, υἱοῦ Αἰγύπτου, βασιλέως τῆς Λιβύης. ὅστις γινόμενος ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς τῶν Χαναναίων ἔκτισε πόλιν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Σιών καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Ἱερουσαλήμ, ὅπερ ἐστὶν εἰρήνης πόλις· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ ριγ' ἔτη.

[Μελχὸμ προσοχθίσματι:] εἰδωλον καὶ τοῦτο· προσοχθίσματα γὰρ καὶ βδελύγματα τὰ εἰδωλα προσαγορεύειν εἶωθεν ἢ Γραφή· ὅπερ δηλοῖ τὸ μῖσος καὶ ἀπόβλητον.

[Μεμαγμένη μᾶζα:] ἐπὶ τῶν ἐτοιμῶν ἀγαθῶν.

[Μεμαγμένην:] παρεσκευασμένην, καὶ ἐν ἐτοιμῳ γενομένην. ἔνθεν καὶ παροιμία· μᾶζαν μεμαχῶς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.

[Μεμακκοακότα:] τὰ Μακκοὺς φρονοῦντα, ἀνοηταίνοντα· Μακκῶ γὰρ καὶ Λαμῶ ἐγένοντο ἐνεαί. τουτέστι βαρέως νοοῦσαι. Ἀριστοφάνης· ὁ δὲ ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα τὸν δεσπότην, τέχνην πεποίηται.

[Μεμακυῖα:] προθυμουμένη.

[Μεμαῶς:] προθυμούμενος.

[Μεμαστιλημένος:] κατειργασμένος, τουτέστι μεμασημένος.

[Μεμαυῖα:] προθυμουμένη, γλιχομένη. οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσιν ἡδύνατο καὶ μεμαυῖα εὐρέμεναι Κλωθῶ τῷδ' ἕτερον φονέα.

[Μεμβλώκατον:] ἀντὶ τοῦ παραμένουσι. καὶ **[Μέμβλετό μοι,]** ἀντὶ τοῦ μετ' ἐπιμελείας ἐγένετο.

[Μέμβλωκε:] παραμένει. καὶ **[Μεμβλωκός,]** παραγενόμενον, μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέν.

[Μεμβράς:] εἶδος ἀφύας. καὶ ζῆτει ἐν τῷ ἀφύα.

[Μεμελημένος:] πεπονημένος.

[Μεμένηται:] μένει.

[Μεμετρέαται:] μεμέτρηνται.

[Μέμηλα:] ἐφρόντισα. καὶ **[Μέμηλε,]** μέλλει.

[Μεμηλώς:] ἐπιμελούμενος.

[Μέμηνε:] μαίνεται.

[Μεμιλτωμένον·] Ἀριστοφάνης· τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον. ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθασιν ὑπηρέται β' μεμιλτωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες διὰ τῆς

ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι Πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο, ἐξέτινον ζημίαν.

[Μέμμιος:] ὕπατος ἦν Ῥωμαίων. ζήτει ἐν τῷ Ἀχαΐα.

[Μεμισθαρνηκώς:] ὁ μισθῷ καμών.

[Μέμνη:] β' προσώπου.

[Μέμνημαι·] γενικῇ.

[Μεμνητο:] μιμνήσκω. οὕτω προπερισπωμένως, ὥς Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ὀμηρικῇ προσφθιά. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἵνα τοῦμόν ἱμάτιον φορῶν μεμνητό μου.

[Μέμνων,] ὁ ἐς Ἴλιον στρατεύσας, ἡγεῖτο μὲν Αἰθίοπων, οὐκ ἦν δὲ Αἰθίοψ, ἀλλὰ ἀπὸ Σούσων τῶν Περσικῶν καὶ τοῦ Χοάσπου ποταμοῦ, τὰ ἐκείνη ἔθνη ὑποχείρια ἔχων.

[Μέμονα:] προθυμοῦμαι.

[Μέμορται:] μεμοίραται.

[Μεμωκημένος:] καταπεφρονημένος.

[Μέμωνος:] ὄνομα κύριον.

[Μεμπτέος:] μέμψεως ἄξιος.

[Μεμοιραμένων:] λαχόντων, κληρωσαμένων.

[Μεμοίραται:] μετέχει, εἴληφε.

[Μεμουλωμένα:] εὐτραφῇ καὶ πίονα. οὕτω γὰρ καὶ ὁ νόμος ἐκέλευσε. καὶ Μαλαχίας δὲ ὁ προφήτης ἐκέλευσεν ἄμωμά τε καὶ ἄρτια· ἐπαρᾶται δὲ τοῖς τοιαῦτα μὲν ἔχουσιν, ἀνάπηρα δὲ προσφέρουσι.

[Μεμύημα:] πεπεύραμαι.

[Μεμυκότα:] κρύψαντα, καμύσαντα· ἢ κεκολλημένα. καὶ Ὅμηρος· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν. ἐκ παρατηρήσεως Ὅμηρός φησι τῶν ἐν πολέμῳ τρωθέντων τὰ τραύματα μὴ μύειν, μόνου δὲ τοῦ Ἑκτορος κατὰ θεῖαν πρόνοιαν. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· τὸν πάρος Ὀρβηλοῖ μεμυκότα δειράσι ταῦρον. ἀντὶ τοῦ μυκηθμῷ χρώμενον, μυκώμενον.

[Μεμύρωμαι·] Ἀριστοφάνης· μακαριωτάτη ἐγώ, ἥ τις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν ἀγαθοῖς· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὐτῶν τὰ Θάσια ἀμφορεΐδια. ἀμφορεΐδια τὰ κεράμια· ἀπανθήσαντα δὲ ξηρανθέντα.

[Μεμυστιλημένοι:] εὐωχημένοι, ζωμὸν ἀρυσάμενοι ἄρτοις κοίλοις καὶ μυστρία μιμουμένοις. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστρίοις, οἷον μυστίλιόν τι ὄν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ πάντες προῖκα ἡσθιον καὶ τὴν ἀθάραν καὶ ἄλλα τινά. μυστίλη δὲ καλεῖται κοῖλος ἄρτος, ἡγουν ἀθάρα· ἐν γὰρ τοῖς Θησείοις ἀθάραν ἡσθιον. ὁ δὲ νοῦς· ὧ πολλὰ ταλαιπωρήσαντες καὶ εἰς οὐδὲν ἐστιαθέντες, νῦν δὲ εὐτυχήσαντες. ὀλιγίστοις δὲ ἄρτοις ἡγουν ἀλφίτοις λέγει· τοῖς κοίλοις γὰρ ἄρτοις τοὺς ζωμοὺς ἀρυόμενοι ταχέως ἐκορέννυντο δι' ἑνδειαν ἄρτου. πεποίηται δὲ ἡ λέξις, λέγω δὴ ἡ μυστίλη, παρὰ τὴν μάσησιν. ἢ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὧψων ὀλίγον ἄρτον ἡσθιον. ἢ τῷ ζωμῷ σχολάζοντες ὑπὸ τούτου ἐκορέννυντο.

[Μέμφις:] ὄνομα κύριον· Μέμφεως· ἡ δοτικὴ Μέμφει· καὶ θηλυκὸν ἢ Μέμφις. Ἄπις, θεὸς Αἰγύπτου· τοῦτον Αἰγύπτιοι σελήνην τιμῶσι. καὶ ἱερὸς ἦν ὃδε ὁ βοῦς τῆς σελήνης, ὥσπερ ὁ Μέμφις τοῦ ἡλίου.

[Μεμφίτης:] ἀπὸ τῆς Μέμφεως.

[Μέμφομαι·] αἰτιατικῇ.

[Μεμφωλή:] μέμψις.

[Μεμψιβολεῖν:] μέμφεσθαι.

[Μεμψίμοιρος:] φιλεγκλήμων.

[Μένανδρος,] Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. καὶ **[Μένανδρος]** ἕτερος, Ἀθηναῖος, ὁ Διοπείθους καὶ Ἥγεστράτης· περὶ οὗ πολὺς παρὰ πᾶσιν ὁ λόγος· κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας, στραβὸς τὰς ὄψεις, ὁξὺς δὲ τὸν νοῦν καὶ περὶ γυναικας ἐκμανέστατος. γέγραφε κωμωδίας ρη' καὶ ἐπιστολὰς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα, καὶ λόγους ἐτέρους πλείστους καταλογάδην.

[Μένανδρος,] Λαοδικεὺς τῆς παρὰ τῷ Λύκῳ τῷ ποταμῷ, σοφιστής. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην καὶ Μινουκιανοῦ Προγυμνάσματα· καὶ ἄλλα.

[Μένανδρος,] προτίκτωρ, ἱστορικός· ὃς λέγει περὶ ἑαυτοῦ· ἐμοὶ πατὴρ Εὐφρατᾶς ἐκ Βυζαντίου ὁρμώμενος ἦν· οὗτος δὲ οὖν ἥκιστα τῆς τῶν λόγων μετειλήχει παιδείας. Ἡρόδοτος μὲν οὖν ὁμόγνιος δέ μοι τῆς πρὸς τὸν νόμον ἀπογευσάμενος παιδείας εἶτα ἀφηνίασε τῆς περὶ ταῦτα σπουδῆς· ἀλλ' ἔγωγε οὐτὶ χρῆναι ὥοιμην μὴ καὶ νόμοις ὁμιλῆσαι καὶ ἐς τέλος ἰκέσθαι τῶν πόνων· καὶ δὴ ἀφικόμην, ὥς μοι ὑπῆρχε δυνατόν. ἥκιστα δὲ ἐχρησάμην τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἐπιτηδεύματος· οὐ γάρ μοι θυμῆρες ἦν ἀγωνίζεσθαι δίκας οὔτε μὴν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ θαμίζειν καὶ δεινότητι λόγων τὰς τῶν ἐντυγχανόντων οἰκειοῦσθαι φροντίδας. καὶ τὰ σπουδαῖα τοιγαροῦν παρεῖς καὶ τὰ χεῖριστα ἐλόμενος, κεχηνῶς περιενόστουν. καὶ μοι καταθύμιοι ἦσαν οἱ τε θόρυβοι τῶν χρωμάτων καὶ οἱ ἀμιλλητήριοι τῶν ἵππων ἀγῶνες, ἔτι γε μὴν καὶ ἡ παντόμιμος ὄρχησις. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παλαίστραις ἐναπεδούμην καὶ ἐς τοσοῦτον ἐξώκειλα ἀφροσύνης, ὥς καὶ τὸν φαινό λην ἀποδύσασθαι, συναποδύσασθαι δὲ αὐτῷ καὶ τὸ νουνεχές, καὶ ἄλλο ὃ τι ἐς βίου ἀγλάϊσμα. ἐπεὶ δὲ Μαυρίκιος τὸ βασίλειον διεδήσατο κράτος, τοῦτο μὲν προμηθέστατα ἔχων ἐς τοὺς ὑπηκόους, τοῦτο δὲ καὶ μουσῶν ἐραστὴς ποιημάτων τε καὶ ἱστορίας ἡδιστα ἐπαῖων, ὥς καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς μέρος καταναλίσκειν περὶ τὰς τοιαύτας φροντίδας καὶ παρορμᾶν ἐντεῦθεν καὶ ὀξύνειν τοῖς χρήμασι τοὺς ἀμβλυτέρους τὸν λογισμὸν, ἀγαπητῶς ἐν τῷ τότε ἔγωγε ἀλύων καὶ δυσανασχετῶν τῷ μὴ τὰ δέοντα ἔχειν, ἀναλογιζόμενος ἦν, ὥς οὐ χρεὼν ἀνόνητά με περινοστεῖν, ὥς τ' ἂν οὖν μὴ διαπαντὸς κενεμβατοίην, ὠρμήθην ἐπὶ τήνδε τὴν συγγραφὴν ἄρξασθαι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν Ἀγαθίου καὶ τῆς ἱστορίας ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν.

[Μενδαῖος:] ὁ ἀπὸ τῆς Μένδης.

[Μένδη·] πόλις μία τῶν ἐν Πελλήνῃ Μένδα, ὑπὸ Ἑρετριέων ὥκισμένη.

[Μένδην:] οὕτω καλοῦσι τὸν Πᾶνα Αἰγύπτιοι ὡς τραγοπρόσωπον, τῷ καὶ τὸν τράγον τῇ αὐτῶν διαλέκτῳ οὕτω καλεῖν· καὶ τιμῶσιν αὐτὸν ὡς ἀνακείμενον τῇ γονίμῳ δυνάμει· καὶ τιμῶσιν αὐτόν, ὥστε μὴ ἐσθίειν τράγους· ὀχευτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. ἦν δὲ καὶ ἱερὸν τοῦ Μενδησίου παρ' Αἰγυπτίοις, ἐν ᾧ ἄγαλμα τραγοσκελὲς ἦν, ὀρθὸν ἔχον τὸ αἰδοῖον.

[Μενδήσιον κέρας:] τὸ τοῦ Νείλου στόμα.

[Μένεα πνείων:] μεγάλα δυνάμενος.

[Μενεδάϊος ἵππος:] ὁ πολεμιστήριος. σᾶμα τόδε φθιμένου μενεδαΐου εἴσατο Δᾶμις ἵππου, ἐπεὶ στέρνον τοῦδε δαφονὸν Ἄρης τύψε. **[Μενεδάϊος,]** καὶ κατὰ τροπὴν Μενεδήϊος.

[Μενέδημος. Μενεαινέμεν:] προθυμεῖσθαι.

[Μενεκλείδης. Μενεκράτης,] κωμικός. δράματα αὐτοῦ Μανέκτωρ ἢ Ἑρμιονεύς.

[Μενεκράτης,] Συρακούσιος, ἰατρός. οὗτος δὲ μισθὸν μὲν οὐδένα ἐκομίζετο τῆς θεραπείας· ἐθεράπευε γὰρ τὴν ἱερὰν νόσον, δούλους δὲ αὐτοῦ ὁμολογεῖν τοὺς θεραπευομένους ἀπῆτει καὶ Δία ἑαυτὸν ἐκάλει, θεοὺς δὲ τοὺς ἰαθέντας ὑπ' αὐτοῦ, τιθεὶς ἐκάστῳ προσηγορίαν, τῷ μὲν Ἑρμοῦ, τῷ δὲ Ἀπόλλωνος.

[Μενέλαος:] Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ἀδελφὸς Φιλίππου ὁμοπάτριος.

[Μενέλαος,] Αἰγαῖος, ἐποποιός. ἔγραψε Θηβαΐδα ἐν βιβλίοις ια΄, καὶ ἄλλα.

[Μενέμαχοι:] καρτερικοί, μένοντες ἐν τῇ μάχῃ· οὓς Ὅμηρος μενεχάρμας καλεῖ.

[Μενεσθεύς:] ὄνομα κύριον.

[Μενετοὶ θεοὶ καὶ μὴ ἀποδιδῶσι μισητία:] ἀντὶ τοῦ ἀνεξίκακοι καὶ οὐκ εὐθέως τιμωρούμενοι, ἐπίμονοι καὶ βέβαιοι καὶ οὐκ εὐεξαπάτητοι. μισητία δὲ ἢ εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκрасία. μήποτε μέντοι γενικώτερον ἐστὶν ἢ ἀπληστία, ἢ αἰσχροκέρδεια.

[Μενεχάρμης:] ὁ ὑπομονητικὸς ἐν μάχαις.

[Μένεχμος:] ὄνομα κύριον.

[Μενζίτιον:] ὄνομα τόπου.

[Μενθῆρες:] αἱ φροντίδες.

[Μένυππος,] ὁ Κυνικός. ζῆτει ἐν τῷ φαιός.

[Μένυππος,] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Κέρκωπες καὶ ἄλλα.

[Μενοεικής:] ὁ αὐτάρκης. καὶ **[Μενοεικέα. Μένος:]** δύναμις, ὁρμή. διαφέρει δὲ τὸ μένος τοῦ θάρσους· τὸ μὲν γὰρ μένος ἐστὶ τοῦ σώματος, τὸ δὲ θάρσος τῆς ψυχῆς.

[Μενοῦνγε:] ἐκ συνδέσμων τριῶν. τὸ ἀληθές.

[Μένω·] γενικῇ. ἢ δὲ Ὀλυμπιάς ἐπὶ τῶν ἑαυτῆς λογισμῶν ἔμενε.

[Μένων,] Ἀθηναῖος. οὗτος δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν πλούτου ἰσχυρῶς, ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν, ὅπως πλείω λαμβάνοι, ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, ἵνα πλείω κερδαῖνοι· φίλος τε ἐβούλετο εἶναι τοῖς μέγιστον δυναμένοις ἢ ἀδικῶν μὴ δοῖν δίκην. ἐπὶ δὲ τὸ κατεργάζεσθαι ὧν ἐπιθυμοίη συντομωτάτην ᾧετο ὁδὸν εἶναι διὰ τοῦ ἐπιорκεῖν τε καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾶν, τὸ δὲ ἀπλοῦν καὶ τὸ ἀληθὲς ἐνομίζετο αὐτῷ ἡλίθιον εἶναι. στέργων δὲ φανερός μὲν ἦν οὐδένα· ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ἔνδηλος ἐγίνετο ἐπιβουλεύων. καὶ πολέμιου μὲν οὐδενὸς κατεγέλα, τῶν δὲ συνόντων πάντων ὡς καταγελῶν αἰεὶ διελέγετο. καὶ τοῖς μὲν τῶν πολέμιων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε· χαλεπὸν γὰρ ᾧετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν· ἀλλὰ τὰ τῶν φίλων μόνος ᾧετο εἰδέναι ὅτι ῥᾶστον ἀφύλακτα λαμβάνειν. καὶ ὅσους μὲν αἰσθάνοιτο ἐπιόρκους καὶ ἀδίκους, ὡς εὖ ὥπλισμένους ἐφοβεῖτο, τοῖς δὲ ὁσίοις καὶ ἀλήθειαν ἀσκοῦσιν ὡς ἀνάνδροις ἐπειρᾶτο χρῆσθαι. ὥσπερ δέ τις ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ καὶ

ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ, οὕτω Μένων ἠγάλλετο τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι, τῷ πλάσαι ψευδῆ, τῷ φίλους διαγεῖν· τὸν δὲ μὴ πανοῦργον ἀπαίδευτον ἐνόμιζεν εἶναι. καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχείρει πρωτεύειν, διαβάλλων φίλιαν, τοὺς πρώτους τούτῳ ὤετο δεῖν κτήσασθαι. τὸ δὲ πειθόμενους στρατιώτας παρέχεσθαι ἐκ τοῦ συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμχανᾶτο. τιμᾶσθαι δὲ καὶ θεραπεύεσθαι ἡξίου ἐπιδεικνύων μὲν, ὅτι πλεῖστα δύναται καὶ ἐθέλοι ἂν ἀδικεῖν. εὐεργεσίαν δὲ κατέλεγεν, ὅποτε τις αὐτοῦ ἀφίσταται, ὅτι χρώμενος αὐτῷ οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν.

[Μεντίδιος:] ὄνομα κύριον.

[Μέντορος:] ὄνομα κύριον.

[Μέντοι:] τὸ δὲ σὺν τῷ γέ παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων.

[Μενοικεύς. Μενοινή:] ἡ προθυμία.

[Μενοινῶς. Μενότιος:] ὄνομα κύριον.

[Μεραρχίαι:] αἱ δύο χιλιαρχίαι ἀνδρῶν β' μίλι. οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζουσι· καὶ τὸν ἡγούμενον μεράρχην καὶ τελετάρχην.

[Μεριδαρχίας:] μεριτίας. κατὰ δεκαρχίας.

[Μερίζω·] αἰτιατικῇ.

[Μερίς:] ἡ κληρονομία.

[Μερίς οὐ πνίξ:] τῶν δυνατωτέρων ἀρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενεστέρων καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων πνιγομένων, ἐπεὶ ἄρα αὐτοῖς βοηθεῖν οὐκ ἠδύναντο, ἐπενοήθη ὁ διαμερισμός· καὶ ἕκαστος ἐκάστῳ τὸ ἴσον λαμβάνων ἐπεφώνει, μερίς οὐ πνίξ. ἢ οὕτως γράφε, μερίς οὐ πνίγει. ὅτε οὖν οἱ δυνατοὶ ἥρπαζον, ἦν πνίξ· ὅτε δὲ ἐπενοήθη ἡ μερίς, ἔλεγον οἱ πένητες, μερίς οὐ πνίξ.

[Μερίτην:] συμμεριστήν. Πολύβιος· καὶ πολλὰ περιελασάμενοι σώματα καὶ θρέμματα τούτων οὐδενὸς μερίτην ἐποίησαντο τῶν ἀλόντων.

[Μερίτης:] ὁ τινὸς πράγματος μεταλαγχάνων. Πολύβιος· ὁ δὲ φύλαξ εὐθὺς ἀνοίγει, ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν τὴν εὐαγρίαν διὰ τὸ μερίτην ἀεὶ γίνεσθαι τῶν εἰσφερομένων.

[Μερκηδῖνον:] τόπος τις.

[Μερμαίρω:] φροντίζω, ἢ χολῶ.

[Μέρμερα:] μερίμνης ἄξια, χαλεπά.

[Μερμηρίζω:] μεριμνῶ.

[Μερμερόης:] ὄνομα κύριον. τὸν Μερμερόην ἡμῖν σημᾶναι, ὥς οὐκ ἔστιν ἀξιόλογος ἡ χώρα, οὐδὲ μὴν περιμάχητος, οὐδὲ βασιλικῆς ἔργον ἐκστρατιᾶς, ἀλλ' ἐν ὑπάρχει τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ τὸν Καύκασον.

[Μέρμις:] τὸ σχοινίον.

[Μερόη:] νῆσος κατὰ τὸν ὠκεανόν. εἰ καὶ τηλοτέρῳ Μερόης τετὸν ἵχθυος ἐρείσεις.

[Μερόλας:] ὄνομα κύριον.

[Μέσαβον:] τὸ μέσον τῶν βοῶν ζύλον.

[Μεσάγκυλος:] μεσαιπόλιος, ώμογέρων.

[Μέροπες,] οί άνθρωποι. παρὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὅπα, ἤτοι τὴν φωνήν. ἢ εὐθεΐα ὁ Μέροψ.

[Μερόπη:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Μεροπίς,]** ἡ Κῶς νῆσος.

[Μεσσαπίων·] ὅτι ἄρτος ὁ ψωμός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τυράννου Μεσσαπίων, καὶ πρόξενον Ἀθηναίους φησὶ ποιήσασθαι Πολέμων.

[Μεσάτμω:] τῷ κανόνι, τῷ μέσῳ καλάμῳ τοῦ ἱστοῦ.

[Μεσαύλιον:] κυρίως μὲν ἡ μέση θύρα· κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον. ἢ **[Μεσαύλιον,]** ὁ μέσος τόπος τῆς αὐλῆς.

[Μεσαιπόλιος:] ὁ μιξοπόλιος.

[Μεσαίτατος:] ὁ μέσος. καὶ **[Μεσαίτατον,]** τὸ ὑψηλόν.

[Μεσεγγύημα·] μεσεγγυήμᾳ ἐστίν, ὅταν οἱ συντιθέμενοι πρὸς ἀλλήλους περὶ πραγμάτων τῶν οὐ κατὰ τρόπον οὐδὲ δικαίως ἔσεσθαι μελλόντων, ἢ περὶ ὧν τις βλάβη γενήσεται τῷ κοινῷ τῆς πόλεως, ὑπὲρ τοῦ πραχθῆναι τὰ κατὰ τὰς συνθήκας, μισθόν τινα ὀρίσαντες παρακατατιθῶνται κοινῷ φίλῳ τὸ ἀργύριον, ὅπως ἂν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι δοκῇ, ἂν ἄρα ἐκπραξάμενοι τὰ στοιχηθέντα βεβαιώσωσι.

[Μεσεγγύημα:] τὸ ὁμολογηθὲν ἀργύριον παρ' ἀνδρὶ μέσῳ γινομένῳ ἐγγυητῇ ἀποδόσεως. καὶ μεσεγγυήσασθαι τὸ ποιῆσαι τοῦτο λέγεται.

[Μέσερ:] ἡ Αἴγυπτος. καὶ ζήτηι ἐν τῷ Μεσρέμ.

[Μεσέγγυος:] μεσίτης, ἐγγυητής, μέσος δύο μερῶν.

[Μεσεγγυοῦνται:] ἐγγυηταὶ γίνονται, ἢ ἐγγυητὰς ποιοῦνται. ὥς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Κατὰ τῶν σοφιστῶν.

[Μεσηγός:] μεταξύ.

[Μεσηῖς πηγή·] καὶ **[Μεσηΐδος γῆς. Μεσηλιξ:]** ὁ μέσος τῇ ἡλικίᾳ.

[Μεσημβρίζω.] καὶ **[Μεσημβρινός.]**

[Μεσήνη:] ὄνομα πόλεως. καὶ **[Μεσήνιος,]** ὁ ἀπὸ τῆς Μεσῆνης.

[Μεσιτεύειν:] ἀναμέσον κεῖσθαι. τὰ δὲ χρήματα μεσιτεύειν ἐν Κύπρῳ συνετάξαντο, παρ' οἷς ἂν αὐτὸς εὐδοκηθῇ.

[Μεσίτης:] ὁ εἰρηνοποιός.

[Μέσμα:] ὄνομα πόλεως.

[Μεσσόα:] τόπος.

[Μεσοβασιλεύς·] μετὰ θάνατον Ῥωμύλου, ἀναρχίας οὔσης ἐν τῇ Ῥώμῃ, ἐνιαυτὸν ὅλον ἢ σύγκλητος τὸ κύρος τῶν κοινῶν εἶχε πραγμάτων πενθήμερον ἀρχὴν τοῖς ἐπιφανεστέροις τῶν βουλευτῶν ἐκ διαδοχῆς κατανέμουςα· οὗς μεσοβασιλεῖς ὠνόμασεν.

[Μεσόγεων:] αἰτιατική. **[Μεσόγειος]** δὲ ἀντὶ τοῦ μέσος κατὰ γῆν.

[Μεσόδημη:] τὸ μέσον.

[Μεσολαβηθεῖς·] τὸν δὲ υἱὸν ἔπεισεν, εἰ τύχοι μεσολαβηθεῖς αὐτὸς ὑπὸ τῆς πεπρωμένης, ἐξενεγκεῖν τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον. τουτέστιν ἐν τῷ μεταξὺ συσχεθεῖς.

[Μεσομήδης,] Κρής, λυρικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων, ἀπελεύθερος αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μάλιστα φίλος. γράφει οὖν εἰς Ἀντίνοον ἔπαινον, ὃς ἦν Ἀδριανοῦ παιδικά· καὶ ἄλλα διάφορα μέλη. ὅτι Ἀντωνῖνος τὸ τοῦ Σύλλου μνημεῖον ἀναζητήσας ἐπεσκεύασε, τῷ τε Μεσομήδει τῷ τοὺς κιθαρωδικούς νόμους γράψαντι κενοτάφιον ἔχωσε· τῷ μὲν ὅτι καὶ κιθαρωδεῖν ἐμάνθανεν· ἐκείνῳ δὲ ὅτι τὴν ὁμότητα αὐτοῦ ἐζήλου.

[Μέσον·] τὸ μετέχον τοῦ ἴσου. ἐπὶ γὰρ τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν αἱ μὲν ὑπερβολαὶ καὶ ἔνδεια, ἐναντία οὖσαι ἀλλήλαις, ὑπὸ τὴν κακίαν εἰσίν, αἱ δὲ ἀρεταὶ μέσαι αὐτῶν οὖσαι ὑπ' ἄλλο γένος εἰσίν, ὑπὸ γὰρ τὴν ἀρετὴν. ἢ ὅτι συμβέβηκε ταύταις οὐ μόνον μέσαις εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐναντίαις ἐκατέρων τῶν ἄκρων· ἐκ γὰρ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ὄντος τοῦ μὲν ἐν ὑπερβολῇ, τοῦ δὲ ἐν ἐνδείᾳ, καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν, τὸ ἴσον, ὑπὸ ταυτὸν γένος, ἔστιν οὖν κυρίως μέσον τὸ κατὰ μίξιν τῶν ἄκρων τοιοῦτον ὄν· καὶ ἀναγκαῖον ὑπὸ ταυτὸν εἶναι γένος τοῖς ἄκροις. ἢ δὲ ἀρετὴ οὐχ οὕτω τῶν κακῶν μέση· ὁμωνύμως γὰρ τὸ μέσον λέγεται· λέγεται γὰρ καὶ ἐν κύκλῳ μέσον τὸ κέντρον· ἀλλὰ καὶ ἐν ὅροις μέσος ὁ τῷ μὲν ὑποκείμενος, τοῦ δὲ κατηγορούμενος, ἢ ὅλως ὁ δις λαμβανόμενος ἐν ταῖς τῶν προτάσεων συμπλοκαῖς. καὶ τοῖς τοιούτοις λέγεται μέσον, ὅταν ἀμφοῖν μετέχη τῶν ἄκρων· τὴν θέσει γὰρ καὶ μίξει καὶ κράσει τῆς σχέσεως αἰτίαν ἐν ἅπασιν ὁ μέσος ἔχει. Ὅμηρος· εἰς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε. οὐκ ἔστιν εἰς τὸ μέσον παρελθόντες, ἀλλὰ μέσως δικάσατε, μήτε τούτῳ προσχαριζόμενοι μήτε ἐμοί. διὸ καὶ ἐπιφέρει, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ. ἐγὼ δ' ἔχομαι μέσος. ἀντὶ τοῦ ἡττημαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν τὰ μέσα ληφθέντων. ὅτι μεσότης καὶ μέτρον οὐ δύνανται μᾶλλον καὶ ἥττον γενέσθαι· ἢ δὲ ὑπερβολὴ καὶ ἢ ἔλλειψις, ἐπειδὴ ἐπ' ἄπειρον προχωρεῖ, διὰ τοῦτο ἀόριστον αὐτὴν ἔλεγον δυάδα.

[Μεσορῶν·] μέσην ὁδεύων.

[Μεσότης·] ἀληθές. ὅτι μεσότητές εἰσιν οὐκ ἀκρότητες αἱ τῶν ἠθῶν ἀρεταί, μάλιστα ἡ δικαιοσύνη.

[Μεσουρανῆσαντος ἡλίου. Μεσῶ·] τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. Εὐριπίδης Μηδεία· ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα κούδέπω μεσοῖ.

[Μεσρέμ·] ὄνομα κύριον. ὁ ἐκ τοῦ Χάμ; ἐξ οὗ καὶ Μεσρέμ, ἡ Αἴγυπτος, ἡ νυνὶ Μέσερ ὀνομαζομένη. καὶ Χάμ σκηνώματα, ἡ Αἴγυπτος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἴγυπτος.

[Μεστοῦται·] πληροῦται.

[Μέσφ' ὅτε·] ἕως οὔ.

[Μέτα·] μέτεστιν. ὧ κακὴ κεφαλὴ· οὐ σοὶ τούτων μέτα. ὃ ἐστὶ μέτεστι.

[Μετά·] ὁ τοῦ Ἀρχιβίου Ἀπολλώνιος πέντε δηλοῦν φησιν· ἐνθάδε καὶ μετὰ πᾶσιν. ἐπὶ· ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν. οὐ· μετόπισθεν νεῶς κυανοπρώριο. ὑπὸ· χαῖται δ' ἐρρώσαντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο. εἰς· μετὰ ἔθνος ἐταίρων. σύν· σύν δ' ἂν ἐγὼ μετὰ τοῖσι. πρὸς· σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμύμονα βασιλείαν. ὁ δὲ ἔκλεισε τὴν ῥάβδον πυθμένι καὶ πώματι, καὶ μετὰ χεῖρας εἶχεν ἀεὶ οὔτε μεθ' ἡμέραν κατατιθέμενος καὶ νύκτωρ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν ὑποτιθέμενος. καὶ αὖθις· ἐμοί δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα. ἀντὶ τοῦ μέτεστιν, ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.

[Μεταβαλόν:] στραφεῖς.

[Μεταβαίνω·] γενικῇ.

[Μεταβολή:] κατὰ δ' τρόπους γίνεται· φθορᾶς, ἀλλοιώσεως, φθίσεως, αὐξήσεως. καὶ ἐν τέσσαρσι θεωρεῖται κατηγορίαις· ἐν οὐσίᾳ μὲν ὡς γένεσις καὶ φθορά· ἐν ποσῷ δὲ αὐξήσις καὶ μείωσις· ἐν ποιῷ δὲ ὡς ἀλλοιώσις, οἷον λεύκανσις, μέλανσις· ἐν δὲ τῷ ποῦ, οἷον ἄνω, κάτω, ἐν Λυκείῳ, ἐν ἄγορᾳ. ἐπὶ πλέον δὲ τῆς κινήσεως ἡ μεταβολή· τὸ γὰρ κινούμενον δεῖ εἶναι, ἵνα καὶ κινήται, τὸ δὲ γινόμενον ἢ φθειρόμενον οὐ μένει ὅπερ ἦν. καὶ ὅτι τὸ κινούμενον περὶ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον ἴσχει μεταβολήν, μηδὲν τῆς κινήσεως εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ὑποκειμένου συντελούσης. τὸ μέντοι γινόμενον καὶ φθειρόμενον οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ γίνεται, ἀλλ' οἷον ἐξ ὕλης εἰς εἶδος μεταβάλλει τὸ γινόμενον, καὶ τὸ φθειρόμενον ἔμπαλιν. **[Μεταβολή]** ἐστὶν ἡ δις ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις κατὰ νότου τὰς τῶν ὀπλιτῶν ὅψεις μετατιθεῖσα· ἡ δύο διαφοραί, ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολέμιων, ἦν καὶ ἐπ' οὐρανὸν ἐπονομάζουσιν, ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὴν οὕτως ὑπογράφουσι· μεταβολή ἐστὶ μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας εἰς τὴν κατ' οὐρανὸν ἐπιφάνειαν, ἡ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολέμιων μεταβολή δις ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται, ἡ δ' ἐπὶ τοὺς πολεμίους δις ἐπ' ἀσπίδα.

[Μετάβολοι:] πραγματευταί, μεταπράται.

[Μέταβος:] ὄνομα κύριον.

[Μετὰ βραχύ.]

[Μετὰ γὰρ νοσοῦντων μαίνεσθαι καλόν:] ὅτι χρή συνεξομοιοῦσθαι τοῖς παροῦσιν. ὅμοιον τῷ, ὁ μαινομένος μὴ συμμαινόμενος, οὗτος μαίνεται.

[Μεταγένης:] ὄνομα κύριον.

[Μεταγενής:] μεταγενέστερος.

[Μεταγένης,] Ἀθηναῖος, Δύλου παῖς, κωμικός. τῶν δὲ αὐτοῦ δραμάτων ἐστὶ ταῦτα· Αὔραι, Μαμμάκυθος, Θουριοπέρσαι, Φιλοθύτης, Ὀμηρος ἢ Ἀσκηταί.

[Μεταγεινιών:] δεύτερος μὴν παρ' Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τούτῳ Ἀπόλλωνι Μεταγεινίῳ θύουσι.

[Μεταδιδάξαι:] τὸ τὴν προτέραν ἀφεῖναι βουλήν καὶ ἐλθεῖν ἐπ' ἄλλην. καὶ οὔτε μεταδιδάσκοντος ἐπείθοντο τοῦ ἡγεμόνος οὔτε ὀλοφυρομένου καὶ ἱκετεύοντος ἔπασχόν τι πρὸς τὰς δεήσεις.

[Μεταδίδωμι·] δοτικῇ. γενικῇ δέ· ὑμεῖς δέ, ὧ Ἀθηναῖοι, πάσης τῆς πόλεως μεταδόντες αὐτῷ.

[Μεταδιῶξαι:] ἐπιζητῆσαι, ἐφευρεῖν. μετὰ τῶν ἐπιτηδείων ὑπεξελθόντα ἐτέρων μεταδιῶξαι χώραν.

[Μεταδόρπια:] ἐπίδειπνα.

[Μετάδος ἐνδεεῖ ἄρτων. Μετακαλοῦντες:] ἀναπείθοντες. τοὺς μὲν ἀπειλῇ ἀναστέλλοντες, τοὺς δὲ καὶ βίᾳ μετακαλοῦντες.

[Μετακλείδης·] ζήτει ἐν τῷ Ἀθηναίας.

[Μετακόσμιον:] τοῦ κόσμου κρείττονα.

[Μεταλαμβάνω] καὶ **[Μεταλαγχάνω·]** γενικῇ.

[Μεταλαγχάνει:] μετῆει, ἀφυστερεῖ ἢ ἀποτυγχάνει κλήρου.

[Μεταλλάσσω·] αἰτιατικῇ.

[Μετὰ Λέσβιον ὥδόν·] παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Λεσβίους κίθαρωδοὺς πρώτους προσεκαλοῦντο· ἀκαταστατούσης γὰρ τῆς πόλεως αὐτῶν χρησμός ἐγένετο τὸν Λέσβιον ὥδον μεταπέμπεσθαι· οἱ δ' ἐξ Ἀντίσσης Τέρπαν δρον ἐφ' αἵματι φεύγοντα μεταπεμψάμενοι ἤκουον αὐτοῦ ἐν τοῖς συσσιτίοις καὶ κατεστάλησαν. ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες μετεπέμψαντο ἐκ Λέσβου τὸν μουσικὸν Τέρπανδρον, ὃς ἤρμοσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν. εἴποτε οὖν μετὰ ταῦτα μουσικοῦ τινος ἤκουον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἔλεγον μετὰ Λέσβιον ὥδόν.

[Μεταλλεύει·] μεταφέρει. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐρευνᾶς, πολυπραγμονεῖς. ἐν Ἐπιγράμμασι· τῶν τί μεταλλεύεις τοῦτον μυχόν, ὦ φιλόλιχνε;

[Μεταλλεία·] ἡ ἔρευνα τοῦ χρυσοῦ.

[Μεταλλεῖς·] οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι οὕτως ὀνομάζονται. ὅτι Φαῦνος υἱὸς Πίκου τοῦ καὶ Διός, ὃν Ἑρμῆν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος, μέταλλα ἐφεῦρε χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν παρέδωκε τοῖς δυτικοῖς, ὥς καὶ πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι.

[Μεταλήξαντι·] παυσαμένῳ.

[Μεταληῆσαι·] πολυπραγμονῆσαι.

[Μεταμαθεῖν·] μεταγνῶναι. παύσασθαι. Ἀγαθίας· ὑμεῖς δὲ ὁμωμοκότες ἀνέδην παρεσπονδήσατε. ἀλλ' εἶγε καὶ νῦν ἐθελήσοιτε μεταμαθεῖν τὸ συνοῖσον, οὐδέν τι ἔλαττον ἔξετε. κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν, ἀφέμενον τοῦ πρώτου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐδ' ἂν μεταμάθοις; οὐδ' ἂν μοι δοίης γε τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον. καὶ μετέμαθεν Ἑβραῖος ὢν τὴν τῶν Ἀσσυρίων δυσσέβειαν. ἀντὶ τοῦ ἠλλάξατο.

[Μεταμέλει·] μετανοεῖ, μετάμελος γίνεται. εἰ δὲ ἤδη μεταμέλει τούτων Ἀντωνίῳ καὶ ξυνομολογεῖ οὐκ ἀπὸ θυμοῦ εἶναι φιλίαν καὶ συμμαχίαν Ῥωμαίοις ποιήσασθαι.

[Μεταμέλεια·] πάθος ἀνθρώπινον. τὸ δὲ θεῖον μεταμελείας ἀμύητον. μεταβολαῖς δὲ συγχωρεῖ περιπίπτειν ὥσπερ οἰκονομικῶς, ὥς τῶν Ἰουδαίων τὴν ἱερωσύνην κατέπαυσε καὶ τὴν βασιλείαν Ἀσσυρίων καὶ Βαβυλωνίων καὶ Μακεδόνων.

[Μεταμείβων·] μεταλλάσσων.

[Μετὰ μουσῶν·] ἐπὶ τοῦ πεπαιδευμένου· ἡ κοινῇ ἐπὶ τοῦ συνόντος ἀπαιδευτοῦ τοῖς πεπαιδευμένοις. καθ' ὑπόκρισιν δὲ ἀναγνώστέον.

[Μεταμώνιος·] μάταιος, πρὸς οὐδέν χρήσιμος. Ἀριστοφάνης· ἐς κόρακας βαδιῇ μεταμώνιος.

[Μεταναστεύου·] φεῦγε, μετοίκει.

[Μετανάστης·] μέτοικος, φυγὰς.

[Μετανάστρια·] ἡ πέρδιξ. οὐκέτι μου, τλήμον σκοπέλων μετανάστρια πέρδιξ, πλεκτὸς λεπταλέοις οἶκος ἔχει σε λόγοις.

[Μετανεγνώσθη·] μετεπίσθη, καὶ πέπαυται τοῦ θυμοῦ. εὔτε γ' ὢν ἐξ ἀέλπτων Αἴας μετανεγνώσθη θυμὸν Ἀτρείδαις.

[Μετανίσταμαι·] γενικῇ.

[Μετάνοια.]

[Μεταξύ:] ἀναμέσον. Τραϊανὸς δὲ τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἔργων ἐκούφιζε τοῦ πλήθους τὸν κάματον καὶ μεταξὺ πορευόμενος ἄλλοτε ἄλλως ἔταττε.

[Μεταξύ:] ἔτι, οὐ πρὸ πολλοῦ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος μεταξὺ πίνων καὶ ἀναφλεχθεὶς ὑπὸ τῆς μέθης πρὸς ἔριν ἦλθε πρὸς Κλεῖτον καὶ λόγχην ἀρπάσας παρὰ τοῦ τῶν δορυφόρων διήλασε τοῦ Κλείτου τὴν λόγχην, ὥσπερ οἰσטרηθεὶς. καὶ αὖθις· ἐξάπτεται δὲ αὐτῷ μεταξὺ πίνοντι ὀργὴ πρὸς τινὰ συμπότην μὲν τότε, κοινωνὸν δὲ τῶν φόνων.

[Μεταξυλογία:] τὸ πρὸς βραχὺ παραλιπόντα τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, περὶ ἐτέρας κινῆσαι τὸν λόγον. πρὸς βραχὺ ὁ λόγος ἐπέπαυτο αὐτῷ περὶ τῆς χώρας, καὶ αὖθις ὥσπερ ἐν μεταξυλογίᾳ τινι περὶ Ἀμβρου τοῦ Σαρακηνοῦ διελεγέσθην ἄμφω.

[Μεταπέμπομαι·] αἰτιατικῇ.

[Μετάπεμπος:] προσκληθεὶς.

[Μεταπήδα:] διάβαινε, μετέρχου. Ἀριστοφάνης· ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσης, ἐπ' ἄλλο πῆδα νόημα φρενός. οὗ πόρον οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. φησὶν ὅτι ἐὰν ἡ διάνοια εἰς ζήτημα ἄπορον ἐμπέση, μεταβῇ ἐπ' ἄλλο. σκώπτειν διὰ τούτων βούλεται τὸν Σωκράτην ὡς χλευαζόμενον ἐν ταῖς συζητήσεσι καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ στενοχωρίας. διδάσκει αὐτόν, ὅτι ἐὰν ἀπορήσης εἰς τι, ταχέως ἐπ' ἄλλο πῆδα νόημα. ὁ δὲ ὑποτιθέμενος ἄλλω, δηλονότι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γενόμενος τῶν ὅσα λέγεται, ὑποτίθεται.

[Μεταπόντιος:] ὄνομα κύριον. καὶ θηλυκῶς ὄνομα πόλεως.

[Μεταποιεῖσθαι:] ἀντὶ τοῦ ποιεῖσθαι. Πλάτων Πολιτικοῖς· ἥκιστα βασιλικῆς μεταποιουμένους τέχνης. ἀντιποιουμένους. Θουκυδίδης ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει· καὶ μάλισθ' οἱ ἀρετῆς μεταποιούμενοι. σημαίνει ἀντιποιούμενοι.

[Μεταποίνιον·] τὴν δίκην, τὴν ἔφορον τῶν ὅλων, μεταποίνιον.

[Μεταποιοῦμαι·] γενικῇ. φροντίζω, προνοοῦμαι. **[Μεταποιῶ]** δὲ τὸ μεταβάλλω· αἰτιατικῇ. ἐπειδὴ, φησί, μεταποιήσει τοὺς νόμους, καταλευσθήτω ὁ Στέφανος.

[Μεταπύργιον:] ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους πύργων. οὕτως καὶ Θουκυδίδης καὶ Λυσίας.

[Μετάρσιος:] μετέωρος, ὑψηλός.

[Μεταρρυθμίζεται.]

[Μέτασσαι:] τὰ ὕπαννα πρόβατα.

[Μετασοβῶν:] ἀποδιώκων.

[Μετασπώμενος:] ἐπακολουθήσας, μεταδιώξας.

[Μεταστοιχειοῦσα:] μετασχηματίζουσα. μεταπλάττουσα· ὡς ἀναστοιχειοῖ, μεταπλάττει.

[Μετασχεῖν:] ἐπιλαβεῖν.

[Μετατάσσασθαι:] ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν.

[Μετὰ ταῦτα.]

[Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην καὶ μετὰ τὸν πόλεμον ἢ συμμαχία:] ἐπὶ τῶν ἐπὶ ὑποθέσει τινὶ καθυστερησάντων.

[Μετάρτροπος αὖρα:] ἀντὶ τοῦ ἢ μεταβληθεῖσα.

[Μέταυλος:] ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλή, οὗ ὄρνιθες ἦσαν.

[Μετὰφερε σαυτόν.] ὅτι προσήκει ἑαυτοὺς μεταφέρειν καὶ μεταχειρίζεσθαι τὰ πράγματα.

[Μεταφρένων:] μεταξὺ τῶν ὤμων.

[Μεταφῶναι:] μεταπλασθῆναι.

[Μεταχειρίζειν:] ἀντὶ τοῦ μεταχειρίζεσθαι. Θουκυδίδης δ'.

[Μεταχειρίζομαι·] αἰτιατικῇ.

[Μεταχειρίσαι:] τουτέστιν ἐναλλάξαι, ἡγουν ἀπὸ πεντηκοντήρων ποιεῖν τριήρεις.

[Μεταχρονία:] ἡ εἰς ὕψος φερομένη. τίς γὰρ ἐμοὶ σέο μισθὸς ἐπάξιος, ἦν σε διδάξω ὑποῦ ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην ποτέεσθαι;

[Μεταχρωννόντες:] μετασχηματίζοντες.

[Μεταίτιον·] Ἡρόδοτος· τῶν δὲ πᾶν γὰρ ἦν τὸ πλῆθος μεταίτιον, οὐκ ἐδέκοντο τοὺς λόγους.

[Μέταιτος:] ἐπαίτης, προσαίτης. οὕτω τε μέταιτος ἐτελεύτησε καὶ χρημάτων ἄπορος, ὥς κοινοῖς ταφῆναι χρήμασι.

[Μεταίχμιον:] μεταξὺ δύο φαλάγγων τοῦ πολέμου.

[Μετεβάλετο:] ἠύτομόλησεν. ὁ δὲ ἅμα τῷ εἰς ὄψιν ἐλθεῖν μετεβάλετο πρὸς τοὺς πολεμίους.

[Μετέθετο:] ἠύτομόλησεν. ὁ δὲ ὦν τὰ πάντα νεώτερος καὶ τὸ πλέον μετεωρισθεὶς ἀρχῆς μετέθετο ἐκουσίως πρὸς τὸν βάρβαρον.

[Μετεκίαθον:] μετῆλθον.

[Μετελεύσομαι:] ἐπελεύσομαι.

[Μετελθών:] ἐπελθών.

[Μετ' ἐμέ:] πρὸς με.

[Μετεμελήθη. Μεταμέλεια] ἐπὶ θεοῦ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τῆς παιδείας φησὶ τὴν παῦλαν μεταμέλειαν.

[Μετεμόςχευσε:] μετεφύτευσε.

[Μετ' ἐναργείας:] μετ' ἀληθείας.

[Μετένεγκε· μετενέγκαι] δέ.

[Μετεξέτεροι:] παρ' Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ ἔνιοι. οἱ δὲ μετεξέτεροι αὐτῶν οἱ μὲν πρὸς κύβους, οἱ δὲ πρὸς ὕπνον ἐτρέποντο.

[Μετεώρα:] ὑψηλά. Ἀγαθίας· τὰ δὲ τῆς Ἰταλίας πολίσματα μετέωρα ἦν ἅπαντα καὶ δεδονημένα. ἀντὶ τοῦ ἔτοιμα πρὸς ἐπιχείρησιν.

[Μετεωρίσαντες.]

[Μετεωρισθέντων:] ἐπαρθέντων. μετεωρισθέντων δὲ τῶν Βοιωτῶν διὰ τὴν εὐημερίαν, τούτους Χαβρίας ἐταπείνωσε.

[Μετεωρισμός:] ἡ ὑπερηφανία.

[Μετεωροκοπεῖς:] μετέωρα πέτρη καὶ μάτην καὶ ὡς ἔτυχε κάμνεις. μετεωροκοπεῖν δὲ ἐστὶ κυρίως τὸ τῷ πλάτει τῆς κόπης ματαίως τὴν θάλασσαν τύπτειν. καὶ μετεωρολέσχους τοὺς φιλοσόφους ἐν Νεφέλαις, ὅτι τὰ οὐράνια περισκοποῦσι. μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις τὸ μετεωροκοπεῖν παρὰ τὸ τί θαλαττοκοπεῖς. ἐπὶ γὰρ τοῦ σφοδροῦ τὸ κόπτειν παραλαμβάνεται. καὶ ἀλλαχοῦ· θαλαττοκοπεῖς καὶ πτερυγίζεις.

[Μετεωρολέσχει:] περὶ οὐρανοῦ φλυαροῦντες.

[Μετεώρον:] ἐφ' ὕψους. οἱ γὰρ δορυφόροι μετέωρον ἀράμενοι τὸν Σύφακα εἰς τὸν Τριακοντόποδα καλούμενον ἐκόμισαν, ρίψαντες κάτω. Ἰώσηπος· ἄμεινον δ' εἶναι μετέωρον ἐν φόβῳ τὸν αἴτιον καταλείπειν.

[Μετεωροπολῶν:] τὰ οὐράνια σκοπῶν. καὶ **[Μετεωροπορῶν. Μετέωρος:]** ὁ ἤδη πρὸς πρᾶξιν τινα ὑἱοτρεπισμένος. μετῆλθε τὰς πόλεις μετεώρους πρὸς ἀπόστασιν οὐσας. καὶ αὖθις· πάλαι μετέωρος ὢν πρὸς τὴν τῆς Ὀλυμπίας θεᾶν ὥρμησε. καὶ Ἰώσηπος· μετεώρους ὄντας ἐπὶ τῷ μέλλοντι πολέμῳ τοὺς πολλοὺς ἐσπάρασσεν. ἦσαν δὲ μετέωροι ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἔτι σαλεύοντες. καὶ αὖθις· ὁ δὲ μετέωρος ἦν πρὸς πᾶσαν καινοτομίαν· διὸ καὶ προθύμως ὑπήκουσε τοῖς παρακαλουμένοις. μετέωρος ἦν ἡ Ἑλλάς. παρὰ Θουκυδίδῃ. ἀντὶ τοῦ ἐκεκίνητο καὶ οὐχ ἡσύχαζον.

[Μετεώρους νῆας:] παρὰ Θουκυδίδῃ ἀντὶ τοῦ πελαγίους καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἱσταμένας, ἀλλ' ἀπεχούσας τῆς γῆς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπεχόντων τῆς γῆς καὶ ἐν ὄρει ὄντων. ἢ παρὰ τὸ ἀφεῖναι τὴν γῆν καὶ περὶ τὸν ἀέρα λοιπὸν εἶναι.

[Μετεώροι·] ἦσαν δὲ μετέωροι ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἔτι σαλεύοντες.

[Μετεωροφένakas:] οὕτω καλεῖ τοὺς διὰ τῶν μετεώρων ἀπατῶντας Ἀριστοφάνης· φενακίζειν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν.

[Μετερρυθμίζετο. Μετέρχομαι·] αἰτιατικῇ.

[Μετέσχε·] γενικῇ.

[Μετέχω·] γενικῇ.

[Μετειλήχει·] γενικῇ. μετέσχεν.

[Μετειληχότα:] μεταλαβόντα.

[Μέτειμι:] ἐξετάζω, ἀνακρίνω. μετέρχομαι.

[Μετεῖναι:] μετιέναι, ἐπεξελθεῖν. Ἡρόδοτος· πρῶτον μὲν τοὺς μάγους, οἳ μετεῖναι τὸν Κῦρον ἀνέπεισαν, ἀνεσκολόπισε.

[Μέτεισιν·] αἰτιατικῇ. ἀμύνεται, ἐπεξέρχεται. μέτεισι τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ τῶν ἀθέσμων φόνων ἢ δίκη, καὶ ἀφορίαις συνείχοντο.

[Μετῆ:] ἐξῆ. μέτεισι.

[Μετήει:] ἀφυστερεῖ ἢ ἀποτυγχάνει κλήρου.

[Μετῆλθε τὴν ἄλογον:] ἀντὶ τοῦ προσωμίλησεν αὐτῇ.

[Μετήορος:] ὑψηλός.

[Μετήεσαν:] μετῆρχοντο, ἐδίωκον. καὶ ὥς κατειργάσατο τὸ κάλλιστον ἔργον, ἔφευγεν ὥκιστα εὐθὺ τοῦ ἐραστοῦ. μετήεσαν δὲ αὐτὸν οἱ δορυφόροι, καὶ διέφυγεν ἂν ἐκεῖνος, εἰ μὴ προβάτοις συνεζευγμένοις περιπεσὼν καὶ συμπλακεῖς ὥς πέδῃ κᾶτα ἀνετράπη.

[Μετήμι·] αἰτιατικῇ.

[Μετ' ἵχνια:] κατὰ ἵχνη πορεύεσθαι.

[Μετοκλάζει:] μετακαθίζει.

[Μετ' ὀλίγον χρόνον·] αἰτιατικῇ.

[Μετόν:] ἐξόν. Ἀριστοφάνης· οὐδ' ἂν κλέπτης οὐδεὶς ἔσται. πῶς γὰρ κλέψαι; μετόν αὐτῷ. ἀντὶ τοῦ μέτεστι.

[Μετόπισθεν:] ἐν ὑστέρω, μετὰ ταῦτα.

[Μετόπωρον:] τὸ φθινόπωρον, ὃ μετὰ τὴν ὁπώραν καιρός.

[Μετόρχιον:] τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν· ἢ τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων, ὅπερ λέγεται ὄρχος. μεταστήσειε, φησί, τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ἀρουρῶν τῶν σπειρομένων. ἢ μετόρχιον ἔστι τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων πεδίων, ἐν ᾧ ἢ σῖτος ἢ ἄλλο τι ἔσπαρται.

[Μετουσία:] κοινωνία.

[Μετοχετεύειν:] μετακομίζειν.

[Μετοχή:] ὁ περίβολος. Δαβίδ· ἦς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπιτοαυτό.

[Μέτων:] ὁ μαθηματικός. καὶ Μέτωνος ἐνιαυτός. οὗτος ὁ Μέτων ἄριστος ἐγένετο ἰατρός καὶ ἀστρονόμος. τούτου ἔστιν ὁ λεγόμενος Μέτωνος ἐνιαυτός. Καλλίστρατος δέ φησιν εἶναι αὐτοῦ ἐν Κολωνῷ ἀνάθημα τι ἀστρονομικόν, Εὐφρόνιος δέ, ὅτι τῶν δήμων ἦν ἐκ Κολωνοῦ. πρὸ Πυθοδώρου δὲ ἡλιοτρόπιον ἦν ἐν τῇ νῦν οὔσῃ ἐκκλησίᾳ πρὸς τῷ τείχει τῷ ἐν Πνυκί. ἢ ὅτι ἐν Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεσκευάσατο· φησὶν ὁ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ· τίς δ' ἔστιν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων; Μέτων ὁ Λυκονοιεύς. οἶδα, ὃ τὰς κρήνας ἄγων. ἢ ἴσως, ὅτι ἐν τῷ Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεμηχανήσατο, ἢ ἄγαλμα ἢ ἀνάθημα ἀστρονομικόν κατεσκευάσατο.

[Μετωνομικῶς:] μετωνομασμένως.

[Μέτωπον·] καὶ **[Μετωπίδιον,]** τὸ ἐπὶ τοῦ μετώπου.

[Μέτωπον] τῆς νεῶς ἢ πλώρα ἔστί. καὶ **[Μετωπηδόν,]** τουτέστι τὰ πρόσωπα τῶν νηῶν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις.

[Μετώχετο:] ἐπορεύετο.

[Μετρεῖν·] αἰτιατικῇ.

[Μετρεῖτω·] παρεχέτω. Ἀριστοφάνης· πυροὺς πεινῶσι μετρεῖτω.

[Μετρήσαντες·] διελθόντες.

[Μέτρησον·] δάνεισον. καὶ Ἡσίοδος· εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι. καὶ Θεόπομπος Καπήλοις· μετάδος ἢ μέτρησον ἢ τιμὴν λάβε.

[Μετριάζει·] ταπεινοφρονεῖ.

[Μετριοπαθεῖν·] ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι, συγγινώσκειν. Ἀππιανός· Κλαύδιος Μάρκελλος πόλιν τῶν ἐναντίων παρεστήσατο καὶ συγγνώμην ἔδωκε ἀργυρίου τάλαντα λαβών. Νεργόβριγες δ' αὐτοῦ περὶ τῆσδε τῆς μετριοπαθείας πυθόμενοι ἐθαύμαζον. καὶ αὖθις· τοῖς Μήδοις ἀναζωπυροῦται τὸ φιλοπόλεμον μετριοφρονεῖν ἐπὶ τοῖς ἔναγχος οὐ χωρήσαντες ἐπιτεύγμασιν. Ἀριστοτέλης λέγει τὸν σοφὸν μετριοπαθῆ μὲν εἶναι, ἀπαθῆ δὲ μὴ εἶναι.

[Μέτριος·] ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν· ἢ τὸ ἥθος ἐπιεικής. ἔνιοι δὲ τῶν μετρίων ἀνδρῶν διηπόρουν ἐπὶ τοῖς προσπίπτουσι. καὶ Μαρκελλῖνος· Τιμολέοντα δὲ ὁ Τίμαιος ὁ Ταυρομενεΐτης ὑπερεπήνεσε τοῦ μετρίου.

[Μετρίως ὠργιασμένως·] ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένως ἢ δεδευμένως.

[Μέτριος·] εὐγνώμονες. Ξυνομολογήσαντος ἄμφω ταῦτα ἑαυτοῦ καὶ ἄλλο ὅτι περ τῶν μετρίων ἐπαγγέλloi Ἀντώνιος. ὁ δὲ οὔτε τῆς παρασκευῆς τὸν πόλεμον ἀνῆκεν.

[Μέτριος·] Ἀθήνηθεν ἀποπλεύσας Ἀσκληπιόδοτος καὶ εἰς Σελεύκειαν τῆς Συρίας ἀφικόμενος διεσκοπεῖτο τὰ ἦθη τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐν τῇ περιόδῳ ὅλην τρισὶ μόνοις ἔφη ἐντετυχηκέναι μετρίως ἔχουσιν ἀνθρώποις, Ἰλαπίῳ τε τῷ φιλοσόφῳ κατ' Ἀντιόχειαν· ἐν δὲ Λαοδικείᾳ τῇ ἐχομένη πόλει τῶν Σύρων Μάρᾳ τῷ δικαιοτάτῳ τῶν καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων καὶ τὴν Ἀριστείδου ἐπωνυμίαν ἀπενεγκαμένῳ, Δομνίνῳ τε τῷ φιλοσόφῳ.

[Μέτρον·] ζητεῖ ἐν τῷ στάδιον.

[Μετρονόμοι·] ἀρχὴ τις Ἀθήνησιν ἢ τῶν μετρονόμων. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἰε' μὲν εἰς Πειραιᾶ, θ' δὲ εἰς ἄστυ. εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ᾖ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

[Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρίαν δὲ μᾶζον ἔδοντες·] οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἔκ τινος χρημοῦ, ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις· ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπότοι ἀπώλοντο ὑπὸ Κροτωνιατῶν. τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη.

[Μετοίκιον·] μέτοικος μὲν ἐστὶν ὁ ἐξ ἐτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἐτέρᾳ καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον ἐπιδημῶν, ὥς ξένος. ἐδίδοντο δὲ ὑπ' αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμαὶ ἰβ', ὅπερ ὠνόμασται μετοίκιον. Ἰσαῖος δὲ ἐν τῷ κατ' Ἑλλαγόρου καὶ Δημοφάνους ὑποσημαίνει, ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ ἰβ' δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον, ἡ δὲ γυνὴ ζ'· καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει, μὴ τελοῦντος δὲ αὐτὴ ἐτέλει. οἱ δοῦλοι δὲ ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐτέλουν τὸ μετοίκιον. Μένανδρος δὲ φησι πρὸς ταῖς ἰβ' δραχμαῖς καὶ τριώβολον τούτους τελεῖν, ἴσως τῷ τελῶνῃ. οἱ μέντοι μετοίκιον μὴ τιθέντες μέτοικοι ἀπήγοντο πρὸς τοὺς πολίτας, καὶ εἰ ἐάλωντο, ἐπιπράσκοντο. ἐνεβίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους, ὥς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς δηλοῖ. ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι.

[Μέτοικοι:] μέρος ἐστὶ τῶν πολιτῶν οἱ μέτοικοι εὐτελέες, ὡς τὰ ἄχυρα τῶν κριθῶν. Ἀριστοφάνης· τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω. **[Μέτοικοι]** δὲ οἱ ἀφ' ἐτέρας πόλεως μεταστάντες καὶ εἰς ἐτέραν οἰκοῦντες. εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου, ὥου δυνατὸς εἶναι λέγειν. παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ μέτοικος ἀντὶ τοῦ ἔνοικος· εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις εἶναι. ἀντὶ τοῦ ἔνοικος. οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔνοικος, ὡς ἡμεῖς φαμεν, εἴρηται. μετοίκους δὲ καλοῦμεν τοὺς ἀπὸ ἐτέρας χώρας οἰκοῦντας, πρὸς δὲ τοὺς μετοικισθέντας ποθέν. τοῦτο δὲ σημαίνει ἔνοικον. Αἰσχύλος τοὺς οἰωνοὺς τῶν ὑψηλῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ ἐνοίκους, καὶ αὖθις· Ζωβίαν ὑποδεξαμένην Ἀριστογείτονα φυγόντα καὶ ἀξιούσαν εὖ παθεῖν, ὅτε ἴσχυεν, ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἦγαγε καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακε. καὶ αὖθις· τοῦτον δὲ ἐπίπρασκον, τὸ μετοίκιον ἀτονοῦντα θεῖναι.

[Μετοιωνίσασθαι:] ἀντὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἰωνόν.

[Μετοίχεσθαι:] μετελθεῖν, μεταβαίνειν.

[Μετοιχήσονται:] μεταπορεύσονται, μετέλθωσι.

[Μέχρι·] γενικῇ.

[Μέχρι αἰδοῦς:] μέχρι αἰδοίων.

[Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων:] ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων. τὸ δὲ ἀμφωτίδων, μέχρι τῶν ὠτων.

[Μειαγωγεῖν:] τὸ ἔλαττον φέρειν. καὶ **[Μειαγωγεῖον. Μειαγωγήσουσι τὴν τραγωδίαν:]** ἐάν τις εἰσήγαγεν εἰς τοὺς φράτορας υἱὸν ἐνήλικα γενόμενον, ἱερεῖον παρίστατο αὐτῷ ἐν ὠρισμένῳ σταθμῷ, πρὸς ὃ ἔδει προσάγειν, καὶ οὐκ ἐξῆν μεῖον παρασχεῖν. ὅτε δὲ ἐντεθεῖη τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγόν, περισσῶτες ἐβῶν μεῖον, μεῖον. τοῦτο δηλονότι ἔλασσόν ἐστι. παρὰ τοῦτο οὖν λέγει, μειαγωγήσουσι τὴν τραγωδίαν. πρὸς τὸν ζυγὸν προσάξουσιν καὶ στήσουσι. καὶ ὁ τὸ πρόβατον εἰσάγων, μειαγωγὸς ἐκαλεῖτο κουρεῖον. ἔδει δὲ αὐτὸ ἔλαττον ἴσχειν σταθμοῦ τινος, διὰ τοὺς φιλοδοξοῦντας.

[Μειαγωγία.] καὶ **[Μειαγωγός,]** ὁ εἰσάγων. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν· ὅτι οἱ φράτορες, ἵνα μείζους νέμονται μερίδας, ἐπεφώνουν ἐστῶτες, κτανεῖν δεῖ· ὅς μεῖον γάρ ἐστι. μειαγωγήσαι δέ ἐστι τὸ ἐπιδοῦναι τοῖς φράτορσι τὸ μεῖον.

[Μείδας,] Μείδαντος· ὄνομα κύριον.

[Μειδίαμα:] ὁ γέλως.

[Μειδίας:] ὄνομα κύριον.

[Μείδω:] τὸ γελῶ. καὶ **[Μειδιῶ]** ὁμοίως.

[Μείδωνος:] ὄνομα κύριον.

[Μειδύλος:] ὄνομα κύριον.

[Μεῖζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης:] ἐπὶ τῶν μεγάλα βοῶντων.

[Μεῖλανι:] τῷ μέλανι.

[Μεῖλαξ:] ὁ λειμών, ὁ παράδεισος, καὶ **[Λείμακες,]** τὸ πληθυντικόν.

[Μειλικτήριον. Μείλια:] τὰ προικία.

[Μειλίγμασιν:] ἀπατήμασιν. ἐξιλεώμασιν, ἡδύσμασι. καὶ τὸν τρόπον τῆς μειλίξεως οὐδ' αὐτὸν ἀπεκρύψατο.

[Μειλικτηρίοις:] προσηγένσιν, ἡδέσι, πράεσι.

[Μείλινον δόρυ. Μειλίζασθαι:] πραῦναι.

[Μειλισιουργίς. Μειλισσόμενος:] παρακαλῶν, πραῦνων.

[Μειλιχία.] καὶ **[Μειλίχιος,]** πρᾶος, χρηστός.

[Μείλιχον:] πρᾶον, χρηστόν.

[Μεῖον.] καὶ **[Μειαγωγός.]** Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα φησί· παρέστη μεῖον. θῦμα δέ ἐστιν, ὃ τοῖς φράτορσι παρεῖχον οἱ τοὺς παῖδας εἰσάγοντες εἰς τούτους. ὅθεν τὰ μὲν ἱερεῖα μεῖον προσηγορεύθη.

[Μεῖον:] ἔλαττον, μικρότερον. ὁ δὲ εἰς αὖξησιν τῆς ἀρετῆς καὶ μείωσιν τῆς κακίας ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχὴν. οὐδέν τι μεῖον ἢ ὁ Σωκράτης εἰς τὴν ζήτησιν τοῦ ἀληθοῦς. ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν λ' μὴ διαλέγεσθαι προσταχθεὶς οὐχ οἷός τε ἦν πείθεσθαι τῷ προς τάγματι. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἐν μάχαις πολλὰς ἔφερον τὸ μεῖον.

[Μεῖον:] τὸ ὑπὲρ τῶν ἐγγραφομένων παίδων εἰς τοὺς φράτορας θυόμενον ἱερεῖον, οὐ μείζονος ἀποδεδειγμένου τινος σταθμοῦ· ὃ ἐπεφθέγγοντο οἱ φράτορες, εἰ καὶ μείζον εἶη, ὅτι μεῖον· καὶ μειαγωγὸς ὁ τοῦτο παρέχων.

[Μειονεκτεῖ:] τὸ ἥττον φέρει, ἐλαττοῖ.

[Μειονέκτημα.] καὶ **[Μειονεκτῶ·]** γενικῇ· τὸ ἐλαττόν σου ἔχω. καὶ

[Μειονεκτούμενοι,] ἐλαττούμενοι.

[Μειονεξία. Μείου:] ἐλάττονα τίθει. Ξενοφῶν· Κῦρος ἔφη πρὸς Ἀράσπαν τὸν κατάσκοπον, μηδὲν ἐλάσσου τάληθοῦς μηδὲ μείου τὰ τῶν πολεμίων· κρεῖσσον γὰρ μείζω οἰηθέντας μείονα ἰδεῖν, ἢ μείω ἀκούσαντας ἰσχυρότερα εὐρίσκειν.

[Μειοῦται. Μείων:] ὁ ἐλάσσων.

[Μειρακιεύεσθαι:] ὡς μεράκιον ἀθύρειν· μείραξ γὰρ τὸ μεράκιον. καὶ **[Μειρακύλλιον. Μείρεται:]** βουλεύεται.

[Μείρω:] μερίζω.

[Μεῖς:] μὴν Αἰολικῶς.

[Μεῖστον:] τὸ ἐλάχιστον.

[Μή:] τὸ ἀπαγορευτικόν. ἀντὶ τοῦ οὐ κεῖται παρὰ Καλλιμάχῳ. ἡρνεόμην θανάτοιο πάλαι καλέοντος ἀκοῦσαι, μὴ μετὰ δὴν. τουτέστιν οὐκ ἀπέθανον πρὸ τούτου, ἵνα οὐ μετὰ δὴν καὶ ἐπὶ σοὶ θρηνήσω ἀποθανόντος. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ οὐ τάττεται.

[Μὴ ἀποσκορακίσσης με:] μὴ ἐκδιώξης με. μὴ ἐς κόρακας ἐκβάλῃς.

[Μηδ' ἄκανθα ἀμύξῃ τοὺς ἀγαθοὺς.]

[Μήδαμα:] ὄνομα τόπου παρὰ Ἰωσήφῳ.

[Μηδ' ἀμελῶ:] ἐπὶ τῶν καταφρονουμένων.

[Μηδαμῇ] καὶ [Μηδαμοῦ] καὶ [Μηδαμῶς, Μηδαμινός:] ὁ εὐτελής.

[Μηδ' αὖ πλαδίη:] ἀντὶ τοῦ μηδὲ πλησίον γένοιτό μοι τοῦτο, ὅπερ λέγεις.

[Μήδεα:] τὸ αἰδοῖον καὶ τὰ βουλευόμενα.

[Μηδὲ κάρφος κινεῖν:] ἐπὶ τοῦ ἡσυχου.

[Μηδὲ μέλι μηδὲ μελίσσας:] ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι φαῦλον μετ' ἀγαθοῦ.

[Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθης:] παρὰ Ἀριστοφάνει. τὸ δεν παρέλκει κατ' Ἀττικούς.

[Μηδὲν ποτ' εἶην ἄλλο, πλὴν θεῶ φίλος:] ἐς ὅσον ὑπὸ τὴν αὐτοῦ λῆξιν καὶ τὸ αὐτοῦ κράτος ἀριθμοῦμαι. [Λῆξις] δὲ λέγεται παῦσις.

[Μηδέποτε δουλεύσασα γυνὴ δέσποινα γένηται. Μηδέποτ' εὖ ἔρδειν γυναῖκα μηδὲ γείτονος κόνα μηδὲ κυβερνήτην φύλυπνον μὴ λάλον κωπηλάτην:] παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν.

[Μήδεια,] Κολχίς, ἡ Αἰήτου θυγάτηρ, φαρμακιστάτη γυναικῶν· ἥτις ἀσινῶς ἐποίησε τὸν Ἰάσονα ζεύξαντα τοὺς πυριπνόους ταύρους ἀρόσαι τὴν γῆν. καὶ λαβὼν τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἡγάγετο τὴν Μήδειαν. ὅτι οἱ Ἑλληνες τὴν νάφθαν καλοῦσι Μηδείας ἔλαιον.

[Μὴ δείσαντες:] μὴ φοβηθέντες.

[Μήδη:] ὄνομα κύριον· [Μηδία] δὲ χώρα· [Μίδεια,] πόλις.

[Μηδίας:] ὁ ῥήτωρ.

[Μηδίζω:] τὰ τῶν Μήδων φρονῶ. καὶ [Μηδίσαντες, Μηδικὴ πόα:] ἡ τρίφυλλος λεγομένη. ἐκ τῶν Μηδικῶν τὸν λεγόμενον παπῶον ἔρανον. ἐγένετο ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ψήφισμα, ὥστε ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβάλλεσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα δὲ ἔταξεν Ἀριστείδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις, εἰ τοῖς βαρβάροις πολεμοῖεν. ζητεῖ περὶ Μηδικῆς ἀρχῆς ἐν τῷ Ἀσσύριοι.

[Μηδικὸς ὄρνις:] ὁ ταῶν.

[Μήδιος:] ὄνομα κύριον.

[Μηδισμὸς ὁ Πausανίου:] ἀλόντος γὰρ ἐπὶ μηδισμῷ, συναιτιῶνται Θεμιστοκλέα.

[Μηδόλως:] ἐπίρρημα.

[Μήδομαι:] βουλευόμεμαι.

[Μῆδος:] ὁ Περσῶν βασιλεὺς. καὶ τὸ βούλευμα.

[Μηδοσύνη:] βουλή.

[Μῆδοι:] ὄνομα ἔθνους.

[Μὴ δῶτε τὰ ἅγια τοῖς κυσί. Μὴ ἐλλίποις. Μὴ ἐμβήη. Μὴ ἐπιχειρεῖτε. Μηθώνη:] ὄνομα πόλεως.

[Μῆθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθοιο μήτ' ἐπιλάθου. χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός:] τουτέστι μήτε ὑπὲρ τὸ δέον ἐχθαίρει μήτ' ἐπιλανθάνου τῆς ἐχθρας. ὁ γὰρ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται. ὁ χορὸς φησι πρὸς Ἡλέκτραν.

[Μηθυμναῖος:] ὁ ἀπὸ Μηθύμνης πόλεως.

[Μήθ' ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι μήθ' ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι.]

[Μηϊόσι. Μηκάδες:] ἐπιθετικῶς αἱ αἶγες. ἀπὸ τοῦ ιδιώματος τῆς φωνῆς.

[Μὴ καταπραϋνής:] μὴ μακροθυμῆσης, μὴ ἡρεμήσης. Δαβίδ· μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραϋνῆς ὁ θεός.

[Μηκέτι.]

[Μὴ κίνει Καμάριναν:] λίμνην φησὶ τῇ Καμαρίνῃ πόλει παρακειμένην, ὁμώνυμον αὐτῇ, ἣν βουλομένοις τοῖς Καμαριναίοις μετοχετεῦσαι ἔχρησεν ὁ θεός· μὴ κίνει Καμάριναν. οἱ δὲ τοῦ θεοῦ παρακούσαντες ἐβλάβησαν. ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιεῖν μελλόντων. τινὲς δὲ φασὶ φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν καμάρην, οὗ τοὺς κλάδους διασειομένους ἀηδέστερον ὄζειν.

[Μὴ κινεῖν ἀκίνητα, μηδ' ἄκρω δακτύλῳ. Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον:] ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων.

[Μηκιστεύς:] ὄνομα κύριον.

[Μηκιστηιάδης. Μήκοθεν. Μῆκος φάλαγγος:] τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λοχαγῶν σύνταγμα, ὃ ὑπὸ μίαν εὐθεῖαν τάσσεται, ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον καὶ μέτωπον καὶ στόμα καὶ παράταξις καὶ πρωτολογία καὶ πρωτοστάται. ὁ δὲ κατόπιν τούτου στίχος παράλληλος κείμενος δεύτερον ζυγὸν καλεῖται, καὶ ὁ τρίτος τρίτον ζυγόν· καὶ ἐξῆς ὁμοίως.

[Μηκώμενος. Μήκων:] μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τοῦ πολύποδος τοῦ ἰχθύος· ὃς κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας, οἷονεὶ κύστις, ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα τὸν θολόν, ὥς φησιν Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ ζώων. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος σπέρματος, καὶ ὄνομα κύριον.

[Μηκώνη:] ὄνομα πόλεως.

[Μηκωνοειδές. Μηκύβερνα·] πόλις ἐστὶν ἐν Θράκῃ σταδίους κ' ἀπέχουσα τῆς Ὀλύμπου ἢ Μηκύβερνα.

[Μῆλα:] πάντα τὰ τετράποδα. ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα μηλωτὴ καλεῖται.

[Μῆλα:] παρὰ τὸ μέλω, τὸ φροντίζω, μέλα καὶ μῆλα, τὰ ἐπιμελείας ἄξια. Ὅμηρος· καλλίτριχα μῆλα νομεύων. ἀντὶ τοῦ νομεύσας.

[Μῆλα] καὶ οἱ μασθοί· ὁ γοῦν Μενέλαος τῆς Ἑλένης τὰ μῆλά που γυμνῆς παρευιδὼν ἐξέβαλ', οἶδ', τὸ ξίφος.

[Μηλάνθη:] εἶδος ζώου μικροῦ.

[Μηλέα:] τὸ δένδρον.

[Μήλειος Ἡρακλῆς:] ἐπὶ τῶν εὐτελῶν· τοῦ γὰρ βοὸς ἐκφυγόντος ποτέ, ὃν ἔμελλον τῷ Ἡρακλεῖ προσάξειν, μῆλον λαβόντες καὶ κλάδους ὑποθέντες δ' ἔθυσαν.

[Μήλειος βληχή:] ἡ τῶν προβάτων. καὶ **[Μήλειος καρπός,]** ὁ τῆς μηλέας.

[Μήλη:] ἡ ἱατρική. ὅτι μήλης ἐντεθείσης τῷ ὀφθαλμῷ, οὐκ ἀντιλαμβανόμεθα τῶν αἰσθητῶν καὶ οὐδὲ τοῦ μεταξὺ ὡς ἔτυχεν ἀέρος ἔχοντος, ἀλλὰ πεφωτισμένου. καὶ αὕτη ἡ αἰτία τοῦ μὴ τὰς αἰσθήσεις τῶν ἰδίων αἰσθητηρίων ἀντιλαμβάνεσθαι.

[Μηλιακὸν πλοῖον:] ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ ἄγαν ἐκρεόντων πλοίων· Ἰππότην γὰρ εἰς ἀποικίαν στελλόμενον τοῖς μὴ βουλευθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι, μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτε καὶ γυναικοκρατεῖσθαι.

[Μηλιέας:] ὄνομα κύριον.

[Μηλιέων πολιτεία. Μηλιῶς:] ἐπὶ γενικῆς ὄνομα τόπου.

[Μηλιεύς·] καὶ [Μήλιοι. Μηλόβιος:] εἷς τῶν λ' τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τυραννησάντων· οὗ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους μέμνηται.

[Μηλοβοτέα:] γῆν εὐτραφῆ, ἀνειμένην εἰς νομὴν προβάτοις.

[Μηλοβοτήρ:] ὁ τῶν προβάτων ποιμὴν. καὶ **[Μηλονόμος,]** ὁ αὐτός.

[Μηλόβοτος χώρα:] ὑπὸ πολεμίων ἐξερημωθείσα, ἣν κατανέμεται τὰ τετράποδα. κεῖται δὲ τοῦνομα καὶ παρὰ τῷ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους· ἀλλὰ καὶ μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν ἀνῆκε. βουλευομένου δὲ ὅπως τῇ πόλει χρήσεται Ἀθηναῖοι μὲν μηλόβοτον ἀνεῖναι συνεβούλευον, Φωκεῖς δὲ ἀντεῖπον σῶσαι.

[Μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων:] ἐπὶ τῶν ἔργα ἀλλὰ μὴ λόγους ἀξιούντων λαβεῖν.

[Μηολόνθη:] ζωῦφιον, ᾧ χρῶνται εἰς παιδιὰν οἱ παῖδες· ὁ τοῖς ἄνθεσιν ἐπικαθέζεται. οἱ δὲ παῖδες λίνον τοῦ ποδὸς ἐξαρθῶντες, καὶ ξυλίφιον ὃ οὐκ ἐξισχύουσιν ἀνακουφίσαι, εἰς τὸν ἀέρα ἀφιᾶσιν, ἔχοντες ἐξουσίαν πάλιν αὐτὰς κυνηγετῆσαι. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἀπο χάλα τὴν φροντίδ' εἰς τὸν ἀέρα, λινόδετον ὥσπερ μηολόνθαν. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ἄνθους.

[Μῆλον:] τὸ πρόβατον. καὶ ἡ ὁπώρα. ἐν Ἐπιγράμμασι· μῆλον ἐγὼ στρούθιον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποίης ὦριον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλασσόμενον, ἄσπιλον, ἀρυτίδωτον, ἰσόχνοον, ἀκμὴν ἐν πετάλοις ἐμφυῆς ἀκρέμοσι.

[Μῆλος:] καὶ ἡ πόλις, καὶ ἡ νῆσος.

[Μηλοσφαγίαις:] θυσίαις προβάτοις.

[Μηλοῦν:] τὸ ψηλαφᾶν.

[Μήλω βληθῆναι:] ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτά τινα ἐπαγομένων. μὴ δ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν (τουτέστιν εἰσελθεῖν), ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνῶς, μήλω βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῆς. τουτέστιν ἐκπέσης.

[Μήλωθρον:] τὸ βάμμα.

[Μηλῶσαι:] τὸ καθεῖναι τι εἰς βάθος. καὶ τὴν φάρυγγα μηλῶσαι, τὸ διαχρῖσαι τῷ δακτύλῳ. Ἀριστοφάνης· τὴν φάρυγγα μηλῶσαι, δύο δραχμὰς ἕξει μόνας. καὶ **[Μήλη,]** ἐργαλεῖον, δι' οὗ κρίεται τι καὶ ὑπαλείφεται.

[Μηλωτή:] ζώνη ἐκ δέρματος.

[Μήλοις βάλλειν:] ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτας ἐπαγομένων.

[Μή με παρόψει.]

[Μή μή μ', ἄναξ:] τὸ πλήρες, μή μή μοι. Σοφοκλῆς· μή μή μ', ἄναξ, κακὰν φάτιν ἄρη.

[Μή μοί ποτ' ἔλθης, ὅτ' ἐγὼ πράττω κακῶς:] παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συνερχομένων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις. παίζει δὲ Ἀριστοφάνης· εἰς τὸ ἐναντίον γὰρ ἡ παροιμία, μή μοί ποτ' ἔλθης, ὅτ' ἐγὼ πράττω καλῶς.

[Μήν,] μηνὸς κλίνεται.

[Μηναγύρτης:] ἀπὸ μηνὸς συνάγων.

[Μηναγύρτης:] ὁ τῆς Ῥέας ἱερεὺς, ὁ κατὰ μῆνα ἀγείρων καὶ συναθροίζων.

[Μηνᾶς·] ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ ὄρυγμα εὐρέθη μέγα, ὅτε ἐκαθαίρετο, καὶ ὅστ' ἀνθρώπων γιγάντων εἰς πληθος· ἅτινα θεασάμενος Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκπλαγεὶς εἰς τὸ παλάτιον κατέθετο εἰς θαῦμα ἐξαΐσιον.

[Μήνη:] σελήνη.

[Μηνία:] ὀργίζου. καὶ **[Μηνιάω,]** μηνιῶ· δοτικῇ.

[Μῆνιγξ:] ὁ μὴν τὸν ἐγκέφαλον σκέπων. τοῦ δὲ καλουμένου μηνιγοφύλακος ἐπιτεθέντος τῇ μήνιγγι, ἀναίσθητον τὸ ζῶον γίνεται καὶ ἀκίνητον. ὅτι αἱ αἰσθήσεις ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου ἀρχόμεναι διὰ τῶν νεύρων ἄχρι τῶν αἰσθητηρίων προΐασι. πρόεισιν οὖν καὶ ἡ ἀκουστικὴ δύναμις μέχρι τῆς ῥίζης τῶν ὠτων, ἃς καλοῦσι μήνιγγας. ἔστι δὲ νεῦρον ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου προῖον πεποροποιημένον· ἐν ᾧ πόρῳ ἐστὶ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα. ἔστιν οὖν ἀπειλημμένος τις ἀῆρ ἐν τῷ κοιλώματι τῆς ἀκοῆς, συμφυῆς ὢν τῇ μήνιγγι καὶ τῷ ὕμένι. οὗτος οὖν ὁ ἀῆρ δεχόμενος ἐκ τοῦ ἔξωθεν ἀέρος τοὺς ψόφους, ἔχων καὶ αὐτὸς τὴν διηχὴ δύναμιν δι' ἑαυτοῦ εἰς τὴν μήνιγγα διαπορθεύει τοὺς ψόφους. πρόεισι δ' ἀπὸ πλατυτέρου πόρου τῆς μήνιγγος. οὐ δεῖ δὲ νομίζειν τοῦτο μόνον ἀέρα, εἰ καὶ συμφυῆς ἐστίν, ἤδη καὶ ἄφθαρτον εἶναι, ὥς αἰετὶ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν τῷ ἀριθμῷ ὄντα· ἀλλ' ἔστι κατὰ μέρη φθαρτὸς καὶ γεννητὸς ὥσπερ καὶ τὸ ἄλλο τοῦ ἀνθρώπου σῶμα. ἀμέσως δὲ δέχεται τὰς τοῦ ἔξωθεν ἀέρος προσβολάς. διὸ καὶ ὑπὸ τῶν μεγάλων ψόφων πάσχει ἡ ἀκοή, τοῦ ἔξωθεν ἀέρος σφοδρῶς ὠθουμένου καὶ τῇ βίᾳ ὠθοῦντος τὸν ἐν τοῖς ὠσὶ συμφυῆ τοῦτον ἀέρα καὶ πολλάκις διασκεδαννύντος αὐτόν. καὶ διὰ τὰς περιστατικὰς ἐνεργείας, ἧτοι τὰς ἐν τοῖς ὕδασι καταδύσεις, ἐγκατωκοδόμηται οὗτος ὁ ἀῆρ εἰς φυλακὴν τοῦ αἰσθητηρίου. διὰ τοῦτο καὶ ἐλικοειδεῖς ἐποίησεν ἡ φύσις τοὺς πόρους τῶν ὠτων, ἵνα μὴ ῥαδίως εἰσέρχηται τι καὶ πλήξη τὴν μήνιγγα.

[Μηνιθμόν:] τὴν ὀργήν.

[Μήνιμα:] ἡ μανία.

[Μηνιόντων:] ὀργιζομένων.

[Μηνίω,] μηνίσω. βαρύτονον. ὀργίζομαι. ὥσπερ κυλίω, κυλίσω. κονίω, κονίσω. μήνυμα δέ, μηνῦσαι.

[Μῆνις:] ὀργὴ ἔμμονος.

[Μηνίσκος:] παράταξις πολεμική.

[Μηνίσκους:] ὑμένας, πέταλα, περιτραχήλια κόσμια. ἢ ἃ ἐπιτιθέασι τοῖς ἀγάλμασι, διὰ τὸ μὴ ἐφρίζοντα τὰ ὄρνεα ἀποπατεῖν. χαλκεύεσθαι μηνίσκους φορεῖν ὥσπερ ἀνδριάντες, ἐὰν μὴ ἡμᾶς κρίνητε νικᾶν. φησὶν οὖν, ὅτι μέλλομεν ὑμῶν καταπατεῖν.

[Μηνοειδής:] σεληνοειδής. στρογγύλος.

[Μὴ νόμισον:] ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσης. οὕτως Θαγενίδης.

[Μήνυμα. Μὴ νυν:] παροξυτόνως, ἀντὶ τοῦ μὴ δῆ.

[Μηνύω σοι χαράν·] δοτικῇ.

[Μηνῦσαι.]

[Μήρονος:] ἐθνικόν.

[Μὴ οὐχί·] Σοφοκλῆς· κόμπος πάρεστι, κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. τὸ μὴ οὐχὶ βάψαι τὸ ξίφος ἐν τῷ στρατῷ.

[Μὴ πάντα κατὰ βοὸς ἔξεις:] παραινεῖ μὴ πάντα ἐπ' εὐχαῖς ποιεῖσθαι καὶ ταῖς παρὰ θεῶν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράττειν καὶ δι' ἑαυτῶν.

[Μὴ παραζήλου:] μὴ ὁμοιωθῆς.

[Μὴ παρόψει. Μὴ παιδί μάχαιραν:] ἐπὶ τῶν εἰκῇ ἐγχειριζόντων. καὶ Εὐπολὶς Δήμοις· μὴ παιδί τὰ κοινά.

[Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον παίειν, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον. Μήποτ' εὖ ἔρδειν γέροντα μηδὲ παῖδα μηδὲ γυναῖκα μηδὲ γείτονος κύνα μήτε κυβερνήτην φίλυπνον, μὴ λάλον κωπηλάτην:] παραινεῖ εἰς ἄχρηστα μὴ ἀναλίσκειν.

[Μήπω γε, μήπω:] ἐπαναδίπλωσις καλεῖται τὸ τοιοῦτο σχῆμα τοῦ λόγου, τὸ δις τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι. ἐμφαντικὸν δὲ καὶ λίαν ἐνεργητικὸν ἀπεργάζεται τὸν λόγον· δεδιττόμενος γὰρ δεῖται ὑπερθέσεως.

[Μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη·] σύνταξις. οἴμ', ὥς ἄθυμῷ· καὶ σὲ πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.

[Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα:] ἀντὶ τοῦ τὰς τέχνας.

[Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψομαι μάχης:] ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.

[Μήρινθος:] σπάρτος, ἥτοι σχοινίον, δεσμός, βρόχος. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν. ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων καὶ ἀποτυγχανόντων. οὐ μὴν οὐδὲ ἡ μήρινθος ἔσπασέ τι ἀγαθὸν αὐτοῖς· οὐ γάρ τοι μετὰ μακρὸν νέφη ἀκρίδων ἐπηρεύσαντα τοὺς καρποὺς κατέφαγεν αὐτοῖς.

[Μηριόνης:] ὄνομα κύριον.

[Μηρός:] τὸ μέλος.

[Μήρυμα:] σπείραμα, κάταγμα, νῆμα.

[Μηρουμένη:] ἔλκουσα, ἐκτεινομένη. **[Μηρύω]** γὰρ τὰ ἱστία συνάγω.

[Μήσατο:] ἐμηχανήσατο.

[Μή σ' ὁ θυμὸς ἀρπάσας ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαιῶν:] ἐμφαίνει ὁ λόγος ὠρισμένον τι λέγειν, καὶ μάλιστα, ὡς ἐπ' ἄκρου ἵπποδρόμου ἐλαῖαι ἦσαν, καθ' ὃ ἐξεφέροντο οἱ ὑποπεπτωκότες κατὰ τὸν δρόμον. θέλει δὲ εἰπεῖν, ἐκτὸς τοῦ προκειμένου μὴ λέγε.

[Μηστάρνη:] κώμη Κιλικίων.

[Μήστωρ,] Μήστορος· ὄνομα κύριον. καὶ **[Μήστωρ]** δέ, μήστωρος, βουλευτικός, ἔμπειρος, ἐπιστήμων.

[Μὴ σύ γε μελαμπύγου τύχης:] μὴ τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχης. ἐπὶ τῶν παράνομα δρώντων· ὡς μὴ τινος ἰσχυροῦ τυχόντος δίκην δώσει.

[Μὴ τέγγεσθε:] μὴ μελήσετε.

[Μήτε νεῖν μήτε γράμματα ἐπίστασθαι:] ἐπὶ τῶν παντάπασιν ἀμαθῶν· παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις εὐθὺς ἐκ παιδὸς κολυμβᾶν καὶ γράμματα ἐδιδάσκετο.

[Μήτε πλαστὰν μήτε μμηλάν:] ἀντὶ τοῦ μήτε πλαστὴν εἰκόνα μήτε γραπτὴν.

[Μὴ τεῖνε:] μὴ βράδυνε, μὴ διάτριβε, μὴ χρόνιζε.

[Μὴ τὴν τέφραν φεύγων εἰς τὴν ἀνθρακίαν πέσης. Μήτηρ,] μητέρος, καὶ ἐν συγκοπῇ μητρός. καὶ ταῖς μητράσι τὸ πληθυντικόν.

[Μὴ τι:] μηδαμῶς. οὐπω δὲ ἐπείθετο τῷ προστάγματι ὁ Ἰσίδωρος, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐπῆγει, μὴ τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακῶν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψῃ.

[Μῆτι:] τῇ βουλῇ. ἢ εὐθεῖα ἢ **[Μῆτις,]** βουλή, γνώμη, σύνεσις.

[Μὴ τι γε:] πόσῳ γε μᾶλλον.

[Μητιέτα,] καὶ **[Μητιέτης,]** ὁ βουλευτικός. οὗ ἢ κλητικὴ μητιέτα καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἢ εὐθεῖα. μητιέτα Ζεῦ. καὶ ἐν συνθέσει πολύμητις. **[Μῆτιν]** δὲ **[ἐλαφροί,]** οἱ ἄφρονες, οἱ μὴ στερρῶς μηδὲ βεβαίως φρονοῦντες.

[Μητιόωσι. Μητίσομαι:] βουλεύσομαι, ἐρήσομαι.

[Μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν:] παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομάχῃ Εὐριπίδου. ἢ οὕτως· μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν· ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

[Μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι:] μὴ πείθου τοῖς διαβάλλουσι.

[Μήτρα:] ἢ τῆς γυναικός.

[Μητραγύρτης:] ἐλθὼν τις εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμύει τὰς γυναῖκας τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ὡς ἐκεῖνοί φασιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτὸν ἐμβαλόντες εἰς βάραθρον ἐπὶ κεφαλὴν. λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἔλαβον χρησμὸν ἰλάσασθαι τὸν πεφονευμένον. καὶ διὰ τοῦτο ᾧκο δόμησαν βουλευτήριον, ἐν ᾧ ἀνεῖλον τὸν μητραγύρτην, καὶ περιφράττοντες αὐτὸ καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ μητραγύρτου. ἐχρῶντο δὲ τῷ Μητρώῳ ἀρχεῖῳ καὶ νομοφυλακείῳ, καταχώσαντες καὶ τὸ βάραθρον.

[Μητραλοίας:] ὁ τὴν μητέρα τύπτων. καὶ **[Μητρολώας,]** ὁ αὐτός. λύσις ὀνείρου· μητρὶ πλακῆναι καλὸν εἰς ὄναρ τόδε.

[Μητροδάτης:] ὄνομα κύριον.

[Μητροπάτωρ:] κατὰ μητέρα πάππος.

[Μητρορραΐστης:] ὁ φθείρων τὴν μητέρα.

[Μητροπόλεις:] ὅσαι πόλεις ἀποικίας ἔστειλαν.

[Μητροφάνης,] Εὐκαρπίας τῆς Φρυγίας, σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῆς Φρυγίας αὐτῆς βιβλία β΄, Περί ιδεῶν λόγου, Περί στάσεων, εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην υπόμνημα, εἰς Ἀριστείδην υπόμνημα.

[Μητροφάνης,] Κορνηλιανοῦ ῥήτορος, Λεβαδεύς (πόλις δὲ Βοιωτίας ἢ Λεβάδεια), σοφιστής. Περί τῶν χαρακτήρων Πλάτωνος, Ξενοφώντος, Νικοστράτου, Φιλοστράτου, μελέτας, λόγους πανηγυρικούς.

[Μητροφάνης,] ἔκγονος Λαχάρου. ὦν δὲ ἐν παισὶν ἔτι νήπιος ἀνεφθέγξατο βοῶν· ἐγὼ εἰμι, ἔφη, Ἀριστοφάνης ὁ φαλακρός, οὕτω τι τῶν τοιούτων ἀκηκοώς. ἐπεὶ δὲ οἱ ἀκούσαντες ἀνέκρινον ὃ τι εἶποι, μηδὲν εἰδέναι τῶν εἰρημένων διῆσχυρίζετο. κατὰ τοῦτου τοῦ Μητροφάνους ἔγραψε λόγον Σουπηριανὸς ὁ σοφιστής.

[Μητρφακαί:] ἡμέραι τινὲς ἱεραί. τὰς δὲ Μητρφακάς παρὰ Ῥωμαίοις ἦ καὶ πρότερον παρὰ Φρυγισπουδασθείσας καστείας ἐκάστου μηνὸς ἤγγνευε.

[Μητρῶον·] Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος, τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαι ἐν τῷ Μητρῷφ.

[Μήτρως:] ὁ θεῖος. καὶ κλίνεται μήτρω Ἀττικῶς.

[Μητρυά. Μὴ ὑπερόψη.]

[Μηχανή:] βουλή.

[Μηχάνημα:] στρατήγημα. ἀλλ' ἔστι τοῦτ', ὃ δῆμε, μηχανήμα.

[Μηχανορράφος:] ἐπινοητὴς κακῶν, κατασκευαστής. τὰ φαῦλα μηχανώμενος. ὑφεῖς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον. Σοφοκλῆς φησι. καὶ αὖθις· ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς.

[Μηχανῶμαι·] αἰτιατικῇ.

[Μήχει:] τῷ μηχανήματι.

[Μῆχος:] μηχανήμα, ἐπινόημα. αὐτῆμαρ τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο· τρητὸν γὰρ θεμένη χερὶ κόσκινον, εὖ διὰ πυκνῶν σχοίνων ἡελίους πλείονας ἠύγάσατο.

[Μία λόχη·] παροιμία· οὐ τρέφει μία λόχη δύο ἐρίθακους. ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων. ἐρίθακος δὲ ἐστὶν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.

[Μία μάστιξ πάντας ἐλαύνει:] ἐπὶ τοῦ ῥαδίου.

[Μιαρὰ κεφαλή:] ὥσπερ φίλη κεφαλή. ἐκ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέρους τοῦ σώματος δηλοῖ τὸν ἄνδρα, παραπλησίως Ὀμήρω· Τεῦκρε, φίλη κεφαλή. καί, τοίην γὰρ κεφαλὴν. καὶ παρὰ Δημοσθένει· καὶ ταῦτ', ὃ μιαρὰ κεφαλή. καὶ αὖθις· ὃ μιαρὲ καὶ πατραλοία καὶ τοιχωρύχε. ὁ δὲ φησιν· αὖθις μετὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε. ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων κακά; Αἰλιανός· παρὰ δὲ μιαροῦ δῶρα οὔτε ἄνδρα ἀγαθὸν οὔτε θεὸν ἔστι ποτὲ τό γε ὀρθὸν δέχεσθαι. μάτην οὖν περὶ θεῶν ὁ πολὺς ἐστὶ πόνος τοῖς ἀνοσίοις, τοῖς δὲ ὁσίοις εὐκαιρότατος. Πλάτων φησί.

[Μιαρία:] ἡ ἀκαθαρσία. τὴν μιρίαν τοῦ καπνοῦ καὶ τὴν ὄχλησιν τῆς κόπρου.

[Μιαροί:] ἀηδεῖς, βδελυκτοί. ὁ δὲ δράκων προελθὼν ἄρα τοῦ ἀδύτου τό τε αἷμα αὐτῶν ἐξελιχμήσατο καὶ ἐκάθηρε τὰς πληγὰς, ἵνα μήποτ' ἄρα ἐκ τοῦ λύθρου μιανοὶ βλέπωνται. καὶ Ἀριστοφάνης· ὦ μιὰρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ καὶ μιὰρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιάρῳ τατε, πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιάρων μιάρῳτατε; τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ', οὐκ ἐρεῖς· μιάρῳτατος. ποδαπὸς γένος εἶ; φράζε μοι μιάρῳτατος. οὐ τοι, μὰ τὴν γῆν, ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανῇ, εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦνομ', ὅ τι πότε ἔστί σοι. μιάρῳτατε. Τρυγαῖος, Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός, οὐ συκοφάντης οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων. ἦκεις δὲ κατὰ τί; τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων. ὦ δειλὰ κρονίων· ὦ γλίσχρων, ὥς οὐκ ἔτ' εἶναί σοι δοκῶ μιάρῳτατος.

[Μίασμα:] βαφή.

[Μιάστορα:] λυμεῶνα, φονέα.

[Μία χελιδών·] παροιμιῶδες τοῦτο, ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. βούλεται δέ τι εἰπεῖν, μία ἡμέρα οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβαλεῖν, καὶ δυσημερία μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν.

[Μιγάδες:] τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα.

[Μίγδα] καὶ **[μίγδην:]** μεμιγμένως.

[Μίγμα τῶν ζωγράφων:] ὃ καλεῖται χρωμάτων κρίσις.

[Μίγνυται·] δοτικῇ.

[Μιδάειον:] χωρίον.

[Μίδας:] ὄνομα κύριον. ὁ φιλόχρυσος. ὁ κτίσας πόλιν τὴν νῦν Ἀγκυραν. καὶ **[Μίδας,]** κύβου ὄνομα εὐβολωτάτου. καὶ παροιμία·

[Μίδας ὁ ἐν κύβοις εὐβολώτατος·] ὁ γὰρ Μίδας βόλου ἐστὶν ὄνομα. καὶ ἑτέρα παροιμία· Μίδας ὦτα ὄνου ἔχων. Μίδας, ὁ Φρυγῶν βασιλεὺς· ἦτοι ὅτι πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν, ἢ ὅτι κώμην Φρυγιακὴν κατέσχευε, ἣτις Ἰῶτα ὄνου ἐλέγετο. λέγεται δὲ τούτῳ τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν χρυσὸν ῥεῦσαι· καὶ ὅτι αὐτὸν εὖξασθαι, ὥστε πάντα ὧν ἄψαιτο χρυσὸν γενέσθαι. ἢ ὅτι ὁ ὄνος μᾶλλον τῶν ἄλλων ζώων ἀκούει, πλὴν μυός. καὶ ὁ Μίδας πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν. οἱ δὲ φασιν, ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν Διόνυσον ὁ Μίδας μετεβλήθη εἰς ὄνον· ἢ ὅτι τοὺς τοῦ Διονύσου παριόντας ἠδίκησεν, ὁ δὲ ὀργισθεὶς ὦτα ὄνου ἔχειν αὐτῷ περιῆψεν. ἢ ὅτι μεγάλα ὦτα εἶχε. λέγεται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν λανθανόντων. κλίνεται δὲ Μίδας, Μίδου. ἐπίγραμμα· αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαιπται.

[Μιαιγαμῖαι·] οἱ τοῦ Σὴθ καὶ Ἐνῶς καὶ Ἐνῶχ παῖδες υἱοὶ θεοῦ νοεῖσθωσαν· οἵτινες ἀλόντες ἀκολασία πρὸς τὰς θυγατέρας Κάϊν εἰσῆλθον· ἐξ ὧν οἱ τῆς καταλλήλου μιαιγαμίας γίνονται γίγαντες, διὰ μὲν τὸν δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι, διὰ δὲ τὸν ἄδικον καὶ βέβηλον πονηροὶ καὶ κάκιστοι.

[Μιαίνεται:] μολύνεται. καὶ **[Μιαίνω·]** αἰτιατικῇ.

[Μιαιφονία:] ὁ φόνος.

[Μιαιφόνος:] ὁ φονεὺς.

[Μίθαικος,] γραμματικός. ἔγραψεν Ὅψαρτυτικά, Κυνηγετικά καὶ ἄλλα.

[Μίθαικος:] ὁ ταχύς.

[Μίθικος:] ὄνομα κύριον.

[Μιθριδάτης:] ὄνομα κύριον. ζητεῖ περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ φύσει καὶ ἐν τῷ αὐθέντης.

[Μίθρου·] Μίθραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν ἥλιον καὶ τούτῳ θύουσι πολλὰς θυσίας. οὐκ ἂν οὖν εἰς αὐτὸν δυνήσαιο τις τελεσθῆναι, εἰ μὴ διὰ τινων βαθμῶν παρελθὼν τῶν κολάσεων δείξει ἑαυτὸν ὅσιον καὶ ἀπαθῆ.

[Μικίψας:] βασιλεὺς Ἰλλυρίων.

[Μίκκος:] ὁ μικρός.

[Μικρολόγος:] σκνιπός, φειδωλός. καὶ Εὐνάπιος· μικροῦ τὰ πράγματα μετακινήσαντος Ὀρμίσδου τοῦ Πέρσου.

[Μικρὸν κακόν, μέγα ἀγαθόν:] ἐνίοτε γὰρ τὸ μικρὸν κακὸν μεγάλων αἴτιον γίνεται ἀγαθῶν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀνάπαλιν.

[Μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ:] τίμιον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πονηρῶν. Εὐπολις Μαρικᾶ· τῶν γὰρ πονηρῶν μικρὸν ἐπὶ τοῦ ὀβολοῦ.

[Μικροπρεπείας ῥήματα·] Ἀθηναίων ἅπας τις εἰσιὼν ἐκέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας, ποῦ 'στιν ἡ χύτρα; τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε τῆς μαινίδος; τὸ τρυβλίον τὸ περυσινὸν τέθνηκεν (ἀντὶ τοῦ κέκλασται). ποῦ τὸ σκόροdon τὸ χθεσινόν; τίς τὰς ἐλάας παρέτραγε; μέχρι γὰρ καὶ τῶν εὐτελῶν ἐρωτῶσι.

[Μικρός γε μῆκος οὗτος, ἀλλὰ πᾶν κακόν.] τὸν Νίκαρχόν φησιν Ἀριστοφάνης· καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν. ἀντὶ τοῦ κατηγορήσων· συκοφάντης γὰρ ἦν.

[Μικρός, ἡλικίος Μόλων:] ἐπὶ τῶν πάνυ βραχέων. δύο δὲ ἐγένοντο Μόλωνες, εἷς ὑποκριτής, καὶ λωποδύτης.

[Μικρὸς ὁ σὸς ἀεὶ πῶλος:] ἐπὶ τῶν διὰ βραχύτητα ἡλικίας νεάζειν λεγόντων.

[Μικροῦ δέω:] παρὰ μικρὸν λείπω.

[Μικροῦ δεῖν:] παρὰ μικρόν. καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν· μικροῦ τὰ πράγματα μετακινήσαντος. ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρόν.

[Μίκυλλος:] ὄνομα κύριον.

[Μίλαξ:] εἶδος βοτάνης. καὶ κλίνεται μίλακος. Ἀριστοφάνης· μίλακος καὶ ἀπραγμοσύνης. ἀντὶ τοῦ πάσης εὐωδίας ὄζων καὶ ἀσφαλείας.

[Μίλην μιλῶσαι·] ζητεῖ ἐν τῷ κατὰ μίλην μιλῶσαι.

[Μιλήσιον.] καὶ **[Μιλήσιος,]** ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως.

[Μιλητοπολίτης:] ὁ ἀπὸ τῆς Μιλητουπόλεως.

[Μιλιάρησιον.] τὸ τοῦ νομίσματος δέκατον.

[Μίλινον χρῶμα. Μίλιον:] μέτρον γῆς. στάδιον· ὅτι τὰ ἰ' μίλια ἔχουσι στάδια π'. ἄλλως. ὅτι τὸ στάδιον ἔχει πόδας χ', τὸ δὲ μίλιον πόδας ,δς'.

[Μίλιον·] ὅτι ἐν τῇ καμάρᾳ τοῦ Μιλίου στηλαὶ ἴστανται Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης· ἔνθα καὶ σταυρὸς καὶ ἡ Τύχη τῆς πόλεως. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ Μιλίῳ Σοφίας τῆς γυναικὸς Ἰουστινιανοῦ καὶ Ἀραβίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς καὶ Ἑλένης ἀνεψιᾶς αὐτῆς· Ἀρκαδίου τε καὶ Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πλησίον Θεοδοσίου τῆς στηλῆς, ἔφιπποι ἀμφοτέρω. ὅτι ἐν τῷ Μιλίῳ ἐν τέτρασιν ἵπποις πυρίνοις ἄρμα ἱπτάμενον παρὰ δύο στηλῶν ἐκ παλαιῶν τῶν χρόνων ὑπῆρχεν. ἔνθα εὐφημήθη Κωνσταντῖνος μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀζώτιον· ἐπεὶ καὶ Βύζας ἐκεῖσε εὐφημήθη. κατενεχθὲν δὲ τὸ ἄρμα ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ δορυ φορούμενον στηλίδιον καινὸν παρὰ Κωνσταντίνου κατασκευασθὲν ὑπὸ ἡλίου φερόμενον, Τύχη πόλεως, εἰς τὸ στόμα εἰσῆει καὶ στεφανωθὲν ἐξήει. ἐτίθετο δὲ ἐν τῷ σενάτῳ ἕως τῶν ἐπιόντων γενεθλίων τῆς πόλεως. διότι δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σταυρὸν ἐχάραξε Κωνσταντῖνος, Ἰουλιανὸς αὐτὸ βοθύνῳ κατέχωσε. στηλαὶ ἐν τῷ Μιλίῳ· ζῆται ἄγαλμα ἕτερον ἐν τῷ βασιλικῇ.

[Μίλων,] Κροτωνιάτης, ἐνίκησε παλαιῶν ἐξ ὀλύμπια ἐφεξῆς. ἐν δὲ τῇ ζ' οὐκ ἴσχυσε καταπαλαῖσαι τὸν Μασίθεον, συμπολίτην αὐτοῦ, ἡλικία καὶ νέον ὄντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα ἐγγὺς ἵστασθαι. ἱστάμενος δὲ ἐπὶ ἀγλημιμένῳ τῷ δίσκῳ γέλωτα ἐποιεῖτο τοὺς ἐμπίπτοντάς τε καὶ ὠθουμένους ἀπὸ τοῦ δίσκου. περιεδεῖτο δὲ τῷ μετώπῳ χορδὴν καθάπερ ταινίαν ἢ στέφανον· κατέχων δὲ ἐντὸς χειλέων τὸ ἄσθμα καὶ ἐμπιπλὰς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας διερρήγνυνεν ἀπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδὴν καθάπερ πάπυρον. καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ μὲν εἰς τὸν ἀγκῶνα ἐκ τοῦ ὤμου παρ' αὐτὴν καθίει τὴν πλευράν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν ἐς εὐθὺ τῶν δακτύλων, τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀντιστρέφων ἐς τὸ ἄνω, τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις ἐπικειμένων κατὰ στοῖχον· τὸν ἐλάχιστον οὖν τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον οὐκ ἀπεκίνησεν ἂν τις βιαζόμενος. ἀπέθανε δὲ οὗτος ἐπιτυχὼν ξύλῳ ξηρῷ σφῆνας ἔχοντι τοὺς διυστῶντας αὐτό· ὁ δὲ ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὥς διαρρήξων· ὀλισθαίνουσιν τε δὴ οἱ σφῆνες, κάκεϊνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου λύκων ἐγένετο εὖρημα· μάλιστα γὰρ τὸ θηρίον τοῦτο πολὺ καὶ ἄφθονον ἐν τῇ Κροτωνίᾳ χώρα νέμεται.

[Μιλτιάδης,] ὁ Κίμωνος, ἦκων ἐκ τῆς Χερρονήσου καὶ ἐκπεφευγὼς διπλόον θάνατον ἐστρατήγεεν Ἀθηναίων. ἅμα μὲν γὰρ οἱ Φοίνικες αὐτὸν οἱ ἐπιδιώξαντες μέχρι Ἴμβρου περὶ πολλοῦ ἐποιεῦντο λαβεῖν τε καὶ ἀναγαγεῖν παρὰ βασιλέα· ἅμα δὲ ἐκφυγόντα τε τούτους καὶ ἀφικόμενον ἐς τὴν ἐωυτοῦ δοκέοντά τε εἶναι ἐν σωτηρίῃ ἤδη, τὸ ἐνθευτέν μιν οἱ ἐχθροὶ ὑποδεξάμενοι, ὑπὸ δικαστήριον αὐτὸν ἀγαγόντες ἐδίωξαν τυραννίδος τῆς ἐν Χερρονήσου. ἀποφυγὼν δὲ καὶ τούτους στρατηγὸς οὕτως Ἀθηναίων ἀπεδείχθη, αἰρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου. ὁ αὐτὸς Μιλτιάδης ἐπικομπῶν ἔφη, ὡς Τισσαφέρνης εἶπεν, ἥ μὴν ἕως ἂν τι τῶν ἐαυτοῦ λείπηται, ἦν Ἀθηναίοις πιστεύη, μὴ ἀποστερήσειν αὐτοὺς τροφῆς καὶ τὰς τῶν Φοινίκων ναῦς κομιεῖν Ἀθηναίοις καὶ οὐ Πελοποννησίοις· πιστεῦσαι δ' ἂν μόνοις Ἀθηναίοις, εἰ αὐτὸς κατελθὼν αὐτῷ ἀναδέξαιτο. οἱ δὲ ἀκούοντες ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ στρατηγὸν αὐτὸν εἶλοντο καὶ τὰ πράγματα πάντα ἀνετίθεσαν.

[Μιλτιάδῃ καὶ Ἀριστείδῃ ἐώκει·] ἀμφοτέρω οὗτοι ἄριστοι ἐγένοντο. ὁ γὰρ Ἀριστείδης δίκαιος ἐκλήθη, ὁ δὲ Μιλτιάδης στρατηγός· ὃς ἐν Μαραθῶνι ἐστρατήγησε. τοῦ δὲ ἐν Μαραθῶνι τροπαίου μέμνηται ὁ ποιητής, διότι τὰ μὲν ἄλλα κατορθώματα κοινῇ πᾶσα ἡ Ἑλλὰς πεποίηκε κατὰ τῶν βαρβάρων, τὸ δὲ ἐν Μαραθῶνι μόνοι Ἀθηναῖοι κατάρθωσαν.

[Μίλιον βάμμα. Μιλτοπάρηαι νῆες·] βεβαμμένας ἔχουσαι τὰς πρῶρας.

[Μίλτος·] χρώματος εἶδος ἐρυθροῦ. καὶ Ὅμηρος· νῆες μιλτοπάρηαι. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· μιλτοφυῇ τε σχοῖνον ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι. καὶ αὖθις· σχοινίον τε ἐφείλιξαν μίλτῳ καὶ ἔπαιον τὸ ἄγαλμα Ἀλεξανδρίτην καλοῦντες. καὶ δῆτα πολὺν ἢ μίλτος γέλων παρέσχεν, ἣν προσέρραινον

κύκλω. κατὰ γὰρ τὴν ἀγορὰν ἐσόβουν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἀθηναίους μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ, ἣν ἔβαλλον κύκλω.

[Μιμαλλόνας:] τὰς Βάκχας τοῦ Διονύσου· ἀπὸ τῆς μιμήσεως, πρότερον Κλώδονας καλουμένας.

[Μιμάρης:] κυρίως ἡ λαγῶα χορδὴ ἡ ἐκ τῶν ἐντέρων. χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ χοίρου. ἡ σκευασία τις τῆς κοιλίας, ἡ τῶν ἐντέρων. οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ λαγῶου αἵματος καὶ τῶν ἐντοσθίων σκευαζομένην καρύκην.

[Μίμας:] ὄρος Θράκης. καὶ κλίνεται Μίμαντος.

[Μιμηλά:] μιμητική. καὶ παροιμία· **[Μήτε πλαστὰν μήτε μιμηλάν.]** τουτέστι μήτε πλαστὴν εἰκόνα μήτε γραπτὴν. καὶ

[Μιμηλότατα. Μίμησις. Μίμνερμος,] Λιγυρτυάδου, Κολοφώνιος ἢ Σμυρναῖος ἢ Ἀστυपालαιεύς, ἐλεγειοποιός. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς λζ' Ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεύειν τῶν ζ' σοφῶν· τινὲς δὲ αὐτοῖς καὶ συγχρονεῖν λέγουσιν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Λιγυστάδης διὰ τὸ ἐμμελὲς καὶ λιγύ. ἔγραψε βιβλία ταῦτα πολλά.

[Μιμνήσκω·] γενικῇ.

[Μῆμος·] καὶ **[Μιμοῦμαι·]** αἰτιατικῇ.

[Μίν·] ἀντωνυμία τρίτου προσώπου, καὶ σημαίνει τὰ τρία γένη παρ' Ὀμήρῳ, ἀρσενικόν, θηλυκόν καὶ οὐδέτερον. ἡ δὲ παραγωγὴ οὕτως· ἐγώ, σύ, τὸ τρίτον ἱ· τὸ ν ἐφελκυστικόν ἐστίν ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ μίν.

[Μινδυρίδης:] ὄνομα κύριον. ζῆται ἐν τῷ Συβαριτικάῳ.

[Μίνθα:] τὸ παρ' ἡμῖν ἡδύοσμον· οἱ δὲ τὸν θύμον.

[Μίνθη:] καλαμίνθη, ἡδύοσμος, βοτάνη εὐώδης.

[Μινθῶσαι:] διοςφρᾶναι, δυσσομίας ἀναπληρῶσαι, ῥυπῶσαι.

[Μινθῶσομεν·] κοπρώσομεν· μίνθος γὰρ ἄνθος ἐν τῇ κόπρῳ γινόμενον, ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι. ἡ ἢ ἀνθρωπίνῃ κόπρῳ μίνθος, ἣ χρῶνται παρατρίβοντες οἱ ποιμένες τῷ δυσσεργήτῳ τῶν τράγων πταρμῷ. ἡ ἢ κόπρος τῶν αἰγῶν λέγεται. ἐπειδὴν δὲ οἱ τράγοι ψυγμῷ περιπέσωσιν, εἰώθασιν οἱ αἰπόλοι λαμβάνειν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ χρίειν αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας καὶ οὕτω τῇ δυσωδίᾳ πταρμὸν κινεῖν· τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ λύειν τὸ πάθος· ὁ γὰρ πταρμὸς θεραπεύει τὸ πάθος. ἐκ τούτου οὖν φησιν, ὅτι ἀηδίσομέν σε· ἐπεὶ καὶ αἱ αἴγες ἐκ τῆς κόπρου ἀηδίζονται.

[Μινίκιος:] ὄνομα κύριον.

[Μινουκιανός,] Νικαγόρου τοῦ σοφιστοῦ, Ἀθηναῖος, σοφιστής, γεγονώς ἐπὶ Γαλιηνοῦ. τέχνην ῥητορικὴν καὶ προγυμνάσματα καὶ λόγους διαφόρους.

[Μινούκιος:] ὄνομα κύριον.

[Μινῶα:] πόλις περὶ Σικελίαν, ἣτις Ἡράκλεια πρὶν ἐλέγετο.

[Μινῶδης:] τοῦ Μίνωος.

[Μίνως:] ὄνομα κύριον. Μινῶος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ Μίνω.

[Μίνως·] οὗτος ἐθαλαττοκράτει καὶ πανταχόσε ἔπλει ξενίας τε πολλοῖς ἐπήγγελεν. ἀφικόμενος δὲ ἐς τὴν Ἀσίαν καὶ ἀκούων κλέος μέγα ἐν Φρυγίᾳ τοῦ τε Τρωὸς τῆς Τροίας βασιλέως καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἦλθεν ἐς πόλιν Δάρδανον, ἐν ἧ ὥκει ὁ Τρῶς. ἦσαν δ' αὐτῷ τρεῖς παῖδες, Ἴλος, Ἀσσάρακος, Γανυμήδης· οὗ δὴ μέγιστον ἦν ὄνομα κάλλους πέρι. ξενιζόμενος οὖν παρὰ τὸν Τρῶα ὁ Μίνως καὶ δῶρα διδούς τε καὶ δεχόμενος ἐκέλευσε τῷ Τρῶϊ καλεῖν τοὺς παῖδας, ἵν' αὐτοὺς ἴδοι τε καὶ δῶρα δοίῃ. ὁ δὲ ἔφη ἐς κυνηγέσιον ἐστάλθαι. ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἤθελε συγκυνηγεῖν αὐτοῖς, πρῶτον θεραπόντων ζυν ἐπεμψέ τινα ἐς τὸν χῶρον, ἵνα οἱ παῖδες ἐκυνήγουν, περὶ τὸν Γρανικὸν ποταμόν· ὁ δὲ Μίνως τὰ πλοῖα προεκπέμψας ἐς τὸν ποταμὸν ὀλίγον ὕστερον ἦλθε πρὸς τοὺς παῖδας καὶ τὸν Γανυμήδην θεασάμενος ἔρωτι αὐτοῦ ἔσχετο· ἐγκελευσάμενος δὲ τοῖς Κρησίν, ἀρπάσας τὸν παῖδα ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν καὶ ἀπέπλει. ὁ δὲ τόπος ἐκλήθη Ἀρπαγία· ὁ δὲ Μίνως ἔχων τὸν παῖδα ἦλθεν ἐς Κρήτην. ὁ δὲ πᾶς κατ' εὐπέτειαν ὑπὸ λύπης ἑαυτὸν ξίφει διειργάσατο, καὶ αὐτὸν ὁ Μίνως ἐν τῷ ναῷ ἔθαψεν. ἐξ οὗ δὴ καὶ λέγεται Γανυμήδην μετὰ Διὸς ὑπάρχειν.

[Μινώταυρος·] ὄνομα κύριον.

[Μινύα·] ὄνομα πόλεως.

[Μινύας·] ὄνομα κύριον. καὶ τὸ πληθυντικὸν Μινυῶν.

[Μινύαι·] οἱ Ἀργοναῦται. ἐν Ἐπιγράμμασι· σοὶ γέρας, Ἀλκείδα Μινυαμάχε, τοῦτο Φίλιππος δέρμα ταναιμύκου λευρὸν ἔθηκε βοός.

[Μινύειον·] ὄνομα τόπου. **[Μινυήϊον]** δὲ καὶ αὐτὸ ὄνομα τόπου.

[Μινύθει·] ἐλαττοῦται. ὅτι τὴν ἄσπην μινύθοντες ἐλούοντο, ὃ ἐστὶ τὴν ῥυπαρίαν μειοῦντες.

[Μίνυνθα·] ἐπ' ὀλίγον.

[Μινυνθάδιον·] ὀλιγοχρόνιον.

[Μινύωρον·] ἐπ' ὀλίγον.

[Μινύρεται·] ἄδει. κλαίει, θρηνεῖ, εὐφώνως λέγει. Σοφοκλῆς· ἐνθα λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν χλωραῖς ὑπὸ βήσσαις.

[Μινυρίζω·] θρηνῶ· ἢ τὸ ἡρέμα ἄδω. παρὰ τὸ μεῖον. Πλάτων ἐν τρίτῳ Πολιτείας· μινυρίζων τε καὶ γεγανωμένος ὑπὸ τῆς ὥδης. ἀντὶ τοῦ οἰκτρᾷ φωνῇ χρώμενος καὶ θρηνῶν. ἢ ὀλίγη φωνῇ χρώμενος. Ἀριστοφάνης· μινυρίζοντες μέλη ἀρχαιομελισιδωνοφρυνι χήρατα.

[Μιξανάρρους·] ἴσως λαβὼν ἱλιγγας ἀντισυστρόφους, ὁ μιξανάρρους τῶν Σευήρου σκεμμάτων, πρὸς τὰς ἀπ' ἀρχῆς ἀντανέλθοι φροντίδας.

[Μιξίας·] ὁ μιγνύων.

[Μιξιονίδης·] Μιξιονίδου. **[Μιξωνίδης]** δέ. λύσις ὀνείρου· πᾶσαί τε μίξεις πρόξενοι μακρῶν πόθων.

[Μίξις·] ἀμαρτάνει ὁ λέγων μίξεως τὴν κρᾶσιν γένος· τὸ γένος γὰρ ὑποτίθησι τῷ εἶδει· ἐπὶ πλέον γάρ τι ἢ μίξις τῆς κράσεως. εἰ μὲν γάρ τι κέκραται, καὶ μέμικται· οὐ μὲν πᾶν μεμιγμένον κέκραται. ἢ μὲν γὰρ τῶν ξηρῶν μίξις οὐκ ἔστι κρᾶσις. ἔστι δὲ ἢ μίξις διάφορος τῆς κράσεως.

[Μιρράνης·] ὄνομα κύριον.

[Μιρός:] ποταμὸς Φρυγίας.

[Μισγάγκεια:] τόπος κοῖλος, εἰς ὃν τὰ καταφερόμενα μίσγεται ἀπὸ πλειόνων ὁρῶν ὕδατα. ξυνάγκεια δὲ λέγεται ὡσαύτως ὁ κοῖλος τόπος.

[Μισγόλας:] οὗτος ἦν τοῦ Λεωδάμαντος ἐρώμενος.

[Μισήτη·] τὴν καταφερῆ μισήτην ἔλεγον, οὐ παρὰ τὸ μῖσος, ἀλλὰ παρὰ τὸ μίσγεσθαι· τὸ γὰρ μῖσος ἄποθ' ἐστὶ τοῦ μαιίνεσθαι· ὁ γὰρ μισεῖται, μεμόνεται καὶ ἀμιγές ἐστίν· ἀλλ' οἷονεὶ μισγήτην τινὰ οὔσαν. ὁ καὶ βέλτιον. καὶ τὸ ἐν παροιμίας δὲ μέρει λεγόμενον, παρὰ σφυρὸν παχεῖα μισήτη γυνή, κατὰ τοῦτο εἰρησθαι δοκεῖ. καὶ ὁ Κρατῖνός που τοῦτο ἔφη· μισῇται δὲ γυναῖκες ὀλίσβωσι χρῆσονται. τὸν δὲ ἀπλῶς μισητὸν τὸν ἀνίκανον λέγει. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλήστου κατὰ τροπὴν τίθεται ἡ λέξις.

[Μισητία:] ἡ πορνεία παρὰ Ἀριστοφάνει· οὐχ ἔνεκα μισητίας. καὶ μισητίαν, τὸν εἰς τὰς συνουσίας ἐπίφορον. οὐχ ἔνεκα, φησί, τοῦ ὑπηρετεῖν μου τῇ ἀσελγείᾳ.

[Μισσιανή·] ὁ δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο τῇ Μισσιανῇ χαίρειν εἰπών.

[Μίσις,] Μίσιδος.

[Μισθαρνεῖν:] ῥῆμα. Ἀγαθίας· ὅσους δὲ αὐτῶν ἤρεσκε μισθαρνεῖν τοῖς ἐναντίοις ἐπὶ τῇ τῶν οἰκείων προδοσίᾳ, ἐξάγειν τὰ ἀπόρρητα, οὗτοι τὸ ἀτρεκές οὐκ ἐγίνωσκον.

[Μισθαρνής:] μισθὸν ἀντικαταλλάττων. καὶ **[Μισθαρνῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Μισθαρχίδης:] ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων· ὠψωνιάζοντο γὰρ καὶ οἱ ἄρχοντες.

[Μισθαρνία:] ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία.

[Μισθοῦμαι·] αἰτιατικῇ.

[Μισθοφορά:] ἰδίως τὸν μισθὸν τῶν στρατευομένων οἱ παλαιοὶ μισθοφορὰν ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης· οἶον ἀγαθῶν αὐτῶν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου. ἀντὶ τοῦ παρήρου, ἐλυμαίνου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παρακοπτομένων τὰ πτερὰ ὀρνέων.

[Μισθοφόρος:] ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος. καὶ **[Μισθοφόροι τριήρεις,]** αἱ ἐπὶ μισθῷ τοὺς στρατευομένους ἄγουσαι. καὶ **[Μισθοφορῶ·]** δοτικῇ.

[Μίσθωμα:] ὁ μισθὸς ὁ ἐταιρικός. Αἰλιανός· ἡ δὲ οὐ προσεῖτο φάσκουσα εἶναι μίσθωμα τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνώτι.

[Μισθοδοτῶ·] δοτικῇ. μισθὸν δίδωμι.

[Μισόδημε,] καὶ μοναρχίας ἐραστὰ καὶ ξυνῶν Βρασίδα καὶ φορῶν κράσπεδα στεμμάτων τήν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων.

[Μισολάμαχος ἡμέρα:] μισοπόλεμος· ὁ γὰρ Λάμαχος πολεμικώτατος ἦν καὶ φιλοπόλεμος στρατηγὸς ὢν. Ἀριστοφάνης· ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἡ μισολάμαχος.

[Μισοπράγμων:] ὁ ἡσύχιος καὶ ἡρεμον βίον ἡρημένος. πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τῇ μισοπράγμονι ζωῇ τὴν ἀρετὴν ἐπιφημίζειν, οὐχ οὕτως ἔχον, κατὰ γε τὴν ἐμὴν· ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ διὰ τῶν πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀναστρεφομένη ἀρετὴ γυμνάζει τε τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρρωμενέστερον καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον ἐπὶ τῆς πείρας, ὅσον αὐτῆς ὑγιές τε καὶ ὁλόκληρον· ὅσον

δὲ κίβδηλον καὶ ἐπίπλαστον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς, τοῦτο πᾶν διελέγχεται καὶ ἐτοιμότατον καθίσταται πρὸς διόρθωσιν.

[Μισοπορπακιστάτη:] μισοπολεμωτάτη, τουτέστιν εἰρηνική. παρὰ τὸν πόρπακα. πόρπαξ δὲ κατὰ τινὰς μὲν ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος· ὡς δέ τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

[Μῖσος, Μισῶ·] αἰτιατικῇ. μισῶ τὴν ἀφελῇ, μισῶ τὴν σῶφρονα λίαν. ἐπὶ τῆς ἀπονήρου καὶ δοσιπύγου. ζητεῖ ἐν τῷ ἀφελές.

[Μίστυλλον:] εἰς μικρὰ διέκοψαν.

[Μίσχος, Μιτάτωρ:] ὁ προαποστελλόμενος ἄγγελος πρὸ τοῦ ἄρχοντος.

[Μίτιος:] ὄνομα πόλεως.

[Μίτος:] τὸ λεπτότατον σχοινίον. καὶ παροιμία· **[Ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι.]** σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. εὗρηται αἰεὶ διὰ βραχέος τοῦ ι. ὡς με πόνων ρύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης, ἀκρὶ μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον. καὶ αὖθις· ἀραχναίοιο μίτου πολυδίνεα λάτριν, ἄτρακτον, δολιχᾶς οὐκ ἄτερ ἀλακάτας. καὶ αὖθις· κερκίδα τ' εὐποίητον, ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις, Βακχυλὶς εὐκρέκτους εὖ διέκρινε μίτους.

[Μίτρα:] διάδημα, ἡ ζώνη. αἱ μίτραι τό θ' ἀλουργές ὑπένδυμα τοῖ τε Λάκωνες πέπλοι. πάνθ' ἅμα Νικονόῃ συνεπέκπτε.

[Μιτράνης, Μιτυληναία:] τὸ μι βραχύ. τὰν Μιτυληναίαν ἔννεπ' αἰδοπόλον.

[Μιτυλήνη:] ὄνομα νήσου. καὶ **[Μιτυληναῖος,]** ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου.

[Μιχαήλ,] βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ μετὰ τὸν Ἀρμένιον Λέοντα βασιλεύσας· ὃς μικρόν τι τῆς προκατασχούσης κακίας ὑπενδούς, ὅσον τοὺς ἐν εἰρκταῖς καὶ πόνοις καὶ ἐξορίαις ἐλευθερίαν τε καὶ ἄνεσιν ὀνειρώδη φαντάζεσθαι, τὸ τοῦ προηγησαμένου δυσωνύμου καὶ δυσσεβοῦς ὑπέθαλπε θεοστυγὲς φρόνημα, καὶ ὁμοίως τῷ αὐτῷ ἀμφιβλήστρῳ περιπαρεῖς τῆς δεινῆς αἰρέσεως ἰχθύος δίκην τοῖς τῶν δογμάτων σαθροῖς καὶ ἀσεβέσιν ἐναπέθανεν ἐξ ἀκροτάτης ἀβελτηρίας τε καὶ ἀλογίας. ἀμύητος γὰρ σφόδρα καὶ ἀπαίδευτος ἐτύγχανεν· ἀμαθίαν γὰρ ἐκ πατρώας ἀλογίας καὶ ἀπειροκαλίας ὥσπερ ἱκανὴν οὐσίαν ἐκκληρώσατο.

[Μιχαήλ,] σύγκελλος Ἱεροσολύμων, ὁ γράψας ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Διονύσιον. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ Διονύσιος.

[Μιχαίας:] ὄνομα κύριον.

[Μιχθῆναι ἢ μιγῆναι:] ἀπαντῆσαι, συμμίζειν, ὁμιλῆσαι.

[Μνᾶ:] ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ τάλαντον.

[Μναῖος,] οἱ τῶν Βαλιαρίδων νήσων σφενδονῆται μνααίους λίθους ἔβαλλον. καὶ αὖθις· μναῖον διδοῦσι τοῦ κεραμίου ὑδρεύεσθαι τοῖς ἐθέλουσι.

[Μναρόν:] ἡδύ, μαλακόν.

[Μνασέας,] Βηρύτιος. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν καὶ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων.

[Μνάσωνος:] ὄνομα κύριον.

[Μνᾶται:] μνηστεύεται.

[Μναιαῖον] καὶ **[Δεκαμναιαῖον.]**

[Μναΐκιος:] ὄνομα κύριον.

[Μνεῦις:] ὄνομα κύριον Αἰγυπτίου θεοῦ.

[Μνειάν:] τὴν μνήμην. Σοφοκλῆς.

[Μνημεῖον:] ὁ τάφος. ἐχρήσαντο δὲ τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες καὶ ἐπὶ τάφου καὶ τοῦ ἔργου καὶ πράγματος οὗ μνημονεύοιτο ἄν τις. Αἰλιανός φησι· φυλάττεσθαι τε ἔτι μνημεῖον τῆς τιμωρίας τῆς ἐκείνου, καθάπερ οὖν κακοῦ διαδοχήν.

[Μνήμη·] ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ μὲν προσδοκωμένου ἐστὶν ἐλπίς, τοῦ δὲ παρόντος αἴσθησις, τοῦ δὲ ἀπόντος μνήμη. περὶ μνήμης, ὅτι οὐδὲν ἔξει ἡ ψυχὴ ἅπερ ἐκ τῆς συμπλοκῆς τοῦ σώματος αὐτῇ προσεγένετο, ὥσπερ τὸ διανοεῖσθαι· ὥστε οὐδὲ μνημονεύει. καὶ γὰρ ἐνταῦθα μὲν παραρρέουσά ἐστὶν ἡ γνῶσις αὐτῆς καὶ δεῖται μνήμης εἰς κατοχὴν τῶν ἐγνωσμένων, τότε δὲ οὐκ ἔχει τὸ πρότερον καὶ τὸ ὕστερον ἡ γνῶσις, εἰ μὴ κατὰ τὴν προχείρησιν τῶν θεωρημάτων, ἀλλ' αἰεὶ ἔστηκε καὶ ἐν τῷ νῦν ἐξετάζεται, καὶ μετὰ τὸ σῶμα ἅτε ἐστῶσα τὴν γνῶσιν καὶ αὐτοῖς προσβάλλουσα τοῖς πράγμασι μνήμης οὐ δεῖται· μνήμη γάρ ἐστὶν ἡ τῶν πάλαι ἐγνωσμένων κατοχή. μνήμη δ' ἐστὶν ἕξις καθεκτικὴ ὑπολήψεως. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τόπους τινὰς καὶ ἐν τῷ Περὶ μνήμης καὶ ὕπνου καὶ τῆς καθ' ὕπνον μαντικῆς παρέθετο, δι' ὧν ἀναμνησkesthai καὶ ἀπὸ ἐναντίων καὶ ἀπὸ τῶν ὁμοίων καὶ ἀπ' ἄλλων τινῶν. οἱ γὰρ τόποι οὗτοι αἴτιοι τοῦ ἀναμνησkesthai ἡμῖν γίνονται. δι' ἐναντίων γὰρ φέρε εἰπεῖν εὐθὺς εἰς τὸ εἰρημένον τῶν ἐναντίων μεταβάντες ἀναμνησκόμεθα τούτου, ἀπὸ πικροῦ γλυκέος, ἀπὸ λευκοῦ μέλανος, ἀπὸ ψύχους καύματος. ὅτι τρία μέρη εὐμαθείας ἀγχίνοια, μνήμη, ὀξύτης. καὶ μνήμη μὲν ἐστὶ τήρησις ὧν ἔμαθέ τις, ὀξύτης δὲ ἡ ταχύτης τῆς διανοίας, ἀγχίνοια δὲ τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε θηρεῦειν καὶ ἃ μὴ ἔμαθε.

[Μνημήϊα:] μνημόσυνα.

[Μνημονεύω·] γενικῇ. **[Διαμνημονεύω]** δὲ αἰτιατικῇ.

[Μνήμονος:] μνημονικοῦ.

[Μνημοσύνη:] μνήμη. καὶ **[Μνημόσυνον. Μνήσαρχος:]** ὄνομα κύριον.

[Μνησάσκετο:] ἐμέμνητο.

[Μνησιθείδης:] ὄνομα κύριον.

[Μνησικακεῖν·] δοτικῇ. Πολύβιος· τοῦ μνησικακεῖν ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν οὐδ' ἠγνιναοῦν ἔμφασιν ἐποιοῦν οἱ Ῥωμαῖοι.

[Μνησίμαχος·] ποιητῆς τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἴπποτρόφος, Βούσιρις, Φίλυππος, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

[Μνησιστράτιος:] ὄνομα κύριον. **[Μνησιστράτειος]** δὲ λόγος.

[Μνησθῶ·] γενικῇ.

[Μνηστή:] ἡ κατὰ μνηστείαν γαμηθεῖσα ἢ ἐκ παρθενίας μένουσα μνηστή, ὃ ἐστὶν ἀπείρανδρος. καὶ **[Μνηστεία. Μνηστήρας·]** τοὺς μὲν τῆς ἀρχῆς τῆς ὑπάτου μνηστήρας παρ' οὐδὲν ἐποιήσαντο· αἰροῦνται δὲ αὐτοὶ πολέμων εὖ εἰδότα πάλαι καὶ γενναίων καὶ περιβλέπτων ἔργων ἀγωνιστήν.

[Μνηστis:] μνήμη. ἀλλ' ἴσχε κάμοῦ μνηστίν. ἀνδρί τοι χρεὼν μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τι που πάθοι. ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνηστis εὖ πεπονθότος, οὕτως γένοιτ' ἂν οὗτος εὐγενὴς ἀνὴρ. καὶ αὖθις· μήτηρ υἷα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἐταίρων ἔκτανεν ὠδίνων μνηστίν ἀνηναμένη.

[Μνήστορα:] ἐπιστήμονα. ὁ δὲ τῶν μηχανημάτων φέρει τὸν μνήστορα.

[Μνία:] τὰ τῆς θαλάσσης ἐξανθήματα, ἢ βρύα.

[Μνιαρόν·] ἀλλὰ δέχου μνιαροῖο βαθυρραῖνοιο τάπητος ἔνδυτον, εὐανθεῖ πορφύρῃ εἰδόμενον.

[Μνίει:] ἐσθίει.

[Μνόωντο:] ἐμνηστεύοντο.

[Μνοῦς:] ἡ ἀπαλὴ θρίξ. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ μονοῦ χρῶτα τερεινοτέρη.

[Μνω̃:] μνήσκω. τὸ μνω̃ οὐκ ἔστιν περισπώμενον, οὐδὲ γὰρ ἐντέλειαν ἔχει, ἀλλ' ἐπεὶ μονοσύλλαβόν ἐστιν, ἐξ ἀνάγκης περισπᾶσθῃ.

[Μνωμένη:] μνηστευομένη. ὅτι Κῦρος Τώμυριν μνώμενος, ὥς οἱ δόλω οὐ προεχώρεεν, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἤλασε τὴν στρατιάν.

[Μογερῶν:] μοχθηρῶν.

[Μογήσας:] καμών, κακοπαθήσας. δύο κακοῖς μογῶν, ἀγρυπνία τε ἀναλίσκόμενος καὶ δέει τειρόμενος.

[Μογγιλάλος:] μόγις λαλῶν.

[Μόγis· Μογοστόκος:] περὶ τοὺς τόκους κακοπαθοῦσα. ἐνιοὶ δὲ ἡ μόγους ταῖς τικτούσαις ἐπιφέρουσα.

[Μόγω:] κακοπαθεῖα.

[Μόδιον:] μέτρον τι.

[Μόδιος·] καὶ ζήτει ἐν τῷ Μαναΐμ.

[Μόθος:] μάχη, πόλεμος, τάραχος, φόβος, σπᾶσις, θόρυβος.

[Μόθων:] ὁ φορτικὸς καὶ ἄτιμος. καὶ εἶδος αἰσχρᾶς καὶ δουλοπρεποῦς ὀρχήσεως, καὶ φορτικῆς.

[Μόθωνες:] παρὰ Ἀριστοφάνει οἱ εὐτελεῖς· μόθωνας γὰρ ἐκάλουν τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις παῖδας οἱ Λάκωνες. ἔστι δὲ καὶ γένος ὀρχήσεως.

[Μοθώνη:] ὄνομα πόλεως. καὶ **[Μοθωναῖος,]** ὁ πολίτης.

[Μοθωνία:] ἡ ἀλαζονεία. παρὰ τὸ μόθος. ἔστι δὲ καὶ χώρα.

[Μολγός:] ὁ βραδύς· ἢ ὁ τυφλός. οὕτω δὲ ἔλεγον τοὺς ἐξαμέλγοντας καὶ κλέπτοντας τὰ κοινά. ἢ ὁ πένης, παρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι καὶ ζημιοῦσθαι. Ἀριστοφάνης· μολγόν σε ποιήσω. παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς μολγός, ὁ μοχθηρός. λέγεται δὲ καὶ ἀμολγός ὁ αὐτός. ἀμολγός γοῦν ὁ ἀμέλγων τὰ κοινά.

[Μολεῖν:] ἐλθεῖν.

[Μόλις, Μόλιβος·] μόλυβδος δέ.

[Μολοβρίς·] καὶ **[Μολοβρός·]** ὁ πτωχός.

[Μολοθρός, Μόλος:] ὄνομα κύριον.

[Μολοσσός] καὶ **[Μολοττός κύων:]** ὁ ποιμενικός, καὶ μέγας.

[Μολοττός·] ὅτι οἱ Μολοττοὶ ἐν τοῖς ὀρκωμοσίοις κατακόπτοντες εἰς μικρὰ τὰς βοῦς τὰς συνθήκας ἐποιοῦντο. καὶ ζήτηι ἐν τῷ βοῦς ὁ Μολοττῶν.

[Μολοῦσα:] παραγενομένη, πορευθεῖσα.

[Μολόχ:] εἶδωλον τῶν Μωαβιτῶν.

[Μολών:] ἐλθών, ἐληλυθώς.

[Μόλων:] ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης· μικρός, ἡλίκος Μόλων. ἐπὶ τῶν βραχυσωμάτων ἀνθρώπων. πόσος πόθος; μικρός, ἡλίκος Μόλων. Μόλωνες δὲ δύο, ὑποκριταὶ καὶ λωποδύται.

[Μολπαγόρας·] οὗτος ἦν παρὰ τοῖς Κεῖοις καὶ λέγειν καὶ πράττειν ἱκανός, κατὰ δὲ τὴν αἵρεσιν πλεονέκτης. ὃς πρὸς χάριν ὁμιλῶν τῷ πλήθει καὶ τοὺς εὐκαιροῦντας τοῖς βίοις ὑποβάλλων τοῖς ὄχλοις καὶ τινὰς ἐς τέλος ἀναιρῶν, τινὰς δὲ φυγαδεύων καὶ τὰς οὐσίας τούτων δημεύων καὶ διαδιδούς τοῖς πολλοῖς ταχέως τῷ τοιούτῳ τρόπῳ περιποιήσατο μοναρχικὴν ἐξουσίαν.

[Μολπή:] ὥδή. παρὰ Ὀμήρῳ δὲ τὸ παίγνιον. μολπῇ τ' ὀρχηθμῷ τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός. καὶ αὔθις· μολπῆς δ' οὐ λῆγε μελιτερπέος.

[Μόλπις·] μετὰ τοὺς λ' δέκα ἄνδρες ἦρχον ἐν τῷ Πειραιεῖ, ὧν εἷς ἦν ὁ Μόλπις.

[Μολύβδαινα:] μολυβδίδα.

[Μολυβδίνη:] ὄνομα πόλεως.

[Μόλυβδος·] εἰς ἐλασμοὺς μολύβδων γράφοντες.

[Μολύνω·] αἰτιατικῇ.

[Μολυρίς·] Μολυρίδος. μολυρίδας τὰς ἀκρίδας φασί.

[Μομβρώ:] ἡ μορμώ, καὶ τὸ φόβητρον.

[Μονανδρεῖ.] οὐκ ἤδεισαν Αἰγυπτίων αἱ γυναῖκες τὸ παλαιὸν μονανδρεῖν.

[Μοναρχία:] μονοκρατία. Πολύβιος· ἡ τῶν μονάρχων ἀσφάλεια τοπαράπαν ἐν τῇ τῶν ξένων εὐνοίᾳ κεῖται καὶ δυνάμει. καὶ

[Μοναρχῶ·] γενικῇ.

[Μοναχῇ:] ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ μοναχῶς. Ξενοφῶν· ὥς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους, ἥπερ μοναχῇ εἴη πορεία, ἐπιθησόμενοι τοῖς Ἑλλήσι.

[Μοναχός·] φησὶ Διονύσιος· ἡ δὲ τῶν τελουμένων ἀπασῶν ὑψηλοτέρα τάξις ἢ τῶν μοναχῶν ἐστὶν ἱερὰ διακόσμησις, πᾶσαν μὲν ἀποκεκαθαρμένη κάθαρσιν ὀλικῇ δυνάμει καὶ παντελεῖ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν ἀγνόητι, πάσης δὲ οὔσης θεμιτὸν θεωρεῖν αὐτῇ ἱερουργίας, ἐν νοεῶν θεωρίᾳ καὶ

κοινωνία γεγεννημένη καὶ ταῖς τῶν ἱεραρχῶν τελειωτικαῖς δυνάμεσιν ἐγχειριζομένη καὶ ταῖς ἐνθέοις αὐτῶν ἐλλάμψεσι καὶ ἱεραρχικαῖς παραδόσεσιν ἐκδιδασκομένη καὶ τὰς ἐποπτευθείσας τῶν κατ' αὐτὴν ἱερῶν τελετῶν ἱερουργίας καὶ πρὸς τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἐπιστήμης ἀναλόγως εἰς τελειοτάτην ἀγομένη τελείωσιν. ἔνθεν οἱ θεοὶ καθηγεμόνες ἡμῶν ἐπωνυμιῶν αὐτοὺς ἱερῶν ἡξίωσαν, καὶ οἱ μὲν θεραπευτάς, οἱ δὲ μοναχοὺς ὀνομάσαντες, ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ καθαρᾶς ὑπηρεσίας καὶ θεραπείας καὶ τῆς ἀμερίστου καὶ ἐνιαίας ζωῆς ὡς ἐνοποιούσης αὐτοὺς ἐν ταῖς τῶν διαιρετῶν ἱεραῖς συμπτύξεσιν εἰς θεοειδῆ μονάδα καὶ φιλόθεον τελείωσιν. διὸ καὶ τελεστικὴν αὐτὴν ἡ ἱερὰ θεσμοθεσία χάριν ἐκάλεσε· καὶ τινος αὐτοὺς ἡξίωσεν ἀφιερωτικῆς ἐπικλήσεως, οὐχ ἱερατικῆς (ἐκείνη γὰρ ἐπὶ μόναις γίνεται ταῖς ἱερατικαῖς τάξεσιν), ἀλλ' ἱεραρχικῆς ὑπὸ τῶν ὁσίων ἱερέων τῇ ἱεραρχικῇ τελειουργίᾳ δευτέρως ἱεουργουμένη. περὶ μοναχῶν· ἐκεῖσε δὴ φροντιστήριον ἦν ἀνδρῶν φιλοσόφων τὸν βίον· μοναχοὶ δὲ οὗτοι κατονομάζονται, οἷς ἔργον προεκδημεῖν τοῦ σώματος καὶ ζῶντας τεθνάναι καὶ σώφρονι μανίᾳ τινι μεταφοιτᾶν πρὸς τὰ κρείττονα.

[Μόναισος:] ὄνομα κύριον.

[Μονειφορῶ:] ἐν ἱμάτιον φορῶ.

[Μονήρης βίος.] τοῖς τὸν μονήρη ἐπανηρημένοις βίον οὕτω διάγειν ὡς μονήρη, καὶ τὸν ἱερᾶσθαι λαχόντα ὁσίως ἱερατεύειν, καὶ ἕκαστον ἃ ἥσκηται μετιέναι.

[Μονήτα:] ἡ Ἥρα παρὰ Ῥωμαίοις ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ῥωμαῖοι δεηθέντες χρημάτων ἐν τῷ πρὸς Πύρρον καὶ Ταραντίνους πολέμῳ ἠϋζάντο τῇ Ἥρᾳ· τὴν δὲ χρῆσαι αὐτοῖς, εἰ τῶν ὀπλῶν ἀνθέξονται μετὰ δικαιοσύνης, χρήματα αὐτοῖς μὴ ἐπιλείψειν. τύχοντες οὖν οἱ Ῥωμαῖοι τῆς αἰτήσεως ἐτίμησαν Ἥραν Μονήταν, τουτέστι σύμβουλον, τὸ νόμισμα ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς ὀρίσαντες χαράττεσθαι.

[Μονιός:] ἄγριος ὄς. ὁ μεμονωμένος· ἢ ὁ μονόλυκος.

[Μονίπποις:] τοῖς ἐπὶ ἐνὸς ἵππου ἀγωνιζομένοις δρόμον.

[Μονιτάριοι:] οἱ περὶ τὸ νόμισμα τεχνῖται· οἱ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμισμα καὶ τὸν ἴδιον ἄρχοντα Φηλικήσιμον ἀνελόντες ἐμφύλιον ἐγείρουσι πόλεμον· οὓς μόλις Αὐρηλιανὸς χειρῶσάμενος ὑπερβαλλούσῃ κολάσει ὠμότητι κατεργάσατο.

[Μονογενῆ:] τὴν μονότητα. Δαβίδ· καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.

[Μονόζωνοι:] ἔφοδοι βάρβαροι· ἢ ἀπελάται μάχιμοι. Σοφοκλῆς· εἰ δ' ἄνδρ' ἐν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.

[Μονόζωνοι:] οἱ τίμιοι τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὴ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ζωστήρα φοροῦντες· οἱ ἀσύντακτοι καὶ ὥσανεὶ λησταί.

[Μονοεῖμονα:] μονοχίτωνα.

[Μονόκερως:] ζῶον, ὃ παρὰ τῆς φύσεως ἐν κέρας ἔλαβεν. οὕτω καὶ οἱ τῆς εὐσεβείας τρόφιμοι μίαν προσκυνοῦσι θεότητα. Δαβίδ· καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου.

[Μονοκρήπιδι:] τῷ Ἑρμῇ. φασὶ γὰρ τὸν θεὸν τοῦτον Περσεῖ ἐπὶ τὴν τῆς Γοργοῦς τομὴν ἀπιόντι τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων δόντα, τὸ ἕτερον ἔχειν μόνον.

[Μονόλοπα:] μονόδερμα, μονόφυλλα.

[Μονομαχοτροφεῖον. Μόνον καὶ ἐν διαφέρει:] μονὰς ἢ ἐν τοῖς νοητοῖς οὐσα, ἐν δὲ τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀριθμοῖς. καὶ ἢ μὲν μονὰς κατὰ τὴν ἰσότητα καὶ μέτρον λαμβάνεται, ἢ δὲ δυὰς καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν.

[Μονονοῦ:] ἀντὶ τοῦ μονονουχί.

[Μονονουχί:] σχεδόν, ἐγγύς. ἀντὶ τοῦ κυρίως εἰπεῖν ἢ παρ' ὀλίγον εἰπεῖν. μονονουχὶ τὸ τῆς τραγωδίας ἐπιφθεγγόμενον· ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα.

[Μόνος θεῶν θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ·] Αἰσχύλος φησί.

[Μονοστόλῳ:] μίαν στολὴν ἔχοντι.

[Μονότροπος:] μόνος τραφεῖς, ἀγαθός, ἀγύναιος.

[Μονοτρόπους:] τοὺς ἕνα σκοπὸν ἔχοντας καὶ τῆς ἀρετῆς μόνης ἐπιμελουμένους καὶ μὴ νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δὲ ἐκεῖνα προαιρουμένους.

[Μονουχία:] ὁ μόνος βίος, χωρὶς γάμων.

[Μονουχιῶνος.] ὄνομα μηνός.

[Μονοχίτωνος. Μονωδεῖν:] τὸ θρηνεῖν· ἐπεικῶς γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνῆς ὥδαι ἐν τῇ τραγωδίᾳ θρῆνοί εἰσιν. Ἀριστοφάνης· εἴτ' ἀνέτρεφον μονωδίαις Κιφησοφῶντα μινγύς. οὗτος ὁ Κιφησοφῶν δοῦλος ἦν συμπονῶν αὐτῷ μάλιστα τὰ μέλη. ἐκωμῶδει συνεῖναι τῇ γυναικί.

[Μονωδεῖν ἐκ Μηδείας·] ὁλόμαν, ὁλόμαν, ἀποχειρωθεὶς τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας. περὶ Μελανθίου λέγει τοῦ ὀψοφάγου, ὅτι ἀφικόμενος ἐν τῇ ἀγορᾷ ὀψωνῆσαι ἐγγέλεις καὶ μὴ εὐρών σχετλιάσοι· παρόσον οἱ μάγειροι μετὰ τεύτλων ἔψουσι τὰς ἐγγέλεις.

[Μονωδία:] ἢ ἀπὸ σκηνῆς ὥδῃ ἐν τοῖς δράμασι. καὶ μονωδεῖν τὸ θρηνεῖν. **[Μονωδία]** λέγεται, ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ὥδην καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός. **[Μονωδία]** ἐστὶ θρῆνος ὥδης μήτε προσωποποιῶν ἔχων μήτ' ἠθοποιῶν. καὶ τὸ μεῖζον, οἱ μὲν ἄλλοι τοὺς ἐκπεπτω κότας σοφίας θρηνοῦσι, σὺ δὲ ὡς ἀλιτηρίους καὶ μηδέποτε γευσαμένους αὐτῆς τεθρήνηκας.

[Μόξος.] Λυδός· ὃς πολλὰ καὶ καλὰ ἐργασάμενος καὶ τὸν Μήλην τῆς τυραννίδος καθελὼν τοῖς Λυδοῖς παρεκελεύσατο τὴν δεκάτην ἀποδοῦναι, καθ' ὃ ἠῤῃξατο, τοῖς θεοῖς. οἱ δὲ ἐπέιθοντο καὶ ἀπαριθμοῦντες τὰ κτήματα ἐξήρουν δεκάτην ἀπάντων καὶ κατέθυσαν. ἐκ τούτου τοῦ μέγιστος αὐχμὸς καταλαμβάνει Λυδίαν. καὶ πολλὰς στρατιάς λέγεται πεποιῆσθαι. καὶ ἦν αὐτοῦ κλέος μέγιστον ἐν Λυδοῖς ἐπὶ τε ἀνδρείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ. ταῦτα πράξας ἐπὶ τὴν Κράβον ἐστάλη καὶ ταύτην εἴλε καὶ ἐπόρθησε, τοὺς δὲ ἀνθρώπους εἰς τὴν πλησίον λίμνην ἀγαγὼν κατεπόντωσε.

[Μόρα:] τὰ συκάμιννα.

[Μοργούς·] ὅτι οὕτω καλοῦσι τοὺς ἀμοργοὺς τὸ αὖ φαιροῦντες, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων· μαῦρον γὰρ τὸ ἀμαυρόν καὶ σφόδρον τὸν ἀσφόδρον καλοῦσι.

[Μορία:] ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια. ἦσαν δὲ πρῶται ἰβ' τὸν ἀριθμόν, αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν. ἦτοι ἀπὸ τοῦ μόρου καὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἀλirroθίου ὀνομασθεῖσαι, οὕτως ἢ ὅτι ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες. τῆς δὲ μορίας τοῦ στελέχου σηκὸς καλεῖται. Λυσίας· ἄρχοντος σηκὸν ὑπ' ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι. ἐπεφύτευτο δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ δένδρη. ἔθος δὲ τοῖς

ἀσκουμένοις ἀλειψαμένοις ἐν τῷ ἡλίῳ τρέχειν. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις.

[Μόριον:] τὸ αἰδοῖον μέρος τοῦ σώματος.

[Μορμολύκεια:] τὰ τῶν τραγωδῶν προσωπεῖα. τὰ τῶν ὑποκριτῶν προσωπεῖα, ἃ Δωριεῖς γόργια καλοῦσιν. ἔνθεν καὶ τὸ ἐκφοβῆσαι μορμολύξασθαι. δόκησις ἦν τὸ ἀντίμαχον, μορμολυκεῖον ὄψεως καὶ διανοίας κατάπληξις.

[Μορμολύττεται·] αἰτιατικῇ. φοβεῖ. **[Ἀσκήω μορμολύττεις,]** ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων· ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός. ἐμορμολύξαντο σφᾶς, ὡς ἀνύποιστόν τι πλῆθος ἔπεισι κατ' αὐτῶν. τουτέστιν ἐξεφόβησαν, εἰς πτοίαν καὶ ὀρρωδίαν ἤγαγον.

[Μορμώ:] λέγεται καὶ Μορμώ, Μορμοῦς, ὡς Σαπφώ. καὶ Μορμών, Μορμόνος. Ἀριστοφάνης· ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν Μορμόνα. ἄπο τὰ φοβερά· φοβερά γὰρ ὑπῆρχεν ἡ Μορμώ. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· Μορμὼ τοῦ θράσους. μορμολύκειον, ἣν λέγουσι Λαμίαν· ἔλεγον δὲ οὕτω καὶ τὰ φοβερά. λείπει δὲ τὸ ὥς, ὡς Μορμώ, ἡ ἐπιρρηματικῶς ἐξενήνεκται, ὡς εἰ ἔλεγε, φεῦ τοῦ θράσους.

[Μορμυρίζει:] καταταράττει, ἤχεῖ, ὡς ἐπὶ ὑδάτων.

[Μορμύρων:] ποταμὸς ρεύματα ἔχων.

[Μορμυρῶπός·] ἥλιος ἀμαυρὸς ἢ ὕφαιμος ἢ μορμυρῶπός πασιν ὁρώμενος κατ' ὄναρ πονηρός.

[Μορόεις,] καὶ οὐδετέρως μορόεντα, τὰ μετὰ κόπου καμνόμενα.

[Μόρος:] ὀδύνη, πόνος, θάνατος.

[Μόρσιμον:] εἰμαρμένον, μεμοιραμένον. ἀμφὶ δ' Ἑριννὺς φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἤκεν ὅπα.

[Μορῶν·] Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. συντάγματά τινα Λακωνικὰ οὕτω καλεῖται. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης, ὡς εἰσι μοῖραι ἔξ ὠνομασμένοι, καὶ διήρηνται εἰς τὰς μοίρας Λακεδαιμόνιοι πάντες. Ξενοφῶν δὲ φησιν ἐν τῇ Λακῶνων πολιτείᾳ· ἐκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν μορῶν ἔχει πολέμαρχον ἓνα, λοχαγὸς δ', πεντηκοστίας η', ἐννομοτάρχας ἐκκαίδεκα.

[Μόρσιμον] καὶ **[Μελάνθιον:]** ἄμφω διαβάλλει Ἀριστοφάνης λέγων οὕτως· Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι Ἄρπυιαι, γραιοσόβαι μιαιοί, τραγομάσχαλοι ἰχθυολῦμαι· ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατύ, Μοῦσα θεά, μετ' ἐμοῦ ζύμπαιζε τὴν ἐορτήν.

[Μόρσιμος] καὶ **[Μελάνθιος,]** ποιηταὶ τραγικοί. Μόρσιμος δὲ Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱός, ποιητὴς ψυχρός· ἦν δὲ καὶ ἰατρός. Ἀριστοφάνης· διδασκοίμην προσάδειν Μορσίμου τραγωδίαν. τουτέστιν ἐκλαβοίμην καὶ συριττοίμην, ὡς ἐκεῖνος· πονηρῶν γὰρ ὄντων αὐτοῦ τῶν ποιημάτων, ἐν ἁρᾷ ἔθηκε μέρος. Μελάνθιος δὲ ἐκωμωδεῖτο εἰς ὀψοφαγίαν· καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Κόλαξιν. ἦν δὲ καὶ κίναιδος.

[Μόρσιμος,] τραγωδίας ποιητὴς, ὀφθαλμῶν ἰατρός, μικρός, ὑπόψυχρος. **[Μόρσιμος·]** τοῦτο ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς πρὸς Δομετιανὸν βασιλέα δεσμευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἄδηλος ὄχρετο.

[Μορυχίδης:] ὄνομα κύριον.

[Μόρυχος:] ὄνομα κύριον. ὃς ἐπὶ ὀψοφαγία ἐκωμωδεῖτο· ἦν δὲ καὶ τῶν ἡδέως βιούντων· τραγωδίας ποιητής. καὶ Ἀριστοφάνης· ὧ φιλάτῃ σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη, φίλῃ Μορύχῳ.

[Μόρυχος, Τελέα, Γλαυκέτης:] ὀνόματα κύρια. οὗτοι ἐπὶ μαγγανείᾳ διεβέβληντο.

[Μόρυχος·] ὅπερ ἔοικε Μορύχου γένος καὶ σάγμα. σάγμα δὲ ἡ θήκη τοῦ ὄπλου. καὶ παροιμία·

[Μορύχου εὐηθέστερος·] ἐπὶ τῶν εὐηθῆς τι διαπραττομένων. ἐπίθετον δὲ ἐστὶ τοῦ Διονύσου, ἀπὸ τοῦ μορύξαι, ὃ ἐστὶ μολῦναι, ἐπειδὴν τρυγῶσι, τῶν βοτρυῶν τῷ γλεύκει καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις.

[Μορφή:] εἶδος, ἰδέα, πρόσοψις. **[Μορφή]** καὶ εἶδος ταυτόν ἐστι. καὶ μορφὴ μὲν ἐπὶ ἐμψύχων, σχῆμα δὲ ἐπὶ ἀψύχων. τί διαφέρει μορφὴ σχήματος· ὁ δὲ Ἀπόστολος· καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος.

[Μορφόν:] σκοτεινόν.

[Μορφνός:] εἶδος ἀετοῦ. οἶονεὶ μορόφονός τις ὢν, ὁ αἰεὶ περὶ φόνου μεμορῆμένος· μόνοι γὰρ οὗτοι τῶν ἀετῶν οὐ κυνηγοῦσιν, ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι τρέφονται.

[Μόρφωσιν:] σχηματισμόν, εἰκόνα.

[Μορφοῦμαι·] δοτικῇ.

[Μόσσυνες:] ἐπάλξεις, πύργοι.

[Μοσχεύματα:] ἀπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαχάνων.

[Μοσχεύων:] μεταφυτεύων. Εὐνάπιος· οὗτοι μὲν ὧδε μένοντες ὑπεμόσχευον τὸν πόλεμον. ἀντὶ τοῦ ὑπέστρεφον, ὑπεφύτευον.

[Μόσχια:] ἀπαλὰ φυτά.

[Μοσχίδια σύκων:] οὕτω καλοῦνται αἱ νέαι συκαῖ. μοσχίδια δὲ τὰ νέα βλαστήματα. καὶ ἡ ἀπαλὴ καὶ νέα λύγος μόσχος. Ὅμηρος· μόσχοισι λύγοισι.

[Μόσχον:] ἀπαλόν.

[Μόσχος,] Συρακούσιος, γραμματικός, Ἀριστάρχου γνώριμος. οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος ποιητής μετὰ Θεόκριτον, τὸν τῶν βουκολικῶν δραμάτων ποιητήν. ἔγραψε καὶ αὐτός.

[Μόσχος ἄδων Βοιώτιον:] Μόσχος φαῦλος κιθαρωδὸς πολλὰ ἀπνευστὶ ἄδων. τὸ δὲ Βοιώτιον οὕτω καλούμενον εὗρε Τέρπανδρος, ὥσπερ καὶ ὁ Φρύγιος.

[Μόσχος Λιβάνου:] ὃν ἐν Χωρῇβ ἐθεοποίησαν· ὃν Μωϋσῆς συνέτριψε καὶ ἐλέπτυνε.

[Μοτάριον:] ὧ χρώνται ἱατροὶ ἐν ταῖς πληγαῖς, πρὸς τὸ μὴ συντόμως ἐμφράττεσθαι αὐτάς.

[Μοτώσει:] ἰάσεται δι' ὀθονίων.

[Μοτοφαγία:] θυσία τις ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου ἐπιτελουμένη.

[Μοτοῖ:] τιτρώσκει, ταράσσει.

[Μουκιανός,] ὁ Ῥωμαῖος. ζήτει ἐν τῷ ἀγήλειεν.

[Μουνάξ μάχη:] ἡ μονομαχία.

[Μουνυχιών:] ὁ ἰ' μὴν παρ' Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τούτῳ Ἀρτέμιδι ἔθυσον Μουνυχία.

[Μουνυχία:] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τόπος παραθαλάσσιος ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἑλλάνικος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Μουνύχου τινὸς βασιλέως, τοῦ Παντακλέους.

[Μούνυχος:] ὄνομα κύριον· ὃς Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρύσατο.

[Μουρήνας:] ὄνομα κύριον.

[Μοῦσα:] ἡ γνῶσις. ἀπὸ τοῦ μῶ, τὸ ζητῶ· ἐπειδὴ ἀπάσης παιδείας αὕτη τυγχάνει αἰτία. εἰκότως οὖν οἱ ἀρχαῖοι Μοῦσαν αὐτὴν ἐκάλεσαν. εἰσὶ δὲ πᾶσαι ἐννέα· Κλειώ, Εὐτέρπη, Θάλεια, Μελπομένη, Τερψιχόρη, Ἑρατώ, Πολύμνια, Οὐρανία, Καλλιόπη. πολλὰς δὲ τὰς Μούσας ὑπὸ τῶν θεολόγων παραδεδοσθαι, διότι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ μαθήματα καὶ παιδεύματα, καὶ πρὸς πᾶσαν χρῆσιν οἰκεῖον.

[Μοῦσα τραγική·] ὅσα ἐπράττετο, καὶ μοῦσά τις ἂν ὀκνήσειεν εἰπεῖν τραγική. οὐ γὰρ βούλεται ταῦτα γίνεσθαι καὶ τὸ λέγειν ἀπηγόρευσε.

[Μοῦσαι καλαὶ κ' Ἀπολλον, οἷς ἐγὼ σπένδω:] σύνταξις κατ' ἐπικράτειαν τοῦ ἄρρενος, ὥσπερ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ· λυγδὴν ἔκλαιον πάντες. δύο θηλειῶν οὐσῶν καὶ ἑνὸς ἄρρενος, Οἰδίποδος καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. αἱ Μοῦσαι δὲ πτερῶ Σειρήνων ἐστεφανοῦντο.

[Μουσαῖος,] Ἐλευσίνιος ἐξ Ἀθηνῶν, υἱὸς Ἀντιφήμου, τοῦ Εὐφήμου, τοῦ Ἐκφάντου, τοῦ Κερκυῶνος, ὃν κατεπολέμησεν ὁ Θησεύς, καὶ Ἑλένης γυναικός· ἐποποιός, μαθητὴς Ὀρφέως, μᾶλλον δὲ πρεσβύτερος· ἤκμαζε γὰρ κατὰ τὸν δεύτερον Κέκροπα καὶ ἔγραψεν Ὑποθήκας Εὐμόλπω τῷ υἱῷ ἔπη, δ'· καὶ ἄλλα πλεῖστα.

[Μουσαῖος,] Θηβαῖος, Θαμύρα υἱός, τοῦ Φιλάμμωνος, μελοποιός, γεγονὼς πολλῶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν. ἔγραψε μέλη καὶ ᾠσματα.

[Μουσαῖος,] Ἐφέσιος, ἐποποιός, τῶν εἰς τοὺς Περγαμηνοὺς καὶ αὐτὸς κύκλους. ἔγραψε Περσηΐδος βιβλία ι'· καὶ εἰς Εὐμένη καὶ Ἄτταλον.

[Μουσαῖος:] παρ' Ἑλλησι φιλόσοφος. Λυσίας πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν, **[εἰ]** γνήσιος· καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι, ὧν οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσίοδον. ὅτι ὁ μὲν κρινόμενος ἐπετήδευε τοὺς οἰκέτας τοῦτο καλεῖν δῆλον. περὶ δὲ Μουσαίου οἱ μὲν ἐκ Θράκης εἰρήκασιν τὸν ἄνδρα εἶναι, οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ Ἐλευσίνος.

[Μουσεῖον. Μουσικά:] τερπνά. τὰ δι' αὐλῶν καὶ κινύρας καὶ τὰ ὅμοια. ὅτι μουσικῆς παλαιᾶς εὐρετὴς Ἀμφίων. καὶ ζητεῖ περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἀμφίων.

[Μουσομανία·] τὰ δὲ παρωδημένα καὶ ἡ περὶ ταῦτα μουσομανία τῶν ἄστρον ἀπέψαυε.

[Μουσόμαντις:] κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντιες καὶ οἱ ποιηταί· παρὰ τὸ ἐξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλος· τίς ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις ἄλαλος, Ἀβρατεύς.

[Μουσουργῶ·] αἰτιατικῇ.

[Μουσουργοί·] ψάλτριαι. αἱ δὲ μουσουργοὶ βάρβαροι ἦσαν γυναῖκες· ὄνομα αὐταῖς ἐπιχώριον βάρζα. καὶ τούτων αἱ μὲν αὐλοῦσιν, αἱ δὲ ψάλλουσι πενταχόρδῳ, αἱ δὲ ἑπταχόρδῳ ψαλτηρίῳ· αἱ αὐταὶ δὲ καὶ προσάδουσι τῷ ψαλμῷ. ὁ ψαλμὸς δὲ οὐ πρὸς τὴν ᾠδὴν ἔχει πεποιημένον τὸ μέλος καθάπερ παρ' Ἑλλησιν, ἀλλ' ἔστιν οἷος ἐνδόσιμος εἶναι τῇ ᾠδῇ. καὶ λήγοντι μὲν οὖν τοῦ πότου βασιλεῖ καὶ ἡ ᾠδὴ ξυνεπαύετο· ὁπότε δὲ ἐγγεῖαι κελεύσειεν, αὐθις ἤρχοντο ἄδειν καὶ ψάλλειν. ὁ δὲ Ἀρβαζάκιος μουσουργοῖς συνέζη τοσαύταις, ὅσας οὐτ' ἐκεῖνος ἀριθμεῖν εἶχεν οὔτε οἱ προσήκοντες

λογισταί. τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἤδεσαν τὸ πλῆθος· τῶν ἐταίρων δὲ καὶ τὸν ἀριθμὸν τὸν ἐκ τῶν χειρῶν διέφυγεν. ὥσπερ οὖν Ὀρόντην τὸν Πέρσην φασὶν εἰπεῖν, ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μυρία σημαίνει καὶ ἓνα ἀριθμόν, οὕτω κάκεινοι τὰς ἐταίρας κατὰ μονάδα καὶ μυριάδα ἡρίθμουν.

[Μουσωθῆναι:] παρὰ μουσῶν διδαχθῆναι. μήτε γὰρ εἶναι ποιητικὸς μήτε μὴν μουσωθῆναι παιάνων καὶ ὕμνων ἐπιστήμονα σοφίαν. καὶ **[Μεμούσωμαι:]** πεπαίδευμαι. ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, μοῦσα δ' ἔνεστί μοι, αὐτὴ δ' ἑμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω· τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους πολλοὺς ἀκούσας· οὐ μεμούσωμαι κακῶς. ἀντὶ τοῦ πεπαίδευμαι, ἥσκημαι. Λυσιστράτη φησί.

[Μουσώνιος,] Καπίτωνος, Τυρρηνός, πόλεως Βουλσινίου, διαλεκτικὸς φιλόσοφος καὶ Στωϊκός, γεγωνὸς ἐπὶ Νέρωνος, γνώριμος δ' Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως καὶ ἄλλων πολλῶν· πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Ἀπολλωνίου κάκεινου πρὸς Ἀπολλώνιον. διὰ γοῦν τὴν παρ ρησίαν καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρεῖται. φέρονται αὐτοῦ λόγοι διάφοροι φιλοσοφίας ἐχόμενοι, καὶ ἐπιστολαί. περὶ τούτου τοῦ Μουσωνίου λέγει ὁ Παραβάτης ἐν ἐπιστολῇ· τὴν παροιμίαν, ἣν εἰς ὑμᾶς ὁ τῆς Ἑλλάδος ἡγεμὼν πεπαρώνηκεν, οὕτω βαθέως ἤνεγκας, οὐδὲν ἡγούμενος τούτων εἰς σέ γε γονέναι· τό γε μὴν τῇ πόλει βοηθεῖν ἐκείνῃ βούλεσθαι καὶ προθυμεῖσθαι, περὶ ἣν ἐποιήσω τὰς διατριβάς, φιλοσόφου ψυχῆς ἐστὶ τεκμήριον, ὥστε μοι δοκεῖ τὸ μὲν πρότερον Σωκράτει προσήκειν, τὸ δεύτερον δέ, οἶμαι, Μουσωνίῳ· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἔφη, ὅτι μὴ θεμιτὸν ἄνδρα σπουδαῖον πρὸς τοὺς τῶν χειρόνων καὶ φαύλων βλαβῆναι· ὁ δὲ ἐπεμέλετο βαρῶν, ὀπηνίκα φεύγειν αὐτὸν ἐπέταττε Νέρων. τουτέστι τειχῶν· βάρεις γὰρ τὰ τείχη.

[Μουσώνιος·] ἐπὶ Ἰοβιανοῦ ἦν βασιλέως. πάντα ὅσα ἦν ἄριστα, μικρὰ ἐφαίνετο πρὸς τὸν ὄγκον Μουσωνίου καὶ τὴν σὺν τῷ δραστηρίῳ τῆς γνώμης βαθύτητα· δι' ἃ κατὰ λόγον εὐδοκιμῶν τὴν τε ἀλιτενὴν χώραν τῆς Ἀσίας ἐπῆλθε καὶ ὁ τὴν ἀνθύπατον καὶ μείζονα ἔχων ἀρχὴν πρὸς τὰς ἐπιδημίας ἐξίστατο, κάκεινος ἅπαντα ἐπὶ ὀλίγαις ἡμέραις τὴν θάλασσαν ἐπλήρωσε τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας εἰσφορῶν. ἐπεκάλει δὲ οὐδεὶς ἄδικον οὐδὲν τοῖς γινομένοις· ἀλλὰ παιδιὰ τις ἦν ἅπασι τοῖς καταβάλλουσι τὰ εἰσφερόμενα. Εὐνάπιος γὰρ ὁ ἐκ Φρυγίας ρήτωρ ἐπεστάτει τοῖς πραττομένοις.

[Μοχθεῖ:] κακοπαθεῖ. οἱ δὲ Κελτοὶ πολλὰ μοχθήσαντες κατὰ τὴν ὁδὸν διὰ τὴν δυσχωρίαν. λέγεται δὲ καὶ **[Μοχθίζω. Μοχθηρία:]** ἡ τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμία· ἢ ἡ αἴτησις τοῦ ἀργυρίου. Ἀριστοφάνης· ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν. καί, μοχθηροῦ βοὸς δέρμα. ἀντὶ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ λεπτοῦ καὶ κακοῦ καὶ λεπτοβύρσου, ἢ θανασίμου, ἢ ἀσθενοῦς. Ἀριστοφάνης· ὅστις ὑποτεμὼν ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοός.

[Μοχθηρία:] ἡ κακία. ὥς Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος· οὐ γὰρ ὅσιον τοὺς γεγραμμένους νόμους, δι' ὧν ἡ δημοκρατία σῶζεται, παραβαίνοντα, ἐτέρων δὲ μοχθηρῶν ἐξηγητὴν ἐθῶν καὶ νομοθέτην γενόμενον ἀτιμώρητον ἀφεῖναι.

[Μοχθηρός·] καὶ μόχθηρος προπαροξυτόνως. ἐπίπονος, ἢ πονηρός. παρὰ ρήτορσιν ὁ κακὸς ὑπείληπται. καὶ **[Μοχθηρία]** ἐπὶ τῆς κακίας τέτακται. οὕτως Δείναρχος. Ἀντιφῶν δὲ ὁ παλαιότατος τῶν ρητόρων τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰσαγομένου εἰς δικαστήριον ἵνα κατηγορηθῇ ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου παιδὸς τὸν μοχθηρὸν ἔταξε. καὶ φησὶν οὕτως ἐν προσιμίῳ καὶ ἐπιλόγῳ· κἀγὼ μὲν ὁ μοχθηρός, ὄντινα ἐχρῆν τεθνηκέναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς κατάגעλως.

[Μόχθος:] κόπος. Πισίδης· οὐκ εἶχε μόχθον εἰς τὸν Εὐφράτην πόρον.

[**Μοχλός. Μωάβ:**] ὄνομα κύριον. καὶ [**Μωαβίτης,**] ὁ ἀπὸ τῆς τοῦ Μωάβ φυλῆς.

[**Μωάω. Μωδεείμ:**] ὄνομα πόλεως παρὰ Ἰωσήφω.

[**Μωκίζω:**] ἐμπαίζω.

[**Μωκία.**] καὶ [**Μωκισία**] κινστέρνα, ἣν ἔκτισεν Ἀναστάσιος ὁ Δίκωρος.

[**Μώκιος:**] ὄνομα κύριον.

[**Μῶκος:**] χλευαστής, μωρός, σκώπτης· καὶ μωκωμένης· χλευαζομένης.

[**Μωκώμενος:**] κατατρώγων.

[**Μωκῶ σε·**] αἰτιατικῇ.

[**Μωλόχιον:**] λαχανηρὸν γένος.

[**Μῶλος:**] ἡ μάχη. διὰ τὸ μολύνεσθαι αἵματι· ἢ ἀπὸ τοῦ μολύνεσθαι τῶν ἀποθνησκόντων τὰ σώματα ἐν πολέμῳ· ἢ παρὰ τὸ μόλις ἐκφυγεῖν· ἢ ὅτι μειοῖ, ὃ ἐστὶν ἐλαττοῖ, τοὺς ὄχλους· ἢ ὅτι εἰς αὐτὸν εἴλεκται τὰ πλήθη.

[**Μῶλος:**] ἡ πολυχρόνιος μάχη· παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι· ἢ παρὰ τὸ μολεῖν. δεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ σπεύδειν. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως.

[**Μώλωψ:**] ἔναιμον ἄλγος.

[**Μῶλυ:**] ἀντιπάθιον· ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἥτοι πηγανὸν ἄγριον.

[**Μωμᾶ:**] ψέγεις, ἀνιχνεύεις. ἀπὸ τοῦ μωμῶ. καὶ [**Μωμᾶται,**] ψέγει. καὶ [**Μωμητά,**] ψεκτά.

[**Μῶμαρ:**] ὁ μῶμος. ἢ [**Μῶμαρ,**] ὁ μωρός, καὶ ἡ μάχη.

[**Μωμαστής. Μωμεύειν.**]

[**Μῶμος:**] σκώπτης. τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν εὖ ἡσκημένος, ὥστε μὴδ' ἂν τὸν Μῶμον αὐτὸν ἐπιμωμήσασθαι μὴδ' αὖ τὸν φθόνον μισῆσαι. τοσαύτη πραότης ἐνῆν τῷ ἀνδρὶ καὶ τοιαύτη δικαιοσύνη.

[**Μῶν:**] ἄρα. σημαίνει σύνδεσμον ἐπιζητητικόν. τὸ γὰρ μῶσθαι ζητεῖν.

[**Μῶν·**] Ἀριστοφάνης· μῶν ἐκ καλῶν εἰ κάγαθῶν; μὰ τοὺς θεοὺς. καὶ αὐθις· [**Μῶν ἐστίν·**] ἄρά ἐστι; μῶν ὑστερόπους βοηθῶ; μὴ ὕστερον τοῦ καιροῦ ἦλθον εἰς τὸ βοηθῆσαι;

[**Μώνυχα ζῶα:**] ἵππος, ὄνος, ὄρεὺς, καὶ εἴ τι ἄλλο. τούτοις συμβέβηκε μὴ νεῖν καὶ λοφύροις κεκλιῆσθαι.

[**Μώνυξ:**] ὁ μονώνυξ. καὶ [**Μονώνυχες ἵπποι. Μωπεύειν:**] μέμφεσθαι.

[**Μῶρα:**] ἀνόητα, παράλογα. λόγος τέ τοι τίς ἐστὶ τῶν γεραιτέρων, ὅς' ἀνόητ' ἄχη μῶρα βουλευσόμεθα, ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. λέγεται ὅτι Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς, νικῆσαι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν· καὶ ἡττηθέντα τὸν Ποσειδῶνα καὶ λυπηθέντα καταράσασθαι τῇ πόλει καὶ λέγειν αὐτόν, ὅτι γένοιτο τοὺς Ἀθηναίους ἀεὶ κακῶς βουλευέσθαι· ἀκούσασαν δὲ τὴν Ἀθηνᾶν τῆς καταρᾶς προσθεῖναι, ὅτι κακῶς βουλευέσθαι, καὶ ἐπιτυχάνειν.

[Μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν:] ἀντὶ τοῦ εὐήθης εἶ, νῦν βουλόμενος μαλάσσειν, ἐξακμάσαντος τοῦ καιροῦ. ὁ Αἴας φησὶ πρὸς Τέκμηρσαν. καὶ αὖθις· ἄρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοῦγχείρημά σου, ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασιν θ' ἀλίσκεται; καὶ αὖθις· ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας δεινάς, ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη. ἐπὶ τῶν βλασφημῶν εἴρηται.

[Μωρία διὰ Χριστόν:] ὅταν τοὺς οἰκείους λογισμοὺς λυττῶντας ἀκαίρως καταστέλλωμεν, ὅταν ἔρημον καὶ κενὴν τὴν ἡμετέραν διάνοιαν τῆς ἑξῶθεν ποιῶμεν παιδεύσεως, ἴν' ὅταν δέῃ τὰ τοῦ Χριστοῦ δέχεσθαι, σχολάζουσιν καὶ σεσαρωμένην αὐτὴν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θείων λόγων παρέχωμεν.

[Μωροκακοήθεια·] ἦν δὲ κακοῦργός τε καὶ εὐπαράγωγος, ὃν δὴ μωροκακοήθεια καλοῦσι.

[Μωρός:] ὁ ἄνους.

[Μῶρος:] παρὰ Ἀττικοῖς προπερισπᾶται. ὦ μῶροι, οὐκ ἴστε τὸν σοφώτατον τῆς τραγωδίας εἰπόντα, ἡ γλῶττ' ὁμώμοκεν, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

[Μωρότερος Μωρύχου:] Πολέμων λέγεσθαι ταύτην παρὰ Σικελιώταις οὕτως· μωρότερος εἶ Μωρύχου, ὃς τᾶνδον ἀφείς ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται. Μώρυχος δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος κατ' ἐπίθετον, διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ τρύγῃ γλεύκει τε καὶ σύκοις. μορύξαι δὲ τὸ μολῶναι. Ὅμηρος γοῦν τὸ μεμολυμμένος μεμορυχημένος φησίν. εὐήθειαν δὲ τούτου καταγνωσθῆναι, παρόσον ἔξω τοῦ νεῶ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα καθίδρυται παρὰ τῇ εἰσόδῳ. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐηθῆς τι διαπραττομένων.

[Μωροὶ] καὶ ἀβέλτεροι καὶ κεχηνότες Μαρμάκυθος· Μελιτίδης, Βουταλίων, Κόροιβος.

[Μωρούς:] τοὺς τοῦ κόσμου σοφοὺς καλεῖ μωρούς.

[Μῶσθαι·] τὸ λανθάνον μῶσθαι, καὶ πολυπραγμονεῖν. ἀντὶ τοῦ ζητεῖν παρὰ Λάκωσι.

[Μῶϋ:] τὸ ὕδωρ παρ' Αἰγυπτίοις. ἐξ οὗ καὶ Μωϋσῆς.

[Μωϋσῆς:] ὁ προφήτης καὶ νομοθέτης. ἐν τῷ π' τούτου ἔτει ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ἐν ᾗ παρώκησαν ἔτη σιε'. πῶς οὖν φησιν ὁ θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἔτη υ'. ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ἀβραάμ ἐκ Χαράν δεῖ τὴν τοῦ λαοῦ παροικίαν ἀριθμεῖν. οὐ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ μόνῃ γέγονεν ἡ παροίκησις, ἀλλὰ καὶ ἐν γῇ Χαναάν. Μωϋσῆς γὰρ λέγει· ἡ δὲ παροίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναάν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἔτη υλ'. καὶ τοῦ μὲν Ἀβραάμ ἀπὸ τῆς ἐκ Χαράν ἀναβάσεως μέχρι τῆς Ἰσαὰκ γεννήσεως ἔτη κε', ἀπὸ δὲ Ἰσαὰκ μέχρι Ἰακώβ ξ', ἀπὸ δὲ Ἰακώβ μέχρι τοῦ Λευὶ πζ', ἀπὸ Λευὶ μέχρι Καὰθ με', ἀπὸ Καὰθ μέχρι Ἀβραμ ζγ'. ἀπὸ Μωσέως μέχρι τῆς ἐξόδου π'. καὶ οὕτως ἐξῆλθεν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου. τοῦ Μωσέως γεννηθέντος οἱ τεκόντες δεδιότες τοὺς Αἰγυπτίους μηχανῶνται πλέγμα βύβλινον, ἐμφορὲς τῇ κατασκευῇ κίστιδι, μεγέθους ποιήσαντες αὐταρκες εἰς τὸ μετ' εὐρυχωρίας ἐναποκεῖσθαι βρέφος· ἔπειτα χρίσαντες ἀσφάλτῳ κατὰ τοῦ ποταμοῦ βάλλουσι. Θερμοῦθις δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τοῦτον ἀνείλετο. τριετὶ δὲ γενομένῳ θαυμαστὸν ὁ θεὸς τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρεν ἀνάστημα. ὅτι Μωϋσῆς π' ἡμέρας ἐνήστευσε, μ' τὰς προτέρας καὶ μ' μετὰ τὸ συντρῖψαι τὰς πλάκας σαπφείρῳ λίθῳ δακτύλῳ θεοῦ γραφείας. ὅτι οὐδεὶς ἦν ἀφιλότιμος οὕτως, ὥς Μωϋσῆς θεασάμενος μὴ ἐκπλαγείῃ τῆς εὐμορφίας.

[**Μωσώ**], γυνή Ἑβραία, ἥς ἐστὶ σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος· ὡς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Μιλήσιος, ὁ Πολυίστωρ.

[**Μοῖρα**:] μερίς, τὸ καθήκον· καὶ ἡ εἰμαρμένη. Ἰώσηπος· μεγίστη γὰρ ἦν μοῖρα τοῦ πολέμου ληφθεὶς ὁ Ἰώσηπος.

[**Μοιρηγενές**:] ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε.

[**Μοίριχος**:] ὄνομα κύριον.

[**Μοιροδοκῆσαι**:] ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν. Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου ἐνδειξιν ἀπολογία.

[**Μοιχάγρια**:] τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα, ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτινόμενα.

[**Μοιχάζω**.] ἀκολάστων γυναικῶν ἐμοίχασε.

[**Μοιχαλὶς**:] ἡ πόρνη, ἡ μοιχευομένη.

[**Μοιχεία**.] μοιχεία καὶ φαρμακεία ταυτόν ἐστίν. καὶ γὰρ ἀμφοτέρω λάθρα γίνεται. λέγονται δὲ καὶ ἐπιβουλαί· καὶ οὔτε ἡ μοιχευομένη οὔτε ἡ φαρμακεύουσα φιλεῖ τὸν ἄνδρα.

[**Μοιχίδιον**:] τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγεννημένον. οὐχ ὅτι Ἑκαταῖος, ἀλλὰ καὶ Ὑπερίδης.

[**Μοιχός**:] ὁ πόρνος, ἐκ τοῦ μὴ καὶ τοῦ οἴχομαι. ὁ ἐπιτηρῶν μὴ οἷχεται ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικός, ἵνα εἰσέλθῃ. [**Μυχός**] δὲ ὁ σκοτεινὸς τόπος, παρὰ τὸ νύξ, νυκτός, καὶ τροπῇ μυχός.

[**Μοιχός**:] εἶδος κουρᾶς κιναιδώδους. Ἀριστοφάνης· Κρατῖνος ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ. ἀπρεπὴς κουρὰ καὶ κιναιδώδης, καὶ κῆπος ἄλλο εἶδος, καὶ σκάφη ἕτερον. καὶ παροιμία· [**Ἔλκει μοιχὸς ἐς μυχόν**.] ῥηθεῖσα ἡ παροιμία τῷ Καλλίᾳ. ἐπὶ τοῖς μοιχοῖς οἱ νόμοι τοὺς δημίους ὀπλίζουσιν· οἱ δὲ κηπουροὶ τὰς ῥαφανίδας φυτεύουσιν, αἷς εὐθύς, ἐὰν ἄλῃ τις, τιμωρεῖται. καὶ τὸ ῥῆμα [**Μοιχῶ**.] καὶ [**Μοιχώμενος**.] ἡ μετοχή.

[**Μυῖα**.] Θεσπιακή, λυρική. μέλη πρὸς λύραν ἀρμόζοντα.

[**Μυῖα**.] Σπαρτιάτις, ποιήτρια. ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν.

[**Μυῖα**.] Πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ Θεανοῦς, Σαμία.

[**Μυίαγρος**:] ὁ μυιοθήρας.

[**Μυίας δάκρυον**:] διὰ τὴν Θηβαίων παρανομίαν εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον· ἀφ' οὗ εἴρηται καὶ τό, παρὰ Βοιωτοῖς μαντεύσαιο. ἡσέβησαν γὰρ καὶ οὗτοι εἰς τὴν ἱέρειαν ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Δωδώνῃ λέβητα, ἐρωτικῶς διατεθεῖσαν εἰς ἓνα τῶν θεωρῶν.

[**Μυᾶται**:] σκαρδαμύττεται.

[**Μυᾶτε**:] μυᾶν ἐστὶ τὸ τὰ χεῖλη πρὸς ἄλληλα συνάγειν. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μύλλειν λέγεται. τινὲς δέ, τοὺς ὀφθαλμοὺς συνάγετε δυσαρεστοῦσαι. ἢ ὥσπερ μύες καταδύεσθε καὶ σκαρδαμύσσεσθε. ἢ μύλλετε ἢ μυκτηρίζετε. Ἀριστοφάνης· τί μοι μυᾶτε κάνανεύετε; τί χρῶς τέ τραπται; τί δάκρυον κατεῖβεται;

[**Μυγαλῇ**:] εἶδος ζώου.

[**Μύγης**:] γέροντος ἀδυναμία.

[Μυγδόνιος.]

[Μύγματα:] καταξέσματα.

[Μυγμός:] ὁ στεναγμός. καὶ ὁ τοῦ μ ἦχος.

[Μυδαλέας:] διαβρόχους. μυδαλέα δάκρυσι. καὶ **[Μυδαλέον,]** δίυγρον παρὰ Ἀρχιλόχῳ, διάβροχον. λέγει δὲ τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγρον αἷμα, τὸ ἐννότερον, ῥυπαρόν. καὶ **[Μυδαλέος]** ὁμοίως.

[Μυδᾶν:] νοτιᾶν· δίυγρον εἶναι καὶ σήπεσθαι. δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. σημαίνει δὲ τὸ οἰδαίνειν καὶ φυσαῖσθαι καὶ ὀγκοῦσθαι. οἰδαίνουσι τοίνυν οἱ τάφοι τοῖς νεκροῖς κατὰ τὰ ἔνδον.

[Μυδόωσαν:] ὄζουσαν.

[Μύδωνος] καὶ **[Μυδῶνος:]** ὀνόματα κύρια.

[Μυδῶντες:] βρέχοντες, διωγραμμένοι, σαπέντες. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ἥς παρὰ Κύπριδι ταῦτα μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα κεῖνται, παρθενίων ὑγρὰ λάφυρα πόθων.

[Μύδρος:] σίδηρος ἀργός, πεπυρακτωμένος. ἡέλιον πυρόεντα μύδρον ποτὲ φάσκειν ὑπάρχειν, καὶ διὰ τοῦτο θανεῖν μέλλεν Ἀναξαγόρας. οὗτος ὁ φιλόσοφος τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγεν εἶναι διάπυρον καὶ μείζω τῆς Πελοποννήσου.

[Μυελόεντα:] τροφὴν ἔχοντα.

[Μύες.]

[Μυζεῖ] καὶ **[Μύζει:]** θηλάζει, λείχει. Ξενοφῶν· ἔδει δέ, εἴ τις διψῶη, λαβόντα εἰς τὸ στόμα μυζεῖν τοὺς καλάμους· καὶ πάνυ ἄκρατος ἦν ὁ οἶνος, μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι.

[Μυζήσας·] ὁ δὲ Δημοσθένης φάρμακον ἔχων ὑπὸ τῇ σφραγίδι, μυζήσας ἀπέθανε.

[Μῦ, μῦ:] ἀπὸ τοῦ μῦ παρῆκται τὸ μύζειν, πολλοῖς ἄλλοις ὁμοίως. μύζειν δέ ἐστι τὸ τοῖς μυκτῆρσι ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖν. Ἀριστοφάνης· τί μύξεις; πάντα πεποιήται καλῶς.

[Μυζῶντες:] ἐκπιέζοντες.

[Μυηθῆναι:] ἐδόκουν οἱ μυσούμενοι εἰς τοὺς εὐσεβεῖς τάττεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης· δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναί.

[Μύησις:] μάθησις, κατήχησις, ἐπιστήμη. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ μυστήρια καὶ ἀπόρρητα τελεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ μύοντας τὰς αἰσθήσεις καὶ ἐπέκεινα σωματικῆς φαντασίας γενομένους τὰς θείας εἰσδέχεσθαι ἐλλάμψεις.

[Μυθεῖαι:] λέγεις.

[Μυθήσας:] εἰπών.

[Μῦθος:] λόγος ψευδής, εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν. διαφέρει δὲ αἶνος μύθου τῷ τὸν αἶνον μὴ πρὸς παῖδας, ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι, καὶ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ παραίνεσιν ἔχειν τινά· βούλεται γὰρ ἐπικρυπτόμενος παραινεῖν τι καὶ διδάσκειν· ὅπερ Ἡσίοδος φαίνεται πεποιηκώς.

[Μυκάλη] καὶ **[Μυκαλησός,]** ὄνομα πόλεως. παρὰ τὸ ἐκεῖ μυκᾶσθαι τὰς Γοργόνας.

[Μύκη:] ἡ θήκη.

[Μυκηθμός:] ἡ τῶν βοῶν φωνή.

[Μυκίγη:] πόλις.

[Μυκήσαντος:] ἡχήσαντος. Ὅμηρος· αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ὦραι. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· οὗ βαρὺ μυκήσαντος, ὁ θαρσαλεώτερος ἄλλων τετραπόδων ἐλάφων ἔδραμεν ὀξύτερον.

[Μύκητα·] καὶ **[Μύκητες,]** ἀναστήματά τινα σπογγοειδῆ περὶ τὴν θρυαλλίδα. καὶ οἱ ἀμανῖται. καὶ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. ἐν Ἐπιγράμμασι· μήποτε λύχνε μύκητα φέροις μηδ' ὄμβρον ἐγείροις.

[Μυκητίας σεισμός:] ὁ ἠχοποιός.

[Μύκλος:] ὁ τράχηλος.

[Μυκόνιον:] τόπος.

[Μυκωμένου:] βοῶντος.

[Μυκώνιος γείτων:] αὕτη τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχρότητι καὶ σμικροπρεπείᾳ, παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς Μύκωνος καὶ εὐτέλειαν. καὶ ἑτέρα παροιμία· Μυκωνίων δίκην ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπόσια. διὰ γὰρ τὸ πένεσθαι διεβέβληντο ἐπὶ γλισχρότητι. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκλήτως εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια.

[Μυκτηρίζει:] ἐξουθενεῖ. χλευάζει.

[Μύλακες:] μυλώδεις λίθοι. ἡ εὐθεῖα **[Μύλαξ.]** μύλην δὲ χρυσὴν εἶχεν ὁ βασιλεύς, ἀφ' ἧς ἐσιτεῖτο.

[Μυλλάς:] ἡ πόρνη.

[Μύλας λεόντων.] ὀδόντας λεόντων.

[Μυλασέων. Μύλαι:] οἱ ἔνδον ὀδόντες· οἷς λεπτύνειν εἰώθασιν ἄνθρωποι τὴν τροφήν.

[Μυλαῖος:] ὁ ἀπὸ τόπου. καὶ ὁ **[Μολυσμός. Μύλη:]** τὸ κάτω τοῦ μύλου· ὁ γὰρ ἄνω ὄνος λέγεται. Προκόπιος· τῶν δὲ ὀχετῶν γῆς Ῥωμαίων διαιρεθέντων, οὐκέτι τὸ ὕδωρ τὰς μύλας ἐνήργει.

[Μυλήφατος. Μυλιόωντες:] θρηνοῦντες.

[Μυλωθρικόν. Μυλωθρός:] ὁ μύλωνα κεκτημένος, καὶ ἐργαζόμενος.

[Μύλωνος:] ὄνομα κύριον.

[Μύλλος πάντα ἀκούει:] ἐπὶ τῶν κωφότητα προσποιουμένων καὶ πάντα ἀκουόντων.

[Μύλοι:] οἱ ὀδόντες, οὓς γομφίους καλοῦσι.

[Μὸ μῦ, μὸ μῦ, μὸ μῦ, μὸ μῦ, μὸ μῦ, μὸ μῦ:] τοῦτο ὡς θρηνοῦντές φασιν. ἔστι δὲ ἱάμβος, ἔχων τὸ μὲν πρῶτον υ βραχύ, τὸ δὲ δεύτερον μακρόν.

[Μύνη:] ἡ πρόφασις.

[Μύξα:] τὸ περίττωμα τῆς κεφαλῆς. ἔνθεν καὶ **[Μυξωτήρ,]** τὸ μέρος τοῦ σώματος. λέγεται μύξα καὶ τὸ τοῦ λύχνου. ἐν Ἐπιγράμμασι· τῷ με Κανωπίτῃ Καλλίστιον εἵκοσι μύξαις πλούσιον, ἡ Κριτίου, λύχνιον ἔθηκε θεῶ· ἐς δ' ἐμὰ φέγγη ἀθρήσας, φήσεις, Ἔσπερε, πῶς ἔπεςες;

[Μύξος:] ὁ λαγώγηρος παρ' ἡμῖν. ἐπωδή. ἀλέκτωρ πίνει καὶ οὐκ οὔρεϊ, μύξος οὐ πίνει καὶ οὔρεϊ. λέγεται δὲ εἰς δυσουρίαν ὄνου. καὶ παροιμία· **[Βαβαὶ μύξος·]** ἐπὶ τῶν κομπαζόντων καὶ μεγαλαυχούντων· Μύξος γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀρτέμιδος ἱερέως, ἀστεῖός τις καὶ μεγάλαυχος.

[Μυοπάρωνος:] εἶδος πλοίου.

[Μυοῦμαι·] αἰτιατικῇ.

[Μυούμενος:] τελούμενος, μυσταγωγούμενος.

[Μυοῦντα:] πόλις.

[Μυόχοδον:] οὐδενὸς ἄξιον. Μένανδρος Ῥαπιζομένη· ὁ μυόχοδος γέρων λεληθέναι σφόδρα οἰόμενος.

[Μύω:] τὸ καμμύω· αἰτιατικῇ.

[Μυώνων:] τῶν νευρωδῶν τόπων. Προκόπιος· Γότθων δέ τις ἀκοντίῳ βαλὼν, μυώνων δὲ οἱ ὀπισθέν εἰσι τῶν κνημῶν ἐκατέρων, ἐπιτυχόν, ἐρχόμενος τὸν νεκρὸν εἴλκε.

[Μωξία:] ὑβριστικὸς λόγος. σημαίνει δὲ τοὺς τῶν μυῶν χηραμούς.

[Μωπάζω:] τὸ φυλάττω.

[Μωπιζόμενος:] μυωπάζων, παρακαμμύων, ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. **[Μωπίζω]** καὶ τὸ τύπτω.

[Μύωψ:] ὁ οἷστρος. μυῖα τις ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς. λέγεται παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ, βοῦς σῶος μύωψ· τοὺς βοῦς σοβῶν καὶ διώκων μύωψ. λέγεται **[Μύωψ]** καὶ ἡ μάστιξ τοῦ ἵππου, τὸ σιδήριον, ὃ ἐπὶ τοῦ ποδὸς φοροῦσι κεντοῦντες τοὺς ἵππους. Πολύβιος· ὁ δὲ προσθεὶς τοὺς μύωπας ἐξ ἀμφοτέροιν τοῖν μεροῖν ἤλανε κατακράτος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· Λυσιδίκη σοι, Κύπρι, τὸν ἵππαστήρα μύωπα, χρύσειον εὐκνήμου κέντρον ἔθηκε ποδός. καὶ αὖθις· βουστρόφον ἀκροσίδαρον ἀπειλητήρα μύωπα. καὶ αὖθις· κέντρα τ' ἐναιμόεντα διωξίπποιο μύωπος.

[Μύρα:] τόπος τῆς Λυκίων ἐπαρχίας. καὶ **[Μυρέων ἀνθρώπων,]** τῶν ἀπὸ Μύρων τῶν Λυκίων.

[Μύραινα:] καταφερής. ἀπὸ τοῦ ζώου. ὃ προδότι καὶ παράγωγε καὶ μύραινα σύ.

[Μυρεύς:] ὁ τῶν Μύρων, ὡς Πατρεὺς ὁ Πατρῶν· καὶ ἡ δοτικὴ Πατρεῖ καὶ Μυρεῖ.

[Μυρία:] πολλά, ἀναρίθμητα. **[Μύρια]** δὲ ὁ ἀριθμός.

[Μυριάφορον:] μυρίων ἀμφορέων ἄξιον. Ἀριστοφάνης· πόθεν ἀναλάβοιμι ῥῆμα μυριάφορον, ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.

[Μυριέλικτος:] ὁ πολλὰς ἐλίξεσι συστρεφόμενος. Εὐνάπιος· ὁ βαρὺς ἐκεῖνος καὶ μυριέλικτος ὄφις (ὁ πολυέλικτος), καθάπερ ὑπὸ τῆς Μηδείας ὑποψιθυριζόμενος καὶ βαρυνόμενος τὴν ψυχὴν, κεκαρωμένος παρέδωκεν ἑαυτόν.

[Μυρίκη:] εἶδος φυτοῦ. πεδίον ἦν ἀχανές, ἐν ᾧ μυρῖκαί τε ἐπεπήγεσαν.

[Μυρρίνη:] εἶδος φυτοῦ. καὶ **[Μυρρινῶν,]** ἀρχῆς ἐπιθυμῶν. μυρρίναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες. τὸ δὲ δένδρον **[Μυρίκη.]** μυρρίνην λαβόντα, τῶν Αἰσχύλου λέξει τι. οἱ γὰρ παῖδες ἐν τοῖς συμποσίοις κλῶνα δάφνης ἢ μυρρίνης λαβόντες ἤδον.

[Μυριοπραγότερον] καὶ **[Μυριοπρατότερον. Μύριοι ἐν Μεγαλοπόλει:]** Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. συνέδριόν ἐστι κοινὸν Ἀρκάδων ἀπάντων, οὗ πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί.

[Μύρις:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Μυρίτης οἶνος. Μυρλεανός:]** ὄνομα πόλεως Βιθυνίας, ἣ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη.

[Μυρμηκανθρώποις] Φερεκράτης γράφει.

[Μυρμηκίδην] ἀντιπραττόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ.

[Μύρμηξ·] μυρμήκων ἀτραπούς ἢ τί διαμινυρίζεται. περὶ Ἀγάθωνός φησι τοῦ ποιητοῦ, ὥς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνακρουομένου μέλη· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μυρμήκων ὁδοί. ὁ δὲ Ἀγάθων ὑποκριτικὰ μέλη ἐποίει καὶ αὐτὸς ὑποκρίνεται. διὸ καὶ χορικὰ λέγεται.

[Μυρμιδόνες:] ὄνομα ἔθνους.

[Μυροκλῆς:] Σαλαμίνιος τὸ γένος, τῶν παρ' Ἀθηναίων οὐκ ἄπο πολιτευσασμένων.

[Μυρομένη:] ὀδυρομένη, θρηνοῦσα.

[Μύρον διατριπτικόν:] παρὰ τὸ διατρίβειν καὶ ἀναβάλλεσθαι. οἶον τὸ διατριβῆς γέμον καὶ βραδυτήτος· ἢ ἐπεὶ τριβόμενα ἔνια τῶν μύρων ἡδίω γίνεται· ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν διατριβήν.

[Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς:] τὸ ἀρχιερατικὸν ἔλαιον ἐξ ἡδυσμάτων συνέκειτο. ἀλλ' οὐδὲν ἐκεῖνο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τοσαύτην εὐοσμίαν ἠφίει· ἢ δὲ πάντων μίξις καὶ κρᾶσις πλείστην ὅσῃν τὴν εὐωδίαν εἰργάζετο. τούτῳ τὴν ἀδελφικὴν εἰκότως συμφωνίαν ἀπείκασεν· ἢ γὰρ τῶν πλειόνων κατορθωμάτων συνεισφορὰ τῆς τελείας ἀρετῆς τὴν εὐκοσμίαν ἐργάζεται.

[Μυρόπη:] ὄνομα κύριον.

[Μυροπώλιον. Μύρωνος.] καὶ **[Μυρωνίδης,]** ὁ τοῦ Μύρωνος.

[Μυρσίνη:] ὄνομα τόπου.

[Μυρσινῶνος. Μύρσωνος. Μύρτα:] ὁ καρπὸς τῆς μυρρίκης.

[Μύρτης·] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καταλέγων τοὺς προδεδωκότας ἐκάστην πόλιν φησιν, Ἀργεῖους.

[Μύρτης,] Τελέδαμος, Μνασέας. Θεόπομπος δὲ Πασαίαν καὶ Ἀμυρταῖον ὀνομάζει τῶν Ἀργείων τοὺς Μακεδονίζοντας. ἰδεῖν οὖν, εἰ γραφικά ἐστὶν ἀμαρτήματα.

[Μυρτίλος,] Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς μὲν Λύσιδος, ἀδελφὸς δὲ τοῦ κωμικοῦ Ἑρμίππου. δράματα αὐτοῦ Τιτανόπανες, Ἑρωτες.

[Μύρτον:] τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης· οὐδὲ τῷ μύρτῳ θιγεῖν ἔδῳντι πρὶν ἐξ ἐνὸς λόγου σπονδὰς ποιησόμεθα ποττὰν Ἑλλάδα.

[Μύρτον:] τὸ σχῆμα τοῦ γυναικείου αἰδοίου, οὗ τὸ μεταξὺ κλειτορίς. ἀφ' οὗ τὸ ἀκολάστως ἔπεσθαι κλειτορίζεσθαι. τὸ δὲ χεῖλος ὑποδορίς, τὸ δὲ σύμπτωμα μυρτοχείλη.

[Μυρτώνιον·] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. φρούριον ἦν ἐν Θράκῃ.

[Μυρώ,] Βυζαντία, ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων καὶ μελῶν, Ὀμήρου τοῦ τραγικοῦ θυγάτηρ, γυνὴ δὲ Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος φιλολόγου.

[Μυρώ,] Ῥοδία, φιλόσοφος. χρειᾶς γυναικῶν βασιλίδων καὶ μύθους.

[Μῦς:] ὄνομα κύριον πύκτου. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ζωϋφίου.

[Μύσαντος:] καμμύσαντος. καὶ **[Ἑμυσας,]** ἀντὶ τοῦ ἐκάμμυσας. ἀκμαίη πρὸς ἔρωτα καὶ ἡδέα Κύπριδος ἔργα, Πατροφίλα, κανθοὺς τοὺς γλυκεροὺς ἔμυσας.

[Μῦς ἄρτι πίττης γευόμενος:] ἐπὶ τῶν πρώην μὲν τολμηρῶν καὶ ἀναιδῶν, ἀθρόον δὲ δειλῶν ἀναφανέντων. λύσις ὀνείρου· **[Μῦς δ' αὖ φανείς ἐνδολος ἐν τρόποις πέλει.]**

[Μυσάττομαι:] ἀποστρέφομαι.

[Μυσάχνη:] ἡ πόρνη παρὰ Ἀρχιλόχῳ· καὶ ἐργάτις καὶ δῆμος καὶ παχεῖα. Ἰππῶναξ δὲ βορβορόπιν καὶ ἀκάθαρτον ταύτην φησίν, ἀπὸ τοῦ βορβόρου. καὶ ἀνασυρτόπολιν ἀπὸ τοῦ ἀνασύρεσθαι· Ἀνακρέων δὲ πανδοσίαν καὶ λεωφόρον καὶ μανιόκηπον· κῆπος γὰρ τὸ μόριον· Εὐπολὶς εἰλίποδας ἀπὸ τῆς εἰλήσεως τῶν ποδῶν τῆς κατὰ μίξιν.

[Μυσὶ κανθαρίς:] ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

[Μυσίων:] Θρακικῶν· μέρη γὰρ τῆς Θράκης πολλὰ περὶ τὴν Μυσίαν. Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ κρημνῶν. τουτέστι χωρίων.

[Μύσκελλος·] οὗτος χρησιμοῦ δοθέντος, τὴν ὑγίαν τοῦ πλούτου προκρίνει. ὁ δὲ χρησμὸς οὗτος· χώρας καὶ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες, ἤλθετ' ἐρησόμενοι Φοῖβον, τίνα γαῖαν ἵκησθε· ἀλλ' ἄγε δὴ φράζεσθ', ἀγαθῶν πότερόν κεν ἔλοισθε, πλοῦτον ἔχειν κτεάνων ἢ τερπνοτάτην ὑγίαν. καὶ ἀκούσαντες ὁ μὲν Ἀρχίας πλοῦτον αἰρεῖται· πλούσιοι γοῦν οἱ Συρακούσιοι· ὁ δὲ Μύσκελλος ὑγίαν· καὶ εἰσιν ἐρρωμένοι οἱ Κροτωνιάται.

[Μύσκελλος:] ὄνομα κύριον. καὶ χρησμὸς ἐχρῆν αἰθρίας οὔσης ὕειν αὐτόν. ὅπου ἂν αὐτὸν ἐξ αἰθρίας ὑετὸς λάβῃ. ὁ δὲ ὤετο οὐκ ἂν ποτε ὑφ' ἑαυτοῦ κτισθῆσεσθαι πόλιν, διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρησιμοῦ. γενομένῳ δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ ἀμηχανοῦντι τὴν κτίσιν παρα καθίσασαν τὴν παλλακίδα δακρύειν, ὀδυρομένην τὰς πλάνας, καὶ πῶς ἐνεχθῆναι τὰ δάκρυα τῆς αἰθρίας. τοῦτο γὰρ ὠνομάζετο κατὰ τοὺς Μυσκέλλου χρησμούς. τὸν δὲ συμβαλλόμενον τέλος εἰληφέναι τὸν χρησμὸν ἐκεῖσε κτίσαι πόλιν.

[Μῦς λευκός:] οἱ κατοικίδιοι μύες ἄγαν πρὸς τὴν ὀχείαν κεκίνηνται, καὶ μάλιστα οἱ λευκοί. οὗτοι δὲ εἰσι θήλεις. ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια ἡ παροιμία εἴρηται.

[Μύσος:] μίasma.

[Μῦς πίσης γεύεται:] ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων μετὰ κόπου. καὶ **[Ὅσα μῦς ἐν πίσσῃ,]** ἀπὸ Μυὸς τοῦ Ταραντίνου, κακῶς Ὀλυμπιάσιν ἀπαλλάξαντος.

[Μυσῶν λεία:] παροιμία τίς ἐστι λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν καταδρομῶν τῶν ἀστυγειτόνων τε καὶ ληστῶν τῆς Μυσίας, κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ Βασιλέως ἀποδημίαν.

[Μυσῶν λεία:] ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων· οἱ γὰρ περίοικοι κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσσοὺς ἐλητίζοντο.

[Μύσωνα] τὸν Χηνέα.

[Μυσταγωγεῖ·] αἰτιατικῇ. μυστήρια ἐπιτελεῖ· ὥς μυστήρια ἄγει, ἢ ἐκδιδάσκει.

[Μυσταγωγός:] ἱερεύς.

[Μύστακα:] τὸ χεῖλος. Ἰωάννην τὸν Μυστάκωνα παρεστήσατο, καὶ χειροτονεῖ τὸν Λογγίβαρδον. ζήτει ἐν τῷ ἀπόνοια.

[Μυστήρ. Μυστήρια:] τελεταί. **[Μυστήρια]** ἐκλήθη παρὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας μύειν τὸ στόμα καὶ μηδενὶ ταῦτα ἐξηγεῖσθαι. μύειν δέ ἐστι τὸ κλείειν τὸ στόμα.

[Μύστης:] ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος, ἢ διδάσκων.

[Μυστιλᾶται:] κατατρώγει. ιδίως δὲ μυστίλῃ λέγεται ὁ ἄρτος ὁ τοῖς κυσὶ βαλλόμενος. καὶ **[Μεμυστιλημένος,]** ἀντὶ τοῦ κατειργασμένης ἤδη καὶ ἐτοίμους, τουτέστι μεμασημένους. .

[Μυστίλῃν:] ψωμόν. κοῖλον ἄρτον, ὃν ἐποιοῦν, ἵνα ζωμὸν ἐν αὐτῷ ροφῶσι.

[Μυστιπόλος:] ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

[Μυτιληναῖος:] ὁ ἀπὸ Μυτιλήνης.

[Μύττις,] μύττεως, τὰς μύττεις.

[Μυττωτόν:] ὑπότριμμά τι διὰ σκορόδου. κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκορόδου καὶ ῥοῦ. ἀπὸ τοῦ παντὸς οὖν τοῦ κατασκευάσματος τὸ μέρος ἐδήλωσε, τουτέστι τὰ σκόροδα. οἷμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.

[Μυχαΐτατον:] ἐσώτατον. καὶ **[Μυχοΐτατον.]** καὶ **[Μυχία,]** ἡ Ἀφροδίτη.

[Μυχθίζεις:] χλευάζεις, μυκτηρίζεις. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ σιμὰ σεσηρῶς μυχθίζεις· τάχα που σαρδάνιον γελάσεις.

[Μύχιος σήραγξ. Μυχός:] ὁ ἐνδότατος τόπος. ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς μέχρις εἰσαεὶ μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ.

[Μυχοί:] παρὰ Ἡροδότῳ καταδύσεις, τὰ ἔνδον.

[Ναασών:] ὄνομα κύριον. οὗτος ἔκτος ἀπὸ τοῦ Ἰούδα ὢν θυγατέρα τοῦ Ἀαρὼν γυναῖκα ἠγάγετο. χρή οὖν ἐπισημῆνασθαι, ὅτι ἐνταῦθα συνήφθη ἡ βασιλικὴ φυλὴ τῇ ἱερατικῇ.

[Νάβα:] παρὰ Ῥωμαίοις τὸ πορθμεῖον. φαίνεται δὲ ἐν πολλοῖς μὴ διεστῶσα τῆς Ἑλλάδος φωνῆς ἡ Ῥωμαϊκὴ· ναῦς γὰρ καὶ νάβα ἐγγύς.

[Ναβάται:] γένος Ἀράβων. ὁ δὲ πέμπει πρὸς Ἀραβας, τοὺς λεγομένους Ναβάτας. καὶ **[Ναβαταῖοι,]** ἐθνικόν. Ναβάτος φασιν Ἀ[ραβίας] εὐδαίμονος γενόμενος. ἐκ τοιούτου τινος Ναβαταῖοι ἔθνος τῆς εὐδαίμονος Ἀραβ[ίας] χώρα Ναβατηνῇ.

[Νάβλα:] εἶδος ὀργάνου.

[Νάβις,] Νάβιδος. Λακεδαιμονίων τύραννος.

[Ναβουθαί·] οὗτος ἦν ἐπὶ Ἀχαάβ, ἐξ Ἰζάρου πόλεως, ἀγρογεῖτων ὢν. τοῦ δὲ βασιλέως Ἀχαάβ παρακαλοῦντος αὐτὸν ἀποδόσθαι τιμῆς ὅσης βούλεται τὸν πλησίον αὐτοῦ τῶν ιδίων ἀγρόν, ἵνα συνάψας ἐν αὐτῷ ποιήσῃ κτῆμα· εἰ δὲ μὴ βούλοιτο χρήματα λαβεῖν, ἐπιτρέψαντος ἐκλέξασθαι τῶν ἀγρῶν τινα τῶν ἐκείνου, τοῦτο μὲν οὐ φησι ποιήσιν, αὐτὸς δὲ τὴν ἰδίαν καρπώσεσθαι γῆν, ἣν ἐκληρονόμησε τοῦ πατρός. λυπηθεὶς δὲ ὡς ἐφ' ὕβρει τῷ μὴ τάλλότρια λαβεῖν ὁ βασιλεὺς οὔτε λουτρὸν προσηνέγκατο οὔτε τροφήν. τῆς δὲ Ἰεζάβελ πυνθανομένης ὅ τι λυπεῖται, διηγήσατο αὐτῇ

τὴν Ναβουθαὶ σκαιότητα, καὶ ὡς χρησάμενος ἐπιεικέσι πρὸς αὐτὸν λόγοις καὶ βασιλικῆς ἐξουσίας ὑποδεεστέροις ὑβρισθεῖν, μὴ τυχὼν ὧν ἤξιον. ἡ δὲ μὴ μικροψυχεῖν ἐπὶ τούτοις παρεκάλει, παυσάμενον δὲ τῆς λύπης ἐπὶ τὴν συνήθη τραπέσθαι πρόνοιαν· μελήσειν γὰρ αὐτῇ περὶ τῆς Ναβουθαὶ τιμωρίας. καὶ παραχρῆμα πέμπει γράμματα πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας τῶν Ἰουδαίων ἐκ τοῦ Ἀχαάβ ὀνόματος, νηστεῦσαι κελεύουσα καὶ ποιησαμένους ἐκκλησίαν προκαθίσαι μὲν αὐτῶν Ναβουθαί· εἶναι γὰρ αὐτὸν ἐκ γένους ἐπιφανοῦς, παρασκευασαμένους δὲ τρεῖς τολμηροὺς καταμαρτυρήσοντας αὐτοῦ, ὡς τὸν θεὸν εἶη βλασφημήσας καὶ τὸν βασιλέα, καταλεῦσαι· καὶ τούτῳ διαχρήσασθαι τῷ τρόπῳ. καὶ οὕτως ἀπέθανε, καὶ προῖκα ἐκλή ρονόμησεν Ἀχαάβ τὸν ἀμπελῶνα. ἀγανακτήσας δὲ ὁ θεὸς πέμπει Ἡλίαν τὸν προφήτην πρὸς Ἀχαάβ περὶ τῶν πεπραγμένων ἐρησόμενον, ὅτι κτείνας τὸν ἀληθῆ δεσπότην τοῦ χωρίου κληρονομήσειεν αὐτὸν ἀδίκως, κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸν Ναβουθαὶ νεκρὸν συνέβη ὑπὸ κυνῶν δαπανηθῆναι, τό τε αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸ τῆς γυναικὸς χυθῆσεσθαι καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ γένος ἀπολεῖσθαι, τοιαῦτα ἡσεβηκότος. ὁ δὲ Ἀχαάβ μέταμелος γενόμενος καὶ σακκίον ἐνδυσάμενος γυμνοῖς τοῖς ποσὶ διῆγε μὴ τρεφόμενος, ἀνθομολογούμενος τὰ ἡμαρτημένα καὶ τὸν θεὸν ἐξυμενίζων. ὁ δὲ θεὸς πρὸς τὸν προφήτην εἶπεν ὑπερβαλέσθαι τὴν τοῦ γένους τιμωρίαν, ἐπεὶ τοῖς τετολμημένοις μετανοεῖ, τελέσειν δὲ τὴν ἀπειλὴν ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀχαάβ.

[Ναβουχοδονόσορ,] βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὁ κτίσας τὴν Βαβυλῶνα πόλιν μεγάλην καὶ κινστέρναν καὶ ἐπάνω αὐτῆς κῆπον (τὸν κληθέντα κρεμαστόν) τεχνησάμενος καὶ καταφυτεύσας ἐν αὐτῷ παντοδαπά γένη φυτῶν. εἰς τοῦτον ἡ γυνὴ αὐτοῦ περιπολοῦσα καὶ πᾶσαν γῆν ἐκείνην ἐποπτεύουσα κατετέρπετο, ὑπ' οὐδενὸς ὀρωμένη. ὁ δὲ Ναβουχοδονόσορ διαπορευόμενος ἔφη μετὰ ἐπάρσεως πολλῆς καὶ ἀλαζονείας· οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ εἰς οἶκον βασιλείας ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου ᾠκοδόμησα; καὶ ἔτι τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ὄντος, φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐγένετο· σοι λέγω, Ναβουχοδονόσορ· ἡ βασιλεία σου παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκδιώξω σε, καὶ μετὰ θηρίων ἡ κατοίκησίς σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιοῦσί σε, καὶ ἐπτὰ καιροὶ ἀλλαγῇσονται ἐπὶ σε, ἕως οὗ γνῶς, ὅτι κυριεύει ὁ ὑψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων καὶ ᾧ ἐὰν δόξη, δώσει αὐτήν. καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἦσθιε καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως οὗ αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λέοντος ἐμεγαλύνθησαν καὶ οἱ ὄνυχες ὡς ὀρνέου. μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν φησὶν ὁ αὐτὸς περὶ τῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως· ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ αἱ φρένες μου ἐπεστράφησαν ἐπ' ἐμέ καὶ εἰς τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον, καὶ ἡ μορφὴ μου ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμέ, καὶ οἱ τύραννοί μου καὶ οἱ μεγιστᾶνές μου ἐζήτησαν με, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐκραταιώθην, καὶ μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετέθη μοι. νῦν οὖν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινὰ καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινῶσαι. καὶ Ἡσαΐας δὲ λέγει περὶ αὐτοῦ.

[Ναέται:] οἱ οἰκήτορες.

[Ναζαρηνός:] ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας.

[Ναζιραῖος:] ὁ θεῷ κεχαρισμένος, καὶ ἀφιερωμένος· ὁ μοναχός. ἰστέον δέ, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥώμης Πέτρου τοῦ ἀποστόλου χειροτονήσαντος Εὐδόδιον ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ πάλοι λεγόμενοι Ναζιραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι Χριστιανοί.

[Νάζις:] ἐθνικόν.

[Ναζωραῖος:] ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ.

[Νάει:] στάζει, ῥέει.

[Ναῖδες:] πηγαί· ἡ Νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασι διατρίβουσαι.

[Ναῖνον. Ναῖς,] ἑταίρα τις, ἥς μέμνηται Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης. ἐν τῷ Πλούτῳ, δηλαδή ὅπου τό, ἐρᾷ δὲ Ναῖς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου; ὅ τινες ἡγνοηκότες ἔγραψαν Λαῖς· ὡς καὶ Ἀθήναιος ἐπισημαίνεται.

[Νάκην:] προβάτων δοράν.

[Νάκλη:] πόλις περὶ Ἡλιούπολιν· ἐν ἧ τὰ καλούμενα Ἄφακα. ζητεῖ περὶ τούτου καὶ ἐν τῷ χ εἰς τὸ Χριστόδωρος.

[Νακώλεια:] ὄνομα τόπου. ἰστέον δέ, ὅτι κοινῶς μὲν τεθήλυνται ἡ Φρυγιακὴ αὕτη πόλις ἀπὸ Νακώλης νύμφης· ἐξ ἧς καὶ Νακώλαιον, ἡ αὕτη· ὡς ἀπὸ νύμφης νύμφαιον. ἐθνικὸν αὐτῆς Νακωλεύς, ὡς Σελευεύς. εὗρηται δὲ καὶ οὐδετέρως τὰ Νακώλεια.

[Νακώνη:] πόλις Σικελίας, κατὰ τὸν Ἐθνικογράφον.

[Νάκος:] ἔντριχον δέρμα, ἥτοι δορὰ προβάτου. κυρίως δὲ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. καὶ κώδιον καὶ κῶος. κῶας δὲ τὸ τοῦ προβάτου. Ἰώσηπος· ἔρπειν τὰ πολλὰ κελεύσας τοῖς εἰσιοῦσι καὶ τὰ νῶτα καλύπτειν νάκεσιν, ὡς εἰ κατίδοι τις αὐτοὺς νύκτωρ, φαντασίαν παρέχοιεν κυνῶν. ἡ δοτικὴ νάκει. ἡ ἀναλογία, ὡς βλάβη, βλάβος· δίψα, δίψος· νάπη, νάπος· οὕτω νάκη, νάκος. ὥσπερ δέ, φασίν, ἡ ἀήτη, καὶ ἄρσενικὸν ἀήτης, ἀήτου· καὶ ἡ ἀράχνη, ἀράχνης, ἀράχνου, οὕτω καὶ ἡ νάκη, ὁ νάκος, τοῦ νάκου. τριχῶς οὖν ὁ νάκος, ἡ νάκη, τὸ νάκος.

[Νακοτίλται:] οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.

[Νᾶμα:] ὕδωρ ποτόν. τόπος κατάρρυτος ναματιαίοις ὕδασι.

[Νάννακος:] παλαιὸς ἀνὴρ πρὸ Δευκαλίωνος. τοῦτόν φασι βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ δακρύων ἰκέτευε. καὶ παροιμία· ἀπὸ Ναννάκου, ἐπὶ τῶν πάνυ ἀρχαίων.

[Νάννιον·] Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ τῶν ἑταιρῶν Αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἑταίραν διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· χαίρουσι γὰρ αἱ αἶγες τῷ θαλλῷ. ἔστι δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ Περὶ τῶν ἑταιρῶν τὴν Νάννιον φησὶ Προσκήνιον ἐπονομάζεσθαι διὰ τὸ ἐξωθεν δοκεῖν εὐμορφωτέραν εἶναι.

[Νάνος:] ἐπὶ τῶν μικρῶν, παρὰ Νεοκλείδῃ καὶ Ἀριστοτέλει. καὶ ὁ Θεόφραστος· ὡς νάνον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα. οἱ γοῦν νάνοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσι. **[Νάννοι]** λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. καὶ ναννοφυεῖς. οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων ἰννοί. οἱ πλείους τῶν ὕστερον γίννους τούτους γράφουσι. δοκεῖ παρὰ τὸ ἔστερῆσθαι τοῦ ἄνω εἰρῆσθαι ἡ λέξις· κατακύπτει γὰρ τὰ κυρίως νάνα, καθὰ καὶ τὰ βρέφη, ὧν καὶ μείζω τὰ ἄνω.

[Ναξία:] πόλις. καὶ **[Ναξία λίθος,]** ἡ Κρητικὴ ἀκόνη· Νάξος γὰρ πόλις Κρήτης. ὁ γράψας ὅτι Ναξία πόλις Καρίας, ἥς ὁ πολίτης Ναξιεύς καὶ Ναξιάτης· λέγει καὶ ὅτι πόλις Σικελίας Νάξος. καὶ Κρητικὴ δέ, ἀφ' ἧς ἡ Ναξία λίθος· ἦν εἰ διὰ τοῦ ι γράφεται, κριτικὴ εἰληφθαι λέγει, ἀντὶ τοῦ διακρίνουσα καὶ φανεροῦσα. καὶ Κυκλὰς δὲ νῆσος ἐπίσημος ἡ Νάξος. ἡ ἀπὸ τινος Νάξου, ἡ παρὰ τὸ νάξαι, ὃ ἐστὶ

θυσαι. φασὶ δὲ τὰς ἐκεῖ Ναξίας γυναῖκας μόνας ὀκτάμηνα τίκτειν κατὰ δωρεὰν Ἑρας. καὶ Διόνυσος δέ, φασὶν, οὕτως ἐτέχθη. καὶ κρήνη δὲ καθ' Ἑρακλείδην ἐκεῖ, ἐξ ἧς οἶνος ρεῖ μάλα ἡδύς.

[Ναξιουργῆς κάνθαρος:] πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα· ὡς νῦν σίλφας λέγουσιν τινὰ ἀκατίων εἶδη. Κρατῖνος δὲ λέγει, ὅτι θαλασσοκρατοῦντές ποτε Νάξιοι ἐχρῶντο αὐτοῖς τοῖς κανθάροις. ἢ οὕτως· τῶν πλοίων τὰς εὐρούσας πόλεις τὰς ἀρχὴν τεκτονίας ἐποίουν οἱ πρότεροι ἐπωνύμους· οἷον τοὺς νῦν λέμβους Ναξιουργεῖς ὠνόμαζον. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ εἶναι καὶ Κνιδιουργεῖς ἀπὸ Κνίδου, καὶ Κέρκυρα ἀπὸ Κερκύρας, καὶ Πάρωνα ἀπὸ Πάρου. ἄντικρυς δὲ Μένανδρος ἐν Ναυκλήρῳ κάνθαρος εἶπε πλοῖον εἶναι. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου. καὶ ἐν Πειραιεὶ Κανθάρου λιμῆν. τρεῖς γὰρ λιμένες εἰσὶν, οὗτος ὁ Κανθάρου καὶ τὸ Ἀφροδίσιον καὶ κύκλῳ πέντε στοαί. ἀπὸ Κανθάρου ἦρως.

[Ναός, Ναπάται:] πόλις Λιβύης πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ. ὁ πολίτης Ναπαταῖος.

[Νάπη:] πόλις Λέσβου. ὅθεν Ἀπόλλων Ναπαῖος. εἰσὶ δὲ καὶ Ναπαῖοι Ἑπειῶται.

[Νάπις:] πόλις Σκυθίας.

[Νάπος] οὐδέτερον καὶ θηλυκὸν ἢ **[Νάπη:]** ὀρεινὸς ὑλώδης τόπος. οἶονεὶ νάφη ὡς μὴ φῶς ἔχουσα διὰ δάσος. Ξενοφῶν οὐδετέρως λέγει τὸ νάπος, τὸ ἔδαφος. ἐπεὶ οἱ ἡγούμενοι ἐγένοντο ἐπὶ νάπει δυσβάτῳ καὶ μεγάλῳ, ἔστησαν ἀγνοοῦντες, εἰ διαβατέον εἴη τὸ νάπος.

[Νάπυ:] σίνηπι. κάβλεψε νάπυ καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν. ἐπέβλεψε δριμὺ καὶ ὀργίλον (δριμὺ γὰρ τὸ νάπυ), καὶ τὰς ὀφρὺς συνέστειλεν. τὸ ὡς εἰπεῖν ἀφυῆς ἦτοι κακοφυές.

[Ναρβὼν ἢ Ναρβωνησία:] ἐμπόριον καὶ πόλις Κελτικῆ. ἔστι δὲ καὶ λίμνη Ναρβωνίτις. καὶ Νάρβις, πόλις Ἰλλυριῶν.

[Νάρδος:] μυρεψικὸν ἔλαιον. θηλυκῶς. καὶ ἐς κυανότριχα χαίτην νάρδον, ὑπὸ γλαυκῆς κλειομένην ὑάλου.

[Νάρθηξ.] καὶ πανακείταν νάρθηκα κροτάφων πλάκτορα νηπιάρχων. ζήτηι ἐνταῦθα, ὅτι ὁ νάρθηξ ὠκείωται τῷ μεθύσῳ καὶ οὕτως ἐλαφρῶ Διονύσῳ. καὶ τό, πολλοὶ νάρθηκοφόροι, παῦροι δὲ τε Βάκχοι. καὶ ὅτι Νάρθηξ νησιδίον ἐγγὺς φασὶ Σάμου ἐν δεξιᾷ τοῖς προσπλέουσιν· οὗ ἔθνικόν Ναρθηκουσσαῖος ἢ Ναρθηκούσιος.

[Νάρκη:] μυρμηκίας. Ἀριστοφάνης· οἴμοι, τί πέπονθα; ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται, καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν. συντελεῖ ἐνταῦθα καὶ ἡ ἐνθύμησις τοῦ ἰχθυοῦ τῆς νάρκης, καὶ τὸ κατ' αὐτὴν πάθος.

[Ναρμαλῖς:] πόλις Πισιδίας, ὡς Κάβαλις.

[Νάρυξ:] πόλις. ἱστορεῖται θηλυκῶς λεγομένη· ἢ καὶ Ναρύκιον καὶ Ναρύκη· ἐξ ἧς ἦν ὁ Λοκρὸς Αἴας.

[Νάρωνος:] ὄνομα κύριον.

[Ναρσης.] στρατηγὸς Ῥωμαίων, ἔμφρων ἐς τὰ μάλιστα καὶ δραστήριος καὶ δεινὸς ἀρμόσασθαι τῷ παρεμπίπτοντι. καὶ παιδείας μὲν αὐτῷ οὐ τι μάλα μετῆν, οὐδὲ τὰ τῆς εὐγλωττίας ἐπεφρόντιστο· φύσεως δὲ ὅγε δεξιότητι διέπρεπε καὶ παραστήσαι οἷός τε ἦν λόγῳ τὰ βε βουλευμένα, καὶ ταῦτα τομίας γε ὦν καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις τρυφερώτατα ἀνατεθραμμένος. ἦν δὲ ἄρα καὶ τὸ σῶμα βραχύς

καὶ ἐν ἰσχύρῳ ἐκδεδιητῆς· τὸ δὲ ἀνδρεῖον καὶ μεγαλουργὸν ἐς τοσοῦτον ἐκέκτετο ὅσον ἀμέλει καὶ ἀπιστεῖσθαι. ἦν δὲ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.

[Νασαμῶνος:] ὄνομα κύριον. ὄνομα κύριον ὁ Νασαμῶν, ἐξ οὗ Νασαμῶνες, ἔθνος Λιβύης.

[Ναστόν:] πυκνόν, μεστόν, πληρὲς, μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι. διαφέρει τοῦ μανού. τὸ γὰρ μανόν, ἀραιόν, χαῦνον, ἢ ἀνωφερές, ὡς φλόξ. ὅτι γίνεται παρὰ τὸ μὴ ἐν εἶναι. **[Ναστός]** δὲ ἀρσενικῶς πλακοῦς, ἢ θερμὸς ἄρτος μετ' ἐλαίου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἦκε γὰρ ἄν σοι ναστός εὖ πεπεμμένος. καὶ τοιοῦτον μὲν ὁ ἐν ὀξείᾳ τάσει ναστός· οὗ θέμα τὸ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ νάσασθαι. Νάστος μέντοι βαρυτόνως πόλις Θράκης, ἢ ἐλέγετο καὶ Νέστος.

[Ναυάγιον:] παρὰ Θουκυδίδη οὐδετέρως μὲν, ὅταν τι τῆς νηὸς ἀπολεσθῇ, οἷον πηδάλιον ἢ τι τοιοῦτον. ναυαγία δὲ θηλυκῶς πᾶσα ἢ τῆς νηὸς ἀπώλεια.

[Ναυαγίων:] πτωμάτων. ἐξ ἐνὸς κακοῦ, πᾶν ἐπίμπλατο ναυαγίων πεδίον.

[Ναύαρχος:] ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.

[Ναυαγῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ναυαρχῶ·] δοτικῇ.

[Ναυάτος·] οὗτος πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας διεκρίθη, ἐπειδὴ Κορνήλιος ὁ ἐπίσκοπος τοὺς ἐπιθύσαντας πιστοὺς ἐν τῷ διωγμῷ, ὃν ὁ βασιλεὺς Δέκιος κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἐκίνησεν, εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν διακριθεὶς καὶ εἰς ἐπισκοπὴν παρὰ τῶν συμφρονησάντων αὐτῷ ἐπισκόπων προχειρισθεὶς ταῖς πανταχοῦ ἐκκλησίαις ἔγραφε, μὴ δέχεσθαι τοὺς ἐπιτεθυκότας εἰς τὰ μυστήρια, ἀλλὰ προτρέπει μὲν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν, τὴν δὲ συγχώρησιν ἐπιτρέπει θεῷ, τῷ δυναμένῳ καὶ ἐξουσίαν ἔχοντι συγχωρεῖν ἁμαρτήματα. τοιαύτας ἐπιστολὰς κατ' ἐπαρχίας δεχόμενοι πρὸς τὰ οἰκεῖα ἦθη ἐποιοῦντο τῶν δηλουμένων τὰς κρίσεις. ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐδήλου μὴ δεῖν ἀξιοῦσθαι τῶν μυστηρίων τοὺς μετὰ τὸ βάπτισμα εἰς θάνατον ἁμαρτίαν πεποιηκότας, τοῖς μὲν ἐδόκει πικρὰ καὶ ἀπηνὴς εἶναι ἢ τοῦ κανόνος ἔκθεσις, οἱ δὲ ὡς δίκαιον αὐτὸν καὶ ὀρθοῦντα τὴν πολιτείαν ἐδέχοντο. ἐν τοσοῦτῳ δὲ τούτου κινουμένου, ἐπικαταλαμβάνει Κορνηλίου τοῦ ἐπισκόπου γράμματα, τοῖς μετὰ τὸ βάπτισμα ἡμαρτηκόσιν ἐπαγγελλόμενα τὴν συγχώρησιν. οὕτω δὲ ἀμφοτέρων ἐπιστελλόντων τάναντία καὶ ἐκ τῶν θείων ὀχυρούντων ἃ ἕκαστος ἔλεγεν, ἕκαστος κατ' ἔθος ἐς τοῦτο ἔτρεψεν, ἐς ὃ καὶ πρότερον μᾶλλον ἐπέκλινεν. ὅσοι γὰρ φιλαμαρτήμονες δραξάμενοι τῆς τότε δοθείσης συγχωρήσεως καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐπὶ πάσης ἁμαρτίας αὐτῇ συνεχρήσαντο. ἀλλὰ Ναυάτος ἐπὶ Οὐάλεντος τοῦ βασιλέως διωγμὸν κινήσαντος κατὰ Χριστιανῶν ἐμαρτύρησεν.

[Ναυατιανοί:] αἵρεσις, τὰ Ναυάτου φρονοῦντες. καὶ τούτων ἐγένετο ἐπίσκοπος Σισίνιος, ἐλλόγιμος καὶ ἱερῶν βιβλίων ἐπιστήμων καὶ κρείττων διαβολῆς, περὶ δὲ τὴν δίαιταν ἀβρὸς καὶ ποικίλος. ἐρωτώμενος δὲ διὰ τί δεύτερον λούοιτο, ὅτι μὴ τρίτον, ἔφη, φθάνω. ἐπεὶ δὲ λευκῇ ἐσθῇτι διετέλει χρώμενος, ἐπέσκωψέ τις αὐτῷ τῶν ἀπὸ τῆς καθόλου ἐκκλησίας, ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· οὐκοῦν εἶπέ, ποῦ εἴρηται ἐσθῆτα μέλαιναν χρῆναι ἀμφιένυσθαι; τοῦ δὲ ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν ἔφη· σὺ μὲν οὐκ ἂν τοῦτο ἐπιδειξαι δυνήσῃ· ἐμοὶ δὲ καὶ Σολομῶν ὁ σοφώτατος, ἔστωσαν τὰ ἱμάτιά σου λευκά, λέγων παραινέει. καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς λευχείμων ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φαινόμενος Μωσῆν τε καὶ Ἡλίαν τοιούτους τοῖς ἀποστόλοις δείκνυσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ χαρίεντα αὐτῷ εἴρηται.

[Ναυβάτης:] ἐπιβάτης, ἢ ναύτης. πεζοὺς δὲ ἀντὶ ναυβατῶν πορευομένους, καὶ ὀπλιτικῶ προσχόντας μᾶλλον ἢ ναυτικῶ.

[Ναυῆ:] ὄνομα κύριον.

[Ναυηγός:] ὁ τῆς νηὸς ἀρχηγός. τοῦτο κοινῶς· ἡ δὲ ποιήσις καὶ τὸν ναυαγῆσαντα οὕτω γράφει.

[Ναύκιοι:] ἔθνος.

[Ναύκληρος:] Ὑπερίδης οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.

[Ναυκραρία·] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. μήποτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιστοῖς Ναυκρατικὰ, ἵνα ᾗ ἀπὸ Ναυκρατικοῦ πλοίου, ἢ Ναυκρατιῶν ἐμπλεόντων. ἡ γὰρ Ναύκρατις τοπαλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου. ἐὰν δὲ ᾗ Ναυκρατικά, εἴη ἂν τὰ τῶν ἀρχόντων. ναυκράρους γὰρ τοπαλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν ε' ἱστοριῶν δηλοῖ. ἴσως παρὰ τὴν τῆς νηὸς κραῖραν εἴρηται τὸ ναυκρατικά.

[Ναύκρατις.] καὶ τὸν Ναύκρατιν. πόλις αὕτη Αἰγύπτου ὑπὸ Μιλησίων οἰκισθεῖσα, ὀπηνίκα ἐθαλαττοκράτουν. ταύτης πολίτης ὁ σοφὸς Ἀθήναιος.

[Ναῦλος:] τὸ ναῦλον. ἀρσενικῶς ὁ ναῦλος. καὶ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεῶς ὀφείλεται. καὶ Ἀριστοφάνης· ἀπόδος τὸν ναῦλον.

[Ναύλοχον:] εὐδίων, ἐν ᾧ αἱ ναῦς λοχῶσιν, ἢ ἀναπαύονται. ὁ δὲ ναῦς προσέταξεν ἐν τοῖς ἀγκῶσι ναυλοχεῖν λανθάνοντας· ἐπειδὴ δὲ αἰσθωνταὶ ζευγνύειν αὐτὸν τὴν γέφυραν, διαβάλλειν ὡς τάχιστα. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ λιμὴν ἢ εὐδία. οὕτω καὶ παρ' Ὀμήρῳ.

[Ναυλοχῶ:] τὸ τὰς ναῦς ἐνεδρεύω. ἢ ἀναπαύω καθιστῶν.

[Ναύμαχα:] μακρὰ δόρατα, ὥστε ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι. οὕτω καὶ Ὅμηρος προπαροξυτόνως. ὁ μέντοι ναυμάχος ἀνὴρ πρὸ μιᾶς τονοῦται.

[Ναυμαχησείοντες:] πρὸς ναυμαχίαν ἐτοίμως ἔχοντες. ἢ ἐρῶντες τοῦ ναυμαχεῖν, ἐπιθυμίαν ἔχοντες ναυμαχίας.

[Ναυμάχιον:] ὡς τοῦ μὴ στρατεύεσθαι καὶ τοῦ λιπεῖν τὴν τάξιν καὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀποβαλεῖν ζημίαι ἦσαν ὀρισμέναι ἐκ τῶν νόμων, οὕτως καὶ τοῦ μὴ ναυμαχεῖν. τοῦτο τὸ ὄφλημα ναυμάχιον ἐκαλεῖτο.

[Ναυμαχῶ·] δοτικῇ. Κερκυραίοις τε καὶ Πελοπίδασι ἅμα ναυμαχήσετε. αἰτιατικῇ δέ· πρῶτον μὲν τὸν βασιλικὸν κατεναυμάχησε στόλον.

[Ναύπακτος:] πόλις Αἰτωλική. ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ναυπηγίας τῶν Ἡρακλειδῶν πρὶν ἢ κατασχεῖν τὴν Πελοπόννησον. ὁ πολίτης, φασί, Ναυπάκτιος.

[Ναυπλία:] πόλις Ἀργεῶν. παρὰ τὸ ναυσὶ προσπλεῖσθαι. οἱ πολῖται Ναυπλιεῖς.

[Ναύπλιος:] ἡ ἐν θαλάσῃ πρόοδος.

[Ναῦς·] Ἀρριανός· Τραιανὸς ὁ βασιλεὺς περὶ τὸν ποταμὸν ν' ναῦς εἶχε· δ' δὲ ἔφερον τὰ σημεῖα τὰ βασιλικά, αἵτινες καὶ τὴν στρατηγίδα κάλοις μακροῖς ἐξηρητημένην ἐφεῖλκον. εἶχε δὲ ἡ ναῦς μῆκος μὲν κατὰ τριήρη μάλιστα, εὖρος δὲ καὶ βάθος καθ' ὁλκάδα, ὅσον μεγίστη Νικο μηδὶς ἢ

Αἰγυπτία· ἐν ἣ ἐπεποιήτο βασιλεῖ ἀποχρῶντα ἐνδαιτήματα. αὕτη δὲ τὰ τε ἀκροστόλια ἔφαινε καὶ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ἰστίῳ τὸ βασιλικὸν ὄνομα καὶ ὅσοις ἄλλοις βασιλεὺς γεραίρεται χρυσῷ ἐγκεχαραγμένα. νενέμητο δὲ τρίχα τὸ πᾶν ναυτικόν, ὥς μὴ τῷ ζυνεχεῖ πλόῳ ταραττοῖντο.

[Ναυσικάα:] ὄνομα κύριον. μένηται Ὅμηρος Ναυσικάας Φαιακικῆς βασιλικῆς παιδὸς προσφυῶς τῇ χώρᾳ· ἐπεὶ ναυτικώτατοι ὄντες ἐπέκαιον ταῖς ναυσὶ πίσσαν πρὸς ἀσφάλειαν.

[Ναυσικράτης,] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Ναύκληροι, Περσίς. **[Ναυκράτην]** μέντοι εἰπεῖν ἐφίλησέ τις ἐπὶ ἐχενήϊδος φάναι· ὥς ταυτὸν ὃν ἔχειν, ἡγουν ἐπέχειν νῆα, ὅθεν ἡ ἐχενήϊς, καὶ ναῦν κρατεῖν, ὅθεν ὁ ναυκράτης.

[Ναῦς ἱκετεύει πέτρας:] ἐπὶ τῶν πάνυ ἀναισθήτων ἡ παροιμία.

[Ναυσίπορος:] ὑπὸ νηῶν περαιούμενος.

[Ναῦς Νικομηδῆς] καὶ στρατηγίς. τούτου τὸ μὲν ἐκ τόπου παρῆκται, τὸ δὲ κατ' ἀξίωμα.

[Ναῦς παλαιὰ πόντον οὐχὶ πλώσει:] παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων.

[Ναυσθλώσομαι:] ναυσθλώσασθαι κυρίως ἐστὶ τὸ ναῦν μισθώσασθαι, νῦν δὲ τὸ νεῶς ἐπιβήσομαι.

[Ναύσων Ναυκράτης:] ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀποδιδόντων ἀλλήλοις. ὀνοματοποιήσις δὲ τὸ Ναύσων, ὥς τό, ἀγαθῶν ἀγαθίδες καὶ λευκότεροι Λεύκωνος. ἐπιστολιμαῖος ὁ χαρακτήρ· ὥς καὶ εἴ τις εἴποι Πομπᾶιος Πομπίλῳ· ἢ Πομπᾶιος Πομπῖλον προσφωνεῖ. καὶ ἔστι τὸ σχῆμα παρηχητικόν.

[Ναύσταθμον:] τὸν λιμένα. ἐφράττοντο δὲ καὶ δέρματι οἱ τόποι πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι τὰ σανιδώματα. ἢ ὅτι ὁ ναυτικὸς στρατὸς ναύσταθμος καλεῖται.

[Ναυστολίαν:] πλοῦν. καὶ **[Ναυστολῶ,]** ῥῆμα.

[Ναύτης:] καὶ ὁ ἐπιβάτης. εἰκόνα τῆς κήλης Διονύσιος ὧδ' ἀνέθηκε σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος.

[Ναυτιᾶν:] τὸ ἐν τῇ νηὶ κυρίως ἐμεῖν. τοῦτο καὶ ναυσιᾶν λέγεται ῥητορικῶς.

[Ναυτικῶς δανείζειν·] φασὶ Ζήνωνα ὑπὲρ ,α' τάλαντα ἔχοντα ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ταῦτα δανείζειν ναυτικῶς.

[Ναυτιλία:] ὁ πλοῦς.

[Ναυτιλλόμενος:] πλέων.

[Ναυτίλος:] ὁ ἰχθύς, καὶ ὁ ναύτης.

[Ναυτοδίκαι:] ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις· ὥς καὶ ναυφύλακες ἄρχοντές τινες ἐπὶ τῆς τῶν νεῶν φυλακῆς. ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι. Κρατερός γοῦν φησὶν· ἐὰν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν γενοῖν γεγονῶς φρατίζη, διώκειν δεῖ τῷ βουλομένῳ Ἀθηναίῳ, οἷς δίκαι εἰσὶ· λαγχάνειν δὲ τῇ ἔνῃ καὶ νέᾳ πρὸς τοὺς ναυτοδίκας. εἰς φρήτην ἢ φράτορας ἢ φατρίαν ἐγγράφηται καὶ μὴ ξένος εἴη ἀλλ' ἡθαγενὴς δηλαδὴ ὥς αὐτόχθων ἔκ τε πατρὸς ἔκ τε μητρός.

[Ναῦφι:] ἐν ταῖς ναυσὶ.

[Ναύφρακτον βλέπεις·] Ἀριστοφάνης· πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύλην. ἐπειδὴ μεγάλοι ταῖς τριήρεσιν οἱ ὀφθαλμοὶ γίνονται, δι' ὧν τὰς κόπας ἐμβάλλοντες ἐκωπηλάτουν. ὥστε τὸ ναύφρακτον βλέπεις, αἴνιγμά ἐστι τοῦ τρανὲς καὶ πλατὺ καὶ μέγα βλέπεις.

[Ναυφράκτω στρατῷ·] τῷ συμπεφραγμένῳ καὶ συντεταγμένῳ· ἐθαλασσοκράτουν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι μάλιστα ἐπὶ τῇ ἐν Ἀρτεμισίῳ καὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ.

[Νάφθα·] τριγενὲς τοῦτο· κοινῶς μὲν γὰρ ἡ νάφθα, εὖρηται δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ νάφθα, παρὰ Πλουτάρχῳ δὲ καὶ ὁ νάφθος. ὅτι οἱ μὲν Ἑλληνες Μηδείας ἔλαιον ταύτην καλοῦσιν, οἱ δὲ Μῆδοι νάφθαν.

[Ναχώρ·] ὄνομα κύριον.

[Ναί·] συγκαταθέσεως ἐπίρρημα. ἔστι καὶ ὀρκωμοτικὸν μετὰ κοιμωμένης ὀξείας, οἷον ναὶ τῷ θεῷ, τουτέστι μὰ τὰς θεάς.

[Ναίεθος·] ὄνομα ποταμοῦ. εἰς [...] Ναύαιθος, οὗ μέμνηται Λυκόφρων κληθέντα παρὰ τὸ ναῦς ἐκεῖ εἰς αὐτὸν καυθῆναι ὑπὸ γυναικῶν αἰχμαλώτων χόλῳ τῶν αὐτῶν δεσποτῶν.

[Ναιετάουσιν·] οἰκοῦνται. ναίω, ναιέτης, ναιετῶ· ὡς κυνηγέτης, κυνηγετῶ. ναιετῶ, ναιετάω· ναιετάουσιν ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ τοῦ οἰκοῦνται.

[Ναίει·] διατρίβει.

[Ναὶ μὰ τόν·] καὶ ναὶ μὰ τόν, εἶγε τοῦ Περσικοῦ τις ἐφάνη, τὸ Ῥωμαϊκὸν ἅπαν διόλωλεν.

[Ναὶ μὰ τόν·] ἀμαρτάνοντι ἐπέπληττε καὶ ἀδικοῦντα ἤλεγχε καὶ ἀνέστειλε τοῦ ἀδικεῖν πατρικῇ, ναὶ μὰ τόν, ὁ γενναῖος τῇ παρρησίᾳ.

[Ναὶ μὰ τόν·] ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν σῦφαρ ἐμόν, ὃ ἐστὶ δέρμα. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. ναὶ τοῦτο δένδρεον αὖτον ἐόν περ. οἱ ἀρχαῖοι οὐ προπετῶς κατὰ τῶν θεῶν ὠμνουν, ἀλλὰ κατὰ τῶν προστυγχανόντων· ὡς καὶ Μένανδρος· μαρτύρομαι τὸν Ἀπόλλω τοῦτον καὶ τὰς θύρας. καὶ Ὅμηρος· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. καὶ Ἑκάλῃ εἶπε, ναὶ μὰ τόν· καὶ οὐκέτι ἐπάγει τὸν θεόν. ῥυθμίζει δὲ ὁ λόγος πρὸς εὐσέβειαν. τοιούτου σχήματός τε καὶ ἤθους καὶ τὸ ναὶ μὰ τὰς. ὡς εἶπερ εἶποι τις, μὰ τὰς Χάριτας.

[Ναὶ μήν·] ναὶ ὄντως.

[Ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην·] ὄρκος ἐπὶ χλευασμῷ.

[Ναίουσιν·] οἰκοῦσιν.

[Ναίχι·] ἐπίρρημα συγκαταθέσεως.

[Νέαι·] νῆσος πλησίον Λήμνου (παρὰ τὸ νέω, τὸ κολυμβῶ), ἣ προσενήξατο, φασίν, Ἡρακλῆς. περὶ ἣν κατὰ τινας Φιλοκτήτης ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου. Νέα δὲ φρούριον Μυσίας. ἐθνικὸν Νεαῖος.

[Νεαλῆς·] κυρίως ὁ νεωστὶ ἐάλωκώς ἰχθύς. λέγεται δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἀλισθείς. καὶ ὁ νεωστὶ ἀλούς. Ἀππιανός· τὸν δὲ δῆμον ἀπὸ τοῦ τείχους ὀρᾶν καὶ τοῖς πονουμένοις ἐτέρους νεαλεῖς ἐπιπέμπειν ἀεὶ· οἱ δὲ Κελτοὶ κεκμηκότες ἀκμῇσι συμπλεκόμενοι ἔφευγον ἀτάκτως. καὶ Πολύβιος· τοὺς πολεμίους ἀκεραίους ὄντας καὶ νεαλεῖς.

[Νεάνδρεια], ἡ Νεάνδρειον οὐδετέρως. πόλις Τρωάδος Ἑλλησποντία, ἣν τινες Λεάνδρειαν γράφουσι διὰ τοῦ λ, κακῶς.

[Νεανεία:] ἡ ἔπαρσις.

[Νεανίας:] τολμηρός, ἡ ὁ νέος.

[Νεανιεύεται:] νέου ἔργα ποιεῖ.

[Νεανιεύματα:] κομπάσματα, κενὰ τολμήματα.

[Νεανικόν:] ἀντὶ τοῦ μέγα, καὶ δυνάμενον χορτάσαι νεανίαν. Ἀριστοφάνης Πλούτω· εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον δοίης καταφαγεῖν, καὶ κρέας νεανικόν.

[Νεανικῶς:] ἰσχυρῶς, γενναίως. Ἀριστοφάνης· κᾶτυπτε με νεανικῶς, παῖ παῖ καλῶν.

[Νεᾶνις], νεάνιδος, ἐκ τοῦ νέος, νεάν· ὡς ἄλκιμος, ἀλκιμὰν καὶ ἀλκμάν.

[Νεανισκεύεται·] Ἄμφις ἐν Ῥεῖθροις, Ποσειδίππος Δημόταις, Εὐπολὶς Σφιγξίν. ιδίως ἐσχημάτικε τὸ νεανισκεύειν ἐν Δήμοις· γυναῖκα ἔχοντα μάλα καλὴν τε καὶ ἀγαθὴν, αὐτὴ νεανισκεύοντος ἐπεθύμησέ μου.

[Νεάνθης,] Κυζικηνός, ῥήτωρ, μαθητὴς Φιλίσκου τοῦ Μιλησίου.

[Νεάπολις:] πόλις Ἰταλικὴ διάσημος, ἐν ἣ Παρθενόπις ἱδρυταὶ Σειρήνος ἄγαλμα. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλαι Νεαπόλεις.

[Νεαροί:] νέοι, νήπιοι. καὶ **[Νεαρώτερος,]** παίδων νεαρώτεροι οἱ λέγοντες μὴ ἐφορᾶν τὰ τῆδε τὸ θεῖον.

[Νεάρχος·] οὗτος ξυνεστράτευσεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ συγγραφὴν συνεγράψατο ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου. ἐψεύσατο δὲ ναύαρχον ἑαυτὸν ἀναγράψας εἶναι, κυβερνήτης ὢν.

[Νεάτη:] ἐσχάτη. καὶ **[Νεάτοι,]** φθόγγοι χορδῆς μουσικῆς τελευταίας.

[Νεάτη:] ἡ ἐσχάτη. καὶ ἡ νήτη χορδὴ λεγομένη ὑπὸ τῶν μουσικῶν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς τε ὑπάτης καὶ τῆς μέσης.

[Νέα χελιδών:] ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων τινας. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγεῖρους, λέγων τοιαυτὶ· σκέψασθε παῖδες, οὐχ ὁρᾷτ'; ἄρα νέα χελιδών. οἱ δ' ἔβλεπον κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.

[Νέβελ:] ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος μέτρου Ἑβραϊκοῦ.

[Νεβρείην καρδίην·] Βάβριος· πεινῶσα κερδῶ καρδίην δὲ νεβρείην.

[Νεβρίζων·] Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνειμένου καὶ τοὺς τελουμένους διαζωννύντος νεβρίσιν, ἐπὶ τὸ νεβροὺς διασπᾶν κατὰ τινὰ ἄρρητον λόγον.

[Νεβρίς:] ἐλάφου δέρμα. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄνθετό σοι κορύναν καὶ νεβρίδας ὑμέτερος Πάν.

[Νεβρίς.] κισσωτὴν στέρνοις νεβρίδ' ἀναπτομένη.

[Νεβρός:] ἐλάφου γέννημα, οἶονεὶ ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξὶόν καὶ νεμόμενον. ἐτυμολογεῖται δὲ νεοπόρος τις ὢν. καὶ **[Νεβρεΐη καρδία.]** Βάβριος· πεινῶσα κερδῶ, καρδίην δὲ νεβρείην λάπτει πεσοῦσαν, ἀρπάσασα λαθραίως.

[Νεβρώδ:] ὄνομα κύριον. ἀφ' οὗ οἱ γίγαντες.

[Νεβρώδης:] ὄνομα κύριον.

[Νέγλη:] πολίχνιον Ἀραβίας.

[Νέδης:] πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ νύμφης Νέδης. γράφεται καὶ Νεδέοι· ὅθεν ὁ πολίτης Νεδεήσιος.

[Νέδων:] ποταμὸς καὶ τόπος Λακωνικῆς. κλίνεται Νέδοντος· ὅθεν Νεδουσία Ἀθηνᾶ. ζῆται καὶ τὸν παρὰ Λυκόφρονι.

[Νεεμάν:] ὄνομα κύριον.

[Νέεσθαι:] πορεύεσθαι.

[Νέηαι:] πορευθῆς, ἐπανελθῆς.

[Νέηκες:] νεωστὶ ἠκονημένον.

[Νεήλατα:] τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα ἄλφιστα καὶ μέλιτι δεδευμένα, οἷς καὶ ἀσταφίδες καὶ χλωροὶ ἐρέβινθοι συνεφύροντο· ἃ τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον. ἐκάλουν δέ τινες αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν καὶ μακαρίαν. κατ' ἔλλειψιν δὲ προσφέρουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ νεήλατα μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιστα.

[Νεήλιδες:] νεωστὶ ἐληλυθότες. ἢ εὐθεῖα **[Νέηλος. Νεηνίας:]** νεανίας.

[Νεῆνις:] νεᾶνις.

[Νεκάδες:] νεκροί. καταχρηστικῶς δὲ καὶ αἱ τῶν ζῶν τάξεις.

[Νεκρῶ·] αἰτιατικῇ.

[Νεκρῶ λέγουσα μύθους εἰς οὓς:] ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ μὴ ἐπαϊόντων. λύσις ὀνείρου· νεκροὺς ὁρῶν νέκρωσιν ἔξεις πραγμάτων.

[Νεκτάρειον:] ἡδύ, καλόν, εὐῶδες. ἐπὶ τοῦ νεκταρέου ἑανοῦ. καὶ νέκταρ, θεῶν πόμα, καὶ οἶνος οὕτως, ὡς Ἀναξανδρίδης. καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν· ὁ αὐτός.

[Νεκταρέου:] θείου. **[Νέκταρ]** δέ, τουτέστι νεόκταρ, τὸ νέους ποιοῦν τοὺς πίνοντας. ἢ οὗ στερησις τῆς κτήσεως τοῖς πολλοῖς. οὕτω δὲ καὶ ἀμβροσία οὐ μόνον ἢ ὑπεραναβαίνουσα ροήν, τὴν καταφθοράν, ἀλλὰ καὶ ἣν οὐκ ἔχει βροτός.

[Νεκυόμαντις:] ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν.

[Νεκυία:] ἡ τῶν νεκρῶν ἐορτή, φρουρίγα παρὰ Πέρσαις, Ἑλληνικὴ νεκυία. καὶ **[Νεκυοστόλος,]** ὁ τοὺς νεκροὺς διαπερῶν. τὸν κύνα Διογένην, νεκυοστόλε, δέξαι πορθμεῦ, γυμνώσαντα βίου παντός ἐπισκύνιον.

[Νέκυς:] νεκρός.

[Νέμαυσος:] πόλις Ἰταλική. ἀπὸ Νεμαύσου Ἡρακλείδου.

[Νεμέα:] τόπος καὶ πόλις.

[Νέμεα] καὶ **[Ἴσθμια:]** τόποι, ἐν οἷς ἐτελοῦντο ἐπέτειοι ἀγῶνες. ὅθεν καὶ λέων Νεμεαῖος, ὃν ἐκεῖ νεμόμενον ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς ἡ Νεμέα, ὁ τόπος.

[Νεμέας] αὐλητρίδος μνημονεύει Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος. καὶ **[Νεμέας σέλινα.]** οἷς ἐστέφοντο οἱ νικηταί.

[Νεμέας χαράδρα:] τόπος τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ.

[Νεμεσᾶ:] μέμφεται.

[Νεμεσᾶν:] τὸ ἐμποδὼν ἴστασθαι τοῖς πραττομένοις κατὰ γνώμην. ἢ μᾶλλον μὴ κατὰ γνώμην.

[Νεμεσηθεῖς:] μεμφθεῖς. νεμεσηθεῖς δ' ἀλόχῳ κατορχήσει βέλει τρωθεῖς λείπει τὸν βίον. Ἰώσηπος· παρεκάλει τὸν θεὸν νεμεσῆσαι μὲν ταῖς τῶν πολεμίων ἐλπίσιν, ἐλεῆσαι δὲ τὸν αὐτοῦ λαόν. καὶ αὖθις· εἰ δὲ νεμεσηθεῖν τῆς ἐπιβολῆς, ἴσθι με μὴ πταίσαντα παρ' ἐλπίδας.

[Νεμεσήσομαι:] φθονῶ. καὶ **[Νεμεσῆσαι,]** μέμψασθαι.

[Νεμεσητικός:] ὁ ἐναντίος τῷ φθονερῷ. ὁ μὲν γὰρ φθονερὸς λυπεῖται ἐπὶ ταῖς τῶν καλῶν εὐπραγίαις, ἐπεὶ καὶ ὁ φθόνος τοιοῦτον, νεμεσητικός δὲ ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν κακῶν εὐπραγίαις· τοιοῦτον γὰρ ἡ νέμεσις. ὥστε ὁ νεμεσητικός οὐ φθονερὸς. ἔστι δὲ τὸ πρόβλημα ὀρικόν. ζήλῳ ῥητόρων τοῦτο λέγει· ὀριζομένου γὰρ τινος φθονερὸν εἶναι καὶ τὸν λεγόμενον νεμεσητικόν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς μέμφεται τινος, ἀνθοριζόμεθα, οὐ τὸν νεμεσητικὸν τοιοῦτον εἶναι, εἴπερ ὀρθῶς τινος μέμφεται, ἀλλὰ τὸν μὴ δέοντα μεμφόμενον· αὐτὸς γὰρ ἐστὶ φθονερὸς.

[Νεμεσητόν:] μεμπτόν.

[Νεμέσια·] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου. μήποτε ἐορτὴ τις Νεμέσεως, καθ' ἣν τοῖς κατοικομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα.

[Νεμέσια] οὖν ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γινομένη πανήγυρις, ἐπεὶ ἡ νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται.

[Νεμεσίζει:] μέμφεται.

[Νεμεσίων:] ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Νεμεσίων ἀνεπτεροῦτο καὶ μετέωρος ἦν ταῖς ἐλπίσι καὶ ἐδόκει ἐρμαίῳ ἐντετυχηκέναι ἐμοὶ περιτυχόν.

[Νέμεσις:] ἡ δίκη. Ἀριστοφάνης· ἰὼ Νέμεσι, βαρύβρομοί τε βρονταί.

[Νέμεσις:] μέμψις, δίκη, ὕβρις, φθόνος, τύχη. τὴν τῶν ἀλαζόνων τιμωρὸν συνέντες Νέμεσιν, ἥπερ αὐτοὺς μετῆλθε σὺν τῇ δίκῃ. καὶ αὖθις· οὐκ ἔλαθε τὴν ἅπασιν ἐναντιουμένην τοῖς ὑπερηφάνοις Νέμεσιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἰδίαις ἠναγκάσθη παιδευθῆναι συμφοραῖς. παρῆν δ' ἡ Νέμεσις, ἡ τὰ γῆς ἐποπτεύει· ἡ καὶ ἄλλως, ἡ τᾶδικ' ἐποπτεύει. Βάβριός φησιν ἐν Μυθικοῖς. καὶ Αἰλιανός· Νεμέσεως ἐφόρου, τρόπους ὑπερόπτας καὶ ὑπερηφάνους κολαζούσης, ἐναργῆ μαρτύρια. καὶ παροιμία·

[Νέμεσις δέ γε παρ πόδας βαίνει·] παρόσον μέτεισι ταχέως ἡ δαίμων τοὺς ἡμαρτηκότας. λήθουσα δὲ παρ πόδας βαίνει, γαυρούμενον αὐχένα κλίνει, ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βιοτὰν κρατεῖς.

[Νεμεσῶ·] δοτικῇ.

[Νέμειν:] καρποῦσθαι, διοικεῖν. ἀλλὰ παρ' ἐμοὶ γενομένην πατρίδα τε νέμειν, ἦν ἐγὼ νέμω, καὶ οἶκον, ὃν ἐγὼ κέκτημαι.

[Νέμειν προστάτην:] ἀντὶ τοῦ ἔχειν προστάτην· τῶν γὰρ μετοίκων ἕκαστος μετὰ προστάτου τῶν ἀστῶν τινος τὰ πράγματα αὐτοῦ συνώκει καὶ τὸ μετοίκιον κατετίθει. καὶ τὸ ἔχειν προστάτην καλεῖται νέμειν προστάτην. Ὑπερίδης· ὥστε κελυστέον τοὺς μαρτυροῦντας τὰ τοιαῦτα καὶ τοὺς

παρεχομένους μάτην ἀπατᾶν ὑμᾶς, μὴ τυγχάνωσι δικαιότερα λέγοντες· καὶ νόμον ἡμῖν ἀναγκάζετε παρέχεσθαι, τὸν κελεύοντα μὴ νέμειν προστάτην.

[Νέμειος:] ὁ ἐν τῇ Νεμέᾳ. τῇ Λοκρικῇ δηλαδή. ὁ γὰρ τῆς κατὰ τὴν Ἥλιν Νεμέας πολίτης Νέμεος ἀναγράφεται καὶ Νεμεαῖος, ἥδη δὲ καὶ Νεμεήτης· ὡς δηλὸν ἐκ τοῦ Ζεὺς Νεμεήτης.

[Νεμηθέντων:] κληρωθέντων. Αἰλιανός· ἀλλὰ καὶ ἐκείνων νεμηθέντων εἰς τὴν στάσιν.

[Νεμήσασθαι:] διαμερίσασθαι.

[Νεμήσεις ὑποκριτῶν:] οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑποκριτὰς κλήρῳ νεμηθέντας ὑποκρινομένους τὰ δράματα, ὧν ὁ νικήσας εἰς τοῦπιόν ἄκριτος παραλαμβάνεται. ἔστιν οὖν οἶον διαιρέσεις.

[Νέμοντα:] διοικοῦντα.

[Νέμος ἐπάκτιον:] τὸ ἄλσος, τὸ ὄρος τὸ παράλιον. Σοφοκλῆς· πάραλά τ' ἄντρα, νέμος ἐπάκτιον. οἱ δὲ ἀγχοῦ τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους ὑψίζοντο, ὡς τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐκ ταύτης νέμος πρόβλημα εἶναι.

[Νέμω:] τὸ μερίζω. **[Νέμω,]** νομιῶ. τὴν δ' ἄρ' οὐκέτι νέμω πόλιν.

[Νέμω:] τὸ μερίζω· δοτικῇ.

[Νέμω:] τὸ βόσκω· αἰτιατικῇ.

[Νέμοιτο:] καρποῖτο.

[Νένακτο:] ἐπεπλήρωτο. Ἰώσηπος· συνεκπίπτει δὲ τοῖς πολεμίοις εἴσω· καὶ πᾶσα οἰκία ὀπλιτῶν νένακτο, τὰ τέγη δ' ἦν τῶν μαινομένων κατάπλεα. ἐκ τοῦ νάσσω, νάξω, τοῦ καὶ παρ' Ὀμήρῳ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ. ἐξ οὗ καὶ ὁ ναστὸς ἄρτος.

[Νενεωλκημένας ναῦς:] ἔξω οὐσας, εἰλκυσμένας.

[Νενημένην] καὶ **[Νενησμένην:]** σεσωρευμένην. Ξενοφῶν· εὖρης γὰρ θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενημένων περυσινῶν. καὶ Ἀριστοφάνης· τί κάθησθ' ἀβέλτεροι, ὄντες λίθοι, ἀριθμός, πρόβατ', ἄλλως ἀμφορεῖς νενησμένοι; τουτέστιν ἀνόητοι. πρὸς τοὺς θεατάς φησι· διὰ γὰρ τοῦ μωροῦ δοκιμάζεται ὁ φρόνιμος. ἀμφορεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ ματαίως κέραμοι σεσωρευμένοι. νηῆσαι γὰρ τὸ σωρεῦσαι. καὶ νῆσαι δισυλλαβῶς.

[Νενώμεθα:] διανενοήμεθα.

[Νεοαρδέα:] νεωστὶ πεποτισμένην.

[Νεογιλλόν:] νεογέννητον. παρὰ τὸ νέον γίνεσθαι, νεογινόν. καὶ ὡς πνεύμων, πλεύμων Ἀττικῶς, καὶ νίτρον, λίτρον, οὕτω νεογινόν, νεογιλόν.

[Νεογνόν:] νεωστὶ γεννηθέντα.

[Νεοδαμώδης:] ὁ ἐλεύθερος παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις.

[Νεόδμητον:] νεοδάμαστον. καὶ νεοδόμητον.

[Νεοεργές:] προσφάτως εἰργασμένον.

[Νεοθαλής:] νεωστὶ βλαστήσασα.

[Νεοθανής:] νεωστὶ τεθνεώς.

[Νεοθηγεῖ:] νεωστὶ ἀκονηθέντι. ἡ δὲ σέθεν φθιμένης πολιοῦς νεοθηγεῖ σιδήρῳ κείρατο γηραλέης ἐκ κεφαλῆς πλοκάμους.

[Νεοκαισάρεια:] Ποντική, φασί, πόλις. οἱ αὐτῆς καὶ Ἀδριανουπολῖται. ἔστι δὲ καὶ Βιθυνίας.

[Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις:] φησὶ Θουκυδίδης. ἀντὶ τοῦ νεωστὶ κατωκισμένοις.

[Νεοκλῆς:] Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ἀδελφὸς Ἐπικούρου. ὑπὲρ τῆς ἰδίας αἵρέσεως, ὅτι Νεοκλέους ἔστι τό, λάθε βιώσας.

[Νεοκλείδου κλεπτίστερος:] οὗτος κεκωμώδεται, ὡς ῥήτωρ ἦν καὶ τυφλὸς καὶ συκοφάντης καὶ κλέπτης. Ἀριστοφάνης· Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλός, κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισε.

[Νεόκμητον:] νεωστὶ κατεσκευασμένον.

[Νεολαία:] νέων συναγωγή. ὁ νέος λαός. ὑπὲρ τοῦ τὴν νεολαίαν τὴν Ῥωμαίων ἀξιοζήλως τε καὶ ἅμα τῷ θάρσει διαγωνίζεσθαι. καὶ Αἰλιανός· λοιμὸς γὰρ τῇ Ἐφέσῳ πόλει ἐνήκμαζεν οἷος βαρύτατος, προμοίροις δὲ θανάτοις διεφθείροντο ἡ νεολαία, καὶ ἦν ἀγωνία καὶ μέντοι καὶ γυναικῶν καὶ τῆς ἀγέλης τῆς τετράποδος. **[Νεωλέα]** δὲ ὁ τοῦ νεῶ λαός.

[Νεόλεκτος:] ὁ νεωστὶ ἠθροισμένος λαός.

[Νέον·] Ὅμηρος νέον ἠβῶνonta οὐ λέγει νέον κατὰ ἡλικίαν, ἀλλὰ κατὰ μεσότητα, οἷον νεωστὶ ἠβῶντα.

[Νέοντας:] νηχομένους. ἐφεῖλκον καὶ ἵππους νέοντας τρεῖς ἅμα καὶ τέτταρας τοῖς ἀγωγεῦσι.

[Νέον τεῖχος:] τῆς Αἰολίδος ἔστι τόπος. ὁ ἐκεῖθεν Νεοτειχίτης. ὡς καὶ τοῦ Χωλὸν τεῖχος τὸ περὶ Καρίαν Χωλοτειχίτης τὸ τοπικόν.

[Νεόπλουτος:] ὁ νεωστὶ πλουτῶν.

[Νεορράντω:] νεαρῷ ἀπὸ τοῦ αἵματος. Σοφοκλῆς· καὶ μοί τις αὐτὸν σὺν νεορράντῳ ξίφει πηδῶντα ἰδὼν ἐδήλωσε.

[Νέορτον:] νέον. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Λαΐου, νέορτον αὖ;

[Νεορρύτοις:] νεωστὶ ῥέουσι.

[Νεός:] ἡ νεωστὶ ἠροτριασμένη γῆ. καὶ τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νεὸν σπεύρας, φύλασσεν ἐστῶς.

[Νέος ἐστὶ καὶ ὀξύς:] ἀμαθής ἐστὶ καὶ προπετής.

[Νεοσσία:] ἡ καλιὰ τῶν στρουθίων.

[Νεόσμηκτον:] νεόθηκτον. καὶ νεοκάθαρτον.

[Νεοσσός:] ὁ στρουθός.

[Νεοσπάδα:] τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. Πισίδης· ταύτην δὲ τὴν φάλαγγα τὴν νεοσπάδα.

[Νεοτελής:] νεωστὶ τετελειωμένος.

[Νεοτευχές:] νεωστὶ κατεσκευασμένον.

[Νεοττεία:] ἡ ἐκλέπισις.

[Νεόττιον:] γέννημα. Ἀριστοφάνης· πέρδιξ γενέσθω τοῦ πατρὸς νεόττιον. τοῦ Πισίου ὁ υἱὸς ὅμοιος βούλεται γενέσθαι τῷ πατρί. ἦν δὲ ὁ Πισίας προδότης. καὶ αὖθις· τρία κνώδαλα ἀναιδιῇ, Πισίας Ὅσφύων, Διῖτρέφης.

[Νεοττός:] ἡ τοῦ ῥοῦ λέκιθος, καὶ τὸ πυρρόν. Μένανδρος Ἀνδρία· καὶ τεττάρων ῥῶν μετὰ τοῦτο, φιλτάτη, τὸν νεοττόν. Κλέαρχος ἐν τῷ Περὶ οἶνων συγγράμματι φησιν· ὁ διαδίδεται ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένα λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα καὶ οὐκ ἐν τῷ καλουμένῳ νεοττῷ. διεψεύσθησαν γὰρ οἱ πρῶτοι τοῦτο φήσαντες, καὶ ἔστι τὸ ὥχρον περίττωμα τοῦ σπέρματος, ὅτι δὲ τὸ ὥχρον νεοττόν ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ Χρύσιππος ἐν τῷ Περὶ χρησμών. ὄναρ γάρ τινά φασι θεασάμενον ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ κρέμασθαι ῥά, προσαναθέσθαι ὄνειροκρίτη· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὀρύττων θησαυρὸν εὐρήσεις κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον. εὐρόντα δὲ σταμνίον ἐν ᾧ ἀργύριον ἦν καὶ χρυσίον, ἐνεγκεῖν τι τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντει· τὸν δὲ μάντιν εἰπεῖν· τοῦ δὲ νεοττοῦ οὐδὲν μοι δίδως; καὶ Δίφιλος κέχρηται τῇ λέξει· ῥῶν δ' ἐν αὐτῇ διέτρεχεν νεόττια.

[Νεοττός:] καὶ ὁ νεογνὸς ὄρνις. οἷδά τοι ἔγωγε καὶ ἐς ἡ' ὅλας ἡμέρας ἀναλωθέντα αὐτῷ κατοικιδίας ὄρνιθος οὐ μέγαν νεοττόν.

[Νεουργόν:] νεωστὶ εἰργασμένον.

[Νεόφθιτον:] νεωστὶ τελευτήσαν, νεωστὶ φθαρέν.

[Νεοφρῶν ἢ Νεοφῶν,] Σικυώνιος, τραγικός· οὗ φασιν εἶναι τὴν τοῦ Εὐριπίδου Μήδειαν· ὅς πρῶτος εἰσήγαγε παιδαγωγοὺς καὶ οἰκετῶν βάσανον. ἐδίδαξε δὲ τραγωδίας ρκ'. συνῆν δὲ τὰ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, καὶ διότι φίλος ἦν Καλλισθένει τῷ φιλοσόφῳ, σὺν ἐκείνῳ καὶ αὐτὸν ἀνείλεν αἰκισμοῖς.

[Νεόφυτον:] τὸ νεωστὶ φυτευθέν.

[Νεόφυτος:] ὄνομα κύριον.

[Νεοχάρακτα:] νεωστὶ κεχαραγμένα. Σοφοκλῆς· ἵχνη τὰ κείνου νεοχάρακτα. ὁπότεν γὰρ νεωστὶ αἱ ἀποχαράξεις τῶν ζώων γένωνται, μᾶλλον ἐπακολουθοῦσιν οἱ κυνηγέται, πρὶν ὑπὸ ἀνέμου ἀφανισθῇ ἡ ὁδμή.

[Νεοχμός:] νέος, νέαν καὶ ἀκαταπόνητον δύναμιν ἔχων. μὴ παρόντων ἐς τὰς ἀρχὰς ἀνδρῶν τῶν διέπειν ταύτας δυναμένων, πολλὰ νεοχμεῖσθαι ἐν τοῖς πολιτικοῖς. Ἀριστοφάνης· τέρας νεοχμόν. ἀντὶ τοῦ παράδοξον. ἀτοπίας πλέων. ἀντὶ τοῦ θαύματος.

[Νεοχμοῦν:] καινοτομεῖν, νεώτερα ἐργάζεσθαι. νέων ἔχεσθαι πραγμάτων. ὁ δὲ φυλάσσειν τῶν καθεσταμένων οὐδὲν ἡξίου, πάντα δὲ νεοχμοῦν ἐσαεῖ ἤθελε.

[Νεοχμώσαντες:] νεωστὶ κινήσαντες. Ἡρόδοτος.

[Νεοχμώσειν:] νεωτερισθῆναι, καινόν τι ἐργάσασθαι. ἀσχόλους τε γὰρ αὐτοὺς ὄντας διὰ τὸν πόλεμον μηδὲν νεοχμώσειν.

[Νέω:] τὸ κολυμβῶ, καὶ τὸ πορεύομαι.

[Νεωκορήσει:] ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει. κορεῖν γὰρ λέγουσι τὸ καλλύνειν, τὸ σαροῦν, καὶ ἐκκαλλύνειν. τό τε ἐκκορηθείης ἀντὶ τοῦ ἐκκαλυνθείης.

[Νεωκόρος:] ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων. ἀλλ' οὐχ ὁ σαρῶν.

[Νεωλέα:] ὁ τοῦ νεῷ λαός. **[Νεολαία]** δὲ ἡ νεόλεκτος.

[Νεωλκήσας:] ἔξω τὴν ναῦν ἐλκύσας.

[Νέων,] Νέωνος· ὄνομα κύριον. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον τούτου φιλίας φησιν.

[Νεώνητον:] τὸν νεωστὶ ἡγορασμένον. ἐπεὶ μὴ ἐκ γένους ἦν Ἀθηναῖος ὁ Κλέων, ἀλλὰ νεωστὶ προσεληλυθὼς τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτων, ὅτι καὶ τῶν Ἀθηναίων καθάπτεται, ὅτι δέον πιστεύειν αὐτοὺς τοῖς γνησίοις καὶ πολλὰ τὴν πόλιν εὐεργετηκόσιν, οἱ δὲ μᾶλλον ἐτίμων τὸν Κλέωνα. πεφύκαμεν γὰρ καὶ τῶν οἰκετῶν μᾶλλον πιστεύειν τοῖς οἴκοι γεννηθεῖσι καὶ συντραφεῖσιν, ἢ οἷς ἂν ἐπικτησώμεθα πριάμενοι.

[Νεωρῆ:] νεωστὶ ἡρτημένον· ἢ ἐκ νέου τινὸς καὶ ὥραν ἔχοντος νέαν. ὁρῶ νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον. καὶ Σοφοκλῆς· φόβον νεωρῆ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου.

[Νεώρια:] ὁ ναύσταθμος τῶν νεῶν. ἐμπρήσαιεν ἂν τὸ νεώριον. ἐνθὲς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιωτίας, ἄψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον. τίφη μὲν θηλυκῶς ἢ καὶ σίλφη, ζωῦφιον κανθαρώδες. ὃ δοκοῦσι Βοιωτοὶ ἐμπηγνύντες δῆδα ἡμμένην ἢ τι τοιοῦτον ἐμπυρίζειν ὃ δύνανται. τοῦτο δὲ καὶ δι' ἀλωπέκων καὶ χελωνῶν ἐγένετο. Τῖφος δέ γε τὸ δάσος. παρὰ τὸ ὑποτύφειν, φασί, καὶ κρύπτειν τὰ ἔσω αὐτοῦ, τροπῇ συνήθει τοῦ υ εἰς ι. ἢ δὲ τίφη καὶ σπερματίου λεπτοῦ ἐστὶν ὄνομα.

[Νεώρια] καὶ **[Νεώσοικοι:]** μήποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος ἅπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται, ὡς ὑποσημαίνουσι Λυκοῦργός τε καὶ Ἀνδοκίδης.

[Νεώς:] Ἀττικῶς, ὁ ναός. θηλυκῶς δὲ ἐπὶ γενικῆς νεώς, τοῦ πλοίου.

[Νεώσατε:] ἀροτριάσατε.

[Νεῶσι·] Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Φωκίδι. Ἡρόδοτος μὲν ἐν η' Νεῶνα ὀνομάζει, Ἀνδροτίων δὲ ἐν ζ' Ἀτθίδος Νεῶνας.

[Νεωστί:] προσφάτως. ὥσπερ ἐκ τοῦ μεγάλων μεγάλως καὶ Ἀττικῶς μεγαλωστί, οὕτω νέων, νέως, νεωστί. καὶ ἔστιν ὅμοιον τὸ οὕτω τι· εἰ καὶ βαρύνεται ἐκεῖνο.

[Νεώσοικοι:] οἰκήματα παρὰ τῇ θαλάσῃ οἰκοδομούμενα εἰς ὑποδοχὴν νεῶν, ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν. ὅτι Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος τῶν ὑφ' ἐωυτῷ ὄντων πολιητέων τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ἐς νεωσοίκους συνειλήσας εἶχεν ἐτοίμους, ἦν ἄρα προδιδῶσιν οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας, ὑποπρῆσαι αὐτοῖσι τοῖσι νεωσοίκοις.

[Νέωτα:] τὸ ἐπιὸν ἔτος· ἥτοι εἰς τὸ μέλλον. παρὰ τὸ ἕνος φασιν, ἔνοστα, καὶ ἀπελεύσει τοῦ σ ἔνοτα, καὶ μεταθέσει τοῦ ε καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω νέωτα. αἰεὶ γεωργὸς ἐς νέωτα πλούσιος. ἢ ἐκ τοῦ νέως, ἐξ οὗ τὸ νεωστί, νέωστα, ὡς δὴ, δῆτα, ἐπεὶ, ἔπειτα, καὶ ἐκδρομῇ τοῦ σ νέωτα. τὸ ἐκ νέου, καὶ ἔναγχος.

[Νεώτερα·] τοῦτον δὲ ἀνεῖλον ὡς νεώτερα κατὰ Ῥωμαίων πράττοντα.

[Νεωτερίζει:] καινὰ πράττει.

[Νεωτερίζειν.] Θουκυδίδης· τῆς ἡμέρας τὸ πνῖγος ἐλύπει, νύκτες δὲ μετοπωριναὶ καὶ ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον. ὁ δὲ βάρβαρος οὐδὲ ἐπὶ τὴν νεωτερίζουσιν τὰ πράγματα τύχην ἔσχεν ἀνενεγκεῖν τὴν αἰτίαν, ὡς ἂν ἔννομόν τινα καὶ ὑπαιθρον ἀγωνισάμενος μάχην.

[Νεωτερισμός.] άνταρσία.

[Νεώτερον:] καινόν. ό δέ έλεγε δεδιέναι άν άδόκητόν τι και νεώτερον κακόν άπαντήση.

[Νεωτεροποιός:] άντάρτης, τύραννος, έπιθέτης.

[Νεώτερος:] τó συγκριτικόν άντί τοῦ άπλοῦ. άντί τοῦ νέος.

[Νέπετος:] πόλις Ίταλίας. παρὰ Διονυσίῳ έν Ρωμαϊκοῖς. τó έθνικόν σεσημείωται· Νεπεσῖνος γάρ, τροπή τοῦ τ εις σ.

[Νέποδες:] οἱ ίχθύες. παρὰ τó νε στερητικόν και τó ποῦς· άποδες γάρ εισιν. έν Ήπιγράμμασι· πτηνά και άγροτέρων κέρδεα και νεπόδων.

[Νέποδες:] νηξίποδες· τó γάρ άποδες ψεῦδος· έχουσι γάρ πόδας αί φῶκαι. άμφι δέ μιν φῶκαι νέποδες. Όμηρος. **[Νέπως]** δέ, Νέπωτος, έθνικόν. και ὄρους δέ άνύδρου ὄνομα. παρὰ τó νε στερητικόν και τοῦ πῶμι, πώσω, κατὰ τοῦς παλαιούς. έξ οὔ δηλαδή οὔκ έστι πιεῖν.

[Νέρβας,] βασιλεὺς τῶν Ρωμαίων. οὔτος και τόν ευαγγελιστήν Ίωάννην άπό τῆς έξορίας Πάτμου άνακαλέσας ήγαγεν έν Έφέσῳ· καθ' ὃν καιρόν και τó τῶν Μανιχαίων άνεφάνη δόγμα, αὐτοῦ Μάνεντος φανερώς έξηγουμένου.

[Νεργόβριγες·] έθνικόν. Άππιανός· Νεργόβριγες δ' αὐτοῦ περι τῆς μετριοπαθείας πυθόμενοι έθαύμαζον.

[Νέρων,] βασιλεὺς Ρωμαίων. οὔτος κραταιουμένης αὐτῷ τῆς βασιλείας ές άνοσίους πράξεις έξώκειλε και άλλότρια τῆς βασιλείας έπετήδευσε πράγματα, κιθαρίζων και τραγῳδῶν και ὀρχούμενος έπὶ τῶν θεάτρων. και πρὸς πάσαις αὐτοῦ ταῖς άθεμιτουργίαις και τó τῆς θεομαχίας μύσος προσέθηκε, διώκτης πρῶτος γενόμενος τοῦ θείου λόγου. μετὰ δέ ταῦτα άνεῖλε και τήν μητέρα και έαυτόν. ὅτι Νέρων έτι νέος ὢν έσχόλαζε φιλοσόφοις και τὰ περι τοῦ Χριστοῦ κατεμάνθανεν· έτι γάρ ένόμιζεν αὐτόν τοῖς ανθρώποις συναναστρέφεσθαι. και μαθῶν, ὅτι ὑπὸ τῶν Ίουδαίων έσταυρώθη, ήγανάκτησε και προσέταξεν έλθεῖν τοῦς ιερεῖς Άνναν και Καϊάφαν και αὐτόν Πιλάτον τόν ἄρχοντα τότε γενόμενον σιδηροδεσμίους. και καθίσας έπὶ τῆς συγκλήτου τὰ περι αὐτοῦ πεπραγμένα κατεμάνθανεν. οἱ οὔν περι τόν Άνναν και Καϊάφαν έλεγον, ὅτι ήμεῖς τοῖς νόμοις αὐτόν παρεδώκαμεν και εις καθοσίωσιν οὔχ ήμάρτομεν· ὁ γάρ ἄρχων έξουσίαν έχων ὅσα ήβουλήθη έπραξεν. άγανακτήσας οὔν ὁ Νέρων Πιλάτον έν τῷ δεσμωτηρίῳ ένέβαλε, τοῦς δέ περι τόν Άνναν και Καϊάφαν απέλυσεν. ήκμαζε δέ τότε και Σίμων ὁ μάγος. και διαλεγομένων Πέτρου και Σίμωνος παρουσία Νέρωνος, ήχθη Πιλάτος άπό τοῦ δεσμωτηρίου· και παρισταμένων τῶν τριῶν τῷ Νέρωνι, έρωτᾷ τόν Σίμονα, σὺ εἶ ὁ Χριστός; ὁ δέ λέγει, ναί. εἴτα έρωτᾷ τόν Πέτρον, σὺ εἶ ὁ Χριστός; ὁ δέ λέγει, οὔ· έμοῦ γάρ παρισταμένου εις τόν οὐρανόν άνελήφθη. ήρώτησε δέ και τόν Πιλάτον, ποῖός έστιν έκ τούτων ὁ λεγόμενος Χριστός; και εἶπεν, οὐδέ εις· ὁ μὲν γάρ Πέτρος μαθητῆς αὐτοῦ γέγονε και εισηνέχθη παρ' έμοι ὡς μαθητῆς αὐτοῦ και ήρνήσατο αὐτόν λέγων, οὐκ οἶδα τόν άνθρωπον· και απέλυσα αὐτόν. οὔτος δέ ὁ Σίμων οὐδαμῶς έγνωσταί μοι, οὐδεμίαν δέ έχει ὁμοίότητα πρὸς εκείνον· έστι γάρ οὔτος και Αἰγύπτιος και έμπληθής και κατάκομος και μέλας, παντελῶς τῆς εκείνου μορφῆς άλλότριος. άγανακτήσας οὔν ὁ βασιλεὺς κατὰ μὲν τοῦ Σίμωνος ὡς ψευσαμένου και ειπόντος έαυτόν Χριστόν, κατὰ δέ τοῦ Πέτρου ὡς άρνησαμένου τόν διδάσκαλον έξέβαλεν αὐτούς άπό τοῦ συνεδρίου. τόν δέ Πιλάτον τῆς κεφαλῆς άπέτεμεν ὡς τηλικούτον άνθρωπον άνελεῖν τολμήσαντα δίχα βασιλικῆς προστάξεως. ὡς δέ έκλήθη ὁ Νέρων πηλὸς αἵματι πεφυρμένος. κεῖται έν τῷ Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος.

[Νέρτερος:] κατώτερος. τὸ ἐντελὲς ἐνέρτερος καὶ ἀφαιρέσει νέρτερος. ὁμοίως τὸ ἐνερθεν, νέρθεν· οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἐς κόρακας τὸ σκορακίζειν.

[Νέσσος:] ὁ Κένταυρος, περὶ οὗ φησι Σοφοκλῆς. Δηϊάνειρά φησιν· οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν ἔνεστι, πείρα δ' οὐ προσωμίλησά τω. ἀλλ' εἰδέναι χρή δρῶσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶναι μὴ πειρωμένη.

[Νέσσω:] πόλις Θεσσαλίας. καὶ λίμνη Νεσσώνις.

[Νεστορέη:] τῇ τοῦ Νέστορος. καὶ **[Νεστόρειος οἶκος,]** τοῦ Νέστορος.

[Νεστορίδης:] πατρωνυμικόν.

[Νεστόριος·] μετὰ Μάνεντα καὶ Παῦλον καὶ Ἀπολινάριον καὶ Θεόδωρον ἐφάνη Νεστόριος ἀπὸ Γερμανικεῖας τῆς Συρίας, τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως δραζάμενος· ὁμοίως τῇ φωνῇ τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων κακοφρόνως ἀποχρησάμενος Παύλῳ καὶ Θεοδώρῳ τοῖς ἑαυτοῦ προγόνοις· υἱὸς μὲν γὰρ ἦν τοῦ Κίλικος, ἀπόγονος δὲ τοῦ Σαμοσατέως. καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἀγίαν παρθένον καὶ θεοτόκον ἄσπονδον ἤρατο πόλεμον. τρίτος προστάτης γεγονὼς τῆς Ἰουδαϊκῆς ταύτης αἰρέσεως ἄλλον εἶναι παρ' ἑαυτῷ τὸν Χριστὸν καὶ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον κατὰ τὴν πατρικὴν αὐτοῦ πλάνην ἐδογματίσει. μετὰ δὲ τοῦτον Εὐτύχης. οὗτος δὲ ὁ Νεστόριος φυσικῶς εὐλαλὸς ὢν πεπαιδεῦσθαι μὲν ἐνομίζετο, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἀνάγωγος ἦν καὶ τὰς τῶν παλαιῶν ἐρμηνεύων βίβλους ἀπηξίου μανθάνειν· τυφούμενος γὰρ ὑπὸ τῆς εὐγλωττίας οὐκ ἀκριβῶς προσεῖχε τοῖς παλαιοῖς, ἀλλὰ πάντων κρείττονα ἐνόμιζεν ἑαυτόν.

[Νέστωρ,] Λαρανδεύς, ἐκ Λυκίας, ἐποποιός, πατὴρ Πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ, γεγονὼς ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασιλέως· Ἰλιάδα λειπογράμματον ἦτοι ἀστοιχείωτον· ὁμοίως δὲ αὐτῷ ὁ Τρυφιδώδωρος ἔγραψεν Ὀδύσσειαν· ἔστι γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ μὴ εὐρίσκεσθαι ἄλφα καὶ κατὰ ῥαψωδίαν οὕτως τὸ ἐκάστης ἐκλιμπάνειν στοιχεῖον. Μεταμορφώσεις, ὥσπερ καὶ Παρθένιος ὁ Νικαεύς, καὶ ἄλλα.

[Νεοίη:] θράσος νεότητος, προπέτεια. ἐπίρρημα παρ' Ὀμήρῳ γίνεται ἐκ τοῦ νέος, νεοῖος, ὡς ἡώς, ἡά, ἡοῖος. **[Νέοις μὲν ἔργα, βουλὰς δὲ γεραιτέροισιν].**

[Νευθάν:] εἶδος μέτρου.

[Νεῦμαι:] ἀντὶ τοῦ ἐλεύσομαι. Ὅμηρος· ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι. ἐνεστῶτός ἐστι νέομαι, νεῦμαι. βούλεται δὲ εἰπεῖν ἐλεύσομαι.

[Νεῦρα μάχης:] ὁ πλοῦτος. Πισίδης· βλέπων μάλιστα καὶ τὰ νεῦρα τῆς μάχης, τὸν πλοῦτον ἐκρέυσαντα πρὸς τοὺς βαρβάρους.

[Νευράν:] χορδήν. τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου.

[Νευρήφιν:] ἐκ τῆς νευρᾶς τοῦ τόξου.

[Νεῦροι θ' Ἱπποπόδες τε:] οἱ αὐτοὶ καὶ Νευρίται. Σαρματίας ἔθνος. ἡ χώρα Νευρίς.

[Νεῦρον:] δι' οὗ νεύει τὰ κατὰ σῶμα. ἢ παρὰ τὸ νέω· νεῖται γὰρ τὰ νεῦρα δι' ὅλου τοῦ σώματος.

[Νευροσπαδῆς ἄτρακτος:] παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φιλοκτῆτι. ὃν ἀφίησί τις τῇ νευρᾷ ἐπισπώμενος αὐτόν.

[Νευσούμενοι:] κολυμβήσοντες. Ξενοφῶν· ἐκδύντες, ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὡς νευσούμενοι ἐπειρώμεθα διαβαίνειν.

[Νεφέλαι:] ἡ καπνώδης ἐκ γῆς ἀναθυμίασις. καὶ εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ. ἐτυμολογεῖται νεφέλη παρὰ τὸ νεΐφειν, ὃ ἐστὶ βρέχειν, καὶ τὸ ἔλκειν. ἡ βροχὴν ἐφελκομένη.

[Νεφέλας ξαίνεις:] ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ ἀδυνάτων. εἴληπται ἴσως τὸ ξαίνειν ἐκ τοῦ εἰπόντος, εοικέναι τὰς νεφέλας ἐρίοις ἀναπεπταμένοις.

[Νεφελοκοκκυγία:] πόλις παρὰ Ἀριστοφάνει πεπλασμένη εἰς τὸν ἀέρα οὔσα. ἦν παίζει ἐκεῖνος ὑπὸ ὀρνίθων πεπολίσθαι.

[Νεφθαλείμ:] ὄνομα πόλεως.

[Νεφθαλῖται:] ἔθνος ἐπικρατῆσαν τῆς ἔω παρὰ Ἰωσήφω.

[Νέφος:] οἰονεὶ νέφαος, τὸ ἐστερημένον φωτός. οὕτω καὶ κνέφας, τὸ κενὸν φάους.

[Νεφροί:] οἱ λογισμοί. ἐπειδὴ τὰς ὑπογαστρίους ὀρέξεις οἱ νεφροὶ διεγείρουσιν, ἐντεῦθεν κινεῖνται τῆς ἐπιθυμίας οἱ λογισμοί. ,.

[Νεφροὶ] σώματος: εἰς οὓς νεΐφεται τὸ οὔρον.

[Νείατος:] ἔσχατος. καὶ οὐδέτερον **[Νείατον. Νείαιρα:]** τόπος ἔσχατος τῆς γαστρός.

[Νεικέσαι:] παρ' Ὀμήρῳ τὸ λοιδορῆσαι, ἀλλ' οὐ τὸ κρῖναι.

[Νεικεῖ:] ψέγει, φιλονεικεῖ.

[Νεικεῖν:] κακολογήσει.

[Νεΐκη:] ἡ φιλονεικία.

[Νεῖκος:] διαφορὰ μετ' ἐπιπλήξεως· οἱ δὲ μάχη, φιλονεικία, λοιδορία. ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νεΐκεα βάλλει. λέγων κατὰ μέμψιν. καί, νεῖκος Ὀδυσσεύς. καὶ μάχη. ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη. Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη. **[Νῆκος]** δὲ ἡ νίκη, διὰ τοῦ ι. οὐ μόνον δὲ ἡ φιλονεικία διὰ διφθόγγου, ἀλλὰ καὶ ἡ διὰ χειρῶν μάχη.

[Νεῖλεως:] ὄνομα κύριον· ὁ καὶ Νειλεὺς κοινῶς ἢ Νεῖλεος Αἰολικῶς· οὗ ἀποικία περιάδεται εἰς Ἀσίαν. γίνεται, φασί, παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ λεὼς Νεόλεως καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν εἰ δίφθογγον Νεῖλεως, ὁμοίως τῷ Κλεοσθένης, Κλεισθένης, Πλεοσθένης, Πλεισθένης, δέον, δεῖν, πλέον, πλεῖν ἢ, φασίν, ἀπὸ τοῦ Νηλεὺς Νηλέως γενικῆς γέγονεν ἀναδρομῇ τῆς γενικῆς εἰς εὐθεῖαν καὶ τροπῇ Βοιωτικῇ τοῦ η εἰς τὴν εἰ δίφθογγον Νεῖλεως, Αἰολικῶς μετὰ προπαροξυτονήσεως.

[Νεῖλος:] ὁ ποταμός. καὶ οὐδετέρως **[Νειλομέτριον,]** τὸ τοῦ Νεῖλου μέτρον. καὶ **[Νειλώεις.]** καὶ **[Νεῖλος]**, ὄνομα κύριον. Νεῖλος γάρ φασι παρὰ τὸ νέειν, ἤγουν ῥέειν, ἰλύν, ἵνα ἦ Νεῖλος, Νεῖλος. ζήτει περὶ τοῦ Νεῖλου ἐν τῷ Βραχμᾶνες.

[Νεῖν:] κολυμβᾶν, καὶ τὸ νήθιν κρόκην. Ἀρριανός· ὅσοι κουφότατοι καὶ κουφότατα ὠπλισμένοι καὶ τοῦ νεῖν δαημονέστατοι, τούτους ἐκνήξασθαι κελεύει ἀπὸ συνθήματος. καὶ αὐθις· ὥσπερ γὰρ οἱ ὀρνιθες ἵπτασθαι καὶ νεῖν ἰχθύες αἱ τε ἔλαφοι θεῖν, ἐπεὶ πεφύκασιν, οὐδὲν τοῦ διδασθῆναι προσδέονται. τοῦ δὲ νεῖν, ἦτοι νήθιν, χρήσις παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ, τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης. τινὲς δὲ τὸ νεῖ νήματα διὰ τοῦ η ἔγραψαν, ὡς ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ νήθει. πλὴν καὶ οὕτως ἡ ἀναλογία τὸ νῶ, νεῖς, νεῖ οἶδε πρωτότυπον· ἐξ οὗ παράγωγον τὸ νήθω· τὸ κνῶ, κνήθω, σῶ, σήθω.

[Νειός:] ἡ νενεασμένη γῆ. καὶ **[Νειοῖο. Νεισθαί:]** κολυμβᾶν.

[Νεῖται:] ἀφίξεται, ἐλεύσεται. οὐδ' ἔτι νεῖται ἰξὸν ἐπ' ἀγρευταῖς χευάμενος καλάμοις.

[Νεῖφω:] τὸ βρέχω, διὰ διφθόγγου. **[Νιφόμενος]** δὲ χιονιζόμενος, διὰ τοῦ ι. **[Νήφων]** δὲ ἐγρηγορῶν, διὰ τοῦ η.

[Νῆ:] στερητικὸν ἐπίρρημα. ἔστι δὲ καὶ ἐπιτατικόν. ὅθεν νήχυτον ὕδωρ καὶ νήχυτος ὄρηξ.

[Νῆα:] ναῦν, πλοῖον. ὅτι δὲ διαφέρει πλοῖα νηῶν, ὥς οἱ παλαιοὶ παρασημειοῦνται, δεδήλωται καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα.

[Νηγάτεον:] λεπτόν, καινόν, ἀπαλόν, λευκόν, εὐφυές. τινὲς μὲν οὕτω νηγάτεον, τὸ καινόν, ὡς νεηγάτεον, τὸ ἐκ νέου γεγεννημένον, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ νεγενές. ἕτεροι δὲ κατὰ στέρησιν τὸ μὴ γατόν, ἡγουν γεγονός, ἀλλ' οἷον ἀχειρόκμητον.

[Νήγρετος:] ἀνέγρετος.

[Νῆ Δία:] μὰ τὸν Δία.

[Νήδυμος:] ὁ ἡδὺς καὶ γλυκὺς ὕπνος. ἢ ὁ βαθὺς καὶ ἀνέκδυτος· παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ δύω ῥῆμα.

[Νηδύς:] γαστήρ, μήτρα.

[Νήεον ὕλην:] ἐσώρευον ὕλην. καὶ νηήσας, σωρεύσας.

[Νῆες:] τὰ πλοῖα.

[Νήϊα:] τὰ ναυπηγήσιμα ξύλα. καὶ **[Νήϊον]**, ὄρος Ἰθάκης, τὸ καὶ Ὑπονήϊον.

[Νήϊδα:] ἄπειρον, ἀμαθῆ, ἀσθενῆ. **[Νηῖδες]** δὲ νύμφαι.

[Νῆϊς:] οὐκ εἰδώς, ἄπειρος. τὴν δὲ Νηῖδα νύμφην, παρὰ τὰ νάματα ἔνιοι, καὶ τὸν Νεῖλον. καὶ ἐν Σάμῳ δὲ θηρία γενέσθαι, ὧν φθεγγομένων ῥήγνυσθαι τὴν γῆν· ἐκαλοῦντο δὲ νήϊα, ὡς Εὐταίων.

[Νηῖτης:] ὁ διὰ τῶν νηῶν. οὐ μόνον νηῖτη στόλῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ γῆς κατὰ Βανδίων ἐστράτευσε. καὶ Αἰλιανὸς περὶ Λακεδαιμονίων· νηῖταις κινδύνους μὴ πάνυ συντραφέντες.

[Νηκερδής:] ἀνωφελής, ἀσύνετος.

[Νηκούστησε:] παρήκουσε.

[Νηκτά:] ἔνυδρα, κολυμβητά.

[Νηλεῶς:] ἀπανθρώπως, σκληρῶς, λέγεται καὶ **[Νηλειῶς. Νηλεύς:]** ὄνομα κύριον.

[Νηλής:] ὁ ἀνηλής.

[Νηλίπους:] ὁ ἀνυπόδητος. παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ λίπος. γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἄλωμένη.

[Νηλιτής:] ὁ ἀμαρτωλός. τούτου ἐστὶ καὶ θηλυκὸν αἰ Νηλιτίδες ἐν Ὀδυσσεΐᾳ· ἐκ τοῦ νηλίτης βαρυτόνου ἀρσενικοῦ. καὶ ἔστι μὲν ἢ ἀπ' ἀρχῆς δευτέρα, ἡγουν ἢ λι συλλαβὴ ἀναλόγως ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ διὰ τοῦ ι. οἱ δὲ Τεχνικοὶ διὰ τοῦ η εἰδότες αὐτὸ καὶ ζητοῦντες αἰτίαν, Αἰολικὴν

αἰτιῶνται τροπὴν τοῦ ι εἰς η· ὁ πρὸς ἄλλοις καὶ ἐν τῷ ψιμύθιον, καὶ Αἰολικῶς ψημύθιον. λύσις ὀνείρου· νενησμένα κρατῶν δὲ προσδόκα λύπας.

[Νῆμα:] καὶ νήματα. ἐκ τοῦ νήθω, τὸ κλώθω. μάλιστα ἐκ τοῦ νῶ, νήσω.

[Νημερτές:] ἀληθές. καὶ **[Νημερτής. Νηνεμία:]** ἀνέμων ἀπουσία.

[Νήνεμος:] ἄνεμον οὐκ ἔχων.

[Νηοφυλακεῖον.] μήποτε προπαροξυτόνως καὶ διὰ τοῦ ι ὡς γαζοφυλάκιον.

[Νηπενθές:] ἀπενθές. ἄχολόν τε κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων.

[Νήπειον φρόνημα· Νηπία] δὲ ἡλικία.

[Νήπια:] τὰ βρέφη. παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ ἔπος, τὰ μήπω λέγειν δυνάμενα. ἢ παρὰ τὸ νη ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἥπιον, τὰ παρὰ τὸ δέον ἥπια.

[Νηπιέη:] ἀφροσύνη. κτητικὸν τοῦτο τοῦ νήπιος.

[Νήπιος:] ἄφρων, ἀνόητος. Φίλιππος ὁ Μακεδὼν πολλοὺς ἀνελὼν ὕστερον ἐφθέγγατο τοῦτον τὸν στίχον· νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας υἱοὺς καταλείπει. **[Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἤμισυ παντός.]** ἔσθ' ὅτε γὰρ πλείονων ἐπιθυμῶν τις ἀποβάλλει καὶ ἃ ἔχει.

[Νηποινί:] ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς. αἰτιώτατος γεγονὼς τῆς στάσεως οὐ φεύζεται νηποινὶ τὸ ἐπὶ κλημα. καὶ αὖθις· οὐ γὰρ νηποινὶ γε πείσεσθαι, ἃ πρὸς αὐτῶν ἐπεπόνθει.

[Νηπύτιος:] νήπιος· ποιητικῶς. ἐστερημένος τοῦ πεπνῶσθαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· νηπύτιος γὰρ ἔστι καὶ τῶν κρεμάθρων οὐ τρίβων τῶνδε.

[Νηρεύς:] ὁ θαλάσσιος θεός, παρὰ τὸ νάω, τὸ ρέω.

[Νηρηῖδας:] τὰς νύμφας, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι.

[Νηρηῖδες:] νύμφαι. ν' τὸν ἀριθμὸν εἰσι. Σοφοκλῆς· τῶν ἑκατομπόδων Νηρηῖδων ἀκόλουθοι.

[Νηρηῖς:] κατὰ συναίρεσιν ἐκ τοῦ Νηρηῖς, ὥσπερ καὶ τὸ Χρυσηῖς, Χρυσῆς, καὶ Βρισηῖς, Βρισῆς.

[Νηρίθμους:] ἀναριθμήτους, ἀπείρους.

[Νηρηῖνη.] θυγάτηρ τοῦ Νηρέως.

[Νηρίον.] ἴσως ὁ νηρίτης, ὑποκοριστικῶς, ἵνα ἐκ τοῦ νηρός. ὅθεν ὁ νηρίτης εἶη καὶ τὸ Νηρίον.

[Νηρίς:] πόλις Μεσσήνης.

[Νηρίτης:] θαλάσσιος κόχλος. ἐκ τοῦ νέω, νῶ, νήσω, τὸ κολυμβῶ, νηρός, ἰχθύς. καὶ νηρὸς μυχὸς παρὰ Λυκόφρονι ὁ κοῖλος, ἢ κάθυγρος, καὶ ἐκ τοιαύτης παραγωγῆς ὁ νηρίτης. εἰ γὰρ ἦν κατὰ τινας ἐκ τοῦ Νηρέως, διὰ διφθόγγου ἂν εἶχε τὴν παραλήγουσαν ὁ νηρίτης.

[Νήριτον:] ὄρος. ἔστι καὶ νήριτος ὕλη, ἡ δασυτάτη· πρὸς ἣν οὐκ ἂν ἑτέρα ἐρίσοι. Νήρικον δὲ ἐν τῷ κ' τόπος Ἠπείρου ἐν Ὀδυσσεΐᾳ, ἡ ὕστερον Λευκάς.

[Νῆσσα:] τὸ ὄρνεον. καὶ **[Νῆττα]** λέγεται Ἀττικῶς. ἐκ τοῦ νῶ, νήσω, τὸ κολυμβῶ.

[Νῆσσα:] ὄνομα κύριον. ὅτι Δυσσάλης ὄνομα συνώκησε τῇ Βαυοῖ καὶ ἔσχε παῖδας Πρωτονόην τε καὶ Νῆσσαν.

[**Νῆσαι:**] σωρεῦσαι. καὶ [**Νήσουσι,**] σωρεύσουσι. ἔστι καὶ νηῆσαι τρισύλλαβον.

[**Νησίον·**] καὶ [**Νησιώτης,**] ὁ ἀπὸ νήσου. καὶ [**Νησούδριον,**] νησίον μικρόν.

[**Νῆσις,**] Νήσιδος· ὄνομα πόλεως, καὶ ὄνομα θεᾶς. [**Νησίδος**] δὲ τὸ ὑποκοριστικόν. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀκταίης νησίδος ἀλιζάντοισι χοιράσι.

[**Νῆσος,**] ἐκ τοῦ νῶ, νήσω· ἡ οἶον ἐγκολυμβῶσα ὕδατι. ἢ, φασί, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς νήσσης, καθ' ὁμοιότητα. ἐντεῦθεν Νησίτης καὶ πλεονασμῶ Νησιώτης, ὡς ἀγροιώτης.

[**Νησώπη:**] νῆσος Λέσβου, τὸν Σίγριν, φασί, λιμένα ποιοῦσα.

[**Νηστεία:**] ἐκ τοῦ νηστεύω. καὶ [**Νήστιμος,**] ἡ τῆς νηστείας ἡμέρα.

[**Νῆστις:**] ὁ ἄσιτος, καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ στομάχου ἔντερον. παρὰ τὸ νη στερητικὸν μόριον καὶ τὸ ἔδειν, ὁ ἐστερημένος τοῦ ἔδειν, ἢ παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ σῖτος. Νῆστις θ', ἡ δακρύοις γε πικροῖς νωμᾷ βρότειον γένος. τὸ ὕδωρ λέγων.

[**Νήτη:**] χορδὴ μουσικὴ ὁξὺν φθόγγον ἀποτελοῦσα.

[**Νῆ τήν:**] μὰ τήν. ἐλλειπτικόν, κατὰ τὸ μὰ τὸν καὶ μὰ τὰς.

[**Νῆ τὴν ἱερὰν κεφαλὴν:**] τὸ νῆ κατωμοτικόν ἐστὶν ἐπίρρημα, τουτέστι μεθ' ὅρκου βεβαιωτικόν, ὥσπερ τὸ μὰ ἀπωμοτικόν, μεθ' ὅρκου ἀρνητικόν.

[**Νῆ τὸν**] καὶ [**Ναὶ μὰ τόν:**] κατωμοτικά ταῦτα· ἀπωμοτικά δὲ μὰ τὸν Δί', οὐ μὰ τόν. ὥστε ἐσχάτη ἀκυρολογία τὸ λέγειν, μὰ τὸν Δία ποιήσον.

[**Νῆτον:**] τὸ ὑγρόν. δυϊκὸν ῥῆμα. ἴσως ἀντὶ τοῦ πορευθῆτον ἢ σωρευθῆτον.

[**Νῆτρον:**] τὸ κλωστήριον.

[**Νῆϋς:**] ἡ ναῦς.

[**Νηφαλέος:**] ὁ σῶφρων. καὶ [**Νηφαλέα**] θηλυκόν. οἱ νῦν νηφάλιος διὰ τοῦ ἰῶτα.

[**Νηφάλια ξύλα:**] τὰ μὴ ἀμπέλινά μήτε σύκινα μήτε μύρσινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγεται. ὡς καίόμενα, ὅτε μὴ ὕδωρ, ἀλλὰ οἶνος σπένδεται.

[**Νηφάλιος θυσία**] παρὰ Ἀθηναίοις ἐτελεῖτο Μνημοσύνη, Ἡοί, Ἡλίῳ, Σελήνῃ, Νύμφαις, Ἀφροδίτῃ Οὐρανίᾳ· ὡς φησι Πολέμων. καὶ ξύλα δὲ νηφάλια, τὰ μὴ ἀμπέλινά μήτε σύκινα, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων. καὶ πρώτη ἐστὶν αὕτη ὕλη πρὸς τὰς ἐμπύρους θυσίας, παρ' ὃ καὶ τοῦνομα λαβεῖν τὸν θύμον, ὡς παρὰ τὴν θυμίαν καὶ τὴν θυὴν πεποιημένης τῆς φωνῆς. εἰσὶ δέ τινες τοπαράπαν ἄσπονδοι θυσίαι, κατὰ τύχην εἰς ἔθος παρελθοῦσαι. Σοφοκλῆς· οὐ γὰρ ἂν ποτε πρώταισιν ὑμῶν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν, νήφων ἀοίνοις. πρὸς τὰς Εὐμενίδας λέγων. αἱ ἄοινοι λέγονται, ὡς αἰεὶ νήφουσαι καὶ μὴ μέθην παρέχουσαι. τοῦτο δὲ διὰ τὸ τῆς θείας δίκης ἄϋπνον.

[**Νηφάλιοι θυσίαι:**] ἐν αἷς οἶνος οὐ σπένδεται, ἀλλὰ ὕδωρ μελίκρατον.

[**Νηφαλισμός:**] ἡ προσοχή.

[**Νῆφε:**] γρηγόρει. ἀλλ' ἔστιν αἴτιον τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ καλῶς εἰρημένον· νῆφε καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα [**τῶν**] φρενῶν.

[**Νήχεται:**] κολυμβᾷ. ὡς σμῶ, σμήχω, οὕτω νῶ, νήχω.

[Νήχυτος ἔρως.] ἐπιτατικὸν κἀνταῦθα τὸ νη.

[Νία:] τὰ σχοινία.

[Νίβα:] χιόνα. καλεῖται δὲ οὕτως καὶ κρήνη ἐν Θράκη.

[Νίβις:] πόλις Αἰγύπτου.

[Νῆγερ:] ὄνομα κύριον.

[Νίγλαροι:] τὰ τερετίσματα καὶ περίεργα κρούματα. κροῦμά ἐστι καὶ μέλος μουσικὸν παρακελευστικὸν ὁ νίγλαρος. ἔοικεν ὠνοματοποποιῆσθαι.

[Νιγρῆτες:] ἔθνος Λιβυκόν.

[Νιγρῖνος:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Νῆγρος. Νιδάριον:]** παρὰ Πέρσαις τὸ πρὸς κεφαλῇ προσεῖλημα, ὃ δὴ παρ' Ἀθηναίοις καλεῖται κρώβυλον, παρὰ δὲ Κυπρίοις κορδύλη· ὡς Κρέων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ῥητορικῶν.

[Νίδες:] αἰδοῖα, ἢ ὀρχίδια παιδίων. Σικελοί.

[Νίζε:] νίπτει.

[Νίζει:] ῥύπτει, νίπτει, πλύνει, κλύζει, ἀποσμήχει.

[Νικαγόρας] Μνησαίου ῥήτορος, Ἀθηναῖος, σοφιστής· γέγονε δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Καίσαρα. Βίους ἐλλογίμων, Περί Κλεοπάτρας τῆς ἐν Τρωάδι, Πρεσβευτικὸν πρὸς Φίλιππον τὸν Ῥωμαίων βασιλέα.

[Νίκανδρος,] Ξενοφάνους, Κολοφώνιος, κατὰ δέ τινας Αἰτωλός· ἅμα γραμματικὸς τε καὶ ποιητής καὶ ἰατρός, γεγονώς κατὰ τὸν νέον Ἄτταλον, ἤγουν τὸν τελευταῖον τὸν Γαλατονίκην, ὃν Ῥωμαῖοι κατέλυσαν. ἔγραψε Θηριακά, Ἀλεξιφάρμακα, Γεωργικά, Ἑτεροιοιμένων βιβλία ε', Ἰάσεων συναγωγὴν, Προγνωστικά δι' ἐπῶν· μεταπέφρασται δὲ ἐκ τῶν Ἱπποκράτους Προγνωστικῶν· Περί χρηστηρίων πάντων βιβλία τρία· καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐπικῶς. ,.

[Νικάνωρ,] ὁ Ἑρμείου, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, γεγονώς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος, ὅτε καὶ Ἑρμιππος ὁ Βηρύτιος. Περί στιγμῆς τῆς παρ' Ὀμήρῳ καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν διαφορᾶς ἐν τῇ διανοίᾳ, Περί στιγμῆς τῆς καθόλου βιβλία ζ', Ἐπιτομὴν τούτων βιβλίον α', Περί στιγμῆς τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ, Κωμωδούμενα, Περί ναυστάθμου, Περί τοῦ ὄναξ, Περί στιγμῆς· καὶ ἄλλα. ἐφ' ἣ πραγματεία σκωπτόμενος πρὸς τινων Στιγματίας ἐκαλεῖτο· οὐ γὰρ δήπου ὡς δοῦλος οὕτως ἐσκώπετο.

[Νικάνωρ·] τρεῖς γεγονάσι Νικάνορες, ὁ μὲν υἱὸς Βαλάκρου, ἕτερος δὲ Παρμενίωνος, ἄλλος δὲ Σταγειρίτης τὸ γένος· οὗ καὶ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους.

[Νικασία:] νησίδιον πλησίον Νάξου.

[Νικᾷ τὸν ὀνηλάτην:] πρὸς τὸν μὴ ἀκούοντα νουθετοῦντος, ἀλλ' ἑαυτὸν προϊέμενον εἰς ἀπώλειαν.

[Νικάτορις:] πόλις Συρίας, κτίσμα Σελεύκου τοῦ Νικάτορος.

[Νίκαια:] ὄνομα πόλεως Βιθυνίας· ἐν ἣ παραρρεῖ καὶ ποταμὸς Φάρνουτις λεγόμενος. Βοττιαίων ἀποικος, αὕτη κληθεῖσα καὶ Ἀντιγόχεια. παρωνόμασται δὲ Νίκη τῇ τοῦ Λυσιμάχου γυναικί. ἄλλως δὲ ὁμωνυμεῖ, εἴπερ ἐκείνη ἐκαλεῖτο Νίκαια. ἔστι δὲ καὶ Ἰλλυρίς Νίκαια καὶ Ἰνδικὴ καὶ Κύρνου τῆς

νήσου καὶ Λευκτρικῇ καὶ Κελτῶν καὶ Λοκρῶν Ἐπικνημιδίων καὶ περὶ Θερμοπύλας καὶ Θράκην. ἄνδρες ἐξ αὐτῆς πολλοὶ λόγου ἄξιοι. ἐθνικὸν αὐτῆς Νικαιεύς καὶ Νικαεύς. εἰ δ' ἔστι, φασί, Νικαῖος, παροξύνεται ἢ ῥηθεῖσα· Νικαία γάρ.

[Νίκαια·] Αἰσχίνης ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἔστι δὲ πόλις Λοκρίδος ἐπιθαλαττίδιος.

[Νικαίην·] νίκην. καὶ ἔστιν ὁμοιον τῷ σελήνη, σεληναία καὶ τοῖς ὁμοίοις.

[Νίκη·] ἡ τοῦ πολέμου.

[Νίκη Ἀθηνᾶ·] Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ τῆς ἱερείας. ὅτι δὲ Νίκης Ἀθηνᾶς ξόανον ἄπτερον ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ ροιάν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κράνος, ἐτίματο παρ' Ἀθηναίοις, δεδήλωκεν Ἡλιόδωρος ὁ περιηγητὴς ἐν πρώτῳ περὶ Ἀκροπόλεως. ἡ ἀλληγορουμένη εἰς φρόνησιν ἐπακολουθεῖ πάντως καὶ τὸ νικᾶν· φρόνησις μὲν γὰρ νικητικόν, ἀφρόνως δὲ μάχεσθαι καὶ προπετῶς σφαλερόν. αὕτη πτερὰ μὲν ἔχουσα τὸ κατὰ νοῦν δηλοῖ ὅξυ καὶ ὡς εἰπεῖν ὠκύπτερον· ἄπτερος δὲ γραφομένη τὸ κατὰ εἰρήνην ἡσύχιον ἐμφαίνει καὶ πολιτευτικόν, καθ' ὃ τέθηλε τὰ περὶ γῆν, οὗ δὴ ἀγαθοῦ ἔμφασις ἢ κατὰ τὴν δεξίαν ροιά, ὥσπερ μάχης τὸ ἐν τῇ ἀριστερᾷ κράνος, ἵνα οὕτω δύναμις εἴη καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ὡς τάναντία ἰσχύουσα.

[Νικήτας·] καὶ **[Νικήτης·]** ὄνομα κύριον.

[Νικήτας·] ὄνομα κύριον. Δωρικόν. οὕτω καὶ Φιλήτας καὶ φιλήτης κατὰ Δωριεῖς. βαρύνεται δὲ ἅμφω τὰ κοινὰ πρὸς διαστολὴν ἐπιθέτων τοῦ, ὁ νικητὴς καὶ ὁ φιλητὴς.

[Νικήτης·] ὄνομα κύριον. ὅτι Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος σοφιστὴς ἔφη· Νικήτης ὁ κεκαθαρμένος ἀγνοήσας ἀκροθίνια πυγμαίων κολοσσῶ ἐφαρμόζειν. παροιμία τοῦτο ἴσως ἐπὶ τῶν ἀσύμβατα συμβιβαζόντων, καὶ μάλισθ' ὅταν σμικρότατα μεγίστοις παραβάλλωμεν.

[Νικηφόριον·] οὕτω, φασίν, ἐκαλεῖτο ἡ περὶ Ἑδεσσαν Κωνσταντεία.

[Νικίας·] Ἀθηναίων στρατηγός. οὗτος Κύθηρα τὴν νῆσον εἴλε καὶ περὶ τῆς Σπάρτης εἰς φόβον κατέστησε Λακεδαιμονίους, ὥς καὶ φρουρὰν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καταστήσαι. εἰρήνην δὲ πεντηκονταέτη ταῖς πόλεσιν ἐπρυτάνευσεν· ἦν γὰρ εἰρηνικός, ὥς καὶ δειλὸς εἶναι διὰ τοῦτο νομίζεσθαι. ἡ δὲ εἰρήνη ἐβδόμῳ ἔτει διαλύεται, λύσαντος αὐτὴν Ἀλκιβιάδου. στρατεύει δὲ ἐπὶ Σικελίαν σὺν Ἀλκιβιάδῃ καὶ ἡττηθεὶς καὶ νόσῳ νεφρίτιδι συσχεθεὶς ἔγραψε πρὸς Ἀθηναίους, ἡ τὴν οὖσαν μεταπέμψασθαι δύναμιν ἢ ἐτέραν ἀποστέλλειν. καὶ ἀπέστειλαν ὑπὸ στρατηγῶ Δημοσθένει, ὃς καὶ αὐτὸς ἡττήθη. καὶ οἱ μὲν ἔφυγον, οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐζωγρήθησαν, καὶ διωχθέντες ἐάλωσαν. Νικίας δὲ καὶ Δημοσθένης αἰχμάλωτοι ἦχθησαν, ἀπέκτειναν δὲ αὐτοὺς οἱ Σικελοί.

[Νικίου·] κώμη περὶ Αἴγυπτον, ταύτης ὁ οἰκὴτωρ Νικιώτης.

[Νικόδημος·] ὄνομα κύριον, ὡς καὶ Μενέδημος.

[Νικόλαος·] Μύρων τῆς Λυκίας, ὁ διάπυρος τῶν Χριστιανῶν καὶ ζηλωτὴς ἱερεύς, ὁ πολλὴν ἔχων πρὸς τὸν θεὸν παρρησίαν. οὗτος οὐκ ἔγραψε μὲν, ἐν ὀνείροις δ' ἐπιστὰς τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, καὶ τρεῖς στρατηλάτας ἔκ τινος διαβόλου κατακριθέντας τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἑρρῦσατο, παράκλησιν δι' εὐχῆς παρ' αὐτῶν δεξάμενος, καὶ ἄλλους δὲ τινες στρατιώτας ὁμοίως ἐκ θανάτου ἐξήρπασε· καὶ οὐ παύεται μέχρι τῆς σήμερον τοὺς τὴν πρεσβείαν αὐτοῦ ἐπικαλουμένους ἀπὸ πάσης ἀνάγκης λυτρούμενος.

[Νικόλαος,] Δαμασκηνός, γνώριμος Ἡρώδου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως καὶ Αὐγούστου Καίσαρος, φιλόσοφος Περιπατητικὸς ἢ Πλατωνικὸς. ἔγραψεν Ἱστορίαν καθολικὴν ἐν βιβλίοις π', καὶ τοῦ βίου Καίσαρος ἀγωγὴν. οὕτως δὲ ἡσπάσατο αὐτὸν ὁ Καῖσαρ, ὡς τοὺς ὑπ' ἐκείνου πεμπομένους πλακοῦντας τῷ Καίσαρι, ἤγουν μελιττούτας, Νικολάους αὐτὸν καλεῖν. καὶ διαμένει τοῦτο ἄχρι τῆς σήμερον. ἔγραψε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀγωγῆς. οὗτος ὁ Δαμασκηνός ἐν τῇ ἄλλῃ παιδείᾳ τεθραμμένος διὰ τὸ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ περὶ ταῦτα μάλιστα σπουδάσαι, ἐπειδὴ ἀπ' αὐτῆς αὐτῷ ὃ τε πλοῦτος καὶ ἡ δόξα ὑπεγένετο, ἔτι μᾶλλον ἠὔξησε ταύτην ἔρωτά τινα ἀδιήγητον αὐτῆς σχών, ἄλλως τε καὶ φύσεως οὐ φαύλης λαβόμενος, ὥστε πρὶν γενεῖαν, εὐδόκιμος εἶναι ἐν τῇ πατρίδι καὶ τῶν ἡλικίων διαφέρειν· γραμματικῆς τε γὰρ οὐδενὸς χεῖρον ἐπεμεμέλητο καὶ δι' αὐτὴν ποιητικῆς πάσης, αὐτός τε τραγωδίας ἐποίει καὶ κωμωδίας εὐδοκίμους· ἔτι μᾶλλον ὕστερον αὐξηθεὶς, ὥστε καὶ τὴν δύναμιν συναυξῆσαι ῥητορικῆς τε καὶ μουσικῆς καὶ τῆς περὶ τὰ μαθήματα θεωρίας καὶ φιλοσοφίας πάσης. ζηλωτῆς γὰρ Ἀριστοτέλους γενόμενος καὶ τὸ ποικίλον τῆς περὶ τὸν ἄνδρα παιδείας ἀγαπήσας χάριν εἰδέναι πᾶσιν ἔλεγεν αἰ τοῖς μαθήμασι πολὺ μὲν ἔχουσι τὸ ἐλευθέριον, πολὺ δὲ τὸ χρήσιμον εἰς τὸν βίον, πάντων δὲ μάλιστα τὸ εὐδιάγωγον πρὸς τε νεότητα καὶ γῆρας. ἔλεγε δὲ καὶ τὰς Μούσας ἄρα διὰ τοῦτο πολλὰς ὑπὸ τῶν θεολόγων παραδεδόσθαι, ὅτι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ παιδεύματα καὶ πρὸς πᾶσαν βίου χρῆσιν οἰκεῖον· καὶ οὔτε τὴν ἐμπειρίαν αὐτῶν οὔτε τὴν ἀπόλειψιν ὁμοίως ὑπελάμβανεν εἶναι τῇ τῶν βα ναύσων τεχνῶν, ἀλλὰ τὸν ἀντίον ἐπονείδιστον τοῖς μετρίως ζῶσι τὴν τε τούτων ἄγνοιαν καὶ τὴν τῶν βαναύσων ἐπιστήμην. οὗτος μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ὅτῳ τῶν παιδευμάτων πρὸς ἀργυρισμὸν ἐχρήσατο, οὐδὲ ἐκαπήλευσεν. ἔφη δὲ Νικόλαος ὁμοίαν εἶναι τὴν ὅλην παιδείαν ἀποδημίᾳ. ὥς γὰρ ἐν ταύτῃ προσσυμβαίνει τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ μακρὰν ὁδὸν διεξιούσιν ὅπου μὲν ἐγκατάγεσθαι τε καὶ ἐναυλίζεσθαι μόνον, ὅπου δ' ἐναριστᾶν, ὅπου δὲ πλείους ἐνδημεῖν ἡμέρας, ἐνίοις δὲ τόπους ἐκ παρόδου θεωρεῖν, ἐπανελθόντας μέντοι ταῖς ἑαυτῶν ἐνοικεῖν ἐστίαις, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὅλης παιδείας διερχομένους δεῖν ἐν οἷς μὲν ἐπιτηδεύμασιν ἐπὶ πλεον ἐνδιατρίβειν, ἐν οἷς δ' ἐπ' ἔλαττον· καὶ τὰ μὲν ὅλα, τὰ δὲ ἐκ μέρους, τὰ δὲ ἄχρι στοιχειώσεως παραλαμβάνειν καὶ τὸ ἐκείνων χρήσιμον κατασχόντας ἐπὶ τὴν ὡς ἀληθῶς πατρῶαν ἐστίαν ἐλθόντας φιλοσοφεῖν.

[Νικόλαος,] ῥήτωρ, γνώριμος Πλουτάρχου καὶ Πρόκλου (Πλουτάρχου δὲ λέγω τοῦ ἐπὶ κλῆν Νεστορίου). ἔγραψε προγυμνάσματα καὶ μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά. ἤκμαζεν ἐπὶ Λέοντος βασιλέως τοῦ πρεσβύτου καὶ ἕως Ζήνωνος καὶ Ἀναστασίου.

[Νικόλαος,] Μύρων τῆς Λυκίας, ἀδελφὸς Διοσκορίδου γραμματικοῦ καὶ ὑπάρχου καὶ ὑπάτου καὶ πατρικίου· σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει, μαθητὴς γεγωνὸς Λαχάρους. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν καὶ μελέτας.

[Νικόμαχος,] Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωϊκῆς, τραγικός, γράψας τραγωδίας ια', ὧν καὶ αἶδε· Ἀλέξανδρος, Ἐριφύλη, Γηρυόνης, Ἀλετίδης, Εἰλείθου, Νεοπτόλεμος, Μυσοί, Οἰδίπους, Πέρσις, Πολυξένη, Τριλογία, Μετεκβαίνουσαι, Τυνδάρεως ἢ Ἀλκμαίων, Τεῦκρος.

[Νικόμαχος,] Ἀθηναῖος, τραγικός· ὃς παραδόξως Εὐριπίδην καὶ Θέογνιν ἐνίκησε. τῶν δραμάτων ἐστὶν αὐτοῦ Οἰδίπους.

[Νικόμαχος,] Σταγειρίτης, φιλόσοφος, υἱὸς μὲν Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, μαθητῆς δὲ Θεοφράστου, ὡς δέ τινες καὶ παιδικά. ἔγραψεν Ἠθικῶν βιβλία ζ', καὶ περὶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

[Νικόμαχος,] ἰατρός, καὶ αὐτὸς Σταγειρίτης, Μαχάονος τοῦ Ἀσκληπιοῦ υἱός· ἐξ οὗ κατήγετο Νικόμαχος, ὁ πατὴρ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς ἰατρός. ἔγραψεν ἱατρικῶν βιβλία ς', καὶ φυσικῶν α'.

[Νικομήδεια:] πόλις. ἡ καὶ Ὀλβία ποτε κληθεῖσα· παρωνόμασται δέ φασι Νικομήδει τῷ τοῦ Ζυῖλα παιδί· ἐξ ἐκείνου δὲ διὰ τὸ καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς κατ' αὐτὸν πόλεως διάσημον ἐκαλεῖτο, καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Νικομηδεῖς, καθὰ καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου Φαραῶ οἱ μετ' ἐκεῖνον τοῦ αὐτοῦ ἐκληρονόμουν ὀνόματος· δοκεῖ δὲ τῆς Νικομηδείας παρώνυμον εἶναι καὶ τὸ ἐν Βιθυνίᾳ Νικομήδειον ἐμπόριον αὐτὸ Βιθυνίας· οὗ τοπικὸν οὐ μόνον Νικομηδεύς, ἀλλὰ δύναται φασὶ εἶναι καὶ Νικομηδειεύς. ἦν δὲ τῆς Νικομηδείας πολίτης ὁ περιώνυμος ῥήτωρ Ἀρριανός. καὶ **[Νικομηδῖς]** ναῦς.

[Νικομήδης:] κύριον. ζητεῖ ἐν τῷ περὶ ἀφύης.

[Νικόπολις·] καὶ **[Νικοπολίτης,]** ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως. τρεῖς αὗται περιφέρονται, ἡ τῆς Ἡπείρου, ἡ τῆς Βιθυνίας καὶ ἡ κατὰ Ἀρμενίαν.

[Νικοσθένης:] ὄνομα κύριον.

[Νικόστρατος,] Μακεδὼν, ῥήτωρ. ἐτάχθη δὲ ἐν τοῖς κριθεῖσιν ἐπιδευτέροις δέκα ῥήτορσι· σύγχρονος Ἀριστείδου καὶ Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου· ἦν γὰρ ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Δεκαμυθίαν, Εἰκόνας, Πολυμυθίαν, Θαλαττουργοὺς καὶ ἄλλα πλεῖστα· καὶ ἐγκώμια εἰς τε τὸν Μάρκον καὶ ἄλλους.

[Νικόστρατος,] κωμικός. τούτου μέμνηται Ἀθήναιος ἐν β' Δειπνοσοφιστῶν· λέγει δὲ ὅτι δράματα αὐτοῦ ἐστὶ Πάνδαρος, ὃς καὶ Ἄντυλλος· ὃς καὶ Φιλεταίρου δοκεῖ εἶναι· καὶ Ἱεροφάντης καὶ Κλεινή· ἔτι δὲ Ἄβρα καὶ Ἡσίοδος καὶ Διάβολος καὶ Ἀντερῶσα καὶ Ἑκάτη, Μά γειρος, Ὡτης, Πλοῦτος, Σύρος, Ἀπελαυνόμενος, Ψευδοστιγματίας καὶ Τοκιστής. ταῦτα ἐν παραθήκῃ εὖρον κείμενα. καὶ παροιμία· ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον. οὗτος κωμωδίας ἦν ὑποκριτὴς δοκῶν κάλλιστα ὑποκρίνεσθαι.

[Νικόφρων,] Θήρωνος, Ἀθηναῖος, κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. τῶν δραμάτων αὐτοῦ καὶ ταῦτα· Ἐξ ἄδου ἀνίων, Ἀφροδίτης γοναί, Πανδώρα, Ἐγχειρογάστορες, Σειρήνες.

[Νικοχάρης,] Φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ, Ἀθηναῖος, κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀμυμώνη, Πέλοψ, Γαλάτεια, Ἡρακλῆς γαμῶν, Ἡρακλῆς χορηγός, Κρῆτες, Λάκωνες, Λήμνιοι, Κένταυροι, Χειρογάστορες.

[Νικῶεν] καὶ **[Νικῶη:]** εὐκτικά. ἐκ τῆς νικάοιμι, νικῶμι τροπῇ τῆς μι εἰς ἡν λόγῳ μεταπλασμοῦ· τοιοῦτον καὶ τὸ περιπατοῖην, γνοίην, δοίην, βοῶην καὶ ἄλλα μυρία.

[Νικῶ·] αἰτιατικῇ, νικῶμαι δὲ γενικῇ.

[Νίκων·] οὗτος πῦξ καὶ πάλην καὶ παγκράτιον καὶ δρόμον καὶ τᾶλλα ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Νεμέᾳ καὶ Ἴσθμοι καὶ ἄλλοις ἀγῶσι νικήσας ἔλαβε στεφάνους, ὥς φασι, χιλίους καὶ υ'. ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἐξ ἀνθρώπων, τῶν ἀπεχθανομένων τις ὥς ζῶντι αὐτῷ παρεγένετο ἐπὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἐμαστίγου αὐτήν· ἐς ὃ πεσοῦσα ἐκείνη ἡμίνατο τὸν ὕβριστήν. τοῦ δὲ οἱ παῖδες ἐπεξήρσαν φόνου ἐπὶ τῇ εἰκόνι, καὶ οἱ Θάσιοι καταποντοῦσιν αὐτήν κατὰ νόμον Δράκοντος Ἀθηναίου, ὑπερορίζοντος φονεύοντα καὶ τὰ ἄψυχα. ταύτην δὲ ἡ Πυθία ἔχρησε κακῶς Θασίοις πράττουσιν ἀνενεγκεῖν. ἀπορούντων δὲ τῶν ἀλιέων περὶ τῆς ἀναγωγῆς, τὰ δίκτυα χαλάσαντες ἐπὶ ἰχθῦς ἀνήνεγκον τὴν εἰκόνα. καὶ ἔστησαν αὐτήν οἱ Θάσιοι ὅθι καὶ πρῶτον ἦν.

[Νικωνία:] πόλις ἐν τῷ Πόντῳ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἰστροῦ.

[Νικυρίς:] ὄνομα τόπου.

[Νίν:] αὐτάς. Εὐμενίδας ὃ γ' ἐνθάδ' ὦν εἶποι λεῶς νιν. Σοφοκλῆς· σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποιεῖς τοῦργον, τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκεται. καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθῃς τίνας λόγους ἐροῦσι.

[Νίναια:] πόλις Οἰνωτρῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ. ὁ πολίτης Νιναῖος ἢ Νιναιεύς.

[Νινευί:] πόλις. καὶ **[Νινευίτης,]** ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως.

[Νινότη:] ἡ ἐν Καρίᾳ Ἀφροδισιάς οἰκισθεῖσα ὑπὸ Πελασγῶν Λελέγων· διὸ καὶ ἐκλήθη Λελέγων πόλις, μετὰ δὲ Μεγάλη πόλις. εἴτα ἀπὸ Νίνου Νινότη. ἐθνικὸν αὐτῆς Νινοήτης.

[Νῆνος:] πόλις Ἀσσυρίων αὕτη, ἣν ἔκτισε Νῆνος, ἀνὴρ Σεμιράμιδος, ἐν τῇ Ἀτουρίᾳ. ἐθνικὸν Νίνιος. χρῆσις τούτου παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῷ, κατὰ τὰς Νινίων καλεομένας πύλας.

[Νιόβη:] ὄνομα κύριον.

[Νίπτω·] αἰτιατικῇ.

[Νιρεύς:] ὁ καλὸς καὶ εὐμορφος. Νειρεύς, ὁ κόχλος, Νηρεύς, ὁ θαλάσσιος.

[Νίσα:] πόλις.

[Νισαία:] πόλις.

[Νισαία] ἐκαλεῖτο καὶ αὕτη ἡ Μεγαρίς ὅλη ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίωνος. Ἑλλάνικος· Νισαῖάν θ' εἴλε καὶ Νίσον τὸν Πανδίωνος καὶ Μεγαρέα τὸν Ὀγχήστιον. ἡγουν τὸν ἀπὸ Ὀγχηστοῦ, πόλεως Βοιωτίας.

[Νισαία:] τῆς Μεγαρίδος νεώριον.

[Νίσαιον:] τόπος Περσίδος, ἐνθα ἵπποι ὠκιστοὶ γίνονται, Νισαῖοι λεγόμενοι. οἱ δέ, ὅτι πεδίον μέγα τῆς Μηδικῆς, τῷ οὐνομά ἐστι Νίσαιον. τοὺς οὖν δὴ ἵππους τοὺς μεγάλους φέρει τὸ πεδίον τοῦτο. καὶ **[Νισαῖος,]** ὄνομα κύριον· καὶ ὁ πολίτης, καὶ ὁ ἵππος. σημειῶσαι οὖν, ὅτι ἔσφαλται ἀληθῶς παρὰ τῷ ἀναγραψαμένῳ τὰ ἐθνικά, τὸ Νισαῖον πεδίον καὶ οἱ Νισαῖοι ἵπποι παραδεδομένα διὰ τοῦ ἡ γράφεσθαι.

[Νίσιβις,] Νισίβεως. ὄνομα πόλεως. καὶ **[Νισιβηνός,]** ὁ πολίτης. τύπῳ δηλαδὴ τῶν περὶ Εὐφράτην καὶ ἔω, Αἰγυπτιστὶ δὲ καὶ Λιβυστὶ Νισιβίτης. εἰδέναι δὲ χρῆ ὥς τὴν Νίσιβιν πόλιν ἐν τῇ περαιᾷ τῇ πρὸς τῷ Τίγριδι ποταμῷ Φίλων μὲν Νάσιβιν γράφει διὰ τοῦ α δηλοῦσαν τὰς στήλας, Οὐράνιος δὲ Νέσιβιν σημαίνουσιν Φοινίκων φωνῇ λίθους συμφορητοῦς.

[Νισσόμενος:] ἀναστρεφόμενος. καὶ **[Νίσοντο,]** ἀνεστρέφοντο. ἐκ τοῦ νεῖω φασι, τὸ πορεύομαι· οὗ ὁ μέλλων νεῖσω· ἄλλως γὰρ ὥς ἐκ τοῦ νέω ἢ εἰ δίφθογγος ἐν τούτοις παρρησιάζεται· εἰκὸς δὲ καὶ ἐκ τῶν δύο σσ πλεονάζεσθαι.

[Νίσος:] ὄνομα κύριον. Νίσω δ' ἔλαχεν ἡ Μεγαρίς.

[Νίσυρος:] νῆσος μία τῶν Κυκλάδων ἢ καὶ Πορφυρίς ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρίων. σύγκειται παρὰ τὸ νῶ, τὸ νήχομαι, καὶ τὸ σύρω. ἐπεσύρη γάρ, φασί, Πολυβῶτη τῷ Γίγαντι μέγιστον τμήμα τῆς Κῶ νήσου, χόλῳ Διὸς πλῆξαντος Ποσειδῶνος τριαίνῃ, ἣν Ποσειδῶν ἐπ' αὐτὸν ἀφείς τοῦ μὲν ἡμαρτε,

τῆς δὲ Κῶ πολὺ τι ἀποτεμῶν τῇ βολῇ τῆς τριαίνης ἐπικατέστρεψε τῷ Γίγαντι τὸ τμηθὲν καὶ εἰς νῆσον ἀπετέλεσε. δοκεῖ δὲ πεπλάσθαι ὁ μῦθος παρὰ τὴν ἐγγύτητα τῆς Νισύρου πρὸς τὴν Κῶ καὶ τὴν ὥς πρὸς ἐκείνην σμικρότητα. φέρει δὲ ἀγαθὸν οἶνον ἢ Νίσυρος.

[Νιτάριον] καὶ **[Βιτάριον:]** ὑποκοριστικὰ πρὸς γυναῖκα· νιτάριον, οἶον νεόττιον, τουτέστι κοράσιον. Σύμμαχος δέ φησι, Νίταρος πολὺς ἐπὶ μαλακίᾳ ὄνειδιζόμενος καὶ Βάτος. καὶ τὰς μικρὰς καὶ θηλείας βατύλας ἔλεγον· καὶ Θεοπόμπου δρᾶμά ἐστι Βατύλη. οἱ δὲ φασιν εἶδη φυτῶν. θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτι ὥς ἄνθη εἶχεν. Ἀριστοφάνης· νῆ Δί', εἰ λυπουμένην γ' αἰσθάνοιτό με, νιτάριον καὶ βιτάριον ὑπεκορίζετο.

[Νιτάριος:] ὄνομα κύριον.

[Νιτέρειον:] ἀκρωτήριον.

[Νῆτιν·] πᾶσαν διοχλεῖσθαι γυναῖκα νῆτιν.

[Νίτωκρις:] ὄνομα κύριον. Περσὶς αὕτη γυνὴ περιώνυμος.

[Νιτρία:] τόπος.

[Νίτρον. Νίφα λευκήν:] ἀπὸ Κέκροπος ἡ λέξις· νιφάδα γὰρ φαμὲν ἐντελῶς.

[Νιφάδες:] σταγόνες.

[Νιφάτης:] ὄρος Ἀρμενίας. Ταύρου πρυμνώρειαν, εὐσκόπελόν τε Νιφάτην.

[Νιφετός:] ἡ κατάλεπτος καταφερομένη χιών. τέσσαρές εἰσι πήξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους πήξεως ὑγρότητος· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ' ἑλαττον μὲν χιών, ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπ' ἑλαττον μὲν πάχνη, ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλος· ὁ δὲ νιφετός πήξις οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλλοίαν χροιάν ἢ ποιότητος αὕτη. ἅτε τῆς χώρας τῶν Σκυθῶν θαμὰ νιφετῷ παλυνομένης, καὶ ἀδύνατον ὄν αὐτοῖς ἄνευ κρυμώδους καταστήματος βιοτεύειν. καὶ αὖθις· ἐς δέ σ', ἄνασσα, τοίην χώ νιφόεις κρυμὸς ὁπωροφορεῖ.

[Νίφει:] χιονίζει. καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα. καὶ **[Νιφόμενος,]** χιονιζόμενος.

[Νιφοστιβεῖς:] δίυγροι. καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπέικει. τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει.

[Νίψα:] πόλις Θράκης, παρὰ Ἡροδότῳ.

[Νόαι:] πόλις Σικελίας, ἥς ὁ πολίτης Νοαῖος.

[Νόημα:] ἐφεύρεμα. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν. οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστειζόμενοι ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ. ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν, ἥρπασα δὲ ἐγώ.

[Νοήμονος. Νοητά:] τὰ μὴ αἰσθητά, τὰ μὴ ὁρατά.

[Νοθεύει:] ἀπατᾷ, ἀπαλλοτριοῖ. ζητεῖ μαρτυρίαν ἀκριβεστάτην τῆς νοθεύσεως τῶν θείων γραφῶν ἐν τῇ τοῦ μακαρίτου Λογοθέτου μεταφράσει τῇ εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἀγίου Λουκιανοῦ· φησὶ γὰρ οὕτως· ὁ θεὸς τοίνυν οὗτος Λουκιανὸς καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἰδὼν πολὺ τὸ νόθον εἰσδεξαμένης, τοῦ τε χρόνου λυμνημένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς καὶ τῆς συνεχοῦς ἀφ' ἐτέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μέντοι καὶ τινων ἀνθρώπων πονηροτάτων, οἱ τοῦ Ἑλληνισμοῦ προεστήκεσαν, παρατρέψαι τὸν ἐν αὐταῖς νοῦν πειρασμένων καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐν ταύταις σπειράντων, αὐτὸς

ἀπάσας ἀναλαβὼν ἐκ τῆς Ἑβραϊδος ἀνενεώσατο γλώττης, ἦν καὶ αὐτὴν ἡκριβωκῶς ἐς τὰ μάλιστα ἦν, πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλεῖστον εἰσενεγκάμενος.

[Νοθεΐα:] ἡ λαθραία γέννα, ἡ πορνεία. **[Νοθεΐα,]** τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῶων διδόμενα οὕτως καλεῖται· ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν. οὕτως Λυσίας καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ὑπερίδης καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.

[Νόθος:] ὁ ξένος. θεῖόν τι τὸ γνήσιον ἐν τοῖς κατ' ἀνθρώπων τόκοις. διόπερ ὁ μὴ τοῦτ' ἔχων νόθος, οἷα ἐστερημένος τοῦ θείου· παρὰ τὴν νο στερητικήν. ἐντεῦθεν δὲ νόθα καὶ τὰ ἀπλῶς ξένα μεταφορικῶς.

[Νομάδες:] βοσκόμεναι ἀγέλαι. καὶ ἔθνη Σκυθικά. νομάδεσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων. Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν παρενοχλούντων καὶ ἐπιμενόντων. ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ ἐφ' ἁμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες ἀπαιροῦσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ δὲ μὴ ἔχων ἐκεῖσε ἁμαξαν, ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται. φησὶν οὖν καὶ οὗτος ἐνοχλούμενος. τοῦτό φησι, νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκκῃ. Ἀριστοφάνης. ὁ δὲ Σάκας οὗτος τραγωδίας ἦν ποιητής· οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ξένος εἶναι. ἴσως δὲ καὶ βάρβαρος· οἱ γὰρ Σάκαι βάρβαρον ἔθνος, ἐξ ὧν τὰ σάκη κατὰ τινας. ὁ αὐτὸς Ἀρι στοφάνης· ὁ μὲν γὰρ ὦν οὐκ ἀστὸς εἰσβιάζεται· ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι, ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενός, ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν. τουτέστι παντὶ σθένει.

[Νομαδίτης:] ὁ ιδιώτης βίος.

[Νομάδων:] ἀγρίων, βαρβάρων. οἱ λεγόμενοι Ἀμαξοφόρητοι ἢ Ἀμαξόβιοι.

[Νομαντία,] ἡ καὶ Νουμαντία, πόλις Ἰβηρίας παρὰ Ἰόβα.

[Νόμβα:] πόλις Ἰουδαίας, παρὰ Ἰωσήφῳ ἐν Ἀρχαιολογία.

[Νομάρχαι:] οἱ κατὰ τέλη τῆς χώρας ἄρχοντες παρ' Αἰγυπτίοις· οἱ ἦσαν ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου.

[Νομάς:] ὄνομα κύριον. ὁ Ῥωμαίων νομοθέτης.

[Νομαί:] μερισμοί.

[Νομαία:] ἡ ἐκ τῆς νομῆς. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ σοι ἐπιρρέξει χιμάριοι νομαίης αἶμα.

[Νομεύς:] ποιμὴν, βοσκός.

[Νομή:] ὁρμὴ πυρός. τὴν νομὴν τοῦ πυρὸς ἐνεργὸν συνέβη γενέσθαι καὶ πρακτικήν.

[Νομιζόμενα:] νόμιμα, ἢ ὑπολαμβανόμενα. Ἀριστοφάνης· οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα τούτων λαμβάνεις. ἐπειδὴ νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερέα λαμβάνειν δέρματα καὶ κωλαῖ.

[Νομίζουσιν:] ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρῶνται.

[Νομίζουσι:] καὶ ἀντὶ τοῦ ἡγοῦνται. ἦν περ μεγίστην τιμὴν παρὰ βασιλέως ἐς ιδιώτας νομίζουσι.

[Νομίζω·] αἰτιατικῇ.

[Νόμιον:] δίκαιον. καὶ **[Νόμιον μέλος,]** τὸ ἐν τῇ νομῇ ἀδόμενον.

[Νόμισμα:] δύο σημαίνει· τὸ νόμιμον ἔθος· ὥς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις, ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι· καὶ τὸ κόμμα τοῦ τετυπωμένου χαλκοῦ. λεπτῷ δὲ νομίσματι ἐχρῶντο οἱ Βυζάντιοι.

[Νομιστευομένων:] νομίμως διοικουμένων. ἐνέβαλε δὲ χρυσοῦς ἐπισήμους, εἷς τινας δὲ τετράδραχμα, **[τῶν]** ἐπιφανῶς νομιστευομένων. καὶ αὐθις· χαλκοῦ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ νομιστευομένου τάλαντα τετρακισχίλια.

[Νομίτωρος:] ὄνομα κύριον.

[Νομογράφοι:] παρὰ Ῥωμαίοις τριακοσιοστῶ πρώτῳ ἐνιαυτῷ μετὰ τὸν συνοικισμὸν τῆς πόλεως παραλυθείσης τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς δέκα νομογράφοι τὴν τῶν κοινῶν ἐπιτρέπονται προστασίαν· οἱ χρόνον δὴ τινα πρὸς τὸ λυσιτελὲς καὶ ἡδὺ τῶν πολιτῶν ἐξηγούμενοι μέτριοί τε ἐδόκουν καὶ ἄρχειν μάλιστα πάντων ἐπιτήδειοι· οὗτοι γάρ που καὶ τὰς δέκα δέλτους ἐπιχωρίοις τε καὶ Ἑλληνικοῖς νόμοις ἀναγράψαντες εἰς τὰς καλουμένας κύρβεις ἀνέθηκαν. δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς ἡγεμονίας βαρύτητος τυραννικῆς αἰτίαν ἀπενεγκάμενοι διελύθησαν, Ἀππίου μάλιστα τὸ πλῆθος εἰς ἀπέχθειαν τῆς δεκαρχίας κινήσαντος· ὃς Οὐερηνίου τινος ἀνδρὸς οὐκ ἀσήμου τὰ πολεμικὰ θυγατέρα φθεῖραι παρθένον ἐπενόει, ἔρωτι γεγονὼς θερμῷ τῆς κόρης κατάσχετος· ἦν ὁ πατὴρ αὐτοχειρὶ διεχρήσατο δείσας τὴν τοῦ Ἀππίου δυναστείαν αἰσχῶναι τὴν κορὴν πρὸς βίαν ὠρμημένου. ἐφ' ᾧ κινηθὲν τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν ἀφείλετο τοὺς δέκα τὰ τῆς ἐξουσίας δίκας τε ἀποτίσαι τῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν πεπλημμελημένων ἠνάγκασε.

[Νομοθεσία:] θέσις νόμου.

[Νομοθέται:] τοπάλαι Μωϋσῆς, μετέπειτα δὲ ὁ Χριστός.

[Νομοθέται:] παρ' Ἀθηναίοις πρῶτος ἐγένετο Δράκων καὶ μετ' αὐτὸν Σόλων καὶ μετὰ τοῦτον Θαλῆς καὶ μετὰ τοῦτον Αἰσχύλος.

[Νόμοι κιθαρωδικοί·] Ἀπόλλων, φασί, μετὰ λύρας κατέδειξε τοῖς ἀνθρώποις νόμους, καθ' οὓς ζήσονται, πραΰνων τε ἅμα τῷ μέλει τὸ κατ' ἀρχὰς ἐν αὐτοῖς θηριῶδες καὶ εὐπρόσιτον τῇ τοῦ ρυθμοῦ ἡδύτητι ποιῶν τὸ παραγγελλόμενον· καὶ ἐκλήθησαν ἐκεῖνα νόμοι κιθαρωδικοί. ἐκεῖθεν δὲ σεμνολογικῶς, ὥς καὶ Ἀριστοτέλει δοκεῖ, νόμοι καλοῦνται οἱ μουσικοὶ τρόποι, καθ' οὓς ἄδομεν.

[Νομοῖστορες:] νομομαθεῖς.

[Νομοθετῶ·] δοτικῇ. καὶ αἰτιατικῇ· νομοθέτησόν με, κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου.

[Νομόν:] νομὴν, βοσκήν.

[Νόμος] καὶ Ἰαννουάριος ἐπιεικὴς καὶ δικαιοσύνη τῶν πολιτῶν ὑπερφέροντες, οἶμαι, καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν ἀπάντων ἀνθρώπων τῶν γε νῦν ζώντων καὶ ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀναστρεφομένων, ἐπηνοῦντο καὶ ἡγαπῶντο πρὸς τε ἀστῶν καὶ ξένων· τῇ τε γὰρ πατρίδι χρησὶ μώτατοι γεγονάσι καὶ δεξιώτατοι πρὸς τοὺς ξένους. ἐλόμενοι τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον ἐλαττοῦσθαι μᾶλλον ἡροῦντο τὰ οἰκεῖα ἢ πλεόν τι ἔχειν ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. κοινὰ μὲν οὖν ταῦτα αὐτοῖς· ἰδίᾳ δὲ ὁ μὲν Νόμος εὐφυέστερος ἦν καὶ φιλομαθέστερος ἐν λόγοις, τοῖς τε φιλοσοφίας ἀπογεύεσθαι βουλομένοις καὶ ὅσοι προπαιδεύουσι τοὺς νέους, ἦν δὲ καὶ κριτικώτατος τῶν καθ' ἡμᾶς ἐλλογίμων ἀνδρῶν, ποιημάτων τε πάντων καὶ συγγραμμάτων τῆς λογογραφικῆς ἀρετῆς καὶ κακίας. ὥς γοῦν φάναι τὸ ὅλον, οὔτε Σεβηριανὸν οὔτε Ἀγάπιον τὸν φιλόσοφον εἵποιμι ἂν γενέσθαι τοιούσδε περὶ λόγων κρίσιν. ὁ δὲ Ἰαννουάριος ἐμπειροπράγμων ἦν καὶ φρόνιμος ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἐπὶ πλεόν ἢ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Νόμος, ἔτι δὲ σωφρονέστερος καὶ τὰ ἄλλα μᾶλλον τεταγμένος.

[Νόμος:] ὁ κιθαρωδικὸς τρόπος τῆς μελωδίας, ἀρμονίαν ἔχων ταύτην καὶ ρυθμὸν ὠρισμένον. ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου, ὧν εἷς ὄρθιος, τετράδιος, ὀξύς. Δωριεῖς δὲ ἐπὶ νομίσματος χρῶνται τῇ

λέξει, καὶ Ῥωμαῖοι παρατρέψαντες νοῦμμον λέγουσιν. Ἀττικοὶ τὰ διανενημεμένα μέρη τῆς γῆς, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ τὸ δίκαιον ἔγγραφον. ὅτι Δαρεῖος εἶχε νόμον, τὸν τε Φρύγιον καὶ Λύδιον καὶ Ἰωνικόν.

[Νομός:] καὶ ἡ βοσκή, καὶ ὁ τόπος.

[Νόμος:] θεσμός, συνήθεια. **[Νόμος]** παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ φύσις τοῦ γεγεννηκότος καὶ τὸ ἔθος.

[Νόμος] καὶ ἡ ἱστορία. ὁ Ἀπόστολος· ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε. ὅτι τὸν νόμον σπουδαῖον δεικνύοιμεν ἅν, εἰ ὀρίσαιμεθα αὐτὸν ὀρθὸν λόγον ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν χρωμένων.

[Νόμος:] τρία σημαίνει· ὁ μὲν γὰρ δίχα γραμμάτων διὰ κτίσεως ἐδόθη τοῖς ἀνθρώποις· τὸ γὰρ ἀόρατον τοῦ θεοῦ τοῖς ποιήμασι νοούμενον καθορᾶται. καὶ πάλιν· ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, οὗτοι ἑαυτοῖς εἰσι νόμος. καὶ ὁ ἐν γράμμασι διὰ Μωσέως τῶν παραβάτων χάριν παρεσχημένος. καὶ τρίτος ὁ διὰ τῆς χάριτος· ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

[Νόμος] Ἰουστινιανοῦ· ζητεῖ ἐν τῷ Πρίσκοις.

[Νόμος:] ζητεῖ ἐν τῷ πλαξί. νόμου καὶ ἔθους διαφορά, ἐν τῷ ἔθους.

[Νόμος:] πολυώνυμός ἐστιν ἡ λέξις. καὶ **[Νόμος]** μὲν, ὡς τὴν ἀρίστην πολιτείαν ρυθμίζων καὶ διατάττων· μαρτύρια δέ, ὡς τοὺς ἁμαρτάνοντας διαμαρτυρόμενος καὶ τῆς παραβάσεως τὴν τιμωρίαν ὑποδεικνύς· δικαιώματα δέ, ὡς διδάσκων τὸ δίκαιον καὶ ἀπαγορεύων τὸ ἄδικον καὶ τοὺς κατορθοῦντας ἀποφαίνων δικαίους· ἐντολὴ δέ, ὡς τὸ πρακτέον ἐντελλόμενος καὶ κελεύων δεσποτικῶς· κρίματα δέ, ὡς τὰς ψήφους ὑποδεικνύς καὶ διδάσκων, τίνων μὲν ὁ φυλάττων τεύζεται ἀγαθῶν, τίσι δὲ ὁ παραβαίνων τιμωρίαις παραδοθήσεται.

[Νόμος] κατὰ τὸν Ἀπόστολον σημαίνει δ'· ὁ τοῦ θεοῦ· περὶ οὗ φησι· συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ. καὶ ὁ ἀντιστρατευόμενος. τρίτος, περὶ οὗ φησι· τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου. τέταρτος, περὶ οὗ λέγει· τῷ νόμῳ τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου. ὅτι τοὺς τοῦ Σόλωνος νόμους ἄξονας Ἀθηναῖοι ἐκάλεσαν διὰ τὸ ἐγγραφεῖν αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξουσιν. ἦσαν δὲ τετράγωνοι τὸ σχῆμα, κατὰ δὲ τινὰς μᾶλλον τρίγωνοι.

[Νόμος καὶ χώρα:] διὰ τὸ ἕκαστον ἔθνος ἰδίους νόμοις χρῆσθαι.

[Νομοφύλακες:] ἀρχὴ τις παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο, διαφέρουσα τῶν θεσμοθετῶν, οἵτινες τὰς ἀρχὰς ἐπηνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι.

[Νομοφυλακίου θύρα:] δι' ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται.

[Νόνναι:] τοῦ μηνός. αἱ εὐθὺς μετὰ τὰς καλάνδας, ἡγουν μετὰ τὴν πρώτην τῆς νομηγίας, δευτέρα δηλαδὴ τοῦ μηνός. μεθ' ἧς νόννας αἱ εἰδοί. δοκοῦσι δὲ παρ' αὐτὰς γενέσθαι αἱ ἀνόνναι, ὡς οἶον αἱ ἀνὰ τὰς νόννας διδόμεναι. ἰστέον δὲ ὡς ἔστι καὶ Νόννος κύριον, Πανοπολίτης, ἐξ Αἰγύπτου, λογιώτατος· ὁ καὶ τὸν παρθένον Θεολόγον παραφράσας δι' ἐπῶν.

[Νοσηλεύεσθαι:] νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς.

[Νοσηλεύω:] νοσοῦντα θεραπεύω.

[Νοσηλεία:] ἀσθένεια· **[Νοσήλια]** δὲ φάρμακα.

[Νοσοκομείον:] ὁ ξενών. ἵνα ἢ τὸ νόσον ἔχειν, ἀντὶ τοῦ πάθος ἢ ἔθος τι ἔχειν· νοουμένης τῆς νόσου ἀντὶ οὐδετέρου τοῦδε τινος.

[Νόσον ἔχειν:] ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἔθος ἔχειν. Εὐριπίδης Ἀντιόπη. .

[Νόσος λεγόμενον ἐγκατασκῆψαι·] πρὸς τὸ σημαίνόμενον ἢ σύνταξις, πράγμα δηλονότι. παρὰ Θουκυδίδη.

[Νόσος·] ὅτι πυρεττόντων ἢ ψυχομένων ἐν ταῖς νόσοις ἑαυτῶν αἰσθανόμεθα, οὐκ αὐτῶν τῶν αἰσθητικῶν νεύρων ἢ τῶν σαρκῶν θερμοσασμένων, ἀλλὰ τῶν ὑγρῶν αἵματός τε καὶ πνεύματος. ἐπεὶ οὖν ἡ αἰσθητικὴ δύναμις πρῶτως ἐν σαρξὶν ἐστὶ καὶ νεύροις, εἰκότως τῶν ὑγρῶν δυσκράτως ἔχόντων, πνεύματος λέγω καὶ αἵματος, παρακειμένων τε τοῖς αἰσθητικοῖς μορίοις τῇ θίξει ἀντιλαμβανόμεθα αὐτῶν, ὥσπερ καὶ τοῦ ἀέρος θερμοσασμένου ἢ κατεψυγμένου. κἂν αὐτῶν δὲ τῶν στερεῶν ἄψῃται ὁ πυρετός, ἐπειδὴ μὴ ὁμαλῶς θερμαίνεται, ἀλλὰ ἀνωμάλως· εἰσὶ γάρ τινα μόρια κατὰ φύσιν ἔχοντα, τινὰ δὲ παρὰ φύσιν· συμβαίνει τὰ κατὰ φύσιν ἔχοντα ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν παρὰ φύσιν διακειμένων· ἀδύνατον γὰρ ὁμαλὴν γενέσθαι τὴν δυσκρασίαν. οἱ δὲ ἐκτικῶ κατεσχημένοι πυρετῶ, τοῦτο δὲ ἐστὶν οἱ τὰ στερεὰ πυρέττοντες, ὁμαλῆς γενομένης ἐν αὐτοῖς τῆς δυσκρασίας δι' ὅλων τῶν στερεῶν συναίσθησιν οὐδεμίαν τῆς ἐν αὐτοῖς θερμασίας λαμβάνουσι, διὰ τὸ ὁμαλὴν εἶναι δι' ὅλων τῶν μορίων τὴν θερμασίαν καὶ μὴ εἶναι τὸ μὲν ποιῶν, τὸ δὲ πάσχον. ἀρρώστημα νοσήματος διαφέρει· καὶ ζῆται ἐν τῷ ἀρρώστημα.

[Νοσοποιεῖν. Νοσῶ·] αἰτιατικῇ.

[Νοστήσας:] ἐπανελθών.

[Νοστήα:] κώμη Ἀρκαδίας. Ἔφορος δὲ τὸ ἐθνικὸν Νεστανίους εἰπὼν δοκεῖ Νεστανίαν αὐτὴν εἰδέναι.

[Νόστος·] ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος. παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ. ἢ ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως. καὶ οἱ ποιηταὶ δὲ οἱ τοὺς Νόστους ὑμνήσαντες ἔπονται τῷ Ὅμηρῳ ἐς ὅσον εἰσὶ δυνατοί. φαίνεται ὅτι οὐ μόνος εἷς εὐρισκόμενος ἔγραψε νόστον Ἀχαιῶν, ἀλλὰ καὶ τινες ἕτεροι.

[Νόστος·] παρὰ τῇ συνηθείᾳ ὁ γλυκασμός, ἐπὶ τῶν ἐδεσμάτων. ὥς ἀπὸ τῆς οἴκαδε ἀνακομιδῆς καὶ ἀναστροφῆς· παρὰ τὸ τῆς πατρίδος γλυκύ. οὐδὲν γὰρ γλύκιον ἢς πατρίδος, καθ' Ὅμηρον. ἐκ δὲ τοῦ κατὰ τὴν συνηθειαν νόστου καὶ νόστιμον, τὸ ἡδύ. καὶ Εὐνοστος, θεός τις, φασίν, ἐπιμύλιος. ὁ δὲ ποιητικὸς νόστος παρὰ τὸ νέω γίνεται. οἶον, νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε. ἤγουν οὐκ ἐπανερχομαι. ἐστὶ δὲ καὶ ῥῆμα νοστῶ, οὗ σύνθετα παλινοστῶ καὶ ἀπονοστῶ.

[Νόσφι:] χωρίς.

[Νοσφιζόμεθα:] χωριζόμεθα.

[Νοσφιζόμενον:] ὑφαιρούμενον, ἰδιοποιούμενον.

[Νοτάριος:] ὁ γραμματεὺς. νότα γὰρ τὰ γράμματα. Ῥωμαῖστί ὁ ὑπογραφεύς.

[Νοτία:] ἡ θάλασσα, καὶ ἡ ὑγρασία.

[Νότιον:] χωρίον προκείμενον τῆς Κολοφωνίων πόλεως. **[Νότιον]** δὲ κλίμα, τὸ πρὸς νότον κείμενον.

[Νότιος:] ὑγρός. καὶ **[Νότιος ἰδρώς,]** ὁ ὑγρός. τὸ μέγα Ἑτυμολογικόν, ἐν ᾧ φέρεται, ὅτι νῶτος ἢ ψοιάν ἢ ψύα ἢ ψ.. ὀξυτόνως διὰ τῆς οἰ διφθόγγου, ἢ ψόα διὰ μόνου τοῦ ο κατὰ τὸ ροῖα, ρόα, χροῖα, χρόα, ἐπεὶ, φησί, εἰς τοῦτο τὸ μέρος ὁ ἰδρώς καταρρεῖ· βούλεται ν ὅτι οὐ ἰδρῶτα νοεῖν τὸν κατὰ τοῦ νώτου φερόμενον καὶ ἐν τῷ κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς ὃ λέγει ὁ ἑτυμολογῶν καὶ ὅτι ἐκ τῆς νοτίδος ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω καὶ ὁ νῶτος καὶ τὰ νῶτα γίνονται.

[Νότος:] ὁ ἄνεμος. καὶ **[Νοτόθεν,]** ἀπὸ Νότου. καὶ Νότον καύσωνα. ἑτυμολογία νότου παρὰ τὸ ὄνῶ, ὀνόσω, τὸ μέφομαι καὶ βλάπτω· ἢ παρὰ τὴν νοτίδα, ὃ ἐστὶν ὑγρασίαν. ἀστειότερον δὲ ἐπέβαλεν ὁ εἰπὼν αὐτὸν Ἀττικὴν εἶναι νόσον, ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ Βορρᾶ, εὐθέτου ὄντος πρὸς ὑγίειαν.

[Νοῦβαι:] ἔθνος Λιβύης παρὰ Νεῖλῳ.

[Νουβυστικόν:] νοῦ πεπληρωμένον. γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικόν. καὶ **[Νουβυστικῶς,]** συνετῶς. τετριμμένον. καὶ κάλλιον ὑφ' ἐν τὸ νουβυστικόν καὶ τὸ αὐτοῦ ἐπίρρημα· δηλοῖ δὲ νοῦ πλήρωσιν.

[Νουθετῶ·] αἰτιατικῇ· **[Νουθετοῦμαι]** δὲ δοτικῇ.

[Νουκερῖνοι·] ἔθνος Ἰταλίας· οὗ μέμνηται καὶ Πολύβιος.

[Νουκρία:] πόλις Τυρρηνίας, ἢ καὶ Νακρία, διὰ τοῦ ἄλφα.

[Νουμᾶς Πομπίλιος·] τοῦτον οἱ Ῥωμαῖοι καὶ μὴ ἐπιδήμιον ὄντα προεβάλοντο μετὰ τοὺς μεσοβασιλεῖς καὶ αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν ἐκ προβουλεύματος ἔδοσαν. καὶ τὰ πολιτικά ἔθη οὗτος διωκῆσατο ἐνιαυτόν τε πρῶτος εὗρατο εἰς ἰβ' μῆνας τὴν ἡλιακὴν κατα νείμας περίοδον, χύδην τε καὶ ἀκατανοήτως παντάπασι πρὸ αὐτοῦ παρὰ Ῥωμαίοις φερομένην· ἱερά τε καὶ τεμένη ἰδρύσατο καὶ τοὺς λεγομένους Ποντίφικας καὶ Φλαμινίους τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε Σαλίους τε τοὺς τὴν ὄρχησιν ἀσκήσαντας· τάς τε Ἑστιάδας παρθένους τοῦ πυρὸς καὶ ὕδατος τὴν ἐπιμέλειαν ἔχειν ἐπέτρεψεν· αἱ τὴν μὲν ἄκραν τιμὴν παρὰ Ῥωμαίοις εἶχον, διὰ βίου δὲ τὴν παρθενίαν ἐφύλαττον· κἄν τις αὐτῶν ἠνδρώθη, κατεχώννυτο· καὶ διὰ τοῦτο οὐ μύρω οὐκ ἄνθεςιν οὐχ ἱματίῳ χρῆσθαι συνεχωροῦντο, πλὴν λευκοῦ. ζητεῖ ἐν τῷ χλαμὺς περὶ Νουμᾶ. περὶ νουμμίων ζητεῖ ἐν τῷ ἀσσάρια. ὅτι Ἀντωνῖνος ὁ βασιλεὺς ἄριστος ἦν καὶ μάλιστα Νουμᾶ κατὰ τὸ τῆς ἡγεμονίας ὁμοιότροπον ἄξιος παραβάλλεσθαι.

[Νουμηνία:] ἡ τοῦ μηνὸς ἀρχή. ἐν ταῖς νουμηνίαις δὲ οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦντο καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐχειροτονοῦντο παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ Ἀριστοφάνης· τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ. ἀλείφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νουμηνίαις. διὰ τὸ ταύτας εἶναι τιμίας τῶν ἡμερῶν.

[Νουμήνιος,] Ἀπαμεὺς, ἀπὸ Συρίας φιλόσοφος Πυθαγόρειος. οὗτός ἐστιν ὁ τὴν τοῦ Πλάτωνος ἐξελέγξας διάνοιαν, ὡς ἐκ τῶν Μωσαϊκῶν τὰ περὶ θεοῦ καὶ κόσμου γενέσεως ἀποσυλήσασαν. καὶ διὰ τοῦτο φησι· τί γάρ ἐστι Πλάτων ἢ Μωσῆς Ἀττικίζων;

[Νουμήνιος,] ῥήτωρ. Περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων, Ὑποθέσεις τῶν Θουκυδίδου καὶ Δημοσθένους, Χρειῶν συναγωγὴν, Ἀδριανῷ παραμυθητικὸν εἰς Ἀντίοον.

[Νουμής:] ὄνομα κύριον.

[Νοῦν·] Ἀριστοτέλης τὸν νοῦν ἀθάνατον λέγει.

[Νοῦν ἔχειν·] Πολύβιος· νοῦν ἔχειν καὶ τόλμαν δεῖ τοὺς στρατηγούς, ἅπερ ἐστὶ κυριώτατα πρὸς τὰς ἐπισφαλεῖς καὶ παραβόλους πράξεις.

[Νουνεχῶς·] πεφροντισμένως. νουνεχῶς ἐδόκουν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιρούς.

[Νοῦν τὸν ξένον·] ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινά. ὅτι Ἀναξαγόρας ὁ σοφιστὴς Νοῦς ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ ὕλην καὶ νοῦν πάντων φρουρεῖν εἶπεν.

[Νοῦς·] ὅτι ὁ νοῦς πάντων ἔχει τοὺς λόγους ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ τῶν μὲν πρὸ αὐτοῦ εἰκονικῶς, τῶν δὲ μετ' αὐτὸν παραδειγματικῶς. λύσις ὀνείρου· ἀρθεῖς νόον γίνωσκε γῆν ναίειν ξένην. ὅτι Πυθαγόρας τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν διηρηθῆσθαι ἔφη εἰς γ'· νοῦν, φρένας καὶ θυμόν. νοῦν μὲν καὶ θυμόν εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις, φρένας δὲ μόνον ἐν ἀνθρώπῳ. εἶναι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ καρδίας μέχρι ἐγκεφάλου. καὶ τὸ μὲν ἐν καρδίᾳ μέρος αὐτῆς ὑπάρχειν θυμόν, φρένας δὲ καὶ νοῦν τὰ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. ὅτι τῶν διανοουμένων τὰ μὲν κατὰ περίπτωσιν ἐνοήθη, τὰ δὲ καθ' ὁμοιότητα, τὰ δὲ κατὰ ἀναλο γίαν, τὰ δὲ κατὰ μετάθεσιν, τὰ δὲ κατὰ σύνθεσιν, τὰ δὲ κατ' ἐναντίωσιν. καὶ κατὰ περίπτωσιν μὲν τὰ αἰσθητά, καθ' ὁμοιότητα δὲ τὰ ἀπὸ τινος παρακειμένου, ὡς Σωκράτης ἀπὸ τῆς εἰκόνης· κατ' ἀναλογίαν δὲ αὐξητικῶς μὲν ὁ Τιτυὸς καὶ ὁ Κύκλωψ, μειωτικῶς δὲ ὡς ὁ πυγμαῖος· καὶ τὸ κέντρον δὲ τῆς γῆς κατ' ἀναλογίαν ἐνοήθη ἀπὸ τῶν μικροτέρων σφαιρῶν· κατὰ μετάθεσιν δὲ οἶον οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπὶ τοῦ στήθους, κατὰ σύνθεσιν δὲ ἵπποκένταυρος, καὶ κατ' ἐναντίωσιν θάνατος. νοεῖται δὲ καὶ κατὰ μετάβασιν τινα, ὡς τὰ λεκτὰ καὶ ὁ τόπος. φυσικῶς δὲ νοεῖται καὶ ὃν τι καὶ ἀγαθόν, καὶ κατὰ στέρησιν, οἶον ἄχειρος. ὅτι τοῦ νοῦ ἔργον ἐστὶν ἀπλαῖς προσβολαῖς καὶ κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν ἐπιβάλλειν τοῖς πράγμασιν. ὥσπερ ἡ αἴσθησις προσβαλοῦσα τυχὸν τῷ λευκῷ ἢ τῷδε τῷ σχήματι κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν αὐτοῦ τὴν γνῶσιν ἔσχεν· οὐ γὰρ δεῖται πρὸς ταύτην συλλογισμοῦ. ἡ δὲ γε τοῦ νοῦ ἐνέργεια ἐκείνοις παραγίνεται, οἷς εἰς ἄκρον καθάρσεως καὶ ἐπιστήμης γέγονεν ἀφικέσθαι καὶ διὰ τῶν καθαρτικῶν ἀρετῶν ἀφαντάστως καὶ δίχα αἰσθήσεως ἐνεργεῖν συνειθισμένοις. ἔστι γὰρ ὁ νοῦς οἶον ἕξις τῆς ψυχῆς τελειοτάτη. καὶ γίνεται τοίνυν ὁ μὲν νοῦς περὶ τὰ νοητά, ἡ δὲ διάνοια περὶ τὰ διανοητά, ἡ δὲ δόξα περὶ τὰ δοξαστά. τούτων δὲ τῶν δυνάμεων πρώτην μὲν ἔχει τάξιν ὁ νοῦς, μέσσην δὲ ἡ διάνοια, ἐσχάτην δὲ ἡ δόξα. ἡ δὲ διάνοια προσωκείται τῇ ἡμετέρα ψυχῇ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ τὴν μέσσην ἐν τῷ παντὶ τάξιν ἔχει, καὶ διὰ τῆς διανοίας ἀνάγεται ἡ ἡμετέρα ψυχὴ ἐπὶ τὴν τῶν νοητῶν θεωρίαν, ἥτις ἐστὶ τελειότης τῆς ψυχῆς. ἐπειδὴ γὰρ σύντροφος καὶ σύμφυλός ἐστι τοῖς αἰσθητοῖς ἡ ψυχὴ ἡ ἡμετέρα, ἀδυνατεῖ διὰ τὸν συνεθισμὸν τῶν αἰσθήσεων ἐπὶ τὴν θεωρίαν τῶν νοητῶν καὶ αὐτῶν ἄγειν ἑαυτήν, ἀλλὰ νομίζει κάκεῖνα σώματα εἶναι καὶ μεγέθη ἔχειν· καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν, κάκείνων φαντάζεται. καὶ Πλάτων ἐν Φαίδωνι· τοῦτό ἐστι τὸ χαλεπώτατον τῶν ἐν ἡμῖν, ὅτι ὅταν σχολὴν ἀπὸ τῶν περιολκῶν τοῦ σώματος μικρὸν ἄγωμεν καὶ θελήσωμεν τῇ θεωρίᾳ τῶν θείων σχολάσαι, παρεμπίπτουσα ἡ φαντασία θόρυβον ἡμῖν κινεῖ, ὑπονοεῖν διδοῦσα, ὅτι σῶμά ἐστι τὸ θεῖον καὶ μέγεθος ἔχει καὶ σχῆμα, καὶ οὐκ ἔῃ ἡμᾶς ἀσωμάτως καὶ ἀσχηματίστως περὶ θεοῦ ἐννοεῖν. διὰ τοῦτο δεῖ τὴν ψυχὴν ὁδεύουσαν ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς τελειότητα πρῶτον ἐνεργῆσαι κατὰ διάνοιαν, ἥτις ἔχει περὶ τὰ μέσα τῶν πραγμάτων· οἷά ἐστι τὰ διανοητά ἢ τε ψυχὴ ἡ ἡμετέρα καὶ ἡ περὶ αὐτῆς θεωρία· ἔτι δὲ καὶ τὰ μαθηματικά.

[Νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύροισι·] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνοήτων ταπτομένη. καὶ ἄλλως· νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν νομίζετ', ἐγὼ δ' ἐκὼν ταῦτ' ἠλιθιάζω.

[Νώ·] ἀντὶ τοῦ αὐτός. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· βλέψαι ποιῆσαι νώ. ἀντὶ τοῦ αὐτός. ἢ ἀντὶ τοῦ δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι. περὶ τούτου καὶ τοῦ σφῶε ζῆτει ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑτυμολογικῷ.

[Νῶ:] ῥῆμα. οὐ αἰ κινήσεις χρησταί. νῶ, τὸ σωρεύω· ἐξ οὗ νῆσαι, τὸ σωρεῦσαι. καὶ νηδύς, εἰς ἣν αἱ τροφαὶ σωρεύονται. νῶ, τὸ κολυμβῶ· ἐξ οὗ καὶ ναῦς καὶ νῆσσα καὶ νῆσος, ἡ πᾶν μέρος αὐτῆς ἐν ὑγρῷ ἔχουσα. νῶ, τὸ ῥέω, οὗ ὁ μέλλων νάσω· ὅθεν καὶ ναρόν φασι, τὸ ὑγρόν, καὶ Νηρεύς. καὶ τέταρτον νῶ, τὸ κλώθω· οὗ παράγωγον τὸ νήθω, καὶ τὸ νῆμα.

[Νωγαλέον.] καὶ χρήσις αὐτοῦ ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου. παρ' ᾧ καὶ νωγαλεύειν ῥῆμα, ἐξ οὗ τὸ νωγάλευμα. δοκεῖ δὲ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς καὶ τὰ νώγαλα, σκεύασμά τι δηλοῦν χρηστὸν εἰς ἐστίασιν.

[Νωδός:] ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.

[Νώδυνον:] ἀνώδυνον.

[Νῶε:] ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ νῶ, τὸ κολυμβῶ.

[Νοθεία:] ἡ κλεψιγαμία.

[Νωθέστερος:] βραδύτερος.

[Νωθείας:] βραδυτήτος.

[Νωθής:] βραδύς, ἀκίνητος, ἄλογος. ἐστερημένος τοῦ θέειν.

[Νωθρεία.] καὶ **[Νωθρός,]** ὁ ἀσθενής. νωθρότερος ὑπάρχων τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος τῇ φύσει.

[Νωθρότης:] ἡ βραδυτής.

[Νῶϊ, νωῖτερος. Νῶιν:] ἡμῖν. Ἀριστοφάνης· μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δέ. ἔφασκε νῶιν φράσειν τὸν Τηρέα. κράτιστον οὖν νῶιν ἀποθανεῖν ἀνδρικώτατα. βέλτιον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν· ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος. περὶ Θεμιστοκλέους οὖν Σοφοκλῆς φησιν· ἐμοὶ δὲ λῶστον αἷμα ταύρειον πιεῖν.

[Νῶϊν:] τουτέστιν ἡμῖν. δεικτικῶς.

[Νωῖτερον:] ἡμέτερον.

[Νῶκαρ:] ὁ δυσκίνητος. παρὰ τὸ νῶ στερητικὸν καὶ τὸ σκαίρω, οἷονεὶ νῶσκαρ, ὁ μὴ σκαίρειν ἰσχύων· ἢ καὶ ἄλλως ὁ δῆθεν ἄψυχος καὶ μὴ ἔχων κῆρ, καθὰ καὶ νεκρὸς ὁ ἐστερημένος κῆρος, ὅπερ ἐστὶν ψυχῆς.

[Νῶλα:] πόλις Αὐσόνων παρὰ Ἑκαταίῳ· Πολύβιος δὲ Νώλην αὐτὴν φησιν. οἱ πολῖται Νώλιοι καὶ Νωλανοί.

[Νῶμα:] ὄνομα χώρας.

[Νωμεντός:] πόλις οὐ πόρρω Ῥώμης. οἱ πολῖται Νωμεντῖνοι.

[Νωλεμέως:] ἀδιαλείπτως.

[Νωμῆσαι:] κινῆσαι καὶ μερίσαι.

[Νώμησις:] ἡ κίνησις.

[Νωμίστωρ:] ὄνομα κύριον.

[Νωμῶν:] κρίνων, ἐξετάζων. ὧ πάντα νωμῶν Τειρεσία. Σοφοκλῆς· ἄρρητά τ' οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ.

[Νωνακρίνη:] λέγεται ἡ Καλλιστώ.

[Νωνακρίς:] πόλις Ἀρκαδίας ἡ περὶ Ἡλιν. ὁ πολίτης Νωνακρίτης καὶ Νωνακριάτης καὶ Νωνακριεύς.

[Νωνᾶς:] ὄνομα κύριον.

[Νώνυμος:] ἀνώνυμος, ἄδοξος. ἐν Ἰλιάδι ἐστὶν καὶ νώνυμος πλεονασμῷ τοῦ νυ, ἢ καὶ ἄλλως κατὰ στέρησιν ε ψιλῆς, ἔν' ἣ ὁ μὴ ὑμνούμενος. οὐδέ τις ἔσται τῆς λυρικῆς Σαπφοῦς νώνυμος ἥελιος.

[Νώνυμνα:] πόλις Σικελίας παρὰ Φιλίστῳ.

[Νῶ πείθου:] παροιμία ὁμοία τῷ, θεῷ πείθου ἢ ἔπου.

[Νώρα:] ὄνομα χώρας.

[Νώρβα:] ὄνομα χώρας.

[Νωρβανός:] ὄνομα κύριον.

[Νωρική:] ὄνομα χώρας. καὶ **[Νωρικοί],** ἔθνος. ζῆτει ἐν τῷ Βηρούνιον. καὶ **[Νωρίκιον]** ἄστυ.

[Νῶροψ:] ὁ λαμπρός. οἱ μὲν ἐτυμολόγοι παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ ὀρᾶν· ἀμαυροῖ γάρ, φασί, τὴν ὄψιν τὰ πάνυ λαμπρὰ καὶ διαχεῖ, ὥστε νῶροψ χαλκός, ὁ μὴ ἐὼν ὀρᾶν εἰς αὐτόν. Ἐπαφρόδιτος δὲ εἰδὼς Νώρακον πόλιν Παννονίας, ἣς ὁ πολίτης Νωράκιος, γίνεσθαι ἱστορεῖ ἐν Παννονίᾳ σίδηρον, ὃς ἄκονη θεὸς λαμπρότατός ἐστιν. ὅθεν καὶ νώροπά φησιν εἰρησθαι χαλκόν, ὡς εἴ τις εἴποι Νωράκιον.

[Νωσάμενος:] νοήσας, γνούς. παρὰ Καλλιμάχῳ.

[Νῶσαι:] εἰς νοῦν λαβεῖν.

[Νῶτα θαλάσσης:] ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

[Νωτάρης:] ὁ ἐπὶ νώτου αἵρων καὶ βαστάζων.

[Νωταία θρίξ:] ἡ τῶν μεταφρένων.

[Νωτίζω:] τὰ νῶτα μεταστρέφω. καὶ **[Νωτίσαι,]** ἀπελάσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ νῶτα διδόντων ἐν ταῖς φυγαῖς.

[Νωτοπλῆγα:] μαστιγίαν τὸν εἰς τὰ νῶτα τὰς πληγὰς λαμβάνοντα. Φερεκράτης Κραπατάλοις· καὶ νωτοπλῆγα μὴ ταχέως διακονεῖν.

[Νῶτος:] ἡ ψοία τοῦ ἀνθρώπου. τὸ δὴ λεγόμενον, τὸ πλῆθος τῶν Ἀβάρων εἰς τὰ νῶτα περισύρεσθαι.

[Νωτοφόρος:] ὁ ἐπὶ νώτου βαστάζων.

[Νωχελῆ:] βραδέα.

[Νωχελής:] βραδύς, ὁμαλός, ἄχρηστος.

[Νωχελία:] ἀργία.

[Νοιδίων:] διανοημάτων. παρήγαγε δὲ ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ οἱ νοῖ τὸ νοίδιον ὑποκοριστικόν. τινὲς δὲ οὕτως, ὀνειδισμῶν καὶ λοιδοριῶν ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ τῆς μέθης. Ἀριστοφάνης· ἐγὼ δὲ πάντα καταπάσω βουλευματίων, γνωμίδων, νοιδίων. κάλλιον καθ' ὑποκορισμὸν νοιδίων εἶπεῖν, εἴτα συνηρημένως νοιδίων· οὕτω καὶ ἐκ τοῦ πρόχους γίνεται προχοίδιον καὶ ἐκ τοῦ βοῦς, βοὸς βοίδιον.

[Νύκτα] τὰς συμφορὰς πολλάκις ἡ Γραφή καλεῖ, ἐπεὶ οἱ ἐν συμφοραῖς περιπίπτοντες ἐν σκότει διαγιναι νομίζουσι.

[Νύκτα δασείην:] τὴν χειμερινήν φασιν.

[Νυκταλός:] ὁ νύκτα φιλῶν. περὶ Διογένους τοῦ Κυνός φησιν· οὐδὲ γὰρ ἦν τις νυκταλὸς καὶ ὑπνηλός.

[Νυκτερίδος αἴνος:] αἰνιγματωδῶς δηλοῖ περὶ νυκτερίδος. ὑπερέκκειται ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα.

[Νυκτερινοὶ κύνες:] οἱ λύκοι. ὅτι ἡ νυκτερίς μόνη τῶν πτητικῶν ζώων καὶ γάλα ἔχει ἐν μαστοῖς καὶ θηλάζει εὐθέως τὸ γεννώμενον. ὅτι καὶ ὁ Χαιρεφῶν Νυκτερίς ἐκαλεῖτο. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ διοίσειν.

[Νυκτερίωνος. Νυκτίβιος:] ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγων.

[Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος:] Ὅμηρος τὰ φοβερὰ νυκτὶ ὁμοιοῖ. καὶ ἀλλαχοῦ· ὁ δ' ἦε νυκτὶ ἐοικώς.

[Νυκτικόραξ:] εἶδος ὀρνέου ἐρημικοῦ, ὃ τὰς οἰκουμένας φεύγων τῶν οἰκιῶν ταῖς ἐρήμοις καὶ καταλελυμέναις προστρέχει· τὰ γὰρ οἰκόπεδα ἐρείπια φασιν. οὕτω καὶ τὸ στρουθίον δειλὸν ὀρνεον ὃν ὑπὸ ἀγωνίας ἐλαύνει τὸν ὕπνον.

[Νυκτιλόχοι:] λησταί. καὶ **[Νυκτοπεριπλάνητος]** παρὰ Ἀριστοφάνει.

[Νύκτωρ:] διὰ τῆς νυκτός.

[Νύμφα:] νύμφη. Ἰωνικῶς. ὡς τόλμη, τόλμα.

[Νυμφαγωγῶ·] δοτικῇ.

[Νύμφαι:] σκώληκες οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυττάροις, ὅταν ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξωνται. οἱ δ' ἀπλῶς τοὺς πτερωτοὺς σκώληκας, Σάμιοι. καὶ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων νύμφην καλοῦσι. καὶ τῶν ρόδων αἱ κάλυκες αἱ μεμυκυῖαι νύμφαι. καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι νύμφαι. καὶ αἱ Μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν νύμφαι. ὅτι δὲ πάντων τῶν καρπῶν αἱ ἐκφύσεις οὕτω, δῆλον. περὶ δὲ τῶν θεῶν Διονυσίῳ πᾶσα ἱστορία συνῆκται ἐν τριάκοντα καὶ τρισὶ βιβλίοις.

[Νυμφαῖον:] νυμφῶν ἱερόν.

[Νύμφαιον·] ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶ τὸ Νύμφαιον. καὶ φησὶ Κρατερὸς ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων, ὅτι Ἀθηναίοις ἐτέλει τάλαντον.

[Νύμφαι πίδακα·] ἐν Ἐπιγράμμασι· παναγέλην νυμφαιτίδακα, Βάκχε γάνος. ζητεῖ ἐν τῷ γάνος.

[Νυμφεύτρια:] ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ. καὶ ἡ νεόγαμος δὲ καὶ ἡ γαμετή· καὶ πρεσβυτέρα, Πηνελόπη καὶ ἡ Ἑλένη. παρὰ Ἀθηναίοις καὶ ἡ τοῦ Διὸς μήτηρ καὶ ἡ θεὰ ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

[Νυμφεῖος οἶκος:] ἐν ᾧ αἱ νύμφαι εἰσὶ. **[Νύμφιος δὲ κόσμος,]** κτητικῶς, ὡς Τύριος, Φρύγιος, Λύδιος. ἡματίᾳ ᾧ νύμφιος ἀνήπτετο λαμπράδι παστάς, τούτῳ πυρκαϊῆς οὐ ναλάμων ἔτυχες.

[Νύμφη:] πηγή. καὶ ἡ νεόγαμος γυνή. Αἰλιανός· μῆνις δὲ ἐδόκει καὶ Νυμφῶν δι' ἀπορίαν ναμάτων.
[Νύμφην] δὲ καλοῦσι καὶ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων. ὡς προεγράφη.

[Νυμφικὰ λουτρά:] τὰ εἰς γάμους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ κρήνης λαμβανόμενα.

[Νυμφίος:] ὄνομα ποταμοῦ. Πισίδης· καὶ τὸν μέγιστον ἐκπεράσας Νυμφίον, ὅστις Τίγριδος ταῖς ῥοαῖς ἐπὶ ῥέων ἀποστερεῖται τοῦ καλεῖσθαι Νυμφίος.

[Νυμφίου βίον:] παροιμία. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζητε νυμφίου βίον. οἱ γὰρ γαμοῦντες ἐστέφοντο σισύμβροις καὶ φυτοῖς τισι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

[Νύμφις,] Νύμφιδος, Ξεναγόρου, Ἡρακλεώτης ἐκ Πόντου, ἱστορικός. Περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν διαδόχων καὶ ἐπιγόνων βιβλία κδ', Περὶ Ἡρακλείας βιβλία ιγ'· ἔχει δὲ μέχρι τῆς καθαιρέσεως τῶν τυράννων τὰ μετὰ τοὺς ἐπιγόνους καὶ μέχρι τοῦ τρίτου Πτολεμαίου.

[Νυμφοστολῆσαι:] νύμφην κοσμηῆσαι.

[Νυμφοστόλος:] νυμφαγωγός.

[Νυμφῶνος:] τοῦ κοιτῶνος.

[Νῦν:] χρονικὸν ἐπίρρημα. νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ, καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους, ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλῇ· ποικίλος γὰρ ἀνὴρ κὰκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων. **[Κάλων,]** σχοινίον. τροπικῶς δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ λέγει, δεῖ τὰ ἄρμενα πάντα κινεῖν ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτοῦ.

[Νῦν δῆ:] ἀρτίως, ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν. Πλάτων Νόμοις· ἡ νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις περιτυχόντες τοῖς λόγοις οὕτω ταῦτ' ἐτίθεμεν· νῦν δὲ ἐπιλελήσμεθα; καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἰππολύτῳ· νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας πόθον ἐστέλλου, νῦν δὲ ψαμάθοισιν ἀκυ μάντοις. καὶ ἐν Μελεάγρῳ· ὄρᾳς σὺ νῦν δὴ με ὡς ἐπράυνας τύχην. Μάγνης δὲ ἐν Πυτακίδῃ· εἰπέ μοι· νῦν δὴ μὲν ὦμνος μὴ γεγονέναι, νῦν δὲ φῆς· ἐν δὲ τοῖς Νόμοις διαλελυμένον εἶρηκε τὸ μὲν νῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ συνδέσμου. ὅς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλεπώτατος, ὡς φαμὲν ἡμεῖς νῦν δῆ.

[Νῦν εὐπλόηκα, ὅτε νεναυάγηκα:] ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα εὐτυχησάντων. Ζήνων γὰρ ὁ Κιτιεὺς καταλιπὼν τοὺς πρὶν διδασκάλους καὶ Κράτητος τοῦ φιλοσόφου φοιτητῆς γενόμενος τοῦτο εἶρηκε, ναυαγίῳ περιπεσὼν καὶ εἰπὼν· εὖ γε ποιεῖ ἡ τύχη προσελάνουσα ἡμᾶς φιλοσοφία, οὕτω τραπῆναι πρὸς φιλοσοφίαν.

[Νῦν εἰς χώραν ἦλθον:] ἐπὶ τῶν πρῶτον μὲν οὐκ ἀνεχομένων ἐλθεῖν, ὅποι δεῖ, ὕστερον δὲ αὐτομάτως παραγενομένων.

[Νῦν ἦλθον εἰς χορόν, νῦν τ' ἔπαρδες, Νυνμενί:] ἀντὶ τοῦ νυνὶ μὲν. πολλαχοῦ δὲ οὕτω χρῆται Ἀριστοφάνης. νυνὶ δὲ ὡς τύπῳ πρὸς σε γράφω, ἀντὶ τοῦ ὁλοσχερῶς.

[Νῦν πᾶς] ὁ κίνδυνος ἐνθάδ' ἀνεῖται σοφίας, ἥς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.

[Νῦν ὁσπρίων ἄμητος:] ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν ἕκαστα πράττειν ὀφειλόντων.

[Νῦν σωθείην, ἴν' ἢ μοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου:] παρὰ τὸν μῦθον εἶρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἵπτασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ καὶ πεσοῦσης.

[Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἦκει τὸ Δάτιδος μέλος:] ἐπὶ τῶν χαρμοσυνῶν. ὁ γὰρ Δᾶτις σατράπης Περσῶν, ὃς εὐδοκμήσας κατὰ τὸν πόλεμον, ἐλληνίζειν βουλόμενος εἶπεν, ἡδομαι καὶ εὐφραίνομαι καὶ χαίρομαι· καὶ ἐβαρβάρισε.

[Νύξ:] εὐφρόνη, καὶ ἡ σκοτία. νύξ ἐστὶ σκιά γῆς, ἀλλ' οὐχ ἡ τυχοῦσα, ἀλλ' ἡ γινομένη παρὰ τὴν τοῦ ἡλίου αἰτίαν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ ὑπὸ γῆν, ὡς πρὸς τούτους παρ' οἷς ἐστὶν ἡ νύξ, ἡμισφαιρίῳ. ὥσπερ οὐχ ὁ ὑφ' ὁποιασοῦν ἡδονῆς κρατούμενος ἀκρατής, ἀλλ' ὁ ὑπό τινος.

[Νὺξ ὑγρά:] χαλεπή, φησί.

[Νύξαι·] ὅτι βαλεῖν τὸ πέμψαι πόρρωθεν, οὐτάσαι δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι.

[Νυρίζει:] ξύει, νύσσει.

[Νύρων:] νύττων.

[Νύσσα:] καμπτήρ, τέρμα, βαθμὶς.

[Νυσηῖον:] ὄρος Διονύσου.

[Νύσια:] ὀρχήματος εἶδος· τῶν γὰρ ὀρχήσεων ἡ μὲν Βερεκυντιακὴ λέγεται, ἡ δὲ Κρητικὴ, ἡ δὲ Παρρικὴ. Νύσια οὖν τὰ Βερεκύντια· Νυσιάς γάρ ἐστὶν ἡ Βερεκυντιακὴ. Κνώσσια δὲ Κρητικὴ· ἐν Μυσίᾳ γὰρ καὶ Κνωσσῷ ἐπιμελὴς ἡ ὄρχησις· Νύσια δὲ τὰ ἐν τῇ Νύσῃ γινόμενα. ἔστι δὲ αὕτη Διονύσου ἱερά. καὶ τὰ Κνώσσια ὡσαύτως. ἄλλως· τῶν ὀρχήσεων αἱ μὲν εἰσὶ Διονυσιακαί, αἱ δὲ Κορυβαντιακαί, αἱ ἐνόπλιοι· Νύσια δὲ αἱ Διονυσιακαί, Κνώσσια δὲ αἱ Κορυβαντιακαί· Κνωσσὸς γὰρ πόλις Κρήτης. ἐν τῇ Κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν Κορυβάντων ἐτράφη ὁ Ζεὺς.

[Νύχιος:] νυκτερινός.

[Νύχος:] νύξ.

[Ξανᾶν:] πονεῖν τοὺς καρποὺς τὰς γυναῖκας τῶν χειρῶν διὰ συνεχῇ τῶν ἐρίων ἐργασίαν.

[Ξανήσει:] κοπιάσει.

[Ξανθήν:] πυρροειδῆ.

[Ξανθίζετε:] οἶον τῷ μέλιτι χρωτίζετε, ἢ πυρρὰ τῇ ὀπτήσῃ ποιεῖτε. ἡ γὰρ καλῶς ἔχουσα ὀπτησίς τῶν κρεῶν ἐστίν, ἵνα πυρρὰ ᾖ.

[Ξανθίζεσθαι:] κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας.

[Ξανθικός:] ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν. ὁ Ἀπρίλλιος.

[Ξάνθιον:] ἐπίκοπον.

[Ξάνθιος:] ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Βοιωτὸς καὶ μονομαχῶν ἀνηρέθη ὑπὸ Μελάνθου Ἀθηναίου. ζήτει ἐν τῷ Ἀπατούρια.

[Ξάνθος,] Κανδαύλου, Λυδὸς ἐκ Σάρδεων, ἱστορικός, γεγονὼς ἐπὶ τῆς ἀλώσεως Σάρδεων. Λυδιακὰ βιβλία δ'. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τούτων ἱστορεῖ, ὡς πρῶτος Γύγης ὁ Λυδῶν βασιλεὺς γυναῖκας εὐνούχισεν, ὅπως αὐταῖς χρῶτο ἀεὶ νεαζούσαις. οὗτος ἱστορεῖ ὁ Ξάνθος, Ἄλκιμόν τινα βασιλεῦσαι τῆς ἐκεῖσε χώρας, εὐσεβέστατον καὶ πραότατον ἄνδρα, καὶ ἐπ' αὐτοῦ γενέσθαι εἰρήνην βαθεῖαν καὶ πλοῦτον πολὺν, ἀδεῶς δὲ καὶ ἀνεπιβουλεύτως ζῆν ἕκαστον. εἶτα ἐπειδὴ ἑπτὰ ἔτη ἦν τῷ Ἀλκίμῳ,

προελθόντας τοὺς Λυδοὺς παγγενῇ τε καὶ πανδημεὶ προσεύξασθαι καὶ αἰτῆσαι τῷ Ἀλκίμῳ τοιαῦτα ἔτη δοθῆναι ἐς τὸ Λυδῶν ἀγαθόν· ὃ καὶ γέγονε· καὶ ἐν εὐποτμίᾳ τε καὶ εὐδαιμονίᾳ πολλῇ διῆγον.

[Ξάνθος:] ὁ ποταμός. **[Ξανθός]** δὲ ὁ πυρρός.

[Ξανθότερος] καὶ **[Ξανθότατος, Ξάνθοισιν:]** ὀρνέοις.

[Ξάνιον:] κτένιον, ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς ἀναδήμασιν, οἷς κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῇς.

[Ξανῶ:] κοπιάσω. Σοφοκλῆς Ποιμέσιν· Ἐκτῶρ τοῖς Ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι φησὶν· ἡδὺ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα.

[Ξαίνειν·] αἰτιατικῇ. τὸ τύπτειν. καὶ ξαίνεσθαι, τὸ πάσχειν. φησὶν οὖν, ἡ βύρσα σου τυπτομένη διαφθαρήσεται· οἱ γὰρ βυρσεῖς τὰς βύρσας ξύλοις τύπτειν εἰώθασιν, ἵνα ἀπαλαὶ γενόμεναι διαλάβοιεν εὐχερῶς τοῦ φαρμάκου. ἐκέλευσε δὲ ξαίνειν τὸ σῶμα μάλιστα πάνυ πολὺ λαῖς. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· πολλὰ θαλασσαιή ξανθὲν ὑπὸ σπιλᾷδι. περὶ ὁστέου σκολοπένδρης ὁ λόγος.

[Ξαίνω:] νήθω, διαλύω, σωρεύω.

[Ξένα:] θαυμαστά.

[Ξεναγία:] δύο πεντακοσιарχίαι, ἀνδρῶν ,ακδ´. οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦτο τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι καὶ χιλίαρχον τὸν ἡγούμενον.

[Ξεναγός:] ὁ τῶν ξένων ἡγεμών.

[Ξεναγῶν:] ξενοδοχῶν. παρὰ Θουκυδίδη οἱ ἄρχοντες τῶν μισθοφόρων· ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους. οἱ τε ξεναγοὶ ἐκάστης πόλεως ξυνεφεστῶτες ἠνάγκαζον ἐς τὸ ἔργον.

[Ξεναλίζω:] τὸ συναθροίζω.

[Ξέναρχος,] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Βουκολίων, **[ὥς]** Ἀθηναῖός φησιν ἐν β´ Δειπνοσοφιστῶν· καὶ Πορφύρα καὶ Σκύθαι, ὥς ὁ αὐτός. καὶ Δίδυμοι καὶ Πένταθλος καὶ Πρίαπος, Ὑπνος, Στρατιώτης.

[Ξένας:] θαυμαστάς. Πισίδης· ὕλας χορηγῶν καὶ τοσαύτας καὶ ξένας.

[Ξένετος:] ὄνομα κύριον.

[Ξενηλατεῖν:] Λακεδαιμόνιοι μετὰ πληγῶν ἐξήλαυνον τοὺς ξένους. Ἀριστοφάνης· τί δ' ἔστι δεινόν; ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι ξενηλατοῦνται καὶ κεκίνηνται τινες πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. ποτὲ γὰρ ἐκεῖσε σποδιδᾶς γενομένης ξενηλασία γέγονε.

[Ξενία] καὶ **[Ξενίζω.]** Φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν αὐτόν. τουτέστιν οὐκ ἀπέκτεινε. ξένια γὰρ Ἄρεος τραύματα καὶ φόνοι. καὶ Ἀρχίλοχος· ξένια δυσμενέεσι λυγρὰ χαριζόμενος.

[Ξενίαν:] καταγώγιον, κατάλυμα.

[Ξενίας:] ὄνομα κύριον.

[Ξενίζειν:] ξένη χρῆσθαι φωνῇ ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ξενίας χάριν τινὰ ὑποδέξασθαι.

[Ξενίζειν:] οἱ μὲν ξένη διαλέκτῳ χρῆσθαι, οἱ δὲ ἐν τῇ ξένη διατρίβειν.

[Ξενίην συνεθήκατο:] παρὰ Ἡροδότῳ· ὥς ξένιον ἐδωρήσατο.

[Ξενικὸν ἐμπόριον:] ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύονται· ὥσπερ ἀστικόν, ὅπου οἱ ἀστοί.

[Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ·] Δημοσθένης Φιλιππικοῖς καὶ Ἀριστοφάνης· συνεστήσατο δ' αὐτὸ πρῶτος Κόνων, παρέλαβε δ' αὐτὸ Ἴφικράτης ὕστερον καὶ Χαβρίας· ὃ χρησάμενος τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκοψεν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς Ἴφικράτους καὶ Καλλικλέους.

[Ξενικός:] ὁ ξένος, ὁ ἀλλότριος. ὡς εἶδεν ἄγαλμα ξενικὸν καὶ ἱερουργίαν οὐκ ἐπιχώριον εἰς τὸ τιμώμενον παρῶνησεν. οἱ ξενικοὶ μισθοφόροι τοπαράπαν εἰώθασι χρησιμεύειν ἐν πολέμοις. ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι, μὴ βουλόμενοι δι' ἑαυτῶν πολεμεῖν πρὸς Κορινθίους διὰ τὸν κίνδυνον, μισθούμενοι ξένους εἰς τὸν πόλεμον ἔτρεφον αὐτούς. τοῦτο δὲ ἐν πολλοῖς τῶν πολέμων διεπράττοντο· ὅπερ ξενικὸν ἐκάλουν.

[Ξενικοῖς:] ἀντὶ τοῦ ἀλλοτρίοις καὶ μὴ προσήκουσιν· ὅτι ἀνοίκειον Ἑλλήνων τὸ ἐξαπατᾶσθαι. ἢ ξενικοῖς, τοῖς ἀπὸ τῶν ξένων πρέσβεων λεγομένοις. Ἀριστοφάνης· παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοισι μὴ λῖαν ἐξαπατᾶσθαι.

[Ξένιον:] δῶρον παρὰ ξένων διδόμενον.

[Ξένιος:] ὁ τῆς ξενίας ἔφορος, λέγεται καὶ **[Ξένιος]** ὁ Ζεὺς.

[Ξενίωνος:] ὄνομα κύριον.

[Ξενιτευομένους:] ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας. Ἀντιφάνης Εὐθυδίκῳ· ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατευόμην. καὶ **[Ξενιτεύω, Ξενιτεία.]**

[Ξενοδοχεῖον:] τὸ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενον. καὶ **[Ξενοδόχος]** ὁμοίως.

[Ξενοκοπεῖν:] ἐπὶ τοῦ πληγὰς λαβεῖν. οὕτω Μεταγένης.

[Ξενοκράτης,] Ἀγάθωνος ἢ Ἀγαθάνορος, Χαλκηδόνιος, μαθητὴς καὶ διάδοχος μετὰ Σπεύσιππον Πλάτωνος· τοῦ δὲ Πολέμων, τοῦ δὲ Κράντωρ. καὶ πέμψαντος αὐτῷ τοῦ Μακεδόνοιο Ἀλεξάνδρου χρυσοῦ τάλαντα λ', αὐτὸς ἀπέπεμψεν, εἰπὼν, βασιλέα δεῖσθαι χρημάτων, οὐ φιλόσοφον. ἔγραψε περὶ τῆς Πλάτωνος πολιτείας.

[Ξενοκράτης,] φιλόσοφος, ὃς ἐπὶ σωφροσύνῃ ἐτεθρύλητο. ὁ δὲ πρὸς σωφροσύνην οὐδὲν μείον εἶχε τοῦ Πλατωνικοῦ Ξενοκράτους. οὗτος συνεγράψατο τὸ οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα· ὅτι οἶον, εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῇ ἢ ὄφει, τότε σημαίνει.

[Ξενολόγιον.] καὶ **[Ξενολόγος,]** ξένους συλλέγων στρατιώτας.

[Ξένος:] ὁ φίλος. ἐφοίτων δὲ πρεσβεῖαι ἐκ τῶν πόλεων ξένον τε αὐτὸν ἡγούμενοι καὶ βίου σύμβουλον βωμῶν τε ἰδρύσεως καὶ ἀγαλμάτων. ὁ δὲ ἕκαστα τούτων διωρθοῦτο. καὶ αὐθις· ἐν ταῖς ἰδίαις πατρίσι ξένους ποιοῦνται. **[Ξένος]** καὶ ὁ ξενοδόχος. ὁ Ἀπό στολος· ἀσπάζεται ὑμᾶς ξένος ὁ φίλος μου.

[Ξενοφάνης] ἐν ἐλεγείᾳ περὶ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον αὐτὸν γεγενῆσθαι· καὶ ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παρίοντα φασὶ γ' ἐποικτεῖραι καὶ τότε φάσθαι ἔπος· παῦσαι, μὴδὲ ράπιζ', ἐπεὶ φίλου ἀνέρος ἐστὶ ψυχὴ, τὴν ἔγνω φθεγξαμένην αἵων. ἔσκωψε δ' αὐτὸν καὶ Κρατῖνος ἐν Πυθαγοριζούσῃ. καὶ ἐν Ταραντίνοις· ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς, ἐὰν ἰδιώτην ποθὲν λάβωσιν εἰσελθόντα, διαπειρώμενον τῆς τῶν λόγων ῥώμης ταραττεῖν καὶ κυκᾶν τοῖς ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι, τοῖς παρισώμασι, τοῖς ἀποπλάνοις, τοῖς μεγέθεσι νουβυστικῶς.

[Ξενοφῶν,] Γρύλου, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος Σωκρατικός· ὃς πρῶτος ἔγραψε βίους φιλοσόφων καὶ ἀπομνημονεύματα. παῖδας ἔσχεν ἀπὸ Φιλησίας Γρύλον καὶ Διόδωρον, οἱ καὶ Διόσκουροι ἐκαλοῦντο· αὐτὸς δὲ Ἀττικὴ μέλιττα ἐπωνομάζετο. γέγονε δὲ συμφοιτητὴς Πλάτωνος καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν ἑ' Ὀλυμπιάδα. ἔγραψε βιβλία πλείονα τῶν μ', ὧν καὶ ταῦτα· Κύρου παιδείας βιβλία ἡ', Κύρου Ἀναβάσεως βιβλία ζ', Ἑλληνικῶν βιβλία ζ', Συμπόσιον· καὶ ἄλλα πολλά.

[Ξενοφῶν,] Σωκράτους μαθητὴς, ἐστρατεύσατο ἐπὶ Πέρσας Κύρῳ συνανελθὼν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην. ὁ Κύρος δὲ ἦν μετὰ Τισσαφέρνην ὑπαρχος ὑπὸ Δαρείου τοῦ πατρὸς τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ καταστάς. μετὰ δὲ τὸν Δαρείου θάνατον Κύρον Ἀρταξέρξης διαβληθέντα ὑπὸ Τισσαφέρνης ἀναιρεῖν μέλλων ἀφῆκε, Παρυσάτιδος τῆς μητρὸς παραιτησαμένης αὐτὸν καὶ τὴν στρατιὰν αὐτῷ φυλαξάσης. ὁ δὲ ὡς Τισσαφέρνηι πολεμῶν ἤθροισε δύναμιν καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἔγνω στρατεῦειν. ὁ δὲ κατέλιπον τὸν Κύρον καὶ ἔφυγον ἐκ τῶν συστρατευσάντων ὀπλῖται καὶ πελτασταὶ γφ'. Ξενοφῶν δὲ συνανέβη. δέκα οὖν βαρβάρων μυριάδας συναθροίσας ὡς ἐπὶ Πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο. ὡς δὲ τὰ ἔθνη διῆλθεν, ἐφ' ἃ στρατεῦειν προεφασίζετο, συνέντες οἱ Ἕλληνες ἐπὶ βασιλέα εἶναι τὴν στρατιάν ὥκνουν τὴν ἀνάβασιν. Κλεάρχου δὲ εἰπόντος τὴν ὑποστροφὴν ἄπορον εἶναι, Κύρου μὴ συναιρομένου, συνήεσαν. Κύρος δὲ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ πρὸς Τισσαφέρνην μαχόμενος, καίτοι Κλεάρχου ἀπαγορεύοντος αὐτῷ μὴ πολεμεῖν, ἀπέθανεν. οἱ δὲ Ἕλληνες ὑπὸ Κλεάρχῳ τεταγμένοι Ἀριαῖον προεβάλλοντο βασιλέα ἑαυτῶν, ὁ δὲ παρητήσατο. βασιλεὺς δὲ τὴν τοῦ Κύρου κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα ἀποκόψας τοῖς Ἕλλησιν ἔπεμπε, ζητῶν τὰ ὄπλα ὡς παρὰ νενικημένων· οἱ δὲ οὐκ ἔδοσαν. δόλῳ δὲ Τισσαφέρνης παραβάς τοὺς ὄρκους προδίδωσι βασιλεῖ τοὺς Ἕλληνας καὶ Κλεάρχον καὶ Μένωνα, οὓς ἀναιρεῖ. καὶ Ξενοφῶν αὐτῶν στρατηγεῖ καὶ πάντας νικᾷ. ἐλθόντες δὲ εἰς Θράκην ἐμίσθωσαν ἑαυτοὺς Σεύθῃ τῷ βασιλεῖ μύριοι διασωθέντες.

[Ξενοφῶν,] Ἀντιοχέως, ἱστορικός. Βαβυλωνιακά· ἔστι δὲ ἐρωτικά.

[Ξενοφῶν,] Ἐφέσιος, ἱστορικός. Ἐφεσιακά· ἔστι δὲ ἐρωτικά βιβλία ι' περὶ Ἀβροκόμου καὶ Ἀνθίας· καὶ Περὶ τῆς πόλεως Ἐφεσίων· καὶ ἄλλα.

[Ξενοφῶν,] Κύπριος, ἱστορικός. Κυπριακά· ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία περὶ τε Κινύραν καὶ Μύρραν καὶ Ἀδωνιν.

[Ξενῶνος,] δόμου τοῦ ὑποδεχομένου τοὺς ξένους καὶ ἀρρωστοῦντας.

[Ξέω·] αἰτιατικῇ.

[Ξέρξης,] Περσῶν βασιλεὺς. οὗτος τοῦ πατρὸς Δαρείου τελευτῶντος καὶ μέμνησο Μαραθῶνος εἰπόντος, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστράτευσε καὶ πρῶτον κήρυκας ἔπεμψεν αἰτοῦντας γῆν καὶ ὕδωρ. Ἀθηναῖοι μὲν οὖν τοὺς πρέσβεις ἐξεκήρυξαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ τὸν ὑπακούειν συμβουλευσάντα κατέλευσαν καὶ γυναῖκα καὶ παῖδας· Λακεδαιμόνιοι δὲ εἰς φρέαρ ἐμβαλόντες γῆν ἐπέβαλον. μηνίσαντος δὲ τοῦ θεοῦ ἐνόσησαν· χρήσαντος δὲ τοῦ θεοῦ δίκας δοῦναι Ξέρξῃ ὑπὲρ τῶν κηρύκων, Βοῦλις καὶ Σπέρχης αὐθαίρετοι ἐς Πέρσας ἀνῆλθον δώσοντες δίκας. ὁ δὲ θαυμάσας ἀφῆκε ζῶντας, καὶ ἡ νόσος ἐπαύσατο. ὁ δὲ πεζοῦ μὲν μυριάδας τῶν Αἰγύπτου τε καὶ Φοινίκων καὶ Κυπρίων ἐστρατοπέδευεν. ἐν Σάρδει δὲ γενομένῳ ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν. εἶχε δὲ ἐπιλέκτους μυρίους, οὓς Ἀθανάτους ἐκάλει. διώρυξε δὲ καὶ τὸν Ἄθω, Μακεδονικὸν ὅρος. ἔζευξε καὶ τὸν Ἑλλήσποντον μεταξὺ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου· διαλυθέντος δὲ ὑπὸ χειμῶνος μέρους, πέδας τε εἰς τὴν θάλασσαν καθῆκε καὶ ἑμαστίγου τὸ ὕδωρ. προσενεχθεῖσιν δὲ αὐτῷ καὶ σιταγωγῶν νηῶν Ἑλληνίδων, ἀφῆκε, τροφὴν εἶναι δούλων εἰπών. κατασκόπους δὲ λαβὼν, δείξας τὴν δύναμιν ἅπασαν ἀφῆκε. ζήτηι ἐν τῷ Δαρεικούς.

[Ξεστίον:] μέτρον ἐπὶ ὑγρῶν.

[Ξεστόν:] ὠμαλισμένον.

[Ξεινήϊον·] καὶ **[Ξεινήϊος Ζεύς. Ξεινοδόκος. Ξεῖνοι:]** οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.

[Ξηνός:] ὁ κορμός.

[Ξηραλοιφεῖν·] Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. Ξηραλοιφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι. μήποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον ξηροτρίβεσθαι οὕτως ἐλέγετο.

[Ξηραλοιφία] καὶ **[Ξηραλοιφεῖν:]** τὸ ἄνευ τοῦ λούεσθαι ἀλείφεσθαι.

[Ξηραίνω·] αἰτιατικῇ· τὸ ψύγω.

[Ξηρίον:] εἶδος ἱατρικῆς.

[Ξηρόλοφος·] ὅτι τὸν Ξηρόλοφον πρῶην Θέαμα τινὲς ἐκάλουν· ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλῖαι ἰς' καὶ Ἀρτέμιδος σύνθετος στήλη καὶ Σευήρου τοῦ κτίσαντος καὶ θεμάτιον τρίπουν. ἔνθα ἐθυσίασε πολλὰς θυσίας Σευήρος· ἔνθα καὶ χρησμοὶ πολλοὶ τῷ τόπῳ γεγόνασιν· καθ' ὃν καιρὸν καὶ κόρη παρθένος ἐτύθη. καὶ θέσις ἦν ἀστρονομικῇ, λς' χρόνους διαρκέσασα.

[Ξηρός:] ὁ ἰσχνός.

[Ξηρὸς ἰδρώς:] ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος.

[Ξηρὸς λίθος:] ὁ ἄνευ πηλοῦ κτιζόμενος. ἦν γὰρ λίθῳ ξηρῷ διεσκευασμένον τὸ φρούριον ἐκ μεγάλων λίθων συνηρμοσμένον.

[Ξίρις:] εἶδος φυτοῦ ἀρωματικοῦ.

[Ξιφήν:] ὁ φέρων ξίφος.

[Ξιφήρης:] ξίφος ἔχων. καὶ τὸ πληθυντικὸν **[Ξιφήρεις. Ξιφηφορία:]** φέρειν τὰ ξίφη. καὶ

[Ξιφηφόρος. Ξιφίζειν:] τὸ χειροτονεῖν, παραπλήσιον ξίφει τὸ τῆς χειρὸς σχῆμα ποιοῦντα. λύσις ὄνειρου· ξίφος κατασχὼν ὄπλον εὐρεῖν προσδόκα.

[Ξιφισμός:] σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας καλουμένης.

[Ξιφοκτονεῖν:] ξίφεσιν ἀναιρεῖν.

[Ξίφος] καὶ **[Ξιφίδιον. Ξιφουλκία.]** οὐκ εἶναί φασι ξιφουλκίας εὐμοιρίαν.

[Ξόανον:] ἄγαλμα, εἶδωλον, ζῶδιον, ἀνδριάς.

[Ξούθη:] εὐμορφοτάτη. οὐδέ με κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις, ξουθῶν ἐκ πτερύγων ἡδὺ κρέκουσα μέλος.

[Ξουθῆς:] Ἀριστοφάνης· δι' ἐμῆς γένους ξουθῆς μελέων Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω.

[Ξουθόν:] λεπτόν, καπυρόν, ἀργυροῦν, ξανθόν, καλόν, πυκνόν, ὀξύ, ταχύ· οἱ δὲ ποικίλον, εὐειδές, διαυγές. ὥσπερ ξουθὸς ἵππαλεκτρυὼν τοὺς λόφους σείων.

[Ξοῦθος:] ὄνομα κύριον. ζῆται ἐν τῷ Βοηδρομία.

[Ξυγγενεῖς τούμοῦ τρόπου:] ἀντὶ τοῦ τὰ αὐτὰ πράττουσαι.

[Ξυγγενοῦ:] σύνελθε. ὧ δέσποινα Νίκη, ξυγγενοῦ.

[Ξυγγέωργος:] προπαροξυτόνως· σύνθετον γάρ, ὡς πάγκαλος, πάνσοφος· τὰ γὰρ εἰς ος ὀξύτονα συντιθέμενα βαρύνεται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον.

[Ξυγγνώμη πρῶτον πείρω:] ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις τινὸς διαμαρτανόντων.

[Ξυγγραφεῖς:] οἱ περὶ Πείσανδρον ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας, πρῶτον μὲν τὸν δῆμον ξυλλέξαντες εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἐλέσθαι ξυγγραφέας αὐτοκράτορας· τούτους ξυγγράψαντας γνώμην εἰσενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον εἰς ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἄριστα ἢ πόλις οἰκήσεται. ἐπεὶ δὲ ἡ ἡμέρα ἐφῆκε, ξυνέλεξαν τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὸν Κολωνόν, ὃ ἦν ἱερὸν Ποσειδῶνος, καὶ ἐπήνεγκαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδέν, αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἐξεῖναι μὲν Ἀθηναίων ἀνατρέπειν γνώμην, ἣν ἂν τις βούληται· ἣν δὲ τις εἰπόντα ἢ γράπηται παρανόμων ἢ ἄλλῳ τῷ τρόπῳ βλάβῃ, μεγάλας ζημίας ἐπέθεσαν. ἐνταῦθα δὲ λαμπρῶς ἐλέγετο ἤδη, μήτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου μήτε μισθοφορεῖν προέδρους τε ἐλέσθαι εἴ ἄνδρας, τούτους ἐλέσθαι ῥ' ἄνδρας, καὶ τῶν ῥ' ἕκαστον πρὸς ἑαυτῷ γ'· ἐλθόντας δὲ αὐτοὺς υ' ὄντας εἰς τὸ βουλευτήριον ἄρχειν ὅπῃ ἂν ἄριστα γινώσκωσιν αὐτοκράτορας· καὶ τοὺς ,ε' δὲ ξυλλέγειν, ὅπῳτ' ἂν αὐτοῖς δοκῇ. ἣν δὲ ὁ ταύτην τὴν γνώμην εἰπὼν Πείσανδρος, καὶ τᾶλλα ἐκ τοῦ προφανοῦς προθυμώτατα ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον.

[Ξυγκλύδων:] ζητεῖ ἐν τῷ συγκλύδων.

[Ξυγγράψαι] καὶ **[Γράψαι:]** τὸ μὲν γράψαι ἐφ' ἑνὸς πράγματος, τὸ δὲ ξυγγράψαι ἐπὶ πολλῶν. ἢ ξυγγράψαι, τὸ μετ' ἐπιμελείας καὶ σπουδαίως συντάξαι, γράψαι δὲ τὸ ἀπλῶς καὶ μὴ ἐπιμελῶς τὴν ἀλήθειαν εὐρεῖν.

[Ξύει:] γράφει. ὡς παρ' Ὀμήρῳ. ἔνθεν καὶ τὰ ξύσματα, γράμματα.

[Ξυήλην:] ἣν ξυάλην λέγομεν. Ξενοφῶν Κύρου Ἀναβάσει· εἶχον δὲ θώρακας λινοὺς μέχρι τοῦ ἤτρου, ἀντὶ δὲ τῶν περυγῶν ὡς παρὰ τὰ πυκνὰ ἐστραμμένα. εἶχον δὲ καὶ κράνη, καὶ περὶ τὴν ζώνην μαχαίριον, ὅσον ξυήλη Λακωνική. ἣν Ἀττικοὶ κνηστίν, Λάκωνες δὲ ξυήλην λέγουσι μόνον. ἐπὶ δ' αἷγιον κνη τυρὸν κνήσκει χαλκείῃ. οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ τὸ ῥῆμα οὕτως λέγουσι, κάπικνεῖν κάπεσθίειν, οἱ δὲ Λάκωνες τοῦνομα ξυήλην. ὡς καὶ Ξενοφῶν φησιν ἐν τῇ δ' τῆς Ἀναβάσεως, ὅτι Δρακόντιος ἔφυγεν ἐκ Σπάρτης παῖς ἔτι ὢν, ἀποκτείνας ξυήλη Λακωνικὴ παῖδα. διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ κνεῖν οἱ Δωριεῖς ξύειν λέγουσιν· ὡς καὶ Σώφρων· ἂν τις τὸν ξύοντα ἀντιξύῃ. καὶ πάλιν· ξύεται ὁ χοραγός.

[Ξυλλαβεῖν:] διττὴ ἐστίν ἡ χρῆσις τοῦ συλλαβεῖν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· πρὸς γὰρ διάφορον κλίσιν διάφορος καὶ ἡ διάνοια. ἐὰν μὲν γὰρ πρὸς αἰτιατικὴν ἢ σύνταξιν ἦ, ἔχθραν καὶ δυσμένειαν παρίστησι τοῦ συλλαμβάνοντος, κακουργίαν δὲ τοῦ συλλαμβανομένου, ὡς νῦν, ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· οὐχὶ συλληψόμεθα αὐτόν; ἐὰν δὲ πρὸς δοτικὴν, σημαίνει φιλίαν καὶ συμμαχίαν, ὡς Ἴσοκράτης ἐν ταῖς Παραινέσεσιν· ὁρῶ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῶν συλλαμβάνουσιν. ἴσον τῷ συναγωνιζομένην. ἐπάγει γοῦν, καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον. καὶ Δημοσθένης α' Φιλιππικῶν.

[Ξύλα κλίνεια:] τὰ τῶν κλινῶν.

[Ξυλεία:] ἡ τῶν ξύλων τῶν ναυπηγησίων συλλογή.

[Ξύλινος. Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτε ὀρθόν:] ὅτι δυσχερὲς ἐκ φαύλων ἀγαθοὺς ἀπεργάσασθαι.

[Ξύλοχος:] σύνδενδρος καὶ ξυλώδης πάγος, δρυμός, ὕλη, χέρσος, ἀγρός, τόπος· οἱ δὲ κοίτην θηρίου. οὐδ' ἔκετ' ἐκ μάνδρης αὐθις ἐπὶ ξύλοχον.

[Ξυλυφίων·] οἷον ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν ξυλυφίων, ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν αὐτά· ὅτι Διοκλῆς ὁ Ἀθηναῖος πρῶτος εὔρε τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἀρμονίαν ἐν ὀστρακίνοις ἀγγείοις, ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλυφίῳ.

[Ξύλων ἐρεψίμων·] στεγάσματά ἐστι τὰ ἐρέψιμα, εἰς τὰς οἰκίας κατατεταγμένα.

[Ξυμβάλλειν·] νοεῖν. ὁ δὲ οὐ χαλεπῶς εἶχε ξυμβάλλειν, τὸν στρατηγὸν ἐμβεβληκέναι αὐτοῖς τὸν φόβον.

[Ξυμβαίνοντα·] συμφωνοῦντα. πρὶν τὰ ἔργα τοῖς λόγοις ξυμβαίνοντα ὀφθῆναι.

[Ξυμβαινούσης·] συμφωνουμένης, ἀρεσκούσης. ὅτι ἀποχρῶν ἔσται τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς· καὶ αὖθις· ἐθέλειν σπείσασθαι, εἰ μάθοι ἐφ' οἷς τισι ξυμβαίνουσιν.

[Ξύμβλητο·] συνήντησε.

[Ξύμβολον ὄρνιν] φασίν· ἐπειδὴ συμβόλους ἐποίουν τοὺς πρῶτα συναντῶντας καὶ ἐξ ἀπαντήσεως προσημαίνοντας.

[Ξυμβόλους·] οὕτω τοὺς διὰ τῶν παρμῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον. ἀνετίθεντο δ' οὗτοι Δήμητρι.

[Ξυμμίξασα·] ξυντυχοῦσα. οὐδεμιᾷ γὰρ δεινότερα σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί. ἀντὶ τοῦ ἱκανωτάτη, φρονιμωτάτη.

[Ξυμπάθεια·] συμπάθεια. ὅλως δὲ ὁ διὰ τοῦ ξ σχηματισμὸς κοινός ἐστι τῶν τε Ἰώνων καὶ τῶν Ἀττικῶν.

[Ξυμπονήσαντα·] ἀντὶ τοῦ ὑπομείναντα.

[Ξυμφέρω·] ξυμβαστάσω. φέρε νὺν ἐγὼ σοι ξυμφέρω.

[Ξυμφοράν] φησι Θουκυδίδης τὴν ἀπὸ περιστάσεως δυστυχίαν, καὶ οὐκ ἐξ οἰκείας ἀβουλίας κακοπραγίαν ἥτοι κακίαν. καὶ γὰρ αἱ τῆς φύσεως ἐλαττώσεις καὶ διαπτώσεις κακίαι πάντως εἰσίν. ἢ ξυμφοράς, τὰς ἀποτυχίας. ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφοράς τῶν πραγμάτων οὐχ ἥσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι ἢ διὰ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου.

[Ξύν·] Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ σύν· καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια. οὕτως καὶ οἱ παλαιοὶ πάντες.

[Ξυνάγκεια·] ὁ κοῖλος τόπος. Ἀρριανός· ὁ δὲ ὑποτεμώμενος αὐτὸν ἐν ξυναγκείᾳ τινὶ βάλλει κατὰ νώτου τὸν ἄνθρωπον.

[Ξυναλλαγή·] ἀμοιβή, παραμυθία, συνάντησις. λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου. Σοφοκλῆς. ἢ ξυναλλαγή, ἢ ὁμιλία.

[Ξυναλλαγή·] πότερα δόλοισι τέθηκεν ἢ νόσου ξυναλλαγή; νόσοις ὁ τλήμων ὥς ἔοικεν ἔφθιτο καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.

[Ξυνάορον·] γαμετήν.

[Ξυναυλία·] αὐλησίς τις σύμφωνος, ὑπὸ δύο περαινομένη αὐλωδία.

[Ξυναυλίαν·] κοινωνίαν. τουτέστιν ὁμόσε ἀποδурώμεθα. ξυναυλία δὲ καλεῖται, ὅταν δύο αὐληταὶ τὸ αὐτὸ λέγωσιν. ἢ ὅταν κιθάρα καὶ αὐλὸς συμφωνῇ. νόμοι δὲ καλοῦνται οἱ εἰς θεοὺς ὕμνοι.

[Ξυναυλίαν πενθήσωμεν, Οὐλύμπου νόμον:] Ὀλυμπος αὐλητῆς γέγονε, Μαρσίου μαθητῆς καὶ αὐτὸς δυστυχήσας διὰ μουσικὴν. καθάπερ οὖν Ὀλυμπος εὔρε τὸ συναυλεῖν, καὶ ἡμεῖς ὅμοια καὶ ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς φωνῆς ὁδурώμεθα. μιμησώμεθα ἐν τῷ θρηνεῖν συναυλίαν Ὀλύμπου. οὗτος δὲ ὁ Ὀλυμπος ἐν Φρυγίᾳ τοὺς αὐλητικούς νόμους ἐποίει. ἔγραψε δὲ καὶ θρηνητικούς νόμους.

[Ξύναυλον:] παρὰ Ἀριστοφάνει ξύναυλον βοάν, τὴν μετὰ αὐλῶν κοινήν.

[Ξυνδιενεγκεῖν:] συμπράξαι, συναγωνίσασθαι. οἱ δὲ ἐδέοντο πόλεμον τὸν πρὸς Λογγιβάρδους ξυνδιενεγκεῖν σφίσιν. οἱ δὲ δισχιλίους ἔπεμψαν.

[Ξυνδιήνεγκαν:] συνέκαμον, συνεπράξαντο. πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολάς τε καὶ μάχας. ἀντὶ τοῦ ὑπερήνεγκαν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

[Ξὺν δίκη:] ἀντὶ τοῦ πρεπόντως, εὐλόγως. ξὺν δίκη ταῦτα ἀξιοῦν ἔφη τὸν βασιλέα.

[Ξὺν δίκη:] κατὰ τὸ πρέπον. τὰ γέρα τούτοις ξὺν δίκη νενέμητο ἐκάστοις.

[Ξυναίρεται:] συνάπτεται. καὶ **[Ξυναιρόμενον,]** συναντιλαμβανόμενον. εἰ ξυγχωρήσαιμεν τὸ παρὰ σοῦ κομισθὲν γράμμα ξυναιρόμενον τῇ κατὰ σέ πολιτείᾳ.

[Ξυνέβημεν:] ὠμονόησαμεν, συνεφωνήσαμεν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· εἶτα τῷ χρόνῳ κοινῇ ξυνέβημεν.

[Ξυνέηκε:] συνέβαλε.

[Ξυνενεχθῆναι:] εὐτυχηθῆναι, αὐξηθῆναι.

[Ξυννενημένων:] σεσφρευμένων. Θουκυδίδης· τῶν νεκρῶν ὁμοῦ ἐπ' ἀλλήλοις ξυννενημένων ὅσμαι ἦσαν οὐκ ἀνεκτοί.

[Ξυννένοφεν:] ἐπινεφῇ καὶ συννεφῇ καὶ συννέφελά ἐστιν. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω· καὶ ξυννένοφε καὶ χειμέρια βροντᾷ μάλ' εὖ. καὶ ἐν Νήσοις· ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφυῖα βαδίζει. ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζουσα.

[Ξυνεπιλαβεῖν:] συναγωνίσασθαι. πιστὴν Ῥωμαίοις εἶναι τὴν πόλιν, ὡς Λουκούλλῳ τε ξυνεπιλαβεῖν τοῦ πρὸς Μιθριδάτην πολέμου.

[Ξυνέρξετε:] ἀποκλείσατε. Σοφοκλῆς· οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος.

[Ξύνες:] σύνες, ἄκουσον.

[Ξυνέσεως:] συνέσεως, φρονήσεως. ὁ δὲ πρᾶος ἦν καὶ ξυνέσεως εὖ ἦκων (ἀντὶ τοῦ καλῶς καὶ ἐπὶ πλεῖστον) καὶ ἀρετῆς μεταποιεῖσθαι ἐξεπιστάμενος.

[Ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς:] οὕτως ἐπὶ γενικῆς τάττουσιν. ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς.

[Ξυνευνέτης:] ἀρσενικῶς· θηλυκῶς δὲ διὰ τοῦ ι.

[Ξυνεῖα. Ξυνήγαγε:] ξυνήρμωσεν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· πόσου τὸν πρωκτὸν συνήγαγε. περὶ Κλεωνύμου.

[Ξυνήϊα:] κοινὰ χρήματα.

[Ξυνῆκα:] ἐνόησα.

[Ξυνήσθετο:] ἐνόησε.

[Ξυνίασι:] συνέρχονται.

[Ξυνίεις:] ύπονοεῖς. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· εἴτ' οὐ ξυνίεις τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ.

[Ξύνιον:] ἤκουον.

[Ξυνθήματα:] ύπομνήματα. Σοφοκλῆς· οὗ τὰ Θησέως Πειρίθου τε κεῖται πιστὰ ξυνθήματα, ἃ ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς εἰς ἄδου καταβάσεως. καὶ αὖθις· ὥσπερ ἀπὸ ξυνθήματος αὐτοκράτορα τοῦτον ἐπευφήμησεν ὁ στρατός. οὐκ ἄφ' ἐνὸς ξυνθήματος, ἀλλὰ διεσπασμέ νως καὶ οὐκ εἰς ἓν ξυμβαίνουσιν τὴν βοήν.

[Ξυνοδόκος:] ξενοδόχος.

[Ξυνόν:] κοινόν.

[Ξυνοπαδός:] ὁ ἐπόμενος, καὶ ἀκολουθῶν.

[Ξυνουσία:] τῷ ἔργῳ, τῇ πείρᾳ. ταῦτ' ἐστίν, ὃ ξέν', οὐ λόγοις τιμώμενα, ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέω. Σοφοκλῆς.

[Ξυνωμοσία:] ἡ ὀρκωμοσία.

[Ξυνωμότης:] συστασιαστής. ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννικά.

[Ξυνωμοτῶν:] ξυνωμοσίαν πεπονημένων, τουτέστι πίστεις δι' ὀρκῶν δόντων ἑαυτοῖς καὶ συνθήκας κατὰ τινῶν πεπονηκότων ἐπὶ καταλύσει τινῶν. Ἀριστοφάνης· βοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.

[Ξυνωρίς:] τὸ μὴ πληρὲς ἄρμα, ἀλλ' ἐκ δύο ἵππων συνεστῶς· ὁ νῦν δίφρον καλοῦσι.

[Ξυνωρίς:] συζυγία. ἡ ἄρμα ἐκ β' ἵππων συνεζευγμένον.

[Ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κώδύρεται:] ἀντὶ τοῦ θεοῦ βουλομένου καὶ τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς τέρψιν.

[Ξυπεταιωνεύς·] δῆμος τῆς Κεκροπίδος Ξυπεταίη· ἄφ' ἧς ὁ δημότης Ξυπεταιών.

[Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῶ, ὥστε μὴ χαίρειν:] ἀντὶ τοῦ μέχρι βάθους διῴκνεϊται, ὥστε μὴ χαίρειν. τὸ δὲ τινὰ παρέλκει.

[Ξυρήκης:] ὁ ξυρήσιμος, καὶ κουριῶν.

[Ξυρησμός. Ξυρίδες:] καμπάκια, ζυγάβδια, ἢ ἄλλο ὑπόδημα διάφορον.

[Ξυρὸν εἰς ἀκόνην:] παροιμία πρὸς τοὺς ὧν βούλονται τυγχάνοντας. ὁμοία τῇ, ὄνον εἰς ἄχυρα.

[Ξυρός:] τὸ ἐργαλεῖον.

[Ξυροῦ ἀκμῆς:] τοῦ ὀξυτάτου, κατὰ λεπτότητα τῶν σιδηρίων.

[Ξύσσιτος:] σύντροφος, συνδιαιτητής.

[Ξύσκηνος·] Θουκυδίδης· τῶν τε ξυσκῆνων ἤδη ἀπιόντων ἐκκρεμανύμενοι.

[Ξυσταθεύσω:] σὺν σοὶ ὀπτῆσω τῷ ἔρωτι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κρεῶν.

[Ξυστάρχεις:] τοῦ γυμνασίου ἄρχεις.

[Ευστίδα:] λεπτόν ὕφασμα, περιβόλαιον.

[Ευστίδα:] τὸ παχὺ ἱμάτιον.

[Ευστίς:] χιτῶν ποδήρης γυναικεῖος. οἱ δὲ τραγικὸν ἔνδυμα ἐσκευοποιημένον καὶ ἔχον ἐπιπόρημα. οἱ δὲ τὸ λεπτόν, παρὰ τὸ ἐξύσθαι. ἰδίως δὲ τὸ τῶν τραγωδῶν ἔνδυμα. **[Ευστίς]** λέγεται τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον, ὃ οἱ ἡνίοχοι μέχρι νῦν φοροῦσι πομπεύοντες. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τραγικοὶ βασιλεῖς. ζύστιδα δὲ προπαροξυτόνως οἱ Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ὥσπερ Μεγακλέης ζύστιδ' ἔχων. **[Εύστις]** ἐστὶ καὶ ἵππικὸν ἔνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.

[Ευστόν:] δορύλλιον, ἀκόντιον· καὶ τὸ τέλειον δόρυ· καὶ ὁ τόπος, ἔνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται. Ἀρριανός· τὰ σημεῖα τῆς ἐπὶλέκτου στρατιᾶς ἀετοί, εἰκόνες βασίλειοι, στέμματα, πάντα χρυσᾶ, ἀνατεταμένα ἐπὶ ζυστῶν ἡργυρωμένων.

[Ευστός:] ὁ ἐξεσμένος.

[ῬΟα:] ἀκροδρύων εἶδος, μήλοισ μικροῖς ἐμφερές. ὁπώρα, ἡ ὄα.

[Ῥαρίζω:] τὸ γυναιξὶ λαλῶ. ὄαρος γὰρ ἡ ὁμιλία.

[Ῥαρισμοί:] διαλογισμοί.

[Ῥαριστός:] γυναικώδης ὁμιλος.

[ῬΟβελίας ἄρτος. Ὀβελός·] καὶ **[ῬΟβελίσκος,]** ἡ σούβλα. Ξενοφῶν· ἐπάταξεν ἔνδον βουπόρῳ τις ὀβελίσκῳ διαμπερὲς τὸν μηρὸν τοῦ ἐγγυτάτῳ. καὶ παροιμία· **[Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ.]** ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρονα ἀντὶ τῶν κρειπτόνων αἰρουμένων.

[ῬΟβολός:] ὁ τόκος. εἶδος νομίσματος. ὀβολὸς δὲ παρὰ Ἀθηναίοις ἕξ ἐστὶ χαλκῶν, ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ζ'. τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου τῶν νῦν δ' καὶ νομισμάτων ἡ' καὶ ζ'· ἡ δὲ μνᾶ ἐξηκοστόν ἐστὶ τοῦ τάλαντου. τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσοῦ ἐξαπλάσιόν ἐστι.

[ῬΟβολοῦ κοριάννοις τὴν βουλὴν ἀναλαβὼν ἐλήλυθα:] Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ συναρπάσας ἱκανοὺς καὶ κουφίσας καὶ μετεωρίσας εἰς ἑμαυτὸν τῇ εὐνοίᾳ ἔπεισα ῥέπειν. **[ῬΟβολοῖ]** δέ εἰσιν οὓς καλοῦμεν φόλλεις. ὁ Ἰουστινιανός, τῶν ἀργυραμοιβῶν ὑπὲρ ἐνὸς στατηῆρος χρυσοῦ προῖεσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰωθότων ἰ' καὶ σ' ὀβολούς, αὐτὸς ἐπιτεχνώμενος κέρδη οἰκεῖα π' καὶ ρ' μόνους ὑπὲρ τοῦ στατηῆρος διετάξατο δίδοσθαι ὀβολούς. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· φεῦ, ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ δὴ ὀβολῶ. διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος δύο ὀβολούς. λέγεται καὶ τριώβολον, τῶν στρατηγῶν βλακειᾶς χάριν προστιθέντων. ζῆτει περὶ ὀβολοῦ ἐν τῷ ἀσσάρια.

[ῬΟβολοστατεῖ:] ἀντὶ τοῦ δανεῖζει. Λυσίας· οὐδ' ἂν οἱ πολλοὶ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό τις, ἢ ὅσον οὗτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται. ἔλεγον δὲ ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς, ὡς Ὑπερίδης καὶ ἡ κωμῳδία.

[ῬΟβολοστάτης.] χρησμὸς Πυθίας· ὃ βούλομαι δός, μὴ δίδου δ', ὃ μὴ θέλω.

[ῬΟ βωμός:] πρὸς τὸ ἱερόν.

[ῬΟβριμοεργός:] ὁ μεγάλα ἔργα ποιῶν.

[ῬΟβριμος:] ἰσχυρός.

[ῬΟβρων:] ὄνομα πόλεως.

[ῥΟβρυζον χρυσίον:] τὸ πολλάκις ἐψηθέν, τὸ καθαρώτατον.

[ῬΟγδότη:] ἡ μέλλουσα κατάστασις. δὸς μερίδα τοῖς ἐπτὰ καὶ γε τοῖς ὀκτώ.

[ῬΟγδοήκοντα] καὶ **[ῬΟγδώκοντα.]** ἀλλ' ἐπὶ τούτοις Κλείτων ὀγδώκοντ' ἐξεπλήρωσ' ἔτεα.

[ῬΟγδοηκοστός· ὁ ῬΟγδοηκονταέτης. ῬΟγκινοί·] ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον ὀγκινοί, οἱ μὲν ἄνω, οἱ δὲ κάτω.

[ῬΟγκιον:] ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ σίδηρα.

[ῬΟγκος:] τὸ βάρος. Σοφοκλῆς· μικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν μικρῷ κύτει. περὶ τῶν Ὀρέστου λειψάνων. καὶ ἐν Τραχινίαις· ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῶν; καὶ **[Εὐογκον,]** τὸ εὐβάστακτον.

[ῬΟγκος·] Πισίδης· εἰς τρεῖς γὰρ ὄγκους τὸν στρατὸν περισχίσας ὑφεῖλκε τοὺς σοὺς, τῷ δοκεῖν περιτρέχων. Μαυρίκιος δὲ ὁ βασιλεὺς συνεκέρασεν ἐν ἑαυτῷ ἅμφω τὰ ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοις, ὄγκον φρονήματος καὶ πραότητα. καὶ αὖθις· Καρτερός ὁ Μακεδὼν μέγιστός τε ὀφθῆναι καὶ οὐ πρόσω ὄγκου βασιλικοῦ.

[ῬΟγκοί:] αἱ ἀκίδες.

[ῬΟγκύλλεσθαι:] ὑψαυχενεῖν καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι, σεμνύνεσθαι. ἐν τῷ περὶ Εἰρήνης δράματι φησὶν Ἀριστοφάνης· ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖς κάλοις· εἴτα μὴ ἐλκόντων φησιν· καὶ ὀγκύλλεσθε. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· οἷον ὀγκύλλεσθε. ἀντὶ τοῦ οἷα ἐπερείδεσθε μὲν τῷ σχοινίῳ προσποιούμενοι ἔλκειν, οὐχ ἔλκετε δέ· ἢ τὸν ὄγκον περιβάλλεσθε καὶ ἀλαζονεύεσθε καὶ ὑπερηφανεύεσθε. ὡς φιλοπόλεμοι δὲ οὐχ εἶλκον, ἢ ὡς ἔκσπονδοι.

[ῬΟγκυλώμενος:] ὑπερήφανος.

[ῬΟγμος:] ἡ κατὰ στίχον ἔφοδος τῶν θεριστῶν. καὶ ὄγμοι σταχύων. καὶ Σοφοκλῆς· φορβῆς χρεῖα στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που. καὶ **[Ἐπόγμιος Δημήτηρ,]** ἡ ἔφορος τοῦ θέρους. ἐν Ἐπιγράμμασι· τὰν οἶν, ᾧ Δάματερ ἐπόγμιε, τὰν τ' ἀκέρωτον μόσχον.

[ῬΟγχναι:] ἀχράδες, ἢ ἄπιοι.

[ῬΟδάξ:] τοῖς ὁδοῦσιν ἐνδεδηχότως. Διόγενης, ἄγε, λέγε, τίς ἔλαβέ σε μόρος ἐς αἶδος; ἔλαβέ με κυνὸς ἄγριον ὁδάξ.

[ῬΟδαξησμός:] κνησμός, καὶ ὁδόντων τρισμός.

[ῬΟδαῖα:] τὰ ἐφόδια.

[ῬΟδαίναθος,] ἀπὸ Συρίας. οὗτος τῷ φιλοσόφῳ Πλουτάρχῳ συνὼν ἀποριῶν ἐνεπίπλα τὰς τοῦ διδασκάλου διατριβὰς καὶ οὐκ εἶα τὸν λόγον ἀνύτειν συμποδιζόμενον. ἀλλὰ πρὸς σύνεσιν τοῦ ἀληθοῦς ἐνδεέστερος ἦν ὁ Ῥοδαίναθος. οὐκ οἶεσθαι δεῖν ἐκεῖνος ἡξίου τὸν φιλόσοφον ἐρωτᾶσθαι, οὐδὲ ἀποκρίνεσθαι ἐκ τοῦ παρατυχόντος ὅτιοῦν· μάλιστα δὲ χαλεπὸν καὶ ἐγγύς τι ἀδύνατον εἶναι περὶ θεῶν τι λέγειν ἢ φρονεῖν, ἀνθρώπους ὄντας.

[ῬΟδε ἐγώ:] αὐτὸς ἐγώ.

[ῬΟ δέ τις:] ἀντὶ τοῦ ἄλλος δέ τις.

[Ὁ δεῖνα καλός:] ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις δένδρων, οὕτως, ὁ δεῖνα καλός. τοῦ δεῖνος, τὸν δεῖνα, τῷ δεῖνι.

[Ὁδηγία:] ἡ προπομπή.

[Ὁδηγῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ὁδησθος:] ὄνομα κύριον.

[Ὁδησός:] ὄνομα πόλεως.

[Ὁδῖος:] ὄνομα κύριον.

[Ὁ Διὸς Κόρινθος:] παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων, ὕστερον δ' οὐ καλῶς ἀπαλλαζάντων.

[Ὁδίωνος. Ὁδίτης:] ὁδοιπόρος.

[Ὁδμή:] ἀποφορά, ὁσμή.

[Ὁδόμαντες:] ἔθνος Θρακικόν. Ἀριστοφάνης· τίς τῶν Ὁδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν; ἀντὶ τοῦ ἔτιλεν.

[Ὁδοποιῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ὁδός:] οὐδός. Σοφοκλῆς· ἐπεὶ δ' ἀφῆκτο τὸν καταφράκτην ὁδόν, (τουτέστι τὴν φλιάν), χαλκοῖσι γῆθεν ἐρριζωμένον. περὶ τοῦ ὄδου φησί.

[Ὁδός·] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἡ ἐν ὁδῷ καθελών. ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρῳ. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ὀμηρικόν· ἡ ὁδὸν ἐλθέμεναι. εἰ δὲ ψιλωθεῖη ἡ προτέρα συλλαβή, σημαίνει τὸν βαθμόν.

[Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς:] τὸ λεγόμενον. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ· ὄρμου παρόντος, τὴν ἀτραπὸν κατερρύην. καὶ ὁδῷ· βίῳ, ἔργῳ, πίστει. Δαυίδ· καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη.

[Ὁδοὶ] καὶ πολιτεῖαι· ζῆται ἐν τῷ βίῳ.

[Ὁδώδασιν. Ὁδωδεν·] ὄζει. ἥς καὶ ὑπ' εὐώδει τύμβος ὄδωδε κρόκῳ. περὶ Λαΐδος ὁ λόγος τῆς ἐταίρας.

[Ὁδωδώς:] ὄζων. καὶ **[Ὁδωδότι. Ὁδωτὴ θάλασσα. Ὁδοιδόκος:]** ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος κλώψ. καὶ **[Ὁδοιδοκῶ,]** τὰς ὁδοὺς ἐπιτηρῶ.

[Ὁδοιπορία.] καὶ **[Ὁδοιπόριον,]** τὴν ἐπὶ τῷ συμπλεῦσαι εὐωχίαν.

[Ὁδύνη:] πόνος.

[Ὁδυνηρός. Ὁδυνήφατος:] ἡ τὰς ὁδύνας ἀφανίζουσα.

[Ὁδύρω· Ὁδύρωμαι] δὲ ἀντὶ τοῦ ὁδυροῦμαι μέλλοντος. καὶ ὁ Λιβάνιος. νυνὶ δὲ τὴν κόνιν σιγῇ ὁδύρωμαι.

[Ὁδύρομαι·] αἰτιατικῇ.

[Ὁδρύσαι:] ὄνομα ἔθνους.

[Ὁδυρτική:] κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ ρ Ὀδύρση, τουτέστι Θρακική. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι· τουτέστι θρῆνον ἐμποιοῦσα καὶ ὀδυρμόν. Ἀριστοφάνης· λόγῃ τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτή.

[Ὁδύσσεια.] καὶ **[Ὁδύσσειος μηχανή,]** ἐπὶ τῶν πανούργων. ὁ δὲ καταδύς εἰς πᾶσαν Ὀδύσσειον καὶ πολύπλοκον μηχανὴν τὸν βίον ἤνυε. καὶ αὖθις· Ὀδύσσειόν τινα καὶ Θεμιστόκλειον παρεληλυθὼς πανουργίαν. ζῆτει Ὀδυσσέως περὶ κλοπῆς Παλλαδίου ἐν τῷ Διομήδειος ἀνάγκη.

[Ὁ ἐν Τεμέσῃ ἥρως:] ὅταν τις ἀπαιτῶν τι μᾶλλον προσοφείλων εὐρεθῇ, τότε λέγεται ὁ ἐν Τεμέσῃ ἥρως.

[Ὁζᾶν·] ὅτι Δαβὶδ μετὰ τὸ νικῆσαι τοὺς Παλαιστίνους συναθροίσας πάντας τοὺς ἐν ἀκμῇ παραγίνεται ἐπὶ τὴν κιβωτόν, ἣ ἔκειτο εἰς Καριαθαμά· ἦν βαστάσαντες ἐκ τῆς Ἀμιναδάβου οἰκίας, ἐπιθέντες ἐφ' ἅμαξαν καινὴν ἔλκειν ἀδελφοῖς τε καὶ παισὶν ἐπέτρεψαν μετὰ βοῶν. προῆγε δ' ὁ βασιλεὺς καὶ σὺν αὐτῷ τὸ πλῆθος, ὑμνοῦντες τὸν θεὸν καὶ ᾄδοντες πᾶν εἶδος ἐπιχώριον, σὺν τε ὄχλῳ ποικίλῳ κρουμάτων καὶ ὀρχήσεων καὶ ψαλμῶν, κατάγοντες τὴν κιβωτόν εἰς Ἱεροσόλυμα. ὥς δ' ἦκον ἄχρι Χεΐδονος ἄλωνος, οὕτω καλουμένου τόπου, τελευτᾷ Ὁζᾶς κατ' ὀργὴν θεοῦ· τῶν βοῶν γὰρ ἐπινευσάντων τὴν κιβωτόν, ἐκτείναντος τὴν χεῖρα καὶ κατασχεῖν θελήσαντος, ὅτι μὴ ὦν ἱερεὺς ἤψατο ταύτης, ἀποθανεῖν ἐποίησεν. ὁ δὲ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς ἐδυσφόρησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ὁζᾶ.

[Ὁζαι:] τὰ δέρματα τῶν ὀνάντων.

[Ὁζειν·] Ἀριστοφάνης· ἤδη γὰρ ὀζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μεγίστων πραγμάτων μοι δοκεῖ· καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος. οὗτος τύραννος ἦν, ὃς ἐποίησε τοὺς Ἀθηναίους κατωνάκας φορεῖν, ὅπως μὴ δυνηθῶσι προενεγκεῖν τὰς χεῖρας. τοῦτον δὲ κατέλευσαν Λακεδαιμόνιοι. δ' ὄντων τῶν Πεισιστρατιδῶν, ὁ δὲ Ἰππίας πρεσβύτερος ἦν τῶν ἄλλων καὶ τυραννίαν ὑπέθετο.

[Ὁζίας,] Ἀμασίου υἱός, ἀγαθὸς καὶ δίκαιος τὴν φύσιν καὶ μεγαλόφρων καὶ προνοῆσαι πραγμάτων φιλοπονώτατος καὶ πολλοὺς πολέμους νενικηκώς καὶ πάντα μέχρι τῶν Αἰγυπτίων ὄρων χειρωσάμενος τῶν Ἱεροσολύμων ἤρχετο ποιεῖσθαι τὸ λοιπὸν τὴν ἐπιμέλειαν· καὶ τῶν τειχῶν ὅσα ὑπὸ χρόνου κατεβέβλητο προσφωκοδόμησε καὶ πύργους πολλοὺς ὀκτὼ πῆχεων καὶ ἑκατὸν καὶ φρουροὺς ἐνετείχισε τοῖς ἐρήμοις χωρίοις, καὶ πολλοὺς ὀχετοὺς ὥρυξεν ὑδάτων. κτηνῶν ἄπειρόν τι πλῆθος. γεωργὸς δ' ὦν σφόδρα τῆς γῆς ἐπεμελεῖτο. στρατιᾶς δ' εἶχεν ἐπιλέκτου μυριάδας ζ' καὶ λ', ταξιάρχας β' καὶ ὅπλα παντοῖα. γενόμενος δὲ ἐν τοιαύτῃ συντάξει καὶ παρασκευῇ διεφθάρη τὴν διάνοιαν ὑπὸ τύφου καὶ χαυνωθεὶς θνητῇ περιουσίᾳ τῆς ἀθανάτου καὶ πρὸς ἅπαντα διαρκοῦς τὸν χρόνον ἰσχύος ὠλιγόρησεν· αὕτη δ' ἦν ἡ πρὸς τὸν θεὸν εὐσέβεια καὶ τὸ τηρεῖν τὰ νόμιμα. ὦλισθε δ' ὑπ' εὐπραξίας καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἁμαρτήματα, πρὸς ἃ κάκεῖνον ἢ τῶν ἀγαθῶν λαμπρότης καὶ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων, οὐ δυνηθέντα προστῆναι καλῶς αὐτῶν, ἤγαγεν. ἐνστάσης δ' ἡμέρας ἐπισήμου καὶ πάνδημον ἑορτὴν ἐχούσης, ἐνδὺς ἱερατικὴν στολὴν εἰσῆλθεν εἰς τὸ τέμενος, ἐπιθυσιάσων ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ τῷ θεῷ. τοῦ δὲ ἀρχιερέως Ζαχαρίου καὶ τῶν ὄντων σὺν αὐτῷ ἐξ Ἀαρὼν γένους καταβοώντων διεξιέναι καὶ τῶν ὀγδοήκοντα ἱερέων (οὐ γὰρ ἐξὸν ἐπιθύειν εἶπον, μόνοις δ' ἐφεῖται τοῦτο ποιεῖν τοῖς ἀπὸ τοῦ γένους Ἀαρὼν), καὶ μὴ παρανομεῖν εἰς τὸν θεόν, ὀργισθεὶς ἠπείλησεν αὐτοῖς θάνατον, εἰ μὴ τὴν ἡσυχίαν ἄξουσιν.

[Ὁζίας,] βασιλεὺς Ἰσραήλ. οὗτος εὐσεβὴς ἦν καὶ εὐοδούμενος ἐπήρθη καὶ εἰς ἀπόνοιαν ἐλθὼν ἠθέλησε θυμιάσαι τῷ θεῷ αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ, ὅπερ μόνοις ἐξῆν τοῖς ἱερεῦσι. καὶ θυμιάσας ἐν τῷ ναῷ

εὐθὺς ἐλεπρώθη. ἐξανέτειλε γὰρ ἡ λέπρα ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἐν οἴκῳ κυρίου· καὶ κατέσπασεν αὐτὸν ἐκεῖθεν.

[Ὁζόλης:] ἐθνικόν.

[Ὁζος:] κλάδος.

[Ὁζουσιν:] εὐωδίας πλήρεις εἰσίν. αὐταὶ μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος. ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων. λέγει δὲ περὶ τῆς τῶν Διονυσίων ἑορτῆς.

[Ὁζω.] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὄζειν τε τῆς χροᾶς ἔφασκεν ἡδύ μου. ἀντὶ τοῦ ὁσμὴν ἡδεῖαν ἔλεγεν εἶναι ἀπὸ τοῦ σώματός μου.

[Ὁζων κάκ τῶν μασχαλῶν πατρὸς τραγασαίου·] Ἀριστοφάνης· οὐδ' ὥσπερ ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων, ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν ὄζων κάκ τῶν μασχαλῶν πατρὸς Τραγασαίου. οὗτος ἐπὶ δυσσομίᾳ διεβάλλετο, διὰ τὴν τράγων δυσωδίαν. ἦν δὲ μελοποιός.

[Ὁζωνος:] ὄνομα κύριον.

[Ὁζωτά·] Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου φησίν· ὄζωτὰ καὶ στιλφωτά· ἅπερ, ὡς αὐτὸς φησι, καταπυγოსύνη ταῦτά ἐστι πρὸς κρέας μέγα.

[Ὁθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί:] τουτέστιν ἐξ Ἀθηνῶν· μέγα γὰρ ἐφρόνουν Ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχία. εἰρηκότος γάρ· ποδαπὸν τὸ γένος; εἶπον, ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

[Ὁθι:] ὄπου.

[Ὁθόνας:] λεπτοῖς ὑφάσμασι· καὶ πᾶν τὸ ἰσχνόν, κἂν μὴ λινοῦν ᾗ. τὴν τε γὰρ σχοῖνον, δι' ἧς ἡ ὀθόνη ἐπὶ τὴν τοῦ ἱστοῦ ἀνάγεται κεραίαν, δρεπάνῳ ἐξέτεμον. τὸ ἄρμενον λέγει.

[Ὁθόνη:] πᾶν τὸ λεπτὸν ὕφασμα. σκωπτόλαι τε καὶ ὕβρισταὶ καὶ δεδώκασι τῇ ὀθόνῃ μᾶλλον ἢ σοφία Ἀθηναῖοι.

[Ὁθω:] τὸ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι.

[Ὁθων,] ὁ μετὰ Γάλβαν βασιλεύσας, γένους ἀσήμου καὶ ἀφανοῦς ὦν καὶ τὸν ἔμπροσθεν βίον ἐξίτηλός τις καὶ τῷ Νέρωνι κατὰ τὸ τῆς ἐκδιαιτήσεως ὁμοιότροπον οἰκειότατος· ἐν γε μὴν τῇ βασιλείᾳ τὸν συνήθη τοῦ βίου μετελθεῖν τρόπον οὐχ ἱκανὸς γέγονε, πολέμων αὐτῷ χαλεπῶν εὐθὺς ἐκραγόντων.

[Ὁθνεῖα:] ξένη. καὶ **[Ὁθνεῖος,]** ἀλλογενής, ξένος, ἀλλότριος.

[Ὁθνεῖος:] οὐχ ὁ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀφιγμένος, ὥς τινες ἀπέδοσαν, ἀλλοεθνής, ἀλλ' ὁ ἀπὸ πόλεως τῆς αὐτῆς ὦν καὶ ἄλλως ἐπιτήδειός πως, οὐ μέντοι κατὰ γένος προσήκων. ἐπολέμουν ἔμφυλον πόλεμον κακίονα τοῦ ὀθνεῖου. ὀθνεῖον γάρ τι καὶ ἐκφυλον ψεῦ δεσθαι σοφῷ ἀνδρί. πρῶτος ὀθνεῖων κατέστησεν εἰς πείραν πολέμων Ῥωμαίους. πόλεμον μακρὸν καὶ ὀθνεῖον ἐκφέρουσιν.

[Ὁθρωνός. Ὁθρυάδας:] τῶν τ' λογάδων εἷς, τῶν ἐπὶ Θυραία μαχεσαμένων· ὃς ἐν τοῖς νεκροῖς τραυματίας λαθὼν, ἀναχωρησάντων Ἀλκίνορος καὶ Χρομίου, οἱ τῶν Ἀργείων περιεσώθησαν, αὐτὸς σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκροὺς καὶ τρόπαιον ἀναστήσας ἀνθρωπεῖω αἵματι ἐτελεύτησεν εὐθὺς καὶ αἴτιος ἐγένετο Λακεδαιμονίοις τοῦ πάλιν ἀμφισβητῆσαι περὶ Θυραίας καὶ ἀγωνισαμένους νικῆσαι.

[Ῥοθυονεύς:] ὄνομα κύριον. τὸν Ὀθυονῆα.

[Ῥοῖ:] ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπίφθεγμα καὶ δυσχεραίνοντων· καὶ οἱ φοβούμενοι δὲ οὕτω λέγουσιν.

[Ῥοῖαι:] διφθέραι, μηλωταί.

[Ῥοῖεσσι:] προβάτοις.

[Ῥοῖζύω:] ταλαιπωρῶ.

[Ῥοῖζυρήν:] ταλαίπωρον, χαλεπήν. ἐν Ἐπιγράμμασι· εὔρετο παισὶν ὄλβον ὀῖζυρήν ὡσάμενος πενίην.

[Ῥοῖζύς:] πόνος, ταλαιπωρία.

[Ῥοῖλεύς:] ὄνομα κύριον. .

[Ῥοῖν:] πρόβατον. τὰν ὄϊν, ὧ Δάματερ ἐπόγμιε, τάν τ' ἀκέρωτον μόσχον. ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Ῥοῖνγάρδαι:] ὄνομα ἔθνους.

[Ῥοῖρωνος. Ῥοῖος:] πρόβατου. οὕτως Ῥῶνες, Ἀττικοὶ δὲ οἷς. καὶ ὄϊν Ῥῶνες, Ἀττικοὶ δὲ οἷν. καὶ παροιμία· **[Ῥοῖς τὴν μάχαιραν.]** ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς σφίσιν αὐτοῖς χρωμένων.

[Ῥοῖω:] ὑπολαμβάνω. καὶ **[Ῥοῖσθεῖς,]** ὑπολαβόν.

[Ῥοῖς:] αἶξ, ἢ πρόβατον.

[Ῥοῖστεύσας:] τοξεύσας, σαγιττεύσας.

[Ῥοῖστός:] βέλος, σαγίττα.

[Ῥο κήνης τῆς τύχης ὑπερέχει:] ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μείζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων.

[Ῥο κάτωθεν νόμος:] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἢ τὴν Ἡλιαίαν λέγει διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι, ἢ διὰ τὸ σχῆμα τῆς ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βουστροφηδὸν γεγραμμένης, ἢ ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχόμενον νόμον κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης· ὅτι γάρ, φησί, βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ· ἢ ἐπεὶ, φησί, τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ τὴν ἀγορὰν μετέστησεν Ἐφιάλτης, ὡς φησὶν Ἀναξιμένης ἐν Φιλιππικῷ. ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λέγων, Πλαταιέας γεγράφθαι ἐν τῇ Ποικίλῃ στοῦ· οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἶρηκεν. ὅτι ἐξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ Περὶ τῶν συμμοριῶν φησὶν οὕτως· ἡμῖν δὲ τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν τὰ ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκούσεται. ἥτοι οὖν γραφικόν ἐστὶν ἀμάρτημα, ἢ ἴσως ὁ ρήτωρ συναρπάζει, ἵνα δοκῇ πλεῖον τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἢ πόλις τοῦ εἰς τὸν πρὸς βασιλέα πολέμου.

[Ῥο Καρπάθιος τὸν λαγῶν:] φασὶν ὅτι οἱ Καρπάθιοι νῆσον οἰκοῦντες ἐπηγάγοντο λαγῶν, οὐκ ἔχοντες ἐν τῇ χώρᾳ. οἱ δὲ πολλοὶ γενόμενοι τὰ γεώργια αὐτῶν ἐλυμαίνοντο. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ἐπνοουμένων.

[Ῥοκέλλει:] προσορμεῖ, ἐκρίπτεται. εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν. καὶ

[Ῥοκέλλοι,] προσορμίζοι.

[Ῥο Κίς:] ὄνομα κύριον.

[Ῥοκλαδία:] ἡ ὀκλασις.

[Ὁκλαδίας:] ὁ συγκεκλασμένος δίφρος, καὶ ποτὲ μὲν ἐκτεινόμενος, ποτὲ δὲ συστελλόμενος. καὶ αὖθις· βαθεῖαν εἰς ἰλὺν ὀκλαστὶ πηδώντων. περὶ βατράχου ὁ λόγος.

[Ὁκλάζει:] χωλεύει, εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται, διστάζει, ἀποκάμνει, λαγγάζει.

[Ὁκλάξ καθήμενος:] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ γόνυ.

[Ὁκνεῖ:] εὐλαβῶς ἔχει. Ξενοφῶν· ὀκνοῦντες, μὴ οἱ Ἑλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν μείναιαν. ἀντὶ τοῦ εὐλαβούμενοι, δεδιότες.

[Ὁκνεῖν·] κατάσκοπον οὐδένα ἐκ τῶν πολεμίων ὀκνεῖν, ἀλλὰ καὶ πρὸ ἔργου ἡγεῖσθαι γινώσκειν αὐτούς, ζῦν ὅση τε καὶ ὅπως ὠπλισμένη δυνάμει ἔρχεται.

[Ὁκνεῖω:] ὀκνῶ, ἀποβάλλομαι.

[Ὁκνος χαλκοῦς:] βούλεται τοῦτο τοῖς Βιθυνοῖς ἐπιχωρίως δίφρου τινὸς γυναικείου εἶδος εἶναι.

[Ὁκνῶ:] φοβοῦμαι. καὶ πυκνῶς τούτῳ κέχρηται Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ φοβεῖσθαι. φρονοῦντα γὰρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὀκνῶ. καὶ οἱ ῥήτορες οὐκ ἐπὶ δειλίας καὶ ῥαθυμίας ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ φόβου καὶ τοῦ φοβεῖσθαι. Ἀντιφῶν· κακὸς δ' ἂν εἰ ἀποῦσι μὲν καὶ μέλλουσι τοῖς κινδύνοις τῇ γλώττῃ θρασύνεται καὶ τῷ θέλειν ἐπείγειν, τὸ δὲ ἔργον ἂν παρῇ, ὀκνεῖν. καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλυππικῶν α'· φημὶ διχῇ βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν, τῷ τε τὰς πόλεις τοῖς Ὀλυνθίοις σῶζειν καὶ τοὺς τοῦτο ποιήσοντας στρατιώτας ἐκπέμπειν, καὶ τῷ τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν καὶ τριήρεσι καὶ στρατιώταις ἐτέροις. εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγωρήσετε, ὀκνῶ, μὴ μάταιος ὑμῖν ἡ στρατεία γένηται. καὶ Ὀμήρῳ δὲ ἐπὶ τοῦ φόβου ὁ ὀκνος τέτακται· φησὶ γὰρ Ἀγαμέμνων περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· οὐτ' ὀκνῶ εἴκων οὐτ' ἀφραδίῃσι νόοιο.

[Ὁκνῶν:] ἀναδυόμενος. Σοφοκλῆς· φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πᾶς ἀνὴρ πράσσων μέγα.

[Ὁκολοῦμ·] ἐπηρώθη Ὠράτιος ὁ Ῥωμαῖος τὸν ὀφθαλμὸν καὶ ἐπεκλήθη Κόκκλης· τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν ὀκολοῦμ καλοῦσι Ῥωμαῖοι.

[Ὁ Κῶχ:] ὄνομα κύριον. τὸ δὲ βέλος ἀνεωγμένον προφθάσαν τὸ στόμα, ἐκεῖσε ἐμπεσὸν κατέπαυσε τὴν πτῆσιν. καὶ δὴ ὁ Κῶχ εὐθυωρὸν ἀπεβίω.

[Ὁ Κρῆς τὴν θάλασσαν:] παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων φεύγειν ἐκεῖνα, ἐν οἷς διαφέρουσιν. ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ Κρηῖτες ἐγένοντο.

[Ὁκρίβαντας:] ἐμβάτας.

[Ὁκρίβας:] σχῆμα ἡνιόχου.

[Ὁκρίβας:] σκηνὴ ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων. τὰ πλαστικά πῆγματα, ἐφ' οἷς διατυποῦσι τὰς εἰκόνας, καὶ τὰ ὑπερεῖσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων. βέλτιον φάναι τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ ἴσταντο οἱ τραγωδοὶ ἢ οἱ ὑποκριταὶ ἐκ μετεώρου καὶ ἔλεγον. οἱ δὲ ὄνον φασιν εἶναι, οἱ δὲ ἄγριον κριόν, ἄλλοι κλίμακα.

[Ὁκριόεις:] ὁ τραχύς. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ λίθον ὀκριόεντα, δόναξ ὅθι δισσὸν ὀδόντα θήγεται (τὴν κίστην λέγων), ἀμβλυνθεὶς ἐκ δολιχογραφίης. καὶ **[Ὁκρυόεσσα,]** φρικτὴ, φοβερά. δέξει μ', εἰ καὶ σοὶ μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα βᾶρις, ἀποφθίμενον τὸν Κῦνα Διογένη.

[Ὁκτάβλωμον:] ὀκτὼ ἔχοντα δάγματα.

[Ὀκτάκνημον:] ὀκτάραβδον.

[Ὀκτάμετρον·] ὅτι τοῦ τετραμέτρου εὐρετὴς Ἀριστοφάνης ὁ ποιητής, ὡσαύτως καὶ τοῦ ὀκταμέτρου.

[Ὀκτώ:] ὁ ἀριθμός.

[Ὀκτώβριος:] ὄνομα μηνός.

[Ὀκτώπουν:] Κρατῖνος Θράτταις· ὀκτώπουν ἀνεγείρεις. ἀντὶ τοῦ σκορπίον. παροιμία γάρ· σκορπίον ὀκτώπουν ἀνεγείρεις. ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς Βάκχαις φησίν· ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμός εἰς ἄκρον κάρα, κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

[Ὀκχή:] στήριγμα, βάσταγμα. γέντο δ' ἐρείκης σκηπάνιον, ὃ δὴ πέλεν γήραος ὀκχή. καὶ

[Ὀκχήσασθαι,] ἐπικαθεσθῆναι.

[Ὀλβίζειν:] μακαρίζειν, εὐδαίμονα ἡγεῖσθαι. Σοφοκλῆς· μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθῶν.

[Ὀλβιοδαίμων:] εὐδαίμων, εὐτυχέστατος. ἡ κλητικὴ ὀλβιόδαιμον.

[Ὀλβιος:] πλούσιος, εὐδαίμων, μακάριος.

[Ὀλβοδότης:] πλουτοδότης.

[Ὀλβος:] εὐδαιμονία, πλοῦτος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὄλβου παντὸς ὑπερπέταται, ὅς σε περιπλέγδην ἔχε πήχεσιν.

[Ὀλαί:] αἱ μεθ' ἄλῶν μεμιγμέναι κριθαὶ καὶ τοῖς θύμασιν ἐπιβαλλόμεναι.

[Ὀλέθριον:] μέχρι θανάτου. Σοφοκλῆς· ὀλέθριον αἰκίζει.

[Ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται:] ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται τὸ τοῦ ὀλέθρου ὅμων πέρας. οἷον δέδεσθε τῷ ὀλέθρῳ.

[Ὀλέκει:] φονεύει.

[Ὀλέκρανον:] τινὲς τὸν ἀγκῶνα· οὐκέτι δὲ τὸ ἐν τῇ καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ. ἐπώδυνος δὲ ὁ τόπος τοῖς τρωθεῖσιν εἰς αὐτόν. Ἀριστοτέλης δὲ οὐ τὸν ἀγκῶνα, ἀλλὰ τὸ ἐν καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ, ἀγκῶν δὲ τὸ ὑπὲρ ἐκεῖνο. Ἀριστοφάνης δὲ ὀλέκρανα λέγει τὰ τῶν ὠλενῶν κρανία, τουτέστι τῶν χειρῶν. δηλὸν οὖν, ὅτι τὸ ὀξύ καὶ ἐπικαμπές τῶν χειρῶν λέγει· ὃν ἀγκῶνα φαμέν ἡμεῖς. μηδέποτε παύσοιτ' ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενος.

[Ὀλέκρανον:] ἀγκῶν· οἷον τῆς ὠλένης κάρανον. Ἀριστοφάνης. κατάρα εἰρηνικῶν· ὅστις πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται, μηδέποτε παύσασθ' αὐτόν, ᾧ Διόνυσ' ἄναξ, ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.

[Ὀλέσκει:] ὀλοθρεύει.

[Ὀλετῆρα:] φονέα.

[Ὀλῆαι:] ἀπόλη.

[Ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχὴν:] ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς καὶ διὰ σπουδῆς εἶχεν. ἐς δὲ αὐξήσιν ἀρετῆς καὶ μείωσιν κακίας ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχὴν.

[Ὀλίγα ἄττα:] ὀλίγα τινά.

[Ὀλιγαρκία:] τὸ ἐν ὀλίγοις ἀρκεῖσθαι. **[Ὀλιγαρτία]** δὲ ἡ λεῖψις τοῦ ἄρτου.

[Ὀλιγαρχοῦμενοι:] ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς εἰσι πολιτεῖαι, βασιλεία, ὀλιγαρχία, δημοκρατία.

[Ὀλιγαῦλαξ:] ἡ μικρὰ χώρα. ἢ τ' ὀλιγαῦλαξ σπείρεσθαι.

[Ὀλίγαιμος:] ὁ ὀλίγον αἷμα ἔχων.

[Ὀλιγηπελέων:] ὀλιγοψυχῶν.

[Ὀλιγηροσίη·] πενιχρῆς ἐξ ὀλιγηροσίης μοῖραν ἀλοεῖται στάχυος.

[Ὀλιγογνώμων:] ὀλίγωρος.

[Ὀλιγοδεής:] ὀλίγων χρήζων.

[Ὀλιγοδεΐα:] τὸ ὀλίγων δεῖσθαι. καὶ **[Ὀλιγοδεία]** ὁμοίως.

[Ὀλιγοδρανέων] καὶ **[Ὀλιγοδρανής:]** ὀλίγα ἰσχύων.

[Ὀλίγον:] ἀντὶ τοῦ οὐδόλως, παρ' Ὀμήρῳ. ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο. καὶ **[Ὀλίγον,]** ἀντὶ τοῦ ἡσυχαιτερον. ὁ δὲ ὀλίγον φθέγγεται πρὸς τὴν κόρην, καὶ αἰτεῖ πεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ μικρά. καὶ σπονδὴν ὀλίγη κίρναμένην κύλικι.

[Ὀλίγγος:] ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων.

[Ὀλιγοστός. Ὀλιγότης. Ὀλίγου δεῖν:] σχεδόν, παρὰ μικρόν. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν. καὶ ὀλίγου δέω φάναι ὡσαύτως.

[Ὀλιγοχρονῶ. Ὀλιγορήσας:] ἀμελήσας, ἀφροντιστήσας. τῶν νενομισμένων τοῖς τελευτήσασιν ὀλιγορήσας τιμῶν.

[Ὀλιγορήσεται:] ἀντὶ τοῦ ἀμελήσεται. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· ὀλιγορεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ὥραν ἔχειν. ἔστι δὲ τὸ μὲν ὀλίγην ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγην. ὥς ἐν τῷ, ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. ὦρα δὲ ἡ φροντίς.

[Ὀλιγορῶ·] γενικῇ.

[Ὀλιζῶνες:] ἔθνος Θρακικόν.

[Ὀλίζονος:] μικρᾶς.

[Ὀλισβος:] αἰδοῖον δερμάτινον, ᾧ ἐχρῶντο αἱ Μιλήσiai γυναῖκες, ὡς τριβάδες καὶ αἰσχροουργοί· ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς καὶ αἱ χῆραι γυναῖκες. Ἀριστοφάνης· οὐκ εἶδον οὐδ' Ὀλισβον ὀκταδάκτυλον, ὃς ἂν ἡμῖν σκυτίνη ἵπικουρία. παρὰ τὴν παροιμίαν, σκυτίνη ἐπικουρία. ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.

[Ὀλισθηρός:] εὐόλισθος, εὐχερῶς μεταγινώσκων.

[Ὀλκάς:] παρὰ Θουκυδίδη ἡ ἐμπορικὴ ναῦς. καὶ **[Ὀλκάδες,]** πλοῖα. ἐν ταῖς δὴ λεγομέναις ὀλκάσι μακράς τὰ βαρβαρικὰ διεβίβασαν πλήθη.

[Ὀλκεῦσιν·] οἱ δὲ Τρῶες ὀλκεῦσι πολλοῖς καὶ ἀρτήμασιν ἐνάψαντες ὑπὸ τροχὸν ὄντα εἵλκον εἰς τὴν πόλιν.

[Ὀλκῆ:] δυνάμει, ἢ βάρει, ἢ σταθμῷ. καὶ τὸν στρεπτόν, ὃν ἐφόρει, ὀλκῆς γενικῆς χρυσοῦ ὄντα ἀφαιρεῖται. φησὶν Αἰλιανός.

[Ὀλκὴν:] ἐπαγωγὴν, τροπὴν.

[Ὀλκόν:] ἰσχυρὸν τόνον, ἢ ἐλκυστικόν, ἢ ὄρμον, ἢ ὁδόν. ὁ δὲ τὸν ὀλκὸν τοῦ ὕδατος ἔκοψεν.

[Ὀλκός:] ὁδός, ἢ ἀγωγὸς ρεύματος, ἢ οὐρά. ἢ ὀλκὸς κυρίως τὸ τῶν δρακόντων σύρμα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ τῆς τρόπιδος ἕκταμα· δρακοντοειδὲς γὰρ διὰ πάσης τῆς νεῶς διῆκον.

[Ὀλκὸς ἄνθρωπος:] ὁ ἐλκυστικὸς καὶ ἐπαγωγός.

[Ὀλκοῖς:] ἄγειν καὶ ἐφέλκεσθαι δυναμένοις.

[Ὀλκοῦς:] ἐφελκομένας.

[Ὀλκοῦς:] ναυστάθμους.

[Ὀλμος:] τὸ μαγειρικὸν ἐργαλεῖον. καὶ ὁ τρίπους τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ὀλμειός, στρογγύλος λίθος, εἰς ὃν κόπτουσιν ὄσπρια καὶ ἄλλα τινά.

[Ὀλοή:] ὀλεθρία.

[Ὀλοθρεύων·] αἰτιατικῇ. ἔστιν ἐν τῷ ὕσσωπος.

[Ὀλοκαρπούμενον:] ὅλον προσφερόμενον.

[Ὀλοκαυτώματα:] ἡ θυσία.

[Ὀλολυγή:] ἡ βοή.

[Ὀλολύγιον. Ὀλωλα:] ἀπόλωλα. καὶ **[Ὀλοῖτο,]** εὐκτικῶς.

[Ὀλώλαμεν:] ἀπολώλαμεν.

[Ὀλῳ ποδί:] ὅλη δυνάμει.

[Ὀλολυζέτω:] θρηνεῖτω. κυρίως ἐπὶ γυναικῶν. Ὅμηρος· αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνη χεῖρας ἀνέσχον.

[Ὀλολυζέτω πίτυς, ὅτι πέπτωκε κέδρος:] τουτέστι τῶν ἰσχυρῶν πιπτόντων τὰ ἀσθενέστερα παιδεύεσθωσαν καὶ σωφρονιζέσθωσαν. καὶ ὁ Σολομῶν λέγει· τῶν ἀσεβῶν πιπτόντων, δίκαιοι κατάφοβοι γίνονται. καί, λοιμοῦ μαστιζομένου ἄφρων πανουργότερος γίνεται.

[Ὀλολύζειν:] τὸ μετὰ κραυγῆς εὐχεσθαι. Ὅμηρος· αἱ δ' ὀλόλυξαν.

[Ὀλολύζει ὁ γέρων,] εἰς τὴν θηλότητα αὐτοῦ καὶ λαγνείαν ἀποβλέπων.

[Ὀλοός:] δασυνομένης μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς δηλοῖ ὁ φρόνιμος καὶ ὑγίης, ψιλουμένης δὲ ὀλέθριος.

[Ὀλοόφρονος:] τοῦ ὀλέθρια φρονοῦντος.

[Ὀλορος,] Ὀλόρου· ὄνομα κύριον.

[Ὀλός:] θολός.

[Ὀλος καὶ πᾶς·] ἦν δὲ ὅλος καὶ πᾶς πρὸς τὸ πολεμεῖν. ἢ, πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν. ὅλος καὶ πᾶς ἦν τῇ διανοίᾳ περὶ τοὺς ἐνεστῶτας κινδύνους. ἀντὶ τοῦ πάση δυνάμει.

[Ὀλοσχερῶς:] ὀλοτελῶς.

[Ὀλοσχοίνω·] Αἰσχίνης ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας. Θεόφραστος δὲ τρία εἶδη σχοίνου φησίν, ὧν ὁ τρίτος μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων ὀλόσχοινος καλεῖται.

[Ὀλοφῶϊον:] ὀλέθριον.

[Ὀλόφωνος:] ὁ ἀλεκτρυών. οὕτω Κρατῖνος.

[Ὀλόφυλος:] ὁ ὀλόκληρος.

[Ὀλόφυξος:] Θρακία πόλις περὶ Ἀθων, ἥς πολίτης Ἡρόδοτος Ὀλοφύξιος περὶ Νυμφῶν ὡς φασὶ γράψαι καὶ ἱερῶν.

[Ὀλοφύρεται:] ἀποδύρεται, κλαίει.

[Ὀλοφυρμός:] θρῆνος.

[Ὀλπη:] ἡ λήκυθος. οἶονεὶ ἐλαιόπη τις οὖσα, διὰ τὸ δι' αὐτῆς ὀπιπεύεσθαι τὸ ἔλαιον. ἐν Ἐπιγράμμασι· χάλκεον ἀργυρέῳ με πανεῖκελον, Ἰνδικὸν ἔργον, ὄλπην ἡδίστου ξείνιον εἰς ἐτάρου, ἡμαρ ἐπεὶ τότε σεῖο γενέθλιον, πέμπει γηθομένη σὺν φρενὶ Κριναγόρης.

[Ὀλοοῖτροχος:] περιφερής, στρογγύλος. καὶ ὀλοῖτροχος.

[Ὀλοφέρνης,] ἀρχιστράτηγος Καμβύσου, υἱοῦ Κύρου. πόλεμον δὲ ἔχων ὁ Καμβύσης πρὸς Ἀρφαζᾶδ, βασιλέα Μήδων, καὶ συμμαχίαν αἰτήσας παρὰ τῶν ἐθνῶν ἀπάντων ἕως Αἰγύπτου καὶ μὴ δεδοκῶτων αὐτῷ, μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀρφαζᾶδ πόλεμον ἔθετο κατὰ τῶν μὴ δεδοκῶτων αὐτῷ βοήθειαν, ἀποστείλας Ὀλοφέρνην μετὰ δυνάμεως πολλῆς· ὃς πάντων ἐκράτησεν. ἐλθὼν δὲ περὶ Βετυλούαν τὴν τῶν Ἰουδαίων πόλιν ἀπέστειλεν Ἀχίωρ τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ, ἐπαπειλήσας αὐτῷ, εἰ μὴ ἔλοιτο τὴν πόλιν, ἀναιρήσειν αὐτόν. ὁ δὲ Ἀχίωρ κρατήσας τὰ ὕδατα ἠνάγκασεν ἐτοίμως ἔχειν ἐκδοῦναι αὐτῷ τὴν πόλιν. ἡ δὲ Ἰουδῆθ' ἐξελθοῦσα κεκοσμημένη ὡς νύμφη ἀπεκεφάλισε τὸν Ὀλοφέρνην, καὶ ἐσώθη ἡ πόλις. καὶ κλίνεται εἰς ου.

[Ὀλοῖτροχος·] λίθος ὀλοῖτροχος ἀπὸ μηχανῆς εἰς τὸν εὐρετὴν τοῦ τεχνήματος ἐμπεσὼν τοῦ τε στόματος ἐξήραξε καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέωσεν ἅμφω. Ἡρόδοτος· καὶ δὴ προσιόντων τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς πύλας, ὀλοιτρόχους ἀφίεσαν. καὶ αὖθις· ὀλοιτρόχους μεγάλους κατὰ τοῦ λόφου κυλίωντες. λίθους ὅλους τροχοειδεῖς.

[Ὀλοιτρόχους:] στρογγύλους, τροχοειδεῖς λίθους. Ξενοφῶν· ἐκυλίνδουν οἱ βάρβαροι ὀλοιτρόχους ἀμαξιάιους, οἱ φερόμενοι διεσφενδονῶντο.

[Ὀλυμπάνειος σοφιστής:] τοῦ Ὀλυμπιανοῦ.

[Ὀλυμπίας:] οὕτω καλεῖται παρ' Ἑλλήσιν ὁ κατὰ τέσσαρα ἔτη συντελούμενος ἀγών, διὰ τὴν κατὰ τετραετίαν τῶν τοῦ ἡλίου δρόμων ἐκ τῶν κατ' ἔτος ὥρων τριῶν συντελουμένην ἡμέραν. ἐτέθη δὲ πρώτη Ὀλυμπιάς ἐπὶ Σολομῶντος, εἰς ἑορτὴν κοσμικὴν τοῦ Διός.

[Ὀλυμπίας:] τετραετηρικός ἀγών. εἰσὶ δὲ δ' ἀγῶνες, Ὀλύμπια, Ἴσθμια, Νέμεα καὶ Πύθια. λέγεται καὶ Ὀλυμπίασι, τουτέστιν ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις, ἔνθα ἡγωνίζοντο.

[Ὀλυμπιόδωρος,] φιλόσοφος Ἀλεξανδρεὺς· οὗ κλέος εὐρύ. παρὰ τοῦτον φοιτᾷ Πρόκλος ὁ Λύκιος ἐπ' Ἀριστοτελικοῖς λόγοις. Ὀλυμπιοδῶρου δὲ ἀκροώμενος ἀνδρὸς δυνατοῦ λέγειν καὶ διὰ τὴν περὶ τοῦτο εὐκολίαν καὶ ἐντρέχειαν ὀλίγοις τῶν ἀκουόντων ὄντος ἐφικτοῦ· ἡγάσθη δὲ τὸ μειράκιον, ὥστε καὶ θυγάτριον ἔχων ἡγμένον καὶ αὐτὸ φιλοσόφως βουλευθῆναι αὐτῷ κατεγγυῆσαι.

[Ὀλυμπιονίκης:] ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ νικῶν.

[Ὀλυμπος,] ἀδελφὸς Γενερώσης· ὃς ἦκεν ἀπὸ τῆς Κιλικίας εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐπὶ τὴν θεραπείαν τοῦ Σαρπηδόνης. ἦν δὲ ἐς πάντα φύσιν ἀξιάγαστον κεκτημένος, μέγας μὲν τὸ σῶμα καὶ εὐμήκης ἰδεῖν, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. τῆς δὲ ἡλικίας ἐν τῷ φρονιμωτάτῳ τότε γεγονῶς εὐόμιλός τε ἦν καὶ ἡδὺς ἱκανῶς τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ ὠφέλιμος εἴπερ τις ἕτερος τοῖς πειθομένοις. οὐδεὶς δὲ ἦν οὕτως ἀτεράμων καὶ βάρβαρος τὴν ψυχὴν, ὃς οὐκ ἐπείθετο καὶ κατεκληῖτο τοῖς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στόματος ἐκείνου ρέουσι λόγοις· τοιάδε τις ἐπεκάθητο πειθῶ τοῖς χεῖλεσι τοῦ ἀνδρός, οὐκ ἀνθρώπειόν τι χρῆμα, ἀλλὰ θεῖόν τερον. ταῦτά τοι τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι κατέστη ἱεροδιδάσκαλος, ἥδη κατασυρομένοις ὑπὸ τοῦ χειμάρρου τῆς πολιτείας. ὁ δὲ συναγείρων ἐκάστοτε τοὺς παρατυγχάνοντας ἐδίδασκε τὰ ἀρχαῖα νόμιμα καὶ τὴν τούτοις ἐφεπομένην εὐδαιμονίαν, ὅση τε καὶ οἷα θεόθεν ἀπῆντα τοῖς ἀκριβῶς ταῦτα διαφυλάττουσιν. οὕτω δὲ ἦν ὁ Ὀλυμπος πλήρης τοῦ θεοῦ, ὥστε καὶ προεῖπε τοῖς ἐταίροις, ὅτι Σάραπις ἀφήσει τὸν νεῶν· ὃ καὶ γέγονεν.

[Ὀλυμπος,] Μαίονος, Μυσός, αὐλητὴς καὶ ποιητὴς μελῶν καὶ ἐλεγείων, ἡγεμὼν τε γενόμενος τῆς κρουματικῆς μουσικῆς τῆς διὰ τῶν αὐλῶν· μαθητὴς καὶ ἐρώμενος Μαρσίου, τὸ γένος ὄντος Σατύρου, ἀκουστοῦ δὲ καὶ παιδὸς Ὑάγνιδος. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ὁ Ὀλυμπος, ἐξ οὗ τὸ ὄρος τὸ ἐν Μυσίᾳ ὀνομάζεται.

[Ὀλυμπος:] ὁ τοὺς νόμους τῆς κιθαρωδίας ἐνθεις καὶ διδάξας.

[Ὀλυμπος,] Φρύξ, νεώτερος, αὐλητὴς γεγονῶς ἐπὶ Μίδου τοῦ Γορδίου.

[Ὀλυμπος:] οὐρανός· θεοῦ οἰκητήριον.

[Ὀλυνθος:] παρὰ τὸ ὅλος ἀνθεῖν, ἡγουν ἐκ πρώτης ἀνθήσεως τὸ αὐτὸ ἔχειν. **[Ὀλυνθος]** οὖν ἡ ὠμὴ συκῇ.

[Ὀλυρα:] ζεῖα, εἶδος σπέρματος.

[Ὀμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται:] τουτέστιν ὁ ἥλιος. ἐπεὶ καὶ οἱ τραγικοὶ εἰώθασιν ὀφθαλμὸν ὀνομάζειν αὐτόν.

[Ὀμαδος:] θόρυβος.

[Ὀμαυλος:] ὁμόθρους, ὁμόφωνος. στονόεσσά τε γῆρυς Ὀμαυλος. Σοφοκλῆς.

[Ὀμαλές:] ἀπὸ τῆς ὁμαλῆς εὐθείας. Προκόπιος· οἱ δὲ εἰς φυγὴν ὥρμηντο, οὔτε εἰς τοῦ Βουργαῶνος τὴν ὑπερβολὴν ἀναδραμεῖν ἔχοντες, οὔτε εἰς τὸ ὁμαλές, διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι τοὺς ἐναντίους.

[Ὀμαρτῶν:] ἀκολουθῶν· ἢ ὁμοῦ πέμπων.

[Ὀμβρήσας:] βρέξας.

[Ὀμβρῶ,] ὀμβρήσω. καὶ **[Ὀμβροβλυτῶ,]** καὶ **[Ὀμβρήσαντος,]** πηγάσαντος.

[Ὅμβρία χάλαζ' ἐπιρράξασα ἢ Διὸς κεραυνός. Ὅμβριον ὕδωρ. Ὅμαιμος:] ἀδελφός. ἐν Ἐπιγράμμασι· οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι. λέγονται καὶ σύναιμοι.

[Ὅμαίμονος:] ἀδελφοῦ.

[Ὅμαιμος] καὶ **[Ὅμαίων:]** ἀδελφός, ἢ συγγενής. καὶ ὁμονήδους.

[Ὅμαιχμία:] ὁμομαχία, συμμαχία, φιλία. παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. Ἡρόδοτος· καὶ ὀλίγον μὲν χρόνον ὁμαιχμία ξυνέμεινεν· ἔπειτα διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους. καὶ αὖθις. ἐπηγάγετο δὲ ἐς ὁμαιχμίαν τοὺς Γότθους. καὶ αὖθις· ἐπὶ Ἀννίβα τοῦ Καρχηδονίου στρατηγοῦ τῆς Ἰταλίας ἀπάσης ἐς τὴν Ῥωμαίων συστάσης ὁμαιχμίαν.

[Ὅμέθνιον:] ὁμόφυλον.

[Ὅμέστιον:] ὁμόοικον, ὁμορόφιον γαμετήν.

[Ὅμευνέτης:] ὁμευνέτου· συγκοίτου ἀνδρός. τὸ δὲ θηλυκὸν ὁμευνέτις διὰ τοῦ ι. ὁμευνέτιδος.

[Ὅμη σύ:] ὁμοῦμαι. **[Ὅμη,]** δευτέρου προσώπου.

[Ὅμήγουρι:] ἄθροισμα, πλῆθος. ἢ εὐθεῖα ὁμήγουρις.

[Ὅμήλιξ:] ὁ ὁμοήλιξ.

[Ὅμηρεύειν:] συμφωνεῖν. οἱ δὲ Σάμιοι καίπερ ἐξομηρευομένων αὐτοῖς τῶν νεανίσκων ὅμως οὐκ ἐπέμειναν, ἀλλ' ἐπανεστήσαν τοῖς φυλάσσουσι τὴν πόλιν τῶν Μακεδόνων.

[Ὅμηρεύοντας:] Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐπὶ τῶν ἄνω πεμφθέντων Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρῳ. ἦσαν δὲ ν'.

[Ὅμηρεία:] ἡ ἀντιπρόσοψις.

[Ὅμήρειος λόγος:] ὁ τοῦ Ὀμήρου.

[Ὅμηρίδαι:] οἱ τὰ Ὀμήρου ὑποκρινόμενοι. οἱ δὲ γένος ἐν Χίῳ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὠνομασμένον· ἄλλοι δὲ φασιν ἀμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας· ὠνομάσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων· ἐπεὶ αἱ γυναῖκες ποτε τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι, καὶ δόντες ἀλλήλοις ὄμηρα νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο· ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὅμηρίδας λέγουσιν.

[Ὅμηρίζω:] τοῖς Ὀμήρου χρῶμαι.

[Ὅμηρον:] παρὰ Θουκυδίδη ἐνέχυρον, τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον. ἐπὶ συνθήκαις. Αἰλιανός· ὁ δὲ ὑφαιρεῖται τὸν κώδωνα καὶ φιλίας σύμβολον καὶ ὄμηρον πρῶτον κομίζει τῷ ἐταίρῳ αὐτοῦ.

[Ὅμηροι] δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ συμβάσει διδόμενοι· ὁμηρῶσαι γὰρ τὸ συμ βαλεῖν. Θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς λέγεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν. τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολουθίᾳ τῶν ὠμολογημένων διδομένους ἐντεῦθεν ὁμήρους φασὶ λέγεσθαι.

[Ὅμηρος] ὁ ποιητής, Μέλητος τοῦ ἐν Σμύρνῃ ποταμοῦ καὶ Κριθηΐδος νύμφης, ὡς δὲ ἄλλοι Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης τῆς Μούσης· ὡς δὲ Χάραξ ὁ ἱστορικὸς Μαίονος ἢ Μητίου καὶ Εὐμήτιδος μητρός· κατὰ δὲ ἄλλους Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. ἔστι δὲ ἢ τοῦ γένους τάξις κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα αὕτη· Αἰθούσης Θράσσης Λίνος, τοῦ δὲ Πίερος, τοῦ δὲ Οἰάγρος, τοῦ δὲ Ὀρφεύς, τοῦ δὲ Δρῆς, τοῦ δὲ Εὐκλέης, τοῦ δὲ Ἰδμονίδης, τοῦ δὲ Φιλοτερπῆς, τοῦ δὲ Εὐφημος, τοῦ δ' Ἐπιφράδης, τοῦ δὲ Μελάνωπος, τοῦ δὲ Ἀπελλῆς, τοῦ δὲ

Μαίων, ὃς ἦλθεν ἄμα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐν Σμύρνη καὶ γήμας Εὐμητὶν τὴν Εὐέπους τοῦ Μνησιγένους ἐποίησεν Ὅμηρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν πατρίδα ἀμφίβολος διὰ τὸ ἀπιστηθῆναι ὅλως εἶναι θνητὸν τῷ μεγέθει τῆς φύσεως. οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι Σμυρναῖον, οἱ δὲ Χῖον, οἱ δὲ Κολοφώνιον, οἱ δὲ Ἰήτην, οἱ δὲ Κυμαῖον, οἱ δὲ ἐκ Τροίας ἀπὸ χωρίου Κεγχρεῶν, οἱ δὲ Λυδόν, οἱ δὲ Ἀθηναῖον, οἱ δὲ Αἰγύπτιον, οἱ δὲ Ἰθακήσιον, οἱ δὲ Κύπριον, οἱ δὲ Κνώσσιον, οἱ δὲ Σαλαμίνιον, οἱ δὲ Μυκηναῖον, οἱ δὲ Θετταλόν, οἱ δὲ Ἰταλιώτην, οἱ δὲ Λευκανόν, οἱ δὲ Γρύνιον, οἱ δὲ Ῥωμαῖον, οἱ δὲ Ῥόδιον. καὶ προσηγορεύετο μὲν κυρίως Μελησιγένης· καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ Μέλῃτι ποταμῷ κατὰ τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεαλογοῦντας. ἐκλήθη δὲ Ὅμηρος διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένου Σμυρναίοις πρὸς Κολοφώνιους ὁμηρον δοθῆναι, ἢ ὅτι βουλευομένων Σμυρναίων δαιμονία τινὶ ἐνεργείᾳ φθέγγασθαι καὶ συμβουλευσαὶ ἐκκλησιάζουσι περὶ τοῦ πολέμου. καὶ γέγονε δὲ πρὸ τοῦ τεθῆναι τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα πρὸ ἐνιαυτῶν νζ´· Πορφύριος δὲ ἐν τῇ Φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ πρὸ ρλβ´ φησὶν. ἐτέθη δὲ αὕτη μετὰ τὴν Τροίας ἄλωσιν ἐνιαυτοῖς ὕστερον υζ´. τινες δὲ μετὰ ρξ´ ἐνιαυτοὺς μόνους τῆς Ἰλίου ἀλώσεως τετέχθαι ἱστοροῦσιν Ὅμηρον· ὁ δὲ ῥηθεὶς Πορφύριος μετὰ σοε´. γήμας δ' ἐν Χίῳ Ἀρησιφόνην τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατέρα ἔσχεν υἱεὶς δύο καὶ θυγατέρα, ἣν ἔγνημε Στασῖνος ὁ Κύπριος· οἱ δὲ υἱεὶς Ἐρίφων καὶ Θεόλαος. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα Ἰλιάς καὶ Ὀδύσσεια. ἔγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα οὐχ ἄμα οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχές, καθάπερ σύγκειται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἐκάστην ῥαψωδίαν γράψας καὶ ἐπιδειξάμενος τῷ περινοσθεῖν τὰς πόλεις τροφῆς ἔνεκεν ἀπέλιπεν. ὕστερον δὲ συνετέθη καὶ συνετάχθη ὑπὸ πολλῶν καὶ μάλιστα ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τῶν Ἀθηναίων τυράννου. ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα· Ἀμαζονία, Ἰλιάς μικρά, Νόστοι, Ἐπικυχλίδες, Ἡθιέπακτος ἦτοι Ἰαμβοί, Βατραχομαχία, Μυοβατραχομαχία, Ἀραχνομαχία, Γερανομαχία, Κεραμεῖς, Ἀμφιαράου ἐξέλασις, παίγνια, Σικελίας ἄλωσις, ἐπιθαλάμια, Κύκλος, ὕμνοι, Κύπρια. γηραιὸς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ νήσῳ τῇ Ἰῳ τέθαιπται, τυφλὸς ἐκ παίδων γεγινώς· τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι οὐχ ἡττήθη ἐπιθυμίας ἢ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται, καὶ παρὰ τοῦτο ἱστορήθη τυφλός. ἐπιγέγραπται δὲ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ τόδε τὸ ἔλεγέον, ὃ ὑπὸ τῶν Ἰητῶν ἐποιήθη χρόνῳ· ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον. ὅτι Διοσκορίδης ἐν τοῖς παρ' Ὀμήρῳ νόμοις φησὶν, ὥς ὁ ποιητὴς ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκειοτάτην ἀρετὴν οὖσαν καὶ πρώτην τοῖς νέοις, ἔτι δὲ ἀρμόττουσαν καὶ καλῶν χορηγὸν οὖσαν, βουλόμενος πάλιν ἐμφῦσαι αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐφεξῆς, ἵνα τὴν σχολὴν καὶ τὸν ζῆλον ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι καὶ ὧσιν εὐεργετικοὶ καὶ κοινοὶ πρὸς ἀλλήλους, εὐτελεῖ κατεσκεύασε πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐτάρκη, λογιζόμενος τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἡδονὰς ἰσχυροτάτας γίνεσθαι καὶ πρώτας ἔτι τε καὶ ἐμφύτους οὖσας περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν, τοὺς δὲ διαμεμενηκότας ἐν ταῖς εὐτελείαις εὐτάκτους καὶ περὶ τὸν ἄλλον βίον γινομένους ἐγκρατεῖς. ἐφ' ᾧ καὶ ἀπλήν ἀποδέδωκε τὴν δίκαιαν πᾶσι καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσί τε καὶ ἰδιώταις, λέγων· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν, σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα, δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας, καὶ τούτων ὀπτῶν καὶ ὥς ἐπιτοπολὺ βοείων. παρὰ δὲ ταῦτα οὔτε ἐν ἐορταῖς οὔτε ἐν γάμοις οὔτε ἐν ἄλλῃ συνόδῳ παρατίθησιν οὐδέν, καίτοι πολλάκις τὸν Ἀγαμέμνονα ποιήσας δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους. Μενέλαός τε τῆς Ἑρμιόνης γάμους ποιεῖται καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς, καὶ τοῦ Τηλεμάχου πρὸς αὐτὸν παραγενομένου, νῶτα βοὸς παρέθηκεν αἰείρας ὅπτι, ἐν χερσὶν ἐλών, τὰ ῥὰ οἱ γέρα παρέθεσαν αὐτῷ. οὐ γὰρ θρῖα καὶ κἀνδύλον καὶ ἄμητας μελίπηκτά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθησιν Ὅμηρος, ἀλλὰ ἀφ' ὧν εὖ ἔξειν ἔμελλον τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. καὶ Αἴαντα μετὰ τὴν μονομαχίαν νώτοισι γέραιεν ὁ Ἀγαμέμνων, καὶ τῷ Νέστορι γηραιῷ ὄντι κρέας ὅπτον βοὸς δίδωσι, καὶ Ἀλκίνοῳ δὲ τρυφερὸν ἡρημένῳ βίον, σπουδάζων ἡμᾶς ἀποστήσαι τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ Νέστορα δὲ ποιεῖ, παρὰ τῇ θαλάσῃ τῷ Ποσειδῶνι κεχαρισμένην τινὰ θυσίαν ἐπιτελοῦντα καὶ πολλοὺς ἔχοντα, τάδε παρακελευόμενον· ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ Ἀλκίνοους δὲ τοὺς

τρυφερωτάτους ἐστῖων Φαίακας καὶ τὸν Ὀδυσσέα ξενίζων, ἐπιδεικνύμενος αὐτῷ τὴν τοῦ κήπου κατασκευὴν καὶ τῆς οἰκίας καὶ τὸν αὐτοῦ βίον, τοιαύτας παρατίθεται τραπέζας. καὶ τοὺς μνηστῆρας, ὑβριστὰς ὄντας καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀνειμένους, οὔτε ἰχθύας ἐσθίοντας ποιεῖ οὔτε ὄρνιθας οὔτε μελίπηκτα, περιελὼν παντὶ σθένει τὰς μαγειρικὰς μαγγανείας. περὶ Ὀμήρου τοῦ ποιητοῦ. ὅτι Ὅμηρος πηρὸς ὧν τὰς ὄψεις περιενόσκει καὶ ἀφίκετο εἰς Γλαῦκον ποιμένα. ὁ δὲ πρὸς τὸν ἴδιον δεσπότην αὐτὸν ἤγαγεν. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὸν δεξιὸν καὶ πολλῶν ἔμπειρον πείθει αὐτὸν αὐτόθι μένειν καὶ τῶν παίδων ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι. ὁ δὲ ἔπρασσε ταῦτα καὶ τοὺς Κέρκωπας καὶ τὴν Μυοβατραχομαχίαν καὶ Ψαρομαχίαν καὶ Ἑπταπάκτιον καὶ Ἐπικηλίδας καὶ ἄλλα ὅσα παίγνιά ἐστιν Ὅμηρῳ ἐποίησε παρὰ τῷ Χίῳ ἐν Βολισσῷ. εἶτα ἀφίκετο εἰς Σάμον καὶ εὔρε γυναιῖκα Κουροτρόφω θύουσαν καὶ λέγει τὰ ἔπη τάδε· κλυθὶ μοι εὐχομένω, Κουροτρόφε· δὸς δὲ γυναιῖκα τήνδε νέων μὲν ἀπανήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν, ἣ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν, ὧν οὐραὶ μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ. ἐπεὶ δὲ ἦκεν εἰς τὴν φρήτραν, ἔνθα ἐδαίνυντο, πῦρ ἀνέκαυσαν. ὁ δὲ Ὅμηρος εἶπεν· ἀνδρὸς μὲν παῖδες στέφανος, πύργοι δὲ πόληρος, ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δ' ἐν θαλάσσαις· χρήματα αὔξει οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες ἤμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὀρᾶσθαι. αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ιδέσθαι. ὁ αὐτὸς Ὅμηρος μέλλων πλεῖν καὶ τῶν ναυτῶν δεξαμένων αὐτὸν, ἐμβὰς εἰς τὴν ναῦν ἔφη τὰ ἔπη ταῦτα· κλυθι, Ποσειδάον μεγαλοσθενές, ἐννοσίγαιε, εὐρυχόρου μεδέων ἡδὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος· δὸς δ' οὔρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἀρέσθαι ναύταις, οἱ νηὸς πομποὶ ἢ δ' ἀρχοὶ ἔασι. δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος αἰδοίῳν μετελθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι· φῶτά τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἡπεροπεύσας ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τράπεζαν. ὁ αὐτὸς ἐπιτυχὼν τισι μέλλουσι πλεῖν εἰς Χίον ἐδεῖτο αὐτῶν ἀναλαβεῖν αὐτόν. οἱ δὲ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, καὶ λέγει τὰ ἔπη τάδε· ναῦται ποντοπόροι, στυγερεῖ ἐναλίγκιοι αἴση, πτωκάσιν αἰθυίῃσιν ἰὼν δύσζηλον ἔχοντες, αἰδεῖσθε ξενίῳ Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος· δεινὴ γὰρ μετόπισθεν ὅπῃς **[ξενίου]** Διός, ὃς κ' ἀλίτῃται. τῷ αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ὑπὸ πίτυν ἐπιπίπτει καρπός, ὃν μετεξέτεροι στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλοῦσι· καὶ λέγει τάδε· ἄλλη τίς σου πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἀνήσοι Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης, ἔνθα σίδηρος ἄριστος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν ἔσσεται, εὗτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν. ὁ αὐτὸς δειπνῶν μετὰ Γλαύκου, καὶ τῶν κυνῶν ἐστώτων καὶ ὑλακτούντων, καὶ δειπνησάντων, λέγει τάδε· Γλαῦκε βροτῶν ἐπιόπτα, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω· πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι δοῦναι. τὼς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ καὶ πρόσθεν ἀκούει ἀνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος. ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἐθαύμασε. τὸν αὐτὸν ἰδόντες κεραμέες κάμινον ἐγκάοντες κεράμου λεπτοῦ προσεκαλέσαντο αὐτόν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς εἴη, καὶ ἐκέλευον σφίσιν ἀεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμου. ὁ δὲ Ὅμηρος ἄδει αὐτοῖς τὰ ἔπη ταῦτα, ἃ καλεῖται Κάμινος· εἰ μὲν δώσετε μισθὸν ἰοιδῆς, ὧ κεραμῆες, δεῦρ', ἀγαθὴ γαίη, καὶ ὑπέρσχεθε χεῖρα καμίνου, εὗ δὲ μαρανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα μάλ' ἰρά, φρυχθῆναι τε καλῶς καὶ τιμῆς ὄναρ ἐλέσθαι, πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυαῖς, πολλὰ δὲ κερδῆναι, ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφιν ἀεῖσαι. ἦν δ' ἐπ' ἀναιδείην στρεφθέντες ψεύδη ἄρῃσθε, συγκαλέω δ' ἥπειτα καμίνων δηλητῆρας συντρίψαι, Σμάραγόν τε καὶ Ἀσβεστον ἡδὲ Σαβάκτην Ὠμόδαμόν θ', ὃς τῇδε τέχνη κακὰ πολλὰ πορίζει. στεῖλαι πυραΐθουσας καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος πᾶσα κυκηθείη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων. ὥς γνάθος ἱππεῖν βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος, πάντα ἐντοσθεν αὐτῆς κεραμῆϊα λεπτὰ ποοῦσα. δεῦρο καὶ Ἥελίοιο θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη, ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα· δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους, οἳ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον οἳ τ' ἀπόλοντο. τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος· αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά. γηθήσω δ' ὀρώων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην. ὃς δὲ χ' ὑπερκύψοι, περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον φλεχθῇ, ὅπως πάντες ἐπίστωνται αἴσιμα ῥέζειν. ὁ αὐτὸς παραχειμάζων ἐν τῇ Σάμῳ καὶ προσπορευόμενος πρὸς

τὰς οἰκίας τῶν ἐπιφανεστάτων, ἐλάμβανέ τι, αἰδῶν τὰ ἔπεα ταῦτα, ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη, ὠδήγουν δὲ αὐτὸν καὶ συμπαρῆσαν αἰεὶ τῶν παίδων τινὲς τῶν ἐγχωρίων. δῶμα προσετραπόμεσθα ἀνδρὸς μέγα δυναμένιοι, ὃς μέγα μὲν ἀυτεῖ, μέγα δὲ βρέμει, ὄλβιος αἰεὶ. αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔπεισι πολὺς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα εἰρήνη τ' ἀγαθή· ὅσσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἶη, κυρκαίη δ' αἰεὶ κατὰ δόρπου ἔρπεο μᾶζα. νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν. τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρακα βήσεται ὕμνεϊν, ἡμίονοι δ' αὖξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα. αὐτὴ δ' ὕφαινε ἴστων ἐπὶ λέκτρα βεβηκυῖα, νεύματι τοι εὐμαὶ ἐνιαύσιος, ἔσται χελιδών. ἔστηκε προθύροις ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἶψα πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνος γυιᾶτιδος. καί· εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐχ ἔστήξω μεν· οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν. ἦδετο ταῦτα ἐπὶ πολὺν χρόνον παρὰ τῶν παίδων ἐν τῇ Σάμῳ. ἀπήρχετο δὲ εἰς Ἴον καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἤρξατο μαλακῶς ἔχειν καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου ἀνεπαύετο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς ἐπὶ πλείους ἡμέρας. κατέπλωσαν δὲ παῖδες ἀλιεῖς καὶ ἐκβάντες ἐκ τοῦ ἀκατίου, προσελθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπον· ἄγε, ὦ ξένοι, ἐπακούσατε ἡμέων, ἃν ἄρα δύνῃσθε ἀναγνῶναι, ἅσ' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν. καὶ τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε λέγειν. οἱ δὲ εἶπαν· ἡμεῖς, ἅσ' ἂν εἴλομεν, κατελίπομεν· ἃ δὲ μὴ εἴλομεν, φέρομεν. οἱ δὲ φασὶ μέτρῳ εἰπεῖν αὐτοὺς· ἅσ' ἔλομεν, λειπόμεσθα· ἃ δ' οὐχ ἔλομεν, φερόμεσθα. οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρόντων γνῶναι τὰ λεχθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες, ὅτι ἀλιεύοντες οὐδὲν ἐδύναντο ἐλεῖν, καθήμενοι δὲ ἐν τῇ γῇ ἐφθειρίζοντο· καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀνήρουν, ὅσους δὲ μὴ ἐδύναντο, εἰς οἶκον ἀπεφέροντο. ὁ δὲ Ὀμηρος ἀκούσας ταῦτα ἔλεγε τὰ ἔπη τάδε· τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε, οὔτε βαθυκλήρων οὔτε ἄσπετα μῆλα νεμόντων. ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὀμηρον τελευτῆσαι ἐν τῇ Ἴῳ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων λεχθέν, καθάπερ οἴονταί τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ. καὶ ἐτάφη ἐν τῇ Ἴῳ ἐπ' ἀκτῆς, καὶ ἐπέγραψαν οἱ Ἴηται ἐπίγραμμα· ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὀμηρον. ἡ δὲ ποίησις ἐκπέπτωκε καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων.

[Ὀμηρος:] ἄγνωστος τοῖς ἀνθρώποις. Ἡρόδοτος δὲ ὁ ἱστορικὸς ἔγραψε βίον Ὀμήρου, μᾶλλον τοῦδε ἀρμοδιώτερον.

[Ὀμηρος:] Ἀνδρομάχου καὶ Μυροῦς Βυζαντίας, γραμματικὸς καὶ τραγωδιῶν ποιητής· διὸ συνηριθμήθη τοῖς ἐπτά, οἳ τὰ δευτερεῖα τῶν τραγικῶν ἔχουσι καὶ ἐκλήθησαν τῆς Πλειάδος. ἤκμαζεν ὀλυμπιάδι ρκδ'. ἔγραψε δὲ τραγωδίας με'.

[Ὀμηρος,] Σέλλιος χρηματίσας, γραμματικὸς, ἐποίησε τάδε· ὕμνους, παίγνια δι' ἐπῶν, εἶδη πλεῖστα· καταλογάδην Περὶ τῶν κωμικῶν προσώπων, Περιοχὰς τῶν Μενάνδρου δραμάτων.

[Ὀμιλαδόν:] κατ' ἀθροίσματα καὶ τάγματα.

[Ὀμιλεῖ·] δοτικῇ. συναναστρέφεται, ἢ ἀπαντᾷ, ἢ ἐντυγχάνει.

[Ὀμιλος:] ἄθροισμα, ὄχλος, πλῆθος. Ὀμηρος· ὅμιλος τερπόμενοι. πρὸς τὸ νοητὸν ἀπήντηκε τὸ ὅμιλος.

[Ὀμίχλη:] ἀορασία, ἢ παχὺς ἀήρ. **[Ὀμίχλη,]** ὁ τεθλωμένος ἀήρ καὶ μὴ διαυγής, μηδὲ λαμπρός. Ὀμηρος· εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὀμίχλην. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τοῖς ὄμμασιν ἀχλὺν παρέχειν. Ἀριστοφάνης· ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὀμίχλης, ἃ πανουργεῖς, μὴ καθορᾶται. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν περιεστώτων κακῶν καὶ τοῦ πολέμου συνεχόμενος μὴ ἐλέγχῃ τὰ σὰ κακουργήματα.

[Ὀμιχῶ:] ῥῆμα.

[Ῥομνυμι·] δοτικῇ. καὶ **[Ῥομύναι·]** Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν. οὐκ ὄμνυσι γάρ, ἀλλ' εὐχεται. ὄμνυμι μένειν ἐν τούτοις, ὡς πᾶσι τοῖς κριταῖς νικᾶν. χαριέντως δὲ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης· ἔκριναν γὰρ κριταὶ τοὺς κωμικούς. οἱ δὲ λαμβάνοντες τὰς ε' ψήφους εὐδαιμόνουν.

[Ῥομογάλακτας] Φιλόχορος καλεῖ τοὺς γεννήτας, τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πρώτου γένους τῶν λ' γενῶν. ζήτει ἐν τῷ γεννῆται.

[Ῥομόγνια:] ὁμογενῆ, γνήσια, ἢ φίλα.

[Ῥομόγνιος:] ὁ τὰ τοῦ γένους ἐφορῶν δίκαια. ἢ ὁμογενὴς ἢ γνήσιος, φίλος.

[Ῥομόγνιε Ζεῦ:] τὴν ὁμοιότητα θαυμάζων λέγει. οἷον ὦ ὁμοιότατε.

[Ῥομογνώμονος, Ῥομοδίατος:] ὁμοτράπεζος.

[Ῥομόδουλος:] σύνδουλος.

[Ῥομοερκεύς:] Δείναρχος, ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἐν ἔρκος. τουτέστιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβολον.

[Ῥομοθυμαδόν:] ὁμοφρόνως, ὁμοψύχως.

[Ῥομόθυμος:] ὁμόψυχος, ὁμόφρων, ὁμόλογος.

[Ῥομοκλήσας:] ἀπειλήσας.

[Ῥομολογία·] ὅτι Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις, ὅπερ ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς ἐξ ὑποθέσεως κοινότερον εἶπε, τοῦτο ἐν τοῖς Τόποις προσεχέστερον ἐξ ὁμολογίας εἶπεν. ἐπεὶ γὰρ μὴ αὐτάρκες τὸ ἐφ' ἐνός τινος δεικνύναι τῶν ὑπὸ τι κοινῶν πρὸς τὴν τοῦ κοινοῦ τε καὶ καθόλου κατασκευὴν (οὐ γὰρ ἐστὶ τὸ ἐν μέρει τοῦ καθόλου δεικτικόν), δεῖν φησι προδιομολογεῖσθαι καὶ συντίθεσθαι, ὅτι ὡς ἐφ' ἐνός, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ὡς ἐπὶ μιᾷ αἰσθήσεως οὕτω καὶ ἐπὶ πασῶν. δείξαντες ἐπὶ μιᾷ, οἷον τῆς ἀφῆς, ὅτι διὰ πάθους τὴν ἀντίληψιν ποιεῖται, ἔχομεν ἂν ὅτι καὶ τὰς ὁμοίας ὁ αὐτὸς λόγος. καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων, δειχθέντος ἐπὶ τῶν πρὸς τι, ὅτι ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, ἢ ὅτι τὸ ἐναντίον ἐκ τοῦ ἐναντίου γίνεται, εἶη ἂν κείμενον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων οὕτως ἔχειν.

[Ῥομολογία:] καὶ ἡ συμφωνία. Αἰλιανός· οἱ δὲ ὁμολογίας ἐμμελεῖς ποιησάμενοι πρὸς τοὺς Ἀρκάδας τοὺς αἰχμαλώτους ἐκομίσαντο.

[Ῥομολογῶ:] ἀντὶ τοῦ συναινῶ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. περὶ τοῦ Διὸς γὰρ εἰπόντος Καρίωνος, ὅτι διὰ τοὺς χρηστοὺς γε τιμᾶται μόνους, ἔφη· ὁμολογῶ σοι. καὶ Αἰλιανός· ὁ δὲ ὅσα ἤκουσε τοῖς οἰκείοις ὁμολογεῖ, καὶ ἐκεῖνοι περιχαρείας αὐτίκα ὑπεπλήσθησαν.

[Ῥομολῳῖος:] Ζεὺς ἐν Θήβαις καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι Βοιωτικαῖς καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ· ἀπὸ Ῥομολῳας προφήτιδος, τῆς Ἐνυέως· ἣν προφῆτιν εἰς Δελφοὺς πεμφθῆναι, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν β' Θηβαϊκῶν. Ἰστρος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς Συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσι τὸ ὁμονοητὶ κὼν καὶ εἰρηνικὸν ὁμολον λέγεσθαι. ἔστι δὲ καὶ Δημήτηρ Ῥομολῳῖα ἐν Θήβαις.

[Ῥομονήδους:] ἀδελφὸς γνήσιος.

[Ῥομόργνυσιν:] ἀπομάσσει, ἀποψήχει.

[Ῥομόρξας:] ἐκμάξας, ἀποψήσας.

[Ῥομορροθεῖ:] συμφωνεῖ. καὶ **[Ῥομορροθῶ,]** τὸ αὐτὸ φρονῶ. ὁμορροθεῖν δὲ κυρίως τὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἐρέσσειν. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ συνεργῶ. Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν· ὁμορροθῶ, συνθέλω.

[Ὅμορος:] πλησιόχωρος.

[Ὅμοροῦσα:] γειτνιῶσα, πλησίον ἐλθοῦσα.

[Ὅμορρόφιον:] ὁμόσκηνον.

[Ὅμοσε:] ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἢ ἐξ ἐναντίας, σφοδρῶς, θρασέως. Αἰλιανός· οἱ Ἀκαρνᾶνες συγγραφεῖς ὁμόσε ἔχουσι τοῖς ποιηταῖς. καὶ αὖθις· οὐ μὴν συνήθροισεν ἔτι τὰ ὁστᾶ, ὁμόσε τῷ δαίμονι τῷ ταῦτα πράξαντι μὴ χωρῶν. καὶ αὖθις· ὁμόσε ἰτέον τοῖς πολεμίοις.

[Ὅμοσε ἰέναι:] ἀντὶ τοῦ παραβαλέσθαι· λέγεται δὲ ἐκ μεταφορᾶς ὁμόσε ταῖς λόγχαις ἰέναι, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχεσθαι καὶ μὴ στρέφεσθαι μηδὲ φεύγειν. ὁμοῦ. καὶ αὖθις ὁμόσε· ὁμοῦ λαβόντες τὰ ὅπλα ὁμόσε ἴασι τοῖς πολεμίοις.

[Ὅμόσιτον:] ὁμοῦ τρεφόμενον.

[Ὅμόσπονδος:] φίλος.

[Ὅμοστιχάει:] ὁμοῦ περιπατεῖ.

[Ὅμόστολος:] τῆς αὐτῆς ὁδοῦ. καὶ αὖθις· τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα.

[Ὅμόσφυρος:] ὁ ἐν ταύτῳ τὴν πορείαν ποιούμενος.

[Ὅμοτέρμονας:] πλησιοχώρους, τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντας. .

[Ὅμοῦ:] ἔγγιστα. ὁμοῦ τι τῇ πληγῇ ἢ παῖς ἦν, καὶ ἀπέσφακτο ἄν, εἰ μὴ σκηπτὸς κατηνέχθη ἀμφοῖν μέσος.

[Ὅμοῦ:] ἐγγύς. Ἀριστοφάνης· πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι, σιγᾶθ', ἴν' αὐτῆς πυθώμεθα. καὶ Μένανδρος· ἔστι δὲ ὁμοῦ τὸ χρῆμα. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἀντὶ τῆς σύν· θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὦν ὁμοῦ κράτος κατακτήσαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος. καὶ Δημοσθένης τῷ ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος· εἰσὶν ὁμοῦ δισμύρια χιλιάδες Ἀθηναίων. ἔνθα γὰρ βούλεται δηλοῦν ὅτι ἐγγύς τῶν δισμυρίων εἰσιν, ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισμύριοι φανερόν. Ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ ἐπὶ χρόνου ἔταξεν ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον· **[ἐς]** τοσοῦτον πονηρίας ὁμοῦ καὶ τόλμης ἐλήλυθε. καὶ ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην· οὐ μὴν ἀλλὰ τούτου πάντα ὁμοῦ ταῦτα ἐπιτάξαντος. Λυσίας δὲ ἐπὶ τόπου τοῦτο ἔταξεν ἐν τῇ πρὸς Μετάνειραν ἐπιστολῇ· γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατακειμένων. καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τόπου· Πάτροκλος γὰρ λέγει· μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθέμεναι ὅστέ', Ἀχιλλεῦ, ἀλλ' ὁμοῦ, ὥς ἐτράφην ἐν ἡμετέροισι δό μοισι. καὶ Αἰλιανός· ὁ δὲ Σύφαξ ὁμοῦ τι τῷ θανάτῳ ὦν ἀνεφθέγξατο τὰ ἐκ τῆς τραγωδίας ἱαμβεῖα, ὥς δεδιττόμενος τὸν Μακεδόνα· ὄρα, τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς, μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάνοιαν τιθῆς. οὐ μὴν ἔσπασέ τι ἢ μήρινθος αὐτῷ. καὶ αὖθις· μὴ ἰσχύουσα τεκεῖν ὁμοῦ τι τῷ ῥαγῆναι ἦν. ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Ἀττικοῖς. ὥς καὶ Μένανδρος· ἥδη γὰρ τοῦ τίκτειν ὁμοῦ.

[Ὅμοῦμαι. Ὅμοφυής:] ὁμογενής.

[Ὅμοχώρους:] πλησιοχώρους.

[Ὅμῶλαξ:] ὁ ὁμοαῦλαξ, ὁ γείτων.

[Ὅμόμοκα. Ὅμωμοσμένος. Ὅμώνυμα:] τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἄλλα κατ' ἄλλον τρόπον λέγεται. καὶ τὰ μὲν ἐν ὀνόμασι τὸ διττὸν ἔχει, ἃ καλοῦμεν ὁμώνυμα, τὰ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ καλοῦσιν οἱ φιλόσοφοι ἀμφίβολα. καὶ τὰ μὲν ὁμώνυμά ἐστι προφανῆ, τὰ δὲ ἀμφίβολα, οἷον ἢ ἐπιστήμη, ἐπεὶ

πλειόνων ἐστί, πλείω σημαίνει καὶ ἔστιν ἀμφίβολος. ἢ γὰρ οὕτως πλειόνων ἢ αὐτὴ καὶ μία ἐπιστήμη, ὥς τοῦ τέλους καὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος, οἷον οἰκοδομικὴ καὶ οἰκίας ἐστὶν ἐπιστήμη ὥς τέλους καὶ δι' ὧν οἰκία γίνεται, ἅπερ ἐστὶ πρὸς τὸ τέλος· πλειόνων οὖν ἢ αὐτὴ. ὁμοίως καὶ ἰατρικὴ ὑγιείας ποιητικῶν, οἷον διαίτης καὶ τομῆς καὶ καύσεως καὶ ἐτέρων πλειόνων.

[Ὁμωρόφιος.]

[Ὁμῶς:] ἐπίρρημα.

[Ὁμωχαίτας:] Θουκυδίδης τοὺς συννάους θεοὺς καὶ ὁμορροφίους. Βοιωτικὴ δὲ ἡ λέξις.

[Ὁμωχαίτας δαίμονας,] τοὺς συμμετέχοντας τῶν αὐτῶν ναῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν.

[Ὁμπνιον νέφος:] μέγα, πολύ, ἠύξημένον. Σοφοκλῆς Θησεῖ. καὶ **[Ὁμπνιος χεῖρ,]** ἡ πλουσία.

[Ὁμπνιον ὕδωρ:] τὸ τρόφιμον, καὶ πολύ. λέγεται καὶ

[Ὁμπνηρὸν ὕδωρ,] τὸ τρόφιμον.

[Ὁμπνιος:] ἡ Δημήτηρ, αἰτία οὕσα τοῦ ἀναπνεῖν.

[Ὁμπνιος λειμών:] ὁ σῖτος, καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποί· ἐπεὶ Ὀμπνία ἡ Δημήτηρ λέγεται.

[Ὁμπνιος χεῖρ:] πλουσία χεῖρ.

[Ὁμοίας λαβάς:] ἀντὶ τοῦ μεταλήψεις καὶ ἀντιμεταθέσεις.

[Ὁμοῖος:] ὁ ὁμοίως πᾶσι χαλέπος.

[Ὁμοιομέρεια.] Ἀναξαγόρας ὁ φιλόσοφος ἔλεγε τὴν σελήνην οἰκίσεις ἔχειν καὶ λόφους καὶ φάραγγας. ἀρχὰς δὲ τὰς ὁμοιομερείας· καθάπερ γὰρ ἐκ τῶν ψηγμάτων λέγομεν τὸν χρυσὸν συνεστάναι, οὕτως ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν μικρῶν σωμάτων τὸ πᾶν συγκεκρίσθαι.

[Ὁμοιον,] εἰ καὶ Φιλέας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο, ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ Γοργόνειον ἐξ ἀκροπόλεως ἀφελόμενος.

[Ὁμοιόστομος] ἐν πορείᾳ διφραλαγγία ἐστίν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἐκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν τεταγμένους οἷον ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων ἐκατέρας φάλαγγος ἔχει.

[Ὁμοιώσεις:] ὁμοιότης. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ ὑποβολῇ. καὶ ὁμοιότητι δοτική.

[Ὁμοιώσεις] διττὴ, ἡ μὲν τις ταυτόν, ἡ δὲ ἕτερον. ὅτε δὲ λέγει Πλωτῖνος· ὁμοιώσεις θεῶ, ἄλλον τρόπον ληπτέον.

[Ὁμφακίαν:] ὠμὸν καὶ σκληρόν. Ἀριστοφάνης· δεινὸν γὰρ οὕτως ὁμφακίαν πεφυκέναι τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν ἐθέλγειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον. ἀντὶ τοῦ ὠμὸν καὶ σκληρόν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὁμφάκων. οὕτω δὲ αἱ σταφυλαὶ δριμεῖται οὔσαι καὶ οὔπω πέπειροι· ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου, πέπανον τὸ ὠριμον καὶ ἡδύ. ἴσον δὲ ἴσῳ φέρον, ἀντὶ τοῦ δίκαιον, καὶ ἐξ ἴσου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κίρναμένου οἴνου πρὸς ὕδωρ. λέγει δὲ κατ' ἴσον εἰπεῖν καὶ ἀκοῦσαι.

[Ὁμφαλητομία:] ὅτε αἱ μαῖαι τὸν ὁμφαλὸν τοῦ βρέφους ἀποτέμνουσι. καὶ αὐταὶ δὲ ὁμφαλητόμοι λέγονται. καὶ **[Ὁμφάλιον,]** ὁ ὁμφαλὸς τῆς ἀσπίδος. Ζηνὶ τόδ' ὁμφάλιον σάκεος τρύφος, ᾧ ἐπὶ λαϊὰν ἔσχεν ἀριστεύων, ἄνθετο Νικαγόρας.

[Ὁμφαλόν:] τὸ μεσαίτατον. καὶ **[Ὁμφάλιον ἀσπίδος,]** τὸ μεσαίτατον αὐτῆς.

[Ὅμφαλός:] οἶόν τις ρίζα τοῦ βρέφους ἐστί· δι' ἐκείνου γὰρ αὖξεται καὶ τρέφεται. ὁμφαλός σου οὐ περιετμήθη.

[Ὅμφαξ:] σταφυλὴ δριμεῖα οὖσα καὶ οὐ πέπειρος. θηλυκῶς δὲ λέγει τὰς ὁμφακας Πλάτων ὁ κωμικός ἐν δράματι Ἑορταῖς· καὶ τὰς ὁφρῦς σχάσασθε καὶ τὰς ὁμφακας.

[Ὅμφαξ:] ὠμόφαξ τις ὦν. ὁ ὠμός εἰς τὸ φαγεῖν. καὶ παροιμία· **[Σικελὸς ὁμφακίζεται. Ὅμφή:]** θεία κληδών, ἥ φήμη.

[Ὅμφήν:] κληδόνα, φήμην θείαν, ἥ ὀνείρου φάντασμα.

[Ὅν:] τὸ οἶόν τε ἐστὶ ποιεῖν ἢ πάσχειν.

[Ὅναγρος:] εἶδος ζώου.

[Ὅναγροι:] μηχανήματα, οἱ λεγόμενοι ἄρπαγες, οἷγε ἀρπάζειν τοὺς προσιόντας ἐπιβαλλόμενοι εἶχον.

[Ὅναρ:] ὄνειρος. ζήτει ἐν τῷ Ἀλκιβιάδης. λύσις ὀνείρου· ὄναρ καθ' ὕπνους νητρεκὲς λαλεῖν τόδε. ὄναρ ἢ μάρτυς αὐτῇ ἐφίσταται.

[Ὅνάσιμος,] Κύπριος ἢ Σπαρτιάτης, ἱστορικός καὶ σοφιστής, τῶν ἐπὶ Κωνσταντίνου γενομένων. ἔγραψε Στάσεων διαιρέσεις, Τέχνην δικανικὴν πρὸς Ἀψίνην, Περὶ ἀντιρρητικῆς τέχνης, προγυμνάσματα, μελέτας, ἐγκώμια, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

[Ὅνασθαι:] ἐπαπολαῦσαι, ὠφεληθῆναι. ἐπὶ τούτοις πολλὰ καὶ ἀγαθὰ τῷ βασιλεῖ ἠὔχοντο καὶ ὄνασθαι τῶν παρόντων.

[Ὅναίατο:] ἀπολαύσειαν. Σοφοκλῆς· μηδέποτ' ἀγλαΐας ὀναίατο· τουτέστιν ἡδονῆς, δόξης· τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα. ἦτοι τὸν ἐμὸν πατέρα ἀνελόντες.

[Ὅναίμην:] ἐπιτύχοιμι, ἀπολαύσω. καὐτὴ γὰρ ἐγώ, οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων.

[Ὅναιντο:] ὠφεληθεῖεν. καὶ ὄνασθαι, ὠφεληθῆναι.

[Ὅνεία:] ἡ τοῦ ὄνου δορά. τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους καὶ τὴν ὀνείαν προσεπέθηκεν ἐκδείρας. Βάβριός φησιν.

[Ὅνειαρ:] ὄνειρον. ἃ μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ περίπυστον ὄνειαρ· ἥ ῥ' ἐτεὸν κεράων, οὐδ' ἐλέφαντος ἔης. ἀντὶ τοῦ ἀληθῆς· παρὰ τὸ Ὀμηρικόν· δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων.

[Ὅνειάτα:] οὐ πάντως βρώματα, ὥς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλὰ πάντα τὰ εἰς ὄνησιν ἐπιτήδεια. Ὅμηρος· ὀνείατ' ἄγοντα. οὐκ εἶπε δὲ φέροντα· οὐδὲ γὰρ ἐβάσταζεν.

[Ὅνειδείος λόγος:] ὁ ὀνειδιστικός.

[Ὅνειδίζω.] σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοι οὐδεὶς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα. οἶον οὐδεὶς ἐστὶν ὃς οὐ ταῦτά σοι ὀνειδισεῖ, ἅπερ μοι ὀνειδισας. τὸ δὲ τάχα ἀντὶ τοῦ ταχέως. καὶ σε μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν. πρὸς Τειρεσίαν ὁ λόγος.

[Ὅνειδίζω·] δοτικῇ. οἶεσθε καὶ τὸν Σολομῶντα πικρῶς ὑμῖν ὀνειδίζειν. καί, μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσης. αἰτιατικῇ δέ· καὶ τίς ἐστὶν οὗτος, ὃς ὀνειδίσε θεοῦ παράταξιν; καί, μή μοι γένοιτο καὶ τοῦτο ὀνειδισθῆναι.

[Ὅνειδιῶ:] ὀνειδίσω.

[Ὀνειδίσας:] μεμψάμενος. ὀνειδίσας εἰς ἀνανδρίαν αὐτῷ καὶ κακίαν.

[Ὀνειδος:] μέμψις. ζῶειν γὰρ δίχα παντὸς ὀνειδέος ἤθελ' ἐκάστα, ξεῖνε, τὸν ἐκ χειρῶν ἀρνυμένα βίοντον.

[Ὀνειῖον:] ἐν ᾧ οἱ ὄνοι ἴστανται.

[Ὀνειρεῖσι:] ποιητικῶς.

[Ὀνειρολεσχία:] ἡ ὕβρις.

[Ὀνειρόπληκτον:] ὑπὸ ὀνείρων πληττόμενον. ὅτι, ὥς φησι Πυθαγόρας, ὀνείρους καὶ τοῖς κτήνεσι γίνεσθαι καὶ νόσους καὶ σημεῖα.

[Ὀνειρον] ἐνυπνίου διαφέρει· ἕτερον γὰρ ἐστὶ καὶ οὐ ταυτό. ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνειρον καὶ ἐνύπνιον καλῶς εἴποι τις ἂν· ὅταν δὲ τεχνικῶς λέγῃ τις, κυρίως ἕκαστον χρή καλεῖν, καὶ τὸ μὲν ἀσήμαντον καὶ οὐδενὸς προαγορευτικόν, ἀλλ' ἐν μόνῳ τῷ ὕπνῳ τὴν δύναμιν ἔχον, γινόμενον δὲ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου ἢ ὑπερβάλλοντος φόβου ἢ πλησμονῆς ἢ ἐνδείας, ἐνύπνιον χρή καλεῖν, τὸ δὲ μετὰ τὸν ὕπνον ἐνέργεια ὃν καὶ ἀποβησόμενόν ἐστὶν ἀγαθὸν ἢ κακὸν ὄνειρον. πολλάκις δὲ καταχρηστέον τοῖς ὀνόμασιν, ὥς καὶ Ὅμηρος· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.

[Ὀνειροπολεῖ:] φαντάζεται. οὐ χρεὼν οὖν ταῦτα τοὺς Σαρακηνοὺς ὀνειροπολεῖν. **[Ὀνειροπολεῖν]** τοῦ ὀνειρώσσειν διενήνοχε· τὸ μὲν ὀνειροπολεῖν ἐπὶ τῶν ἐνύπνιον ὁρώντων, τὸ δὲ ὀνειρώσσειν ἐπὶ τῶν αὐτομάτως γονὴν ἀφιέντων· ὅπερ οἱ ἐρωτόληπτοι πάσχουσιν, ἢ ἀπὸ βρωμάτων ἢ ἀπὸ δαιμόνων ἐνεργείας τοῦτο πάσχοντες.

[Ὀνειροπόλος:] ὀνειροκρίτης.

[Ὀνειρος·] ζῆται ἐν τῷ ἄνθρωπος.

[Ὀνειρος·] ἀγκῶνες, οἳ εἰσι μέρος τι τῆς οἰκίας. καὶ πάντα τὰ προσπησόμενα κατ' ὄναρ τὸ κόσμιον τοῦ βίου σημαίνει ἐνύπνιον. ὅτι τὰ ἐνύπνια ἀναπτεροῦσιν ἄφρονας.

[Ὀνειρώξις:] ἡ τῶν ὀνειράτων δεῖξις. καὶ **[Ὀνειρώσσω,]** τὸ ἐνυπνιάζομαι.

[Ὀνησίκριτος:] ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Ὀνησίκριτος ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπου δευτερεύει. τουτέστι τοῦ Ξενοφῶντος.

[Ὀνηθῆναι:] ὠφελῆθῆναι. Ξενοφῶν· ἔχρηζον πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν καὶ τὴν στρατιὰν ὀνηθῆναί τι.

[Ὀνηλάτης:] ὁ ὄνους ἐλαύνων.

[Ὀνήσασθαι:] ὠφελεῖσθαι, ἀπολαβεῖν.

[Ὀνησιδώρα:] ὄνομα κύριον.

[Ὀνήσιμος:] ὠφέλιμος. καὶ ὄνομα κύριον.

[Ὀνησιφόρος:] ὠφέλειαν φέρων.

[Ὀνητήν:] ἐναπόλαυστον.

[Ὀνήτωρ:] πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψε τοὺς ἐξούλης λόγους. εἷς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων, οὗ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Περὶ ἀντιδόσεως μέμνηται.

[Ὀνίας:] ὄνομα κύριον.

[Ὀνιαία:] τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα. καὶ **[Ὀνίδες:]** τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα, ἃ ἐπίτηδες πεπλασμένα ἐστίν.

[Ὀνίδιον:] ὑποκοριστικῶς τὸ ὄνᾶριον.

[Ὀνίνασθαι:] ὄνασθαι, ὠφελεῖσθαι.

[Ὀνίνησιν:] ὠφελεῖ. καὶ **[Ὀνίνημι·]** αἰτιατικῇ.

[Ὀνιον:] ὠφέλιμον.

[Ὀνθος:] βόλβιτον. τουτέστιν ἡ τῶν βοῶν κόπρος. Ὅμηρος· ἐν δ' ὄνθου βοέος πλήτο στόμα. φασὶ δὲ κἀνθαρὸν τὸ ζωῦφιον· λέγεται δὲ εἰς ὄνθον ἀποσπερματίζειν καὶ οὕτω περιστρέφειν τοῖς ποσίν, ἕως ὅτου ἐγγυμνασθὲν τὸ σπέρμα ἀποδοθῇ καὶ ἐγγεννήσῃ. θῆλυς δὲ κἀνθαρος οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γεννῶνται. καὶ ὄνθηλεύουσι τὸν οἶνον συμμιγνύντες αὐτῷ σαπρόν.

[Ὀνόγυρος:] φυτὸν ἀλεξικάκον, ὅπερ τριβόμενον ὄζει· οἱ δὲ ἀνάγυρον αὐτό φασιν. ὅθεν μετηνέχθαι καὶ τὴν παροιμίαν· κινεῖς τὸν ἀνάγυρον. ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά.

[Ὀνοκίνδιος:] ὄνηλάτης, ἀστραβηλάτης.

[Ὀνομάδημος:] ὄνομα κύριον.

[Ὀνομάζων:] ἀντὶ τοῦ φράζων, ἐρμηνεῖα χρώμενος. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

[Ὀνομακλῆς:] ὄνομα κύριον. ἡ δοτικὴ Ὀνομακλέϊ, Ὀνομακλεῖ.

[Ὀνομάκλυτος Ἄλτης:] ὕφ' ἐν ἀναγνωστέον· σημαίνει γὰρ τὸ ὅλον ὀνόματι κλυτός. ὁ γὰρ αὐτὸς εἶη τοῦ διαβεβοημένου.

[Ὀνομαστί:] ἐξ ὀνόματος.

[Ὀνομαστός:] πολὺς. καί, **[Οὐδ' ὀνομαστός,]** ὁ μὴ ῥηθῆναι δυνάμενος, ὁ πολὺς. τοῦ δὲ λέων ὥρουσε κατὰ στίβον, ἀνδράσι δεῖμα θαρσαλέοις, Γάλλῳ δ' οὐδ' ὀνομαστὸν ἄχος.

[Ὀνόματα:] γινῶσις. Δαβίδ· ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρον καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. τουτέστι διαφορὰς καὶ τὴν τούτων θέσιν τε καὶ διάταξιν καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν· οὐ γὰρ ὀνόμασι κεχρημένος ὁ θεὸς τοὺς ἀστέρας καλεῖ· ἄψυχα γὰρ ταῦτα καὶ λόγου ἐστερημένα· ἄνθρωποι δὲ ταῦτα ἔθεσαν.

[Ὀνομήνω:] ὀνομάσω. .

[Ὀνον ἀπότρεψαι κνώμενον.]

[Ὀνον ὄρνιν:] λέγεται τι τοιοῦτον, ὡς συμβολικὸς ἐρωτώμενος περὶ ἀρρώστου εἶδεν ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστάντα. ἀκήκοε δὲ καὶ ἐτέρου λέγοντος, πῶς ὄνος ὦν ἀνέστη; ὁ δὲ ἔφη· ὁ νοσῶν ἀναστήσεται. καὶ ἀνέστη. καὶ αὐθις· ὄρνιν νόμιζε πάνθ' ὅσα περὶ μαντείας διακρίνει. πάντα γὰρ οἰωνοὺς ἐκάλουν, καὶ τὰ μὴ ὄρνεα. θεράποντ' ὄρνιν. ἐπεὶ τινὰς εἰώθασιν τῶν θεραπόντων καλόποδας λέγειν καὶ καλοϊωνίστους.

[Ὀνόουλις:] ὄνομα κύριον. ἐθνικόν. ζητεῖ ἐν τῷ Ἀρμάτιος.

[Ὀνος:] τὸ ζῶον, καὶ ὄργανον.

[ῥῶνος:] τὸ περὶ τὰ τῶν ὑδάτων ἀγγεῖα πολύπουν καὶ συστρεφόμενον.

[ῥῶνος ἄγων μυστήρια:] ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πραττόντων. τοῖς γὰρ μυστηρίοις ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευσίνα διὰ τῶν ὄνων ἔφερον τὰ εἰς τὴν χρεῖαν. ὅθεν ἡ παροιμία, διὰ τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας. ὥς ἂν οὖν ὅμοια πάσχων τῷ πιεζεῖσθαι τῷ ἐπικειμένῳ ἄχθει, τὴν παροιμίαν μίγνυσιν Ἀριστοφάνης.

[ῥῶνος ἄγων μυστήρια:] ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πραττόντων. τότε γὰρ θλίβονται μᾶλλον τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν ἀγόμενα βαστάζοντες. Δήμων ἐπὶ τοῦ μύλου γενέσθαι φησὶν, ὅτι στεφανοῦσιν αὐτὸν τότε.

[ῥῶνος ἀκροᾷ σάλπιγγος·] Εὐπολὶς Ταξιάρχαις.

[ῥῶνος πρὸς αὐλόν:] παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μηδὲ ἐπαινούντων· διὰ τὸ παντελῶς ἀναίσθητον τοῦ ὄνου.

[Ῥονόσανδρος,] φιλόσοφος Πλατωνικός. Τακτικά, Περὶ στρατηγημάτων, Ὑπομνήματα εἰς τὰς Πλάτωνος Πολιτείας.

[Ῥονόσαιτο:] ἐκφαυλίσαι.

[ῥῶνος ἐν μελίτταις·] Κράτης Τόλμαις. καί, ὄνος ἐν μύρῳ, παροιμία.

[ῥῶνος εἰς ἄχυρα:] παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων.

[ῥῶνος εἰς Κυμαίους:] ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ σπανίων. διότι παρὰ Κυμαίοις ἐδόκει φοβερός εἶναι ὁ ὄνος. καὶ κατὰ τουτουσί τοὺς καιροὺς πάντες ἦσαν Κυμαῖοι, σεισμοῦ καὶ χαλάζης φοβερῶτατα εἶναι τὸν ὄνον ἡγούμενοι. ὅτι τὸ ἐπ' ὄνου φέρειν τινὰ γυμνὸν τῶν ἀτιμιῶν ἡ μεγίστη Παρθυαίοις νενόμισται.

[ῥῶνος λύρας·] Μένανδρος Ψοφοδεεῖ. ἡ δ' ὅλη παροιμία, ὄνος λύρας ἤκουε καὶ σάλπιγγος ὤς. λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μηδὲ ἐπαινούντων. ὅτι Ἀμμωνιανῷ τῷ γραμματικῷ συμβέβηκεν ὄνον κεκτῆσθαι, σοφίας ἀκροατὴν. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Ἀμμωνιανός.

[ῥῶνος στύπαξ:] τὸ στύπαξ, ὅτι στυπιοπώλης.

[ῥῶνος τὰ ὄτα κινῶν:] ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων κατὰ ἀμφοτέρα. τό τε γὰρ ζῶόν ἐστι νωχελές· τὸ δὲ τὰ ὄτα κινεῖν, οἶονεῖ πρὸ τοῦ λαλῆσαί τινα πάνυ τοῦτο ἀκηκοέναι προσποιεῖσθαι· ὅπερ ἐστὶν ἀναισθησίας. πῶς γὰρ ἂν γένοιτο τινὶ πάντα ἐγνωκέναι καὶ πρὸ τοῦ λαληθῆναι αὐτῷ, κἂν ὄτα μεγάλα ἔχη καθάπερ ὄνος.

[ῥῶνος ὕεται:] ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφομένων. Κηφισόδωρος Ἀμαζόσι· σκώπτεις μ'· ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι. Κρατῖνος Δραπετίσιν· οἱ δὲ πυππάζουσι περιτρέχοντες, ὁ δ' ὄνος ὕεται.

[Ῥονοτοί:] ψεκτοί, μεμπτοί.

[ῥῶνου θανάτους:] ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων.

[ῥῶνου παρακύψεως:] ἐπὶ τῶν καταγελάστως συκοφαντουμένων εἴρηται ἡ παροιμία. φασὶ γάρ, ὅτι κεραμεὺς τις, οἱ δὲ κοροπλάθος, ἔπλαττε πολλὰς ὄρνις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ. ὄνος δὲ παριῶν, ἀκολουθοῦντος ἀμελῶς τοῦ ὄνηλάτου, παρακύψας διὰ τῆς θυρίδος ἀνέτρεψε τὰς ὄρνιθας καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ συνέτριψε σκεύη. ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ κρίσιν ἤγαγε τὸν ὄνηλάτην. ἐρωτώμενος δὲ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν ἀπαντώντων, τίνας κρίνοιτο, ἔλεγεν, ὄνου παρακύψεως.

[´ονου παρακύψεως:] ὄνου παρακύψαντος, ὄρνιθες πτοηθεῖσαι ἰστὸν ἀνέρρηξαν. ὁ δὲ δεσπότης τοῦ ἰστοῦ τῷ τοῦ ὄνου δεσπότη ἐνεκάλεσεν· ὅθεν ἡ παροιμία.

[´ονου πόκαι:] ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν· ὥσπερ αἰ τοιαῦται, πλίνθον πλύνειν, ἄσκον τίλλειν, χύτραν ποικίλλειν, εἰς κόπρον θυμῖαν. Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν ῥόδου τινὰ σχοινίον πλέκοντα, ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα, οἶον ἀποκείροντα. παρ' ὅσον οὖν τὰ ἐν ῥόδου ἀνήνυτά εἰσι, τοῦτο ἐπλάσθη.

[´ονου σκιά] καὶ **[Περὶ ὄνου σκιάς·]** Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι· ὅ τι ἂν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐστὶ· περὶ ὄνου σκιάς. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Διδασκαλίαις καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγραφὴν ´ονου σκιάν. οἱ δὲ πρῶτον φθέγγασθαι τοῦτο Δημοσθένην, ἀπολογούμενον ὑπὲρ τινος ἐπὶ μεγάλας αἰτίαις κρινομένου, ὥς ἑώρα θορυβοῦντας τοὺς ἀκροωμένους. παρακαλέσας γὰρ αὐτοὺς μικρὰ προσέχειν ἥρξατο διηγεῖσθαι, ὥς Μεγαράδε ἀπὼν μισθώσαιτο ὄνον, καύματος δὲ ἐν τῇ ὁδῷ γενομένου, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὄνου βουλευθεῖη ἀναπαύσασθαι, οὐ παρεῖναι γὰρ οὔτε δένδρον οὔτ' ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν· τὸν δὲ ὀνηλάτην κωλύειν φάσκοντα, ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον, οὐ μὴν καὶ σκιάν· ὥστε διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γενέσθαι. ταῦτα δ' εἰπὼν, ὥς εἶδε τοὺς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα καὶ ἡδομένους καὶ ποθοῦντας τὰ ἐξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὐτοῖς, εἰ περὶ ὄνου μὲν σκιάς ἀκροᾶσθαι δέονται καὶ παρακαλοῦσιν, ὑπὲρ δὲ ἀνδρὸς περὶ τοῦ ζῆν κινδυνεύοντος οὐκ ἐθέλουσιν ἀκοῦειν. δῆλον δὲ ὅτι λεγομένῳ τούτῳ ἐχρήσατο Δημοσθένης. διόπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς παρῳδῶν τὴν παροιμίαν φησὶ διαφέρεσθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιάς.

[´ονου σκιά:] ἐπὶ τῆς οὐθενείας. φασὶ γάρ, ὅτι νεανίσκος Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο· μεσημβρίας δὲ λαβούσης, στήσας τὸν ὄνον ὑπέδου τὴν σκιάν.

[´ονῶ·] αἰτιατικῇ. τὸ ὠφελῶ.

[´ονωρᾶτος:] ὄνομα κύριον.

[´ονωρία,] ἀδελφὴ Βαλεντινιανοῦ· ἥτις καὶ αὐτὴ τῶν βασιλικῶν εἶχετο σκήπτρων. Εὐγενίῳ δὲ τινὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν αὐτῆς ἔχοντι πραγμάτων ἤλω ἐς λάθριον ἐρχομένη λέχος, καὶ ἐπὶ τῷ ἀμαρτήματι ἀνηρέθη μὲν ἐκεῖνος, ἡ δὲ τῶν βασιλείων ἐξηλάθη.

[´ονώριος:] ὄνομα κύριον.

[´οντα·] τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀγαθὰ εἶναι, τὰ δὲ κακά, τὰ δὲ οὐδέτερα. ἀγαθὰ μὲν αἱ ἀρεταί· κακὰ δὲ τὰ ἐναντία, ἀφροσύνη, ἀδικία, καὶ τὰ λοιπὰ· οὐδέτερα δὲ ὅσα μήτε ὠφελεῖ μήτε βλάπτει, οἶον ζωὴ, υἡγεία, ἡδονή, κάλλος, ἰσχύς, πλοῦτος, δόξα, εὐγένεια· καὶ τὰ τούτοις ἐναντία, θάνατος, νόσος, πόνος, αἷσχος, ἀσθένεια, πενία, ἀδοξία, δυσγένεια καὶ τὰ παραπλήσια· μὴ γὰρ εἶναι ταῦτα ἀγαθὰ, ἀλλ' ἀδιάφορα, κατ' εἶδος προηγμένα. ὥς γὰρ ἴδιον θερμοῦ τὸ θερμαίνειν, οὕτω καὶ ἀγαθοῦ τὸ ὠφελεῖν. οὐ μᾶλλον δὲ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει ὁ πλοῦτος καὶ ἡ υἡγεία· οὐκ ἄρα ἀγαθόν· ὅ δὲ ἔστιν εὖ καὶ κακῶς χρῆσθαι οὐκ ἔστιν ἀγαθόν· πλούτῳ δὲ καὶ υἡγείᾳ ἔστιν εὖ καὶ κακῶς χρῆσθαι· οὐκ ἄρα ἀγαθὸν πλοῦτος καὶ υἡγεία. ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν· εἶναι γὰρ καὶ αἰσχροὺς ἡδονάς· μηδὲν δὲ αἰσchrὸν εἶναι ἀγαθόν.

[´οντος:] ὑπάρχοντος.

[´οντως:] ἀληθῶς.

[ῥΟνοι κανθήλιοι. ῥΟνυξ. ῥΟνυχίζεται:] ἀκριβολογεῖται. οὕτως Ἀριστοφάνης. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ τὸ ἐπὶ βλάβῃ τι ἐξαπατηθῆναι. καί, ἀπονυχιῶ σου τὰ ἔν πρυτάνῃ σιτία· ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσομαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων· ἀφαιρήσομαι γάρ, φησί, τὴν σίτησιν. ἀπονυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν ἢ ὀνυχίσαι.

[ῥΟνύχιος:] εἶδος λίθου. καὶ **[ῥΟνυχίτης. ῥΟξεῖ:]** δοτική· ἢ εὐθεῖα τὸ ὄξος. καὶ **[ῥΟξείδιον.]** ὅτι τὸ ὄξος καὶ ἀλίβας λέγεται ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι. ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστιν. καὶ ἀλίβας, ὁ νεκρός.

[ῥΟξεῖα:] ἡ λόγχη. καὶ παροιμία· Δι' **[ὀξεῖας δραμεῖν,]** ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων.

[ῥΟξίνην·] Ἀριστοφάνης· ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες.

[ῥΟξίς·] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὀξίς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα χαλκῇ γέγονεν. ἔστι δὲ ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν. ἢ λοπάδος εἶδος, εἰς ὃξὺ λῆγον.

[ῥΟξος ἐψητόν,] τὸ ἀπὸ φοινίκων.

[ῥΟξώδης,] ὀξώδους.

[ῥΟξωνος. ῥΟξὺ] καὶ βαρὺ κατὰ μεταφορὰν ἐκλήθησαν ἐπὶ τῆς ἀκουστικῆς· ἐν ὄγκοις γάρ εἰσι τό τε ὄξὺ καὶ τὸ βαρὺ. ὄξὺ γὰρ λέγεται ἐπὶ τῆς ἀφῆς τὸ ταχέως ἐνεργοῦν, οἶον τὸ μαχαίριον ὄξύ, ὅτι ταχέως κεντεῖ, ἀμβλὺ δὲ τὸ βραδέως ἐνεργοῦν καὶ οἶον οὐ κεντοῦν, ἀλλ' ὠθοῦν, ὡς τὸ ὑπερον. ὅσα μὲν γὰρ ἐπιτήδεια εἰς τὸ κεντεῖν ποιῆσαι βουλόμεθα, ὀξυγώνια αὐτὰ ποιοῦμεν· ὅσα δὲ εἰς τὸ ὠθεῖν, ἀμβλυγώνια. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων ὄξυν μὲν λέγομεν τὸν ταχέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν καὶ ταχέως ἀποπαυόμενον, βαρὺν δὲ τὸν ἀνάλογον τῷ ἀμβλεῖ, τὸν βραδέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν καὶ ταχέως ἀποπαυόμενον. ὥσπερ αἱ τεταμέναι μᾶλλον νευραὶ οἶον ἢ νεάτη τῶν ἐπ' ἑλαττον τεταμένων, οἶον τῆς ὑπάτης, ὀξυτέρους τοὺς φθόγγους ἀποδιδούσιν. ἢ γὰρ νεάτη τῶν ἄλλων μᾶλλον ἐν τῷ κρούεσθαι διὰ τὴν τάσιν ταχέως πλήττουσα τὸν ἀέρα ὀξύτατον ποιεῖ τὸν φθόγγον. καὶ ἐν ὀλίγῳ μὲν χρόνῳ ἐποίησε τοῦτο, ἐπὶ πολὺ δὲ ἐφύλαξε. τὸ δὲ ὄξὺ καὶ τὸ ἀμβλὺ ἐν διαφόροις γένεσιν εἰσι καὶ οὐχ ὑπ' ἀλλήλοις, ἐν φωνῇ, ἐν χυμῷ, ἐν μαχαίρᾳ.

[ῥΟξύβαφον:] τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος. μεῖζον δὲ τὸ τρυβλίον τοῦ ὀξυβάφου. Ἀριστοφάνης ῥΟρνισιν· ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν ἢ τρυβλίον. ὅτι φασὶ Διοκλέα τὸν Ἀθηναῖον εὐρεῖν τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἁρμονίαν, ἐν ὀστρακίνοις ἀγγείοις, ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλιφίῳ.

[ῥΟξυβελής:] ὀξέως βάλλων, ἢ ὄξὺ βέλος ἔχων.

[ῥΟξυδέρκεια· ῥΟξυδορκία] δέ.

[ῥΟξυθύμια·] ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας Ἀθηναῖοι νύκτωρ ἔθος εἶχον ἐν ταῖς τριόδοις τιθέναι, ταῦτα ὀξυθύμια ἐλέγετο.

[ῥΟξυθύμια·] Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησί· περὶ οὗ πολλῶ ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθύμοις ἢ στήλῃ σταθεῖν ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς. ἔνιοι μὲν, ὧν ἐστὶ καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσθαι φασὶ τὰ ξύλα, ἀφ' ὧν ἀπάγχονται τινες, ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι, ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες ἐξορίζουσι καὶ καίουσι. Δίδυμος δὲ φησιν ὀξυθύμια τὰ καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα· ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωνσιν.

[ῥΟξυλοβῶ:] τὸ ταχέως ἀκούω.

[ῥΟξυλος:] ὄνομα κύριον.

[Ὁξύνω:] παροξύνω. καὶ **[Ὁξυνῶ,]** ὀξυνεῖς.

[Ὁξυωπέστερον:] ὀξύτερον βλέπων.

[Ὁξυωπεῖν:] ὀξέως βλέπειν. τὸ ῥῆμα **[Ὁξυωπῶ. Ὁξυπαθῶς:]** λίαν περιπαθῶς. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὀξυπαθῶς εἶχον ἐπὶ τοῖς ἔναγχος ὑπὸ Χοσρόου παρεστρατηγημένοις αὐτοῖς.

[Ὁξυρεγμία.] ἡ δὲ περιπάτους ἐποιεῖτο συχνούς ὀξυρεγμίαν προσποιουμένη. **[Ὁξυρεγμία]** δὲ λέγεται, ὅταν ἡ τροφή ἐποξίσῃ.

[Ὁξύρροπον:] ὀξέως θέον.

[Ὁξύς:] ταχύς.

[Ὁξυτενής:] ἡ ὀξεῖα τρίβος.

[Ὁξύτης:] πικρία, αὐστηρία. Ἀρριανός· κατὰ τὴν βασιλέως ὀξύτητα καὶ αὐτὸς ὡμῶς τε καὶ ξὺν ὕβρει ἐξηγεῖτο.

[Ὁξύτης·] ὅτι τρία μέρη εὐμαθείας, ἀγχίνοια, μνήμη, ὀξύτης. καὶ μνήμη μὲν ἐστὶ τήρησις ὧν ἔμαθέ τις, ὀξύτης δὲ ἡ ταχύτης τῆς διανοίας, ἀγχίνοια δὲ τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε θηρεύειν καὶ ἃ μὴ ἔμαθεν.

[Ὁ ὦν:] ὁ ἀεὶ ὦν θεὸς ἡμῶν.

[Ὡπα:] φωνήν.

[Ὁπαδός:] ἀκόλουθος. ὁ χρόνος δὲ ὁ ἄπρατός τε καὶ ἀδέκαστος καὶ ἡ τούτου φύλαξ καὶ ὀπαδὸς καὶ ἔφορος ἀλήθεια.

[Ὁπάζει:] θεωρεῖ, ἢ παρέχει, ἢ διώκει.

[Ὁपाσάμενος:] ἐταίρους λαβών.

[Ὁπάσας:] ἀντὶ τοῦ παρασχών. οὕτινι δ' ἔμπης ἀντιβίων ὀπάσας εὖχος ἐοῦ θανάτου.

[Ὁ Παφλαγὼν οὐτοσί προσέρχεται ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταραττων καὶ κυκῶν:] ἀντὶ τοῦ ἐκροφήσων· ἢ ἐπικαλύψων με τῷ κύματι, αἰσχυρῶς μέλλων με καταπιεῖν.

[Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον:] ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων μήτε μεθεῖναι βουλομένων.

[Ὡπερ·] τοῦτο τὸ ὅπερ τοῦ κυρίως ἐστὶ δηλωτικόν, καὶ ᾧ ἐὰν προστεθῇ, τὸ κυρίως ἐκεῖνο εἶναι σημαίνει· οἷον ὅπερ ἄνθρωπος, ὁ κυρίως ἄνθρωπος· καὶ ὅπερ ὄν καὶ ὅπερ ἀγαθὸν τὸ κυρίως, ἀγαθόν. καὶ τῶν κατηγορουμένων δὴ κατ' ἄλλου, ᾧ ἂν τὸ ὅπερ προστεθῇ, κυρίως ἐκεῖνου κατηγορεῖσθαι σημαίνει. καὶ τὸ εἶναι τὸ ὑποκείμενον κυρίως ἐν τούτῳ τε καὶ τοῦτο.

[Ὡπη:] ὅπου.

[Ὁπηνίκα:] ὁπότε, ὅταν. Ξενοφῶν· οἱ δὲ ἐθύσαντο, ὅπως ὀπηνίκα δοκοίη τῆς ὥρας τὴν πορείαν ποιοῖντο.

[Ὁπή νυκτερίς:] ἡ διάτρησις.

[Ὡπη παρείκοι:] ὅπου ἐνεδέχετο καὶ ἐνεχώρει.

[Ὁπήτιον:] τὸ σουπλίον, τὸ τὰς ὁπὰς ἐμποιοῦν.

[Ὀπιανός,] Κίλιξ, ἀπὸ Κωρύκου πόλεως, γραμματικὸς καὶ ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου βασιλείας. Ἀλιευτικὰ ἐν βιβλίοις ε΄, Κυνηγετικὰ ἐν βιβλίοις δ΄, Ἱερευτικὰ βιβλία β΄. ἀναγνωσθέντων δὲ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος, ἐδωρήσατο αὐτῷ πρὸς ἓνα στίχον ἐν μέτρῳ στατήρα χρυσοῦν, ἡγουν νόμισμα· ὥς λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι νομισμάτων μυριάδας δύο.

[Ὀπιμα·] ὁ δὲ Κράσσος τὸν βασιλέα Δάλδων ἀποκτείνας τὰ σκῦλα τῷ Διὶ ὄπιμα ἀνέθηκε. Ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις.

[Ὀπιπεύω·] περισκοπῶ.

[Ὀπισ·] ἡ ἐπιστροφή.

[Ὀπισθοβάμων·] ὁ πάγουρος, ὀπισθοβάμονα, τρίχηλον, ὀκτάπους νηκτάν.

[Ὀπισθόδομος·] μέρος τι τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμιεῖον, ὀπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ. ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ συντάξεως· ἀνέφξαν δήπου πρῶτην τινὲς τὸν ὀπισθόδομον.

[Ὀπισθόπους δίκη·] ἡ μεθ' ἡμέραν ἀκολουθοῦσα τοῖς ἀδικήμασιν.

[Ὀπίσω·] ὀπισθεν.

[Ὀπίστατον·] τελευταίότατον.

[Ὀπίτης·] ὄνομα κύριον.

[Ὀπλα φωτός·] ὁ Ἀπόστολος, αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι.

[Ὀπλαί·] αἱ πυξίδες, τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες.

[Ὀπλή·] ὁ κυκλοειδὴς ποῦς τῶν κτηνῶν, οἶον βοῶν, προβάτων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις. κυρίως δὲ ἐπὶ ἵππων. Ἀριστοφάνης δὲ ἐπὶ τῶν χοίρων ὀπλὴν εἶρηκε. καὶ Σιμωνίδης· ὀπλὰς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν. καὶ Ἡσίοδος ἐπὶ βοῶν ὀπλὰς. καὶ τὸ ἐναντίον ἐπὶ ἵππου· νύσσοντες χηλῆσιν.

[Ὀπλιστής·] ὁ ἐκ τῶν ὄπλων. πάντα τὸν ὀπλιστὰν κόσμον ὀλωλεκότα.

[Ὀπλῖται,] πελτασταί, ψιλοί, τῆς πεζικῆς εἰσι καὶ μαχίμου δυνάμεως, ἔχουσι δὲ διαφοράς· ὀπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτη κεχηρμένοι ὀπλίσει κατὰ τὸν Μακεδονικὸν τρόπον ἀσπίσι περιφερέσι καὶ δόρασι περιμηκεστέροις, Ψιλοὶ δὲ οἱ κουφοτάτη κέχρηται, τόξῳ καὶ ἀκοντίῳ καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης ἢ ἐκ χειρός· οἱ δὲ πελτασταὶ μέση πῶς κέχρηται σκευῇ· ἢ τε γὰρ πέλτη μικρὰ τίς ἐστὶν ἀσπίδισκη καὶ κούφη· καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὀπλιτῶν λειπόμενα. εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραί. καὶ Ἀριστοφάνης· τὸν θυμὸν κατάθου κύψας παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὀπλίτης. οἶον ὄπλα μὴ ἔχων, θυμῷ πολέμει μόνον.

[Ὀπλιτεύειν·] ὀπλίζεσθαι.

[Ὀπλίτης·] ὥς μὴ ἐρέσσων παραλαμβάνεται παρὰ Θουκυδίδη· ὁ δὲ ναύτης ὥς κοινωνὸς τῆς εἰρεσίας ἀναλαμβάνεται.

[Ὀπλότερος·] κατ' ἄμφω τίθεται παρ' Ὀμήρῳ, καὶ συγκριτικῶς καὶ ἀπολελυμένως. Χαρίτων δὲ ὀπλοτεράων, ἐπειδὴ δύο γενέσεις Χαρίτων ὑποτίθεται Ὀμηρος, πρεσβυτέραν καὶ νεωτέραν. διὸ συγκριτικῶς λέγει ὀπλοτεράων.

[Ὀπός:] τὸ τῶν δένδρων δάκρυον, καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος. πρόκριτός ἐστι, Φίλινα, τεῆ ρυτίς ἢ ὀπὸς ἥβης πάσης.

[Ὀπός·] καὶ δι' αἰφνιδίου ὀπός, τουτέστιν ἐνθουσιαστικῆς.

[Ὀπόσῃν πλείστην·] στρατιὰν ἐκπέμπειν ὀπόσῃν πλείστην ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἂν οἷός τε ᾖ.

[Ὀπόσον] καὶ **[Ὀποσοῦν]** καὶ **[Ὀποσονοῦν,]** ἐπίρρημα. Ὀπωσοῦν δέ.

[Ὀπότερος:] ὁποῖος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ὀπότερα τὴν γνώμην ἔχει περὶ τῆς ἐμπίδος. τουτέστι πῶς διαλογίζεται καὶ διανοεῖται περὶ τῶν ἐμπίδων. ἐμπίδες δὲ οὗς ἡμεῖς κώνωπας καλοῦμεν.

[Ὀποτέρωθεν:] ἀπὸ ποίου μέρους.

[Ὅπου γε δῆ. Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι:] τουτέστιν ἐν δυσβάτοις καὶ τραχέσι τόποις. φασὶ τὰς ἐλάφους παρατριβούσας τὰ κέρατα ἀποβάλλειν πρὸς θάμνους. ὅθεν ἐπὶ τῶν ἐργώδεις τὰς διατριβὰς ποιουμένων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

[Ὀπούντιος:] οὗτος ἐσυκοφαντεῖτο ὡς πονηρὸς καὶ μονόφθαλμος. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου. λέγει δέ, ὅτι οὐκ ἂν γενοίμην τυφλός. τοὺς οὖν τυφλοὺς οὕτω φασίν.

[Ὅπωπα:] ἐθεασάμην.

[Ὀπωπή:] ἡ πρόσοψις.

[Ὀπώρα.] καὶ **[Ὀπωρίμων·]** τοὺς βασιλικούς παραδείσους ἐξέτεμεν, οἳ δὴ πλέοι ὀπωρίμων δένδρων ἦσαν. σημειῶσαι ὅτι οἱ διὰ χρόνου ἐσθίοντες ὀπώραν πολλὴν βλάπτονται· ζήτει ἐν τῷ βληχωνία καὶ τὴν θεραπείαν καὶ ἐν τῷ διὰ χρόνου.

[Ὀπωρινός. Ὀπωροφυλάκιον:] τὸ τὰς ὀπώρας φυλάττον.

[Ὀπωρώνης:] ὁ τὰς ὀπώρας πωλῶν καὶ ἀγοράζων. μῆλόν τις διῶν ἤρπασε, τὸν δὲ ὀπωρώνην τοῦ ἀργυρίου ἔνεκα ἀντιλαμβανόμενον αὐτοῦ ἔχεσθαι.

[Ὅπως] καὶ **[Ὀπωσοῦν.]** Δαβίδ· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης. τὸ ὅπως οὐκ ἔστιν αἰτίας δηλωτικόν, ἀλλ' ἐκβάσεως. καὶ **[Ὀπωστιοῦν.]** τὸ γὰρ Λουκούλλου στρατεύμα στασιάζον αἰεί, τοῦτο παραλαβὼν ὁ Πομπήϊος οὐδ' ὀπωστιοῦν στασιάζοντας ἔσχεν.

[Ὀπτανεῖον:] τὸ μαγειρεῖον.

[Ὀπτανία:] ἡ ἀπόβλεψις.

[Ὀπτῆρας:] κατασκόπους. καὶ μοί τις αὐτὸν σὺν νεορράντῳ ξίφει ὀπτῆρ ἐσιδὼν πηδῶντα φράζει. Σοφοκλῆς.

[Ὀπτῶντες:] ἔψοντες. καὶ ὀπτώμενα. ὀπτῶντες οὖν ἐκ τοῦ ἀσχολεῖσθαι καὶ περιέπειν τὴν τῶν κρεῶν ὀπτησιν. ἐψῶντες δέ, ἐξ οὗ καὶ ἐφθόν. καὶ ἔψοντες δὲ ταυτό, ψῶντες δὲ σπογγίζοντες. ἔστι καὶ ψάω, ψῶ, τὸ ψηκτρίζω. καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται ψήχω καὶ ψηκτρον.

[Ὅποι:] ὅπου. ἀπαγγέλλειν κελεύσας, ὅποι ποτὲ γῆς Χοσρόην τὸν Καβάδου ἀπολιπὼν εἶη.

[Ὀποῖος:] ποδαπός.

[Ὅποι ποτέ:] ὅπου ποτέ.

[Ὡρα δὴ καὶ σκόπει:] Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. ἀντὶ τοῦ βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς.

[Ὁραθεῖς:] θεαθεῖς.

[Ὁράμνους·] ἐν Ἐπιγράμμασι· ἐνθάδε μὲν χλοάουσα τεθηλότι βῶλος ὀράμνῳ φυλλάδος εὐκάρπου πᾶσαν ἔδειξε χάριν.

[Ὁράριον.] Ῥωμαϊκῶς καλεῖται.

[Ὡρασις:] γνῶσις. καὶ ὁ Εὐαγγελιστής· θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. ἀντὶ τοῦ ἔγνω τρανῶς. ζητεῖ περὶ ὀράσεως ἐν τῷ αἰσθήσεις πέντε.

[Ὁρᾶτε:] ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθε. Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας.

[Ὁράτιος:] ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Ὁράτιος λελωβημένος ἦν τὰ σκέλη ὑπατείας τε οὐκ ἔτυχεν οὔτε ἐν πολέμῳ οὔτε ἐν εἰρήνῃ, διὰ τὴν ἀχρηστίαν τῶν ποδῶν.

[Ὁρατὸν] καὶ ἀόρατον τό τε χρῶμα καὶ ὁ λόγῳ μὲν ἔστιν εἰπεῖν, ἀνώνυμον δὲ τυγχάνει ὄν. τοιαῦτα δὲ ἐστὶ πυρολαμπίδες, κεφαλαὶ ἰχθύων, λεπίδες, ὀφθαλμοὶ ἐχίνων, τὰ ὄστρακα τῶν θαλαττίων, ἅπερ ἐν φωτὶ μὲν οὐχ ὀρᾶται, ἐν σκότῳ δέ. οὐ γὰρ δοκεῖ χρῶμα εἶναι τὸ ἐν τοῖς φαινόμενον πυρῶδες τι ἐν τῷ σκότῳ· ἴδιον γὰρ χρώματος τὸ ἐν φωτὶ ὀρᾶσθαι· τὸ δὲ τούτων πυρῶδες οὐχ ὀρᾶται ἐν φωτί. ὅτι ὀρᾶν ἔστιν ἐκ τοῦ τὸν ἀέρα ἔχειν τὸ διαφανές, διαπορθμευτικὴν τὴν τῶν χρωμάτων δύναμιν, αὐτὸς ἀχρωμάτιστος ὢν. ὅτι τῶν ὀρατῶν δ' εἰσι διαφοραί. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ μόνως ὀρᾶται, τὰ δὲ ἐν νυκτὶ μόνως, τὰ δὲ καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ δὲ ὅλως οὐ συνυπάρχειν πέφυκε τῷ σκότῳ. τῶν γὰρ ὀρατῶν τὰ μὲν ἐστὶ χρώματα, τὰ δὲ ἀνώνυμα. τὰ μὲν οὖν χρώματα μόνως ἐν ἡμέρᾳ θεωρεῖται, οὐδαμῶς δὲ ἐν νυκτί. τῶν δὲ λαμπρῶν λεγομένων τὰ μὲν ἐν νυκτὶ μόνως ὀρᾶται, τὰ δὲ ἐν ἡμέρᾳ μόνως, τὰ δὲ καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶν ὑπέρλαμπρα, τὰ δὲ ἀμυδρά, τὰ δὲ μέσως. τὰ μὲν οὖν ἀμυδρὸν ἔχοντα τὸ λαμπρὸν μόνως ἐν νυκτὶ ὀρᾶται, οἷον πυρολαμπίδες, λεπίδες καὶ τὰ ὅμοια· τούτων γὰρ ἐν ἡμέρᾳ τὸ λαμπρὸν οὐ φαίνεται, νικώμενον ὑπὸ τοῦ μείζονος· ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων οἱ πλείους. τὰ μέσα ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, οἷον σελήνη καὶ τινα τῶν ἀστέρων, ὡς ὁ ἑωσφόρος, ὅταν πρὸς τῷ ὀρίζοντι γένηται ὁ ἥλιος καὶ αὐτὸς ὁ ἑωσφόρος περιγεϊότερος ᾗ. ἔτι δὲ καὶ πῦρ· τοῦτο γὰρ ὅσον δύναται ἀέρα τελειοῖ καὶ εἰς ἐνέργειαν ἄγει τὸ διαφανές αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ χρώματα δείκνυσθαι, ἐν δὲ τῷ λοιπῷ ἑαυτὸ μὲν δείκνυσιν, ἐκείνου δὲ τὸ διαφανές οὐκ ἄγει εἰς ἐνέργειαν. ὅθεν αὐτοῦ τὸ μὲν ὀρῶμεν πόρρωθεν ἐν σκότῳ ὄντες, οὐδὲν δὲ τῶν περὶ ἡμᾶς χρωμάτων. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τὸ πῦρ πάλιν φαίνεται ὡς μὲν λαμπρὸν, οὐδὲν δὲ δρῶν εἰς τὸν ἀέρα διὰ τὸ ἤδη ὑπὸ τοῦ μείζονος λαμπροῦ παθεῖν· καὶ τὸ τῆς σελήνης λαμπρὸν διὰ τὸ μὴ ἄγαν ἀμυδρὸν εἶναι φαίνεται ἐν ἡμέρᾳ. τὰ δὲ ὑπέρλαμπρα μόνως ἐν ἡμέρᾳ, οἷον ὁ ἥλιος, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς τῆς ἡμέρας τοῦ φωτὸς αἴτιος.

[Ὁρβηλοῖο·] ἐν Ἐπιγράμμασι· τὸν πάρος Ὁρβηλοῖο μεμυκότα δειράσι ταῦρον.

[Ὁργᾶν:] ἐπιθυμεῖν. καὶ **[Ὁργῶντες]** παρὰ Θουκυδίδη ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντες. Ἡρόδοτος ἰδὼν Θουκυδίδην ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ τινος δακρύνοντα, ἔφη, μακαρίζω σε, Ὀλορε, τῆς εὐτεκνίας· ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα.

[Ὁργάνειας:] ταραξείας, εἰς ὀργὴν ἐμβάλοις. καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας.

[Ὁργάς:] ἡ εὐγείος καὶ σύμφυτος καὶ λιπαρὰ καὶ ἀκμαία γῆ. ἐνεκάλεσε δὲ ὁ Περικλῆς τοῖς Μεγαρεῦσιν, ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν τὴν ὀργάδα ἐγεώργησαν. ἢ τὴν προσήκουσαν ὀργάδα κατανέμειν ἢ τὴν τιμὴν μόνοις διακρατεῖν. περὶ Ῥώμου καὶ Ῥήμου. καὶ αὐθις· τμὴ ξας εὐάρτου ῥάχιν ὀργάδος.

[Ὅργας:] τὰ λοχμώδη καὶ ὀρεινὰ χωρία καὶ οὐκ ἐπεργαζόμενα οὕτως καλεῖται. ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρική ὄργας προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὖσα.

[Ὅργάσας:] μαλάξας.

[Ὅργασον:] κυρίως τὸ πίσσωσον. ὄργῃ γὰρ παρ' Ἰωσιν ἡ πίσσα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν καὶ ὀργιάζεσθαι. καὶ τὸ μάλαξον. Ἀριστοφάνης· πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον. ἀντὶ τοῦ φύρασον, μάλαξον.

[Ὅργαῖος, Ὅργεων:] ἀντὶ τοῦ ὀργεώνων. Λυσίας.

[Ὅργεῶνες:] οἱ θύται.

[Ὅργεῶνες:] οἱ τοῖς ἰδίᾳ ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες. ὀργιάζειν δὲ ἐστὶ τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν, τουτέστι μυστήρια καὶ νόμιμα. Νόμων δ'· μὴ κεκτηῖσθαι ἔσω ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱερά. τὸν δὲ φανέντα κεκτημένον ἕτερα καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια. Σέλευκος δ' ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων ὀργεῶνάς φησι καλεῖσθαι τοὺς συλλόγους ἔχοντας περὶ τινος ἥρωας ἢ θεοῦς. ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτω καλοῦσιν. ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ· γενεᾷ Καβάρνους θῆκεν ἀβακλέας ὀργεῶνας. καὶ οἷον ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς, τὸν ἱερέα τοῦ Καῖκου προσαγορεύων· ποταμοῦ Καῖκου χαῖρε πρῶτος ὀργεῶν, εὐχαῖς δὲ σώσοις δεσπότης παιωνίας. περὶ δὲ τῶν ὀργεῶνων γέγραφε καὶ Φιλόχορος· τοὺς δὲ φράτορας ἐπάναγκες δέχεσθαι καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς ὁμογάλακτας, οὓς γεννήτας καλοῦμεν.

[Ὅργεῶνας·] Ἰσαίου λόγος ἐστὶν ὡς ὀργεῶνας. ὀργεῶνες δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες· ὀργιάζειν γὰρ ἐστὶ τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα ὀρᾶν· ἢ παρὰ τὸ ὀρέγειν τὼ χεῖρε· ἢ παρὰ τὰ ὄργια· ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλσεσι τὰ ἱερά δρᾶν. οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔταττον τοῦνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων. μήποτε δὲ ὕστερον νενομίσθαι τὸ ἐπὶ τιμῇ τινος τῶν ἀποθανόντων συνιέναι καὶ ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι, ὡς ἐστὶ συνιδεῖν ἐκ τῶν Θεοφράστου διαθηκῶν. τῶν ἐξ Ἐλευσίνος ὀργεῶνων εἷς· φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ προνοίας.

[Ὅργῃ·] ὅτι οὐ τὸ παρακολουθοῦν τινι γένος. τῇ γοῦν ὀργῇ παρακολουθεῖ λύπη, οὐ μὲν ὡς γένος· οὐ γὰρ ἡ ὀργὴ λύπη, οὐδὲ διὰ τοῦτό ἐστιν ἡ λύπη ἢ μετὰ τῆς ὀργῆς οὖσα, διότι ἡ ὀργὴ ἐστίν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ λύπῃ ἡ ὀργή· προτέρα γὰρ ἡ λύπη τῆς ὀργῆς· λυπηθεὶς γὰρ τις ὡς ἡδικημένος ὀργίζεται. οὐ τοιοῦτον δὲ τὸ γένος ὡς προϋπάρχον χρόνῳ τοῦ εἶδους. ὀργὴ δὲ ἐστὶ λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλιγωρηθῆναι· ἢ τοίνυν διὰ τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν γενομένη λύπη ὀργὴ ἐστίν.

[Ὅργῃ] παρὰ Θουκυδίδῃ ἀντὶ τοῦ διανοίᾳ, τρόπῳ, σκοπῷ.

[Ὅργια:] μυστήρια, ἱερά. εὐθὺς ἅπασι πρόχειρον λέγειν, ὅτι ἄνθρωπος οὗτος τῇ Χίῳ θεῷ καὶ τοῖς ἰθυφάλλοις ὠργίακεν.

[Ὅργιάζων:] θύων, ἐπιτελῶν.

[Ὅργάσας:] μαλάξας.

[Ὅργμεύοντες·] ἦσαν δὲ ὄρη παντοίων θηρίων ἀνάπλεα, ἃ κατὰ κύκλους ὀργμεύοντες οἱ στρατιῶται πολλὰ τῶν θηρίων ἦρουν.

[Ὅργῳ·] ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχω. Ἀριστοφάνης· ὀργῷ νῆ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι, ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει. ἀπὸ τῶν ἀλφίτων. ὁμοῦ γὰρ ἐφύρων, εἶτα εἰς μοίρας διένεμον. προπεφύραται οὖν ἀντὶ τοῦ προγεγύμνασται, προκατεσκευάσται, ηὐτρέπισται. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ ἄλευρα φυρώντων, εἶτα μάζας ποιούντων.

[Ὁργῶσα:] ἐπιθυμοῦσα, ἢ μανιῶσα.

[Ὁργυιά:] ἐπὶ τοῦ μέτρου. καὶ **[Τετρόργυιος:]** τοῦτο κατ' εὐψαμάθου κείμενον ἡϊόνος δισσάκι τετρόργυιον.

[Ὁργυιωμένοις:] ἐκτεταμένοις, ἐπιθυμοῦσιν.

[Ὁργυιαί:] τὰ μετὰ τῶν ιδίων χειρῶν μέτρα. καὶ **[Ὁργυιαῖος:]** ὁ μέγας.

[Ὁρέγεται:] ἐπιθυμεῖ.

[Ὁρέγει:] παρέχει.

[Ὁρεγνύς:] ἐκτείνας.

[Ὁρεγόμενος:] ἐπιθυμῶν.

[Ὁρεκτεῖν:] ἐπιθυμεῖν. τὸν αὐτὸν καὶ ὀρεκτιᾶν.

[Ὁρέξει·] δοτικῇ. δώσει, ἐκτενεῖ.

[Ὁρεξίς:] ἐπιθυμία.

[Ὁρεοκόμος:] ὁ τοῦ ὄρους ἐπιμελούμενος. **[Ὁρεωκόμος]** δὲ ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων. ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος ἢ ἡμιόνων. καὶ

[Ὁρικῶ ζεύγει,] ἀντὶ τοῦ ἡμιόνων.

[Ὁρεοπολῶ:] περὶ τὰ ὄρη ἀναστρέφομαι. **[Ὁρεωπολῶ]** δὲ τὸ περὶ τοὺς ὄρους ἀναστρέφομαι. ἐκ τοῦ ὀρεὺς, ὀρέως, ὃ σημαίνει ἡμίονον.

[Ὁρεωπώλης:] ὁ τοὺς ἡμιόνους πωλῶν.

[Ὁρεπύγιον:] ὁ λεγόμενος ἀφεδρών.

[Ὁρεσκῶς:] ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβων.

[Ὁρέστειον:] ὄνομα τόπου.

[Ὁρέστης:] ὁ ἐν ὄρεσι διαιτῶμενος. Ἀριστοφάνης· εἶτα κατεάξειέ τις αὐτὸν τῆς κεφαλῆς Ὁρέστης μαινόμενος.

[Ὁρέστης·] οὗτος προσποιούμενος μανίαν τοὺς παριόντας ἀπέδυνεν· ἦν γὰρ λωποδύτης. ἢ κατὰ προσωνυμίαν, ἀντὶ τοῦ μαινόμενος ὡς ὁ Ὁρέστης. καὶ παροιμία· Ὁρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν. εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὁρέστη, γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ πάντα τάπιδέξια. οἱ ἥρωες δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσιν ἐγίνοντο· διὸ καὶ οἱ τὰ ἥρῳα παριόντες ἐσίγων. ἐπιδέξια δέ, τουτέστι τὰ δεξιὰ τῆς ὀψεως· ἐπλήττοντο γὰρ οἱ ἐντυγχάνοντες τῷ Ὁρέστη· οὐχὶ δὲ τῷ Ἀγαμέμνονος, ἀλλὰ λωποδύτῃ τινί. ἢ ἐπιδέξια, ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλὴν. ἢ ὅτι οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἥρῳσι διέστρεφον τὰς ὀψεις.

[Ὁρεχθεῖν:] κινεῖν, συνταράττεσθαι. Ἀριστοφάνης· κἀνταῦθα πῶς οἶσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν; ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην.

[Ὁρεία:] ἡ ἐν ὄρεσιν ἀναστρεφόμενη. τάσδε θεῇ χαίτας περικλεῖδι θῆκεν ὀρεία. τῇ ἐν ὄρεσι. καὶ

[Ὁρεία μῆλα,] τὰ ἐν ὄρεσι γινόμενα.

[Ὀρεία:] τραχεῖα, σύνδενδρος. ἡ δὲ ὁδὸς ὄρεία τε ἦν καὶ στενή. καὶ **[Ὀρεία]** οὐδετέρως, τὰ τοῦ ὄρους. ὃς τάδ' ὄρεια ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους. καὶ Φώτιος ὁ πατριάρχης· ὄρειά σου τὰ δῶρα, κάστανά καὶ ἀμανῖται.

[Ὀρείουλος:] ὁ ἐν τῷ ὄρει αὐλῶν.

[Ὀρειβάσιος,] Σαρδιανός, γνώριμος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως καὶ κοιαίστωρ ὑπ' αὐτοῦ κατασταθεὶς Κωνσταντίνου πόλεως. ἔγραψε Πρὸς τοὺς ἀποροῦντας τῶν ἱατρῶν βιβλία δ', Πρὸς Ἰουλιανὸν τὸν βασιλέα βιβλία οβ', Ἐπιτομὴν αὐτῶν ἐν βιβλίοις θ', Πρὸς Εὐστάθιον τὸν υἱὸν καὶ Περὶ βασιλείας καὶ Περὶ παθῶν.

[Ὀρειβάτης:] ὁ ἐν ὄρεσι βαίνων. ἡ τραγωδία φησὶν· ἀλλ' αὖθις θανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος· οὐ πτηγὸν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὄρειβάτην τόξοις ἐναίρων τοῖσιδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας θανὼν παρέξω δαῖθ', ὅφ' ὧν ἐφερβόμην. καὶ **[Ὀρειβατεῖν]** ὁμοίως.

[Ὀρείαις:] ταῖς ὄρειναῖς. Ἀριστοφάνης· μεθ' ἧς ἐγὼ νάπαισί τ' ὄρείαις ἰζόμενος.

[Ὀρεικὸν ζεῦγος:] τὸ τῶν ἡμιόνων.

[Ὀρεινή:] ἀπὸ τοῦ ὄρους. καὶ **[Ὀρεινομῶ,]** τὸ ἐν ὄρεσι διαιτῶμαι. καὶ **[Ὀρεινός]** ὁμοίως.

[Ὀρεινόμων:] τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. ἐν Ἐπιγράμμασι· τρισσοὶ θῆκαν ἄρμενα τέχνας, Δᾶμις μὲν θηρῶν ἄρκυν ὄρεινόμων.

[Ὀρειον πρέμνον] καὶ **[Ὀρειος ὁμίχλη. Ὀρείων:]** τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. Φιλοκτῆτης φησὶν· ὧ λιμένες, ὧ προβλήτες, ὧ ξυνουσίαι θηρῶν ὀρείων, ὧ καταρρῶγες πέτραι.

[Ὀρειπολῶ. Ὀρεῖς:] τοὺς ἡμιόνους. ἡ εὐθεῖα **[Ὀρεὺς. Ὀρειφοίτης:]** ὁ ἐν ὄρει φοιτῶν.

[Ὀρειχάλκος:] ὁ διαυγὴς χαλκός. ὁ δόκιμος. φησὶν ἐλάτης κοιλάναντες ἐναρμόζουσιν εἰς αὐτὸν κώδωνας ὀρειχάλκους. ἐν Ἐπιγράμμασι· ταῦτ' ὀρειχάλκου λάλα κύμβαλα καὶ μυρόεντα βόστρυχον θήκατο. καὶ **[Ὀρειχάλκος στήλη. Ὀρηαι:]** διεγερθείης.

[Ὀρη ἔρημα:] τὰ ἀοίκητα. τουτέστι βόρεια καὶ νότια τμήματα. ταῦτα γάρ, τὰ μὲν διὰ ψυχρότητα, τὰ δὲ διὰ θερμότητα ἀοίκητα μεμένηκε παντελῶς.

[Ὀρια ἔθνων] καὶ ὄρια πατέρων.

[Ὀριβρεμέτης:] ὁ βροντῶν ἀπὸ ὄρους.

[Ὀρίγανος:] ἡ βοτάνη. θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει. **[Ὀρειγενής]** δὲ ὁ ἐν τῷ ὄρει γεννηθείς.

[Ὀριγνηθῆναι:] ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι. καὶ **[Ὀριγνώμεθα,]** ὀρεγόμεθα. ὁ δὲ ἐδήλωσεν ὡς ὀριγνώμενος Χριστιανὸς γενέσθαι.

[Ὀρίδρομος:] ὁ ἐν ὄρει τρέχων.

[Ὀρικὸν ζεῦγος:] τὸ τῶν ἡμιόνων.

[Ὀρίνεται:] ταρασσεται, ἐπιθυμεῖ. ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται, εἰσόκε ῥέξω ὅσσ' ἐπ' Ἀχιλλῆος Πύρρος ἔτευξε τάφω.

[Ὀριον:] ὁ ὀρισμός. **[Ὀρειον]** δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄρους.

[Ὁρισμός:] ὅτι τῶν ὀρισμῶν λαμβανομένων τῶν μὲν ἐκ τῆς ὕλης, τῶν δὲ ἐκ τοῦ εἶδους, τῶν δὲ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου, ὁ μὲν ἐστὶν ἀρχὴ ἀποδείξεως ὁ ἐκ τοῦ εἶδους, ὁ δὲ συμπέρασμα ὁ ἐκ τῆς ὕλης, ὁ δὲ ἀπόδειξις τῇ θέσει διαφέρει οὗτος ὁ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου. οἷον βουλό μενός τις ὀρίσασθαι τὸν θυμὸν κέχρηται συλλογισμῷ τοιούτῳ· ὁ θυμούμενος ὀρέγεται ἀντιλυπῆσαι τὸν ἄρξαντα τῆς λύπης· τοῦ ὀρεγομένου ἀντιλυπῆσαι ζεῖ τὸ περὶ καρδίαν αἷμα· εἴτα τὸ συμπέρασμα· τοῦ θυμουμένου ἄρα ζεῖ τὸ περὶ καρδίαν αἷμα. τούτου οὖν τοῦ συλλογισμοῦ καὶ τῆς ἀποδείξεως ὁ μὲν ἐκ τῆς ὕλης ὀρισμὸς τοῦ θυμοῦ συμπέρασμα ἐστίν, ὁ δὲ ἐκ τοῦ εἶδους ἀρχή· ἔστι γὰρ ἡ πρώτη πρότασις ἡ λέγουσα, ὁ θυμούμενος ὀρέγεται ἀντιλυπῆσεως, ἡ δευτέρα δὲ τοῦ ὀρεγομένου ἀντιλυπῆσεως ζεῖ τὸ περὶ καρδίαν αἷμα, ἐν μέντοι τῷ ὀρισμῷ τῷ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου ἀνάπαλιν ἀρχόμεθα· ζέσις γὰρ φάμεν τοῦ περικαρδίου αἵματος, εἴτα δι' ὅρεξιν ἀντιλυπῆσεως. ὁ δὲ τέλειος ὀρισμὸς οὐ μόνον τὸ ὅτι, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν διδάσκει.

[Ὅρθαι:] διεγερθῆναι.

[Ὅρθαῖς ἀκοαῖς:] προθύμοις. ὁ δὲ ἤκουσε τοῦ θεοῦ ὀρθαῖς ἀκοαῖς.

[Ὅρθή·] Πολύβιος· διόπερ ὡς οὐδέποτε μᾶλλον ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἢ τῶν Ῥωμαίων πόλις ἐγεγόνει, караδοκοῦσα τὸ συμβησόμενον. καὶ αὖθις· τὰ ἔθνη τῆς Ἰβηρίας ὀρθῶς αὐτοῖς ἀντικαθιστάμενα. ἀντὶ τοῦ ἀναίδην, ἀποτόμως.

[Ὅρθὴν δ' ἐντυχάνει:] Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ εὐθύς.

[Ὅρθῃς δὲ τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τούτοις:] ἀντὶ τοῦ κεκινημένης καὶ πεφοβημένης. Ὑπερίδης φησὶν· ὀρθῃς δ' ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης. Αἰσχίνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἀκεραίου. καὶ Πολύβιος· τούτων δὲ προσαγγελθέντων τοῖς Καρχηδονίοις, ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις διὰ τὴν ἀδηλότητα τῶν προσδοκωμένων.

[Ὅρθῃς φρενός:] τῆς ἀληθοῦς. ἐξ ὁμμάτων δ' ὀρθῶν δὲ κάξ ὀρθῃς φρενός.

[Ὅρθία·] ὀρθία λέγεται φάλαγξ, ὅταν ἐπὶ κέρας πορεύηται, πολλαπλασίον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. καθόλου μὲν παράμηνες λέγεται πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μήκος ἔχη πλεον τοῦ βάθους, ὀρθιον δὲ ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους.

[Ὅρθιασμάτων:] ἀνατάσεως ῥημάτων· ἢ τῶν μετὰ βοῆς κόμπων· ἢ τῶν μελῶν· παρόσον ὀρθιος νόμος κιθαρωδικός. καὶ **[Ὅρθιος νόμος·]** Τιμόθεος ὁ αὐλητῆς ἠϋλεῖ ποτὲ τῆς Ἀθηνᾶς τὸν ὀρθιον νόμον καλούμενον καὶ ἐς τοσόνδε ἐξέπληττεν Ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὡς μεταξὺ καὶ ἀκούσαντα αἰῆσαι ἐπὶ τὰ ὄπλα. τὸν δὲ φάναι, ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικά αὐλήματα. ὁ δὲ Τιμόθεος ἀνελήλυθε πρὸς αὐτόν, σπουδῇ μετάπεμπος γενόμενος.

[Ὅρθιος νόμος:] ὁ κιθαρωδικὸς τῆς ἀρμονίας. ἦσαν δὲ ἑπτὰ.

[Ὅρθιον νόμον καὶ τροχαῖον:] τοὺς δύο νόμους ἀπὸ τῶν ῥυθμῶν ὠνόμασε Τέρπανδρος. ἀνατεταμένοι δ' ἦσαν καὶ εὐτονοί. Ὅμηρος· ἔνθα στᾶσ' ἦυσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν.

[Ὅρθομίλιον:] τὸ παρ' ἡμῖν.

[Ὅρθοπλήξ ἵππος:] ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσσω. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω· ὡς δὲ ὀρθοπλήξ· πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις.

[Ὅρθός:] λέγεται καὶ ὀρθιος. Μάρκος· ὀρθὸν δὲ εἶναι καὶ μὴ ὀρθούμενον.

[Ὅρθοστάδια·] οἱ στατοὶ χιτῶνες ὀρθοστάδιοι, οἱ δὲ συρόμενοι συρτοί.

[Ὁρθοτίθιος:] ἡ παρθένος ἡ ὀρθοὺς τοὺς τιτθοὺς ἔχουσα. ὅθεν καὶ ἐπιτίθιον, τὸ ὑπομάζιον.

[Ὁρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων·] Ἀριστοφάνης· ὅτι ἡ βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων, ζῆν βίον γενναῖον, ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχων ταῦτα δρᾶν.

[Ὁρθῶ νόμω:] τῷ τῆς ἀγάπης. ἐμῶν φίλων μόνοι ἐμμένοντες ὀρθῶ νόμῳ.

[Ὁρθωσία:] ἡ ὀρθωσις.

[Ὁρθρία:] ἡ τοῦ ὀρθρου κατάστασις.

[Ὁρθριος νόμος:] οὕτω καλούμενος νόμος κιθαρωδικός. Ἀριστοφάνης· πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν ἄωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὀρθριον νόμον. οἶμαι, ὀρθιον θέλει, ἢ ὀρθριον, διὰ τὸν ὀρθρον.

[Ὁρθριοφοίτης:] ὁ παραγενόμενος ὀρθρου.

[Ὁρθρογότη:] χελιδών. λέγεται καὶ ὀρθρόγαλος. κερκίδας ὀρθρογάλοισι χελιδόσιν εἰκελοφώνους.

[Ὁρθόκραρος ναῦς:] ἡ ὀρθὰς κεραίας ἔχουσα.

[Ὁρθοί:] ἐκπεπληγμένοι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μαθόντες ὅτι Ἀννίβας πολιορκεῖ τὰς δυνάμεις, ὀρθοὶ ταῖς διανοίαις καὶ περίφοβοι πάντες ἦσαν, ὥς καὶ πρὸς τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς ἐνεστηκυίας κρίσεως.

[Ὁρκάνας:] εἰρκτάς.

[Ὁρκάνη·] Λυκοῦργος κατὰ Λυκόφρονος β'. μήποτε ὁ φραγμός, τουτέστι τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἵμασις, οὕτως καλεῖται. παρὰ τὸ ἐρύκειν, ἢ παρὰ τὸ ἔρκος εἶναι. Ὅμηρος· αἵμασις λέξαντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἔρκος.

[Ὁρκαπάτην:] χλευαστὴν δι' ὄρκων.

[Ὁρκιος Ζεὺς·] καὶ **[Ὁρκιον σκῆπτρον·]** καθ' οὗ ὥμνουν οἱ βασιλεῖς· ἡ ῥάβδος. **[Ὁρκῶ σε]** καὶ **[Ὁρκίζω σε.]**

[Ὁρκος·] τύπος· οὕτω παισὶ χρήσαιο κληρονόμοις. οὕτω τὰ καὶ τὰ θεὸς σοι δοίη.

[Ὁρκωμοσία] καὶ **[Ὁρκωμότης]** καὶ **[Ὁρκωμοτῶ. Ὁρμαθός:]** σύνδεσμος, στίχος. τοσοῦτον ὀρμαθὸν κακῶν συνειληφώς ἔκρυψε τὰ τοῦ Τιβερίου μειονεκτήματα. ὅσα γὰρ Αὐγούστῳ ἐν πολλῷ χρόνῳ περιεποιήθη, οὗτος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπεκτέσαστο.

[Ὁρμαίνοντα:] ἐνθυμούμενον.

[Ὁρμενα:] τῶν λαχάνων πάντα τὰ ἐκκεκαυληκότα. οἱ δὲ τῆς κράμβης τὸ ἐντὸς κύημα· οἱ δὲ τὸν ἄγριον ἀσπάραγον.

[Ὁρμενος:] ὄνομα κύριον.

[Ὁρμεῖν:] ἐπὶ ξηρᾷ. **[Ὁρμίζω]** δὲ ἐπὶ θαλάσσης, καὶ νηός, καὶ ἐπὶ ἀναπαύσεως.

[Ὁρμή·] ὀρμή ἡ πρώτη τοῖς ζώοις σύνεστιν ἐπὶ τὸ τηρεῖν ἑαυτά, οἰκειούσης αὐτοῖς τῆς φύσεως ἀπ' ἀρχῆς. πρῶτον γὰρ οἰκεῖον παντὶ ζῳῷ ἡ σύστασις καὶ ἡ ταύτης σύνδεσις, καὶ οἰκείως ἔχειν πρὸς ἑαυτά. διὸ τὰ βλάπτοντα διωθεῖται, τὰ δ' οἰκεῖα προσίεται. καὶ οὐ πρὸς ἡδονὴν γίνεται ἡ πρώτη ὀρμή τοῖς ζώοις· ἐπιγένημα γὰρ ἂν ἦν· εἰ ἄρα ἔστιν ἡδονὴν εἶναι, ὅταν αὐτὴν καθ' αὐτὴν ἡ φύσις ἐπιζητήσασα τὰ ἐναρμόζοντα οὐ τῇ ἐν συστάσει ἀπολάβῃ· ὃν τρόπον ἀντιλαμβάνεται τὰ ζῶα καὶ

θάλλει τὰ φυτά. καὶ οὐ διήλλαξεν ἡ φύσις ἐπὶ φυτῶν καὶ ζώων, ὅτε χωρὶς ὀρμῆς καὶ αἰσθήσεως κάκεῖνα οἰκονομεῖ, καὶ ἐφ' ἡμῶν τινα φυτοειδῶς γίνονται. ἐκ περιττοῦ δὲ τῆς ὀρμῆς τοῖς ζώοις ἐπιγενομένης, ἥ συγχρώμενα πορεύεται, τούτοις μὲν τὸ κατὰ φύσιν τὸ κατὰ τὴν ὀρμὴν διοικεῖσθαι. τοῦ δὲ λόγου τοῖς λογικοῖς κατὰ τελειοτέραν προστασίαν δεδομένου, τὸ κατὰ λόγον ζῆν ὀρθῶς γίνεσθαι τοῖς κατὰ φύσιν· τέχνη γὰρ οὗτος ἐπιγίνεται τῆς ὀρμῆς. διὸ καὶ Ζήνων τέλος εἶπεν εἶναι τὸ ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν, ὅπερ ἐστὶ κατ' ἀρετὴν ζῆν· ἄγει γὰρ καὶ πρὸς ταύτην ἡμᾶς ἡ φύσις. .

[Ὁρμητήριον·] Πολύβιος· τὸ δὲ φρούριον οἱ Παννόνιοι καταρχὰς τοῦ πολέμου λαβόντες ὀρμητήριον ἐπεποίητο καὶ εἰς ὑποδοχὴν τῶν λαφύρων ἐξηρήκεσαν. ἔστι δὲ ὀρμητήριον, ὅθεν τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξαρτύοντες ἐξίασι μαχεσόμενοι.

[Ὁρμίζω·] ἐπὶ ἀναπαύσεως, καὶ νηός.

[Ὁρμίσκος] καὶ **[Ὁρμοι·]** περιτραχήλιος κόσμος, ἐνώτια, χαλαστήρια.

[Ὁρμον·] λιμένα. Αἰλιανός· ἀναπαυομένων καὶ ὀρμιζομένων τὴν τελευταίαν ὀρμισιν τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν.

[Ὁρμώμενος·] προθυμούμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ γενεαλογούμενος. ἐκ λόγων ὀρμώμενος καὶ παιδείας ὁ λογικὸς καὶ πεπαιδευμένος.

[Ὁρνείας·] πόλις.

[Ὁρνιθα·] ζήτην ἐν τῷ αἶνος.

[Ὁρνιθευομένου·] μαντευομένου δι' ὀρνιθος.

[Ὁρνιθευτής·] ὁ ὀρνιθοθήρας.

[Ὁρνιθεία·] ἡ οἰονομαντεία.

[Ὁρνιθίας·] ὀρνιθίας χειμῶν παρὰ Ἀριστοφάνει ὁ σφοδρὸς χειμῶν, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται. καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας ὁ αὐτός, ἥτοι ψυχρός, ὁ ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στρωννύς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς. ἢ διὰ τὸ χειμῶνος τὰ ὄρνεα ταῦτα φαίνεσθαι.

[Ὁρνιθοθήρας·] ὁ τοὺς ὄρνις θηρεύων.

[Ὁρνιθοκομεῖον·] τὸ τὰς ὀρνιθας ἔχον οἶκημα.

[Ὁρνις·] ἡ κληδών, τὸ μάντευμα. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ. τουτέστι τὸ σύμβολον· κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβολον ἐφεκτικὸν ἢ προτρεπτικὸν ὄρνιν ἐκάλουν. ὄρνις, ἐπιφώνησις, παρμός, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ αὐθις· οὐδεὶς ἄρ' οἶδε τὸν θη σαυρὸν τὸν ἐμόν, πλὴν εἴ τις ὄρνις. παροιμιακὸν τοῦτο, οὐδεὶς οἶδε τί ὠμίλησα, πλὴν εἴ τις ὄρνις. ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. καὶ αὐθις· οὐδεὶς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ παριστάμενος ὄρνις. καὶ αὐθις· ὄρνιν νομίζετε πάνθ' ὅσα μαντείας διακρίνει· φήμη γὰρ ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, παρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε, ξύμβολον φωνήν, θεράποντα, καὶ ὅσα περὶ μαντείας, ὄνον ὄρνιν. καὶ τὸ πληθυντικὸν τοὺς ὄρνις.

[Ὁρνυται·] ὀρμᾷ.

[Ὁροάνδης], Ὁροάνδου· ὄνομα κύριον.

[Ὁροβος·] εἶδος κριθῆς.

[Ὁρόδαμνος·] ἡ παραφυάς.

[Ὁρόν:] τὸν ὅρον, τουτέστι τὸ σπέρμα τοῦ καθάρου.

[Ὁρον:] σκευὸς τι γεωργικόν, ὡς Ἰσαῖος δηλοῖ. μήποτε μέντοι τὸ ὅρον παρὰ τε Αἰσχύλῳ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ξύλον τι σημαίνει, ὃ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πέζουσιν.

[Ὁρόντας:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Ὁρόντης,]** ποταμός.

[Ὁρονδάτης:] ὄνομα κύριον.

[Ὁρόντης:] ὥσπερ οὖν Ὁρόντης φασὶ τὸν Πέρσην εἰπεῖν, ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μύρια σημαίνει καὶ ἓνα ἀριθμόν· οὕτω. καὶ ζῆται ἐν τῷ Ἀρβαζάκιος.

[Ὁρος:] οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις καὶ χωρίοις γράμματα, ἃ ἐδήλουν, ὅτι ὑπόκεινται δανειστῇ. οὕτως Δημοσθένης καὶ Μένανδρος.

[Ὁρος·] παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ὅρος ἅγιον πάλαι μὲν τὸ Σιών, νῦν δὲ τὸ τῆς θεογνωσίας ὕψος. καὶ ὁ Ἀπόστολος δέ. λύσις ὀνείρου· ὅρει προσέρπειν πραγμάτων δηλοῖ βίαν.

[Ὁρος·] ὅρος ἐστὶ λόγος κατ' ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος· ἢ ἡ ἀπόδοσις. ὑπογραφή δέ ἐστὶ λόγος τυπωδῶς εἰσάγων εἰς τὰ πράγματα, ἢ ὅρος ἀπλούστερον τὴν τοῦ ὅρου δύναμιν προσενηνεγμένος. διαφέρει δὲ ὅρος ἀποδείξεως. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἀπόδειξις.

[Ὁροφῇ] καὶ **[Ὁροφος:]** ἡ στέγη. καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. οὐ πρὸς τὸν ὀροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά. Ἀριστοφάνης. καὶ ἐν Σφηξίν· ὀροφὴν θέασαι.

[Ὁρούω:] τὸ ὀρμῶ.

[Ὁροφοιτῶντα:] εἰς ὄρη περιερχόμενον.

[Ὁρρωδεῖ:] φοβεῖται. κυρίως μὲν ὀρρωδεῖν ἐπὶ τοῦ τῶν ἀλόγων δέους. πεποιῆται δὲ παρὰ τὸ σείοντα τὴν οὐρὰν δηλοῦν τὸ δέος· ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν τῷ μέρει τούτῳ τὰ αἰδοῖα κατὰ τὴν τοῦ δέους διάθεσιν· ἢ ὅτι τῶν φοβουμένων εἶωθεν ὁ ὀρρος πρῶτος ἰδροῦν. ἔστι τὸ ὀρρωδεῖν ἀπὸ τοῦ ὀρρου, ὃ ἐστὶ μεσοπύγιον τῆς περιστερᾶς. ἔστι γὰρ τρομερὸν τὸ μέρος.

[Ὁρρωδία:] φόβος. ἐκ τοῦ ὀρρου, ὃ ἐστὶ μέρος τῆς πυγῆς, ὁ καλούμενος ταῦρος. ἅμα μὲν ὀρρωδία ἦν, μὴ ἄρα φθάσαιεν ὀπίσω ἀναφυγόντες.

[Ὁρωρεχότες:] ὀρέγοντες.

[Ὁρῶ σε.]

[Ὁρῶτο:] βλέποιο.

[Ὁρπηξ:] ἀρσενικόν. κλάδος. παρὰ τὸ ὀρούω· ἢ ὀρφηκές τινες οἱ εἰς ὀροφὴν ἐπιτήδειοι.

[Ὁρσοθύρη:] θύρα ἐν ὕψει τοῦ τοίχου.

[Ὁρταλίων:] εἶδος ὀρνέων οἱ ὀρτάλιοι. ἢ ἀλεκτρυόνων.

[Ὁρταλίων,] ὀρνέων νεογνῶν. ὀρνιθες δροσερῶν μητέρες ὀρταλίων.

[Ὁρτιάγων,] Γαλάτης· ὃς ἐπεβάλετο τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ βασιλεύων τὴν ἀπάντων τῶν Γαλατῶν δυναστείαν εἰς αὐτὸν μεταστῆσαι καὶ πολλὰ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφόδια προεβάλλετο καὶ φύσει καὶ τριβῇ. καὶ γὰρ εὐεργετικὸς ἦν καὶ πολεμικὸς καὶ δυναμικὸς πρὸς πολεμικὰς χρεῖας.

[Ὀρτιάγοντος·] Ὀρτιάγοντος ἐγεγόνει Παιδοπολίτης. προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν δικαστῆς ἀπεδείχθη.

[Ὀρτόβριγα·] πόλις. εἶδε πόλιν Ὀρτόβριγα δοκοῦσαν κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ἐμβριθεστάτην εἶναι.

[Ὀρτυγοκόπος·] παιδιὰ τις, ἐν ᾗ ὀρτυγας ἰστᾷσιν ἐν γύρῳ, οὓς τύπτουσιν εἰς τὴν κεφαλὴν. καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ γύρῳ καταβαλὼν τὸν ὀρτυγα λαμβάνει ἐξῆς, οὓς ἂν δύνηται· ὁ δ' ἀποτυχὼν παρέχει θατέρῳ τοὺς ὀρτυγας τύπτειν· καὶ τοῦτ' ἀνὰ μέρος ποιοῦσι. λέγει οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ· οὐκ, ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν δεῖ σε ἀποβλέποντα τὸν ὀρτυγοκόπον καὶ τοιούτους ἄλλους. ἐν Φαίδωνι· ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχόντας ὁ ἀγὼν ἐστὶ, πρὸς δὲ τοὺς ἀρίστους· διόπερ οὐ ῥαθυμητέον. μηδὲ ὀρτυγοκοπεῖν μηδὲ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπτοῆσθαι.

[Ὀρτύγωνος. Ὅροι·] τέλη, ὀρισμοί. ὅρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμήρια ὁ Ἰσίδωρος τῶν θείων ἀφωρισμένα στοίχων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρωπείων διάκρισιν· τῆς μὲν φιλοπονίας τὸ ἀνύσιμον ὑπὲρ πάντα λόγον, τῆς δὲ εὐσυνέτου γνώμης τὸ ἐξιστάμενον τῆς ἐμφανοῦς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας, τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ παρηρηθισμένον εἰς τὴν τοῦ νοητοῦ κάλλους ἀπόλαυσιν, ἄλλη δὲ οὐδαμοῦ ἀποπλανώμενον.

[Ὀροίτης·] ὄνομα κύριον.

[Ὀροτύπος·] ὑλοτόμος.

[Ὀρυγες·] ζῶά τινα.

[Ὀρυγμα·] ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο.

[Ὀρυμαγδός·] θόρυβος, τάραχος, κτύπος. παρὰ τὸ θόρυβος θορυβάζω, θορυβάσσω, τεθορύβαγα, θορυβαγός· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ θ καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς μ καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ὀρυμαγδός.

[Ὀρύσσω·] αἰτιατικῇ.

[Ὀρφανία. Ὀρφανιστῶν·] ὀρφανισταί εἰσιν οἱ τοὺς ὀρφανούς τρέφοντες. ἡ ὀρφανισταί, ἀρχὴ Ἀθήνησι τὰ τῶν ὀρφανῶν κρίνουσα. ἡ ὀρφανιστῶν, τῶν τῆς ὀρφανίας ἐπιτρόπων. ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακόν.

[Ὀρφανός·] Ἰώσηπος· καὶ αὐτοὶ πατὴρ δ' ἦσαν ὀρφανοί. καὶ αὐθις· οἱ δὲ χωροῦσιν οἵκοι ὀρφανὰς τὰς πρεσβείας καταλείψαντες τῆς εἰρήνης.

[Ὀρφεύς·] Λειβήθρων τῶν ἐν Θράκῃ (πόλις δ' ἐστὶν ὑπὸ τῇ Πιερίᾳ), υἱὸς Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης. ὁ δὲ Οἰάγρος πέμπτος ἦν ἀπὸ Ἀτλαντος, κατὰ Ἀλκυόνην μίαν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. γέγονε δὲ πρὸ ἰα' γενεῶν τῶν Τρωϊκῶν, καὶ φασὶ μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν Λίνου· βιῶναι δὲ γενεὰς θ', οἱ δὲ ἰα' φασιν. ἔγραψε Τριασμούς· λέγονται δὲ εἶναι Ἰωνος τοῦ τραγικοῦ· ἐν δὲ τούτοις τὰ Ἱεροστολικά καλούμενα· Κλήσεις κοσμικά· Νεοτευκτικά· Ἱεροὺς λόγους ἐν ῥαψωδίαις κδ'· λέγονται δὲ εἶναι Θεογνήτου τοῦ Θεσσαλοῦ, οἱ δὲ Κέρκωπος τοῦ Πυθαγορείου· Χρησμούς, οἱ ἀναφέρονται εἰς Ὀνομάκριτον· Τελετάς· ὁμοίως δὲ φασὶ καὶ ταύτας Ὀνομακρίτου· ἐν τούτοις δ' ἐστὶ περὶ λίθων γλυφῆς, ἣτις Ὀγδοηκοντάλιθος ἐπιγράφεται· Σωτήρια· ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συρακουσίου λέγεται ἢ Περσίνου τοῦ Μιλησίου· Κρατῆρας· ταῦτα Ζωπύρου φασί· Θρονισμούς Μητρώους καὶ Βακχικά· ταῦτα Νικίου τοῦ Ἐλεάτου φασὶν εἶναι· Εἰς ἄδου κατάβασιν· ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περινηίου· Πέπλον καὶ Δίκτυον· καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου, οἱ δὲ Βροτίνου· Ὀνομαστικὸν ἔπη ,ας'.

Θεογονίαν ἔπη ,ας΄, Ἀστρονομίαν, Ἀμοκοπία, Θυηπολικόν, Ὠοθυτικά ἢ Ὠοσκοπικά, ἐπικῶς· Καταζωστικόν, Ὑμνους· Κορυβαντικόν· καὶ Φυσικά, ἃ Βροτίνου φασίν.

[Ὀρφεύς,] Κικωναῖος ἢ Ἀρκάς, ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρακικῆς, ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὀμήρου, β΄ γενεαῖς πρεσβύτερος τῶν Τρωϊκῶν. ἔγραψε δὲ Μυθοποιῖαν, ἐπιγράμματα, ὕμνους.

[Ὀρφεύς,] Ὀδρύσης, ἐποποιός. Διονύσιος δὲ τοῦτον οὐδὲ γεγονέναι λέγει· ὁμως ἀναφέρονται εἰς αὐτόν τινα ποιήματα.

[Ὀρφεύς,] Κροτωνιάτης, ἐποποιός· ὃν Πεισιστράτῳ συνεῖναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ ζ΄ βιβλίῳ τῶν Γραμματικῶν. Δεκαετηρίδα, Ἀργοναυτικά· καὶ ἄλλα τινά.

[Ὀρφεύς,] Καμαριναῖος, ἐποποιός· οὗ φασιν εἶναι τὴν Εἰς ἄδου κατάβασιν.

[Ὀρφεύς,] βασιλεὺς Θρακῶν· ἐφ' οὗ αἱ Ἀμαζόνες ἐδασμολόγησαν Φρύγας.

[Ὀρφεύς·] ὅτι ἐπὶ τῶν παρὰ Ἰουδαίοις Κριτῶν, καταλυθείσης τῆς βασιλείας Ἀθηναίων, Ὀρφεὺς ἐγνωρίζετο, σοφὸς ἄριστος γενόμενος καὶ πολλὰ μυστήρια διδαχθεὶς· φέρονται γὰρ αὐτοῦ καὶ περὶ θεογνωσίας λόγοι, ἐξ ὧν εἰσι ταῦτα. εἶπε γάρ, ὅτι ἐξαρχῆς ἀνεδείχθη ὁ αἰθὴρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ δημιουργηθεὶς· καὶ ἐντεῦθεν κάκεῖθεν τοῦ αἰθέρος ἦν χάος, καὶ νῦξ φοβερά πάντα κατεῖχε καὶ ἐκάλυπτε τὰ ὑπὸ τὸν αἰθέρα· σημαίνων τὴν νύκτα προτερεύειν· εἰρηκῶς ἀκατάληπτόν τινα καὶ πάντων ὑπέρτατον εἶναι καὶ προγενέστερον καὶ δημιουργὸν ἀπάντων τὸν τε ὑπέρτατον αἰθέρα· καὶ τὴν γῆν εἶπεν ἀόρατον. ἔφησε δέ, ὅτι τὸ φῶς ῥῆξαν τὸν αἰθέρα ἐφώτισε τὴν γῆν καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ἐκεῖνο εἰπὼν τὸ φῶς, τὸ ὑπέρτατον πάντων, τὸ ἀπρόσιτον, τὸ πάντα περιέχον· ὅπερ ὠνόμασε Βουλὴν, Φῶς, Ζωήν. ταῦτα τὰ γ' ὀνόματα μίαν δύναμιν ἀπεφίνατο καὶ ἐν κράτος τοῦ δημιουργοῦ πάντων θεοῦ, τοῦ πάντα ἐκ τῶν μὴ ὄντων παραγαγόντος εἰς τὸ εἶναι, ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων. περὶ δὲ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων εἶπεν, ὅτι καὶ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ πάντων καὶ θεοῦ ἐπλάσθη καὶ ψυχὴν ἔλαβε λογικὴν, ἀκολουθήσας τοῖς Μωσέως· καὶ ταλαίπωρον εἰρηκῶς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ πολλοῖς ὑποκείμενον πάθεσι, ψυχικοῖς τε καὶ σωματικοῖς, δεκτικόν τε ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν ἔργων καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀθλίως διακείμενον.

[Ὀρφεΐα λύρα:] τοῦ Ὀρφέως.

[Ὀρφναίην:] σκοτεινὴν.

[Ὀρφή:] ὀξύτόνως. σκοτία· νῦξ μέλαινα.

[Ὀρφῶς:] ὁ ἰχθύς. οἱ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ.

[Ὀρχάδες:] νῆσοι περὶ τὸν Ὠκεανόν.

[Ὀρχαμος:] ἡγεμών.

[Ὀρχάτοις] καὶ **[Ὀρχοις:]** στίχοις ἀμπέλων, ἢ ἐτέρων φυτῶν. παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν.

[Ὀρχεις:] πληθυντικόν. καὶ **[Ὀρχεΐδιον,]** ὑποκοριστικόν.

[Ὀρχηδόν:] ὡς ἡβηδόν. Ἡρόδοτος.

[Ὀρχησις·] δύο ὀρχήσεις οἶδεν ὁ Ὅμηρος, τὴν τῶν κυβιστητῆρων καὶ τὴν διὰ τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιξεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως σφαιριστής.

[´Ορχησις παντόμιμος·] ταύτην ὁ Αὐγουστος Καῖσαρ ἐφεῦρε, Πυλάδου καὶ Βακχυλίδου πρώτων αὐτὴν μετελθόντων. καὶ Ἀναγαλλίς ἡ Κερκυραία, γραμματική, τὴν τῆς σφαίρας εὗρεσιν Ναυσικάα τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησιν.

[´Ορχήστρα:] ἡ παλαίστρα. καὶ **[´Ορχήστριον.]** καὶ **[´Ορχηστής.]**

[´Ορχιπέδων·] σὺ μὲν οὐχ ἐλκύσεις τῶν ὀρχιπέδων, οὐδὲ ἐγὼ τῶν τριχῶν.

[´Ορχομενός:] ναὸς τῶν εἰδώλων.

[´Οσα:] τὸ μόριον τοῦτο ἀόριστον ὃν ἄπειρον πλῆθος δηλοῖ ἀριθμοῦ. ὅσα δὲ δέδηγμαι τὴν καρδίαν.

[´Οσσα:] θεία φήμη. ψιλοῦται. ἐπὶ πάσης φωνῆς.

[´Οσα ἰδεῖν·] ἰνδάλματα εἰκασμένα κυσὶν ἔκ τινος θείας ὀρμῆς τοῦτον ἐπιπηδήσαντα, οἰκτρῶς ὅσα ἰδεῖν διέξυσεν. ἀντὶ τοῦ ὅλον.

[´Οσα μὲν τῷ δοκεῖν κακοπαθοῦσαι, τὸ δ' ἀληθὲς κακῶν ἀπαλλαγεῖσαι:] ἀντὶ τοῦ τῷ μὲν δοκεῖν κακῶς παθοῦσαι, καὶ τὰ ἐξῆς.

[´Οσα μὴ ἀπὴν τό γε ἀτρεμεῖν:] ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον οὐκ ἀπὴν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν.

[´Οσα μῦς ἐν πίσσῃ:] εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μετὰ πολλοῦ κόπου νενικηκότων. οὐκ ἀπὸ τοῦ ζώου δέ, ἀλλὰ Μῦς ἐγένετο ἀθλητῆς Ταραντῖνος. οὗτος ἐν Πίσσῃ ἀγωνιζόμενος καὶ πρὸς πολλοὺς ἔχων ἀγωνιστάς, πολλὰς λαβὼν πληγὰς μόλις ἐνίκησεν. οὗτος ὁ Μῦς πύκτης ὢν ἐπὶ ταῖς ῥ' ὀλυμπιάσι μίαν ἐνίκησεν.

[´Οσσε:] ὄμματα, ὀφθαλμοί.

[´Οσημέραι:] διαπαντός, πάντοτε, καθημέραν. ἀντὶ τοῦ ὅσαι ἡμέραι. τινὲς δὲ καὶ ὀσημέραι, Ἀττικώτερον δὲ τὸ ὀσημέραι.

[´Οσία:] ἡ ἐπὶ θανάτῳ τιμή, ἡ ἡμέρα.

[´Οσίαν:] κηδείαν, τὴν ἐπὶ νεκροῖς τιμὴν. ἔθαψαν δὲ αὐτούς, μὴ ἀτιμάσαντες νεκροῖς ὀσίαν. καὶ αὖθις· καὶ τὸν νεκρὸν ἔθαψαν, καὶ πάντα ἐπέπρακτο σὺν τῇ ὀσίᾳ. **[´Οσια]** δὲ χρήματα, τὰ ἱερά.

[´Οσίη·] οὐ πολλὴ δ' ἡ χάρις, ἀλλ' ὀσίη. ἀντὶ τοῦ καθαρά, ἐκ ψυχῆς ἀνατεθεῖσα. ἐν Ἐπιγράμμασι.

[´Ο Σικελικὸς τὴν θάλασσαν:] Σικελικός, φασίν, ἔμπορος σῦκα ἄγων ἐναυάγησεν· εἴτα ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ὁρῶν τὴν θάλασσαν γαληνιῶσαν ἔφη· οἶδ' ὃ θέλεις· σῦκα θέλεις.

[´Οσιον·] Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονά φησι· καὶ τὰ χρήματα, τὰ τε ἱερά καὶ τὰ ὀσια. καὶ Ἰσοκράτης· τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὀσίοις. τὰ δημόσια ὀσια λέγοντες. καὶ Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει τοῦτο. Δίδυμος δὲ φησι διχῶς λέγεσθαι τὸ ὀσιον, τό τε ἱερὸν καὶ τὸ ἰδιωτικόν.

[´Οσιον χωρίον:] τὸ βέβηλον καὶ μὴ ἱερὸν, εἰς ὃ ἔξεστιν εἰσιέναι. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· ὦ πότνι' Εἰλείθυια, ἐπίσχες τοῦ τόκου, ἕως ἂν εἰς ὀσιον ἀπέλθω χωρίον. καὶ ὀσια χρήματα, τὰ μὴ ἱερά. λέγεται δὲ καὶ τὸ Διονύσιον. καὶ Δαμάσκιος· **[´Οσιρις, Διόνυσος.]** οὐχ ὀσιόν ἐστι τὰ μεγάλα σοφὸν γενέσθαι τὸν τὰ μικρὰ μὴ δυνάμενον. ἐπεὶ δ' ὀσιον ἦν ἐπιζητῆσαι τὸν ἀφανῆ γεγονότα ἀδελφὸν τὴν ἐπὶ Καρίας ἐτράπετο.

[Ὁσιότης:] ἡ πρὸς θεὸν καθοσίωσις. καὶ ἐκεῖνος ὅσιος ὁ ἑαυτὸν διὰ πίστεως καὶ ἔργων ἀγαθῶν καθοσιώσας καὶ τῷ θεῷ ἀφιερώσας. ὅθεν περὶ τοῦ τὸν θεὸν καταλιμπάνοντος καὶ ἀρνούμενου τὰς πρὸς θεὸν συνθήκας ἔλεγεν ὁ Μωσῆς· μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅσιά μοι γένοιτο ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου. καθάπερ οὖν ὁ τοῦ θεοῦ ἀποστάτης καὶ κακοῦργος ἀνόσιος λέγεται, οὕτως ὁ τῷ θεῷ διὰ πίστεως καὶ ἀγαθουργίας οἰκειωθείς ὅσιος καὶ δίκαιος εἰκότως ὀνομάζεται.

[Ὁσιωθῆναι] ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ τινός· οἶον μὴ ἱεράς, ἀλλὰ ὀσίας νομισθῆναι.

[Ὁσίων·] ὅτι ἔφη τις τῶν ὀσίων· ἄλλους μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀπαιτούμεθα σῶσαι, ἑαυτοὺς δὲ πάντες πάντως. καὶ ἄλλος· σῶζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν.

[Ὅσοι:] οἱ εὐσεβεῖα συντετραμμένοι, κἂν μὴ ἱερεῖς ᾖσιν.

[Ὅσιρις:] τοῦτον οἱ μὲν λέγουσιν εἶναι τὸν Διόνυσον, οἱ δὲ ἄλλον· ὃν ὑπὸ Τυφῶνος δαίμονος ἐσπαράχθαι, καὶ μέγα πένθος γενέσθαι τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ τοῦ σπαραγμοῦ μνήμην ποιεῖσθαι ἐπὶ πάντα τὸν χρόνον.

[Ὁσιράζουσιν·] ὁ τόπος οὗτος ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ἔσφαλτο, καταστρέφει δὲ ὁμῶς εἰς τὸ μαγεύουσιν· γράφει γὰρ ἐν τῷ τέλει· ἥδη δὲ καὶ ἐς τὰς ὑπερορίους ἀπώκισε τὴν ἀπόρρητον θέμιν, ἕς τε Ἀλεξανδρείαν τὴν Ὁσιράζουσιν καὶ τῆς ἔω πολλαχῇ τὴν μαγεύουσιν.

[Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον:] ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερώς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτυνόντων.

[Ὁσμή:] ἡ εὐωδία. ὁσμή ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ' αὖραι διαπνέουσι πλεκτάνην καπνοῦ. ζῆτει ἐν τῷ ἀόρατον. λύσις ὀνείρου· δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν.

[Ὁσσόμενος:] ἀνειδωλοποιούμενος, προσδοκῶν. ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων.

[Ὅσον βασιλεύτερός εἰμι·] Ὅμηρος· τὸ ὅσον ἐνταῦθα οὐκ ἔστι πλήθους ἐμφαντικόν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ καθ' ὅσον εἰμὶ βασιλικώτερος.

[Ὅσον βιώσιμον:] ὅσον ζῆσαι.

[Ὅσον οὐκ ἀποτετέλεστο:] ἀντὶ τοῦ σχεδόν.

[Ὅσον οὐκ ἤδη πονηρῶς τε καὶ ἀθλίως ἀπολουμένων·] καὶ αὖθις· ἐκεῖνον γὰρ ὅσον οὐ βασιλεύειν τῆς Ἀσίας.

[Ὅσον οὐπω:] ταχύ, μετ' ὀλίγον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἤδη. ὁ δὲ ἅμα ἐνθυμούμενος τὴν ὅσον οὐπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων λύει τὴν πολιορκίαν. καὶ αὖθις· πεσεῖσθαι γὰρ ὅσον οὐπω τὴν οἰκίαν. καὶ αὖθις· ὅσον οὐπω προσεδόκα παρεσόμενους τοὺς βαρβάρους.

[Ὅσῳ] καὶ [ὀπόσῳ. Ὅσῳ πλέον ἤμισυ παντός:] τουτέστι τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης τοῦ πολλοῦ μετὰ ἀδικίας πλείονα ἔχει τὴν ὄνησιν. Ἡσίοδος φησιν.

[Ὁσπήτιον:] τὸ οἶκημα.

[Ὁσπριον:] εἶδος σπέρματος. λέγεται δὲ καὶ χέδροψ τὸ ὄσπριον παρὰ Θουκυδίδη.

[Ὁσροήνη:] ὄνομα πόλεως, ἢ τόπου. καὶ **[Ὁσρόης],** ὄνομα κύριον.

[Ὁστᾶ:] τροπικῶς οἱ λογισμοί· ἐπειδὴ τὰ ὀστᾶ στεγανωτέραν ἔχουσι φύσιν, καὶ αὐτὰ φέρει τὸ ζῶον. λέγεται καὶ **[Ὁστέον],** ὀστοῦν.

[Ὅστᾱ Γιγάντων·] ζήτει ἐν τῷ Μηνᾶς. ζήτει ὅστᾱ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἀργόλαι.

[Ὅστᾱναι·] οὗτοι πρῶην παρὰ Πέρσαις Μάγοι ἐλέγοντο, κατὰ διαδοχὴν Ὅστᾱναι. ζήτει ἐν τῷ ἀστρονομία.

[Ὅστιάριος·] εἶδος ἀξιώματος. οἶμαι δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου ὠστιάριος· παρὰ τὸ ὠθεῖν.

[Ὅστία·] παρὰ Ῥωμαίοις ἡ θύρα. καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀστιάριος διὰ τοῦ ο μικροῦ.

[Ὅστίνους·] τοῖς αὐλοῖς· ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστών κατεσκεύαζον τοὺς αὐλοὺς. Ἀριστοφάνης· τοῖς ὀστίνους φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

[Ὅστλιγγες·] αἱ λαμπηδόνες.

[Ὅστολογεῖν·] ἐξετάζειν, ἐξερευνᾶν.

[Ὅστρακισμός·] οἱ κακονούστατοι τῷ δήμῳ ἐξωστρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο· ὀστράκοις γὰρ ἐγράφετο τὸ ὄνομα τοῦ φευξομένου.

[Ὅστρακισμός] φυγῆς διαφέρει, ὅτι τῶν μὲν φυγῆς ἀλόντων αἱ οὐσίαι δημεύονται, τῶν δὲ ὀστρακισμῷ ἀποστάντων οὐκ ἀφαιρεῖται τὰ χρήματα ὁ δῆμος· καὶ τοῖς μὲν χρόνος ἐνδείκνυται καὶ τόπος, οἱ δὲ φεύγοντες οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν. ὅτι Κίμων τῇ ἀδελφῇ Ἑλ πινίκη συγκοιμηθεὶς καὶ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς πολίτας ἐξωστρακίσθη.

[Ὅστρακόδερμοι ἰχθύες·] οἷον ὄστρεα, πορφύραι, κήρυκες, στρόμβοι, ἐχῖνοι· ἃ οὔτε θήλεα οὔτε ἄρρενά εισιν.

[Ὅστράκου περιστροφή·] παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγομένη. Εὐνάπιος· ὥσπερ ὀστράκου μεταπεσόντος ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐχώρησε Ῥωμαίοις.

[Ὅστρεα·] Τραιανῷ ἐν Πάρθοις ὄντι καὶ τῆς θαλάσσης ἀπέχοντι ἡμερῶν πολλῶν ὁδὸν Ἀπίκιος ὁ ὠσοφάγος ὄστρεα νεαρὰ διεπέμψατο, ὑπὸ σοφίας τεθησαυρισμένα.

[Ὅσφραντικόν·] ὀσφραντικὸν αἰσθητήριον ἐστὶν ἢ κατὰ τὰ ἐμπρόσθια τοῦ ἐγκεφάλου μαστοειδὲς ἀπόφυσις μετὰ τὰ ὁμοιοειδῆ ὅστέα ὡς ἐπὶ τὸ ἔνδον. γίνεται δὲ ἡ ἀντίληψις τῶν ὀσμῶν διὰ τῆς διόσμου τοῦ ἀέρος δυνάμεως. καὶ γὰρ διόσμος ἐστὶν ἡ διαπορθμευτικὴ δύναμις τῶν ὀσφραντῶν παρὰ Θεοφράστῳ, οὐκ ἔστι δὲ ἡ ῥίσις τὸ αἰσθητήριον, ἀλλ' ἡ μαστοειδὲς τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόφυσις ἢ ἀπόθεσις. κατέκειτ' ὀσφραινόμενος. οἱ γὰρ ὑπὸ φόβου ἐκλυόμενοι ὀσφρήσει τὸν πόνον παύουσιν· ὁ δὲ πόνος αὐτοῖς ἐκ καρδίας γίνεται.

[Ὅσφραίνομαι·] γενικῇ.

[Ὅσφύς·]

[Ὅσχεος·] ὁ περὶ τὰ αἰδοῖα τόπος.

[Ὅσχοφόροι·] δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ προεχόντων. ἡ δὲ ὄσχη κλημὰ ἐστὶ βότρυς ἐξηρητημένους ἔχον· ταύτην δ' ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν.

[Ὅττα·] φήμη, μαντεία, θεία κληδών. καὶ ὀττεύεσθαι, τὸ μαντεύεσθαι. ὁ δὲ τὸ μέλλον ἐμφρόνως ὀττευσάμενος εἰς ἔννοιαν ἦλθε τὴν φρουρὰν ἀποτρίψασθαι τὴν παρὰ Πτολεμαίου.

[Ὅτ' ἂν σε καιρὸς εἰσάγη·] ὅταν σε καιρὸς καλῇ.

[Ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκης·] ἀντὶ τοῦ περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχης.

[Ὅτεοισιν:] οἷς τις.

[Ὅττευομένη:] κληδονιζομένη, οἰωνιζομένη, μαντευομένη. ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς τῶν πρέσβων ἐμφάσεως ὅττευόμενοι εἰς παντοδαπὰς οἰμωγὰς καὶ θρήνους ἐνέπιπτον. ἦτοι τὸ ὀρνεοσκοποῦντες.

[Ὅττευσάμενος:] οἰωνισάμενος, μαντευσάμενος.

[Ὅττεία:] ἡ μαντεία.

[Ὅτί τί:] ἀντὶ τοῦ διατί. τὸ δὲ τί περιττόν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ζήτην τὴν διότι πρὸς τὸ ὅτι ἐν τῷ διότι.

[Ὅ τι μ' εἰδέναι:] ἀντὶ τοῦ ὅσον ἐμὲ εἰδέναι. οὐκ οὖν πονηρὰ γ' ἐστίν, ὅ τι κάμ' εἰδέναι.

[Ὅτι νόμος ἐστίν] ὑπὲρ μ' ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισίν.

[Ὅτι ξένους] τινὰς ἑαυτῷ αἰχμαλώτους σκάπτοντας ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργίᾳ καὶ δεδεμένους παρὰ πότον ἐξητήσατο παρὰ Φιλίππου Σάτυρος, Αἰσχίνης μὲν ἐν τῷ Παραπρεσβείας φησίν. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου λέγει, ὅτι τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξητήσατο· καὶ ἔοικε μᾶλλον ἀληθεύειν. καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει· Σατύρῳ τῷ ὑποκριτῇ τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν.

[Ὅτι παιδί] καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν ἐμβάλλειν πέρα μεδίμνου κριθῶν.

[Ὅ τι πέρ ἐστιν ὄφελος ἐν τῇ πόλει·] Ἀριστοφάνης. τουτέστιν εὐγενεῖς.

[Ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν] τοῦ κτησαμένου αἱ πρὸς τοὺς δούλους λαγχάνονται δίκαι.

[Ὅτι ῥα:] ὅτι δή.

[Ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενά] τισι χρήματα ἐπὶ τῶν βωμῶν ἐτίθετο.

[Ὅτι οἱ ποιητοὶ] παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῶον οἶκον οὐκ ἤσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλείποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου.

[Ὅτι οἱ ἀλόντες] ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ιδίων, Δημοσθένης τε ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ὑποσημαίνει καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ἰγ' τῶν Νόμων.

[Ὅτι χιλίας] ἐζημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες.

[Ὅτλήσοντες:] ὑπομενοῦντες, κακοπαθήσοντες. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἔνδικον ὀτλήσοντες ἀεὶ πόνον. ἐξ ὑμέων γάρ, φεῦ, πυρὸς ἐς τόσσην ἤλθομεν ἐργασίην.

[Ὅτλος:] ἡ κακοπάθεια. καὶ **[Ὅτλεύω,]** τὸ κακοπαθεῖν. τάλας, ἐφώνει, μόχθον οἶον ὀτλεύεις.

[Ὅτοβον:] ὄμαδον, ἦχον. οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον. καὶ αὖθις· περίσταται διαπρύσιος ὄτοβος.

[Ὅτοτύζειν:] θρηνεῖν.

[Ὅτου χάριν:] τίνος ἕνεκεν.

[Ὅτω γὰρ φίλον:] ὅττινι ἀρέσκει. ὅτω δὲ μὴ τάδ' ἐστίν ἐν γνώμῃ φίλα, κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω, καὶ γὰρ δὲ ταῦτα. καί, ὅτω ἂν αὐτὸν τιμωρήσαιντο. ἀντὶ τοῦ πῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ὅττινι.

[Ὅτραλέως:] σπουδαίως.

[Ὁ τρέσας:] ὁ Ἀριστόδημος οὕτως ἐκλήθη, ὅς σὺν Εὐρύτῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐκ ἐκοινώνησε τῆς τῶν Περσῶν μάχης.

[Ὁτρῆος. Ὁτρηρός:] ταχύς, δραστήριος, ὀξύτατος.

[Ὁτρίχας:] ὁμοιότρίχας.

[Ὁ τρυγίας:] παρὰ τῇ Γραφῇ, τὸ ἔσχατον τῆς ὀργῆς.

[Ὁ τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται:] ἐπὶ τῶν χρηστὰ ἐπαγγελλομένων περὶ τινων ὑποθέσεων.

[Ὁτρυλήφατος:] ὁ Δημητριακὸς καρπός.

[Ὁτρύνοντος:] κελεύοντος. καὶ **[Ὁτρύνω σε·]** αἰτιατικῇ.

[Οὔ:] τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ὅπου. οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου, μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προυστάλης ὁδόν. ἀντὶ τοῦ προῆλθες μακροτάτην ὁδὸν ἢ ὡς ἔπρεπε γέροντι. καὶ αὐθις· δειξάτω, οὗ κεῖται Ὀμήρου ῥαψωδιῶν στίχος. ἀλλ' οὐδ' ἂν Ἰῶνα δοκῶ τὸν ῥαψωδὸν ἐξευρεῖν.

[Οὔ·] ὅτι δισσῶς τὸ οὗ ἔνεκα λεγομένου, τοῦ τε οὗ καὶ τοῦ ῥ· ἢ μὲν γὰρ ψυχὴ, φησί, τέλος ὡς οὗ, τὸ δὲ ζῶον ὡς ῥ. ποιεῖ γὰρ τὸ ὀργανικὸν σῶμα ἢ φύσις τῆς μὲν ψυχῆς ἔνεκα, ἵνα χρῆται αὐτῷ ὡς τέλος ἢ ψυχὴ ὡς οὗ, τέλος δὲ ὡς ῥ τὸ ἔμψυχον· ὥστε γὰρ ἀνεμποδίστους εἶναι τῷ ζῳῷ τὰς ἐνεργείας, πάντα ποιεῖ ἢ φύσις. ἢ τοίνυν οὕτως τὸ οὗ καὶ τὸ ῥ ἢ ἄλλως. οὗ μὲν ἔνεκα τῆς κοσμοποιΐας, καὶ τῆς ἀιδιότητος· τούτου γὰρ πάντα ἐφίεται· ῥ δὲ τῇ ψυχῇ· ταύτῃ γὰρ παρασκευάζει εἰς χρῆσιν τὸ ὄργανον· ὅπερ καὶ μᾶλλον ἐστὶν ἀληθέστερον.

[Οὐαλεντινιανός,] Ῥωμαίων βασιλεὺς, Χριστιανὸς καὶ τὰ τοῦ ὁμοουσίου φρονῶν οὐδὲν τοὺς ἐναντίους ἡδίκηι. ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὸ νομοθετεῖν ἐτοιμότητος, φροντίζων καὶ τῆς τῶν θησαυρῶν δικαίας ὑποδοχῆς, πρὸς δὲ ταῖς τῶν ἀρχόντων αἰρέσεσιν ἀκριβῆς καὶ τιμωρίας τῶν ἀπειθούντων ἀπαραίτητος ἐπὶ τε τοῖς πολέμοις ἄριστος. ὁ δὲ Οὐάλης τῆς Ἀρείου δόξης μεταποιούμενος πολλοὺς ἐξορίαις ὑπέβαλλε· καθ' ὃν χρόνον τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας Λιβέριος προειστήκει, τῆς δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀθανάσιος καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Εὐδόξιος, τῆς Ἀρείου θρησκείας διδάσκαλος. ζῇτι ἐν τῷ Σαλούστιος.

[Οὐαλεντινιανός,] βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος διὰ τῆς μητρὸς Ἰουστίνης παρετράπη τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ ἐξεβλήθη τῆς βασιλείας. καὶ ἐλθὼν πρὸς Θεοδόσιον ἐπαιδεύθη τὴν ὀρθὴν πίστιν· ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Θεοδόσιος τὴν βασιλικὴν παράταξιν ἐστάναι οὐ δι' ὅπλων, ἀλλ' ἐξ ἀγαθῶν προφάσεων. καί, οἶδα, φησίν, Οὐαλεντινιανέ, παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων, ἡσυχάζοντος τοῦ στρατοπέδου, τὴν νίκην κατορθωθείσαν καὶ τοὺς πολεμίους ὑποταγέντας ὑποτελεῖς γεγενῆσθαι τοῦ προλαβόντος κινδύνου. οὕτω καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἀνορθωθείς Λικίννιον τὸν τύραννον ἐν ναυαγίῳ διέφθειρεν, οὕτω καὶ Οὐαλεντινιανὸς ὁ σὸς πατὴρ εὐτυχέστερον τὴν βασιλείαν καὶ ἀβλαβῇ παρὰ τῶν πολεμίων ἰθύνων ἐτέλεσε, τοῦ θεοῦ ἐκδικοῦντος αὐτόν, καὶ μάχας ἀναριθμήτους καὶ νίκας ἀπίστους ἐδέξατο, πολλοὺς βαρβάρους διαφόρως ἀνελών. Οὐάλης δὲ ὁ θεῖος ὁ σὸς τὸν θεὸν διασπαράττων ἐμίανε τὴν ἐκκλησίαν ὁ βέβηλος διὰ τῆς σφαγῆς τῶν ἁγίων καὶ ἐξορίας τῶν ἱερέων. ὅς τῇ τοῦ θεοῦ βουλήσῃ ὑπὸ τῶν Γότθων πολιορκηθεὶς ἐκαύθη. ὀρθῶς τὸν Χριστὸν σέβει ὁ ἀδίκως σε ἐκβαλὼν. ἢ σὴ ἀπιστία Μαξίμω εὐχέρειαν συνήνεγκεν. εἰ τὸν Χριστὸν βλάπτομεν, τίνα παρακαλέσομεν μαχόμενοι; ταῦτα καὶ πλείω τούτων νουθετήσας Θεοδόσιος Οὐαλεντινιανὸν εἰς τὴν ὀρθὴν πίστιν μετήγαγεν.

[Ουάλης,] βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃς κακοδοξῶν καὶ συγκροτῶν τοὺς αἰρετικούς εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἰδίων πατέρων ἐπορεύετο. καὶ γὰρ ἐπισκόπους εἰς ἐξορίαν ἔπεμπε καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ μοναχοὺς, Τατιανοῦ τότε ἄρχοντος Ἀλεξανδρείας· καὶ πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν ἐβασάνισε καὶ τινὰς πυρὶ παρέδωκε. ταῦτα δὲ πάντα μετὰ τὴν τελευταίαν Ἀθανασίου. οἱ οὖν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀρθόδοξοι ἐλεηθήσεσθαι νομίζοντες ὑπὸ Ουάλεντος πρεσβείαν ἔστειλαν πρὸς αὐτὸν ἐν Νικομηδείᾳ τυγχάνοντα, πέμψαντες π' ἱερατικούς ἄνδρας, ὧν ἡγοῦντο Θεόδωρος καὶ Κουρβασὸς καὶ Μενέδιμος· οὓς ἅπαντας σὺν τῷ πλοίῳ ὑφαφθῆναι προσέταξε. καὶ πάντες σὺν τῇ νηϊ κατεφλέχθησαν, μέχρι Δακιβίζων τοῦ πλοίου διαρκέσαντος κάκεισε διαλυθέντος. ἐπὶ τοῦ βδελυροῦ Ουάλεντος Λούκιος τις ἐπίσκοπος τῆς τῶν Ἀρειανῶν αἵρέσεως παραχρῆμα ὡς λύκος τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπεπήδησεν· ὁ δὲ Πέτρος εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέφυγεν. ὁ δὲ Λούκιος τοσαῦτα ἐνεδείξατο, οἷα οὐδὲ ἐν τοῖς διωγμοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο· τρεῖς γὰρ χιλιάδας ἀπέστειλε κατὰ τὴν ἔρημον ἀναιροῦντας καὶ πορθοῦντας τοὺς θεοσεβεῖς ἄνδρας.

[Οὐ ἄρᾶς:] οὐ τίνας κατάρας.

[Οὐαρος,] Λαοδικεύς, σοφιστής, σύγχρονος Πολέμωνος καὶ ἄλλων.

[Ουάρωνος:] ὄνομα κύριον.

[Οὐ γάρ:] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ καὶ γὰρ Ἀττικῶς· ὡς Καλλίμαχος· ἀκούσαθ' Ἰππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἤκω. ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ ἤκω. καὶ ἐν Βατράχοις, οὐ γὰρ ἀλλὰ, ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ Ἀττικῶς. ἀντὶ τοῦ ἔχω γὰρ κακῶς. ὁ δὲ εἶπεν, οὐ γὰρ, ἀλλ' ἔχω κακῶς. τὸ δὲ ἀλλὰ παρέλκεται καὶ ἐν Βατράχοις· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον. ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ πειστέον. οὐδαμῶς, φησὶν, ὀφείλεις λέγειν, ἀλλὰ καὶ διδόναι, ἵνα σοι πιστεύσω, ὅτι ἀληθῶς ἐπαγγέλλη μοι αὐτὰ διδόναι. καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἢ ἐκκλησίᾳ.

[Οὐ γὰρ ἄκανθαι:] λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὠφελίμων, ἀπὸ τῆς τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς.

[Οὐ γάρ μ' οὐ 'στιν ἀλλ' ἀκουστέον:] τὸ τέλειον, οὐ γὰρ ἀλλὰ μοι ἐστὶν ἀκουστέα. ἀντὶ τοῦ πάνυ γάρ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. καὶ ἐν Ἰππεῦσιν· ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἢ χάρις. ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ τοῦ παραθέντος ἢ χάρις.

[Οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης:] καθ' ὑπερβολὴν λέγει. κἂν πείσης, οὐχ ἔξεις ἡμᾶς πειθομένους.

[Οὐγκία:] εἶδος μέτρου· ἢ σταθμός.

[Οὐδαμά:] καὶ μέντοι τῆς ἀθεΐας Ἐπίκουρος ἠνέγκατο μισθὸν οὐδαμὰ οὐδαμῇ μεμπτόν.

[Οὐδαμῇ:] ἀντὶ τοῦ οὐδαμόθι. Τηλεκλείδης Ἡσιόδῳ. Αἴλιανός· ὁ δὲ ἀποκτείνει αὐτοὺς καὶ περισυλοῖ ὅσους ἐπηγάγοντο. ἦν δὲ κόσμος καὶ σκευὴ περὶ τὴν τέχνην τὴν ἐκατέρου οὐδαμῇ εὐκαταφρόνητα. καὶ αὐθις· καὶ μαρτύρια ἐπάγονται οὐδαμῇ ἄσημα.

[Οὐδ' αἵματι κλαίω·] ζητεῖ ἐν τῷ αἵματι κλαίνειν.

[Οὐδαμινός. Οὐδαμῶς:] κατ' οὐδένα τρόπον.

[Οὐδ' ἀπὸ γῆς ὦνυσεν:] ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου.

[Οὐδὲ γρὺ] λόγων ἀψάμενος, ὅσα γε εἰκὸς ἐστὶ ταῖς ἐπιστολαῖς σου τεκμήρασθαι· Ἰουλιανός.

[Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο:] τοὺς Μολιονίδας ἔφυγε. Δίων δὲ ἐν β' τῆς β' συντάξεως Ἡρακλέα τὸν Ἰδαῖον Δάκτυλον, καταδείξαντα Ὀλύμπια, πρὸς δύο διαπυκτεύσαντα ἠττηθῆναι.

[Οὐδὲν ἀνῆκε:] περισσὸν τὸ δεν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνῆκεν. οὐδὲν ἀνῆκεν εὖνους τε τῇ πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ.

[Οὐδὲν ἀνίει·] αὐτός τε οὐδὲν ἀνίει, παράδειγμα ἑαυτὸν ἐπιδεικνὺς τῆς τε ἄλλης ἀσκήσεως καὶ παντὸς ἔργου στρατιωτικοῦ. καὶ αὖθις· οὐδὲν τι πλέον ἀνίει ὁ νεανίας τὰς τε προσβολὰς ἀνακόπτων καὶ πᾶσαν βουλὴν ἀμυντηρίων διανοούμενος.

[Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου:] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός Ἀττικοί.

[Οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου:] οὐ γὰρ τοιοῦτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν, οἶον ὁ νόμος. οὐδὲν γὰρ οἶον, ὃ φίλη Λυσιστράτη· ἀντὶ τοῦ τὸ κωλύον.

[Οὐδ' ἐν δέρματι:] ἀντὶ τοῦ γυμνός, ὑπερβολικῶς.

[Οὐδὲν δὲ οἶον ἔστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν:] τουτέστιν οὐδὲν κωλύον ἐστὶ καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν. οὕτως ἔλεγον τὸ λυσιτελοῦν. οὐδὲν οἶον, οὐδὲν κωλύον.

[Οὐδὲν ἔλαττον·] ὁ δὲ ἐκῆλει τοὺς ἀκούοντας οὐδὲν ἔλαττον, εἰ μὴ καὶ πλέον Ὀδυσσεὺς Ὀμήρου τοὺς Φαίακας. ὁ μὲν γε Ἀλκίνοος ἀπολογίας μεστός, ἐν μὲν ὑπονοίαις ἀληθευούσης, ἐν δὲ τῷ φανερῷ διαβεβλημένης εἰς τὸ ψευδέστερον.

[Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις:] ἀντὶ τοῦ οὐδὲν εὐτελές, ἢ κοινόν.

[Οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον οὐδ' ἡδιον ἢ φῦσαι πτερὰ. Οὐδένες:] οἱ οὐδαμινοὶ τῶν ἀνθρώπων. καὶ **[Οὐδένεια]**, ἡ ἀπανθρωπία.

[Οὐδὲν ἐστὶ θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον, οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις. Οὐδὲν ἦλθε ράψαμένη σκύτινον καθειμένον:] παρέλκει τὸ δεν. ἤθελε γὰρ εἰπεῖν οὐκ ἦλθε, συνήθως.

[Οὐδὲν ἦν παρά τ' ἄλλα πλὴν ὁ χρυσός. Οὐδὲν Ἡρακλῆς πρὸς δύο:] φασὶν Ἡρακλέα θέντα τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα πιστεύσαντά τε τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει τῇ προτεραίᾳ πενταετηρίδι πυκτεῦσαι πρὸς δύο, Κτέατον καὶ Εὐρυτον, τοὺς Ποσειδῶνος καὶ Μολιόνης παῖδας, καὶ ἀνελεῖν αὐτούς· τῇ δευτέρᾳ δὲ πάλιν ὁμοίως πρὸς τινὰς δύο πυκτεῦσαντα ἡττηθῆναι.

[Οὐδὲν ἦττον:] ἀντὶ τοῦ ἴσον, ὅμοιον. φιλοσοφοῦντος οὐκ ἔστι μαντικὴν ἐπαγγέλλεσθαι καὶ προφέρειν οὐδὲ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἐπιστήμην· χωρὶς γὰρ τὰ τῶν φιλοσόφων καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὀρίσματα, οὐδὲν ἦττον ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν. καὶ αὖθις· ὁρ χούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται. παρέλκει τὸ δεν. καί, οὐδὲν ἐπαύετο αἰετὶς τοῖς βιβλίοις ἐνδαιατώμενος. παρέλκει τὸ δεν.

[Οὐδεναιός:] πολυχρόνιος.

[Οὐδένεια:] ἡ ἀπανθρωπία.

[Οὐδὲν ἱερόν:] Ἡρακλῆς εἶπεν Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόανον, ὥς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνων ὀφειλόντων τιμᾶσθαι· ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι ἄδειαν οὐκ εἶχον.

[Οὐδενὶ σὺν νῷ:] τουτέστιν ἀφρόνως. ὅς τε καὶ τὴν στρατηγίαν οὐδενὶ σὺν νῷ ποιησάμενος φαίνεται.

[Οὐδενὶ τῷ ἄλλῳ:] οὐδενὶ τινι.

[Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος ἢ σκυτοτομεῖν:] ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελοῦντων. παρ' ὅσον οἱ μέλανες τῶν λευκῶν λυσιτελέστεροι.

[Οὐδὲν μᾶλλον:] ὅτι οἱ Σκεπτικοί, τουτέστιν οἱ Πυρρώνειοι, τὰ τῶν αἰρέσεων δόγματα πάντα ἀνατρέποντες αὐτοὶ οὐδὲν ἀποφαίνονται δογματικῶς· προσφέρονται δὲ ἀποφάσεις εἰς μῆνυσιν τῆς ἀπροπτωσίας, ὥς εἰ καὶ νεύσαντας τοῦτο ἐνεδέχeto δηλῶσαι. διὰ τῆς οὐδὲν ὀριζομένης φωνῆς τὸ τῆς ἀρεψίας πάθος δηλοῦται· ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῆς, οὐδὲν μᾶλλον, καὶ τῆς, παντὶ λόγῳ λόγος ἀντίκειται, καὶ ταῖς ὁμοίαις, λέγεται δὲ τὸ οὐδὲν μᾶλλον θετικῶς, ὥς ὁμοίων τινῶν ὄντων· οἶον, οὐθὲν μᾶλλον ὁ πειρατῆς κακός ἐστιν ἢ ὁ ψεύστης. ὑπὸ δὲ τῶν Σκεπτικῶν οὐ θετικῶς, ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέγεται· ὥς ὑπὸ τοῦ ἀνα σκευάζοντος καὶ λέγοντος, οὐ μᾶλλον ἢ Σκύλλα γέγονεν ἢ Χίμαιρα. αὐτὸ δὲ τὸ μᾶλλον ποτὲ μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται· ὥς ὅταν φῶμεν, μᾶλλον τὸ μέλι γλυκὺ ἢ τὴν σταφίδα· ποτὲ δὲ θετικῶς καὶ ἀναιρετικῶς· ὥς ὅταν λέγωμεν, μᾶλλον ἢ ἀρετὴ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει. σημαίνομεν γάρ, ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ, βλάπτει δ' οὐ. ἀναιροῦσι δ' οἱ Σκεπτικοὶ καὶ αὐτὴν τὴν οὐδὲν μᾶλλον φωνήν· ὥς γάρ, οὐ μᾶλλον ἐστὶ πρόνοια, ἢ οὐκ ἔστι· οὕτω καὶ τό, οὐδὲν μᾶλλον ἔστιν, ἢ οὐκ ἔστι. σημαίνει οὖν ἡ φωνὴ τὸ μηδὲν ὀρίζειν, ἀλλ' ἀπροσθετεῖν. ἡ δὲ παντὶ λόγῳ φωνὴ καὶ αὐτὴ συνάγει τὴν ἐποχήν. τῶν μὲν γὰρ πραγμάτων διαφωνούντων, τῶν δὲ λόγων ἰσοσθενούντων, ἀγνωσία τῆς ἀληθείας ἐπακολουθεῖ. εἰσὶ δέκα τρόποι, καθ' οὓς τὰ ὑπερκείμενα παραλλάττοντα ἀπεφαίνετο.

[Οὐδὲν μέλον αὐτῷ·] τὸ δὲ τῶν Ῥωμαίων ἄθροισμα ἀπόμαχον ἦν, οὐδὲν μέλον αὐτῷ περὶ ἀλλοτρίου τοῦ πράγματος τῶν γινομένων τὴν φροντίδα τιθέμενον.

[Οὐδὲν πρὸς ἔπος:] ἀντὶ τοῦ ὥς ἔτυχεν, ἔνεκα μηδενός.

[Οὐδὲν πρὸς ἔπος] οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ, πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ', ὅπως ἔχει. ἀντὶ τοῦ ὥς ἔτυχεν, ἐκ τοῦ μηδενός.

[Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον:] Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τραγωδίαν εἰς τὸν Διόνυσον ποιήσαντος, ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο· ὅθεν ἡ παροιμία. βέλτιον δὲ οὕτως· τὸ πρόσθεν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες τούτοις ἠγωνίζοντο, ἅπερ καὶ Σατυρικά ἐλέγετο· ὕστερον δὲ μεταβάντες εἰς τὸ τραγωδίας γράφειν κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν, μηκέτι τοῦ Διονύσου μνημονεύοντες· ὅθεν τοῦτο καὶ ἐπεφώνησαν. καὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ Περὶ Θεσπίδος τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ, Θεαίτητος δὲ ἐν τῷ Περὶ παροιμίας Παρράσιόν φησιν τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον· τοὺς δὲ ὀρῶντας τά τε τῶν ἀνταγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παρρασίου Διόνυσον, ἐπιφωνεῖν, τί πρὸς τὸν Διόνυσον; ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων. καὶ αὖθις· τὸν Κόροιβον Ὀδυσσεὰ φήσας εἶναι τὸν πολύτροπον. καίτοι μὴ πρὸς τοῦτο παράδειγμα φέρων, τῇ φάτνῃ προσάγει τὸν κύνα καὶ πρὸς τὸν Διόνυσον ἄγει οὐδέν.

[Οὐδὲν προτιμῶ σου:] ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίζω σου. ἡ φράσις Ἀττικὴ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· φορῶ γὰρ τὸν δακτύλιον ταυτὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς. ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίζω σου. Εὐδαμος δὲ φιλόσοφος ἦν.

[Οὐδ' ἐν σελίνοις:] ἐπὶ τῶν μηδὲ τὴν ἀρχὴν πεφθακότων. ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς κήπους ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα, τοὺς λεγομένους περικήπους, σέλινά καὶ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἢ παροιμία, οὐπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος· καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν.

[Οὐδέν τι πλέον] εἶχον ἀνύειν οἱ βάρβαροι. οὐ τοι ὄντο χρήναι μὴ οὐχὶ γενναιότατα συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις.

[Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐστὺκὼς ἀνὴρ. Οὐ δέον:] οὐ πρόπον. ἐκστῆναι τῶν χωρίων, ὧν Θεουδῖβερτος οὐ δέον ἐπιβατεῦσαι διὰ σπουδῆς ἔσχεν.

[Οὐδέποτε' ἐγὼ τοῦτον ὑποδέξομαι· οὐδὲ παρ' ἐμοὶ ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἄσεται, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ:] ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ἦδον μέλος τι, Ἀρμόδιον καλούμενον, οὗ ἡ ἀρχή· φίλτατε Ἀρμόδιε, οὐτι που τέθνηκας. ἦδον δὲ αὐτὸ εἰς Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὡς καθηρηκότας τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη, τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον, τὸ δὲ Λάμπωνος. ὁ δὲ λόγος, οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἐστιαθήσεται ὁ τοιοῦτος. παροίνιος δὲ ὁ μέθυσος καὶ ὕβριστής.

[Οὐδὲ πυρφόρος:] ὅταν πολλοὺς ἀποφῆναι βουλώμεθα τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν, ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη. οἶον οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ οἴσων εἰς τὴν πόλιν. καθάπερ εἰ ἐλέγομεν, οὐδὲ σκηνοφύλαξ, ἢ τις τῶν παραπλησίων.

[Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη:] ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων εἴρηται ἡ παροιμία· ἐπειδὴ πάσης πολεμικῆς παρασκευῆς ἔδει τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι, δάφνης ἔχοντα κλάδους καὶ στέμματα καὶ λαμπάδα· καὶ τούτου νόμος ἦν μόνου φεῖδεσθαι τοὺς πολεμίους. ἐπὶ τοίνυν τῶν πανωλεθρίᾳ διεφθαρμένων καιρὸν ἔσχεν ἡ παροιμία.

[Οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμής:] πιθανῶς τὸ μὴ εἰπεῖν πλείονα τοῦ πατρὸς κακοπαθῆσαι, ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα.

[Οὐδὲ τὰ τρία Στησιγόρου γινώσκεις:] ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν καὶ ἀμούσων εἴρηται ἡ παροιμία· ἐπειδὴ εὐδόκιμος ἦν.

[Οὐδὲ τάρχαϊον ποιεῖ. Οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγγέλυσιν, ἀλλ' ἦδιον ἂν δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον. Λοπάς,] τὸ τήγανον.

[Οὐδαι:] ἐδάφει.

[Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας. Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ περαίνεται. Οὐδεὶς οἶδε τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις:] παροιμιακόν. οὐδεὶς οἶδε τί ὠμίλησα, πλὴν γε εἴ τις ὄρνις. ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. πάλιν· οὐδεὶς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις. Ἀριστοφάνης.

[Οὐ δῆπου μ' ἀφελέσθαι διανοῆ, ἄδωκας αὐτός; οὐ τάχ'· ἀλλ' ἤδη ποιῶ:] ἀντὶ τοῦ ὄντως διανοῆ, ὥστε ἀφελέσθαι τὰ ὅπλα με; ἡ γὰρ οὐ ἄρνησις συγκατάθεσιν δηλοῖ. οὐδόλως, φησί, διανοοῦμαι, ἀλλ' ἤδη αὐτὰ ἀφαιροῦμαι. οἶον οὐ διστάζω.

[Οὐ διαφρήσετε:] ἀντὶ τοῦ οὐ διαφορήσετε, οὐδὲ διαπέμψεσθε. Ἀριστοφάνης.

[Οὐδ' ἵκταρ βάλλει:] εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν· ὥσπερ τὸ διωλύγιον. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μικρὸν ἐξισάζει, οὐδόλως.

[Οὐδός:] φλιά, βατήρ, τὸ κάτω τῆς θύρας· ἢ ἔδαφος· ἢ βαθμός.

[Οὐδὸς ἐς λαύρην:] ἡ στενὴ ὁδός. παρὰ τὸ ῥέειν τὸν λαὸν δι' αὐτῆς. ζήτει ἐν τῷ λαύρα.

[Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώουσιν:] ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων· παρ' ὅσον ἡ ἀηδὼν ἀγρυπνεῖ διὰ τὸν ἴτον· μᾶλλον δὲ διὰ δειλίαν.

[Οὐδ' ὥς:] οὐδαμῶς δῆ.

[Οὐδ' ὑφ' ἔνων:] Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑπ' οὐδένων λέγουσιν ὑπερβιβάζοντες.

[Οὗ ἔθεν:] οὗ τινος ἔνεκα.

[Οὐεργίλιος:] ὄνομα κύριον.

[Οὐεσπεσιανός:] ὄνομα κύριον. βασιλεὺς Ῥωμαίων. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βεσπασιανός.

[Οὐετηρία:] ὄνομα κύριον.

[Οὐηστῖνος,] Ἰούλιος χρηματίσας, σοφιστής. Ἐπιτομὴν τῶν Παμφίλου Γλωσσῶν βιβλία 4δ', Ἐκλογὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν Δημοσθένους βιβλίων, Ἐκλογὴν ἐκ τῶν Θουκυδίδου, Ἰσαίου, Ἰσοκράτους καὶ Θρασυμάχου τοῦ ῥήτορος καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων.

[Οὐῖνδικτος:] ὁ κατὰ οὐῖνδικτον ἐλευθερούμενος.

[Οὐῥα:] τὸ γονιμώτατον μέλος.

[Οὐῥατα:] οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων.

[Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις:] οὐ ταχύτερον ἐνεργήσεις;

[Οὐ θελήσει:] οὐ δυνήσεται. Ὅμηρος· οὐδ' ἐθέλει προρρέειν. ἀντὶ τοῦ οὐ δύναται.

[Οὐθ' ὕεται οὔτε ἡλιοῦται:] ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ὄντων.

[Οὐκ ἀδύνατοι·] ὅτι τὸ οὐκ ἀδύνατοι μεσότητός ἐστι ῥῆμα, οἷον οὔτε τελείως δυνατοὶ οὔτε ἀσθενεῖς.

[Οὐκ ἀθεεῖ:] οὐ χωρὶς θείας προνοίας.

[Οὐ καθέστηκεν:] οὐ νήφει, μαίνεται.

[Οὐκ ἄλλως ποιεῖται:] ἀντὶ τοῦ οὐ μάτην.

[Οὐκ ἂν ἀποδοίης; οὐχ, ὅσον γ' ἐμοί γ' εἰδέναι:] ἀντὶ τοῦ ἐν ὅσῳ ἐν ἑμαυτῷ εἰμι καὶ οἶδά τι. τουτέστιν αἰσθάνομαι.

[Οὐκ ἀνασχίσομαι:] τινὲς τοῦτο ὡς ἔκφυλον νομίζουσιν· ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. οὐ δεῖ οὖν μόνον λέγειν ἀνέξομαι.

[Οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νέκυν·] καὶ Ὅμηρος· γαστέρι δ' οὐπῶς ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς.

[Οὐκ ἄνευ γε Θησέως:] Θησεὺς καὶ τῷ Μελεάγρῳ συνηγωνίσατο πρὸς τὴν θήραν τοῦ κάπρου καὶ τῷ Πειριθόῳ κατὰ τῶν Κενταύρων καὶ τῷ Ἡρακλεῖ πρὸς τὰς Ἀμαζόνας. ὅταν οὖν θαυμαστόν τι πραχθῇ, οὐκ ἄνευ γε Θησέως λέγεται.

[Οὐκ ἄνευ τινός:] τοῦτο τριχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τὸ μήτε βλάπτον μήτε ὠφελοῦν. ὡς λέγομεν, οὐκ ἄνευ σκιᾶς τὸ ἐν φωτὶ σῶμα. ἢ τὸ ἐξ ἀνάγκης, ὡς ὄργανον ἢ τι τοιοῦτον· ὡς λέγομεν, ἠρίστευσεν Ἀχιλλεύς, ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς μελίας (πρὸς τὴν ἀριστείαν οὐ γὰρ ἡδύ νατο γυμνὸς ἀριστεῦσαι). ἢ τὸ πάθος ἐμποδίζον· ὡς λέγομεν, ἐν χειμῶνι πλεύσας ἐσώθη, ἀλλ' οὐκ ἄνευ κινδύνου.

[Οὐκ ἂν ὀρθῶς,] καὶ ἐξῆς. οὕτως δὴ ἀναγνωστέον· οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκης, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἤμαρτες· ἡσύχασον.

[Οὐκ ἀξιῶ:] οὐχ ὑπολαμβάνω, οὐκ ἄξιον νομίζω.

[Οὐκ ἀπεικός:] οὐκ ἄτοπον, ἄξιον, ὀφειλόμενον, πρέπον, ὅμοιον. εἰκὸς δέ ἐστι παρὰ τὸ εἰκός· εἶτα ἀπεικός, τὸ ἀπρεπές, τὸ ἀνόμοιον. καὶ λοιπὸν τὸ οὐκ ἀπεικός, διὰ δύο ἀρνήσεων μία συγκατάθεσις· ὥς τὸ ἥκιστα, οὐδαμῶς· οὐχ ἥκιστα, τὸ μάλιστα.

[Οὐκ ἀπεικότως:] ἀντὶ τοῦ εὐλόγως καὶ εὐπροσώπως.

[Οὐκ ἀποδύση τῶν νυκτῶν, ἣν οἴκοι γε καθεύδης, οὐδ' ἦν γε θύραζ', ὥσπερ πρότερον. Οὐκ ἀπολιβάξεις:] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐς κόρακας καὶ Λιβύην ἀποφθερῇ. ἀπὸ τοῦ λιβάς, ὃ ἐστὶν ἡ σταγὼν· ἥς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῇ πίπτειν. Ἀριστοφάνης· οὐκ ἀπολιβάξεις, ὧ κάκιστ' ἀπολούμενος;

[Οὐκ ἀπορρυήσεται:] οὐκ ἀποπεσεῖται.

[Οὐκ ἀποστατῶ φίλων:] ἀντὶ τοῦ οὐ χωρίζομαι φίλων.

[Οὐκ ἄπο τρόπου:] οὐ πόρρω τρόπου.

[Οὐ κατὰ κόσμον:] οὐ κατὰ τὸ πρέπον.

[Οὐ κατασχὼν τῆς χαρᾶς παρελύθην ἀθρόον τοὺς τόνους τοῦ σώματος.]

[Οὐκ ἐᾷ:] οὐ συγχωρεῖ.

[Οὐκ ἔθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσεαι:] Ὀμηρικόν. ἀντὶ τοῦ μεθέξεις τιμῆς.

[Οὐκ ἐκθανεῖν.]

[Οὐκ ἐκνεομένως:] οὐ προσηκόντως. Ἡρόδοτος.

[Οὐκ ἐκομπολάκουν:] ἀντὶ τοῦ κενούς οὐκ ἐποιοῦν ψόφους. οὐκ ἔλεγον κομπῶδη, ὡς Αἰσχύλος. οὗτοι ἤλεγχον ἂν μου τὴν τέχνην· ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν. Ἀριστοφάνης.

[Οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου:] οὐκ ἐξ ἴσου. ἄλλα τέ τινα οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου ποιεῖν ἐκελεύοντο.

[Οὐκ ἔνδον,] ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις. πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον; ὀρθῶς, ὧ γέρον. ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια, οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ τραγωδίαν· σκώπτει τὸν Εὐριπίδην ὡς συλλογιστικόν, καὶ οὗ ἔαν λέγῃ τὸ ἐναντίον πάλιν κατασκευάζοντα. οἶον ἡ γλῶσσ' ὁμώμοκεν, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. καὶ πάλιν, αὐτὸς μὲν ἔσω ἐστίν, ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλλογίζεται τῶν ἔξω τι καὶ μετεωρίζεται. Ὀμηρικῶς· Ὀμηρος γὰρ διώρισε τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα εἰπὼν, πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς, εἶτα, αὐτοὺς δ' ἐλώρια τεῦχεν. οὕτω καὶ Ἀριστοφάνης· εἰπὼν γάρ, ὁ νοῦς μὲν ἔξω, ἐπήνεγκεν, αὐτὸς δ' ἔνδον ποιεῖ τραγωδίαν ἀναβάδην. τουτέστιν ἄνω τοὺς πόδας ἔχων. ἢ ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου κείμενος, ἢ καθήμενος.

[Οὐκ ἐνέλιπεν εὐεργετῶν με.]

[Οὐκ ἐξελεύση:] ἀντὶ τοῦ οὐ στρατηγήσεις ἡμῶν. Δαβίδ· καὶ οὐκ ἐξελεύση ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

[Οὐκ ἐξήεσαν:] ἀντὶ τοῦ οὐ ἐξήρχοντο. **[Οὐκ ἐξέισαν]** δέ, οὐ συνεχώρησαν.

[Οὐκ ἐξήρκεσεν:] οὐκ ἀντέσχε πρὸς τοὺς τρόπους ὑμῶν.

[Οὐκ ἐξόν:] οὐ προσῆκον, οὐ πρέπον. ὃν παρὰ τὰ πάτρια ὠνόμασεν ἥρωος ἐπιθείς ὄνομα, οὐκ ἐξόν.

[Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδὲ ἐν περιδείπνῳ:] ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἡ παροιμία. εἰώθεσαν γὰρ τὸν ἐν τοῖς περιδείπνοις τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν.

[Οὐκ ἔπαισεν εἰς γῆν ἢ εὐχή:] ἀντὶ τοῦ εἰσηκούσθη. οἰκτεῖρει γὰρ αὐτὸν ὁ θεὸς καὶ ἐς ὕπνον ἐνέβαλεν.

[Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι:] οὐ βλασφημήσω.

[Οὐκ ἐπιεικῶς:] οὐ μετρίως. **[Οὐκ ἐπικῶς]** δὲ ἀντὶ τοῦ οὐ λογίως.

[Οὐκ ἐπίσταμαι:] ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

[Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμῇ τοῖς πολλοῖς:] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. παροιμία ἐστὶν ἐλλειπῶς εἰρημένη· προσυπακουστέον δὲ ἔξωθεν τὸ ἀγκύρας.

[Οὐκ ἔσθενεν:] οὐκ ἐδύνατο.

[Οὐκ ἐς μακράν:] ἀντὶ τοῦ ταχέως.

[Οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ:] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ πλὴν ἐμοῦ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.

[Οὐκ ἔστιν ὅς τις] πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ. ἢ γὰρ πεφυκῶς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον, ἢ δυσγενὴς ὦν ληκύθιον ἀπώλεσε. τὸ ἐξῆς, πλουσίαν ἀροῖ πλάκα.

[Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλο:] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι ἢ καθὼς εἴρηκε. τοῦτο, φησί, πάντως δέδοκται, καὶ οὐκ ἂν ἐάσαιμί σε ἕτερόν τι ποιῆσαι. Ἀριστοφάνης. οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι ἢ ἀνελθεῖν εἰς τὸν οὐρανόν. ὁ δὲ οὐδὲν ὅ τι οὐχ ἐτοίμως τῶν προταθέντων ἔσχε συνθέσθαι, οὐχ ὅτι καὶ ἐμμένειν αὐτοῖς ἔμελλεν, ἀλλ' ἵν' ἐκ τῶν παρόντων ἀναπνεύσῃ.

[Οὐκ ἔστι συκοφάντου δῆγματος:] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων. λείπει δὲ τὸ φάρμακον. λέγει δὲ ἐν ἧθει, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπωδὴ ἢ φάρμακον πρὸς δῆγμα συκοφάντου. ἐπεὶ εἰώθασιν λέγειν οἱ τὰ περίεργα πωλοῦντες, ὅτι χρησιμεύει τόδε πρὸς τόδε. ἄλλως· ἀλεξητήριον δείκνυσιν αὐτῷ καὶ βασκανίας ἀποτρεπτικὸν δακτύλιον, ὃν καλοῦμεν φαρμακίτην.

[Οὐκ ἔσχον:] οὐκ ἔσχισα, οὐ διεῖλον. οὕτως ἔκλινεν Ἀττικῶς. ὥπτων γαστέρα, κἄτ' οὐκ ἔσχον ἀμελήσας, ἢ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτο. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

[Οὐκέτι.]

[Οὐκ ἐτῶς:] οὐκ εἰκότως, ἢ οὐ μάτην· παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὃ ἐστὶ μάταιον· οὐκ ἀλόγως. Ἀριστοφάνης· οὐκ ἐτῶς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ σπεύδουσιν ἐπὶ πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.

[Οὐκ ἐτός:] οὐκ ἀλόγως, οὐκ ἀληθῶς. ἀντὶ τοῦ δικαίως· ἐπιρρηματικὸν γὰρ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ἐτεῶς· ἀπὸ τοῦ ἐτεῶς συνηρημένου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐκ ἐτός ἄρ' ὥς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.

[Οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδίαι· οὐδὲν γάρ εἰσι πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη:] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγκυλινδουμένων τῷ αὐτῷ πράγματι, ἄλλο δὲ μηδὲν νοεῖν ἀνεχομένων. ὁ δὲ νοῦς· οὐδὲν ἐσμὲν εἰ μὴ συνουσιάζειν καὶ τίκτειν. ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐμίγη τῇ Τυροῖ καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ Περίαν.

[Οὐκ ἐφέξεις:] οὐ παύσῃ.

[Οὐκ ἔχαδεν:] οὐκ ἐχώρησεν.

[Οὐκ ἔχων ὃ τι χρήσεται τοῖς παροῦσι κακοῖς:] ἀντὶ τοῦ ἐξαπορῶν.

[Οὐκ ἔχω φράσαι· ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ:] ἀντὶ τοῦ δι' ἀσαφείας.

[Οὐκ εἰμι τούτων τῶν ἡρώων:] αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν· οἱ γὰρ ἥρωες κακοῦν ἔτοιμοι μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖν.

[Οὐκί:] τὸ οὐχί. Ὅμηρος διὰ τοῦ κ γράφει, οὐ διὰ τοῦ χ. δείκνυται γὰρ ἐκ τῶν συναλοιφῶν τὰ μὲν ψιλὰ μεταπίπτοντα εἰς δασέα, ὅταν τὸ ἐπιφερόμενον δασύνηται· ψιλοῦ δὲ ὑποτασσομένου, μὴ μεταπίπτοντα.

[Οὐ κομῶ:] οὐ μέγα φρονῶ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ. τουτέστιν οὐ μέγα φρονῶ.

[Οὐκουν:] οὐδαμῶς. **[Οὐκοῦν]** δὲ συλλογιστικὸς σύνδεσμος. οὐκοῦν οἱ ἀδελφοὶ λαβόντες ἱκετηρίαν ἐπυνθάνοντο ἄρα τοῦ θεοῦ, ὃ τι καὶ χρὴ πράττειν αὐτοῦς.

[Οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις:] ἐπὶ τῶν μάτην θρυλούντων, ὡς αἱ κορώναι. Ἀριστοφάνης· ὅτι μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος, ζητεῖς μεταλαβεῖν.

[Οὔλε:] ὑγίαινε, ὀλοκλήρει.

[Οὐ λελήθασι:] φανεροὶ εἰσιν.

[Οὐλή:] ἐπιπόλαιον ἔλκος εἰς ὑγίαν ἦκον.

[Οὐλίθ:] ὄνομα κύριον. πορευομένων δὲ αὐτῶν καὶ γενομένων κατὰ τινα στενωπόν, προῆει μὲν ὁ Οὐλίθ.

[Οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις:] ἐπὶ τῶν τὰ τοιαῦτα μὴ διὰ τῶν αὐτῶν πραττόντων. οὕτω Στράτις ἐν Ποταμίῳ.

[Οὔλιος:] ὁ Ἀπόλλων. ἱατρὸς γὰρ ἦν. σημαίνει δὲ καὶ ὀλέθριος.

[Οὐ λόγων ἀγορὰ δεῖται Ἑλλάδος, ἀλλ' ἔργων:] ἐπὶ τῶν κομπαζόντων.

[Οὐλοθυτεῖν:] κριθὰς ἐπιχέειν τοῖς θύμασιν. οὐλὰς γὰρ ἔλεγον τὰς κριθὰς κατὰ ἀντίθεσιν τῶν ψαιστών, ἅπερ ἦν ἄλφιστα ὑπὸ τῆς μύλης κατεψητισμένα· τὰς γὰρ οὐλὰς πρόσθεν ἐκάμπτοντο ἐσθίοντες, οὐδέπω τῆς κατεργασίας αὐτῶν εὐρημένης. καὶ τὰς μὲν κριθὰς μέχρι νῦν ὅλας χέουσιν οἱ ἐπιθύοντες ταῖς σπονδαῖς, ἐπεὶ σύμβολον τῆς παλαιᾶς τροφῆς· τὰ δὲ πόπανα τῆς ἄρτι ὥρας, τουτέστι τῆς αὔθις.

[Οὐλομένη:] ὀλεθρία.

[Οὐλός:] ὁ συνεστραμμένος ἔχων τὰς τρίχας. Ὅμηρος περὶ Ὀδυσσέως· γυρὸς ἐν ὤμοις, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος.

[Οὔλων:] ἀπαλῶν, μαλακῶν, συνεστραμμένων ταῖς θριξίν.

[Οὐλπιανός,] Ἑμεσηνός, σοφιστής. Πάτρια Ἑμεσηνῶν, Ἡλιουπόλεως, Βοσποριατῶν καὶ ἄλλων πλείστων, προγυμνάσματα, τέχνην ῥητορικήν.

[Οὐλπιανός,] Ἄντιοχεὺς τῆς Συρίας, σοφιστής, παιδεύσας πρότερον εἰς Ἑμεσαν, ἐν τοῖς κατὰ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον χρόνοις. λόγους διαφόρους, μελέτας, διαλέξεις· καὶ ἄλλα τινά.

[Ούλπιανὸς Γαζαῖος. Οὐλπιανός,] ἀδελφὸς Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου· ὃς εὐφυέστατος ἐγεγόνει πρὸς τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας, ὥστε καὶ πολλὰς εἰσενέγκασθαι καινὰς ἀπορίας καὶ λύσεις γε τῶν ἀποριῶν, πρὸς τὰς τῶν μαθημάτων ἐξηγήσεις· ὄνομά τε αὐτῷ μέγα ἦν ἐπὶ τοῖς μαθήμασιν Ἀθήνησιν. θαυμάζων δὲ αὐτοῦ τὴν φύσιν ὁ Συριανὸς διηγεῖτο πολλοῖς τισιν, ὡς οὐδὲν ἦν αὐτῷ προβάλεσθαι κλειδίον οὕτω πολὺπλοκόν τε καὶ μηχανικῶς εἰργασμένον, ὅπερ οὐκ ἀνοιγνύναι ῥαδίως αὐτόματον· ἀλλ' ὅμως πρὸς τὴν ἄλλην φιλοσοφίαν μηδὲν ἐπιδείκνυσθαι λόγου ἄξιον. ἐπαικὴς δὲ καὶ τὰ ἤθη κεκοσμημένος ὁ Οὐλπιανὸς ἐγεγόνει καὶ ἐδόκει ταύτη γε τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν· ἴσως δὲ ἐπειδὴ πραγμάτων πολιτικῶν ἀπέσχετο τὸ πάμπαν ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος. πεφύκασι γὰρ οἱ ἄνθρωποι τῇ μισοπράγμονι ζωῇ τὴν ἀρετὴν ἐπιφημίζειν, οὐχ οὕτως ἔχον κατὰ γε τὴν ἐμὴν. ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ διὰ τῶν πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀναστρεφόμενη ἀρετὴ γυμνάζει τε τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρρωμενέστερον καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον ἐπὶ τῆς πείρας ὅσον αὐτῆς ὑγιές τε καὶ ὁλόκληρον, ὅσον δὲ κίβδηλον καὶ ἐπίπλαστον ἐμφωλεῦει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς, τοῦτο πᾶν διελέγχεται καὶ ἐτοιμότερον καθίσταται πρὸς διόρθωσιν. τὸ δὲ ἀγαθοεργόν τε καὶ ὠφελητικὸν ὅσον ἐστὶν ἐν τοῖς πολιτεύμασι; τὸ δὲ θαρραλέον καὶ βέβαιον ἡλικόν; τοιγαροῦν οἱ ἐν γωνίᾳ καθήμενοι λόγιοι καὶ πολλὰ φιλοσοφοῦντες μάλα σεμνῶς περὶ δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης, ἐκβαίνειν ἐπὶ τὰς πράξεις ἀναγκαζόμενοι ἀσχημονοῦσιν. ὥς ἅπας λόγος, ἂν ἀπὴ τὰ ἔργα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. τοιοῦτος ὁ Οὐλπιανὸς γενόμενος, ἔτι νέος ὢν, ἄγαμος ἐτελεύτα τὸν βίον, πολὺν ἔπαινον ἑαυτοῦ τῆς ἐπαικείας ἀπολιπών.

[Οὐμβρακιώτης] βουμολγὸς κύρου.

[Οὐ μέλον αὐτῷ:] οὐ φροντιστέον. Μένανδρος· ταύτη τοι τῆς κατὰ Νισίβιος πολιορκίας οὐ μέλον αὐτῷ.

[Οὐ μὲν δὴ:] ἀντὶ τοῦ ὅμως δὴ, ἥκιστα δὴ, ἀλλὰ οὐ δὴ.

[Οὐ μετὸν αὐτῷ:] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐξόν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. καὶ Μένανδρος· ὕδατος αὐτοῖς οὐ μετόν.

[Οὐ μὴ ληρήσης:] οὐ παύσῃ ληρῶν;

[Οὐ μὴν:] ἀλλὰ μὴν, οὐδαμῶς, οὐ μόνον, ἔτι μὴν, ὅμως δέ. οὐ μὴν εἶχε ποιεῖν οὐδὲν, ἀλλ' ἔμενε κατὰ χώραν τηρούμενος ἐπιμελῶς.

[Οὔνεκα. Οὐννικόν·] ζητεῖ ἐν τῷ ἀπόνοια.

[Οὐολοῦσχοι:] ὄνομα ἔθνους.

[Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς:] διὰ τὸ τὰς ἐταῖρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὐξασθαι, φασίν, ἐν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῇ Ἀφροδίτῃ· ἡ διὰ τὸ δυσεῖσβολον εἶναι τὸν πλοῦν· ἡ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἐταῖραι καὶ τῶν πλουσίων μόνων ὁ πλοῦς.

[Οὔπερ:] ὅπου. Ἀγαθίας· οἱ συναισθανόμενοι οὔπερ γεγένηντο συμφορᾶς, ἀγεννῇ καὶ αἰσχίστην ἡσπάζοντο σωτηρίαν.

[Οὐ περπερεύεται:] ἀντὶ τοῦ οὐ προπετεῖ. ζητεῖ ἐν τῷ περπερεία.

[Οὔπω πεπλήρωνται τῶν Ἀμορραίων αἱ ἀμαρτίαι:] ἐπὶ τῶν μὴ ὁξὺ τέλος λαμβανόντων.

[Οὔπως:] οὐδένα τρόπον. καὶ Θουκυδίδης ε'. καὶ Ὅμηρος· ὦ γέρον, οὐ πως ἔγωγε τοῦτο τελέεσθαι οἶω.

[Οὐ πρέπει γαλῆ κροκωτός:] παροιμία ἐστὶν ὁμοία τῇ γαλῇ χιτῶν· ζητεῖ τὴν αὐτὴν παροιμίαν ἐν τῷ γαλῇ.

[Οὐραγεῖ:] τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ. καὶ **[Οὐραγός,]** ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

[Οὐραγίαν:] στρατιὰν τὴν ὀπισθεν ἀκολουθοῦσαν.

[Οὐρανία ἀστραπή:] ἀντὶ τοῦ ταχεῖα. ἔπτηξα θυμόν· οὐρανία γὰρ ἀστραπή φλέγει πάλιν.

[Οὐρανία ἄχνη:] ἡ δρόσος. θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνης ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἥμαρ ἀεὶ νάρκισσος.

[Οὐρανία αἶξ:] ἢ οἱ εὐχόμενοι πάντως ἐπετύγχανον· ἴσως διὰ τὸ τὴν σελήνην αὐτῇ ἐποχεῖσθαι. Κρατῖνος Χείρῳσιν· αἶξ οὐρανία. καὶ **[Οὐρανία τροφή.]** καὶ τὰς οὐρανίας δυνάμεις.

[Οὐράνιον γ' ὅσον:] ἀντὶ τοῦ πολὺ καὶ μέγα. οἱ δὲ ἀνέκραγον οὐράνιον ὅσον.

[Οὐράνιος] ὄνομα, Σύρος τὸ γένος, κατὰ τὴν βασιλέως πόλιν ἡλᾶτο, τέχνην ἐπαγγελλόμενος τὴν ἱατρικὴν μετιέναι, τῶν δὲ Ἀριστοτέλους δογμάτων οὐδὲν μὲν ἐς τὸ ἀκριβὲς ἐγίνωσκεν, ἐκομψεύετο δὲ ὡς πλεῖστα εἰδέναι, βρενθυόμενος, τῷ δύσερις εἶναι παρὰ τοὺς ξυλλόγους. πολλάκις γὰρ ἰὼν πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς καὶ ἐν τοῖς τῶν βιβλίων ἥμενος πωλητηρίοις διεπληκτίζετο καὶ ἐμεγαληγόρει πρὸς τοὺς αὐτόθι ἀγειρομένους καὶ ταῦτα δὴ τὰ εἰθισμένα ῥήματα τοῦ κρείττονος πέρι ἀνακυκλοῦντας, ὅποῖον δὴ τι αὐτοῖς ἢ τε φύσις ἐστὶ καὶ ἡ οὐσία καὶ τὸ παθητὸν καὶ τὸ ἀξύγχυτον· ὧν οἱ πλεῖστοι οὐδὲ ἐς γραμματιστοῦ οἶμαι φοιτήσαντες, οὐδὲ μὴν βίῳ ἀρίστῳ ἐκδεδιητημένοι. οὗτος ὁ Οὐράνιος ἦκέ ποτε παρὰ Πέρσας, ὑπὸ Ἀρεοβίνδου τοῦ πρεσβευτοῦ ἀπηγμένος.

[Οὐρανίῳνες:] οἱ Τιτᾶνες οὕτω λέγονται.

[Οὐρανοβάμονος:] τοῦ οὐρανοφοίτου. λύσις ὀνείρου· πόλον βλέπειν θέοντα μυστικὸν τόδε.

[Οὐρανόμηκες:] μέγιστον. κλέος οὐρανόμηκες ἐν βροτοῖς ἔξων. παρὰ τό, ἐπουράνιον κλέος εἶη.

[Οὐρανός, Οὐρανός] ἐστὶν ἡ ἐσχάτη περιφέρεια, ἐν ἣ πᾶν ἴδρυται τὸ θεῖον. **[Οὐρανοὶ δύο,]** ὁ σὺν τῇ γῇ γεγεννημένος, καὶ ὁ ὕστερον μέσον τῶν ὑδάτων προσταχθεὶς γενέσθαι· ὃν καὶ στερέωμα προσηγόρευσεν.

[Οὐρανόθι πρό:] ἐν τῷ ὑπὸ τὰ νέφη τόπῳ.

[Οὐρανοφάντωρ. Οὐρβιος:] ὄνομα κύριον. ζητεῖ ἐν τῷ πραξικοπήσας.

[Οὐραῖα:] τὰ τῆς οὐραῖς. ἐδειμάτουν αὐτοὺς οἱ δράκοντες, τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σπείρας ἐλίζαντες καὶ ἐπανιστάμενοι.

[Οὐρησας:] ἔσωσας, ἔστησας.

[Οὐρητρίδα:] οὐρηρὸν ἀγγεῖον. Ἀριστοφάνης· ἀμὶς μὲν, ἦν οὐρητιάσης, αὐτῇ παρά σοι ἡρεμήσεται ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

[Οὔρια θεῖτε:] ὀρχεῖσθε.

[Οὐρία ῥιπίδι ἀνήλατο φέψαλος ἐρεθιζόμενος:] ἀντὶ τοῦ ἀνέμου φορᾷ τῷ ῥιπιδίῳ ἐξαπτόμενος. πρίνινοι δὲ ἄνθρακες, οἱ στερεοί, οἱ ἰσχυροί.

[Οὐρίαχος:] τὸ ἄκρον τοῦ σιδήρου· ἢ τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ δόρατος, ὃ καὶ σαυρωτὴρ καλεῖται· ἀπὸ τοῦ ὀρούειν καὶ τοῦ ἰάχω· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἴα, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν· ἐξ οὗ καὶ ἰαχή.

[Ουρίαχος:] πλήξας ρομβωτῶ δούρατος ουρίαχῳ. ἐν Ἐπιγράμμασι. καὶ αὖθις· ὄφρα κεν ἐξ ὑάλιοιο πυρικήτοιο ταθέντας ουρίαχους δέξαιντο. τὰ ούραϊα τῶν κανδηλῶν.

[Ουριοδρομούσας:] ἐπιτηδείῳ ἀνέμῳ πλεούσας.

[Οὔριος:] ἐπιδέξιος, ἐπιτηδεις ἄνεμος. Πολύβιος· λαβὼν δ' οὔριον ἄνεμον καὶ λαμπρόν, ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἀρμένοις καὶ κατοურώσας ἐπ' αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ λιμένος ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν, ἔχων καθωπλισμένους ἄνδρας ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων. καί, οὐρίῳ πελά σαι δρόμῳ. τουτέστιν εὐθυδρομῆσαι.

[Οὔρον:] φορὸν ἄνεμον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ρείτω κατ' οὔρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράζω, κακὸν πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεὶ.

[Οὔρος:] ὁ τῆς γῆς ὄρος καὶ φύλαξ. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ οὔροι οἱ ὄροι, τὰ ὀροθέσια.

[Οὔρος:] καὶ βοὸς οὔρον ἀσκητὸν χρυσῶ παμφανόωντι κέρας.

[Ουροτομήσαντες:] τὰ ούραϊα κόψαντες. ουροτομήσαντες πεντήκοντα ἵππους.

[Ουρούς:] ὄξυτόνως. τὰ νεώρια. καὶ τὰ περιορίσματα τῶν νηῶν.

[Οὔς:] τὸ ὠτίον.

[Οὔσβαις:] ὄνομα κύριον. ἐν τοῖς Οὔσβαις τοῦ κινδύνου ἅπο ἐγένετο, ἀποδράσας τὰ ξίφη.

[Οὔς ἐγὼ βόσκω, καὶ δίκαια κᾶδικα:] ὁ Κλέων φησὶ πρὸς τοὺς Ἡλιαστάς. τουτέστι πρὸς τοὺς Ἡλίας δικάστας. τὸ βόσκω πικρῶς· ἐπὶ γὰρ τῶν ἀλόγων εἴρηται. δίκαια δὲ κᾶδικα, ἀντὶ τοῦ ἐκδικῶν καὶ ἀδικῶν.

[Οὐσία·] τῆς οὐσίας τὴν κλησιν καὶ τὴν προσηγορίαν οὐδόλως ἐμφερομένην εὐρίσκομεν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. ἡ δὲ τῶν πολλῶν συνήθεια κέχρηται τῷ προσρήματι ἐπὶ τῶν σημαινομένων κτήσεων, ὧν τις κέκτηται, οἷον οἰκημάτων, βοσκημάτων καὶ λοιπῶν ὑλῶν. ταῦτα γὰρ οὐσίαν καλοῦσι τοῦ κεκτημένου· καθ' ἣν ἔννοιαν καὶ τὸν ταῦτα κεκτημένον πλούσιον καλοῦμεν· ἀντὶ τοῦ πολυούσιον. καί, περιούσιον λαόν, τὸν ἔγκτητον. καί, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἑαυτῶ· ἀντὶ τοῦ κτῆμα καὶ εἰς κτῆσιν. ἡ δὲ λογικὴ χρῆσις τὸ τῆς οὐσίας ὄνομα ἀπὸ τοῦ εἶναι ῥήματος οἶδε παρῆχθαι, αὐτὸ τὸ ὄν πρᾶγμα οὐσίαν καλοῦσα· τὸ γὰρ ὄν κοινὸν ὄνομά ἐστι πάντων τῶν ὄντων. τοῦτο οὖν τὸ ὄν τέμνεται εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκός. ὀρίζονται δὲ τὴν οὐσίαν οὕτως· οὐσία ἐστὶν ὄνομα κοινὸν καὶ ἀόριστον, κατὰ πασῶν τῶν ὑπ' αὐτὴν ὑποστάσεων ὁμοτίμως φερόμενον καὶ συνωνύμως κατηγορούμενον· ἢ ἢ καθ' ὑποκειμένων ὑποστάσεων λεγομένη καὶ ἐν πάσαις αὐταῖς ὁμοτίμως θεωρουμένη· ἢ πρᾶγμα αὐθύπαρκτον μὴ δεόμενον ἐτέρου πρὸς ὑπαρξιν· ἢ γουν τὸ ἐν ἑαυτῷ ὄν καὶ μὴ ἐν ἐτέρῳ ἔχον τὴν ὑπαρξιν, ὡς τὸ συμβεβηκός. οὐσία οὖν ἐστὶν ἡ ἀπλῶς τῶν ὄντων ὑπαρξις.

[Οὐσίας δίκη:] οὐσίας εἰσάγουσι δίκην πρὸς τοὺς ἐαλωκότας ἐν προτέρᾳ δίκη χρέους ἢ καρποῦ· ὥστε ἀπολαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς οὐσίας, ἃ κατεδίκασαν.

[Οὐσίας δίκη·] οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκῶν πρὸς τοὺς ἔχοντας, οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν δίκην. ἡ δὲ προτέρα ἦν τῶν μὲν οἰκῶν ἐνοικίου, τῶν δὲ χωρῶν καρποῦ, τρίτη δὲ ἐπὶ τούτων ἐξούλης. καὶ ἐξῆν τοῖς ἐλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων, καὶ τὴν δίκην τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου, ἢ καὶ τὴν δευτέραν ἡττηθεῖεν τὴν τῆς οὐσίας· εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἀλοῖεν, οὐκέτι ἐξῆν κρατεῖν, ἀλλ' ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων ἔδει τοῖς καταδικασαμένοις.

[Οὐσία φανερά καὶ ἀφανής·] Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Φερενίκου λέγει· εἰ μὲν γὰρ ἀγροὺς κατέλιπεν Ἀνδροκλείδης ἢ ἄλλην φανεράν οὐσίαν, ἐξῆν ἂν εἰπεῖν τῷ βουλομένῳ, ὅτι οὐδὲν μὲν ψεύδεται, αὐτῷ δὲ δέδοται· περὶ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ ἀφανοῦς οὐσίας δῆλον ὅτι ὅς τις ἔχων αὐτὰ φαίνεται, τούτῳ δέδωκεν.

[Οὐσιῶσαι·] αἰτιατικῇ. Πισίδης· καὶ πάντας ἡμᾶς οὐσιῶσαί σοι θέλεις καὶ τεκνοποιεῖν τῷ θεῷ καθημέραν.

[Οὐ σταθμητή·] ὅτι Ἀλιγέρνης ὁ Γότθος τοσοῦτον ἦν κρατερός ταῖς χερσίν, ὥς τὰ τούτου βέλη ἀφιέμενα ροίζω τε πολλῷ καὶ ταχυτῇ οὐ σταθμητῇ φέρεσθαι. ζήτει ἐν τῷ Ἀλιγέρνης.

[Οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος·] ζήτει ἐν τῷ τυρόκνηστις.

[Οὐτάσας·] πλήξας, τρώσας. ὁ δὲ τῷ δόρατι αὐτὸν οὐτάσας κατέβαλεν. ὅτι βαλεῖν τὸ πόρρωθεν πέμψαι, οὐτάσαι δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι.

[Οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὐδ' ἄνευ πανωλέθρων·] παροιμία. κακὸν γυναικες· ἀλλ' ὅμως, ὧ δημόται, οὐκ ἔστιν εὐρεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ. καὶ Ἀριστοφάνης· κᾶστ' ἐκεῖνο τοῦπος ὀρθῶς κού κακῶς εἰρημένον, οὔτε σὺν πανωλέθροισι, καὶ τὰ ἐξῆς.

[Οὔτε του·] ὥσπερ παρὰ Αἰολεῦσι τὸ ὅτινα κοινόν ἐστι κατὰ γένος, οὕτω καὶ παρὰ Ἀττικοῖς τὸ οὔτε του κοινῶς λέγεται. οὔτε του κλύων σάλπιγγος.

[Οὐτήτειρα·] πληκτική. καὶ μέ τις οὐτήτειρα παρὰ σφυρὰ διψὰς ἔχιδνα, σαρκὶ τὸν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον, ἡελίου χήρωσεν.

[Οὐτιδανός·] οὐδενὸς ἄξιος.

[Οὔτιδες] καὶ **[Σωρῖται·]** παραλογισμοὶ οὕτω καλούμενοι. καὶ

[Οὔτις·] παρ' Ὀμήρῳ οὐδεῖς· οὔτις γὰρ ὁ Ὀδυσσεύς. οὔτις ἔσθ' ὅς οὐ τὸν τοῦ μανέντος κάπιβουλευτοῦ στρατοῦ ξύναιμον ἀποκαλοῦντες. Ἀττικόν ἐστι τὸ ἐπιφέρειν ἐνικοῖς πληθυντικά, οἷον οὔτις ἀπο καλοῦντες.

[Οὔτοι·] ἀντὶ τοῦ οὐ μὴν. Δαβίδ εἶπεν ὑπὸ κυρίου πειραζόμενος· στενά μοι πάντοθεν τὰ τρία ἐπιτίμια· πλὴν ἐμπεσοῦμαι εἰς χεῖρας κυρίου. καὶ ἐξελέξατο τὸν θάνατον, καὶ ἀπέθανον ἀπὸ πρωῒθεν μέχρι ὥρας ἀρίστου χιλιάδες ο'. καὶ εἶπε Δαβίδ· ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κακοποιήσας, οὔτοι τὰ πρόβατα. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

[Οὔτοσί·] οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ἀντὶ ὀνόματος κέχρηται τῷ οὔτοσί, τὸ δὲ ἰ ἐπέκτασις. **[Οὔτως]** δὲ ἐπιρρηματικῶς, καὶ **[Οὕτωςί·]** ἀντὶ τοῦ οὔτως. οὔτως ἀνοήτως οὔτως ἐκβαλῶ. ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, ἐκ τοῦ μηδενός.

[Οὔτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι·] ἀντὶ τοῦ πολλὰ μοι κακὰ ὑφ' ἑνα καιρὸν φέροντι· ἢ ποικίλῳ. Ἀριστοφάνης.

[Οὐ τρέφει μία λόχη δύο ἐριθάκους·] ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐρίθακος δὲ ἐστὶν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.

[Οὐ φροντὶς Ἴπποκλείδης·] παροιμία, ἥς μέμνηται Ἑρμῖππος ἐν Δημόταις. Ἴπποκλείδης ὁ Τισάνδρου μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Κλεισθένους τοῦ Σικωνίου θυγατέρα τοῦ τυράννου ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρᾳ ἐπωρχήσατο περιττῶς. μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ Κλεισθένους καὶ

Μεγακλεί τῷ Ἀλκμαίῳ τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἴπποκλείδην φανερώς εἰπόντος, ὅτι ἀπώρχηται τὸν γάμον τὸν Ἀγαρίστης, ὑποτυχὼν ἔφη· οὐ φροντὶς Ἴπποκλείδῃ.

[Οὐχ ἄλις:] οὐ μάταιον.

[Οὐ χεῖρον:] ἀντὶ τοῦ βέλτιον. βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσι φράσω; οὐ χεῖρον.

[Οὐχ ἥκιστα:] μάλιστα, πάνυ, οὐχ ἥττον. καὶ οὖν τῷ τὸν βασιλέα ἐστοχάσθαι εὖ τῶν μελλόντων, οὐχ ἥκιστα ἀπέβη τά οἱ προβουλευθέντα. καὶ αὖθις· καὶ ἄλλον οὐχ ἥκιστα εἰς αὐτοὺς ἀναρτήσαντες ὄχλον.

[Οὐχὶ Γλαύκου τέχνη:] ἐπὶ τῶν εὖ εἰργασμένων, καὶ δυσκατανοήτων.

[Οὐχὶ μᾶλλον·] Ἀριστοφάνης· κλέπτῃς μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως. παρώδῃται ἐξ Ἀλκήστιδος Εὐρυπίδου. ἔχει δ' οὕτως· σὲ δ' ἄλλῃ τις γυνὴ κεκτήσεται, σώφρων μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

[Οὐχ ὅσον·] ἐφ' ᾧ δὴ ὁ Πάρθος οὐχ ὅσον οὐ κατέπηξεν, ἀλλὰ καὶ ἀντέγραψεν οἱ τὰ τε ἄλλα ὑπερφρόνως καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα βασιλέων, ἐκεῖνον δὲ Καίσαρα μόνον ὀνομάσας. καὶ αὖθις· οὐχ ὅσον οὐχ εὐρόν τι συμβατικόν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν.

[Οὐχ ὁσονού:] ἀντὶ τοῦ οὐ βραδέως, ἀλλὰ ταχύ· ὥς τὸ μονονού.

[Οὐ χρή·] οὐ χρή λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν· μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν· ἦν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν. Ἀριστοφάνης. Αἰσχύλος δὲ λέγει περὶ Ἀλκιβιάδου· μὴ ἀνατρέφειν φρόνημα· ἐὰν δὲ ἀνατρέφῃ, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ τιθασεῦσαι. ὥστε ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέχεσθαι, ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδεξάμενον τροποφορεῖν. ὁ δὲ Διονύσος πρὸς τάδε φησί· δυσκρίτως μὲν γ' ἔχω, σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς. σοφῶς μὲν ὁ Αἰσχύλος, σαφῶς δὲ ὁ Εὐριπίδης.

[Οὐχ οἷά τε εἶναι:] οὐ δυνατά. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ οἷά τε εἶναι ἄπρακτα γενέσθαι, ἐπείπερ οἱ θεοὶ ἀτιμώρητα αὐτὰ περιεῖδον ἐκ σφῶν γεγόμενα.

[Οὐχ οἷόν τ' ἀνέσχοντο τῶν λόγων, ἀλλὰ κατέλευσαν τὸν εἰπόντα. Οὐχ οἷον·] οὐχ οἷον προσεῖχον αὐτοῖς, ἀλλ' ἀπλῶς οὐδ' ἀκούσιν ἡξιούν. Πολύβιος· οὐχ οἷον οὐ προσεῖχε τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' οὐδὲ ἠνείχετο ἀποφαινόμενος ταῦτα.

[Οὐχ οἷόν τε:] οὐ δυνατόν.

[Οὐχ οἷός τ' εἶμι'] ἀποσοβῆσαι τὸν γέλῳ, ὁρῶν λεοντὴν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην· Διονυσιακὸν φόρημα ὁ κροκωτός· ἐφόρει δὲ λεοντὴν ὡς Ἡρακλῆς. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. καὶ αὖθις· οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντὴς συνυπακούειν.

[Οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλίσκόμεθα:] ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν, λόγος γάρ, πληγέντα ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν εἰπεῖν ἰδόντα τὴν μηχανὴν τοῦ πτερώματος, οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλίσκόμεθα.

[Οὐχ ὑφίει:] οὐκ ἐνεδίδου.

[Ὅφελος] καὶ **[Ὅφελον:]** εἶθε, μακάρι, εὐκτικῶς. τὸ δὲ μακάρι τῶν ἀπαιδευτῶν εὐκτικὸν ἐπίρρημα· ἀντὶ τοῦ εἶθε καὶ αἰεῖθε. πλὴν ὅτι ταῦτα μὲν ἀπαρέμματα προσώπων ἐστί, τὸ δὲ ὄφελον πρόσωπα ἐμφαίνει. ὄφελον κατευθυνθείσαν αἱ ὁδοὶ μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαῖά μου, ὅτι Ὅφελλα

τοῦ Κυρηναίου δυνάστου πρὸς Ἀγαθοκλέους κατὰ Σικελίαν ἀναιρεθέντος δόλῳ, Λεωνίδης ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς κατέστη ὑπὸ Πτολεμαίου.

[Ῥοφελος·] Ἀριστοφάνης· ἄλλας τε γυναῖκας, ὃ τι πέρ ἐστιν ὄφελος ἐν τῇ πόλει. τουτέστιν εὐγενεῖς, καὶ αὖθις· τοῦ δὲ Λιβίου ἀκούειν ὧν τι ὄφελος ἦν καὶ ἐν κάλλει ψυχῆς καὶ ἐν εὐγλωττίᾳ παιδείας.

[Οφέλλωσιν:] αὐξήσωσιν.

[Οφέλτιος:] ὄνομα κύριον.

[Οφείδιον.]

[Οφειλέτης:] χρεώστης. Σοφοκλῆς· κάτοισθ' ὡς ἐγὼ θεοῖς οὐδὲν ἄρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἔτι. τουτέστιν οὐκέτι ἐν τούτῳ εἰμὶ ὥστε ὀφείλιν τοὺς θεοὺς ἐπαρκεῖν μοι, διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τοῦ ζῆν.

[Οφειλή:] τὸ χρέος, καὶ **[Οφείλημα]** ὁμοίως.

[Οφείλω:] χρεωστῶ. πρὸς δοτικὴν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ὅποσους ὀφείλω.

[Ῥοφεις παρείας:] τοὺς ἐπηρμένους ἔχοντας τὰς παρείας, δοκοῦσι δὲ ἡπιοὶ εἶναι καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους· ἐσθίειν δὲ τοὺς ἔχεις καὶ εἶναι τῶν μυστηρίων ἱεροί. καὶ **[Οφείδιον,]** ὑποκοριστικῶς, λύσις ὀνειρίου· ὀφεις πατεῖν τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν λύει.

[Οφφικιάλιος:] Ῥωμαικὴ λέξις.

[Οφιοδόκητος:] ὁ ὑπὸ ὀφεως δηχθεὶς.

[Οφιομάχης:] εἶδος ἀκρίδος, μὴ ἔχον πτερὰ.

[Οφιοπούς γυνή:] ἔρπουσα.

[Ῥοφιος·] ἀπὸ τοῦ ἰός, ὅις ἐν ὑπερθέσει· καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ ὀφιος. ζῆται ἐν τῷ Ἀργόλαι.

[Οφθαλμία:] ἡ πῆρωσις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ταύτης ἀπαλλάξιν σε τῆς ὀφθαλμίας· ιδίως ὀφθαλμίαν τὴν πῆρωσιν φησιν.

[Οφθαλμιάσαι:] φθονῆσαι· ἢ ἐπιθυμητικῶς σχεῖν· ἢ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν. οἱ δὲ πολλοὶ ὀφθαλμιῶντες ἐπὶ τοῖς χρήμασι παντοδαπὰς ἐπινοίας εἶχον περὶ αὐτοῦ.

[Οφθαλμὸν ἐπιβάλλειν:] τὸ περιέργως θεάσασθαι. οὕτως Ἄλεξις.

[Οφθαλμός·] διαπορεῖ Ἀριστοτέλης, εἰ ἡ αἴσθησις τῶν αἰσθητῶν ἐστὶν ἀντιληπτική, αἰσθητὰ δὲ καὶ τὰ αἰσθητήρια δι' ὧν αἰσθανόμεθα, διὰ τί οὐχὶ ἐκάστου τούτων ἡ αἴσθησις ἀντιλαμβάνεται, καὶ μηδενὸς ἔξωθεν παρόντος. οἷον διὰ τί ὁ ὀφθαλμὸς οὐχ ὁρᾷ ἑαυτὸν συγκεείμενος ἐκ τούτων ἃ ἐστὶν ὁρατά, λέγω δὴ τῶν στοιχείων· τίς οὖν ἡ λύσις; διότι ἡ αἴσθησις δυνάμει μὲν ἐστὶ τοῦτο ὅπερ ἐστί, πᾶν δὲ τὸ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τινος ἐνεργείᾳ ὄντος· οὐκοῦν καὶ ἡ αἴσθησις δυνάμει οὕσα προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ, αἰσθητοῦ δὲ τοῦ ἔξωθεν καὶ ἐνεργείᾳ ὄντος. ἀλλ' εἰ ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ προάγεται εἰς ἐνέργειαν, αἰσθητὸν δὲ καὶ τὸ αἰσθητήριον, ἐν ᾧ ἡ αἴσθησις, διὰ τί μὴ καὶ ὑπὸ τούτου προάγεται εἰς ἐνέργειαν; ἄλλως τε εἰ μὴ οἷα τέ ἐστὶν ἡ αἴσθησις τοῦ οἰκείου αἰσθητηρίου ἀντιλαμβάνεσθαι αἰσθητοῦ γε ὄντος, τί δήποτε τῶν ὑπερβολῶν αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται; τῆς μὲν γὰρ κατὰ φύσιν θερμασίας τῆς ἐν τῷ παντὶ σώματι ἡ ἄπτική αἴσθησις οὐκ ἀντιλαμβάνεται· ἐπειδὴ μὲντοι εἰς ἀμετρίαν ἢ ἐν ἡμῖν θερμότης ἐκπέση, ὡς ἐπὶ τῶν πυρετῶν, τὸ τηνικαῦτα

αἰσθάνεται ταύτης. καὶ ἡ ὄψις ὁμοίως τοῦ μὲν ὀφθαλμοῦ κατὰ φύσιν ἔχοντος οὐκ ἀντιλαμβάνεται, οἷον ποῖόν ἐστι τὸ τῶν ὑγρῶν, τὸ τῶν χιτῶνων χρῶμα· ἐπειδὴ μὲντοι παρὰ φύσιν τι πάθῃ, ὡς ἐπὶ τῶν ἰκτεριῶντων, τῆς ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ ὠχρίασεως αἰσθῆσιν ἴσχει· διὸ οἷονται πάντα ὠχρὰ εἶναι. ὁμοίως καὶ εἰ ἄλλος τις χυμὸς ἐνσκήψῃ ἐν τῷ κρυσταλλοειδεῖ, καὶ τοῦ χρώματος καὶ τοῦ σχήματος αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται. ὅθεν καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν ἐπιχύσεων, πρὶν τελείως κωλυθῇ ἡ ἐνέργεια τῆς κόρης σκεπασθείσης, δοκοῦσιν ὄραν κώνωπας καὶ τινα τοιαῦτα.

[Ὁφθαλμὸς βασιλέως:] ἀντὶ τοῦ μέγα δυνάμενος παρὰ βασιλεῖ. οὕτως δὲ ἐκάλουν τοὺς σατράπας, δι' ὧν πάντας ὁ βασιλεὺς ἐπισκοπεῖ· ὡς βασιλέως ὧτα τοὺς ὠτακουστάς, δι' ὧν ἀκούει τὰ πραττόμενα ἐκάστω πανταχοῦ.

[Ὁφλεῖν:] ἀντὶ τοῦ ἡττᾶσθαι ἐν δικαστηρίῳ.

[Ὁφλημα:] χρεώστημα.

[Ὁφλῆσαι:] χρεωστῆσαι.

[Ὁφλήσειν:] καταδικασθῆναι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων. τοῖς γραψαμένοις καὶ μὴ ἀποδεικνύουσιν ἐπεβάλλετο χρηματικὴ ζημία. καὶ εἰ μὴ κατὰ τὸ ὠρισμένον ἐξέτισεν ὑπερήμερος γενόμενος, ἐξετίννε τετραπλοῦν. οἱ δὲ μὴ ἔχοντες ἐκτίσαι καθείργνυντο ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. πολλοὶ δὲ τοῦτο πεπόνθασι, καὶ ὁ τοῦ ῥήτορος Ἀριστογείτονος πατήρ.

[Ὁφλησις:] χρέος, ὀφειλή.

[Ὁφλίσκουσι] καὶ **[Ὁφλουσι:]** χρεωστοῦσι. καὶ **[Ὁφλίσκάνω. Ὁφλων:]** χρεωστῶν. καὶ **[Ὁφλοι·]** μὴ διαβάλοι αὐτὸν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ κακότητα ὄφλοι. οὗ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι. ἐπὶ γερόντων ἐν δίκαις ἀναστρεφομένων.

[Ὁφνεῖ:] ὄνομα κύριον.

[Ὁφρα:] ὅπως, ἢ μέχρι, ἢ ἕως, ἢ ἵνα.

[Ὁφρυάζω:] ῥῆμα. ὁ δὲ πέμπει τινὰ ὕστερον, ὀφρυάζοντά τε καὶ ἀλαζονεῖα τινὶ ἀμυθήτῳ ἐχόμενον.

[Ὁφρύνιον·] Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον. πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος.

[Ὁφρυόεντες:] ὑπερήφανοι.

[Ὁφρύος:] ὑπερηφανίας.

[Ὁφρυόεσσα:] ὑψηλή. καὶ ἀπόκρημνος.

[Ὁφρυς ἀνασπῶντες καὶ γνάθους φουσῶντες:] ἐπὶ τῶν ἀλαζόνων καὶ ὑπεροπτικῶν.

[Ὁχα:] ἐξόχως. ἀπὸ τοῦ ἐξέχω, ἔξοχος, τὸ ἐξοχον, τὰ ἔξοχα, ἐπίρρημα ἔξοχα, ἀποβολῇ τῆς ἐξ προθέσεως ὄχα. ἀποβάλλεται γὰρ πολλάκις ἢ πρόθεσις· ὡς ἐπὶ τοῦ καταιγίς, αἰγίς.

[Ὁχανος:] τὸ κράτημα τῆς ἀσπίδος. ὄχοις Ἀκεσταιίοισιν ἐμβεβῶς πόδα. καὶ **[Ὁχάνοις,]** δεσμοῖς.

[Ὁχετηγίαν.] καὶ **[Ὁχετηγός,]** ὕδρηγός.

[Ὁχετόκρανα:] τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν μηχανημάτων· εἰσὶ δὲ αὗται ξύλιναι ἢ κεράτιναι. οἱ δὲ φασὶ τοὺς ὑπονόμους καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν ὀχετούς.

[ῥΟχεα:] ἄρματα.

[Οχέεσθαι:] ἐποχεῖσθαι.

[ῥΟχεσφι:] τοῖς ἄρμασιν.

[Οχετεύει:] σαλεύει, μεταφέρει.

[Οχετός:] σωλήν, ἀγωγός, ρύαξ.

[Οχεύω.] ἔσθιε, πῖν', ὅχευε· ὡς τά γε ἄλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια. ἐν ἄλλοις, ὡς τά γε ἄλλα οὐ τούτου ἐστὶν ἄξια, τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος. τὸ γὰρ ἐφεστὼς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίητο, ὥστ' ἂν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις, ἀνεζωσμένον Λυδιστί, μαρμάρεον τὴν ὕλην. Σαρδανάπαλος.

[Οχεύς:] ὁ ἰμάς τῆς περικεφαλαίας, ᾧ συνέχεται περὶ τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος. καὶ ὁ συνέχων τὴν περὶ τὸν θώρακα ζώνην ἰμάς.

[Οχεία:] μίξις, συνουσία. καὶ **[Οχεύω,]** ῥῆμα.

[Οχεῖον:] ἄρμα, δίφρος, ἄμαξα.

[Οχεῖον:] ἀντὶ μὲν τοῦ ὄχημα Δείναρχος ἐχρήσατο. ἐχρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ εἰς ὀχείαν ἀποδεδειγμένον. φησὶ γάρ· ὠνοῦνταί μου τῶν ἵππων ὀχεῖον. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ Περὶ διοικήσεως γείτονας τοῦ ὀχείου φησί. καὶ μήποτε ἐπὶ τούτου τινὲς ἔλαβον τὴν λέξιν, ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν ἢ ὀχήματα μισθοῦνται.

[Οχηῆς:] δεσμοί, μοχλοί.

[ῥΟχημα:] οὐκ ἐπὶ ἄρματος μόνου. Ἀριστοφάνης· οὐκοῦν δικαίως, ὅστις εἰς ὄχημα κανθάρου ἐπιβάς ἔσωσα τοὺς Ἑλλήνας. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· εἴτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλή τρυφή, ὅτ' ἐγὼ μὲν υἱὸς ὦν Σταμνίου Διόνυσος βαδίζω καὶ πονῶ· τοῦτον δ' ὀχῶ, ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μηδ' ἄχθος φέροι;

[Οχήσιος:] ὄνομα κύριον.

[ῥΟχθας:] τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ.

[Οχθεῖ:] στενάζει.

[ῥΟχθη:] ὁ κρημνός.

[Οχθήσας:] στενάξας.

[ῥΟχθοβος:] τὸ γυναικεῖον λῶμα.

[ῥΟχθους:] ὕψη, ὕψηλούς αἰγιαλούς. ὡς δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἀφίκοντο πλησίον, ὑπὲρ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιρρῶγος ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρούριον.

[ῥΟχθοι:] αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι, αἱ ἐξοχαί.

[Οχλεῦντο:] ἐκινοῦντο. .

[Οχληρός:] ταραχώδης.

[ῥΟχλησις:] ἡ ταραχή.

[Ὀχλίζειν:] μοχλεύειν, κινεῖν.

[Ὀχλος:] ἡ ταραχή.

[Ὀχλου:] ἀγανακτήσεως, ταραχῆς. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπείθετο τῷ πατρὶ καὶ ἦν πρὸς τοὺς πυνθανομένους καὶ ὄχλον κινουῦντας εὖ μάλα ἐγκρατὴς καὶ γλώττης ἤρχε. Πολύβιος· ἦν δὲ ὄχλοκόπος ὁ Φλαμίνιος καὶ δημαγωγὸς τέλειος. καὶ αὖθις· οὐτε ἐξετάσαι τὸν ἄνθρωπον οἷόν τε ἦν ἀκριβῶς, ἀσθενεῖα σώματος ὀχλούμενον, οὐτε ἐρωτᾶν, εὐλαβεῖα τοῦ ὀχλώδους.

[Ὀχλώδης:] ὁ ταραχώδης.

[Ὀχμάζω:] κατέχω.

[Ὀχοζίας,] βασιλεὺς Ἰουδαίων, ἐν Σαμαρείᾳ ἔχων τὴν δίκαιαν πονηρὸς ἦν, κατὰ πάντα ὅμοιος τοῖς γονεῦσιν ἀμφοτέροις καὶ Ἱεροβοὰμ τῷ πρώτῳ παρανομήσαντι καὶ τὸν λαὸν ἀπατᾶν ἀρξαμένῳ.

[Ὀχος:] τὸ ἄρμα. καὶ τοῦ ὕδατος ἡ ὁρμή. ἐξ οὗ καὶ ὀχετός. ἡ δοτικὴ τῷ ὄχει.

[Ὀχοῦμαι·] γενικῇ.

[Ὀχῶν:] ὀχευτικῶς ἔχων.

[Ὀχοις·] Σοφοκλῆς· μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις.

[Ὀχυρός:] ὁ ἰσχυρός.

[Ὀχύρωμα:] ἡ κλεισοῦρα παρὰ Ῥωμαίοις.

[Ὀχυρώτερος:] στερεώτερος.

[Ὀψ·] ἡ φωνὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ. καὶ κλίνεται ὁπός.

[Ὀψα. Ὀψάριον:] τὸ ἰχθύδιον.

[Ὀψαρτύτης:] μάγειρος. ζῆτει ἐν τῷ δαιτρός.

[Ὀψαρτυτικὴ:] μαγειρικὴ. ὅτι Ἀρτεμίδωρος ὁ Ψευδοαριστοφάνειος συνῆξεν ὀψαρτυτικὰς λέξεις.

[Ὀψέ:] βραδέως.

[Ὀψείοντες:] ὀπτικῶς ἔχοντες, ἰδεῖν βουλόμενοι.

[Ὀψ' ἦλθες· ἀλλ' ἐς Κολωνὸν ἔισο:] ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν, καὶ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων.

[Ὀψιγενής:] βραδέως γεννηθεὶς.

[Ὀψία:] ἡ βραδεῖα.

[Ὀψιγόνων:] τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἐσομένων.

[Ὀψιμαθής·] ἦν δὲ ὁ Σουπηριανὸς ὀψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς, τὴν δὲ φύσιν ὑπονωθέστερος, λ' ἐτῶν ἀρξάμενος ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ρητόρων βιβλία.

[Ὀψιμον:] τὸ βραδέως γινόμενον.

[Ὀψινόν:] πρὸς ὀψέ.

[ῥΟψις:] ὄρασις. καὶ ἡ θεωρία. τὰ μὲν οὖν πρὸ τῆς πόλεως ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ περιελάμπετο, καὶ τῆς ὄψεως ἐκείνης οὐδὲν οὔτε τοῖς σφετέροις ἐπιτερπέστερον οὔτε τοῖς πολεμίοις παρέστη φοβερώτερον. ὅτι ἡ ὄψις τῶν δώδεκα χρωμάτων ἐστὶ κριτική, λευκοῦ καὶ μέλανος καὶ τῶν μεταξύ, ξανθοῦ καὶ φαιοῦ, ὠχροῦ, ἐρυθροῦ, κυανοῦ, ἀλουργοῦ, λαμπροῦ, ὀρφνίου. ἡ δὲ ἀκοὴ κριτικὴ ἐστὶν ὀξέος καὶ βαρέος φθόγγου, ἡ δὲ ὁσφρησις κριτικὴ εὐωδῶν καὶ δυσωδῶν ὁσμῶν καὶ τῶν μεταξύ, σηπομένων τε καὶ βρεχομένων ἢ τηκομένων ἢ θυμιωμένων. ἡ δὲ γεῦσις κριτικὴ γλυκέων τε καὶ πικρῶν χυμῶν καὶ τῶν μεταξύ· ἐπτά γὰρ εἰσι χυμοί, γλυκὺς, πικρὸς, ὀξύς, δριμύς, στυφύς, σομφός, ἀλυκός, στρυφνός. ἡ δὲ ἀφὴ πλειόνων ἐστὶ κριτικὴ· βαρέων, κούφων καὶ τῶν μεταξύ· τραχέων καὶ λείων καὶ τῶν μεταξύ· ξηρῶν καὶ ὑγρῶν. καὶ αἱ μὲν δ' αἰσθήσεις ἐν τῇ κεφαλῇ εἰσι καὶ ἰδιάζουσιν καὶ περικλείονται ὀργάνοις, ἡ δὲ ἀφὴ καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ διὰ τοῦ σώματος κεχώρηκε καὶ ἐστὶ κοινὴ πάσης αἰσθήσεως. ζῆται ἐν τῷ αἰσθήσεις.

[ῬΟψισθέντα:] ὅψε τῆς ὥρας ἐλθόντα. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ πανδοκεύς, ὁ ὑποδεξάμενος ὀψισθέντα.

[ῬΟψιτέλεστον:] βραδέως τελειούμενον.

[ῬΟψόβαφα·] ζῆται ἐν τῷ ἁρμονίαν.

[ῬΟψοδεῖα:] ἡ ἔνδεια τῶν ὄψων. **[ῬΟψοδεῖα]** δέ.

[ῬΟψον:] πᾶν προσόψημα, ἢ προσφάγιον.

[ῬΟψοποιουμένοις:] ὄψα ὠνουμένοις. ἔναγχος οὖν ποιμέσι τισὶν ὀψοποιουμένοις ἰχθῦς ἀπεδόμην.

[ῬΟψοπώλιον·] ζῆται ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.

[ῬΟψος:] μοχθηρός.

[ῬΟψοφαγία·] καὶ **[ῬΟψοφάγος,]** λαίμαργος, ὄψα ἐσθίων. Φιλόξενος ὁ Λευκαδίου ἐγένετο ὀψοφάγος, ἀφ' οὗ καὶ οἱ Φιλοξένειοι πλακοῦντες. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἦν ὀψοφάγος ὁ Φιλόξενος, ὥστε φανερώς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν προσκαθιέντα ἐς ὕδωρ θερμὸν καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ ὕδατι, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ἦ. καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ὑπεποιεῖτο, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι. παραπλήσια δὲ ἱστοροῦσι καὶ περὶ Ἀρχύτου. καὶ Κρώβυλός φησιν· ἐγὼ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ τοὺς δακτύλους δήπουθεν Ἰδαίους ἔχω (ἀντὶ τοῦ ψυχρούς), καὶ τὸν φάρυγγ' ἡδιστα πυριῷ τεμαχίαις.

[ῬΟψώνια:] κέρδη, χαρίσματα. ὁ Ἀπόστολος· τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς σαρκὸς θάνατος.

[ῬΟψώνιον:] παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ἡ ἀφωρισμένη τροφή.

[ῤΩα:] μελωτή, διφθέρα· καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πέζαν· ἢ τὸ περιστόμιον. **[ῤΩαν]** ἐκάλεσεν ὁ Δαβὶδ ὁ καλοῦμεν περιτραχήλιον· οἱ δὲ στόμα ἐνδύματος εἰρήκασιν· οἱ δὲ τὴν ἀνάκλασιν τοῦ ἱματίου. ἐπὶ τὴν ὥαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

[ῤΩά:] τὰ ἐκ τῶν κατοικιδίων ὀρνίθων γεννώμενα. λύσις ὀνείρου· ὥα κρατεῖν ἔσθαι τε σημαίνει λύπας.

[ῤΩατοθήσω;] ἀκούσομαι. Δωριεῖς.

[ῤΩβάξ:] παρὰ Πλουτάρχῳ.

[ῤΩβέλισται:] ἡθέτῃται, ἡλλοτριῶται. ὁ γὰρ ὀβελὸς ἐν τοῖς βιβλίοις ἀθετήσεως σύμβολον.

[ῥΩγ,] βασιλεὺς τῆς Βασάν, καὶ Σηών, βασιλεὺς τῶν Ἀμορραίων, οἷον ἐπὶ δυναστεία ἐσεμνύοντο. ὁ δὲ ῥΩγ καὶ κλίνη ἐκέχρητο σιδηρᾷ διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος, θ' μὲν πῆχεις τὸ μῆκος, ε' δὲ τὸ εὖρος ἐχούση. ὁ βασιλεὺς τῆς Βασάν ῥΩγ προσαγορεύεται, τουτέστι διάφραξις· ὡς τῶν ἔργων τῆς αἰσχύνης (τοῦτο γὰρ ἡ Βασάν) τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας ἡμῖν ἀποφρασσόντων. ὃν ἀποκτενεῖ κύριος ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῶν κρατουμένων.

[ῥΩγαθέ:] ἀντὶ τοῦ ὦ ἀγαθέ.

[ῥΩγενίδαι:] ἀρχαῖοι.

[ῥΩγκώθη·] κακὸν τούτου ἐπὶ πλεῖον ἢ κατὰ τὸ ὑπάρχον ὠγκώθη.

[ῥΩγμευον:] Ξενοφῶν ἐν β' ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο. παρὰ τὸν ὀγμόν, τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων.

[ῥΩγνυντο:] ἠνοίγοντο.

[ῥΩγύγια κακά:] ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν ῥΩγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν. ἄμεινον δὲ λέγειν ῥΩγύγια κακά, τὰ παλαιά· τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.

[ῥΩγύγιον:] ἀρχαῖον, παλαιόν· ἢ ὑπερμέγεθες· ἢ διὰ τὸ ῥΩγυγον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν.

[ῥΩδε:] οὐ μόνον τὸ οὕτως, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε· ὡς ἡμεῖς. Κρατῖνος Δραπέτισι· τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι. Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ· ἐκδότῳ δέ τις καὶ ψηφολόγον ὧδε καὶ δίφρῳ δύο. καὶ Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε· τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ. Εὐπολὶς Ταξιάρχους· οὐκ ἦν φυλάττη γ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.

[ῥΩδέ πως:] οὕτω πως.

[ῥΩδει:] ὠγκοῦτο.

[ῥΩ δειλακρίων σύ:] ἀντὶ τοῦ ὦ κακόδαιμον καὶ δειλότατε.

[ῥΩδεῖον:] Ἀθήνησιν ὥσπερ θέατρον, ὃ πεποίηκεν, ὥς φασι, Περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὠδεῖον ἐκλήθη, ἀπὸ τῆς ὠδῆς. ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος. διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἄλφιστα ἐκεῖ.

[ῥΩδή:] τραγωδία.

[ῥΩδηκός:] φλεγμαῖνον, πεφυσιωμένον. ὠδηκός τε γὰρ ἦθος ὑπὸ πλούτου καταστέλλει, τὸ εὐδαιμον ἐτέρωθι δείξας· καὶ τὸ καταπεπτωκὸς ὑπὸ πενίας ἐγείρει καὶ ἀταπείνωτον εἶναι παρασκευάζει τῷ καταμελιττοῦντι τὰς ἀπάντων ἀκοὰς διηγῆματι· ὅφ' οὗ κἂν Ξέρξης ἐπέισθη, Ξέρξης ἐκεῖνος ὁ τὴν μεγάλην στρατιὰν ἐλάσας ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας.

[ῥΩδηκός:] οἰδήσας, φουσήσας.

[ῥΩδίν,] ὠδίνος. ταῖς ὠδίσι. καὶ ῥΩδίνω· αἰτιατικῇ.

[ῥΩδίσ:] ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὁδύνη. ὁ δὲ ἐξειπεῖν τὴν ὠδῖνα, ἣν ἐκύει, οὐκ ἐτόλμα, τὴν ἐλπίδα τοῦ ἴσως ἂν ποτε τυχεῖν ἐν τῷ κρύπτειν ὑποθάλπων ἄρα ἐκεῖνος.

[ῥΩδῖνες θανάτου καὶ παγίδες:] οἱ θανατηφόροι κίνδυνοι. Δαβίδ· ὠδῖνες ἄδου περιεκύκλωσάν με· προέφθασάν με παγίδες θανάτου. **[ῥΩδῖνες]** καλοῦνται αἱ πρὸ τοῦ τοκετοῦ τῆς τικτούσης ὁδύνη.

τοιγαροῦν ἐκ τῆς μεταφορᾶς ταύτης ὠδῖνες ἄδου προσαγορεύονται αἱ αὐτῷ προσπελάζειν τῷ θανάτῳ παρασκευάζουσαι συμφοραί.

[ῥωδινον:] ἐνεκυμόνησαν, ἀπέτεκον. ὁ δὲ ἦν πλούτῳ καὶ γένει διαφανής. οὐκοῦν οἱ πολῖται ὠδινον κατ' αὐτοῦ φθόνον γενναῖον.

[ῥωδίων τὴν καθ' ἡμῶν λαιδορίαν ἄθρουν ἐξέχεας:] ἀντὶ τοῦ ἀθρόως, ὁμοῦ.

[ῥωδί πη,] καὶ **[ῥωδί πως. ῥωδόν:]** ῥωδικόν, ψάλτην. ἐν Ἐπιγράμμασι· χάλκεον ἰδρύσας ῥωδὸν ὑπὲρ κιθάρας.

[ῥωδοποίησεν:] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐκώλυσε τῇ φιланθρωπίᾳ τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' ἔδωκε χώραν τῇ δικαίᾳ παιδεῖα. ὠδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ.

[ῥωδῶδει:] ἔπνει.

[ῥωδύσατο:] ὠργίσθη.

[ῥω δύσμορ' Αἶαν,] οἷος ὧν οἷως ἔχεις. ὥς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.

[ῥωετο:] ὑπελάμβανεν.

[ῥωζεσαν:] προσώζεσαν.

[ῥω Ζεῦ,] τί ταῦτα; πότερον εὐτυχῇ λέγω; ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει, εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σῶζω κακοῖς· ὥς μὲν γυνὴ κεκίνηται ἐπὶ τῷ πάθει, πρὸς δὲ τὸν κίνδυνον ἀποβλέπουσα ἥδεται.

[ῥωήθησαν:] ἐνόμισαν.

[ῥω Ἡράκλεις, τί μαίνει:] τοῦτο λεχθῆναι ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν φασιν, ἀνακαλούντων τὸν Ἡρακλέα ἀπολειφθέντα αὐτῶν κατὰ βούλησιν τῆς Ἥρας.

[ῥωῖγνοντο:] ἀνεώχθησαν.

[ῥωῖξεν:] ἤνοιξεν.

[ῥω θαυμαστάς ἐξευρίσκων ἐπινοίας. ῥωθήσω:] ἀντὶ τοῦ ὥσω. οὕτως Ἀριστοφάνης. **[ῥωθω]** γὰρ τὸ πρῶθω. **[ῥωθῶ]** δὲ περισπωμένως.

[ῥωκα:] ταχέως.

[ῥωκεανός:] ἡ κύκλω πάσης τῆς γῆς θάλασσα. παρὰ τὸ κέω, τὸ σχίζω, κεανός, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω ὠκεανός· ἐξ οὐπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα καὶ πηγαί.

[ῥωκεάνειον ῥεῦμα:] τὸ τοῦ ὠκεανοῦ. ὃν δὴ ἐκπλεῦσαι οὐκ ἔνι, βραχῶδη καὶ σκοτοειδῇ τυγχάνοντα.

[ῥωκεῖα:] ταχεῖα.

[ῥωκειλεν.] καὶ Ἐξώκειλεν. ὃ ἐστὶν ἔξω τοῦ κέλλειν γέγονεν. ἀποκέλλειν γὰρ τὸ εἰς τοῦμπροσθεν ἰέναι.

[ῥωκιμον:] δένδρον.

[ῥωκινάκης:] οὐδ' ἄλλως Ἀττικόν, ἀλλὰ Ἡρόδοτος οὕτως λέγει, τὸν ὠκινάκην.

[Ῥκίναρος:] ποταμός.

[Ῥκλασαν:] τὰ γόνατα ἔκαμψαν.

[Ῥκνουν:] ηὐλαβούμην. καὶ **[Ῥκνουν,]** ηὐλαβοῦντο, ὠλιγώρουν. συνέντες δὲ οἱ Ἕλληνες ἐπὶ βασιλέα εἶναι τὴν στρατείαν ὥκνουν τὴν ἀνάβασιν· Κλεάρχου δὲ εἰπόντος τὴν ὑποστροφὴν ἄπορον εἶναι Κύρου μὴ συναιρουμένου, συνήεσαν.

[Ῥκύαλος ναῦς:] ἡ ταχεῖα.

[Ῥκύμολος:] ταχέως πορευόμενος.

[Ῥκύμορος:] ταχυθάνατος. τὰ ἀνθρώπεια ὠκύμορα καὶ ἐφήμερα. ταῦτά τοι καὶ σπουδῆς ἀνάπλεα· καὶ συγγνώμην αὐτοῖς νέμειν ὑπὲρ τῆς ἄγαν σπουδῆς.

[Ῥκυμορώτατος, Ῥκυπέτας:] τοὺς ταχεῖς.

[Ῥκυπλόων:] ταχυπόρων.

[Ῥκύπτερον:] ταχυπέτη.

[Ῥκύρροος:] ταχέα ἔχων ρεύματα.

[Ῥκύς:] ταχύς.

[Ῥκυτόκιον Τηλέφου·] τοῦτο δέ ἐστι βιβλίον ἄξιον κτήσεως πρὸς εὐπορίαν φράσεως καὶ ἐράσμιον.

[Ῥ Λακιάδαι:] ἐπὶ τῶν μοιχῶν λέγεται. δῆμος γὰρ τῆς Ἀττικῆς οἱ Λακιάδαι, ἐν ᾧ ῥαφανίδες πολλάι, αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων ἐνυβρίζοντες. καὶ στελεοῖς δὲ ἐχρῶντο μὴ παρουσῶν τούτων ἀναβάστοις.

[Ῥλέκρανον:] ὁ ἀγκών.

[Ῥλεν:] ἐάλω, ὠφείλησεν.

[Ῥλέναι:] θηλυκῶς. οἱ πήχεις τῶν χειρῶν. καὶ **[Λευκώλεναι.]** ἐποχούμενος ἐπέστη ἀκηράτοις ὠλέναις. **[Ῥλήν]** δέ, ὠλῆνος, ἀρσενικόν· τοῖς ὠλέσι, πληθυντικόν.

[Ῥλενία:] πέτρα. καὶ ὄνομα πόλεως.

[Ῥλένιος ἀγκών:] οἱ Σκύθαι.

[Ῥλενος:] εἶδος ζῴου.

[Ῥλεσίκαρποι:] ματαιόκαρποι. Ὅμηρος· καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασιν

[Ῥλεσίβωλος·] κώλεσίβωλον σφῦραν. τὴν κλῶσαν τοὺς βώλους.

[Ῥλήν,] ὠλένος κλίνεται. ὁ βραχίων. καὶ τὸ πληθυντικὸν ὠλέσιν.

[Ῥλήν,] Δυμαῖος ἢ Ὑπερβόρεος ἢ Λύκιος, ἐποποιός. μᾶλλον δὲ Λύκιος ἀπὸ Ξάνθου, ὡς δηλοῖ Καλλίμαχος καὶ ὁ Πολυῖστωρ ἐν τοῖς περὶ Λυκίας.

[Ῥλιγώρηται:] ἐκβέβληται, ἡμάρτηται.

[Ῥλισθον:] ἀτάκτως ἐρρήθησαν. οὐδὲ ὠλισθον ἄλλως αἱ εὐχαὶ καὶ αἱ κατὰ τοῦ θεοῦ ἐχθραὶ ἀραί.

[Ῥλκα:] τὴν αὐλακα.

[Ὠλώλιν:] ὑπερσυντελικός.

[ὦ λῶστε:] ὦ βέλτιστε.

[ὦλλοι:] ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι.

[Ὠλύγιον] καὶ [Διωλύγιον. ὦ μακάριε τῆς τέχνης. Ὠμάρτησαν:] ἠκολούθησαν.

[Ὠμαχθής:] ἡ βάρος τοῖς ὤμοις παρεχομένη. ἐν Ἐπιγράμμασι· σπερμοφόρον πῆρην ὠμαχθέα.

[ὦ μέγα θαῦμα:] ὦ θαυμάσιε.

[ὦμαι] καὶ [Ἐγῶμαι:] τὸ οἶμαι.

[ὦ μέλε:] παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνον· ὡς τὸ ὦ τάλαν· παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. καὶ ἐν Ἰππεῦσιν Ἀριστοφάνους καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος. Μένανδρος Συνερώση· ἄφες τὸν ἄνθρωπον. τί κόπτεις, ὦ μέλε; σημαίνει δὲ ὦ δείλαιε, ὦ πονηρέ. ἔνιοι δὲ ὦ ἐπιμελείας ἄξιε καὶ οἶον μεμελημένε. πρόσφθεγμα, τουτέστι κάκιστε, κακοδαιμονέστατε, οἰκτρότατε.

[Ὠμμένον:] λέγουσι δασέως τὸν ἐωραμένον.

[ὦ μηδαμῶς:] τὸ τοιοῦτο σχῆμα ἀποσιώπησις λέγεται. ἔστι καὶ παρὰ Δημοσθένει τὸ ὅμοιον· ἀλλ' ὦ, τί ἂν σε τις εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι; εἰρηκότος γὰρ αὐτοῦ μηδαμῶς· εἶπεν ὦ μηδαμῶς.

[ὦμην:] ἐνόμισα.

[Ὠμησάμενος:] εἰς τὸν ὦμον ἀγαγών.

[Ὠμησταί:] ὠμὰ ἐσθίοντες. ἐν Ἐπιγράμμασι· δείσας δ' ὠμηστέω θηρὸς μόρον, ὡς ἂν δόξαι τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπλατάγησε νάπη.

[ὦ μή 'στι τάρβος δρῶντι, τοῦτον οὐδ' ἔπος φοβεῖ:] τουτέστιν ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικώς, οὐδὲ τὸν λόγον.

[Ὠμή τις εἶναι·] δέδοικα μὴ δόξης ὠμή τις εἶναι, δεινῶς οὕτω τιμωρουμένη. Νικόλαος ὁ Δαμασκηνός φησιν.

[ὦμιλλα:] παιδιὰ τις, ἐν ἣ ὁ εἰς τὸν κύκλον βαλὼν κάρυον, ὥστε ἐμμεῖναι, νικᾷ. Εὐπολὶς Χρυσῶ γένει· ἐπεισεῖμεθα δὲ μείνας εἰς ὦμιλλαν. ἀπὸ συναιρέσεως ἡ ὦμιλλα καὶ ὦμιλλα.

[Ὠμοβοῖνας:] βύρσας.

[Ὠμοβόρων:] ὠμοφάγων.

[Ὠμογέρων:] ὁ παρ' ἡλικίαν γεγηρακῶς διὰ λύπην ἢ συμφοράν. καὶ πρεσβύτης, οὗ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.

[Ὠμοκρατῆς Αἴας θολερῶ κεῖται χειμῶνι νοσήσας:] ὁ δυσπέπαντον καὶ αἰτιώνυμον ἔχων πάθος, ἢ ὁ ὠμὸς καὶ καρτερικός, ἢ ὁ ὑπὸ ὠμότητος κεκρατημένος, ἢ ὁ γενναῖος, ὁ καὶ τῶν ὠμῶν κρατεῖν δυνάμενος. Σοφοκλῆς· ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατὴρ δεῖ πωλοδαμνεῖν κάξομοιοῦσθαι φύσιν. ἀπὸ τῶν καρπῶν, οἳ ὅτε εἰσὶν ὠμοί, καὶ σκληρότεροί εἰσι καὶ ἰταμοί.

[ὦμος:] τὸ μέλος τοῦ σώματος.

[Ὠμοσμένος, Ὠωμοσμένος] δέ.

[Ὠμωμόκεσαν:]

[Ὠμοτόκησεν:] ἐδυστόκησεν, ἢ ἐξέτρωσεν.

[Ὠμοχαίτης, Ὠμωνυμηκώς:] παρακείμενος.

[Ὠμωξεν. Ὠμοι:] φεῦ μοι. ἐπίρρημα σχετλιαστικόν.

[Ὠν:] ἄϊδιος. ἐγὼ εἰμι ὁ ὦν.

[Ὠνατο:] ὠνείδισεν, ἐξεφαύλισεν· ἢ ἡγόρασεν.

[Ὠνερ:] ὦ ἄνερ. κατὰ συναίρεσιν. τὸν τέτιγ' ὄψει μ', ὦνερ, ἐφεζόμενον.

[Ὠνευον:] παρὰ Θουκυδίδη ἐκίνουν καὶ περιῆγον· ὄνος γὰρ τοῦ μύλωνος τὸ κινούμενον· καὶ αἱ τοιαῦται μηχαναὶ ὄνοι. Θουκυδίδης· ὠνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυρούς. τουτέστιν ὄνοις ἐχρῶντο. ἔστι δὲ ὄνος μηχανὴ ἐπ' ἄκρων τῶν ἀκατίων πηγνυμένη, ἀφ' ἧς περιβάλλοντες βρόχοις τοὺς σταυροὺς ῥαδίως ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνέσπων. ἔστι γὰρ ἡ μηχανὴ ἐπὶ τοσοῦτον βιαιοτάτη, ὥστε καὶ σαγήνην βαρεῖαν ὑπὸ δύο ἀνδρῶν ἀπόνως ἔλκεσθαι. καλοῦσι δὲ τὴν μηχανὴν οἱ τοὺς χαμαὶ λείχοντας ἔλκοντες ἀλιεῖς ἡλακάτην. ἐρρωμενεστέρα δὲ πρὸς τὴν ἀνέλκυσιν καθίσταται, ὅταν καὶ δίκρουν ξύλον πρὸ αὐτῆς τεθείη· ἐπ' εὐθείας γὰρ ἡ ἀντίσπασις τῶν ἀνελκομένων γίνεται.

[Ὠνή:] ἀγορά. καὶ **[Ὠνησάμενος,]** ἀγοράσας. καὶ **[Ὠνησεν,]** ὠφέλησεν.

[Ὠνηματιαῖος, Ὠνητή:] τιμῆς κτητῆ. καὶ τὴν χώραν ἐπιτρέπειν Τραιανῶ Αὐγαρον, καίπερ ὅτι ὠνητὴν ἐκ Πακόρου ἔχει λαβὼν πολλῶν χρημάτων· καὶ τοῦτο ἀσμένως τῷ βασιλεῖ γίνεται.

[Ὠνητιᾶν:] ὠνήσασθαι βούλεσθαι.

[Ὠνητιῶν:] ἀγοραστικῶς ἔχων.

[Ὠνητο:] ὠφέλητο. ὃς εἰ ἐπέιθετο, ὠνητο ἄν.

[Ὠνια:] πράσιμα, ἀγοραστά.

[Ὠνίους:] ἀγοραστοὺς· ἢ τιμίους. Προκόπιος· εἰ μὴ τὴν σωτηρίαν ὦνιον κτήσονται λύτρα διδόντες. Αἰλιανός· καὶ ἀπολύουσι δικασταὶ ὦνιοι αὐτόν. συμβουλεύει ἀσπάσασθαι τὰ Ῥωμαίων καὶ παρ' αὐτοὺς ὦνιον ἀποκομίζειν τὴν μέταξαν.

[Ὠνθρωπος:] ἀντὶ τοῦ ὁ ἄνθρωπος.

[Ὠνομάδατο:] ὠνομάζοντο. Ἰωνικῶς.

[Ὠνομασμένος:] ἐξάκουστος.

[Ὠνόμηνεν:] ὠνόμασεν.

[Ὠνον:] ὠφέλειαν, τιμὴν. τί σοι τὸ κέρδος; ἢ τίνων ὦνον εὐρήσεις; καὶ **[Ὠνος,]** ἡ τιμή.

[Ὠνοῦμαι·] αἰτιατικῇ. ὠνεῖται δὲ γενικῇ. τοῦτο δ' ἐστίν, ὃ τῶν εὐρισκομένων ἀπάντων χρημάτων Φίλιππος ὠνεῖται.

[Ὠνούμενος:] ἀγοράζων. ὠνῶ γὰρ τὸ ῥῆμα.

[Ὠνοχόει:] ἐκίρνα. ὠνοχόει δὲ οὐδὲ εἷς, οὐδὲ νομίζεται παρὰ τοῖς ἑώοις βαρβάροις ἐμπίνειν δειπνοῦντας.

[ῥΩ νῦν θερμοὶ βωμοί:] ἐπὶ τῶν διὰ σπουδῆς τυγχανόντων. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις· τὴν κρατίστην δαίμονα, ἥς νῦν θερμὸς ἔσθ' ὁ βωμός. μηνύσει, ὅτι αἰεὶ τινες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ξένοι θεοὶ ἐτιμῶντο.

[ῥΩ νῦν μὲν οὐδεῖς, αὖριον δ' ὑπέρμεγας:] ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας τιμωμένων.

[ῥΩξος:] ποταμὸς ἐν τῇ Βακτρίων χώρα, ὃς Ἀλεξάνδρῳ ἄπορος ἐφαίνετο· τὸ μὲν γὰρ εὖρος ἦν ἐς ἑξήματα σταδίου, βάθος δὲ οὐ πρὸς λόγον τοῦ εὗρους, ἀλλὰ πολὺ δὴ τι βαθύτερος, καὶ ψαμμώδης καὶ ῥεῦμα ὀξύ, ὥς τὰ καταπηγνύμενα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ῥοῦ ἐκστρέφεσθαι ἐκ τῆς γῆς οὐ χαλεπῶς, οἷα δὲ οὐ βεβαίως ἐπὶ τῆς ψάμμου ἰδρυμένα.

[ῥΩξυθυμώθη:] ὠργίσθη.

[ῥΩξύνθαι. ῥξόν] καὶ [ῥωτόκον.] ὅτι ἀπὸ τῶν τετραπόδων ἡ χελώνη μόνη ὥτοκεῖ.

[ῥωόπ:] κέλευσμα τῶν ἐρεσσόντων, καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν.

[ῥωόπ:] ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα. ἐπὶ πλοίου. ὥοπ παραβαλοῦ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. τουτέστιν ὁρμισὸν τῇ γῇ τὴν ναῦν· ἐν τῇ νηὶ γὰρ ὁ Χάρων λέγει.

[ῥωπόπ, ὥποπος:] ἐλατῶν ἐπίφθεγμα.

[ῥωτοκάταξις:] ὄνομα κύριον.

[ῥΩ οὗτος:] ὦ σύ. ὦ οὗτος, Αἴαν. δισσηὶ ἡ κλησις.

[ῥωφόρος ἰχθύς. ῥωψ:] ἐπίφθεγμα τῶν ἀφιέντων ἅμα τρέχειν ἢ τι τοιοῦτον ποιεῖν.

[ῥΩ πάντα σὺ τολμῶν:] τουτέστιν ὦ θρασύτατε καὶ τολμηρότατε.

[ῥΩπας:] ὄνομα κύριον.

[ῥΩ παῖ·] Σοφοκλῆς· ὦ παῖ, γένοιο πατὴρ εὐτυχέστερος, τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.

[ῥΩ περὶ πάντ'] ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἵζων· εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὔρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν. ἄσαιμι γὰρ ἂν τότε μόνον, πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς· τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἶμαι γέροντα πυροπίπην, ἡσθέντ' ἱππαιωνίσαι καὶ βακχέβακχον ἄσαι· ὁ Ἀριστοφάνης· πρὸς Κλέωνα ὁ λόγος. ὦ ἐπὶ πάσῃ προδοσίᾳ ἐξεταζόμενε καὶ κακίᾳ. μεταφορικῶς δὲ εἶπεν ἅπαν τὸ νόημα ἀπὸ τῶν μελισσῶν· ὥσπερ αἱ μέλισσαι, φησί, πάντων. οὐπερ ἐκ τοῦ ῥάστου καὶ εὐχερῶς ἔτυχες· ἐπεὶ μηδὲ ἡλπισας εἰς τοῦτο δόξης προελθεῖν· ἔδοξε γὰρ εὐδοκιμεῖν ἐκ τοῦ περὶ Πύλον κατορθώματος· οὕτω καὶ ἀποβαλεῖς. καὶ τότε ἄσαιμι τὸ Σιμωνίδου· πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς. γέροντα δὲ πυρροπίπην, ὥς παιδεραστής οὗτος ὁ πρεσβύτης διεβάλλετο· ἢ τοῦ ἐν πρυτανείῳ φυλάσσοντος τὸν σῖτον. βακχέβακχον ἄσαι, ἀντὶ τοῦ εὐφημῆσαι τὸν Διόνυσον· Βάκχος γὰρ ὁ Διόνυσος.

[ῥΩπες:] οἱ ὀφθαλμοί.

[ῥΩπης:] ὄνομα πόλεως.

[ῥΩ πλεῖον ἵλωσ αἰμύλης ἀλώπεκος:] παροιμία.

[ῥωπόσ' αἵσχιστ' ἐν ἀνθρώποις ἔργα γίνεται. ῥωπται:] ὥράθη.

[ῥωπτημένος.] καὶ **[ῥωπτῆσθαι. ῥωπυεν:]** ἐγεγαμήκει.

[Ώρα:] κάλλος, καιροῦ τροπή, εὐμορφία. ψιλῶς δὲ φροντίς. ἔνθεν ὀλίγωρον λέγομεν τὸν ὀλίγην φροντίδα ἔχοντα. Πλάτων· ὁδῶ καί· περὶ τῶνδε πλευρῶν οὐδεμίαν ὥραν ἔχεις. Αἰλιανός· γυνὴ τὴν ὥραν διαπρεπής, σῶφρων τὸν τρόπον.

[Ώρα:] ἡ φροντίς. Αἰλιανός· ἀνδρὶ ἐπιόρκω καὶ τὰ θεῖα ἐν μηδεμιᾷ ὥρᾳ τιθεμένῳ, ἀπάταις δὲ καὶ ψευδολογίαις συμβιοῦντι καὶ οὐδὲν οὐδέποτε λέγοντι ὑγιές καὶ ἐντεῦθεν πλουτοῦντι πλοῦτον ἐπίρρητον.

[Ώρα:] τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας. ἀπὸ τοῦ διορίζειν τὰ διαστήματα τῆς ἡμέρας.

[Ώρα γάμων:] ἀκμή, γάμων καιρός.

[Ώρα ἔτους:] τὸ ἔαρ, καὶ τὸ θέρος. καιρὸς ἔτους.

[Ώραϊζω·] δοτικῇ.

[Ώραϊσμένη:] κεκαλλωπισμένη.

[Ώρα:] καιρὸς ἐπιτήδειος. εἰ μὲν εἰρήνης ἐπιθυμοῦσιν, ὥρα αὐτοῖς παραδοῦναι τὰ ὄπλα. καὶ ὁ Θεολόγος· ὥρα σοι καὶ βασιλείαν οὐρανῶν ἀτιμάζειν, ὅτι κόκκῳ σινάπεως ἀπεικάζεται. καὶ αὖθις Προκόπιος· ὥρα σοι μὴ περιῦδεῖν ἐμὲ μὲν πρὸς τῇ τῆς οἰκίας διαφθορᾷ καὶ χρημάτων ἐστερημένον τοσοῦτον πλῆθος.

[Ώρακιάσας:] ἐκλυθεῖς, ἐκκαυθεῖς· ἢ ὠχριάσας· ὡς Ἀριστοφάνης ἐν τῇ Εἰρήνῃ.

[Ώρακιάσας Κρατῖνος:] ἀντὶ τοῦ λειποψυχήσας· εἰς οἶνοφλυγίαν δὲ ὁ Κρατῖνος διαβάλλεται. ἢ ὠχριάσας· ἢ ὑπὸ ἐκλύσεως σκοτωθεῖς, ᾧ ἔπεται τὸ ὠχρίαν· τοιοῦτοι δὲ οἱ λειποψυχοῦντες· τρέπεται γὰρ αὐτῶν πρῶτον ἡ χροιά. Ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετ' ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων. **[Ώρακιάσαι]** λέγουσι τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριάσαι, θλιβομένης τῆς καρδίας· τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται· παρὰ τὸ τὴν ὥραν αἰκίζεσθαι, ὃ ἐστὶ τὴν μορφήν. ἢ ὠρακιῶ, ὠκριῶ, φροντίζω· ὥρα γὰρ ἡ φροντίς· Ἡσίοδος· ὠρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων. ἐκ δὲ φροντίδος ἐκλύεται τις. **[Ώρακίζω]** γὰρ τὸ ῥῆμα.

[Ώραπόλλων,] Φαινεβύθεως, κόμης τοῦ Πανοπολίτου νομοῦ, γραμματικός, διδάξας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, εἴτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Θεοδοσίου. ἔγραψε Τεμενικά, ὑπόμνημα Σοφοκλέους, Ἀλκαίου, εἰς Ὅμηρον. λαμπρὸς μὲν ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἄνθρωπος καὶ τῶν πάλαι λογιμωτάτων γραμματικῶν οὐδέν τι μείον κλέος ἀπενεγκάμενος. Αἰγύπτιος, ἐπὶ Ζήνωνος βασιλείᾳ. ζητῶν δὲ ὁ Νικομήδης τὸν Ἀρποκρᾶν ἦν καὶ μὴ εὐρίσκων αὐτόν. ὁ δὲ Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος τοῦτο μαθὼν πέμπει διὰ γραμμάτων δηλούντων τοὺς ἐπιόντας. ἐάλω δὲ ὁ γραμματηφόρος καὶ ὠμολόγει τὸν πέμψαντα· καὶ τὸν Ώραπόλλωνα καὶ τὸν Ἡραΐσκον αἰροῦσι καὶ νεύροις ἀνακρεμάσαντες ἀπὸ τῆς χειρὸς ἐκάτερον ἀπήτουν τὸν Ἀρποκρᾶν καὶ Ἰσίδωρον. ὁ δὲ Ώραπόλλων οὐκ ἦν τὸ ἦθος φιλόσοφος, ἀλλὰ τι καὶ ἐν βυθῷ τῆς περὶ θεοῦ δόξης ὧν ἦδει ἀποκρυπτόμενος. ὁ γὰρ Ἡραΐσκος προεῖπεν ὡς αὐτομολήσει πρὸς ἐτέρους, καὶ καταπροήσεται τοὺς πατρίους νόμους ὁ Ώραπόλλων· ὁ καὶ συνέβη γενέσθαι. ἀπ' οὐδεμιᾶς γὰρ ἀναγκαίας τύχης εἶναι δοκούσης αὐθαίρετον εἴλετο τὴν μεταβολήν, ἔτι ἐπὶ ἐλπίσιν ἴσως ἀπλήστου τινὸς ἐπιθυμίας. οὐ γὰρ ἄλλο τί ἐστὶ προχειρίσασθαι ῥαδίως εἰς ἀπολογίαν τῆς μεταστάσεως. ὡς ἔοικε, Χριστιανὸς ἐγεγόνει. ἢ καὶ ἀνάπαλιν ἴσως.

[Ώράτ:] ὄνομα κύριον.

[Ώράτιος:] ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Ώράτιος λελωβημένος ἦν τὰ σκέλη ὑπατείας τε οὐκ ἔτυχεν οὔτε ἐν πολέμῳ οὔτε ἐν εἰρήνῃ διὰ τὴν ἀχρηστίαν τῶν ποδῶν.

[Ῥρατίωνα. Ῥργασμένος:] ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένος, ἀναδεδευμένος. Πλάτων Θεαιτήτῳ· ὅταν μὲν ὁ καιρὸς τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ βαθύς τε καὶ πολὺς καὶ λεῖτος καὶ μετρίως ὠργασμένος. **[Ῥργάζειν]** δὲ κυρίως τὸ ταῖς χερσὶ τὸν πηλὸν ἀναδεύειν καὶ φυρᾶν.

[Ῥργυωμένοις:] ἐκτεταμένοις, ἐπιθυμοῦσιν.

[Ῥργων·] οἱ δὲ καὶ προσκτήσασθαι τὴν ἀλλήλων δόξαν σπουδὴν ποιούμενοι ὥργων. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ὥργων τοῖς πολεμίοις ὁμόσε ἰέναι.

[Ῥραι:] καιροί.

[Ῥραι·] Προδίκου βιβλίον ἐπιγραφόμενον Ῥραι, ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα, καὶ καλούσης ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἥθη αὐτῆς, προσκλῖναι τῇ ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα καὶ τοὺς ἐκείνης ἰδρῶτας προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν.

[Ῥραιοκόμος:] ὁ τοῦ κάλλους ἐπιμελούμενος.

[Ῥραιοπολῶ:] τὸ μετὰ τῶν νέων ἀναστρέφομαι.

[Ῥραῖος:] ὁ εὐμορφος.

[Ῥραίχου. Ῥρέξατο:] ἐξέτεινεν.

[Ῥρεός:] τόπος.

[Ῥρες:] αἱ γυναῖκες.

[Ῥρεῖθυια:] ὄνομα Νηρηΐδος. Ὅμηρος· Μαῖρα καὶ Ῥρεῖθυια εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια. τοῦ Βορέου ἐρωμένη.

[Ῥρεΐτης:] ἀπὸ τόπου τοῦ Ῥρεοῦ.

[Ῥρεῖον:] τὸ ταμειῖον. ὅτι ἐν τῷ καλουμένῳ Ῥρεῖω, ὃ ἐστὶ μόδιος, ἔνθα νῦν ἴστανται κίονες πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κρατεροῦ, ὃς νῦν ἐστὶ τοῦ μυρελαίου, ἴστατο μόδιος χαλκοῦς. καὶ ζήτηι περὶ τούτου ἐν τῷ Μαναΐμ.

[Ῥρήβ:] ὄνομα κύριον.

[Ῥρημάτων:] φυλαγμάτων.

[Ῥρήσσονται:] φυλάσσονται.

[Ῥρια:] τὰ κατὰ καιρόν.

[Ῥριγένης,] ὁ καὶ Ἀδαμάντιος, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος καὶ κατὰ πᾶσαν παιδεῖαν εἰς ἄκρον ἐξησκημένος· ἀκροατῆς γενόμενος Ἀμμωνίου τοῦ φιλοσόφου, τοῦ ἐπὶ κλην Σακκά, τοῦ πλείστην ἐπίδοσιν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ἐσχηκότος. διὰ τοι τοῦτο καὶ εἰς τὴν τῶν λόγων ἐμπειρίαν πολλὴν παρὰ τοῦ διδασκάλου τὴν ὠφέλειαν ἐκκληρώσατο· συνῆν τε γὰρ αἰεὶ τῷ Πλάτῳ ὁ προειρημένος ἀνὴρ, τοῖς τε Νουμηνίου καὶ Κρονίου, Ἀπολλοφάνους τε καὶ Λογγίνου καὶ Μοδεράτου, Νικομάχου τε καὶ τῶν ἐν τοῖς Πυθαγορείοις ἐλλογίμων ἀνδρῶν ὠμίλει συγγράμμασιν. ἐχρήτο δὲ καὶ Χαιρήμονος τοῦ Στωϊκοῦ Κορ νούτου τε βίβλοις· παρ' ὧν τὸν μεταληπτικὸν τῶν παρ' Ἑλλήσι μυστηρίων ἔγνω τρόπον. καὶ ἀπαξαπλῶς πολλὴν ἔσχε τὴν ἐπιστήμην τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ δογμάτων, οὐ μόνον τῶν Ἑλληνικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν θείων τε καὶ ἡμετέρων, τουτέστι τῶν Χριστιανῶν. καὶ τί ἂν τις λέγοι περὶ τῆς ἐκείνου μικροῦ δεῖν ἀθανάτου καὶ μακαρίας φύσεως; ὅτι περ διαλεκτικὴν, γεωμετρικὴν,

ἀριθμητικήν, μουσικήν, γραμματικήν καὶ ῥητορικὴν καὶ πάντων τῶν φιλοσόφων τὰ δόγματα οὕτως ἐξέμαθεν, ὥστε σπουδαστὰς τῶν κοσμικῶν πραγμάτων ἀκροατὰς ἐσχηκέναι καὶ ἐξηγεῖσθαι αὐτοῖς ἐκάστοτε συνδρομάς τε πολλὰς πρὸς αὐτὸν γίνεσθαι. τοῦ δέ γε Ὁριγένους καὶ τῆς μεγαλοφυΐας αὐτοῦ καὶ Πορ φύριος ὁ κατὰ Χριστιανῶν λυττήσας μνημονεύει καὶ φησιν· ὁ δὲ τρόπος τῆς ἀτοπίας ἐξ ἀνδρός, ὃ καὶ γὰρ κομιδῇ νέος ὢν τετύχηκα σφόδρα εὐδοκιμήσαντος καὶ ἔτι εὐδοκιμοῦντος δι' ὧν καταλέλοιπε συγγραμμάτων, παρειλήφθω Ὁριγένους, οὗ κλέος παρὰ τοῖς διδασκάλοις τούτῳ τῶν λόγων μέγα διαδέδοται. καὶ αὐταὶ μὲν αἱ παρὰ τῶν ἔξωθεν μαρτυρίαι τοῦ ἀνδρός, καὶ μάλιστα τῶν ἐχθρῶν. ταῦτα Πορφυρίῳ κατὰ τὸ τρίτον σύνταγμα τῶν γραφέντων αὐτῷ κατὰ Χριστιανῶν εἴρηται, ἐπαληθεύσαντι μὲν περὶ τῆς τοῦ ἀνδρός ἀσκήσεως, ψευσαμένῳ δὲ σαφῶς περὶ τῶν λοιπῶν (τί γὰρ οὐκ ἔμελλεν ὁ κατὰ Χριστιανῶν μανεῖς;)· ἐν οἷς αὐτὸν μὲν φησιν ἐξ Ἑλλήνων μετατίθεσθαι, τὸν δ' Ἀμμώνιον ἐκ βίου τοῦ κατὰ θεοσέβειαν ἐπὶ τὸν ἐθνικὸν ἐκπεσεῖν. ταῦτα μὲν εἰς παράστασιν τῆς Ὁριγένους καὶ περὶ τὰ Ἑλλήνων μαθήματα πολυπειρίας, περὶ ἧς πρὸς τινὰς μεμψαμένους αὐτῷ διὰ τὴν περὶ ἐκεῖνα σπουδὴν ἀπολογούμενος ἐν ἐπιστολῇ τινὶ ταῦτα γράφει· ἐπεὶ δὲ ἀνακειμένῳ μοι τῷ λόγῳ, τῆς φήμης διατρεχούσης περὶ τῆς ἔξεως ἡμῶν, προσήεσαν ὅτε μὲν αἰρετικοί, ὅτε δὲ ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, καὶ μάλιστα τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ, ἔδοξεν ἐξετάσαι τὰ τε τῶν αἰρετικῶν δόγματα, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν φιλοσόφων περὶ ἀληθείας λέγειν ἐπαγγελλόμενα. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα περὶ τῆς ἀσκήσεως ἀπολογουμένῳ εἴρηται. κατὰ τοῦτον δὲ τὸν χρόνον καὶ ἡ Ἀλεξάνδρου τῶν Ῥωμαίων βασιλέως μήτηρ Μαμαία εἰς λόγους Ὁριγένει συνῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ παρ' αὐτοῦ κατηχήθη τὸν λόγον. ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ χρόνου τῶν εἰς τὰς θείας γραφὰς ὑπομνημάτων ἐγένετο ἀρχή, Ἀμβροσίου εἰς τὰ μάλιστα παρορμῶντος αὐτὸν μυρίαὶς ὅσαις οὐ προτροπαῖς ταῖς διὰ λόγων καὶ παρακλήσεσιν αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀφθονωτάταις τῶν ἐπιτηδείων χορηγίαις. ταχυγράφοι τε γὰρ αὐτῷ πλείους ἢ ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν παρήσαν ὑπαγορεύοντι, χρόνοις τεταγμένοις ἀλλήλους ἀμείβοντες, βιβλιογράφοι τε οὐχ ἥττους ἅμα καὶ κόραις ἐπὶ τῷ καλλιγραφεῖν ἡσκημέναις· ὧν ἀπάντων τὴν δέουσαν τῶν ἐπιτηδείων ἀφθονον χορηγίαν ὁ Ἀμβρόσιος παρεστήσατο· ναὶ μὴν καὶ ἐν τῇ περὶ τὰ θεῖα λόγια ἀσκήσει τε καὶ σπουδῇ προθυμίαν ἄφατον αὐτῷ συνεισέφερεν, ἥ καὶ μάλιστα αὐτὸν προέτρεπεν ἐπὶ τὴν τῶν ὑπομνημάτων σύνταξιν. τοσαύτην δὲ ἔσχε σπουδὴν περὶ τὰς θείας γραφὰς, ὥστε καὶ τὴν Ἑβραϊκὴν διάλεκτον, ἐναντιουμένην τῇ τε ἡλικίᾳ καὶ τῇ οἰκείᾳ φύσει, ἐκμαθεῖν, καὶ δίχα τῶν ο' ἐρμηνεῦ τῶν ἄλλας ἐκδόσεις εἰς ἓν συναγαγεῖν, Ἀκύλα λέγω τοῦ Ποντικοῦ καὶ Θεοδοτίωνος καὶ Συμμάχου τῶν Ἑβιωναίων (αἵρεσις δὲ ἐστὶν αὐτῶν ψιλὸν τὸν Χριστὸν ἄνθρωπον δοξαζόντων)· οἱ τινες τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ὑπεμνημάτισαν, δι' οὗ καὶ τὸ ἴδιον δόγμα βεβαιῶσαι σπεύδουσιν. ὁμοίως δὲ πέμπτην καὶ ἕκτην καὶ ἐβδόμην ἔκδοσιν. ἐκ τῶν Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου ἱστοριῶν περὶ Ὁριγένους. τοσαύτη δὲ εἰσήγετο τῷ Ὁριγένει τῶν θείων λόγων ἀπηκριβωμένη ἢ ἐξέτασις, ὡς μόνους πρωτοτύπους αὐτοῖς Ἑβραίων στοιχείοις γραφὰς κτῆμα ἴδιον ποιήσασθαι ἀνιχνεύσαι τε τὰς τῶν ἐτέρων παρὰ τοὺς ο' τὰς ἱερὰς γραφὰς ἐρμηνεύσαντα ἐκδόσεις καὶ τινὰς ἐτέρας παρὰ τὰς κατημαξευμένας ἐρμηνείας ἐναλλαττούσας, τὴν Ἀκύλου καὶ Συμμάχου καὶ Θεοδοτίωνος, ἐφευρεῖν, ἃς ἐξ ἀπορρήτων οὐκ οἶδ' ὁπόθεν τυχὸν τῷ πάλαι λανθανούσας χρόνῳ εἰς φῶς ἀνιχνεύσας προήγαγεν. ἐν γε μὴν τοῖς Ἑξαπλοῖς τῶν Ψαλμῶν μετὰ τὰς ἐπισήμους τέσσαρας ἐκδόσεις οὐ μόνον πέμπτην, ἀλλὰ καὶ ἕκτην καὶ ἐβδόμην παραθεῖς ἐρμηνείαν, ἐπὶ μιᾷς αὐθις σεσημείωται, ὡς ἐν Ἱερικοῦ εὐρημένης ἐν πίθῳ. ταύτας δὲ ἀπάσας εἰς ἓν συναγαγὼν διελθὼν τε πρὸς κῶλον καὶ ἀντιπαραθεῖς ἀλλήλαις μετὰ καὶ αὐτῆς τῆς Ἑβραίων σημειώσεως, τὰ τῶν λεγομένων Ἑξαπλῶν ἡμῖν ἀντίγραφα καταλέλοιπεν, ἰδίως δὲ τὴν Ἀκύλου καὶ Συμμάχου καὶ Θεοδοτίωνος ἔκδοσιν ἅμα τῇ τῶν ο' ἐν τοῖς Τετραπλοῖς ἐπισκευάσας. καὶ ἀπλῶς πᾶσαν γραφὴν ὑποσημηνάμενος ἐκκλησιαστικὴν πλεῖστα καὶ ἀναρίθμητα καταλέλοιπεν, ὡς ἐξ ἐκείνου πάντας τοὺς μετέπειτα τῆς ἐκκλησίας διδασκάλους τὰς ἀφορμὰς εἰληφέναι, ὡς ὁ θεολόγος φάσκει

Γρηγόριος· Ὁριγένης ἡ πάντων ἡμῶν ἀκόνη. οὐ μόνον δὲ τῇ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἔξωθεν πολλὴν παρείχετο τὴν ὠφέλειαν, αἰρετικοῖς τε καὶ φιλοσόφοις, μονονουχὶ πρὸς τοῖς θεοῖς καὶ τὰ φιλόσοφα παρ' αὐτοῦ παιδευόμενοι. εἰσηγέ τε γὰρ ὅσους εὐφυῶς ἔχοντας ἑώρα καὶ ἐπὶ τὰ φιλόσοφα μαθήματα, γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τᾶλλα παιδεύματα παραδιδούς, εἷς τε τὰς αἱρέσεις τὰς παρὰ τοῖς φιλοσόφοις προάγων καὶ τὰ παρὰ τούτοις συγγράμματα διηγούμενος, ὑπομνηματιζόμενός τε καὶ θεωρῶν εἰς ἕκαστα, ὡς ἤδη μέγαν καὶ παρ' αὐτοῖς Ἑλλησι φιλόσοφον τὸν ἄνδρα κηρύττεσθαι. μάρτυρες δὲ τῆς περὶ ταῦτα αὐτοῦ κατορθώσεως αὐτῶν Ἑλλήνων οἱ κατ' αὐτὸν ἡκμακότες φιλόσοφοι, ὧν ἐν συγγράμμασι πολλὴν μνήμην εὕρομεν τοῦ ἀνδρός, τοτὲ μὲν αὐτῷ προσφωνοῦντων, τοτὲ δὲ οἷα διδασκάλῳ ἐς τὴν αὐτοῦ κρίσιν τοὺς ἰδίους ἀναφερόντων πόνους. τῷ δὲ Ὁριγένει ἐπὶ τῆς Καισαρείας τὰ συνήθη πράττοντι πολλοὶ προσήεσαν οὐ μόνον τῶν ἐπιχωρίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς μυριοὶ φοιτηταὶ τὰς πατρίδας ἀπολείποντες· ὧν ἐπισήμους μάλιστα ἔγνωμεν Θεόδωρον, ὃς ἦν αὐτὸς οὗτος ὁ καθ' ἡμᾶς ἐπισκόπων διαβόητος Γρηγόριος ὁ Θαυματουργός, ὃς τε τούτου ἀδελφὸς Ἀθηνόδωρος. οἷς ἀμφὶ τὰ Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων μαθήματα δεινῶς ἐπτοημένοις φιλοσοφίας εἰς ἔρωτα τῆς προτέρας σπουδῆς τὴν θείαν ἄσκησιν ἀντικαταλλάξασθαι προετρέψατο. πέντε δὲ ὅλοις ἔτεσιν αὐτῷ συγγενόμενοι τοσαύτην ἀπηνέγκαντο περὶ τὰ θεῖα βελτίωσιν, ὡς ἔτι νέους ἄμφω ἐπισκοπῆς τῶν κατὰ Πόντον ἐκκλησιῶν ἀξιοθῆναι. τῷ δὲ Ὁριγένει κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον τὰ εἰς τὸν Ἡσαΐαν, ἐν ταυτῷ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ συνετάττετο, ὧν εἰς μὲν τὸ τρίτον μέρος τοῦ Ἡσαΐου μέχρι τῆς ὀράσεως τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ τριάκοντά εἰσι τόμοι· εἰς δὲ τὸν Ἰεζεκιήλ πέντε καὶ εἴκοσιν, οὓς καὶ μόνους εἰς τὸν πάντα πεποίηται προφήτην. ἔτος δ' ἦν αὐτῷ ἐξηκοστὸν, ἐν ᾧ ταῦτα συνέταττεν· ἐν ᾧ καὶ ὁ μακάριος μάρτυς Πάμφιλος μαρτυρίῳ τὸν βίον διεξῆλθε. τὸ δὲ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον ἐξηγητικὸν σημαίνει, τὰ πρότερα πέντε ἐπ' Ἀλεξανδρείας ἔτι ὄντα αὐτὸν συντάξαι. τῆς δὲ εἰς τὸ πᾶν Εὐαγγέλιον πραγματείας μόνοι β' καὶ κ' περιῆλθον τόμοι, ιβ' δὲ τῶν εἰς τὴν Γένεσιν καὶ εἰς τοὺς πρῶτους δὲ ε' καὶ κ' ψαλμοὺς, ἔτι τε τὰ εἰς τοὺς Θρήνους· καὶ τὰ Περὶ ἀναστάσεως καὶ τὰ Περὶ ἀρχῶν. γράφει δὲ καὶ τοὺς ἐπιγεγραμμένους Στρωματεῖς, ὄντας τὸν ἀριθμὸν ι', οὓς καὶ συνέταξε κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρου βασιλείαν. τὸν μέντοι πρῶτον ἐξηγούμενος ψαλμὸν ἔκθεσιν πεποίηται τῶν ἱερῶν γραφῶν τῆς παλαιᾶς διαθήκης καταλόγου, ᾧ δὲ πῶς λέγων κατὰ λέξιν· οὐκ ἀγνοητέον δέ, ὡς εἶναι τὰς ἐνδιαθήκους βίβλους, ὡς Ἑβραῖοι παραδιδόασιν, β' καὶ κ', ὅσος ἀριθμὸς τῶν παρ' αὐτοῖς στοιχείων ἐστίν. εἴτα ἐπιφέρει λέγων· εἰσὶ δὲ αἱ εἴκοσι δύο βίβλοι καθ' Ἑβραίους αἶδε· Γένεσις, Βαρησίθ, ὃ ἐστὶν ἐν ἀρχῇ· καὶ αἱ λοιπαὶ καθεξῆς. ἔζησε δὲ ἕως Γάλλου καὶ Βολουσιανοῦ, τουτέστιν ἕως θ' καὶ ξ' ἐτῶν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν Τύρῳ, ἐν ᾗ καὶ ἐτάφη. ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ Λεωνίδης μαρτυρίῳ τῷ διὰ Χριστὸν ἐτελειώθη.

[Ὁριγένης] Λεωνίδην εἶχε πατέρα, ἐπίσκοπον καὶ μάρτυρα, ἐπὶ Σεβήρου βασιλείᾳς ἀκμάσας. ὅστις Ὁριγένης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τυγχάνων μεγάλην εἰς τὸν θεῖον λόγον σπουδὴν κατεβάλλετο. οὗ ζηλωταὶ πολλοὶ καὶ ἄλλοι καὶ μάλιστα Ἀμβρόσιος ἐγένετο, ὃς ἐς γνῶσιν αὐτοῦ ἀφικέσθαι σπουδᾶσας ἀπέστη τῆς Οὐαλεντίνου καὶ Μαρκίωνος αἱρέσεως. πλεῖστοι δὲ καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων πρὸς αὐτὸν φοιτῶντες μεγίστην ὠφέλειαν ἐκαρποῦντο· μέγας γὰρ καὶ παρ' αὐτοῖς ἐνομίζετο, παραδιδούς γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τᾶλλα προπαιδεύματα. διόπερ οὐκ ὀλίγοι τῶν παρ' Ἑλλησι φιλοσόφων μέμνηνται αὐτοῦ ὡς διδασκάλου. καὶ γὰρ εὐφυῆς παιδόθεν ὑπῆρχε σφόδρα καὶ ζητητικὸς λίαν. ὃς ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ τὸ τῆς θείας γραφῆς βούλημα πυνθανόμενος βαθύτερον, τοῦτον ἐπέπληττεν ὁ πατήρ, μηδὲν ὑπὲρ ἡλικίαν περαιτέρω ζητεῖν. νύκτωρ δὲ ἐπιστὰς καὶ ἰδὼν τὰ στέρνα ὡς θεοῦ πνεύματος ἔνδοθεν αὐτοῖς ἀφιερωμένου κατεφίλει καὶ τῆς εὐτεκνίας ἑαυτὸν ἐμακάριζεν. ἀγνείαν δὲ καὶ ἐγκράτειαν τοσαύτην ἥσκησεν ἐκ νέου τοῦ σώματος, ὡς ὁβολοῖς

τέσσαρσι καὶ μόνοις πρὸς διατροφήν ἐκάστης ἡμέρας ἀρκούμενος. καὶ μέντοι καὶ ἐν πολλοῖς ἔτεσι τοῦτο ποιῶν διετέλει, καὶ ἐπ' ἐδάφους καὶ ψιαθίου καθεύδων καὶ ὀλίγον καιρὸν τῆς νυκτὸς ἀναπαυόμενος τὸν πλείονα εἰς τὴν ἱερὰν μελέτην τῶν ἱερῶν λογίων διήνυε, καὶ ἐν τούτοις ἐπεκτεινόμενος ἐπὶ τε ἀσιτίᾳ καὶ ἀγρυπνίᾳ καὶ γυμνότητι ἑαυτὸν ὑπωπιάζων τοσοῦτον κατεδάμασε τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος, ὥς ὀρᾶσθαι παντελῶς αὐτὸν ἀπεσκληκέναι· οἴνου γὰρ καὶ ἐλαίου καὶ τῶν λοιπῶν ἀπεχόμενος ἀνατροπὴν τοῦ θώρακος μεγίστην ὑπέμεινεν. ἔνθεν γέ τοι διαβόητος γενόμενος, ὥς διαπρέπων ἔργῳ καὶ λόγῳ, καὶ πολλοὺς Ἑλλήνας τὴν εἰδωλομανίαν βδελύττεσθαι πείσας μαρτυρίου στέφανον ἀναδήσασθαι παρεσκεύασεν. πολλῆς οὖν φήμης περὶ αὐτοῦ τρεχούσης, καὶ πολλῶν μακρόθεν πρὸς αὐτὸν συρρεόντων, οὐ μόνον Ἑλλήνας καὶ φιλοσόφους καὶ αἰρετικούς ἐλλογίμους πρὸς τὴν εὐσέβειαν εἵλκυσεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄντας Χριστιανούς μᾶλλον στοιχειώσας ἐπεβεβαίωσεν. ὃν ὁ προλεχθεὶς Ἀμβρόσιος ἱκετεύσας πολλὰ καὶ παραβιάσάμενος ἐν Καισαρείᾳ καὶ ταχυγράφους αὐτῷ παραστήσας ἑπτὰ, πλείους δὲ καλλιγράφους, ἐρμηνεῦσαι τὰς θείας γραφὰς αὐτὸν πεποίηκε. καὶ ὁ μὲν τὴν δέουσαν χρεῖαν παρεῖχεν, ὁ δὲ ἐπὶ σχολῆς γενόμενος ὑπηγόρευε τοῖς ταχυγράφοις καὶ οἱ βιβλιογράφοι σὺν γυναιξὶν ἔγραφον ἐπὶ τὸ καλλιγραφεῖν ἐξησκημέναις. πᾶσαν τε θείαν γραφὴν ἡρμήνευσεν ἐπὶ ἑτῇ ἡ'. λέγεται δὲ ὅτι, ὡς βίβλους συνέταξε· τοσοῦτον γὰρ ζῆλον ἐς τὴν ἐξήγησιν τῶν θείων λογίων ὁ Ἀμβρόσιος ἐπεδείξατο, ὥστε τὴν πολλὴν αὐτοῦ σπουδὴν Ὡριγένους μαρτυρῶν γράφει πρὸς τινὰ λέγων· ὁ ἱερὸς θεὸς καὶ γνῆ σίως ἀνακείμενος Ἀμβρόσιος πολλὰ προσηγόρευσεν· ὅστις νομίζων με φίλον εἶναι καὶ πάνυ διψᾶν τοῦ θείου ἡλεγε τῇ ἰδίᾳ φιλοπονίᾳ τῷ πρὸς τὰ μαθήματα ἔρωτι. ὅθεν ἐπὶ τοσοῦτόν με παρελήλυθεν, ὥστε κινδυνεύειν ἀπαυδᾶν πρὸς τὰς αὐτοῦ προτάσεις· οὔτε γὰρ δειπνῆσαι ἔστιν ὅτι μὴ ἀντιβάλλοντα, οὔτε δειπνήσαντα ἔξεστι περιπατῆσαι καὶ διαναπαῦσαι τὸ σωματίον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φιλολογεῖν καὶ ἀκριβοῦν τὰ ἀντίγραφα ἀναγκαζόμεθα. οὔτε μὴν ὅλην ἐπὶ θεραπείᾳ τοῦ σώματος τὴν νύκτα ἔξεστιν ἡμῖν κοιμᾶσθαι, ἐπὶ πολὺ ταῖς φιλολογίαις παρατείνοντα. ἐγὼ δὲ λέγειν καὶ τὰ ἔωθεν μέχρις ἐννάτης καὶ δεκάτης ὥρας· πάντες γὰρ οἱ θέλοντες φιλοπονεῖν τοὺς καιροὺς ἐκείνους τῇ ἐξετάσει τῶν θείων λογίων καὶ ταῖς ἀναγνώσεσιν ἀνατιθέασιν. πᾶσαν τοίνυν ἡρμήνευσε τὴν θείαν γραφὴν. κατὰ γὰρ τοὺς χρόνους τούτους ἐν Ἱερὶχθ' ἐν τινὶ πίθῳ περιτυχὼν τὴν Παλαιὰν εὐφυῶς μάλα καὶ ἐπιστημόνως ταύτην κατεσκεύασεν. ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος ἄσβεστον αὐτοῦ τὸ κλέος διέμεινε· συμβεβήκει γὰρ αὐτῷ τὸ τῆς πολυπειρίας δραστήριον πτῶμα ἐξαίσιον· καὶ μέντοι σκάνδαλον πολλοῖς καὶ ἀπωλείας πρόξενος γέγονε. βουλόμενος γὰρ τῶν θείων γραφῶν μηδὲν ἔᾶσαι ἀνερμήνευτον εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν περιέβαλεν ἀμαρτίας καὶ θανάσιμα ἐξηγήσατο ῥήματα. ἐξ αὐτοῦ γὰρ καὶ Ἄρειος τὰς ἀφορμὰς εἵληφε καὶ οἱ καθεξῆς ἀνόμοιοί τε καὶ ἀνόσιοι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες. φάσκει γὰρ οὗτος τολμήσας κατὰ τὴν ἀρχήν, ὅτι ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁρᾶν τὸν πατέρα οὐ δύναται οὔτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸν υἱὸν οὔτε οἱ ἄγγελοι τὸ πνεῦμα οὔτε οἱ ἄνθρωποι τοὺς ἀγγέλους. καὶ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς οὐ θέλει εἶναι τὸν υἱόν, ἀλλὰ κτίσμα, καὶ κατὰ χάριν υἱὸν λέγεσθαι, τὴν δὲ ἀνθρωπίνην ψυχὴν προϋπάρχειν, καὶ τὰ ἐξῆς τῶν βλασφημιῶν αὐτοῦ. πολλὴν γοῦν πεποίηκε σύνταξιν εἰς ἐκάστην γραφὴν, καὶ ὅσα μὲν ἐν προσομιλίαις καὶ διὰ προοιμίων ἐς ἡθὴ τε καὶ ἐς φύσεις ζώων καὶ ἀλόγων εἴρηται μέσως φερόμενος πολλάκις χαρίεντα διηγήματα γράφει· ὅσα δὲ περὶ πίστεως ἐδογμάτισε, τῶν πάντων ἀτοπώτερος εὐρίσκεται. ἔδοξε δὲ αὐτῷ καὶ ἀσκητικὸν βίον ἐπανηρῆσθαι τοιοῦτον, ὥς καὶ τὸν θώρακα αὐτοῦ φασὶ δι' ὑπερβολὴν ἀσιτίας τε καὶ σκληραγωγίας ἀνατραπῆναι, ἐπινενόηκε δὲ καὶ κατὰ τὸ σωματίον, οἱ μὲν ὅτι νεῦρον ἀποτετμηκέναι διὰ τὸ μὴ ἡδονῇ παρενοχλεῖσθαι, οἱ δὲ φάρμακον ἐπιθεῖναι τοῖς μορίοις εἶπον καὶ ἀποξηρᾶναι, ἄλλοι δὲ ἄλλα εἰς αὐτὸν ἀναφέρουσιν. οὗτος πολλὰ λέγεται πεπονθέναι ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, λόγιος ὢν σφόδρα καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναθεθραμμένος, φθόνῳ δὲ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς τῆς ἐξουσίας ἄρχοντας κακομηχανίᾳ διαβολικῆς ἐπινοίας εἰς αἰσχροτάτον ἄνδρα φασὶν ἐπινοηθῆναι παρὰ τῶν

τῆς κακίας ἐργατῶν· Αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασαν εἰς παράχρησιν τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὁ δὲ μὴ φέρων τὴν τοσαύτην βδελυρὰν ἐπίνοιαν ἔρρηξε φωνήν, ἀμφοτέρων προτεθέντων αὐτῷ πραγμάτων, καὶ καθωμολόγησε θῦσαι. καὶ βαλόντες ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ λιβανωτὸν εἰς τὴν τοῦ βωμοῦ πυρὰν καθῆκε. καὶ οὕτω τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τῶν κρινάντων ἀπεβλήθη καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐξέώσθη. τὴν δὲ Ἀλεξάνδρειαν καταλιπὼν διὰ τὸν ὄνειδον τὴν Ἰουδαίαν κατέλαβεν. ἀνελθὼν δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα ὡς ἐξηγητὴς καὶ λόγιος προετρέπετο ἀπὸ τοῦ ἱερατείου ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας εἰπεῖν· πρεσβύτερος γὰρ προϋπῆρχε, καὶ πολλὰ καταναγκασθεὶς ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἀναστὰς καὶ τοῦτο μόνον τὸ ῥητὸν εἰπὼν· τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός· ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; πτύξας τὸ βιβλίον ἐκάθισε μετὰ κλαυθμοῦ δακρύων, πάντων ὁμοῦ συγκλαιόντων αὐτῷ. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ λεγόμενά τε καὶ ἀδόξενα διὰ τὸ πλῆθος τῆς γνώσεως αὐτοῦ καὶ συντάξεως τῶν βιβλίων. ὅθεν καὶ Συντακτικὸς ὠνομάσθη, διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βιβλία, μὴ ἀκούων, ὡς ἔοικε, τοῦ Σολομῶντος λέγοντος· υἱέ, φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλὰ· καί, μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου, καὶ καρδίᾳ σου μὴ ταχυνάτω τοῦ ἐξενεγκεῖν λόγον ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, ὅτι ὁ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. διὰ τοῦτο ἔστωσαν οἱ λόγοι σου ὀλίγοι· εἰσὶ γὰρ λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα. καὶ μὴ γίνου δίκαιος πολὺ· ἔστι γὰρ δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαιώματι αὐτοῦ. καί, μὴ σοφίζου περισσά, μήποτε ἀσεβήσης. ταῦτα πάντα παρωςάμενος παρεσφάλη τοῦ πρέποντος.

[Ὠριέων ἄποικον ὄντα. Ὠρικῶς:] νεωτερικῶς ἢ εὐπρεπῶς ἢ κατὰ καιρόν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ ὃ μειρακίσκη, πυνθάνη γὰρ ὠρικῶς, προσπαίζουσι τῇ πρεσβύτιδι οἱ γέροντες διὰ τὸ τεθρυμμένον τοῦ ὠραΐσμου. καὶ **[Ὠρικὴν,]** ἀντὶ τοῦ ἀκμαΐαν. ὥρα γὰρ καὶ ἡ ἀκμή, καὶ ὠραῖος, ὁ ἀκμαῖος. κοινὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα. Ἀριστοφάνης· εὐρόνθ' ὠρικὴν ὑληφόρον, μέσσην λαβόντ', ἄρανα, καταβαλόντα καταγιγαρτᾶν. ἐν τοῖς γιγάρτοις σποδεῖν.

[Ὠριμον:] εὐκαιρον.

[Ὠρῖνος:] ὄνομα κύριον.

[Ὠρίων,] Θηβαῖος τῆς Αἰγύπτου. Συναγωγὴν γνωμῶν ἤγουν Ἀνθολόγιον πρὸς Εὐδοκίαν τὴν βασιλίδαν γυναῖκα Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, βιβλία γ'.

[Ὠρίων,] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς. Ἀνθολόγιον, Ἀττικῶν λέξεων συναγωγὴν, Περὶ ἐτυμολογίας, Ἐγκώμιον Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος.

[Ὠρίως:] ἐπίρρημα. ὠρίως ἔχουσι θέσεως. κατὰ καιρόν.

[Ὠριστος:] ἀντὶ τοῦ ὁ ἄριστος.

[Ὠρκωμότηκεν. Ὠρκυπτεν:] ὑπερέκυπτεν ἐπαιρόμενος.

[Ὠρκυπτον:] ἔβλεπον μετεωριζόμενοι.

[Ὠρμα:] διεγείρετο.

[Ὠρμένος:] διεγερθεὶς. καὶ **[Ὠρμένον.]**

[Ὠρμησαν:] ὁρμῇ ἐχρήσαντο, οὐχὶ ὥχοντο.

[Ὠρογραφία. Ὠρολόγιον:] τὸ τὰς ὥρας μετροῦν.

[Ὠροκομεῖον. Ὠρος,] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει. ἔγραψε Περὶ διχρόνων, Ὅπως τὰ ἐθνικὰ λεκτέον, Λύσεις προτάσεων τῶν Ἡρωδιανοῦ, Πίνακα τῶν ἑαυτοῦ, Περὶ

ἐγκλιτικῶν μορίων, Ὅρθογραφίαν κατὰ στοιχεῖον, Περὶ τῆς εἰ διφθόγγου, Ὅρθο γραφίαν περὶ τῆς αἰ διφθόγγου κατὰ Φρυνίχου κατὰ στοιχεῖον, Ἀνθολόγιον, Περὶ γνωμῶν.

[Ἔωρος:] ὁ ἐνιαυτός, καὶ ὄνομα κύριον.

[Ἔωροσκόπος:] ἀστρίτης σκοπεύων τὴν ὥραν. καὶ **[Ἔωροσκοπεῖον.]**

[Ἔωρωπία:] χώρα. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐπεθύμησε ῥητορικῆς, Καλλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥήτορα ὑπὲρ Ἑωρωπίων λέγοντα.

[Ἔωρωπός:] τόπος. ἐκ τοῦ Ἔωρος, ὃ σημαίνει ὄνομα κύριον, καὶ τοῦ ὥψ, ὡπὸς τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμὸν γίνεται Ἑωρωπός· ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ τόπῳ οἱ τοῦ Ἔωρου ὥπες ἀπεβλήθησαν.

[Ἔωρορεν.]

[Ἔωρυγή:] βοή. ἐκ τοῦ ὥρύω.

[Ἔωρύεται:] ὑλακτεῖ.

[Ἔωρυόμην·] καὶ [Ἔωρυόμενος.] καὶ [Ἔωρύω,] τὸ ὥρύομαι.

[Ἔωρυσσον·] καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων ὥρύξομαι.

[Ἔωρυχα,] καὶ [Ὀρώρυχα. Ἐωρύχειν] δὲ καὶ **[Ἐωωρύχειν,]** ὑπερσυντελικός.

[Ἐωρχιπέδησας:] τῶν ὄρχεων ἤψω αἰσχροῶς.

[Ἐως:] λίαν. Παρμενίδη· θαυμασίως ὥς δυσανάπειστον. Σοφοκλῆς· θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὥς ὀλισθάνει. λβ' δὲ σημαίνει τὸ ὥς τοῦτο.

[Ἐως ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω:] ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐπαγγελλομένων ἀγαθὰ.

[Ἐωσαννά:] δόξα σημαίνει. καὶ γὰρ ἄλλος εὐαγγελιστῆς λέγει· εἰρήνη τῷ υἱῷ Δαβίδ. καὶ ὁ ἕτερος· δόξα τῷ υἱῷ Δαβίδ. ὥστε τὸ ὠσαννὰ τὸ δόξα σημαίνει. παρά τισι δὲ σῶσον δὴ. οὐκ ὀρθῶς.

[Ἐως ἂν ὑπὲρ τηλικούτων:] ἀντὶ τοῦ ἔνεκεν τούτων. ἀντιλαμβανομένης τῆς γυναικὸς καὶ βοώσης, ὥς ἂν ὑπὲρ τηλικούτων.

[Ἐως ἀπόλοιτο, κἂν ἴσαι γένωνται:] αἱ ψῆφοι δηλονότι. ὑπερβολικῶς δὲ εἴρηται· ὅταν γὰρ ἴσαι αἱ ψῆφοι γένωνται, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος.

[Ἔωσατο ἑαυτόν:] κατέβαλεν ἀπὸ τοῦ ἵππου. Ἀππιανός· οὐ μὴν ἔφθασε τρῶσαι, συναρπασάντων αὐτὸν τῶν ὑπασπιστῶν. ἢ παρενέβαλεν εἰς κίνδυνον ἑαυτόν.

[Ἐωσαύτως:] παραπλησίως, ὁμοίως.

[Ἔως γ' ἐμοὶ κριτῇ:] ἀντὶ τοῦ ὥς ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ. Σοφοκλῆς· Ἑρεβος φαεννότατον, ὥς ἐμοί. παρέλκει τὸ ὥς· ἐμοὶ κριτῇ.

[Ἐως δεῖ:] δέον γενέσθαι.

[Ἐως δὴ σφιν:] ὥς δὴ αὐτός.

[Ἐως ἐκ τῶν παρόντων:] ἐξ ἀνάγκης. ἢ δὲ ὥς ἐπύθετο, ὥς ἐκ τῶν παρόντων αἵρεσιν ἐκάστη δόντος θανάτου ὥς ἐνὶ μάλιστα ἀλύπου τε καὶ κούφου, τὸ διάδημα, ὅπερ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχε

σύμβολον δὴ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς, περισπάσασα, εἶτα μέντοι τῷ τραχήλῳ περιβάλλει πρὸς τὴν χρεῖαν τὴν παροῦσαν βρόχον ἀποφίνασα.

[Ῥς ἐνι:] ὡς ἐγχωρεῖ, ὡς ἔστι. δυσχερῶς αὐτοὺς ἐπιδιδόντων ὡς ἐνὶ μάλιστα εἰς τὴν χρεῖαν ταύτην.

[Ῥς ἐνὶ μάλιστα:] ἀντὶ τοῦ λίαν. οἱ δὲ τὰς μὲν ἀρχὰς ἐπτοήθησαν ὡς ἐνὶ μάλιστα· μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ στρατοῦ δόντος παράγγελμα πάντες ἐβοήθουν. καὶ αὖθις· ὅπως καταγωγαὶ ὡς ἐνὶ ἀσφαλέσταται ἔσσονται.

[Ῥς ἐπίπαν:] ὡς ἐπιπολύ. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ὡς πλήθει. Δίων ὁ συγγραφεὺς πολλαχοῦ κέχρηται τῇ λέξει καὶ ἐν Ῥωμαϊκῶν ιζ'· πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ὡς πλήθει τὸ μὲν εὐτυχοῦν θρασύνεσθαι, τὸ δὲ κακοπραγοῦν μετριάζειν· κακ' αὐτοῦ τὸ μὲν δεδιὸς σωφρονεῖν, τὸ δὲ θαρσοῦν ἀκολασταίνειν. ἐπὶ πλέον δ' ἐν ἐκείνῳ τοῦτ' ἐφωράθη. καὶ ἐν ιγ'. καίτοι πέφυκεν ὡς πλήθει τὸ μὲν βέβαιον ἐκ βραδυτήτος, τὸ δ' ὀξύρροπον ἐκ τάχους διανοίας ὑπάρχειν.

[Ῥς ἔπος εἶπεῖν:] ὡς φαίνεται, καὶ ὡς ἐν λόγῳ εἶπεῖν. ὡς ἔπος εἶπεῖν, τοῦτο σχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὡς εἶπεῖν ἔπος καὶ ὡς ἔπος φάναι καὶ ὡς φάναι ἔπος. ἔτι δὲ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, οἷον ὡς φάναι, καὶ ὡς εἶπεῖν. σημαίνει δὲ πάντα τὸ αὐτό. ἀλλαχοῦ δὲ λέγει Ἀριστοτέλης ὡς τύπῳ περιλαβεῖν. τοῦτο δὲ εἶρηκεν, ὅτι μὴ ἔστιν ἀκριβῶς ἀφορίσαντα εἶπεῖν τὰς μὲν τῶν προτάσεων πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγὴν συντεινούσας ἠθικάς, τὰς δὲ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν φυσικάς.

[Ῥς τύπῳ εἶπεῖν:] ἀντὶ τοῦ ὡς κοινότερον καὶ καθόλου εἶπεῖν.

[Ῥς ἐς πᾶν ἀπορίας ἀφικέσθαι:] παντελῶς ἀπορῆσαι.

[Ῥς ἔοικεν:] ὡς φαίνεται, ὡς δεῖ, ὡς γίνεται.

[Ῥς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην. Ῥσηέ:] ὁ προφήτης.

[Ῥσθεῖς·] καὶ **[Ῥσθη. Ῥς καλόν,]** ὃ Πόσειδον, τὸ στίφος αὐτῶν, καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία· ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν ἐστιῶνται, ἐκάστου φέροντος ἑαυτῷ δεῖπνον, πυκνὰ πάντα φαίνεται, πῇ μὲν τὰ προσφάγια φερόντων, πῇ δὲ αὐτῶν ἐστιωμένων.

[Ῥσμένω:] ὠθισμένῳ, πεσόντι.

[Ῥς οὐκ ἀρκέσοι] τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν· περὶ τοῦ Τεύκρου. ὡς οὐκ ἐπαρκέσοι ἑαυτῷ μὴ λιθόλευστος γενέσθαι· ὡς οὐ κωλύσει ἑαυτὸν καταλιθωθῆναι.

[Ῥς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος:] παροιμία. ὁ στίχος δὲ ἐστὶ Χαιρήμονος ἐκ Θερσίτου.

[Ῥσπερ. Ῥσπερ κογχύλην διελεῖν:] παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα εὐτελῶν.

[Ῥ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,] ὃ σκοροδοπανδοκευτριοπώλιδες, οὐκ ἐξέλκετ', οὐ παίησέτ', οὐκ ἀρήξετε; οὐ λιοιδορήσετ'; οὐκ ἀναισχυντήσετε; παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε· ὃ σπερμαγόραι καὶ τὰ ἐξῆς· ὥα γὰρ ἐπώλουν καὶ λάχανα καὶ ὄσπρια.

[Ῥσπερ οἱ νικηφόροι περιαιγυρόμενοι:] ἔθος καὶ τοῦτο· φασὶ γὰρ τοὺς νικῶντας τῶν ἀθλητῶν ἄθλα μὲν μὴ λαμβάνειν, περιίοντας δὲ ὅτι τις βούλεται.

[Ῥς Πυθῶδε ἰέναι βουλόμενοι Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα:] φασὶ μεταξὺ τῆς Πυθοῦς καὶ τῆς Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν, καὶ οὐχ οἷόν τε εἶναι Ἀθηναίους εἰς Πυθῶ ἀπελθεῖν, εἰ μὴ παρέλθωσι Βοιωτίαν. ὅταν δὲ στράτευμα διάγη, δίοδον ἦτουν. τοῦτο οὖν φησιν Ἀριστοφάνης· ὥσπερ ἡμεῖς

δίοδον αίτοῦμεν Βοιωτούς, οὕτως ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι τοῖς θεοῖς, ἣν μὴ φόρον φέρωσιν ἡμῖν οἱ θεοί, διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους τῶν μηρίων τὴν κνίσσαν οὐ διαφρήσετε. ἀντὶ τοῦ οὐ διαφορήσετε, οὐ διαπέμψεσθε.

[᾽Ωστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα] κάπομορξάμην ἰδὼν ἄνδρα πρεσβύτεν ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον: ἀντὶ τοῦ ἔκλαυσα· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος· παρέπεται γὰρ τοῖς δακρύουσιν ἀπομάττεσθαι. τοξότου δὲ ὑπηρέτου δημοσίου, ἐπόπτου καλουμένου.

[᾽Ωστεια:] ὄνομα πόλεως.

[᾽Ως τὴν ἐν Ἀργεὶ ἀσπίδα καθελόν:] ἐπὶ τῶν μεγαλοφρόνων. οἱ μὲν ἱεράν φασιν ἐν Ἀργεὶ εἶναι ἀσπίδα καλουμένην ὀχυράν καὶ δυσκάθεκτον, οἱ δὲ λόχον φασὶν εἶναι ἐν Ἀργεὶ τῶν πάνυ ἀκμαζόντων νεανίσκων, ὃν Ἀσπίδα καλεῖσθαι.

[᾽Ωστία·] Ἄγκος Μάρκος βασιλεύσας Ῥωμαίων πρὸς τοῖς λοιποῖς καὶ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Τιβέριδος ποταμοῦ ἐτείχισε τόπον. ἐπ' αὐτῆς τῆς ῥαχίας ἀνίστησι πόλιν, ἣν ᾽Ωστίαν ἀπὸ τῆς θέσεως προσηγόρευσεν· ὥς ἂν εἴποιεν Ἑλληνες θύραν· ἐκκαίδεκά που σημείοις ἀφεστῶσαν τῆς Ῥώμης οἶμαι. καὶ **[᾽Ωστιάριος]** δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου παρὰ τὸ ὠθεῖν. **[᾽Ωστία,]** ἡ θύρα παρὰ Ῥωμαίοις, ὅθεν καὶ ὀστιάριος τὸ ἀξίωμα, διὰ τοῦ ο μικροῦ. μὴ Ἑλληνικῶς ἐτυμολογείσθω.

[᾽Ωστίας·] οἱ Ῥωμαῖοι ὥστίας τὰς θύρας φασίν. παρὰ τὸ ἐξωθεῖν τὸν ἐπερχόμενον. ἐνθεν καὶ ὥστιάριος, ὁ κρατῶν τὰς θύρας καὶ ὠθίζων τοὺς εἰσιέναι βουλομένους. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· δεινὸν γάρ, εἰ τριωβόλου μὲν ἔνεκα ὥστιζόμεθ' ἐκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν· οἶδ' ὥστιοῦνται, πῶς δοκεῖς, περὶ τοῦ πρώτου ξύλου. ἀντὶ τοῦ διωθήσονται περὶ τῆς προεδρείας, ὥς ξυλίνων οὐσῶν τῶν καθεδρῶν· ὅτι δὲ καὶ ἐκ λίθων, παντὶ που δῆλον. ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ ὥστιζω. ὁ δὲ λόγος ὥς πρὸς τινὰ ἐστὶ λεγόμενος. καὶ Ὀμηρος· φαίης κάκμητας καὶ ἀτειρέας. καί, ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις.

[᾽Ωστιζομένη:] στενοχωρουμένη.

[᾽Ωστικῶς:] τὸ μετὰ βίας καὶ ὠθισμοῦ. μηδὲ ὥστικῶς καὶ μετὰ βίας πρὸς τὸν θάνατον ἔχειν.

[᾽Ως τὸ εἰκός·] ἥ τε παῖδα ὄντα ἱερῷ λόγῳ ἡγάπα τε, ὥς τὸ εἰκός. διάφορα δὲ σημαίνει· πρέπον, ἀκόλουθον, εὐλογον· καὶ ἀντὶ τοῦ τάχα.

[᾽Ως τύπῳ εἰπεῖν:] ἀντὶ τοῦ ὥς κοινότερον καὶ καθόλου εἰπεῖν.

[᾽Ως οἶόν τε:] ὥς δυνατόν.

[᾽Ως φάσαν ἢ πληθούς:] παρ' Ὀμήρῳ. πρὸς τὸ νοητὸν ἀπῆντηκε· τῷ γὰρ ἔννοιαν ἔχοντι πλήθους ὀνόματι πληθυντικὸν ῥῆμα συνέζευξε. καί, ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος.

[᾽Ως σφόδρα:] οἶον θαυμαστῶς, καὶ ὑπερφυῶς.

[᾽Ωσφροντο:] ὥσφραίνοντο. ἀντὶ τοῦ ἥσθοντο· διὰ οἴνου γὰρ εἰσιν αἱ σπονδαί. δι' αἰσθήσεως δὲ ἡ αἴσθησις τῇ ἀναφορᾷ τοῦ οἴνου.

[᾽Ωσχοφόρια:] Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἐορτή· ὥσκει γὰρ καὶ ὥσχει, τὰ μετὰ τῶν βοτρυῶν κλήματα.

[᾽Ωσχοφόρος:] δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ προεχόντων. ἡ δὲ ὥσχη κλημὰ ἐστὶ, βότρυας ἐξηρητημένους ἔχον. ταύτην δ' ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν.

[ῥῶτα κατεαγότα·] ἤδη γὰρ ἐνίοις τῶν τὰ ῥῶτα κατεαγόντων καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας εἰς κωμωδίαν ἐτρέπη καὶ γέλωτα πολὺν τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα. Δαμάσκιος φησι, διὰ τὸ τινὰς ἐκφερομυθεῖν τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα.

[ῥῶτακουστεῖν·] γενικῇ. τὰ κρύφια μανθάνειν ἐθέλειν διὰ τινων. καὶ **[ῥῶτακουστής. ῥῶ τάν, ῥῶ οὗτος, ῥῶ τάλαν]** καὶ ῥῶ **[μέλεε·]** ταῦτα παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ μόνων λέγεται γυναικῶν, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ῥῶ τάν, ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν περισπῶσι, τὴν δὲ δευτέραν βραχύνουσι· καὶ βέλτιον· ἀδύνατον γὰρ εὐρεθῆναι μίαν λέξιν δύο ἔχουσαν περισπωμένης. Δίδυμος δὲ τὸ πλήρες εἶναί φησιν ῥῶ ἐτάν, ἀγνοῶν, ὡς ἄρα τοῦ ἔτης ἡ κλητικὴ ἔστιν ἔτα καὶ Δωρικῶς ἔταν. Ἀριστοφάνης· τοῦτο μὲν ἔασον, ῥῶ τάν. οὐ σοι γὰρ ἐστὶ περίπατος κάλλιστα περὶ γε τούτου. τὰ περὶ δημοκρατίας καὶ ἰσότητος, φησὶν, ἔασον· ἐμὸν δὲ ἐστὶ μᾶλλον ἐμπεριπατῆσαι περὶ τούτου, οὐ σόν.

[ῥῶ τάν·] οὐ πρὸς ἓνα μόνον τὸ ῥῶ τάν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο. ὡς Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ῥῶ τάν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. καὶ Κρατῖνος ἄρά γε, ῥῶ τάν, ἐθελήσεται;

[ῥῶτειλή·] τραῦμα.

[ῥῶ τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φυσῆσαι·] Τίμαιον ἐν λη΄ ἱστορεῖν, ὡς οἱ περὶ Δημοκλείδην κατὰ Δημοχάρους εἶπον, ὅτι μόνῳ αὐτῷ πάντων Ἀθηναίων οὐκ ἔξεστι τὸ ἱερὸν πῦρ φυσῆσαι, ὡς μὴ καθαρεύοντι τοῖς ἄνω μέρεσιν. Δοῦρις δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ Πυθέαν κατὰ Δημοσθένους τὸ ὅμοιον εἶπεῖν.

[ῥῶτόεις·] ὁ ἔχων ὠτία. καὶ κλίνεται ὠτόεντος. καὶ **[ῥῶτίον. ῥῶτοκάταξις·]** τὰ ῥῶτα τεθλασμένος ἐν παλαίστρᾳ, ὠτοθλαδίας. ὠτοθλαδίας τε καὶ ἐμπινῆς ὢν, ὡς φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος. καὶ τέλος ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τῶν ὠτων ἀναρτηθεὶς εἰς ὀργὴν ἐκπίπτει τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ ὑπερορίαν τοῦ δικαίου καταψηφίζεται.

[ῥῶτος·] ὄρνειον, ὅπερ ἐπαινούμενον καὶ ἀντορχούμενον ὥσπερ ὁ νυκτικόραξ ἀλίσκεται. διόπερ καὶ τοὺς χαίνους καὶ κενοδόξους οὕτω καλοῦσιν.

[ῥῶτός·] ὁ αὐτός.

[ῥῶφελεν·] εὐκτικόν. ἔστι δὲ καὶ ὠφελον. ζητεῖ ἐν τῷ ο μικρῷ. ὠφеле πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν ἢ τὸν πολὺκοινον ἄδην κείνος ἀνὴρ, ὃς στυγερὸν ἔδειξεν ὅπλων Ἑλλησι κοινὸν Ἄρη. τουτέστιν ὠφеле πρότερον ἀφανῆς γενέσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ, ὁ πρῶτος εἰσενεγκὼν εἰς Ἑλλήνας πολεμιστήρια ὅπλα.

[ῥῶφελείας·] χρείας, τὴν διαρπαγὴν τῶν λαφύρων. ὁ δὲ Πόπλιος εἰσελθὼν εἰς τὴν πόλιν ἐκέλευσε κτείνειν ἅπαντα τὸν παρατυχόντα καὶ μηδενὸς φείδεσθαι μηδὲ πρὸς τὰς ὠφελείας ὁρμᾶν, μέχρις ἂν ἀποδοθῇ τὸ σύνθημα. ἐν δὲ Ἐπιγράμμασι διὰ τοῦ ι· ὦδε νέμοις ἡέρος ὠφελίην. διὰ τὸ μέτρον.

[ῥῶφέλιμον πρᾶγμα·] ὅτι τοιοῦτον, ὥστε εὐλόγως αὐτὸ αἰρεῖσθαι πρὸς αὐξήσιν καὶ προσθήκην. **[ῥῶφέλλω]** γὰρ τὸ αὐξάνω. Ξενοφῶν· ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ὠφέλιμον ἔλεγον, κατεσφάγησαν.

[ῥῶφελιμώτερος. ῥῶφελίων,] κωμικός. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ἀθηναῖος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν. φησὶ δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ εἶναι ταῦτα· Δευκαλίωνα, Κάλλαισχρον, Κένταυρον, Σατύρους, Μούσας, Μονοτρόπους.

[ῥῶφελῶ·] αἰτιατικῇ.

[ῥῶφειν·] ἀντὶ τοῦ εἶδον. ὅφιν ὠφειν ὀδωδότα.

[Ήμερε:] ὦ ἄνθρωπε. οὕτω παρειαίγει Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις τὸν Σωκράτην λέγοντα, ὦ θνητέ, ὦ ἄνθρωπε, ὦ τὰ ἐφήμερα φρονῶν. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς αὐτὸς λοιπὸν τὰ τῶν θεῶν φρονῶν καὶ ὑπερηφανῶν τὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸ φροντίζειν περὶ μετεώρων. ἢ ὅτι ἐλέγετο ὁ Σωκράτης Σειληνῶ παρεμφερὲς εἶναι· σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ φωνὴν τὴν τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σειληνοῦ. ὁ γὰρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παράγων τὸν Σειληνὸν τῷ Ὀλύμπῳ τοιούτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους· ὦ τάλας, ἐφήμερε, νήπιε, βάζεις χρήματά μοι διακομπεύων. ἅμα δὲ καὶ ὡς ὑπερηφανοῦντος λοιπὸν τοῦ Σωκράτους τὰ ἀνθρώπινα καὶ ἐν θεοῖς ὄντος αὐτοῦ, διότι μετεωρολόσχης ἦν, οὕτω τὸ ἐφήμερον ἐποίησεν αὐτὸν λέγοντα.

[Ὠφθαλμισμένους:] ὠφθαλμισμένους ἄνθραξι καὶ ἡλέκτροις εἶχον τοὺς πόδας αἱ κλίνει τῶν ἀρχαίων.

[Ὠφθον:] ἀντὶ τοῦ ὠφθησαν.

[Ὠ φθόρε:] ὦ ὄλεθρε. ἅπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών, ὦ φθόρε.

[Ὠφλησα:] ἐχρεώστησα.

[Ὠ φῶς,] κακοῖσι τοῖς ἐμοῖσιν, ἦκε καὶ τὸν φίλον ἀπόδειξον δεομένῳ τῆς σῆς δεξιᾶς. γενοῦ τὴν τελευταίαν χρεῖαν Μιθριδάτης ἄλλος ἐμοί· ταῦτά φησι Μιθριδάτης πῶν φάρμακον καὶ δυσθανατῶν.

[Ὠχετο:] ἀπῆι, ἐπορεύετο. ὁ δὲ τὴν Πελοπόννησον καταλιπὼν εἰς Αἰτωλίαν ὤχετο ἀπιών.

[Ὠχετο ἀπιών·] ἐπαγγελιάμενος δὲ πάλιν ἐπανήξιν ὤχετο ἀπιών. ἀντὶ τοῦ ἐς τοῦπίσω ἀνεχώρησε. συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς Ἀττικοῖς.

[Ὠχος,] φιλόσοφος παρὰ Φοῖνιξι, Ζάμολξις παρὰ Θραξίν, Ἄτλας παρὰ Λίβυσιν.

[Ὠχος:] ὄνομα κύριον. Ὠχος τὸν Ἄπιν ἀποκτείνας ἐβούλετο αὐτὸν τοῖς μαγείοις παραβαλεῖν, ἵνα αὐτὸν κρεουργήσωσι καὶ παρασκευάσωσιν ἐπὶ δεῖπνον.

[Ὠχου,] καταλιποῦσ' ὥσπερ εἰ προκείμενον, μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον· εἰώθασι γὰρ ἐπὶ τῶν νεκρῶν τοῦτο ποιεῖν.

[Ὠχωκα. Ὠχραίνεται. Ὠχρίῳσα:] οὐ παρὰ τὸ φοβούμενος τὸ ὠχρίῳσα, ἀλλ' ἴσον τῷ ἀσθενοῦσα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νοσοῦντων. οὕτω γὰρ εἶπεν· ἡ πόλις ὠχρίῳσα καὶ φόβῳ καθημένη.

[Ὠχρος:] ὠχρίασις. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὡς εἶδον Μελίτην, ὦχρός μ' ἔλε.

[Ὠψ,] ὠπός· τὸ πρόσωπον, διὰ τοῦ ω μεγάλου. **[Ὠψ]** δέ, ὀπός, ἡ φωνή, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

[Ὠψα:] ἀντὶ τοῦ εἶδον.

[Ὠψίκασιν:] ἐβράδυναν. **[Ὠψίζω]** γὰρ τὸ ῥῆμα.

[Ὠψίσθη:] ὠψέ, βραδέως ἦκε νυκτὶ κατεσχέθη. ὁ δὲ ὠψίσθη ποτὲ ἄκων καὶ κατέμεινεν ἐν τῷ Περαιεῖ. Αἰλιανὸς φησιν ἐν τῷ Περὶ θείων ἐναργειῶν.

[Ὠψοπόνος:] ὁ περὶ τὰ ὄψα ἀσχολούμενος· ὁ μάγειρος. ὠψοπόνος Σπινθὴρ Ἑρμῇ τάδε σύμβολα τέχνης θήκατο, δουλοσύνας ἄχθος ἀπώσάμενος.

[Ὠψωνηκότες:] ὠψωνήσαντες.

[Παγανοί:] ἀστράτευτοι. συνέθεον δὲ γυναῖκα τε καὶ οἱ ἐν στρατείᾳ καὶ παγανοί.

[Παγάς:] Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ἐπίνειόν ἐστι Φεραίων.

[Πάγας:] δίκτυα, παγίδας. καὶ τοῦτο δήπου τὸ τοῦ Αἰσχύλου, τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσὼν καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις ἅς ἄλλοις ὑφῆκε, τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἔπαθε. τεύχων ὥς ἐτέρω τις, ἐῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.

[Παγασαί:] πόλις.

[Παγασιτικὸς κόλπος. Πάγγαιον:] ὄνομα ὄρους.

[Παγῆναι:] πηγῆναι.

[Παγίδι.]

[Παγκάλης:] πάνυ καλῆς. **[Πάγκαλος]** δέ.

[Παγκρατιασταῖς:] ἀθληταῖς, πύκταις τοῖς χερσὶ καὶ ποσὶ πυκτομαχοῦσι.

[Παγκράτιον:] πυγμὴ, ἀγών, ἀθλησις.

[Παγκράτιος,] σοφιστής. εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην ὑπόμνημα.

[Παγκράτιος:] τούτου φέρονται Ὅψαρτυτικά καθ' ἐκάστην τροπὴν. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν χρόνων Λέοντος τοῦ πρεσβύτου, καὶ ἔως Ζήνωνος.

[Πάγκοινος λίμνη:] ἡ τοῦ ᾄδου. ἀλλ' οὗτοι τὸν γ' ἐξ αἴδα παγκοίνου λίμνας ἀνστάσεις, οὔτε γόοις οὔτε λιταῖσιν. παγκοίνου, εἰς ἣν ἅπαντας ἀφικέσθαι δεῖ. ὁ δὲ νοῦς· οὔτε ὁδυρομένη οὔτε παρακαλοῦσα τοὺς θεοὺς τοῦτον ἀναστήσεις. Ὀμηρικῶς· οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. καὶ Αἰσχύλος· μόνος θεῶν γε θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος.

[Πάγον εὐτείχη:] ἐν ὄρει τετειχισμένην.

[Πάγοι:] αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν. αὖλια καὶ Νυμφῶν ἱερὸς πάγος, αἱ θ' ὑπὸ πέτρῃ πίδακες ἢ θ' ὕδασι γειτονέουσα πίτυς.

[Παγχενῖτις:] ὄνομα χώρας.

[Πάγχυ:] παντελῶς.

[Πάδος:] ὄνομα ποταμοῦ, τοῦ παρ' Ἑλλησιν Ἡριδανοῦ ὀνομαζομένου.

[Πάθας:] πάθη, ξυμφοράς. ὁ δὲ ἐπῆγε τὴν τε ἀποστέρησιν τῶν χρημάτων καὶ τὴν καταδίκην καὶ μέντοι καὶ τὰς προτέρας αὐτοῦ τὰς ἀδίκους πάθας. **[Πάθας]** θηλυκῶς. Σοφοκλῆς· καὶ τὰς μὲν ἔνδον οὐκ ἔχω λέγειν πάθας.

[Πάθαι:] αἱ συμφοραί. Οἰδίπους· στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χῶ χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον. στέργειν τὰ δυστυχήματα ὁ πολὺς ἐποίησε χρόνος καὶ τὸ τῶν συμφορῶν πλῆθος καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα.

[Πάθη:] ἡ κάκωσις. ἀκόλουθον σφίσι πάθην ἐπηρτημένην ὀρῶντα, ἣν λαθεῖν ἀδύνατον. καὶ αὖθις· καὶ ἄλλας μυρίας εἵπομι ἂν δίκης ἀμελουμένης ἀκόλουθα πάθας.

[Πάθη:] θηλυκῶς τὸ πάθος. οἶαι γὰρ αἱ πάθαι τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν θέαν, τοιαύτας καὶ τὰς ἀποβάσεις εἶναι ἀνάγκη.

[Πάθη δύο:] πόνος καὶ ἡδονή. καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ λεία κίνησις, ὁ δὲ πόνος τραχεῖα κίνησις. καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ εὐδοκητὴ πᾶσι ζώοις, ὁ δὲ πόνος ἀποκρουστικός.

[Παθηζίτης:] ὄνομα κύριον.

[Πάθος λέξεως:] ὁμωνυμία, ὡς κύων. μεταφορά· ὡς τιθηνὸς ἡ γῆ. κατάχρησις ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἀσάφεια. .

[Πάθος:] ὅτι τὸ τοῦ πάθους ὄνομα διχῶς λέγεται· ἢ γὰρ τὸ εἰς φθορὰν ἄγον ἢ εἰς τελείωσιν. λέγεται γὰρ πάσχειν τὸ ξύλον ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ὡς εἰς φθορὰν ἀγόμενον, λέγεται πάσχειν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν, ἀντὶ τοῦ τελειοῦσθαι, καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν ἄγεσθαι. ὅτι ἐκ τῶν παθῶν τοῦ σώματος διαβαίνει τι πρὸς τὴν ψυχὴν· ἀλγοῦντι γὰρ συναλγεῖ καὶ εὐθυμοῦντι συνήδεται. ὅτι καὶ ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ σῶμα τοιῶς ἢ τοιῶς διακεείμενον, οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ὅπερ οὐκ ἂν ἐγένετο, εἰ μὴ διέβαιναν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ σχέσεως συμπάθειά τις ἐπὶ τὴν ψυχὴν οὕτως, ὡς τῆς κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου τῆς ὀπισθεν παθούσης τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν. περὶ παθῶν· ὅτι τῆς ψυχῆς μέρη τὰ εἰς αἰσθητήρια καὶ τὸ φωνητικὸν μῶριον καὶ τὸ διανοητικόν, ὅπερ ἐστὶν ἡ διάνοια. ἐκ δὲ τῶν ψευδῶν ἐπιγίγνεσθαι τὴν διαστροφὴν ἐπὶ τὴν διάνοιαν, ἀφ' ἧς πολλὰ πάθη βλαστάνειν καὶ ἀκαταστασίας αἴτια. ἔστι δὲ αὐτὸ τὸ πάθος ἡ ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν ψυχῆς κίνησις ἢ ὁρμὴ πλεονάζουσα. τῶν παθῶν τῶν ἀνωτάτω γένη τέσσαρα, λύπη, φόβος, ἐπιθυμία, ἡδονή. δοκεῖ δὲ τὰ πάθη κρίσεις εἶναι· ἢ τε γὰρ φιλαργυρία ὑπόληψις ἐστὶ τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι. καὶ ἡ μέθη δὲ καὶ ἡ ἀκολασία ὁμοίως καὶ τὰ ἄλλα. καὶ τὴν μὲν εἶναι συστολὴν ἄλογον, εἶδη δὲ αὐτῆς ἔλεος, φθόνος, ζῆλος, ζήλοτυπία, ἄχθος, ἐνόχλησις, ἀνοία, ὀδύνη, σύγχυσις. ἔλεον μὲν ὡς ἐπὶ ἀναξίως κακοπαθοῦντι, φθόνον δὲ λύπην ἐπ' ἄλλοτριόις ἀγαθοῖς, ζῆλον δὲ λύπην ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι ὧν καὶ αὐτὸς ἔχει, ἄχθος λύπην βαρύνουσιν, ἐνόχλησιν λύπην στενοχωροῦσαν καὶ δυσχωρίαν παρασκευάζουσιν, ἀνοίαν λύπην ἐκ διαλογισμῶν μένουσαν ἢ ἐπιτεινομένην, ὀδύνην λύπην ἐπίπονον, σύγχυσιν λύπην ἄλογον, ἀποκλείουσιν καὶ κωλύουσιν τὰ παρόντα συνορᾶν. ὅτι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν ἢ σύμπτωμά τι. ὅτι δὲ πάθος ἢ σύμπτωμά τι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς, δειχθήσεται ἐπὶ ὑποθέσει τῇ ἐκ θνητοῦ ἀθάνατον γίγνεσθαι· οὐ γὰρ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς ἀθάνατον ἔσται τὸ θνητόν, ἀλλ' ὡς συμπτώματι τινι καὶ πάθει· ἢ γὰρ αὐτῇ ζωῇ παθοῦσα ἀθανασία ἐστίν. εἰ δὲ πάθους αἰτία ἡ ζωὴ ἀθανασία γίνεται, εἴη ἂν πάθος ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας. εἰ οὖν τοῦ πάθους τοῦ ἰδίου τὸ πεπονθὸς οὐκ ἔστι γένος (σύμπτωμά τι γὰρ καὶ συμβεβηκὸς τὸ πάθος τοῦ πεπονθότος, ἀλλ' οὐκ εἶδος), οὐδ' ἂν τῆς ἀθανασίας γένος εἴη ἡ ζωὴ· οὐδὲ γὰρ γλυκύτητος τὸ σῶμα γένος οὐδὲ ἡδονῆς ἢ λύπης ψυχῆ. λέλεκται περὶ τούτου καὶ ἐν τῷ ἀθάνατος, ἀλλ' ἐνταῦθα πλατύτερον.

[Πάθωμεν:] αὐθυπότακτον.

[Πάκατος,] ὁ Μινούκιος χρηματίσας καὶ Εἰρηναῖος, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός. Περί τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου ἢ περὶ Ἑλληνισμοῦ βιβλία ζ'· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον· Περί Ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει καὶ προσφῶδι βιβλία γ'· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον· Περί ιδιωμάτων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Δωρίδος διαλέκτου, Περί Ἀττικισμοῦ, καὶ ἄλλα πολλά.

[Πάκορος:] ὄνομα κύριον. τῇ τε γὰρ Κράσσου καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν φθορᾷ ἀντίρροπον γενέσθαι τὴν Πακόρου καὶ τῆς ξὺν αὐτῷ δυνάμεως ἀπώλειαν.

[Πακτοῦν:] κλείειν, ἀσφαλίζεσθαι. μοχλοῖσι τὰ προπύλαια πακτοῦν. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη.

[Πακτωλός:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Πακτυνή:] ὄνομα πόλεως. καὶ **[Πακτυνή. Παλλάδιον:]** τοῦτο ἦν ζῶδιον μικρὸν ξύλινον, ὃ ἔλεγον εἶναι τετελεσμένον, φυλάττον τὴν βασιλείαν τῆς Τροίας· ἐδόθη δὲ Τρωὶ τῷ βασιλεῖ κτίζοντι τὴν πόλιν ὑπὸ Ἀσίου τινὸς φιλοσόφου καὶ τελεστοῦ· διὸ δὴ εἰς τιμὴν Ἀσίου τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευομένην χώραν πρότερον Ἦπειρον λεγομένην Ἀσίαν ἐκάλεσεν. οἱ δὲ ποιητικῶς γράψαντες ἐκ τοῦ ἀέρος εἶπον τὸ παλλάδιον τοῦτο κατενεχθῆναι τῷ Τρωὶ βασιλεύοντι Φρυγῶν. τοῦτο Διομήδης καὶ Ὀδυσσεύς, ὅτε τὴν πρεσβείαν ἐποιήσαντο πρὸς Πρίαμον, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσύλησαν, προδεδωκυίας αὐτὸ Θεανοῦς τῆς τοῦ Ἀντήνορος γυναικός, ἱερείας τυγχανούσης καὶ φυλαττούσης αὐτό· ἦσαν γὰρ ἀπὸ χρησμοῦ καὶ Ἀντήνορος μαθόντες, ὅτι ἕως οὗ μενεῖ τὸ παλλάδιον ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀσάλευτος ἔσται ἡ βασιλεία τῶν Φρυγῶν. πολλὴ τοίνυν μεταξὺ Αἴαντος καὶ Ὀδυσσέως ἐκινήθη ἔρις, τίς τοῦτο εἰς τὴν ἰδίαν ἀπενέγκοι πατρίδα, δικαζόντων αὐτοῖς τῶν ἄλλων βασιλέων καὶ προμάχων. πολλῶν τοίνυν μεταξὺ λόγων κινηθέντων, καὶ γενομένης ὀψίας, ἔδοξεν αὐτοῖς παραθέσθαι τὸ βρέτας Διομήδει, μέχρις ἂν γένηται πρωΐ. καὶ τούτου γενομένου, διὰ τῆς νυκτὸς εὗρέθη ὁ Αἴας ἐσφαγμένος ἀδήλως. ὑπενόουν δὲ δόλῳ φονεῦσαι αὐτὸν τὸν Ὀδυσσεύα. καὶ φιλονεικήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀπέπλευσαν. ζήτει ἐν τῷ Διομήδειος ἀνάγκη.

[Παλλάδιος,] Παλλαδίου, Μεθωναῖος, σοφιστής. γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν, Διαλέξεις, λόγους διαφόρους, Ὀλυμπιακόν, Πανηγυρικόν, Δικανικόν.

[Παλλαδίων χρυσουμένων:] ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριήρων οἱ Ἀθηναῖοι ἀγάλματά τινα ξύλινα τῇ Ἀθηνᾷ καθίδρουν, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν.

[Παλάθαι:] μᾶζαι σύκων. καὶ **[Παλασίων,]** τῶν πεπατημένων ἰσχάδων. παλάθαι δὲ εἶδος βοτάνης. **[Παλάθαι,]** τὰ ἐκ τρυγὸς πλάσματα· ἢ ἡ ἐπάλληλος θέσις τῶν σύκων.

[Παλλακή, Παλλακίς] δέ.

[Παλάμαι:] αἱ τέχναι, χεῖρες. ὧ παλάμαι θνητῶν, ὧ δύστηνα γένη βροτῶν, οἷσι μὴ μέτριος αἰὼν. οὗτος. καὶ ἐξῆς.

[Παλαμᾶσθαι:] τεχνάζεσθαι. καὶ **[Παλαμάσθω·]** πρὸς ταῦθ' ὃ τι χρῆ καὶ παλαμάσθω, καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω· τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται. καὶ οὐ μήθ' ἄλῳ κακὰ πράσσω. καὶ αὖθις· ὅποια παλαμᾶται. ἀντὶ τοῦ τεχνάζεται. καὶ **[Ἀπά λαμνος]** παρ' Ὀμήρῳ, ὁ ἄτεχνος.

[Παλάμη:] τέχνη. Ἡρόδοτος· ἔλεγέ σφιν ὥς δοκέει ἔχειν παλάμην, τῇ ἐλπίζει τῶν βασιλέως συμμάχων ἀποστήσειν τοὺς ἀρίστους. Παλάμη οὖν τῇ ἀρχῇ.

[Παλαμήδειος λόγος:] τοῦ Παλαμήδους.

[Παλαμήδης,] Ἑλεατικός, γραμματικός. Κωμικὴν καὶ τραγικὴν λέξιν, Ὀνοματολόγον, ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν ποιητήν.

[Παλαμήδης,] Ναυπλίου καὶ Κλυμένης, Ἀργεῖος, ἐποποιός, ἦν δὲ οὗτος ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός. ἔσχε δὲ εὐφυῶς πρὸς τε φιλοσοφίαν καὶ ποιητικὴν καὶ εὐρετὴς γέγονε τοῦ ζ στοιχείου καὶ τοῦ π καὶ τοῦ φ καὶ τοῦ χ, ψήφων τε καὶ πεσσῶν καὶ κύβων καὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνονος ἀπογόνων διὰ βασκανίαν. ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητὴν Ὅμηρον αὐτὸ τοῦτο πεπονθέναι καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς τούτου μνήμην ποιήσασθαι. ὅτι ἠφανίσθη τὰ Παλαμήδους ποιήματα διὰ βασκανίαν ὑπὸ Ὀμήρου. ἄπτεται δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀνδρῶν ὁ φθόνος· ὥς εἶθε μὴ παρeisέδου τῷ βίῳ, ἢ παρeisδὺς μὴ μου

περιέσοιτο· ἐρρέσθω δὲ καὶ ἀπέστω. ὅσα γὰρ δέδηγμαι τὴν καρδίαν, καὶ οἷα δέδορκα τῷ μακρῷ χρόνῳ. ἀλλ' εἴη μοι βίος πανεπάρκιος. ὄμμα βάλοι δὲ μήποτ' ἐφ' ἡμετέραις ἐλπίσι βασκανίη· φησί τις τῶν παλαιῶν.

[Παλαμῆδης:] οἶδα δ' ἐγὼ καὶ δὴ πότερον ἐκ τοῦ Παλαμῆδους. ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας ρίψω γράφων. ὥσπερ Οἶαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει τῷ πατρὶ τὸν Παλαμῆδην ἐν διαφόροις πλάταις καὶ ῥιπτεῖ εἰς θάλασσαν, ὥστε μῖα γέ τινη Ναυπλίῳ περιπεσεῖν. πόθεν οὖν γ' ἔκειντό μοι πλάται; ταδὶ τὰγάλματα ἀντὶ πλατῶν γράφων διαρρίπτειμι. βέλτιον πολὺ. ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κάκεῖν' ἦν ξύλον.

[Παλαμναῖος:] φονεὺς, ἢ μιάρος. παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες, παρὰ τὴν παλάμην. καὶ Ζεὺς Παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιούτους τιμωρούμενος· καὶ Προστροπαῖος, ὁ προστρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς. Βάβριος· οὐχὶ τὸν μῦθον εἶπεν, ἢ παλαμναία, δέδοικα μὴ μοι τὴν δορὰν δάκη φεύγων· χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν. ὁ λέων φησί περὶ μύθος. καὶ αὖθις· οὐκ ἄνθρωποι ἔδοξαν εἶναι ἀλλὰ δαίμονες παλαμναῖοί τινες. Αἰλιανός· ὁ δὲ πρὸ τῆς ἐς τοὺς πολεμίους συμπλοκῆς, ὡς εἶδεν ἀπολλύμενόν οἱ τὸν λεῶνα, ἐνετολμήσατο κακὸν κακῷ μείζονι ὁ παλαμναῖος ἄρα ἐκεῖνος σβέσαι. προστάττει γοῦν τὴν ἄθλιον παρθένον δίχα τεμεῖν.

[Παλαμωμένων:] χερσὶν ἐργαζομένων. τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων παλαμήσασθαι σωτηρίαν.

[Παλαμῶν:] τεχνῶν, ἢ χειρῶν.

[Παλλάντιον·] ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὸ καταστῆσαι τὰ πολιτικὰ ἀνενέωσε καὶ τὸ καλούμενον ἀπὸ Πάλλαντος Παλλάντιον, τὸν βασιλικὸν οἶκον.

[Παλλάς:] παρθένος μεγάλη. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς· ἀπὸ τοῦ πάλλιν τὸ δόρυ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνηρηκέναι Πάλλαντα, ἓνα τῶν Γιγάντων.

[Παλατῖνοι:] εἶδος ἄρτων, οὓς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, καθ' ὃν ὑπάτευε χρόνον, οὕτως ὀνομάσας αὐτούς, οἷα ἐκ τοῦ παλατίου χορηγουμένους. προσέθηκε δὲ τούτοις καὶ κρέα καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον· ὧν μέχρι τινὸς ἡ πόλις ἀπῆλause, τῶν ὑπ' αὐτοῦ ριφέντων φέρουσα τὰ γνωρίσματα.

[Παλάμη:] τῇ ἀρχῇ.

[Πάλαι:] ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.

[Παλαιγενές:] πρεσβύτατον. Ἀριστοφάνης· χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές. οὐχ ὡς σεμνόν τινα προσηγόρευσε διὰ τὸν χρόνον· τοὺς γὰρ εὐήθεις ἀρχαίους καὶ παλαιούς ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ ἀνόητε. καὶ Εὐριπίδης· ἀρχαῖον εἴρηκας. ἀντὶ τοῦ εὐήθες. εὐεργετῆσαι γὰρ τὸ σῶμα οὐ βούλομαι. ὅτι ἡ παλαιὰ ἐν πίθῳ εὐρέθη. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Ὠριγένῃ.

[Παλαιεύς. Παλαιόν·] οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιόν ἐπὶ ἀργυρίου ἐκ δανείσματος ὀφειλομένου. οὕτως Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίβιον· καίτοι, εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ τὰς ν' παλαιάς, ὥσπερ οὗτός φησι.

[Παλαιόν:] τὸ πρὸ πολλοῦ χρόνου· ὡς παρ' Ὀμήρῳ· ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρῷος ἐσσι παλαιός. καὶ τὸ διερρηγμένος. ὡς τό, πολλὰ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἡμὲν νέαι ἡδὲ παλαιαί.

[Παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος:] ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλοῦ χρόνου.

[Παλαίω·] δοτικῇ.

[Παλαίπολις:] ὄνομα τόπου.

[Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι:] ἐπὶ τῶν ποτε ἀκμασάντων, νῦν δὲ ἀσθενῶν ὄντων.

[Παλαίσμασιν:] ἀντὶ τοῦ στρατηγήμασι. καὶ Ἀριστοφάνης· Φρυνίχου παλαίσμασι. στρατηγοῦντος γὰρ αὐτοῦ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν, ὥς προδόντι τὸν πόλεμον. τινὲς δὲ τοῦτον κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν, ὃς κινουμένους τοὺς χοροὺς εἰσῆγε καὶ παλαίοντας. ἐγένετο δὲ στρατηγός, ἐφ' οὗ πολλοὶ ἤμαρτον τῶν τραγικῶν καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο.

[Παλαιστάς:] σπιθαμάς, ἥ ἐν πάλῃ.

[Παλαιστηνός:] ἐκ τοῦ παλαιστή, παλαιστής. **[Παλαιστῖνος]** δέ.

[Παλαιστής:] ἀνταγωνιστής. σοφὸς παλαιστής κείνος· ἀλλὰ χάι σοφαὶ γινῶμαι ἐμποδίζονται θαμά.

[Παλαιστίνη:] ὄνομα χώρας. καὶ **[Παλαιστῖνος]**, ὁ ἀπὸ Παλαιστίνης. πολλοῖς δὲ σταθμοῖς ἀφέστηκεν ἡ Βαβυλὼν τῆς Παλαιστίνης.

[Παλαίστρα:] τὸ γυμνάσιον. εὐρὼν δὲ πεδίον ὑπτίον καὶ καλὸν εἰς χρῆσιν ἵππων καὶ φάλαγγος ἐκάθειρε καὶ διέσκαπτε καὶ τῷ πολέμῳ παλαίστρας ἐποίει.

[Παλαίτατος:] ὁ παλαιός.

[Παλαίφατος,] Ἀθήνησιν ἐποποιός, υἱὸς Ἀκταίου καὶ Βοιοῦς, οἱ δὲ Ἰοκλέους φασὶ καὶ Μετανεΐρας· οἱ δὲ Ἑρμοῦ. γέγονε δὲ κατὰ μὲν τινὰς μετὰ Φημονόην, κατὰ δὲ ἄλλους καὶ πρὸ αὐτῆς. ἔγραψε δὲ Κοσμοποιῖαν εἰς ἔπη ,ε΄, Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος γονάς, ἔπη ,γ΄, Ἀφροδίτης καὶ Ἑρωτος λόγους καὶ φωνὰς ἔπη ,ε΄, Ἀθηνᾶς ἔριν καὶ Ποσειδῶνος ἔπη ,α΄, Λητοῦς πλόκαμον.

[Παλαίφατος,] Πάριος ἢ Πριηνεύς, γεγονώς κατὰ Ἀρταξέρξην. Ἀπίστων βιβλία ε΄· Τρωικῶν βιβλία ε΄· τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθηναῖον ἀναφέρουσι· πλὴν καὶ οὗτος ἔγραψε.

[Παλαίφατος,] Ἀβυδηνός, ἱστορικός. Κυπριακά, Ἀττικά, Δηλιακά, Ἀραβικά. γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος· παιδικὰ δὲ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, ὥς Φίλων ἐν τῷ στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου α΄ καὶ Θεόδωρος ὁ Ἰλιεύς ἐν δευτέρῳ Τρωϊκῶν.

[Παλαίφατος,] Αἰγύπτιος ἢ Ἀθηναῖος, γραμματικός. Αἰγυπτιακὴν θεολογίαν, Μυθικῶν βιβλίου α΄, Λύσεις τῶν μυθικῶς εἰρημένων, Ὑποθέσεις εἰς Σιμωνίδην, Τρωϊκά· ἃ τινες εἰς τὸν Ἀθηναῖον, τινὲς δὲ εἰς τὸν Πάριον ἀνήνεγκαν. ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν.

[Παλαιφάτου:] παλαιᾶς, καὶ ἀρχαίας· περὶ ἧς ἔφασαν ἔκπαλαι μύθους.

[Παλεός:] ὁ σκώπτῃς. τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος.

[Παλεῦσαι:] ἐξαπατῆσαι, ὑπαγαγέσθαι. καὶ παροιμία· **[Παλεύει καλῶς τὴν ἀλώπεκα.]** καὶ

[Παλεύτρια,] περιστερὰ πλάνος. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι· κάπαναγκάζει παλεύειν ἐν δικτύῳ. εἰώθασιν γὰρ ἐκτυφλοῦν τινὰ τῶν ὀρνέων καὶ ἰστᾶν ἐν δικτύῳ.

[Πάλλει:] κινεῖ, σείεται, ἄλλεται. καὶ ἐπὶ τῷδε τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος καὶ τῷ πάλλεσθαι ὑπὸ τῷ τρόμῳ ἔληξε.

[Παλληναῖος:] ὁ ἀπὸ Παλλήνης χώρας.

[Παλληνεύς:] Παλλήνη δημὸς τῆς Ἀντιοχίδος. τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Παλλήνηθεν, ὁ δὲ δημότης Παλληνεύς, ὅτι δέ ἐστι καὶ ἐν Θράκῃ Παλλήνη, γινώριμον.

[Παλλήνη:] μία τῶν Ἀλκυονίδων. καὶ ζῆται ἐν τῷ Ἀλκυονίδες.

[Παλληνικὸν βλέπειν:] ἀντὶ τοῦ γενναῖον. Παλλήνη δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα Πεισιστράτῳ βουλομένῳ τυραννεῖν καὶ Ἀθηναίοις μὴ βουλομένοις συνέστη πόλεμος. βλέπειν δὲ Παλληνικὸν βούλεται εἰπεῖν ὡμῶς διακεῖσθαι καὶ τραχέως ἔχειν πρὸς τὸν ἐχθρόν, ὡς πάλαι πρὸς Πεισίστρατον τὸν τύραννον, ἠνίκα συνεστήσαμεν ἐν Παλλήνῃ τὴν μάχην. ἡ Βαλλήνη, κατὰ συγγένειαν τοῦ β πρὸς τὸ π, παρὰ τὸ βάλλειν λίθοις. θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἐχθρόν καὶ λιθολευστεῖν αὐτόν.

[Παλίγκοτος:] ὀργίλος, στυγνός, φοβερός, ἐναντίος. Ἀριστοφάνης· μὴ γένη παλίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν, ἡγουν μὴ ἐξ ὑποστροφῆς ὀργισθῆς καὶ πάλιν μετανοήσης, ἐφ' οἷς ἡμᾶς εὐεργετεῖν διέγνως. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· Κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοτος· ἐν δέ τι καλὸν ἔλλαχεν, ἐχθαίρειν τὰς σοβαρευομένας.

[Παλίγκυρτος:] ἀλιευτικὸν ἀγγεῖον. Πολύβιος· τῶν γὰρ πολεμίων αὐτομάτως καθάπερ ἐς παλίγκυρτον αὐτοὺς καθεϊκότων, δυνάμενος κρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν τούτους παρέλυτε.

[Παλίλλογα:] παλισύλλεκτα.

[Παλιλλογία:] ταυτολογία.

[Παλιμβαλῆς:] ὁ ἀνάταυρα πεσών. ὁ ὕπτιος.

[Παλίμβιος:] ὡς ἐξ ἀναβιώσεως.

[Παλιμβολία:] ἡ εὐμετάβλητος γνώμη. Ἀγαθίας· τῶν δὲ στρατηγῶν πολλὴ μὲν ὑπῆρχε παράταξις, πολλὰ δὲ φρουραὶ καὶ ἀγρυπνίαι καὶ ἀνὰ τὰ πλήθη περινοστήσεις, ἐλπίς καὶ δέος καὶ παλιμβολία.

[Παλίμβολον:] ἀβέβαιον, ἄπιστον. τὸ γὰρ Σκυθικὸν εἶναι παλίμβολον.

[Παλίμβολος:] ἀδόκιμος, εὐμετάβολος, ἀνελεύθερος. Κλήμης. δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ παλίμβολος ἐναντιόβολος, ἐναντιογνώμων, ὡς καὶ παλίνδης ὄνομα.

[Παλιμπετής:] ὀπισθόρμητος.

[Παλίμφημα:] δύσφημα, κακά, ἐναντία.

[Παλινάγγελος:] ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος.

[Παλινάγρετον:] πάλιν καὶ αὖθις ὑστερόληπτον. ἢ ἀφ' οὗ δύναται τις πάλιν διεγερθῆναι.

[Παλιγκάπηλος:] ὁ μεταπράτης.

[Παλινδικεῖ:] ἐπισυνάπτει δίκην. καὶ παλινδικίαν διδοὺς τοῖς ἀδίκως καταδικασθεῖσι.

[Παλίνδρομος:] ὀπισθόρμητος. πέμπας αὐτῷ μνᾶς εἴκοσι παλινδρόμους ἀπέλαβε.

[Παλινδρομῶν:] ὑποστρέφων.

[Παλιναίρετα:] τὰ ἐπεσκευασμένα, καὶ οἷον ἐπίγναφα· οὐ καινὰ δέ, οὐδὲ ὑγιᾶ.

[Παλιναίρετος:] Δεῖναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει. μήποτε δὲ αἶρετόν λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολύευκτον, ἐπειδὴ περ συκοφαντῶν τινὰς, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα, τούτοις αὐτοῖς ἐβόηθει· ἢ ὅτι συκοφάντης ἀλοὺς ἐζημιόυτο καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν, ἣν ὥφειλεν, ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν πάλιν ἔλεγεν. ἐκάλουν δὲ τοὺς

τοιούτους παλιναιρέτους· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας ἀρχὴν τινα ἄρχειν καὶ πάλιν χειροτονηθέντας. Πίνδαρος δὲ ἐν Διθυράμβοις ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων ἐχρήσατο τῇ λέξει.

[Παλινοδία:] ἐναντία ὁδός. **[Παλινωδία]** δὲ ἐναντία ὥδή, ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις. καὶ ῥῆμα **[Παλινωδῶ.]** καὶ παροιμία· **[Ἄδων παλινωδιάν. Παλινόροσος:]** ὀπισθόρμητος.

[Παλινοστήσας:] ἐπανελθών.

[Παλίνωρον:] παλινόρμητον. διπλοῦν ἐποίησε τὸ ἀνάπαλιν ὁρμώμενον ποιεῖν. Ἀριστοφάνης· τὸ σφυρὸν παλίνωρον ἐξεκόκκισε.

[Παλίνσκιον:] Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον, Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν. καὶ Σοφοκλῆς· χειμῶνι παλινσκή. ἀντὶ τοῦ ζοφερῶ.

[Παλινσκή:] σκοτεινῶ· τὸ γὰρ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ, ὡς παλιγκάπηλος καὶ παλίμπρατος. ἡ κοινὴ συνήθεια παλίνσκια λέγει τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαίνόμενα πεδία.

[Παλιντράπελον:] ἀντίστροφον, ἐναντίον, ἀντεστραμμένον.

[Παλιντριβῆ·] Σοφοκλῆς· πῶς οὐδὲν κακὸν ἀπώλετο. ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες, καὶ πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ ἄδου, τὰ δὲ δίκαια καὶ χρήστ' ἀποστέλλουσ' αἰεὶ.

[Παλίντροπος:] ὀπισθόρμητος. γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο παῖδ' ἐὼν ἐς πάτραν ὠκὺν ἰέντα πόδα.

[Παλίουρος:] εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους.

[Παλίωξις:] ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς δίωξις· ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν. Ἀγαθίας· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι σφᾶς αὐτοὺς ἐξελίξαντες ὑπηντίαζον τοῖς διώκουσιν ἀντιμέτωποι καὶ παίοντες ἀφειδῶς ἀντῴθουν, καὶ ἐς παλίωξιν τὰ τῆς φυγῆς μετεχώρει.

[Παλιρρόθιον:] εἰς τοῦπίσω ἐφωρμηκός.

[Παλίρροια. Παλμικὸν οἰώνισμα·] ὅπερ Ποσειδώνιος συνεγράψατο· οἷον ἐὰν πάλλη ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τότε σημαίνει.

[Παλμουλάριος:] ὄνομα κύριον.

[Παλλόμενον:] ἀλλόμενον, πληρούμενον.

[Πάλος:] κλῆρος. ὁ δὲ Δαρεῖος τούτους κελεύει πάλλεσθαι· παλλομένων δέ, λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος.

[Παλμός:] τρόμος, σεισμός.

[Παλτά:] τὰ δόρατα. ὁ δὲ Κῦρος ἀναβάς ἐπὶ τὸν ἵππον τὰ παλτά ἐπὶ τὰς χεῖρας ἔλαβε. καὶ Ἀρριανός· ἐξηκόντιζον εἰς τοὺς προμαχομένους τοῦ τείχους, οἱ μὲν παλτά, οἱ δὲ λίθους, οἱ δὲ τοξεύματα. ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχων παλτὸν ὡς ἐξάπηχυ, ἔμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχων, ὀπίσθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ξύλου σφαιροειδές.

[Παλτάρια:] σεμίδαλις.

[Παλυνομένης:] λευκαينوμένης. τῆς χώρας τῶν Σκυθῶν θαμὰ νιφετῶ παλυνομένης.

[Παμμάχιον:] παγκράτιον.

[Πάμβαξ] καὶ **[Παμβακίς:]** τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον. καὶ τὴν τρυτοδόκην κοιτίδα παμβακίδων.

[Πάμβορον:] κάκοσμον. Ἰώσηπος· τὸ πάμβορον γεγενήκοι βορὰν ἠδεῖαν ἐξ αὐτοῦ. τὸν λέοντα σημαίνων καὶ κηρία μέλιτος.

[Παμβορώτατον. Παμβωτάδες:] Παμβῶται δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος.

[Παμμήστορα:] πάντων τεχνίτην.

[Πάμπαν:] παντελῶς. Δράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς συναλοιφὴν εἶναί φησιν ἐκ τοῦ. παντάπασι.

[Παμπήδην:] παντελῶς.

[Παμπησίαν:] πᾶσαν τὴν κτῆσιν. σὺ δ', ὦ Σίκων καὶ Ξενόφαντες, αἵρεσθε τὴν παμπησίαν.

[Παμπόλη:] ὄνομα πόλεως.

[Παμπόλλη:] ἡ πολλὴ καὶ ποικίλη.

[Πάμπλειστος. Παμπλήγηδην.]

[Παμπληθεί·] καὶ **[Πάμπληθες]**, ἀντὶ τοῦ πολύ.

[Παμπληθεῖς:] πάνυ πολλὰς.

[Παμπρέπιος,] Πανοπολίτης, ἐπὼν ποιητής, ἀκμάσας κατὰ Ζήνωννα τὸν βασιλέα. ἔγραψεν Ἑτυμολογιῶν ἀπόδοσιν, Ἰσαυρικὰ καταλογάδην.

[Παμπρέπιος·] οὗτος μέγα παρὰ Ζήνωνι ἐδυνήθη· γένος μὲν ὢν Θηβαῖος τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον, φύσει δὲ πρὸς ἅπαντα δεξιᾷ χρησάμενος ἔρχεται εἰς Ἀθήνας, καὶ παρὰ τῆς πόλεως γραμματικὸς αἰρεθεὶς συχνὰ τε ἐπαίδευσεν ἔτη καὶ ἐπαιδεύθη ὁμοῦ, ὅσα ἦν σοφῶ τετρα, ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Πρόκλῳ. διαβολῆς δὲ αὐτῷ πρὸς Θεαγένην τινὰ τῶν ἐκεῖ γενομένων συστάσης, ὑβρισθεὶς ὑπ' ἐκείνου καὶ μείζονος ἢ ἐχρῆν διδάσκαλον ὑπ' αὐτοῦ πειραθεὶς σκευωρίας ἤλθεν ἐς Βυζάντιον, τὰ μὲν ἄλλα ἀγαθὸς καὶ χρηστὸς φαινόμενος, ὥς δὲ ἐν Χριστιανούς πάντας ἐχούσῃ πόλει τὸ Ἑλληνικὸν αὐτοῦ τῆς θρησκείας οὐκ ἔχον ὑπόκρισιν, ἀλλὰ μετὰ παρρησίας προδήλως δεικνύμενον, εἰς τὴν τοῦ καὶ ἕτερα τῆς ἀρρήτου σοφίας εἰδέναι ὑπόνοιαν ἤγε. συσταθέντα δὲ αὐτὸν ὁ Ἴλλους μάγιστρος ἠδέως δέχεται, καὶ τι καὶ δημοσίᾳ ποίημα ἀναγνόντα λαμπρῶς τε ἐτίμησε καὶ σύνταξιν ἔδωκε, τὴν μὲν αὐτὸς ἰδίᾳ, τὴν δὲ ὡς διδασκάλῳ καὶ ἐκ τοῦ δημοσίου. καὶ ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Ἰσαυρίαν, οἱ βασκαίνοντες αὐτῷ συνθέντες διαβολὴν τὴν τε ἐκ τῆς θρησκείας καὶ ὅτι μαγανεύοι καὶ μαντεύοιτο τῷ Ἴλλου κατὰ τοῦ βασιλέως, πείθουσι τὸν Ζήνωννα καὶ τὴν Βηρίναν τότε μέγιστα δυναμένην τῆς πόλεως ἐκπέμψαι. καὶ ὁ μὲν ἐς Πέργαμον ἔρχεται τῆς Μυσίας· Ἴλλους δὲ πυθόμενος κατὰ τὴν αὐτοῦ πρόφασιν ἐληλάσθαι τὸν ἄνδρα, πέμψας ἀναλαμβάνει αὐτὸν ἐς Ἰσαυρίαν καὶ σύμβουλόν τε αὐτὸν καὶ σύνοικον ποιεῖται, καί, ἣν γὰρ πολιτικῆς συνέσεως ἔμπλεως, καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς αὐτῷ πρὸς ἃ μὴ σχολὴν ἤγε διοικεῖν ἐπέτρεπεν, ἐλθὼν τε ἐς Βυζάντιον συμπαρέλαβεν αὐτόν. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ Μαρκιανοῦ σύστασις, ἀποροῦντα τὸν Ἴλλουν αὐτὸς ἐπε θάρσυνε, καὶ τοσοῦτόν γε εἰπὼν ὅτι τὰ τῆς προνοίας μεθ' ἡμῶν ἐστὶ τεταγμένα, παρέσχεν ὑποψίαν τοῖς τότε ὑπακούουσιν ὥς ἕκ τινος ἀδήλου ταῦτα θειάζει προγνώσεως. καὶ ἐκβάντος, ὥσπερ δὴ καὶ ἐξέβη, τοῦ τέλους, πρὸς τὴν τύχην τὸν λόγον ἐκείνου συμβάλλοντες, αὐτὸν πάντων αἴτιον, οἷα φιλεῖ ὁμιλος, μόνον ὑπελάμβανον τῶν παραδόξως αὐτοῖς ἀποβαίνειν δοκούντων. οὕτω μὲν οἱ σώφρονες περὶ αὐτοῦ

εἵκαζον. εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἦν, οὔτε ἰσχυρῶς ἀνελεῖν οὔτε πείθεσθαι ἔχω· ἀλλ' ὁμοίως καὶ μέγα καὶ ἐλάχιστον αὐτῷ πρώτῳ ἀνεκοινοῦτο. καὶ τότε τοίνυν αὐτὸν λαβὼν ἐς Νίκαιαν ἦκε χειμάσων, εἴτε τὴν ἐκ τοῦ δήμου δυσχέρειαν ἐκκλίνων εἴτε ἐπὶ ταῖς σφαγαῖς τὸν ἔχοντα τὴν πόλιν ἐκτρέπεσθαι δαίμονα πρὸς ὀλίγον ἐθέλων. ὅτι ὁ Ἰλλους, φιλολόγος ὢν ὑπὸ παρουσίαν ἀνδρῶν λογίων διεξοδικὸν περὶ ψυχῆς ἐβούλετο ἀκοῦσαι λόγον. πολλῶν δὲ τῶν παρατυχόντων πρὸς πεῦσιν αὐτοῦ ποικίλα φιλοσοφησάντων, ἐπεὶ ἐξ ἀσυμφωνίας ὁ λόγος ἀσύστατος ὤφθη, Μάριος ἔφη, δύνασθαι Παμπρέπιον τὸ προβληθὲν ἀδιαπτῶ τως ἐπιλύειν. ἦν δὲ οὗτος μέλας τὴν χροιάν, εἰδεχθὴς τὰς ὄψεις, γραμματιστὴς τὴν ἐπιστήμην, ἐκ Πανὸς ὁρμώμενος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, πολὺν χρόνον κατ' ἐπιγαμίαν διατρίψας ἐν Ἑλλάδι. ἀχθεῖς οὖν παρὰ Μάρσου πρὸς Ἰλλουν καὶ διελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς ἐκ χρόνου κομψῶς πεφροντισμένον, ἐπεὶ ὁ οὐκ εἰδὼς τοῦ εἰδότος ἐν οὐκ εἰδόσιν, ὥς εἶπε Πλάτων, πιθανώτερος ὑπάρχει, φενακισθεὶς Ἰλλους μεμεριμνημένην στωμυλία, λογιώτερον αὐτὸν πάντων ἔκρινε τῶν παιδευτῶν τῆς Κωνσταντίνου. διὸ καὶ πολλὴν δούς αὐτῷ ἐκ δημοσίων παραμυθίαν, τοὺς φοιτῶντας ἐς μουσεῖα κατ' ἐκλογὴν ἐκέλευσε παιδεύειν. ἡ μὲν οὖν εὐδαιμονία τούτου τοιαύτην ἀφορμὴν λαβοῦσα πολλῶν αἰτία ἀτυχημάτων γέγονε τῇ πολιτείᾳ. ἦν δὲ ὁ Παμπρέπιος Αἰγύπτιος. ποιητικὸς δὲ ὢν καὶ πρὸς ποίησιν εὐφυὲς ἀφίκετο καὶ Ἀθήναζε, κατὰ τὴν ποιητικὴν ἐπιτήδευσιν τὰ ἀναγκαῖα τῷ βίῳ προσποριούμενος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι γραμματικὸν αὐτὸν ἐποιήσαντο καὶ ἐπὶ νέοις διδάσκαλον ἔστησαν. ὁ δὲ φιλότιμος ὢν καὶ οὐδενὸς ἐθέλων φαίνεσθαι δεύτερος, ἀμιλλώμενος ἦν πρὸς ἅπαντας, πλὴν μόνου Πρόκλου καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων. τῆς δὲ οὐχ οἷός τε ἦν οὐδὲ ἅπτεσθαι τῆς σοφίας. περὶ δ' οὖν τὴν ἄλλην προπαιδείαν οὕτω διεπονεῖτο καὶ ἐς τοσοῦτον διεγυμνάζετο ὁ Παμπρέπιος, ὥστε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ λογιμώτατος εἶναι ἔδοξε καὶ πολυμαθέστατος τῶν αὐτόθι παιδείας μετεληχότων, Πλουτάρχου τε τοῦ Ἱερίου, ἀνδρὸς Ἀθηναίου, καὶ Ἀλεξανδρέως Ἑρμείου τοῦ ῥήτορος, ὢν τὸ κλέος ὑπερβαλεῖν ἐσπουδάκει τῆς πολυμαθίας. τέως μὲν τοίνυν ἐτιμᾶτο πρὸς τῶν Ἀθηναίων, οἷα διδάσκαλος οὐκ ἀγεννής· μετὰ δὲ ταῦτα ἀρχὴ ἐτέρων πραγμάτων αὐτὸν διαδέχεται μεγίστων τε καὶ κακίστων, ἵνα μάθωμεν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς ἐλεγχούσας ἐκάστοτε τῶν ψυχῶν τὰς παντοίας προαιρέσεις οὐδὲ μιᾶς ἧττον μέθης συμποτικῆς.

[Παμφαῖος:] ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης.

[Παμφίλη,] Ἐπιδαυρία, σοφὴ, θυγάτηρ Σωτηρίδου, οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα, ὥς Διονύσιος ἐν τῷ λ' τῆς Μουσικῆς ἱστορίας· ὥς δὲ ἕτεροι γεγράφασι Σωκρατίδα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. Ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγ', Ἐπιτομὴν τῶν Κτησίου ἐν βιβλίοις γ', ἐπιτομὰς ἱστοριῶν τε καὶ ἐτέρων βιβλίων παμπλείστας, Περὶ ἀμφισβητήσεων, Περὶ ἀφροδισίων καὶ ἄλλων πολλῶν.

[Παμφιλίδας,] Ῥοδίων ναύαρχος· ὃς ἐδόκει πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς εὐαρμοστότερος εἶναι τοῦ Πασιστράτου, διὰ τὸ βαθύτερος φύσει καὶ στασιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν. ἀγαθοὶ γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις.

[Πάμφιλος,] Ἀμφιπολίτης ἢ Σικυώνιος ἢ Νικοπολίτης, φιλόσοφος, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλοπράγματος. Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον, Τέχνην γραμματικὴν, Περὶ γραφικῆς καὶ ζωγράφων ἐνδόξων, Γεωργικὰ βιβλία γ'.

[Πάμφιλος,] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς Ἀριστάρχειος. ἔγραψε Λειμῶνα· ἔστι δὲ ποικίλων περιοχῇ, Περὶ γλωσσῶν ἤτοι λέξεων βιβλία 4ε'· ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ α μέχρι τοῦ δ Ζωπυρίων ἐπεποιήκει. Εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα καὶ τὰ καλούμενα Ὀπικά, Τέχνην κριτικὴν, καὶ ἄλλα πλεῖστα γραμματικά.

[Πάμφιλος:] οὗτος ἀεὶ ἔμμετρα ἔλεγεν ἐν τοῖς πότοις. ἔγχει πιεῖν μοι καὶ τὸ πέρδικος σκέλος. ἀμίδα δότω τις ἢ πλακοῦντά τις δότω. οὕτως Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

[Πάμφιλος:] δημαγωγὸς Ἀθήνησι. καὶ ἔκλεπτε τὰ τοῦ δήμου καὶ φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης.

[Πάμφορος:] παντοῖα φέρων.

[Πάμψυχος:] ὁ Ἀμφιάραος, ὅτι πασῶν ψυχῶν ἀνάσσει ἐν ἄδου· ἢ ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν· ἢ ὁ διαπαντὸς τὴν ψυχὴν σῶζων, ὃ ἐστὶν ἀθάνατος.

[Πάν:] ὄνομα θεοῦ Ἑλληνικοῦ. τραγοσκελῆς. φιλέρημος, ἀπράγμων καὶ πόνον ἔχων νεβρίδιον, καὶ καλαυρόπιον καὶ συρίγγιον. καὶ ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ ἀλίπλαγκτος.

[Πάν], Πανός, ὅτι Αἰσώπος, ὁ Μιθριδάτου ἀναγνώστης, ἔγραψε περὶ Ἑλένης· ἐν ᾧ φησι Πᾶνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὐρίσκεσθαι, ὃς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται, ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα.

[Πᾶν·] τὸ πᾶν ἐστὶν ὃ τε κόσμος καὶ καθ' ἕτερον τρόπον τὸ ἐκ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἔξωθεν κενοῦ συστήματος. ὁ μὲν οὖν κόσμος πεπερασμένος ἐστί, τὸ δὲ κενὸν ἄπειρον. τῶν δὲ ἀστέρων τὰ μὲν ἀπλανῆ συμφέρεσθαι τῷ οὐρανῷ τὰ δὲ πλανώμενα κατ' ἰδίᾳς κινήσεις κινεῖσθαι. τὸν δὲ ἥλιον λοξὴν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι διὰ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, ὁμοίως τε τὴν σελήνην ἐλικοειδῆ. εἶναι δὲ τὸν μὲν ἥλιον εἰλικρινὲς πῦρ καὶ μείζονα τῆς γῆς καὶ σφαιροειδῆ, ἀναλόγως τῷ κόσμῳ. πῦρ μὲν οὖν εἶναι, ὅτι τὰ πυρὸς πάντα ποιεῖ· μείζω δὲ τῆς γῆς τῷ πᾶσαν ὑπ' αὐτοῦ φωτίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. καὶ τῷ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἐπιβάλλειν τὸ μείζονα εἶναι σημαίνει· πάντοθεν δὲ βλέπεσθαι διὰ τὸ μέγεθος. γεωδεστέραν δὲ τὴν σελήνην, ἅτε καὶ προσγειοτέραν οὔσαν. τρέφεσθαι δὲ τὰ ἔμπυρα ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα, τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης νωθρὸν ὄντα ἄναμμα· τὴν δὲ σελήνην ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀερομιγῇ τυγχάνουσιν καὶ πρὸς γεινὸν οὔσαν· τὰ δὲ ἄλλα ἀπὸ γῆς. δοκεῖ δὲ αὐτοῖς σφαιροειδῆ εἶναι καὶ τὰ ἄστρα καὶ τὴν γῆν ἀκίνητον οὔσαν. τὴν δὲ σελήνην οὐκ ἴδιον ἔχειν φῶς, ἀλλ' ἀπὸ ἡλίου λαμβάνειν ἐπιλαμπομένην. ἐκλείπει δὲ τὸν ἥλιον, ἐπιπροσθούσης αὐτῷ τῆς σελήνης κατὰ τὸ ἐφ' ἡμᾶς μέρος. φαίνεται γὰρ ὑπερχομένη ταῖς συνόδοις καὶ ἀποκρύπτουσα αὐτὸν καὶ πάλιν παραλλάττουσα· γνωρίζεται δὲ τοῦτο διὰ λεκάνης ὕδωρ ἐχούσης. τὴν δὲ σελήνην ἐμπίπτουσαν εἰς τὸ τῆς γῆς ἀποσκίασμα· ὅθεν καὶ ταῖς πανσέληνοις ἐκλείπειν, καίπερ κατὰ διάμετρον ἰσταμένην κατὰ μῆνα τῷ ἡλίῳ, ὅτι κατὰ λοξοῦ ὡς πρὸς τὸν ἥλιον κινουμένη παραλλάττει τῷ πλάτει, ἢ βορειότερα ἢ νοτιωτέρα γινομένη. ὅταν μέντοι τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν ἡλιακῶν καὶ τῶν διὰ μέσων γένηται, εἴτα διαμετρήσῃ τὸν ἥλιον, τότε ἐκλείπει. γίνεται δὲ τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν ἡλιακῶν καὶ τῶν διὰ μέσων ἐν Χηλαῖς καὶ Σκορπίῳ καὶ Κριῷ καὶ Ταύρῳ.

[Παναγές:] καθαρὸν· ἄγος γὰρ καὶ ἀγνεΐα καὶ μύσος, κατ' ἀντίφρασιν. ἢ δὲ ἔθει καὶ πᾶσαι μετ' αὐτῆς ἀρρηφόροι καὶ παναγεῖς γυναῖκες, καὶ πολὺν χρόνον ἐκπληξίς αὐτοὺς κατεῖχε καὶ σκότος.

[Παναθήναια:] Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως γενομένῳ συνοικισμῷ. πρῶτον ὑπὸ Ἑριχθονίου, τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως συναγαγόντος τοὺς δήμους εἰς ἄστυ. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν. καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἴσθμια, οὐ πρεσβύτερος, καὶ ἀγένειος καὶ ἀνήρ. τῷ δὲ νικῶντι δίδοται ἄθλον ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι, καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ.

[Παναθήναια:] διττὰ Παναθήναια ἦγετο Ἀθήνησι, τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν, τὰ δὲ διὰ πενταετηρίδος, ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν. ἦγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἑριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου. τὰ δὲ Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο.

[Πανάκεια:] θεραπεία. καὶ ὄνομα θεᾶς.

[Πάνακτος:] πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας. Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον, Μένανδρος δὲ ἀρρενικῶς.

[Παναλκές:] ἰσχυρότατον.

[Πανάνυτον:] πάντα δυνατόν.

[Παναώριος·] ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ γὰρ που λαγόνεσσι ῥυτίς παναώριος ἤδη. πρὸ τῆς ὥρας.

[Πανάπυστος:] ἀνήκοος.

[Παναριστίδης:] ὄνομα κύριον.

[Πανάρεια. Παναρκέος:] τοῦ μεγάλου καὶ δυνατοῦ. ἡλίου δὲ παναρκέος. τοῦ πανταχῇ λάμποντος.

[Παναρμόνιον:] πάντοθεν ἡρμωσμένον.

[Παναρμόνιον:] ἐξ ὅλου τεταγμένον· ἁρμονία γὰρ ἡ εὐτακτος ἀκολουθία.

[Παναυγές:] πᾶν λαμπρόν.

[Πανδαμάτωρ:] πάντας ὑποτάσσων.

[Πανδαισία.] ὥς καλὸν ὦ Πόσειδον, τὸ στίφος αὐτῶν καὶ πυκνὸν καὶ γοργόν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

[Πανδαισία:] ἡ δαψιλῆς καὶ κραταιὰ εὐωχία. μᾶζα δέ ἐστιν ὁ στριφνὸς ἄρτος. ἡ Πανδαισία ἐστίν, ὅταν δεῖπνον ἕκαστος αὐτῷ κομίζων κατατιθῇται, καὶ πάντες πάντων μετέχωσιν. ἡ **[Πανδαισία,]** ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί.

[Πανδαισίας:] πολυτελοῦς τραπέζης, εὐωχίας.

[Πανδαίσιον:] πολυτελὲς τράπεζα.

[Πανδέκται.] οὐκ ἐπέστειλα, ἵνα μὴ εὐθύνας ὑπόσχω τοῖς πανδέκταις, τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα.

[Πανδελετείους γνώμας:] τουτέστι δυστρόπους. ἐπεὶ Πανδέλετος συκοφάντης ἦν καὶ φιλόδικος καὶ γράφων ψηφίσματα, καὶ ἦν εἷς τῶν περὶ τὰ δικαστήρια διατριβόντων. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Κρατῖνος ἐν Χείρῳσι.

[Πανδερκεῖς:] πάντα ὀρώντες.

[Πάνδεια:] ἑορτὴ τις Ἀθήνησι μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη.

[Πανδημεῖ·] πότερον πανδημεῖ ἐξεληλάκασιν, ἢ τοὺς ἀπομάχους σφῶν οἵκοι κατέλιπον; πανδημεῖ δὲ καὶ παγγενῇ ἦλθον οἱ Λυδοὶ παρακαλοῦντες.

[Πάνδημος Ἀφροδίτη:] οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τοπαλαιὸν, ἃς ἐκάλουν ἀγοράς. ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον.

[Πανδήμου:] παντὸς τοῦ πλήθους, ἢ παντὸς τοῦ δημώδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου. Ἑταῖρα ὄνομα, οὐκ ἐκ τοῦ πανδήμου καὶ ἀσελγοῦς ἐπιτηδεύματος.

[Πανδιωνίς:] μία τῶν δέκα φυλῶν παρὰ Ἀθηναίοις, ἀπὸ Πανδίωνος τοῦ Ἐριχθονίου κληθεῖσα.

[Πανδοκεύτρια:] ἡ καπηλὶς· παρὰ τὸ δέχεσθαι πάντας. εἴρηται δὲ καπηλὶς παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν· πηλὸς δὲ ὁ οἶνος. ὅθεν καὶ ἄμπελος, οἶονεῖ ἔμπελος οὔσα, ἡ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν.

[Πάνδοκοι:] αἱ πάντας ὑποδεχόμεναι. τοῦτο δὲ ἴσασιν ἤδη περιφερόμενον καὶ αἱ πάνδοκοι γρᾶες. καὶ **[Πανδοκεῖον,]** τὸ πάντας ὑποδεχόμενον οἶκημα.

[Πανδοσία:] πόλις μία τῶν ἐν Κασωπία.

[Πανδούρα:] μάχαιρα κρεωκόπος. ἡ πηκτὶς. ζήτει ἐν τῷ πηκτί.

[Πάνδροσος:] ὄνομα γυναικός.

[Παναίτιος,] Ῥόδιος, ὁ πρεσβύτερος, φιλόσοφος· οὗ πολὺς ἐν φιλοσόφοις λόγος. φέρεται αὐτοῦ βιβλία φιλόσοφα πλεῖστα.

[Παναίτιος,] ὁ νεώτερος, Νικαγόρου, Ῥόδιος, φιλόσοφος Στωϊκός, Διογένους γνώριμος, ὃς καθηγήσατο καὶ Σκηπίωνος τοῦ ἐπικληθέντος Ἀφρικανοῦ μετὰ Πολύβιον Μεγαλοπολίτην. ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀθήναις.

[Παναίτιος,] μάγειρος μικροφυῆς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην· ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης.

[Πάνεμος:] ὄνομα μηνός. ὁ Ἰούλιος παρὰ Μακεδόσιν.

[Πάνθειον:] τόπος. ἀνὰ τὸ πεδῖον τῆς Ῥωμαίων νεὼς ἦν κοινὸς πάντων τῶν θεῶν. Πάνθειον αὐτὸν ἐκάλουν οἱ ἐπιχώριοι.

[Πάνθηρ:] ὄνομα κύριον.

[Πάνθηρα. Πάνθιος:] ὄνομα κύριον.

[Πάνθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή:] ἡ Ῥοδῶπις ἐταῖρα ἐγένετο. τοὺς οὖν πολὺ ἀπολέσαντας ἀργύριον, τὸ διάφορον τῆς μίξεως πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας συνορῶντας, ἐπιφωνεῖν τὸ λεγόμενον.

[Πάνθ' ὅς' ἂν θεὸς θέλῃ χ' ἡ τύχη κατορθοῖ, χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον ἐτέρῳ τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ:] τουτέστιν ὅποσα ἂν θελήσῃ ὁ θεὸς καὶ ἡ τύχη κατορθοῖ, ταῦτα χωρεῖ κατὰ νοῦν.

[Πάνθοος:] ὄνομα κύριον.

[Πάνθους:] πανθέατος.

[Πανθοΐδης:] ὁ τοῦ Πάνθου.

[Πανθοινεῖ:] ἐπίρρημα.

[Πανθοίνην:] πανδαισίαν. Βάβριος· λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην, ἔγκατα λαφύσσω, μυελὸν ὀστέων πίνων καὶ σπλάγχνα δάπτων. λέγεται καὶ Πανθοινία. βούλομαι ἐστιᾶσαι σε πανθοινίαν.

[Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν:] ἥτοι μετὰ πάσης μῆνιδος καὶ χόλου, ἢ κατὰ πάντα τὸν τῆς μῆνιδος χρόνον.

[Πάνθυτα:] πανσέβαστα. πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσε. πανσέβαστα νόμιμα ἐξεπλήρωσε.

[Πανηγυρίζω·] δοτικῇ.

[Πανικῷ δέϊματι:] τοῦτο γίνεται ἐπὶ τῶν στρατοπέδων, ἡνίκα αἰφνίδιον οἱ τε ἵπποι καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκταραχθῶσι, μηδεμιᾶς αἰτίας προφανείσης. τῷ δὲ Πανὶ εἰώθεισαν ὀργιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς. καὶ Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ, σιωπῇ φησι τούτῳ τῷ θεῷ οὐ δεῖν προσιέναι. ἢ ὅτι τὰ ἄνευ αἰτίας τῷ Πανὶ ἀνεντίθεσαν· δοξάζεται γὰρ πολεμίων ἔφοδος εἶναι· καὶ ἀναλαμβάνοντες ὅπλα ὑπὸ ταραχῆς, ἀνθιστάμενοι ἀλλήλοις μάχονται. ἐν Ἐπιγράμμασι· Πανὶ φιλοσκοπέλῳ λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς κνακὸν ὑπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράγον. τοῦτο γίνεται περὶ τοὺς πολέμους· Θεοδώρου τοῦ Ῥοδίων στρατηγοῦ ἐν ὑπομνήμασι λέγοντος, ὅτι κράτιστόν ἐστιν ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς μένειν ἐπὶ τῶν ὅπλων καὶ τὴν ἡσυχίαν ἔχειν· αὐτός τε περιθέων ἐβόα καὶ διὰ τῶν ὑπηρετῶν παρήγγειλε μένειν ἐν ταῖς σκηναῖς καθωπλισμένους ἅπαντας. καὶ παροιμία.

[Πάνιον:] ὄνομα τόπου. ἐνθα καὶ κάστρον παρὰ αἰγιαλῷ, ὃ λέγεται Πάνιον, πρὸς τοῖς τῆς Ἡρακλείας μέρεσι.

[Πανιώνιος κρατήρ. Πανόλβιος,] ἐπῶν ποιητής. ἔγραψε διάφορα καὶ πρὸς Αἰθήριον μετὰ τὴν νόσον δι' ἐπῶν· καὶ πρὸς Ἐρύθριον καὶ πρὸς Δωρόθεον ἡγεμόνα καὶ κόμητα· καὶ εἰς Ἀφθόνιον κόμητα· καὶ ἐπιτάφιον Ὑπατίας θυγατρὸς Ἐρυθρίου.

[Πανομφαίῳ:] ὃ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.

[Παννονία:] χώρα.

[Πανοπεύς. Πανόπη:] ὄνομα. καὶ **[Πανοπηϊάδης,]** πατρωνυμικόν.

[Πανόπτης:] πολυόφθαλμος.

[Πανόπτρια. Πανοσπρία:] ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μῆξις.

[Πανοῦργος:] ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος. τὸ δὲ **[Πανοῦργε]** ἡμεῖς μὲν μετριώτερόν φαμεν, Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ σφοδραῖς βλασφημίαις. Ἀριστοφάνης· πανοῦργον, καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὐτ' ἐρῶ· καὶ γὰρ οὗτος ἦν πολλάκις τῆς ἡμέρας πανοῦργος. καὶ **[Πανουργιπαρχίδας,]** τούτους κωμῶδεῖ ὡς πανούργους, τὸν Τισαμενὸν καὶ τὸν Φαίνυππον καὶ τὸν Ἱππαρχίδην καὶ τὸν γέροντα τὸν φαλακρὸν καὶ τὸν Θεόδωρον, Διομειλαζόνας δὲ ἀπὸ Διομείων τοῦ δήμου, ὃς ὠνόμασται οὕτως ἀπὸ τινος Διόμου. ὅτι τὸν πανοῦργον εἰς τὸν φρόνιμον μεταλαμβάνουσι. καὶ ζῆτει ἐν τῷ ἐγκράτεια.

[Πανωλεθρία.] καὶ **[Πανώλης,]** ὁ πανώλεθρος.

[Πανσελήνῳ·] Ἀριστοφάνης φησὶ περὶ Κλεωνύμου· πόσου τὸν πρωκτὸν συνήγαγε; καὶ φησι, τῇ πανσελήνῳ. διότι οἱ Ἕλληνες πάντα πρὸς τὴν σελήνην ἔπραττον ἀποβλέποντες. Δάτιδος γοῦν καὶ Ἀντιφέρνους στρατηγῶν τοῦ Περσῶν βασιλέως ἐς Μαραθῶνα ἐμβεβληκότων, περιέμενον τὴν πανσέληνον ἐπὶ τῷ τότε ἐξελθεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. καὶ πρὶν τοὺς Λακεδαιμονίους παραγενέσθαι, κατάρθωσαν Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον. παίζει οὖν Ἀριστοφάνης διὰ τὸ ἔθος.

[Πανσθενέστατον:] ἰσχυρότατον.

[Πανσπερμία:] παγκαρπία.

[Πανστρατί:] ὅλῳ τῷ στρατοπέδῳ.

[Πανσυδί:] πανστρατιᾷ. καὶ **[Πανσυδίην. Πάντα ἐν ἐλάττονι θέμενοι ἀδεῶς ἐπόρθουν. Πάντ' ἔχεις:]** πάντ' ἔγνωκας.

[Πάντα κάλων σείειν:] παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλόντων.

[Πάντα κινήσω πέτρον:] ὁμοία τῇ πάντα λίθον κίνει· τοῦ Μαρδονίου ἡττηθέντος ἐν Πλαταιαῖς, φήμη κατεῖχεν, ὥς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς θησαυρὸν κατορύξας ἀπολελοίπει. πριάμενος οὖν Πολυκράτης ὁ Ἀθηναῖος τὸν τόπον πολὺν χρόνον ἐζήτηι. ὥς δὲ οὐδὲν ἐπέραινε, πέμψας εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτα, πῶς ἂν εὖροι. τὸν δὲ Απόλλωνα ἀποκρίνασθαί φασι, πάντα λίθον κίνει. τὸ δέ, πάντα κάλων σείειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα κινούντων.

[Πάντα λίθον κινεῖν:] Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμὸς ἐξέπεσε πριαμένῳ τόπον ἔνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, καὶ εὖρε χρυσόν. οἱ δὲ εἰρῆσθαί φασιν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρευόντων.

[Πάντα μὴ βούλου κρατεῖν:] ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονεῖν βουλομένων.

[Πάντα ὀκτώ:] οἱ μὲν Στησίχορόν φασιν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχορεῖοις πύλαις λεγομέναις, καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς καὶ ὀκτὼ γωνίας. οἱ δέ, ὅτι Ἀλήτης κατὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησε τοὺς πολίτας καὶ ὀκτὼ μέρη τὴν πόλιν.

[Πανταχῇ:] πάντα τρόπον. καὶ πανταχοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ. καὶ πανταχόθι. πανταχοῖ δὲ καὶ πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον.

[Πανταχῇ τὸν τόπον περισκεψάμενοι.] καὶ πανταχοῦ γῆς.

[Πανταίνετος.]

[Παντέλειαν:] ὁλόκληρον.

[Παντευχία:] πανοπλία.

[Παντικάπαιον:] ὄνομα πόλεως.

[Παντὶ σθένει:] ὅλη δυνάμει.

[Παντί τῳ:] παντί τινι.

[Παντοδαῆς:] ὁ πάντα εἰδώς. τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον, ὅσσον ὁ παντοδαῆς μήνυσε Δημόκριτος;

[Παντοδαπά:] παντοῖα.

[Παντοδαπή,] καὶ κλίνεται τῆς παντοδαπῆς.

[Παντοκρατορία. Παντοκράτωρ·] παντοκράτορος ἐπὶ γενικῆς· καὶ ἐπὶ κλητικῆς ὧς παντοκράτορ.

[Παντολιγοχρόνιος:] παντελῶς ὀλιγοχρόνιος. ἄρτι δὲ καὶ νύμφη παντολιγοχρόνιος.

[Παντομιγές:] πολυειδές. εἴ ποῦ τι χωρίον παντομιγές τε καὶ εὖκαρπον ὑπάρχοι, ὁ δεσπότης εὐθὺς συνήρπαστο, κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου διὰ τινων ὑφειμένων ἐνηδρευμένος· καὶ ὁ ἀδικούμενος ἡδικεῖτο, τοῦ ἀδικούντος κρίνοντος.

[Παντὸς μᾶλλον:] ἀντὶ τοῦ πάντως.

[Πάντοσε:] πανταχοῦ.

[Παντουργῶ:] πάντα πράττοντι καὶ μηδὲν ὑποστελλομένῳ· ἢ πανούργῳ καὶ ἀναιδεῖ. Σοφοκλῆς· φωτὶ παντουργῶ φρένας ἔπραξαν ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.

[Πάντως:] παντελῶς, οὐδὲ μνήμας σύγῃ πάντως νικήσεις.

[Παντοίας ἤδη μούσης πειραθέντες καθ' ἑαυτούς:] τουτέστι ποικίλης καὶ παντοδαπῆς.

[Πανουκί:] ὅλῳ οἴκῳ.

[Πάνυ:] λίαν.

[Πανύασις,] Πολυάρχου, Ἀλικαρνασσεύς, τερατοσκόπος καὶ ποιητὴς ἐπῶν· ὃς σβεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. Δοῦρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε καὶ Σάμιον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἡρόδοτος Θούριον. ἱστόρηται δὲ Πανύασις Ἡροδότου τοῦ ἱστορικοῦ ἐξάδελφος· γέγονε γὰρ Πανύασις Πολυάρχου, ὁ δὲ Ἡρόδοτος Λύξου τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. τινὲς δὲ οὐ Λύξην, ἀλλὰ Ῥοιὼ τὴν μητέρα Ἡροδότου, Πανυάσιδος ἀδελφὴν, ἱστόρησαν. ὁ δὲ Πανύασις γέγονε κατὰ τὴν σὴ' Ὀλυμπιάδα, κατὰ δὲ τινὰ πολλῶν πρεσβύτερος· καὶ γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ Λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἀλικαρνασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' Ὁμήρου, κατὰ δὲ τινὰ καὶ μετὰ Ἡσίοδου καὶ Ἀντίμαχον. ἔγραψε δὲ καὶ Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις ιδ', εἰς ἔπη θ', Ἰωνικά ἐν πενταμέτρῳ, ἔστι δὲ τὰ περὶ Κόδρον καὶ Νηλέα καὶ τὰς Ἰωνικάς ἀποικίας, εἰς ἔπη ζ'.

[Πανύασις,] Ἀλικαρνασσεύς, νεώτερος, φιλόσοφος. Περὶ ὀνείρων βιβλία δύο.

[Πάνυ γὰρ ἔστ' ἤδη χολή:] πολύ. τὸ δὲ πολύ, κἂν ἦ γλυκύ, μοχθηρόν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

[Πανύστατον:] πάντων ἔσχατον.

[Παννουχίζω. Πάξαμος,] λόγιος. Ὀψαρτυτικά κατὰ στοιχεῖον, Βοιωτικά ἐν βιβλίοις β', Δωδεκάτεχνον, ἔστι δὲ περὶ αἰσχυρῶν σχημάτων· Βαφικά βιβλία β', Γεωργικά β'.

[Παξαμαῖς:] ὁ δίπυρος ἄρτος. ἔστι δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκή.

[Πάππα·] ὅτι πάππα καὶ τέττα καὶ ἄππα οὐχ ὁ τροφεύς, ἐν ἀνθ' ἑνὸς ἐστίν, ἀλλὰ προσφώνησις πρὸς τροφέα. καὶ τὸ πάππα καὶ ἄππα οὐ ψιλῶς ὁ πατήρ, ἀλλὰ πρὸς πατέρα σεπτικὴ φωνή· καὶ τὸ τέττα ἐταίρου.

[Παππάζοιεν:] πατέρα καλοῖεν.

[Παππάξ παπαππάξ:] ἥχος πορδῆς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

[Παππασμός:] προσφώνησις παρὰ παιδὸς εἰς πατέρα γινομένη.

[Παπαῖ:] σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα.

[Παππίδιον·] Ἀριστοφάνης· ἀκρόασαι νῦν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον. ὑποκοριστικῶς πάππε.

[Παππίζω.] Ἀριστοφάνης· παππίζουσ' ἡ θυγάτηρ με τριώβολον ἐκκαλαμαῖται.

[Παπίριος:] ὄνομα κύριον. οὐ γὰρ ἦν οὐδὲ τούτων ἀτρίψ ὁ Παπίριος.

[Πάπορος:] ὄνομα κύριον.

[Πάππος:] αἰ ἐπὶ τοῦ κάτω χεῖλους τρίχες, μύσταξ δὲ αἰ ἐπὶ τοῦ ἄνω.

[Πάππος,] Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγονώς κατὰ τὸν πρεσβύτερον Θεοδόσιον τὸν βασιλέα, ὅτε καὶ Θεὸν ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν, ὁ γράψας εἰς τὸν Πτολεμαίου Κανόνα. βιβλία δὲ αὐτοῦ Χωρογραφία οἰκουμένη, Εἰς τὰ δ' βιβλία τῆς Πτολεμαίου μεγάλης συντάξεως ὑπόμνημα, Ποταμοὺς τοὺς ἐν Λιβύῃ, Ὀνειροκριτικά.

[Παππῶν·] τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶν ἐκ τῶν Μηδικῶν. ἐγένετο ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ψήφισμα, ὥστε ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβαλέσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα δὲ ἔταξεν Ἀριστείδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις, εἰ τοῖς βαρβάροις πολεμοῖεν.

[Πατυλαιῶνος:] σκηνῆς, ἥτοι τέντας.

[Πάπυρος·] θηλυκὸν ἢ πάπυρος. λαμπάδα κηροχίτωνα, Κρόνου τυφήρεα λύχνον, σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ.

[Παρά:] διά.

[Παραβαλέσθαι:] τὸ ἐξαπατῆσαι. Θουκυδίδης α'. οὕτω καὶ Ὅμηρος· παραβλήδην ἀγορεύων.

[Παραβαλέσθαι:] τὸ παύσασθαι, καὶ ἀπαλλαγῆναι. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

[Παραβαλέσθαι·] ὁ δὲ Ἰούδας δραστήριος ὧν ἔκρινεν ὑπὲρ τῆς τάδελφοῦ σωτηρίας παραβαλέσθαι. τολμηρῶς ἐπέρχεσθαι. καὶ

[Παραβαλλόμενος,] ἀντὶ τοῦ ἀδεῶς ἐρχόμενος. ὁ δὲ παραβαλλόμενος καὶ διαβαίνων πρὸς τὸν Δωρίμαχον πλεονάκις.

[Παραβάλλεσθαι:] πρὸς κίνδυνον ρίπτειν ἑαυτόν. λοιπὸν ἦν παραβάλλεσθαι καὶ τολμᾶν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ πρὸς τῷ παραβάλλεσθαι καὶ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν. καὶ **[Παραβαλλόμενος πλεονάκις,]** θαρραλέως ὁρμῶν.

[Παραβαλεῖν:] ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι. ὁ δὲ ὁρᾷ τὴν Μελησίαν καὶ ἐρᾷ αὐτῆς καὶ πέμπει πείσων πεντακισχιλίους καὶ μυρίους αὐτῇ χρυσοῦς, καὶ εἰ πλέον ἐδεῖτο, ἔφατο δώσειν· ἢ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνώτῃ καὶ ὥσπερ ὦνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι.

[Παραβάλλειν:] τὸ ἀπέρχεσθαι. παραβάλλειν εἰς Σικελίαν πρὸς τὸν τύραννον. καὶ αὖθις· αἰσχύνασαι τὴν λατρείαν τὴν περὶ τὴν θεὸν, καὶ ἑαυτὰς ὁμιλίᾳ ἀνδρῶν παραβαλοῦσαι (ἀντὶ τοῦ μίξασαι) ἐκολάσθησαν κατὰ τὸν νόμον.

[Παραβαλεῖς:] παραθήσεις, ὁμοιώσεις, ἐπιφοιτήσεις.

[Παραβαλλόμενον·] οὐ γὰρ ἦν πρὸς τὴν Θρακῶν χιόνα παραβαλλόμενον χαρίζεσθαι δάπιδας.

[Παραβαλλόμενος:] ἑξομοιούμενος. τὰ πρῶτα παραβαλλόμενος τοῖς ἀρίστοις τῶν βασιλέων.

[Παραβαλὼν:] πλησίον συστήσας, συνοδεύων. ὁ δὲ παραβαλὼν τὸν ἑαυτοῦ ἵππον τῷ Παρθαμασίρου ἵππῳ μηκέτι τὸ πέρα σπουδῇ ἐλαύνειν ἐκέλευεν. καὶ Παραβάλλω· αἰτιατικῇ.

[Παραβαλὼν:] χαλάσας. Ἀριστοφάνης· ὥσπερ παλαιστής παραβαλὼν τοὺς γομφίους, ὥσπερ καὶ τὸ χαλάσαι κώπην λέγουσι παραβαλεῖν.

[Παραβάλαιτο:] ἀντὶ τοῦ παραπέμψαιτο. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος.

[Παράβασις·] τοῦτο λέγεται παράβασις, ἅπερ ἔλεγον ἐπιστρέφοντες οἱ χορευταὶ πρὸς τοὺς θεωμένους. ἔστι δὲ ὁ τρόπος, ὅταν καταλιπὼν τὰ ἐξῆς τοῦ δράματος ὁ ποιητὴς συμβουλευῇ τοῖς θεωμένοις ἢ ἄλλο ἐκτὸς λέγῃ τι τῆς ὑποθέσεως. **[Παράβασις]** δὲ λέγεται, ἐπειδὴ ἀπήρτηται τῆς ἄλλης ὑποθέσεως, ἢ ἐπεὶ παραβαίνει ὁ χορὸς τὸν τόπον. ἐστᾶσι μὲν γὰρ κατὰ στοῖχον οἱ πρὸς τὴν ὀρχήστραν ἀποβλέποντες· ὅταν δὲ παραβῶσιν, ἐφεξῆς ἐστῶτες καὶ πρὸς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες τὸν λόγον ποιοῦνται. εἴτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν. δῆλον δὲ ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταί, τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες καὶ τὸ παραβαίνειν. Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Παιδαρίῳ· εἰ μὲν μὴ λίαν, ἄνδρες, ἡναγκαζόμενην στρέψαι δεῦρο, οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδε ἐπῶν. ἄμφω σημήνας, καὶ τὸ στρέφεσθαι καὶ τὸ παραβαίνειν. καὶ Πισίδης· τὸν παραβάτην συμβαλὼν πλασμῷ ξένῳ πρὸ τῆς μάχης ἀφῆκας εἰς ἀντιστάτην.

[Παραβαίνω·] γενικῇ. μή τι παραβαίνειν ἔδοξε τῶν κοινῶν; καὶ αἰτιατικῇ.

[Παραβεβάσθαι τὰς σπονδάς·] τὸ παθητικὸν τοῦ παραβεβηκέναι, πάνυ ἀκολουθῶς Θουκυδίδης.

[Παραβέβλησαι·] παραβόλως κέχρησαι. καὶ παραβέβλησαι τῷ βίῳ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ εὖνοιαν, οὐδεμιᾶς ἀνάγκης σοι προκειμένης.

[Παραβιάζω·] αἰτιατικῇ.

[Παραβιβάζεσθαι·] παραβαίνεσθαι.

[Παραβλέπουσα θατέρω·] μὴ ἀτενίζουσα, φησὶν, ἀλλὰ τῷ ἐτέρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα.

[Παραβλήδην·] ἀπατητικῶς, παραλογιστικῶς.

[Παραβληθσόμενος·] συγκριθσόμενος, ὁμοιωθσόμενος.

[Παραβλῶπες·] παρορῶντες. διεστραμμένους ἔχοντες τὰς ὄψεις. Ὅμηρος· χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῷ.

[Παραβλύσας·] παραβαλὼν, ἀποπτύσας. εἵποτε ἡττηθεὶς οἴνου καὶ παραβλύσας τὸ περιττόν, εἴτα ὕπνου μέτοχος γένοιτο.

[Παραβολή·] λόγος αἰνιγματώδης καὶ κεκρυμμένος, πρὸς ὠφέλειαν φέρων.

[Παραβολή·] διήγημα. ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου. ἀντὶ τοῦ ἐν διηγῆσει ἀρχαίων λόγων. καὶ ἡ ὁμοίωσις. καὶ τὸ λάλημα, καὶ ὑπόδειγμα. ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι.

[Παραβολή·] πραγμάτων ὁμοίωσις.

[Παράβολος·] Ἀριστοφάνης Σφηξί· πονηρὸς εἴ πόρρῳ τέχνης καὶ παράβολος. ἀντὶ τοῦ οὐ γνήσιος. Ἰώσηπος περὶ τῆς ἐγγαστριμύθου· ταύτην αἰτοῦμαι χάριν ἀντὶ τῆς παραβόλου μαντείας.

[Παραβόλως·] Πολύβιος· μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς ἡλικὴν δυναστείαν παραβόλως ἀντοφθαλμῆσας.

[Παραβολώτερος·] ἀνόητος.

[Παραβραβεύοντα·] διακρίνοντα, διορίζοντα. ἀποκλίνοντα τὸ Περσικὸν διὰ τὸν παραβραβεύοντα φάραγγα. ἀρσενικῶς ὁ φάραγξ.

[Παραβύουσα·] παρακαλύπτουσα.

[Παράβυστον·] παρακεκρυμμένον, λάθρα γινόμενον.

[Παράβυστον:] οὕτως ἐκαλεῖτο τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἰα΄. ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος, ἥς μέννηται καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. λέγεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι παραπληρωμάτων.

[Παραγάγης:] παρηγορήσης. μηκέτι παραγάγης, ἵν' οὐ πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων εὐπατρίδων ἄρωγοί.

[Παραγγελία:] παραγγελία περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε. καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾷτε, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παράταξιν ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέ χρηνταί τινες. Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει· καὶ τὰς ἰδίας παραγγελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις.

[Παράγγελμα:] προτροπή, κάταρξις. κρότος τε ἀθρόος οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοκελεύστου τῆς προθυμίας τῶν θεωμένων.

[Παραγγέλλοντα:] δεχόμενον τὴν ἀρχήν. ὁ δὲ Φάβιος λαβὼν τὴν ἀρχὴν Πόπλιον ἀποδείκνυσιν ὕπατον, οὐδ' αὐτὸν παραγγέλλοντα τὴν ἀρχήν.

[Παραγγέλλοντας:] οἱ δὲ Ἀρειανοὶ ὄντες προφάσει τοῦ δόγματος, ἀφικόμενοι ἐν Καρχηδόνι, περὶ τοὺς εἰς ἱερωσύνην παραγγέλλοντας, ὅπως ὁ Γεζέριχος παρασκευῆς ἔχει καὶ γνώμης, μαθεῖν. ἀντὶ τοῦ τελοῦντας. καὶ Ξενοφῶν· ὁ δὲ καταφεύγει ἐς τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα καὶ εὐθύς παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα. καὶ αὖθις· στρατιὰν ὥς πλείστην εἰς τὸν πόλεμον παραγγέλλων. ἀντὶ τοῦ καταλέγων.

[Παραγγέλλων:] ἀντὶ τοῦ συνερχόμενος, συνδιατρίβων, συναναστρεφόμενος. ὁ δὲ παραγγέλλων ποτὲ μὲν τοῖς, ποτὲ δὲ τοῖς ἥρπαζε μετ' αὐτῶν καὶ διεδύετο. ἢ **[Παραγγέλλων,]** ἀντὶ τοῦ ἀπροόπτως ἐρχόμενος.

[Παράγγελσις:] αἱ γὰρ παραγγέλσεις οὐ καθ' ἓν, ὥς πρότερον, ἀλλὰ διτταὶ ἐγίνοντο.

[Παράγεσθαι:] μεταπείθεσθαι. Θουκυδίδης· κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις μόνον παράγεσθαι ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵτινες ἀπαγγελοῦσι.

[Παραγγείλας.] ὁ δὲ ἀνεχώρησεν, οὐδὲ τὸ ἀνακλητικὸν παραγγείλας. ἀντὶ τοῦ σημήνας. καὶ αὖθις· πολισμάτια ἐκτόπια τὸ παντελὲς ὑπάρχοντα τῶν γραφομένων καὶ παραγγελλομένων.

[Παραγκωνίσας:] ἀποστρέψας, ἐκ τῶν ἀγκώνων δῆσας.

[Παραγνοῦς:] παρανοήσας.

[Παραγωγαῖς:] ἐξαπάταις. σοφίσμασι δὲ καὶ παραγωγαῖς αἰεὶ τε καὶ καθημέραν ἡμᾶς ἐκκρούοντες κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγέννηται.

[Παραγωγή·] παραγωγή λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται ἐκ τῶν εὐωνύμων τοὺς ἡγεμόνας ἔχουσα ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχη τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγή λέγεται· ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ ἢ τριπλεύρῳ ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ. μονοπλεύρῳ μὲν, ὅταν μοναχόθεν φοβηθῇ· διπλεύρῳ δέ, ὅταν διχόθεν· τριπλεύρῳ δέ, ὅταν τριχόθεν· τετραπλεύρῳ δέ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.

[Παραγραμματίζων:] ὅπερ παρήχημα λέγεται. Τίμων οὕτωςι παραγραμματίζων αὐτόν, ὥς ἀνέπλασε Πλάτων πεπλασμένα θύματα. οἷόν ἐστι παυσάμενος Πausanίας, καὶ Σαμία μία ναῦς.

[Παραγραμματισμός:] ὅταν γράμμα ἀντὶ γράμματος τεθῇ· οἷον ἀντὶ τοῦ μυρσίνη βυρσίνη, β ἀντὶ τοῦ μ· ὡς Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ μ τῷ β ἐχρήσατο. δέον γὰρ εἰπεῖν μυρσίνη, βυρσίνη εἴρηκε· ταῖς γὰρ μυρσίναις ἀποσοβοῦσι τὰς μυίας. ὁ δὲ ἔπαιξε διὰ τὸν βурсο δέψην. καὶ μυρσίνη ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί. ἢ ὡς ὅταν λέγῃ, ἐγ Κλωπιδῶν, ἀντὶ τοῦ Κεκροπιδῶν, λ ἀντὶ τοῦ ρ.

[Παραγράφεται:] ἐξουθενεῖ, παραιτεῖται, ἀποβάλλεται. καὶ ἐν συνθέσει ἀπαράγραφον. ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραφον. περὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

[Παραγραφή:] ὅταν λέγῃ τις ὅτι τὸ πρᾶγμα, περὶ οὗ τὸ ἐγκλημὰ ἐστίν, εἰσῆχθη πρότερον εἰς δικαστήριον, καὶ γεγένηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις, καὶ διὰ τοῦτό φησι μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν· μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκειν τοῖς δικασταῖς, οἳ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσι. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνύς, ὡς οἱ πάλοι δικάσαντες καὶ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες. καὶ τοῦτό ἐστι παραγραφή. καὶ ἐπ' ἐκείνῃ τῇ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν ὥριται παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰσάξων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας· τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προστέτακται ἐκάστῳ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά. παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοσοῦτόν τι ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται.

[Παραγραφή:] οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς. καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ, ἀφ' οὗ παρέγραψα· τοῦτο δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησιν· ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὠρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὅπερ ἐστὶν γεγραμμένου.

[Παραγράφω·] αἰτιατικῇ.

[Παράδειγμα:] εἰκὼν, ἢ χαρακτήρ ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγματος. ἰστέον δέ, ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ ἄλλο παραβολή. παράδειγμα μὲν γάρ ἐστίν, ὅταν ἀντιπαραθῇ τις ὅμοιον ὁμοίῳ, οἷον λογικῷ λογικόν· παραβολή δέ, ὅταν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ, οἷον ἀλόγῳ λογικόν ἢ ἔμπαλιν. ἢ παράδειγμά ἐστι λόγος ἀπὸ τῶν κατέκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου. ἢ δεῖξις πιστουμένη τὸ μερικὸν διὰ μερικοῦ ὁμοίου.

[Παράδειγμα·] τὸ παράδειγμα τῆς ἐπαγωγῆς ἄλλο. ἢ μὲν γὰρ ἐπαγωγή ἐκ τῶν κατέκαστά ἐστιν ἐπὶ τὸ καθόλου ὁδός. παράδειγμα δὲ γίνεται τὸ ὅμοιον καὶ γνωριμώτερον τοῦ ὁμοίου καὶ ἥττον γνωρίμου. διὸ ἐπαγωγή μὲν δι' ἐνὸς οὐ γίνεται· τὸ δὲ παράδειγμα ἀρκεῖ καὶ δι' ἐνὸς εἶναι. καὶ ἔστιν ἢ μὲν ἐπαγωγή τῷ διαλεκτικῷ οἰκειότερα, τὸ δὲ παράδειγμα τῷ ῥήτορι. κέχρηται μέντοι καὶ ὁ διαλεκτικὸς παραδείγμασιν ὑπὲρ σαφηνείας τοῦ λεγομένου, εἰ μὴ εἴη γνώριμον· ὡς τὸ διὰ τῆς ὁμοιότητος πυνθάνεσθαι. παραδειγματικὸν γὰρ τὸ οὕτως ἐρωτῆσαι, ἄρα γε τῶν ἐναντίων ἢ αὐτὴ ἐπιστήμη ὥσπερ καὶ ἡ αἴσθησις; παραδείγματος δὲ καὶ παραβολῆς διαφορά, ὅτι τὸ μὲν παράδειγμα δοκεῖ γεγονός τι εἰς δεῖξιν τινος παρατίθεσθαι μηδέπω γεγονότος καὶ διὰ τοῦτο ἀδήλου, ἢ δὲ παραβολή εἰκὼν ἐστίν, ὁμοιότητα πρὸς τι γεγονός σημαίνουσα. ἰστέον ὅτι τὰ παραδείγματα οὐ κατὰ πάντα λαμβάνεται καὶ τοῖς προκειμένοις ἀρμόζεται· ἐπεὶ οὐκ ἂν εἴη ὑποδείγματα ἀλλὰ ταυτότης· ἀλλὰ χρὴ τὸ χρήσιμον ἡμᾶς καὶ εἰς ὃ παρείληπται ἐκλεξαμένους τὸ λοιπὸν ἅπαν χαίρειν ἔαν· οἷον ὁ Πατριάρχης λέγει περὶ τοῦ σωτῆρος, ἀναπεσὼν ὡς λέων, οὐ πάντα προσαρμόζομεν τῷ Χριστῷ, ἀλλὰ τὸ ἅμαχον καὶ φοβερόν καὶ βασιλικὸν ἐκλαμβάνοντες, τὸ δὲ θηριῶδες καὶ εἴ τι ἄλλο πρόσεστι παριππεύομεν. καὶ ὅταν λέγῃ, ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτος ἀπορουμένη, τὸ τιμωρητικὸν μόνον ἐκληψόμεθα, ἀλλ' οὐκ ἄλλο τι τῶν τῇ ἄρκτῳ προσόντων.

[Παράδειξις:] ὁμοιότης, δῆλωσις.

[Παραδεικνύσα] καὶ **[Παραδεικνύντος]** καὶ **[Παραδεικνύναι. Παράδεισος·]** ζῆτει πλατύτερον ἐν τῷ Σεμίραμις.

[Παραδειγματίζω·] αἰτιατικῇ.

[Παραδιαιτᾷσθαι:] τὸ παρ' ἐτέρῳ τινὶ τρέφεσθαι.

[Παραδιδάσκω·] αἰτιατικῇ.

[Παραδίδωμι·] δοτικῇ.

[Παρὰ δίκην:] παρὰ τὸ δίκαιον.

[Παρὰ δόξαν:] παρὰ προσδοκίαν, παρ' ἐλπίδα. τὰς δυσχωρίας προκατειλήφεσαν, ἐλπίδα ἔχοντες ὡς παρὰ δόξαν ἐπιθησόμενοι.

[Παράδοξον:] ἀπροσδόκητον, θαυμαστόν.

[Παραδῶσι:] πληθυντικόν. συντρέχει λοιπὸν τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν δημιουργὸν καὶ κτίστην τῶν ἀπάντων Πιλάτῳ παραδῶσιν.

[Παραδράμω·] αἰτιατικῇ.

[Παραδυναστεύω·] δοτικῇ.

[Παραδύομαι·] παροιμία· ἐπειδὴ εἰς τοὺς πλουσίους οἱ πένητες παραδύονται.

[Παραζήλου:] παρερεθίζου, παροξύνου εἰς μίμησιν τῶν κακίᾳ συζώντων. Δαβίδ· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ.

[Παραζηλῶν·] αἰτιατικῇ. παροξύνων, ζηλοτυπῶν.

[Παραθέουσι:] παρατρέχουσι.

[Παράθερμος:] παρὰ τὸ προσῆκον ἐργαζόμενος. ὧν δὲ φύσει παράθερμος καὶ παρακεκινηκῶς πολλὰ διώκει μανίᾳ προσεμφερῶς· τοσοῦτον τ' ἀφροσύνη διενεγκὼν τῶν ἄλλων, τῷ μὴδὲ ἐκ τῆς πείρας δύνασθαι διδαχθῆναι τοῦ πρώτως ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι.

[Παράθεσις:] σύγκρισις. βουλόμενος δ' ἐκ παραθέσεως ὑπόδειγμα ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, ἧς ἔχει πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ καὶ τοὺς ἀπειθοῦντας, ἐπολιόρκει. καὶ αὐθις· μὴδ' εἶναι παράθεσιν τοῦ βελτίονος. **[Παράθεσις]** καὶ ἡ παραγγελία παρὰ τοῖς Πατράσι. φησὶ γάρ, ἔλαβον παράθεσιν.

[Παραθήγειν:] ἀκονᾶν, παροξύνειν.

[Παραθήζονται:] παρακονήσονται. ἦν δὲ Τύλλος Ἄττιδος, ὁ τὰς ὀργὰς αὐτοῖς παραθήξας, ἔχων περὶ αὐτὸν ἐταιρίαν οὐκ ὀλίγην.

[Παραθραύοντες:] ταλαιπωροῦντες, ἀδυνατοῦντες.

[Παραθρήσειας:] παρίδης.

[Παρίημι:] συγχωρῶ. εἴ τις ἐπελθὼν ἡμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν τολμήσει, παρίημι λέγειν ἐς τὴν πατρίδα.

[Παρακαλεῖν:] τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπεσθαι· ἄκυρον γὰρ τὸ δέεσθαι.

[Παρακαλῶ·] ὅτι τὸ καλῶ καὶ παρακαλῶ ἔλευσιν ἔχει καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται.

[Παρακαρησός:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Παρακαρής:] ὀλίγου.

[Παρακαταβολή:] πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος. εἶρηκεν ὁ δανειστής πρὸς Στρεψιάδην· καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι θήσω πρυτανεῖ, ἢ μηκέτι ζῶην ἐγώ. ἀντὶ τοῦ γραφὴν κατὰ σοῦ θήσομαι· ἐν γὰρ τῷ πρυτανεῖῳ ἐτίθεσαν τὰς τῶν δικῶν γραφάς. λέγει ὁ Στρεψιάδης· προσαποβαλεῖς ἄρ', αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα. ἀπολεῖς, φησί, καὶ τὰ ἐπὶ τῇ γραφῇ ἀναλώματα, μάτην αὐτὰ ποιήσας, διὰ τὸ περιέσεσθαί σου τὸν υἱόν μου, λέγοντα τὸν ἀδικώτερον λόγον. ὅ ἐστι τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος τῆς δίκης, ὅπερ καλεῖται συνωνύμως παρακαταβολή.

[Παρακαταβολή] καὶ **[Παρακαταβάλλειν:]** οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν καὶ οἱ περὶ κλήρων ἢ ἐπικλήρων πρὸς ιδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργυρίον τι κατετίθεσαν, καὶ τοῦτο ἐχρῆν αὐτοὺς στέρεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἡττηθεῖεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο. Δημοσθένης μέντοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ιδίας τινὸς δίκης φησί· καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖται μὲν με τὴν δίκην πάλιν, ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.

[Παρακαταθήκη:] ἐνέχυρον.

[Παρακατεῖχον:] ἐχρονотρίβουν. οἱ δὲ δολίως τοῖς πρέσβεσι προσενεγκάμενοι παρακατεῖχον ὡς συνάζοντες τὸν δῆμον.

[Παρακεκινδυνευμένον:] ἀντὶ τοῦ ὑψηλόν, ἢ βλάσφημον. Ἀριστοφάνης· γόνιμον δὲ ποιητὴν οὐκ ἂν εὖροις ἔτι. τουτέστι φυσικόν τινα καὶ οὐ βεβιασμένον, ἢ γεννητικόν. ὅστις φθέγγεται τοιουτοῦν τι παρακεκινδυνευμένον, αἰθέρα, Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα, ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμόσαι καθ' ἱερῶν, γλῶτταν δ' ἐπιорκήσασαν ἄνευ τῆς φρενός. Εὐριπίδης· ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ' οἴκησιν Διός. Ἀλεξάνδρου δέ· καὶ χρόνου πρόβαινε πούς. καὶ ἐξ Ἴππολύτου Εὐριπίδου· ἢ γλῶσσο' ὁμώμοχ', ἢ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

[Παρακεκλημένοι:] παραμυθηθέντες.

[Παρακεκομμένος:] μαινόμενος, ἐξεστηκώς, παράφρων. καὶ

[Παρακεκομμένα·] κάμοι γάρ ἐστιν ἀμπέλια παρακεκομμένα. ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἐντελὲς ἔχοντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀδοκίμων νομισμάτων, ἅπερ παράτυπα λέγεται καὶ παρακεκομμένα. καὶ νῦν δὲ εἰώθασιν λέγειν παραχαράκτας τοὺς παρακόπτοντας. ὅθεν καὶ παράσημος ῥήτωρ. ἀνδράρια μοχθηρά, παρακεκομμένα, ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα.

[Παρακελεύεται·] δοτικῇ. προτρέπεται, διεγείρει.

[Παρακερδαίνω] σου.

[Παρακεχόρδηκεν,] οἶον παρημάρτηκε λέγουσιν Ἀττικοί. καὶ παράχορδον.

[Παρακείμενα:] τὰ νῦν. ἱκανὰ κακὰ τὰ παρακείμενα.

[Παρακινούντα:] ἐξιστάμενον. οὐχ οὕτω παρακεκινηκότες καὶ διεφθαρμένοι τὴν γνώμην, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν κακῶν ἐς Ἰουλιανὸν τὸν Εὐτρόπιον ἀνατιθέμενοι. Εὐνάπιός φησι περὶ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου. καίτοι παρακινήθεις τοῦ προσήκοντος.

[Παράκλησις:] ἀντὶ τοῦ προτροπῇ. Ἰσοκράτης Παραινέσει· διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὐρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες. Λυκοῦργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο λέγων· ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσιν καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

[Παρακλιδόν. Παρακλίνασαι:] παρανοίξασαι. ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἢ δ' ἐπιθεῖναι. Ἀριστοφάνης· καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι τῆς αὐλείας παρακύπτουσι. κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς, ἀναχωροῦσι· κἄτ', ἢν ἀπίη, παρακύπτουσι.

[Παρακοᾶν:] παρανοεῖν καὶ παραφρονεῖν. κοᾶν γὰρ καὶ κονᾶν τὸ φρονεῖν.

[Παρακονᾶν:] τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν.

[Παρακοπή φρενῶν:] ἡ φρενιτίσσις.

[Παρακόψας:] τὸν νοῦν τραπεῖς. ἐτελεύτησε δέ, ἄκρατον πολὺν ἐμφορηθεὶς καὶ παρακόψας, ἤδη γεγονῶς ἔτος πέμπτον καὶ ἐβδομηκοστόν.

[Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν:] πρόδηλος τῆς παροιμίας ἡ αἰτία· οὐ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων δὲ λέγεται.

[Παρακροτοῦντες:] παραθαρσύνοντες, παρορμῶντες.

[Παρακρούεται·] αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾶ. μετῆκται δὲ τοῦνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἰστάντας τι ἢ μετροῦντας, κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασεῖειν, ἔνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν,

[Παρακρουσάμενος:] ἐξαπατήσας, παραπείσας. παῖδας τῶν εὐγενεστάτων οἴκων παρακρουσάμενος ἐξήγαγεν ἐκ τῆς πόλεως.

[Παρακρούσασθαι:] ἀνατρέψαι. ὁ δέ, ὅσα διημφισβητήθη, οἷος ἐγένετο παρακρούσασθαι.

[Παράκρουσιν:] ἐξαπάτην, ἐμπαιγμόν. ἄπιστοί τε γὰρ δόξαντες εἶναι οἱ Σαυνῖται, καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς ἐς παράκρουσιν τοῦ ἀεὶ κρατοῦντος σφῶν σπένδεσθαι, οὐχ ὅσον οὐχ εὖροντό τι συμβατικόν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν.

[Παρακοίτης:] ὁ ἀνὴρ. **[Παράκοιτις]** δὲ ἡ γυνή.

[Παρακωχή:] παροχή· παρὰ Θουκυδίδη, ὥς ἡ ἀνακωχή καὶ διακωχή.

[Παράλλαξον:] πάρελθε. ἡ γὰρ κατὰ μικρὸν παράλλαξις πᾶσαν ποιεῖ φύσιν ὑπερφέρειν τὰς μεταβολάς, ὥς ἐπὶ τῶν ὥρων τοῦ ἐνιαυτοῦ.

[Παραλλάττουσιν:] ἀντὶ τοῦ παρέρχονται. παραλλάττουσι δὲ ἀλλήλους τῷ διαστήματι τῶν ὁδῶν ψευσθέντες ὃ τε Προκόπιος καὶ Οὐάλης ὁ βασιλεὺς.

[Παραλλήλων:] ὁμοίων, ἀκολουθῶν, ἐγγὺς ἀλλήλων, ἐξίσου. καὶ παράλληλον ὁρύξαντες τῷ δοκοῦντι πεσεῖσθαι τείχει συνῆψαν ὑπὸ γῆν τοῖς ἐναντίοις. ἀντὶ τοῦ ἐξίσου.

[Παραλογίζομαί] σε.

[Παραλογισμός:] ἀπάτη λογισμοῦ.

[Παραλογιστής:] ἀπατεών.

[Παράλογον] λέγουσιν ἀρσενικῶς οἱ τ' ἄλλοι καὶ μάλιστα Θουκυδίδης, τὸ παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἂν τις προσδοκῇσιν· οἷον, τοῦ πολέμου τὸν παράλογον. καί, ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος. Προκόπιος· οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ πλήθους ἐκλογιζόμενοι τὸν παράλογον, ἔδοξε μανιώδης εἶναι αὐτοῦ ἡ ἔννοια. καὶ αὖθις· τοῖς δὲ Ῥωμαίοις θάρσος καὶ ἀπιστία πρὸς τὰ γινόμενα παρέστη πλείων ἢ τοῖς τὰ παράλογα ὀνειράτα ὀρῶσιν. ὁ **[Παράλογος]** Θουκυδίδης· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν, καὶ ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν· πολὺ δὲ μείζων ἔτι τῆς στρατιᾶς ὁ μετὰμελος. καὶ αὖθις· οἱ δὲ σοφίσμασι καὶ παραγωγαῖς ἐκκρούοντες ἡμᾶς ἀεὶ τε καὶ καθημέραν κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγέννηται.

[Παραλόγως:] τὸ ἀνέλπιστον, παρὰ προσδοκίαν. οὐδέ τις ἦν ὃς οὐκ ἠθέλησε τὸ μὴ οὐ θεατῆς γενέσθαι παραλόγου οὕτως ἐς μέγεθος παρασκευῆς. ἀντὶ τοῦ παραδόξου.

[Πάραλος:] ναῦς ἱερά, θεωρίς· ἦν δὲ καὶ ἐτέρα Σαλαμινία ναῦς. Τευθὶς δὲ πάραλος, ἡ παραθαλασσία, ἢ ἡ παρὰ τὰς ἄλας κειμένη.

[Πάραλος ἢ Σαλαμινία:] αὗται ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρεῖας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι· καὶ ἦσαν ὥς ἂν ὑπηρετίδες ταχεῖαι οὔσαι, ἡ μὲν ὑπηρετοῦσα εἰς τὰ θεωρικά, ἡ δὲ εἰς τὰ δημόσια. καὶ αὖθις· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πέμπουσι τὴν Πάραλον, καλοῦντες αὐτὸν ἐπὶ κρίσιν. τουτέστιν Ἀλκιβιάδην.

[Πάραλος:] Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. μία τῶν παρ' Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρεῖας διαπεμπομένων τριήρων, ἀπὸ τινος ἥρωος τοῦνομα λαβοῦσα. πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς, οἱ καὶ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν τέσσαράς τε ὀβολοὺς ἐλάμβανον, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τε ἔμενον, καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως,

[Πάραλοι:] οἱ τε ἐν τῇ νηὶ τῇ Παράλῳ πλέοντες καὶ οἱ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες· ὥσπερ ἕτεροι Πεδιάσιοι καὶ Διάκριοι. Πάραλος δὲ τριήρης ἱερά καλεῖται, ἥτις διηνεκῶς ταῖς ἐπείγουσαις χρεῖαις ὑπηρετεῖ. ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρατηγὸν ἠβούλοντο, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ Παράλῳ ἐχρῶντο. λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία. ὕστερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς, Ἀντιγονίς τε καὶ Δημομητριάς.

[Παράλων:] διήρητο εἰς δ' μοῖρας πάλαι ἡ Ἀττικὴ· Πανδίων γὰρ διαδεξάμενος Κέκροπα, προσκτησάμενος δὲ καὶ τὴν Μεγαρίδα ἔνειμε τὴν χώραν τοῖς παισὶν εἰς δ' μοῖρας· Αἰγεῖ μὲν τὴν παρὰ τὸ ἄστυ μέχρι Πυθίου, Πάλλαντι δὲ τὴν Παραλίαν, Λύκῳ δὲ τὴν Διακρίαν, Νίσῳ δὲ τὴν Μεγαρίδα. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα.

[Παραλοῦμαι:] παροιμιακῶς. εἰώθεισαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανεῖοις οἱ πλούσιοι παραλούειν τοὺς πένητας. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω· ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἔαν. οἷον συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρησθαι.

[Παραλυπῶ·] αἰτιατικῇ.

[Παραλύσας:] ἀντὶ τοῦ διαδεξάμενος. παραλύσας αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.

[Παραλῦσαι:] ἀφελέσθαι. βουλόμενος ἀναπαῦσαι καὶ κόπου παραλῦσαι τοὺς ἰδίους στρατιώτας. καὶ αὖθις Σιμόκατος· οἱ δὲ τῶν ὀπλῶν παραλυθέντες, οὐκ εἶχον ὃ τι χρήσονται τοῖς θυμοῖς.

[Παραμέλω·] γενικῇ.

[Παραμένω·] δοτικῇ.

[Παραμείψας·] παραλλάξας.

[Παραμπυκίζεται·] παραπλέκεται τὰς τρίχας.

[Παραμυθῆσαι·] αἰτιατικῇ. συμβουλευσαι. καὶ παραμυθήσασθαι ὡσαύτως.

[Παρανάλωμα·] ὁ Μακρίνος ὁ βασιλεὺς τρυφῇ καὶ ἐκδεδιητημένῳ βίῳ τὰ καθ' ἑαυτὸν παραδοὺς παρανάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους οὐδὲν ἡδικοκότων ἀνθρώπων. τουτέστι προσόψημα.

[Παράνοια·] πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω; οἷον πρὸς τὸν πατέρα δικάσομαι, καὶ δείξας αὐτὸν μαινόμενον, οὕτω τὴν μανίαν παύσω, εἰς τὸ δικαστήριον ἀγαγών.

[Παράπαν·] καθόλου, παντελῶς. καὶ μάλιστα παρορμηθῆναι φήσας πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς πραγματείας διὰ τὸ μηδέποτε τὴν Εὐρώπην ἐνηνοχέειν τοιοῦτον ἄνδρα παράπαν, οἷον τὸν Ἀμύντου Φίλιππον.

[Παραπαίων·] παραφρονῶν, ληρῶν. ἀγνοῶν καὶ παραπαίων ὀλοσχερῶς.

[Παραπέμπω·] αἰτιατικῇ. παραπέμπει πλωτῆρας σὺν εὐθυμίᾳ. καὶ κατὰ περιποίησιν δοτικῇ. μᾶλλον δὲ κόσμον παραπέμπουσι τὸν ἐνεστῶτα τῷ μέλλοντι.

[Παραπεπληγμένα·] μανικά. ὅς' ἂν πράξωσιν, ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.

[Παραπεπτωκός·] ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκός. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου.

[Παραπέταλοι·] πετάλοις ἐσκεπασμένοι. αἱ δὲ τριήρεις ἦσαν κόσμῳ διαπρεπεῖ, ἀργύρῳ τε τὰ ἔμβολα καὶ χρυσῷ τὰς πρύμνας παραπέταλοι.

[Παραπέτασμα·] παρακάλυμμα, παράπλωμα. τὸ λεγόμενον βῆλον.

[Παράπηγμα·] κανών. καὶ εἶδος τι ὀργάνου ἀστρονομικοῦ. εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράπηγμα ἀψικάρδιον ἐθέλεις πρὸς τὸν θάνατον, εἶπω.

[Παραπικρασμός·] ἡ ἐν ἐρήμῳ πολλάκις γενομένη ἀντιλογία τῶν Ἰσραηλιτῶν.

[Παραπλαγιάσας·] πλασάμενος.

[Παραπλήγας πέτρας·] παραλίας, πλησσομένης ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

[Παραπλήκτω·] τῇ μανικῇ. Σοφοκλῆς. παραπλήκτῳ χειρὶ συγκατακτάς. καὶ Αἰλιανός· ὁ δὲ οὐκ ἠγέσχετο παραληρεῖν αὐτόν, ἀλλὰ τὴν τῶν λόγων παραπλήγη λύτταν κατεσίγασε· καὶ τῶν Διοσκούρων ἑνὸς τὸ ξίφος διηρμένον τε καὶ ἐπανεστώς, καὶ πληγεὶς καιρίως ἐξ ἔγρετο.

[Παραπλήξ·] μαινόμενος, παράφρων. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἦν δ' εἰς παραπλήγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχῳ, πόρναισι καὶ κύβοις παραβεβλημένος. ὁ ἄφρων. ἀπὸ τῶν κρουμάτων τῶν διαπεπτωκότων τοῦ ἐναρμονίου λυρισμοῦ. ἢ ὁ μωρός. ἀληθῶς γὰρ ἡ ἀσωτία πε πλεγμαμένη ἐστὶ διάνοια. καὶ αὖθις· παραπλήγι εὐκότα ἐνθένδε ἀπαλλαγῆναι.

[Παραπληξία·] μανία.

[Παραπόδας·] ἐπίρρημα. εὐθέως· ἢ ἐγγύς· ἢ πλησίον. μετὰ ταῦτα παραπόδας ἀκρατέστατον μὲν αὐτὸν δείκνυσι πρὸς γυναικάς. καὶ αὖθις· παραπόδας οὐ συμμαχικῶς, ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται.

[Παραποδίζειν:] ἐμποδὼν γίνεσθαι. Πολύβιος· βατώδεις ὄντας τοὺς τόπους ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασι καὶ παραποδίζειν τὴν τῶν ὅπλων χρεῖαν.

[Παραπολύ:] παντελῶς. Θουκυδίδης ἐν α΄· καὶ ἐνίκησαν οἱ Κερκυραῖοι παραπολύ.

[Παραπολύ:] ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ πάνυ, παντελῶς. Δέξιππος· παραπολὺ ἀπελείποντο πείθεσθαι τοῖς εἰσηγουμένοις ἡσυχίαν αἰρεῖσθαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· δεινότατον ἔργον παραπολύ. ἀντὶ τοῦ πάνυ πολὺ.

[Παραπρεσβεία:] τὸ ἔξω τι τῶν προστεταγμένων διαπράξασθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐχαλέπαινε οἷα εἰκός, καὶ παραπρεσβείας ἐκρίνετο Ἰωάννης, ἅτε οὐ πρὸς τὸ συνοῖσον τῇ πολιτείᾳ διαπραξάμενος. καὶ αὖθις· οὗτος τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀπειλεῖ παραπρεσβείας αἰρήσειν καὶ διώξεσθαι.

[Παρά προσδοκίαν:] τουτέστι μετὰ μόχθου.

[Παραρρεῖ·] δοτικῇ.

[Παραρρητοῖς:] παρηγορικοῖς λόγοις, παραμυθήμασιν, ὑποθήκαις· οἱ δὲ συμβούλοις.

[Παραρύμματα:] δέρεις, σκεπάσματα.

[Παραρυῶμεν:] παραπέσωμεν.

[Παρασάγγης:] εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὃ ἐστὶ λ΄ στάδια. Ξενοφῶν· ὁ δὲ Κῦρος, ὁπόσον, ἔφη, ἅπεστι τὸ στράτευμα; οἱ δὲ ὥς δύο παρασάγγας εἶπον.

[Παράσειρος:] ὁ ἀκόλουθος ἵππος.

[Παρασημαίνει:] δηλοῖ, χαράττει.

[Παράσημος:] ἀδόκιμος, καὶ **[Παράσημον,]** τὸ σεσημασμένον, καὶ ὑποπτον. καὶ παράσημον ἦν τὸ λεγόμενον καὶ φυγὴν ἐδόκει δηλοῦν.

[Παράσημος ῥήτωρ:] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι παράσημα· ἦτοι ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινι, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ· ἐπειδὴ παρατετύπεται καὶ παρακεχάρακται.

[Παράσιος·] ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος δῆλον. φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήνορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος.

[Παράσιτος:] κόλαξ, τραπεζολοιχός. κοσσοτράπεζος. βελονοπώλης· οὗτος δανειστής ἦν, παράσιτος Παμφίλου τοῦ δημαγωγοῦ.

[Παρασκευάζω·] αἰτιατικῇ.

[Παρασκευή·] ὁ δὲ ἐπεκλήθη κριτικὸς γραμματικός, οἷα γραμματικὴν ἔχων παρασκευήν. περὶ Ἑκαταίου φησί.

[Παρασκήνια·] ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἐκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι.

[Παρασπιστής:] παρεστὼς ὀπλίτης.

[Παρασπονδήσας:] παραβάς τὰς σπονδάς.

[Παρασπονδοῦμαι:] παραβαίνομαι.

[Παρασταδόν:] παραστατικῶς, κατὰ τρόπον, κατὰ τὸ δέον.

[Παράστασις:] στάσις παρά τινος ἄτιμος. γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.

[Παράστασις:] ὁρμή, προθυμία. καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν ἐνέπεσε τοῖς πλήθεσι. διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδεινοπάθουν. καὶ **[Παράστημα ψυχῆς·]** οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δι' ἀλκὴν σώματος καὶ παράστημα ψυχῆς ὀλίγου δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν.

[Παράστασις:] τοῦνομα πολὺν παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας. Μένανδρος Μισογύνη· ἔλκει δὲ γραμματίδιον ἐκεῖσε δίθυρον, καὶ παράστασις μία δραχμή. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων Πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησὶν· εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας, ἃν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν, καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλητίας καὶ βουλευσεως καὶ γραφίου καὶ μοιχείας. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς Περὶ νομοθεσίας τοὺς διαιτητὰς φησὶ λαμβάνειν τὰς δραχμάς, μίαν μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν παράστασιν ἐκάλουν· ἑτέραν δὲ κατὰ ὑπώμοσιον ἐκάστην.

[Παραστάται:] οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόχων πρωτοστάται καὶ ἐπιστάται· διὰ τὸ παρ' ἀλλήλοις ἴστασθαι. καὶ **[Παραστατεῖν,]** τὸ συμμαχεῖν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὥσθ' ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν καίπερ γυναιξὶν οὖσαις. καὶ **[Παραστάτης.]** Ἀρριανός· πρόσταγμα σφίσιν ἦν, ὅπως τις ἐκνηξάμενος σταίη, ἐν τῷ ὕδατι προσμένειν τὸν παραστάτην οἱ ἐσόμενον. καὶ Εὐνάπιος· πολὺν διεστῶτα ἀλλήλων χωρεῖν ἐκέλευεν, ὅπως μὴ δουποῖ τὰ ὄπλα μήτε τῷ παραστάτῃ θλιβόμενα μήτε τῷ φέροντι διὰ τὸν συνωθισμὸν περικυπτούμενα. καί, παραστατικώτερον τὸν κίνδυνον ὑπέμειναν. καὶ λαβόντες παράστασιν εἰς τὸ μαχομένους γενναίως ἀποθανεῖν. ἀντὶ τοῦ ὁρμῆν, τόλμαν. καὶ αὖθις· διελέχθη παραστατικῶς ἅμα καὶ παρρησιαζόμενος. καὶ ἐπὶ ῥημα **[Παραστατικῶς.]** ὁ δὲ ἔγραψε πικρῶς καὶ παραστατικῶς, ἀλάστορας ἀποκαλῶν καὶ παλαμναίους διὰ τῆς ἐπιστολῆς.

[Παρασταυροῦντες:] ὀρθὰ ξύλα πηγνύντες. οἱ δὲ παρασταυροῦντες ξύλα τῇ καταβάσει καὶ τὸ μέσον ἄλλοις ἐπικαρσίοις στεριφοποιοῦντες καὶ φορμοὺς ἐπιβάλλοντες ὕλης ἐμάλθαξαν τὸ πάνυ πρηνὲς καὶ ὀλισθηρόν.

[Παραστησάμενος:] παραλαβὼν, ἐλὼν, καταστρεψάμενος.

[Παραστήσομαι·] ἐναντίον σοῦ, ἐνώπιόν σου στήσομαι. τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι. τοῦτο δὲ ἀρμόδιον λέγειν τοῖς κατὰ Ἡλίαν βεβιωκόσι καὶ παθῶν ὑπερανεστηκόσι.

[Παραστησώμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν·] Πολιτείας ἡ'. ἀντὶ τοῦ καταστήσωμεν αὐτὸν εἰς κρίσιν. τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ἀντωμοσία καλεῖται· ὁ δὲ ἐγκαλῶν γράψας τὸ ὄνομα εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίσημον μεθ' ὑπηρέτου τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδίδωσι.

[Παραστιχίς·] Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός· εἷς τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρῆτο μαρτυρίοις, ὡς Σοφοκλέους. αἰσθόμενος δὲ ὁ Διονύσιος ἐμήνυσεν αὐτῷ τὸ γεγονός. τοῦ δὲ ἀρνούμενου καὶ ἀπιστοῦντος, ἐπέστειλεν ἰδεῖν τὴν παραστιχίδα· καὶ εἶχε παγκάλως.

[Παραστορῶ:] ἐκτενῶ. ἀπὸ τῶν βурсῶν. ἐγὼ σε, νῆ τὸν Ἡρακλέα, παραστορῶ.

[Παρασύρω·] αἰτιατικῇ.

[Παρὰ σφὰς ὅς οὐκ ἐσπλεῖν:] παρὰ Θουκυδίδη. ἀντὶ τοῦ σχεδόν, ὡς τὸ μονονουχί.

[Παρὰ σφῆσι:] παρ' αὐταῖς. **[Παρὰ σφίσι]** δέ, διὰ τοῦ ι, παρ' αὐτοῖς.

[Παρασχεδόν:] παραυτικά.

[Παρασχηματίζει·] τοὺς τοῦ βασιλέως στρατιώτας διέβαλε φάσκων, τούτους μὲν παρασχηματίζειν, οὐδεμίαν ἀληθινὴν χρεῖαν παρεχομένους. τοῦ ἀληθοῦς παρατρέπεσθαι.

[Παρασχόν·] ἐπίρρημα. εἰ δέ γε παρασχὼν οὕτω κατάδηλος γένηται δόξαι λέγειν, ὥς παραγέγονε λέξων περὶ τῶν πρέσβων.

[Παράταξις·] πόλεμος ἐμπαράσκευος.

[Παραταχθεῖς·] παρ' αὐτὸν ταχθεῖς.

[Παρατέθηγμαι·] ἠκόνημαι.

[Παραπενθεῖς·] ἀπολεῖς, ἐπὶ πλεόν παρελκύσεις.

[Παρατέταμαι·] ἐξώγκωμαι. Ἀριστοφάνης· ἄλις ἀφύης. παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων. λέγεται καὶ ἐνικῶς ἡ ἀφύη.

[Παρατετολμηκότες·] ἑαυτῶν ἀφειδήσαντες. Πολύβιος· παρατετολμηκότες καὶ τελέως ἀπελπίσαντες τὴν σωτηρίαν.

[Παρατεῖναι·] τὸ ἐπιτρέψαι, καὶ ἀπολέσαι. Κωμικὸς ἐπὶ Εὐβοίας· οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.

[Παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν·] ἀντὶ τοῦ, παραδόξως. οἱ δὲ τύραννοι παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν ἠδέσθησαν τὴν ἱέρειαν κακῶ τῷ περιβαλεῖν.

[Παρατηρημάτων·] ἐπιτηρήσεων, κληδονισμῶν, καὶ ἀπαντήσεων, καὶ οἰωνοσκοπιῶν, καὶ μαντιῶν.

[Παρατηρῶ·] αἰτιατικῇ.

[Παρατίλλεται·] διασεῖται, τὰς τρίχας τοῦ πρωκτοῦ διατίλλεται· αὕτη γὰρ ὥριστο δίκη τοῖς μοιχοῖς, ἀποραφανίδωσις καὶ παρατιλμοὶ τοῖς πένησιν· οἱ γὰρ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες ἀπελύοντο· οἱ δὲ ἀποροῦντες μὴ δυνάμενοι χρήμασι λυτροῦσθαι τὴν φυγὴν δημοσίᾳ ταῦτα ἔπασχον, Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὁ δ' ἀλούς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· παρατίλλω τρίχας. παρατίλλομαι δὲ ἐκ τῶν μυκτῆρων τίλλω τρίχας ἢ τῶν μασχαλῶν. ταῦτα δὲ πάντα ποιοῦσιν οἱ προσδεχόμενοι μὲν τι, τὸν δὲ χρόνον δαπανῶντες εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίαν, μὴ τυγχάνοντες τοῦ προκεῖ μένου λογισμοῦ· ὅτε γὰρ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν διατίθενται ἀλύοντες, καὶ ἐπιγράφουσι.

[Παρὰ τὸ καθεστηκός·] οἷον παρὰ τὸ νόμιμον, παρὰ τὸ πρέπον.

[Παράτοπον·] εἰς κακὸν τόπον. παράτοπον ὀρμήσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν, ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τὰς ἀμπώτεις τῆς θαλάττης.

[Παράτον·] ἡ παρασκευὴ παρὰ Ῥωμαίοις. ἐξ οὗ καὶ ἀντιπαράτωρα, ἡ κόσμησις ἢ ἄλλη εὐπρέπεια.

[Παρὰ τοσόνδε] ἦκον ἀπορίας ὑπὸ τῶν κακοπραγιῶν ὥστε ἀπὸ κυνηγεσίῳ ἐτρέφοντο.

[Παρὰ τούτου·] ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου. καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον. οὕτως πανταχοῦ Ἀρριανός.

[Παρατρέπω·] αἰτιατικῇ.

[Παρατρέχω·] αἰτιατικῇ.

[Παρατριβή:] λογομαχία, ἔρις. τὴν γενομένην πρὸς αὐτὸν παρατριβὴν καὶ ζηλοτυπίαν.

[Παρατρύζει:] παραφωνεῖ. εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων, ὅταν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερὰ ἐπιφωνῶσι.

[Παρατρυφῶ·] δοτικῇ.

[Παρατυχόν:] ἀντὶ τοῦ παρατυχόντος· ὡς καὶ ἐξὸν ἀντὶ τοῦ ἐξόντος.

[Παραυδήσας:] παραμυθησάμενος.

[Πάραυλος:] ὁ ἐν ἀγροῖς. ἢ **[Πάραυλος,]** παρατεταμένη. ἢ ἐγγύς· παρὰ τὴν αὐλήν. ἢ θρηνητική· παρὰ τοὺς αὐλοὺς. Σοφοκλῆς· τίνος βοή πάραυλος ἐξέβη νάπους.

[Παραυτόθεν:] αὐτίκα, ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. Ἀρριανός· παραυτόθεν, ὡς ἔχομεν, ἐπεξελθόντες, ἐν χερσὶ στήσασθαι τὸ τέλος τῆς μάχης.

[Παράφορος:] ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος. συνενθουσιῶντες αὐτοῖς καὶ τῇ παραφύρῳ τῇδε φιλοτιμία τῇ κακίστῃ δαιμόνων ἐκριπισθέντες ἀπολώλασι.

[Παραφρόνιμον:] παράφρονα, ἀνόητον, καὶ ἄπορον περὶ τὰ φρονήματα. ἴσθι δέ, παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνημα πεφάνθαι μ' ἄν, εἴ σε νοσφίζομαι.

[Παραφρονῶ·] αἰτιατικῇ.

[Παραφρυκτωρευόμενος:] οἱ κακουργοῦντες περὶ τὰς φυλακὰς καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες ἐναντίους τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν καὶ ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων παραφρυκτωρεύεσθαι λέγονται, ὡς φησι Λυσίας· τούτων εἷς ὁ πρεσβύτης ἐν Σι κελία παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις, ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπετυμπανίσθη.

[Παραφρυκτωρεῖν:] τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι, τουτέστιν ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φίλων· ὡς καὶ Δεῖναρχος ἐν οἰκείῳ λόγων ἐχρήσατο.

[Παραφυλάσσω:] προσδοκῶ. Ἰώσηπος· παραφυλάσσω γὰρ ἐν Χάλβῳ Πλάκιδον εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀναβῆναι δι' ἐννοίας ἔχοντα.

[Παραχαράκτης:] διαστροφεύς.

[Παραχναύω·] δοτικῇ.

[Παραχορδιεῖς:] παράσεμνον ποιήσεις, μηδὲν πρὶν φθέγξῃ, ἀλλ' ἃ δεῖ εἰπεῖν εὔτης. σαυτῷ προσέχων, ὅπως μηδὲν παραχορδιεῖς ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι.

[Παραχορδίζειν:] διαφωνεῖν, ἀμαρτάνειν.

[Παραχωρῶ·] γενικῇ. παραχωρῆσαι τῶν θρόνων τοῖς βουλομένοις.

[Παραχρᾶται:] πολύ, σφοδρῶς συνουσιάζει, ἀκολάστως μίγνυται. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστου πράγματος ἐκ περιουσίας γενομένου. περὶ Ὠριγένους· σοὶ δὲ κακομηχανία εἰς αἰσχρότατον ἄνδρα ἐπενοήθη. Αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασαν εἰς παράχρησιν τοῦ σώματος.

[Παραχρῆμα:] παραυτίκα, εὐθέως. μηδὲν δὲ μηδὲ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἀποκριναμένων. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ παρατυχόντος. καὶ ὡς ἐν τῷ παραχρῆμα ὥρμητό τε ἐξιέναι καὶ ψηφίσματι τὴν στρατείαν ἐκύρωσαν, ὥρμητό τε πᾶς ἐς τὴν ἐπιχείρησιν. Δέξιππος φησι.

[Παρδακόν. Παρδαλή:] παρδάλεως δορά. Ἀριστοφάνης· πέμψω ἐπ' αὐτὸν ὄρνεις πορφυρίωνας παρδαλᾶς ἐνημμένους. **[Πόρδαλις,]** τὸ ζῶον. Ὅμηρος· θῶων πορδαλίων τε λύκων τ' ἥϊα πέλονται. καὶ Ἀριστοφάνης· οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον, οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις.

[Παραβότης.]

[Παραινῶ·] δοτικῇ.

[Παραίνεις:] ἡ ἀγαθὴ συμβουλή. **[Παραίνεις]** συμβουλῆς διαφέρει· παραίνεις μὲν γάρ ἐστι λόγος παραινετικὸς ἀντίρρησην οὐκ ἐπιδεχόμενος· οἷον ὡς εἴ τις εἴποι, ὅτι δεῖ τὸ θεῖον τιμᾶν· οὐδεὶς γὰρ ἐναντιοῦται τῇ παραινέσει ταύτῃ, μὴ πρότερον μανείς. συμβουλή δέ ἐστι λόγος συμβουλευτικὸς ἀντίρρησην ἐπιδεχόμενος· οἷον ὡς εἴ τις εἴποι, ὅτι δεῖ πολεμεῖν· πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου κέρδη· ἕτερος δέ τις ἀντεῖποι, ὡς οὐ δεῖ πολεμεῖν· πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου συμβαίνοντα, οἷον ἥττα, αἰχμαλωσία, πληγαί, πόλεων κατασκαφαί.

[Παραιξοροῦσιν·] Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἰδὸς τι· Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἤκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι.

[Παραιρήσεται:] ἀφαιρήσεται. Θουκυδίδης· διέφθειρον σφᾶς αὐτούς, οἱ μὲν ἀπὸ κλινῶν σπάρτοις, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες (τουτέστιν ἀφαιρέματα) ἀπήγγοντο.

[Παραιροῦνται:] ἀφαιροῦνται. καὶ **[Παραιρούμενος,]** ὁ δὲ ἐξόπισθεν πλέον, παραιρούμενος φθάνει τῷ δρόμῳ. ἀντὶ τοῦ ἀφαιρούμενος. καὶ αὖθις· ὥνπερ αὐτοῖς ἡμᾶς συγγνώμονας εἶναι οὐδεμία μηχανὴ ἔσται, τοῦ τῶν ἐγκλημάτων ὄγκου παραιρουμένου τοῖς ἡδίκηκόσι τὸν ἔλεον.

[Παραΐσια:] ἀπαΐσια, χαλεπά. παρὰ τὸ δέον, παρὰ τὸ προσῆκον.

[Παρατεῖσθαι:] παρακαλεῖν, συγγνώμην αἰτεῖν. ὁ δὲ ἀναιρεῖν μέλλων αὐτὸν ἀφῆκε, Παρυσάτιδος παραιτησαμένου αὐτὸν καὶ τὴν σατραπείαν αὐτῷ φυλαξάσης. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ρύεται Δερκεταῖον τοῦ θανάτου παραιτησάμενος τὴν μητέρα.

[Παραιτηθεῖς:] παρακληθεῖς. παραιτηθεῖς δὲ διὰ τῶν φίλων τοῦτον ἀπέλυσε τῆς αἰτίας.

[Παρατεῖτο:] παρεκάλει, ἐλιπάρει. ὁ δὲ ἐλθὼν παρητεῖτο τὸν Πέρσῃ· τυγχάνων δὲ οὐδενὸς ὧν ἐδέετο αὐτὸς ἔλυσεν. Ἡρόδοτος.

[Παραιτησάμενος,] ἀπέδωκε τὸν χρυσόν, ὡς παραιτησόμενος τοῦ θεοῦ δι' αὐτοῦ τὸν χόλον· νήπιος, οὐδὲ τὸ ἥδει, ὃ πείσεσθαι ἔμελλεν· οὐ γάρ τ' αἴψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.

[Παραιτητής:] παρακλήτωρ, ἢ ἀπολογούμενος.

[Παραιτοῖτο:] παρακαλοῖ, ἀπαγορεύει. ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραφάμενος, παρελθὼν, ὅτε δέοι μάχεσθαι, παραιτοῖτο τοὺς θεωμένους συγγνώμην ἔχειν, εἰ μὴ ἀγωνίζοιτο.

[Παραιτοῦμαι:] τὸ ἰκετεύω· αἰτιατικῇ.

[Παραΐφασις:] παραίνεις, συμβουλή.

[Παρέβαλεν:] ἐχθροὺς καὶ ἄλλοτρίους εἰργάσατο. ὁ δὲ παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλοις, ὥστε μετὰ πάσης ὕβρεως συλληφθέντας ἀναδεχθῆναι δεδεμένους. οἷον παρέβαλέ τις τῶν γερόντων.

[Παρεβάλετο:] ὥρμησεν, εἰσήλασε. παρεβάλετο μάλα εὐκαρδίως ἐπ' αὐτὸν ὀρμήσας. ἢ ἀπροβούλως ἔκρινε.

[Παρεβέβλητο:] τροφή ἐδίδοτο. ἄρτι γὰρ αὐτῇ παρεβέβλητο τροφή. τουτέστι τῇ καμῇλῳ.

[Παρεγγεγραμμένος:] ὁ μὴ ἀστός.

[Παρέγγραπτον:] νόθον. καὶ **[Παρεγγράπτους,]** ξένους, νόθους.

[Παρεγγυᾶ·] δοτικῇ. παραδίδωσι, παραγγέλλει, παραινεῖ, παρακατατίθεται. Ξενοφῶν· βοώντων τῶν στρατιωτῶν καὶ παρεγγυόντων, ἔνθα δὴ ἔθεον ἅπαντες. καὶ αὖθις· ὅτου δὴ παρεγγυήσαντο οἱ στρατιῶται φέρουσι λίθους καὶ ποιοῦσι κολωνὸν μέγαν. ἐνταῦθα ἀνε τίθεσαν δερμάτων πλῆθος καὶ βακτηρίας καὶ γέρρα.

[Παρεγγύησε] καὶ **[Παρεγγυηθέντος·]** παρεγγύησε μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν· Ἰσαῖος. παρεγγυηθέντος δὲ ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος. ὁ αὐτός.

[Παρεγγυήσοντος:] παρασχόντος. καὶ **[Παρενεγγύα,]** παρήγγελλεν. ὁ δὲ παρενεγγύα αὐτῷ Πέρσαις μὴ συμπλέκεσθαι.

[Παρενεγγύησε,] παρήγεσε, συνεβούλευσε. ταύτῃ τοι παρενεγγύησε δηλητηρίῳ φαρμάκῳ διαφθεῖραι αὐτούς.

[Παρέδωκεν·] ὁ Ἀπόστολος λέγει· παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν. τουτέστι συνεχώρησε.

[Πάρεδρος·] Ἀριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ φησί· λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὃ τε ἀρχὼν καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἐκάτερος, οὓς ἂν βούληται. καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεῦειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν, ἐπὶ παρεδρεύουσιν. ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

[Παρεθέντος:] ἐκλυθέντος. καὶ **[Παρεθείς,]** παραλυθείς. κα.

[Παρεῖθι,] ἐξελύθη, ἐχαινώθη. ὁ δὲ κινδύνοις ὁμιλήσας παρεῖθι τὸ σῶμα πᾶς καὶ λυπηροῦ θανάτου τέλει παρεδόθη. καὶ **[Παρεῖθησαν,]** ἀντὶ τοῦ παρελύθησαν. Ἰώσηπος· οἱ δὲ πλήθει τῶν πολεμίων παρεῖθησαν τὰς δεξιάς. καὶ αὖθις· οἱ δὲ τοῦ μὲν ὀλοοσχεροῦς φόβου παρεῖθησαν· περὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐγκλημάτων πικρῶς ὠνειδίσθησαν.

[Παρέκαστα:] ἐκάστοτε. .

[Παρεκαττύετο:] ἐκ συλλογῆς ηὐτρέπιζεν. ἀπὸ τῶν καττυμάτων. καττύματα δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἱμάντες, οἱ ἐρριμμένοι ἐπὶ τῆς κόπρου. λέγει οὖν ἐκ μικρῶν καὶ πολλῶν τὴν στιβάδα ηὐτρεπίζομεν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.

[Παρεκβατικῶς:] συντόμως.

[Παρεκλέγω·] αἰτιατικῇ.

[Παρὲκ νόον:] ἀντὶ τοῦ παρ' ἐλπίδα. παρὲκ νόον εἰλήλουθας.

[Παρεκότει:] ὠργίζετο.

[Παρεκρότουν:] παρώρμων, παρώτρυνον. τούτους ἀθροίζοντες ἀλλήλους παρεκρότουν.

[Παρεκρούσατο:] ἐπλάνησεν.

[Παρεκστῆναι:] παρεκτραπήναι. ὥστε καὶ τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀχανεῖς γενέσθαι καὶ παρεκστῆναι ταῖς διανοίαις, συμπάσχοντας τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνίᾳ.

[Παρεκτός:] ἐπίρρημα.

[Παρέλαβε τὴν πόλιν,] οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν σανδάλια ὑποδεδεμένην καὶ πτισάνην ῥοφοῦσαν.

[Παρελέξατο:] παρεκοιμήθη. ἐχρήσατο δὲ Ὅμηρος τούτῳ ἐπὶ ἵππου καταχρηστικῶς· οὐ γὰρ παρακλίνεται ἵππος, ἀλλ' ἐπιαναβαίνει.

[Παρελθεῖν:] τὸ αὐτίκα δηλοῖ παρὰ Θουκυδίδη. τὸ δὲ ἐπελθεῖν, τὸ ἀναβαλλόμενον χρόνῳ δὲ τοῦτο διαπράσσεται.

[Παρελθεῖν:] ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

[Παρελθών:] ἀντὶ τοῦ εἰσελθών.

[Παρέλκον:] περιττόν, ἢ παρατεῖνον.

[Παρέλκυσις:] ὑπέρθεσις.

[Παρελογίσασθε:] ἡπατήσατε.

[Παρ' ἐλπίδα:] ἐπίρρημα.

[Παρέλυσαν:] ἀπῆλλαξαν, μετέστησαν· Θουκυδίδης ζ'· τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς.

[Παρεμβалаεῖ:] παρατάσσεται.

[Παρεμβалόντων:] κυκλωσάντων.

[Παρεμβολή:] σκηνή, κάστρον, στρατόπεδον. ἐπὶ τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου κεῖται τὸ παρεμβολή ὄνομα. **[Παρεμβολή]** παρεντάξεως διαφέρει· παρεμβολή μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις, οἷον ὀπλιτῶν πρὸς ὀπλίτας ἢ ψιλῶν πρὸς ψιλοὺς παρένταξις δὲ ἡ τῶν ἀνομοίων, οἷον ὀπλιτῶν πρὸς ψιλοὺς ἢ ψιλῶν πρὸς ὀπλίτας. πάλιν παρεμβολή λέγεται, ὅταν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας.

[Παρεμβολή:] παράταξις. καὶ **[Παρεμβάλλειν,]** παρατάσσεσθαι.

[Παρέμπτωσις:] προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν· οἷον ξένος, ξεῖνος, ἔνατος, εἵνατος.

[Παρεμφῆναι.] παραδειῖξαι, παρασημᾶναι.

[Παρενείρει:] παρεμβάλλει, ἡγουν λέγει

[Παρένησαν·] Θουκυδίδης· ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως ὅσον ἐδύναντο.

[Παρενθέμενος:] παραλογισάμενος. ὁ δὲ Ἀκάκιος παρενθέμενος τὰ τοῖς κανόσι διηγορευμένα καὶ τὸ θυσιαστήριον καταλαμβάνει καὶ τὰ ἐξ ἔθους ἱερεῦσιν ἐπιτελεῖ.

[Παρενθήκη:] προσθήκη.

[Παρέντες:] παραλυθέντες, ἀμελήσαντες. τῷ χεῖρε καὶ τὰς πανοπλίας παρέντες.

[Παρενοχλῶ·] δοτικῇ.

[Παρέξ:] παρεκτός.

[Παρεξαγωγή. Παρεστηκώς άνθρωπος] τῇ διανοίᾳ καὶ φιλοδοξῶν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν διαφθορᾷ.

[Παρεξαιρεσίαν:] τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων. ἐν τετάρτῃ Θουκυδίδης. Ἀρριανός· τῶν μὲν κωπῶν ἔστιν ὡς ξυνέτριψαν, καὶ τῆς παρεξαιρεσίας τινὰ ἀπέθραυσαν.

[Παρεξαιρεσίας:] παρὰ Θουκυδίδη τὸ κατὰ τὴν πρόραν πρὸ τῶν κωπῶν· ὥς ἂν εἴποι τις τὸ παρὲς τῆς εἰρεσίας.

[Παρεξηλημένον νοῦν:] οἷον διεφθαρμένον καὶ ἀμυδρὸν ὑπὸ γήρους. μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς· οἱ γὰρ κατατετριμμένοι ἐξηυλῆσθαι λέγονται. Ἀριστοφάνης· οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς καὶ παρεξηλημένους. κωφούς δὲ οἷον ἀφώνους. Ὅμηρος· κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος.

[Παρεωραμένος] καὶ **[Παρηωρημένος. Παρεπίδημος.]** καὶ ὁ βίος ἡμῶν παρεπιδημία.

[Παρέπτη:] παρῆλθεν.

[Παρέργως:] ὀλιγώρως. οὐ μὴν οὐδὲ τὸ πάρεργον ἄξιον σιωπῆσαι, καθάπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου. περὶ τοῦ Σκιπίωνος λέγων ὁ Πολύβιος. καὶ αὖθις· ἔγνωσαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸν ἀπόστολον.

[Παρερπύσασα:] ἡρέμα εἰσελθοῦσα. εἴσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με ἰδεῖν.

[Παρέρχεται·] αἰτιατικῇ ὑπερβάλλει.

[Πάρες:] ὑποχώρησον.

[Πάρεςις:] νέκρωσις. Ἀππιανός· οἱ δὲ Λατῖνοι ἐγκλήματα εἰς Ῥωμαίους ἐποιοῦντο τὴν τε πάρεσιν αὐτοῦ τὴν ἐπὶ σφᾶς, ὄντας ἐνσπόνδους καὶ συγγενεῖς. τουτέστι τὴν ἀμέλειαν, τὴν καταφρόνησιν.

[Παρέστη:] ἐγένετο, περιέσχε. πανταχόθεν δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων περιεχόμενοι, δεινὴ παρέστη πρὸς τὸ πλῆθος ἀμυχανία.

[Παρεστηκότες:] συνημμένοι, τεθαρρηκότες. Ἀρριανός· οἱ δὲ ἐσκεδασμένοι καὶ οὐ παρεστηκότες ταῖς γνώμαις ἐς φυγὴν ἐτράπησαν.

[Παρεστηκότης:] προϋπάρχοντος, ἐνεστῶτος. ὁ δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται καὶ οὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότης.

[Παρεστήσαντο·] ἀμαχεὶ δὲ πλείστας τῆς Ἰταλίας παρεστήσαντο πόλεις. ἐπόρθησαν, ἥλωσαν.

[Πάρεστιν·] δοτικῇ. ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν.

[Παρέσφηλε:] παρεμφαίνεται, ἐσφαλὴ, ἀπερρύη.

[Παρετέον:] σιωπητέον παραληπτέον.

[Παρέτραγον·] καὶ τοῦ κύκλου παρέτραγον ὑφ' ἄρματωλίας. ἀντὶ τοῦ φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν.

[Παρευδοκιμησάσης:] νικησάσης. ἤτοι εἰς δόξαν ὑπερβάσης. καὶ Παρευδοκιμῶ· αἰτιατικῇ.

[Παρευθύνει:] παραφέρει, βιάζεται.

[Παρευθύς:]

[Παρευνηθείς:] παρακοιμηθείς.

[Παρευρημένως:] δικαιοτάτα καὶ παευρημένως κρινόντων.

[Παρέχοντας:] Ἡρόδοτος· κρέσσον γὰρ ποιεῦντάς τι καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, ἥπερ παρέχοντας διαφθαρῆναι αἰσχίστῳ μόρῳ. καὶ **[Παρέχω·]** δοτικῇ.

[Πάρει:] ἐλήλυθας, παρεγένου τίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμέ, φίλ', ἔχων πάρει; κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύν, ὠφελήσιμον. ἀντὶ τοῦ κοινωφελῆ, ἀσφαλῆ. τουτέστιν ἀληθῆ καὶ σφαλῆναι μὴ δυνάμενον.

[Παρειά:] γνάθος. καὶ μέρος τῆς νεώς.

[Παρεῖται ὄφεις:] ὀνομάζονται τινες ὄφεις οὕτως, παρὰ τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησίν, εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὄφεσι· τοὺς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας· τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρείας αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν.

[Παρείη.] ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ· καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνεβίβαζεν.

[Παρεῖθι:] παρελύθη. εἶτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρεῖθι μέρη.

[Παρεικάθη:] παρελύθη.

[Παρεικότος:] παραλελυμένου.

[Παρεῖκοι:] ὑποχωροῖ. πέμποντες ἵππεας ἐκδρόμους, ὅπη παρείκοι, τροφὰς ἐλάμβανον. ὅπου ἦν δυνατόν. καὶ αὖθις· σφοδρότατα σφᾶς ἐπιδιώκοιμεν, ὅπη παρείκοι. ὅπου ἐστὶ δυνατόν, ὅπου τρέποιο ὁ πόλεμος. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Τραιανὸς ἔγνω μάλιστα, εἰ παρείκοι, ἐξελεῖν τὸ ἔθνος· εἰ δὲ μή, συντρίψας γε παῦσαι τῆς ἄγαν ἀτασθαλίας.

[Παρειμένον:] κεχαυνωμένον.

[Παρειμένος:] παρωραμένος.

[Παρείμην:] συγχωρήσαιμι. Σοφοκλῆς· οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν. τουτέστιν οὐκ ἂν συγχωρήσαιμι.

[Πάρειμι:] ὑπάρχω.

[Παρεῖναι:] τὸ παραγίνεσθαι, καὶ ὑπάρχειν. **[Παρῆναι]** δὲ κεντηθῆναι.

[Παρεῖπη:] παραπείσει.

[Παρειπών:] παραινέσας.

[Παρείραντα:] παρεισβαλόντα. Πολύβιος· οὐτ' ἐπιβαλέσθαι παρείραντα τὴν χεῖρα δυνατόν, ἅτε πυκνῶν οὐσῶν.

[Παρεῖρπυσεν:] εἰσῆλθεν. ὥς ἐπὶ ὄφεως δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τυφλὸς ἦν ὁ γλάμων. πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν.

[Παρεῖς:] ἐάσας, ἀφείς.

[Παρείς:] ἀμελήσας, ἐπικατακλίνας, ὀλιγωρήσας. καὶ παρεῖς ἑαυτὸν ὑπὸ λύπης ἔκειτο. **[Παρῆς]** δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες.

[Παρεΐσακτον:] ἀλλότριον.

[Παρεῖσαν:] εἶασαν, ἀφῆκαν.

[Παρεισελθεῖν:] τὸ μετ' ἄλλου πλαγιάσαντος συνεισελθεῖν, ἐλθεῖν δὲ τὸ γυμνῇ τῇ παρρησίᾳ χρῆσασθαι. διὰ τοῦτο φησιν ὁ Ἀπόστολος· παρεισῆλθεν ὁ νόμος.

[Πάρεσιν αὐτῷ τέκνα. Παρεῖσθω:] συγχωρεῖσθω.

[Παρεισκρίνει:] παρεισέρχεται, παραιοβάλλει.

[Παρεῖτε:] παραγίνεσθε.

[Παρεῖτο:] ἡμελεῖτο, παρηρεῖτο. τῶν μὲν ἐξ ἑμοῦ παίδων πόθος παρεῖτο. καὶ **[Παρεῖτο,]** διελύετο.

[Παρηβηκώς:] γεγηρακώς.

[Παρηβῆσαι:] παρακμάσαι.

[Παρήγαγε:] παρήνεγκεν. ἐν τῷ δεῖπνῳ παῖδα αὐτοῦ ὀρχησάμενον βαρβαρικῶς παρήγαγεν.

[Παρήγγελλον:] ἐτάσσοντο, συνηριθμοῦντο. Ἀππιανός· πᾶς τις αὐτῶν καὶ συμμάχων ὥρμα, καὶ ἐθελονταὶ παρήγγελλον εἰς τὸν κατάλογον.

[Παρηγορίας:] συμβουλῆς, ἢ παρακλήσεως. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· παίγνιά τ' ἀμφιέπουσι παρήγορα καὶ κατ' ἀγυῖας πλάζονται.

[Παρηέρθη:] ἀπὸ τοῦ αἰείρω, ἀερῶ, ἤερκα ἤερμαι, ἡέρθην καὶ παρηέρθην.

[Παρήεισαν:] παρῆλθον.

[Παρήκαμεν:] ἐπέμψαμεν· ἢ ἀφήκαμεν.

[Παρήκον·] μὴ διὰ πάσης ἰέναι ἐξετάσεως, ἀλλὰ μετρίας κατὰ τὸ παρήκον τῆς αὐτῶν προαιρέσεώς τε καὶ δυνάμεως.

[Παρήκοντα:] παρατείνοντα· ὥς διήκοντα ἐπεκτεινόμενα. **[ἐκ τοῦ παρείκοντος]** δὲ ἀντὶ τοῦ ἀναδιδοῦντος.

[Παρήλλαξαν·] ἐπειδὴ δὲ παρήλλαξαν τὴν ἐνέδραν, ἄφνω πάντες ἐπεφάνησαν. ἀντὶ τοῦ παρῆλθον.

[Παρήλθεν·] αἰτιατικῇ.

[Παρήλασεν:] ὑπερήλασεν, ἥτοι ἐνίκησεν.

[Παρήλιξ], παρήλικος.

[Παρήλιος:] νεφέλη πεπυκνωμένη καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἐναυγαζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

[Παρήν:] παρήμην. ἐνικῶς κατ' Ἀττικούς.

[Παρηνώχλουν. Παρήορος:] παρειμένος τὰς φρένας.

[Παρήορος ἵππος.] καὶ **[Παρηορήσι,]** ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις.

[Παρηρηκώς:] λαβών.

[Παρήρηντο:] ἀφήρπαζον, ἀφηροῦντο. καὶ φρούρια δὲ αὐτῶν παρήρηντο περὶ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς. καί, παρηρεῖτο τῆς ἐξουσίας ὅσον μέρος αὐτῶ.

[Παρηρηῆσθαι:] ἀφηρηῆσθαι. ὁ δὲ ἐγεγήθει ἐπὶ τῷ παρηρηῆσθαι αὐτοῖς τῇ διαλύσει τοῦ κρυστάλλου τὴν πεζὴν ἐπάνοδον.

[Παρήρηται:] παρατέτμηται.

[Παρήρητο.] καὶ **[Παρηρητημένος·]** τῷ ξίφει, ὃ ἔτυχε παρηρητημένος (ἀντὶ τοῦ φορῶν, βαστάζων), ἑαυτὸν διέφθειρεν.

[Παρής:] ὑπῆρχες.

[Παρήσαν:] ὑπῆρχον.

[Παρρησία:] ἐξουσία, ἄδεια. οἱ δὲ τῇ μαχαίρᾳ τὴν παρρησίαν ἐδίδοσαν. οἱ ῥήτορες τῇ παρρησίᾳ κατεχρήσαντο ἐπὶ τῶν ὀνειδίζειν μελλόντων τοὺς ἀκούοντας, ὅταν οἱ διαλεγόμενοι τῶν οὐ δεόντως ποτὲ πεπραγμένων μνημονεύωσιν· ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· Νικόδημος δὲ ὑπὸ Ἀρισταγόρου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεῖς ὁ δεῖλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθεῖς, ἧ ἐπαρρησιάζετο, πιστεύων τοῖς νόμοις. καὶ ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας· προήρημαι δὲ παρρησιάσασθαι καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ τάληθῇ εἰπὼν σῶζεσθαι. .

[Παρρησίας:] ἀντὶ τοῦ βλασφημίας, καὶ λοιδορίας. Ἰσοκράτης Βουσίριδι.

[Παρήσθαι·] καὶ **[Παρήστο,]** παρεκαθέζετο.

[Παρήσω:] παράσχω.

[Παρήτε:] παρεγένεσθε.

[Παρητήσθω:] συγκεχωρήσθω.

[Παρητεῖτο·] ἀποτίσειν τὰς βοῦς ὠμολόγει, καὶ κακῶς παρητεῖτο τὸ ἀμάρτημα. καὶ ἐπὶ τοῦ παρεκάλει. οἱ δὲ παρητοῦντο τοὺς προμαχομένους μικρὸν ἀνασχεῖν.

[Παρίας λίθου·] Αἰλιανός· δείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λίθῳ Θεοπόμπου, πατρόθεν ὁμολογοῦντος αὐτὸν τοῦ ἐπιγράμματος, εἶδωλον Παρίας λίθου, καὶ ἔστι τὸ ἵνδαλμα τοῦ πάθους μάλα ἐναργές, κλίνη, καὶ αὐτὴ λίθου.

[Παρία λίθος:] θηλυκόν, ἡ λίθος. Αἰλιανός· καὶ μέντοι καὶ Παρίας λίθου ἄρμα ἀνακείμενον Διονύσῳ, ποίημα θαυμαστόν, ἀνείλετο θεοσυλήσας.

[Παριδόντες:] καταμελήσαντες.

[Παρίεμαι:] παραιτοῦμαι.

[Παριεμένους:] παρερχομένους.

[Παριέναι:] συγχωρεῖν ἀφιέναι. οἱ δὲ διεμαρτύροντο τὸν Φίλιππον μὴ παριέναι τὸν καιρὸν, μηδὲ καταμέλλειν.

[Παρίημι:] συγχωρῶ. εἴ τις ἐπελθὼν ἡμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν τολμήσει, παρίημι λέγειν ἐς τὴν πατρίδα.

[Παρίεται:] παραλύεται.

[Παρίλια:] έορτή.

[Πάριον:] όνομα άγροϋ, άπό Πάριδος τοϋ καί Άλεξάνδρου κληθέν· έκεΐσε γάρ έπεμψεν αυτόν Πρίαμος ό πατήρ τρέφεσθαι· τοπρίν δέ έκαλεΐτο Άμανδρος ό τόπος. έκεΐ τε διατρίψας Άλέξανδρος τοϋς λ' ένιαυτούς φύσεώς τε δεξιᾶς τετυχηκώς πᾶσαν έπαιδεύθη σοφίαν Έλληνικήν. έξέθετο δέ καί λόγον εΐς έγκώμιον τῆς Άφροδίτης, λέγων μείζονα αυτήν εΐναι τῆς Άθηνᾶς καί τῆς Ήρας· τήν γάρ Άφροδίτην τήν έπιθυμίαν εΐπεν, έξ ἧς τίκτεται παντᾶ τὰ κακά άνθρώποις. έντεϋθεν φέρεται μϋθος, ότι ό Πάρις έκρινε μεταξύ Παλλάδος καί Ήρας καί Άφροδίτης καί τῇ Άφροδίτῃ δέδωκε τό μῆλον, ό έστι τήν νίκην. εΐπε δέ καί ὕμνον εΐς αυτήν, τόν λεγόμενον Κεστόν. ταύτην γράφουσι τήν αίτίαν γενέσθαι τοϋ πολέμου. συντελεσθέντων τῶν λ' ένιαυτῶν, μεταστειλάμενος τοϋτον ό πατήρ έπεμψεν εΐς θυσίας. ός έλθών έν Σπάρτῃ καί εύρών τήν Έλένην ἥρπασεν αυτήν.

[Παριυπεύει:] άντί τοϋ άφίησιν αυτούς καί ἄλλη άπέρχεται ἢ όδεύει.

[Παριυπεύσαντες:] παραδραμόντες.

[Παρίππον καί κόρη:] τόπος Άθήνησιν οὕτω καλούμενος· έπειδή τις τοϋ γένους τῶν Κοδριδῶν, Ίππομάνης τοϋνομα, ός καί τελευταῖος έβασίλευσε, τήν θυγατέρα καθεΐρξεν έν χωρίῳ τινί μεθ' ἵππου μαινομένου, διότι λαθραίῳ μίξει τήν παρθενίαν αὐτῆς έλυμήνατο. καί ό ἵππος τήν κόρην βίαν έποίησατο· άφ' οὗ Πάριππος καί κόρη ό τόπος, έν ᾧ τό πάθος ύπέστη, καλεΐται.

[Παρίσθμια:] τὰ περι τήν φάρυγγα.

[Παρίστασαι:] καταδουλοῖς καί ύποχείριον ποιεῖς. ἢ άντί τοϋ μεθίστασαι. Σοφοκλῆς· ἄγεις θ', ἃ χρῆζεις, καί παρίστασαι βία, καί μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινά έδοξας εΐναι. εΐώθεσαν δέ οὕτω λέγειν· καί άντί τοϋ έφυγάδευσαν ἡμεῖς ἄν εΐπομεν, μετεστήσαντο· οἱ δέ παρεστήσαντο.

[Παρίστασθαι·] δοτικῇ. Άρριανός· ό δέ Άλέξανδρος προσέταξε τὰ κατὰ τήν όδόν χωρία ἢ βία εξαίρειν ἢ όμολογία παρίστασθαι. καί αὐθις Δαμάσκιός φησιν· οὐ γάρ προσίετο τὰ χρήματα ράδίως, οὐδέ πρόχειρος ἦν καταφρονεῖν χρημάτων δικαίως όφειλομένων, ἄλλα παρ ίστατο καί έξήτει τοῖς άποστεροῦσι μέχρι καί δικαστῶν άγοραίων.

[Παρίστημι:] τό λαμβάνω. αίτιατικῇ· ὧν τὰ μὲν βία ἥρει, τὰ δέ όμολογία παρίσταται.

[Παρίτω:] έλθέτω.

[Παρθενεΐα:] προπερισπωμένως, τὰ εΐς παρθένους ὀδόμενα μέλη. Άριστοφάνης· κύκλιά τε πολλά καί καλὰ καί παρθενεΐα καί κατὰ Σιμωνίδου. τουτέστι κακότεχνα καί ποικίλα.

[Παρθένιος:] ό εκ παρθένου έτι δοκούσης εΐναι γενναῖος. καί **[Παρθένειον λέχος. Παρθένιος]** δέ ό εκ παρθένου γεννηθείς.

[Παρθενία:] ό καθαρός βίος. καί **[Παρθένιον πέλαγος. Παρθένιος,]** Ήρακλείδου καί Εὐδώρας, Ήρμιππος δέ Τήθας φησί· Νικαεύς ἢ Μυρλεανός, έλεγειοποιός καί μέτρων διαφόρων ποιητής. οὗτος έλήφθη ύπό Κίννα λάφυρον, ότε Μιθριδάτην Ψωμαῖοι κατεπολέμησαν· εΐτα ἠφείθη διά τήν παίδευσιν καί έβίω μέχρι Τιβερίου τοϋ Καίσαρος. έγραψε δέ έλεγείας, Άφροδίτην, Άρήτης επικήδειον τῆς γαμετῆς, Άρήτης έγκώμιον έν τρισὶ βιβλίοις· καί ἄλλα πολλά. περι μεταμορφώσεως έγραψε.

[Παρθένιος,] Χῖος, έποποιός, υἱός Θεστόρος· ός έπεκαλεΐτο Χάος, Όμήρου δέ ἦν άπόγονος. έποίησεν εΐς Θεστόρα τόν έαυτοϋ πατέρα.

[Παρθένιοι:] οἱ γενόμενοι παρθένῳ πρὸ τοῦ γήμασθαι, ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθέως θυγατέρες· παρὰ δὲ Γοργία παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τέτακται. καλοῦνται δὲ ἐκ μεταλήψεως καὶ ἄφθοροι.

[Παρθενῶνος:] τοῦ τῶν παρθένων χοροῦ.

[Παρθένοι:] τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτιμώρησαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ. πρεσβυτάτη μὲν Πρωτογένεια, δευτέρα δὲ Πανδώρα, τρίτη Πρόκρις, τετάρτη Κρέουσα, πέμπτη Ὠρείθυια, ἕκτη Χθονία. τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας. ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ Ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ ὑπὲρ τῶν Σφενδονίων. διὸ καὶ οὕτως καλοῦνται παρθένοι Ὑακινθίδες, καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀθίδι, μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν, καὶ Φρόνιχος Μονοτρόπῳ.

[Παρθενοπίπας:] ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν, ἢ ἐπιτηρῶν.

[Πάρθη.] ἐν Ἐπιγράμμασι· ἦν γὰρ ἀγὼν φόρμιγγος, ὁ δ' ἀντίος ἴστατο Πάρθης.

[Πάρθοι:] Περσικῇ γλώσσῃ Σκύθαι, οὓς κατῴκισε Σέσωστρις ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, ὑποτάξας Ἀσσυρίους.

[Παρθυσῆος:] ὁ ἀπὸ τόπου Παφλαγονίας.

[Παρθυηνή:] πόλις.

[Πάρμαι:] δερμάτινοι θυρεοὶ παρὰ Καλχηδονίους.

[Παρμενίδης,] Πύρητος, Ἐλεάτης, φιλόσοφος, μαθητὴς γεγονὼς Ξενοφάνους τοῦ Κολοφωνίου, ὡς δὲ Θεόφραστος Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο Ἐμπεδοκλῆς τε, ὁ καὶ φιλόσοφος καὶ ἰατρός, καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ Φυσιολογίαν δι' ἐπῶν, καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνηται Πλάτων.

[Παρμενίωνος:] ὄνομα κύριον.

[Πάρμη·] τῇ δυνάμει τῆς πάρμης καὶ τῶν Λιβυστικῶν θυρεῶν ἀντεῖχον ἐρρωμένως οἱ Ῥωμαῖοι.

[Παρμισσός:] ὄνομα πόλεως.

[Παρνάσσιοι:] ἀντὶ τοῦ μεγάλοι· Πάρνης γὰρ ὄρος τῆς Ἀττικῆς, χορηγίαν ἔχον πολλῶν ξύλων. ὡς ἀπὸ Παρνασσοῦ τὴν λέξιν παρήγαγε, δηλῶν τοὺς ἱερούς· ὁ γὰρ Παρνασσὸς ὄρος Φωκίδος ἐστίν, ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου. τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τὸ Παρνασσός· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνάσσιοι.

[Πάρνη:] ὄρος Ἀττικῆς, θηλυκῶς.

[Πάρνης,] Πάρνηθος· ὄνομα ὄρους. καὶ οὐδετέρως **[Παρνήθιον ὄρος. Παρνησός:]** πόλις.

[Πάρνοψ:] ἀκρίδος εἶδος. οἱ δὲ μελίσσας ἀγρίας. καὶ κλίνεται πάρνοπος. οἱ δὲ κώνωπας. Ἀριστοφάνης· ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀντεῖκασεν αὐτὸν πάρνοπι τὰ θρία τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι. καὶ αὖθις· ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται. τὸ πλῆθος σημαίνει τῆς στρατιᾶς.

[Παρό:] διό.

[Παροδεία:] ἡ παρέλευσις.

[Πάροδος:] εἵσοδος. ὁ δὲ δευτεραῖος ἀφίκετο. οὐ μὲν παραυτίκα γε παρόδου ἔτυχεν, ὡς καὶ αὐτῇ τῇ τριβῇ ἐνδείξαιτο Ῥωμαίοις ὁ βάρβαρος, οὐχὶ ἐπιθυμοῦντι τὰ τῆς πρεσβείας γενόμενα ἄν.

[Πάροδος:] ἡ ἄφιξις, ἡ εἴσοδος. οἱ δὲ πεμφθέντες παρόδου ἐς τὴν πόλιν οὐκ ἔτυχον ὑστερήσαντες. Πρίσκοι φησί.

[Παροκλάζων:] γονατίζων.

[Παροκωχή:] παροχή παρὰ Θουκυδίδη, ὡς ἡ ἀνακωχή καὶ διακωχή.

[Παρολίγον τῷ βίῳ ἐκινδύνευε·] σύνταξις.

[Παρολκή:] ὑπέρθεσις.

[Παρομαρτεῖ:] παρακολουθεῖ.

[Παρόν:] ἐξόν, δυνατόν, δέον. διὸ καὶ παρόν κωλύειν, ὑποπιμπράντες. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἡσχαλλεν, ἐν συμφορᾷ μεγάλη ποιούμενος, εἰ μὴ τις αὐτὸν ἐφῆ, παρόν οὐδενὶ πόνῳ τὸ κράτος τοῦ πολέμου παντὸς φέρεσθαι.

[Παρ' ὄντινούν:] παρὰ πάντα.

[Παροξύνω·] αἰτιατικῇ.

[Παροπλίσας·] τετρακισχιλίους παροπλίσας γεωργεῖν ἐπέταξε, χώραν ἀποδοὺς αὐτοῖς. ἀντὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀφελόμενος. καὶ αὖθις· τοὺς Ἰσόμβρους πάλιν παροπλίσας ἀλύσει δεδεμένους εἰς Ῥωμανίαν ἀπέστειλεν.

[Παρορᾶσθαι·] εἰκότως ἐδόκουν οἱ Καρχηδόνιοι παρορᾶσθαι τὴν τῶν ὅπλων παράδοσιν. ὑποτοπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι.

[Παροργίζω·] αἰτιατικῇ.

[Παρόριον:] τὸ πλησίον τοῦ ὄρους.

[Παρορκῆσαι·] Ἀππιανὸς· εὐθὺς ἠρέθιζον τοὺς Βρεττανοὺς παρορκῆσαι, ἐγκλημα ἔχοντας, ὅτι σπονδῶν σφίσι γενομένων ἔτι παρῆν τὸ στρατόπεδον.

[Παρορμᾶ:] διεγείρει, παροξύνει.

[Πάρος:] χρονικῶς καὶ τοπικῶς. ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.

[Παρ' ὅσον:] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ. τὰ σημεῖα τοῦ κάλλους ἰδὼν λυμαινόμενα ὠλοφύρετο καὶ κατεστέναζε τὴν μεταβολήν, παρ' ὅσον γένοιτο.

[Παρ' οὐδέν:] εὐκολον, εἰς οὐδέν.

[Παρ' οὐδὲν θέμενος τοῦτο:] ἀντὶ τοῦ καταφρονήσας, παραλογισάμενος. τὰς σπονδὰς πατήσας καὶ τοὺς ὄρκους παρ' οὐδὲν θέμενος Ἀλέξανδρος, Πελοπίδαν καθεῖρξας ἐφρούρει.

[Παρουσία:] ἀντὶ τοῦ περιουσία, ἥτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου οὐσία. Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ συντάξεως φησί. καὶ Κράτης· ἔχοντες εὐπαθῆ βίον παρουσίαν τε χρημάτων.

[Παρουσία:] λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δασιλείας· ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος Φαίδωνι· ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας. καὶ πολὺ ἐστὶν ἐπὶ τούτου παρ' αὐτοῖς. καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται, ὡς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους· τὴν παρουσίαν τῶν ἐγγὺς ὄντων. Θουκυδίδης ἐν τῷ α'· Βυζάντιον γὰρ ἐλὼν τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ. τούτῳ γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἡ ἀπουσία.

[Παροχετεύει:] παραπλαγιάζει. ἢ ἀπὸ ἐτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ. καὶ **[Παροχετεύοντες,]** μεταφέροντες.

[Παροχλίζουσι:] μετακινούσι.

[Πάροχος:] ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἄρμα, τὸ ζευγος. **[Πάροχοι]** λέγονται καὶ οἱ παράνυμφοι παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις· ἐπ' ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἤγον. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως χρυσόπτερος, ἡνίας εὐθυνε παλιντόνους, Ζηνὸς πάροχος γάμων.

[Παροψίδας:] σκεύη ὑπηρετικὰ τραπέζης.

[Παροψίς:] ἐμβάφιον, ὀξυβάφιον.

[Παροψωνοῦσι:] λάθρα ὀψωνοῦσι. καὶ Πισίδης· εἰ μὴ κακουργεῖς καὶ παροψωνεῖν θέλεις, ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας.

[Παρῶ:] ἀφῶ, συγχωρῶ.

[Παρωδούμενος:] λεγόμενος. καὶ **[Παρωδία·]** οὕτω λέγεται ὅταν ἐκ τραγωδίας μετενεχθῇ λόγος εἰς κωμωδίαν· οἷόν ἐστι τό, ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι, παρ' Εὐριπίδῃ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει εἰρημένον. καὶ αὖθις· κατὰ δὴ τινα προφορὰν ἄσθεντα καὶ παρωδηθέντα ἢ περὶ ταῦτα μουσομανία τοῖς ἄστροις ἐπέψαυε. Προκόπιός φησι. κα.

[Παρωδήκει,] ἄλλην ἥσεν ὥδήν. ἢ **[Παρωδήκει,]** ἀντὶ τοῦ ὠγκώθη.

[Παρωθοῦντες:] ἐκβάλλοντες.

[Παρῶν ἀποδημεῖ:] ἐπὶ τῶν αἴσθησιν ἑαυτοῖς μηδεμίαν παρεχόντων. Ἀριστοφάνης· ὁ νοῦς δέ σου παρῶν ἀποδημεῖ.

[Παρῶναι:] εἶδη πλοίων. ὁ δὲ ἔπλει παράπλους ποιησάμενος τοὺς Σιδητῶν παρῶν σ· ἦκον γὰρ Ῥοδίοις εἰς συμμαχίαν.

[Παρώνεια:] τόπος.

[Παρωνήθη·] τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσοῦτον παρωνήθη. καὶ **[Πάραινος,]** ὁ μέθυσος καὶ ὁ ὑβριστής. ἀντὶ τοῦ μετὰ μέθης ἐλέχθη, μετὰ μανίας.

[Παρώνησεν:] ἀτάκτως ἐξύβρισε. Καμβύσης ὁ Κύρου παρώνησεν εἰς τοὺς Αἰγυπτίους θεοὺς καὶ ἐξεμάνη καὶ τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἔτρωσε καὶ σφακελίσαντος ἐνόσησε καὶ πικρότατα τὸν βίον κατέστρεψεν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος. καὶ ταῦτα μὲν παρώνησαν, βαρβάρως ἐνθου σιάσαντες τε ἅμα καὶ λυττήσαντες, ἔτισαν οὖν δίκας οὐ μεμπτάς· ἐάλω γὰρ αὐτοῖς ἡ πόλις. καὶ αὖθις· ὁ δὲ καὶ ἐν ταῖς τοῦ Διὸς θυγατράσι παρώνησε, τό γε αὐτοῦ.

[Παρώνυμον:] ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον.

[Παρῶπια καὶ Ἀντήλια:] τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων δερμάτια.

[Παρῶπτο:] παρεώρατο.

[Παρωρεία. Παρώσας:] παρεκβαλόν.

[Παρῶτρυναν:] παρώξυναν.

[Παρώχετο:] παρήρχετο.

[Παρωγήκει:] παρήλθεν.

[Παρπόδα:] εὐθύς, παραυτίκα. εἰ δέ σε δίκη παρπόδα μὴ τιμωρὸς ἐτίσατο, δις τόσον αὖθις ἔσσεται ἐν πλεόνεσσι παλίντροπος.

[Παρσώνδης:] ὄνομα κύριον.

[Παροιμία:] ἡ παροῦσα ζωὴ. Δαυίδ. ὅτι πάροιχος ἐγὼ καὶ παρεπίδημος.

[Παροιμία:] τί ἐστὶ παροιμία; λόγος ὠφέλιμος. καταχρηστικῶς δὲ πᾶν παροδικὸν διήγημα· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός. ἢ **[Παροιμία]** ἐστὶ λόγος ἀπόκρυφος, δι' ἑτέρου προδήλου σημαινόμενος.

[Παροινίας:] ὕβρεις.

[Παροινικώτατος:] καὶ γὰρ ἦν τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος, καίτοι παρῆν Ἰππόλυτος, Ἀντιφῶν, Λύκων, Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον. τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῶ. παροίνιος. εὐθύς γάρ, ὥς ἐπέπλητο πολλῶν κάγαθων, ἐνήλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατεγέλα.

[Παροίνιος:] ὁ μέθυσος καὶ ὑβριστής.

[Πάροιχος:] μέθυσος. Ἀριστοφάνης· οὐδέποτ' ἐγὼ τοῦτον εἰσδέξομαι, οὐδὲ παρ' ἐμοὶ ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἄσεται, ὅτι πάροιχος ἀνὴρ ἔφυ. ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ἦδον μέλος τι, Ἀρμόδιον καλούμενον, οὗ ἡ ἀρχή, φίλτατε Ἀρμόδιε, οὗ τί που τέθνηκας. ἦδον δὲ αὐτὸ εἰς Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὥς καθηρηκότας τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη, τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον, τὸ δὲ Λάμπωνος. ὁ δὲ νοῦς· οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἐστιαθήσεται, ὅτι παροίνιος· οἷον μέθυσος καὶ ὑβριστής.

[Παροισθέντι:] παρενεχθέντι.

[Παροιστρῶσα:] ἐξεστηκυῖα, ἐρεθίζουσα.

[Παροιστρῶσι:] παρακαθήσωσι θυμῶ.

[Παροίτεροι:] ἀντὶ τοπικοῦ. πρότεροι κατὰ τὸν δρόμον.

[Παρύσατις:] εἶδος παροιμίας. καὶ ὄνομα κύριον. ἡ μήτηρ Κύρου.

[Παρυφή:] ἡ ἐν ἐσθῇτι ἐργασία.

[Παρυφῶς. Πᾶς:] περισπᾶται· διότι ἐνομίζετο εἶναι μετοχή, ὥς στάς, βάς. ἵνα οὖν φύγη τὴν ὑπόνοιαν, περιεσπᾶσθη.

[Πᾶσα γῆ πατρίς:] παροιμιακόν.

[Πασσαγίην:] πανοπλίαν. εἴλε δὲ πασσαγίην, τότε δ' ἔννεπεν.

[Πάσσαλος:] λύσις ὀνείρου· ἦλους κρατῶν τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπε.

[Πασάμενοι:] γευσάμενοι. καὶ **[Πάσασθαι,]** γεύσασθαι. οὐχὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπογεύσασθαι, παρ' Ὀμήρῳ. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι. καὶ **[Ἀπαστος,]** ὁ ἄγευστος.

[Πᾶσαι δ' ὠϊγνυντο πύλαι:] παρ' Ὀμήρῳ· ἀντὶ τοῦ ὅλαι· μία γὰρ ἦν.

[Πάση μηχανῇ:] ἀντὶ τοῦ κατὰ παντὸς τρόπου.

[Πάσης:] ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία· **[Τὸ Πάσηςτος ἡμιωβέλιον.]** ὁ δὲ Πάσης οὗτος μαλακὸς ἦν τὴν φύσιν, πάντων δὲ ἀνθρώπων ἐν μαγείᾳ διενήνοχεν, ὥστε ἐκ τῶν ἐπασιδίων αὐτοῦ καὶ δεῖπνα πολυτελεῖ ὀρᾶσθαι καὶ διακονουμένους τινάς, καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γίνεσθαι. εἶχε δὲ καὶ ἡμιωβέλιον ἐκ μιᾶς αὐτῷ πεποιημένον, ὃ διαδιδόμενον ὑπ' αὐτοῦ τοῖς πιπράσκουσι, παρ' ὧν ἤθελεν ὠνεῖσθαι, εἰ ἠβούλετο, πάλιν παρ' αὐτῷ ἠυρίσκετο. καὶ Ἀπίων δὲ ὁ γραμματικὸς μνημονεύει αὐτοῦ ἐν τῷ Περὶ μάγου.

[Πάση τέχνη:] ἐκ παντὸς τρόπου. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη· οὐδ' ἦν σχολάσης, πάση τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν ἐλθὼν, ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.

[Πασίας:] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν.

[Πασιθέη:] ὄνομα θεᾶς.

[Πασῖνος:] ὄνομα κύριον.

[Πασίωνος:] ὄνομα τραπεζίτου.

[Πασιφάη:] ὄνομα θεᾶς.

[Πασπάλη:] ἡ ἀλευρότησις, τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου· πασπάλη δὲ παρὰ πολλοῖς λέγεται.

[Πάσσω:] τὸ γεύομαι· γενικῇ.

[Παστεῖλη:] ἡ ἐσχάτη ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ. **[Παστίλη]** δὲ τὸ ξύσμα τοῦ δέρματος.

[Παστοφορεῖον:] τὸ φέρον τὸν παστόν.

[Πασσудεῖ:] παντελῶς. ὁ Θουκυδίδης· εἰ μὴ οὕτως τε πασσудεῖ διεφθάρθαι. ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες γράφουσι πασσυδί. ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτου.

[Πασσυδίη:] μετὰ πάσης ὁρμῆς, πανστρατιᾶ, ὁμοθυμαδόν.

[Πάσχειν·] ὅτι ἡ ἀλλοίωσις καὶ ὅλως τὸ πάσχειν διττόν, τὸ μὲν ἐπὶ φθορὰν ἄγον, τὸ δὲ εἰς τελείωσιν. πάσχει γὰρ καὶ ὁ μαθητὴς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου καὶ ἀλλοιοῦται, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν, ἀλλ' εἰς τελείωσιν ἀγόμενος. τὸ γὰρ ἐν αὐτῷ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν. οὕτω καὶ ἡ αἴσθησις ἀλλοιοῦται καὶ πάσχει, ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν εἰς τελείωσιν ἀγομένη καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν προαγομένη.

[Πάσχα·] ζητεῖ περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ αὐτῇ. καὶ ζητεῖ περὶ τοῦ αὐτοῦ πάσχα ἐν τῷ Ἰωσίας.

[Πασχητιᾶ:] πάσχειν ἐθέλει.

[Πάσχω·] αἰτιατικῇ.

[Πατάγημα:] ἀντὶ τοῦ λάλος, καὶ πανοῦργος. Μένανδρος· οἶον πατάγημα ἦκεις.

[Πάταγος:] ψόφος. Ἀγαθίας· οἰμωγαὶ δὲ ἠκούοντο τῶν ἀγροίκων καὶ μυκήματα βοῶν ἀπελαυνομένων καὶ πάταγος τῆς ὕλης τεμνομένης.

[Πάταγος:] ἦχος, κτύπος. οὐ πῦρ οὐ δοράτων οὐ ξιφέων πάταγος. καὶ Αἰλιανός· ἄφνω πάταγος ἀκούεται τῶν θυρῶν.

[Παταγοῦσι:] ψοφοῦσιν. ἐπιπαταγοῦντες κώδωνί τινα καὶ τυμπάνῳ ὑπερθε τοῦ φόρτου οἱ βάρβαροι. καὶ αὖθις· ὁ δὲ λανθάνει, τοῦ πνεύματος σφόδρα παταγοῦντος.

[Πατάγου χυτρίου:] ἀντὶ τοῦ κεραμέου. ἐκ μέρους τὸ πᾶν. συντρίβεται δὲ τὰ κεράμια παρὰ ταῖς κρήναις. οὐ γὰρ χύτρας βάπτουσιν.

[Πατταλεῦσαι:] προσπῆξαι.

[Πάτταλον:] τὸ τυχόν. ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

[Παττακίων:] ἀνὴρ ἀπὸ συκοφαντίας τὸν βίον ποιούμενος καὶ προσκρούειν ἐπιτηδεύων τοῖς εὐδοκιμοῦσι τῶν νέων. διεβάλλετο δὲ καὶ **[ὥς]** κλέπτῃς καὶ τοιχωρύχος· ὥστε καὶ κωμωδεῖσθαι ἐπὶ τούτοις.

[Πατάσσει:] πλήττει. ὁ δὲ λαβὼν τὸ ξίφος πατάσσει τοῦ στέρνου.

[Πατασσούση:] ὑπὸ δειλίας κλονουμένη. Δέξιππος· ἦν δὲ τοῦ καθηγουμένου πρὸς πᾶν τὸ ἀπαγγελλόμενον ἔκπληξις· ὑπὸ γὰρ ἐμφύτου δειλίας καὶ ἀπειρίας τῶν πολεμικῶν ἀναπεπταμένοις μὲν τοῖς ὥσί, τεθορυβημένοις δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, πατασσούση δὲ τῇ καρδίᾳ, αἰεὶ τι ἀκούσεσθαι ἐλπίζων, τοῖς ἀρχομένοις κατάδηλος ἦν ὡς φυγῇ χρήσεται.

[Πατάξει·] ὅταν δὲ λέγῃ ὁ Προφήτης, πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ· οὐ περὶ γῆς λέγει, ἀλλὰ περὶ τῶν ἀμαρτιῶν. ὡς τό, καὶ ἐγένετο ἡ γῆ πᾶσα χεῖλος ἔν· περὶ ἀμαρτιῶν. καὶ ὁ Ἀβραάμ ἑαυτὸν ἐξευτελίζων, ἐγὼ δὲ εἰμὶ γῆ καὶ σποδός, λέγει. καὶ ἄλιν· ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ· τὴν γαστέρα λέγων.

[Πατταικίων·] φυλάττει. ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου.

[Πάταικοι·] θεοὶ οἱ Πάταικοι Φοινικικοὶ ἐν ταῖς πρύμναις ἰδρυμένοι. χρυσίαις ἄπεφθα τοῖς Παταίοις ἐμπερῇ.

[Πατήσας:] καταφρονήσας. Ἀρριανός· δεξιὰς τε παραβάς, ἃς βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὅρκους πατήσας οὓς ὥμοσε.

[Πατῆσαι:] ἐνδιατρίψαι, ἀφικέσθαι. Ἀριστοφάνης· ἀμαθὴς ἔφυς κού πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας. ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν.

[Πατῆνος:] ὄνομα κύριον.

[Πάτος:] ὁδός. πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. Ὅμηρος.

[Πατούμενοι:] ὑβριζόμενοι.

[Πατραλοίας:] πατροτύπτης. καὶ **[Πατρολώας,]** ὁ αὐτός.

[Πατρεὺς:] ὁ ἀπὸ Πατρῶν. ἡ δοτικὴ Πατρεῖ· ὡς Μυρεὺς, ὁ τῶν Μύρων, καὶ ἡ δοτικὴ τῷ Μυρεῖ.

[Πάτρης:] ἡ ἐκ τοῦ πατρὸς γέννησις. **[Πατρὶς]** δὲ ἡ φυλή.

[Πατριάρχης·] καὶ **[Πατριαρχεῖον.]**

[Πατριαί:] χῶραι, φυλαί, τοπαρχίαι.

[Πατρίκιος·] οὗτος ἠκμασεν ἐπὶ Ἰοβιανοῦ βασιλέως. ἦν δὲ ἐκ Λυδίας· ὅστις τῆς ἀπὸ τῶν φαινομένων ἢ καὶ παρατρεχόντων σημείων τεκμάρσεως ἀκριβὴς ἦν ἐξεταστής.

[Πατρίκιος:] πατήρ τοῦ κοινοῦ. ὁ δὲ πέμπει πρεσβευτὰς τοὺς ἐν τῇ κορυφαίῳ τῆς συγκλήτου βουλῆς τελοῦντας ἄξια. πατρίκιοι δ' ἄρα ὄντες ἐτύγγανον. ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁ μικρὸς ὀργῇ τῇ πρὸς Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον, διαβληθέντα εἰς καθοσίωσιν ἐξεφώ νησε διάταξιν, εὐνοῦχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. διὸ καὶ καθηρέθη ὁ πραιπόσιτος τῆς τιμῆς καὶ ἐδημοσιεύθη καὶ τοῖς ἱερεῦσι κατετάγη.

[Πάτριος θεός. Πατροκλῆς:] ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία· ἐκ Πατροκλέους. ἐπὶ τῶν ῥυπώντων καὶ αὐχηρῶν· Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθηναῖος, πλούσιος σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιός τις καὶ φιλοχρήματος καὶ σκνιπός· ὅστις ἔνεκεν τῆς φειδωλίας οὐδένα εἶα προσίεσθαι, φυλακῆς ἔνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου. ὁ Πλοῦτος οὖν ἐρωτώμενος, πόθεν βαδίζεις; ἐκ Πατροκλέους, ἔφη.

[Πάτροκλος:] ὄνομα κύριον. καὶ ἡ κλητικὴ ὦ Πατρόκλεις καὶ ὦ Πάτροκλε.

[Πατρονομούμενοι:] οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν πατέρων παραδεδομένους νόμους τηροῦντες.

[Πατροραΐστης:] ὁ τὸν πατέρα τύπτων.

[Πατρούχου παρθένου:] τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου, ἣ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.

[Πατρῷα:] τὰ πατρικά.

[Πατρώζοντα:] τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα.

[Πατρωικὸν δίκαιον:] τὸ ἐκ προστάτου δίκαιον.

[Πατρώων·] πατρῷα λέγουσιν οἱ ῥήτορες, ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος ᾗ περὶ χρημάτων ἢ τόπων. Ἰσαῖος· ἀποφαίνω γὰρ ὑμῖν, ὥς οὐκ ἔστι τῆς ἐπικλήρου τὸ χωρίον τοῦτο, οὐδ' ἐγένετο πώποτε, ἀλλ' ὥς ἦν πατρῶων Λυσιμένει τῷ πατρὶ Μενεκράτους· ὁ δὲ Λυσιμένης ἔσχε τὰ πατρῷα πάντα. πάτρια δὲ λέγουσι τὰ ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα καὶ τὰ μυστήρια καὶ τὰς ἐορτάς. Ἀντιφῶν· τοῦτο δὲ τοὺς νόμους εἰδὼς πατρίους καὶ παλαιούς ὄντας ὑμῖν. πατρικὸν δέ, ὅταν περὶ προσώπου ποιῶνται τὸν λόγον. καὶ τούτων ἀξιωθεῖς, διὰ τὸ πατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶναι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

[Πάτρως,] πάτρω· Ἀττικῶς.

[Παῦε, παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ:] νεκρὸν γὰρ ὄντα τὸν Κλέωνα ἐλοιδόρει. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀποικομένους μὴ λοιδορεῖν.

[Παῦλα:] ἀνάπαυσις. κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, παῦσις κακοῦ μεῖζον κακόν. διόπερ ἐν κακῶν αἰρέσει τοῦλάχιστον δεῖ ἐλέσθαι.

[Παύλη. Παῦλος,] Αἰγινήτης, ἱατρός. ἔγραψεν ἱατρικὰ βιβλία διάφορα.

[Παῦλος,] Τύριος, ῥήτωρ, γεγονώς κατὰ Φίλωνα τὸν Βύβλιον· ὃς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν. ἔγραψε Τέχνην ῥητορικὴν, Προγυμνάσματα, μελέτας.

[Παῦλος,] φιλόσοφος. εἰσαγωγὴν ἀστρολογίας, καὶ Ἀποτελεσματικά.

[Παῦλος,] Γερμηνός, σοφιστής· ὁ γράψας, ὅτι γε Λυσίου ἐστὶν ὁ περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς βιβλία β', ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους Λυσίου.

[Παῦλος,] Αἰγύπτιος ἐκ τῆς Λύκων, σοφιστής, υἱὸς Βησαρίωνος τοῦ καὶ Διδύμου, γεγονώς ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου.

[Παῦλος·] οὗτος ἐγένετο σύγχρονος Μάνεντι, τὸ γένος Σαμοσατεύς, Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης πρόεδρος· ὃς ψιλὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸν κύριον ἐβλασφήμησεν, ὥσπερ δὲ εἰς ἕκαστον τῶν προφητῶν, οὕτω καὶ ἐν αὐτῷ γεγενῆσθαι τοῦ θεοῦ λόγου τὴν οἴκησιν. ἔνθεν καὶ δύο φύσεις διηρημένως ἐχούσας καὶ ἀκοινωνήτους πρὸς ἑαυτὰς εἶναι παντάπασιν ἐν Χριστῷ, ὡς ἄλλου ὄντος αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἄλλου τοῦ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντος θεοῦ λόγου. αὗται μὲν αἱ πρῶται φυαὶ τοῦ μίαν φύσιν καὶ τὰς δύο κακῶς καὶ δυσφήμως ἐπὶ Χριστοῦ λέγεσθαι, τὸ μὲν ἐπ' ἀναιρέσει τῆς θεότητος, τὸ δὲ τῆς ἀνθρωπότητος. ὅθεν καὶ Παυλικιανοί.

[Παῦλος·] οὗτος μετὰ Χρύσανθον τῆς Ναυατιανῶν ἐκκλησίας προεστηκὼς πρότερον μὲν λόγων Ῥωμαϊκῶν διδάσκαλος ἦν, τὸν δὲ γραμματικὸν πόνον καταλιπὼν ἐπὶ τὸν ἀσκητικὸν ἐτράπη βίον καὶ συστησάμενος ἀνδρῶν σπουδαίων μοναστήρια οὐκ ἄλλοιότερον τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ μοναχῶν διετέλει. τοιοῦτος γὰρ γέγονεν, οἷους ὁ Εὐάγγριος φησι τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρίβειν μοναχοὺς· πάντα γὰρ ἐκείνους μιμούμενος διετέλει, τὴν συνεχῇ νηστείαν, τὸ ὀλίγα φθέγγεσθαι, τὴν ἀποχὴν τῶν ἐμψύχων· τὰ πολλὰ δὲ καὶ οἶνου καὶ ἐλαίου ἀπείχετο. ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τοὺς πτωχοὺς σπουδαῖος εἰ καὶ τις ἄλλος ἐγένετο· τοὺς ἐν φυλακαῖς ἀόκνως ἐπεσκέπτετο. ἐπὶ τούτου Ἰουδαῖός τις χριστιανίζειν ὑποκρινόμενος ἐφωράθη.

[Παῦπερ·] οὕτως ἐκαλεῖτο Κωνστάντιος, ὁ πατὴρ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, διὰ τὸ λιτῶς διαιτᾶσθαι, ὡς μὴδὲ κοῖλον ἄργυρον κεκτηῖσθαι εἰς πλῆθος, μὴδ' ἕτερόν τι πρὸς τρυφήν βλέπον· ἀλλὰ παρὰ τὰς ἱερὰς καὶ δημοτελεῖς εὐφροσύνας τῷ τῶν ιδιωτῶν ἀργύρῳ καὶ στρωματῶν ἐκόσμει τὰ βασίλεια.

[Παῦρα·] ὀλίγα, βραχέα. Ὅμηρος· παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας. ἀντὶ τοῦ ὀλίγα κωμωδῆσας. ὁμοίως τῷ, ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα.

[Παυρόλας·] ὄνομα κύριον. οὗτος υἱὸς Φαλάριδος, τοῦ τυράννου Ἀκραγαντίνων, ἐξ Ἐρυθείας τῆς αὐτοῦ γυναικός.

[Παυσανίας·] Λάκων, ἱστορικός. Περὶ Ἑλλησπόντου, Λακωνικά, Χρονικά, Περὶ Ἀμφικτυόνων, Περὶ τῶν ἐν Λάκωσιν ἑορτῶν.

[Παυσανίας·] Καισαρεύς, σοφιστής, σύγχρονος Ἀριστείδου· οὗ μέμνηται ὡς φαύλου ῥήτορος Φιλόστρατος ἐν τοῖς Βίοις τῶν σοφιστῶν. ἔγραψε Περὶ συντάξεως βιβλίων α', Προβλημάτων βιβλίων α'· καὶ ἕτερα.

[Παυσανίας·] Κλεομβρότου καὶ Ἀγχιθέας, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων· ὃς μετὰ Πλαταιᾶς τρίποδα ἀναθεὶς τῷ Ἀπόλλωνι ἐπέγραψεν, Ἑλλήνων ἀρχηγός, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων, Παυσανίας Φοῖβῳ μνημ' ἀνέθηκε τότε. Μηδίζειν δὲ ἀρξάμενος ὑπὸ Αἰγυπτίων καὶ Φοινίκων ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐδορυφορεῖτο καὶ ἐσθῆτι καὶ τραπέζῃ ἐχρῆτο Μηδικῇ· ἐμνᾶτο δὲ τὴν Ξέρξου θυγατέρα ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι. κληθεὶς δ' εἰς κρίσιν καὶ ἀλοὺς καταφεύγει ἐς τέμενος Ἀθηνᾶς. ἡ δὲ μήτηρ πλίνθον ἔθηκε πρώτη κατὰ τῆς εἰσόδου, εἶτα οἱ ἄλλοι· καὶ οὕτως ἔνδον ἀπέθανε, τὸ δὲ σῶμα εἰς τὸν Κεάδαν (βάραθρον δὲ ἐστὶ τοῦτο) ἔρριψαν, καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐξεκόλαψαν ἐκ τοῦ τρίποδος καὶ τὰς πόλεις ἐπέγραψαν. οἱ δὲ Ἕλληνες καὶ δι' αὐτὸν πρὸς Ἀθηναίους ἀπέστησαν. νοσησάσης δὲ τῆς πόλεως, εἰκόνα ἔστησαν χαλκῇν Παυσανίου καὶ ἐσώθησαν.

[Παυσικάπη·] μηχανήμα τροχοῖς ἐμφορές, δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἐσθίειν, καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν. ὅτι παῦσις ἐστὶ

κληρονομία, λήξις δὲ μερίς, ἡ δὲ ἀποκλήρωσις μέρος εἰς ἀμείνονα λήξιν. ἀποκληρῶσαι θεοποιῶ φροντίδι οὐδὲν ὥκνησε.

[Παυσωλή:] κατάπαυσις.

[Παύσων καὶ Ἴρος:] ὀνόματα κύρια πενήτων. ὁ Ἀσκληπιὸς Παύσωνα καὶ Ἴρον κἄν ἄλλον τινὰ τῶν ἀπόρων ἰάσασαιτο· ὀφθαλμῷ γὰρ τις ἐνόσει· εἶτα ἐπιστὰς ὁδε λέγει· ὅξει λύσαντα κάπρου πιμελὴν, κῆρα ὑπαλείψασθαι. ὁ δὲ κοινοῦται τῷ συνήθει ἰατρῷ. ὁ δὲ ἐπειρᾶτο τὰς αἰτίας λέγειν· τὸ μὲν γὰρ ὑπορρεῖν τὸ οἶδημα τῇ δριμύτητι, τὸ δὲ ἐπιλιπαίνειν καὶ ἡσυχῇ ὑποτρέφειν, ὁ εἶρων ἔλεγε.

[Παύσωνος πτωχότερος:] οὗτος ζωγράφος ἦν καὶ ἐπὶ πενία διετεθρύλητο.

[Παφία:] ἡ Ἀφροδίτη.

[Παφλαγών:] ὁ Κλέων, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός. διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἀπηχές. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν· ξένος γὰρ ἦν καὶ βάρβαρος.

[Παφλάζοντα:] ἠχοῦντα, ἀναζέοντα. ἀνὴρ παφλάζει, βράζει, τετάρακται. πεποιῆται δὲ παρὰ τὸ παφλάζειν. **[Παφλάζειν]** δὲ ἐστὶ τὸ λαλοῦντά τινα κρατεῖσθαι καὶ ἀνακόπτεσθαι· τοιοῦτος δὲ ἦν καὶ ὁ Κλέων· ἢ τὸ ταράσσεσθαι· παφλάζειν γὰρ κυρίως σημαίνει τὸ ἠχεῖν τὴν κυμαινομένην θάλατταν.

[Παφνούτιος,] μιᾶς πόλεως τῶν ἄνω Θηβῶν ἐπίσκοπος, ἀνὴρ θεοφιλὴς καὶ σημειοφόρος· ὃς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη. τοῦτον ὁ βασιλεὺς μετεπέμπετο καὶ αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμὸν κατεφίλει. ἐδόκει δὲ κατὰ σύνοδον τοῖς ἐπισκόποις νόμον νεαρὸν ἐς τὴν ἐκκλησίαν ἐσφέρειν, ὥστε τοὺς ἱερωμένους, λέγω δὴ ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους, διακόνους, ὑποδιακόνους, μὴ συγκαθεύδειν ταῖς γαμεταῖς, ἃς ἔτι λαϊκοὶ ὄντες ἠγάγοντο. καὶ ἐπεὶ περὶ τούτου βουλευέσθαι προὔκειτο, διαναστὰς ἐν μέσῳ τοῦ συλλόγου τῶν ἐπισκόπων ὁ Παφνούτιος ἐβόα μακρά, μὴ βαρὺν ζυγὸν ἐπιτιθέναι τοῖς ἱερωμένοισι ἀνδράσι, τίμιον εἶναι τὸν γάμον λέγων, μὴ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἀκριβείας μᾶλλον τὴν ἐκκλησίαν προσβλάψωσιν. οὐ γὰρ πάντας δύνασθαι φέρειν τῆς ἀπαθείας ἄσκησιν, οὐδὲ ἴσως φυλαχθῆσεσθαι τὴν σωφροσύνην τῆς ἐκάστου γαμετῆς· καὶ σωφροσύνην ἐκάλει τῆς νομίμου γυναικὸς τὴν συνέλευσιν· ἀρκεῖσθαι τε τὸν φθάσαντα κλήρου τυχεῖν μηκέτι ἐπὶ γάμον ἔρχεσθαι, κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας ἀρχαίαν παράδοσιν· μὴ μὴν ἀποζεύγνυσθαι ταύτης, ἣν ἅπαξ ἤδη πρότερον λαϊκὸς ὢν ἠγάγετο. καὶ ταῦτ' ἔλεγεν, ἅπειρος ὢν γάμου καὶ ἀπλῶς εἶπεῖν γυναικός· ἐκ παιδὸς γὰρ ἐν ἀσκηταῖς ἀνετέθραπτο καὶ ἐπὶ σωφροσύνη εἰ καὶ τις ἄλλος περιβόητος ἦν. καὶ πείθεται σύμπας ὁ τῶν ἱερωμένων σύλλογος τοῖς Παφνουτίου λόγοις, καὶ τὴν περὶ τούτου ζήτησιν ἀπεσίγησαν, τῇ γνώμῃ τῶν βουλομένων ἀπέχεσθαι τῆς ὁμιλίας τῶν γυναικῶν καταλείψαντες.

[Παχεῖα.]

[Παχεῖς:] Ἀττικοὶ τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως. Ἀριστοφάνης· ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς. ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος καὶ παχύς εἰς τὸ νοεῖν. καὶ Ἡρόδοτος· ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκ Νάξου. διαφέρει πάχης καὶ παχύς. πάχης μὲν λέγεται ὁ λιπαρός, παχύς δὲ ὁ ἀναίσθητος ἢ ὁ πλούσιος. καὶ παχύς καὶ ἀρχαῖος ἐπὶ τοῦ ἡλιθίου τάσσεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ὅτι τὰ παχεῖα ὑπὸ πιμελῆς τῶν δερμάτων ἀλσί μαλαττόμενα εὐρύτερα γίνεται. ὄναιτο οὖν, φησὶν ὁ Στρεψιάδης, ἀποκαθαρθεῖς τὴν παχύτητα. ἀλσί διαβρεχόμενος· διαβάλλει τοῦτον Ἀριστοφάνης ὡς ἐπὶ ἀσκού τὸν λόγον ποιούμενος. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ ἀλσί δια σμηχθεῖς. λύσις ὀνείρου· βρίθων τὸ σῶμα δυσκλεῖς ἔση λίαν.

[Πάχνη·] ἐπειδὴν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία ὑφ' ἡλίου μὴ κατεργασθῇ, καταψυχθῇ δέ, πάχνη καλεῖται.

[Παχνοῦται·] πῆσσεται, πῆγνυται, λυπεῖται.

[Παχύνοοι·] παχύνοες, ἀνόητοι. τοσαύτην δὲ ἡμεῖς παχύτητα καὶ ἀμαθίαν κατεγνώκαμεν, ὥστε ἐτολήσαμεν ἐξελέγχειν αὐτοὺς τοσοῦτον ἡγνοηκότας, ὅσον οὐδεὶς ἡγνόησεν.

[Παχύτερον·] ἀμβλύτερον, οὐκ ἀκριβές.

[Παῖ·] Ἀριστοφάνης· τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἂν ἦ γέρων, καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.

[Παιάν·] εἶδος ὠδῆς. ὁ δ' εἶπε κλαύσας φρῦνος, οὐχὶ παιᾶνος τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, φροντίδος δὲ λύπης.

[Παιᾶνας·] ὕμνους. ὁ δὲ ἤδε τοὺς παιᾶνας, οὐκ εὐτραπέλω τῇ γλώττῃ, οὐδὲ ἐρρωμένη, ὥσπερ οὖν κάτοινος ἤδη καὶ οὐκ ἀρτίστομος ἔτι.

[Παιᾶνας·] κώμους, εὐφημίας. **[Παιᾶνες]** δύο ἦσαν· Ἐνυάλιος, ὅτε ἤρχον· ὃς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγίνετο· καὶ ἕτερος, ὅτε ἐνίκων. ὅτι δύο παιᾶνας ἤδον οἱ παλαιοί, πρὸ μὲν τοῦ πολέμου τῷ Ἄρει, μετὰ δὲ τὸν πόλεμον τῷ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ ὡς ἐπίπλουν λέγει Θου κυδίδης, ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τὸν πόλεμον.

[Παιανιεῖς] καὶ **[Παιονίδαι·]** δῆμοι διττοὶ εἰσι Παιανίων τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, ὡς Διόδωρος καλεῖσθαί φησι Παιανιαίαν καθύπερθεν καὶ Παιανίαι ὑπένερθεν. τὸν δὲ δημότην ἐκατέρου δήμου καλεῖσθαι ὁμοίως Παιανιέα. διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιανίδων. δῆμος δὲ ἐστὶ καὶ οὗτος τῆς Λεοντίδος.

[Παιανίας·] ὄνομα κύριον.

[Παιανίσαι·] τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι. ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργου ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

[Παιανισμός·] ὥδῃ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν.

[Παιγνία·] ἐορτή. ὥστε τήκατῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ τοῖσι παισὶ τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων. καὶ Ξενοφῶν· οἱ δὲ ναρθηκοφόροι ἐδίωκον σὺν πολλῷ γέλωτι καὶ παιγνία.

[Παιγνημονέστατος·] τοῖς παιγνίοις ἐπιστήμων.

[Παίγνιον. Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν·] ἀντὶ τοῦ εἰσαχθεῖσαν. καὶ Παιδαγωγῶ· αἰτιατικῇ.

[Παιδάριον·] οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρρένων κέχρηται τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παρθένων. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Τίμανδρον· καταλλαχθέντων γὰρ τούτων δυοῖν ἀδελφοῖν καὶ δυαῖν ἀδελφαῖν ὀρφαναῖν καὶ πρὸς πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ παιδαρίων παίδων.

[Παιδάριτος·] τῶν ἐκ Λακεδαίμονος ἐκπεμφθέντων ἐστὶν οὗτος ἀρμοστής, ἀνὴρ εἷς τῶν γεγονότων καλῶν. λύσις ὀνείρου· παῖδας κρατῶν κίνδυνον ἐλθεῖν προσδόκα.

[Παιδερασταὶ σφοδροὶ] ὁ τε Κηδωνίδης καὶ ὁ Αὐτοκλείδης.

[Παῖδες·] οὐ μόνον οἱ δοῦλοι, ἀλλὰ καὶ οἱ νέοι. Δαβίδ· αἰνεῖτε παῖδες κύριον. ἀντὶ τοῦ οἱ δοῦλοι.

[Παιδεύειν·] παιδοτροφεῖν.

[Παιδεύομαι·] δοτική.

[Παιδεία:] ἡ παίδευσις. παιδεῖαν ὀρθὴν εἶναι νομίζομεν οὐ τὴν ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ τῇ γλώττῃ πολιτευομένην εὐρυθμίαν, ἀλλὰ διάθεσιν ὑγιᾶ νοῦν ἐχούσης διανοίας καὶ ἀληθεῖς δόξας ὑπὲρ τε ἀγαθῶν καὶ κακῶν, ἐσθλῶν τε καὶ αἰσχυρῶν. ὅστις οὖν ἕτερα μὲν φρονεῖ, δι δάσκει δὲ ἕτερα τοὺς πλησιάζοντας, αὐτὸς ἀπολελεῖσθαι τοσούτῳ δοκεῖ τῆς παιδείας, ὅσῳ καὶ τοῦ χρηστὸς ἀνὴρ εἶναι.

[Παῖδειος:] μετουσιαστικόν. ὁ τῆς παιδείας. σύμβολον ἀγωγῆς παιδείου, πολὺ γυῖα δεθεῖς καμάτῳ.

[Παιδιά:] παίγνιον. ἐδόκει δὲ τὸν βασιλέα καὶ τὸν εὐνοῦχον κατὰ πάρεργον παιδιάν τινα θησόμενος ὁ Τιμάσιος.

[Παιδιά·] παιδιὰ τίς ἐστὶ τοιαύτη παρὰ Ἀθηναίοις· δραξάμενός τις καρύων καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐρωτᾷ, πόσα ἔχω; καὶ ἐὰν ἐπιτύχη, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρί· ἐὰν δὲ ἀμάρτη κατὰ τὴν ἀπόκρισιν, ἀποτίνει ὅσα ἂν ὁ ἐρωτήσας εὐρεθεῖ ἔχων ἐν τῇ χειρί.

[Παιδιά:] οὕτως Ἀττικοὶ βραχυκαταλήκτως καὶ παροξυτόνως, ἐπὶ τοῦ παιγνίου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· αὐτοῦ λαβοῦσα κάρυα. παιδιάν τίνα; Εὐνάπιος· καὶ οἱ μὲν παιδιάν τινα ἐκ τῶν πολεμίων ἡγούμενοι τοσοῦτον ἐδυσχέρανον, ὅσον ἠναγκάζοντο βοᾶν, καθ' οὓς ἐμ βάλοιεν. **[Παιδεία]** δὲ ἡ παίδευσις διὰ διφθόγγου.

[Παιδικά:] ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις. παραδείγματα τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλὰ, καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δὲ ἐρασταῖς δῆλον ὡς οὕτως ἐξείληπται. ἐπιδόντων γάρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικεῖαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοῖνιξ· παπαί, τὰ παιδίχ', ὡς ὀρᾷς, ἀπώλεσας. καὶ Κρατῖνος Πανόπταις· μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπη νῦν. ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτω καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας, Εὐπολις· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τις· ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς τοῖς σοῖς παιδιοῖς. καὶ Κρατῖνος δὲ Ὡραις, τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ· μακάριος τῶν παιδικῶν. οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων. Πλάτων Φαῖδρῳ· ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμεν· ἐρεσχελήσω σε. λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες, οἷον τὸ ἀρμόζον παιδί. ἡ δὲ λέξις ὡς ἐπιτοπολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων. ὅτι τὸν Ἀντίνοον φασὶ παιδικὰ Ἀδριανοῦ γενέσθαι, καὶ τούτου προτελευτήσαντος, πανταχοῦ ἀνδριάσι προστάξαι τιμηθῆναι, καὶ τέλος ἀστέρα τινὰ δοκεῖν ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃν Ἀντίουν ἔλεγεν εἶναι· καὶ ἐλέγετο εἰς τὸν οὐρανὸν ἀφορᾶν Ἀδριανός.

[Παιδικά:] ὀξυτόνως. ἔστι δὲ οὐδέτερον πληθυντικόν. τοῦτο δὲ τινες ἐπ' ἀγαθοῦ ἔρωτος, τινὲς δὲ ἐπ' αἰσχυροῦ λαμβάνουσι· τὸ δὲ παιδικὰ ἀντὶ τοῦ ἐρώμενος.

[Παιδικῶν·] τελευτῶν ἀπεσφάγη καὶ αὐτὸς καὶ ἔκειτο πλησίον τῶν παιδικῶν, θέαμα ἔνδοξόν τε καὶ υπερήφανον. Αἰλιανός φησι.

[Παιδικώτερον:] ἰλαρώτερον.

[Παιδίσκη:] ἡ θεράπαινα.

[Παιδνός:] παῖς, νέος.

[Παιδοκομοῦντα:] παῖδα τρέφοντα.

[Παιδομαθῆ:] ἐκ παιδὸς ἡσκημένον. ὄντα νέον μὲν, ὁρμῆς δὲ πλήρη καὶ παιδομαθῆ περὶ τὰ πολεμικά. .

[Παιδοπολίτης·] Ὁρτιάγοντος ἐγεγόνει Παιδοπολίτης, προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν δικαστῆς ἀπεδείχθη.

[Παιδοτρίβας:] ἀλείπτας, γυμναστάς. καὶ Παιδοτρίβης ἡ εὐθεΐα.

[Παιδουργία:] παιδοποιΐα.

[Παίδουσα] ἢ **[Παιδοῦσσα:]** ἐγκύμων.

[Παιδολετῆρα:] παιδοφόνον.

[Παιδοφθορία·] ζητεῖ ἐν τῷ Γάϊος Λαυτώριος θαυμάσιον.

[Παῖε τὴν ἐπ' ἀρότρου·] ζητεῖ ἐν τῷ Γλαῦκος τὴν ἱστορίαν.

[Παίει·] αἰτιατικῇ. τύπτει. Ἀριστοφάνης· παῖε, παῖε τὸν ἀλιτήριον καὶ πανοῦργον καὶ ταραξιπύστρατον καὶ τελώνην καὶ φάρυγγα καὶ Χάρυβδιν.

[Παίειν:] οὕτω λέγουσι τὸ πᾶν ὅτιοῦν συντόνως ποιεῖν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· ὁ δὲ νεανίας ἐς τάχος παίει στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι.

[Παίζω·] αἰτιατικῇ.

[Παιήνος:] ἱατροῦ τῶν θεῶν.

[Παιόλη·] ὃ παιόλη. θεὸν τινα πεποίηκεν. οἷον ἐκτροπὴν ἢ τινα τοιαύτην. ὥς ἂν εἴποι τις, ὃ ἀδικία καὶ ἀποστέρησις. πέπλακε τὸ ὄνομα δαίμονός τινος, σωματοποιήσας αὐτήν, παρὰ τὸ ἀπαιολεῖν, καὶ κινεῖν καὶ ἀποστερεῖν.

[Παιόλημα:] κίνημα, ἀποπλάνημα, καὶ ἀπάτην τινά, πανούργημα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικός, καὶ παιόλημα.

[Παίονες:] ἔθνος. καὶ **[Παιονία,]** χώρα.

[Παίω:] τὸ τύπτω.

[Παιῶνας:] ἱατρούς. καὶ ἀλαλαγμούς. καὶ παιωνίζειν, τὸ ἀλαλάζειν.

[Παιώνειον:] ῥίζης φάρμακον.

[Παιώνιον:] ἱατρεῖον, θεραπευτήριον. ἢ σωτήριον φάρμακον. καί, **[Παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις,]** σωτηρίοις, ἱατρικοῖς, θεραπευτικοῖς. καὶ αὖθις· πύστιν κατ' ἐσθλὴν ὕδατος παιωνίου ἥλθεν ποθ' ἐρπύζουσα.

[Παιωνίσας:] εὐξάμενος καὶ τοῖς θεοῖς χάριν ὁμολογήσας. παιὼν γὰρ ὕμνος εὐχαριστήριος.

[Παιῶνος:] τοῦ ὕμνου. **[Παίωνος]** δὲ τοῦ ἱατροῦ.

[Παιπάλη:] ἄλευρον ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ κέγχρου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· γενήσῃ κρόταλον, παιπάλη. ἀντὶ τοῦ τραχύς, δυσκατάληπτος· ἐπεὶ παῖπαλα καλοῦμεν τὰ τῶν χωρίων δύσβατα.

[Παιπάλημα:] τὸν πανοῦργον, καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ, καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοῖα.

[Παιπάλημα:] ὁ πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχων. κυρίως δὲ τὸ λεπτὸν ἄλευρον.

[Παιπαλότητες:] ὁ τραχύς.

[Παιπαλώδεις:] τὰς δὲ παιπαλώδεις γυναῖκας Κίρκας φαμέν.

[Παιπανεία:] ἡ κενοδοξία.

[Παίσατε:] ὅπερ ἡμεῖς παίζατε. Ὅμηρος· παῖσαθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος.

[Παῖσαι:] παῖξαι. τύψαι.

[Παισθείς:] τυπτηθείς.

[Παῖς μοι] Τριτογενὴς εἴη, μὴ Τριτογένεια.

[Παίσωμεν μετ' αὐτῆς:] συγχορεύσωμεν αὐτῇ. καὶ αὖθις· καὶ ἔδνα ἥτει γενέσθαι βασιλῆς, τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παίσω, Τρικορυσία βασίλιννα καὶ αὕτη, δέσποινα εἶναι τοῦ πόντου ἐθέλουσα.

[Παισός:] πόλις. καὶ Παισηνός, ὁ πολίτης.

[Παιτῖτα:] Ῥωμαῖστί ἡ λέξις. σημαίνει δὲ γνώρισμα αἰτήσεως παρὰ Ῥωμαίοις. Χρυσάφιος δὲ ὁ πρᾶπιόσιτος παιτῖτα ἐπεζήτει Θεοδόσιον τὸν βασιλέα.

[Παιφάσσω:] φανεροποιῶ, ἢ ὁρμῶ.

[Πεδαρσίου:] μετεώρου, πετομένου ἐκ τοῦ πέδου. Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν· ὥς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

[Πέδαι:] δεσμά. παρὰ τὸ ποῦς καὶ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω· ἢ παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας.

[Πεδῆται:] πεπεδημένοι, συνδεδεμένοι. καὶ **[Πεδήτης,]** ὁ δεσμηθείς.

[Πεδιεύς:] ἀπὸ τόπου.

[Πεδικά:] μοῖρα τῆς Ἀττικῆς. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. εἶχε δὲ καὶ προβάτων νομάς. ἔστι τὸ ὄνομα παρὰ τε Λυσία καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσι.

[Πέδιλα:] ὑποδήματα.

[Πεδινός:] ὁ ὁμαλὸς τόπος.

[Πεδίον:] ἡ γῆ. καὶ **[Πέδον]** ὁμοίως γῆ, ἔδαφος.

[Πεδότριψ:] ὁ ἐκθλίβων.

[Πέζα:] τὸ ἄκρον, ἢ τὸ ἀποληγὸν τοῦ χιτῶνος, ὃ ἡμεῖς ᾤαν λέγομεν. πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι δέρμα προβάτων προσέρραπτον. **[Πέζα]** καὶ ὁ ποῦς. καὶ **[Ἀργυρόπεζα,]** ἡ λευκοὺς πόδας ἔχουσα. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ἔμπεδον ἐς κείνου πέζαν ἐρεῖ σάμενος αὖρης οὐκ ἀλέγουσαν ἐπὶ χθονός.

[Πέζα:] ὕφασμα. τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ Βιττίον εἰργάσατο. καὶ αὖθις· Ἄρτεμι, σοὶ ταύταν, εὐπάρθενε, πότνα γυναικῶν, τὴν μίαν αἱ τρισσαὶ πέζαν ὑφηνάμεθα.

[Πεζαίτεροι.] ὁ δὲ βασιλεὺς πεζαιτέρους ἀμφὶ τοὺς μ' ἀναλαβὼν ἔπεσθαί οἱ κελεύει, θάνατον ἀπειλήσας, εἰ πλείους ἔποιντο.

[Πεζαίτεροι:] Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Ἀναξιμένης δὲ ἐν α΄ Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φησὶν· ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἵππεύειν συνεθίσας ἐταίρους προσηγόρευσε, τοὺς δὲ πλείστους καὶ τοὺς πεζοὺς εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελὼν πεζαιτέρους ὠνόμασεν, ὅπως ἐκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἐταιρείας προθυμότατα διατελῶσιν ὄντες.

[Πεζῆ:] βάδην. καὶ παροιμία· πεζῇ βαδίζω· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι.

[Πεζίτης:] ὁ πεζός.

[Πεζίτια:] στέμματα. ἐπὶ ἀνθρώπων στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια.

[Πεζολόγος:] συγγραφεύς.

[Πεζοπορηκότες. Πέκειν:] τὸ κτενίζειν.

[Πέκος:] δέρμα, κώδιον. ἐξ οὗ καὶ πεκτῆρες. τὸ δ' αὐτὸ καὶ πέσκος, ἐν τοῖς ἐξῆς.

[Πέκτειν:] ποκάζειν, κείρειν τὰ θρέμματα. Ἀριστοφάνης· ἡνίκα πέκτειν ὥρα προβάτων πόκον ἡρινόν.

[Πεκτῆρες:] οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες.

[Πεκτούμενον:] τιλλόμενον, ξεόμενον. Ἀριστοφάνης· καὶ ποιήσω τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.

[Πελαγιζούσαις:] εἰς πέλαγος πλεούσαις. πελαγιζούσαις δὲ ταῖς ναυσὶ συνέβη τὰς πλείω καταδύναι.

[Πελαγίζω·] αἰτιατικῇ.

[Πελαγιῶτις λίμνη. Πελάζει·] αἰτιατικῇ. πλησιάζει, ἐγγίζει.

[Πέλανος:] γίνεται πέμματά τινα τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος ἥτοι ἐκ τῆς ἄλω· Δίδυμος δὲ φησι κυρίως εἶναι πέλανον τὸ ἐκ τῆς παιπάλης πέμμα, ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι· ἢ ὅτι λευκόν ἐστίν· ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὃ ἐστὶ λευκόν. Εὐρί πίδης μέντοι ἐν τῷ Ὅρεσθι ἰδίως φησί· ἐκ δ' ὁμορξον ἀθλίου στόματος ἀφρώδη πέλανον. ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρόν δηλοῖ.

[Πέλανοι:] πέμματα ἐκ παιπάλης, τουτέστιν ἀλεύρου λεπτοτέρου, εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια· ὥς αὐτός φησι, καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι· Διονύσιος Θραξί· θεοῖς ἀπαρχαί τινες. λέγεται δὲ πέλανος καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρός. καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὁπῶδες δάκρυον, οἷον λιβανωτὸς κόμμι. καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός.

[Πελαργᾶν:] τὸ νουθετεῖν ἐκάλει ὁ Πυθαγόρας.

[Πελαργιδεῖς·] Αἰλιανός· πελαργῶν παῖδες. ὥσπερ ἀετιδεῖς, οἱ ἀετῶν παῖδες.

[Πελαργικοὶ νόμοι:] διὰ τὸ ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς. οὕτως Ἀριστοφάνης.

[Πελαργός·] ζητεῖ ἐν τῷ ἀντιπελαργεῖν.

[Πέλας:] πλησίον, γείτων. πλην πρόνοϊαν αἰεὶ ἐποιοῦν Ῥωμαῖοι μὴ ποτε πρότεροι τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν τοῖς πέλας μήδ' ἄρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων.

[Πελασγοί:] ἐθνικόν.

[Πελάτης:] ὁ ἀντιστρέφων, καὶ ὑπηρετῶν. συναγανακτῶν τοῖς πελάταις κατὰ πλῆθος ἐληλυθόσιν. ὑπρέτην τε καὶ θεράποντα ἢ πελάτην στρατιώτην τῶν ἐκ καταλόγου ἐκώλυσε παρεῖναι τι. καὶ αὖθις· καὶ ἑαυτὸν πελάτην ἐκείνου λέγει τε καὶ ᾄδει.

[Πέλεθρα:] πλέθρα. ἔστι δὲ μέτρον γῆς τὸ πλέθρον, σταδίου ἕκτον.

[Πελεκάντι:] δοτική. μήποτε βαρυτόνως προενεκτέον, ὡς ἀλίβας. πελεκὰν μέντοι, πελεκᾶνος κοινῶς, πελεκᾶς, πελεκάντος Ἀττικῶς. πελεκᾶς, πελεκᾶ Δωρικῶς. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου.

[Πέλεκυς,] πελέκεως· τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. καὶ ἐστελεωμένος οὗτος ἐμβριθῆς τέχνας ὁ πρύτανις πέλεκυς. πελέκυος δέ.

[Πελεκῶ,] πελεκήσω, ξύλα. **[Πελεκίζω]** δὲ τὸ μετὰ τῆς σπάθης κόπτω.

[Πέλει:] γίνεται, ἐστίν.

[Πελειάδες:] περιστεραί. καὶ πέλειαν, περιστεράν. δειλαί τοι δειλοῖσιν ἐφεδρεύουσι πέλειαι· ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα. φησὶν ἀετός. πτηνῆς ὡς ὄμμα πελειάδος πεφόβημαι. ἐπεὶ περιδεές ἐστὶ τὸ ζῶον. περιφραστικῶς, ὡς ἡ πέλεια.

[Πέλη,] Πέλης· ὄνομα τόπου.

[Πελλήνη:] πόλις. καὶ **[Πελληναῖος χιτῶν,]** ἐπὶ τῶν παλαιὰ φορούντων ἱμάτια. ἐν δὲ Πελλήνῃ διάφοροι χλαῖναι ἐγίνοντο. Ἀριστοφάνης· εὐθὺς Πελλήνης πέτεσθαι διανοῇ. ἐπεὶ ἐν Πελλήνῃ τοῖς Ἑραιοῖς ἄθλον ἐτίθετο χλαῖνα.

[Πελίας:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Πελιάδες,]** ὀνόματα κύρια.

[Πελιδνόν:] μέλαν. λέγεται καὶ **[Πελιτνόν]** παρὰ Θουκυδίδη. καὶ **[Πελιδνωθεῖσα,]** ὠχριάσασα. καὶ **[Πελιδνωμένη,]** ἀντὶ τοῦ μελαινομένη.

[Πελιδνόν:] τὸ μεταξὺ ὠχρότητος καὶ μελανίας· οἶονεὶ μολιβδοειδές. παρὰ Θουκυδίδη.

[Πελλίς:] ἔνθα τυρὸν ἀμέλγουσι, σκάφη τις.

[Πελιοί:] μέλανες, ὠχροί.

[Πελοπίδης:] ὁ τοῦ Πέλοπος.

[Πέλωρ:] μέγα τεράστιον.

[Πελώρας:] ὄνομα κύριον.

[Πελώριος:] μέγας. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὡς δὲ λέων ἦντησε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίαν χάσμα φέρων χαλεπόν. καὶ **[Πελωριάς,]** ὄνομα τόπου. δῶρον δ' ἐξ ἱερᾶς εἰμὶ Πελωριάδος.

[Πέλωρον:] μέγα. καὶ **[Πελώρου,]** μεγάλου τέρατος.

[Πελτασταί:] τοξόται, οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες.

[Πέλται:] λόγχοι, καὶ ἀσπίδια τετράγωνα. καὶ καταπέλται.

[Πέλτον:] θωρακικὸν ὄπλον, καὶ εἶδος ταρίχου. ἢ ἀσπίς ἵτυν μὴ ἔχουσα.

[Πέμματα:] πλακούντια. Ἀρριανός· οἱ δὲ ξένια ἔφερον, θυννοὺς ἐν κριβάνοις ὠπτημένους καὶ πέμματα ὀλίγα καὶ βαλάνους φοινίκων.

[Πέμπελος:] γέρων. καὶ γραῦς. παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν ἄδην.

[Πέμπειν:] τὸ πομπεύειν. Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ ἢ Ἀγροίκῳ· μικρὰ Παναθήναια ἐπεὶ δι' ἀγορᾶς πέμποντά σε, Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἄρματος. καὶ πέμψαντες, τὸ πομπεύσαντες, παρὰ Θουκυδίδη. καὶ Πέμπομαι· αἰτιατικῇ.

[Πέμπτη φθίνοντος:] ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο. Μένανδρος Χαλκίδι.

[Πέμψιν:] ἀποστολήν.

[Πενέσται:] οἱ παρὰ Θεσσαλῶν μὴ γόνῳ δοῦλοι, ὑπὸ τῶν ὑπὸ Αἴμονος ἐν Ἄρνη νικηθέντων Βοιωτῶν, οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτῶν δουλείαν, ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς τρίτης γενεᾶς, φιληδούντων ἐπὶ τῇ χώρᾳ. παρέδοσαν δὲ αὐτοὺς ἐφ' ὄρκῳ, ἐπὶ τῷ μήτε παθεῖν τι ἔργα ζόμενοι, μήτε ἐκβῆναι ἀπὸ τῆς χώρας. καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖναι Μενέσται καλούμενοι ὕστερον Πενέσται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος. οὗς ἐν Λακεδαιμόνι καλοῦσιν Εἴλωτας, τούτους Θετταλοὶ Πενέστας λέγουσι. χρῶνται δὲ τῷ ὀνόματι καὶ Θετταλοὶ καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ τῶν κρατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ καὶ δουλευόντων τοῖς κεκρατηκόσι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Πενέσται δὲ παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται οἱ παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἴλωτες. οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς Πενέστας καλεῖσθαι φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλικὰς. Ἀριστοφάνης· τοῖς Πενέσταισι ξυνών.

[Πενθερά:] τῷ νυμφίῳ ἢ τῆς κόρης μήτηρ. καὶ πενθερός, ὁ πατήρ. Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησι· καί σ', ὦ γεραίε, τὴν τε παῖδα μὴ δοὺς ἐμοί, γαμβρὸς νομίζῃ καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός. καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀλκάθῳ φησίν· ἄξιός δ' ἐμός γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδά μοι ξυνοικίσας. Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν· εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείᾳ. Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Κλυταιμνήστραν περὶ Ἀχιλλέως· σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν. ἀντὶ τοῦ γαμβρῶν.

[Πενθηλός:] ὄνομα κύριον.

[Πένθος:] ὥστε πολὺν ὑπὲρ αὐτοῦ πόθον γενέσθαι καὶ πένθος ἱερὸν, οἷον ἐν Λιβάνῳ τὸ ἐπ' Ἀδώνιδι καὶ Βύβλῳ.

[Πενία·] διὰ τὰς ἀδίκους πάθας τῇ πενίᾳ ἐνήθλει. οὐκοῦν τῆς πτωχείας πενίαν φαμέν εἶναι ἀδελφὴν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. εἶπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον. ὁ μὲν γὰρ Διονύσιος ἐξώλης τύραννος, ὁ δὲ Θρασύβουλος φιλόπολις καὶ παντὸς λόγου κρείττων. ἐπὶ τῶν μὴ τὰ ὅμοια ὁμοιούντων.

[Πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε:] παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.

[Πενία.] καὶ πένης οὐχ ὁ μὴδὲν κεκτημένος, ἀλλ' ὁ πολλῶν ἐφιέμενος· καὶ πλούσιος, οὐχ ὁ πολλὰ περιβεβλημένος, ἀλλ' ὁ μὴ πολλῶν δεόμενος.

[Πενιχραλέον:] εὐτελές, πενιχρόν. καὶ ψαιστῷ ὀλίγον δρᾶμα πενιχραλέον.

[Πενταέτηρον:] πέντε ἐτῶν.

[Πένταθλος:] ὁ Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης. ἤσκητο γὰρ τὰ φυσικὰ, τὰ ἠθικά, μαθηματικὰ καὶ τοὺς ἐγκυκλίους λόγους, καὶ περὶ τεχνῶν πᾶσαν εἶχεν ἐμπειρίαν. τούτου ἐστὶ καὶ τό, λόγος Ἑρμοῦ αἰκίη.

[Πεντακοσιομέδιμνον:] τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἦν ἐν τέλος καὶ οἱ Πεντακοσιομέδιμνοι.

[Πένταχα:] εἰς πέντε μέρη.

[Πεντέκτενοι:] περιπόρφυροι. διὰ τὸ ἐνυφάνθαι περὶ τὰς ὥας πέντε κτένας πορφυροῦς.

[Πεντέληθεν:] ἀπὸ Πεντέλης πόλεως.

[Πεντεσυρίγγω ξύλω:] τῇ ποδοκάκῃ. πέντε γὰρ ὁπὰς ἔχει, δι' ὧν οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες καὶ ὁ τράχηλος ἐμβάλλονται.

[Πέντε τάλανθ' ἢ Χίων πόλις διὰ τὸν πρωκτὸν ὀφλήσει:] τούτους ὡς ἀκρασίαν μαλακίας ἔχοντας σκώπτει Ἀριστοφάνης· καὶ διὰ μαλακίαν τῶν πρωκτῶν εὐρυτέρων ὄντων καὶ ἐτοίμων πρὸς τὸ ἀποπατεῖν.

[Πεντετάλαντος δίκη διαγέγραπται:] τὸ εἴς τρεπτον τηρεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.

[Πεντετηρίς:] πενταετηρίς.

[Πεντεφρῆς:] ὄνομα κύριον.

[Πεντηκόνταρχος:] ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων. ἐκαλεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἢ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς.

[Πεντηκοντούτης:] πεντηκονταετῆς ἀνὴρ. **[Πεντηκοντοῦτις]** δὲ θηλυκῶς, ἡ γυνή.

[Πεντηκοστή] καὶ **[Πεντηκοστεύεσθαι]** καὶ **[Πεντηκοστολόγοι:]** πεντηκοστή μὲν τὸ τέλος, ὃ τελοῦσι, πεντηκοστολόγοι δὲ οἱ τοῦτο ἐκλέγοντες, πεντηκοστεύεσθαι δὲ τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν. ταῦτα δὲ ἐστὶν εὐρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφῇ Δημοσθένους, καὶ Ὑπερίδους ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν.

[Πεντηκοστολόγιον.] καὶ λαβόμενος ἦγεν εὐθὺ τοῦ πεντηκοστολογίου.

[Πεντώβολον ἡλιάσασθαι:] νικήσαντα τοὺς Πελοποννησίους δικάσαι μέχρις Ἀρκαδίας, λαμβάνοντα μισθὸν πεντώβολον, ἀλλ' οὐ τριώβολον. καὶ **[Πεμπώβολον]** ὁμοίως.

[Πεξάμενος:] κτενίσας, ξάνας.

[Πέος:] τὸ σπήλαιον. καὶ **[Πέος]** δὲ τὸ αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· πλὴν ἢ τὸ πέος ἔχοντα ἐν τῇ δεξιᾷ. καὶ αὐθις· ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου. καὶ αὐθις· πότερον, ὡς ἀνὴρ τρέφῃ; ποῦ δὲ τὸ πέος; καὶ αὐθις· τίς Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν.

[Πεπαρήθιος:] ἀπὸ τόπου.

[Πεπάρηθος:] νῆσος, οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας.

[Πεπαρθενεῦσθαι:] διατετμηθῆναι τῇ μίξει.

[Πεπαρμένον:] πεπερονημένον, καθηλωμένον, τετρυπημένον.

[Πεπαρωνήκασιν:] ἡμαρτήκασιν.

[Πέπατο:] ἐκέκτητο. πῶ γὰρ τὸ κτῶμαι. καὶ πολυπάμων, ὁ πολλὰ κεκτημένος. ἐν Ἐπιγράμμασι· πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο κληρίον ἐν λυτρῇ τῇδε γεωλοφία.

[Πεπαίνει:] πραῖνει.

[Πεπελτωμένα:] πεπιναρωμένα.

[Πεπεμμένου πλακοῦντος:] ἀντὶ τοῦ ποιηθέντος, τοῦ ἐν τετράδι πεπεμμένου. ἐπειδὴ ἔξω τῶν ἑορτῶν ἱεραὶ τινες ἡμέραι ἐνομίζοντο Ἀθήνησι θεοῖς τισίν, οἷον νουμηνία καὶ ἐβδόμη Ἀπόλλωνος, τετάρτη Ἑρμῆ, ὀγδόη Θησεΐ.

[Πέπειρον:] ἀκμαῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὠρίμου. γραῦς φησι παρὰ Ἀριστοφάνει· οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔνεστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις. οὐδέ τοι στέργειν ἂν ἐθέλοι μᾶλλον ἢ ἐγὼ τὸν φίλον.

[Πεπιθημένος:] πεπιθήσας, θαρρήσας. καὶ **[Πεποιθώς,]** θαρρῶν.

[Πεπίθοιμεν:] πείσοιμεν.

[Πεπιλημένος:] συνεσφιγμένη. Ἰώσηπος· μέλας, τὸ σῶμα ἰσχνός, τὴν σάρκα πεπιλημένος· ἀλλ' ἐνῶκει τις ἡρώϊκὴ ψυχὴ λεπτῷ σώματι.

[Πεπλαδικός:] ὑγρανθέν, σεσηπός.

[Πεπλασμένος:] κακούργω.

[Πεπλεγμένη·] πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστίν, ἣτις ὑποπίπτουσι τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τερηδόνης λόγον ἐπέχει· ξιφοειδὴς ἢ φάλαγξ γίνεται καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

[Πεπληγός:] παρ' Ὀμήρῳ· ἀντὶ τοῦ πλήσσω τὸν παρακείμενον παρείληφε.

[Πέπλον:] περιβόλαιον, ἱμάτιον γυναικεῖον.

[Πέπλος·] ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις πέπλος τὸ ἄρμενον τῆς Παναθηναϊκῆς νεώς, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι κατεσκεύαζον τῇ θεῷ διὰ τετραετηρίδος· ἥς καὶ τὴν πομπὴν διὰ τοῦ Κεραμικοῦ ἐποίουν μέχρι τοῦ Ἑλευσινίου. πέπλον δὲ τοῦτο ἐκάλουν διὰ τὸ ἐρεοῦν αὐτὸ εἶναι. ἐγγράπτο δὲ ἐν αὐτῷ ὁ Ἐγκέλαδος, ὃν ἀνεῖλεν ἡ Ἀθηνᾶ· ἣν δὲ τῶν Γιγάντων εἷς. ἢ ὅτι νικήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι πέπλον ἐποίησαν τῇ Ἀθηνᾷ καὶ ἐνέγραψαν τοὺς ἀρίστους ἐν αὐτῷ. **[Πέπλος·]** περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηνᾷ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστὶν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ὅτι

[Πέπλος] καλεῖται καὶ ἐάνόν. ἔστι δὲ ὁ πέπλος γυναικεῖον ἔνδυμα.

[Πεπλώματα·] καὶ ζήτει ἐν τῷ δυσπινῇ.

[Πεπνυμένος:] συνετός.

[Πεποδισμένοι:] τοὺς πόδας δεδεμένοι. τοῖς Πέρσαις ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἵπποι πεποδισμένοι εἰσὶ, τοῦ μὴ φεύγειν ἔνεκα, εἰ λυθείησαν.

[Πεποδισμένοι:] τοὺς πόδας κατεσχημένοι. Ξενοφῶν· πονηρόν ἐστι νυκτὸς στράτευμα Περσικόν· οἱ γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδενται.

[Πέπομαι:] παθητικόν. **[Πέπωκα]** δέ.

[Πέπον:] προσφιλέστατε, προσηνέστατε.

[Πέπονες:] ἔκλυτοι, ἀσθενεῖς. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὄφρα τάχιστα λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων. ἀντὶ τοῦ ὠρίμων.

[Πέπορδα·] Ἀριστοφάνης· ἡδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς. ἀντὶ τοῦ ἐάσας, ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄψεων τῶν ἐκδυομένων τὸ γῆρας· ἡδομαι γὰρ ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα, τουτέστι τὸν πόλεμον, μᾶλλον ἢ ἐκδύς τὸ γῆρας.

[Πεποροποιημένον:] ἐκ τοῦ πόρος.

[Πεπορπημένος:] ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενος, πόρπη συνεχόμενον, ὡς μὴ ἀφίστασθαι τῶν ὤμων. κεῖται παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· τῶν δ' ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφειμένους ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην τὴν πόλιν τότε ἐπὶ γήρως ὁδῷ περιφθειρομένους, διπλᾷ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους.

[Πεπότηται:] ἀνέπτη, ἀνεκουφίσθη, καὶ μετέωρα ἤδη φρονεῖ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἡ ψυχὴ μου πεπότηται.

[Πεπώρωται:] τετύφλωται.

[Πεπραξικοπηκότα:] ἀντὶ τοῦ προδῶσαντα.

[Πεπραῖσθαι] καὶ πωλεῖσθαι διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ πεπραῖσθαι πάντη καὶ πάντως ἀπέβη, τὸ δὲ πωλεῖσθαι ἔστιν ὅτε καὶ οὐκ ἀποβαίνει· ἐνδέχεται γὰρ τὸ ἔτι πωλούμενον μὴ πραθῆναι.

[Πέπρισται:] κέκοπται.

[Πεπρωμένη:] εἰμαρμένη, τύχη, γένεσις.

[Πεπρωμένον:] εἰμαρμένον, ὠρισμένον, πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας.

[Πέπταται:] ἥπλωται.

[Πεποιωμένον:] ποιότητα ἔχον.

[Πεπουκασμένον:] ἐσκεπασμένον, περιβεβλημένον. εἶτα ἐν ἐτέρᾳ σκηνῇ ξυνῆλθον ἡμφιεσμένη τε καὶ καταπεπουκασμένη οὐκ ἄλλως ἐξ ἱματίων σηρικῶν.

[Πέπυστο:] ἠκηκόει.

[Περᾶ:] πλέει.

[Πέρα:] ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ περισσότερον. τὸ πέρα δὲ ἀντιτείνοντας ξυνδεῖν. καὶ αὖθις· δασμολογοῦντες αὐτοὺς τῆς δυνάμεως πέρα. καὶ αὖθις· οὐ δυναμένων δὲ τὸ πέρα φέρειν δι' ὕβριν τε καὶ ὠμότητα. καὶ αὖθις· ἀρρήτων ἀρρητότερα καὶ κακῶν πέρα. καὶ αὖθις· εἰπόντες δὲ τοῦ Ἰωτόμου τὸ τόλμημα ἔπαυσαν αὐτὸν τὸ πέρα ἀμφιγνοοῦντα. καὶ Ἀριστοφάνης· ἀρ' οἴσθ', ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα, μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος καταιθαλώσω; καὶ αὖθις· ὁ δὲ τοῦ ἐπὶ Σελεύκειαν τὸ πέρα ἄγειν ἀπέσχετο. ἀντὶ τοῦ πλεονάκις. Περᾶναι.

[Περάνη:] αὐθυπότακτον. ἀντὶ τοῦ τελειῶσει.

[Περαντικός:] πέρας ἐπιτιθεὶς τοῖς λόγοις.

[Πέρασις βίου:] ἡ τελευταία. δότε βίου πέραςιν καὶ καταστροφὴν τινα εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν αἰεὶ. εἰ μὴ δοκῶ ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν. καὶ **[Πέρατα]**, τέλη.

[Περγαμηναί:] αἱ μεμβρᾶναι, αἱ δέρρεις.

[Περγάμιον:] δῆμιον.

[Πέργαμον:] τὴν πόλιν Ἰῶνες λέγουσιν, οἱ δὲ πάντες τὰ ὑψηλά.

[Περγασῆθεν·] δῆμος ἡ Περγασὴ τῆς Ἐρεχθίδος. τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαί φασι, Περγασέα τε καὶ Περγασῆθεν.

[Περγαῖος. Πέρδεσθαι·] ὅτι Ἀγύρριος τοσοῦτον ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο, ὥς καὶ πέρδεσθαι αὐτόν.

[Περδίκκας,] καὶ κλίνεται Περδίκκου. ὁ Μακεδών· ὃν ἔκτειναν ἐξ ἐπιβουλῆς οἱ Μακεδόνες, ἄνδρα τὰ τε πολέμια κράτιστον γενόμενον καὶ μεγαλονοίᾳ χρησάμενον διαφερόντως· ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸ ὑπέρογκον αὐτῷ τοῦ φρονήματος εὐθαρσές πρὸς πάντα κίνδυνον ἦν, τό τε ἄγαν μεγαλήγορον, σὺν ᾧ πάντας Μακεδόνας ὑπερφρονεῖν ἔδοξε, τὰς τε εὐπραγίας αὐτῷ φθόνου ἐπαξίας ἐποίει· ἐπὶ δὲ τῷ φθόνῳ μῖσος ἐπεγίνετο, καὶ τὸ μὴ φέρειν ὑπὲρ σφᾶς ὄντα τε καὶ ὀνομαζόμενον. ὅθεν καὶ τὴν ἐν τοῖς πταίσμασι μεταβολὴν σὺν ὀργῇ τῆς πρόσθεν ὑποψίας μᾶλλον ἢ κρίσεως ἀληθεστάτης δικαιώσει ἐς τὸ κατ' αὐτοῦ ἐπιβούλευμα ἐποιοῦντο.

[Περδίκειος κάρα·] καὶ **[Περδίκειος πούς. Πέρδικος ἱερόν·]** παρὰ τῇ ἀκροπόλει. Εὐπαλάμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ· ἥς υἱὸς Κάλως· ᾧ φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης ἔρριψεν αὐτόν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ᾧ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κωμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τοῦνομα.

[Περαία·] ὄνομα τόπου.

[Περραιβοί·] ἔθνος.

[Περαίνειν·] τὸ συνουσιάζειν.

[Περαίνοντας·] τελειοῦντας.

[Περαιῶ·] αἰτιατικῇ.

[Περαιωθέντες·] περάσαντες.

[Περαιτέρω·] πλέον, πάνυ.

[Περεγρῖνος·] ὄνομα κύριον.

[Περήνη·] πόλις.

[Περήτρια·] ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν.

[Πέρι·] περισσῶς.

[Περιαγειρόμενοι·] ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι ἀθληταί. Πολιτείας ἐ' ἐπὶ τέλει. λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἄθλα προυτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις, ὃν τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν· ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς καθήμενοι καὶ πλησιάζοντες πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν, οἱ δὲ πορρώτερον ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερχομένους· ὥς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας, οἱ δὲ χιτῶνας. ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγεῖρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα. ὅθεν Σιμωνίδης Ἀετύλου φησὶν οὕτως· τίς δὴ τῶν νῦν τοσάδε πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ρόδων ἀνεδήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων. ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

[Περιαγκώνισμα. Περιάγνυται·] περικατακλᾶται. οἶονεὶ περιίσχεται. κα.

[Περιαγνυμένου,] περικλωμένου. πρὸς τὴν ἐσπερίαν τοῦ κόλπου ἀκτὴν, τοῦ πρὸς τῇ Αἴνῳ τῇ πόλει περιαγνυμένου.

[Περιάγξαι:] περιστρέψαι, συνθρίψαι.

[Περιογώρας:] λάλος.

[Περιογώγας:] τὰς ἐν κύκλῳ περιφοράς. ἀετοὶ δὲ ἕξ κυκλοτερεῖς περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι περιγώγας ἐν δεξιᾷ διέστησαν.

[Περιοθρεῖν:] περισκοπεῖν.

[Περίακτος ὁδός:]

[Περιογῶν:] ἀχθόμενος. κάγῳ περιγῶν τοῖς γεγονόσι διὰ γραμμάτων ἐδεόμην ἀναπεμφθῆναι ὡς τὸν πατέρα τὸν ὑμέτερον.

[Περίαλος:] τὸ ἰσχίον.

[Περιολουργός:] Ἀριστοφάνης περὶ Λυσιστράτου. περιολουργὸς κακοῖς, ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ πλεῖν ἢ λθ' ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἐκάστου. τουτέστιν ὁ κακοῖς βεβαμμένος· ἢ ὁ βαθὺς τοῖς κακοῖς. μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς βαφῆς τῆς πορφύρας τῆς θαλασσοβα φοῦς, ὅτι ἐκ βάθους τὸ ὄστρεον εὐρίσκεται. ἀλουργὶς δὲ ἡ πορφύρα.

[Περιομησάμενος:] θερίσας.

[Περιομφί:] κύκλῳ.

[Περίανδρος:] Κυψέλου, Κορίνθιος, τῶν ζ' σοφῶν, γεγονὼς κατὰ τὴν λη' ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν ἀνθρώπειον βίον ἔπη β'. οὗτός ἐστι Περίαςανδρος ὁ διὰ λύπην ἰδίαν ἀποθανών· ὡς καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ, οὕτως ἔχον· μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς, οἷσι δίδωσι θεός. καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίαςανδρος ἀπέσβη, οὐνεκεν οὐκ ἔτυχε πρῆξις, ἥς ἔθελεν.

[Περίανδρος:] ὁ Κυψέλου υἱός, τοῦ βασιλέως Κορίνθου, τὴν βασιλείαν παρὰ τοῦ πατρὸς κατὰ πρεσβεῖον παραλαμβάνει καὶ ὑπὸ ὠμότητος καὶ βίας ἐξέτρεψεν αὐτὴν εἰς τυραννίδα· καὶ δορυφόρους εἶχε τ' ἐκώλυσέ τε τοὺς πολίτας δούλους κτᾶσθαι καὶ σχολὴν ἄγειν, ἀεὶ τινα αὐτοῖς ἔργα ἐξευρίσκων. εἰ δέ τις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καθέζοιτο, ἐζημίῳ, δεδιὼς μή τι βουλευοῖντο κατ' αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλο τοῦτον ἄνομον ἐργάσασθαι, νεκρᾷ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ μιγέντα ὑπ' ἔρωτος. ἐστρατεύετο δὲ συνεχῶς καὶ ἦν πολεμικὸς τριήρεις τε ναυπηγησάμενος ἀμφοτέραις ἐχρῆτο ταῖς θαλάτταις. φασὶ δὲ τινες αὐτὸν καὶ τῶν ζ' σοφῶν γεγονέναι· τὸ δὲ οὐκ ἦν.

[Περιοανθίζω:] ἄνθη συλλέγω.

[Περιοαιδός:] ἐγκύκλιος ὥδή.

[Περιοάπτω·] δοτικῇ.

[Περιοαστράπτω·] αἰτιατικῇ.

[Περιοαυθαδίζεται:] ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται· ἢ μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ.

[Περιοατίζεται:] περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ· ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβει.

[Περιοαυτολογεῖν:] περὶ ἑαυτοῦ λέγειν· τουτέστι μετὰ ὑπερηφανίας.

[Περιοβάδην:] ἀμφιπλῖξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ· πλῖξ γὰρ τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα, τὰ πηδήματα.

[Περιβαλόμενος:] προσπορισάμενος. περιβαλόμενος δὲ πολλὴν λείαν ἐπῆγεν ἐπὶ τὸ νεόκτιστον φρούριον. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὸ Λεωνίδου σῆμα τοῦ Σπαρτιάτου οὐ περιέβαλε μόνον, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα. καὶ αὖθις· καὶ πλοῦτον περιβάλλει ἀνδρὶ πένητι μὲν, εὖσε βεῖ δὲ καὶ ἀεὶ θεραπεύοντί οἱ τὸν νεών. καὶ αὖθις· ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὴν σοφίαν περιβαλόμενος.

[Περιβαλλομένους:] προσλαμβανομένους. Ξενοφῶν· τοὺς ἐπιτηδεῖους ἄλλους ἄλλοσε ἀφῆκε καταθεῖν καὶ ἐκέλευε περιβαλλομένους, ὅπως τις ἐπιτυχάνοι, ἐλαύνειν πρὸς αὐτόν. καὶ Πολύβιος· ὁ δὲ Ἄτταλος περιβαλλόμενος πλείῳ λόγον ὑπεμίμησεν αὐτοὺς τῆς ἀνέκαθεν τῶν προγόνων ἀρετῆς. ἀντὶ τοῦ διεξελθόν. καὶ αὖθις· δεσμοῖς περιβαλόν. καὶ Αἰλιανός· οἱ δὲ τοὺς ὑπηρέτας αὐτῶ περιβαλόντες εἰς τὸ θέατρον ἄγουσιν.

[Περιβάλλω·] αἰτιατικῇ.

[Περίβαρα:] ὑποδήματα. καὶ **[Περιβαρίδες·]** Θεόπομπος ἐν Σειρήσιν. ὑποδοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας. ἢ **[Περιβαρίδες,]** ὑποδήματα γυναικῶν.

[Περιβάς:] ἐποχισάμενος. περιβάς δὲ τὸν ἵππον ἤλαυνεν ὥς ἐπὶ τὸ θορυβούμενον.

[Περίβλεπτος:] ἔξοχος, μέγιστος.

[Περιβόλαιον:] περιβολή, ἔνδυμα. ἄβυσσον καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἢ θεία γραφή. ἐπεὶ οὖν ἡ γῆ πανταχόθεν ὕδασι περιέχεται, μεγάλοις καὶ μικροῖς πελάγεσιν, εἰκότως περιβόλαιον αὐτῆς εἶρηκεν ὁ Δαβίδ.

[Περιβολή:] εἶδος λόγου δεινότητος. ἀλαζόνας φασὶν εἶναι τοὺς Ἕλληνας, τὰ οἰκεῖα αἴροντας διὰ τε ἐπιγραμματῶν καὶ συγγραφῆς καὶ τῆς ἄλλης τῶν λόγων πομπείας τε καὶ περιβολῆς. καὶ **[Περιβολή,]** ὁ πλοῦτος. καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐν περιβαλῇ γέργηθες, ἢ τε τύρβη καὶ οἱ χειρώνακτες.

[Περίβολος:] ὁ τῆς νηός.

[Περιγηθής:] περιχαρής.

[Περιγίνομαι·] γενικῇ.

[Περιγλωττίς:] σκεπαστήριον τῆς γλώττης. Πίθυλλόν φασι, τὸν Τένθην καλούμενον, περιγλωττίδα ὑμένινην φορεῖν καὶ προσελυτροῦν τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις. καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον, ἵν' ὥς θερμότατον ἀναδιδῶ τῇ γλώττῃ.

[Περίγρα:] ὁ διαβήτης, δι' ἧς οἱ τροχοὶ περιφερεῖς ἀποτελοῦνται· πυράγρας γὰρ οὐδεμία πρὸς ἀμάξης κατασκευὴν χρειᾶ. ἔστι δὲ βοηθῆσαι καὶ τῇ κρατούσῃ γραφῇ, ἐπεὶ καὶ πυράγρας ἐπὶ ταῖς σιδηροτρόχοις ἀμάξαις χρῶνται, περίγρας δὲ ἐπὶ ταῖς ξυλίναις. ὁ Θεολόγος Γρηγόριός φησιν εἰς τὸν συντακτήριον· εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν εἰς δόξαν θεοῦ, τοῦτο δὲ δι' ἐμέ, ἢ πυράγρα διὰ τὴν ἄμαξαν ἢ ὁ πρίων διὰ τὴν θύραν· νικῶ τῇ αἰτίᾳ.

[Περιγράψαι:] οἷον ἀποκτεῖναι. ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται καὶ περιαιροῦνται τῶν ἀρχείων.

[Περιγυρίδα:] περιφέρειαν.

[Περιδαρδάπτεσθαι:] κατεσθίεσθαι.

[Περιδέεια.] καὶ **[Περιδεής,]** περίφοβος. καὶ τὰ συμπεσόντα αὐτοῖς πολλὰ καὶ δεινὰ τῷ περιδεεῖ τῆς ὀψεως ἐμήνυον.

[Περιδέξιος:] ὁ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος. παρὰ δὲ τῷ Θεολόγῳ λέγοντι, καὶ ὅπως ἀποφεύξῃ τὸν περιδέξιον. περιδέξιόν ἐστι πᾶν διλήμματον· ἐκατέρωθεν γὰρ βούλεται συνάγειν. **[Περιδέξιος]** καὶ ὁ σοφός. οἷος ἐκεῖνος ἀεὶ περιδέξιος ἦρως. παρὰ Καλλιμάχῳ.

[Περιδέρραια:] περιτραχήλια κόσμια.

[Περιδεῖν:] περιδεσμεῖν, περιάπτειν. Ξενοφῶν· ὁ δὲ διδάσκει περὶ τοὺς πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων σακκία περιδεῖν, ὅταν διὰ τῆς χιόνος ἄγωσι, διὰ τὸ μὴ καταδύεσθαι.

[Περίδειπνον.] καὶ **[Περίδειπνον τὸ νεκρῶν.]** καὶ τοῦτο ἐδείπνουν τὸ πρῶτον περίδειπνον.

[Περιδήλιον:] πειρατήν.

[Περιδινοῦνται:] περιοδεύονται, περιστρέφονται. ὁ δὲ περιδινήσας ἄφνω ἐς τὸ πρόσωπον τὸν ἵππον ὑπηγνίαζε τοῖς δειλαίοις.

[Περιδινοῦντες:] περιστρέφοντες. οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐντιθέντες εἰς σφενδόνας ὧς καὶ περιδινοῦντες ἐν κύκλῳ, ἅτε οὐκ ἄπειροι τῶν αὐτοσχεδίων καὶ κυνηγετικῶν διαιτημάτων, ἀλλὰ μεμελετηκότες τὰ ἐν ἐρημίᾳ μηχανήματα, ἐφθόν καὶ ὠμὸν τῇ ῥύμῃ τὸ ῥὸν κατεσκεύαζον.

[Περίδου:] περίθες. Ἀριστοφάνης· ἴθι σὺ περίδου καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ. καὶ αὖθις· ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς συνθήκην θεῖναι. καὶ αὖθις· εἰ βούλει, περίδου μοι περὶ θυμητίδων ἁλῶν. εἰ βούλει, φησί, ποιησώμεθα συνθήκας περὶ θυμητίδων ἁλῶν, οἷον μετὰ θύμου τετριμμένων. καὶ ἐτέρωθι· ἄλλας θυμίτας δοὺς ἐμοὶ καὶ κρόμυα. τὸ δὲ περίδου μοι καὶ Ὅμηρός φησι.

[Περίδου:] τουτέστι συνθήκην ποιοῦ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· περίδου νῦν ἐμοί, εἰ μὴ τὸ τετράμετρον ἐστὶν ἡμικτόν.

[Περιδῶμεθα:] συνθῶμεθα. Ὅμηρος· δεῦρό νυν ἢ τρίποδα περιδῶμεθα.

[Περιδράττεσθαι:] περιέχεσθαι. καὶ **[Περιδράσσω·]** γενικῇ.

[Περίδρομος:] πάντῃ περιέχεσθαι δυνάμενος.

[Περίδρομοι κύνες:] οἱ πανταχοῦ δυνάμενοι περιστρέφεσθαι. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

[Περιδύεται:] κρύβεται, εἰσδύεται. καὶ **[Περιδυθῆναι,]** ἐκδυθῆναι.

[Περιδύσας:] ἐκδύσας, ἀφελόμενος. περιδύσας οὖν τὸν ναόν, ὥς καὶ τὰ σκεύη τοῦ θεοῦ βαστάσαι.

[Περαιρεῖν:] ἀφαιρεῖσθαι, ἀποκόπτειν, καθυφεῖσθαι. συγχωρηθῆναι δὲ τοῖς Κελτίβηρσιν ὑπὸ Τιβερίου πρεσβεῦειν πρὸς τὴν σύγκλητον καὶ περαιρεῖν, ἐάν τι τούτων δύνωνται παραιτεῖσθαι. οἱ δὲ παραλῦσαι ἐπρέσβευσαν τὴν σύγκλητον τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν φόρων.

[Περαιροῦμαι·] αἰτιατικῇ.

[Περιοβάλοντο:] ἐπεκτήσαντο. οἱ δὲ καταδραμόντες τὴν χώραν περιέβαλοντο λείας πλῆθος. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐ μόνον τὸ σῆμα Λεωνίδου τοῦ Σπαρτιάτου περιέβαλεν, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα.

[Περιέδυσεν:] ἀφείλετο τὰ ἱμάτια. ὁ πατήρ αὐτοῦ τὴν Συρίαν ἅπασαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα τῶν σαρκῶν. περὶ ὁστέων λέγων.

[Περιεζώσατο:] ἀντὶ τοῦ περιεβάλετο. ἀπορῶν ἐπιτρόπου γυμνὸς ὢν τοῦτον τέως περιεζώσατο. οἱ γὰρ γυμνοὶ ἐπιθυμοῦσι κἂν περιζώματος τυχεῖν.

[Περιεκέχυτο:] πανταχόθεν περιέρρει. ἐπειδὴ τῷ Τιβερίῳ ἤδη τὰ τῆς πολιτείας περιεκέχυτο πράγματα.

[Περιεκόκκυσα:] κόρδακα ὠρχησάμην. Ἀριστοφάνης.

[Περιεκτικόν:] περιέχον.

[Περιελῶ σ' ἀλαζονείας, ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου:] οἷον ἀποδύσω σε, παύσω τῶν ἀλαζονειῶν. τὸ δὲ περιελάσω ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. παύσω σε καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. περιελάσω σε, νικήσω. ὑποτεμοῦμαι δὲ ὡς βурсοδέψης· ὑποτέμνουσι γὰρ τὰ δέρματα, διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα.

[Περιεμεκτήσας·] ὁ δὲ περιεμεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄρκου καὶ διαλυσάμενος τὴν ξενίην ἐποίει τοιάδε. ἀντὶ τοῦ δεινοπαθήσας. ὁ δὲ Θεμίσων, ἀνὴρ τῆς Φρονίμης, περιεμέκτησεν αὐτὴν ἐν τῷ πελάγει. καὶ ζήτηι ἐν τῷ Βάττος.

[Περιέπειν·] αἰτιατικῇ. φυλάσσειν, ἢ ἐνεργεῖν.

[Περιεπτισμένον:] λελεπισμένον, περιεξεσμένον, περικεκαθαρμένον.

[Περιεπτισμένοι:] οἷον ξένων ἀπηλλαγμένοι καὶ καθαροὶ ἄστοι. κυρίως δὲ πτίσσειν ἐστὶ τὸ κριθὰς ἢ ἄλλο τι λεπίζειν καὶ καθαροποιεῖν. ἐνθεν καὶ πτισάνη, ἡ λελεπισμένη κριθή. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι.

[Περιέπτυσαν:] ἐκύκλωσαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ τὸ πλαίσιον λύσαντες ἐς λόχους περιέβαλον τοὺς περιέχοντας. οὕτω θᾶπτον ἀναπνοῆς αὐτοὺς περιέπτυσαν καὶ συγκλείσαντες ἅπαντας κατηκόντισαν· δείξαντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ ὅπως χρὴ διαφεύγειν κύκλωσιν καὶ ὅπως κυκλώσασθαι δι' ὑπερβολὴν ἀνδρείας.

[Περιεργάζεσθαι:] περιγενήσεσθαι. ὁ δὲ περιεργασάμενος τοὺς οἴκους, ἐν οἷς συντρέχοντες ἐκκλησιάζουσι, τούτοις συνέσχηκεν.

[Περιεργῶ·] αἰτιατικῇ.

[Περιέρρων·] ζητῶ περιέρρων αὐτὸν ἐξ ἐωθινοῦ. Κραπατάλοις Φερεκράτης. ἀπὸ τοῦ ἔρρων, ὃ σημαίνει τὸ φθειρόμενος.

[Περιερέττων·] κωπηλατῶν.

[Περιερρύη:] ἐξεχύθη, ἐξέπεσεν. ὀρχουμένου γὰρ αὐτοῦ, ὁ ἀκινάκης περιερρύη.

[Περιέρχομαι:] ἐνεδρεύω, ἐξαπατῶ, σοφίζομαι, ὑπέρχομαι. Ἀριστοφάνης· σκέψασθε δέ μ' εἰ σοφῶς αὐτοὺς περιέρχομαι τοὺς οἰομένους φρονεῖν κᾶμ' ἐξαπατῶν.

[Περιέσσατο:] περιεβάλετο.

[Περιέσεσθαι:] περιγενήσεσθαι. οὐ γὰρ ἐτέρως περιέσεσθαι στρατηγοῦ θερμοῦ τε καὶ ἀμάχου παντάπασιν.

[Περίεσι:] καθαρά.

[Περισκεμμένος:] ήκριβωμένος.

[Περιεσόμεθα:] περιγεννησόμεθα.

[Περίεσπασαν:] ατίμως περιεῖλον. Αἰλιανός· τὸν βωμὸν ἀνέστρεψαν καὶ τὸν κόσμον ὅσος ἦν περικείμενος, τοῦτον περιέσπασαν.

[Περίεσται·] γενικῇ.

[Περιέστηκεν·] αἰτιατικῇ. περιῖσταται, περιέστραπται. καὶ περιστάντες αὐτὸν πᾶν τὸ τῆς ἀδελφότητος πλήρωμα. καὶ τὸ περιεστηκὸς ἐκεῖνο πλῆθος τὸν πατριάρχην Ἡλίαν διατεμὼν ὁ θεῖος Σάβας.

[Περιέστηξαν:] περιεκύκλωσαν.

[Περιεστήξει:] περισταθήσεται.

[Περιέχεσθαι·] γενικῇ. ἀντέχεσθαι, φροντίζειν. μήτε αὐτοῦ πάνυ περιέχεσθαι Ῥωμαίους. αἰτιατικῇ δὲ ὡς τό, ζάλη ἀμαρτημάτων περιέχει με, σώτηρ.

[Περιεχόμενον:] ἀντιποιούμενον.

[Περίζωμα:] τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα. γυμνῶν μαχομένων τῶν Ῥωμαίων ἐν τοῖς περιζώμασι.

[Περίζυγα·] Ξενοφῶν· ἔχειν δὲ χρή καὶ ἱμάντας· τούτων γὰρ τριβομένων καὶ ῥηγνυμένων ἀνάγκη ἀργεῖν, ἣν μή τις ἔχη περίζυγα.

[Περιεῖδον·] αἰτιατικῇ.

[Περιειλάμενος:] περιειλησάμενος.

[Περίειμι:] ζῶ, ἔτι σώζομαι. καὶ αὐτὸς μὲν, ἔφη, ἐπὶ τῆς Μουσίας ἐπολέμησα καὶ περίειμι νῦν· καὶ λόγῃ ἐπανατείνας, ἐν ταύτῃ, ἔφη, πίστις ἡμῖν ἔστι.

[Περιεῖναι:] περιγενέσθαι. ἰδὼν ὅτι οὐκ ἄλλως τὴν πόλιν ἢ λιμῶ περιεῖναι δύναίτο.

[Περιεῖναι:] ἐν βίῳ διάγειν, ζῆν. τότε μὲν οὕτως Ἰουστίνῳ περιεῖναι ξυνέβη. καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶν. ἐν δὲ τοῖς μάλιστα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Γάϊον οὐκ ἀνέξεσθαι περιεῖναι αὐτὸν δοῦλον τῶν πολεμίων γεγονότα. οὐδὲ περιεῖναι τῶν πολεμίων οἷός τε ὢν, τῷ μὴ τὰ δέοντα ὑπὸ σμικρολογίας ἐργάζεσθαι.

[Περιεῖπον:] περὶ τινὰ ἦσαν θεραπευτικῶς καὶ φυλακτικῶς.

[Περιεῖχεν:] ὑπερεῖχε.

[Περιήγγελλεν:] ἐκέλευεν.

[Περιηγέλθη τὸ ἄθεον πρόσταγμα:] Ἀττικώτερον δὲ τὸ περιηγέλη.

[Περιηγεῖται:] ἀντὶ τοῦ διηγεῖται. Αἰλιανός· αὐτὸς δὲ διυπνισθεὶς τῷ παιδί περιηγεῖται ἃ τε εἶδε καὶ ὅσα ἤκουσε καὶ ἃ τινὰ εἶπεν.

[Περιηγεῖτο:] πανταχόσε περιήρχετο. πῦρ δὲ αὐτοῖς ὑπέφαινεν ἡ Σινωνὶς καὶ περιηγεῖτο.

[Περιημάκτεον:] ἐδυσφόρουν. οἱ δὲ Φωκέες περιημάκτεον τῇ δουλосύνῃ.

[Περιῆν:] ἐνίκα, περιεγίνετο, ὑπῆρχεν.

[Περιηγήθην:] περιεψιθυρίσθην.

[Περιηχῶ·] αἰτιατικῇ.

[Περιόντα:] περιερχόμενον.

[Περίπτamai·] αἰτιατικῇ.

[Περιππεύων:] περιτρέχων.

[Περίσταμαι·] αἰτιατικῇ. τοξότας αὐτὸν πάντοθεν περίστησι. καί, περίστανται πάντοθεν τὸ πανδοχεῖον.

[Περιστάμενος:] φεύγων. Ἰώσηπος περὶ Μωϋσέως· περίστατο γάρ, μὴ πολλοὶ τῆς τῶν λόγων ἀσελγείας αὐτοῦ μιμηταὶ γένωνται.

[Περίστασο:] ἀντιλαβοῦ, περισκέπασον.

[Περίστατο·] τὸν ὄχλον γὰρ ἐκεῖνος ἀεὶ καὶ τοὺς θορύβους μάλιστα περίστατο.

[Περίθετος:] πρόσωπον. Ἀριστοφάνης· ἥδιον μὲν οὖν κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ. διαβάλλεται δὲ Ἀγάθων ἐπὶ μαλακία, ἵνα λανθάνῃ νυκτὸς ὡς γυνὴ καὶ πάσχη.

[Περίθου:] ὅπερ ἡμῖν σύνηθες ἐπίθου λέγειν. Ἀριστοφάνης· περίθου νῦν τόνδε πρότερον, πρὶν λέγειν. ἀντὶ τοῦ στέφανον· ἔθος γὰρ ἦν τοῖς λέγουσι στεφανοῦσθαι πρῶτον.

[Περίθριξ:] ὁ ἀπὸ γενετῆς πλόκαμος, ὁ μηδέπω καρεῖς. ἔτι πλοκάμοιο περίθριξ.

[Περιθοῖδαι:] δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. ἀπὸ Πειρίθου τοῦ Ἰξίονος. νόμος δ' ἦν Ἀθήνησι ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων· Θεσσαλοὺς δ' ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο διὰ τὴν Πειρίθου καὶ Θησεὺς φιλοξενίαν. τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἣν ἐκάλεσαν Περιθοίδας. Ἔφορος ἱστορεῖ ἐν γ'.

[Περικαθαίρων:] ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον, ἢ τὸν γεγοητευμένον.

[Περικάθημαι·] αἰτιατικῇ.

[Περικακῶ:] ἐκκακῶ.

[Περικαλλές:] λίαν καλόν.

[Περικαῶς:] ἐρωτικῶς. περικαῶς τῆς γυναικὸς ἔχων.

[Περίκειμαι] τοῦ ἐπίκειμαι διαφέρει.

[Περικεκλασμένοις·] ἐνέδραν εἶχεν ἐν τόποις περικεκλασμένοις καὶ δυσθεωρήτοις.

[Περικεφαλαία. Περίκηλα.]

[Περικλῆς], Ἀθηναίων στρατηγός· ζῆτει ἐν τῷ δέον. ζῆτει νόμον Περικλέους τοῦ Ξανθίππου ἐν τῷ δημοποίητος.

[Περικλῆς,] Ἀθηναῖος. ἐπὶ τούτου ἤρξατο ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. ἐπὶ τούτου τὸ Κυλώνειον ἄγος ἠλαύνετο παρὰ Ἀθηναίων, ᾧ ἐνείχετο Περικλῆς· Κύλωνα γὰρ ἄνδρα Ἀθηναῖον, Ὀλύμπια νενικηκότα, γαμβρὸν Θεαγένους τοῦ Μεγαρέων τυράννου, ἐπιθέμενον τυραννίδι τῶν Ἀθηναίων, παραχρῆμα φυγόντα, καταφυγόντα δὲ ἐπὶ τὰς Σεμνὰς θεὰς ἀποσπάσαντες οἱ περὶ Περικλέα

ἀπέκτειναν. οἱ δὲ ἀντεπέταττον. Περικλῆς δὲ οὐκ εἶα πείθεσθαι. ὃς ἦν Ξανθίππου παῖς, στρατηγοῦ Ἀθηναίων, Ἀναξαγόρου δ' ὁμιλητής. φασὶ δέ, ὅτι μέλλουσα τὸν Περικλέα τίκτειν ἡ μήτηρ ὄναρ εἶδεν ὡς λέοντα τέκοι. οὗτος κεραυνοῦ ποτε γενομένου καὶ θορυβηθέντων Ἀθηναίων, ὡς ἐξήεσαν ἐς μάχην ὑπ' αὐτῷ στρατηγῷ, δύο λίθους συγκρούσας καὶ πῦρ ἐξ αὐτῶν ἐκκόψας, τοῦτο, εἶπεν, ἐστὶν ὁ κεραυνός. ἔγρημε δὲ Ἀσπασίαν τὴν Μιλησίαν, ἐξ ἧς ἔσχε παῖδας Ξάνθιππον καὶ Πάραλον· ὃν παρὰ τὰ πάτρια ὠνόμασεν, ἥρωος ἐπιθεὶς ὄνομα, οὐκ ἐξόν.

[Περικλῆς,] Ξανθίππου καὶ Ἀγαρίστης, Ἀθηναῖος, ρήτωρ καὶ δημαγωγός· ὅστις πρῶτος γραπτὸν λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶπε, τῶν πρὸ αὐτοῦ σχεδιαζόντων. ἦν δὲ μαθητὴς Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου· καὶ αὐτὸς ἐρύσατο αὐτὸν ἐκ θανάτου.

[Περικλῆς·] οὗτος συμβουλευέται Ἀθηναίους, τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων· πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. οὗτος ἐκέλευσεν Ἀθηναίους, ἐμβαλόντων μὲν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν, μὴ ἐπε ξιέναι, ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν· αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπέναι τῇ Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἡγεῖσθαι, τὸ δὲ διὰ θαλάττης, τοῦτο ἡγεῖσθαι πόρον. ἄλλως· τὴν Περικλέους λέγει γνώμην, τὴν Ἀττικὴν ὡς πολεμίαν ἡγεῖσθαι καὶ ἑὴν τέμνεσθαι, τὴν δὲ Λακωνικὴν περιπλεῦσαι. συνεβούλευσε δὲ περιπλεῖν τὴν πολεμίαν, μὴ μά χεσθαι δέ, τεμνομένης τῆς Ἀττικῆς. ἓνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν· τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω τούτου γίνηται, τοῦτον ἄπορον νομίζειν, οἷον τὰ θεωρικὰ καὶ δικαστικά καὶ ἐκκλησιαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι. πρὸς ταύτην γὰρ τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἀκόλουθον· φησὶ γὰρ ὁ Διόνυσος· πλήν γε ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος. ὡς πολλῶν δαπανωμένων εἰς τὸν δικαστικὸν μισθόν.

[Περικλυτός. Περικνημίδας.]

[Περικόμματ' ἐκ σοῦ κατασκευάσω:] τὰ ἀπὸ τῶν μαγείρων περιαιρούμενα τῶν κρεῶν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· κόψω σου τὸ σῶμα.

[Περικόμψους·] Ἀριστοφάνης· παῦσον ἡμῶν τὰς ὑπονοίας τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους. καὶ συγγνώμη τινὶ πραοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν. στωμυλλόμεθα, ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν.

[Περικοπή·] Πολύβιος· ταύτην τὴν περικοπὴν ἐδωρήσατο τῇ τῆς Αἰμιλίας μητρὶ. τουτέστι τὴν ὑπαρξιν. καὶ αὐθις· ἅτε μηδεμίαν ἐχούσης πραγματικὴν ἔμφασιν τῆς περικοπῆς αὐτῶν. τουτέστι τῆς ἐνεργείας.

[Περικοπή:] μέρος τι τῆς ὑποθέσεως. ὃ δὲ προῆγε, ποιήσας εὖστολον τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὴν περικοπὴν τῆς ἐκδημίας.

[Περικόπτω·] αἰτιατικῇ.

[Περικρεμῶ. Περικτίονος:] τοῦ πέριξ οἰκοῦντος.

[Περιλακίζομένη·] ἀντὶ τοῦ διασχιζομένη, διακοπτομένη.

[Περιλαλοῦσιν·] αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ περιττολογοῦσι, φλυαροῦσι. τοῖς περιλαλοῦσι μὴ ταχέως συγκατατίθεσθαι.

[Περιλαμβάνω·] αἰτιατικῇ.

[Περιλάμπω·] αἰτιατικῇ.

[Περίλαος:] ὄνομα κύριον.

[Περίλεξις:] περίφρασις. λεληθότως δὲ δείκνυσιν ἐκ πόσων συνέστηκε ῥητορεία· δεῖ γὰρ πρῶτον νοῆσαι, εἶτα ἐρμηνεῦσαι τὸ νοηθέν· ὅπερ ἐστὶ λοιπὸν ἔργον τοῦ τῆς ἐξηγήσεως λόγου. καὶ κατάληψιν, ἥγουν τὴν αἴσθησιν καὶ τὴν τέχνην. οὕτω γὰρ ὀριζόμεθα· κὰν τῇ τέχνῃ· οἷον ῥητορικὴ ἐστὶ τέχνη τοῦ εὖ λέγειν τὰ προβλήματα. διὰ τί τέχνη; σύστημα ἐγκαταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων.

[Περιλέποντες:] τὸν φλοιὸν περιαιροῦντες. Ἡρόδοτος· τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες καὶ ἐσθίοντες.

[Περίλιχμώμενος:] κατασπαζόμενος. ὁ δὲ τὴν γυναῖκα πολὺν χρόνον περίλιχμώμενος καὶ τοὺς πόδας εἰλούμενος συνέπεισεν ἄνδρα νομίσαι.

[Περίλλος:] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὄνομα κύριον.

[Περὶ λύχνων ἀφάς:] ὀψιαίτερον. μικρὸν δὲ μετὰ λύχνων ἀφὰς ἄρτι ἐς θοίνην ἰόντων, ἐπιπεσόντες ἀδόκητοι τῶν πολεμίων πολλοὺς κτείνουσι.

[Περιμάνως] καὶ **[Μανέρως:]** ὀνόματα ὥδης. Εὐβουλος Καμπυλίωνι.

[Περιμένω·] αἰτιατικῇ.

[Περίνεως:] τοὺς περιττοὺς τῇ νηὶ ἐπιβάτας, οἷον δούλους.

[Περίνεως:] τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσιῶν, ὡς λειπόνεως, τοὺς λειποτάκτας. Θουκυδίδης. τοὺς δὲ περίνεως (πολλοὶ γὰρ φθειρομένων ἐν τῇ ναυαγίᾳ τῶν σκαφῶν ἀπεκολύμβησαν), οὓς ἐς τὸ ναυτικὸν ὀλιγανδροῦν κατέταξεν. οἱ δὲ ναῦται καὶ ὅσοι περίνεοι οὐκ ἀνεξόμενοι δῆλοι ἦσαν.

[Περίνη:] πόλις.

[Περινήσαντες:] περισωρεύσαντες. οἱ δὲ βάρβαροι πολὺ περινήσαντες πῦρ συνέφλεξαν ἅπαντας.

[Περινθίοις:] τούτοις ἐάλωθὲν τὸ Βυζάντιον δῶρον ἐδόθη εἰς δουλείαν παρὰ Σεβήρου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως, ὥσπερ καὶ ἡ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσι.

[Περινοεῖ:] νοεῖ περισσῶς.

[Περινοστοῦντας:] περιερχομένους. νόστος κυρίως μὲν ἢ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς οἴκαδε ἄφιξις, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἢ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐῖ.

[Περίνοια:] ὑπερηφανία ἢ μηχανὴ ἢ τέχνη.

[Πέριξ. Περιοδεία:] ἢ περιόδευσις.

[Περίοδος:] περιέλευσις, κύκλος. Ἡρόδοτος· οἱ δὲ Σπαρτιῆται μαθόντες ἐκ τῶν αὐτομόλων τῶν Περσέων τὴν περίοδον ἐβουλεύοντο, καὶ ἐσχίζοντο αὐτῶν αἱ γνώμαι.

[Περίοδος:] Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. περιοδικὰ νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἱατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὐθις ἐπιγινόμενα, οἷον τριταίους, τεταρταίους καὶ τὰ ὅμοια. καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι.

[Περίον:] ὑπερβάλλον. τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλαχῇ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι **[προῖκα]** πεπορισμένας ἔχοντες ἐκ τοῦ περιόντος καρπώσσονται.

[Περὶ ὄνου σκιᾶς:] παροιμιακόν. περὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις. **[Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς:]** Δημοσθένης Φιλίππικοις. Δίδυμός φησι τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παραπεποιηθῆαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, λέγοντος περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς· λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.

[Περιόντας:] ζῶντας. Ἀγαθίας· καὶ ἔλεγον παρέξειν αὐτῷ ἐς ὃ τι βούλοιτο χρῆσθαι, εἶγε τοὺς ὁμήρους ἴδοιεν περιόντας.

[Περίοπτον:] περιθέατον, μέγα, ὑψηλόν, περίβλεπτον.

[Περιορᾶσθαι:] καραδοκεῖν, ἀποθεωρεῖν, περισκέπτεσθαι, φροντίζειν. Θουκυδίδης· καὶ τοὺς Μεγαρέας ... περιορῶμένους τὸν πόλεμον, λέγει. καί, ὁ Βρασίδας τῆς μάχης περιορώμενος. οἱ δὲ πρὸς τῷ ποταμῷ κατέμειναν περιορώμενοι τὸ γενησόμενον. τουτέστι καρὰ δοκοῦντες, προσδοκῶντες.

[Περιοργής:] ὠργισμένος. ὁ δὲ Καῖσαρ περιοργῆς ἐπὶ τούτοις γενόμενος ἐκίνει τὸ στράτευμα.

[Περιορίσαι:] περινοῆσαι.

[Περιορισθῆναι:] γνωρισθῆναι· ἢ ὑπὸ ὄρον γενέσθαι.

[Περιορισμός:] ἐξορισμός.

[Περιορῶ·] αἰτιατικῇ.

[Περιουσίας:] ἡ περιττὴ οὐσία, οὐσία δὲ ἡ σύμμετρος. ἐκ περιουσίας δὲ τοῦ ἀναγκαίου διαφέρει. ἀναγκαῖα μὲν οὖν ἐστίν, ὧν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι, ἐκ περιουσίας δέ, ὧν ἡ παρουσία οὐκ οὕσα ἀναγκαῖα, καί, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, ὅταν ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων, ἄλλα τινὰ προσκατασκευάζεται τῶν καλῶν. οἷον, τὸ μὲν ζῆν ἀναγκαῖον, ἐκ περιουσίας δὲ τὸ εὖ ζῆν· τῇ γὰρ τοῦ εὖ παρουσίᾳ, οὐκ οὕση πρὸς τὸ εἶναι ἀναγκαῖα, ἐπικοσμεῖται τὸ ζῆν ἀναγκαῖον ὄν.

[Περιουσίας:] πλήθους, πλούτου.

[Περιουσιασμός:] πλήθος, ὑπαρξίς φυσική.

[Περιοῦσιος λαός:] ὁ ἔγκτητος. καί, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἑαυτῷ. ἀντὶ τοῦ εἰς κτῆμα καὶ εἰς κτῆσιν· οὐσίαν γὰρ τὴν ὑπαρξιν.

[Περιοχή:] περιπέτεια καὶ ὑπόθεσις, θλίψις, συνοχή. καὶ ὁ Δαβὶδ· ἐν πόλει περιοχῆς. τουτέστι περιβόλῳ.

[Περιπαθῶς:] συμπαθῶς, λυπηρῶς. Πολύβιος· μήθ' ἑαυτὸν ρίψαι κατὰ κρημνοῦ περιπαθῆς γενόμενος.

[Περίοψεται:] περιῖδῃ, καταφρονήσει.

[Περιοδυνίαν:] ἀλγηδόνα, καὶ περιττὴν ὀδύνην.

[Περιοπή:] ἀκρόρεια, ὑψηλὸς τόπος.

[Περιοπή] καὶ **[Πίσυνοι]** καὶ **[Πύστεις·]** πάντα ταῦτα γλωττώδῃ παρὰ Θουκυδίδῃ. καλεῖ δὲ περιοπὴν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὅμηρος. καὶ Ἀγαθίας δὲ τὴν περίσκεψιν λέγει· ὁ δὲ Ναρσῆς ἦστο ἐς ὑπερῶν τι δωμάτιον, ἐν περιοπῇ τοῦ πεδίου. τουτέστιν ἐν

περισκέψει. καὶ Σιμόκατος· καὶ οὖν ἄττουσι πρὸς τὰ ὑψηλὰ καὶ περισκοποῦσιν ἕκ τινος μεγίστης περιωπῆς, καὶ τὸ πολέμιον ἀφανές.

[Περιωρίσθαι. Περιώσας:] ὠθήσας.

[Περιώσιον. Περὶ παντὸς ἐποιεῖτο:] ἀντὶ τοῦ ἔσπευδεν. ὁ δὲ Κῦρος τοὺς δικαίους περὶ παντὸς ἐποιεῖτο πλουσίους ποιεῖν.

[Περιπαρῆναι:] περικεντηθῆναι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κοντοὺς ἔπηξαν ὑποβρυχίους, ὥστε τὰ σκάφη τῶν βαρβάρων ἐλθόντα περιπαρῆναι.

[Περιπεταστὸν κάπιμανδαλωτόν:] εἶδη φιλημάτων ἐρωτικῶν, ἐν ᾧ δεῖ τὴν γλῶτταν τῶν καταφιλοῦντων λείχειν.

[Περιπετέες:] περιπετηγὸς αὐτῷ. πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετέες κατηγορεῖ. ἢ ᾧ περιέπεσεν ὁ Αἴας.

[Περιπέτεια:] προπέτεια, ἢ σύμπτωμα, ἢ σύμβασις. πάντα δ' ἦν πλήρη ἀρχομένης φαρμακείας τῶν ῥιπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν, ὥστε κατὰ τὴν παροιμίαν κἂν ἐχθρὸν ἐλεῆσαι θεασάμενον τὴν τότε περιπέτειαν τοῦ ἀνθρώπου. τῶν καθ' αὐτὸν δυναστειῶν ἐφάμιλλον ἐποίησε τὴν ἀρχὴν, οὐ τύχη τὸ πλεῖον συνεργῶ χρώμενος, οὐδὲ ἐκ περιπετείας, ἀλλ' ἀγχινοίας καὶ φιλοπονίας, ἔτι δὲ καὶ πράξεως τῆς αὐτοῦ. τὸ δὲ περιπέττειν ἦτοι ἀπὸ τοῦ περιπετάσματος εἴρηται, ἢ ἀπὸ τῶν ζύμη τὰ ἄλφιστα περιλαμβανόντων καὶ τούτοις περικαλυπτόντων τινά· εἰώθασι γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα ἀφ' ἐκάστου ἄρτου μινγύντες ποιεῖν ἄρτον.

[Περιπετεῖς:] περιπίπτοντες. ἀλλήλοις περιπετεῖς γινόμενοι ἀπώλλυντο. καὶ αὖθις· περιπετεῖς γίνονται βοτάνῃ τινὶ θανασίμῳ. ἀντὶ τοῦ ἀκουσίως περιπίπτοντες.

[Περιπετῇ γενέσθαι:] περιπεπτωκέναι. πλήρη.

[Περιπέττουσι:] περικαλύπτουσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν. τουτέστιν εἰώθασι τῷ τοῦ ἵππου ὀνόματι καταχρησθαι εἰς τὴν μοχθηρίαν. καὶ Μένανδρος· δεδιότες καὶ διανοούμενοι μηχανᾶσθαι τι Ῥωμαίους καὶ προκαλύμματι ἀποδρά σεως περιπέττειν ὃ τι ἂν εἴη αὐτοῖς τὸ πανούργημα. τουτέστι περικαλύπτειν.

[Περιπεφθεῖς·] τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθεῖς ἄρχειν αἰρῇ σουτοῦ.

[Περιπείρει:] περικεντεῖ.

[Περιπηχόναντες:] περιπλεζάμενοι. παρὰ Καλλιμάχῳ.

[Περιπίπτω·] δοτικῇ.

[Περιπλακῆναι·] λύσις ὀνείρου· μητρὶ πλακῆναι καλὸν εἰς ὄναρ τόδε. εὐχρηστον ἀνδρὶ συμπλακῆναι φιλάτῳ· πᾶσαί τε μίξεις πρόξενoi μακρῶν πόθων.

[Περιπλεγνύμενος καὶ φιλῶν:] ἀντὶ τοῦ περιπλεκόμενος.

[Περίπλεων:] πλήρη. καὶ **[Περίπλεως. Περιπλεῖν]** καὶ διεκπλεῖν διαφέρει παρὰ Θουκυδίδῃ· τὸ μὲν γὰρ περιπλεῖν ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ καθίστασθαι, οἷον χορευούσης καὶ ἀναστρεφομένης ἐφ' ὅπερ βούλεται τῆς νεώς. καὶ ἡ περι πρόθεσις αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ, τὸ ἐν κύκλῳ περιθέειν. τὸ δὲ διεκπλεῖν, τὸ τεμόντα τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων εἰς τοῦπίσω γενέσθαι.

[Περιπλείονος:] ἐπίρρημα. καὶ **[Περιπλείστου.]** περιπλείστου τὰς τρίχας ποιούμενος, ἐναλείφειν τε αὐτὰς καὶ διατιθέναι κατὰ βοστρύχους.

[Περὶ πλήθουσιν ἀγοράν:] περὶ ὥραν τετάρτην ἢ πέμπτην καὶ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. πεδῖον ἦν ἀχανές· ἔνθα περὶ πλήθουσιν ἀγοράν ἡγείροντο μὲν τινες καὶ πρότερον θόρυβοι τῶν πολεμίων, ἐπιφερόμενοι ἄριστον αἰρουμένοις.

[Περιπνευμονία:] πάθος τι.

[Περιπνέω·] λεπτή δέ τις αὔρα περιέπνει τούτους.

[Περὶ πόδα:] οἷον ἀρμόττον σφόδρα, ὥς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσὶ. Πλάτων· ὥς ἐστὶ μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα. καὶ ἐν Σκευαῖς· καὶ τοῖς τρόποις ἀρμόττον ὥς περὶ πόδα.

[Περίπολος·] Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐφήβων λέγων οὕτως φησί· τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν, ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένης, λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις. παρατηρητέον δέ, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἓνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους, ὁ δὲ Αἰσχίνης δύο.

[Περιπόλους:] τοὺς φύλακας, ἢ ζητητάς. ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· οὐκοῦν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν πέμψαι; τὸ δὲ ἐξῆς, οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι; Θουκυδίδης· οἱ δὲ καὶ οἱ περίπολοι ἐνήδρευσαν.

[Περιπόλων:] φυλάκων, ζητητῶν. τῶν δὲ περιπόλων τις περιθέων ἀποβάλλει χαλκὴν ἀσπίδα ὑπερθεὶς τοῦ ὀρύγματος. ἡ δὲ οὖσα μὲν πλατεῖα, ἀλλὰ κυρτή, οὐ στερεὸν ἐκτύπησεν, ἀλλὰ κοῖλον καὶ διάκοilon. τάχα διάκενον.

[Περὶ πολλοῦ ποιοῦ:] τίμα, θεράπευε.

[Περιπολῶν:] περιτρέχων. ὁ δὲ σταυρὸς προηγεῖτο τοῦ τε βασιλέως καὶ τῆς περιπόλου δυνάμεως. φησὶ Σιμόκατος.

[Περίπτερα:] ἀποσπινθηρισμοί.

[Περίπτερον:] πανταχόθεν ἐξέχον.

[Περιπτώσεις:] συμφοράς.

[Περιπτύσσεται·] αἰτιατικῇ. περιβάλλεται. εἴτα τὴν Θεοδοσίου πόλιν περιπτύσσεται καὶ ἀναμίγνυται τοῖς περὶ Φιλιππικόν.

[Περιπτυχής:] περικεκυλισμένος, κεῖται κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής, περὶ τοῦ Αἰαντός φησι.

[Περιποιήσει:] κτήσεται. καί, **[Περιποιουμένους τῆς σωτηρίας τῶν παίδων·]** περιποιουμένους ἀντὶ τοῦ φροντίζοντας, κηδομένους. Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς.

[Περιποίησιν:] κτήσιν.

[Περιποιῶμαι·] αἰτιατικῇ.

[Περίπυστον:] ἐξάκουστον, διαβόητον.

[Περιρραντήρια:] σκεύη. κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῦ ἐνδαιτήματος κάλπεις τε χρυσαῖ καὶ περιρραντήρια ἔτι τε πίθοι χρυσοῖ.

[Περιρραντίσαι. Περιρρέω·] αἰτιατικῇ.

[Περιρηδεῖς:] οἱ ἐπὶ ὀχημάτων, ἢ ἐπικείμενοι, ἢ οἱ ἐρριμμένοι.

[Περιρρῶγος·] ἐπὶ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιρρῶγος ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρούριον, ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτη στρατιᾷ.

[Περισσά:] τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα οἷον ἓν, τρία καὶ τὰ ὅμοια. ἄρτια δὲ τὰ ζυγά, οἷον δύο, τέσσαρα. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες, καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με, μήθ' ὡς πατρώαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην. χρόνου γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργει λόγος. ἀφαιρεῖται γάρ, φησί, τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι ἢ τῶν λόγων ἀδολεσχία. Ὅρεσθης φησὶ πρὸς Ἡλέκτραν.

[Περισσεΐα. Περίσημα:] διαβόητα.

[Περισκελές:] σκληρόν, δυσχερές. Αἴας φησὶν· ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται· κούκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἀλίσκεται χῶ δεινὸς ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες. κἀγὼ γάρ, ὅς τὰ δεῖν' ἐκαρτέρουν τότε, βαφῇ σίδηρος ὥς, ἐθελύνθην στόμα πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός.

[Περισκελῆ:] βρακία, φημινάλια.

[Περισκέλια:] ἃ ἐφόρουν οἱ Ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκέλη. ἦσαν δὲ κροκοβαφῇ. περικαταθέμενοι δὲ περισκέλια τοῖς αὐτοῖς ποσί.

[Περισκεπές:] κεκαλυμμένον.

[Περίσκεπτον:] ἀφ' οὗ ἐστὶ περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν.

[Περισκυθίσαντες:] σπαράξαντες.

[Περισκυτίζοντος:] ἐκδερματίζοντος.

[Περισσοεπῆσαι:] περισσολογῆσαι.

[Περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερφανίαν:] τουτέστιν ἀλαζονεῖα χρωμένοις περισσότερον.

[Περισπᾶν:] ἐξαπατᾶν. καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαι τι. **[Περισπᾶ]** δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ἀντὶ τοῦ φυλαξάμενος αὐτοῖς συμπεσοῦσιν ἐμπεσεῖν, ἔξω ἀπ' αὐτῶν περισπᾶ· τουτέστι τοῖς ἠνίοχοις. Πολύβιος· ἦν δὲ τοῖς Ῥωμαίοις πρόθεσις ἐς Λιβύην πλεῖν καὶ τὸν πόλεμον ἐκεῖ περισπᾶν.

[Περισπασμός:] ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. ἐκπερισπασμὸς δὲ ἐστὶν ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν, ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίγνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν· ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν.

[Περισπερχές:] βαρὺ. ὡς περισπερχές πάθος.

[Περισπειραθείς:] περιπλακεῖς, περιελιχθείς. ὁ δὲ εὐνοῦχος κατεκράτει τῶν βασιλείων καὶ περισπειρασάμενος τὰς αὐλὰς συνέσφιγγεν ἅπαντα, καθάπερ τις γενναῖος ὄφης καθελίττων εἰς τὴν ἑαυτοῦ χρεῖαν. περὶ Εὐτροπίου λέγει.

[Περισταδόν:] περιεστῶτες.

[Περίστασις.] Πολύβιος· συνέβαινε δὲ μεγαλομερῇ τὴν περίστασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις, καὶ αὐθις· ὁ δὲ κατὰ μὲν τὴν δόξαν καὶ τὴν τοῦ βίου περίστασιν οὐδενὸς δεύτερος Ἰβήρων, κατὰ δὲ τὴν πρὸς Καρχηδὸνα εὐνοίαν καὶ πίστιν πολὺ τι διαφέρειν δοκῶν τῶν ἄλλων. ἀντὶ τοῦ ἐπίτασις, καὶ αὐθις Πολύβιος· ταχὺ δὲ διὰ τὴν περίστασιν τῶν τοῦ Ξανθίππου λόγων διαδοθέντων εἰς τὰ πλήθη καὶ τοὺς στρατηγούς, ἔγνωσαν οἱ στρατηγοὶ ἀνακαλεῖσθαι καὶ πείραν αὐτοῦ λαμβάνειν. καὶ ἀλλαχοῦ· διὰ δὲ τὴν περίστασιν τοῦ κήρυκος φωνήσαντος ἀνέστη. ἀντὶ τοῦ ἐπίτασιν.

[Περίστασιν·] Δείναρχος Τυρρηνικῶ· μετὰ ταῦτα τοῦ Δάμωνος ἤδη περὶ ἀγωγὴν ὄντος, περίστασιν ποιήσουσιν· οὗ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιούντος, καὶ τὰ ἐξῆς. μήποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον, ἐν κύκλῳ περιέστη μὲν αὐτὸς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκα ζοῦ· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχη τό, περίστατον μετεποίησαν. ἐνίοις δὲ παράστασιν ἀντὶ τοῦ περίστασιν γράφεται.

[Περίστατοι·] Ἰσοκράτης ἐν τῷ Περὶ τῆς ἀντιδόσεως· θαυματοποιΐαις ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γινομέναις. ἀντὶ τοῦ περὶ ἧς κύκλῳ ἴστανται οἱ θεώμενοι.

[Περιστέλλω·] αἰτιατικῇ.

[Περιστένεται·] περιτείνεται, στενοχωρεῖται.

[Περίστενος·] οὗτος δράκων καλεῖται. Λύσις ὀνείρου· **[Περιστερὰς βλέπειν τε προξενεῖ βλάβην.]**

[Περιστεριδεῖς·] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Χαίριδος Χαιριδεῖς, οὕτως καὶ ἀπὸ τῆς περιστερᾶς περιστεριδεῖς.

[Περιστεῖλαι·] περικαλύψαι. ὁ δὲ τὸ σῶμα τούτου περιστείλας πέπλοις σηρικοῖς καὶ τεκτηνάμενος σῆμα ἐν αὐτῷ κατέθετο. ὅσα ἡμαρτῆσθαι τοῖς γευναμένοις ξυμβαίνει, περιστέλλειν τε καὶ κρατύνεσθαι. ἀντὶ τοῦ περικαλύπτειν.

[Περιστείλας·] διαχειρισάμενος, περισφίγξας ἐν τῇ γῇ. Σοφοκλῆς· ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ.

[Περιστεφανωσάντων·] κυκλωσάντων. περιστεφανωσάντων τοῖς ὄχλοις τὸ τεῖχος.

[Περιστάρχος·] ὁ περικαθαίρων τὴν ἐστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν. ἀπὸ τῆς ἐστίας ἢ τοῦ περιστείχειν. Ἰστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια, φησί, προσαγορεύεται τὰ καθάρσια, καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες περιστάρχοι· ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται, μαχαιοφοροῦντος ἐκάστου τῶν ἱερῶν οἰκίαις περιειλημμένοι δημοσίαις καὶ περὶδρομον ἔχοντες.

[Περιστάρχος·] ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· περίστια γὰρ τὰ καθάρσια.

[Περιστίξαι·] περικυκλῶσαι, περιελθεῖν, περιελάσαι. ἀπὸ τοῦ στίχου.

[Περιστολή·] περιβολή, ἐπαγωγή.

[Περίστων·] περιστύλον στοὰς ἔχον.

[Περιστοιχίζεται·] Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· μέλλοντας ἡμᾶς, φησί, καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στοίχους ἢ στόχους, καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα, ἵνα ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ. ἕνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων περιστοιχίζεται ἔχει, ἄλλα δὲ περισχοινίζεται.

[Περιστοιχίσαντος·] περιλαβόντος.

[Περιστοῖχον·] Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον· φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων κατέκλασε. Δίδυμος δέ τι γένος ἐλαῶν περιστοίχους καλεῖ, ἃς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσε. μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περιστοίχους κέκληκε τῶν κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότων.

[Περισυλᾶ·] ἀφαιρεῖται. ὁ δὲ ἀποκτείνει αὐτοὺς καὶ περισυλᾶ, ὅσα ἐπηγάγοντο. ἦν δὲ κόσμος καὶ σκεύη περὶ τὴν τέχνην τὴν ἐκατέρου οὐδαμῇ εὐκαταφρόνητα.

[Περισφίγγω·] αἰτιατικῇ.

[Περισφύριον·] καὶ τὸ διθύρεον τοῦτο τὸ λογχωτὸν καὶ τὸ περισφύριον.

[Περισχέσθαι·] ἀγαπῆσαι.

[Περισχών·] κατασχών, περιβαλών.

[Περιτελλομένων·] περιερχομένων.

[Περιτέμνω·] αἰτιατικῇ.

[Περιτεύζεται·] συντύχη, περιπεσεῖται.

[Περιτεχνᾷσθαι·] δολιεύεσθαι, κακὰ μηχανᾷσθαι. τὴν γὰρ διάνοιαν αὐτοῦ σαφῶς εἰδότες καὶ περιτεχνᾷσθαί τι τοιοῦτον νομίσαντες οὐχ οἷς ἐκεῖνος εἶπε προσέσχον, ἀλλ' οἷς αὐτοὶ ὑπώπτευν.

[Περιτιθῶ·] αἰτιατικῇ.

[Περίτιος·] μὴν, ὁ Φεβρουάριος κατὰ Μακεδόνας.

[Περιτομή·] ἡ περιτομή τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τρεῖς αἰτίας ἐδόθη. ὥστε σημεῖον εἶναι πίστεως, καὶ τοῦ Ἀβραμιαίου γένους δηλωτικὸν καὶ σύμβολον, καὶ αἰνίγμα πολιτείας καθαρᾶς καὶ σώφρονος. ὥστε οὐχ ὡς δικαιοσύνης ποιητικὴ ἐδόθη, ἀλλὰ σφραγὶς καὶ σημεῖον τῆς ἐκ πίστεως δικαιοσύνης τοῦ Ἀβραάμ.

[Περιττός·] ἀντὶ τοῦ πολὺς. Σαλούστιος, ὁ τῆς αὐλῆς ἑπαρχος, ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττός εἰς φιланθρωπίαν.

[Περιττότερα·] μείζονα. τὰ δὲ λεγόμενα χρυσᾷ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων οὐ χρυσᾷ ἦσαν, ἀλλὰ περιττότερα τῶν ἄλλων.

[Περιτράγη·] περικόψει, περιφάγη. ἀντὶ τοῦ κλέψει. Ἀριστοφάνης· κὰν τῷχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα, μή τις λαθὼν σου περιτράγη τὰ χρυσία.

[Περιτρέπω·] αἰτιατικῇ.

[Περιτροπῇ·] ἐν περιόδῳ. τῆς νυκτὸς τὸν καιρόν, ἐς ὃν τοῖς Ἰσαύροις ἡ φυλακὴ τοῦ τείχους, ὕπνον ἐκ περιτροπῆς τῶν ἄλλων αἰρουμένων, ἐνέβαλε.

[Περιτροπέων·] ἀπερίτροπος λέγεται ὁ ἀνεπίστροφος. οὔτε γὰρ Ἀγαμεμνονίδης παῖς ἀνεπίτροπος οὐθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσων. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀνεπίστροφος τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν, ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται. ἡ ἀνεπέλευστος· ἔνθεν καὶ τὸ περιτροπέων ἐνιαυτός.

[Περιοίκιον·] Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην· καὶ τὸ περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν. μήποτε ὁ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον.

[Περιοικοὶ καὶ Ἀμφικτύονες·] ζῆτει ἐν τῷ Ἀμφικτύονες.

[Περίοικος:] ὁ περὶ τὴν οἰκίαν, ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος.

[Περιοίσειν:] τὸ περιέσεσθαι καὶ ἀνθέξειν. Θουκυδίδης ζ'. σημαίνει καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τῆς νόσου.

[Περιοιστικός:] φορητός.

[Περιφάνεια. Περίφασις:] Πολύβιος· ἐκέλευσε διασαφεῖν αὐτῷ πάντα τὰ γινόμενα διὰ τῶν πυρσῶν ἐπὶ τὸ Τίσαιον· ἔστι δὲ τῆς Θετταλίας ὄρος, εὐφυῶς κείμενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων περιφάσεις.

[Περιφερές:] κύκλω, στρογγύλον.

[Περιφορά:] κίνησις.

[Περιφόρητα:] ἀκτά. Ἡρόδοτος.

[Περιοριῶσθαι·] Λυσίας· ἡ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι ἢ περιοριῶσθαι. ἐπὶ τοῦ ἀποκεκλιμένου Εὐφορίων κέχρηται τῷ ὀνόματι. εἰσὶ δὲ τινες ὀφθαλμοὶ κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες καὶ οἰονεῖ μύοντες. ἐὰν δὲ γράφηται πεφορινῶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι, ἀπὸ τῆς φορόνης· τάττουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορόνην.

[Περιφώσαντες:] σκεπάσαντες, πωμάσαντες. πλῆθος δὲ θηρίων ἀθροίσαντες ἱκανὸν ἐς χύτρας καινὰς ἐνέβαλλον καὶ περιφώσαντες αὐτὰς εἶχον ἐν ἐτοίμῳ πρὸς τὴν χρεῖαν.

[Περιφρονεῖν:] ὑπερφρονεῖν. Ἀριστοφάνης δέ· περιφρόνει τὰ πράγματα· ἀντὶ τοῦ ἐρεῦνα, ἀναζητεῖ. καὶ Σωκράτης ἔφη· ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, ἵνα μὴ ἔλκη τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα.

[Περίφρων:] περισσόφρων.

[Περιοιτῶντα:] περιερχόμενον.

[Περιφύς:] περιπλακεῖς.

[Περιχυθέντες·] δοτικῇ.

[Περιχαίνω·] αἰτιατικῇ. οἷόν τι ποιοῦσιν οἱ κύνες, τοὺς λίθους, οἷς βάλλονται, περιχαίνοντες.

[Περιχάρεια:] ἡ χαρά.

[Περιχαρίαν:] περιττὴν χαράν.

[Περιχαίρω·] δοτικῇ. περιχάρηθι τῷ ἀγαθῷ.

[Περιχλαινίζεται:] περιβάλλεται.

[Περιψεῖν:] ἐκμάσσειν, σπογγίζειν. Ἀριστοφάνης· ἰδοῦ, δέχου κέρκον λαγῶ, ὥστε τὰς λήμας περιψεῖν.

[Περίψημα:] κάταγμα· ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη· ἢ ἀπολύτρωσις. οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτόν συνεχόντων κακῶν· περίψημα ἡμῶν γενοῦ. ἥτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλλον τῇ θαλάσσῃ, ὥσανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτιννύντες.

[Περκάζει:] πεπαίνει, μελανίζει.

[Περκνός:] μέλας.

[Περκώσιον:] τόπος. καὶ **[Περκώτη,]** ὄνομα τόπου.

[Περνᾶται:] πιπράσκειται. ἔνθεν καὶ πόρνη, ἡ πωλοῦσα τὴν μίξιν· ἢ παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν.

[Περόζης:] ὁ Περσῶν βασιλεὺς.

[Περόνη:] πόρπη. καὶ δίβολον περόνην καὶ στεγίδα τανυσθὲν τόξον. ὅτι αὐλὸς ὁ εἰς εὐθὺ ἐξακοντισμὸς τοῦ αἵματος, ὁ δὲ περόνης μέτρον καὶ μουσικῆς τι ὄργανον.

[Περόνη:] κόσμος τις. καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι.

[Περῶ,] περαῖω, περαιῶ. ὥς μῶ, μαίω, μαιῶ.

[Περῶνος. Περπερεία:] ἡ κολακεία. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται. ὁ ἀπόστολος Παῦλός φησι. τουτέστιν οὐ προπετεῖ.

[Πέρπερος:] ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· οἷον λάλος, προπετής, μηδὲν λογισμῷ ποιῶν.

[Πέρσαι·] ὅτι ἡ μαγεία καὶ ἀστρολογία ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξατο· οἱ γάρ τοι Πέρσαι Μαγῶν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται. καὶ Μαγουσαῖοι οἱ αὐτοί.

[Περσαῖος,] Κιτιεύς, φιλόσοφος Στωϊκός· ἐπεκλήθη δὲ καὶ Δωρόθεος. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ υἱοῦ Δημητρίου, μαθητῆς καὶ θεραπεύς Ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου. Ἱστορίαν.

[Περσέα:] ῥοδακινέα.

[Περσεύς·] οὗτος ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν εὐθέως ἐλληνοκοπεῖν ἐπεβάλετο, κατακαλῶν εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τοὺς τὰ χρέα φεύγοντας καὶ τοὺς πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότας καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμασι παρακεχωρηκότας. καὶ τούτων ἐξετίθει προγραφὰς εἰς τε Δῆλον καὶ Δελφούς, διδούς οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς καταπορευομένοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κομιδὴν, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε. παρέλυσε δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ Μακεδονίᾳ τῶν βασιλικῶν ὀφειλημάτων, ἀφῆκε δὲ καὶ τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐγκεκλεισμένους ἐπὶ βασιλικαῖς αἰτίαις. ταῦτα δὲ ποιήσας πολλοὺς πολλάκις μετεωροδοκῶν καλὰς ἐλπίδας ὑποδεικνύναι πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐν αὐτῷ· ἐπέφαινε δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ προστασίαν τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα. κατὰ τε γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν ἦν ἱκανὸς καὶ πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρεῖαν τὴν διατείνουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον εὐθετος· κατὰ τε τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον καὶ τάξιν οὐκ ἀνοίκειον τῆς ἡλικίας. ἐπεφεύγει δὲ καὶ τὴν πατρικὴν ἀσέλγειαν τὴν τε περὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὴν περὶ τοὺς πότους. καὶ τὰ μὲν προοίμια αὐτοῦ τοιαύτην ἔσχε διάθεσιν.

[Περσεὺς Μακεδών·] ὅτι Περσεὺς ἀναθαρρῶν ἤδη κατ' ὀλίγον μετὰ τὴν φυγὴν Νικίαν καὶ Ἀνδρόνικον, οὓς ἐπὶ τὸν καταποντισμὸν τῶν χρημάτων καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῶν νεῶν ἐπεπόμφει, περιποιήσας αὐτῷ καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ χρήματα, συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου καὶ ἐτέροις ἐξαγγέλλειν, ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως· καὶ ἀπὸ τοῦδε εὐθὺς ἐκ μεταβολῆς ὦμος καὶ εὐχερῆς ἐς ἅπαντας ἐγένετο, καὶ οὐδὲν ὑγιὲς οὔτε εὐβουλὸν οἱ ἔτι ἦν, ἀλλ' ὁ πιθανώτατος ἐς εὐβουλίαν καὶ λογίσασθαι δεξιὸς καὶ εὐτολμότατος ἐς μάχας, ὅσα γε μὴ σφάλλοιο δι' ἀπειρίαν, ἀθρόως τότε καὶ παραλόγως ἐς δειλίαν καὶ ἀλογιστίαν ἐτρέπετο καὶ ταχὺς καὶ εὐμετάθετος ἄφνω καὶ σκαιὸς ἐς πάντας ἐγένετο, ἀρχομένης αὐτὸν ἐπιλείπειν τῆς τύχης, ὅπερ ἐστὶ πολλοὺς ἰδεῖν μεταβολῆς προϊούσης ἀλογωτέρους γενομένους ἑαυτῶν. ὅτι ἡ τοῦ Περσέως ναὺς τὰ τε ἄλλα ἐξήσκητο μεγαλοφυῶς καὶ τὴν εἰρεσίαν ἐπὶ ἰζ' στοίχων εἶχε πεποιημένην.

[Περσεύς:] οὗτος ἀνεΐλε λογχοδρεπάνῳ τὴν Γοργόνα, ἐπικρύψας ἑαυτὸν εἰς τὸ μὴ ὁρᾶσθαι τῇ τοῦ ἄδου κυνῇ.

[Περσεφόνη:] κατάγειος δαίμων. Ἑλέκτρα φησί· ὦ δῶμ' Αἴδου καὶ Περσεφόνης, ὦ χθόνι' Ἑρμῇ καὶ πότνι' Ἀρὰ σεμναί τ' Ἑριννύες, αἱ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε τοὺς τ' εὐνὰς ὑποκλεπτομένους· ἔλθετ', ἀρήξατε πατρὸς φόνον ἡμετέρου.

[Περσεΐδαι:] ἀπὸ Περσέως.

[Πέρσης,] Ἀσκραῖος, ἐποποιός, ἀδελφὸς Ἡσιόδου τοῦ ποιητοῦ.

[Περσικαί·] ὅτι Περσικαί εἰσι μὲν δένδρα, ἔστι δὲ καὶ ὑποδήματος εἶδος γυναικείου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· κᾶτα ψυγείσῃ περιέφυσαν Περσικαί.

[Περσικὸς ὄρνις:] ὁ ἀλέκτωρ, διὰ τὴν λοφίαν. ἢ ὅτι τὰ πολυτελεῖ πάντα, οἷς βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο Περσικά. καὶ νῦν παρὰ Ἀριστοφάνει οὐκ ἰδίως ὄρνις Περσικός. ζήτηι περὶ Περσῶν ἀρχῆς ἐν τῷ Ἀσσύριοι. ζήτηι ἀρίθμῃσιν Περσικοῦ στρατοῦ ἐν τῷ Δαρεικούς.

[Περσίς:] ὄνομα τόπου.

[Πέση:] αὐθυπότακτον.

[Πέσημα:] πτώμα. πρὸς τοῦδ' ὅλωλε θανασίμῳ πεσήματι. περὶ Αἴαντός φησιν, ὅτι ἑαυτὸν ξίφει διεχρήσατο.

[Πεσσινουῶντος:] πόλις.

[Πέσκος:] δέρμα, κώδιον. καὶ **[Πεκτῆρες,]** οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες.

[Πεσσόμενα:] παρὰ Ἡροδότῳ ὀπτώμενα.

[Πεσσούς:] κύβους. καὶ **[Πεσσοί,]** ψῆφοι, παρὰ Ἡροδότῳ, ἐν οἷς ἔπαιζον.

[Πετάλοις:] φύλλοις. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι πέταλον, πῖλημα ἐξ ἐρίου πιληθέν. σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐζάντου τριχὸς ἄμνου, Ἑρμᾶ, Καλλιτέλης ἐκρέμασεν πέταλον.

[Πετάλῳ·] ἔχοντες γέρρα πάντες βοῶν λευκῶν δασέα, εἰκασμένα κιττοῦ πετάλῳ.

[Πέτασος:] εἶδος ὑφάσματος. ἐπιρριψάντων Δράκοντι τῷ νομοθέτῃ τῶν Ἀθηναίων πετάσους πλείονας καὶ χιτῶνας, ἀποπνιγῆναι ἐν τῷ θεάτρῳ.

[Πέταυρα:] σίγνα. Βάβριος· ὁ δ' ἐκ πεταύρου κλαγγὸν εἶπε βοήσας· πόθεν μαθήσῃ πόσον εἰς ἔω λείπει, τὸν ὠρονόμον θύσας με.

[Πέταυρον:] παγίς, βάθος. σανίς. οἷον πέτευδον. παρὰ τὸ εὐδεν ἐν αὐτῷ τὰ πετεινά.

[Πετεῶο:] τοῦ Πετεῶ παῖς.

[Πεττεύει:] μεταφέρει. ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι τῶν κύβων. καὶ ὁ δραπέτης, ὁ ἀποδρῶν τῆς δουλείας, ὁ τὸ δρᾶν πεττεύων, ὃ ἐστὶ φεύγων.

[Πεττεύουσι:] ταβλίζουσι. Καὶ **[Πεττεΐαις,]** παιδιαῖς, αὐλοῖς. καὶ **[Πεττός]** ὁμοίως.

[Πετεινὸν] καὶ **[Πετηνόν. Πέτηλον:]** τὸ φύλλον.

[Πετίλιος:] ὄνομα κύριον.

[Πεῖτον·] κεῖται ἐν τῷ παι διφθόγγῳ ἐσφαλμένως.

[Πέττουσα·] ἄρτοποιοῦσα. καὶ πέττουσιν, ἄρτοποιοῦσι. καὶ Ἀριστοφάνης· τοῦ ἔν τετράδι πεπεμμένου. ἔξω τῶν ἐορτῶν ἱεραὶ τινες ἡμέραι τοῦ μηνὸς ἐνομίζοντο Ἀθήνησι θεοῖς τισιν, οἷον νουμηνία καὶ ζ' Ἀπόλλωνι, δ' Ἑρμῇ, ἡ' Θησεῖ. **[Πεττοῖ]** δὲ τὰ βόλια, ἐν οἷς ταβλίζουσι. λύσις ὀνείρου· καλὸν πέτεσθαι πράξεως καλῆς τόδε.

[Πετόμενος·] φερόμενος.

[Πετόσιρις·] Αἰγύπτιος, φιλόσοφος, καθὰ Ἕλληνες καὶ Αἰγύπτιοι τὰς περὶ θεῶν διετάξατο ἐπιλογὰς ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων, Ἀστρολογούμενα, καὶ Περὶ τῶν παρ' Αἰγυπτίοις μυστηρίων. Λύσις ὀνείρου·

[Πέτρα καθεσθεὶς ἐλπίδας χρηστὰς ἔχε.]

[Πετρηδόν·] δίκην πετρῶν.

[Πετραία·] ὄνομα πόλεως.

[Πετρήεσσα·] πετρώδης, βαθεῖα.

[Πέτρα·] πόλις.

[Πετρόβολον·] ἡ τοῦ μηχανήματος ἀλκὴ τοῦ πετροβόλου, τοῦ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Ἰουδαίας ὑπὸ Οὐεσπεσιανοῦ, τοιάδε τις ἦν· πληγεῖς γὰρ τις ὑπ' αὐτοῦ τῶν περὶ τὸν Ἰώσηπον τῶν ἀνὰ τὸ τεῖχος, ἀπαράσσεται τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῆς πέτρας καὶ τὸ κρανίον ἀπὸ τριῶν ἐσφενδονήθη σταδίων. γυναικὸς τε μεθ' ἡμέραν ἐγκύμονος πληγείσης τὴν γαστέρα, προΐει δὲ νέον ἐξ οἰκίας, ἐξέσεισεν ἐφ' ἡμιστάδιον τὸ βρέφος. τοσαύτη ἦν ἡ τοῦ λίθου βία. τῶν οὖν ὀργάνων φοβερώτατος ὁ ροῖζος, τῶν δὲ βαλλομένων ἦν ὁ ψόφος.

[Πέτρος·] ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ μάγιστρος καὶ ἱστορικός, πρεσβευτὴς ὡς Χοσρόην σταλεὶς μάλα ἐμβριθὴς τε ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥητορεύειν, τῷ καταμαλάξαι φρονήματα βαρβαρικὰ σκληρὰ τε καὶ ὀγκώδη. ἔγραψεν ἱστορίαν καὶ περὶ πολιτικῆς καταστάσεως.

[Πέτρος ὁ Μογγός·] Ἀλεξανδρείας μὲν ἦν ἐπίσκοπος, αἰρετικὸς δὲ διάπυρος· Εὐφήμιος δὲ ὁ πατριάρχης ζηλωτὴς ἦν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

[Πέτρος·] οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ, ἔφθασε δὲ καὶ μέχρι μαγίστρου γενέσθαι· ὃς αἰεὶ καὶ καθημέραν τοὺς βασιλεῖς κλοπαῖς ἀμυθήτοις ἀπέκναιε. πρᾶος μὲν γὰρ ἦν, καὶ ὡς ἡκιστα ὑβρίζειν εἰδώς, κλεπτίστατος δὲ ἀπάντων ἀνθρώπων καὶ ρύπου αἰσχροῦ ἀτεχνῶς ἔμ πλεως.

[Πέτρος Βαρσύμης·] ζήτει ἐν τῷ δεξιός.

[Πευθὴν·] Πευθῆνος· ὁ μανδάτωρ.

[Πευκαλίμη·] φρόνιμος.

[Πεῦκαι·] λαμπάδες, δᾶδες. αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδάδούχουν περὶ παστῶ πεῦκαι, καὶ φθιμένην νέρθεν ἔφαινον ὁδόν. καὶ παροιμία· **[Πεύκης τρόπον·]** ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων. ἐπεὶ ἡ πεύκη κοπεῖσα οὐκ ἀνίσιν ἔτι βλαστόν.

[Πευκελαῶτις·] ὄνομα πόλεως.

[Πευκήεντα. Πεύση·] ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσεις, μαθήση, ἀκούσεις. καὶ **[Πεύσομαι, ἐρωτήσω.]**

[Πεφασμένον·] εἰρημένον, ἢ πεφανερωμένον.

[Πεφασμένος:] ἀντὶ τοῦ γεγενημένου. Λυκοῦργος· Λυσίας δὲ πεφασμένος ἀντὶ τοῦ φανερώς λέγει.

[Πεφασμένου:] φανεροῦ γενομένου. πεφασμένου δέ, τίς ποθ' ἢ προθυμία;

[Πεφενάκιεν:] ἠπάτησεν.

[Πεφεισμένοι:] φειδόμενοι.

[Πέφηεν:] ἐφανερώθη.

[Πεφήσεται:] ἀναιρεθήσεται. **[Πεφιδήσεται]** δέ, φείσεται.

[Πεφιλοσοφήσθω. Πεφοβήατο. Πεφόνηκεν:] ἐφόνευσεν.

[Πεφορυγμένον:] κεκαλυμμένον. δισσάκι τετρώγιον πολλῶ πεφορυγμένον ἀφρῶ.

[Πεφώραται:] πεφανέρωται, εὔρηται.

[Πέφρικα:] ἀπὸ τοῦ φρίσσω. φοβοῦμαι, δέδοικα, δειλιῶ.

[Πεφρονηματισμένος:] οἰήσεως πληρωθείς. ὁ δὲ κατὰ τὰς μάχας πολλάκις εὐημερῶν καὶ πεφρονηματισμένος ἐπ' ἀνδρεία.

[Πεφρυγμένα:] τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα σίτου καὶ κριθῆς.

[Πεφυζότες:] δειλιῶντες.

[Πέφυκε:] φύσει ὑπάρχει. καὶ **[Πεφυκώς]** φύσει ὑπάρχων.

[Πεφυρμένος:] μεμολυσμένος. ὁ δὲ ἔτι φονῶν καὶ πεφυρμένος τῷ λύθρῳ ἐς τοὺς ἐχθροὺς ἔρχεται.

[Πεφυσιγγωμένοι:] πεφυσημένοι. φύσιγξ δὲ τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων· ἡ φυσίγγη. ἔπαιξεν οὖν καὶ τοῦτο εἰς Μεγαρέας, ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσιν. ἢ πεπλησμένοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὸν ἄνεμον δεχομένων ἀσκῶν ἢ φυσῶν. ἢ ἐκκεκαυμένοι, οἰδοῦντες. Ἀρι στοφάνης· κᾶθ' οἱ Μεγαρεῖς ὁδύνας πεφυσιγγωμένοι, ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας.

[Πέψει:] πραϋνεῖ.

[Πειθανάγκη:] ἡ μετὰ βίας πειθῶ. ὑπολαμβάνων διὰ τούτων πειθανάγκην προσάξιν τοῖς Λευκαδίοις τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐπιταττομένοις. πολλὰς δὲ τῶν γυναικῶν τῇ πειθανάγκῃ κατήγαγεν· οὕτω γὰρ ἦν λάγνος. καὶ εἷξα τῇ Θετταλικῇ πειθανάγκῃ κτείνας τὸν αὐτὸς αὐτοῦ δεσπότην.

[Πειθαρχῶ·] δοτικῇ.

[Πειθαναλογία. Πειθήνιος:] καταπειθής, πειθόμενος.

[Πείθω:] τὸ καταπείθω. αἰτιατικῇ. πείθει δῶρα καὶ θεούς. καί, ἄρα πείθομεν ὑμᾶς τοῖς λόγοις τούτοις, ἢ ἐτέρων δεήσεσθε; **[Πείθομαι]** δὲ δοτικῇ· ἀναγκαῖον εἶναι ἡγούμεν πείθεσθαι τοῖς ἡμετέροις βουλευμασι. καί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν.

[Πειθῶ:] ἡ πεισμονή. οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο, πλὴν λόγος.

[Πείθωνος:] ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ζώου.

[Πειθοῖ·] πειθοῖ τε ὑπαχθέντες καὶ τῷ δολερῷ τῶν ῥημάτων καταστρατηγηθέντες συνεχώρησάν οἱ περαιωθῆναι τὸν ῥόον. ἀλλὰ καὶ πειθοῖ τῇ Ἑλληνικῇ καὶ μούσῃ γεγυμνασμένος ὁ Ἀμβρόσιος.

[Πείκειν:] κτενίζειν.

[Πεῖνα:] ἡ δι' ἔνδειαν τροφῆς ἐπιθυμία. διὰ διφθόγγου. **[Πίννα]** δὲ ὁ ἰχθὺς διὰ τοῦ ι. ἔστι δὲ πεῖνα ἐπιθυμία ξηροῦ καὶ θερμοῦ, οὐ δίχα δὲ ψυχροῦ· συνεστῶτα γὰρ ἡμῶν ἐνθένδε τὰ σώματα τρέφεται δι' αὐτῶν, ὅταν ἰσχύη κατεργάζεσθαι καὶ πέττειν καὶ ἐξομοιοῦν τὰ προσαγόμενα.

[Πείνη:] ἡ πεῖνα.

[Πειώλης:] ὁ πόρνος.

[Πεῖρα:] ὁ δόλος, καὶ ἡ ἀπάτη, καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ οἱ κατὰ θάλασσαν κακοῦργοι. πεῖρα δὲ καὶ ἡ βλάβη· ὡς ἐν Δανάη Σοφοκλῆς· οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν οὐδ' ἐπίσταμαι, τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι. αἰεὶ, Ὀδυσσεῦ, ὁρῶ σε πεῖραν τιν' ἐχθρῶν ἀρ' πάσαι θηρώμενον. τουτέστιν αἰεὶ ὁρῶ σε τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σου βλάβην γινομένην προὔφαρπάσαι καὶ τοῖς ἐχθροῖς ταύτην ἐπιτέμψαι μηχανώμενον.

[Πεῖρα.] ἐξιόντων τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰς προνομὰς καὶ δις τὸ κατορθοῦν ἐν ταῖς πεῖραις.

[Πεῖραν:] πορείαν, ὁδόν. οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεῖς ἀφορμῆς πεῖραν.

[Πειράζειν:] κατάρχεσθαι. Σκιπίων ὁ Ῥωμαῖος συνεβούλευσεν οὕτως ἢ μὴ πειράζειν ἢ οὕτως ὥστε ἐκ παντὸς τρόπου τέλος ἐπιθεῖναι τῇ πράξει. τὸ γὰρ δις πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν ἅμα μὲν ἐπισφαλές, ἅμα δ' εὐκαταφρόνητον γενέσθαι ποιεῖ παντελῶς.

[Πειρᾶν:] τοὺς λόγους περὶ συνουσίας προφέρειν. καὶ πειραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους. Θουκυδίδης· πειραθεὶς δὲ ὁ Ἀρμόδιος ὑπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πεισιστράτου καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι. σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι. **[Πειρᾶν]** γὰρ κυρίως τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης.

[Πειρατέον:] δεῖ πειρᾶν.

[Πειρατῶν:] καταποντιστῶν, κατὰ θάλασσαν ληστῶν. **[Πεῖρα]** γὰρ ὁ δόλος, καὶ ἡ ἀπάτη, καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι.

[Πειραιεύς:] ὄνομα κύριον. καὶ ὁ λιμὴν. καὶ κλίνεται Πειραιέως, Πειραιῶς, καὶ ἡ δοτικὴ Πειραιεῖ. καὶ νῆσος, ὅθεν τοῦνομα εἴληφεν ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν. καὶ ζήτει τὴν τούτου ἱστορίαν ἐν τῷ ἔμπαρος εἰμι.

[Πειρασμός, Πειρήνη:] ὄνομα πηγῆς καλλιρρόου. Λατὶδ' ἔχω πολιῆτιν ἐϋζώνιο Κορίνθου, Πειρήνης λευκῶν φαιδροτέρην λιβάδων.

[Πείρησαν:] δοκιμὴν, ἀπόπειραν ἔλαβον. τὴν δὲ χάριν δώρων πείρησαν ἐν θανάτῳ. τὸ ξίφος εἴλ' Αἴαντα μεμνηνότε· καὶ πάλιν ζωστήρ εἴλκυσε Πριαμίδαν δίφρῳ συρόμενον.

[Πείρινθα:] τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον.

[Πειρῶ:] τὸ ἀπόπειραν ποιοῦμαι. **[Πείρω]** δὲ τὸ σουβλίζω, καὶ κεντῶ.

[Πειρῶμαι·] γενικῇ.

[Πειρῶν:] προσβάλλον, συνουσιάζων. τὰς Κορινθίας φασίν· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πειρᾶν.

Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὅταν τις μὲν αὐτὰς πένης πειρῶν τύχῃ, οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν. καὶ

[Πειρασάντων ἀνδρῶν,] διαπειρασάντων καὶ μετελθόντων, ἢ ἐπιτηδευσάντων. ἐσχημάτισται δὲ

ἀπὸ τοῦ πειρᾶν· πειρᾶν γὰρ τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης. τροπῇ οὖν κέχρηται ὡς ἐπὶ γυναικός. σημαίνει οὖν σπανίως ἐπιτυχεῖν τινος καὶ ὀλίγους κατορθῶσαι παντάπασι.

[Πειρῶντα:] πειράζοντα διὰ λόγων.

[Πείρως,] Πείρω· ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Ἀττικῶς, καὶ θηλυκὸν Πειρώ.

[Πείσανδρος,] Πείσωνος καὶ Ἀρισταίχμας, Καμिरαῖος ἀπὸ Ῥόδου· Κάμιρος γὰρ ἦν πόλις Ῥόδου. καὶ τινες μὲν αὐτὸν Εὐμόλπου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον καὶ ἐρώμενον ἱστοροῦσι, τινὲς δὲ καὶ Ῥαιήδου πρεσβύτερον, οἱ δὲ κατὰ τὴν λγ' Ὀλυμπιάδα τάττουσιν. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν Διόκλειαν. ποιήματα δὲ αὐτοῦ Ἡράκλεια ἐν βιβλίοις β'· ἔστι δὲ τὰ Ἡρακλέους ἔργα· ἔνθα πρῶτος Ἡρακλεῖ ῥόπαλον περιτέθεικε. τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων νόθα αὐτοῦ δοξάζεται, γενόμενα ὑπὸ τε ἄλλων καὶ Ἀριστέως τοῦ ποιητοῦ.

[Πείσανδρος,] Νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱός, Λαρανδεὺς ἢ Λυκάνιος, γεγονώς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου βασιλέως, τοῦ Μαμαίας παιδός, ἐποποιὸς καὶ αὐτός. ἔγραψεν ἱστορίαν ποικίλην δι' ἐπῶν, ἣν ἐπιγράφει Ἡραϊκῶν Θεογαμιῶν ἐν βιβλίοις ξ'· καὶ ἄλλα καταλογάδην.

[Πεισάνδρου δειλότερος·] ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε, δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπε. δειλὸς γὰρ ἦν καθ' ὑπερβολήν. Ἀριστοφάνης· εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττη τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς. οὗτος γὰρ δειλὸς ἦν, φιλοπόλεμος δὲ καὶ πολεμοποιὸς κερδῶν ἰδίων ἕνεκεν. μέγας δέ, καὶ ἐκαλεῖτο ὄνος Κνίδιος. ἐχρῆτο δὲ τριλοφία καὶ ὄπλοις ἐπισήμοις ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι, μὴ ὦν.

[Πείσεα:] οἱ κάθυδροι τόποι.

[Πεισιανάκτειος στοά:] ἥτις ἀπὸ Πολυγνώτου ζωγράφου Ποικίλη κληθεῖσα.

[Πεισίας:] ὄνομα κύριον.

[Πεισιθάνατος] ὁ Ἡγησίας ἐλέγετο.

[Πεῖσιν:] τὴν πειθῶ. ἢ εὐθεῖα ἢ πεῖσις.

[Πεισιόνη:] ὄνομα κύριον.

[Πεισίστρατος:] ὄνομα κύριον. καὶ ζῆτει ἐν τῷ σφακελισμός.

[Πείσματα:] τὰ ἀγκύρια, σχοινία. παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν.

[Πεισόμενον:] παθεῖν μέλλοντα.

[Πείσονται:] πάθωσιν.

[Πείσων,] Πείσωνος· εἷς ἦν τῶν παρ' Ἀθηναίοις λ' τυραννησάντων.

[Πειστέον:] δεῖ πείθεσθαι.

[Πειστήρ:] ὁ ὑπήκοος.

[Πῆ:] ποῦ. εἰς τίνα τόπον. πῆ δὲ τόνδε μολοβρόν ἄγεις; Ὅμηρος.

[Πηγάζω·] αἰτιατικῇ.

[Πήγανον:] εἶδος βοτάνης.

[Πηγὰς γάλακτος:] πολὺ γάλα. ὡς πηγὰς δακρύων, πολλὰ δάκρυα.

[Πηγαί:] τόπος ἐν Μεγάροις.

[Πηγαῖον ὕδωρ:] ἐκ πηγῆς.

[Πηγεσίμαλλος:] ὁ βαθύμαλλος. Λύσις ὀνείρου· **[Πηγὴ διαυγὴς τὰς νοὸς λύει λύπας.]**

[Πηγίδιον:] ἡ μικρὰ πηγὴ.

[Πηγνύω·] αἰτιατικῇ, καὶ **[Πήγνυμι.]**

[Πηγός:] ὁ εὐτραφής.

[Πηγυλὶς:] τὸ κρύος.

[Πηδάλια:] οἶακες, αὐχένες. Ἀριστοφάνης· ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρῆσθαι. τὸ δὲ πλοῖον ἔσται ναξιουργὲς κἀνθαρος.

[Πηδαλιουχεῖν:] κυβερνᾶν. Ἀριστοφάνης· ἐρέτην χρή πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν· κἀντεῦθεν πρωρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι κᾶτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τοῦτό φησι καὶ ὁ Θεολόγος ὅλον τὸ χωρίον.

[Πηδαλίωνος:] ὄνομα κύριον.

[Πηδᾶν:] ἀντὶ τοῦ ὑπερηφανεῖν. οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾶν, ὃ τι λέξει. .

[Πήδασος:] ὄνομα πόλεως.

[Πήδαιος:] ὄνομα κύριον.

[Πηδόν:] τὴν κώπην.

[Πῆκος,] ὁ καὶ Ζεὺς, παραδοὺς τὴν τῆς δύσεως ἀρχὴν τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἑρμῇ τελευτᾷ, ζήσας κ' καὶ ρ' ἔτη· καὶ τελευτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεθῆναι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐν τῇ Κρήτῃ τῇ νήσῳ, ἐν ᾗ ἐπιγέγραπται· ἐνθάδε κεῖται θανὼν Πῆκος ὁ καὶ Ζεὺς. μέμνηνται τοῦ τάφου τούτου πλεῖστοι ἐν τοῖς ἰδίοις συγγράμμασι.

[Πηκτὴ·] ἐν Ἐπιγράμμασι· πειθοῖ καὶ Παφίᾳ πακτὰν καὶ κηρία σίμβλων ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος. καὶ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. καὶ **[Πηκταί,]** θηρευτικὸν ὄργανον παρὰ Ἀριστοφάνει.

[Πηκτίς,] πηκτίδος· πάνδουρα, μάχαιρα κρεωκόπος. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις εἶδος ὀργάνου κιθαρωδικοῦ. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἥ ἔφερεν τὰς πηκτίδας; ἡ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀδὺ μέλος, ναὶ Πᾶνα τὸν Ἀρκάδα, πηκτίδι μέλπεις.

[Πηκτόν:] τὸ κατασκευαστὸν ἄροτρον.

[Πηλαγόνος:] ὄνομα Γίγαντος.

[Πηλακισμός:] ὁ ἐμπαιγμός.

[Πήλαξ:] ῥάγας.

[Πηλέως μάχαιρα:] παροιμία· ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. ἡ ἐδόκει σωφροσύνης γέρας ἡφαιστότευκτος, ἣν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεὺς.

[Πηλείδης:] ὁ τοῦ Πηλέως.

[Πηλείωνος:] ὄνομα κύριον.

[Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος:] δι' ἐνὸς λ.

[Πήληκα:] περικεφαλαίαν.

[Πήληξ·] Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. δῆμος τῆς Λεοντίδος.

[Πηλίκον:] ποταπόν.

[Πήλιον:] ὄνομα ὄρους.

[Πηλός. Πηλούσιον:] ὄνομα τόπου. κλείς τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰσόδου καὶ ἐξόδου. καὶ

[Πηλουσιώτης,] ὁ πολίτης. ὅτι οἱ Πηλουσιῶται Κάσιοι φυσικῇ τέχνῃ ἄμματα ἔπλεον, δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες.

[Πηλοφόροι:] χειροτέχναι, μισθωτοί.

[Πῆμα:] κακόν, βλάβη, δυστυχία. Σοφοκλῆς· μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος, πλεον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει. τὸ ἐξῆς· μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος μεῖζον ποιήσης τῆς ἄτης τὸ πῆμα. ἄτην φησὶ τὴν μανίαν, πῆμα δὲ τὸν θάνατον, ὃ ἐστὶ χειρόν τῆς μανίας. καὶ αὖθις Σοφοκλῆς· Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί. εἰρήκει γὰρ Οἰδίπους, Κρέοντος ἢ σοῦ ταῦτα τάξευρήματα;

[Πημανεῖ·] Ἀριστοφάνης· οὐδὲ Κτησίας ὁ συκοφάντης πημανεῖ. οὗτος ἐπὶ συκοφαντία ἐκωμωδεῖτο.

[Πημαίνει:] κακοῖ, βλάπτει.

[Πῆ μέν:] ὅπου μέν.

[Πημήνειαν:] βλάβειαν. ὁ δὲ οὐ πρότερον ἀνῆκε, πρὶν σφόδρα πημῆναι τὸ δυσμενὲς καὶ πολλοὺς ὅσους διαχειρίσασθαι.

[Πημονή:] ἡ βλάβη.

[Πηνέλεως:] ὄνομα κύριον.

[Πηνελόπεια] καὶ **[Πηνελόπη:]** ὀνόματα κύρια.

[Πηνειός:] ὄνομα ποταμοῦ, καὶ ὄνομα τόπου.

[Πηνίκα:] πότε. οὐκ εἰδότα, πηνίκα δὲ ἐξώρμησε τῆς νυκτός.

[Πηνίκ' ἐστὶν ὥρα τῆς ἡμέρας:] ἀντὶ τοῦ ποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας; ὥρας γὰρ ἐζήτουν, οὐ καιροὺς. τὸ δὲ ἀναποδοτικόν, ὀπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν. τὸ δέ, πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο οὐκ Ἀττικόν, οὐδὲ ἀρχαϊκόν, οὐδὲ ἀκριβές. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα· παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα· ἀλόγως γὰρ κεῖται, οὔτε γὰρ τὸ τινὰ σημαίνει οὔτε τὸ ἄτινα. οὐδὲν γὰρ τούτων ἀρμόζει τῷ ὀπηνίκα.

[Πηνίκη:] περικεφαλαία τριχωτή, καὶ περιθετὴ κόμη. ἔνθεν καὶ πηνικίζειν, τὸ ἀπατᾶν. τῆς δὲ περιθετῆς κόμης τὸ μὲν ἔντριχον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνίκην ἐκάλουν.

[Πηνίον:] ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἰλεῖται ἡ κρόκη. καὶ τὰ τροχαῖα πανία κερταστὰς τούσδε ποτιρογέας καὶ σπάθας εὐβριθεῖς πολυάργυρα. καὶ Ὅμηρος· πηνίον ἐξέλκουσα. ὅθεν καὶ τὸ ἐκπηνιεῖται.

[Πηνίον:] ζῶον ὅμοιον κώνωπι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· κείσεσθον ὥσπερ πηνίω βινουμένω. ἀντὶ τοῦ ξηροῦ· σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν. ὅτι δὲ κώνωπος εἶδός ἐστι, Σπεύσιππος ἐν τῷ β΄ τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· πηνίον, ἐμπίς, κώνωψ.

[Πηνίσματα:] ὑφάσματα.

[Πηός:] ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής. καὶ **[Πηοσύνη,]** ἡ συγγαμβρία. καὶ **[Πηῶν,]** τῶν συγγενῶν. Ὅμηρος· πηούς τε φίλους τε.

[Πήρα:] ἡ θήκη τῶν ἄρτων. καὶ παροιμία· **[Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται·]** ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

[Πήρα:] μάρσιππος, θήκη. καὶ πήραν, μέτρον σιτοδόκον σπορίμου. καὶ **[Πηρίδιον.]** καὶ Ἀριστοφάνης· Τήλεφος ἐκ πηριδίου. οὗτος πένης ἦν.

[Πηρίν,] πηρίνος· τὸ αἰδοῖον.

[Πηρός:] ὁ παντάπασι μὴ ὀρῶν.

[Πήρωσις:] ἡ τύφλωσις.

[Πήσσω:] τὸ πηγνύω.

[Πητύα:] ὁ ὅπως ὁ τυρεύων τὸ γάλα. καὶ παροιμία· **[Αὐτὸς γὰρ εὔρε τοῦ κακοῦ τὴν πητύαν.]** ὅτι τὴν πηγὴν. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων.

[Πηχίσκους:] ξυλάρια πηχυαῖα. τῶν δὲ τὸν σχοῖνον ἐλκυσάντων, ἐν ᾧ πηχίσκους τινὰς ἐμβαλόντες ἀνάβασιν ἀσφαλῆ ἀπειργάσαντο.

[Πηχυαῖος. Πῆχυς,] πήχεως, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἑκταμα. ὅτι ὁ πῆχυς ἔχει πόδας ἓνα ἥμισυ, ὁ δὲ ποὺς ἔχει δακτύλους ἑξ.

[Πιανάτω:] πίονα ποιήσει. τὰ ὀλοκαυτώματά σου.

[Πιανθήσεται. Πιανῶ:] λιπαρὸν ποιήσω.

[Πιάνη:] αὐθυπότακτον.

[Πίαρι:] τῷ λιπαρῷ.

[Πίαςος:] ὄνομα κύριον. ἡράσθη Πίαςος Θετταλὸς Λαρίσσης, τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς, ἔρωτα ἄθεσμόν τε καὶ δυστυχῆ.

[Πιγνύη:] κνηῖκος ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

[Πίγρης,] Κὰρ ἀπὸ Ἀλικαρνασοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας, τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μαυσώλου γυναικός· ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγεῖον, οὕτω γράψας· μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, οὖλομένην. μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης. ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην καὶ Βατραχομουομαχίαν.

[Πίγρης,] Πίγρητος· ὄνομα ποταμοῦ. καὶ **[Πίγρητα,]** ὄνομα τόπου.

[Πίδακες:] σταγόνες, πηγαί. καὶ αἱ μὲν κατ' αὐτὸ πηγαὶ ἀλμυροῦ ὕδατος ἦσαν αἱ πᾶσαι.

[Πιδακίων. Πίδαξ:] πηγὴ. ἡ σταγὼν. καὶ **[Εὐπίδαξ χῶρος,]** ὁ καλὴν πηγὴν ἔχων. πορφυρίαν τε βότρυον, μεθυπίδακα, πυκνορῥᾶγα. ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Πίδαιος:] ὄνομα κύριον.

[Πιδηέσης:] καθύγρου.

[Πιδύειν:] ἀναδίδειν.

[Πιδύτης:] ὄνομα κύριον.

[Πιαίνων:] θεραπεύων, ὑποτρέφων. Αἰλιανός· λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγὲς πιαίνων κακῇ ἐστιάσει, τὰ τῆς Φερεφάττης ὄργια ἐδίψησε θεάσασθαι, ἀτέλεστος ὢν.

[Πιαίνω·] αἰτιατικῇ. **[Πιαίνομαι]** δὲ δοτικῇ. καὶ ἐρίφοις ἐκ ποιμνίων πιαίνεσθαι.

[Πίε:] πῖθι.

[Πιεζόμενος:] βαρούμενος, δαμαζόμενος. καὶ ἀντὶ τοῦ λυπεῖ. Ἀριστοφάνης· τὸν Στιλβίδην πιέζει. ὁ δὲ Στιλβίδης μάντις ἄριστος καὶ εὐδόκιμος.

[Πιερία:] ὄρος Μακεδονίας. καὶ **[Πιερίδες,]** αἱ Μοῦσαι αἱ ἐν Μακεδονίᾳ. ἐν Ἐπιγράμμασι· οὐ γὰρ Πιερίδεσσι τόσον μέλω, ὅσσον ἔρωτι· ὄργια τοσσατίων ἀμφιέπουσα πόθῳ.

[Πιεστήριον:] τὸ ἐκθλίβον.

[Πίειρα:] ἡ λυπαρή.

[Πίη:] αὐθυπότακτον.

[Πιήεντα:] λιπαρά, ἀνθηρά. ψαιστά τε πιήεντα καὶ εὐθήσαυρον ἔλαιον.

[Πιήγαντα:] λιπαροὺς ἐργασάμενον. Ἀλυάττου πολιορκουῖντος Πριήνην, τὸν Βίαντα τὸν σοφὸν πιήγαντα δύο ἡμιόνους ἐξελάσαι εἰς τὸ στρατόπεδον. τὸν δὲ συνιδόντα καταπλαγῆναι, τὸ μέχρι καὶ ἀλόγων διατείνειν αὐτῶν τὴν εὐθηνίαν. καὶ ἐβουλήθη σπείσασθαι καὶ εἰσέπεμψεν ἄγγελον.

[Πιθακίωνος, Πιθάκνη:] ὑποκοριστικῶς. μικρὸς πίθος. ὥς πολίχνη. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει πιθάκναι, οἱ ἔρημοι τόποι· διὰ γὰρ τὸν πόλεμον σπηλαίοις ᾤκουν οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν. οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσι.

[Πιθανόν·] πιθανὸν ἀξιώμα ἐστὶ, τὸ ἄγον εἰς συγκατάθεσιν. οἷον εἴ τις τι ἔτεκεν, ἐκείνη ἐκείνου μήτηρ ἐστί. ψεῦδος δὲ τοῦτο· οὐ γὰρ ἡ ὄρνις ᾧ οὗ ἐστὶ μήτηρ.

[Πιθανώτατος,]

[Πιθανούς:] τοὺς εὐπειθεῖς. Ξενοφῶν Κύρου παιδείᾳ· πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσὶ τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον, πρότερον πείθεσθαι. ὥσπερ φοβερούς, τοὺς φοβουμένους Θεουκυδίδης. Ἀππιανός· ἓνα δ' αὐτῶν πιστὸν καὶ πιθανὸν εἰς τὸ ἔργον, ἐντυχόντα τοῖς ὑπάτοις ἐν ἀπορρήτῳ πίστιν αἰτῆσαι. καὶ πιθανότητές τινες συνεκύρησαν ἐκ τῆς περιπετείας· ὥς οἱ Ῥωμαῖοι παρεπλάττοντο, φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος, καὶ αὖθις· διὰ ῥώμην σώματος καὶ τὸ ἐς τὰς μάχας προπετὲς εἶναι τῷ πλήθει πιθανόν. ἀντὶ τοῦ ἐξάρχοντα.

[Πιθήκειον βλέμμα:] τὸ τοῦ πιθήκου.

[Πιθηκισμοῖς περιελαύνεις:] ἀντὶ τοῦ ἀπάταις καὶ κολακεύμασί με νικᾶς. ἢ μιμήμασιν· ὥς καὶ αὐτοῦ ταῦτα πεποιηκότος.

[Πίθηκος τῇ γυναικί·] ζῆται ἐν τῷ διαθήκην διαθώμεθα, ἣν διέθετο πίθηκος τῇ γυναικί.

[Πίθηκος:] ἡ μιμῶ. **[Πίθηξ]** δὲ παρά τισιν ὁ βραχὺς ἀνθρωπίσκος. κα.

[Διαπιθηκίσαι], διαπαίζαι. ἀπὸ τῶν πιθήκων· φιλοπραγμονέστατον γὰρ τὸ ζῶον. καὶ παροιμία· ἄπληστος πίθος ὁ ἐν ἄδου. ζήτει ἐν τῷ ἀπληστία.

[Πίθηκος:] ἡ μιμῶ. Βάβριος· κερδῶ πιθήκῳ φησίν· ἦν ὁρᾷς στήλην, ἐμοὶ πατρώη τ' ἐστὶ κῆτι παππῶη.

[Πίθηκος:] τὸ ζῶον, ἡ μιμῶ. παρὰ τὸ πιθῶ, πιθήσω· πείθει γὰρ ἡμᾶς. καὶ παροιμία· **[Γέρων πίθηκος οὐχ ἀλίσκεται. ἀλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἀλίσκεται.]** ἐπὶ τῶν δυστυχησάντων.

[Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ:] παροιμία. ὅτι οἱ φαῦλοι, κἂν καλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμως δ' οὖν διαφαίνονται πονηροὶ ὄντες.

[Πίθηξ:] ἡ μιμῶ.

[Πῖθι:] ἀντὶ τοῦ πίε.

[Πίθνης:] ὄνομα κύριον.

[Πίθος:] ὄνομα κύριον, καὶ τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον.

[Πιθοῦ:] περισπᾶται· ἔστι γὰρ β' ἀόριστος. τούτους Ἀττικοὶ περισπῶσι, καὶ ἡ χρῆσις ἠκολούθησε τῇ διαλέκτῳ· ἡ γὰρ ἀναλογία βαρύνει. πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γάρ, οὐδ' ἐμοῦ φράσω.

[Πιθών:] ὀξύτόνως, διὰ τοῦ ι· β' γὰρ ἐστὶν ἀόριστος· λάθρα γὰρ ἤλθεν ὁ πιθών τοὺς κυρίους. Ἀριστοφάνης.

[Πιθῶνος:] ὄνομα κύριον.

[Πιθοίατο:] πεισθεῖεν.

[Πιθοιγία:] ἡ τοῦ πίθου ἀνοιγή.

[Πίθυλλος:] οὗτος ἡδονικὸς ἦν, Τένθης καλούμενος· ὃς καὶ περιγλωττίδα ὑμενίνην ἐφόρει, προσελυτρῶν τὴν γλῶσσαν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις· καὶ δακτυλήθρας εἶχεν, ἥσθιε τὸ ὄψον, ἔν' ὥς θερμότατον ἀναδιδῶ τῇ γλώττῃ.

[Πικεντίνη:] ὄνομα τόπου.

[Πικῆνοι:] ὄνομα ἔθνους.

[Πίκτωρ] ὁ καὶ Φάβιος, ζήτει ἐν τῷ Φάβιος.

[Πιλᾶτος:] οὗτος ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὑπὸ Ῥωμαίων σταλεὶς ἦρχε· μετὰ δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ σταύρωσιν εἰκόνα τοῦ Καίσαρος καὶ προτομὰς νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀνέθηκεν· ὀρθροῦ δὲ γενομένου, Ἰουδαῖοι θεασάμενοι τοσοῦτον ἔτα ράχθησαν, ὥστε Πιλᾶτον ἐκδειματῶσαι καὶ ταύτας μεταθεῖναι. καὶ δὴ τὸν Κορβωνᾶν τὸν ἱερὸν θησαυρὸν διαφθείρας αἴτιος ἀναιρέσεως πολλῆς καὶ συγχύσεως τοῖς Ἰουδαίοις μίσει τῷ πρὸς αὐτοὺς ἐγένετο· τὴν γὰρ ἐπανάστασιν αὐτῶν ὑφορώμενος, πρὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ στρατιώτας παρέστησεν, ἔνδοθεν μὲν ὅπλα φοροῦντας, ἔξωθεν δὲ ιδιωτικὴν ἐσθῆτα ἀνυπονόητον. ὥς οὖν ἐστασίασαν, ἐπαφῆκε τοὺς στρατιώτας αὐτοῖς, καὶ οἱ μὲν ξύλοις, οἱ δὲ λίθοις αὐτοὺς παίοντες, τραυματίας ἀπέλυσαν· τινὰς δὲ καὶ ἀπέκτειναν. πολλοὶ δὲ αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων καὶ ὑπ' ἀλλήλων ὠθούμενοι, συμπατηθέντες

ἀπώλοντο. ἐμίχθη δὲ τὸ αἷμα αὐτῶν μετὰ τῶν θυσιῶν. ζητεῖ περὶ Πιλάτου πλατύτερον ἐν τῷ ὀνόματι Νέρωνος.

[Πιληθέντα:] πυκνωθέντα. σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξάντου τριχὸς ἄμνου, Ἑρμᾶ, Καλλιτέλης ἐκρέμασεν πέταλον.

[Πίλημα περίτροχον:] περιφερὲς σκέπασμα.

[Πιλήσει:] πυκνώσει. τῶν ἀχθοφόρων ζώων διὰ τὰς πιλήσεις οὐ σθενόντων τὰ πρὸς ἐδωδὴν παράγειν. καὶ αὖθις· Εἰνοδίη, σοὶ τόνδε φίλη ἀνεθήκατο κόρσης πῖλον.

[Πιλία:] τὰ κέντουκλα.

[Πιλίδιον:] τὸ καμηλαύκιον.

[Πῖλος:] τὸ κέντουκλον.

[Πῖλος:] κόσμος περικεφάλαιος, ὃν οἱ μὲν κυρβασίαν, οἱ δὲ τιάραν, ἄλλοι δὲ κίδαριν καλοῦσιν. ἔστι δὲ πῖλος καὶ τάγμα, πρῶτος πῖλος καλούμενος.

[Πιλῶ:] τὸ ὁμαλίζω. καὶ **[Πιλωτός. Πίλοις:]** πιλητοῖς. καὶ **[Πίλημα]** λέγεται. φοροῦσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς θώρακας πιλητούς, ὧν τὰ κύτη ὑπάρχουσι στερρὰ διὰ τὴν χρηστότητα τῶν πιλημάτων.

[Πιμελή:] πάχος, λιπαρότης. Ἀππιανός· ὃς δὲ πρῶτος ἐξῆρχε τοῦ πόνου, ἐξηκοντούτης ὧν καὶ βαρὺς τὸ σῶμα καὶ πιμελής. ἀντὶ τοῦ λιπαρός. **[Πιμελή]** καὶ στέαρ διαφέρει, τῷ τὴν πιμελὴν ψυχομένην ἄπηκτον διαμένειν, τὸ δὲ στέαρ καὶ διαπῆσσεσθαι, ὥστε καὶ θρύπτεσθαι. ἢ μὲν οὖν πιμελὴ ἄθραυστος· δι' ὃ καὶ οἱ ζωμοὶ τῶν μὲν πιμελωδῶν οὐ πῆσσονται, καθάπερ ὕος καὶ ἄρκτου καὶ τῶν ἄλλων· οἱ δὲ τῶν στεατωδῶν πῆσσονται, ὡς βοός, αἰγός, προβάτων.

[Πιμπλάνεται:] πληροῦται.

[Πίμπραται:] καίεται, ἐμπυρίζεται. Ἀππιανός· ὁ Μάρκιος πιμπράμενος ἐπὶ Ῥωμαίοις, φυγὴν καταδικασθεὶς καὶ μικρὸν ἐς αὐτοὺς οὐδὲν ἐπινοῶν ἐς Βολούσκους ἐτράπετο. καὶ αὖθις· ὁ δὲ τὸν θυμὸν αὐτοῦ εἰδὼς πιμπράμενον.

[Πῖνα:] ὁ ἰχθύς.

[Πινακηδόν·] πινακηδὸν ἀποσπῶν. ὥσπερ πίνακας ἀπὸ πλοίων. πίνακες δὲ αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων.

[Πινάκια:] τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν κληρονόμων. ἔοικε δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑποσημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τοῦ ὀνόματος. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς, ὅταν λέγῃ ὁ ῥήτωρ, μικρὸν, ὧ Ἀθηναῖοι, μικρὸν πινάκιον· τυχὸν πινάκιον λέγει, εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων.

[Πινακίδιον:] δέλτος, τιτλάριον, σχεδάριον.

[Πινάκιον:] πυξίον. οἱ δὲ ἄρχοντες περὶ μέσας νύκτας ἔφερον τὸ ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ πινάκιον.

[Πινακίοις:] ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδογμένα, οἷον ποῦ δεῖ πορεύεσθαι, καὶ πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι· σκοπεῖν δ', ὃ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυ λετῶν, οἵτινες προγράφουσι τοὺς στρατιώτας ἐν πίνακι.

[Πινακοπώλης:] ὁ ὀρνεοπώλης. ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες ἐπώλουν. ἢ πίναξ, εἶδος ὀρνέου.

[Πίναξ:] σανὶς ἐζωγραφημένη.

[Πιναρά:] εὐτελῇ, ῥυπαρά, ταπεινά.

[Πίνδαρος,] Θηβῶν, Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δέ τινας Δαΐφάντου· ὁ καὶ μᾶλλον ἀληθές· ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος καὶ προσγενὴς Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικός, γεγονὼς κατὰ τὴν ξε΄ Ὀλυμπιάδα καὶ κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὦν ἐτῶν μ'. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων καὶ υἱὸς Διόφαντος, θυγατέρες δὲ Εὐμητις καὶ Πρωτομάχη. καὶ συνέβη αὐτῷ τοῦ βίου τελευτῇ κατ' εὐχάς· αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ, ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου Θεοξένου αὐτοῦ γόνατα, ἐτῶν νε'. ἔγραψε δὲ ἐν βιβλίῳις ἰζ' Δωρίδι διαλέκτῳ ταῦτα· Ὀλυμπιονίκας, Πυθιονίκας, Προσόδια, Παρθένια, Ἐνθρονισμούς, Βακχικά, Δαφνηφορικά, Παιᾶνας, Ὑπορχήματα, Ὑμνους, Διθυράμβους, Σκολιά, Ἐγκώμια, Θρήνους, δράματα τραγικά ἰζ', ἐπιγράμματα ἐπικά καὶ καταλογάδην παραινέσεις τοῖς Ἑλλήσι, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

[Πίνδαρος,] Σκοπελίνου, Θηβαῖος, καὶ αὐτὸς λυρικός, ἀνεψιὸς τοῦ προτέρου.

[Περὶ Πινδάρου·] ὅτι τὰς Θήβας τὴν πόλιν Ἀλέξανδρόν φασιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι καὶ πλὴν ἱερῶν τε καὶ ἱερέων τοὺς ἄλλους ἀνδραποδίσαι· καὶ τὴν Πινδάρου δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν καὶ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Πινδάρου λέγουσιν ὅτι ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν, αἰδοῖ τῇ Πιν δάρου, ὡς φησὶν Ἀρριανὸς ὁ ἱστορικός ἐν τῇ α' Ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου.

[Πινόεσσα:] ῥυπῶσα, αὐχμῶσα. θυμοβαρὴς Ἀρετὰ μύρομαι ἐζομένα, ἀπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίσιν, ὅτι Πελασγῶν οὐκ ἀρετὰ νικᾷν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.

[Πίνος.] ὁ δὲ ἦν καὶ λέγειν ἱκανός, οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμούμενος σοφιστάς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πίνον τῆς λογογραφίας ἀμιλλώμενος. φησὶ Δαμάσκιος.

[Πινοτήρης:] ὁ τῆς πίνας φύλαξ.

[Πίνω·] αἰτιατικῇ.

[Πινώδης:] ἡ ῥυπαρά.

[Πινύσκω:] πινυτὸν ποιῶ.

[Πινυτός:] φρόνιμος. καὶ **[Πινυτόφρονος,]** ἐμμελοῦς συνετῆς. εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἦν ὁ μελιχρὸς ἤσκησεν, Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

[Πιζώδαρος·] ὅτι Δέξιππος Κῶος, ἰατρός, Ἱπποκράτους μαθητής, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Ἐκατόμνου τοῦ Καρῶν βασιλέως ἰάσασθαι αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας, Μαύσωλον καὶ Πιζώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσατο τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς Κᾶρας τότε αὐτοῖς ἐνεστῶτα πόλεμον.

[Πίομαι, Πίωμεν] δέ.

[Πιόμενον·] μυελὸν πιεῖν.

[Πίονα:] εὐδαίμονα, λιπαράν, καὶ εὐτραφῇ.

[Πίονται, Πίωσι:] τὰ παθητικὰ διὰ τοῦ ο μικροῦ, τὰ δὲ ἐνεργητικὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἶον πίωμεν καὶ φάγωμεν. πίνοντες τοῦ ὕδατος.

[Πιότατος ἄνεμος:] θρεπτικός, αὐξητικός. ἐν Ἐπιγράμμασι τόνδ' ἀνέθηκε τῷ πάντων ἀνέμων πιότατῳ Ζεφύρῳ.

[Πίωρ·] οὗτος μοναχὸς ὢν περιπατῶν ἦσθιε. πυθομένου δέ τινος, διατί οὕτως ἐσθίεις; οὐ βούλομαι, ἔφη, τῷ βρώματι ὡς ἔργῳ χρήσασθαι, ἀλλ' ὡς παρέργῳ. πρὸς ἄλλον δὲ ἐρωτήσαντα ἀπεκρίνατο· ἵνα μὴ ἐν τῷ ἐσθίειν, φησίν, ἡδονῆς σωματικῆς αἰσθάνοιτο ἢ ψυχῇ.

[Πιπίζουσι:] κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποιήται ἡ λέξις. λέγεται δὲ καὶ τὸ ποτίζειν πιπίζειν.

[Πίμπλαται] καὶ **[Ὑποπίμπλαται· Ἐμπιπλᾷ]** δέ.

[Πιπράσκω·] γενικῇ.

[Πίσσα:] ὄνομα πόλεως. καὶ ἡ ἄσφαλτος.

[Πίσσα:] οἱ κάθυγροι τόποι. καὶ ἀγλαὰ πίσσα γαίης βόσκειο. καὶ **[Πισσαῖος,]** ὁ πολίτης.

[Πισσεύς:] ὄνομα κύριον.

[Πισία:] χώρα.

[Πισίαν:] τρία κνώδαλά φησιν Ἀριστοφάνης, Πισίαν, Ὀσφύωνα, Διῖτρεφῇ.

[Πισίας:] ὄνομα κύριον. ἦν δὲ προδότης.

[Πισιδία:] χώρα. ὁ δὲ Κῦρος ὡς ἐπὶ Πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο, ἐφ' οὗς στρατεύειν προεφασίσσατο.

[Πισινοῦς:] πόλις. καὶ **[Πισινοῦντα,]** θηλυκόν. καὶ **[Πισιουνταῖος,]** ὁ πολίτης.

[Πισός,] καὶ **[Πινσός· Πεσός]** δὲ παρὰ Προκοπίῳ.

[Πιστέον:] δεῖ πιστεύειν.

[Πιστεύω·] δοτικῇ.

[Πίστις:] ἀδήλου πράγματος ἐλπίς. ἀμαρτάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν γένος. ἀκολουθεῖ μὲν γὰρ τῇ πίστει ἡ ὑπόληψις· ἡ γὰρ πίστις ὑπόληψις· ἀδύνατον γὰρ χωρὶς ὑπολήψεως πίστιν γίνεσθαι. οὐ μὴν γένος οἶόν τε τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν εἶναι· ἐνδέχεται γὰρ τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν ἔχοντα ποτὲ μὲν πιστεύειν, ποτὲ δὲ οὐ. ὁ ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ γένους· ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ ζῶον ποτὲ μὲν ἄνθρωπον εἶναι, ποτὲ δὲ μή, καὶ τὸ αὐτὸ χρῶμα ποτὲ μὲν λευκὸν εἶναι, ποτὲ δὲ μή· μεταβάλλων γὰρ ὁ ἄνθρωπος οὐδὲ ζῶόν ἐστιν. ὥστε οὐδὲ ἡ ὑπόληψις ἡ αὐτὴ μένοι ἂν, οὐ μετὰ πίστεως οὔσα. καὶ πιστευομένη γὰρ ἔτι ἡ ὑπόληψις μένει· οὐ γὰρ κεκώλυται τις τὴν αὐτὴν περὶ τινος ὑπόληψιν ἔχων, ποτὲ μὲν πιστεύειν αὐτῇ, ποτὲ δὲ μή. οἶον ὑπόληψιν ἔχων περὶ ψυχῆς, ὅτι ἀθάνατος, οὐ κεκώλυται ὅσπερ διὰ τινος λόγους μὴ πιστεύειν.

[Πίστις·] ὅτι ἀμάρτημά ἐστι τὸ τὴν πίστιν ἀποδοῦναι σφοδρότητα ὑπολήψεως. καὶ γὰρ οὕτως ὀριζόμενος γένος μὲν λαμβάνει τὴν σφοδρότητα, διαφορὰν δὲ τὴν ὑπόληψιν· ἔχει δὲ ἔμπαλιν· τῆς γὰρ ὑπολήψεως γένους οὔσης, ἡ σφοδρότης ἐστὶ διαφορά· τῶν γὰρ ὑπολήψεων αἱ μὲν εἰσι σφοδραί, αἱ δὲ μέτρια· αὗται γὰρ ὑπολήψεων διαφοραί. καὶ ἔστιν ἡ πίστις ὑπόληψις σφοδρά.

[Περὶ πίστεως·] πίστιν μόνην ὀρίζομεν εἶναι ἀληθῇ καὶ καθαρωτάτην, τὴν εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, τὴν μίαν θεότητά τε καὶ κυριότητα, πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων δημιουργὸν καὶ

βασιλίδα πάσης φαινομένης καὶ νοουμένης κτίσεως. καθ' ἣν ἐν τὰ τρία νοούμενα σέβομεν καὶ τὸ ἐν ἐν τοῖς τρισὶ θεωρούμενον προσκυνούμεν, ὧν τὸ μὲν τῇ οὐσίᾳ γνωρίζεται, τὸ δὲ ταῖς ὑποστάσεσι καταγγέλλεται, μηδὲν τούτων ἐλαττοῦντες μηδὲ ὑπερτιθέντες, ἀλλ' ἐνοῦντες μὲν τῇ οὐσίᾳ, ὥσπερ δὴ καὶ ἀξία καὶ ὁμοτιμία καὶ δόξη, διαιροῦντες δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν, εἴτουν προσώποις, καὶ ιδιότησιν, ἐκάστης τούτων οὐσίᾳ δῶς ὑφεστώσης, ἐν ὑπάρξει ἰδίᾳ ἀμερίστως νοουμένης· ὅπερ παράδοξον· καὶ εἰδότες τὸν μὲν αἴτιον καὶ γεννήτορα καὶ προβολέα τὸν πατέρα, ἀναρχον καὶ ἀναίτιον, ἄχρονον καὶ ἄϊδιον· τὸ δὲ γέννημα καὶ υἱὸν τῷ πατρὶ συνάναρχον καὶ συναἴδιον, ἀναλλοίωτον καὶ ἀπαθῆ καὶ ἄρρουν, ἐκ πατρὸς τὴν γέννησιν ἔχοντα, πρὸς αἴτιον δὲ καὶ ἀρχὴν τὸν πατέρα ἀναφερόμενον· τὸ δὲ ἐκπόρευμα, ἥτοι ἐκπορευτόν, καὶ ἀγιαστικὴν δύναμιν, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀχρόνως αἰεὶ ἐκ πατρὸς προϊόν, οὐ γεννητῶς, ἀλλ' ἐκπορευτῶς ἔχον τὴν πρόοδον, πατρὶ καὶ υἱῷ συνυπάρχον ἀϊδίως, συμπροσκυνούμενόν τε ὡς σύνθρονον καὶ ὁμότιμον καὶ ὁμόδοξον καὶ ὁμόθεον· δι' οὗ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις καὶ πάσῃ λογικῇ φύσει τὰ θεῖα προχεῖται χαρίσματα. καὶ οὕτω τῆς τρισσοφαοῦς θεαρχίας τὸ ἀπρόσιτον ἡμῖν καὶ ἀειλαμπὲς ἐναστράπτει σέλας. ἐξ ὧν καὶ τὸ ταῦτόν καὶ ἐνιαῖον τῆς οὐσίας πιστεύεται καὶ τὸ τρισσὸν τῶν προσώπων δοξάζεται, τῶν συγγεόντων δὲ καὶ διαιρούντων τὰ συγχύσεως καὶ διαιρέσεως ἀνεπίδεκτα ἢ ἀθεῖα καὶ ἀτοπία καταβέβληται καὶ κατήργηται.

[Πιστός:] ὁ εὐσεβής.

[Πιστότης·] τοσοῦτον αὐτοῖς ἐνεποιεῖ τῆς βεβαίας ἐλπίδος ἢ τοῦ Μαρκελλίνου περὶ τὰ θεῖα πιστότης. καὶ **[Πιστεύοντες,]** ἀντὶ τοῦ θαρροῦντες, ὅτι λέγεται καὶ πιστότης. πάντως δὲ ἐπιτηδεῖα ἐξ αὐτῆς τῆς συμβάσεως τὴν πιστότητα.

[Πιστωσάμενος:] πίστει καὶ συνθήκας ποιησάμενος. τὸν δὲ ὁ Σωσίβιος διὰ πλειόνων λόγων πιστωσάμενος καὶ παρασκευάσας εὖνουν ἑαυτῷ.

[Πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις:] ἀντὶ τοῦ ὅρκον ἐξ αὐτοῦ λαβόντες. ὅταν γὰρ λέγωμεν, πιστῷ σε ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ ὅρκον ἐκ σοῦ λαμβάνω· πιστοῦμαί σε δὲ ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ ὅρκον σοὶ δίδωμι.

[Πίστρα:] ἡ ποτίστρα.

[Πίσυνος:] πεπιστευκώς, τεθαρρηκώς.

[Πίττα.] τὴν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας καὶ τὰς παρατιλτρίας ἐξελαύνοντας ἐς τὸ ἀρχαῖόν τε καθισταμένους πάντα. ὅθεν παλαῖστραί τε ἀνήβησαν καὶ σπουδαὶ καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθε καὶ ἐγένετο ἡ Λακεδαίμων ἑαυτῇ ὁμοία.

[Πιττάκειον:] μετουσιαστικῶς. τὸ τοῦ Πιττακοῦ. καὶ Σίμων φησί· ἄνδρ' ἀγαθὸν ἀλαθέα γενέσθαι χαλεπὸν, τὸ Πιττάκειον. εἶρηκε γὰρ ὁ Πιττακός· χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι.

[Πιττακός,] Μιτυληναῖος, υἱὸς Καϊκοῦ ἢ Ὑρραδίου Θρακός, μητρὸς δὲ Λεσβίας. οὗτος γέγονε κατὰ τὴν λβ' ὀλυμπιάδα, εἷς καὶ αὐτὸς τῶν ζ' σοφῶν. ἔγραψε νόμους καὶ τῇ μβ' ὀλυμπιάδι Μέλαγχρον τὸν τύραννον Μιτυλήνης ἀνέϊλε καὶ Φρύνωνα στρατηγὸν Ἀθηναίων πολεμοῦντα ὑπὲρ τοῦ Σιγείου μονομαχῶν ἀπέκτεινε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν. γηραιὸς δὲ ἀναγκαζόμενος στρατηγεῖν ἔφη· ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τούτου ἀπόφθεγμα, καιρὸν γινῶθι. ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγεῖα ἔπη χ', καὶ ὑπὲρ νόμων καταλογάδην.

[Πιττακός,] καλλεῖψω δὲ νέους ἄφρονι Πιτταλάκῳ.

[Πιταναῖος. Πιτηρούμ:] ὄνομα κύριον.

[Πιτθεύς,] Πιτθέως. δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἢ Πιθίς.

[Πιτθείδης:] πατρωνυμικόν. καὶ **[Πιτθῆος. Πίτνα:]** ἐξέτεινε.

[Πιττουμένων:] τὰ σκέλη ἀλειφομένων.

[Πιτυάνη:] ἄσκος μικρός.

[Πιτυάνη εἰμί:] αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται. λέγεται καὶ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ εὐπραξίαις, παρόσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα, ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπὸ Ἑρῦ θραίων ἐλευθερωθῆναι.

[Πίτυλος:] κτυπητής, φαντασιοσκόπος. καὶ **[Πιτυλεύσας]** παρ' Ἀριστοφάνει. καὶ **[Πιτυλίζω,]** ῥῆμα. οἷον ἔστιν ἰχθύων γένεσιν ἰδεῖν ἐν κολύμβοις πιτυλίζουσιν.

[Πιτυοῦς:] πολίχνιον ἐν πέρατι μὲν θαλάττης τῆς Ποντικῆς κατὰ δεξιὰν κείμενον, τέλος δὲ καὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς γινόμενον, βαρβάροις καὶ ὠμοῖς ἔθνεσι συνάπτον.

[Πίτυς:] εἶδος δένδρου κωνοφόρου, ἢ παρ' ἡμῖν στροβιλέα. Ξενοφῶν· χωρίον πίτυσι διαλειπούσαις μεγάλαις, ἀνθ' ὧν ἔστηκότες ἄνδρες τὶ ἂν πάθοιεν. καὶ **[Πιτύστεπτος,]** ὁ Πάν. Πανὸς τειχίεσσα πιτυστέπτοιο καλιή.

[Πίφιλις:] εἶδος ὄρνιθος.

[Πλαγὰς·] Ἡλέκτρα· θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ στῆθος πρὸς ἕκαστον Ἡλέκτρα. πολλὰς δ' ἀντήρεις ἥσθου στέρνων πλαγὰς αἵμασσομένων.

[Πλαγία φάλαγξ:] ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον.

[Πλαγίως:] δολίως.

[Πλαγκτή:] ἡ πλανωμένη.

[Πλαγγόνων·] τὰ μειράκια θρυπτόμενα παρὰ ταῖς τίτθαις στωμύλλεσθαι καὶ λέγειν περὶ κρόκης καὶ στημόνων καὶ πλαγγόνων ἐάσωμεν.

[Πλαγωνεία. Πλαδαρόν:] χαῦνον, ὑγρόν. πλάδας γὰρ καὶ πλαδώσεις. κα.

[Πλαδαρώματα.] καὶ **[Πλαδῶσιν,]** ὑγροῖς, χαύνοις, ἀσθενέσιν. οὐ γὰρ ἔτι ὀρέγεσθαι τροφῆς, πλαδῶντος αὐτῷ τοῦ στομάχου. τουτέστιν ὑγροῦ καὶ ἀσθενοῦς ὄντος. οὕτω φησὶ Δαμάσκιος. καὶ αὖθις Πολύβιος· τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἔχειν αὐτῷ πρὸς τὴν χρεῖαν, τὸ δὲ δόρυ πλαδαρόν εἶναι. καὶ **[Πλαδόωσαν. Πλαδδιεῖν:]** παραφρονεῖν, πολεμεῖν, πλησιάζειν.

[Πλάζοντος:] ἀποπλανῶντος. πλάζοντος τοῦ δέους τὰς ὄψεις.

[Πλάθειν:] πλησιάζειν. τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐρίστα πλάθειν. προσπελάζειν. τουτέστιν οὐχ οἶόντε σε ἐρίζειν τοῖς δυνατοῖς.

[Πλακιάδαι:] δῆμος τῆς Ἀττικῆς· ἐνθα ῥαφανίδες μεγάλαι γίνονται.

[Πλακίδας:] ὄνομα κύριον.

[Πλακίλλα,] γαμετὴ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου· ἥτις εὐσεβῆς καὶ φιλόπτωχος ἦν καὶ δι' ἑαυτῆς τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς λελωρημένοις ὑπηρετεῖ. πρώτη δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἐτελεύτησεν. ἔδειξε δὲ μάλιστα τὸ περὶ αὐτὴν τοῦ βασιλέως φιλόστοργον ἢ ὀργὴ τοῦ βασιλέως, ἦν κατὰ Ἀντιοχέων ὠργίσθη, δι' ἣν

κατέαξαν σύραντες τὴν στήλην, ἀγανακτοῦντες, δι' ὧν ἐπέθηκε τέλη δημόσια ὁ βασιλεὺς ταῖς πόλεσι προφάσει τῶν συνεχῶν πολέμων. ὅτε καὶ ὁ Χρυσόστομος τοὺς Ἀνδριάντας ἔγραψε.

[Πλακόεις·] καὶ τὸν πλακόεντα πῖον τυροφόρον.

[Πλάνη·] ἡ τοῦ σκοποῦ ἀπότευξις.

[Πλάνης·] πλάνητος. ὥσπερ πλάνης ἄνθρωπος κατὰ βίου πρόφασιν πορευόμενος. ἀντὶ τοῦ πλανήτης.

[Πλανήτης·] ξένος. καὶ **[Πλανῆτες·]** οἱ τῇδε κάκεισε περινοστοῦντες. ὁ Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς λειποταξίου ποινὰς τοὺς πλανήτας τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσεπράττετο· καὶ ὅσοι τῷ πόνῳ χαίρουν εἰπόντες τὴν ἄλλως δεῦρο κάκεισε περιενόσθουν, βασάνοις ἐπὶ σωφροσύνῃ μετήγοντο. **[Πλανῆτις]** δὲ θηλυκὸν διὰ τοῦ ι. ζητεῖ περὶ πλανήτων ἀστέρων ἐν τῷ φαιόν.

[Πλανῶ·] αἰτιατικῇ.

[Πλανύττομεν·] πλανώμεθα. κωμικῶς παρῆκται. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι.

[Πλαξίν·] ὅτι ἐν ταῖς θεογράφοις πλαξί ταῦτα ἦν γεγραμμένα· ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. α'· οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. β'· οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον παντὸς ὁμοιώμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς. οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδ' οὐ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. γ'· οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. δ'· μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν. ε'· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. ς'· οὐ μοιχεύσεις. ζ'· οὐ κλέψεις. η'· οὐ φονεύσεις. θ'· οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου ψευδομαρτυρία. ι'· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὐδὲ τὸν ἀγρὸν τοῦ πλησίον σου οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ οὐδὲ τὸν βοῦν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τὸ ὑποζύγιον αὐτοῦ οὔθ' ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν.

[Πλάσις·] ἀνάμιξις, ἐκτύπωμα, μάλθαξις. καὶ παροιμία.

[Κηροῦ εὐπλαστότερος·] ἐπὶ τῶν εὐχερῶς τι ἀντιλαμβανομένων.

[Πλάσμα·]

[Πλάστιγξ·] τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον. καὶ τὸ κατηρτημένον τοῦ ζυγοῦ μέρος, ᾧ ἐπεντίθενται τὰ ζυγά. ἅμα τοῖς τῶν πλαστίγγων ἐπιστάταις ἀποκατέστησε τοῖς Πέρσαις τὰ χρήματα.

[Πλάστιγξ·] τὸ κοῖλον τοῦ κοττάβου, καὶ τοῦ ζυγοῦ. ὅτι Ὀμηρος εἰς τὴν αὐτὴν τίθησι πλάστιγγα τῇ μανίᾳ τὴν μέθην λέγων, Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί, ἃς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων;

[Πλαταγή·] εἶδος ὀργάνου, ἦχον καὶ ψόφον ἀποτελοῦντος. ὁ δὲ πλαταγὴν χαλκευσάμενος ἐπλατάγει.

[Πλαταγώνιον·] τὸ μηδέν. κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον, καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης. ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν, τουτέστιν ἡχεῖν. καταχρηστικῶς δὲ ὅτινιοῦν πλάτος ἔχοντι. ὅθεν καὶ ἡ πλαταγή. ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν, τιθέντες ἐπὶ τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ καὶ ἀντικόπτοντες. καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο· εἰ δὲ μή, τὸ ἀνάπαλιν.

[Πλαταμῶνος·] ὄνομα τόπου.

[Πλαταιά:] πόλις. καὶ **[Πλάταιαν,]** ὄνομα πόλεως.

[Πλαταιεύς· καὶ Πλαταιέα ναῦς.] καὶ **[Πλαταιεῖς,]** ἔθνικόν.

[Πλάτη:] κώπη, πλάτη, καὶ εἶδος πλοίου. ὥσπερ Παλαμήδης τὰς πλάτας ῥίψω γράφων Ναυπλίῳ.

[Πλάτη:] πλοῖον. πλάτην μυριοφόρον, πύργοις τε καὶ περιφράγμασι παντοίοις κοσμήσας ἄνωθεν, κατὰ ῥεῦμα ἀφίησι.

[Πλατιάζειν:] ἀλαζονεύεσθαι.

[Πλάτις:] ἡ γυνή. παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι.

[Πλάττω·] αἰτιατικῇ.

[Πλάτων,] Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους καὶ Περικτιόνης ἢ Ποτώνης, τὸ γένος ἐλκούσης ἀπὸ Σόλωνος· ἔκτη γὰρ ἦν ἀπ' ἐκείνου, παῖς γενομένη Δρωπίδου ποιητοῦ, τοῦ ἀδελφοῦ Σόλωνος. ὁ δὲ Σόλων εἰς Νηλέα ἀναφέρει τὸ γένος. καὶ Ἀρίστων δὲ ὁ Πλάτωνος πατὴρ ἐκ τοῦ Κόδρου γένους κατήγετο, τοῦ Μελάνθου υἱοῦ. ἰστόρηται δέ, ὡς ἐκ τινος θείας ὄψεως ἡ μήτηρ Πλάτωνος ἔγκυος ἐγένετο, ἐπιφανέντος αὐτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἡνίκα ἔτεκε τὸν Πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνεγένετο. ἐτέχθη δ' ἐν Αἰγίνῃ ἐν τῇ πη' Ὀλυμπιάδι μετὰ τὰ προοίμια τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ ἐβίω ἔτη β' καὶ π'. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ρη' Ὀλυμπιάδος, οὐδὲ γάμον τινὰ οὐδὲ ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς πεῖραν δεξάμενος· εὐωχήθη δ' ἐν ἑορτῇ καὶ ὑπνῶν ἀπεβίω. καὶ ἕτεροι δὲ ἐγένοντο μετ' αὐτὸν υἱοὶ τῷ Ἀρίστωνι Ἀδείμαντος καὶ Γλαύκων καὶ Ποτώνη θυγάτηρ. καὶ τὰ μὲν πρῶτα γράμματα διδάσκειται παρὰ τινι Διονυσίῳ, ἐγυμνάσθη δὲ τὰ εἰς παλαιστράν παρ' Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖῳ· εἴτα μαθὼν ποιητικὴν γράφει διθυράμβους καὶ τραγωδίας· ἀπογνοὺς δὲ τούτων ἐφιλοσόφησε παρὰ Σωκράτει ἐπὶ ἔτη κ'. καὶ λόγος, ἰδεῖν Σωκράτην, καθ' ἣν ἡμέραν αὐτῷ παρεδόθη Πλάτων, κύκνον αὐτοῦ τοῖς γόνασιν ἐπικαθήμενον. προσηγορεύετο δὲ Ἀριστοκλῆς, διὰ δὲ τὸ πλατὺς εἶναι τὸ στέρνον Πλάτων ἐπωνομάσθη, ἄλλοι δὲ ὡς πλατὺν ἐν λόγοις Πλάτωνα κληθῆναι. τρεῖς δὲ ἐν Σικελίᾳ Πλάτων ἦλθε πρὸς τοὺς τυράννους Διονυσίους· καὶ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ τυράννου. ἐπρίατο δὲ αὐτὸν Ἀννίκερὶς τις Λίβυς καὶ ἀφῆκε. διέτριβε δὲ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ παιδεύων· καὶ διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ καθ' ἓνα οἶδε· Σπεύσιππος, Ξενοκράτης, Πολέμων, Κράντωρ, Κράτης. οἱ δὲ Σωκρατίδες, Ἀρκεσίλαος, Λακώδης, Εὐάνδρος Φωκαεύς, Δάμων, Λεοντεύς, Μοσχίων, Εὐάνδρος Ἀθηναῖος, Ἠγησίνοιος, Καρνεάδης, Ἀρμάδας. εἰσὶ δὲ οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες νς', ὧν οἱ μὲν εἰσι φυσιολογικοί, οἱ δὲ ἠθικοί, οἱ δὲ διαλεκτικοί. καὶ ἡ μὲν Πολιτεία διαιρεῖται εἰς βιβλία ι', οἱ δὲ Νόμοι εἰς ιβ'. τετραλογία δὲ λοιπαὶ θ'.

[Πλάτων,] Ἀθηναῖος, κωμικός, γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατὰ Ἀριστοφάνην καὶ Φρόνιχον, Εὐπολιν, Φερεκράτην. δράματα δὲ αὐτοῦ κη' ταῦτα· Ἀδωνις, Ἀφ' ἱέρων, Γρυῖπες, Δαίδαλος, Ἑορταί, Ἑλλὰς ἢ Νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς κακούμενος, Ἰώ, Κλεοφῶν, Λαῖος, Λάκωνες ἢ Ποιηταί, Μέτοικοι, Μύρμηκες, Μαμμάκυθος, Μενέλεως, Νῆκαι, Νύξ μακρὰ, Ξάνται ἢ Κέρκωπες, Περιαλγής, Ποιητής, Πείσανδρος, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφισταί, Συμμαχία, Σκευαί, Σύρφαξ, Ὑπέρβολος, Φάων. ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα. ὥς φησιν Ἀθηναῖος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς, ὅτι καὶ Ἀνδροφόνος ἔστι δρᾶμα Πλάτωνος καὶ Συνεξαπατῶν καὶ Πανηγυρισταί καὶ ἄλλα πλεῖστα.

[Πλάτων] ὁ φιλόσοφος πένης ἦν καὶ μόνον τὸν ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐκέκτητο κῆπον, ὃς μέρος ἐλάχιστον ἦν τῶν διαδοχικῶν· ὁ μὲν γὰρ κῆπος ἐγγὺς τι χρυσῶν τριῶν νομισμάτων ἀπεδίδου, ἡ δὲ ὅλη πρόσσδος ὕστερον χιλίων ἢ καὶ πλειόνων ὀλίγον. ηὐξήθη δὲ αὕτη κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους,

ἀνθρώπων ἱερῶν τε καὶ φιλολόγων ἄλλοτε ἄλλων ἀποθνησκόντων καὶ κατὰ διαθήκας ἀπολειπόντων τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἀφορμὴν τῆς ἐπὶ τῷ φιλοσόφῳ βίῳ σχολῆς καὶ γαλήνης. ὅτι ὁ Πλάτων ἐν Νόμοις φησὶν ἐλευθέραν εἶναι τὴν ψυχὴν καὶ δέσποιναν τῶν παθῶν. τὸ μὲν νικᾶν αὐτὸν ἑαυτὸν πασῶν νικῶν πρώτη καὶ ἀρίστη, τὸ δὲ ἡττᾶσθαι αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ αἰσχιστόν τε καὶ κάκιστον. ἴσμεν γάρ ὅτι τὰ πάθη τὰ ἐν ἡμῖν οἷον νεῦρα ἢ μήρινθοί τινες ἐνοῦσαι σπῶσί τε ἡμᾶς καὶ ἀλλήλαις ἀνθέλκουσιν, ἐναντίαι γε οὔσαι ἐπ' ἐναντίας πράξεις. οὐ δὴ διωρισμένη ἀρετὴ καὶ κακία κεῖται· μιᾷ γάρ φησιν ὁ λόγος δεῖν τῶν ἔλξεων ἐπόμενον αἰεὶ καὶ μηδαμῇ ἀπολειπόμενον ἐκείνης ἀνθέλ κειν τοῖς ἄλλοις μέτροις ἕκαστον, ταύτην δὲ εἶναι τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγὴν. ἀπέδειξεν οὖν ὁ σοφὸς ὡς τῇ βουλῇ τῆς ψυχῆς ἀπένειμε τὴν τῶν κρειττόνων καὶ χειρόνων διαίρεσιν. ὁ αὐτὸς Πλάτων φησὶ θεολογῶν· τί τὸ ὄν μὲν αἰεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον, καὶ τί τὸ γινόμενον αἰεὶ, ὄν δὲ οὐδέποτε; τὸ μὲν δὴ νοήσει τοῦ λόγου περιληπτὸν αἰεὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὄν, τὸ δὲ αἰσθήσει ἀλόγῳ δοξαστὸν γινόμενον μὲν καὶ ἀπογινόμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν. ταῦτα δὲ πάντα μέρος χρόνου τὸ ἦν καὶ ἔσται, ἃ δὴ φέροντες λανθάνομεν ἐπὶ τὴν αἰδίων οὐσίαν, οὐκ ὀρθῶς· λέγομεν γὰρ δὴ, ὡς ἦν, ἔστι τε καὶ ἔσται. τὸ δὲ ἔστι μόνον κατὰ τὸν ἀληθινὸν λόγον προσήκει θεῷ, τὸ δὲ ἦν καὶ ἔσται περὶ τὴν ἐν χρόνῳ γένεσιν οὐσαν πρέπει λέγεσθαι, τὸ δὲ αἰεὶ κατὰ ταυτὸν ἀκινήτως οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον χρὴ λέγεσθαι. καὶ γὰρ τὸ αἰεὶ ὄν καὶ προὸν γενέσεώς ἐστὶν ἀπάσης ὑπέρτερον, τὸ δὲ γινόμενον καὶ ἀλλοιώσεις πολλὰς ὑποδεχόμενον εἰκότως ἔφησεν οὐδέποτε εἶναι. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Πλάτων φησὶν· ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς τῷ ὄντι καὶ γε λεκτέον αἴτιος τῶν ἀγαθῶν, τῶν δὲ κακῶν ἀπάντων ἀνάτιος. ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς Νόμοις δεικνὺς ἡμῖν τὸν τῶν ὅλων πρῦτανιν τῶν τοῦ παντὸς οἰάκων ἐπειλημμένον φησὶν· ὁ μὲν δὴ θεὸς ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν πάντων ἔχων εὐθέα περαίνει κατὰ φύσιν περιπορευόμενος, τῷ δὲ αἰεὶ ξυνέπεται δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρὸς· ἥς ὁ μὲν εὐδαιμονήσῃν μέλλων ἐχόμενος ξυνέπεται ταπεινὸς καὶ κεκοσμημένος, ὁ δὲ τις ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος ἢ τιμαῖς ἢ καὶ σωμάτων εὐμορφίᾳ ἅμα νεότητι καὶ ἀνοίᾳ φλέγεται μεθ' ὕβρεως, ὡς δὴ οὐτ' ἄρχοντας οὐτ' αὖ ἡγεμόνας δεόμενος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἱκανὸς ὢν ἡγεῖσθαι, καταλείπεται ἔρημος θεοῦ, καταλειφθεὶς δὲ καὶ ἔτι τοιούτους ἄλλους λαβὼν, σκιρτᾷ ταραττων πάντα ἅμα καὶ πολλοῖς τισιν ἔδοξεν εἶναί τις, μετὰ δὲ χρόνον ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ δίκῃ ἑαυτὸν τε καὶ οἶκον καὶ πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε. διὰ τούτων ὁ φιλόσοφος καὶ τὸν τοῦ παντὸς ἔδειξε κηδεμόνα καὶ τὴν ἐπὶ τινων μακροθυμίαν καὶ τὴν ἐντεῦθεν τοῖς ἀνοήτοις προσγινομένην λώβην καὶ τὴν ἐς ὕστερον αὐτοῖς ἐπιφερομένην πανωλεθρίαν. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Γοργίᾳ καὶ τῆς τιμωρίας δηλοῖ τὰς αἰτίας λέγων ὡδί· προσήκει δὲ παντὶ τῷ ἐν τιμωρίᾳ ὄντι ὑπ' ἄλλου ὀρθῶς τιμωρουμένου ἢ βελτίων γίνεσθαι καὶ τι τῷ ὄντι ὀνίνασθαι ἢ παραδείγμα ἄλλοις γίγνεσθαι, ἵν' ἐκεῖνοι ὀρῶντες πάσχοντα ἃ πάσχει, φοβούμενοι βελτίους γίνωνται. εἰσὶ δὲ οἱ ὠφελούμενοι μὲν καὶ δίκην διδόντες ὑπὸ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων οὗτοι, οἱ ἂν ἰάσιμα ἀμαρτήματα ἀμαρτάνωσιν. ὅμως δὲ δι' ἀλγηδόνων καὶ ὀδυνῶν γίνεται αὐτοῖς ἡ ὠφέλεια κἀνθάδε καὶ ἐν ἔξῃ. οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως ἀδικίας ἀπαλλάττεσθαι. οἱ δ' ἂν τὰ ἔσχατα ἀδικήσωσι καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα ἀδικήματα ἀνίατοι πάμπαν γένωνται, ἐντεῦθεν τὰ παραδείγματα γίνονται, καὶ οὗτοι μὲν οὐκέτι ὀνίνανται οὐδέν, ἅτε ἀνίατοι ὄντες, ἄλλοι δὲ ὀνίνανται οἱ τούτους ὀρῶντες διὰ τὰς τοιαύτας ἀμαρτίας ὀδυνηρότατα καὶ φοβερώτατα πάθη πάσχοντας καὶ τὸν αἰεὶ χρόνον ἀτεχνῶς παραδείγματα ἀνηρτημένους. ταῦτα δὲ ἔοικε σεσυληκέναι ἐκ τῶν θείων γραφῶν, διὰ Μωσέως ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν Φαραὼ λεχθέντα· εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου· ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. παμπονήρῳ γὰρ γεγεννημένῳ ἐκείνῳ παντοδαπὰς κολάσεις ἐπήνεγκεν ὁ θεός, οὐχ ὥστε ἀποφῆναι βελτίονα (ἦδει γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸν νοῦν ἀντίτυπον καὶ τὸ πάθος ἀνήκεστον), ἀλλ' ὅπως τὰ περὶ ἐκείνου διηγήματα πᾶσιν ὠφελείας γένωνται παραδείγματα καθάπερ αἱ πόλεις τρέφουσι τοὺς δημίους, οὐκ ἐπαινοῦσαι μὲν αὐτῶν τὴν προαίρεσιν, ἀνεχόμεναι

δὲ τῆς τούτων ὑπηρεσίας διὰ τὴν χρεῖαν καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ὁ αὐτὸς περὶ τῶν λήξεων καὶ ἀποκληρώσεων τῶν ψυχῶν ἐν τῷ Φαίδωνί φησιν· ὁ μὲν ἀτέλεστος καὶ ἀκάθαρτος εἰς ἄδην ἀφικόμενος, ἐν βορβόρῳ κείσεται, ὁ δὲ τετελεσμένος καὶ κεκαθαρμένος ἐκεῖ μεταχωρήσας μετὰ θεῶν οἰκήσει. καὶ αὖθις· τὸν μὲν γὰρ δικαίως τὸν βίον διεληλυθότα καὶ ὁσίως, ἐπειδὴν τελευτήσῃ, εἰς μακάρων νήσους οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ κακῶν ἐκτός, τὸν δὲ ἀδίκως καὶ ἀθέως εἰς τὸ κρίσεώς τε καὶ δίκης δεσμωτήριον, ὃ δὴ Τάρταρον καλοῦσιν, ἵεναι. ταῦτα ἐκ τῶν Αἰγύπτου μεμάθηκε.

[Πλάτωνος·] φυλάττει.

[Πλατώνειος λόγος·] ὁ τοῦ Πλάτωνος.

[Πλατυγίζει·] τοῖς πτεροῖς κρούει. πλατυγίζη καὶ θαλαττοκοπεῖς. ἄμφω μεγαλορρημοσύνης ῥήματα. ἀντὶ τοῦ πλατύνῃ καὶ ἀλαζονεύῃ. ἀπὸ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς κόπης, ὃ τῇ θαλάττῃ μᾶλλον προσερείδει καὶ τύπτον τὸ ὕδωρ τῇ εἰρεσίᾳ κτύπον ἀπεργάζεται, ἢ μεταφορά. κυρίως δὲ πλατυγίζειν ἐστὶ τὸ ἐπιτιθέναι τὸ πλαταγώνιον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ παίειν τῇ δεξιᾷ καὶ ἦχον ἀποτελεῖν.

[Πλατύνω·] αἰτιατικῇ· πλάτυνον τὸ στόμα σου. δοτικῇ δέ· πλατύναι ὁ θεὸς τῷ Ἰάφεθ.

[Πλατύπιλος] κυνὴ περικεφαλαία Θεσσαλίας· περὶ πίλου λέγει.

[Πλαίσιον·] τετράγωνος τάξις στρατεύματος. καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετραγώνων πῆγμα, ὃ τινες πλινθίον καλοῦσιν. ὁπότεν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξῃται τις ἑτερομήκει σχήματι.

[Πλαίσια σύμπτυκτα·] τὰ τῶν ξύλων τετράγωνα, ὥσπερ πλινθία, ἐν οἷς πλινθεύουσι σύμμικτα πρὸς οὐδέν, ἀλλ' οἶον περιττὰ καὶ σοφά.

[Πλέα·] πλήρη, πεπληρωμένη. ταύτην μὲν ἂν τις εὐθὺς ἡσθεῖη λαβών. περὶ κύλικός φησιν· ἐπειδὴ μεγάλη ἦν καὶ πλέα.

[Πλέας·] πλείους.

[Πλέθρα·] μέτρα γῆς, ἦγουν ἄρουραι. ἢ τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις ξη' δίμοιρον.

[Πλέθρον·] τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος, ὃπερ ἐστὶ πηχῶν ξη'· ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων. ἢ πανταχόθεν ἔχον πόδας λη'. καὶ **[Πλεθριαῖον διάστημα·]** ὅτι τὸ πλέθρον ἔχει πόδας ρ'. Ξενοφῶν φησι πλεθριαῖους φοίνικας φύεσθαι ἐν Βαβυλῶνι ἢ καὶ μείζονας. σταδίου πηχῶν υ'. ὅτι ἐξέδωκεν ἡ πόλις Ἀθηναίων τὰς θυγατέρας Ἀριστείδου, καὶ Λυσιμάχῳ τῷ παιδί β' δραχμὰς τῆς ἡμέρας ἐδίδου καὶ γῆς πεφυτευμένης ἐδωρήσατο ν' πλέθρα καὶ ἀροσίμης ρ'.

[Πλέκος·] τὸ πλέγμα. τὸ πεπλεγμένον σπυρίδιον. ὡς ἀπὸ τοῦ βλέπω βλέπος, οὐδετέρως, καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥέος. Αἰσχύλος· ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος. οὕτως καὶ πλέκος. Ἀριστοφάνης· ἀπέπτυστ' ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον πλέκος. καὶ αὖθις· τί δ', ὦ τάλας γε, τοῦδ' ἔχη πλέκους χρέος;

[Πλεκοῦν·] τὸ συνουσιάζειν. παρὰ τὸ πλέκεσθαι. στύοιנט' ἂν ἄνδρες κάπιθυμοῖεν πλεκοῦν.

[Πλέκω·] αἰτιατικῇ. ὅτι τὸ πλέκειν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν τάττουσιν, οὐχ ὡς προηγουμένως τούτου σημαينوμένου, ἀλλ' ὁμοίως πολλοῖς συμβολικοῖς σωματοποιοῦντες, καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὸ εὐθυρρημονεῖν ἐνίσταται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐκ ἂν διαλεχθεῖην διεσπλεκωμένη ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.

[Πλεονεκτῶ:] τὸ πλεόν ἔχω· γενικῇ· καὶ τῶν Θουκυδίδου λόγων πλεονεκτεῖ. πλεονεκτῶ δὲ τὸ ἀδικῶ· αἰτιατικῇ. ὡς τό, πλεονεκτεῖ ἡμᾶς ὁ διάβολος.

[Πλεονεξία:] ἡ ὑπὲρ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ πλείονος βλάβη παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ. παρὰ δὲ Διονυσίῳ Ἀλικαρνασεῖ πλεονεξία, ἡ νίκη. οὐθ' ὅσα λάθρα τῶν ἀντιπολεμίων χωρία εἰς πλεονεξίαν εὐθετα σφετερίσασθαι ἤθελον οἱ στρατιῶται.

[Πλεονεξία:] παρὰ τοῖς ῥήτορσιν οὐ μόνον ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιούντων πλεόν ἔχειν καὶ τὸ πλεονεκτεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ βελτίονος ἑκάτερον αὐτῶν ἔταξαν, ὅταν τοῦ ἀγαθοῦ πλεόν ἔχη τις ἐτέρων. Σοφοκλῆς· ὃ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνῃ τέχνης ὑπερ φέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.

[Πλεῦνος:] ἀντὶ τοῦ πλείονος. Ἡρόδοτος· ὡς δὲ τοῦ πλεῦνός τε ἐδέετο ἡ πολιορκία, ἀπηλλάσσοντο.

[Πλευρῖτις:] νόσος.

[Πλειάς:] τὸ ἐξάστερον.

[Πλεῖται:] αἱ πεπληρωμένα.

[Πλεῖν:] πλέειν.

[Πλεῖν:] πλεόν. Ἀριστοφάνης· καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων. καὶ αὖθις· ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι. καὶ αὖθις· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον, χέσαι πλεῖν ἢ λ' ἡμέρας. καὶ αὖθις· πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα Εὐριπίδης. ἀντὶ τοῦ πλεόν φλυαρώτερα· ὡς ἐπὶ δρόμου. Ἀριστοφάνης· ἔτ' ἔστ' ἐνθάδε μειρακύλλια τραγωδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια. καὶ αὖθις· πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν.

[Πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι:] παρὰ τὸ Ὀμηρικόν· αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι. καί, ἐν ὡμῷ γήραϊ θῆκε. διὰ τὴν ἀηδίαν οὖν γηράσκω φησὶν Ἀριστοφάνης· ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω, πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.

[Πλείονος:] πλειότερου.

[Πλειόνων:] τῶν νεκρῶν. ἡ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων.

[Πλειῶν,] πλειῶνος· ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦσθαι τοὺς καιροὺς. ἐκ πολλοῦ πλειῶνος. ἐκ πολλοῦ χρόνου.

[Πλεισθένης. Πλειστηριάσας:] πλείονος πωλήσας, οὗ ὠνήσατο. ἐποίει δὲ τοῦτο καὶ μετὰμελος προσεποιεῖτο γεγονέναι, πλειστηριάζων αὐτοῦς. καὶ **[Πλειστηριάσαντες,]** ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων. οὕτως Λυσίας καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. **[Πλειστο βολεῖν]** λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς, Ἀττικοί.

[Πλειστοδόχεια:] ἡ πλείστη δόκησις.

[Πλεῖστον ὅσον:] πολὺ.

[Πλειστώναξ:] ὄνομα κύριον.

[Πλείτω·] οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει, ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας.

[Πληγαί·] ὅτι ἐν μ' ἡμέραις γεγόνασιν αἱ κατ' Αἴγυπτον πληγαί.

[Πληῆθος:] παρὰ Θουκυδίδη καὶ ἐπ' ὀλίγων λέγεται.

[Πλήθουσα αγορά:] ὥρα τρίτη. ἡκροβολίζοντο περὶ πλήθουσας ἀγοράς. λέγεται καὶ· πληθούσης ἀγορᾶς ἐν μέσῳ στάς εἶπε.

[Πλήθω·] γενικῇ.

[Πληθώρα:] ἡ πλησμονή. καί, πληθωρεῖται (πληθύνεται) ὁ Νεῖλος.

[Πληθύουσιν:] αὐξάνουσι, πλεονάζουσι. χρόνῳ δὲ ὕστερον πληθύνουσι τοῖς Μινύαις εἰς ὕβριν ἐχῶρουν βασιλείας τε ἀντεποιοῦντο. καὶ σ' ὁ πληθύνων χρόνος γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.

[Πληϊάς:] τὸ ἄστρον.

[Πληῖκται:] πολεμικοί. εἰσὶ δὲ πληῖκται ἀγαθοὶ καὶ παρὰ Βακχαίοις.

[Πληκτηρίζω. Πληκτρον:] ὅπερ περιετίθεσαν τοῖς ἀλεκτρυόσι χαλκοῦν ἐν τῷ μάχεσθαι. καὶ παροιμία· αἶρε πληκτρον ἀμυντήριον· κάκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πληκτρα, οἷς μάχονται. πληκτρα οὖν τὰ ἐμβαλλόμενα χαλκᾷ τοῖς ἀλεκτρυόσι.

[Πλημμέλεια. Πλημμελεῖν:] τὸ ἀτακτεῖν, καὶ ὑβρίζειν, καὶ ῥαθυμεῖν. καὶ πλημμελές, τὸ ἐκμελές, καὶ ῥαθυμον, καὶ ἀπαίδευτον. Λύσις· τὸ δὲ ἄχρηστον φίλον ὁμολογεῖν πλημμελές. πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν. ὁ δὲ διὰ τὸ οἰκεῖον πλημμέλημα ὑπ' ἐμοῦ παυθήσεται τῆς ἀρχῆς, τουτέστι πταῖσμα. τὸν δὲ κεκτημένον τὸ νωτοφόρον ζῶον ὀπίσω τραπέσθαι ἐκέλευον καὶ ἐπανορθοῦσθαι τοῦ πλημμελήματος.

[Πλήμη:] ἡ πλημμύρα τῆς θαλάσσης. καὶ **[Πλημμυρίς,]** ἡ ταραχή.

[Πληῖμναι:] αἱ χοινικίδες τοῦ ἄρματος.

[Πλήν:] ἐπίρρημα.

[Πληῖντο:] ἐπληροῦντο. πλήρεσιν ἰστίοις εἰς τὴν αὐτοῦ φιλοσοφίαν ἀφῆκεν. ἀντὶ τοῦ παντὶ σθένει, πάσῃ δυνάμει, ὅλη ψυχῇ.

[Πλήρης:] ὁ πεπληρωμένος. καὶ οἱ πλήρεις πληθυντικόν. καὶ πλήρης, ἐπίρρημα.

[Πληρῶ·] αἰτιατικῇ. ὥς τό, ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι. πληροῦμαι δὲ γενικῇ· σκότου καὶ δίνης πληροῦται τὰς ὄψεις.

[Πληρώματα:] ὁ τῶν νηῶν φόρτος. ὁ δὲ ἀναλαβὼν τὰ πληρώματα καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἦκεν εἰς τὴν Ῥώμην. **[Πλήρωμα]** καὶ οἱ ἐπιβάται. τὴν δὲ ναῦν καταρτίσαντες πληρώματι ἐπιλέκτω. καὶ αὖθις· παρεκόμιζον χρεῖας τοῖς πληρώμασι. καὶ Ἀριστοφάνης· τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς ,β'.

[Πληρωτής·] Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος. πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἥτοι λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις. εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι.

[Πλήσσεται. Πλήσσω·] αἰτιατικῇ.

[Πλησιάζω·] δοτικῇ.

[Πλησιαιτέρος:] ὁ πλησίον ὢν.

[Πλησίον:] ἐγγύς.

[Πλήσιος:] τὰ παρὰ μέλλοντα γινόμενα προπαροξύτονα, τὸ ἀνεψιὸς καὶ δεξιὸς ὀξύνονται. τὸ δὲ πλήσιος ἀπὸ τοῦ πλήτος, πλήτιος, ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος, τροπῇ τοῦ τέλους. οὐ γέγονε δὲ τὸ πλήσιος παρὰ μέλλοντα· οἱ γὰρ Λάκωνες τὰ παρὰ μέλλοντα εἰς τὸ οὐ τρέπουσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς τὸ σ' ἐνιαυτός, ἐνιαύσιος, ἐνιαύτιος λέγουσιν, ὑπόμνημα διδόντες τοῦ πρώτου τ· πλοῦτος, πλούσιος, πλούτιος· τὸ δὲ πλήσιος πλήτιος λέγουσιν. ὥστε οὐ παρὰ μέλλοντα.

[Πλησίσιος:] ὁ φορὸς ἄνεμος· καὶ **[Πλησίσιον]** οὐδετέρως. ἄνεμος ὁ πληρῶν τὸ ἄρμενον.

[Πλησιφαής:] ἡ πληροσέληνος ἡμέρα.

[Πλίγματα:] τὰ πατήματα. καὶ πλίζ, τὸ βῆμα. παρὰ Ἀριστοφάνει.

[Πλινθεύεται:] ἐξαπατᾶται. ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ.

[Πλινθεία:] ἐκ τοῦ πλινθεύω.

[Πλινθήϊον:] ὁ τόπος, ἐν ᾧ πλίνθοι πλάττονται. οὕτω Λυσίας.

[Πλινθίον:] παρατάξεως εἶδος. αὐτὸς δὲ ἐν πλινθίῳ ἄγων τὴν στρατιὰν βάδην ἐπορεύετο.

[Πλίνθος.] παροιμία· **[Πλίνθους πλύνεις· Χαμαὶ ἀντλεῖς· Φακὸν κόπτεις·]** ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηγύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται.

[Πλίνθος·] ὅτι Ἄγις ὁ Πausανίου ἐμβαλὼν ποτε ἐς τὴν Μαντινειακὴν αὐτοὺς μὲν κατέκλεισε, τὸν δὲ παραρρέοντα ποταμὸν ἐς τὸ τεῖχος παρατρέψας παρέλυσεν· ἦν γὰρ ἐξ ὥμης πλίνθου, ἣτις πρὸς μὲν τὰς ἐλεπόλεις ἀσφαλεστέρα ἐστὶ τῆς ὀπτιῆς καὶ τῶν λίθων. οἱ μὲν γὰρ κατάγνυνται καὶ ἐκπηδῶσι τῶν ἀρμονιῶν· ἡ δὲ ὥμῃ πλίνθος οὐχ ὁμοίως πονεῖ. διαλύεται δὲ ὑπὸ ὕδατος οὐχ ἥσσον ἢ ὑπὸ ἡλίου κηρός.

[Πλινθωτὸν] δὲ ἡ πλινθία λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταυτὸ τοῦτο πράξῃ, ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου διπλάσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

[Πλίζ:] τὸ βῆμα. παρὰ Ἀριστοφάνει. καὶ πλίγματα, τὰ πατήματα.

[Πλίζ·] ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην, ἀμφιπλίζ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. καὶ Ὀμηρος· αἱ δ' εὖ μὲν τρόχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν. ἔλεγον δὲ πλίζαν καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα· καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηνῶν ὅστοῦν.

[Πλοῖζει:] πορεύεται. πλοῦς γὰρ καὶ ἡ ὁδός.

[Πλοϊκή·] καὶ **[Πλόϊμος θάλασσα. Πλόϊμα:]** πλευστικά. ἢ τὰ πλῶν πεμπόμενα. ἦρος δὲ ἀρχομένου, ἐπεὶ πλόϊμα εἶναι ἐδόκει, πρῶτον μὲν ἐκπέμπουσι Μαυρουσίων τινάς.

[Πλοκαμῖς.] ἀντὶ δέ σοι πλοκαμῖδος, Ἐκηβόλε, κάλλος ἐπέειν.

[Πλόκαμοι. Πλόκιον Γοργάδος:] τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργόνης Ἀστερόπη τῇ Κηφέως· καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαιμονίαν, ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνῃ. .

[Πλόκον:] πλέγμα ἐκ τριχῶν. Ἄρτεμι, σοὶ πλόκον οἰκείας τόνδ' ἀνέθηκε κόμης παρθένος, ἱμερτοῦ κειραμένη πλοκάμου.

[Πλόκον:] πλόκαμον. αὐτως ὅπως περ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.

[Πλόος:] ὁ πλοῦς.

[Πλουθυγίειαν:] ἔμιξε τὰ δύο Ἀριστοφάνης, δι' ὧν μάλιστα οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι, ἐκ τούτου ἔμφασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνων. εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλωτα. τουτέστι καὶ τὰς ἄλλας ἡδονάς, δι' ὧν γέλως ἔσται, καὶ χορεῖαι καὶ εὐωχίαι.

[Πλουθυγίειαν·] Ἀριστοφάνης. δώσομεν ὑμῖν αὐτοῖς τε παισὶ παίδων τε παισὶ πλουθυγίειαν, εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλωτα, χορείαν, θαλίαν, γάλα ὀρνίθων· ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν. οὕτω πλουτήσετε πάντες.

[Πλουμβάτοις:] μολίβδοις, κατὰ γλῶτταν.

[Πλούταρχος,] Χαιρωνεὺς τῆς Βοιωτίας, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Τραιανοῦ τοῦ Καίσαρος χρόνων καὶ ἐπίπροσθεν. μεταδούς δὲ αὐτῷ Τραιανὸς τῆς τῶν ὑπάτων ἀξίας προσέταξε μηδένα τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα ἀρχόντων παρέξ τῆς αὐτοῦ γνώμης τι διαπράττεσθαι. ἔγραψε δὲ πολλά.

[Πλούταρχος,] Νεστορίου, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Συριανοῦ τοῦ ἐξηγητοῦ γενομένου Πρόκλου τοῦ Λυκίου, τοῦ προστάντος τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς· οὗ Μαρῖνος διάδοχος. ἔγραψε πολλά. ζητεῖ περὶ τούτου ἐν τῷ Δομνίνῳ.

[Πλουτεῖν ἢ πεινῆν βέλτιον, ἀπὸ τῆς Ἑκάτης ἔσται μαθεῖν. Πλουτοδότειρα. Πλοῦτος·] καὶ κτήσασθαι μὲν ἔστιν αὐτὸν εὐμαρές, φυλάξασθαι δὲ χαλεπόν. ζητεῖ ἐν τῷ Ἄτταλος.

[Πλουτῶ·] αἰτιατικῇ.

[Πλούτων:] ὁ ἄδης. Ἀριστοφάνης· ὁ Πλούτων δίδωσι σχοινίον Αἰσχύλῳ ἐπανιόντι· δὸς τοῦτο Κλεοφῶντι φέρων καὶ τοῦτο τοῖσι πορισταῖς. σύμβολον θανάτου. ἴσως σχοινίον πρὸς ἀγχόνην ἢ τι τοιοῦτον.

[Πλόχανον:] πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθαίρεται.

[Πλοχμός:] πλόκαμος.

[Πλωάς:] εἶδος ὄρνιθος.

[Πλωθεύς·] Πλωθία δῆμος τῆς Αἰγιῆδος. καὶ ὁ δημότης Πλωθεύς.

[Πλωῖζω:] πλέω. καὶ **[Πλώζω,]** ὁμοίως.

[Πλώϊμος ἀνὴρ.]

[Πλώοντες:] πλέοντες.

[Πλώω:] πλέω.

[Πλώσιμον:] διαβατόν. Σοφοκλῆς· μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος, οὐδὲ πλώσιμον. ἀντὶ τοῦ ἀδιάβατον.

[Πλωτὴ νῆσος:] ἡ πλεομένη.

[Πλωτῆρες. Πλωτῖνος,] Λυκοπολίτης, ἀπὸ φιλοσόφων, μαθητὴς μὲν Ἀμμωνίου τοῦ πρώην γενομένου σακκοφόρου, διδάσκαλος δὲ Ἀμελίου· οὗ Πορφύριος διήκουσε, τοῦ δὲ Ἰάμβλικος, τοῦ δὲ Σώπατρος. ἐπὶ δὲ Γαλλιανοῦ γηραιὸς ὧν διέμεινε ἄχρι ... καὶ συνέταξε βιβλία νδ', ἅτινα κατὰ ἐννέα βίβλους διήρηται καὶ λέγονται Ἐννεάδες ἔξ. γέγονε δὲ καὶ τὸ σῶμα ἀσθενὴς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς νόσου. ἔγραψε καὶ ἄλλα.

[Πλωτόν:] πλεόμενον.

[Πλῶ χρησάμενος τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἐς Μιτυλήνην ἀφίκται. Πλοῖα κατάφρακτα:]
σεσανιδωμένα πλοῖα, ὥστε κάτω μὲν τιθέναι τὰ ὄπλα, αὐτοὺς δὲ ἄνω διάγειν.

[Πλοῖον ἢ κονὴ:] ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι. καθὼ ἐπτέρωτο ἡ Ἴρις, καὶ τὰ πτερὰ διατέταται ὥσπερ κῶπαι. ὅτι εἶχε περικεφαλαίαν τὸν πέτασον.

[Πλύνεται:] λουδορεῖται, αἰσχροῶς ὑβρίζεται. **[Πλύνειν]** γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀντὶ τοῦ ἐλέγχειν· πλύνειν καταχρηστικῶς τὸ ἐλέγχειν· ὥς που καὶ Μένανδρος· ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖκα οὕτω λέγῃς, τὸν πατέρα καὶ σὲ τοὺς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ. ἀντὶ τοῦ ἐλέγξω.

[Πλυνός:] ὀξυτόνως τὸ ἀγγεῖον αὐτό, παροξυτόνως δὲ τὸ πλυνόμενον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς, πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσοῦτοις ἀνδράσιν. ἀντὶ τοῦ ἐφύβριστον πλῦμα.

[Πλυντήρια:] ἐορτὴ Ἀθηναίων.

[Πλυνοί:] πύελοι, ἐν οἷς πλύνουσι.

[Πνεῦμα:] ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

[Πνεῦμα δώσω αὐτοῖς, πνεῦμα καινόν:] οὐ τὸ πανάγιον λέγει, ἀλλὰ τοῦ λογικοῦ τὴν ὁρμήν.

[Πνευματικὸν σῶμα:] φασὶ μετὰ τὴν ἐξοδὸν τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος ἐξῆφθαι ταύτης σῶμα λεπτομερές, ἀερωδέστερον καὶ αὐγοειδέστερον· ὃ πάντως αἰσθήσεται ἀλγηδόνας. καὶ αὕτη ἡ φλυαρία Ἑλληνική. τούτου δὲ τοῦ σώματος ἀχώριστον εἶναι λέγουσι θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν. ὅτι ἐν τοῖς Τόποις Ἀριστοτέλης πᾶν πνεῦμα φθαρτὸν εἶναι λέγει.

[Πνευματικὸς ἄνθρωπος:] ζῆται ἐν τῷ ψυχικός.

[Πνευμονία:] περὶ τὸν πνεύμονα.

[Πνεύμονος:] τοῦ ἰχθύος.

[Πνεύμων:] λέγεται καὶ διὰ τοῦ λ. ὅτι οὐ πάντα τὰ ζῶα ἔχει φωνήν, μόνα δὲ τὰ ἔχοντα πνεύμονα καὶ ἀναπνέοντα· ὕλη γὰρ ἐστὶ τῆς φωνῆς ὁ ἀναπνεόμενος ἀήρ. οὔτε δὲ τὰ ἔντομα ἀναπνεῖ οὔτε τὰ ἄναιμα οὔτε πάντα τὰ ἀμφίβια φωνοῦσιν οὔτε τὰ ὀστρακόδερμα, οἷον οἱ κοιλίαι, οὔτε τὰ μαλακόστρακα, οἷον καρκίνιοι, σκυτάλαι. φωνοῦσι δὲ τῶν ἀμφιβίων ποτάμιος ἵππος καὶ κροκόδειλος· φωνεῖ γὰρ οὗτος κατὰ βραχύ. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀχελῷον ἰχθύες δοκοῦντες φωνεῖν οὐ φωνοῦσιν· οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ τινα τῶν βραγχίων κίνησιν· νηχόμενοι γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν, ἐναπολαμβάνοντες πολὺ ὕδωρ ἐν τοῖς βραγχίοις, εἴτα συστέλλοντες τὰ βραγχία ἐκπέμπουσι τὸ ὕδωρ καὶ ταραττοῦσι τῇ ἐκπομπῇ· τὸ δὲ ταραττόμενον ἐναπολαμβάνει τινὰ ἀέρα, ὃς ἐκθλιβόμενος τῇ πληγῇ ἤχεϊ, καὶ ταύτῃ δοκοῦσι φωνεῖν. οἱ δὲ τέττιγες δι' ὑμένοιο τινὸς ὑπὸ τὸ στῆθος κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἐμπεφυκότος, ὃν θλίβοντες ταῖς πτέρυξι τὸν ἐναπειλημμένον ἀέρα, φωνοῦσιν· οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν. αἱ δὲ μυῖαι τοῖς πτεροῖς τραχέσιν οὖσι πλήττουσι τὸν ἀέρα καὶ ἠχοῦσιν· ἀμέλει σταθεῖσαι οὐκέτι βομβοῦσι. καὶ οἱ σκάροι τῷ στόματι ὕδωρ ἐξωθοῦντες μετὰ ῥοίζου τὸν ἦχον ἀποτελοῦσιν· ἀμέλει ἐν τῷ βάθει ὄντες οὐ φωνοῦσι.

[Πνέω·] γενικῇ. στεναγμῶν πνέων καὶ κλαυθμῶν.

[Πνεύσας:] σφοδρῶς ὀργισθεὶς. ὁ δὲ νέος ὢν καὶ φιλόνηκος πολὺς ἐπέπνει. ἔτι δὲ τῷ προσπνεύματι συνηλαμένων καὶ μαχομένων ἐκ διαιρέσεως ταῖς μαχαίραις (τουτέστιν ὀργίλως), παρὰ τὰς ἐκ τῶν ὀπισθεν ὑπὸ τὴν μάλην παρέσφαξε.

[Πνευστιῶν:] φουσῶν, ἐμπνέων. ὁ δὲ ἔκειτο πνευστιῶν ἡμίπνους ὑπὸ τοῦ βρόχου.

[Πνιγεύς:] ὁ φοῦρνος, ὁ κρίβανος. κυρίως, ὅπου οἱ ἄνθρακες συμπνίγονται. διὸ ἐπιλέγει· ἡμεῖς δὲ ἄνθρακες.

[Πνίγει μετρίῳ:] συμμέτρῳ καύματι. τουτέστιν ἔαρι. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰ πνίγη.

[Πνιγηρά:] ἡ καυματώδης, καὶ θερμή· πνιγεὺς γὰρ ἡ κάμινος. ἅμα δὲ ὅτι πνίγει τῷ χρόνῳ τὸ σχοινίον καὶ τὸ θρανίον. Ἀριστοφάνης· μία μὲν ἐστὶν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου. καὶ Ἀρριανός· τὰ δὲ βράχη πρὸς τῷ αἰγιαλῷ ἐπώκεον ἄνθρωποι ἐν καλύβαις πνιγηραῖς.

[Πνῖγος:] καῦμα.

[Πνοή·] λύσις ὀνείρου· δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν.

[Πνύξ,] Πνυκὸς ἔδει· ἀλλὰ μεταθέσει στοιχείου Ἀριστοφάνης Πυκνὸς λέγει τὴν γενικὴν. καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς Πυκνός.

[Πνύξ:] ἐκκλησία. παρὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα. ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

[Πνυκός·] Ἀριστοφάνης· ὁπότερος σφῶν εὖ με μᾶλλον ἂν ποῇ, τούτῳ παραδώσω τῆς Πυκνός τὰς ἡνίας. τουτέστι τὴν ἐξουσίαν. τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἀρμάτων· ταῖς γὰρ ἡνίαις ἡνιοχοῦνται οἱ ἵπποι· καὶ οἱ δῆμοι διὰ τῶν πολιτευομένων. **[Πνύξ,]** Πνυκός, Πνυκί· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν Πυκνί.

[Πόα:] ἐκάστη βοτάνη οὕτως λέγεται. ἢ δὲ σμήχουσα πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσία. ὥς ἐν πόᾳ πλυνάντων· οὕτω Μαλαχίαν ἐδόξασε.

[Ποδάγρα·] τάφρους ὥρυξε καὶ ποδάγρας ὑφῆκεν ὡς θηρίοις τοῖς πολεμίοις.

[Ποδαλείριος:] ὄνομα κύριον.

[Ποδαπός:] ποίου ἔθνους, ποίας χώρας. φησὶ Ξενοφῶν· ἐρωτώμενος δὲ ποδαπὸς εἶη, Πέρσης ἔφη εἶναι. καὶ αὐθις· ποδαπός; Ἀντιοχεύς. λύσις ὀνείρου Νικηφόρου πατριάρχου· πόδας καθαίρειν φροντίδων δηλοῖ λύσιν. πόδας πλατεῖς ἔχοντα σημαίνει λύπας. ποδῶν κοπέντων, μηδόλως ἄρχου τρίβου.

[Ποδεῶνας:] εἶδος γεωργικόν. καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γατόμος ἄνθετο Διοῖ Πάρμις, ἀνιηρῶν παυσάμενος καμάτων.

[Ποδηγέστερον:] ὁδηγητικώτερον.

[Ποδηγός:] παιδαγωγός.

[Ποδήνεμος:] ἡ ταχεῖα. αἰθυίης, ξένε, τόνδε ποδηνέμου ἔννεπε τύμβον.

[Ποδήρης:] ἔως τῶν ποδῶν χιτῶν. οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου ράκιον.

[Ποδοκάκη:] ξύλον, ᾧ ἐν εἰρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν· ὁ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦσπος καλεῖται. ἐν εἰρκτῇ τε καὶ ποδοκάκῃ στρεβλούμενοι καὶ ταλαιπωρούμενοι ἔμενον. λέγεται κα.

[Ποδοστράβη.] ὡς ἐν ποδοστράβαις τισιν ἐνειργόμενοι τοῖς βόθροις ἐκτείνοντο.

[Ποδοκάκη:] Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο· ἦτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἐτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὔσα· ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὡς Δίδυμος, οἶον ποδοκατοχή.

[Ποδοστράβη·] ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματά τινα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα, εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἠλίσκετο. οὕτως Ὑπερίδης καὶ Ξενοφῶν.

[Ποδώκεια:] ἡ ταχεῖα.

[Πόδωνος:] ὄνομα κύριον.

[Ποδορρόνη:] ὄνομα κύριον.

[Ποδοῦιν:] ποδῶν.

[Ποηφάγον θηρίον. Πόηχος:] ὄνομα κύριον.

[Πόθεν:] ἀρνητικόν. ἴσον τῷ οὐδαμῶς.

[Πόθεν. Ποῦ.] ἐπὶ πάσης μεταβολῆς τοῦτο ληπτέον, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης.

[Ποθέεσκεν:] ἐπόθει, ἐπεζήτει.

[Ποθεινός. Ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς. Ποθή:] ἡ ἐπιζήτησις.

[Πόθι:] ποῦ.

[Ποθῶ·] αἰτιατικῇ.

[Πόκος. Πολλά:] ἀντὶ τοῦ πάντα εἶωθεν ὁ Θουκυδίδης χρῆσθαι.

[Πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει:] ἀντὶ τοῦ οὐ πάντα γινώσκομεν τὰ πράγματα.

[Πολλά καινὰ τοῦ πολέμου·] Πολύβιος· ὅτι τῆς σελήνης ἐκλειπούσης ἐπὶ Περσέως τοῦ Μακεδόνα ἐκράτησεν ἡ φήμη παρὰ τοῖς πολλοῖς, ὅτι βασιλέως ἐκλειψιν σημαίνει. καὶ τοῦτο τοὺς μὲν Ῥωμαίους εὐθαρσεστέρους ἐποίησε, τοὺς δὲ Μακεδόνας ἐταπείνωσε ταῖς ψυχαῖς. οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ περιφερόμενον, ὅτι πολλά καινὰ τοῦ πολέμου.

[Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσας:] παροιμία πρὸς τοὺς οἰομένους τὸ θεῖον κατασοφίζεσθαι.

[Πολλά μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρου. Πολλά τοι σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς:] ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν τυχόντων καὶ βλάπτονται καὶ ὠφελοῦνται.

[Πολλαπλᾶ·] τὸ ἀπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα περισπῶσιν Ἀττικοί· ἀργυρᾶ, χρυσᾶ καὶ κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν, καὶ φοινικᾶ, ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν.

[Πολλάς·] ἐπιτριβέσθω τυπτόμενος πολλάς, ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων. καὶ ὁ Ἀπόστολος· δαρήσεται πολλάς.

[Πολλά χαίρειν φράσας:] ἀποταξάμενος, ἀπογνούς.

[Πολλαχῶς:] τοῦτο διττόν ἐστι. τὸ μὲν ἐν ὀνόμασιν, ἃ ὁμώνυμα καλεῖται, τὸ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ εἰώθασιν ἀμφίβολα λέγειν. οἶον τὸ ἀγαθὸν ἄλλως λέγεται κατὰ δικαιοσύνης καὶ ἀνδρείας, ἄλλως δὲ κατὰ τοῦ εὐεκτικοῦ τε καὶ ὑγιεινοῦ· λέγεται γὰρ καὶ ταῦτα ἀγαθὰ. .

[Πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπεύθησαν, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τάπειλήματα:] τουτέστι πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ θυμοῦ, πέψαντες τὸν θυμὸν καὶ καθεστηκότα νοῦν ἀναλαβόντες ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν.

[Πολλαῖς πληγαῖς δρῶς δαμάζεται:] παροιμία, πρὸς τοὺς δυσαλώτους καὶ δυσκατεργάστους.

[Πολέας:] πολλούς.

[Πολέμαρχος:] ἄρχων, πρὸς ὃν κατηγγυῶντο τοὺς ξένους.

[Πολέμαρχος:] ἀρχή τις ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν θ' ἀρχόντων. διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε καὶ εἰσάγει δίκας, τάς τε τοῦ ἀποστασίου καὶ ἀπροστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκους· καὶ τᾶλλα, ὅσα τοῖς πολίταις ὁ Ἄρχων ἐστί, ταῦτα τοῖς μετοίκους ὁ Πολέμαρχος. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός.

[Πολέμαρχοι:] ἀρχή, ἣν συνέβαινε κλείειν τὰς πύλας καὶ τὸν μεταξὺ χρόνον κυριεύειν τῶν κλειδῶν καὶ ποιεῖσθαι τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίκαιαν ἐπὶ τῶν πυλώνων παρ' Αἰτωλοῖς.

[Πολεμῆσειν:] πολεμητικῶς ἔχειν. Θουκυδίδης ἐν τῇ α'. ὥς τὸ Ὀμηρικόν, τῷ ῥ' οἱ γ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο. οὕτως καὶ γαμῆσειν Ἀττικοί φασι· καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτως σχηματίζουσι.

[Πολεμῆσιόντος:] πολέμου ἐπιθυμοῦντος. Χοσρόου δὲ πολεμῆσιόντος ὥς ἦσθετο Ἰουστινιανός.

[Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει:] ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν. ἴστεδὸν δέ, ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιρρήματα ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς ἢ χρὴ ἢ τὸ δεῖ, οἷον γαμητέον, ἀντὶ τοῦ χρὴ γαμῆσαι, πλευστέον, ἀντὶ τοῦ δεῖ πλεῦσαι, καὶ οὐ παραδοτέα ἀντὶ τοῦ οὐ χρὴ παραδοῦναι. πολεμητέα σφίσιν ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ ἐπὶ Ῥωμαίους ἔδοξεν εἶναι. οὕτως ἔγνω διὰ ταῦτα πολεμητέον εἶναι πρὸς Ῥωμαίους.

[Πολεμίζει·] Ἰώσηπος περὶ τῶν στασιωτῶν ἐπὶ τῆς Τίτου πολιορκίας· καὶ τοῦ πολέμου μετ' ἀδείας ἀντιπολεμίζοντος ἑαυτόν.

[Πολεμῶ] δὲ ῥῆμα.

[Πολεμιστής:] ἐκ τοῦ ποιητικῶς πολεμίζω. καὶ **[Πολεμιστήριος ἵππος. Πολεμῆσιόντες]** δέ.

[Πολεμῶ·] δοτικῇ. πᾶσι μέλεσι πολεμοῦντα διάφορα. αἰτιατικῇ δέ· πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

[Πολέμων,] Φιλοστράτου ἢ Φιλοκράτους, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Ξενοκράτους τοῦ Πλάτωνος διαδόχου καὶ αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς Ἀκαδημίας. ἐγεγόνει δὲ σφόδρα ἄσωτος· εἴτα ἐφιλοσόφησε. καὶ πολλὰ μὲν συνέγραψε βιβλία, οὐδὲν δὲ αὐτοῦ φέρεται. ἔχαιρε δὲ Ὀμήρῳ τε καὶ Σοφοκλεῖ καὶ ἴσως ἔχειν ἐκάτερον αὐτῶν σοφίας ἔλεγεν· ὥστε καὶ φάσκειν Ὅμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικόν, Σοφοκλέα δὲ Ὅμηρον τραγικόν.

[Πολέμων,] Εὐηγέτου, Ἰλιεύς, κώμης Γλυκείας ὄνομα, Ἀθήνησι δὲ πολιτογραφηθείς· διὸ ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός· ὁ κληθεὶς Περιγηγῆτης, ἱστορικός. γέγονε δὲ κατὰ Πτολεμαῖον τὸν Ἐπιφανῆ. κατὰ δὲ Ἀσκληπιάδην τὸν Μυρλεανὸν συνεχρόνισεν Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ καὶ διήκουσε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναιτίου. ἔγραψε Περιήγησιν Ἰλίου ἐν βιβλίῳ γ', Κτίσεις τῶν ἐν Φωκίδι πόλεων καὶ περὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους συγγενείας αὐτῶν, Κτίσεις τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων, Περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι πόλεων· καὶ ἄλλα πλεῖστα· ἐν οἷς καὶ Κοσμικὴν περιήγησιν ἦτοι Γεωγραφίαν.

[Πολέμων,] Λαοδικεύς, ἤγουν ἐκ Λαοδικείας τῆς πρὸς τῷ Λύκῳ ποταμῷ, ῥήτωρ καὶ σοφιστής, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ, διδάσκαλος Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ ἐπὶ τε Τραιανοῦ καὶ μετ' αὐτόν. μαθητὴς δὲ ἐγένετο Τιμοκράτους τοῦ ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ φιλοσόφου καὶ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ. ἐτελεύτησε δὲ ἐξ καὶ πεντήκοντα ἐνιαυτῶν, ἑαυτὸν ἐν τῷ τάφῳ ἐμβαλὼν καὶ ἀποκατερήσας διὰ τὸ συνέχεσθαι τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ. διὸ καὶ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων θρηγνούντων, λέγεται εἶπεῖν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πολέμωνα· δότε μοι ἕτερον σῶμα, καὶ μετεμβήσομαι. καὶ τοῖς ἰατροῖς δὲ ἐπὶ συχνῷ τέμνουσιν αὐτὸν ἔλεγεν· ἐκτέμνετε τὰς Πολέμωνος λατομίας ὡς τάχιστα. τούτου τῷ χαρακτῆρι ἠκολούθησε Γρηγόριος ὁ Θεόλογος.

[Πολέμων,] ὁ νεώτερος, σοφιστής. γέγονε καὶ αὐτὸς ἐπὶ Κομόδου.

[Πολεμώνιος:] ὄνομα κύριον.

[Πολέμωνος:] εἶδος ζώου.

[Πολεμῶσαι:] πολέμιον καταστῆσαι. καὶ **[Ἐκπολεμῶσαι.]** ἔστειλαν δὲ οἱ Τοῦρκοι ὡς Ἰουστινιανὸν πρεσβεῖαν, ἐφ' ᾧ συνεκπολεμῶσαί γε αὐτὸν Πέρσας.

[Πολέμοιο τέρας:] τὸν εἰδωλοποιούμενον πόλεμον, τὸν ποιητικὸν τοῦ ἐνεργουμένου πολέμου· ὡς καὶ ἐν ἄλλοις κυδοιμοῦ εἰδωλὸν φησιν ἔχειν· ἢ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος.

[Πολεΐδιον:] ὄνομα πόλεως.

[Πολλεῖς:] πολλούς.

[Πόλλης:] ὄνομα μάντεως· καὶ κλίνεται Πόλλητος. ὃς συνέγραψε τὸ ἐνόδιον οἰώνισμα, ὅτι ἐὰν ἀπαντήσῃ τις τότε βαστάζων, τότε σημαίνει.

[Πόλλης,] Αἰγιεύς, ἀπὸ Αἰγῶν τῆς Ἀσίας· κεῖται δὲ πλησίον Μαγνησίας καὶ Σμύρνης· φιλόσοφος. ἔγραψε κατὰ στοιχεῖον Συμβολικὰ ἐν βιβλίοις β', Οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις η', Ἀριθμητικὰ ἐν βιβλίοις β', Ἱήματα ἐν βιβλίοις β', Περὶ τῆς καθ' Ὁμηρον οἰωνοπολίας, Περὶ τῆς παρὰ Τυρρηνοῖς μαντικῆς, Ἰατροσυμβολικά, Περὶ δρυοκολάπτου, Ἱερὸν λόγον, Κατοικιδίων α', Θηρευτικόν, Συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν γ' Περὶ κεραυνῶν καὶ τῆς αὐτῶν παρατηρήσεως· καὶ ἄλλα.

[Πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά. Πολιὰ τοῦ γήρους.] καὶ **[Πολιάς,]** ἡ Ἀθηνᾶ.

[Πολίζω:] τὸ κτίζω.

[Πολίειον:] πόλις.

[Πολυήτης:] ἀρσενικόν. καὶ **[Πολιῆτις]** θηλυκόν. Λατῖδ' ἔχω πολιῆτιν ἀλιζώνιο Κορίνθου.

[Πόλιν·] ἐρώτησις· γλῶσσα ποῖ πορεύῃ; ἀπόκρισις· πόλιν ἀνορθώσουσα καὶ πόλιν καταστρέψουσα. ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων.

[Πολιοκροτάφιο γέροντος. Πολιόν:] τὸ λευκόν. οὐτ' ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον οὔτε πολὺν πέλαγός ἐστιν, ὃ δέξεται τοῦτον φυγόντα.

[Πολιορκῆσαι:] τὸ μόνον τῇ πόλει προσκαθεσθῆναι πολεμίους, ἐκπολιορκῆσαι δὲ τὸ τελέως καταλαβεῖν τὴν πόλιν καὶ εἰσελθεῖν.

[Πολιορκῶ·] αἰτιατικῇ. καὶ **[Πολιορκία:]** φυλακή.

[Πολίοχος] καὶ **[Πολυάκης:]** ὀνόματα κύρια.

[Πολιούχοις:] τοῖς τῶν πόλεων ἄρχουσι.

[Πόλις:] εἶδος παιδιᾶς. καὶ παροιμία· **[Πόλεις παίζομεν. Πόλις·]** πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων· παρ' ὅσον οἱ μὲν μηδὲν πεπονθότες ἐπὶ ἀποτροπῇ τοῦ κακοῦ θύουσι καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν, οἱ δὲ ἐαλωκότες ἐπ' οἰκείους κακοὺς ἀποιμῶζουσι.

[Πόλλις:] ὄνομα κύριον.

[Πολιτεύω·] αἰτιατικῇ. καὶ **[Πολιτεύμασι:]** ταῖς πολιτείαις· ἢ ταῖς ἄλλαις αἰρέσεσι.

[Πολιτεία:] ιδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας. καὶ Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῷ καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. πολιτεῖται καὶ αἱ ὁδοί· ζητεῖ ἐν τῷ βίος.

[Πολίτης:] δῆμος ὁ τῆς πόλεως. καὶ πολῖται.

[Πολιτικός:] ἀστεῖος, μετὰ τινος τέχνης. γνωμικόν· πολιτικὴν ἀρετὴν ἱερωσύνη συνάπτειν, συγκλῶθαι ἐστὶ τὰ ἀσύγκλωστα. ὅτι πολιτεύεσθαι δεῖ τὸν σοφόν. καὶ γὰρ κακίαν ἐφέξειν, καὶ ἐπ' ἀρετὴν παρορμῆσαι ἰκανὸς ἔσται.

[Πολιτισμός·] τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπίζων ἐν Ἀκαδημίᾳ διέτριβε.

[Πολιτοκοπεῖν·] Δίφιλος.

[Πολλόν·] ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ἐν Μύθοις· τὸ δὲ πολλὸν ἀγηνόρα μέμφετο τίγριν. Λύσις ὀνείρου· πόλον βλέπειν θέοντα, μυστικὸν τόδε.

[Πόλος:] οὐρανός. καὶ **[Πόλου,]** οὐρανοῦ ἢ κόσμου. Ἀριστοφάνης· ὀρνίθων πόλος. τὸ μὲν τι παραφράζει τὸ προειρημένον τῶν ὀρνίθων, ὅτι τόπος αὐτῶν, ἐν ᾧ διατρίβουσι· τὸ δὲ καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει, τόπος καὶ πόλος. ἐξῆς δὲ ἐτυμο λογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι. πόλον δὲ οἱ παλαιοί, οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐρυπίδης Πειρίθω· καὶ τὸν Ἀτλάντειον φρουρῶν πόλον. αὐτοῦ τε περιπολουμένου, καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων. ὥσπερ εἴποι τις τόπος. ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται ἅπαντα, διὰ τοῦτο καλεῖται νῦν πόλος.

[Πολλός:] ἀρσενικόν. ἀντὶ τοῦ πολὺς. Ἀρριανός· Διονύσου μὲν περί πολλὸς λόγος κατέχει, Ἡρακλέους δὲ περί οὐ πολλός.

[Πολλοστημόριον·] τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γῆς.

[Πολλοστόν·] ἐπὶ τάξεως, καὶ μορίου. Δημοσθένης, καὶ ἄλλοι.

[Πολλοστῶ·] ἐσχάτῳ. οὔτε καθ' ἡλικίαν σου οὔτε ἐς τὰ ἄλλα προὔχοντος, ἀλλὰ τοῖς πᾶσι πολλοστῶ ὄντι.

[Πολλοῦ·] ἀντὶ τοῦ πάνυ. θρασὺς εἶ πολλοῦ. καί, πολλοῦ γε δεῖ.

[Πολλῶ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι·] ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς τρόπου νικήσειν ἐπαγγελλομένων.

[Πολλοῦ γε καὶ δεῖ·] οὐδὲ ὅλως.

[Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν·] σιωπῶ, πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν, οὐ βούλομαι λέγειν.

[Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἐν μέγα. Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες·] θρίαι καλοῦνται αἱ μαντικαὶ ψῆφοι καὶ τὸ μαντεύεσθαι θριάσαι.

[Πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι. Πολλοὶ σε μισήσουσιν, ἐὰν σαυτὸν φιλήῃς:] τοῦτό φασι τὰς Νύμφας πρὸς τὸν Νάρκισσον εἶπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς τὰς πηγὰς διὰ τὴν οἰκεῖαν μορφήν.

[Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν καὶ τὴν Ἀλικαρνασσοῦ πολιορκίαν:] ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογνωμονούντων.

[Πολύ:] πλεῖστον.

[Πολυαῖξ:] πολυόρμητος.

[Πολυάκης:] ὄνομα κύριον.

[Πολυάνδριον:] μνήμα, τάφον. τὸ θρυλούμενον παρὰ πολλοῖς ξενοτάφιον. ὁ δὲ Γαινᾶς ἐξεχώρει τῆς πόλεως, καταλιπὼν αὐτὴν πολυάνδριον καὶ πολυτελῆ τάφον, οὕτω τεθαμμένων τῶν ἐνφκηκότων. καὶ Αἰλιανός· θάψαντες δὲ τοὺς νεκροὺς εἰργάσαντο κοινὸν πολυάνδριον.

[Πολυαύλακος:] μεγάλου, πλατέος. οὐ πεδίου πολυαύλακός εἰμ' ὁ γεραιός.

[Πολύβιος,] Λύκου υἱός, ἀπὸ Μεγάλης πόλεως τῆς Ἀρκαδίας, καθηγησάμενος Σκηπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ, ὅτε καὶ Παναίτιος ὁ φιλόσοφος· γεγονώς κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Εὐεργέτην. οὗτος ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις μ'. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομένου τοῦ Σπαρτιάτου καὶ τῆς Φιλίππου τοῦ Περσέως υἱοῦ διαδοχῆς τῶν Μακεδόνων, τὰ ἐξῆς ἐπισυνάπτων Ῥωμαίων. ἰστέον, ὅτι διαδέχεται τὴν Πολυβίου ἱστορίαν Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστής. ἔγραψε δὲ καὶ Στράβων Ἀμασεὺς τὰ μετὰ Πολύβιον, ἐν βιβλίοις μγ'.

[Πόλυβος:] ὄνομα κύριον.

[Πολυβότειρα:] πολλοὺς τρέφουσα.

[Πολύβοτον:] ὄνομα τόπου, ἢ τὸ πολλοὺς τρέφον, λιπαρόν.

[Πολυγηθής:] πολυχαρής.

[Πολυγλεύκου:] πολυοῖνου. οὐδὲ πολυγλεύκου γειομόρος βότρυς.

[Πολύγληνον:] πολυόμματον. οἷα πολύγληνον βουκόλον Ἰναχίης. ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Πολύγνωτος·] οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην, Θάσιος δὲ τὸ γένος, υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφῶντος, τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν Ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα, ἢ ὥς ἔνιοι, τὰς ἐν τῷ θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφάς.

[Πολυδάμας,] Σκοτουσσαῖος, παγκρατιαστής· ὃς ἐγένετο μέγιστος τῶν κατ' αὐτὸν πάντων ἀνθρώπων· ὃς καὶ νέος ὦν ἀπέκτεινε λέοντα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας, οὐδενὶ ἐσκευασμένος ὅπλῳ. εἰς ἀγέλην δὲ βοῶν εἰσελθὼν ὁ αὐτὸς τὸν μέγιστον καὶ ἀγριώτατον ταῦρον λαβὼν τοῦ ἐτέρου τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς χηλῆς κατεῖχεν ἄκρας καὶ οὐκ ἀνίει· ὁ ταῦρος πηδῶν ἀφῆκε τε τῷ Πολυδάμαντι τὴν ὀπλήν. ὁ αὐτὸς ἄνδρα ἡνίοχον ἐλαύνοντα σπουδῇ τὸ ἄρμα ἐπέσχε τοῦ πρόσω, λαβόμενος τῇ ἐτέρᾳ τῶν χειρῶν τὸ ἄρμα καὶ στήσας τοὺς ἵππους. τούτου Δαρεῖος ὁ νόθος Ἀρταξέρξου υἱὸς ἀκούσας τὰ ἔργα δώροις ἐλθεῖν παρ' αὐτὸν ἔπεισε. τρεῖς δὲ τῶν Ἀθανάτων καλουμένων κατὰ πρόσκλησιν μονομαχήσαντας ὁ Πολυδάμας ἀπέκτεινε. ταῦτα τὰ ἔργα ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος ἐδηλοῦτο ἐν Ὀλυμπίᾳ. ἔμελλε δ' ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ ῥώμης ἀπολέσθαι, ὥς καὶ ἄλλοι οἱ ἐπὶ ἰσχύϊ μέγα φρονήσαντες· ὥς καὶ Ὀμηρος περὶ Ἑκτορος, δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος. ἐσελθόντων γὰρ ἐς σπήλαιον ὥρᾳ θέρους ἅμα τοῖς συμπόταις καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ σπηλαίου κατὰ τύχην

διαρρηγνυμένης καὶ θάνατον ἀπειλούσης, οἱ μὲν ἄλλοι δρόμῳ φεύγουσιν, αὐτὸς δὲ ἔμεινε, τὰς χειῖρας ἀνασχών, ὡς ἀνθέξων ἐπιπίπτοντι τῷ σπηλαίῳ· καὶ αὐτόθι ἐτελεύτησε.

[Πολυδαιδάλου:] πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος.

[Πολυδεύκης,] Ναυκρατίτης. τινὲς δὲ Ἀρδουέννας σοφιστὴν γράφουσι, παίζοντες· πόλις δὲ Φοινίκης ἢ Ἀρδουέννα. ἐπαίδευσεν γὰρ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Κομόδου τοῦ βασιλέως καὶ ἐτελεύτησεν ἔτη βιοῦς ἡ' καὶ ν', συντάξας βιβλία ταῦτα· Ὀνομαστικὸν ἐν βιβλίῳ ι'· ἔστι δὲ συναγωγὴ τῶν διαφόρως κατὰ τοῦ αὐτοῦ λεγομένων· Διαλέξεις ἦτοι λαλιάς, Μελέτας, Εἰς Κόμοδον Καίσαρα Ἐπιθαλάμιον, Ῥωμαϊκὸν λόγον, Σαλπικτὴν ἢ ἀγῶνα μουσικόν, Κατὰ Σωκράτους, Κατὰ Σινωπέων, Πανελλήνιον, Ἀρκαδικόν· καὶ ἕτερα. ζητεῖ ἀγάλματα Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ἐν τῷ Διόσκουροι.

[Πολυδίψιον:] ἢ τὸ πολλοῖς ἔτεσι διψῆσαν· ἀπὸ ἱστορίας· ἢ τὸ ἐπιπόθητον.

[Πολύδωρος:] ὄνομα κύριον.

[Πολύαινος:] πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος.

[Πολύαινος,] Σαρδιανός, σοφιστής, γεγονώς ἐπὶ τοῦ πρώτου Καίσαρος Γαΐου. λόγους δικανικοὺς καὶ δικῶν ἦτοι συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις· Θριάμβου Παρθητικοῦ βιβλία γ'· καὶ ἄλλα.

[Πολύαινος,] Μακεδών, ῥήτωρ. Περὶ Θηβῶν, Τακτικὰ βιβλία γ'.

[Πολύενος:] ὁ πολυχρόνιος.

[Πολύευκτον:] τίμιον, πολυπόθητον.

[Πολύευκτος,] κωμικός. τούτου δράματα ἐστὶν Ἡνίοχος, ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς. κατὰ Πολυεύκτου πατριάρχου· ἐγένετο καὶ καθ' ἡμᾶς Πολύευκτος, ἀποφράς, ἡμιγύναιος, θεοστυγής, βαρυόργητος, Κωκυτοῦ καὶ Στυγὸς δεινὸν καὶ ὀλέθριον τῷ βίῳ ἐκλόχευμα.

[Πολύζηλος:] ὃ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνῃ τέχνης ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ· ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.

[Πολύζηλος,] κωμικός. δράματα αὐτοῦ Νίπτρα, Δημοτυνδάρεως, Μουσῶν γοναί, Διονύσου γοναί, Ἀφροδίτης γοναί.

[Πολύζηλος:] οὗτος πηρωθεὶς, ὡς φάσμα θεασάμενος μεῖζον ἢ ὥστε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνεγκεῖν τῷ Πανὶ κρύπτον τὴν ἀσπίδα (σύμμαχον τὸν Πᾶνα δ' εἰκάζουσιν εἶναι) ἐμάχετο ὡς ὀρῶν καὶ διέκρινε τῇ φωνῇ τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς πολεμίους.

[Πολυζύγω:] πολυκαθέδρῳ.

[Πολυειδής:] πολύμορφος. καὶ **[Πολυειδία,]** ἡ ποικιλία.

[Πολύϊδος:] ὄνομα κύριον.

[Πολυήκοος:] οὐδὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυήκοος, ἀλλὰ ῥώμη γενναίας φύσεως καὶ θεῶν ἀγχισπόρου ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ἦν θαυμάσιος. εἶπεν οὖν τις τῶν φοιτητῶν, ὡς οὗτος ὁ ἀνὴρ οὐ φθέγγοιτο λόγους, ἀλλὰ πραγμάτων οὐσίας.

[Πολύθρονον:] πολυφάρμακον. θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη. Ὅμηρος· ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πανούργου.

[Πολυθρύλητον:] πεφημισμένον, διαβεβοημένον, όνομαστότατον.

[Πολυκαγκής:] ό κατάξηρος τόπος.

[Πολύκαρπος,] Ίωάννου του Εύαγγελιστου και Θεολόγου άκροατής, διάδοχος δέ Βουκόλου, του πρώτου έπισκοπήσαντος της Σμυρναίων εκκλησίας· ός και μετ' αυτόν της έπισκοπής δεύτερος εκράτησε και μαρτυρίω τῷ υπέρ Χριστου τετελείωται επί Μάρκου Άντωνίνου. έγραψεν έπιστολήν πρὸς Φιλιππησίους πάνυ θαυμαστήν και πρὸς τὸν μέγαν Διονύσιον τὸν Άρεωπαγίτην, και πρὸς άλλας εκκλησίας. οὗτος διά τινας αίτίας του πάσχα, βασιλεύοντος Άντωνίνου του Πίου και έπισκοποῦντος της εκκλησίας Ρώμης Άνικήτου, επέστη τῇ Ρώμῃ, έν ἣ και πολλούς τῷ δόγματι Μαρκίωνος και Βαλεντίνου πιστεύσαντας άνεκαλέσατο άπαντήσαντος δέ αὐτῷ έξ αὐτομάτου Μαρκίωνος και είρηκότος· γνώριζε ἡμᾶς, Πολύκαρπε, άπεκρίθη· γνωρίζω σε πρωτότοκον του Διαβόλου υιόν.

[Πολυκαρπότατος:] τόπος εὐγείας.

[Πολύκεστος:] πολυκέντητος.

[Πολυκηδέος:] πολυφροντίστου.

[Πολύκλειτος:] πάνυ ένδοξος. **[Πολύκλητοι]** δέ έκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων.

[Πολυκληῖσι:] πολυκαθέδραις. και **[Πολυκληῖσιν]** όμοίως.

[Πολύκμητος:] πολυκάματος.

[Πολυκράτης,] Άθηναῖος, ρήτωρ, δεινός τε και τούς κατά Σωκράτους λόγους β' Άνύτῳ και Μελήτῳ γράψας.

[Πολυκράτης,] ό της Κύπρου άρχων επί Πτολεμαίου του παιδὸς τυγχάνων πίστιν εἶχε και βίον ένάρετον. μετὰ δέ ταῦτα προβαινούσης ἤδη της ήλικίας όλοσχερῶς είς άσέλγειαν έξώκειλε και βίον άπρεπῇ. και κλίνεται Πολυκράτους.

[Πολύκρημνον:] δύσβατον, όρεινόν.

[Πολυκτόριος:] όνομα τόπου.

[Πολύκτωρ:] όνομα κύριον.

[Πολυκύμονος θαλάσσης. Πολυλήϊος:] πολλά κτήματα έχων.

[Πολύλιστος:] πολυλιτάνευτος.

[Πολυμάθεια. Πολυμήλη:] πολυθρέμματος γῆ.

[Πολύμητις:] πολύβουλος.

[Πολύμνηστος] και Άριφράδης και Οίώνιχος άρρητοποιοί. και Πολυμνήστεια δέ και αὐτη κωμωδεῖται επί αίσχροτητι. Κρατῖνος· και Πολυμνήστει' αείδει μουσικήν τε μανθάνει. Άριστοφάνης· όστις οὖν τοιοῦτον άνδρα μη σφόδρα λυμαίνεται, οὐ ποτ' έκ ταύτου μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου. ζητει Πολύμνηστον έτερον έν τῷ Βάττος.

[Πολυωδυνία·] και **[Πολυώδυνος,]** ό έν μεγάλη θλίψει ὢν.

[Πολυωπόν:] τὸ πολύτρητον δίκτυον. **[Πολυοπόν]** δέ ιμάτιον.

[Πολυωρήσεις:] πολλήν φροντίδα ποιήσεις, φυλάξεις. κα.

[Πολυωρία,] ἡ ἐπιμέλεια. καὶ αὐθις· ὁ δὲ ἐδεῖτο τοῦ θεοῦ πολυωρίας τυχεῖν τῆς ἐξ αὐτοῦ. καὶ αὐθις Αἰλιανός· δεομένῳ δὲ πολυωρίας τυχεῖν καὶ ῥοπῆς τῆς ἐς τὸ κρεῖττον οὐκ ἐπένευσε.

[Πολυπάμμονος:] πλουσίου.

[Πολυπίδακα:] πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσιν. τουτέστιν ἀναβλύσεις.

[Πολυπλήθεια. Πολύποδος δίκην:] αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών.

[Πολύπους·] ὅτι ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις πρὸς τὸ πῖον γενέσθαι. καὶ παροιμία· δις ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πιλούμενος.

[Πολύποδος ὁμοιότης:] πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντάς τισιν ἑαυτούς.

[Πολυπραγμοσύνη] καὶ **[Πολυπράγμων·]** ὁ σπουδαῖος οὐκ ἔστι πολυπράγμων. τοῦτο βουλόμενοι δεῖξαι, τὴν πολυπραγμοσύνην μεταλαμβάνοντες εἰς φιλοπραγμοσύνην, ἀνασκευάζομεν τὸ προκείμενον. ὁ μὲν γὰρ πολυπράγμων οὐδέπω φανεράν ἀμαρτίαν σημαίνειν δοκεῖ, εἴγε πολυπράγμων μὲν ἔστιν ὁ ἐν πολλοῖς κυλιόμενος πράγμασι, δύναται δὲ τοῦτο καὶ ἀπὸ τύχης τινι περιγενέσθαι· ὁ δὲ φιλοπράγμων διάθεσιν ἤδη καὶ οἰκειότητα τὴν πρὸς τὰ πράγματα δηλοῖ καὶ σπουδὴν καὶ αἵρεσιν, ὃ ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου.

[Πολυπτύχου:] πολλὰς ἀποκλείσεις ἔχοντος, οἷον πτύχας.

[Πολυποικιλώτατος.]

[Πολυποίτης:] ὄνομα κύριον.

[Πολύρρηνες:] πολλὰ θρέμματα ἔχοντες. τὸ **[Πολύρρηνον]**, τόπος Κρήτης, ἔνθα τοῖς θεοῖς ἔθυσον. καὶ ζῆται ἐν τῷ οἱ Κρήτες.

[Πολύς:] σφοδρός.

[Πολυσμαράγοις:] ἠχητικοῖς.

[Πολυσπαθής:] ὁ πλειστάκις ὑπὸ σπάθης ἐνεργηθεὶς. ἐν Ἐπιγράμμασι· πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων.

[Πολύστρατος·] οὗτος αἰτίαν ἔχων τοῦ Ἑρμᾶς περικόψαι ἀνηρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων· οὗ Λυσίας μέμνηται. ἕτερος δὲ ἔστιν, ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας. ἄλλος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, λέγων αὐτόν ποτε ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν τρέφειν. μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον, ἀντὶ τοῦ Πολυστράτου. παρὰ μηδενὶ γὰρ φησιν ὁ Δίδυμος εὐρηκέναι τὸν Πολύστρατον ἡγησάμενον τοῦ ἐν Κορίνθῳ ξενικοῦ, τὸν μέντοι Πολύτροπον Ἀθηναῖον εἶναι.

[Πολυσχιδής:] πολυμερής. καὶ **[Πολυσχιδῆ ζῶα,]** ἄνθρωπος, κύων, λέων καὶ εἴ τι ἄλλο, οἷς συμβέβηκε πολυτοκεῖν.

[Πολυτελής:] δαπανηρόν. Θουκυδίδης. τὸ γὰρ ἔχειν αὐτοὺς πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δεκελείας πόλεμον πολυτελὲς ἐφαίνετο. κα.

[Πολυτελέσι,] πολυδαπάνοις. τέλος γὰρ τὸ δαπάνημα. καὶ **[Πολυτέλεια.]** ὅτι πολυτελῆ τὰ πολυδάπανα, ὥς ἀτελῆ τὰ ἀδάπανα.

[Πολυτιμητιζόμενος:] θεραπευόμενος.

[Πολυτίμητος:] ἐψηλάφων τοὺς ὑπομνηματισμούς, οὓς ὁ πολυτίμητος Ἡρακλείδης ἤκεν ἔχων. ὁ πολυτιμώρητος.

[Πολύτλας:] πολλὰ ὑπομένων.

[Πολυφασίας:] πολυλογίας.

[Πολυφλοίσβου:] πολυταράχου.

[Πολυφόρβη:] γῆ ἢ πολλοὺς τρέφουσα.

[Πολυφόρῳ·] Ἀριστοφάνης· οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι. ἀντὶ τοῦ πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἓνα καιρὸν φέροντι· ἢ ποικίλῳ. ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἐπιδεχομένου οἴνου. τουτέστιν ἀκράτῳ καὶ ἰσχυρῷ πρὸς τὸ κακόν· πολυφόρον γὰρ ἔλεγον τὸν πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενον, ὀλιγοφόρον δὲ τὸν ὀλίγην. ἢ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθέων τῶν δένδρων.

[Πολυφραδέστερον:] συνετὸν ἐν λόγοις.

[Πολύφρονος. Πολύχουν:] πολυφόρητον, ἢ πολυειδῆ.

[Πολύχους:] πεπλουτισμένος. ὁ δὲ Εὐνόμιος ὀλιγομαθῶς μὲν εἶχε περὶ τὰ μαθήματα, πολύχους δὲ ἦν περὶ τὴν λέξιν καὶ τὰ αὐτὰ στρέφων ἀεὶ καὶ μὴ δυνάμενος περιγενέσθαι τοῦ προτεθέντος σκοποῦ· ὥς δεικνύουσιν οἱ δ' τόμοι, οὓς ἐματαιοπόνησεν εἰς τὰς Ἐπιστολάς· πολλοὺς γὰρ λόγους ἐς αὐτὰς ἀναλώσας τῆς ἐπιστολῆς τὸν σκοπὸν ἐλεῖν οὐ δεδύνηται.

[Πόμα κεκραμένον τρία καὶ δύο:] τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον, οἴνου δὲ δύο. ἀρίστη κρᾶσις, οἴνου δύο μέρη καὶ ὕδατος τρία. Ἀριστοφάνης· ἔχε πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο. ἢ Τριτογενὴς αὐτὸν ἐνετριτώνισε. βούλεται δηλοῦν, ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν, ὥς δύνασθαι τρία μέτρα φέρειν ὕδατος.

[Πομπεύει:] ὥς νενικηκῶς μεγαληγορεῖ.

[Πομπεία:] λαιδορία. καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι. λέγεται πομπεῖα καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη, ὥς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατὰ Ἀνδρoτίωνος ὑποσημαίνει. Φιλόχορος δὲ φησιν, ὥς πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν λ' κατασκευασθεῖσιν. ὁψὲ δὲ καὶ Ἀνδρoτίων ἄλλα κατεσκεύασε.

[Πομπείας] καὶ **[Πομπεύειν:]** ἀντὶ τοῦ λαιδορίας καὶ λαιδορεῖν. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν λαιδορουμένων ἀλλήλοις. Μένανδρος Περινθία· ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰσι πομπεῖαί τινες σφόδρα λαιδοροί.

[Πομπήϊος·] ὅτι Πομπήϊος ὁ Μέγας ἐπικληθεὶς, ὕπατος καὶ στρατηγὸς Ῥωμαίων, τὸν πρὸς Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην πόλεμον ἀνεδέξατο. καὶ τὸν μὲν Μιθριδάτην κατὰ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν νυκτομαχίᾳ κατηγωνίσαστο, ὥς τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ διαρπάσαι καὶ τρεῖς μυριάδας ὀπλιτῶν καταβαλεῖν. ὁ οὖν Μιθριδάτης γυμνωθεὶς παντάπασιν τῆς δυνάμεως διαφεύγειν ἀγαπητῶς ἅμα τῇ γαμετῇ καὶ δύο τισὶν ἀκολούθοις ἱκανὸς γέγονεν· εἴτα καταστασιασθεὶς ὑπὸ τοῦ παιδὸς Φαρνάκου παρὰ τοῖς οἰκείοις στρατιώταις καὶ πρὸς θάνατον ἀναγκαῖον ἐλαθείς, φάρμακον δηλητήριον ἐκπιὼν τελευτᾷ περὶ τὸν Βόσπορον. ὁ δὲ δὴ παῖς αὐτῷ Φαρνάκης γίνεται διάδοχος τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ Πομπήϊος ἐπὶ Τιγράνην ἄγει τὴν στρατιάν. ὁ δὲ Ἀρμένιος διὰ μάχης ἐλθεῖν τοῖς Ῥωμαίοις οὐ λυσιτελεὲς ἡγησάμενος, ἐνδιδοὺς ἑαυτὸν ἀφίκετο πρὸς Πομπήϊον καὶ πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ πεσὼν καὶ τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς ἀφελὼν ἐν ταῖς ἐκείνου χερσὶ κατέθετο. οἷς δὴ καμφθεὶς τὸν

θυμὸν ὁ Πομπήϊος ἀνίστησί τε αὐτὸν καὶ τὸ διάδημα πάλιν ἀποδίδωσιν, αὐτὸς τῇ τοῦ Ἀρμενίου τοῦτο περιθείς κεφαλῇ τὰ τε ἄλλα διὰ τιμῆς τὸν ἄνδρα ἤγεν, ἀφαιρέσει δὲ ὅμως μέρους τινὸς τῆς ἀρχῆς καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐζημίωσε τὸν Ἀρμένιον. Συρίαν τε γὰρ καὶ Φοινίκην ἀπετέμετο καὶ πεντακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου τῷ Ῥωμαίων δικαίῳ, ἅτε χειρῶν ἀδίκων ἀρξάμενον, προσηνάγκασε. μετὰ ταῦτα Ἀλβανούς ὑπέταξε καὶ τὸν βασιλέα τῶν Ἰβήρων Ἀρσάκην φεύγειν ἠνάγκασε καὶ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν Δηϊοτάρῳ τῷ δυνάστη τῆς Γαλατίας ἐδώρήσατο Ἄτταλόν τε καὶ Πυλαιμένεα ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἀρχὴν τῆς Παφλαγονίας κατήγαγεν, ἐξεληλαμένους πρὸς τοῦ Μιθριδάτου, Κόλχοις τε ἐφίστησιν ἡγεμόνα. ἐφ' οἷς Σύρους τε καὶ Ἀραβας κατεστρέψατο καὶ Ἰουδαίους τρίτῳ μηνὶ παρεστήσατο. ἐκ δὲ τῶν τοῦ ἱεροῦ ἀναθημάτων οὐδὲν διήρπασεν, ἀλλὰ πάντα ὑπὸ ἀναγραφὴν ποιησάμενος Ἀριστοβούλῳ παρέδωκεν· Ὑρκανὸν γὰρ ἐς τὴν Ῥωμαίων ἐξέπεμψε δέσμιον.

[Πομπήϊος,] Ῥωμαίων στρατηγός· περὶ οὗ φασιν ὅτι μετὰ τὰς σπονδὰς δειπνεῖν τὸν Καίσαρα καὶ Ἀντώνιον παρὰ Πομπηῖῳ τῷ παιδί Πομπηίου ἐν τῇ στρατηγίδι νηὶ παρασκευασαμένῳ τὸ δεῖπνον· τοῦτον γὰρ ἔφη μόνον αὐτῷ καταλελειφθαι πατρῶον οἶκον. ἤδη δὲ ἔνδον ὄντων καὶ τῆς συνουσίας ἀκμαζούσης, Μηνᾶν τὸν πειρατὴν τὰ πλείστου ἄξια τῷ Πομπηῖῳ ὑπηρετοῦντα καὶ τότε προσελθεῖν αὐτῷ ἡσυχῇ καί, βούλει, φάναι, τὰς ἀγκύρας τῆς νηὸς ὑποτεμὼν ποιήσω σε μὴ Σικελίας καὶ Σαρδῶνος, ἀλλὰ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας κύριον; τὸν δὲ Πομπήϊον ἀποκρίνασθαι· ἔδει σε, ὦ Μηνᾶ, τοῦτο πεποιηκέναι μὴ προειπόντα ἐμοὶ τὴν ἐπιχείρησιν. νῦν δέ, (οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐπιорκεῖν) τὰ παρόντα στέργωμεν.

[Πομπήν:] τὴν πέμψιν, ἀποστολὴν. Θουκυδίδης δ'· ξύλων τε ναυπηγησίων πομπῇ. καὶ Αἰλιανός· καὶ τὸν δράκοντα τὸν ἐκ τῆς θείας πομπῆς ἦκοντα. καὶ ἅμα τῇ κόρῃ παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῆ, ἀρμάμαξάν τε λαμπρὰν καὶ ἐσθῆτα σοβαρὰν καὶ θεραπείαν συχνήν.

[Πομπίλιος:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Πομπίλος,]** ἰχθύς.

[Πομπόν:] συνοδοιπόρον, καὶ προπέμποντα.

[Πομποστολεῖ:] ἐκπέμπει τῇ νηὶ τὸν στόλον.

[Πομπώνιος:] ὄνομα κύριον.

[Πομφόλυγες:] αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερόμεναι. ὁ δὲ δίκην πομφολύγων ἐκ φύσεως διαλύει τὸ ὕπουλον.

[Πομφόλυξ:] ἐκβρασμὸς ὕδατος.

[Πομφολυγοπαφλάσμασιν:] ἐν ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων. πομφόλυγες γὰρ αἱ φλυκταινώδεις δῖναι. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. ὥσπερ πομφόλυξ ῥαγεῖσα ἀφανίζεται, οὕτω μνήμη ὑπερηφάνου ὀλλυται μετὰ θάνατον.

[Πονεύμενον:] ἐνεργοῦντα.

[Πονεῖν:] ἐνεργεῖν.

[Πονεῖσθαι:] ἐνεργεῖν. Τραιανὸς ὁ βασιλεὺς δίκαιος ἦν καὶ τῷ σώματι ἐρρωμένος μ' ἄγων ἔτος ἤρξε καὶ ἠβούλετο ἐξίσου πάντα τοῖς ἄλλοις τρόπον τινὰ πονεῖσθαι.

[Πονηρὰ κατὰ τρυγὸνα ψάλλεις:] ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς καὶ ἐπιπόνως ζώντων. καὶ γὰρ ἡ τρυγὼν, ἐπειδὴν πεινᾷ, τότε μάλιστα ψάλλει.

[Πονηρία:] ὁ ἐκ κατασκευῆς εἷς τινα παρά του πόνος γινόμενος, παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

[Πονηρόπολις:] ἔστι δέ τις καὶ περὶ Θράκην Πονηρόπολις, ἣν Φίλιππὸν φασὶ συνοικίσαι, τοὺς ἐπὶ πονηρία διαβαλλομένους αὐτόθι συναγαγόντα, συκοφάντας, ψευδομάρτυρας καὶ τοὺς συνηγόρους καὶ τοὺς ἄλλους πονηροὺς, ὡς δισχιλίους· ὡς Θεόπομπος ἐν ιγ' τῶν Φιλιππικῶν.

[Πόνηρος:] ἐπίπονος. ἡ πρώτη ὀξεῖα. ἐπὶ σώματος προπαροξύνεται· ἔλκει πονήρῳ. ἐπὶ δὲ ψυχῆς ὀξυτόνως. λέγεται δὲ καὶ **[Πονηρὸν ὕδωρ.]** πονηροῖς κακὰ πονηρῶν εἰς πάντα χρώμεθα, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκὴ ῥαδίως χρήσαιτ' ἄν. τοῦτ' ἐστὶ τοῖς λεγομένοις καθάρμασι πόλεως. οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Καλλικῶν. ὁ Καλλικῶν οὗτος προὔδωκε Σάμον, οἱ δὲ Μίλητον. ὥσπερ εἶπεν, οὐδὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ' ἱεροσυλῶ. ἐπὶ πονηρία γὰρ τεθρύλληται ὁ Καλλικῶν οὗτος, ὃς προὔδωκε Μίλητον Πριηνεῦσι. πυνθανομένων δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινων, τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε, πάντα ἀγαθὰ. πάντα οὖν ἀγαθὰ, φησί, ποιῶ, ὡς ἔλεγε Καλλικῶν. ὕστερον μέντοι παρὰ Θεαγένους τινὸς εἰσῆλθεν ὠνησόμενος κρέα. κάκεῖνος ὑποδεῖξαι ἐκέλευσε, πόθεν κόψαι θέλει. προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα, ἀπέκοψε καὶ εἶπε· ταύτῃ τῇ χειρὶ οὐ προδώσεις πόλιν ἑτέραν. μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος· μὴ σύ γε, Θειόγενες, κόψας χέρα Καλλικώωντος. προδοὺς δὲ Μίλητον τοῖς πολεμίοις, πυνθανομένου τινός, ὃ τι τοῦτο ἐποίησεν, ἀποκρίνασθαι, ἀγαθὰ Καλλικῶν. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶ τοῦ πονηροῦ κόμματος. ἀπὸ τοῦ παρακεκομμένου ἀργυρίου.

[Πόνηρος:] ἔστι παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ· πονήρους γ' εἶπας ἡμῖν συμμάχους. ἀντὶ τοῦ μοχθηροὺς καὶ ἐπιτόνους, ἀσθενεῖς, ἀπράκτους. ὡς φαμεν, πονήρως ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. ἡ ἀτυχής, ἄθλιος. ἐπὶ ὄνου πονήρας ὀχούμενος. πόνηρον δὲ λέγει ὁ Ἀπόστολος τὸν ἐκ κατασκευῆς εἷς τινα παρά του πόνον γινόμενον. λέγεται δὲ καὶ **[Πονηρὸν ὕδωρ,]** τὸ νοσοποιόν. **[Πονηροὶ]** λέγονται καὶ ἐπίπονοι. καὶ παροιμία· **[Πόνῳ πονηρός,]** μοχθηρός, σφόδρα πονηρός. διὰ τὸν πόνον κατ' ἐνέργειαν ὁ ἐπίπονος.

[Πονήσαντα:] ἀντὶ τοῦ παλαιωθέντα. Ἀρριανός· τὰ δὲ πονήσαντα αὐταῖς οὐ χαλεπῶς ἐπεσκευάσθη. καὶ αὖθις· πονουμένῳ αὐτῷ περὶ τῆς βασιλείας τῶν Πάρθων ζυμβάλλουσι δύο τινές.

[Πόνον:] Ὁμηρος ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τίθησι. καὶ **[Πονεῖν,]** τὸ ἐνεργεῖν.

[Πόνον σπεῖρειν:] παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

[Πόνος:] σπουδή, ἐπίτασις. καὶ ἦν πόνος μυρίος ἐκάστοις ἐπείγομένοις δρᾶσαι τὸ προσταχθέν, καὶ ἀγώνισμα ἐτίθεντο ἕκαστος ἑαυτοῦ τῆς Περσῶν προθυμίας τε καὶ σπουδῆς.

[Πόνος πόνῳ πόνον φέρει:] λείπει ἢ πρὸς, ἢ ἧ, ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ πόνον φέρει. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν πόνος πόνῳ ἀρχαϊκόν, ὡς ἔργον ἐπ' ἔργῳ, τὸ δὲ δεύτερον πόνον κοινῶς, οἷον κάματον. καὶ Ὁμηρος· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικται. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν Τραχινίαις· νύξ γὰρ εἰσάγει, καὶ νύξ ἀπωθεῖται δεδεγμένον πόνον.

[Ποντίφιξ:] ὁ μέγας παρὰ Ῥωμαίοις ἱερεὺς, ὃν Νομάς ὁ Ῥωμαίων νομοθέτης κατέστησεν, ἡνίκα βιαίῳ ῥεύματι φερόμενος ὁ Θύβρις τὸ πρεσβύτατον ζεῦγμα ἐλάμβανεν. εὐχὰς οὗτος πρὸς τῷ ποταμῷ μειλικτηρίου ποιησάμενος, μὴ διαζῆναι τὴν γέφυραν, ἔπεισε τὸν ποταμὸν ἡσυχῇ καὶ εὐτάκτως ἀνασχέσθαι τοῦ πράγματος. καὶ τοὺς λεγομένους Ποντίφικας καὶ Φλαμινίους τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε.

[Ποντοβρύχους:] ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους.

[Πόντος:] κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερρονήσου καὶ Εὐξείνου καλούμενος, καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θάλασσα. καὶ παροιμία. .

[Πόντος ἀγαθῶν,] ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν καὶ μεγάλων· ὥσπερ ἀγαθῶν θάλασσα. Ἀριστοφάνης· Ποντοπόσειδον. ἀντὶ τοῦ μέγιστε Πό σειδον. ἀπὸ τοῦ πόντου μεταφορικῶς.

[Ποπάδες·] ἡ δὲ μελισσῶν ἀμβροσίη, πυκναὶ τ' ἱτρίνεια ποπάδες.

[Πόπανα:] πλακούντια πλατέα καὶ λεπτὰ καὶ περιφερῆ. ὅτι ἐπὶ τέσσαρσι ποπάνοις ἔθουν βοῦν καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν. **[Πόπανα]** εἰδικόν, προθύματα γενικόν.

[Ποπλικόλας:] ὄνομα κύριον. παρὰ Ῥωμαίοις.

[Πόπλιος·] οὗτος φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρατικῷ πολιτεύματι τηλικαύτην περιεποιήσατο παρὰ μὲν τοῖς ὄχλοις εὖνοιαν, παρὰ δὲ τῷ συνεδρίῳ πίστιν, ὥστε ἐν τῷ δήμῳ κρίνειν τινὸς ἐπιβαλλομένου κατὰ τὰ Ῥωμαίων ἔθη, καὶ πολλὰ κατηγορήσαντος καὶ πικρῶς, ἄλλο μὲν οὐθέν εἶπε προελθὼν, οὐκ ἔφη δὲ πρέπον εἶναι τῷ Ῥωμαίων δήμῳ οὐθενὸς ἀκούειν κατηγοροῦντος Ποπλίου Κορνηλίου Σκιπίωνος, δι' ὃν αὐτὴν τὴν τοῦ λέγειν ἐξουσίαν ἔχουσιν οἱ κατηγοροῦντες. ὧν ἀκούσαντες οἱ πολλοὶ παραχρῆμα διελύθησαν πάντες ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἀπολιπόντες τὸν κατηγοροῦντα μόνον.

[Πόπλιος·] περὶ τούτου τοῦ στρατηγοῦ ζητοῦσί τινες, τίνι τρόπῳ ἐγένετο ἐπιφανέστατος, ἀπὸ ποίας φύσεως ἢ τριβῆς ὀρμηθεῖς. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἐπιτυχῇ τινα καὶ τὸ πλεῖον αἰεὶ παραλόγως καὶ τῷ αὐτομάτῳ κατορθοῦντα τὰς ἐπιβολὰς παρεισάγουσι, νομίζοντες ὥσανεὶ θειοτέρους εἶναι καὶ θαυμαστοτέρους τοὺς τοιούτους ἄνδρας τῶν κατὰ λόγον ἐν ἐκάστοις πραττόντων, ἀγνοοῦντες, ὅτι τὸ μὲν ἐπαινετόν, τὸ δὲ μακαριστὸν εἶναι συμβαίνει τῶν προειρημένων. καὶ τὸ μὲν κοινόν ἐστι καὶ τοῖς τυχοῦσι, τὸ δὲ ἐπαινετὸν μόνον ἴδιον ὑπάρχειν τῶν εὐλογίστων καὶ φρένας ἐχόντων ἀνδρῶν, οὓς καὶ θειοτάτους εἶναι καὶ προσφιλεστάτους τοῖς θεοῖς νομιστέον. ἐμοὶ δοκεῖ Πόπλιος, φησὶν ὁ Πολύβιος, Λυκούργῳ τῷ τῶν Λακεδαιμονίων νομοθέτῃ παραπλησίαν ἐσχηκέναι φύσιν καὶ προαίρεσιν. οὔτε γὰρ Λυκοῦργον ἡγητέον δεισιδαιμονοῦντα καὶ παντὰ προσέχοντα τῇ Πυθίᾳ συστήσασθαι τὸ Λακεδαιμονίων πολίτευμα, οὔτε Πόπλιον ἐξ ἐνυπνίων ὀρμώμενον καὶ κληδόνων τηλικαύτην τῇ πατρίδι περιποιῆσαι δυναστείαν· ἀλλ' ὁρῶντες ἐκάτεροι τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων οὔτε παράδοξα προσδεχομένους ῥαδίως οὔτε τοῖς δεινοῖς τολμῶντας παραβάλλεσθαι χωρὶς τῆς τῶν θεῶν ἐλπίδος, Λυκοῦργος μὲν αἰεὶ προσλαμβάνόμενος ταῖς ἰδίαις ἐπιβολαῖς τὴν ἐκ τῆς Πυθίας φήμην εὐπαραδεκτοτέρας καὶ πιστοτέρας ἐποίει τὰς ἰδίας ἐπινοίας, Πόπλιος δὲ παραπλησίως ὡς μετὰ τῆς θείας ἐπιπνοίας ποιούμενος τὰς ἐπιβολὰς εὐθαρσεστέρους παρεσκεύαζε τοὺς ὑποταττομένους πρὸς τὰ δεινὰ τῶν ἔργων. καὶ μετὰ λογισμοῦ καὶ προνοίας ἔπραττε καὶ πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων αὐτῷ. ἐκεῖνος γὰρ ὅτι μὲν ἦν εὐεργετικὸς καὶ μεγαλόψυχος, ὁμοιοῦται, διότι δ' ἀγχίνους καὶ νήπτης, τῇ διανοίᾳ περὶ τὸ προτεθὲν ἐντεταμένος, οὐδεὶς ἂν συγχωρήσειε πλὴν τῶν συμβεβιωκότων καὶ τεθεαμένων ὑποστὰς αὐτοῦ τὴν φύσιν. ὧν εἷς ἦν Γάιος Λαίλιος, ἀπὸ νέου μετεσχηκῶς αὐτῷ παντὸς ἔργου καὶ λόγου μέχρι τελευτῆς, ὁ ταύτην περὶ αὐτοῦ δόξαν ἐργασάμενος διὰ τὸ δοκεῖν εἰκότα λέγειν καὶ σύμφωνα τοῖς ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένοις. ὅτι πρώτῳ Ποπλίῳ ἐλλοχήσεως ἀμοιβῆς δεξιῶς γενομένης, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐδόθη στέφανος ἀγρώστεως χλωρᾶς. ὅτι ποτὲ νεανίσκοι τινες τῶν Ῥωμαίων ἐπιτυχόντες παρθένῳ κατὰ τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ κάλλος διαφερούσῃ τῶν ἄλλων γυναικῶν καὶ συνιδόντες φιλογύνῃν ὄντα τὸν Πόπλιον ἦκον αὐτὴν ἄγοντες καὶ παραστήσαντες ἔφασκον αὐτῷ δωρεῖσθαι τὴν κόρην. ὁ δὲ καταπλαγεὶς καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος, ἰδιώτης μὲν ὢν οὐδεμίαν ἂν ἥδιον ἔφη δέξασθαι ταύτης τῆς δωρεᾶς, στρατηγὸς δ' ὑπάρχων οὐδ' ὁποίαν ἦττον, τοῦτ' αἰνιττόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως, διότι

κατὰ μὲν τὰς ἀναπαύσεις ἐνίοτε καὶ ῥαθυμίας ἐν τῷ ζῆν ἡδίστας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται καὶ διατριβάς, ἐν δὲ τοῖς τοῦ πράττειν καιροῖς μέγιστα γίνεται κατὰ ψυχὴν καὶ κατὰ σῶμα ἐμπόδια τοῖς χρωμένοις. τοῖς μὲν οὖν νεανίσκοις ἔφη χάριν ἔχειν, τὸν δὲ τῆς παρθένου πατέρα καλέσας καὶ δοὺς αὐτὴν ἐκ χειρὸς ἐκέλευε συνοικίζειν ᾧ ποτ' ἂν προαιρηῖται τῶν πολιτῶν. δι' ὧν καὶ τὰ τῆς ἐγκρατείας καὶ τὰ τῆς μετριότητος ἐμφαίνων μεγάλην ἀποδοχὴν εἰργάζετο τοῖς ὑποταττομένοις.

[Πόπλιος Σκιπίων,] Λευκίου κατὰ φύσιν υἱός, Ποπλίου δὲ τοῦ μεγάλου κληθέντος κατὰ θέσιν υἱωνός, κύριος γενόμενος τῆς Καρχηδόνας, ἣτις ἐδόκει πολυχρημονέστατος τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην εἶναι πόλεων, ἀπλῶς τῶν ἐξ ἐκείνης οὐδὲν εἰς τὸν ἴδιον βίον μετήγαγεν, οὔτ' ὦνη σάμενος οὔτ' ἄλλω τρόπῳ κτησάμενος οὐδέν, καίπερ οὐχ ὅλως εὐπορούμενος κατὰ τὸν βίον, ἀλλὰ μέτριος ὢν κατὰ τὴν ὑπαρξιν, ὡς Ῥωμαῖος, οὐχ οἷον δὲ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς Καρχηδόνας ἀπέσχετο μόνον, ἀλλὰ καὶ καθόλου τῶν ἐκ τῆς Λιβύης οὐδὲν ἐπιμικθῆναι πρὸς τὸν ἴδιον εἶασε βίον. τοῦτο ἀναμφισβήτητον παρὰ Ῥωμαίοις.

[Πόπλιος Σκιπίων Ἀφρικανός,] τὴν στρατιὰν εὐρὼν διεφθαρμένην ἐπανώρθωσεν. ὅς καὶ τὴν Καρχηδόνα εἰς ἔδαφος καθεῖλε. προσημᾶναι δὲ αὐτῷ τοῦ πολέμου τὸ πέρας τὴν τοῦ ξίφους λαβὴν, αἷματι πολλῷ ῥεομένην καὶ πολλάκις μὲν ἀποματτομένην, πλέον δὲ ἀνιῆσαν ἀεὶ τοῦ αἵματος· τοὺς γὰρ μάντιες πολὺν φόνον τῶν ἐναντίων σημαίνειν τὸ τέρας ὑποκρίνασθαι.

[Πόπλιος Οὐαλέριος,] ὁ συνύπατος Βρούτου, ἄξιος μὲν πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτηδευμάτων χάριν ἐπαινεῖσθαι τε καὶ θαυμάζεσθαι, μάλιστα δὲ τῆς αὐταρκειᾶς τοῦ βίου. ἡ φιλοσοφία τις αὐτοδίδακτος ἐγένετο περὶ αὐτόν, ἦν ἐν πολλοῖς ἐπεδείξατο πράγμασι.

[Πόππουζε·] ἐν Ἐπιγράμμασι· παῖζε μόνῃ τὸ φίλημα· μάτην πόππουζε σεαυτῇ. ἀντὶ τοῦ κολάκευε, κήλει.

[Ποππύσματα·] κολακεῖται εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους.

[Πόρδαλις·] τὸ ζῶον.

[Πορεῖα·] τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα.

[Πόριες·] νέοι βόες, μόσχοι.

[Πορίζω·] δοτικῇ.

[Πορίμω·] ἄνυσιν καὶ ἐπίνοιαν ἔχοντι. ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμω.

[Ποριμώτατος·] ταύτην ἔδοξεν εἶναι ποριμωτάτην ἐπιβολήν. ἀντὶ τοῦ ἐπικερδῆ. καὶ **[Πορίσονται,]** ἀντὶ τοῦ κερδήσουσι.

[Πορισταί·] οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν λυσιτελεῖ.

[Πορθήσεως·] ἔλοις, λάβοις.

[Πόρθησις·] ἐρήμωσις.

[Πορθμεύειν·] εὐρίσκει Νέσσον πορθμεύοντα μισθοῦ καὶ πείθει αὐτόν, ὡς πορθμεύσειεν Ἀλκμήνην καὶ Δηϊάνειραν.

[Πορθμεῖον·] τὸ πλοῖον. **[Πόρθμιον]** δὲ τὸ ναῦλον.

[Πορθμεῖς:] οἱ περάται. Ἀριστοφάνης· χαλεπαί γ' ἂν ᾗτε γενόμεναι πορθμεῖς. ἔλκοντες τοὺς πλωτῆρας ἀπεκναίετε. ἐπειδὴ οἱ πορθμεῖς τοὺς παριόντας ἀναγκάζουσιν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα ἐμβαίνειν.

[Πορθμηΐον:] ὁ μισθὸς τοῦ ναύτου. Καλλίμαχος· τοῦνεκα καὶ νέκυες πορθμηΐον οὔτι φέρονται. ἐν Αἰγιαλῷ γὰρ καταβάσιόν ἐστιν εἰς ἄδου, εἰς ὃ ἀπελθοῦσα ἡ Δημήτηρ ἔμαθε παρὰ τῶν περιοίκων περὶ τῆς Κόρης καὶ ἐδωρήσατο αὐτοῖς, ὥς λέγει, ἄφεςιν τοῦ πορθμηΐου.

[Πορθμίς] καὶ **[Πορθμίδιον.]** τοῦ δ' Ἀχέροντος ὕδωρ, ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέη.

[Πορθμός·] Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας.

[Πορθμός:] πέραμα, ἀμφίγειος θάλασσα. ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆ στενὴ, ἐκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν, πορθμὸς δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη. πορθμῷ δύο ἐστόν, ὁ μὲν ἐφ' Ἑλλησπόντου ἀμφὶ Σηστόν τε καὶ Ἄβυδον, ὁ δὲ δὴ ἕτερος ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Εὐξείνου Πόντου, οὗ τὸ Ἱερὸν ὀνομάζεται. ἐν μὲν δὴ τῷ Ἑλλησπόντῳ τελωνεῖον ἦκιστα ἦν, ἄρχων δέ τις ἐκ βασιλέως στελλόμενος ἐν Ἀβύδῳ καθῆστο, διερευνώμενος ἕκαστα· ὁ δὲ ἐπὶ πορθμοῦ τοῦ ἐτέρου στελλόμενος μισθὸν ἀεὶ πρὸς βασιλέως κεκομισμένος ἦι, οὐδὲν πρὸς τῶν τῆδε ναυτιλλομένων κομιζόμενος.

[Πόρκης:] ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος, ὁ περιεργνύων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον. καὶ κλίνεται πόρκου.

[Πόρκος:] κύρτος θαλάσσιος, ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων.

[Πορνεία:] τόπος, ἔνθα αἱ πόρναι διάγουσιν. ἐς τὰ πορνεία ἐσιόνθ' ἐκάστοτε. Ἀριστοφάνης.

[Πορνεία:] ἡ εἰδωλολατρεία. καὶ **[Πόρνος,]** ὁ εἰδωλολάτρης. παρὰ τὸ πόρρω νεύειν. ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ· ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι. **[Πορνεία]** καὶ ἡ ἀκολασία. παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν.

[Πορνεύω.]

[Πορνίδιον:] ἡ μικρὰ παῖς.

[Πόρον:] διέξοδον, τρίβον καὶ περαίωσιν ποταμοῦ.

[Πόρος:] πέρας, ἡ ποταμός, ἡ ὁδός, ἡ φυσήματα ὑδάτων, ἡ μηχανή, ἡ τεχνάσματα. ἡ διάβασις. Ἀριστοφάνης· τίς πόρος σοὶ τῆς ὁδοῦ γενήσεται. ἀντὶ τοῦ διάβασις. καὶ **[Πόροι ἀλιρρόθιοι,]** ποταμοὶ εἰς θάλασσαν ῥέοντες. ὅτι πόρος κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. καὶ εὐπορος, ὁ ἔχων ἀεὶ τὸν ἐπιρρέοντα πλοῦτον, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου.

[Πόρος·] Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. δῆμὸς ἐστὶ τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος. καὶ ὁ δημότης Πόριος.

[Πόρρω:] ἐπὶ χρόνου τάσσεται. ὥς δὲ πόρρω ἦσαν τοῦ πίνειν, τότε δὴ μύρον μὲν τις περιήνεγκεν· οἱ δὲ ἐχρίοντο.

[Πόρρω Διὸς τε καὶ κεραυνοῦ:] διὰ τὸ τοὺς ἐπιβούλους τοῖς συνοῦσι χρωμένους, ἀδεέστερον εἶναι λέγουσα τὴν μετ' ἀπραγμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδυνευόντων.

[Πορρωτέρω. Πόρρω τῶν νυκτῶν:] περὶ τὸ μεσονύκτιον. τινὲς δὲ τῶν αὐτῷ παρόντων πόρρω που τῶν νυκτῶν, δηλονότι οἷσπερ ἐν καθαρῷ ἦν ἡ ψυχὴ, φάσμα θεάσασθαι δαιμόνιον.

[Πόρπαξ:] Σοφοκλῆς· ἀλλ' αὐτός μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον, Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων πόρπακος ἐπτάβοιον ἄρρητον σάκος. καὶ Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐμός γα, κἂν ἐκ τῆς ταγᾶς ἔλθῃ πόκα, πορπακησάμενος. ὁ ἐμός, φησὶν, ἀνὴρ, οἷον περονησάμενος. ἀντὶ τοῦ ἀποβαλὼν τὴν ἀσπίδα, ἅμα τῷ παρὼν εἶναι ἄπεισιν εἰς τὸν πόλεμον.

[Πόρπαξ:] ὧ τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν ὁ λεγόμενος ὄχανος· ἀνετίθεσαν γὰρ τὰ ἐκ τῶν πολέμων ὄπλα ἄνευ ὀχάνων, ἵνα μὴ ἐτοίμως αὐτοῖς ἔχῃσι χρῆσθαι. οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας ταύτας ἔαν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι. **[Πόρπαξ:]** κατὰ τινες μὲν ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος· ὡς δέ τινες τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ὃ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

[Πόρπη:] ἡ παρὰ Ῥωμαίοις φίβλα. ὁ δὲ τὴν πόρπην αὐτοῦ σπάσας, αἰεὶ, φησὶν, ὑμεῖς οἱ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ἐστὲ τοιοῦτοι κήρυκες. καὶ **[Πορποῦσθαι,]** φιβλοῦσθαι.

[Πορπηδόν. Πόρπωμα:] εἶδος ὄπλου.

[Πορσύνω:] ἐτοιμάζω.

[Πορφύρεος:] ὁ πορφυροῦς. καὶ **[Πορφύρεον κῦμα. Πορφύρειος ἐσθῆς. Πορφύρη:]** ταράσσηται. καὶ ἐν Μυθικοῖς· καὶ οἱ πορφύροντι διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα.

[Πορφύριος,] ὁ κατὰ Χριστιανῶν γράψας· ὃς κυρίως ἐκαλεῖτο Βασιλεύς· Τύριος, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἀμελίου τοῦ Πλωτίνου μαθητοῦ, διδάσκαλος δὲ Ἰαμβλίου, γεγωνὶς ἐπὶ τῶν χρόνων Αὐρηλιανοῦ καὶ παρατείνας ἕως Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία ἀμπλειστα, φιλόσοφά τε καὶ ῥητορικὰ καὶ γραμματικά. ἦν δὲ καὶ Λογγίνου τοῦ κριτικοῦ ἀκροασάμενος. Περὶ θεῶν ὀνομάτων α', Περὶ ἀρχῶν β', Περὶ ὕλης γ', Περὶ ψυχῆς πρὸς Βόηθον δ', Περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων δ', Περὶ τοῦ Γνώθι σαυτὸν δ', Περὶ ἀσωμάτων, Περὶ τοῦ μίαν εἶναι τὴν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους αἴρεσιν ζ', Εἰς τὴν Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλ δαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλίῳ δ', Κατὰ Χριστιανῶν λόγους ιε', Περὶ τῆς Ὀμήρου φιλοσοφίας. Πρὸς Ἀριστοτέλην τοῦ εἶναι τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν, Φιλολόγου ἱστορίας βιβλία ε', Περὶ γένους καὶ εἶδους καὶ διαφορᾶς καὶ ἰδίου καὶ συμβεβηκότος, Περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νείλου πηγῶν, Περὶ τῆς ἐξ Ὀμήρου ὠφελείας τῶν βασιλέων βιβλία ι', Συμμίκτων ζητημάτων ζ', Εἰς τὸ Θουκυδίδου προοίμιον, Πρὸς Ἀριστείδην ζ', Εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην, καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ μάλιστα ἀστρονομούμενα· ἐν οἷς καὶ Εἰσαγωγὴν ἀστρονομουμένων ἐν βιβλίῳ τρισί· καὶ Γραμματικὰς ἀπορίας. οὗτός ἐστιν ὁ Πορφύριος ὁ τὴν κατὰ Χριστιανῶν ἐφύβριστον γλῶσσαν κινήσας.

[Πορφύριος,] ὁ τῶν Χριστιανῶν πολέμιος, ἀπὸ Φοινίκης πόλεως Τύρου.

[Πορφυρίων,] πορφυρίωνος· εἶδος ὀρνέου, παρὰ Ἀριστοφάνει.

[Πορφυρόπωλις:] ἡ τὰ πορφυρᾷ πωλοῦσα.

[Ποσαπλῶς:] ποσαχῶς, ἀναριθμήτως. ἐν μέρος λόγου ἐστὶ καὶ ἐπίτασιν τοῦ πόθου σημαίνει· συμφωνεῖ γὰρ τῷ ἔρωτι τῆς ψυχῆς καὶ ἡ σὰρξ καὶ τοῖς ἐκείνης οὐκ ἀντιτείνει βουλευμασι.

[Ποσειδώνειον:] διὰ διφθόγγου, ὡς Δωριαῖον. ὅτι Ἀπολλώνιον βραχέως, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος· οὕτως καὶ παρὰ Θουκυδίδην ἀναγνωστέον. καὶ Ποσειδώνιον, τὸ τοῦ Ποσειδῶνος· ὡς Ἀθήναιον, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ Διονύσιον καὶ Δημήτριον καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ δὲ Ποσει δάνειον, δῆλον ὅτι Δωριαῖον.

[Ποσειδεών:] ἔκτος μην παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενος. ὁ Αὐγουςτος.

[Ποσειδεῶνος.] ὅτι ἐν τῷ Ποσειδεῶνι μηνὶ διαμεμετρημένη ἐλέγετο ἡμέρα. ἡ δὲ ἦν μέτρον τι ὕδατος, πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί, ὥς δὴ τούτῳ γὰρ ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. ὅτι Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφίλονεϊκhsαν περὶ τῆς Ἀττικῆς. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ γεραίτερος.

[Ποσειδῶν·] καὶ **[Πόσειδον,]** ἡ κλητική. **[Ποσειδίου]** δὲ ὄνομα τόπου.

[Ποσειδώνιος,] Ἀπαμεὺς ἐκ Συρίας ἢ Ῥόδιος, φιλόσοφος Στωϊκός· ἐπεκλήθη Ἀθλητῆς· σχολὴν δ' ἔσχεν ἐν Ῥόδῳ, διάδοχος γεγινώς καὶ μαθητῆς Παναιτίου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Μαρκελλοῦ. ἔγραψε πολλά.

[Ποσειδώνιος,] Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος Στωϊκός, μαθητῆς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις νβ' ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναικοῦ καὶ Πτολεμαίου, καὶ μελέτας ῥητορικάς, ὑποθέσεις εἰς Δημοσθένην· καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου τοῦ σοφιστοῦ εἶναι, τοῦ Ὀλβιοπολίτου.

[Ποσειδώνιος,] Ὀλβιοπολίτης, σοφιστῆς καὶ ἱστορικός. Περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτόν, Περὶ τῆς Τυρικῆς καλουμένης χώρας, Ἀττικὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ', Λιβυκὰ ἐν βιβλίοις ια', καὶ ἄλλα τινά.

[Ποσειδώνιος:] ὄνομα κύριον. ὃς συνέγραψε τὸ παλμικὸν οἰώνισμα· ὅτι, ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τότε σημαίνει.

[Ποσίδιππος,] Κασσανδρεὺς, υἱὸς Κυνίσκου, τρίτῳ ἔτει μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μένανδρον διδάξας, κωμικός. ἔστι δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως τῶν λ'.

[Πόσις:] ἀνὴρ.

[Πόσθη:] τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

[Πόσθιον:] τὸ αἰδοῖον. λέων, λέων σοι γέγονεν ἔκμαγμα σόν. τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον τῷ σῶ προσόμοιον, ὥσπερ κύτταρον στρεβλόν. κύτταρος δὲ τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθεται ἡ βάλανος. Ἀριστοφάνης· νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.

[Πόσθωνος. Ποσόν:] τοῦτο κατὰ μέγεθος θεωρεῖται, οἷον μέγα, ἢ μικρόν· ποιὸν δὲ κατὰ τὴν ὕλην θεωρεῖται.

[Πόσου] πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια· λέγε. τὸ μὲν ἕτερον τούτων σκορόδων τροφαλλίδος, τὸ δ' ἄτερον, χοίνικος μόνης ἁλῶν.

[Ποστόμιος ὕπατος·] οὗτος μέγα φρονῶν ἐφ' ἑαυτῷ τῆς τάξεως τοῦ γένους ἕνεκα καὶ ὅτι διτταῖς ὑπατεῖαις ἤδη κεκοσμημένος ἦν. ἐφ' οἷς ὁ συνύπατος αὐτοῦ καταρχὰς μὲν ὥς ἀπελαυνόμενος τῶν ἴσων ἠγανάκτει καὶ πολλάκις ἐπὶ τῆς βουλῆς τὰ δίκαια πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν· ὕστερον δὲ συγγνοὺς ἑαυτῷ κατὰ τε προγόνων ὄγκον καὶ φίλων καὶ κατὰ τὰς ἄλλας δυνάμεις ἐλάττονα ἰσχὺν ἔχοντι (δημοτικὸς γὰρ ἦν καὶ τῶν νεωστὶ παρελθόντων ἐς γυνῶσιν) εἰζέ τε τῷ συνυπάτῳ καὶ παρεχώρησε τοῦ πολέμου τὴν ἡγεμονίαν. καὶ τοῦτο ἤνεγκε διαβολὴν τῷ Ποστομίῳ κατὰ πολλὴν αὐθάδειαν γενόμενον, ἕτερον δὲ βαρύτερον ἢ ὥς κατὰ Ῥωμαίων ἡγεμόνα γενόμενον. ἐπιλεξάμενος γὰρ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς περὶ τοὺς δισχιλίους ἄνδρας ἐς τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ἀπήγαγεν, οἷς ἄνευ σιδήρου δρυμὸν ἐκέλευσε κείρειν. καὶ κατέσχε τοὺς ἄνδρας ἐν τοῖς ἀγροῖς, θητῶν ἔργα καὶ θεραπόντων ὑπηρετοῦντας. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὅσα βαρύτερα διαπραξάμενος παρέσχε τῷ δήμῳ μίσους ἀφορμὰς δικαίου.

[Πόστος:] ἀπὸ τοῦ πόσατος, κατὰ συγκοπὴν. τάσσεται δὲ ἐπὶ ποσότητος. οἶον, πόστον ἄγει ἔτος; καί, πόστη ὥρα τῆς ἡμέρας;

[Πόστουμος,] Ῥωμαῖος, ἀπὸ Ναπύης, τὰ τε Ἑλλήνων ἐπαιδεύθη, ἐρασθεὶς αὐτῶν μετὰ ἔτη λ'. τὰ δὲ πρῶτα χρυσοχόος ἦν. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ αὐτὸν εἰσῆλθεν ὁδε ὁ φιλόλογος ἔρως, ἐς τὰς Ἀθήνας ὥρμησε καὶ ἐξεμουσώθη τὰ Ἑλλήνων ἐκεῖθι. καὶ ἐς γῆρας βαθὺ ἤλασε, πολλὰ καὶ καλὰ εἰδώς. οὐκ οὐκ ἀπεικὸς ἦν καὶ τόνδε τὸν Ποστοῦμον λέγειν λόγον ἐκεῖνον, ὅνπερ οὖν Ἡράκλειτος εἶπεν ἐφ' ἑαυτοῦ· ἐμεωῦτόν ἐδιζησάμην.

[Ποταμηδόν:] δίκην ποταμοῦ.

[Ποτάμιοι:] οἱ Ἀχαρνεῖς. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Δραχαρνεῦ.

[Ποταμοδάρτης:] ὁ περὶ αὐτὸν τὸν ποταμόν.

[Ποταμὸς θαλάττη ἐρίζεις:] ἐπὶ τῶν διατεινομένων πρὸς κρείττονας. καὶ **[Ποταμοί,]** δῆμος τῆς Λεοντίδος, οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος. ἐκωμωδοῦντο δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους. λύσις ὀνείρου· ῥύσις ποταμοῦ δυσμενῆ δηλοῖ καράν.

[Ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγεις:] ἐπὶ τῶν τοῖς οὖσι προσφερόντων.

[Ποτάμων,] Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγονὼς πρὸ Αὐγούστου, καὶ μετ' αὐτόν. εἰς τὰς Πλάτωνος Πολιτείας ὑπόμνημα.

[Ποτάμων,] Μιτυληναῖος, υἱὸς Λεσβώνακτος, ῥήτωρ. ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Τιβερίου. καὶ ποτε αὐτοῦ ἐς τὴν πατρίδα ἐπανιόντος, ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοιοῦσδε γράμμασι· Ποτάμωνα Λεσβώνακτος εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσῃ, σκεψάσθω, εἴ μοι δυνήσεται πολεμεῖν. ἔγραψε περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, Ὅρους Σαμίων, Βρούτου ἐγκώμιον, Καίσαρος ἐγκώμιον, Περὶ τελείου ῥήτορος.

[Ποτάμωνος. Ποταίνιον:] τὸ ξένιον.

[Πότε:] λέγεται πρὸς νῦν κατ' ἄμφω, καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθός, καὶ κατὰ τὸ μέλλον. κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθός, πότε ἐγένετο; κατὰ δὲ τὸ μέλλον, πότε ἔσται;

[Πότερον:] ἄρα, ποῖον, ποταπόν.

[Ποτή:] ἡ πτῆσις.

[Πότης λύχνος·] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τί γάρ μοι τὸν πότην ἦπτες λύχνον; παρὰ Ἀττικοῖς ὁ πολὺ ἔλαιον ἀναλίσκων.

[Ποτίδαια:] ὄνομα πόλεως. καὶ **[Ποτιδαιάτης. Ποτινίσεται:]** ἐπέρχεται.

[Πότμον:] μόρον, θάνατον. καὶ **[Εὐποτμος,]** ὁ καλῶς τὸν βίον καταστρέφων. ὃς οἰκτρῶς καὶ ἐλεεινῶς ἐς γῆρας ἦλθεν οὐδαμῇ εὐποτμον.

[Πότνα:] δέσποινα.

[Πότνια:] σέμνη, ἔντιμος.

[Ποτνιαῖσθαι:] παρακαλεῖν. καὶ **[Ποτνιαῖται,]** παρακαλεῖ, ἐπικαλεῖται θεούς. καὶ **[Ποτνιώμενος,]** δυσφορῶν, μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν.

[Ποτώμεναι:] διατρίβουσαι. **[Ποτῶνται]** δὲ πέτονται.

[Ποτόν·] ζητεί ἐν τῷ ἄγευστος θοίνης.

[Ποτός·] τὸ πινόμενον. **[Πότος]** δὲ τὸ συμπόσιον. σφοδροῦ δὲ πότου γενομένου, ἐνεδρεύων ὁ ἐστιάτωρ αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν, αὐτοῖς δὲ πολὺ ἐγγεῖν τοῖς θεράπουσιν ἐκέλευε.

[Ποτώνη·] ἀδελφὴ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου.

[Ποῦ γῆς·] ποῦ γῆς πέφευγεν; ἀντὶ τοῦ εἰς ποῖαν γῆν, Ἀττικῶς.

[Πουλχερία·] Ἀρκαδίου θυγάτηρ καὶ βασιλὶς, ἰε΄ ἐτῶν οὕτω τυγχάνουσα ἄριστα τὴν βασιλείαν διώκει· ἐπαίδευσεν δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν Θεοδόσιον. σοφωτάτῃ γὰρ οὕσα καὶ θεῖον νοῦν κεκτημένη τὴν τε ἰδίαν παρθενίαν θεῶ προσανέθηκε καὶ τὰς ἀδελφὰς τὸ ὅμοιον πρᾶξαι ἐδίδαξεν. εἰς πάντα δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐκανόνιζεν, ἥθός τε καὶ λόγον, βάδισμα καὶ γέλωτα καὶ ἐνδυμάτων περιβολὴν καὶ σχῆμα καθέδρας καὶ στάσεως βασιλικῶς ἐξεπαίδευσεν· πρὸ δέ γε ἀπάντων, τὴν εἰς τὸ θεῖον εὐσέβειαν αὐτὸν ἐπιμελῶς ἐδίδασκεν· ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τὰς ἀδελφὰς διεγένετο. πολλὰς δὲ ἐκκλησίας καὶ πτωχεῖα καὶ ξενῶνας καὶ μοναστήρια αὐτὴ κτίσασα καὶ προσόδους ἀφώρισε, καὶ πρὸς ἄλλοις μυρίοις κατορθώμασι πολλάκις αὐτῇ καὶ τὸ θεῖον ἐφαίνετο. αἱ δὲ ἀδελφαὶ Ἀρκαδία καὶ Μαρίνα. ὁ δὲ φύσει νωθρός τε καὶ ἀπερίσκεπτος ἐς πάντα μὲν ὑπῆρχε, μάλιστα δὲ ἐς τοὺς ὑποβάλλοντας αὐτῷ χάρτας ἀπαρاناγνώστως ὑπέγραφεν. ὅπερ ἡ σοφωτάτῃ γνοῦσά ποτε Πουλχερία σοφῶς ὑπῆλθεν αὐτόν, δωρεὰν ὑποβαλοῦσα δῆθεν πρὸς δουλείαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Εὐδοκίαν. ἦν καὶ καθυπογράψας μὴ πρότερον ἀναγνοὺς ὕστερον δεινῶς ὠνειδίζετο παρὰ τῆς Πουλχερίας. ὅτι Πουλχερία ἐπὶ τοσοῦτον ἐμίσει τὸν Νεστόριον, ὥς τοὺς φιλοῦντας ἐκεῖνον διαθρυλεῖν, ὅτι πορνείαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα διέβαλε Πουλχερίας Νεστόριος, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὑπ' αὐτῆς ἐμισεῖτο· ἐλοιδόρει γὰρ αὐτὴν εἰς τὸν τότε μάγιστρον Παυλινὸν λεγόμενον.

[Πουλχερία·] Πουλχερίας τῆς αἰοιδίμου στήλη ἴστατο ἐν τῇ Χαλκῇ, πλησίον τοῦ παλατίου, ὡς πρὸς τὸν περίπατον.

[Ποῦ μήν·] ποῦ δὴ οὖν;

[Ποῦς·] ὁ ποῦς ἔχει δακτύλους ἰς΄.

[Ποῦ σχήσειν δοκεῖς·] ἀντὶ τοῦ ποῦ ἀπάξαι τὴν ναῦν;

[Πώγων·] πώγωνος· Τροιζήνιος λιμὴν οὕτω καλούμενος· ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κακογενείων· ἐς Τροιζῆνα δὲ βαδίζειν. καὶ Ἀριστοφάνης· κἀγὼ γ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα πώγων' ἔχω. οὗτος γὰρ μέγαν πώγωνα ἔχων ἐκαλεῖτο Σακεσφόρος καὶ ἐκωμωδεῖτο εἰς δασύτητα. ἦν δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν· ἄναξ ὑπὴνης Ἐπικράτες σακεσφόρε.

[Πωγωνίας·] ὁ μέγας πώγων.

[Πωγωνίτης·] ὁ Ζεύς. καὶ **[Πωγωνίτης. Πώεα·]** ποίμνια.

[Πωλάς·] ἀντὶ τοῦ πρᾶσις. Ὑπερίδης. ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις.

[Πωλέσκετο·] ἀνεστρέφετο. καὶ Ὅμηρος· πωλεῖται τις γέρων.

[Πωλευτικός. Πωλεία χαίτη. Πώλης·] ὁ Ἀριστοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος παίζων λέγει, παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως πράγματα, οἷον προβατοπώλης, στυππειοπώλης, ἀλλαντοπώλης.

[Πωλητής:] ὁ πιπράσκων. ἦν γὰρ ἐνταφίων πωλητής. καὶ **[Πωληταί·]** οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ προθεσμίαν καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας. ὑπέκειντο δὲ τοῖς Πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγραφέν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον, ἔτι καὶ οἱ ξενίας ἀλόντες καὶ ὁ μέτοικος καὶ προστάτην οὐκ ἔχων καὶ ὁ ἀποστασίου γραφεὶς· τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες παρεκατέβαλον εἰς τὸ δημόσιον.

[Πωληταί] καὶ **[Πωλητήριοι·]** οἱ μὲν Πωληταὶ ἀρχὴ τίς ἐστὶν Ἀθήνησι, δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἐκάστης. δοκοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη καὶ μέταλλα καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημευόμενα. Πωλητηρὸν δὲ καλεῖται ὁ τόπος, ἐνθα συνεδρεῖουσιν οἱ Πωληταί.

[Πωλητήριον:] τὸ πρατήριον. οὕτως Ὑπερίδης.

[Πωλικῆς ἀπῆνης:] ὑπὸ πώλων ἐξευγμένης. καπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπῆνης ἐμβεβώς, ξυνηντίαζε. καὶ **[Πωλικόν,]** τὸν τοῦ πώλου. ἐν Ἐπιγράμμασι· παῖς δ' ἴσον ἀστέρι λάμπει, πωλικὸν ὡς ἵππος χνοῦν ἀποσεισάμενος.

[Πωλικός:] ὁ γενναῖος. καὶ **[Πωλικὸν δῆγμα]** καὶ **[τὸ] [φρύαγμα. Πωλίον:]** πῶλοι κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἄλλων κτηνῶν, ἅπερ ἔθος ἔχομεν καταψᾶν καὶ κολακεύειν. λύσις ὀνείρου· στρουθὸν κρατῶν φεύγοντα προσδόκα βλάβην.

[Πωλίον,] ὁ Ἀσίνιος χρηματίσας, Τραλλιανός, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος· σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν Τιμαγένους. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Φιλοχόρου Ἀτθίδος, Ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου, ἐπιτομὴν τῶν Διοφάνους Γεωργικῶν ἐν βιβλίῳ β', πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ ζώων βιβλία ι', περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν Καῖσάρ τε καὶ Πομπήϊος.

[Πωλίον,] Ἀλεξανδρεὺς, ὁ Οὐαλέριος χρηματίσας, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ· οὗ παῖς Διόδωρος φιλόσοφος, ὁ γράψας ἐξήγησιν τῶν ζητούμενων παρὰ τοῖς ι' ῥήτορσιν. ἔγραψε Συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον, καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα.

[Πωλίον. ἢ Πωλίον,] γραμματικός. Περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἀμαρτανομένων.

[Πωλοδάμνης:] πωλοδαστής. γυμναστής.

[Πωλοδαμνῶ:] τοὺς πώλους δαμάζω.

[Πῶλος,] Ἀκραγαντῖνος, ῥήτωρ, μᾶλλον δὲ σοφιστὴς τῶν πάλοι, διδάσκαλος Λικυμνίου. ἔγραψε Γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων καὶ πῶς ἕκαστος ἀπῆλλαξε· τινὲς δὲ αὐτὸ Δαμάστου ἐπιγράφουσι· Νεῶν κατάλογον, Περὶ λέξεως.

[Πῶλος:] τὸ ζῶον.

[Πωλῶ:] τὸ πιπράσκω.

[Πωλῶ·] γενικῇ. τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦνται.

[Πωλῶσι:] Δίδυμος φησὶν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερώς· πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις, ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνᾶν. ἐγὼ δὲ φημι, ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν· φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ ἔαν ἐπὶ ταύτης μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι ἀποπεφασμένως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ.

[Πῶμα:] σκέπασμα.

[Πώμαλα:] ἀντὶ τοῦ πόθεν. οἶον οὐδαμῶς. ἔστι δὲ τὸ μὲν πῶ Δώριον, τιθέμενον ἀντὶ τοῦ πόθεν· τὸ δὲ μαλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον ἐν τῷ πώμαλα, οἶον οὐ μάλα. ἀντὶ τοῦ οὐ ἢ ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. ἔστι δὲ Ἀττικόν. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Ἀσύβαρον ἐπιστολῇ· γενναίως γὰρ αἱ γυναῖκες πώμαλα ἔφασαν ὠρχῆσθαι αὐτάς, δέον οὐδὲ πιούσας ἀπηλλάχθαι τοῦ συμποσίου. ἐγένοντο.

[Πώμαλα:] κεῖται καὶ παρὰ Δημοσθένει ἡ λέξις· οὐχ ἵνα ἐξέλθῃτε. πώμαλα. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Κωκάλῳ. δεῖ δὲ ἀναγινώσκειν ὑφ' ἐν πώμαλα.

[Πωμήριον:] τὸ τοῦ τείχους εἰκόνισμα.

[Πώποτε. Πῶρος,] βασιλεὺς Ἰνδῶν· ὃς ἐγένετο κάλλιστος Ἰνδῶν καὶ μῆκος ὅσον οὐπω τις ἀνθρώπων τῶν μετὰ τοὺς Τρωϊκοὺς ἄνδρας. ἦν δὲ κομιδῇ πάνυ νέος, ὅτε συνῆν Ἀλεξάνδρῳ καὶ τούτῳ ἐπολέμει. τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος. ὁ δέ, οἶνου μὲν, ἔφη, πίνω τοσοῦτον, ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω· ἃ δ' ἂν ἐν θήρᾳ λάβω, ταῦτα σιτοῦνται ἕτεροι, ἐμοὶ δὲ ἀπόχρη τὸ γεγυμνάσθαι. τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων καὶ ὅποσα μοι ὁ ποταμὸς κηπεύει· πολλὰ δέ μοι καὶ ἀπὸ δένδρων φύεται, ὧν γεωργοὶ αἶδε αἱ χεῖρες. ταῦτα ἀκούων ὁ Ἀπολλώνιος ὑπερήδετό τε καὶ ἐς τὸν Δᾶμιν θαμὰ ἐώρα.

[Πῶρος:] ἀπολίθωσις ὑγροῦ. καὶ **[Πωρῶ,]** ῥῆμα, τὸ σκληρύνω, καὶ λιθοποιῶ. Πισίδης· καὶ τὰς ἱκμάδας πωροῦντα καὶ σφίγγοντα λιθώδει τρόπῳ. καὶ **[Πώρινος λίθος.]**

[Πῶρος:] πάθος τί ἐστίν, ὥς φησιν Ἀντίμαχος. πῶρόν τιν' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο. καὶ πωρεῖν Ἥλειοι τὸ πενθεῖν φασί. παρὰ τοῦτο οὖν τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

[Πωρός:] ὁ τυφλός. καὶ **[Πώρωσις,]** ἡ τύφλωσις.

[Πωρύτης. Πῶς δοκεῖς:] θαυμαστικῶς τοῦτο λέλεκται παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις· κακὰ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς; καί, πῶς ἔγωγε χ' οὐτοσὶ ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένῳ; καλῶς; ὅρα νῦν, ὥς ἐν Αἰσώπου λόγοις ἔστιν λεγόμενον δὴ τι, τὴν ἀλώπεχ' ὥς φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε. μηδὲν φοβηθῆς· ἔστι γάρ τι ῥίζιον, ὃ διατραγόντες ἐστὸν ἐπτερωμένῳ.

[Πῶϋ:] τὸ ποιμνιον. καὶ **[Πῶεα. Πῶϋγξ,]** πῶϋγος.

[Πράγματα:] ἐπὶ κακῷ χρῶνται τῇ λέξει οἱ παλαιοί. καὶ Μένανδρος· ἐν πράγμασιν, ἐν μάχαις. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· ἄκουε τοίνυν, ὥς ἐγὼ τὰ πράγματα ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ. καὶ αὖθις· καὶ δὴ ποτε εἷς πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα. καὶ αὖθις· ἀλλὰ σοι παρέξω πράγματα. ἀντὶ τοῦ ἐνοχλήσω. καὶ παροιμία· **[Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν, ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐπρίατο. Πράγματα:]** κακοπάθειαι. ὀρεῖα τε ἦν καὶ στενὴ ἡ ὁδός, καὶ πολλὰ πράγματα εἶχον ἀμφὶ τοῖς ζεύγεσιν οἱ στρατιῶται. ἀντὶ τοῦ κόπους.

[Πράγματ' ἐξ ἀπραξίας:] ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ παρ' ἐλπίδα συμβαινόντων. ὅτι πραγματευτικὸς ἄνθρωπος λέγεται ὁ ἔμπορος· καὶ ἐμπολαῖος ὁμοίως.

[Πραγματεία:] οὐχ ὥς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ τῆς πραγματείας, οὕτω καὶ ὑπὸ τῶν ῥητόρων τέτακται ἐπὶ τῶν ἐργασίας τινὰς μεταχειριζομένων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πράγματα συνίστασθαι ἐπιχειρούντων. ὥς Δεινάρχος ἐν τῷ κατὰ Μεναιχμοῦ· αἱ γὰρ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἔχθραι καὶ πραγματεῖαι αἰτίαι τῶν ἰδίων διαφορῶν καθεστήκασι.

[Πραγματεία:] πολυπραγμοσύνη, κακοπάθεια. πόλιν πολυάνθρωπον καὶ στρατῷ μεγάλῳ πεφραγμένην εἶλεν ἄνευ πραγματείας ὁ βασιλεύς.

[Πραγματικώτατον:] ἐνεργητικώτατον. ὃ δὴ καὶ πραγματικώτατον γεγονέναι τὸ διαβούλιον. καὶ αὐθις· τοῦτο δὲ ἐποίει νουνεχῶς ἅμα καὶ πραγματικῶς.

[Πραγματοδίφης:] ὁ δικολόγος. καὶ πραγματοδίφης. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.

[Πραγματομαθής·] ὁ δὲ ὢν ἀγχίνους, καὶ τριβῇ κινδύνων πραγματομαθής. καὶ **[Πραγματομαθεῖς,]** οἱ τῶν πραγμάτων εἰδήμονες. διὸ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πραγματομαθεῖς ὑπάρχοντες ὑφεωρῶντο τὰ τῆς τύχης ἄδηλα.

[Πραγματοδεστέρα τάξις:] ἡ δυσχερεστέρα.

[Πραγμάτων] καὶ μαχῶν καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς. Λάμαχος, στρατηγὸς Ἀθηναίων ῥιψοκίνδυνος.

[Πρᾶγος:] ἡ πρᾶξις. πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδεμ' ἀνθρώπων χρεών. ἄνθρωπον ὄντα, φησίν, οὐ δεῖ πρᾶγμα κακίζειν.

[Πραέων γῆν. Πραεῖα. Πρακτέα·] καὶ τὰ πρακτέα ὀρθῶς διατάττων.

[Πρακτέον:] δεῖ πράττειν.

[Πρακτικά·] ὅτι οὔτε αἱ πρακτικαὶ νοήσεις ἄπειροι οὔτε αἱ θεωρητικά, ἐπεὶ μηδὲ οἱ τούτων λόγοι ἄπειροι. ἄγγελοι δὲ εἰσι τῶν νοημάτων οἱ λόγοι· οἵτινες κἂν ὕστεροί εἰσι τῶν πρακτικῶν νοήσεων καὶ θεωρητικῶν, ἀλλ' ἡμῖν γε ἐμφανέστεροι καὶ γνωριμώτεροί εἰσιν. ὥς οὖν ἔχουσιν οἱ περὶ τῶν ...

[Πρακτικόν:] ἀνυστικόν.

[Πράκτορα:] ἔκδικον. φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός.

[Πράκτωρ:] ὁ τὸν ἐπικείμενον εἰσπραττόμενος φόρον.

[Πράμνιος οἶνος·] Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον Πράμνιον ἔλεγε· τινὲς τὸν ὦνιον οἶνον παραμόνιμον, τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνίας ὀνομαζομένης, οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι τὸν πραῦνοντα τὸ μένος, ὃν καὶ φαρμακίτην φασί. Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν γ', ἐν Νικαίῳ Πράμνον πέτραν εἶναι, ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.

[Πρανές:] κάταντες.

[Πρανής:] ὁδὸς κατωφερής. ἐν δέ τινι πρανεῖ, στενῷ καὶ ἐπιμήκει καὶ ὀλίσθου γέμοντι, πολλοὶ παρεφέροντο.

[Πραξάμενος:] ἀπαιτήσας, λαβών. Μάλλιος ὁ ἀνθύπατος τ' ἑτάλαντα πραξάμενος παρὰ Ἀριαράθου φίλον αὐτὸν ἐποίησατο Ῥωμαίων.

[Πράξαντες·] Θουκυδίδης· οἱ δὲ μετ' Ἀθηναίων πράξαντες (τουτέστι βουλευθέντες) ἔφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας, ἔμελλον δὲ ἀνοιχθαισῶν εἰσπίπτειν τοῖς Ἀθηναίοις.

[Πραξιδίκη:] θεός, ἧς κεφαλὴν μόνον ἰδρύνοντο. Μνασέας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης Σωτῆρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδίκης γενέσθαι Κτήσιον υἱὸν καὶ θυγατέρας Ὀμόνοϊαν καὶ Ἀρετὴν, ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδίκας κληθῆναι. Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσεσιν Ὠγύγου θυγατέρας, Ἀλκομένειαν, Θελξίνειαν, Αὐλίδαν, ἃς ὕστερον Πραξιδίκας ὀνομασθῆναι.

[Πραξίλλης:] ὄνομα κύριον.

[Πραξικοπήσας:] ἐξ ἐπιβουλῆς βουλευσάμενος, δολιευσάμενος. Πολύβιος· ὁ δὲ στρατηγὸς πρῶτον μὲν πραξικοπήσας κατέσχε τὴν τῶν Ἑρεβησέων πόλιν καὶ παρείλετο τὰς ἀγοράς.

[Πραξικοπήσας:] δωροδοκηθεὶς. ὁ δὲ Οὐρβιος πραξικοπήσας νυκτὸς κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοὺς Ῥωμαίους εἰσήγαγε. πολλὰς πόλεις ἠνδραποδίσατο, πραξικοπήσας μετὰ δόλου καὶ βίας.

[Πρᾶξις:] κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια, ἰδίως δὲ καὶ κυριώτερον ἢ κατὰ προαίρεσιν, τουτέστιν ἢ κατ' ἀρετὴν ἢ κακίαν ἐνέργεια γινομένη. ὧν οὖν αἱ πράξεις αἰρετώτεραι, ταῦτα αἰρετώτερα· οἷον εἰ τὸ τὰ δίκαια πράσσειν τοῦ τὰ ἀνδρεῖα πράσσειν αἰρετώτερον, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρείας αἰρετωτέρα. ἔστι δὲ πρᾶξις μὲν ἢ πρὸς τὸ τέλος τείνουσα ἐνέργεια, ἔργον δὲ τὸ τέλος.

[Πρᾶξις:] ἡ προσοδία. Πολύβιος· μετὰ τῶν ἐν τῇ πατρίδι φίλων τρίτον πρᾶξιν κατασκευασαμένου καὶ προσενεγκόντος τῷ Φαβίῳ τὸν λόγον. καὶ αὐθις Πολύβιος· ὁ δὲ συνεστήσατο πρᾶξιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς διὰ τινος Ἰάσονος· ὃς διαπεμψάμενος πρὸς Ἀγῆταν τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸν ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς Φανοτεῦσι.

[Πραξιτέλης,] Πραξιτέλους· ὄνομα κύριον.

[Πραόνως·] Ἀριστοφάνης· σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργήν, Αἰσχύλε, ἀλλὰ πραόνως ἔλεγχ', ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἄρτοπώλιδας.

[Πρᾶος·] ὅτι τὸν πρᾶον εἰς τὸν ἀργὸν καὶ ἀκίνητον μεταλαμβάνουσι. καὶ ζῆτει ἐν τῷ ἐγκράτεια.

[Πραότης:] ἀοργησία. ἂν δέ τις τῆς πραότητος γένος ἀποδῷ τὴν ἐγκράτειαν καὶ ὀρίσῃται αὐτὴν ἐγκράτειαν ὀργῆς, οὐκ ὀρθῶς ἀποδίδωσιν· οὐ γὰρ τὸ ἐξ ὑποθέσεώς τινι ἀκολουθοῦν εἶη ἂν καὶ γένος. τὸ γὰρ γένος ἀχώριστον. **[Πραότης,]** ἐπὶ θεοῦ ἡ μικρὰ τιμωρία. Δαβίδ· ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. **[Πρᾶος]** δὲ ἀπὸ τοῦ ῥᾶον, ῥᾶος, καὶ πρᾶος.

[Πραπίς:] ἡ φρήν. Ὅμηρος· εἰδύεσι πραπίδεσσι.

[Πράσις.]

[Πρασιανός·] ὅτι Πρασιανὸς λέγεται καὶ Βενετιανὸς καὶ Παλμουλάριος καὶ Σκουτάριος παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ,

[Πρασιαί:] πόλις Λακωνικὴ. Ἀριστοφάνης· ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλια καὶ πεντάκις καὶ πολλῶν δεκάκις· ἀπολεῖσθε σήμερον.

[Πρασιαί:] αἱ τοῦ κήπου λαχαναί. καὶ **[Πράσιον,]** τὸ λάχανον.

[Πράσιον χρῶμα.] ἄλλοις στάσεως ἀφορμὴν ἢ μέρους Πρασίου στοργὴν Ἰουστινιανὸς ἐπενεγκὼν ἀνήρει.

[Πράσου φύλλῳ τὸ τῶν ἐρώτων δέδεται βαλάντιον:] ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα πολλὰ ἀναλίσκόντων, καὶ ἀσωτευομένων. ζῆτει ἐν τῷ βασανίσας.

[Πράττεσθαι:] ἀπαιτεῖσθαι. τῶν δὲ Ἰταλικῶν μηδένα πράττεσθαι τέλος.

[Πρατίνας,] Πυρρωνίδου ἢ Ἐγκωμίου, Φλιάσιος, ποιητῆς τραγωδίας· ἀντηγωνίζετο δὲ Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ ἐπὶ τῆς ο' Ὀλυμπιάδος, καὶ πρῶτος ἔγραψε Σατύρους. ἐπιδεικνυμένου δὲ τούτου συνέβη τὰ ἱκρία, ἐφ' ὧν ἐστήκεσαν οἱ θεαταί, πεσεῖν, καὶ ἐκ τούτου θέατρον ὠκοδομήθη Ἀθηναίοις. καὶ δράματα μὲν ἐπεδείξατο ν', ὧν Σατυρικά λβ'· ἐνίκησε δὲ ἅπαξ.

[Πραττόμενοι·] δοτικῇ. μηδὲν αἰσχιστον τῇ πόλει πραττόμενοι. αἰτιατικῇ δέ· καὶ φόρους καὶ ἀρχὰς πραττόμενοι.

[Πραττομένους·] ἀπαιτούμενους. Ἰσοκράτης· καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους. πραττόμενος δὲ τοὺς τῶν πλοίων κυρίους, τέλους δὲ οὐδενὶ αἴσθησιν παρεχόμενος.

[Πράττω·] τὸ ἐνεργῶ. ἔπραττε κακῶς, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτῷ ἐνόσει.

[Πραῖδα. Πραινεστός·] ὄνομα τόπου.

[Πραιπόσιτος·] εἶδος ἀξιώματος.

[Πραιπόσιτος·] ζητεῖ ἐν τῷ Σαλούστιος.

[Πραιτούρα. Πραίτωρ·] μετὰ τοὺς χιλιάρχους αὐθις ἐπὶ τοὺς ὑπάτους ἐπανῆλθον οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ πρῶτος στρατηγὸς ἀπεδείχθη Φρούριος Κάμιλλος, παῖς Καμίλλου τοῦ πολλάκις μοναρχήσαντος· ὃν πραίτωρα τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ οἱ Ῥωμαῖοι ὠνόμασαν, ἡγουν στρατηγόν.

[Πραιτώριον. Πραίφεκτος·] ναύαρχος.

[Πραίφεκτοι·] ἰβ' ἄρχοντες προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων, οἱ τοῖς ὑπάτοις τοὺς ἐπιτηδειοτάτους πρὸς τὴν ἀληθινὴν χρεῖαν ἐκ τῶν παραγεγονότων συμμάχων ἵππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον, τοὺς καλουμένους ἐκτραορδινάριου, ὃ μεθερμηνευόμενον ἐπιλέκτους δηλοῖ.

[Πρέμνον·] στέλεχος δένδρου. Ἀριστοφάνης· ἦκεις ἔχων πρέμνον πράγματος πελωρίου. ὃ ἐστὶ χρησίμῳ τι εἰσηγούμενος, ὅτι οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχη πλείστας ἐκφύσεις καὶ μεγάλας πέριξ τοῦ πρέμνου. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ χάραξ.

[Πρεών·] πρεόνος, ὡς πρὼν. πρωνός. αἱ τόσσον ὕδωρ εἵβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος.

[Πρέσβα·] ἐντιμοτάτη.

[Πρεσβεύεσθε·] πρέσβεις πέμπετε. καὶ **[Πρεσβεύω·]** παρὰ Σοφοκλεῖ· ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς, καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλέον. ὁ Ἡρακλῆς φησι ψυχορραγῶν.

[Πρεσβεύω·] δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ· καὶ πρὸς αὐτῆς τῆς ὀργάδος ἦν πρεσβεύεις.

[Πρεσβεῖα·] τιμάς, γέρα. καὶ χρηστὰ πρεσβεῖα τούτῳ τῆς μνήμης νῦν τε καὶ ἀεὶ νέμει.

[Πρεσβεῖον·] ὁ δὲ Περίανδρος, ὁ Κυψέλου υἱὸς τοῦ βασιλέως Κορίνθου, τὴν βασιλείαν κατὰ πρεσβεῖον λαμβάνει.

[Πρέσβειρα·] ἔντιμος.

[Πρέσβεις·] ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ φιλόσοφοι οἱ ἐς Περσίδα διαπρεσβευσάμενοι σὺν Ἀρεοβίνδῳ· Δαμάσκιος ὁ Σύρος, Σιμπλίκιος ὁ Κίλιξ Εὐλάλιος τε ὁ Φρύξ, Πρισκιανὸς ὁ Λυδός, Ἑρμείας τε καὶ Διογένης οἱ ἐκ Φοινίκης, Ἰσίδωρος ὁ Γαζαῖος. οὗτοι πάντες οἴκαδε ἀπενόστησαν, χαίρειν εἰπόντες τῇ τοῦ βαρβάρου φιλοξενίᾳ· καὶ ἀπώναντο δὲ ὁμῶς τῆς ἐκδημίας οὐκ ἐν βραχεῖ τι καὶ ἡμελημένῳ, ἀλλ' ὅθεν αὐτοῖς ὁ ἐφεξῆς βίος ἐς τὸ θυμῆρές τε καὶ ἡδιστον ἀπετελεύτησεν. ὥς γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ Πέρσαι σπονδὰς ἔθεντο καὶ συνθήκας, μέρος ὑπῆρχε τῶν κατ' αὐτὰς ἀναγραμμένων τὸ δεῖν ἐκείνους τοὺς ἄνδρας ἐς τὰ σφέ τερα ἦθη κατιόντας βιοτεύειν ἀδεῶς τολοιπὸν ἐφ' ἑαυτοῖς, οὐδὲν ὅτιοῦν πέρα τῶν δοκούντων φρονεῖν ἢ μεταβάλλειν τὴν πατρώαν δόξαν ἀναγκαζομένους.

[Πρέβις,] πρέσβεως, προπαροξυτόνως. οὐχὶ δὲ ἀπὸ τῆς πρεσβεὺς εὐθείας· οἱ γὰρ λέγοντες ἀμαρτάνουσι. λέγεται δὲ κα.

[Πρέσβεων] καὶ **[Πρεσβευτῶν,]** ἑκατέρως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον καὶ Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν σῶζον, ὅταν εἴπωσι πρέσβεις. εὐρίσκομεν δὲ καὶ πρεσβευτάς.

[Πρεσβυγένεια:] παλαιότερα γένεσις. καὶ συγκριτικῶς.

[Πρεσβυγενής. Πρεσβυτάτην:] ἐντιμοτάτην.

[Πρεσβυτερεῖον.]

[Πρεσβύτερος:] τιμιώτερος, μείζων. ὁ δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ νεῶ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥαστωνεύσεως ποιησάμενος. ἀντὶ τοῦ μείζονα, τιμιωτέραν. καὶ τοὺς βωμοὺς κατέστρεψεν, ἐφ' ὧν ὤμοσαν ἡ στρατιὰ τὰ αὐτοῦ πρεσβύτερα ποιήσασθαι.

[Πρεσβύτερος Κόδρου:] ἀντὶ τοῦ παλαιότερος. παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου. λέγεται δὲ καὶ **[Πρεσβύτερα,]** τὰ τιμιώτερα. ἡ δὲ στρατιὰ ἔλεγε τὰ ἑαυτῆς πρεσβύτερα ποιήσασθαι.

[Πρευμενής:] πρᾶος.

[Πρηγορεῶνος:] τοῦ λαιμοῦ.

[Πρήθω:] τὸ καίω.

[Πρημαινούσας τε θυέλλας:] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. θυέλλα, συστροφὴ τοῦ ἀνέμου. πρημαινούσας δὲ μαινομένας, καὶ λάβρως φυσώσας· πρῆσαι γὰρ τὸ φυσῆσαι. Ὅμηρος· ἐν δ' ἄνεμος πρῆσε μέσον ἰστίον.

[Πρηνές:] ἐπὶ πρόσωπον. καὶ **[Πρηνής. Πρῆνες:]** οἱ προνενευκότες τόποι τῶν ὁρέων. ἡ γὰρ ἴσον πρηῶνι Μαλείης, ᾧ ἐκυκλήθη κῦμα, πολυψάμμους ὥσεν ἐπὶ ψαμάθους.

[Πρηξίνος:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Πρήξωνος. Πρῆσαι:]** καῦσαι. **[Πρῆσε]** δὲ ἐφύσησε.

[Πρήσσουσα:] διαπερῶσα.

[Πρηστήρ:] ἀστραπή, κεραυνός. ὤλεσε γὰρ πρηστήρ σε κεραύνιος· αἱ δ' ἐπὶ μάνδραν ὀψὲ βόες νιφετῷ σπερχόμεναι κατέβαν.

[Πρηστήρ:] πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ. ἡ νέφος περισχεθὲν πυρὶ μετὰ πνεύματος βιαιοτάτου. πνεύματος μετὰ βροντῶν καὶ πρηστήρων ἐξαναστάντος Λιβυκοῦ καὶ ταραχὴν τοῦ κλύδωνος εἰργασμένου κακωθῆναι τὰς ναῦς. καὶ αὖθις· πολλὰ δὲ φυσήματα ἀπροόρατα ἐμπίπτει, πολλοὶ δὲ πρηστήρες βιαιότατοι καὶ μεγέθη κυμάτων.

[Πρῆστις:] εἶδος κήτους θαλασσίου. ἡ λεγομένη μάλη· ὁ καὶ δυσανταγώνιστόν ἐστι.

[Πριάμαι·] αἰτιατικῇ.

[Πριάμενος:] ἀγοράσας. Σοφοκλῆς· οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν, ὅστις κενᾶισιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.

[Πριαμωθῆναι:] ξυρηθῆναι· τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστί.

[Πρίαμος:] ὄνομα κύριον.

[Πρίαπος:] ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. ἐν Ἐπιγράμμασι· Ἀγροιώτᾳ τῷδε μονοστόρθῳγγι Πριήπῳ θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδριακὴν θυσίαν. καὶ αὖθις· Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν δῶρα.

[Πρίαπος:] τὸ ἄγαλμα τοῦ Πριάπου τοῦ Ὁρου παρ' Αἰγυπτίοις κεκλημένου ἀνθρωποειδὲς ποιούσιν, ἐν τῇ δεξιᾷ σκῆπτρον κατέχον, ὥσανεὶ παρ' αὐτοῦ φανεῖσαν τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν· ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κρατοῦν τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἐντεταμένον, διότι τὰ κεκρυμμένα ἐν τῇ γῇ σπέρματα φανερὰ καθίστησι. τὰ δὲ πτερὰ τὴν ταχυτῆτα τῆς κινήσεως· τὸν δὲ κύκλον τοῦ δίσκου τὴν περιφέρειαν· ταυτὸν γὰρ τῷ ἡλίῳ δοξάζουσι.

[Πρίαπος] ἐκ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀφροδίτης συνελήφθη· ἡ δὲ Ἥρα ζηλοτυπήσασα μαγγανείᾳ τινὶ ἤψατο τῆς κοιλίας τῆς Ἀφροδίτης καὶ παρεσκεύασεν ἄμορφον καὶ αἰσχρὸν τεχθῆναι τὸ βρέφος καὶ περισσόσαρκον. ἡ δὲ μήτηρ ἔρριψεν αὐτὸ εἰς ὄρος· ποιμὴν δὲ ἄνε θρέψατο. εἶχε δὲ τὸ αἰδοῖον ἐπάνω εἰς τὴν πυγὴν. ἐκλήθη δὲ Περίαπος κατὰ τὴν Ἰταλῶν γλῶτταν καὶ τιμᾶται παρὰ ποιμέσι. τὸ δὲ ἀφίδρυμα αὐτοῦ ἐστὶ παιδίον, μόριον ἔχον μέγα καὶ ἐντεταμένον.

[Πριβάτον:] Ῥωμαία ἡ λέξις.

[Πρίγκιπες:] οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ἀκμαιοτάτους ταῖς ἡλικίαις· τοὺς γὰρ νεωτέρους καὶ πενιχροτέρους γροσφομάχους καλοῦσιν, εἶτα τοὺς πρίγκιπας· τοὺς δὲ πρεσβύτας τριαρίους· καὶ τοὺς ἀστάτους καλουμένους, οἳ εἰσι πρότεροι τῶν πριγκίπων. καὶ αὗται μὲν αἱ ὀνομασίαι. ἡ δὲ ἐξόπλισις τοὺς μὲν τριαρίους εἶναι χ', τοὺς δὲ πρίγκιπας ,α', ἴσους δὲ τούτοις τοὺς ἀστάτους, τοὺς δὲ γροσφομάχους πλείους τῶν τετρακισχιλίων· φορεῖν δὲ μάχαιραν καὶ γρόσφον.

[Πρίγκιψ:] ὁ ἑξαρχος τῆς τάξεως παρὰ Ῥωμαίοις.

[Πρίεται:] σχίζεται.

[Πριηνεύς:] καὶ **[Πριήνη,]** ὄνομα πόλεως.

[Πρίημι:] ἀγοράζω.

[Πρίηπος:] ὁ Πρίαπος. κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η.

[Πριμγγιλίων:] τιμῶν· ἥτοι βασιλικῶν δωρεῶν· ἢ προνομίων.

[Πριμικήριος:] ὁ πρῶτος τάξεως τῆς τυχούσης.

[Πριμολοκάριος:] ὁ τὸν ἀκρότατον βαθμὸν τῆς στρατιᾶς ἔχων, ὕστατος δὲ τῇ τιμῇ.

[Πριμοπιλάριος:] ὁ τὸ μεῖζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ Ῥωμαίοις.

[Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλεια:] παροιμία. καί, πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἐλεῖν, σὺ τὴν ἄλμην κυκᾷς. ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβάνοντων. καί, πρὶν ἐσφάχθαι, δέρεις.

[Πρίνινοι ἄνθρακες:] στερεοί, καὶ σκληροί· ἰσχυρὸν γὰρ τὸ τῆς πρίνου ξύλον. Ἡσίοδος· πρίνου δὲ γύην. καὶ πάλιν· πρίνινος γὰρ βουσὶν ὀχυρώτατός ἐστι. **[Πρῖνος,]** ξύλον πικρότατον. Ἀριστοφάνης· σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς. καιομένη γὰρ ἡ πρῖνος ψόφον ποιεῖ.

[Πρὶν καὶ λύκος οἶν ποιμανεύσει:] ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. ἢ οὕτω, πρὶν κεν οἶν λύκος ποιμανεύσει.

[Πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίεις:] τουτέστι πρὶν κληρωθῆναι πρὸ διανομῆς ἀρπάζεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἀρπαζόντων πρὸ διανομῆς.

[Πρῖνος:] ξύλον πικρότατον, ἥτις καιομένη ψόφον ποιεῖ.

[Πριόνωτοι:] ὄφεις οὕτω λεγόμενοι.

[Πρίου:] ἐλευθέρωσον.

[Πρίω:] ἀγοράσω.

[Πρίων:] τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμμασιν· ἰθύδρομόν τε πρίονα, μιλιῖω βάμματι πειθόμενον. καὶ αὖθις· καὶ τετανὸν νώτῳ καμπτόμενον πρίονα. καὶ Βάβριος· κάκεϊνος εἶπε τὰς σιαγόνας πρίων. ἀντὶ τοῦ βρύκων. ὁ πρίων ἀπῆν, οὐδ' ἦδεν πρίω. Ἀριστο φάνης. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐγίνωσκον τὸ πρίω ῥῆμα. οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο ἀγοράσαι, οἵκοι ἔχων. πάντα οὖν φησι· τοῦ ἀγροῦ φέροντος, οὐδὲν ἔδει μοι τοῦ πρίασθαι.

[Πρισθεῖς:] ἐξαφθεῖς, δεσμηθεῖς. ζωστῆρι πρισθεῖς ἵππικῶν ἐξ ἀντύγων, ἐκνάπτει αἶέν, ἔς τ' ἀπέψυξε βίον.

[Πρίσκιλλα:] ὄνομα κύριον.

[Πρίσκος,] Πανίτης, σοφιστής, γεγονώς ἐπὶ τῶν χρόνων Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. ἔγραψεν ἱστορίαν Βυζαντιακὴν, καὶ τὰ κατὰ Ἄτταλον ἐν βιβλίοις ἡ· μελέτας τε ῥητορικὰς, καὶ ἐπιστολάς.

[Πρίσκος,] υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. καὶ ζῆται αὐτὸν πλατύτερον ἐν τῷ Κρίσκος.

[Πρίσκος,] Ἑμεσηνός· ὅσπερ ἀλλότρια γράμματα μιμεῖσθαι ὑπερφυῶς ἐξηπίστατο τεχνίτης τε ἦν περὶ τὸ κακὸν τοῦτο δεξιὸς ἄγαν. ἐτύγχανε δὲ ἡ τῶν Ἑμεσηνῶν ἐκκλησίᾳ τῶν τινὸς ἐπιφανῶν κληρονόμος γεγενημένη χρόνοις τισὶ πολλοῖς ἔμπροσθεν. ἦν δὲ οὗτος ἀνὴρ, πατρίκιος μὲν τὸ ἀξίωμα, Μαμιανὸς δὲ ὄνομα, γένει λαμπρὸς καὶ περιουσίᾳ χρημάτων. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ ὁ Πρίσκος διαριθμησάμενος πόλεως τῆς εἰρημένης τὰς οὐσίας πάσας, εἴ τινας εὖρε πλούτῳ περιεαυτὸν, καὶ πρὸς ζημίαν χρημάτων μεγάλην διαρκῶς ἔχοντας, τούτων διερευνησάμενος ἐς τὸ ἀκριβὲς τοὺς προπάτορας, γράμμασιν αὐτῶν παλαιοῖς ἐντυχόν, βιβλίδια πολλὰ ὡς παρ' ἐκείνων γεγραμμένα πεποίηται, ὁμολογούντων πολλὰ χρήματα τῷ Μαμιανῷ ἀποδώσειν ἅτε παραθήκης λόγῳ ταῦτα παρ' ἐκείνου κεκομισμένοι. τό τε ὁμολογημένον ἐν τούτοις δὴ τοῖς καταπλάστοις γραμματεῖσι ξυνίει οὐχ ἦσσαν ἢ ἐς ρ' κεντηνάρια. καὶ ἀνδρὸς δὲ τινος, ὅσπερ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τηνικάδε χρόνου καθήμενος, ἠνίκα ὁ Μαμιανὸς περιῆν, δόξαν τε πολλὴν ἐπὶ τε ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ ἔχων, ἅπαντα ἐπετέλει τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείους ἐπισφαγίζων αὐτὸς γράμμασιν, ὅνπερ ταβελλίωνα καλοῦσι Ῥωμαῖοι, τὰ γράμματα δαιμονίως μιμησάμενος, τοῖς διοικουμένοις τὰ πράγματα τῆς τῶν Ἑμεσηνῶν ἐκκλησίας παρέδωκεν, ὁμολογηκόσι, μοῖραν αὐτῷ τινὰ κεῖσθαι τῶν ἐνθένδε πορισθησομένων χρημάτων. ἐπεὶ δὲ ὁ νόμος ἐμποδὼν ἴστατο, τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἀπάσας ἐς τριακοντοῦτιν παραγραφὴν ἄγων, ὀλίγας δὲ ἄττας καὶ τὰς ὑποθηκαρίας πάσας μ' ἐνιαυτῶν μήκει ἐκκρούων, ἐς Βυζάντιον ἀφικόμενοι καὶ χρήματα τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ προ ἔμενοι, μελλήσει οὐδεμιᾷ ἔπεισαν γράψαι νόμον, οὐ χρόνοις τὰς ἐκκλήτους τοῖς καθήκουσιν, ἀλλ' ἐνιαυτῶν ρ' πλήθει δικῶν τῶν αὐταῖς προσηκουσῶν ἀποκεκλεῖσθαι. κεφάλαιον Ἰουστινιανοῦ ρ' ἐτῶν πλήθει κρατυνόμενον.

[Πριστηροειδὴς αἰχμή:] ἐκ τοῦ πρίζω.

[Πρό:] ἀντὶ τοῦ ἀντί. Φιλήμων Παγκρατιαστῆ· δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου. ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος. Ὅμηρος.

[Προάγω·] αἰτιατικῇ.

[Προαγωγός:] διδάσκαλος κακῶν.

[Προαγωγεία. Προάγωνος. Προαγρυπνῶ·] γενικῇ.

[Προαλάμενος·] προπηδήσας· καὶ προαλάμενος· τῆς πληθύος μετεχώρησεν ὡς Ναρσην· ὁ δὲ ἐνηγκαλίσσατο αὐτόν.

[Προαλέστατον·] προπετέστατον.

[Προαλίσαντας·] προαθροίσαντας· Ἰώσηπος· τὸν ἐπὶ ταῖς μελλούσαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντας, ἐναφεῖναι τοῖς δράσουσιν αὐτάς.

[Προαναθρόσκειν·] προπηδᾶν.

[Προαναλώθη. Προαναρπάζω·] γενικῇ.

[Προανάσχοι·] προανατεῖλοι.

[Προανατάζωμαι·] Δαβίδ· ἐὰν μὴ προανατάζωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

[Προανεκρούετο·] ἄποινον ὁ θεόπτης Μωϋσῆς τῷ Ἰσραὴλ προανεκρούετο· ἀντὶ τοῦ προκατήρχετο τῆς ᾠδῆς, προανεβάλλετο.

[Προαποθνήσκω·] γενικῇ.

[Προασπίζομαι·] γενικῇ.

[Προάστειον·] προαστείου· ὁ δὲ Σοφοκλῆς προαστίου, διὰ τοῦ ι· τὸν ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν· οὗτος ἐκ προαστίου.

[Προαύλιον·] τὸ ἔμπροσθεν τοῦ αὐλείου.

[Προβάλλεσθαι·] ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι· Θουκυδίδης· τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοὶ τάσσονται δι' ὄχλου μάλλον ἔσται ἀεὶ προβαλλομένοισι· καὶ ὁ Ῥήτωρ· τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ ἀεὶ προβαλλομένους.

[Προβάλιθος·] ὄνομα κύριον.

[Προβαλίσιος·] ὄνομα κύριον.

[Προβαλλομένους·] ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένων· οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους· ὁ Δημοσθὲς ἐν τῷ περὶ Κτησιφῶντος· καὶ τῷ κατ' Αἰσχίνου, τὴν προαίρεσιν, φησί, τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἰάπιστον εἰπεῖν· ἀντὶ τοῦ ἐλαφρῶς ἔχουσιν· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου· καὶ προυβαλόμην, φησὶν, ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἐορτήν· ἀντὶ τοῦ προβολῇ ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένη κατὰ τῶν περὶ τὴν ἐορτὴν ἀδικούντων· ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς φησι· προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον οὔτε οἶδεν οὔτε ἐθέλοι· ἀντὶ τοῦ προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην.

[Προβαλόντες κυσὶν ἄρνας·] ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπράγμονας τοῖς συκοφάνταις παραδιδόντων.

[Πρόβασις·] ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις· Ὅμηρος· κειμήλιά τε πρόβασίν τε· καὶ παροιμία·

[Προβάτων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ὁ ποιμὴν ἀπῇ·] ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου.

[Πρόβατα·] πάντα τὰ τετράποδα.

[Προβατεύς·] ὁ τῶν προβάτων ποιμὴν· καὶ **[Προβατέων·]** χωρικῶν ἀνθρώπων.

[Προβατίου βίον ζῆν·] ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ ἀνοήτων· τὰ γὰρ πρόβατα οὐδὲν ἐργάζεται, καὶ ζῆ· ἢ διὰ τὸ ἀδρανές.

[Προβατοπώλης:] ὁ Καλλίας καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ πολιτεία· ἡ Λυσικλῆς, υἱὲ Ἀσπασία. στυππειοπώλης δὲ ὁ Εὐκράτης, ὃς καὶ Στύππαξ ἐκαλεῖτο. βυρσοπώλης δὲ ὁ Κλέων. οὐκ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν τὰς βύρσας παρτίληπται, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τῆς πόλεως ἀποδίδοσθαι τὰ πράγματα.

[Πρόβαινε:] τοῦτο ὡς ἐπὶ ὄχλου πομπευόντων τινά.

[Προβεβηκόσι:] παλαιότεροις. προσήκειν τὸ φιλόθεον τοῖς ἤδη προβεβηκόσι καὶ πόρρω ἐλαύνουσι, τοῦτο μὲν ἡλικίας, τοῦτο δὲ φιλοσοφίας.

[Προβέβουλα:] προέκρινα.

[Προβήμασιν:] ἀντὶ τοῦ πηδήμασι. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ ἐμβάς.

[Προβιβάζεις:] παραινεῖς, πείθεις. εὖ προβιβάζεις.

[Προβιβάσαντες:] προάρξαντες.

[Πρόβλημα:] θεώρημα συντεῖνον πρὸς θεωρίαν καὶ γνῶσιν. φθέγχομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

[Πρόβλημα] καὶ ὁ παροιμιακὸς λόγος.

[Πρόβλημα·] ἐπὶ παντὸς πράγματος τέσσαρά ἐστιν· εἰ ἔστιν; τί ἐστιν; ὅποιον τί ἐστιν; καὶ διὰ τί ἐστι; τὸ μὲν, ὅτι ἐστὶ τάδε συμβεβηκότα, λαμβάνομεν ἐκ τῆς ἐναργείας, καὶ τὸ τί ἐστὶ τοῦ ὁρισμοῦ ἐξ αὐτῶν τεκμαιρόμεθα· ἐκ δὲ τοῦ ὁρισμοῦ, οὐχ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα γινώσκομεν, ἀλλὰ τὸ τί ἐστὶ καὶ ὅποιον καὶ διὰ τί. ὥστε διὰ μὲν τοῦ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα, τὸ τί ἐστὶ τοῦ ὁρισμοῦ γινώσκομεν· διὰ δὲ τοῦ τί ἐστὶ τοῦ ὁρισμοῦ, τὰ λοιπὰ προβλήματα τῶν συμβεβηκότων.

[Προβλήτας:] ἔξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας· οἱ δὲ τὰς πρώτας προβεβλημένας· ὁ καὶ μᾶλλον. **[Πρόβλημα]** δὴ καὶ ἡ ἀσφάλεια. πρόβλημα δὲ οὐδὲν ἦν πρὸ τῆς στρατοπεδείας.

[Προβλήτες·] Φιλοκτῆτης φησὶν· ὧ λιμένες, ὧ προβλήτες, ὧ ξυνουσία θηρῶν ὀρείων, ὧ καταρρῶγες πέτραι· οἳ ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασε.

[Προβολάς:] ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ τινῶν ἄλλων δυνάμεων ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ κράτει γινομένων. οὕτως Δημοσθένης. παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ ἡ προβολὴ τοῦνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τινα ἀδικεῖν.

[Προβολή:] γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων. φέρε νῦν, ὀρισώμεθα τὴν προβολὴν αὐτοῦ τῆς αἰρέσεως, ἐφ' ἣ τὸν παρόντα τοῦτον ἐποιήσατο βίον.

[Προβόλιον:] εἰδὸς τι δόρατος, ὃ χρωῖνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν.

[Πρόβολον:] πρόμολον, πρόμαχον. καὶ **[Πρόβολος ἐμός,]** προβαλλόμενος, προστάτης, τεῖχος, ἀσφάλεια. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις.

[Προβούλευμα:] τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθέν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

[Πρόβολος:] τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον.

[Πρόβολος:] ἑξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. Εὐνάπιος· ὁ δὲ βασιλεὺς τούτους δεξάμενος κτήματά τε αὐτοῖς καὶ χώραν ἀπένειμε καὶ προβόλους τε ὑπελάμβανε γενναίους καὶ ἀδαμαντίνους ἔχειν πρὸς τὰς ἐκείνη τῶν Οὐννων ἐμβολάς.

[Προβόλω:] προβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρα.

[Πρόβολοι:] αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι, καὶ οἷον ἄκταί τινες. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

[Πρόβος:] ὄνομα κύριον.

[Πρόβουλοι:] πρὸς τοῖς οὖσι διηρέθησαν ἄλλοι κ' εἰσηγησόμενοι τὰ δοκοῦντα τῇ πολιτείᾳ μετὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ συμφορὰν.

[Προβοσκίς:] ἡ τοῦ ἐλέφαντος προνομαία.

[Πρὸ βραχέος.] πρὸ ὀλίγου.

[Πρὸ γῆς·] ἐγὼ δὲ φεύγω γῆν πρὸ γῆς φοβούμενος τὸν ἄγριον δεσπότην, ὃ μᾶλλον ἵππων ἢ ἀνθρώπων μέλει. ὁ δὲ οὐκ ἀφῆκε διαζαίνειν αὐτόν, ἀλλ' εἶασε γῆν πρὸ γῆς ἀφιέναι, ἵνα μή, φησίν, ὦν ἐνθάδε τολμήσῃ παραπλήσια πάλιν.

[Προγινώσκω·] αἰτιατικῇ.

[Προγράμματα·] οἷς καὶ δῶρα συνέθηκε καὶ προγράμματα, δι' ὧν παρεκάλει ἐτοιμάζειν τὰς δυνάμεις.

[Προγραφαί·] αἱ προγραφαὶ ἐκεῖναι αἱ κεκηρυγμέναι λέγονται βουλήσει Ἀντωνίου γενέσθαι. καὶ Αἰλιανὸς λέγει· ἐπανελθόντες γοῦν προγραφὰς καὶ τῶν ἐκ βουλῆς καὶ τῶν εἰς τὴν ἱππὰδα τελούντων εἰργάσαντο, τούτους ἀποκτινύντες. ἀντὶ τοῦ κατηγορίας.

[Προδείκτης.] ἔχαιρε γὰρ μίμοις καὶ προδείκταις καὶ καθόλου πᾶσι τοῖς θαυματοποιοῖς.

[Προδήλως:] φρονίμως, ἀνδρείως. Σοφοκλῆς· καλὸν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ θανεῖν προδήλως μᾶλλον.

[Προδικασία:] οἱ τὰς ἐπὶ φόνῳ δίκας ἐγκαλούμενοι ἐν πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας· ἐν οἷς ἐξ ἑκατέρου μέρους λόγοι προάγονται. τοῦτό φασι προδικασίαν.

[Πρόδικος,] Κεῖος, ὁ ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰουλίδος, φιλόσοφος φυσικὸς καὶ σοφιστής, σύγχρονος Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου καὶ Γοργίου, μαθητὴς Πρωταγόρου τοῦ Ἀβδηρίτου. ἐν Ἀθήναις κώνειον πιὼν ἀπέθανεν, ὡς διαφθείρων τοὺς νέους.

[Πρόδικον:] δικαστὴν ἐπὶ φίλων, καὶ διαιτητὴν. Ἀριστοφάνης Κενταύρω· ἐγὼ γάρ, εἴ τι σ' ἡδίκηκ', ἐθέλω δίκην δοῦναι πρόδικον ἐνὶ τῶν φίλων τῶν σῶν ἐνί. καὶ παροιμία·

[Προδίκου σοφώτερος.] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οὔτε γὰρ ἄλλῳ γ' ὑπακούσαμεν πλὴν ἢ Προδίκῳ σοφίας καὶ γνώμης ἔνεκα. σοφιστὴς δὲ ὁ Πρόδικος, Κεῖος τὸ γένος. ἤκμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Σωκράτους, πρῶτος δὲ οὗτος τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς οὕτως· τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις. διαβάλλει δὲ αὐτόν καὶ ἐν Ὅρνισι· παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἴπητε τὸ λουπὸν. διδάσκαλος δὲ ἦν οὗτος καὶ Θηραμένους, τοῦ ἐπικαλουμένου Κοθόρνου, ὃς τῆς τῶν λ' τυραννίδος μετέσχε. κόθορνος δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ' συνέσπευδε καὶ τῷ πλήθει. φέρεται δὲ καὶ βιβλίον Προδίκου ἐπιγραφόμενον Ὡραι, ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῇ Ἀρετῇ καὶ τῇ Κακίᾳ συντυγχάνοντα, καὶ καλούσης ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἦθη αὐτοῦ, προσκλίνει τῇ Ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα καὶ τοὺς ἐκείνης ἰδρῶτας προκρίνει τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν.

[Πρόδομος:] ὁ νάρθηξ. ἐτύγχανε γὰρ ἐν τοῖς προδόμοις τοῦ ἱεροῦ.

[Προδόμω:] τῇ πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι.

[Προδότα.] Πολύβιος· δυσθεώρητόν τι ὁ τόπος ἔχει δυσπαράγραφον· τίνα γὰρ ὡς ἀληθῶς προδότην νομίζειν, οὐ ῥάδιον ἀποφήνασθαι. δῆλον γὰρ ὡς οὔτε τοὺς ἐξ ἀκεραίου συμπειθομένους τῶν ἀνδρῶν πρὸς τινὰς βασιλεῖς ἢ δυνάστας κοινωνίαν πραγμάτων εὐθέως προδότας νομιστέον, οὔτε τοὺς κατὰ περιστάσεις μετατιθέντας τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπὸ τινων ὑποκειμένων πρὸς ἐτέρας φιλίας καὶ συμμαχίας, οὐδὲ τούτους· πολλοῦ γε δεῖ· ἐπεῖτοι γε πολλάκις οἱ τοιοῦτοι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν γεγόνασιν αἵτιοι ταῖς πατρίσιν· ἀλλ' ὅσοι τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις ἢ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας καὶ λυσιτελείας χάριν ἢ τῆς πρὸς ἀντιπολιτευομένους διαφορᾶς ἐγχειρίζουσι τοῖς ἐχθροῖς τὰς πόλεις, ἢ ὅσοι φρουρὰς εἰσδεχόμενοι καὶ συγχρώμενοι ταῖς ἔξωθεν ἐπικουρίαις πρὸς τὰς ἰδίας ὁρμὰς καὶ προθέσεις ὑποβάλλουσι τὰς πατρίδας ὑπὸ τὴν τῶν πλειόνων δυνατῶν ἐξουσίαν. τοὺς τοιούτους ὑπὸ τὸ τῆς προδοσίας ὄνομα μετρίως ἂν τις ὑποτάττοι πάντας· οἷς λυσιτελεῖς μὲν ἀληθῶς ἢ κακὸν οὐδὲν οὐδέποτε συνεξηκολούθησεν, οὐδὲ ἐναντία πᾶσιν ὁμολογουμένως.

[Προδότις·] θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι. ὧ προδότι καὶ παράγωγε καὶ μύραινα σύ.

[Προδωσίκομπος·] ὁ ὑποσχετικός, ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.

[Πρόδρομος·] ὁ προτρέχων.

[Πρὸ δουλείας·] ὁ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτόν, θάνατον πρὸ δουλείας ὑπομένων.

[Προαιρεῖσθαι·] αἰτιατικῇ.

[Προαιρέσιος,] Παγκρατίου, Καππαδόκης ἀπὸ Καισαρείας, σοφιστῆς, μαθητεύσας ἐν Ἀντιοχείᾳ παρὰ Οὐλπιανῶ. γέγονε δὲ πρὸ Λιβανίου κατὰ τὰς Ἀθήνας σοφιστεύων καὶ τιμῶν ἔτυχε τῶν μεγίστων τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου. μελέτας ῥητορικάς. οὗτος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἤκμαζε, σύγχρονος Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ· καὶ ὅπως λυποῖται τοῦτον ὁ Ἰουλιανός, τὸν Λιβάνιον μεγάλως ἐθαύμαζεν.

[Προαίρεσις·] Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις λέγει· δεῖξαι θέλοντες ὅτι μὴ ἐστὶν ἐν ἀλόγῳ προαίρεσις, ληψόμεθα τὸν λόγον τῆς προαιρέσεως· ἔστι δὲ οὗτος πρὸ ἐτέρου αἵρεσις· ἀλλὰ μὴν τὸ ἄλλο πρὸ ἄλλου αἰρεῖσθαι ἐν τούτοις ἐστίν, ἐν οἷς καὶ τὸ βουλευέσθαι· τὸ γὰρ ἄλλο ἄλλου προκρίναι μετὰ λόγου γίνεται· οὐδὲν δὲ τῶν ἀλόγων βουλεύεται· ὥστε οὐδὲ προαιρεῖται. **[Προαίρεσις]** ἐστὶν ὁρεξις βουλευτική τῶν ἐφ' ἡμῖν, ἢ βούλευσις ὁρεκτική τῶν ἐφ' ἡμῖν· τοῦ γὰρ προκριθέντος ἐκ τῆς βουλεύσεως ἐπιέμενος προαιροῦμαι. βουλή δὲ ἐστὶν ὁρεξις ζητητικὴ περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν γινομένη. βουλεύεται γὰρ τις, εἰ ὥφειλε μετελθεῖν τὸ πρᾶγμα, ἢ οὐ. εἴτα κρίνει τὸ κρεῖττον, καὶ γίνεται κρίσις. εἴτα διατίθεται καὶ ἀγαπᾷ τὸ ἐκ τῆς βουλῆς κριθέν καὶ λέγεται γνώμη. ἐὰν δὲ κρίνη καὶ μὴ διατεθῇ πρὸς τὸ κριθέν ἡγουν ἀγαπήσει αὐτό, οὐ λέγεται γνώμη. εἴτα μετὰ τὴν διάθεσιν γίνεται προαίρεσις, ἡγουν ἐπιλογή. προαίρεσις γὰρ ἐστὶ δύο προκειμένων, τὸ αἰρεῖσθαι καὶ ἐκλέγεσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἐτέρου. καὶ τοῦτο φανερόν, ὅτι βουλή ἐστὶ μετ' ἐπικρίσεως ἢ προαίρεσις, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας. προαιρετὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἐτέρου αἰρετόν. οὐδεὶς δὲ προκρίνει τι, μὴ βουλευσάμενος· οὐδὲ προαιρεῖται, μὴ προκρίνας. ζῆτει προαίρεσις καὶ βούλησις ἐν τῷ βούλησις.

[Προεγκεῖσθαι·] ἐπικεῖσθαι.

[Πρόεγμα·] στήριγμα.

[Προεδρία·] διὰ τοῦ ι. ἄλλοις περισπούδαστον ἢ προεδρία.

[Προσεδρεία] δὲ διὰ διφθόγγου. ἀπὸ τοῦ προσεδρεύω.

[Προεδρεύω·] γενικῇ.

[Προεδρία:] τιμῆς οὗτος ὁ τρόπος. ἐξῆν δὲ τῆς τιμῆς ταύτης τυχοῦσι καὶ ἐν βουλευτηρίῳ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν ἄλλῳ παντὶ συλλόγῳ τοὺς προλαμβάνοντας οἵτινες ἢ ἐξεγείραντας αὐτοὺς εἰς τὸν ἐκείνων καθίσαι τόπον. πεποιήται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τὴν πρώτην αὐτοὺς ἔδραν ἔχειν.

Ἀριστοφάνης· νῦν δ' ἂν μὴ προεδρίαν φέρωσι, καὶ τὰ σιτία. ἀντὶ τοῦ λάβωσιν, ἀποφέρωσι. σιτία δὲ ἀντὶ τοῦ τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν.

[Πρόεδρος:] ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμὼν. **[Πρόεδροι]** ἐκληροῦντο τὴν τῶν πρυτανέων καθ' ἑκάστην πρυτανείαν, εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς πλὴν τῆς πρυτανευούσης· οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας διώκουν. ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδὴ περ προήδρευον τῶν ἄλλων ἀπάντων. ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς εἶρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

[Προέηκε:] προέπεμψε.

[Προεκαλινδοῦντο τοῦ Καίσαρος καὶ ἰκέτευον.] προεκυλινδοῦντο δὲ κρεῖττον. ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν ἐκυλίνοντο. καὶ προεκυλινδεῖτο.

[Προέμβολα:] τὰ πρὸς τῇ πρῶρᾳ τῆς νηός. ὥσπερ ἀκροστόλια καὶ προέμβολα ἐκμιμησάμενοι.

[Προέμεν:] πέμπειν.

[Προέμενος:] ἐκδιδούς, προδούς, περιφρονήσας· προαφείς. ὁ δὲ τῶν φίλων ἐχρῆτο τοῖς βουλευμασι, τὰ οἰκεῖα προέμενος· περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολλῶν ἀρετῶν οὕτως ἐσπούδακεν ὥς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν Πυθαγόραν εἶπεῖν, αὐτὴν τὴν φιλίαν.

[Προεμπίπτειν·] τὸν βασιλέα πάντων θεραπευόντων, αὐτὸς ἡσύχαζε, μὴ βουλόμενος προεμπίπτειν εἰς γνῶσιν.

[Προέντες:] προδόντες.

[Προεξαιρεσία:] τοῦ πλοίου τόπος, ἐν ᾧ ἐρέττουσι. κωπωτῆρας δὲ ἐφ' ἑκατέραις πλευραῖς καὶ οἶον προεξαιρεσίας τινὰς ἐμηχανήσαντο.

[Πρὸ ἔργου ἐτίθετο:] προτιμότερον ἐτίθει. καὶ ἅμα φίλια τὰ κατὰ νότου ἑαυτῷ τε καὶ τῇ στρατιᾷ καταλείπειν πρὸ ἔργου ἐτίθετο. καὶ αὖθις· τὴν Σποράκου χώραν κατασχεῖν τοῖς ὅπλοις πρὸ ἔργου εἶναι ἔλεγε.

[Προερρέθη:] προελαλήθη.

[Πρόες:] πρόπεμψον.

[Προέσθαι:] προδοῦναι. λαβὼν δὲ τὸ ξίφος Πόρκιος Μάρκος καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐφονεύετο, κρίνων τὴν ψυχὴν προέσθαι μᾶλλον ἢ τὴν μάχαιραν καὶ πολλὰ λαβὼν τραύματα παραδόξως ἐσώθη.

[Προέσθαι:] προτιμήσασθαι. αἰτιατικῇ. οὔτε γὰρ πρὸ ἐμοῦ οὔτε πρὸ ἄλλου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ οὐδέ ἐστι προέσθαι τι τῶν κοινῇ συμφερόντων.

[Προεστέρνισα:] περιεπτυσάμην. καὶ **[Προστερνισάμενος. Προετικός:]** χαριστικός.

[Προέτω:] προπεμψάτω.

[Προεφήτευσεν. Προεχειρίσατο·] αίτιατικῇ.

[Προέχω·] γενικῇ.

[Προεχώμεθα:] ὑποβαλλώμεθα, ἢ προβαλλώμεθα.

[Προεύχομαι·] γενικῇ.

[Προειδόμενοι:] προγινώσται.

[Προειδῶ·] γενικῇ.

[Προείλαντο:] ἠθέλησαν.

[Προειλόμεθα:] προήκαμεν.

[Προείμεθα:] προδίδομεν.

[Πρόεισι:] προπέμπει.

[Προεῖται.] λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας προεῖται αὐτόν. τουτέστιν ἀφήσει, καταλείψει.

[Προηγγελκέναι:] προμεμνηυκέναι.

[Προηγορεῶνας:] τοὺς βρόγχους τῶν ὀρνέων, κυρίως τοὺς λεγομένους προλόγους, ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων προηγορεῶν πάλιν ὁ βρόγχος. ἐκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν. ἢ φάρυγγας ὀρνέων.

[Προηγορεῶν:] ὁ λεγόμενος γαργαρεῶν, ὁ λαιμός. προηγορεῶν δὲ κυρίως ὁ ἐχῖνος τῶν ὀρνίθων, ὅπου προαγείρεται ἡ τροφή.

[Προηγόρει:] προηγόρευε, προέλεγε. Ξενοφῶν· ἦκον πρέσβεις ἐκ Σινώπης διὰ τοὺς Κοτυωρίτας εἰς τοὺς Ἑλληνας. προηγόρει δὲ Ἑκατόνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν.

[Προηγοῦμαι·] αίτιατικῇ. τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι.

[Προήει.] προήρχετο.

[Προήκατο:] προέδωκε. καὶ **[Προήκουσιν,]** ἀντὶ τοῦ αὐξηθεῖσι, προελθοῦσιν. Αἰλιανός· καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτου προήκουσιν. ἀντὶ τοῦ πλουσίοις οὔσι. καὶ **[Προήκων,]** προελθόν.

[Προήκτης:] ὁ πένης, μεταίτης, οἰκουρὸς οἱ αὐτοὶ εἰσι.

[Προηρόσια:] ὄνομα θυσίας.

[Προηροσία:] αἱ πρὸ τοῦ ἀρότρου γινόμεναι θυσίαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι καρπῶν, ὥστε τελεσφορεῖσθαι· ἐγίνετο δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων Ἑλλήνων ες Ὀλυμπιάδι. Λυκοῦργός φησιν ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου· καὶ γὰρ νῦν πολλὰς καὶ μεγάλας ὑμῖν τιμὰς ὀφείλω καὶ ζηλῶ παρὰ πᾶσιν Ἑλλήσι μαντευομένοις τὸν Δία προηροσίαν ποιήσασθαι.

[Πρόησθε:] προπέμψητε.

[Προήσομαι:] προδώσω, προπέμψω.

[Προήχθην:] προετράπην, ὡς καὶ ἐξήχθην καὶ ἐξετράπην.

[Προῖαψε:] προέπεμψε.

[Προϊαίτατος. Προϊέμενος:] προδιδούς. καὶ **[Προΐενται,]** ἀντὶ τοῦ ἀπορριπτοῦσι, μεταδιδούσιν. ὅσα ὁ στρατιώτης ὄμιλος ἐν ταῖς πορείαις προΐενται.

[Προΐεναι:] ῥίψαι, ἀπολέσαι. ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι οὐ χρὴ προΐεναι. οὐδὲ γὰρ χειρίσασθαι ἔφη ἢ δανεῖσαι, ἀλλὰ προΐεναι, ἀσχάλλων ὁ δανειστής ἐπὶ τῷ μὴ κεκομίσθαι ἅπερ ἐδάνεισε χρήματα. φησὶν οὖν, ὅτι οὐ χρὴ ῥαδίως ἄλλοις προΐεσθαι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα.

[Προΐεσθαι:] προδιδόναι. ὁ δὲ βασιλεὺς οὔτε προΐεσθαι ἤξιον τὰ παρὰ τῶν πόλεων δῶρα.

[Προΐει:] ἀντὶ τοῦ προέπεμπε.

[Προΐζα·] ζητεῖ ἐν τῷ πρῶ μεγάλῳ.

[Προΐζω:] τὸ καταγινώσκω.

[Προΐκτης:] ὁ ἐπαίτης. προΐκτας καὶ γόητας καὶ βωμολόχους ἀποκαλοῦσι.

[Προΐσται·] γενικῇ.

[Προΐστορες:] οἱ μαρτυροῦντες.

[Προΐσχεται:] προβάλλεται.

[Προΐσχομένου:] προειπόντος.

[Προθανόντα:] ἡ προ ἀντὶ τῆς ὑπερ. Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα.

[Προθέλυμνα:] συνεχῇ, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. παρὰ τὸ τέλος τέλυμνος, καὶ θέλυμνος. ὁ πρόρριζος.

[Προθελύμνους:] ἄλλας ἐπ' ἄλλαις.

[Προθέλυμνοι:] τὰ ἐπαλλήλους κλάδους ἔχοντα δένδρη, ἀπὸ τοῦ θηλυμανεῖν.

[Προθέματα:] προγραφάς. καὶ ἔθηκεν ὁ Οὐαλεντινιανὸς ὁ βασιλεὺς προθέματα, ἵνα, εἴ τις τι ἡδίκηται παρὰ Σαλουστίου τοῦ ἐπάρχου, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν πραιπόσιτον ἔκαυσε Χρυσάφιον.

[Πρόθεσις:] προαίρεσις. ἀλλ' οὐδὲ ἐλύπησέ τινα κατὰ πρόθεσιν, οὐδὲ προσποιηθείς, οὐδὲ πολυπραγμονήσας ἀπλῶς οὐδὲν περὶ τῶν προγεγονότων.

[Πρόθεσις:] βουλή, γνώμη. Πολύβιος· ἦν δὲ τοῖς Ῥωμαίοις πρόθεσις ναυμαχεῖν. σημαίνει δὲ καί.

[Προθεσμία:] ἀπὸ τοῦ προθεῖναι τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε γενέσθαι δεῖ, οὐκ ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν, ἐὰν ἡμεῖς προτιθῶμεν προθεσμίαν τινά· εἰ δὲ ὁ θεὸς ὁ προτιθείς, ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν εἴρηται τὸ ὄνομα· προθεσπίζοντος τοῦ θεοῦ καὶ προστάττοντος καὶ προνομοθετοῦντος περὶ τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ τυχὸν τόνδε δεῖ τῆς ζωῆς ταύτης ὑπεξελεθεῖν ἢ τόνδε καταλυθῆναι τὸν σύμπαντα κόσμον. καὶ θεσπίζειν μὲν ἐπὶ θεοῦ κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ βασιλέως.

[Προθεσμίας νόμος·] Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος τὴν τῶν ε' ἐτῶν ἂν λέγοι προθεσμίαν.

[Προθεῖναι:] προεργάσασθαι. διὰ τὸ προθεῖναι καὶ ἄλλους τὴν ἐρμηνείαν τῶν Ψαλμῶν.

[Προθοήνωρ:] ὄνομα κύριον. καὶ συστέλλει.

[Προθύματα:] αἱ ὄλυραι. παρὰ τὸ προθύεσθαι τῶν ἱερέων, ἢ αἱ κριθαί, ἢ ὁ λιβανωτός.

[Πρόθυμος:] ἐπιθυμῶν, ὀρεγόμενος. παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' αἰεί.

[Προθυμοῦμαι·] αἰτιατικῇ.

[Προθύομαι·] γενικῇ.

[Πρόκα:] εὐθύς, παραχρῆμα. Ἡρόδοτος· καὶ πρόκα τε φρίκης αὐτὸν ἐπελθούσης ὀπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἴεσθαι.

[Προκαθέζομαι·] γενικῇ.

[Προκαθεῖς:] προπέμψας. προκαθεῖς δέ τινας τῶν στρατιωτῶν ἐς ἐλπίδας τῶν σπονδῶν ὑπηγάγετο.

[Προκάθημαι·] γενικῇ.

[Προκαθήμενον:] ἐξάρχοντα. Μενεκλέα τὸν προκαθήμενον τῶν τόπων. τουτέστι τὸν φυλάττοντα τοὺς τόπους.

[Προκαλεῖσθαι:] οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας. Θουκυδίδης. οἱ δὲ δικανικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως. Ἀρχέλαος παρεκάλει τὸν Σύλλαν διαλλαγῆναι πρὸς τὸν Μιθριδάτην· δεξαμένου δὲ τούτου τὴν πρόκλησιν, ἐγένοντο συνθήκαι.

[Προκαλινδοῦμαι·] γενικῇ.

[Προκαλίζετο:] προεκαλεῖτο.

[Προκάρηνος:] ἐπὶ κεφαλὴν. ἐν Μύθοις· ἡγήεις ἐτάνυσσε βαλὼν προκάρηνον ἀήτης.

[Προκαταβολή] καὶ **[Προσκαταβόλημα:]** τῶν τελῶν πυπρασκομένων, δύο προθέσεις ἐδίδοντο τοῖς ὠνούμενοις, ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι τὸ ἀργύριον. ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων, πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο προκαταβολὴ καλεῖται, τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμίᾳ διδόμενον προσκατάβλημα.

[Προκατεύχομαί σου. Πρόκενσον. Προκέφαλος·] προκέφαλος ἦν ὁ Φιλοκλῆς, ὡς ἔποψ. ἦν δὲ κωμωδίας ποιητής. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων.

[Προκεχωρηκός:] προεληλυθός. Θουκυδίδης.

[Προκείμενον:] τὸ ἐνεσθηκός. ὁ δὲ τοιούτοις χρώμενος λογισμοῖς μένειν ἡξίου τὸν Τιβέριον ἐπὶ τῶν προκειμένων. καὶ αὐθις· ἐμοὶ δὲ τὸ προκείμενον ἦνυστο.

[Προκινδυνεύω·] γενικῇ.

[Προκληδί. Πρόκλησις:] εἰώθεσαν, ὅποτε δικάζοντο τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίστε θεραπαίνας ἢ θεράποντας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι. τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον ὠνομάζετο πρόκλησις.

[Πρόκλος,] Μαλλώτης ἐκ Κιλικίας, φιλόσοφος Στωϊκός. ἔγραψεν ὑπόμνημα τῶν Διογένους σοφισμάτων, καὶ Πρὸς Ἐπίκουρον.

[Πρόκλος,] δεύτερος Μαλλώτης, φιλόσοφος καὶ αὐτὸς Στωϊκός.

[Πρόκλος,] ὁ Προκλήϊος χρηματίσας, Θεμεσίωνος, Λαοδικεῖας τῆς Συρίας, ἱεροφάντης. ἔγραψε Θεολογίαν, Εἰς τὸν παρ' Ἡσιόδῳ τῆς Πανδώρας μῦθον, Εἰς τὰ χρυσᾷ ἔπη, Εἰς τὴν Νικομάχου Εἰσαγωγὴν τὴν ἀριθμητικὴν· καὶ ἄλλα τινὰ γεωμετρικά.

[Πρόκλος,] ὁ Λύκιος, μαθητὴς Συριανοῦ, ἀκουστὴς δὲ καὶ Πλουτάρχου τοῦ Νεστορίου φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος Πλατωνικὸς. οὗτος προέστη τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς, καὶ αὐτοῦ μαθητὴς καὶ διάδοχος χρηματίζει Μαρίνος ὁ Νεαπολίτης. ἔγραψε πάνυ πολλά, φιλόσοφά τε καὶ γραμματικά. ὑπόμνημα εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον, ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου Ἔργα καὶ Ἡμέρας, Περὶ χρηστομαθείας βιβλία γ', Περὶ ἀγωγῆς β', Εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ', Εἰς τὴν Ὀρφέως Θεολογίαν, Συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου, Πλάτωνος περὶ τὰ Λόγια βιβλία ι', Περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ θεῶν, Ἐπιχειρήματα κατὰ Χριστιανῶν ιη'. οὗτός ἐστι Πρόκλος, ὁ δεῦτερος μετὰ Πορφύριον κατὰ Χριστιανῶν τὴν μιανὰν καὶ ἐφύριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινήσας· εἰς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονος, πάνυ θαυμασίως ὑπαντήσας κατὰ τῶν ι' καὶ η' ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ καὶ δείξας αὐτὸν κἂν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθὴ καὶ ἀνόητον. ἔγραψε Πρόκλος Μητρωακὴν βίβλον, ἣν εἴ τις μετὰ χεῖρας λάβοι, ὄψεται, ὥς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν θεολογίαν τὴν περὶ τὴν θεὸν ἐξέφηνεν ἅπασαν, ὥστε μηκέτι θράττεσθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων.

[Πρόκλος,] τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου κοιαίστωρ, ἀνὴρ δίκαιος καὶ χρημάτων διαφανῶς ἀδωρότατος· διὸ δὴ οὔτε νόμον τινὰ εὐπετῶς ἔγραφεν, οὐδέ τι τῶν καθεστώτων κινεῖν ἤθελε.

[Πρόκνη:] ὄνομα κύριον.

[Προκόλπιον:] πρὸ τοῦ κόλπου. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκων.

[Προκόμιον:] κόμην.

[Προκόνησος:] ὄνομα νήσου.

[Προκόπιος,] Ἰλλούστριος, Καισαρεὺς ἐκ Παλαιστίνης, ῥήτωρ καὶ σοφιστής. ἔγραψεν Ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν, ἣν οὖν τοὺς πολέμους Βελισαρίου πατρικίου, τὰ κατὰ Ῥώμην καὶ Λιβύην πραχθέντα. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὑπογραφεὺς χρηματίσας Βελισαρίου καὶ ἀκόλουθος κατὰ πάντας τοὺς συμβάντας πολέμους τε καὶ πράξεις τὰς ὑπ' αὐτοῦ συγγραφείσας. ἔγραψε καὶ ἕτερον βιβλίον, τὰ καλούμενα Ἀνέκδοτα, τῶν αὐτῶν πράξεων· ὥς εἶναι ἀμφοτέρω βιβλία θ'. ὅτι τὸ βιβλίον Προκοπίου τὸ καλούμενον Ἀνέκδοτα ψόγους καὶ κωμωδίαν Ἰουστινιανοῦ βασιλέως περιέχει καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Θεοδώρας, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτοῦ Βελισαρίου καὶ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ.

[Προκόπιος·] ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου ἐν τῇ Χελώνῃ ἵστατο εὐνούχου τινὸς στήλη, ἥς ἐν τῷ στήθει ἔγραφεν· ὁ μετατιθεὶς θεμάτια τῷ βρόχῳ παραδοθήτω. ἦν δὲ ἡ στήλη Πλάτωνος κουβικουλαρίου, ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλίσκου πυρίκαυστος γέγονε. τῶν δὲ γονέων αὐτοῦ αἰτησάντων τῷ βασιλεῖ εἰς μνημόσυνον τοῖς ἀνταῖρουσι βασιλεῖ στηλωθῆναι τὸν εὐνούχον Πλάτωνα, οὐκ ἐκώλυσεν. ἐν δὲ τῷ ἀνακαινίζεσθαι τὸν τοῦ μεγαλομάρτυρος νεὼν μετετέθη εἰς τὸ Ἱπποδρόμιον. οἱ δὲ οἴκοι τοῦ εὐνούχου σφύζονται ἐν τῇ Χελώνῃ.

[Προκόπτοντα:] διερχόμενον. ὀχήματι κεχρημένον καὶ διὰ τῆς λεωφόρου προκόπτοντα καταλαμβάνειν τὸ ἔβδομον.

[Προκόνια·] Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου. Δίδυμος δέ, προκόνια, φησί, πυροὶ μέλιτι κεχρημένοι· Ἀριστοφάνης δέ, ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφρύντων κριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι. ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι. Δήμων δὲ φησὶν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν· καὶ προκόνια ἐστὶ κάχροις κατηριγμένα μετὰ ἀρωμάτων.

[Πρόκωπον·] ὁ δὲ ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ βασιλέως πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος. ἀντὶ τοῦ γυμνόν. καὶ αὐθις· ἀλλὰ γεννικὸν ὀρῶν εἶχε πρόκωπον τὸ ξίφος.

[Πρόκριδος ἄκοντα:] ἐπὶ τῶν πάντων τυγχανόντων· τοιοῦτον γὰρ ἔχουσα ἡ Πρόκρις πάντα ἐθήρα.

[Πρόκριμα:] ἡ προτίμησις. ὁ δὲ Μακεδόνιος οὐδὲ τῶν ἐτέρων μνήμην ἐποίησε, λογισάμενος μηδαμῶς πρόκριμα γίνεσθαι τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ, ὡς καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ σὺν αὐτῇ παρασιωπηθείσης.

[Πρόκριμα·] ὡς μὴ πρόκριμα εἶη κατ' αὐτοῦ, καὶ αἰσχύνῃ ἐκώλυσαν γενέσθαι.

[Πρόκριται. Πρόκρις:] ὄνομα κύριον, θηλυκοῦ γένους.

[Πρόκριτον:] ἐκλεκτόν, ἢ πονηρόν.

[Πρόκροσσαι:] ἄλλη ἐπ' ἄλλῃ. Ἡρόδοτος· αἱ δὲ νῆες πρόκροσσαι ὠρμαίνοντο ἐς πόντον, ἐπὶ ν' νέας.

[Πρόκοιτος] καὶ **[Προκοιτία:]** ἡ προφυλακή. καὶ προφύλαξ. ἢ **[Πρόκοιτος,]** ὁ ἔμπροσθεν κοιμώμενός τις.

[Προκυλινδεῖσθαι:] τὸ ἐπὶ γόνυ πεσόντα προσκυνεῖν τῷ βασιλεῖ. ἴδιον γὰρ τοῦ βασιλέως τὸ γονυπετεῖσθαι ἐξ ἀνθρώπων. καὶ προκυλινδεῖσθαι ἰκτίνοισ· ἕαρος ἰκτινοὶ φαίνονται, ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι ἐκυλινδοῦντο, ὡς ἐπὶ γόνυ πίπτοντες.

[Προλάλος:] ὁ προαλῆς ἐν τῷ λέγειν. καὶ τοῦτον κατεσίγασαν τηνάλλως προλάλον τε καὶ ἰταμόν ὄντα.

[Πρόληψις:] γνῶσις. καὶ αὐθις· ἀχανεῖς ἔμειναν τῷ πρόληψιν ἐσχηκέναι τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι.

[Περὶ προλήψεως·] διαφορὰ ἐστὶν ἀληθείας καὶ συνηθείας· ἡ μὲν γὰρ ἀλήθεια γνησίως ζητούμενη πάντως εὐρίσκεται. τὸ δὲ ἔθος, ὅποιον ἂν παραληφθῇ, εἴτε ἀληθὲς εἴθε ψευδές, ἀκρίτως ὑφ' ἑαυτοῦ κρατύνεται· καὶ οὔτε ἀληθεῖ ὄντι αὐτῷ ἡδεταὶ ὁ παραλαβὼν οὔτε ψευδεῖ ἄχθεται. οὐ γὰρ κρίσει, ἀλλὰ προλήψει ὁ τοιοῦτος πεπίστευκε, γνώμῃ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπ' ἀδήλῳ τύχῃ τὴν ἰδίαν ἐπιδεδωκὼς ἐλπίδα. καὶ οὐκ ἔστι ῥαδίως ἀποδύσασθαι τὴν πάτριον περιβολήν, κἂν πάνυ αὐτῷ δείκνυται λυπρὰ καὶ καταγέλαστος οὔσα. ὁ δὲ Χρύσιππος ἐν τῷ ιβ' φυσικῷ λόγῳ δύο φησὶν εἶναι κριτήρια, αἴσθησιν, γνῶσιν καὶ πρόληψιν. ἔστι δὲ πρόληψις ἔννοια φυσικὴ τῶν καθόλου. Ἐπίκουρος δὲ ὁ φιλόσοφος πρόληψιν λέγει, οἷονεὶ κατάληψιν ἢ δόξαν ὀρθὴν ἢ ἔννοιαν ἢ καθολικὴν νόησιν ἐναποκειμένην, τουτέστι μνήμην τοῦ πολλάκις ἐξωθεν φανέντος. οἷον τὸ τοιοῦτόν ἐστιν ἄνθρωπος· ἅμα γὰρ τῷ ῥηθῆναι ἄνθρωπος, εὐθὺς κατὰ πρόληψιν καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ νοεῖται, προηγουμένων τῶν αἰσθήσεων. παντὶ οὖν ὀνόματι τὸ πρῶτως ἐπιτετευγμένον ἐναργές ἐστι· καὶ οὐκ ἂν ἐζητήσαμεν τὸ ζητούμενον, εἰ μὴ πρότερον ἐγνώκειμεν αὐτό. οἷον τὸ πόρρω ἐστὼς, βοῦς ἐστὶν ἢ ἵππος· δεῖ γὰρ κατὰ πρόληψιν ἐγνῶκέναι ποτὲ ἵππου καὶ βοὸς μορφήν. οὐδ' ἂν οὖν ὠνομάσαμεν τι, μὴ πρότερον αὐτοῦ κατὰ πρόληψιν τὸν τύπον μαθόντες. Ἐναργεῖς οὖν εἰσὶν αἱ προλήψεις· καὶ τὸ δοξαστὸν ἀπὸ προτέρου τινὸς ἐναργοῦς ἥρτηται· ἐφ' ᾧ ὁ ἀναφέροντες λέγομεν, οἷον πόθεν ἴσμεν εἰ τοῦτό ἐστιν ἄνθρωπος. τὴν δὲ δόξαν καὶ ὑπόληψιν λέγουσι.

[Πρὸ λιμοῦ] καὶ δίψης τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θάνατον ἡροῦντο οἱ Ἰουδαῖοι.

[Πρόλοβος:] ἐπὶ τῶν πτητικῶν ὀρνέων λέγεται πρόλοβος ὁ μετὰ τὸν στόμαχον κόλπος νευρώδης, ὁμοιος σκύτει, εἰς ὃν ἡ τροφή ἀκατέργαστος μένει· ὁ καὶ τοῖς ἀλεκτρυόσι πᾶσιν ἔνεστιν· ὁ καὶ ὑπ' ἐνίων καλεῖται φῦσα.

[Προλογίζω:] πρότερον λέγω. **[Προλογίζω]** δὲ τὸ ἐνεδρεύω.

[Προμάχιζε:] πρωταγωνιστὴς ἦν.

[Προμάχομαι·] γενικῇ.

[Προμαχῶνος:] τοῦ τείχους, τῆς ἐπάλξεως.

[Προμέρου κύνες:] τοῦτον φασὶ βασιλικὸν δοῦλον ὄντα μισήσαι Εὐρυπίδην καθ' ὑπερβολήν, ὥστε καὶ κύνας ἀγρίους ἐπαφεῖναι αὐτῷ, οἷτινες αὐτὸν κατεθοινήσαντο.

[Προμετωπίδιον:] τὸ ἔμπροσθεν.

[Προμετρητής·] ὁ τοὺς πιπρασκομένους πυροὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων ἕκαστον διαμετρῶν, καὶ ὁ τούτου τοῦ ἔργου μισθὸν λαμβάνων προμετρητὴς ἐκαλεῖτο. Δείναρχος· ὁ Σκύθου τοῦ προμετρητοῦ υἱὸς ἐν δημόταις γέγονε, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκε, καὶ ὁμῆς ἐκλαβόμενοι παρ' αὐτοῦ τοὺς πυροὺς διατελεῖτε.

[Προμηθεύομαι:] τὸ προνοοῦμαι· γενικῇ.

[Προμηθεύς·] ὅτι ἐπὶ τῶν Κριτῶν τῶν Ἰουδαίων παρ' Ἑλλήσιν ἐγνωρίζετο Προμηθεύς, ὃς εὗρε πρῶτος τὴν γραμματικὴν φιλοσοφίαν. περὶ οὗ λέγουσιν, ὅτι ἀνθρώπους ἔπλασε, καθότινας ιδιώτας ὄντας ἐποίησεν ἐπιγινώσκειν σοφίαν. καὶ Ἐπιμηθεύς, ὃς ἐξεῦρε τὴν μουσικὴν· καὶ Ἄτλας, ὃς τὴν ἀστρονομίαν ἡρμήνευσε· διὸ λέγουσιν, ὅτι τὸν οὐρανὸν βαστάζει. καὶ ὁ πολυόμματος Ἄργος, διὸ περίβλεπτος ἦν, καθότι τὴν τεχνικὴν ἐπιστήμην αὐτὸς ἐπενόησε πρῶτος. ἦν δὲ τότε καὶ μάντις Σιβύλλα. βασιλεύοντος παρ' Αἰγυπτίοις Φαραῶ τοῦ καὶ Παραχώ, παρ' Ἑλλήσιν ἐν Ἀθήναις ἐβασίλευε Κέκροψ, ὃς ἐκλήθη Διφυῆς διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος, ἢ ὅτι νόμον ἐξέθετο, ὥστε τὰς γυναῖκας παρθένους ἔτι οὖσας ἐνὶ ἐκδίδοσθαι ἀνδρί, καλέσας αὐτὰς νύμφας· πρότερον γὰρ αἱ τῆς χώρας ἐκείνης γυναῖκες θηριώδη μίξιν ἐμίγνυντο· οὐδενὸς γὰρ ἦν γυνή, ἀλλὰ ἐδίδου ἑαυτὴν εἰς πορνείαν ἐκάστω. οὐδεὶς οὖν ἦδει, τίνος ἦν υἱὸς ἢ θυγάτηρ, ἀλλ' ὥς ἂν ἔδοξε τῇ μητρί, ἔλεγε καὶ ἐδίδου τὸ τεχθὲν ᾧ ἐβούλετο ἀνδρί. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ Κέκροψ, ὡς ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενος καὶ τὴν νομοθεσίαν Ἡφαίστου τοῦ βασιλεύσαντος ἐκεῖ οὐκ ἀγνοήσας. ἔλεγε γάρ, ὅτι διὰ τὴν τοιαύτην τῆς ἀσελγείας συνήθειαν κατεκλύσθη ἡ Ἀττικὴ. ἀπὸ τότε οὖν ἐσωφρονίσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν τῶν Ἑλλήνων χώραν. ἐβασίλευσε δὲ Κέκροψ ἔτη ν'. ἐλέγετο δὲ Διφυῆς καὶ διὰ τὸ ἀπὸ Αἰγύπτου γενέσθαι καὶ εἰς Ἑλλάδα ἐλθεῖν καὶ βασιλεῦσαι.

[Προμηθεύσασθαι:] προνοήσασθαι.

[Προμήθεια:] πρόνοια.

[Προμηθεῖσθαι:] προβουλεύεσθαι, προνοεῖσθαι.

[Πρὸ μικροῦ.]

[Προμνηστῖνοι:] κατὰ τάξιν, ἐφεξῆς.

[Προμνήστρια:] ἡ προνοήσασα γάμον, ἦν νῦν προξενήτριαν φασί.

[Προμνῶμαι:] προξενῶ, προμνηστεύομαι.

[Πρόμολε:] πρόελθε.

[Προμολῆσιν:] ἀκρωρείαις, ἐξοχαῖς. Ὅρφέα Θρηϊκίησι παρὰ προμολῆσιν Ὀλύμπου τύμβος ἔχει.

[Πρόμος:] πρόμαχος.

[Προμότης:] προκόπτων παρὰ Ῥωμαίοις.

[Προμοίροις:] πρὸ τῆς μοίρας, ἁώροις. προμοίροις δὲ θανάτοις ἐφθείρετο ἡ νεολαία.

[Προμυλαία:] θεὸς προμύλιος, ἦν ἀφιδρύνοντο ἐν τοῖς μυλῶσιν, ὡς Εὐνοστον.

[Προνκομισάριος:] ὁ ἐκ συναινέσεως δύο μερῶν μεταξὺ ληφθεὶς διαιτητής.

[Προνομαία:] ἡ τοῦ ἐλέφαντος προβοσκίς.

[Προνομεύω:] τὸ ληΐζω, καὶ αἰχμαλωτίζω.

[Προνομεία·] ἡ σκύλευσις. **[Προνομίας]** δὲ τιμῆς πλείονος.

[Προνομή:] διαρπαγή.

[Προνόμιον. Προνομίων:] προλημμάτων. προπετῶς σαυτῷ τὰ pronómia τῶν ἀλλοτρίων ἐπαρχιῶν διεκδικῶν.

[Πρόνομος:] ὄνομα κύριον. αὐλητής, ὃς μέγαν πώγωνα εἶχεν. ἔνθεν καὶ τό, Ἀγύρριος Πρόνομου πώγων' ἔχων ἐλάνθανε.

[Προνόμων:] δικαιωμάτων, θεσμῶν. τί δέ μοι φύσεως μέλει καὶ pronómων;

[Προνοοῦμαι·] γενικῇ. ἔστι καὶ **[Προνοῶν]** καὶ **[Προνοούμενος.]**

[Προνούστερος:] προμηθέστερος, προνοητικώτερος. Σοφοκλῆς. Ἀθηνᾶ· ὀρᾷς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση; τούτου τίς ἂν σοι τάνδρὸς ἢ προνούστερος, ἢ δρᾷν ἀμείνων εὐρέθη τὰ καίρια; τουτέστι τοῦ Αἴαντος.

[Προνώπιον:] προεκκείμενον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· **[Προντούλων·]** οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐδέξατο τὰ δῶρα, ἀλλὰ καὶ οἰκοθεν ἔπεμψε μοι ἄλλο πλακούντιον προντούλων. ὡς ἂν λέγων, μηκέτι πατῆσαι ἐκεῖ με.

[Πρόνοια:] πρόγνωσις. Σοφοκλῆς· πείθου. προνοίας δ' οὐδὲν ἔφυ βροτοῖς κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.

[Πρόνοια·] ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ Πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ιδρύσθαι. ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἡ' Προνητῆν ὀνομάζει.

[Πρόνοια Ἀθηνᾶ:] οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἐστάναι αὐτήν, οἱ δὲ ὅτι προϋνόησεν, ὅπως τέκη ἡ Λητώ. ὅτι ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεται· κατ' οἰκονομίαν, κατ' εὐδοκίαν, κατὰ συγχώρησιν.

[Πρόξ:] ἐλάφου γέννημα.

[Προξένει:] λέγε. ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει. ἢ ὅτι, ὡς φῆς, προξένει μοι καὶ παρέχε τὰ χρήσιμα.

[Προξενία:] ἡ τῶν ξένων ὑποδοχή. καὶ αὐτῷ προξενίαν ἔδοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι.

[Πρόξενος:] ὁ νέηλὺς πόλεωσ ξένης. ὁ δὲ Εὐθυκράτη ἀτιμωθέντα παρὰ Ἀθηναίοις ἐψηφίσατο ἐπίτιμον εἶναι καὶ πρόξενον Ἀθηναίων.

[Πρόξενος:] ὁ προστάτης. καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτόν, ὥς ἂν τὴν χάριν αὐτὴν τε κάκείνην ἔχῃς, ὃ πρόξενε. καὶ **[Πρόξενοι,]** οἱ προστάται τῶν πόλεων καὶ φροντισταὶ καὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι.

[Προξένους] ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἦκοντας.

[Προξενῶ θ' ὑμᾶς αἰεί:] ἀντὶ τοῦ προΐσταμαι. Ἀριστοφάνης.

[Προξενῶ:] ἀντὶ τοῦ ἐπιτάττω· γενικῇ.

[Προοδοποιῶ·] γενικῇ.

[Πρόοπτος:] προφανής, πρόδηλος. Ἡρόδοτος· ἡμέας οὗτοι οἱ ἄνθρωποι προόπτως θανάτῳ μέλλουσι προδώσειν.

[Προορῶ·] αἰτιατικῇ.

[Προώλης:] ὁ πανώλης.

[Πρόωμαι:] παραχωρήσω.

[Πρόωνες:] οἱ προνευκότες τόποι τῶν ὁρῶν.

[Πρόωνται:] αὐθυπότακτον. προδώσουσιν, ἀμελήσουσιν. ὁ δὲ τοὺς περιχώρους παρεκάλει, λέγων ὅτι ἐὰν αὐτὸν πρόωνται, καὶ αὐτοὶ κινδυνεύσουσι.

[Πρόωρος:] πρὸ τῆς ὥρας.

[Πρόωσις:] ὥθησις.

[Προπαρεγγυηθέν:] προπαραγγεληθέν. προπαραγγυηθέν οἱ τοῦτο ἐκ βασιλέως.

[Προπάροιθεν:] ἔμπροσθεν.

[Πρόπας στόλος:] πᾶσα ἡ δύναμις. νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος.

[Προπαιδεύματα·] ὁ δὲ Ὀριγένης οὐκ ἐπαύετο παραδιδούς γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τᾶλλα προπαιδεύματα.

[Προπαιδεΐα:] τὰ πρῶτα μαθήματα.

[Πρόπεμπτα:] Δίδυμός φησι μήποτε ἄλλα τινὰ εἰσιν ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς καταβολῆς. εἰσὶ γὰρ οἱ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασίν. εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα, ὥς Δημοσθένης, πρὸς ἡμέρας ε'· ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἔρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν.

[Προπεπωκότες:] ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες. ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται. προπεπωκέναι δὲ παρὰ τὴν συνουσίαν πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον, πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Προυσίᾳ.

[Προπέρυσι] καὶ **[Πέρυσι. Προπέτεια:]** ἡ ἀχαλίνωτος γλῶσσα.

[Προπετής:] εἰς τοῦ ἔμπροσθεν νενευκῶς. προπετὴς τῷ βάρει γενόμενος πίπτει. **[Προπετής]** δὲ καὶ ὁ πρόγλωσσος.

[Προπηλακίζων:] ἀδικῶν, ὑβρίζων, διασύρων, ἐξουθενῶν. καὶ **[Προπηλακισμός,]** ὕβρις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πηλὸν ἐπιχρίεσθαι τὰ πρόσωπα τῶν ἀτιμίαν καὶ ὕβριν καταψηφιζομένων, οὓς ἀρτίως ἀσβόλῳ χρίουσι.

[Προπίνει:] διὰ τοῦ οἴνου τιμᾷ καὶ προδίδωσι. καὶ Δημοσθένης δὲ τοὺς προδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. καὶ Ἀριστοφάνης· φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν. τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; προὔπινομεν. ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους δεξιούμεθα. καὶ αὖθις· ταῖς θυγατράσι φάρμακον ὥρεξε καὶ αὐτὸς ἔπιε, δυστυχοῦς κοινωνήσας προπόσεως καὶ φιλοτησίας.

[Προπίνειν:] οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς ἐπιτελοῦντες ἐορτὴν πάνδημον, ἐν φιάλαις χρυσαῖς ἢ ἀργυραῖς κινῶντες ἐδέχοντο μὲν παρὰ τοῦ οἰνοχόου αὐτοί, ἀπέπινον δὲ μικρὸν τῆς κύλικος, ὥς συμβόλου ὄντος τούτου φιλίας πολλῆς, καὶ τότε παρεῖχον ᾧ ἂν ἐβούλοντο καὶ τὴν κύλικα· καὶ ἐκαλεῖτο προπίνειν. ἡ δὲ ἡμέρα φιλοτησία.

[Πρόπιον:] μάντευμα. καὶ **[Θεοπρόπιον,]** τὸ τῶν θεῶν μάντευμα.

[Πρόποδες:] μεγάλους πόδας ἔχοντες.

[Πρὸ ποδῶν:] τὸ παρατυχὸν οἷονδήποτε.

[Πρὸ ποδῶν:] ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν.

[Προπολεμῶ·] γενικῇ.

[Προπόλεος,] τὸν προπόλεον κόσμον τοῦ ἄστεος ἀποκείραντες.

[Πρόπολος:] δούλη, προπολεύουσα. ἢ θεράπων. καὶ θεράπεινα, πρόσφυξ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀλλὰ σαυτὸν θαρρῶν παράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ **[Πρόπολος,]** ὁ νεωκόρος.

[Πρὸ πολλοῦ.]

[Προπόλῳ:] θεράποντι.

[Προπόλων:] θείων ἐρμηνέων.

[Πρόπολοί τε καὶ θεραπευταί.] μέλλων Εὐρυμέδων πότ' Ἀριστοτέλη γράψασθαι, Δημοῦς μύστιδος ὦν πρόπολος.

[Πρόπομα:] ἐκ τοῦ προπίνω.

[Προπομπία:] ἐν συνθέσει διὰ τοῦ ι· **[Πομπεία]** δὲ ἀπλοῦν, διὰ διφθόγγου.

[Προποντίς. Προπύλαια ταῦτα·] Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. δύναται μὲν δεικτικῶς λέγεσθαι, ἅτε ὀρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πνυκός. βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτω λέγειν εἰώθασιν. ἐν γοῦν τῷ κατ' Αἰσχίνου αὐτὸς Δημοσθένης φησὶν· ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν. Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως φησιν· ἐν ἔτεσι μὲν γὰρ πέντε παντελῶς ἐξεποιοήθη, τάλαντα δὲ ἀνηλώθη ,βιβ', πέντε δὲ πύλας ἐποίησαν, δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίσαι.

[Πρόρριζον:] ἐκ ρίζων. καὶ **[Πρόρριζος,]** ἀντὶ τοῦ παντάπασι. Σοφοκλῆς· Μυρτίλος πρόρριζος ἐκριφεῖς. **[Πρὸ ριζῶν]** δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς ρίζης.

[Πρός·] εἰς μῆκος δὲ ὅσον πόδας ξ' καὶ πρὸς. ἀντὶ τοῦ πλεῖον, περισσότερον. καὶ ὁ Θεολόγος· καὶ μικρόν τι πρὸς.

[Προσαγγελία.] Πολύβιος· ἤκον ὑπὸ νύκτα πρὸς τὸν Φίλιππον, φάσκοντες συνωρμηκέναι τινὰς αὐτοῖς· τούτους δ' ἀπαγγέλλειν, ὅτι καταλείπειεν ἐν Ῥηγίῳ πεντήρεις Ῥωμαϊκάς. ὁ δὲ διαταραχθεὶς ἐκ τῆς προσαγγελίας ἔφυγε. καὶ αὖθις· τῷ δὲ Πτολεμαίῳ γενομένης προσαγγελίας, παρεῖναι τὸν Ἀρχίαν.

[Προσαγγέλλει·] ὁ δὲ ἑαυτὸν προσαγγέλλει (ἀντὶ τοῦ μηνύει) ἑαυτὸν ἄξιον θανάτου.

[Προσάγειν] καὶ **[Παράγειν]** διαφέρει. προσάγουσι μὲν γὰρ πάντες οἱ παραταξάμενοι ἢ ἂν ἄριστοι εἶεν μάχεσθαι· παράγουσι δὲ οἱ σώφρονες ἢ ἂν ἀσφαλέστατα, οὐχ ἢ ἂν τάχιστα ἀπέλθοιεν. παριέναι ἀνάγκη δὲ ἐκτεταμέναις μὲν ταῖς ἀμάξαις, ἀνειργμένοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις σκευοφόροις ἐπιπολύ. οὕτως φησὶ Ξενοφῶν. καὶ **[Προσάγειν,]** ἀντὶ τοῦ οἰκειοῦσθαι, ιδιοποιεῖσθαι. ὁ δὲ ἐμήνυε διὰ τῶν πρέσβων, ὡς προσάγοιτο μὲν τὰ ἔθνη χρήμασι καὶ δώροις, καταγγέλλοι δὲ κοινὰ τὰ κερδαλέα τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου.

[Προσάγομαι·] δοτικῇ.

[Προσαγορεύω·] αἰτιατικῇ.

[Προσαγωγήον·] τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ὃ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα.

[Προσάδω·] δοτικῇ.

[Πρὸς ἀκτῖνα·] ἀνατολήν.

[Πρὸς ἄλληλα.]

[Προσαλισκόμεθα·] ἀντὶ τοῦ πρὸς τούτοις καταδικαζόμεθα καὶ ζημιούμεθα. κᾶτα προσαλισκόμεθα.

[Προσαμφιῶ·] πρὸς οἷς ἔχεις ἐνδύσω.

[Προσανανεωσάμενος·] ἀνακαινίσας, καὶ ἀνεγείρας. ὁ δὲ Μάρκος προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα ἐπεβάλετο καταπειράζειν τῆς ἐλπίδος.

[Προσαναταθεῖς·] ὀργισθεῖς, ἐπαρθεῖς. ὁ δὲ βραχέα προσαναταθεῖς κατένευσε ποιήσειν. ἀντὶ τοῦ κατεπαρθεῖς.

[Προσανατεινόμενος·] ἀπειλῶν. τὰ μὲν παρακαλῶν, τὰ δὲ προσανατεινόμενος.

[Προσαναφωνῶ·] δοτικῇ.

[Προσανέχων·] προσέχων, προσκεκολλημένος. Πολύβιος· ὁ δὲ πᾶν ὑπομένειν ἐδόκει, προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρχίαις. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Δημήτριος προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τοῦ διαποσταλησομένου πρὸς αὐτόν. καὶ **[Προσανέχοντι,]** ἐξέχοντι.

[Προσανίσχοντα.]

[Πρόσαντες,] δυσχερές, καὶ ἐναντίον. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ ἄναντες.

[Προσάντης·] καὶ ἡ δοτικὴ προσάντει.

[Προσάντως·] ἐπίρρημα. μήτε ἀκαίρως παρακαλεῖν, μήτε προσάντως.

[Πρὸς ἀπαλέξουσιν:] πρὸς βοήθειαν.

[Προσάπτομαι·] γενικῇ· **[Προσάπτω]** δὲ δοτικῇ.

[Προσαρσασόμενα:] προσρηγνύμενα, προσκρουόμενα.

[Προσαστειασάμενος:] ἀστεϊόν τι προσειπών. ὁ δὲ παρακαλέσας αὐτὸν καὶ τι προσαστειασάμενος τοιοῦτον, αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται.

[Προσαυδῶ·] δοτικῇ.

[Πρὸς αὐτοῦ:] ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ. ὁ δὲ οὐ κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς αὐτοῦ εἶναι νομίσας τὰ συμβαίνοντα περὶ τοὺς ἐναντίους ἐγένετο περὶ τὸν Μάρκον, σπουδάζων τὴν τόλμαν ἀφελέσθαι καὶ προκαταλαβεῖν αὐτοῦ τὴν ὁρμήν.

[Προσβάλλει·] δοτικῇ. προσέρχεται. προσέβαλε δὲ ταῖς ἀκοαῖς αὐτῶν ἦχος τις ἐμμελὲς θεῶν ὕμνων. δι' ἑνὸς λ δεύτερος ἀόριστος. προσέβαλλε δὲ αἰεὶ διὰ δύο λλ, παρατατικός.

[Προσβαίνω·] δοτικῇ.

[Πρὸς βίαν:] βιαίως, ἀναγκαστῶς. ὁ δὲ οὐκ ἐφείσατο αὐτῆς ὁ ἐραστής ὁ ἐναγής, ἀλλ' ἐξαγαγὼν αὐτὴν τοῦ νεῶ πρὸς βίαν διέφθειρε μάλα ἀνοίκτως.

[Προσβλέπω·] δοτικῇ.

[Προσβολή:] ζημία, δαίμονος ὀργή, παρὰ Ἀριστοφάνει. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ζῶον ζημίαν εἶπε, καταρώμενος αὐτῷ. ᾧ του ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἢ προσβολή, οὐκ οἶδα. περὶ τοῦ κανθάρου.

[Προσγεγόνει:] συνεμίχθη, συνηριθμήθη. ὁ δὲ τοῦ βασιλέως Ἀρμενίας παῖς προσεγεγόνει αὐτῷ ξὺν δυνάμει ἱππικῇ οὐκ ὀλίγη.

[Πρόσγειον:] τὸ πρὸς γῆν.

[Προσγράφει:] προσκρίνει.

[Προσδέδεμαι·] δοτικῇ.

[Προσδέξασθαι·] προσδέξασθαι δέ, τὸ δὴ λεγόμενον, εἰς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς.

[Προσδέχω·] αἰτιατικῇ καὶ **[Προσδεχόμενοι·]** αἰτιατικῇ· προσδοκῶντες.

[Προσδεῖσθαι] καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν, τὸ δὲ παντελῶς ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ.

[Προσδιαλέγομαι·] δοτικῇ.

[Προσδίδωμι·] αἰτιατικῇ. ὅτι διαφέρει προσδοκία ἐλπίδος· ἐλπίς μὲν γὰρ ἐστὶ προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ ὁ φοβούμενος προσδοκᾷ, ἀλλ' οὐκ ἀγαθὰ· κακῶν γὰρ προσδοκία ἐστὶν ὁ φόβος, ἀγαθῶν δὲ ἡ ἐλπίς. ἐπεὶ οὖν οὐχ ὑφεστώτων πραγμάτων οἱ ἀσεβεῖς προσδοκῶσιν, ἀπόλλυται αὐτῶν ἡ ἐλπίς, ὥς μένουσι τοῖς ἡδέσι χρῶνται.

[Πρὸς δύο οὐδ' Ἡρακλῆς:] παροιμία. ζήτηι ἐν τῷ οὐδὲν Ἡρακλῆς πρὸς δύο.

[Πρὸς αἵματος:] τοὺς συγγενεῖς. Σοφοκλῆς· ἄρ' ὦδ' ἄριστος ἐξ ἀριστεῶν δυοῖν βλαστῶν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος;

[Προσαίτης:] ὁ ἐπαίτης. **[Προσαΐτις]** δὲ θηλυκὸν διὰ τοῦ ι.

[Προσαιτῶν:] πολλὰ αἰτῶν.

[Προσεδρεία· Προεδρία] δέ.

[Προσεδρεύω σοι.]

[Πρόεδρος.] τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας, εἶδεν ἐν πολλῷ στρατῷ.

[Προσέκειτο:] ἀντὶ τοῦ προσεῖχε. Θουκυδίδης ἐν α'.

[Προσέκοψεν:] ἀντὶ τοῦ προσέπταισεν. Ἄλεξις.

[Προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ:] ἀντὶ τοῦ ἡλλοτριώσατο. οὕτως Ποσειδίππος.

[Προσεκτικώτατα·] ἐδόκει γὰρ Ῥωμαίων ἐπιμελέστατα καὶ προσεκτικώτατα κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς τελεῖν τὰς θυσίας. ἀντὶ τοῦ πολυτελῶς, νουνεχῶς. .

[Προσέλευσις.]

[Προσέληνοι:] Ἡρόδοτος τοὺς Ἀρκάδας οὕτως λέγει, τουτέστιν ἀρχαίους, πρὸ τῆς σελήνης.

[Προσελοῦμεν:] ἀντὶ τοῦ προπηλακίζομεν, ἐλαύνομεν, εἰσβάλλομεν.

[Προσέμαξε:] προσπαρέθηκε, προσεκόλλησε· μάττειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύναι καὶ φυρᾶν καὶ εἰς ἓν συνάγειν τὰ ἄλευρα. Ἀριστοφάνης· τὸν Πειραιᾶ προσέμαξε.

[Πρὸς ἐμοῦ εἶ:] οἰκεῖός μου, ἐγγύς μου, φίλος μου, παρ' ἐμοί.

[Προσένεγκε· Προσενέγκαι] δέ.

[Προσέπαισε:] προσέπαιξε. Πλάτων τῷ σ ἀντὶ τοῦ ξ κέχρηται.

[Προσεπιμετρῶν:] πλείω τοῦ μεμετρημένου διδούς. προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δεομένῳ, πρὸς τὸ παρὰ πάντων ὁμολογουμένως γίνεσθαι τὴν ἐπὶ τούτοις χάριν.

[Προσεπιτραγωδήσουσι:] δεινολογήσουσι. δεδιὼς μὴ πολλαπλασιάσαντες τὸ προτέρημα καὶ προσεπιτραγωδήσαντες καταπλήξονται τοὺς ἐν τοῖς Τυάνοις.

[Προσεποιήθη·] ὁ δὲ ὠργίζετο μὲν ἀθετηθεὶς, οὐ μὴν προσεποιήθη κατὰ τὸ παρόν. ἀντὶ τοῦ ἐφάνέρωσεν, ἐνεδείξατο. Δαμάσκιος· ἤσθάνετο μὲν οὖν ἡμῶν ταύτη πη διακειμένων, οὐ μέντοι προσεποιήθη τὸν νοῦν προσέχειν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ πολλάκις ἀκούων οὐ προσεποιεῖτο.

[Προσεποιήσαντο:] Ἰσαῖος. ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσαντο.

[Προσεποίσω:] προσεπάξω.

[Προσερήσομαι:] ἐρωτήσω.

[Πρὸς ἐρρωγυῖαν ἄδεις:] ἐπὶ τοῦ μάτην πονοῦντος.

[Προσερρύη:] προσεφοίτησε, προσῆλθεν, οὐ προσέρρευσε.

[Προσέσθαι·] Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κούδεν γρύζει, τοῦτ' οὐ δύναται με προσέσθαι. ἐφελκύσασθαι. καὶ αὖθις Αἰλιανός· ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, ἐταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα τὸ ἑαυτὴν παραβάλλειν ἀνδρὶ ἀγνώτῳ καὶ ὥσπερ ὦνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι. καὶ αὖθις· ὥστε μηκέτι αὐτὸν προσέσθαι εἰς ὁμιλίαν.

[Προσέσχεν:] ἐξώκειλε. Σοφοκλῆς· τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε; τίς προσήγαγε χρεία; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος; καὶ αὖθις· τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων; λέγεται καὶ κατέσχεν. ὁ αὐτὸς Σοφοκλῆς· ἥνικ' ἐκ τῆς ποντίας Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλῳ.

[Προσέσχε:] κατῆρεν, ἐπλησίασεν. Αἰλιανός· εἴτα τῆς ὑστεραίας προσέσχε τῇ Χίῳ καὶ ἀποβάντες ἐντυγχάνουσι τῇ κόρῃ πιπρασκομένη.

[Προσεταιρισάμενος:] ἐταίρους προσλαβόμενος.

[Προσέτι:] ἐπίρρημα.

[Προσετρίψατο:] ἐπέβαλε, κατέχεε. τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψατο.

[Προσεύξη τὸν θεόν:] οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ.

[Προσευσχολεῖν:] ἐπιμελῶς βλέπειν. ἀφιέναι δὲ τὸ σπουδαζόμενον καὶ τῇ θεωρίᾳ προσευσχολεῖν αὐτοῦ.

[Προσεφθέγγετο·] αἰτιατικῇ.

[Προσεχές:] ἐγγύς. ἐπὶ τάδε τῆς πόλεως ὀρμεῖν οὐκ ἠδύναντο διὰ τὸ προσεχεῖς εἶναι ἀκτὰς τοῖς ἐτησίαις. ἀλίμενος γάρ ἐστι καὶ προσεχής ὁ τῇδε αἰγιαλός.

[Προσέχεια:] ἡ προσοχή.

[Προσέχω·] δοτικῇ.

[Προσέχοιεν:] ἐπιμελῶς τηρεῖν. ὅπως οἱ πολέμοι ταύτῃ προσέχοιεν τὸν νοῦν. καὶ αὖθις· οὐδὲ πάνυ τι προσεῖχε τοῖς βιβλίοις.

[Πρὸς ζόφον:] πρὸς δυσμάς.

[Πρόσει:] προσέρχη.

[Προσειλήφесαν:] ὑπέλαβον, ἐνενόησαν. Ἰώσηπος· προσειλήφесαν γὰρ ἐκ τοῦ σχήματος μηδὲν αὐτὸν ἀρνήσασθαι τῶν ὑπονοηθέντων, ἀλλ' ἐπὶ συγγνώμῃ πορισμῷ πάντα πεποιηκέναι.

[Πρόσειλος:] πρὸς τὴν εἰλην, ἥτοι θερμασίαν.

[Προσείλου:] προσελάβου, συνηρίθμηςας. Αἰλιανός· εἴτα, ἀσελγέστατε, τοσοῦτοι ἐχθροὶ γεγενήμενοι οὐκ ἤρκεσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ ἐμὲ εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν προσείλου τάξιν;

[Προσειπών·] καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τὰ ἔσχατα προσειπών. καί, προσειπών οὖν τὸν Δανιήλ.

[Προσείρων:] προσάπτων.

[Πρόσεισι·] δοτικῇ:

[Προσεῖχε. Προσηγάγου:] ἀντὶ τοῦ περιεπλέξω, παρὰ σεαυτὸν ἔλαβες. Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν· οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου. ἀντὶ τοῦ πρὸς σεαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν.

[Προσηγάσθησαν:] ὑπερεθαύμασαν. τοῦτον ἀπεδέξαντο τὸν λόγον τοῦ νεανίσκου καὶ προσηγάσθησαν, πῶς οἶει, σφόδρα τὸν Πρόκλον.

[Προσηγγελμένοις:] τοῖς ἤδη ἀγγελθεῖσι. τοῖς προσηγγελμένοις ἐπαρκέσας οὐδὲν προυργιαιτέρον ποιήσεται μετὰ ταῦτα τοῦ βοηθεῖν σφίσι κατὰ δύναμιν.

[Προσηγλάϊστο:] ἐλαμπρύνετο.

[Προσηγορία:] προσφώνησις.

[Προσήγορος·] ὅπου θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.

[Προσήκαντο·] αἰτιατικῇ. κατεδέξαντο, ἠθέλησαν. οἱ πλεῖστοι μὲν οὖν προσήκαντο τὴν πρεσβείαν, ὀλίγοι δέ τινες διεχρήσαντο τοὺς ἐλθόντας. καὶ αὖθις· Μωϋσῆς μὲν προσήκατο τὴν συμβουλίαν.

[Προσῆκει:] πρέπει. προσῆκει γε μὲν Ῥωμαίοις μετὰ ἀσφαλείας τὸ νικᾶν, ὥς ἂν οὐκ ἐξ ἀνάγκης πολεμοῦσιν, ἀλλὰ προσκτωμένοις.

[Προσήκων·] δοτικῇ. κατὰ γένος ἀγχιστεύων. ἦν δὲ ὁ παῖς προσήκων κατὰ γένος. καὶ αὖθις· καὶ οἱ τούτοις προσήκοντες τοὺς οἰνοχόους τούσδε ἡγησάμενοι φαρμακεῖς ἀπέκτειναν.

[Προσήλιος.]

[Προσηλῶ·] αἰτιατικῇ.

[Προσήλυτοι:] οἱ ἐξ ἐθνῶν προσεληλυθότες, καὶ κατὰ νόμον ποθήσαντες πολιτεύεσθαι. καὶ οἱ ξένοι.

[Προσήλυτοι:] οἱ ἐξ ἐθνῶν προσεληλυθότες καὶ κατὰ τοὺς θεῖους πολιτευόμενοι νόμους. Δαβίδ· καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

[Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίεις:] ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου, ἢ προσποιουμένου. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

[Προσημπόλησα:] προσέλαβον.

[Πρὸς ἡῶ:] πρὸς ἀνατολήν.

[Προσήραξε.]

[Προσηρειακός:] προσαρμόσαντος. ὁ δὲ κατεσκεύασε στοάς, καὶ διὰ τούτων προσηρειακός τῷ τείχει τὰς κριοφόρους μηχανάς.

[Προσηρτημένος:] προσκεκολλημένος.

[Προσηρτῆσθαι:] ἀπηωρῆσθαι.

[Προσήσεσθαι:] ἀρεσθῆναι, δέξασθαι. Ἀλπιανός· οἱ ὕπατοι τὰ ὄρκια προϋτεινον καὶ ἐς πάντας ἔφασαν ἐνδώσειν μᾶλλον ἢ Ταρκύνιον προσήσεσθαι.

[Προσήσεται·] αἰτιατικῇ.

[Προσηταιρίσατο:] φιλικὰ ἐποίησεν. οὐκ ὀλίγους τε ἀπὸ τούτων προσηταιρίσατο.

[Προσῆχεν:] ἀντὶ τοῦ προῆγεν.

[Προσίασι:] προσέρχονται.

[Προσίενται:] προσάγονται.

[Προσίεται·] αἰτιατικῇ. ἀρέσκεται, προσδέχεται. Ἀριστοφάνης· τὰ μὲν ἄλλα μ' ἥρεσε τῶν πραγμάτων, ἐν δ' οὐ προσίεται με (ἀντὶ τοῦ οὐ πείθει με), ὅτι ὥς μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.

[Προσιζήσαντες:] προσκαθίσαντες.

[Προσίημι·] δοτικῇ.

[Πρόσιμεν·] προσερχόμεθα.

[Προσιών·] προσερχόμενος.

[Προσίστατο·] ἐνεπόδιζεν.

[Πρόσισχε·] τὸ πρόσσεχε. Κρατῖνος· καὶ μὴ πρόσισχε βαρβάροισι βουκόλοις. καὶ Εὐπολῖς· πρόσισχε τὸν νοῦν τῇδε. καὶ Θουκυδίδης γ'· παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως. οὕτως δὲ καὶ ὑπίσχομαι, τὸ ὑπισχνοῦμαι οἷ τε τραγικοί, καὶ Ἀριστοφάνης· τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλ λαβεῖν ὑπίσχομαι.

[Προσιτόν·] προσδεχόμενον.

[Πρόσθεμα·] ἡ προσθήκη.

[Προσθέσθαι·] συμπολεμῆσαι. καὶ Πομπηῖω τῷ μεγάλῳ προσθέσθαι οὐ κατὰ δέος τὸ Ῥωμαίων, ἀλλὰ κατ' εὐνοίαν τὴν ἐς βασιλέα τε καὶ αὐτοὺς Ῥωμαίους.

[Προσθεῖναι τὰς θύρας·] ἀντὶ τοῦ ἐπικλεῖσαι. Ἡρόδοτος γ'.

[Προσθίγω·] δοτικῇ.

[Πρὸς θυμοῦ·] ἐπιμελέστερον. εἶναι δὲ Ῥωμαίοις ἐκ παλαιοῦ πάτριον, καὶ μάλιστα δὴ πρὸς θυμοῦ Ἀντωνίῳ. ἀντὶ τοῦ ἡγαπᾶτο.

[Πρὸς θυμοῦ αὐτοῖς ἐγένετο·] ἀντὶ τοῦ ἄρεστόν καὶ θυμῆρες. καὶ αὐθις· τοῖς δὲ οὐ πρὸς θυμοῦ ὁ πόλεμος ἐγίγνετο.

[Προσκαθεδοῦμαι·] δοτικῇ.

[Προσκαθῆσθαι·] ἐνυπάρχειν. τῷ γὰρ μηδεμίαν ἔννοιαν μηδενὶ προσκαθῆσθαι τοῦ μέλλοντος, πάντας εἰς ἔκπληξιν ἡγάγε τοὺς φονικούς.

[Προσκαθίστη·] ὅπῃ ὑποπτοι ἦσαν ἐπελεύσεσθαι οἱ πολέμιοι, προσκαθίστη. ἀντὶ τοῦ ἐπολυπλασιάζε.

[Προσκακοπαθῶ·] δοτικῇ.

[Προσκαλέσαι·] ἀντὶ τοῦ προσκαλέσασθαι.

[Προσκαλοῦμαι·] αἰτιατικῇ.

[Πρὸς καλοῦ ἐγένετο αὐτῷ. Πρὸς Κᾶρα καρίζεις·] ἐπὶ τοῦ ὁμοίου. ὥς καὶ τὸ πρὸς Κρῆτα κρητίζεις.

[Προσκαρτερῶ·] δοτικῇ.

[Προσκαταθεῖν·] ἀντὶ τοῦ ζημιωθεῖν. Ἀριστοφάνης· καὶ προσκαταθεῖν γ' ὥστ' ὁμόσαι τριώβολον. τουτέστι ζημιωθεῖν ἂν τρεῖς ὀβολούς, ἵνα ἐπιτρέψῃς μοι ὁμόσαι τοὺς θεούς· οὕτω καταφρονῶ τῶν ὄρκων.

[Προσκαύσασα·] ἐπὶ τῆς χύτρας. προσκαύσασα ἢ Θραῦττα πρῶην τὴν χύτραν.

[Πρὸς καιρὸν ποιῶ·] ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς.

[Προσκεκλησέσθαι:] τουτέστιν εἰς δικαστήριον κληθήσεσθαι. σὺ δέ, νῆ τὸν Ἑρμῆν, προσκεκλησέσθαι γέ μοι, εἰ μὴ ἀποδώσεις τὰργύριον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

[Προσκεκρουκῶς:] ἐχθρὸς γεγονώς. ὁ δὲ Σεβαστιανὸς προσκεκρουκῶς διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τοῦ βασιλέως, εὐκολος ὢν διὰ πενίαν καὶ κοῦφος ἐς μετανάστασιν διεδέχθη τῆς στρατηγίας.

[Πρὸς κενὴν ἄδεις:] πρὸς ἐρρωγυῖαν ἄδεις, ἐπὶ τοῦ μάτην πονοῦντος.

[Πρὸς κέντρα λακτίζεις. Προσκεφάλαιον.] οὕτω φησὶν Ἀριστοφάνης.

[Προσκέχνη·] δοτικῇ.

[Προσκέψομαι:] περισκοπήσω. περιεργάσομαι, εἰσελθὼν καὶ κατανοήσας.

[Προσκέιμενοι:] οἷον κολλώμενοι, προσεγγίζοντες. καὶ **[Προσκειμένων τῶν θυρῶν,]** τουτέστιν ἡσφαλισμένων. ὁ δὲ ἐντυχὼν προσκειμέναις ταῖς θύραις (ἀντὶ τοῦ κεκλεισμέναις) καὶ τῶν ἐπισπαστήρων λαβόμενος ἀπρίξ εἵχετο, καρτερικῶς καὶ μάλα ἐγκρατῶς. ἐπεὶ δὲ ἀπο σπώντων βία ἀπέκοψαν τὸ πᾶν σῶμα τῶν χειρῶν.

[Προσκινήσομαι·] Ἀριστοφάνης· κακῶς παρέξω κούχῃ προσκινήσομαι. συνουσιάσαι αὐτῷ δηλονότι.

[Προσκήνιον:] τὸ πρὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. ἡ δὲ τύχη παρελκομένη τὴν πρόφασιν καθάπερ ἐπὶ προσκήνιον παρεγύμνωσε τὰς ἀληθεῖς ἐπινοίας.

[Προσκληδονιζόμενος:] ἐπ' ἀγαθῷ ὀττεύόμενος. Ἰώσηπος· ταῦτά τε δὴ προσκληδονιζόμενος καὶ σταθερὰν μετ' ἐμπειρίας τὴν ἡλικίαν ὀρῶν.

[Προσκήσεις:] πρὸς ἃς καλεῖ τις **[εἰς]** δικαστήριον ἢ βουλήν, κλητῆρας ἔχων· πρόκλησις δέ, χωρὶς τοῦ σ, καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαιτητὴν καὶ οἷον ἐπὶ βάσανόν τινος ἀνδραπόδου ἢ μαρτυρίαν τοῦδέ τινος βαλέσθαι.

[Πρόσκλησις:] ἡ εἰς δικαστήριον κλῆσις. καὶ προσκαλέσαι τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου.

[Πρόσκλησις:] ἑτερομέρεια. μὴ διαπράξασθαι τι κατ' ἔχθραν ἢ κατὰ πρόσκλησιν.

[Προσκλητόν:] ἐν ᾧ ἀκουμβίζομεν.

[Πρόσκομμα:] ζημία, βλάβη, σκάνδαλον.

[Προσκομιστέον:] προσενεκτέον.

[Προσκοπήν:] πρόσκρουσιν. ὁ δὲ τῶν τοῦ βασιλέως φίλων ἐπὶ τοσοῦτον ἐς διαφορὰν ἤκοι καὶ προσκοπήν, ὥστε σπεύδειν αὐτοὺς περιβαλεῖν αὐτὸν ἀνηκέστῳ τινὶ κακῷ.

[Προσκοπῶ·] δοτικῇ.

[Πρὸς κώρυκον γυμνάζεσθαι:] ἐπὶ τῶν διακενῆς μοχθούντων.

[Προσκόπων:] προφυλάκων. ὁ δὲ Τραιανὸς τινὰς ἀγγελίας ψευδεῖς διὰ τῶν προσκόπων ἀεὶ καθιεῖς εἴθιζεν ἅμα μὲν ἐν κόσμῳ πορεύεσθαι, ἅμα δὲ πρὸς τὰ φοβερὰ μὴ ταράττεσθαι.

[Προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου:] ἀντὶ τοῦ προσπταίσεις. τὸ σμικρότατον δὲ διὰ τοῦ προσκόψαι τῷ λίθῳ δεδήλωκεν.

[Προσκώπους:] τοὺς πρὸς ταῖς κόπαις ναύτας, τοὺς κωπηλάτας.

[Πρὸς Κρήτα κρητίζων:] παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Πολύβιος· ὁ δὲ ἡγνώνει τὸ δὴ λεγόμενον πρὸς Κρήτα κρητίζων.

[Προσκρούειν·] δοτικῇ. ἐναντιοῦσθαι, ἐκμηχανᾶσθαι. οἱ Σικελιῶται τὸν στόλον ἰδόντες οὐκ ἐν τοῖς ὀχυρώμασι καθεῖρξαν αὐτούς, οὐκ ἄλλο προσκρούειν τοῖς ἐναντίοις οὐδὲν ἔγνωσαν.

[Προσκυνεῖ:] προσεγγίζει.

[Προσκυνεῖ·] δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ δέ. καὶ σὲ προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης.

[Πρόσκυσον:] προσκύνησον.

[Προσλαλῶ·] δοτικῇ.

[Πρὸς λέοντα δορκάδες ἄπτουσι μάχην:] ἐπὶ τῶν πρὸς κρείττονας ἐριζόντων.

[Πρὸς λύραν ἄδειν.] τὰ κατὰ τὸν ἐταῖρον ἡμῶν μετρίως ἐπράχθη, καὶ οὐχ ὥς ἂν κινήσαι θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων νέμεσιν. αὕτη μέντοι σαφῶς ἐστὶ, περὶ ἧς πρὸς λύραν ἄδομεν.

[Προσμαρτυρῶ·] αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ. προσμαρτυρῶ σοι τόδε, καὶ προσμαρτυρῶ σε τόδε.

[Προσμειδιῶ·] δοτικῇ.

[Πρὸς νῦν] σε μητρὸς πρὸς τε πατρός, ὃ τέκνον, πρὸς τ', εἴ τις σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές, ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπης μ' οὕτω μόνον, ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδε γ', οἷς ὀρθῶς, ὅσοις τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με.

[Προσόδια:] ἀπὸ τῶν προσόδων. οὕτω δὲ ἔλεγον τὰς προσαγομένας τοῖς θεοῖς πομπάς. καὶ προσόδια τὰ εἰς πανηγύρεις θεῶν ποιήματα παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα.

[Προσόδια:] ὕμνοι. ἀρχὴ προσοδίου· τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπαυομένοισιν ἢ θοῶν ἵππων ἐλατῆρας αἰεῖδειν;

[Πρόσοδος:] εἰσφορά, εἴσοδος, ἢ παρουσία, ὡς Θουκυδίδης καὶ ἕτεροι. ὁ δὲ Καῖσαρ ἐκ τῆς προσόδου μόνης τούτους κατέπληξε. τουτέστι παρουσίας.

[Προσοδώδασι:] προσώζεσαν.

[Προσοκέλλω:] τῷ αἰγιαλῷ προσεγγίζω. καὶ **[Προσοκείλαντες,]** προσορμίσαντες.

[Προσομιλῶ·] δοτικῇ.

[Πρὸς ὄνομα:] κατὰ ὄνομα δηλονότι.

[Προσουδίζει:] τῷ ἐδάφει προσκρούει. ἐκ τοῦ ἵππου ρίψας προσουδίζει χαμαί.

[Προσουδίζει:] πρὸς τὸ ἔδαφος ῥιπτεῖ. ὁ δὲ ἄρας μετέωρον προσουδίζει τε καὶ ἀποκτείνει.

[Προσουρίου:] ἐπιτηδείου.

[Προσοχή:] ἀκριβὴς ἐπιμέλεια διαίτης. τοῦ ἰδίου σώματος ἐπιμελητικῶς δεῖ ἔχειν ἐμμέτρως, οὔτε ὥς ἂν τις φιλόζωος οὔτε πρὸς καλλωπισμὸν οὔτε μὴν ὀλιγώρως, ἀλλ' ὥστε διὰ τὴν ἰδίαν προσοχὴν εἰς ὀλίγιστα ἱατρικῆς χρήζειν φαρμάκων καὶ ἐπιθεμάτων ἐντὸς καὶ ἐκτός.

[Προσοχθίζω·] δοτικῇ.

[Προσοχθίσματα:] ἡ Γραφὴ καλεῖ τὰ εἰδῶλα. καὶ **[Προσώχθισα,]** δυσηρεστήθην, ἐβδελυξάμην.

[Πρὸς ὄψιν:] πρὸς θεωρίαν. Σοφοκλῆς· τὸ δ' εὐχλόου Δήμητρος εἰς προσόψιον πάγον μολούσα τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ ταχεῖ πόρευσον ξὺν χρόνῳ.

[Πρόσω:] ἔμπροσθεν. Ἰωτόμην δὲ καίπερ οὐ πρόσω τοῦ τεθνάναι ὄντα ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν κελεύει, ὥς μὴ ἐκφύγῃ τὸν τῶν κακούργων θάνατον.

[Πρόσω:] ἀντὶ τοῦ ἀπωτέρω. εὐθεῖαν ἐδόκει ἐλαύνειν ὥς ἐπὶ Σελεύκειαν. εἶναι γὰρ οὐ πρόσω σφῶν τὴν Σελεύκειαν, ἅτε εἴκοσι τῶν πλείστων ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχουσιν. καὶ αὖθις· εἶχε δὲ καὶ πεζοὺς οὐ πρόσω τῶν δισμυρίων. ἀντὶ τοῦ οὐ πλείους.

[Προσφδία·] καὶ **[Προσφῶδιον:]** ὁ ὕμνος.

[Προσώκειλαν:] προσώρμισαν.

[Προσωπεῖον:] πρόσχημα. **[Πρόσωπον]** ἐπὶ θεοῦ ἢ ἐπιφάνεια αὐτοῦ. Δαβὶδ· πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακά. καὶ ἡ λύσις τῶν πονηρῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἡ χορηγία.

[Προσωτέρω:] περαιτέρω.

[Προσώχθηκε:] προσκέκρουκε, προσκέκοφεν. ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι.

[Προσώχθισα:] ἐβδελυξάμην, δυσηρεστήθην. καὶ Πισίδης· εἰ δ' αὖ σχολάζει καὶ προσοχθεῖ τῇ μέθῃ.

[Προσπαλαίω·] δοτικῇ.

[Προσπαθῶ] σε· αἰτιατικῇ.

[Προσπάλτιοι·] Πρόσπαλτα, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. ζήτει ἐν τῷ Δραχαρνεῦ.

[Προσπατταλεύσω:] προσπήξω. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω. εἰώθασιν γὰρ κοτίνῳ καὶ ἄλλοις δένδροις προσπατταλεύειν τὰ ἀναθήματα καὶ κωλὰς καὶ κρανία πρὸς ἀποτροπὴν βασκανίας οἱ γεωργοί, πρὸς τὸ μὴ ξηρανθῆναι αὐτά.

[Προσπαίζω·] δοτικῇ.

[Προσπαίω·] δοτικῇ.

[Προσπελάζει:] προσεγγίζει.

[Προσπέση:] συμβῇ. αὐθυπότακτον.

[Προσπεσόντων:] ἀγγελθέντων. Πολύβιος· προσπεσόντων δὲ τούτων ἐς Τάραντα καὶ τοὺς Θουρίους, ἡγανάκτει τὰ πλήθη.

[Προσπηδῶ·] δοτικῇ.

[Προσπίπτουσαι:] συναντῶσαι. κατὰ τὰς διόδους προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ τοῦ δείπνου.

[Προσπιπτούσης:] ἀντὶ τοῦ ἀγγελλομένης.

[Προσπίπτω·] δοτικῇ.

[Προσπεφυκότος:] ἀπρίξ οὖν, ὅλη δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. καὶ ἀπρίξ, προσπεφυκότος, ὃ οὐχ οἶόν τε πρίσαι διὰ τὴν σύγχυσιν.

[Προσπορευομένων:] προσερχομένων μεθ' ἱκετηρίας. προσπορευομένων δ' αὐτῷ τῶν ἡδικομένων, τοὺς μὲν διέσυρε χλευάζων, τῶν δὲ κατανίστατο, τοὺς δὲ ἐξέπληττε λοιδορῶν.

[Προσπορισθέν:] ἐπινοηθέν, προσοδευθέν.

[Προσπταίω·] δοτικῇ.

[Προσπτύξομαι:] προσκυνήσω.

[Προσπτύσσω·] δοτικῇ.

[Προσποιεῖται·] αἰτιατικῇ. οἰκειοποιεῖται, ἢ πλάττεται, καὶ ὑποκρίνεται. γνόντες οἱ Φράγκοι ὡς Βελισάριος εὐτυχεῖ καὶ προσποιεῖσθαι τε τὴν Ἰταλίαν ἐθέλοντες περὶ συμμαχίας βουλεύονται. καὶ

[Προσποιούμενος·] καὶ οὐδ' ὅτι οὖν ἐν ἑαυτῷ ἔχειν προς ποιούμενος. οἱ δὲ οὐ προσποιῶνται κακούμενους Ῥωμαίους, καίπερ αὐτῶν φίλοι ἐκ παλαιοῦ ἐς τὰ μάλιστα ὄντες.

[Προσρῆξαν:] προσαράξαν.

[Προσρήσει:] προσηγορίας. καὶ **[Πρόσρησις,]** προσηγορία, λόγος κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος. ἐσήμηνε Σιζίβουλος ὁ Τούρκων ἡγεμὼν ὡς ὁ Ῥωμαίων φίλος οὐχ ἥττον καὶ αὐτῷ ἐπιτήδειος, καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως· ἐπειδὴ τηνικαῦτα Ῥωμαῖοι Πέρσαις ἐπολέμουν ἐπὶ τῇ προσρήσει, δέον εἶναι ἐν καιρῷ καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι Πέρσαις.

[Πρόσριζα:] σὺν ταῖς ρίζαις. Ἀππιανός· τὰ δένδρα ἔκοπτε πρόσριζα, τοῦ μὴ πάλιν φῦναι.

[Πρόσταξις·] πρόσταξις ἐστίν, ὅταν ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως ἢ ἐκ θατέρου κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι στίφος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατευθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως.

[Προστασία:] βοήθεια. ὁ δὲ ἐξέπεμπε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγάλης προστασίας, δυνάμεως, ἐξουσίας, καὶ αὐθις· καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφαλκέναι διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὁρμὴν καὶ προστασίαν.

[Προστασία·] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος· ταῦτα οὐχ ὁμολογουμένη προστασία. ἀντὶ τοῦ βοήθεια, προΐσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουροῦντος τῷ ἀδικουμένῳ. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεςβείας· ὡς δεῖ τὰ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγ κεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείου. Δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ κεῖσθαι ἀντὶ τῆς προστασεως, τουτέστι τῆς ὑπ' ἐνίων προστάδος καλουμένης.

[Προστάσσω·] δοτικῇ.

[Προστατεύω·] γενικῇ.

[Προστατεῖ·] αἰτιατικῇ. προηγεῖται, προέστηκε, παρακολουθεῖ.

[Προστατεία· Προστασία] δέ.

[Προστάτης:] ἱκέτης, ὁ προεστηκὼς τῶν βωμῶν. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ', ὅς ἐστιν ὁ προστάτης. βούλομαι.

[Προστάτης:] οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες προστάται ἐκαλοῦντο· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἐκάστῳ τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην. ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα, ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω βάρεως τὰ τῆς πόλεως πράγματα· ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταις χρωμένην ἀεὶ πονηροῖς· κἄν τις ἡμέραν μίαν χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.

[Προστάτις] δὲ θηλυκόν, διὰ τοῦ ἱ· προστάτιδος ἢ γενικῇ.

[Προστατῶν:] ὁ ἐπιγινόμενος. ἀλλ' ὁ προστατῶν χρόνος διηγέ μ' αἰὲν ὥς θανουμένην. νῦν δ' ἡμέρα γὰρ τῇδ' ἀπηλλάχην φόβου.

[Προστεθέντος:] συνευδοκήσαντος. τοῦ δὲ Εὐθυμίου προστεθέντος τῷ ἀνδρὶ καὶ δεδωκότος αὐτῷ τὴν τῶν ὑπηρετῶν ὑπουργίαν.

[Προστέτηκε:] προσκεκόλληται.

[Προστηθιδίων·] ἐξελθόντες μεγάλοι δύο μετὰ τύπων καὶ προστηθιδίων ἐδέοντο μηδὲν ἀνήκεστον βουλευέσθαι περὶ τῆς πόλεως. τουτέστιν εἰκόνες μέχρι στήθους.

[Πρόστηθί μου· Προστίθεται] δὲ δοτικῇ.

[Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς·] Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου. Φιλόχορος φησι περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ, ὥς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ θ' ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες ὑπέγραψαν οὕτως· πρῶτοι τειχίζειν οἷδ' ἀνέθηκαν, βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

[Προστήσας:] προαγαγών.

[Πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης:] ἐπικούροι γίνεσθε τῆς κατεπειγούσης συντυχίας.

[Προστιβάδες·] ὁ δὲ κατῴκει ἐν σπηλαίῳ, προστιβάδας ἐντετμημένας ἔχοντι κατὰ τὴν πέτραν.

[Πρὸς τιμῆς·] ἦν δὲ ὁ φιλόσοφος πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ.

[Πρόστιμα:] ἐπίχειρα. τοιάδε μὲν τοῖς κακῶς βουλευομένοις δίδωσι τὰ πρόστιμα ἢ δίκη. καὶ

[Πρόστιμον,] ζημία, ἐπιτίμιον, παραγραφή. Πολύβιος· παρὰ Ῥωμαίοις θάνατος ἦν πρόστιμον τῆς ἐφεδρείας λιπόντι τὴν τάξιν. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ ν' τάλαντα πρόστιμον τῆς ἀμαρτίας.

[Προστιμήματα:] ἔστι μὲν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὠρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων, ἢ ἐπωβελία· ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὥς δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

[Προστρέπεσθαι:] ἀποπέμπεσθαι, τρέπεσθαι ἐφ' ἑαυτοῦ.

[Προστρέπω:] παρὰ Σοφοκλεῖ. ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω. μή μ' ἀτιμάσης, τοιόνδ' ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι.

[Πρὸς τὸν σωρὸν ἀμᾶσθαι:] πρὸς τοὺς μεγάλους ἔργοις ἐπιτιθεμένους. ἢ ἐπὶ τῶν παρεγγυώντων.

[Πρόστωον:] τὸ ἔμπροσθεν τῆς στοᾶς.

[Προστρέχω·] δοτικῇ.

[Προστρίβεται·] Ἀριστοφάνης· πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις. τουτέστιν ὕβρεις καὶ κακὰ πράγματα κατασκευάζει καὶ μηχανᾶται καὶ περιποιεῖται.

[Προστρόπαιον·] ἡ δὲ ζῶσα βίον τὸν προστρόπαιον γυναικί. ἀντὶ τοῦ ἱκετικόν.

[Προστρόπαιον:] τὸ ἄγος, μίασμα. οὕτως Αἰσχίνης. καὶ προστροπή δὲ λέγεται· ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ.

[Προστρόπαιος:] προστετραμμένος, ἰκέτης παρακαλῶν. Σοφοκλῆς· θάκει δὲ προστρόπαιος, ἐν χερσὶν ἔχων κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου, ἰκτῆριον θησαυρόν. ἰκέσιον κτῆμα· ὃ ἐστὶ τὰς τρίχας. καὶ αὖθις· καὶ προστροπαίους τῶν δι' ἐκεῖνον ἡτυχηκότων.

[Πρὸς τρόπον αὐτῷ·] Πολύβιος· ὁ δ' Ἀντίοχος πρὸς τρόπον αὐτῷ καὶ παραδόξου γενομένης τῆς ἐπαγγελίας ὑπερχαρῆς ὢν πάνθ' ὑπισχνεῖτο.

[Πρόστροποι:] προσπεπτωκότες, προστετραμμένοι. Σοφοκλῆς· ἰκετεύομέν σε πάντες ὧδε πρόστροποι, ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν.

[Προστυχής:] ὁ κατὰ τύχην ἐντυχών.

[Πρόσοικος:] οἰκειότερον μᾶλλον τὸ ὁμορος· ἐπὶ γὰρ ὅρων τοῦτο λαμβάνεται.

[Πρὸς οἶνονοῦ] δεξιῷ τιθέμενος ἐν πολεμίῳ χάρακι σταθμεῦσαι.

[Πρόσοιτο:] προσδέξαιτο, ἐπισπάσοιτο. οὐδὲ γὰρ πρόσοιτο ἀναβάτην ἢ κάμηλος οὐδένα ὑπ' αὐθαδείας καὶ ἀσυνηθείας. καὶ αὖθις Δαμάσκιος· ἦν δὲ ἰκανὸς ἰδεῖν ὅπη τε σαθρὸν φθέγγεται ὁ λόγος, καὶ ὅπη ὑγιές, ἵνα τὸ μὲν πρόσοιτο, τὸ δὲ ἐξελέγξειε. καὶ αὖθις· εἰ μετάνοιαν ἀμαρτωλοῦ πρόσοιτο.

[Προσύμβολα·] ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰρήσθω προσύμβολα, ὥς φασι.

[Προσφερεῖς:] ὁμοίαις. ὁ δὲ ἀπαντήσας τοῖς βαρβάροις πυρὶ προσφερῆς ἔργα ἐπεδείκνυτο χεῖράς τε ἀνθρώπου καὶ τόλμαν παρατρέχοντα.

[Προσφέρωνται:] ἀντὶ τοῦ προστεθῶσι.

[Προσφέρω·] δοτικῇ.

[Προσφεύγω·] δοτικῇ.

[Προσφθέγγομαι·] αἰτιατικῇ.

[Προσφορά:] προσθήκη, πρόσδοσις. ποίῳ γὰρ ἢ σὴ προσφορά δηλώσεται.

[Προσφορά:] πρόσσδος. Ἀντιφῶν.

[Πρόσφορα:] χρήσιμα. δράσω καὶ τάδε καὶ πάνθ' ὅσα πρόσφορα ὑμῖν πρὸς χάριν.

[Πρόσφορον:] οἰκεῖον, ἀρμόδιον, ἐπιτήδειον. οὐ γὰρ διὰ τὴν τύχην τῶν συμβεβηκότων ἀθετήσεις τῆς ἀξίας ἢ τῆς προσηγορίας τὸ πρόσφορον. Χοσρόης φησὶ πρὸς Μαυρίκιον.

[Προσφυές:] προσοικειούμενον.

[Προσφυῶς:] οἰκείως, ἀκολούθως.

[Πρόσφυξ:] ὁ αὐτόμολος.

[Προσφύς:] προσπλακεῖς. καὶ **[Προσφῦναι]** καὶ **[Προσφύντος.]**

[Προσχαιρητήρια:] ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις γραφομένη, ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ Κόρη.

[Πρόσχημα:] παρακάλυμμα τοῦ ἥθους, ἢ πρόφασις. οὐδὲν ἄλλο σοι πρόσχημ' αἰεί, ὥς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. αὐτὸν γὰρ ἐν προσχήματος μοίρᾳ ἐξιώντα, μήτε Οὔννοις μήτε τοῖς ἐκείνων συμμάχοις ἐς χεῖρας ἰέναι.

[Πρόσχημα:] παρακάλυμμα. Σοφοκλῆς· πρόσχημ' ἀγῶνος, Δελφικῶν ἄθλων χάριν. ὥς οὐπω ὄντος τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος. προσχήματι οἰκονομίας βαρβαρικῆς ἐχόμενοι μικρολογίας.

[Πρόσχορδα:] σύμφωνα.

[Προσχών. Προσχωρῶ·] δοτικῇ.

[Πρόσχωροι:] περίοικοι.

[Προψαύσασαι] αἱ σάρκες τοῦ μάρτυρος τῷ πυρί.

[Προταλαιπωρῶ·] γενικῇ.

[Προταμών:] κόψας.

[Πρόταξις ψιλῶν:] ὅταν τῶν ἄλλων ἐν πολέμῳ οὔτοι προτάττωνται, ὑπόταξις δὲ ὅταν ὑποτάττωνται· προσένταξις δὲ ὅταν καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττωνται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις τοῦτο.

[Πρότασις·] ὅτι πρότασις ἐστὶ λόγος ἐξ ὅρων δύο, τῷ σημαινομένῳ τι περί τινος δηλῶν, ἢ ὡς ὑπάρχον ἢ ὡς οὐχ ὑπάρχον. τρόπος δὲ ἀπλῶς δύο προτάσεων ἀπλῇ κοινωνία τρεῖς ὅρους ἐχουσῶν, ἐξ ὧν ἀνάγκη τὸν ἕνα δις τε εἰληφθαι καὶ ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρχειν. σχῆμα δὲ τρόπος ὡδὶ τὸ μέσον ἔχων.

[Πρότασις:] ἡ προτεινομένη ἐρώτησις. πρόβλημα τὸ προβληθὲν ἐρώτημα. διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ μόνον· συνίστανται δὲ ἐξ ἀντιφάσεων. ὅτι πρόβλημα καὶ πρότασις τῶν αὐτῶν εἰσι δηλωτικά καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς· τῷ δὲ τρόπῳ τῆς ἐκφορᾶς τῆς κατὰ τὴν λέξιν μόνον αὐτοῖς ἡ διαφορά. τὸ γὰρ αὐτὸ ἐρώτημα μετὰ μὲν τοῦ πρότερον λεγόμενον πρόβλημά ἐστι, μετὰ δὲ τοῦ ἄρ' αὖτε πρότασις. καὶ εἰσιν αὐτὰ διαλεκτικά προβλήματα καὶ αἱ διαλεκτικαὶ προτάσεις. πρόβλημα μὲν οἶον, πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδὴς ἢ οὐ; πρότασις δέ, ἄρ' αὖτε ὁ κόσμος σφαιροειδὴς ἐστι; τοῦ ἢ οὐ οὐ προστιθεμένου.

[Προτέγειον. Προτέλεια:] ἡμέραν οὕτως ὀνομάζουσιν, ἐν ἣ εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς εἰς τὴν θεὸν καὶ θυσίας ἐπιτελοῦσι.

[Προτέλεια.] Πρωτόλεια δέ. Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ τῆς ἱερείας. τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναι τι τῶν εἰς τὸ θεῖον ἀναφερομένων γιγνόμενα ἢ διδόμενα.

[Προτέλειον:] ἡ προπαιδεία. καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς Μούσας, ἀλλὰ τὸ κράτος αὐτῷ τῆς σοφίας ἐν ταύταις ἐστί, καὶ οὐδ' εἴ τι περιττὸν αἰνίττονταί ποτε, συνιέναι βούλεται, καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται, πολλὰ καὶ ἀγαθὰ αὐτῷ γένοιτο. **[Τέλος]** λέγεται καὶ ὁ γάμος. καὶ προτέλεια, τὰ ὑπὲρ τοῦ γάμου θύματα. ἀλλὰ καὶ τῶν Σινωνίδος γάμων προθυσάσθω καὶ προτέλεια τοῦ μοιχοῦ ὁ ἀνὴρ γενέσθω.

[Προτεμενίσματα:] προπύλαια, ἢ προάστεια.

[Προτένθαι:] οἱ πρὸ καιροῦ τῶν προσφαγίων ἀπογευόμενοι, ἢ οἱ προαρπάζοντες καὶ μεταπιπράσκοντες πλείονος, οἱ νῦν μετάβολοι καλούμενοι· οἱ προλαμβάνοντες τὰ ὄψα, πρὶν εἰς τὴν

ἀγορὰν κοιμισθῆναι. **[Προὔτένθευσαν]** δὲ προελιχνεύσαντο, προέλαβον τὴν προ θεσμίαν, ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν ἢ ὑπὸ τοῦ κερδαίνειν ἡττώμενοι.

[Προτένθης:] ὁ λίχνος. Αἰλιανός· προτένθης καὶ ὀψοφάγος.

[Πρό τε παίδων καὶ πρό γυναικῶν:] ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ παίδων καὶ ὑπὲρ γυναικῶν.

[Προτεραία:] ἡ πρώτη. καὶ **[Προτεραῖος. Προτεραῖτερος:]** ἀντὶ τοῦ πρότερος.

[Προτερήσαντες:] πρότεροι γεγονότες. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι προτερήσαντες τοῖν δυοῖν ποταμοῖν κοντοὺς ἔπηξαν ὑποβρυχίους. καὶ αὖθις· παρὸν ἡμῖν ἢ ἄρδην ἀπολωλέναι ἢ προτερήσασι δόξαν μὲν τινα προπεταίας ἀπενέγκασθαι, βιοτεύειν δὲ ὅμως ἔτι κατ' ἐξουσίαν.

[Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται τὸν δασύπουν:] ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. καὶ πρότερον αἶμα ὕσει.

[Προτέρωσε:] μακροτέρω.

[Προτέταγμα:] γενικῇ.

[Προτείνειν:] δωρεῖσθαι, χαρίζεσθαι. προτείνειν αὐτῷ φ' ἵνα τάλαντα παραχωρήσαντι τῆς Κύπρου, καὶ τᾶλλα συνακολουθήσοντα λυσιτελῇ καὶ τίμια παρ' αὐτῷ συνεπιδεικνύειν, προσενεγκαμένῳ τὴν χρεῖαν ταύτην.

[Πρὸ τῆς δίκης:] προτιμότερον τῆς δίκης. οἱ θεοσύλαι κολάζονται, τὸ κέρδος πρὸ τῆς δίκης τιθέμενοι.

[Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ἄδεις:] ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβάνοντων.

[Πρὸ τῆς πόλεως:] ἔμπροσθεν τῆς πόλεως. οἱ δὲ βάρβαροι παρετάξαντο οὐ πρὸ τῆς πόλεως, ἀλλὰ παρὰ τὴν πόλιν ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν, βλέποντες μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν, ἔχοντες δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας παρὰ τὴν πόλιν πρὸς αὐτῷ τῷ τείχει, τὸ δὲ λαὸν ἀνῆκον πρὸς τὰς ἄρκτους.

[Προτιάπτω:] προσάπτω.

[Προτιελεῖν:] συστρέφειν.

[Προτίκτωρ:] εἶδος ἀξιώματος Ῥωμαϊκοῦ· καὶ φυλάττει.

[Προτιμᾶν:] τὸ φροντίζειν. καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς καὶ Ἀριστοφάνης. οὐδὲν προτιμῶ σου· φορῶ γὰρ πριάμενος τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.

[Προτιμῶ·] γενικῇ. γράψας ἀναιδῶς, εἴ τιτι προτετίμηται δεσμοῦ. καὶ Ταραντῖνοι μὲν οὐδὲν ἐκείνου προτιμήσαντες. αἰτιατικῇ δέ· θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἐξεταζομένων, προτιμήσεις τὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ θεοῦ.

[Προτιόσσομαι:] προβλέπω. ἀπὸ τῶν ὅσων ἡ μεταφορά.

[Πρότμησις:] ὀμφαλός, τὸ παρ' ἡμῖν ἵτρον. διὰ τὸ πρῶτον τέμνεσθαι ἐν τοῖς βρέφεσι.

[Προτολμίζεσθαι:] προέρχεσθαι.

[Προτομαὶ βασιλικαί:] εἰκόνες βασιλικαί. καὶ προτομαὶ λεόντων, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων ἡ προτομή λέγεται. τοῖς δὲ τῶν πλοίων ἄκροις τετραπόδων προτομὰς ἀποτυπώσας χαλκῷ περιέλαβε, διὰ τὸ τῶν ἐμβόλων χρειῶδες.

[Προτομή:] ἐπὶ ζώων ἀλόγων οὕτω λέγεται, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπου πρόσωπον. καὶ ἐπὶ κριοῦ μηχανικοῦ προτομή λέγεται τὸ πρόσθεν μέρος. ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. δοκὸς ὑπερμεγέθης, ἰστῷ νηὸς παραπλησία, ἐστόμωται δὲ παχεῖ σιδήρῳ κατ' ἄκρον ἐς κριοῦ προτομήν, ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται, τετυπωμένος. καταιωρεῖται δὲ κάλοις μέσος ὥσπερ ἀπὸ πλάστιγγος ἑκατέρας δοκοῦ, σταυροῖς ἑκατέρωθεν ἐδραίοις ὑπεστηριγμένος, ἀνωθούμενος ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν ἐς τὸ κατόπιν, τῶν αὐτῶν πάλιν ἀθρόως ἐς τοῦμπροσθεν ἐπιβρισάντων, τύπτει τὰ τεῖχη τῷ προσανέχοντι σιδήρῳ· καὶ οὐδεὶς οὕτω καρτερὸς πύργος ἢ περίβολος πλατύς, ὃς κἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν κατισχύσει· τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης, καθαιρεῖ τὰ τεῖχη.

[Προτόνιον:] ἱματίδιον, ὃ ἱέρεια ἀμφιέννυται. ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι. προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρώτη Πανδώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα.

[Πρότονος:] ὁ προτεταμένος κάλως.

[Πρὸ τῶν ὄλων:] πρότερος τῶν ὄλων. καὶ πάντα πράττων ἄνθ' ὄλων πρὸ τῶν ὄλων.

[Προτρέπω:] εὐκτικῶς παρακαλῶ. προτρόπαιοι γὰρ οἱ ἰκέται. Σοφοκλῆς. τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προτρέπω· καλῶ δ' ἅμα πομπᾶιον Ἑρμῆν. καὶ Προτρέπομαί σε· αἰτιατικῇ.

[Πρότριτα:] τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ. Θουκυδίδης ἐν β'. τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.

[Προτροπάδην:] προθύμως, ἀμεταστρεπτί· ἢ εἰς τοῦμπροσθεν. Ἀγαθίας· παραδόντες δὲ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις ἔφευγον προτροπάδην, ἀλκῆς ἀπάσης ἐπιλελησμένοι.

[Προτρογαῖος. Προοίμιον:] πρόλογος.

[Προῦγράφη:] κατηγορήθη. Μάρκος τῶν εὖ γεγονότων, τὴν ἀξίωσιν ἀγορανόμος, προῦγράφη. εἶτα μέντοι λαθεῖν βουλόμενος ξυρεῖται τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον, στολὴν Αἰγυπτίαν ἀναλαβών.

[Προῦκινδύνευεν:] ὑπεραπέθνησεν. ὁ δὲ προῦκινδύνευε τοῦ πλήθους οὐ στρατηγικῶς, ἀλλὰ στρατιωτικῶς, ἀντὶ τοῦ εὐτελῶς.

[Προῦκειτο] καὶ **[Προῦθεντο:]** ἐπὶ τῶν τετελευτηκότων χρῶνται τῇ λέξει οἱ ῥήτορες, τῶν πρὸ τοῦ τεθάρθαι κειμένων ἐπὶ τῆς οἰκίας, παρόντων τῶν οἰκείων. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Γλαύκωνα· καὶ μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι Γλαύκων εἰπεῖν ἢ ἄλλος τις τῶν Δικαιο γένους συγγενῶν, ὥς, ὅτε μὲν προῦκειτο, ὥκνουν καὶ ἡσχύνοντο λόγους περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι, ἐξενεχθέντος δὲ ἢ περὶ τῶν χρημάτων τινὰ μνεῖαν ἔχετε ἢ τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτᾶσθαι.

[Προῦμάχουν·] γενικῇ.

[Προυνεῖκος:] δρομαῖος, γοργός. φασὶ δὲ Ξενοκράτη, εἴ ποτε μέλλοι ἐς ἄστὺ ἀπιέναι, τοὺς θορυβώδεις πάντας καὶ προυνεῖκους ὑποστέλλειν αὐτοῦ τῇ παρόδῳ.

[Προυνούστερος:] ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος. Σοφοκλῆς.

[Προυπίνω·] δοτικῇ.

[Προῦπινεν αὐτῷ·] αὐτὸς δὲ πάλιν ἐκουφίζετο καὶ τὸν Δάμαν ἐπήνει. καὶ προῦπινεν αὐτῷ καὶ μεστὸς ἦν ἐλπίδων ἐρωτικῶν.

[Προῦπτον:] φανερόν.

[Προϋργαίτατον] καὶ **[Προϋργαίτερον:]** ἀναγκαιότατον, προτιμότατον. θέσθαι προϋργαίτερον τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου τὴν ἐξ αὐτῶν παλαμήσασθαι σωτηρίαν. ὅπερ ἔπεται φύσει ἀνθρώπου ἐν τοῖς τελευταίοις κινδύνοις τὰ σφέτερα προϋργαίτερα τιθεμένῳ, ἀνεχώρησαν.

[Προϋργαίτερον:] πρὸ παντὸς ἄλλου ἔργου γινόμενον.

[Προϋργαίτερον:] ἀναγκαιότερον. τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἰρετώτερον ἀναγκαιότερον· τὸ γὰρ προϋργόν ἐστιν οἷον πρόεργον. Πολύβιος· οὐδὲν προϋργαίτερον ποιούμενου κατὰ τὸν βίον τοῦ κυνηγετεῖν. λέγεται δὲ καὶ πρὸ ἔργου. Ἀρριανός· μάλιστα δὲ φίλια τὰ κατὰ νότου ἑαυτῷ τε καὶ τῇ στρατιᾷ καταλιπεῖν πρὸ ἔργου ἐτίθετο ὁ στρατηγός. ὁ δὲ αὐτοκέλευστος ἐτόλμα ἰέναι, τῶν πρὸς αὐτοκράτορος ἐπηγγελμένων προϋργαιτέραν τὴν ἀπὸ τῆς τύχης στενοχωρίαν πεποιημένος.

[Προὔργου:] πρὸ ἔργου, συμφέρον, πλέον. Ἰσοκράτης φησὶν· ἵνα προὔργου τι γένηται. ἀντὶ τοῦ πλέον. προὔργου νενόμικα, καὶ τούτων κάκεινων τὴν ἀμετρίαν φυγών, ὅσα προσῆκε ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις, ταῦτα προσαρμόσαι.

[Προυσίας] ὁ βασιλεὺς, εἰδεχθὴς ὢν κατὰ τὴν ἔμφασιν, καίπερ ἐκ συλλογισμοῦ βελτίων ὑπάρχων, ἥμισυς ἀνὴρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρεῖας ἀγεννὴς καὶ γυναικώδης. οὐ γὰρ μόνον δειλὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἀλλότριος καὶ συλὴν λήβδην ἐκτεθλυμμένος καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι παρ' ὅλον τὸν βίον· ὅπερ ἤκιστα βούλονται περὶ τοὺς βασιλεῖς ὑπάρχειν ἅπαντες μὲν γάρ, μάλιστα δὲ τὸ τῶν Βιθυνῶν γένος. πολλὴ δέ τις ἀσέλγεια καὶ περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιθυμίας αὐτῷ συνεξηκολούθει. παιδείας δὲ καὶ φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐν τούτοις θεωρημάτων ἄπειρος εἰς τέλος ἦν, καὶ τοῦ καλοῦ, ὃ τι ποτὲ ἐστίν, οὐδ' ἔννοιαν εἶχε, Σαρδαναπάλου δὲ βάρβαρον βίον ἔζη καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ· καὶ γὰρ οὖν ἅμα τῷ βραχείας ἐλπίδος τὸ τῶν βασιλευομένων πλῆθος λαβέσθαι, ἀμετάκλητον ὁρμὴν ἔσχεν εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλότρια φρονεῖν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βούλεσθαι παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν.

[Προυσίας] ὁ βασιλεὺς· οὗτος μετὰ τὸ νικῆσαι τὸν Ἄτταλον, μετὰ τὸ παρελθεῖν πρὸς τὸ Πέργαμον, παρασκευασάμενος θυσίαν πολυτελεῖ προσήγαγε πρὸς τὸ τέμενος τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ βουθυτήσας καὶ καλλιερήσας τότε μὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολήν, κατὰ δὲ τὴν ἐπιούσαν καταστήσας τὴν δύναμιν ἐπὶ τὸ Νικηφόριον τοὺς τε νεῶς ἅπαντας διέφθειρε καὶ τὰ τεμένη τῶν θεῶν ἐσύλησε καὶ τοὺς ἀνδριάντας καὶ τὰ λίθινα τῶν ἀγαλμάτων. τὸ δὲ τελευταῖον καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ βαστάσας ἄγαλμα, περιττῶς ὑπὸ Φυλομάχου κατεσκευασμένον, ἀπήνεγκεν ὡς αὐτόν, ᾧ τῇ πρότερον ἡμέρᾳ κατασπένδων ἐβουθύτει καὶ κατηύχετο, δεόμενος, ὅπερ εἰκός, ἵλεων αὐτῷ γενέσθαι καὶ εὐμενῇ κατὰ πάντα τρόπον. αἱ δὲ τοιαῦται διαθέσεις μανικαί· τὸ γὰρ ἅμα μὲν θύειν καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον, προσκυνοῦντα καὶ λιπαροῦντα τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως, ὅπερ εἴωθε Προυσίας ποιεῖν γονυπετῶν καὶ γυναικιζόμενος, ἅμα δὲ ταῦτα καὶ λυμαίνεσθαι καὶ διὰ τῆς τούτων καταφθορᾶς τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, πῶς οὐκ ἂν εἴποι τις θυμοῦ λυττῶντος ἔργα καὶ ψυχῆς ἐξεστηκυίας καὶ λογισμῶν;

[Προὔτυψαν:] προήρξαντο.

[Προὔχειν:] προέχειν. τί λέγειν ἢ τί πράττειν χρή, φράζε μοι. τέχνα γὰρ τέχνας ἐτέρας προὔχει.

[Προὔχοντο:] προέβαλον. οὕτως καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν α' ἱστορίῳ, λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προὔχονται. ἀντὶ τοῦ προβάλλουσι, προτείνουσι.

[Πρόφερε:] ὀνειδίζε, ὑπομίμνησκε. Ὅμηρος· μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης. καὶ Αἰλιανός· καὶ τὸ ἐλλειφθὲν κατὰ τὰς παρθένους προφέρει αὐτοῖς. καὶ αὖθις Ἡσίοδος· Ἡώς, ἡ προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου. ἀντὶ τοῦ πρώτῃ λίαν.

[Προφερέστατον:] βέλτιον.

[Προφερεῖς:] οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

[Προφέρω·] αἰτιατικῇ.

[Προφητεύω·] ὁ εὐαγγελίστης Ματθαῖός φησι· κύριε, κύριε, οὕτω τῷ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν. μή πως ἐσφαλμένως γέγραπται.

[Προφητεία:] ἡ μὲν ἐστὶ πνευματικὴ, ἡ δὲ διαβολικὴ, λέγονται γὰρ καὶ παρ' ἐκείνοις ὁμωνύμως προφητεῖαι, ἡ δὲ μέση τούτων φυσικὴ τις ἢ τεχνικὴ, ἡ δὲ κοινὴ καὶ δημώδης. τῆς μὲν οὖν πνευματικῆς προηγουμένως μὲν τοῖς ἀγίοις μέτεστι· δι' οἰκονομίαν δὲ καὶ τοῖς μὴ τοιούτοις, ὡς τῷ Φαραῶ καὶ τῷ Βαλαάμ καὶ Καϊάφα. τῆς δὲ διαβολικῆς τοῖς τούτου μόνον θεραπευταῖς· αὐτοῦ γὰρ οἱ ἀλευρομάντις καὶ κριθομάντις καὶ ἡ διὰ δρυὸς Πυθία καὶ ἡ Δωδώνης ἰέρεια καὶ ἡ διὰ σπλάγγων καὶ πτησέων ὀρνέων καὶ κλαγγῶν συμβόλων τε καὶ παταρμῶν καὶ κληδόνων καὶ βροντῶν μυῶν τε καὶ γαλῆς καὶ τρισμῶν ξύλων καὶ ὧτων ἤχων καὶ παλμῶν σώματος καὶ δι' ὀνομάτων νεκρῶν τε καὶ ἄστρων καὶ ὑδάτων καὶ ἄλλων μυρίων. ἡ γὰρ δι' ὀνείρων καὶ παρ' ἡμῖν, διὰ κατοχῆς μὲν καὶ αὕτη, ἡ δὲ πρόγνωσις αὐτοῖς οὐ δι' ἀρετῆς, ὡς ἡμῖν, ἀλλὰ διὰ τινος κακοτεχνίας. καὶ ὁ μὲν θεὸς προλέγων καὶ τὴν λύσιν ὑποτίθεται, καὶ τὸ πέρας μετὰ πάσης ἀκριβείας γίνεται, ἐκεῖνοι δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἐν τισιν ἀληθεύουσιν, ἐν τοῖς πλείστοις διαμαρτάνοντες. φυσικὴ δὲ ἡ τῶν ἀλόγων· χελιδόνες γὰρ καὶ γέρανοι καὶ μύρμηκες ἐπιόντος χειμῶνος αἰσθάνονται, ἐχῖνοι τε καὶ ἀλκυόνες, φύσει τοῦτο κτησάμενοι. ἡ δὲ τεχνικὴ προφητεία παρὰ ἰατροῖς καὶ συμβόλοις καὶ κυβερνήταις· οἱ μὲν γὰρ ἀρρωστίας καὶ τὰς λύσεις τούτων προλέγουσιν, οἱ δὲ πνευμάτων μεταβολάς, οἱ δὲ τοῦ μέλλοντος συνέσει καταστοχαζόμενοι. ἡ δὲ κοινὴ καὶ δημώδης τοῦ μέλλοντος γνῶσις, οἷον ὅτι μετὰ μῆνας γ' ὁ χειμῶν γίνεται· πάντες γὰρ ἔχουσι τὰς ἐκ περιόδων προρρήσεις. οὐδὲν οὖν μέγα καὶ δαίμονας πρόγνωσιν ἔχειν, ὅπου γε καὶ μύρμηκες ἔχουσι, καὶ δεινοὶ ἄνθρωποι τοῦ μέλλοντος καταστοχασταὶ εἰσιν, ἀλλ' οὐχ ὡς πάντως ἢ πάντα εἰδέναι, ἐπεὶ καὶ ὁ διάβολος προεφήτευσεν τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, καὶ ἐγένετο. καὶ ὁ Βαλαάμ προεῖπεν, ὅτι πόρνας στῆσον, καὶ προδοθήσεται δι' αὐτὰς ὁ Ἰσραὴλ, καὶ γέγονεν οὕτως. ὅπερ στοχασμός ἐστι μᾶλλον ἢ πρόρρησις· οὐδὲν γὰρ παρά δοξον αἱ τοιαῦται προφητεῖαι ἔχουσι. προφητείας δὲ ἴδιον, τὸ τὴν γλῶτταν παρέχειν ὑπουργὸν τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι.

[Προφθάνω·] αἰτιατικῇ.

[Προφορουμένω:] δεῦρο κάκεῖσε πορευόμενοι εἰς τάναντία. προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφέρειν τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι.

[Πρόφρων:] πρόθυμος, φρόνιμος.

[Προφυλακὴ τῷ κυρίῳ:] εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ, ἐκάστη τρεῖς ὥρας ἔχουσα.

[Προχαριστήρια:] ἡμέρα ἐν ἣ ὅι ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες ἀρχομένων καρπῶν φύεσθαι, λήγοντος ἤδη τοῦ χειμῶνος, ἔθυσον τῇ Ἀθηνᾷ. τῇ δὲ θυσίᾳ ὄνομα Προχαριστήρια. Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ τῆς ἱερωσύνης· τὴν τοίνυν ἀρχαιοτάτην θυσίαν διὰ τὴν ἄνοδον τῆς θεοῦ, ὀνομασθεῖσαν δὲ Προχαριστήρια, διὰ τὴν βλάστησιν τῶν καρπῶν τῶν φυομένων.

[Προχειρίζω. Πρόχειρον:] τὸ κατημαξευμένον, τὸ πᾶσι γνώριμον. αἰνίττεται κατὰ τὸ πρόχειρον.

[Πρόχειρος:] ἀκρατής. ὁ δὲ πρόχειρος ὢν τὴν γνώμην διὰ τὴν ἐμπειρίαν οὐ μέλλειν ἔφη δεῖν, ἀλλ' ἀπαντᾶν καὶ ναυμαχεῖν τοῖς πολεμίοις. καὶ ὁ ἔτοιμος λέγεται πρόχειρος.

[Πρόχειρος:] ὁ ἀπλοῦς καὶ ἀφύλακτος. Πολύβιος· ἀλλ' ἔστιν αἴτιον τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ καλῶς εἰρημένον, νῆφε καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα **[τῶν]** φρενῶν.

[Προχειροτονία:] ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτόν τι γίνεσθαι. ὁπότε τῆς βουλῆς βουλευσάσης εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη, πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα.

[Πρόχυν:] ἐπὶ γόνυ.

[Προχοαί:] αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

[Προχόφ:] τῇ ἐπιχύσει, καὶ ἀγγεῖω τινὶ εἰς τοῦτο ἐπιτηδεῖω, κωθωνοειδεῖ. ἐν Ἐπιγράμμασι· Πριάπῳ νεβρίδα καὶ χρυσέην τήνδε θέτο προχόην.

[Πρόχους:] ξέστης, τὸ μέτρον. καὶ ἐμβαλὼν ἐς πρόχουν ἀργυρᾶν τὰ ὅστ' ἐξέπεμψε τῷ παιδί τοῦ πατρὸς κειμήλιον ἔχειν.

[Πρόχους:] παρὰ Ἡροδότῳ τὸ ἀποσπεῖσαι.

[Πρῶ:] οὕτω μονοσυλλάβως. ἔτι ὄρθρου βαθέος. ἴσον τῷ ἐν ὥρᾳ. τοῦ πρωῒ συναίρεσίς ἐστι τὸ πρῶ, διὸ ὀξύνεται· τὸ δὲ πρῶν περισπᾶται. οὐ πρῶν μὲν ἡμῖν ὁ τραγωδὸς ἤγειρε. Καλλίμαχος.

[Πρῶ:] μονοσύλλαβον. σημαίνει δὲ τὸ πρὸ καιροῦ, καὶ τὸ ἔωθεν. Ἀριστοφάνης· λουσάμενος πρῶ. μέλλω γὰρ ἐστίαν γάμους. ὃς ἂν μὴ πρῶ πάνυ τοῦ κνέφους ἦκη κεκονιμένος. μονοσυλλάβως.

[Πρῶ.] καὶ **[Πρῶων·]** Ἀριστοφάνης· σικύων πρῶων. οἱ γὰρ πρώϊμοι σίκυοι καλοὶ καὶ ἀβλαβεῖς. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρώϊμοι σίκυοι, δηλοῖ καὶ ἡ παροιμία· ἀρχομένων σικύων καὶ ληγουσῶν κολοκυνθῶν.

[Πρωθήβας·] Ἀππιανός· ὁ δὲ φειδοῖ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἐληλυθότων κατέλεγε πρωθήβας, οὐ πρὶν πολέμου πεπειραμένους, ἐς β' τέλη.

[Πρωθήβης:] ἄρτι ἀκμάζων, νέος.

[Πρωῖ:] παρὰ τῇ θεῖᾳ γραφῇ αἱ τῶν συμφορῶν μεταβολαί. Δαβίδ· ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, κύριε. **[Πρωῖ]** δὲ ἐστὶ πᾶν τὸ διάστημα τὸ μετὰ τὴν ἀλεκτοροφωνίαν. ὅτε δὲ λέγει, ἀναστὰς πρωῒ, ὡς ἂν μὴ ἐναντία δόξη λέγειν, ἀδήλου τῆς ἀναστάσεως καὶ ἀγνώστου οὔσης, στικτέον, ἀναστὰς δέ· καὶ οὕτως ἐπαγαγεῖν· πρωῒ, πρώτη σαββάτων, ἐφάνη Μαρία.

[Πρωῖ, πρωῖ:] οὕτως ὁ Δαβὶδ τὸ ταχὺ καὶ ὀξὺ προσηγόρευσε. βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρωῖ, πρωῖ.

[Πρωῖα:] ἡ πρωῖνὴ κατάστασις.

[Πρωῖαίτερον:] θᾶπτον. ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.

[Πρωῖζόν:] πρὸ ὀλίγου.

[Πρώϊμος, Πρωῖνόν.] καὶ πρωῖνῶς καὶ **[Πρώϊον. Πρωκτός:]** ὁ κόλος. παρὰ τὸ προωθεῖν τὰ τῆς γαστροῦ. καὶ παροιμία· εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε. τοῦτο ἐπέλεγον τοῖς ὀφθαλμιῶσιν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· τοῖς ὀστίνοις φουσᾶτε τὸν πρωκτὸν κυνός. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης Ἀντισθένη τις

καλεσάτω πάση τέχνῃ· οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἔνεκά γε στεναγμάτων οἶδε τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν. ὃ πότνι' Εἰλείθουα, μή με περιῖδης διαρραγέντα, μηδὲ βεβαλανωμένον. ἀντὶ τοῦ κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. ὁ δὲ Ἀντισθένης ἰατρὸς θηλυδρίας. περὶ Κλέωνός φησιν Ἀριστοφάνης· πρωκτὸν δ' εἶχε καμίνου. ὁ κόλος. παρὰ τὸ προῖεναι.

[Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνη:] παροιμία, ὅταν τις μὴ δύνηται κἄν ἀπονίψασθαι, ἀλλὰ ἡ κοιλία ἐπιφέρηται. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν οὖν καὶ εἰκῇ πραττομένων ἐλέγετο. καὶ Ἀριστοφάνης· δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενὸν ὑπὸ δεξιότητος τῆς ἐμῆς. χῶ πρωκτὸς οὐμὸς τουτίγε σοφίζεται.

[Πρωκτοτηρεῖν:] τοὺς πρωκτοὺς τῶν πορνευόντων τηρεῖν. ἀπείρητο δὲ τοῖς τοιούτοις δημηγορεῖν.

[Πρωλαΐτης. Πρῶνες:] ὁρῶν ἐξοχαί, βουνοί. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὅς τε καὶ Οἶτην καὶ βαθὺν εὐδένδρου πρῶνα πατεῖς Φολόης. καὶ αὖθις· λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς ἄνθετο τράγον. καὶ αὖθις· εὐδένδρου πρῶνας ἐβουνοβάτει. λέγεται δὲ καὶ **[Πρεῶν,]** πρεόνος. αἱ τόσσον ὕδωρ εἵβουσai σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος.

[Πρώρα:] τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς. καὶ **[Πρώραθεν.]** κα.

[Πρωράτας] τῆς νηός· καὶ **[Πρωρεύς. Πρωταγωνιστήν.]** πρῶτον ἀγωνίζεσθαι.

[Πρωταγωνιστῶ·] γενικῇ.

[Πρωταγόρας,] Ἀβδηρίτης, υἱὸς Ἀρτέμωνος ἢ καὶ Μαιανδρίδου ἢ Νεανδρίου. τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ Τήϊον ἔγραψαν. οὗτος πρότερον ἦν φορτοβαστάκτης, ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ ἠράσθη λόγων καὶ φιλοσοφήσας ἐπὶ ῥητορείαν ἐτράπη. καὶ ἐπεκλήθη πρῶτος οὗτος σοφιστής, πρῶτος τε οὗτος τοὺς ἐριστικούς λόγους εὔρε καὶ ἀγῶνα λόγων ἐποιήσατο καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μνᾶς ρ'· διὸ καὶ ἐπεκλήθη Λόγος ἔμμισθος. διδάσκαλος δὲ γέγονε καὶ τοῦ ῥήτορος Ἰσοκράτους. διεῖλέ τε πάντα λόγον πρῶτος οὗτος εἰς τέσσαρα· εὐχολήν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν· μετὰ δὲ τοῦτον ἕτεροι εἰς ζ' διεῖλον ταῦτα· διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν, εἰσαγγελίαν, εὐχολήν, κλησιν. Ἀλκιδάμας δὲ τέσσαρας εἶναι φησιν ιδέας λόγων· φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν. τοῦ δὲ Πρωταγόρου τὰ βιβλία ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκαύθη, διότι λόγον ποτὲ εἶπεν οὕτως ἀρξάμενος· περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι, οὔτε ὥς εἰσιν, οὔτε ὥς οὐκ εἰσί. καὶ πρὸς βύτερός ἐστι Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου· διδάσκαλος δὲ Προδίκου τοῦ Κείου καὶ ἄλλων πολλῶν.

[Πρῶτα στοιχεῖα:] ὁ ἀλφάβητος. καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς. περὶ γραμμάτων φησὶν, ὅτι οὐδὲ αὐτὰ καλῶς διὰ δυσγένειαν.

[Πρῶτα φύσει] αἱ ἀρχαί, ἔσχατα δὲ φύσει τὰ πολὺ τῶν ἀρχῶν ἀφεστῶτα. ἔστι δὲ ταῦτα προβλήματα τοῖς μὲν ἐπιχειροῦσι χαλεπὰ δειχθῆναι, τοῖς δὲ ἀποκρινομένοις ῥάδια· τὰ μὲν γὰρ πρῶτα τὸ χαλεπὸν ἔχει, ὅτι μὴ οἷόν τε αὐτὰ δι' ἄλλων δεικνύναι, τῷ τὰ μὲν δεικνύμενα δεικνυσθαι διὰ πρώτων, τῶν δὲ πρώτων μὴ εἶναι τι πρώτων. γίνεται γὰρ ἡ τῶν ἀρχῶν γνῶσις οὐ δι' ἀποδείξεως, ἀλλὰ δι' ὀρισμοῦ. ὠρίσθαι γὰρ δεῖ πρῶτον τὴν ἀρχήν, τί ποτὲ ἐστὶ, καὶ τοῦτο αὐτὴν ὑποθέμενος εἶναι χρῆσθαι αὐτῇ εἰς τὴν δεῖξιν τὴν μετ' αὐτήν. διὰ τοῦτο δυσεπιχείρητοι αἱ ἀρχαί καὶ οὐ ῥάδια δειχθῆναι. τὰ δὲ ἔσχατα, ὅτι διὰ πολλῶν μέσων δεικνύται. πρῶτον δὲ λέγεται σχῆμα ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν, οὐχ ὥς αἴτιον, οὐδὲ ὥς γεννητικὸν ἐκείνων, ἀλλὰ τῇ τάξει καὶ τελειότερον οὐ τῷ γεννᾶν ἐκεῖνα καὶ παράγειν, ἀλλὰ τῷ πλέον δύνασθαι καὶ ταῖς ἀποδεικτικαῖς οἰκειότατον ἐφόδος εἶναι.

[Πρωτεσίλαος:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Πρωτεσίλεως. Πρωτείων. Πρωτογένης,]** ζωγράφος, Ξάνθιος ἐκ Λυκίας· ὁ κατὰ τὴν γραφικὴν διαβόητος ἐπιστήμην, ὁ τὸ ἐν Ῥόδῳ Διονύσιον ἱστορήσας, τὸ ξένον καὶ θαυμαστὸν ἔργον, ὃ καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς μεγάλως ἐθαύμασεν, ὅτε τὴν Ῥόδον ἐπολιόρκησεν ὅλοις ἐν δυσὶν ἔτεσι, χιλίας ναῦς ἐπαγόμενος καὶ στρατὸν ὀπλίτην μυριάδας ὑπὲρ τὰς πέντε καὶ πεντακισχιλίους. Περὶ γραφικῆς καὶ σχημάτων βιβλία β΄.

[Πρωτοκλισία:] ἡ πρώτη καθέδρα.

[Πρωτόλεια:] ἡ πρώτη λεία.

[Πρωτόλειον:] ἀπαρχήν.

[Πρωτολογία.] πάσης κατηγορίας αὐτοῦ ἀποφαίνει πρωτολογίαν.

[Πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας·] ἐρώτησις· πῶς τίθησι πρῶτους τοὺς ἀποστόλους ὁ Παῦλος; πρῶτους κατὰ ἀναλογίαν τῶν ἀγώνων καὶ τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ δόξαν, ἔσχατοι δὲ διὰ τὸ εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντῆσαι. ὥστε εἶναι αὐτοὺς καὶ πρῶτους καὶ ἐσχάτους· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ τὸν διδάσκαλον μιμήσωνται, λέγοντα· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

[Πρώτονος:] πρῶτος νέος.

[Πρωτόνεω:] οἱ πρῶτον πλέοντες, ἢ πρῶτον εἷς τινα τόπον καταπεπλευκότες. **[Πρωτόνεως]** καὶ ἀρχένεως καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως· καὶ περίνεως Θουκυδίδης α΄.

[Πρωτοπαγῆ:] πρώτως πεπηγότα.

[Πρωτόπειρος·] ὁ δὲ νέος ὢν κομιδῇ καὶ πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων καὶ νεωστὶ γενόμενος τῆς ἐπὶ πλεῖον προαγωγῆς φιλόνεικος καὶ φιλότιμος καὶ φιλόπρωτος ἦν.

[Πρωτοπείρωνος. Πρωτοπορία. Πρωτοπραξία:] τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον, τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον.

[Πρώτους:] ἀκμάζοντας, νέους.

[Πρώτῳ ποδί:] ὁ οἰωνιζόμενος λέγειν εἰώθασιν.

[Πρωτότοκος:] ὁ πρῶτος τεχθεὶς. **[Πρωτοτόκος]** δὲ ἡ θεοτόκος.

[Προῖκα:] δωρεάν, ἄνευ μισθοῦ. καὶ τοπικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ὅπου. τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλαχῇ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι πεπορισμένα. ἀντὶ τοῦ ἄνευ κόπου.

[Προικίας:] ὄνομα κύριον.

[Προίκιος:] ἄνευ μισθοῦ. προίκιος ἀνθρώποισι κελευθήτησιν αἰιδός. ὁ τέττιξ φησὶν ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Προικόνησος.]

[Προικός:] δόσεως· ἀντὶ τοῦ δωρεᾶς. πᾶν γὰρ δῶρον οὕτως καλεῖ ὁ ποιητής. ἡ εὐθεῖα **[Προῖξ. Πρύλις:]** ὁ πεζός.

[Πρύμναν ἐκρούοντο:] πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἐστὶ τὸ κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερώς φεύγειν, κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες, ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες τιτρώσκωνται.

[Πρύμνην:] κάτωθεν, ἐκ ῥιζῶν.

[Πρυμνήσιον:] τὸ ἀπόγειον σχοινίον.

[Πρυμνήτης κάλως. Πρυμνόν:] τὸ ἔσχατον.

[Πρυμνώρειαν:] τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους.

[Πρυτανεύεται:] διοικεῖται. τῇ τοῦ θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπεια.

[Πρυτανεύοντα:] κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρυτανέα ὄντα. ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

[Πρυτανευούσης·] τῆς τοῦ χωρίου φύσεως οὐκ ἐφειΐσης σφίσι περαιτέρω ἰέναι, ἀλλὰ τὸ τῆς διώρυχος μῆκος συμμετρούσης αὐτοῖς καὶ πρυτανευούσης εἰκότως. καὶ αὖθις· οἱ δὲ πρέσβεις ἦκον τοῦ πρυτανεύειν Πάρθοις τε καὶ Ῥωμαίοις τὰς διαλλαγάς.

[Πρυτανεύω·] αἰτιατικῇ.

[Πρυτανεύσητε:] σκέψησθε, πράξητε, χρηματίσητε· πάντα γὰρ ὑπὸ τῶν πρυτάνεων διεπράττετο. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει καὶ Δημοσθένης.

[Πρυτανεία:] ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς ἀριθμός τις ἡμερῶν· οὐδετέρως δὲ σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπε τί δηλοῖ. τινὲς δὲ ἀργύριον τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι, ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδото τοῖς ἐξακισχιλίοις. πρυτανεῖα δὲ ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμός. δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτὸν, ὅτι καὶ δέκα αἱ φυλαί. ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον· ἐπέβαλε δὲ ἐκάστη φυλὴ τῶν δέκα λε' ἡμέρας, καὶ ἐπερίττεον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι δ', ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρῶταις λαχούσαις πρυτανεύειν τέσσαρσι φυλαῖς. καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρῶτον ἐκάστη εἶχε τὴν πρυτανείαν ἀπαρ τιζομένην εἰς λς' ἡμέρας, αἱ δὲ λοιπαὶ ζ' ἀνὰ λε'. **[Πρυτανείας]** οὗν ἐστὶν ἀριθμὸς ἡμερῶν, ἥτοι λς' ἢ λε'. καὶ ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύει. παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς πρυτανεῖα ἀργύριον, ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφοτέρω, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων.

[Πρυτανεῖα:] τὰ διδόμενα ἀπὸ τῶν δικαζομένων ἐν τῷ δημοσίῳ ἀργύρια. πρυτανεῖα, μέταλλα, ἀγοράς, λιμένας, μισθοὺς, δημιόπρατα, τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια.

[Πρυτανεῖα:] πρόσσδος εἰς τὰ δημόσια κατατασσομένη, ἣν οἱ δικασάμενοί τισι καὶ ἡττηθέντες κατέβαλλον, ὠρισμένην ζημίαν κατατιθέντες ἕκαστος.

[Πρυτανεῖον:] θεσμοθέτιον, θόλος. παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις οἰκίσκος δημόσιος, ἔνθα ἐσιτοῦντο δημοσίᾳ τῆς τοιαύτης τιμῆς παρ' αὐτοῖς τυχόντες. περισπούδαστον δὲ ἦν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν· ἐπὶ γὰρ μεγάλοις κατορθώμασι τὴν τοιαύτην ἀπεδίδοντο χάριν. ἢ πυρὸς ταμεῖον, ἔνθα ἦν ἄσβεστον πῦρ, καὶ ἠϋχοντο. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· πᾶς γάρ τις ὀμνύς, οἷς ὀφείλων τυγχάνω, θεὸς μοι πρυτανεῖ, ἀπολεῖν μέ φησι, κάξολεῖν. τὰ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενα σπόρτουλα. τὰς γὰρ δεκάτας τοῦ χρέους καταβάλλοντες τοῖς πρυτάνεσιν εἰσῆγον τοὺς χρεώστας.

[Πρυτάνεις:] τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ'. ν' ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα. ἐπρυτάνεον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις αἱ ι' φυλαὶ κλήρω λαχοῦσαι, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. διαπιστοῦντες δὲ οἱ πρυτάνεις ἤδη τῷ Φιλίππῳ διὰ τὴν περὶ τὰ Κρητικὰ κακοπραγμοσύνην καὶ τότε Ἡρακλείδην ὑπώπτεον ἐγκάθετον εἶναι.

[Πρύτανις:] διοικητής, προστάτης, φύλαξ, βασιλεὺς, ἄρχων, ταμίας, ἑξαρχος.

[Πτάμενος:] διελθών.

[Πτανῶν·] ζήτει ἐν τῷ ἄποθεν.

[Πταρμός·] Ἀριστοφάνης· κᾶτα πῶς οὐκ ἔπτарон; ἀντὶ τοῦ οὐκ ἡσθόμην· ὁ πταρμός γὰρ κεφαλῆς αἰσθησις· ἐπεὶ οἱ θιγόντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πτάρνυνται ἢ ὀσφραίνονται προσενεγκόντες, οὕτω, φησὶν, ἤψατό μου πληγὴ, ὃν τρόπον ἄπτεται κάρφος μυκτῆρος.

[Πταίειν·] δοτικῇ. προσκρούειν. καὶ παροιμία· μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον.

[Πτελέα:] εἶδος δένδρου.

[Πτερίνη·] καὶ πτερίναν ῥιπίδα. πρὸς τὸ λαθεῖν καὶ μηδὲν παθεῖν τοὺς ἐνεδρεύσαντας εὐφυέστεροι τυγχάνουσιν ὄντες οἱ ψιλοὶ καὶ ἐπίπεδοι τόποι τῶν ὑλωδῶν διὰ τὸ δύνασθαι ἐκ πολλοῦ προορᾶν πάντας τοὺς ἐνεδρεύοντας, εἶναι δ' ἐπιπροσθήσεις ἱκανὰς ἐν τοῖς πλείστοις τόποις. τὸ γὰρ τυχὸν ῥεῖθρον μετὰ βραχείας ὀφρύος, ποτὲ δὲ κάλαμοι καὶ πτέρεις καὶ τὸ γένος ἀκανθῶν, οὐ μόνον πεζοὺς ἀλλὰ καὶ ἵππεῖς δύναται κρύπτειν, ἐὰν βραχέα τις προνοηθῇ τοῦ τὰ μὲν ἐπίσημα τῶν ὅπλων ὑπτια τιθέναι πρὸς τὴν γῆν, τὰς δὲ περικεφαλαίας ὑποτιθέναι τοῖς ὅπλοις.

[Πτερίνω·] πτερωτῷ. Πολύβιος· ἐπικοσμοῦνται οἱ Ῥωμαῖοι πτερίνω στεφάνῳ, πτεροῖς φοινικίοις ἢ μελαινόρθοις τρισίν, ὡς πηχυαίοις τὸ μέγεθος ὧν προστεθέντων καὶ κορυφὴν ἅμα τοῖς ἄλλοις ὅπλοις ὁ μὲν ἀνὴρ φαίνεται διπλάσιος ἑαυτοῦ κατὰ τὸ μέγεθος, ἡ δὲ ὄψις καλὴ καὶ καταπληκτικὴ τοῖς ἐναντίοις.

[Πτέρνα:] ὁ δόλος. καὶ ἡ ἐπιβουλή. καὶ **[Πτερνίζω,]** τὸ καταβάλλω. ἐκ μεταφορᾶς τῶν περὶ τάχους ἀγωνιζομένων, καὶ τῇ πτέρνῃ τοὺς συνθέοντας προσπταίνειν ὁμοῦ καὶ πίπτειν μηχανωμένους. ἐπτέρνικε γὰρ με ἤδη δεύτερον τοῦτο.

[Πτερνίζει:] ἀπατᾷ, ἢ λακτίζει.

[Πτεροδόνητος:] πτεροῖς πληχθεὶς.

[Πτερόεντα:] ταχῇ, κοῦφα.

[Πτερόεντι:] ταχεῖ. ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικότι. ἡ δὲ ὅλη σύστασις, ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ τοῦ Ἑρωτος τὰ ὄρνεά ἐστίν. ἄτοπος δὲ καὶ ἀπίθανος ἡ γενεαλογία. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι. κα.

[Πτερόεις,] ὁ ἐπτερωμένος.

[Πτεροφοίτωρ·] τάχους ὡς ἔχει τις πτεροφοίτορος ἀτεχνῶς ἐς τὸν ὑπερουράνιον ἰέμενον τόπον, ὅπου τὸ τῶν ἐπτερωμένων νέμεται γένος.

[Πτερωτὰ ζῶα:] αἰετός, ἀλεκτρυών, καὶ τὰ ἄλλα τὰ γινωσκόμενα πᾶσι.

[Πτέρυγες περιστερᾶς:] αἱ τοῦ πνεύματος δωρεαί. ταύτης δὲ τὰς μὲν πτέρυγας περιηργυρῶσθαι, τὰ δὲ μετάφρενα κεκοσμηθῆναι χρυσίῳ. τὰ μὲν γὰρ ἀπλούστερα καὶ λευκότερα τοῖς ἀπλουστέροις, τὰ δὲ βαθύτερα τοῖς ἐντελεστέροις. τὰ γὰρ μυστήριά μου ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς.

[Πτερυγίζειν:] ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύειν. ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ἀντὶ τοῦ θορυβῆ. τὸ γὰρ πτερόν ἡχώδες καὶ θορυβητικόν. ἢ κοῦφα λαλεῖς. ἢ ματαιοπονεῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεοσσῶν τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι διὰ τὸ

βραχὺ τῆς ἡλικίας. ἢ μάταια διαλέγη. ἀπὸ τῶν νεοττῶν, οἱ πειράζουσι μὲν τὰς πτέρυγας, ἵπτασθαι δὲ οὐ δύνανται. οὕτω καὶ σὺ θέλεις μὲν ἀντειπεῖν καὶ πειράζεις, ἀνύεις δὲ οὐδέν.

[Πτερυγίζων:] πετόμενος. Ἀριστοφάνης περὶ Μάγνητος, ὅτι Ὀρνιθας ἐποίησε δρᾶμα καὶ Ψῆνας καὶ Λυδούς.

[Πτερύγιον:] ἀκρωτήριον.

[Πτερυλλίδων:] τῶν ἀκρίδων. παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερὰ. ὀρταλίχων δέ τινες τῶν ἀλεκτρυόνων, κατὰ τὴν Βοιωτῶν διάλεκτον.

[Πτείρω. Πτῆμα:] πτῆσις οἰωνῶν. περιφερὲς δὲ ἦν τὸ πτῆμα τῶν οἰωνῶν.

[Πτηνόν:] τὸ ὄρνεον.

[Πτήσσει:] πτοεῖται. καὶ **[Πτήζωμεν,]** κρυβῶμεν. κυρίως δὲ πτήσσειν ἐστὶ τὸ φεύγειν καὶ φοβεῖσθαι. ἀλλ' ἐκποδὼν πτήζωμεν. Ἀριστοφάνης. **[Πτίσσω]** δὲ τὸ τύπτω.

[Πτῆσις τῶν ὀρνίθων. Πτῆται:] πέτεται. καὶ Πτητικὰ ζῶα, τὰ πετόμενα.

[Πτίλον:] πτερόν ἀπαλώτερον. καὶ **[Ἀπτίλα,]** τὰ ἀπτέρωτα. εἰώθασι δὲ οἱ δυσεμεῖς πτερῶ χρησθαι πρὸς τὸ ἐξεμέσαι. τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα, τὰ δὲ πτερὰ, τὰ δὲ ὠκύπτερα. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἐγὼ μὲν πρᾶγμα πω γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδὲ πώποτε. ἐπὶ τῷ γελᾷς; ἐπὶ τοῖς σοῖς ὠκυπτέροις. οἷσθ' ὃ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος; εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ. ἀντὶ τοῦ εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί.

[Πτίλλος:] ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις.

[Πτισάνη:] ἡ κεκομμένη καθαρά. Ἀριστοφάνης· ἴσχνανα ἐπυλλίοις. οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπὸ ἡθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων.

[Πτίσσεσθαι:] τὸ δίκην πτισάνης τύπτεσθαι. καὶ **[Πτίσσω,]** τὸ τύπτω.

[Πτολεμαῖς δίκη:] πρεσβύτες ἦν ἡ Πτολεμαῖς ἀρχαία, ἄχρις οὗ ἀποθάνοι δίκας λέγουσα, διὰ τὸ ἀεὶ ὑπερτίθεσθαι καὶ μήποτε βούλεσθαι ἀπαλλαγῆναι τοῦ δικάζεσθαι.

[Πτολεμαῖος,] Κυθήριος, ἐποποιός. οὗτος ἔγραψε περὶ ψαλακάνθης. ἐν τούτῳ δέ φησιν, ὅτι βοτάνη ἐστί, θαυμαστήν τινα δύναμιν ἔχουσα.

[Πτολεμαῖος,] ὁ Κλαύδιος χρηματίσας, Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔγραψε Μηχανικὰ βιβλία γ', Περὶ φάσεων καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν βιβλία β', Ἀπλωσιν ἐπιφανείας σφαίρας, Κανόνα πρόχειρον, τὸν Μέγαν ἀστρονόμον ἥτοι Σύνταξιν· καὶ ἄλλα.

[Πτολεμαῖος,] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὃς ἐπεκαλεῖτο Πινδαρίων· υἱὸς δὲ ἦν Ὀροάνδου, μαθητὴς Ἀριστάρχου. ἔγραψεν Ὀμηρικῶν ὑποδειγμάτων βιβλία γ', Περὶ τοῦ Ὀμηρικοῦ χαρακτῆρος, Πρὸς Νεοθαλίδην περὶ λέξεως, Περὶ τοῦ παρ' Ὀμήρῳ Οὔτιδος, Περὶ Ἀστεροπαίου τοῦ παρ' Ὀμήρῳ μνημονευομένου· καὶ ἕτερα.

[Πτολεμαῖος,] γραμματικός, ὁ Ἐπιθέτης κληθεὶς, διότι εἶπετο τῷ Ἀριστάρχῳ. διηκηκόει δὲ Ἑλλανίκου τοῦ γραμματικοῦ, ὁ δὲ Ἀγαθοκλέους, ὁ δὲ Ζηνοδότου τοῦ Ἐφεσίου. ἔγραψε Περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ πληγῶν, Ὑπόμνημα εἰς τὴν Ὀδύσσειαν.

[Πτολεμαῖος,] Ἀριστονίκου τοῦ γραμματικοῦ πατήρ, καὶ αὐτὸς γραμματικός· ἄμφω δὲ ἐπεδείκνυντο ἐν Ῥώμῃ. Τὰ ὁμοίως εἰρημένα τοῖς Τραγικοῖς, Εἰς Ὅμηρον βιβλία ν', Τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ ξένως ἱστορημένα, Τὰ περὶ Μουσῶν καὶ Νηρηίδων.

[Πτολεμαῖος,] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὁ τοῦ Ἡφαιστίωνος, γεγονὼς ἐπὶ τε Τραιανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων, προσαγορευθεὶς δὲ Χέννος. Περὶ παραδόξου ἱστορίας, Σφίγγα (δρᾶμα δὲ ἐστὶν ἱστορικόν), Ἀνθόμηρον (ἐστὶ δὲ ποίησις ῥαψωδιῶν εἰκοσιτεσσάρων)· καὶ ἄλλα τινά.

[Πτολεμαῖος,] ὁ Ἀσκαλωνίτης, γραμματικός, ὃς ἐπαίδευσεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε Προσφδίαν Ὀμηρικὴν, Περὶ Ἑλληνισμοῦ ἥτοι ὀρθοεπίας βιβλία ιε', Περὶ μέτρων, Περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσεΐᾳ Ἀριστάρχου διορθώσεως, Περὶ διαφορᾶς λέξεως. καὶ ἕτερα γραμματικά.

[Πτολεμαῖος,] ὁ Φιλοπάτωρ. οὗτος ἕκαστα τῶν πραγμάτων ὀλιγώρως χειρίζων διὰ τοὺς ἀπρεπεῖς ἔρωτας καὶ τὰς ἀλόγους καὶ συνεχεῖς μέθας εἰκότως ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνῳ καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα καὶ τῆς ψυχῆς ἐπιβούλους εὗρε καὶ πλείους, ὧν ἐγένετο Κλεομένης καὶ Θεόδοτος καὶ ἄλλοι πολλοί.

[Πτολεμαῖος,] ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. ὅτι Ὑρκανοῦ συνδαιτυνῶν τος Πτολεμαῖῳ τῷ βασιλεῖ καὶ πάντων τῶν συνανακειμένων τὰς σάρκας ἐσθιόντων καὶ τὰ ὀστᾶ ἔμπροσθεν τοῦ Ὑρκανοῦ σωρευόντων, Τρύφων ὁ γελωτοποιὸς τοῦ βασιλέως, ὁρᾷς, εἶπεν, ὧ δέσποτα, παρα κείμενα Ὑρκανῶ ὀστᾶ; ἐκ τούτου στόχασαι, ὅτι καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ τὴν Συρίαν ἅπασαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα σαρκῶν ἐγύμνωσε. γελάσαντος δὲ πρὸς τὸν τοῦ Τρύφωνος λόγον τοῦ βασιλέως καὶ ἐρομένου τὸν Ὑρκανόν, πῶς τοσαῦτα αὐτῷ παράκειται ὀστᾶ· εἰκότως, εἶπεν, ὧ δέσποτα· τοὺς μὲν γὰρ κύνας τὰ ὀστᾶ σὺν τοῖς κρέασι κατεσθίειν, ὥσπερ οὗτοι· πρὸς τοὺς συνανακειμένους εἰπὼν, ὅτι μηδὲν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἔκειτο· οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ κρέας ἐσθίουσι, τὰ δὲ ὀστᾶ ρίπτουσιν· ὅπερ ἄνθρωπος ὢν κἀγὼ πεποίηκα. θαυμάζει τὴν ἀπόκρισιν αὐτοῦ σοφὴν οὕτω γενομένην καὶ πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι, τῆς εὐτραπείας ἀποδεχόμενος αὐτόν.

[Πτολεμαῖος,] στρατηγὸς κατὰ Κύπρον· ὃς οὐδαμῶς Αἰγυπτιακὸς γέγονεν, ἀλλὰ νουνεχὴς καὶ πρακτικός· παραλαβὼν γὰρ τὴν νῆσον ἔτι νηπίου τοῦ βασιλέως ὄντος ἐγένετο μὲν ἐπιμελὴς περὶ συναγωγὴν χρημάτων, ἐδίδου δ' ἀπλῶς οὐδὲν οὐδενί, καίπερ αἰτούμενος πολλάκις ὑπὸ τῶν βασιλικῶν διοικητῶν καὶ καταλαλούμενος πικρῶς ἐν τῷ μηδὲν προΐεσθαι. τοῦ δὲ βασιλέως εἰς ἡλικίαν παραγεγονότος, συνθεὶς πλῆθος ἱκανὸν χρημάτων ἐξαπέστειλεν, ὥστε καὶ τὸν Πτολεμαῖον καὶ τοὺς περὶ τὴν ... εὐδοκῆσαι ... τῇ πρότερον αὐτοῦ συστολῇ καὶ τῷ μηδὲν προΐεσθαι.

[Πτολίπορθος,] ἀνδρεῖος, πόλεις πορθῶν.

[Πτόλισμα,] πόλις.

[Πτόρθους καὶ κλῶνας,] τὰς ἐκφύσεις τῶν δένδρων. οἱ δ' Ἀττικοὶ πρέμνα καὶ κλάδους καλοῦσι.

[Πτῶκα,] δειλόν. καὶ πτῶκας, δορκάδας, ἢ ἐλάφου νεβροὺς ἢ λαγφούς.

[Πτῶμα,] σῶμα. ἄνευ τῆς κεφαλῆς.

[Πτώματα ἐλαιῶν,] Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου λέγει ἂν ἥτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα, κατὰ τινα τύχην πεπτωκότα.

[Πτώξ,] λαγφός. ἐν Ἐπιγράμμασι· εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὁπώρης Βακχιάδος πολὺν βότρυν ἀμελγόμενον.

[Πτώσεις:] οὕτω λέγουσι κοινότερον οἱ φιλόσοφοι καὶ τὰς ὁπωσοῦν ἐγκλίσεις τε καὶ ἐκφοράς, οὐ μὴν καὶ νῦν οὕτως, ἀλλ' ἐστὶ σύστοιχα καὶ πτώσεις καὶ παρώνυμα, παρακεῖσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα, διαφέροντα δέ. καὶ πτώσεις λέγουσι τὰ ἰδίως οὐ παρά τινα ἐσηματισμένα, ὡς τὸ γραμματικῶς· πτώσις γὰρ τοῦτο τοῦ γραμματικόν· ὁμοίως τῷ δικαίως καὶ μουσικῶς καὶ φρονίμως καὶ ἀνδρείως· πτώσεις γὰρ ταῦτα τοῦ δίκαιον, μουσικόν, ἀνδρεῖον, φρόνιμον. ἔστι δὴ ὁ παραδιδόμενος τόπος τοιοῦτος· ἂν ἡ πτώσις τινὸς ᾗ ὁπωσοῦν λεγομένη πλεοναχῶς, καὶ αὐτὸ πλεοναχῶς, καὶ εἰ αὐτό, καὶ ἡ πτώσις. οἷον ἐπεὶ τοῦ δικαίου τὸ δικαίως πτώσις, ἂν τὸ δικαίως πλεοναχῶς, καὶ τὸ δίκαιον, καὶ ἔμπαλιν. λέγεται δὲ τὸ δικαίως πλεοναχῶς· ὅ τε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην κρίνας καὶ τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον εἶναι ἀποφηνάμενος δικαίως λέγεται κεκριμέναι, κἂν μὴ οὕτως δίκαιον ᾗ τοῦτο. λέγεται δικαίως κεκριμέναι καὶ ὁ ὡς δεῖ κρίνας· ἀλλὰ καὶ ὁ τῷ νόμῳ πεισθείς, κἂν μὴ τὸ ταῖς ἀληθείαις δίκαιον οὕτως ἔχη. καὶ τὸ δίκαιον οὖν τῶν πλεοναχῶς λεγομένων καὶ τοσαυταχῶς· καθ' ἕκαστον γὰρ τῶν δικαίως· τὸ τε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ τὸ ὡς δεῖ δίκαιον τοιοῦτον καὶ τὸ νόμιμον. καὶ δῆλον, ὅτι ἀντιστρέφει ὁ τόπος· καὶ γὰρ εἰ αὐτὸ πάλιν πλεοναχῶς τὸ δίκαιον, καὶ ἡ πτώσις ἡ ἀπ' αὐτοῦ, τὸ δικαίως, πλεοναχῶς. κατὰ γραμματικούς πτώσις ἐστὶν ὀνόματος ἢ ὀνομαστικοῦ τινος κατὰ τὸ τέλος κίνησις γενομένη. καὶ **[Πτώσσοντες,]** δειλιῶντες. καὶ **[Πτώσσουσιν,]** δειλιῶσαν, κρυπτομένην. πᾶν δὲ κατ' εὐδενδρον στεῖβων δρυός, εἴρυσσα χειρὶ πτώσσουσιν Βρομίας οἰνάδος ἐν πετάλοις.

[Πτωσκαζέμεν:] δειλιᾶν.

[Πτωχεύω·] αἰτιατικῇ.

[Πτωχεῖα πενίας διενήνοχεν:] ἡς· ἡ μὲν πενία μεμετρημένη ἐστὶν ἔνδεια, πόνῳ τὰ χρειώδη θηρῶσα, ἡ δὲ πτωχεῖα παντελὴς τῆς κτήσεως ἔκπτωσις. καὶ ὁ μὲν πένης παρὰ τὸ πένεσθαι, ὃ ἐστὶ ἐνεργεῖν καὶ ἐκ τούτου πορίζειν τὰ χρειώδη εἴρηται· ὁ δὲ πτωχὸς παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας. εἴρηται δὲ πενία παρὰ τὸ διὰ τοῦ πονεῖν ἔχειν τὸ ζῆν, πτωχεῖα δὲ παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας ἀνθρώπους. τῆς πτωχεῖας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφὴν· ὅμοιοι γάρ οἱ περὶ καὶ Θρασυβούλῳ Διονυσίῳ φατε εἶναι ὁμοῖον. ὁ μὲν γὰρ τύραννος, ὁ δὲ τυραννοκτόνος.

[Πτωχίστερος:] ὡς λαλίστερος.

[Πτωχός:] ὁ ἐκπεπτωκὸς τοῦ ἔχειν. ἐπαίτης. παρὰ τὸ πτώσσειν, ὃ ἐστὶ ταπεινοῦσθαι.

[Πτωχοτροφεῖον. Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται:] ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἴρηται. καί, **[Πτωχῶν οὐλαὶ ἀεὶ κεναί.]** καί, **[Πτωχότερος λεβηρίδος καὶ κιγκάλου. Πτοία:]** πτόησις. φόβος. οἱ δὲ Σκύθαι ἐς τοῦτο δείματος καὶ πτοίας ἅπαντα περιέστησαν, ὥστε εἷς καὶ μυρίους ἐδίωκεν, εἰ καὶ ἦν ἄνοπλος, ὅπλα ἔχοντας καὶ χεῖρας οὐκ ἀνταγομένους.

[Πτοίαν:] πτόησιν, θόρυβον, τάραχον, συναθροισμόν, πτυρμόν. καὶ πτοία μὲν τις διὰ τὸ ἀδόκητον ἐπέσχε τὸ στρατόπεδον, οἷα μὴ συντεταγμένους.

[Πτοιόδωρος:] ὄνομα κύριον.

[Πτύγμα:] δίπλωμα. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ πέπλων ὀλίγον πτύγμα Θεμιστοδίκη.

[Πτυκτίον:] βιβλίον.

[Πτυκτῶ:] πτυσσομένῳ.

[Πτύξωμαι·] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ. ἀντὶ τοῦ καλύψομαι, σκεπάσομαι. καὶ Σοφοκλῆς· ὁ δ', ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρόν, πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν, ὦ τέκνα.

[Πτυόδωρος·] ὄνομα κύριον.

[Πτύον·] πτυάριον.

[Πτύσσω·] τὸ ἀσφαλίζω.

[Πτυχαί·] αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις. καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα. καί, ἀνειμένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν, μύστης ὀρᾷ.

[Ποῖ ποτε·] Ἀριστοφάνης· ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι; καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα χρόνον. ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος, ἐς τίν' ἐλπίδων βλέψας' ἔτ' ὀρθήν;

[Ποῖ·] ἀντὶ τοῦ ποῦ. Σοφοκλῆς. Τεῦκρος πρὸς τὸν νεκρὸν Αἴαντος· ποῖ γὰρ μολεῖν με δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς, τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ; ἦπου Τελαμών, ὁ σὸς πατὴρ ἐμός τ' ἴσως, δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος, ἴλεως τ' ἴσως, χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὐχ; ὅτ' ἀπαρα μὴδ' εὐτυχοῦντι μὴδὲν ἴλεων γελᾷν.

[Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις·] ὁ Διόνυσος λέγει, ποῖ γῆς; ὁ δὲ φησιν, ἐπεβάτευον Κλεισθένη. τὸ ἐπιβατεύειν ἐπὶ συνουσίας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων, ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. ὁ δὲ Κλεισθένης ἐπ' αἰσχροτήτι κωμωδεῖται. ἦν δὲ λεῖος τὸ γένειον, καὶ εὐνούχῳ εἰκάζει αὐτόν. τὸν δὲ Κλεισθένην καὶ ἐπὶ τοῦ πασχητιᾶν κωμωδεῖ. ἐμφαίνει οὖν, ὅτι εἰ καὶ κατὰ στρατείαν ἀπεδήμουν, Κλεισθένης ἂν ἐστρατευσάμην.

[Ποιά·] ἡ πεποιημένη φωνή.

[Ποιάντειον πεδίον. Ποιεῦμεν·] ποιοῦμεν.

[Ποίη·] ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ Καλλιμάχῳ· παρὰ τὸ ἅπαξ καὶ μόνον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι. μῆλον ἐγὼ στρούθιον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποίης.

[Ποιήεσαν·] σιτοφόρον. βοτανώδη.

[Ποίην·] πόαν, βοτάνην. καὶ **[Ποιηφάγον·]** τὴν σταφυλολόγον· ἢ τὴν τοὺς ἀστάχους ὀπισθεν τῶν θεριζόντων σωρεύουσιν.

[Ποιητέον·] ἀντὶ τοῦ ἃ δεῖ ποιεῖν.

[Ποιητική·] ζητεῖ ἐν τῷ ἀρχή.

[Ποίθιοι·] τέσσαρες ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ Λάκωσι, δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι.

[Ποικίλη·] στοὰ ἐν Ἀθήναις, ἔνθα ἐγράφησαν οἱ ἐν Μαραθῶνι πολεμήσαντες· εἰς οὓς ἐστὶν ἐπίγραμμα τόδε· Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι ἔκτειναν Μήδων εἴκοσι μυριάδας.

[Ποικιλία. Ποικιλομήτης·] ποικιλόβουλος. **[Ποικιλόμητις]** δέ.

[Ποικίλος] καὶ **[Ποικιλώτατος·]**

[Ποικιλωδός·] ἡ Σφίγξ. ἡ ποικιλωδὸς Σφίγξ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν μεθέντας ἡμᾶς τάφανῃ προσήγετο.

[Ποικιλώτερος ὕδρας:] ἐπὶ τῶν δολερῶς ἦτοι θαυμαζομένων.

[Ποικιλτικήν:] πολυμιταρικήν.

[Ποικινὸς λόγος:] ὁ πυκνός.

[Ποιμαίνειν·] αἰτιατικῇ.

[Ποιμένων·] κηδεμόνων· ἐπεὶ καὶ ποιμαίνειν, τὸ φροντίζειν.

[Ποιμνήϊον. Ποιμνίωνος. Ποινὰ] τιμωροὶ τοῖς κακῶς ποιοῦσιν ἀκολουθοῦσιν, οὐχ ὥς σκιαὶ σώμασι πλησίον, ἀλλὰ καὶ ὁψὲ τοῦ χρόνου.

[Ποινή·] ποινή λέγεται ἐπὶ μόνης καταβολῆς χρημάτων. ποινήν, ἣ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος, καὶ αὖθις· ἀλλ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας· τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ, ποινήν δεξαμένῳ. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀντέκτισις καὶ τιμωρία. Σοφοκλῆς· οἷς θεὸς μέγας Ὀλύμπιος ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι. καὶ **[Δίκη μεταποίνιος.]** ἐν Ἐπιγραμμάσι· μή, λίτομαι, δέσποινα, τοίην μὴ λάμβανε ποινήν. καὶ Αἰλιανός· ὁ Ἀπόλλων φησὶ πρὸς Λοκρούς, μὴ ἂν αὐτοῖς τὸ δεινὸν λωφήσιν, εἰ μὴ πέμπουσιν ἀνὰ πᾶν ἔτος δύο παρθένους ἐς τὴν Ἴλιον τῇ Ἀθηνᾷ, Κασάνδρας ποινήν, ἕως ἂν ἰλεώσῃτε τὴν θεόν. καὶ **[Ποίνιμοι,]** αἱ τιμωρητικαὶ Ἑριννῦες. Σοφοκλῆς. ἴτε, ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἑριννῦες, γεύεσθε, μὴ φεΐδεσθε πανδήμου στρατοῦ. καὶ αὖθις· πάντων τῶν ἀσεβημάτων καὶ παρανομημάτων ὧν εἰργάσατο, παρέστησαν αὐτῷ τινὰς ἑριννῦς καὶ ποινὰς καὶ προστροπαίους τῶν δι' ἐκεῖνον ἡτυχηκότων.

[Ποινήλατον·] τοῦτον ὥς ποινήλατον ὁ φιλόσοφος ἐξετρέπετο.

[Ποινήν:] τιμωρίαν, ἀντέκτισιν, πρόστιμον.

[Ποινήν·] οὓς δὲ λάβοι Σάκας αἰχμαλώτους, ἀνεσκολόπιζε καὶ ἠκίζετο, καὶ αὖθις ποινὰς τοῦ πατρὸς φόνου πράξασθαι θέλων.

[Ποινηλατούμενος. Ποιούντων:] ἀντὶ τοῦ ποιήτωσαν. ὥς τὸ δρώτων ἀντὶ τοῦ δρώτωσαν. καὶ ζῆτει ἐν τῷ δρώντων.

[Ποιῶ·] δοτικῇ· αἰτιατικῇ δέ· ὁμοῦ σπαρεῖς καὶ ἀναδοθεῖς, ὥς ὁ μύθος ποιεῖ τοὺς Γίγαντας.

[Ποιπνύω:] τὸ ἐνεργῶ.

[Ποῖ πορεύῃ γλῶσσα·] ζῆτει ἐν τῷ πόλιν· γλῶσσα ποῖ πορεύῃ.

[Ποιοίη:] εὐκτικῶς, ποιοῖ.

[Ποίφυγμα. Ποιφύσσω:] σφοδρῶς καὶ μετὰ ἤχου τὴν πνοὴν ἐκπέμπω. οὐδὲ περὶ σκαρθμοῖσι νεῶς περικαλλέα χεῖλη ποιφύσσω, τάμῃ τερπόμενος προτομῇ. ὁ δελφὶς φησι. καὶ **[Ποιφύξαι,]** φυγεῖν.

[Πυανεψιδῶνος:] ὄνομα μηνός. καὶ **[Πυανοψία·]** Λυκοῦργος ἐν τῇ κατὰ Μεσαίχμου. καὶ ἡμεῖς Πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν, οἱ δὲ ἄλλοι Ἑλληνες Πανοψίαν, ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρποὺς τῇ ὥσῃ. Πυανεψιδῶνος δὲ ὅτι ἐβδόμη τὰ Πυανέψια Ἀπόλ' ὠνι ἄγεσθαι φασί. δεῖν δὲ φασὶ λέγειν Πυανέψια καὶ τὸν μῆνα Πυανεψιδῶνα· πύανα γὰρ ἔψουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρεσιώνη ἄγεται.

[Πύανθος:] ὄνομα κύριον.

[Πύγαργος:] εἶδος ἀετοῦ. παρὰ τὸ πυγὴν ἔχειν ἀργὴν καὶ λευκὴν.

[Πύγελλα:] τόπος, ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος Φύγελλα· ὅθεν ἐστὶ περαιώσασθαι τὸν πρὸς Κρήτην κατάγοντα πορθμόν.

[Πυγαῖα:] τὰς σπείρας τῶν κιόνων. καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὅστουν. καὶ

[Πυγαῖος,] ὁ ἀκόλαστος.

[Πύγελα·] πόλις ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα. λαβεῖν δὲ τὸ ὄνομα, ἐπειδὴ τῶν μετὰ Ἀγαμέμνονά τινες νοσήσαντες τὰς πυγὰς ἐνταῦθα κατέμειναν.

[Πυγὴ:] τὸ περὶ τὸν πρωκτὸν μέρος. Ἀριστοφάνης· γυμνάζομαί γε καὶ ποτὶ πυγὴν ἄλλομαι. ἐν γὰρ τῷ γυμνάζεσθαι πηδᾶν εἰώθασιν καὶ οἱ πόδες τοῦ πηδῶντος ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς. καὶ παροιμία· ἐς κυνὸς πυγὴν ὄρᾳν. ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμούς, ἥτοι ὀφθαλμιώντων ἐπέλεγον, ἐς κυνὸς πυγὴν ὄρᾳν καὶ τριῶν ἀλωπέκων.

[Πυγιδίων:] ὀνύχων. Ἀριστοφάνης· εἰ γὰρ τις εἴποι ἰοστεφάνους, εὐθὺς ἐπ' ἄκρων πυγιδίων κάθησθε. ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων. οἱ γὰρ ἡδέως τι ἀκούοντες δοκοῦσιν ἐπάνω τῶν πυγῶν καθεζεσθαι.

[Πυγμαλῖνος:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Πυγμαλίωνος, Πυγμή:]** πάλη, σύγκλεισις δακτύλων, γρόνθος.

[Πυγοστόλος:] προαγωγός· μαυλίστρια. Ἡσίοδος· μηδέ σε γυνὴ πυγοστόλος ἐξαπατάτω.

[Πυδαλίζω:] πηδῶ.

[Πυδναίους:] ὄνομα ἔθνους.

[Πυελίδα:] τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον. οὕτως Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.

[Πύελος:] ὄρυγμα, ἐμβατή, ἔνθα ἀπολούνται.

[Πύελος:] θήκη. ἐπιστολὴν πέμπει ἐν Βυζαντίῳ, τῇ πυέλῳ τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου τὸν τοιοῦτον χάρτην ἐπιτεθεικὼς κάκειθεν τοῦτον ταῖς χερσὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἀρθῆναι ποιήσας. θερμὴν ἐς πύελον γὰρ ἐσήλυθε καὶ ἄκρη τὸν ἔσπασεν· εἴτ' αἶδην ψυχρὸν ἐπεσπάσατο.

[Πυθαγόρας,] Σάμιος, φύσει δὲ Τυρρηνός, Μνησάρχου υἱὸς δακτυλιογλύφου. νέος δὲ ὢν σὺν τῷ πατρὶ ἐκ Τυρρηνίας ὤκησεν εἰς Σάμον. οὗτος ἦκουσε πρῶτος Φερεκύδου τοῦ Συρίου ἐν Σάμῳ, εἴτα Ἑρμοδάμαντος ἐν τῇ αὐτῇ Σάμῳ, ὃς ἦν ἀπόγονος Κρεοφύλου, εἴτα Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου καὶ Ζάρητος τοῦ μάγου· παιδευθεὶς δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Χαλδαίοις ἦλθεν εἰς Σάμον καὶ εὐρὼν αὐτὴν τυραννουμένην ὑπὸ Πολυκράτους ἀπῆρεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας καὶ σχολὴν συστησάμενος πλεῖον ἢ χ' ἔσχε γνωρίμους. ἦσαν δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφοὶ δύο, πρεσβύτερος μὲν Εὐνομος, μέσος δὲ Τυρρηνός. δοῦλος δὲ ἦν αὐτῷ Ζάμολξις, ᾧ Γέται ὡς Κρόνῳ θύουσι. γαμετὴν δ' ἐποίησατο Θεανώ, τὴν Βροτίνου τοῦ Κροτωνιάτου θυγατέρα· ἐξ ἧς καὶ παῖδες αὐτῷ ἐγένοντο δύο, Τηλαύγης καὶ Δάμων ἢ ὥς τινες Μνήσαρχος. κατὰ δὲ τινὰς καὶ θυγάτηρ, Μυῖα ὄνομα, κατὰ δὲ ἄλλους καὶ Ἀριγνώτη. συνέγραψε δὲ ὁ Πυθαγόρας μόνον τρία βιβλία, Παιδευτικόν, Πολιτικόν· τὸ δὲ φερόμενον τρίτον ὡς Πυθαγόρου Λύσιδος ἐστὶ τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ γενομένου καὶ φυγόντος εἰς Θήβας καὶ καθηγησαμένου Ἐπαμινώνδα. τινὲς δὲ ἀνατιθέασιν αὐτῷ καὶ τὰ Χρυσᾶ ἔπη. πρῶτος δὲ ὁ Πυθαγόρας ἐμψύχων ἀπέχεσθαι τροφῆς παρέδωκε καὶ κυάμων. ἐτελευταίος δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρόπον· συνεδρεύοντος μετὰ τῶν συνήθων ἐν τῇ Μήλωνος οἰκίᾳ, τούτου ὑπὸ τινος τῶν μὴ παραδοχῆς ἀξιωθέντων διὰ φθόνον ὑποπρησθῆναι τὴν οἰκίαν συνέβη. τινὲς δὲ αὐτοὺς τοὺς Κροτωνιάτας τοῦτο πρᾶξαι, τυραννίδος ἐπίθεσιν εὐλαβουμένους, τὸν δὴ Πυθαγόραν

καταληφθῆναι διεξιόντα καὶ πρὸς τινι χωρίῳ γενόμενον πλήρει κυάμων, ἵνα διήρχετο, αὐτόθι ἔστη, εἰπὼν ἄλῳναι μᾶλλον ἢ πατῆσαι, ἀναιρεθῆναι δὲ κρεῖττον ἢ λαλῆσαι· καὶ ὧδε πρὸς τῶν διωκόντων ἀποσφαγῆναι. οὕτω δὲ καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἐταίρων αὐτοῦ διαφθαρῆναι, ὄντας πρὸς τοὺς μ'.

[Πυθαγόρας·] περὶ τούτου φησὶ Φιλόστρατος· οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαινοῦντες τάδε ἐπ' αὐτῷ φασιν, ὡς Ἴων μὲν οὐπω εἶη, γένοιτο δὲ ἐν Τροίᾳ ποτὲ Εὐφορβος ἀναβιώη τε ἀποθανών, ἀποθάνοι δ', ὡς ᾠδαὶ Ὀμήρου· ἐσθῆτά τε τὴν ἀπὸ θνησιδίων παραιτοῖτο καὶ καθαρεύοι βρώσεως, ὁπόση ἐμψύχων, καὶ τοῦ θῦσαι· μὴ γὰρ αἰμάττειν τοὺς βωμούς· ἀλλ' ἢ μελιττοῦτα καὶ ὁ λιβανωτὸς καὶ τὸ ἐφυμνῆσαι, φοιτᾶν ταῦτα τοῖς θεοῖς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου· γινώσκειν τε, ὡς ἀσπάζονται τὰ τοιαῦτα οἱ θεοὶ μᾶλλον ἢ τὰς ἐκατόμβας καὶ τὴν μάχαιραν ἐπὶ τοῦ κανοῦ· ξυνεῖναι γὰρ δὴ τοῖς θεοῖς καὶ μανθάνειν παρ' αὐτῶν, ὅπη τοῖς ἀνθρώποις χαίρουσι καὶ ὅπη συνάχθονται. περὶ τε φύσεως ἐκεῖθεν λέγειν· τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους τεκμαίρεσθαι τοῦ θείου καὶ δόξας ἀνομοίας ἀλλήλαις περὶ αὐτοῦ δοξάζειν, ἑαυτῷ δὲ τὸν τε Ἀπόλλω ἤκειν, ὁμολογοῦντα ὡς αὐτὸς εἶη· ξυνεῖναι δ' αὖ καὶ μὴ ὁμολογοῦντας τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὰς Μούσας καὶ θεοὺς ἑτέρους, ὧν τὰ εἶδη καὶ τὰ ὀνόματα οὐπω τοὺς ἀνθρώπους γινώσκειν. καὶ ὃ τι ἀποφῆναιτο ὁ Πυθαγόρας, νόμον τοῦτο οἱ ὁμιλεῖται ἡγοῦντο καὶ ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἐκ Διὸς ἦκοντα, καὶ ἡ σιωπὴ δὲ ὑπὲρ τοῦ θείου σφίσιν ἐπήσκητο· πολλὰ γὰρ θεῖά τε καὶ ἀπόρρητα ἤκουον, ὧν κρατεῖν χαλεπὸν ἦν, μὴ πρῶτον μαθοῦσιν, ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. καὶ μὴν τὸν Ἀκραγαντῖνον Ἐμπεδοκλέα βαδίσαι φασὶ τὴν σοφίαν ταύτην. τὸ γάρ, χαίρει', ἐγὼ δ' ὅ δ' ὕμνιν θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός· καί, ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κούρη τε κόρος τε· καὶ ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ βούς, ὃν λέγεται πέμμα ποιησάμενος θῦσαι, τὰ Πυθαγόρου ἐπαινοῦντος εἶη ἄν. καὶ πλείω ἕτερα περὶ τῶν Πυθαγόρου τρόπων, σπεύδοντα ἐπὶ τὸν λόγον.

[Πυθαγόρας·] Ἐφέσιος, καταλύσας δι' ἐπιβουλῆς τὴν τῶν Βασιλιδῶν καλουμένην ἀρχὴν ἀνεφάνη τε τύραννος πικρότατος, καὶ τῷ μὲν δήμῳ καὶ τῇ πληθύνει ἦν τε καὶ ἐδόκει κεχαρισμένος, ἅμα τὰ μὲν αὐτοὺς ἐπελπίζων ὑποσχέσεσι, τὰ δὲ ὑποσπείρων αὐτοῖς ὀλίγα κέρδη· τοὺς γε μὴν ἐν ἀξιώσει τε καὶ δυνάμει περισυλῶν καὶ δημεύων φορητὸς οὐδαμὰ οὐδαμῇ ἦν. καὶ κολάσαι δὲ πικρότατα οὐκ ἂν ὤκνησε καὶ ἀφειδέστατα ἀποκτεῖναι οὐδὲν ἀδικοῦντας· ἐξελύττησε γὰρ εἰς ταῦτα· ἔρωσ τε χρημάτων ἄμετρος· καὶ διαβολαῖς ταῖς ἐς τοὺς πλησίους ἐκριπισθῆναι κουφότατος ἦν. ἀπέχρησε μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἂν κάκιστα ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐτόν, ἤδη δὲ καὶ τοῦ θείου κατεφρόνει. τῶν γοῦν προειρημένων, οἷς ἐπέθετο, παμπόλλους ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέκτεινεν, ἐνὸς δὲ τὴν θυγατέρα καταφυγούσαν εἰς τὸ ἱερὸν ἀναστῆσαι μὲν αὐτὴν βιαίως οὐκ ἐτόλμησε, συνεχῇ δὲ φυλακὴν ἐπιστήσας ἐξετρύχωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὴν κόρην τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι. οὐκοῦν ἠκολούθησε δημοσίᾳ νόσος καὶ τροφῶν ἀπορία, καὶ σαλεύων ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ Πυθαγόρας εἰς Δελφοὺς ἀπέστειλε καὶ ἦται λύσιν τῶν κακῶν. ἡ δὲ ἔφη νεῶν ἀναστῆσαι καὶ κηδεῦσαι τοὺς νεκρούς. ἦν δὲ πρὸ Κύρου τοῦ Πέρσου, ὡς φησι Βάτων.

[Πυθαγόρας] ὁ Σάμιος, φιλόσοφος, διότι τὴν ἀλήθειαν ἡγόρευεν οὐχ ἥττον τοῦ Πυθίου. ὅς παρηγγύα τοῖς μαθηταῖς ἐκάστοτε ταῦτα λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιούσι· πῇ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;

[Πυθαγόρας·] ὄνομα κύριον. καὶ **[Πυθαγόρειος λόγος·]** κα.

[Πυθαγόρειοι ἄνδρες·] ὅτι Πυθαγόρα τὰ σύμβολα ἦν τάδε· πῦρ μαχαίρα μὴ σκαλεύειν· ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν· ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν· καρδίαν μὴ ἐσθίειν· φορτίον συγκαθαίρειν, μηδὲ συνεπιτιθέναι· τὰ στρώματα ἀεὶ συνδεδεμένα ἔχειν· ἐν δακτυλίῳ θεοῦ εἰκόνα μὴ περιφέρειν· χύτρας ἶχνος συγγεῖν ἐν τῇ τέφρᾳ· λαδίῳ εἰς θάκον μὴ ὁμόργνυσθαι· πρὸς ἥλιον τετραμμένον μὴ ὁμιχεῖν· ἐκτὸς λεωφόρου μὴ βαδίζειν· μὴ ῥαδίως δεξιὰν ἐμβάλλειν· ὁμωροφίους χελιδόνας μὴ ἔχειν·

γαμψώνυχα μὴ τρέφειν· ἀπονυχίσμασι καὶ κουραῖς μὴ ἐπουρεῖν μηδὲ ἐφίστασθαι· ὀξεῖαν μάχαιραν ἀποστρέφειν· ἀποδημοῦντα ἐν τοῖς ὄροις ἀνεπιστρεπτεῖν. ἤθελε δὲ αὐτῷ τὸ μὲν πῦρ μαχαίρα μὴ σκαλεῦειν, ὅτι δυναστῶν ὀργὴν καὶ οἰδούντων θυμὸν μὴ κινεῖν· τὸ δὲ ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, τουτέστι τὸ ἴσον καὶ δίκαιον μὴ ὑπερβαίνειν· ἐπὶ τε χοίνικος μὴ καθίζειν ἐν ἴσῳ τῷ φροντίδα ποιῆσθαι καὶ τοῦ μέλλοντος· ὁ γὰρ χοίνιξ ἡμερήσιος τροφή. διὰ δὲ τοῦ καρδίαν μὴ ἐσθίειν, ἐδήλου, μὴ τὴν ψυχὴν ἀνίας καὶ λύπαις κατατῆκιν· διὰ δὲ τοῦ εἰς ἀποδημίαν βαδίζοντα μὴ ἐπιστρέφεσθαι, παρήνει τὸ ἀπαλλαττομένοις τοῦ βίου μὴ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τοῦ ζῆν, μηδ' ὑπὸ τῶν ἐνθάδε ἡδονῶν ὑπάγεσθαι. καὶ τᾶλλα πρὸς ταῦτα λοιπὸν ἐστὶν ἐκλαμβάνειν, ἵνα μὴ παρέλκωμεν. παντὸς δὲ μᾶλλον ἀπηγόρευε μήτε ἐρυθῖνον ἐσθίειν μήτε μελάνουρον, καρδίας τε ἀπέχεσθαι καὶ κυάμων καὶ μήτρας καὶ τρίγλης. ἐνίστε αὐτὸν ἀρκεῖσθαι μέλιτι μόνῳ ἢ κηρῷ ἢ ἄρτῳ· οἴνου δὲ μεθ' ἡμέραν μὴ γεύεσθαι, ὅψῳ τε τὰ πολλὰ λαχάνοις ἐφθοῖς καὶ ὤμοις, τοῖς δὲ θαλαττίοις σπανίως. στολὴ δὲ αὐτῷ λευκὴ καὶ καθαρὰ, καὶ στρώματα λευκὰ ἐξ ἐρίων· τὰ γὰρ λινᾶ οὐπω εἰς ἐκείνους ἀφίκετο τοὺς τόπους. οὐδὲ πώποτε δὲ ἐγνώσθη οὔτε διαχωρῶν οὔτε ἀφροδισιάζων οὔτε μεθυσθεὶς. ἀπείχετο δὲ καταγέλωτος καὶ πάσης ἀρεσκείας, οἶον σκωμμάτων καὶ διηγημάτων φορτικῶν. ὀργιζόμενός τε οὔτε οἰκέτην ἐκόλαζεν οὔτε ἐλεύθερον οὐδένα. ἐκάλει δὲ τὸ νοθετεῖν πελαργᾶν. μαντικῇ τε ἐχρήτο τῇ διὰ τῶν κληδόνων τε καὶ οἰωνῶν, ἥκιστα δὲ διὰ τῶν ἐμπύρων, ἔξω τῆς διὰ λιβάνου· θυσίαις τε ἐχρήτο ἀψύχοις, οἱ δέ, ἀλεκτορίσι μόνον καὶ ἐρίφοις καὶ γαλαθηνοῖς. φασὶ δ' αὐτὸν συγχωρεῖν πάντα τὰ ἔμψυχα ἐσθίειν, μόνου δ' ἀπέχεσθαι βοὸς ἀροτῆρος καὶ κριοῦ. τὰ δὲ δόγματα ἔλαβε παρὰ τῆς ἀδελφῆς Θεοκλείας. φασὶ δ' αὐτὸν κατελθόντα εἰς ἄδου τὴν μὲν Ἑσιόδου ψυχὴν ἰδεῖν πρὸς κίονι χαλκῷ δεδεμένην καὶ τρίζουσαν, τὴν δὲ Ὀμήρου κρεμαμένην ἀπὸ δένδρου καὶ ὄφεις περὶ αὐτήν, ἀνθ' ὧν εἶπον περὶ θεῶν· κολαζομένους δὲ καὶ τοὺς μὴ θέλοντας συνεῖναι ταῖς ἑαυτῶν γυναίξιν. σφάγια δὲ θεοῖς προσφέρειν ἐκώλυε· βωμὸν δὲ προσκυνεῖν τὸν ἀν αἵμακτον. μηδὲ ὀμνύναι θεοὺς· ἀσκεῖν δὲ ἑαυτὸν δεῖν ἀξιόπιστον παρέχειν. τοὺς πρεσβυτέρους τιμᾶν δεῖν, τὸ προηγούμενον τῷ χρόνῳ τιμιώτερον ἡγουμένους· ὥς ἐν κόσμῳ ἀνατολὴν δύσεως, ἐν βίῳ τὴν ἀρχὴν τελευτῆς, ἐν ζωῇ γένεσιν φθορᾶς. καὶ θεὸν μὲν δαιμόνων προτιμᾶν, ἥρωας δὲ ἀνθρώπων, ἀνθρώπων δὲ μάλιστα γονέας. ἀλλ' ἀλλοῖς τε ὁμιλεῖν, ὥς τοὺς μὲν φίλους ἐχθροὺς μὴ ποιῆσαι, τοὺς δὲ ἐχθροὺς φίλους ἐργάσασθαι· ἰδίον τε μηδὲν ἡγεῖσθαι. νόμῳ βοηθεῖν, ἀνομία πολεμεῖν. φυτὸν ἡμερον μήτε φθίνειν μήτε σίνεσθαι, ἀλλὰ μήτε ζῶν, ὃ μὴ βλάπτει ἀνθρώπους. αἰδῶ καὶ εὐλάβειαν εἶναι, μήτε καταγέλῳτι κατέχεσθαι μήτε σκυθρωπάζειν. φεύγειν σαρκῶν πλεονασμόν. ὁδοιπορίας ἄνεσιν καὶ ἐπίτασιν ποιῆσθαι. μνήμην ἀσκεῖν. ἐν ὀργῇ μήτε τι λέγειν μήτε πράσσειν. μαντικὴν πᾶσαν τιμᾶν. ὥδαῖς χρῆσθαι πρὸς λύραν· ὕμνῳ τε θεῶν καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν εὐλογον ἔχειν χάριν. τῶν δὲ κυάμων ἀπέχεσθαι διὰ τὸ πνευματώδεις ὄντας μάλιστα μετέχειν τοῦ ψυχικοῦ, καὶ ἄλλως κοσμιωτέρας ἀπεργάζεσθαι μὴ παραληφθέντας τὰς γαστέρας· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς καθ' ὕπνους φαντασίας λείας τε καὶ ἀταράχους ἀποτελεῖν. ἐν ὑπομνήμασι δὲ Πυθαγορικοῖς καὶ ταῦτα εὔρηται· ἀρχὴν μὲν τῶν ἀπάντων μονάδα, ἐκ δὲ τῆς μονάδος ἀόριστον δυάδα, ὥς ἂν ὕλην τῇ μονάδι αἰτίῳ ὄντι ὑποστῆναι. ἐκ δὲ τῆς μονάδος καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος τοὺς ἀριθμούς, ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ σημεῖα, ἐκ δὲ τούτων τὰς γραμμάς, ἐξ ὧν τὰ ἐπίπεδα σχήματα· ἐκ δὲ τῶν ἐπιπέδων τὰ στερεὰ σχήματα, ἐκ δὲ τούτων τὰ αἰσθητὰ σώματα· ὧν καὶ τὰ στοιχεῖα εἶναι δ', πῦρ, ὕδωρ, γῆν, ἀέρα· ἃ μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι δι' ὅλων καὶ γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν κόσμον ἔμψυχον, νοερόν, σφαιροειδῆ, μέσσην περιέχοντα τὴν γῆν, καὶ αὐτὴν σφαιροειδῆ καὶ οἰκουμένην. εἶναι δὲ καὶ ἀντίποδας· καὶ τὰ ἡμῖν κάτω, ἐκείνοις ἄνω. ἰσομοιρά τε εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ φῶς καὶ σκότος, θερμὸν καὶ ψυχρόν, ξηρὸν καὶ ὑγρόν· ὧν κατ' ἐπικράτειαν θερμοῦ μὲν θέρος γίνεσθαι, ψυχροῦ δὲ χειμῶνα. ἐὰν δὲ ἰσομοιρῇ, τὰ κάλλιστα εἶναι τοῦ ἔτους· οὗ τὸ μὲν θάλλον ἔαρ ὑγιεινόν, τὸ δὲ φθίνον φθινόπωρον νοσερόν. ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμέρας θάλλειν μὲν τὴν ἔω, φθίνειν δὲ τὴν ἐσπέραν· ὅθεν καὶ νοσερώτερον εἶναι. τὸν τε περὶ τὴν γῆν ἀέρα

ἄσειστον καὶ νοσερόν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα θνητά· τὸν δὲ ἀνωτάτῳ ἀεικίνητον εἶναι καὶ καθαρὸν καὶ ὑγιᾶ, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀθάνατα καὶ διὰ τοῦτο θεῖα· ἐπικρατεῖ γὰρ τὸ θερμὸν ἐν αὐτοῖς, ὅπερ ἐστὶ ζωῆς αἴτιον. τὴν τε σελήνην λάμπεσθαι ὑφ' ἡλίου. καὶ ἀνθρώπων εἶναι πρὸς θεοὺς συγγένειαν, κατὰ τὸ μετέχειν ἀνθρώπων θερμοῦ. εἰμαρμένην τε τῶν ὄλων καὶ κατὰ μέρος αἰτίαν εἶναι τῆς διοικήσεως. διήκειν τε ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα διὰ τοῦ αἰθέρος, τοῦ τε ψυχροῦ καὶ παχέος· ταύτην δὲ τὴν ἀκτῖνα καὶ εἰς τὰ βένθη δύεσθαι καὶ διὰ τοῦτο ζωοποιεῖν πάντα. τὰ λοιπὰ παρήκαμεν, ἵνα μὴ παρέλκωμεν. ὅτι τὰ πίπτοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης μὴ ἀναιρεῖσθαι παρεκελεύετο Πυθαγόρας, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐθίζεσθαι ἀκολάστως ἐσθίειν ἢ ὅτι ἐπὶ τελευτῇ τινος· Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ πίπτοντα, μήτε δὲ τὰ ἐντὸς τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι. μήτε λευκὸν ἀλεκτρυόνα ἐσθίειν, ὡς ἱερὸν τοῦ ἡλίου καὶ τὰς ὥρας μηνύοντα. τοὺς κυάμους δὲ ἀποτρέπεσθαι, ὅτι αἰδοίοις ἐοίκασι· καὶ τοὺς ἄλλας παρατίθεσθαι πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ δικαίου· οἱ γὰρ ἄλλες πᾶν σφάζουσιν ὃ τι καὶ παραλάβωσι, καὶ γεγόνασιν ἐκ τῶν καθαρῶν ὑδάτων καὶ θαλάσσης. ἄρτον δὲ μὴ καταγνύειν, ὅτι ἐπὶ ἓνα οἱ παλαιοὶ ἐφοίτων· καὶ μὴ διαιρεῖν, ὅς συνάγει ἐφ' ἑαυτόν· ἢ ὅτι εἰς πόλεμον δειλίαν ἐμποιεῖ. Ἀριστοφῶν λέγει περὶ τῶν Πυθαγοριστῶν· καταβάς εἰς τὴν δίαίταν αὐτῶν κάτω ἰδεῖν ἐκάστους, διαφέρειν δὲ πάμπλου τοὺς Πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν· μόνοισι γὰρ τούτοις τὸν Πλούτωνα συσσιτεῖν ἔφη δι' εὐσέβειαν. εὐχερῇ θεὸν λέγεις, εἰ τοῖς ρύπου μεστοῖς ἦδεται ξυνών. λάχανά τε καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ· φθειῖρας δὲ καὶ τρίβωνα τὴν τ' ἄλουσίαν οὐδεὶς ἂν ὑπομείνιει τῶν νεωτέρων. καὶ παροιμία· σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγόρα τελεσθέντων. πενταετὴ γὰρ χρόνον ἥσκουν σιωπὴν. τῶν δὲ Πυθαγορείων οἱ μὲν περὶ θεωρίαν καταγινόμενοι ἐκαλοῦντο σεβαστικοί, οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα γεωμετρικοὶ καὶ μαθηματικοί. καὶ οἱ μὲν τῷ Πυθαγόρᾳ συγγινόμενοι ἐκαλοῦντο Πυθαγορικοί, οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ Πυθαγόρειοι, οἱ δὲ ἄλλως ἔξωθεν ζηλωταὶ Πυθαγορισταί. ἐμψύχων δὲ ἀπείχοντο. ὅτι ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων ὁ Πυθαγόρας ἐξήνεγκε τὰ τῆς αὐτοῦ δόξης εἰς Ἑλλήνας.

[Πυθέας,] Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς δὲ ἦν μυλωθροῦ, καὶ θρασὺς σφόδρα· φυγὼν τε Ἀθήνηθεν ἐκ τοῦ δεσποτηρίου διὰ ὄφλημα εἰς Μακεδονίαν ἤλθεν, εἵτα ἐπανῆκε πάλιν. ἔγραψε λόγους δημηγορικοὺς καὶ δικανικοὺς καὶ ἄλλα τινά. ἀλλ' οὐκ ἐκρίθη μετὰ τῶν λοιπῶν ῥητόρων, ὡς θρασὺς καὶ διεσπασμένος. ὅτι μύλωθρος λέγεται ὁ μυλῶνα κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος. καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα μυλωθρῶ. οἱ δὲ ἰδιῶται μυλωνᾶν.

[Πυθέσθαι:] τὸ ἐρωτῆσαι. μέσος ἀόριστος β'· ἀπὸ τοῦ πεύθω. .

[Πυθέσθαι] δὲ τὸ ἀκούειν.

[Πυθία:] ἡ μαντεία.

[Πύθια καὶ Δήλια:] φασὶ Πολυκράτη, τὸν Σάμου τύραννον, Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα ἅμα ἐν Δήλῳ πέμψαι εἰς θεοῦ, χρησόμενον εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸ ὠρισμένον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν· ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια· βουλομένην δηλοῦν ὅτι ἔσχατα· μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι συνέβη. Ἐπίκουρος δὲ ἐν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῶν ταῦτα. λέγεται δὲ κα.

[Πυθοῖ,] τουτέστιν ἐν τοῖς Πυθίοις. Ἀριστοφάνης· Ὀλυμπιάσιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ.

[Πυθιάς βοά:] ἡ μετ' αὐλοῦ γινομένη βοή. τὸ Πύθιον μέλος. ἔνθεν καὶ πυθαύλης λέγεται. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα.

[Πύθιον:] ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν, ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονός, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῷ κυκλίῳ χορῷ νικήσαντες τὰ Θαργήλια. καὶ **[Πύθιος,]** ὁ Ἀπόλλων.

[Πυθιονίκης:] ὄνομα κύριον.

[Πυθμήν:] τὸ ἔσχατον μέρος καὶ τελευταῖον παντὸς οὐτινοσοῦν σκεύους. καὶ **[Πυθμένας λόγων]** ἐκάλει Πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος τὰς τῶν λόγων διαιρέσεις· οὗτος γὰρ διεῖλε πρῶτος τὸν λόγον εἰς δ', εὐχολήν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν. ἄλλοι δὲ εἰς ζ', διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν, ἐπαγγελίαν, εὐχολήν, κλησιν. Ἀλκιδάμας δὲ δ' λόγους φησί· φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν.

[Πυθόληπτος:] ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθεὶς.

[Πυθόμενος:] ἐρωτήσας.

[Πύθοντο:] ἡρώτων καὶ ἥκουον.

[Πυθοῦ Χελιδόνος:] παροιμία ἀπὸ τινος Χελιδόνος, θεολόγου καὶ τερατοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου, ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ. οἱ δέ, ὅτι τὸ ἔαρ προσημαίνει.

[Πυθῶ:] Φωκίς χώρα ἐστὶ τῆς Ἑλλάδος, περὶ ἣν πόλις ἢ καλουμένη Δελφοί· περὶ ἣν πόλιν ἦν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃ ἐκαλεῖτο Πυθῶ· ἐν ᾧ χαλκοῦς τρίπους ἴδρυτο καὶ ὑπερθεν φιάλη, ἣ τὰς μαντικὰς εἶχε ψήφους, αἵτινες ἐρομένων τῶν μαντευσόμενων ἥλλοντο, καὶ ἡ Πυθία ἐμπορουμένη, ἥτοι ἐνθουσιῶσα, ἔλεγεν ἃ ἐξέφερον ὁ Ἀπόλλων. ὅτι Δελφοὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκλήθη διὰ τὸ τὸν Δελφύνην δράκοντα ἐκεῖ εὐρεθῆναι, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Ἀπόλλων· Πυθῶ δὲ διὰ τὸ ἐκεῖ σαπῆναι.

[Πύθω:] σήπω. καὶ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος. ἐνθεν καὶ ἡ Πυθία, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα. Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ πῦον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι φησιν· ἔστι γὰρ σεσηπὸς αἶμα.

[Πύθων], Βυζάντιος, ῥήτωρ· ὃς φυγὼν ἐν Μακεδονίᾳ διέτριβε καὶ πολλοὺς προδότας ἔπεισε γενέσθαι καὶ συνεργοὺς πρὸς πάντα, καὶ πρὸς τὰς διαφθοράς τῶν πολεμίων ἐχρήτο.

[Πύθωνος:] δαιμονίου μαντικοῦ. τὰς τε πνεύματι Πύθωνος ἐνθουσιώσας καὶ φαντασίαν κυήσεως παρεχομένας τῇ τοῦ δαιμονίου περιφορᾷ ἡξίου τὸ ἐσόμενον προαγορεῦσαι. οἱ δὲ τῶν δαιμόνων κάτοχοι ἔφασκον τὴν νίκην Μήδοις παρέσεσθαι.

[Πυθοίατο:] μάθοιεν.

[Πύκα:] συχνῶς, ἐπιμελῶς.

[Πύκαζε·] Σοφοκλῆς· πύκαζε θᾶσσον· οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πῆματι.

[Πυκάζεται:] σκεπάζεται, κοσμεῖται.

[Πυκάζει:] καλύπτει, σκεπάζει. καὶ **[Πυκάζουσι,]** σκιάζουσι, στεφανοῦσι. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· λουσάμενοι, Προδόκη, πυκασώμεθα καὶ τὸν ἄκρατον ἔλκωμεν.

[Πυκάζουσι:] τουτέστι πεπυκνωμένοι, στενοχωρούμενοι. Δαβίδ· ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

[Πύκασεν:] ἐκόσμησε.

[Πυκασμός:] δασύτης.

[Πυκινή:] πυκνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ δυνατῆ. ταῦτα διαιτῆσαι πυκινή.

[Πυκνάζεις:] συχνάζεις.

[Πύκνη:] ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο. Κλείδημος δέ φησι Πυκνὰν ὀνομασθῆναι διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι.

[Πυκνί:] ὥς ἐν τῷ Ἀριστοφάνει· πλὴν μὴ 'ν τῇ Πυκνί. κα.

[Πυκνίτης:] δῆμος πυκνίτης. Πνύξ, τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα ἐκκλησίαζον οἱ Ἀθηναῖοι. ὥσπερ δὲ πολίτην τῆς Πυκνὸς Πυκνίτην εἶπε. Πνύξ δὲ λέγεται παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι. καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις δὲ δικαστήριον Πνύξ ἐκαλεῖτο.

[Πυκνός:] ὁ δυνατός.

[Πυκνότης:] σύνεσις, φρόνησις. χούτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς, εἴ σοι πυκνότης ἔνεστι.

[Πύκνωσις] κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην. τουτέστι πύκνωσις κατὰ μῆκος καὶ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ πῆχεις β', ὁ δὲ ἀπλῶς ταττόμενος πῆχεις δ'.

[Πυκτεῦειν:] εἶδος γυμνασίου καὶ παλαίστρας.

[Πύκτης:] παγκρατιαστής, ἀθλητής. καὶ **[Πυκτεῖον,]** ἐν ᾧ οἱ πύκται ἀγωνίζονται. **[Πυκτίον]** δὲ τὸ πινακίδιον. καὶ **[Πυκτίζω. Πυλαγόραι:]** οἱ πεμπόμενοι εἰς τὴν σύνοδον τῶν Ἀμφικτυόνων εἰς τὴν Πυλαίαν. καὶ κατὰ πόλιν δὲ ἔπεμπον τοὺς θύσοντας καὶ συνεδρεύσοντας. ἦσαν δὲ οἱ πεμπόμενοι Πυλαγόραι καὶ Ἱερομνήμονες. λέγουσι δέ, ὅτι Πυλάδης πρῶτος ἐκρίθη ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήστρας φόνῳ, καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ὄνομα εἶναι. ἀπήεσαν δὲ καὶ εἰς Δελφούς, ἐπίσκοποι τῶν ἀναλίσκομένων ἐν ταῖς θυσίαις.

[Πυλάδης,] Κίλιξ ἀπὸ κόμης Μηστάρνων. ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς Ἱταλικῆς, ἣτις καὶ ὑπ' αὐτοῦ εὐρέθη, ἀπὸ τῆς κωμικῆς καλουμένης ὀρχήσεως, ἣ ἐκαλεῖτο κόρδαξ· καὶ τῆς τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο σίκιννις· καὶ τῆς σατυρικῆς, ἣτις ἐμμέλεια.

[Πυλάρτου:] τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος. καὶ **[Πυλάρταο,]** ὁμοίως.

[Πύλαι] καὶ **[Πυλαία]** καὶ **[Πυλαγόρας:]** Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις. Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἢ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων. ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινές, οἵπερ ἐκαλοῦντο **[Πυλαγόραι. Πύλαι δικαιοσύνης:]** αἱ διάφοροι τῆς ἀρετῆς ιδέαι· δι' ἐκείνων γὰρ δυνατόν ἀξίως ὑμνῆσαι τὸν τῶν ὅλων θεόν. καὶ Δαβίδ· ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης.

[Πυλαῖος:] ὄνομα κύριον.

[Πυλαιμένης:] ὄνομα κύριον.

[Πυλαιστάτους:] τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας μήτε πράσσοντας· διὰ τὸ παραγενέσθαι τοιούτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον.

[Πυλεῶνος:] τοῦ πυλῶνος.

[Πύλιος:] ἐκ Πύλου.

[Πύλη:] ἐπὶ τείχους παρὰ Θουκυδίδη· θύρα δὲ ἐπὶ οἴκου.

[Πύλη ὑπὸ Πύλατος:] δι' ἧς εἰσεληλύθεισαν. **[Πύλας οὐρανοῦ]** Ὅμηρος τὰ νέφη λέγει.

[Πύλω:] πὰρ Ὀμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἐν πύλῃ. ἐν πύλῳ, ἐν νεκύεσσιν. ὡς δείελον τὴν δείλην· καὶ ἔσπερον τὴν ἑσπέραν.

[Πυλωρεΐ:] φυλάσσει. **[Πυλωρὸς]** γὰρ ὁ φύλαξ.

[Πύματος:] ἔσχατος.

[Πυνθάνεσθαι:] ἀκούειν, μανθάνειν, διδάσκεσθαι, ἱστορεῖν, ἐρωτᾶν ἢ ἕτερόν τι σημαίνει, παραπλήσιον μὲν τοῦ ἐρωτᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν· ἔστι γὰρ τις, ὡς δῆλον, διαφορὰ μάλιστα παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς μεταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος. τὸ πυνθάνεσθαι παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ παρ' Ὀμήρῳ ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν. πυνθανόμην Ἰθάκης γε. καὶ πάλιν· αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἔστι καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι. καί, πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος. καί, πευθόμενος, ἦχι ἕκαστος ἀπώλετο. καί, κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων. ἐν γὰρ τούτοις ἅπασιν ἐπὶ τοῦ ἀκούειν κεῖται τὸ πυνθάνεσθαι. καὶ Αἰσχίνης δὲ ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας· τούτῳ συμβαλεῖν πυνθανόμενος. καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φιλοκλέους· εὐτυχεῖτε, ὅτι οὐκ ἐν μείζονι καιρῷ ἐπύθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχροκέρδειαν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας· οὗτος ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ· ὑμεῖς ἐπιστεύσατε· οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο.

[Πυνθάνομαι·] γενικῇ. ἐρωτῶ. καὶ **[Πυνθανόμενος·]** αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ ἀκούων.

[Πυνθάνομαι:] τὸ μανθάνω· γενικῇ. ἡδέως δ' ἂν πυθοίμην τῶν οὕτω διακειμένων. πυνθάνομαι δὲ τὸ ἐρωτῶ· αἰτιατικῇ.

[Πύξ:] πυγμὴν, γρόνθον. ὁ δὲ πύξ παίει αὐτὸν κατὰ τῶν προσώπων. οἱ δὲ Φράγκοι, ἵνα ἐσκηνημένοι ἐτύγχανον, πύξ τε καὶ ἐπὶ πολὺ βόθρους ὀρύξαντες ταύτῃ ἀσφαλέστατα ἔμενον.

[Πυξίς:] τὸ πινακίδιον.

[Πύον:] τὸ ἔλκος.

[Πῦος:] τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν, τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα. αὐτὸ τὸ γάλα, τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν. γάλα νέον μετὰ χθεςινοῦ γάλακτος ἐψηθὲν ἔνιοι. Ἀριστοφάνης· ἔστι δὲ καὶ πῦος τις ἔνδον καὶ λαγῶα τέτταρα.

[Πῦρ·] ὅτι οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ ὡς θεὸν ἐσέβοντο. καὶ ζήτει ἐν τῷ Κάνωπος.

[Πῦρ·] ὅτι τὰ φύσει τρεφόμενα καὶ διὰ τοῦτο αὐξόμενα ὄρον ἔχει τῆς αὐξήσεως, καὶ ὥρισται αὐτῶν ἢ ἐπὶ τὸ μέτρον αὐξησις· τοῦ δὲ πυρὸς οὐχ ὥρισται οὔτε ἡ τροφή οὔτε ἡ αὐξησης. οὐκ ἄρα τὸ πῦρ ὁμοίως τοῖς ἐμψύχοις τρέφεται καὶ αὐξεται. εἰ δὲ μὴ ὁμοίως, οὐκ ἄρα οὐδὲ τοῖς ἐμψύχοις αἴτιον εἶη τῆς τροφῆς ἢ τῆς αὐξήσεως. ἢ δὲ τοιαύτη τοῦ πυρὸς κίνησις γένεσις ἂν μᾶλλον εἶη ἢ αὐξησης ἢ τροφή. ὑπενοήθη δὲ τοῦτο μόνον τῶν στοιχείων τρέφεσθαι τε καὶ αὔξεσθαι, διότι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐναργῶς ὁ πλεονασμὸς πρόθεσις ἐστι· προστιθεμένου γὰρ ὕδατος ὕδατι καὶ γῆς γῇ, οὕτως γίνεται ὁ πλεονασμός. τὸ δὲ πῦρ πλεονάζει οὐ πυρὸς προστιθεμένου, ἀλλ' ἀνομοιοειδοῦς ὕλης, οἷον ξύλων ἢ τῶν τοιούτων, καὶ τούτων ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς δυνάμεως μεταβληθέντων εἰς τὴν αὐτὴν οὐσίαν, οὕτως ὁ πλεονασμὸς τοῦ πυρὸς γίνεται.

[Πυρά:] καύματα.

[Πύρρα:] μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.

[Πυράγρα:] ἐργαλεῖον χαλκευτικόν. ζήτει ἐν τῷ περίγρα σαφέστερον.

[Πυράγραν:] καρκίνον, πάγουρον. παρὰ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἄγειν καὶ ἀγρεύειν, ὃ ἐστὶ λαμβάνειν.

[Πυρράζει ὁ οὐρανός.]

[Πυρράκης:] ξανθός. καὶ **[Πυρράκων,]** ὁμοίως.

[Πυρακτῶν:] ἐμπυρσεύων, σφοδρῶς καίων.

[Πυραμειδής:] πυροειδής.

[Πυραμῖς:] οἰκία τις. ὅτι τὴν πυράμην ἄμην λέγομεν ἡμεῖς, οὐκ ὀρθῶς.

[Πύραμος:] ὄνομα τόπου. καὶ ὁ ποταμὸς Κιλικίας, οὗ τὸ εὖρος στάδιον.

[Πυραμοῦς:] εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἐφθοῦ καὶ πυροῦ πεφρυγμένου, ὡς σησαμοῦς ὁ διὰ σησαμῆς. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἄθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς ἐν τοῖς συμποσίοις, καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἑω ταῦτα ἐλάμβανεν ἔπαθλον. ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

[Πυράνδρου μηχανήματα:] οὗτος ἐγένετο πονηρὸς καὶ συκοφάντης.

[Πυραύστου μόρον:] πτηνὸν ἐστὶ ζωῦφιον, ὃ προσιπτάμενον τοῖς λύχνοις καίεται. καὶ Αἰσχύλος· δέδοικα μόρον κάρτα πυραύστου. μόρον δὲ εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων.

[Πυράφλεκτος:] ὅτε δηλοῖ τὸ περὶ τὴν θεοτόκον θαῦμα λέγεται πυράφλεκτος· ὡς ἐν τῷ, βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. ὅτε δὲ τὴν ἐξαφθεῖσαν Χαλδαϊκὴν κάμινον, λέγεται πυρίφλεκτος· ὡς ἐν τῷ, κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι δροσοβολοῦσαν ἀπέδειξαν.

[Πυργαῖος. Πυργηδόν:] στοιχηδόν, κατὰ τάξιν.

[Πυργηρούμενοι:] τὰ τεῖχη φυλάττοντες.

[Πυργιώτης:] ἀπὸ τόπου.

[Πυργίσκοι] καὶ **[Θησαυροφυλάκια:]** σκεύη κατ' οἶκον. κα.

[Ἀποπυργίζω.] Διαγόρας ἔγραψε τοὺς Ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης· ἄθεος γὰρ ἦν τὸ πρότερον.

[Πυργοβάρεις:] προμαχῶνες, οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων. λύσις ὀνείρου· πύργος πεσὼν δείκνυσιν ἄνω ζῆται.

[Πυργοῦται:] ὑψοῦται. Δαμάσκιος· τοῖς ἐπὶ μήκιστον εὖ μάλα πυργώσασι τὴν φιλοσοφίαν, τοῖς περὶ Πυθαγόραν, Πλάτωνα· τοῖς δὲ νεωστὶ Πορφυρίῳ, Ἰαμβλίῳ, Συριανῷ.

[Πυργοφόρος:] ἡ Ῥέα. ἐν Ἐπιγράμμασι· Ῥεῖης πυργοφόρου δείκελον εἰσορόων. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὁ τραγικὸν φρόνημα καὶ ὀφρυόεσσαν αἰοιδὴν πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ, Αἰσχύλος.

[Πυργώσας:] ὑψώσας, αὐξήσας, μεγαλύνας, ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἀγαγὼν τὰ ποιήματα.

[Πυργώτης:] ὄνομα κύριον. .

[Πύργοι:] τάξεις.

[Πύργοι·] ζῆται ἐν τῷ Βυζάντιον.

[Πυραί:] πυρκαϊαί.

[Πυρραῖς γένυσι:] ξανθαῖς θριζί.

[Πυραΐχμης. Πῦρ ἐπὶ πυρί:] παροιμία, ἥς μέμνηται καὶ Πλάτων. κακὸν ἐπὶ κακῷ.

[Πυρεῖον:] θυμιατήριον. οἱ δὲ Ἕλληνες κατέλιπον πυρεῖα καὶ δᾶδα, δόντες Σίνωνι σκοπὸν ἐσόμενον· ὁ δὲ τὰ πυρεῖα καὶ τὸν πυρσὸν ἀνίσχει τοῖς πολέμοις. ὁ δὲ Ἡράκλειος τάς τε πόλεις καθήρει καὶ τὰ πυρεῖα διέστρεψε τῶν Περσῶν. καὶ Σοφοκλῆς· πυρεῖ ὁμοῦ τάδε. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνει τόδε. τὰ δακτυλικά διὰ τοῦ ι.

[Πυρήνη:] ὄρος παρῆκον ἐσπερίαν Ἰβηρίαν, ὅπερ ἐστὶν ἀσφάλεια τοῦ τόπου. καὶ **[Πυρηναῖα ὄρη. Πυρηφόρον]** καὶ **[Πυρφόρον. Πυρρίας· Πυρρίαις,]** δούλοις· ὄνομα γὰρ δούλου ὁ Πυρρίας.

[Πυρίβια:] τὰ εἰς τὸ πῦρ πίπτοντα ζωῦφια. τῶν γὰρ ζώων τὰ μὲν χωρὶς μίξεως γίνονται, ὡς τὰ πυρίβια καὶ ὁ φοῖνιξ τὸ ὄρνεον καὶ αἱ εὐλαί.

[Πυριότης:] λίθος.

[Πυριλαμπίς:] πτηνὸν τι μικρόν, ὃ ἐν τῷ σκότει λάμπει, καλεῖται δὲ ὑπ' ἐνίων λαμπυρίς.

[Πυριλάμπης:] ὄνομα κύριον.

[Πύρινος πόλεμος:] ὁ Ῥωμαίων πρὸς Κελτίβηρας συσταθείς· θαυμαστὴν γὰρ ἔσχε τὴν ιδιότητα τὴν τε συνέχειαν τῶν ἀγώνων· τοὺς γὰρ κατὰ τὴν Ἑλλάδα πολέμους καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν, ὡς ἐπίπαν μία μάχη κρίνει, σπανίως δὲ δευτέρα, καὶ τὰς μάχας αὐτὰς εἰς καιρὸς ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον καὶ σύμπτωσιν τῆς δυνάμεως· κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον τάναντία συνέβαινε τοῖς προειρημένοις. τοὺς μὲν γὰρ κινδύνους ὡς ἐπίπαν ἢ νύξ διέλυε, τῶν ἀνδρῶν οὔτ' εἴκειν τῆς ψυχῆς οὔτε παρακαθιέναι τοῖς σώμασι βουλομένων διὰ τὸν κόπον, ἀλλ' ἐξ ὑποστροφῆς καὶ μεταμελείας αὐθις ἄλλας ἀρχὰς ποιουμένων· τὸν γε μὴν ὅλον πόλεμον καὶ τὴν συνέχειαν τῶν ἐκ διατάξεως διακρίσεων ὁ χειμὼν ἐπὶ ποσὸν διεῖργε. καθόλου γὰρ εἴ τις διανοηθεῖ πύρινον πόλεμον, οὐκ ἂν ἕτερον ἢ τοῦτον νοήσειεν.

[Πυρίνῳ σίτῳ·] γέραναι γεωργοῦ κατενέμοντο χώραν ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ. **[Πυρὸς]** γὰρ ὁ σῖτος. Ὅμηρος· πυροὶ τε ζεαὶ τε ἰδ' εὐρυφυεὲς κρῖ λευκόν. ἔζων ἐν πᾶσι λαγῶσι καὶ πύῳ καὶ πυριάτῃ, ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ ἵν Μαραθῶνι τροπαίου.

[Πυρίτης ἄρτος:] ὁ τοῦ σίτου. καὶ θηλυκῶς **[Πυρίτις λίθος.]** ὅτι τὸ ἐκ πυρίτου λίθου φῶς ἄφαντον λέγεται καὶ ζῆται ἐν τῷ ἄφαντον φῶς.

[Πυρίφλεκτος·] ὡς ἐν τῷ, κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι. πυράφλεκτος δέ, ὡς ἐν τῷ, βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. ἐφλέγετο γάρ, οὐ κατεφλέγετο δέ.

[Πυρρίχαις:] ταῖς ἐνοπλίαις ὀρχήσεσι.

[Πυρρίχη:] εἶδος ὀρχήσεως. τρία δὲ εἰσιν εἶδη ὀρχήσεως, πυρρίχη, σίκινις καὶ κορδακισμός. Βάβριος· ἐμοὶ γένοιτο κἂν ὁδῷ βαίνειν μὴ καταγέλαστον μήτι πυρρίχην παίζειν. ἢ κάμηλος. πυρρίχην ἔμαθε τὴν Κινησίου. οὗτος ὁ Κινησίας διθυραμβοποιὸς ἦν, ἐποίησε δὲ πύρριχον. ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλῇ κινήσει ἐχρήτο. καὶ ἐπραγματεύσατο κατὰ τῶν κωμικῶν, ὡς εἶεν ἀχορήγητοι. ἦν δὲ καὶ περὶ τὸ σῶμα ὀκνηρὸς ἅμα καὶ κατεσκελετευκός. δοκεῖ δὲ καὶ κατηχημονηκέναι τοῦ τῆς Ἑκάτης ἀγάλματος, ἥγουν κατατίλαι. ἦν δὲ Θηβαῖος. Ἀγαθίας· ὁ δὲ Ναρσῆς συνεκρότει τὰς δυνάμεις καὶ ἐπερρώννυε τὸν θυμὸν ταῖς καθημέραν μελέταις, τροχάζειν ἀναγκάζων καὶ ὑπὲρ τῶν ἵππων ἐν κόσμῳ ἀναπάλλεσθαι ἔς τε πυρρίχην τινὰ ἐνόπλιον περιδινεῖσθαι καὶ θαμὰ τῇ σάλπιγγι καταβομβεῖσθαι τὸ ἐνυάλιον ἡχούσῃ. καὶ **[Πυρρίχίζειν,]** μετὰ ὀπλῶν ὀρχεῖσθαι. κα.

[Πυρρίχιος ὄρχησις. Πυρκαϊά:] ἡ φλόξ.

[Πύρνος:] τὸ ἀπόκλασμα τοῦ ἄρτου.

[Πυρόεσσαν:] ἐπίπνουν, πῦρ πνέουσιν.

[Πυρόεις:] ὁ πυρρός.

[Πυροπίπας:] ὁ Κλέων· διεβάλλετο γὰρ ὡς παιδευαστής, ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ πρυτανείῳ σίτησιν.

[Πυρός] γὰρ ὁ σῖτος.

[Πυρορραγής:] σαθρός, ἄχρηστος. ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμίνοις διαρρησσομένου κεράμου.

[Πυρορραγῆ] κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυνται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. Κρατῖνος ἐν Ὠραῖς· ἴσως πυρορραγὲς καὶ κακῶς ὠπτημένον. ὁ δὲ κέραμος πυρορραγὴς γενόμενος σαθρὸν ἤχει.

[Πύρρος·] οὗτος διέβη τὸ δεύτερον ἐς Ἰταλίαν, οὐ χωρούντων αὐτῷ τῶν ἐν Σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν, διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φανῆναι τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλεσιν. ἐσαχθεὶς γὰρ ἐς Συρακούσας ὑπὸ τε Σωσιστράτου κρατοῦντος τῆς πόλεως τότε καὶ Θοίνωνος τοῦ φρουράρχου, παραλαβὼν παρ' ἐκείνων χρήματα καὶ ναῦς χαλκεμβόλους ὁμοῦ τι σ' καὶ πᾶσαν ὑφ' ἑαυτῷ ποιησάμενος Σικελίαν πλὴν Λιλυβαίου πόλεως, ἦν ἔτι μόνην Καρχηδόνιοι κατεῖχον, ἐς αὐθάδειαν τυραννικὴν ἐτρέπετο. ἀμυχανοῦντα δὲ αὐτὸν καὶ πόρους παντοδαποὺς ἐπιζητοῦντα ὁρῶντες αὐτὸν οἱ κάκιστοι καὶ ἀνοσιώτατοι τῶν φίλων, Εὐήγορος Θεοδώρου καὶ Βάλακρος Νικάνδρου καὶ Δείναρχος Νικίου, τῶν ἀθέων καὶ ἐξαγίστων δογμάτων ζηλωταί, πόρον ὑποτίθενται χρημάτων ἀνοσιῶν, τοὺς ἱεροὺς ἀνοῖξαι τῆς Περσεφόνης θησαυρούς· ἦν γὰρ ἱερὸν πολύχρυσον, ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πεφυλαγμένον ἄθικτον ἔχον· ἐν ᾧ χρυσὸς τις ἄβυσσος, ἀόρατος τοῖς πολλοῖς κατὰ γῆς κείμενος. ὑπὸ τούτων ἐξαπατηθεὶς τῶν κολάκων καὶ τὴν ἀνάγκην κρείττονα παντὸς ἡγησάμενος τὴν γνώμην ἀνδράσι διακόνους τῆς ἱεροσυλίας ἐχρήσατο καὶ τὸν χρυσὸν ναυσὶν ἐνθέμενος ἀπέστειλεν ἐς Τάραντα. ἡ δὲ δικαία πρόνοια τὴν αὐτῆς δύναμιν ἀπεδείξατο· ἐναυάγησαν γὰρ αἱ νῆες, καὶ ὁ χρυσὸς ἀπεδόθη εἰς τὸ ἱερόν.

[Πύρρος:] ὄνομα κύριον.

[Πυρός:] ὁ σῖτος. Ὅμηρος· πυροὶ τε ζεαὶ τε. οἱ δὲ ἐφθοὶ πυροὶ πρὸς συνουσίαν εἰσὶν ἐγερτικοί.

[Πυρρός:] ὁ ξανθός. καὶ παροιμία· ἅπαξ πυρρὸς καὶ μὴ δέκατον χλωρός. ἐπὶ τῶν δανειζόντων.

[Πυρὸς μένος:] πῦρ περιφραστικῶς.

[Πυροφόρον:] σιτοφόρον.

[Πύρρων,] Πλειστάρχου, Ἡλεῖος, φιλόσοφος· ὃς ἦν ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνης, κατὰ τὴν ραί' Ὀλυμπιάδα καὶ ἐπέκεινα. καὶ πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος, ὕστερον δὲ ὥρμησεν ἐπὶ φιλοσοφίαν καὶ διήκουσε Βρύσωνος, τοῦ Κλεινομάχου μαθητοῦ, εἶτα Ἀλεξάνδρου, τοῦ Μητροδώρου μαθητοῦ, τοῦ Χίου, οὗ διδάσκαλος ἦν Μητρόδωρος ὁ Ἀβδηρίτης. ἐδόξασε δὲ μηδὲν φύσει αἰσχρὸν ἢ καλόν, ἀλλὰ ἔθει καὶ νόμῳ.

[Πύρρων,] Φλιάσιος, Τιμάρχου παῖς, μαθητὴς Τίμωνος φιλοσόφου.

[Πυρῶν:] φλέγων, ἢ καίων.

[Πυρρώνειοι:] οἱ τὰ τοῦ Πύρρωνος φρονοῦντες αἰρετικοὶ οὕτως ἐκαλοῦντο ἀπὸ τοῦ διδασκάλου, ἀπορητικοὶ τε καὶ σκεπτικοί, ἐφεκτικοὶ τε καὶ ζητητικοί. ζητητικοὶ μὲν ἀπὸ τοῦ πάντοτε ζητεῖν τὴν

ἀλήθειαν, σκεπτικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ σκέπτεσθαι ἀεὶ καὶ μηδέποτε εὐρίσκειν, ἐφεκτικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ μετὰ τὴν ζήτησιν πάθους, λέγω δὴ τὴν ἐποχὴν· ἀπορητικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς δογματικούς ἀπορεῖν καὶ αὐτούς. Θεοδόσιος δὲ ἐν τοῖς Σκεπτικοῖς οὗ φησι Πυρρώνειον καλεῖσθαι τὸν σκεπτικόν· εἰ γὰρ τὸ καθ' ἕτερον κίνημα τῆς διανοίας ἄληπτόν ἐστιν, οὐκ εἰσόμεθα τὴν Πύρρωνος διάθεσιν· μὴ εἰδότες δὲ οὐδὲ Πυρρώνειοι καλοῖμεθ' ἄν. πρὸς τῷ μηδὲ πρῶτον εὐρηκέναι τὴν σκεπτικὴν Πύρρωνα μηδὲ ἔχειν τι δόγμα. λέγοιτο δ' ἂν Πυρρώνειος ὁμότροπος ταύτης τῆς αἰρέσεως. κατῆρξεν οὖν πρῶτος τῆς σκεπτικῆς Ὅμηρος· οὐ γὰρ ὀριστικῶς δογματίζει περὶ τὴν ἀπόφασιν. καὶ οἱ ζ' δὲ σοφοὶ σκεπτικοὶ εἰσιν· οἷον τὸ μηδὲν ἄγαν, καὶ τὰ λοιπά. ἀλλὰ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Εὐριπίδης. ἐν οἷς Ἀρχίλοχος φησι· τοῖος ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς, ὁκοῖν Ζεὺς ἡμέρην ἄγει. καὶ Εὐριπίδης· τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς φρονεῖν λέγουσι· σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα· δρῶμέν τε τοιαῦθ' ἃ δὴ τυγχάνεις θέλων.

[Πυρρώνιος:] ὄνομα κύριον.

[Πύρρωνος:] ὄνομα κύριον.

[Πύρῳσον τοὺς νεφροὺς μου:] ἀντὶ τοῦ ...

[Πῦρ παλάμη:] ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν, καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί.

[Πυρπολεῖται:] καίεται, ἐμπυρίζεται.

[Πυρσεύει:] πῦρ ἐξάπτει. καὶ **[Πυρσεύω σοι τὴν σωτηρίαν,]** ἀντὶ τοῦ ἐμφαίνω καὶ ἀνάπτω καὶ ἄνωθεν δεικνύω τὸ κάλλιστον, οἷά τις πυρσὸς καὶ φρυκτωρία ἄνωθεν ἐπιδεικνύουσα τὸ σῶζον τοῖς εἰς λιμένα καὶ ὄρμον ἐπειγομένοις. καὶ φρυκτωρία μὲν ἐστὶν αὐτὴ ἡ τοῦ δεικνύειν ἐνέργεια, πυρσὸς δὲ καὶ φρυκτὸς καὶ φρυκτωρήμενον αὐτὸ τὸ δεικνυόμενον, ὁ δὲ δεικνὺς καὶ ἐνεργῶν φρυκτωρός. τὸ δὲ ῥῆμα φρυκτωρεῖ, ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ φρυκτωρῶν.

[Πυρσεύσασαν:] φλέξασαν.

[Πυρσοί:] λαμπάδες, πυρκαϊαί, λαμπτήρες, φρυκτωρία.

[Πυρσουρίδας:] ὅτι Περσεὺς ὁ Μακεδὼν κατὰ πᾶσαν Μακεδονίαν κατασκευασάμενος πυρσουρίδας διὰ τούτων ὀξέως ἐμάνθανε τὰ πανταχῇ γινόμενα. οὕτως οἱ νῦν φανοὶ οἱ τὴν τῶν βαρβάρων ἔφοδον προσημαίνοντες.

[Πυρφόρος:] πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς οὖν πολέμοις εἰώθασιν τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φεῖδεσθαι. ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι οὕτως λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ πυρφόρος (ταυτόν δὲ εἰπεῖν ἱερεύς) ὑπελείφθη τῷ στρατῷ.

[Πυρφόρος:] ᾧ ἐχρήσατο Πασιστράτης ὁ τῶν Ῥοδίων ναύαρχος. ἦν δὲ κημὸς· ἐξ ἑκατέρου δὲ τοῦ μέρους τῆς πλώρας ἀγκύλαι δύο παρέκειντο παρὰ τὴν ἐντὸς ἐπιφάνειαν τῶν τοίχων, εἰς ἃς ἐνηρμόζοντο κοντοὶ προτείνοντες τοῖς κύμασιν εἰς θάλατταν· ἐπὶ δὲ τὸ τούτων ἄκρον ὁ κημὸς ἀλύσει σιδηρᾷ προσήρτητο πλήρης πυρὸς, ὥστε κατὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παραβολὰς εἰς μὲν τὴν πολεμίαν ναῦν ἐκταράττεσθαι πῦρ, ἀπὸ δὲ τῆς οἰκείας πολὺν ἀφεστάναι τόπον, διὰ τὴν ἔγκλισιν.

[Πύσει:] σήψει. Ὅμηρος· σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρουρα, κειμένου ἐν Τροίῃ. σημειωτέον, ὅτι τῶν ἐπὶ ξένης τελευτώντων οὐκ ἀπεκομίζετο τὰ ὅσῃ εἰς τὰς πατρίδας.

[Πύσμα:] ἐρώτημα. ὅτι διαφέρει πύσμα καὶ ἐρώτημα καὶ ἀξίωμα. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ ἀξίωμα.

[Πύσματα·] ὅτι τὰς ἐρωτήσεις, τὰς τί ἐστὶ τὸ προκείμενον ἐξεταζούσας, πύσματα ἔθος λέγειν τοῖς νεωτέροις. οἷον, τί ἐστὶν ἄνθρωπος. διαλεκτικὴ δὲ πρότασίς ἐστι, πρὸς ἣν ὁ ἐρωτώμενος δύναται ἀποκρίνασθαι ναὶ ἢ οὐ.

[Πύστεις·] ἐρωτήσεις. πάσης ἐρωτήσεως καὶ πύστεως ὁ χρησμός ἀνέστελλεν αὐτούς. **[Πύστις]** καὶ ἡ φήμη. πύστιν κατ' ἐσθλὴν ὕδατος παιωνίου ἤλθε πόθ' ἐρπύζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ. μαθὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατὰ τὴν τῆς ἐπιστρατείας αὐτοῦ πύστιν προσιόντα. κατὰ φήμην ἢ ἐρώτησιν.

[Πυτακίδη. Πυτίζω·] πταίω.

[Πυτιναῖα·] ὡς Διϊτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ ἠρέθη φύλαρχος. καὶ αὖθις· **[Διϊτρέφης ἀνεπτέρωκεν,]** ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπὶ τι πρᾶγμα. δεινῶς τέ μου τὸ μεράκιον ὁ Διϊτρέφης λέγων ἀνεπτέρωκεν, ὥσθ' ἵππηλατεῖν. ὁ Διϊτρέφης οὗτος πλούσιος ἦν καὶ δυνάμενος ἵπποτροφεῖν, πρότερον πυτινοπλοκῶν γέγονε φύλαρχος. ὃς εὐτυχήσας συνεβούλευε καὶ ἄλλοις ἵππαρχεῖν.

[Πυτίνη·] πλέγμα ἀπὸ θαλλῶν, ἅπερ Διϊτρέφης ὁ νεόπλουτος ἔπλεκε. καὶ ἀλλαχοῦ φησι. Διϊτρέφης πυτιναῖα ἔχων πτερὰ. **[Πυτίνη]** οὖν, ὅπερ λέγεται παρ' ἡμῖν φλασκίον.

[Ῥά·] ἀντὶ τοῦ δή. οὕτως Πλάτων.

[Ῥαβδίζω·] αἰτιατικῇ. λύσις ὀνείρου· κλασθεῖσα ράβδος οὐ καλὸν φέρει πέρας.

[Ῥαβδοῦχοι·] ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμέλης ραβδοφόροι τινές, πρὸς εὐταξίαν τῶν θεατῶν. ἡ ραβδοῦχοι, οἱ κριταὶ τοῦ ἀγῶνος, οὓς αἰσυμνήτας λέγουσιν. Ἀριστοφάνης· χρῆν μέντοι τύπτειν τε ραβδούχους, εἴ τις κωμωδοποιητὴς αὐτὸν ἐπῆνει πρὸς τὸ θέατρον παραβάς. Πολύβιος· παρῆν ραβδοῦχος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, καλῶν τὸν βασιλέα.

[Ῥάβεννα·] ὄνομα πόλεως.

[Ῥαββί·] ὄνομα κύριον Ἑβραϊκόν. καὶ **[Ῥαβουνὶ]** ὁμοίως.

[Ῥαβώσας·] ἐπικάμψας.

[Ῥαγδαῖος·] ταχύς, ἢ σφοδρός.

[Ῥαγδαῖους·] κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων, τοὺς κεκινημένους, καὶ σφοδρούς, καὶ βιαίους. Ἀντιφάνης Ἀγροίκοις· ραγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον ἢ δοκεῖς. Δίφιλος Πολυπράγμονι· τί ποτ' ἐστίν; ὥς, ραγδαῖος ἐξελήλυθεν. ἔστι καὶ ἐν Πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

[Ῥαγέντος·] κοπέντος. ραγέντος δὲ τοῦ κάλου, ἔμεινε τὸ λείψανον ἐκεῖσε τὸ τῆς Δίρκης.

[Ῥαγολόγος·] ὁ ἐχῖνος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ραγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων.

[Ῥαγῶσαι·] τεμεῖν. καί, ραγήσεται πρῶϊμον τὸ φῶς σου.

[Ῥαδαμάνθους κρίσις·] ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνη μαρτυρουμένων.

[Ῥαδαμάνθους ὄρκος·] ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἢ τινος ἄλλου τοιούτου. οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος ἅπαντι λόγῳ κύων, ἔπειτα χήν, θεοὺς δ' ἐσίγων. Κρατῖνος Χείρωσι. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὄρκοι. σημεῖον τοῦτο περὶ ὄρκου, ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει· πολλοὶ γὰρ πρὸς λάχανα ὀμνύουσιν, εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι.

[Ῥάδαμνος:] βλαστὸς τρυφερός· ἢ κλάδος. **[Ῥάδαμνός]** ἐστὶν ὁ τοῖς φύλλοις κομῶν ἀκρεμῶν τοῦ δένδρου, καὶ σκιὰν ἐκτελῶν. παρὰ τὸ ῥαδίως δαμάζεσθαι ὑπὸ καύσωνος ἢ τινος ἄλλου αἰτίου, ὡς ἀπαλὸς καὶ προέχων.

[Ῥαδιέστερον·] Πολύβιος· ἀλλὰ πολὺ ῥαδιεστέραν καὶ συντομωτέραν συνέβη γενέσθαι τὴν Ἀσδρούβου παρουσίαν ἐς Ἰταλίαν.

[Ῥαδινή:] ἀσθενής, λεπτή. κεφαλὴ ἀνθρώπου καρτερὰ μὲν ἢ ἡλιουμένη, ῥαδινὴ δὲ ἢ ἐσκιατραφημένη. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ὦ ποδός, ὦ κνήμης, ὦ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου. καὶ αὖθις· ἢ ῥαδινὴ Μελίτη ταναοῦ ἐπὶ γήραος οὐδ᾽ τὴν ἀπὸ τῆς ἡβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν. καὶ αὖθις· οὐκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἐλιχθεὶς φθέγγομ' ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγων ἰεὶς στομάτων.

[Ῥαδηνός:] ἀπὸ τόπου τινός.

[Ῥάδιον:] εὐχερές. καὶ **[Ῥαδίως,]** εὐχερῶς, ταχέως. οὐ γὰρ ῥαδίως τῇ γυναικὶ προσεῖχον.

[Ῥαδιουργεῖν:] ἀπατᾶν.

[Ῥαδιουργός:] πλαστογράφος· καὶ ὁ κακοῦργος ἀπλῶς. καὶ ῥαδιουργία, ἢ περὶ πᾶν ὀλιγωρία, καὶ εὐκαιρία, καὶ θρασύτης. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει. Πολύβιος δέ φησι περὶ οἰκογενοῦς προδότου· τί δή ποτ' ἐστὶν ὅτι τοῖς αὐτοῖς καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἀπατῶμενοι πάντες οὐ δυνάμεθα λῆξαι ἀνοίας; τοῦτο γὰρ τὸ γένος τῆς ῥαδιουργίας πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ἤδη γέγονε. καὶ τὸ μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖν, ἴσως οὐ θαυμάσιον, τὸ δέ, παρ' οἷς ἡ πηγὴ τῆς τοιαύτης ὑπάρχει κακοπραγμοσύνης, θαυμαστόν. καὶ αὖθις· οὐδὲν διαφέρει τὸ κατ' ἰδίαν ἀδίκημα τῶν κοινῶν ἢ πλήθει καὶ μεγέθει τῶν συμβαινόντων. καὶ γὰρ κατ' ἰδίαν τὸ τῶν ῥαδιουργῶν καὶ κλεπτῶν φύλον τούτῳ μάλιστα τῷ τρόπῳ σφάλλεται, τῷ μὴ ποιεῖν ἀλλήλοισι τὰ δίκαια, καὶ συλλήβδην τὰς εἰς αὐτοὺς ἀθεσίας.

[Ῥαζεῖν] καὶ **[Ῥυζεῖν:]** τὸ ὑλακτεῖν. Ἑρμῖππος Εὐρώπῃ· ῥυζῶν ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους. ἀπὸ τούτου δ' ἐπὶ τοὺς πικραينوμένους καὶ σκαιολογοῦντας μετηνέχθη. Κρατῖνος Δηλιάσιν· ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥαζῶσι τὸν λοιπὸν χρόνον. καὶ ἐξῆς· ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν· ὁ δὲ σκαρίζει καὶ πέπαρδε.

[Ῥαθάμιγγες:] ῥανίδες· ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός· οἱ δὲ σταγόνες.

[Ῥαθυμεῖν:] οὐχ ὡς ἡμεῖς φάμεν τὸ τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν, ἀλλὰ ἀπλῶς τὸ ἄργεῖν καὶ τρυφᾶν· παρὰ τὸ τὰ ῥᾶστα τῷ θυμῷ διδόναι. Πολύβιος· πάντων εὐδαιμονιζόντων τὸν Πόπλιον καὶ παρακαλούντων ἀναπαύεσθαι καὶ ῥαθυμεῖν, ἐπεὶ πέρας ἐπιτέθεικε τῷ πολέ μω, μακαρίζειν αὐτοὺς ἔφη, ὅτι τοιαύτας ἔχουσι τὰς διαλήψεις.

[Ῥαθυμία:] ἀμέλεια.

[Ῥαηθῶ:] ὄνομα τόπου, ἢ ὄρους. ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαηθοῖ.

[Ῥαϊκός:] ὁ ὀρμώμενος.

[Ῥαῖσας:] ὑγιάνας. ῥᾶον ἔχων ἐκ τῆς νόσου. **[Ῥαῖζω]** γὰρ τὸ καταπαύω.

[Ῥακιοσυρραπτάδη:] τὰ ῥάκη συλλέγων. ῥάκια γὰρ τὰ διερρωγότα ἱμάτια.

[Ῥάκος:] τὸ τριβώνιον. καὶ τὸ προσωπεῖον· ὅτι ῥάκεσι κατεκολλᾶτο. Ἀριστοφάνης· σὺ γὰρ τὸ ῥάκος ἐξεῦρες. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ ῥάκει. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰ ῥάκη.

[Ῥακώκης:] ὄνομα κύριον.

[Ῥάμνος:] ἄκανθῶδες φυτὸν μέγιστον. πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν ἄκανθαν καλεῖ ἡ Γραφή.

[Ῥάμνος:] ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἐλλογίμων. Ῥάμνος γὰρ δῆμος Ἀττικῆς, ἐν ᾗ καὶ Ἀντιφῶν ἤκμασε κατὰ ῥητορικὴν· ὃν πολλοὶ μιμήσασθαι. θέλοντες παροιμίαν ἔλιπον τῷ βίῳ, ὥστε τοὺς καλοὺς Ῥάμνους καλεῖν.

[Ῥαμνουσία Νέμεσις:] αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας. ιδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεύς, μητέρα ἑαυτοῦ οὔσαν, ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τόπῳ. τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἔχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ. ὃς καὶ Ὀλυμπίᾳσι τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψεν, Αὐτάρχης. καλὸς δ' ἦν οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ παροιμία, **[Ῥαμνούσιος,]** ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἐλλογίμων.

[Ῥάμφος:] ῥύγχος ὀρνίθων. πρόσωπον. **[Ῥάμφος]** ἐπὶ ὀρνέου, ῥύγχος ἐπὶ χοίρου.

[Ῥανίσι·] ῥανίς, ῥανίδος.

[Ῥαντίζω·] αἰτιατικῇ.

[Ῥαντόν:] ποικίλον.

[Ῥάξ,] ῥαγός· ἐπὶ σταφυλῆς. **[Ῥῶξ]** δέ, ῥωγός, ἐπὶ φαλαγγίου. καὶ **[Ῥαγολόγος,]** ὁ ἐχῖνος.

[Ῥάξαι:] ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. οὕτως Ἀπολλόδωρος.

[Ῥᾶον:] εὐχερές, εὐκόλον. καὶ παροιμία· **[Ῥᾶον ἢ τὸ Ὅρειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί.]** ἐπὶ τῶν τοὺς ὅρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαινόντων· Ὅρειον γάρ ἐστιν ὄρος, τὸ πρὸς ὃ οἱ ὅροι τῶν Βοιωτῶν ὠρίζοντο.

[Ῥάονος, Ῥαόνως:] εὐκόλως. καὶ **[Ῥάως,]** ὁμοίως.

[Ῥᾶόν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν ἢ τοὺς δακτύλους:] ἐπὶ γερόντων.

[Ῥάων:] εὐθυμότερος, καὶ ἀπήμων.

[Ῥαπίσαι:] πατάξαι τὴν γνάθον ἀπλῇ τῇ χειρί. ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρρης.

[Ῥαπίς:] ῥάβδος.

[Ῥάπτω·] αἰτιατικῇ.

[Ῥάριον:] τὸ βρέφος.

[Ῥάρον:] ἰσχυρόν.

[Ῥαριάς:] ἡ Δημήτηρ· Ῥάρος γὰρ ἔσχεν υἱὸν Κελεόν, Κελεὸς δὲ Τριπτόλεμον. ὁ δὲ Ῥάρος πλανωμένην τὴν Δήμητραν καὶ ζητοῦσαν τὴν Κόρην ὑπεδέξατο εἰς τὸν οἶκον. ὑπὲρ τῆς τοιαύτης οὖν χάριτος ἡ Δημήτηρ τὸν ἀπόγονον Ῥάρου Τριπτόλεμον ἐδίδασκε τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν, παρέσχε δὲ αὐτῷ καὶ ἄρμα πτηνῶν δρακόντων, εἰς ὃ ἐποχούμενος ὁ Τριπτόλεμος περιήει πᾶσαν τὴν γῆν, διδάσκων τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν.

[Ῥάρος:] ἡ γαστήρ. καὶ **[Ῥάριον,]** τὸ βρέφος.

[Ῥᾶστα:] ῥαδίως, εὐχερῶς. Πολυνείκην ἔαν ἄταφον, ὅτι ῥᾶστος ὢν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστράτευσε.

[Ῥαστώνευσις:] ὁ δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ νεῶ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥαστωνεύσεως ποιησάμενος στέφανον ἐψηφίσατο ἢ βουλή δάφνης αὐτῷ.

[Ῥαστώνη:] ἀνάπαυσις, τέρψις, τρυφή, εὐκολία, ῥαθυμία, ἡδυπάθεια, χαυνότης, ἀργία. εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν τῷ λη΄ Δίωνος Ῥωμαϊκῶν. ῥαστώνη συζῶντας καὶ ἀνειμένον βίον ἀσπαζομένους.

[Ῥαφανίς:] ῥαφανίδα φασὶν Ἀττικοί, ἣν ἡμεῖς ῥεφανόν φαμεν· πάλιν δὲ ῥαφανον, ἣν ἡμεῖς κράμβην. εἴρηται δὲ ῥαφανίς παρὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι· λόγος γάρ, ὥς σπειρόμεναι θάττον ἀνίασι. καὶ **[Ῥαφανιδωθῆναι καὶ τέφρα τιλθῆναι,]** παρὰ Ἀριστοφάνει. ἐπὶ τῶν ἀσελγῶν. οὕτω γὰρ τοὺς ἀλόντας μοιχοὺς ἠκίζοντο· ῥαφανίδας λαμβάνοντες καθίεσαν εἰς τοὺς πρωκτοὺς τούτων καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς θερμὴν τέφραν ἐπέπαττον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. καὶ αὐθις· οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος, οὐδ' ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲ σέλινον ἀρπάζειν, οὐδ' ὄσποφα γεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὸ πόδ' ἐναλλάξ. κεφάλαιον δὲ ῥαφανίδος τὴν κεφαλὴν φησι τὸ πρὸς τὰ φύλλα καυλῶδες. οὐκ ἔτεμνον δὲ κατὰ μῆκος ὥς νῦν, ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανίδα. κιχλίζειν δὲ τὸ κίχλας ἐσθίειν, οἱ δὲ τὸ ἀτάκτως γελᾶν.

[Ῥάφεια:] ὄνομα πόλεως.

[Ῥαφίς:] εἶδος ἰχθύος.

[Ῥαχθέντος:] ῥαγέντος.

[Ῥαχίαν:] οἱ Ἀττικοί τὴν ἀκτὴν, καὶ τὸν τόπον αὐτόν, ᾧ προσαράττει τὸ κύμα. καὶ Θουκυδίδης οὕτως. οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.

[Ῥαχίας λαλίστερος:] ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων. παρ' ὅσον τῇ ῥαχίᾳ συνεχῶς ἐπιβάλλονται τὰ κύματα καὶ ψόφον ἀποτελεῖ.

[Ῥαχίζειν:] τὸ διαιρεῖν τὰ νῶτα καὶ μέρη τῆς ῥάχεως, ἥτοι διακόπτειν· ὥς φησιν Εὐριπίδης.

[Ῥαχίζειν:] τὸ ἀλαζονεύεσθαι. καὶ ῥαχιστής, ὁ ἀλαζών. Θεόπομπος Παμφίλῃ· τούτων ἀπάντων ὁ ῥαχιστής Δημοφῶν.

[Ῥαχίζων:] σφάζων, διακόπτων. Σοφοκλῆς· κύκλῳ ῥαχίζων. ἀντὶ τοῦ κατὰ τόπον τῆς ἐπαύλεως σφάζων. διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥαχίν γίνεσθαι. ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ τοὺς μεγάλα κατορθοῦντας ῥαχιστάς φαμεν.

[Ῥαχίης:] φραγμοῦ· ἢ δέσμαι τῶν φραγμάτων. Ἡρόδοτος.

[Ῥάχιν:] ὀσφῦν, ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος, ὁ κανθὸς τοῦ νώτου. εὐθεῖα ῥάχis, ῥάχεως, ῥάχει.

[Ῥάψαι:] συνθεῖναι.

[Ῥαψώδημα:] ψεῦσμα.

[Ῥαψωδεῖν:] ᾄδειν. Ἀριστοφάνης· ῥαψωδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοις τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ· κεῖ τις δειλὸς γεγένηται, ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι.

[Ῥαψωδία:] φλυαρία, λόγων συναφή, ἀδολεσχία.

[Ῥαψωδός:] ἡ Σφιγξ ἢ ῥάπτουσα τὰς ῥάδας. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ῥαψωδοῦ καθ' Ὅμηρον, ἢ μεθ' Ὅμηρον ἦν ἄν. Σοφοκλῆς· πῶς οὐχ, ὅθ' ἢ ῥαψωδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων, ἡύδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον; περὶ τῆς Σφιγγός φησι.

[Ῥαψοδοί:] οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες· οἱ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους ἔχοντες ἀπήγγελλον. ῥαψοδῆσαι δὲ ἐστὶ τὸ φλυαρῆσαι· ἢ τὸ ἀπλῶς λαβεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι, χωρὶς ἔργου τινός.

[Ῥαῖβός:] διεστραμμένος. καὶ **[Ῥαιβόκρανος κορύνη.]** ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τὰν ῥαιβόκρανον ἐϋστόρθυγγα κορύναν. καὶ **[Ῥαιβοσκελής,]** ὁ πάγουρος. διαφέρει βλαισὸς καὶ ῥαιβός· ὁ μὲν ἀπὸ τῶν γονάτων διεστραμμένος τοὺς πόδας, ὁ δὲ αὐτὰς τὰς κνήμας.

[Ῥαιδεστός:] πόλις.

[Ῥαίδιον:] τὸ φορεῖον, ἢ τὸ ἄρμα.

[Ῥαικάνη:] ἡ μάστιξ.

[Ῥαῖκος:] ὁ Ῥωμαῖος. **[Ῥέκος]** δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ σημαίνει τὴν ζώνην.

[Ῥαίκτωρος:] εἶδος ἀξιώματος.

[Ῥαίνω,] ῥανῶ· αἰτιατικῇ.

[Ῥαίω:] φθείρω.

[Ῥαίωνος:] ὄνομα κύριον.

[Ῥαιστήρ:] ἡ σφύρα. παρὰ τὸ ῥῶ, τὸ φθείρω. ἢ φθείρουσα τὰ ἐντιθέμενα. ἐν Ἐπιγράμμασιν· ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιστήρ καὶ ὁ καρκίνος ἢ τε πυράγρη ἄγκεινθ' Ἡφαίστῳ. καὶ αὐθις· οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ῥαιστήρος Ὀμηρον στήσητε φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς.

[Ῥαιφερενδάριος:] ἀξιωμα. Ῥωμαϊκόν. ἡγουν ὁ ἀναφορεύς.

[Ῥέα:] ὄνομα θεᾶς.

[Ῥεβέκα.] ὄνομα κύριον. ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβ.

[Ῥεγεωνάρχαι·] ζῆται ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.

[Ῥεγεῶνος. Ῥέγκουσι:] τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέως καθεύδοντες· οἱ δὲ μηδὲν φροντίζοντες κοιμῶνται.

[Ῥεδίων:] ἄρμάτων.

[Ῥέεθρον:] ῥεῖθρον.

[Ῥέζεσκον:] ἔπραττον.

[Ῥέζει:] θυσιάζει, ποιεῖ, ἱερατεύει, παρασκευάζει.

[Ῥέθος:] πρόσωπον, ἐρύθημα, μέλος, σπλάγχνον. ἐνθάδε τῆς τρυφερᾶς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται τρυγόνιον. Ὀμηρος· ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων παμμένη αἰδόσδε βεβήκει. καὶ **[Ῥεθομαλίδαι,]** οἱ τρυφεροὶ τὴν σάρκα. λέγεται γὰρ καὶ ὅλον τὸ σῶμα ῥέθος. καὶ κλίνεται ῥέθους, πληθυντικὸν τὰ ῥέθη.

[Ῥέκαυγον:] παρὰ Ῥωμαίοις ἀποχῆς εἶδος.

[Ῥέκος:] ζῶμα, ζώνη. ,.

[Ῥέκτη ἀνδρί:] τῷ πράκτῃ.

[Ῥελατορία:] ἀναφορά.

[Ῥεμβώδους:] ἡμελημένης. τῆς δὲ πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης, ὁ μὲν Σκόπας ἡδόξει καὶ διεβέβλητο νεανικῶς, καὶ αὖθις· εὐρὼν δὲ αὐτοὺς διαρεμβομένους κατὰ τὸ τέμενος ἀόπλους, τούτους ἀπέκτεινε.

[Ῥέμει:] πειρᾷ, ὀδυνᾷ, σήπει.

[Ῥέμος:] ὄνομα κύριον.

[Ῥέμφις:] ὄνομα κύριον.

[Ῥέξαι:] ποιῆσαι, πρᾶξαι· Ἀθηναῖοι δὲ θῦσαι· παρὰ Ἐπιχάρμῳ τὸ βλάψαι.

[Ῥέπει:] κλίνει.

[Ῥερυθμῶσθαι:] ἐσχηματίσθαι, συγκεκρίσθαι.

[Ῥερυπωμένα](ποιητικῶς) [κεῖται. Ῥεῦμον:] βρέφος νεογνόν.

[Ῥευξωρία:] παρὰ Ῥωμαίοις ἢ μετὰ γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς ἀλληλοκληρονομία.

[Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω:] εἴρηται παρ' Ὀμήρῳ, ὅτι ὁ μωρὸς μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ πρᾶγμα ἐπιγινώσκει.

[Ῥεῖ:] ῥέει.

[Ῥεῖα:] ῥαδίως, εὐκόλως, εὐμαρῶς, ἰσχυρῶς. Ὅμηρος· ῥεῖ ἔγνω ἀπιόντος. καὶ **[Ῥεῖον,]** εὐχερές, εὐκόλον.

[Ῥεῖα ζῶντες:] ἀπόνως, καὶ ἀμόχθως.

[Ῥειαμενῆ:] ἐν καθύδρῳ τόπῳ.

[Ῥεῖθρον:] τὸ κῦμα.

[Ῥειώνην:] τὴν Ἥραν.

[Ῥεΐτης:] ὁ ῥέων.

[Ῥειτός:] ὄνομα τόπου καὶ ἔθνους.

[Ῥήβας:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Ῥηγεῖς:] οἱ βαφεῖς, καὶ **[Ῥῆγος,]** τὸ βαπτὸν ἱμάτιον.

[Ῥηγίλαος:] ὄνομα κύριον.

[Ῥηγῖνος,] γραμματικός. ἔγραψε τὸν λεγόμενον Πολυμνήμονα.

[Ῥηγῖνος:] ὁ ἀπὸ τοῦ Ῥηγίου.

[Ῥηγίνους:] τοὺς δειλοὺς· Ξέναρχος γάρ, ὁ Σώφρωνος τοῦ μηχανογράφου υἱός, ἐκωμῶδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλοὺς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς. καὶ παροιμία· **[Ῥηγίνου δειλότερος,]** ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν δειλῶν. καὶ **[Δειλότερος τοῦ παρα κύπτοντος. Ῥήγιον:]** τόπος.

[Ῥηγμῖνι:] αἰγιαλῷ.

[Ῥήγνυται:] διαιρεῖται, καὶ διακόπτεται. καὶ **[Ῥήγνουσιν,]** ἀντὶ τοῦ προΐησιν, ἐκπέμπει. Αἰλιανός· καὶ ῥήγνουσι φωνὴν ἰκέτιν ἐξ αὐτῆς ἐκβιασθεὶς τῆς ὀδύνης. καὶ **[Ῥηγνύμενον,]** διαρρησώμενον. καὶ **[Ῥήγνουσκε,]** διέρρησσε.

[Ῥῆγος:] τὸ βεβαμμένον ἱμάτιον.

[Ῥήγουλος:] ὄνομα κύριον. ὅτι οἱ Καρχηδόνιοι τοῖς πολλοῖς ἀτυχήμασι δουλωθέντες τὸ φρόνημα, Ῥήγουλον τὸν στρατηγὸν Ῥωμαίων, ὃν μικρῷ πρόσθεν ὑπὸ χεῖρα πεσόντα σφίσι πικρῶς τε καὶ βαρβαρικῶς ἐκόλαζον, τότε τῶν δεσμῶν ἀνέντες τὰ τε ἄλλα θερα πεύσαντες, πρὸς τοὺς οἰκείους ἐξέπεμπον, εὖρασθαι τινα μετρίαν τοῦ πολέμου κατάθεσιν καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἀντίδοσιν τῇ συντάξει τοῦ ἀνδρὸς οἰόμενοι. ὁ δὲ πρὸς τὴν Ῥώμην ἅμα πρεσβείαις Καρχηδονίων ἀφικόμενος ἔς τε τὸ συνέδριον παρελθὼν τὰς μὲν συνήθεις τοῖς ὑπατικοῖς τιμὰς διωθήσατο· οὐ μετεῖναι τῆς πολιτείας αὐτῷ λέγων, ἀφ' οὗπερ ἡ τύχη δεσπότας αὐτῷ Καρχηδονίους ἐπέστησε. παρήνει γε μὴν τοῖς ἐν τέλει τῆς βουλῆς ἀπείπασθαι παντελῶς τὰς διαλλαγὰς καὶ μὴ ἀνεῖναι τοὺς ἐναντίους ἔς τὸ ἀνέλπιστον ἤδη ἀφιγμένους. οὐ γὰρ εἶναι πῶς ἄξιον, ἀνδρὸς ἐνὸς μόνου καὶ ἤδη γηραιοῦ ὀλίγων τε ἄλλων τῶν ὑπολελειμμένων ἐς τὴν Καρχηδονίαν, πολλὰς χιλιάδας ἀλλαξαμένους αὐξῆσαι τὴν τῶν ἐναντίων δύναμιν. ἐφ' οἷς ἀγασθέντες αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν μὲν πρεσβείαν ἄπρακτον τῶν Καρχηδονίων ἀποπέμπουσιν· αὐτὸν δὲ πρὸς βίαν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἀγόντων ἐπεχείρουν. ὁ δὲ οὐ μενετέον αὐτῷ φήσας ἐν πόλει, ἐν ἧ τῆς ἴσης οὐ μεθέξει κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς πολιτείας, πολέμου νόμῳ δουλεύειν ἑτέροις ἠναγκασμένος, εἶπετο τοῖς Καρχηδονίοις ἐκούσιος, τὰ τε δάκρυα τῶν οἰκείων καὶ τοὺς ὀλοφυρμούς ἀκλινῶς διωθησάμενος. ἐπανελθὼν δὲ οὖν πρὸς τὴν Καρχηδόνα παντὶ κολάσεων εἶδει καταναλίσκεται· πρὸς γὰρ δὴ τοῖς πολλοῖς αἰκισμοῖς, οἴκου, φασί, περιτεθέντος αὐτῷ στενοῦ καὶ ἰσομέτρου τῷ σώματι, αἰχμαῖς σιδηραῖς κατὰ τὸ ἐντὸς πεπυκνωμένου, διαφθαρῆναι αὐτόν, ἀπαγορεύοντα μὲν πρὸς τὴν ἀκλινῇ στάσιν, περιπίπτοντα δὲ ταῖς αἰχμαῖς, ἐν τε ταῖς ἐπὶ τῶν τοίχων ἀναπαύσεσι, καὶ ὅλως ἐν ταῖς ἐξαλλαγαῖς τοῦ σχήματος. καὶ ὁ μὲν οὕτως ἐπεπράγει.

[Ῥηΐδιον:] εὐκόλον. καὶ **[Ῥηϊδίως, Ῥηϊνός:]** ὁ ῥυπαρός.

[Ῥηῖστη:] ἄρεστή.

[Ῥήλαμος:] ὄνομα τόπου.

[Ῥῆμα:] ῥῆμα λέγεται ἢ ἀπλῶς ῥηματικὴ φωνή, οἷον τύπτω, γράφω, ἀπλῶς μόνον λεγόμενον· τὸ δὲ ἐκ τῆς ἀπλῶς ῥηματικῆς φωνῆς σημαινόμενον κατηγορία καλεῖται.

[Ῥήματα ἀντ' ἀλφίτων:] ἐπὶ τῶν μὴ ὧν τις δεῖται διδόντων, ἀλλὰ φωνὰς μόνας προῖεμένων.

[Ῥῆμος] καὶ Ῥῶμος, ἀδελφοὶ Ῥωμαῖοι ἐκ πορνείας γενόμενοι καὶ ῥιφέντες καὶ παρὰ γυναικὸς ἀνατραφέντες. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Βρουμάλῳ.

[Ῥήνια:] νῆσος πλησίον Δήλου. καὶ **[Ῥηνία.]**

[Ῥῆνες:] πρόβατα. ἢ εὐθεῖα ὁ ῥήν.

[Ῥῆξ,] ῥηγός. ὁ τῶν Φράγκων ἀρχηγός.

[Ῥῆξας:] κόψας. ὁ δὲ ῥῆξας τὰ κλήματα ἐβοήθει. καὶ **[Ῥῆξαι]** ὁμοίως.

[Ῥηξήνορες:] ἀνδρεῖοι. τύμβος Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος, ὃν ποτ' Ἀχαιοὶ δώμησαν, Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων.

[Ῥηξίφλοια:] ῥήξαντα τὸν φλοῦν. οἶον κάρυα.

[Ῥῆξον φωνήν:] διάτορον εἶπέ. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ὧ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας, ῥῆξον φωνήν τινα, ἧ χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἶπέ.

[Ῥησείδιον:] λεξείδιον.

[Ῥήσεις:] λόγοι.

[Ῥησίαρχος:] ὃς ἐρέει τὰ θέσφατα. παρ' Ἐπιχάρμῳ. τοῖς παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηκεν· ἦ, ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ζ' Τραγωδουμένων, ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἶπεῖν. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.

[Ῥησικοπεῖν:] δημηγορεῖν.

[Ῥῆσις μακρά:] διεξοδικὸς λόγος μακρός.

[Ῥῆσος:] ὄνομα κύριον. στρατηγὸς τῶν Βυζαντίων, τὰς οἰκήσεις ἔχων πρὸ τῆς πόλεως ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ Ῥησίῳ, ἔνθα νῦν ὁ οἶκος τοῦ μεγάλου μάρτυρος Θεοδώρου γνωρίζεται, ἦλθεν εἰς συμμαχίαν τῶν Τρώων καὶ καταλύσας ἐν τῷ πεδίῳ τῷ πρὸ τῆς πόλεως κειμένῳ ἀτυχῶς ἀπῆλλαξε· διὰ νυκτὸς γὰρ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τοῦτον κατασφάζουσι.

[Ῥήσσω·] αἰτιατικῇ.

[Ῥητίνη. Ῥητόν:] ὠρισμένον. φανερόν. Θουκυδίδης· ξυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ῥητοῦ μὲν ἕκαστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι, ὅπλα παραδόντας, καὶ αὐθις· ἐν οὐδενὶ χρόνῳ πώποτε ῥητόν τι χρυσίον ἐκομίσαντο ἐκ Ῥωμαίων οἱ καθ' ἡμᾶς Σαρακηνοί.

[Ῥητορεύω· Ῥητορεία. Ῥητορικὴ γραφή:] ἦν ἡγωνίζοντο οἱ ῥήτορες. οὐ γὰρ πάσας ἡγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες, ἀλλ' ἐνίας. ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι τὴν κατὰ ῥήτορας γινομένην, γράψαντός τι ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ γραφὴ ἢ κατὰ πρυτάνεως, καὶ ἐπιστατικὴ ἢ κατὰ ἐπιστάτου.

[Ῥητορικὴ] δὲ ἐστὶν ἐπιστήμη δικαίων. ἴδιον δὲ ῥητορικῆς τόλμης τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μὲν, πιθανὴν δὲ τῶν πραγμάτων ἐπεισφέρειν αἰτίαν. Δαμάσκιος φησι περὶ Ἰσιδώρου· οὐδὲ τῇ ῥητορικῇ προσέσχε τὸν νοῦν, ὃ τι καὶ λόγου ἄξιον, τὸ σοβαρὸν αὐτῆς καὶ ἀλαζονικὸν εὐλαβηθεὶς καὶ μισήσας.

[Ῥητορικὴ γραφὴ] ἔοικε καλεῖσθαι ἢ κατὰ ῥήτορος γράψαντος εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαὶ τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται. ὅτι διαφέρει ἡ διαλεκτικὴ τῆς ῥητορικῆς· καὶ ζητεῖ ἐν τῷ διεξοδικού.

[Ῥήτωρ:] τοπαλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δῆμῳ συμβουλευὼν καὶ ὁ ἐν δῆμῳ ἀγορεύων, εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν εἴτε καὶ ἀδύνατος, εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου συμβουλευὼν εἴτ' ἐπ' οἰκείois λήμμασι. καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδὴν λέγει· ῥήτωρ, ἡγεμὼν καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ. καὶ ἐτέρωθι· ἐγὼ δ', εἰ μὲν ὁ συμβουλευὼν ὑμῖν ὃ τι ἂν συμφέρειν ἡγῆται, ῥήτωρ ἐστίν, οὗτ' ἀρνοῦμαι οὔτε φύγοιμι ἂν τοῦνομα τοῦτο· εἰ δέ, οἷους ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους καὶ ἄφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἶην οὗτος ἐγώ. καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται ῥητορικὴ ἐκ βουλῆς, εἰ εἰσφέρει τις γνώμην, ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν τύχην ἡγούμενος.

[Ῥήτωρ:] συνήγορος, δικολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτῆς παρὰ Σοφοκλεῖ.

[Ῥῆτρα:] συνθῆκαι, λόγοι, ὁμολογία. Ταραντῖνοι δὲ νόμους καὶ οἶον ψηφίσματα. παρὰ Λακεδαιμονίοις ῥήτρα Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος. οἱ δὲ ῥήτρας ὁμολογίας, οἱ δὲ

συγγράμματα. καὶ ῥητροφύλακας, τοὺς συγγραμματοφύλακας. οἱ δὲ στρατιῶται, δι' οὓς προήρητο ἡ ῥήτρα, ὅστις αὐτῶν τὰ νῶτα στρέψας ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἴοι, ὡς πολέμιος βαλλόμενος ὑπὸ τῶν φίλων ἀλγεινῶς ἀποθάνοι. ὁ δὲ χρησμὸς λέγει, ῥήτραν σαφοῦς τε καὶ ἐναργοῦς χρησμοῦ.

[Ῥηχιάδαι ἢ Ῥηχάδαι:] οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥαχίας βάλλοντες.

[Ῥῆχος:] φραγμός. Ἡρόδοτος.

[Ῥία:] ἀκρωτήρια ὄρους, ὄρθια, καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα. παρὰ τὸ ῥαΐζειν, ὃ ἐστὶν εἰς ὁξὺ λήγειν. καὶ Θουκυδίδης· οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν ῥίων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν φοβούμενοι.

[Ῥιανός,] ὁ καὶ Κρής, ὦν Βηναῖος (Βήνη δὲ πόλις Κρήτης)· τινὲς δὲ Κεραΐτην, ἄλλοι δὲ Ἰθώμης τῆς Μεσσηνίας αὐτὸν ἱστόρησαν. οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαιστρας πρότερον φύλαξ καὶ δοῦλος, ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγένετο γραμματικός, σύγχρονος Ἑρατοσθένους. ἔγραψεν ἐμμέτρως ποιήματα, Ἑρακλειάδα ἐν βιβλίοις δ'.

[Ῥιγεδανός:] ὁ φρικώδης.

[Ῥιγηλή:] ἡ ταχέως ῥιγῶσα. οὐ γὰρ ἔγωγε ὦδε ῥιγηλή.

[Ῥιγίον:] νόσος. καὶ **[Ῥῖγος,]** ἡ νόσος, καὶ ὁ φόβος. κα.

[Ῥιγῶης,] εὐκτικόν. καὶ **[Ῥῖγος,]** ἡ ψύξις. καὶ ζήτηι ἐν τῷ Ἀντίοχος αὐτόμολος Κίλιξ.

[Ῥιγοῖ:] ψύχει, συνέχεται ἀπὸ κρύους. γ' συζυγίας τῶν περισπωμένων. πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς. ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν, Δωρικῶς. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι.

[Ῥίζα] καὶ **[Ῥίζωμα. Ῥίζωνος. Ῥικνά:]** ἐρρυτιδωμένα, ἀσθενῆ, σεσυρμένα. πάσης δὲ ἐδωδῆς ἠπορημένοι ῥικνοὶ καὶ κατεσκελετευμένοι ἔκειντο.

[Ῥικνοῦσθαι:] τὸ διέλκεσθαι, καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατ' εἶδος. λέγεται δὲ καὶ ῥικνοῦσθαι τὸ καμπύλον γίνεσθαι ἀσχημόνως καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὁσφύν. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς.

[Ῥίμφα:] ῥαδίως, εὐχερῶς. ἥ γάρ σ' ὑπνῶντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν ἔκτεινε, λαιμῷ ῥίμφα καθείς ὄνυχα.

[Ῥίν,] ῥινός. καὶ **[Ῥῖνες,]** οἱ μυκτῆρες· καὶ ἐξ αὐτοῦ **[Ῥινηλατούμενος,]** ἐλαυνόμενος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχνευτῶν κυνῶν.

[Ῥίνη:] τὸ χρυσοχοϊκὸν ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμμασι· ῥίνην τε κνησίχρυσον, ὠκυδήκτορα. καὶ αὔθις· αἶ τε χαρακταὶ ῥῖναι. **[Ῥίνη]** δὲ ὄνομα ἰχθύος. καὶ **[Ῥίνημα.]**

[Ῥινηλατῶ.]

[Ῥίνθων,] Ταραντῖνος, κωμικός, ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης ἰλαροτραγωδίας, ὃ ἐστὶ φλυακογραφία. υἱὸς δὲ ἦν κεραμέως καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου. δράματα δὲ αὐτοῦ κωμικὰ τραγικὰ λη'.

[Ῥινοκοπῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ῥινολαβίς:] ἡ ῥινηλασία, ἡ ὁσφρησις. παρὰ Συνεσίῳ τιμωρία, ὄργανον, ᾧ τὴν ῥῖνα διέστρεφον.

[Ῥινόν:] βύρσαν, δέρμα. ῥινοῦ χερμαστῆρος εὐστροφα κῶλα τιταίνων, Ἀλκιμένης, πτανῶν εἶργον ἄπωθε νέφος. καὶ **[Ῥινοτόμος,]** ὁ τὰ δέρματα τέμνων· **[Ῥινός]** γὰρ τὸ δέρμα.

[Ῥινῶ,] ρινήσω. καὶ **[Ῥινώμενος,]** μυκτηριζόμενος.

[Ῥίνων:] ὄνομα κύριον.

[Ῥίον:] τὸ ἀκρωτήριον.

[Ῥιπάς] καὶ **[Ῥιπή:]** ἀνέμου συστροφή. περὶ Ἀγαμέμνονός φησιν Ἡλέκτρα· ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων, ἔς τ' ἂν λεύσσω παμφεγγεῖς ἀστέρων ριπάς· λεύσσω δὲ τόδ' ἡμαρ, μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν ἐπὶ κωκυτοῖς τῶνδε πατρῶων πρὸ θύρων, ἢ γὰρ πᾶσι προφωνεῖν. ὁ δὲ νοῦς· ἀλλ' οὐ λήξω θρήνων οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτός, ὀδυρομένη, ἕως ἂν νύκτα καὶ φῶς βλέπω, ὥστε μὴ ἀηδόνοσ τρόπῳ ἢ γὰρ τινα προπέμπειν τῶν θρήνων πρὸ τῶν πατρῶων θυρῶν.

[Ῥίπαια ὄρη. Ῥιπῆς:] ὀρμῆς, φορᾶς, βουλῆς. **[Ῥιπὶς]** δὲ πλέγμα παρ' Ἡροδότῳ. ἐν Ἐπιγράμμασι· ριπίδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ πρηεῖαν ἀήταις.

[Ῥιπίζεται:] ὀπτᾶται· τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ταῖς ριπίσιν ἐρρίπιζον. Ἀριστοφάνης· τὰ τεμάχη ριπίζεται. καὶ **[Ἐκριπισθέντες,]** ἀντὶ τοῦ ἐξαφθέντες. οἱ δὲ συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, τῇ παραφύρῳ τῇδε φιλοτιμία ἐκριπισθέντες, ἀπολώλασιν. οὕτω φησὶν Αἴλι ἀνός. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· πυριτρόφους τε ριπίδας, πυρηνέμους.

[Ῥιπὶς,] ριπίδος. καὶ **[Ῥιπίδιον.]**

[Ῥιπίζω·] αἰτιατικῇ.

[Ῥιπός:] φρυγάνου, ψιάθου. κέρδους δ' ἔκρητι κἂν ἐπὶ ριπὸς πλέοι. λέγοιτο δ' ἂν ἐπὶ φιλοκερδεῖ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως· θεοῦ πλέων, ἢ μάλιστα· θεῶ πλέων, κἂν ἐπὶ ριπὸς πλέοι. καὶ ρίπεσι, τοῖς τῆς ἰτέας κλάδοις.

[Ῥίπτω·] αἰτιατικῇ.

[Ῥίς·] ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ρὶς τὸ αἰσθητήριον τῶν ὀσφραντῶν, ἀλλ' ἡ μαστοειδὴς τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόθεσις παρὰ Θεοφράστῳ. καὶ ζῆται ἐν τῷ δίοσμος. καὶ τὸ πληθυντικὸν ρῖνας.

[Ῥισμός:] ὄνομα κύριον.

[Ῥιψαδαγεύρων. Ῥίψασπις:] δειλός. καὶ **[Φέραςπις,]** ὁ πολεμικός.

[Ῥιψοκινδύνου:] ἐκουσίως πρὸς κίνδυνον ἐρχομένου. ὁ δὲ ἔρρωτο βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι καὶ χρήζουσι συμμαχίας ριψοκινδύνου τινός· ἑαυτοῦ γὰρ ἴδιον ἐνόμιζε τὸν τοιοῦτον καιρόν.

[Ῥοάς:] ῥεῦματα. καὶ **[Ῥοά,]** εἶδος δένδρου.

[Ῥοβοάμ:] ὄνομα κύριον.

[Ῥόγα:] ἡ τῶν βασιλέων εὐσέβεια καὶ φιλοτιμία.

[Ῥοδακινέα:] τὸ δένδρον.

[Ῥοδανός:] ποταμός.

[Ῥόδια:] μύρα. καὶ **[Ῥόδος,]** ἡ νῆσος.

[Ῥόδιος:] ὁ ἀπὸ τῆς Ῥόδου. καὶ **[Ῥόδιον,]** φυτόν· **[Ῥόδειος]** δὲ **[στέφανος. Ῥοδίον,]** Ῥοδίωνος· ὄνομα κύριον.

[Ῥοδίων χρησμός:] Ῥόδιοι τῇ Λινδίᾳ Ἀθηνᾶ θύοντες καθεκάστην ἡμέραν ἐνδιετέλουν τῷ ναῷ εὐωχούμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν. συγκαταινέσαντος δέ, πάλιν ἀνεπυνθάνοντο, χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην; ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφάνητο μηδετέραν. διὸ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων.

[Ῥοδογούνη:] γυνὴ μὲν Ὑστάσπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ.

[Ῥοδοδάκτυλος:] Ῥοδόχρους.

[Ῥοδοειδής:] ὁ χαροποιός.

[Ῥόδον ἀνεμώνη συγκρίνεις:] ἐπὶ τῶν ἀνόμοια συμβαλλόντων. καὶ ἑτέρα παροιμία· **[Ῥόδα μ' εἴρηκας,]** ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ τὰ παρὰ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἐστίν. Ἀριστοφάνης. καὶ ἑτέρα παροιμία.

[Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν,] ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινάς.

[Ῥοδόπη:] ὄνομα κύριον. καὶ ὄρος Θράκης, ὅθεν ἔχει τὰ ρεύματα Ἐβρος ὁ ποταμὸς Θράκης.

[Ῥόδος:] ἡ νῆσος· ἥτις καὶ Λίνδος καλεῖται. καὶ Κολοσσαεῖς οἱ οἰκήτορες, διὰ τὸν Κολοσσόν.

[Ῥοδοχάρης:] ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Ῥοδοχάρους.

[Ῥοδωνία:] ἡ τῶν ῥόδων φυτεία, ὥσπερ ἰωνία ἡ τῶν ἰών.

[Ῥοδωνία:] ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών· ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι. ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῷ ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα.

[Ῥόδωνος:] ὄνομα κύριον.

[Ῥοδῶπις:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Ῥοδώπειος τάφος, Ῥοδόπη]** δὲ ὄνομα κύριον. καὶ Θρακικὸν ὄρος. καὶ παροιμία· ἅπανθ' ὅμοια, καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή. σημαίνει, ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ θνητοί.

[Ῥοδῶπιδος ἀνάθημα:] ὀβελίσκοι ἐν Δελφοῖς πολλοί. Ἀπελλᾶς δὲ ὁ Ποντικὸς οἶεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν δόξαν. ἦν δὲ Θρᾷσσα τὸ γένος, ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ Ἀδμονι Μιτυληναίῳ, ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν Χάραξος, ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός. ἡ δὲ Σαπφὼ Δωρίχαν αὐτὴν καλεῖ.

[Ῥόζειν.] ῥέγγειν, ὑλακτεῖν. κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν, μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.

[Ῥοή:] φθορά, ῥεῦσις.

[Ῥοῖσκοι:] κόμπτοι χρυσοῦφαντοι, ὅμοιοι ῥοιαῖς, εἰς κόσμον δὲ ὄντες τῆς τοῦ ἱερέως στολῆς.

[Ῥοθεῖ:] ὀρμεῖ.

[Ῥοθιάζουσιν:] ἀθρόως καὶ μετὰ κτύπου φωνῆς ὀρμῶσι καὶ ἐσθίουσιν. Ἀριστοφάνης· οἶον ῥοθιάζουσιν, ὧ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις, ὡς τραγασαῖα τὰ χοίρια. ἀπὸ τοῦ τρώγειν. ἢ ἀπὸ πόλεως. **[Ῥοθιάζειν]** δὲ τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, κατάγου ῥοθιάζων, φησί. καὶ πάλιν· ναὺς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζη σῶφρονι κόσμῳ.

[Ῥόθιον:] τὸ μετὰ ψόφου κῦμα· ἡ ῥεῦμα. παρὰ τὸ ταχέως ῥεῖν. σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν. καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. οἱ δὲ ἐς τὴν θάλασσαν ἐμπίπτοντες τοῦ ῥοθίου ἐνεφοροῦντο. καὶ αὖθις· αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον. Ὑπερίδης τῷ ῥοθίῳ ἐπ' εἰρεσίας κέχρηται συντονωτάτης. φησὶν οὖν· τὸ μὲν οὖν τῶν ἐλαυνόντων πλῆθος, καὶ τὸν τοῦ ῥοθίου ψόφον, καὶ τὸ μέγεθος τοῦ

σκάφους ἐκπεπληγμένοι δεινῶς ἦσαν. κτύπος τε ῥοθίου καὶ χρεμετισμὸς ἵππων ἀλλήλοις ἀντεπατάγει· φησὶν Ἀρριανὸς· καὶ αὖθις ὁ αὐτός· στοῖχον ἓνα ὀπλιτῶν προβεβλημένων τὰς ἀσπίδας, πολλῷ τῷ ῥοθίῳ καὶ ἅμα συγκελευομένῳ παντοίῳ ἐν χρῶ τοῦ αἰεὶ ἐμπεποιημένου ζεύγματος παραπλεύουσαι. καὶ αὖθις· τῆς εἰρεσίας τὸ ῥόθιον.

[Ῥόθιον:] σὺν ὀρμῇ τινι καὶ ῥύμῃ. Ἰώσηπος· ῥόθιον ἐκ πλαγίου παρελαύνων ἵππον ἀρπάζει τινὰ φεύγοντα τῶν πολεμίων. καὶ αὖθις· ἐνσεῖει αὐτοῖς τὴν ἵππον ἀθρόαν, οἱ δὲ διεσοβήθησαν ὑπ' αὐτῆς, οὐκ ἐνεγκόντες τὸ ῥόθιον. τουτέστι τὸ ὀρμητικὸν καὶ ὀξύρροπον μετὰ ἤχου. **[Ῥόθιον]** καλεῖται παρὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν.

[Ῥοθοπυγίζων:] λάθρα τύπτων κατὰ τῆς πυγῆς πλατεία τῇ χειρὶ ἢ πλατεῖ τῷ ποδί, τῇ πυγῇ ῥόθον ποιῶν.

[Ῥόθω:] ὀρμῇ.

[Ῥομβεῖν:] σφενδονᾶν. καὶ **[Ῥόμβος,]** ἡ κίνησις. πλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐριάχῳ.

[Ῥόμβον:] κίνησιν, ἢ κύλινδρον. ἐν Ἐπιγράμμασι· θύννον εὐκλῶστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον φράξαντες, γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγευς. καὶ **[Ῥομβώδης]** παράταξις λέγεται, καὶ τῆς νηὸς τὸ πολεμικὸν σιδήριον.

[Ῥόμβος,] στρεπτὸν Βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσιοι μύωπα. κύλινδρον.

[Ῥομβοστωμυλήθρα·] Εὐβουλίδης φησὶν· οὐριστικὸς κερατίνας ἐρωτῶν καὶ ψευδαλαζόσιν λόγοις τοὺς ῥήτορας κυλίων ἀπηλθ', ἔχων Δημοσθένους τὴν ῥομβοστωμυλήθραν.

[Ῥομελίας:] ὄνομα κύριον.

[Ῥομφαία:] τὸ μακρὸν ἀκόντιον, ἢ μάχαιρα.

[Ῥώδης:] ῥεύματα ἔχων.

[Ῥόπαλα:] τὰ ξύλα· παρὰ τὸ ῥαπίζειν, ἢ τῇ ῥοπῇ ἀλοιᾶν. τίς νοῦς; κόθορνος καὶ ῥόπαλον. τουτέστιν εἰς ταυτὸ ξυνῆλθον. ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνων πραγμάτων. τοῦτο δὲ φησὶν Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Διόνυσον· ὁ γὰρ κόθορνος γυναιξὶν ἀρμόζει.

[Ῥοπαλίζει:] κινεῖ καὶ στρέφει ὡς ῥόπαλον. καὶ **[Ῥοπαλισμός,]** ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου, ὁ τέτανος.

[Ῥοπή·] ψυχῆς μὲν ἴδιον ὀρμή, σώματος δὲ ῥοπή. εἴη ἂν ὀρμὴ ῥοπῆς βελτίων, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ σώματος. τὸ γὰρ βέλτιον καὶ χεῖρον συγκρινόμενα κατὰ τὰ ἴδια αὐτῶν ἔχει τὴν διαφορὰν καὶ κατὰ τοῦτο τὸ βέλτιον ὑπερέχει τοῦ χείρονος. οἷον, εἰ ζῶα ὁ θεὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἵππος, κατὰ μὲν τὸ γένος τὸ κοινὸν οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρει. ἐπεὶ δὲ βελτίων μὲν ὁ θεὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ δὲ ἄνθρωπος τοῦ ἵππου, λείπεται, τὴν διαφορὰν αὐτοῦ εἶναι κατὰ τὰ ἴδια. εἰ οὖν θεοῦ μὲν ἴδιον ἀθανασία, ἀνθρώπου δὲ τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἵππου δὲ τὸ χρεμετιστικόν, ἡ ἀθανασία βελτίων τοῦ ἐπιστήμης δεκτικοῦ, τὸ δὲ ἐπιστήμης δεκτικὸν τοῦ χρεμετιστικοῦ. οὕτως καὶ ἡ ῥοπή καὶ ἡ ὀρμή. δοκεῖ δὲ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς ὁμογενέσιν εἶναι, ἐπειδὴ καὶ ἡ σύγκρισις ἐν τοῖς κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς ἀλλήλα. καὶ ὑπὸ μίαν ῥοπήν ἢ τε διάνοια τοῦ στρατηγοῦ καὶ τὰ διατεταγμένα προηγόρευον ταῖς τάξεσι.

[Ῥοπή:] κλίσις. ὁ δὲ νομίσας ἐπὶ ῥοπῆς κεῖσθαι τὴν τῆς πατρίδος ἡγεμονίαν ἐπετετέλεσατο πρᾶξιν μνήμης ἀξίαν.

[Ῥοπικὸν ὦνιον:] ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μὲν, πολλοῖς δὲ πιπρασκομένων· ῥόπος γὰρ ὁ εὐτελής καὶ παντοδαπὸς φόρτος.

[Ῥόπτρον:] ῥόπαλον, ἢ παγίς, ἢ τιμωρία. ἐν Ἐπιγράμμασι· θῆκα δέ σοι τάδε ῥόπτρα, ἀναρρίψασα δὲ κισσὸν χεῖρα περισφίγξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ.

[Ῥόπτρον:] Λυσίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας· ἔδῃσε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει.

[Ῥόχθαι.] καὶ **[Ῥόχθεον,]** ἐστέναζον.

[Ῥόχθει:] ἤχον ἀπετέλει.

[Ῥουβαῖουβος:] παρὰ Ῥωμαίοις ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός.

[Ῥουβείμ:] ὄνομα κύριον.

[Ῥουτίλιος Ῥοῦφος·] ἐπὶ Σκιπίωνος ἦν, ὃς αὐτῷ συνεστράτευε, συγγράψας τὰ τότε φθάσαντα γενέσθαι· ὃς τηνικαῦτα χιλιάρχος ἐγεγόνει, ὥς φησιν Ἀππιανὸς ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ.

[Ῥουφῖνος·] οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίου ἦν, βαθυγνώμων ἄνθρωπος καὶ κρυψίνους. ἦσαν δὲ οὗτός τε καὶ Στελίχων ἐπίτροποι τῶν Θεοδοσίου παίδων. ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζον, ἐν τῷ πλούτῳ τὸ κράτος τιθέμενοι, καὶ οὐδεὶς εἶχεν ἴδιον οὐδέν, εἰ μὴ τούτοις ἔδοξε. δίκαι τε ἅπασαι πρὸς τούτοις ἐδικάζοντο, καὶ πολλὸς ἦν ὄχλος τῶν περιθεόντων, εἴ που τινὶ χωρίον ὑπάρχοι παντομιγές τε καὶ εὐκαρπον· καὶ ὁ δεσπότης εὐθὺς συνήρπαστο, κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου διὰ τινων ὑφειμένων ἐνηδρευμένης. καὶ ὁ ἀδικούμενος ἡδικεῖτο, τοῦ ἀδικούντος κρίνοντος. ἐς τοῦτο δὲ ὁ Ῥουφῖνος ἐχώρησεν ἀμετροκάκου πλεονεξίας, ὥστε καὶ ἀνδράποδα δημόσια ἀπημπόλει, καὶ ὅσα δημόσια δικαστήρια Ῥουφίνῳ πάντες ἐδίκάζον. καὶ ὁ τῶν κολάκων περὶ αὐτὸν ὄχλος ἦν πολὺς. οἱ δὲ κόλακες χθὲς μὲν καὶ πρώην δεδρακότες τοῦ καπηλείου καὶ τοῦ τὰ βάρη καλλύνειν καὶ τοῦδαφος κορεῖν, ἄρτι δὲ χλαμύδας τὰς τε εὐπαρύφους ἐνδεδυκότες καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. τὰ δὲ πολλὰ κατὰ Ῥουφίνου εὖροις ἐν τῇ τοῦ Σαρδιανοῦ Εὐναπίου Χρονογραφίᾳ. ὅτι ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου, τούτων ἄχρι ὀνομάτων ἐχόντων τὸ κράτος, ἡ πᾶσα ἀρχὴ καὶ δύναμις ἦν, κατὰ μὲν τὴν ἐφάν παρὰ Ῥουφίνῳ, κατὰ δὲ τὴν ἐσπέραν ἐπὶ Στελίχωνος γνώμῃ. δίκαι τε πᾶσαι παρ' αὐτοῖς κατ' ἐξουσίαν ἐκρίνοντο, καὶ ἀπῆει κεκρατηκὼς ὁ χρημάτων τὴν ψῆφον ὠνούμενος πολλῶν, οἰκειότητι τὴν τοῦ δικάζοντος ἐπισπώμενος εὖνοιαν. κτήματα δέ, ὅσα τοὺς κυρίους ἐν τοῖς ἀπάντων ἐποίει στόμασιν εὐδαίμονας ὀνομάζεσθαι, μετῆει πρὸς τούτους, τῶν μὲν δωρεαῖς θεραπευόντων καὶ τούτῳ τὸ συκοφαντεῖσθαι διαφευγόντων, ἐτέρων δὲ τὰ οἰκεῖα προῖεμένων ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν ἀρχῆς ἢ ἄλλον τινα πρίασθαι τῶν πόλεων ὄλεθρον. παντὸς δὲ εἵδους πονηρίας ταῖς πόλεσιν ἐπιπολάζοντος, ὁ μὲν ἀπανταχόθεν πλοῦτος ἐς τὴν Ῥουφίνου καὶ Στελίχωνος οἰκίαν ἐσέρρει, ἡ δὲ πενία κατὰ πάντα τόπον ἐπενέμετο τὰς τῶν πάλαι πλουτούντων οἰκίας. ἡσθάνοντο δὲ τῶν γινομένων οἱ βασιλεῖς οὐδενός, ἀλλ' ἔγραφον μόνον, ὅσα Ῥουφῖνος ἐπέταττε καὶ Στελίχων. ἐπεὶ δὲ ἄσπετος ἦν αὐτοῖς πλοῦτος συνειλεγμένος, ἤδη καὶ τὴν βασιλείαν ἑαυτῷ μνάσθαι ὁ Ῥουφῖνος ὠνειροπόλει.

[Ῥοῦφος,] Ἐφέσιος, ἰατρός, γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ σὺν Κρίτωνι. φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· Περὶ διαίτης ε', Περὶ διαίτης πλεόντων α', Περὶ τραυματικῶν φαρμάκων α', Περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων α', Περὶ σύκων α', Περὶ τῆς ἀρχαίας ἱατρικῆς βιβλίον α', Περὶ γάλακτος βιβλίον α', Περὶ οἴνου βιβλίον α', Περὶ μέλιτος.

[Ῥωγαλέον:] διερρωγός, διεσχισμένον. καὶ **[Ῥωγᾶς]** ἡ διερρωγυῖα. ἐν τῇ δ' ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλων πῆρα, ἄρτων ἑώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης. κανών· τὰ διὰ τοῦ αλεος ἀπὸ τριῶν παράγονται μερῶν· ἀπὸ ὀνόματος δεῖμα, δειμαλέος· ἀπὸ ῥήματος οἰδῶ, οἰδαλέος· ἀπὸ ἐπιρρήματος ῥιμφά, ῥιμφαλέος· καὶ παροξύνονται. σεσημείωται τὸ δαιδάλεος ὁ ποικίλος· καὶ κονισάλεος.

[Ῥωγμός:] ῥῆξις γῆς.

[Ῥώθωνος, Ῥωμαλέος:] ὁ ἰσχυρός. καὶ **[Ῥωμαλέως]** ἰσχυρῶς. ἐπιρρηματικῶς.

[Ῥωμαίων ἀρχή·] αὕτη τῆς Ἀσσυρίων καὶ Περσῶν καὶ Μακεδόνων τῶν πρὶν μακρῷ ὑπερῆρεν, ὀρισμένη πέρατα ἑαυτῆς πρὸς μὲν ἔω Ἰνδοὺς καὶ ἐρυθρὰν θάλατταν καὶ Νεῖλον καὶ καταρράκτας καὶ λίμνην Μαιῶτιν. ὅσα δὲ πρὸς δυσμάς, ὡκεανόν τε αὐτόν, ὃν δὴ μῦθον εἶναι τοῖς ἔργοις ἐδηλώθη, μηδὲ ἄλλως πρὸς ψυγαγωγίαν τοῦνομα αὐτοῦ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἄδεσθαι· εἶγε καὶ ἡ Βρεττανῶν χώρα, ἣν περιρρέων νῆσον ἐργάζεται, νῦν εὐρεθεῖσα ἐν πέρασι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς ἀριθμεῖται. λεγέτω μὲν οὖν, ὅτω δοκεῖ, ὥς ἀναμφίλογοι τῶνδε πρὸς τὰ παλαιὰ αἰ ὑπερβολαί, πλήθει τε χειρὸς τῶν ἐπελθόντων εἰκάζοντι καὶ τόλμαις ἐκατέρων καὶ στρατηγήσεσι καὶ μηχανήσεων ἐπινοίαις καὶ τῶν ἀντιπολεμησάντων ἀρετῇ. Δέξιππος. ὅτι τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν αἵτιον αὐξηθῆναι τὸ φιλόμαχον ἔθνων καὶ τὸ εὐσύντακτον τῆς δυνάμεως· πάντες γὰρ οἱ πρὸς ἐσπέραν θυμικώτεροι εἰσὶ τῶν ἐπὶ θάτερα κατοικούντων. περιττεύει δὲ Ῥωμαίοις τὸ τεταγμένον ἐν τῷ ἔργῳ τεχνικόν· ὃ καὶ Γαλατῶν ἐκράτουν, καὶ ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ὁμόρους πολέμοις τριβέντες καὶ περιόντες τῶν βαρβάρων τῇ συντάξει, τῶν Ἑλλήνων φύσει καὶ ἀνδρείᾳ.

[Ῥωμαίων πόλις·] ὅτι ἡ Ῥωμαίων πόλις ἀπείρατος ὑπερορίων ἐκστρατειῶν τυγχάνουσα, ἐξέτασιν τοῦ πλήθους ποιησαμένη κατέμαθε τὸν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν οὐ πολὺ τριάκοντα μυριάδων ἀπολειπόμενον, καὶ ταῦτα συνεχέσι τριβομένη πολέμοις, οὐδεπώποτε δὲ μακρᾶς καὶ βεβαίας εἰρήνης ἀπολελαυκυῖα.

[Ῥώμη:] ἰσχύς. καὶ **[Ῥώμη]** ἡ πόλις. ἥτις ἀπὸ τοῦ πρώτου συνοικισμοῦ διαγεγονότων ζ' καὶ ο' καὶ υ' ἑτῶν, ἀπείρατοι ἦσαν ὑπερορίων πολέμων, τὸν δὲ πρὸς Καρχηδονίους ὅσον οὕτω παρέσεσθαι πόλεμον προσδεχόμενος ἐξέτασιν ἐποιεῖτο τοῦ πλήθους καὶ εὗρεν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν οὐ πολὺ ἀπολειπόμενον λ' μυριάδων. ὅτι τὴν Ῥώμην ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης εἶπεν Ἀθήναιος. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ χιλίᾳρχος.

[Ῥώμης:] ὄνομα κύριον.

[Ῥῶμος] καὶ **[Ῥωμύλος:]** ὀνόματα κύρια.

[Ῥωμύλος], Τερτύλος, αἰμύλος, Αἰσχύλος, προπαροξυτόνως. καὶ ζητεῖ περὶ τούτων ἐν τῷ Βρουμάλια.

[Ῥωνύω:] δύναμιν παρέχω.

[Ῥώξ:] κόκκος. καὶ εἶδος πέτρας.

[Ῥώξ], ῥωγός· εἶδος φαλαγγίου.

[Ῥωζάνη:] ὄνομα κύριον. καὶ ζητεῖ περὶ αὐτῆς ἐν τῷ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών.

[Ῥώπαξ], ῥώπακος· τὰ ῥωπάκια παρ' ἡμῖν.

[Ῥῶπες:] δασεῖα ὕλη. ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος. κα.

[Ῥωπεύειν,] ξυλεύεσθαι. τοῦτό τοι ῥωπεύειν ὀλιγόξυλον.

[Ῥωπήϊα:] τοὺς συνδένδρους τόπους.

[Ῥωπικά·] ἅ μάτηρ ζῶν τὸν Μίκυθον, οἷα πενιχρά, Βάκχῳ δωρεῖται, ῥωπικὰ γραψαμένα.

[Ῥωπικός·] τὸν δὲ πρακτικὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλειον. ἦν δὲ ψευδεπίγραφος καὶ ῥωπικός, ἀντὶ τοῦ κεχρωσμένος. καὶ **[Ῥωπικὸν ὄνιον,]** τὸ εὐτελὲς μὲν, πολλοῦ δὲ πιπρασκόμενον. **[Ῥῶπος]** γὰρ ὁ εὐτελεῖς καὶ παντοδαπὸς φόρτος.

[Ῥῶπος:] μίγμα χρώματος, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει. ὅθεν ῥωποπώλης. τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον ῥῶπον εἰρήκασι.

[Ῥωσάκης:] ὄνομα κύριον.

[Ῥώσαντες:] δυναμώσαντες. οἱ δὲ βάρβαροι ῥώσαντες ἑαυτοὺς ἐπὶ τὸ στεγανώτερον, ὥς οὐκέτι Ῥωμαῖκοῖς καὶ διαπεπλασμένοις ὑποπεσούμενοι στρατηγήμασι.

[Ῥωσαφῶν:] φρούριόν τι.

[Ῥῶσθαι:] σπουδάζειν.

[Ῥωσθεῖς:] δυναμωθεῖς.

[Ῥῶσις:] ὑγεία.

[Ῥωστήριον:] παρορμητήριον.

[Ῥωτακίζειν:] τῷ ρ στοιχείῳ συνεχῶς χρῆσθαι.

[Ῥωχμός:] ῥήγμα γῆς. Προκόπιος· Ἀβίγας δὲ ὁ ποταμὸς ἐκ τοῦ Αὐρασίου κατιῶν ἐν τῷ πεδίῳ, ἐν ᾧ ἀπορρῶγες συχναὶ τυγχάνουσιν οὔσαι, ἐς ἃς δὴ ὁ Ἀβίγας σχιζόμενος ὑπὸ γῆν φέρεται καὶ αὐθις ὑπὲρ γῆν φαίνεται. τοῦτο ἐπὶ πλεῖστον τοῦ πεδίου ξυμβαῖνον, ἐν ἐξουσίᾳ τοῖς ταύτῃ ὥκημένοις τίθεται εἶναι, ἐπιβύσασι χώματι τοὺς ῥωχμοὺς ἢ αὐθις αὐτοὺς ἀποκαλύψασι, τοῖς ὕδασι τοῦ ποταμοῦ τοῦδε ὃ τι βούλονται χρῆσθαι.

[Ῥώψ:] τὸ φυτόν· καὶ **[Ῥῶψα,]** βοτάνη ἀπαλή.

[Ῥοιά:] τὸ ροῖδιον. λέγεται καὶ Ῥοά.

[Ῥοιάκες.] δίδωμι δὲ τῷ Καλλινίκου παιδίῳ ροιάκων ζευγος, ψιλοτάπιδα, ἀμφίταπον, περιστρωμα, προσκεφάλαια δύο τῶν καλλίστων.

[Ῥοιβδεῖν:] ἀναρροφεῖν. λέγεται καὶ ροῖβδος παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις.

[Ῥοιζηδόν:] σφοδρῶς, μετ' ἤχου, ἀπειλητικῶς.

[Ῥοῖζος:] ῥύμη, ἤχος. Ἰώσηπος· οὕτω δὲ ροῖζῳ καὶ βία τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέπεσον ὥς διαρρηῆξαι τὰς τάξεις. καὶ **[Ῥοίζημα,]** ὁ ἤχος. καὶ **[Ῥοίζησεν,]** ἐφώνησεν, ἤχησεν.

[Ῥοιτειός:] ἀπὸ τόπου. καὶ **[Ῥοίτειον,]** ἀκρωτήριον.

[Ῥοίτης:] ὄνομα κύριον.

[Ῥυάδες ἄμπελοι:] αἱ λεγόμεναι ψινάδες. ἤγουν αἱ ἐκρέουσai, αἱ ἐξασθενοῦσαι.

[Ῥύβδην:] ὥς ἐπὶ ρεύματος· σφοδρῶς, φοβερῶς, δαψιλῶς.

[Ῥύγχος:] Ἀριστοφάνης· ἐλέλεϋ, χώρει, καθῆς τὸ ρύγχος· οὐ μένειν ἐχρῆν.

[Ῥύγχος:] τὸ πρόσωπον. καὶ Κρατῖνος καὶ ἕτεροι. ἐπιρυγχίς· ζήτει ἐν τῷ γαμψώνυχος.

[Ῥύδην:] σφοδρῶς, καὶ ἀθρόως. οὕτω Κρατῖνος. λέγεται κα.

[Ῥυδόν.] ρυδὸν ἀφνύνονται. ἀντὶ τοῦ ρύδην καὶ ρευστικῶς πλουτοῦσιν. ἢ κεχυμένως. ἀντὶ τοῦ πάνυ.

[Ῥύζος.]

[Ῥυήτω:] φθαρήτω.

[Ῥυηφενής:] ὁ πλούσιος.

[Ῥυθμίζει·] αἰτιατικῇ. διατυποῖ, κανονίζει, εὐθύνει. Δαμάσκιος· ἀλλ' ὅσα ἔγραψε, τὸ μὲν ὑψηλόνουν τε καὶ τελεσιουργὸν εἶχον, τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ ἦν συνηρμοσμένα· ἀλλὰ τούτων ὅσον ἄμετρον ἀπέβαινε, καὶ ἄλλως οὐ κατὰ τὸν πρεπῶδη ρυθμόν, ἐμοὶ ἐπανορθοῦσθαι ἐπέτρεπε.

[Ῥυθμός:] τάξις ἔμμελος ἀκολουθοῦ ἀρμονίας, μέλος εὐφωνον, σύγκρισις, πατὴρ μέτρου ρυθμός· καὶ ὅτι ἀρχαία ἡ τῶν μέτρων καὶ ρυθμῶν διδασκαλία. ὁ δὲ τὰς αὐλητρίδας κελεύει ρυθμόν τινα βαρβαρικὸν ἐπαυλῆσαί οἱ. ὅτι διαφέρει ρυθμός μέτρου, τῷ τὸν μὲν γενικώτερον εἶναι, τὸ δὲ μέτρον ὑπάρχειν εἶδος τοῦ ρυθμοῦ· θεωρεῖται γὰρ ὁ ρυθμός καὶ ἐπὶ τῶν κροτούντων ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσίν. ὅταν γὰρ ἡ ταχεῖα καὶ βραδεῖα τῶν ποδῶν ἄρσις καὶ θέσις λόγον ἔχωσι πρὸς ἀλλήλα, ρυθμός γίνεται, καὶ ἐντεῦθεν ἀπὸ μεταφορᾶς τούτων ἡ τοιάδε τῶν συλλαβῶν συμπλοκή, ἣν παραλαμβάνομεν πρὸς τὴν τῶν μέτρων γένεσιν, πόδες ἐκλήθησαν. καὶ ἐπὶ αὐλῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ὁ ρυθμός λέγεται, συμμετρία ὧν τοῦ χρόνου ἐν ᾧ ἡ κίνησις γίνεται. καὶ γὰρ τῶν τρημάτων τῶν αὐλῶν τὰ μὲν ἐπὶ πλείονα χρόνον τοῖς δακτύλοις ἐπιωμάζουσι, τὰ δὲ ἐπ' ἐλάττονα, καὶ οὕτω τῶν ἀπηχίσεων τὴν μὲν μακροτέραν ποιοῦσι, τὴν δὲ βραχυτέραν. καὶ ἔτι τῶν τρημάτων τὰ μὲν μείζονά εἰσι, τὰ δὲ ἐλάττονα, καὶ τὰ μὲν ἐγγυτέρω τῆς ἐπιγλωττίδος, τὰ δὲ πορρωτέρω. καὶ τὰ μὲν στενότερα ὀξύτερα ἐστὶ τῶν εὐρυτέρων· διὸ καὶ αἱ τῶν παίδων φωναὶ καὶ αἱ τῶν γυναικῶν ὀξύτεραι· τὰ δὲ εὐρύτερα βραδύτερα, ὁμοίως καὶ τὰ ἐγγυτέρω τῶν πορρωτέρω ὀξύτερα· ὧν τῇ συμμετρίᾳ ἡ ἀρμονία καὶ τὸ μέλος γίνεται, ρυθμός δὲ τῇ τοῦ ταχέος καὶ βραδέος. ὁ μὲν οὖν ἐπὶ τῶν ἄλλων ρυθμός κατὰ τὸ βραχὺ καὶ βραδὺ χαρακτηρίζεται, ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου κατὰ τὸ μακρὸν καὶ βραχύ, ὅσπερ καὶ μέτρον μόνος λέγεται. οὐκ ἐπὶ τῶν ποιητικῶν δὲ λόγων ταῦτα μόνον θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ῥητορικῶν.

[Ῥυκάνα:] τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. καὶ πέλεκυν, ρυκάναν τ' εὐαγέα, καὶ περιαγῆς τρύπανον. θηλυκῶς ἡ ρυκάνα.

[Ῥύκου κριθοπομπία:] Ἐρατοσθένους ἐν τῷ ἐνάτῳ φησὶ βασιλέα τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑποστρέψαντα εἰς ἑαυτόν, τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθὴν ἐκπέμψαι.

[Ῥῦμα:] φυλακή. χαλεπὸν πύργου ῥῦμα πέλονται. ἀντὶ τοῦ εὐτελῆς πόλεως φυλακή. ἐς τόξου ῥῦμα περιέπλεον τοῖς Ῥωμαίοις οἱ βάρβαροι, πολλὰ ἅμα βέλη ἀφιέντες. Εὐνάπιος· πέτρα δὲ τις ἀπεσπασμένη ἐς τόξου ῥῦμα. τουτέστιν ἔλκυσμα. καὶ αὖθις· κραταιῶς ἐκ τούτων ἀνῆπτον τὰ ῥύματα, λαμβάνοντες ἐκ τῶν κατ' ἀλλήλα πλοίων, καὶ κατείχετο τὸ ζεῦγμα τοῖς ῥύμασι. καὶ αὖθις· ῥύματα δὲ καὶ πλείω ταῖς σχεδίαις ἐνήψαν, οἷς ἔμελλον οἱ λέμβοι ρυμουλκοῦντες οὐκ ἐάσειν φέρεσθαι κατὰ τοῦ ποταμοῦ, βία δὲ πρὸς τὸν ῥοῦν κατέχοντες παρακομιεῖσθαι τὸ ὅλον ἔργον κατὰ

τοῦ ποταμοῦ. καὶ αὖθις Πολύβιος· ἐπὶ τούτοις ἐπέστησαν τὰς ἱππηγούς, ρύματα δόντες ἐξ αὐτῶν ταῖς τοῦ τρίτου στόλου ναυσίν. ἐρυμούλκουν τὰς ἱππηγούς ναῦς.

[Ῥύμματα:] τρίμματα, σμήγματα. καθάρματα.

[Ῥυμβεῖν:] ῥομβεῖν. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου. Αἰλιανός· καὶ ἐρυμβόνα τὰ τιμιώτατα εἰς ἀσωτίαν ἀφειδεστάτην. ἀπὸ τοῦ ρυμβονῶ ῥήματος.

[Ῥύμη:] ὁρμὴ βιαία. Ἀριστοφάνης· κεραμικῆς ρύμης ἄπο. καὶ αὖθις Εὐνάπιος· τοσαύτη τις ἦν ἡ πρὸς τὸ ἀσελγέστερον ρύμη τε καὶ φορὰ, ὥστε οἱ ἄρχοντες τῶν πολεμίων ἦσαν πολεμιώτεροι.

[Ῥυμός τοῦ ἄρματος:] τὸ ἐκτεταμένον ξύλον παρὰ τοὺς ἵππους ἕως τοῦ ζυγοῦ. καὶ στάθμιόν τι παρὰ Ῥοδίοις· καὶ τῆς Ἄρκτου οἱ κατὰ τὴν οὐρὰν γ' ἀστέρες ὑπὸ Ἡρακλείτου.

[Ῥυμοτομεῖται:] εἰς ὀρθὸν διακόπτεται.

[Ῥυμοτομῖαις:] εὐθύτησι.

[Ῥυμουλκῶ:] ῥῆμα. τὸ τὰς ναῦς ...

[Ῥύομαι·] αἰτιατικῇ.

[Ῥυππαπαί:] ἐπίφθεγμα ναυτικόν, παρακελευστικὸν κωπηλασίας. Ἀριστοφάνης· οὐκ ἠπίσταντ' εἰ μὴ μάζαν καλέσαι καὶ ρυππαπαί. ὅτι ὁ ρυπαρὸς διὰ τὴν ἄσκησιν σύνεγγύς πως ἐστὶ τῷ γλοιῷ. καὶ ζήτει ἐν τῷ γλοιόσ.

[Ῥυπαίνω:] ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω. Φερεκράτης.

[Ῥυπόωντας.] καὶ **[Ῥύπος.]**

[Ῥύπτει·] αἰτιατικῇ. ἀποκλύζει, σμήχει. καὶ **[Ῥύπτομαι,]** ἀντὶ τοῦ σμήχομαι. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐδεπώποτ', ἐξότου γ' ὡς ῥύπτομαι, οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς, ὡς νῦν. ῥύπτομαι, ἀντὶ τοῦ σμήχομαι· τουτέστι ζῶ, μεταφορικῶς· τῷ γὰρ ζῶντι ἔπεται τὸ ῥύπτεσθαι, ὃ ἐστὶ σμήχεσθαι· ρύματα γὰρ τὰ σμήγματα. ἢ οὕτως· ῥύπτεσθαι, τὸ σμᾶσθαι, παρεμπτώσει τοῦ τ, τὸ τὸν ῥύπον ἀφαιρεῖσθαι. ὁ δὲ ῥύπος κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ χ ῥύπος, ὁ τῷ χρωτὶ ὑπὸν σπίλος. ὑπὸ κονίας δὲ τὰς ὀφρῦς, παρ' ὑπόνοιαν. δέον γὰρ εἰπεῖν ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν, ὑπὸ κονίας δὲ εἶπε· διότι οἱ κόνιν ὁσμώμενοι δάκνονται τὰς ὀφρῦς.

[Ῥυσά:] ἡ μάρανσις, ἡ γήρασις. λέγεται καὶ **[Ῥυσή. Ῥυσαί:]** ῥυτίδας ἔχουσαι.

[Ῥῦσαι:] λυτρῶσαι.

[Ῥυσήματα:] τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα.

[Ῥύσια:] ἐνέχυρα. καὶ **[Ῥυσιάζω.]** φασὶ δὲ τὸν νεανίσκον ἀνελεῖν καὶ τὴν πόλιν ρυσιάζειν. ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα λαμβάνειν. Ἰώσηπος· πρῶτον μὲν γὰρ ῥύσιον τῶν πολεμίων ἄγων καὶ πολὺ συγκροτήσας ἱππικὸν ἐπαφίησιν αὐτοὺς περὶ Διόσπολιν. ὅπως ἔχοι τὸ ξόانون ῥύσιον ἐν Ἰθάκῃ ὁ Ὀδυσσεύς. καὶ ἡ τραγωδία· φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας.

[Ῥύσιον:] λυτήριον. **[Ῥυπητήριον,]** καθαρτήριον.

[Ῥύσις ὕδατος:] ῥεῦσις. ἐδεδίδεσαν τὴν τοῦ ὕδατος σπάνιν, διὰ τὸ μηδαμῇ φαίνεσθαι ὕδατος ῥύσιν ἀπλῶς.

[Ῥυσθήσομαι:] λυτρωθήσομαι.

[Ῥυσμός:] κατὰ Ἀβδηριτικὴν διάλεκτον σημαίνει τὸ σχῆμα. καὶ ἐτέραις δὲ λέξεσιν οὐχ Ἑλληνικαῖς οἱ περὶ τὸν Ἀβδηρίτην Δημόκριτον χρῶνται· φασὶ γὰρ τροπὴν καὶ διαθηγὴν. καὶ σημαίνει τούτοις ἡ μὲν τροπὴ τὴν θέσιν, ἡ δὲ διαθηγὴ τὴν τάξιν.

[Ῥυστάζειν:] ἔλκειν.

[Ῥυτά:] συνεσταλμένως. εἶδος ἐστὶ ποτηρίου. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐκτεταμένως, παρ' ἧβην λεγόμενα.

[Ῥύτεια:] ἡ σῶζουσα.

[Ῥυτῆρα:] ἐλκτικόν· παρὰ τὸ ἐρύειν. καὶ φύλακα. καὶ πλείους ἵππους παραλαβὼν ἀπὸ ρυτῆρος ἐλκομένους ἐπορεύετο. λέγεται καὶ **[Ῥύτωρ.]** Πανὶ ὠραίων ρύτορι βουκολίων. καὶ αὖθις· τί εἶδος, ὠδίνων ρύσια δεξαμένη.

[Ῥυτῆρες:] χαλινοί, ἡνίαί, ἱμάντες. ἐν Ἐπιγράμμασι· χρυσὸς ὅλους ρυτῆρας, ὅλας κληίδας ἐλέγχει.

[Ῥυτίς:] ἀσθένεια. γῆρας. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ ρυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον. ,.

[Ῥύτορα:] φύλακα. ἐν Ἐπιγράμμασι· πορφύρεον χαίτας ρύτορα κεκρύφαλον. καὶ αὖθις· Ἀρχαίανασσαν ἔχω τὴν ἐταίρην, ἧς καὶ ἐπιρρυτίδων ὁ γλυκὺς ἔζेत' ἔρως.

[Ῥυτός:] ἐλκυστικός. καὶ **[Ῥυτῆρσι. Ῥύτιον:]** ὄνομα πόλεως.

[Ῥυφῶ·] αἰτιατικῇ.

[Ῥυχάχετον:] θόρυβον, συρφετόν. Ἀριστοφάνης· τὸν τῶν Ἀθηναίων γε μὴν ρυχάχετον, τίς ἂν πείσειε μὴ πλαδδιεῖν;

[Ῥύψαι:] σμῆξαι.

[Σᾶ:] τὰ σῶα λέγουσιν μονοσυλλάβως, ἀπὸ τοῦ σῶα συναιρουντες· καὶ τὸν σῶον σῶν, καὶ σῶοι σοῖ· παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ δισυλλάβως σῶοι.

[Σαβά:] τόπος. ἐκ Σαβὰ ἤξει.

[Σαβάζιος:] ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. ἔτυχε δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης παρὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμόν· τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν. ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες τὸν εὐασμόν σαβασμόν λέγουσιν· ἔνθεν Σαβάζιος ὁ Διόνυσος. σάβους ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους καὶ τοὺς Βάκχους αὐτοῦ.

[Σαβακῶν:] Διονυσιακῶν. τρυγόνιον, Σαβακῶν ἄνθεμα Σαλμακίδων. τουτέστιν ἐταιρῶν.

[Σάββατον:] ἐβδόμη ἡμέρα ἐτύγχανε τοῦ κυκλικοῦ διαστήματος τῆς ἐβδομάδος, τοῦ Ῥωμαϊκοῦ τὴν ἡμέραν γεραίροντος, πόνων ἀνάπαυαν, αἰδοῖ τοῦ σεβάσματος. ἀντὶ δὲ Ῥωμαϊκοῦ Ἰουδαϊκοῦ γραπτέον. ἀργίαν δὲ εἶχε τὸ σάββατον· ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν πολλὰ πλασίονα ἐπετέλουν.

[Σάββατον:] ἀργία, κατάπαυσις. **[Σάββατον]** δὲ **[δευτερόπρωτον,]** ἐπειδὴ δεύτερον μὲν ἦν τοῦ Πάσχα, πρῶτον δὲ τῶν Ἀζύμων. εἰ οὖν σάββατον εἴρηται, μὴ θαυμάσης· σάββατον γὰρ πᾶσαν ἐορτὴν ἐκάλουν. καὶ διὰ τοῦτο εἴρηται σάββατον σαββάτων. ὅψε δὲ σαβ βάτων, καὶ οὐ σαββάτου λέγει ὁ Εὐαγγελιστής, διότι σάββατα πᾶσαν τὴν ἐβδομάδα ἔλεγον, ἵνα τὴν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης δηλώσῃ. καὶ γὰρ ἔθος ἐστὶν ἡμῖν λέγειν, ὅψε τῆς ὥρας ἦλθε· ὅψε τοῦ καιροῦ. ἐκ τούτου

δηλοῦται τὸ πόρρω καὶ βραδὺ τῆς περαιωθείσης ἐβδομάδος. πληροῦται δὲ ἡ ἐβδομάς ἐκάστη ταῖς μετὰ τὸ σάββατον ἡλίου δυσμαῖς.

[Σαββάτου ἔχον ὁδόν:] δισχιλίων πήχεων ἦν· τοσοῦτον γὰρ ἡ κιβωτὸς διάστημα προελάμβανε τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀπὸ τοσοῦτου διαστήματος ἐκίνουν, οἷς ἐξῆν προσκυνεῖν τὴν σκηνὴν ἐν σαββάτῳ βαδίζειν.

[Σαβέκ:] ἄφεις. ἀπὸ τῆς Σύρας.

[Σαβέλλιος:] ὄνομα κύριον. ὁ αἰρεσιάρχης.

[Σάβειροι:] ὄνομα ἔθνους. νεμεσᾷ τε καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Καῖσαρ, ὅτι μὴ ἀνέστησαν ἀπαξάπαντας Σαβείρους τε καὶ Ἀλβανούς.

[Σαβῖνος,] σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος. ἔγραψεν Εἰσαγωγὴν καὶ ὑποθέσεις μελετικῆς ὕλης εἰς βιβλία δ', εἰς Θουκυδίδην καὶ Ἀκουσίλαον καὶ ἄλλους ὑπομνήματα· καὶ ἕτερα τινὰ ἐξηγητικά.

[Σάβοι·] Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν Σάβους λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ, τουτέστι τῷ Διονύσῳ, καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ Βάκχους. τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσόν φασιν. οὕτως δὲ φησι καὶ τῶν Ἑλλήνων τινες τοὺς Βάκχους Σάβους καλεῖν. Μνασέας δὲ ὁ Πατρεὺς υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ Διονύσου Σαβάζιον.

[Σαγαλλησός:] πόλις Πισιδίας.

[Σαγγάριος:] ποταμὸς Λυδίας καὶ Φρυγίας. ὅτι Γάιος ὁ ὕπατος Ῥωμαίων διερχόμενος ἐγεφύρωσε τὸν Σαγγάριον ποταμὸν, τελέως κοῖλον ὄντα καὶ δύσβατον, καὶ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐστρατοπεδεύσατο.

[Σάγαρις:] κοπίς, ἢ πέλεκυς. λέγεται καὶ σάγαρι χωρὶς τοῦ ς. Ξενοφῶν· ὁ δὲ ἄνδρα συλλαβὼν ἦκεν ἄγων ἔχοντα τόξον Περσικὸν καὶ φαρέτραν καὶ σάγαριν, οἷάν περ αἱ Ἀμαζόνες ἔχουσι.

[Σάγαρις.] λυσιφλεβῇ τε σάγαριν θῆκεν. ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα.

[Σάγη:] τὸ τοῦ ὄνου ἐπίθεμα. ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει τὸν γόμον τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους. Ἰώσηπος· Ῥαχήλα δὲ κατατίθησι τοὺς τύπους εἰς τὴν σάγην τῆς φερούσης αὐτὴν καμήλου.

[Σαγηνέων ἀνθρώπων. Σαγηνεύω·] αἰτιατικῇ.

[Σαγηνεύς:] ὄνομα κύριον.

[Σαγηνεΐα:] ἡ ἀλεία.

[Σαγήνη·] καὶ **[Σαγηνευτήρ,]** ὁ ἀλιεύς. Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν δῶρα. βασιλεῖ Νομάδι, σάγων πορφυρῶν πλῆθος καὶ πόρπας χρυσεΐας.

[Σάγμα:] ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. σάγη δὲ τὸ ὅπλον. καὶ πανσαγία, ἢ πανοπλία. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος; ἐν γὰρ τῇ ἀσπίδι ἐντετύπωτο ἡ Γοργώ. λέγει οὖν, τίς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς θήκης τὸ ὅπλον; καὶ Σοφοκλῆς· κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασι.

[Σαγμάρια:] τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦλδον. τὰ βαστάζοντα τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὴν μετακομιδὴν τῶν ἐπιτηδείων.

[Σαγχωνιάθων,] Τύριος, φιλόσοφος, ὃς γέγονε κατὰ τὰ Τρωϊκά. Περὶ τῆς Ἑρμοῦ φυσιολογίας, ἣτις μετεφράσθη, Πάτρια τε Τυρίων τῇ Φοινίκων διαλέκτῳ, Αἰγυπτιακὴν θεολογίαν· καὶ ἄλλα τινά.

[Σαδόκ:] ὄνομα κύριον.

[Σαδδουκαῖος:] ἀπὸ τόπου.

[Σαδυάττης:] ὁ Ἄρδυος.

[Σαθρός:] ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥαδίως, ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

[Σαθρωθῆναι:] σαλευθῆναι. τὰς μὲν ἐπάλξεις καταρραχθῆναι ταῖς βολαῖς καὶ τὸν τοῖχον ἅπαντα τοῦ πύργου σαθρωθῆναι τῇ βίᾳ. Μένανδρός φησι.

[Σαθροί:] παλαιοί, φθαρέντες.

[Σάκανδρος:] τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

[Σάκας:] ὄνομα κύριον. τραγωδίας ποιητής. καὶ Σάκαι, ἔθνος Θρακικόν. Ἀριστοφάνης· νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκα. οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Ἀκέστωρ διὰ τὸ ξένος εἶναι. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης· ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς εἰσβιάζεται, ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι, ἀστοὶ μετ' ἀστών, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος. ὅτι Ἀμμώνιος, φιλόσοφος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ ἐπικληθεὶς Σακκάς ἀπὸ Χριστιανῶν γέγονεν Ἕλληνα, ὥς φησι Πορφύριος.

[Σακέλλιον:] βαλάντιον. μαρσίπιον. ἐξ οὗ καὶ σακελλάριος.

[Σακέρδως,] σακέρδωτος· ὁ ἱερεὺς.

[Σακεσπάλος:] ὁ πολεμικός.

[Σακεσφόροι:] ὀπλοφόροι, ἀσπιδηφόροι.

[Σακεύουσι:] τὸ ὑλίζουσι. παρ' Ἡροδότῳ.

[Σάκκος,] καὶ **[Σακκίον.]** ὁ δὲ Ἰακῶβ σακκίον ἐξαψάμενος καὶ τῇ λύπῃ βαρὺς ἐκαθέζετο.

[Σάκος:] ὄπλον, ἀσπίδα. καὶ **[Σάκος,]** ἀρσενικόν, δι' ἑνὸς κ. **[Σάκους]** ἔχων καὶ κωρύκους. ἀντὶ τοῦ θυλάκους. κώρυκος δὲ πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων.

[Σάλα:] ἡ φροντίς.

[Σαλάγγωνος. Σαλαῖζειν:] θρηνεῖν.

[Σαλάκων:] προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὢν.

[Σαλακωνία:] ἀλαζονεία ὑπὲρ τὸ δέον. καὶ σαλακωνίσαι, ἀλαζονεύεσθαι. ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τοὺς ψεύστας, καὶ μεγαλαύχους.

[Σαλαμάνδρα:] ζῷον, ὡς σαύρα τὸ μέγεθος, ψυχρότατον τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὸ πῦρ εἰσδυόμενον τὴν φλόγα σβεννύναι καὶ αὐτὸ μὴ πίμπρασθαι.

[Σαλαμινία ναῦς:] δύο ἦσαν νῆες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπηρέτιδες ταχυδρόμοι, ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία· ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐγκαλουμένους εἰς κρίσιν ἤγεν· ἦν καὶ ἐπὶ Ἀλκιβιάδου φησὶ πεμφθῆναι Θουκυδίδης. ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγε, τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα.

[Σαλαμίνιος·] ὡς ναυτικῶν ὄντων τῶν Σαλαμινίων καὶ κατωφερῶν, δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὼς νοεῖσθαι τὸ Σαλαμίνιος, ὡς ἀπὸ τῆς Παράλου Παράλιος.

[Σαλαμῖνος·] μετὰ Μαραθῶνα Σαλαμῖνος μέμνηται, ὅπου ναυμαχία Περσῶν ἐγένετο, ἐν Μαραθῶνι δὲ πεζομαχία. κεῖται δὲ ἡ Σαλαμὶς ὀλίγον πρὸ τῆς Ἐλευσῖνος πόλεως, ἱερᾶς Δήμητρος καὶ Κόρης, πλήρης κατορθωμάτων Ἑλληνικῶν. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλὰς τῶν Περσῶν Ἀθηναῖοι κατεναυμάχησαν τριῆρεις ὀλίγῳ ἀριθμῷ, Θεμιστοκλέους στρατηγοῦντος. ἔνθα καὶ πέτρα ἐστὶν Εἰρεσία οὕτω καλουμένη, ὥσπερ διὰ τοῦ ὀνόματος τρόπαιον οὔσα. ἔστι δὲ καὶ Ἀγέλαστος πέτρα καλουμένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπου καθίσαι φασὶ Θησέα μέλλοντα καταβαίνειν εἰς ἄδου· ὅθεν καὶ τοῦνομα. ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκαθέσθη ἡ Δημήτρα κλαίουσα, ὅτε ἐζήτει τὴν κόρην. Ἀριστοφάνης· ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς καθήμενον· οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ραψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου, κῆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τριβῇς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.

[Σαλαμωνεύς. Σαλανίωνος. Σαλεύει·] ζῆ, διάγει. τὸν τῆς οἰκουμένης δεσπότην, ἐν ᾧ σαλεύει τὰ πάντα. καὶ αὖθις· ὥσπερ οὖν οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων σαλεύουσα, ἀλλ' ἐφειμένη δρᾶν ὅ τι καὶ θέλει. καὶ αὖθις· σαλεύοντων ἐπὶ λεπταῖς ἐλπίσι πολλῶν.

[Σαλεύσας·] βουλευσάμενος. πολλὰ δὲ καθ' ἑαυτὸν σαλεύσας ἀνέρριψεν ἐκ τῶν παρόντων εὐτυχῇ κύβον. καὶ αὖθις· τοὺς δὲ ἄλλους ἐπ' ὀψίας τῆς ἁκμῆς σαλεύσας, καὶ μέντοι τῷ ἀπολέσθαι ὁμοῦ εἶναι. καὶ αὖθις· ἡνίκα ἑώρα σαλεύουσας αὐτῇ τὴν τύχην πᾶσαν. ἀντὶ τοῦ μεταπίπτουσας.

[Σαλήμ·] ὄνομα πόλεως. ἡ Ἱερουσαλήμ.

[Σάληξ·] ὄνομα ποταμοῦ.

[Σαλμωνεύς·] οὗτος Αἰόλου μὲν υἱός, βασιλεὺς δὲ Θετταλῶν· ὃς ἀσεβῆς γεγονὼς διὰ μηχανῆς ἥστραπτεν, ἐβρόντα, συνεκύκα τὰς τῶν ὑπηκόων ψυχάς. ὅθεν καὶ δίκην ἔδωκε τῆς ἀσεβείας, θεόθεν κεραυνόβλητος γεγονὼς.

[Σαλομών·] ἀπὸ τοῦ Σαλήμ, ὃ ἐστὶν εἰρήνη· ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν.

[Σάλος·] σαλευμός, τάραχος. καὶ ἡ φροντίς. κατέλαβον πολισμάτιον ἀλίμενον μὲν, σάλους δὲ ἔχον καὶ προβολὰς περικλειούσας ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς. καὶ αὖθις· καὶ τῷ σάλῳ συνιζάνον ἐποιοῦν αὐτὸ στεριώτερον.

[Σάλουσα·] φροντίζουσα. σάλα γὰρ ἡ φροντίς.

[Σαλούστιος,] σοφιστής. ἔγραψεν εἰς Δημοσθένην καὶ Ἡρόδοτον ὑπόμνημα· καὶ ἄλλα.

[Σαλούστιος,] Μοψεάτης, ἰατρός, ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψεν ἱατρικά.

[Σαλούστιος·] Δαμάσκιος φησι. οὗτος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἦκεν Ἀθήνηθεν σὺν Ἰσιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ. παράδοξος δὲ ὁ τρόπος Σαλουστίου πᾶσιν ἀνθρώποις, τὰ μὲν φιλοσοφοῦντος ἐπὶ τὸ καρτερώτερον, τὰ δὲ παίζοντος ἐπὶ τὸ γελοιότερον· ἐκάτερον, οἶμαι, πέρα τοῦ μετρίου. καὶ δεῖ κρίσεως, εἴπερ τινὶ ἄλλῳ, καὶ τῷδε τῷ βίῳ. καὶ δὴ Σαλούστιος τὰ μὲν πατρόθεν ὥρμητο ἀπὸ Συρίας, τὰ δὲ πρὸς μητρὸς Ἑμισηνὸς ἐγεγόνει. ὁ πατὴρ δὲ αὐτῷ Βασιλίδης ὠνομάζετο, Θεόκλεια δὲ ἡ μήτηρ. εὐφυῆς δὲ ἐπὶ πολλὰ γεγονὼς καὶ τὸ ἥθος αὐστηρὸς καὶ φιλότιμος τὰ μὲν πρῶτα ἀπέβλεπεν εἰς τὴν πολυάρατον δικανικὴν καὶ ἐπαιδεύετο λόγοις ρητορικοῖς ὑπὸ Εὐνοῖῳ σοφιστῇ, τότε ὄντι κατὰ Ἑμισαν· ὕστερον δὲ οὐκέτι τῷ δικανικῷ, ἀλλ' ἤδη τῷ σοφιστικῷ βίῳ προσεῖχε τὸν νοῦν καὶ ἐπὶ τούτῳ διεμελέτα τοὺς λόγους, οὐδὲν ἥττον τῆς φύσεως ἐπὶ τοῖς πόνοις θαυμαζόμενος· τοὺς μὲν γὰρ δημοσίους τοῦ Δημοσθένους λόγους ὁμοῦ πάντας ἐξέμαθεν. ἀλλὰ πρὸς τούτῳ καὶ

λέγειν ἦν ἱκανός, οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμούμενος σοφιστάς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πίνον τῆς λογογραφίας ἀμιλλώμενος. ἀμέλει καὶ ἔγραψε λόγους, οὐ πολὺ τι ἐκείνων ἐκλειπομένους. τὸν δὲ ἡμέτερον πολίτην Μάρκελλον, ἐταῖρον τοῦ Εὐνοίου, καὶ τοῦτον ἐκμαθόντα μὲν ἀπεμνημόνευε τὰ ἡ' βιβλία τῆς Θουκυδίδου ἱστορίας, οὐ μὴν τι καὶ λέγοντα ἄξιον ἀκοῆς· καὶ Νόννον δέ φασιν ἐκμαθόντα ἐξάκις ὅλον τὸν Δημοσθένην, μηδὲ διαῖραι τὸ στόμα δύνασθαι πρὸς γε λόγων ἐπιεικῶν σύνθεσιν· οὐ γάρ ἐστι ταῦτόν ἐς πλῆθος ἀποστηθίζειν καὶ γράφειν ἐς κάλλος. ὁ δὲ Σαλούστιος ἀδρότερον ἤδη ἀπτόμενος τῆς τέχνης, ἐλάττω ἢ καθ' ἑαυτὸν ὑπολαβὼν τὸν Εὐνοῖον, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἀπεπειρᾶτο τῶν ῥητορικῶν διδασκαλιῶν.

[Σαλούστιος,] φιλόσοφος· ὃς ἔφη ἀνθρώποις οὐ ῥάδιον εἶναι φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον. τοῦτον ἀκούσας ἀπέστυξα δὴ τότε τὸν λόγον, ὥς οὔτε ἀληθῆ λέγόμενον οὔτε λέγεσθαι ἄξιον. ἀλλὰ γὰρ ὁ Σαλούστιος ᾔδει τὸ ἐνὸν εἰπεῖν. οὐ γὰρ διεβέβλητο πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἀπλῶς, ἀλλὰ φύσει μισοπόνηρος ἦν καὶ κατὰ τὸν Ἡράκλειτον ὀχλολοῖδορος καὶ πᾶσιν ἐπιτιθέμενος τοῖς ἀμαρτάνουσι, καὶ ὅπως οὖν ἐκ πάσης προφάσεως ἐλέγχων ἐκάστους καὶ διακωμῶδων· ἐνίστε μὲν σπουδάζων, τὰ δὲ πολλὰ τῷ γελοίῳ χαίρων ἦθει καὶ φιλοσκώμmoni. καὶ γὰρ ἦν ὁ Σαλούστιος εὐτράπελος ἱκανῶς καὶ σκώπτειν εὐφυνέστατός τε καὶ προχειρότατος, ἐξαιρέτους μὲν ἔχων αὐτός, ἐκ γένους δὲ ὅμως τὰς τοιαύτας χάριτας. ὁ γὰρ τοι πέμπτην ἀρετὴν ὀνομάσας τὴν περὶ θεῶν δόξαν ἀληθῆ, δοκοῦσαν ἐνεῖναι ποτε τοῖς πονηροτάτοις, Σαλούστιός ἐστιν. ἔτι δὲ πρὸς ἐνίους τῶν ἀλλοφύλων, τὰ μὲν ἄλλα αὐτοῦ ἐπαινοῦντας, ἐν δὲ αὐτῷ λείπειν εἰρηκότας, τὸ μὴ δοξάζειν περὶ θεῶν τὰ αὐτὰ τοῖς πολλοῖς· ἔατε, ἔφη, τοῦτό γε διὰ τὴν νέμεσιν προσεῖναι μοι. τῷ δὲ Παμπρεπίῳ μέγιστον ἤδη δυναμένῳ ἐντυχόν, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ὠραϊζόμενος, τί θεοὶ πρὸς ἀνθρώπους, ἔφη· τίς δέ, ἔφη, οὐκ οἶδεν, ὥς οὔτ' ἐγὼ πώποτε θεὸς ἐγενόμην οὔτε σὺ ἄνθρωπος. ταῦτα περὶ Σαλουστίου. κυνικώτερον δὲ ἐφιλοσόφει. ὅτι Σαλούστιος, ὁ τῆς αὐλῆς ἑπαρχος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ, ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττός εἰς φιланθρωπίαν· ὃ γε τοσοῦτον ἡμερότητος καὶ πραότητος ὑπῆρχεν ἐς ἅπαντας, ὥστε καὶ τὸν Μάρκελλον ἐκεῖνον, τὸν ἡνίκα ἦν Καῖσαρ ὑβριστικῶς αὐτῷ χρησάμενον, πάνυ περιδεᾶ ὄντα διὰ τὰ προγεγενημένα· καίτοι τοῦ παιδὸς ἐλεγχθέντος ἐπανίστασθαι διὰ τὴν πρὸς Κωνσταντίον φιλίαν, τῷ νεανίσκῳ τὴν δίκην ἐπέθηκε, τὸν δὲ Μάρκελλον καὶ διαφερόντως ἐτίμησε.

[Σαλούστιος,] ἑπαρχος πραιτωρίων· ὃς προεβάλετο βασιλέα Βαλεντινιανόν. ὁ δὲ βασιλεύσας διεδέξατο αὐτὸν καὶ ἔθηκε προθέματα, ἵνα, εἴ τίς τι ἠδίκηται παρ' αὐτοῦ, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὐδεὶς δὲ προσῆλθεν· ἦν γὰρ ἀγνότατος ὁ Σαλούστιος. οὗτος δὲ ὁ Βαλεντινιανὸς τὸν πραιπόσιτον Ῥοδανόν, ἀδίκησαντα Βερονίκην τινὰ χήραν, ἧς προσελθούσης τῷ βασιλεῖ, ἔδωκε δικαστὴν Σαλούστιον. ὁ δὲ κατεδίκασε τὸν πραιπόσιτον, καὶ τούτου καταφρονήσαντος, τὸν πραιπόσιτον ἐν τῷ ἵππικῷ πυρὶ παραδίδωσι καὶ τὴν κτῆσιν πᾶσαν τοῦ ἀρχιευνούχου τῇ χήρᾳ δίδωσι· καὶ φοβηθέντες πάσης ἀδικίας ἀπέσχοντο.

[Σαλώμη:] ὄνομα κύριον.

[Σάλπιγξ:] ἱερατικὸν τοῦτο τὸ ὄργανον· ἱερεῖς γὰρ ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι.

[Σαλπυγγολογχυπηνάδαι:] σάλπιγγας καὶ λόγχας καὶ ὑπῆνας ἔχοντες. τοῦτο δὲ εἰς τὸν Φορμίωνα ἀνατείνει, ὥς μέγαν ἔχοντα πώγωνα. εἶπε δὲ συνθέτως, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ πολέμου, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πώγωνος. Ἀριστοφάνης.

[Σάλπιγξ.] σάλπιγξιν Ἰνδοὶ οὐ χρῶνται, ἀλλ' ἀντὶ σάλπιγγος αὐτοῖς εἰσὶν αἱ μᾶστιγες, ἃς ἀποκτυποῦσιν εἰς τὸν ἀέρα, καὶ τύμπανα, φρικώδη τινὰ βόμβον ἐξ ἑαυτῶν ἀνιέντα.

[Σαμαρεύς:] ὁ πολίτης. ἐντεῦθεν ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων οἱ Σαμαρεῖται. πολλαῖς δὲ ἐχρήσατο τύχαις ἡ Σαμάρεια.

[Σαμαρείτης:] ἀρσενικῶς. Σαμαρεῖτις δὲ ἡ γυνή.

[Σάμβαλα:] ὑποδήματα.

[Σαμβαρής:] ὄνομα κύριον.

[Σαμβύκαι:] ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ἤδον, οἱ δὲ ἰαμβύκαι. ταύτην τὴν σαμβύκην πρῶτος Ἰβυκος ἐφεῦρεν. ἔστι δὲ εἶδος κιθάρας τριγώνου. οἱ δὲ προσεβοήθουν ἐπὶ τὸ διατείχισμα καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ λιμένος, ἀπὸ τῶν ὑπερειδόντων ἐπὶ τὸ τεῖχος τὰς σαμβύκας.

[Σάμβυκες:] γένος μηχανήματος πολιορκητικοῦ, ὡς φησι Πολύβιος. περὶ δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ γέγραπται ἐν τῷ Περὶ ἐκφράσεως.

[Σάμη:] εἶδος πάθους Σαμιακοῦ. περιέστιξαν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἀλόντας Σαμίων, μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Σάμιοι τοὺς Ἀθηναίους.

[Σαμίων ἄνθη:] ἐπὶ τῶν ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων.

[Σαμίων ὁ δῆμος·] Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους, ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους· οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων σπάνει τῶν πολιτευομένων ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολίτειαν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. ἢ ὅτι παρὰ Σαμίους εὐρέθη πρῶτοις τὰ κδ' γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς Ἀνδρῶν ἐν Τρίποδι. τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν Ἀρχίνου δ' Ἀθηναίου ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου. τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου κε', ἐπὶ Εὐκλέους. περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος. οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκί, Σάμιοι τῆς σαμαίνης (ἐστὶ πλοῖον δίκροτον, ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον κατασκευασθὲν τοῦ Σαμίων τυράννου, ὡς Λυσίμαχος ἐν β' Νόστων). τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος. οἱ δὲ τὴν σάμιναν νόμισμα εἶναι. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν συμφοράς, παρόσον Ἀθηναῖοι τοὺς Σαμίους ἔστιζαν.

[Σαμνῖται:] ὄνομα ἔθνους.

[Σαμοθράκη:] νῆσος· κεῖται δὲ καταντικρὺ τῆς Θράκης. φασὶ δὲ Σαμίους οἰκίσαντας αὐτὴν τὸ ὄνομα θέσθαι τοῦτο· καὶ ἔστι παρὰ Ἀντιφῶντι ἐν τῷ Σαμοθρακικῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένον· καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκίσαντες τὴν νῆσον ἦσαν Σάμιοι· ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. κατωκίσθησαν δὲ ἀνάγκη, οὐκ ἐπιθυμία τῆς νήσου· ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ Σάμου καὶ τύχῃ ἐχρήσαντο ταύτῃ· λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς Θράκης ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον. ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ μεμυημένος, νῦν ἐστὶν εὐξασθαι καλόν· ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τῷ πόδε. ἐν Σαμοθράκῃ ἦσαν τελεταὶ τινες, αἷς ἐδόκουν τελεῖσθαι πρὸς ἀλεξιφάρμακα κινδύνων τινῶν. ἦν δὲ ἐκεῖσε καὶ τὰ τῶν Κορυβάντων μυστήρια καὶ τὰ τῆς Ἑκάτης καὶ τὸ Ζήρινθον ἄντρον, ἧς κύνας ἔθουον. ἐν κινδύνοις οὖν γενόμενοι ἐπεκαλοῦντο τοὺς δαίμονας ἐπιφανῆναι καὶ ἀλεξῆσαι. ἐδόκουν δὲ οἱ μεμυημένοι ταῦτα ἐκ τῶν δεινῶν σφάζεσθαι καὶ ἐκ χειμώνων. ἀποστραφῆναι δὲ ἀντὶ τοῦ διακλασθῆναι, τοῦ μετιόντος τὸν δοῖδουκα· ἢ ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ δεύτερον γενέσθαι ὁδόν, ὥστε μηκέτι αὐτὸν ὑποστρέψαι.

[Σαμουήλ,] ὁ προφήτης. τοῦτον ἐγέννησεν Ἄννα εὐξαμένη πρὸς κύριον· ὃν Σαμουήλ ἐκάλεσε, Θεαίτητον ὡς ἂν τις εἴποι. καὶ ἀναμνησθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῆς εὐχῆς, ἣν ἠῤῥατο πρὸς Ἥλει τὸν ἀρχιερέα, παρεδίδου Ἥλει, ἀνατιθεῖσα τῷ θεῷ προφήτην γενησόμενον. κόμη τε οὖν αὐτῷ ἀνεῖτο,

καὶ ποτὸν ὕδωρ ἦν. καὶ διῆγεν ἐν τῷ ἱερῷ τρεφόμενος, Ἀλκάνη δ' ἐκ τῆς Ἄννης υἱεῖς γείνονται τρεῖς καὶ θυγάτηρ. Σαμουήλ δὲ πεπληρωκὸς ἔτος δωδέκατον προεφήτευσεν. καὶ ποτε κοιμώμενον ὀνομαστὶ ἐκάλεσεν ὁ θεός. ὁ δὲ νομίσας ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως πεφωνῆσθαι παραγίνεται πρὸς αὐτόν. οὐ φαμένου δὲ καλέσαι τοῦ ἀρχιερέως, ὁ θεὸς εἰς τρεῖς τοῦτο ποιεῖ, καὶ Ἥλει διαυγασθεὶς φησι πρὸς αὐτόν· ἀλλ' ἐγὼ μὲν, Σαμουήλ, σιγὴν ὥς καὶ τὸ πρὶν ἦγον· θεὸς δ' ἐστὶν ὁ καλῶν. ἀλλὰ σήμαινεν πρὸς αὐτόν, ὅτι παρατυγχάνω. καὶ τοῦ θεοῦ φθεγξαμένου πάλιν ἀκούσας ἡξίου λαλεῖν ἐπὶ τοῖς χρωμένοις· οὐ γὰρ ὑστερήσειν αὐτόν, ἐφ' αἷς ἂν θελήσειε διακονίαις. καὶ ὁ θεός, ἐπεὶ παρατυγχάνεις, μάνθανε συμφορὰν Ἰσραηλίταις ἐσομένην καὶ τοῦ Ἥλει παῖδας μιᾷ ἡμέρᾳ τεθνηξομένους.

[Σάμου ὑληέσης:] οὐδέποτε κατὰ τὴν συνήθειαν λέγομεν Σαμοθράκην, ἀλλὰ διαλελυμένως· ὥσπερ ἐν πόλει ἄκρῃ, τῇ ἀκροπόλει.

[Σαμόσατα πόλις] καὶ **[Σαμοσατεύς:]** ἀπὸ τόπου.

[Σαμωνᾶς:] ὄνομα κύριον.

[Σαμύθας:] κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθας· δαιδάλεός τε γάρ ἐστι καὶ ἀδύ τι νέκταρος ὄζει. ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Σαμφόρας:] εἶδος ἵππου ἐγκεχαραγμένου τὸ σ σημεῖον. οἱ δὲ Δωριεῖς τὸ σ σὰν λέγουσι.

[Σαμψῆραι:] σπάθαι βαρβαρικά. δῶρα φέρει Τραιανῷ ὑφάσματα σηρικὰ καὶ σαμψήρας· αἱ δὲ εἰσι σπάθαι βαρβαρικά.

[Σαμψών:] παῖς Μανωέ, κριτῆς Ἑβραίων, ἀνὴρ ἰσχυρός. ἄχρι μὲν οὖν οὗτος ἐκράτει τῶν τοῦ σώματος ἡδονῶν, τῶν πολεμίων κατεδυνάστευεν· ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ Δαλιδᾶ τῆς πόρνης ὑπεκλάπη τὸν νοῦν, ἅμα καὶ τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς ἰσχύος ἐξέπεσεν· ὑπὸ τε τῶν ἐναντίων ἀλούς δέσμιος ἐς Γάζαν ἀπήχθη καὶ τῶν ὄψεων στερηθεὶς ἐδόθη ἀλήθειν ἐν μυλῶνι. διὸ δὴ συμπεσὼν τοῖς τοῦ ἱεροῦ κίοσι συναπάλετο τοῖς ἐναντίοις, εἰπὼν, ἀπελθέτω δὴ Σαμψὼν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ὁ μὲν οὕτω διεφθάρη, κρίνας τὸν λαὸν ἔτι κ'.

[Σαμψών·] ὅτι ἐπὶ Σαμψὼν ἀνὴρ τις πορευόμενος ἐν πόλει φυλῆς Βενιαμὶν ὑπὸ τῶν ἐμφυλίων ἀρπαγεῖσαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν ἐθεάσατο καὶ καταισχυρθεῖσαν ὑπὸ πλῆθους ἀπέλαβε νεκράν· αὐτὸς δὲ κατατεμὼν αὐτήν ἐπὶ τὰς β' ἐξαπέστειλε φυλάς, εἰς μαρτύριον τῆς ἀνομίας Βενιαμίν. καὶ οἱ μὲν παραχρῆμα λαβόντες αὐτήν, ἀναβάντες ἐπὶ τὰς πόλεις ἐξεῖλον τὴν φυλὴν Βενιαμίν, π' καὶ ζ' καταναλώσαντες χιλιάδας.

[Σανατρούκης,] Ἀρμενίων βασιλεὺς, ὃς τὸ μὲν σῶμα ξύμμετρον εἶχε, τὴν γνώμην δὲ μέγας ἐτύγχανεν εἰς ἅπαντα, οὐχ ἥκιστα δὲ εἰς τὰ ἔργα τὰ πολέμια. ἐδόκει δὲ καὶ τοῦ δικαίου φύλαξ ἀκριβῆς γενέσθαι καὶ τὰ ἐς τὴν δίκαιαν ἴσα καὶ τοῖς κρατίστοις Ἑλλήνων τε καὶ Ῥωμαίων κεκολασμένος.

[Σάνδων,] Ἑλλανίκου, φιλόσοφος. ἔγραψεν ὑποθέσεις εἰς Ὀρφέα, βιβλίον α'.

[Σάνδουξ:] χρῶμα κόκκινον.

[Σανίς,] σανίδος.

[Σαννυρίων,] Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ ἐστί ταῦτα· Γέλως, Δανάη, Ἰώ, Ψυχασταί· ὥς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

[Σάος καὶ Δράος], ποταμοὶ περιλαμβάνοντες τὴν δευτέραν Παιονίαν εἰς τὸν ποταμὸν Ἰστρον καταφέρονται.

[Σάου:] σῶζε, φύλαττε. ἐν Ἐπιγράμμασι· Ἄρτεμι, τόξω μὲν κλῶπας βάλε, σάου δὲ φίλους. καὶ αὖθις· τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν· τὸν δ', ἵνα σῶμα σάοι.

[Σαούλ,] βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ὃς ὑπὸ δαίμονος κατείχετο καὶ οὔτε ἐκάθευδεν οὔτε ἐκοιμᾶτο· ὄντινα ὁ Δαβὶδ ταῖς μελωδίαις κατέθελγε. ζήτει περὶ τοῦ Σαούλ ἐν τῷ Δαβίδ.

[Σαούλ ἐν προφήταις·] οὗτος ἐχρίσθη ὑπὸ Σαμουὴλ εἰς βασιλέα καὶ προφήτην· καὶ ἰδὼν αὐτόν τις ἔφη· καὶ Σαούλ ἐν προφήταις; καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς παραβολήν. τὰς γὰρ ὄνους τὰς ἀπολωλυίας ζητῶν βασιλείαν εὔρε.

[Σαούλος·] ὅτι Σαούλω τῷ Ἰουδαίων βασιλεῖ ἀρχὴ τῆς παρὰ πάντων τιμῆς πρὸς Ναασὴν τὸν Ἀμμανιτῶν βασιλέα γίνεται· οὗτος γὰρ πολλὰ κακὰ τοὺς Ἰουδαίους διατίθησι καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, ὅσους ἐχειροῦτο πολέμου νόμῳ, τοὺς δεξιοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξ ἐκοπτεν, ὅπως τῆς ἀρίστης αὐτοῖς ὀψεως ὑπὸ τῶν θυρεῶν σκεπομένης, ἄχρηστοι παντελῶς εἶεν. τοῦτον οὖν ὁ Σαούλος κατηγωνίσατο.

[Σαώτερος:] σῶος.

[Σάπειρ·] ὅτι κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως τῶν Περσῶν Βειουδαές, ἣν ἐπολιόρκει Ἡράκλειος, ὁ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατήρ, Σάπειρ ἦν τις ἀνὴρ, τὸ μὲν σῶμα, ὡς ὁ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ Τυδεὺς ἀνυμνούμενος, τὴν δὲ γνώμην καὶ περαιτέρω Τυδέως. Ἡρακλῆς γὰρ ἦν τὴν ψυχὴν, καὶ εἴ τις τούτου ἐγεγόνει ποτὲ ἀλκιμώτερος (οὐ γὰρ ἀποκναίω τῷ μεγέθει τῆς ἀρετῆς τὸν Ἡρακλέα ἐν δευτέροις τιθεῖς, εἰ καὶ τῷ παραλλήλῳ λειπόμεθα)· σκόλοπας ὁξεῖς ἐπιφερόμενος ἐνάλλεται τῷ ἐχυρώματι καὶ μετεωροπορεῖ, τὸν μὲν ἓνα σκόλοπα ἐνείρας τῷ πύργῳ ἀνὰ τὰς ἀρμογάς τοῦ οἰκοδομήματος (ἦν γὰρ λίθῳ ξηρῷ διεσκευασμένον τὸ φρούριον) ἐπιβαίνει ἐπὶ τοῦ σκόλοπος τῷ ποδί, εἶτα τὸν ἕτερον αὖθις ὥσπερ ἐγκεντρίσας σκόλοπα τὸ λειπόμενον τοῖν ποδοῖν ἐπερείδει, καὶ τῶν ἐξηρημένων λίθων ἐπειλημμένος ἀπρίξ εἶχετο ταῖς χερσίν, οὕτω τε τὴν ἄνοδον ἐσοφίζετο. τῶν δὲ πολιορκουμένων τὴν θέαν τῶν βελῶν μὴ ὑπομένειν οἷων τε ὄντων, ἰσχυρῶς εἶχετο τῆς ἐπάλξεως ὁ Σάπειρ ἐκεῖνος ἀνὴρ. καὶ ἂν ἦλω κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην ἐπιβολὴν τὸ ἐχύρωμα, εἰ μὴ τις τῶν τῆς Περσικῆς συμμορίας ἀθρόον ἐπιφανεῖς ἐνὶ τῶν θυρεῶν, τῶν προβεβλημένων τοῦ ἐχυρώματος, ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν ἀριστεὰ ἐξώθησεν. ὁ δὲ κατολισθήσας ἐς τὸ κάτω ἐφέρετο μετὰ τοῦ θυρεοῦ, κύμβαχος ἐν κονίησιν, ἐπὶ βρεγμόν τε καὶ ὤμους, Ὀμηρικῷ τῷ συμπτώματι· ὁμως οὐ διόλωλεν· ὑποδέχονται γὰρ αὐτὸν ταῖς ἀσπίσιν οἱ συμπονοῦντες καὶ τραυματίαν διεσῶζοντο· προσνύττουσι γὰρ αὐτὸν τὰ τῶν ἀκοντίων σιδήρια μικρὸν κομιδῇ. ὁ δὲ καρτερικὸς αὖθις ἐπ' ἐκεῖνο τὸ ἔργον ἐχώρει καὶ αὖ πάλιν ἀνέθορε, τῇ ἐπάλξει τὰς χεῖρας περιβαλὼν, οἷα πολύπους ἀφύκτους πλεκτάνας τινάς, καὶ εἶχετο καρτερᾷ τινι λαβῇ τῆς ἐπάλξεως. ὁ δ' ἀντίπαλος Πέρσης ἀδελφὴν τῆς ἐτέρας ἐπιβουλῆς ἐξεργάσατο, καὶ σαθρωθείσης ἑναγχος τῆς ἐπάλξεως ταῖς Ῥωμαϊκαῖς προσβολαῖς, μετ' ἐκείνης τὸν ἀριστεὰ ἀνατρέψας παρεία ἐς τὸ κάτω χωρεῖν. καὶ τοίνυν κατήγετο ὁ στρατιώτης ὁ φιλοκίνδυνος μετὰ τῆς ἐρωμένης ἐπάλξεως, τὸ δὲ συμμαχικὸν τὴν προτέραν σωτηρίαν ὀρέγουσι μετὰ φοβεροῦ τοῦ θεάματος τῷ πάντα τολμηρῷ. ἀτὰρ ἐξάντης τοῦ πτώματος ὁ τραυματίας γενόμενος καὶ τρίτον ἄθλον ἀσπάζεται, ὥσπερ ἀμάχου τινὸς καὶ θείας δυνάμεως ἐς τὸν πόνον παροτρυνούσης αὐτόν. ἐπεὶ δ' ἀνείρπυσσε, τῆς στεφάνης τοῦ ἔρκους λοιπὸν ἐπιβάς, τὸν ἀκινάκην σπασάμενος, τὸν κηφῆνα τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν Πέρσην ἀπέκτεινε. καὶ οὖν τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς δέρης ἀφελόμενος τοῖς πολιορκουῖσιν ἀπέπεμπε. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸ γεγονός

θεασάμενοι ἀνεθάρρησαν καὶ τῶν κινδύνων ὠρέγοντο. ἀδελφὸς δέ τις τοῦ Σάπειρ ἐκείνου (πρεσβύτης δ' οὗτος τὴν ἡλικίαν), ἐπεὶ γέγονε τῆς ἀρετῆς θεατῆς, καὶ ζηλωτῆς παραχρῆμα τοῦ ἐγγχειρήματος γίνεται, καὶ ἄνεισι καὶ αὐτὸς ἀδελφὰ τῷ ἀδελφῷ μηχανώμενος, εἶτα μετ' ἐκεῖνον ἕτερος, καὶ μετὰ τοῦτον πολλοί. κάλοις γὰρ λοιπὸν ἀνεδύοντο οἱ προκατελιηφότες τὸ ἐχύρωμα καὶ ταῖς πύλαις ἀράττουσι, καὶ εἰσαγώγιμον λοιπὸν ἦν τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον. καὶ οὕτω κρεῖττους τῶν πολεμίων γενόμενοι τὸ φρούριον παρεστήσαντο.

[Σάπων,] Σάπωνος· ὄνομα κύριον.

[Σάπωρις:] ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς.

[Σαπρᾶς:] παλαιᾶς. Ἀριστοφάνης· εἰρήνης σαπρᾶς. ἢ ἀρχαίας. .

[Σαπρόν:] οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον, ἀλλὰ τὸ παλαιόν· Εὐπολις.

[Σαπρός:] καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ. Σιμωνίδης; γέρων ὦν καὶ σαπρὸς κέρδους ἔκητι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. τουτέστι φρυγάνου.

[Σάπφειρα:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Σάπφειρος,]** εἶδος λίθου πολυτίμου.

[Σαπφῶ,] Σίμωνος, οἱ δὲ Εὐμήνου, οἱ δὲ Ἡεριγίου, οἱ δὲ Ἐκρύτου, οἱ δὲ Σήμου, οἱ δὲ Κάμωνος, οἱ δὲ Ἐτάρχου, οἱ δὲ Σκαμανδρωνύμου· μητρὸς δὲ Κλειδός· Λεσβία ἐξ Ἐρεσσοῦ, λυρική, γεγонуῖα κατὰ τὴν μβ' Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Ἀλκαῖος ἦν καὶ Σησίχορος καὶ Πιπτακός. ἦσαν δὲ αὐτῇ καὶ ἀδελφοὶ τρεῖς, Λάριχος, Χάραξος, Εὐρύγιος. ἐγαμήθη δὲ ἀνδρὶ Κερκύλῃ πλουσιωτάτῳ, ὁρμωμένῳ ἀπὸ Ἄνδρου, καὶ θυγατέρα ἐποιήσατο ἐξ αὐτοῦ, ἡ Κλεις ὠνομάσθη. ἐταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γεγόνασι τρεῖς, Ἀθίς, Τελεσίππα, Μεγάρα· πρὸς ἃς καὶ διαβολὴν ἔσχεν αἰσχροῦς φιλίας. μαθήτριάς δὲ αὐτῆς Ἀναγόρα Μιλησία, Γογ γύλα Κολοφωνία, Εὐνείκα Σαλαμινία. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία θ'. καὶ πρώτη πληκτρον εὔρεν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγεῖα καὶ ἱάμβους καὶ μονωδίας.

[Σαπφῶ,] Λεσβία ἐκ Μιτυλήνης, ψάλτρια. αὕτη δι' ἔρωτα Φάωνος τοῦ Μιτυληναίου ἐκ τοῦ Λευκάτου κατεπόντωσεν ἑαυτήν. τινὲς δὲ καὶ ταύτης εἶναι λυρικὴν ἀνέγραψαν ποίησιν.

[Σαράβαρα:] ἐσθῆς Περσικῆ. ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

[Σάραβον:] τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι· καὶ σάκταν καὶ σάβυττον καὶ σέλignon καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλά.

[Σαράγουροι:] ὄνομα ἔθνους. ὥσπερ καὶ οἱ Σαράγουροι ἐλαθέντες κατὰ ζήτησιν πρὸς τοῖς Ἀκατίροις Οὐννοῖς ἐγίνοντο.

[Σαρακηνοί:] ἔθνος.

[Σάραμβος:] οὕτως ἐκάλουν Ἀθηναῖοι κάπηλόν τινα.

[Σαραωνίς:] ὄνομα πέτρας.

[Σαραπίων,] ὁ Αἴλιος χρηματίσας, ῥήτωρ, Ἀλεξανδρεύς. ἔγραψε Περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις ἀμαρτανομένων, Ἀκροάσεων βιβλία ζ', Πανηγυρικὸν ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ, Βουλευτικὸν Ἀλεξανδρεῦσιν, Εἰ δικαίως Πλάτων Ὀμηρον ἀπέπεμψε τῆς πολιτείας· καὶ ἄλλα συχνά. καὶ Τέχνην ῥητορικὴν.

[Σαραπίων·] τοῦτον ἐποιήσατο φίλον ὁ Ἰσίδωρος, τὸν λαβόντα πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εὐσεβείᾳ τε καὶ ὅλῃ φιλοσοφίᾳ βίου, πλὴν αὐτοῦ τοῦ Ἰσιδώρου. τοσοῦτον δὲ τῷ ἀνδρὶ περιῆν ἀληθοῦς τρόπου τε καὶ λόγου, τοῦ τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος, ἔργῳ δὲ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τοῦ λάθε βιώσας· ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων οὔτε τῶν νεωτέρων οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαιμι ἂν εἰδέναι οἷον λέγω· οὐδὲ ἔγνω τις ἄλλος, οἷος ἦν ὁ Σαραπίων ἐκεῖνος, οὐδὲ ἂν ἔγωγε νῦν ἠπιστάμην, εἰ μὴ μοι αὐτὸς ὁ φιλόσοφος ὑπέδειξε τῷ λόγῳ τὸν Σαραπίωνα. οὐ γὰρ ἔργῳ ποτὲ ἔφη πείσεσθαι αὐτὸν ἐντυχεῖν ἐτέρῳ ἀνδρὶ· ἄλλως τε καὶ ὅτε ἐγήρα, μηκέτι καταβαίνειν θαμὰ ἀπὸ τῆς σφετέρας οἰκίας· οἰκεῖν δὲ μόνον ἐν οἰκίσκῳ μικρῷ τῷ ὄντι, μονάδα βίον ἀναδεδεγμένον, πρὸς μόνον τὰ ἀναγκαιότατα χρώμενον τῶν γειτόνων ἐνίοις. εὐκτικὸν μὲν οὖν εἶναι τὸν Σαραπίωνα διαφερόντως ἔλεγε καὶ ἐν ιδιώτῳ σχήματι πανταχοῦ περιφοιτᾶν τῶν ἱερῶν χωρίων, ὅπου ἦγεν ὁ τῆς ἐορτῆς νόμος. τὰ πολλὰ δὲ ἐπ' οἴκου διημερεύοντα ζῆν, οὐ τίνα ἀνθρωπίνην ζωὴν, ἀλλ' ἀτεχνῶς εἰπεῖν θείαν, εὐχὰς τε αἰεὶ καὶ ἀρετὰς πρὸς ἑαυτὸν ἢ πρὸς τὸ θεῖον φθεγγόμενον, μᾶλλον δὲ σιγῇ διανοούμενον. ζητητικὸς δὲ ὢν τῆς ἀληθείας καὶ φύσει θεωρητικὸς οὐ περὶ τὰ τεχνικώτερα τῆς φιλοσοφίας ἡξίου διατρίβειν, ἀλλὰ τοῖς ἀδροτέροις καὶ ἐνθουσιαστικωτέροις νοήμασιν ἐνεφύετο. διὸ μόνον σχεδὸν τὸν Ὀρφέα ἐκέκτητο καὶ ἀνεγίνωσκεν, ἐρωτῶν ἐφ' ἐκάστοις αἰεὶ τοῖς παραπίπτουσι ζητήμασι τὸν Ἰσίδωρον, ἅκρην, ὥς εἰπεῖν, ἐπιστήμην ἐν θεολογίᾳ προβεβλημένην· ὃν μόνως οἰκεῖον ἐγνώριζεν ὄντα καὶ προσεδέχετο. καὶ δὴ ἐν αὐτῷ θεάσασθαι ἐδόκει τὸν μυθευόμενον Κρόνιον βίον. οὐδὲ γὰρ ἄλλο τι διετέλει πράττων καὶ λέγων ἐκεῖνος ἢ συνάγων ἑαυτὸν αἰεὶ καὶ συναιρῶν, ὥς οἷόν τε, πρὸς τὸ εἶσω καὶ τὸ ἀμερέστερον. ὃς οὕτω μὲν κατεφρόνει χρημάτων, ὥστε κεκτῆσθαι μηδοτιοῦν ἢ μόνον β' ἢ γ' βιβλία· ὧν ἦν καὶ ἡ Ὀρφείως ποίησις· οὕτω δὲ ἡδονῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα, ὥστε ἐξαρχῆς εὐθύς τὰ ἀναγκαῖα καὶ μόνον προσφέρειν τῷ σώματι, ἀφροδισίων δὲ ἄχραντον εἶναι διὰ βίου παντός. οὕτω δὲ ἡμέλει τιμῆς τῆς παρὰ ἀνθρώπων, ὥστε οὐδὲ ὄνομα αὐτοῦ ἦν ἐν τῇ πόλει. οὐδ' ἂν ἐγνώσθη μετὰ ταῦτα, εἰ μὴ θεῶν τις ἡβουλήθη παράδειγμα τοῖς ἀνθρώποις χαρίσασθαι τοῦ Κρονίου βίου, ἵνα μὴ δοκῇ μῦθος εἶναι ὁ λόγος, μὴ ἔχων ἐπιμαρτυροῦσαν τὴν ἱστορίαν· ὁ μὲν γὰρ Χείρων λεγόμενος ἐν μεθορίῳ μᾶλλον εἰστήκει τῆς Κρόνου καὶ Διὸς ἀρχῆς, ὅθεν διφυής. Σαραπίων δὲ οὗτος ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου γνωσθεὶς ἀναγεγράφθω τοιοῦτος· ὃς κληρονόμῳ τῷ Ἰσιδώρῳ ἐχρήσατο, μηδένα πρὸς γένους ἔχων, μηδὲ ἄξιον ἄλλον ὑπολαμβάνων εἶναι τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας, δεῖν λέγω ἢ τριῶν βιβλίων. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἕτερος ἀνὴρ ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κατὰ διάμετρον ὅλην τοῦ Σαραπίωνος ἀφεστῶς, μᾶλλον δὲ ἔτι καὶ τῆς διαμέτρου μειζόνως, εἰ οἷόν τε φάναι· ὁ μὲν γὰρ ἦν τὴν ζωὴν Κρόνιος τις καὶ Δίιος, ὁ δὲ Τυφώνιος, καὶ Τυφῶνος ἔτι πολυπλοκώτερον θηρίον, καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμμένον. οὕτω γὰρ τις ἀγνοεῖ τῶν νῦν ζώντων ἀνθρώπων, οἷος ὁ Παμπρέπιος ἐγεγόνει τὴν τε ψυχὴν καὶ τὴν τύχην.

[Σάραπις·] τούτου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καθεῖλε Θεόφιλος ὁ ἀρχιεπίσκοπος τὸ ξόανον ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. τοῦτο δὲ οἱ μὲν Δία ἔφασαν εἶναι, οἱ δὲ τὸν Νεῖλον διὰ τὸ μόδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τὸν πῆχυν, ἦγουν τὸ τοῦ ὕδατος μέτρον, ἄλλοι δὲ τὸν Ἰωσήφ, ἕτεροι δὲ Ἄπιν τινὰ γεγονέναι ἄνθρωπον εὐπορον καὶ βασιλέα ἐν Μέμφιδι πόλει τῆς Αἰγύπτου. λιμοῦ δὲ γενομένου τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν ἐκ τῶν ιδίων τροφὴν παρέσχε, τετελευτηκότι δὲ αὐτῷ ναὸν ἀνέστησαν, ἐν ᾧ βοῦς ἐτρέφετο, σύμβολον φέρων τοῦ γεωργοῦ καὶ τίνα δὲ ἔχων ἐν τῇ χροιά ἐπίσημα, ὅστις ἐκ τῆς προσηγορίας αὐτοῦ καὶ αὐτὸς Ἄπις ἐκαλεῖτο. τὴν δὲ σορὸν τούτου τοῦ Ἄπιδος, ἐν ἣ τὸ σῶμα ἔκειτο αὐτοῦ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετήνεγκαν καὶ ἀπὸ τῆς σοροῦ καὶ τοῦ Ἄπιδος σύνθετον ὄνομα πεποιηκότες ἐκάλουν αὐτὸν Σόραπιν, οἱ δὲ μετὰ ταῦτα Σάραπιν. τούτου ναὸς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη παμμεγέθης καὶ πάνυ λαμπρός.

[Σαράπους·] οὕτως ἐκάλει Ἀλκαῖος Πιττακὸν τὸν φιλόσοφον διὰ τὸ πλατύπουν εἶναι καὶ σύρειν τὸ πόδε· χειροπόδην δὲ διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδας, ἃς χειράδας ἐκάλουν· γαύρικά τε, ὡς εἰκῇ γαυριῶντα· φύσκωνα δὲ καὶ γάστρωνα, διότι παχὺς ἦν· ἀλλὰ μὴν καὶ Ζοφοδορπίδα, ὡς ἄλυχνον· ἀγασύραστον δέ, ὡς ἐπισεσυρμένον καὶ ῥυπαρόν.

[Σαργάνη.]

[Σαρδάζων:] μετὰ πικρίας γελῶν.

[Σαρδανάπαλος,] Ἀσσυρίων βασιλεύς, ἀπὸ Νίνου καὶ Σεμιράμεως, οἴκησιν ἔχων ἐν Νίνῳ, ἔνδον τὸ σύμπαν ἐν τοῖς βασιλείοις διατρίβων, ὅπλων μὲν οὐχ ἀπτόμενος οὐδ' ἐπὶ θήραν ἐξιών, ὥσπερ οἱ πάλοι βασιλεῖς, ἐγχριόμενος δὲ τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος πρὸς τε τὰς παλλακίδας ἀμιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ ἐμπλοκῆς τὸ τε σύμπαν γυναικείῳ ἦθει χρώμενος. κατὰ δὲ τὰ πρότερον συντεταγμένα ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῷ παρῆσαν οἱ τε ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν σατράπαι, ἄγοντες τὰς δυνάμεις. οὗτος ἐσφάγη ὑπὸ Περσέως· οἱ δὲ κόλακες καὶ μιμηταὶ τῆς ἐκείνου φιλοσαρκίας καὶ γαστριμαργίας καὶ οἰσθηλασίας ἐπέγραψαν ὡς ἐξ αὐτοῦ δῆθεν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, τό, τόσσ' ἔχω καὶ τὰ ἐξῆς. ψευδῶς δὲ οἱ γεγραφότες ἐπέγραψαν· οὐ γὰρ ἔχει ὁ τελευτήσας ἅπερ ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ἀλλ' εἰς τὴν δυσώδη φθορὰν ἐκεῖνα πάντα κεχώρηκεν, ἔχει δὲ μόνην τοῦ παρανόμου βίου τὴν δυσσομίαν, ἣτις διηνεκῶς τὴν ἀθλίαν ψυχὴν αὐτοῦ ἀλγύνει καὶ ἀνιά, συνειδυῖαν ἑαυτῇ τὰ κάκιστα, μεμνημένην ὧν παρανόμως καὶ ἀκολάστως ὁ τάλας εἰργάσατο.

[Σαρδαναπάλους] ἐν β' Περσικῶν δύο φησὶ γεγονέναι Καλλισθένης, ἓνα μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλλον δὲ μαλακόν. ἐν Νίνῳ δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται· Ἀνακунδαράξου παῖς Ταρσόν τε καὶ Ἀγχιάλην ἔδειμεν ἡμέρη μιῇ. ἔσθιε, πίνε, ὅχευε, ὡς τά γε ἄλλα οὐδὲ τούτου ἐστὶν ἄξια. τουτέστι τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος· τὸ γὰρ ἐφεστῶς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποιῆται, ὥστ' ἂν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις. ταυτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσῶ ἐπιγέγραπται, ἣτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον. καὶ παροιμία· καταγηράσαις Τιθωνοῦ βαθύτερον, Κινύρου πλουσιώτερος καὶ Σαρδαναπάλου τρυφηλότερος, ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ, δις παῖδες οἱ γέροντες. ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων· ὁ γὰρ Τιθωνὸς κατ' εὐχὴν τὸ γῆρας ἀποθέμενος εἰς τέττιγα μετέβαλε· Κινύρας δέ, ἀπόγονος Φαρνάκου βασιλέως Κυπρίων, πλούτῳ διαφέρων· Σαρδανάπαλος δέ, Ἀσσυρίων βασιλεύς, ὃς ἐπ' ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ διαβίους κατέλυσε τὴν ἰδίαν ἀρχήν. ὁ δὲ Σαρδανάπαλος οὗτος υἱὸς ἦν Ἀνακунδαράξου, βασιλέως Νίνου, Περσικῆς χώρας· ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρσόν καὶ Ἀγχιάλην ἔκτισε. φασὶ δὲ αὐτὸν αἰσχρῶς καλλωπίζεσθαι τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὀρᾶσθαι, εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεπυρπολημένος δὲ τῷ οἴνῳ, ἔνδον εὐρεθεὶς ἀπέθανε. γράφει δὲ ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι τό, Σαρδανάπαλος Ἀνακунδαράξου παῖς, καὶ τὰ ἐξῆς.

[Σαρδάνιος γέλως:] ὁ προσποιήτος. καλεῖσθαι δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὁδοῦσι φασίν.

[Σαρδάνιος γέλως:] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελόντων· ἦν Δήμων μὲν διαδοθῆναι, ὅτι οἱ Σαρδόνα κατοικοῦντες αἰχμαλώτων τε τοὺς καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ο' ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθουον, γελῶντας, ἔνεκα τοῦ τὸ εὐάνδρον ἐμφῆναι (τουτ' ἐστὶν ἀνδρεῖον). Τίμαιος δέ, τοὺς ἱκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ συνωθουμένους σχίζαις ὑπὸ τῶν υἱῶν εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βόθρον γελᾶν. οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι μετὰ ἀνίας. καὶ φασιν ἄλλοι τε καὶ Κλείταρχος, ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπιτιθέντας (ἴδρυται δὲ χαλκοῦς, προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας ὑφ' ᾧ κρίβανος), ἔπειτα ὑποκαίειν· τὸν δὲ συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς δοκεῖν γελᾶν. Σιμωνίδης δὲ Τάλων τὸν ἡφαιστότευκτον Σαρδωνίους οὐ βουλομένους

περαιῶσαι πρὸς Μίνωα, εἰς πῦρ καταλλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν, προστερνιζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας. Σιληνὸς δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακούσας λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδωνίοις ἡδύ, σελίνῳ ἐμπερές· οὗ τοὺς γευσάμενους τάς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας ἑαυτῶν ἀποδάκνειν. ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπὶ κακῷ γελῶντας· ὡς καὶ Ὀδυσσεύα φησὶν Ὅμηρος· μείδησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς Σαρδώνιον. καὶ ἐν ἄλλοις· ἡδὺ γέλασσε χεῖλεσσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν ἰάνθη.

[Σαρδαῖος:] ἀπὸ πόλεως Σάρδεων. καὶ **[Σάρδεις,]** πόλις. αἱ Σάρδιες.

[Σαρδιανός:] ἀπὸ τόπου.

[Σάρδιοι λίθοι,] ἐναργῶς διαφανεῖς, λευκοὶ ὄντες κατὰ τὸ βάθος· οἵτινες δοκοῦσι μέχρι βάθους τῷ αὐτῷ χρώματι κεχρῶσθαι, ἅτε δὴ μὴ ἀντιλαμβανομένης τῆς ὀψεως τοῦ βάθους.

[Σαρδόθεν:] ἀπὸ πόλεως Σάρδεων.

[Σαρδόνιον πέλαγος·] καὶ **[Σαρδονικὸν πέλαγος,]** **[Σαρωνικὸν]** δὲ πέλαγος.

[Σαρδῶ·] νῆσος ἐστὶ μεγίστη ἡ Σαρδῶ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ· ἐν ἣ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. καὶ παροιμία· βάμμα Σαρδιανικόν, ἀντὶ τοῦ ἐρυθρόν, φοινικοῦν.

[Σαρδῶν. Σάρισσα:] εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ. δόρυ μακρὸν παρὰ Μακεδόσι.

[Σαρκάζων:] μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν. καὶ **[Σαρκάζοντες,]** ὑποσεσηρότες καὶ ἀνοίγοντες, ὥσπερ κυνίδια, ὅταν προσλιπαρῇ τινα καὶ ἀφέλκῃ τοῖς ὁδοῦσιν. ἡ σαρκάζοντες, ἀντὶ τοῦ ἐξιχνούμενοι καὶ ἡτονηκότες καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἔλκοντες μόλις· ἡ ἔλκοντες κατὰ τὸν τῶν κυνιδίων τρόπον, οἱ τὰ ὀστέα περιτρώγουσι, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐμφορηθῆναι ὑπ' αὐτῶν, τῷ δοκεῖν ἐσθίουσι. σαρκάζειν δὲ κυρίως, τὸ τὸν κύνα πεινῶντα τὰ λεπτὰ τῶν σαρκῶν τοῦ ὀστέου ἀπογλύφειν. λύσις ὀνείρων Νικηφόρου πατριάρχου· σάρκας μελαίνειν οὐ καλὸν πᾶσι τόδε. λευκάς ὁρᾷν τὰς σάρκας εὐθετον λίαν. ὅλον καθαίρειν φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

[Σαρκασμός:] εἶδος εἰρωνείας.

[Σαρκασμοπιτυοκάμπται·] Ἀριστοφάνης φησί, ἀντὶ τοῦ μεγάλοι. ὡς ἀρπάζοντας καὶ προσποιουμένους τὰ πολεμικά, οὐκ ἀληθῶς δὲ τοιούτους, ἰσχύος δὲ ἐπιμελομένους. διὸ καὶ τὸν Μεγαίνετον Μάνην εἶπεν, οὐ πάντως βάρβαρον, ἀλλ' ἀναίσθητον. ἐπιτηδὲς δὲ ἐχρήσατο τοῖς συνθέτοις, διὰ τὸ Αἰσχύλου ἦθος.

[Σαρκίδης:] ὄνομα κύριον.

[Σαρκικὸς ἄνθρωπος·] ζήτει ἐν τῷ ψυχικός.

[Σαρκίον:] ἡ σάρξ. καὶ **[Σάρκινος]** προπαροξυτόνως, ὡς κρίθινος. ὅτι ἀπὸ τῶν πτηνῶν ἡ νυκτερίς μόνη σαρκοτίκτει, τῶν λοιπῶν ὠτοκούντων, ὥσπερ πάλιν καὶ ἐπὶ τῶν τετραπόδων ἡ χελώνη μόνη ὠτοκεῖ.

[Σαρκοφαγία:] ἡ κρεωφαγία. ἐδεῖτο μὲν γάρ οἱ τὸ σῶμα σαρκοφαγίας, ἀθύτου δὲ οὐκ ἠνέσχετο μεταλαβεῖν, τὸ παλαιὸν παράγγελμα θνησειδίων ἀπέχεσθαι τοῦτο σημαίνειν ὑπολαμβάνων.

[Σαρμυδησός:] τόπος Θράκης.

[Σάρξ·] ὅτι Ἀριστοτέλης αἰσθητήριον λέγει τὴν σάρκα καὶ λέγει ὅτι ἡ ἀπτική αἴσθησις μία, καὶ μεταξύ. .

[Σάρος:] ποταμός.

[Σαρώματα:] φιλοκαλήματα. καὶ **[Σάρωσις]** ὁμοίως.

[Σαρῶν:] κορῶν. καὶ Σαρῶν, κοσμῶν· αἰτιατικῇ.

[Σαρπηδονία ἀκτή:] ἄκρα τῆς Θράκης. Κράτης τὴν μεγάλην. καὶ νῆσον πρὸς τῷ Ὠκεανῷ, ἐν ᾗ αἱ Γοργόνες.

[Σαρπηδών,] Σαρπηδόνο· ὄνομα κύριον. καὶ ἡ κλητικὴ ᾧ Σαρπηδον· καὶ Σαρπήδοντος, τοῦ Σαρπηδόνο.

[Σαρπήσων.]

[Σάροι:] μέτρον καὶ ἀριθμὸς παρὰ Χαλδαίοις. οἱ γὰρ ρκ' σάροι ποιοῦσιν ἐνιαυτοὺς ,βσκβ' κατὰ τὴν τῶν Χαλδαίων ψῆφον, εἴπερ ὁ σάρος ποιεῖ μῆνας σεληνιακῶν σκβ', οἱ γίνονται ιη' ἐνιαυτοὶ καὶ μῆνες ς'.

[Σάτα:] μέτρον Ἑβραϊκόν· δηλοῖ δὲ μόδιον ὑπερπεπληρωμένον, ὡς εἶναι μόδιον ἓνα καὶ ἥμισυν· ὕγρου δὲ ξεστῶν ιε', ἥτοι λιτρῶν κε'.

[Σατάν:] ὁ Διάβολος.

[Σατανᾶς:] ὅτι Σατανᾶς κατὰ τὴν Ἑβραίων γλῶτταν ὁ ἀποστάτης λέγεται. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ διάβολος, ὡς τὸν θεὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συκοφαντῶν καὶ αὐτοῖς γε τοῖς ἀνθρώποις ἔριν πρὸς ἀλλήλους ἐμβάλλων καὶ μάχην. οὐ πονηροὶ δὲ ἀπ' ἀρχῆς οἱ δαίμονες παρὰ τοῦ θεοῦ τῶν ὄλων ἐδημιουργήθησαν, ἀλλὰ τῇ παρατροπῇ τῆς γνώμης ἀπὸ τῶν ἀμεινόνων ἐπὶ τὰ χεῖρω ἔπεσον αὐτεξουσίως καὶ αὐθαιρέτως, καὶ τοῖς παρὰ θεοῦ παρασχεθεῖσιν οὐκ ἄρκεσθέντες, ἀλλὰ μειζόνως ὀρεχθέντες, εἰσδέξασθαι τοῦ τύφου τὸ πάθος, ἐκπεσεῖν τῆς ἀρχῆθεν δοθείσης τιμῆς καὶ τὸν κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἀναδέξασθαι πόλεμον καὶ κατ' αὐτῶν ὡς εἰκόνι θείᾳ τετιμημένων λυττῆσαι, ἐπιστάσι δὲ τῶν ἀγγέλων φρουρεῖσθαι. τὴν δὲ ἀγωνιστικὴν ὁ θεὸς οὐκ ἐκώλυσε διαμάχην, ἵνα δείξῃ τοὺς ἀρίστους ἢ πάλιν. σημειῶσαι ποιῶ τρόπῳ συνεχωρήθη πολεμεῖσθαι ὁ ἄνθρωπος ὑπὸ τοῦ δαίμονος.

[Σάτωρ,] σάτωρος.

[Σατραπεία:] ἐπαρχία. **[Σατράπης]** δέ, σατράπου, εἶδος ἀξιώματος.

[Σάτυρος:] χορευτής.

[Σαυλοπρωκτιᾶν·] καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.

[Σαυνίων:] εἶδος σημαίας, ἢ φλαμούλου.

[Σαυλωνίοις.]

[Σαῦρα·] καὶ **[Σαῦρος:]** ἐρπυστικὸν ζῷον. σαύρῳ δὲ λοιπὸν ἐμφορῆς ἐγίγνετο, ἐρπυστικὸν δὲ τοῦτο τὸ ζῷον γένος, ὃν εἰ τέμοι τις καὶ διασπάσει μέσον, ἔλκει μὲν αὐτοῦ σὺν κλόνῳ τὰ τμήματα, συνέρχεται δὲ καὶ πάλιν τὰ λείψανα. **[Σαῦρος]** δὲ ὁ ἰχθύς.

[Σαυρομάται:] ὄνομα ἔθνους.

[Σαυρωτήρι:] τοῖς στύραξι, τοῖς ὀπισθεν τῶν δοράτων. ἔκτανε θηκτῷ σαυρωτήρι. καὶ ταχὺ περιστρέψας τὸν ἵππον εἰς τὸν πεσόντα παίει τῷ σαυρωτήρι διὰ τοῦ τραχήλου. ἢ ξυστὸν δόρυ, ἢ στύραξ, ὃν ἔνιοι καλοῦσιν οὐρίαχον. παρὰ τὸ σταυροῦσθαι ἐπ' αὐτοῦ τὸ δόρυ, σταυρωτήρ τις ὢν.

[Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ:] Ἀστυδάμα τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγωδίας διδασκαλίᾳ Παρθενοπαίου, δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνης ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο· εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμεν, ἢ κείνοι ἅμ' ἡμῖν, οἱ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν· ὥς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος· νῦν δὲ χρόνῳ παρέχουσ', οἷς φθόνος οὐχ ἔπεται. διὰ γοῦν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονεῖαν παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφὴν. καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὥς παρὰ Φιλήμονι. λέγεται δὲ καὶ κατὰ ἀποκοπὴν τὸ σαυτὴν ἐπαινεῖς.

[Σάφα:] σαφῶς, φανερώς. καὶ Ὅμηρος· ἐπιστάμενος σάφα εἶπεῖν.

[Σαφέστερον εἶπε κάληθέστερον:] εἶπε γάρ, ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἠγώμεθα, τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. πῶς; οὐ μανθάνω. ἀμαθέστερόν πως εἶπε καὶ σαφέστερον. παρὰ τὴν παροιμίαν· σαφέστερόν μοι κάμαθέστερον φράσον. ὁ δὲ εἶπεν· εἰ τῶν πολιτῶν, οἷσι νῦν πιστεύομεν, τούτοις ἀπιστήσαιμεν· οἷς δ' οὐ χρώμεθα, τούτοις χρῆσθαιμεθα, σωθείημεν ἂν. εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοις, πῶς τάναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἂν; εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις, ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὖρες, ἢ Κηφισοφῶν;

[Σαφήνεια·] καὶ **[Σαφηνίζω,]** ἐρμηνεύω. **[Σαφῶ]** δέ, σαφήσω.

[Σαφής:] ἀληθής. καὶ Ὅμηρος· ἐπιστάμενος σάφα εἶπεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. καὶ Σοφοκλῆς· εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς, χῶ Διὸς Φοῖβος σαφής.

[Σαχωνιάθων. Σάχωνος:] ὄνομα κύριον.

[Σβεννόντος·] καὶ **[Σβεννώ·]** αἰτιατικῇ. καὶ **[Σβεννῦσα.]**

[Σβῆρος·] ὄνομα κύριον.

[Σβέσαι:] παῦσαι.

[Σαίνεισθαι:] κολακεύειν. τὸ ῥῆμα **[Σαίνω·]** ἀλλὰ κύον, σαίνους, Κέρβερε, τόν με κύνα. καὶ αὖθις· σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ. ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα. καὶ **[Σαίνω·]** αἰτιατικῇ.

[Σαίνουροι:] τὰς οὐρὰς σείοντες.

[Σαίρει:] κοσμεῖ, ἢ χαίρει.

[Σεβάζω·] αἰτιατικῇ. καὶ **[Σέβω·]** αἰτιατικῇ.

[Σέβας:] τιμή, ἔκπληξις. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ τὸ θαῦμα. τόδ' ἔχω σέβας. καὶ **[Σεβίσαι,]** ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι.

[Σεβάστεια:] πόλις. καὶ **[Σεβαστηνός,]** ὁ πολίτης.

[Σεβαστιανός·] οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος ἦν. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τούτου ἀνδρῶν πολεμικῶν ζήτησις. εὐρέθη δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ πάσης ἐλπίδος κρείττων, οὐδεμιᾶς ἀρετῆς ἀποδέων· οὐδενὸς γὰρ μὴ ὅτι τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς δίκαιος ἦν παραβάλλεσθαι, καὶ τούτων τοῖς ἄγαν εὐδοκιμοῦσιν εἰς ἅπαντα. ὅς γε φιλοπόλεμος μὲν ὢν ἥκιστα φιλοκίνδυνος ἦν, οὐ δι' ἑαυτόν, τῶν

ἀρχομένων δὲ ἔνεκεν. χρημάτων δὲ αὐτῷ πλήθους ἔμελλεν, ὅσα τὸ σῶμα διὰ τῶν ὄπλων κοσμήσειν ἔμελλε· τροφήν δὲ προήρητο σκληρὰν καὶ τραχεῖαν, καὶ ὅση καμόντι ἤρκει, καὶ ὀρμωμένῳ πρὸς κάματον οὐκ ἦν κώλυμα. φιλοστρατιώτης δὲ ὢν διαφερόντως στρατιώταις οὐκ ἐχαρίζετο, ἀλλὰ πᾶσάν τε ἀφήρει πλεονεξίαν τὴν ἀπὸ τῶν οἰκείων καὶ τὸ ἀρπακτικὸν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἔτρεπεν· ἐκόλαζε δὲ ἰσχυρῶς τοὺς παραβαίνοντας ταῦτα, καὶ τοῖς πειθομένοις εἰς τὸ εἶναι συνηγωνίζετο. ἀπλῶς δὲ εἶπεῖν, ὑπόδειγμα καὶ χαρακτῆρα παρεῖχεν ἑαυτὸν ἀρετῆς. γεγονῶς δὲ ἐπὶ μεγάλας καὶ λαμπραῖς στρατηγίαις, ὥσπερ ὁ Ῥοδίων κολοσσὸς διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὢν οὐκ ἔστιν ἐράσμιος, κάκεῖνος διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ὢν οὐκ ἔσχε χάριν. προσκεκρουκῶς δὲ διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τῶν βασιλέων, εὐκόλος ὢν διὰ πενίαν καὶ κοῦφος ἐς μετανάστασιν διεδέχθη τῆς στρατηγίας.

[Σεβαστός:] προσκυνητός. καὶ **[Σεβίζει,]** σέβεται. καὶ **[Σεβίσαι,]** ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι.

Ἀριστοφάνης· εὐπίστως τοῦμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι. τουτέστιν εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸν θεὸν ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι.

[Σεβαστοφόροι·] ζῆτει ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.

[Σεβηριανός·] φησὶ Δαμάσκιος. ἀπὸ Δαμασκοῦ, τῶν εἰς τὰ πρῶτα γένους ἀνηκόντων, Αὐξεντίου τοῦ Καλλινίκου υἱός, εἰς Ῥωμαίους ἀναγόμενος προγόνους, ἐπωκηκότας πατρίδα τὴν Ἀλεξάνδρειαν, παιδείας τε τυχὼν πρὸς τῇ ὀξύτητι τῆς φύσεως, ποιητικῆς τε καὶ ῥητορικῆς, ἔτι δὲ καὶ τῆς περὶ νόμους τοὺς Ῥωμαίων διατριβούσης, διαφέρων ἔδοξεν εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν. στερρὸς δὲ τὸ ἦθος ὢν, καὶ ἅπερ ἂν διανοηθεῖν, ταῦτα πράττειν ἐσπουδακῶς ἔφθανε τῷ πρακτικῷ τὸ βουλευτικόν. καὶ διὰ τοῦτο ὁ βίος αὐτῷ πολλαχῇ διεσφάλη. πρὸςθυμήθη μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ φιλοσοφίαν τραπῆναι καὶ τῷ Πρόκλῳ φέρων ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι· ἤκμαζε δὲ τότε καὶ ἦνθι οὗτος Πρόκλος Ἀθήνησιν. ἐγένετο δὲ αὐτῷ ὁ πατὴρ ἐμποδὼν· ἠβούλετο γὰρ αὐτὸν δίκας λέγειν καὶ χρηματίζεσθαι τὸν ἐπιμίσθιον τοῦτον χρηματισμόν. ὁ μὲν δὲ πατὴρ αὐτῷ ὡς τάχιστα τελευτᾷ τὸν βίον, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ὀρμήσας ὄνειρον ἐθεάσατο τοιόνδε· ἐδόκει ἐπὶ ῥάχει τινὸς ὄρους ἐπὶ καθῆσθαι ὥσπερ ὀχήματι καὶ οἶον ἐλαύνειν τὸ ὄρος. ἐξῆγε δὲ αὐτὸν ἄρα ἡ εἰμαρμένη καὶ τὸ χρεῶν, ἔτι δὲ τὸ αὐθαίρετον, ὅτι ἐστὶ κακόν, εἰς βίον ἄλλον, ὑψηλὸν μὲν εἶναι δοκοῦντα καὶ μεγαλοφυῆ, τραχὺν δὲ τινα καὶ ἀνήνυτον· ὃ καὶ αὐτὸς ἐπέκρινε, καὶ ἡ πείρα τῆς ἐκβάσεως ἀποδέδειχεν· ἀντὶ γὰρ φιλοσοφίας καὶ ἀπραγμοσύνης εὐδαίμονος εἰς τὴν πολιτείαν ἑαυτὸν καὶ εἰς ἀρχὰς ἐξέωσε φέρων. φύσει δὲ ὢν φιλόνεικος καὶ ἀήττητος ἐφ' ὅτι ἂν ὀρμήσειε, καὶ φιλόδοξος, ὥς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος, ἀλλ' ἐπὶ τιμίῳ ἔργοις τε καὶ λόγοις καὶ τὴν ἀρετὴν εἰς τὸ ἔξω προάγουσι τῆς ψυχῆς, περὶ μὲν χρηματισμόν οὐ διέτριβεν οὐδὲ ὀπωστιοῦν, οὐδὲ πρὸς ἀδικίαν αὐτόθεν καὶ πλεονεξίαν ἐπίφορος ἦν, προσκρουστικὸς δὲ καὶ ἀμιλλητικὸς ἀεὶ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας, καὶ οὐδενὶ τῶν μειζόνων ἀρχόντων ἀξιῶν παρὰ τὰ νομιζόμενα δίκαια εἶναι ἐξίστασθαι. δικάζων δὲ πικρότατος ἦν. καὶ εἰ δὴ ποτε ἐξαγόμενος ὑπὸ θυμοῦ καὶ τὸ ἀκαταφρόνητος εἶναι σπουδάζων, φόνους τε εἰργάσατό τινας οὐκ εὐαγεῖς οὐδὲ εὐτυχεῖς καὶ ἐς τούτους ἀνέφερε τὴν αἰτίαν τῆς ὕστερον ἐπιγενομένης αὐτῷ τοῦ βίου κακοπραγίας. ἐπεὶ καὶ Ἀρδαβουρίῳ προσκρούσας, ὄντι μὲν υἱεὶ τοῦ πάνυ Ἄσπερος, βαρβάρου μὲν ἀνθρώπου, τὰ μέγιστα δὲ παρὰ βασιλεῖ δυναμένου, στρατηγοῦντι δὲ τῶν ἐφῶν ταγμάτων, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ παρέσχετο πράγματα καὶ πατρὶ τῷ ἐκείνου· πλείω δὲ καὶ ἀτοπώτερα πεπονθὼς καὶ ὑβρισθεὶς οὐθὲν ἀπώνατο τῆς πολλῆς ταύτης ἐνστάσεως. ἱερώτατος δὲ εἰς ὑπερβολὴν καὶ Ἑλλήν, καὶ πολλῶν μὲν ἀπειλῶν καὶ φόβων οὐκ ἐνέδωκεν ὁ ἀλιτήριος. ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγεῖτο λόγους Ἰσοκρατεῖους, τοὺς μειζοὺς καὶ πολιτικωτέρους, οὐ τὸν τεχνικόν τε καὶ σοφιστικόν, ἀλλὰ τὸν ἔμφρονα καὶ φιλόσοφον τρόπον· ὅτε καὶ εἶδον ἄνθρωπον εὐρρουν τε ἅμα καὶ ἀμφιλαφεῖ τὴν

διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις, ἔτι δὲ κριτὴν ἄριστον ὄντα τῶν λεγομένων. τὸν δὲ ἐμοῦ νεώτερον ἀδελφὸν Ἰουλιανὸν οὕτω παρώξυνεν εἰς φιλολογίαν, ὥστε καὶ ἐκμαθόντος ἠνείχετο τὰ τε ποιητικὰ τῶν τε ῥητόρων τοὺς εὐδοκιμοῦντας· μισθὸν τε ἐδίδου τῆς προθυμίας φιλοτιμίαν, προσήκουσαν ἐταίρῳ ἐστίασιν. τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ποιητῶν ἀπεδέχετο μετρίως, τὸν δὲ Καλλιμάχον εἰς χεῖρας λαβὼν, οὐκ ἔστιν ὅτι οὐ κατέσκωπτε τὸν Λίβυν ποιητὴν· ἀνιώμενος δὲ ἐπὶ μᾶλλον, ἤδη πολλαχοῦ καὶ τῷ βιβλίῳ προσέπτυε. τούτῳ κατεπηγγείλατο Ζήνων βασιλεὺς, εἰ γένοιτο τῶν κρατούντων, τὴν μετὰ βασιλέα μεγίστην ἀρχήν. ἀλλ' οὐδὲ ὥς ἔπειθεν, οὐδὲ ἐμέλλησε πείσειν. καὶ ἡμῖν δὲ ὑπανέγνω τὴν ἐπαγγελλομένην ἐπιστολὴν καὶ μὴ πείθουσιν. καὶ Ἀρκαδίῳ δὲ τῷ ἀπὸ Λαρίσσης δι' ἐπιστολῆς ἐπετίμησε. καὶ γὰρ ἐπιστέλλειν δεινὸς ἦν ὁ Σεβηριανὸς καὶ ἔμφρων, ὥς ἔστι μαθεῖν ἐντυχόντα ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἐπιστολαῖς.

[Σεβῆρος·] ὅτι Σεβῆρος, ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς, ἔπεμψε τοὺς πολιορκήσοντας τὸ Βυζάντιον· ἦσαν γὰρ ἔτι ἐκεῖ οἱ στρατηγοὶ τοῦ Νίγρου καταφυγόντες· ὅπερ ἐάλω ὕστερον λιμῶ, πᾶσά τε ἡ πόλις κατεσκάφη, καὶ θεάτρων τε καὶ λουτρῶν παντός τε κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη· ὥσπερ καὶ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν. ὅτι ἀπείρητο στρατιώταις γυναιξὶ μίγνυσθαι. Σεβῆρος δὲ τοῦτο ἐπέτρεψε καὶ χρυσοῖς δακτυλίοις αὐτοὺς ἐφιλοτιμήσατο. ὅτι Σεβῆρος ἦκεν εἰς τὸ Βυζάντιον. ὡς δὲ εἶδε τοὺς πολίτας μετὰ ἐλαιοκλάδων εὐφημοῦντας καὶ δεομένους σωτηρίας καὶ ἀπολογίας προσφέροντας, ἐφείσατο μὲν τοῦ φονεύειν, Περινθίοις δὲ καὶ αὐθις ὑπέταξε καὶ παρέσχεν αὐτοῖς θεάτρου καὶ κυνηγίου στοὰς καὶ τὸ ἵπποδρόμιον ὥκοδόμησεν, ἱκρίοις καὶ ἐμβόλοις διακοσμήσας, ἀγοράσας οἰκήματα καὶ κήπους ἀπὸ τινων ἀδελφῶν ὀρφανῶν καὶ τὰ περικείμενα τῷ ἵπποδρομίῳ διακόψας δένδρη εἰς τὸ νῦν ὀρώμενον διεκόσμησε σχῆμα, συζεύξας αὐτῷ καὶ λουτρὸν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διός, ὅπερ ἐκαλεῖτο Ζεύξιππον, ἀνενέωσε δὲ καὶ τὸ καλούμενον Στρατήγιον. ἀλλὰ τούτων μὲν ἀπάντων Σεβῆρος προκατήρξατο· ὁ δὲ τούτου υἱὸς Ἀντωνῖνος ἐτελεσιούργησεν. ὅτι Σεβῆρος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν εὗρεν ἐπιγραφὴν ἐν τῇ πόρτῃ, τοῦ κυροῦ Νίγρου ἢ πόλις. καὶ ἀγανακτοῦντος αὐτοῦ πρὸς τοῦτο, ἀπήντησεν ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμος, κράζων, οἶδαμεν, εἰρήκαμεν τοῦ κυροῦ Νίγρου ἢ πόλις· σὺ γὰρ εἶ ὁ κύριος τοῦ Νίγρου. καὶ δεξάμενος τὸ ἔτοιμον τῆς ἀπολογίας συνεχώρησεν αὐτοῖς.

[Σεβῆρος·] σοφιστὴς Ῥωμαῖος. οὗτος εἰς Ἀραβίαν ἐκ τῆς Συρίας καὶ ἐς τὴν Παλαιστίνην ἦλθε καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν ἄνω διὰ τοῦ Νείλου ἀνέπλευσε καὶ εἶδε πᾶσαν αὐτὴν πλὴν βραχέων· οὐ γὰρ ἡδυνήθη πρὸς τὰ τῆς Αἰθιοπίας μεθόρια διὰ λοιμῶδη νόσον ἐσβαλεῖν. καὶ ἐπολυπραγμόνησε πάντα, καὶ τὰ πάνυ κεκρυμμένα· ἦν γὰρ οἶος μηδὲν μήτ' ἀνθρώπειον μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἔαν. κάκ τούτου τὰ τε βιβλία πάντα τὰ ἀπόρρητόν τι ἔχοντα, ὅσα γε καὶ εὑρεῖν ἡδυνήθη, ἐκ πάντων τῶν ἀδύτων ἀνεῖλε καὶ τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου μνημεῖον συνέκλεισεν, ἵνα μηδεὶς ἔτι μήτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξηται. οὗτος τὸ γένος ἦν Λίβυς, ἐς πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἅμα καὶ θυμοειδής, σκληρῷ τε βίῳ καὶ τραχεῖ ἐνειθισμένος πόνοις τε ἀνέχων ῥᾶστα, νοῆσαι τε ταχὺς καὶ τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι ὀξύς. οὗτος μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὰ βασιλεία τῶν Ἀλβίνου φίλων ἐπὶ τῆς συγκλήτου κατηγορεῖ γράμματά τε αὐτῶν καὶ ἐλέγχους προσέφερεν, ἄλλας τε ἄλλοις ἐπιφέρων αἰτίας πάντας τοὺς ἐξέχοντας τότε τῆς συγκλήτου καὶ τῶν κατὰ ἔθνη πλούτῳ τε καὶ γένει ὑπερέχοντας διέφθειρε. πάνυ δὲ ἦν αὐτῷ καὶ τὸ φιλόχρυσον, ὥς ὑπερβάλλειν τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρείας. ὁ Σεβῆρος οὗτος ἐπὶ Ἀνθεμίου βασιλέως ἦν· ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἀφικόμενος τὸν ἀπράγμονα βίον ἔζη φιλοσοφῶν, ἐν βιβλίοις ἀφθόνοις οὖσιν αὐτῷ καὶ παντοδαποῖς. εἴπερ δέ τις ἕτερος ἱκανὸς ἦν ἐπαγαγέσθαι τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ διενέγκοντας ὥς ἑαυτὸν ἰέναι πολλάκις· ἐπεικὴς τε

[Σεβίσαι:] ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. Ἀριστοφάνης· εὐπίστως δὲ τοῦμόν δαίμονας ἔχει σεβίσαι. τουτέστιν εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸν θεὸν ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι.

[Σέβω·] αἰτιατικῇ.

[Σέδας:] καθέδρας.

[Σεδεκίας·] ὅτι Σεδεκίας ἀσεβῶν κατὰ πάντα, καὶ τοῦ βασιλέως ἀπέστη Ναβουχοδονόσορ, τὸν ὄρκον παραβάς, ὃν ὥμοσε κατὰ τοῦ θεοῦ μὴ ἀποστήσεσθαι· ὁ δὲ ἐπελθὼν ἐπολιόρκει τὴν Ἱερουσαλὴμ ἔτη β΄.

[Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει, μᾶλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι:] ἀλλὰ πλεον ἢ μαίνομαι ἐπ' αὐτῷ. τουτέστιν ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει. Ἀττικῶς. μᾶλλον ἢ μαίνομαι.

[Σέδετον:] τὸ φοσσάτον.

[Σεκοῦνδος,] Ἀθηναῖος, σοφιστής· ὃς ἐχρημάτισε Πλήνιος. ἐπωνομάζετο δὲ καὶ Ἐπίουρος, ὡς υἱὸς τέκτονος. καθηγητὴς δὲ γέγονε καὶ Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ. ἔγραψε μελέτας ῥητορικάς.

[Σέκρετον. Σελαγεῖται:] ἀντὶ τοῦ λάμπεται, ἐκπυροῦται. παρὰ τὸ σέλας.

[Σελαγίζω.] λάμπω.

[Σέλας:] πῦρ· ἢ τὸν κεραυνόν, καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης· ἢ λαμπηδών. καὶ **[Σελαγεῖται],** λάμπεται.

[Σελάχιον:] ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζωτοκεῖ, πρῶτον φωτοκῆσαν ἐν αὐτῷ, πλὴν βατράχου. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω λεχώζειν. Καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος κόπαιον. λέγεται δὲ καὶ μαλάχειον.

[Σελάχια:] ὅσα λεπίδα οὐκ ἔχει, οἶον σμύρainer, βοῦς, νάρκη, τρυγών· οὐδὲ φωτοκεῖ.

[Σέλλαι:] σελλάρια, σωτηρία, ἔδραι.

[Σέλγη·] πόλις Πισιδίας, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. ὅθεν καὶ τὸ ἀσελγεια κατ' ἐπίτασιν καὶ τὸ ἀσελγαίνειν.

[Σελεύκεια:] ὄνομα πόλεως. καὶ **[Σελευκεῖς],** οἱ Ἰσαυροί.

[Σελευκία] δὲ ὄνομα κύριον.

[Σελευκίς:] ὄρνεόν ἐστιν εὐπεπτον καὶ ἀκόρεστον καὶ πανοῦργον. καὶ τὰς ἀκρίδας χανδὸν λαφύσσον.

[Σέλευκος,] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὃς ἐπεκλήθη Ὀμηρικός· ἐσοφίστευσεν δὲ ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ἐξηγητικά ἐἰς πάντα ὡς εἰπεῖν ποιητὴν· Περὶ τῆς ἐν συνωνύμοις διαφορᾶς, Περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων, Περὶ τῶν παρ' Ἀλεξανδρεῦσι παροιμιῶν, Περὶ θεῶν βιβλία ρ΄, καὶ ἄλλα σύμμικτα.

[Σέλευκος,] Ἐμισσηνός, γραμματικός. Ἀσπαλιευτικά δι' ἐπῶν βιβλία δ΄, εἰς τοὺς Λυρικοὺς ὑπόμνημα, Παρθικά β΄. καὶ ἄλλον δὲ τινα Σέλευκον εὐρον ἐμπάρθετον, βιβλία δὲ οὐκ εἶχε.

[Σέλευκος·] οὗτος ἐπεκέκλητο Νικάνωρ· ὃς τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἀντιόχῳ δίδωσι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Στρατονίκην, ἐρασθέντι αὐτῆς καὶ διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα ἀσθενήσαντι καὶ ἐπικρυπτομένῳ, γνωσθέντι δὲ ὑπὸ Ἑρασιστράτου τοῦ ἱατροῦ. φασὶ δὲ Σέλευκον συνόντα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι ταῦρον θυομένῳ ἀποδράντα, μόνον Σέλευκον περιγενέσθαι αὐτοῦ τῶν κεράτων κρατήσαντα. καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἀγάλματι αὐτοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ περιτιθέασιν κέρατα.

[Σελλήεις:] ποταμός.

[Σελήναι:] πέμματα πλατέα κυκλοτερή. ὅτι καὶ ἐν Ἑρεχθεὶ τὰς σελήνας πελάνους εἵρηκεν Εὐριπίδης· καὶ μοι πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων, φράσον σελήνας τάσδε πυρίμου χλόης. ἐπὶ δὲ ἔξ σελήναις βοῦν ἔβδομον ἔπεττον, κέρατα ἔχοντα, κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφυοῦς σελήνης.

[Σελήνη:] τὸ ἄστρον. φασὶ τὴν σελήνην μὴ μόνον ὑγρὰν εἶναι, ἀλλὰ καὶ θερμαίνειν ὁμοίως τῷ ἡλίῳ τὰ σώματα. Δαβίδ· ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. καὶ

[Σεληναία.] καὶ **[Σεληναῖος,]** ὁ τῆς σελήνης. λύσις ὀνείρου· φωστῆρας ἰδεῖν πραγμάτων δηλοῖ φάος.

[Σεληνήτης. Σέλινον:] εἶδος λαχάνου.

[Σελληνιέντα. Σελίδιον:] τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω.

[Σελλίζειν:] τὸ ἀλαζονεύεσθαι. ἀπὸ Σέλλου τινὸς πένητος καὶ προσποιουμένου τὸ πλουτεῖν.

[Σελίνου δεῖται ὁ νοσῶν:] ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις πνοαῖς ὄντων, ἐπειδὴ τοὺς τάφους, ὅτε ἔμελλον τοὺς νεκροὺς τιθέναι, σελίνοις ἐστρώννουν.

[Σελίνου στέφανος:] πένθιμος· τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προσήκει· ὥς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τῷ Περὶ ἀγώνων.

[Σέλλιος ἢ Σύλλιος,] ὁ καὶ Ὅμηρος, γραμματικὸς πρὸ Μενάνδρου.

[Σελίς:] τὸ μέσον τῶν δύο καταβατῶν ἄγραφον τυγχάνον. καὶ τὸ βιβλίον. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ σελίδων κανόνισμα φιλόρθιον.

[Σελμῶν:] σανίδων. καὶ ὄνομα τόπου. σημαίνει δὲ καὶ ἀνταπόδοσιν.

[Σελλοί:] ἔθνος.

[Σεμεῖ:] ὄνομα κύριον.

[Σεμίδαλις,] σεμιδάλεως. καὶ **[Σεμιδαλίτης ἄρτος,]** ὁ καθαρός. ὅτι τὰ τρία μέτρα τῆς σεμιδάλεως, ἔξ ὧν ὁ ἐγκρυφίας ἐγένετο, τὴν τριήμερον τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς ταφήν ὑπαινίττεται.

[Σεμιράμεια τείχη. Ἱεριχούντια] δέ.

[Σεμίραμις·] αὕτη βασιλεύσασα τῶν Ἀσσυρίων πρώτη καὶ καταδυναστεύσασα καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀνελοῦσα πρῶτα μὲν ἐξεῦρε τὰ μέταλλα, τοῖς δὲ αἰχμαλώτοις τὴν τούτων ἐργασίαν ἐπέτρεψε. περιέθηκε δὲ καὶ τείχη πρώτη τῇ Νινευί, μετονομάσασα ταύτην Βαβυλῶνα. καὶ τοῖς ποταμοῖς περιεβάλετο στόμια καὶ τὰς πυραμίδας ἀνήγειρε καὶ πρὸς τὸν ὠκεανὸν διαπλεύσασα τοὺς πρὸς αὐτὸν οἰκοῦντας ἰστόρησεν· εἰσὶ δὲ οἱ Αἰθίοπες. καὶ Ὅμηρος δὲ φησὶ· Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη. καὶ τοὺς μὲν εἶπεν ἄτριχας εἶναι ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θερμῆς κεκαυμένους, ἀλογώδη βοσκομένους δίαιταν· τοὺς δὲ τὴν παραλίαν οἰκοῦντας ἀγνοεῖν καὶ τὰς ἐν γῇ φυομένας βοτάνας, τῇ δὲ τῶν ἰχθύων ἀρκεῖσθαι βρώσει. ἐκεῖ δὲ εἶναι καὶ τὸν παράδεισον· πάντα γὰρ ὅσα εὐώδη καὶ ἀναγκαῖα ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις εὐρίσκεται. τὴν δὲ Σεμίραμιν καὶ Ῥεάν ἐκάλουν. Σεμίραμις λέγει Δερκεταίῳ· ἄπιθι καὶ διευτρέπιζε τρίτον ἔτος στρατεῖαν, ἀρξάμενος ἔκ τε Ἑλλησπόντου καὶ Λιβύης, ἄχρι Βάκτρων, πεζοῦ μὲν μυριάδας τ', ἵππικοῦ δὲ ρ', δρεπανηφόρων δὲ ἀρμάτων μυριάδας ι', ἀνδρῶν ἐπὶ καμήλων μαχομένων τὸ ἴσον πλῆθος· ἄλλων δὲ καμήλων, ἐς ὃ τι ἂν ἐγὼ δέωμαι, μυριάδας κ', βύρσας δὲ βοῶν ὠμοδεψιτῶν εἰς λ' μυριάδας· ναῦς δὲ ἐν Βάκτροις

ναυπηγεῖσθαι γ' μακρὰς χαλκεμβόλους, πληρώματα δὲ αὐταῖς ὁμοίως ἔκ τε Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Αἰγύπτου καὶ Κύπρου καὶ Κιλικίας τῶν τε παραλίων μερῶν ἄχρι Ἑλλησπόντου. ὅτι ἡ αὐτὴ ὁρμῶσα ἐπ' Ἰνδοὺς εἰδῶλα ἐλεφάντινα ξύλινα συμπήγνυται εἰς μυριάδας κ', ἃ ἔμελλον οἴσιν αἱ κάμηλοι, τὰ ἐντὸς ἐμπεπλησμένα φρυγάνου καὶ φορυτοῦ, ὡς εὐβάστακτα εἶη· τὰ δὲ ἔξωθεν αὐτῶν περιεβύρσωσεν· ἐπιβάτας δὲ ἐφ' ἐκάστην κάμηλον δύο ἔταξεν Αἰθίοπας τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. καὶ ἐπέρασε τὸν Ἰνδὸν τὸν ποταμόν, ὅστις ἐστὶν ὑπὲρ ρ' σταδίου τὸ πλάτος, καὶ ζεύγνυσι γέφυραν, ἥ στενότατος εἶναι ἐδόκει. ἦν δὲ μῆκος μὲν ξ' σταδίων· πλάτος δὲ ἐπὶ τ'. τὰ δὲ εἰδῶλα ἦσαν κ' μυριάδες. ἡ αὐτὴ ἐκνεύσασα τὸν ποταμόν τὸν ... καὶ ἐντὸς τῆς κοίτης τούτου κτίσασα παλάτια ἐπὶ ὑψωμάτων ἐγχορήγων ἡσφαλτωμένων αὐτῆς ἀπέλυσεν εἰς τὴν κοίτην

[Σεμνά:] τὰ τίμια, καὶ σεβάσμια. κατὰ τι πυθόχρηστον ἦκε θεῶν κομίζων ἱερὰ ἐς τὴν μετοίκησιν σεμνὰ ἐφόδια. Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ προνοίας.

[Σεμναὶ θεαί:] οὕτως καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐριννύας.

[Σεμνεῖον:] τὸ μοναστήριον, ἐν ᾧ μονούμενοι οἱ ἀσκηταὶ τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦνται, μηδεὶς μηδὲν κομίζοντες, μὴ ποτὸν μὴ σιτίον μηδέ τι τῶν ἄλλων, ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρεῖας ἀναγκαῖα, ἀλλὰ νόμους καὶ λόγια θεσπισθέντα διὰ προφητῶν, καὶ ὕμνους, καὶ τᾶλλα, οἷς ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια συναύξονται τε καὶ τελειοῦνται. τὸ δ' ἐξ ἑωθινοῦ μέχρι ἐσπέρας διάστημα σύμπαν ἐστὶν αὐτοῖς ἄσκησις· σιτίον γὰρ ἢ ποτὸν οὐδεὶς ἂν αὐτῶν προσενέγκοιτο πρὸ ἡλίου δύσεως.

[Σεμνήν, τρυφῶσαν:] οὐ τὴν σώφρονα (οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτήν), ἀλλὰ τὴν ἀλαζόνα καὶ ὑπέρογκον καὶ ἐπ' αὐτῇ μέγα φρονοῦσαν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

[Σεμνολογῶ·] αἰτιατικῇ.

[Σεμνομυθοῦσιν:] ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις. ὁ δὲ σεμνὸς Ἀσδρούβας συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα, ἐπιλελησμένος τῆς μεγαλορρημοσύνης.

[Σεμνόν:] ἐπὶ τοῦ ἀξιοματικοῦ λέγουσιν· ἔσθ' ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν. Εὐριπίδης Μηδεΐα· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν σεμνοὺς γεγονότας. καὶ ἐν Ἱππολύτῳ· μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσι φίλον. καὶ ἔνδοξον. Εὐριπίδης Ἱππολύτῳ· πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ προσεννέπεις. καὶ τὸ μέγα. καὶ τοὺς τιμίους. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖσι τῶν ὀρνίθων. Ἀριστοφάνης· ἀντὶ τοῦ τιμίους. ὁ αὐτὸς σεμνότατος ὢν καὶ σπουδαστικώτατος, ὅμως ἐπὶ χάρις ἦν ἐν ταῖς ὁμιλίαις, οὐδενὸς ἡττων τῶν ἐπὶ χάρισι θαυμαζομένων. Δέξιππος· σεμνὸν γὰρ αὐτὸν ἀπέφαινε τά τε ἄλλα, καὶ ὅτι οἱ ὁ πατὴρ εὖ στρατηγήσειεν.

[Σεμνοπροσώπεῖς:] τουτέστι σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις· εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι σεμνοὶ μὲν φανῆναι, οὐ κατὰ τὴν πρόσοψιν δὲ ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα.

[Σεμνυνόμενος:] κομπάζων. σεμνυνόμενος ὁ Διονυσόδωρος ἐπὶ τῷ μηδένα τῶν κρουμάτων αὐτοῦ μήτ' ἐπὶ τριήρους μήτ' ἐπὶ κρήνης ἀκηκοέναι, καθάπερ Ἴσμηνίου.

[Σεμπρώνιος:] ὄνομα κύριον. πρῶτος Ῥωμαίων.

[Σεννάτορες·] ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ Ῥώμου ἀναίρεσιν ἐκ τῶν περιοίκων πόλεων ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἐφειλκύσατο καὶ τούτων τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἐχέφρονας ρ' ἐπιλεξάμενος προβούλους τε αὐτοὺς καὶ προέδρους τῶν κοινῶν ἀπέφηνε πραγμάτων, σεννάτοράς τε καὶ βουλευτὰς διὰ τὴν ἡλικίαν τοὺς ἄνδρας ὀνομάσας. ἐκ δὲ τούτων δέκα τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος, πατρικίους τε αὐτοὺς ἐκ μεταφορᾶς τῶν πατέρων ἐκάλεσε, καὶ πρὸς τὴν τοῦ δήμου προσκατέστησε

διοίκησιν, τ' τε ἵππεῖς καὶ γ' πεζοὺς πρὸς τὴν τῆς πόλεως φρουρὰν ἀπεγράψατο στρατιώτας· εἰς φυλὰς δὲ δ' τὸ τοῦ δήμου διένειμε πλῆθος. καὶ **[Σεννάτον,]** τὸ βουλευτήριον.

[Σεναχηρείμ:] ὄνομα κύριον.

[Σενύου:] βασιλέως Αἰγύπτου.

[Σεξτίλιος:] ὁ Αὐγουστος, ὄνομα μηνὸς παρὰ Ῥωμαίοις.

[Σέξστος,] Χαιρωνεύς, ἀδελφιδοῦς Πλουτάρχου, γεγονὼς κατὰ Μάρκον Ἀντωνῖνον τὸν Καίσαρα, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἡροδότου τοῦ Φιλαδελφαίου. ἦν δὲ τῆς Πυρρωνείου ἀγωγῆς καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ ἦν, ὥστε καὶ συνδικάζειν αὐτῷ. ἔγραψεν Ἠθικά, Ἐπισκεπτικά βιβλία ι'. ὅτι μετὰ θάνατον Κομοδοῦ ἐτόλμησέ τις Σέξστος τε εἶναι φῆσαι καὶ πρὸς ἀνάληψιν τοῦ τε πλούτου καὶ ἀξιώματος ὁρμῆσαι καὶ πολλὰ γε ὑπὸ πολλῶν ἀνακριθεὶς ἐκομψεύσατο, ὡς μέντοι καὶ τῶν Ἑλληνικῶν τι αὐτὸν ὁ Περτίναξ, ὃν ἐκεῖνος διεπεφύκει, ἀνῆρετο, πλεῖστον ἐσφάλῃ, μηδὲ συνεῖναι τὸ λεγόμενον δυνηθεῖς. οὕτω που τὸ μὲν εἶδος ἐκ φύσεως καὶ τᾶλλα ἐξ ἐπιτηδεύσεως αὐτῷ ἐφκει, τῆς δὲ δὴ παιδείας αὐτοῦ οὐ μετεσχέκει.

[Σέξστος,] Λίβυς, φιλόσοφος. Σκεπτικά ἐν βιβλίοις ι', Πυρρώνεια.

[Σεώκη:] ὄνομα πόλεως.

[Σεπφωραῖος:] ὄνομα κύριον.

[Σεπφώρα:] ἡ τοῦ Μωσέως γυνή.

[Σέπφωρις,] Σεπφώρεως· ὄνομα κύριον. θηλυκῶς δὲ σημαίνει πόλιν. καὶ **[Σεπφωρία·]** καὶ **[Σεπφωρεῖται,]** ἔθνος.

[Σεραφίμ:] πληθυντικῶς διὰ τοῦ ι, ἐπὶ δὲ ἐνικοῦ Σεραφεῖμ διὰ διφθόγγου.

[Σεραφίμ:] ἐμπρηστάς, ἔμπυρα στόματα· ἢ θερμαίνοντας. γνώσεως πληθυσμός, ἢ σοφίας χύσις.

[Σερβιλία·] καὶ **[Σερβίλιος,]** ὄνομα κύριον. ὁ ὕπατος Ῥωμαίων, Κόϊντος.

[Σέρβιος:] ὄνομα κύριον. οἶονεὶ δούλων.

[Σερβωνίτις λίμνη. Σέργιος,] Ζευγματεύς, Ἀφθονίου υἱός, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς ὕπαρχος πραιτωρίων γεγονώς, καὶ ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρίκιος. Ἐπιτάφιον εἰς τὸν σοφιστὴν καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ Σαβῖνον. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν δικολόγων πρὸς Ἀριστείδην.

[Σερδική:] πόλις Δακίας.

[Σέρρεις:] εἶδος λαχάνων, τὰ παρ' ἡμῖν σείρικα λεγόμενα. αἱ πικρίδες παρ' ἄλλοις. ἢ μᾶλλον τάληθέστερον εἰπεῖν, μακεδονήσια.

[Σερῆνος,] ὁ καὶ Ἀθηναῖος, ὁ Αἴλιος χρηματίσας, γραμματικός. Ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγματείας περὶ πόλεων καὶ τίνες ἐφ' ἐκάστης ἔνδοξοι βιβλία γ', Ἐπιτομὴν τῶν Φιλοξένου εἰς Ὅμηρον α'.

[Σέρρριος:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Σέρρρειον τεῖχος]** καὶ Σίρρειον, ὀνόματα χωρίων.

[Σέριφος. γραῦς,] ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀρουραίας ἀκρίδος, ἣν καλοῦσι γραῦν Σερίφην καὶ μάντιν.

[Σερουΐλιος:] ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ὕπατος. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ Ἀπίκιος Μάρκος.

[Σερούχ·] οὗτος καταγεται ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰαφέθ, καὶ ἀπὸ τούτου ἤρξατο ἡ εἰδωλολατρία· ἐδογμάτισε γὰρ εἰκόσι καὶ ἀνδριάσι τιμᾶσθαι τοὺς πάλοι ἀριστεύσαντας καὶ τιμᾶσθαι ὡς εὐεργέτας. καὶ τοῦτο ἐπεκράτησε μέχρι τῶν χρόνων Θάρρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. Ἀβραάμ δὲ δίκαιος γενόμενος καὶ ἐς θεογνωσίαν ἐλθὼν καὶ λογισάμενος, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους πλανᾷ, παρασκευάζων αὐτοὺς εἰδώλοις καὶ ἀγάλμασι προσκυνεῖν καὶ ποιητὴν ἀπάντων μὴ γνωρίζειν θεόν, συντρίψας τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα ἀνεχώρησεν ἀπὸ Καρρῶν ὄρων Χαλδαίων τῆς μέσης τῶν ποταμῶν χώρας καὶ ὤκησεν ἐς τὰ μέρη τῆς νυνὶ καλουμένης Παλαιστίνης πέραν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ συγγενεῖς καὶ Λὼτ ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐ' καὶ ο' ἔτει τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. εἰσὶν οὖν ἀπὸ τοῦ κατακλισμοῦ ἕως Ἀβραάμ ἔτη ,αυγ', ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀδὰμ ἕως τοῦ Ἀβραάμ ἔτη ,γψμε'. ἐγένετο δὲ Ἀβραάμ πλούσιος σφόδρα ἐν κτήνεσι πολλοῖς, καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ συνοικία αὐτῶν· καὶ ἔδωκε Λὼτ οἰκεῖν τὰ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καθ' ὃν δὴ χρόνον ἀπώλοντο δύο πόλεις, Σόδομά τε καὶ Γόμορρα, θείου πυρὸς καταρραγέντος ἐπ' αὐτάς, διότι τοὺς παριόντας ἐνύβριζον ξένους.

[Σερούχ·] οὗτος ἐκ τῆς τοῦ Ἰάφεθ φυλῆς καταγόμενος δόγμα παραδέδωκε τιμᾶσθαι τοὺς πάλοι τελευτήσαντας καὶ ἀριστεύσαντας ἄνδρας ἢ διὰ εἰκόνων ἢ διὰ ἀνδριάντων, καὶ τούτους προσκυνεῖσθαι κατ' ἔτος ὡς ἔτι ζῶντας, καὶ μνήμας αὐτῶν ἐκτελεῖν καὶ ἐν ταῖς ἱερατικαῖς ἀναγράφεσθαι βίβλοις καὶ θεοὺς αὐτοὺς νομίζειν, ὡς εὐεργέτας. ἐντεῦθεν εἰσῆχθη ἡ πολυθεΐα καὶ ἡ εἰδωλολατρία· τοῦτο δὲ διέμεινε παρ' αὐτοῖς μέχρι τῶν χρόνων Θάρρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. ἦν γὰρ ἀγαλματοποιός, ἀπὸ διαφόρων ὑλῶν εἰκόνας ἐργαζόμενος καὶ λέγων τούτους εἶναι θεοὺς καὶ ὀφείλειν προσκυνεῖσθαι ὡς αἰτίους τῶν ἀγαθῶν. ἐντεῦθεν διέδραμεν ἡ τοιαύτη δόξα εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ἐθνῶν γένη, μάλιστα δὲ ἐν Ἑλλάδι. ἤδη γὰρ ἦσαν οὗτοι τὴν τοιαύτην πλάνην ἀναδεξάμενοι καὶ τιμήσαντες Ἑλληνα τὸν γίγαντα, τὸν ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ καταγόμενον καὶ τῆς πυργοποιΐας κοινωνὸν γενόμενον, δι' ἣν ἐμερίσθησαν αἱ γλῶσσαι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκλήθησαν μέροτες.

[Σερτώριος:] ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Σερτώριος, ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγός, καίπερ θρασέως τῶν Ἰβήρων ἐκ τοῦ πλείω κατορθοῦν ἐχόντων, οὐκ ἀποκινδυνεῦσαι ποτε ἐτόλμησε.

[Σέρφος:] ζῶον μυρμηκῶδες. σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν. καὶ παροιμία· ἔνεστι κὰν μύρμηκι κὰν σέρφῳ χολή. ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ σέρφος. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς· ἅπερ ἐσθίει ταῦτα τὰ πονηρὰ ὀρνίθια, σέρφους ἴσως, σκώληκας, ἀκρίδας, πάρνοπας.

[Σεσαγμένην:] πεπληρωμένην, πεφορτωμένην. Ἀγαθίας· μίαν δὲ τῶν ἀμαξῶν χόρτῳ σεσαγμένην ἀγρίῳ τε καὶ γεγηρακότι παρειαίνει τῷ πύργῳ ξυλίνῳ ὄντι καὶ πῦρ ἐνίησι· καὶ ῥαδίως ἅπασα ἡ τύρσις ἐπίμπρατο. καὶ **[Σεσαγμένοι,]** πεπληρωμένοι. οἱ δὲ καὶ ὡς σεσαγμένοι τῇ λείᾳ εὐκλεῇ καὶ ἀγέρωχον ἀνεδήσαντο νίκην. καὶ αὖθις· οὕτω δὲ τῇ λείᾳ σεσαγμένοι ἐπορεύοντο. ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι.

[Σέσελις:] εἶδος λαχάνου.

[Σεσέλλισαι:] μάτην ἐπῆρσαι. ἀπὸ Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου, ὃς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζὼν ἐν τε τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν. Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι. ὁ γὰρ Αἰσχίνης πένης ὢν ἐθρύπτετο ἐπὶ πλούτῳ, λέγων ἑαυτὸν πλούσιον. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σέλλου. ἐκ μεταφορᾶς δὲ ἔλεγον τοὺς τοιούτους Σέλλους καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι σελλίζειν.

[Σέσεικα:] ἐνέβαλον.

[Σεσημασμένω:] ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τοῦ ὀνόματος.

[Σέσηρε:] κέχηνε, διήνοιγε.

[Σεσηρυῖα γραῦς:] κεχηρυῖα.

[Σεσηρώς,] σεσηρότος· κεχηνότος.

[Σεσοβημένος:] ἄτακτος τὴν κίνησιν, τεθορυβημένος, τεταραγμένος. ὁ δὲ θᾶσσον ἢ βάδην τὴν τε κεφαλὴν ἐπισείων καὶ βαρβαρικῶς τινα ἐπιφθεγγόμενος, ὅσα τῆς τε φωνῆς τῷ ἐντόνῳ καὶ τοῦ βαδίσματος τῷ σεσοβημένῳ εἰκάσαι, ἐπαπειλῶν.

[Σεσόωσις:] ὄνομα κύριον.

[Σεσωρευμένον:] βεβαρημένον.

[Σέσωστρις,] βασιλεὺς Αἰγύπτου, ὃς τὰ τῶν Αἰγυπτίων ἔθνη μετέβαλε, θέλων αὐτοὺς ταπεινῶσαι· καὶ τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα ταῖς γυναιξί, τὰ δὲ τῶν γυναικῶν τοῖς ἀνδράσιν ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι. ζῆτει ἐν τῷ Σώστρης πλατύτερον.

[Σέσωται] καὶ **[Σεσωμένος:]** οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ σ. καὶ διεζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης. οἱ δὲ νεώτεροι σέσωσμαι. ἐπ' ἐνίων δ' ἀπλῶς παραλείπουσι τὸ σ· κεκλειμένον, πεπρημένον.

[Σεύθης:] εἷς τῶν ἐν Θράκῃ βασιλέων.

[Σευῆρος:] οὗτος ἐφάνη μετὰ τὸν δυστυχῆ Εὐτυχῆ· ὃς ἀρπάσας τὸν θρόνον Ἀντιοχείας τὴν κατὰ Μάνεντα αὖθις Ἀπολινάριον τε καὶ Εὐτυχέα διεκδικεῖν αἵρεσιν ἐπειρᾶτο, κυκῶν, ὅση δύναμις αὐτῷ, τὴν τῆς ἐκκλησίας εἰρήνην. ἐξελαθεὶς δὲ τῆς Ἀντιοχείας ὡς ταραχώδης καὶ ταραξίας τῇ Ἀλεξανδρέων κουφότητι λαίλαπος δίκην ἢ θυέλλης ἐνέσκηψεν, ἔνθα καὶ ἐτέρας καταγιγῶσκει ἀντιπνευσάσης αὐτῷ τε καὶ τῷ λαῷ συνέχευε πάντα καὶ ἐθορύβησε. διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἰουλιανὸς τις καλούμενος, Ἀλικαρνασεύς, τῆς Ἀσίας ἐπίσκοπος. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Ἰουλιανὸς Ἀλικαρνασεύς.

[Σευητόνιος,] ὁ Τράγγυλος χρηματίσας, γραμματικὸς Ῥωμαῖος.

[Σειληνός:] ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ σεῖεσθαι ἐν τῷ ληνῷ.

[Σειλινός] δὲ ὁ γέρων, διὰ τοῦ ι. παρὰ τὸ σεῖεσθαι ἄλιν.

[Σειρά:] ἡ ἄλυσις. ὁ δὲ βασιλεὺς δῶρα ἔστελλε τοῖς Ἀβάροις, σειρὰς χρυσῷ διαπεποικιλμένας, ἐσθῆτάς τε σηρικὰς. **[Σειρά]** καὶ ἡ γενεαλογία. τοῖς γὰρ τοῦ φιλοσόφου μαντεύμασι περὶ τῆς οἰκείας σειρᾶς ἐπόμενος. οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ τοῦ λόγου ῥύμη κατ' ἵχνος ἐπὶ ζητοῦσα τὴν ἐν τῇ σειρᾷ τάξιν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς οὐκ ἐν τῷ ἀκηράτῳ χορῷ, μετὰ δὲ τοῦτον, ὡς δέδεικται, τεταγμένης ἀφανοῦς, ἀπέστειλεν ὡς ἐμέ, τὰ σαφέστατα ἀπαγγεῖλαι προστάξας.

[Σειραίνω:] ξηραίνω. μεθ' ὧν ἐστέφοντο πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

[Σεῖρ,] σειρός· ὁ ἥλιος.

[Σειραῖος ἵππος:] ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ, ὁ δεξιός. δεξιὸν ἀνείς σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον. τουτέστι τῷ καμπτήρι, τὸν ἀριστερόν.

[Σειραῖς:] πλεκτοῖς ἱμάσι. καὶ γένος Πάρθων, οἱ σειροφόροι καλούμενοι. μάχονται δὲ ἀπὸ ἵππων, σειρὰς ἱμάντων ἐλίσσοντες· πελάσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις ἐφῖασι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους

ἀποστρέψαντές τε τοὺς ἵππους ὀπίσω βιαίως ἐλαύνουσι. τοὺς δὲ ἀλόντας τοῖς βρόχοις τῇ ρύμῃ τοῦ ἵππου ἀποθανόντας ἢ ζῶντας ἔλκουσι.

[Σειρὴν μὲν φύλον ἀγγέλλει, ξεῖνον δὲ μέλισσα:] σειρὴν ζῶν ἐστὶ κηροποιόν, μελίσση παραπλήσιον.

[Σειρῆνας:] γυναῖκας τινὰς εὐφώνους γεγενῆσθαι μῦθος πρὶν Ἑλληνικός, αἱ τινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι οὕτως ἔτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου. εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος καὶ ἄνω εἶδος στρουθῶν, τὰ δὲ κάτω γυναικῶν. οἱ μυθολόγοι Σειρῆνας φασὶ θηλυπρόσωπά τινα ὀρνίθια εἶναι, ἀπατῶντα τοὺς παραπλέοντας, ἄσματοςί τιςι πορνικοῖς κηλοῦντα τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκροωμένων. καὶ τέλος ἔχει τῆς ἡδονῆς ἢ ὧδὴ ἕτερον μὲν οὐδὲν χρηστόν, θάνατον δὲ μόνον. ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος τοῦτο βούλεται, εἶναι τόπους τινὰς θαλαττίους, ὅρεσί τιςιν ἐστενω μένους, ἐν οἷς θλιβόμενον τὸ ρεῖθρον λιγυράν τινα φωνὴν ἀποδίδωσιν· ἥς ἐπακούοντες οἱ παραπλέοντες ἐμπιστεύουσι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ ρεύματι καὶ αὐτάνδρῳ σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπόλλυνται. αἱ δὲ παρὰ τῷ Ἡσαΐᾳ εἰρημέναι Σειρῆνες καὶ Ὀνοκένταυροι δαίμονές τινές εἰσιν, οὕτω χρηματιζόμενοι ἐπ' ἐρημίᾳ πόλεως, ἣτις χόλῳ θεοῦ γίνεται. οἱ δὲ Σύροι τοὺς κύκνους φασὶν εἶναι. καὶ γὰρ οὗτοι λουσάμενοι καὶ ἀναπτόντες ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος ἡδύ τι μέλος ἄδουσιν. ὁ οὖν Ἰώβ λέγει, ἀδελφὸς γέγονα Σειρήνων, ἐταῖρος δὲ στρουθῶν. τουτέστιν ἄδω τὰς ἑμαυτοῦ συμφοράς, ὥσπερ Σειρῆνες. στρουθοὺς δὲ λέγει, ὃν ἡμεῖς στρουθοκάμηλον λέγομεν, ὄρνεον μὲν ὄντα, πόδας δὲ καὶ τράχηλον ὄνου κεκτημένον. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τὸ λάλημα κεῖνο τὸ Σειρήνων γλυκύτερον. ὀνόματα Σειρήνων· Θελξιέπεια, Πεισινόη, Λιγεία· ἡ δὲ νῆσος ἦν κατῳκούν Ἀνθεμοῦσα.

[Σειρῆνες:] αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

[Σειρήνειον μέλος. Σείρινον·] σείρινον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον ἀσπάθητον, οἷον θέριστρον· καθὰ φασιν οἱ γλωσσογράφοι. καὶ σειρὴν δὲ ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτῶν, εὐθετος τότε, ὅτε ἐστὶν ὁ σείριος. ἔστι δὲ καὶ Σεῖρις, πόλις Ἰταλική. καὶ τάχα τὰ ἐνθεν ὑφάσματα, εἴ τινα ἄλλα, Λυκοῦρ γος εἶπεν ἐν τῷ Περὶ τῆς διοικήσεως. ἐν ἐνίοις μὲν χωρὶς τοῦ ι γράφεται δὲ σέρινα.

[Σείριος:] ὁ ἀστρῶς κύων. Αἰλιανός· λοιμῶν δὲ ἐπιδημίαν ἔσβησεν ὃδε ἀνὴρ καὶ τὴν ἀμφὶ τὸν κύνα Σείριον πρωτίστην ἐπιτολὴν καὶ τὴν ὁρμὴν τὴν ἔμπυρον ἡμερῶσαι τοῦ ἄστρου. καὶ **[Σείρ,]** σειρός, ὁ ἥλιος.

[Σείριον:] τὸν κύνα, ὅτε δὲ καὶ τὸν ἥλιον. Ἰβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγει.

[Σειρομάστης:] εἶδος ἀκοντίου, λόγχη.

[Σειροφόρος] καὶ **[Ἀζυξ:]** ὁ λεγόμενος κέλης ἵππος.

[Σειροί:] αἱ ἐπαύλεις, ἢ ὀρύγματα εἰς ἀπόθεσιν σίτου.

[Σεισάχθεια:] χρεωκοπία δημοσίων καὶ ιδιωτικῶν, ἣν εἰσηγήσατο Σόλων. εἴρηται δέ, παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθήνησι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήταις· ἀποδόντας δὲ οἰονεῖ τὸ ἄχθος ἀποσεῖσασθαι· ὡς Φιλοχόρῳ δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος.

[Σεῖσαι:] τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν· ἄλλως πάντων δὲ τῶν λῶστοι σεῖσαι καὶ προσκαλέσαντες παύσασθαι δικῶν ἀλληλοφάγων. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· ἔσειον, ἥτουν χρήματ', ἠπεῖλουν, ἐσυκοφάντουν πάλιν.

[Σεισμός:] πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς ἐγκαθειρθέντος. εἶναι δ' αὐτῶν τοὺς μὲν χασματίας, τοὺς δὲ βρασματίας. Αἰλιανός· σεισμοὶ τε ἐπεπόλασαν καὶ πολλὰ ἀνέτρεπον. Ἀριστοφάνης· γηγενεὶ φύσῃματι· ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ, ὥστε σεισμοὺς ποιεῖν· ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια τὸ ὑπὸ πνευμάτων κατεχομένην σείεσθαι τὴν γῆν. ζῆτει εἶδη σεισμῶν ἐν τῷ ἐκτιναγμός ζῆτει ἐν τῷ Δίκτυς. **[Σισμός]** δὲ ὁ ποῖός ἦχος σιδήρου πεφυρακτωμένου εἰς ὕδωρ βληθέντος· ἐκ τοῦ σίζω, τὸ ποῖον ἦχον ἀποτελῶ.

[Σείω:] ῥῆμα. **[Σεῖο]** δέ, ἀντὶ τοῦ σοῦ.

[Σεῖστρον·] ὁ δὲ ξυρεῖ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον, λαθεῖν θέλων καὶ σκευὴν Αἰγυπτίαν ἀναλαβών, ἦνπερ οἱ τῆς Ἰσιδος θεραπευτῆρες ἦσθηνται, καὶ σεῖστρον ἐπισείων ἡλᾶτο.

[Σηγῶρ:] ὄνομα πόλεως. ἐν ἧ διεσώθη Λῶτ, φεύγων τὸν τῶν Σοδομιτῶν ἐμπρησμόν.

[Σήθ:] υἱὸς Ἀδάμ. περὶ τούτου εἴρηται· καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων. ἦτοι τὰς ἀπὸ τοῦ Κάιν. θεὸν γὰρ τὸν Σήθ οἱ τότε ἄνθρωποι προσηγόρευον διὰ τὸ ἐξευρηκέναι τὰ τε Ἑβραϊκὰ γράμματα τὰς τε τῶν ἀστέρων ὀνομασίας· καὶ πρὸς τούτοις τὴν πολλὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ θαυμάσαντες. ὅς γε καὶ πρῶτος ἐπικαλεῖσθαι θεὸς καὶ ὀνομάζεσθαι. καθὰ καὶ τῷ Μωϋσεὶ λέγει κύριος· θεὸν δέδωκά σε τῷ Φαραῷ. καὶ περὶ τῶν ἐναρέτων καὶ πνευματικῶν καὶ τῶν κριτῶν ἔφη· θεοὺς οὐ κακολογήσεις καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. εἰκότως οὖν οἱ τοῦ Σήθ καὶ Ἐνῶς καὶ Ἐνῶχ παῖδες υἱοὶ θεοῦ ἢ υἱοὶ τῶν θεῶν κατὰ Σύμμαχον νοεῖσθωσαν, οἵτινες ἀλόντες ἀκολασίᾳ πρὸς τὰς θυγατέρας Κάιν εἰσῆλθον, ἐξ ὧν οἱ τῆς καταλλήλου μαιγαμίας γίνονται γίγαντες, διὰ μὲν τὸν δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι, διὰ δὲ τὸν ἄδικον καὶ βέβηλον πονηροὶ καὶ κάκιστοι.

[Σήθοντες:] κοσκινίζοντες.

[Σήθων:] ὄνομα κύριον.

[Σήϊνος:] ὄνομα κύριον.

[Σήκαθεν:] ὥς εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν· τουτέστι μάνδραν. καὶ **[Σηκασθέντας,]** ὥς ἐν σηκῷ περικλεισθέντας. καὶ γὰρ ἐν κύκλῳ μὲν ὥσπερ σηκασθέντας ἐδεδίει, μὴ διὰ πλῆθος βιάσαιντο σφᾶς, ἐς ἐν τὸ ἀσθενέστατον τῆς κυκλώσεως ἐντείναντες. καὶ αὐθις· ἔκ ποτέ τις φρικτοῦ θεᾶς σεσοβημένος οἶστρω.

[Σηκίδες:] τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια. κυρίως δὲ σηκύλη καὶ σηκίς, ἢ ἐν ἀγρῷ ταμιεῖον φυλάττουσα.

[Σηκοκόρος:] ὁ τοῦ σηκοῦ ἐπιμελούμενος. .

[Σηκός:] ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ, ναός, οἶκος, τάφος. παραγενόμενοι δὲ εἰς τὸν σηκὸν τῶν αἰχμαλώτων ἐκέλευον κηρύττειν. ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν οἶκον. τάττουσι δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας· λέγει γὰρ Λυσίας· ὅς δύο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν οὔτε μορίαν οὔτε σηκόν. μήποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς ἐλαίας καλοῦσι, τὰς δὲ δημοσίας μορίας. σηκὸν δέ, ὥς ἔοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν.

[Σηκοί:] αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις, παρὰ τὸ σῶζειν. ἢ στηκοί τινες ὄντες, παρὰ τὸ ἐκεῖσε στήκειν.

[Σήκρητον.] καὶ **[Πρωτοασηκρήτις.]**

[Σήλεκτος:] χαμαιδικαστής.

[Σηλώμ:] ὄνομα πόλεως.

[Σηλυβρία:] πόλις Θρακική.

[Σῆμα:] ὁ τάφος.

[Σημάντορες:] ἐπιτάκτορες, ἡγεμόνες.

[Σήμαντρα:] σφραγίδες.

[Σημασία:] φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

[Σήματα:] τέρατα, σημεῖα. Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα.

[Σημαία, σπεῖρα, τάγμα:] ταυτόν ἐστίν· οἱ δὲ ἡγεμόνες τούτων κεντυρίωνες καὶ ταξίαρχοι. καὶ

[Σημαιοφόρος,] ὁ ἡγεμών.

[Σημαία:] τάξις πολεμική, δι' ἧς τὸ Ἡράκλειον ἥλω ἰδίαν τινὰ ἄλωσιν. ἐχούσης τῆς πόλεως ἐφ' ἐνὸς μέρους ἐπ' ὀλίγον τόπον ταπεινὸν τεῖχος, οἱ Ῥωμαῖοι τρεῖς σημαίας προεχειρίσαντο, καὶ τῇ μὲν πρώτῃ τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραξαν, ὥστε τῇ τῶν ὀπλῶν πυκνότητι κεραμωτῷ καταρρύτῳ γίνεσθαι παραπλήσιον. ἐφεξῆς δὲ ἕτεραι δύο.

[Σημαῖαι:] σίγνα, προτομαί. Πιλάτος εἰς τὴν Ἰουδαίαν τὰς Τιβερίου εἰκόνας, αἱ σημαῖαι καλοῦνται, κεκαλυμμένας εἰσήνεγκεν· οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν, ὡς πεπατημένων αὐτοῖς τῶν νομίμων· οὐδὲν γὰρ ἡξίουεν δείκην ἐν τῇ πόλει εἰσιέναι.

[Σημαῖαι:] τὰ παρὰ Ῥωμαίοις λεγόμενα σίγνα. πάντων γε μὴν τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τῶν σημαῶν εἶδωλα φερόντων, ὁ Κωνσταντῖνος σταυροῦ τύπον ἔφερεν. αἱ δὲ σημαῖαι τῶν Ῥωμαίων συνεπεφύγεσαν εἰς βουνόν· καὶ πάντων δόντων γνώμας ὁ Σκιπίων ἔφη, ὅταν ἐξ ἀκεραίου βουλεύωνται, καὶ πλείω ποιῆσθαι πρόνοιαν τοῦ μηδὲν παθεῖν ἢ τοῦ δράσαι κακῶς τοὺς ἐχθρούς.

[Σημαίνει:] εἰς γνῶσιν ἐφέλκεται. σημαίνει δ', ὅτι μόνης τόδ' ἐστὶν Ἰσμήνης φίλον κάρα.

[Σημαίνει:] ἐπιτάττει.

[Σημαίνομαι:] σηματίζομαι, διὰ σημείων γινώσκω. Σοφοκλῆς· καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐκπέπληγμαι κοῦκ ἔχω μαθεῖν ὅτου. ἢ σημαίνομαι, ἀντὶ τοῦ σημείου ἑαυτῷ τινα συντίθημι ἀπὸ τοῦ ἵχνους, τὸ δὲ ἀπορῶ· ἐπεὶ τοιοῦτον συμβαίνει περὶ τοὺς ἰχνευτάς, ἐπιτατ τομένων τῶν ἰχνῶν. διὰ δὲ τὴν μανίαν δυσίχνευτος καὶ ἐπιτεταραγμένη ἡ βάσις γέγονε τοῦ Αἴαντος.

[Σημεῖα:] μίλια.

[Σημεῖα:] οὕτως λέγουσι τὰς σφραγίδας Δημοσθένους καὶ ἄλλοι.

[Σημεῖα Σκυθικά,] ἃ φέρουσιν ἐν τῷ πολέμῳ, ὑφάσματά εἰσι βαφῇ πεποικιλμένα, ἃ εἰς ιδέαν μάλιστα ὄψεων εἵκασται, καὶ ἀπηώρηται κοντῶν συμμέτρων. τὰ δὲ σοφίσματα ταῦτα, θεόντων ἢ καὶ ἵππους ἐπιβεβηκότων τῶν φερομένων αὐτά, ἐξογκοῦται, ὡς μάλιστα δοκεῖν τοῖς θηρίοις εἰκέναι· καὶ τι καὶ ἡγεῖ πρὸς τὴν συγκίνησιν ὑπὸ τῇ πνοῇ διερχομένη βία.

[Σημεῖα ἀρθῆναι ἐκατέροις:] παρὰ Θουκυδίδη. σύμβολά τινα εἶχον, ἃ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς μάχης δεικνύμενα. καὶ ὅτε μὲν ἀντετείνετο τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης· ὅτε δὲ κατεσπῶντο, ἐπαύοντο.

[Σημεῖα·] ζητεῖ ἐν τῷ σύμβολῳ.

[Σημεῖον:] δι' οὗ τὰ ἄδηλα καταλαμβάνεται παρὰ τοῖς Σκεπτικοῖς, ὃ ἀναιροῦσι διὰ συλλογισμῶν. καὶ ὅτε δὲ ἔμελλε γίνεσθαι ἐκκλησία, σημεῖον ἐτίθετο. οὕτως οὖν καὶ τῶν γυναικῶν μελλουσῶν ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ἐκκλησιάζειν, σημεῖον ἐτέθη. Ἀριστοφάνης· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφόρῳ φαίνεται.

[Σημήνας] καὶ **[Σημάνας]**, τὸ αὐτό.

[Σῆμος,] Ἡλεῖος, γραμματικός. ἔγραψε Δηλιακῶν βιβλία η', Περίοδους β', Περὶ Πάρου α', Περὶ Περγάμου α', Περὶ παιάνων. ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύει μουσικῶν τινῶν ἰδεῶν τούτων· Αὐτοκαβάλων, Ἰθυφάλλων, Φαλλοφόρων. καὶ οἱ μὲν, φησί, κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν· ὠνομάσθησαν δὲ ὕστερον Ἰαμβοί· οἱ δὲ Ἰθύφαλλοι προσωπεῖα μεθύνοντων εἶχον καὶ χειρίδας ἀνθινὰς καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ Φαλλοφόροι οὐ χωρὶς ἐξ ἐρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἰοῖς στεφανοῦμενοι.

[Σήωνες:] οἱ Κελτοί, οἱ λεγόμενοι Γερμανοί.

[Σηῶν:] ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμορραίων.

[Σηπεδόνος. Σῆπες:] οἱ σκώληκες.

[Σηπία:] ὁ ἰχθύς. Ἀριστοφάνης· κάθησο τοίνυν σηπίας μασώμενος. οἶονεῖ τρυφῶν διὰ τὴν ἐξουσίαν.

[Σήραγγες:] αἱ ὑπὸ γῆν ἐπιμήκεις ἐκρήξεις, οἶονεῖ φλέβες τινὲς οὔσαι τῆς γῆς, αἷς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ ζητεῖ διέξοδον. ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρηται, ὁ διατετρημένος.

[Σηράγγιον:] χωρίον τοῦ Πειραιῶς.

[Σήραγξ:] χάσμα, κοιλάς· καὶ ὕφαλος πέτρα, ρήγματα ἔχουσα.

[Σῆρες:] ἔθνος, ἔνθα ἡ μέταξα γίνεται. ἐξ οὗ καὶ σηρικὰ τὰ ἐκ μετάξης ὑφασμένα λέγεται. καὶ **[Σήρ,]** σηρός, ἡ εὐθεῖα.

[Σηρική·] ὅτι ἡ μέταξά ἐστιν, ἐξ ἧς εἰώθεσαν τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν Ἑλληνες Μηδικὴν ἐκάλουν, τὰ δὲ νῦν σηρικὴν ὀνομάζουσιν. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ πρὸς Αἰθίοπας πρεσβεύονται Ῥωμαῖοι, ὅπως Αἰθίοπες ὠνούμενοι τὴν μέταξαν ἐξ Ἰνδῶν, ἀποδόμενοι δὲ αὐτὴν ἐς Ῥωμαίους, αὐτοὶ μὲν κύριοι γένωνται μεγάλων χρημάτων, Ῥωμαίοις δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκέτι ἀναγκασθήσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα ἐς τοὺς πολεμίους μετενεγκεῖν. καὶ **[Σηρικὸν νῆμα,]** καὶ **[Σηρικὰ ἱμάτια. Σῆς,]** σητός· ὁ σκώληξ.

[Σήσασμα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια:] φύλλα τινά, οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφεῖοι.

[Σήσαμος·] καὶ **[Σησαμούντια πόπανα. Σησαμοῦς]** καὶ σησαμῇ διαφέρει· σησαμοῦς μὲν εἶδος πλακοῦντος, σησαμῇ δέ, ἣν ἡμεῖς φαμέν σησαμίδα. καὶ **[Σησάμινον]** ἔλαιον καὶ σύεινον· ὃ ἐχρίοντο οἱ σὺν Κύρῳ συστρατευθέντες.

[Σησαμοῦσι:] πλακοῦσι.

[Σησάν:] ὄνομα τόπου.

[Σῆσις:] ἡ τοῦ κοσκίνου.

[Σηστός:] πόλις ἐν Ἀβύδῳ.

[Σητάνειος ἄρτος:] ἐκ τοῦ σήθω, τὸ κοσκινίζω.

[Σηταῖον:] ὄνομα χωρίου.

[Σητόβρωτος:] σκωληκόβρωτος.

[Σητώμενα:] βιβρωσκόμενα. **[Σητάω,]** σητῶ, ῥῆμα.

[Σῆψαι:] ἐκ τοῦ σήπω.

[Σιαγόνος:] παρειᾶς.

[Σίαλος:] ὁ εὐτραφὴς χοῖρος. παρὰ τὸ ἄλῃς σεσιτεῦσθαι. σιαλὸς δὲ ὀξύτόνως, τὸ ἀκουσίως ἐκφερόμενον περίττωμα ἐκ τοῦ στόματος. κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων προηγείτο τῆς πομπῆς αὐτῶ, σιαλὸν ἀποπτύων.

[Σιάλωμα:] σιδηρᾶ περιφέρεια τοῦ Ῥωμαϊκοῦ θυρεοῦ.

[Σίβυλλα Δελφίς,] ἦν καὶ Ἄρτεμιν προσηγόρευσαν. γέγονε δὲ αὕτη πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, καὶ ἔγραψε χρησμούς δι' ἐπῶν. ὅτι ὁ πατήρ Σιβύλλης τῆς Χαλδαίας Βηρωσσὸς ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς Ἐρυμάνθη.

[Σίβυλλα,] Απόλλωνος καὶ Λαμίας, κατὰ δέ τινας Ἀριστοκράτους καὶ Ὑδάλης, ὡς δὲ ἄλλοι Κριναγόρου, ὡς δὲ Ἑρμιππος Θεοδώρου. Ἐρυθραία, παρὰ τὸ τεχθῆναι ἐν χωρίῳ τῶν Ἐρυθρῶν, ὃ προσηγορεύετο Βάτοι· νῦν δὲ αὐτὸ τὸ χωρίον πολισθὲν Ἐρυθραὶ προσαγορεύονται. τινὲς δὲ αὐτὴν Σικελὴν, ἄλλοι Λευκανήν, ἄλλοι Σαρδάνην, ἄλλοι Γεργιθίαν, ἄλλοι δὲ Ῥοδίαν, ἄλλοι Λίβυσσαν, ἄλλοι Σαμίαν ἐδόξασαν. γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις τῆς Τρωϊκῆς ἀλώσεως μετὰ υπγ' ἔτη, καὶ συνετάξατο βιβλία ταῦτα· Περὶ παλμῶν, μέλη, χρησμούς. λέγεται δὲ καὶ τρίγωνον εἶδος λύρας αὐτὴν πρῶτον εὐρεῖν.

[Σίβυλλα Ἑλισσα·] ἔγραψε μαντείας καὶ χρησμούς δι' ἐπῶν.

[Σίβυλλα Κολοφωνία,] ἥτις ἐκλήθη καὶ Λάμπουσα, ἀπόγονος Κάλχαντος. καὶ αὐτὴ μαντείας καὶ χρησμούς δι' ἐπῶν, καὶ ἄλλα.

[Σίβυλλα Θετταλή,] ἡ κληθεῖσα καὶ Μαντώ, ἀπόγονος Τειρεσίου.

[Σίβυλλα Φρυγία,] ἡ κληθεῖσα ὑπὸ τινων Σάρυσις, ὑπὸ δέ τινων Κασσάνδρα, ἄλλων δὲ Ταραξάνδρα. καὶ αὐτὴ χρησμούς.

[Σίβυλλα Κυμαία] καὶ **[Σίβυλλα Θεσπρωτίς·]** ὁμοίως χρησμούς.

[Σίβυλλα Χαλδαία,] ἡ καὶ πρὸς τινων Ἑβραία ὀνομαζομένη, ἡ καὶ Περσίς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη, ἐκ τοῦ γένους τοῦ μακαριωτάτου Νῶε· ἡ τῶν κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα λεγομένων προειρηκυῖα· ἥς μνημονεῖ Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἱστορήσας· ἡ περὶ τοῦ δεσπότη Χριστοῦ μυρία προθεσπίσασα καὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συνάδουσιν αὐτῇ, πλην ὅτι ταύτης εἰσὶ βιβλία κδ', περὶ παντὸς ἔθνους καὶ χώρας περιέχοντα. ὅτι δὲ οἱ στίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς εὐρίσκονται καὶ ἄμετροι, οὐ τῆς προφήτιδος ἐστὶν ἡ αἰτία, ἀλλὰ τῶν ταχυγράφων, οὐ συμφθασάντων τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου ἢ καὶ ἀπαιδευτῶν γενομένων καὶ ἀπείρων γραμματικῶν· ἅμα γὰρ τῇ ἐπιπνοίᾳ ἐπέπαυτο ἡ τῶν λεχθέντων μνήμη. καὶ διὰ τοῦτο εὐρίσκονται καὶ οἱ στίχοι ἀτελεῖς καὶ διάνοια σκάζουσα, εἴτε καὶ κατ' οἰκονομίαν θεοῦ τοῦτο γέγονεν, ὡς μὴ γινώσκοντο ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ ἀναξίων οἱ χρησμοὶ αὐτῆς. ὅτι Σίβυλλαι γεγόνασιν ἐν διαφόροις

τόποις καὶ χρόνοις τὸν ἀριθμὸν δέκα. πρώτη οὖν ἡ Χαλδαία ἢ καὶ Περσίς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη. δευτέρα ἡ Λίβυσσα. τρίτη Δελφίς, ἡ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα. τετάρτη Ἰταλική, ἡ ἐν Κιμμερίᾳ τῆς Ἰταλίας. πέμπτη Ἐρυθραία, ἡ περὶ τοῦ Τρωϊκοῦ προειρηκυῖα πολέμου. ἕκτη Σαμία, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Φυτώ· περὶ ἧς ἔγραψεν Ἐρατοσθένης. ἑβδόμη ἡ Κυμαία, ἡ καὶ Ἀμαλθία, ἡ καὶ Ἱεροφίλη. ὀγδόη Ἑλλησποντία, τεχθεῖσα ἐν κώμῃ Μαρμισσῶ, περὶ τὴν πολίχνην Γεργίτιον, αἱ τῆς ἐνορίας ποτὲ Τρωάδος ἐτύγχανον, ἐν καιροῖς Σόλωνος καὶ Κύρου. ἐνάτη Φρυγία. δεκάτη ἡ Τιγουρτία, ὀνόματι Ἀβουναία. φασὶ δὲ ὡς ἡ Κυμαία ἐννέα βιβλία χρησμῶν ἰδίων προσεκόμισε Ταρκυνίῳ Πρίσκῳ τῷ τηνικαῦτα βασιλεύοντι τῶν Ῥωμαίων· καὶ τούτου μὴ προσηκαμένου, ἔκαυσε βιβλία β΄. ὅτι Σίβυλλα Ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστίν, ἐρμηνευομένη προφητῆς, ἡγουν μάντις· ὅθεν ἐνὶ ὀνόματι αἱ θήλειαι μάντιδες ὠνομάσθησαν. Σίβυλλαι τοίνυν, ὡς πολλοὶ ἔγραψαν, γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις τὸν ἀριθμὸν ι΄.

[Σιβυλλιᾶ:] ἀντὶ τοῦ χρησμῶν ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ· ἡ ἀπατᾶται καὶ μαντικῶς ἔχει, χρησμούς φαντάζεται· χρησμολόγος γὰρ ἡ Σίβυλλα. ἡ μέγα φρονεῖ καὶ ἐπαίρεται. Ἀριστοφάνης· ᾄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾶ. ἡ οὕτως· χρησμοῦδεϊ, φησὶν, ἐπειδήπερ τὴν προθεῖς μίαν τῆς ἐπαγγελίας οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ' ἐν ταῖς κ' ἡμέραις, ἃς ἐπηγγείλατο, τοὺς Λακεδαιμονίους αἰχμαλώτους ἡγαγεν, ὥσπερ μαντευσάμενος τὴν ὑπόσχεσιν. καὶ **[Σιβύλλειον λόγιον,]** τῆς Σιβύλλης.

[Σιβύνη:] ἀκόντιον Ῥωμαϊκόν.

[Σιβύρτιος,] Θεοδέκτου τοῦ Φασηλίτου ἀναγνώστης, καὶ οἰκέτης, ὃς ἐρρητόρευσεν οἰκετῶν πρῶτος. ἔγραψε τέχνας ῥητορικάς.

[Σιγαλόεν:] τὸ λαμπρόν. καὶ **[Σιγαλόεις, Σιγγάροις:]** ἐθνικόν. τοῖς Σιγγάροις.

[Σιγείους:] ἀπὸ τόπου. καὶ **[Σίγειον,]** τὸ ἀκρωτήριον.

[Σιγηλός:] ἄφωνος, σιγηρός. σιγὴ δὲ ἦν βαθυτέρα πάσης ἐρημίας.

[Σίγμα:] τὸ γράμμα, στοιχεῖον.

[Σιγύνη,] καὶ **[Σιγύννους,]** τὰ δόρατα. παρὰ Μακεδόσιν. ἐν Ἐπιγράμμασι· τόνδε παρ' Ἡρακλεῖ θῆκ' ἐμε τὸν σιγύνην ἐκ πολλοῦ πλειῶνος. καὶ ἀλλαχοῦ· τὸν κύνα τὰν πῆραν τε καὶ ἀγκυλόδοντα σίγυνον.

[Σιγῶ:] τὸ καταπαύω, καὶ σιωπῶ. σιγᾷ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν.

[Σίγιον:] πόλις ἔστι τῆς Τρωάδος οὐκ ἄποθεν τῆς Ἰλίου.

[Σίδειος καρπός, Σίδη:] πόλις.

[Σιδηραῖ πύλαι, Σιδηρέαν ψυχὴν:] τὴν ἀμείλικτον. καὶ σιδηρέους Ἄτλαντος ὤμους. ὅτι Γλαῦκός τις Σάμιος πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε. καὶ παροιμία· Γλαύκου τέχνη, ἐπὶ τῶν ῥαδίως κατεργαζομένων. ὅτι οἱ μαλθακὸν εἶναι βουλόμενοι τὸν σίδηρον ἐλαίῳ βάπτουσιν, οἱ δὲ σκληρὸν ὕδατι.

[Σιδήρειος ἦχος, Σιδήριον] δέ, τὸ μικρόν, ὑποκοριστικῶς, διὰ τοῦ ι.

[Σιδηρίτης:] εἶδος βοτάνης. **[Σιδηρίτις]** δὲ θηλυκῶς λίθος. ἔστι καὶ λίθος σιδηρίτης θαυμασίους τινὰς ἐσχέκ' ἐκείνους λεγόμενος δυνάμεις παρὰ τὸν μαγνήτιν.

[Σιδηροῦς ἄνθρωπος,] καὶ πολλὰ ὑπομένων κακά.

[Σιδίω:] κόκκω ρόας.

[Σίδια:] τὰ λέπυρα τῶν ροιῶν. τὰ δὲ παιδία ἐκ μὲν τῶν δερμάτων περιέτεμνον τροχοὺς καὶ ἀμάξας· ἐκ δὲ τῶν ροιῶν, ὅταν καταφάγωσι τὰ ἐντός, ἐκ τῶν λεπύρων βατράχια γλύφουσιν. ἢ σιδίων, τῶν ροιῶν. Ἀριστοφάνης· κάκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς; ἐπὶ τῶν βουλομένων δεῖξαι εὐφυΐαν ἔχειν. παιδάριον ὃν τοιουτονὶ ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν ἀμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο κάκ τῶν σιδίων βατράχους ποίει, πῶς δοκεῖς;

[Σιδόνιαι στολαί.] καὶ τάπητες. καὶ **[Σιδόνιος,]** Φοῖνιξ.

[Σιδών,] Σιδῶνος· ὄνομα πόλεως.

[Σιαίνεται·] αἰτιατικῇ.

[Σίελος:] ὁ ἐκ τοῦ στόματος ἀφρός.

[Σίζον:] ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦν. τάγηνον τευθίδων ἐφεστάναι σίζον.

[Σίζουσα:] ἀντὶ τοῦ ζέουσα· ὡς ἐπὶ τῆς ταγηνιζομένης. οἶον ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσα. Ὅμηρος· ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαίνῳ ἀμφὶ πελέκει. Ἀριστοφάνης· ἥδ' ὀπτωμένη σίζουσα πάραλος.

[Σικάριοι:] ληστῶν γένος. σίκας δὲ τὰ ἐπικαμπῇ ξίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, οἷς οἱ χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι. οὗτοι τοὺς παρατυγχάνοντας ἔκτεινον ἐπὶ Κλαυδίου δὲ τοῦ βασιλέως· οὗς Αἰγύπτιος ληστής ἐπὶ τὴν ἔρημον ἐξήγαγεν· οὗς ἐτιμωρήσατο Φίληξ. **[Σικάριοι]** δὲ λέγονται οἱ Φαρισαῖοι, ὡς Ζηλωταί.

[Σικελίζειν:] τὸ αὐστηρεῦεσθαι παρὰ Ἐπιχάρμῳ, οἱ δὲ πονηρεῦεσθαι. φασὶν Ἀγησιλάου Ἀρχιδάμῳ γενέσθαι πυθόχρηστον, Σικελίαν φυλάττεσθαι. καὶ τὸν μὲν τὴν νῆσον ἔχειν δι' εὐλαβείας· καὶ ἐς τὸν τρισκελῆ λόφον κατὰ τὴν Ἀττικὴν, ᾧ κεῖται τοῦτο τὸ ὄνομα Σικελία, κατέλυσε τὸν βίον μαχόμενος.

[Σικελικὴ τράπεζα:] ἐπὶ τῶν πάνυ πολυτελῶν καὶ τρυφηλῶν.

[Σικελιώτης. Σικελὸς ὁμφακίζεται:] ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα κέρδη μεγάλως βλαπτομένων. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ὠραιότερα ἐκλεγομένων τάσσεσθαι.

[Σικελικὸς τὴν θάλασσαν·] ζήτει ἐν τῷ ὁ Σικελικὸς τὴν θάλασσαν.

[Σίκερα:] σκευαστὸν πόμα. καὶ παρ' Ἑβραίοις οὕτω λεγόμενον μέθυσμα· οἶνος συμμιγῆς ἡδύσμασιν· ἐκ τοῦ συγκεκρᾶσθαι.

[Σίκιμα:] ἡ τῷ Ἰωσήφ ὑπὸ τοῦ Ἰακώβ καταλειφθεῖσα πόλις.

[Σίκινις:] ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. καὶ οὐδέτερο.

[Σίκιννον. Σικίννιον καὶ Βροῦτον·] ζήτει ἐν τῷ δήμαρχοι.

[Σίκκον:] ὄνομα κύριον. αὐθυπότακτον.

[Σίκλον:] ἀργυρίου ε'. Μωϋσῆς δέ φησιν ἐν τῇ παλαιᾷ.

[Σίκυον:] ἀπὸ σίκυος. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ σίκυον χνοάοντα, τὸν ἐν φύλλοις πεδοκοίτην. καὶ **[Σίκυος,]** ἀρσενικόν. Ἀριστοφάνης· κεῖ που σίκυον ἴδοιεν ἢ λαγῶδιον. καὶ αὖθις· σικύους ἐνταῦθα πη φυομένους οὐδενὶ κόσμῳ περιϋόντες κατήσθιον.

[Σικυῖα:] τὰ τετράγγουρα. ἡ ἱατρικὸν ἐργαλεῖον. καὶ **[Σικυήλατον]**, ὁ κῆπος.

[Σικυών:] ἡ νῦν Ἑλλάς καλουμένη, ἥς πρῶτος ἐβασίλευσεν Αἰγιαλεύς. καὶ διήρκεσεν ἡ βασιλεία ἔτη ἄπα'. φυλάττει.

[Σικυώνιος·] καὶ Σικυώνιον πεδῖον οὕτω καλοῦσι. καὶ παροιμία· **[Σικυώνιος ἐπαπέδου.]**

[Σίκυς:] εἶδος ὀπώρας.

[Σικχαντόν:] ἀηδὲς.

[Σικχός:] σκώπτης. ἡ ὁ ἀνόρεκτος, καὶ ἀσθενής. Πλούταρχος· τὰ ῥωμαλεώτερα τῶν ζώων τοὺς στομάχους σκορπίους καὶ ὄφεις ἐσθίοντα καταπέττει· οἱ δὲ σικχοὶ καὶ νοσώδεις ἄρτον καὶ ὕδωρ προσφερόμενοι ναυτιῶσιν.

[Σικχός:] ὁ μικρὸς σῖτος.

[Σίλας:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Σίλα]** θηλυκόν, ὄνομα κύριον.

[Σιλβανός,] φιλόσοφος· ὃς ἐπεικὴς μὲν ἦν τὰ ἄλλα καὶ ἱερός, ἀπλούστερος δὲ τὰ ἥθη καὶ ἐπιπόλαιος.

[Σιλλαίνει:] μυλλαίνει, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει, καὶ μυλλίζει. **[Σύλλος]** γὰρ ὁ μῖμος, ἡ ὁ μῶμος, καὶ ἡ κακολογία. καὶ ὁ χλευασμός. καὶ ὁ ταύτας γράφων σιλλογράφος ἦν Τίμων Φλιάσιος, φιλόσοφος τῆς Πύρρωνος ἀγωγῆς.

[Σιλαίνω:] τὸ τοὺς ἵππους κινῶ.

[Σιλλεύς,] Σιλλέως· ὄνομα κύριον.

[Σιλζίβουλος,] ὁ Τούρκων ἡγεμὼν. ἐσήμηνε Σιλζίβουλος ὁ Τούρκων ἡγεμὼν, ὥς ὁ Ῥωμαίων φίλος οὐχ ἦττον καὶ αὐτῷ ἐπιτήδειος, καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως. ἐπειδὴ τηνικαῦτα Ῥωμαῖοι Πέρσαις ἐπολέμουν, ἐπὶ τῇ προσηρῇ δέον εἶναι ἐν καιρῷ καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι Πέρσαις.

[Σιληνός:] ὁ σαλός, καὶ φλύαρος. ἐκ τοῦ σιλαίνω, τὸ φλυαρῶ.

[Σίλλος:] χλευασμός.

[Σιλουανός:] ὄνομα κύριον.

[Σίλουρος:] εἶδος ἰχθύος. καὶ ζῆτει ἐν τῷ βλάκα.

[Σιλωάμ. Σίλωνος. Σιλφαῖος ἄρτος. Σίλφη:] ὄνομα ζωῦφίου. καὶ **[Σίλφας]** λέγουσιν εἶδη ἀκατίων.

[Σίλφιος:] βοτάνη πολυτίμητος. ἡ δὲ αἰτία αὕτη. Βάττος, ὁ καὶ Ἀριστοτέλης, πόλιν ἐν Λιβύῃ Κυρήνην λεγομένην ἔκτισεν. οἱ δὲ Κυρηναῖοι βουλόμενοι ἀνταπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ ἐποίησαν δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ κλάδος καὶ ὁ ὀπὸς πολλῆς τιμῆς ἐστίν ἄξιον. καὶ οἱ Ἀμπελιῶται, ἔθνη Λιβύης, εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου. ζῆτει ἐν τῷ Βάττου σίλφιον.

[Σίλφιον:] ῥίζα ἡδύοσμος, ἐν Λιβύῃ γινομένη, ἀρτυτικὴ καὶ θεραπευτικὴ· καλλίστη δὲ ἡ Κυρηναϊκὴ. ὅτι τῷ ὀπῷ καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καυλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο· ἔστι δὲ φυτᾶριον. Ἀρισταῖος δὲ πρῶτος εὔρε τὴν τοῦ σιλφίου ἐργασίαν, ὥσπερ καὶ τοῦ μέλιτος.

[Σίμβριος. Σίμβλα:] τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. καὶ **[Σιμβλήϊα. Σίμβλοι:]** θῆκαι τῶν μελισσῶν. ἐν Ἐπιγράμμασι· Πειθοῖ καὶ Παφίᾳ πακτὰν καὶ κηρία σίμβλων Ἑρμοφίλας ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος. καὶ **[Σιμβλεῦω.]** ἥνι δὲ συμβλεύει κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν ἐσμῶ βομβητῇ κυκλόσε βριθόμενα.

[Σιμά·] ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ σιμὰ σεσηρῶς μυχθίζεις. ἀντὶ τοῦ χλευάζεις, μυκτηρίζεις.

[Σιμαίθα:] ὄνομα πόρνης Μεγαρικῆς, ἧς ἡράσθη καὶ Ἀλκιβιάδης.

[Σιμικίνθιον:] φακιόλιον, ἢ σουδάριον.

[Σιμήσιον:] τὸ παρ' ἡμῖν. ἦτοι τοῦ σφῶς τὸ ἥμισυ· σιμός γὰρ ὁ κολοβός· τὸ κεκολοβώμενον ἀπὸ τοῦ νομίσματος.

[Σιμίας,] Ῥόδιος, γραμματικός. ἔγραψε Γλώσσας βιβλία γ'· ποιήματα διάφορα βιβλία δ'. ἦν δὲ τὸ ἐξαρχῆς Σάμιος· ἐν δὲ τῷ ἀποικισμῷ τῆς Ἀμοργοῦ ἐστάλη καὶ αὐτὸς ἡγεμὼν ὑπὸ Σαμίων. ἔκτισε δὲ Ἀμοργὸν εἰς τρεῖς πόλεις, Μινῶαν, Αἰγιαλόν, Ἀρκεσίμην. γέγονε δὲ μετὰ υς' ἔτη τῶν Τρωϊκῶν· καὶ ἔγραψε κατὰ τινὰς πρῶτος ἰάμβους, καὶ ἄλλα διάφορα, Ἀρχαιολογίαν τε τῶν Σαμίων.

[Σιμίας,] Θηβαῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Σωκράτους. ἔγραψε Περὶ σοφίας, Περὶ φιλίας, Περὶ ἀληθείας, Περὶ μουσικῆς, Περὶ αἵρετοῦ καὶ φευκτοῦ, Περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς· καὶ ἄλλα φιλόσοφα.

[Σιμίχη. Σιμόεις:] ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ἐξ αὐτοῦ Σιμοεῖσιον πεδῖον.

[Σιμοκάττης,] ποιητής. ἐπώνυμον Θεοφυλάκτου σοφιστοῦ.

[Σιμός:] ὁ προσάντης τόπος. καὶ σιμὸν οὐδετέρως. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις· μέσσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμὸν. καὶ πλατύ. καὶ ἐν Νίκαις· τουτὶ προσαναβῆναι τὸ σιμὸν αἰεῖ.

[Σιμός:] ὁ ἐναντίος τῷ γρυπῷ. σιμός τὴν ῥῖνα. καὶ Φιλόστρατος· ἀναπηδῶντι τῷ ἵππῳ πρὸς τὸ σιμὸν ἐφεῖναι τὸν χαλινόν.

[Σῆμος·] Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς τῶν Ἀλευαδῶν οὗτός ἐστι, τῶν δοκούντων συμπράξει τῷ Μακεδόνι.

[Σιμωνίδης,] Λεωπρεποῦς, Ἰουλιήτης τῆς ἐν Κέῳ τῇ νήσῳ πόλεως, λυρικός, μετὰ Στησίχορον τοῖς χρόνοις· ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης διὰ τὸ ἡδύ. καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ τέχνην εὗρεν οὗτος· προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων καὶ διπλᾶ καὶ τῇ λύρᾳ τὸν τρίτον φθόγγον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς πεντηκοστῆς ἑκτῆς Ὀλυμπιάδος, οἱ δὲ ξβ' γεγράφασι. καὶ παρέτεινε μέχρι τῆς οη', βιοὺς ἔτη πθ'. καὶ γέγραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ ἢ Καμβύσου καὶ Δαρείου βασιλείᾳ καὶ Ξέρξου ναυμαχία καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία, δι' ἐλεγείας· ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς· θρῆνοι, ἐγκώμια, ἐπιγράμματα, παιᾶνες καὶ τραγῳδαίαι καὶ ἄλλα. οὗτος ὁ Σιμωνίδης μνημονικός τις ἦν, εἵπερ τις ἄλλος. τούτῳ δ' ἦν ἐοικώς Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς· ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κατεῖχε, πλεῖστα δὲ εἰς μνήμην ἀνελέγετο· τό τε μνημονικὸν ἑκατοντούτης γενόμενος ἔρρωτο ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην. καὶ ὕμνος αὐτῷ τις ἐς τὴν μνημοσύνην ἦδeto· ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου μαραίνεσθαι φησιν, αὐτόν γε μὴν τὸν χρόνον ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον παρὰ τῆς μνημοσύνης εἶναι.

[Σιμωνίδης,] λυρικός. οὗτος πρῶτος δοκεῖ μικρολογίαν εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ ἄσμα καὶ γράψει ἄσμα. εἶχε δὲ καὶ β' κιβώτια, τὴν μὲν τῶν χαρίτων κενήν, τὴν δὲ ἐτέραν πλέαν. Ἀριστοφάνης· κατὰ τὰ Σιμωνίδου μέλη. τουτέστι κακότεχνα καὶ ποικίλα. Σιμωνίδης υἱὸς Θεοπρεποῦς εἶπεν· ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

[Σιμωνίδης·] ὅπως ἐτίμησάν τε καὶ ἐφίλησαν οἱ Διόσκουροι τὸν μελοποιὸν Σιμωνίδην, καὶ πῶς ἐρρύσαντο, καλέσαντες ἔξω τοῦ ἀνδρῶνος, ἔνθα κατώλισθεν, ἐρῶ ἀλλαχόθι· ἄξιον δὲ μὴδὲ ταῦτα παραλιπεῖν· Ἀκραγαντίνων στρατηγὸς ἦν, ὄνομα Φοῖνιξ· Συρακουσίους δὲ ἐπολέ μουν οὗτοι. οὐκοῦν ὁδε ὁ Φοῖνιξ διαλύει τὸν τάφον τοῦ Σιμωνίδου μάλα ἀκηδῶς τε καὶ ἀνοίκτως, καὶ ἐκ τῶν λίθων τῶνδε ἀνίστησι πύργον· καὶ κατὰ τοῦτον ἐάλω ἡ πόλις. ἔοικε δὲ καὶ Καλλίμαχος τούτοις ὁμολογεῖν. οἰκτίζεται γοῦν τὸ ἄθεςμον ἔργον, καὶ λέγοντά γε αὐτὸν ὁ Κυρηναῖος πεποίηκε τὸν γλυκὺν ποιητὴν· οὐδὲ τὸ γράμμα ἠδέσθη τὸ λεγόμενον υἱὸν Λεοπρεποῦς κεῖσθαι Κήϊον ἄνδρα. καὶ εἰπὼν ἅττα ἐπιλέγει· οὐδ' ὑμέας, Πολύδευκες, ὑπέτρεσεν, οἳ με μελάθρου μέλλοντος πίπτειν ἐκτὸς ἔθεσθέ ποτε δαιτυμόνων ἄπο μούνον, ὅτε Κρανωνίων αἴας ὤλισθεν μέγας οἶκος ἐπὶ Σκοπάδας. τιμωροὶ μὲν δὴ θεοὶ τοῖς ἀξίοις, καὶ τιμῶσιν οἳ τε Ὀλύμπιοι, οἳ τε οἱ ἐπὶ τῆς τρίτης ἀρχῆς· οὐ μοι δοκεῖ πολυπραγμονεῖν. ἔστωσαν δὴ καὶ ταῦτα ὑπόμνησις τοῦ βιοῦν ὀρθῶς, ἵνα τε αὐτοὺς ἔχωμεν καὶ ἐνταῦθα κηδεμόνας, καὶ ἐκεῖθι, ὅταν τὴν εἰμαρμένην τε καὶ ἀναγκαίαν πορείαν ἔλθωμεν.

[Σιμωνίδης] Κεῖος, θυγατριδοῦς κατὰ τινος τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν· καὶ γέγραφε Γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις γ', Εὐρήματα ἐν βιβλίοις γ'.

[Σιμωνίδης] Μάγνης Σιπύλου, ἐποποιός. γέγονεν ἐπὶ Ἀντιόχου τοῦ Μεγάλου κληθέντος· καὶ γέγραφε τὰς Ἀντιόχου πράξεις καὶ τὴν πρὸς Γαλάτας μάχην, ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτοῦ ἔφθειρεν.

[Σιμωνίδης] Καρύστιος ἢ Ἐρετριεύς, ἐποποιός. τὴν εἰς Αὐλίδα σύνοδον τῶν Ἀχαιῶν, Τριμέτρων βιβλία β', Περὶ Ἰφιγενείας α'.

[Σιμωνίδης·] οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰοβιανοῦ τοῦ βασιλέως, διὰ φιλοσοφίαν πᾶσιν ἐπισημότατος.

[Σιμωνίδης] Κρίνεω, Ἀμοργῖνος, ἱαμβογράφος. ἔγραψεν ἐλεγείαν ἐν βιβλίοις β', ἱάμβους. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ ἧ' καὶ υ' ἔτη τῶν Τρωϊκῶν. ἔγραψεν ἱάμβους πρῶτος αὐτὸς κατὰ τινος.

[Σίμων·] Σίμωνος· ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία· Σίμωνος ἀρπακτικώτερος. Ἀριστοφάνης· ὅταν ἴδωσι Σίμωνα, λύκοι ἐξαίφνης γίνονται. σοφιστὴς δὲ ἦν, ὃς τῶν δημοσίων ἐνοσφίζετο. Σίμων καὶ Θέωρος καὶ Κλεώνυμος, οὗτοι ἐπίορκοι. Ἀριστοφάνης· εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπίορκους ὁ κεραυνός, πῶς δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καὶ τοι σφόδρα γ' εἰσὶν ἐπίορκοι.

[Σιμπλίκιος·] ὄνομα κύριον.

[Σιμύλος·] ὄνομα κύριον. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντός φησιν· ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς Σιμύλῳ καὶ Σωκράτει.

[Σινά·] ὄρος. ἔνθα καὶ τὸ παράδοξον τῆς βάτου θαῦμα κατεῖδεν ὁ Μωϋσῆς. καὶ Σίναιον λέγεται τὸ αὐτὸ ὄρος.

[Σινάμωρον·] πορνικόν. καὶ **[Σινάμωρος·]** ὁ κακόσχολος. Ἡρόδοτος. καὶ **[Σιναμωρουμένη·]** συνεχῶς ἀνδρὶ συνουσιάζουσα πρὸς μίξιν. ἀντὶ τοῦ γαμουμένη. οὕτως Ἀριστοφάνης.

[Σινάτωρ·] σινάτωρος· εἶδος ἀξιώματος.

[Σινδαρωνεύεσθαι·] ἀπὸ τοῦ τοὺς ἄνδρας σίνεσθαι, ὃ ἐστὶ βλάπτειν.

[Σινδών·] σινδόνας.

[Σίναιθος·] ὄνομα κύριον.

[Σίνεσθαι:] βλέπτεσθαι ἢ βλέπτειν. καὶ **[Σινοῦται,]** βλέπτεται.

[Σίνηπι·] καὶ σινάπεως ἡ γενική. .

[Σινιάσαι:] σεῖσαι, κοσκινίσαι, θορυβῆσαι, ταράξαι, πειράσαι. ὁ Χριστὸς πρὸς τὸν Πέτρον· ἐζήτησέ σε ὁ Σατανᾶς τοῦ σινιάσαι σε ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σου, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου. οὐ περὶ τοῦ Πέτρου μόνου δεδέηται ὁ Ἰησοῦς, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν τὴν πίστιν Πέτρου ἔχόντων, οὐδὲν ἕτερον αἰνισσομένου τοῦ κοσκίνου ἢ τὸν περίγειον κόσμον, ἡδονῶν καὶ ὀδυνῶν πεπληρωμένον, δι' ὧν ὡς δι' ὁπῶν ἐκπίπτουσιν οἱ γεώδεις ἀπὸ τοῦ τροφίμου σίτου ἐπὶ τὸν ἄδην, ὡς ἀπὸ τρυπημάτων διαχωριζομένων, τῶν μὲν διαρρεόντων ὡς δι' ὁπῆς τῆς γαστριμαργίας, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία· τῶν δὲ διὰ φιληδονίας· περὶ ὧν ὁ προφήτης φησί· πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν. τῶν δὲ διὰ φιλαργυρίας, τῶν δὲ δι' ὀργῆς, τῶν δὲ δι' ἄλλων παθῶν.

[Σινίζω. Σίνις:] ὄνομα ληστοῦ βλαπτικοῦ. ἥ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν ἔκτεινεν, λαιμῷ ρίμφα καθεὶς ὄνυχα.

[Σίνις:] ἡ πόλις.

[Σίνος:] βλάβη. καὶ **[Σινοῦται,]** βλέπτεται.

[Σίνωνος.] καὶ Σιννωνίς, ὀνόματα κυρία. ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σοραίχου, ἡ Σιννωνίς ἐφίσταται.

[Σινωπεύς. Σινώπη:] πόλις. καὶ ἐταίρα, ἥτις καὶ Ἀβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς εἶναι. καὶ παροιμία, **[Σινωπίσαι.]** τοῦτο πεποιήται παρὰ τὴν ἐταίραν Σινώπην· ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῇσαι, καθάπερ Ἀλεξίς ἔφη. καὶ **[Σινωπίτης. Σίντης:]** βλαπτικός. καὶ **[Σίντωρ,]** ὁ βλαπτικός. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἐχῖνον, ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων. καὶ αὖθις· ἀλλὰ λύκοις σίντησιν ἄν' οὐρεα μὴ τις ἐμεῖο αἰτόλος ἀγγεῖλη γήραος ἀδρανίην.

[Σιντιάδα. Σιών:] ὄνομα πόλεως. Σιών ἐπουράνιος καὶ Ἱερουσαλὴμ χοροῖς ἀγίων κεκοσμημένη· ἥς πύλαι αἱ κάτω ἐκκλησίαι. **[Σιών]** καὶ ἡ εὐσεβὴς πολιτεία. καὶ **[Σιωνῖται,]** οἱ ἀπὸ τῆς Σιών πόλεως.

[Σιωπή·] παροιμία· καὶ σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγόρα τελεσθέντων. ἐπὶ τῶν πάνυ σιγόντων· παρόσον οἱ Πυθαγόρου φοιτηταὶ παράγγελμα εἶχον σιγὴν ἀσκεῖν πενταετὴ χρόνον.

[Σίπαλος:] ὁ ἄμορφος.

[Συτύη:] ἡ ἀρτοθήκη. οἶονεὶ σιτοβύη τις οὔσα· παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι. Ἀριστοφάνης Πλούτω· ἡ μὲν συτύη μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων. προὔχει δὲ τὰ λευκὰ τῶν ἀλφίτων. θείης εὐσιπύους ἐξ ὀλιγισιπύων.

[Σιτυλήγη:] πόλις.

[Σίτυλος·] τόπος, ἢ ποταμός.

[Σιραίου·] Ἀριστοφάνης· ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμίδιω παραμίξας.

[Σιρίκιος,] Νεαπολίτης ἐκ Παλαιστίνης, σοφιστής, μαθητὴς Ἀνδρομάχου, σοφιστεύσας χρόνον τινὰ κατὰ τὰς Ἀθήνας. προγυμνάσματα καὶ μελέτας.

[Σῆρις:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Σίρ:] μεγάλη πόλις καὶ πολυάνθρωπος καὶ πρωτεύουσα τοῦ Ἰλλυριῶν ἔθνους.

[Σιρομάστης:] σκευδός τι σιδηροῦν, λαβὴν ξυλίνην ἔχον παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν. Εὐνάπιος· ὥστε ὁ σιρομάστης μᾶλλον εὐδοκίμει τοῦ δόρατος.

[Σιρός:] ὁ λάκκος. καὶ **[Σιροῖς,]** ὀρύγμασιν, ἐν οἷς κατατίθεται τὰ σπέρματα.

[Σισάν:] ὄνομα πόλεως.

[Σισίννιος,] Ναυατιανῶν ἐπίσκοπος, ἀνὴρ ἐλλόγιμος καὶ ἄκρος φιλόσοφος. διαλεκτικῆς δὲ σφόδρα ἐπεμελεῖτο, ὥς καὶ τὸν Εὐνόμιον τὸν αἰρετικὸν πολλάκις αὐτοῦ φυγεῖν τὴν διάλεξιν. τὴν δὲ δίαιταν ἦν οὐ λιτός, ἀλλ' ἐν ἄκρᾳ σωφροσύνῃ πολυτελεῖ ταύτῃ ἐκέχρητο, τρυφῶν τε ἐν ἐσθῇτι λευκῇ, καὶ δις τῆς ἡμέρας ἐν λουτροῖς δημοσίοις λουόμενος διετέλει. καὶ ποτε ἐρομένου αὐτόν τινος, τοῦ χάριν ἐπίσκοπος ὢν δις λούοιτο τῆς ἡμέρας· ἐπειδὴ τὸ τρίτον οὐ φθάνει, ἀπεκρίνατο. ἄλλοτε δὲ Ἀρσάκιον τὸν ἐπίσκοπον κατὰ τιμὴν ὀρῶν ἠρωτήθη ὑπὸ τινος τῶν περὶ Ἀρσάκιον, διατὶ ἀνοίκειον ἐπισκόπῳ ἐσθῆτα φοροίῃ, καὶ ποῦ γέγραπται, λευκὰ τὸν ἱερωμένον ἀμφιέννυσθαι; ὁ δέ, σὺ πρότερον, ἔφη, εἶπέ, ποῦ γέγραπται, μέλαιναν ἐσθῆτα φορεῖν τὸν ἐπίσκοπον; τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος ἐν ἀπόρῳ γενομένου πρὸς τὴν ἀντερώτησιν, ἐπήγαγεν ὁ Σισίννιος· ἀλλὰ σὺ μὲν οὐκ ἂν, ἔφη, δεῖξαι δυνήσῃ, ὥς δεῖ τὸν ἱερωμένον μέλαιναν ἀμφιέννυσθαι· ἐμοὶ δὲ καὶ ὁ Σολομὼν παρήνευσε, λέγων· ἔστῳσάν σοι ἱμάτια λευκά. καὶ ὁ Σωτὴρ ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις φαίνεται λευκῇ ἐσθῇτι χρησάμενος. οὐ μὴν ἀλλὰ Μωσὴν καὶ Ἡλίαν λευκοφοροῦντας τοῖς ἀποστόλοις ἔδειξε. ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν ἐθαυμάσθη. Λεοντίου δὲ τοῦ Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας ἐπισκόπου Ναυατιανῶν ἐκκλησίαν ἀφαιρουμένου καὶ τῇ Κωνσταντίνου πόλει ἐπιδημοῦντος, ὁ Σισίννιος ἐλθὼν παρ' αὐτὸν παρεκάλει ἀποδοῦναι τὴν ἐκκλησίαν. ὁ δὲ θερμῶς ἀπήντησε καὶ φησιν· ὑμεῖς οἱ Ναυατιανοὶ οὐκ ὀφείλετε ἐκκλησίαν ἔχειν, τὴν μετάνοιαν ἀναιροῦντες καὶ τὴν φιланθρωπίαν τοῦ θεοῦ ἀποκλείοντες. ὁ δὲ Σισίννιος ἔφη· καὶ μὴν οὐδεὶς οὕτω μετανοεῖ ὡς ἐγώ. τοῦ δὲ πάλιν ἐπάγοντος, πῶς μετανοεῖς; ἔφη ὁ Σισίννιος, ὅτι σε εἶδον. Ἰωάννου δὲ τοῦ ἐπισκόπου λέγοντος, ὅτι οὐ δύναται πόλις δύο ἐπισκόπους ἔχειν, ὁ Σισίννιος ἔφη, οὐδὲ γὰρ ἔχει. τοῦ δὲ Ἰωάννου χαλεπήναντος καὶ φήσαντος, ὁρᾷς, ὅτι μόνος εἶναι βούλει ἐπίσκοπος; καὶ ὁ Σισίννιος, οὐ τοῦτο, ἔφη, λέγω, ἀλλ' ὅτι ἐγὼ παρὰ σοὶ μόνῳ οὐκ εἰμι ἐπίσκοπος, ὃς τοῖς ἄλλοις εἰμί. ὁ δὲ Ἰωάννης, ἀλλ' ἐγὼ σε, ἔφη, παύσω προσομιλεῖν· αἰρετικὸς γὰρ ὑπάρχεις. ὁ δὲ Σισίννιος χαριέντως· ἀλλ' ἐγώ, ἔφη, καὶ μισθοὺς παρέξω, εἴ γε τηλικούτου καμάτου ἀπαλλάξαις. ὁ δὲ Ἰωάννης διαμαλαχθεὶς, ἀλλ' οὐκ ἂν σε, ἔφη, παύσω τοῦ προσομιλεῖν ἐγώ, εἴγε ὅλως τὸ λέγειν λυπεῖ σε. οὕτως ἦν χαρίεις ὁ Σισίννιος. πολλὰ δὲ αὐτῷ γέγραπται· λεξιθηρεῖ δὲ ἐν αὐτοῖς, λέγων δὲ μᾶλλον ἢ ἀναγινωσκόμενος ἐθαυμάζετο· προσῆν γὰρ αὐτῷ χάρις τῷ τε προσώπῳ καὶ τῇ φωνῇ καὶ τῷ βλέμματι καὶ τῇ ὅλῃ κινήσει τοῦ σώματος.

[Σισίννιος:] οὗτος ἐπίσκοπος ἐγένετο Ναυατιανῶν, ἀνὴρ ἐλλόγιμος ὅτι μάλιστα καὶ τῶν φιλοσόφων δογμάτων καὶ τῶν ἱερῶν βιβλίων ἐπιστήμων καὶ πρὸς διαλέξεις ἔτοιμος· ὥς καὶ Εὐνόμιον ἐπὶ ταύταις εὐδοκιμοῦντα καὶ τοῦτο ἔργον ποιούμενον πολλάκις παραιτήσασθαι τοὺς πρὸς αὐτὸν διαλόγους. ἐγένετο δὲ σώφρων τὸν βίον, ὥς κρείττων εἶναι διαβολῆς· περὶ δὲ τὴν δίαιταν ἀβρὸς καὶ ποικίλος, ὥς τοὺς ἀγνοοῦντας ἀπιστεῖν, εἰ σωφρονεῖν δύναιτο, τοσοῦτον τρυφῶν. τὸ δὲ ἦθος ἦν χαρίεις καὶ ἡδὺς ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ διὰ ταῦτα τοῖς ἐπισκόποις τῆς καθόλου ἐκκλησίας καὶ τοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ λόγῳ καταθύμιος ἦν. σκώπτειν δὲ σὺν χάριτι καὶ σκωμμάτων ἀνέχεσθαι καὶ ἀπεχθείας ἐκτὸς ὑπομένειν κομψῶς τε σὺν τάχει πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀπαντᾶν εὖ μάλα ἐπιτηδεῖως εἶχεν. ἐρωτηθεὶς οὖν ποτε, ὅτου ἔνεκα δεύτερον λούοιτο ἐπίσκοπος ὢν, ὅτι μὴ τρίτον, ἔφη, φθάνω. ἐπεὶ δὲ λευκῇ ἐσθῇτι διετέλει χρώμενος, ἐπέσκωψέ τις αὐτῷ τῶν ἀπὸ τῆς καθόλου ἐκκλησίας. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· οὐκοῦν εἶπέ, ποῦ εἴρηται ἐσθῆτα μέλαιναν χρῆναι ἀμφιέννυσθαι. τοῦ δὲ ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν ἔφη· σὺ μὲν, ἔφη, οὐκ ἂν τοῦτο ἐπιδεῖξαι δυνήσῃ.

έμοι δὲ καὶ Σολομὼν ὁ σοφώτατος, ἔστωσάν σοι ἱμάτια λευκά, παραινέει, λέγων· καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς λευχείμων ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις φαινόμενος, Μωσῆν τε καὶ Ἡλίαν τοιούτους τοῖς ἀποστόλοις δεικνύς. οὐ μὴν ἀλλὰ κάκεῖνο τῶν εἰρημένων Σισιννίῳ χάριεν οἶμαι. ἐνεδήμει μὲν γὰρ τῇ Κωνσταντινουπόλει Λεόντιος, ὁ τῆς παρὰ Γαλάταις Ἀγκύρας ἐπίσκοπος. ἐκκλησίας δὲ τῶν ἐκεῖσε Ναυατιανῶν ἀφηρημένης, ἦκε πρὸς αὐτόν, ἀπολαβεῖν ταύτην δεόμενος. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπεδίδου, ἐλοιδορεῖτο δὲ τοῖς Ναυατιανοῖς ὡς οὐκ ἀξίως ἐκκλησιάζειν, μετάνοιαν καὶ τὴν παρὰ θεοῦ φιλανθρωπίαν ἀναιρεῖν αὐτοὺς λέγων, ἀλλὰ μὴν, ἔφη Σισίννιος, οὐδεὶς οὕτως ὡς ἐγὼ μετανοεῖ. ἐρομένου δὲ Λεοντίου τίνα τρόπον, ὅτι σε τεθέαμαι, ἀπεκρίνατο. καὶ ἕτερα δὲ πολλὰ αὐτοῦ εὐστόχως εἰρημένα ἀπομνημονεύουσιν. οὐκ ἀκόμψους τε πολλοὺς λόγους αὐτοῦ φέρεσθαί φασιν. ἐπηνεῖτο δὲ μᾶλλον λέγων, ὡς ἄριστα ὑποκρινόμενος, φωνῇ τε καὶ βλέμματι καὶ χαριεστάτῳ προσώπῳ τὸν ἀκροατὴν ἐλεῖν ἱκανός. τοιαύτης ἔλαχε φύσεως ἀγωγῆς τε καὶ βίου Σισίννιος.

[Σισμός:] ἐκ τοῦ σίζω, τὸ ἦχον ἀποτελῶ. ἀπὸ τοῦ ἐκ πυρὸς σιδήρου εἰς ὕδωρ βεβλημένου καὶ ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦντος.

[Σισόης:] τὸ πλεξείδιον. ὁ θεὸς τῷ Μωϋσῇ ἐνετείλατο λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, μὴ τίλλειν τοὺς πώγωνας τῆς γενειάδος, ὅπως μὴ ποιήσωσιν ἑαυτοῖς σισόην.

[Σισύμβροις. Σισύρα:] ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχύ· περιβόλαιον ἀγροικικόν, δουλικόν, παλαιόν· ἢ χιτῶν δερμάτινος. βορέη λέγουσιν ἡλίῳ τε τοιαύτην ἔριν γενέσθαι, πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου ὁδοιποροῦντος τὴν σισύραν ἐκδύσει.

[Σισύρα:] χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἐξωμῖς. οἱ δὲ ἐς Βυζάντιον ἦσαν, σισύρας ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοὶ φέροντες, ἐν αἷς δὴ ἄλλο οὐδέν, ὅτι μὴ διπύρους ἄρτους οἴκοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίκοντο. καὶ Ἀριστοφάνης· χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο. καὶ αὖθις Ἀρι στοφάνης· πῶς οὖν τις αὐτὴν σώσειε τοιαύτην πόλιν, ἢ μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα; ἢ μήτε χρηστὸς μήτε ὀχληρὸς πολίτης συμφέρει.

[Σισύρα:] χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἐξωμῖς ἢ διπλοῖς ἢ τι τοιοῦτον. ὁ δὲ νοῦς, μήτε χρηστὸς μήτε φαῦλος.

[Σισύφειον:] τὸ τοῦ Σισύφου. καὶ **[Σισύφειος λίθος. Σίσυφος:]** ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου, ὡς σκῆψιν ἀγὼν οὗτος οὐ προσδέξεται. ὥρα 'στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν. δριμύν τινα καὶ πανοῦργον παραδεδώκασιν οἱ ποιηταὶ Σίσυφον, διὰ μιᾶς λέξεως παρ' Ὀμήρῳ δεδιδαγμένοι· ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. καὶ **[Σισυφιδῶν γενεᾶς,]** τῆς τοῦ Ὀδυσσεύς. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν πανοῦργων καὶ κακοήθων· ἐκ γὰρ Σισύφου κατάγει τὸ γένος ὁ Ὀδυσσεύς. ὁ δὲ Σίσυφος Κορίνθου βασιλεὺς, πανοῦργος ἀνὴρ· περὶ οὗ φησιν Ὀμηρος· ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. ὅστις ὑπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ τὰς ὀπλὰς τῶν ζώων ἑαυτοῦ μονογράμματα ἔγραψεν ὀνόματα. Αὐτόλυκος δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἐκέκαστο κλεπτοσύνη θ' ὄρκῳ τε, καὶ τὰ κλεπτόμενα παρ' αὐτοῦ τὴν μορφήν ἥλλασσε. κλέψας οὖν καὶ Σισύφου θρέμματα καὶ μεταβαλὼν ὅμως οὐκ ἔλαθε τὸν Σίσυφον· ἐπέγνω γὰρ αὐτὰ διὰ τῶν μονογραμμάτων. ἐπὶ τούτοις δὲ ἐξευμενιζόμενον τὸν Σίσυφον ἐξένισεν αὐτὸν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀντίκλειαν συγκατέκλινεν αὐτῷ καὶ ἔγκυον ἐξ αὐτοῦ γενομένην τὴν παῖδα συνώκισε Λαέρτῃ· διὸ Σισύφου ὁ Ὀδυσσεύς.

[Σῖτα·] ὅτι Φιλοποίμην μετὰ δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τῆς πρὸς πόλεμον ἐξόδου παρήγγειλε τὰ β' σῖτα τρία ποιεῖν, ὅτε βούλοιτο μίαν ἡμέραν προσλαβεῖν· ποτὲ δὲ τὰ δύο, τέτταρα.

[Σίττα:] ὄνομα πόλεως, καὶ **[Σίττας,]** ὄνομα κύριον.

[Σιτάκη:] ὄνομα πόλεως.

[Σίταλκος:] ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεύς.

[Σιτηρέσιον:] τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν. καὶ **[Σιτηρόν,]** ὁ σῖτος.

[Σιτίσεων:] τροφῶν, δαπανῶν.

[Σιτίζω·] αἰτιατικῇ.

[Σιτοβολίοις:] ἀποθήκαις. τὰς δὲ οἰκίας τῆς πόλεως ἀκεραίους διεφύλαξε καὶ τὰ τεῖχη, βουλόμενος σιτοβολίοις χρήσασθαι πρὸς παραχειμασίαν. καὶ **[Σιτοβολῶνος. Σιτοδεία:]** λιμός, ἔνδεια.

[Σιτολία:] ὄνομα πόλεως.

[Σιτομετρεῖν:] τὸ σῖτον παρέχειν. καὶ **[Σιτομέτριον,]** ἡ σιτοδοσία. Πολύβιος· ὁ δὲ Φίλιππος διαδοὺς ὅτι μέλλει σιτομετρεῖν, ἐκήρυξεν, ὅσοι μὴ πλεῖον ἔχουσι λ' ἡμερῶν σῖτον, ἀπογράφεσθαι πρὸς αὐτόν. καὶ **[Σιτοποιεῖσθαι]** παρὰ Ξενοφῶντι τὸ τροφήν λαμβάνειν. σιτοποιεῖσθαι τε ἀνάγκη καὶ κοιμᾶσθαι. καὶ **[Σιτοπομπία. Σῖτος:]** πᾶς ὁ σιτικὸς καρπός, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον· καὶ αὐτὰ τὰ σιτία. Θουκυδίδης δ'· καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἔχουσῶν ὄρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ἤρουντο, αἱ δὲ μετέωροι ὥρμων. ζῆται ἐν τῷ συνωνή.

[Σῖτος] καλεῖται καὶ ἡ διδομένη πρόσοδος εἰς τροφήν ταῖς γυναῖξιν ἢ τοῖς ὀρφανοῖς, ὡς ἔστι μαθεῖν καὶ ἐκ τῶν τοῦ Σόλωνος πρώην τοῦ ἄξονος καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας. Τιμαχίδας δὲ ἡγεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι τὸν τόκον· οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος.

[Σίτου:] τροφῆς. καὶ **[Σίτου δίκη·]** ὅταν γυνὴ ἀποδικεῖν ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἄρχοντος ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα, μὴ ἀπολαμβάνῃ τὴν προῖκα, καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγῃ πρὸς αὐτόν καὶ ἀπαιτῇ προῖκα καὶ τροφάς, ἀφ' ἧς ἀπηλ' ἀγάγη ἡμέρας, αὕτη καλεῖται δίκη σίτου. καὶ **[Σίτου ἐκβολή·]** Θουκυδίδης, ὅταν ὁ στάχυς τῆς κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅταν ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδεται τὰ σπέρματα.

[Σιτούμενος:] ἐσθίων.

[Σιτοφύλακες:] ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνησιν, ἣτις ἐπεμελεῖτο, ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται καὶ τὰ ἄλφιστα καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἰε' μὲν ἐν Ἄστει, ε' δὲ ἐν Πειραιεῖ. καὶ **[Σιτοφυλακεῖον.]**

[Σιτώνης:] ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου.

[Σιφλός:] μῶμος, ψόγος, μέμψις.

[Σιφλώσειεν:] μέμψειεν, ἐκφαυλίσειεν.

[Σιφνεύς:] ὄνομα κύριον.

[Σιφνιάζειν:] ἐπὶ τῶν τὰς χεῖρας προσαγόντων τοῖς ἰσχύοις· ὥσπερ Λεσβιάζειν ἐπὶ τῶν παρανομούντων ἐν τοῖς ἀφροδισίοις.

[Σιφνιάζειν] καὶ **[Λεσβιάζειν,]** ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου, ὡς καὶ τὸ Κρητίζειν. καὶ τὸ Σίφνιος δὲ ἄρραβων ὁμοίως· Σιφνιάζειν γὰρ τὸ ἄπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ, Λεσβιάζειν δὲ τὸ τῷ στόματι παρανομεῖν.

[Σίφνιοι·] οὗτοι πλουσιώτατοι ἐγένοντο, οὐ μόνον τῶν νησιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡπειρωτῶν εὖ μάλα συχνῶν. ἕως μὲν οὖν τὴν δεκάτην ἐς Δελφοὺς ἀπέστελλον εὐτάκτως καὶ ἐπείθοντο τῷ χρησμῷ

τῷ τοῦτο προστάξαντι, τὰ τοῦ πλούτου αὐτοῖς ἐπίδοσιν εἶχε, φανέντων ἀργυρείων μετάλλων. ἐπεὶ δὲ τὴν φορὰν τὴν τῆς ἀπαρχῆς ἐξέλιπον, θάλασσα ἐπιρρεύσασα καὶ ἐπικλύσασα ἠφάνισεν αὐτοῖς τὴν τοῦ πλούτου χορηγίαν, περιῆλθόν τε εἰς πενίαν νησιωτικὴν καὶ ἀπορίαν δεινὴν. ἐκ τῶν Ἴωνος Φρουρῶν. φησὶ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης· ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν. τουτέστιν ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον τὸν Ἀλκιβιάδην, μισεῖ δὲ ὡς τυραννικόν. ἐπιφέρει γάρ, μισῶ πολίτην, ὃς τις ὠφελεῖν πάτρην βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς· καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον. καὶ τοῦτο περὶ Ἀλκιβιάδου, βραδέως μὲν ὠφελοῦντος τὴν πατρίδα, ταχέως δὲ βλάπτοντος.

[Σιφωνίζειν:] κυρίως ἐπὶ τῶν ὑγρῶν, τὸ ἀποσπᾶν. Ἀριστοφάνης δὲ κατεχρήσατο, εἰπὼν, σιφωνίζομεν τὸν σῖτον.

[Σθεναρός:] ἰσχυρός.

[Σθένει:] δύναται. **[Σθένει]** δὲ δοτική. **Σθενέβοια:]** Προΐτου γυνή. αὕτη φιλήσασα τὸν Βελλεροφόντην καὶ μὴ ἐπιτυχοῦσα διὰ τὴν τούτου σωφροσύνην τὸνναντίον διέβαλεν αὐτὸν τῷ Προΐτῳ, ὡς βουλόμενον αὐτὴν μοιχεῦσαι. καὶ ἀγανακτήσας ὁ Προΐτος ἔπεμψεν αὐτὸν τῷ Ἰοβάτῃ, τῷ πατρὶ τῆς Σθενεβοίας, ἵνα ἐκεῖνος αὐτὸν φονεύσῃ· ὁ γὰρ Προΐτος ἀνελεῖν αὐτὸν οὐκ ἠβουλήθη, ἐπειδὴ ἐν τάξει τέκνου ἀνεθρέψατο αὐτόν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἰοβάτης ὅτι ψευδὴς ἐστὶν ἡ κατ' αὐτοῦ κατηγορία, ἐφείσατο τοῦ Βελλεροφόντου. μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Προΐτου Ἀκρίσιος ἐβασίλευσε. θάνατος Σθενεβοίας ἀνάπυστος ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ φανερός.

[Σθένης:] ἰσχυρός, καρτερός.

[Σθένις,] Σθένιδος· ὄνομα κύριον.

[Σθένος:] δύναμις. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ σθένει.

[Σκάζει:] χωλεύει.

[Σκάλα:] ῥωμαῖστί ὁ ἀναβολεύς.

[Σκαλαθῦραι:] συνουσιάσαι. Ἀριστοφάνης· ἦν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλαθῦραι.

[Σκαλαθυρμάτια:] σκιάς τινας. καὶ σκαλεύματα. ἔγκειται δὲ τὸ ἄθυρμα, οἷον παίγνιον καὶ οὐδὲν ἀξιόπιστον. τουτέστι λεπτὰ καὶ παντάπασι μικρὰ νοήματα, καὶ μαθήματα, σκαριφεύματα.

[Σκαλεύειν:] ἀνακινεῖν, διαξαίνειν. Ἀριστοφάνης· ἐν εἰρήνῃ διάγειν ἔχωνθ' ἐταίραν καὶ σκαλεύτους ἄνθρακας. ἀντὶ τοῦ ζωπυροῦντα τοὺς ἄνθρακας· ἡ ἐνθάδε τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄνθρακας εἶπεν· ἡ ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγρῷ διατρίβων· ἐπεὶ οὗτοι ὅπῃσι βαλάνους καὶ σκαλεύουσι τοὺς ἄνθρακας ἐν τῷ ὀπτεῖν.

[Σκαληνός:] ἄνισος. καὶ **[Σκαληνόν,]** γεωμετρικὸν σχῆμα, δίκην σκάλας.

[Σκαλμίδια·] ἀσπαζόμεσθ' ἐρετμὰ καὶ σκαλμίδια, φησὶν ὁ Κωμικός.

[Σκάλλοντες:] σκάπτοντες.

[Σκάλοπας:] μύας τινάς, οὓς φαρμὲν ἀσπάλακας.

[Σκάμανδρος:] ποταμός. καὶ **[Σκαμανδριάους,]** ποταμιαίους. καὶ **[Σκαμάνδριον ῥεῦμα.**

Σκαμβή:] διεστραμμένη.

[Σκαμβόν:] ξυλὸν οὐδέποτ' ὀρθόν· ζήτει ἐν τῷ τὸ σκαμβόν.

[Σκάμων:] ὄνομα κύριον.

[Σκαμμωνία:] εἶδος βοτάνης.

[Σκαμμωνίδα:] δῆμος τῆς Λεοντίδος.

[Σκανδάληθρα:] τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῇ ξύλα. ἀπὸ τοῦ συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν. τὰ πέταυρα τῶν παγίδων, ἃ Ἀρχίλοχος ρόπτρα ἐκάλεσεν. Ἀριστοφάνης· κᾶτ' ἀνεγκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἰστάς ἐπῶν. ἀντὶ τοῦ ἐρείσματα λόγων καὶ βάρη.

[Σκάνδεια:] ὄνομα πόλεως.

[Σκάνδιξ:] θηλυκόν. λάχανον ἄγριον· παρ' ὃ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν· ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναι φασί. σκάνδικά μοι δός, μητρόθεν δεδεγμένος. καὶ μή μοι τὰ τοῦ σκανδικοπώλου παρατραγῶδει, σεμνὸν τὸ τῆς Πειρήνης ὕδωρ ἀποκαλοῦντος. **[Σκάνδικα]** οὖν λάχανα, οὐ τὰ ἐκ τῶν κηπίων, ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φυόμενα, ὥς φησιν Ἀνδοκίδης. μὴ γὰρ ἴδοιμέν ποτε πάλιν ἐκ τῶν ὀρέων τοὺς ἀνθρακευτὰς ἦκοντας, καὶ πρόβατα καὶ βοῦς καὶ τὰς ἀμάξας εἰς τὸ ἄστυ, καὶ γυναῖκα καὶ πρεσβυτέρους ἄνδρας καὶ ἐργάτας ἐξοπλιζομένους, μηδὲ ἄγρια λάχανα καὶ σκάνδικας ἔτι φάγοιμεν.

[Σκαπάνη:] σκάφιον, ὀρύγιον, δικέλλιον. ὃ παρ' ἡμῖν τζόκος λεγόμενος.

[Σκαρδαμύττει:] πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείει καὶ ἀνοίγει. παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πυκνῶς βλεφαρίζειν.

[Σκαριφισμοῖς:] οἷον σκαρισμοῖς, καὶ λεπτολογίαις, εὐτελείαις, σκιαγραφίαις· σκαριφεύειν γὰρ τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπῶσαι πρῶτον τοὺς γραφομένους.

[Σκάριφον:] τὸ κάρφος, καὶ φρύγανον. καὶ σκαριφήσασθαί ἐστι τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν.

[Σκάρος:] ὄνομα ἰχθύος. Αἰλιανός· μόνος ὁ θαλάσσιος σκάρος τὴν τροφὴν ἀναπολεῖ, ὥσπερ καὶ τὰ βληχητά, ἃ δὴ μηρυκᾶται. ἀναπολεῖ οὖν ἀναπτύσσει, μηρυκίζεται.

[Σκαφεία:] ἡ σκάφευσις. καὶ **[Σκαφείδιον,]** τὸ λισγάριον. κα.

[Σκαφεῖον] ὁμοίως.

[Σκάφη:] πόλις. **[Σκάφη]** δὲ τὰ κοιλώματα τῶν νηῶν, ἃ ἡμεῖς γάστρας καλοῦμεν. ἀντὶ τοῦ γαστέρας.

[Σκαφηφόροι·] Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγησικλέους φησίν· οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται, οὐχ ὅμιν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ. οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρου Ἀθήνησι. Δημήτριος γοῦν ἐν γ' Νομοθεσίας φησίν, ὅτι προσέτατ' τεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκοις ἐν ταῖς πομπαῖς αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ σκιάδεια.

[Σκάφιον:] εἶδος κουράς. Ἀριστοφάνης· σὺ δὲ κοψίχῳ ἔοικας σκάφιον ἀποτετιλμένῳ

[Σκαιᾶ:] τῇ ἀριστερᾷ.

[Σκαιεμβατεῖν:] τὸ σκαιῶς καὶ ἀρύθμως ἐμβαίνειν ὀρχούμενον· τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ κενεμβατεῖν.

[Σκαιός:] ἀριστερός, ἄφρων, κακός. οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἀμαθεῖς καὶ δυσπαρακολουθήτους καὶ τοὺς μωροὺς· ἀπὸ τῆς σκαῖας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρα ἀγροῖκον οὐδαμοῦ, οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιόν, οὐδ' ἐπιλήσιμονα. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος· ἀλλ' ἡλίστατο γραὸς καπρώσης τὰφόδια κατεσθίειν. ἀντὶ τοῦ κολακεύειν καὶ ἐσθίειν τὰ ἀναλώματα. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἐν μὲν ταῖς ἐντεύξεσι σκαιὸς ἦν, ἐν δὲ ταῖς πράξεσι καὶ μάλα ἐς τὸνναντίον ἥπιος καὶ τὸ ἀγχίνουν ἀποχρώντως ἔχων. κα.

[Σκαιόθεν,] ἐπίρρημα. λέγεται καὶ **[Σκαιοσύνη]** παρὰ Ἀριστοφάνει.

[Σκαιότατον:] ἀπαίδευτον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· σκαιότατον γερόντιον.

[Σκαιότης:] μωρία, ἀπαιδευσία, ἀγριότης, ἀπάτη.

[Σκαιωρία:] ἡ κακὴ βουλή.

[Σκαίροντες:] χορεύοντες, σκαρίζοντες.

[Σκεδάζει:] σκορπίζει.

[Σκεδάννυσθαι.]

[Σκελετός:] ὁ ξηρός.

[Σκελλίου υἱός:] ὁ Ἀριστοκράτης. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι. ἤγουν τὸν Ἀριστοκράτην. διὰ τὸν Ἀριστοκράτην οὕτω φησί, μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ τὸν Ἀριστοκράτην μισῶ· ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

[Σκεμμούς:] βουλὰς, σκέψεις. τούτῳ δὲ τοῦ βασιλέως κατεμήνου τοὺς σκεμμούς.

[Σκέπανον:] σκέπη. καὶ πῖλον κεφαλᾶς οὐχ ὁσίας σκέπανον. λέγεται καὶ **[Σκέπας.]** Καυσίη, τὸ πάροιθεν Μακηδόσιν εὐκόλον ὄπλον, καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.

[Σκεπινὸς τόπος.]

[Σκέπη:] παρὰ Ἡροδότῳ θήκη, δέρμα.

[Σκέρβολλε:] λοιδόρει. μὴ σκέρβολλε πονηρά. τουτέστι μὴ λοιδόρει πικρά, μὴ ποίκιλλε. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ κερτομεῖν.

[Σκευή:] ὅπλασις, ἢ στολή. ὁ δὲ ἱερεὺς σκευὴν ἐσκευάζετο τὴν τοῦ δημίου, μεταλαβὼν ἀντὶ τῶν σεμνοτάτων τὰ οἴκτιστα. τὰ δὲ πολλὰ τῶν θηρίων εἰς βάθος νηξάμενα, τῆς θαλάσσης αὐτοῖς εἰς τὰς σκευὰς ἐμπεσούσης, ἀπεπνίγη. ὁ δὲ Καρτερὸς τῆς τε σκευῆς τῇ λαμπρότητι διαφέρων ἦν.

[Σκεῦος:] χωρητικὸν τινος εἵδους ἀγγεῖον. Πολύβιος· ἦν δὲ ὁ Δαμοκλῆς σκεῦος εὐφυές, πολλὰς ἔχων ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν. καὶ **[Σκευοποιῶντα τὸ πρᾶγμα·]** Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Ἀντιθέτου. ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα καὶ πλαττόμενον.

[Σκευοφορεῖον.] καὶ **[Σιτοφυλακεῖον·]** σκευοφυλάκιον δέ, καὶ χαρτοφυλάκιον.

[Σκευωρία:] κατασκευή, ἐπιβουλή, βλάβη.

[Σκειρωθέντος ἥπατος.] **[Σκείρωμα]** γὰρ πάθος περὶ τὸ ἥπαρ ἀνίατον. διὰ τὸ ι γραπτέον.

[Σκειρωνίδης.] ὄνομα πατρωνυμικόν.

[Σκείρωνος:] ὄνομα ληστοῦ. καὶ **[Σκειρωνὶς πέτρα],** ἡ τραχεῖα. καὶ διαφορεῖται.

[Σκηνή. Σκηνή] ἔστιν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου. παρασκήνια δὲ τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς μέσης θύρας. ἵνα δὲ σαφέστερον εἶπω, μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθὺς καὶ τὰ παρασκήνια ἢ ὀρχήστρα. αὕτη δὲ ἔστιν ὁ τόπος, ὁ ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἔδαφος· ἀφ' οὗ θεατρίζουσιν οἱ μῖμοι. ἔστι μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμὸς τοῦ Διονύσου· ὁ καλεῖται θυμέλη παρὰ τὸ θύειν, μετὰ δὲ τὴν θυμέλην ἡ κονίστρα, τουτέστι τὸ κάτω ἔδαφος τοῦ θεάτρου. καὶ **[Σκηνήτης,]** ὁ ἐπὶ τῇ σκηνῇ. αἰεὶ τοι λιπαρῶ ἐπὶ σήματι, διὲ Σοφόκλεις, σκηνίτης μαλακοὺς κισσὸς ἄλοιτο πόδας.

[Σκηνίτης:] Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῶ· Πυθόδωρον γὰρ τὸν Σκηνίτην καλούμενον. ἔοικε δὲ ἐπωνύμιον εἶναι. μήποτε δὲ ὡς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον· ἐπεὶ ἐν σκηναῖς ἐπιτράσκετο πολλὰ τῶν ὧνίων. κα.

[Σκηνήτης βίος,] ὁ ἀπερινόητος. καί, **[Σκηνὴν δέ,]** ἣν ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν. ἔοικε δὲ σκευὸς τι εἶναι· ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναί φασιν, οἱ δὲ σκιάδιον. καὶ **[Σκηνὴν ἐπήξατο,]** τουτέστι τένδαν, κατὰ γλῶσσαν.

[Σκηνημάτων:] τῶν οἰκίσεων. χειμέριον νύκτα τηρήσαντες ἐξῆλθον, ἐν ᾗ οὐδ' ἂν τις τῶν βαρβάρων τῶν ἡθάρων ἄνευ τινὸς ἐξαισίου ἀνάγκης ἔξω τῶν σκηνημάτων ἐγένετο.

[Σκηνορράφος:] ὁ τὰ δέρματα συρράπτων.

[Σκῆνος:] σκῆνωμα.

[Σκῆνωμα τοῦ θεοῦ:] ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ.

[Σκηπάνιον:] σκῆπτρον.

[Σκήπιος:] ὁ προφασιζόμενος.

[Σκηπίων.] ὅτι Σκηπίων ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς πρὸς Ἀννίβαν τὸν Καρχηδονίων στρατηγὸν ἐποιεῖτο συμβάσεις. ἦν δὲ δὴ συνελθόντων ἰδεῖν τὸν μὲν Σκηπίωνα ἐκπρεπῆ τε τὸ σῶμα καὶ ὑψηλόφρονα καὶ πρὸς τὸ χαρίεν μᾶλλον ἢ φοβερὸν πεφυκότα· Ἀννίβα δὲ κάλλος κατα πληκτικὸν ἦν τῷ δεινῷ τε καὶ συνεστραμμένῳ τοῦ προσώπου μεμιγμένον. οὐ συμβαινόντων δὲ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις· ἀλλὰ τάχος συμπίπτειν τοῖς Ῥωμαίοις διεκελεύοντο. ὅτι ἄνδρες τινὲς Καρχηδονίων ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐναντίων σταλέντες ὑπὸ Ἀννίβου τοῖς Ῥωμαίοις περιπίπτουσιν· οὓς ἀχθέντας ὡς αὐτὸν ὁ Πόπλιος κακὸν μὲν οὐδὲν εἰργάσατο, περινοστήσαι δὲ κελεύει τὸ στρατόπεδον καὶ δεῖπνον ἐλομένους ἀποχωρεῖν σφούς, ἀπαγγελοῦντας Ἀννίβα τὰ περὶ τὴν στρατιὰν ὡς ἔχοι Ῥωμαίοις.

[Σκήπων:] ῥόπαλον· παρ' ὃ καὶ σκαπάνιον. ἦπου σοφὸς ἦν, ὃς ἔφασκε πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσας, οὐκ ἂν δικάσας. σὺ δ' ἤδη πολλῶ νενίκηκας· ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας. τοὺς σκήπωνας καταβάλλω.

[Σκήπτεται:] προφασίζεται.

[Σκηπτόμενος:] ἐπηρειδόμενος, στηριζόμενος. καὶ **[Σκηριπτόμενος]** ὁμοίως.

[Σκηπτός:] κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος. ὥσπερ τις λαίλαψ ἐπὶ θαλάττιος ἢ ῥαγδαῖος σκηπτὸς ἐξαπινάϊως ἐπεφοίτησε. καὶ αὖθις· σκηπτοὶ τοίνυν κατηνέχθησαν καὶ τὸ στρατόπεδον κατέπρησαν. καὶ αὖθις· νέφη συνέδραμε, καὶ ὑετοὶ πολλοὶ καὶ σκηπτοὶ κατώλισθον.

[Σκηπτοῦχος:] βασιλεύς. σκηπτροφόρος.

[Σκῆπτρον:] βασιλικὴ ῥάβδος.

[Σκηρυπτόμενος:] ἐπερειδόμενος, στηριζόμενος.

[Σκήρων:] ὄνομα ἔθνους.

[Σκηρωνεύς:] ἐθνικόν.

[Σκῆτις], Σκήτεως.

[Σκήψας:] ἐπιβάλλον, ἐπιφέρων. Σοφοκλῆς· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν. καὶ σκηψαμένων τινῶν προδοσίαν ὁμογλώσσων τοῖς Σκύθαις, τοῖς καλουμένοις Γρουθίγγοις.

[Σκῆψις:] παρακάλυμμα. πρόφασις, ἡ φροντίς, ἀναβολή. καὶ .

[Σκήπτομαι.] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· σκήπτομαί γ', ὅταν τύχῳ. ἀντὶ τοῦ προφασίζομαι. καὶ Σοφοκλῆς· ἀλλ' εἰσόρα, μὴ σκῆψιν οὐκ οὔσαν τίθης.

[Σκῆψις:] πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τροίᾳ· ἥς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.

[Σκιά·] ζήτηι ἐν τῷ δεκάπους σκιά.

[Σκιαγραφία:] ἡ προτύπωσις.

[Σκιαγραφῶ·] αἰτιατικῇ.

[Σκιάδειον:] κατασκευασμὰ τι, ὅπερ ἐφόρουν αἱ κανηφόροι ἀπιοῦσαι εἰς τὰ Ἑλευσίνια, ἔνεκεν τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ἢ ὅπερ ἡμεῖς καμελαύκιον λέγομεν.

[Σκιαδίων:] καρουχίων.

[Σκιά θανάτου:] οἱ πρὸς θάνατον ἄγοντες κίνδυνοι.

[Σκιάθος:] νῆσός ἐστι πλησίον Εὐβοίας, ἥς μέμνηται Δημοσθένης ἐν Φιλιππηκοῖς.

[Σκιαμαχῶ:] ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. τῇ σκιᾷ μάχομαι.

[Σκιά ὀνείρων:] ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων. Δαμάσκιος· ὅταν ἀντὶ πραγμάτων γεγενημένων εἶδωλα ἄττα συγγραφώμεθα, σκιὰν ὀνείρων, κατὰ Πίνδαρον.

[Σκιάποδες:] ἐν Λιβύῃ ἔθνος, πλατεῖς ἔχον τοὺς πόδας· οἱ ἐν τῷ καύματι ἐκ τῶν ποδῶν ἑαυτοῖς σκιὰν ποιοῦσι. περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανόν, πρὸς τῇ κεκαυμένην ζώνην Σκιάποδες· τούτους ἔχειν βήματά φασι τοῦ παντὸς σώματος μείζονα· διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, τετραποδηδὸν βαδίζοντας, ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ κατασκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις, ἴσης οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τραχείας καὶ κατάδυσιν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος.

[Σκιάποδες:] Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας. ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν. Κτησίας ἐν τῷ Περίπλῳ Ἀσίας φησὶν· ὑπὲρ δὲ τούτων Σκιάποδες, οἱ τοὺς τε πόδας ὥς χῆνες ἔχουσι κάρτα πλατέας, καὶ ὅταν θέρμῃ ἦ, ὕπτιοι ἀναπесόντες, ἄραντες τὰ σκέλη σκιάζονται τοῖς ποσίν.

[Σκιάς:] ἀναδενδράς. σημαίνει δὲ καὶ τὴν παρὰ Ἀθηναίοις λεγομένην θόλον.

[Σκιδνάμενος:] σκορπιζόμενος.

[Σκιερά·] Ἀριστοφάνης· πάρες, ὧ σκιερά.

[Σκίλλα:] εἶδος βοτάνης πικρᾶς καὶ θανατηφόρου τοῖς ἐσθίουσι.

[Σκιμαλίσω:] ἐξουδενώσω, χλευάσω, τῷ μικρῷ δακτύλῳ ὡς τῶν γυναικείων πυγῶν ἄψομαι. λέγεται δὲ σκιμαλίζειν κυρίως τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ ἀποπειρᾶσθαι, εἰ ὥτοκοῦσιν αἱ ἀλεκτορίδες. δυοῖν ὑπερاناκειμένοι ἐν πότῳ τοῦ Ζήνωνος, καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὸν τὸν ὑφ' ἑαυτὸν σκιμαλίζοντος τῷ ποδί, αὐτὸς ἐκείνον τῷ γόνατι. ἐπιστραφέντος δέ, τί οὖν, οἶει, τὸν ὑποκάτω σου πάσχειν ὑπὸ σοῦ;

[Σκίμπους:] κράββατος· ἢ σκάμνος. καὶ **[Σκίμποδος.]** ἱερὸν σκίμποδά φησιν Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις ἢ τὴν τῶν φιλοσόφων καθέδραν ἢ τὸν κράββατον. φασὶ δὲ σκιμπόδιον ἰδίως λέγεσθαι τὸ χωλοκράββατον· σκιμβάζειν γὰρ τὸ χωλαίνειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἢ τὸν σκαμβοὺς ἔχοντα πόδας.

[Σκινδάλαμοι:] τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα, ἢ σκόλοπες. ἢ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν σκινδάλαμοι· τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. σκινδαλάμους οὖν λεπτολογίας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι. καὶ

[Σκινδαλῶν παραξόνια·] σκινδαλμὸς κυρίως τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ καλάμου ξέσμα· παραξόνια δὲ οἷον κινδυνώδη καὶ παράβολα, περὶ τὸν τροχὸν ἐλκόμενα.

[Σκινδαψός:] ὄργανον μουσικόν. περὶ Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως· ὁ δ' ἔρρει γύργαθος αὐτοῦ μικρὸς ἰών· νοῦν δ' εἶχεν ἐλάσσονα σκινδαψοῖο.

[Σκινδαψός:] ἀφάνα.

[Σκινθίζεται:] λακτίζεται.

[Σκίοεις,] σκίοεντος κλίνεται. καὶ **[Σκίοεντα,]** σύσκια.

[Σκίοθηρα:] εἶδος πλοίου.

[Σκίωνη·] ἥ μοι κρεῖττον ἦν τηρεῖν Σκίωνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

[Σκιωρεῖται:] λόχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων Ἀρκαδικός, ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολεμίοις καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν.

[Σκιπίων·] οὗτος στρατηγὸς γέγονε Ῥωμαίων, ὃς χρησμὸν εἶρηκεν, οὐ λόγον. καὶ γὰρ μετὰ τὴν τῆς Καρχηδόνης καθαίρεσιν θαρσούντων Ῥωμαίων, ὡς εἰρήνη καὶ ἡσυχία τὸ λοιπὸν διάζονται τοῦ χρόνου, παρελθὼν εἰς μέσους, νῦν μέντοι χρή νομίζειν, ἔφη, πολέμων ἀρχὰς τὰ παρόντα· κινδυνεύσομεν γὰρ μήτε οὖς φοβήσομεν, μήτε οὖς φοβηθῶμεν ἀπολελοιπότες. ἀλλὰ Ῥωμαίοις μὲν, καὶ Καρχηδονίων ἀνηρημένων, ἐπικλυσθέντες ἕτεροι πόλεμοι πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἤρκεσαν αὐτούς. τῷ γὰρ βασιλεῖ ἐς ἄδειαν προσελθόντι τοῦ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούληται, παράλογοί τινες ἀρχαὶ παθῶν τὴν ψυχὴν ὑπολαβοῦσαι, πρὸς ὑπερορίους ἔτι καὶ ἀτοπωτέρας ὁρμάς τε καὶ ἐνεργείας τὴν ὅλην βασιλείαν ἐξέωσαν. ζητεῖ ὀπίσω ἐν τοῖς τοῦ ἡ περὶ Σκηπίωνος.

[Σκίρρα:] γῆ λευκή, ὥσπερ γύψος.

[Σκίπωνος:] τῆς ῥάβδου. καὶ **[Σκίπτωνος. Σκιράδος:]** τῆς Ἀθηνᾶς.

[Σκιραφεῖον:] κυβευτήριον. ἐπειδὴ διέτριβον Σκίρῳ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος.

[Σκίρρον·] κυνῶν ἀπάντων μονοφαγίστατον, ὅστις περιπλεύσας τὴν θυεῖαν ἐν κύκλῳ ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίρρον ἐξεδήδοκε.

[Σκιρρόν:] τὸ ξηρόν.

[Σκίρον:] Σκίρα, έορτή παρ' Αθηναίους, άφ' ής και ό μήν Σκιροφοριών. φασί δέ οί γράψαντες περί τε μηνών και έορτών τών Αθήνησιν, ώς τό σκίρον σκιάδιόν έστι, μεθ' οὔ φερόμενοι έξ άκροπόλεως είς τινα τόπον, καλούμενον Σκίρον, πορεύονται ή τε τής Αθηνᾶς ίέρεια και ό τοῦ Ποσειδώνος ίερεὺς και ό τοῦ Ηλίου. κομίζουσι δέ τοῦτο Έτεοβουτάδα. σύμβολον δέ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οίκοδομεῖν και σκέπας δέ ποιεῖν, ώς τούτου τοῦ χρόνου άρίστου ὄντος πρὸς οίκοδομίαν· και Αθηνᾶν δέ Σκιδάδα τιμῶσιν Αθηναῖοι, ήν Φιλόχορος μὲν έν β' Ατθίδος άπό Σκίρου τινὸς Έλευσινίου μάντεως κεκληῖσθαι, Πραξίων δέ έν β' Μεγαρικῶν άπό Σκίρωνος.

[Σκῖρος:] σκιάδιον. έορτή τις άγομένη τῇ Αθηνᾷ, ὅτε σκιαδείων έφρόντιζον έν άκμῇ τοῦ καύματος. σκίρα δέ τὰ σκιάδεια. οί δέ οὐ διὰ τοῦτό φασιν, αλλά διὰ τήν άπό σκίρων Αθηνᾶν, ήν Θησεὺς έποίησεν, ὅτε έπανήει άποκτείνας τὸν Μινώταυρον. ή σκίρα δέ έστι γῆ λευκή, ὡσπερ γύψος. οί δέ φασίν άπό Σκίρου τοῦ Έλευσινίου μάντεως γενέσθαι τήν έπωνυμίαν ταύτην, ἄλλοι δέ άπό Σκίρου τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμῖνα.

[Σκίρρος:] ό γύψος.

[Σκιροφοριών:] μήν Αθηναίων δωδέκατος. ὠνομάσθη δέ άπό τής Σκιδάδος Αθηνᾶς.

[Σκιροφορίων·] ζήτει έν τῷ Διὸς κῶδιον.

[Σκίρωμα:] πάθος περί τό ήπαρ άνίατον. ὅθεν και ήπαρ άποσκιρωθέν, οὔτω σκιρωθέν τῇ πάθους άχθηδόνι.

[Σκιρτάλος·] ὅτι Διογένης ό Σινωπεὺς γηραιὸς γεγονῶς ὑπὸ πειρατοῦ Σκιρτάλου έλήφθη.

[Σκίταλοι:] παρὰ Αριστοφάνει οί εὔτελεῖς και πονηροί. ήν Σκίτων κναφεὺς τις και εὔτελής, ἐπὶ πονηρία κωμωδούμενος. Αριστοφάνης· ἄγε δὴ Σκύταλοί τε και Φένακες, ήν δ' έγώ, Βερέσχεθοί τε και Κόβαλοι και Μόθωνες, άγορά τ', έν ή παις ὦν έπαιδεύθην· νῦν μοι θράσος τε και γλῶτταν εὔπορον δότε φωνήν τ' άναιδῆ. ὠνοματοποίησεν άναπλάσας δαίμονάς τινας άναιδεῖς ἐπὶ χλεύῃ και προφέρεται αὐτὰ ὡς θεῶν· οἶον προτρεπόμενος αὐτὸν και θαρσύνων είς εὔτολμίαν και άναιδειαν. Σκίταλοι μὲν οὖν οί εὔτελεῖς και πονηροί· ήν γάρ Σκίτων κναφεὺς τις και εὔτελής ἐπὶ πονηρία κωμωδούμενος. Βερέσχεθοι δέ οί άνόητοι· πέπλασται δέ ή λέξις. Κοάλεμοι δέ οί άνόητα κοοῦντες και νοοῦντες. Μόθων δέ ό εὔτελής· Μόθωνας γάρ έκάλουν οί Λάκωνες τοὺς παρεπομένους τοῖς έλευθέροις. έστι και γένος ὀρχήσεως. τό δέ ήν δ' έγώ άντὶ τοῦ έφην δέ έγώ, ὡς παρὰ Πλάτωνι.

[Σκίφη·] και τινος ποιητοῦ τοὺς στίχους έφη Κράντωρ ό φιλόσοφος σκίφης εἶναι μεστούς.

[Σκίφος:] ό παρ' ήμῖν λεγόμενος. σκνιπός ή τό ξίφος.

[Σκῖψ] και **[Σκνίψ:]** εἶδη ζωῶφιων. και αἱ σκνῖπες.

[Σκλαβηνόν:] έθνος τό πέραθεν τοῦ Ίστρου.

[Σκληρὰ βροντή·] και έν τούτῳ βροντάς τε σκληρὰς κτυπεῖν και ὕδωρ λαβρὸν έξ οὐρανοῦ έμπίπτον χαλάσαι τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς.

[Σκληρᾶς αἰδοῦ·] τής Σφιγγός. τουτέστι τής δυσκόλου, διὰ τό αἶνιγμα. ή τής φονικῆς. ὅς γ' έξέλυσας ἄστυ Καδμείων μολῶν σκληρᾶς αἰδοῦ δασμόν, ὃν παρείχομεν.

[Σκληραύχενας:] άκαμπεῖς. Αἰλιανός· οί άνεμοι οί σκληροί τε και έχθροί παραχρήμα έκόπασαν, τό δέ κῦμα έστορέσθη. και παροιμία· σκληρότερον ὕλακτῶν Ηπειρώτου κυνὸς συμφοράς προσετρίβετο και έμεμήνει.

[Σκληρόκηροι δέλτοι:] αἱ μόλις μὲν γράφονται, διατηροῦσι δὲ τὰ γραφέντα.

[Σκληφρός:] ὁ σκληρὸς καὶ παρηβηκῶς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος. ὅτι ἐκωμωδοῦντο οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. καὶ ζήτει ἐν τῷ δραχαρνεῦ.

[Σκνίψ:] ζῶον κωνωπῶδες. καὶ σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῶν. καὶ παροιμία· **[Σκνίψ ἐκ χώρας.]** ἐπὶ τῶν ταχὺ μετακινούντων ἢ παροιμία· ἔστι γὰρ ὁ σκνίψ ζῶον μικρὸν ξυλοφάγον.

[Σκοῖπας:] ὄνομα κύριον.

[Σκολιά·] Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων. ὁ Μέλητος οὗτος τραγικὸς ποιητής, ὁ Σωκράτην γραψάμενος. κωμωδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ Καρικά αὐλήματα μέλη θρηνώδη ἐστί.

[Σκολιόν:] ἡ παροιμία ὥδῃ. ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ Περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τρία γένη ἦν ὥδων· τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἓνα ἐξῆς· τὸ δ' ὑπὸ τῶν συνετωτάτων, ὡς ἔτυχε, τῇ τάξει· ὁ δὲ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν. ὡς δ' Ἀριστόξενος καὶ Φύλλης ὁ μουσικός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλῖνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυρρίνας ἔχοντες ἦδον γνώμας καὶ ἐρωτικά σύντονα. ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγένετο, διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν. **[Σκολιόν·]** ὑπόμνημα ἔγραψεν Τυραννίων περὶ τοῦ σκολιοῦ μέτρου, ὃ προετάρθη αὐτῷ ὑπὸ Γαῖου Καίσαρος.

[Σκολιόν:] τὸ ῥάδιον, κατ' ἀντίφρασιν. μέλος τι ὀλιγόστιχον. τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρωπικῶν τὸ μὲν πρεσβύτερον, τὸ δὲ δεύτερον· ὡς καὶ Πλάτων φησὶ καὶ τὸ σκολιὸν ἄδει. οἷον πλοῦτος καὶ υἷεια.

[Σκολιόν·] Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος, ἐποποιός, τοιοῦτον ἔγραψε σκολιὸν κατὰ τοῦ πλούτου, οὗ ἡ ἀρχὴ ὠφελος, ὃ τυφλὲ Πλοῦτε, μήτε ἐν γῇ μήτε ἐν θαλάττῃ μήτε ἐν ἡπείρῳ φανήμεναι· ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναῖειν κάχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά. τούτοις ἔοικε τὰ ὑπὸ Περικλέους εἰσηγηθέντα· ἔγραψε γὰρ ψήφισμα τοιοῦτον ὁ Περικλῆς· Μεγαρέας μήτ' ἀγορᾶς μήτε θαλάττης μήτ' ἡπείρου μετέχειν· ὅμοια τιθεῖς σκολιὰ τοῖς Τιμοκρέοντος. καὶ αὖθις νόμους ἐτίθει ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους. περὶ Περικλέους· ὃς ἦν Ῥόδιος, μελῶν ποιητής. καὶ **[Σκολιός,]** ὁ πανοῦργος.

[Σκολόπενδρα:] ἔρπετόν.

[Σκόλοψ:] ξύλον ὀξύ. καὶ οἱ τῶν φοινίκων.

[Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ:] παροιμία. σχοῖνος, εἶδος φυτοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος. λέγει οὖν, ὅτι τρώσω αὐτοὺς ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός. ἐπειδὴ εἰώθασιν σκόλοπας ἐγκρύπτειν ἐν ταῖς ἀμπέλοις, ἵνα μηδεὶς ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ εὐχερῶς κακουργῇ. σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ· ἵνα μηκέτι πατῶσι τὰς ἀμπέλους τὰς ἐμάς. καὶ τοὺς σκόλοπας, οἱ ἀνεῖχον ἀπὸ τῆς ὑλοτομίας, προσεκκόπτειν καὶ τὰ ἐδάφη ὁμαλίζειν.

[Σκολύθρια:] ὑποπόδια.

[Σκόλυθρον:] σκνιπὸν, καὶ ἀνελεύθερον.

[Σκομβρίζει:] γογγύζει.

[Σκομβρίσαι:] παρὰ Ἰόβᾳ ἐν β' φθορᾷ λέξεως παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος ἀποδίδεται, καὶ κατὰ τὸ ἥτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος, ὡς ψόφον ἐργάσασθαι.

[Σκόπας,] Αἰτωλῶν στρατηγός, ὃς ἀποτυχὼν τῆς ἀρχῆς, ἥς χάριν ἐτόλμα γράφειν τοὺς νόμους, μετέωρος ἦν ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλπίσι πεπεισμένος ἀναπληρώσειν τὰ λείποντα τοῦ

βίου, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμίαν, ἀλλ' ἀκόρεστος ἦν· ἀφικο μένω γὰρ ἐς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς ταῖς ὠφελείας, ὧν ἦν αὐτὸς κύριος διὰ τὸ πιστεύεσθαι περὶ τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἡμέρας ἐκάστης ὁψώνιον ἐξέθηκεν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ δεκαμνιαῖον, τοῖς δὲ ἐπὶ τινος ἡγεμονίας μετὰ ταῦτα τεταγμένοις μναιαῖον. ἀλλ' ὅμως οὐκ ἤρκεῖτο τούτοις, οἷς τὸ πρότερον προσκαρτερῶν τῷ πλείονι διετέλεσε μέχρι διὰ τὴν ἀπληστίαν καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς διδοῦσι φθονηθεὶς τὸ πνεῦμα προσέθηκε τῷ χρυσίῳ.

[Σκόπας:] ὄνομα κύριον. ὁ μὲν Σκόπας ἡδόξει, τῆς πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης. τουτέστιν ἡμελημένης.

[Σκοπελιανός,] Κλαζομένιος, σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ Νέρβα, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ. ἀκροατὴς δ' ἐγένετο Νικήτου, συγχρονῶν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ· πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν Ἀπολλώνιος.

[Σκοπέλω:] ὑψηλῶ τόπῳ.

[Σκοπία:] ὑψηλὸς τόπος. καὶ ἕτεροι τὰς ὑπερδεξίους τῶν πεδίων καταλαμβάνουσι σκοπίας. Αἰλιανός· οὐκ ἐπαινεῖ θεὸς οὐδὲ τοὺς τὰ μέτρα πατοῦντας, γλιχομένους γε μὴν τῶν ὑπὲρ ἑαυτοὺς τε καὶ ὑψηλὰς σκοπίας.

[Σκοπιάζων:] σκοπῶν, ἀποβλέπων. καὶ **[Σκοπιάζωμεν. Σκοπιήτης:]** κατάσκοπος. ἐν Ἐπιγράμμασι· σοὶ δὲ τάδε, Πὰν σκοπιῆτα, παναίολα δώρα σύναίμοι τρίζυγες ἐκ τρισσῆς θέντο λινοστασίης.

[Σκοπιμώτατον·] ζητεῖ ἐν τῷ γεννητικῇ.

[Σκοπιωροῦνται:] φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου.

[Σκοπόν:] τύπον, ὃ στοιχοῦσι καὶ ἀκολουθοῦσι.

[Σκοπός:] κατάσκοπός τις, καὶ ἔφορος, καὶ ἀποσκοπῶν τὰ πόρρω.

[Σκοπῶν:] ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς καὶ ἐπιμελῶς καταμερίζων, περὶ οὗ ἂν τὴν σκέψιν ποιῇ. καὶ **[Ἀσκοπος,]** οὗ μὴ ἔστι τύπος. ἄσκοπον, ἀγγελίαρχον, ἀσώματον, εἶδει μορφῆς ἃ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀνεπλάσατο.

[Σκοπῶ:] τὸ βλέπω· αἰτιατικῇ.

[Σκορακίζειν:] οἷον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν· ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται, ὡς καὶ τὸ οἰμῶζειν ἀπὸ τοῦ οἶμοι. καὶ **[Σκορακισμός. Σκορδινᾶσθαι:]** τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνειν τὰ μέλη μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλόμενον. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι. τινὲς δὲ περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμῶδεις ὄντες ἐκτείνουσι τὰ μέλη· ὅπερ συμβαίνει καὶ περὶ τοὺς ἄλλως πως βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη.

[Σκορδινῶμαι:] ἀντὶ τοῦ κλῶμαι, σπασμῷ συνέχομαι· οἱ γὰρ ἀπὸ πληθωρίας σκορόδων ἐμοῦντες διὰ τὴν δριμύτητα μᾶλλον σπῶνται. τὸ δὲ ἐμεῖν καὶ τὸ ὅπως οὖν κενοῦσθαι σκορδινᾶσθαι ἔστιν. οἱ δὲ κυρίως τὸ σκορδινᾶσθαι φασιν ἐπὶ τῶν κυνῶν τῶν ἐξ ὕπνου ἀνιστα μένων, ὅταν τὰ μέλη καὶ ὅλους αὐτοὺς διατείνωσιν. ἔστιν οὖν σκορδινᾶσθαι τὸ ἀνακλᾶσθαι μετὰ χάσμης. γίνεται δὲ ἀπὸ ἀλογίας τὸ τοιοῦτον.

[Σκοροδίους:] τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἀποψώμεσθαι δ' οὐ λίθοις ἔτι, ἀλλὰ σκοροδίους ὑπὸ τρυφῶν. γελοίως ἀντὶ τοῦ σαβάνοις. ἐπειδὴ δὲ ἥσθιον ἐκάστοτε σκόροδα, τοῦτό φησιν, ὅτι ὡς πλουτήσαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς διαίτης. εἴρηται δὲ σκόροdon ἴσως σκαιὸν ρόdon τι ὄν· παρὰ τὸ σκαιὸν ὄζειν. τινὲς δὲ σκοροδίους τοῖς τῶν σκορόδων καυλοῖς. λιμῷ δὲ

περιπεσόντες οἱ Ἀθηναῖοι τούτοις ἐχρήσαντο. οὐχ ἀπλῶς δὲ τοῦτο, ἀλλ' ἵνα δείξῃ, ὅτι τοσαύτη μεταβολὴ κεκρήμεθα, ὥστε, ἂν πρότερον ἡσθίομεν ἀγαπητῶς, τούτοις νῦν ἀφοδεύοντες ἀποματτόμεθα. μήποτε δὲ τοῦ σκορόδου λέγει τὸν καυλόν. ἔστι γὰρ ἀσφοδέλφω ὅμοιος κάκεϊνος, ἐπιτήδειος εἰς τοῦτο. εἰ δ' ἄρα δηκτικόν τι ἔχει, τάχα ἂν εἴη παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρηκῶς. καὶ αὖθις· ἀπόλλυμαι τὰ σκόροδα πορθούμενος. ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔρχεται ἔχων φορτίον σκόροδα καὶ ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῶν ξένων λιμωττόντων καὶ διαρπαζόντων αὐτά· παρ' ὅσον οἱ πορθούμενοι ἀπόλλυνται. ἀρέσκονται δὲ τοῖς σκορόδοις οἱ Θρᾶκες οὐκ ἀπεικός· θερμὰ γάρ ἐστιν, οἱ δὲ Θρᾶκες ψυχρὰν χώραν νέμονται. καὶ παροιμία· **[Σκόροδον ἐν δικτύοις.]** οἱ Ἀθηναῖοι μέλλοντες πλεῖν καὶ ἐξιέναι ταῦτα ὠνοῦντο, καὶ ἐν λίνοις ἔβαλλον. ζήτει σκόροδον ἐν τῷ βασανίσας.

[Σκορπίδια:] μηχανικὸν ἀλέξημα. ὁ δὲ Ἀρχιμήδης πάλιν ἑτέραν ἡτοιμάκει παρασκευὴν πρὸς τοὺς ἀπομαχομένους ἐκ τῶν πλοίων. ὥς ἀνδρομήκους ὕψους κατεπύκνωσε τρήμασι τὸ τεῖχος, ὥς παλαιστιαίοις τὸ μέγεθος κατὰ τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν· οἷς τοξότας καὶ σκορπίδια παραστήσας ἐντὸς τοῦ τείχους, διὰ τούτων ἀχρήστους ἐποίει τοὺς ἐπιβάτας.

[Σκορπιάινεσθαι:] ἀποθηριοῦσθαι, τραχύνεσθαι, ἀπαυθαδίζεσθαι. ἐς μέντοι τὰς συνθεατρίας εἰώθει ἐσαεῖ σκορπιάινεσθαι· βασκανία γὰρ πολλῇ εἶχετο. Προκόπιος· ἦν δὲ ἄρα ἡ Θεοδώρα σκορπιώδης (τουτέστι πληκτική) καὶ ὀργὴν σκοτεινὴν.

[Σκορπίζω·] αἰτιατικῇ.

[Σκορπίος.]

[Σκοταῖος](ἔτι σκοτίας οὕσης) ἐλθών. οἱ δὲ στρατιῶται ἐλθόντες σκοταῖοι εἶδον τὰ σώματα καὶ νόμῳ τῶν Βαβυλωνίων ἐπέρριψαν αὐτοῖς, ὁ μὲν κἀνδυν, ὁ δὲ χλαμύδα, ὁ δὲ ψωμούς, ὁ δὲ ἀκρόδρυα· καὶ μέγα κεφάλαιον ἡθροίσθη μικρῶν κερματίων. οἱ δὲ ὕστεροι σκοταῖοι προσιόντες ηὐλίζοντο.

[Σκοτεινόν:] ἀφεγγές.

[Σκοτίζω·] αἰτιατικῇ.

[Σκότιος·] ἦν δὲ Ἰουστινιανὸς δολερός, κατάπλαστος, σκότιος ὀργήν. καὶ **[Σκότιος,]** ὁ τοῦ σκότους. φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης σκότιοι μύες. οὗτι πενιχρὴ μῦς σιπύη βόσκειν οἶδε Λεωνίδεω. σκότιον δὲ ἐγένετο μήτηρ. τουτέστιν ἐκ λαθραίας μίξεως. **[Σκότιος]** οὖν, ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος. **[Παρθένιος]** δὲ ὁ ἀπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς.

[Σκοτοδινῆ:] σκοτοῦται· μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστροφὴ, ὃ ἐστὶν ἰλιγγίαν.

[Σκοτόμαινα:] σκότωσις.

[Σκοτομήνη:] νύξ ἀσέληνος. καὶ **[Σκοταῖος,]** ὁ ἔτι σκότους ὄντος παραγενόμενος.

[Σκότος:] ἀρσενικόν. Αἰλιανός· καὶ διὰ πάσης ἡμέρας σκότος ἦν βαθύτατος, καίτοι τὰ τῆς ὥρας οὐδαμῇ χειμέρια ἦν.

[Σκότος·] ζήτει ἐν τῷ ἀόρατον.

[Σκότος:] αἱ θλίψεις, φῶς δὲ ἡ τούτων ἀπαλλαγὴ· Δαβὶδ· φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

[Σκότος:] παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ποτὲ μὲν ἡ ἄγνοια, ποτὲ δὲ καὶ αἱ συμφοραί. καὶ φῶς ὡσαύτως ἡ γνῶσις καὶ ἡ τῶν κακῶν ἀπαλλάγη.

[Σκώληξ:] εἶδος ζωῦφιου.

[Σκώλια·] τὰ Σκώλια ἐορτὴν ἤγον Ἀθηναῖοι, ἐν ᾗ ἤλλοντο τοῖς ἀσκοῖς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀσκῷ μορμολύττεσθαι.

[Σκῶλος:] εἶδος ἀκάνθης, ἢ σκάνδαλον. τοῦ μὲν ἐγὼ ζῶοντος ἀναιδέσιν ἐμπήξαιμι σκώλους ὀφθαλμοῖσι, καί, εἰ θέμις, ὦμά πασαίμην. καὶ αὖθις· ἔκ μοι σκῶλον ἔρυσον, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὀπλῇ. ὁ ὄνος φησὶ πρὸς τὸν λύκον.

[Σκωμμάτιον·] καὶ σκώμματα· σκωμμάτιον, σκάτον. Ἀριστοφάνης· οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, οἷον δὲ μόνον εἰδέναι σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ. ταυτὶ κατιδὼν ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκασα.

[Σκώπτης:] ὁ λοῖδορος. καὶ **[Σκωπτόλης,]** ὁ Λυσίστρατος. ὅτι ἡ κωμωδία τὸν σκωπτικὸν ἐπίχαριν καλεῖ. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀνασεσυρμένην.

[Σκωπτόλαι:] φιλοσκώμμονες. σκωπτόλαι τε καὶ ὕβρισται πάντες, καὶ δεδώκασι τῇ ὀθόνη μᾶλλον ἢ σοφίᾳ Ἀθηναῖοι.

[Σκῶρ:] κόπρος, ἀποπάτημα. καὶ κλίνεται σκατός.

[Σκῶρ ἀείνων:] τινές φασι τῷ σκῶρ πρῶτον κεχρηῆσθαι Στράτιν ἐν Ἀτάλαντος δράματι· ψεῦδος δέ· πολλῷ γὰρ ὕστερον τῶν Βατράχων. σκῶρ δὲ ἀείνων τὸ ἀεὶ ῥέον· νόον, νῶν. σκῶρ δὲ ἀποπάτημα, κόπρος. καὶ ἔστιν ἐτερόκλητον· ἡ γὰρ γενικὴ σκατός. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· εἶτα βόρβορον πολὺν καὶ σκῶρ ἀείνων.

[Σκωραμῖς:] ἀμῖς μὲν ἐν ᾧ οὐροῦσι, σκωραμῖς δὲ ἐν ᾧ ἀποπατοῦσιν. ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμῖς κωμωδική. καὶ **[Σκωροποιῶ]** ἐξ αὐτοῦ.

[Σκωρεία:] οὕτως ἡ παράδοσις.

[Σκῶψ:] εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ.

[Σκρίβας, Σκρίβων:] κατὰ Λατίνους ὁ τῶν σωματοφυλάκων ὑπερφερόμενος.

[Σκρινιάριος:] ὁ χαρτουλάριος τοῦ ἐπάρχου· ὁ αἴρων τὸ σκρινίον ἦτοι τὸ κιβώτιον.

[Σκυβαλίζεται:] ἀποδοκιμάζεται, ἀτιμάζεται. ὥς σκύβαλον. κυρίως δὲ σκύβαλον, κυσίβαλόν τι ὄν, τὸ τοῖς κυσὶ βαλλόμενον. ἐν Ἐπιγράμμασι· οὐδ' ἀποδειπνιδίου γευόμενος σκυβάλου, σπεύδων εἰς ἄλλους οἴκους ἵθι.

[Σκυδμαίνω:] ὀργίζομαι.

[Σκυζᾶν:] ἐπὶ συνουσίαν ὀρμᾶν. ἡ κάμηλος κύει μῆνας ἰ', τῷ δὲ ἰα' τίκτει, καὶ πάλιν διαλιποῦσα ἐνιαυτὸν σκυζᾷ.

[Σκύζομαι:] ὀργίζομαι.

[Σκύθαινα:] ἡ ὑπηρετίς. Ἀριστοφάνης· ποῦ' σθ' ἡ Σκύθαινα.

[Σκύθαι·] ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμαίων Σκυθῶν οἱ περιλειφθέντες ἐκ τῶν προλαβουσῶν ἐπαρθέντες ἐφόδων ἐπὶ Γαλλιγοῦ τοῦ μικροῦ, Ἐρούλους καὶ Πευκέστας καὶ Γότθους παραλαβόντες καὶ περὶ τὸν Τύραννον ποταμὸν ἀθροισθέντες εἰσέβαλον εἰς τὸν Πόντον. ναυπηγησάμενοι δὲ πλοῖα ἐννακόσια καὶ τούτοις ἐμβιβάσαντες β' καὶ λ' μυριάδας, ἄραντες διὰ τοῦ Πόντου, πόλει Τόμει προσβαλόντες ἀπεκρούσθησαν. ὡσαύτως καὶ Μαρκιανουπόλει. ἐπεὶ δὲ τὰ

στενὰ τῆς Προποντίδος κατέλαβον, ἐκ τοῦ ρεύματος τὰ πλοῖα ἀλλήλοις προσήραττε, καὶ ἐφέρετο τὰ σκάφη σὺν οὐδενὶ κόσμῳ, τῶν κυβερνητῶν μεθιέντων τοὺς οἶακας· ὥστε τὰς μὲν καταδύναι αὐτάνδρους τινὰς δὲ καὶ ἀνδρῶν ἐρήμους ὀκεῖλαι· καὶ πλεῖστοι ἀπώλοντο. οἱ δὲ περιλειφθέντες τὴν ἐπὶ Κύζικον ἔπλεον καὶ ἄχρι τοῦ Ἄθω παρενεχθέντες καὶ τῶν πλοίων ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι Κασσάνδρειαν καὶ Θεσσαλονίκην ἐπολιόρκουν. ἀποκρουσθέντες δὲ εἰς τὴν μεσόγειον ἀναβάντες πᾶσαν χώραν ἐληΐζοντο καὶ κατὰ διαφόρους χώρας διεφθείροντο. ὅσοι δὲ διεσώθησαν, Ῥωμαίοις συνηριθμήθησαν καὶ πρὸς γεωργίαν ἐτράποντο.

[Σκύθης:] ὁ Ῥῶς, καὶ παροιμία· **[Σκύθης τὸν ὄνον·]** ἐπὶ τῶν ἀκκιζομένων τῷ λόγῳ, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων· ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη· δεῖπνόν τοι, ὦ Σκύθα. ὁ δὲ ἐμυσάζατο μὲν πρῶτα, αὖθις δὲ πολυπραγμονήσας περὶ αὐτὸν ἐπονεῖτο. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ τὸν ἵππον ὁ Σκύθης, ὅτι Ἀνάχαρσις Σκύθης ἦν, μητρὸς δὲ Ἑλληνίδος· διὸ καὶ δίγλωσσος ἦν· ὃς ἔθηκε νόμους Σκύθαις.

[Σκυθικαί:] εἰδὸς τι ὑποδήματός εἰσιν, ὡς Ἀλκαῖος ἐν ἧ' Σκυθικὰς ὑποδησάμενος.

[Σκυθρωπάζω:] τὸ στυγνάζω. μεταφορικῇ ἢ λέξις ἀπὸ τῶν Σκυθῶν· καὶ τὸ ὦψ, ὠπός, ὃ σημαίνει τὸ πρόσωπον· ὦψ γὰρ ἢ φωνή, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὦ Πλάτων, ὡς οὐδὲν ἦσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον, ὥσπερ κοχλίας σεμνῶς ἐπηρκῶς τὰς ὀφρῦς.

[Σκυῶλα:] τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων ἀνηρημένα. τὰ ἐκ τῶν νεκρῶν, λάφυρα δὲ τὰ ἐκ τῶν ζώντων. καὶ ἐν Ἑπιγράμμασι **[Σκυλοφόρος.]** Ἑσπερίου Μάρκελλος ἀνερχόμενος πολέμοιο σκυλοφόρος κραναῆς τέρμα παρ' Ἰταλίας.

[Σκυλοδεψῶν·] Ἀριστοφάνης· ὅσοις δὲ κλίνη μὴ ἐστὶ μηδὲ στρώματα, ἰέναι καθευδήσοντας ἐς τῶν σκυλοδεψῶν. ἐπὶ τῶν λαθεῖν μὴ δυναμένων.

[Σκύλλα:] ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει θηρίον ἐμυθεύετο εἶναι, μέχρι μὲν ὀφθαλμῶν γυναικὸς περικαλλοῦς σχῆμα ἔχον· ἐκατέρωθεν δὲ κυνῶν κεφαλὰς ἔξ· τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὀφιδῶδες.

[Σκύλαξ,] Καρυανδεὺς (πόλις δ' ἐστὶ τῆς Καρίας πλησίον Ἀλικαρνασσοῦ τὰ Καρύανδα), μαθηματικὸς καὶ μουσικὸς. Περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἑρακλέους στηλῶν, Τὰ κατὰ Ἑρακλείδην τὸν Μυλασσῶν βασιλέα, Γῆς περίοδον, Ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν.

[Σκυλεύω·] αἰτιατικῇ.

[Σκυμνεία γονή:] ἡ τῶν σκύμνων.

[Σκύμνος:] σκύλαξ λέοντος. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν· ἦν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν. Αἰσχύλος λέγει περὶ Ἀλκιβιάδου, μὴ ἀνατρέφειν φρόνημα, εἰδὼς δὲ ἀνατραφῇ, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ τιθασσεῦσαι. καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέξασθαι· ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν, μὴ καταδέξασθαι ἢ καταδεξάμενον τροποφορεῖν. καὶ ὁ μὲν Αἰσχύλος σοφῶς εἶπεν, ὁ δὲ Εὐριπίδης σαφῶς.

[Σκυρίαν δίκην:] οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔφασκον εἰς Σκύρον ἀποδημεῖν. **[Σκύρος]** γὰρ νῆσός ἐστι.

[Σκυρίττω:] κερατίζω.

[Σκυτάλαι:] στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ ῥάβδος.

[Σκυτάλη:] βακτηρία ἀκροπαχής, ἢ φραγέλλιον.

[Σκυτάλη:] ἐπιστολή Λακωνική. ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπίμηκες. δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων, τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκ πεμπομένῳ παρ' αὐτῶν στρατηγῷ παρεῖχον. καὶ ὁπότε ἐβούλοντό τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιεῖλουν τὴν σκυτάλην καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον. καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιέλιττε καὶ ἐγίνωσκεν οὕτως τὰ γεγραμμένα. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολή, καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπιστολή. Διοσκορίδης δ' ἐν τοῖς Περὶ νομίμων τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην, δύο παρόντων μαρτύρων, καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι· καὶ τὸ μὲν ἐνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι, τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν. ἐχρῶντο δ' αὐτῷ καὶ ἀλλοίως, ὥς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ μβ'.

[Σκυταλίδες:] πυροβόλα ἐργαλεῖα. ἦσαν δὲ τοιαῦτα σκυτάλια ξύλινα, τὰ μὲν ποδιαῖα, τὰ δὲ πηχυαῖα· πάντα δὲ ταῖς κατασκευαῖς ἦσαν ἀκροθιγῇ. ταῦτα κέντροις σιδηροῖς διείληπτο τὰς κεφαλὰς· διὰ δὲ τῶν κεντρῶν διεπέπλεκτο στίππυον καὶ δᾶδες, κατὰ δὲ τῶν αὐτῶν πίττα κατεκέχυτο. καὶ οἱ μὲν ἀνεδίδοσαν ἐνάπτοντες, οἱ δὲ ἔβαλλον ἀπὸ τόνου ταῦτα πρὸς τὰς πρώτας οἰκίας· ὧν προσπιπτόντων μετὰ βίας καὶ τῶν κέντρων ταῖς σανίσι πηγνυμένων, προσέμενε τὸ πῦρ καὶ ταχέως ἤθε.

[Σκυτάλι' ἐφόρουν:] ἀντὶ τοῦ ἐλακῶνιζον.

[Σκύταλον:] τὸ ρόπαλον. ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηγεγκάμην. Ἡρόδοτος· καὶ τοῖς σκυτάλοισιν ἔπαιον τοὺς Πέρσας. ὃ ἐστὶ βακτηρία ἀκροπαχής. Ἀριστοφάνης· τὸ σκύταλον ἐξήνεγκα τὸ τοῦ Λαμίου. ἦν δὲ πένης, ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν· διὸ καὶ βακτηρίαν ἐξ ἐνέγκας αὐτοῦ φησιν εἶναι· κωμωδεῖται γὰρ ὡς δεσμοφύλαξ. τουτέστιν ἐκείνων τῶν σκυταλῶν, ὧν πέρδεται. ἀντὶ τοῦ ὧν φέρει. ἢ ἴσως ὑπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδετο.

[Σκύτινος:] κοίτη ἢ δέρμα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο. τουτέστι δερματίνας ἀμάξας ἐποίει. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ κράνη σκύτινα, οἷά περ Παφλαγονικά, κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον ἐγγυτάτῳ τιανοειδῇ.

[Σκυτίς,] σκυτίδος.

[Σκυτοδέψης:] Ἀττικόν· βурсοδέψης δὲ Ἀσιανόν.

[Σκυτοδέψης:] δερματομαλάκτης. καὶ βурсοδέψης. ὅτι Κλέων ὁ Ἀθηναῖος, ὁ Κλεαινέτου, στρατηγός, μανιώδης ἀνὴρ, βурсοδέψου παῖς.

[Σκύτος:] πᾶν δέρμα. ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς. ὁ δὲ εἰς τὸ κράνος φέρει τὸ δόρυ, οὐ μέντοι διεῖλέ γε, περιολισθούσης τῆς αἰχμῆς περὶ τὸ σκύτος.

[Σκυτοτόμος:] σκυτεύς, λωροτόμος. Ἀριστοφάνης· καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις εἰκάζομεν. ἀλλ' ὑπερφυῶς ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἢ ἐκκλησίᾳ. περὶ τῶν γυναικῶν λέγει, ὅτι ἦσαν λευκαί. ἐπειδὴ οἱ σκυτοτόμοι ἐν σκιᾷ καθεζόμενοι ἐργάζονται καὶ εἰσὶν ἐσκιατραφεῖς μένοι, τοῦτο εἶρηκε.

[Σκύφος:] ποτήριον. καὶ σκύφον Ἡρακλέους προπιόντος, ἀπνευστὶ πῶν ἔσχε κακῶς. προπιόντος ἀντὶ τοῦ προτιμῶντος.

[Σμάραγδος:] θηλυκῶς λέγεται. ἔστι δὲ εἶδος λίθου πολυτίμου. ἔλεγχος δὲ βεβαιότατος τῆς θεοσεβείας Πολυκράτους τοῦ Σαμίου ἢ τῆς σμαράγδου τῆς ἐμβληθείσης εἰς τὸ πέλαγος εὐρεσις, καὶ θηραθεὶς ὁ ἰχθὺς ὁ ταύτην καταπιών. καὶ **[Σμαράγδειον,]** μέταλλον γῆς.

[Σμερδαλέον:] καταπληκτικόν.

[Σμέρδης:] ὄνομα κύριον.

[Σμῆγμα:] καθαρτικόν, τὸ ἀποσμῆχον.

[Σμηκύθης:] ὄνομα κύριον. διεβέβλητο δὲ ὡς γυναικώδης τὸν τρόπον. τὸ δὲ πλήρες Σμηκύθης κύριος· ὥσπερ ἐν ταῖς εἰσαγωγαῖς τῶν ἐγκλημάτων κηρύττειν εἰώθασιν, ἐπειδὴν γυναικὶ ἐπιφέρηται ἐγκλημα. οὕτω γὰρ προσκαλεῖσθαι εἰώθασιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· ἢ ὁ δεῖνα καὶ ὁ κύριος, τουτέστιν ὁ ἀνὴρ. ἅμα οὖν ὡς γυναικώδη τὸν Σμήκυθον κωμῶδεῖ καὶ ἔχοντα κύριον, ὡς αἱ θήλειαι. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν γυναικωδῶν. ἦν δὲ Θρακῶν βασιλεὺς, κίναϊδος. κύριον δέ, ὡς εἴρηται, τὸν ἄνδρα λέγει. οὕτω γὰρ ἀπεγράφοντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις· Ἀσπασία καὶ κύριος.

[Σμήνη:] τὰ τῶν μελισσῶν πλήθη. ἐς Κόλχους ἐμβαλόντες οὐδὲν ὅ τι καὶ ἐθαύμασαν. τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι, καὶ τῶν κηρίων ὅσοι ἔφαγον τῶν στρατιωτῶν, πάντες ἄφρονές τε ἐγένοντο καὶ ἤμουν καὶ ἔκειντο πολλοὶ καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀνίσταντο ὥσπερ ἐκ φαρμακοποσίας. σμήνεος ἕκ μεταμὼν γλυκερὸν θέρος ἀντινομαίων γηραιὸς Κλειτῶν σπεῖσε μελισσοπόνος.

[Σμῆνος:] πλῆθος μελισσῶν. οἶονεῖ ἐσμός. ἰδίως δὲ σμῆνος καλεῖται τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν. Ὀμηρικῶς οὖν κέχρηται τῇ τροπῇ· φησὶ γὰρ περὶ τοῦ Νέστορος, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδὴ. ἢ δοτικὴ τῷ σμήνει. καὶ **[Σμηνουργεῖν,]** ῥῆμα.

[Σμῆξις:] τριῖσις. ἐκ τοῦ σμήχω. καὶ **[Σμῆξαι,]** καθᾶραι.

[Σμήρινθοι:] σπάρτα, σχοινία λεπτά.

[Σμικρολόγος:] ὁ φειδωλός. πολλάκις κατ' οἶκον ἐστιῶντα ἡμᾶς ἀπολύειν ἔτι πεινῶντας.

[Σμικυθίων:] ὄνομα κύριον.

[Σμῖλαξ:] εἶδος βοτάνης.

[Σμιλεύματα:] ἐκβαλλόμενα ἀπὸ σμίλης. ἀντὶ τοῦ διαγλύμματα, ἐρεθίσματα. σμιλεύματά τ' ἔργων φωτὸς ἀμυνομένου.

[Σμίλη:] ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ σμίλαν δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα. μακρὸν τὸ ι. καὶ

[Σμίλης ὀλκοί,] ἀντὶ τοῦ γραφείου. τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων. ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι, δέξασθε σμίλης ὀλκοὺς.

[Σμιλίον. Σμινύην:] σκαφεῖον, ἢ δίκηλλαν. ἢ ἀξίνην. ὁ δὲ ὀρύττειν ἐκέλευε σμινύαις (δικέλλαις) ὑπὸ λαμπρᾷ τῇ σελήνῃ. καὶ αὐθις· τοῦτ' αὐτὸ καὶ βούλομαι, ἦν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας. ἀντὶ τοῦ μὴ κλασθῆ.

[Σμῶδιγγες:] μῶλωπες, καὶ **[Σμῶδιξ,]** μῶλωψ, τὸ ἐκ πληγῶν οἶδημα.

[Σμῶχετε:] ἀντὶ τοῦ μασᾶσθε. Ἀριστοφάνης· ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον, καὶ σμῶχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν. οὐδὲν γάρ, ὧ πόνηροι, λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστίν, ἦν μή τι καὶ μασῶνται.

[Σμῶχειν:] τὸ λοιδορεῖν. ἀπὸ τοῦ καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων.

[Σμοιός:] ὄνομα κύριον. αἰσχροποιὸς εἰς γυναῖκας. Σμοιὸς δ' ἐν αὐταῖς ἵππικὴν στολὴν ἔχων τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρυβλία.

[Σμυγεράν. Σμῦξαι:] καῦσαι.

[Σμύραινα:] εἶδος ἰχθύος.

[Σμύρνα:] ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐνταφίασις· νεκροῖς γὰρ αὕτη διαφερόντως προσφέρεται.

[Σμυχόμενος:] καϊόμενος, ἀναλίσκόμενος.

[Σοβάδες:] διώκουσαι πόρνοι.

[Σοβαρὰ αὔρα:] σεσοβημένη, εὐκρατος. ἐν ὅσῳ θεόθεν σοβαρὰ κατέχει πολέμου μετὰτροπος αὔρα. καὶ **[Σοβαρὸν ἄγαλμα,]** τῇ πλάσει καὶ τῇ τέχνῃ σοβαρόν.

[Σοβαρός:] ὁ υπερήφανος· τοὺς γὰρ Συβαρίτας φασὶ πλούτῳ καὶ τρυφῇ ὑπερέχειν. ἐκ τοῦ Συβαρίτου οὖν σοβαρός.

[Σοβαρός:] λαμπρός, ἐπαιρόμενος, τολμηρός, αὐθάδης, ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος. Αἰλιανός· ἔθαψάν τε αὐτοὺς σεμνῶς τε καὶ σοβαρῶς. καὶ αὖθις· καὶ ἐτιμᾶτο τιμαῖς τῆς ἐς ἀνθρώπους αἰδοῦς τε σοβαρώτεραις.

[Σοβαρός:] ἀπὸ τῆς τῶν Συβαριτῶν ἀρχῆς μετήχθη τὸ ὄνομα, οἱ δέ φασιν παρὰ τὸ σέβας, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ σοβεῖν, ὅπερ ἐστὶ μετὰ σεμνότητος προῖεναι. Αἰλιανός· ἀναθήμασι σοβαροῖς ἐκόσμησε τὸν νεών.

[Σοβαρός:] τοιοῦτον ἀναζωγραφῶ, ὡς εἰκός, καὶ οὐκ ἄπο τρόπου τὸν παραβλῶπα καὶ φιλοκερδῆ καὶ κερδαλέον, βραδίστατον πρὸς τὰ κρεῖττονα· λιχνωδέστατον δέ, πρὸς πανωλεθρίαν τῶν ἐντυγχανόντων ἐκβεβακχευμένον ὅτι μάλιστα. ἀλλ' ἐξώλης καὶ προώλης προπηλακισθεὶς ἐς κόρακας ὥχετο, κατὰλληλα τάπικειρα τῆς βδελυρίας ὁ ἀποτρόπαιος καὶ οἶον ἀποφρὰς ἀποισάμενος, ὃς ἀνάρσια δικάζων ἀδίκως πολλοὺς κατεδίκαζεν, ὅπιν οὐ δεδοικώς, οὐκ ἀλέγων Ἀδράστειαν, οὐδὲ Νέμεσιν ἐμπαζόμενος. ἀλλὰ ταῦτα τεκμήρια ἐναργῆ τῆς Ταρταρώδους καὶ Τανταλείου αὐτοῦ τιμωρίας· ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὃς κακὰ πόλλ' ἀποτίσεται.

[Σοβαρῶς:] ἐκθύμως, σπουδαίως.

[Σοβεῖ:] διώκει, κομπάζει. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ πολὺ κιχάζουσα σοβεῖς ἐς βόστρυχον αἶγλην.

[Σοβεῖν:] μετὰ σεμνότητος προῖεναι.

[Σόβη:] ὄνομα θηλυκόν. ἡ ἐξ ἵππειων τριχῶν περικεφαλαία.

[Σόδομα καὶ Γόμορρα:] ὀνόματα πόλεων αἰσchrῶν καὶ βεβήλων. καὶ **[Σοδομηνός,]** ὁ πολίτης. καὶ **[Σοδομίτης]** ὁμοίως.

[Σόεμος:] ὄνομα κύριον.

[Σοκέλιος:] ὄνομα ἀνδρὸς Ῥωμαίου.

[Σολέα:] ὄνομα κύριον. τὸν Σολέα αἰτιατική.

[Σολέμνιον:] ἡ παρὰ βασιλέως ἀναφαίρετος δωρεὰ διδομένη ταῖς ἐκκλησίαις.

[Σολήν,] Σολῆνος· ποταμός.

[Σολία:] ὄνομα πόλεως.

[Σολόεις:] ποταμός.

[Σολομῶν,] βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ, υἱὸς Δαβὶδ ἐκ τῆς Οὐρίου γυναικὸς Βηρσαβέε· ὅστις γυναῖκας ἐξ ἐθνῶν ἠγάγετο παρὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ. αἱ δὲ ἦσαν αὐτῷ αἱ σύμπασαι γαμεταὶ μὲν ἅμα ταῖς Ἰσραηλίτισι ψ', παλλακαὶ δὲ τ'. ἤδη δὲ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν γυναικῶν διεστρέφετο τὸν νοῦν πρὸς εἰδωλολατρίαν· ἐλάτρευσε γὰρ τῇ Ἀστάρτῃ, θεῷ Σιδωνίων, καὶ τῷ Χαμῶς, θεῷ Ἀμμανιτῶν. κάκ τῶν χιλίων αὐτῷ γυναικῶν μόνος ἄρσεν ἐγένετο Ῥοβοὰμ υἱός, καὶ αὐτὸς ἐξ ἄλλοφύλου Νααμμὰς τῆς Ἀμμανίτιδος, ἀνάξιος τῆς ἀρχῆς. οὐ γὰρ ἡ πολυγαμία τὴν εὐτεκνίαν ποιεῖ.

[Σολομῶν,] υἱὸς Δαβίδ, βασιλεὺς Ἰουδαίων, φρονήσει καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ δυνατὸς καὶ περιφανής, δικάζων τε τὸν λαὸν ἐν φρονήσει καὶ σοφίᾳ τοῦ κρείττονος οὐ διέλειπεν ἥσκει τε πᾶσαν σοφίαν θείας χάριτος γέμουσαν καὶ τῆς διδασκαλίας ἀκροατὰς πλείστους ἐποιεῖτο. ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα διαπραττόμενος, τῷ τῆς φύσεως εὐαλῶτῳ περὶ τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς ὑπαγόμενος ἄγεται μὲν γυναῖκας χιλίας τὸν ἀριθμὸν, πείθεται δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰδωλολάτρης γενέσθαι. διὸ προσέταξεν ὁ θεὸς μερισθῆναι τὴν αὐτοῦ βασιλείαν, οὐκ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ, διὰ μνήμην Δαβίδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτήν. ὅτι τοῖς κραταιοῖς, ὥς φησι Σολομῶν, ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα. τουτέστι τοὺς ἐν ἀρετῇ τελείους τὴν ἀκρίβειαν ἀπαιτεῖ· καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μέγала παρανομοῦσι μακροθυμεῖ· τοῖς δὲ ἀγίοις ταύτης οὐ μεταδίδωσι τῆς συγγνώμης. καὶ αὖθις ὁ Σολομῶν· ὁ μὲν γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέους· δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθὴ σονται. **[Σολομῶν]** οὖν Σολομῶντος κλίνεται, Σολομῶν δὲ Σολομῶνος παρ' ἡμῖν. ὅτι ἡ παλαιὰ τὸν Σολομῶντα Σαλομῶντα καλεῖ, ἀπὸ τῆς Σαλήμ πόλεως, ὃ ἐστὶν εἰρήνη· ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν.

[Σολομώντειος λόγος. Σόλων:] δίσκον. καὶ **[Σόλος,]** ὄνομα βουνοῦ.

[Σόλων,] Ἐξηκεστίδου, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, νομοθέτης καὶ δημαγωγός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς μζ' Ὀλυμπιάδος, οἱ δὲ νς'. ἐπιβουλευθεὶς δ' ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τυράννου ἀπεδήμησεν ἐν Κιλικίᾳ καὶ ἔκτισε πόλιν, ἣν Σόλους ἐκάλεσεν ἐξ αὐτοῦ. οἱ δὲ καὶ τοὺς ἐν Κύπρῳ Σόλους ἐξ αὐτοῦ φασὶ καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν ἐν Κύπρῳ. ἔγραψε νόμους Ἀθηναίοις, οἳ τινες Ἀξονες ὠνομάσθησαν διὰ τὸ γραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν Ἀθήνησι· ποίημα δι' ἐλεγείων, ὃ Σαλαμὶς ἐπιγράφεται· Ὑποθήκας δι' ἐλεγείας· καὶ ἄλλα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος εἷς τῶν ζ' ὀνομαζομένων σοφῶν. καὶ φέρεται αὐτοῦ ἀπόφθεγμα τόδε, μηδὲν ἄγαν, ἢ τό, γνῶθι σαυτόν.

[Σόλων·] τοῦτον εἶλοντο οἱ Κιρραῖοις πολεμεῖν ἡρημένοι σύμβουλον. χρωμένοις δὲ σφίσι περὶ νίκης ἀνεῖπεν ἡ Πυθώ· οὐ πρὶν τῆσδε πόλεως ἐρείψετε πύργον ἐλόντες, πρὶν κεν ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης κῦμα ποτικλύζοι, κελαδοῦν ἐπὶ οἶνοπα πόντον. ἔπεισεν οὖν ὁ Σόλων καθιερῶσαι τῷ θεῷ τὴν Κίρραιαν, ἵνα δὴ τῷ τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος γένηται γείτων ἡ θάλαττα. εὐρέθη δὲ καὶ ἕτερον τῷ Σόλῳ σοφισμα ἐς τοὺς Κιρραίους· τοῦ γὰρ ποταμοῦ τὸ ὕδωρ ῥέον δι' ὀχετοῦ ἐς τὴν πόλιν ἀπέστρεψεν ἀλλαχόσε. καὶ οἱ μὲν πρὸς τοὺς πολιορκοῦντας ἔτι ἀντεῖχον ἔκ τε φρεάτων καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκ θεοῦ πίνοντες. ὁ δὲ τοῦ ἐλλεβόρου τὰς ρίζας ἐμβαλὼν ἐς τὸν ποταμόν, ἐπειδὴ ἱκανῶς τοῦ φαρμάκου τὸ ὕδωρ ἦσθετο ἔχον, ἀντέστρεψεν αὖθις ἐς τὸν ὀχετόν, καὶ ἐνεφορήσαντο ἀνέδην οἱ Κιρραῖοι τοῦ ὕδατος. καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τῆς διαρροίας ἐξέλιπον, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ τείχους τῆς φρουρᾶς Ἀμφικτύονες εἶλον τὴν φρουρὰν καὶ τὴν πόλιν.

[Σόλος:] ὄνομα βουνοῦ.

[Σόλων·] ὅτι Σόλων ὁ νομοθέτης Ἀθηναίων, φίλων ἡττώμενος ὀφειλόντων, χρεῶν εἰσηγήσατο ἀποκοπᾶς.

[Σολπίκιος·] ὕπατος, Ῥοῦφος ἐπὶ κλησιν, ἀνὴρ ἦν ἐν τε ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἐπιφανὴς καὶ πολιτείας προαίρεσιν ἐζηλωκῶς τὴν διὰ μέσου. .

[Σόλοι·] πόλις Σικελίας καὶ Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ σολοικισμός· βαρβαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. Σόλων δὲ ταύτην κτίζει, ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν ἴσχει. ἢ **[Σολοικισμός·]** ὁ τοῦ σώου λόγου αἰκισμός. σόος καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἐνθεν καὶ λαοσσόος, ἢ τὸν λαὸν σώζουσα.

[Σολοικισμός·] ὅτι βαρβαρισμός ἐστὶν ἐκ τῶν κακιῶν λέξεις, παρὰ τὸ ἔθος τῶν εὐδαιμονούντων Ἑλλήνων, σολοικισμός δὲ ἐστὶ λόγος ἀκαταλλήλως συντεταγμένος· ὥς τό, ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπese.

[Σόλοικος·] ὄνομα κύριον.

[Σόλυμα·] πόλις.

[Σολυμαῖς·] ὄνομα κύριον.

[Σόλυμοι·] ὄνομα ἔθνους.

[Σομφῶδες·] τὸ χαῦνον.

[Σόος·] διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἐνθεν καὶ λαοσσόος.

[Σόραιχος·] ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σοραίχου, ἢ Σιννωνὶς ἐφίσταται.

[Σορός·] μνημα, θήκη. ὧ οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ, ποθεῖς ἐρᾶν τ' ἔοικας ὥραίας σοροῦ. καὶ **[Σοροπηγός·]** Ἀριστοφάνης· ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω; τοῖς τὰς σορούς τῶν ἀποθνησκόντων ποιοῦσι. τούτεστιν ἄλλην ἴασιν οὐχ ἔξει ἢ τὸν θάνατον· καὶ δέον αὐτῷ πρὸς τὴν ταφήν τὰ ἐπιτήδεια κατασκευάζειν.

[Σοσσιανός] καὶ **[Σόσσιος·]** ὀνόματα κύρια.

[Σοῦ·] Ἀριστοφάνης Σφηξί· ποῦ, ποῦ 'στι μοῦ τὸ δίκτυον; σοῦ, σοῦ, πάλιν σοῦ. ἐπὶ ὀρνέων. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅς τις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἴος τε συντεμεῖν λόγους. ἐγὼ δὲ κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος ἰκέτης ἀφίγμαι πρὸς σέ.

[Σουβαρμάχιος·] οὗτος τῶν δορυφόρων ἦν ἡγεμών, πιστότατος τῷ εὐνούχῳ Εὐτροπίῳ, εἴπερ τις ἄλλος. ἔπινε δὲ πλείονα οἶνον ἢ ὅσον ἡδύνατο χωρεῖν· ἀλλ' ὅμως τὰ περὶ γαστέρα διὰ συνήθειαν οὕτω καὶ γυμνασίαν ἰσχυρὰν καὶ νεανικὴν πάντα φέρειν ἐπὶ τὴν φυσικὴν τῶν ὑγρῶν ἔκκρισιν. αἰετοὶ ἦν, πεπωκῶς τε καὶ οὐ πεπωκῶς, μεθύων. τὴν δὲ μέθην παρεκάλυπτε σφαλερὸν διαβαίνων τοῖς ποσὶ, καὶ πρὸς τὴν πτῶσιν πολεμῶν ὑφ' ἡλικίας διὰ νεότητα καὶ συνιστάμενος. ἦν δὲ βασιλικὸς μὲν γένους, Κόλχος ἀκριβὴς τῶν ὑπὲρ Φᾶσιν καὶ Θερμώδοντα, τοξότης ἄριστος, εἶγε μὴ κατετόξευεν αὐτὸν τὸ περιττὸν τῆς τρυφῆς.

[Σούκινοι] καὶ ἐλεφάντινοι δακτύλιοι γυναῖξιν εἰσι σύμφοροι.

[Σοῦ γ' εἵνεκα·] τοῦτο λέγειν εἰώθασιν οἱ ναῦται τῷ ἐπιβάτῃ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

[Σουμανῖτις γυνή. Σούνιον·] καὶ ἐν ὁδῷ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σούνιονφυγούση.

[Σούπερβος:] παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὑπερήφανος. οὕτως ἐκλήθη Ταρκύνιος Σούπερβος, ἑβδομος καὶ ἔσχατος βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃς πᾶσαν μετεκίνησε τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνεν, οἷα δὴ ἐκ τοιούτων παρελθὼν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν δραμάτων· τοὺς τε νόμους μεταθεῖς καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ σύνηθες προβαλλόμενος καὶ δι' αὐτῶν τὸν δῆμον αἰκίζόμενος, δεσμὰ τε καὶ μάστιγας, κλοιοὺς ξυλίνους καὶ σιδηροὺς, πέδας, ἀλύσεις, μέταλλα, ἐξορίας ἐφευρών· ὑπερόπτης τε καὶ ἀλαζών. ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε. λέγεται οὖν ὁ ἀλαζών καὶ σοῦπερ εἶναι τῶν ἄλλων θέλων· σοῦπερ γὰρ τὸ ἐπάνω δηλοῖ.

[Σουπηριανός,] σοφιστής, τὸ γένος Ἰσαυρος, τῆς Λαχάρου διατριβῆς. ἐγένετο δὲ οὗτος ὁ Σουπηριανὸς ὀψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς καὶ τὴν φύσιν ὑπονωθέστερος, οὕτω δὲ ἐπίπονος καὶ σπουδαῖος, ὥστε πλειόνων ἢ λ' ἐτῶν ἀρξάμενον ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία, καὶ ἀπλῶς φάναι, λόγοις ἐλευθέροις προσέχειν τὴν διάνοιαν, ἑαυτὸν ἀπαιτεῖν πρὸς ἀνάγκης, οὐδὲ ἐπιτιμήσεων οὐδὲ μαστίγων φειδόμενον, ἐκμανθάνειν ἐν τῷ τηλικούτῳ τῆς ἡλικίας, ἅπερ οἱ ἄλλοι πάντες ἐν τῇ νεότητι ἀπαιτοῦνται παῖδες ἔτι ὄντες ὑπὸ παιδαγωγῶν τε καὶ διδασκάλων. ἀλλ' ὅγε Σουπηριανὸς αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ μεμαστιγμένος ἐωρᾶτο πολλάκις ἐν τοῖς βαλανείοις. οὐκ οὐκ οὐδὲ διήμαρτεν ἐλπίδος· ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον ἐν ταῖς λιπαραῖς καὶ ἀοιδίμοις Ἀθήναις ἀνηγορεύετο σοφιστής, οὐ πάνυ τῆς Λαχάρου δόξης ἀπολειπόμενος. οἶδα γὰρ καὶ Λαχάρην γεγονότα σοφιστὴν ἐξ ἐπιμελείας τὸ πλεόν ἢ φύσεως· ἐνέτυχον γὰρ αὐτοῦ λόγοις. καὶ μοι ἔδοξεν ἀπὸ τοῦ λόγου εἰκάζοντί μοι τὴν πρώτην ἐπιμελὴς μὲν εἶναι σφόδρα, τὴν δὲ φύσιν ἀγεννέστερος. εἶδον δὲ καὶ εἰκόνα τοῦ ἀνδρός, ἄντικρυς ἀπαγγέλλουσιν οἷος ἦν Λαχάρης τὴν φύσιν· ὅτι βραδύτερος μὲν πρὸς τοὺς λόγους, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν πρὸς ἀρετὴν, φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής. ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης, ὅσγε τὰς ὀψεις ἀποβαλὼν πάλιν ἀνεκτῆσατο.

[Σουρήνας, Σουσιανή:] ὄνομα τόπου. καὶ **[Σούσινον,]** τὸ μύρον. ἢ τὸ κρίνον.

[Σούσιοι:] ὄνομα ἔθνους. τὸν νεκρὸν καύσαντες οἱ Σούσιοι τὰ ὅστ' αὐτῷ κομίζουσι τῷ πατρὶ Τιθωνῷ.

[Σουφεῖρ:] χώρα ἐν Ἰνδία.

[Σοφάκας:] ὄνομα κύριον.

[Σοφίαν:] κοινῶς ἀπάντων μάθησιν, καὶ τὴν τέχνην, τὴν φρόνησιν, καὶ ἐπιστήμην, τὸν νοῦν. ἅπαξ ἐχρήσατο Ὅμηρος σοφία, οὐ καθάπερ νῦν τὴν διὰ λόγου καὶ πραγμάτων ἐπισκευὴν τοῦ ἥθους, ἀλλὰ τὴν τεκτονικὴν τέχνην. εὖ εἰδῆ σοφίης.

[Σοφία·] καὶ σοφός, ὁ ταύτην ἐπαγγελλόμενος, ὃς ἂν εἴη κατὰ ἀκρότητα ψυχῆς ἀπηκριβωμένος, φιλόσοφος δὲ ὁ σοφίαν ἀσπαζόμενος. **[Σοφία]** καὶ ἡ εὐγλωττία καὶ ἡ τῶν θεῶν ἐπίγνωσις.

[Σοφίαν] Πλάτων ἡγεῖται ἰδιαίτατα μὲν τὴν τῶν νοητῶν καὶ ὄντως ὄντων ἐπιστήμην· ἣν φησι περὶ θεὸν καὶ ψυχὴν σώματος κεχωρισμένην. ἰδίᾳ δὲ σοφίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν καλεῖ, ὅρεξιν οὖσαν τῆς θείας φιλοσοφίας. κοινῶς δὲ λέγεται παρ' αὐτῷ σοφία καὶ ἡ πᾶσα ἐμπειρία, οἷον ὅταν σοφὸν λέγῃ τὸν δημιουργόν.

[Σοφία μωροῦ:] ἀδιεξόδευτοι λόγοι.

[Σοφία.] ὅτι ἀπὸ τοῦ πλευροῦ τῆς ἁγίας Σοφίας στηλαὶ ἀφηρέθησαν Ἑλληνικαὶ υκζ' θεῶν Ἑλληνικῶν καὶ Κάρου πατρῶυ Διοκλητιανοῦ καὶ τῶν ἱβ' ζωδίων· βασιλέων δὲ Χριστιανῶν στηλαὶ π', ἃς Ἰουστινιανὸς μερίσας τῇ πόλει τὸν μέγαν ναὸν ὠκοδόμησε.

[Σοφίζω·] αἰτιατικῇ.

[Σοφιστεία. Σοφιστής:] άπατεών. παρὰ τὸ σοφίζεσθαι, ὃ ἔστι λόγοις άπατᾶν. λέγεται δὲ σοφιστῆς καὶ ὁ διδάσκαλος, ὡς σοφίζων. τὸ δὲ παλαιὸν σοφιστῆς ὁ σοφὸς ἑκαλεῖτο. ὀδύναις τε καὶ νόσοις γενέσθαι σοφιστὴν ἄκρον. καὶ Ἀριστοφάνης λέγει σοφίζη, ἀντὶ τοῦ τεχνάζη. σοφίας γὰρ καὶ σοφίσματα τὰς τέχνας ἔλεγον.

[Σοφιστής:] πᾶς τεχνίτης. καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἡσκηκῶς· καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἑκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

[Σοφιστής.] κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν. οὕτως ἔλεγον πάντας τοὺς πεπαιδευμένους. οἱ δὲ παλαιοὶ σοφίαν ἔλεγον, καὶ σοφιστὰς τοὺς περὶ μουσικὴν. καὶ Φιλόστρατος ὁ Λήμιος· σοφοὶ μὲν ὑμεῖς, ἀλλ' οὐ πάντα σοφισταί. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· πλείστους ὅτι βόσκουσι σοφιστάς. τοὺς μετεωρολόσχας νῦν λέγει, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων ὀρμωμένους. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, ὅπου μὴδὲ τοὺς αὐλητὰς προσαγορεύειν ὤκνησεν οὕτω. Πλάτων γοῦν ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν δράματι Σοφισταῖς καὶ τὸν Ὀπούντιον ποιητὴν Βακχυλίδην εἰς τοῦνομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν. σοφισταὶ δὲ πάντες, ὅσοι πεπαιδευμένοι. καταχρηστικῶς δὲ Ἀριστοφάνης ἐπὶ πάσης τέχνης ἔλαβε τὸ τῶν σοφιστῶν ὄνομα. ὅτι σοφιστῆς ἐστὶν ὁ δυνάμενος ἀπὸ φαινομένης σοφίας χρηματίζεσθαι· καὶ ζῆται ἐν τῷ δύνამις.

[Σοφοκλῆς,] Σωφίλου, Κολωνῆθεν, Ἀθηναῖος, τραγικός, τεχθεὶς κατὰ τὴν οἰ' Ὀλυμπιάδα, ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σωκράτους ἔτη ιζ'. οὗτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ, καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ πεντεκαίδεκα εἰσήγαγε νέων, πρό τερον δυοκαίδεκα εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ Μέλιττα διὰ τὸ γλυκύ. καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δράμα πρὸς δράμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ στρατολογεῖσθαι. καὶ ἔγραψεν ἐλεγείαν τε καὶ Παιᾶνας καὶ λόγον καταλογάδην περὶ τοῦ χοροῦ, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος. παῖδας δὲ οὓς ἔσχεν οὗτοι, Ἰοφῶν, Λεωσθένης, Ἀρίστων, Στέφανος, Με νεκλείδης. τελευτᾷ δὲ μετὰ Εὐριπίδην, ἐτῶν 4'. ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ', ὡς δὲ τινες καὶ πολλῷ πλείω, νίκας δὲ ἔλαβε κδ'.

[Σοφοκλῆς,] Ἀρίστωνος, υἱωνὸς δὲ τοῦ προτέρου Σοφοκλέους πρεσβυτέρου, Ἀθηναῖος, τραγικός. ἐδίδαξε δὲ δράματα μ', οἱ δὲ φασιν ια'. νίκας δὲ εἶλεν ζ'. ἔγραψε καὶ ἐλεγείας. ὅτι Ἀπολλώνιος ἐς σωφροσύνην ὑπερεβάλλετο τοῦ Σοφοκλέους· ὁ μὲν γὰρ λυττῶντα ἔφη καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν, ἐλθόντα ἐς γῆρας· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ὑπ' ἀρετῆς τε καὶ σωφροσύνης οὐδ' ἐν μειρακίῳ ἠττήθη τούτων, ἀλλὰ καὶ νέος ὢν καὶ τὸ σῶμα ἐρρωμένος ἐκράτει τε καὶ λυττῶντος ἐδέσποζεν. ἀλλ' ὅμως συκοφαντοῦσί τινες ἐπ' ἀφροδισίοις αὐτόν, ὡς διαμαρτίᾳ ἐρωτικῇ χρησάμενον καὶ διὰ τοῦτο ἀπενιαυτί σαντα ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος· οὐκ οὐκ οὐδὲ Εὐφράτης ποτὲ ἐσυκοφάντησεν ἐπ' ἀφροδισίοις τὸν ἄνδρα, καίτοι ψευδῆ γράμματα κατ' αὐτοῦ ξυνθείς· διεφέρετο γὰρ πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ πάνθ' ὑπὲρ χρημάτων αὐτὸν πράττοντα ἔσκωπτεν οὗτος καὶ ἀπῆγε τοῦ χρηματίζεσθαι καὶ τὴν σοφίαν καπηλεύειν.

[Σοφοκλῆς,] Ἀθηναῖος, τραγικός καὶ λυρικός, ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ. γέγονε δὲ μετὰ τὴν Πλειάδα, ἥτοι μετὰ τοὺς ζ' τραγικοὺς οἵτινες ὠνομάσθησαν καὶ Πλειάς. δράματα αὐτοῦ ιε'.

[Σοφονίας:] ὄνομα κύριον.

[Σοφός:] ὁ θηρευδός. Δαβίδ· φαρμακοῦται φαρμακευομένη παρὰ σοφοῦ. ὡς τό, σοφοὶ εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι. καί, ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; οὐ γὰρ τοὺς ὡς ἀληθῶς σοφοὺς ὀνομάζει, ἀλλὰ τοὺς τισὶν εἶναι δοκοῦντας.

[Σοφὸς Σοφοκλῆς,] σοφώτερος δ' Εὐριπίδης, ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτερος.

[Σόφων, Σόφωνος:] ὄνομα ὄρους.

[Σοφώτατε:] ἀντὶ τοῦ κλεπτίστατε. καὶ τοὺς κλέπτας γὰρ σοφοὺς ἔλεγον.

[Σοφοὶ τύραννοι τῇ τῶν σοφῶν συνουσίᾳ. Σῶ:] μονοσυλλάβως οἱ σῶοι· καὶ παρὰ Θουκυδίδη. οἱ δὲ συνηθέστερον γράφουσι σῶοι. καὶ **[Σῶν,]** μονοσυλλάβως, ἀντὶ τοῦ σωζομένων, ὁλοκλήρων. ὁλόκληρόν τε καὶ σῶν καὶ ἀρτεμῇ ἐργασάμενον.

[Σωβάλ. Σωγάνη:] ὄνομα πόλεως.

[Σῶζω·] αἰτιατικῇ.

[Σωκλῆς:] ὄνομα κύριον.

[Σωκράτης,] Σωφρονίσκου λιθοξόου καὶ μητρὸς Φαιναρέτης μαίας· πρότερον γενόμενος λιθοξόος, ὥστε καὶ φασιν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδεδυμένας Χάριτας· εἶτα φιλοσοφήσας διὰ τὸ ἀκοῦσαι Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου, εἶτα Δάμωνος, εἶτα Ἀρχελάου. Ἀρι στόξενος δὲ Ἀρχελάου πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει· γεγονέναι δὲ αὐτοῦ καὶ παιδικά, σφοδρότατόν τε περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἀλλὰ ἀδικήματος χωρίς, ὡς Πορφύριος ἐν τῇ Φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ φησίν. εἰς δὲ ἄνδρας ἐλθὼν ἐστρατεύσατο εἰς τε Ἀμφίπολιν καὶ Ποτίδαιαν καὶ ἐπὶ Δηλίῳ. καὶ γαμεταῖς δὲ συνώκησε δύο, Ξανθίππῃ, ἀφ' ἧς ἔσχεν υἱὸν Λαμπροκλέα· καὶ δευτέρᾳ Μυρτοῖ, τῇ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγατρὶ, ἐξ ἧς ἐγένετο Σωφρονίσκος καὶ Μενέδημος ἢ Μενέξενος, ὡς τισι δοκεῖ. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν Πελοποννησιακῶν γέγονεν, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, Ὀλυμπιάδι οἴζ', ἐβίω δὲ ἔτη π', εἶτα ἀλογίᾳ, μᾶλλον δὲ ἀπονοίᾳ τῶν Ἀθηναίων βιασθεὶς πιεῖν κώνειον ἀπέθανεν, ἔγγραφον οὐδὲν καταλιπὼν ἢ, ὡς τινες βοῦ λονται, ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, καὶ μῦθον Αἰσώπειον δι' ἐπῶν. φιλοσόφους δὲ εἰργάσατο Πλάτωνα, ὃς καταλιπὼν τὸ Λύκειον, τόπος δὲ οὗτος Ἀθηνῶν, μετήγαγε τὴν σχολὴν ἐν προαστείῳ, τῇ Ἀκαδημίᾳ προσαγορευομένη, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Ἀκαδημαῖκοι προσηγορεύθησαν μέχρι Ἀριστοτέλους· αὐτὸς γὰρ ἀκροατὴς τοῦ Πλάτωνος γενόμενος, εἰς κῆπὸν τινα πρὸ τῆς πόλεως τὰς διατριβὰς ποιησάμενος ἐκ τοῦ κατ' αὐτὸν περιπάτου Περιπατητικοὺς ὠνόμασε τοὺς ἀπ' αὐτοῦ· καὶ Ἀρίστιππον Κυρηναῖον, ὃς ἰδίαν αἵρεσιν εἰσήγαγε καὶ σχολὴν συνεστήσατο, τὴν Κυρηναικὴν κληθεῖσαν· Φαίδωνα Ἡλεῖον, καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστήσαντα σχολὴν, τὴν Ἡλειακὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν, ὕστερον δὲ αὕτη Ἑρετριακὴ ἐκλήθη, Μενεδήμου εἰς Ἑρετρίαν διδάξαντος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ διδασκάλου καὶ ὁ Πύρρων γέγονεν· Ἀντισθένην, ὃς τὴν Κυνικὴν εἰσήγαγεν αἵρεσιν· Εὐκλείδην Μεγαρέα, καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστησάμενον σχολὴν, ἣτις ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη Μεγαρική, ἀπὸ δὲ Κλεινομάχου τοῦ μαθητοῦ Εὐκλείδου ἐκλήθη Διαλεκτική· Ξενοφῶντα Γρύλλου, Αἰσχίνην, Λυσανίαν Σφήττιον, Κέβητα Θηβαῖον, Γλαύκωνα Ἀθηναῖον, Βρύσωνα Ἡρακλεώτην· ὃς τὴν ἐριστικὴν διαλεκτικὴν εἰσήγαγε μετὰ Εὐκλείδου, ἠῴησε δὲ Κλεινόμαχος, καὶ πολλῶν δι' αὐτῆς ἐλθόντων, ἔλξηεν εἰς Ζήνωνα τὸν Κιτιέα· οὗτος γὰρ ἀπ' αὐτοῦ Στωϊκὴν ἐκ τοῦ τόπου τὴν σχολὴν ὠνόμασε, γεγωνὸς ἐπὶ τῆς ρκε' Ὀλυμπιάδος· τινὲς δὲ Βρύσωνα οὐ Σωκράτους, ἀλλ' Εὐκλείδου ἀκροατὴν γράφουσι· τούτου δὲ καὶ Πύρρων ἠκροάσατο, ἀφ' οὗπερ οἱ Πυρρώνειοι προσαγορευόμενοι· Ἀλκιβιάδην, Κριτόβουλον, Ξενομήδην, Ἀπολλόδωρον Ἀθηναίους· ἔτι δὲ Κρίτωνα καὶ Σίμωνα, Εὐμάρη Φιλιάσιον, Σιμμίαν Θηβαῖον, Τερψίωνα Μεγαρικόν, Χαιρεφῶντα. καὶ Θεόδωρος δέ, ὁ ἐπικληθεὶς ἄθεος, αὐτοῦ διήκουσεν· ἀδιαφορίαν δὲ δοξάζων καὶ παραδιδούς αἵρεσιν ἰδίαν εὗρεν, ἣτις Θεοδώρειος ἐκλήθη. ταῦτα περὶ Σωκράτους. ὅτι Σωκράτης φιλοσοφήσας ὕστερον Ἀρχελάου τοῦ φυσικοῦ μαθητὴς ἐγένετο· τὴν ἠθικὴν δὲ ἐπρέσβευσε φιλοσοφίαν. ἔσχε δὲ γνωρίμους πολίτας μὲν Πλάτωνα, Ξενοφῶντα, Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Ἀντισθένην· Θηβαίους δὲ Σιμμίαν καὶ Κέβητα· Κυρηναῖον δὲ Ἀρίστιππον, Φαίδωνα, Εὐκλείδην Μεγαρέα. δαιμόνιον δ' αὐτῷ προσομιλεῖν ἔλεγεν. ἐμάνθανε δὲ καὶ κιθαρίζειν παρὰ Κόνωνι, γέρων ἤδη ὢν· σκωφθεὶς δὲ ὑπὸ Σόλωνος, ὁψιμαθὴς εἶπε μᾶλλον ἢ ἀμαθὴς. ἐκ Ξανθίππης δὲ ἔσχε Σωφρονίσκον καὶ Λαμπροκλέα.

τῶν νέων δὲ τῶν πλείστων ἐρωτικῶς περὶ αὐτὸν σχόντων, ἐφθονήθη. καὶ πρῶτος Ἀριστοφάνης τὰς Νεφέλας γράψας ἐκωμώδησεν αὐτὸν ὡς διαφθείροντα τοὺς νέους καὶ ἄθεον, διότι τὸν κύνα καὶ πλάτανον δι' ὑπερβολὴν δεισδαιμονίας ὤμνυν· ὕστερον δὲ Ἄνυτος καὶ Μέλητος ἐπὶ τούτοις αὐτὸν ἐγράψαντο καὶ εἶλον· ἐν τῷ τιμήματι δὲ ἑαυτὸν τῆς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτήσεως ἐτιμήσατο, οἱ δὲ θανάτου ἐτίμησαν. ἐδέδετο οὖν ἐπὶ πολὺ, μέχρις ἂν ἡ ἀπὸ Δήλου Θεωρὶς ἀφίκηται. καὶ οὐκ ἐξῆν ἀχθείσης, πρὶν ἐπανελθεῖν, ἀναιρεῖσθαι τινα κατὰ δίκην. Κρίτωνος δὲ αὐτῷ φυγὴν συμβουλευσάντος, οὐκ ἠβουλήθη, τοὺς νόμους εἰπὼν δεῖν μὴ παραβαίνειν. πῶν δὲ τὸ κώνειον, εὐχῆς ἐπιμνησθεὶς, θύσατε, ἔφη, τῷ Ἀσκληπιῷ. Κύρσας δὲ τις ὄνομα, Χῖος τὸ γένος, ὡς συνεσόμενος ἦλθε Σωκράτει· ὃ καθευδήσαντι παρὰ τὸν τάφον ὄναρ ὀφθεὶς ὠμίλησεν. ἀπέπλευσε δὲ εὐθὺς ἐκεῖνος, τοῦτο μόνον ἀπολαύσας τοῦ φιλοσόφου.

[Σωκράτης,] Σωκράτους. Σωκράτης ὁ Μήλιος καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυχρῶν ἵχνη. ἐπὶ τῶν ἀπόρρητά τινα λεγόντων. ἔστι δὲ παρ' ἱστορίαν· Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σωκράτης· ἀλλ' ἐπεὶ Διαγόρας Μήλιος ὦν διεβάλλετο ὡς θεομάχος, καὶ τὸν Σωκράτην ὡς ἄθεον διαβάλλει. διὰ δὲ τὴν ζήτησιν, ὅπόσους ἄλλοιτο ἡ ψύλλα πόδας ἔχουσα. ἡ Μήλιος, ὡς τινες ἐξεδέξαντο, ὁ τὰς τῶν εἰσιόντων ψυχὰς ὀξύνων, πρὶν εἰσελθεῖν ἡγριωμένας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων· μῆλα γὰρ τὰ θρέμματα. οἱ δὲ εἰς τὸ δασὺ καὶ αὐχμηρὸν νοοῦσιν αὐτό· οἱ δὲ παρέλαβον αὐτό. Διαγόρας· ὁ Μήλιος, ὃς τὸ μὲν πρότερον ἦν θεοσεβής, παρακαταθήκην δὲ ὑπὸ τινος ἀποστερηθεὶς ἐπὶ τὸ ἄθεος εἶναι ἔδραμεν. ἐφ' ὃ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες τὴν Μῆλον ἐκάκωσαν. ἐγένετο δὲ καὶ Ἀρισταγόρας Μήλιος, διθυραμβοποιός· ὃς τὰ Ἑλευσίνια μυστήρια ἐξορχησάμενος καὶ ἐξειπὼν ἀσεβέστατος ἐκρίθη. καὶ ἀπ' ἐκείνου τοὺς Μηλίους ἀσεβεῖα κωμωδοῦσι. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βλασφημῶν.

[Σῶκος:] ὁ Ἑρμῆς.

[Σωκῶ:] ἰσχύω, δύναμαι· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ σῶζω. Σοφοκλῆς· μόνη γὰρ οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. οἷον καταβαροῦν με, καὶ καταφερόμενον.

[Σωλήν,] σωλήνος· τὸ παρ' ἡμῖν σωληνάριον.

[Σωλῖνος:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Σῶμα:] πᾶν τὸ τεθνηκός. τὸ δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέγεται, διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν Ὅμηρος. ὅτι πᾶν τὸ ποιοῦν σῶμά ἐστι· ποιεῖ δ' ἡ φωνὴ προσιοῦσα τοῖς ἀκούουσιν ἀπὸ τῶν φωνούντων· ὥστε σῶμά ἐστι. λύσις ὀνείρου· σῶμα ὅλον καθαίρειν φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

[Σωμανῖτις γυνή. Σωμασκεῖν:] συγκροτεῖν, εὐτρεπίζειν, ὠδίνειν, ἐτοιμάζειν.

[Σωμασκία.] ὁ δὲ ἥσχαλλεν, ὡς παρευδοκιμούμενος ἐκ νέου, τριχῶν μόνον καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντος σωμασκίας.

[Σωματοποιεῖν:] σωμασκεῖν. οὐκ ἐβούλετο ἀληθινῶς σωματοποιεῖν τὸν Φίλιππον. καὶ αὐθις· ἐσωματοποίησε δὲ τοὺς ἵππους, ἀνεκτήσατο δὲ τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

[Σωματοποιεῖν:] τὸ παρέχειν τὰς τοῦ σώματος χρείας. ὁ δὲ Ζεῦξις ὑπεκρίνατο μὲν ποιεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας, οὐκ ἐβούλετο δὲ σωματοποιεῖν ἀληθινῶς τὸν Φίλιππον. οἱ δὲ ἠναγκάζοντο παντὶ τῷ λεγομένῳ προσέχειν καὶ πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν καὶ προσδέχεσθαι.

[Σωματοποιήσαντες:] κυρώσαντες, βεβαιώσαντες. ἐμοῦ δὲ ταχέως συγκαταθεμένου καὶ σωματοποιήσαντος τὴν ἐπιβολὴν, τῷ βλέπειν διότι ὀρέγεται τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως.

[Σωματοποιῆσαι,] ὁ δὲ ἔφασκε δεῖν μὴ προῖεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἐκ τῶν χειρῶν μηδὲ σωματοποιεῖν τὴν τόλμαν αὐτῶν φυγομαχοῦντας. ὁ δὲ βραχείας ἐπιλαβόμενος ἐλπίδος ἐκ τῶν πολιορκουμένων ἐσωματοποιεῖ ταύτην. καὶ αὖθις Πολύβιος· ὁ δὲ ὡς κηδεμο νικὸς φίλος πᾶν ἐμηχανᾶτο, δι' οὗ τὰ τῶν ἐχθρῶν σωματοποιήσῃ, τοῖς δὲ σφετέροις πράγμασι περιστήσῃ τοὺς μεγίστους κινδύνους.

[Σωνάρτης:] ὄνομα κύριον.

[Σῶς:] ὁ ὑγιής.

[Σώπατρος,] Ἀπαμεύς, σοφιστής καὶ φιλόσοφος, μαθητὴς Ἰαμβλίου· ὃν ὁ Καῖσαρ Κωνσταντῖνος ἀνεῖλεν εἰς πίστιν τοῦ μὴ ἐλληνίζειν ἔτι τὰ κατὰ θρησκείαν· ἦν γὰρ αὐτῷ συνήθης πρότερον. ἔγραψε Περὶ προνοίας καὶ τῶν παρὰ τὴν ἀξίαν εὐπραγούντων ἢ δυσπραγούντων. ὅτι τὸν Σώπατρον Κωνσταντῖνος ἀνεῖλεν, οὐ καλῶς ποιῶν· ὁ γὰρ Χριστιανὸς ἐξ ἀγάπης, οὐκ ἐκ ἀνάγκης.

[Σώπατρος,] κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἰππόλυτος, Φυσιολόγος, Σιλφία ἢ Κνιδία, Νεκυῖα, Πύλαι, Ὀρέστης, Φακῆ· ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

[Σώπατρος,] παρωδός· τούτου ἐστὶ δρᾶμα Βακχίς, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

[Σώπατρος,] Ἀπαμεύς, σοφιστής, ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεύς. ἐπιτομὰς πλείστων. τινὲς δὲ καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱστοριῶν τούτου εἶναι φασί.

[Σώπιθος:] ὄνομα κύριον.

[Σωράκους·] Βάβριος· ποῦ δ' ὁσπρίων ἦν σωρός ἢ πίθος σύκων στάμνοι τε μέλιτος σώρακοί τε φοινίκων;

[Σωρανός,] Μενάνδρου καὶ Φοίβης, Ἐφέσιος, ἰατρός, διατρίψας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ δὲ ἰατρεύσας ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν βασιλέων βιβλία τε συντάξας πλεῖστα καὶ κάλλιστα.

[Σωρανός,] Ἐφέσιος, ἰατρός νεώτερος. Γυναικεῖα βιβλία δ', Βίους ἰατρῶν καὶ αἰρέσεις καὶ συντάγματα βιβλία ι'· καὶ ἄλλα διάφορα. ὅτι Ἀσκληπιόδοτος ὁ φιλόσοφος, καὶ τὴν ἱατρικὴν ἐκμαθὼν τῶν μὲν νεωτέρων οὐδένα ἀπεδέχετο πλὴν Ἰάκωβον, τῶν δὲ πρεσβυτέρων μετὰ τὸν Ἱπποκράτην Σωρανὸν τὸν Κίλικα, τὸν Μαλλώτην ἐπὶ κλην.

[Σωρεία:] πλῆθος. καὶ **[Σωρεός,]** ὁ σωρός.

[Σωρὸν χρημάτων ἀγγέλλεις:] κυρίως σωρός τὸ ἐκ μικρῶν σπερμάτων συναγόμενον πλῆθος, παρὰ τὸ σῶ, ὃ ἐστὶ σῶζω, συνάγω. καλῶς οὖν ἀπὸ τῶν καρπῶν εἰρήκασιν· οἱ γὰρ εὐθηνοῦντες καὶ πλούσιοι εἰσιν. Ἀριστοφάνης· ὦ χρυσὸν ἀγγελίας ἐπῶν. πῶς φῆς; πάλιν φράσον μοι. δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἢ κειν χρημάτων ἔχοντα.

[Σῶς:] ἀντὶ τοῦ σῶος. Ἀριστοφάνης· ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε, ὅσῃν ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα. καὶ νῦν, ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν, ἄγγειλον ἡμῖν, πῶς τὸ πρᾶγμ' ἡγωνίσω.

[Σωσάννα·] ὅτι κατὰ τοῦ Ἀφρικανοῦ Σέξστου ἔγραψεν Ὠριγένης, ἔνστασιν ποιησάμενος περὶ τοῦ τῆς Σωσάννης βιβλίου, τοῦ εἰς τὸν Δανιήλ.

[Σῶσαι·] ὅτι ἔφη τις τῶν ὁσίων· ἄλλους μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀπαιτούμεθα σῶσαι, ἑαυτοὺς δὲ πάντες πάντως. καὶ ἄλλος, σῶζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν.

[Σωσθένιον.]

[Σωσίβιος,] Λάκων, γραμματικός, τῶν Ἐπιλυτικῶν καλουμένων. ἐν τούτοις δὲ ἱστορεῖ καὶ τοῦτο, ὅτι εἰδὸς τι κωμωδίας ἐστὶ καλούμενον Δικηλιστῶν καὶ Μιμηλῶν. Περί τῶν Μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορουμένων παλαιῶν. καὶ ἄλλα. καὶ ἕτερος Σωσίβιος, ψευδὲς Πτολεμαίου, σκευὸς ἀγγίχουν καὶ πολυχρόνιον, ἔτι δὲ κακοποιὸν ἐν βασιλείᾳ, καὶ πρῶτον μὲν ἀρτύσαι φόνον Λυσιμάχῳ, ὃς ἦν υἱὸς Ἀρσινόης. ἔπειτα πολλῆς ἐπαγομένης ὕβρεως, ἀνεθυμιάτο πάλιν ἐν τοῖς πολλοῖς τὸ προϋπάρχον μῖσος.

[Σωσίθεος,] Συρακούσιος ἢ Ἀθηναῖος, μᾶλλον δὲ Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωϊκῆς Ἀλεξανδρείας· τῶν τῆς Πλειάδος εἰς, ἀνταγωνιστῆς Ὀμήρου τοῦ τραγικοῦ τοῦ υἱοῦ Μυροῦς τῆς Βυζαντίας· ἀκμάσας κατὰ τὴν ρξδ' Ὀλυμπιάδα· γράψας δὲ καὶ ποιήματα καὶ καταλογάδην.

[Σωσίπατρος:] ὄνομα κύριον.

[Σῶσις:] ὄνομα κύριον.

[Σωσιφάνης,] Σωσικλέους, Συρακούσιος, τραγικός. ἐδίδαξε δράματα ογ', ἐνίκησε δὲ ζ'. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ζ' τραγικῶν, οἵτινες ὠνομάσθησαν Πλειάς. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν τελευταίων χρόνων Φιλίππου, οἱ δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα. τελευτᾷ δὲ ρια' ὀλυμ πιάδι, οἱ δὲ ριδ'· οἱ δὲ ἀκμάσαι αὐτὸν γράφουσι.

[Σῶσις, Σῶστρα:] σωτήρια, μήνυτρα, λύτρα.

[Σῶστρατος,] Σικυώνιος, ἐπὶ κλην ἀκροχερσίτης. ἐπιλαμβανόμενος γὰρ ἄκρων χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ ἔκλα καὶ οὐ πρότερον ἠφεί, πρὶν αἰσθοῖτο ἀπαγορεύσαντος. ἦν δὲ καὶ Λεοντίσκος Μεσσήνιος ἐκ Σικελίας, παραπλησίως ἀγωνιζόμενος Σωστράτῳ· ὃ γὰρ ἐκεῖνος ἐποίει παγκρατιάζων, τοῦτο ὁ Λεοντίσκος παλαιῶν. διδασκῆναι δὲ αὐτὸν παρὰ Κλεάρχῳ μαθητῇ Εὐχείρου τοῦ Κορινθίου καὶ Χίλωνος Πατρέως.

[Σῶστρις,] βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ· ὅστις ὑπέταξε τοὺς Ἀσσυρίους καὶ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην· καὶ κατώκισεν ἐν τῇ Ἀσσυρίῳ χώρα Σκυθῶν ἄνδρας μυριάδας ,ε', οἵτινες ἐκλήθησαν Πάρθοι, ὃ ἐστὶ Περσικῇ γλώσσῃ Σκύθαι. καὶ μέχρι σήμερον ἔχουσι καὶ τὴν στολὴν καὶ τὴν λαλίαν καὶ τοὺς νόμους τῶν Σκυθῶν.

[Σωτάδεια:] Σωτάδου ποιήματα.

[Σωτάδας,] Βυζάντιος, φιλόσοφος. ὡς ἐν τῷ ζ' περὶ φιλοσοφίας Ἀριστοκλῆς.

[Σωτάδης,] Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας.

[Σωτάδης,] Κρής, Μαρωνεΐτης, δαιμονισθεὶς, ἰαμβογράφος. ἔγραψε Φλύακας ἥτοι Κιναίδους διαλέκτῳ Ἰωνικῇ· καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἶδει τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Πύρῃς ὁ Μιλήσιος καὶ Θεόδωρος καὶ Τιμοχαρίδας καὶ Ξέναρχος. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ εἶδη πλεῖστα· οἷον Εἰς ῥόδου κατάβασις· Πρίηπος· Εἰς Βελεστίχην· Ἀμαζών· καὶ ἕτερα. καὶ Ἐγκλειόμεναι, καὶ Παραλυτρούμενος· ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

[Σωτάδης,] Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ὁ γράψας Περί μυστηρίων βιβλίον α'.

[Σωτέος:] σωθῆναι ἄξιος.

[Σωτήρ:] ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ **[Σώτειρα.]** Φωσφόρος ὃ σώτειρ', ἐπὶ Παλλάδος ἔσταθι κλήρων, Ἄρτεμι, καὶ χάριεν φῶς ἐὼν ἀνδρὶ δίδου.

[Σωτηρίδας,] γραμματικός, ἀνὴρ Παμφίλης, ἧ καὶ τὰς ἱστορίας περιῆψεν. ἔγραψεν Ὀρθογραφίαν, Ζητήσεις Ὀμηρικές, ὑπόμνημα εἰς Μένανδρον, Περὶ μέτρων, Περὶ κωμωδίας, εἰς Εὐριπίδην.

[Σωτηρίδας,] Ἐπιδαύριος, πατὴρ Παμφίλης, ἥς τὰ ὑπομνήματα ἐπέγραψεν, ὡς ὁ Διονύσιος ἐν λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας, βιβλία γ'.

[Σωτήριχος,] Ὀασίτης, ἐποποιός, γεγονώς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανόν, Βασσαρικὰ ἤτοι Διονυσιακὰ βιβλία δ', Τὰ κατὰ Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν, Τὰ κατὰ Ἀριάδνην, Βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως, Πύθωνα ἢ Ἀλεξανδριακόν· ἔστι δὲ ἱστορία Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, ὅτε Θήβας παρέλαβε· καὶ ἄλλα.

[Σωφανηνή. Σωφάνης:] ὄνομα κύριον.

[Σώφαξ:] ὄνομα κύριον.

[Σώφιλος,] Σικυώνιος ἢ Θηβαῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας. δράματα αὐτοῦ Κιθαρωδός, Φύλαρχος, Τυνδάρεως ἢ Λήδα, καὶ Δηλία. ὥς φησιν Ἀθήναιος, καὶ Χειρίδιον καὶ Παραθήκη.

[Σωφρονεῖν·] Σοφοκλῆς· μὴ κρῖνε, μὴ 'ξέταζε· σωφρονεῖν καλόν. νῦν τὸ μὴ περιεργεῖν· ἐν τούτοις γὰρ μάλιστα ἡ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασφύζεται, εἰ μὴ περιεργάζονται ὅ τι πράττει ὁ ἀνὴρ.

[Σωφρονεῖς:] ἀντὶ τοῦ μόλις ἐστράφης, ἢ καλῶς λέγεις. Ἀριστοφάνης Πλούτω.

[Σωφρονίζω σε·] αἰτιατικῇ.

[Σωφρονικῶς:] ἀντὶ τοῦ μετὰ λογισμοῦ καὶ σκέψεως. οὐκ ἀνοήτως, οὐδὲ ἐκ τοῦ προχείρου.

[Σωφρονισθέντας:] ἀντὶ τοῦ ταπεινωθέντας. τοὺς δὲ ἀπειρηκότας καὶ ταῖς ἔναγχος ἥτταις σωφρονισθέντας.

[Σωφρονῶ] ἐγώ· **[Σωφρονίζω]** δὲ ἕτερον. καὶ **[Σωφρονιστῆρες. Σώφρονος. Σωφρονῶ·]** δοτικῇ. αὐτὴ αὐτῷ ἀκριβῶς σωφρονοῦσα. αἰτιατικῇ δέ· σωφρονισάτω σε τὸ τῶν παρθένων ὑπόδειγμα.

[Σωφροσύνη:] ἡ ἰδιωτεία παρὰ Θουκυδίδη καὶ ἡ ἀπραγμοσύνη.

[Σωφροσύνη:] ἄλλη παρὰ τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν, μείζων· τῷ δὲ αὐτῷ ὀνόματι χρώμεθα ἐν ὁμολογίᾳ τινὶ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικοῦ πρὸς λογισμόν. τὸ γὰρ ἐς σωφροσύνην ἐγὼ δικαιότατον καὶ τῷ Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσαιμι. ὁ φησὶν Ἀριστοτέλης· ἃ γὰρ ποιοῦντες μανθάνομεν, ταῦτα μανθάνοντες ποιοῦμεν. ἤγουν τὸ κρατεῖν ἡδονῶν μανθάνοντες σώφρονες γινόμεθα, καὶ γενόμενοι σώφρονες κρατοῦμεν τῶν ἡδονῶν.

[Σωφροσύνη·] ταύτην μεταφορικῶς τινες ὀρίζονται συμφωνίαν. ἔστι δὲ ἡ σωφροσύνη ποιότης καὶ ἕξις· ἡ δὲ συμφωνία κυρίως ἐπὶ μέλους· καὶ ἐστὶ τῶν πρὸς τι. καὶ ἐπὶ φθόγγων δὲ τάττεται ἡ συμφωνία. **[Σωφροσύνη]** δὲ λέγεται ἡ ἀντιδιαστελλομένη τῇ μανίᾳ, παρὰ τὸ σῶας ἔχειν τὰς φρένας. καὶ ὁ Ἀπόστολος παρὰ τοῦ ἡγεμόνος ἀκούσας, μαίνῃ Παῦλε· τὰ πολλὰ σε γράμματα εἰς μανίαν περιάγει· οὐ μαίνομαι, φησὶν, ἀλλὰ σωφροσύνης καὶ ἀληθείας ῥήματα φθέγγομαι, τῇ μανίᾳ τὴν σωφροσύνην ἀντιδιαστείλας. σωφροσύνη μὲν οὖν πᾶν τὸ ἀναμάρτητον. νέμουςι δ' αὐτῆς τὴν προσηγορίαν κατ' ἐξοχὴν εὖ ποιοῦντές τινες τῷ τῆς ἀγνείας πράγματι, ἐξοχωτάτῳ τῶν ἄλλων ὑπάρχοντι. εἰ μὲν οὖν τῇ μανίᾳ ἀντιδιασταλεῖ, τὸ καθεστάναι μηνύει· εἰ δὲ τῇ λαγνείᾳ, τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν ἀγνείαν δηλοῖ.

[Σώφρων,] Συρακούσιος, Ἀγαθοκλέους καὶ Δαμνασυλλίδος. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ Ξέρξην καὶ Εὐριπίδην. καὶ ἔγραψε Μίμους ἀνδρείους, Μίμους γυναικείους· εἰσὶ δὲ καταλογάδην, διαλέκτω Δωρίδι. καὶ φασὶ Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον αἰεὶ αὐτοῖς ἐντυχάνειν, ὥς καὶ καθεύδειν ἐπ' αὐτῶν ἔσθ' ὅτε.

[Σώφρων,] κωμικός. τούτου ἐστὶ δράματα καὶ κωμωδία, Πενθερά· ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

[Σώχουσι:] τρίβουσιν. Ἡρόδοτος.

[Σπαδῶν:] ὀξύτωνος τὸ σπᾶσμα. βαρυτόνωνος δὲ ὁ ἔκτομίας. καὶ **[Νεοσπάδα,]** τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. καὶ **[Σπαδονίσματα.]** ἰστία δ' αἰωρητὰ χαλᾷ σπαδονίσματα μαστῶν. καὶ φυλάττει. Περὶ **[Σπαδῶνων ἦτοι ἀποκόπων. Σπάδων:]** εὐνοῦχος. ταύτην τὴν ἀκόλαστον καὶ ἀκάθαρτον γνῶμην καὶ πρᾶξιν τῶν αὐθαιρέτως πασχόντων, θριαμβέων εὖ μάλα καὶ στηλιτεύων ὁ μέγας Κύριλλος οὕτω φάσκει· ἀκολασίας γὰρ ἔνεκεν οἱ τάλανες τοῦτο δρῶσι, τὰ τῶν γυναικῶν πάσχειν ἄνδρες ὄντες βουλόμενοι. οὐδενὸς γὰρ χρησίμου χάριν τὴν φύσιν μετατιθέντες ἢ ἀσελγείας ἔνεκεν τὴν θεόπλαστον καὶ ἀνδροπρεπῆ μορφήν διαφθείρουσιν ἐκουσίως πολλάκις, ἢ ὑπ' ἄλλων ὑπομένειν ἀναγκαζόμενοι τοῦτο ὥς λοιμοὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ γένους πολέμιοι καὶ σπῖλοι πολιτείας καὶ ζωῆς ἐφύβριστοι γίνονται. δίκην μαινάδων πορνευθέντες ἀμέτρως, ἐν τοῖς αἰσχίστοις ὀρχοῦνται πάθεσι μιὰρὰ πολιτεία καὶ πεφθαρμένη τὴν ἀθλίαν ζωὴν συγκεράσαντες, ἀμφίβολα καὶ μεμνημένα πρόσωπα περιφέροντες καὶ πρᾶγμα νενοθυμένον. ἱερῶν περιβόλων μακρὰν ἀποικέσθωσαν. ἐπειδὴ γὰρ αἰσχίστη καὶ κακίστη γνῶμη τὸ καλὸν καὶ θεῖον ἔργον εἰς τὸ κακὸν καὶ διαβεβλημένον δόγμα παραλλάξαντες καὶ μεταποιήσαντες καὶ τὴν πνευματικὴν εὐνουχίαν ἀπηγορευμένη πρᾶξι λειτουργεῖν ἀναγκάσαντες οὐ μόνον ἄξιοι νομικῆς ψήφου λαμβάνειν τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀγγελικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ λεγόμενον ἐξώτερον σκότος ἄρδην ἀπελαύνεσθαι. περὶ γὰρ τῶν τοιούτων ἔφη Μωϋσῆς, θλαδίας καὶ ἀπόκοπος οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον κυρίου. ἔστι γοῦν ἰδεῖν πεπληρωμένας οἰκίας τῶν μεγιστάνων τοιούτων τερατομόρφων προσώπων, χρυσοῦς μηνίσκους ἐπὶ τραχήλου φοροῦντας, φύσιν μὲν ἄρρενος, θηλείας δὲ ὄψιν ἔχοντας καὶ κεκλασμένως βαδίζοντας καὶ τεθρυμμένως φθεγγομένους. ὥσπερ ἑταιρίδες ἀπρεπῶς ὧδε κάκεῖσε τὴν κεφαλὴν περισείουσι καὶ γελῶσιν ἀκρατῶς τε καὶ ἀναιδῶς, οἰστρηλασίαν πρόδηλον ὑπεμφαίνοντες. ὅθεν μετ' ἀνδρῶν μὲν ὥς γυναικες μαλακῶς εὐναζόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι φθείρονται, μετὰ γυναικῶν δέ, ὥς φύλακες ἅμα καὶ σωφροσύνης δῆθεν ἰνδάλματα, καθεύδοντες ἀναισχύντως καὶ ἀπηρυθριασμένως αἰσχροπραγοῦσι. καὶ οὗτοι μὲν οὕτως ὑπ' ἀνδρῶν ἀνοσίων καὶ βεβήλων φθειρόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι καταμιαίνουσι καὶ καταμιαίνονται διὰ τῆς παρὰ φύσιν ἀνοσιουργίας καὶ βδελυρίας, αὐτοὶ δὲ γυναικαρία ταλαίπωρα καὶ σεσοβημένα κατὰ τὸ εἰρημένον ἀμαρτίαις καταμολύνουσι καὶ καταβλάπτουσιν οἷα λυσσώδεις κύνες, καὶ τὸ δὴ χαλεπώτερον ἐντεῦθεν αἵτιοι γίνονται καὶ πρόξενοι τε καὶ μέτοχοι τῆς ἀπεράντου κολάσεως, οἳ τε φθείροντες καὶ οἳ φθειρόμενοι. ἀλλ' ὦ τῆς ἀφροσύνης, ὦ τῆς ἀπάτης καὶ παραπληξίας· τούτους γὰρ ἄνθρωποι καὶ μάλιστα προὔχοντες ὥς σώφρονες παραδεχόμενοι, πιστεύουσι καὶ εἰσοικίζουσιν, οἳ γε εἰσοικιζόμενοι καὶ παρρησίας τυγχάνοντες τοὺς ὄντως δικαίως ἀρετῆς ἐπιμελουμένους σώφρονες ἄνδρας καταμικρὸν δελεάσαντες εἰς τὸ τῶν Σοδόμων αἰσχρὸν βάραθρον κατηκόντισαν ἐλεεινῶς καὶ τῷ αἰωνίῳ πυρὶ παρέπεμψαν. διὸ δὴ λοιπὸν ἀραρότως πάνυ γε τούτους καὶ νόμος καὶ λόγος εὐαγγελικὸς καὶ ἄριστος βίος καὶ εὐσεβὴς πολιτεία βδελύττεται λίαν ὥς θεομισεῖς καὶ ἀκαθάρτους. οὗτοι γὰρ τοιαύτην ἐξάγιστον ζωὴν προτιμήσαντες καὶ πυθήσαντες, ὅσον ἦκεν ἐπ' αὐτοῖς, πόλεις μὲν ἠφάνισαν, τὸν σπερματικὸν τῆς φύσεως λόγον παραφθείροντες καὶ φθειρόμενοι, εὐανδροῦσαν

δὲ ῥώμην ἀνδρὸς καὶ ἡλικίαν καὶ τὴν ἀρρενωπὴν καὶ γενναίαν ἰσχὺν δεινῶς ἐξανάλωσαν καὶ ἀπλῶς τὴν σύντονον καὶ σφριγῶσαν ἀκμὴν τῆς νεότητος λυμηνάμενοι φανερώς ἀθλίου καὶ καταγελάστους ἐποίησαν τοὺς ἀλόντας. οὐς γε φευκτέον προτροπάδην καὶ βδελυκτέον ἐνδίκως ὡς ψυχοκτόνους καὶ σωματοφθόρους καὶ ἐναγεῖς ὄντας καὶ τῆς φύσεως παραχαράκτας. οὐδὲν γὰρ ἀληθῶς μυσαρώτερον ἢ ἀκαθαρότερον τῶν οὕτω πορνευομένων τε καὶ πορνευόντων. εἰώθασι γάρ, ὡς ἀκριβῶς μεμαθήκαμεν, οὐ μόνον οἱ σπάδωνες καὶ τὰ μόρια τῆς αἰσχροουργίας ποσῶς ἔχοντες ἀσελγαίνειν ἀμέτρως καὶ ἀκολασταίνειν ἀναιδῶς καὶ ἀκορέστως, ἀλλὰ γε καὶ οἱ τέλεον ἀπόκοποι καὶ ἐκτετμημένοι. καθάπερ οὖν καὶ οἱ ἐκ γεννητῆς ἐστερημένοι ταῦτα (φεῦ τῆς ἐσχάτης ἀτοπίας καὶ φρενοβλαβείας) διὰ χειρὸς καὶ δακτύλου φθείρειν τὰς ἀθλίας γυναικας καὶ τὴν ἀνοσιουργίαν οὕτως ἐμμανῶς οἱ ἀνόσιοι κατεργάζεσθαι. καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ σοφὸς ἀριδῆλως ἔφη· μακάριος εὐνοῦχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα, καὶ παρθένος, ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι. εἰκότως οὖν ἄθηλοι, ἄνανδροι, ἀνδρόγυνοι, σιδηροκατάδικοι καὶ γυναικομανεῖς προσηγορεύθησαν. ἀκουέτωσαν τοίνυν οἱ καθαροὺς καὶ σώφρονας τούτους ὑποτοπάζοντες μάτην καὶ μὴ πιστευέτωσαν τῷ ψεύδει καὶ τῇ κατεσχηματισμένῃ καθαρότητι καὶ σωφροσύνῃ. ἀπὸ γὰρ ἀκαθάρτου τί καθαρισθήσεται, καὶ ἀπὸ ψεύδους, τί ἀληθεύσει; καὶ εἴθε ὁ χειροτονηθεὶς εὐνοῦχος διὰ βίου σεμνοῦ ἦν ἡγμένος, καὶ ἡμίκακον ἦν τὸ κακόν. νυνὶ δὲ γῆς ἔντερον, γαστρίδουλον, θηλυμανές, ἰταμόν, μέθυσον, πορνοκόπον, ἀργυρ ὀνητον, ἀνελεύθερον, ἀργυρόδουλον, πρὸς αὐτῇ τῇ γενέσει σιδηροκατάδικον, ἄνανδρον, ἄθηλυ, ἐπιμανές, πολλάκις τὰ θεατρικὰ κοράσια ἐπ' ὤμων βαστάσαν ἐν σατυρικοῖς συμποσίοις, κισσῷ τὴν κεφαλὴν ἐστεμμένον, καὶ κρατῆρα τῇ χειρὶ ἐνημμένον, ὥνοχοκέναι ἐν προσήματι τοῦ μυθικοῦ Διονύσου. οὕτως σωφρονεῖ μὲν ἄμισθα διὰ σιδήρου, μαίνεται δὲ ἄκαρπα δι' οἰκείαν αἰσχύρτητα. καὶ τὸ πληθυντικὸν σπάδωνες. ὅτι ἐπὶ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου, τοῦ ἐπιτρόπου Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως, τὸ τῶν εὐνούχων ἔθνος διὰ τὴν ἐκείνου βαρύτητα καὶ δυναστείαν ἐς τοσοῦτον ἐπέδωκε καὶ παρετάθη πλήθους, ὥστε τινες ἤδη καὶ τῶν γενειάδας ἐχόντων, εὐνούχοι βουλευθέντες καὶ Εὐτρόπιοι γενέσθαι προσελπίζοντες τῆς ψυχῆς ἀφηρέθησαν σὺν τοῖς ὄρχεσι, τὸν Εὐτρόπιον ἀπολέσαντες. χρυσοῖ τε ἀνδριάντες ἀνίσταντο πανταχοῦ, καὶ οἰκοδομήματα διηγείρετο καὶ κατελαμπρύνετο παρ' αὐτοῦ σεμνότερα τῆς ὅλης πόλεως.

[Σπαθᾶν:] εἰκῇ λέγειν, ἢ ἀναλίσκειν ἀσώτως. ἢ ἐργάζεσθαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἔφασκον, ὦ γύναι, λίαν σπαθᾶς. ἀντὶ τοῦ ἐργάζῃ. ἐς τοῦτο γὰρ ἦλθον ἀνάγκης τῶν ἐπιτηδείων σπάνει, ὡς τοὺς ὀρόφους βρέχοντας διδόναι εἰς τροφήν τοῖς ὑποζυγίοις.

[Σπάθημα φρενῶν:] τὸν ἄγαν φρόνιμον.

[Σπαθῶσι:] κατασπαταλῶσι, σκορπίζουσι. καὶ **[Σπάθησις,]** σπατάλη.

[Σπαλίωνος:] πλέγμα μηχανικόν. Ἀγαθίας· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς σπαλίωνας ἐσκεύαζον καὶ τὰ τῶν μεγάλων λίθων ἀκοντιστήρια. ἔστι δὲ ὁ σπαλίων πλέγμα ἐκ λύγων, ἐς ὀροφῆς τύπον ἐξεργασμένον, στεγανόν τε τῇ πυκνώσει καὶ ἀμφορεφές, τῷ ἐκατέρωθεν τὰ πλευρὰ καὶ ἐς τὰ κάτω παρατετάσθαι καὶ περιβάλλειν τὸ ἐπερχόμενον. δέρρεις δὲ ὑπερθεν καὶ διφθέρας ἐπιβάλλοντες πάντοθεν περικαλύπτουσι τὸ μηχανήμα, τοῦ μᾶλλον ἔρυμα εἶναι καὶ ἀποκρούειν τὰ βέλη. ἄνδρες δὲ ἔνδον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὑποκρυπτόμενοι αἵρουσί γε αὐτὸ ἀφανῶς, καὶ ἡ βούλονται διακομίζουσιν. ἐπειδὴν δὲ προσερχεθῇ πύργῳ τυχὸν ἢ περιβόλῳ, τότε δὴ νέρθεν ἐκεῖνοι τὴν προσκειμένην γῆν ἀνορύττοντες καὶ τὸν χοῦν ἀνιμώμενοι ἀπογυμνοῦσι τὰ θεμέλια, καὶ εἴτα μοχλοῖς τε καὶ σφύραις ἐνδελεχέστατα πλήττοντες κατασειοῦσι τὴν οἰκοδομίαν. παρὰ δὲ Μενάνδρῳ σπαλίωνες εἰσὶ μηχανήματα, καλύπτραι τινὲς βοεῖοις δέρμασιν ἐκτάδην ξυντεθειμέναι ξύλοις τε ἀνδρομήκεσιν αἰωρούμεναι· ὧν

ἐνερθεν ὑπείσδυντες ὀπλῖται, ἐν χρῶ τε τῷ τείχει προσπελάζοντες, ὄργανά τε λαοτόμα καὶ τοιχωρύχα μεταχειριζόμενοι ὑπὸ γῆν αὐλῶνας ἐργάζονται, ἐγκείμενοί τε καὶ διορύττοντες, εἴ που τοῦ τείχους μέρος τι καταρρίψαιεν, ἢ ἄλλω τινὶ τρόπῳ ἐντὸς κενωμάτων γενόμενοι δυοῖν ἀνύσουσί γε τὸ ἕτερον, ἢ τὴν γῆν ἀναρρήξαντες τοῦ περιβόλου γενήσονται εἴσω, ἥγουν κατὰ τὸ ἔνδον φρέατος τοὺς σήραγγας ἀγαγόντες ἐπ' εὐθείας ἐκκενώσαιεν ἐφελκύσαντες τὸ ὕδωρ εἰς τὰ γλαφυρά τε καὶ κοῖλα τοῦ ὀρύγματος.

[Σπανίζω·] γενικῇ.

[Σπάνις:] ἔνδεια. ὥρης χειμερίης σπάνιον γέρας. περὶ μήλου ὁ λόγος. καὶ **[Σπανιώτατον,]** ὀλίγον. καὶ **[Σπανιστοῖς,]** τοῖς εὐτελέσι. Σοφοκλῆς· σπανιστοῖς δέζεται δωρήμασι· τοῖς κατὰ σπάνιν τοῦ αἰτοῦντος διδομένοις. σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ μικροῦ δέ τι μείον φέροντα, καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί. βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος. οὐ γὰρ ὅσον αἰτεῖ τις, λαμβάνει.

[Σπαράσσω·] αἰτιατικῇ.

[Σπάργανα:] τὰ ἱμάτια, κυρίως δὲ τὰ ῥάκη.

[Σπαργῶσα:] ἀνθοῦσα, ἢ σπαραττομένη ὑπὸ θλίψεως καὶ δεομένη ἐκκρίσεώς τινος. πάλαι βουλομένους καὶ σπαργῶντας βοηθεῖν τοῖς οἰκείοις. καὶ αὖθις· οἷα πάλαι σπαργῶντες ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

[Σπάρτα:] σχοινία.

[Σπαρτιάτης:] ἀπὸ Σπάρτης. καὶ Σπαρτιητέων.

[Σπαρτωλός:] πόλις ἐστὶ τῆς Βοττικῆς ἢ Σπαρτωλός.

[Σπασάμενος ἀκράτου:] οἴνου ἐκπιών.

[Σπατάλη:] ἡ τρυφή. οἱ δὲ μύες νῦν ὀρχοῦνται, τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης. κάττου φησὶν ἦτοι αἰλούρου κατοικιδίου.

[Σπατίλη:] ἡ τῶν ἀνδρῶν κόπρος. καὶ τὰ μικρὰ δέρματα, τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σκυτέων. σπατίλη γὰρ τὸ δέρμα, παρὰ τὸ σπαῖσθαι. σκατοφάγος δὲ ὁ Κλέων, ἐπεὶ βυρσοδέψης ἦν· ἐπεὶ μετὰ κόπρου τὰς βύρσας εἰργάζοντο.

[Σπατῖνος:] ὄνομα κύριον.

[Σπαίρει:] ἄλλεται, σκαρίζει, ἐκπνεῖ τὴν ψυχὴν. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· θρέψον ἔτι σπαῖρον τὸ γερόντιον· ἀλλ' ἀπὸ γαίης, ὥς ἐθέλεις.

[Σπέκλον:] τὸ ὑέλιον, τὸ σπέτλον.

[Σπεκουλάτωρ:] τοῦ δορυφόρου.

[Σπέλεθος·] Ἀριστοφάνης· κατεάξει βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάβοι τῇ χειρὶ σπέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον. ζῆτει ἐν τῷ βόλιτος.

[Σπέληξ:] γυναικεῖον ἱμάτιον, ἡμιδιπλοῖδιον.

[Σπένδεται·] δοτικῇ. θύεται, ἢ θυμιᾷ, ἢ φιλιούται.

[Σπένδομαι·] δοτική. θύομαι, ἢ θεῶ ἀνατίθεμαι. καὶ **[Σπένδοντας,]** θύοντας, προσφέροντας. παρὰ τὴν σπονδὴν καὶ τὸ φιλιοῦσθαι. οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους.

[Σπερμαίνειν:] γεννᾶν.

[Σπερμολόγος:] εὐρυλόγος, ἀκριτόμυθος, καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. **[Σπερμολόγος]** λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες, σπερμολόγος ὠνομασμένον· ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν. λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελής καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος, καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν, σπερμολόγος.

[Σπερχεῖός. Σπέρχης καὶ Βοῦλις,] ἄνδρες Ἀθηναῖοι, αὐθαίρετοι ἐς Πέρσας ἦλθον, δίκην δώσοντες Ἑέρξη τῷ Περσῶν βασιλεῖ ὑπὲρ τῶν κηρύκων τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεμφθέντων καὶ καταχωσθέντων παρὰ τῶν Ἀθηναίων.

[Σπερχθεῖς:] παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ ταραχθεῖς, θυμωθεῖς.

[Σπερχόμενος:] ἐπειγόμενος.

[Σπεύδειν:] παρ' Ὀμήρῳ οὐκ ἐπὶ τοῦ ταχύνειν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν καὶ κακοπαθεῖν. καὶ παροιμία· σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος. ἀπὸ ὑποδήματος. ἀντὶ τοῦ ὡς ἔχει σχήματος. ἀπὸ τῆς βλάβης. Σοφοκλῆς· οὐκοῦν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολών. πάντα δ' ἀναγκάσει λεῶν ἄνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἄπο σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος.

[Σπεύσιππος,] Εὐρυμέδοντος, ἀδελφιδοῦς Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου ἀπὸ Ποτῶνης τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς, ἀκουστής αὐτοῦ Πλάτωνος καὶ διάδοχος γενόμενος τῆς Ἀκαδημίας ἐπὶ τῆς ρη' Ὀλυμπιάδος. συνέγραψε πλεῖστα, καὶ μάλιστα φιλόσοφα. αὐστηρὸς τὴν γνώμην καὶ εἰς ἄκρον ὀξύθυμος.

[Σπεῖος:] σπέος, σπήλαιον.

[Σπειώ:] ὄνομα κύριον.

[Σπεῖρα.] .

[Σπειράω,] σπειρῶ. ἐξ οὗ καὶ συνεσπειραμένος καὶ σπειρώμενος τοῖς ῥακίοις.

[Σπεῖραι:] πλήθη στρατευμάτων, φάλαγγες, νούμερα, λεγεῶν.

[Σπεῖραι] καὶ αἱ συστροφαὶ τοῦ σχοινίου. καὶ παροιμία· **[Ἐπὶ σπείρα σχοινίον,]** τὸ ἀναγκαιότατον.

[Σπεῖραι] καὶ οἱ ὅλκοι τοῦ ὄφεως. καὶ Αἰλιανός· ὁ δὲ δράκων ταῖς σπείραις τοὺς νεκροὺς συναγαγὼν ἐφύλαττεν ἀπαθεῖς, ὡς ἂν μήτε τι τῶν χερσαίων, μήτε μὴν τῶν πτηνῶν ἐπὶ λύμῃ προσέλθοι. ἀντὶ τοῦ τοῖς ὅλκοις. καὶ **[Σπειρηδόν,]** παραπεπλεγμένως. καὶ **[Σπείρημα,]** τὸ τοῦ ὄφεως εἶλιγμα.

[Σπείρου:] ἱματίου, ῥάκους. ἢ εὐθεῖα τὸ σπεῖρον.

[Σπείρωνος. Σπείσασθαι:] φιλίαν καὶ εἰρήνην θέσθαι. ἐθέλειν Πάρθοις ὑπὲρ εἰρήνης σπείσασθαι.

[Σπήλυγγες:] σπήλαια, κοιλώματα. ἐν Ἐπιγράμμασι· σπήλυγγες Νυμφῶν εὐπίδακες, αἱ τόσον ὕδωρ εἴβουσαι.

[Σπήλυγξ:] σπήλαιον. Βάβριος· κοιάσω σπήλυγγος, οἷά τις νούσῳ κάμνων ἐβέβλητ', οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων.

[Σπήλυγξ·] σπήλυγγας, ῥαγάς.

[Σπήλαιον. Σπιθαμή:] τροπικῶς ἐπὶ τοῦ θεοῦ ὁ προφητικὸς λόγος ὠνόμασεν, ὅτι συνέχει τὴν κτίσιν, καὶ περιδεδραγμένος αὐτῆς εἰς τάξιν ἅπαντα καὶ διακόσμησιν ἄγει, καὶ ὄρεσιν ἰσορροπίαν καὶ μέτρα, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ τὴν οἰκείαν τάξιν ἀποκληρώσας. ὁ τὸν οὐρανὸν ὅλον μικρῷ μέρει τῆς ὅλης αὐτοῦ δυνάμεως περιέχων· ἦν σπιθαμὴν τροπικῶς ὁ λόγος ὠνόμασε.

[Σπιθαμή:] τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.

[Σπιλάδες:] αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὡς Ἀπίων. Ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτραι καὶ ἐπειλημμένες ὑπὸ τῶν κυμάτων. καὶ **[Σπιλάζων.]** ἐπὶ ταύτην τὴν πόλιν οἷα διάττοντες οἱ βάρβαροι κατεσπίλαζον.

[Σπίλος:] μiasμός, ῥύπος.

[Σπίνθαρος,] Ἡρακλεώτης. ἦν δὲ τραγωδίας ποιητής. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα, Περικαιόμενος Ἡρακλῆς, Σεμέλη κεραυνουμένη.

[Σπίνθαρος·] οὗτος κωμωδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρύξ.

[Σπινθήρ. Σπίνος:] εἶδος στρουθοῦ.

[Σπίτταλος:] ἱατρὸς παρὰ Ἀθηναίοις δόκιμος. Ἀριστοφάνης· ἄπελθε πρὸς τοῦ Σπιττάλου. σὺ δ' ἀλλὰ μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνσταξον τουτονί. τουτέστι χαλκοῦν ἢ ἀργυροῦν· οἷους ἔχουσιν οἱ ἱατροί.

[Σπληδόνος:] ὄνομα πόλεως.

[Σπλήν:] σπληνὸς κλίνεται.

[Σπογγία:] ὀξύτωνος Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἀλλ' οἷσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγίαν. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· σπογγίῳ βεβυσμένον. ἢ ὅτι χύτραν ἔφερον, ἐν ᾗ ἦν σπόγγος μέλιτος πεπληρωμένος.

[Σπόγγος.] σπόγγον ἔχειν καλάμων ψαίστορα ἀπὸ Κνιδίων. φασὶ τὴν Ἀκκῶ μωρὰν οὔσαν σπόγγῳ πάτταλον κρούειν.

[Σποδεῖν:] τύπτειν. ὁμοθυμαδὸν σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι.

[Σποδός·] Βακχυλῖς ἢ Βάκχου κυλίκων σποδὸς ἔκ ποτε νούσῳ κεκλιμένη.

[Σπολάς:] διφθέρα. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῶ· καταστίκτου κυνὸς σπολὰς Λίβυσσα, παρδαληφόρον δέρος. οἱ δὲ ἐφαπτόν δερμάτινον. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεσθαι. Ἀριστοφάνης· οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις, ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ. καὶ αὖθις· ὅς ὑφαντοδόνητον ἔσθως οὐ πέπαται· ἀκλεῆς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.

[Σπονδεῖα:] ἀγγεῖα, ἐν οἷς σπένδουσι.

[Σπονδή:] οἶνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων· ἢ φιλία. κα.

[Σπονδίτις,] ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ σταγόνα σπονδίτιν ἀεὶ θυέεσσιν ὀπηδόν.

[Σπορά:] ἡ διανομή.

[Σποράδα γῆς:] κονιορτόν· ἢ χνοῦν γῆς.

[Σποράδες νῆσοι:] ἃς ἔνιοι Κυκλάδας λέγουσιν, αἱ ἐν τῷ Αἰγαίῳ. εἰσὶ δὲ ἰβ'.

[Σποράδην:] διεσπαρμένως ὥδε κάκεῖσε.

[Σποράκης:] ὄνομα κύριον. Ἀρριανός· Σποράκης μαθὼν τὸν στόλον βασιλέως ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἐπικράτειαν γενόμενον ἔφυγε. τινὲς δὲ Σφωράκιος.

[Σποργίλος:] ὃς ἦν κουρεύς. καὶ ὁ Πλάτων φησί· τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἔχθιστον τέγος.

[Σπόρος:] ὁ Νέρωνος ἐρώμενος, ὃς καὶ Σαβίνα ἐκαλεῖτο, οὐ μόνον διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς γυναικός, ὅτι ἐξετέμητο, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐγήματο αὐτῷ ὥσπερ κάκεινη.

[Σπόρτουλλα:] δῶρα ἐπὶ πάντων διδόμενα παρρησίᾳ. οἶδας δέ, ὅτι καὶ σπόρτουλλα ἡμῖν χρεωστεῖς· ἀλλ' ὅμως τῶν πτωχῶν ἔνεκεν εἰς τοῦτό σοι διαλυόμεθα.

[Σπουδάζω περὶ τὸν ἄνδρα·] Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπείγομαι Θεόπομπος ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου. ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἐπιτομῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς, ἀλλ' ἐσπουδασμένως Πλάτων Πολιτείας γ'. ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω Ἀπολ' λόδωρος Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσιν. ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν τὸ σπουδαιολογεῖσθαι Ξενοφῶν Συμποσίῳ. τίνοι σπεύδεις; ἀντὶ τοῦ τίνοι σπουδάξεις; οὕτως καὶ Ἄλεξις. καὶ τινα τῶν μακρῶν πλοίων ἐξαπέστειλε, σπουδάζων τῷ στρατοπέδῳ τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν. Πολύβιος.

[Σπουδαρχιάσας:] ἐπιθυμήσας ἄρξαι, σπουδάσας, ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. καὶ

[Σπουδαρχίδης,] σπουδάζων περὶ ἀρχῆς· Αἰολέων δὲ ἴδιον τὰ ἐπίθετα πατρωνυμικῷ τύπῳ φράζειν, οἷον στρατωνίδης, μισθαρχίδης.

[Σπουδαιολογῶ.] ὁ δὲ Κῦρος ἐσπουδαιολογεῖτο, προσκαλὼν τοὺς φίλους.

[Σπουδαῖος:] σοφός. ἐνάρετος, εὐδόκιμος, ὁ ἀντιδιαστελλόμενος τῷ φαύλῳ. ὥς δὲ ἔμαθεν ἱερὸν εἶναι τὸν χῶρον ἐκ τοῦ ἐν αὐτῇ σπουδαζομένου δαίμονος. τουτέστι τιμωμένου. σύνταξις. πλούσιον μὲν ἀκούω, σπουδαῖον δὲ οὐδὲν ὄντα.

[Σπουδή:] ἡ περὶ τὰ καλὰ σύντονος ἀγωνία. Ἰσίδωρος ἔφη τὴν μὲν ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδὴν ἀνδρὶ νεωτέρῳ καὶ ἄρτι λόγων ἀπτομένῳ φιλοσόφων εἶναι πρεπωδεστέραν, τὴν δὲ εὐσεβῇ προθυμίᾳ καὶ φιλόθεον προσήκειν μαλίστα τοῖς ἤδη προβεβηκόσι καὶ πόρρωθεν ἐλαύνουσι, τοῦτο μὲν ἡλικίας, τοῦτο δὲ φιλοσοφίας.

[Σπουδῇ:] παρ' Ὀμήρῳ, ἀντὶ τοῦ μόλις. καὶ ὁμοίως ἡμῖν.

[Σπῶμενος:] συντριβόμενος.

[Σπῶντες·] γενικῇ. ῥοφοῦντες. εἴτα ὑπέβρεχον, θαμινὰ πίνοντες, καὶ ἀκράτου σπῶντες. καὶ

[Σπῶσι,] κατακόρως ἐμφοροῦνται. οἱ δὲ ἄδην καὶ ἀπείρως σπῶσι τοῦ οἴνου καὶ ἀνατραπέντες ἔκειντο ὥς ἔτυχον ἕκαστοι.

[Σπυρίδιον] διακεκαυμένον λύχνῳ. οἱ γὰρ πρεσβύτεροι, διὰ τὸ μόλις βαδίζειν, ἐν σπυρίδι ἐκρυπτον τὸν λύχνον, ὥστε σῶζειν τὸ πῦρ.

[Σπυρίδων,] Σπυρίδωνος, ὄνομα κύριον. μιᾷς τῶν ἐν Κύπρῳ πόλεων Τριμηθοῦντος ἐπίσκοπος· ὃς δι' ἀτυφίαν πολλὴν ἐχόμενος τῆς ἐπισκοπῆς ἐποίμεινε καὶ τὰ πρόβατα· καὶ μέσης νυκτός κλέπται ταῖς ἐπαύλεσι τῶν θρεμμάτων ἐπελθόντες λαθραίως ἀφαιρεῖσθαι τῶν θρεμμάτων ἐσπούδαζον· οἱ δὲ ἀοράτῳ δυνάμει παρὰ ταῖς ἐπαύλεσιν ἐδέδεντο. ὀρθρος τε ἦν, καὶ παρῆκεν ἐπὶ τὰ ποιμνία. ὡς δὲ εἶδε συνδεδεμένους καὶ ἔγνω τὸ γεγονός, λύει τοὺς κλέπτας, πολλὰ τε παραινέσας ἐκ δικαίων πόνων μὴ μὴν ἐξ ἀδίκων λαμβάνειν, κριὸν τε αὐτοῖς χαρισάμενος ἀπέλυσε, χαριέντως ἐπιφθεγζάμενος· ἵνα μή, φησί, μάτην ἡγρυπνηκότες φανῇτε. καὶ ἄλλα δὲ πάμπολλα θαύματα εἰργάσατο· ὃς καὶ παρῆν ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ.

[Στάγειρα:] ὄνομα τόπου. καὶ Γάδειρα, καὶ Τόπειρα, Ἀβδηρα δέ, καὶ Φάληρα, καὶ Κύθηρα.

[Σταγείριος:] ὄνομα κύριον.

[Σταγειρίτης:] ὁ Ἀριστοτέλης, ἀπὸ τόπου κληθεὶς. Πισίδης· ποίους στρατηγούς ἢ Σταγειρίτας ἔχων ἐπῆλθες εἰς γῆν εὐτυχούντων βαρβάρων. διόλου τὸν Σταγειρίτην καταπιὼν εἶη μᾶλλον, ἢ ὁ ῥήτωρ ὁ Παιανιεὺς τὸν Ὀλώρου. τουτέστιν ὁ Δημοσθένης τὸν Θου κυδίδην.

[Σταγόνος:] ῥανίδος ὕδατος.

[Στάδιον:] ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος. καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μιλίου· ἑπτὰ γὰρ ἡμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον. λέγεται στάδιον καὶ ἀπλῶς τὸ ἴστασθαι καὶ ἀκίνητιζεν. Δίων ἐν λθ' Ῥωμαϊκῶν· τῷ δὲ δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι δεινῶς ἡσχαλλον. ἀντὶ τοῦ τῇ στάσει καὶ ἀκίνησίᾳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι σφόδρα ἠνιῶντο. κα.

[Στάδιος χιτών,] ὁ ποδήρης, ὁ τέλειος· παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ. καὶ Ἀριστοφάνης· δέομαι ὕμνων τουτὶ πάνυ μικρόν, εἶναί με τῶν Ἑλλήνων ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον. καὶ **[Σταδία μάχη.]** οὐδενὸς δὲ αὐτὸν ἐν σταδίᾳ μάχῃ ὑφισταμένου. ὅτι τὰ ἑπτὰ ἡμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον ἓν, τὰ δὲ δέκα μίλια ἔχουσι στάδια π'. ἄλλως· ὅτι τὸ στάδιον ἔχει πόδας χ', τὸ δὲ μίλιον πόδας ,δς', τὸ δὲ πλέθρον πόδας ρ', ἡ ἄρουρα πόδας ν', ὁ ποὺς δακτύλους ις', ὁ πῆχυς πόδα α' ἡμισυν. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἐν σταδίοις Ἰσθμοθήκην Νεμέα. ὅτι Φιλιππίδης ὁ ἡμερόδρομος ,α' καὶ φ' στάδια ἦνυσε διὰ μιᾶς νυκτός. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Ἱππίας.

[Σταθερόν:] ὀξύ, ἰσχυρόν, θερμόν, στάσιμον, τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἐστάναι δοκοῦν. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ· μήπως, ὦ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ. οὐχ ὀρθῶς, ὡς σχεδὸν ἦδη μεσημβρία ἴσταται, ἢ δὴ καλουμένη σταθερά; δύναται μέντοι καὶ θερμο τάτῃ εἶναι ἢ σταθερά, ὅξεϊα οὔσα· καὶ γὰρ τὸν ἥλιον, ὅταν μᾶλλον ἐκκαῖ, ὅξυν εἰώθασιν λέγειν. σημαίνει δ' ἂν καὶ τὸ στάσιμον, τῷ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας, καὶ μὴδ' ἐφ' ἕτερον κλίνειν. καὶ Κρατῖνος δ' ἐν Σερίοις ἐπὶ τοῦ ὀξέος ἢ ἰσχυροῦ· οὕτω σταθερὸς τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει. Ἀντίμαχος· θέρεος σταθεροῖο. τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς· σταθεροῦ χεύματος. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι· σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἡβης. σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον. Ἰώσηπος· καὶ σταθερὰν τὴν ἡλικίαν μετ' ἐμπειρίας ὁρῶν προβάλλεται στρατηγόν. καὶ Εὐνάπιος· ὁ δὲ πόλεμος τῇ τοῦ βασιλέως ὀξύτητι καὶ προνοίᾳ κατηνέχθη ἐπὶ τὸ σταθερόν τε καὶ ἀσφαλέστερον. τουτέστιν ἰσχυρόν, βέβαιον. ὅτι **[Σταθερός]** ἀπὸ τοῦ σταθῆναι, ἀπὸ δὲ τούτου σταθερός, καὶ σαθρός κατὰ ἀντίφρασιν. ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥαδίως· ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

[Στάθευε:] ὅπτα. Ἀριστοφάνης· τὰς σπησίας στάθευε.

[Σταθήσεται·] ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου.

[Σταθμά:] οἱ δὲ ὠμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ δισχίλια δώσειν.

[Σταθμαῖσθαι:] δοκιμάζειν. οὐ ῥήμασιν, ἀλλ' ἔργοις αἰεὶ εἰώθασιν τὴν ἐς ἀλλήλους σταθμαῖσθαι στοργὴν οἱ ἄνθρωποι.

[Σταθμεύσας ἐπὶ τοῦ ρεύματος βραχὺ φρούριον ἐκ διαστήματος ἐς ἐφεδρείαν δύο χιλιαρχίας ἔταξεν:] ἀντὶ τοῦ στρατεύσας.

[Στάθμη:] τὸ σπαρτίον. στάθμην ἰθυτενῇ μολιβαχθεᾶ. ὥς οὐκ ἂν εὐρόντες ἄνδρα φιλίας ἐν τῇ τῶν Φαλίσκων στάθμῃ δοκιμώτατον.

[Σταθμησάμενος:] δοκιμάσας. Ἡρόδοτος· σταθμησάμενος γάρ, ὅπως ἐλελεύσεται οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδός, ἀπέταμε τὸν ταρσὸν ἐωῦτοῦ.

[Σταθμητόν:] μετρητόν. Ἀρριανός· ἦν δὲ καὶ καμήλων οὐ σταθμητόν τι πλῆθος. καὶ αὖθις· πέτραι τε οὐ σταθμηταὶ τὸ μέγεθος ἀπὸ κεραιῶν μετέωροι αἰωρούμεναι πρὸς τοὺς ὑπιέναι ὁρμώντας τὸ τεῖχος ἐβάλλοντο.

[Στάθμια καὶ σταθμά:] διχῶς λέγονται. εἰσὶ δὲ τὰ ἐμβαλλόμενα ταῖς πλάστιγξι τοῦ ζυγοῦ.

[Σταθμίζω·] αἰτιατικῇ. ἐπὶ ἐνεστώτος μόνου. **[Ἐστάθμῃσα]** δέ.

[Σταθμός:] τὸ πανδοκεῖον. καὶ **[Σταθμοῦχος,]** ὁ πανδοκεύς. καὶ Ναζιανζός, σταθμός Καππαδοκίας.

[Σταθμός:] στρατιωτικὴ κατάλυσις. **[Σταθμοὶ]** καὶ αἱ καταλύσεις καὶ τὰ καταγώγια τῶν ἀγγελιαφόρων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

[Σταθμώμενον·] αἰτιατικῇ. δοκιμάζοντα.

[Σταθμῶν:] τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

[Στακτὴ:] εἶδος ἀρώματος. Πολύβιος· κυρωθείσης δὲ τῆς ἐλευθερίας τοῖς Γερραίοις, ἐστεφάνωσαν παραχρῆμα τὸν Ἀντίοχον τὸν βασιλέα πεντακοσίοις ἀργυρίου ταλάντοις, χιλίοις δὲ λιβανωτοῦ καὶ διακοσίοις τῆς λεγομένης στακτῆς. καὶ ἐποίει τὸν πλοῦν ἐπὶ Τύλον τὴν νῆσον καὶ ἐποίει τὸν ἀπόπλουν ἐπὶ Σελευκείας. ἦσαν δὲ τὰ ἀρώματα ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.

[Στακτὴ καὶ κασία:] ἡ ἀπὸ τοῦ πάθους εὐωδία.

[Στακτοῖς:] τοῖς ὕγραῖς, καὶ δοκίμοις· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ξηρῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὔτε μύροισι μυρίσαι στακτοῖς, ὅποταν νύμφην ἀγάγησθον.

[Σταλάζω·] αἰτιατικῇ.

[Σταλέντος:] παυσαμένου. σταλέντος δὲ τοῦ αἵματος, τὰ οἰκεῖα αὖθις διαπράττεσθαι τῶν βασιλέων.

[Στάλικας:] πασσάλους. ἔμπαλιν ἰθυτόνων Δᾶμις ἀπὸ σταλίκων. ἐν Ἐπιγράμμασιν. ἡ εὐθεῖα στάλις. .

[Σταμίνεσσι:] τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις.

[Στάσεις:] τὰ ἀναχώματα τῶν ποταμῶν. καὶ τῆς στάσεως παρασύρων ἐφόρει τὰς δρυς καὶ τὰς πλατάνους προθελύμνους.

[Στάσις:] ἐπὶ πνοῆς βιαίου ἀνέμου. γίνεται τις ἀνέμου στάσις, ἔχουσα τηλικαύτην φορὰν, ὥστε τὰς στοὰς σαλεύειν.

[Στάσις:] ὁ ἐμφύλιος, πόλεμος δὲ ὁ τῶν ἀλλοτριῶν. στασιώτου ἑκάτερος προαιροῦνται.

[Στασιῶται] δὲ οἱ στάσεις ἐγείροντες. καὶ **[Στασιώτης·]** Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ τῆς μεταστάσεως· περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγόρηκεν, ὁ στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός. ἔοικεν ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι. ἐν γοῦν τοῖς ἐξῆς φησιν, ὅτι, οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἡδυνήθησαν οἱ πρόγονοι καλέσαι, τοὺς δὲ δορυφόρους ἡδυνάτησαν.

[Στάσιμον:] εἶδος μέλους, ὅπερ ἰστάμενοι ἦδον οἱ χορευταί. ἢ **[Στάσιμον,]** τὸ ταραχῶδες. καὶ **[Στάσιμος,]** ὄνομα κύριον.

[Στατήρ:] τὸ ἐκ χρυσοῦ νόμισμα. τῶν βαλαντίων ἢ συνωρίς, τὸ μὲν εἶχεν ὀβολοὺς ἐκ χαλκοῦ, τὸ δὲ στατήρας χρυσοῦ, τῶν Εὐμήλου ἵππων πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότα.

[Στατήρ:] τετράγραμμον νόμισμα· καὶ τὸ ἐξάγιον, καὶ τὸ ζύγιον. ἢ εἶδος νομίσματος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· στατήρσι δ' ἀρτιάζομεν. τουτέστι νομίσμασι παίζομεν ἄρτια ἢ περιττά. ὁρᾶτε μὲν με δεόμενον σωτηρίας τετραστατήρου. Ἀριστοφάνης.

[Σταυρός·] ἐπὶ τὸ Βόρειον τοῦ Φόρου μέρος σταυρὸς ἵστατο, ὡς εἶδεν αὐτὸν Κωνσταντῖνος ἐν τῷ οὐρανῷ, χρυσέμπλαστος, ἐν τοῖς ἀκρωτηριακοῖς στρογγύλοις μήλοις· ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθορῶντο χρυσέμβαφοι.

[Σταυροί:] τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα. ὅτι ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως καθαιρομένων τῶν Ἑλληνικῶν ἱερῶν, εὐρέθησαν ἐν τῷ τοῦ Σαράπιδος νεῷ ἱερογλυφικὰ γράμματα, σταυρῶν ἔχοντα τύπους, ἅπερ θεασάμενοι οἱ ἐξ Ἑλλήνων χριστιανίσαντες, ἔφασαν, σημαίνειν τὸν σταυρὸν παρὰ τοῖς ἱερογλυφικὰ γινώσκουσι γράμματα ζῶν ἐπερχομένην.

[Σταφυλή:] παρὰ τὸ σήπω σαφυλὴ καὶ σταφυλή. πεπανθείσης γὰρ τῆς ἀμπέλου, τότε καὶ ἡ σταφυλὴ γίνεται. καὶ **[Σταφυλοβολεῖον,]** τὸ καλούμενον πατητήριον. λύσις ὀνείρου· βότρυς κατέσθην ὀμβρικὴν δηλοῖ κλύσιν.

[Σταχάνη·] ἡ τρυτάνη. παρὰ τὴν στάσιν. καὶ παροιμία· **[Δικαιότερος σταχάνης. Σταῖς:]** ἡ ζύμη. τρία εἰσὶν εἰς αἰς· παῖς ἀρσενικόν, δαῖς θηλυκόν, σταῖς οὐδέτερον.

[Σταιτίτης:] εἶδος ἄρτου.

[Στέαρ:] παρὰ τῷ Δαβίδ εὐνοια καὶ φιλαδελφία. τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν· τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

[Στέαρ] παρὰ τῇ θεῇ γραφῇ ἡ εὐπάθεια καὶ ἡ εὐκληρία λέγεται. ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτοῦ. ἀντὶ τοῦ μετὰ πάσης ἀδείας τὴν ἀδικίαν τολμῶσι.

[Στέαρ πυροῦ:] ὁ κάλλιστος σῖτος καὶ ἄρτος.

[Στέατα:] ἄλευρα. καὶ Εὐνάπιος· ὁ δὲ φέρων γράμματα ἐν χαλκῷ στέατι περιπεπλασμένα, καθεὶς ἐν πήρᾳ ἐπιθεῖς τε καὶ ἄλλους ἄρτους ὁμοίους, ὡς μή τινα γνῶναι τὸ ἀπόρρητον.

[Στεγανὰ πλοῖα:] στερεά.

[Στεγανόν:] πυκνόν, σφιγκτόν. καὶ Διόδωρος· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες παρεχέμαζον. καὶ παροιμία· **[Βάκχης τρόπον.]** ἐπὶ τῶν στεγανῶν καὶ σιωπηλῶν· αἱ γὰρ Βάκχαι ἐσίγων.

[Στεγανόποδα·] στεγανόποδα ζῶα λέγεται καὶ πλατυώνυχα κύκνος, χήν, πελεκὰν καὶ τὸ τῶν νητῶν πᾶν γένος· οἷς συμβέβηκε φιλύδροις εἶναι.

[Στεγανώτερον·] στερεώτερον, πεπυκνωμένον, συνεχέστερον. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀλλὰ τι καὶ φρονέοις στεγανώτερον. οἱ δὲ τοὺς ἀσκούς κεντήσαντες ὁμίχλη στεγανωτάτη συνεσκίασαν τὸν ἀέρα, τῇ αἰθάλῃ. καὶ Αἰλιανός· ὁ δὲ ἔλεγε στεγανωτάτους εἶναι τοὺς βου λευτὰς καὶ φυλάττειν τὰ τῆς σκέψεως ἀπόρρητα.

[Στέγει·] καρτερεῖ, ὑπομένει. τὸν καυστικὸν δὲ τοῦτον ἥλιον στέγει, ἰδρῶτι θερμῷ πανταχοῦ βεβρεγμένος. καὶ **[Στεγόμενα·]** κρυπτόμενα. καὶ **[Στεγόντων·]** ἀνεχόντων, βασταζόντων. Ἰώσηπος· οἶκος ἦν, δύο κιόνων στεγόντων αὐτοῦ τὸν ὄροφον. καὶ Ἀριστο φάνης· ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς κεράμω τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν. καὶ αὖθις· πάτερ Οἰδίπους, πύργοι μὲν, οἱ πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὁμάτων πρόσω. τουτέστιν ὡς ἂν τις τὰ ὄμματα πρόσω ἔχων.

[Στέγγις. Στεγναί·] στερεαί.

[Στέγω·] αἰτιατικῇ.

[Στελγίδες καὶ καταμάγια·] τὰ εἰς τὸ λούεσθαι χρειώδη. καὶ ξύστραι καὶ λέκυθος καὶ ξυστροφύλαξ, εἶδη λουτροῖς ἐπιτήδεια.

[Στελεόν·] τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον.

[Στελεός·] εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στελεὰ πάντα τίκτητε, οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχε. Βάβριος φησὶν ὁ μυθογράφος.

[Στέλεχος·] εἰ μὲν ὁ κορμός, ἡγουν ἡ ρίζα, παρὰ τὸ τέλος ἔχειν ἢ παρὰ τὸ στερεόν· εἰ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι, παρὰ τὸ εἰς τέλος ἔχεσθαι.

[Στελίχων·] ὄνομα κύριον. ὃς σὺν Ῥουφίνῳ ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζον.

[Στέμμα·] στεφάνη, πλήρωμα.

[Στέμφυλον·] τὸ ἔκδυμα τῆς σταφυλῆς· ἢ τῶν ἐλαῶν· οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.

[Στενά μοι πάντοθεν·] ζήτει ἐν τῷ Δαυίδ.

[Στένει·] στενάζει.

[Στενοκωκύτους τρίχας·] ἐφ' αἷς στενάζει τιλλόμενος. Ἀριστοφάνης· ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας, ἐκκοκκιῶ δὲ ἐκτιλῶ, ἀνασπάσω.

[Στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ·] τὸ λεπτολογεῖν· στενὸς γὰρ καὶ ἀμενηνὸς ὁ καπνός. παρὰ δὲ τὸ στενὸν εἴληπται τὸ στενολεσχεῖν.

[Στενολέσχης·] λεπτολόγος. καὶ **[Στενολεσχία·]** τὸ αὐτό.

[Στενόχωρος·] ὁ ἐστενωμένος τόπος.

[Στενωπός·] στενωρύμη διόδων. καὶ **[Στενωπεῖον. Στεντόρειος φωνή·]** ἢ τοῦ Στέντορος.

[Στερρὰ] καὶ **[Στερεά·]** ἡ ἰσχυρά.

[Στέργηθρος·] ὁ πόθος.

[Στέργω·] δοτική. ἐκεῖνος οἶμαι δυνάμει στέργειν ἠναγκάζεται τούτοις. αἰτιατική δέ· ὁ μὲν στέργει τὴν κάτω χώραν. καί, στέργειν μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ.

[Στερέμνιον·] στερεόν, ἰσχυρόν.

[Στερεομετρία. Στερέωμα. Στερίφη·] στείρα, μὴ τεκοῦσα. καὶ **[Στεριφοποιοῦντες]**, ἀντὶ τοῦ στερεοῦντες.

[Στέρφος·] στείρος, καὶ ἄγονος. παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν τὴν ὑστέραν. αὐτὸς δὲ διὰ τοῦ ἔλους, ἧ στεριφώτατός τε ἦν καὶ ἥκιστα ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἐωρᾶτο, ὑπερέβη. καὶ Θουκυδίδης· τὰς πρώρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον στεριφοτέρας ἐποίησαν. ἀντὶ τοῦ στερεωτέρας.

[Στερίφοις·] στερεοῖς, ἢ πικροῖς. εἰ δέ τι ὑπεράγαν ἦν τελματῶδες, τοῦτο βαθείαις τάφροις στέριφον πάντῃ ἐπεδείκνυτο. καὶ **[Στεριφοποιῶ,]** τὸ ἰσχυροποιῶ. καὶ **[Στεριφόμελος,]** ὁ μικρὸς πέπλος.

[Στερκτέον·] ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχη στερκτέον. ζητεῖ ἐν τῷ ταρίχη.

[Στέρνα χθονὸς καὶ νῶτα χθονός·] τὰ πεδιώδη, καὶ εὐρέα· καθάπερ αὖ πάλιν αὐχένας τὰ στενά. Σοφοκλῆς· στερνούχου χθονός. ἀντὶ τοῦ γῆς ἐπιπέδου.

[Στερνοτύπτης·] ὁ τὸ στήθος τύπτων. καὶ στερνοτυπτόμενος.

[Στέρνοις·] στήθεσι. τὸν τε περὶ στέρνοις κόσμον ὀδοντοφόρον.

[Στέρξω·] ὑπομενῶ. Σοφοκλῆς· τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ· ἀλλ' ἡ πετραία Σκυῖρος ἐξαρκούσά μοι ἔσται τολοιπόν, ὥστε τέρπεσθαι μόνῳ. Πολύβιος· νῦν δὲ (οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐπιорκεῖν) τὰ παρόντα στέργωμεν.

[Στερρόν ἀντικνήμιον·] φησὶν Ἀριστοφάνης περὶ Λακρατίδου. τὸ σκληρὸν καὶ γεγηρακὸς καὶ αἰὼν· ὥσπερ κατὰ ἀντίθεσιν ἐπὶ τῶν ἀκμαζόντων, τὸ χλωρόν. Θεόκριτος· γόνυ χλωρόν. ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖον καὶ νέον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλάμων, οἳ ὄντες μὲν χλωροὶ ἀπαλοὶ εἰσι, ξηραινόμενοι δὲ ἰσχυροὶ γίνονται. εὐφύμως οὖν εἶπε στερρόν, ἀντὶ τοῦ ξηρόν.

[Στερόπη·] ὄνομα κύριον.

[Στεροπή·] ἀστραπή, λαμπηδών. λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς ἀΐξας ὀξύς νότος ὥς λήγει, καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει. ἀντὶ τοῦ οὐ κατέχει αὐτὸν ἡ μανία, ἀλλὰ λήγει, ὡς ὀξύς νότος ταχέως λήγει. ὡς γινομένων τινῶν σημείων ἐπὶ τοῖς πνεύμασιν, ὥστε παρατείνειν αὐτὰ ἢ ταχέως πεπαῦσθαι. ὡς ἐν τῇ κωμῳδίᾳ· ἀλλ' ἐπέσχε ταχέως· δειλινὸς γὰρ ἥρξατο ἀλγεῖν.

[Στερρός·] στερεός, ἰσχυρός.

[Στεροῦμαι·] γενική. **[Στερῶ]** δὲ αἰτιατική.

[Στέρφος·] δέρμα, σκέπασμα. καὶ στερφόμελος γὰρ ὁ Ἡρακλῆς. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· πῆρην, κἀδέψητον ἀπεσκληρυμμένον αἰγὸς στέρφος.

[Στεφαναῖος. Στεφάνη·] ὁ στέφανος, σημαίνει καὶ ὄρους ἐξοχή.

[Στεφάνη·] πόλις.

[Στεφανηφόρος·] Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Στεφανηφόρου ἡρῶν, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις. εἶη δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος ᾗτοι τῶν Ἡρακλέους υἱέων εἷς, τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων· ἢ μήποτε τοῦ ἀστικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἡρῶν ᾗν, ὡς φησιν Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀθίδος.

[Στεφανικὸν τέλεσμα·] παρὰ Ῥοδίους οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ αὐτόνομοι ᾗσαν οἱ Ῥόδιοι· βραχὺ δέ τι μέρος Ῥωμαίοις ἐπὶ τιμῇ πέμποντες ἐτήσιον, ὡς οὐ φόρον ἡγεμόσι μᾶλλον ἢ στέφανον φίλοις διδόντες. τοῦτο καὶ Ἑλληνογαλάταις τοῖς Ἀγκυρανοῖς ἐπιχωριάζει τὸ λόγιον. στεφανικὸν γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἐν χάριτος λόγῳ διδόμενον.

[Στεφανίτης. Στέφανος·] Ἀριστοφάνης· φέρε παῖ στέφανον, κατὰ χειρῶν ὕδωρ φερέτω τις. τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς εὐωχουμένοις περιέκειντο στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θερμῆς.

[Στεφανοπώλης·] ὁ τοὺς στεφάνους πωλῶν.

[Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας·] αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ τιμῶν. ὡς Δημοσθένης. καὶ γὰρ Λυκοῦργός φησιν· ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μναῖς ἐστεφανώσατε.

[Στεφανωσάμενος καλάμῳ·] λιτὸς γὰρ καὶ ἀπερίεργος ὁ τοιοῦτος στέφανος, ἦν δὲ τῶν Διοσκούρων ἴδιον στεφανοῦσθαι καλάμῳ.

[Στεφάνωσις·] ἐπὶ οἰκοδομῆς οἴκου.

[Στέφος] καὶ **[Στέφη·]** καὶ **[Αἶθρια στέφη]**, τὰ ἐξ Ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς αἰὲν ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα.

[Στείβοντες·] πατοῦντες.

[Στειλάμενοι·] στείλαντες. καὶ **[Στείλασθαι·]** ἀντὶ τοῦ κρύψαι. ὀλίγοι δὲ τινες δεδιότες, μήποτ' οὐ δυνάμενοι στείλασθαι καταφανεῖς γένωνται, ἀνέφερον τὸ χρυσίον. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Περσεὺς ἐβουλεύετο μὲν στέλλεσθαι τὸ γεγονός, οὐ μὴν ἐδύνατό γε κρύπτειν τὸ γεγονός.

[Στειλάμενος·] εὐσταλῶς ἐπελθών.

[Στείλασθαι·] ὁδεῦσαι, πλεῦσαι.

[Στειλειός·] τὸ τῆς ἀξίνης ξύλον. τί γὰρ σθένος ἔσκε σιδήρῳ ὑμείων, εἰ μὴ οἱ ἐνὶ στειλειὸν ἀρήρει;

[Στείρα·] ἡ ἄτεκνος, καὶ ἡ τρόπις τοῦ πλοίου. Ὅμηρος· ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε. καὶ **[Στειριεύς·]** ὁ στείρος. καὶ **[Στείριον·]** ὄνομα ποταμοῦ. καὶ **[Στειριεύς]**, δῆμος τῆς Πανδιονίδος, ἧς ὁ δημότης Στειριεύς· οἷον Στειριεύς τῶν δήμων.

[Στείχειν·] πορεύεσθαι. καὶ **[Στείχοντες·]** πορευόμενοι. λόγος δ', ὅς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην· ἐπεὶ σμικρὸς μὲν εἶπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.

[Στήθος] καὶ **[Στηθίδιον·]** καὶ **[Στηθύνιον·]** τὸ μικρὸν στηθος. καὶ **[Στηθίδην. Στήλας·]** θεμελίους. **[Στήλη]** καὶ ὁ λίθος, ὁ καμπτήρ. Σοφοκλῆς· κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων. **[Στήλη]** δὲ οὐ τάφοις ἐπιτίθεται μόνοις, ἀλλὰ καὶ νικῶσιν ἀνίσταται, καὶ ἐπιγράμματα ἐπιδέχεται.

[Στήλη τοῦ φόρου·] ζήτηι ἐν τῷ φόρος. ὅτι ἐν τῇ ἀψίδι τῆς καμάρας τοῦ φόρου ἴστανται δύο στήλαι, Ἑλένης καὶ Κωνσταντίνου, καὶ σταυρὸς ἐνμέσῳ αὐτῶν, γράφων εἰς ἅγιος· καὶ δύο ταχυδρόμων ὁμοίως στήλαι. ἀνετέθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ τὸν φόρον ἐπέχοντος. **[Στήλη σταυροῦ·]** ὀπίσω ἐν τῷ σταυρὸς, ζήτηι στήλην τῆς μητρὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.

ζήτει περὶ στηλῶν Ἑρακλείων ἐν τῷ Γάδειρα. ὅτι ἐν τῷ Περιπάτῳ ἔφιπποι στηλαὶ ἴσταντο Γρατιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Θεοδοσίου καὶ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς γέλωτα. ζήτει στήλην Ἑρακλέους ἐν τῷ Βασιλικῇ, καὶ ἐτέρας στήλας διαφόρους. ζήτει στήλην ἐν τῷ Βηρίνῃ. ζήτει στήλην Πολυχερίας ἐν τῷ Πολυχερία. ζήτει στήλην ἐν τῇ Χελώνῃ ἐν τῷ Προκόπιος. ὅτι Ἀρκαδίας τῆς δευτέρας γυναικὸς Ζήνωνος στήλη ἐστὶν ἐν Ἀρκαδιαναῖς, ἐν τοῖς πλησίον μέρεσι τῶν βάθρων, τῶν λεγομένων Τόπων, ἐν τῷ τοῦ Ἀρχιστρατήγου· ἔνθα Ζήνων ἔκρινε τοὺς μετὰ Βασιλίσκου καὶ Σέκρετον τὸν τόπον ἐποίησεν. ἡ δὲ πρώτη τοῦ Ζήνωνος γυνὴ ἡ Ἀριάδνη ἦν, ἥς ἡ στήλη μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἴσταται ἐν τῇ Βασιλικῇ. ὅτι ἐν τῷ Τριβουναλίῳ τοῦ Παλατίου στήλη ἦν Εὐδοκίας, τῆς γυναικὸς Θεοδοσίου, καὶ αὐτοῦ δὲ Θεοδοσίου Μαρκιανοῦ τε καὶ Κωνσταντίνου. ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως Ἑρακλείου. ζήτει στήλην τὴν Ἰουστινιανοῦ παρὰ τοῦ Αὐγουστείου ἐν τῷ Ἰουστινιανός.

[Στήλη.] καὶ **[Στηλιτευτικός λόγος]** ἐστὶν ὁ παρὰ τινι τῶν πεπλασμένων προερχόμενος διὰ μόνων τῶν πράξεων, εἰ τύχοι δὲ καὶ συγκρίσεως. τούτου δὲ διαφέρει ὁ ψόγος, ὅτι διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων προσάγεται, οἷον γένους, ἀναστροφῆς, πράξεως, συγκρίσεως. στηλιτευτικός δὲ κέκληται ἐκ μεταφορᾶς τῆς στήλης, ἥ ἐστὶ λίθος ἢ χαλκὸς ἐπιμήκης, τετραγώνῳ σχήματι ἰδρυμένος· ἐν ᾗ γέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. πολλάκις δὲ καὶ εὐεργετῶν εὐεργεσίαι ἀναγράφονται.

[Στηλὶς], στηλίδος· ἡ μικρὰ στήλη.

[Στηλιτευθῆναι:] φανερώς δημοσιευθῆναι. ἐκ τῶν στηλῶν τῶν δημοσίᾳ προτιθεμένων μεταφορικῶς.

[Στηλιτεύω·] αἰτιατικῇ. **[Στηλοῦμαι·]** δοτικῇ.

[Στήνῃα] καὶ **[Σκίρα:]** ἑορταὶ γυναικῶν.

[Στήωσι:] στῶσι.

[Στήριγμα ἄρτου:] οὐ μόνον σῖτος καὶ κριθή, ἀλλὰ πᾶν τὸ τρέφειν δυνάμενον.

[Στηριγμός:] ὁ ἐδρασμός.

[Στησάμενος:] ποιήσας. περὶ τε Καλλίνικον καὶ Βάρρας τὸν ἀγῶνα στησάμενος.

[Στησιχόρειος:] ἡ τοῦ Στησιχόρου πύλη.

[Στησίχορος,] Εὐφόρβου ἢ Εὐφήμου, ὡς δὲ ἄλλοι Εὐκλείδου ἢ Ὑέτους ἢ Ἡσιόδου· ἐκ πόλεως Ἰμέρας τῆς Σικελίας· καλεῖται γοῦν Ἰμεραῖος· οἱ δὲ ἀπὸ Ματαυρίας τῆς ἐν Ἰταλίᾳ· οἱ δὲ ἀπὸ Παλαντίου τῆς Ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν ἐλθεῖν φασιν εἰς Κατάνην κάκεῖ τελευτῆσαι καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς πύλης, ἣτις ἐξ αὐτοῦ Στησιχόρειος προσηγόρευται. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος Ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ, ἐπὶ τῆς λζ' Ὀλυμπιάδος γεγονώς. ἐτελεύτησε δὲ ἐπὶ τῆς νς'. εἶχε δὲ ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον Μαμερτῖνον, καὶ ἕτερον Ἠλιάνακτα νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός. καὶ ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ποιήματα Δωρίδι διαλέκτῳ ἐν βι βλίοις κς'. φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον Ἑλένης τυφλωθῆναι, πάλιν δὲ γράψαντα Ἑλένης ἐγκώμιον ἐξ ὀνείρου, τὴν παλινωδίαν, ἀναβλέψαι. ἐκλήθη δὲ Στησίχορος, ὅτι πρῶτος κιθαρωδία χορὸν ἔστησεν· ἐπεὶ τοι πρότερον Τισίας ἐκαλεῖτο.

[Στιβάδες:] τράπεζαι, ἢ στρωμναί.

[Στιβάδες Φορμίωνος:] ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. στρατηγὸς δὲ ἦν ὁ Φορμίων. στιβάδες δέ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμευνοῦσι· λιτὸς δὲ ἦν καὶ πολεμικός. καὶ **[Στιβάς,]** χαμαικοῖτιον, ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων· καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρεμόνες, ὡς δὲ παρήλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον, κατεκλίνοντο μὲν ἐπὶ στιβάσιν, ἐπὶ ταπίδων βαρβαρικῶν.

[Στιβαρόν:] ἰσχυρόν. Ἰώσηπος· ὁ δὲ ἐλάσας τὸν ἵππον ἀρπάζει τινὰ νεανίαν, στιβαρόν τὸ σῶμα.

[Στίβη:] πηγυλὶς, ἢ πάχνη. Ὅμηρος· στίβη ὑπηοίη. τουτέστιν ὀρθρινή. καὶ **[Στιβῆεις,]** ἡ ὑπὸ τὴν ἔω γινομένη ψυχρότης τοῦ ἀέρος.

[Στιβία] καὶ **[Στίβος:]** ἡ ὁδός. αὐτὸν προπέμψας τὸν ἐκείνου στίβον ἦει. ἀρσενικὸν ὁ στίβος. καὶ Ἡρόδοτος· οἱ δὲ δὴ Πέρσαι τὸν πρότερον ἐωυτῶν γενόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ἦσαν. καὶ Πολύβιος· κατὰ τὸν αὐτὸν στίβον.

[Στίβωνος:] ὄνομα κύριον.

[Στιβότης:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Στιγεύς:] τὸ κεντητήριον.

[Στίγματα:] πληγαί, τραύματα· ἢ ποικίλματα. Αἰλιανός· τὰ βιβλία καταφλέξας τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθηλυμένων στιγμάτων, τὴν σποδὸν ἀναδεύσει κηρῷ ὑγρῷ καὶ ἐπιπλάσσειτο.

[Στιγμή·] στιγμή ἐστὶ γραμμῆς πέρας, ἣτις ἐστὶ σημεῖον ἐλάχιστον. **[Στιγμή]** δὲ ἐστὶν ἀρχὴ γραμμῆς, μονὰς δὲ ἀρχὴ ἀριθμοῦ· ἐκάτερον γὰρ ἀρχή. προσθετέον δὲ τὸ οὐ ἔστιν ἀρχή.

[Στιδαῖος. Στιζόμενος:] τυπτόμενος. Ἀριστοφάνης· ἐγὼ δ' ἀπόλωλα, στιζόμενος τῇ βακτηρίᾳ.

[Στιλβίδης:] μάντις ἄριστος τῶν τοὺς παλαιοὺς χρησμοὺς ἐξηγουμένων, εὐδόκιμος καὶ περιβόητος.

[Στιλβωνίδης:] ὁ λαμπρὸς ἀπὸ βαλανείου, καὶ κεκαλλωπισμένος. ἢ ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν· ὃ Στιλβωνίδη.

[Στιλβηδόνος:] λαμπηδόνος.

[Στιλβηδόν:] ἐπίρρημα, ἐκ τοῦ στίλβω, τὸ λάμπω.

[Στίλη·] τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην; τὸ παρ' ἡμῖν πιλωτὸν καὶ κιβώτιον.

[Στιλπνόν:] λαμπρόν, στίλβον.

[Στίλπων,] Μεγαρεύς, φιλόσοφος, γεγωνὼς παρὰ τῷ πρώτῳ Πτολεμαίῳ, μαθητὴς Πασικλέους τοῦ Θηβαίου· ὃς ἠκροάσατο Κράτητος τοῦ ἀδελφοῦ καὶ Διοκλείδου τοῦ Μεγαρέως· ὁ δὲ Εὐκλείδου τοῦ Πλάτωνος γνωρίμου. προέστη δὲ καὶ τῆς Μεγαρικῆς σχολῆς καὶ ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ'.

[Στίξι,] στιχός· ἡ τάξις.

[Στυπτοί:] ἀντὶ τοῦ πυκνοί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐσθήτων, αἵτινες ὑφανθεῖσαι εἰς πυκνότητα συνάπτονται. ἢ στερεοὶ καὶ πεπιλημένοι. ἀπὸ τοῦ στεῖβειν, ὃ ἐστὶ πατεῖν. καὶ Σοφοκλῆς· στυπτή γε φυλλάς, ὡς ἐναυλίζοντί τω· τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα;

[Στίππυον:] τὸ ἄκλωστον λίνον. καὶ ζήτει ἐν τῷ στυππεῖον.

[Στιρεύς:] δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἢ Στιρία.

[Στίφος:] τάξις πολεμική, ἢ φάλαγξ, συστροφή, πλῆθος συστάσεων.

[Στιχάει:] περιπατεῖ.

[Στιχάριον. Στιχίδιον:] ὁ μικρὸς στίχος.

[Στίχος:] τάξις.

[Στίχος:] ὁ κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενος στίχος, ἀπὸ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιὸν ἀναγινωσκόμενος.

[Στλεγγίς:] ἡ ξύστρα. καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. Ἀριστοφάνης Γήρα· εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα. Δαιταλεῦσιν· οὐδέ ἐστιν αὕτη στλεγγίς οὐδὲ λήκυθος. καλεῖται στλεγγίς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα, τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. ἡ δὲ στλεγγίς τῶν πρὸς τί ἐστι καὶ τῶν οὐ πρὸς τί. τὰ μὲν πρὸς ἓν τι μόνον ἐστί, καὶ οὐκ ἂν τις αὐτοῖς πρὸς ἄλλο τι χρήσαιτο, ὥσπερ τῇ ὄψει πρὸς μόνον τὸ ὄρα· τὰ δὲ καὶ πρὸς ἄλλο τι, πρὸς ὃ οὐ πέφυκε, χρήσαιτο ἂν τις. τῇ γοῦν στλεγγίδι οὐ πρὸς τὸ περιζύεσθαι ἂν τις χρήσαιτο μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι.

[Στοά:] τὸ ταμιεῖον· διὰ τὸ παράμηνες εἶναι. στοάς τε καρποῦ βακχείου τε νάματος. ἐν αἷς ὁ σῖτος καὶ ὁ οἶνος. Ἀριστοφάνης.

[Στοά,] ἡ ἐν Ἀθήναις διατριβή· διὰ τοῦ ο μικροῦ· **[Στωϊκοί]** δὲ οἱ ἀπ' αὐτῆς, διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἣτις ὠνομάζετο Πεισιανάκτειος, ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα Ποικίλη ἐκλήθη. ὅτι τὴν στοὰν τὴν ἐκτὸς Ἐφέσου ἀποτεينوμένην ἐς τὸ ἱερὸν θολικὴν κατεσκεύασε Δαμιανός, Ἐφέσιος σοφιστής.

[Στόβηρα:] πόλις.

[Στολάς.] Ξενοφῶν· τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς στολάδος εἰς τὰς πλευράς. ζητεῖ περὶ στολῆς Νουμᾶ ἐν τῷ χλαμύς.

[Στόλιον:] ἡ στολή. καὶ **[Στολίσ,]** στολίδος. ἄκρητον θλίβων ἢ νέκταρ ἀπὸ στολίδων. καὶ αὖθις· μὴ ἐν στολίῳ κατ' οἶκον περιπατεῖν. λύσις ὀνείρων Νικηφόρου πατριάρχου· στολὴν λευκὴν κάλλιστον ἐν ὕπνῳ φέρειν. στολὴν φορεῖν μέλαιναν οὐ καλὴ θέα. στολὴν δ' ἄλουργόν εἰς μακρὰν νόσον φέρει. στολὴν ἐρυθρὰν εἰς καλὴν πρᾶξιν φέρει. στολὴν φορεῖν ἄνακτος ἐλπίδων λύσις.

[Στόλος:] καὶ τὸ πεζικὸν στράτευμα. Ἀρριανός· Σποράκης μαθὼν τὸν στόλον βασιλέως ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἐπικράτειαν γενόμενον ἔφυγεν. οὕτω πεπραγόντων αὐτῷ τῶν ἐκπεμφθέντων τῷ πρώτῳ στόλῳ, τὸν παῖδα τῆς στρατηγίας κατεμέμφετο. καὶ αὖθις· τοῦμὸν ἐν σμικρῷ μέρος ποιούμενοι τὸν οἶκαδ' ἠπειγον στόλον. κυρίως δὲ ὁ ναυτικός.

[Στόλων:] ὄνομα κύριον.

[Στόμα:] τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ στρατοῦ. Ξενοφῶν· κελεύει ἀπὸ τοῦ στόματος συμπέμψαι ἄνδρας· μακρὰν γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς οὐρᾶ λαβεῖν.

[Στόμα:] ἡ φωνὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ὅμηρος· πολέμου στόμα. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἀνθίσταται καὶ κατὰ στόμα παίων βιαζομένους ἀνήρει. τουτέστι κατὰ πρόσωπον.

[Στόμα:] παρὰ τῇ θεῇ γραφῇ τῆς διανοίας ἡ προθυμία.

[Στόμαργος:] φλύαρος. Ἡλέκτρα φησί· κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρή κακὴν εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδεΐας πλέαν.

[Στόμαχος:] λαιμός. ὅτι οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν. ἔνθεν καὶ καρδιωγμός.

[Στόμις ἵππος:] ἀπειθὴς καὶ βίαιος· ὃν τινες ἄστομόν φασι.

[Στομώσης:] παροξύνεις. Ἀριστοφάνης· δίδασκε καὶ κόλαζε καὶ μέμνησ', ὅπως εὖ μοι στομώσης αὐτόν, ἐπὶ μὲν θᾶτερα οἶαν δικιδίους, τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γνάθον στομώσεις οἶαν ἐς τὰ μείζω πράγματα. ἀντὶ τοῦ ὄξυνεῖς· ὡς ἐπὶ σιδήρου, μεταφορικῶς· ἀντὶ τοῦ ἀκονήσεις. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν. οἶαν δέ, τουτέστι δυνατὴν καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίκας. μείζω δὲ πράγματα τὰ ἄδικα, τὰ ἐμφιλόσοφα. ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε δικιδίους.

[Στόμωσις:] δεινώσεις, πανουργία. τὸ σὸν δ' ἀφίκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα, πολλὴν ἔχον στόμωσιν. καὶ **[Στόμωσον,]** ἀντὶ τοῦ ὄξυνον.

[Στόμφακα:] τραχύν. ἢ κομπαστὴν. καὶ στομφάσαι τὸ ἀλαζονεύεσθαι. σύνθετος ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τοῦ ὄμφακος, ἵνα ἢ λέγων, ὄμφακας ἔχων ἐν τῷ στόματι τοὺς μύθους. λέγει δὲ περὶ Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ.

[Στόναχος:] στεναγμός.

[Στονόεσσα:] στεναγμόν ἔχουσα. καὶ **[Στόνος,]** στεναγμός.

[Στορέσαι:] στρῶσαι.

[Στόρθυγξ:] τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήριον.

[Στόρνησι:] ζῶναις. αἱ δὲ γυναῖκες στόρνησιν ἀνέστεφον. περὶ Θησέως.

[Στορνόντες.]

[Στούδιος,] δυνάστης· ὃς καὶ τὴν περιβόητον μονὴν ἔκτισε. ὅτι ἡ τῶν Στουδιτῶν μονὴ πρότερον καθολικῆς ἐκκλησίας, ὕστερον δὲ μετῆλθεν εἰς μονήν. ὅτι ὁ αὐτὸς Στούδιος δυνάστης κτίζει τὸν ναὸν τοῦ Ἀρχιστρατήγου Νακωλείας, ἐν ᾧ φέρονται καὶ στίχοι ἡρωϊκοί· Στούδιος ἀγλὰν οἶκον ἐδείματο, καρπαλίμως δὲ ὦν κάμεν, εὖρατο μισθόν, ἐλὼν ὑπατηΐδα ράβδον.

[Στοχασμός:] συλλογισμός.

[Στωβύσσω:] ῥῆμα.

[Στωϊκοί·] Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ἀνακάμπτων ἐν τῇ Ποικίλῃ στοῦ καὶ Πεισιανακτεῖω, ὕστερον δὲ ἀπὸ τῆς γραφῆς τοῦ ζωγράφου Πολυγνώτου Ποικίλῃ κληθείση, διετίθετο τοὺς λόγους. ἐπὶ τῶν λ' πολιτῶν πρὸς τοῖς χιλίοις υ' ἀνήρηντο ἐν αὐτῷ. προσήεσαν δὲ λοιπὸν ἀκούοντες αὐτοῦ· καὶ διὰ τοῦτο Στωϊκοὶ ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ ὁμοίως, πρότερον καὶ Ζηνώνειοι καλούμενοι.

[Στωμύλεθος. Στωμυλία:] ἡ κατὰ ἀστείότητα ἀπάτη προερχομένη.

[Στωμυλιοσυλλεκτάδη:] τουτέστι στωμύλα ῥήματα συλλέγων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

[Στωμύλος:] λάλος, πολύκομπος, πιθανολόγος, εὐτράπελος, ἔφεδρος τῶν λόγων, ἀπατεών, κόλαξ. φλύαρος. Ἀριστοφάνης· ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα. ἀντὶ τοῦ λάλοι καὶ πιθανολόγοι. καὶ **[Στωμυλλόμεθα,]** ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. καὶ **[Στωμύλλεσθαι,]** ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν. τὰ μειράκια ταῖς τίτθαις ἀποπέμψατε, καὶ θρυπτόμενα παρὰ ταύταις στωμύλλεσθαι καὶ λαλεῖν περὶ κρόκης καὶ στημόνων καὶ πλαγγόνων ἐάσωμεν. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· παῦσον ἡμῶν τὰς ὑπονοίας τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους. καὶ συγγνώμη τινὶ πραοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν. καὶ

[Στωμυλώτατος,] φλυαρώτατος.

[Στρατών,] Ἀμασεύς, φιλόσοφος. γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψε Γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις ζ'.

[Στράβαξ:] ὄνομα κύριον.

[Στραγγαλίδες:] τὰ δύσλυτα ἄμματα. Φερεκράτης Αὐτομόλοις· ὑμεῖς γὰρ αἰὲν στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.

[Στραγγαλιῶδες:] διεστραμμένον. καὶ **[Στραγγαλωτὴ μάστιξ.]** ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγοῦσθαι τῇ μάστιγι τῇ στραγγαλωτῇ. ὁ δὲ ἔξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι. .

[Στραγεύει:] διαβάλλει, οὐκ εὐθὺς πορεύεται, ὥσπερ νεάζει καὶ χρονίζει καὶ ῥαθυμεῖ. κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν. Ἀττικῶς περιττεύει τὸ ἔχων· τὸ δὲ κυπτάζεις ἀντὶ τοῦ στραγεύῃ καὶ διατρίβεις. καὶ **[Στραγεύομαι,]** ἀναβάλλομαι, διατρίβω. ἅπαξ οὖν, φησί, δόξαν, τί παρέλκω, καὶ μέλλω, καὶ διατρίβω, καὶ ἀναδύομαι;

[Στραγός:] ἀναιδής, σκολιός, στρεβλός, δύσκολος.

[Στραγότερος:] ἀναιδέστερος. ὁ ἅγιος Βασίλειος ἐν τῷ Κατὰ μεθυόντων· μήπως ὁ μὲν ἀνυπότακτος στραγότερος γένηται, ὁ δὲ κατανενυγμένος τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ.

[Στραγγουρία:] ἡ δυσουρία. σοφὸν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον ἐξεῦρ' ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.

[Στραγγουριῶ·] Ἀριστοφάνης· στραγγουριῶ· χθὲς γὰρ ἔφαγον κάρδαμα. ἐπισχετικὰ γὰρ ἐστὶν οὖρων τὰ κάρδαμα καὶ πτύσματος· καὶ διὰ τοῦτο φασι τοὺς Πέρσας χρῆσθαι· φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὐρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι.

[Στρατεύω·] δοτικῇ.

[Στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις·] Αἰσχίνης ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας. Ἀριστοτέλης τοίνυν δεδήλωκεν ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, τίς ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατεία· εἰσὶ γάρ, φησίν, ἐπώνυμοι ἰ' μὲν αἱ τῶν φυλῶν, β' δὲ καὶ μ' αἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφοί μενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκασμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὁ τε ἄρχων, ἐφ' οὗ ἐπεγράφησαν, καὶ ἐπώνυμος ὁ τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκώς. νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται. καὶ μετ' ὀλίγα· χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν, ὥς γράφουσιν, ἀπὸ τίνος ἄρχοντος ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεῦεσθαι.

[Στρατεία:] τὸ ἀξίωμα.

[Στρατήγημα:] σόφισμα, ἢ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία, ἢ κατόρθωσις.

[Στρατηγία:] τὸ ἀξίωμα. τρεῖς τρόποι εἰσὶ καθ' οὓς ἐφίεται τις στρατηγίας, κατὰ λόγον αὐτῇ προσίων· εἷς μὲν ὁ διὰ τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς, ἕτερος δὲ ὁ μεθοδικὸς καὶ ἡ παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παράδοσις, τρίτος δὲ ὁ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔξεως καὶ τριβῆς. οὕτω φησὶ Πολύβιος. ὅτι τριῶν ὄντων τρόπων, καθ' οὓς ἐφίενται πάντες στρατηγίας, οἱ κατὰ λόγον αὐτῇ προσιόντες· πρώτου μὲν διὰ τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς, ἐτέρου δὲ τοῦ μεθοδικοῦ καὶ τῆς παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παραδόσεως, τρίτου δὲ τοῦ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔξεως καὶ τριβῆς· πάντων ἥσαν τούτων ἀνεννόητοι οἱ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγοὶ ἀπλῶς.

[Στρατηγιᾶν:] ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος. καὶ **[Στρατηγιῶντα,]** στρατηγίας ὀρεγόμενον. Ἰώσηπος· ἤδη δ' αὐτὸν στρατηγιῶντα καὶ μειζόνων ἐφιέμενον ἔνδεια χρημάτων κατεῖχε.

[Στρατήγιον:] τὸ στρατόπεδον. Ἀττικῶς, Σοφοκλῆς· μέσον δὲ προσμολῶν στρατήγιον. καὶ αὖθις· συνηθροισμένοι περὶ τὸ στρατήγιον.

[Στρατήγιον:] ὁ τόπος τοῦ στρατοῦ. οἱ μὲν ἡγεμόνες πρὸς τὸ στρατήγιον, ἡ δὲ πλῆθὺς ἐπὶ τὰς ἰδίας σκηνὰς ἔθειον.

[Στρατηγὶς ναῦς. Στρατηγῶ·] γενικῇ.

[Στρατηγοί:] οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι στρατηγοὶ ἰ' ἦσαν. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. στρατηγὸν εἶχον τῷ μὲν ἀόκνῳ τε καὶ θρασεῖ ἐς τοὺς κινδύνους λαμπρόν, τᾶλλα δὲ ἀφανῆ καὶ ἐκ ταπεινοῦ ἠύξημένον καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις ὑποπτον καὶ τῷ παρ' ἀξίαν εὐδοκιμεῖν ἐπίφθονον.

[Στρατιά:] τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἓνα ἑπαρχον τάγμα.

[Στρατεία] δὲ τὸ ἀξίωμα. ὅτε δὲ λέγει ἡ Γραφή περὶ Μανασσῆ, ὅτι ἐλάτρευσε τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας λέγει.

[Στρατιά:] ἡ ἐνέργεια καὶ ὥσπερ πάλῃ.

[Στρατιώτης:] ἀρσενικόν. θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι.

[Στράττις,] Ἀθηναῖος, τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα· Ἀνθρωπορέστης, Ἀταλάντη, Ἀγαθοὶ ἦτοι Ἀργυρίου ἀφανισμός, Ἰφιγέρων, Καλλιππίδης, Κινησίας, Λιμνομέδων, Μακεδόνες, Μήδεια, Τρωῖλος, Φοίνισσαι, Φιλοκτήτης, Χρύσιππος, Πausανίας, Ψυχασταί· ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ β' βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

[Στράττις,] Ὀλύνθιος, ἱστορικός. Περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἐφημερίδων βιβλία ε', Περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν, Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς.

[Στρατοπεδευσάμενοι. Στρατοπεδεία. Στρατόπεδον ἐποιήσαντο:] ἀντὶ τοῦ σκηνάς· δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις, καὶ τὸ στράτευμα καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος. ἐτυμώτερον δὲ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι, οἷον τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον. στρατόπεδον σημαίνει δύο, τὸν τε λαὸν καὶ τὸν τόπον.

[Στρατός:] τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων, ὁ δὲ τόπος στρατόπεδον· λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

[Στράτων,] κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Φοῖνιξ.

[Στράτων,] Λαμψακηνός, φιλόσοφος, Θεοφράστου γνώριμος καὶ διάδοχος, υἱὸς δὲ Ἀρκεσιλάου ἢ Ἀρκεσίου· ὃς ἐπεκλήθη Φυσικὸς διὰ τὸ παρ' ὄντιναοῦν ἐπιμεληθῆναι τῆς φυσικῆς θεωρίας. καθηγήσατο δὲ καὶ Πτολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος Φιλαδέλφου. καὶ ἔγραψε βιβλία πολλά.

[Στράτων] αἰεὶ ἐξυρᾶτο καὶ Κλεισθένης ἐπὶ τὸ φαίνεσθαι αἰεὶ νέοι. Ἀριστοφάνης· ὃ θερμόβουλον πρῶτον ἐξυρημένον· τοιόνδε δ', ὃ πίθηκε, τὸν πῶγον ἔχων, εὐνοῦχος ἡμῖν ἥλθες ἐξυρημένος; ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;

[Στράτων,] Ἀμασεύς, φιλόσοφος. γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος, καὶ ἔγραψε Γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις ζ'.

[Στράτωρ,] στράτωρος· εἶδος ἀξιώματος.

[Στρεβλός:] δύσκολος.

[Στρεβλός:] καμπύλος. στρεβλοῖσι παλαίσμασι. τοῖς μετὰ σκέψεως εὕρισκομένοις, καὶ ἀφανέσι.

[Στρεβλούμενος:] δεσμούμενος, μαστιζόμενος. Αἰλιανός· καὶ τοὺς ὑπηρέτας αὐτῷ περιβαλόντες εἰς τὸ θέατρον καλοῦσι τὸ πλῆθος καὶ ἐκεῖνον παράγουσι καὶ στρεβλοῦσι· καὶ κατατεινόμενος ἀληθῆ λέγει καὶ πυρὶ παραδίδοται. ὁ δὲ οὐκ ἔστι τῶν δεινῶν ὃ παρέλειπε, τοὺς μὲν στρεβλούμενος, χάριτι τῶν ὑπαρχόντων.

[Στρεπταίγλαν·] Ἀριστοφάνης· ταῦτ' ἄρ' ἐποιοῦν ὑγρὰν νεφελᾶν στρεπταίγλαν δάϊον ὁρμάν. τοῦτο Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς εἶπεν. ἐπεὶ οὖν συνθέτοις καὶ πολυπλόκοις οἱ διθυραμβοποιοὶ χρῶνται λέξεσι, κατὰ τὸν ἐκείνων ζῆλον καὶ αὐτὸς τοιαύταις χρῆται. δηλοῖ οὖν ἄντικρυς τὸ ἐξεστραμμένον διὰ τὴν ἀηδίαν τούτων ἐν τοῖς συνθέτοις. στρεπταίγλαν δὲ τὴν στρέφουσαν τὴν αἴγλην καὶ ἀφανίζουσαν.

[Στρεπτός:] περιδέραιος κόσμος. ὁ δὲ λαβόμενος τῇ λαίᾳ τοῦ στρεπτοῦ, ὃν δὴ χρυσοῦν ἔφερεν ἀμφὶ τῇ δέρῃ. καὶ αὖθις· στρεπτὸν Βασσαρικοῦ ρόμβον θιάσιοιο μύωπα.

[Στρεπτούς:] πλακούντων εἶδος, ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

[Στρεφεδίνηθεν. Στρεφοδικοπανουργία:] συντέθεται ἡ λέξις παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαντικόν. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι· πικρὰν τάχ' ὄψει στρεφοδικοπανουργίαν.

[Στρέψα:] πόλις τῆς Θράκης. καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι.

[Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος:] ὁ μὴ ἀπλοῦς. ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν συνεστραμμένους τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων.

[Στρεψοδικῆσαι:] ἀντιστρέψαι τὰς δίκας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀλλ' ὅς' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν. τουτέστι τοὺς δανειστάς ἐκφυγεῖν.

[Στρήνος·] εἰς τὴν Παλαιὰν τοῦτο κεῖται. τὸ στρήνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὡσί μου. τουτέστι

[Στρηγιῶ:] ἀτακτῶ.

[Στρικτόν:] οὕτω καλεῖται παρὰ Ῥωμαίοις τὸ ἐστενωμένον, καὶ ἀπλατές, ἐπὶ παντὸς εἶδους· κυρίως δὲ ἐπὶ ὑποδήματος.

[Στριφνός:] σφιγκτός, στερεός.

[Στρίφνος:] τὸ νευρῶδες κρέας τῶν βοῶν· ἔστι δὲ καὶ βοτάνη ἄβρωτος. Ἰώβ· στρίφνος ἀμάσσητος, ἀκατάποτος.

[Στροβεῖ:] ταράττει, κινεῖ, περιφοβεῖ, καταπονεῖ.

[Στρόβει:] τουτέστιν ἀνάκρινε, δοκίμαζε· περίφερε τῇδε κάκεῖσε, πυκνόν τι καὶ συνετὸν ποιήσας, φρόνιμον σκεψάμενος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει καὶ πάντα τρόπον σαυτὸν στρόβει πυκνώσας. καὶ αὖθις· ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν τῶν τὰ μέσα λαμβανόντων καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος γενομένων.

[Στροβίλος:] ἡ νῆσος. καὶ εἶδος ὀρχήσεως, καὶ ὁ τοῦ δένδρου καρπὸς τῆς πίτυος. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ ξανθοὶ μυελοὶ ἐκ στροβίλων. καὶ εἶδος ἀνέμων. τότε πνεῦμα κατελθὼν εἰς τὸ πεδίον πολὺ θύελλάν τε καὶ στροβίλους ἤγειρεν, ὥστε τὸ καθεστηκὸς νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν.

[Στροβίλοι:] Καρκίνου τοῦ ποιητοῦ υἱοί, ὡς Ἀριστοφάνης· οὓς καὶ γυλιοτραχήλους εἵρηκε. καὶ παροιμία· εὐδαιμονέστερος τῶν Καρκίνου στροβίλων. ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστερος· ἐν εἰρωνείᾳ.

[Στροβίλοι] καὶ οἱ κοχλῖαι καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες.

[Στρογγύλοις·] στρογγύλοις ῥήμασι· πιθανοῖς, ἢ πανούργοις. Ἀριστοφάνης· ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι.

[Στρομβιχίδης:] ὄνομα κύριον.

[Στρόμβος:] ῥόμβος. ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι.

[Στρόμφιδες νῆσοι:] μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἰλίαςδος κείμεναι.

[Στρούθης:] σατράπης τις βασιλικὸς ἦν.

[Στρουθίζων:] τρίζων.

[Στρουθός:] οὕτως Ἀττικοί. Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν. στρουθῶν. δοκοῦσι πρὸς τρυφήν ἐκ τῶν ἄλλων πετεινῶν περισπούδαστα εἶναι μᾶλλον. αἰεὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα Ἀριστοφάνης σεμνολογεῖ. τὸ γὰρ κάλλιστον τῶν ἐδεσμάτων μετὰ τὴν αὐτοῦ μνήμην εὐθὺς ἐπήγαγεν, ἐνδεικνύμενος ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ἀναγκαιότερά ἐστι τὰ αὐτοῦ ποιήματα, τῇ χρήσει τῶν κιχλῶν παραβαλλόμενα. λύσις ὀνείρου· στρουθὸν κρατῶν φεύγοντα προσδόκα βλάβην.

[Στροφάλιγγι:] τῇ συστροφῇ.

[Στροφάς:] ἀντιλογία.

[Στροφαῖος:] οὕτως ἐκάλουν τὸν παρὰ τῇ θύρᾳ ἰδρυμένον δαίμονα, ἅμα δὲ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα· οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες πανοῦργοι λέγονται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· παρὰ τὴν θύραν Στροφαῖον ἰδρύσασθέ με. ἐπωνυμία δὲ ἐστὶν Ἑρμοῦ, παρὰ τὸ ταῖς θύραις ἰδρύσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν· οὗτοι γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν εἰώθασιν καὶ ἀναδύεσθαι καὶ ὅλως πανουργεῦσθαι.

[Στροφή·] ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Ὀρνίθων. ῥῥή, ἥτοι στροφή· Μοῦσα λοχμαία, ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ νάπαισι κορυφαῖς τ' ἐν ὀρείαις ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου· καὶ τὰ ἐξῆς.

[Στρόφιγξ:] στροφή, κίνησις. ἢ ἀπὸ τοῦ συστρέφειν καὶ πανουργεῦσθαι.

[Στρόφιον:] τὸ στρογγύλον ζωνάριον. Ἀριστοφάνης· τὸ στρόφιον ἤδη λυόμενον. ἀλουργῇ ἀμπεχόμενος καὶ κόμην τρέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκοσμημένην. ἢ οὐκ ἐξείρηται, ὡς στρόφιον διαδήματι καὶ λαγῶς ἐλάφῳ καὶ κάμηλος ἐλέφαντι καὶ κρόκος μύροις καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶν εὐώδη, καὶ χοῖρος καὶ ὄρνιθες ταῖς ἑαυτῶν σαρκὶ τὸν αὐτὸν οὐκ ἔχουσι λόγον. λέγεται καὶ στρόφος τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν στρόφιον, ὃ ἐστὶν ἔρεοῦν. Ἡρόδοτος.

[Στρόφιον:] ὁ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι.

[Στρόφισ:] ὁ εὐστροφος ἐν τοῖς πράγμασιν· ἀπὸ τοῦ στροφέως ἢ μεταφορά· καὶ ὁ εὐκίνητος.

[Στροῦθος:] ὁ λελωβημένος.

[Στρωμνή:] ἡ κλίνη.

[Στρωνύω. Στρώτες:] ἔθνος.

[Στρωτήρ:] τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν δοροδόκων τιθέμενα στρωτήρας ἔλεγον.

[Στρωφᾶσθαι.] στρέφεσθαι.

[Στρυγγαῖος:] ὄνομα κύριον.

[Στρώμη:] νῆσος, ἄποικος Θασίων. ἔστι δὲ ἐμπόριον Θασίων.

[Στρυμόνος:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Στρυφνόν:] σκληρόν. παῦσον αὐτοῦ τὸ στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος.

[Στοιβάζω:] συνάγω.

[Στοιβήν:] σωρόν. Ἀριστοφάνης· κᾶν που δις εἶπω ταυτὸν ἢ στοιβήν ἴδης ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον. ἀντὶ τοῦ κᾶν τι ἐλάχιστον ῥῆμα ἢ περισσόν τι εὖροις καὶ παρέλκον ἐν τῷ λόγῳ. ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων ἢ μεταφορά.

[Στοιχεῖα:] ἀρχαί. Δαμάσκιος· στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα τῆς τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱστορίας, ἔρως, φιλοπονία, ἀγχίνιοι.

[Στοιχεῖα:] αἱ εἰκόνες καὶ διαπλάσεις τῶν ὀνείρων, αἱ δι' ὀλίγου ἢ πολλοῦ χρόνου τὴν ἐκβασιν ἔχουσαι.

[Στοιχεῖον·] στοιχεῖόν ἐστιν, ἐξ οὗ πρώτου γίνεται τὰ γινόμενα, καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύεται. τὰ δὲ δ' στοιχεῖα εἶναι ὁμοῦ τὴν ἄποιον οὐσίαν, τὴν ὕλην. εἶναι δὲ τὸ μὲν πῦρ θερμόν, τὸ δὲ ὕδωρ ὑγρόν, τὸν ἀέρα ψυχρόν, τὴν γῆν ξηράν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐν τῷ ἀέρι εἶναι τὸ αὐτὸ μέρος. ἀνωτάτω μὲν οὖν εἶναι τὸ πῦρ, ὃ δὲ αἰθέρα καλεῖσθαι, ἐν ᾧ πρώτην τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν γεννᾶσθαι· εἶτα τὴν τῶν πλανωμένων· μεθ' ἣν τὸν ἀέρα· εἶτα τὸ ὕδωρ. ὑποστάθμην δὲ πάντων τὴν γῆν, μέσσην ἀπάντων οὖσαν.

[Στοιχειοῦσι·] δοτικῇ. διατυποῦσι.

[Στοιχειώδη:] τὰ εἰσαγωγικά, τὰ πρῶτα, καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς.

[Στοιχειώσεις:] ἀκριβεστάτη ἐπιτομή· ἡ πρώτη μάθησις, ἥτοι διάταξις.

[Στοιχηδόν.] κατὰ τάξιν.

[Στοίχημα.] βούλημα, κοινὴ κρίσις.

[Στοιχίζω:] τὸ περικυκλῶ τὴν πόλιν· **[Στοιχῶ]** δὲ δοτικῇ τὸ συμφωνῶ.

[Στοιχομυθεῖν:] ἐφεξῆς λέγειν.

[Στοιῆχος:] ἡ τάξις.

[Στοιχῶμεν:] πειθώμεθα, ἀρεσκώμεθα. μὴ στοιχῶμεν ἑαυτοῖς, φασὶν οἱ πατέρες.

[Στύγαξ], Εὐκράτης, στρατηγὸς Ἀθηναίων, δωροδόκος καὶ προδότης· ὃς ἀπώλετο ὑπὸ τῶν λ'. οἱ δὲ ὡς πίων κώνειον.

[Στυγερῆς·] καὶ **[Στυγερός,]** ὁ μισητός.

[Στυγερῶ:] μισητῶ, ἢ φοβουμένῳ.

[Στυγερωπός:] ὁ μισητός.

[Στυγεῖ:] μισεῖ, ἢ φοβεῖται. ἀπὸ τῆς Στυγός, ἣτις ἐστὶ πηγὴ ἐν ἄδου.

[Στυγητός:] μισητός.

[Στυγὸς μελανοκάρδιος πέτρα:] διὰ τὸ τῆς λέξεως σφοδρὸν εἶπε μελανοκάρδιον· οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἢ πέτρα. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. **[Στύξ]** γὰρ κρήνη ἐν ἄδου, ὅρκος θεῶν. ἀπὸ τῆς στυγνότητος.

[Στυλότης:] ὁ ἐπὶ κίονος ἰστάμενος.

[Στύλος·] λύσις ὀνείρου· στύλον κρατῶν ἔλπιζε τὴν θεῖαν χάριν.

[Στύππαξ,] στρατηγὸς Ἀθηναίων, Εὐκράτης, δωροδόκος καὶ προδότης· ὃς καὶ ἀπώλετο ὑπὸ τῶν λ'. οἱ δὲ ὡς πῶν κώνειον.

[Στύπη·] πηγνύντες εἰς τὴν γῆν ὀρθὰ τὰ στύπη, ψαύοντα ἀλλήλοις, ἐν ἡμικυκλίου σχήματι.

[Στύπη·] τὸ στίπτειν. Ἰώσηπος· πληρώσαντες τὴν στοὰν στύπης, πρὸς δὲ ἀσφάλτου τε καὶ πίσης. **[Στυπεῖον]** δέ.

[Στυπεῖον· Στύπιον] δέ. καὶ τὸ μὲν σημαίνει τὸ τῆς ἐλαίας ὅστουν, τὸ δέ, ὅθεν τὸ λίνον νήθεται.

[Στύραξ:] ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος· ἢ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στηρίζεται.

[Στύραξ:] τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασι. καὶ Θουκυδίδης φησί· στυρακίῳ ἀκοντίῳ ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν. καὶ **[Στυρακίζω,]** ἔλκω.

[Στυφεδανός·] ὃ οὗτος στυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ, ποθεῖς, ἐρᾶν τ' ἔοικας ὥραίας σοροῦ.

[Στυφελίζαι:] σεῖσαι, κακῶσαι, διῶξαι. καὶ ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα φασὶν ἐποικτεῖραι καὶ τότε φάσθαι ἔπος· παῦσαι μηδὲ ράπιζ', ἐπεὶ φίλου ἀνέρος ἐστί.

[Στυφελισμούς:] ὀργάς, ὕβρεις, μέμψεις, λοιδορίας. οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἡνέσχετο καὶ στυφελισμούς. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι. ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπε. καὶ ἐν Μυθικοῖς· ὅθι στυφελῶν ἀπὸ πετρῶν ὀστρακόμεντα νῶτα καὶ ἀγκύλα γυῖα κεάσθη.

[Στυφοκόμπος:] ὁ μάχιμος ὄρτυξ. παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν. ὑπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένος.

[Σοί·] δοτική.

[Συάκιον:] εἶδος ἰχθύος.

[Συβάρεως. Συβαρίτης·] ἀρσενικόν· θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι.

[Συβαριτικάῃς] καὶ **[Συβαρικάῃς:]** τρυφηλαῖς, λαμπραῖς, πολυτελέσι· τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρίται. οὗτοι γὰρ οὕτω διῆγον τρυφηλῶς, ὥς καὶ τοὺς ἵππους διδάσκειν πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. κα.

[Συβαρίζειν,] τὸ τρυφᾶν, ἢ τὸ θορυβεῖν. καὶ Συβάρεια ἐπιφθέγματα παρ' Ἐπιχάρμῳ. καὶ **[Συβαριτικοὶ λόγοι,]** οἱ Αἰσώπειοι. κα.

[Συβαρίσαι,] τὰ τῶν Συβαριτῶν ποιῆσαι. καὶ παροιμία· **[Συβαρίτης διὰ πλατείας,]** ἐπὶ τῶν σοβαρῶς διαπορευομένων. Συβαρίται δὲ γάστριες ἦσαν καὶ τρυφηταί. τοσοῦτος δὲ ἦν ζῆλος παρ' αὐτοῖς τρυφῆς, ὥστε καὶ τῶν ἔξωθεν ἐθνῶν μάλιστα ἡγάπων Ἰῶνας καὶ Τυρρηνούς, διότι

συνέβαινεν αὐτοὺς τοὺς μὲν τῶν Ἑλλήνων, τοὺς δὲ τῶν βαρβάρων προέχειν τῇ κατὰ τὸ ζῆν πολυτελείᾳ. παρὰ τούτοις δὲ Μινδυρίδης λέγεται περιουσιάσαι τρυφῇ· οὗτος γὰρ Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίων τυράννου νικήσαντος ἄρματι καὶ κηρύξαντος παραγενέσθαι τοὺς προαιρουμένους γαμεῖν αὐτοῦ τὴν θυγατέρα, δοκοῦσαν κάλλει διαφέρειν, ἀναχθῆναι τινὰ ἐκ Συβάρεως νηὶ πεντήκοντα τοὺς ἐρέτας ἔχοντα ἰδίους οἰκέτας, τοὺς μὲν ἄλιεῖς, τοὺς δὲ ὀρνιθοθήρας. παραγενόμενος δὲ εἰς Σικυῶνα, ταῖς κατὰ τὴν οὐσίαν παρασκευαῖς οὐ μόνον τοὺς ἀντιμνηστεύοντας, ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν ὑπερᾶραι, καίπερ τῆς πόλεως αὐτῷ πάσης συμφιλοτιμουμένης. ἐν δὲ τῷ μετὰ τὴν ἄφιξιν δείπνῳ προσιόντος τινός, ὅπως κατακλιθῇ πρὸς αὐτόν, εἶπεῖν, ὅτι κατὰ τὸ κήρυγμα πάρεστιν ἢ μετὰ Κλεισθένους γυναικὸς ἢ μόνος κατακλιθιτόμενος.

[Συβαρίται] μαίνονται. ζήτει ἐν τῷ Ἄμυρις μαίνεται.

[Συβήνη:] ἡ δερματίνη αὐλοθήκη. ἢ ἡ φαρέτρα. Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐκ ἔχω οὐδέν. ἀλλὰ συβήνην λάβε.

[Συβόσιον:] τὸ χοιροφορβεῖον.

[Συβώτης:] χοιροβοσκός.

[Συγγένεσθε:] συμμαχήσατε, συνεργήσατε, συμπράξατε. Σοφοκλῆς· ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθε γ' ἀλλὰ νῦν. ἀντὶ τοῦ συμμαχήσατε ἡμῖν κἂν νῦν.

[Συγγενής:] καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἡ αὐτὴ γραφὴ φυλάττεται.

[Συγγίνομαι·] δοτικῇ.

[Συγγινώσκω·] δοτικῇ.

[Συγγνώμη:] συγχώρησις, ὅτι οὐ δεῖ τὸν σπουδαῖον ἐν τινι συγγνώμῃ ἔχειν, μηδὲ παριέναι τὰς ἐπιβαλλούσας ἐκ τοῦ νόμου κολάσεις, ἐπεὶ τό γε εἴκειν καὶ ὁ ἔλεος αὐτῇ τε ἡ ἐπιείκεια οὐδεμία ἐστὶ ψυχῆς πρὸς κολάσεις προσποιουμένη χρηστότητα· μηδ' οἷεσθαι σκληροτέρας αὐτὰς εἶναι. λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῆς ἀφέσεως καὶ συγχωρήσεως, ὅτι ἐπειδὴ ὁ γνούς ἑαυτόν, τουτέστιν ὁ μὴ ἐπὶ τοῖς πταίσμασιν ἀγνοῶν ὅτι ἔπταισεν, ἀλλὰ φυλάττων τὸ γνῶθι σαυτόν, μὴ τοῖς κατορθώμασιν εἰ καὶ ποτε ὀλίγον ἐπινυστάξας εἰς ἀλαζονείαν ἤρθη μέγα φρονῶν, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν φύσιν καὶ ἀσθέ νειαν καταμανθάνων γνωσιμαχεῖ, ὁ συγγνούς, τουτέστιν ὁ συννοήσας, ὅτι ἐκεῖνος ἔργῳ παλινωδῖαν ἄδει, συγχωρεῖ τῷ γνόντι ἑαυτόν, ὁ μὴ συγγνούς οὐ συγχωρεῖ. διὸ καὶ ὁ μὲν μέμψεώς ἐστιν ἄξιος, μὴ γνούς ἑαυτόν, ὁ δὲ μὴ συγγνούς τῷ γνόντι ἑαυτόν.

[Συγγνώμονα:] συμπαθῇ, οἰκτίρμονα. οὐ χρὴ πικρὸν εἶναι καὶ ἀπαραίτητον καὶ συγγνώμονά τε ἥκιστα ἄνθρωπον ὄντα καὶ τοῖς αὐτοῖς περιπεσεῖν δυνάμενον, ἐξ ὧν κωλύει πικρῶς ἄλλον. ὀρθῶς γὰρ εἴρηται, τὸ μὲν μηδὲν ἀμαρτεῖν θεοῦ ἐστὶ καὶ πάντα κατορθοῦν. ἄνθρωπος δὲ οὐκ ἂν εἴποι ἐπ' οὐδενί, ὅτι μὴ πείσεται τόδε τι· μυρίαί γὰρ κῆρες ἡμῖν ἐφεστᾶσιν, οὐ μόνον θανάτου, ἀλλὰ καὶ κακῶν ἄλλων.

[Συγγραφεύς·] φησὶν ὁ μέγας Μάξιμος, ὅτι ὁ λόγους συγγραφόμενος ἢ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ὑπόμνησιν συγγράφεται ἢ πρὸς ὠφέλειαν ἐτέρων, ἢ καὶ ἄμφω· ἢ πρὸς βλάβην τινῶν ἢ πρὸς ἐπίδειξιν ἢ ἐξ ἀνάγκης.

[Συγγραφεῖς·] εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ὁπότε δέοι πλῆθος τι αἰρεῖσθαι, εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσέφερε γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης φησί. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νῦν

ἐγίνετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ η´· ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἶχοντο. καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνώμην, ἵ' ἄνδρας ἐλέσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας, τούτους δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἄριστα ἢ πόλις οἰκήσεται. ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς λ' οἱ τότε αἰρεθέντες, ὥς φησιν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος. ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν ἵ' ἐμνημόνευσε μόνων τῶν προβούλων.

[Συγγράφω·] αἰτιατικῇ. καὶ τοὺς πολιτικούς λόγους συγγράφων. ὅτι Ἐκαταῖος πρῶτος ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε, συγγραφὴν δὲ Φερεκύδης· τὰ γὰρ Ἀγησιλάου νοθεύεται.

[Συγκαλεῖς·] συνήγαγες.

[Συγκαλύπτω·] αἰτιατικῇ.

[Συγκατάβασις·] ὅταν μὴ ὥς ἔστιν ὁ θεὸς φαίνεται, ἀλλ' ὥς ὁ δυνάμενος αὐτὸν θεωρεῖν οἶός τε ἐστὶν οὕτως ἑαυτὸν δεικνύει, ἐπιμετρῶν τῇ τῶν ὁρώντων ἀσθενείᾳ τῆς ὀψεως τὴν ἐπίδειξιν.

[Συγκάταινον·] συγκατατιθέμενον, συνευδοκοῦντα.

[Σύγκαιρον·] ἐπιτήδειον. χειμῶνος ὥρα ἦν, καὶ τὸ πῦρ ἐξέκαυσε τῇ ὥρᾳ σύγκαιρον.

[Συγκεκυφός·] συνελθόν. Ἀριστοφάνης· τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστὶ συγκεκυφός. οἶον ὁμονοοῦσιν ἑαυτοῖς καὶ συμπνέουσιν. ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στίφος οἶόν ἐστι βυρσοπωλῶν νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι, τυροπῶλαι.

[Σύγκεισθε·] ὁμονοεῖτε.

[Σύγκλητος ἐκκλησία·] τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἔξωθεν καὶ μετὰ μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπεῖξειεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὐτὴ ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου.

[Συγκλείω·] αἰτιατικῇ.

[Συγκλώδης·] ὄνομα κύριον.

[Συγκλύδων ἀνθρώπων·] συμμίκτων, ἐπηλύδων, παρεισάκτων. τοῦ δὲ ἀσήμου καὶ σύγκλυδος ὄχλου ταχέως πρὸς αὐτὸν συνισταμένου, δισμυρίων οὐ πολὺ ἀποδέοντας ἔσχε.

[Συγκομιδή·] ὥς ἐπὶ καρπῶν. Θουκυδίδης ἐν γ´· καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα· συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον. ἢ σὺν πρόθεσις, κατὰ διάστασιν συγκομιδή.

[Συγκορυβαντιῶμεν·] ἀντὶ τοῦ συμμαινόμεθα, συνορχοῦμεθα συνενθουσιῶμεν.

[Συγκόψαι·] ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι. οὕτως Μεταγένης.

[Συγκρητίσαι·] τὰ τῶν Κρητῶν φρονῆσαι.

[Σύγκριμα·] ἢ ἐκ πολλῶν εἰς ἄλληλα συμφωνία, οἷα ἢ τῶν δ' στοιχείων κοινωνία.

[Σύγκρισις·] ἢ ἐνὸς πρὸς ἓνα ἢ πλείονας. ἐνὶ γὰρ οὐ γίνεται σύγκρισις, εἰ μὴ κατὰ χρόνον, ὅταν ζητῶμεν τότε λευκότερον τόδε τι νῦν, ἢ πρότερον. ὅτι ἡ σύγκρισις κατὰ πολλοὺς τρόπους γίνεται, ἢ γὰρ ποτέρῳ μᾶλλον τῶν ὑποκειμένων κατηγορούμενον, ὥς ἐπὶ τοῦ, πότερον ὁ πλοῦτος ἢ ἡ υἷεια αἰρετώτερον· ἢ πότερον μᾶλλον τῷ ὑποκειμένῳ ὑπάρχει, οἷον τῇ υἷει τὸ ἡδὺ ἢ τὸ χρήσιμον· πότερον τῷδε τόδε ἢ τόδε τῷδε, οἷον πότερον τῇ υἷει μᾶλλον ὑπάρχει τὸ ἀγαθὸν ἢ τῇ νόσῳ τὸ

κακόν· ὅπως γὰρ ἂν αἱ συγκρίσεις γίνωνται, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λέγονται. καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον δὲ γίνεται καὶ κατὰ τὸ ἦτ τον καὶ κατὰ τὸ ὁμοίως ἢ σύγκρισις· συγκριτικὰ γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα· εἰ ἡ ὑγεία μᾶλλον πλούτου οὔσα αἰρετὴ μὴ ἔστι δι' αὐτὴν αἰρετὴ, οὐδὲ ὁ πλοῦτος. καὶ εἰ ἡ ἡδονὴ μᾶλλον οὔσα ἀγαθὸν ἢ τέλος μὴ ἔστιν ἀγαθόν, οὐδ' ἂν τέλος εἴη. καὶ πάλιν, εἰ ὁ πλοῦτος ἡττων ἢ ὑγείας ὦν ἀγαθὸς ἀγαθόν ἔστι, καὶ ἡ ὑγεία. καὶ εἰ ἡ ὑγεία ἡττων οὔσα ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρήνῃ οὔσιν ἢ τοῖς πολεμοῦσιν, ἀγαθόν ἔστιν ἢ τούτοις κάκείνοις.

[Συγκριτικῶς:] ὁμοίως.

[Συγκροτεῖ·] δοτικῇ. συνάγει, αὔξει, συνιστᾷ, καὶ συνδεῖ, πρὸς ἀρμονίαν ἄγει. συνέχει, συμπράττει, οὐδένα καιρὸν παραλείπει. Ἀγαθίας· συνεκροτοῦντο αἱ δυνάμεις ὑπὸ Ναρσοῦ, καὶ ἅπαντα ἥθροιστο τὰ στρατεύματα.

[Συγκρούειν:] συναθροίζειν. καὶ **[Σύγκρουσις,]** παραλογισμός. **[Κρούσειν,]** τὸ ἀπατῆσαι τὸν ἀκούοντα· οἷον παρακρούσασθαι καὶ συναρπάσαι.

[Συγκυκῶν:] συνταράσσων.

[Συγκυροῦντα:] διαφέροντα, συνεγγίζοντα.

[Συγχαίρω·] γενικῇ συντάσσεται. ὁ μὲν συνέχαιρε τῆς νίκης, ὁ δὲ ἀνθυπεκρίνετο.

[Συγχέω·] αἰτιατικῇ.

[Συγχεῖ:] ἀφανίζει, συμμιγνύει.

[Συγχίδα·] ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ μονόπελμον συγχίδα καὶ στεγανὰν κρατὸς ἐρημοκόμου. ὥς ἔοικε, κτένα λέγει.

[Συγχωρῶ·] δοτικῇ. .

[Συγχρῶμαι·] δοτικῇ.

[Συγχρωτίζεσθαι:] πλησιάζειν. Ζήνωνι γὰρ τῷ Κιτιεῖ ἐχρήσθη, πυνθανομένῳ περὶ βίου, πῶς ἂν εὐδαίμων γένοιτο, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς· ὃ ἔστι τοῖς βιβλίοις τοῖς τῶν ἀρχαίων. τουτέστι μελέτην ἀσκεῖν καὶ λόγοις τρέφειν ψυχὴν τὴν βασιλείαν. καὶ ζητεῖ **[ἐν τῷ]** Αἰγυπτία κληματίς.

[Συγχυθεῖς:] συνταραχθεῖς.

[Σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργήν,] ἀλλὰ πραόνως ἔλεγχ', ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει ἄνδρας ποιητάς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας. σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεῖς βοᾷς. καὶ γὰρ ἡ πρῖνος καιομένη ψόφον ποιεῖ.

[Συέδρων·] ὅτι Αἰλιανὸς ἐπὶ Οὐάλεντος ἐστρατήγησεν. ἦν δὲ ἐκ Συέδρων, ἐλεύθερος ἄγαν καὶ ἀνεστηκώς. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ Αἰλιανός.

[Συηναῖος·] καὶ **[Συήνη,]** ἡ δερματοθήκη. **[Συῖνη]** δὲ ἡ συκέα.

[Συηνία] καὶ **[Κυηνία:]** ἀμαθία, σκαιότης. παρὰ Φερεκράτει. καὶ συηνεῖν Πλάτων ὁ φιλόσοφος τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι καὶ συῶδές τι ποιεῖν. καὶ **[Συηνία,]** πόλις. **[Συῖνη]** δὲ συκέα.

[Σύτινον] ἔλαιον καὶ σηςάμινον, ᾧ ἐχρίοντο οἱ σὺν Κύρῳ στρατευθέντες.

[Συκάζειν:] οὕτω τὸ ἐπηρεάζειν ἔλεγον οἱ παλαιοί. ζητεῖ ἐν τῷ ἀποσुकάζεις.

[Συκάμινον:] εἶδος δένδρου. καὶ σάρκωμά τι ἢ ἔλκος γινόμενον ἐπὶ τε τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ταῖς ἑδραῖς, ὃ καὶ σῦκον λέγεται.

[Συκέα:] τὸ δένδρον. **[Σῦκον]** δὲ ὁ καρπός.

[Συκῆ·] ζῆται ἐν τῷ ὄλυνθος.

[Σύκινον:] ἀσθενές. καὶ παροιμία· **[Συκίνη μάχαιρα,]** ἀντὶ τοῦ συκοφάντις. καὶ ἑτέρα παροιμία· **[Συκίνη ἐπικουρία,]** ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν. ἡμεῖς δὲ οἱ καθήμενοι τὴν συκίνη ἐπικουρίαν, τοὺς στρατιώτας, προσδεχόμενοι. ὅτι συκίνη ναῦς τὸ εὐτελές δηλοῖ. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι.

[Συκομορρέα.] ὅτι τῆς συκομόρρου ὁ καρπὸς οὐ πεπαίνεται, εἰ μή τινα βραχεῖαν τομὴν δέξηται.

[Σῦκον αἰτεῖν:] κολακεύειν· νεωστὶ γὰρ τῶν σύκων φαινομένων, ὡς ἂν εἰς ὥρας ἤκοντες, ἐλπάρουν τοὺς συκωροὺς δοῦναι. ζῆται περὶ ἐρίνεοῦ τοῦ καρποῦ τῆς ἀγρίας συκῆς ἐν τῷ ἐρίνεός.

[Σῦκον αἰτεῖς:] ἐπὶ τῶν κολακευόντων· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργούς, βουλόμενοι παρ' αὐτῶν λαβεῖν πρῶϊμα σῦκα· οἰωνίζοντο γὰρ αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐλθεῖν ἐς νέωτα. καὶ πάλιν ἑτέρα παροιμία· **[Σῦκον ἐφ' Ἑρμῆ·]** ἐπὶ τῶν προκειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῖς βουλομένοις· ὁπότε γὰρ φανείη σῦκον, τῷ Ἑρμῇ τοῦτο ἀνέτιθесαν, καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. καὶ ἑτέρα παροιμία· **[Ὡσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔφυ·]** ἐπὶ τῶν προσφυῶς τινος πράγματος ἐχομένων. σῦκα λέγων τὰ σαρκώματα, ἢ ἔλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς. σῦκον λέγει τὰ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς σαρκώματα, ἢ ἔλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς. Ἀριστοφάνης· ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔφυ.

[Σῦκον:] στύκον τί ὄν, τὸ ἐστηκὸς καὶ μὴ ριπτόμενον, ὡς ὁ ὄλυνθος. ὄλυνθος δὲ παρὰ τὸ ὅλος ἀνθεῖν, ἤγουν ἐκ πρώτης ἀνθήσεως τὸ αὐτὸ ἔχειν. ὅτι τὸ σῦκον ἀλεξιφάρμακόν ἐστι, καὶ μόνον· καὶ ἰσχάδες σὺν πηγάνῳ ὀπτώμεναι καὶ νήσταις διδόμεναι, ὁμοίως γλήχωνι. καί, σῦκόν τε μελαντραγές. λύσις ὀνείρου· βρῶσις σύκων δείκνυσι φληνάφων ψόφους.

[Συκοφαντεῖν:] κνίζειν ἐρωτικῶς. οὕτως Πλάτων καὶ Μένανδρος.

[Συκοφαντεῖν:] τὸ ψευδῶς τινος κατηγορεῖν. κεκλησθαι δέ φασι τοῦτο παρ' Ἀθηναίοις πρῶτον εὐρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα. τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τοὺς ὅπως οὖν κατ' ηγοροῦντας τινῶν φιλαπεχθημόνως οὕτω προσαγορευθῆναι. Ἀριστοφάνης· καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κάπιχώρια. ἴδιον γὰρ Ἀθηναίων τὸ συκοφαντεῖν. Αἰλιανός· ὁ δὲ ἐσυκοφάντει τὸν θεὸν ὀλιγωρίας, ἐκ δὴ τούτων νόσοι καὶ τροφῶν ἀπορία τὴν ἡμεραίων κατέσχον.

[Συκοφάντης:] λιμοῦ γενομένου ἐν τῇ Ἀττικῇ, τινὲς λάθρα τὰς συκᾶς τὰς ἀφιερωμένας τοῖς θεοῖς ἐκαρποῦντο· μετὰ δὲ ταῦτα εὐθηνίας γενομένης, κατηγοροῦν τούτων τινές. ἐκεῖθεν οὖν συκοφάντης λέγεται. ζῆται ἐν τῷ ἀποσुकάζεις.

[Συκοφάντης:] ὁ διάβολος· τὸν γὰρ θεὸν ἐσυκοφάντησε, φήσας κεκωλυκέναι τοῦ ξύλου τὴν μετάληπιν· καὶ κατὰ τοῦ Ἰώβ· μὴ δωρεὰν σέβεται Ἰώβ τὸν θεόν; καὶ **[Συκοφαντία,]** ἡ ψευδὴς κατηγορία. καὶ ῥῆμα **[Συκοφαντῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Συκοφάσους:] συκοφάντας. ἦν ἄρα νικῆσαι συκοφάσους ἀδίκους.

[Συκυαῖσι·] Φερεκράτης Τυραννίδι· ἄρ' ἀραχνία, ὥσπερ ταῖς συκυαῖσι ταῖς κεναῖς. ζήτει ἐν τῷ ἀράχνη.

[Συλλαβών·] εἰς νοῦν λαβών. ὁ δὲ Πεισίστρατος συλλαβών τὸ χρηστήριον καὶ φὰς δέκεσθαι τὸ χρησθέν.

[Σύλας·] τὰς συλλήψεις. Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ στεφάνου· ὁπότεν μὴ σύλαι ᾧσιν Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ὥσπερ ἐξηγούμενος αὐτό φησι· σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν, δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων. ἐπειδὴν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι, ἃ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια; ἀντὶ τοῦ τὰς συλλήψεις σύλας ἔλεγον.

[Σύλλας·] Σύλλου· ὄνομα κύριον. ὅτι ἐπὶ Σύλλα τοῦ ὑπάτου ὁ ἐμφύλιος Ῥωμαίων ἀνήφθη πόλεμος. ἐπισημῆναι δὲ τὴν τῶν μελλόντων κακῶν φορὰν Λίβιός φησι καὶ Διόδωρος. ἐξ ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος καὶ αἰθρίας πολλῆς ἦχον ἀκουσθῆναι σάλπιγγος, ὅξυν ἀποτεῖ νούσης καὶ θρηνώδη φθόγγον. καὶ τοὺς μὲν ἀκούσαντας ἅπαντας ἔκφρονας ὑπὸ δέους γενέσθαι· τοὺς δὲ Τυρρηνῶν μάντιες μεταβολὴν τοῦ γένους καὶ μετακόσμησιν ἀποφήνασθαι σημαίνειν τὸ τέρας. εἶναι μὲν γὰρ ἀνθρώπων ἡ' γένη, διαφέροντα τοῖς βίοις καὶ τοῖς ἥθεσιν ἀλλήλων· ἐκάστῳ δὲ ἀφωρίσθαι χρόνον ὑπὸ τοῦ θεοῦ, συμπεραινόμενον ἐνιαυτοῦ μεγάλου περιόδῳ. τῆς γοῦν προτέρας περιόδου τελευτώσης καὶ ἐτέρας ἐνισταμένης, κινεῖσθαι τι σημεῖον ἐκ γῆς ἢ οὐρανοῦ θαυμάσιον, ὃ δῆλον εὐθὺς τοῖς τὰ τοιαῦτα σοφοῖς γίνεσθαι, ὅτι καὶ τρόποις ἄλλοις καὶ βίοις ἄνθρωποι χρώμενοι γεγονάσι καὶ θεοῖς ἦττον τῶν προτέρων μέλονται. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως πῶς ἔχει, σκοπεῖν παρίημι. ὅτι Σύλλας ὁ ὑπάτος ἀπάρας ἐξ Ἐφέσου προσσχών τε ταῖς Ἀθήναις ἐνδιέτριψε τῇ πόλει χρόνου τινὸς καὶ τὴν Ἀπελλικῶντος τοῦ Τηΐου καταλαβὼν ἐνταῦθα βιβλιοθήκην ἀνείλετο· ἐν ἣ πλεῖστα τῶν Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου βιβλίων ἦν, οὐπω τότε τοῖς πολλοῖς, ἢ φησι Πλούταρχος, γνωριζόμενα, ἀλλ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐκφοιτήσαντα γινώσιν. ὅτι Σύλλας ὁ ὑπάτος ἐπιλογισμὸν τῶν ἑαυτοῦ πράξεων ποιήσας Εὐτυχῇ ἑαυτὸν ἐκάλει καὶ ἔγραφε. καὶ ποτε Λαβερία, Ῥωμαία γυνὴ οὐκ ἀφανής, ἐξόπισθεν τοῦ Σύλλου πορευομένη ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα καὶ κροκύδα τοῦ ἱματίου σπᾶ. τοῦ δὲ ἐπιστραφέντος, οὐδὲν δεινόν, εἰπεῖν, αὐτόκρατορ· ἀλλὰ βούλομαι τῆς σῆς κἀγὼ μικρὸν εὐτυχίας μεταλαβεῖν. τὸν δὲ ὑπερησθῆναί τε τῷ ῥηθέντι καὶ μετὰ μικρὸν ἀγαγέσθαι ταύτην γυναῖκα, τῆς Μετέλλης ἥδη τεθνηκυίας.

[Συλλαῖος·] ὄνομα κύριον. καὶ **[Σύλαιον·]** πόλις.

[Συλλέγω·] αἰτιατικῇ.

[Συλλήβδην·] συλλαβών, ἀθρόως. ὥς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω. ἐπὶ τῶν εὐδαιμονίαν ἐπαγγελλομένων.

[Συλλήπτορα·] βοηθόν.

[Σύλλιον·] πόλις, πλησίον Σίδης.

[Συλλογισμαῖα. Συλλογῆς·] ὄνομα ἀρχῆς.

[Συλλογισμός·] ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ὁ συλλογισμὸς σύνθεσίν τινα λόγων ἔοικε σημαίνειν, ὥσπερ καὶ ὁ σύμψηφος ψήφων. ὄργανον δὲ ἐστὶν ὁ συλλογισμὸς πρὸς τὸ φανερόν τι ποιῆσαι μὴ δοκοῦν εἶναι γνώριμον διὰ τινων γνωρίμων τε καὶ φανερῶν. ἐπεὶ δὲ πᾶν ὄργανον χρήσιμον, καὶ ὁ

συλλογισμὸς ἄρα χρήσιμος. πᾶν δὲ ὄργανον, ὃ μὴ τὴν χρεῖαν αὐτοῦ παρέχεται, ἀναιρεῖται. ἔστι δὲ συλλογισμὸς προτάσεις μετὰ συμπεράσματος.

[Σύλλογος:] ἄθροισις. ἐνδήμων δὲ σύλλογος ἀμήχανος γίνεται.

[Συλλογισμός:] ὅταν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ· ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

[Συλόνυχας·] ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ ψῆκτραν ἄκτιν ἀπέπτυσε καὶ λιποκόπους φασγανίδας καὶ τοὺς συλόνυχας ὄνυχας.

[Συλοσῶντος:] ὄνομα κύριον. γενικῆς πτώσεως.

[Συλῶ·] αἰτιατικῇ. τὸ συ μακρόν. ἀμφοτέρους ἥσχυνε· σεσύληται μὲν ὁ Βάκχος. ἐν Ἐπιγράμμασι.

[Συλῶντος χλαμύς·] παροιμία. ζητεῖ ἐν τῷ χλαμύς.

[Συμμαθεῖν:] οἷον μεμαθηκότα τὸ γεγονός. οὐδεὶς με οἶδε τόπος, ἀλλὰ μάτην περιῆλθον· ἢ ἀντὶ τοῦ διδάξαι, εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου. Σοφοκλῆς· κούδεις ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος. καὶ **[Συμμαθόντι,]** συνεθισθέντι. καὶ πάνυ ἡδὺ ἦν συμμαθόντι τὸ πόμα τὸ ἐκ κριθῶν.

[Συμμαχία. Συμμαχία] ἐπιμαχίας διαφέρει. καὶ ἐστὶν μὲν συμμαχία, ὅταν τις τὸν αὐτὸν ἔχη τῷ συμμαχουμένῳ ἐχθρὸν καὶ φίλον· ἐπιμαχία δέ, ὅταν τις μόνῳ τῷ συμμαχουμένῳ ἀδικουμένῳ βοηθῇ οὐ μέντοι καὶ ἀδικοῦντι συμπράττοι.

[Συμβαλεῖν:] διακρίναι, νοῆσαι, συγκρίναι.

[Συμβάλλειν:] μεταδιδόναι, κιχρᾶν. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη, ἱμάτια, χρυσίον, ἀργύριον, ἐκπώματα, μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον. συμβαλεῖν οὐδεὶς εἶχε τὸ γενόμενον. ἀντὶ τοῦ νοῆσαι.

[Συμβαλόντα:] τουτέστι τὸν δανεισάμενον. ὁ δὲ ἦλθε παρὰ τὴν βασίλισσαν, τὸν συμβαλόντα αἰτιασάμενος, καὶ δεηθῆναι αὐτῷ βοηθῆσαι τὰ δίκαια. Ἀρριανός· συνέκειτο γὰρ τὸν μὲν σημῆναι, τὸν δὲ συμβαλόντα ποιέειν τὸ τεταγμένον.

[Σύμβαμα:] κατὰ γραμματικούς προτάσεις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος, αὐτοτελῇ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα· οἷον, Ἰωάννης περιπατεῖ. παρασύμβαμα δὲ προτάσεις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος, οὐκ αὐτοτελῇ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα· οἷον Ἰωάννη μέλει. φήσας γὰρ Ἰωάννης περιπατεῖ, οὐδενὸς ἑτέρου ἔχρηζεν, εἰπὼν δὲ Ἰωάννη μέλει, περὶ τίνος παρέλειψεν εἰπεῖν.

[Συμβάς:] συμφωνήσας, πεισθείς. Τραιανὸς δὲ μὴ συμβὰς ἐπὶ ταῖς ὁμολογίαις ἐν παρασκευῇ ἦν.

[Σύμβασις:] φιλία, συντυχία, καταλλαγή. γνώμη· σύμβασις δὲ φίλων κατὰ τὸν αὐτὸν γινομένη τρόπον τῶν ὑπ' ἀνάγκης συγχωρηθέντων βεβαιωτέρα.

[Συμβατήριοι:] εἰρηνικοί, φιλικοί. βούλομαι διαλεχθῆναι αὐτοῖς συμβατηρίοις.

[Συμβαίνει:] ἔοικεν, ἐξωμοίωται, συμφωνεῖ. τοῦτο δὲ σκοπεῖν, εἰ συμβαίνει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα.

[Συμβαίνοντα:] συμφωνοῦτα. τὸ συμβαίνειν λέγομεν, ὥς τοὺς τετραγώνους λίθους ἐν τοῖς τείχεσι καὶ ἐν ταῖς πυραμίσι συμβαίνειν οἱ τεχνῖται λέγουσι, συναρμόζειν ἀλλήλοις τῇ ποιᾷ θέσει.

[Συμβαίνουσι:] συμπράττουσι, συμφωνοῦσι. χρησμοί τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν. ἄλλα τε γάρ τινα οὐ συμβαίνοντα τῷ τῆς ἀρχῆς ὄγκῳ διεπράττετο. ἀντὶ τοῦ ἀρμόζοντα.

[Συμβεβηκός:] ὃ γίνεται καὶ ἀπογίνεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. πῶς ὁ ἐκτικὸς πυρετὸς κατὰ συμβεβηκὸς ἀναμφιβόλως ὦν φθείρει τὸ σῶμα; ἐκ τῶν προσεχῶς εἰρημένων λύεσθαί φασιν. ἔστι γὰρ εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστι συμβεβηκὸς ὁ πυρετός, ἀλλ' οὐδὲ ἀλ' λοίωσις τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ παρὰ φύσιν θερμότης διαλυτικὴ τῆς ἀρμονίας τοῦ ζώου.

[Συμβῆναι:] συμφωνῆσαι. οἱ δὲ ἡξίουσαν τὸν βασιλέα ἐφ' ὧν συμβῆναι Γαβίοις, ἐφ' οἷς ἂν δικαιοῦσι Γάβιοι.

[Συμβιβάζων:] συλλαλῶν, διδάσκων.

[Συμβιβάσει:] εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περὶ τινος.

[Συμβιβῶ:] διδάξω, ἐπιστήσω, νοῆσαι ποιήσω.

[Συμβιοτής] καὶ **[Συμβιοτεύω.]**

[Συμβλητά:] τὰ σύγκρισιν ἐπιδεχόμενα.

[Συμβλητῆ:] δυναμένη ἐπιγνωσθῆναι. βουλῇ κρείττονι καὶ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ οὐδαμῶς συμβλητῇ τρόπον τινὰ τοῦ Ἀλφειοῦ ἀποθανόντος.

[Σύμβολα:] σημεῖα, μέτρα. οἷον σημεῖον τοῦ φθαρτὸν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ θανάτου οἱ δερμάτινοι χιτῶνες. εἰ γένοιτό τι σύμβολον ἐπετέλουν τὰ δόξαντα. σεισμὸς εἰ γένοιτο, ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διαίξιε γαλῆ, ἢ τι τοιοῦτον.

[Σύμβολα:] τὰς συνθήκας, ἃς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέμεναι τάττωσι τοῖς πολίταις, ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια. πολλάκις ἐν τῷ ζ' Φιλιππικῷ Δημοσθένει.

[Συμβόλαιον:] τὸ γραμματεῖον.

[Σύμβολον:] ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες, εἴτα τοῦτο δόντες τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ α' ἕως τοῦ κ'. τὸ σύμβολον λαβόντες, ἔπειτα πλησίοι καθεδούμενοι. ζητεῖ ἐν τῷ βακτηρίᾳ.

[Σύμβολον:] οἰώνισμα, σημεῖον, μάντευμα. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ σύμβολος. ὁ σύμβολος δὲ Μελάμποδος ἢ Πόλλητος ἐδέετο. οὗτοι γὰρ ἦσαν μαντικῶν εἰδήμονες.

[Σύμβολον·] περὶ Βίωνος τοῦ πατρός· ἔχων οὐ πρόσωπον, ἀλλὰ συγγραφὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου, τῆς τοῦ δεσπότης πικρίας σύμβολον. μήτηρ δὲ οἷαν ὁ τοιοῦτος γήμαι, ἀπ' οἰκήματος.

[Συμβουλεύω·] δοτικῇ.

[Συμβραβεύσω:] συνδιοικήσω.

[Συμεών,] ὁ θαυμαστός. περὶ οὗ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ μοναχοὶ μαθόντες ὅτι ἐπὶ κίονος ἵσταται, μεμψάμενοι τῷ ξένῳ (πρῶτος γὰρ αὐτὸς τοῦτο ἐπενόησεν) ἀκοινωνησίαν αὐτῷ ἔπεμψαν. εἴτα ἐγνωκότες τὸν βίον τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ ἄτυφον πάλιν αὐτῷ ἐκοινώνησαν. ὁ δὲ Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν σχήματι ιδιώτου πρὸς αὐτὸν ἀφανῶς παρεγένετο.

[Συμμετρία:] ὁμώνυμον, ὥσπερ καὶ τὸ σύμμετρον· σύμμετρα γὰρ τὰ τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρούμενα καὶ τὰ οἰκεῖα ἐκάστῳ καὶ ἀρκοῦντα, ἢ κατὰ τὸ πλῆθος ἢ κατὰ τὸ μέγεθος ἢ κατὰ ποιότητα, καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις ἀνάλογον ἔχοντα.

[Συμμετέχω·] γενικῇ.

[Σύμμικτος.]

[Συμμορία:] σύνταγμα. ἢ φατρία. ἀνδρῶν τε ἀρίστων συμμορίαί πολλαὶ χρόνου τε μῆκος τοσοῦτον ἡγεῖραν ἔργον.

[Συμμορία·] Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου. οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος, ὥσπερ παρ' ἡμῖν, διήρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν, ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι. ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν φησὶ περὶ τῶν ,α' καὶ σ' ἀνδρῶν τῶν πλουσιωτάτων· ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας κ' ναῦς εἰσὶν ξ' σώματα ἐκάστην ἔχουσιν. Ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολύεукτόν φησιν· εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἐκάστη ἐ' ἄνδρες. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶν ξ' ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν, ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐ'· ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν, γράφων ταυτί· ἔως μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πόλιν σὺν ε' καὶ ζ' τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλiskon, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδε Δημοσθένης, νόμους ἔθηκε τοὺς τ' τριηραρχεῖν, καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι. ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποιοῖται ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. συμμοριῖται δ' εἰσὶν οἱ τῆς αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας, διηρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος.

[Σύμπαν·] ὃ λέγομεν κόσμον, τὸ σύμπαν τόδε.

[Συμπαραινέσας ἔχω:] ἀντὶ τοῦ παρήγεσα.

[Συμπαρομαρτῶν:] συνακολουθῶν.

[Συμπάσχω·] δοτικῇ.

[Συμπαίστορα:] συμπαίζοντα. Πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον, συμπαίστορα ματρός.

[Συμπίνω·] δοτικῇ.

[Συμπίπτειν:] μάχην συνάπτειν. οἱ δὲ ὦπλιζον αὐτοὺς καὶ ἐκέλευον ἐς μάχην συμπίπτειν.

[Συμπλάττεται:] ψεύδεται.

[Συμποδίζω·] αἰτιατικῇ.

[Συμποδίσας:] συνδήσας τοὺς πόδας. Ἀριστοφάνης· στίξας αὐτοὺς καὶ συμποδίσας, μετ' Ἀδαιμάντου τοῦ Λευκολόφου κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

[Συμπόσιον·] ζῆται ἐν τῷ Ἀθηναῖος περὶ τῶν δοξάντων μεγαλοψύχως ἐστὶν.

[Συμπότης, Συμπράκτωρ ὁδοῦ:] ὁ ἀκόλουθος. οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ.

[Συμπράττω·] δοτικῇ.

[Σύμπτωμα:] συμβεβηκός.

[Σύμπτωσις:] συμβολή, σύμμιξις ἐκ δύο μερῶν γινομένη. οἱ δὲ ἐκ παραπλησίας προθέσεως ὁμοίαν ἐποιήσαντο τὴν ἔφοδον. γινομένης δὲ τῆς συμπτώσεως ἐξ ἀμφοῖν βιαίας, αὐτῶν μὲν ἤμαρτον ἀμφοτέροι, τοὺς δὲ ἵππους ἔτρωσαν τοῖς δόρασι τοὺς ἀλλήλων.

[Συμφανές:] δῆλον, φανερόν. καὶ συμφανές ἦν αὐτοῖς καὶ ὠμολογημένον τὸ νικᾶν.

[Συμφέρεται:] συναρμόττει, συμφωνεῖ, ὁμονοεῖ. καὶ ἐπὶ τοῦ συνάπτειν μάχην. Σεμπρώνιος δὲ Ἀννίβα συμφέρεται· ἐλαττωθεὶς δὲ κατὰ τὴν μάχην πολλοὺς τῶν οἰκείων ἀπέβαλεν. ὅτι τὸ συμφέρεσθαι ἐναντίον πρὸς τὸ διαφέρεισθαι καὶ τὸ συμφωνεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν καὶ τὸ διαγορεύειν πρὸς τὸ συναγορεύειν.

[Συμφέρον:] ἀγαθόν. λέγεται δὲ συμφέρον, ὅτι φέρει τοιαῦτα ὧν συμβαινόντων ὠφελούμεθα.

[Σύμφημι:] συνερῶ.

[Συμφορά:] ἀτυχία, κακῶν συντυχία.

[Συμφορά:] τῶν μέσων ἐστί. διὸ λέγει Σιμωνίδης· πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφορᾷ. οἱ δὲ λέγουσι, πῖνε, πῖν' ἐπ' ἐσθλοῖς. δηλοῖ δὲ ἡ συμφορὰ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν. διὸ λέγει, ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς. καὶ τοῦτο εἰπὼν οὐκ εἶασεν ἐπὶ τοῦ κακοῦ νοεῖσθαι. Σοφοκλῆς δέ φησιν· ἔν τε συμφοραῖς βίου πρῶτον κρίνοντες. ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς βιωτικαῖς συντυχίαις. καὶ αὖθις· ὧ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν. ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.

[Συμφορὰ] καὶ ἡ ὁμοῦ ἐπιφορὰ. Πισίδης· ἐκ τῆς ἀμέτρου συμφορᾶς τῶν συρμάδων. περὶ χιόνος.

[Συμφράδμονες:] σύμβουλοι.

[Συμφυλετῶν:] ὁμοεθνῶν, συγγενῶν.

[Συμφυοῦς:] συγγενοῦς.

[Συμφύρεται·] δοτικῇ. συμμίγνυται, συνανακρᾶται, συμμιαίνεται.

[Συμψήσας:] συντρίψας. Ἡρόδοτος· τῶν τις ἱερῶν ἵππων τῶν λευκῶν ὑπὸ ὕβριος ἐσβὰς ἐς τὸν ποταμὸν διαβαίνειν ἐπειρᾶτο· ὁ δὲ μιν συμψήσας ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων. καὶ Ἰάμβλιχος· βιαζομένους δὲ τοὺς κολυμβητὰς συμψήσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω, καὶ οὐκέτι ἀπενόστησαν.

[Συμπῆσαι:] συντρίψαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· εἴτ' αὖθις ἀνισταμένους τοὺς παῖδας συμψηῆσαι καὶ προνοῆσαι εἰδῶλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν. κατέψων τὸν τόπον, ὅπου ἐκάθηντο, ἵνα μὴ σημείον τῆς ἥβης ἐαυτῶν καταλείψωσι τοῖς ἐρασταῖς.

[Σύμψηφα:] σύμφωνα.

[Συμησθεῖς:] βλαβεῖς, τρωθεῖς.

[Συναγείρων:] συνάπτων, συνάγων.

[Συναγηγερμένοι:] συνηγμένοι.

[Συνάγω·] αἰτιατικῇ.

[Συνάγκεια:] ὁ σύνδεσμος τόπος.

[Συναγομένων:] στενοχωρουμένων. συναγομένων δὲ λιμῷ τῶν Καρχηδονίων διὰ τὸ πλῆθος τῶν συγκεκλεισμένων ἀνδρῶν ἐν τῇ πόλει. τουτέστι συγκλειομένων. καὶ **[Συνήγοντο·]** ἐς γὰρ τοῦτο

συνήγοντο σιτοδεία καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων, ὥστε βουλευέσθαι περὶ τοῦ λύειν τὴν πολιορκίαν. τουτέστι συνεκλείοντο.

[Συναγορεύειν:] συνηγορεῖν. ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.

[Συναγωνίζομαι·] δοτικῇ.

[Συναγυρμός·] οὐδένα ἡξίου ἀτιμάζειν πρὸς συναγυρμὸν τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης.

[Συναδικῶ·] δοτικῇ.

[Συνάδων:] ἀρμόττων, συντρέχων συμφωνῶν. καὶ **[Σύναδα,]** μητρόπολις. **[Συνᾶδον]** δὲ οὐδετέρως.

[Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρας κίνει:] παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν, καὶ μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι. παροιμία ὁμοία τῇ αὐτός τι νῦν δρῶν, εἴτα τοὺς θεοὺς κάλει.

[Συναῖγδην:] ὀρμητικῶς, ἢ ὁμοῦ.

[Συναλλαγαῖς:] κοινωνίας, φιλίας. Σοφοκλῆς· ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς. τουτέστι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις καὶ ὁμιλίαις στοχάζεσθαι τῆς τῶν θεῶν διανοίας. καὶ αὖθις· πότερα δόλοισι τέθνηκεν, ἢ νόσου συναλλαγῇ;

[Συναλγῶ·] δοτικῇ.

[Συναλίσσας:] συνάξας, ἀθροίσας.

[Συναλισθείσης:] συναχθείσης. συναλισθέντες οὖν οἱ σύμμαχοι, βλασφημοῦντες αὐτὸν ἠπείλουν προσθήσεσθαι τῇ μοίρᾳ τῶν ὑπεναντίων.

[Συναλοιφή·]

[Συναλωνιάζειν:] καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν ἀκμῇ τοῦ θέρους ἑορτὴν ἤγον καὶ θυσίας ἐποίουν.

[Συνάμα:] ἐπίρρημα. συνάμα ἐπισκόποις χειροτονήσας αὐτόν.

[Συναναστρέφομαι·] δοτικῇ.

[Συνανέσχον:] συνανέτεινον.

[Συναντῶ·] δοτικῇ.

[Συνάορος:] τῆς γαμετῆς.

[Συναπεχθάνομαι·] δοτικῇ.

[Συναπηρτισμένον:] πεπληρωμένον.

[Συνάπτω·] αἰτιατικῇ.

[Συναραμένου:] συνεργήσαντος.

[Συνάρασθαι·] δοτικῇ.

[Συναρπάζω·] αἰτιατικῇ.

[Συναρτήσαντες:] συνάψαντες.

[Συνασπισμός:] συνασπισμός ἐστὶν ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ ἐν τῇ φάλαγγι κατέχη πῆχυν ἓνα, τότε τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

[Συναυλίαν:] συμφωνίαν.

[Συνάφεια:] σύζευξις.

[Συνάχθωμαι·] δοτικῇ.

[Σύγγονος:] ὁ ἀδελφός.

[Συνδάϊξον:] σφάζον σὺν τοῖς θρέμμασι.

[Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες:] τοῦτο ἐπέλεγον οἱ ῥαψωδοί, ὥς οἱ κιθαρωδοὶ ἀλλ' ἄναξ χαῖρε· εἰσὶ γὰρ ἐπιφωνήματα παρὰ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς.

[Συνδέτας:] συνδεδεμένους. κακοὺς γὰρ εἶχον τοὺς λογισμοὺς συνδέτας, μορφῶν τὸ κάλλος τοῦ σοφοῦ Γεωργίου.

[Συνδιέφερε:] συνεκρότει. συνηγωνίζετο. τὰ μὲν πρῶτα συνδιέφερεν αὐτῷ τὸν πόλεμον· ἔπειτα παλλακῆς ἐρασθεὶς συνέθετο προδοσίαν ἐπὶ χρήμασι.

[Συνδικάζω·] δοτικῇ.

[Σὺν δίκη:] ἀντὶ τοῦ δικαίως. ἐπειδὴ ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς τὰ συμβάντα τῷ προδότῃ Καπίτῳ σὺν δίκη.

[Σύνδικος:] ὁ συνήγορος· ὅταν πλείονες βοηθοὶ καὶ συνήγοροι τῷ πράγματι παρῶσι, σύνδικοι καλοῦνται.

[Συνδιοίσεις:] συνδιάξεις, συμβιώσεις. καὶ συνδιοίσεις τὰ παρόντα αὐτῷ.

[Σὺν δορί, σὺν ἀσπίδι:] ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ πρᾶξαι τι πειρωμένων.

[Σύνδουλος:] οὐ μόνον δούλους ἔλεγον, ἀλλὰ καὶ συνδούλους. Ἀριστοφάνης· ἴν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο, ὦ κακὸς δαίμων, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μὲν ὑστρίχῃς εἰσέβαλέ σοι;

[Συνδούμενος:] συνδεδεμένος.

[Σύνδρομος:] σύμφωνος.

[Συνδουασμός,] καὶ **[Συνδουάσω,]** συζευχθῶ, κοινωνήσω, συμπράξω. **[Ἐνδοιάζω]** δέ.

[Συναίμονος:] ἀδελφοῦ.

[Συναιρόμενος:] συμβαλλόμενος, συνερχόμενος, συμβοηθῶν.

[Σύναιχμος:] ὁ σύμμαχος.

[Συνεβάλλοντο:] παρεῖχον. ὥστε καὶ συνεβάλλοντο αὐτῷ εἰς τὴν τροφήν τῶν στρατιωτῶν αἱ Ἑλλησποντιακαὶ πόλεις.

[Συνέβαινεν:] οὐκ ἤρεσκον ὡς φαύλων περὶ τὰς ἀποκρίσεις ὄντων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· οὐ γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαινεν Αἰσχύλος. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐστοίχησεν.

[Συνέβη:] συνεφωνήθη. ὁ δὲ λιθουργῶ χειρουργίας τεχνίτη δίδωσι χρυσίον, ὅσον συνέβη.

[Συνέβησαν:] ἐστοίχησαν, ὡμολόγησαν. συνέβησαν οὖν ὥστε ἀπαθῆ μετὰ τῶν ἐπιτηδείων ὑπεξελθόντας ἑτέραν μεταδιῶξαι χώραν.

[Συνεγείρω·] αἰτιατικῇ.

[Συνεγγίζω·] δοτικῇ.

[Συνεγόμου·] ζητεῖ ἐν τῷ Φράβιθος.

[Συνεδεῖσθαι:] συγκαθῆσθαι.

[Συνεδρία:] ἡ καθέδρα.

[Συνέθει:] συνέτρεχε.

[Συνέθηκεν:] ὑπέλαβεν, ὑπενόησε. τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκ λογισμῶν εἵκασε τὸ γινόμενον.

[Συνεθίζω·] δοτικῇ.

[Συνεκδοχικῶς:] συλληπτικῶς.

[Συνεκόμισαν:] συνήγαγον. .

[Συνεκπομπεύειν ἐστὶ καὶ τὴν τρύγα σοι:] ἐπὶ τοῦ ἀρξαμένου τινὸς πράγματος, εἴτα ὀλιγορήσαντος. πολλάκις δὲ τρύγα καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν, νῦν δὲ τὴν ὑποστάθμην.

[Συνεκτικώτατα:] κεφαλαιωδέστατα, συνέχοντα, διακρατοῦντα.

[Συνεκύρησε:] συνέτυχε.

[Συνελέξατο:] ἀνεκτήσατο. ὥστε ἐπὶ τῷδε τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος καὶ τοῦ πάλλεσθαι ὑπὸ τῷ τρόμῳ ἔληξε.

[Συνελόντι φράσαι:] συντόμως εἰπεῖν.

[Συνελόχισε:] συνήθροισε.

[Συνέμπορος:] συνοδοιπόρος.

[Συνενηνεγμένοι:] συνελθόντες.

[Συνέντες] καὶ **[Συνιέντες. Συνεορτάζω·]** δοτικῇ.

[Συνεωσμένους:] συγκεκλεισμένους. ἤποροῦντο τί χρὴ πράττειν εἰς ὃξὺν οὕτω καιρὸν συνεωσμένους.

[Συνέπαινοι:] συγκατατιθέμενοι. Ἡρόδοτος· συνέπαινοι γὰρ ἦσαν οἱ Πέρσαι. τουτέστιν ὁμόφρονες, καὶ αὖθις· δεῖ δὲ καὶ αὐτὸν βασιλέα συνέπαινον γίνεσθαι.

[Συνέπεσε γενέσθαι:] ἀντὶ τοῦ συνέβη. οὕτως Ἰσοκράτης, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν φόνος συνέπιπτε πολὺς, φύρδην ἐπ' ἀλλήλοις μαχομένων. καί, συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα. ἀντὶ τοῦ προσέπεσε. καὶ αὖθις· τοῖς μὲν πρὸς τὰ γόνατα πιπτόντων.

[Συνεπιλαμβάνομαι·] γενικῇ.

[Συνεπισπεῦσαι:] ἐπιταχύναι. ὁ δὲ ἐκέλευε τοὺς κρατίστους συνεπισπεῦσαι τὰς ἀμάξας.

[Συνεπίσταμαι·] δοτική.

[Συνεπισχύσας·] συναγωνισάμενος, δύναμιν παρασχών. κωλύειν δὲ τὸν Ἀντίοχον παραπλεῖν, οὐκ ἀπεχθείας χάριν, ἀλλ' ὑφορώμενος μὴ Φιλίππῳ συνεπισχύσας ἐμπόδιον γένηται τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία.

[Συνεπλήθυσεν·] ἐπλημύρησε. χειμῶν ἐξαίσιος νυκτὸς γενόμενος τὸ ῥεῦμα συνεπλήθυσεν.

[Συνεπνευσάτην·] ὁμόφρονες ἐγένοντο. Χαρίτων καὶ Μελάνιππος εἰς ἔρωτα ἀλλήλοις συνεπνευσάτην, ὁ μὲν ἐραστής, ὁ δὲ ἐρώμενος.

[Συνερράγη·] ἐπὶ τῶν Φαβίων πόλεμος συνερράγη Ῥωμαίοις πρὸς Τυρρηνοὺς μέγιστος τῶν πρὸ αὐτοῦ.

[Συνερανίζεται·] συνεισφέρεται.

[Συνεργῶ·] δοτική.

[Συνερέσθαι·] συνερωτᾶν.

[Συνερίζω·] τὸ φιλονεικῶ· δοτική.

[Συνέριθος·] συνεργός, συνυφαίνουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄρρενος. ὁ δὲ Χαγάνος παράδοξόν τι ἔρμαιον τὴν σωτηρίαν εὐτύχησε καὶ φυγῇ συνέριθος ἦν· ἐλάνθανε γὰρ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον διασώζουσα.

[Συνερκτικός·] συνείρειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως.

[Συνερρώγει·] εἰς χεῖρας ἦλθον. πόλεμον συνῆψαν τὰ στρατόπεδα, ὅσον οὕτω συνερρώγει, περὶ πλήθουσιν ἀγοράν· καὶ ἀκροβολισμοὶ τινες τῶν ψιλῶν ἐγίνοντο βέλη τε ἐξικνεῖτο καὶ ἀσπίς ἐψόφει.

[Συνέρχομαι·] δοτική.

[Συνέσιος·] Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος, φιλόσοφος, ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος, τῶν ἱερατικῶν γενόμενος. ἔγραψε βιβλία διάφορα, γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα· καὶ λόγους βασιλικούς, πανηγυρικούς ἢ ἐπιδεικτικούς· Ἐγκώμιόν τε φαλάκρας, καὶ Περὶ προνοίας λόγον θαυμάσιον Ἑλληνικῶς χαρακτηρί· καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε καὶ τὰς θαυμαζομένας ἐπιστολάς.

[Συνεσκευάσθαι·] συνεπιφέρεισθαι. ὅσα δὲ χρή συνεσκευάσθαι, ὅσα ἐστὶν ὀξέα καὶ δριμέα καὶ ἀλμυρά· ταῦτα γὰρ ἐπὶ σῆτόν τε ἄγει καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ.

[Συνεσπειραμένοι·] συγκεκλεισμένοι. εἰς στενότητα συνεσπειραμένοι ἀμύνεσθαι οὐκ ἠδύναντο, οὔτε τοξεύειν αὐτοῖς εὐπετὲς ὑπῆρχε, τῷ μὴδὲ χώραν εἶναι τοῖς βέλεσι. καὶ αὖθις· εἰσὶ δὲ οἱ καὶ συσπειραθέντες ἀναχωρῆσαι σῶοι πάλιν ἐς τὸ στρατόπεδον ἠδυνήθησαν. ἀντὶ τοῦ συστραφέντες, συνελιχθέντες. καὶ αὖθις· τό τε πυκνὸν καὶ συνεσπειραμένον ἐπὶ ταῖς ἀνελίξεσιν οὐκ ἔξω τινὸς ἀπονοίας καὶ τόλμης κατεφαίνετο· ταραχὴ τε ἐπεῖχε καὶ παρακελευσμός τοῖς κατ' οὐρανὸν τεταγμένοις, αἱ τε ἀναστροφαὶ τῶν κοντοφόρων, ἄλλοτε ἀλλαχοῦ τὰς ἐμβολὰς ποιούμεναι, πολυσχιδῇ καὶ ποικίλῳ ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον.

[Συνεστιᾶται·] συναριστᾶ.

[Συνετάττετο·] πᾶσι συνετάττετο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμούς. ἀντὶ τοῦ καθυπέσχετο.

[Συνετίζω·] αἰτιατικῇ.

[Συνετιμήθη·] πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ ὄνια. καὶ **[Συντιμηθῆναι.]** Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρόν φησιν· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπέστελλον ἐς τὴν Αἴγυπτον τὰ χρήματα, οἱ δ' ἔπλεον τοῖς ἐμπόροις· οἱ δ' ἐνθάδε μένοντες συνετίμων τὰ ἀποστελλόμενα.

[Συνετρίβησαν ταῖς ψυχαῖς·] ἀντὶ τοῦ ἐθορυβήθησαν, συνεχύθησαν.

[Συνευνέτης·] σύγκοιτος.

[Συνεύνιον·] σύγκοιτον.

[Συννέφεια·] ἡ ταραχή.

[Συνεφόρει·] ἐσώρρευεν. ὁ δὲ συνεφόρει χοῦν αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἐρριμμένων οἰκοδομημάτων ἐν τῷ κόλπῳ φέρων.

[Συνεχές·] τὸ συνεχές ποσὸν ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖται· γραμμῆς, ἐπιφανείας, σώματος, χρόνου, τόπου· τὸ δὲ μὴ ἐξ ἐχόντων θέσιν κατὰ τριῶν, ἀριθμοῦ, χρόνου, λόγου.

[Συνέχεια·] ἡ πυκνότης.

[Συνεχῇ·] ἀκατάπαυστον. συνεχῇ δὲ φύλακας ἐπιστήσας ἐξετρύχωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὥς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι.

[Συνεχόμενος·] ἀρρωστῶν, ἢ κρατούμενος.

[Συνέχον·] τὸ δὲ συνέχον ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἀξιόχρεων. ἀντὶ τοῦ κατεπεῖγον, τὸ ἀναγκαιότερον. καὶ αὖθις· ἦν δὲ τὸ συνέχον τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν ὥς οὔτε φρουρὰν οὔτε ὕπαρχον εἰσδέξαντο καὶ τῆς κατὰ τοὺς νόμους πολιτείας οὐκ ἂν ἐκχωρήσειαν.

[Συνεψηῖσθαι·] συνελεπτύνθη.

[Συνεψιάζουσα·] συμπαίζουσα. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἐξότε μοι πίνοντι συνεψιάουσα Χαρικλώ.

[Συνείδησις·]

[Συνείθισμαι·] δοτικῇ.

[Συνείκοντος·] ὑποκλινομένου. μελίνας εἶχον σαρίσσας, ἵνα συνείκοντος τοῦ ξύλου πρὸς τὴν πληγὴν, καὶ μὴ κλωμένου ῥαδίως.

[Συνειλεγμένα·] συνηγμένα.

[Συνειλόχασιν·] συνήθροισαν. καὶ **[Συνειληχότες·]**

[Σύνειμι·] δοτικῇ.

[Συνεῖναι·] γενικῇ. νοῆσαι. ὁ δὲ Ἡραῖσκος ὁ Αἰγύπτιος ἦν μὲν συνεῖναι δεινότατος, ἀγωνιστὴς δὲ οὐκ ἰσχυρὸς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, οὐδὲ τὰς ἔξω φερούσας ἀπὸ ταύτης ὁδοὺς ἀνιχνεῦσαι καὶ διεξελεθεῖν. οὗτος γὰρ ἐς τοῦναντίον ἐκεκλήρωτο τὴν εὐμοιρίαν. καὶ **[Συνεῖναι,]** ἐνσταθῆναι. καὶ **[Συνῆκα]** δέ.

[Συνεῖπετο·] συνηκολούθει.

[Συνειπόντος.]

[Συνείρει:] συνάπτει. καὶ **[Συνειρόμεθα,]** ἀντὶ τοῦ συνηπτόμεθα. ἵστε ὅτι πολὺ πλεόν ἂν ὑμῖν ἐν ταῖς εὐτυχίαις συνειρόμεθα τῶν τότε τὰ ἐναντία φορούντων. καὶ αὖθις· ἐγκώμια τοῦ ἐρημικοῦ βίου πολλὰ συνείροντο.

[Συνειρημένον:] συμπεπλεγμένον.

[Συνεῖρκτο:] συνεφυλάττετο, συνεδέδετο.

[Συνεισάκτους.]

[Συνεισέφησε:] συνεισήνεγκε.

[Συνεῖχεν:] ἐξήσκει, ἐγύμναζε. Διόδωρος· ὁ δὲ συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι στρατιώτας, παράδειγμα ὑποθεῖς ἑαυτόν.

[Συνηβολία. Συνήγορος:] προστάτης, ὑπὲρ τινων λέγων.

[Συνήγοροι·] εἰκόασι παρ' Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι, ἐπὶ τὸ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησι.

[Συνηγορῶ·] δοτικῇ.

[Συνήδεσαν:] ἠπίσταντο.

[Συνήδομαι:] συγχαίρω. Ἀππιανός· οἱ δὲ πρέσβεις ἔπεμψαν, συνηδόμενοι τῶν γεγονότων.

[Συνηδόμενος·] γενικῇ.

[Συνήεσαν:] συνῆλθον.

[Συνῆκεν:] ἐνόησε.

[Συνήκμαζε:] συνηύζανε.

[Συνηλλάγην σοι.] καὶ **[Συνηλλάχθης ἐμοί,]** ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἔχεις, γάμῳ συνεζεύχθης.

[Συνήλασε:] συνεχώρησε, συνεδίωξε.

[Συνηλίζοντο:] συνηθροίζοντο.

[Συνηλίχασι:] συνήθροισαν. καὶ συνηλοχότες.

[Συνηλωκότες. Συνημερεύω·] δοτικῇ.

[Συνήμονας:] συνθήκας. ἤτοι παρὰ τὸ ἥσθαι, ἵν' ἢ συνέδρους· ἢ παρὰ τὴν ἔσιν, ἵν' ἢ συναγωνιστάς, ὃ καὶ βέλτιον. συνήθεις, καὶ ἐταίρους, καὶ ὁμοήθεις.

[Συνημοσύνη:] συμβουλία.

[Συνήνεγκε:] λυσιτελέστερον γέγονε. συνήνεγκε δὲ τοῦτο Ῥωμαίοις ἐς ὅτι μάλιστα. καὶ

[Συνήνεγκε. Συνήορος:] συνηρμοσμένη, συνήθης.

[Συνήρης. Συνηρεφές:] τὸ ἐστεγασμένον.

[Συνηρημένον:] συνεστραμμένον.

[Συνήρτυες:] συνήρμοττες.

[Συννήσας:] συσσωρεύσας. Ἡρόδοτος· συννήσας πυρὴν μεγάλην ἐσέβαλεν ἐς τὸ πῦρ. καὶ Δαμάσκιος· καὶ ἄλλους ἐν μέσῳ τοῦ χρόνου πολὺν θησαυρὸν συννήσαντας.

[Συνησθέντες:] συγχαρέντες.

[Συνησθῶσι:] συγχαρῶσι.

[Συνιδών. Συνιέντες·] γενικῇ.

[Συνίζησις.]

[Συνίεισαν:] ἐγίνωσκον. **[Συνίημι]** γὰρ τὸ συνιδῶ, νοῶ. ἐπεὶ δ' ἔμπαλιν τῆς ἀληθείας συνίει τὰ λεγόμενα καὶ τὸ ἑαυτῷ φίλον τε καὶ κεχαρισμένον ἑώρα μόνον, ἐπέθετο καταλῦσαι τὴν Περσῶν βασιλείαν. καὶ αὐθις ἐπὶ τοῦ σκόπει, βλέπε. συνίει δὴ, ὅποιά σοι τῶν πραχθέντων ἔψεται τὰ ἐπίχειρα.

[Συνίημι·] γενικῇ. εἴπες ἂν αὐτὸν τῶν τοῦ δεσπότης συνιέναι ἱματίων. αἰτιατικῇ δέ· οὐ συνήκας δεσμὸν Πλειάδος ἢ φραγμὸν Ὠρίωνος.

[Συνίημι·] ἐπὶ μὲν τῶν ἔξω γενικῇ· ἐπὶ δὲ τῶν ἔσω αἰτιατικῇ. ὥς τό, καὶ σὺ συνήκας τοὺς διαλογισμούς μου.

[Συνιόντες:] συνερχόμενοι.

[Συνισταμένους:] τουτέστι συνηγόρους· ἢ τοὺς συμπεπλεγμένους καὶ πιλοῦντας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων· ὥσπερ γὰρ πολλάκις τὸ ἕτερον τῷ ἐτέρῳ κολλᾶται ἐρίῳ, καὶ διαχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως ἐπὶ τῶν κεκολλημένων ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετε ἀποχωρῆσαι καὶ εὖνοϊαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἅμα.

[Συνίστη·] ὁ γὰρ Ἄβελ τὰ πρωτότοκα τῷ θεῷ καθιερῶν φιλόθεον μᾶλλον ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν συνίστη.

[Συνιστορεῖ:] σύνοιδε.

[Συνίστωρ:] συνόμιλος, γνωστός, μάρτυς, συνειδὼς ἐπὶ πράγματι. Ἀππιανός· ὁ δὲ συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου καὶ ἐτέρους ἐπεξαγγέλλειν ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως.

[Σύνθακος:] σύνθρονος.

[Σύνθεμα·] πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ μὴτ' εὐδιάλλακτον, μὴτ' ἄλλο μηδὲν εἶναι σύνθεμα φιλανθρωπίας.

[Σύνθεο:] ἄκουσον.

[Συνθεσία:] συνθήκη, ἀσφάλεια. ἐν Μυθικοῖς· μετὰ δὲ σφίσι πιστώσαντο συνθεσίην.

[Συνθηκαί:] αἱ πίστεις αἱ διὰ τριῶν ἐτελοῦντο· λόγων, ἔργων, χειρῶν. λόγων μὲν οἶον δι' ὄρκων, ἔργων δὲ οἶον τῶν ἐν τοῖς βωμοῖς θυσιῶν, χειρῶν δὲ ἐπεὶ αἱ πίστεις διὰ χειρῶν ἐγίνοντο. καὶ Ὅμηρος· καὶ δεξιά, ἧς ἐπέπιθμεν. καὶ τρία ἐγκλήματα παραβασίας, βωμός, πίστις, ὄρκος.

[Συνθήκη:] ὁμολογία. Ξενοφῶν· οἱ δὲ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες Ἕλληνες πρὸς Πέρσας συνθήκας ἔθεντο, σφάζαντες ταῦρον καὶ λύκον καὶ κάπρον καὶ κριόν· εἰς ἀσπίδα βάπτοντες οἱ μὲν Ἕλληνες ξίφος, οἱ δὲ βάρβαροι λόγχην, ὁμόσαντες, μὴ προδώσειν ἀλλήλους, σύμμαχοί τε ἔσεσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι προσώμοσαν καὶ ἡγήσεσθαι ἀδόλως. .

[Συνθήκη:] συγκατάθεσις. ὥστε εἰρήνην κρατύνασθαι, ἢ τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκ συνθήκης ἐξαρτέσθαι.

[Σύνθημα:] συνθήκη, σύσσημον, λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ γνωρισμῶ τῶν οἰκείων διδόμενος. σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβάροις συναντᾶν στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλούς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον ἐν τοῖς Ἑλλήσι, διασαφοῦντες, ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα, βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι μήτε παθεῖν τι δυσχερὲς μηδέν. αἱ δὲ ἀθρόαι ὑφ' ἐνὶ συνθήματι ἐπὶ τὸν Βάττον ἦξαν, ἵνα αὐτὸν ἀφέλωνται τὸ ἔτι εἶναι ἄνδρα. οἱ δὲ δι' ἀλλήλων ἐποιοῦντο, καὶ τὸ σύνθημα μετὰ σπουδῆς ἕκαστος τὸν πλησίον ἐπηρώτα.

[Συνθηματιαίους:] οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐκδοτικούς. Ἀριστοφάνης· δεῖ γὰρ ἀνδράσι πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσι.

[Συνθηματικῶς:] συμβολικῶς. ἐπιστολὰς ἔγραψε συνθηματικῶς, καθάπερ ἔθος ἦν αὐτοῖς· ὥστε τὸν κυριεύσαντα τῆς ἐπιστολῆς μὴ δύνασθαι γινῶναι μηδέν τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων. καὶ αὖθις· τὸν Αὐγούστον ἐπευφημῶν πολλάκις καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦτο διδοὺς σύνθημα.

[Συνθυμεῖν.] συνοργίζεσθαι, ἢ συμψυχεῖν.

[Συνοδεία:] τὸ μετὰ τινος συμπεριπατεῖν. **[Συνωδία]** δὲ ἡ ψαλμωδία.

[Συνόδοντα ζῶα:] βοῦς, πρόβατον, αἶξ καὶ εἴ τι συμβέβηκεν ἄλλο στέαρ ἔχειν, ἀλλ' οὐ πιμελήν.

[Σύννομε:] ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων. λέγει δὲ τοῦτο ὁ ἔποψ πρὸς τὴν ἀηδόνα.

[Συννόμων:] μεγάλων ὁμοίων. ἐξηριθμήσατο τοὺς δόμους· ἦν γὰρ ἐκ συννόμων λίθων ὠκοδομημένος, ὥστε καὶ λίαν εὐσυλλόγιστον εἶναι τὴν ἀπὸ γῆς τῶν ἐπάλξεων ἀπόστασιν.

[Συνόμοσις· Συνωμοσία] δέ.

[Σύννομοι:] ἀδελφοὶ ἢ γυναῖκες. αἱ σύννομοι τὰ ἔξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' αἰεὶ.

[Συνορία:] ἡ πλησιότης.

[Συνουσία:] τὸ συνεῖναι μετὰ ἀλλήλων. Πολύβιος· ὡς ἂν ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας ἐπανάγοντας, ἔτι δὲ μᾶλλον ἡλλοιωμένους ὑπὸ τῆς μέθης.

[Συνουσιασμός:] συμμιξία. ὅτι οἱ συνεχῶς συνουσιάζοντες βλάπτονται. καὶ ζήτηι ἐν τῷ βληχωνία.

[Συνοχή·] εἶδος τῆς συνάψεως ἢ συνοχή· ὥστε ἀμαρτάνει ὁ τῆς συνάψεως γένος τὴν συνοχὴν ἀποδιδούς. οὐ γὰρ πᾶν τὸ συναπτόμενον συνέχεται· συνάπτεται γὰρ καὶ τὰ ἀπτόμενα μόνον, οὐ μὴν καὶ συνέχεται. οὐ πᾶν μέντοι τὸ συνεχόμενον συνάπτεται· ὥστε ἐπὶ πλεόν τὸ συνάπτεσθαι τοῦ συνέχεσθαι.

[Συνοχωκότε:] παρ' Ὀμήρῳ, διὰ τὸ μέτρον.

[Σύνοψις:] ἡ κατὰ πρόσωπον ὁμιλία. ὁ δὲ ἐβουλεύσατο καταστρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει· μάλιστα γὰρ οὕτως ἐκφοβήσιν αὐτοὺς ὑπελάμβανε.

[Συνωδία:] σύμφωνα. μετὰ δοτικῆς. καὶ **[Συνωδόν.]** Αἰλιανός· ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν συνάδειν ἐπειρᾶτο τῷ ὀρνιθείῳ μέλει, συνωδόν τε καὶ συμμελὲς ἀναμέλπων.

[Συνωδηκῶς:] συντραγωδῶν.

[Συνωδία:] ἡ ψαλμωδία.

[Συνωθούμενος.] συνερχόμενος.

[Συνώκησε:] τὸ σύνοικον μετ' αὐτοῦ ἔλαβε· **[Συνωκίσατο]** δὲ μεθ' ἑαυτοῦ ἤξε.

[Συνωμοσάμην. Συνωμοσία:] ἡ μεθ' ὅρκου φιλία. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς συνωμοσία τάξις τις.

[Συνωμότης. Συνωνή.] ὅτι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἡ τοῦ σίτου φορὰ ἐσπάνιζε, καὶ ἐνδεεστέως ἢ κατὰ τὴν χρείαν ὁ σιταγωγὸς στόλος ἀφίκετο. ἀπορούμενος δὲ τοῖς παροῦσιν, ἔν τε Βιθυνία καὶ Φρυγία καὶ Θράκη χωρίων πειρᾶσθαι μέγα τι χρῆμα σίτου ἤξιου. ἦν τε ἀναγκαῖον τοῖς ταύτῃ οἰκοῦσι μέχρι μὲν εἰς τὴν θάλασσαν πόνῳ πολλῷ τὰ φορτία φέρειν, ἐς Βυζάντιον δὲ ζὺν κινδύνῳ ταῦτα ἐσκομίζεσθαι καὶ βραχέα μὲν τιμήματα δῆθεν τῷ λόγῳ πρὸς αὐτοῦ φέρεσθαι, τὴν ζημίαν δὲ αὐτοῖς ἐς τοσόνδε μεγέθους καθίστασθαι, ὥστε ἀγαπᾶν, ἦν τις αὐτοὺς ἐφῇ τὸν τε σῆτον οἴκῳ δημοσίῳ χαρίζεσθαι, καὶ τίμημα ἕτερον ὑπὲρ αὐτοῦ κατατιθέναι. τοῦτό ἐστι τὸ ἄχθος, ὅπερ συνωνὴν καλεῖν νενομίκασι.

[Συνώνυμος·] συνώνυμος κατηγορία ἐστίν, ὅτε τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον δέχεται τὸν αὐτὸν τοῦ ὀνόματος. οἷον τὸ ζῶν κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δέχεται ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον τοῦ ζώου· ζῶν γάρ ἐστιν οὐσία ἔμψυχος, αἰσθητική· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπιδέχεται τὸν ὅρον τοῦτον· καὶ οὐσία γάρ ἐστιν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἔμψυχος καὶ αἰσθητική. ὁμώνυμος δὲ κατηγορία, ὅτε τὸν μὲν ὅρον οὐ δέχεται, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα· ὡς ἐπὶ τῆς εἰκόνος τοῦ ἀνθρώπου.

[Συνωριγνόμενοι:] ἐπιθυμοῦντες, ἐπεκτεινόμενοι. οἱ δὲ τοῦ πλείονος καὶ πρόσω συνωριγνόμενοι προῆγον ἐπὶ Παμφυλίας.

[Συνωρίς:] συζυγία, δυάς. κυρίως δὲ δύο ἵπποι συνεζευγμένοι.

[Κέλῃς] δὲ ὁ μόνος ἵππος.

[Συνώσαντες:] συνεισφρήσαντες. ἐξ αὐτῆς δὲ συνώσαντες ἐπὶ τὴν πυλίδα ἐσῆλθον.

[Σύνταγμα:] ἔνιοι παράταξιν. αἱ δύο τάξεις ἄνδρες σνς'· καὶ ὁ ἡγούμενος συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλοῦσι καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον.

[Συντακτήριος.] συντακτικὸς ὁ Ὠριγένης, διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βιβλία.

[Συντάξας:] ὀρίσας. συντάξας τοῖς κυβερνήταις ἀνακομίζειν τὰς ναῦς κατὰ δύναμιν εἰς τὴν Ἑλαίαν.

[Συντάξας:] ἐντειλάμενος. Πολύβιος· συντάξας ἐλαύνειν κατὰ σπουδὴν ὅσον ἔχει δυνάμεως.

[Σύνταξις:] δευτέρων πραγμάτων ἔνωσις. καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα. τοὺς στρατευομένους ἀποστερῶν τὰς συντάξεις ἀπάσας οὐκ ἡσχύνετο. καὶ Μάλχος· τῶν συντάξεων στερηθέντες πολλάκις οἱ στρατιῶται καὶ παρακοπτόμενοι τῆς τροφῆς τῆς συνήθους ἐς ἀπόνοιαν ἦλθον. καὶ αὖθις Μάλχος· ὁ δὲ τὸν Παμπρέπιον λαμπρῶς τε ἐτίμησε καὶ σύνταξιν ἔδωκε. Προκόπιος· ἅμα δὲ καὶ μεμφόμενοι, ὅτι δὴ σφίσι χρόνου τὰς συντάξεις πολλοῦ τὸ δημόσιον ὤφλε. τουτέστι τὰ διδόμενα.

[Σύνταξις:] ἡ συγγραφή, ἡ ἱστορία. Πολύβιος· ταῦτα ἐν ταῖς πρὸ τοῦ συντάξεσι δεδηλώκαμεν.

[Σύνταξις:] ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἴκησις. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα. ἔλεγε δὲ ἐκάστους φόρους συντάξεις, ἐπειδὴ

χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα, Καλλιστράτου οὕτως καλέσαντος. καὶ Ὑπερίδης δέ φησι· σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες, ἡμεῖς δέ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν.

[Συντάσσομαι·] δοτικῇ.

[Συντεθεῖσθαι.] καὶ **[Συντέθηκα]**, συνεθέμην.

[Συντεκμηράμενος·] συμβαλὼν, καταστοχασάμενος. Εὐνάπιος· τὸν πάντα βίον αὐτοῦ συντεκμηράμενος ἐκ τῶν ἐναργῶν περὶ αὐτὸν συμβόλων τε καὶ σημείων.

[Συντέλεια·] αἱ παντοδαπαὶ τιμωρίαι. Δαβίδ· καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ.

[Συντέλεια·] πᾶν τὸ πρὸς ζωὴν. Ἰώβ· ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλετο συντέλεια. ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε τι χρηστὸν συνετέλεσαν.

[Συντελεῖς·] ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο. **[Συντελεῖς]** οὖν οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

[Συντελής·] χρήσιμος.

[Συντέμνω·] αἰτιατικῇ.

[Συντέρμων·] πλησιόχωρος.

[Συντεταγμένως·] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἀντὶ τοῦ γοργῶς καὶ μετὰ συγκροτήματός τινος. ἀσπάζομαι δ', ὅτι ἡ προθύμως ἤκετε καὶ συντεταγμένως.

[Συντετάσθαι·] διατετάσθαι.

[Συντέτηκεν·] ἀντὶ τοῦ συγκεκόλληται, συμπέπηγε. ψευδὴς ἀντ' ἀληθοῦς συντέτηκε δόξα. καὶ **[Σύντηξις·]** ἡ τοῦ σώματος φθορὰ καὶ ἰσχνότης. τοσαύτη δὲ ἄρα ἡ σύντηξις τοῦ σώματος ἦν αὐτῷ, ὥς ἀδύνατον εἶναι καὶ τὴν τῶν ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν.

[Σύντευξις·] συντυχία.

[Συντεύξομαι·] συντύχω.

[Συντιμηθῆναι·] τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὄνια συντιμηθῆναι. οὕτως Δημοσθένης.

[Συντομάχη·] οἱ δὲ ἐκυρίευσαν τῆς Συντομάχης.

[Συντόμισον·] συνάγαγε συντόμως.

[Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα. Συντρέχω·] δοτικῇ.

[Σύντρητος. Συντρίβω·] αἰτιατικῇ.

[Συντροχάσαι·] καταντλήσαι, πληρωθῆναι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν.

[Συντυγχάνω·] δοτικῇ.

[Συντυρούμενα·] συμπηγνύμενα.

[Συντυχία·] ἡ αἰφνίδιος τῶν πραγμάτων μεταβολή. ὑπολαβὼν οὖν οὐ κατὰ συντυχίαν, ἀλλ' ἀπὸ τινος ἔξωος τοιαύτην εἶναι περὶ αὐτὸν διάθεσιν.

[Συνοίμιον·] τὸ προοίμιον.

[Συνοίσειν:] συνενεγκεῖν.

[Συνοῖσον:] συμφέρον. ἐν ὑμῖν τε κείσθω προτιμῆσαι τὸ συνοῖσον καὶ τὰ εἰρηναῖα πρὸ τοῦ πολέμου ἐλέσθαι. καὶ αὖθις· αὐτός τε γὰρ τῷ ἐπηβόλῳ τῆς φύσεως ἐγίνωσκε τὸ συνοῖσον εὐστοχώτατα.

[Συνοιχῆσεται:] συναναιρεθήσεται.

[Συφόρβια:] ἀγέλη χοίρων.

[Συώδεις:] ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένους.

[Σύρα:] παρὰ Ῥωμαίοις ἡ θεία ἐπιστολή.

[Συράκουσα:] πόλις Σικελῶν.

[Συρακουσία τράπεζα:] ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιῶται ἀβροδίατοι εἶναι μᾶλλον πάντων. καὶ **[Συρακουσίων δεκάτη.]**

[Σύρβη:] τάραχος.

[Συρβηνεύς:] ὁ ταραχώδης. ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου· ἡ πένης διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς ἔχειν. καὶ Συρβηνέων χορός, ὁ τεταραγμένος καὶ συώδης· ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένου. διὸ τέτακται ἡ παροιμία, Συρβήνης χορός, ἐπὶ τῶν ἀτάκτων χορῶν.

[Συριανός,] Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, Ἰσοκρατίων, ἡγησάμενος τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε καὶ διατριβῆς καὶ διδάσκαλος γενόμενος Πρόκλου, ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο. ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον ὅλον ὑπόμνημα ἐν βιβλίοις ἑπτὰ, εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία τέσσερα, εἰς τὴν Ὀρφέως Θεολογίαν βιβλία δύο, **[εἰς τὰ Πρόκλου]** Περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ θεῶν, Συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου, Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια βιβλία δέκα· καὶ ἄλλα τινὰ ἐξηγητικά. ὅτι Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος, ὡς φησι Δαμάσκιος, πάντα τὰ τῶν παλαιῶν ἐξετάζων οὐκ ἀνίει πρὸς τὸ ἀκριβέστατον· προσεῖχε δὲ τὸν νοῦν ἐς τὰ μάλιστα μετὰ Πλάτωνα τῷ Ἰαμβλίχῳ, καὶ τοῖς Ἰαμβλίχου φίλοις δὴ καὶ ὁπαδοῖς. ὧν ἄριστον εἶναι διΐσχυρίζετο τὸν ἑαυτοῦ πολίτην Συριανόν, τὸν Πρόκλου διδάσκαλον. ἀτιμάζειν δὲ οὐδένα ἡξίου πρὸς συναγυρμὸν ἀληθοῦς ἐπιστήμης.

[Συριγμός:] φωνὴ ἄσημος. τοὺς δὲ συριγμοὺς τοὺς ἐν ταῖς κοιναῖς πανηγύρεσι καὶ τοὺς χλευασμοὺς τίς ἐξηγήσαιτο ῥαδίως; καὶ αὖθις· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατεχειροτόνουν συρίττοντες καὶ ταραχὴν ταῖς βοαῖς ἐνεποίουσαν.

[Σύριγξ:] τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ οὕτω καλεῖται. Σοφοκλῆς· κείνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων ἔγχριμπτ' αἰεὶ σύριγγα. **[Σύριγξ]** καὶ ἡ ἐπιμήκης διώρυξ. καὶ τούτους κελεύει σύριγγα βαθεῖαν ὑπὸ τὸν λόφον τρήσασθαι. καὶ **[Σύριγγος,]** αὐλοῦ, ἢ δορατοθήκης. Πισίδης· τίς τὴν μέλιτταν τὴν σοφὴν τὴν ἐργάτιν γεωμετρεῖν ἔπεισεν Εὐκλείδου νόμος, ποιεῖν δὲ τὰς σύριγγας οὐκ ἐπ' εὐθείας;

[Συρίζας:] ἀπὸ τοῦ συρίζω ἐνεστῶτος.

[Συρμαΐζειν:] καθαίρειν πόματι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. κα.

[Συρμαίη] παρὰ τῷ αὐτῷ, λάχανον σελίνῳ ἐοικός.

[Συρμαία:] τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων καὶ κοιλίας. καὶ **[Συρμαΐζειν]** τὸ κενοῦσθαι, ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. οὕτως Ἡρόδοτος. ἡ λάχανον σελίνῳ ἐοικός· ἡ βρῶμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος.

[Συρμός:] τοῦ νιφετοῦ ἡ φορά. οὐκέτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν, οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ παταγεῦσαν ἄλα. περὶ Ὅρφέως ὁ λόγος. .

[Σύρω:] τρέχω. Πισίδης· σύρει πρὸς ἡμᾶς ὁ στρατὸς μετὰ δρόμου.

[Σύροι πρὸς Φοίνικας:] ἐκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα· ἢ ὅτι ἐκάστοτε δι' ἔχθρας ἀλλήλοις ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

[Σύρφαξ:] συρφετώδης, ὀχλώδης. ἐξῆρε δὲ αὐτὸν πλείω πρὸς τοιαύτην μαίνεσθαι δόξαν, τὸ ὑπὸ δήμου σύρφακος ἐν εὐφημίαις ἀνακαλεῖσθαι Πύρρον· ὃς εἰ μὲν οὕτως ἐβόα διὰ τὸ ἐρυθροπρόσωπον εἶναι, ἔλεγεν εἰκότα, εἰ δ' ὡς πρὸς ἔπαινον ἀνδρείας, ἔθελγεν ὡς νέον. οὐ γὰρ ἥρωας ἔβαλλεν, ὡς Πύρρος ὁ Ἀχιλλέως, ἀλλὰ γυναικομανῆς ἦν, ὡς Πάρις.

[Συρφετός:] ἀγυρτώδης ὄχλος, ἢ λόγος· ἢ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος, καὶ φρυγανώδης. ἦτοι κονιορτὸς μετὰ κοπρίων. τινὲς δὲ χειμῶν καὶ συρμός. ταῦτα δὲ ἄγνωστα τῷ συρφετῷ.

[Σῦς:] ὁ χοῖρος. ὅτι ὤς ἐπὶ θηλείας, σῦς δὲ ἐπὶ ἄρρενος. κέχρηνται δὲ ἀδιαφόρως· ὅπως δὲ δόξητ' ἤμεν ἀγαθὰ σῦός.

[Συσσεισμός:] λαίλαψ, συστροφή ἀνέμου.

[Συσσημαίνεσθαι:] ὃ καλοῦσι κατασφραγίσασθαι, τοῦτο οἱ ῥήτορες συσσημαίνεσθαι λέγουσι. Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ ἱερείας· ὥστε προστεταγμένον ἐπὶ ψηφίσματος καὶ τὴν ἱέρειαν συσσημαίνεσθαι τὰ γραμματεῖα. καὶ **[Σύσσημον,]** τὸ σημεῖον.

[Συσσιτία.] καὶ **[Συσσίτιον,]** εὐωχία ἄριστον.

[Σύσσιτος:] σύντροφος, συνδιαιτητής. τοῦ δὲ κεκληκότος ἐφ' ἐστίασιν τοὺς ὁμοτίμους, ἔτυχε κάμῃ προτραπῆναι ἐν τῷ συσσιτίῳ, ἀμφὶ τὸ μέσον τοῦ δείπνου τῶν δαιτυμόνων τὸν ἐστιάτορα ἐκθeliaζόντων.

[Συσκευάζει:] λόγῳ ἐπιβουλεύει. καὶ **[Συσκευή,]** ἡ ἐπιβουλή.

[Συσκευάζεσθαι] δὲ τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν εὐτρεπίζεσθαι. ὄναρ ἐφίσταται θεία τις ὄψις, καὶ λέγει, δεῖν συσκευάζεσθαι· καλεῖν γὰρ τὸ χρεὼν αὐτόν.

[Συσκευάζεσθαι:] ἐπιφέρεισθαι. Ξενοφῶν· ὁ Κῦρος ἔφη τοῖς στρατιώταις συσκευάζεσθαι σῖτα ἡμερῶν εἴκοσιν, οἶνον δὲ τοσοῦτον ἕκαστον χρή, ὅσος ἱκανός ἐστιν ἐθίσαι ἡμᾶς αὐτοὺς ὑδροποτεῖν.

[Συσκηνία:] συνοικία. Ξενοφῶν· ὅτι ἐν τῷ ὁμοῦ σκηνοῦν τοὺς στρατιώτας ἐδόκουν ὠφελεῖσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα· ἐώρων γὰρ ἀλλήλους ὁμοίως τρεφομένους, καὶ οὐκ ἦν πρόφασις μειονεξίας, ὥστε ὑφίεσθαι τινα κακιώτερον ἐτέρου εἶναι πρὸς τοὺς πολέμους. καὶ ὅτι ἐγίνωσκον ἀλλήλους, καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι πᾶσιν ἐδόκει ἐγγίνεσθαι· οἱ δὲ ἀγνοοῦντες ῥαδιουργοῦσιν ὥσπερ ἐν σκότει ὄντες.

[Σύσκια:] τὰ δασέα. πρῶτα μὲν τὰ σύσκια τῶν χωρίων ἀνεκάθαιρεν, ἔπειτα τοὺς βασιλικούς παραδείσους ἐξέτεμεν.

[Συσπειραθέντες:] συστραφέντες. οἱ δὲ πρὸς τὴν φήμην συσπειραθέντες καὶ διελιχθέντες παρά τε ἀλλήλους ἔτρεχον καὶ συνίσταντο.

[Σύστασις:] ἀγάπη, ὁμόνοια. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν ὁμοῦ ἰσταμένων, τῶν συντρόφων. Πολύβιος· ὁ δὲ οἰκείως διέκειτο πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, πατρικὴν ἔχων σύστασιν.

[Σύστασις.] καὶ **[Συσταθῆναι,]** ὁμοδίαιτον καὶ φίλον γενέσθαι. ἐλθόντα δι' ἀπορίαν ὑπὸ μὲν Πλάτωνος παροφθῆναι, ὑπὸ δ' Ἀριστίππου συσταθῆναι.

[Συστέλλω·] αἰτιατικῇ.

[Συστήσας·] παραδούς, προσμίξας. Πολύβιος· τοῦτον ἐξαπέστειλε, συστήσας ἵππεῖς φ', δυναμένους ἔτι πονεῖν.

[Συστομώτερον σκάφης·] τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγεννὲς σιωπώντων· Θεόφραστος γὰρ ἐν τῷ Περὶ νόμων εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους Ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν· καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ σκάφην ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον. διὰ δὲ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι, συστομώτερον ποιήσιν ἀπειλεῖν σκάφης.

[Συστρέμματα·] στασιαστῶν πλήθη.

[Συστροφή·] ἡ ὁμόνοια, καὶ ἡ ἐπὶ κακῷ συμφωνία. Δαβίδ· σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων.

[Συστοιχία·] ὁ δὲ ἐν τῇ στάσει ἐγίνετο τῆς χείρονος συστοιχίας, ἀποστὰς μὲν ἀπὸ τῶν πρώτων μαθημάτων, προσρυεῖς δὲ τοῖς ἄλλοις.

[Σύστοιχα·] σύστοιχα καὶ παρώνυμα καὶ πτώσεις παρακεῖσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα, διαφέροντα δέ. σύστοιχα λέγεται ἀλλήλοις καὶ τὰ ὁμοίως ἔχοντα πρὸς τινά, ἃ καὶ κατὰ ἀναλογίαν εἶη ἄν· ὥς ἐπιστήμη καὶ αἴσθησις· ἐκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὑφ' αὐτά. ὁμοίως καὶ τὸ αἰσθητὸν καὶ τὸ ἐπιστητὸν· ἐκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὧν ἐστί. σύστοιχα λέγουσι καὶ πάντα τὰ ὁμοίως παρωνομασμένα ἀλλήλοις τε καὶ ἐκείνῳ ἀφ' οὗ παρωνόμασται· οἷον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης παρωνόμασται ὁ δίκαιος, τὸ δίκαιον, τὸ δικαίως. ταῦτα δὲ καὶ ἀλλήλοις ἐστί σύστοιχα καὶ αὐτῇ τῇ δικαιοσύνῃ. παρώνυμα δὲ μόνον τὰ ἀπὸ τινος παρωνομασμένα ἐκείνῳ λέγουσιν, ὃ παρωνόμασται, ἀλλ' οὐκ ἀλλήλοις, οὐδὲ ἐκεῖνα τούτοις· τῇ γραμματικῇ ὁ γραμματικός, οὐκέτι δὲ ἡ γραμματικὴ τῷ γραμματικῷ.

[Σύτο·] ὠρμᾶτο, ἔτρεχε. σύτο δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοις.

[Σύφαξ·] ὄνομα. Ἀλπιανός· Σύφαξ δὲ τῶν γινομένων πυνθανόμενος ἐπεχείρει διαιτᾶν διαλύσεις. καὶ αὖθις· Σύφακα δ' ἄρα τὸν δυνάστην ἔρως ἐκνιζε τῆς παιδός, οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἔδωκαν αὐτήν.

[Σύφαρ·] τὸ δέρμα, ἡ ἀνθρωπῇ. ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν σύφαρ ἐμόν, ναὶ τοῦτο τὸ δένδρεον αὖτον ἐόν περ. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. ὅτι τὸ σύφαρ ἔνδυμα τοῦ ὄφεως καὶ τοῦ τέττιγος, παρὰ τὴν λεπίδα.

[Συφεός·] τόπος ὅπου αἱ σύες τρέφονται. λέγεται καὶ **[Συφεών·]** Ἀγαθίας· εἰ μὴ καταγέλαστον εἰπεῖν, ὥσπερ ἐν συφεῶσι καὶ μάνδραις τὰ τῶν Ῥωμαίων μεμενῆκει στρατεύματα.

[Συφόλης·] Συφόλου.

[Συχέμ·] πόλις.

[Συχνάξεις·] πυκνάξεις.

[Συχναῖς·] συνεχέσι. καὶ **[Συχνήν οὐσίαν,]** τὴν πολλήν. καὶ **[Συχνὸς χρυσός,]** ὁ πολὺς. καὶ τῆς οἰκίας οὐκ οὔσης μονήρους, ἀλλὰ συχνῆς ἀμηγέπη. καὶ Ἰάμβλιχος· παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῇ καὶ λαμπρᾶν, ἐσθῆτα σοβαρὰν καὶ θεραπείαν συχνήν εὐνούχων τε καὶ θεραπαινίδων.

[Συχνόν:] πολύ, πυκνόν. Ξενοφών· ἄρματα διαλείποντα συχνόν ἀπ' ἀλλήλων. ἀντὶ τοῦ πολὺ. ὁ δὲ συχνούς τῶν ἐπισήμων τῆς βουλῆς ἐφόνευσεν. ἀντὶ τοῦ πολλούς. πίονα τυρὸν δρέψεσθε, αὐτὴν ἰσχάδα καὶ δεῖπνον συχνόν ἀπὸ σκυβάλων.

[Σφαγάς:] τὰς κατακλεῖδας. Θουκυδίδης· καὶ οἷστοὺς καθίεσαν ἐς τὰς σφαγάς.

[Σφαγεῖον:] τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον, ὃ εἶπεν ὁ ποιητὴς ἀμνίον.

[Σφαγιάζειν:] τὸ θυσίας ἐπιτελεῖν. Ἡρόδοτος· ὅς, ἐπεὶ ἐσφαγιάζετο Πausανίης, καθήμενος ἐν τῇ τάξει ἐτραυματίσθη τοξεύματι τὰ πλευρά.

[Σφαγιαζόμενος:] διὰ σφαγίων θυσίαν ἐπιτελῶν. ὁ δὲ εἶτε διοσημίαν οἰηθεὶς εἶναι εἶτε σφαγιαζόμενος, οὐκ ἀγαθὴν τὴν ἀπόβασιν σημαίνειν λογιζόμενος τὰ θύματα, συμφέρειν ἐλογίζετο φυλάξασθαι τὸν καιρόν.

[Σφαγίδιον:] τὸ τῶν μαγείρων μαχαίριον. καὶ **[Σφαγίς,]** σφαγίδος, τὸ αὐτό.

[Σφαδάζειν:] θράσσειν, δυσθανατεῖν, ματαίως σπᾶσθαι, χαλεπαίνειν, μετ' ὀργῆς στενάζειν.

[Σφαδάζειν] καὶ τὸ πηδᾶν, ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι. καὶ σφακελίζειν.

[Σφαδάζοντες:] σπώμενοι, ἢ δυσφοροῦντες. καίπερ σφαδάζων ἐνδοθεν πολλοῖς λόγοις, ὥσπερ τις ἄσκος δέσμιος γλεύκους ζέων.

[Σφαδάζουσα:] πανουργεύουσα.

[Σφακελίζοντες:] διασπῶντες, πηδῶντες, ὑποτρέμοντες. ὅτι τὸ σφακελίζειν φλεγμαίνειν ἐστί, καὶ διὰ τοῦτο σπᾶσθαι. Κρατῖνος.

[Σφακελισμός:] παραπληξία. καὶ **[Σφάκελος,]** τὸ βέλος τὸ σφάζον.

[Σφακελισμός:] ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμός καλεῖται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμός καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων. Αἰλιανός· καὶ ἀκούω τὸν πόδα ἐκεῖνον **[αὐτόν]** ἐς οἰδήμα ἄρθῆναι καὶ φλεγμῆναντα σφακελίσαι καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. λέγεται δὲ καὶ σφάκελος ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. καὶ παροιμία· **[Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν·]** Πεισίστρατος γὰρ ὁ τύραννος δεκάτην τῶν γεωργουμένων ἀπῆτει τοὺς Ἀθηναίους. παριὼν δέ ποτε καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ τόπους λιθώδεις ἤρετο τὸν πρεσβύτην, τίνας ἐκ τῶν τόπων κομίζοιτο τοὺς καρπούς· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο ὀδύνας καὶ σφακέλους, καὶ τούτων δεκάτην Πεισίστρατος φέρει. θαυμάσας δὲ ὁ Πεισίστρατος τὴν παρρησίαν αὐτοῦ τῆς δεκάτης ἀτέλειαν ἔδωκε. καὶ ἐκ τούτου Ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο.

[Σφάκον:] ἀντὶ τοῦ ἐλελίσφακον. Ἀριστοφάνης· κᾶθ' ὃ μὲν ἔτριβε κεδρίδας, ἄνηθον, σφάκον. ὥς ἐπιτήδεια παῦσαι στρόφον.

[Σφακτηρία:] τόπος στενὸς τῆς Λακωνικῆς, διείργων καὶ ἀποχωρίζων καὶ ἀποφράττων τὰς ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας καὶ Λακεδαιμονίας εἰσβολάς. ἔνθα καὶ Λεωνίδης πρότερον Λακεδαιμονίων βασιλεὺς

[Σφάκτρια:] ἰέρεια. μετὰ τῆς ἱερᾶς στολῆς ὅλαι τελούμεναι μυστικῶς σφάκτρια καταλειφθεῖσαι καὶ αἵρουσαι τὰ ξίφη γυμνά, καὶ αὗται καταπλέας ἔχουσαι τοῦ αἵματος τὰς χεῖρας καὶ τὰ πρόσωπα μέντοι, ἦσαν δὲ ἐκ τῶν ἱερείων χρισάμεναι, ἀθρόαι ὑφ' ἐνὶ συνθήματι ἐπὶ τὸν Βάττον ἦξαν, ἵνα αὐτὸν ἀφέλονται τοῦ ἔτι εἶναι ἄνδρα.

[Σφαλεῖς:] ἀποτυχόν. καὶ **[Σφαλεῖεν. Σφάλλω·]** αἰτιατικῇ.

[Σφάραγον:] ὁ Ἀπίων φάρυγγα. ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γινομένου ψόφου.

[Σφᾶς:] ἑαυτούς· ἢ τὰς ἑαυτῶν.

[Σφαῖρα:] τὰ περιφερῆ καὶ στρογγύλα. καὶ **[Σφαιροπαικτεῖν,]** τὸ διὰ σφαίρας παίζειν. καὶ σχίζας καὶ σφαῖραν ἀείβολον. τὴν αἰεὶ βαλλομένην. καὶ **[Σφαιρηδόν,]** διὰ σφαίρας. τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιξεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συ σφαιριστής.

[Σφαῖρα·] ὅτι τὴν τῆς σφαίρας εὗρεσιν Ἀνάγαλλις ἢ Κερκυραία, γραμματικὴ, Ναυσικάα τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησιν.

[Σφαιρίζω:] τὸ τῇ σφαίρᾳ παίζω. φιλονείκως γὰρ οἱ σφαιρίζοντες παίζουνσι.

[Σφαιρωτήρ:] σανδαλίου ζινίχιον. οἷον τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος.

[Σφεδανῶν:] στερρῶν, ἰσχυρῶν. ὄμμα δ' ἐλίξας βρυχᾶτο σφεδανῶν ὄβριμον ἐκ γενύων.

[Σφενδάμνιν:] ἰσχυροί· τοιοῦτο γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνου ξύλον· ἀντὶ τοῦ σφενδονῆται. τὸ δὲ σφενδάμνιν ταῦτόν ἐστι τῷ πρίνιν· σφένδαμνος γὰρ εἶδος ξύλου σκληροῦ. ἔστι δὲ καὶ εἶδος καννάβεως ἢ σφένδαμνος· ἢ γὰρ σφενδόνη ἀπὸ καννάβεως γίνεται.

[Σφενδονᾶσθαι:] ἀπορρίπτεσθαι.

[Σφενδόνη:] τοῦ δακτυλίου ἢ περιφέρεια· καὶ ἡ εἰς λίθου βολὴν ἐπιτηδεῖα χρήσις. ὅτι Κῦρος τοὺς πολλοὺς τῶν Λυδῶν σφενδονᾶν ἐκέλευσεν, ὥς τὸ ὄπλον τοῦτο δουλικώτατον εἶναι νομίζων· σὺν μὲν γὰρ ἄλλῃ δυνάμει μάλα ἔστιν ἔνθα ἰσχυρῶς ὠφελοῦσι σφενδονῆται παθόντες· αὐτοὶ δὲ καθ' ἑαυτούς οὐδ' ἂν οἱ πάντες σφενδονῆται μείνειαν πάνυ ὁμόσε ὀλίγους ἰόντας ὅπλοις ἀγχεμάχοις. καὶ **[Σφενδονῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Σφενδόνη Γύγου·] ζῆται ἐν τῷ Γύγου δακτύλιος.

[Σφενδονῆται·] Βαλιαρίδων νήσων σφενδονῆται εὖστοχοι.

[Σφέτερα:] τὰ ἑαυτῶν.

[Σφετερίζεται·] αἰτιατικῇ. λαμβάνει, ἰδιοποιεῖται.

[Σφέτερον:] τὸ ἑαυτῶν, ἢ τὸ ἴδιον. καὶ **[Σφετέρω,]** τῷ ἑαυτῶν.

[Σφηκία:] εἶδος ζώου. καὶ παροιμία· ὥσπερ σφηκιὰν βλίττη με κάρεθίζει. Ἀριστοφάνης. ἀπὸ τῶν μελιττῶν μετενήνοχε· βλίττειν γὰρ τὸ ἐκπιέζειν τὸ μέλι.

[Σφηκῶδεις:] σκληροί. κάτισχνοι τοῖς σώμασι· καὶ γὰρ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχουσιν. καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον. ξύλον ὠξυμμένον· ἐπεὶ καὶ ὁ σφῆξ ὁξὺς ἐκ τῶν ὀπισθεν. ἐπιτετήδευται ἢ λέξις παρὰ τὸν σφῆκα· τὰ γὰρ μικρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὁξὺ συνηγμένα σφηκίσκους καλοῦσιν· ἐπεὶ καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους καὶ μὴ προκοιλίους σφηκῶδεις φασί. λύσις ὀνείρου· σφῆκες φανεῖσαι δυσμενῶν εἰσι βλάβαι. ὅτι ἵπποι σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.

[Σφήκωμα:] τὸ λεπτὸν σχοινίον.

[Σφηκῶντες. Σφήλας:] καταβαλὼν, προσουδίσας. ὁ δὲ σφήλας ἐπὶ τὴν γῆν τὸν ἄνθρωπον, ἐπιβοηθησάντων ἐκείνῳ τῶν οἰκείων, οὗτος αὐτὸς πάλιν ἐπανήλθε πρὸς τοὺς Ῥωμαίους.

[Σφῆλαι:] πλανῆσαι, βλάψαι, ἀπατηῆσαι.

[Σφῆλος:] ὄνομα κύριον.

[Σφήν,] σφηνός: τὸ σφηνάριον.

[Σφηνωθεῖς·] Τιμαγένης οὗτος κληθεῖς ἐπὶ δεῖπνον καὶ σφηνωθεῖς ἀπέθανεν. καὶ **[Σφηνούμενος,]** στρεβλούμενος, βασανιζόμενος.

[Σφήξ,] σφηκός: εἶδος μελισσῶν. **[Σφιγξ]** δέ, Σφιγγός.

[Σφιῆσι:] θηλυκόν. ἀντὶ τοῦ αὐταῖς. **[Σφίσι]** δέ ἀρσενικόν.

[Σφήτιος:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Σφήτιος],** δῆμος.

[Σφηττοῖ:] Δημοσθένης τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Σφηττός.

[Σφιγανόν:] πολεμικόν.

[Σφιγγός] πράγματα παρέχων πολλὰ ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ζητήσεσι τῶν ἀτόπων τούτων αἰνιγμάτων, οὐ τῆς Καδμείας Σφιγγός, ἀλλὰ Σφιγγός μὲν τινος ἀτεχνῶς, ἔτι δὲ θειοτέρας καὶ πολὺ σοφωτέρας.

[Σφίγξ·] ζῆτει ἐν τῷ Οἰδίπῳ.

[Σφίγγω·] αἰτιατικῇ.

[Σφίν:] αὐτοῖς. καὶ ἀντὶ τῆς οἷ ἀντωνυμίας παρὰ Σοφοκλεῖ· ἔδει γὰρ τελεσφόρον χάριν δοῦναι σφίσιν. οἱ αὐτῷ.

[Σφίσιν:] αὐτοῖς, ἢ τοῖς ἑαυτῶν.

[Σφοδελόν] τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι, τὸ α ἀφαιροῦντες, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων· μαυρὸν γὰρ τὸ ἀμαυρόν.

[Σφοδρίας,] στρατηγὸς Λακεδαιμονίων. φασὶ δὲ αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας.

[Σφοδροῦ:] λαμπροῦ, πολυδαπάνου. σφοδροῦ τε πότου γενομένου, ἐνεδρεύων ὁ Παρσώνδης αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν, ἐκείνοις δὲ πολὺν ἐγγχεῖν τῷ θεράποντι ἐκέλευε.

[Σφῶε] καὶ **[Σφῶϊν. Σφῶν:]** αὐτῶν. ἢ ὑμᾶς, ιδίους, ιδίας.

[Σφωράκιος.]

[Σφραγίς,] σφραγιῶς: τὸ ἐπισημαῖνον διὰ χαρακτήρων τὰ φυλαττόμενα. ὁρῶσα ἡ Ταρπηΐα σφραγιῶς ἀπὸ χρυσοῦ καὶ ψέλια ταῖς χερσὶν ἐπεθύμησε τοῦ χρυσοῦ. καὶ

[Σφραγιδονυχαργοκομήτας,] τοὺς κόμαις καὶ περιττοῖς δακτυλίοις τὰς χεῖρας κοσμουμένους μέχρι τῶν ὀνύχων ὑπὸ τῶν δακτυλίων σκέπεσθαι τοὺς δακτύλους. ἢ καὶ τοὺς τῶν ὀνύχων, ἐπιμελουμένους καὶ ὁσημέραι ξέοντας αὐτοὺς τοῦ ἐκλάμπειν ἄγαν· ὁ πάσχουσιν οἱ τῷ καλλωπίζειν σχολάζοντες μόνον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

[Σφριγῶν:] νεάζων, αὔξων, σφύζων, βράζων, εὐσωματῶν, ἀκμάζων, ἀνθῶν. ὥς δ' εὐχροεῖς, ὥς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου, κἂν ταῦρον ἄγχοις. ἀντὶ τοῦ εὐσωματεῖς. νεάζοντός τε καὶ τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας σφριγῶντος τὸ σῶμα. καὶ αὖθις· οὕτω μὲν ἐσφρίγα ὁ πό λεμος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις, περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ. τουτέστιν ἰσχυρότερός μου ἐστί. καὶ

[Σφριγῶντες,] ἀκμάζοντες.

[Σφυγγμός:] φλεγμονή, παλμός, ζέσις φλεβός ἢ ἀρτηρίας.

[Σφύζει:] ἐπείγει· ἡ αἱ φλέβες ἄλλονται. ἐπὶ ταῦτα δὲ αὐτοῖς σφύζουσι καὶ ἀνεστηκόσι συνάπτουσι μάχην. καὶ Πισίδης· σφύζεις, Ἀχιλλεῦ, καὶ μεθύσκη τὰς φρένας.

[Σφυρά:] τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους. **[Σφῦρα]** δὲ τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. δουριτυπῇ τε σφῦραν.

[Σφυράδες:] τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων τὰ ἀποπατήματα. Ἀριστοφάνης· ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὄρχηστὰς, ναννοφυεῖς, σφυράδων ὑποκνίσματα, μηχανοδίφας. Καρκίνος ποιητὴς ἦν. οἰκογενεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσκιατραφημένου· ὡς ἂν εἴποις ὄρνιθας οἰκογενεῖς. ὁρ τυγας δὲ διὰ τὸ ἐριστικόν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες. γυλιαύχενας δέ, τουτέστι μακροτραχήλους· γύλιος γὰρ στρατιωτικόν ἐστὶ πλέγμα, ἐπίμηκες, εἰς ὃξὺ λήγον. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα καὶ μόνον τὸν τράχηλον μακρόν. ἡ αὐχένας οὐκ ἔχοντας, καθάπερ ὁ γύλιος. ἡ σμικροὺς δὲ καὶ γογγυλώδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ πατρί. ναννοφυεῖς δέ, ὅτι νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων ἰννοί. ὄρχηστὰς δέ, ἐπεὶ εἰσέφερεν αὐτοὺς ὁ πατήρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. σφυράδων δὲ ἀποκνίσματα ἀντὶ τοῦ ταπεινούς· σφυράδες γὰρ τὰ τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων ἀποπατήματα. ἡ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς· μᾶλλον δὲ οὐ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτυχήμασιν. εὐτελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ· ἡ γὰρ τοῦ μικροῦ μερὶς μικρὰ ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. μηχανοδίφας δὲ ἀπὸ μέρους. Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Καρκίνος δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασι. Πλάτων Δωδεκαμήχανον αὐτόν φησιν· ἐμιμεῖτο γὰρ θεοὺς ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους.

[Σφυρήλατος·] σφύραις ἐληλαμένος.

[Σφυρόμαχος·] οὗτος ψήφισμα εἰσηγήσατο, ὥστε τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθέζεσθαι.

[Σχαδόνας:] τὰ τῶν κηφήνων κηρία· καὶ ζῶον ἄπτερον, ἄπουν.

[Σχαλίσαι:] θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαλον, τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον.

[Σχάσαντα:] τεμόντα. ἔλεγον σχάσαντα ἐκ τῶν βραχιόνων τὰς φλέβας, λειποψυχήσαντα ἀποθανεῖν. οὕτως Ἀρριανός.

[Σχάσον:] κατάπαυσον, μετάβαλε. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· σχασάμενος τὴν ἵππικὴν. ἀντὶ τοῦ παυσάμενος τῆς ἵππικῆς. ἡ ἀποχωρήσας καὶ ἀποστάς τοῦ παρόντος ἐπιτηδεύματος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων· σχάσαι γὰρ δὴ καὶ ὥσπερ διαστεῖλαι καὶ διασχίσαι τὸ ὕδωρ τὴν κώπην ἐρέσσουσιν. καὶ Πίνδαρος· κώπην ἤδη ἔσται μοι σχάσαις. καί, σχάσας τὴν φροντίδα. τουτέστι παύσας, στήσας, ἀτρεμήσας. καὶ αὖθις· κώπην σχάσας. ἀντὶ τοῦ τὴν εἰρεσίαν καταπαύσας. ἔνιοι δὲ σχάσας, ἀντὶ τοῦ ἀπλώσας.

[Σχεδάριον:] δέλτος, πινακίδιον, τιτλάριον.

[Σχέδην:] ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς. ἐκ τοξευμάτων ἐβλάπτοντο καὶ ὅτε σχέδην συμφέροιντο. σχέδην καὶ ἐγγὺς μαχομένῳ μεθεῖναι μὲν αὐτόν οὐκ ἠξίωσεν, ὥς μὴ τὸ κτῆμα ἢ φόρημα τοῦ πολεμίου γένοιτο.

[Σχεδία:] ἡ ἐκ τῶν παρατυχόντων ἢ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς· καὶ γέφυρα, καὶ ζευγμα.

[Σχεδιάζει:] ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει.

[Σχεδιάζειν:] ἐγγίζειν, πλησιάζειν, τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι. ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι.

[Σχεδιασθείς:] παραχρήμα ῥηθείς.

[Σχέδιον:] ἐκ τοῦ ἐτοίμου. καὶ Ἀριστοφάνης· ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικε. τουτέστιν ἐκ τοῦ παρατυχόντος εἴρηται.

[Σχέδιοι:] εὐτελεῖς.

[Σχεδίως ἐκτράφηθι. Σχεδόν:] πλησίον, πέλας, ἢ ἐκ χειρός.

[Σχελίδες:] βοὸς πλευρά. ἢ ἀπλῶς τὰ πλευριμαῖα τῶν κρεῶν. Ἀριστοφάνης· ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκῶς ὠνήσομαι μέταλλα.

[Σχέσις:] ὁρμή, συνάφεια. **[Σχέσις]** ἐπὶ τῶν πρὸς τὶ λέγεται, οἷον πατὴρ πρὸς υἱόν, φίλου πρὸς φίλον· ταῦτα γὰρ καὶ ἔχει καὶ ἔχεται ὑπ' ἀλλήλων· διὸ καὶ σχέσεις προσείρηνται. πρὸς τι δὲ εἰσι καὶ τὰ κατὰ σύγκρισιν λεγόμενα, οἷον μικρόν, μεῖζον, διπλάσιον, καὶ ἐπιστήμη, καὶ αἴσθησις. καὶ ὁ Θεολόγος· ὥς μόνας τὰς σχέσεις λείπεσθαι ὀρφανὰς τῶν πραγμάτων. ἀφίεμεν γὰρ τὴν μητέρα, καὶ ἀφίεμεθα ὑπ' αὐτῆς· ὥστε μερίζεσθαι εἰς υἱοὺς καὶ πατέρας. τὸ δὲ θεῖον ἀμέριστον.

[Σχετικῶς:] οἰκειωτικῶς.

[Σχετλιάζει:] δυσχεραίνει, ἢ βλασφημεῖ.

[Σχέτλιος:] ὀδυνηρός, χαλεπός, ἀγνώμων, ἀτυχής, δεινοπαθής, ἄδικος, ἄπορος, θλιβόμενος, τλήμων, ἐπαχθής.

[Σχήμα:] ἡ τοιαύτη τῶν προτάσεων κοινωνία· οἷα εἰσι τὰ παρ' Ἀριστοτέλει τρία καλούμενα σχήματα· μέρος γὰρ ἡ πρότασις τῆς συμπλοκῆς. αὕτη δὲ οἷον ὕλη παρὰ τοῦ σχήματος εἰδοποιεῖται, καὶ καθάπερ τινὰ μορφήν ἀπολαμβάνουσα, τὴν πρὸς τὸ μέσον ποιὰν συν ἄρτησιν.

[Σχηματιζόμενος:] προσποιούμενος, ἢ συνταττόμενος. λέγεται καὶ **[Παρασχηματίζειν,]** τὸ διεστραμμένα λέγειν.

[Σχήσεσθαι:] ἐπισχεθῆσεσθαι.

[Σχήσειν:] ἀνθέξειν.

[Σχήσουσι:] σχῶσι, κρατήσουσιν, ὑφέξουσιν.

[Σχίδακας:] σχίζας.

[Σχίζας:] κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα· ὥς καὶ Ὅμηρος· καίε δ' ἐπὶ σχίζαις ὁ γέρων.

[Σχίζω·] αἰτιατικῇ.

[Σχίζουσα:] ἡ ὁδός, ἡ τρίοδος.

[Σχῆνον διατρώγειν:] ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων καὶ λευκαίνοντων τοὺς ὀδόντας. ὅθεν καὶ σχινοτρῶξ λέγεται ὁ τοιοῦτος. ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων. διὰ γὰρ τὸ λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας ἡσθιον σχῆνον. καὶ **[Σχινέλαιον. Σχίσις:]** ἡ Τρίκκη. ὄνομα κύριον.

[Σχολάζειν] καὶ σχολὴν ἄγειν, οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀττικοί.

[Σχολάζω·] δοτικῇ.

[Σχολάριοι] γφ' ἐπὶ φυλακῇ τοῦ Παλατίου ἦσαν τεταγμένοι, ἀριστίνδην ἀπολεχθέντες ἐξ Ἀρμενίων, οἷς συντάξεις ἀνέκαθεν πλείους ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τὸ δημόσιον ἐχορήγει.

[Σχολαρχήσας:] σχολῆς ἄρξας, τουτέστι διατριβῆς. περὶ Ἐπικούρου φησί.

[Σχολαῖον:] ἀργόν, διατριβὴν ποιούμενον. καὶ σχολαιότερον ἢ σχολαιότερον, τὸ ἡρεμαιότερον. ὁμοίως καὶ σχολαιότης. καὶ **[Σχολαῖος,]** ὁ ἀργός· καὶ **[Σχολαιότης.]** καὶ ὁ Μακεδονικὸς ἄρχων οὐ διὰ σχολαιότητος ἀφικνεῖται. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀργίας.

[Σχολαίτερον:] ἀργότερον. μαστιγοφόροι τε παριόντες ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προσιόντας. ὁ δὲ ἀπεφθέγγετο παροιμιῶδές τι καὶ βαρβαρικόν τε καὶ ἀφελές, ἐνεργὸν δὲ ὅμως καὶ χρήσιμον· ὥς δεῖ πρότερον ἀποσοβεῖν τὰς μελίττας, καὶ ἔπειτα τὸ μέλι σχολαίτερον αἰρεῖσθαι.

[Σχολαιότης] λέγεται ἡ μέλλησις, καὶ ἡ ἐπιμονή. Θουκυδίδης· ἡ δὲ ἐν τῷ Ἰσθμῷ γενομένη ἐπιμονὴ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἡ σχολαιότης διέβαλεν αὐτόν.

[Σχολεῖον:] τὸ διδασκαλεῖον. σχόλιον δέ.

[Σχολή:] οὐχὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν, οὐδὲ αὕτη ἡ ἐν λόγοις εὐμουσία καὶ διατριβή, ἀλλὰ ἦν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν· τὸ δὲ εὐκαιρεῖν βάρβαρον· ἀλλ' ἀντὶ μὲν τοῦ εὐκαιρεῖν σχολὴν ἄγειν λέγουσιν. ἡ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα, τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐφυΐας καὶ ἀρετῆς. καὶ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

[Σχολή] οὖν τὸ μηδὲν δρᾶν, ἢ τὸ περὶ τι σχολάζειν. καὶ ἀντὶ τοῦ σχολάζειν λέγουσιν εὐκαιρεῖν. καὶ Αἰλιανός· ἐγὼ δὲ ταῦτα περιῆλθον, οὔτι που σχολὴν ἄγων τὰ τῶν προστυχόντων κακὰ τοῖς ἑμαυτοῦ λόγοις τιμᾶν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ πράττειν ἄλλους παραπλήσια. Ἡ **[Σχολή]** οὖν ἡ παρὰ πολλοῖς ἄκαιρος εὐκαιρία.

[Σχολῇ γ' ἄν:] ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως, βραδέως, οὐδαμῶς. Σοφοκλῆς· ἐπεὶ σχολῇ σ' ἄν οἴκους τοὺς ἑμοὺς ἐστειλάμην.

[Σχόλια·] σεμνολογήματα· ἢ ὑπομνήματα, καὶ ἐρμηνεῖαι.

[Σχόμενος:] κατασχών, ἢ κατασχεθεὶς.

[Σχόντες·] δοτικῇ. ὀκείλαντες, προσορμισθέντες. Θουκυδίδης· καὶ σχόντες ἐς τὰ καταντικρὺ Κυθήρων τῆς Λακωνικῆς, τῆς τε γῆς ἔστιν ἃ ἐδήωσαν, καὶ ἐτείχισαν ἰσθμῶδές τι χωρίον.

[Σχών:] κατασχών.

[Σχοίητε:] νομίζοιτε, ἢ ὑπολάβοιτε.

[Σχοινία:] αἱ ἐπιβουλαὶ παρὰ τῷ Δαβίδ.

[Σχοινίον μεμιλωμένον:] εἰ βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, οἱ τοξόται σχοινίον μιλοῦντες συνήλαυον καὶ τὰ πρατήρια διέκλειον. καὶ παροιμία· τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλωμένον. ὑπὲρ τοῦ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας ἰέναι τοῦτο ἐμηχανῶντο καὶ πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετάννυσαν γὰρ τὰ γέρρα καὶ ἀπέκλειον τὰς ὁδοὺς τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰ ὄνια ἀνήρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν· ἔτι μὴν καὶ μεμιλωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο δὲ ἐποίουν ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν· ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο ζημίαν ἐξέτινον. ἄλλως· ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθεισαν ὑπηρέται δύο μεμιλωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες, διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι Πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο ἐξέτινον ζημίαν.

[Σχοίνισμα:] μέτρου μέρος, κληρουχία. ἡ τῆς γῆς δεσποτεία· ἴδιον γὰρ τῶν κεκτημένων μέτρῳ τὴν γῆν ὑποβάλλειν.

[Σχοῖνος:] μέτρον γεωργικόν· ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ β΄ τῶν ἱστοριῶν.

[Σχοῖνος:] εἶδος φυτοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον ὀξύος, εὐικότος βελόνη. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέῦσι· πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ. τουτέστιν πρὶν αὐτοὺς τρώσω ὥς σχοῖνος ὀξύς καὶ ὀδυνηρός.

[Σχοῖνου συμβολαίς:] οἱ ψιαθοπλόκοι. καὶ σχοῖνος, ἡ ψίαθος.

[Σχοινοτενές:] παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ μακρόν, ὀρθόν. .

[Τά:] ταῦτα.

[Τὰ ἀπὸ Ναννάκου:] ἐπὶ τῶν ἐπὶ παλαιότητι θαυμαζομένων· Νάννακος γὰρ Φρυγῶν βασιλεὺς πρὸ τῶν τοῦ Δευκαλίωνος χρόνων.

[Ταβελλίων:] ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς νομικὸς λεγόμενος. ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείοις ἐπισφραγίζων γράμμασι.

[Ταβερνεῖα:] καπηλεῖα, πανδοκεῖα.

[Τάβεια:] ὄνομα πόλεως καὶ τόπου.

[Ταβηθά:] ὄνομα κύριον.

[Τάβλα:] ὄνομα παιδιᾶς. ταύτην ἐφεῦρε Παλαμήδης εἰς διαγωγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ· τάβλα γάρ ἐστιν ὁ γῆινος κόσμος, ἰβ΄ δὲ κάσοι ὁ ζωδιακὸς ἀριθμὸς, τὸ δὲ ψηφοβόλον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ζ΄ κοκκία τὰ ζ΄ ἄστρα τῶν πλανητῶν, ὁ δὲ πύργος τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· ἐξ οὗ ἀνταποδίδεται πᾶσι πολλὰ καὶ κακά. ἄλλοι δὲ λέγουσι

[Τὰ γὰρ ἐς σωφροσύνην] αὐτὸς δικαιοτάτος κἂν τῷ Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσειεν.

[Τὰ γὰρ περιττὰ] κἀνόνητα σώματα πίπτει βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις. οἷος ὁ Αἴας.

[Ταγὴν:] ὄνομα ὀρνέου.

[Ταγηνοκνισοθήρας:] ὁ Ἰούνιος ἦν.

[Τάγηνον:] τὸ τηγάνιον.

[Ταγός:] ἡγεμών. ὃ τῶν Ἀθηναίων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων. ἀντὶ τοῦ ἀρχηγέ. Ὅμηρος· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἅμμι μενόντων. καὶ αὖθις· ἦν δ' ἐσορῆς ἐπ' ἐμεῖο βοόστρυχον εἰκόνα θήρης, ἔννεπε τοῦ ταγοῦ μνήμα Λεωνίδεω.

[Τάγυρι:] τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον οἶον ψιλὰ λέγουσιν. Εὐπολις Αἰξίν· καὶ ζῆν μαθόντι μηδὲ τάγυρι μουσικῆς.

[Τάδε ἐκ τοῦ τρίποδος:] τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν· Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίᾳ γενομένη μυχθῆναι τὸν Δελφόν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρα ἔνθεος γενομένη· καὶ ταῦτα ὥς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὥς ἐκ τοῦ τρίποδος. περὶ Ἀπολ. λωνίου τοῦ Τυανέως· οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους οὐδὲ εἰρωνευομένου τις ἤκουσε, περιπατοῦντος ἐς τοὺς ἀκρωμένους, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τρίποδος, ὅτε διαλέγοιτο, οἶδα, ἔλεγε, καί, δοκεῖ μοι.

[Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει:] κατὰ τὴν τοῦ Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἑλλήνας ἀπειρηκότας τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν, ἐπιλέγοντας, τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.

[Τὰ δὲ πρὶν ἔργα χερσὶ μέγιστ' ἀρετᾶς, ἄφιλα παρ' ἀφίλοις:] τουτέστι τὰ πρότερα μέγιστα τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔργα, ἡγουν τοῦ Αἴαντος, ἐν ὀλιγωρίᾳ εἰσὶ τοῖς Ἀτρεΐδαις. Σοφοκλῆς.

[Τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισι:] λεγόμενόν τι ἦν. Τηλεκλείδης τισί· τῶν δυνατῶν τι κέλευ'· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι.

[Τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν σκώμματα:] ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόντων· Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδόρουν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕστερον ἐποίουν. ὅτι ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὀχούμεναι αἱ γυναῖκες αἱ τῶν Ἀθηναίων, ἐπὶ εἰς Ἑλευσίνα ἐβάδιζον εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, ἐλοιδόρουν ἀλλήλας ἐν τῇ ὁδῷ· τοῦτο γὰρ ἦν ἔθος αὐταῖς. ὅτι οἱ Ἀλεξανδρεῖς τὸ παλαιὸν καθαρμὸν ἐποιοῦντο ψυχῶν· ἐν γὰρ ταῖς ὠρισμέναις ἡμέραις ἐφ' ἀμαξῶν φερομένους ἀνθρώπους αὐτὸ τοῦτο προστεταγμένους ἐπιπαριέναι τὴν πόλιν ἄπασαν καὶ στάντας ὅπου ἂν ἐθέλωσι, καὶ οἰκῶ παραστάντας ὅπου δὴ βουλευθῶσιν, ἅδειν τῷ ὄντι τὰ ἐξ ἀμάξης, οὐ τὰ ψευδῇ λοιδοροῦντας, ἀλλὰ τὰληθῇ ὀνειδίζοντας. ἐπιμελὲς γὰρ εἶναι σφίσιν ἀκριβῶς ἐξετάζειν τὰ ὀνειδῆ τῶν πολιτῶν καὶ ταῦτα ἀδεκάστως προφέρειν μετὰ ἀληθείας, ὥστε διὰ τοῦτο πάντας ἀποδιδράσκειν τὴν πονηρίαν.

[Τὰ ἐκ τρίποδος:] τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων μαντευόμενος διὰ τοὺς τρεῖς καιροὺς τῶν πραγμάτων. Ὅμηρος· ὅς ἥδη τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα. φασὶ δὲ οὕτω κτήσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τρίποδα· ἀλιεῖς μισθῷ βόλον ἐρρίπτουν, ἵνα τὸ ἀναφερόμενον ἦ τοῦ ἀγοράσαντος τὸν βόλον. ἡγόρασαν οὖν τινες, εἶτα ἀνηνέχθη τρίπους χρυσοῦς. ἐφιλονείκουν οὖν περὶ αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον οἱ ἀλιεῖς, ὡς ἰχθὺς πεπράκαμεν. οἱ δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἀνιὸν ἡγοράσαμεν τῇ ἑαυτῶν τύχῃ. οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονεικούντων, ἔδοξεν ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δὲ ἔχρησε δοθῆναι αὐτὸν τῷ σοφῷ. προσήγαγον οὖν αὐτὸν τοῖς ἐπτὰ σοφοῖς. ἕκαστος δὲ τούτων παρητεῖτο, σοφὸς εἶναι μὴ λέγων, ἔχειν δὲ σοφώτερον ἑαυτοῦ. ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι ὡς σοφωτέρῳ πάντων.

[Τὰ ἐν ποσί:] τὰ παρόντα ἐν μέσῳ.

[Τὰ ἐπὶ κοσκίνου:] ἐπὶ τῶν διὰ κοσκίνου καὶ τρίποδος ἢ δάφνης μαντευομένων.

[Τὰ ἐπίχειρα:] ὁ μισθός, ἡ ἀμοιβή. τὰ ἐπιχειρήματα. τὰ ἐπιτηδεύματα.

[Ταηπόλεμος:] ὄνομα κύριον.

[Ταῖφαλοι:] ὄνομα ἔθνους.

[Τακερά:] κατηψυγμένη.

[Τα'κ κόκκου:] τὰ ἐκ κόκκου. κατὰ κρᾶσιν. τα'κ κόκκου βαφέντα καὶ ὑστίνιοι θέριστρα.

[Τακτικῶς:] στρατιωτικῶς.

[Τᾶλλα καὶ φιλώμεθα:] λεγόμενόν τι, οἷον τᾶλλα καὶ φίλοι ὤμεν.

[Ταλανίζει·] αἰτιατικῇ. θρηνεῖ, ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

[Τάλαντα:] τὰ ζυγά, καὶ τὰ ιστάμενα.

[Ταλαντεύει·] αίτιατικῇ. σταθμίζει. τὰ δὲ τῆς τύχης νίκαις καὶ ἥτταις τῇδε καὶ τῇδε ταλαντευόμενα διέμεινε. καὶ τῷ μέτρῳ τῶν κινδύνων τὴν ἀμοιβὴν ἐταλάντευεν· οἷς μὲν γὰρ ἀξία ἄθλον εὐτολμίας ἐγίνετο, ἄλλῳ ἵππος.

[Τάλαντον·] πολλὰ μὲν σημαίνει· ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου μέρος· καθ' ὃ σημαίνονμενον Δημοσθένους φησί· πενήκοντα τάλαντα. ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα· ὥσπερ Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἢ τάλαντῳ μουσικῇ κριθήσεται. καὶ Ὀμηρικόν· χρύσεια πατήρ ἐτίταινε τάλαντα. τρίτον σημαίνονμενον ἡ ῥοπή· τέταρτον ἀριθμοῦ τι ὄνομα· ὡς καὶ πολυτάλαντος, ὁ πλούσιος. καὶ τὸ Ὀμηρικόν· κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα. καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται. ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τοῦ τρίτον ἡμιτάλαντον καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον καὶ ἑβδομον ἡμιτάλαντον. ἔστι δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον δύο ἡμισυ τάλαντα, τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον τέσσαρα ἡμισυ καὶ τὸ ἑβδομον ἡμιτάλαντον ἕξ ἡμισυ. καὶ ὅλως, οὗ τινος ἀριθμοῦ παρωνύμῳ μέρει ἐπονομάσει τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς τάλαντοισι· οἷον, ἂν μὲν ὄγδοον, ἐπτά· ἂν δὲ ἔννατον, ὀκτώ· συναριθμουμένου δηλονότι καὶ τοῦ ἡμισυ. φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἐν ἡμισυ τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν· ὡς καὶ τρία ἡμίμνια, τὴν μίαν ἡμισυ μνᾶν.

[Τάλαντον·] ὡς φησι Διόδωρος ἐν τῷ Περὶ σταθμῶν, μνῶν ἐστὶν ξ', ἡ δὲ μνᾶ δραχμῶν ρ', ἡ δὲ δραχμὴ ὀβολῶν ζ', ὁ δὲ ὀβολὸς χαλκῶν ζ', ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ζ'. τὸ τάλαντον δέ, τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικόν· παρὰ Σικελιώταις τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν μνῶν κδ', νυνὶ δὲ ιβ'. ὁ δὲ Ὀμηρος λέγει· δύο χρυσοῖο τάλαντα. ὡς μὴ εἶναι ἴσον τὸ καθ' ἡμᾶς τάλαντον τῷ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. ὡς γὰρ ἴσον τοῦ τρίποδος καὶ τοῦ λέβητος καὶ τοῦ ἵππου τίθεται. **[Τάλαντον]** δὲ παρὰ τῇ θεῖᾳ γραφῇ ἡ ἄνωθεν πεμπομένη ἐκάστῳ θεῖα χάρις. σύνταξις. Ἀριστοφάνης· καίτοι τάλαντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος. τούτεστι χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν. ὅτι τὸ τάλαντον παρά τισιν ἔχει λίτρας ρκε'. καὶ **[Ταλαντιαῖοι λίθοι·]** ταλαντιαῖοί γε μὴν ἦσαν οἱ βαλλόμενοι πέτροι· δύο δὲ καὶ πλεον ἀπῆρσαν σταδίου. ἡ πληγὴ δ' οὐ τοῖς προστυχοῦσι μόνον, ἐπιπολὺ δὲ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνους ἦν ἀνυπόστατος. αἰτιώμενοι δὲ τὸν Περικλέα πενήκοντα τάλαν τοῖς ἐζημίωσαν.

[Ταλαντουμένην·] Πλάτων ἐν Τιμαίῳ· τὴν δὲ γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως σειέσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων, κινουμένην δὲ αὖ πάλιν ἐκεῖνα σειεῖν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν· ἐπεὶ τὸ ζυγὸν τάλαντον λέγεται. καὶ ὑπερταλαντᾶν, τὸ ὑπερβαρεῖν.

[Ταλάντωσις·] στῆσις, στάθμησις.

[Ταλαπείριος·] ὁ ταλαίπωρος.

[Τάλαρος·] καλαθίσκος, κόφινος μικρός. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἃ τρίτατα δ' εἰροχαρῇ τάλαρον. καὶ

[Ταλαρίσκος·] Δημῷ μὲν ταλαρίσκον εὐπλοκον. μέλαν δὲ οἱ αἶμα ταυρινοῦ διὰ χρωτὸς ξέσσει· ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνω.

[Τάλαρος·] καλαθίσκος. καὶ τάλαρον σχοίνοις ὑφασμένον, ὃν ποτ' ὁδόντι ἐπλήρου τολύπη πᾶσα καθαιρομένη.

[Τάλας·] ἄθλιος.

[Ταλασήϊον ἔργον·] ἡ ἐριουργία.

[Ταλάσης·] ὑπομείνης.

[Ταλασίαν·] ἐριουργίαν. καὶ **[Ταλάσιον·]** ἐριουργόν.

[Ταλασιουργία:] ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία. ὁ δὲ τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας. καὶ αὖθις· οὐκ ὄντος ἀπρεποῦς τοῖς ἐπιχωρίοις, ὥστε τοὺς ἄνδρας ταλασιουργεῖν παρ' αὐτοῖς.

[Ταλασίφρονα:] ὑπομνητικόν.

[Ταλαοί:] τληπαθεῖς. οἱ δὲ διαιροῦσιν, ὥστε εἶναι τ' ἀλαοί. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι.

[Ταλαύρινος:] ὑπομονητικός, καρτερικός ἐν τῇ μάχῃ.

[Ταλαπαθές:] ταλαίπωρε.

[Ταλαίπωρος:] ὁ ἄθλιος. παρὰ τὸ τλῆναι καὶ τὸν πῶρον, ὃ ἐστὶ πάθος. ὅτι δὲ πῶρος πάθος τί ἐστίν, Ἀντίμαχος φησι· πῶρόν τιν' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο. καὶ πωρεῖν Ἥλεϊοι τὸ πενθεῖν φασί. καὶ Ἀντίμαχος αὖθις· πωρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. παρὰ τοῦτο οὖν τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

[Τάλεσιν:] ἀναλώμασιν.

[Τάληθές γὰρ ἰσχύον τρέφω:] ἀντὶ τοῦ ἔχω.

[Τάλιγγις:] ὁ δὲ Τάλιγγις ὅπλων μὲν καὶ μαχίμων ἀνδρῶν ἔκρινεν ἀλογεῖν, πόρναις δὲ καὶ ἀθυρογλώττοις ὁμοδίαιτος ὑπάρχειν.

[Τὰ Μαγνητῶν κακά:] ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀλγεινοτάτων κακῶν· παρόσον οὗτοι ἀσεβήσαντες εἰς θεὸν πολλῶν κακῶν ἐπειράθησαν.

[Ταμεσίχροα:] τέμνοντα τὸ σῶμα.

[Ταμεῖον:] θησαυρός. καὶ ταμιεῖον.

[Τάμη:] αὐθυπότακτον.

[Ταμίας:] ἀρσενικόν. **[Ταμία]** δὲ θηλυκόν.

[Ταμίαι:] ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησι κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδίμων, οἱ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱεράς καὶ δημοσίας τριήρεις, ὁ μὲν ἐπὶ τὴν Πάραλον, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.

[Ταμίαι:] ἀρχὴ τις παρ' Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι, ἡ τὸν ἀριθμόν. παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τὸ τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα, ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης. εἰσὶ δὲ τινες καὶ τῶν τριήρων ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός. ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δέδωκεν Εὐπόλις.

[Ταμίαι:] ἔφοροι, φύλακες, ταμιοῦχοι, διοικηταί.

[Ταμιεύεται:] διοικεῖται, ἀποκρύπτει, φυλάττει. καὶ ὅτι σωφρόνων ἐστὶν ἀνθρώπων, ὅταν μὲν εὐδοκεῖν πράττωσι, ταμιεύεσθαι τὰς τύχας· ὅταν δ' εἰς ταπεινὰς καὶ φαύλας ἔλθωσι, μὴθὲν ὑπομένειν ἀγεννές.

[Ταμιεύομενον:] φυλάττοντα.

[Ταμιεύω·] αἰτιατικῇ. καὶ σώματα μὲν προκαθαίρειν, ψυχῆς δὲ κάθαρσιν ταμιεύεσθαι.

[Ταμειῖον:] κοιτῶνα. καὶ **[Ταμειίδιον,]** ὑποκοριστικῶς.

[Ταμῖς:] δεσποίνης.

[Ταμῦναι:] πόλις ἐν Εὐβοίᾳ, ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἑρετριέων· ἐνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσχίνης φησὶ καὶ οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες.

[Τάν:] ἐταῖρε· ἢ σύ. καὶ Ὡ **[τάν,]** μετὰ τοῦ ἄρθρου.

[Ταναγραία:] πόλις.

[Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι:] οἱ μαχηταὶ καὶ θυμικοί, ὡς ἄνθρωποι. Βάβριος· ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων, οἷς φασιν εἶναι θυμὸν ὥσπερ ἀνθρώποις. καὶ παροιμία· ἀλεκτρυόνα καὶ ἀθλητὴν Ταναγραῖον. ἄδονται δὲ εὐγενεῖς οὗτοι. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ ἀλεκτρυόνα τὸ λεῖπον.

[Ταναή:] μακρά. ἐν Ἐπιγράμμασι· οὕτω τοι μελία ταναὰ ἀντὶ κίονα μακρὸν ἦσο.

[Τὰ Ναννάκου κλαύσομαι:] τὸν Νάννακον φασὶ βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ δακρύων ἰκέτευε.

[Ταναῦφῆ:] λεπτοῦφῆ.

[Τανάχαλκος:] πολύχαλκος. τανάχαλκόν τε λέβητα σὺν πελέκει.

[Τάν] ἐτνοδόνον τορύναν.

[Τανηλεγές:] σκληρόν.

[Τάνις:] ὄνομα τόπου. ἐνθα ἦσαν τοῦ Φαραῶ τὰ βασίλεια. ἐν πεδίῳ Τάνεως.

[Τανταλεία ψυχή:] τοῦ Ταντάλου.

[Ταντάλαιοι:] τρομικοί. καὶ παροιμία· **[Ταντάλαιοι τιμω ρίαι·]** ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν ἐχόντων, μὴ συγχωρουμένων δὲ ἀπολαύειν αὐτῶν· ὡς οἱ Βυζάντιοι, μὴ τολμῶντες ἔξω τοῦ ἄστεος διάγειν.

[Τάνταλος·] τοῦ Διὸς ἦν υἱός. ἀξιωθεὶς δὲ τραπέζης τῶν θεῶν ἐδημοσίευσεν αὐτῶν τὰ μυστήρια· καὶ διὰ τοῦτο κολάζεται ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαιοτηρίοις, πέτρον ἔχων ἐφύπερθεν αὐτοῦ ἡρτημένον καὶ κάτω ὕδωρ πολὺ καὶ βλαστήματα καρποφόρα. ἐὰν οὖν ἠθέλησε πιεῖν τοῦ ὕδατος, ἐπιπτεν ὁ λίθος ἐπ' αὐτόν. δίψει δ' ἐτήκετο, ὁρῶν μὲν ἀφ' ὧν ἔδει φαγεῖν καὶ πιεῖν, μὴ δυνάμενος δέ. ἐπὶ γενεαῖς δὲ ὅτε ἦσματο τῆς λίμνης τὸ γένειον ἐξηραίνετο.

[Ταντάλου κήπους τρυγᾶν·] Ἰσαίου τοῦ ῥήτορος νεωτέρου ἀσωτευομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντος, ἦρετο αὐτόν τις, τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων εἰς βρῶσιν. πέπαυμαι, ἔφη ὁ Ἰσαῖος, ταῦτα σπουδάζων· ξυνῆκα γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν. ἐν δεικνύμενος δήπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα, ὅτι σκιά καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. καὶ αὖθις· τὸν Ταντάλου λίθον οἶεσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς λεπτοῖς καλωδίοις ἡρτῆσθαι. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.

[Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται:] διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν δοθῆναι. ζητεῖ πλατύτερον ἐν τῷ τὰ Ταντάλου.

[Τανυγλώχιν:] μακρὰς ἀκίδας ἔχων.

[Τανυήκεας·] καὶ **[Τανύηκες,]** τεταμένην ἔχον τὴν ἀκμήν, ἢ αἰχμήν ἠκονημένην.

[Τανυμήκεες:] αἱ μῆκος ἄπειρον ἔχουσαι. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ αἱ τανυμήκεες αὗται ἰτέαι.

[Τανύποδας:] ταχείας τὰς Ἑρινῦς φασι· τὸ γὰρ τεῖναι τοὺς πόδας ἐστὶ τὸ βαδίσαι. τουτέστι τὰς πανταχοῦ τεινούσας τοὺς πόδας.

[Τανύπεπλος:] ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

[Τανύπτερος:] παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα.

[Τανύφλοιον:] μακρὸν φλοιὸν ἔχον.

[Τανχοσδρώ:] οὗτος στρατηγὸς ἦν τοῦ Χοσρόου. Μένανδρος· ὁ δὲ Τανχοσδρώ, ὁ τοῦ Χοσρόου στρατηγός, οὐχὶ ἐλέφαντάς τε καὶ ἀγροίκων ὄμιλον καὶ ἕτερα ἅττα φόβητρα κόμπῳ μὲν ἀρμόδια, ἐνεργὰ δὲ καὶ ἐμβριθῇ οὐδαμῶς, ἀλλὰ τοὺς μαχιμωτάτους τε καὶ εὐοπλοτάτους ἀγείρας πλήθους τε ἀγεν νοῦς ἀντάλλαγμα τοὺς τὰ πολέμια δεινοὺς ἀποκρίνας.

[Ταξεώτης. Ταξείδιον.]

[Ταξιαρχῆσαι. Ταξίαρχος:] ἡγεμὼν, στρατοπεδάρχης.

[Ταξίλης:] ὄνομα κύριον.

[Τάξις:] ἡ τάξις διττὴ ἐστίν· ἡ μὲν ἐν τῷ στρατηγῷ, ἡ δὲ ἐν τοῖς στρατιώταις. καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ στρατηγῷ τάξεως γίνεται ἡ ἐν τοῖς στρατιώταις.

[Τάξις:] αἱ β' τετραρχίαι, ἄνδρες ρκη'. καὶ ὁ ἡγούμενος πάλαι μὲν ταξίαρχος, νῦν δὲ ἑκατοντάρχης.

[Τάξεων ψιλῶν ὀνομασίαι καὶ ποσότης αὐτῶν·] λόχος ἀνδρῶν η'. σύστας δ' λόχοι, ἀνδρῶν λβ'. πεντηκονταρχία β' συστάσεις, ἀνδρῶν ξδ'. ἑκατονταρχία β' πεντηκονταρχία, ἀνδρῶν ρκη'.

ἐκάστη ἑκατονταρχία ἐκτάτους ἔχει ε', σημειοφόρον, οὐραγόν, σαλπιστήν, ὑπηρέτην, στρατοκῆρυκα. ψιλαγία β' ἑκατονταρχία, ἀνδρῶν σνς'. ξεναγία β' ψιλαγία, ἀνδρῶν φιβ'. σύστρεμμα β' ξεναγία, ἀνδρῶν , ακδ'. ἐπιξεναγία β' συστρέμματα, ἀνδρῶν , βμη'. στίφος β' ἐπιξεναγία, ἀνδρῶν , δςζ'. ἐπίταγμα β' στίφη, ἀνδρῶν , ηρζβ'. τούτου ἕκαστοι ἄνδρες η', ἐπιξεναγοὶ μὲν δ', συστρεμματάρχαι δὲ οἱ λοιποί. ζητεῖ πλατυτερόν ἐν τῷ τέλει τοῦ βιβλίου.

[Ταονθαρύζειν:] τρέμειν.

[Ταῶς:] ὁ Τηρεὺς. παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰώ. δασύνεται δὲ καὶ περισπᾶται.

[Ταῶς εὐπήληξ:] ὁ Μηδικός, καὶ χρυσόπτερος, καὶ ἀλαζονικὸς ὄρνις.

[Τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες:] ἐπισείοντες τὴν κεφαλὴν· ὁ ποιοῦσιν οἱ ἐκκελυμένοι. καὶ αὖθις· τῶν τὰ ὦτα κατεαγόντων καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας εἰς κωμωδίαν ἐτράπη καὶ γέλωτα τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα.

[Ταπεινός.] καὶ **[Ταπεινῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Τάπητες:] ἐπιβόλαια, ἢ στρώματα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

[Τάπὶ κοσκίνῳ:] λεγόμενόν τι. οἶον τάληθῇ πάντα.

[Τάποτίμια:] τοὺς μισθοὺς. Σοφοκλῆς· δεῖξον ἀνθρώποισι, τάποτίμια τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.

[Τάπίχειρα:] τὸν μισθόν, τὰς ἀμοιβάς. ἀμείνονα ἔχων τάπίχειρα τῆς ἥττης. ἐν Μυθικοῖς.

[Τὰ πλείστου ἄξια τῷ Πομπηΐῳ ὑπηρετοῦντα Μηνᾶν τὸν πειρατήν. Τὰ πολλά:] ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

[Τὰ πρῶτα Ἄρης εἰς τοὺς παῖδας ἐπηνείτο:] ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ κοσμίων, μετὰ δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων.

[Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγιν' ἐκτρέφει:] παροιμία. ἐν ἀκμῇ γάρ, φασί, μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινῆται ἀπὸ Ἀχιλλέως, Πατρόκλου, Αἴαντος, Νεοπτολέμου.

[Ταρρακῶν:] πόλις. καὶ κλίνεται Ταρρακῶνος.

[Ταραντενίδιον:] λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον, οὐ πάντως πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον. οὕτως Νικόστρατος. ἡ δὲ τὸ διάδημα, ὅπερ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχε σύμβολον δὴ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς, περισπάσασα, εἶτα μέντοι τῷ τραχήλῳ περιβαλοῦσα (τὸ δὲ ἦν ταραντενίδιον λεπτὸν τε καὶ ἀσθενές), ἐπεὶ μόνον ἐτάθη, κᾶτα ἀπορρήγνυται. ἡ δὲ περιαλγεῖ.

[Ταραντῖνος:] ὄνομα κύριον.

[Ταραντῖνοι:] τάξις τις ἱππέων οὕτως καλουμένη.

[Ταραξίας·] ὁ δὲ ὡς ταραχώδης καὶ ταραξίας ἐπέσκηψε τῇ Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίᾳ λαίλαπος δίκην ἢ θυέλλης.

[Ταραξικάρδιον:] τὸ δάκνον τὴν καρδίαν. τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἤδη καὶ ταραξικάρδιον. αὐξήσει κέχρηται, εἰπὼν ταραξικάρδιον. ἔστι γάρ τι δεινόν, ὃ μὴ οὕτως ἐστὶ δεινόν, ὡς δάκνειν καὶ ταράττειν καρδίαν. ὅπερ δὲ τῇ καρδίᾳ ταραχὴν ἐμποιήσειεν ἄν, τοῦτο ἀναμφι λόγως δεινότατον νομίζοιτο.

[Ταράσσω·] αἰτιατικῇ.

[Ταρβεῖ:] φοβεῖται. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ταρβεῖν, ἀντὶ τοῦ τιμᾶν. ταρβεῖν μὲν, ὧ γεραιέ, τάνθυμήματα πολλή 'στ' ἀνάγκη τάπο σοῦ. καὶ μὴν ἔνεστι τοῖς εὖ σκοπούμενοις ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτέ.

[Τάρβη] καὶ **[Τάρβος:]** εὐλάβεια, φόβος. ὧ μὴ 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ. τουτέστιν ὁ μὴ τὸ ἔργου δεδοικῶς οὐδὲ τὸν λόγον.

[Τάριχα.] ὄψα πολυτελεῖ. καὶ ταρίχη συχνά. καὶ παροιμία· ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχη στερκτέον. παρεγγυᾷ, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

[Ταριχαῖοι:] ὄνομα ἔθνους.

[Ταριχεύει:] τήκει, ξηραίνει.

[Ταριχεύειν,] ταριχεύειν: ὥσπερ οἱ τὰ ψὰ τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν. καὶ οἶον εἰς γάρον ἐξιχωρίζεσθαι, γάριχός τις ὢν. λέγεται καὶ **[Ταριχηρά.]** Ἀρριανός· ὁ δὲ ἔδωκε σῖτόν τε καὶ οἶνον καὶ κρέα ταριχηρὰ κατὰ σκηνήν.

[Ταριχεῖα. Τάριχος:] τὸ τάριχος οὐδετέρως. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω. ἔστι δὲ κρέας ἁλσὶ πεπασμένον. παρὰ τὸ εἰς γάρον ἐξιχωρίζεσθαι.

[Ταρκύνιος Σούπερβος·] οὗτος τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβόμενος τῶν Ῥωμαίων μετεκαίνισεν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηγεν, οἷα δὴ ἐκ τοιούτων παρελθὼν εἰς τὴν ἡγεμονίαν δραμάτων, τοὺς τε νόμους μεταθεῖς καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ σύνηθες προβαλλόμενος καὶ δι' αὐτῶν τὸν δῆμον αἰκίζόμενος· φιλοπόλεμός τε, εἰ καὶ τις ἄλλος, γεγονῶς ὑπερόπτης τε καὶ

ἀλαζών. ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην ἀπηνέγκατο· σουπέρβους γὰρ τοὺς ὑπερηφάνους ὠνόμαζον Ῥωμαῖοι.

[Ταρκυῖνιος. Τάρπεια:] ὄνομα.

[Τάρπημεν:] ἐκορέσθημεν.

[Ταρσός:] ὁ τάλαρος· τὸ καλάθιον παρ' ἡμῖν.

[Ταρσός:] ἐκ μέρους· ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός, ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός, καὶ πλέγμα. Θουκυδίδης· οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες ἐσέβαλλον ἐς τὸ διηρημένον τοῦ τείχους.

[Ταρσός:] πόλις Κιλικίας, ἣν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Σαρδανάπαλος, βασιλεὺς Ἀσσυρίων.

[Ταρσός:] κυρίως τῶν ὀρνίθων ἢ πτέρωσις· ἀφ' οὗ καὶ τῶν κωπῶν ὅμοιος ὁ σχηματισμός. οὕτως Ἡρόδοτος.

[Ταρσοί:] τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν· καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν. καὶ ταρσοῖς, πτεροῖς ἄκροις. ὁ δὲ τὴν παράταξιν αὐτῶν διέλυσεν, ἃς μὲν τιτρώσκων, ὧν δὲ τοὺς ταρσοὺς παρασύρων.

[Ταρσοὶ καλάμων.] οἱ δὲ Λαζοὶ βόθρους ὀρύξαντες καὶ δόρατα τοῖς βόθροις ἐγκαταπήξαντες ταρσοῖς καλάμων καὶ ὕλη μὴ βεβαίαν ἐχούσῃ βάσιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον ἄχθος ὀλισθαίνουσα, τὰ στόματα τῶν ὀρυγμάτων ἐκάλυψαν· καὶ χοῦν ἐπιβαλόντες τὰ τε παρ' ἐκάτερα χωρία γεωργήσαντες καὶ πυροὺς σπεύραντες ἐτροπώσαντο τοὺς Ῥωμαίους. **[Ταρσοὶ καλάμων]** παρ' Ἡροδότῳ ἡ πρασιά, οὗ ἐξήραινον τὴν πλίνθον.

[Τάρταρος:] ὁ κατώτερος τοῦ ᾗδου τόπος. καὶ Τάρταρον, τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον οὕτω λέγουσι. Περὶ ψυχῆς. καὶ **[Ταρτάρειος βόθρος. Ταρτησία μύραινα:]** ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων.

[Ταρτησσός:] Ἰβηρικὴ πόλις πρὸς τῷ ὠκεανῷ, ἐκτετοπισμένη παρὰ τὴν Ἄορνον λίμνην. τῆς δὲ Ταρτησσοῦ Ἀγαθώνιος ἐβασίλευσεν. Ἀριστοφάνης Ταρτησίαν μύραιναν λέγει. καὶ οὐδετέρω.

[Ταρτήσιον. Ταρροί:] τάλαροι καὶ ταρσοί. καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν. αὐτὸ τὸ πτέρωμα. καὶ Θουκυδίδης οὕτως.

[Ταρροί:] Ἀττικῶς τὰ ἐκ σχοίνων πλέγματα. τοὺς γοῦν καλάμους τοὺς γεωργικοὺς ταλάρους καλοῦσι. τὴν δὲ κρεμάθραν Ἀριστοφάνης οὕτως ἐκάλεσεν. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς· ἐφ' ἧς ὁ Σωκράτης ἐκρέματο. ἢ ταρρός, μετέωρόν τι ἱκρίον, ἐφ' οὗ αἱ ἀλεκτορίδες κοιμῶνται. τοιαύτην δὲ τινα ὑποληπτέον τὴν κρεμάθραν ἐσκευάσθαι.

[Ταρφειαί:] πυκναί.

[Ταρχύσωσι:] θάψωσι.

[Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις:] παροιμία αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας. παρῆλθε δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν· ἐλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιζαν τῇ καλουμένῃ σάμῃ, ἣ ἐστὶν εἶδος πάθους Σαμιακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἀλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίων ἔστιζαν.

[Τὰς ἐν ᾗδου τριακάδας:] ἐπὶ τῶν περιέργων καὶ τὰ ἀποκεκρυμμένα γινώσκειν ζητούντων.

[Τάσις:] ἑκτασις· καὶ δρόμος.

[Τὰς ὁδοὺς οἶδεν, ἅσπερ Εὐκράτης ἔφυγε τῶν κυρηβίων εὐθύ:] ἔνθα δὴ κάχρυς ἀλήθονται· κυρήβια γὰρ αἱ ἀλληλεσμέναι κριθαί. διαβάλλει δὲ τὸν Εὐκράτη ὡς τοιαύτην τέχνην ἔχοντα· ὃς καὶ Στύππαξ ἐκαλεῖτο. Ἀριστοφάνης· εὐλαβοῦ δὲ μὴ δια φύγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς, ἅσπερ Εὐκράτης ἔφυγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων. εἴρηται ἐπὶ τῶν φευγόντων.

[Τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακῶς, ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται:] ἀντὶ τοῦ ἐσκυθροπακῶς.

[Τὰ Ταντάλου τάλαντα ταλαντίζεται:] διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὥς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι. οὗτος γὰρ πλούσιος Φρυξ ἐπὶ ταλάντοις διεβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν τρίτῳ. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα, ὥς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται· Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται. αὕτη οὖν ἡ παροιμία παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων εἴρηται· ἐπεὶ περ παίζοντες πολλὰ τοιαῦτα καὶ ἄλλα πεποιήκασιν, οἷον ἀγαθῶν ἀγαθίδες, καὶ σοφώτερος σοφοῦ παρ' Ἐπιχάρμῳ.

[Τατιανός:] οὗτος ἐπὶ τοῦ Παραβάτου Ἰουλιανοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ Ἀμάχιος.

[Τατίκιος:] ὄνομα κύριον.

[Τάτιος:] ὄνομα κύριον. ἡ δὲ τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα ὑπισχνεῖται Τατίῳ προδώσειν τὸ φρούριον.

[Τάττουσα:] ἐν τάξει τιθεῖσα. Δαμάσκιος· ἡ δὲ ὅσα πάθη τῆς ψυχῆς τάττουσα ταῦτα καὶ διακοσμοῦσα. περὶ κοσμιότητος καὶ σωφροσύνης ὁ λόγος.

[Τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτά, καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖ τὰ αὐτά:] γεωμετρικός ἐστιν ὁρος τοῦτο ἀξιῶν, ἐπειδὴ σὲ μὲν ὁ τρόπος ἐποίησε φίλον, τὸν δὲ ὁ δεῖνα καὶ ἡ φύσις, ἅμφω δὲ ἐνὸς ἐστὲ φίλοι· δεῖ δὴ καὶ ἀλλήλων ὑμᾶς ἐξηρτηθῆναι, καθάπερ ἐμοῦ τοῦ μέσου. καθάπτω τοιγαρ οὖν ὑμᾶς ἀλλήλοις.

[Τὰ τῶν φόρων κρείττω:] παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω φερομένων ὧν ἡδίκησαν.

[Τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον:] ὅτι τοῖς εἰς θάνατον κατακριθεῖσι τρία παρετίθουν, ξίφος, βρόχον, κώνειον. τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον· οἱ δὲ τὰ τρία τὰ παρὰ τῇ αὐλῇ. τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀγομένοις μετὴν παρρησίας, ὥστε τροφῆς καὶ οἴνου πληρωθεῖσι τρία λέγειν, ἃ βούλονται· μεθ' ὃ ἐφιμοῦντο. τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον καλούμενον αὐλὴ ἐλέγετο, καὶ οἱ ὑπηρετικοὶ αὐλικοί. ἄλλως· τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον· μέμνηται Ἄλεξις ἐν Αἰπόλοις. ὅτι ὁ μαντευόμενος ἐν Δελφοῖς σεσημασμένους ἐλάμβανε τοὺς χρησμούς, καὶ προεῖρητο αὐτῷ, εἰ λύσει, ζημία μία τῶν τριῶν· ἡ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι ἢ τῆς χειρὸς ἢ τῆς γλώττης.

[Ταυρέας:] ὄνομα κύριον.

[Ταυρεΐη φωνή:] τοῦ ταύρου. καὶ **[Ταύρειον αἶμα. Ταυρηδόν:]** ὡς ταῦρος. Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου· ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω. τοιοῦτος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιζόμενος ὁ Αἰσχύλος.

[Ταυρίδιον:] ὁ μικρὸς ταῦρος. καὶ **[Ταύριος Ποσειδῶν.]** ὅτι ἵπποι σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.

[Ταυρική:] τόπος.

[Ταυρίωνος. Ταυροβόλος:] ἡ Ἀθηνᾶ.

[Ταυροκέρκouroι:] ποτάμια πλοῖα.

[Ταυρομένειον:] πολίχνιον. καὶ **[Ταυρομενείτης. Ταυροπόλα:]** ἡ Ἄρτεμις ἡ ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας τιμωμένη. ἢ ἀπὸ μέρους, τῶν ποιμνίων ἐπιστάτις. ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ τῇ σελήνῃ ἐστὶ καὶ ἐποχεῖται ταύροις· ἦν καὶ Ταυρωπὸν ὀνομάζουσιν. ἢ ῥά σε Ταυροπόλος ὥρμησεν ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας. τοὺς πολλοὺς γὰρ τῶν μαινομένων ἐκ σελήνης νοσεῖν ὑποτίθενται, διὰ τὸ τῶν νυκτερινῶν δεσπάζειν φαντασμάτων.

[Ταυροπόλον:] τὴν Ἄρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περίεισι πάντα, ὡς Ἀπολλόδωρος· Ἴστρος δ' ἐν γ' Ἀτάκτων, ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιτεμφθέντα Ἴππολύτῳ ταῦρον ἐξοίστηρσεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν. οἱ δ' ὅτι ἔβαλε, διὸ καὶ ταυροβόλον. καὶ Ἀθηνᾶ δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἄνδρῳ· ὁ γὰρ Ἄνιος δούς ταῦρον τοῖς Ἀτρείδαις ἐκέλευσεν, ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεῶς ἄλλῃται, ιδρύσασθαι Ἀθηνᾶν· καὶ οὕτως εὐπλοήσῃ. ὁ δὲ ἐν Ἄνδρῳ ἐξήλατο.

[Ταῦρος,] Βηρύτιος, φιλόσοφος Πλατωνικός, γεγωνὸς ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. ἔγραψε Περὶ τῆς τῶν δογμάτων διαφορᾶς Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους, Περὶ σωμάτων καὶ ἀσωμάτων· καὶ ἄλλα πλεῖστα.

[Ταῦρος:] τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. καὶ ἀταυρώτη, ἡ ἄμικτος, ἀγνή. οἴκαδ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.

[Ταῦρος:] ὄνομα ὄρους. ταύρῳ γὰρ ἐστὶ συμφυῶς εἰκασμένος σκιρτῶντι καὶ ῥιπτοῦντι τοὺς ὀπισθίους πόδας πρὸς ὕψος· εἶτα δὴ τὸν αὐχένα κυρτῶς ὑπεξαίρουντι.

[Ταυροφάγον:] τὸν Διόνυσον. Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ. ἀντὶ τοῦ ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασι βοῦς ἐδίδото. ἢ τὸν ὠμηστήν. ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετήνεγκε τοῦνομα Ἀριστοφάνης. ὅστις ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μῆτ' εἶδεν μῆτ' ἐχόρευσε, μῆτε Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ ἐτελέσθη. τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον οἰομένους ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς ἔπαθλον· ψευδῶς. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ Τυροῦς· Διονύσου τοῦ ταυροφάγου. καὶ ὅτι φίλοινος ἦν· καὶ διὰ τοῦτο ἐπίθετον τοῦ Διονύσου αὐτῷ περιτιθέασιν. οἱ δὲ ἔτι περιεργότερον τὸν λόγον ἀποδιδόασιν μητέρα Κρατίνου, ἣτις Βακχεῖα ἐτελέσθη, ἃ εἰσι τοῦ μοσχοφάγου Διονύσου. ἢ τολμηρά, ἀπὸ τῶν Βακχῶν.

[Ταυρωπόν:] τὴν Ἄρτεμιν λέγουσι.

[Ταυταγί·] παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισιν· ἔσται ταυταγί.

[Ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών. νῆ τὸν Δί', αὐτὴ ποῦ 'στι τοίγ' ἡ Δαρδανίς. Ταῦτα πράσσω, φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν·] Κρατῖνος Ὡραις. ἡ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων.

[Ταῦτα πρὸς ἀνδρός ἐστι] νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ πολλὰ περιπεπλευκότος, μετακυλινδεῖν αὐτὸν αἰεὶ πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον μᾶλλον ἢ γεγραμμένην εἰκόν' ἐστάναι, λαβόνθ' ἐν σχῆμα· ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύοντα. διότι ἀκίνητον τὸ ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι. περιπεπλευκότος δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς πάντα τετριμμένου. ὅμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου· οὐ γάρ ποτ' εἶων Σθένελλον εἰς τὸν εὐτυχῇ χωροῦντα τοῖχον, τῆς δίκης ἀποστερεῖν.

[Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια:] ἐπὶ τῶν τὰ τελευταῖα ποιούντων. Πολυκράτης γὰρ ὁ Σάμου τύραννος Ῥήνιαν ἐλὼν καὶ ἀναθεὶς αὐτὴν τῷ Ἀπόλλωνι καὶ ἐν Δήλῳ θεὸς ἀγῶνα κάλλιστον ἡρώτα πέμψας εἰς Δελφοὺς, πῶς δεῖ καλεῖν τὸν ἀγῶνα, Δήλια ἢ Πύθια. ὁ δὲ χρησμὸς εἶπε· ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια· σημαίνων, ὅτι εὐθέως ἀποθανεῖται.

[Ταῦτά τοι καὶ θαρρῶν αὐτὸς κατὰ τι ἔθος ἀρχαῖον ἐκέλευσε δι' ἡμέρας τὴν ἱερουργίαν τὴν τεταγμένην δρᾶσαι τῷ θεῷ:] ἀντὶ τοῦ ἔνεκεν τούτου. καὶ αὖθις· ταῦτά τοι καὶ τεθνεῶτα ἔθαψεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ταφῇ θαυμαστῇ. ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο.

[Ταύτη:] τούτου ἔνεκεν, ἢ οὕτως. ταύτη τοι οὐ πολὺ ὕστερον παρελύθη τῆς ἀρχῆς. καὶ αὐθις· ταύτη τοι καὶ οὐ τι εὐλαβούμενος εἵποιμι. καὶ αὐθις· καὶ ἐδόκει ταύτη γε τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν. καὶ αὐθις· ὁ δὲ Βροῦτος ταύτη οὐδὲ ἐπέiraσε διαβῆναι, ἐτέραν δὲ τινα μακροτέραν περιελθόντες.

[Ταυτηΐ:] ταύτη.

[Ταυτηνί:] ταύτην.

[Ταυτί:] ταῦτα.

[Ταυτίζω:] ἰδιοποιοῦμαι.

[Ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς:] Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν δοκούντων ἐκφοβεῖν.

[Ταυτὶ μὲν εἰκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον, τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς:] ὁ γὰρ Αἰσχύλος Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν. ὁ δὲ ἐστὶ μῦθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος, πληγέντα ἀτράκτω τοξικῶ τὸν αἰετὸν εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος· τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλίσκόμεθα. καὶ ἡμεῖς οὖν, φησὶν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν γνώμῃ. τοῖς αὐτῶν πτεροῖς, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν.

[Ταυτοέπεια.] καὶ **[Ταυτοεπεῖν,]** ταυτολογεῖν.

[Ταυτόν:] τοῦτο τριχῶς διαιρεῖ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τοπικοῖς. πρὸς δὲ τούτοις τοῖς τρισὶ καὶ τέταρτόν τινα προστίθεται, κατ' ἀναλογίαν, πορρώτερον ὄντα τῶν τριῶν. οἱ δὲ τρεῖς εἰσιν οὗτοι· ταυτόν γὰρ τὸ μὲν κατ' ἀριθμὸν λέγεται, τὸ δὲ κατ' εἶδος, τὸ δὲ τῷ γένει. ἀριθμῷ ταῦτά ἐστιν ἀλλήλοις ὦν ὀνόματα πλείω, τὸ δὲ πρᾶγμα τὸ ὑπ' αὐτῶν σημαίνον ἐν, οἷά ἐστι τὰ πολυώνυμα· ἀριθμῷ γὰρ ἐν τὸ λῶπιον καὶ ἱμάτιον, ὅτι τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς κατ' ἀριθμὸν ἐστὶ δηλωτικά. κἂν λόγος δὲ κἂν ὄνομα ταυτόν σημαίνει, ἐν κατ' ἀριθμὸν καὶ τοῦτο· κἂν λόγοι πλείους σημαίνωσι ταυτό, καὶ ταῦτα ἀριθμῷ ταῦτά· τῷ γὰρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτοῖς εἶναί ἐστιν, οὐ τοῖς ὀνόμασι σημαντικοῖς. συνελόντι φάναι, κατ' ἀριθμὸν, ὥς τὰ πολυώνυμα, λῶπος, ἱμάτιον. κατ' εἶδος, ὥς Σωκράτης καὶ Πλάτων. κατὰ γένος, οἷον ἄνθρωπος, ἵππος· ζῶα γὰρ ἅμφω. κατ' ἀναλογίαν, ὥς καρδία καὶ πηγὴ καὶ μονάς· ὥς γὰρ ἔχει ἡ πηγὴ πρὸς ποτόν, οὕτω καὶ μονὰς ἐν ἀριθμῷ, καρδία ἐν ζώῳ. ὅψις ἐν ὀφθαλμοῖς· νοῦς ἐν ψυχῇ. νηνεμία καὶ γαλήνη ἡ αὕτη· ὁ γὰρ γαλήνη ἐν θαλάσῃ, τοῦτο νηνεμία ἐν ἀέρι· ἡσυχία γὰρ ἅμφω.

[Ταυτόν πέπονθα τῷ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος·] ὅτι μὲν οὐχ ἐκόντες (ὁκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὥς ἄκοντες), τὸν καλὸν τε καὶ ἀγαθὸν πρὸς ὀλίγον ἡμῶν ἐπετρέψαμεν χωρισθῆναι, τεκμαίρη δήπουθεν. ἴσως δ' ἂν μοι καὶ σοὶ γένοιτο καὶ αὐτῷ δὲ πρὸς παραμυθίαν μικρόν, εἰ σοὶ μὲν ἐκεῖνος, ἡμεῖς δὲ δι' ἐκείνου σοῦ τύχωμεν. ἔστι δὲ μοι τούτων οὐδὲν ὑπὲρ αὐτοῦ πλεον πρὸς σε καθήκει λέγειν, οἶσθα δήπουθεν. εἰ γὰρ ἐγὼ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος.

[Ταυτόν ἐποίησε τοῖς θηρῶσι τὰς ἐγγέλους·] οἱ τῷ θρίῳ τῆς κράδης προσχρώμενοι καὶ τὸν βόρβορον ἀναταράξαντες τῆς θήρας τυγχάνουσι. κάκεῖνος συγγεῖ τὰ δημοσία καὶ ἀναφυρᾷ, βουλόμενος τούς τε ἀδελφούς καὶ τοὺς προεστηκότας εἰς ταῦτο συμβαλεῖν.

[Ταυτότης:] ἡ ὁμοιότης. Πισίδης· τῇ ταυτότητι συγχυθεὶς τῶν δακρύων. καὶ τὴν χαρὰν γὰρ πολλάκις χαρὰ τρέφει· καὶ δάκρυσίν τις ἐξεγείρει δάκρυα.

[Ταυτότητος:] ἀπαραλλάκτου φύσεως.

[Ταφήϊον:] ἐντάφιον.

[Τάφιος:] ἐθνικόν. ὁ ληστής.

[Τάφος:] καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον. καὶ τὸ περιδειπνον. Ὅμηρος· τάφον Ἑκτορος ἵπποδάμοιο. οὐ τὸν τύμβον.

[Ταφόσιρις:] ὄνομα κύριον.

[Ταφρεῦσαι:] διορύξαι, περισκάψαι.

[Τάφρος:] τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα. καὶ **[Τάφρη]** θηλυκὸν παρ' Ἡροδότῳ. ὀρύξαντες τάφρην εὐρέην ἐπέτειναν ξύλα ἀσθενέα ἐπ' αὐτῆς.

[Τάχα:] ἴσως, ἢ ταχέως, ἢ τυχόν.

[Ταχεῖα.]

[Ταχινός:] ὁ ταχύς.

[Τάχιον:] ταχύ.

[Ταχύ:] ἀντὶ τοῦ ταχέως ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν παλαιῶν. παρ' Ὀμήρῳ δὲ **[Τάχιστα,]** ἀντὶ τοῦ ταχέως. καί, λῦσαν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν. ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς, ταχέως.

[Ταχυβάμονας ὄρκους:] Ἀρίσταρχος κατ' ἀντίφρασιν ἀκούει, ἀντὶ τοῦ βραδεῖς. βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἐτέρῳ τινὶ γενομένους νοεῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιорκήσαντες. ὅθεν καὶ παροιμία· Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος.

[Ταχυβούλοις:] ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβαλλομένοις, προπετέσιν, ἀπερισκέπτοις. κωμωδοῦνται δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς τοιοῦτοι, καὶ ὅτι ταχέως μετανοοῦσιν ἐν οἷς βουλεύονται.

[Ταχυναυτεῖ:] ταχέως πλεῖ. αὗται ἱερὰι τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι.

[Ταχύς] δ', ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσης, ἐπ' ἄλλο πῆδα νόημα φρενός. οὗ πόρον οὐκ ἔστιν εὐρεῖν ἄπορον λέγει. σκώπτειν διὰ τούτων βούλεται τὸν Σωκράτην, ὡς χλευαζόμενον ἐν ταῖς συζητήσεσι καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ στενοχωρίας. διδάσκει δὲ αὐτόν, ὅτι, ἐὰν ἀπο ρήσης εἰς τι, ταχέως ἐπ' ἄλλο πῆδα νόημα. ὁ δὲ ὑποτιθέμενος ἄλλῳ δηλονότι, αὐτὸς ἐν πείρᾳ γενόμενος τῶν ὅσα λέγεται, ὑποτίθεται.

[Ταινάριον κακόν:] τὸ μέγα καὶ παρανομούμενον εἰς ἱκέτας· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι καταφυγόντας τοὺς Εἰλωτας εἰς Ταίναρον ἀπέκτειναν. καὶ **[Ταιναρίτης,]** ὁ πολίτης.

[Ταίναρον:] ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ἐν ᾧ στόμιον ἦν κατάγον εἰς ἄδου. ἔνθα καὶ Ποσειδῶνος ἱερὸν Ἀσφαλείου. ἐκεῖσε δὲ τοὺς Εἰλωτας ἱκέτας καθεσθέντας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος οὐδὲν δείσαντες ἀνείλον οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκουν ἐναγεῖς εἶναι. καὶ Ἀριστοφάνης· αὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρῳ θεός, σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.

[Ταινίαι:] ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια, στέμματα, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια. καὶ **[Ταινίδιον,]** τὸ στέμμα. Αἰλιανός· ὁ δὲ ἐκρυέντος τοῦ αἵματος περιτραπεῖς ἐντάφιον ἑαυτῷ τρόπον τινὰ τὸ δυστυχὲς ταινίδιον ἐπήγετο. περὶ Μαξίμου λέγει τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ, τοῦ ἀποσπάσαντος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἀννίβου τὸ στέμμα.

[Ταινία:] λίνα εἰς λεπτὰ διακεκομμένα. Αἰλιανός· τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσει ταινίαις, ἥ διάδημα ἱματίου.

[Ταινία·] ὁ δὲ Μίλων ὁ παγκρατιαστής περιεδεῖτο τῷ μετώπῳ χορδὴν καθάπερ ταινίαν ἢ στέφανον· κατέχων δὲ ἐντὸς χειλέων τὸ ἄσθμα καὶ ἐμπυλὰς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας διερρήγνυεν ὑπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδὴν καθάπερ πάπυρον. καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ μὲν ἐς τὸν ἀγκῶνα ἐκ τοῦ ὤμου παρ' αὐτὴν καθίει τὴν πλευράν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν ἐς εὐθὺ τῶν δακτύλων, τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀντιστρέφων ἐς τὸ ἄνω, τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις ἐπικειμένων κατὰ στοῖχον. τὸν ἐλάχιστον οὖν τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον οὐκ ἀπεκίνησεν ἄν τις βιαζόμενος. ἀπέθανε δὲ οὗτος ἐπιτυχὼν ξύλῳ ξηρῷ, σφῆνας ἔχοντι διῆστῶντας αὐτό· ὁ δὲ ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαρρήξων. ὀλισθαίνουσί τε δὴ οἱ σφῆνες, κάκεϊνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου λύκων ἐγένετο εὖρημα.

[Ταινιοῦντος:] στεφανοῦντος. προσιόντες δὲ αὐτῷ ἐταινιάζον οἱ στρατιῶται καὶ ἀνέδουν.

[Τεγέα:] πόλις. καὶ **[Τεγεάτης,]** ὁ πολίτης.

[Τέγγε:] βρέχε. οἶνῳ πνεύμονα τέγγε, φίλης δ' ἀπέχου Κυθε ρείης.

[Τέγγεσθαι:] εἶκειν, ἐνδιδόναι. καὶ **[Τέγγει,]** βρέχει, μαλάττει. ἐν Ἐπιγράμμασι· νῆά σοι, ὦ πόντου βασιλεῦ καὶ κοίρανε γαίης, ἀντίθεμαι μηκέτι τεγγομένην.

[Τέγξω:] βρέξω.

[Τεγεσταῖοι:] ὄνομα ἔθνους. καὶ θηλυκὸν **[Τεγέστη,]** ὄνομα πόλεως.

[Τέγος:] στέγη· ἢ ὑπερῶον, δωμάτιον, οἰκία πρόσγειος.

[Τεγχάρων·] δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεγχάρων δὲ παύεται. ζητεῖ ἐν τῷ Ἀράβιος ἄγγελος.

[Τεήν:] τὴν σήν. τεήν διφῶσα καλιήν.

[Τεῖν:] σοί, Δωρικῶς. ἐν Ἐπιγράμμασι· νικήσας ἀνέθηκε τεῖν περικαλλές ἄγαλμα.

[Τεθέντων:] ἀντὶ τοῦ ληφθέντων, ὁμολογηθέντων, συγχωρηθέντων· φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης· συλλογισμὸς ἐστὶ λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν.

[Τεθεωρημένη:] ζητητικὴ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως. ὁ μὲν οὖν Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος νωθρὸς ἦν τὴν φύσιν καὶ χασμώδης, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος, εἰπὼν τὴν γεωμετρίαν αὐτοῦ χάσκοντος εἰς τὸ στόμα ἐμπτῆναι.

[Τεθεικότες:] ἀποβαλόντες. Ἰώσηπος· οἱ δὲ πρὸς τὸ ἔργον διηρημένοι, τὰ πολλὰ τεθεικότες τῶν ὅπλων.

[Τεθηγμένον:] ἠκονημένον.

[Τεθηλότα:] θάλλοντα. ἐστεφανωμένοι κλώνας τε δάφνης τεθηλότας σείοντες.

[Τεθηλυμμένων] καὶ **[ἐκτεθηλυμμένων.]**

[Τέθηπα:] καταπέπληγμαι.

[Τεθηπότες:] ἐπτοημένοι, δειλιάσαντες.

[Τέθμια:] νόμος. καὶ **[Τέθμια,]** νόμιμα.

[Τεθνάναι.]

[Τέθνασο:] προστακτικόν.

[Τεθνειῶτος. Τεθνήση:] διὰ τοῦ σ οἱ Ἀττικοί. οἴμ', ὡς τεθνήσῃ.

[Τεθνεῶτα. Τεθνία:] γαστριμαργία πολλή.

[Τεθνεῶτα.] καὶ **[Τεθνώντων,]** ἀποθανόντων. τεθνώντων δὲ πολλῶν καὶ σαλευόντων ὑπὲρ τοῦ ζῆν ἐπὶ λεπταῖς ταῖς ἐλπίσι.

[Τεθολωμένος:] καὶ ἐπὶ χαρᾶς· Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις· γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον. καὶ ἐπὶ λύπης· ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθολοῦθ' ἡ καρδία.

[Τέθρια·] ἄγωνα καὶ ἄγρια φυτά.

[Τέθριππον:] ἐκ τεσσάρων ἵππων ἄρμα.

[Τεθυκώς:] εὐχαριστήσας.

[Τεθυμμένος:] ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος, ἢ κεκακωμένος.

[Τεθυωμένοι:] τεθυμιαμένοι, εὐώδεις.

[Τέκεα:] τέκνα. καὶ **[Τεκόντες,]** οἱ γεννήτορες. τοῖς τεκοῦσι γὰρ οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν. τουτέστιν ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγείσθω πόνον εἶναι τὸν κάματον.

[Τεκμαιρόμενος:] στοχαζόμενος. ψευδῇ τεκμαιρόμενος ἀληθέσι καὶ οὐ γενησόμενα εἰκάζων γενησομένοις.

[Τεκμήρασθαι·] γενικῇ. **[Τεκμηριῶ]** δὲ αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ.

[Τεκμήριον:] ἀληθινὸν σημεῖον. ἢ τὸ ἄλυτον. καὶ **[Τεκμηριώδης ἀπόδειξις]** λέγεται τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ εὐρεῖν καὶ κατανοῆσαι. καὶ ἂν μὲν πάντως ἔπῃται τὸ αἰτιατὸν τῷ αἰτίῳ, τεκμήριον τοῦτο λέγεται· ἂν δὲ μὴ πάντως ἔποιτο, σημεῖον ἂν λέγοιτο, τεκμήριον δὲ οὐκέτι· διότι μηδὲ ἄλυτόν ἐστιν. οἶον ὡς τὸ ὠχρά ἐστιν, ἐπειδὴ τέτοκε. καὶ αὖθις· ὅτι δὲ δαίμων ἦν ἀνθρωπόμορφος ἢ Θεοδώρα, τεκμηριώσαιτο ἂν τις τῷ μεγέθει σταθμώμενος, ὧν ἐς τοὺς ἀνθρώπους κακῶν ἔδρασεν. ἐν γὰρ τῷ ὑπερβάλλοντι τῶν πεπραγμένων καὶ ἡ τοῦ δεδρακότος δύναμις ἐνδηλος γίνεται. καὶ αὖθις φησι Δαμάσκιος· ὄρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμήρια τῶν θείων ἀφωρισμένα στοιχείων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρωπείων διάκρισιν· τῆς μὲν φιλοπονίας τὸ ἀνύσιμον ὑπὲρ πάντα λόγον, τῆς δὲ εὐσυνέτου γνώμης τὸ ἐξιστάμενον τῆς ἐμφανοῦς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας, τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ παρηρεθισμένον εἰς τὴν τοῦ νοητοῦ κάλλους ἀπόλαυσιν. ὁ δὲ κατέδεισεν, ἐπειδὴ ἔγνω τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ, καὶ ὅτι τοῖς ἔργοις τὰς ἀπειλὰς ἐτεκμηρίου.

[Τέκμησσα:] ὄνομα κύριον. ἢ τοῦ Αἴαντος γυνή. καὶ ὄνομα πόλεως. καὶ **[Τεκμησσεύς,]** ὁ πολίτης.

[Τέκμωρ:] τέλος, μόρον, θάνατον.

[Τέκος:] τέκνον.

[Τεκταινόμενος:] κατασκευάζων.

[Τεκτήνατο:] κατεσκεύασε.

[Τέκτων:] κοινῶς τεχνίτης, ὁ λαοξόος, καὶ ὁ τῶν ξύλων. εἰδήμων.

[Τελαμών:] ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους καὶ τῆς ἀσπίδος. Ἰάμβλιχος· περιβαλὼν δὲ περὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ τοὺς τελαμῶνας προσέδρησε τῇ κλίνῃ. καὶ ἡ εἰς λεπτὰ κατακεκομμένη ὀθόνη. Ἡρόδοτος· οἱ δὲ Πέρσαι περὶ πλείστου ἐποίησαντο, σμύρνησίν τε ἰώμενοι τὰ ἔλκεα καὶ σινδόνης βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες.

[Τελαμώνιος:] ὁ Αἴας.

[Τελέας ἐρεῖ ταδί.] Ἀριστοφάνης Ὀρνισι· ἄνθρωπος ἀστάθμητος, πετόμενος, ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτε ἐν αὐτῷ μένων. διαβάλλει τὸν Τελέαν ὡς πλανήτην. ἀντὶ τοῦ περὶ τῶν πετομένων ἐὰν ἐρωτήσης. ἦν δὲ ὁ Τελέας σκωπτικὸς ἄνθρωπος καὶ εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους· πρὸς γὰρ τῇ κιναιδίᾳ καὶ δειλίᾳ καὶ ὀψοφαγίᾳ καὶ νοσφισμῷ καὶ πονηρίᾳ διεβάλλετο. καὶ Πλάτων ἐν Σύρφακι περὶ τοῦ Τελέου φησί· νοεῖ μὲν ἕτερα, ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ φθέγγεται. ἢ ὅτι τελέας ὄρνεον. τοὺς πετομένους ὄρνεις οὗτος ὁ Τελέας, Ἀριστοφάνης φησίν, ἐρεῖ.

[Τελέθει:] γίνεται.

[Τελέθουσι:] γίνονται, θάλλουσι.

[Τελενικῆσαι:] ἐν Σερίφοις τὸ κενῶσαι. ἀπὸ Τελενίκου τινός, ὡς τὸ εἰκός, πένητος παντελῶς. καὶ λέγεται τις Τελενίκιος ἡχώ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων.

[Τελεώτερον:] τὸ τέλειον.

[Τελεσθῆναι:] τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως Ἀντιφῶν.

[Τελέσιλλα,] ποιήτρια. ἐπὶ στήλης τὰ μὲν βιβλία ἀπέρριπτε, κράνος δὲ τῇ κεφαλῇ περιέθηκε. καὶ γὰρ ὅτε Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἄργους καταφυγόντας διέφθειρον καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἦσαν ὡς αἰρήσοντες, τότε Τελέσιλλα τὰς ἐν ἡλικίᾳ γυναῖκας ὀπλίσασα ὑπήντησεν οἷς προσήεσαν. ὅπερ ἰδόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς τοῦπίσω ὑπέστρεψαν, αἰσχρὸν νομίσαντες γυναίξιν πολεμεῖν, ἃς καὶ τὸ νικᾶν ἄδοξον καὶ ἡττᾶσθαι μέγα ὄνειδος. ἐς τοῦτο καὶ ὁ χρησμὸς πεπλήρωτο, Ἀργείοις λέγων· ἀλλ' ὅταν ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα νικήσασα ἐξελάσῃ καὶ κῦδος Ἀργείοισιν ἄρῃται, πολλὰς Ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει.

[Τελεσιουργήσας:] εἰς τέλος ἀγαγών, ἐργασάμενος. Πολύβιος· περὶ τὸ τῆς τάφρου χεῖλος τελεσιουργήσας τὴν πρᾶξιν. καὶ αὖθις· ἐπ' αὐτὴν που τὴν τελεσιουργὸν κατεβακχεύοντο πρᾶξιν χωρεῖν, σῶφρονι μανίᾳ τινὶ ἐς συμπλοκὴν ἐξοιστρούμενοι.

[Τελεσιουργόν:] τελείως ἀπηρτισμένον. διὸ καὶ ὅσα ἔγραψεν, εὖροι τις ἂν τὸ μὲν ὑψηλόνουν τε καὶ τελεσιουργὸν ἔχοντα, τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ συνηρμοσμένα.

[Τελεσκόμενος:] τελειούμενος, πληρούμενος, ἐνθουσιῶν.

[Τελέσωνος. Τελέστης,] κωμικός. τούτου δράματά ἐστιν Ἀργὼ καὶ Ἀσκληπιός, ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ ἰδ' τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

[Τελεσφόρος:] τέλειος, μάντις, ἐγγαστρίμυθος.

[Τελετή:] θυσία μυστηριώδης. ἡ μεγίστη καὶ τιμιωτέρα. ἀπὸ τῶν γινομένων εἰς αὐτὰς δαπανημάτων· τελεῖν γὰρ φαμεν τὸ δαπανᾶν. καὶ πολυτελεῖς, τοὺς πολλὰ ἀναλίσκοντας· καὶ εὐτελεῖς, τοὺς ὀλίγα.

[Τελευταῖον:] ἔσχατον.

[Τελευτήσῃ:] τελέσαι.

[Τελεῖν:] ἐπιτελεῖν, ποιεῖν, ἢ τὸ δαπανᾶν. ἔνθεν καὶ τελετή.

[Τελεία:] Ἦρα Τελεία καὶ Ζεὺς Τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις, ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. τέλος δὲ ὁ γάμος. διὸ καὶ προτέλεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία ἢ πρὸ τῶν γάμων γινομένη. ὅτι διττὴ ἢ κατὰ φύσιν ἐπιβάλλουσα τῷ ἀνθρώπῳ τελειότης.

[μὲν γνωστική, ἣν ἐπιστήμην καλοῦμεν.]

[ἢ δὲ ὁρεκτική, ἣν ἀρετὴν ἐπονομάζομεν.]

[Τελλίας·] ὅτι Τελλίας ὁ Ἀκραγαντῖνος φιλόξενος ὢν καταλύσας ποτὲ πεντακοσίους ἵππευσιν ὥρα χειμῶνος ἔδωκεν ἐκάστῳ χιτῶνα καὶ ἱμάτιον.

[Τελική·] ζητεῖ ἐν τῷ ἀρχή.

[Τελλίνη:] ὄνομα πόλεως.

[Τέλθειν:] ἐν ᾧδῃ τέρπειν.

[Τέλμινα] καὶ **[Τέλμισσα:]** ὀνόματα πόλεων.

[Τέλμα:] τόπος πηλώδης, ὕδωρ ἔχων. μέλει μοι περὶ τῶν τοιούτων οὐδὲν ἦττον ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων. καὶ Πισίδης· χερσοῖ τὰ ρεῖθρα, τελματοῖ δὲ τοὺς λίθους.

[Τέλματα:] τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος. ἢ βάθρα. Ἰσαῖος δὲ εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία. Ἀριστοφάνης· ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἶχετ' ἐν τοῖς τέλμασι. τουτέστι τοῖς φρέασι.

[Τελμισσεῖς:] οὗτοι οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ, ἀπέχοντες ξ' στάδια Ἀλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων. Τελμισσὸς δὲ πόλις ἐν Λυκίᾳ, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατέρων, ἣ ἐμίγη εἰς σκύλακα μεταβαλὼν, διὸ καὶ τερατοσκόπον αὐτὸν ἐποίησεν· ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσεσι.

[Τελμιεύς:] ὁ πολίτης.

[Τέλος:] ἀρχή, πρᾶξις. τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι. τέλος καὶ τὸ δαπάνημα· ὅθεν πολυτελές, τὸ πολυανάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας. καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια.

[Τέλος·] ὅτι τὸ οὗ ἔνεκα, τουτέστι τὸ τέλος, διττόν· τὸ μὲν οὗ, τὸ δὲ ᾧ· οἷον τῷ οἰκοδόμῳ τέλος ἐστὶ οὗ ἔνεκα, ποιῆσαι σκέπασμα κωλυτικὸν ὁμβρῶν καὶ καυμάτων, ᾧ δὲ ἡμῖν· τὸ γὰρ σκέπασμα ἡμῖν ποιεῖ. ἐσμέν οὖν ἡμεῖς τοῦ οἰκοδόμου τέλος τὸ ὡς ᾧ. ὡσαύτως δὲ θεωρεῖν ἐστὶ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν φύσει συνεστώτων· οἷον ἢ μὲν ἔφεσις τοῦ θείου, δι' ἣν ἕκαστον τῶν ἐμψύχων ποιεῖ ἄλλο οἷον αὐτό, τέλος ἐστὶ τὸ οὗ· τούτου γὰρ ἔνεκεν ἡ γένεσις· ἐπειδὴ δὲ τὰ σώματα ὄργανα γίνονται ταῖς ψυχαῖς, αἱ ψυχαὶ εἰσι τέλη ὡς ᾧ. ἀναλογεῖ οὖν τῷ μὲν τεχνίτῃ τῷ οἰκοδόμῳ ἢ φύσις, τῷ δὲ ἀνθρώπῳ τῷ ἐπιτάττοντι γενέσθαι τὸ σκέπασμα ἢ ψυχὴν, τῷ σώματι δὲ ἢ οἰκίᾳ. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν ζώων τέλος ἐστὶ διττόν, τό τε οὗ καὶ τὸ ᾧ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν· καὶ γὰρ ἐν τούτοις ἢ φύσις ὀργανικὸν ποιεῖ τὸ σῶμα πρὸς τὴν χρεῖαν τῆς ἐν αὐτοῖς ψυχῆς ἀναφερόμενον· ὀργανικὰ γὰρ τὰ τῶν φυτῶν μέρη, ρίζα, φλοιός, ἐντεριώνη καὶ φύλλα καὶ τὰ τοιαῦτα. ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἐμψύχων διττὸν τὸ τέλος, ὡς περ εἴρηται, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν οὐκ ἔστιν εὐρεῖν τὸ τέλος διττόν· μέταλλα γὰρ καὶ λίθοι καὶ ἀπλῶς τὰ ἄψυχα προσεχῶς ὑπὸ ψύξεως καὶ θερμότητος γινόμενα, ἐξηρημένως δὲ ὑπὸ τῆς ὅλης δημιουργίας, ἐν τέλος ἔχει, τὸ οὗ· ἔνεκα γὰρ τῆς κοσμοποιΐας· οὐκέτι μέντοι καὶ τὸ ὡς ᾧ τέλος ἐστὶν ἐν τούτοις· οὐ γὰρ εἰσιν ὄργανα τινῶν, οὐδὲ εἰς χρεῖαν ψυχῶν τινῶν κατασκευάζεται.

σημαίνει δὲ τὸ τέλος ἕξ. Ἀρίστων δὲ ὁ Χῖος τέλος ἔφησεν εἶναι, τὸ ἀδιαφόρως ἔχοντα ζῆν πρὸς τι μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας, μηδὲ ἡντινοῦν ἐν αὐτοῖς παραλλαγὴν ἀπολείποντα, ἀλλ' ἐπίσης ἐπὶ πάντων ἔχοντα. εἶναι γὰρ ὅμοιον τὸν σοφὸν ἀγαθῷ ὑποκριτῇ. διαφέρει δὲ τέλος καὶ ὑποτελής· τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι, τοῦ δὲ μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀδιάφορα εἶναι. οἱ δὲ εἶπον τέλος εἶναι τὴν ἐπιστήμην τὸ μετ' ἐπιστήμης ζῆν, καὶ μὴ τῇ ἀγνοίᾳ διαβεβλημένον.

[Τέλος εὐδαιμονίας] διαφέρει. τέλος μὲν γὰρ ἐστὶν ἢ κατὰ μέρος ἡδονή, εὐδαιμονία δὲ τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σύστημα, αἷς συναριθμοῦνται καὶ αἱ παρωχηκυῖαι καὶ αἱ μέλλουσαι. σύνταξις· τέλος εἶναι διαγρυπνεῖν ἡμᾶς ἡνάγκαζον. ὅτι ἐντελέχειά ἐστὶν ἡ ψυχὴ, ὡς τελειοῦσα καὶ κυβερνῶσα καὶ οἰκονομοῦσα τὸ σῶμα καὶ κινουσα τὰ ὄργανα τούτου πάντα· ἥς ἄνευ ἀτελές, μᾶλλον δὲ ἄχρηστον, καὶ παντελῶς οὐδέν.

[Τέλλος:] ὄνομα κύριον.

[Τελοῦμαι·] δοτικῇ.

[Τελεοῦντα:] τεταγμένα.

[Τελώνης·] προτέλεια. Ἰάμβλιχος· ἔδωκε τὸν ὄρμον ὁ τελώνης τῷ ἐμπόρῳ. οὐκ ἤδη καὶ λύκοι θήσουσιν ἄρνας ἐκ τῶν στομάτων καὶ λέοντες ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀπολύσουσι νεβροὺς ταῖς μητράσιν, ὁπότε καὶ τελώνης ἀφῆκεν ἄγρην τηλικαύτην;

[Τελώνης:] ὁ τῶν τελῶν ἐταστής. ὁ δὲ Σόλων τῆς παρούσης τῷ Κροίσῳ τύχης κατεφρόνησεν ἐκέλευσέ τε τοῦ βίου παντὸς τὸ τέλος ἀναμένειν, μηδὲ προπηδᾶν, μηδὲ ἐπείγόμενον τοῖς εὐδαίμοσιν ἑαυτὸν ἐγκαταγράφειν· ἀτέκμαρτα γὰρ καὶ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα. .

[Τελώνης·] διεβέβλητο παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ τοῦ τελώνου ὄνομα· καὶ τοῦ Κλέωνος ὄντος τελώνου καὶ ὑπὲρ τὸ τέλος τελωνοῦντος· ὥς φησιν Ἀριστοφάνης.

[Τελώνης:] ἀλλοτρίων πραγμάτων μεριστής, πεπαρρησιασμένη βία, ἀνεπιτίμητος ἀρπαγή, ἀναίσχυντος πλεονεξία, πραγματεία λόγον μὴ ἔχουσα, ἀναιδὴς ἐμπορία.

[Τελωνεῖον:] προπερισπωμένως, ἐν ᾧ καθέζεται ὁ τελώνης.

[Τελώνιον:] προπαροξυτόνως, διὰ τοῦ ι γραπτέον. Πισίδης· ἡβουλόμην δὲ πᾶν τὸ τοῦ λόγου πλάτος ἐν τῷ στενῷ σου προσβαλεῖν τελωνίῳ.

[Τελχῖνες:] πονηροὶ δαίμονες. ἢ ἄνθρωποι φθονεροὶ καὶ βάσκανοι. δύο ἐγένοντο Τελχῖνες, Σίμων καὶ Νίκων. ὑπερίσχυσε δὲ ὁ Νίκων τὴν ἐπὶ Σίμωνι φήμην ἀπαλεῖψαι. καὶ παροιμία· οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμων ἐμέ. ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακία γινωσκόντων. καὶ

[Τελχίνειος. Τελχιταίνει:] ἀντερίζει, σκληροτραχηλεῖ.

[Τεμάχη:] ἐπὶ κρεῶν καὶ ἰχθύων καὶ ἐπὶ πλακούντων, ἐπὶ δὲ πισῶν οὐκέτι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· κεστρῶν τεμάχη μεγάλων. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, οἶον τυροῦ, τόμος. ἢ εὐθεῖα τὸ τέμαχος.

[Τεμαχί:] ἐπίρρημα.

[Τεμένη:] ναοί, ἱερά, ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία.

[Τεμενίτης, Τέμνειν:] πείθειν, τιμᾶν, ἡγεῖσθαι. **[Τέμνειν]** καὶ ὑποτέμνειν διαφέρει· τέμνειν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ὀρθὴν ποιεῖσθαι τὴν τομήν, ὑποτέμνειν δὲ τὸ λοξώδη, ἵνα παχέα φαίνεται. τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς τομῆς παχύτητος δόξαν ἐργάζεται· ὅπερ ποιοῦσιν οἱ βυρσοδέψαι.

[Τέμνω:] τὸ κόπτω. αἰτιατικῇ.

[Τέμνουσι φάρμακον:] τιμῶσιν, ἡγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἱεροκλῆς.

[Τέμπεα:] τὰ κοιλώματα.

[Τέμπη:] μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὁρῶν περὶ τὸν Ὀλυμπον καὶ τὴν Ὀσσαν στενά· καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι στενόταται διεκβολαί. καὶ οἱ σύνδενδροι τόποι. ἰδίως δὲ Μακεδονικὰ ὄρη οὕτω καλούμενα, καὶ οἱ στενοὶ τόποι. Ἡρόδοτος. ὅτι μετὰ τὴν ἐν Μαρα θῶνι μάχην Θετταλοὶ ἐμήδισαν, δείσαντες τὴν ἀπόφραξιν τῶν Τεμπῶν.

[Τέμπλα:] ἐπίσημα.

[Τενάγη:] διάβροχοι, κάθυγροι τόποι, πηλώδη πελάγη· ἢ ἰλύς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. Πολύβιος· κατὰ τὴν εἰς θάλατταν ἐκβολὴν τοῦ Βουκάρα ποταμοῦ συνθεωρήσας κατὰ τινὰς ἀνέμων στάσεις ἀποθινούμενον τὸ στόμα καὶ τεναγώδη γινομένην τὴν παρὰ τὸ στόμα ἀροδοὺν, τηρήσας τὸ προειρημενὸν σύμπτωμα διεβίβασε τὴν στρατιάν. τὰ δὲ δὴ πλείω τῶν πλοίων μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεσάλευε.

[Τέναρος:] κακοῦργος, συκοφάντης.

[Τένδα:] παρ' ἡμῖν οἰκία ἐκ λίνων.

[Τένδει:] ἐσθίει. Ἡσίοδος· ὅτ' ἀνόστεος ὄν πόδα τένδει.

[Τενέδιος ἄνθρωπος:] ἐπὶ τῶν φοβερὰς ὄψεις ἐχόντων· ὁ γὰρ Τένης ἐνομοθέτησεν ἐν Τενέδῳ ἄνθρωπον πέλεκυν ἔχοντα ἵστασθαι κατὰ νῶτον τοῦ κριτοῦ καὶ τὸν μάτην λέγοντα ἀλίσκόμενον πλήττειν.

[Τενέδιος ἄνθρωπος:] Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος γενόμενον πατέρα Ἡμιθέας καὶ Τέννου ἐπιγῆμαι τούτοις· καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, ὡς πειρῶντα αὐτήν. πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἐλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκιν δυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἐκατέρους κατεπόντωσεν. ἡ δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην Λεύκοφρυν, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου. ὅς καὶ βασιλεύσας τῆς νήσου ἐνομοθέτησε τοῖς τὰ ψευδῇ κατηγοροῦσιν ὀπισθεν παρεστάναι τὸν δῆμιον πέλεκυν ἐπηρμένον, ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι Τενέδιος ἄνθρωπος. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις.

[Τενέδιος ξυνήγορος:] ἀντὶ τοῦ ἀπότομος· δύο γὰρ πελέκεις ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι. καὶ παροιμία· Τενέδιος πέλεκυς. Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνήρει. ἢ ὅτι Ἀσσερίνα τόπος ἐν Τενέδῳ, ἔνθα ποταμίσκος, ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλεῖον ἔχοντες καὶ πελέκει ἐμφερῇ. ἢ ὅτι βασιλεὺς τις νόμον θεῖς πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω κατατομεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησε τοῦτο. καθ' ὃ καὶ ἐν τῷ νομίσματι, ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἐνὸς αὐχένος. οἱ δ', ὅτι Τέννης δι' ἃ ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, μετὰ πελέκεως τὰς φοινικὰς ἔκρινε δίκας.

[Ταινίαι:] ζῶναι.

[Τένθαις:] λίχνοις. τένθειν γὰρ τὸ ἐσθίειν. ὅτ' ἀνόστεος ὄν πόδα τένθει. διὰ τοῦ θ γραπτέον.

[Τενθεία:] σιναμωρία, λιχνότης. Ἀριστοφάνης· πολλήν γε τενθείαν λέγεις. **[Τενθεία]** οὖν ἡ γαστριμαργία πολλή.

[Τένθης:] ὁ γαστρίμαργος.

[Τένοντας:] τραχήλους, τὰ διατεταμένα νεῦρα. ταύρου βαθυτένοντα. ὁ δὲ ταῦρος πληγείς καὶ διακοπείς τοὺς τένοντας ἡσυχῇ καὶ κοσμίως κατηνέχθη. καὶ αὖθις· ἐκ δὲ τενόντων ἔνθους ῥομβητὴν ἐστροφάλιξε φόβην.

[Τέο:] ἀντὶ τοῦ τίνος.

[Τεόν:] τὸ σόν.

[Τέω·] Ἀνακρέων Τήϊος, λυρικός, ὁ μελοποιός, διὰ τὴν Ἰστιαίου ἐπανάστασιν ἐκπεσὼν Τέω ὤκησεν Ἀβδηρα ἐν Θράκῃ.

[Τέως:] ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ. πρίν. ἕως τινός. ἐπὶ τοσοῦτον. ἕως.

[Τέως:] τηνικαῦτα. ἢ τότε. Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ πρότερον, ἢ πρὸ μικροῦ. καὶ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ πρότερον· τέως μὲν οὖν, ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην.

[Τέως:] οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ προτέρου, ἢ πάλαι. μέχρι τοῦ. τέως, Ἀντιφῶν· τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ὀλίγου πιστότερος ἦν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τοσοῦτῳ. καὶ αὖθις· ἀποκαλύψαντες τὰ ὄπλα τέως ἐσκεπασμένα. καὶ αὖθις· καὶ διέφθειρε τοὺς τέως νενικηκότας. καὶ ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς δωροδοκίας· δέομαι ὑμῶν τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ ἐμοῦ ἔχειν καὶ ἐν τῷ τέως. καὶ ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου· Δικαιογένης δὲ τέως μὲν ὥκει παρ' ἡμῖν, δοκιμασθεὶς δὲ ἔγημε. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τοσοῦτῳ. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀνσίβιον· ἡγούμεθα γὰρ ἐκείνῃ μὲν τὸν ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν δεῖν, τὸ δὲ χρῆμα τέως τῆς ἐπικλήρου εἶναι· ἐπειδὴ δὲ ἡβήσωσιν, ἐκείνους αὐτῶν κρατεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἕως, ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν β' τῶν Φιλιππικῶν· ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασι, τέως μὲν ἂν ἐρρωμένα ᾖ, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθέκαστα σαθρῶν. καὶ ἐν τῷ κατὰ Διονυσοδώρου· τοὺς δὲ εἰς Ῥόδον τόκους μὴ καθομολογεῖν, τέως ἂν διακριθῶμεν. καὶ ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας· ἀντὶ τοῦ τὸν Ὠρωπὸν ὑμῖν παραδοθῆναι περὶ τοῦ Δρυμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πανάκτῳ χώρας μεθ' ὅπλων ἐξέρχεσθε, ὅ, τέως ἦσαν σῶοι Φωκεῖς, οὐδέποτε ἐποιήσαμεν. καὶ ἐν τῷ Περὶ τῶν Συμμοριῶν· καὶ μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδένα ἂν Ἑλλήνων εἰκότως φοβηθέντα τὸν πόλεμον τοῦτον ὀρῶ. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτῶν, ὅτι, τέως μὲν κοινὸν ἐχθρὸν ἐκείνον ὡμονόουν ἀλλήλοις, πολλῶν ἄρα ἦσαν κύριοι· καὶ τὸν βωμόν, ἐφ' οὗ τέως ἱλεοῦντο τὸν δαίμονα, ἀνέστρεψαν.

[Τέραμνον:] ἀπαλόν, ἐψανόν. καὶ ἀτέραμνον, τὸ δυσέψανον. οὕτως Πλάτων. τέραμνα καὶ ὑπερῶα καὶ ὑπέρθυρα καὶ δρύφακτοι κατακαέντες παίδων ὄλεθρον σημαίνουσι.

[Τεράων:] σημείων.

[Τέρας:] παράπλασμα, παρὰ φύσιν τεχθέν· ἢ σημεῖον. ὅτι ἐπὶ τῶν τεράτων ἡ ὕλη ἐστὶν ἡ αἰτία, ἐπειδὴ δεῖ καὶ ἐπιτηδειότητος τῆς ὕλης κατὰ τε τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιόν· ὕλη δὲ τῶν ζῶων τὸ καταμήνιον. αὕτη οὖν ἡ πλεονάζουσα ἢ ἐνδέουσα ἢ παρὰ φύσιν πεποιω μένη τῶν τεράτων ἐστὶν αἰτία.

[Τέρας:] τὸ παρὰ φύσιν γενόμενον. Ἀριστοφάνης· τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων ἀντεῖχον.

[Τεράστια:] σημεία, θαύματα. Αἰλιανός· τὰ γεννώμενα βρέφη κράσει θηρείων τε καὶ ἀνθρωπείων σωμάτων τεράστια ἐδόκει.

[Τερατευόμενος:] ψευδόμενος, καὶ μηδὲν ἀληθὲς μηδὲ ὑγιὲς λέγων. τερατευόμενοι καὶ κομπάζοντες, ὥς εἰς πολλὰ εἶη χρήσιμος ἡ τοῦ τόπου κατάληψις.

[Τερατεία:] ψευδολογία. παραδοξολογία. τοῖς ὑπὸ τῶν τερατευομένων καὶ γοήτων περὶ ἐπωδῶν καὶ δαιμόνων ἀποπομπῆς.

[Τερατολογία:] ψευδολογία. οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες. **[Τερατολογεῖν]** λέγεται τὸ ἀπίθانا διηγεῖσθαι, καὶ λέγειν πράγματα ἔξω τῶν ἀνθρωπίνων.

[Τερατοσκόπος:] μάντις, τερατουργός, θαυματοποιός.

[Τερατώδη:] παράδοξα.

[Τερβελίς:] ζήτην ἐν τῷ βασιλικῇ.

[Τερέβινθος:] εἶδος δένδρου. ἡ δρυς.

[Τέρην:] ἀπαλόν.

[Τερέστη:] πόλις.

[Τερετίζομεν:] τὸ αὐτὸ μέλος ἄδομεν.

[Τερετίσματα:] ῥῥοδαὶ ἀπατηλαί. ἡ ἄσματα ἐκλυτα. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος, ἡ τῆς χελιδόνος.

[Τέρετρον:] τρύπανον.

[Τερηδών:] συστέλλει. σκώληξ ξυλοτρώκτης, οἰκῶν ἐν ξύλῳ. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν· ἀλλ' ἐάν με χρή, ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖς' ἐνταῦθα καὶ καταγῆράσομαι. καὶ αὖθις· σὺ δ', ὦ Τερηδών, ἐπαναφύσα Περσικόν. ἀντὶ τοῦ βάρβαρον καὶ φυσικὸν ἄσμα. καὶ Περσικὸν ὄρχημα.

[Τερήνας. Τερίζοι:] ὄνομα ἔθνους.

[Τερθρεός:] ὄνομα κύριον.

[Τερθρεία:] ἡ λεπτολογία· ἔστι γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτόν, ὃ καλεῖται τέρθρον. φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω τρημάτια τοῦ ἐπὶ τῷ ἰστῷ ὀργάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἰστοῦ ἡ κεραία· ἄλλοι δὲ τερθρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν. καὶ τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλουμένην μάχην. οἱ δέ, ὅτι ἔθος ἦν τοῖς ἐφήβους μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας στρατεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίῃ πόλεμος, μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης. διὸ τὴν στρατιὰν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. σημαίνει καὶ ἀπάτη, καὶ περιεργία.

[Τερθρηδόνος. Τέρμα:] τέλος, ὄρος ἢ καμπτήρ. τέρμασιν ὥρας. μετὰ τὴν νεότητα. εἰς τρία γὰρ διήρηται τὸ ὄρος· εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μὲν ἔστιν ἡ κορυφή, ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους, τέρμα δὲ τὰ τελευταῖα καὶ πόδες.

[Τερματίζεται:] τελειοῖ.

[Τερμέρια κακά:] περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖται, ᾧ ἐχρῶντο οἱ τύραννοι δεσποτηρίῳ. τὸ δὲ χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον κεῖται μετὰ Μήλου καὶ Ἀλικαρνασσοῦ. τῶν δὲ ἀπὸ τούτου λητίζομένων δυσαλώτων τυγχανόντων, λεχθῆναι τοῦτο. **[Τερμέρια]** οὖν

[κακά,] τὰ μέγала κακά.

[Τερμησσεῖς:] ἔθνος Πισιδίας.

[Τερμία ἡμέρα:] ἐφ' ἧς μέλλει τὸ τέλος τοῦ βίου εὐρήσκειν. οἵμοι τὰ πολλὰ ἐξέχρη κακά, ἐλθόντι χώραν τερμίαν· ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον.

[Τέρμινθος:] εἶδος φυτοῦ.

[Τερμιόεσσα:] ἡ μακρά, καὶ μεγάλη. καὶ **[Τερμιόεις. Τερμόνων. Τέρπανδρος,]** Ἀρναῖος, ἡ Λέσβιος ἀπὸ Ἀντίσσης, ἡ Κυμαῖος· οἱ δὲ καὶ ἀπόγονον Ἡσιόδου ἀνέγραψαν, ἄλλοι δὲ Ὀμήρου, Βοίου λέγοντες αὐτὸν τοῦ Φωκέως, τοῦ Εὐρυφῶντος, τοῦ Ὀμήρου· λυρικός· ὃς πρῶτος ἐπτὰ χορδῶν ἐποίησε τὴν λύραν καὶ νόμους λυρικοὺς πρῶτος ἔγραψεν· εἰ καὶ τινες Φιλάμμωνα θέλουσι γεγραφέναι.

[Τέρπεσθον:] τέρπονται. δυϊκῶς.

[Τερπικέραυνος:] ὁ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμενος.

[Τερπνιστόν:] ἐπιτερπέστερον, προσφιλέστερον.

[Τέρπω·] αἰτιατικῇ.

[Τερπωλήν:] τέρψιν.

[Τερτύλος,] Ῥωμύλος, Αἰσχύλος, Αἰμύλος· παροξυτόνως.

[Τερψιχόρη:] μία τῶν θ' Μουσῶν.

[Τερψίωνος. Τέσσαρες·] καὶ τέσσαρες καὶ δέκα ἄνδρες.

[Τέττα:] προσφώνημα νεωτέρου φίλου πρὸς πρεσβύτερον.

[Τεταμένον φῶς εὐθὺς οἶον κίονα:] τὸ οὐράνιον λέγει· τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ὑποφοράν, τὸ ὑπόζωσμα τοῦ κόσμου. κατ' ἄκρα δ' αὖ διήκων, ἐπινόεῖται ὁ ἄξων. εὐθὺ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρθόν. τινὲς τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου. οἱ δὲ κύλινδρόν τινα πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα.

[Τέτανος:] νόσος περὶ τοὺς ἵππους γιγνομένη. νοσοῦσι γὰρ οἱ ἵπποι πλείοσι νοσήμασι, ποδάγρα, ἰλεῶ, τετάνω, ἐμπυήσεσι καὶ κριθιάσει. ἔστι δὲ ἡ κριθιάσις ὠμότης μετὰ στρόφου, ὁ δὲ τέτανος σπασμός, ἡ δὲ ἰλεώδης νόσος κοιλιακὴ τις διάθεσις, ἡ δὲ ἐμπύησις ἀπόστασις ἐν ὑπογαστρίῳ, ἡ δὲ ποδάγρα ὀδύνη περὶ τὰ ἄρθρα. καὶ δυσουρίαςις.

[Τέτανος καὶ ῥοπαλισμός:] ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου· ἐπεὶ ὡς ῥόπαλον γίνεται. Ἀριστοφάνης· κᾶτ' ἐντέξῃ τέτανον τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς.

[Τεττάρων ὀβολῶν:] ἐπὶ τῶν πολλῆς τιμῆς ἀξίων. τὴν παρρησίαν τὴν σὴν οἶει τεττάρων ὀβολῶν εἶναι, τὸ τῆς παροιμίας. οὐκ οἶσθα, ὅτι καὶ Θεοσίτης ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπαρρησιάζετο· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θεοσίτου παροιμίας ἔλαττον ἔμελεν ἢ χελώνη μυιδῶν, τὸ τοῦ λόγου.

[Τεταρπόμενος:] τερπόμενος.

[Τεταρταῖος:] τετραήμερος.

[Τεταρτημόριον:] δίχαλκον· ὁ γὰρ χαλκοῦς ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ. καὶ τεταρτημόριόν τινα καλοῦσιν, οἶον διχάλκου ἄξιον.

[Τεταρτημόριον:] τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολουῦ· τουτέστι χαλκοῖ β'.

[Τετάφατε:] ἐθάψατε.

[Τετελεσμένων:] μεμιασμένων.

[Τέτευκται:] κατεσκεύασται.

[Τέτηκα:] ἔτηξα· ἢ ἐτάκην. Πολύβιος· τὸ δὲ τετηκὸς καὶ συνερρηκὸς ἀργύριον καὶ χρυσίον ἀναζητοῦντες ὑπὸ τοῦ πυρὸς πλεῖστοι Ῥωμαίων διεφθάρησαν.

[Τεττιγοφόροι:] οἱ Ἀθηναῖοι· τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς, σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι. Θουκυδίδης α'· καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἢ ὅτι μουσικοί· μουσικὸς γὰρ ὁ τέττιξ. γηγενεῖς δέ, διότι καὶ Ἐρεχθεύς, ὁ οἰκιστὴς τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τῆς γῆς ἐτέχθη.

[Τεττίγων ἀνάμεστοι:] τοὺς τέττιγας παρέλαβεν Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν χρυσῷ ἐχρῶντο τέττιγι, τεκμήριον ὅτι αὐτόχθονές εἰσιν οἱ Ἀθηναῖοι, ὥς καὶ οἱ τέττιγες.

[Τεττίγωνος. Τετιμημένος:] τετιμωρημένος. καὶ **[Τετίησθον,]** τετιμώρησθε.

[Τετιμημένα·] Θουκυδίδης· ἐπώκελλον γὰρ τὰ πλοῖα τετιμημένα χρημάτων.

[Τέτλαθι:] ὑπόμεινον. καὶ **[Τετληκώς,]** ὑπομείνας.

[Τέτορε:] διῆλθε.

[Τετορήσω:] ἀντὶ τοῦ σαφηνῶ, ὃ ἐστὶ δηλώσω· τορῶς γὰρ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος, ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ εἴπω. Ἀριστοφάνης· ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι, εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα, καὶ λακήσομαι.

[Τετραβάμων:] τετράπους.

[Τετράγωνος:] εὐσταθής, ἐδραῖος. Δαμάσκιος· σεμνὸς δὲ ἦν καὶ εὐσχήμων τὰ πάντα καὶ τετράγωνος ἄνευ ψόγου τεταγμένος, ὥς φάναι κατὰ τὸν Σιμωνίδην· ὥστε μὴδὲ τοὺς ἐπαναστάντας αὐτῷ συκοφάντας τούτους ἀρνεῖσθαι, τὸ μὴ οὐ πάντῃ ἀξιάγαστον εἶναι τὸν ἄνθρωπον.

[Τετραδεῖον:] τὸ ἐκ τεσσάρων συνεστῶς. **[Τετράδιον]** δέ, κα.

[Τετράδουον. Τετράδι γέγονας:] ἐπὶ τῶν ἄλλως πονούντων. καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρυσθεῖ ταλαιπωρῆσαι. Φιλόχορος δὲ αὐτὴν καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύνασθαι λέγεσθαι. διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.

[Τετραδισταί:] οἱ ἐπίπονον βίον διάγοντες. ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους, ὃς τετράδι γεννηθεὶς πολλοὺς πόνους ἔτλη.

[Τετραέλικτος:] πολυέλικτος. νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφις.

[Τετραετηρίς. Τετρακόσιοι:] οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἐπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ' τυράννων παρ' Ἀθηναίοις, οἵτινες τέσσαρας μῆνας ἥρξαν τῆς πόλεως.

[Τετρακόρυμβος:] ὁ δ' ἄκρας ἔχων. θάλλοι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σε κισσός.

[Τετρακτός:] οἱ τέσσαρες ἤγουν ἡ τετράς. ὅτι οἱ Πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν προσηγόρευον. ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς ἰ', ὁ δὲ δέκατος σύνθεσις τῶν δ'. καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον. οἱ αὐτοὶ ἐτίμων καὶ τὰ τέσσαρα, διὰ τὰς τέσσαρας τῆς σελήνης μορφάς· ἀρτίτοκος γάρ, μηνοειδής, ἀμφίκυρτος καὶ πανσέληνος.

[Τετραλογία·] κατὰ τὴν τραγικὴν τετραλογίαν ἐξέδωκε Πλάτων τοὺς διαλόγους· ἐκεῖνοι γὰρ τέτρασι δράμασιν ἠγωνίζοντο, Διονυσίοις, Ληναίοις, Παναθηναίοις, Χύτροις· ὧν τὸ δ' ἦν Σατυρικόν. τὰ δὲ δ' δράματα ἐκαλεῖτο τετραλογία. εἰσὶ τοίνυν οἱ πάντες Πλάτωνι γνήσιοι διάλογοι ἐξ καὶ ν'. διπλαῖς δὲ χρῆται ταῖς ἐπιγραφαῖς καθ' ἕκαστον τῶν βιβλίων, τῇ μὲν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος, τῇ δὲ ἀπὸ τοῦ πράγματος. ταύτης τῆς τετραλογίας, ἥτις ἐστὶ πρώτη, ἠγεῖται Εὐθύφρων ἢ Περὶ ὁσίου· ὁ διάλογός ἐστι πειραστικός. δευτέρα Ἀπολογία Σωκράτους, ἠθικός. τρίτη Κρίτων ἢ Περὶ πρακτέου, ἠθικός. τετάρτη Φαίδων ἢ Περὶ ψυχῆς, ἠθικός. δευτέρα τετραλογία, καὶ ἐφεξῆς, ἐν τῷ βιβλίῳ Λαέρτου Διογένους περὶ βίων φιλοσόφων. ὅτι τοῦ τετραμέτρου εὐρετῆς Ἀριστοφάνης ὁ ποιητής.

[Τετραμαίνω·] οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· οὕτως αὐτὰς τετραμαίνω καὶ πεφόβημαι. ἀντὶ τοῦ τρέμω· παραγώγως. ἐπίτηδες δὲ ἐξέτεινε τὴν λέξιν τερατευόμενος.

[Τετράμωνος, Τετρανθέντα·] τρυπηθέντα. ἰοδόκην, καὶ τοῦτον 'π' ὀρτυγιν τετρανθέντα αὐλόν.

[Τετραποδηδόν·] οὕτως ἐβάδιζον οἱ ἐν Λιβύῃ Σκιάποδες, πλατύποδες ὄντες καὶ ἀνορθοῦντες τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ κατασκιάζοντες τὸ λοιπὸν σῶμα εἰς ἀποφυγὴν τοῦ ἐν αὐτοῖς ὄντος καύματος.

[Τετραποδητί·] ποσὶ καὶ χερσίν. οἱ δὲ τετραποδητὶ τρόπον τινὰ προσπλεζάμενοι ἐβιάζοντο.

[Τετραπτερυλλίδων·] τῶν ἀκρίδων. παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά.

[Τετραραῖα. Τετραρχία·] οἱ δ' ὅλοι, ἄνδρες ξδ'. καὶ ὁ ἡγούμενος τετράρχης. τετάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας, ἕκαστον μέρος τετράς ἐκαλεῖτο. ὄνομα δέ φησιν εἶναι ταῖς τετράσι Θετταλιῶτιν, Πελασγιῶτιν, Ἀστυγιῶτιν. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ Πύρρου διηρησθῆναι φησιν εἰς τέτταρας μοίρας τὴν Θετταλίαν. εἴη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν τετραρχίαν.

[Τετράς,] τετράδος. καί, τέτρασι καιροῖς.

[Τετρασκάλμου·] οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δόγμα ἔγραψαν, ὅπως οἱ Κρηῖτες πάντα τὰ πλοῖα ἔως τετρασκάλμου ἀναπέμψωσιν εἰς Ῥώμην.

[Τετραστατήρου·] Ἀριστοφάνης· Εὐαίων ὁ δεξιώτατος, γυμνός. κάπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους· ὁρᾶτε μὲν με δεόμενον σωτηρίας τετραστατήρου· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ· ἦν παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς χλαίνας, ἐπειδὴν ἥλιος τραπῆ, πλευρῖτις ἂν ὑμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ. οὗτος πένης ἦν ὁ Εὐαίων. ἐστὶ δὲ ὄνομα κύριον. ὅσοις δὲ κλίνη μὴ ἐστὶ μηδὲ στρώματα ἰέναι καθευδήσοντας ἐς τοὺς ἀπονενεμημένους ἐς τῶν σκυλοδεψῶν. ἦν δ' ἀποκλίνη τῇ θύρᾳ, χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω, καί, τοὺς ἀλφитаμοιβοὺς τρεῖς χοίνικας δεῦπνον παρέχειν.

[Τετραφαλαγγαρχία·] αἱ δύο διφαλαγγαί, ἄνδρες ,ςτπδ'. τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ εὐχρηστος φάλαγξ.

[Τετραφάληρον·] τέσσαρας φάλους ἔχον.

[Τέτραχα·] ἐπίρρημα· ἀντὶ τοῦ τετραχῶς. ὥς, πένταχα κοσμηθέντες.

[Τετρήνας·] τρυπήσας.

[Τετρηχυῖα:] τραχυνομένη. καὶ **[Τετρήχει,]** ἐτραχύνετο.

[Τετρίγει:] ἔτριζεν, ἢ ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσε. καὶ **[Τετριγυῖα,]** τρίζουσα.

[Τετρώβολον:] τουτέστι πολυτίμητον. οὕτω δὲ λέγουσι τὸ τετρωβολιαῖον, τουτέστι τετρωβόλου πωλούμενον.

[Τετρωμένον:] βεβλημένον.

[Τέτρωρον:] τέθριππον, ἡγουν τετράϊππον.

[Τετρυμένον:] καταπεπονημένον. αὐλακι καὶ γήρᾳ τετρυμένον ἐργατίνην βοῦν Ἄλκων οὐ φονίην ἡγάγε πρὸς κοπίδα, αἰδεσθεὶς ἔργων.

[Τετρυπημένη:] ψῆφοί εἰσι χαλκαῖ, αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μὲν ἡμίσειαι τετρυπημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι πλήρεις. οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὰν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἐκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, τετρυπημένην καὶ πλήρη, φανεράς ὅρᾳν τοῖς ἀντιδίκους, ἵνα μήτε πλήρης μήτε ταύτη τετρυπημένης λαμβάνωσι.

[Τετρώσθαι:] καταπεπονησθαι. Ἀππιανός· ὁ δὲ Φίλιππος τοὺς ἐπιπλέοντας διέφθειρεν, ἵνα μὴ Ῥωμαίοις λέγοιεν τὰ Μακεδόνων ἐκτετρώσθαι. καὶ **[Τέτρουσαι,]** καταπεπόνησαι. ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων αὐτὴ τε τέτρουσαι.

[Τετόκοντο:] παρεσκευάζοντο.

[Τέτυκται:] κατεσκευάσται.

[Τετύφωμα:] ἐπήρθη. καὶ **[Τετυφωμένος,]** καὶ **[Τετυφῶσθαι,]** μεμηνέναι.

[Τετύφωμα:] ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημα, ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα· ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρραγέντα. καὶ γὰρ Ἀλκαῖος φησι· πάμπαν δ' ἐτύφωσ', ἐκ δ' ἐλέγετο φρένας.

[Τευθήν:] ὁ κατάσκοπος.

[Τευθίδες:] σπηῖαι. καὶ **[Τευθίς,]** ἰχθύδιον εὐτελές. καί φησιν Ἀριστοφάνης περὶ Ἀντιμάχου· Ἀντίμαχον τὸν Ψεκάδος, ὡς μὲν ἀπλῶ λόγῳ, κακῶς ἀπολέσειεν ὁ Ζεὺς· ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα ἄδειπνον ἀπέλυσεν· ὃν ἔτ' ἴδοιμι τευθίδος δεόμενον· ἢ δ' ὡπτημένη σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη ὀκέλλει· κῆτα μέλλοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων ἀρπάσας φάγοι. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν.

[Τευθρανία:] ὄνομα τόπου.

[Τεῦκρος,] ὁ Κυζικηνός, ὁ γράψας Περὶ χρυσοφόρου γῆς, Περὶ τοῦ Βυζαντίου, Μιθριδατικῶν πράξεων βιβλία ε', Περὶ Τύρου ε', Ἀραβικῶν ε', Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις ζ', Ἐφήβων τῶν ἐν Κυζίκῳ ἄσκησιν γ'· καὶ λοιπά.

[Τευκτῆρι:] ποιητῇ, κατασκευαστῇ.

[Τευκτόν:] χειροποίητον.

[Τευμησία:] περὶ τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφότες ἱκανῶς ἱστορήκασι, καθάπερ Ἀριστόδημος· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις, διότι τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας. Κέφαλον δὲ φασι, τὸν Δηϊόνος, Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κῦνα

κεκτημένον, ὃν οὐδὲν διέφευγε τῶν θηρίων (ὃς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκνιν, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων), διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμησὸν λίθους γενέσθαι τὸν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα. εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ Ἐπικοῦ κύκλου.

[Τεύξομαι·] γενικῇ.

[Τευτάζειν·] πραγματεύεσθαι ἢ σκευωρεῖσθαι ἢ στραγεύεσθαι, καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων οὕτω καὶ Δίδυμος, προσθεῖς, ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος Λυκόφρονά φησιν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν. καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν. Φρύνιχος Μύσταις· μάλιστα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτάσθαι. Πλάτων Ξάνταις· ἦν δὴ θόρυβος τευταζόντων. ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων, ἢ διατριβόντων. καὶ ἐν Τιμαίῳ· τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετακότι. οἷον διατετριφότε. γράφεται καὶ τευτακότι. Τηλεκλείδης· πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι. ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται, σκευωροῦνται. Φερεκράτης· ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτῳ δεῖπνον παραθεῖναι. σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν, Πολιτείας ζ'· καὶ τὸ ἡσυχάζειν. καὶ **[Τευτάζων,]** τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων, καὶ φλυαρῶν. τουτέστι τὸ αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν.

[Τεύχεα·] ὄπλα, σκεύη. εὐρίσκουσι δὲ ἀμφορέας, καὶ ἄλλα τεύχη κεραμαῖα κρεῶν μεστὰ τεταριχευμένων.

[Τεύχοντες·] κατασκευάζοντες.

[Τεῦχος·] ἀγγεῖον.

[Τεύχω·] τὸ κατασκευάζω· γενικῇ. αἰτιατικῇ δέ. ἔνθα δέ τοι κλυτὰ δώματα τετεύχεται βένθεσι λίμνης.

[Τέφρα·] ἡ κόνις.

[Τέφρα·] εἶδος τέττιγος. καὶ γὰρ τέφρα καὶ μέμβραξ καὶ ἄλλος δακέττας καὶ κέρκωψ ἕτερος. καὶ ἀχέταν τινὰ λέγουσι καὶ ἀκανθίαν ἕτερον· ἀκοῇ παρεδεξάμην ταῦτα ἀκούσας. ὅτῳ δὲ καὶ πλείω τῶν προειρημένων εἰς γνῶσιν ἀφίκετο, λεγέτω ἐκεῖνος. ἀχέτας καὶ ἀκανθίας οὐκ εἶδη τεττίγων. ἀλλ' ἐπίθετα τέττιγος. ἀπὸ τοῦ ἡχεῖν ἐν ἀκάνθαις.

[Τεφρώσας·] ἐμπρήσας, σποδῶσας. καὶ παροιμία· **[Μὴ τὴν τέφραν φεύγων εἰς ἀνθρακιὰν πέσης. Τεχνάζειν·]** τὸ πανούργως τι διαπράττεσθαι. τὸ πρᾶγμα κομπῶν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου· τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. εἶδος πλακοῦντος ὁ πυραμοῦς· οὗτος δὲ ἐτίθετο τοῖς διαπανυχίζουσιν ἔπαθλον, καὶ ὁ ἐγρηγορῶς ἕως πρωΐας ὡς νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. μεταφορικῶς οὖν αὐτῷ ἐχρήσατο ὡς νικῶντος αὐτοῦ πανουργία πάντας.

[Τεχνάσμασι·] δόλοις, πανουργίαις. τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασι φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι. καὶ μὴν σύ γ', ὦ καταπῦγον, εὐρύπρωκτος εἶ, οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

[Τέχνη·] ὁ δόλος. ὅθεν καὶ ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ ἄνευ δόλου.

[Τεχνηθέντος·] δημιουργηθέντος.

[Τέχνην πεποίηται·] ἀντὶ τοῦ εἰς ἔργον καὶ τέχνην αὐτῷ προκεχώρηκε.

[Τεχνητὸν γύναιον δυσγενές. Τεχνιτεία. Τεχνίτης·] ὁ ἐπιστήμων. θηλυκῶς δὲ **[Τεχνίτις,]** διὰ τοῦ ι. καὶ τὸ πληθυντικὸν οἱ τεχνῖται.

[Τεχνολογῶ. Τεχνύδριον· Τεχνύδρια] λέγεται ὑποκοριστικῶς, ὥσπερ λογύδρια.

[Τζορολλός:] πόλις Θρακικῇ, ἢ παρὰ πολλοῖς Τζουρουλλός λεγομένη.

[Τεικτούς:] χρηστούς.

[Τεῖνον.] καὶ **[Τεινωδάω]**, τεινωδῶ, ῥῆμα. ἀπὸ τοῦ τείνειν τὴν ὥδην.

[Τεῖρεα:] τὰ ἄστρα.

[Τειρεσίας:] ὄνομα κύριον.

[Τεῖρει:] καταπονεῖ. μυρία τοι, Πτολεμαῖε, πατήρ ἔπι, μυρία μήτηρ τειρομένη θαλεροὺς ἠκίσατο πλοκάμους.

[Τειριεύς:] ὄνομα κύριον.

[Τεῖρωνος:] ὄνομα κύριον.

[Τειχεσιπλήτης. Τειχήρεις:] τετειχισμένους. τειχήρης οὖν γενόμενος τοὺς πολιορκοῦντας ἀπὸ τῶν περιβόλων ἡμύνετο. ἀντὶ τοῦ εἶσω τειχῶν.

[Τειχίζω·] δοτικῇ.

[Τειχιόεις:] ὁ τετειχισμένος. **[Τειχῶν]** καὶ πόλεως διαστολὴν ἐποιήσατο Θουκυδίδης· καὶ ἔοικε κυριωτέραν τῆς πόλεως τὴν λέξιν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν λαμβάνειν.

[Τεῖχος μακρόν·] ὅτι Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς κτίζει τὸ μακρὸν τεῖχος πρὸ ἐξήκοντα μιλίων τῆς πόλεως, διατείνας ἐκ τῆς κατὰ ἄρκτον θαλάσσης εἰς μεσημβρίαν μῆκος μὲν μιλίων ν', εὖρος δὲ ποδῶν κ'. λύσις ὀνείρου· τεῖχει καθεσθεις εὐτυχῆς πέλειν δόκει.

[Τῆ:] ταύτη· ἢ δέξαι. λάβε. Ὅμηρος. Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον, καὶ πάλιν· τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα. ἐχρήσατο δὲ καὶ τῷ πληθυντικῷ ὁ Σώφρων, εἰπὼν· τῆτέ τοι· κορῶναί εισιν. ἔστι δὲ καὶ τοπικὸν ἐπίρρημα· τῆδε πᾶς ἔπου. καὶ ἔστιν ἐν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα. καὶ Ὅμηρος· τῇ ἴμεν, ἧ κεν δὴ σύ, κελαινεφές, ἡγεμονεύης.

[Τήβεννα:] πόλις.

[Τήβεννος·] στολὴ Ῥωμαϊκῇ. Ταραντῖνοι δὲ Ποστουμίου τὴν τήβεννον λύμασιν ἀνθρώπων ἐμόλυναν.

[Τήβεννος:] Ῥωμαϊκῇ ἐσθής, ἀπὸ Τηβέννου Ἀρκάδος, ὃς πρῶτος ταύτην τὴν χλανίδα περιεβάλετο· εἰσπλεύσας γὰρ κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον καὶ ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ταύτη κατοικούντων. ἀφ' οὗ μαθόντες οἱ ἐγχώριοι τὸν αὐτὸν ἐνεσκευάζοντο τρόπον καὶ ἐκάλουν τὴν ἐσθῆτα τηβέννειον, ἐπώνυμον τοῦ εὐρόντος. ὕστερον δὲ παραφθαρὲν τὸ ὄνομα τήβεννος ἐκλήθη.

[Τήγανον. Τῆδε:] ταῦτα, ἢ ἐνταῦθα, ἢ ὧδε, ἢ ἐνθάδε.

[Τῆδ' ἔνι:] ἐν ταύτῃ δέ ἐστιν.

[Τηθαλλαδούς:] γυναικοτρόφους, ὑπὸ τήθῃ τεθραμμένους.

[Τήθεα:] ὄστρεα. ἰστέον ὅτι καὶ τούτοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί, καίτοι τῆς τούτων ἐδωδῆς οὐ πολὺ ἐχούσης τὸ ἡδὺ καὶ ὠφέλιμον.

[Τηθέλας:] τοὺς μαμμοθρέπτους.

[Τήθη:] μάμη. ἡ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ. ἡ κλητικὴ τήθα.

[Τηθῖς:] δὲ θεία. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ὧ τηθῶν ἀνδρειοτάτη, καὶ μητριδίων ἀκαλήφων, χωρεῖτ' ὀργῇ, μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὖρια θεῖτε. τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμης. καὶ τηθίδας τὰς θείας, τὰς πατρὸς ἀδελφάς ἢ μητρὸς. τήθας δὲ καὶ τὰς τροφούς. εἰσὶ δὲ καὶ ὄστρεα θαλάσσια. Ὅμηρος· πολλοὺς ἄν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν. ἀκαλήφας δὲ λέγουσιν οἱ μὲν καὶ τὰς θαλασσίας· λέγουσι δὲ καὶ τὰς κνίδας Ἀττικοί. καὶ κνίδη μὲν ἐς ὅσον ἄν ἀπαλή ἐστί, ἐπὶ δὲ σχῆ τὰς μητέρας, τουτέστι τὰς τοῦ σπέρματος σφαίρας, ἀκαλήφη λέγεται. ἀκαλήφας οὖν τὰς γράϊας ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ στερραὶ ἦσαν καὶ γενναῖαι. καὶ γὰρ τὸ φυτᾶριον δάκνει. ἐπεὶ οὖν εἶπε τηθῶν, εἶπε μητριδίων· τουτέστι τῶν ἐχουσῶν τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκαλήφης· δάκνουσι δὲ αὗται· τοιαῦται δὲ καὶ αἱ γράϊαι. μητριδίας δὲ ἐκάλεσε τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα.

[Τηθίς:] θεία. πατρὸς καὶ ἢ μητρὸς ἀδελφή.

[Τηθύς:] ἡ θάλασσα. οὐδὲ σύ γ', ἀφρηστά, Νηρηΐδας, ὡς πρὶν, ἀείρων νώτοις πορθμεύσεις Τηθύος εἰς πέρατα.

[Τηθύς:] ἡ γῆ. παρὰ τὸ τιθήνη εἶναι καὶ τροφός. Ὅμηρος· Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν. τουτέστιν ὑγρὰν οὐσίαν καὶ ξηράν.

[Τηῖται. Τηκεδόνι:] τῇ φθίσει. καὶ νοσεῖν καὶ νόσῳ μακρᾷ, καὶ τηκεδὼν αὐτὴν διεδέξατο· καὶ ὅσα ἐτόλμησε βοῶν καὶ λέγων, καὶ ὡς ἐστὶν ἀνθρώπων ἀσεβεστάτων ἐκτραγωδῶν καὶ εὐχόμενος, τὴν ἐπίρρητόν τε καὶ κατάρατον ψυχὴν ἀπορρηῆξαι.

[Τήκω·] αἰτιατικῇ. τὸ ἐνεστώς. καὶ **[Τῆξαι. Τηκτά:]** οἶον κηρὸς καὶ πίττα. τηκτά τε ὅσα καὶ χυτὰ ἐς πολεμίους σὺν πυρὶ ἐξ ὑπερδεξίων ἐβάλλετο· τά τε ἄλλα καὶ τὴν σιδηρίτιν γῆν, ἣν πυρὶ πολλῷ διαφανῇ ἐργασάμενοι, κατὰ τῶν ὑπὸντων τὸ τεῖχος ἔχειν ἔμελλον.

[Τηλαυγές:] λίαν λαμπρόν. πόρρωθεν φαῖνον.

[Τηλαύγης,] κλίνεται εἰς οὐς. Σάμιος, Πυθαγόρου τοῦ πάνυ υἱὸς καὶ μαθητής, φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἐμπεδοκλέους, ἔγραψε περὶ τῆς τετρακτύος βιβλία δ'.

[Τηλαύγημα:] ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐπιφανείᾳ.

[Τῆλε] καὶ **[Τηλοῦ:]** πόρρω.

[Τηλεβόας:] ἐθνικόν.

[Τηλέγονος:] ὄνομα κύριον. ὃς πρῶτος ἐφεῦρε τὴν οἰωνιστικὴν· ὅτι οἶον, εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῇ ἢ καὶ ὄφει, τότε σημαίνει.

[Τηλεδαπός:] μακρὰν ἀφεστηκώς.

[Τηλεθάοντα:] πάνυ λάμποντα.

[Τηλεκλείδης,] Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀμφικτύονες καὶ Πρυτάνεις καὶ Στερροί· ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

[Τηλεκλειτοί:] ἄγαν ἔνδοξοι.

[Τηλέπορον·] Ἀριστοφάνης· τηλέπορόν τι βόημα. οἶον ὀρθόν τι καὶ ὑψηλόν. ἔστι δὲ ἀρχὴ ἄσματος· ὥσπερ τό, περσέπολιν Ἀθάναν.

[Τηλεσκόπω ὄμματι:] τῷ πάντα ἐφορῶντι.

[Τηλεφάνης:] αὐλητής. **[Τηλεφανής]** δὲ μακρόθεν φαινομένη.

[Τηλεφανεῖς:] ἀφ' ὧν ἔστιν ἰδεῖν τὰ πόρρω· τοῖς γὰρ εἰς ὕψος οὔσι καὶ τὰ μακρὰ καταφανῆ γίνεται.

[Τήλεφος ἐκ πηριδίου:] οὗτος πένης ἦν. Ἀριστοφάνης· καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες, Τήλεφος εἶναι φάσκων, ἐκ πηριδίου. κα.

[Τηλέφειον τραῦμα. Τήλεφος,] Περγαμηνός, γραμματικός. ἔγραψε καὶ αὐτός ... ἐν οἷς παρατίθεται πόσα χρὴ εἰδέναι τὸν γραμματικόν, Περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ σχημάτων ῥητορικῶν βιβλία β', Περὶ συντάξεως λόγου Ἀττικοῦ βιβλία ε', Περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον ῥητορικῆς, Περὶ τῆς Ὀμήρου καὶ Πλάτωνος συμφωνίας, Ποικίλης φιλομαθείας βιβλία β', Βίους τραγικῶν καὶ κωμικῶν, Βιβλιακῆς ἐμπειρίας βιβλία γ', ἐν οἷς διδάσκει τὰ κτήσεως ἄξια βιβλία, Ὅτι μόνος Ὁμηρος τῶν ἀρχαίων ἐλληνίζει, Περιήγησιν Περγάμου, Περὶ τοῦ ἐν Περγᾷ Σεβαστίου βιβλία β', Περὶ τῶν Ἀθήνησι δικαστηρίων, Περὶ τῶν Ἀθήνησι νόμων καὶ ἐθῶν, Περὶ τῶν Περγάμου βασιλέων βιβλία ε', Περὶ χρήσεως ἥτοι ὀνομάτων ἐσθῆτος καὶ τῶν ἄλλων οἷς χρώμεθα· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον· Περὶ τῆς Ὀδυσσεῶς πλάνης, Ὡκυτόκιον· ἔστι δὲ συναγωγὴ ἐπιθέτων εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἀρμοζόντων πρὸς ἔτοιμον εὐπορίαν φράσεως, βιβλία ι'.

[Τηλία:] σανίς, ἡ λεγομένη κάρδοπος, σηλία τις οὔσα· ὥσπερ τὸ σήμερον, τήμερον. καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία, περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾗ ἄλφιστα ἐπιπράσκοντο. καὶ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὀρτυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ. ἄλλως· σανίς πλατεῖα, ἐφ' ἧς ἀλφίτοποιοῦσι· τινὲς δὲ τηλίαν ξύλον φασὶ πλατὺ, εἰς ὃ τιθέασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι. ἄλλοι δὲ τηλίαν, τῆς καπνοδόχης τὸ πῶμα, ὃ ἔστι περιφερές. φησὶν οὖν ὅτι διὰ δακτυλίου ἐλकुσθείης, ἐὰν ᾗ ὁ δακτύλιος τηλία. τοῦτο δὲ ὡς παχείας οὔσης καὶ μὴ δυναμένης διὰ δακτυλίου ἐλकुσθῆναι, ἀλλὰ τηλίας. Ἀριστοφάνης· ἡ τηλία μὲν ἔστιν ἡ ἀτρύπητος σανίς. ἐὰν δὲ τρυπηθεῖ, ἀψίς γίνεται.

[Τηλία:] πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἥτοι τὰ ἄλφιστα πιπράσκειται ἢ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται. καὶ περιφέρεια τοῦ κοσκίνου. Ἀριστοφάνης· διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσais. ἐπὶ τῶν πάνυ λεπτῶν· ὁ δὲ ἀντίρηκεν, εἰ τυγχάνοι δακτύλιος ὧν τηλία.

[Τῆλις:] εἶδος ὀσπρίου, ἣτις ἐφθῇ ἐπιχειομένη ὀλισθον ἐμποιεῖ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπισφαλῇ· ὅπερ Ἰώσηπος πρὸς τὴν πολιορκίαν ἐμηχανήσατο.

[Τηλόθι] καὶ τηλόσε· πόρρω, μακράν.

[Τηλοπέτευσ:] τῆς πόρρω πετομένης. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀμβροσίων ἕαρος κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας, δῶρον ἀποιμάντου τηλοπέτευσ ἀγέλης.

[Τηλωπός:] ἔκδημος. Σοφοκλῆς· κεῖ τὰ νῦν τηλωπὸς οἶχνεῖ δυσμενῶν θήραν ἔχων.

[Τηλυγέτης:] μονογενής. καὶ τηλύγετον, μονογενῆ. Ὁμηρος· ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται. ὁ προήκουσι τοῖς γονεῦσι γεννώμενος, μεθ' ὃν οὐκέτι γεννήσεται, λέγεται τηλύγετος. καταχρᾶται δὲ ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγαπητοῦ, διὰ τὸ τοὺς ὀψίμους γεννηθέντας ἀγα πᾶσθαι. τηλύγετος οὖν ὁ τηλοῦ τῆς γονίας.

[Τημελές:] ἐπιμελές. καὶ **[Τημελής,]** ἐπιμελής, σπουδαῖος.

[Τημελήσαντες:] θλίψαντες.

[Τημελῆσαι:] ἐπιμελῆσαι, φροντίσαι.

[Τημελούμενον:] ἐπιμελούμενον, φιλοκαλούμενον.

[Τῇ μέν:] ὅπου μέν. ἢ ἐν μέρει.

[Τήμενος:] ὄνομα κύριον.

[Τήμερος:] ὁ σημερινός. καὶ ἔστι τεταγμένον ἐπὶ σώματος. τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται. καὶ ἐν Εἰρήνῃ· ἰὼ Λακεδαιμόνων, τί ἄρα ποιήσει τήμερα; ἀντὶ τοῦ σημερινή.

[Τημοῦχος:] οὕτω καλοῦσι τοὺς ἄρχοντας Μεσσήνης. τοῦ γε μὴν τημούχου καθῆραι πᾶσαν τὴν πόλιν, οἷα δὴ λυμάτων τινῶν καὶ καθαυμάτων ἀπηλλαγμένην.

[Τήνα:] ἐκεῖνα. Θεόκριτος· ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἅ πίτυς, αἰπόλε, τήνα.

[Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην:] παροιμία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διαμενόντων καὶ βραδυνόντων. ἦν δὲ Νεῖλεω κυβερνήτης ὁ Ἀκεσαῖος.

[Τηνάλλως:] μάτην. καὶ οὐ τηνάλλως, μετὰ τῆς ἀποφάσεως λέγεται. ὁ δὲ Φιλήμων Νυκτί· τὸ κανοῦν δὲ ὁ παῖς περίεσι τηνάλλως ἔχων. ἔστι καὶ παρὰ τοῖς περὶ Δημοσθένην καὶ ἐν Θεαιπότην Πλάτωνος. ὥς δὲ λόγους τηνάλλως ταῦτα ἤκουσαν ὄντα, χωροῦσιν ἐς σύμβασιν πρὸς Ζήνωνα πάλιν.

[Τὴν αὐτὴν ταύτην ἀναχορεύσομεν ὄρχησιν:] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἐπανέλθωμεν. τοῦτο εἶρηκε Μάρσος πρὸς Ζήνωνα τὸν βασιλέα. τὴν αὐτὴν ταύτην καὶ δευτέρον ἀναχορεύσομεν ὄρχησιν.

[Τὴν γῆν] ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων, πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον· εἴρηται τοῦτο κατὰ τὴν Περικλέους γνώμην, ὃς ἐκέλευσεν Ἀθηναίοις ἐμβαλλόντων μὲν Λακεδαιμονίων ἐς τὴν Ἀττικὴν, μὴ ἐπεξίεναι, ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν, αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἠγεῖσθαι· τὸ δὲ διὰ θαλάσσης, τοῦτο ἠγεῖσθαι πόρον. ἢ οὕτως· ἓνα πόρον ἠγεῖσθαι χρημάτων τὸ ναῦς ὥς πλείστας ἔχειν. τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω τούτου γένηται, τοῦτον ἀπορίαν νομίζειν, οἷον τὰ θεωρητικὰ καὶ τὰ δικαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι.

[Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι.] τήνδε, ἀντὶ τοῦ ταύτην.

[Τὴν Δωριστὶ μόνην ἀρμονίαν ἀρμόττεσθαι τὴν λύραν, ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλω:] τουτέστι τὴν δωροδοκιστί.

[Τήνελλα:] μίμημα φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς. Ἀρχίλοχος· τήνελλα, καλλίνικε χαῖρε ἄναξ Ἡράκλεις, αὐτός τε καὶ Ἰόλαος, αἰχμητὰ δύω. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐὰν νικήσης τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ. ἀντὶ τοῦ νικηφόρος. τήνελλα δὲ κρουμάτιον ἐπινίκιον. ἢ τήνελλος, ἀρμονία λύρας. ἐὰν τοῖνον ὑπερακοντίσης αὐτοὺς τῇ βοῇ, μουσικώτατος εἶ· ἦν δ' ἀναιδεία παρέλθης, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. ὁ δὲ πυραμοῦς εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἐφθοῦ καὶ τυρῶν πεφρυγμένων, ὥς σησαμοῦς ὁ διὰ σησάμης. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἄθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς· εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἀμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυπνίας· καὶ ὁ διαγρυπνὴ σας μέχρι τῆς ἔω, νικήσας ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα. ὁ δὲ νοῦς, ὅτι μὴ νικηθῆς ὑπ' αὐτοῦ τῇ βοῇ, περιγένῃ δὲ ταῖς περιεργίαις καὶ ἀναισχυντίαις οὐδὲν ἤττον, ἡμέτερον τὸ τερμάτιον, τουτέστιν ἡ νίκη.

[Τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον:] παροιμία. ὥς ἡ τοιαύτη· ταυτὸν ἔλκομεν ζυγόν.

[Τὴν θύραν ἔχων τετρημένην, ὥσπερ αἱ ποῖμναι:] ἐπὶ τοῦ ἀπανθρώπου καὶ ἀπροσπελάστου.

[Τηνικαῦτα:] τότε.

[Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα:] ἀπὸ χρησμοῦ τινος ἐλέχθη. τουτέστιν οἶος εἶ, τοιοῦτος καὶ φαίνου καὶ μείζοσι μὴ συμπαρεκτείνου. τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναί φασιν ἀπόφθεγμα, οἱ δὲ Σόλωνος· ἔνιοι δὲ αὐτὸ Χίλωνα εἶπεῖν συμβουλευομένῳ τινί, εἰ πλούσιον ἔλοιτο γάμον.

[Τὴν λεοντὴν ἐνδύου:] ἴσον τῷ γενναῖζου.

[Τῆνος:] μία Κυκλάδων νήσων.

[Τὴν ταχίστην:] ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. ὁ δὲ φιλοτίμως εἶχε πρὸς τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα.

[Τὴν τράπεζαν οἶσομαι:] Ἀριστοφάνης. τουτέστιν ἐμαυτῷ ὑπηρετήσω καὶ οὐ χρεία παιδός.

[Τὴν τρύγα συνεκπιεῖν.]

[Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν:] βοηλάτης ἐκ κόμης ἄμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς ἵστατο τῷ Ἡρακλεῖ προσευχόμενος· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα. ὁ δὲ θεὸς ἐπιστὰς εἶπε· τῶν τροχῶν ἅπτου καὶ τοὺς βόας νύττε καὶ τότε τὸν θεὸν εὖχου, ὅταν καὐτός τι ποιῇς· μὴ μέντοι γε μάτην εὖχου. ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰσῆχθη.

[Τηξιμελεῖ:] φθοροποιῶ. τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος ἔδραμε θυμῷ ἐς προτέρην ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην.

[Τήραιος:] ὄνομα κύριον. ὁ Μῆδος.

[Τηρεὺς:] ὁ τηρῶν.

[Τηριβάζης:] ὄνομα κύριον. Ξενοφῶν Τηρίβαζος. ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καί, ὅποτε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν. ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζεν.

[Τηριδάτης:] ὄνομα κύριον.

[Τηρῶ·] αἰτιατικῇ.

[Τήρωνες:] οἱ ἀρτιμαθεῖς τὰ πολέμια καὶ οὕτω ἐγγεγυμνασμένοι τοῖς κινδύνοις τήρωνες καλοῦνται παρὰ Ῥωμαίοις.

[Τῆς:] ἀντὶ τοῦ ταύτης. οὐκ ἔστι δὲ ἄρθρον. Ὅμηρος· μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι. ἀντὶ τοῦ ταύτης. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ· εἵνεκα τῆς ἀρετῆς. ἀντὶ τοῦ ταύτης.

[Τῆς Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος:] ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι.

[Τῆς μητρὸς ὡς αἰξ καλεῖται:] οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπολίοις ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατον.

[Τῆς μυρίας ὄντα τηλικουτονί:] ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων, ἐνηλίκων ὄντων. οἷον τελείαν ἐχόντων τὴν ἡλικίαν καὶ πάντα εἰδέναι ὀφειλόντων.

[Τῆς σαρκὸς] πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας· ζήτει ἐν τῷ ὑπωπιάζω.

[Τητᾶσθαι:] στερίσκεσθαι. Σοφοκλῆς· τοιαῦτ' ἀκούσας κάξονειδισθεῖς κακὰ πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητῶμενος πρὸς τοῦ κακίστου κακ κακῶν Ὀδυσσέως. καὶ αὖθις· οὗ τητῶμεναι, τολοιπὸν ἤδη τοῦ βίου διάζετε.

[Τῆτες] καὶ **[Τῆτα:]** τούτῳ τῷ ἔτει, ἐπ' ἔτος. ἐγελᾷτ', ἀνθ' ὧν Ὑπέρβολον ἔλαχε τῆτες ἱερομνημονεῖν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τοῦτο οἱ Δωριεῖς τᾶτες λέγουσι, καὶ διὰ τοῦ δ τῆδες.

[Τητινή:] χθεσινή. καὶ οὐδέτερον **[Τητινόν. Τητώμενον:]** στερισκόμενον.

[Τηϋσίη:] ματαία.

[Τί:] οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς τοῦτο τὸ τί γένος τοῦ ὄντος τίθενται· τὸ γὰρ τί δηλὸν ὅτι καὶ ὄν. εἰ δὲ ὄν, τὸν τοῦ ὄντος ἀναδέχοιτο ἂν λόγον. διὸ καὶ γενικώτερον αὐτό φασιν εἶναι, κατηγορούμενον οὐ κατὰ σωμάτων μόνον ἀλλὰ καὶ κατ' ἀσωμάτων.

[Τιάρα:] κόσμος ἐπικεφάλαιος, ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις, οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένην. καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπὶ τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὃ θέλει αἰτήσασθαι, ῥητήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι· ὡς Φύλαρχος ἐν ι'. τὸ δ' αὐτό φασιν εἶναι καὶ κίταριν. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Περὶ βασιλείας Κυπρίων τὴν κίταριν, ὡς διάφορον.

[Τιαρηφόρος. Τὶ βαίον:] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. Σοφοκλῆς· τὶ βαίον οὕτως ἐντρέπη τῆς συμμάχου.

[Τιβέριος,] φιλόσοφος καὶ σοφιστής. Περὶ ἰδεῶν λόγου βιβλία γ', Περὶ παρασκευῆς, Περὶ μεταποιήσεως, Περὶ ἱστορίας, Περὶ λόγου τάξεως καὶ συνθέσεως, Περὶ διαιρέσεως λόγου, Περὶ μεταβολῆς λόγου πολιτικοῦ, Περὶ λόγων ἐπιδεικτικῶν, Περὶ προλαλιῶν καὶ προοιμίων, Περὶ ἐπιχειρημάτων, Περὶ Δημοσθένους καὶ Ξενοφῶντος, Περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου.

[Τιβέριος,] Ὁκταβίου υἱός, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐμπλήκτως καὶ ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν διωκῆσατο, φοβεῖσθαι μὲν ὡμότητι, μισαρεῖσθαι δὲ καὶ ἀθέσμως πλεονεξία αἰσχεῖσθαι τε ἡδυπαθείᾳ χρῆσάμενος. στρατείαν μὲν γὰρ ἄπασαν αὐτὸς ἡρνήσατο, διὰ δὲ τῶν ὑποστρατῆγων γλίσχρως καὶ ῥαθύμως τοῖς ἐναντίοις προσπολεμῶν. κακοῦργος δὲ ὧν ἔστιν οὗς τῶν συμμάχων βασιλέων τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἀπάτη μετελθὼν ἀφείλετο· ὧν Ἀρχέλαος ἦν ὁ Καππαδόκων βασιλεὺς, ὃν ἡπίοις καὶ θεραπευτικοῖς καλέσας ὡς ἑαυτὸν λόγοις, οὐκέτι πρὸς τὴν οἰκείαν ἀπονοστήσαι συνεχώρησεν, ἀλλ' ἐπαρχίαν τὴν Καππαδοκίαν ἀπέφηνε καὶ τὴν με γίστην τῶν τῆδε πόλεων Μάζακα ἔμπροσθεν ὑπὸ τῶν ἐποίκων ὀνομαζομένην, ἀφ' ἑαυτοῦ φέρειν τὴν προσηγορίαν ἐπέταξεν· ἥπερ δὴ καθ' ἡμᾶς Καίσαρός ἐστιν ἐπώνυμος. ἐς γῆρας δὲ ὁμῶς μακρὸν προελθὼν θνήσκει.

[Τιβέριος,] βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος ἰδιωτάτῃ φύσει ἐκέχρητο· οὔτε γὰρ ὧν ἐπεθύμει προσεποιεῖτο τι καὶ ὧν ἔλεγεν οὐδενὸς εἰπεῖν ἐβούλετο· ἀλλ' ἐναντιωτάτους τῇ προαιρέσει τοὺς λογισμοὺς ποιούμενος, πᾶν ὃ ἐπόθει ἡρνεῖτο καὶ πᾶν ὃ ἐμίσει προσετίθετο. τοὺς περὶ σὺν ἐπαίροντας ἄρχοντας ἐκόλαζε, λέγων, κείρεσθαι μοι τὰ πρόβατα, ἀλλ' οὐ ξυρᾶσθαι βούλομαι. οὕτω δὲ ἦν ἴσος, ὥστε ὀρχηστήν τινα ποτὲ ἐλευθερωθῆναι βουλευθέντα, μὴ πρότερον συνεπαινέσαι, πρὶν τὸν δεσπότην αὐτοῦ πεισθῆναι καὶ τὴν τιμὴν λαβεῖν. τοῖς γὰρ ἐταίροις ἐν ἰδιωτείᾳ ἦν καὶ συνηγωνίζετο, φρουρὰν μὴ ἐπαγόμενος. καὶ παρήγ γελε σπηρικῇ ἐσθῆτι μὴ χρῆσθαι τινα. αἰφνιδίως δὲ εἰς τὴν χεῖρονα γνώμην μετετέθη, ὥστε παραφρονεῖν νομισθῆναι. τοῦτο δὲ τὸ ἀρχαῖον ἐφθέγγατο· ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί. καὶ τὸν Πρίαμον ἐμακάριζεν, ὅτι μετὰ τῆς πατρίδος καὶ τῆς βασιλείας ἀπώλετο.

[Τιβέριος,] ἐν Κωσταντινουπόλει βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃν συνίστησιν Ἰουστίνος ἄνδρα πρᾶον ὁμοῦ καὶ φιλάνθρωπον, κρεῖττονα λημμάτων καὶ χρημάτων ἀφρόντιδα, τοῦτο μόνον εὐδαιμονίαν ἡγούμενον, τὸ τεθιγμέναι τε καὶ ἐς μέγα πλούτου κομᾶν τὸ ὑπῆκοον, τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων μακαριότητα πάγκαλον καὶ ἀσύλωτον θησαυρὸν λογιζόμενον· ὃς τὸν ὄγκον τῆς τυραννίδος μισήσας καὶ πρὸς τὸ φιλόστοργον τῶν ὁμοφύλων ἀναδραμὼν εἴλετο βασιλεύειν αὐτῷ τὸ ὑπῆκοον ἢ τοὺς ἰθυνομένους τυραννικώτερον ἀνδραποδίζεσθαι, πατήρ ἐθέλων ἢ δεσπότης ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἀναγορεύεσθαι. ἄριστος δὲ ὑπάρχων ἐν νεότητι καὶ πρὸς γῆρας ἐλθὼν αἰφνίδιον εἰς τὴν χεῖρονα μετεβλήθη γνώμην, ὥστε καὶ παραφρονεῖν αὐτὸν νομισθῆναι καὶ ὑπὸ δαίμονος ἐλαύνεσθαι πρὸς πᾶσαν ἀνοσιουργίαν τε καὶ μανίαν καὶ οἰστρηλασίαν, οὐ μόνον ἐν τοῖς κατὰ φύσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς παρὰ φύσιν, καὶ ἐν πάσῃ ἀδικίᾳ καὶ τυραννίδι. οὕτω δὲ μεταπεσὼν εἰς κακίαν καταστρέφει τὸν βίον.

[Τιβεριέων δῆμος, Τιβία:] ὅλη ἡ Φρυγία οὕτω καλεῖται.

[Τί γὰρ δὴ] δελφῖνι καὶ βοῖ φασὶ κοινὸν εἶναι, Σύλλα τε καὶ φιλοσόφοις.

[Τί γάρ με] λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ κάξενέγκωμαι κλέος; δοκῶ μὲν ὥς οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς λόγῳ μάτην θνήσκοντας, τοῖς δ' ἔργοις οὐ. Ἀριστοφάνης· τί γάρ σε πέφευγ', ὅσα χρή σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς, ὅποσα χρεῶν ἐστὶ τὸν σοφῇ δόκιμον φρενί, πορίμῳ τόλμῃ. τουτέστι τί σε πέφευγε; τί γὰρ οὐ ποιεῖς, ὅσα χρή τοὺς ἐπιστήμονας; πορίμῳ δὲ ἀντὶ τοῦ εὐπόρῳ πρὸς τὸ ἐπινοεῖν.

[Τιγιλλίων:] ὄνομα κύριον.

[Τίγρις:] τὸ ζῷον. **[Τίγρης]** δὲ ὄνομα ποταμοῦ.

[Τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ:] λείπει τό, ἢ τοῦτο τὸ ἀπολέσαι ἡμᾶς σπουδάζειν;

[Τί δαί:] τί δῆ; καὶ οὕτως λέγουσιν τὸ τί δῆ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· τί δαί; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι. ἔστι δὲ σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς διὰ τὴν ἕκτασιν διὰ διφθόγγου γραφόμενος, καὶ Ὅμηρος· τίς δαίς; τίς δαὶ ὄμιλος; ἐν Ὀδυσσεΐᾳ.

[Τί δαί·] εἰπόντος τοῦ δανειστοῦ, ληρῶ· τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι; τοῦ δὲ Στρεψιάδου ἀντιφῆσαντος· οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις· ἐπέφερεν ὁ δανειστής· τί δαί;

[Τί δῆτα θεῶν στρέφη:] ἀντὶ τοῦ τί ἐνδιατρίβεις;

[Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις:] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τετελεσμένοις καὶ ἴασιν οὐκ ἔχουσιν. οὔτε γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ᾧδ' ἔχειν. ὅπως τοῦ μὴ οὕτως σχοίῃ· κατὰ τὸ τοῦ Σιμωνίδου· τὸ γὰρ γεγεννημένον οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.

[Τί δῆτά σοι:] τί σοι;

[Τί ἐστὶ τὸ] ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς, καὶ τὸ θρυλούμενόν ποτε ἀπόρρητον ἐκεῖνο, Θεόπομπος ἐν λαῷ δεδῆλωκε· φησὶ γάρ· καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον πρεσβευτάς, Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον, πράξοντας καὶ περὶ φιλίας· οἱ παραγενόμενοι συμπεῖθαι αὐτὸν ἔπε χεῖρουν ἐν ἀπορρήτῳ συμπράττειν Ἀθηναίους, ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν, ὑπισχνόμενοι Πύδναν. οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς Πυδναίους, ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτούς· ἐν ἀπορρήτῳ δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον.

[Τίη:] διατί δῆ;

[Τί ικανόν:] τί ὄφελος;

[Τιθασεύει·] αἰτιατικῇ. ἡμεροῖ, πραῦνει. καὶ **[Ατίθασσον.]**

[Τιθασόν:] ἡμερον.

[Τιθέντες:] ποιοῦντες.

[Τίθεσθαι·] ὁ δὲ πρέσβεις ἔστειλε πρὸς τοὺς Μεγαρέας, παρακαλῶν ἔτι καὶ νῦν τίθεσθαι τὰ πράγματα καὶ μὴ κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις. ἀντὶ τοῦ συγκατατίθεσθαι, διαπράττεσθαι.

[Τιθήνας:] τροφούς. καὶ **[Τιθηνητήρ·]** πολλὰ τιθηνητήρ ὠλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας ἀνδρομάχοις δνοφερὰν κρατὸς ὑπερθε κόνιν. καὶ **[Τιθήνη.]**

[Τιθηνός:] κυρίως ἐπὶ γυναικὸς τῆς τιθηνούσης καὶ τρεφούσης, κατὰ μεταφορὰν δὲ λέγεται καὶ ἡ γῆ τιθηνός.

[Τιθηνούμενος:] τρέφων· τιθηνὸς γὰρ ἡ τροφός.

[Τίθησι:] ποιεῖ.

[Τιθίς,] τιθίδος. καὶ **[Τιθῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Τιθωνοῦ γῆρας:] παροιμία. ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται. ἱστορεῖται δὲ ὅτι ὁ Τιθωνὸς ἐπιθυμία τοῦ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι εἰς τέττιγα μετέβαλεν. Ἀριστοφάνης· ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκῶν.

[Τίθρασος:] τόπος τῆς Λιβύης. καὶ Ἀριστοφάνης· Γοργόνες Τιθράσiai. ἔνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον. ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς πονηροῦ· διαβάλλουσι γὰρ τὸν δῆμον τοῦτον ὡς κακοπράγμονα.

[Τιθραύστης:] ὄνομα κύριον.

[Τιθοί:] οἱ μαζοί.

[Τιθύμαλλος:] εἶδος βοτάνης δριμυτάτης, παρὰ Λάκωσιν εὕρισκομένης· ᾧ παρήλειπον τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας. καὶ Ἀριστοφάνης περὶ Νεοκλείδου τοῦ γλάμωνος· σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντα τιθυμάλλω. εἰώθασι δὲ οἱ ἱατροὶ ὑπ' ἀλαζονείας πατρίδας ὀνομάζειν τῶν βοτανῶν οἷον Κυρηναϊκὸν ὀπὸν, τιθύμαλλος Λακωνικός. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν λημῶντων τοὺς ὀφθαλμούς, Νεοκλείδης ὁ γλάμων.

[Τί καλὴ ἡ τάξις.] ἀντὶ τοῦ λίαν.

[Τί κυνὶ καὶ βαλανείῳ:] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναρμοδίων. Λουκιανὸς ταύτη χρῆται.

[Τί λέγεις σύ:] τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν κἀνὰ χεῖρα. εἰώθαμεν γὰρ ἐν ταῖς τῶν δι' ἐναντίας διαλέξεσι λέγειν, τί λέγεις σύ; ἐκπληξαι αὐτοὺς βουλόμενοι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ὡς ἡδομαι πρῶτα τὴν χροίαν ἰδών. νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἴ πρῶτον ἐξαρνητικὸς κἀντιλογικός· καὶ τοῦτο τοῦπιχώριον ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ τό, τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' οἷδ' ὅτι· ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἔστι Ἀττικὸν βλέπος. ἐσημιάτισται δὲ τὸ βλέπος· ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμμα· τοὺς γὰρ Ἀθηναίους ἐπὶ ἀναιδείᾳ καὶ τῷ δραστικοῦς εἶναι διέβαλλον.

[Τίλλοντες·] αἰτιατικῇ. ἀνασπῶντες τοὺς στάχους.

[Τιλωῶσαιον:] ὄρος, μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαίδος.

[Τιμαγένης,] βασιλικού ἀργυραμοιβοῦ υἱός, Ἀλεξανδρεὺς, ῥήτωρ· ὥς δέ τινες Αἰγύπτιος· ὃς ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου αἰχμάλωτος ἄχθεις ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ Γαβινίου ἐξωνήθη ὑπὸ Φαύστου, τοῦ υἱοῦ Σύλλου, καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τε τοῦ αὐτοῦ Πομπηίου καὶ μετ' αὐτὸν ἐπὶ τε Καίσαρος τοῦ Αὐγούστου καὶ μετέπειτα ἅμα Κεκιλίῳ. ἐκπεσὼν δὲ τῆς σχολῆς διὰ τὸ παρρησιαστὴς εἶναι ἐν ἀγρῷ διῆγε Τουσκλάνῳ λεγομένῳ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀλβάνῳ, ἐμέσαι βουλευθεὶς μετὰ δεῖπνον καὶ σφηνωθείς. βιβλία δὲ ἔγραψε πολλά.

[Τιμαγένης,] ἱστορικός. Περίπλουν πάσης θαλάσσης ἐν βιβλίοις ε'.

[Τιμαγένης ἢ Τιμογένης,] Μιλήσιος, ἱστορικός καὶ ῥήτωρ. Περί Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν βιβλία γ', καὶ ἐπιστολάς.

[Τιμαγόρας·] οὗτος πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα Ἀρταξέρξην ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελεῆ καὶ στρατιώτας θεράποντας καὶ βοῦς π' καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν φορεῖῳ κομιζόμενος· καὶ τοῖς κομίσασσι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ'. τοῦτον οὖν ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι. οἱ δὲ φασιν ὑπεσχῆσθαι αὐτὸν διαλύσειν τὴν οὖσαν Λακεδαιμονίῳ καὶ Ἀθηναίοις φιλίαν. οὗτος οὖν ὁ Τιμαγόρας προσκυνήσας τὸν Περσῶν βασιλέα παρὰ τὰ Ἑλλήνων ἔθη καὶ δωροδοκηθεὶς ὑπὸ Ἀθηναίων ἀνῆρέθη.

[Τιμαλφέστερον·] τιμιώτερον, λαμπρότερον· ἀλφεῖν γάρ ἐστι τὸ εὐρίσκειν· ὥστε γίνεσθαι τὸ τιμαλφέστατον τὸ τιμὴν εὐρίσκον πλείστην· ὃ δὴ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ.

[Τιμάνθης,] Κλεωναῖος, παγκράτιον νικήσας· ὃν φασι παυσάμενον διὰ ἡλικίαν τῶν ἄθλων τόξον μέγα ἐπὶ ἐκάστης τείνειν τῆς ἡμέρας, ἀποπειρώμενον ἑαυτοῦ. ὥς δὲ ἀποδημήσας καὶ ἐπανήκων οὐχ οἷός τε ἦν ἐντεῖναι, τότε πῦρ ἀνακάυσας ἀφῆκε ζῶντα ἑαυτὸν ἐς τὴν πυράν. ὅποσα δὲ τοιαῦτα γέγονεν ἀνθρώποις ἢ καὶ ὕστερον γένηται, μανία μᾶλλον καὶ οὐκ ἀνδρεία λογίζοιτο.

[Τιμάνωρος,] ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀσπίς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνωρος ἤμμαι. ἀντὶ τοῦ ἀνάκειμαι.

[Τίμαρχος,] Ἀριζήλου, ἄσωτος καὶ πόρνος, ἐν Πειραιεῖ παρ' Εὐθυδίκῳ διατρίψας τὰ πρῶτα, ὕστερον δὲ Μισγόλῳ καὶ Ἡγησάνδρῳ τῷ Λεοδάμαντος ἐρωμένῳ μισθώσας αὐτὸν καὶ μετ' αὐτοὺς Πιτταλάκῳ συνών, τῆς πόλεως οἰκέτῃ· ἐπίτροπος δὲ αἰρεθείς, Ἀριστογείτονος ἀντειπόντος ἐκωλύθη. τῷ θεῖῳ δὲ ὄντι τυφλῷ καὶ ἀξιοῦντι μετὰ τῶν ἀδυνάτων τρέφεσθαι, οὐ συνεῖπεν, οὐδὲ τῇ μητρὶ χρηζούσῃ τῶν ἀναγκαίων ἐπεκούρησεν. ἤλω δὲ ὑπὸ Αἰσχίνου πορνείας, γέρων ὢν.

[Τιμαῖσθαι·] προτιμᾶν. ἐξέχεσθαι μὴ πιεῖν ἀνέχεσθαι οἴνου, μηδὲ τιμαῖσθαι τοσούτου τὸν βίον τὸν λοιπόν, ἵνα τὸν φθάνοντα, φησὶν, ἀφανίσῃ ἐκτροπῇ διαίτης ὀλίγης, ποῦσα οἴνου· καὶ τὸν βίον ἢ γενναία κατέστρεψε.

[Τιμάσιος·] οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως ἦν· ὃν ὁ Εὐτρόπιος ἐπιστῆσαι τοῖς πράγμασι βουλόμενος ἐκ τῆς Ἀσίας μετακαλεῖ πρὸς τὰ βασίλεια· ὃ δὲ γαῦρός τε ἀνὴρ ὢν καὶ ἀγέρωχος καὶ στρατείαις ὠμιληκὼς καὶ τοῦτο πρῶτον ἀγαθὸν ἡγούμενος τῶν ἐν ἀνθρώποις, τιμὴν καὶ δόξαν καὶ πλοῦτον ἐπικλύζοντα καὶ τὸ ἔχειν ἑαυτῷ ὃ τι βούλοιο κεχρῆσθαι καὶ ἀδεῶς, διὰ τε μέθην νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ εἰδέναι οὔτε ἀνατέλλοντα καὶ δυόμενον καθορᾶν ἥλιον, ἴσα καὶ οὐρανοῦ εἶναι νομίσας τὴν μετάκλησιν, ἐκ τῶν ἀλύπων καὶ διακεχυμένων πρὸς ὀλιγωρίαν διατριβῶν ἀπορρήξας ἑαυτὸν καὶ κατατείνας τὴν ψυχὴν εἰς φιλοδοξίαν, βαρὺς ἀναστὰς ἐκ Παμφυλίας ἐπὶ Λυδίαν ἀνέστρεφεν, ὥς ἂν δὴ τις βασιλεύων, ἢ τὸν γε βασιλέα καὶ τὸν εὐνοῦχον κατὰ πάρεργόν τι παιδιὰν θησόμενος, εἰ βούλοιο.

[Τιμασίων·] οὗτος μειράκιον ἦν Αἰγύπτιον. ἐφήβου δὲ ἄρτι ὑπαπῆει καὶ τὴν ὥραν ἄρτι ἔρρωτο. σωφρονοῦντι δὲ αὐτῷ μητρυιὰ ἐρῶσα ἐπέκειτο καὶ χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίει, ξυντιθεῖσα μὲν οὐδὲν ὧν περὶ ἡ Φαῖδρα, διαβάλλουσα δ' αὐτὸν ὡς θῆλυν καὶ ἐρασταῖς μᾶλ' ἢ γυναίοις χαίροντα. ὁ δ' ἐκλιπὼν Ναύκρατιν περὶ Μέμφιν διητᾷτο καὶ ναῦν δὲ ἤδη ἐκέκτητο καὶ ἐναυκλήρει ἐν τῷ Νεῖλῳ. ἰδὼν οὖν ἀναπλέοντα τὸν Ἀπολλώνιον, καταπλέων αὐτὸς ξυνῆκέ τε ὡς ἀνδρῶν σοφῶν εἶη τὸ πλήρωμα, ξυμβαλλόμενος τοῖς τρίβωσι καὶ τοῖς βιβλίοις, οἷς προσεσπούδαζον, καὶ ἰκέτευε προσδοῦναι οἱ τῆς τοῦ πλοίου κοινωνίας, ἐρῶντι σοφίας. ὁ δ' Ἀπολλώνιος, σῶφρων, ἔφη, ὁ νεανίσκος ὅδε, καὶ ἀξιούσθω, ὧν δεῖται. καὶ διῆλθε τὸν περὶ τῆς μητρυιᾶς λόγον πρὸς τοὺς ἐγγύς τῶν ἐταίρων ὑφειμένῳ τῷ τόνῳ, προσπλέοντος τοῦ μειρακίου ἔτι. ὡς δὲ ξυνῆσαν αἱ νέες, μεταβάς ὁ Τιμασίων καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην εἰπὼν τι περὶ τοῦ φόρτου προσεῖπε τοὺς ἄνδρας. κελεύσας οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἰζῆσαι, μειράκιον, εἶπεν, Αἰγύπτιον, ἔοικας γὰρ τῶν ἐπιχωρίων εἶναί τις, τί σοι φαῦλον ἢ τί χρηστὸν εἴργασται, λέξον· ὡς τῶν μὲν λύσις παρ' ἐμοῦ γένοιτό σοι δι' ἡλικίαν, τῶν δ' αὖ ἐπαινεθεὶς ἐμοί τε ξυμφιλοσοφοίης καὶ τοῖσδε. ὁρῶν δὲ τὸν Τιμασίωνα ἐρυθριῶντα καὶ μεταβαλόντα τὴν ὁρμὴν τοῦ στόματος εἰς τὸ λέξει τι ἢ μὴ θαμὰ ἤρειδε τὴν ἐρώτησιν, ὥσπερ οὐδεμιᾷ προγνώσει ἐς αὐτὸν κεχρημένος. ἀναθαρσήσας δὲ ὁ Τιμασίων, ὦ θεοί, ἔφη, τίνα ἑμαυτὸν εἶπω; κακὸς μὲν γὰρ οὐκ εἰμι· ἀγαθὸν δὲ εἰ χρὴ νομίζεσθαι με, οὐκ οἶδα· τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν οὐπὼ ἔπαινος. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, βαβαί, ἔφη, μειράκιον, ὡς ἀπὸ Ἰνδῶν μοι διαλέγῃ· ταυτί γὰρ καὶ Ἰάρχα δοκεῖ τῷ θεῷ. ἀλλ' ὅπως ταῦτα δοξάζεις κάξότου; φυλαξαμένῳ γὰρ τι ἁμαρτεῖν ἔοικας. ἐπεὶ δ' ἄρξαμένου λέγειν, ὡς ἡ μητρυιὰ μὲν ἐπ' αὐτὸν φέροιτο, αὐτὸς δ' ἐρώσης ἐκσταίῃ, βοῇ ἐγένετο ὡς δαιμονίως αὐτὰ τοῦ Ἀπολλωνίου προειπόντος. ὑπολαβὼν δὲ ὁ Τιμασίων, ὦ λῶστοι, ἔφη, τί πεπόνθατε; τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τὰ εἰρημένα θαύματος, ὅσον καὶ γέλωτος. καὶ ὁ Ἀἰμῖς, ἕτερόν τι, ἔφη, ἐθαυμάσαμεν, ὅπερ οὐπὼ γινώσκεις. καὶ σὲ δέ, μειράκιον, ἐπαινοῦμεν, ὅτι μηδὲν οἶε λαμπρὸν εἰργάσθαι. Ἀφροδίτη δὲ θύεις, ὦ μειράκιον, ἤρετο αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος; καὶ ὁ Τιμασίων, νῆ Δι', εἶπεν, ὁσημέραι γε· πολλὴν γὰρ ἡγοῦμαι τὴν θεὸν ἀνθρωπείους τε καὶ θείοις πράγμασιν. ὑπερησθεὶς οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, ψηφισώμεθα, ἔφη, ὧδε, ἐστεφανῶσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ καὶ πρὸ Ἰππολύτου Θησέως· ὁ μὲν γὰρ ἐς τὴν Ἀφροδίτην ὕβρισε καὶ διὰ τοῦτο ἴσως οὐδὲ ἀφροδισίων ἡττητο, οὐδὲ ἔρως ἐπ' αὐτὸν οὐδεὶς ἐκώμαζεν, ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας· οὗτοσί δὲ ἡττησθαι τῆς θεοῦ φάσκων οὐδὲν πρὸς τὴν ἐρῶσαν ἔπαθεν, ἀλλ' ἀπῆλθεν, αὐτὴν δείσας τὴν θεόν, εἰ τὸ κακῶς ἐρᾶσθαι μὴ φυλάξαιτο. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ διαβεβλήσθαι πρὸς ὄντινον τῶν θεῶν, ὥσπερ πρὸς τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ἰππόλυτος, οὐκ ἀξίῳ σωφροσύνης· σωφρονέστερον γὰρ τὸ περὶ πάντων θεῶν λέγειν εὖ, καὶ ταῦτα Ἀθή νησιν, οὗ καὶ ἀγνώστων δαιμόνων βωμοὶ ἴδρυνται. Ἰππόλυτον δὲ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τοὺς ὀφθαλμούς, οἷς τὴν μητρυιὰν εἶδεν.

[Τιμαχίδας Ῥόδιος·] οὗτος δειπνῶν ἀναγραφὰς πεποιήται ἐν βιβλίοις ἰα' δι' ἐπῶν, καὶ Νουμήνιος ὀψαρτυτικόν, καὶ Ματρέας ὁ Πιταναῖος καὶ Ἠγήμων ὁ Θάσιος, ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ· καὶ Ἀρτεμίδωρος, ὁ Ψευδοαριστοφάνειος, ὁ ὀψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών· καὶ Φιλόξενος ὁ Λευκαδίου· ἀφ' οὗ καὶ Φιλοξένειοι πλακοῦντες. ἦν δὲ ὁ Φιλόξενος ὀψοφάγος ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε φανερώς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμά, καθιέντα εἰς ὕδωρ θερμὸν καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαζόμενον θερμῷ ὕδατι, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ἦ. καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ἐπεποιεῖτο, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι καὶ μόνος καταναλίσκη. παραπλήσια δὲ ἱστοροῦσι καὶ περὶ Ἀρχύτου. καὶ Κρώβυλός φησιν· ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ τοὺς δακτύλους δῆπουθεν Ἰδαίους ἔχω (ἀντὶ τοῦ ψυχρούς), καὶ τὸν φάρυγγ' ἥδιστα πυριῷ τεμαχίους.

[Τίμαιος,] ὁ ἱστορικός. οὗτος κατὰ τοῦ Ἐφόρου πλείστην πεποιήται καταδρομήν, αὐτὸς ὦν δυσὶν ἁμαρτήμασιν ἔνοχος, τῷ μὲν ὅτι πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τούτοις, οἷς αὐτὸς ἔνοχός ἐστι, τῷ δὲ διότι καθόλου διέφθαρται τῇ ψυχῇ, τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι καὶ τοιαύτας ἐντίκτων δόξας τοῖς ἐντυγχάνουσι. πλὴν εἰ τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθέντα μεταλλάξαι τὸν βίον, τί χρὴ πάσχειν Τίμαιον; πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον τούτῳ νεμεσήσαι τὸ δαιμόνιον ἢ Καλλισθένεια. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἀποθεοῦν Ἀλέξανδρον ἐβουλήθη, Τίμαιος δὲ μείζω ποιεῖν Τιμολέοντα τῶν ἐπιφανεστάτων θεῶν, καὶ Καλλισθένης μὲν ἄνδρα τοιοῦτον, ὃν πάντες μεγαλοφύεστερον ἢ κατ' ἄνθρωπον γεγονέναι τῇ ψυχῇ συγχωροῦσιν, οὗτος δὲ Τιμολέοντα τὸν οὐχ οἷον δόξαντά τι πεπραχέναι μεγαλεῖον, ἀλλ' οὐδ' ἐπιβαλλόμενον, μίαν δὲ τῷ βίῳ γραμμὴν διανύσαντα, καὶ ταύτην οὐδὲ σπουδαίαν τὴν τρόπον τινὰ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς οἰκουμένης, λέγω δὴ ἐκ τῆς πατρίδος ἐς Συρακούσας. ἀλλὰ μοι δοκεῖ πεισθῆναι Τίμαιος, ὥς ἂν Τιμολέων, πεφιλοδοξηκῶς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ, καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, σύγκριτος φανῆναι τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν ἡρώων, κἂν αὐτὸς ὑπὲρ Ἰταλίας μόνον καὶ Σικελίας πραγματευόμενος εἰκότως παραβολῆς ἀξιωθῆναι τοῖς ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης τῶν καθόλου πράξεων πεποιημένοις τὰς συντάξεις. ἔγραψε Περὶ Συρίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων καὶ βασιλέων βιβλία γ'.

[Τίμαιος,] Λοκρός, φιλόσοφος Πυθαγόρειος. μαθηματικά, Περὶ φύσεως, Περὶ τοῦ Πυθαγόρου βίου.

[Τίμαιος,] Ἀνδρομάχου, Ταυρομενεΐτης· ὃν Ἀθηναῖοι Ἐπιτίμαιον ὠνόμασαν· Φιλίσκου μαθητῆς τοῦ Μιλησίου. παρωνόμαστο δὲ τοῦτο διὰ τὸ πολλὰ ἐπιτιμᾶν, καὶ Γρασοσυλλέκτρια δὲ διὰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν. ἔγραψεν Ἰταλικά καὶ Σικελικά ἐν βιβλίοις η', Ἑλληνικά καὶ Σικελικά, Συλλογὴν ῥητορικῶν ἀφορμῶν βιβλία ξη', Ὀλυμπιονίκας ἤτοι Χρονικά πραξίδια. γρασοσυλλέκτρια οἷος· ὁ γαλακρηγῶν, ὃν οἰκείως εἶπεν λογοσυλλέκτριαν· οὐ παύεται γὰρ ἄδην κρουνοχυτροληροφυλαρῶν. ὅτι οὗτος ὁ Τίμαιος τὰς ἁμαρτίας τῶν πρὸ ἑαυτοῦ συγγραφέων πικρότατα ἐξελέγξας κατὰ μὲν ἄλλα μέρη τῆς γραφῆς πλείστην πρόνοιαν εἶχε τῆς ἀληθείας, ἐν δὲ ταῖς Ἀγαθοκλέους πράξεσι τὰ πολλὰ κατέψευσται τοῦ δυνάστου διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. φυγαδευθεὶς γὰρ ὑπ' Ἀγαθοκλέους ἐκ τῆς Σικελίας, ζῶντα μὲν ἀμύνασθαι τὸν δυνάστην οὐκ ἴσχυσε, τελευτήσαντα δὲ διὰ τῆς ἱστορίας ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα. καθόλου γὰρ ταῖς προϋπαρχούσαις τῷ βασιλεῖ τούτῳ κακίαις ἄλλα πολλὰ παρ' ἑαυτοῦ προσθεὶς ὁ συγγραφεύς, τὰς μὲν εὐημερίας ἀφαιρούμενος αὐτοῦ, τὰς δὲ ἀποτεύξεις, οὐ τὰς δι' αὐτὸν γενομένας μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς διὰ τύχην, μεταφέρων εἰς τὸν μηδὲν ἐξαμαρτάνοντα. γενομένου δὲ ὁμολογουμένως αὐτοῦ στρατηγικοῦ μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, δραστικοῦ δὲ καὶ τεθαρρηκότες κατὰ τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις εὐτολμίαν, οὐ διαλείπει παρ' ὅλην τὴν ἱστορίαν ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄνανδρον καὶ δειλόν. καίτοι γε τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι τῶν πώποτε δυναστευσάντων οὐδεὶς ἐλάττωσιν ἀφορμαῖς χρησάμενος μείζω βασιλείαν περιεποιήσατο; χειροτέχνης γὰρ ἐκ παίδων γενόμενος δι' ἀπορίαν βίου καὶ πατέρων ἀδοξίαν ἐξ ὑστέρου διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν οὐ μόνον Σικελίας ὅλης ἐκυρίευσεν, ἀλλὰ πολλὴν τῆς Ἰταλίας τε καὶ Λιβύης τοῖς ὅπλοις κατεστρέψατο. θαυμάσαι δ' ἂν τις τοῦ συγγραφέως τὴν εὐχειρίαν. παρ' ὅλην γὰρ τὴν γραφὴν ἐγκωμιάζων τὴν τῶν Συρακουσίων ἀνδρείαν, τὸν τούτων κρατήσαντα δειλίᾳ φησὶ διενηνοχέναι τοὺς ἅπαντας ἀνθρώπους. διὰ γὰρ τῶν ἐν ταῖς ἐναντιώσεσιν ἐλέγχων φανερός ἐστι τὸ φιλαληθὲς τῆς ἱστορικῆς παρρησίας προδεδοκῶς ἰδίας ἔνεκα ἔχθρας καὶ φιλονεικίας. διόπερ τὰς ἐσχάτας τῆς συντάξεως ε' βίβλους τοῦ συγγραφέως τούτου, καθ' ἃς περιεῖληφε τὰς Ἀγαθοκλέους πράξεις, οὐκ ἂν τις δικαίως ἀποδέξαιτο.

[Τιμή:] ἔσθ' ὅτε δηλοῖ καὶ τὸ πρόστιμον. Ὅμηρος· εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιο τέ παῖδες
τίνειν οὐκ ἐθέλωσι.

[Τιμὴ εὐσεβῶν] τὸ δουλεύειν θεῷ· πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι.

[Τιμήεις,] τιμήεντος.

[Τίμημα:] ζημία. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ, ἐὰν ἀλῶς;
ἐπέβαλλον γὰρ ζημίαν ἐνίοτε τοῖς ἀλοῦσιν ἢ χρήματα καταθέσθαι ἢ τι τοιοῦτον. καὶ αὖθις· τίμημα
τῆς εἰσαγγελίας ἐχούσης χρηματικόν. ταῖς οὐσίαις ἐκάστου τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως
ἐπιθεῖς δικαιοτάτον πολίτευμα εἰσηγήσατο.

[Τίμημα:] ἡ ζημία, καὶ ἡ καταδίκη.

[Τίμημα:] ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον, καὶ οἶον ἀποτίμημα. ὥς Λυσίας φησὶν· οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα
μισθώσασθαι καὶ τίμημα καταστήσασθαι. τοῦτο δ' ἐν τοῖς ἐξῆς ἀποτίμημα καλεῖ. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ
τοῦ οἶον κεφάλαιον· ὥς ἐν τῷ Περὶ τῶν συμμάχων Δημοσθένους. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας
εἰσφερόμενον παρ' ἐκάστου τίμημα. ταῖς οὐσίαις ἐκάστου τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως
ἐπιθεῖς δικαιοτάτον πολίτευμα εἰσηγήσατο. ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται.

[Τίμην:] κατάφασιν δηλοῖ. ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ; διατί γὰρ οὐ;

[Τιμησάμενος:] κατακρίνας. οὗ κατηγορεῖ Ξάνθιππος, θανάτου τιμησάμενος αὐτῷ. ὁ δὲ κλινήρης
ἀπολογούμενος ἐζημιώθη ταλάντοις ἡ'.

[Τιμησαίμην·] Αἰλιανός· ὃν ἂν ἐγὼ τιμησαίμην πρὸ παντὸς συγγενέσθαι καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ
τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτου προήκουσι. καὶ αὖθις Αἰλιανός· τιμησαίμην τὸν βίον πάντα τριμήρου, εἰ μὴ
ἔχοιμι τοὺς ἐμοὺς κηδεμόνας. ἀντὶ τοῦ ἀλλάξοιμι.

[Τιμήσεως:] εὐθύνης, ζημίας. ἡ Ῥώμη ἑαυτὴν ἐπιδέδωκεν εἰς πολυανθρωπίαν, ὥς ἐκ τῆς ἔγγιστα
τιμήσεως ἐφάνη, ἐν ᾗ Ῥωμαίων τῶν ἐν ἡβῇ δέκα τέσσαρες μυριάδες ἡριθμήθησαν τριῶν
ἀποδέουσαι χιλιάδων.

[Τιμησίθεος,] τραγικός. δράματα αὐτοῦ Δαναΐδες β', Ἑκτορος λύτρα, Ἡρακλῆς, Ἰξίων, Καπανεύς,
Μέμνων β', Μνηστήρες, Ζηνὸς γοναί, Ἑλένης ἀπαίτησις, Ὀρέστης, Πυλάδης, Κάστωρ καὶ
Πολυδεύκης.

[Τιμητεία:] ἡ τιμή.

[Τιμητής·] Ἄππιος Κλαύδιος ἦν τιμητής, κήνσωρ δὲ παρὰ Ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος· ἔστιν
ἐξεταστής τις τῶν πολιτικῶν διαιτημάτων, πρὸς τὸ σῶφρον καὶ ἀρχαιοτρόπον ἐκάστου τῶν πολιτῶν
ἐπιστρέφων βίον. ἀρχὴ μεγίστη καὶ πασῶν ἐντιμοτάτη παρὰ Ῥωμαίοις κέκριται, τοῖς διὰ πάσης
γεγονόσιν ἐνδόξου πολιτείας ἀμωμήτῳ τε βίῳ χρησαμένοις κληρουμένη.

[Τίμιον:] τὸ σπάνιον παρὰ τοῖς ῥήτορσι.

[Τιμιουλκῶν:] ἔλκων τὴν τιμὴν, τουτέστι βαρυτιμῶν. καὶ μεγαλύνων. καὶ ὁ Προφήτης· ὁ
τιμιουλκῶν σῆτον δημοκατάρατος.

[Τιμιώτερος:] ἐντιμότερος.

[Τιμόθεος,] Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Πύκτης, Παρακαταθήκη, Μεταβαλλόμενος ἢ Μεταφερόμενος. καὶ Κυνάριον Τιμοθέου δράμα, ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς αὐτοῖς αὐτοῦ.

[Τιμόθεος,] Θερασάνδρου ἢ Νεομούσου ἢ Φιλοπόλιδος, Μιλήσιος, λυρικός· ὃς τὴν ι' καὶ ια' χορδὴν προσέθηκε καὶ τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν ἐπὶ τὸ μαλακώτερον μετήγαγεν. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν Εὐριπίδου χρόνων τοῦ τραγικοῦ, καθ' οὓς καὶ Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἐβασίλευεν· καὶ ἐτελεύτησεν ἐτῶν 47', γράψας δι' ἐπὶ νόμους μουσικοὺς ιθ', προοίμια λς', Ἄρτεμιν, διασκευὰς η', ἐγκώμια, Πέρσας ἢ Ναύπλιον, Φινείδας, Λαέρτην, διθυράμβους ιη', ὕμνους κα', καὶ ἄλλα τινά. ὅτι Ἀλέξανδρος φιλήκοος ἦν εἴπερ τις ἄλλος τῶν μουσικῶν· Τιμόθεος γὰρ ὁ αὐλητὴς ἔτι πρόσθεν, ὃν ποτε αὐλοῦντα λέγουσι τῆς Ἀθηνᾶς τὸν ὄρθιον νόμον ἐπικαλούμενον, ἐς τοσόνδε ἐκπλήξαι Ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὥστε μεταξὺ ἀκούσαντα ἀναΐξαι ἐπὶ τὰ ὄπλα· τὸν δὲ φάναι, ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικά αὐλήματα. οὗτός τε δὴ ὁ Τιμόθεος ἀνεληλύθει πρὸς αὐτὸν σπουδῇ μετὰπεμπτος γενόμενος.

[Τιμόθεος,] Γαζαῖος, γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέως· εἰς ὃν καὶ τραγωδίαν ἐποίησε περὶ τοῦ δημοσίου τοῦ καλουμένου χρυσαργύρου. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπικῶς Περί ζῶων τετραπόδων θηρίων τῶν παρ' Ἰνδοῖς καὶ Ἀραβί καὶ Αἰγυπτίοις, καὶ ὅσα τρέφει Λιβύη· καὶ Περί ὀρνέων ξένων τε καὶ ἀλλοκότων καὶ ὄφρων βιβλία δ'.

[Τιμόθεος·] ὄνομα κύριον. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος ἐμπέσοι γέ σοι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. οὗτος ὁ Τιμόθεος πλούσιος ὢν, στρατηγὸς Ἀθηναίων, τεῖχος ὠκοδόμησεν. ὃς ἐς τοσοῦτον ἦρθη τύχης, ὥς τὸν δαίμονα φαίνεσθαι ὄψει τούτῳ. ἐποιοῦν τε αὐτὸν ἐν εἰκόσιν οἱ ζωγράφοι κοιμώμενον, καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πόλεις, καὶ πορθοῦντα αὐτάς, αἰνιττόμενοι τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ. ἀλαζονευόμενος δὲ ἐπὶ εὐτυχίᾳ ὁ Τιμόθεος ἔφη, αὐτοῦ εἶναι μᾶλλον ἢ τῆς τύχης τὰ κατορθώματα. διὸ καὶ ἠτύχησεν ὕστερον, νεμεσησάσης αὐτῷ τῆς τύχης. πολλοὶ δὲ Τιμόθεοι κωμωδοῦνται· νῦν δὲ τὸν στρατηγὸν λέγει.

[Τιμοκλῆς,] Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Δημοσάτυροι, Κένταυρος, Καύνιοι, Ἐπιστολαί, Ἐπιχαίρεκακος, Φιλοδικαστής, Πύκτης· ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

[Τιμοκλῆς] ἕτερος, καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Διονυσιάζουσαι, Πολυπράγμων, Ἰκάριοι, Δῆλος, Λήθη, Διόνυσος, Κονίσσαλος, Πορφύρα (ἣτις καὶ δοκεῖ Ξενάρχου εἶναι), Ἥρωες, Δρακόντιον, Νέαιρα (ἐταίρας δὲ ὀνομά ἐστιν ἡ Νέαιρα), Ὀρέστης, Μαραθῶνιοι. ταῦτα Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν Δειπνοσοφιστῶν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα.

[Τιμοκρέων,] Ῥόδιος, κωμικός καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. διεφέρετο δὲ πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητὴν καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμελοῦς τινος ποιήματος. ἔγραψε δὲ κωμωδίαν εἷς τε τὸν αὐτὸν Θεμιστοκλέα καὶ εἰς Σιμωνίδην τὸν μελοποιόν, καὶ ἄλλα.

[Τιμόλαος,] Λαρισσαῖος ἐκ Μακεδονίας, ῥήτωρ, Ἀναξιμένους τοῦ Λαμψακηνοῦ μαθητής· ὃς καὶ ποιητικῶς ἔχων παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι στίχον πρὸς στίχον καὶ ἐπέγραψε τὸ σύνταγμα Τρωϊκόν. μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, ἦν ἔθετο Χρύσου κεχολωμένος εἵνεκα κούρης, οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε μαρναμένοις, ὅτε Τρωσὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτος. πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν Ἑκτορος ἐν παλάμῃσι δαΐζομένων ὑπὸ δουρί. ἔγραψε καὶ ἄλλα τινά.

[Τιμῶ σε·] αἰτιατικῇ. δοτικῇ δέ· τίμησόν μοι υἱόν.

[Τιμῶμαι·] Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καταδικασθεὶς ἔφησεν· ἔνεκα μὲν τῶν ἐμοὶ διαπεπραγμένων τιμῶμαι τὴν δίκην τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως, καὶ οἱ θάνατον αὐτοῦ κατέγνωσαν.

[Τιμώμενον·] ἀντὶ τοῦ ζημιούμενον. ὄνομα μόνον ἐστὶν ἔργου τιμώμενον. ἀντὶ τοῦ ζημιούμενον. τίμησις γὰρ καὶ ἡ ζημία. ἢ τὸ εὐθυνόμενον, καὶ ἐπιτίμια ὑπέχον.

[Τίμων·] ὁ μισάνθρωπος, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, ἀποστρεφόμενος πᾶσαν αἴρεσιν.

[Τίμων·] Φλιάσιος, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, τῆς Πύρρωνος ἀγωγῆς, ὁ γράψας τοὺς καλουμένους Σίλλους ἦτοι ψόγους τῶν φιλοσόφων βιβλία γ'.

[Τίμων·] ὄνομα κύριον. ὁ μισάνθρωπος καλούμενος. ἦν δὲ καθαρὸς. Τίμων τις ἦν, ἀνίδρυτος, ἀβάτοις ἐνὶ σκόλοισι περιειργμένος, Ἐριννύων ἀππορρώξ, ὃν φησιν ἀπὸ ἀχράδος πεσόντα χολὸν γενέσθαι· μὴ προσιέμενον δὲ ἰατρὸν ἀποθανεῖν σαπέντα· καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἄβατον γενέσθαι ὑπὸ θαλάσσης περιπραγέντα ἐν ὁδῷ. ἄβατον δὲ οἶον ἀκάνθαις τεθριγκωμένον, καὶ σκληροῖς ἢ σκόλοψι καὶ παττάλοις ἠφανισμένον. ἀντὶ τοῦ σκυθρωπὸς καὶ μισάνθρωπος.

[Τιμωνίδης·] ὄνομα κύριον.

[Τιμῶνται·] ζημιοῦσι, καταδικάζουσιν. οἷγε μὴν Ἱμεραῖοι τὸν Φιλόδημον τιμῶνται πρὸς τῇ δημεύσει καὶ φυγῇς ζημίας.

[Τιμωρεῖν·] ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν. καὶ **[Τιμωρός·]** ὁ ἐκδικητής. οἱ δὲ ὥντο αὐτὸν τιμωρὸν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τοῦ Αἰτίου φόνου.

[Τιμωροῦντος·] βοηθοῦντος, ἐκδικοῦντος. Αἰλιανός· ἐμοὶ δοκεῖν τοῦ Διονύσου τιμωροῦντος παρθένῳ δυστυχεῖ καὶ παθούσῃ τραγωδίας ἄξια. ἀποθανόντων τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων ὁ θεὸς τίθεται πρόνοιαν καὶ ὥραν καὶ τιμωρεῖ τοῖς ἀδίκως ἀνηρημένοις. λέγει γοῦν Χρυσίππος ἐν Μεγάρῳ καταχθῆναι τινα, χρυσίου ζώνην πεπληρωμένην ἐπαγόμενον. ἀπέκτεινε δὲ ἄρα αὐτὸν πανδοκεὺς ὁ ὑποδεξάμενος ὀψισθέντα, ἐποφθαλμίσας τῷ χρυσίῳ· εἶτα ἔμελλεν ἐκκομίζειν ἐφ' ἀμάξης ἀγούσης κόπρον, ὑποκρύψας ἐν ταύτῃ τὸν πεφονευμένον. ἢ τοίνυν ψυχὴ τοῦ τεθνεῶτος ἐφίσταται Μεγαρεῖ τινα καὶ λέγει ὅσα τε ἔπαθε καὶ ὑφ' οὗτο καὶ ὅπως ἐκκομίζεσθαι μέλλοι καὶ κατὰ ποίας πύλας. ὁ δὲ οὐκ ἤκουσε ῥαθύμως τὰ λεχθέντα, κνεφαῖος δὲ διαναστὰς καὶ παραφυλάξας τοῦ ζεύγους ἐπελάβετο καὶ ἀνίχνευσε τὸν νεκρόν. καὶ ὁ μὲν ἐτάφη, ὁ δὲ ἐκολάσθη.

[Τιμωρῶ σοι·] βοηθῶ σοι. τιμωρῶ σε δέ. ἀντὶ τοῦ βασανίζω· αἰτιατικῇ.

[Τιναγμὸν καὶ Ἀνατιναγμὸν·]

[Τινάξαι·] διαρρηῆξαι, κόψαι. ἐν Ἐπιγράμμασι· αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἐκάγχασα, δεσμὰ τινάξαι οἰόμενος.

[Τίνειν·] διδόναι. καὶ **[Τῖνε·]** ἀποδίδου.

[Τινθαλέοισι·] χλιαροῖς, θερμοῖς. τινθαλέοισι κατικμήναιντο λοετροῖς. χλιαροῖς, θερμοῖς. καθυγρανθείησαν.

[Τιννόμενος·] ἀπαιτούμενος, ἀποδιδόμενος.

[Τίννυνται·] τιμωροῦνται.

[Τίοντες·] τιμῶντες.

[**Τίος:**] ὄνομα τόπου.

[**Τί οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβέλας:**] ζητεῖ ἐν τῷ Ἀρβέλαι.

[**Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως γένη:**] κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Μενελάῳ· παρὰ δὲ τὴν ἱστορίαν· οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρισάμενοι οὐδ' ἡστινοσοῦν τιμῆς ἡξιοῦντο.

[**Τί οὖν ἔτι ζῇ τῶν κοράκων πονηρία:**] τοῦτό φησιν, ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες, διότι μέχρι καὶ νῦν οὐκ ἐσπάραζάν σε.

[**Τίω:**] τὸ τιμῶ.

[**Τίπτε:**] τί δή.

[**Τίρεως. Τιρίβαζος:**] ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Τιρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν. ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζεν.

[**Τίρυνθος:**] ὄνομα ὄρους.

[**Τίς:**] ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς. Δαβίδ· ὁ θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; σημαίνει δὲ τὸ τίς διάφορα· τίς ἔγνω νοῦν κυρίου; καί, τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ; τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῶ; τὸ τίς ἐνταῦθα οὐ τὸ ἄπορον παντελῶς, ἀλλὰ τὸ σπάνιον δηλοῖ. ὥς ἐπὶ τοῦ, τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; καί, τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν; καὶ παροιμία· [**Τίς ἐν Κύδωνος:**] ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους. ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου, φιλοξένως διατεθέντος. ὑπερβαλλόντως, αἰεὶ τίς ἐν Κύδωνος τὸ πληρὲς.

[**Τίς εἰς ἀναπαύλας:**] αὐταὶ πορθμευτικαὶ παρὰ Χάροντος πεύσεις καὶ κηρύγματα· τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν (πόνων) καὶ πραγμάτων; τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίων; Λήθης πεδίων χωρίον διατετύπωκεν ἐν ἄδου οὕτω λεγόμενον· ὥς καὶ τὸν Αὐαίνου λίθον. τίς εἰς ὄνου πόκας; οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον· οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρησιμεύουσι. λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηγνύτων· ἐν ᾧ τρόπῳ φαμέν χύτραν ποικίλλεις· ἀνήγνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ἄδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνεπλάσατο ποιητικῶς.

[**Τισαμένης:**] ὄνομα κύριον.

[**Τισάμενος:**] τιμωρήσας.

[**Τισαμενοφαινίππους:**] ὁ Τισαμενὸς ὥς ξένος καὶ μαστιγίας κωμωδεῖται, ὁ δὲ Φαίνιππος ὥς συώδης καὶ ἡταιρικῶς.

[**Τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ:**] ἀντὶ τοῦ πολύχαλκα. τραγικώτερον λέγει διὰ τὸ μεγαλορρημον τοῦ Λαμάχου.

[**Τίσανδρος:**] ὄνομα κύριον.

[**Τισαφέρνης:**] ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται εἰς οὐς.

[**Τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν·**] Εὐριπίδου. τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον; παρὰ τὸ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου.

[**Τίσαι**] καὶ [**Τίσασθαι:**] ἀποδοῦναι. ὁ δὲ Δαρεῖος, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὥς ἔσχε τὴν ἀρχήν, ἐπεθύμησεν Ὀροίτεια τίσασθαι πάντων τῶν ἀδικημάτων ἕνεκεν. Ἡρόδοτος.

[**Τίσειαν:**] ἀποδοῖεν.

[Τισίας:] ὁ τιμώμενος.

[Τίσις:] τιμωρία, απόδοσις.

[Τίσομαι:] τιμωρήσομαι, απαιτήσω.

[Τίσω:] αποδώσω.

[Τίσωσι:] τιμήσωσιν. ἢ τιμωρήσονται.

[Τίς πατέρ' αἰνήσει', εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα:] ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικῶν ἀνδραγαθήματα προφερόντων.

[Τίς τῇδε:] οἱ σπένδοντες ἔλεγον τίς τῇδε; ἀντὶ τοῦ τίς πάρεστιν; εἴτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον· πολλοὶ κάγαθοί. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν οἱ σπένδοντες, ἵνα οἱ συνειδότες τι ἑαυτοῖς ἄτοπον, ἐκχωροῖεν τῶν σπονδῶν.

[Τίς τρόπος ἵππων:] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων. Μεταγένης Θουριοπέρσαις· τίς τρόπος ἵππων; ὥς δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.

[Τί σοι ὁ Απόλλων κεκιθάριεν:] ἀντὶ τοῦ τί σοι ἐμαντεύσατο;

[Τίς οὐ γενήσῃ ἰὼν εἰς Ἀρβέλας:] Ἀρβέλη πόλις Σικελικόν. εὐεξαπάτητοι δὲ οἱ ἐνοικοῦντες ἐκεῖσε ἐδόκουν εἶναι.

[Τιτακίδαι:] δῆμος ἐστὶ τῆς Αἰαντίδος φυλῆς. μήποτε δὲ ἀπὸ Τιτακοῦ ὠνομάσθησαν, οὗ μνημονεύει Ἡρόδοτος.

[Τιτᾶνες:] οἱ καταχθόνιοι δαίμονες.

[Τιτανίδα γῆν:] οἱ μὲν τὴν πᾶσαν, οἱ δὲ τὴν Ἀττικὴν. ἀπὸ Τιτηνίου, ἐνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου, οἰκήσαντος περὶ Μαραθῶνα, ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεούς, ὥς Φιλόχορος ἐν Τετραπόλει, Ἰστρος δ' ἐν α' Ἀττικῶν. **[Τιτᾶνας βοᾶν,]** ἐβοήθουν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὥς Νίκανδρος ἐν α' Αἰτωλικῶν. ἐνομίζοντο δὲ τῶν Πριαπωδῶν θεῶν εἶναι. .

[Τίτανον:] λευκόν, ἢ γύψον, κονίαν. λίθος διακεκαυμένη, ἣν πάλαι μὲν τίτανον, νυνὶ δὲ ἄσβεστον καλοῦσι.

[Τίτανος:] ἡ κεκαυμένη λίθος, ἡ ἄσβεστος· θηλυκὸν δὲ ἡ τίτανος· σπάνιον δὲ ἀρσενικῶς.

[Τιτανῶδες βλέπειν:] καταπληκτικόν, φοβερόν. καὶ **[Τιτανικὸν σπέρμα.]** Αἰλιανός· ὁ δὲ ἐν τοσούτῳ κακῷ ὣν οὐκ ἐπελάθετο τῆς βδελυρᾶς ἐκείνης καὶ ἀθέου συγγραφῆς, ἣν ὁ Γαργήτιος, ὥσπερ οὖν τὰ ἐκ Τιτανικῶν σπερμάτων φύντα. τῷ βίῳ ... πρὸς εὐρίψατο.

[Τιταρήσιον:] ὄνομα πόλεως.

[Τιτάρωνος. Τί ταῦτα:] ἀντὶ τοῦ διατί; Ἀριστοφάνης· τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα βαρέως τε φέρομεν;

[Τιταίνω. Τιταιρώνιον:] ἀκρωτήριον.

[Τιτηνίδα γῆν·] ζῆται ἐν τῷ Τιτανίδα γῆν.

[Τίτθαι·] Ἀριστοφάνης· κᾶθ' ὥσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς. οὕτω καλοῦνται αἱ **[παρὰ]** τοῖς τιτθίοις καὶ τῷ γάλακτι τρέφουσαι τὰ παιδία· αἵτινες διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὰ παιδία ὀλοκλήρους τὰς

τροφὰς ἐσθίειν, διαμασώμεναι, οὕτω μετὰ τὸ κατεργάσασθαι τὰ ἐδέσματα, ἐξαίρουσαι τοῦ ἰδίου στόματος, ἐντιθέασι τοῖς τῶν παιδίων. εἴτα συμβαίνει τὰς ἀγνώμονας ὀλίγα μὲν διδόναι τοῖς παιδίοις, αὐτὰς δὲ κατεσθίειν τὰ πλείονα. οὕτω ὁ Κλέων ὀλίγα μὲν τῷ δήμῳ χαριζόμενος τὰ πλείω ἐκέρδαινε· μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθεῖς, αὐτὸς δὲ ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.

[Τίτθης:] τροφός, μάμμη. ὅσα δὲ ἀργία μεμάρανται καὶ ῥαθυμία διέφθαρται μειράκια, ταῖς τίτθαις ἀπομύττειν καὶ ταῖς γυναιξὶ λούειν ἀποπέμψατε, καὶ θρυπτόμενα παρὰ ταύταις στωμύλλεσθαι καὶ λαλεῖν περὶ κρόκης καὶ στημόνων ἐάσωμεν. καὶ **[Τιτθεία,]** ἡ ἐπιμέλεια.

[Τιτθοί:] μαστοί, ἥτοι τῶν μαζῶν τὰ ἄκρα.

[Τίτλος·] τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. καὶ ὁ μὲν Ματθαῖος ἔχει τίτλους ξη΄, κεφάλαια τνε΄, ὁ δὲ Μάρκος τίτλους μη΄, κεφάλαια λς΄, ὁ δὲ Λουκᾶς τίτλους πγ΄, κεφάλαια τμη΄, ὁ δὲ Ἰωάννης τίτλους ιη΄, κεφάλαια σλβ΄. καὶ **[Τιτλάριον]**, δέλτος, πινακίδιον, σχεδάριον.

[Τίτος,] βασιλεὺς Ῥωμαίων, Οὐεσπεσιανοῦ υἱός, ἀνὴρ πᾶν ἀρετῆς συνειληφώς γένος, ὥς πρὸς ἀπάντων ἔρωσ τε καὶ τρυφῇ τοῦ θνητοῦ προσαγορευθῆναι γένους· εὐγλωττότατός τε γὰρ καὶ πολεμικότατος καὶ μετριώτατος ἦν, καὶ τῇ μὲν Λατίνων ἐπιχωρίῳ γλώττῃ πρὸς τὰς τῶν κοινῶν ἐχρήτο διοικήσεις, ποιήματα δὲ καὶ τραγωδίας Ἑλλάδι φωνῇ διεπονεῖτο. ἐπεὶ δὲ ἤρήκει τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Τίτος, Συρία τε πᾶσα καὶ Αἴγυπτος καὶ ὅσα τῇ Παλαιστίνῃ πρόσσοικα γένη ἐστεφάνουν τὸν ἄνδρα, νικητὴν ἀνακαλοῦντες. ὁ δὲ διωθεῖτο τοὺς στεφάνους, οὐκ αὐτὸς λέγων εἰργάσθαι ταῦτα, θεῶ δὲ φήναντι ὀργὴν ἐπιδεδωκέναι τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας. οὕτως ἦν μέτριος καὶ σωφροσύνης μεστός. ἐπὶ δὲ Τίτου τούτου τὴν Ἱερουσαλὴμ πολιορκοῦντος Ῥωμαῖός τις τῶν ἱππέων δοκιμώτατος τοὺς Ἰουδαίους ὠθουμένους κατὰ τῆς φάραγγος θεασάμενος, ἐκ πλαγίου παρελαύνων τὸν ἵππον ἀρπάζει τινὰ νεανίαν φεύγοντα, στιβαρὸν κατὰ τὸ σῶμα καὶ ὠπλισμένον, ἐκ τοῦ σφυροῦ δραξάμενος, ἑαυτὸν ἐπικλίνας τοῦ ἵππου τρέχοντος καὶ τὸν Ἰουδαῖον ἔφιππον καταδιώκοντος. καὶ τοσοῦτον τῆς δεξιᾶς τόνον καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος ἐπιδειξάμενος καὶ τῆς ἱππικῆς τέχνης τὴν ἀρετὴν, ὥσπερ τι κειμήλιον ἦκε τῷ Καίσαρι κομίζων τὸν αἰχμάλωτον. ὁ δὲ Τίτος ὑπερθαυμάσας τῆς ἰσχύος τούτου καὶ δυνάμεως τὸ ἀήττητον, δώροις αὐτὸν ἀμείψας τὸν ληφθέντα ἀπέκτεινε.

[Τίτος,] στρατηγὸς Ῥωμαίων. τούτῳ δὲ ἐγεγόνει πάντα κατὰ νοῦν καὶ ταυτομάτου συνεργήσαντος, τὸ δὲ πολὺ διὰ τῆς αὐτοῦ προνοίας ἀπάντων κεχειρισμένων· πάνυ γὰρ ἀγχίνους εἰ καὶ τις ἕτερος ὦν οὗτος γέγονεν. οὕτω γὰρ εὐστόχως ἐχείριζε καὶ νουνεχῶς οὐ μόνον τὰς κοινὰς ἐπιβολάς, ἀλλὰ καὶ τὰς κατ' ἰδίαν ἐντεύξεις, ὥσθ' ὑπερβολὴν μὴ καταλιπεῖν. καίτοι γε νέος ἦν κομιδῇ· πλείω γὰρ λ' ἐτῶν οὐκ εἶχε. καὶ πρῶτος εἰς τὴν Ἑλλάδα διέβη μετὰ στρατοπέδων.

[Τί τοῦτό σοι τὸ πυρρὸν ἐστίν; Κινησίας σου κατατετίληκεν;] οὗτος μαλακὸς ἦν.

[Τιτώ:] ἡ ἡμέρα.

[Τιτυβίζετε:] ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖτε. καὶ Βάβριος ἐπὶ χελιδόνος· ταύτης ἀκούσας μικρὰ τιτυβιζούσης.

[Τιτύός·] οὗτος ἐρῶν τῆς Λητοῦς κατέσχεν αὐτῆς τοῦ κρηδέμνου· ἥς παῖδες Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις κατετόξευσαν αὐτὸν καὶ ἀνεῖλον. καὶ νῦν, φησὶν, ἐν τῷ ἄδῃ κολάζεται, ἔχων βέλη ἐμπεπαρμένα τῷ ἥπατι.

[Τιτυσκόμενος:] στοχαζόμενος. ἀπὸ μετοχῆς εἰς ῥῆμα. ἔστι δὲ παρὰ τὸ θεῶ, θῶ, τῶ, τύω, τύσω, τιτύσκω.

[**Τίφη:**] ἡ καλουμένη σίλφη. ἐστὶ δὲ ζῶον κανθαρώδες.

[**Τίφος:**] ὁ κάθυγρος τόπος.

[**Τί φῶ:**] τί εἶπω;

[**Τίφους, Τλεγγίς, τλεγγίδος:**] τὸ παρ' ἡμῖν κτένιον.

[**Τλῆ δ' Ἥρη:**] ὑπέμεινε.

[**Τλῆθι:**] ὑπόμεινον.

[**Τλήμονος:**] ἐλεεινοῦ.

[**Τλήμων:**] τολμηρά, ἀναιδής. ἡ δ' ὥδε τλήμων, ὥστε τῷ μιάστορι ξύνεστ', Ἑριννὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη.

[**Τλῆναι:**] ὑπομεῖναι.

[**Τληπαθής:**] ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν.

[**Τληπόλεμος:**] ὁ τὰ τῆς βασιλείας τῶν Αἰγυπτίων πράγματα μεταχειριζόμενος, ἦν μὲν κατὰ τὴν ἡλικίαν νέος καὶ κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διεγείρει μετὰ φαντασίας. ἦν δὲ καὶ τῇ φύσει μετέωρος καὶ φιλόδοξος καὶ καθόλου πολλὰ μὲν εἰς πραγμάτων λόγον ἀγαθὰ προεφέρετο, πολλὰ δὲ καὶ κακὰ. στρατηγεῖν μὲν γὰρ ἐν τοῖς ὑπαίθροις καὶ χειρίζειν πολεμικὰς πράξεις δυνατὸς ἦν καὶ ἀνδρώδης ὑπῆρχε τῇ φύσει καὶ πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ὁμιλίας εὐφυῶς διέκειτο· πρὸς δὲ ποικίλων πραγμάτων χειρισμὸν δεόμενον ἐπιστάσεως καὶ νήψεως καὶ πρὸς φυλακὴν χρημάτων καὶ καθόλου τὴν περὶ τὸ λυσιτελὲς οἰκονομίαν ἀφυέστατος ὑπῆρχε πάντων· ἦ καὶ ταχέως οὐ μόνον ἔσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἠλάττωσε· παραλαβὼν γὰρ τὴν τῶν χρημάτων ἐξουσίαν τὸ μὲν πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας κατέτριβε σφαιρομαχῶν καὶ πρὸς τὰ μειράκια διαμιλλώμενος ἐν τοῖς ὅπλοις, ἀπὸ δὲ τούτων γινόμενος εὐθέως πότους συνῆγε καὶ τὸ πλεῖον μέρος τοῦ βίου περὶ ταῦτα καὶ σὺν τούτοις εἶχε τὴν διατριβήν. ὃν δὲ ποτε χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, ἐν τούτῳ διεδίδου, μᾶλλον δ' εἰ δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν διερρίπτει τὰ βασιλικά χρήματα τοῖς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος προσγεγονόσι πρεσβευταῖς καὶ τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις. καθόλου γὰρ ἀνανεύειν οὐκ ἔδει, τῷ δὲ πρὸς χάριν ὅμι λήσαντι πᾶν ἔξ ἐτοίμου τὸ φανὲν ἐδίδου. καὶ τὰ λείποντα ζητεῖ ἐν τῇ Πολυβίου ἱστορίᾳ.

[**Τλήσομαι:**] ὑπομενῶ.

[**Τλητικῶς:**] ὑπομονητικῶς.

[**Τμαγέν:**] κοπέν.

[**Τμήδην:**] τμητικῶς.

[**Τμηθείση:**] κοπείσῃ.

[**Τμῆμα:**] κόμμα.

[**Τμῆσις:**] ἡ τομή.

[**Τμητικός:**] ὁ τέμνων.

[**Τμητοῖς ὀλκοῖς ἐγκύρσαι:**] τούτεστι τοῖς λώροις, τοῖς ἱμάσιν· ὀλκοὺς οὖν ἀντὶ τῶν ἱμάντων, οἷς εἰλκύσθη Ὀρέστης πεσὼν ἐκ τοῦ ἄρματος.

[Τμῶλος:] ὄνομα ὄρους.

[Τμώμενος:] ἀποτεμνόμενος.

[Τὸ ἀντάλλαγμα·] τοὺς κατὰ σάρκα προγόνους τοῦ Χριστοῦ ἵχνη καὶ ἀντάλλαγμα ἐκάλεσαν οἱ οἱ ἑρμηνευταί. Δαβίδ· τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ Χριστοῦσου.

[Τὸ ἀπὸ τῆς Παλλαινίδος:] τὸ φοβερόν. ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλληνίδι μάχης, ἐν ἣ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι.

[Τὸ ἀρνίον σοι λελάληκεν:] ἐν Αἰγύπτῳ, ὥς φασιν, ἀνθρωπεῖα φωνῇ ἐλάλησεν· εὐρέθη δὲ ἔχον ἐν τῇ κεφαλῇ βασίλειον δράκοντα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ πτερωτόν, ἔχοντα μῆκος πήχεων δ', καὶ τινι λελάληκε τὰ μέλλοντα.

[Τὸ βασιλικὸν βοῖδιον:] ἐπὶ Πτολεμαίου βοῦς ἀπέτεκεν ἕξ βοῖδια. πρὸς οἰωνοῦ δὲ ἀγαθοῦ τὸ συμβησόμενον λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος προσέταξεν ἐν τοῖς βασιλείοις τρέφεσθαι μετὰ πάσης ἐπιμελείας· διὸ βασιλικὸν ἐκλήθη.

[Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν] οἰκεῖα πάθη, μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος, μεγάλας ὁδύνας ὑποτείνει· οἷον μηδενὸς συμπράξαντος καὶ μετασχόντος ἀμαρτημάτων· ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἀμαρτημάτων φέρει τὴν παραμυθίαν.

[Τὸ γὰρ τὴν φροντίδα ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ. Τόγε αὐτοῦ μέρος:] κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν. Αἰλιανός· τί γὰρ δὴ μαθὼν ἐτόλμησε τόγε αὐτοῦ μέρος δουλώσασθαι Λυδοῖς Πέρσας;

[Τό γε ἦκον:] ὅσον ἐπ' αὐτῷ, ὅσον δυνατόν.

[Τὸ δέ μοι:] τοῦτο δέ μοι.

[Τὸ Δίωνος γρῦ:] οὗτος ὁ Δίων Ἀλεξανδρεὺς ἦν τὸ γένος, διαβόητος δὲ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ· ὃς ἔχων ἀδελφὸν παλαιστήν, Τόψιον καλούμενον, λοιδορούμενος ὑπὸ τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ καὶ ἀκούων ῥητὰ καὶ ἄρρητα, καὶ πολλοῦ ὄχλου ἐπακολουθοῦντος, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγγετο, κατεσταλμένον τὸ τῆς σοφίας παράγγελμα τηρῶν· ἐντὸς δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑποφήνας εἶπε πρὸς τὸν νεανίαν οὐδὲ γρῦ· ὁ δὲ ἀθυμήσας ἀπήγγελλετο. εἴρηται τὸ γρῦ ἐπὶ μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος. καὶ ὁ ῥύπος τοῦ ὄνυχος.

[Τὸ ἐπίπαν:] τὸ σύνολον.

[Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας:] ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων· φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα Πινδάρου τοιοῦτον· χαῖρε δις ἡβήσας καὶ δις τάφων ἀντιβολήσας, Ἡσιόδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

[Τὸ Ἰππάρχου τειχίον:] Ἰππαρχος ὁ Πεισιστράτου περὶ τὴν Ἀκαδημίαν τεῖχος ὠκοδόμησε, πολλὰ ἀναγκάσας ἀναλῶσαι τοὺς Ἀθηναίους. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν δαπανηρῶν πραγμάτων ἡ παροιμία εἴρηται.

[Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ:] ἐπὶ τῶν αἵρουμένων τὰ χεῖρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων ἡ παροιμία, ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.

[Τὸ καλῶς ἔχον:] τὸ συμφέρον. Οἰδίπους· τὸ καλῶς δ' ἔχον πάλαισμα τῇ πόλει μὴ λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. τουτέστι μὴ λῦσαι τῇ πόλει τὸ συμφέρον αἰτοῦμαι.

[Τοκάς:] ἡ γεννῶσα.

[Τὸ κατακύλλωμα:] τὸ πέρας καὶ ἀνωτάτω τῶν κακῶν.

[Τοκήων:] γονέων ἢ τέκνων.

[Τόκος:] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον; τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν πλέον πλέον τάργυριον ἀεὶ γίνεται, ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου;

[Τοκοφορεῖν:] τόκους λαμβάνειν. **[Τόκος]** δὲ εἶδος πλεονεξίας.

[Τολμήεντι:] ὑπομονητικῶς. Αἰλιανός· ὁ δὲ ἐσήλατο ἐς τὸν νεών, ἔτοιμα δὲ καταγράφων, καὶ ὅτι τολμήσει ταῦτα. ἐφ' οἷς ἐνόσει, ἐπ' ἐρημία τῶν ἐπικουρῆσαι τῇ κόρῃ δυναμένων πεπιστευκώς.

[Τολμηρός:] ὅτι τὸν τολμηρὸν εἰς τὸν ἀνδρεῖον μεταλαμβάνουσι. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ ἐγκράτεια.

[Τολμῆσαι:] ὑπομεῖναι. Νόμων θ'· εἰ πατέρα ἀποκτείνει τις, αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι βίᾳ πάσχοντα. καὶ ἐν β' τολμῶν, ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομένοι. καὶ Ἀριστοφάνης· ὧ μιὰρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σύ, καὶ μιὰρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρῶτατε, πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὧ μιαρῶν μιαρῶτατε;

[Τολμητής, Τολμητίας:] τολμηρός. Ἀγαθίας· τολμητίας γὰρ ἦν ἐς τὰ μάλιστα καὶ ταραχώδης καὶ πέρα τοῦ ἀναγκαίου τὸ φιλοκίνδυνον κεκτημένος. περὶ Θεудиβέρτου λέγων, υἱοῦ Θευδερίχου.

[Τολύβη:] ὄνομα κύριον.

[Τολυπεύειν:] ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία. οἱ δὲ καλωδίους τε καὶ τολύπαις τοὺς καλάμους ξυνδήσαντες κώμυθας πολλὰς ἀπειργάσαντο.

[Τολύπευμα·] Συναγωγή· τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον.

[Τολύπη:] ἀγρία κολοκύντη.

[Τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν:] οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ· ὅτι ὁ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν, ὁ ἐργασάμενος δ' ἐγώ.

[Τομεῖς:] οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες.

[Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον:] ἐπὶ τῶν ἄγαν ρεόντων πλοίων εἴρηται τοῦτο. ἀπὸ ἱστορίας τινός· φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης Ἰππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουλευθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι. ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι, οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς ἄρρωστεῖν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ῥεῖν, κατέμενον, κατηράσατο, μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεὶ. .

[Τομίας:] εὐνοῦχος. ὁ δὲ Ναρσῆς, ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, τομίας ἦν, καὶ τῆς εὐγλωπτίας αὐτῷ οὐτὴ μάλα μετὴν οὐδὲ παιδείας, καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις τρυφερώτατα ἀνατεθραμμένος. ἦν δὲ ἄρα καὶ τὸ σῶμα βραχὺς καὶ ἐν ἰσχύρῳ ἐκδεδιητημένος. ἦν δ' ἐπὶ Ἰου στινιανοῦ.

[Τόμις:] ὄνομα πόλεως. διαφορεῖται.

[Τομόν:] τὸ τμητικόν. ὀξυτόνως. οὕτως Πλάτων.

[Τόμος:] ὁ χάρτης.

[Τόμυρις,] βασιλεία Μασσαγετῶν, ἣν μνώμενος Κῦρος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὥς οἱ δόλω οὐ προεχώρεεν, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀράξα ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὴν στρατείαν.

[Τὸν ἄφ' ἱερᾶς:] γραμμὴ· ἐν τῇ τῶν πεττῶν παιδιᾷ. Μένανδρος Καταψευδομένῳ.

[Τόνδε:] τοῦτον.

[Τοναῖος δρόμος. Τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ κατασεσεῖσθαί μοι δοκεῖς:] τουτέστι τὰ κεκρυμμένα.

[Τονεφέρσωφρις:] βασιλεὺς Αἰγύπτου.

[Τονθορύζει:] ὑπόπτως λαλεῖ, ψιθυρίζει, ἡρέμα γογγύζει ἢ λάθρα φθέγγεται, ἢ ὑποτρέμει τὰ χεῖλη κινῶν. ὑποτονθορύζοντος δὲ τοῦ πλήθους καὶ ἀγανακτοῦντος, λόγοις ἐχέφροσιν ὁ στρατηγὸς τούτους ἐμάλασσε. πάλιν τε θροῦν ὑπεξαπτόντων καὶ τονθορύζειν πειρω μένων, ἔφη.

[Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης:] ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερώς δὲ ἀπωθουμένων. λέγεται δὲ καί, ὁ Σκύθης τὸν ἵππον. ζῆτει καὶ ἐν τῷ Σκύθης. ζῆτει τὴν αὐτὴν παροιμίαν καὶ ἐν τῷ ἀκκιζόμενος.

[Τὸν Κολοφῶνα ἐπίθεις:] ἰβ' πόλεις τῆς Ἰωνίας συνήεσαν εἰς τὸ Πάνιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι. καὶ εἴ ποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ Κολοφώνιοι περιττὴν ἐτίθεντο τὴν νικῶσαν· Συμρναίους γὰρ ἐλθόντας εἶχον συνοίκους· ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἐτίθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης καὶ βεβαίας ψήφου ἡ παροιμία εἴρηται.

[Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν:] ἐκ τοῦ τοὺς Κολοφωνίους πρὸς ἑαυτοὺς στασιάσαντάς τινα τούτων μοῖραν ξυνοικίσαι τοῖς Συμρναίοις. εἰς πόλεμον δέ ποτέ τινα ἀπελθόντων Συμρναίων, τοὺς μὲν ὑπολειφθέντας ἐν Σμύρνη Κολοφωνίους κρατῆσαι αὐτῆς· ὡς τοὺς Κολοφωνίους ἐκ τούτου δύο πόλεις ἔχειν, τὴν τε Κολοφῶνα καὶ Σμύρναν. καὶ ἐν τῷ βουλευέσθαι περὶ τίνος Συμρναίου, οἱ ὑπελείφθησαν μετὰ τῶν Κολοφωνίων ἐν Σμύρνη, ὅτε ἴσαι ψῆφοι τούτοις ἐγένοντο, πρὸς τοὺς Κολοφωνίους ἀναφέρειν αὐτάς, καὶ ἥ προσέθεντο, ταύτην κρατεῖν. καὶ οὕτω λέγεται ἐπὶ παντὸς τοῦ κυριωτάτου τὸν Κολοφῶνα ἐπὶ θεσθαί τοῖς λοιποῖς, ὡς ἐπὶ τῶν ψήφων τῶν β' τῶν Κολοφωνίων τῇ τούτων ἐτέρᾳ.

[Τὸν ξύοντα ἀντιξύνειν:] ἐπὶ τῶν βλαπτόντων τινάς, ἢ καὶ θεραπευόντων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων, παρόσον ἐκεῖνοι ὑπ' ἀλλήλων κνήθονται καὶ ἀντικνήθουσι.

[Τόνον:] εὐτονον, ἡ δύναμιν. Πισίδης· εἵλκες γὰρ αὐτοὺς ὥσπερ ἡλίου τόνος σύρει πρὸς αὐτὸν ἐλκτικῶς τὰς ἰκμάδας. **[Τόνος]** καὶ τοῦ κραββάτου τὰ σχοινία. **[Τόνος]** καὶ τὸ ἐξάμετρον ἔπος. Πυθικὸν ἦν προμάντευμα ἐν τόνοις ἐξαμέτροις, οὕτω προλέγον τὴν τελευτήν· Αἰακίδη προφύλαξο μολεῖν Ἀχεροῦσιον ὕδωρ Πανδοσίην θ', ὅθι τοι θάνατος πεπρωμένον ἐστί. καὶ συνάψας μάχην Βρεττίοις καὶ Λευκανοῖς ἐπὶ τινι ποταμῷ, τῆς γεφύρας ῥαγείσης, τῶν προσχώρων ἀκούσας τὸν ποταμὸν ἀποκαλούντων Ἀχερόντιδα, τὴν δὲ πλησίον πόλιν Πανδοσίαν, πρὸς ὃ εἶχε λόγιον συμβαλὼν τοὺς τόπους, καὶ γνοὺς ὅτι ἄρα τὸ χρεὼν ἐκπέπλησται, τότε δὴ τὸν εὐκλεᾶ πορεύεται θάνατον καὶ πρὸς μέσους τοὺς πολεμίους ὠθούμενος ἀφειδῶς, πολλὰ πρότερον δράσας, οὕτω πίπτει μαχόμενος. ἦν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου κηδεστής, Ὀλυμπίου ἀδελφός.

[Τὸν Ὕλαν κραυγάζεις:] ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ κραυγαζόντων ἡ παροιμία· ἐπεὶ τὸν Ὕλαν ἀφανῆ γενόμενον Ἡρακλῆς ἀποβάς τῆς νεῶς Ἀργοῦς καὶ ζητήσας οὐχ εὔρε.

[Τοξεύω. Τοξεία. Τοξόται:] οἱ δημόσιοι ὑπηρεταί, φύλακες τοῦ ἄστεος, τὸν ἀριθμὸν χίλιοι, οἵτινες πρότερον μὲν ᾧκουν τὴν ἀγορὰν μέσσην σκηνοποιήσαντες, ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς Ἄρειον Πάγον. ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι καὶ Σκύθαι καὶ Σπευσίνιοι· ἀπὸ Σπευσίνου τινὸς τῶν πάλαι πολιτευσόμενων συντάξαντος τὰ περὶ αὐτοῦς.

[Τοξότης:] ὑπηρετής. Ἀριστοφάνης· τοξότης συνήγορος, ὥσπερ Εὐαθλος. ἀντὶ τοῦ ὑπηρετής. τοξοποιεῖν· μὴ σκυθρῶπαζ'· οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς. ἀντὶ τοῦ σκυθρῶπάζειν· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος· τοιοῦτον γὰρ τὸ πρόσωπον τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων. Ὅμηρος· οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρῦσι κυανέησιν ἰάνθη. Σοφοκλῆς κατὰ τὸ ἐναντίον· ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἰάνθη χαρᾷ.

[Τοξότου·] δημοσίου ὑπηρετοῦ, ἐπόπτου καλουμένου.

[Τοπάζειν:] οἷον στοχάζεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι, ὑπονοεῖν. καὶ ἐτόπαζον ὁμοίως. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἡριγόνῃ· ἃ δὲ δόξη τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω. διὸ καὶ ὑποτοπεῖν τὸ ὑπονοεῖν λέγουσι.

[Τοπάζιος:] λίθος πολυτελής, κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς τιμώμενος.

[Τὸ παράπαν:] διόλου, παντελῶς, οἴνου μὴ πιεῖν τὸ παράπαν.

[Τὸ παράπαν:] κατὰ πάντα τρόπον, ἐξ ὁλοκλήρου.

[Τὸ Πάρνου σκάφιον:] ἐπὶ τῶν μικρὰ πολλάκις ζητούντων. Πάρνος γὰρ ὁ κυβερνήτης σκάφος ἀπώλεσε καὶ συνεχῶς ἠνώχλει.

[Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν:] παροιμία. Πλάτων Γοργία· καὶ ὡς ἔοικεν ἀνάγκη μοι κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον, τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν. Κρατῖνος Πυλαία· ἄνδρας σοφοὺς χρή τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι.

[Τὸ παρὸν εὖ τίθεσθαι:] παροιμία.

[Τὸ πέρα:] ἔτι, ἐπιπλέον· ἢ ἕως τέλους· ἢ ὅλως.

[Τοπεῖν:] ὑπονοεῖν.

[Τοπεῖον:] τὰ σχοινία λέγουσι τοπεῖα. Στράτις Μακεδόσι· τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἔλκουσι δεσμεύοντες τοπεῖοις ἄνδρες.

[Τόπος:] τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστί· λέγεται γὰρ τόπος ὁ φυσικὸς καὶ τὸ μόριον καὶ ἡ ἐκάστου λόγου περίοδος· οἱ δὲ παρὰ Ἀριστοτέλει τόποι διὰ τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα τῷ φυσικῷ τόπῳ λέγονται τόποι. τόποι δὲ εἰσιν ἀρχὴ καὶ ἀφορμὴ διαφορῶν ἐπιχειρημάτων. Τοπικὰ δὲ ἐπιγράφεται τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀπὸ τοῦ τόπου τινὰς ἐν αὐτοῖς παραδίδοσθαι, ἀφ' ὧν ὁρμώμενοι δυνησόμεθα περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος δι' ἐνδόξων συλλογίζεσθαι. ἔστι γὰρ ὁ τόπος ἀρχὴ τις ἢ στοιχεῖον, ἀφ' οὗ λαμβάνομεν τὰς περὶ ἕκαστον ἀρχάς, ἐπιστήσαντες τὴν διάνοιαν, τῇ περιγραφῇ μὲν ὠρισμένως (ἢ γὰρ περιλαμβάνει τὰ κοινὰ καὶ καθόλου, ἃ ἐστὶ τὰ κύρια τῶν συλλογισμῶν· ἢ δύναται γὰρ ἐξ αὐτῶν τὰ τοιαῦτα δείκνυσθαι τε καὶ λαμβάνεσθαι), τοῖς δὲ καθ' ἕκαστα ἀορίστως· ἀπὸ τούτων γὰρ ἐστὶν ὁρμώμενον εὐπορεῖν προτάσεως ἐνδόξου πρὸς τὸ προκείμενον· τοῦτο γὰρ ἡ ἀρχή. ἀξιοῦσι δὲ τινες τὸ πρῶτον βιβλίον μὴ Τοπικόν, ἀλλὰ Πρὸ τῶν Τόπων ἐπιγράφεσθαι. ἐνίστε δὲ ὅσα ἀναγκαῖα τὸ ἐξ ἐνδόξων· οὐ γὰρ οἷόν τε περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος ἐξ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι. ἀλλ' ἐπὶ μὲν γαίης ἐλέφ τόπος· οἱ γὰρ ἰδόντες εὐθύ με πρὸς τύμβους ἔστεφον εὐσεβέες. νῦν δὲ τεκοῦσα θάλασσα διώλεσε. τίς παρὰ πόντῳ πίστις;

[Τόπος παραγγέλματος διαφέρει.] παράγγελμα μὲν εἶναι τὸ κοινότερον καὶ καθολικώτερον καὶ ἀπλούστερον λεγόμενον, ἀφ' οὗ τόπος εὐρίσκεται· ἀρχὴ γὰρ τόπου τὸ παράγγελμα ὥσπερ ὁ τόπος ἐπιχειρήματος. οἷον παράγγελμα μὲν τὸ οὕτως λεγόμενον, ὅτι δεῖ ἐπιχειρεῖν ἀπὸ τῶν ἐναντίων συστοίχων, τόπος δέ, εἰ τὸ ἐναντίον πολλαχῶς τῷ ἐναντίῳ, ἢ εἰ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ ὑπάρχει τὸ ἐναντίον· καὶ πάλιν, ὡς ἐν τῶν συστοίχων, οὕτω καὶ τὰ λοιπὰ. ὁ γὰρ τόπος πρότασις ἤδη τις ἀπὸ τοῦ παραγγέλματος γέγονεν.

[Τοποτηρητής:] εἶδος ἀξιώματος.

[Τὸ προσέρπον:] τὸ ἀποβησόμενον. Σοφοκλῆς· ὦμοι, φοβοῦμαι τὸ προσέρπον (ὃ ἐστὶ τὸ ἀποβησόμενον)· περίφαντος ἀνὴρ θανεῖται.

[Τὸ ῥά:] ὅπερ δὴ οὖν, ὅπερ οὖν.

[Τόργος:] παρὰ Λυκόφρονι ὁ κύκνος. λέγεται δὲ καὶ ὁ γύψ.

[Τορεύει:] γλύφει, τιτρά. καί, τόρευε πᾶσαν ὥδην. ἀντὶ τοῦ τορῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν ὥδην.

[Τορεία:] ἡ ῥητορεία.

[Τορκουᾶτος:] ὄνομα κατ' ἐπὶ κλησιν· κινηθὲν γὰρ τὸ Κελτῶν ἔθνος κατὰ τῆς Ἰταλίας ἐρρύη· καὶ ἀντικαθεζομένων ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων, Μάλλιος ἀνὴρ τῶν ἀπὸ βουλῆς ἐπιφανὴς τὸν βασιλέα τῶν Κελτῶν τά τε ἄλλα μεγαληγορούμενον καὶ προσιέναι οἱ τὸν ἄριστον τῶν Ῥωμαίων ἐς ἰδιάζουσιν συμπλοκὴν προκαλούμενον ὑποστὰς ἐπικαιρίῳ καταβάλλει τραύματι, σκυλεύσας τε τὸν νεκρὸν καὶ τὸν περὶ τὸν τράχηλον στρεπτὸν ἀνελόμενος, ὃς ἐπιχώριός ἐστι Κελτοῖς κόσμος, αὐτὸς περιέθετο· καὶ ἀπὸ τοῦδε Τορκουᾶτος πρὸς τῶν πολιτῶν ἐπικληθεὶς (ὅπερ ἂν εἴη στρεπτοφόρος) μνημεῖον τῆς ἀριστείας τὴν ἐπὶ κλησιν ταύτην τοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ καταλέλοιπε.

[Τόρμη:] νύσσα, καμπτήρ.

[Τορνευτολურασπιδοπηγοί·] οἱ ποιοῦντες τὰς λύρας καὶ τὰς ἀσπίδας.

[Τόρνος:] ξύλον στρογγύλον. ἢ τὸ τρῆμα, καὶ τὸ ἐνιέμενον εἰς αὐτό.

[Τορνώσασθαι:] κατασκευάσασθαι.

[Τορόν:] ἰσχυρόν. καὶ **[Τορῶς,]** ἰσχυρῶς, τρανῶς, μεγαλοφώνως. σαφῶς, ἀκριβῶς. τορῶς τὸ ἀνακλητικὸν σημανθῆναι κελεύσας.

[Τορῶ:] τὸ τρυπῶ.

[Τορωναῖος:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Τορώνη,]** πόλις ἐν Θράκη.

[Τορύνη:] τὸ κινητήριον τῆς χύτρας. πανταχοῦ δὲ ἐκτείνεται, ε.

[μῆ] παρ' Εὐπόλιδι. τορύνην τέως δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος. καὶ αὖθις· καὶ τὰν ἐπιδοδόνον τορύναν.

[Τόσιβις:] θεός.

[Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτ' ὀρθόν:] αὕτη ἡ παροιμία δημώδης ἐστὶ καὶ φανερά. τάττεται δὲ κατὰ τῶν διάστροφα ξύλα ἢ πράγματα πειρωμένων κατευθύνειν καὶ μηδὲν ὠφελούντων.

[Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος·] εἰ γὰρ ἐγὼ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄναρ τοι διηγούμενος.

[Τοσοῦτον:] ἀντὶ τοῦ τοῦτο. Σοφοκλῆς· καίτοι τοσοῦτον ἐξεπίστασθαι δοκῶ. τουτέστι τοῦτο. καὶ ἐν Αἴαντι Σοφοκλῆς· τοσοῦτον οἶδα. ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου.

[Τόσφ:] τοσοῦτῳ.

[Τοσοῦτῳ θεῷ:] ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ. καὶ νόμον ἔθεντο, εἰ τοιοῦτοι γένοιτο ὑπὸ τῷ τοσοῦτῳ θεῷ, εὐδαιμονίαν εἶναι, καταγράφοντες κοινήν.

[Τὸ συνοῖσον:] τὸ συμφέρον. ὁ δὲ αἰσθόμενος φιλυπόστροφος γίνεται, τὸ συνοῖσον τῇ προθυμίᾳ πραγματευόμενος.

[Τότε δὴ τότε:] ἀντὶ τοῦ παραυτίκα. τότε δὴ τότε ἡ Φραγγικὴ δύναμις τοῖς Ῥωμαίοις ξυρραγεῖσα ἐξωθεῖ αὐτούς.

[Τοτηνικαῦτα. Του:] καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται, ὥσπερ τὸ τίνος. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεω· ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω. ἐπὶ δὲ οὐδετέρου Δαναΐσιν· ἀλλ' εἴσιθ', ὥς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι τουτί· προσόζειν γὰρ κᾶκ του μοι δοκεῖ. ἐπὶ δὲ ἀρσενικοῦ Κοριαννοῖ Φερε κράτης· πάντως γάρ εἰσι τῶν φίλων ἐνός γέ του.

[Τοῦ Βάυνος χορός:] ἐπὶ τῶν ἀπλουστέρων καὶ ἀμαθῶν εἴρηται ἡ παροιμία.

[Τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει:] ἀντὶ τοῦ ἔνεκα τίνος;

[Τοῦγκυκλον:] τὸ ἔγκυκλον. τουτέστι τὴν Πύλον, διὰ τὴν τῶν τειχῶν περιβολήν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περιβολαίων. τουτέστιν ἦν ἔχομεν καὶ περιβαλλόμεθα.

[Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἡκροάζετο:] φασὶν ὅτι περὶ Κώρυκον τῆς Παμφυλίας ἦσαν πειραταί, οἷς τινες τῶν ἐν Κωρύκῃ συμπράττοντες περιειργάζοντο τῶν πλεόντων τὰ φορτία καὶ τὸν καιρόν, καθ' ὃν μέλλοιεν πλεῖν, τοῖς πειραταῖς ἐμήνυον. ἐκράτησεν οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν λανθάνειν, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων. Τοῦδαφος.

[Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον:] ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δὴ τι· Εὐπολὶς Χρυσῷ γένει.

[Τοῦθ' ἄδης διακρινεῖ πρότερον ἢ 'γὼ πείσομαι. Τοῦ καθήκοντος χρόνου πέρα:] τουτέστι τοῦ ὀρισθέντος· λέγεται δὲ καὶ τοῦ εἰκότος πέρα.

[Τοῦλδον:] Ῥωμαῖστί τὰ σαγμάρια τὰ τὴν ἀποσκεύην τῶν πολεμίων βαστάζοντα.

[Τοῦλαιον:] τὸ ἔλαιον.

[Τοῦλαιόν:] τὸ ἀριστερόν.

[Τοῦμπαλιν:] τὸ ἔμπαλιν. .

[Τοῦ Μορύχου:] Διονύσου. μορύξαι τὸ μολῦναί ἐστι· παρόσον κάκεϊνος τῷ γλεύκει τῶν σταφυλῶν καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις ἐν τῷ τρύγει μολύνεται.

[Τοῦμπικες:] οἱ βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων.

[Τοῦναντίον.]

[Τοῦνεκα:] οὗ χάριν, ἢ τούτου χάριν.

[Τουννουτουῖ:] μικροῦ. συναγαγὼν δὲ τοὺς δακτύλους τοῦτό φησιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· σκέψαι τοῖνυν ἀπὸ γαστριδίου τουννουτουῖ οἷα πέπορδας.

[Τοῦ πάνυ:] τοῦ πανυμνήτου. καὶ Συμεῶνα τὸν πάνυ.

[Τοῦ 'πιόντος:] τοῦ τυχόντος. Σοφοκλῆς· καίτοι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοῦ 'πιόντος ἦν ἀνδρὸς διεπιεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει, ἦν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προῦφάνης ἔχων οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν ὁ μηδὲν οὐδεὶς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν γνώμη κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν.

[Τοῦπος:] τὸ ἔπος. κᾶστ' ἐκεῖνο τοῦπος ὀρθῶς, κοῦ κακῶς εἰρημένον, παρ' Ἀριστοφάνει· οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὐδ' ἄνευ πανωλέθρων. ἐν παροιμίᾳ τοῦτο λέγεται· κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὦ δημότα, οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.

[Τουρουλλός:] πόλις Θρακική.

[Τούς:] ἀντὶ τοῦ τούτους. Ὅμηρος· μὴ μὲν τοὺς ἵππους τε. κα.

[Τοῖσιν] ὁμοίως, ἀντὶ τοῦ τούτοις.

[Τοῦ σελίνου δεῖται:] ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς νοσούντων. καὶ γὰρ εἰώθαμεν τὰ μνήματα στεφανοῦν σελίνοις, ὥς φησι Πλούταρχος.

[Τοὺς ἐταίρους τραγωδοὺς ἀγωνιεῖται:] παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία, ὥς Δίδυμός φησι.

[Τοὺς Κόσα λόγους:] Κόσας ἐγένετο δίκαιος ἀνὴρ, Πελληνεὺς τὸ γένος. οἱ δὲ Πελληνεῖς οὗτοι πόλεμον ἔσχον πρὸς τοὺς Σαλαμινίους καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας, ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδῶσιν τῆς χώρας· νικήσαντες δὲ οὐ μετέδωκαν, καὶ ταῦτα συμ βουλευόντος τοῦ Κόσου ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν. ἀνθ' ὧν λοιμῶ περιπεσόντες τοὺς Κόσου λόγους ἐπὶνουν.

[Τουσκιανός:] ῥήτωρ δεινότατος.

[Τουσκλάνω:] ἀργῶ οὕτως λεγομένῳ. ὁ δὲ Τιμαγένης ἐκπεσὼν τῆς σχολῆς διὰ τὸ παρρησιαστὴς εἶναι ἐν ἀργῶ διῆγε Τουσκλάνῳ λεγομένῳ.

[Τοῦσκοι:] οἱ Τυρρηνοί. καὶ ζῆται ἐν τῷ Τυρρηνίᾳ χώρα.

[Τοῦστρακον:] τὸ ὄστρακον. Ἀριστοφάνης· καὶ παράθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας. τὰ καλούμενα ἀρδάνια.

[Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας:] Δημοσθένης Φιλίππικοις· καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ προκεῖσθαι φανερόν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον, ὅτι οἱ ἀπελευθέροι καθ' ἑαυτοὺς ὥκουν χωρὶς τῶν ἀπε λευθερωσάντων, ἐν δὲ τῷ τέως δουλεύοντες ἔτι συνώκουν.

[Τουτάκι:] ἐν ὅσῳ δέ.

[Τουτί·] ἐπέκτασις. καὶ **[Τούτειον,]** ἐνταῦθα.

[Τοῦτο·] οὐκ ἔτι ἠπóρουν, ἀλλὰ τοῦτο ἔλεγον ἐκεῖνο εἶναι, τουτέστι τὸ ζητούμενον.

[Τοῦτο ποιήσας ἔν, κατὰ τὴν παροιμίαν, τῶν ἀδίκων ἔργων δικαιοτάτον.] καὶ τοῦτο τούτου τοῦργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν. τουτέστι τὸ τρώγειν καὶ μὴ διδόναι τὸν μισθόν.

[Τούτῳ μὲν εἶπω ἐς πυγὴν κυνὸς ὀρᾶν, καὶ τριῶν ἀλωπέκων:] ἐπὶ τῶν λημώντων τὰς ὄψεις τοῦτο ἐπιλέγεται.

[Τοῦψον:] ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκειται. ὥσπερ τό, παρῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμυα καὶ τὸν λιβανωτόν.

[Τοῦψον ὀπτόν:] τὸ ὄψον· ὃ ἐστὶ τὸ ἰχθύδιον.

[Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή:] τουτέστι τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθὲν γενναίως φέρειν χρή.

[Τόφρα:] ἐπὶ τοσοῦτον. καὶ **[Τόφρα,]** τέως.

[Τὸ χρεών:] τὸ εἰμαρμένον.

[Τόψιος:] ὄνομα κύριον. ὃς ἦν παλαιστής, ἀδελφὸς τοῦ Δίωνος τοῦ φιλοσόφου, τοῦ Ἀλεξανδρέως.

[Τῶ:] χωρὶς τοῦ ἰ ἀντὶ τοῦ διό. καὶ δυικῶς ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου.

[Τωβήτ:] ὄνομα κύριον.

[**Τωβίας:**] ὄνομα κύριον.

[**Τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις:**] τίνι τεκμηρίῳ νοήσας καὶ στοχασάμενος;

[**Τωθάζει·**] αἰτιατικῇ. σκώπτει, χλευάζει, λοιδορεῖ, καυχᾶται. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα τῶν συμποτῶν κλέψαντα;

[**Τωθασμός·**] καί, [**Τωθαστικὸν γελάσας,**] ἀντὶ τοῦ σκωπτικόν, θωπευτικόν, χλευαστικόν, λοιδορητικόν.

[**Τῷ λόγῳ·**] ὡς δῆθεν ἀποστέλλοντες ποιμνήν καὶ βουκόλια καὶ φορβάδων ἀγέλας ἵππων ἐπὶ νομὴν τῷ λόγῳ.

[**Τῷ μὴ μὴ συνέχειν:**] τούτεστι μὴ σφίγγειν, ἀλλ' ἀνειμένως διάγειν καὶ μὴ ἐκθλίβειν τὰ αἰδοῖα ἐκ τοῦ συνέχειν τοὺς μηρούς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

[**Τῷμις:**] διαφορεῖται. ὄνομα πόλεως· ἡ δοτικὴ Τώμει.

[**Τῷμυρις,**] βασιλεία Μασσαγετῶν. ἦν μνόμενος ὁ Κῦρος, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς οἱ δόλῳ οὐ προεχώρεεν, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀράξα ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὴν στρατείαν.

[**Τῶν ἄλλων μοι πάντων ἦττον μέλλει:**] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

[**Τῶν γὰρ ὑστάτων χωρίς:**] παροιμία.

[**Τῶν δ' ὄνων οὐ μοι μέλει. Τῶν δυνατῶν τι κέλευ· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροις. Τῶν ἐαρινῶν φύλλων πλείονές εἰσιν οἱ συκοφαντοῦντες. Τῶν ἐκτικῶν:**] τῶν περὶ ἕξιν νοσοῦντων.

[**Τῶν ἐπὶ σκηνῆς:**] τῶν θεατρικῶς.

[**Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν:**] φασὶ τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν ἄγειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διαγάγοντες, καθίεναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκήν· εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀποθνησκόντων ἐξέφερον τὰς φαρέτρας καὶ ἡρίθμουν τὰς ψήφους· καὶ εἰ εὐρέθησαν πλείους αἱ λευκαί, εὐδαιμονίζον τὸν ἀποθανόντα. ὅθεν καὶ παροιμιασθῆναι τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκήν.

[**Τῶν ἵππων Εὐμήλου πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότα κατασκευάσαντες τὴν συνωρίδα τῶν βαλαντίων. Τῶν ὥτων ἀναρτηθεὶς εἰς ὀργὴν ἐκπίπτει.**] ζητεῖ τὴν μετάφρασιν τοῦ Ἀθανασίου.

[**Τῶν τριῶν κακῶν ἓν:**] λεγόμενόν τί ἐστὶ. καὶ Μένανδρος δύο προθεῖς, ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παίζων τό, ἐν γὰρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν. ταῦτα δὲ εἶναι λέγουσιν, ἃ Θηραμένης ὥρισε προστίματα. Πολύζηλος Δημοτυνδάρεω· τριῶν κακῶν γοῦν ἦν ἐλέσθαι αὐτῷ τι πᾶς' ἀνάγκη, ξύλον ἐφέλκειν ἢ πιεῖν κώνειον ἢ προδόντα τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι. ταῦτ' ἐστὶ τρία Θηραμένους, ἃ σοι φυλακτέ' ἐστίν. Ἀριστοφάνης Τριφάλῃτι· ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί.

[**Τῷ νῦν λόγῳ:**] ἀντὶ τοῦ ποίῳ; καί, τῷ τοῦτο κρίνεις; ἀντὶ τοῦ ποίῳ σημείῳ; Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἡ τύχη κενῶς κεκληρονόμηκε τοιαύτην φήμην. αἵτιοι δ' εἰσὶν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις, τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπιτρέχειν σεμνότητα καὶ μέγεθος, ποτὲ δὲ τούναντίον.

[**Τῶν ὑπὸ οἱ τεταγμένων:**] τῶν ὑφ' ἑαυτῷ. ὁ δὲ Καῖσαρ τὸν γενναιότατον ἡγεμόνα κελεύει τῶν ὑπὸ οἱ τεταγμένων ἡγήσασθαι στρατιωτῶν.

[Τῶν φιλάτων τὰ φίλτατα:] φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μηλιέων πολιτείᾳ τοὺς παῖδας γυμνοὺς ἐκφέρειν μέχρις ἐτῶν ἰς' καὶ καταφιλεῖν αὐτοὺς ἐν τοῖς συμποσίοις.

[Τῷ ῥά:] διὸ δὴ.

[Τῶς:] οὕτως, τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὥς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα. Ὅμηρος, καὶ Σοφοκλῆς· ὥς ἐμὲ αὐτοσφαγῇ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο.

[Τῷ σε:] διὸ σε. ἐν Ἐπιγράμμασι· τῷ σε, μάκαρ Λητῶε, τεῷ τέττιγι γεραίρει.

[Τῷ τέλει πίστιν φέρων:] οἷον πιστεύων ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου παρελεύσεται· ἢ νομίζων ἕως τέλους οὕτως ἐλαύνειν. Σοφοκλῆς.

[Τωτίλας:] ὄνομα κύριον.

[Τῷ τρόπῳ:] ἀντὶ τοῦ τίνα τρόπον.

[Τῷ τοι ἄρα:] διὰ τοῦτο δὴ. τῷ τοι ἄρα οὐδὲ καταλύειν αὐτῷ ἐδόκει ἐν τοῖσδε τοῖς πολιύμασιν, ἀλλ' εἰς τὸ ψαμαθῶδες τοῦ ποταμοῦ. καὶ αὖθις· ἐπῆει ἀφειδῶς τοῖς πολεμίοις· τῷ τοι ἄρα καὶ πλήττεται βέλει τὸν μηρόν.

[Τό τοι πολὺ] καὶ μηδαμὰ λῆγον χρήζω, ξέν', ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι· τουτέστι τὸ ἀνεξάλειπτον κακόν, τὸ κατὰ τὴν πλήρωσιν χρήζω ἀκοῦσαι τοῦ Οἰδίποδος.

[Τῷ φθαλμῷ παραβάλλη·] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑφορᾷς καὶ ὑποβλέπῃ. Ὅμηρος· ὑπόδρα ἰδών. οὕτω γὰρ ἐβάδιζεν ὁ Σωκράτης. καὶ Πλάτων περὶ αὐτοῦ· ταυρηδὸν ὑποβλέψας, ὥσπερ εἰώθει.

[Τραβαῖαι:] αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες. παρὰ Ῥωμαίοις.

[Τραβεΐτης:] ὁ κύων.

[Τραγαλίζοντα·] Ἀριστοφάνης· ὥς ἦσθηνται τὸν σύρφακα ... ἐκ κιθαρίου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν.

[Τραγεῖν:] φαγεῖν.

[Τραγήματα.] καὶ παρατιθέναι τῶν τραγημάτων πολλοῖς ἅμα συνεστιωμένοις· ἐνίοτε καρύων μὲν τρία ἢ τέτταρα, τῶν δὲ ἰσχάδων, ἃν οὕτω τύχοι, εἴ ἢ ζ'. εἰ δὲ παρρησιασθέντες ἡμεῖς χαρίεσσάν τινα παρρησίαν ἠτήσαμεν ἔτι πλείους, προσέθηκεν ἃν ἴσως δύο ἢ τρία, μάλα σεμνῶ προσώπῳ καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτα. ὅτι τῶν λεγομένων Τραγιάμβων πρῶτος ἦρξεν Ἀπολλόδωρος, Ἀσκληπιάδου, ὁ γραμματικός.

[Τραγῆν ἐνημμένος μέλαιναν:] ἀντὶ τοῦ αἰγίδα.

[Τραγικῆς:] τραγωδεῖν εἰδυίας.

[Τραγικὴ σκηνή:] πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν σκηνῇ τινες παριόντες ἔλεγον. λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηνή.

[Τραγικὸν πάθος:] συμφορᾶς μεστόν.

[Τραγικὸς πίθηκος:] παροιμία. ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων. Δημοσθένης καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν εἰς τὸν Αἰσχίνην, φάσκων ὑποκρινόμενον τοῖς ποιηταῖς τραγωδιῶν, ἔτι καὶ πίθηκον προσηγόρευσεν· ἥτοι ὅτι βραχὺς ὢν τῷ σώματι εἰσῆει εἰς τὴν σκηνήν· ἢ ὅτι ὁ πίθηκος μιμηλὸν

ζῶν ἐστίν, εἰς τοῦτο ἐπέσκωψε τὸν Αἰσχίνην, ὡς ἀνθρώπους ὑποκρινομένους τραγωδίαν μιμούμενον.

[Τραγικώτερος:] ἀξιοπιστότερος· ἢ ἀτυχέστερος. Ἀριστοφάνης· οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζευῆσαι πτερόν, ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος. αἰνίττεται δὲ τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα. ἢ ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προΐτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς Χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἐξαπατῆσαι καὶ ὡς γυναῖκα ἐπιβιβάσας τοῦ ἵππου τοῦ Πηγάσου εἰς μέσσην ρίψαι τὴν θάλασσαν. ὅτι οἱ ἑπτὰ τραγικοὶ Πλειὰς ἐπεκλήθησαν.

[Τράγκυλλος,] ὁ Σευητόνιος χρηματίσας, γραμματικὸς Ῥωμαῖος. ἔγραψε Περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι παιδιῶν βιβλίον α', Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις θεωριῶν καὶ ἀγώνων βιβλία β', Περὶ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἐνιαυτοῦ α', Περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων α', Περὶ τῆς Κικέρωνος πολιτείας α'. ἀντιλέγει δὲ τῷ Διδύμῳ· Περὶ ὀνομάτων κυρίων καὶ ιδέας ἐσθημάτων καὶ ὑποδημάτων καὶ τῶν ἄλλων οἷς τις ἀμφιέννυται, Περὶ δυσφήμων λέξεων ἥτοι βλασφημιῶν, καὶ πόθεν ἐκάστη, Περὶ Ῥώμης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ νομίμων καὶ ἡθῶν βιβλία β', Συγγενικόν, Καισάρων (περιέχει δὲ βίους καὶ διαδοχὰς αὐτῶν ἀπὸ Ἰουλίου ἕως Δομετιανοῦ) βιβλία γ', Στέμμα Ῥωμαίων ἀνδρῶν ἐπισήμων.

[Τραγόλας:] ὄπλον, ᾧ χρησάμενος ὁ Κόττας οὕτω βίαιον ἀφῆκε πληγὴν, ὥστε τὸν βληθέντα διὰ τε τοῦ θώρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι καὶ τῇ γῇ προσηλῶσαι.

[Τράγος:] παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν, τράχος τις ὢν. ἢ παρὰ τὸ τραχεῖαν ἔχειν φωνήν. ἢ ἀπὸ τοῦ τρέχειν. καὶ τραγᾶν φασι τὰς ἀμπέλους, ὅταν μὴ καρπὸν φέρωσιν. ὅτι ἡ τῶν τράγων δυσσομία γράσος λέγεται. καὶ γράσων ἄνθρωπος ὁ δύσοδμος. ζῆτει διάλογον τράγου πρὸς βοῦν ἐν τῷ βοῦς ἔβδομος.

[Τράγος:] παρὰ Μεσσηνίοις ὁ ἐρινεός. ἐδέξατο δὲ Ἀριστομένης χρησμόν, ὡς, ἡνίκα πίοι ὕδωρ τοῦ Νέδα ποταμοῦ τράγος, ἀλώσεται ἡ Ἰρὰ τὸ ὄρος. καὶ ἐκώλυον τοὺς τράγους πίνειν ἐκεῖθεν. ὁ δὲ ἐρινεός ἐπεφύκει παρὰ τὸν ποταμόν· οὗ τὰ φύλλα τῷ ὕδατι ἐπλη σίαζον κεκυφότα· καὶ τούτου ἐκβάντος, ἐάλω τὸ ὄρος.

[Τραγωδία:] δεινοπάθεια. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἴσως Ἑριννύς ἐστίν ἐκ τραγωδίας. τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγωδοῖς μᾶλλον ἀρμόττει, ἐν δὲ ταῖς τραγωδαῖς μετὰ λαμπάδων εἰσέρχοντο αἱ Ἑριννύες. τὸ δὲ ὅπως ἐγένοντο, τραγωδίαν βουλομένου γράφειν ἐστίν, οὐχ ἱστορίαν συγγράφωντος. καὶ αὖθις· παθοῦσα τραγωδίας ἄξια. .

[Τραγωδικόν:] ἐμπαθές. ἐπεὶπερ καὶ ἡ τραγωδία ἐμπαθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτική, ἢ ἐπειδὴ περὶ τραγωδίας μέλλει λέγειν.

[Τραϊανός,] πατρίκιος. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινοτμήτου. οὗτος ἔγραψε χρονικὸν σύντομον, πάνυ θαυμάσιον. ἦν δὲ χριστιανικώτατος καὶ ὀρθοδοξότατος.

[Τραϊανός,] βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃς ἀγαθὸς καὶ μισοπόνηρος καὶ δίκαιος τοσοῦτον ὑπῆρχεν, ὥστε ποτὲ γυμνῶσας ῥομφαίαν ἐνώπιον τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ ἐπέδωκε τῷ ὑπάρχῳ, λέγων· δέξαι τὸ ξίφος τοῦτο, καὶ εἰ μὲν καλὸς ὑπάρχω, ὑπὲρ ἐμοῦ· εἰ δὲ μή, κατ' ἐμοῦ χρῆσαι. οὗτος τοῖς Χριστιανοῖς ἀνακωχὴν τινα τῆς τιμωρίας παρέσχε· οἱ γὰρ κατὰ καιρὸν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων τὰς ἀρχὰς ὠνούμενοι πρὸς θεραπείαν τῶν τότε βασιλέων διαφόρους ἐπῆγον τοῖς Χριστιανοῖς κολάσεις. ὅθεν καὶ Τιβεριανός, ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστινίων ἔθνους, ἀνήγαγεν αὐτῷ λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανούς φονεῦειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπείσαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει. ἐντεῦθεν ὁ Τραϊανὸς πᾶσιν ἅμα τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἀπηγόρευε τοῦ τιμωρεῖσθαι τούτους.

[Τράμις:] ὁ πρωκτός. Ἀριστοφάνης· αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὸν τράμιν.

[Τράμπις. Τρανές:] σαφές. ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα. καὶ αὖθις· ἐς τὸ τρανές τὴν ἔρευναν ἐποιήσαντο. ὅτι τρανεστέρα ἢ ὄψις τῆς ἀκοῆς· καὶ ζήτει ἐν τῷ αἰσθήσεις πέντε.

[Τράπεζα·] καὶ **[Τραπεζίτης κύων,]** ὁ ὑποκάτω τῆς τραπέζης.

[Τραπεζίτης] δὲ διὰ τοῦ ι, ὁ καταλλάκτης. καὶ **[Τραπεζῆς κύνες,]** ποιητικῶς.

[Τράπεζα·] ζήτει τὴν κατασκευὴν τῆς ἀγίας τραπέζης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐν τῷ ἤλεκτρον.

[Τραπεζολοιχός. Τραπεζοῦς,] Τραπεζοῦντος· ὄνομα πόλεως.

[Τραπεζοφόρος:] ἱερωσύνης ὄνομα ἢ τραπεζοφόρος· καὶ ὅτι αὕτη τε καὶ ἡ κοσμῶ συνδιέπουσι πάντα τῇ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερείᾳ· ὡς Λυκοῦργος ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδήλωκε.

[Τραπέομεν·] τὸ βαρύτονον τράπω. ποῖ δὲ τράπωμαι καὶ τίς γένωμαι; διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ **[Τράπης,]** αὐθυπότακτον.

[Τράπις. Τρασιά:] ὁ τόπος ἐν ᾧ ψύγεται τὰ σῦκα ἢ οἱ τυροί. ἀπὸ δὲ τοῦ καθόλου ἐπὶ τὸ μέρος ἦλθε· καθόλου γὰρ εἰπὼν ἄνω τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ἑαυτοῦ, βρύων μελίτταις, προβάτοις καὶ στεμφύλοις, καταμερίζει αὐτά· ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν προβάτων τὰ ἔρια γίνεται, ἀπὸ δὲ στεμφύλων ἢ τρύξ, ἀπὸ δὲ τῆς τρασιάς τὰ σῦκα.

[Τραυματίας:] τετρωμένος. τραυματίας δὲ καὶ καματηρούς, οἷς οὔτε δύναμις ἐγένετο φυγῆς οὔτε βούλησις, φυλάττεσθαι ἐθεράπευε.

[Τραυματισθῆναι:] ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι. Θουκυδίδης α'.

[Τραύξανα:] τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων ἢ τῶν βοῶν ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα. οὕτω Φερεκράτης.

[Τραφερή:] ἡ ξηρὰ γῆ.

[Τραχέως:] ἀνδρείως. οἱ δὲ τραχέως αὐτοὺς ὑπεδέχοντο πυκνῇ καὶ πεφρικυῖα τῇ φάλαγγι.

[Τραχεῖα.]

[Τραχεινή:] τραχεῖα ὁδός.

[Τραχηλίζων·] Κλεόστρατος Ῥόδιος πάλιν νικᾷ· ὃς τραχηλίζων ἀπελάμβανε. καὶ Ἰώσηπος· πολέμῳ καὶ διχονοίᾳ καθημέραν τραχηλιζομένους οἰκτρότατα πάσχειν. καὶ **[Τράχηλος,]** τὸ μέρος τοῦ σώματος.

[Τραχίν,] **[Τραχῖνος:]** ὄνομα πόλεως. καὶ **[Τραχινίαις. Τράχων,]** Τράχωνος.

[Τραχωνῖτις χώρα. Τρέπω·] αἰτιατικῇ.

[Τρέσας:] ἀντὶ τοῦ φυγῶν· φοβηθεῖς, δειλιάσας. τρέσαι δ' οὐκέτι ρίμφα φέρον πόδες. ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. καὶ αὖθις· ἀνίκ' ἀπὸ πτολέμου τρέσαντά σε δέξατο μάτηρ.

[Τρέφω·] αἰτιατικῇ.

[Τρέφεσθαι:] πηγνυσθαι, συνίστασθαι. Περὶ ψυχῆς· τότε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται. ἀντὶ τοῦ συνίσταται, πηγνυται. Ὅμηρος· ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος. πολλὸν δέ, τὸ τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς. οἶον δρόμον. καί, πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα. τεθραμμένον, συνιστά μενον.

[Τρέφω] καὶ τὸ ἔχω. ἀλήθες γὰρ ἰσχύον τρέφω. ἀντὶ τοῦ ἔχω.

[Τροφή·] Ἀριστοτέλης· ὅτι διαπεφώνηται ὁ περὶ τῆς τροφῆς λόγος· οἱ μὲν γὰρ φασιν, ὅτι ὁμοία ἐστὶν ἡ τροφή τῷ τρεφομένῳ· τρέφεσθαι γὰρ τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ· εἰ γὰρ προστεθεῖσα ἡ τροφή τῷ τρεφομένῳ αὖξει αὐτό, αὐξητικὸν δὲ τοῦ ὁμοίου τὸ ὅμοιον, οὐ τὸ ἐναντίον (τοῦτο γὰρ καὶ φθαρτικὸν τοῦ ἐναντίου), οὐκ ἄρα ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τρέφεται τὸ τρεφόμενον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ὁμοίου. οἱ δὲ φασιν, ὅτι τῷ ἐναντίῳ τρέφεται τὸ τρεφόμενον· εἰ γὰρ πάσχει ἡ τροφή ὑπὸ τοῦ τρεφομένου καὶ μεταβάλλει εἰς αὐτό, οὐ πάσχει δὲ τὸ ὅμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον πάσχει καὶ μεταβάλλει ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον· ἐναντίον ἄρα ἡ τροφή τῷ τρεφομένῳ. οὗτοι μὲν οἱ λόγοι δοκοῦσιν εἶναι ἐναντίοι· ἀλλ' οὐκ εἰσὶν· ἡ γὰρ τροφή δυνάμει μὲν ἐστὶν ὁμοία τῷ τρεφομένῳ, ἐνέργεια δὲ ἐναντία. ὁ γὰρ ἄρτος καὶ τὰ ὄψα, ἀκατέργαστα μὲν ὄντα καὶ ἄπεπτα, ἐναντία πῶς ἐστὶ τῷ τρεφομένῳ· ὀπηνίκα δὲ μεταβληθῇ καὶ ἀλλοιωθῇ, τότε ὅμοια γίνεται. μεταβάλλει δὲ οὐ τὸ ὅμοιον εἰς τὸ ὅμοιον οὐδὲ τὸ τυχὸν εἰς τὸ τυχόν, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον· οὐ γὰρ τὸ λευκὸν εἰς θερμὸν μεταβάλλει, ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν εἰς θερμόν. κἂν γοῦν τὸ φαιὸν εἰς λευκὸν μεταβάλλῃ, οὐχ ἥττον μετέχει λευκοῦ, ἀλλ' ἢ μετέχει μέλανος μεταβάλλει. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. διττῆς οὖν οὐσης τῆς τροφῆς, τῆς μὲν ἀπέπτου, τῆς δὲ πεπεμμένης, ἡ μὲν ἄπεπτος ἐναντία ἐστὶ τῷ πεπεμένῳ, ἡ δὲ πεπεμένη καὶ μεταβάλλουσα ἤδη ὁμοία. ὅτι τρέφον μὲν ἐστὶν ἡ πρώτη δύναμις τῆς ψυχῆς, ἥτις ἐστὶν ἡ θρεπτική, τὸ δὲ τρεφόμενον τὸ ἔμψυχον σῶμα, καθὸ ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν, τὸ δὲ ὃ τρέφεται ἡ τροφή. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ ὃ τρέφεται διττόν, τὸ μὲν κινεῖται καὶ κινούμενον. τὸ μὲν γὰρ ἔμφυτον θερμόν, ὥστιν τρέφεται ἡ ψυχὴ ὡς δι' ὄργανου καὶ κινεῖ καὶ κινεῖται. κινεῖται μὲν ὑπὸ τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως, κινεῖ δὲ τὰ λοιπὰ μόρια οἷον ὀδόντας, φλέβας, γαστέρα καὶ τὰ ἄλλα, δι' ὧν ἡ τροφή· ἃ τίνα μόνως κινεῖται, οὐκέτι δὲ καὶ κινεῖ.

[Τρέχειν τὴν ἐσχάτην·] ἑάν, τὸ δὴ λεγόμενον, τρέχωσι τὴν ἐσχάτην, ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους καταφεύζονται καὶ τούτοις ἐγχειριοῦσι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν.

[Τρέψομαι·] νικήσω. Ἀριστοφάνης· ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ τρέψομαι. ἀντὶ τοῦ νικήσω βοῶν.

[Τρεῖ·] φοβεῖται.

[Τρὶς ἑξ·] νικητήριος βόλος. παροιμία· ἡ τρὶς ἑξ ἢ τρεῖς κύβοι.

[Τρήρωνα·] δειλὴν. Ὅμηρος· αἱ δὲ βάτην τρήρῳσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι. ἀντὶ τοῦ δειλαῖς περιστέραῖς.

[Τρήτη·] τετρημένη, ὅπᾳ ἔχουσα. καὶ λίθακα τρητήν, σπόγγῳ ἐειδομένην. τὴν κίσσηριν λέγων.

[Τρηχματεύω. Τριακάς·] τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ τριακοστὴ ἡμέρα διὰ θανάτου καὶ ἐλέγετο τριακάς. Ὑπερίδης δηλοῖ, ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν.

[Τριακονταετής·] ἐπὶ τῶν ἡλικιῶν ὀξύνεται, οἷον ἐνναετὴς ἄνθρωπος· ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων βαρύνεται, οἷον ἐνναέτης. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων.

[Τριακοντόπους βόθρος·] εἰς ὃν μετέωρον ἀράμενοι τὸν Σύρφακα ῥίπτοῦσι κάτω, οἱ μὲν πυγμαῖς, κορύναις δὲ ἄλλοι, λίθων γε μὴν τῶν ἐν ποσὶν ἀμυνόμενοι πολλοί· οἱ δὲ ὅ τι παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον ἀλοῶντες αὐτὸν ἀπορραγῆναι τὴν ἐπάρατον αὐτοῦ ψυχὴν κατηνάγκασαν.

[Τριακοντούτης·] παροξυτονεῖται. κοινὸν δὲ ἐστὶν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν. καὶ τὰ πλήθη τριακοντούταις, καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ τριακοντούταις σπονδαὶ εἴρηνται. καὶ Ἀριστοφάνης.

[Τριάριοι:] οἱ Ῥωμαῖοι στρατεύσαντες ἐπὶ Καρχηδονίους, ἐπιλέξαντες ἐκ τῶν πεζικῶν στρατοπέδων τὰς ἀρίστας χεῖρας διεῖλον τὴν πᾶσαν δύναμιν εἰς τέσσαρα μέρη· τὸ δὲ μέρος ἕκαστον διττὰς εἶχε προσηγορίας. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο στρατόπεδον καὶ πρῶτος στόλος, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ λόγον· τὸ δὲ τέταρτον καὶ τρίτον ἐπωνυμίαν ἔτι οὐ προσειλήφει· τριάριοι γὰρ ὠνομάζοντο κατὰ τὴν ἐν τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις συνήθειαν.

[Τρία Στησιχόρου:] στροφὴν, ἀντίστροφον, ἐπώδον· ἐπώδική γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Στησιχόρου ποίησις. καὶ τὸν τελέως ἄμουσόν τε καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες ἔφασκον ἂν οὐδὲ τρία τὰ Στησιχόρου εἰδέναι.

[Τριαχθῆναι] λέγουσιν οἱ παλαιστρικοὶ ἀντὶ τοῦ τρις πεσεῖν, ἢ τὸ τρις στοχάσαντα νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δολιχόν. οὕτω Θουγενίδης ἐν Δικασταῖς.

[Τριβακά:] κατατετριμμένα. ὀθόνια καὶ τριβακὰ φορεῖν δοκεῖν, ἀγαθόν.

[Τριβή:] ἡ τριῖψις. Ἀριστοφάνης· οὗτος μὲν οὖν οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβὴν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐῶφων ἱματίων, τῶν ὑπουργούντων εἰς τριῖψιν καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου.

[Τριβήν:] βραδυτῆτα, χρονίαν ὑπέρθεσιν. εὐρὼν τοὺς στρατιώτας μηκέτι τὴν τριβὴν φέροντας, ἀλλὰ καὶ μετὰ κινδύνου διαπολεμῆσαί πως ἐπιθυμοῦντας. ὁ δὲ καὶ πάλαι ἤδη οὐ φέρων τὴν τριβὴν τοῦ πολέμου καὶ ἅμα τὴν ὅσον οὕπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων λύει τὴν πολιορκίαν.

[Τριβολεκτράπελα:] ἐκ τοῦ τριβόλου καὶ ἐκτραπέλου σύγκειται. σκληρὰ καὶ ἀπόβλητα καὶ ἀπαίδευτα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελα, οἷά περ οἱ νῦν.

[Τρίβοντας:] ἀναλίσκοντας.

[Τριβουνάλιον·] ὅτι ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ Παλλαντίου στήλη ἦν Εὐδοκίας τῆς γυναικὸς Θεοδοσίου, καὶ αὐτοῦ Θεοδοσίου Μαρκιανοῦ τε καὶ Κωνσταντίνου· ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως Ἡρακλείου.

[Τριβουνιανός·] οὗτος ἦν κοιαίστωρ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.

[Τριβοῦνος·] οὗτος ἐπὶ Χοσρόου ἦν, Παλαιστῆνος γένος, λόγιος καὶ τὰ ἐς τέχνην τὴν ἰατρικὴν οὐδενὸς ἥσσων, ἄλλως δὲ σώφρων τε καὶ θεοφιλὴς καὶ τῆς ἐπιεικείας ἐς ἄκρον ἦκων. καὶ ποτε Χοσρόην κακῶς τοῦ σώματος ἔχοντα ἰασάμενος ἀπηλλάγη ἐκ τῆς Περσῶν χώρας, δῶρα πολλά τε καὶ λόγου ἄξια πρὸς τοῦ ἀνθρώπου κεκομισμένος. ἡνίκα τοίνυν ἐκεχειρία ἐγένετο, Ἰουστινιανὸν βασιλέα Χοσρόης τὸν ἱατρὸν τοῦτον συνδιαιτησόμενον αὐτῷ ἐς ἐνιαυτὸν ᾗτησε δοῦναι. τῆς τε αἰτήσεως ἐπιτελεσθείσης, ἐκέλευσε τὸν Τριβοῦνον ὁ Χοσρόης αἰτεῖσθαι, ὅτου ἂν δέηται. ὁ δὲ ἄλλο οὐδὲν ἤτει τῶν πάντων χρημάτων ἢ ὥστε οἱ Ῥωμαίων αἰχμαλώτων τινὰς Χοσρόην ἀφεῖναι. ὁ δὲ οἱ ἄλλους τε τρισχιλίους ἀφῆκε καὶ ὅσους πρὸς ὄνομα ἐξητήσατο ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις λογίους ὄντας, κλέος τε μέγα ἐκ τοῦ ἔργου τούτου ἐς πάντας ἀνθρώπους ὁ Τριβοῦνος ἔσχεν.

[Τρίβων·] ἔμπειρος. Ἀριστοφάνης· ἐτύγχανε γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἵππικῆς. καὶ **[Τρίβωνος,]** ἐμπίρου.

[Τρίβωνα:] στολισμόν. οἱ γὰρ φιλόσοφοι ἐν τῷ τρίβωνι ἐχειμάζον, μηδὲν ἐσθίοντες. καὶ Ἀριστοφάνης· μήτε ριγῶν ἀπέχθη λίαν μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμῆς, οἶνου τ' ἀπέχη καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων.

[Τριβωνευόμενοι:] ἤτοι ἀντὶ τοῦ τριβάς ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες. ἀντὶ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων.

[Τριβωνιανός,] Μακεδονιανοῦ, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων. οὗτος ὁ Τριβωνιανὸς Ἑλλήν ὑπῆρχε καὶ ἄθεος, ἀλλότριος κατὰ πάντα τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως· κόλαξ δὲ καὶ ἀπατεῶν καὶ πείθων Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα, ὥς ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται, ἀλλ' εἰς τοὺς οὐρανούς μετὰ σαρκὸς ἀναληφθήσεται. ἦν δὲ κοῖαίστωρ Ἰουστινιανοῦ. οὗτος φύσεως μὲν δυνάμει ἐχρῆτο καὶ παιδείας ἐς ἄκρον ἀφίκετο τῶν κατ' αὐτὸν οὐδενὸς ἥσσον· ἐς δὲ φιλοχρηματίαν δαιμονίως ἐσπουδακῶς οἷός τε ἦν κέρδους ἀεὶ τὸ δίκαιον ἀποδίδοσθαι, τῶν τε νόμων ἡμέρα οἱ ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον ἐκάστη τοὺς μὲν ἀνῆρει, τοὺς δὲ ἔγρα φεν, ἀπεμπολῶν τοῖς δεομένοις κατὰ τὴν χρεῖαν ἐκάτερον. ἔτη δὲ πολλὰ ἐπιβίους τῇ τιμῇ ἐτελεύτησε νόσῳ, οὐδὲν ἄχαρι πρὸς οὐδενὸς παθὼν. ἦν γὰρ αἰμύλος τε καὶ τᾶλλα ἡδὺς καὶ τῆς φιλοχρηματίας τὸ νόσημα ἐπισκιάσαι ἱκανώτατος τῆς παιδείας περιουσία.

[Τριβωνιανός,] Σιδήτης, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων καὶ αὐτός, ἀνὴρ πολυμαθής. ἔγραψεν ἐπικῶς ὑπόμνημα εἰς τὸν Πτολεμαίου Κανόνα, Συμφωνίαν τοῦ κοσμικοῦ καὶ ἀρμονικοῦ διαθέματος, Εἰς τὸν πολεῦοντα καὶ διέποντα, Εἰς τοὺς τῶν πλανωμένων οἴκους, καὶ διὸ ἐκάστῳ οἶκος ὁ δεῖνα, Εἰς τοὺς κδ' πόδας τοὺς μετρικοὺς καὶ τοὺς κη' τοὺς ρυθμικοὺς, Μετάφρασιν τοῦ Ὀμηρικοῦ τῶν νεῶν καταλόγου, Διάλογον Μακεδόνιον ἢ περὶ εὐδαιμονίας, καὶ Βίον Θεοδότου φιλοσόφου ἐν βιβλίοις τρισίν, Ὑπατικὸν καταλογάδην εἰς Ἰουστινιανὸν αὐτοκράτορα, Βασιλικὸν εἰς τὸν αὐτόν, Περὶ μηνῶν ἐναλλαγῆς, ἐπικῶς.

[Τριβώνιον:] φόρημα Κυνικόν. ἱμάτιον παλαιόν.

[Τριβωνοφόρος:] ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γαμμάτια. ὁ δὲ Πρόκλος προσέταξεν Ἰσίδωρον μετασχηματίσασθαι πρὸς τὸν ἄριστον βίον καὶ τριβωνοφορεῖν· ὁ δὲ οὐχ ὑπέμεινε.

[Τριγέρων:] τρεῖς γενεὰς βιούς· τουτέστι ἐνενηκοντούτης. Νέστωρ ἐν Πύλῳ ἡγαθή τύμβον ἔχει τριγέρων.

[Τρίγληνα:] ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τρίκορα· γλήνη γὰρ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. ὁ δὲ Ἀπίων πολὺγληνα, τὰ θέας ἄξια.

[Τριγλῖς:] εἶδος ἰχθύος. κλίνεται τριγλίδος. ὁ κανών. τὰ γὰρ εἰς ἰς δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ἰς ἀμετάβολον, ἐὰν κλίνωνται διὰ τοῦ δ, ὀξύνονται· οἷον σμαρίς, τριγλῖς· εἰ δὲ διὰ τοῦ τ, βαρύνονται. ἐν Ἐπιγράμμασι· τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς καὶ φυκίδα σοι λιμενήτιν, Ἄρτεμι, δωρεῦμαι.

[Τριγλώχινα τόξα:] τρίγωνα.

[Τριγωνία:] ἡ τρίτη γενεά. διαδεξάμενος ὥσπερ ἄλλο τι τοῦ πατρὸς ἐς τριγωνίαν παρέπεμπε τὸ ἔχθος.

[Τρίγωνον δικαστήριον:] ὄνομά ἐστι δικαστηρίου, ἴσως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος.

[Τριγῆχος:] τειχίον, στεφάνη, περίφραγμα. Βάβριος· λύκος παρῆει τριγῆχόν, ἔνθεν ἐκκύψας ἀρνειὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφήμως. ὅτι Πλάτων τὴν διαιρετικὴν φιλοσοφίαν ἐξυμνῶν τριγῆχόν φιλοσοφίας αὐτὴν λέγει.

[Τριγῆχος:] περιβολή, περιτείχισμα.

[Τρίαινα.] καὶ **[Τριαינוῦν,]** τουτέστι τῇ τριαίνῃ ἡρέμα σκάπτειν καὶ ἐπισύρειν τὰς βώλους, ὑπὲρ τοῦ κατακρύπτειν τὰ σπέρματα.

[Τριέμβολον:] πολλάκις ἐμβάλλεσθαι δυνάμενον. Ἀριστοφάνης· ὥστε θαυμάζειν, ὅπως οὕτω γέρων ὦν στύομαι τριέμβολον. ἔστι δὲ καὶ πλοίου τις κατασκευή. καὶ γὰρ δεκέμβολον τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν, ἐν Μυρμιδόσι. τριέμβολον οὖν ἐπίφθεγμα τάχους.

[Τριέσπερος.]

[Τριετηρίδες:] ἡμέραι παρὰ Βιθυνοῖς, ἐν αἷς ἀφ' ἡμέρας πότοι συνεχεῖς ἐγίνοντο, καὶ παρὰ τὰς συνουσίας πᾶν γένος ἀκροαμάτων εἰσέγητο, καὶ καθόλου πολλήν τιν' εἶχε ῥαθυμίαν τὸ Πέργαμον.

[Τριηκάδας:] παρὰ Ἡροδότῳ δεῖπνα, ἧ δῆμους, ἧ ἀριθμὸν τριάκοντα ἡμερῶν.

[Τριηκόντορος ναῦς. Τριηραρχεῖν:] καὶ τριηραρχία, λειτουργία παρὰ Ἀθηναίοις δαπανηρά. ἔδει γὰρ τὴν τριήρη πάντα ἔχειν πρὸς πόλεμον εὐτρεπῆ, ἅπερ παρεσκεύαζεν ὁ εἰς τὴν λειτουργίαν ταύτην προβληθείς. Ἀριστοφάνης· ἐγὼ σε ποιήσω τριηραρχεῖν.

[Τριηράρχημα:] τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα· ἐπιτριηράρχημα δὲ τὸ ἀναλίσκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

[Τριηραύλης:] ὄνομα.

[Τριήρεις:] πλοῖα πολεμικά, ἃ καλοῦνται Λέβερνοι.

[Τρικάρανον:] φρούριόν ἐστι τῆς Ἀργίας οὕτω καλούμενον.

[Τρικάρηνος:] ὁ τρεῖς κεφαλὰς ἔχων.

[Τρικκαῖοι:] ὄνομα ἔθνους.

[Τρικέφαλος:] ὁ Ἑρμῆς, ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδός, ποῦ δὲ ἐκείνη. ἴσως δὲ πρὸς ἐκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ἔστι δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, ὡς Φιλόχορός φησι, Προκλείδης Ἰππάρχου ἐραστής. Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου· μικρὸν δ' ἄνω τοῦ Τρικεφάλου, παρὰ τὴν Ἑστίαν ὁδόν. τὸ πληρὲς ἐστι τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ.

[Τρικέφαλος:] ὁ γὰρ Γηρυόνης τρικέφαλος ὦν πολὺν ἀγῶνα παρέσχε τῷ Ἡρακλεῖ.

[Τρίκλινος:] Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς, ὁ Δίκωρος, κτίζει τὸν μέγαν τρίκλινον τὸν ἐν Βλαχέρναις· ὃς μέχρι τῆς δεῦρο Ἀναστασιακὸς λέγεται.

[Τρικορυσία·] Αἰλιανός· καὶ τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παίσω, Τρικορυσία βασίλιννα, καὶ αὕτη δέσποινα εἶναι τοῦ Πόντου ἐθέλουσα.

[Τρικορυσία ἐμπίς·] ὡς ἐν Τρικορύσῳ πολλῶν ἐμπίδων γινομένων· ἔστι γὰρ ἀλσώδης καὶ κάθυγρος ὁ τόπος.

[Τρικούλιστος·] ἐὰν μὴ ἀφίκησθε, βούλομαι τρικούλιστος ὠθεῖσθαι, ὅπου ἂν ὑμεῖς παρακαλῇτε.

[Τρίλλη:] τί σημαίνει; γέγραπται γὰρ ἐν τῷ τοῦ Ἀθηναίου Σίμωνος Ἱπποῖατρικῷ περὶ γνωρισμάτων φλεβῶν, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς τρίλλης εἰσὶ φλέβες δύο.

[Τρίμμα:] δι' ἁρωμάτων πόμα. ταῦτα λέγων ὁ Σωκράτης, ὥσπερ εἰς τὰ θύματα λίθους παρατρίβων πωρίνους καὶ κρούων πρὸς ἀλλήλους, συναγαγὼν τὰ τούτων θραύσματα βάλλει τὸν πρεσβύτερον αὐτοῖς, καθάπερ τὰ ἱερεῖα ταῖς οὐλαῖς οἱ θύοντες. καὶ διὰ τοῦτο παίζει τοῖς ὀνόμασι, τρίμμα μὲν αὐτὸν ἔσσεσθαι λέγων, παρὰ τὸ τρίβειν καὶ θιγεῖν πρὸς ἀλλήλους τοὺς λίθους. κρόταλον δὲ παρὰ τὸ προσκρούειν τοὺς λίθους ἑαυτοῖς. παιπάλην δὲ διὰ τὴν ἀπὸ τούτων ἐκπίπτουσαν λατύπην. καλοῦμεν

δὲ τῶν ἀνθρώπων τοὺς κακεντρεχεῖς καὶ μὴ ἀπλοῦς περιτρίμματα καὶ πολυκρότους καὶ κρόταλα.
ὄθεν καὶ τὸν πρῶτον στίχον Ὀδυσσεΐας οὕτως ἀξιοῦσι γράφειν τινές· ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα
πολύκροτον.

[Τρίμμα:] ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις· λέγειν γενήσῃ
τρίμμα. τουτέστι τετριμμένος, ἱκανὸς καὶ δεινὸς ἔσῃ λέγειν. καὶ Δημοσθένους ἐν τῷ Περὶ τοῦ
στεφάνου ὡς ἰταμοῦ καὶ ἀναισχύντου ῥήτορος καθαπτόμενος Αἰσχίνου, περίτριμμα ἀγορᾶς αὐτὸν
καλεῖ.

[Τριμηθοῦς], Τριμηθοῦντος.

[Τριμμούς:] τὰς τετριμμένας ὁδοὺς. Αἰλιανός· καὶ ἀναβλέποντες ὁρῶσι τριμμοὺς τῆς ἀνόδου καὶ
προσβάσεις, δι' ὧν ἀνῆλθεν ὁ Ῥωμαῖος, καὶ συνέβαλον μὴ ἄπορον εἶναι, ἀλλ' ἐπιβατόν.

[Τρίμων:] τριῶν μνῶν ἀξίων.

[Τρινάκρια:] ὄνομα τόπου. ἢ νῦν νῆσος Σικελίας.

[Τρίναξ:] γεωργικὸν ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τρίνακας ξυλῖνας, χεῖρας ἀρουροπόνων.

[Τριόρχης:] ἱέρακος εἶδος ὁ τριόρχης. ὅτι ὁ τύραννος Σικελίας κοινὸς πόρνος, ἔτοιμος τοῖς
ἀκρατεστέροις, κολιοῖς, τριόρχης, πάντων τῶν βουλομένων τοῖς ὀπισθεν ἔμπροσθεν γεγονώς· ὃς
ὅτε ἀπέθανε, τὴν γυναῖκά φησι κατακλαιομένην αὐτὸν οὕτω θρηνεῖν· τί δ' οὐκ ἐγὼ σέ; τί δ' οὐκ ἐμὲ
σύ;

[Τριόφθαλμος·] Βοιωτοῖς ἐδόθη χρησμός, ὅτῳ ἂν συναντήσωσι πρῶτῳ τριοφθάλμῳ ὄντι, τούτῳ
ἔπεσθαι. Ὁξυλος δέ τις ὀχούμενος ἐπὶ ἵππου ἑτεροφθάλμου, συνεῖς τὸ θεοπρόπιον ... ἠκολούθησαν
αὐτῷ.

[Τριωβολιμαῖος:] τριῶν ὀβολῶν, εὐωνος. ὅτι τοπαλαιὸν οἱ στρατηγοὶ τριώβολον ἐλάμβανον
βλακειᾶς χάριν.

[Τριώβολον:] τὸ τρεῖς ὀβολοὺς ἔχον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· δεινὸν γάρ, εἰ τριωβόλου μὲν ἔνεκα
ὥστιζοίμεθ' ἐκάστοτε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. οὐδεὶς ἐδίκαζεν, εἰ μὴ ἐπέβαινε τῶν ξ' ἐνιαυτῶν. ὅσοι δὲ
τελείας ἡλικίας ἦσαν, εἰσῆρχοντο μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, οὐκ ἐδίκαζον δέ. τούτους οὖν τοὺς
ἐκκλησιαστὰς ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοί,
πείσαντες τὴν πόλιν. ὕστερον δὲ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ τριώβολον. ἀφῆλιξ δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν
οὐκ εἰσῆρχετο.

[Τριώροφος. Τρίπαλαι:] ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. Ἀριστοφάνης· τρίπαλαι κάθημαι
βουλούμενός σ' εὐεργετεῖν. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι. ἢ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι. ἐγὼ δὲ
τρισυριόπαλαι καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.

[Τρίποδα:] λέβητα ἐν Δελφοῖς ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικὸν Ἀπόλλωνος.

[Τρίπος·] ἡ τρίπος ἢ ἐ γυνή. ὁ τρίπους. καὶ ἀνθράκιον, βραχὺ τριποδίσκιον, παρὰ Ἀλέξειδι.

[Τρίπους:] κατὰ τοὺς τρεῖς χρόνους μαντευόμενος, ἐνεστῶτα, παρεληλυθότα, μέλλοντα.

[Τριπτῆρα:] Ἰσαῖος ἐν τῷ **[κατὰ]** Διοκλέους. τριπτῆρ ἐστὶ πιθάκνη, ἐκπέταλος, οἷα τὰ ἐπιλήνια, ὡς
Νίκανδρός φησι. ἐπὶ τούτου δ' ἂν τάττοιο νῦν παρὰ τῷ ῥήτορι. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει
τούνομα.

[Τρίς ἕξ:] νικητήριος βόλος. καὶ ἑτέρα παροιμία· τρίς ἕξ ἢ τρεῖς οἶνας. οὕτω γὰρ καλοῦσιν Ἵωνες τοὺς κύβους.

[Τρίς ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι:] οἱ μὲν τρίς ἕξ νίκην, οἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενοί. καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον· βέβληκ' Ἀχίλλευσ δύο κύβω καὶ τέτταρα. τριῶν γε ὄντων τῶν ἀναρριπτουμένων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτόν φησι βάλλειν, ἓνα δὲ τὸν τέταρτον. διττὸς οὖν ὁ κύβος, εἴτε ἀναρριπτόμενος εἴτε κενὸς εἴτε πλήρης εἴη· καὶ ἰδίως ὁ κενός. ὅτι δὲ ὁ τρίς ἕξ βαλὼν κατάρθου, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίστησι· τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι, τρίς ἕξ βαλοῦσα τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας.

[Τρισμέγιστος Ἑρμῆς:] ζητεῖ ἐν τῷ Ἑρμῆς.

[Τριστάται:] οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως· οἷον ἔχοντες λόγχας ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα.

[Τρίστομος:] ἐπίθετον αἰχμῆς. σοὶ γὰρ Καστορίδος ὑλακὰ καὶ τρίστομος αἰχμὴ εὐαδε.

[Τριστοιχεί:] κατὰ τρεῖς τάξεις.

[Τριταγωνιστής:] Αἰσχίνης ἐν πολλοῖς σκώπεται ὑπὸ Δημοσθένους ὡς ὑποκριτῆς τραγωδιῶν, καὶ τριταγωνιστὴν αὐτόν φησιν, ὡς ἀδοκιμώτατον τῶν ὑποκριτῶν, ἐν τρίτῃ τάξει καταριθμῶν.

[Τριταγωνιστής:] ἀπὸ Σοφοκλέους, ὃς πρῶτος ἐχρήσατο τρισὶν ὑποκριταῖς καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ.

[Τριτάλαντον βάρος:] τριῶν ταλάντων. τριτάλαντον βάρος δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν.

[Τριτάνυστον:] μακρόν. καὶ δόνακα τριτάνυστον.

[Τριταῖος. Τρίτη κεφαλὴ:] τοῦτο εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀχθοφορούντων, οὐ μόνον κατὰ τὸν ὦμον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς.

[Τριτημόριον:] τοὺς ζ' χαλκοὺς εἴρηκε Φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ τριτημόριον. θαυμάζω οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριόν εἰσι δύο χαλκοῖ, τριτημόριον δὲ ἕξ· εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τὸ δὲ τριτημόριον, ὡς ἀπὸ τεσσάρων μερῶν ὄντων, ἀνὰ δύο χαλκοὺς, τρία ἔχον μέρη, ἕξ χαλκοὺς συνάγει.

[Τριτημορίς:] Ἡρόδοτος· ἑτέρη δὲ ἦε τοῦ στρατοῦ τριτημορίς τὴν μεσογαῖαν.

[Τριτογένεια:] φοβερὰ, καταπληκτική. Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης ἔγραψε Περὶ τῶν ἐν ἄδου, Τριτογένεια· τοῦτο δέ ἐστιν, ὅτι τρία γίνεται ἐξ αὐτῆς, ἃ πάντα ἀνθρώπινα συνέχει. καὶ παροιμία δὲ εἴρηται· **[Παῖς μοι Τριτογενὴς εἴη, μὴ Τριτογένεια.]** ἢ ὅτι τὴν Ἀθηνᾶν ἀνδρώδη ἐνόμιζον εἶναι καὶ παῖδας ἄρρενας παρέχειν.

[Τριτογενής:] ἡ Ἀθηνᾶ. ἦτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν· ἢ ὅτι παρὰ Τρίτωνι τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη, φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ἢ ὅτι τρίτη μετὰ Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη· ἢ ἐπεὶ τρίτωνα τὴν κεφαλὴν Ἀθᾶνες λέγουσιν· ἢ ἐπεὶ παρὰ Τρίτωνι ἐγένετο· ἢ τοῦ τρεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι αἰτία· ἢ γεννητική· ἢ ὅτι ἀπελούσατο ἐν τῷ Τρίτωνι, τῷ Λιβύης ποταμῷ.

[Τριτόμηις:] τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομήνιδα ἐκάλουν. δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. Ἵστρος δὲ καὶ Τριτογένειαν αὐτὴν φησι λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ νομιζομένην.

[Τρίτον ἡμίδραχμον:] τὰς δύο ἡμισυ δραχμὰς οὕτως εἰώθασιν ὀνομάζειν οἱ παλαιοί.

[Τριτοπάτορες:] Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς Τριτοπάτορας, Φιλόχορος δὲ τοὺς Τριτοπάτρεις πάντων γεγονέναι πρώτους. τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησὶν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα τότε καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἐπίσταντο οἱ τότε ἄνθρωποι, τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ ἐν ζ' φησὶν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσιν τε καὶ εὐχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν. ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς Τριτοπάτορας Ἀμαλκείδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκλέοντα, θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας Οὐρανοῦ καὶ Γῆς φησιν αὐτοὺς εἶναι, ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κόττον, Βριάρεων καὶ Γύγην.

[Τρίτου κρατῆρος:] τοῦ Σωτῆρος· ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον. τὸν μὲν γε πρῶτον Ὀλυμπίων φασί· τὸν δὲ δευτέρων Ἡρώων. Πλάτων Πολιτεία· τὸν δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτῆρί τε καὶ Ὀλυμπίῳ.

[Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει:] ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν. οὕτως Ἀντιφάνης.

[Τριτωνὶς λίμνη. Τρίτωνος:] Ποσειδῶνος, θαλάσσης. καὶ βυθὴν Τρίτωνος ἀλιπλάγκτιο χαμεύνην σπόγγον, ἀκεστορίην πλαζομένης γραφίδος.

[Τρίτῳ φάει:] τρίτῃ ἡμέρᾳ.

[Τριττῦς:] φυλῆς μέρος τρίτον. αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη, τριττῦς καὶ ἔθνη καὶ φατρία, ὡς Ἀριστοτέλης φησί. .

[Τριττῦς:] ἡ ἐντελὴς θυσία, ἐκ συός, κριοῦ καὶ τράγου. ἐκ τριῶν, ὥσπερ δωδεκίδες, θυσίαι δώδεκα ἱερείων.

[Τριφάλης,] Τριφάλης: ὄνομα κύριον παρὰ Ἀριστοφάνει.

[Τριφύλλιος,] ἐπίσκοπος, μαθητὴς Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ τοῦ Κυπρίου· ὃς ἔγραψε τὰ θαύματα τοῦ ὁσίου καὶ τερατουργοῦ πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος· ὡς γέγραπται ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ δι' ἱάμβων· ἃ χρὴ ἐκζητῆσαι ὡς λίαν ὠφέλιμα.

[Τρίχα:] τριχῶς.

[Τρίχακτον:] κτένιον.

[Τρίχαπτον:] τὸ βαμβύκινον ὕφασμα, ἱμάτιον πολυτίμητον. Λύσις ὀνείρου Νικηφόρου πατριάρχου· τρίχας καρῆναι πραγμάτων δηλοῖ βλάβην, τρίχας πεσεῖν δὲ κίνδυνον φέρει μέγαν.

[Τριχῇ:] τριχῶς.

[Τριχίδες:] εἶδος ἰχθύος, αἱ λεγόμεναι θρίσσαι. Ἀριστοφάνης· ἔβητε τὴν νύχθ' ὅλην τριχίδων πεπλησμένοις.

[Τριχθά:] τριχῇ. Ὅμηρος· τριχθά δὲ πάντα δέδασται. ἔστι δὲ τὸ πάντα κατὰ παρολκὴν· ὡς, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν. Γαῖα δέ τι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος. συναφὴς τῇ γῇ ὁ Ὀλυμπος, ὡς ὄρος. τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ πεποιήκε· ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον, ἐν δ' ὄρος αὐτῇ Νήριτον, εἰνοσίφυλλον. κεχώρικε γὰρ τὸ ὄρος τῆς Ἰθάκης. εἰ δὲ ἦν ὁ Ὀλυμπος τοῦ οὐρανοῦ μέρος ἐπουράνιον, οὐκ ἦν κοινός, ἀλλὰ ἴδιος.

[Τριχοβρῶτες:] ζῶον κατεσθίον τὰς τρίχας, οἱ σῆτες, ὁ θρίψ.

[Τριχολογεῖν:] τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν.

[Τρίψεις:] ἀντὶ τοῦ διατρίψεις, διατελέσεις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὀδυνηρότερον τρίψεις βίον πολὺ τοῦ νῦν.

[Τρῖψις:] τῶν ποταμῶν ἡ πορεία. Δαβίδ· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν.

[Τριψίωνος. Τροῖν:] κατὰ διάλυσιν Τρωϊκὴν.

[Τρομερόν·] ὁ δὲ ὑπὸ ἀρρωστίας λεπτόν τι καὶ τρομερόν ἐφθέγγατο.

[Τρόμης, Τρόμητος·] Δημοσθένης καὶ ἄλλα σκώπτει τὸν Αἰσχίνην καὶ γραμματοκύφωνα· ὃν καὶ υἱὸν εἶναι φησιν ὀνόματι μὲν Τρόμητος, διδασκάλου δέτῶν πρώτων γραμμάτων.

[Τροπᾶσθαι:] τρέπεσθαι.

[Τρόπαια:] νικητήρια. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· τρόπαιον ἀναστήσαιο τῶν ταύτης τρόπων. τὸ τρόπαιον οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ προπερισπῶσιν, οἱ δὲ νεώτεροι προπαροξύνουσι. ἡ δὲ παλαιὰ Ἀτθίς ἐστίν, ἥς ἤρχεν Εὐπολῖς, Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης· ἡ δὲ νέα Ἀτθίς ἐστίν, ἥς ἐστὶ Μένανδρος καὶ ἄλλοι.

[Τροπή:] δίωξις.

[Τροπῆς ἀποσκίασμα:] ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἵχνος, καὶ ὁμοίωμα φαντασίας.

[Τροπίας οῖνος:] τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι· ταχύ νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.

[Τρόπις:] τῆς νηός. καὶ κλίνεται τρόπιος.

[Τροπείδιον. Τρόπον:] ἥθος. τρόπος δὲ ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν, οἷονεὶ σχῆμα τοῦ λόγου, οἷον ὁ τοιοῦτος· εἰ τὸ α', τὸ β'· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον. παρεισήχθη δὲ ὁ λογότροπος ὑπὲρ τοῦ ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῶν λόγων μηκέτι τὴν πρόσληψιν μακρὰν οὔσαν καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν, ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν, τὸ δὲ α', τὸ ἄρα β'. καὶ Πισίδης· ὁ βάρβαρος δὲ τῷ λόγῳ καὶ τῷ τρόπῳ. ἀντὶ τοῦ τῷ ἥθει.

[Τρόπον τινά:] ἀντὶ τοῦ καλῶς ἄν.

[Τροποφορεῖν.] καὶ **[Τροποῦμαι·]** αἰτιατικῇ.

[Τροπώσομαι:] νικήσω, ὑποτάξω.

[Τροφαλῖς:] τυρός. ἀρπάσας ὁ κύων τροφαλίδα τυροῦ Σικελὴν κατεδήδοκε.

[Τροφεῖα.] τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τροφεῦσι.

[Τροφή:] ἀντὶ τοῦ ἀγωγῆ καὶ παιδείας. καὶ τραφέν, ἀντὶ τοῦ ἀχθέν, παιδευθέν. ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν. Πλάτων Πολιτείας· ἐπιθυμοῦμεν δ' αὖ τρίτων τινὶ τῶν περὶ τὴν τροφήν καὶ γέννησιν. τροφήν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πόμα λέγει, γέννησιν δὲ τὰ ἀφροδίσια. ἐν δὲ τρίτῳ Πολιτείας· καὶ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι τεθραμμένος. ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος· ἵνα μὴ ἐναντιῶνται Ὀμήρῳ, πεπαιδεῦσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Χείρωνι, οὐχὶ τεθράφθαι. ζήτηι περὶ τροφῆς ἐν τῷ δαιτὸς εἴσης.

[Τρόφι κῦμα:] τεθραμμένον κῦμα.

[Τρόφιμος. Τροφώνιον. Τροφωνίου κατὰ γῆς παίγνια.] ἐν Λεβαδεῖα χρηστήριον ἦν, ὃ Καταβάσιον ἐκάλουν· στόμιον γάρ τι ἦν, ὥς τὰ ἄκρα δύνασθαι μόνα τῶν ποδῶν χωρῆσαι. οἱ οὖν τῷ

θεῶ χρώμενοι, ἀγνεύσαντες πρῶτον ὠρισμέναις ἡμέραις καὶ κοσμήσαντες ἑαυτοὺς ἱερῶ τινι σχήματι, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ μελιτούττας λαβόντες, ὃ ἐστὶ μάζας μέλιτι δεδευμένας, οὕτως ἐκάθιζον ἐπὶ τὸ στόμιον καὶ αἰφνίδιον ἠρπάζοντο καὶ κατέδυσαν ἐπὶ τῆς γῆς. τὰς δὲ μάζας ἐλάμβανον ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικηθῆναι ὑπὸ τῶν συναντώντων ὄφρων, ἀλλ' ἐκείνας αὐτοῖς παραβάλλειν τροφήν. πολλοὶ μὲν οὖν καὶ αὐθημερὸν ἀνεπέμφθησαν δι' οὗ στομίου κατήλθον, πολλοὶ δὲ καὶ διὰ πλειόνων ἡμερῶν. ἦν δὲ ὁ Τροφώνιος Ἐρσίνου παῖς τάδελφου Ἀγαμήδους· ὅπου ὄφρις ἦν ὁ μαντευόμενος, ὃ οἱ κατοικοῦντες πλακοῦντας ἔβαλλον.

[Τροχάζειν:] διατρέχειν. Πολύβιος· τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν ἐκέλευε τροχάζειν ἐπὶ λ' σταδίου ἐν τοῖς ὅπλοις.

[Τροχαῖον·] οἱ δὲ σαλπικταὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ὄντες τροχαῖόν τι συμβοήσαντες, δόξαν τοῖς ἐναντίοις ὥς παρὰ τοῦ στρατηγοῦ πεπεμμένοι παρέσχον. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· οὐ τροχιεῖ τις τὸν Λαπίδην ληστήν.

[Τροχηλατεῖν:] ἐλαύνειν.

[Τροχιάς:] πορείας, τρίβους, ἐργασίας.

[Τροχιλέας·] Σωκράτης πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, ὥς οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη λοιδοροῦσα· ἀλλ' ἔγωγ', ἔφη, συνείθισμαι καθαπερεὶ καὶ τροχιλέας ἀκούων συνεχές.

[Τρόχιλος:] ὄνομα τοῦ ὑπηρετοῦ Ἑποπος. παρὰ τὸ τρέχω· ἔστι δὲ καὶ ὄρνεον τρόχιλος καὶ λέγεται εἶναι δριμύ. ἀξιούσι δὲ τινες τὴν μέσην ὀξύνειν.

[Τροχισθεῖσα:] βασανισθεῖσα. ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικόν, διατεῖνον τὰ σώματα. καὶ Ἀριστοφάνης· ἐπὶ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μαστιγούμενος. οὕτω γὰρ οἱ δοῦλοι ἐπὶ τροχοῦ δεσμούμενοι ἐτύπτοντο. καὶ αὖθις· ἐπὶ τοῦ τροχοῦ σε δεῖ στρεβλοῦ μενον εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας.

[Τροχός:] ξύλινόν τι ἦν ὁ τροχός, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. Ἀριστοφάνης· εἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ, ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος, ἐπὶ τοῦ τροχοῦ ἔλκοιτο μαστιγούμενος.

[Τροχός·] Δαβίδ· φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης· φησὶ γὰρ ἡ ἱστορία, ὅτι νότου πνεύσαντος διηρέθη τὸ πέλαγος, τοῦ δὲ ἀέρος συστρεφομένου καὶ τῶν νεφῶν συνισταμένων ὁ ἄνεμος τίκεται. αἱ δὲ τιμωρίαι σου, φησί, δίκην βελῶν κατὰ τῶν πολεμίων ἐχώρουν. τῷ δὲ κτύπῳ τῆς βροντῆς τοὺς τῶν Αἰγυπτίων τροχοὺς συνεπόδισας. ὅτε δὲ λέγει, ὁ θεός μου, θοὺ αὐτοὺς ὥς τροχόν· ἀντὶ τοῦ ἐν παντοδαπαῖς συμφοραῖς κέλευσον αὐτοὺς στρέφεσθαι καὶ κακοῖς ἐπαλλήλοις περιβαλε.

[Τρωγαλίων:] τῶν τραγημάτων· οὕτω γὰρ τὰ τραγήματα ἐκάλουν οἱ παλαιοί.

[Τρώγλη:] ἡ ὀπή. καὶ **[Τρωγλήτης.]** καὶ **[Τρωγλοδύται,]** ἔθνος. ἀλλ' οἱ μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις.

[Τρώγω·] αἰτιατικῇ. ἐσθίω. λύσις ὀνείρου· τρώγων γλυκερὰ πικρίας ἕξεις τρόπους.

[Τρωαί:] αἱ Τρωϊκαί.

[Τρωϊκός:] ἀπὸ Τροίας. καὶ **[Τρώϊος,]** ὁ Τρωϊκός.

[Τρώϊλος,] σοφιστής, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει. λόγους πολιτικούς, ἐπιστολῶν βιβλία ζ'.

[Τρωκτά:] τὰ κατακτὰ τῶν ὀπωρῶν· οἶον κάρυα καὶ βάλανοι.

[Τρώκτης:] ὁ ἐκ παντὸς κερδαίνων· οἶον ἀποτρώγων.

[Τρώμης:] ὄνομα κύριον.

[Τρώματα·] ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα διφάσια Μιλησίων ἐγένετο, ἐν τε ἐν Λιμενηΐῳ χώρῃ τῆς σφετέρῃς μαχεσαμένων καὶ ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ.

[Τρώξονται:] φάγωσιν. Ἀριστοφάνης· ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων. ἄρα τρώξονται;

[Τρωχαῖκός, Τροία:] ὄνομα πόλεως.

[Τροιζήνος:] ὄνομα πόλεως. καὶ **[Τροιζήνιος,]** ὁ πολίτης. καὶ ζητεῖ καὶ παροιμίαν ἐν τῷ εἰς Τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν.

[Τρύβλιον:] ὄξυβάφιον, πινάκιον, ποτήριον. ὀρθομίλιον. τοῦτο μείζον τοῦ ὄξυβάφου ἐστί. καὶ ἡ κωμωδία· τὸ τρύβλιον τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι. ἀντὶ τοῦ κέκλασται.

[Τρυγαῖος Ἀθμονεύς:] Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀμπελουργὸς δεξιός, οὐ συκοφάντης οὐδ' ἐραστής πραγμάτων. ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων, παρ' ὅσον οἱ γεωργοί, μάλιστα οἱ δεξιοί, ἀπραγμοσύνην ἀσπάζονται. καὶ Τρυγαῖος μὲν παρὰ τὸ τρυγᾶν· ἀρμόζει γὰρ γεωργοῖς. Ἀθμονεύς δὲ ἀπὸ δήμου Ἀττικοῦ.

[Τρυγοδαίμονες:] ὥσπερ τὸ κακοδαίμονες. ἐπεὶ πολλῇ τῇ αἰσχροποιᾷ ἐχρῶντο, παρ' ὅσον ἀφέμενοι τὸ σέβεσθαι τὸ θεῖον περὶ τὸ σκώπτειν ἐτρέποντο.

[Τρυγητός:] ὁ καιρὸς ἐν ᾧ δεῖ τρυγᾶν. καὶ ἄμητος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ ἀμᾶν καὶ θερίζειν· προπαροξυτόνως. τρυγητὸς δὲ ὁ τρυγώμενος βότρυς. καὶ ἀμητός, ὁ θεριζόμενος. οἶον ἀμητὸς στάχυς· ὄξυτόνως. καὶ Ἔμετος· καὶ ἐμετός, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

[Τρυγίας:] ἐπὶ θεοῦ ἡ χαλεπωτέρα τιμωρία. πίνονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοί.

[Τρυγόνος:] εἶδος περιστερᾶς. καὶ παροιμία· **[Τρυγόνα ψάλλειν,]** ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων. ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν. ὥς μή μοι τρύζητε. καὶ ἑτέρα παροιμία· **[Τρυγόνος λαλίστερος,]** ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέλεσι λαλοῦσι.

[Τρυγονῶσα:] ἡσύχως κνῶσα. Ἀριστοφάνης· τρυγονῶσα τὴν θύραν.

[Τρυγός:] τῆς τοῦ οἴνου ὑποστάθμης. Ἀριστοφάνης· ὄζων τρυγός. καὶ αὖθις· ἔοικας, ὧ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί. Ἀριστοφάνης φησί.

[Τρυγὸς γλυκείας:] τούτεστι τοῦ νέου οἴνου. **[Τρύγα]** γὰρ καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν καὶ τὴν ὑποστάθμην.

[Τρυγωδία:] κωμωδία· ἥτοι διὰ τὸ τρύγα ἔπαθλον λαμβάνειν, τούτεστι νέον οἶνον· ἢ διὰ τὸ μὴ ὄντων προσωπεῖων τὴν ἀρχήν, τρυγὶ χρίεσθαι τὰς ὀψεις.

[Τρύγοιπος:] ὁ ὑλιστὴρ ὁ σάκκινος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἀλλ' ἔστι τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά. οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται προπαροξυτόνως. καὶ **[Τρυγοιπῶ,]** ῥῆμα.

[Τρύζει:] ψιθυρίζει, γογγύζει, ἀσήμως λαλεῖ. παρὸ καὶ ἡ τρυγὼν· ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς.

[Τρύμη:] ὁ τετρημένος σφόδρα καὶ πεπερονημένος ἐν τοῖς πράγμασιν· ὃν ἡμεῖς τρυπᾶν φαμεν. θέλει δὲ εἰπεῖν εὐτόνως ὥς τρύπανον.

[Τρύπανα:] ἐργαλεῖα τεκτονικά. τρύπανά τ' εὐδίνητα καὶ ὠκήεντα τέρετρα.

[Τρυσιβίου γαστρός:] καταπονούσης τὸν βίον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

[Τρυσμός:] γογγυσμός.

[Τρυτάνη:] ὁ ζυγός. ταύτην οἱ Δωριεῖς σταχάνην καλοῦσιν. ἔνθεν καὶ παροιμία· δικαιοτέρος σταχάνης.

[Τρυτοδόκη:] ἡ θήκη τῆς τρυτάνης. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τὴν τρυτοδόκην κοιτίδα παμβακίδων. τὸν ζυγὸν τῆς παμβακίδος.

[Τρυφάλεια:] περικεφαλαία.

[Τρύφαινα:] ὄνομα κύριον.

[Τρυφή:] ἡ σπατάλη.

[Τρυφηλός·] καὶ **[Τρυφητής,]** ὁ ἄπληστα τρώγων.

[Τρυφιδώρως,] Αἰγύπτιος, γραμματικὸς καὶ ποιητὴς ἐπῶν. ἔγραψε Μαραθωνιακά, Ἰλίου ἄλωσιν, τὰ κατὰ Ἱπποδάμειαν, Ὀδύσειαν λειπογράμματον· ἔστι δὲ ποίημα τῶν Ὀδυσσέως καμάτων, καὶ ὅσα μυθολογοῦσι περὶ αὐτοῦ· καὶ ἄλλα.

[Τρυφιδώρως·] διάφορα ἔγραψε δι' ἐπῶν. Παράφρασιν τῶν Ὀμήρου παραβολῶν· καὶ ἄλλα πλεῖστα.

[Τρύφος ἄρτου:] κλάσμα ἄρτου.

[Τρυφῶ·] αἰτιατικῇ.

[Τρύφων,] Ἀμμωνίου, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς καὶ ποιητής, γεγονὼς κατὰ τοὺς Αὐγούστου χρόνους καὶ πρότερον. Περί πλεο νασμοῦ τοῦ ἐν τῇ Αἰολίδι διαλέκτῳ βιβλία ζ', Περί τῶν παρ' Ὀμήρῳ διαλέκτων καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ Ἀλκμᾶνι καὶ τοῖς ἄλλοις λυρικοῖς, Περί τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου καὶ Ἀργείων καὶ Ἱμεραίων καὶ Ῥηγίνων καὶ Δωριέων καὶ Συρακουσίων, Περί τῆς ἐν κλίσεσιν ἀναλογίας α', Περί τῆς ἐν εὐθείᾳ ἀναλογίας, Περί ὀνομάτων συγκριτικῶν α', Περί τῆς ἐν μονοσυλλάβοις ἀναλογίας, Περί ὀνομάτων χαρακτήρων α', Περί ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτόνων α', Περί ῥημάτων ἐγκλιτικῶν καὶ ἀπαρεμφάτων καὶ προστακτικῶν καὶ εὐκτικῶν καὶ ἀπλῶς πάντων, Περί ὀρθογραφίας καὶ τῶν αὐτῇ ζητουμένων, Περί πνευμάτων καὶ τρόπων· καὶ ἄλλα.

[Τρύχεται:] κακοπαθεῖται, καταπονεῖται, ταλαιπωρεῖται, ἐκνενεύριστα. καὶ **[Ἐκτετρυχωμένος.]** ὁ δὲ ὑπὸ τῆς ἀπορίας ἐκτετρυχωμένος ἦν.

[Τρύχη:] τὰ ῥάκη· τραγικῶς. προσῆλθεν ἡ μήτηρ πένθιμα ἡμφιεσμένη τρύχη καὶ τὰς ὀράσεις ἐκτετηκυῖα ὑπὸ τῶν δακρύων.

[Τρυχηρά:] ῥακώδη.

[Τρύχων:] τὴν πόαν. θηλυκῶς λέγουσιν τὴν τρύχον, οὐ τὸ τρύχον. σὺν τῷ σ δὲ στρύχον οὐδαμοῦ εὔρον. καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν ἀπαλώτερος τρύχου. παρωδῶν ὁ κωμικός φησιν, ἥδη εἰμὶ μουσικώτερος τρύχου.

[Τρυχόμενος· Τετρυχωμένος] δέ.

[Τρύχουσιν:] ἐλαττοῦσι.

[Τρυχωθεῖς:] πιεσθεῖς. ἢ φανερωθεῖς. ὅτι **[Τρυχῶ]** τρίτης συζυγίας ἐστὶ τῶν περισπωμένων. καὶ βαρύτονον, τρύχω, τρύχεις.

[Τοιᾶσδε:] τοιαύτης.

[Ἄραϊ κατὰ] οἰχομένων ἐχθρῶν. **[Τοία Στυγός]** σε μελανοκάρδιος πέτρα Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἵματοσταγῆς φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περιδρομοὶ κύνες ἔχιδνά θ' ἑκατοντακέφαλος, ἢ τὰ σπλάγχνα σου διασπαράξει· πνευμόνων τ' ἀνθάψεται Ταρτησία μύραινα, τὼ νεφρῶ δέ σου αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένω διασπάσσονται Γοργόνες Τιθράσαι, ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.

[Τοιαυτί:] τοιαῦτα.

[Τοιγὰρ ἐγώ:] ἐγὼ μὲν γάρ.

[Τοιγαροῦν:] ἀμέλει, ὅθεν δὴ, οὐκοῦν, διὰ τοῦτο δὴ οὖν.

[Τοιγάρτοι:] τούτου γὰρ ἔνεκεν.

[Τοιαῖδε πράξεις.]

[Τοῖν:] σοι, Δωρικῶς. καὶ πολὴν λευκῶν κεῖραι ἀπὸ κροτάφων τοῖν. ἀλλ' ἐπένευε.

[Τοίνυν:] διὰ γὰρ τοῦτο, ἢ οὖν.

[Τοῖο:] τοιούτου. καὶ **[Τοῖος,]** τοιοῦτος. καὶ **[Τοῖον,]** τοιοῦτον.

[Τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐ πάποτ' ἐπενόησεν:] Ἀριστοφάνης. ἢ διὰ τὸ τειχίσαι τὸν Πειραιᾶ· ἢ ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγκατο Θεμιστοκλῆς, σαφηνίσας Ἀθηναίοις τὸν δοθέντα χρησμόν· τεῖχος Τριτογενεῖη ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς. ἄλλων δὲ ἄλλα λεγόντων, Θεμιστοκλῆς ἔφη τὰς τριήρεις λέγειν ξύλινον τεῖχος.

[Τοιουτῶδες:] τοιοῦτον. οὐδὲν ὅτιοῦν ἐβεβαιώθη τοιουτῶδες.

[Τοῖς Ἴπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καὶ σε καλοῦσι βλιτομάμμαν:] οὗτοι ὑώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμωδοῦντο· καὶ τάχ' ἂν εἶψαν προκέφαλοί τινες, ὥς ἐν Γεωργοῖς φησι καὶ ἐν Τριφάλῃ. καὶ Εὐπολὶς Δήμοις· Ἴπποκράτους τε παῖδες ἐμβόλιμοί τινες, βληχητὰ τέκνα, καὶ οὐδαμῶς τοῦ τρόπου. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Τελέσυππος, Δημοφῶν, Περικλῆς.

[Τοῖς ὀρθῶς:] ὅτι τὸ τοῖς ὀρθῶς ὑπ' ἄλλου γνωσθεῖσι πεισθῆναι, μείζονος τῆς ἀρετῆς ὁ Ζήνων ποιεῖται γνῶρισμα τοῦ γνῶναί τινα αὐτὸν ἐξ αὐτοῦ τὰ δέοντα, τὴν Ἡσιόδου μεθαρμόττων ῥῆσιν· οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται· λέγων, ἀντὶ τοῦ νοήσει πάνθ' ἑαυτῷ.

[Τοῖς πολλοῖς τοῦβόλου:] τουτέστι τοῖς εὐώνοις.

[Τοῖς τεκοῦσι γὰρ οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν:] τουτέστιν, ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγεῖσθαι πόνον εἶναι τὸν κάματον.

[Τοῖς φθάνουσι:] τοῖς ἤδη γεγονόσι.

[Τοίχαρχος:] ἐπὶ νεὸς ὁ ἄρχων αὐτῆς· τοιχάρχου δὲ πρωρεύς, πρωρέως δὲ κυβερνήτης, κυβερνήτου δὲ ναύκληρος.

[Τοιχωρύχημα γαλῆς:] τοίχου ὀπή.

[Τοιχωρύχος:] κλέπτης. **[Τοιχωρύχος,]** ληστής. **[Τοιχορύκτης]** δέ.

[Τύανα:] πόλις. μητρόπολις ἐν Καππαδοκίᾳ.

[Τύγα:] παρὰ Ῥωμαίοις συγκλητικὴ ἐσθῆς.

[Τύγωνος. Τυγχανόντων:] ἀντὶ τοῦ τυγχανέτωσαν. Ἀττικῶς. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἀπὸ ὀριστικῶν, μὴ ἐχόντων τὸ μ κλιτικόν, τὸ γ' πρόσωπον ποιοῦσιν ὁμόφωνον τῇ γενικῇ πληθυντικῇ τῶν ιδίων μετοχῶν· οἷον τύπτετε, τυπτόντων, ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν· μέλετε, μελόντων ἀντὶ τοῦ μελέτωσαν. καὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ μ κλιτικόν τὸ γ' πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιοῦσι τῷ γ' τῶν δυϊκῶν· τύπτεσθε τυπτέσθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν.

[Τυγχάνω·] γενικῇ.

[Τύκος:] ἐργαλεῖόν τι, ᾧ τοὺς λίθους περικόπτουσι καὶ ξέουσιν. ἔνθεν καὶ τὸ ἐτύκιζον, ἀντὶ τοῦ ἔξεον, ἔκοπτον. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι· τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ρύγγεσι.

[Τυκτόν:] χειροποίητον.

[Τύλα,] καὶ τύλος ἄρσενικῶς, τοῦ ὤμου τὸ τετυλωμένον καὶ πεπιλημένον τῆς σαρκός, ὅποιον πολλάκις ἐπὶ τοῦ ὤμου γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις ἐκ τοῦ βαστάζειν τι συνεχῶς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· ἴστω γ' Ἡρακλῆς, ἔκαμον τὰν τύλαν κακῶς. καὶ Τηλεκλείδης τραχήλου τύλαν εἶπε. Πολύβιος· τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχρησίαν παρεχούσης διὰ τὸ δεῖν τρῆμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις κρατοῦσι τὴν σύριγγα τὴν προσαγομένην.

[Τύλη:] ἡ στρωμνὴ. οἷον, ἔδοξέ τις τῇ τύλῃ πυροὺς ἔχειν ἀντὶ γναφάλων, καὶ παιδάριον ἐγέννησεν ἄρρεν.

[Τύλις:] ὄνομα πόλεως.

[Τύλος:] ἡ νῆσος.

[Τύλος:] νενεκρωμένη σάρξ, ἀποσκίρωμα τῶν γονάτων. δυσχρησίαν παρείχεν ἡ πέτρα, διὰ τὸ τρῆμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις.

[Τυλοῦται:] τραυματίζεται, παχύνεται. οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν Πάρθων κορύνας εἶχον σιδηρᾶς ἢ σιδήρῳ τετυλωμένας.

[Τύλωμα. Τυμβογέρων.] ὁ πέμπελος. Προκόπιος· ὁ δὲ Ἰουστῖνος ὁ βασιλεὺς τυμβογέρων ἦν ἤδη. ἢ **[Τυμβογέρων,]** ὁ ἐσχατόγηρος.

[Τύμβος:] τάφος. παρὰ τὸ τύφεσθαι, ὃ ἐστὶ καίεσθαι τὰ σώματα τῶν τεθνεώτων. ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών.

[Τυμβεία.] καὶ **[Τυμβείτης,]** ὁ μνηματίτης. εἰ καὶ ἰδεῖν μικρὸς λᾶας ὁ τυμβείτης ἄμμιν ἐπικρέμαται.

[Τυμβογέροντες:] πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς καὶ Θεόφραστος. παραπλήγες καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι.

[Τυμβοχοεῖ:] θάπτει.

[Τύμμα:] κροῦμα.

[Τυμμαῖς:] πληγαῖς. καὶ εἴ που τις εὐρεθείη τὸ ὅπως οὖν ὄρκῳ κεχρημένος, τυμμαῖς οὐ ταῖς τυχούσαις ἐβάλλετο.

[Τύμπανα·] οἱ Ἴνδοι ἀντὶ σάλπιγγος ταῖς μάστιξιν ἀπεκτύπουν εἰς τὸν ἀέρα. εἶχον δὲ καὶ τύμπανα, φρικώδη τινὰ βόμβον ἐξ ἑαυτῶν ἀνιέντα. ἦν δὲ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. φιτρὸν ἐλάτης κοιλάναντες ἐνήρμοζον ἐς αὐτὸν κώδωνας ὀρειχάλκου. τὸ δὲ στόμα τοῦ ἄγγους ταυρεῖῳ δέρματι περικυτῶσαντες μετέωρον ἔφερον ἐς τὰς μάχας τοῦτο τὸ τύμπανον. ἐπὶ δὲ θόρυβον πολὺν ἐργάσασθαι ἠθελον ἢ σημᾶναι τι, καταστρέψαντες ἐπὶ τὸ στόμα τὸ ξύλινον ἄγγος ἐτίνασσον. οἱ δὲ ἐν αὐτῷ κώδωνες, πολλοὶ τε ἅμα ὄντες καὶ μεγάλοι, ἔν τε στεγανῷ ἠχοῦντες, ἀσαφῆ τινα βόμβον ἀνέπεμπον ἔνδοθεν· ὥνπερ οὐ ράδιον ἦν τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἐπιγνῶναι, τίνος ἦν ὄργανον ἢ θηρίου· βρυχήματι γὰρ ἔοικεν.

[Τυμπανίζεται:] ξύλῳ πλήσσεται, ἐκδέρεται, καὶ κρέματα.

[Τύμπανον:] ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον, καὶ κροῦον, ὃ κατεῖχον αἱ Βάκχαι. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀραξάχειρα ταῦτά σοι τὰ τύμπανα λεοντόδιφρε σοί, Ῥεῖη, θῆκε.

[Τύμπανος:] ἀρσενικῶς. καὶ τινος αὔρη δαίμονος ἐς τὸν ἐὸν τύμπανον ἦκε χέρας.

[Τυμφαῖς:] πόλις. καὶ βοῦς Ἀρτέμιδος.

[Τυνδαρίδης:] ὁ τοῦ Τυνδάρεω.

[Τύνη:] σύ. Δωρικῶς.

[Τυννουτονί:] δεικτικῶς· ἀντὶ τοῦ μικρόν. Ἀριστοφάνης· παιδάριον ὃν τυννουτονὶ ἐπλαττεν ἔνδον οἰκίας. καὶ **[Τυννουτωῖ]** συνάγων τοὺς δακτύλους φησὶν ἀντὶ τοῦ μικροῦ· Ἀριστοφάνης· ἐν πλοιαρίῳ τυννουτωῖ ἀνὴρ γέρων ναύτης διάζει. περὶ τοῦ Χάροντος λέγων τοῦ περάματος τοῦ πλοίου.

[Τυντλάζειν:] αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν. Ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ οἶόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον, οὐδὲ τυντλάζειν· ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον.

[Τυντλώδους:] ὑλώδους.

[Τύμπανα:] βάκλα. παρὰ τὸ τύπτειν. ξύλα, ἐν οἷς ἐτυμπάνιζον· ἐχρῶντο γὰρ ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ.

[Τυπαῖς:] πληγαῖς. ἔχοντας τύμπανα καὶ τύπους. τουτέστι πληγὰς.

[Τυπεῖς:] πληγεῖς, τρωθεῖς. καὶ **[Τυπεῖσι,]** τρωθεῖσι.

[Τύπη·] ὥστε συνέβαινεν ὑπὸ τοῦ πυρὸς τὰς βάσεις τῶν πύργων καὶ τὰ τύπη τῶν κριῶν ἀχρειωθῆναι.

[Τύπος:] χαρακτήρ. πρόσειπε τούτῳ πολλὰ παρ' ἐμοῦ· ὃν εἰ προλαβὼν Ἀριστείδην Ἑρμοῦ λογίου τύπον εἰς ἀνθρώπους ἔφην ἐληλυθῆναι, μόλις ἔτυχον τῆς ἀξίας, ὅτι πλέον ἐστὶν ἢ τύπος. καὶ Ἀππιανός· ὁ δὲ Ἀννίβας, Μαρκέλλου τοῦ ὑπάτου ἀποθανόντος, τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπιστάς, ὥς εἶδε τὰ τραύματα πάντα ἐπὶ τῶν στέρνων, ἐπήνεσε μὲν ὥς στρατιώτην, ἐπέσκωψε δὲ ὥς στρατηγόν. καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ περιελὼν ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν τῇ σφραγίδι Μαρκέλλου πρὶν αἰσθῆσθαι

πολλοὺς περὶ τοῦ θανάτου, καὶ αὐτόμολον ἄνδρα Ῥωμαῖον ἔπεμψε φέρειν, δηλοῦντα, ὅτι στρατιὰ Μαρκέλλου κατόπιν ἔρχοιτο, καὶ ὁ Μάρκελλος αὐτὴν ὑποδέξασθαι κελεύει.

[Τυπῆσι:] τρώσσει.

[Τυπῶ·] αἰτιατικῇ.

[Τύπωμα χαλκόπλευρον:] τὸ ἄγγος, τὴν ὑδρίαν, ἐν ἧ δῆθεν τὰ δοκοῦντα εἶναι ὅστέα Ὀρέστου ἀπέκειτο. τύπωμα χαλκόπλευρον ἡρμένοι χεροῖν.

[Τυπτήσεις:] τύψεις. καὶ **[Τυπτῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Τυραννεῖον:] κυρίως ἡ ἀκρόπολις. **[Τυραννία]** δὲ ἡ τυραννίς. καὶ **[Τυραννιῶ,]** ἐπιθυμῶ τυραννῆσαι.

[Τυραννίων,] Ἐπικρατίδου καὶ Λινδίας Ἀλεξανδρίνης, Ἀμισηνός. ἐχρημάτιζε δὲ Κορύμβου, γεγονώς ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ πρότερον, μαθητὴς ἄλλων τε καὶ Ἑστιαίου τοῦ Ἀμισηνοῦ, ὑφ' οὗ καὶ Τυραννίων ὠνομάσθη, ὡς κατατρέχων τῶν ὁμοσχόλων, πρότερον καλούμενος Θεόφραστος. εἶτα διήκουσε καὶ Διονυσίου τοῦ Θρακὸς ἐν Ῥόδῳ. ἀντεσοφίστευσε δὲ Δημητρίῳ τῷ Ἐρυθραίῳ· ἤχθη δὲ εἰς Ῥώμην, ληφθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ Λουκούλλου, ὅτε κατεπολέμησε Μιθριδάτην, τὸν Πόντου βασιλεύσαντα. διαπρεπὴς δὲ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ καὶ πλούσιος ἐκτήσατο καὶ βιβλίων ὑπὲρ τὰς τρεῖς μυριάδας. ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, ὑπὸ ποδάγρας παραλυθεὶς, Ὀλυμπιάδι ριη', ἐν τῷ γ' ἔτει τῆς Ὀλυμπιάδος.

[Τυραννίων,] ὁ νεώτερος, Φοῖνιξ, πατρὸς Ἀρτεμιδώρου, μαθητὴς Τυραννίωνος τοῦ πρεσβυτέρου· διὸ καὶ ὠνομάσθη Τυραννίων, πρότερον καλούμενος Διοκλῆς. αἰχμάλωτος δὲ γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ πολέμου Ἀντωνίου καὶ Καίσαρος ὑπὸ τινος Δύμαντος ὠνήθη, τοῦ Καίσαρος ὄντος ἀπελευθέρου, εἶτα ἐδωρήθη Τερεντία τῇ τοῦ Κικέρωνος γυναικί. ἐλευθερωθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῆς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ. καὶ ἔγραψε βιβλία πρὸς η' καὶ ξ', ὧν καὶ ταῦτα· Περὶ τῆς Ὀμηρικῆς προσωδίας, Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου, ἐν ᾧ λέγει, ἄτομα μὲν εἶναι τὰ κύρια ὀνόματα, θεματικά δὲ τὰ προσηγορικά, ἀθέματα δὲ τὰ μετ' οἰκία· Περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου ὅτι ἐστὶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς, ἐκ τοῦ Ἀντιγένους ὅτι ἀντιγένης ἡ Ῥωμαϊκὴ διάλεκτος, Ὅτι διαφωνοῦσιν οἱ νεώτεροι ποιηταὶ πρὸς Ὅμηρον, Ἐξήγησιν τοῦ Τυραννίωνος μερισμοῦ, Διόρθωσιν Ὀμηρικὴν, Ὁρθογραφίαν.

[Τυραννίων,] ... ἡ Μεσσήνιος, φιλόσοφος. Οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίῳ γ'. καὶ ἄλλα δὲ τῶν βιβλίων αὐτοῦ φέρεται χρήσιμα.

[Τύραννος:] οἱ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ποιηταὶ τοὺς βασιλεῖς τυράννους προσηγόρευον, ὅψε ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἑλληνας διαδοθέντος κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἰππίας ὁ σοφιστὴς φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον ἔχετον βασιλέα φησί, καὶ οὐ τύραννον. προσηγορεύθη δὲ τύραννος ἀπὸ Τυρρηνῶν· χαλεποὺς γὰρ περὶ ληστείας τούτους γενέσθαι. οὐδεὶς δὲ οὐδὲ ἄλλος τῶν ποιητῶν ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ μέμνηται τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσχυμνήτας καλεῖσθαι. εὐφημότερον γὰρ ἐκεῖνο τὸ ὄνομα. ὅτι καὶ ἕτεροι ἐτυράννησαν, ἀλλ' ἡ τελευταία καὶ μεγίστη κάκωσις πάσαις ταῖς πόλεσιν ἡ Διονυσίου τυραννίς ἐγένετο.

[Τύραννος Σικελίας·] καὶ ζῆτει ἐν τῷ τριόρχῃ.

[Τύραννος,] σοφιστής. Περὶ στάσεων, Περὶ διαιρέσεως λόγου βιβλία ι'.

[Τυραννῶ·] γενικῇ. ὁ δὲ Δευκαλίων ἐτυράννει τῶν εἰς Παρνασσὸν κατοικούντων.

[Τυρβάζη:] έτοιμάζη.

[Τύρβη:] άπόλαυσις, ἢ θόρυβος, ἢ τάραξις. Γέργγητες καλοῦνται παρὰ Μιλησίοις ἡ τύρβη καὶ οἱ χειρώννακτες, τουτέστιν οἱ διὰ χειρῶν ἐργαζόμενοι.

[Τυρευθέντα:] κινηθέντα, ταραχθέντα.

[Τυρεύων:] κατασκευάζων. καὶ **[Τυρεύσαντες,]** ἀντὶ τοῦ κατασκευάσαντες.

[Τυρρηνία:] χώρα. καὶ **[Τυρρηνοὶ]** οἱ λεγόμενοι Τοῦσκοι. ἱστορίαν δὲ παρ' αὐτοῖς ἔμπειρος ἀνὴρ συνεγράψατο· ἔφη γὰρ τὸν δημιουργὸν τῶν πάντων θεὸν ἰβ' χιλιάδας ἐνιαυτῶν τοῖς πᾶσιν αὐτοῦ φιλοτιμήσασθαι κτίσμασι, καὶ ταύτας διαθεῖναι τοῖς ἰβ' λεγομένοις οἴκοις· καὶ τῇ μὲν α' χιλιάδι ποιῆσαι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· τῇ δὲ β' ποιῆσαι τὸ στερέωμα τοῦτο τὸ φαινόμενον, καλέσας αὐτὸ οὐρανόν, τῇ γ' τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ὕδατα τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα, τῇ δ' τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, τῇ ε' πᾶσαν ψυχὴν πετεινῶν καὶ ἐρπετῶν καὶ τετράποδα, ἐν τῷ ἀέρι καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ τοῖς ὕδασι, τῇ ς' τὸν ἄνθρωπον. φαίνεται οὖν τὰς μὲν πρώτας ἑξ χιλιάδας πρὸ τῆς τοῦ ἀνθρώπου διαπλάσεως παρεληλυθέναι· τὰς δὲ λοιπὰς ἑξ χιλιάδας διαμένειν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. ὥς εἶναι τὸν πάντα χρόνον μέχρι τῆς συντελείας χιλιάδας ἰβ'.

[Τυρμίδαι·] δῆμος τῆς Οἰνηΐδος οἱ Τυρμίδαι.

[Τυρόκνηστις:] ἡ μάχαιρα. καὶ παροιμία· οὐ στήσομαι λέαινα' ἐπὶ τυροκνήστιδος. ἀντὶ τοῦ ὡς λέαινα. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον καὶ ἐταιρικόν. τυρόκνηστις δὲ ἡ μάχαιρα. ἐπὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν ἐλέφαντες λέοντες ἐγλύφοντο ὀκλάζοντες, ὅπως μὴ ἀπο θραύοιντο αὐτῶν οἱ πόδες, εἰ ὀρθοὶ ἐστῶτες γλύφοντο. λέγει οὖν ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ στήσομαι πορνεύουσα, ὡς λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος.

[Τυρόκνη:] ἡ μάχαιρα.

[Τυροπωλήσω:] ἀντὶ τοῦ σταθμίσω. πρὸς γὰρ σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός.

[Τύρος:] πόλις. καὶ **[Τύριοι,]** οἱ πολῖται. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Παῦλος, πότε γέγονεν ἡ Τύρος μητρόπολις.

[Τυροφόρον·] ἐν Ἐπιγράμμασι· αἰχμητὰν δ' ἐπέθυσεν ἀλέκτορα καὶ πλακόεντα παῖς Ἥγησιδίκου, πῖονα, τυροφόρον.

[Τυρσηνία:] χώρα.

[Τύρσις:] ὁ περίβολος τοῦ τείχους. Ξενοφῶν· οὕτω δὲ Κῦρος κύκλῳ διαμετρήσας περὶ τὸ τεῖχος, ἀπολιπὼν ὅσον τύρσεσι μεγάλαις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ὥρυσσεν ἐνθὲνδε τοῦ τείχους τάφρον ὑπερμεγέθη, καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτούς.

[Τύρσος:] τὸ ἐν ὕψει ὠκοδομημένον.

[Τυρταῖος,] Ἀρχεμβρότου, Λάκων ἢ Μιλήσιος, ἐλεγειοποιὸς καὶ αὐλητής· ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησάμενον παροτρῦναι Λακεδαιμονίους πολεμοῦντας Μεσσηνίοις καὶ ταύτῃ ἐπικρατεστέρους ποιῆσαι. ἔστι δὲ παλαιάτατος, σύγχρονος τοῖς ἐπτὰ κληθεῖσι σοφοῖς, ἢ καὶ παλαιότερος. ἤκμαζε γοῦν κατὰ τὴν λε' ὀλυμπιάδα. ἔγραψε πολιτείαν Λακεδαιμονίοις, καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας, καὶ μέλη πολεμιστήρια, βιβλία ε'.

[Τυρταῖος·] ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι ὥμοσαν ἢ Μεσσηνίην αἰρήσειν ἢ αὐτοὶ τεθνήξεσθαι. χρήσαντος δὲ τοῦ θεοῦ στρατηγὸν παρὰ Ἀθηναίων λαβεῖν, λαμβάνουσι Τυρταῖον τὸν ποιητὴν, χολὸν ἄνδρα·

ὅς ἐπ' ἀρετὴν αὐτοὺς παρακαλῶν εἴλε τῷ κ' ἔτει τὴν Μεσσήνην· καὶ ταύτην κατέσκαψαν καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐν τοῖς Εἴλωσι κατέταξαν.

[Τυτθήν:] ὀλίγην, ἢ μικράν. καὶ **[Τυτθός,]** μικρός.

[Τυφαονία:] χώρα.

[Τυφεδανός,] ὃ οὔτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ, ποθεῖς, ἐρᾶν τ' ἔοικας ωραίας σοροῦ.

[Τυφεδῶνος:] ὄνομα κύριον, ἢ τῆς καύσεως.

[Τύφεται:] καίεται.

[Τυφήρεα:] τυφωνικήν. λαμπάδα κηροχίτωνα, Κρόνου τυφήρεα λύχνον, σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ.

[Τυφλοπλαστεῖται:] τυφλὸς ἀναπλάττεται. καὶ **[Τυφλοπτεῖται,]** ὁμοίως.

[Τυφλὴ ὁδός,] ὁ δὲ ὁδοῖς ἐπιτυχάνει τυφλαῖς καὶ ἀνεξόδοις καὶ ἀτραποῖς σκολιωτέραις.

[Τυφλὸς τὰ τ' ὦτα τὸν τε νοῦν τὰ τ' ὄμματ' εἴ.] Οἰδίπους. σὺ δ' ἄθλιός γε, ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοι οὐδεὶς ὅς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα. οἷον οὐδεὶς ἐστίν, ὅς οὐ ταῦτά σοι ὀνειδίσει, ἅπερ μοι ὀνειδίσας, τὸ δὲ τάχα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. καὶ σε μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν. πρὸς Τειρεσίαν ὁ λόγος. λύσις ὀνείρου· τυφλὸν φέρεσθαι πάγκαλον πέλει λίαν.

[Τυφλότερος ἀσπάλακος:] διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ ζῶον τοῦτο ὀφθαλμούς. φησὶ δ' αὐτὸ Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς Γῆς τυφλωθῆναι, διὰ τὸ φθεῖρην τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαιρωτάτους καὶ ρύγχος ὥσπερ γαλῆς καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

[Τυφλότερος λεβηρίδος] καὶ **[Κενότερος λεβηρίδος:]** ἀμφοτέρα λέγεται. λεβηρίς δὲ οἷον λεπηρίς. καὶ λεπροσάται. καὶ ἐπὶ τεττίγων καὶ πάντων τῶν τὸ γῆρας ἀπολειπομένων.

[Τυφλῶν ὀνειρῶν:] ἦτοι τῶν ἀπατηλῶν. καὶ ἴσως περιέπεσε τοῦτο· δοιαὶ γάρ τε πύλαι ψευστάων εἰσὶν ὀνειρῶν. ἢ ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται.

[Τυφογέρων:] ἐσχατόγηρως· ἢ ὑπερήφανος· τετυφωμένος γέρων.

[Τυφομένης:] καπνιζομένης, καιομένης. καὶ καπνῷ τύφειν δίκην σφηκῶν. τὸ ῥῆμα τύφω· ἐξ οὗ καὶ ἀτυφότητος.

[Τῦφος:] ἀλαζονεία, μανία. ὁ δὲ τοιοῦτος ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται.

[Τυφωεύς:] ὄνομα κύριον.

[Τυφών:] οὐχ ἡ φλόξ ἢ ἐκ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφή πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι· ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ.

[Τυφών:] κεραυνὸς βίαιος, πολὺς καὶ πνευματώδης. ἢ πνεῦμα καπνῶδες, ἐρρωγὸς ἀπὸ νέφους. λέγεται καὶ διὰ τοῦ ς τυφώς· ἄρν', ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε· τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται. τοὺς γὰρ καταιγιδώδεις ἀνέμους τυφὼς καλοῦσι. τούτῳ ἐνόμιζον μέλανα ἄρνα σφαγιάζειν, ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα.

[Τυφωνεύς. Τυφῶνος:] πυρώδους δαίμονος.

[Τυφῶνος πολυπλοκώτερον:] Τυφὼν ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διός, τούτου ποικιλώτερον.

[Τυφώς·] γενναίως πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην. Τυφῶς Γῆς μὲν ἦν υἱός, ἴσχυσε δὲ τοσοῦτον ὥστε οὐκ ἀνθρώποις δοκεῖν μόνοις φοβερὸς εἶναι, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς· οἵτινες, ὡς μῦθος, καὶ εἰς ἀλόγων ζώων μετεβάλλοντο μορφὰς διὰ τὸν ἐκείνου φόβον. ἐριώλη δὲ πνοὴ σφοδρά. ὁ δὲ τυφῶς μεῖζόν τι πνεῦμα καὶ κακοποιόν.

[Τυφρηστός·] ὄνομα πόλεως.

[Τυχαία·] ἀντὶ τοῦ κατὰ τύχην. οὐκ αὐτομάτῳ τινὶ συντυχίᾳ κατὰ τινα ἄτακτον καὶ τυχαίαν φορὰν οὕτως ἀναφαινόμενα, ἀλλ' ὡς ἡ ἀναγκαία τῆς φύσεως τάξις ἐπιζητεῖ τὸ ἐν τοῖς γινομένοις ἀκόλουθον, οὕτως ἕκαστα γεγενῆσθαι φησιν. ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἐν τῇ Κοσμογενείᾳ λέγει.

[Τύχαιος·] ὁ τῆς Τύχης ναός.

[Τύχη·] συντυχία, παρὰ Σοφοκλεῖ. Πολύβιος· εἰ χρή τύχην λέγειν ἐπὶ τῶν τοιούτων· μήποτε γὰρ αὕτη μὲν κενῶς κληρονομεῖ τοιαύτην φήμην, αἵτιοι δ' εἰσὶν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις, τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπιτρέχειν σεμνότητα καὶ μέγεθος, ποτὲ δὲ τούναντίον. καὶ Πισίδης· οὐκ ἡύλαβήθησιν οὐ τὰς δι' ἡμᾶς ἀντιπραττούσας τύχας· εἰ χρή καλεῖν με τὰς ἀμαρτίας τύχας.

[Τύχη·] σκέψασθε πρὸς θεῶν τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν. Ἐκτῶρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦτ' ἐδωρήθη πάρα, ζωστήρι πρισθεὶς ἵππικῶν ἐξ ἀντύγων ἐκνάπτει· αἰὲν ἔστ' ἀπέψυξε βίον· οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων πρὸς τοῦδ' ὀλωλε θανάσιμῳ πεσήματι. περὶ Ἐκτορος καὶ Αἴαντος ὁ λόγος. καὶ Σοφοκλῆς· ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεοῦ τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν. ὅσοι δ' ἐκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις, ὥσπερ σύ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν δίκαιόν ἐστιν οὔτ' ἐποικτεῖρουν τινά.

[Τύχη·] τύχη παρ' Ἑλλήσιν ἀπρονόητος κόσμου διοίκησις ἢ φορὰ ἐξ ἀδήλων εἰς ἄδηλον καὶ αὐτόματον, οἱ δὲ Χριστιανοὶ θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα. καὶ Πολύβιος φησι. **[Τύχην]** δὲ λέγει ὁ Θουκυδίδης τὸν πόλεμον. **[Τύχη·]** οὐκ ἀνθρώπων βουλαῖς, ἀλλὰ τῇ ἐκ θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπεια, ὃ δὴ τύχην καλεῖν εἰώθασιν ἄνθρωποι, οὐκ εἰδότες ὅτου δὴ ἕνεκα ταύτῃ πρόεισι τὰ συμβαίνοντα, εἴπερ αὐτοῖς ἔνδηλα γίνεται. τῷ γὰρ ἀλόγῳ δοκοῦντι εἶναι φιλεῖ τὸ τῆς τύχης ὄνομα προσχωρεῖν. καὶ παροιμία· **[Τύχη Εὐρύπος·]** ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμῆτων ἀνθρώπων. **[Τύχη]** λέγεται καὶ τὸ ἐπιτήδευμα. ὡς φέρε εἰπεῖν, ὁ παρεστὼς οὗτος πρῶτον εἰπάτω τοῦνομα, τὴν πατρίδα, τὴν τύχην, ἔπειτα καὶ τὸ σέβας.

[Τυχηρότερος·] εὐτυχέστερος.

[Τυχιάδης·] πατρωνυμικόν.

[Τυχικός·] ὄνομα κύριον.

[Τυχίος·] ὄνομα κύριον.

[Τύχων], [Τύχωνος·] ὄνομα κύριον.

[Τύψαι·] ὅτι βαλεῖν τὸ πόρρωθεν πέμψαι, οὐτάσαι δὲ καὶ νύξαι, καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι.

[Οἶ·] τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ὅπου. ὦ δύστηνος, οἷ πεπλώκαμεν; Ἀριστοφάνης. ἔφευγον δὲ οἱ ἐδύνατο ἕκαστος. καὶ αὖθις· ἐμοὶ δὲ βαδιστέα, οἷ σοφία καὶ δαίμων με ἄγει. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ', οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις.

[Οἶ:] ἀντὶ τοῦ ὅπου. ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας τὸν πρεσβύτερον, οἷ μετέστη ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς. καὶ αὐθις· ὁ δὲ ὀρῶν, οἷ κακοῦ εἶη, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ γειναμένου καταφεύγει.

[Οἶ:] περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, ὀξυτόνως δὲ τὸ οὗτοι. Συμπόσιον· οἷ μὲν γὰρ εὐθὺς παῖδά τινα τῶν ἔνδον ἀπαντήσαντα. καὶ οὗ, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. Πολιτείας· πλὴν οὗ. Ἀλπιανός· ἐπεὶ δὲ ἦν οἷ τὸ κακὸν τέχνης κρεῖττον καὶ μέντοι καὶ ἐπικουρίας τῆς ἐκ θνητῶν συμμάχων δυνατώτερον.

[Οἶ:] ἀντὶ τοῦ αὐτῷ δασύνεται. τὴν κεφαλὴν Πομπηίου κομισθεῖσάν οἷ.

[Οἶα:] μακρὸν τὸ α. οἶα κατέσχε τὸν τρισάθλιον δόμον. κα.

[Οἶαν] θηλυκῶς, ἀντὶ τοῦ δυνατῆν. Ἀριστοφάνης· τὴν μὲν ἑτέραν γνάθον στομώσεις, οἶαν δικιδίοις· τὴν δὲ ἑτέραν οἶαν ἐς τὰ μείζω πράγματα. τουτέστι τὰ ἄδικα.

[Οἶαγρος. Οἶακες:] πηδάλια, αὐχένες.

[Οἶακίζει:] κυβερνᾷ.

[Οἶάκιον τῆς νηός. Οἶακιστής:] κυβερνήτης.

[Οἶακληεῖς. Οἶακοστρόφος:] κυβερνήτης.

[Οἶακοστροφῶν:] κυβερνῶν.

[Οἶαξ,] οἶακος.

[Οἶαξίς:] χώρα.

[Οἶαροι:] γυναῖκες.

[Οἶασοῦν.]

[Οἶάτειον κρέας:] τὸ προβάτειον.

[Οἶβάδης,] Οἶβάδου· ὄνομα κύριον.

[Οἶβώνιον:] ὄνομα τόπου.

[Οἶγνύει:] ἀνοίγει.

[Οἶδα·] αἰτιατικῇ.

[Οἶδακες:] οἷ λεγόμενοι φήληκες, καὶ πάντα τὰ μὴ πέπειρα ἀκρόδρυα.

[Οἶδαλέον:] τὸ ὑγρόν.

[Οἶδάνει:] αὐξάνει.

[Οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμων ἐμέ:] ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γνωσκόντων.

[Οἶδαίνει:] οἶδεῖν ποιεῖ.

[Οἶδαίνων·] αἰτιατικῇ. φλεγμαίνων, ψύχων.

[Οἶδε:] ἡμεῖς.

[Οἶδεῖ:] φλεγμαίνει, πεφύσεται.

[Οἶδημα:] ὄγκωμα, φλεγμονή, απόστημα. ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν σωμάτων, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται. τῆς δὲ εἰς οἶδημα ἀρθείσης φρονήματος, καὶ παρὰ τῶν ἐπισκόπων προσκυνουμένης. συνέβη δὲ τὸν πόδα αὐτοῦ εἰς οἶδημα ἀρθῆναι καὶ φλεγμὴ ναντα σφακελίσαι. ,.

[Οιδήματα:] ἐπάρματα. ἢ φυσήματα. λόγοις ἐχέφροσι κατηύναζεν ὁ στρατηγὸς τὰ τοῦ στρατιωτικοῦ θράσους οἰδήματα.

[Οἶδησις:] φλεγμονή, φύσημα.

[Οιδίπους·] Λαῖος, ὁ Θηβῶν βασιλεὺς, ἔσχε γυναῖκα Ἰοκάστην, ἐξ ἧς γέγονεν αὐτῷ παῖς Οιδίπους. τούτουγεννηθέντος, χρησμὸν ἔλαβεν ὁ πατήρ, ὅτι τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ μητρὶ μιγήσεται ὁ παῖς· καὶ κελεύει αὐτὸν εἰς ὄρος ῥιφῆναι καὶ ξύλῳ περικλεισθῆναι τοὺς πόδας αὐτοῦ· ὃν εὗρηκὼς γεωργὸς ὀνόματι Μελίβοιος ἀνεθρέψατο καὶ Οιδίποδα ὠνόμασε διὰ τὸ ὠγκωμένους ἔχειν τοὺς πόδας ὑπὸ τοῦ ξύλου, τοῦ καλουμένου κούσπου. γεγονὼς δὲ ἀνδρεῖος ἐλήστευε· καθ' ὃν χρόνον καὶ ἡ λεγομένη Σφιγξ ἀνεφάνη, γυνὴ δυσειδὴς καὶ θηριώδης τὴν φύσιν, ἀποβαλοῦσα γὰρ τὸν ἄνδρα καὶ συναγαγοῦσα χεῖρα καὶ τόπον κατα λαβοῦσα δύσβατον τοὺς παριόντας ἐφόνευεν. ὁ οὖν Οιδίπους δεινὸν τι βουλευσάμενος δίδωσιν ἑαυτὸν μετ' αὐτῆς ληστεύειν· καὶ ἐπιτηρήσας καιρὸν ὃν ἠβούλετο, λόγῃ ἀναιρεῖ αὐτὴν καὶ τοὺς μετ' αὐτῆς. οἱ δὲ Θηβαῖοι θαυμάσαντες ἀναβοῶσιν αὐτὸν βασιλέα. ὁ γοῦν Λαῖος ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν τούτοις ἐπάγει πόλεμον καὶ λίθῳ βληθεὶς τὴν κεφαλὴν τελευτᾷ. ἡ δὲ Ἰοκάστη φοβουμένη τῆς βασιλείας ἐκπeseῖν ἄγει τὸν Οιδίποδα καὶ χειροτονεῖ βασιλέα· καὶ γίνεται τούτου γυνή, ἀγνοοῦσα ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἐστίν. ἔσχε δὲ ἀπ' αὐτοῦ υἱοὺς δύο, Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκη· ὕστερον δὲ τοῦτο μαθοῦσα, ὅτι υἱὸς αὐτῆς ἐστίν, εἶπεν αὐτὸ τῷ παιδί. ὁ δὲ ἀκούσας ἔλαβεν ἡλούς καὶ πήξας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐτελεύτα, ἐάσας τὴν βασιλείαν τοῖς δύο υἱέσιν, οἱ ἐβασίλευον παρ' ἑνιαυτόν· καὶ εἰς ἔχθραν ἐλθόντες ἐπολέμησαν ἀλλήλοις, καὶ ἐδιώχθη ὑπὸ Ἐτεοκλέους καὶ ἀπελθὼν Πολυνείκης εἰς τὸ Ἄργος ἔγημε τοῦ βασιλέως Ἀδράστου τὴν θυγατέρα καὶ στρατεύσας ἦλθεν ἐπὶ τὰς Θήβας καὶ μονομαχήσας Ἐτεοκλεῖ ἀναιρεῖ αὐτὸν καὶ αὐτὸς ἀνηρέθη ὑπ' αὐτοῦ· οἱ δὲ σύμμαχοι ἀνεστράφησαν οἴκοι.

[Οἶδμα:] κύμα, ἢ πέλαγος. καὶ ἄγριον οἶδμα θαλάσσης.

[Οἶδνα:] οἰδήματά τινα ὄντα τῆς γῆς.

[Οιδουῖσαν·] κομπῶδη οὔσαν. τήντέχνην. οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν. καὶ Εὐνάπιος· τοσούτου δὲ οἰδοῦντος καὶ ὑποφυσμένου κακοῦ. ὁ δὲ ἐκ τῆς ἰθείης οὐκ ἐδόκεε πέμπειν τὸν στρατὸν, ἅτε τῶν πραγμάτων ἔτι οἰδούντων.

[Οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν·] παῦε, παῦε τοῦ λόγου. κἂν εἴ με τύπτῃς, οὐκ ἀντεῖποιμί σοι.

[Οἶ] ἐ: οἵτινες αὐτόν.

[Οιέας. Οἶεσθαι:] ὑπονοεῖν.

[Οιέτεας:] ὁμήλικας. Ὅμηρος· ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον εἴσας.

[Οἶει:] ὑπολαμβάνεις.

[Οιῆθεν:] δῆμος Πανδιονίδος ἢ Οἶη. καὶ τὸ Οἶηθεν, τοπικὸν ἐπίρρημα. Φιλόχορος τε τὴν Οἶην φησὶ Κεφάλου μὲν θυγατέρα εἶναι, Χαρόπου δὲ γυναῖκα.

[Οιηθείς:] ὑπολαβών.

[Οιήϊον:] πηδάλιον.

[Οἰηματίας:] ἐπηρμένος.

[Οἷσις:] ἔπαρμα, ὑπόνοια. καὶ **[Οἷημα,]** ὁμοίως.

[Οἷκαδε:] εἰς τὰ οἰκεῖα.

[Οἰκέως, Οἷκημα:] ἀντὶ τοῦ δεσποτήριον Δείναρχος, ἀντὶ δέ τοῦ πορνεῖον Αἰσχίνης. ἀπ' εὐθείας τῆς οἰκεύς, ἡγουν οἰκέτης.

[Οἰκέται:] οὐ μόνον οἱ θεράποντες, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οἱ δ' οἰκέται ῥέγχουσιν.

[Οἰκετία.] ἐν ταύτῃ τῇ πόλει τὰς τῶν Γετῶν ἐπιφανεστάτας οἰκετίας ἡθροῖσθαι ἔφασκον.

[Οἰκεύς:] οἰκέτης, τοῦ αὐτοῦ οἴκου. Σοφοκλῆς· οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.

[Οἰκεῖος] καὶ **[Οἰκειακός, Οἰκείως:]** ὁμοίως. Πολύβιος· οἰκείως δὲ ταῦτα συνέβαινε γίνεσθαι καὶ παρὰ Καρχηδονίοις.

[Οἰκειοῦμαι·] δοτικῇ· αἰτιατικῇ δέ· οἰκειοῦται τὴν τοῦ βασιλέως ἀπλότητα.

[Οἰκεῖλαι:] ἐκβληθῆναι.

[Οἰκῆας:] οἰκέτας.

[Οἰκήματα:] τὰ χαμαιτυπεῖα. καὶ ταῖς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἐστώσαις ἀκωλύτως συνιέναι διεκελεύοντο.

[Οἰκητής:] ὁ οἰκῶν. ἐμοῦ δὲ μή ποτ' ἀξιωθήτω τόδε, πατρῶον ἄστν ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν.

[Οἰκία:] τὸ ὀσπήτιον. καὶ **[Οἰκίδιον,]** τὸ οἷκημα. καὶ **[Οἰκίον,]** τὸ μικρὸν οἷκημα. οἰκίον εὖτε δέδοιμι. ἀντὶ τοῦ οἰκοδομοῖν.

[Οἰκίσκω:] ἀντὶ τοῦ μικρῷ τινι οἷκῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Κτησιφῶντος, ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνίθων τροφεῖον οἰκίσκον.

[Οἰκογενής:] ὁ κάττης, ὁ ἐν οἷκῳ γεννηθεὶς. οἰκογενὴς αἴλουρος ἐμὴν πέρδικα φαγοῦσα ζῶειν ἡμετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις.

[Οἰκογενής:] δοῦλος. Κανθάρου τινὸς οἰκογενὴς, ὃς μαστιγῶσαι ἑαυτὸν κελεύσας, ἡτομόλησεν, ὥς ὑβρισμένος ὑπὸ τῶν δεσποτῶν.

[Οἰκοδομή·] ὅτι τὸ οἰκοδομεῖν καὶ ἵππους τρέφειν δοκεῖ δαπανηρὰ εἶναι, ὅπερ καὶ τῇ Λακωνικῇ προσέζευκται κατάρχα. ἔστι δὲ αὕτη· οἰκοδομὰ σε λάβοι καὶ ἀμβολά, ὁ δὲ ἵππος καὶ ἡ γυνὴ τοι μοιχὸν ἔχοι. ὥς τούτων πάντων δαπανηρῶν ὄντων καὶ ἐπιζημιῶν.

[Οἷκοθι:] ἐπὶ τῆς οἰκίας. καὶ παροιμία· **[Οἷκοθεν.]** ὁ μάρτυς. ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ ψεῦδος εἰπεῖν ὁμολογούντων τὴν ἀλήθειαν.

[Οἰκοδομήματα Ἀσσύρια] καὶ δαπανηρὰς λειτουργίας χαίρειν ἔασαντας, χρὴ τοὺς ἄρχοντας ἄρχειν· ψεκτέος γὰρ ὁ ἄρχων ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν εὐπρεπέσιν.

[Οἰκοδομία:] οἱ Ἀττικοὶ ὀξυτόνως αὐτὸ ἀναγινώσκουσιν. οἰκοδομή δὲ οὐκ εἴρηται.

[Οἰκοδομῶ·] αἰτιατικῇ.

[Οικονομία·] ὅτι ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεται· κατ' οἰκονομίαν, κατ' εὐδοκίαν, κατὰ συγχώρησιν. ὅτι τὸν οἰκονομικόν τινες εἰς τὸν ἀνελεύθερον μεταλαμβάνουσιν. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ ἐγκράτεια.

[Οἰκονομῶ·] αἰτιατικῇ. τὰ ἐν οἴκῳ διοικῶ. Ἡλέκτρα φησὶν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίωτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ, ἥτις ἄνευ τοκέων κατατήκομαι· ἥς φίλος οὐτις ἀνὴρ ὑπερίσταται· ἀλλ' ἅπερ εἴ τις ἔποικος, ἀνάξια οἰκονομῶ δόμους πατρός. Ἡλέκτρα φησί, τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐβίωσα ἐν κακοῖς· καὶ ὁ πλείων με, φησί, βίος ἀπολέλοιπε, μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην· ἐπεὶ μέχρινὺν οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ Ἀγαμέμνονος πέπρακται· ἥς φίλος οὐδεὶς προῖσταται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι· ἢ ἐκεῖνο· ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.

[Οἰκονομῶν·] ἀντὶ τοῦ ἐνδαισιώμενος τοὺς πατρώους οἴκους. οἷά τις ἔποικος ἀνάξια οἰκονομῶ δόμους πατρός. καὶ **[Οἰκονομία·]** ὁ διαμερισμὸς τινῶν πραγμάτων. καὶ οἱ ποιηταὶ χρῶνται οἰκονομία, τουτέστι τῷ τῶν προσώπων διαμερισμῷ.

[Οἰκόπεδον·] ἔρημον κατάπτωμα οἴκου. γήπεδον, τὸ χωρίον, ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον τὸ γῆ καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον.

[Οἰκοπορεῖα·] τὰ κατ' οἰκίαν σκεύη.

[Οἰκοποιός·] Σοφοκλῆς· οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστὶ τις τροφή.

[Οἰκόσιτος·] ὁ ἑαυτὸν τρέφων μισθωτός.

[Οἰκοσκοπικόν·] ζητεῖ ἐν τῷ οἴκῳ νομιστικὴν.

[Οἰκότριψ·] οἰκέτης, οἰκογενὴς δοῦλος. Ἀγαθίας· εἶπετο δὲ καὶ τῶν οἰκοτρίβων ὁπαδῶν ὁ πρωτοστάτης, καὶ ὅσον ἄλλο οἰκετικόν, καὶ ὅσοι τομίαι κατευναστῆρες.

[Οἰκουρός·] οἰκονομικός, ἢ οἰκοφύλαξ. οὗρος γὰρ ὁ φύλαξ.

[Οἰκῶ·] αἰτιατικῇ.

[Οἰκωφελία. Οἱ Κρηῖτες τὴν θυσίαν·] παροιμία. εἵποτε ταραχώδης θυσία γένηται, Κρητικὴ καλεῖται, παρόσον Ἀγαμέμνων ἐκεῖσε χειμασθεὶς ἔθυσεν, ἀναβάς εἰς τὸ Πολύρρηνον. ἐν τούτῳ δὲ οἱ αἰχμάλωτοι τὰς ναῦς ἐνέπρησαν. ὁ δ' ὥς ἤκουσε, καταλιπὼν τὰς θυσίας ἦλθεν εἰς τὸν αἰγιαλὸν καὶ μίαν εὐρὼν ναῦν ἀνήχθη εἰς αὐτήν, τοὺς ἐγχωρίους ἐπαρασάμενος.

[Οἰκτείρω·] αἰτιατικῇ. **[Οἰκτίζω]** δέ.

[Οἰκτίρμονος. Οἰκτιστον·] ἐλεεινόν.

[Οἰκτισάμενος·] ἀντὶ τοῦ ἐλεήσας.

[Οἶκτος·] ἔλεος. οἶκτος δὲ Νύμφας εἶλεν, αἷ τ' ἐρινόμου Αἵτνης παρωρείησιν Εὐμέθου πατρός· ἔχουσι δινῆεντος ὑγρὸν οἶκτον.

[Οἰκτρός·] ταπεινός, ἐλέους ἄξιος. εἰ μὲν ὅτι βασιλεὺς ἀνθρώποις οἰκτροῖς καὶ ἀτιμοτάτοις ταῦτα ἐπικαλεῖ, σκοπήσειεν ἂν τις, ἀνάγκη μὴδ' ἀντιλέγοντα τοῖς εἰρημένοις ὁμολογεῖν.

[Οἰκτρῶς·] ἐλεεινῶς. νήπιος, ὃς τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.

[Οἶκοι·] ἐν τῷ οἴκῳ. καὶ παροιμία· **[Οἶκοι τὰ Μιλήσια·]** ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ προσήκει τὴν τρυφὴν ἐπιδεικνυμένων· Ἀρισταγόρας γὰρ ὁ Μιλήσιος ἐλθὼν ποτε εἰς Λακεδαίμονα ἡξίου βοηθεῖν τοῖς

Ἵωσι πολεμουμένοις ὑπὸ Περσῶν. ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῇ καὶ τὴν ἄλλην τρυφὴν τὴν Ἰωνικὴν. εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν Ἐφόρων· οἴκοι τὰ Μιλήσια.

[Οἴκοι γενοίμην:] ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων.

[Οἶμαι:] οἶομαι, ὑπολαμβάνω.

[Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί:] ἐπιτῶν διὰ σπάνιν ἐπιζητουμένων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις εἰσάγει τὸν Διόνυσον Εὐριπίδην εἰς ἄδου ἐπιζητοῦντα κατιέναι βούλεσθαι, λέγοντα, δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ· τὸν δὲ φάναι, οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.

[Οἶμη:] ὁδός.

[Οἶμησεν:] ὥρμησε. καὶ οἶματα, ὁρμήματα.

[Οἶμος:] ὁδός· ἢ στίχος· ἢ ῥάβδοςκύκλου. ἔνθεν καὶ παροιμία κέκληται, τὸ παροδικὸν διήγημα. ἔργον Ἀλεξάνδροιο Μακεδόνοιο, οἱ ποτ' ἄνακτι Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐφεισπόμεθα.

[Οἶμωγῇ:] στεναγμός. καὶ **[Οἶμῶζει,]** στενάζει. καὶ **[Οἶμῶζεται,]** τιμωρηθῆναι ὀφείλει.

[Οἶμῶζω.]

[Οἶμοι:] οἱ ῥάβδοι.

[Οἶμοι:] σχετλιαστικόν. Σοφοκλῆς· οἶμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον, ὃν οὐχ οἶόν τε μὴ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ φανθὲν τίς ἂν δύναται ἀγέννητον ποιεῖν; καὶ Ἀριστοφάνης· οἶμοι κακόδαιμον· τί γὰρ ἔγωγ' οὐκ ἐναυμάχουν τῷ προτέρῳ ἔτει. ἐπὶ τῶν ἐλευθερίας τυχεῖν ἐφειμένων· περὶ γὰρ Ἀργινούσας ἐνίκων ναυμαχία οἱ Ἀθηναῖοι, συμμαχία τῶν δούλων, προκακωθέντες ἄλλαις ναυμαχίαις· οὐστinas ἠλευθέρωσαν. πρὸς τοῦτο οὖν φησι χαριεντιζόμενος· εἶπερ ἐνεναυμαχήκειν, καὶ ἀφείμην ἐλεύθερος. καὶ Εὐριπίδης ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου· οἶμοι. τί δ' οἶμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν. οἶμοι, τῷ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν. τὸ δ' ὧδ' ὁρᾷν φρονοῦντα, τίς ποτ' ἂν φέροι.

[Οἶμοι κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης:] τοῦτό φησιν ὁ Ἑρμῆς· τούτῳ γὰρ μόνῳ κεκραμένην σπονδὴν ἔθουον, διότι, ὥς φασι, καὶ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχει, παρ' ἀμφοτέρων τὰς τιμὰς δέχεται.

[Οἶν:] Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ οἴνου.

[Οἶνάνθη:] ἡ πρώτη ἐκφυσις τῆς ἀμπέλου.

[Οἶναρα:] τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. Δήμητρι ταύρων ὄχλον ἀγρότης θύσας, ἄλλω πλατεῖαν οἶνάραις ὑπεστρώκει.

[Οἶνας:] οὕτω καλοῦσιν Ἵωνες τοὺς κύβους, ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία· ἡ τρὶς ἕξ ἢ τρεῖς οἶνας.

[Οἶνάς:] εἶδος ὄρνιθος.

[Οἶναῖοι τὴν χαράδραν:] ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ παρακαλουμένων, βλαπτόντων δέ· τῶν γὰρ Οἶναίων παροχетеυόντων τὴν χαράδραν, ἐπιρραγὲν ὕδωρ πολὺ κατέκλυσε πάντα.

[Οἶνεῶνος. Οἶνεύς, Οἶνέως:] ὄνομα κύριον.

[Οἶνειάδης. Οἶνειάδες:] ὄνομα ἔθνους.

[Οἶνειάς:] πόλις.

[Οινείδης:] πατρωνυμικόν. καὶ Οινείδαο.

[Οἶνη:] ἡ ἄμπελος.

[Οινηῖς φυλή:] ἡ τοῦ Οινέως.

[Οινήρυσις:] ἡ τοῦ οἴνου κοτύλη, ἥ ἀρύονται. Ἀριστοφάνης· φέρε τὴν οινήρυσιν, ἵν' οἶνον ἐγγέω.

[Οινίζω:] οἶνον ἀγοράζω. καὶ **[Οινισάμενοι,]** οἶνον ἀγοράσαντες.

[Οινίης:] μία τῶν ἰ' φυλῶν παρ' Ἀθηναίοις.

[Οινοβαρές:] μέθυσε.

[Οινόη τὴν χαράδραν:] ὅταν καθ' ἑαυτοῦ τίς τιποῖη· ἡ γὰρ Οινόη δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς· οἵτινες φερομένην ὑπὲρ αὐτῶν χαράδραν παρέτρεψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν. πολλὴ δὲ ἡ χαράδρα, γενομένη ἐλυμήνατο αὐτῶν τὰ γεώργια καὶ τὰς οἰκίας καθεῖλεν. ὅμοιον δὲ τῷ· ὁ Καρπάθιος τὸν λαγῶν. φασὶ γὰρ διὰ τὸ μὴ εἶναι εἰς Κάρπαθον λαγῶν ἐπικομίσασθαί τινα ὡς εἰς ἐπιγέννημα· ἀφ' ὧν τοσοῦτους γενέσθαι, ὡς καὶ τοὺς καρποὺς αὐτῶν χαλεπῶς βλάπτειν.

[Οινόη] καὶ **[Οινέως:]** δῆμος τῆς Ἱπποθωοντίδος πρὸς Ἑλευθέραις, ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος, πρὸς Μαραθῶνα. ἀφ' ἑκατέρου δὲ τῶν δήμων ὁ δῆμος τῆς Οινέως.

[Οινόμαος,] Γαδαρεύς, φιλόσοφος Κυνικός, γεγονὼς οὐ πολλῶ πρεσβύτερος Πορφυρίου. Περὶ Κυνισμοῦ, Πολιτείας, Περὶ τῆς καθ' Ὁμηρον φιλοσοφίας, Περὶ Κράτητος καὶ Διογένους καὶ τῶν λοιπῶν.

[Οἱ Νομοφύλακες] τίνες· ἔδοξε τισι τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς θεσμοθέταις· ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως· οἱ μὲν γὰρ θεσμοθέται κατὰ τὰ πάτρια ἐστεφανωμένοι ἐπὶ τὸν Ἄρειον ἀνέβαινον πάγον, οἱ δὲ νομοφύλακες στροφίοις λευκοῖς ἐχρῶντο καὶ ἐν ταῖς θέαις ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο κατ' ἀντικρὺ τῶν ἐννέα ἀρχόντων· καὶ τῇ Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμου, ὅτε κομίζοιτο τὸ ξόανον ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ἡνάγκαζον δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι τοῖς νόμοις· καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο μετὰ τῶν προέδρων, κωλύοντες ψηφίζειν, εἴ τι παράνομον αὐτοῖς εἶναι δόξειεν, ἀσύμφορον τῇ πόλει.

[Οινόω,] οἶνω· τὸ μεθύσκω.

[Οινοπέπαντοι·] βότρυες οἶνοπέπαντοι, εὐσχίστοιό τε ροῖης θρύμματα.

[Οινοπίωνος. Οἶνοπίπας:] τὰς οἶνους περισκοπούσας, ὡς Ὅμηρος παρθενοπίπα, φησὶν Ἀριστοφάνης· ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἔμβραχυν οἷς θέα καὶ τραγωδία καὶ χοροί; τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν, τὰς οἶνοπίπας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους, τὰς οὐδὲν ὑγιές, τὰς μέγ' ἀνδράσι κακόν. ὁ μὲν οὖν Σύμμαχος φησι παρὰ τὸ πιπίζειν τὸν οἶνον· ἐγὼ δὲ οὐχ ὁρῶ τὸ πιπίζειν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κείμενον, ἀλλὰ κατὰ μίμησιν φωνῆς λεγόμενον. ἄμεινον οὖν, ὥσπερ παιδοπίπης λέγεται, οὕτω καὶ οἶνοπίπης. οἶνοπίπας οὖν ἀντὶ τοῦ μεθύσους· παρὰ τὸ πιπίζειν, ὃ ἐστι μύζειν, ἢ μυζᾶν.

[Οινοποτάζων:] οἶνοποτῶν, εὐωχούμενος ἐν συμποσίῳ. παρὰ τὸν οἶνον αἱ καυχήσεις γίνονται.

[Οινοπώλια. Οἶνοποσία. Οἶνοπότης:] διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὧ ξένε, τόνδε τάφον Ἀνακρεϊόντος ἀμείβων, σπεῖσόν μοι παριών, εἰμὶ γὰρ οἶνοπότης.

[Οἶνος:] ἐπὶ θεοῦ ἡ τιμωρία. Δαβίδ· ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πλήρες κεράσματος.

[Οἶνος ἄνευ παίδων:] δύο παροιμίες, ἡ μὲν οἶνος καὶ ἀλήθεια, ἡ δ' οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς. λαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἀπλοῖζομένων καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. λύσις ὀνείρων Νικηφόρου πατριάρχου· οἶνος κενωθεὶς ἀγγείων παύει λύπας. οἶνος ῥυπώδης ἐκτρανοὶ πολλὰς λύπας. οἶνου μετασχὼν προσδόκα δεινὰς μάχας.

[Οἶνος:] ὠνομάσθη ἀπὸ Οἰνέως· Οἰνεὺς δ' ἐν κοίλοισιν ἀποθλίψας δεπάεσσιν οἶνον ἔκλησε. Πλάτων δὲ οἰόνουν αὐτόν φησιν, διὰ τὸ οἰήσεως τὸν νοῦν ἡμῶν ἐμπιπλᾶν· ἢ ἀπὸ τῆς ὀνήσεως· Ὅμηρος· ὀνήσεται, αἶκε πίσηθα. καὶ τὰ βρώματα ὀνείατα ἀπὸ τοῦ ὀνίσκειν ἡμᾶς. ὁ δὲ Κύπριος ποιητὴς φησιν· οἶνόν τοι, Μενέλαε, θεοὶ ποίησαν ἄριστον θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας. Εὐβούλου στίχοι εἰς οἶνον· τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω τοῖς εὖ φρονοῦσι· τὸν μὲν ὑγείας ἔνα, ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι· τὸν δὲ δεύτερον ἔρωτος ἡδονῆς τε· τὸν τρίτον δ' ὕπνου· ὃν ἐκπίνοντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι οἴκαδε βαδίζουσιν· ὁ δὲ τέταρτος οὐκέτι ἡμέτερός ἐστιν, ἀλλ' ὕβρεως· ὁ δὲ πέμπτος βοῆς· ἔκτος δὲ κώμων· ἑβδομος δ' ὑπωπίων· ὀγδοὺς κλήτορος· ὁ δ' ἕνατος χολῆς· δέκατος δὲ μανίας· ὥς τ' ἐκβάλλειν ποιεῖ. πολὺς γὰρ εἰς ἕν ἀγγεῖον χυθεὶς ὑποσκελίζει τοὺς πεπωκότας. καὶ Ἐπίχαρμος· ἐκ μὲν θυσίας θοίνῃ, ἐκ δὲ θοίνης πόσις ἐγένετο. ἐκ πόσιος κῶμος· ἐκ κώμου θουανία, ἐκ δὲ θουανίας δίκη· ἐκ δὲ καταδίκης πέδαι τε καὶ σφάκελος καὶ ζημία. καὶ Πανύασσις· οἶνος γὰρ πυρὶ ἴσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειαρ, ἐσθλὸν δ' ἀλεξίκακον, πάσῃ συνοπηδὸν ἀνίη. ἦν δὲ καὶ οἶνος κρίθινος ἐν κρατῆρσιν· ἐνῆσαν δὲ καὶ αὐταὶ αἱ κριθαὶ ἰσοχειλεῖς.

[Οἶνου πιεῖν.] οἱ προσιόντες τῶν ἱατρῶν ἐκέλευον οἶνον πιεῖν· τὸ γὰρ τοι σεσῶσθαι ἢ μὴ τὸν ἄνθρωπον, ἐν τούτῳ ἔφασκον ἄρα ἐκεῖνοι τῇ τέχνῃ πίσυνοι. οἶνου γὰρ εὖροις ἂν τι πρακτικώτερον; παρὰ τὸ Ὀμηρικόν· ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει. Ἡρόδοτος δὲ λέγει Πέρσας τοῦτον κρατεῖν τὸν τύπον· εἰ μὲν οὖν εἰσηγήσαιντο τινα νήφοντες, βουλεύεσθαι περὶ τούτου ἐν μέθῃ· εἰδὲ εἰσηγήσαιντο ἐν μέθῃ, τοῦτο κυροῦν νήφοντας. οἶνου, ἔφη, τοσοῦτον πίνω, ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω. ὁ Πῶρός φησιν, ὁ Ἰνδῶν βασιλεὺς.

[Οἶνουῦττα:] ἡ ἐν οἶνῳ πεφυρμένη μάζα· οἱ δὲ εἶδος πλακοῦντος, μετ' οἶνου καὶ μέλιτος γινόμενον.

[Οἶνοχοεῖ:] κερνᾶ. καὶ **[Οἶνοχόος,]** πιγκέρνης. καὶ **[Οἶνοχοεῖα. Οἶνοψ,]** οἶνοπος. **[Οἶνοπι,]** μέλανι· ἐν Ἐπιγράμμασι· ὦν ἡμεῖς σπείσαντες, ὅσον θέμις, οἶνοπι Βάκχῳ καὶ Σατύροις. **[Οἶνωπός]** δὲ οἶνώδης, διαυγής· ἢ μέλανος. Οἶνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

[Οἶνωθήσεσθαι] μὲν, οὐ μεθυσθήσεσθαι δέ.

[Οἶνωτρία:] ὄνομα τόπου.

[Οἶξας:] ἀνοίξας.

[Οἰοβώτης:] αὐθαίρετος. ὥς ἀνεῖποι τις, αὐτὸς ἑαυτοῦ τὴν διάνοιαν βόσκων καὶ μηδενὶ πειθόμενος, μονότροπος, μεμονωμένος, τῷ λογισμῷ μονωθεὶς, ἐκτὸς φρενός. νῦν αὖ φρενὸς οἰοβώτας φίλοις μέγα πένθος εὖρηται.

[Οἰόθεν οἶος:] ἐκ μόνου μόνος. θέλει δὲ εἰπεῖν, μόνος πρὸς μόνον.

[Οἰόμενος:] νομίζων.

[Οἶον:] τὸ θαυμαστικόν. οὐκ ἔτ' ἄνδρα μὴ τόνδ' ἴδῃτ'· ἔπος ἐξερέω μεγ', οἶον. Ἀριστοφάνης περὶ Κλέωνος· οἶονδὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει. διὰ τοῦ σχήματος τὴν ἀδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ. καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμασιν ἐγκεκυφότες καὶ προσκείμενοι δοκοῦσιν ἀπλήστως καὶ περισπουδᾶστως ἐσθίειν.

[Οἶον:] τὸ ἀνταποδοτικὸν **[τοῦ]** τοιοῦτον, καὶ τὸ ἐπὶ παραδειγμάτων παραλαμβανόμενον, καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμοῦ. ὥς τό, οὐδὲν γὰρ οἶον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. οὐδὲν οὕτως καλόν, οἶον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. καὶ αὖθις· ἀνέμου ἐπιπνεύσαντος οἴου σφοδροτάτου καὶ ἐξάραντος τὴν ἄμμον. καὶ αὖθις· οἱ δὲ δράκοντες τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σπείρας ἐλίξαντες καὶ ἐπανιστάμενοι καὶ πῦρ ὀρώντες οἶον ὀξύτατον. ἐπὶ δὲ θαυμασμοῦ· ἄνθρωπος ἦν ὁ Δημόφιλος, ὁ πατριάρχης Κωνσταντίνου πόλεως, οἶος ἐμπεσὼν ὁμοῦ σύμπαντα φύρειν ἀκόσμῳ φορᾷ, καθάπερ ἄτακτος χειμάρρους πολὺν τὸν συρφετὸν ἄγων.

[Οἶον:] δῆμοι εἰσὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ διττοί, οὐδετέρως λεγόμενοι. καλεῖσθαι δέ φασιν αὐτοὺς οὕτως διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν, ἀλλὰ μεμονῶσθαι· τὸ γὰρ μόνον οἶον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. ἔστι δὲ τὸ μὲν Κεραμεικὸν Οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς, τὸ δὲ Δεκελεικὸν Οἶον τῆς Ἱπποθωντίδος. οἱ δὲ δημόται ἐκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἴου. ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λεγόμενοι Οἰήθεν, ὡς προεῖρηται.

[Οἶονεί. Οἶόν τε:] δυνατόν, ἀρκούντως ἔχον, κατὰ τὸ δυνατόν.

[Οἶος:] μόνος, ἢ ὁποῖος. ὁ δὲ ἐπολυπραγμόνησε πάντα· ἦν γὰρ οἶος μηδὲν μήτ' ἀνθρώπειον μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἔαν.

[Οἶος:] μόνος. παρὰ τὸ ἴος· ἐξ οὗ καὶ ἴα καὶ μία. ἴος δὲ ἀπὸ τοῦ σύ· ἴ· ἴος. ἢ ἀπὸ τοῦ εἶς.

[Οἶος:] ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος. καὶ οἶός τε, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος. καὶ οἶος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος ἦν. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζε. Λυσίας· ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἶος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνταποδοτικόν· τοιοῦτος οἶος ἦν ὁ πατήρ.

[Οἶος:] δυνατός. Ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ ἔθ' οἶός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας. ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τοῦ πράγματος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων, ἅπερ κινδυνεύει τῆς ἀντλίας πληρωθέντα. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι νικῶμαι ὑπὸ τοῦ πράγματος. καὶ αὖθις· σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἶός τε συντέμνειν λόγους.

[Οἶος:] ὁποῖος. ὃ δύσμορ' Αἶαν, οἶος ὢν οἶως ἔχεις· ὥς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.

[Οἶος εἶ] καὶ **[οἶός τε εἶ:]** τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τε σημαίνει τὸ βούλει καὶ προήρησαι, τὸ δὲ σὺν τῷ τε δύνασθαι. ἀμφοτέροις δὲ Λυσίας ἐχρήσατο.

[Οἶω:] τὸ φέρω· αἰτιατικῇ.

[Οἶῶ:] ἀντὶ τοῦ οἶομαι. ἀλλ' ἀρχὰ μὲν, οἶῶ, Λαμπιτώ. ἀντὶ τοῦ ὥς οἶομαι, ἀρχὴ τῆς μάχης ἢ Λαμπιτώ.

[Οἰώθη:] ἐμονώθη.

[Οἰωνισάμενος:] μαντευσάμενος, ὀττευσάμενος. δαιμονίως πῶς οἰωνισάμενος τὸ μέλλον.

[Οἰωνίζοντο:] ἀπετρέποντο ὡς κακῶ οἰωνῶ. τὸν δὲ ἢ μὲν νεότης ἐμίσουν τε καὶ οἰωνίζοντο, οἱ δὲ πρεσβύτεροι κατησπάζοντο καὶ ἐπήνουν. καὶ αὖθις· ζῶν αἰσιωτέροις τοῖς οἰωνοῖς καὶ παρασκευῇ βεβαιότερα αὖθις ἄψασθαι τοῦ πολέμου. καὶ αὖθις· ὅτε πάντας οἰωνίζεσθαι προσδοξάζοντας τὸν Αἰμίλιον ἐκπορευόμενον δοκεῖν ὁρᾶν εἰσπορευόμενον.

[Οἰώνισμα.] καὶ **[Οἰωνισμοί,]** αἱ διὰ τῶν πτηνῶν περιεργαίαι.

[Διαίρεσις οἰωνιστικῆς. Οἰωνιστική·] ταύτην εὖρον πρῶτοι Φρύγες. ταύτης δὲ τὸ μὲν ἐστὶν ὀρνεοσκοπικόν· οἶον ὅταν πετομένου τοῦδε τοῦ ὀρνίθου, ἔμπροσθεν ἢ ὀπισθεν δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ

νεύοντος, εἴποι τις, ὅτι τόδε σημαίνει. πρῶτος δὲ ἔγραψε περὶ τούτου Τηλέγονος. τὸ δὲ οἰκοσκοπικόν, ὅταν τὰ ἐν τῷ οἴκῳ συμβαίνοντα· οἶον εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῇ ἢ ὄφιν ἢ ἔλαιον ἐχέθῃ ἢ μέλι ἢ οἶνος ἢ ὕδωρ ἢ τέφρα· ἢ τρισμὸς ἐγένετο ξύλων ἢ ἄλλο τι, τόδε προμηνύει· ὁ συνέγραψε Ξενοκράτης. τὸ δὲ ἐνόδιον, ὡς ὅταν ἐξηγήσῃται τις τὰ ἐν τῇ ὁδῷ ἀπαντῶντα· ὅτι ἐὰν ἀπαντήσῃ σοὶ τις τόδε βαστάζων, τόδε συμβήσεται σοι· ὁ συνέγραψε Πόλλης· τὸ δὲ χειροσκοπικόν, ὡς ὅταν διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν διατεινομένων καὶ τῆς παλάμης, ἀπὸ τῶν ῥυτίδων εἴπωμεν, παιδοποιεῖ ἢ τι τοιοῦτον· ὁ συνέγραψεν Ἑλενος. παλμικόν δὲ τὸ διὰ τῆς πάλσεως τοῦ σώματος γνωριζόμενον· οἶον, ἐπάλθη ὁ δεξιὸς ἢ ὁ ἀριστερὸς ὀφθαλμὸς ἢ ὦμος ἢ μηρός· ἢ κνησμὸς ἐν τῷ ποδί, ἢ πρὸς τὸ οὖς ἤχος ἐγένετο, τόδε συμβαίνει· ὁ συνέγραψε Ποσειδώνιος.

[Οινόβρωτος:] ὀρνεόβρωτος.

[Οἰωνομαντεία. Οἰωνός:] τὸ σημεῖον. καὶ **[Οἰωνοσκόπος,]** ὁ μάντις.

[Οἰωνοί:] σαρκοφάγα ὄρνεα· ἢ σύμβολα. πάντα δὲ οἰωνοὺς ἐκάλουν, καὶ τὰ μὴ ὄρνεα. θεράποντ' ὄρνιν. Ἀριστοφάνης. ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμεν λέγειν τινὰς τῶν θεραπόντων καλόποδας καὶ καλλοιωνίστους. ὄρνιν νομίζοντες πάνθ' ὅσα περὶ μαντείας διακρίνει.

[Οἷς,] οἶος· τὸ πρόβατον.

[Οἰσέα:] εἶδος φυτοῦ.

[Οἷσε:] προσήγαγε, συνῆξεν. ἐαυτῇ μὲν πλοῦτον οὐκ εὐκαταφρόνητον οἷσεν, ἐκεῖνον δὲ κατὰ βαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι ἀπήλλαξε τῶν τῆδε.

[Οἷσεται:] λήψεται.

[Οἷσει:] κομίσει. καὶ **[Οἷσω,]** κομίσω, ἐνέγκω.

[Οἷσθα:] ἀντὶ τοῦ οἷδας. λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ ς, μετὰ δὲ τοῦ ς ποτὲ ἢ διὰ μέτρον, ἢ διὰ τὸ μὴ συγκροῦσαι σύμφωνον, οἷσθας. Σοφοκλῆς· οἷσθ', ὡς ποιήσω. ἀντὶ τοῦ ποιήσεις, Ἀττικῶς. καὶ αὖθις· οἷσθά τινας ἐν λογιστηρίοις ἀποδύντας ἢ πάντως ἀπὸ μιᾶς γέ τοι συμφορᾶς ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφεῖν ἀπὸ μόνου τοῦ τὸν θεὸν ὁμῶσαι καὶ κατομῶσαι Πλατωνικῶς· οὐσφθάσειεν ἂν ἡ σκιά φθεγξαμένη τι τῶν δεόντων. λέγεται καὶ ἔξοισθα. Σοφοκλῆς· καὶ σύ που παρῶν ἔξοισθ', ὑψηλὴ οὐδενὸς φίλων, ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.

[Οἰσόμενος:] κομίσων.

[Οἰσοφάγος:] ὁ λαιμός.

[Οἷσπη:] ῥυπαρῶν προβάτων ἔρια. Ἡρόδοτος. καὶ **[Οἰσπότη,]** ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων.

[Οἰστά:] φορητά. Θουκυδίδης· ὅμως δὲ ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου οἰστὰ αὐτοῖς ἐφαίνετο. καὶ αὖθις· καὶ μά τε ἐπιφλέγειν ἔλεγον οὐδαμῇ οἰστόν. καὶ αὖθις· καὶ εἰ μὲν ἐπὶ μικροῖς εἶη διάφορον κακόν, οἰστόν δὲ ὅμως πόσῳ γίνεται.

[Οἰστρεῖ:] ἐρεθίζει, ἐκμαίνει. Ἀππιανός· τῷ ὄντι πᾶσιν οἰστρώδης ἐνέπιπτεν ὁρμὴ καὶ προθυμία κατὰ τῶν βαρβάρων. καὶ αὖθις· καὶ ταῦτα μὲν ἔδρασεν ὥσπερ οἰστρηθεὶς καὶ κάτοινος γενόμενος. καὶ Αἰλιανός· καὶ καλῶς Ἡρόδοτος τὰς ὑπὲρ τῶν γυναικῶν, οἰστρήσεις τε καὶ μανίας παρ' οὐδὲν ἐτίθετο.

[Οἷστρησις:] ἡ θηλυμανία. καὶ **[Οἰστρηλατούμενοι,]** πυρούμενοι, ἐκμαινόμενοι.

[Οϊστροπληγήα:] τῇ μανίᾳ πεπληγότα. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ οἴστρου, ὅς ἐστι μυῖα ὑπόχαλκος, ἐγγρίμπουσα ἐν τῷ καύματι τοῖς βουσί καίποιοῦσα ἐλαύνεσθαι.

[Οἷστρος:] ἐρεθισμός, ἔκκαυσις, πύρωσις ἐμμανής. **[Οἷστρον]** δὲ καλοῦσι πᾶσαν κίνησιν. ἔνθεν καὶ οἰστροδόνητος μυχός, ὁ ὑπὸ ἀνέμου ἐλαυνόμενος. Ἀριστοφάνης· σύ τε Πόντιε Πόσειδον, προλιπὼν μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον. καὶ Πισίδης· οἷστρος γάρ ἐστι, καὶ μάλιστα βαρβάροις, πρὸς τὰς μεταβολὰς εὐμεταπτώτως ἔχειν.

[Οἰσῦα:] ἰτέα.

[Οἰσυῖναις:] Θουκυδίδης· ναύταις ἐξώπλισεν ἀσπίσι φαύλαις καὶ οἰσυῖναις ταῖς πολλαῖς. καὶ Εὐνάπιος· οἱ δὲ τῶν Πάρθων οἰσυῖνας ἀσπίδας ἔχοντες καὶ κράνη οἰσύϊνα, πλοκὴν τινα πάτριον πεπλεγμένα. καὶ **[Οἰσύϊνον.]** σχοινίον ἰτέας.

[Οἰσύμη:] πόλις τῆς Θράκης.

[Οἰσύπη:] ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων.

[Οἰσυπηρός:] ῥυπαρός. **[Ἔρια οἰσυπηρά,]** ῥύπουπεπληρωμένα, ῥυπάσματα ἀπὸ τῆς κόπρου. οἰσύπη δὲ ἐστὶ τὸ διαχώρημα τῶν προβάτων.

[Οἷτη:] ὄνομα ὄρους ἐν Λακεδαιμονίᾳ. καὶ **[Οἷταῖος,]** ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρους.

[Οἷτος:] ὁ μόρος. ἐν Μυθικοῖς· οὔτι δίκης ἀπάνευθεν ἀεικέϊ δάμναμαι οἷτω.

[Οἷτοι:] μόνοι, ἢ δυνατοί.

[Οἷφι:] χοῖνιξ.

[Οἷχαλῆες:] ἀπὸ τόπου.

[Οἷχεται:] πορεύεται. καὶ **[Οἷχήσομαι,]** πορεύσομαι.

[Οἷχνῶ:] περιέρχομαι. τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἷχνῶ. Ἡλέκτρα φησί.

[Οἷχόμενος:] πορευόμενος.

[Οἷχωκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι φίλοι·] Τέκμησά φησι διὰ τὸν Αἴαντος θάνατον.

[Υῶ υῶ, υῶ υῶ, υῶ υῶ:] ἐπίρρημα θαυμαστικόν· ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν, ὁσφραϊνόμενοί τινας κνίσους.

[Υάδες:] οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Ταύρου ἀστέρες.

[Υακινθίδες:] θυγατέρες Ὑακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου.

[Υακίνθινον:] ὑπομελανίζον, πορφυρίζον.

[Υάκινθος:] ὄνομα κύριον.

[Υάλη:] ὕαλος. **[Υαλός]** ἐστὶν ἀφ' ἧς πῦρ ἄπτουσι. καὶ φησιν Ἀριστοφάνης· ὁπότεν γράφοιτο ἡ δίκη, ἀπωτέρω στὰς ὠδὶ πρὸς τὸν ἥλιον τὰ γράμματ' ἐκτέλξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης. ἔστι δὲ κατασκευάσμα ὕαλου τροχοειδὲς ἠλέκτρου, εἰς τοῦτο τεχνασθέν· ὅπερ ἐλαίῳ χρίσαντες καὶ ἠλίῳ θερμήναντες προσάγουσι θρυαλλίδα καὶ ἄπτουσι. τοῦτο οὖν ὁ γέρων πρὸς Σωκράτην διαλεγόμενός φησιν, εἰ ὑφάψαιμι διὰ τῆς ἠλέκτρου καὶ προσαγάγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ τῇ τοῦ γράμματος, ἀφανίσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης.

[Υάλιος:] πολέμιος. καὶ **[Ενυάλιος, Υάμπολις:]** ὄνομα πόλεως.

[Υβάδαι:] δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος.

[Υβός:] ὁ κυρτός. καὶ **[Υβωσις,]** ἡ κύρτωσις. καὶ **[Υβάζειν],** τὸ ἐμεῖν· οἱ γὰρ ἐμοῦντες ἀπὸ τῆς βίας κυρταίνεин ἐοίκασιν.

[Υβρίζειν:] ἐπὶ τοῦ αἰσχυρῶς διαιτᾶσθαι. ὑπέλαβε πονηροὺς ὄντας ὑβρίζειν καὶ ῥαστωνεύεσθαι. ὁ δὲ οὐ μάτην ἔζη ὥς γε ἐμὲ κρίνειν, οὐδὲ μὴν ὥς οἱ πολλοὶ ἐς τραπέζας κεκυφέναι καὶ ἐμπίπλασθαι καὶ ὑβρίζειν σπεύδων, ἀλλὰ πλέον τι εἰδέναι μαστεύων ὑφ' ἡγεμόνι θεῶ.

[Υβρίζοντες:] σκιρτῶντες. Ἡρόδοτος.

[Υβρίζω·] αἰτιατικῇ.

[Υβρις:] ὑπόβαρος τις οὔσα· ἢ παρὰ τὸ ὕειν βάρος.

[Υβρις φυτεύει τύραννον.] ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν, ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα. διὰ τῆς ὕβρεως, φησὶν, ἀνανεοῦται ὁ τύραννος. καὶ ὅταν, φησί, πολλὰ διαπράξηται, τότε εἰς μεγάλην ἀνάγκην ἐμπίπτει, διὰ τῆς ὕβρεως ἐπαρθεῖς. τοῦτο γὰρ ση μαίνει τό, ἀκροτάταν εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον ὥρουσεν εἰς ἀνάγκαν. παίδων μὲν γὰρ οἱ γεγονότων ὕβρεις διὰ τὸ σύννηθες οὐδὲ ὕβρεις ἐνομίσθησαν· ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τοιαῦτα ἀμαρτάνειν. Εὐνάπιος φησι περὶ Καρίνου βασιλέως.

[Υβρις:] ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας, αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον. Λυσίας ἐν τῷ Περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην· καίτοι τίς οὐκ οἶδεν ὕμῶν, ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἔστι μόνον τιμῆσαι, τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὕμῖν θανάτῳ ζημιοῦν.

[Υβρίσασιν:] ἐξαμαρτήσασιν αἰσχυρῶς· ἔνθα καὶ στρατιώταις ἔξω τοῦ προσήκοντος ὑβρίσασιν ἐπέθηκε δίκην· ἐλάττων δὲ ἦν ἡ δίκη τοῦ προσήκοντος.

[Υβρισεν οὐχ ὁ πατάξας, ἀλλ' ὁ ἐπιπλήξας καὶ ὀνειδίσας.] καὶ σύνταξις· ὑπὸ ἀγανακτήσεως καὶ πρὸς ὕβρεως τιθέμενος, ὅτι μὴ τὰ πρῶτα ἐπεπίστευτο τὴν στρατιάν. Ἀριστοφάνης· εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστί, καὶ πολλὴ τρυφή (ἀντὶ τοῦ ἀλαζονεία), ὅτ' ἐγὼ μὲν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου, αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ· τοῦτον δ' ὀχῶ, ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο.

[Υβριστάς:] τοὺς θρασεῖς, καὶ λοιδόρους.

[Υβριστις:] ἡ ὕβρις, καὶ ἡ ἀτιμία.

[Υβριστότερος.] Ξενοφῶν· οἱ ἀμελεῖσθαι δοκοῦντες στρατιῶται, οἱ μὲν ἀγαθοὶ πολὺ ἀθυμότεροι γίνονται, οἱ δὲ πονηροὶ πολὺ ὑβριστότεροι. καὶ αὖθις· οὐδὲν ὑβριστικώτερον ὄχλου πρὸς ὀργὴν καὶ παρανομίαν ὀρμήσαντος.

[Υγεία:] οἰωνιζόμενοι εἰώθασιν λέγειν πρὸς τό, τίς ὁ ζητῶν, ὄνομα ἢ ὑγείαν ἢ τι τοιοῦτον. καὶ ὁ ἔποψ ἔφη· τίνες οἱ ζητοῦντες. οἱ δὲ ἔφασαν, οἱ δώδεκα θεοὶ εἴξασιν ἐπιτρίψαί σε.

[Υγεία:] διττὴ ἐστίν, ἡ μὲν ἐν τῷ ἱατρῷ, ἡ δὲ ἐν τῷ ὑγιαζομένῳ σώματι. καὶ ἡ ἐν τῷ ἱατρῷ ποιητικὴ ἐστὶ τῆς ἐν τῷ σώματι· οὕτω καὶ ἡ ἐν τῷ κόσμῳ τάξις ἐκ τῆς ἐν τῷ δημιουργῷ τάξεως γέγονε. τὸ δὲ ὑγιεινὸν τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστίν· ὑγιεινὸν γὰρ τὸ ποιητικὸν ὑγείας, ὥς τὸ φάρμακον· τὸ δὲ φυλακτικόν, ὥς ἡ δίαίτα· τὸ δὲ σημαντικόν, ὥς χρῶμα, σφυγμός, εὐπνοία, οὔρα.

[Υγεία Ἀθηνᾶ:] ἐπώνυμόν ἐστιν Ἀθηνᾶς. καὶ γὰρ Ὑγεία καλεῖται καὶ Νίκη καὶ Ἴππία καὶ Ἐργάνη.

[Ύγιασθεῖς·] ὁ δὲ ὑγιασθεῖς τοῦ τραύματος.

[Ύγιαίνω·] αἰτιατικῇ.

[Ύγιές·] λυσιτελής, ὠφέλιμον. τῆς πόλεως ἐπ' οὐδὲν ὑγιές. Φιλοκτῆτης· ὦ μηδὲν ὑγιές μήδ' ἐλεύθερον φρονῶν· οἷά μ' ὑπῆλθες, ὥς μ' ἐθηράσω, λαβὼν πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοί. ἀνάξιόν σου, κατὰξιον δ' ἐμοῦ.

[Ύγιέστερος·] ὥσπερ καὶ ὑγιέστερος Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κροτωνιᾶται ἀσκηταί. καὶ ὑγιέστερος κολοκύντης.

[Ύγιέστερος Κρότωνος·] ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγαινόντων ἢ παροιμία. ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦ κρότωνος· λεῖον γὰρ ἐστὶν ὅλον καὶ χωρὶς ἀμυχῆς καὶ μηδὲν ἔχον σίνος.

[Ύγεια·] τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν τὸ κάλλιστον. **[Ύγεία]** ἐστὶ συμμετρία τῶν πρώτων σωματικῶν δυνάμεων, ἃ ἐστὶ θερμότης, ψυχρότης, ὑγρότης, ξηρότης. καὶ **[Ύγεινός·]** ὁ ὑγιής. καὶ ἐπίρρημα **[Ύγεινῶς. Ύγιής·]** ὑγρῆς τις ὢν. ὁ δῖυγρος, καὶ ζῶν. ἀλίβαντες οἱ νεκροί· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα, ἡγουν ὑγρασίαν.

[Ύγρὰ κέλευθα·] τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

[Ύγραινω. Ύγρός·] ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς, καὶ ὁ ῥευματιζόμενος.

[Ύγρῶς·] ὑγρῶς γὰρ κραδαινομένη καὶ τοῖς ποσὶ χαμαιπετής, εὖστολος γινομένη ἐνίκα πάντας τοὺς τῶν θαυματοποιῶν ἐξηγουμένους· φωνήν τε ἔχουσα ἡδεῖαν καὶ ταύτην μετὰ τέχνης ἀφιεῖσα οὐδενὸ.

[τῶν] ἐπ' ἄσμασι θαυμαζομένων ἐκρίθη δευτέρα, ἅτε δὴ οὐκ ἄπειρος ἐρωτικῆς περιεργίας, ἀκκιζομένη σὺν καιρῷ καὶ πρὸς ζηλοτυπίαν εὐφυῶς ἄγουσα τὸν ἄνδρα, ἑαυτῇ μὲν πλοῦτον οὐκ εὐκαταφρόνητον οἶσεν, ἐκεῖνον δὲ κατὰ βαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι ἀπῆλλαξε τῶν τῆδε. καὶ αὖθις· πρὸς γὰρ τὰς δωρεὰς ἦν ὑγρὸς καὶ καταφερέης, πρὸς δὲ τὰς εἰσπράξεις βαρὺς τε καὶ συντεταμένος.

[Ύγρότης·] ἀραιότης, καὶ ἀφέλεια.

[Ύδάσπης·] ὄνομα ποταμοῦ.

[Ύδατηγὸς ἀνήρ·] ὁ ἀντλῶν.

[Ύδατίδες·] σταγόνες.

[Ύδάτιον νᾶμα. Ύδέουσιν·] ἄδουσι, λέγουσιν.

[Ύδω·] τὸ ἄδω.

[Ύδδειν ἔοικε·] καὶ **[Ύδέοιμι·]** ἀντὶ τοῦ ὕμνοϊμι. Αἴθρην τὴν εὐτεκνον ἐπ' ἀγρομένης ὑδέοιμι.

[Ύδερος. Ύδερῶν·] ὑδροπιῶν.

[Ύδδειν ἔοικεν·] ἀντὶ τοῦ ὕμνεϊν.

[Ύδη·] πόλις.

[Ύδος·] τὸ ὕδωρ. ἡ δοτικὴ **[ὔδει. Ύδωρ·]** ὅτι τὸ ὕδωρ ἢ παντελῶς ἄχυμον, ὥς τοῖς ἰατροῖς δοκεῖ· ἢ ἐγγὺς ἄχυμον. ἔχει μέντοι δύναμιν πάντων τῶν χυμῶν δεκτικὴν· διὸ καὶ ἀπολαύει παντὸς χυμοῦ,

ἂν πλησιάσῃ αὐτῷ. λύσις ὀνείρων Νικηφόρου πατριάρχου· ὕδωρ βλύζον κάτωθεν ἐχθροὺς μηνύει. ὕδωρ διαυγὲς ἐκπίνειν χρηστὸν τόδε. ὕδωρ πίνων ὑλῶδες ἐν λύπαις ἔσθῃ.

[Ὑδωρ ἀντιλογίας:] ἀπὸ τοῦ πράγματος ὁ τόπος τὴν προσηγορίαν ἐδέξατο· εἰς Μερρὰν γὰρ ἔλθοντες καὶ πικρὸν εὐρόντες τὸ ὕδωρ κατὰ Μωσέως ἐβόησαν καὶ τοῦ θεοῦ κατελάλησαν. λέγει δέ, ὅτι διήλεγξά σου παρ' ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ τὴν ἀχάριστον γνῶμην.

[Ὑδωρ αὐτοπαγής:] τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς· ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

[Ὑδωρ βορὸν καὶ ἀγρυπνίη βορὸν:] λέγει οὖν, ὅτι τὸ ὕδωρ οὐκ ἐν τοῖς πυρέττουσι μόνον ἐστὶ τροφίμον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγρυπνοῦσιν.

[Ὑδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις:] τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν.

[Ὑδωρ διαπορευόμενον:] ἀντὶ τοῦ ἐσκεδασμένον καὶ παντελῶς ἄχρηστον. Δαβίδ.

[Ὑδωρ παραρρέει:] ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάσειν, ὥς καὶ εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων. καὶ παροιμία· ὕδωρ μένει· ζῆτει ἐν τῷ ἀναπολεῖ. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα πονούντων.

[Ὑδρα:] ἐννεακέφαλος ὄφεις.

[Ὑδραν τέμνειν:] ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται· ἱστορεῖται γὰρ ὕδρα τῇ ἐν Λέρνη ἑκατοντακεφάλῳ τυγχανούσῃ μαχόμενον Ἡρακλέα, ὥς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κελεῦσαι Ἰολάῳ ἐπικαίειν τὰς τεμνομένας.

[Ὑδραν τέμνεις:] ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται· παρ' ὅσον Ἡρακλῆς ὕδραν τέμνων οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει, ἀναδιδομένων αὐθις πλειόνων κεφαλῶν.

[Ὑδρεύειν:] ποτίζειν.

[Ὑδρεία:] τὸ ὑδρεύεσθαι. **[Ὑδρία]** δὲ τὸ ἀγγεῖον.

[Ὑδρηλόν. Ὑδροπικός·] καὶ **[Ὑδροπότης·]** καὶ **[Ὑδροποτεῖν·]** καὶ ζῆτει ἐν τῷ αἵματοπότης.

[Ὑδρορρόα:] τὸ μέρος τῆς στεφανίδος, δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται. ἢ ὁ στενὸς τόπος.

[Ὑδρορρόα] καὶ ἡ ὕφαλος πέτρα. λέγεται δὲ καὶ ὑδρόρροια. οἱ δὲ εἰς τὰς ὑδρορρόας συνωθοῦντες αὐτοὺς διὰ τούτων ἐσώζοντο πρὸς τὰς ναῦς.

[Ὑδροστάσιον:] λίμνη μικρά. παραμειψάμενοι τὸ μέγα τοῦτο ὑδροστάσιον ἀφίκοντο ἐς τὰς λίμνας, ἐν αἷς ἐπιμιγνύμενος ἀπόλλυται ὁ Κωφὴν ποταμός.

[Ὑδρου:] ὄφεως.

[Ὑδρα:] ἐννεακέφαλος ὄφεις.

[Ὑδροφορία:] ἐορτὴ πένθιμος Ἀθήνησιν ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις, ὥς Ἀπολλώνιος.

[Ὑδροχεῖα:] δεξαμεναί. ὀλκὸν τοῦ ὕδατος ἐπεσκεύασε καὶ ὑδροχεῖα ἐπενόησεν.

[Ὑδροπιῶντες:] νοσοῦντες. **[Ὑδροποτῶντες]** δέ.

[Ὑδρωψ:] ἡ νόσος.

[ῚΥαινα:] θηρίον.

[ῚΥέ:] ἀπειλή βραδυνόντων καὶ ἀνοιγνύναι κελευόντων. καὶ γὰ.

[ῚΥεν,] ἀντὶ τοῦ ἔβρεχεν.

[ῚΥέλιον.] καὶ **[ῚΥελος,]** καὶ **[ῚΥέλινον. ῚΥετός:]** τὸ υ μακρόν. ἄγων μέγαν ὑετὸν ἔσθη. Αἰλιανός· ἐμπιπτόντων ὑετῶν, καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἔρρευσε. καὶ ὑετός, ἐκ νέφους μεταβολὴ εἰς ὕδωρ, ἐπειδὴν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία κατενεχθῆ. .

[ῚΥειον:] χοίρειον. καὶ **[ῚΥείων,]** χοιρείων κρεῶν. ἐχορτάσθησαν ὑείων.

[ῚΥεικόν:] υὸς ἴδιον, χοίρου ἔργον. λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθυδήμου εἰπεῖν, ὅτι ὑεικὸν αὐτῷ δοκοίη πάσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι, ὥσπερ τὰ ὑῖδια τοῖς λίθοις. Ξενοφῶν φησιν. ὑηνῶν θρεμμάτων· καὶ ἔδοξέ μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ' ὑηνῶν τινων μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων. Πλάτων Νόμων ζ'. ὑηνεῖς· ὅς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς ὑηνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθεις, οὐ καλῶς ποιῶν. Πλάτων Θεαιτήτῳ.

[ῚΥηνεία·] ἐν πάσῃ ὑηνείᾳ καλινδούμενος.

[ῚΥηνεία:] μωρία. Ἀριστοφάνης· ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνία. διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὥς μωρὸς καὶ συῶδης. ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς. ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι καὶ θρύπτεσθαι ἐπὶ πλούτῳ· ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα παχὺς καὶ χοιρώδης. τινὲς δὲ ὑηνεῖαν τὴν δυσωδίαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων φασίν· οἵπερ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενοι δυσώδη ἀποπατοῦσι καὶ εἰς βόρβορον διαλύονται. ἦν δὲ καὶ ἄλλος, ὁ εἰς Ὅμηρον γράψας· ὅς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο. ἢ νῦν γενεὰ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστου διεφθαρμένη, ταπεινὰ καὶ γυναικεῖα φρονοῦσα, δειλίᾳ σύνοικος καὶ πάσῃ ὑηνείᾳ, φιλοχρήμων, μικροπρεπής, δουλεύειν ἐθέλουσα, ἄς φαλῶς οὐδέν τι μέγα οὐδὲ ἐλεύθερον διαπραττομένη, ἀνδραποδώδης καὶ ἀσθενής, γαστρί καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσα οὔτε θυμῷ γενναίῳ χρωμένη· οἶον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον, ἐκνενευρισμένον, οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον. τοιάνδε εἶναι καὶ πολλῷ χαμαιπετεστέραν ἐπεδείκνυε τὴν ζωὴν τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολλοὶ τευομένων.

[ῚΥηνία] δὲ ἡ συγγένεια.

[ῚΥηνεῖς:] ῥῆμα. ὑεικόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς. καὶ ὑηνῶν θρεμμάτων· ζητεῖ ἄνω.

[ῚΥηνῶν:] σκαιῶν, καὶ ἀμαθῶν. καὶ **[ῚΥηνεύς,]** ὁ σκαιός.

[ῚΥης,] ῚΥου. ἐπίθετον Διονύσου· ὥς Κλείδημος. ἐπειδὴ, φησίν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον. ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην ῚΥην λέγεσθαι καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφούς ῚΥάδας. Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸ ῚΥην.

[ῚΥίειον:] κρέας προβάτειον.

[ῚΥθλεῖς:] φλυαρεῖς· ὕθλος γὰρ ἡ φλυαρία.

[ῚΥίδιον·] Ξενοφῶν φησιν, ὅτι ὑεικὸν αὐτῷ δοκοίη πάσχειν ὁ Κριτίας ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι, ὥσπερ τὰ ὑῖδια τοῖς λίθοις.

[ῚΥῖδοϋς:] ὁ υἱοῦ υἱός. ὁ ἔγγονος.

[ῚΥλακόμωροι:] ὑλακτικοί, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονοῦμενοι.

[Ύλακτεϊ·] αἰτιατικῇ. ἐμμανῶς καὶ ἀναιδῶς βοᾷ, ὡς κύων· τοιαυθ' ὕλακτεϊ· σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας ὁ πάντα κλεινὸς οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη.

[Ύλακτούσης·] μαργώσης. ἐν Ἐπιγράμμασι· τῷ σὺ δίδου μὴ πολλά, δι' εὐάγρου δὲ λίνιοιο, δαῖμον, ὕλακτούσης νηδύος ἡσυχίην.

[Ύλαν κραυγάζειν·] ἱστοροῦσιν Ὑλαν τὸν Θειοδάμαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις· γενομένων δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον, ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι. τούτου δὲ ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκρα γέναι καὶ ὀνομαστὶ ἀνακαλεῖν τὸν Ὑλαν, μηδὲν περαίνοντα. διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι. καὶ νῦν δὲ Κιανοὺς ἔτι ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους ἐορτάζειν τῷ ἥρωϊ.

[Ύλας·] ὄνομα κύριον.

[Ύλαϊα·] ἐκ τοῦ ὕλη. καὶ **[Ύλαῖος, Ύλειώτης·]** ὁ ἐν ὕλῃ διατρίβων. ἐν Ἐπιγράμμασι· τοῦτό σοι, Ύλειῶτα, κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο δέρμα λυκορραίστης ἐκρέμασεν.

[Ύλη·] ὁ σύνδενδρος τόπος. **[Ύλη]** καὶ ἡ σκῆψις, ἡ υπόθεσις. ὕλας χορηγῶν καὶ τοσαύτας καὶ ξένας.

[Ύλήεσσα·] σύνδενδρος.

[Ύληκοίτης, Ύληωροί·] οἷς τὰ διὰ τῆς ὕλης ἔργα ἐν φροντίδι ἐστί. λέγει δὲ τοὺς φύλακας τοῦ ὄρους.

[Ύληφόρον·] ξυληφόρον.

[Ύλλίδης, Ύλλος·] ὄνομα κύριον. ὅτι Βουθοίνας ὁ Ἡρακλῆς Ύλλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πεινάσαντος, ἓνα τῶν ἀροτήρων βοῶν Θεοδάμαντος θοινήσας ἔφαγεν.

[Ύμά, Ύμεδαπῶν·] τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους· συγγενῶν· ἡ τῆς αὐτῆς χώρας.

[Ύμέλην·] στεῖραν, ἄγονον.

[Ύμεναίων·] γαμικῶν ὕμνων. Ύμέναιος γὰρ ἐκείνων Λυδὸς ἄδεται. τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὁμνητῆρ' ὕμεναίων, κύκνον, τὸν Μουσῶν ἄξια μελψάμενον.

[Ύμενῶδες·] λεπτότατον, καὶ οἶον εἰπεῖν, ἀερῶδες.

[ὕμμες] καὶ **[ὕμμιν·]** ψιλοῦται· ὡς Αἰολικόν.

[Ύμεῖς μὲν ἄρα ζητε νυμφίων βίον·] διότι οἱ γαμοῦντες στέφονται σισύμβροις καὶ φυτοῖς τισιν. ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

[Ύμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι·] χρησμοῦ κομμάτιόν ἐστι παροιμιαζόμενον οὕτως· ἵππον Θεσσαλικὴν Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα, ἄνδρας δ', οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης. ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείνονες, οἳ τε μεσηγὺ Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου, Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο. ὑμεῖς δ', Αἰγίεες, οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ. ἱστορεῖ δὲ Μνασέας, ὅτι Αἰγίεῖς οἱ ἐν Ἀχαΐᾳ καταναυμαχῆσαντες Αἰτωλοὺς καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀνατιθέντες, ἡρώτων τίνες εἶεν κρεῖττους τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα. καὶ Ἴων δὲ Αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ. τινὲς δὲ οἶονται Μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτὸν καὶ

προφέρονται, ὑμεῖς δ', ὧ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι. ὥς καὶ Καλλίμαχος ἐπὶ τοῖς Ἐπιγραμματίοις· τῆς δὲ ταλαίνης νύμφης, ὥς Μεγαρέων, οὐ λόγος οὐδ' ἀριθμός.

[Ῥμήν,] ὑμένος.

[Ῥμηττός:] τόπος, ὄρος.

[Ῥμήτιον μέλι:] τὸ εὐχρηστον πρὸς ἰατρούαν. Ῥμηττός δέ ἐστι τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.

[Ῥμνεῖν:] ὀδύρεσθαι, μέμφεσθαι, λοιδορεῖν. κατ' εὐφημισμὸν· ὥς ἐν α' Πολιτείας Πλάτων.

[Ῥμνηπολείτω:] ὑμνεῖτω. καὶ **[Ῥμνηπόλος. Ῥμνη σε·]** ὁ τοῦ φωτός διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὥς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνη σε, Χριστέ, τὸν δημιουργόν. τὸ γὰρ ὥς ἀντὶ τοῦ ὅπως κεῖται.

[Ῥμνήσεις·] ἡ τραγωδία φησί· χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.

[Ῥμνεῖτω:] δοξαζέτω.

[Ῥμνιδι:] ἀπὸ Ῥμνις εὐθείας. Ῥμνιδος.

[Ῥμνοπόλος:] ὁ περὶ τοὺς Ῥμνους ἀναστρεφόμενος. πολλὰι μητέρες Ῥμνοπόλων. περὶ Ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ.

[Ῥμνωδία·] καὶ **[Ῥμνωδός. Ῥμνιν:]** γεωργικὸν ἐργαλεῖον· καὶ ῥόπαλον. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἱστοβόην τε σὺν γυροῖς ἀρότροις καὶ φιλόγαϊον Ῥμνιν. τὸ δὲ Ῥ μακρόν.

[Ῥόμενος:] βρεχόμενος.

[Ῥομουσία:] ἀπαιδευσία, χοιρωδία. Ἀριστοφάνης· θαυμάζω τῆς Ῥομουσίας.

[Ῥοσκυαμᾶν:] μεμηνέναι, παραπαίνειν. Φερεκράτης Κοριαννοῦ· Ῥοσκυαμᾶς ἀνὴρ γέρων.

[Ῥοσκύαμον:] εἶδος βοτάνης.

[Ῥώδεις:] οἱ Ἴπποκράτους υἱεῖς Ῥώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμωδοῦντο· καὶ τάχ' ἂν εἶησαν προκέφαλοι. καὶ Εὐπολῖς· εἷς. Ἴπποκράτους παῖδες ἐμβόλιμοί τινες, βληχητὰ τέκνα. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Τελέσιππος, Δημοφῶν, Περικλῆς.

[Ῥώ:] τὸ βρέχω· αἰτιατικῇ. καὶ Ῥεῖ σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ.

[Ῥών:] βρέχων. **[Ῥῶν]** δὲ χοιρείων κρεῶν.

[Ῥιώνός:] ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.

[Ῥιώθης:] υἱοθετήτης.

[Ῥιώσαι τὸν παῖδα:] υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετόν. καὶ υἱώσει, τῇ υἱοθεσίᾳ. καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὸν ἐποίησατο. καὶ τὰς υἱώσεις, τὰς υἱοθεσίας. ἢ χρῆσις παρὰ Αἰλιανῷ πολλή.

[Ῥυπαποτρέχειν·] τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν Πνύκα Ῥυπαποτρέχειν ἔχουσι μὴδὲ πάτταλον. ἀντὶ τοῦ ὀπίσω τρέχειν, μὴδὲ τὸ τυχὸν ἔχουσιν· οἱ γὰρ ὕστερον ἐρχόμενοι εἰς τὴν Πνύκα οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν.

[Ῥυπάγγελτος·] ὁ δὲ κατορρωδήσας, μὴ γενόμενος Ῥυπάγγελτος τοῖς Ῥωμαίοις κινδυνεύσῃ. ἀντὶ τοῦ καταφανής.

[Υπάγει:] ἐξαπατᾷ. ἢ υποτάσσει. ὑπάγει τὰ προβλήματα τοῖς γενικοῖς. ὑπάγοντος δὲ αὐτὸν τοῦ κέρδους, καὶ ἐπὶ μᾶλλον υποθήγοντος.

[Υπάγειν εἰς δίκην:] τὸ ἄγειν. καὶ Θουκυδίδης, καὶ ἄλλοι.

[Υπαγκάλιος παῖς·] ὁ εἷς δέκα ἔτη γεγονὼς καὶ ὁ ἕτερος ὑπαγκάλιος.

[Υπαγόμενος:] ἐξαπατῶν. ὑπαγόμενος δὲ τοὺς παῖδας προσωτέρω τῆς πόλεως.

[Υπαγόμενος:] πειθόμενος, ἀπατώμενος. γυναίου ἀκολάστου καὶ τυραννικοῦ διαβολαῖς ὑπαγόμενος.

[Υπαγορεῦσαι·] δοτικῇ· διερμηνεῦσαι. καὶ ὁ Λογοθέτης περὶ Συμεὼν τοῦ Στυλίου· τὸν δὲ τὸν μοναδικὸν αὐτῷ βίον ὑπαγορεῦσαι.

[Υπάγουσιν:] ἀντὶ τοῦ προάγουσι. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

[Υπαγωγάς:] τὰς ἀναχωρήσεις. διώξεις τε καὶ ὑπαγωγάς, φησὶ Θουκυδίδης. καὶ αὖθις· καὶ πέρα τοῦ μετρίου δειμαίνοντας ἐς ὑπαγωγὴν μετανίστασθαι. ἀντὶ τοῦ ὑπαναχώρησιν.

[Υπαγωγαί:] ἀπάται.

[Υπαγωγεύς:] ἐργαλεῖόν τι τεκτονικόν· ὥς τινες σιδηροῦν, οἷον πτυῖδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας· ὃ τινες παράξυστον καλοῦσιν. οἱ δὲ πηλὸν τινα· καθὼς καὶ Ἑρμιππος· ξύνεστι γὰρ δὴ δεσμῷ μὲν οὐδενί, τοῖσι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις. καὶ Ἀριστοφάνης Ὀρνισι· καὶ νῆ Δία γ' αἱ νῆτται περιεζωσμένοι ἐπλινθοφόρου· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα ἐπέτοντ' ἔχουσαι. ἐζωσμένοι δὲ αἱ νῆτται διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λευκήν.

[Υπαγωγή:] υποχώρησις. ὅπως μὴ ἐθελοκακοῦντες ἐς ὑπαγωγὴν ὀξύτεροι εἶεν, τῶν ἵππων ἀπεβίβασεν.

[Υπακούομαι·] δοτικῇ.

[Υπαλπία:] ὄνομα πόλεως.

[Υπαλύξας:] ἐκφυγών.

[Υπάλυξις:] ἔκκλησις.

[Υπανέντος:] ἐνδόντος.

[Υπανίσχει:] ὑπανατέλλει.

[Υπανθῶ] αἶι.

[Υπαντιάζων:] ὑπαντῶν.

[Υπαντῶ·] δοτικῇ. **[Υπαντῶ]** ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἀπαντῶ δὲ ἐπὶ τοῦ κριτηρίου.

[Υπάξεσθαι:] ὑπαγαγεῖν, υποτάξαι. ὑπισχνεῖται δὲ πολλὰ μὲν ὑπάξεσθαι αὐτῷ τῶν ἐπὶ τῆς ὁχθῆς ἐρυμάτων.

[Υπαποτρέχειν:] ὀπίσω τρέχειν. Ἀριστοφάνης· τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις εἰς τὴν Πνύκα ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μὴδὲ πάτταλον. τουτέστι μὴδὲ τὸ τυχόν.

[ῚΥπαρ:] ἀλήθεια, οὐκ ἐν ὀνείρῳ. τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ. οἷον φανερώς, ἀληθῶς ὑπάρχον. ἐμοὶ διηγοῦ σὺ τοῦμὸν ὄναρ· ἐγὼ δ' ἔοικα τὸ σὸν ὕπαρ ἀφηγεῖσθαι. **[ῚΥπαρ]** λέγει τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ· ὡς ἐναργῶς ὑπάρχον, ἀληθές. κατὰ ἀποκοπὴν τῆς τε λευταίας συλλαβῆς τῆς χον.

[ῚΥπαρ:] ἐγρηγορός. ὀπτασία ἀληθῆς. βεβαίας καὶ ἀληθοῦς ἀγγελίας.

[ῚΥπαρραττομένης:] κινουμένης, πληττομένης. ἵππων χρεμετιζόντων, τῆς γῆς τοῖς ποσὶν αὐτῶν ὑπαρραττομένης, ὅπλων συγκρουομένων.

[ῚΥπαρκτά:] μόνιμα, ὑπάρχοντα.

[ῚΥπαρξάμενος:] κατάρξας. χρόνῳ δὲ οἱ Ἕλληνες Χίων ὑπαρξάντων, ἐπρεσβεύσαντο πρὸς Λακεδαιμονίους.

[ῚΥπαρχος:] ὁ ὑφ' ἐτέρου ἀρχόμενος, ὁ ὑποτεταγμένος ἐτέρῳ, ὁ μὴ ὦν αὐτοκράτωρ. Σοφοκλῆς· Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν. οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοι τόνδε κοσμήσαι πλέον ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός ἢ καὶ τῷδέ σε. ὑπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἐπλευσας, οὐχ ὅλων στρατηγός, ὥστ' Αἴαντος ἠγεῖσθαι ποτέ.

[ῚΥπάρχων:] προκατάρχων. ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος. καὶ τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἀπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι, καὶ προεῖναι, φθάνειν. Μένανδρος· οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ ὑμῖν εὐνοεῖν, ἀλλὰ ὑπάρχειν τοῦτο.

[ῚΥπασπισταί:] δορυφόροι. τῷ δὲ Χοσρόῃ ὑπασπισταὶ καὶ δορυ φόροι λ' ὑπῆρχον.

[ῚΥπατε κρειόντων:] βασιλεῦ βασιλευόντων, ἐξοχώτατε, μέγιστε.

[ῚΥπατεία:] ἡγεμονία.

[ῚΥπάτη:] χορδὴ μουσική, βαρὺν φθόγγον ἀποτελοῦσα. νοῦσον ὅτ' ἐς ὑπάτην ὠλίσθανε, τέρμα τ' ἄφυκτον, εἶδεν ἀριστείην ἐμφανὲς εἰς ἰδίην· πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἐὼν ἔγχος.

[ῚΥπατία:] ἡ Θέωνος τοῦ γεωμέτρου θυγάτηρ, τοῦ Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου, καὶ αὐτὴ φιλόσοφος καὶ πολλοῖς γνῶριμος· γυνὴ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου. ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρκαδίου. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διόφαντον, τὸν ἀστρονομικὸν Κανόνα, εἰς τὰ Κωνικὰ Ἀπολ' λωνίου ὑπόμνημα. αὕτη διεσπάσθη παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβρισθὲν καθ' ὅλην τὴν πόλιν διεσπάρη. τοῦτο δὲ πέπονθε διὰ φθόνον καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομίαν· ὡς μὲν τινες ὑπὸ Κυρίλλου, ὡς δὲ τινες διὰ τὸ ἔμφυτον τῶν Ἀλεξανδρέων θράσος καὶ στασιῶδες. πολλοῖς γὰρ καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς ἐπισκόπων τοῦτο ἐποίησαν· τὸν Γεώργιον σκόπει καὶ τὸν Προτέριον. Περὶ Ὑπατίας τῆς φιλοσόφου. ἀπόδειξις, ὡς στασιώδεις οἱ Ἀλεξανδρεῖς. αὕτη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη καὶ ἐπαιδεύθη. τὴν δὲ φύσιν γενναιοτέρα τοῦ πατρὸς οὖσα οὐκ ἠρκέσθη τοῖς διὰ τῶν μαθημάτων παιδεύμασιν ὑπὸ τῷ πατρί, ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίας ἤψατο τῆς ἄλλης οὐκ ἀγεννῶς, περιβαλλομένη δὲ τρίβωνα ἢ γυνὴ καὶ διὰ μέσου τοῦ ἄστεος ποιούμενη τὰς προόδους ἐξηγεῖτο δημοσίᾳ τοῖς ἀκροᾶσθαι βουλομένοις ἢ τὸν Πλάτωνα ἢ τὸν Ἀριστοτέλην ἢ ἄλλου ὅτου δὴ τῶν φιλοσόφων. πρὸς δὲ τῷ διδασκαλικῷ καὶ ἐπ' ἄκρον ἀναβάσσει τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς, δικαία τε καὶ σώφρων γεγονυῖα, διετέλει παρθένος, οὕτω σφόδρα καλὴ τε οὖσα καὶ εὐειδής, ὥστε καὶ ἐρασθῆναί τινα αὐτῆς τῶν προσφοιτῶντων. ὁ δὲ οὐχ οἷός τε ἦν κρατεῖν τοῦ ἔρωτος, ἀλλ' αἰσθῆσιν ἤδη παρείχετο καὶ αὐτῇ τοῦ παθήματος. οἱ μὲν οὖν ἀπαιδευτοὶ λόγοι φασί, διὰ μουσικῆς αὐτὸν ἀπαλλάξαι τῆς νόσου τὴν Ὑπατίαν· ἡ δὲ ἀλήθεια διαγγέλλει πάλαι μὲν διεφθορέναι τὰ μουσικῆς, αὐτὴν δὲ προενεγκαμένην τι τῶν γυναικείων ῥακῶν αὐτοῦ βαλλομένην

καὶ τὸ σύμβολον ἐπιδείξασαν τῆς ἀκαθάρτου γενέσεως, τούτου μέντοι, φάναι, ἔρᾳς, ὧ νεανίσκε, καλοῦ δὲ οὐδενός, τὸν δὲ ὑπ' αἰσχύνης καὶ θάμβους τῆς ἀσχήμονος ἐπιδείξεως διατραπήναι τε τὴν ψυχὴν καὶ διατεθῆναι σωφρονέστερον. οὕτω δὲ ἔχουσιν τὴν Ὑπατίαν, ἔν τε τοῖς λόγοις οὖσαν ἐντρεχὴ καὶ διαλεκτικὴν ἔν τε τοῖς ἔργοις ἔμφρονά τε καὶ πολιτικὴν, ἢ τε ἄλλῃ πόλιν εἰκότως ἡσπάζετό τε καὶ προσεκύνει διαφερόντως, οἳ τε ἄρχοντες αἰεὶ προχειριζόμενοι τῆς πόλεως ἐφοίτων πρῶτοι πρὸς αὐτήν, ὡς καὶ Ἀθήνησι διετέλει γινόμενον. εἰ γὰρ καὶ τὸ πρᾶγμα ἀπόλωλεν, ἀλλὰ τό γε ὄνομα φιλοσοφίας ἔτι μεγαλοπρεπές τε καὶ ἀξιάγαστον εἶναι ἐδόκει τοῖς μεταχειριζομένοις τὰ πρῶτα τῆς πολιτείας. ἤδη γοῦν ποτε συνέβη τὸν ἐπισκοποῦντα τὴν ἀντικειμένην αἵρεσιν Κύριλλον, παρίοντα διὰ τοῦ οἴκου τῆς Ὑπατίας, ἰδεῖν πολὺν ὠθισμὸν ὄντα πρὸς ταῖς θύραις, ἐπιμῖξ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων, τῶν μὲν προσιόντων, τῶν δὲ ἀπιόντων, τῶν δὲ καὶ προσισταμένων. ἐρωτήσαντα δὲ ὅ τι εἶη τὸ πλῆθος καὶ περὶ οὗ κατὰ τὴν οἰκίαν ὁ θόρυβος, ἀκοῦσαι παρὰ τῶν ἐπομένων, ὅτι προσαγορεύοιτο νῦν ἡ φιλόσοφος Ὑπατία καὶ ἐκείνης εἶναι τὴν οἰκίαν. μαθόντα δὲ οὕτω δηχθῆναι τὴν ψυχὴν, ὥστε φόνον αὐτῇ ταχέως ἐπιβουλεῦσαι, πάντων φόνων ἀνοσιώτατον. προελθούσῃ γὰρ κατὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιθέμενοι πολλοὶ ἀθρόοι θηριώδεις ἄνθρωποι, ὡς ἀληθῶς σκέτλιοι, οὔτε θεῶν ὅπιν εἰδότες οὐτ' ἀνθρώπων νέμεσιν ἀναιροῦσι τὴν φιλόσοφον, ἄγος τοῦτο μέγιστον καὶ ὄνειδος προστρεψάμενοι τῇ πατρίδι. καὶ ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν ἐπὶ τούτῳ, εἰ μὴ Αἰδέσιος ἐδωροδοκῆθη. καὶ τῶν μὲν σφαγῶν ἀφείλετο τὴν ποιήν, ἐφ' ἑαυτὸν δὲ καὶ γένος τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ταύτην ἐπεσπάσατο, καὶ ἐξέπλησε δίκην ὁ τούτου ἔκγονος. τούτων δὲ ἡ μνήμη ἔτι σωζομένη τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι συνέστελλεν εἰς μικρὸν κομιδὴν τὴν περὶ τὸν Ἰσίδωρον τῶν Ἀλεξανδρέων τιμὴν τε καὶ σπουδὴν· ὅτε καὶ τοιοῦτου ἐπικρεμαμένου δέους, ὅμως ἕκαστοι ἔσπευδον αὐτῷ συνεῖναι θαμὰ καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ σωφρονοῦντος στόματος ἰόντων ἀκροᾶσθαι λόγων. ἐπεὶ καὶ ὅσοι ῥητορικῶν προΐσταντο διατριβῶν ἢ ποιητικῶν, ἡσπάζοντο τὴν τοῦ φιλοσόφου συχνὴν ὁμιλίαν. εἰ γὰρ καὶ ἀνάγωγος ἦν τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τῇ γε ἄλλῃ φιλοσόφῳ ἀκριβεῖα προσετίθει τι καὶ ἐκείνοις ἐπιμελέστερον εἰς τὰ σφέτερα αὐτῶν τεχνύδρια. τὰ τε γὰρ ἄλλα διηκρίβωτο καὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων λόγων τε καὶ ποιημάτων κρίσιν ἐποιεῖτο διαφέρουσιν τῶν ἄλλων. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τινι λογικῇ ἀκροάσει θεάτροις ὀλίγα μὲν ἐπὶ τὸν τοῦ ἐπιδεικνυμένου, καὶ πάνυ ἡσυχάζοντι τῷ ἐπαίνῳ· καιρίως δὲ ὅμως καὶ κατὰ λόγον. ὅθεν ἅπαν τὸ θέατρον, ὡς εἰπεῖν, τῇ ἐκείνου κρίσει γνῶμονι διεχρήτο τῶν ἁμεινον ἢ χειρον λεγόντων. τῶν δὲ ἐπ' ἐμοῦ γεγονότων κριτικούς ἀνδρας ἐπίσταμαι τρεῖς τὰ λεγόμενα κρίνειν δυναμένους ἄνευ τε μέτρου· τοῦ γὰρ αὐτοῦ ἡ μὲν κρίσις ὁμολογεῖται οὖσα ποιημάτων καὶ συγγραμμάτων. ἐγὼ δὲ καὶ δημιουργὸν ἡγοῦμαι τὸν αὐτὸν ἐκατέρων· μόνον εἰ γυμνασία πρὸς ἑκάτερον ἴση γένοιτο καὶ διὰ προθυμίας τῆς ἴσης. ἓνα δὲ τούτων οὐ φημι τὸν Ἰσίδωρον, ἀλλὰ καὶ πολλῷ ἐλαττοῦσθαι τῶν τριῶν. οἱ δὲ κριταὶ Ἀγάπιος, Σεβηριανός, Νόμος. ἡμέτερος δὲ ἡλικιώτης ὁ Νόμος.

[Ὑπατον:] μέγαν, ὑψηλόν.

[Ὑπατοι:] εἶδος ἰχθύος κητώδους, οἱ καλοῦνται καὶ πρόβατα καὶ πρέποντες. ἀριθμοῖτο δὲ τούτοις καὶ ὁ ὄνος.

[Ὑπατοι:] οἱ τὴν τῶν Ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντες· ἀποσεισαμένη γὰρ τὴν δουλείαν ἡ πολιτεία μετὰ θάνατον Ταρκυνίου δύο στρατηγοῖς ἐνιαυσιαίαν ἔχουσιν ἀρχὴν τὴν ἐξουσίαν ἐπέτρεψε· τῷ μὲν ἀριθμῷ τῶν ἀνδρῶν τὸν τῆς μοναρχίας διωθουμένη φόβον, τῷ δὲ συνεσταλμένῳ τῆς ἐξουσίας μετρίου τοῦ ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν κοινῶν ἀπεργαζομένη. ὁ γὰρ νῦν ὑπὸ πελέκεσιν τε καὶ ῥάβδοις δορυφορούμενος καὶ στρατοπέδων ἐξηγούμενος, τῆς μετ' ὀλίγον μεταβολῆς εἰς ἔννοιαν καθεστάμενος, μέτριόν τε καὶ δημοτικὸν παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς ἀρχομένοις. εἰ δ' ἄρα τις βαρέως τε

καὶ ἀλαζονικῶς χρῶτο τῇ δυνα στείᾳ, ῥαδίως οὗτος ὑπὸ θατέρου τῶν ἡγεμόνων, ἰσοπαλῇ δύναμιν ἔχοντος, γυμνοῦται τοῦ φρονήματος. τούτῳ δὴ οὖν τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας φυγούσης τυραννίδος βαρύτητα καὶ δημοκρατίας ἀκολασίαν, προχειρίζεται πρώτους στρατηγούς αὐτοκράτορας ἄνδρας δύο, κονσούλας αὐτοὺς ὀνομάσασα, οἷα δὴ προβόλους καὶ προηγόρους τινάς· οὓς Ἕλληνες μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας ὑπάτους προσηγορεύεσσι. πρῶτος δὲ ὕπατος εὐνούχων ἀπεδείχθη ἐπὶ Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου, τῶν υἱῶν Θεοδοσίου, Εὐτρόπιος, ὁ πρόκοιτος τοῦ βασιλέως. ἐδιφροφορεῖτό τε διὰ τῆς πόλεως, οὐδὲν τῶν δεινῶν ἀπολιμπάνων, τὰς μὲν ἀρχὰς δημοσίᾳ πιπράσκων καὶ τοὺς τι δυνα μένους συκοφαντῶν ἐξορίαις τε τοὺς μεγιστάνας ὑποβάλλων καὶ πᾶσαν ὕβριν τοῖς τῆς συγκλήτου βουλῆς ἐπάγων. ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν βαρβάρων ἀπείχετο συμμαχίας, ὥς ἂν αὐτὸς ἐλπίζων εἰς τὴν τοῦ βασιλέως μεταβαίνειν ἀξίαν. καὶ τοὺς ἐν ἐκκλησίαις πεφευγότας συλλαμβάνειν ἐθέλων νόμον προϋθῆκεν, ἐπιτρέποντα καὶ τοὺς ἐκ τῶν θυσιαστηρίων ἀφέλκεσθαι. ὃς προσκρούσας τῷ βασιλεῖ καὶ καταφυγὼν εἰς τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖθεν ἀφηρέθη. Θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβληθέντα αὐτῷ Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον καθεῖλε τῆς τιμῆς καὶ δημοσιεύσας αὐτὸν ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατέταξε, διάταξιν ἐκφωνήσας, εὐνούχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν.

[Ὑπ' αὐγὰς:] ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

[Ὑπαυλον:] ἐνδόμυχον, ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς.

[Ὑπαχθέντες:] ἀπατηθέντες.

[Ὑπαὶ δείους:] ὑπὸ τοῦ φόβου.

[Ὑπαιθα:] εἰς πλάγιον.

[Ὑπαίθριον:] ὑπὸ τὸν ἀέρα. καὶ ὕπαιθρον ὁμοίως. Εὐνάπιος· Μάξιμος τε καὶ Πρίσκος λόγου μὲν μετεχέτην, τῆς δὲ τῶν κοινῶν καὶ ὑπαίθρων πραγμάτων πείρας ἐλάχιστον. καὶ αὖθις· ὥς ἂν ὕπαιθρόν τινα καὶ ἔννομον ἀγωνισάμενος μάχην. τουτέστι προφανῇ. καὶ **[Ὑπαιθρος.**

Ὑπαικάλλων:] κολακεύων, σαίνων. Ἄλβιος ἐς τὴν ἱππὰδα τελῶν, τὴν Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλλων ἅμα φάτην.

[Ὑπαίμακε:] διέφθειρεν. οὐ σε κυνῶν γένος εἶλ', Εὐριπίδη, ἀλλ' αἵδης καὶ γῆρας ὑπαίμακεν.

[Ὑπαινιττόμενοι:] παραδηλοῦντες. ἔστι τεκμηριῶσαι, ὥς ὑπαινιττόμενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον, τῷ τοιῷδε ἐχρήσαντο κόμπῳ.

[Ὑπέβρεχον:] οἶνω ἐμεθύσκοντο. εἶτα ὑπέβρεχον, θαμινὰ πίνοντες καὶ ἀκράτου σπῶντες.

[Ὑπεδέξαντο:] ἐνεχειρήσαντο, ἀνελάβοντο. οἷς μὴ βουλευθέντες ὥς κατ' αὐτοῦ στρατευομένοις συμμαχεῖν, τὸν πόλεμον ὑπεδέξαντο.

[Ὑπεδέξαντο.] καὶ **[Ὑπεδέχοντο.]** πολλοὶ δὲ τῶν Γετῶν μεθίσταντο καὶ τρισχίλιοι κατεκομίσθησαν. ἐντυχόντες δὲ τοῖς στρατηγοῖς εὖνοί τε ἔσεσθαι ὑπεδέχοντο καὶ ὑπακούειν τοῖς ἐπιτάγμασιν.

[Ὑπέδυσ:] ὑπείσῃλθεν.

[Ὑπέδυσαν:] ἐδεδοίκεσαν. παραυτίκα ἐπιτίθεσθαι, οἷσπερ πάλαι ὑπέδυσαν. ἐπετίθεντο.

[Ὑπεζωσμένος:] περιβεβλημένος, ἐπισυρόμενος.

[Ὑπέθραττε·] ζητεῖ ἐν τῷ θράττειν.

[Υπέκκαυμα:] ἡ ὕλη τῆς φλογός, ἡ τροφή. καὶ **[Τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα,]** αἱ τροφαὶ τῶν παθῶν, αἱ τρέφουσι τὰ πάθη.

[Υπεκίνει:] παρέτρεπε. πρῶτον μὲν ὑπεκίνει αὐτοῖς τὰς γνώμας, ἔπειτα ἐς λαλίαν πολλὴν καὶ ἀνόητον προῆγεν.

[Υπεκλαλῶ·] αἰτιατικῇ.

[Υπεκώμασε:] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναιδῶς τι ποιούντων.

[Υπεκρούσω:] ἤνιξω. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐφθέγξω, ἀνεκρούσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιθαρῶν ἢ τινος ἄλλου ὀργάνου.

[Υπεκτρέχω·] γενικῇ.

[Υπελάβομεν:] προσδεχόμεθα, φησί, ταύτην σου τὴν ἐπικουρίαν. Δαβίδ· ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

[Υπελθεῖν:] ὑποδραμεῖν. καὶ **[Υπελθούσης,]** ἀντὶ τοῦ ἀπατησάσης. οἱ δέ, τῆς γυναικὸς αὐτοῖς οὕτως ὑπελθούσης, οὐδένα ὑπονοήσαντες δόλον ἀπῆλθον.

[Υπελείφθη:] ἀντὶ τοῦ οἴκαδε κατελείφθη, ὑπελείπετο.

[Υπελύθη:] ἐξητόνησεν, ἐχαυνώθη. ἐν δὲ τούτῳ τὸ ἀκμαιότατον τῆς ὁρμῆς αὐτοῖς ὑπελύθη.

[Υπέμβρουον:] τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν.

[Υπέμειναν:] προσεδόκησαν. ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοί.

[Υπέμεινεν:] ἔκρινεν, ἐλογίσατο. ὁ δὲ Τίτος διαφυγόντα μὲν ἐκ τῶν πολεμίων ἀνελεῖν οὐχ ὑπέμεινε, διεδέξατο δὲ τῆς στρατιᾶς. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Πρόκλος ἐκέλευσεν Ἰσίδωρον τριβωνοφορεῖν· ὁ δὲ οὐχ ὑπέμεινε, καὶ ταῦτα Πρόκλον ἴσα καὶ θεῷ σεβόμενος.

[Υπένερθεν:] ὑποκάτωθεν.

[Υπενήνεκται:] ὑπεσύρη.

[Υπενόθευσεν:] ὑπέφθειρεν.

[Υπενόμευεν:] ὑπόνομον εἰργάζετο, ὑπώρυττεν. τῆς δὲ γῆς ὑπαντώσης, ταύτην ὑπενόμευεν.

[Υπενοστήσαμεν:] ὑπεχωρήσαμεν, ἐπανήλθομεν.

[Υπεξελεύσεις:] τιμωρίας, βασάνους, ἐφευρέσεις. Πισίδης· ὁ δὲ Χοσρόης ὑπεξελεύσεις ποικίλας ὑφίστατο ἐμπόνους.

[Υπεξέπεμψεν:] ὑπεξήγαγεν, ἀπέπεμψεν. Ἰάμβλιχος· ὄντας ὠραίους καὶ καλοὺς τοὺς παῖδας ὁ πατὴρ ὑπεξέπεμψεν εἰς τοὺς ποιμένας, φοβούμενος τύραννον ὑβριστὴν.

[Υπεξέσχεν:] ἀφίκετο. ὅτι Κάμιλλος ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἐπιφθονώτατος τοῖς πολίταις γενόμενος ἐγράφη ὑπὸ τῶν δημάρχων, ὥς μηδὲν ἐκ τῆς λείας τῶν πολεμίων τὸ δημόσιον ὠφελήσας· καὶ ἐκουσίως πρὸ τῆς δίκης ὑπεξέσχεν. οὕτω Δίων. καὶ Ἡρόδοτος· ὁ δὲ δεῖμα ἔλαβε Σπαρτιητέων καὶ ὑπεξέσχεν ἐς Θεσσαλίην. ἐντεῦθεν ἀφικόμενος ἐς τὴν Ἀρκαδίαν νεώτερα ἔπρησσε πρήγματα. ὑπεξέσχεν οὖν, ἀντὶ τοῦ, ἔφυγεν, ἀπέδρασεν.

[Υπεξηρείσθωσαν:] ἐκβεβλήσθωσαν, χωρισθῆτωσαν.

[Υπεξίσταμαι·] καὶ **[Υπεξιστάμενος·]** γενικῇ.

[Υπεξιοῦσα·] νεᾶνις γὰρ ἄρτι τῶν παρθενικῶν θαλάμων ὑπεξιοῦσα.

[Υπέπια·] ἐπόπια.

[Υπέπριε τοὺς ὀδόντας.]

[Υπέρ·] πλέον. καὶ ὁ Ἀπόστολος ὑπὲρ ἐγώ, ἀντὶ τοῦ πλέον ἐγώ.

[Υπέρα·] τὸ τοῦ κέρατος τοῦ ἰστοῦ σχοινίον, ᾧ ἀνίεται τε καὶ διατείνεται. γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν ἃ δεῖ ἔχειν ἀφιέντων, ἃ δὲ μὴ δεῖ κρατούντων. ἀφέντες τὴν ὑέραν τὸν πόδα διώκουσιν. ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μὲν παραλιμπανόντων, τὰ περιττὰ δὲ προτιμῶ μένων.

[Υπεράγασθαι·] ὑπερθαυμάζειν.

[Υπεράγοντα·] ὑπερέχοντα. τὸν δὲ ἡλικία ὑψηλὸν ὄντα καὶ ὑπεράγοντα τὸν ἐπίσκοπον, τὴν βλάβην τῇ κεφαλῇ δέξασθαι.

[Υπέρακμος·] ὑπεκδραμὼν τὴν ὥραν.

[Υπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν,] τὸν στρατηγοῦντα μηχαναῖς καὶ τοῖς στρατηγήμασι. Σύμμαχος· πρὸς τὴν Μήλου πολιορκίαν. Φρύνιχος Μονοτρόπῳ· ἀλλ' ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν, στρατηγίας πλήθει καὶ εὐρήμασιν. ἢ ὅτι φρονιμώτατα Μηλίου λιμῶ ἀνεῖλεν. .

[Υπερακοντίζω·] αἰτιατικῇ.

[Υπεραλγῇ χόλον·] ἄγαν ὀδυνηρόν, λυπηρόν. καὶ αὖθις· ὑπεραλγῆς ὢν διὰ τὴν βαρύτητα τῆς ἐπενεχθείσης ὀφθαλμίας αὐτῷ. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἵππος ὑπεραλγῆς ὢν ἐκ τῆς πληγῆς ρύδην ἐφέρετο.

[Υπεραλγῶ·] γενικῇ.

[Υπεραλεῖται·] ὑπερπηδήσει.

[Υπεράλλομαι·] αἰτιατικῇ.

[Υπεραναβαίνω·] αἰτιατικῇ.

[Υπερανάστης·] μετανάστης, μεταβάτης.

[Υπεραναιδεσθήσομαι·] τῇ ἀναιδεῖα νικηθήσομαι. οἷον ἀναιδέστερός μου φανήσεται.

[Υπεράνω·] καὶ **[Υπεράνωθεν.]**

[Υπέραντλον·] πλήρη. οἱ δὲ ὑπέραντλον ποιησάμενοι τὸν πλοῦν ἀσφαλῶς παρεκομίσθησαν εἰς τὴν νῆσον.

[Υπεραποθνήσκω·] γενικῇ.

[Υπεραπολογοῦμαι·] γενικῇ.

[Υπεράριθμοι·] οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολαρίων καλουμένων τρισχιλίων πεντακοσίων ὄντων ἐτέρους δισχιλίους ἐντέθεικεν Ἰουστινιανός, οὓς οὕτως ἐκάλεσεν.

[Υπερασπίζω·] γενικῇ.

[Υπερασπιστής·] φύλαξ. βοηθός.

[Υπεραυγάζω·] γενικῇ.

[Υπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν·] ἀντὶ τοῦ ἀτάκτως, ἀπρεπῶς διαπραττόμενος. οὐδὲ ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν, κατὰ τὸ λόγιον, εἰς τὴν θεοσέβειαν, ἀλλὰ μέτρα ὀρίζων ἑαυτῷ τῆς ἡλικίας ἄξια, γνησίῳ καὶ καθαρῷ συνειδῶτι μεταχειρίζων τὰ περὶ τοὺς θεοὺς.

[Υπερβαλλόντως·] καὶ **[Υπερβάλλω·]** αἰτιατικῇ.

[Υπερβάλοι·] ὑπεκδράμοι.

[Υπερβασίας·] ὀρκῶν παραβάσεις, ἐπιорκίας.

[Υπερβαίνω·] αἰτιατικῇ.

[Υπερβερεταῖος·] κατὰ Μακεδόνας, ὄνομα μηνός. ὁ Ὀκτώβριος. καὶ παροιμία· **[Υπερβερεταῖος,]** ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται· παρὰ γὰρ Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ Ὑπερβερεταῖος ἀνεγράφη.

[Υπερβίη·] ἡ ἀδικία.

[Υπέρβιον·] ὑπερβίως, οἷον ἄγαν βιαίως· ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ· ὑπερήφανον.

[Υπερβλύζω·] γενικῇ.

[Υπερβολή·] ἡ ἀνόρθωσις. πολλοῦ ὠθισμοῦ γενομένου ἐν τῇ τῶν κλιμάκων ὑπερβολῇ. καὶ αὐθις· ἐν ταῖς τῶν ὁρῶν ὑπερβολαῖς ἐκρύπτετο.

[Υπερβολιμαῖος. Ὑπέρβολον·] λίθον. ὅτε γὰρ κατεπόντουν τινάς, βάρος ἀπὸ τῶν τραχήλων ἀπεκρέμαζον. Ἀριστοφάνης· ἄρας μετέωρον εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ, ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ἦν δὲ φιλόδικος. Ἀριστοφάνης· οὐ ξυντυχὼν σ' Ὑπέρβολος δικῶν ἀναπλήσει. καὶ ζῆτει ἐν τῷ ἀναπείσῃται περὶ τοῦ Ὑπερβόλου.

[Υπερβοῶ·] αἰτιατικῇ.

[Υπερβορέων·] ἀντὶ τοῦ πόρρω. νοῦσον τὴν στυγερὴν αὐθημερὸν ἐκ βασιλῆος ἐσθλοτάτου πέμψαις ἄχρῃς Ὑπερβορέων. ἀντὶ τοῦ πόρρωθεν αὐτοῦ.

[Υπερβόρειοι·] ἔθνος ἀρκτικώτερον, καὶ ἐνδότερον τῶν Σκυθῶν.

[Ὑπέρβορος·] δημαγωγὸς ἦν, ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ η' ἐξωστρακίσθαι φησίν.

[Υπερβριθές·] μέγα καὶ βαρὺ. ὑπερβριθὲς ἄχθος ἦνυσαν.

[Υπεργαμία·] ἡ ὀψιγαμία.

[Ὑπέργηρος·] Ἀττικῶς.

[Υπερδέα δῆμον·] ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, οἷον πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν, τὸν ἄγαν ἐνδεᾶ.

[Υπερδέξιον χωρίον·] εἶχον δ' ὑπερδέξιον οἷον χαλεπώτατον. Ξενοφῶν φησιν,

[Υπερδοξάζω·] αἰτιατικῇ.

[Υπεραίρομαι·] ὑψοῦμαι. ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. ὁ Ἀπόστολος.

[Υπεραίρω·] γενικῇ. κέδρων ὑπεραίρεσθαι, καὶ ταῦτα τῶν τοῦ θεοῦ. αἰτιατικῇ δέ· ὥρα σοι τῆς Ἰησοῦ μεγαλειότητος ὑπεραίρειν τὸν ἀντικείμενον.

[Υπεραίσιον:] τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

[Υπερέβη·] αἰτιατικῇ.

[Υπερεδυνάμωσαν:] κατεδυνάστευσαν.

[Υπερέθεντο:] ἐβουλεύσαντο. τοῦτον καταβαλεῖν ὑπερέθεντο, καὶ πρὸς μάχην εἶδον.

[Υπερεκπίπτω·] αἰτιατικῇ.

[Υπερεκτείνομαι·] γενικῇ.

[Υπερεμφορεῖσθαι ὄψων. Ὑπὲρ ἐπιζήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν:] ἐὰν μὴ λέγω, φησί, δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθεῖν. ἐπίζηνον δὲ μαγειρικὸς κορμός, ἐφ' ᾧ τὰ κρέα συγκόπτουσιν.

[Υπερεπυπάζοντό με:] ὑπερεπλήσσοντό με. κατεπλήσσοντό με καὶ τὴν φιλοτιμίαν ὑπερεθαύμαζον τὴν ἐμήν. διασύρει δὲ αὐτοὺς ὡς μικροθαυμάστους καὶ ταχέως ἀπατωμένους ὀλίγῳ λήμματι. πύππαξ ἐπεφώνουν, ὃ ἡμεῖς πομπύζειν λέγομεν.

[Υπερεπυρρίασεν·] Ἀριστοφάνης· ὁδὶ δὲ δεῖσας ὑπερεπυρρίασεν. ἀντὶ τοῦ πυρρὸς ἐγένετο.

[Υπερέσχεθε γαίης:] Ὅμηρος περὶ ἡλίου φησὶν ἐξ ἡρωϊκοῦ προσώπου ὑπὲρ γῆν τὰς ἀνατολάς εἶναι, ὃ δὲ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἰδίου προσώπου ἐξ ὠκεανοῦ.

[Υπερευδοκούμενοι:] ὑπεραρεσκόμενοι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὑπερευδοκούμενοι κατὰ πάντα τρόπον τῇ τοῦ Σκιπῖωνος ὁμολογίᾳ καὶ τῷ χειρισμῷ τῶν πραγμάτων.

[Υπερευφραίνομαι·] αἰτιατικῇ.

[Υπερεύχομαι·] γενικῇ. ὑπερεύχομαί σου τῆς ἀποδημίας.

[Υπερέχει·] γενικῇ. ὑπερμαχεῖ, ὑπερασπίζει. καὶ **[Υπερέχειν τοῦ πράγματος,]** ἀντὶ τοῦ περιγίνεσθαι. μὴ δύνασθαι ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

[Υπερέχιος,] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ἐπὶ τῶν χρόνων Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε τέχνην γραμματικὴν, Περὶ ὀνομάτων, Περὶ ῥήματος καὶ ὀρθογραφίας.

[Υπερέχων·] αἰτιατικῇ. ὑπερνικῶν. καὶ τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμός, ὑπερέχων τὴν τοῦ βίου χορηγίαν. γενικῇ δέ· πολλῶν βασιλέων ὑπερέσχεν.

[Υπερεία:] ὄνομα κρήνης.

[Υπερείδουσα:] ὑποστηρίζουσα. καὶ **[Υπερεΐσουσιν,]** ἐκ τοῦ ἐρείδω, τὸ ἀκουμβίζω.

[Υπερηγάπησεν·] ὃ δὲ πατὴρ τοῦτον ὑπερηγάπησε τοῦ φρονήματος καὶ τῆς ὀξυτάτης διανοίας ὑπερεπαινέσας.

[Υπερηγάσθην:] ὑπερεθαύμασα.

[Υπερηγορῶν:] ὑπὲρ αὐτοῦ λαλῶν. ὃ δὲ Ἰσίδωρος ὑπερηγορῶν τοῦ Σωκράτους βαθύτερον ἢ κατ' ἀκροατὰς διελέγετο.

[Υπερημερίας:] ὑπερβαλλούσης ἐκπροθεσμίας. ὅταν μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς μνείας ἔλθῃ.

[Υπερήμερος:] υπερπρόθεσμος, ἢ ἐκπρόθεσμος. τοῖς δὲ δὴ ἐπὶ τῆς Ἰταλίας στρατιώταις ἐκλύσαι τὰ πρόσθεν ὀφλήματα πάντα, ἐφ' οἷσπερ αὐτοῖς υπερήμερος χρόνου πολλοῦ βασιλεὺς ἐγεγόνει, οὐ κομιζομένοις ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς συντάξεις.

[Υπερήμεροι:] οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι. οἱ δίκην ὀφείλοντες ὅποιανοῦν καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἐλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις υπερήμεροι ἐκαλοῦντο, τὸ δὲ πρᾶγμα υπερημερία.

[Υπερήμερος] καὶ **[Υπερημερία:]** ὅταν μετὰ τὴν κυρίαν, ἐορτὴν τυχὸν ἢ τινος ἄλλου ἢ συλλόγου ἢ δεδειγμένου πράγματος, ἀπαντήσῃ τις, τότε υπερήμερος καὶ ἐξ υπερημερίας ἐληλυθέναι λέγεται, καὶ κατόπιν τῆς ἐορτῆς, εἰ τύχοι, πλεῖστον τῆς ἐορτῆς ἀπολειφθεῖς.

[Υπερηγορεύοντων:] ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει.

[Υπερήνωρ,] υπερήνωρος.

[Υπερῆραν:] υπερέβησαν. Πολύβιος· κάμψαντες δὲ τὸν Πάχυνον υπερῆραν εἰς Ἔκνομον.

[Υπερηφανημένος:] ἀντὶ τοῦ καταπεφρονημένος παρὰ τινος.

[Υπερηφανία. Υπερήφανον:] πολύ. πάντων τῶν τοίχων κεκονιαμένων ἐς ὕψος υπερήφανον.

[Υπερήφανος.] πάσῃ κακίᾳ ἀντίκειται ἀρετῇ· τῇ λαγνεΐᾳ ἢ σωφροσύνῃ, τῇ λαιμαργίᾳ ἢ ἐγκράτειᾳ, τῇ πλεονεξίᾳ ἢ δικαιοσύνῃ, τῇ ὀργῇ ἢ πραότητι, τῇ λύπῃ ἢ χαρᾷ, τῇ λήθῃ ἢ μνήμῃ, τῇ ἀκηδία ἢ ὑπομονῇ, τῇ ἀφροσύνῃ ἢ φρόνησιν, τῇ δειλίᾳ ἢ ἀνδρίᾳ, τῇ κενοδοξίᾳ ἢ ταπεινοφροσύνῃ, καὶ ταῖς λοιπαῖς. τῷ δὲ τύφῳ μόνῳ οὐκ ἀντίκειται ἀρετῇ, διὰ τὴν υπερβάλλουσαν κακίαν· ἑαυτὸν δὲ ἀντέταξεν ὁ θεός· κύριος γὰρ υπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. καὶ ὁ Προφήτης· ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς υπερηφανίας αὐτῶν. καὶ αὐθις· ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς υπερηφάνοις. παρὰ δὲ τῷ Ἀποστόλῳ τοὺς κατὰ τῶν οὐκ ἐχόντων ἐφ' οἷς ἔχουσι φουσώμενους υπερηφάνους νοητέον. καὶ Αἰλιανός· οἱ δὲ ἔκειντο θέαμα ἔνδοξόν τε καὶ υπερήφανον. ἀντὶ τοῦ περιβλεπτον. **[Υπερήφανος]** καὶ ὁ λαμπρός. Αἰλιανός· καὶ στρωμαῖς ὕφει τινὶ υπερηφάνῳ κεκοσμημέναις.

[Υπερηφανῶ·] αἰτιατικῇ.

[Υπεριάς:] οἶνος, ἀπὸ Ὑπέρου.

[Υπεριδεῖν:] τὸ καταφρονῆσαι· γενικῇ. καὶ συνεπείσθησάν τινες τῇ νίκῃ τοῦ σώματος υπεριδεῖν. καὶ **[Υπεριδόντα·]** γενικῇ. υπεριδόντα μάλα γενναίως τῶν ὀνειδισμῶν.

[Υπερίδης,] υἱὸς Γλαυκίππου τοῦ ῥήτορος, οἱ δὲ Πυθοκλέους, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, τῶν πρώτων κεκριμένων δέκα εἰς· μαθητεύσας ἅμα Λυκούργῳ **[καὶ]** Πλάτῳ τῷ φιλοσόφῳ **[καὶ]** Ἰσοκράτει τῷ ῥήτορι. καὶ ἀπέβη μὲν δεξιὸς ῥήτωρ, γυναικῶν δὲ ἡττήθη· ἀνῆρέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ βασιλέως, ἐξαγαγόντος αὐτὸν τοῦ ἐν Ἑρμιόνη ναοῦ τῆς Δήμητρος, δι' Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος Φυγαδοθήρα, καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν ἀπέθανεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Γλαύκιππος τὰ ὅσα λαβὼν εἰς τὸ πατρῷον ἔθαψε μνήμα. εἰσὶ δὲ οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ νς'.

[Υπερίδης,] δημαγωγὸς ἄριστος· ὃς καὶ φίλος ὢν Δημοσθένει ἐγράψατο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς Ἀρπαλείοις χρήμασιν. ἔσχε δὲ καὶ παῖδα Γλαύκιππον.

[Υπερίονα:] τὸν ἥλιον, ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα. καὶ **[Υπεριονίδης,]** ὁ αὐτός.

[Υπέρινον:] τὸ λεπτόν.

[Υπερίπταμαι·] αἰτιατικῇ.

[Υπερισθμίσας:] τὸν ἰσθμὸν περάσας. ταχὺ δὲ τοὺς κέλητας καὶ τὰς ἡμιολίας ὑπερισθμίσας ἀνήχθη, σπεύδων καταλαβεῖν τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον.

[Υπερίσταται:] προΐσταται. Σοφοκλῆς. Ἡλέκτρα φησὶν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ. ἥτις ἄνευ τοκέων κατατήκομαι· ἥς φίλος οὐτις ἀνὴρ ὑπερίσταται. ἀλλ' ἅπερ εἴ τις ἔποικος ἀναξία οἰκονομῶ δόμους πατρός. οἷον τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐβίωσα ἐν κακοῖς. καὶ ὁ πλείων με, φησί, βίος ἀπολέλοιπε, μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην· ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ Ἀγαμέμνονος πέπρακται. ἥς φίλος οὐδεὶς προΐσταται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι· ἢ ἐκεῖνο· ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.

[Υπερίσταμαι·] γενικῇ.

[Υπέρισχε:] ὑπερμάχει, προΐστασο. σὺ δ' εὐθήρου τοῦδ' ὑπέρισχε βίου.

[Υπερθαυμάζω·] αἰτιατικῇ.

[Υπερθεν:] ἐπάνω. ἐν Ἐπιγράμμασι· οἴκου καὶ κτεάνων χεῖρας ὑπερθεν ἔχειν.

[Υπὲρ θέναρως:] παρ' Ὀμήρῳ ὡς τὸ πέλαγος ἐσχημάτισται οὐδετέρως.

[Υπερθέντι:] ἐξειπόντι, ἀνακοινωσαμένῳ. Ἡρόδοτος· ὁ δὲ Ἀρταφέρνης, ὡς οἱ πέμψαντι ἐς Σοῦσα καὶ ὑπερθέντι τὰ ἐκ τοῦ Ἀρισταγόρου λεγόμενα συνέπαινος καὶ αὐτὸς Δαρεῖος ἐγένετο, παρεσκευάσαντο ὁ τριήρεας.

[Υπὲρ θεόν:] ὑπὲρ θεῶν βούλησιν.

[Υπερθέοντες:] ὑπερτρέχοντες. καὶ **[Υπερθέω·]** αἰτιατικῇ.

[Υπερθήσει:] οἰκοδομήσει.

[Υπερθυγῶν:] ἀλαζόνων. καὶ τοῖς φρονήμασιν ὑπερθυγῶν, ὡς ἂν ἤδη κεκρατηκότων.

[Υπερθορῶν:] ὑπερπηδῶν. τῆς Δήμητρος οὐ δυνάμενος ὑπερθορεῖν τὰς θύρας, θορόντα δὲ ἰέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον.

[Υπέρθωμαι. Ὑπερκαθέζομαι·] γενικῇ. .

[Υπὲρ κάρα φοιτῶντα:] ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον.

[Υπερκαταβαίνω·] αἰτιατικῇ.

[Υπέρκειμαι·] γενικῇ.

[Υπερκέρωσις·] ὑπερκέρωσις ἐστίν, ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων. ἀλλὰ γὰρ οὔτε ἐκδρομὰς τοῖς ἵπποις καὶ ὑπερκερώσεις ποιεῖσθαι ἐδύναντο, ὡς δὴ ἀπειλημμένοι τῷ στρατεύματι.

[Υπερκολλακέω·] αἰτιατικῇ.

[Υπερκύπτω·] αἰτιατικῇ. ἰστέον δέ, ὅτι τὸ ὑπερκύπτω ἢ μὲν ἔσω γραφὴ ἔχει αἰτιατικὴν καὶ ὁ Πλούταρχος, ἢ δὲ Χαρίκλεια γενικὴν· ὑπερκύψαντες τοῦ ὄρους.

[Ὑπερλαλῶ·] γενικῇ.

[Ὑπερμαζᾶ·] υπερτρυφᾷ, πλουτεῖ, στρηνιᾷ. οἱ δὲ Γαλάται καταπλαγέντες, ὥς υπερμαζόντων αὐτόχρημα τῶν Ῥωμαίων καὶ διὰ τὴν τρυφὴν ρίπτουσιν τοὺς ἄρτους, ἐσπείσαντο. καὶ αὖθις· ὁ δὲ υπερμαζὼν **[καὶ ζῶν]** καὶ χρυσίῳ βάλλων καὶ τὰς κορώνας, ὁ πρότερον δοῦλος τυγχάνων.

[Ὑπὲρ μᾶλλον·] ἐκ περισσοῦ. ἦν μὲν ἀπορία καὶ δέος ὑπὲρ μᾶλλον περὶ τοὺς ἀνθρώπους, οὐ δυναμένους ἐπινοῆσαι τί ποτέ ἐστι τὸ λειπόμενον.

[Ὑπερμαργότερος·] ὁ υπερμαινόμενος.

[Ὑπερμενέα·] ισχυρότερα λίαν.

[Ὑπερνήχεται·] υπερβαίνει.

[Ὑπερον·] ἡ τριβαία.

[Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς·] λέγουσιν ὅτι Δημοσθένης ὁ ρήτωρ ἀπολογούμενος ὑπὲρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνεχομένων τῶν δικαστῶν, εἶπεν· ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, διηγήματος τερπνοῦ· νεανίσκος ποτὲ Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο· μεσημβρίας δὲ καταλα βούσης καταλύσας τὸν γόμον ὑπέδου τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου. ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου, μὴ καὶ τὴν σκιὰν μεμισθῶσθαι λέγοντος, εἰσῆλθον εἰς δικαστήριον ἀμφότεροι. εἰπὼν δὲ ταῦτα ὁ Δημοσθένης κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τὸ τέλος τῆς δίκης μαθεῖν, εἶπεν, ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος· ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν, ὦ ἄνδρες, ἐπιθυμεῖτε· ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς οὐδὲ φωνῆς ἀνέχεσθε. τούτῳ καθαψάμενος τῶν κριτῶν τὸν κατηγορούμενον περιέσωσε. τάττεται τοίνυν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων.

[Ὑπέρροον·] τὸ ἀπὸ ὕψους ῥέον. **[Ὑπερῶον]** δὲ τὸ ἀνώγειον.

[Ὑπεροπλίσαι·] ταῖς υπερηφανίαις. καὶ **[Ὑπεροπλία·]** ἡ υπερηφάνια.

[Ὑπεροπλίσαι·] υπερνικῆσαι.

[Ὑπέροπλον·] υπερήφανον.

[Ὑπέροπτα·] εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται, δίκης ἀφόβητος, οὐδὲ δαιμόνων ἔδη σέβων, κακὴ νιν ἔλοιτο μοῖρα, δυσπότημου χάριν χλιδῆς. τουτέστιν ἔνεκα τῆς ἀνοσίτου τρυφῆς καὶ υπερηφανίας ὁ τοιοῦτος ἐν κακῇ εἴη μοίρα, ὅς μὴ ἀφέξεται τῶν ἀσέπτων ἢ ἔξεται τῶν ἀθίκτων, τουτέστιν ὧν οὐ χρὴ ἔχεσθαι.

[Ὑπερορία·] ἡ ἐξορία.

[Ὑπερόπτης·] ὁ παρορῶν. ὁ δὲ ὑπερόπτης ὢν τοῦ δικαίου καὶ ὑβριστῆς.

[Ὑπεροπτικώτερος. Ὑπέροπτον·] μεγάλην.

[Ὑπερορᾶν·] υπερβλέπειν.

[Ὑπερορίζω·] αἰτιατικῇ. **[Ὑπερορῶ]** δὲ γενικῇ.

[Ὑπερόριον·] τὸ σῶμα τοῦ Ὑπερίδου ἔρριψαν Ἀθηναῖοι ὑπερόριον. τουτέστι μακρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ αὖθις· καὶ ἀναπεῖθει τοὺς Ἀθηναίους ὑπερόριον τὸ σῶμα τοῦ ρήτορος Ὑπερίδου ρῖψαι. ἀντὶ τοῦ ἔξω τῶν ὄρων.

[Υπερόριον:] τὸ παρηλλαγμένον, καὶ πάντῃ ἀλλότριον, καὶ ὑπέρογκον. τὸ τῶν ἀέρων ἄηθες καὶ ὑπερόριον λυπήσειν ἔμελλε τὴν στρατιάν. καὶ αὖθις· προσήκειν φήσας νέῳ ἀνδρὶ ἀποδημεῖν τε καὶ ὑπερόρια αἶρεσθαι. ἡ δὲ Ῥώμη ἀπείρατος ἦν ὑπερορίων ἐκ στρατειῶν.

[Υπέρου περιτροπή:] ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιοούντων καὶ μηδὲν περαινόντων. καὶ αὗται δ' αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· ὁ Διὸς Κόρινθος. καί, αὖθις αὖ Πυθώδε ὁδός. καί, ὁ τὴν δοκὸν φέρων. καί, οὐ τυφλός, ἀλλ' ἐξώρυκται. Πλάτων Ἀδώνιδι· εἴτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπή γενήσεται.

[Υπέρου περίτροφον:] παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιοούντων καὶ μηδὲ περαινουμένων. καὶ παροιμία· γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεβηρίδος.

[Υπερούσιος.]

[Υπέροφρος:] ὑπερήφανος.

[Υπερόψη.]

[Υπεροψίαν:] καταφρόνησιν. εἰδὼς τῶν Ἰουδαίων τὸ πρὸς ἀλλήλους πιστὸν καὶ τὴν πρὸς τὰς κολάσεις ὑπεροψίαν.

[Υπερωδυνία·] οἱ δὲ συνέπασχον τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνία. τουτέστι τῇ συμφορᾷ, τῇ λύπῃ.

[Υπερώη] καὶ **[Υπερώα:]** ὁ οὐρανίσκος. Ὅμηρος· χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνε. καὶ Σιμόκατος· εἰς μὲν γὰρ τὴν ὑπερώαν χελύνην Μηδικὴν οἷστος ἐς βάθος ἐσδύς ἀνὰ τὸ κρανίον ἐρρίζωτο.

[Υπερώησαν:] ὑπεχώρησαν.

[Υπερῶον:] τὸ ἀνώγειον.

[Υπερώσιον:] τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

[Υπέρωσις. Υπερπαίειν·] γενικῇ. ὑπερβαίνειν, πλεονάζειν. διὸ τὸ γεγονὸς οὐδὲ καθ' ὑπερβολὴν εἰκάσαι δυνατὸν οὐδενὶ τῶν ὄντων ἐστίν· οὕτως ὑπερπεπαίκει πάσας τῇ δεινότητι τὰς προειρημένας πράξεις.

[Υπερπετεῖς:] ὑπὲρ λίαν σφζομένους. Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος τοῖς στρατιώταις παρήγγειλε, τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχῇ προάγειν, εἰ δὲ ἐντὸς βέλους γένοιτο, θέειν· τὸ μὲν, ἵνα ἀκέραιοι τοῖς σώμασιν ἀγωνίζοιντο, τὸ δέ, ἵνα ὑπερπετεῖς ᾧσιν.

[Υπερπετῶ·] αἰτιατικῇ· ὑπερπέτονται τὸν χῶρον τὸν προβεβηκότα.

[Υπερπηδῶ·] αἰτιατικῇ.

[Υπερπίπτω·] γενικῇ.

[Υπερπλέω·] γενικῇ.

[Υπερπνιγεῖς·] ἵπποι ὑπερπνιγεῖς γενόμενοι, οἱ δὲ ὑτέρπονται ἐκ τῆς ἄγαν ἱππηλασίας.

[Υπερπταίη:] ὑπερπετασθῇ.

[Υπερσπουδάζω·] γενικῇ.

[Υπερσχωῶ·] γενικῇ.

[Υπὲρ τὰ ἐσκαμμένα:] ὑπὲρ τὰ μέτρα. ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἢ μεταφορά. λέγεται δὲ ἀπὸ Φαῦλλου τοῦ πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαι· ὃς πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρότερος αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα, ὡς τὸ ἐπὶ γραμμα λέγει τῆς εἰκόνος αὐτοῦ· πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάυλλος· δίσκευσε δ' ἑκατόν, πέντ' ἀπολειπομένων. καὶ Πλάτων ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή Κρατύλος, περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος. καὶ παροιμία.

[Υπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδῶν·] Φάυλλος ἐγένετο πένταθλος, ὁ Πόντιος· ὃς ἐδόκει μέγιστα δισκεῦσαι καὶ ἄλλεσθαι. ἐπεὶ οὖν ὑπὲρ τοὺς ἐσκαμμένους ν' πόδας εἰς τὸ στερεὸν ἤλατο, τὸ συμβὰν εἰς παροιμίαν ἐξέβη.

[Υπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν·] ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν τι πραττόντων. διότι ὁ Φάυλλος ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα πόδας πηδήσας ἐπηρώθη τὸ σκέλος.

[Υπὲρ τὰ Καλλικράτους·] φησὶ Κλέαρχος, ὅτι Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Καρυστῷ πλουσιώτατος. εἴ ποτε οὖν ἐθαύμαζόν τινα οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ ὑπερβολικῶς, ἔλεγον ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Ἀριστοτέλης δὲ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μύθους εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.

[Υπερτέλλον·] ὑπερανατέλλον.

[Υπερτενές·] ὑψηλόν, ὑπερανέχον.

[Υπέρτερον·] κρεῖττον.

[Υπερτερῶ·] γενικῇ.

[Υπερτεροῦν·] δεσπόζον.

[Υπερτηρία·] τὸ τῆς ἀμάξης πῆγμα.

[Υπερτίθεται·] ἀναβάλλεται.

[Υπὲρ τὸν κατάλογον·] παροιμία ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.

[Υπέρτονον·] βοήσομαι τὴν ὑπέρτονον βοήν. τούτεστι τὴν μεγάλην, καὶ ὑπερέχουσαν.

[Υπὲρ τοῦ μηθενός·] ἀντὶ τοῦ ῥαδίως, καὶ εὐχερῶς. Δαβίδ· ὑπὲρ τοῦ μηθενός ὥσεις αὐτούς.

[Υπὲρ τούτων δέ εἰμι κρείττων ἐγὼ καὶ ὑπὲρ σέ.]

[Υπὲρ τῶν ὅλων ἀναρριπτεῖν. Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγωνιούμενος.] καὶ στρατιὰν ἐξάγει ὑπὲρ τῶν ὅλων φέρουσιν τὸν κίνδυνον.

[Υπεροιαζομένου·] ὑπερηφανευομένου.

[Υπεροίσων·] ὑπερβαλόν, ὑπερενεγκών. ὁ δὲ τὸ φρόνημα μέγα ὡς καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ὑπεροίσων, ἐκέκτητο.

[Υπερφαλαγγίωσις·] ὑπερφαλαγγίωσις ἐστίν, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

[Υπερφαίνω·] γενικῇ.

[Υπερφερές·] μέγα, ὑπερέχον. οὗ τὸ ὕψος ἦν γιγαντιαῖον καὶ ἡ τόλμα ὑπερφερεστέρα.

[Υπερφέρω·] αἰτιατικῇ, καὶ γενικῇ.

[Υπερφίαλος:] ποτὲ μὲν ἐπὶ ψόγου· υπερφίαλος καὶ ἀπηγής. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔνσπονδος. ἐν ἄλλοις δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου· υπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν δαίνυσθαι. ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῖς.

[Υπερφρονεῖ·] ὅτι τὰ ἀνθρώπεια τὸ θεῖον ἢ υπερφρονεῖ ἢ ἀτιμάζει ἢ πρόνοιαν αὐτοῖς ἔφορον οὐκ ἐφίστησι.

[Υπερφρονῶ·] γενικῇ. καὶ αἰτιατικῇ δέ.

[Υπερφρόνως·] ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως. ὁ δὲ ἀντέγραψέν οἱ τὰ τε ἄλλα ὑπερφρόνως, καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα, ἐκεῖνον δὲ Καίσαρα μόνον ὀνομάζεσθαι.

[Υπέρφρων·] ὑπέρφρων δὴ οὕτως ὁ Πολέμων ὁ σοφιστής, ὡς πόλεσι μὲν ἀπὸ τοῦ προὔχοντος, δυνάσταις δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ὑφειμένου, θεοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου διαλέγεσθαι. λέγεται δὲ καὶ τὰ αὐτῶ πεπραγμένα, φημὶ δὴ Πολέμωνι τῷ ὑπέρφρωνι, ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν τρανότερον.

[Υπερφυᾶ τέχνην ἔχων·] Ἀριστοφάνης τὸν ἀλλαντοπώλην διασύρων ἐξαίρει τὴν τέχνην, ἵνα μᾶλλον ὀνειδίσῃ, φανείσῃς αὐτῆς λίαν εὐτελοῦς· ἀλλαντοπώλης γὰρ ὁ τὰ ἔντερα πωλῶν.

[Υπερφυής·] μεγαλοφυής, μείζων.

[Υπερφυῖα. Υπέρχεται·] αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ ὑπάγεται τὸν δῆμον καὶ ὑποτρέχει καὶ κολακεύει καὶ καταπραῖνει, ὑπάγων τὴν ὀργὴν ἅπασαν τὴν πρὸς αὐτόν. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν· εἶδες οἷ ὑπέρχεται ὥσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται. ἀντὶ τοῦ ληστεύει· κόβαλοι γὰρ οἱ μετὰ ζύλου λησταί. τοὺς αὐτοὺς δὲ καὶ κορυνηφορεῖς. οἱ δὲ κόβαλον τὴν μετ' ἀπάτης παιδίαν. ὥσπερ, φησί, γέροντας, δικαστὰς ἐκπανουργεῖ, οὕτω καὶ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖ ἀπατᾶν· κόβαλα γὰρ καλοῦσι τὰ πανουργήματα.

[Υπέρχολος γενόμενος·] ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας. οὕτως Ἀντιφάνης.

[Υπεσταλκότες·] ἄλλοι δὲ τούτοις ὑπεσταλκότες πῦρ προσέφερον ταῖς πύλαις. ἀντὶ τοῦ ὑποδύντες, ὑπείσελθόντες.

[Υπεστειλάμην·] παρητησάμην, ἀπεκρυσάμην.

[Υπέστημεν·] ὑπεσχόμεθα.

[Υπεστόρεσται·] ὑπέστρωται. καὶ **[Υπεστορησθαι. Υπέσχεν·]** ὑπέκλινεν, ἔδωκεν. οὐδὲ τὴν ἀκοὴν ὑπέσχε τοῖς διαβάλλουσιν, οὐδὲ φόνον ἄδικον εἰργάσατο ἐκὼν γε εἶναι. ἀντὶ τοῦ αὐθαιρέτως.

[Υπεσχῆσθαι·] ἀντὶ τοῦ ὑποσχέσθαι.

[Υπετέμενετο·] ὑπεκρύπτετο. ἀπὸ συνθήματος ἀφιεμένων τῶν βελῶν, τὸ φῶς ὑπετέμενετο.

[Υπέτεινεν·] ἐπηγγέλλετο, κατεσκεύαζεν. ἕως μὲν οὖν ἡλπίζον τὴν στρατηγίαν τῆς ἕω παρὰ βασιλέως, καὶ τὰς ἄλλας ἐλπίδας, ἃς ὑπέτεινεν οὗτος, σπουδὴν ἐδείκνυσαν.

[Υπεύθυνον·] γενικῇ. τὸ σῶμα τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστιν πάντων.

[Υπεύθυνοι·] οἱ μήπω λογισμοὺς παρεσχηκότες, μηδὲ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς, ἧς ἐπιστεύθησαν.

[Υπέχει·] ὑφίσταται. καὶ τὸ ἀποκρίνεσθαι ὑπέχειν παρὰ Ἀριστοτέλει. ὑπέχειν ῥάδιον τὰς θέσεις. Ἀριστοφάνης· καὶ πάνθ' ὑπέχειν, ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ. λόγον ὑπέχειν τῆς στρατηγίας.

[Υπέχοντος:] κρατοῦντος. Ἀριστοφάνης· κᾶπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιστα. ἔπειθ' ὑπέχοντός μου ἄρτι τὸν θύλακον ἀνέκραγεν ὁ κῆρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα χαλκοῦν τολοιπόν, ἀργύρω γὰρ χρώμεθα. .

[Υπεψηνισμένη:] ἀκμαία πρὸς τόκον· ἢ ἐγκύμων. ἀπὸ τοῦ ψηνός, ὃ σημαίνει τὸν ἐν ταῖς ὀλύνθοις γινόμενον σκώληκα, ὃν οἱ γεωργοὶ ἀφάπτουσι τῶν κλάδων τῆς συκῆς, ὅπως ἂν ὁ καρπὸς αὐτῶν μὴ ἀπορρέῃ.

[Υπεψιθυρίζετο:] ἡρέμα ὑπεκαλεῖτο. καὶ Σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄττα ῥήματα ὑπεψιθυρίζετο.

[Υπειδόμενος:] ὑφορώμενος. καὶ **[Υπείδετο,]** προσεδόκησε. τὸ δὲ μειράκιον οὐδὲν ὑπειδόμενον. τίς δ' ἂν ὑπώπτευε κρέας ὑπὸ ξένων καὶ πτωχῶν ἐπὶ κοινοῦ δεδομένον. Ὑπιδέσθαι δὲ ὑποθεωρῆσαι.

[Υπείκάθων:] ὑποχωρῶν. καὶ **[Υπείκάθουμι. Ὑπειλημμένον:]** ὑπονενοημένον.

[Υπείζομεν:] ὑποκύψομεν, ὑποχωρήσομεν.

[Υπείπομεν:] ἀντὶ τοῦ προείπομεν. καὶ ὑπείπειν, ὑπαγορεύειν.

[Υπειπούσης:] παρ' Ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ ἡρέμα φθεγξαμένης. κατεσπούδασθαί σοι, ὦ γενναῖε, καὶ τὸ τῆς πρεσβείας ὑπείπων ὄνομα, ἐν μοίρᾳ ἡμᾶς τῇ ἀτιμοτάτῃ συντάξαι.

[Υπειρέσιον:] ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν, ἡγουν κωπηλατῶν, ὑφ' οὗ καθίζουσιν οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγὰς. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰς ὑπειρεσίας.

[Υπειρετικοῖς:] τοῖς ἐρέσσουσιν. ἔξευξε τὰς νῆας, βραχὺ διάστημα ποιῶν, ὥστε ὑπειρετικοῖς ἐκπλεῖν δύνασθαι καὶ διαπλεῖν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἦν ὑπηρετικὸν σκεῦος εὐφυὲς καὶ πολλὰς ἔχον ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν.

[Υπείρονος. Ὑπειροχίδης. Ὑπείροχος:] ὁ ὑπηρεχών.

[Υπῆγεν:] ἀντὶ τοῦ ὑπετίθετο. Ξενοφῶν· ὁ δὲ Κλέαρχος ταῦθ' ὑπῆγε, βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα πρεσβεύειν συμβουλευῶσαι μὴ παραδοῦναι τὰ ὅπλα.

[Υπήκουσεν ἡμῖν.]

[Υπῆκτο·] ἡ δὲ Λιβανία τὸ θρασὺ αὐτοῦ καὶ γενναῖον ἀποκόψασα αἰχμάλωτον ὑπῆκτο. ἀντὶ τοῦ ὑπηγάγετο.

[Υπηνέμια:] τὰ ψευδῇ καὶ ἀβέβαια. γίνεται γὰρ αὐτῷ ἐντεῦθεν τὰ ὑπηνέμια καὶ τερατώδη, ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης, οἷον εἰδῶλα ἄττα καὶ σκιαί. πράττουσι γοῦν πρὸ τῆς τῶν ἀληθῶν ἐπιστήμης τὰ ψεύδη.

[Υπηνέμια·] ὑπηνέμια καλεῖται τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως. σύννητες δὲ λέγειν αὐτοῖς ἀνεμίδιον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ· γόνιμον ἀνεμίδιον τυγχάνει.

[Υπηνέμια·] ὑπηνεμία ὡς ἡμεῖς λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· ἐνίστε πολλοὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βία ὑπηνέμια τίκτουσιν ὥα πολλάκις. Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ ἀνεμιαῖα. καὶ Μένανδρος Δακτυλίῳ· ἀνεμιαῖον ἐγένετο. τὰ δίχα σπέρματος ἄρ ρενος.

[Υπηνέμιοι:] ὑπὸ τὸν ἄνεμον.

[Υπήνη:] μύσταξ, τὸ γένειον, πώγων, ἢ τοῦ ἄνω χεῖλους τρίχωσης· τὸ δὲ κάτω πάπιος.

[Ύπνη:] παρὰ τὸ ὑποκάτω εἶναι, ἢ ἰέναι. τὸ δὲ πη διὰ τοῦ η, παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα, ἀπὸ τοῦ ἱημι. ἢ ὡς εἰρήνη, γαλήνη.

[Ύπηνήτη:] ἀκμαίω, ἄρτι γενειῶντι. ἔτι νέω. πρῶτον ὑπηνήτη ὄντι.

[Ύπντων ταῖς γυναῖξιν,] ἀσπασμούς καὶ παιᾶνας καὶ πάνθ' ὅσα ἐκ μεγάλων κινδύνων εἰς ἀδόκητον σωτηρίαν καταστάντες ἄνθρωποι λέγουσι καὶ πράττουσιν.

[Ύπηρεσιον:] τὸ παρ' ἡμῖν, ᾧ χρώμεθα εἰς ἀπόπατον. οἱ δὲ ἀμίδα λέγουσιν.

[Ύπηρετης:] δοῦλος. καὶ Ύπηρετῶ· δοτικῇ.

[Ύπῆρξαν:] προκατήρξαντο. οὗτοι γὰρ πρῶτον ὑπῆρξαν ἀδικίης. Ἡρόδοτος. καὶ Αἰλιανός· ὁ δὲ ὑπῆρξατο σωφρονεῖν.

[Ύπήτρια:] τὰ οὐθατα, οἱ μασθοί.

[Ύπ' ἡοῖ:] ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

[Ύπιγή:] ἡ ἀπόκλεισις. **[Ύπιωγή]** δὲ ἡ σκέψις.

[Ύπιδέσθαι:] ὑποθεωρῆσαι.

[Ύπίσχεται:] ὑπισχνεῖται. καὶ **[Ύποσχόμενος,]** συντασσόμενος.

[Ύπισχνοῦμαι·] δοτικῇ.

[Ύπνηλός:] ῥάθυμος.

[Ύπνομαχῶ·] Ἀριστοφάνης. ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσοπυργίῳ τεταγμένος ὑπνομαχῶ. ἀντὶ τοῦ ἐπαγρυπνῶ. ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ὁ Μάρκελλος ὑπνομαχεῖν πεφυκώς. ἐν δορὶ μὲν τοι μάζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος Ἰσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος. οὐκ οἶδα δ' εἰ μᾶλλον Ἀρχιλόχῳ προσῆκον ἦν ταῦτα εἰπεῖν.

[Ύπνος·] τὸν ὕπνον γίνεσθαι ἐκλυομένου τοῦ αἰσθητικοῦ τόνου περὶ τὸ ἡγεμονικόν. ἢ στέρησις ἐργηγόρσεως κατὰ φύσιν. παρὰ φύσιν δὲ ἐστὶ στέρησις, ὡς ἐκκοπέντων ὀφθαλμῶν.

[Ύπνος:] ἐπὶ θεοῦ ἢ μακροθυμία. Δαβίδ· ἐξηγέρθητι ἵνα τί ὑπνοῖς, Κύριε; καί, ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος. **[Ύπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὁμμάτων·]** ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν βουλομένων φιλοσοφεῖν. λύσις ὀνείρου· ὄναρ καθ' ὕπνους νητρεκὲς λαλεῖν τόδε.

[Ύπνω:] τῇ ἀγρυπνίᾳ. Ὅμηρος. καὶ **[Ύπνω],** ῥῆμα· αἰτιατικῇ.

[Ύπό:] ὀλίγον.

[Ύπόβαθος:] ὑπόβαθρος.

[Ύποβάθραν:] ὑπόβασιν, θεμέλιον. χρόνῳ δὲ ὕστερον ὑποβάθρῳ λακτίσας τὴν γυναῖκα ἀπέκτεινε, πεισθεὶς διαβολαῖς παλλακίδος.

[Ύποβαλλόμενοι:] πειθόμενοι, ἢ υποβλήτως λέγοντες, ἢ ἰδιοποιησάμενοι. Σοφοκλῆς· εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλεῖς. τουτέστιν εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀληθὴ ταῦτα, ἀλλὰ πεπλασμένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἢ ἄλλου τινός. καὶ υποβαλούσης τῆς τάξεως κατὰ τὸ σύνηθες, προσήχθη γυμνὸς ὁ ἅγιος Αὐξέντιος. ἀντὶ τοῦ ἀποκριθείσης, ἐκκοψάσης τὸν λόγον τοῦ δουκός.

[Ύποβασμόν:] ὑποβάθραν.

[Υποβήσονται:] ταπεινωθῶσιν, ὑποπέσωσιν. ὅτι οὔτε τοῦ αὐχήματος, ἐφ' οὗ νῦν εἰσιν, ὑποβήσονται ἐκόντες καὶ ποιήσουσιν ἐξουσίαν σοι τοῦ πράττειν ὃ τι ἂν αὐτοῖς ὑπολαμβάνης συνοίσειν.

[Υποβιβάζοντες:] ἐλαττοῦντες.

[Υποβιβάζουσιν:] ὑποκαταβαίνουσιν.

[Υποβλεπόμενος:] ὑπονοῶν, ἐχθραίνων, ἐπιτηρῶν. καὶ οὐκ ἦν ῥάδιον μὴ γελᾶν καὶ ὑποβλέπεσθαι τὸ γινόμενον.

[Υποβλήδην:] ὑποβαλὼν λόγον ὑποκρουστικῶς, ἔτι λέγοντος.

[Υπόβλητον:] οὐκ ἀληθές, ἀλλὰ πεπλασμένον. ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὰ γένη τοὺς παῖδας. Σοφοκλῆς· τὸ σὸν δ' ἀφίκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα. καὶ αὖθις· οὐδεὶς ἐρεῖ πόθ' ὥς ὑπόβλητον λόγον Αἴαν ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός. ἀντὶ τοῦ γνήσια τῆς διανοίας σου τὰ εἰρημένα, οὐχ ὑπόβλητα· οἰκεῖα οὖν σαυτῷ εἶπας. ὅμως γε μὴν παῦσαι, τὸ πᾶν ἀναθεῖς ἡμῖν.

[Υπόβλητος:] ὁ νόθος. ὑποβλήτους ἂν εἶπεν αὐτοὺς καὶ νόθους ἀντικρυς. ἀνέπλησαν δὲ τὴν ἑαυτῶν πατρίδα πολλῶν κακῶν.

[Υποβολή:] ὁμοιότης, προσθήκη. Σόλων δὲ τὰ Ὀμήρου ἐξ ὑποβολῆς ἔγραψε ῥαψωδεῖσθαι· οἷον ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον στίχον.

[Υποβολιμαῖοι:] ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποίητοι. ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.

[Υπόβολον:] τὸ δακτυλίδιον.

[Υποβρύχιοι:] ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες.

[Υπόγαιαι:] αἱ ὑπὸ τὴν γῆν.

[Υπογενειάζων:] λιτανεύων, ἀπὸ τοῦ γενείου ἀπτόμενος.

[Υπόγειων:] οὐδετέρως. **[Υπόγειον]** δὲ ὑπὸ τὴν γῆν.

[Υπόγειος:] ὁ ὑποτεταγμένος.

[Υπὸ γῆν οἰκοῦντες:] λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' Καταλόγου Καττουδαίους ὀνομαζομένους. **[Υποκυδεῖς γάρ εἰσιν οἱ τόποι·]** Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ὑποκυδής ἐστίν ὁ δίυγρος τόπος. ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι.

[Υπογράφεται:] δείκνυται. οἷς πᾶσιν ἡ σύγκλητος ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑπογράφουσα ἔφησε πρεσβευτὰς ἀποστέλλειν ἐς τὴν Ἀσίαν.

[Υπογραφεῖς:] οἱ νοτάριοι λεγόμενοι Ῥωμαῖστί· νότα γὰρ τὰ γράμματα.

[Υπογραφόμενος·] ἐγχρίων δὲ τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος πρὸς τε τὰς παλλακὰς ἀμιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ πλοκῆς· τό τε σύμπαν γυναικείῳ ἔθει χρώμενος. περὶ Σαρδαναπάλου ὁ λόγος.

[Υπόγυον:] ἐγγύτερον, πρόσφατον, νεωστὶ γινόμενον, τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον. τὸ ἐχθές. προέθηκεν ὑπόγυον, ῥιψάσπιδος γενομένου, τῷ καιρῷ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δεδρακότος.

μείζονα γὰρ τὰ ὑπόγυα πταίσματα τὴν συμφορὰν ἔχει. καὶ αὖθις· ὀλισθηρὸς δ' ἦν ὁ δρόμος ἐξ αἵματος πεπηγὸτος ὑπογύου τε καὶ πολλοῦ· ὥς τῶν φευγόντων ἀπελείποντο καὶ ἄκοντες.

[Ὑπὸ δακρύοις:] σὺν δακρύοις. καλεῖ τε Ἀπόλλωνα ὑπὸ πολλοῖς τοῖς δακρύοις.

[Ὑπὸ δασίν] ἐνακμαζούσαις τῷ πυρὶ ἐκέλευσεν ἐκκομισθῆναι αὐτόν.

[Ὑποδεής:] ὑπόφοβος.

[Ὑποδενδρυάσαι:] ὑποδῦναί που, καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπην.

[Ὑποδέξη:] ὑποδέχη, τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια.

[Ὑποδέξιος:] ὑποδοχεύς.

[Ὑποδέραια:] περιτραχήλια.

[Ὑποδερίδα:] ὀρμίσκον, πλόκιον.

[Ὑποδέχομαι·] αἰτιατικῇ.

[Ὑποδεικνύω·] δοτικῇ. καὶ **[Ὑποδεικνύντος· Ὑποδεικνύναι δέ.]**

[Ὑποδεῖσθε:] περιδεσμεῖτε. ὑποδεῖσθε τὰς Λακωνικάς. ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος.

[Ὑπόδημα:] τουτέστι τὸ σαρκικὸν φρόνημα τοῦ ἰδίου θελήματος. ὁ θεὸς φησι πρὸς Μωϋσῆν· λῦσόν σου τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ ἔστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.

[Ὑποδήματα:] οὕτω προσαγορεύεται ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ κυρίου. καὶ τούτου μάρτυς αὐτὸς ὁ κύριος, διὰ τοῦ προφήτου λέγων· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου. διὰ τοῦτο καὶ ὑποπόδιον ἤκουσεν ἡ τοῦ κυρίου ἐνανθρώπησις· ὥς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθεῖσα καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεῖσα καὶ τὸ τέρμα τῆς γῆς καταλαβοῦσα. καὶ ὁ προφήτης· προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

[Ὑπόδικοι:] κατάκριτοι. στρατιῶται ὑπόδικοι ἐπὶ κακουργίᾳ, δρασμὸν βουλεύοντες παρὰ Δεκέβαλον θανάτῳ κολάζονται.

[Ὑποδμῶς:] δοῦλος.

[Ὑποδουμένη:] τὰ ὑποδήματα βάλλουσα.

[Ὑποδοχῆς:] πλήθους. ὑποδοχῆς Διονυσίων. ἀντὶ τοῦ πλήθους, καὶ πολλῶν Διονυσίων. Ἀριστοφάνης.

[Ὑπόδρα:] δεινῶς.

[Ὑποδράξ·] ἡ δὲ πελιδνωθεῖσα καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑποδράξ ὀσσομένη. τουτέστιν ὠχριάσασα καὶ ὑποβλεψαμένη διὰ τὴν ὀργήν.

[Ὑποδρόμους:] στόμια.

[Ὑπόδυθι:] ἀντὶ τοῦ καλύπτου. καὶ **[Ὑπέρεχε ἄνωθεν·]** Ἀριστοφάνης Ὅρνισι· λαβὼν τουτὶ τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε ἄνωθεν.

[Ὑποδύς:] ὑπείσελθών.

[Ὑποδύτην:] τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον. **[Ἐπενδύτην]** δὲ τὸ ἐπάνω.

[Υποζώματα:] ξύλα τῆς νεώς. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὑποζώματα ὁ σκυτεὺς πρὸς μάγειρον παίζων εἶπε ζωμεύματα, ὡς ἀρτύσεων ἔμπειρον καὶ ζωμευμάτων. ἀπείρητο δὲ ἀπὸ Ἀθηνῶν ἐξάγειν ξύλα καὶ πίσσαν. εἶχον δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι τριήρεις, ἐπεὶ ἦρχον καὶ νήσων τινῶν. Ἀριστοφάνης, τοῦτον τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι καὶ φήμ' ἐξάγειν τῇσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

[Υποζύγια:] οἱ ὑπὸ ζυγὸν βόες. οὐ γὰρ ἐξήρκει τὰ ὑποζύγια πρὸς τὴν τῆς ὁδοῦ χαλεπότητα. ὥστε αἰρόμενοι τὰς ἀμάξας ἐξέφερον ἐκ τῶν δυσπόρων. λέγονται ὑποζύγια καὶ τᾶλλα τῶν ἀχθοφόρων ζώων. οἶον οἱ ὄνοι.

[Υποζυγιώδης ἄνθρωπος:] ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρων κελεύσεως, ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης, καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἐνθέου φιλότητος ἐμαρτύρησεν ὁ Ἀπόλλων.

[Υποθερμανθεῖσα·] ἡ δὲ βασίλισσα ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς καὶ τὴν γνώμην φλεγμήνασα ἤτι᾽ αὐτόν.

[Υπόθεσις:] περιοχή, αἰτία. λέγονται δὲ καὶ αἱ ἀρχαὶ ὑποθέσεις, ὅτι μὴ δι' ἀποδείξεως τίθενται.

[Υποθέτης:] ἀρχηγός, σύμβουλος. οὐκ ἡδύνατο γνωσθῆναι τίς ὁ τοῦ δράματος ὑποθέτης.

[Υποθεῖν οὐκ ἔῶ:] ἀντὶ τοῦ ὑποτρέχειν, ὑποσκελίζειν, ἐμποδῶν ἵστασθαι.

[Υποθήγων:] ἐρεθίζων, προτρεπόμενος, ἐπαλείφων. ὑποθήγων ἐς τὰ καλὰ ἔργα αὐτούς.

[Υποθήκαις:] παραινέσεσιν.

[Υποθημοσύνη:] διδασκαλία.

[Υποθήσομαι:] διδάξω. καὶ **[Υποθέμενον,]** ἀντὶ τοῦ διδάξαντα. δούς, φασίν, ἐπικρατῆσαι, ὑποθέμενον τῷ βασιλεῖ, λ' πάσας ἡμέρας φυλαχθῆναι αὐτόν.

[Υποκαθέζεσθαι:] τὸ ἐγκρύπτεσθαι. ἀγγελιάντων τῶν διοπτήρων ἐνέδραν ὑποκαθέζεσθαι ἐπὶ τοῖς λασίοις, καὶ αὐθις· ἐν κοίλοις ὑποκαθίσαι χωρίοις.

[Υποκαθέσθαι:] συγχωρῆσαι, ἀφεῖναι. ὁ δὲ βουλευθεὶς μηδὲν ἀλλότριον ὑποκαθέσθαι μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν ἀπολείπειν τῇ βασιλείᾳ.

[Υποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς:] οἶον παύσασθαι χαλεπαίνοντα καὶ πρᾶότερον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς ὀργῆς ἐστὶ σημεῖον.

[Υποκαθημένης:] ἐγκρυπτομένης, ἐναποκειμένης. διόπερ ὑποκαθημένης ἐκ τούτων αὐτῶν τῆς ὀργῆς, βραχέα προσαναμνήσαντος τοῦ Φιλίππου, ταχέως ὑπήκουσε. καὶ **[Υποκαθήμενοι,]** ἀντὶ τοῦ ἐνεδρεύοντες. οἱ δὲ ἄρχοντες ὑποκαθήμενοι τοὺς εἰσελθόντας πληγαῖς κατέξαινον.

[Υποκατάβασιν:] παραχώρησιν.

[Υποκατακλίνεται:] ὑποκάτω κάθηται. κληθεὶς δὲ εἰς ἐστίασιν ὑποκατακλίνεται πάντων, καταφρονηθεὶς ὡς παῖς ἔτι τὴν ἡλικίαν.

[Υποκεκορισμένη:] ὑποκεκριμένη. ὁ δὲ ὑποκεκορισμένη καὶ ἀπατηλῇ ἐχρήσατο πρεσβείᾳ.

[Υπόκειμαι·] δοτικῇ.

[Υποκείσεται:] ὑποβληθήσεται,

[Υποκινήσαντα:] κινηθέντα, σαλευθέντα. ἐπὶ τῶν τυπτομένων. Ἀριστοφάνης· σκόπει νῦν, ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδης.

[Υποκληζομένην:] πεφημισμένην.

[Υποκνισθέντες:] λυπηθέντες, παροξυνθέντες. κνίζω γὰρ τὸ ἐξεπιτολῆς ξύω. ἵνα μάτην ὑποκνισθέντες πόλεμον ἐγείρωσιν.

[Υποκορίζεται:] κολακεύει, ὑποκρίνεται. προχειρότερος ἢν εἰς ἐπιτίμησιν. διὸ καὶ θαμὰ πολλοῖς προσέκρουεν, οὐκ ἀνεχόμενος αὐτῶν τὴν κακίαν ὑποκορίζεσθαι.

[Υποκοριζόμενοι:] διασύροντες. Ξενοφῶν φησιν· οἱ δὲ μισοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσι κακίαν. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφίμως ὀνομάζοντες. λέγει γὰρ ἐν τῷ Παραπρεσβείας· αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν καὶ ἐταιρείαν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι. πυνθάνεσθαι εἰς τὸ πλῆθος ἀποβλέποντα, ποδαποὶ δοκοῖεν αὐτῷ εἶναι οἱ παῖδες, οὕτω γὰρ ὑποκοριζόμενος ἐκάλει τοὺς στρατευσαμένους.

[Υποκοριστικόν:] ἔλαττον.

[Υποκουρίζω:] κολακεύω.

[Υπόκωφος:] ὁ ἀκούων, καὶ μὴ προσποιούμενος.

[Υπὸ κρασίν:] ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

[Υποκρεκόντων:] κρουόντων, ἐγγιζόντων.

[Υπόκρηνον:] ὑπὸ τὴν κεφαλὴν. θῆκε δὲ λαῶν σκληρὸν υπόκρηνον.

[Υπόκριται:] ἀποκρίθητι.

[Υποκρινάμενοι:] ἐκλεξάμενοι.

[Υποκρίνεσθαι:] τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί. καὶ ὁ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ. Θουκυδίδης ζ'· εἰ δ' οὐδὲν ὑπεκρίνοντο, διεφθείροντο. καὶ οἱ Ἴωνες· οὕτως Ἡρόδοτος· οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι Ἀθηναίων ἀπηλλάττοντο. Πολύβιος· τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπὸ τῶν τοῖς περὶ Γαῖον, προσπαίζοντες ἀλλήλοις, ὥς ἂν ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας ἐπανάγοντας· ἔτι δὲ μᾶλλον ἡλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης.

[Υποκρίνονται:] ἀποκρίνονται.

[Υποκρούειν:] ἀντιφθέγγεσθαι, ἀντιλέγειν ἀπλῶς καὶ ὥς ἔτυχε· τὸ δὲ ὑποκρούειν ἐπὶ τῶν θορυβοῦντων λέγεται, ὅπερ ἡμεῖς φάμεν ἐκκρούειν καὶ κωλύειν.

[Υποκρούωσιν:] ὑποβάλλουσί σε, λαμβάνονται σου. Ἀριστοφάνης· τί δ', ἦν ὑποκρούωσί σε; ἢ δὲ φησί· προσκινήσομαι, ἅτ' οὐκ ἄπειρος οὔσα πολλῶν κρουμάτων.

[Υποκυδής:] ὑποκυδὴς ἐστὶν ὁ δίυγρος τόπος. ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι.

[Υπόκυκλα:] κύκλους, τροχοὺς.

[Υποκύπτω·] δοτικῇ.

[Υποκυσαμένη:] ἐγκυμονήσασα.

[Υπολαβών:] ὑπονοήσας, ἢ ἀποκριθείς, ἢ ἀντειπών, ἀντικρούσας. τοὺς δὲ ἀντιστῆναί οἱ τολμήσαντας ὑπολαμβάνων, ὡς ἐκάστους διέφθειρε. καὶ Μάλχος. ὁ δὲ Κῦρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας, συλλέξας στράτευμα ἐπολιόρκει τὴν Μίλητον. ἀντὶ τοῦ ὑπονοήσας.

[Υπολαμβάνοντας:] ἀνέχοντας, ἀναβαστάζοντας. εἴ πῃ ἐς βαθύτερόν τι τοῦ ποταμοῦ ἐμπίπτοιεν, ἀνακουφίζειν ὑπολαμβάνοντας.

[Υπολαμβάνω·] αἰτιατικῇ.

[Υπόληψις:] νοήσις, ἀντίπραξις. τῶν δὲ ἀρχόντων κατεγίνωσκε ῥαθυμίαν, ὡς οὐ προνοοῦντων τῆς αὐτοῦ ὑπολήψεως. Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς Τόποις· εἰ ὑπόληψις ἔστι ψευδὴς καὶ ἀληθής, εἴη ἂν καὶ δόξα· εἶδος γὰρ ὑπολήψεως ἡ δόξα.

[Υπολισθαίνω·] αἰτιατικῇ.

[Υπολίσποις:] ἐστενωμένοις. ὑπολίσποις πυγιδίοισι. τοιαῦται δὲ αἱ πυγαὶ τῶν ναυτῶν, διὰ τὴν συνεχῇ ἔδραν καὶ εἰρεσίαν.

[Υπόλογον·] Λυσίας φησὶν· οὐχ ὑπόλογον ὄντα. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν λόγῳ. καὶ Δείναρχος· οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῇ γέγονεν. ἀντὶ τοῦ οὐδεμία συγγνώμη, οὐδεμία παραίτησις.

[Υπὸ μάλης:] ὑπὸ μασχάλης. κεῖται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ἀεὶ δ' οὕτως αὐτὸ παραλαμβάνουσι μετὰ τῆς προθέσεως· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀφοβον· ἀλλὰ μὴν οὐχ εἷς οὐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασι, οὐδ' ὑπὸ μάλης ἢ πρόκλησις γέγονεν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ μέση πολλῶν παρόντων. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Κλεινίαν· ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον, ἐσκευασμένος τῶν χαλκωμάτων, ὅσα οἷός τ' ἦν πλεῖστα, ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε, ξίφος ἔχων. καὶ τὸ μὲν ἐνικὸν οὕτω μετὰ τῆς προθέσεως. τὸ δὲ πληθυντικὸν μασχάλας καὶ ἄλλοι πλεῖστοι, καὶ Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δα σείας.

[Υπομεμαγμένη:] ἀναπεφυραμένη. ἡ τοῦ τόπου θέσις ὑπομεμαγμένη ταῖς πέτραις, ἀόρατον αὐτοῖς ἐποίει τὴν ὑπερκειμένην κορυφὴν.

[Υπομένω·] αἰτιατικῇ.

[Υπομεῖναι:] ἀντὶ τοῦ καταλειφθῆναι.

[Υπομνήσκω·] αἰτιατικῇ.

[Υπομνηματίζω. Ὑπομνήσω·] αἰτιατικῇ.

[Υπομονή·] ὁ γὰρ τὰ μείζω ἐπαγγελλούμενος ὑπομένειν εὐχερῶς ἂν τὰ ἥττονα ὑπενέγκοι.

[Υπονομεύοντες:] ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίστου.

[Υπονομηδόν·] Θουκυδίδης· τοὺς ὀχετούς, οἱ ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν ποτοῦ ὕδατος ἡγμένοι ἦσαν, κατέστρεψαν.

[Υπόνομος:] ὀχετός, διώρυξ.

[Υπονοστήσαι:] ἐπανελθεῖν, ὑποκαταβῆναι.

[Υπόνοια·] Φιλόλαός φησι· τὴν ὑπόνοιαν μάλιστα πᾶσι προλέγω θεραπεύειν· εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκεῖς ἀτυχεῖν. οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πάτρη, ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

[Υπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος:] ἐλλείπει ὕπεστιν. λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων, καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν λέγεται. παραινεῖ μὴ προπετῶς λαλεῖν, τοῦ μὴ δηχθῆναι.

[Υποπάρηον. Υποπέμψαιεν:] μετὰ δόλου ἐκπέμψαιεν. Ξενοφῶν· ἐγνώσθη ὅτι οἱ βάρβαροι τὸν ἄνθρωπον ὑποπέμψαιεν, ὁκνοῦντες, μὴ οἱ Ἕλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν μείναιαν.

[Υποπεπτηῶτα:] ὑποπτάντα.

[Υποπεπτηχότες:] ὑποκρυπτόμενοι. μέχρι μὲν τινος ὑποπεπτηχότες τοῖς θωρακίοις ἡρέμουν.

[Υπὸ πῆχυν κρατεῖς·] ἡ δὲ Νέμεσις σαφῶς ἐστὶ, περὶ ἧς πρὸς λύραν ἄδομεν· λήθουσα δὲ παρ πόδα βαίνει, γαυρούμενον αὐχένα κλίνει, ὑπὸ πῆχυν αἰεὶ βιοτὰν κρατεῖς.

[Υποπιέζω:] ἐκθλίβω. ὑπωπιάζω δέ.

[Υποπίμπλαται] καὶ **[Υποπιμπλάμενος.]**

[Υποπίνειν:] ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι. οὕτως Νικοφῶν.

[Υποπίπτειν·] δοτικῇ.

[Υπόπλεως:] μεστός.

[Υποπόδιον·] ὑποπόδιον τοῦ θεοῦ πάλαι μὲν ὁ θεῖος νενόμιστο νεώς, νῦν δὲ αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν ἐκκλησίαι, ἐν αἷς τῷ θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμουσιν. ζητεῖ καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι.

[Υπόπτερος:] ταχεῖα.

[Υποπτηῶτα:] ὑποπτάντα.

[Υποπτος] καὶ **[Υπόπτης.]** ὁ δὲ ἐπιπλάστῳ μωρία διέδρα τοῦ τυράννου τὸν φονικόν τε καὶ ὑπόπτην ἐκεῖνον τρόπον. καὶ αὖθις· διὸ καὶ ὥς ἐπὶ χρήμασι τοῦτο ποιῶν ὑποπτος ἐγένετο. καὶ αὖθις· τοῖς μὲν ἡ πόλις ἐδόκει φιλία, Ῥωμαίοις δὲ ὑποπτος. ἀντὶ τοῦ ἐχθρά.

[Υποποιεῖσθαι:] ὑποτάσσειν.

[Υποπυθμίδιον:] τὴν εἰς τὸν πυθμένα καταλειφθεῖσαν. κευοίνου σταφυλῆς ἀποσπάδα πεντάρραγον.

[Υπόρειος:] ἡ ἐξοχὴ τοῦ ὄρους. καὶ **[Υπόρειον,]** τὸ ὑπὸ τοῦ ὄρους. **[Υπόριον]** δὲ τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον. **[Υπώρεια]** δὲ καὶ ἀκρώρεια διὰ τοῦ ω μεγάλου.

[Υπόρρηνον:] ὕπαρνον.

[Υπόρσειον:] τὸ ὑποκάτω τοῦ ὄρους.

[Υποσκάλευε:] ἀναφύσα, ζωπύρει· Ἀριστοφάνης· τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

[Υποσκέλισον:] τῆς ὁρμῆς κώλυσον. Δαβίδ· ἀνάστηθι, κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς.

[Υπὸ σκότῳ δὲ γεγονώς:] σκότιος, ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος. παρθένιος, ὁ ἐκ παρθένου δοκούσης γεγονώς.

[Υποσμήχουσα:] ἐνδιερεθίζουσα, ὑποκαίουσα, θλίβουσα, καταπονοῦσα.

[Υποσπανίζων:] ἐνδεῶς ἔχων. χρημάτων τε καὶ ὑποσπανίζων τοὺς ὑπηκόους ἐληγίζετο.

[Υποσπαιρούσης·] καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς μικρὸν ὑποσπαιρούσης ἔτι ἐκκόπτουσιν.

[Υπόσπονδος·] ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος.

[Υποσπῶ·] αἰτιατικῇ.

[Υποστάθμη] καὶ **[Υποσταθμῖς·]** τρυγίας.

[Υποστάς·] καταδεξάμενος, ἀναδεξάμενος. ὁ δὲ ὑποστάς τὴν μήνυσιν πρὸς τὴν ἐκείνου παρασκευάζεται ἐπιβουλήν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑπομείνας. πορευομένων δὲ αὐτῶν καὶ γενομένων κατὰ τινα στενωπὸν, προῆει μὲν ὁ Οὐλίθ, ὑποστάς δὲ ὁ Ἀναγαστής, τῷ δῆθεν ῥαδίως ἐκότερον αὐτῶν διεξελθεῖν, τὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πῖλον ἀνέλαβε. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ὑποστάντες τὸ ἐπίταγμα ἐμήνυον, ἀναζεύξαντες καθελκύσθαι αὐτῷ ἐς θάλατταν ναῦς, ἀντὶ τοῦ ἀναδεξάμενοι. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ὑποστάντες ἀνηρέθησαν.

[Υποστάς·] ὑπομείνας, θαρσήςας. Ξενοφῶν· ὅς τις ὑποστάς ἐθελοντὴς πορεύεσθαι· ὑφίστανται δὲ τῶν μὲν ὀπλιτῶν Ἀριστώνυμος.

[Υπόστασις·] κυρίως τὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδιοσυστάτως ὑφιστάμενον. ἔστιν οὖν πρᾶγμα ὑφεστὼς τε καὶ οὐσιῶδες, ἐν ᾧ τὸ τῶν συμβεβηκότων ἄθροισμα ὡς ἐν ἐνὶ ὑποκειμένῳ πράγματι καὶ ἐνεργείᾳ ὑφέστηκεν. ἐτυμολογεῖται δὲ ὑπόστασις παρὰ τὸ ὑφεστάναι καὶ ὑπάρχειν. παρὰ δὲ Αἰλιανῷ ὑπόστασιν λέγει τὴν ἀντίστασιν· φησὶ γάρ· ἀπέστη τὸ ἔθνος τῶν Σύρων καὶ Φοινίκων τοὺς γείτονας προσέλαβεν εἰς τὴν αὐτὴν ὁρμὴν τε καὶ ὑπόστασιν.

[Υποστάς·] ὑπομείνας. **[ὑποστάς εἰς]** ὄψιν ἐλθεῖν. ἐναντιωθῆναι. τοῖς ὑποστάσι πολεμήσας, τούτους ἐνίκησε. καὶ Διόδωρος· ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ὑπόστασιν ταύτην συμβαλεῖσθαι.

[Υποστατικῶς·] καρτερικῶς, ὑπομονητικῶς. ὁ δὲ ὑποστατικῶς κεχρημένος τοῖς ἐπικειμένοις κινδύνοις δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο.

[Υπόστεγος·] ὑπὸ τὸν οἶκον. Σοφοκλῆς· κούδεν ἔσθ' ὑπόστεγον; αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα.

[Υποστέλλεται·] ἀναδύεται, ὑποκρίνεται, φεύγει, δολιεύεται.

[Υποστειλάμενος·] ὑποκρυψάμενος, φοβηθεῖς.

[Υπόστημα·] πλῆθος. τῷ δὲ ὑποστήματι τῶν ἀνδρῶν ἀντεῖχον ἐρρωμένως οἱ Ῥωμαῖοι.

[Υποστησάμενος·] ἀντὶ τοῦ ἐναρξάμενος. ἐκ πρώτης γὰρ δὴ τῆς ἡλικίας εὐσταθῆ τε καὶ ἡσύχιον βίον ὑποστησάμενος, οὔτε κατὰ δέος οὔτε καθ' ἡδονὴν τραπεῖς τὸ πρόσωπον ὥφθη πώποτε.

[Υποστήσας·] ἀντὶ τοῦ ὑποβαλλόμενος. Ὑπερίδης.

[Υποστήτω·] ἀποχωρησάτω.

[Υποστολῆς·] φυγῆς.

[Υποσυγχύτως·] συγκεχυμένως.

[Υποσφρησάμενος·]

[Υποσχέσθαι·] ἐκτεῖναι.

[Υποσχεῖν:] υπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι, υποθεῖναι. τῷ δήμῳ λόγον ὑποσχεῖν ὑπὲρ τῶν ἄχρι τοῦδε πεπραγμένων. καὶ αὖθις· ὑποσχόντα λόγον τῆς ἀρχῆς καὶ τὰς εὐεργεσίας ἀναδειξάμενον.

[Υπόσχω·] δοτικῇ.

[Υπόσχωμεν:] υποβάλωμεν.

[Υποτάσσομαι·] δοτικῇ.

[Υποτελὶς] καὶ τέλος κατὰ φιλοσόφους διαφέρει· τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι, τοῦ δὲ μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀδιάφορα εἶναι.

[Υποτελῶ·] δοτικῇ.

[Υποτεμέσθαι:] ἀφελέσθαι. Ξενοφῶν· ἦν ἐπ' ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν, ὑποτεμοῦνται ἡμᾶς πάλιν ἐκεῖνοι· ἡμῖν δὲ οὐπω ἡ ἰσχὺς πάρεστιν.

[Υποτεμνόμενον:] ἐκκόπτοντα.

[Υποτεμνόμενος τὸν πλοῦν:] ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. οὕτω Ξενοφῶν φησιν.

[Υποτεμόμενος:] προλαβών. ὁ δὲ ὑποτεμόμενος ἐν ξυναγκείᾳ τινὶ βάλλει κατὰ νότου αὐτόν.

[Υποτεμοῦμαι] καὶ **[περικόψω τῆς ἀλαζονείας·]** Ἀριστοφάνης. οἱ βυρσοδέψαι γὰρ ὑποτεμνοῦσι τὰ δέρματα διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα.

[Υποτετμημένων:] ἀφηρημένων. ὑποτετμημένων αὐτῷ τῶν ἐλπίδων, κατάφοβος ἦν.

[Υποτείνει·] τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη, μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος, μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει. οἷον μηδενὸς ἄλλου συμπράξαντος καὶ μετασχόντος· ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἀμαρτημάτων φέρει τὴν παραμυθίαν.

[Υποτείνων:] ὑπισχνούμενος. οὐ θωπεύων οὐδ' ὑποτείνων μισθοὺς οὐδ' ἐξαπατύλλων.

[Υποτίθια:] ὑπομάζια παιδία. καὶ ὑπότιθον, ὁμοίως, τὸ ὑπομάζιον.

[Υποτοπήσας·] αἰτιατικῇ. ὑπονοήσας.

[Υποτρέχω·] αἰτιατικῇ.

[Υπότριμμα:] ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. Ἀριστοφάνης· βλέπων ὑπότριμμα, (ἀντὶ τοῦ δριμύ) στέργων σκοροδάλμη. τουτέστιν ἡδόμενος δριμέσιν.

[Υπότροπος:] ἐξ ἀποστροφῆς.

[Υποτροχίζεσθαι:] οὐχ ὥς ἡμεῖς ὑποπeseῖν τροχῷ καὶ τρωθῆναι τροχίζεσθαι καλοῦμεν, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες αὐτῷ ἐχρήσαντο, ἀλλὰ τὸ στρεβλοῦσθαι ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοὺς ἐξεταζομένους, ἵνα κατεῖπωσιν ἃ συνίσασιν ἄλλοις ἢ περὶ ὧν αὐτοὶ ἡδίκησαν, τροχίζεσθαι λέγουσιν.

[Υποτυπώσεων:] χαρακτήρων, λόγων.

[Υποτυφούσης:] ὑποκνιζούσης, ὑποκαιούσης. ἀλλὰ κατὰ βραχὺ τῆς διηγήσεως ὑποτυφούσης τοὺς ἀκούοντας. καὶ **[Υποτυφομένη·]** ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ δυσμένεια Ῥωμαίων τε καὶ Ἀβάρων, ἤδη ἐκ πολλοῦ ὑποτυφομένη.

[Υπό οί:] ὑφ' ἑαυτῷ. Ἀρριανός· τὸ δὲ ἔβδομον τέλος ὑπὸ οἱ ἔχων καὶ ἄλλους.

[Υπουλα γόνατα] καὶ ὑπουλον πόδα, καὶ ὑπουλον χεῖρα, καὶ σῶμα, τὸ φλεγμαῖνον διὰ τινος πληγᾶς καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν. Κρατῖνος.

[Υπουλα ἔλκη:] τὰ κρυπτά.

[Υπουλος:] δόλιος, φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικός· ὡς ἐπὶ τῶν ἐλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπολαίως, ἐνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις. ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος.

[Υπούλως:] ὁ δὲ πρὸς τινος τῶν γνωρίμων ὑπούλως τε καὶ οὐχ ὑγιῶς ἔσχεν.

[Υπουργῶ·] δοτικῇ.

[Υπουδαῖοι:] καταχθόνιοι.

[Υπ' οὔρει:] ὑπὸ τῷ ὄρει.

[Υποφαίνεται], χαμόθεν· ἐπιφαίνεται δὲ ὑψόθεν.

[Υποφέρονται:] υποβάλλονται. καὶ υποφέρων, υποβάλλων.

[Υποφῆται:] ἱερεῖς, προφῆται, χρησμολόγοι.

[Υποφθάς:] φθάσας, προλαβών.

[Υποφόνια:] τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος ὑπὸ τοῦ τὴν αἰτίαν ἔχοντος, ὅτι ἀνῆρηκεν, ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν, ἐπὶ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι μηδὲ γενέσθαι τὴν τοῦ φόνου δίκην ὑποφόνια καλεῖται. οὕτως Δείναρχος καὶ Θεόφραστος.

[Υπόφορος:] ὑπεύθυνος, υπόκηνσος, ὑπότελος.

[Υποφύσεις:] παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμεναι.

[Υπόχαλκον δέ σου τὸ χρυσίον:] ἀντὶ τοῦ μίξιμον, παρακεκομμένον τὸ νόμισμα, παραχαράξιμον.

[Υποχαλῶ·] γενικῇ.

[Υπὸ χεῖρα.]

[Υποχείριον:] τὸ ὑπὸ τὴν χεῖρα. οἱ μὲν πυγμαῖς, οἱ δὲ ῥοπάλοις, οἱ δὲ ὅ τι ποτὲ παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον, ἀλοῶντες αὐτόν.

[Υποχειρίους:] αἰχμαλώτους, δούλους. ὑποχειρίους αὐτῷ ποιῆσαι τοὺς παῖδας τῶν εὐγενεστάτων.

[Υποχόνδρια:] τὰ ἀκροσπάθια, τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα.

[Υποχωρῶ·] δοτικῇ.

[Υποχυτῆρες:] τρύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν.

[Υπόχυτος οἶνος:] ὁ γλυκύς, ἦν δὲ ὁ Πολέμων ὁ φιλόσοφος οὐ γλυκύς οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος.

[Υποψαμμότερος.] προήρωσε τὸν τόπον ὑποψαμμότερόν πως ὄντα, ἵνα ἐν τῇ συνόδῳ σφῶν κονιορτὸς πάμπολος ἀρθῇ.

[Υπό ψήφου μιᾶς:] ἀπὸ γνώμης, ἀπὸ κρίσεως μιᾶς.

[Υποψία:] τὸ ὑπὸ τὴν ὄψιν, τὸ ἐνεσθηκός. Πισίδης· τὴν τῶν φθασάντων ἀσφαλῶς ὑποψίαν. ἢ τὸ ἐξ ἀκοῆς καὶ παραδόσεως γραφόμενον. καὶ **[Υπόψια. Ὑπωμοσία:]** τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημία ἢ νόσῳ ἢ τινι τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο. καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπώμνυσθαι.

[Υπόπια:] τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα· ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα.

[Υπόπια:] οἱ τύλοι οἱ γινόμενοι ἐν ταῖς χερσὶν ἀπὸ τῆς ἐργασίας. λέγεται δὲ ὑπόπια καὶ τὰ ἀφ' οἷα σδηποτοῦν πληγῆς τραύματα.

[Υπόπια:] ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν.

[Ὑπωπιάζω:] τὸ ὑποτηρῶ. ἐκ τοῦ ὑπόπια, ὃ σημαίνει τοὺς ὀφθαλμούς. φησὶν ὁ Ἀπόστολος, ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ. τουτέστι πρὸς ἄσκησιν αὐτὸ μετ' ἐπιστήμης καὶ φρονήσεως γυμνάζω καὶ πρὸς τὴν τῶν κρειττόνων συνεργίαν, οὐ πρὸς ἀσέλγειαν προνοοῦμαι. ταύτῃ τοι καὶ παραινεῖ φάσκων, ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας· οὐ τὴν σύμμετρον καὶ ἀναγκαίαν ἐπιμέλειαν πρὸς σύστασιν ἀπαγορεύσας, ἀλλὰ τὴν ἀκολασίας μητέρα γαστριμαργίαν· ἐπήγαγε γάρ, εἰς ἐπιθυμίας, δηλαδὴ βλαβερὰς καὶ ἀνοήτους. οὐ γὰρ τοσαύτην αὐτῷ προσφέρειν δεῖ θεραπείαν, ὥς κατασκιρτᾶν τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἵνα συνεργῇ καὶ καθυπουργῇ τοῖς ἀρίστοις ἐκείνης ἐπιτηδεύμασι. τοῦτο καὶ ὁ Πλάτων φησὶν· ἐπιμελεῖσθαι δεῖ σώματος ψυχῆς, εἵνεκα ἀρμονίας, δι' οὗ βιοῦν τε ἔστι καὶ ὀρθῶς βιοῦν.

[Υποπιέζω] δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ.

[Ὑπωπιασμένοι·] Ἀριστοφάνης· καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένοι καὶ κυάθους προσκείμενοι. ἀντὶ τοῦ σφόδρα πληγεῖσθαι περὶ τὰ ὑπόπια. ὑπόπια δὲ ἐστὶ τὰ ὀγκώματα καὶ κρούματα, ἅπερ κονδύλας φασί. τοῖς κυάθοις δὲ προσθλῶσι τὰ ὑπόπια ἢ ἐν ὀξυβάφοις χαλκοῖς τὰ ὑπόπια ἀνατρίβοντες ἢ τοιοῦτοις τισὶν ἀφανῇ ποιοῦσιν. Ἀπολλοφάνης· κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις.

[Ὑπώρεια:] ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς. οἱ πόδες τοῦ ὄρους, μεταφορικῶς. εἰς τρία γὰρ διήρηται τὸ ὄρος, εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μὲν ἐστὶν ἡ κορυφή, ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους, τέρμα δὲ τὰ τελευταῖα. καὶ πόδες.

[Ὑπωρόφιοι:] ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιελημμένοι, συγγενεῖς.

[Ὑπόροφον:] ὑποστέγην.

[Ὑπτια:] ὑψηλά.

[Ὑπτιάζει:] ὑποστρέφει.

[Ὑπτιος:] ἐπὶ νῶτον κείμενος. καὶ **[Ὑπτια πεδία,]** τὰ ὀμαλά. προθυμία τῇ πάσῃ ἀναπετάσαντες τὰς πύλας ἐδέξαντο ὑπτίαις χερσὶ τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ ἡλωμέναις. **[Ὑπτιος]** λέγεται καὶ ὁ ἄπρακτος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ὃ πολὺν ὕπτιον ἵππον ἐγύμνασε. περὶ μύωπος ὁ λόγος.

[Ὑποικουροὺν λεληθός τι μῖσος·] ὑποικουροῦν, ἀντὶ τοῦ τρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν. ὅμως, εἰ καὶ μηδὲν ὑποικουροῦν ἦν καὶ ὑπελάνθανον, ἐξ ὧν προεῖπεν ὁ Τύλλος, ἡσυχῇ πως ὑπεταράσσοντο.

[Ὑποίσω:] ὑπενέγκω. καὶ **[Ὑποίσων,]** ὑπομενῶν.

[Ὑποιστόν:] φορητόν.

[ῚΥρρα παῖς:] ὁ Πιττακός. καὶ **[ῚΥρράδιος,]** ὄνομα. καὶ **[ῚΥρραδιανός,]** ὄνομα.

[ῚΥρκάνιος:] ὄνομα.

[ῚΥρκανός:] ὄνομα κύριον. τοῦτον ἠρώτησεν Ἀρίων, πῶς ὁ πατήρ αὐτοῦ συναγάγοι τὴν οὐσίαν, ὡς πονῶν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντέχων ἐδήλου.

[ῚΥρίη:] ὄνομα πόλεως.

[ῚΥρτάκης:] ὄνομα κύριον. καὶ ῚΥρτακίδης, ὄνομα.

[ῚΥρτιον. ῚΥρχας. ῚΥς:] χοῖρος, ἢ σύαγρος. **[ῚΥς]** ἐπὶ θηλείας, σῦς δὲ ἐπὶ ἄρρενος. κέχρηται δὲ ἀδιαφόρως. ὅπως δὲ δόξητ' ἡμὲν ἀγαθὰ σύος.

[ῚΥς:] ἐπ' εὐθείας ὀξύνεται. τὰς ὕς δὲ καὶ τοὺς ὕς πληθυντικῶς περισπῶσιν.

[ῚΥσσάκων:] τῶν γυναικείων αἰδοίων.

[ῚΥσας:] βρέξας. Αἰλιανός· εἴτα ἀδοκῆτως πολλῶ πάνυ σφόδρα ὕσε, καὶ ἀστραπαὶ γεγόνασιν ἐκπλήξαι δειναί.

[ῚΥσγη:] εἶδος βοτάνης. καὶ **[ῚΥσγινοβαφῆς χιτῶν,]** βεβαμμένος. καὶ **[ῚΥσγινοβαφῆ,]** οὐδετέρως.

[ῚΥς διὰ ῥόδων:] ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀναγώγων. Κράτης Γεῖτοσιν.

[ῚΥσθεῖσαι:] βραχεῖσαι ἀπὸ ὑετοῦ.

[ῚΥσθης:] βροχή. καὶ **[ῚΥσθησαν.]** ῚΗρόδοτος· ὕσθησαν γὰρ τότε Θῆβαι, οὐδαμὰ πρότερον ὕσθεῖσαι· ἐπεὶ ἐν Αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὕειν.

[ῚΥσίαι:] πόλις τῆς Βοιωτίας.

[ῚΥσμίνης:] μάχης.

[ῚΥσσός:] ἀκόντιον. ἐξακοντίσας ὕσσὸν διήλασεν αὐτοῦ τὸν τε θυρεὸν καὶ τὸν θώρακα. τῶν δὲ ὕσσων οἱ μὲν εἰσι παχεῖς, οἱ δὲ λεπτοί.

[ῚΥσσώπος:] βοτάνη ῥυπτική. Δαβίδ· ῥαντιεῖς με ὕσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι. οὐδεμίαν γὰρ ἄφεσιν ἀμαρτημάτων εἰργάζετο. αἴνιγμα δέ τι σημαίνει. ὕσσώπῳ τὸ αἷμα τοῦ προβάτου καὶ ταῖς φλιαῖς ἐπιρράναντες τοῦ ὀλοθρεύοντος τὰς χεῖρας διέφευγον. τύπος δὲ ἐκεῖνα τῶν σωτηρίων παθημάτων· αἷμα γὰρ ἐνταῦθα, καὶ ξύλον, σωτηρία.

[ῚΥσπελέθας:] ὄνομα κύριον.

[ῚΥσπλάτιδος:] ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς ὕσπλάτιδος. ἀντὶ τοῦ ἀφέσεως, βαλβίδος, ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας· ἡγουν ἀπὸ ἐνὸς κανόνος καὶ καμπτήρος. Ἀριστοφάνης· αἴπερ ἀπὸ μιᾶς ὕσπλάτιδος ἀπήλαον τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὕσσάκων. τουτέστι τῶν γυναικείων αἰδοίων.

[ῚΥσπληξ:] φραγέλλιον, ἀφετηρία, βούκεντρον, ἢ μύωψ, ὁ πλήσσων τοὺς βοῦς. ὁ δὲ καθάπερ ἀπὸ ὕσπληγος ἔτοιμος ὢν ἐξ αὐτῆς ἦκε. καὶ αὐθις· τίς τὸν ἄχνουν ῚΕρμῆν σε παρ' ὕσπληγεσιν ἔθηκε; καὶ Ὶώσηπος· οἱ δὲ ἐστᾶσιν ὥσπερ ἔφ' ὕσπληγος ἐξορμᾶν ἔτοιμοι.

[ῚΥστάσπης:] ὄνομα κύριον.

[ῚΥστατος:] τελευταῖος, ἔσχατος.

[Ύστελλειον:] ὄνομα ὄρους.

[Ύστεραία:] ἡ μετὰ τὴν αὐριον ἡμέρα. τῇ δ' ὑστεραία ἤγοντο ἄλλος ἄλλη. καὶ ὑστερήσαντες τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας.

[Ύστερίζειν:] μετὰ μίαν ἡμέραν ἔρχεσθαι. τούτοις ἐτέτακτο μιᾷ ἡμέρᾳ ὑστερίζειν βασιλέως. καὶ **[Ύστερῶ,]** ὑστερήσω. οἱ δὲ βασιλικοὶ τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας ὑστερήσαντες.

[Ύστερος λόγος:] ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτους ὕστερος λόγος. τουτέστιν ὕστερον αὐτοῖς μαχησόμεθα. παρὰ τὸ Ὀμηρικόν· ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασσόμεθα καὶ αὖθις.

[Ύστινος:] βάμματος εἶδος. τὰκόκκοιο βαφθέντα, καὶ ὑστίνιοιο θέριστρα.

[Ύστριξ:] ἐκ δέρματος μετ' αὐτῶν τῶν τριχῶν μᾶστιξ. ὕστριχίδι μαστιγῶν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. ἢ **[Ύστριξ,]** ἀκανθόχοιρος, ἐχῖνος χερσαῖος.

[Ύστριχίς:] ἡ ἐξ υἰέων τριχῶν μᾶστιξ. Ἀριστοφάνης· μὲν ὕστριχίς εἰσέβαλέ σοι εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κάδενδροτόμησε τὸ νῶτον· ἔστι δὲ καὶ ὕστριχίς θηρίον, τρίχας ἔχον ὑὸς ἃς ἐν τῷ διώκεσθαι ἐξακοντίζει κατὰ τῶν διωκόντων.

[Ύς ὑπὸ ῥόπαλον:] παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

[Υιοὶ θεοῦ:] οἱ ἀπόστολοι, ὡς ἀδελφοὶ τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντες. εἶπατε γάρ, φησί, τοῖς ἀδελφοῖς μου, προάγω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. υἱοὺς δὲ κριῶν, τοὺς ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκότας, ἅτε δὴ φύντας ἐξ ἀλόγων πατέρων. Δαβίδ· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν.

[Υιοὶ] δὲ τῶν ἐκτετιναγμένων, οἱ σφόδρα ταλαιπωρούμενοι. Δαβίδ φησιν· ὥσει βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

[Ύφα:] τὸ ὕφασμα.

[Ύφαλος φάτις:] ἡ κρυφία. διὰ τῶν εἰλώτων τροφὰς ὑφάλους εἰσέφερον· οἱ μέχρι τινὸς ἐλάνθανον τοῦτο ποιοῦντες, ὕστερον δὲ ἐάλωσαν.

[Ύφαλοι:] ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμένοι πέτραι. ὕφαλός τις ἦν τοῖς βαρβάροις ὁ θάνατος, ἣτις ἄμπωτις ἐξαπιναίως καταρροφοῦσά πως τὸ πολέμιον.

[Ύφᾶναι.]

[Ύφάντης] καὶ **[Ἀνυφάντης, Ύφαντοδόνητον.]** ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται. νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων, ὃς ὕφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται· ἀκλεῆς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος. ξύνες, ὃ τοι λέγω. ξυνίημι' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν. τοῦτό φησιν, ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ ἐπὶ ἁμαξῶν τὰ πράγματα αὐτῶν βάλλοντες ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκεῖσε ἁμαξαν ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.

[Ύφασμα:] σάκκος. ἐμβαλὼν δὲ αὐτὸν τὸν ἀπατηλὸν ἐν ὑφάσματι ἐκ τριχῶν εἰργασμένῳ ἐνήκεν εἰς τοῦ ποταμοῦ τὰς δίνας.

[Ύφαιμος:] ὁ ἡμαγμένος μώλωψ.

[Ύφαίνω:] κατασκευάζω.

[Ύφαιρεῖται:] παρεκβάλλει.

[Ύφεδρία.] ἡ κατωτέρω καθέδρα.

[Υφελκτέον τῶν δάδων:] ἀντὶ τοῦ ὑφαιρετέον. Ἀριστοφάνης· ὑφελκτέον τῶν δάδων καὶ ἀπερυστέον τῶν κρεῶν. τοῦτο ποιοῦσιν, ὅταν παφλάζη ὁ λέβης, ἀφαιροῦντες ἐκ τῶν κρεῶν.

[Υφέντες:] ἐγκαθίσαντες, ὑποβαλόντες. οἱ δὲ ἐνέδραν ὑφέντες κτείνουσι τοῦτον δόλω. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Ἄκαστος λόχον ὑφείσας ἐπεβούλευσε τῷ Πηλεΐ. καὶ ὅς αἰσθόμενος ἐς πόλεμον κατέστη. καθίσας· ἐξ οὗ καὶ τὸ εἶσε λόχον καὶ εἶσεν ἐπὶ θρόνου.

[Υφέξειν:] ὑπενεγκεῖν, ὑπομεῖναι. μὴ νῦν ἐλπίσης τὸ σὸν κακὸν ἡμᾶς ὑφέξειν· καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν. αὐτός, ὃ γε σὸν ἐστίν, οἰκείως φέρε.

[Υφεωρᾶτο·] ἀλλ' ὅμως ὑφεωρᾶτο καὶ κατεκλᾶτο τὴν ψυχὴν, ἀποβλέπων εἰς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος. ὑφεωρᾶτο γοῦν ἀντὶ τοῦ δυσκόλως εἶχεν, ἐνενόει, ἐδυσωπεῖτο.

[Υφέρποντα:] ἐπερχόμενον, παραγινόμενον. ἐπεσκότει γὰρ αὐτῶν ταῖς γνώμας διὰ τὰς παρανομίας ὁ θεός, καὶ τὸν ὑφέρποντα λιμὸν αὐτοῖς οὐκ ἔβλεπον.

[Υφέσθαι:] ὑποχωρῆσαι, εἶξαι.

[Υφεις:] ἐλάττωσις.

[Υφέστιος:] ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνων. καὶ μὴδὲ μοῖρα τοῦ Φαβίων γένους ἐν τοῖς ὑφεστίοις ὑπελείπετο.

[Υφεστώς:] ἐνυπόστατος.

[Υφει·] τὰ ἡμίτομα ἐπὶ κλίνειαι βεβλημένα μάλα ἀβραῖς καὶ στρωμαῖς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιθέντας, ὑπὸ δασὶν ἐπακμαζούσαις τῷ πυρί, καὶ τὸν ὑμέναιον ἄδουσῶν γυναικῶν, κομισθῆναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμου.

[Υφειμένοι:] ὑποχείριοι. ἢ **[Υφειμένη,]** ἐκλελυμένη. ὑφειμένη οὖν καὶ διαλειπούση πολλαχῇ τῇ φωνῇ ἐδεῖτο ξυγγνῶναί οἱ βασιλέα. καὶ αὖθις· πλεῖν δ' ἐν κακοῖς ὑφειμένη δοκεῖ. ἀντὶ τοῦ πλέειν.

[Υφειμένως:] ἐνδιδομένως. ἢ ἐκλελυμένως.

[Υφεις:] ἐνδούς, ὑποχαλάσας. ὁ δὲ ὑφεις τοῦ φρονήματος ἔπεμψεν ἱκετεύων μὴ πολεμηθῆναι.

[Υφεις:] ὑποβαλόν. ὑφεις μάγον τοιόνδε μηχανορράφον, δόλιον, ἀγύρτην. Σοφοκλῆς.

[Υφεῖσθαι:] ἀμελῆσαι, ὑποχωρῆσαι. οὐ μὴν ὑφεῖσθαι τῆς χώρας, ἀλλὰ μεῖναι καὶ κατασχεῖν.

[Υφεῖται:] συγχωρεῖται.

[Υφηγήσονται:] ὑποδείξουσιν. ὁ δὲ Τραϊανὸς ἐξελαύνει ὥς ἐπὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν γῆν ἐπὶ ταύτην γὰρ καὶ Ἄυγαρος ὑφηγεῖτο ἰέναι. ἀντὶ τοῦ συνεβούλευεν, ὑπετίθετο.

[Υφηκεν:] ὑπέβαλεν, ὑπέθηκεν. ὁ δὲ ἐνέδραν αὐτῷ τινα ὑφηκεν.

[Υφηνε:] κατεσκεύαζεν. ἐκ τοῦ ὑφαίνω.

[Υφηνίοχος:] ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος.

[Υφηραν:] ἔλαβον.

[Υφης πέπλου·] ζήτηι ἐν τῷ ἄρρηνοφορεῖν.

[Υφήφασμαι:] Ἀττικὸς παρακείμενος. ὑφαίνω, ὑφανῶ, ὕφαγκα, ὕφαμμαi. ἔθος δὲ ἔχουσιν οἱ Ἀττικοὶ πολλάκις ἐν τοῖς τοιούτοις ῥήμασι τρέπειν τὸ πρὸ τοῦ μ σύμφωνον εἰς σ, γίνεται ὕφασμαι. ἐπεὶ δὲ οὐδέποτε ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἔχει τὰ αὐτὰ φωνήεντα ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ, ἐτράπη τὸ υ εἰς η, καὶ γίνεται ὕφήφασμαι.

[Υφιέμενον:] ἐνδιδόμενον. καὶ **[Υφιέναι,]** ὑπενδοῦναι.

[Υφίει:] συνεχώρει.

[Υφιζάνει:] ὑποκαθέζεται, ἐλαττοῦται.

[Υφιζήσεις:] ὑποχαλάσεις, ἐνδόσεις. ἐξέκλινε τὰ γεώδη καὶ μαλακὰ καὶ ψαμμώδη διὰ τὰς ἐσομένας ὑφιζήσεις ἐπὶ τοῖς βάρεσι τοῖς ἐπιτιθεμένοις.

[Υφιστάμενος:] βεβαιῶν, ἐπαγγελλούμενος. δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν Πύρρον ὑφιστάμενος.

[Υφιστάς:] ὑποστάς, ὑποτιθείς.

[Υφίσταται:] ὑπισχνεῖται, διαβεβαιοῦται. Ἀππιανός· ὁ δὲ ὑφίσταται γράμματα διοίσειν διὰ τῶν ἐχθρῶν ἐς τὸ Καπιτώλιον. καὶ αὖθις· οἱ δὲ κωλύσειν ὑφίσταντο τὰ Ῥωμαϊκὰ δύο σκάφη, ὥς προεκδραμόντα τοῦ παντὸς στόλου.

[Υφόωσιν:] ὑφαίνουσιν.

[Υφορμοῦν:] ἀπαντῶν, ἐναντιούμενον.

[Υφορώμενος:] ὑποστελλόμενος, ἢ ἐννοῶν· καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτα ταῦτα ἐτέλει σεμνῶ προσώπῳ.

[Υφορώμενοι·] οἱ δὲ τὰ χρήματα ὑφορώμενοι καὶ φιλεῖν αὐτὰ ἀποδιδράσκοντες. ἀντὶ τοῦ μισοῦντες, παρατηροῦντες ἢ ὑπονοοῦντες, προσδοκῶντες.

[Υφωμαδόν:] ὁμοθυμαδόν. ὁ δὲ τοῖς ὥμοις φέρων ἐπωμαδόν καὶ ἐπωμάδιος λέγεται.

[Υφουδροι·] Θουκυδίδης· ἐσένεον δὲ κολυμβηταὶ ὕφουδροι, καλῶδια ἐν ἄσκοις ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην καὶ λίνου σπέρμα κεκομμένον. ὑπὸ τὸ ὕδωρ ὄντες.

[Υψηγώρας:] ὑψηλόγος. ἐχρήτο δὲ κομπολογίαις καὶ ὑψηγώρας τις ἦν καὶ τραχύς. ὁ δὲ Βῶνος κατ' οὐδὲν τοῖς ῥήμασιν ὑποχαλάσας ἀνεμίμνησκε τῆς ἐν Σκυθίᾳ μάχης.

[Υψαυχεῖν:] ὑψηλοφρονεῖν. Ὁ **[ὕψαυχῆν]**, ἀρσενικόν. ζητεῖ δέ, εἰ καὶ θηλυκόν.

[Υψηγόρε:] μεγαληγόρε.

[Υψηλολογούμενοι.] ἀπειλούντων τε καὶ ὑψηλολογουμένων.

[Υψηλοτέρας:] ἀλαζονικωτέρας, ὑπερφερεστέρας. ὑψηλοτέρας ἔγραψε Καπανέως ἐπιστολάς, ἐπαρθεῖς ἢ χανωθεῖς ἢ καὶ κεφωθεῖς, ὑπὲρ ὧν τὸν θεὸν πολλάκις ὑπομιμνήσκω, καὶ τὸ Ἴω Νέμεσι καὶ βαρύβρομοι βρονταὶ συνεχῶς βοῶ. καὶ αὖθις· ὑψηλ' ἐφρόνεις, κάπ' ἄκρων ὠδοιπόρεις (τουτέστιν ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἔβαινες γαυριῶν), ὅτ' οὐδὲν ὧν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ, κοῦτε στρατηγούς οὔτε ναυάρχους μολεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν, οὔτε σὺ διωμόσω.

[Υψηλότερος:] εὐδαιμονέστερος.

[Ύψηλῶς:] μεγάλως.

[Ύψηρεφές:] ὑψηλόν.

[Ύψηχής:] ὁ ὑψαύχην. καί, ὑψηχέες ἵπποι.

[Ύψη:] εἰς ὕψος· καὶ **[Ύψοῦ,]** ἐφ' ὕψους.

[Ύψιβρεμέτης:] ἐν ὕψει βροντῶν.

[Ύψίζοντος:] ποταμοῦ.

[Ύψίζυγος:] ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.

[Ύψικάρηνα:] ὑψηλαί.

[Ύψικέρατα πέτραν:] τουτέστιν ὑψικέρατον, κατὰ μεταπλασμόν. Κυνθίαν ἔχων ὑψικέρατα πέτραν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

[Ύψίκερος. Ύψικρατεῖν:] τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.

[Ύψιμέδοντες:] ἐν ὕψει βασιλεύοντες.

[Ύψιπέτηλον:] ἐφ' ὕψους τὰ φύλλα ἔχον. πέδιλον δέ.

[Ύψιπέτης:] ὁ εἰς ὕψος πετόμενος. ὑψιπετῆς δὲ ὁ ἀπὸ ὕψους πεσών.

[Ύψιστάριος:] αἵρεσίς τις ὑψιστάριοι, οἱ τὸν Ύψιστον καλοῦντες.

[Ύψιφοίτης:] ὑψηλοπόρος, ἢ ὑψίφρων.

[Ύψόθι:] ἐν ὕψει.

[Ύψόροφος:] ὁ ὑψηλὸν ὄροφον ἔχων.

[Ύψος:] ἔπαρμα. καὶ **[Ύψος ἡμερῶν,]** ἡ εὐημερία. Δαβίδ· οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους.

[Ύψοῦ διάττει:] ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει.

[Ύψοῦτε:] ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν αὐτὸν κηρύττετε. Δαβίδ· ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ὑποπόδιον τοῦ θεοῦ πάλαι μὲν ὁ θεὸς ἐνενόμιστο νεώς, νῦν δὲ αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν ἐκκλησίαι, ἐν αἷς τῷ θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμουσιν.

[Ύψώθητι:] ἀντὶ τοῦ δεῖξον πᾶσιν ἀνθρώποις τὸ ὕψος σου. Δαβίδ· ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός.

[Ύψώθητι:] ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸς δείχθητι καὶ πάντων ὑπέρτερος. Δαβίδ φησι πρὸς τὸν θεόν.

[Ύψῳ σε·] αἰτιατικῇ.

[Ύψωσεν:] ἐπῆρεν. καὶ **[Ύψωσις,]** ἔπαρσις.

[Φαβέας,] ὁ καὶ Ἀμίλκας, Καρχηδονίων στρατηγός. ζητεῖ περὶ τούτου ἐν τῷ Ἀμίλκας.

[Φάβιος Πίκτωρ,] συγγραφεὺς Ῥωμαίων. οὗτος λέγει ἄρχοντι Ῥωμαίων μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ σφετερίσασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου ὅτιοῦν.

[Φάβιος·] ὅτι Φάβιος Μάξιμος, ὑπάτος Ῥωμαίων, νεώτερος ὢν καὶ τὸν πρὸς Σαμνίτας πόλεμον ἐγκεχειρισμένος, θρασύτερον ἢ ἀσφαλέστερον τοῦ ἔργου προσασάμενος ἐσφάλῃ, τρισχιλίων νεκρῶν ἀπομάχων τε πλείστων τοῖς Ῥωμαίοις γεγεννημένων. ἡ δὲ βουλὴ τοῦτον παραλύει τῆς ἡγεμονίας. ὁ δὲ τούτου πατὴρ ὁμώνυμος τῷ παιδί πολλαῖς ἐνηθληκῶς ἀνέκαθεν στρατείαις ἐδεῖτο τῆς βουλῆς ἀνεῖναι τῷ Φαβίῳ τὰ ἐγκλήματα, αὐτὸς ἀναμάχεσθαι τὸ τοῦ παιδὸς πταῖσμα κρεῖττοσιν ἔργοις ὑφιστάμενος. εἴξασα ἡ βουλὴ αἰδοῖ τοῦ ἀνδρὸς ἐπιτρέπει αὐθις τῷ νέῳ τὴν τοῦ πολέμου ἡγεμονίαν, πρεσβευτὴν αὐτῷ τὸν πατέρα δοῦσα, ὥς ἂν μή τι δι' ἀπειρίαν σφάλλοιο. καὶ ὃς ἀφικόμενος ἐς τὴν πολεμίαν ἀριστεύει καὶ θρίαμβον κατάγει.

[Φαβωρίνος·] Ἀρλεάτου τῆς ἐν Γαλλίᾳ πόλεως, ἀνὴρ πολυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παιδείαν, γεγονῶς δὲ τὴν τοῦ σώματος ἔξιν ἀνδρόγυνος (ὃν φασιν ἐρμαφρόδιτον), φιλοσοφίας μεστός, ῥητορικῇ δὲ μᾶλλον ἐπιθέμενος· γεγονῶς ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ καίσαρος καὶ παρατείνας μέχρι τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων τοῦ βασιλέως. ἀντεφιλοτιμεῖτο γοῦν καὶ ζῆλον εἶχε πρὸς Πλούταρχον τὸν Χαιρωνέα εἰς τὸ τῶν συνταττομένων βιβλίων ἄπειρον. γέγραπται γοῦν αὐτῷ φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικά, ὧν πολὺς ἀριθμός. ἔστι δὲ καὶ τῶν βιβλίων αὐτοῦ ταῦτα· Περὶ τῆς Ὀμήρου φιλοσοφίας, Περὶ Σωκράτους καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐρωτικῆς τέχνης, Περὶ Πλάτωνος, Περὶ τῆς διαίτης τῶν φιλοσόφων· καὶ ἄλλα. οὗτος ἔγραψε καὶ γνωμολογικά.

[Φαβρίκιος·] ὅτι Φαβρίκιος τῆς ἐπὶ τὸν Πύρρον σταλείσης δυνάμεως ἀποδείκνυται ἡγεμών· ἀνὴρ πάλαι ἐγνωσμένος τῷ βασιλεῖ καὶ τῆς αὐτοῦ μεγαλοφροσύνης ἐναργὲς ἐξενηνοχῶς σύμβολον. ἀντικαθεζομένων γὰρ ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων, νύκτα φυλάξας ἀνὴρ τις, εἴτε ἱατρὸς εἴτε ἕτερος τῶν περὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως τεταγμένων, ὥς τὸν Φαβρίκιον ἀφίκετο, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν Πύρρον ὑφιστάμενος, ἦν οἱ τις δοθείη πρὸς αὐτοῦ χρημάτων ὠφέλεια· ὃν ὁ Φαβρίκιος ἀποστυγῆσας τῆς ἐγχειρήσεως ἀποπέμπει τῷ Πύρρῳ, δέσμιον. ἀγασθεῖς δὲ οὖν τὸ πραχθὲν ὁ Πύρρος ἀναβοῆσαι λέγεται· οὗτός ἐστι καὶ οὐκ ἄλλος Φαβρίκιος, ὃν δυσχερέστερον ἂν τις παρατρέψοι τῆς οἰκείας ἀρετῆς ἢ τῆς συνήθους πορείας τὸν ἥλιον. ὁ δὲ Πύρρος τὸν περὶ τοῦ παντὸς ἀναρρίψας κύβον τοῖς ὅλοις ἐσφάλῃ.

[Φαγανθρώπων·] ἀκαθάρτων.

[Φαγέδαινα·] νόσος λοιμική. καὶ **[Φαγεδαίνη·]** εἶδος βοτάνης.

[Φαγεῖν ζῶν·] Ἰούνιος ὄνομα, εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν καὶ φαγεῖν ζῶν συνήθης ἦν τοῖς ὑπάτοις, κοιλιοδαίμων τε καὶ ταγηνοκνισοθήρας.

[Φαγεῖν·] γενικῇ. μὴ μήλου τε παράπαν φαγεῖν. ζητεῖ ἐν τῷ τοῦ ὀσίου Σάβα βίῳ. καὶ φάγετε· γενικῇ. ἡ παροιμία· ἔλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων.

[Φαγήματα·] βρώματα. εἶδε φορτίον χλωρῶν ἀκανθῶν, ἃ καμήλοις ἐστὶ φαγήματα· ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν καθῆκε.

[Φάγω·] αἰτιατικῇ. καὶ γενικῇ σπανίως.

[Φάγωμεν καὶ πίνωμεν·] τὰ ἐνεργητικὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου· τὰ δὲ παθητικὰ φάγονται καὶ πίνονται διὰ τοῦ ο μικροῦ.

[Φαγύλιον·] μαρσίπιον.

[Φᾶ δὲ σίδαρον παιδὸς ἐοῦ φύρδαν μεστὸν ἔχουσα φόνου. Φαέθοντα τόκον·] ἐπιφανῇ, καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν.

[Φαέθων:] λάμπων, ήλιος. Σοφοκλῆς· ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διός, ἢ ποῦ φαέθων ήέλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκκληοι; οἷον οὐκ ἄγουσιν ἐς φῶς τήν παρανομίαν. καὶ Ὅμηρος· οὔτε γὰρ ήέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης. δείκνυσι δὲ ὁ Ποιητῆς σφαιροειδῆ εἶναι τὸν κόσμον.

[Φαελλουρέα. Φαεσίμβροτος:] ὡς φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

[Φαεσφόρους:] φωτοφόρους, φωτὸς παρεκτικὰς, γνώσει φωτιζούσας.

[Φαινόν:] λαμπρόν. καὶ πλέγμασι φαινοῖς ἐκδεχόμενοι τὰ τρωκτά, κάρυα καὶ βαλάνους.

[Φαείνω:] λάμπω.

[Φαθί:] ὀξυτόνως. ἐξόπισθεν αὐτὸ φαθὶ τοῦ μόλωμεν. αὐτόθι. Ἀριστοφάνης Ἴππεῦσι.

[Φακαῖ:] τὸ ἔψημα τοῦ φακοῦ. θηλυκῶς ἡ ἐψηθεῖσα, ἀρσενικῶς δὲ ὁ ἀνέψητος. καὶ παροιμία· ἔπειτα πλουτῶν οὐκ ἔθ' ἤδεται φακῇ· προτοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντά γ' ἤσθιεν. ἐπὶ τῶν πλουσιῶν γεγονότων ἀπὸ πενήτων. καὶ **[Φακός,]** τὸ ὠμόν ὄσπριον. **[Φακὸς ὕδατος,]** εἶδος ὕδατοδόχου ἀγγείου ἐνοδίου, ὃ ἀγροικικῶς παρ' ἡμῖν ἀσκοδαῦλα λέγεται. καὶ ἐπεφέρετο παρὰ τοῦ Σαοῦλ, ὅτε ἐδίωκε τὸν Δαβίδ. ὅτι Φακᾶς Διοσκουρίδης ὁ ἰατρὸς ἐπεκλήθη, διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ὄψεως φακοὺς. παροιμία.

[Φακοῦ γωνίαν κρατεῖς·] ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. παροιμία· **[Φακὸν κόπτεις·]** ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται.

[Φακεέ,] βασιλεὺς Ἰσραήλ· ὃς ἐπολέμησε τῷ Ἀχαζ καὶ ἀνεῖλεν ἡμέρᾳ μιᾷ ἄνδρας δυνατοὺς ,αφ' καὶ ἡχμαλώτευσεν γυναῖκας καὶ παῖδας ,ατ'.

[Φάκελλον:] φορτίον, ἢ εὐάλωτον. Θουκυδίδης· φοροῦντες ὕλης φακέλλους παρέβαλλον ἀπὸ τοῦ χώματος. καὶ Ἰώσηπος· φακέλλους ὕλης ξηρᾶς περιβαλὼν τῷ χωρίῳ πῦρ ἐνῆκε.

[Φάκελλον:] φορτίον. ὁ δὲ Ἀπόλλων κελεύει ἀποδόσθαι τῷ Νικάνορι φάκελλον βύβλου τετρακοσίων χρυσῶν καὶ τέφραν ἐργάσασθαι καὶ βρέξαντα τῷ τῆς Μαρείας λίμνης ὕδατι ἐπιπλάσαι τοὺς ὀφθαλμούς.

[Φάκελλος:] τὸ τῆς κεφαλῆς φόρεμα. ὃ καὶ φακιόλιον λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ὁ δεσμὸς τῶν καλᾶμων.

[Φακιόλιον.] ὅτι Κρέων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ῥητορικῶν κορδύλην φησὶ καλεῖσθαι παρὰ Κυπρίοις τὸ πρὸς κεφαλῆς προσεῖλημα· ὃ δὴ παρ' Ἀθηναίοις καλεῖται κρώβυλον, παρὰ δὲ Πέρσαις νιδάριον.

[Φάλα:] κόσμος τῆς περικεφαλαίας.

[Φαλαγγαρχία:] αἱ δύο μεραρχίαι, ἀνδρῶν ,δς'. τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατός φασιν, οἱ δὲ μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός, νῦν δὲ φαλαγγάρχης.

[Φάλαγγες:] στίχες, τάξεις. οἱ δὲ τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὀπλιτικὸν πλῆθος. λέγεται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα· καὶ νεῶς ὑπερεΐσματα. ἔνιοι καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον καὶ σύμμετρον φαλάγγια· λέγεται καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν φάλαγξ. καὶ ἐπὶ τῆς νεῶς ἡ διαβάθρα. καὶ ὁ ἀράχνης δέ, ὃν ἔνιοι καλοῦσι φαλάγγιον. καὶ οἱ κόρακες δὲ παρὰ Ἀττικοῖς φαλάγγια.

[Φάλαγγες:] αἱ τάξεις, παρὰ τὸ πελάσαι ἄγχι. φάλαγγες δὲ τῶν νεῶν, παρὰ τὸ σπᾶν εἰς ἄλλα.

[Φάλαγξ:] θηλυκῶς, ὁ ἀράχνης. Πλάτων Ἑλλάδι· εἰκόασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τούτοις τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις, ἃ τοῖσι τοίχοισιν ἢ φάλαγξ ὑφαίνει.

[Φάλαγξ:] ἀράχνιον τι. λέγουσι δὲ φάλαγγας καὶ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων, ἅπερ λέγει Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις· εἰλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες ἰστότονα πηνίσματα. καὶ στρατιωτικὴ τάξις ἐκ μ' ἀνδρῶν. Λεύκιος δὲ ὁ ὕπατος οὐχ ἑωρακῶς φάλαγγα τοπαράπαν, ἀλλὰ τότε πρῶτον ἐπὶ τοῦ Περσέως, πρὸς τινὰς πολλάκις ἀνθωμολογεῖτο τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ μηδὲν ἑωρακέναι φοβερώτερον Μακεδόνων φάλαγγος· καίτοι γε πολλοὺς οὐ μόνον τεθραμένος, ἀλλὰ καὶ χειρισάμενος ἀγῶνας, εἰ καὶ τις ἄλλος.

[Φαλαγγηδόν:] δίκην τάξεως.

[Φαλαγγίτης. Φαλάγγια:] ζῶόν τι τῶν δακέτων ἐστὶ τὸ φαλάγγιον.

[Φαλακρός.] καὶ **[Φαλακρότερος εὐδίας. Φαλακρὸν τίλλεις:]** ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

[Φαλακρόματα. Φάλανθοι:] φαλακροί. ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.

[Φάλαρα:] τὰς προμετωπίδας, τοὺς ἀσπίδίσκους, τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα.

[Φάλαρις,] Ἀκραγαντῖνος, τυραννήσας δὲ Σικελίας ὅλης κατὰ τὴν νβ' Ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ἐπιστολὰς πάνυ θαυμασίας. Αἰλιανὸς φησι περὶ τούτου, ὅτι Λοξίας δὲ καὶ Ζεὺς πατὴρ ἀναβολὴν θανάτου ἐψηφίσαντο ἔτη δύο Φαλάριδι, ἀνθ' ὧν ἡμέρως Χαρίτωνι καὶ Μελανίπῳ προσηνέχθη.

[Φαλλάκιον:] ποίημα αὐτοσχέδιον, ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾄδόμενον. καὶ **[Φάλαικος. Φάλεκ:]** κατὰ τὴν προφητικὴν φωνὴν τὸ ἥμισυ λέγεται τοῦ χρόνου τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας· ἀπὸ γὰρ Ἀδὰμ μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ Νῶε ἔτη βσμβ', ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τοῦ Φάλεκος ἔτη ψνη', ὡς γίνεσθαι ἔτη γ'· ἀπὸ γὰρ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔτη ς'.

[Φαληρεύς:] πολίτης Φαλήρων. **[Φάληρον]** δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.

[Φαληριόωσα:] εἰς ὕψος ἐπαιρομένη.

[Φαληρίς:] ὄρνις λιμναία. ἐσχημάτισται δὲ παρὰ τὸ φάλον. κα.

[Φαληρῖται,] ἔθνος.

[Φάληροι:] δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. ἀφ' οὗ ὁ δημότης Φαληρεύς.

[Φαλῆς:] ὡς Ἑρμῆς. **[Φαλῆς,]** Φαλῆτος. ὥσπερ Ὅμηρος ἤρμοσε κατάπληξιν τῇ φυγῇ καὶ ἐταῖραν αὐτῆς ἔφησεν εἶναι, θεσπεσίῃ ἔχε φύζα (εἰπών), φόβου κρυόεντος ἐταίρη· οὕτω καὶ ὁ Κωμικὸς ἐκεῖθεν λαβὼν τὰς ἀφορμὰς Διονύσῳ Φαλῆν ἐταῖρον εἶναί φησιν· ἀκόλουθα γὰρ Διονυσιακῷ πότῳ τὰ ἀφροδίσια. **[Φαλλίονες]** δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου ἐπὶ γέλῳ στρατευόμενοι, οὕτω καλούμενοι ἀπὸ τῶν φαλλῶν τοῦ Διονύσου. πολλίῳνας δὲ ὕστερον αὐτοὺς παραφθείροντες τὸ ὄνομα ὀνομάζουσιν.

[Φαλλικά:] τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾄδόμενα μέλη.

[Φαλίσκοι·] ζῆται ἐν τῷ ἀρμοσταί.

[Φαλκίδιος:] νόμος ἐστὶ παρὰ καίσαρος τεθεὶς Γαΐου Ὀκταβίου, πλείστην καὶ νῦν ἰσχὺν ἔχων εἰς τὰς τῶν κλήρων διαδοχάς, πρὸς Φαλκιδίου τοῦ δημάρχου εὐρημένος.

[Φάλκων,] Φάλκωνος· ὄνομα. καὶ εἶδος ἱέρακος.

[Φαλκωνίλλα:] ὄνομα κύριον.

[Φάλον:] τὸ προμετωπίδιον.

[Φάλος:] βῶλος· ἢ λόφος· ἢ ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσῃ.

[Φαλλοφόροι:] ἰθύφαλλοι, αὐτοκάβδαλοι. ἰδέαι μουσικῶν. καὶ οἱ μὲν κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν, οἱ δὲ ἰθύφαλλοι προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον καὶ χειρῖδας ἀνθινάς, καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ Φαλλοφόροι ἐκ βύβλου δέρματος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἴοις στε φανούμενοι.

[Φαλλοί:] μόρια δερμάτινα. ἢ ξύλον ἐπίμηκες, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον.

[Φαλλοί:] αἰδοῖον σύκινον. ὕστερον δὲ ἐκ δερμάτων ἐρυθρῶν, σχῆμα αἰδοίου ἔχοντες ἀνδρείου. καὶ τοῦτο ἑαυτοῖς περιθέμενοι ἐν τε τοῖς τραχήλοις καὶ μέσοις τοῖς μηροῖς ἐξωρχοῦντο, τιμὴν τῷ Διονύσῳ ἐν τοῖς Διονυσίοις ἄγοντες.

[Φαλοί:] τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. λόφοι δὲ αἱ τριχώσεις.

[Φαμέας:] ὄνομα κύριον. τὰς προφυλακὰς βλέπων ὁ Φαμέας, ὦν οὐκ ἄψυχος ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν Σκιπίωνα συμπλοκάς.

[Φαμέν:] λέγομεν.

[Φάμωσσα.] ἀπέσκωπτον δὲ εἰς Ἰοβιανὸν ὠδαῖς καὶ παρῳδαίαις καὶ τοῖς λεγομένοις φαμώσσοις

[Φανάς:] τὰς ἐκλάμψεις.

[Φάναι:] ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν ἑτέρῳ δηλοῦν.

[Φάναι:] εἶπεῖν.

[Φάναι:] τὸ εἶπεῖν. **[Φᾶναι]** δὲ τὸ λάμψαι.

[Φανερῶ·] αἰτιατικῇ.

[Φανερῶς:] ἐναργῶς, ἐτοίμως. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.

[Φανή:] λαμπρά, καθαρὰ. Ἀριστοφάνης· ἵνα μη'γχέσαιμ' εἰς τὴν σισύραν· φανὴ γὰρ ἦν.

[Φάνης:] ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εἰσηνέχθη ὁ Φάνης, αἰδοῖον ἔχων περὶ τὴν πυγὴν· ὃν ἔλεγον ἔφορον τῆς ζωογόνου δυνάμεως. καὶ ὁ Ἑρिकाπαῖος ἔτερον, καταπιόντα πάντα τοὺς θεούς, ὡς τὸν Κρόνον.

[Φανίας] ἢ Φαινίας, Ἑρέσιος, φιλόσοφος Περιπατητικός, Ἀριστοτέλους μαθητής. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριᾶ ὀλυμπιάδος καὶ μετέπειτα, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα.

[Φανίας:] ὄνομα κύριον, τῶν ἐστρατηγηκότων τις οὕτως ἐκαλεῖτο.

[Φάνιον:] τόπος, εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλλον.

[Φανόδημος:] ὄνομα κύριον.

[Φανός:] φαεινός. καταγγέλλων καὶ φανερά ποιῶν τὰ πράγματα καὶ μηνύων. ἢ ἀπὸ τοῦ φαίνειν, ὃ ἐστὶ συκοφαντεῖν. ὅπως ἔσομαί σοι φανός ὑπογραφεὺς δικῶν. **[Φανόν]** δὲ πᾶν τὸ φαῖνον ἐκάλουν. ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκεύαζον. διὸ λέγεται φανός ἀμπέλου.

[Φανοστράτη:] θηλυκόν. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἐταιρῶν ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύλην, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἐστῶσα ἐφθειρίζετο.

[Φανότερον:] λαμπρότερον.

[Φανοτεῦσιν·] ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδῶσειν τὴν ἐν τοῖς Φανοτεῦσιν.

[Φανῶν:] κατηγορήσων. Ἀριστοφάνης· μικρός γε μῆκος οὗτος, ἀλλ' ἅπαν κακόν. τὸν Νίκαρχόν φησι.

[Φαντάζομαι:] συκοφαντοῦμαι. οὕτως Ἀριστοφάνης. πλέω τοῦ φαντασθέντος ἦν ὃ διέφυγεν. οἱ παλαιοὶ τὸ φαντάζεσθαι ἐπὶ τοῦ φαίνειν ἔλεγον.

[Φαντασία:] ὑπόληψις. εἰδὼς γάρ, ὅτι φαντασία περὶ αὐτόν ἐστιν, ὡς ἔχοντα χρήματα μεθ' ἑαυτοῦ, πλείω ἡρμόσατο πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐνδεχομένως. καὶ αὖθις· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μετὰ μεγάλης φαντασίας καὶ συμπαθείας τοῦ δήμου προῆγον ἐπὶ τὰς πράξεις.

[Φαντασία·] γνωστικαὶ καὶ ζωτικαὶ καὶ ὀρεκτικαὶ δυνάμεις τῆς ψυχῆς· φαντασία καὶ αἴσθησις. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων, ὅτι ἡ μὲν αἴσθησις πρὸς τὸ ἐκτὸς ἀποτείνεται, ἡ δὲ φαντασία ἔνδον ἔχει τὴν γνῶσιν. καὶ ἡ μὲν αἴσθησις τὸ παρὸν μόνον καὶ οὐ ἀντιλαμβάνεται ἔξωθεν τοῦτο οἶδεν, ἡ δὲ φαντασία παρὰ τῆς αἰσθήσεως λαβοῦσα τῶν αἰσθητῶν τοὺς τύπους ἐν ἑαυτῇ τούτους ἀναπλάττει· ὅθεν καὶ παθητικὸν νοῦν Ἀριστοτέλης αὐτὴν καλεῖ, νοῦν μὲν ὡς ἔνδον ἔχουσιν τὸ γνωστὸν καὶ ἀπλῇ προσβολῇ, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἐπιβάλλουσιν· παθητικὸν δέ, διότι μετὰ τύπων, καὶ οὐκ ἀσχηματίστως. ἐκλήθη δὲ φαντασία, οἷονεὶ φαστασία τις οὕσα· φαντασία γάρ ἐστιν ἡ τῶν φανθέντων στάσις· ἴσθησι γὰρ ἐν αὐτῇ τὰ ἔξω φανέντα. ἑκατέρα δὲ αὐτῶν περὶ μερικὰ ἀποτείνεται· τὸ γὰρ λευκὸν οἶδεν, οὐ μὴν πᾶν λευκόν. διαφέρει δέ, ὅτι ἡ μὲν τὸ ἔξω, ἡ δὲ τὸ ἐντὸς οἶδε. καὶ ἡ μὲν φαντασία τῶν εἰς αἰσθήσεων δέχεται τοὺς τύπους, ἐκάστη δὲ τῶν αἰσθήσεων μόνον τὸ ἴδιον αἰσθητὸν γινώσκει.

[Φαντασία καὶ φάντασμα διαφέρει:] φάντασμα μὲν γάρ ἐστὶ δόκησις διανοίας, οἷα γίνεται κατὰ τοὺς ὕπνους· φαντασία δὲ τύπωσις ἐν ψυχῇ, τουτέστιν ἀλλοίωσις. οὐ γὰρ δεκτέον τὴν τύπωσιν, οἷονεὶ τύπον σφραγιστῆρος· ἐπεὶ ἀνένδεκτόν ἐστι πολλοὺς τύπους κατὰ τὸ αὐτὸ περὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθαι. νοεῖται δὲ φαντασία ἢ ἀπὸ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ὑπάρχον ἐναπομεμαγμένη καὶ ἐναποτετυπωμένη καὶ ἐναπесφρα, γισμένη, οἷα οὐκ ἂν γένοιτο ἀπὸ μὴ ὑπάρχοντος. τῶν δὲ φαντασιῶν αἱ μὲν εἰσιν αἰσθητικαί, αἱ δὲ οὐ· αἰσθητικαὶ μὲν αἱ δι' αἰσθητηρίου ἢ αἰσθητηρίων λαμβανόμεναι, οὐκ αἰσθητικαὶ δὲ αἱ διὰ τῆς διανοίας, κα θάπερ τῶν ἀσωμάτων καὶ τῶν ἄλλων λόγῳ λαμβανομένων.

[Φαντασιοσκοπεῖς. Φαντασίωνος. Φάος:] φῶς. ὃ φάος ἀγνὸν καὶ γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ· ὥς μοι πολλὰς μὲν θρήνων ὥδὰς, πολλὰς δ' ἀντήρεις ἥσθου στέρνων πληγὰς αἵμασσομένων, ὅποταν δνοφερὰ νύξ ὑπολειφθῇ. ἡ Ἡλέκτρα φησί. λέγει δέ, ὅτι οὐ διαλείπω νυκτὸς καὶ ἡμέρας κλαίουσα. καὶ αὖθις· ἥδιστον φάος ἡμέρας ἔσται τοῖς παροῦσι. καὶ ζῆται ἐν τῷ φῶς.

[Φάων:] φασὶν ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων. τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναί φασι σὺν πολλοῖς καὶ Σαπφῷ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσαν ῥίψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας.

[Φάραγξ:] τὸ τῆς γῆς βάραθρον, ὅπερ, ὅταν ὕδωρ δέξηται ἀφανίζει αὐτό.

[Φάραγξ:] ἡ κοιλότης τῆς γῆς. ἀρσενικῶς. τοῦ Περσικοῦ τὴν ἐπιφορὰν ἀποκλίνοντος, διὰ τὸν παραβραβεύοντα φάραγγα. τουτέστι διορίζοντα. **[Φάρυγξ]** δέ, φάρυγγος, γράφουσιν οἱ πολλοί.

[Φαραώ:] οὕτως ἐκαλοῦντο πάντες οἱ βασιλεῖς Αἰγύπτου, ἀπὸ Φαραώ.

[Φαρές:] ὄνομα κύριον.

[Φαρισαῖοι:] οἱ ἐρμηνευόμενοι ἀφωρισμένοι παρὰ τὸ μερίζειν καὶ ἀφορίζειν ἑαυτοὺς τῶν ἄλλων ἀπάντων εἰς τε τὸν καθαρώτατον τοῦ βίου καὶ ἀκριβέστατον καὶ εἰς τὰ τοῦ νόμου ἐντάλματα. τὸν δὲ αὐτὸν βίον μετήρχοντο καὶ οἱ γραμματεῖς, παρ' οἷς καὶ πολιτεία ἡ αὐτὴ ἐγκράτειά τε καὶ παρθενία, νηστεία δις τοῦ σαββάτου, ξεστῶν καὶ πινάκων καὶ ποτηρίων καθαρισμοὶ ἀποδεκατώσεις τε καὶ ἀπαρχαὶ καὶ ἐνδελεχεῖς εὐχαὶ καὶ τὰ λοιπὰ, ὑπεξαίρουμένων δηλονότι τῶν θαυμασίων Ἑσσιῶν ὡς ὑπερτέρων σφόδρα καὶ λίαν ὑπερκειμένων. ἦν δὲ Φαρισαϊκὴν ὡς ἄριστον πολιτείαν ὁ Παῦλος ζηλώσας εὖ μάλα σεμνύνεται, φάσκων, Ἰσραηλίτης εἰμὶ φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ τὸν νόμον Φαρισαῖος.

[Φαρισεὺς] καὶ **[Φαρισαῖος.]**

[Φαρέτρα:] βελοθήκη. οἶονεὶ φάρος τῶν τιτρωσκόντων. τουτέστι περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι.

[Φαρμακᾶς:] μυρεψεῖς.

[Φαρμακεύς.] τοὺς οἰνοχόους τούσδε ἡγησάμενοι φαρμακεῖς καὶ πιστεύσαντες τεθνάναι τοὺς καθεύδοντας, τοὺς Αἰτωλοὺς ἀπέκτεινε. φαρμακεῦσί τε πατρώοις πολλὰ ὠμิลηκυῖα.

[Φαρμακεύω·] αἰτιατικῇ.

[Φαρμακεία·] φαρμακεία λέγεται, ὅταν διὰ τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον ἢ ἄλλως δοθῇ τισι διὰ στόματος. ὅτι γοητεία καὶ μαγεία καὶ φαρμακεία διαφέρει. καὶ ζήτην ἐν τῷ γοητεία.

[Φαρμακείας:] γοητείας. πάντα δ' ἦν πλήρη ἀρχομένης φαρμακείας ῥιπτούντων ἑαυτοὺς ἐς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν.

[Φαρμακίας:] ὄνομα κύριον.

[Φάρμακον:] παραμυθία, ὁμιλία, εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ φέρειν τὴν ἄκесιν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθέων. **[Φάρμακον]** λέγεται, ὅπερ Μῆδοι μὲν νάφθαν καλοῦσιν, Ἕλληνες δὲ Μηδείας ἔλαιον. ἀγγεῖον δὲ θεῖον τε καὶ ἀσφάλτου ἐμπλησάμενοι καὶ φαρμάκου, ὅπερ Μῆδοι νάφθαν καλοῦσι. καὶ αὐθις· πίττα τε ἦν καὶ θεῖον καὶ ὅσα φάρμακα δυνατὰ ἦν κινῆσαι φλόγα πολλήν. Ἀριστοφάνης· οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται. ὡς τοῦ Λυσικράτους φαρμάκῳ τινὶ μελαίνοντος αὐτοῦ τὰς πολιάς.

[Φαρμακός:] ὁ ἐπὶ καθαρμῷ πόλεως ἀναιρούμενος· ὃν λέγουσι κάθαρμα. καὶ **[Φαρμακοῖσιν.]** Ἀριστοφάνης· πονηροῖς καὶ πονηρῶν εἰς πάντα χρώμενος, οἷσιν ἢ πόλιν προτοῦ οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκὴ ῥαδίως χρήσαιοι· ἂν. τουτέστι τοῖς λεγομένοις καθάρμασι.

[Φαρμακός:] ὄνομα κύριον. Λυσίας φησί. δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν ἐξῆγον καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαργηλίοις, ἓνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἓνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. ὅτι δὲ ὄνομα κύριον ἐστὶν ὁ Φαρμακός, δῆλον· ἱεράς γὰρ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας καὶ ἀλούς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσθη· καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα τούτων ἀποτμήματά ἐστιν. Ἰστρος ἱστορεῖ. Δημοσθένους δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος λόγοντος, οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαίρησεται ὁ φαρμακός· Δίδυμος προπερισπᾶν ἀξιοῖ τοῦνομα. ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὖρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν.

[Φαρμάκοντα] δὲ Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου ἔφη. ἔστι δὲ φαρμάκων ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος· ὥς καὶ Θεόφραστος ἐν ἱε' Νόμῳ ὑποσημαίνει.

[Φαρμακοὺς:] τοὺς δημοσίᾳ τρεφομένους, οἱ ἐκάθαιρον τὰς πόλεις τῷ ἑαυτῶν φόνῳ. Ἀριστοφάνης· ὥσπερ δημοσίους τρέφεις· κᾶθ', ὅταν μὴ σοι τύχοι ὄψον ὄν, τούτων ὅς ἂν ᾗ παχύς, θύσας ἐπιδειπνεῖς.

[Φαρμάκοισι:] παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ βαφαῖς.

[Φαρμάξας:] ποτίσας, γοητεύσας. καὶ **[Φαρμαχθεῖς,]** ἡ μετοχή.

[Φαρμάττων:] γοητῶν. ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἐκδειματῶν καὶ φαρμάττων σφίσι τὸ στρατόπεδον.

[Φαρμουθί:] παρ' Αἰγυπτίοις, κατὰ Ῥωμαίους Ἀπρίλλιος.

[Φάρνουτις:] ποταμός, ὁ τῇ Νικαίᾳ παραρρέων.

[Φάρος:] ἱμάτιον, περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι· ἢ τῇ ὑφῇ ἀρηρέναι. λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός.

[Φάρος:] ποταμός Κιλικίας, οὗ τὸ εὖρος πλέθρα γ'. καὶ Πύραμος, ποταμός, οὗ τὸ εὖρος στάδιον. καὶ Χάλος, ποταμός, οὗ τὸ εὖρος πλέθρου, πλήρης ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων.

[Φάρος:] ἀρσενικῶς λεγόμενος, τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Φάρον σημαίνει· ὃν ἀνέστησεν ἐπὶ Πτολεμαίου βασιλέως Αἰγύπτου Σώστρατος Δεξιφάνους, Κνίδιος, ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ Πρωτέως· ὅτε καὶ Πύρρος ὁ ὑπὸ Ἀχιλλέως τὴν δυναστείαν τῆς Ἠλείου παρέιληφεν.

[Φαρσαλίσι·] καὶ τὸν Ἀχιλλεῖος Φαρσαλίσιν Ἑκτορα πῶλοις ὀστέα Δαρδανικῶ δρυπτόμενον πεδίῳ.

[Φάρσος:] κλάσμα, τρύφος, ῥάκος, πτερύγιον, ἀκρωτήριον. καὶ φιλοδούπου φάρσος ἅμα στελεοῦ χῆρον ἐλαϊνέου.

[Φάρυγξ,] φάρυγγος γράφουσιν οἱ πολλοί. **[Φάρυγξ·]** ὅτε μὲν θηλυκῶς λέγεται, σημαίνει τὴν κυρίως φάρυγγα· ἡ δὲ ἐστὶν ἡ ἀχανία ἡ μετὰ τὴν τῆς γλώττης ρίζαν· ὅτε δὲ ἀρσενικῶς, σημαίνει πολλάκις τὸν λάρυγγα. ἔστι δὲ ὁ λάρυγξ τὸ ἔσχατον τῆς τραχείας ἀρτηρίας, ὅπερ ὑπὸ τῶν τριῶν χόνδρων περιέχεται, τοῦ τε ἀρυταινοειδοῦς καλουμένου καὶ τοῦ θυροειδοῦς καὶ τοῦ ἀνωνώμου, οἵτινες συστελλόμενοι καὶ διαστελλόμενοι ὑπὸ τῶν ἐκεῖ μυῶν τὴν φωνὴν ῥυθμίζουσιν. ὑπὸ γὰρ τῆς τοιαύτης τούτων ἀναστολῆς καὶ διαστολῆς ἢ μᾶλλον ἢ ἥττον εἰδοποιεῖται ἡ φωνὴ κατὰ τε τὸ ὅζον καὶ τὸ βαρύν, καὶ εἴ τι ἄλλο εἶδος περὶ αὐτὴν θεωρεῖται.

[Φάς:] εἰπών.

[Φασάηλος:] ὄνομα κύριον.

[Φάσγανον:] ξίφος. καὶ ψῆκτραν ἄκιτιν ἀπέπτυσσε καὶ λιποκόπρους φασγανίδας καὶ τοὺς σολόνυχας ὄνυχας.

[Φάσηλις:] ὄνομα νήσου. καὶ **[Φασηλίτης,]** ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου. καὶ παροιμία· **[Φασηλιτῶν θῦμα,]** ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναίμων τίθεται· Φασηλίτας γὰρ τάριχον τῷ Καλαβρῷ θύειν φησὶ Καλλίμαχος ἐν Βαρβαρικοῖς νομίμοις. ἄφευε τῶν φασηλῶν, ὧ γύναι, τρεῖς χοίνικας.

[Φασί:] λέγουσι. **[Φᾶσις]** δὲ ποταμὸς Σκυθίας. καὶ λέξις, μήνυσις· ἡ δημόσιον ἐγκλημα· φήμη, λόγος. μηδαμῇ μηδέ φασιν ὑπάρχειν νοτίδος. καὶ **[Φασιανοί,]** οἱ οἰκήτορες τοῦ τόπου. κα.

[Φασιανοὶ κατάλογοι,] οἱ ἀπὸ τοῦ Φάσιδος, παρὰ Μενάνδρῳ.

[Φασιάδης. Φασιανικός·] Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἐπικεχοδῶς ἔγωγε φασιανικός. συκοφάντης· παρὰ τὸ φαίνειν, μετὰ φασιανῶν εὐρισκόμενος. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ὄνομα. ἔπαιξε δέ, παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ. φασιανὸς οὖν ὁ συκοφάντης, παρὰ τὴν φάσιν, ἢ παρὰ τὸ φαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Σκυθίας Φᾶσις, ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ.

[Φασιανοί:] ἀλεκτρυόνες, καὶ ὄρνεις τινές. Ἀριστοφάνης· εἰδοίης μοι τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας. ἐπὶ τῶν εἰς τι πρᾶγμα ἀπαγορευόντων. οὐκ εἰσὶ δὲ ἵπποι φασιανοί, ἀλεκτρυόνες μέντοι. ἵπποι δὲ τινες εἰσὶν, ἀλεκτρυόνας κεχαραγμένοι. τούτους οὖν λέγει. Λεωγόρας δὲ ὄνομα κύριον, ἐνὸς τῶν Ἀθήνησι πολιτευομένων τότε· πατήρ δὲ οὗτος ἦν Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος. ἄδηλον δέ, εἰ καὶ ὄρνεια ἔτρεφεν ὁ Λεωγόρας. ἐνιοὶ δὲ ἀξιοῦσιν ἵππους εἶναι τοὺς φασιανούς. καὶ εἴπερ ἐστὶ τοῦτο μὴ κατεψευσμένον, οἰκεῖον ἂν εἴη τοῦτο τῆς τοῦ νεανίσκου σπουδῆς. οἱ δὲ περὶ Ἀρχίλοχον ὀρνίθων τι γένος. ὁ δὲ Λεωγόρας τρυφερός τις, Πλάτων λέγει· ὧ θεῖε Μώρυχε· τέως γὰρ εὐδαίμων ἔφυς, καὶ Γλαυκέτης, ἢ ψῆττα, καὶ Λεωγόρας, οἱ ζῆτε τερπνῶς, οὐδὲν ἐνθυμούμενοι. Εὐπολὶς ἐν Αὐτολύκῳ, ὥς καὶ διὰ Μυρρίναν ἐταίραν τὰ χρήματα ἀποβεβληκότα. φασιανοὶ δὲ οἱ ἔχοντες τῷ μηρῷ φασιανὸν ἵπποι. Φᾶσις δὲ ἐστὶ ποταμὸς Σκυθίας, ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται. **[Φάσις]** δὲ καὶ μήνυσις, ἀγγελία. καὶ κλίνεται φάσιος. **[Φάσις]** ἐστίν, ἣν ποιεῖται τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ὑπορύττειν δημόσιον μέταλλον ἢ χωρίον ἢ οἰκίαν ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων. ἔτι δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, ὥς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν ὀρφανὸν οἶκον, προφαί νειν λέγονται.

[Φάσις:] λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ τι τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ πριάμενον, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινε αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ· ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν μεμίσθωτο. τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰ μαρτύρια ἔνεστιν εὐρεῖν παρὰ τε Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει, τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως παρὰ Λυσίᾳ Πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου.

[Φασκώλιον:] ἱμάτιον, φορεῖον. φάσκωλον δὲ ἐστὶ μαρσίππιον. ὥς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας εἴρηκεν. ἡ δημόσιον χρῆμα, τὸ συναχθὲν εἰς ἀπόθεσιν. καὶ πρὸς γε μεστὸν κατὰ τὸ πλεόν καὶ ἐμβριθέστερον ποιῶν τὸ φασκώλιον. Ἀγαθίας ἐν ἱστορίᾳ. ὁ δὲ τρίποδας ρ' ἐκ πονήσας καὶ ἐμβαλὼν εἰς τι φασκώλιον.

[Φάσκων·] δοτικῇ. λέγων.

[Φάσμα·] ὁ δὲ ἕτερος ταῦρος ἐμυκήσατο, κακὸν φώνημα Γάρμῳ. καὶ ἔδοξε τράγος εἶναι μὴ ταῦρος ἐκεῖνο τὸ φάσμα.

[Φατέ:] λέγετε. Πολύβιος· φατέον, ἡγεμόνος ἀγαθοῦ ἔργον εἶναι τὸ μὴ δεῖν μηδέποτε χωρὶς προθέσεως μηδ' ἐκ πάσης ἀφορμῆς ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους, καὶ μάλιστα, εἰ τυγχάνοι τις ὧν ἀπαράσκευος.

[Φάτις:] φήμη, λόγος. Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἀπερύκοι Φοῖβος Ἀργείων φάτιν. τὴν νόσον τοῦ Αἴαντος. καὶ αὖθις· φθεῖσθαι Ἀλέξανδρον ψευδῆς φάτις, εἴπερ ἀληθῆς Φοῖβος. ἀνικῆτων ἄπτεται οὐδ' Αἴδης. καὶ αὖθις Σοφοκλῆς· τὴν δ' ὅταν κλύη φάτιν. τὴν ῥῆσιν.

[Φάτνη:] ἡ τράπεζα. τὴν Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλων ἅμα φάτνην. Αἰλιανός· καὶ οἱ Μεσσήνιοι τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς φάτνης οἶονεῖ ἐδηδοκότας ἐξήλασαν (τουτέστι τοὺς Ἐπικουρείους), λυμεῶνας τῶν νέων εἶναι λέγοντες.

[Φατνώματα:] σανιδώματα, στέγη διάγλυφα.

[Φατνωτόν:] σανιδωτόν.

[Φάτορες:] Ἀριστοφάνης· φουσάτω πάππους πᾶρ' ἡμῖν καὶ φανοῦνται φάτορες.

[Φατρία:] σύνταγμα. ἡ φυλὴ διήρηται εἰς δ' κατὰ τὰς δ' ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ· ἐκάστη δὲ διαίρεσις εἰς γ', ὡς γίνεσθαι φαμεν ἰβ' κατὰ τοὺς ἰβ' μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ· καλεῖσθαι δὲ τριττύας καὶ φατρίας. Ἀναστάσιος Σελεντιάριος, ὁ μετέπειτα βασιλεύσας, ἐπὶ Εὐφημίου πα τριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν κατασκευάσας μετὰ τινων ἐφατρίαζεν. ὁ δὲ Εὐφήμιος μετὰ ἀπειλῆς λέγει αὐτῷ ἢ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ θαμίζοντα τὰ ταύτης φρονεῖν ἢ μηδόλως ἐπιβαίνειν πρὸς τὸ διαστρέφειν τοὺς ἀπειροτέρους· εἰ δὲ παρὰ ταῦτα πράξεις, ἐκτεμὼν σου τὴν κόμην τοῖς δήμοις σε θριαμβεύσω. ἔκτοτε ἡσυχίαν ἤγεν· ἀντείχετο γὰρ τῆς Εὐτυχοῦς δόξης.

[Φαύλη κηλὶς:] Ἀρριανός· ἐδεδίει μὴ διαφθαρῇ ὁ στόλος Ἀλεξάνδρου, καὶ οὐ φαύλη κηλὶς αὕτη τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖσι μεγάλοις ἐπιγενομένη τὴν πᾶσαν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἀφανίσοι· ἀλλ' ἐκνικῆσαι γὰρ αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ καινόν τι ἀεὶ καὶ ἄτοπον ἐργάζεσθαι. φαύλη οὖν κηλὶς οὐχ ἡ τυχοῦσα.

[Φαυλία:] ἡ κότινος. καὶ ἀπλῶς εἶδος ἐλαίας.

[Φαυλίζει:] εὐτελίζει, χλευάζει.

[Φαῦλον:] φλύαρον, ἀηδές, δύσφημον.

[Φαῦλον:] τὸ ἀπλοῦν, εὐχερές. καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Λικυμνίῳ· φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν. ἀπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων. ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος. Πλάτων ἐν τῷ Περὶ ψυχῆς· φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, Κέβης, ζητεῖς. τεθεῖη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος. οἷον, φαῦλον πρᾶγμα ἔσται τὸ τυχόν πρᾶγμα. καὶ , ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς τεθεῖη ἂν πρὸς τὸ οὕτω τυχόν. Πλάτων· πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον οὐδὲ μικρὰς δεόμενον ἀρετῆς. τάττοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ, ὅταν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον. ὡς Πλάτων· δοῦλοι δ' ἂν δεσπόταις οὐδέποτε ἂν γένοιτο φίλοι, οὐδ' ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγενόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι. τεθεῖη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν· εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω. καὶ ἐπὶ τοῦ ῥαδίου. Πολιτείας τετάρτῳ· καὶ φαῦλόν γε, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν. καὶ τούτου δ' ἐγὼ ἔτι φαυλότερον. τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας τιμὰς καὶ φαύλας λαβὼν πληγὰς. ὅτι **[Φαῦλον]** εἴρηται σχεδὸν ὑπὸ πάντων τῶν ῥητόρων τὸ κακόν, ἐπὶ τε πράγματος καὶ ἀνδρὸς οὕτω ταπτόμενον. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· καὶ βλάπτειν ὑμᾶς καὶ δόξης ἀναπιμπλάναι φαύλης ἐπιχειροῦντα αὐτὸν οὐ τιμωρήσεσθε; καὶ Ἴσο κράτης· ὁ γὰρ φαύλως διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων οὐδέποτε καλῶς βουλευέσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. καὶ Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ· λέγων, ὡς οὐ φιλῶ σε, φαυλότητά μου μεγίστην καταγινώσκεις. εἰ γὰρ ἦθος τοιοῦτον καὶ τρόπον καὶ ψυχὴν καὶ εὐνοίαν οὕτως

ἀπροφασίστως, ἔτι δὲ συνουσίας οἰκειότητα καὶ λόγων κοινωνίαν μὴ καθ' ὑπερβολὴν ἀσπάζομαι, τίς γένοιτο ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος, ὃς ἀναισθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν; τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. οὐ φαύλας λαβὼν πληγὰς. Δημοσθένους φησί.

[Φαῦλος:] εὐτελής, χαλεπός. ἦν δὲ Κλαύδιος βασιλεὺς Ῥωμαίων οὐ φαῦλος τὴν ψυχὴν· ἐν παιδείᾳ δὲ ἥσκητο ὥς καὶ γράψαι τινά. ὅτι Πλάτων κέχρηται ἐπὶ διαφερόντων σημαινομένων τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν, οἷον ὁ φαῦλος. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ὀργὴν χαλεπὸς ὢν, καὶ ἄγαν ἐπὶ τοῖς φαυλοτάτοις κολάζει. τουτέστι τοῖς εὐτελέσι.

[Φαῦλος:] Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Ὀνόμαρχος τις ἦν Φωκέων τύραννος· τούτῳ δὲ ζῶντι συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς Φαῦλος.

[Φάυλλος:] ὄνομα δρομέως ἀρίστου ὀλυμπιονίκου. Ἀριστοφάνης· ὅτε τὸν δρομέα Φάυλλον ὦν βούπαις ἔτι εἶλον διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν. ἦν δὲ καὶ ὀπλιτοδρόμος περιώνυμος, ὃν ἐκάλουν Ὀδόμετρον. ἦν δὲ καὶ πένταθλος, ἐφ' οὗ καὶ ἐπίγραμμα· πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάυλλος· δίσκευσε δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος, ἀθλητής· καὶ τρίτος, ὁ λωποδύτης. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν· οἴμοι τάλας, τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν· οὐκ ἂν ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον, ἠκολούθουν Φάυλλῳ τρέχων, ὥδε φαύλως ἂν ὁ σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος ἐξέφυγεν, οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ὥδ' ἀπεπλίζατο. ζήτει καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν.

[Φαύλως:] εὐκόλως, εὐμαρῶς. Ἀριστοφάνης· εἶθε φαύλως, ὥσπερ εὖρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν. ἔνθεσις ὁ ψωμός. καὶ **[Φαύλως,]** τὸ εὐχερῶς καὶ ἄνευ καμάτου. Ἀριστοφάνης· οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχε τούτου. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε. τουτέστι μὴ ἀηδίζου ἐπὶ τοῖς χρησιμοῖς. εἰπόντος γὰρ ὅτι χρησμολόγος εἰμί, ἔφη· οἴμωζε νῦν.

[Φαύλως ἐρείδει:] ἀπλῶς καὶ ἀπεριέργως μασᾶται. ἢ συντόμως ἐσθίει. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων καὶ ἐπεριδομένων ταῖς κόπαις. ἐρείδειν δὲ φασιν οἱ Ἀττικοὶ πᾶν ὁτιοῦν συντόμως γινόμενον.

[Φαύλως πάνυ:] ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. Ἀριστοφάνης· καὶ πρῶτα μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις ἀλλ' ὑπὸ χειρός.

[Φαῦνος,] υἱὸς Πήκου τοῦ καὶ Διός· ὃν Ἑρμῆν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος, ὃς ἦν ἀστρονόμος καὶ μέταλλα δὲ ἐφεῦρε χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν παρέδωκε τοῖς δυτικοῖς, ὥς καὶ πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγγὼν ῥίων καλεῖσθαι. ἐπιβουλεύόμενος δὲ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν φεύγει εἰς Αἴγυπτον, εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Χάμ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Νῶε· καὶ ὑποδεχθεὶς συνδιέτριβεν αὐτοῖς, χρυσὴν ἐνδεδυμένος στολὴν καὶ προφητεύων καὶ ὥς θεὸς τιμώμενος, μεταδιδούς αὐτοῖς πλούτου.

[Φαῦσις:] φῶς, φέγγος.

[Φαιακία:] χώρα τῶν Φαιάκων, ἢ νῦν λεγομένη Κέρκυρα.

[Φαίαν·] ὁ δὲ σχηματισάμενος ἐς τὴν φαῖαν ἐκείνην καὶ μέλαιναν στολήν, τῶν μέχρι καὶ τῶν συνειδότην ἐς πεντήκοντα συντεινόντων, πάντες συνετόλμων τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ στολήν.

[Φαίαξ,] ῥήτωρ. Ἀριστοφάνης φησί· σοφὸς ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε. δεινὸς ῥήτωρ οὕτως, ὥς καὶ ἀποφυγεῖν ἐκ θανάτου ἐπ' αὐτοφώρῳ κρινόμενος· ἐκωμωδεῖτο δὲ ὥς παρακρούων τὰ

μειράκια. συνεριστικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφὴς καὶ κρουστικὸς καταληπτικὸς τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ. οὐκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ.

[Φαιδιμόεντες:] λαμπροί. καὶ **[Φαίδιμος,]** λαμπρός, ἰσχυρός. καὶ **[Φαιδίμων,]** ὁ λαμπρός.

[Φαίδων,] Ἡλεῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής· ὃς ἤρξε τῆς Ἡλιακῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης αἵρέσεως, ἣτις ὕστερον ἀπὸ Μενεδήμου τοῦ Ἑρετριέως Ἑρετριακὴ προσηγορεύθη. τοῦτον συνέβη πρῶτον αἰχμάλωτον ὑπὸ Ἰνδῶν ληφθῆναι, εἶτα πραθεῖς πορνοβοσκῶ τινι προέστη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἐταίρισιν ἐν Ἀθήναις. ἐντυχὼν δὲ Σωκράτει ἐξηγουμένῳ ἡράσθη τῶν λόγων αὐτοῦ καὶ αἰτεῖ λύσασθαι. ὁ δὲ πείθει Ἀλκιβιάδην πρίασθαι αὐτόν· καὶ ἦν τὸ ἐντεῦθεν φιλόσοφος. διάλογοι δὲ αὐτοῦ Ζώπυρος, Μήδιος, Σίμων, Ἀντίμαχος ἢ Πρεσβύτης, Νικίας, Σιμμία, Ἀλκιβιάδης, Κριτόλαος.

[Φαῖδρα:] ὄνομα κύριον. **[Φαιδρὰ]** δὲ ἀντὶ τοῦ φαιδρῶς.

[Φαιδριάς·] φασὶ τὸν Αἴσωπον ἐν Δελφοῖς ἀδίκως ἀπολέσθαι ὑπ' αὐτῶν, κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριάδων καλουμένων πετρῶν.

[Φαιδρός:] καθαρός.

[Φαιδρωπόν:] τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον.

[Φαίδρωνος. Φαιδρύνω·] αἰτιατικῇ.

[Φαῖεν:] εἵποιεν.

[Φαίημεν:] εἵπομεν. καὶ **[Φαίης]** κεν.

[Φαικά·] ἐν Ἐπιγράμμασι· φαικά δ' αὖτ' εὐτάρσοισιν ἐπ' ἀστραγάλοισι γελῶσαν.

[Φαικοῖσι:] φαιδροῖς, λαμπροῖς.

[Φαιλῶνης:] εἰλητὸν τομάριον μεμβραῖνον, ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτῶνιον.

[Φαιλῶνης,] φαιλώνους.

[Φαίνειν:] δεικνύειν, φανεροποιεῖν.

[Φαίνειν] ἐπὶ λύχνου καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν.

[Φαινίδος. Φαινόλης:] χιτωνίσκος· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφесτρίδα. καὶ κλίνεται εἰς ου.

[Φαίνομαί σοι καλός.]

[Φαινόμενα·] Πλάτων Πολιτείας δεκάτῳ ἔφη· φαινόμενα, οὐ μέντοι ὄντα γέ που τῇ ἀληθείᾳ. ἀντὶ τοῦ φαντασίαν ἀποτελοῦντα, οὐ μέντοι γε ὄντα. καὶ Ἀριστοφάνης· εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή. τουτέστι μὴ ἀλλάξαι τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν μορφήν.

[Φαίνοπις. Φαινόπους:] λαμπρόπους.

[Φαίνων·] αἰτιατικῇ. δεικνύων. **[Φαίνω]** σημαίνει καὶ τὸ κατηγορῶ, ἐξ οὗ καὶ συκοφάντης.

[Φαίνωνος. Φαίνωψ. Φαῖόν:] χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ. ἡγουν μύϊον.

[Φαῖόν·] ὅτι τῶν χρωμάτων τὰ μὲν ἀπλᾶ ἐστὶ τὰ ἐναντία, ὥς τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν, τὰ δὲ σύνθετα, οἷον τὰ μεταξὺ τούτων. καὶ γὰρ ταῦτα τῇ ποιᾷ μίξει πρὸς ἄλληλα τῶν ἐναντίων ἀποτελοῦνται. καὶ ἐστὶν αὐτῶν τὰ μὲν ἐγγυτέρω τοῦ λευκοῦ, ὥς τὸ ξανθόν, τὰ δὲ ἐγ γυτέρω τοῦ

μέλανος, ὡς τὸ κυανοῦν, τὰ δὲ λοιπὰ μεταξὺ τούτων, οἷον τὸ φαιόν, τὸ ἐρυθρόν. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν χυμῶν· ἀπλᾶ μὲν τὰ ἐναντία, τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν, τὰ δὲ ἄλλα μικτὰ καὶ μεταξύ· ἀλλὰ τοῦ μὲν γλυκέος ἐγγυτέρω τὸ λιπαρόν, τὸ δὲ ἀλμυρόν τοῦ πικροῦ, τὰ δὲ λοιπὰ τούτων μεταξύ. οὐ πάντως δὲ τὰ μεταξύ καὶ μικτά· τὰ μὲν γὰρ μικτὰ καὶ μεταξύ, οὐκέτι δὲ ἀνάπαλιν· οἷον ἐπὶ χρωμάτων· τὸ μὲν γὰρ φαιὸν μικτὸν ὄν μεταξύ ἐστὶ· τὸ μέντοι ἐρυθρόν ἢ πράσινον οὐ πάντως ἐκ τῆς μίξεως τῶν ἐναντίων γίνεται, ἀλλὰ μεταξύ λέγονται ὡς μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχοντα. οὕτω καὶ ἐπὶ χυμῶν· μικτὸν μὲν τὸ ἀλμυρόν, ὡς οἱ ἄλλες· ἐκ γὰρ πικροῦ τοῦ θαλαττίου ὕδατος καὶ γλυκέος τὴν γεῦσιν ἔχουσι· τὸ δὲ δριμὺ καὶ αὐστηρόν καὶ ὀξύ τῷ μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχειν οὕτως εἰσὶ μεταξύ. εἴ τι δὲ ἄλλο ἐγγὺς ἐστὶ τούτων, τοῦτο ἄχυμον εἶναι, οἷον τὸ πλαδαρόν ἢ τι τοιοῦτον. ὁ μὲν οὖν Ἀριστοτέλης ὁκτὼ καταλέγων εἶδη χυμῶν, δύο καταλείπει ἄκρους, τὸν γλυκὺν καὶ πικρόν, καὶ ἕξ μέσους· ἐγγὺς μὲν τοῦ γλυκέος τὸν λιπαρόν, τοῦ δὲ πικροῦ τὸν ἀλμυρόν, ἐν μέσῳ δὲ στρυφνόν, αὐστηρόν, δριμύν, ὀξύν. ὁ δὲ Γαληνὸς ἐν τοῖς ἀπλοῖς ἄκρους μὲν λέγει οὐ τὸν γλυκὺν καὶ πικρόν, ἀλλὰ τὸν δριμύν καὶ ὀξύν. καὶ οὐ διαφωνοῦσιν· ὁ μὲν γὰρ ὡς ἰατρὸς πρὸς τὰς ἀπτάς ἀπιδὼν ποιότητος τούτους ἐκάλεσεν ἄκρους· ἄκρον γὰρ ἐστὶ κατὰ μὲν θερμότητα τὸ δριμύ, κατὰ δὲ ψύξιν τὸ ὀξύ. ὁ δὲ οἷα φιλόσοφος οὐκέτι πρὸς τὰς ἀπτάς, ἀλλὰ πρὸς τὰς γευστὰς ἀφεωρακῶς, οὕτως ἐποιήσατο τὴν ἀντίθεσιν· ἄκρον γάρ ἐστὶν ἐν τοῖς γευστοῖς τὸ γλυκὺ καὶ πικρόν. ὁ δὲ Πλάτων κέχρηται τοιαύδε τάξει· ἐπτὰ λέγει χυμούς· τὸ γὰρ λιπαρόν ἅμα τῷ γλυκεῖ συνάπτει, λέγων ὅτι τὸ ὑπαλεῖφον, εἰ μὲν μετὰ ἡδύτητος ἐστὶ, ποιεῖ τὸ γλυκὺ· εἰ δὲ ἄνευ ἡδύτητος, λιπαρόν. γλυκὺ δὲ λέγομεν οἷον τὸ μέλι, λιπαρόν δὲ τὰ ἐλαιώδη, ὀξύ τὸ ὄξος, στρυφνὸν οἷον ἀχράδες, αὐστηρόν τὸν οἶνον, ἀλμυρόν τοὺς ἄλας, πικρόν τὸ ἀψίνθιον, δριμὺ τὸ πέπερι. ἄκρα δὲ λέγει ὀξύ καὶ δριμύ, πάρακρα δὲ ἐγγὺς μὲν τοῦ ὀξέος τὸ στρυφνόν, ἐγγὺς δὲ τοῦ δριμέος τὸ πικρόν· παράμεσα δὲ ἐγγὺς μὲν τοῦ πικροῦ τὸ ἀλμυρόν, ἐγγὺς δὲ τοῦ στρυφνοῦ τὸ αὐστηρόν, μέσον δὲ τὸ γλυκὺ. ἀνατίθησι δὲ ταῦτα τοῖς ἐπτὰ πλανήταις, τὸ μὲν ὀξύ τῷ Ἑρμῇ, τὸ δριμὺ τῷ Ἄρει, τὸ πικρόν τῇ Σελήνῃ, τὸ γλυκὺ τῷ Ἡλίῳ, τὸ ἀλμυρόν τῇ Ἀφροδίτῃ, τὸ αὐστηρόν τῷ Διὶ, τὸ στρυφνὸν τῷ Κρόνῳ. τὴν δὲ αἰτίαν ὡς φλυαρίαν παρίδωμεν.

[Φαίος:] Μένιππος ὁ Κυνικός ἐπὶ τοσοῦτον τερατείας ἤλασεν ὡς Ἑριννύος ἀναλαβεῖν σχῆμα, λέγων ἐπίσκοπος ἀφῆχθαι τῶν ἀμαρτανομένων ἐξ ἄδου καὶ πάλιν κατιῶν ἀπαγγέλλειν ταῦτα τοῖς ἐκεῖ δαίμοσιν. ἦν δὲ ἡ ἐσθῆς αὕτη φαῖος χιτῶν ποδήρης, περὶ αὐτῷ ζώνη φοινικῇ, καὶ πῖλος Ἀρδικὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἔχων ἐνυφασμένα τὰ ἰβ' στοιχεῖα, ἐμβάται τραγικοί, πώγων ὑπερμεγέθης, ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ μελίνη.

[Φαιστιῶνος:] πόλις.

[Φαιστός:] πόλις Κρήτης. Ὅμηρος· ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει. Μάλεος γὰρ τις τελέσας τὸν λίθον τοῦτον ἀνιέρωσε τῷ Ποσειδῶνι, πρὸς τῷ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν τῇ Φαιστῷ.

[Φέβεται:] φεύγει.

[Φεβρουάριος:] οὕτω καλεῖται ὁ μὴν ἀπὸ τινος ὑπάτου γένους ὑπάρχοντος τῶν Γάλλων· ἡνίκα γὰρ τὸν θρίαμβον τὸν ἀπὸ τῶν Τυράννων κατήγαγεν ὁ Κάμιλλος, ζηλοτυπήσας ὁ Φεβρουάριος ἐπὶ τοῦ βήματος ἐβόα μὴ γεγενῆσθαι τὸν Κάμιλλον αἴτιον τῆς νίκης, ἀλλὰ τὴν τύχην Ῥωμαίων. συνέπλαττε δὲ καὶ γράμματα καὶ ψευδομαρτυρίας κατ' αὐτοῦ, ὡς τυραννίδα μελετῶντος. ἐντεῦθεν δὲ τὸν δῆμον ἐπαναστήσας ἀπελαύνει τοῦτον τῆς πόλεως. ὡς οὖν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ῥώμης ἐπανῆλθε καὶ τοὺς περὶ τὸν Βρήννον βαρβάρους ἀνεῖλεν, εἰς κρίσιν ἀγαγὼν τὴν ὑπόθεσιν ἀπέδειξε πάντων γεγενῆσθαι τῶν πεπραγμένων αἴτιον τὸν Φεβρουάριον. καὶ διὰ τοῦτο γυμνωθέντα αὐτὸν τῆς ἐσθῆτος καὶ

θρυϊνή περιβληθέντα ψιάθω ὑπὸ τῶν ὑπηρετούντων τῷ δημάρχῳ τῶν καλουμένων βερνάκων τυπτόμενον νεύροις τῆς πόλεως ἀπεδίωξε καὶ τὸν ἐπώνυμον αὐτοῦ μῆνα παρὰ τοὺς ἄλλους ἐκολόβωσε.

[Φεγῶρ:] Βεέλ, ὁ Κρόνος, Φεγῶρ δὲ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο· ἐξ ὧν Βεελφεγῶρ.

[Φεδεικόμισσα:] παρὰ Ῥωμαίοις τὰ ἐν πίστει καταλιμπανόμενα ὑπὸ τοῦ μέλλοντος τελευτᾶν.

[Φελλαγωγία:] πανήγυρις ἐπιτελουμένη παρὰ Ῥωμαίοις, ἐν ᾗ διέβαλλον ἑαυτούς.

[Φελλάς:] τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα.

[Φελλέα:] τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία, ὡς Ἰσαῖος. κα.

[Φελλεύς,] σκληρὸς ποσῶς καὶ πετρώδης τόπος. Ἀριστοφάνης· ὅταν μὲν οὖν τὰς αἴγας ἐκ τοῦ Φελλέως, ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος. Φελλεύς τόπος τῆς Ἀττικῆς οὕτω καλούμενος τρα χύς. αἱ δὲ αἴγες πρὸς τὰ τραχύτερα καὶ ὀρεινότερα διάγουσιν. ἀπὸ τούτου δὲ φελλέτας λέγουσι Δωριεῖς τοὺς κισσηρώδεις λίθους. καὶ ἑορτὴ τις περὶ τὸν Διόνυσον, Φελλὸς καλούμενος. καὶ αὖθις· τὴν Στρυμοδόρου Θοῤ᾽τταν ἐκ τοῦ φελλέως κλέπτουσιν.

[Φελλεῖς:] οὕτω λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τοὺς πετρώδεις τόπους· οἵτινές εἰσι πετρώδεις μὲν κάτωθεν, ἐπιπολῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν. ἔστι δὲ καὶ ὄρος οὕτω καλούμενον.

[Φέλλιος:] ὄνομα κύριον. .,

[Φέλλος,] ἀβάπτιστόν τε καθ' ὕδωρ φελλόν, ἀεὶ κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων.

[Φελουρέα:] εἶδος δένδρου.

[Φενάκη:] ἀπάτη, δόλος. ἐς τὸ τρανὲς τὴν ἔρευναν ἐποιήσαντο, καὶ φενάκη τις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ οὐκ ἐνῆν.

[Φενάκη:] τὸ προκόμιον. οἷον τοῦ φαινομένου κρανίου ἄκος καὶ σκέπη. κυρίως δὲ ἡ προσθετὴ καὶ ἐπιτηδευτὴ κόμη· ἀπὸ τῶν κατερρυηκυῶν γυναικῶν καὶ οὕτως ἀπατουσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης.

[Φενακίζει:] χλευάζει. ἡ γὰρ τῆς φενάκης ἀπάτη λίαν ἐγκρατῶς ἀπεβουκόλει τὸν βάρβαρον.

[Φέναξ:] χλευαστής, ἀπατέων.

[Φεναρέτης:] ὄνομα κύριον.

[Φενεός:] ὄνομα πόλεως.

[Φενόλης:] Ῥωμαϊκὴ στολή.

[Φένω:] τὸ φονεύω.

[Φεράς:] πόλις.

[Φέρασπις:] ὁ πολεμικός. πικρὴν ἀλλήλοις Ἔκτωρ χάριν, ἡδὲ φέρασπις Αἴας, ἐκ πολέμου μνημ' ἔφερον φιλίας.

[Φεραυγής:] κατάλαμπρος.

[Φέρβει:] βόσκει, τρέφει.

[Φέρε:] οἶον ὑπόθου. ἄγε οὖν. ἀρχαία ἢ σύνταξις. Ἀριστοφάνης· φέρε, ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;

[Φερέγγυος:] ἀσφαλής, ἀξιόπιστος ἐγγυητής. Ἡρόδοτος· αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ φερέγγυος εἰμὶ δύναμιν παρασχεῖν τοσαύτην ὥστε κατὰγειν.

[Φερέγγυος:] ὁ ἐκδεξάμενός τι καὶ δυνάμενος ἀποτιῆσαι, οἶον ἀξιόχρεως, δυνάμενος ἀναδέξασθαι τὴν ἐγγείρησιν. τί γὰρ κελεύεις, ὦν ἐγὼ φερέγγυος; τουτέστιν ὦν ἐγὼ εἰς τὸ πράττειν ἀσφαλής εἰμι. καὶ βεβαιωτής.

[Φερεζαῖος:] ἐθνικόν.

[Φέρεθρα·] πομπεῖά τε αὐτοῦ προηγεῖτο, ἀργύρου καὶ χρυσοῦ πεποιημένα, καὶ ὀπλῖται πάμπολλοι καὶ κόσμος βασιλικὸς καὶ φέρεθρα, ἔχοντα εἰκόνας βασιλέων, καὶ δείκηλα ἄττα. αὐτὸς τε Οὐάφρης ἐπὶ πᾶσιν ἐκομίζετο φοράδην, ἐν ναῷ χρυσοῦ πεποιημένῳ· καὶ τῶν ἱερέων οἱ σεμνότατοι καὶ τελεώτατοι φορεῖς ἦσαν.

[Φερεκάκους:] καρτερικούς. συναγαγὼν ἵππεῖς, ὄντας φερεκάκους διαφερόντως, παρεκάλεσε.

[Φερεκράτης,] Ἀθηναῖος, κωμικός· ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνεστράτευσεν. ἐδίδαξε δράματα ιζ΄. Φερεκράτης Πετάλη γράφει.

[Φέρεκλος:] ὄνομα κύριον.

[Φερεκύδης,] Βάβυος, Σύριος· ἔστι δὲ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων ἢ Σύρα, πλησίον Δήλου. γέγονε δὲ κατὰ τὸν Λυδῶν βασιλέα Ἀλυάττην, ὡς συγχρονεῖν τοῖς ζ΄ σοφοῖς· καὶ τετέχθαι περὶ τὴν μετ' Ὀλυμπιάδα. διδαχθῆναι δὲ ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόραν λόγος· αὐτὸν δὲ οὐκ ἐσχηκέναι καθηγητήν, ἀλλ' ἑαυτὸν ἀσκησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν περὶ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦσιν, ἐτέρων τοῦτο εἰς Κάδμον τὸν Μιλήσιον φερόντων, καὶ πρῶτον τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσηγήσασθαι. ἐζηλοτύπει δὲ τὴν Θάλητος δόξαν. καὶ τελευτᾷ ὑπὸ πλήθους φθειρῶν. ἔστι δὲ ἅπαντα ἃ συνέγραψε, ταῦτα· Ἑπτάμυχος ἦτοι Θεοκρασία ἢ Θεογονία. ἔστι δὲ θεολογία ἐν βιβλίοις δέκα, ἔχουσα θεῶν γένεσιν καὶ διαδόχους.

[Φερεκύδης,] ὁ σοφός. ζητεῖ ἐν τῷ χρόνῳ δῆλα.

[Φερεκύδης,] Ἀθηναῖος, πρεσβύτερος τοῦ Συρίου, ὃν λόγος τὰ Ὀρφεῶς συναγαγεῖν. ἔγραψεν Αὐτόχθονας· ἔστι δὲ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις ι΄. Παραινέσεις δι' ἐπῶν. Πορφύριος δὲ τοῦ προτέρου οὐδένα πρεσβύτερον δέχεται, ἀλλ' ἐκεῖνον μόνον ἡγεῖται ἀρχηγὸν συγγραφῆς.

[Φερεκύδης,] Λέριος, ἱστορικός, γεγονὼς πρὸ ὀλίγου τῆς οἰ' ὀλυμπιάδος. Περὶ Λέρου, Περὶ Ἰφιγενείας, Περὶ τῶν Διονύσου ἐορτῶν· καὶ ἄλλα.

[Φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν:] τὸ πτερόν ζητεῖ, ἵνα ἐξεμέσῃ· εἰώθασιν γὰρ οἱ δυσεμοῦντες πτερῶ χρησθαι πρὸς τὸ εὐχερῶς ἐμέσαι.

[Φερεσβίους:] ζῳοποιούς.

[Φερετίμα:] ὄνομα κύριον. ἢ δὲ Φερετίμα τὸν ὄροφον ὑποσπάσασα τοῦ βόθρου, ὡς ἂν ἐμπεδορκοίῃ, ἥλαυνεν εἰς τὴν πόλιν.

[Φερέοικος:] ὁ κοχλίας. ἔνιοι ζῶον λευκὸν ὅμοιον γαλῆ, ὑπὸ δρυσι καὶ ἐλαίαις γινόμενον· οἱ δὲ ζῶον σφηκὸς εὐμεγέθους μέγιστον.

[Φέρειν:] λαμβάνειν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· ἐπέμψεθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, μισθὸν φέροντας οὐ δραχμὰς τῆς ἡμέρας. Μένανδρος Ὀλυνθία· μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας τῆς ἡμέρας ὀβολοὺς φέρων. καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου. καὶ **[᾽Εφερον,]** οὐδετέρως. τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή. τουτέστι τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθὲν γενναίως φέρειν χρή. καὶ αὖθις· ἔφερον ἀλλήλους οὐχ ἥττον. ἀντὶ τοῦ λίαν ἐλήστευον, ἔβλαπτον.

[Φέριστον:] κράτιστον, ἐξοχώτατον, ἢ ἀγαθόν.

[Φερνή:] προῖξ. **[Φέρνη,]** ἀμοιβή.

[Φερνή:] ἢ προῖξ· παρά τισι δὲ φέρνη.

[Φερομένου:] λαμβάνοντος. τὴν αἰτίαν πᾶσαν τοῦ πολέμου τούτου τοῦ ἀνδρὸς φερομένου. καὶ **[Φέρονται,]** ἀντὶ τοῦ νικῶσι. καὶ φέρονται οἱ πλούσιοι τὸ πλεόν· συλλαβόντες δὲ τῶν δημοτῶν εἰς ψ' δῆσαντες ἄγουσι. καὶ **[Φερόμενος·]** ἀνὴρ γένος μὲν φερόμενος Θράκιον, ᾧ ὄνομα Διογένης ἦν· τὰ δὲ πολέμια παρ' ὄντινόν κρᾶτιστος, τέλους ἱππικοῦ προτεταγμένος.

[Φέρω·] αἰτιατικῇ.

[Φερωνία:] ὄνομα κύριον.

[Φερώνυμος:] ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα,

[Φερώρας:] ὄνομα κύριον.

[Φερσεφόνη:] ὄνομα θεᾶς καταχθονίου.

[Φέρτερον:] κρεῖττον, ἢ ταχύτερον.

[Φέρτρω:] τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ. **[Φέρτρον]** καὶ τὸ φορεῖον. Πολύβιος· τότε καὶ τὸν Φιλήμενον ἦκειν ἔχοντα τὸν ὕν ἐν φέρτρῳ καὶ Λίβυας ὥσει χιλίους. ὡς δὲ ἤγγισε τῷ τείχει, ἔλεγεν ἀνοίγειν ταχέως, ὅτι βαρύνονται, φέρουσι γὰρ ὕν ἄγριον. ὁ δὲ φύλαξ ἀνοίγει, θαυμάσας τὴν εὐαγρίαν. οἱ δὲ φέρεθρον λέγεσθαί φασι.

[Φεσκάσιον:] μάγανον πλοῖκόν.

[Φεῦ:] σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. ἢ ὀδυνηρὸν οἰμώγημα. ἔστι δὲ καὶ θαυμαστικὸν τὸ φεῦ. Σοφοκλῆς· φεῦ, φεῦ. φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη λύη φρονοῦντι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ εἰδὼς διώλεσ'· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἰκόμην. ὡς δεινόν, φησί, τὸ φρονεῖν, ὅταν τὸ φρο νούμενον τῷ φρονοῦντι μὴ συντελῇ. φεῦ, ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τῷ δύ' ὀβολῷ. ἅμα διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βάλλουσι δύο ὀβολούς· καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ἦν δὲ καὶ τριῷβολον, βλακείας χάριν τοῦτο τῶν στρατηγῶν προστιθέντων. καὶ περὶ τοῦ ναύλου εἰπόντος, πῶς περαιωθήσομαι; λέγει· ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῶ σ' ἀνὴρ γέρων διάξει, δύ' ὀβολῷ μισθὸν λαβών.

[Φεύγοντας:] τοὺς εἰς δίκην ἀγομένους. τοὺς φεύγοντας ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων, κάπιδακρῦειν ἀντιβολουμένων. καὶ **[Φεύγω·]** αἰτιατικῇ.

[Φεύγοιεν:] κατηγοροῖντο. καὶ **[Φεύγων,]** κατηγορούμενος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἢ ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην.

[Φευκτέον·] αίτιατικῇ. έπίρρημα θετικόν. Πλάτων φησί· φευκτέον ένθένδε. τίς οὖν ή φυγή; θεῶ όμοιώσις. τοῦτο δέ, εί δίκαιοι καί όσοι μετά φρονήσεως γενοίμεθα· καί όλως έν άρετῇ, οὐ κατά τās πολιτικάς άρετάς, αλλά κατά τās μείζους, τῶν αὐτῶν όνομάτων χρωμένας.

[Φέψαλος] καί **[Φεψάλυξ·]** σπινθήρ, ό άναφερόμενος έκ τῶν καιομένων ξύλων. Άριστοφάνης· άλλ' οὐδέ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ. οἷον ζωπύρημα, σπινθήρ. διαβάλλονται δέ ώς μοιχοί οί Μιλήσιοι.

[Φεψάλω·] καπηλείω. φέψαλοι γάρ οί σπινθήρες. Άριστοφάνης· ή δ' άσπις έν τῷ φεψάλω κρεμήσεται. διά τό είρήνην εἶναι. λέγεται δέ καί φεψάλυξ παρὰ Αρχιλόχῳ. καί παρὰ Άριστοφάνει· άλλ' οὐδέ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ. καί αὖθις· άλλ' άποσκοτουμένους ὑπό τῆς είς αὐτούς φερομένης λιγνύος καί τῶν φεψαλύγων, έτι δέ τῆς τοῦ καπνοῦ πολυπληθείας, οὐκ όλίγους άπόλλυσθαι.

[Φειά·] όνομα πόλεως.

[Φείδαλος, Φειδαλφίτως·] έκ τοῦ άλλφιτον. ό έστι πεφεισμένως τῶν άλλφίτων.

[Φείδας·] όνομα κύριον.

[Φειδήσεται·] φείσεται.

[Φειδίας,] άγαλματοποιός, ός έλεφαντίνης Άθηνᾶς εικόνα έποίησε. Περικλῆς δέ έπί τοῖς άναλώμασι ταχθείς ένοσφίσατο ν' τάλαντα καί ἴνα μή δῶ τās εὐθύνας, πόλεμον έκίνησε. καί παροιμία· Φειδίας προσήκοι είρήνη, καθό τεχνίτης. εὖμορφος δέ έκείνη είσάγεται. Πολύ βιος· Λεύκιος Αἰμίλιος παρῆν είς τό τέμενος τό έν Όλυμπίᾳ καί τό άγαλμα θεασάμενος έξεπλάγη καί τοιοῦτον εἶπεν, ότι μόνος αὐτῷ δοκεῖ Φειδίας τόν παρ' Όμήρῳ Δία μεμιμῆσθαι· διότι μεγάλην έχων προσδοκίαν τῆς Όλυμπίας, μείζω τῆς προσδοκίας εύρηκώς εἶη τήν αλήθειαν. καί αὖθις· καθάπερ, οἶμαι, Μυρμηκίδην άντιταττόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ.

[Φείδιππος, Φείδομαι·] γενικῇ.

[Φειδώ·] πρόνοια, φεισμονή, εύσπλαγχνία.

[Φειδωλός·] φειδόμενος, σκνιπός. **[Φειδωλός]** τις ὢν, ό φεύγων τό δοῦναι ό περίψηφος. ή παρὰ τό φείδομαι καί τό δοῦναι, φειδωλός τις ὢν, τροπῇ τοῦ δ είς λ.

[Φείδων·] όνομα κύριον.

[Φεισμονή·] φειδώ, εύσπλαγχνία.

[Φεισόμεθα] γάρ τι τῶνδε μάλλον ήμεῖς ή λύκων; ή τίνας τισαίμεθ' άλλους τῶνδ' αν έχθίους έτι; τουτέστι μάλλον λύκων φεισόμεθα ήπερ τούτων. μήποτε δέ καί παροιμιῶδες έγένητο, έπει τοπαλαιόν τούς λύκους άπέκτενον έν τῇ Άττικῇ. καί νόμος ήν λυκοκτο νεῖν. διό ό μέν φονεύων τέκνον λύκου τάλαντον έλάμβανεν, ό δέ τέλειον δύο.

[Φεισών·] όνομα ποταμοῦ.

[Φῆ·] οὐδετέρως Όμηρος τό φῆ άντι τοῦ ώς τέταχεν. ό δέ φῆ κώδειαν άνασχών. ἴν' ή ώς κώδειαν.

[Φηγαιεῦσι·] δῆμος τῆς Αἰαντίδος.

[Φηγεύς, Φήγιнос·] δρύϊνος. έν Έπιγράμμασι· φηγίνεον κρατῆρα.

[Φήγοντος. Φηγός:] δρυς· ἡ πεύκη. ἦν δὲ δένδρα ὑπερμεγέθη, φηγὸς καὶ ἐλάτη, δρύες τε καὶ φίλυρα.

[Φηγοῦς:] δῆμος τῆς Ἑρεχθίδος.

[Φηγούσιον·] Λυσίας ἐν τῷ Περὶ Βατράχων φόνου.

[Φήληκες:] τὰ ἄγρια σῦκα, τὰ τῇ δείξει πέπειρα.

[Φήληξ:] ὁ ἀπατεών, καὶ ἡ ὠμὴ συκῇ.

[Φῆλος:] ὁ ἀπατηλός.

[Φηλοῦν:] ἀπατᾶν. Μένανδρος Ἀλιεῖ· δὴ οἰκίας φηλῶν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων. καὶ

[Φηλωθεῖσα,] ἀντὶ τοῦ ἐξαπατηθεῖσα. ἐν Μύθοις· κέρδεσι φηλωθεῖσα θοὴ κεμάς. ἔνθεν καὶ φήληκες τὰ ἄγρια σῦκα, τὰ τῇ δείξει πέπειρα.

[Φηλώματα:] ἐξαπάτας. οὕτως Ἀντιφῶν.

[Φηλώσεις:] ἀπατήσεις.

[Φήμη·] τέκνον ἐλπίδος ἄμβροτε φήμη. παρ' ὅσον ἐν ἐλπίδι τινὲς γινόμενοι χρησμούς αἰτοῦσιν ἀπὸ τοῦ θεοῦ. καὶ αὖθις· φήμη τὸν ἐσθλὸν κὰν μυχοῖς δείκνυσι γῆς. Εὐριπίδης φησί.

[Φημί:] λέγω, ὑπολαμβάνω. ὅτι Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος φυσικῶς ἐν τῷ διαλέγεσθαι ἐχρῆτο τῷ φήμ' ἐγώ, οὐ συγκαταθήσεται τούτοις ὁ δεῖνα· εἰπὼν τοῦνομα. καὶ Δαβίδ· φησὶν ὁ παράνομος. ἀντὶ τοῦ ἡγεῖται ὑπολαμβάνει.

[Φημίζω.] αἰτιατικῇ.

[Φημισμός:] ἡ φήμη.

[Φήνας:] συκοφαντήσας, φενακίσας.

[Φῆναι:] δεῖξαι, εἰπεῖν.

[Φήνη:] εἶδος ὀρνέου.

[Φῆρας:] τοὺς Κενταύρους.

[Φηρή:] ὄνομα πόλεως. καὶ **[Φηρήτης,]** ὁ πολίτης.

[Φῆς:] λέγεις. καὶ **[Φησί,]** λέγει. καὶ **[Φήσεις,]** λέξεις.

[Φῆστος·] οὗτος περὶ τοὺς χρόνους Οὐάλεντος εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκπέμπεται ἀνθύπατος, τὴν δὲ βασιλικὴν γλῶσσαν ἐπεπίστευτο. πέμπεται δὲ ὁμῶς, τὸν ποιητικὸν καὶ μυθώδη ἔχοντα, καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος ἐκ Σικελίας ἢ Θετταλίας τοιοῦτος, χρυσὸν ἀποδείξων καὶ πανὴ γυριν. ἦν δὲ ἡ μανία οὐ θύραθεν, ἀλλ' ἐνδοθεν ἐλύσσα καὶ ἐμαίνετο, ἀνὴρ φύσει πονηρὸς καὶ ἐξουσίαν ἔχων καὶ τὴν ἐν ταῖς κολάσεσιν ἀγριότητα καταλιπὼν εὐδοκιμοῦσαν ἐν τοῖς βασιλείοις, οὐκ ἔστιν ὅτι, παρανομίας ἀπέλειπε καὶ ἀσελγείας. ἀλλ' ἐπὶ τοσόνδε παραφορᾶς ἐρρῦν καὶ φόνων, ὥστε καὶ Μάξιμον ξίφει διέφθειρε, Κοίρανον Αἰγύπτιον ἐπισφάξας αὐτῷ. καὶ ἔτι θερμὸς ὢν καὶ ζέων τῷ λύθρῳ πάντας συνανήρει καὶ κατέφλεγε.

[Φητιαλεῖς. Φήτρη:] συγγένεια. καὶ **[Φρήτρη. Φιαλεῖς·]** Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φιαλεῖς, οἶδ' ὅτι· ἀλλ' ἐξαπατήσεις κάγχανῃ τούτῳ μέγα. φιαλοῦμεν δέ, τουτέστιν τῷ ἔργῳ

ἐπιβαλοῦμεν. ἐπὶ τοῦτο ὀρμήσομεν. φιαλεῖν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. Ἀριστοφάνης· ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖς.

[Φιάλην ἀμφίθετον·] ζητεῖ ἐν τῷ ἀμφίθετον φιάλην.

[Φιάλη. Φιάλος. Φιαρόν·] λαμπρόν.

[Φίβαλις·] γένος συκῆς ἢ φίβαλις, ἐπιτήδειον εἰς ξηρασίαν ἰσχάδων. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσχναίνεσθαι ἰσχὰς καλεῖται, καὶ τοὺς ἰσχνοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκάλουν φιβαλεῖς. ὁ δὲ τόνος φιβάλεως, προπαροξυτόνως, ὡς κορώνεως, πελέκεως. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· τί δέ; φιβάλεως ἰσχάδας; κοῖ, κοῖ. ὡς ὅξυ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.

[Φιβλατώριον·] περιβόλαιον Περσικόν.

[Φιγαλεύς·] ὁ ἀπὸ τοῦ δήμου Ἀρκαδίας. καὶ ὁ δῆμος Φιγάλεια.

[Φίγιον·] ἀκρωτήριο.

[Φιδηναῖος·] ἀπὸ τόπου.

[Φικιδίζειν·] ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν.

[Φικιδῶ. Φίλα·] ἴσα, ὅμοια, προσφιλεῖ.

[Φιλάγριος,] Λύκιος ἀπὸ Μάκρης, ὡς εὖρηται παρὰ Εὐγενάτορι. ὡς δὲ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα περὶ ἥπατος ἐσκιρρωμένου ἐπιστολῇ φησιν, ὁ Φιλάγριος εἶη ἂν μᾶλλον Ἑπειρώτης, ἱατρός, μαθητὴς Ναυμαχίου, τοῖς χρόνοις μετὰ Γαληνόν· ἱατρεύσας τὰ πλεῖστα ἐν Θες σαλονίκη, συντάξας βιβλία ἱατρικά, μονόβιβλα μὲν ὁ, συντάγματα δὲ ἕτερα οὐκ ὀλίγα, ὑπομνηματικά εἰς Ἱπποκράτην.

[Φιλαδελφέως] υἱὸς Ἀνδροκλείδης.

[Φίλαθλος·] φιλόπονος.

[Φιλακροάμονος. Φιλάμμων,] πύκτης, Ἀθηναῖος· ὅς πάντα τὸν χρόνον ἐνίκα τοὺς ἀντιπάλους.

[Φιλάμμων] ἕτερος, ὃν ᾄδουσι Θαμύρου τοῦ Θρακὸς πατέρα γενέσθαι.

[Φιλαμπελωτάτη·] ἡ εἰρήνη· εἰρήνης γὰρ οὐσης γεωργοῦμεν, πολέμου δὲ ὄντος τούναντίον. καὶ

[Φιλία,] ἡ οἰκεία χώρα· ὡς πολεμία, ἡ ἀλλοτρία.

[Φιλανθρωπηθεῖς·] ὁ δὲ Ἀσδρούβας ἐβουλήθη τούτῳ συμμίζας καὶ φιλανθρωπηθεῖς ἀπελθεῖν εἰς τοὺς ἔξω τόπους. καὶ **[Φιλανθρωπία, ἢ ... Φιλαπεχθήμων·]** φιλομίσητος, φίλεχθρος, φιλομίσσης.

[Φιλαργυρία·] ὑπόληψις τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι.

[Φιλαυτίας·] ὑπερηφανίας.

[Φιλαΐας·] ὄνομα τόπου.

[Φιλαινίς,] Φιλαινίδος· ὄνομα κύριον.

[Φιλέταιρος·] ὄνομα κύριον. Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. δράματα αὐτοῦ κα· ὧν ἐστὶ καὶ ταῦτα· Ἀχιλλεύς, Κορινθιαστής, Κυνηγίας, Φίλαυλος, Κέφαλος, Τηρεύς, Οἰνοπίων, Ἄντυλλος (καὶ αὐτὸ Φιλεταίρου, ὡς δέ τινες Νικοστράτου), Ἀταλάντη, Λαμπαδηφόροι.

[Φιλαιτίων·] τῶν ἐπιλαμβανομένων.

[Φιλέας:] εἰ καὶ Φιλέας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο· ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν, ὁ τῆς θεοῦ τὸ γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος.

[Φίλεως:] ὄνομα κύριον.

[Φιλεργός:] φιλόπονος. οἱ μὲν ὑπὸ ῥαθυμίας καὶ τῆς πρὸς τὸ φιλεργεῖν μαλακίας ἀνόητοι καὶ ἀμαθεῖς ἐπανῆκον αὐτῷ.

[Φιλέρημος. Φιλεριστῆσαι:] φιλονεικῆσαι. Μένανδρος· τὸ γὰρ φίλερι τῆς φιλοπρωτείας μεταξὺ αὐτῶν συμπεσὼν διέλυσε τὰς δυνάμεις.

[Φίλερως.] καὶ Φιλέταιρος, ὄνομα κύριον.

[Φιλέψιος:] ἦν δὲ φιλοπαίγμων. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταί, ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν. κεκωμώδηται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν. λύσις ὀνείρου· φιλεῖν ἐγείρει δυσμενῶν μακρὰς μάχας.

[Φιλεῖ γὰρ πως:] τέρπεται γὰρ πως· ἡ ἔθος γὰρ πως. φιλεῖ γὰρ τὰ πολλὰ ἐτέρως τρέπεσθαι. τουτέστι συμβαίνει, ἔθος ἔχει ἄλλως ἀποβαίνειν ἢ ὡς προσδοκᾷ τις· εὐμετάβολοι γὰρ εἰσιν οἱ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου ἐπὶ τι μάθημα ἐρχόμενοι. ἕως οὗ ἐπιθυμεῖ πράξειν τὸν μισθόν.

[Φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν. Φιλλεῖδαι:] γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἐκ δὲ τούτων ἡ ἱέρεια τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης, ἡ μύουσα τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσίνι.

[Φίληβος. Φιληδίας:] φιληδονίας, ἀνοίας. ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

[Φιλήδονος. Φιληδῶν:] φιλῶν, ἀγαπῶν. ἀλλὰ Κόρινθος ἔδεκτο φιλόξενος, ἥ σὺ φιληδῶν οὕτως ἀρέσκη, κεῖθι καὶ μένειν ἔγνωσ.

[Φίλη κεφαλῇ:] προσφιλέστατε.

[Φιληκοῖα.] καὶ **[Φιλήκοος,]** φιλομαθής.

[Φιληλιαστής:] ὁ φιλόδικος παρὰ Ἀριστοφάνει· φιληλιαστής ἐστὶν ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ. ἀντὶ τοῦ φιλόδικος· Ἥλιαία γὰρ Ἀθήνησι δικαστήριον μέγιστον.

[Φιλήμων,] Συρακούσιος, υἱὸς Δάμωνος, καὶ αὐτὸς κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας. ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας, βραχεῖ Μενάνδρου πρότερος. ἔγραψε δὲ κωμωδίας πρὸς Ὡ', καὶ ἐβίωσεν ἔτη Ὡθ', εἰσὶ δὲ οἱ λέγουσιν Ἀ' καὶ Ρ'. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος. περὶ γέλωτος θανατηφόρου· ὃν ἄξιον εἰπεῖν σαρδάνιον, ὡς μὴ ὥφελε γελάσαι.

[Φιλήμων.] ἡ κλητικὴ ᾧ Φιλήμον. οὗτος βιώσας ἔτη Ἀ' καὶ Ρ' ἄπηρος ἦν τὸ σῶμα· καὶ μέντοι καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας ἀσινεῖς εὐμοιρίᾳ τινὶ διεσώσατο. ὁμολογοῦσι δήπου καὶ τοῦτο· πολεμούντων δὲ Ἀθηναίων καὶ Ἀντιγόνου, Πειραιεῖ διαιτῶμενος ὁ Φιλήμων ὄναρ ὁρᾷ κόρας ἐξιούσας θ' τῆς οἰκίας αὐτοῦ· ἐδόκει δὲ ἐρέσθαι αὐτάς, τί βουλόμενοι καταλείπουσιν, αὐτῶν δὲ ὥρετο ἀκοῦσαι λεγουσῶν ἔξω θυρῶν ἵεναι, μὴ γὰρ εἶναι θεμιτὸν ἀκοῦσαι αὐτάς· καὶ τὸν μὲν ὄνειρον ἐνταῦθα παύσασθαι· αὐτὸς δὲ διωπνισθεὶς τῷ παιδὶ περιηγεῖται ἃ τε εἶδε καὶ ὅσα ἤκουσε καὶ ἅτινα εἶπεν. εἶτα μέντοι ἔγραψε τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος, ὅπερ οὖν ἔτυχε διὰ τῆς παρουσίας ἄγων φροντίδος. καὶ ἐπιλυσάμενος ἡσυχῇ ἔκειτο· κᾶτα ὑπερέγχε. καὶ οἱ γε ἔνδον ὦντο καθεύδειν αὐτόν. ἐπεὶ δὲ μακρὸν τοῦτο ἦν, ἐκκαλύψαντες τεθνεῶτα ἐθεάσαντο. οὐκοῦν, ᾧ Ἐπίκουρε, παρήσαν δὲ καὶ Φιλήμονι ἐννέα Μοῦσαι, καὶ ὅτε ἔμελλε τὴν ἐπινησθεῖσάν οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν ἵεναι, ὥχοντο ἀπιοῦσαι·

θεοῖς γὰρ οὐδαμῇ θεμιτὸν ὄρᾶν ἔτι νεκρούς, καὶ ἐὰν ὧσι πάνυ φίλοι, οὐδὲ ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς. σὺ δὲ λέγεις αὐτοὺς μὴ ἡμῖν προσέχειν, ὧ μῶρε. οὕτω φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ προνοίας.

[Φιλήμων,] ὁ νεώτερος, καὶ αὐτὸς κωμικός, υἱὸς Φιλήμονος τοῦ κωμικοῦ. ἐδίδασκε δὲ δράματα νδ'.

[Φιλήνεμος·] ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ αὖθις· αὐλὸν καμινευτήρα τὸν φιλήνεμον.

[Φίληξ·] ὄνομα κύριον.

[Φιλήτας,] Κῶος, υἱὸς Τηλέφου, ὢν ἐπὶ τε Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου, γραμματικὸς κριτικός· ὃς ἰσχνωθείς ἐκ τοῦ ζητεῖν τὸν καλούμενον Ψευδόμενον λόγον ἀπέθανεν. ἐγένετο δὲ καὶ διδάσκαλος τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου. ἔγραψεν ἐπιγράμματα, καὶ ἐλεγείας καὶ ἄλλα.

[Φιλήτας,] ὁ Ἐφέσιος, ζητεῖ ἐν τῷ Βάκις.

[Φιληταί·] οὕτω λέγονται καὶ οἱ κλέπται. καὶ οἱ φιλοῦντες. οἱ δὲ φιληταὶ οἳ ποτε τριλλίστως ἀντίον ἐρχόμενοι, νῦν μέγα πεφρίκασιν.

[Φιλητέων·] ληστῶν. ἤτοι κατὰ ἀντίφρασιν ἢ κατὰ ὑφαίρεσιν τοῦ υ πάνυ φιλητέων, κλεπτῶν.

[Φιλητής·] ὁ ἐραστής. **[Φιλήτης]** δὲ ὁ κλέπτης. **[Φιλία·]** ἡ οἰκεία χώρα, ὡς πολεμία, ἢ ἀλλοτρία. ὁ δὲ ὕπατος ἅτε ἐν τῇ φιλίᾳ ὢν πολὺ διέφερε.

[Φιλία·] Δαμάσκιός φησι· περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολλῶν ἀρετῶν οὕτως ἐσπούδακας ὡς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν Πυθαγόραν εἶπεῖν, αὐτὴν τὴν φιλίαν.

[Φιλιάζω·] φίλος γίνομαι. ὧ Ἰωσαφάτ, εἰ ἀμαρτωλῶ σὺ βοηθεῖς ἢ μισουμένῳ ὑπὸ κυρίου φιλιάζεις, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σέ ὀργὴ κυρίου, εἰ μὴ λόγοι ἀγαθοὶ εὐρέθησαν ἐν σοί.

[Φιλικήσιμος·] ἄρχων ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως.

[Φιλῖνος. Φίλιος·] ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν. Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ· μαρτύρομαι τὸν Φίλιον, ὧ Κράτων, Δία. Φερεκράτης Κραπατάλοις· τοῖς δὲ κριταῖς τοῖς νυνὶ κρίνουσι λέγω μὴ ἐπιорκεῖν μὴδ' ἀδίκως κρίνειν, ἢ νῆ τὸν Φίλιον, μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον Φιλοκράτης λέξει πολὺ τούτου κακηγοριστότερον.

[Φιλλίωνος·] ὄνομα κύριον.

[Φιλιππίσιοι. Φιλιππίδης,] Ἀθηναῖος, κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς νέας κωμωδίας, υἱὸς Φιλοκλέους· ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριᾶ Ὀλυμπιάδος. ἐδίδασκε καὶ αὐτὸς δράματα με'.

[Φιλιππίδης·] τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίοις εἷς ἦν. ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα. διὸ καὶ Ἄλεξις πεφιλιπῶσθαι ἔφη ἀντὶ τοῦ ἐλεπτύνθαι.

[Φιλιππίδης,] Ἀθηναῖος, ἡμεροδρόμος· ὃς χίλια πεντακόσια στάδια ἤνυσεν διὰ μιᾶς νυκτὸς καὶ ἡμέρας, πρὸς Λακεδαιμονίους ἀφικόμενος. ὁ δὲ νόμος οὐκ εἶα στρατεύειν αὐτοὺς πρὸ πανσελήνου.

[Φιλιππικός,] ὁ καὶ Βαρδάνης, Ἰουστινιανὸν βασιλέα ἀνελών, ἀσέμνως καὶ ῥαθύμως τὰ βασιλεία διεπὼν ἐφαίνετο τοὺς τε ἐν τῇ οἰκουμένικῇ συνόδῳ πατέρας ἀναθέματι καθυπέβαλε, τὰ παρ' αὐτῶν ἐνθέως δογματισθέντα δύο τοῦ Σωτῆρος θελήματα καὶ ἐνεργείας μὴ ἀποδεχόμενος· συλλήπττορας εὐρηκῶς Ἰωάννην τὸν τηρικαῦτα τῆς πόλεως ἀρχιερέα καὶ Γερμανὸν τὸν Κυζίκου μητροπολίτην καὶ ἐτέρους ἱερεῖς καὶ συγκλητικὸς πλείστους.

[Φιλιππικός,] στρατηγὸς τῶν ἐφῶν στρατιωτῶν. οὗτος ἔσχεν Ἡράκλειον τὸν Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατέρα ὑποστράτηγον. δυστυχήσαντος δὲ ἐν πολέμῳ τοῦ Φιλιππικοῦ καὶ ἀπομάχου γενομένου, ὁ Ἡράκλειος ἐγχειρίζεται τὸ ὀπλιτικόν. ἦν δὲ ὁ Φιλιππικὸς γαμβρὸς Μαυρικίου ἐπὶ θυγατρί.

[Φιλιππίων:] ὄνομα κύριον.

[Φίλιππος,] Ἀμφιπολίτης, ἱστορικός. Ῥοδιακὰ βιβλία ιθ'· ἔστι δὲ τῶν πάνυ αἰσχρῶν· Κωακὰ βιβλία β', Θασιακὰ βιβλία β'· καὶ ἄλλα.

[Φίλιππος,] σοφιστής, ὁ γράψας περὶ πνευμάτων, ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ, κατὰ στοιχεῖον· καὶ περὶ συναλοιφῆς.

[Φίλιππος,] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι Κωδωνιασταί· ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

[Φίλιππος] ὁ βασιλεὺς νικήσας Ἀθηναίους τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην οὐ τοσοῦτον ἥνυσε διὰ τῶν ὄπλων ὅσον διὰ τῆς ἐπεικειᾶς καὶ φιλανθρωπίας τῶν τρόπων· τῷ μὲν γὰρ πολέμῳ καὶ τοῖς ὅπλοις αὐτῶν μόνων περιεγένετο καὶ κύριος κατέστη τῶν ἀντιταξαμένων, τῇ δ' εὐγνωμοσύνῃ καὶ μετριότητι πάντας Ἀθηναίους ἅμα καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἔσχεν ὑποχείριον, οὐκ ἐπιμετρῶν τῷ θυμῷ τοῖς πραττομένοις, ἀλλὰ μέχρι τούτου πολεμῶν καὶ φιλονεικῶν ἕως τοῦ λαβεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πραότητος καὶ καλοκαγαθίας. τοιγαροῦν χωρὶς λύτρων ἀποστείλας τοὺς αἰχμαλώτους καὶ κηδεύσας τῶν Ἀθηναίων τοὺς τετελευτηκότας, ἔτι δὲ καὶ συνθεὶς Ἀντιπάτρῳ τὰ τούτων ὅσα καὶ τῶν ἀπαλλαττομένων τοὺς πλείστους ἀμφιέσας, διὰ τὴν ἀγχίνοιαν μεγίστην πρᾶξιν ἀπειργάσατο· τὸ γὰρ Ἀθηναίων φρόνημα καταπληξάμενος τῇ μεγαλοψυχίᾳ πρὸς πᾶν ἐτοίμους αὐτοὺς ἔσχε συναγωνιστὰς ἀντὶ πολεμίων.

[Φίλιππος] ὁ Μακεδὼν τοῦ ζῆν πολλοὺς ἐστέρησε καὶ τοὺς υἱέας ὕστερον συμπεριέλαβεν, ἐπιφθεγξάμενος τὸν στίχον τοῦτον· νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας υἱοὺς καταλείπει.

[Φιλίππου ἀλεκτρυόν:] ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων.

[Φιλίσκος,] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν Ἄδωνις, Διὸς γοναί, Θεμιστοκλῆς, Ὀλυμπος, Πανὸς γοναί, Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης γοναί, Ἀρτεμίδος καὶ Απόλλωνος.

[Φιλίσκος,] Κερκυραῖος, Φιλώτου υἱός, τραγικός καὶ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου ἐπὶ τοῦ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου γεγονώς. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ Φιλίσκιον μέτρον προσηγορεύθη, ἐπεὶ περ αὐτῷ ἐνεδαψιλεύετο. ἔστι, δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν τραγικῶν, οἵτινές εἰσιν ζ' καὶ ἐκλήθησαν Πλείας. αἱ δὲ τραγωδαί αὐτοῦ εἰσι μβ'.

[Φιλίσκος,] Αἰγινήτης, ὁ διδάξας γράμματα Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα. αὐτὸς δὲ ἀκουστής ἦν τοῦ Κυνὸς Διογένης, κατὰ δὲ Ἑρμιππον Στίλπωνος. ἔγραψε διαλόγους, ὧν ἔστι Κόδρος.

[Φιλίσκος,] Μιλήσιος, ῥήτωρ, Ἰσοκράτους ἀκουστής τοῦ ῥήτορος. ἐγένετο δὲ πρότερον αὐλητῆς παραδοξότατος· διὸ καὶ Αὐλοτρύπην Ἰσοκράτης αὐτὸν ἐκάλει. γέγραπται δὲ αὐτῷ τάδε· Μιλησιακός, Ἀμφικτυονικός, Τέχνη ῥητορική ἐν βιβλίοις δυσίν, Ἰσοκράτους ἀπόφασις.

[Φιλίσκος] ἡ Φίλιστος, Συρακούσιος, ἱστορικός. ἦν δὲ συγγενὴς Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας καὶ ἐν τῇ πρὸς Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησε. μαθητὴς δὲ ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ. ἔγραψε Σικελικά· ἔστι δὲ τὰ πρὸς Ἑλληνας αὐτοῖς πραχθέντα διαφόρως· καὶ Γενεαλογίαν, Περὶ Φοινίκης, καὶ ἄλλα τινά· Περὶ τῆς νήσου Σικελίας.

[Φιλίσκος,] Αἰγινήτης· ὃς κατὰ θέαν ἐλθὼν τῶν Ἀθηναίων, ἀκούσας Διογένηος ἐφιλοσόφησεν. ὁ δὲ τούτου πατὴρ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτὸν τὸν ἀδελφόν, καὶ ταυτὸν ἔπαθε καὶ οὗτος· καὶ ὁ πατὴρ πάλιν ἐπ' ἀμφοτέρους ἐλθὼν ἐφιλοσόφησε καὶ αὐτός. ἐγένετο δὲ αὐτοῦ ὅμι λητῆς καὶ Φωκίων ὁ χρηστός. τελευτήσας δὲ ἐν Κορίνθῳ κεῖται, καὶ κύων ἐστὶν ἐπὶ τῷ μνήματι. ἐτιμήθη δὲ εἰκόνι παρὰ Σινωπέων καὶ ἐπιγράμματι· γηράσκει καὶ χρυσὸς ὑπὸ χρόνου· ἀλλὰ σὸν οὔτι κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν, Διόγενες, καθελεῖ. μοῦνος ἐπεὶ βιοτᾷ αὐταρκέα δόξαν ἔδειξας θνητοῖς οἷς ζωῆς οἶμος ἐλαφροτάτη.

[Φιλιστίδης:] ὄνομα κύριον.

[Φιλιστίων,] Προυσαεύς, ἡ ὡς Φίλων Σαρδιανός, κωμικός. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ Σωκράτους. ὃς ἔγραψε κωμωδίας βιολογικάς. τελευτᾷ δὲ ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου. δράματα δὲ αὐτοῦ Μιμοψηφισταί. οὗτός ἐστιν ὁ γράψας τὸν Φιλόγελων, ἡγουν τὸ βιβλίον τὸ φερόμενον εἰς τὸν Κουρέα. Νικαεύς δὲ μᾶλλον παρὰ πᾶσιν ᾄδεται, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπίγραμμα· ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον γέλῳτι κεράσας Νικαεύς Φιλιστίων. τοῦ αὐτοῦ αἵματος ἦν Φιλήμονι, ὃς καὶ οὗτος γελῶν καταστρέφει τὸν βίον.

[Φίλιστος,] Ναυκρατίτης ἡ Συρακούσιος, Ἀρχωνίδου υἱός. μαθητὴς δὲ ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιῦ· ὃς πρῶτος κατὰ τὴν ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν ἔγραψε. συνέταξε δὲ Τέχνην ῥητορικὴν, Αἰγυπτιακὰ ἐν βιβλίοις ιβ', Σικελικὰ ἐν βιβλίοις ια', Πρὸς τὸν Τρικάρανον λόγον περὶ Ναυκράτεως, Περὶ Διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλία ζ', Περὶ τῆς Αἰγυπτίων θεολογίας βιβλία γ', Δημηγορίας· καὶ ἄλλα τινά. Περὶ Συρίας καὶ Λιβύης.

[Φιλίτια:] συμπόσια, μεμιγμένους ἔχοντα ταῖς ἡδοναῖς τοὺς πόνους. οὐ γὰρ στρωμνὴ τις ὑπέκειτο εὐώχουμένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοιτανθεὶς λίθος ἢ ξύλον. οἱ δὲ πατέρες, φησί, τῆς τοῦ σώματος φιλίας. ἐς τὸ ἀρχαῖον καθισταμένους πάντα· ὅθεν παλαῖστροι ἀνήβησαν καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθεν.

[Φίλιοι:] προσφιλέστατοι.

[Φιλογόνιος:] ὄνομα κύριον.

[Φιλογύννης,] φιλογύννιδος.

[Φιλοδεσποτεύομαι:] οὕτως Ἀναξίλας.

[Φιλοδωρία:] ἡ μετὰ προθυμίας δωρεά. ὁ δὲ ἀπολαυσάτω τῆς τῶν ἐχθρῶν φιλοδωρίας.

[Φιλόζωος, Φιλοθεάμονες:] φιλοθεωρηταί.

[Φιλοθηρεῖ:] φιλεῖ ἀγρεύειν.

[Φιλόθηρος:] αὐτοφυέστατον καὶ μὴ ἐπίπλαστον ἔχουσα κάλλος, καὶ οἷον γένοιτο φιλοθήρου κόρης.

[Φιλοκάλως:] καθαρῶς.

[Φιλόκενον στόμα.] ματαιολόγον.

[Φιλοκλῆς,] Πολυπείθους, Ἀθηναῖος, τραγικός, τοῖς χρόνοις μετὰ Εὐριπίδην. ἐπεκαλεῖτο δὲ Χολὴ διὰ τὸ πικρόν. ἔγραψε τραγωδίας ρ', ὧν ἐστὶ καὶ ταῦτα· Ἡριγόνη, Ναύπλιος, Οἰδίπους, Οἰνεύς, Πρίαμος, Πηνελόπη, Φιλοκτήτης. Αἰσχύλου δὲ τοῦ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδοῦς καὶ ἔσχεν υἱὸν

Μόρσιμον, τὸν τραγικόν· οὔτινος γίνεται Ἀστυδάμας ὁ τραγικός. τούτου δ' ἕτερος Φιλοκλῆς, τραγικός.

[Φιλοκλῆς,] κωμωδίας ποιητής, αἰσχροπρόσωπος. ἦν δὲ προκέφαλος, ὡς ἔποψ, ἤγουν ὀξυκέφαλος· Αἰσχύλου ἀδελφῆς υἱός. οἱ δὲ Ἀλμίωνα αὐτὸν φασιν ἐπιθετικῶς, διὰ τὸ πικρὸν εἶναι· ἄλμη γὰρ ἡ πικρία. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων.

[Φιλοκομπῶν:] μεγαλορρημονῶν, ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν.

[Φιλοκράτης] ὁ Στρούθιος, ὥσπερ Μήλιος. ἦν δὲ ὀρνιθοθήρας. ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον, λήψεται τάλαντον· ἦν δὲ ζῶντα αὐτὸν ἀγάγῃ, τέσσαρα· ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ ὀβολοῦ. εἴτα φουσὼν τὰς κίχλας δείκνυσι πᾶσι καὶ λυ μαίνεται, τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥίνας ἐγγεῖ τὰ πτερά, τὰς περιστερὰς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν εἴρξας ἔχει, κάπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένους ἐν δικτύῳ.

[Φιλοκτέανος:] φιλοχρήματος, φιλοκτήμων.

[Φιλοκτήτης.]

[Φιλόλαος:] ὄνομα κύριον. οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πάτρη, ὡς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

[Φιλομαθής:] ὁ ἔμπειρος. Ξενοφῶν· δεῖ δὴ φιλομαθῇ τούτων ἀπάντων ὄντα, οὐχ οἷς ἂν μάθοις τούτοις μόνοις χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν εἶναι τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων. κα.

[Φιλομαθεία. Φιλομειδής:] φιλόγελως. **[Φιλομηδής]** δὲ ἡ Ἀφροδίτη.

[Φιλομηλείδης. Φιλόμηλος. Φιλομισής.]

[Φίλον:] οὐδετέρως. δεῦρο δὴ, φίλον ἐμόν.

[Φιλονεικία.] καὶ **[Φιλονεικῶ·]** δοτικῇ.

[Φιλονεΐκιος. Φιλόξενος,] Εὐλυτίδου, Κυθήριος, λυρικός. ἔγραψε διθυράμβους κδ'· τελευτᾷ δὲ ἐν Ἐφέσῳ. οὗτος ἀνδραποδισθέντων τῶν Κυθήρων ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἡγοράσθη ὑπὸ Ἀγεσύλου τινὸς καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐτράφη καὶ Μύρμηξ ἐκαλεῖτο. ἐπαιδεύθη δὲ μετὰ τὸν θάνατον Ἀγησι λάου, Μελανιππίδου πριαμένου αὐτὸν τοῦ λυρικοῦ. Καλλίστρατος δὲ Ἡρακλείας αὐτὸν γράφει Ποντικῆς. ἔγραψε δὲ μελικῶς Γενεαλογίαν τῶν Αἰακιδῶν.

[Φιλόξενος,] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός· ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ. Περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων, Περὶ σημείων τῶν ἐν τῇ Ἰλιάδι, Περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων, Περὶ διπλασιασμοῦ, Περὶ μέτρων, Περὶ τῆς τῶν Συρακουσίων διαλέκτου, Περὶ ἐλληνισμοῦ ζ', Περὶ συζυγιῶν, Περὶ γλωσσῶν ε', Περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ γλωσσῶν, Περὶ τῆς Λακόνων διαλέκτου, Περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου, καὶ τῶν λοιπῶν.

[Φιλόξενος,] Λευκαδίου. ὄνομα παρασίτου. τοῦτόν φασιν προλούμενον ἐν τῇ πατρίδι κἂν ἄλλαις πόλεσι περιέρχεσθαι τὰς οἰκίας, ἀκολουθούντων αὐτῷ παίδων, φερόντων ἔλαιον, γάρον, ὄξος καὶ ἄλλα τῶν ἡδυσμάτων. εἰσιόντα δὲ εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας τὰ ἐψόμενα τοῖς ἄλλοις ἀρτύειν, ἐμβάλλοντα ὧν ἦν χρεῖα, κἄθ' οὕτως εἰς ἑαυτὸν κύψαντα εὐωχεῖσθαι. οὗτος οὖν ὀψοφάγος ὢν καὶ πλεύσας εἰς Ἐφεσον εὗρε τὴν ὀψόπωλιν κενὴν καὶ ἐπύθετο τὴν αἰτίαν· καὶ μαθὼν ὅτι πᾶν εἰς γάμους συνηγόρασται, λουσάμενος παρῆν ἄκλητος καὶ ἥσας ὑμέναιον μετὰ τὸ δεῖπνον πάντας ἐψυχαγώγησε. καὶ ὁ νυμφίος εἶπε, καὶ αὖριον ὧδε δειπνήσεις· ὁ δὲ ἔφη, ἂν ὄψον μὴ πωλῇ τις. ὁ

αὐτὸς ἠϋξάτο γεράνου τράχηλον ἔχειν, ἵν' ἐπὶ πολὺν χρόνον καταπίνων ἤδηται. ὁ αὐτὸς Φιλόξενος περιπαθὴς ὢν τοῖς ὄψοις, καὶ δειπνῶν ποτε παρὰ Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ, ὡς εἶδεν ἐκείνῳ μεγάλην τρίγλαν παρατεθειμένην, αὐτῷ δὲ μικράν, ἀναλαβὼν αὐτὴν πρὸς τὸ οὖς πρὸς ἡνεγκεν, ὡς βούλοιτό τινα παρ' ἐκείνης τῶν κατὰ τὸν Νηρέα πυθέσθαι· τὴν δὲ ἐρομένην ἀποκεκρίσθαι, ὅτι νεωτέρα οὖσα ἀλοίη διὸ μὴ παρακολουθεῖν· τὴν δὲ παρὰ Διονυσίῳ κειμένην, πρεσβυτέραν οὖσαν, πάντα εἰδέναι, ἃ βούλεται μαθεῖν. τὸν οὖν Διονύσιον γελάσαντα ἀποστεῖλαι αὐτῷ τὴν τρίγλαν. οὗτος ἦν ὀψοφάγος· ἀφ' οὗ καὶ Φιλοξένειοι πλα κοῦντες.

[Φιλοξενότατος] καὶ **[Φιλοξεινότατος. Φιλοξένου γραμμάτιον:]** ἐπὶ τῶν μὴ πειθομένων, ἐφ' οἷς παρακαλοῦνται, ἀλλ' ἀπαγορευόντων μᾶλλον· Φιλόξενος γὰρ ὁ Κυθήριος διαφυγὼν τὰς εἰς Συρακούσας λιθοτομίας, εἰς ἃς ἐνέπεσεν, ὅτι τὰς τοῦ Διονυσίου τοῦ τυράννου τραγωδίας οὐκ ἐπῆγει, διέτριβεν ἐν Τάραντι τῆς Σικελίας. μεταπεμπομένου δὲ Διονυσίου αὐτὸν καὶ ἀξιοῦντος διὰ γραμμάτων ἐλθεῖν, Φιλόξενος ἀντιγράψαι μὲν οὐκ ἔγνω, λαβὼν δὲ βιβλίον τὸ οὐ στοιχεῖον ἔγραψε μόνον πολλάκις ἐν αὐτῷ, διὰ τούτου δηλώσας, ὅτι τὴν παράκλησιν διωθεῖται. ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ ἁπαγέ με εἰς τὰς λατομίας.

[Φιλοξένειοι πλακοῦντες. Φιλόπατρις:] ὁ φιλόπολις. καὶ τὸ μὲν φιλόπολις κοινόν, τὸ δὲ φιλόπατρις Ἀττικόν.

[Φιλοπαίγμονος. Φιλοπευστεῖ:] φιλοπραγμονεῖ.

[Φιλόπευστος:] ἡδέως μανθάνων, περίεργος.

[Φιλοπλάτωνος. Φιλοπονία.] ὁμολογούμενα στοιχεῖα καὶ πρῶτα τῆς πολυθεάμονος ἱστορίας, φιλοπονία, ἀγχίνοια. Δαμάσκιος φησι περὶ Ἰσιδώρου.

[Φιλόπονος:] φιλεργός, περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος.

[Φιλοπονῶ·] αἰτιατικῇ.

[Φιλοπόνων:] τῶν εἰθισμένων πονεῖν.

[Φιλοπότης:] ὁ φιλῶν τὸν οἶνον.

[Φιλοποίμην,] Ἀχαιῶν ἱπάρχης· ὃς ἦν ἐξ ἀνδρῶν τῶν ἐπιφανεστάτων ἐν Ἀρκαδίᾳ· ὃς πρῶτα μὲν ἔφυ καλῶς, τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπὸ Κλέανδρον τὸν Μαντινέα, πατρικὸν μὲν αὐτοῖς ξένον ὑπάρχοντα· παραγενόμενος δὲ εἰς ἡλικίαν ἐγένετο ζηλωτὴς Ἐκδήμου καὶ Δημοφάνους, οἳ ἦσαν ἐκ Μεγάλης πόλεως, φεύγοντες δὲ τοὺς τυράννους καὶ συμβιώσαντες Ἀρκεσίλῳ τῷ φιλοσόφῳ· οἳ συνεπελάβοντο τῆς καταλύσεως Νεοκλέους τοῦ Σικυωνίων τυράννου. ἦν δὲ καὶ περὶ τὸν βίον ἐπιμελὴς καὶ λιτὸς κατὰ τὴν περικοπὴν, παρειληφὼς παρὰ τῶν προειρημένων ἀνδρῶν τὰς τοιαύτας δόξας ὡς οὐχ οἷόν τε τῶν κοινῶν προστατεῖν καλῶς τὸν ὀλιγωροῦντα τῶν κατὰ τὸν ἴδιον βίον, οὔτε μὴν ἀποσχέσθαι τῆς πατρίδος, ὅστις πολυτελέστερον ζῆ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὑπαρξιν χορηγίας. παραλαβὼν δὲ τοὺς ἵππεῖς παντὶ τρόπῳ κατεφθαρμένους καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνδρῶν ἡττημένας οὐ μόνον αὐτοὺς ἑαυτῶν βελτίους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπεναντίων κρείττους ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεσκεύασε, πάντας εἰς ἀληθινὴν ἄσκησιν καὶ ζῆλον ἐπιτευκτικὸν ἐμβιβάσας. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οἱ πλεῖστοι τῶν καθισταμένων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην, οἳ μὲν διὰ τὴν οἰκείαν ἀδυναμίαν ἐν τοῖς ἵππικοῖς οὐδὲ τοῖς πλησίον τολμῶσιν οὐδένων καθήκειν προστατεῖν, οἳ δὲ τῆς στρατηγίας ὀρεγόμενοι διὰ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἔξεραι θεύονται τοὺς νέους καὶ παρασκευάζουσιν εὖνους συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον, οὐκ ἐπιτιμῶντες τῷ δεομένῳ, δι' οὗ τρόπου σῶζεται τὰ κοινά, συμπεριστέλλοντες τὰς ἀμαρτίας καὶ

μικρᾷ χάριτι μεγάλα βλάπτοντες τοὺς πιστεύοντας. εἰ δέ ποτε καὶ γένοιτο τῶν ἀρχόντων τινὲς τῇ τε κατὰ σῶμα χρειᾷ δυνατοὶ πρὸς τε τὸ τῶν κοινῶν ἀπέχεσθαι πρόθυμοι, πλείω κακὰ τῶν ὀλιγορούντων διὰ τὴν κακοζηλίαν ἀπεργάζονται τοὺς πεζοὺς, ἔτι δὲ μᾶλλον τοὺς ἵππεῖς. Φιλοποίμενος Ἀρκάδες μάλιστα ἔχουσι μνήμην, γνώμης τε ἔνεκα καὶ ἔργων ὧν ἐτόλμησε. πατὴρ μὲν οὖν ἦν αὐτῷ Κραῦγίς, οὐδενὸς Ἀρκάδων τῶν ἐν Μεγάλῃ πόλει τὰ ἐς γένους δόξαν λειπόμενος· οὗ τελευτήσαντος, διδασκάλοις τε ἄλλοις ὠμίλησε καὶ Μεγαλοφάνει τε καὶ Ἐκδήλῳ, τοῖς Ἀρκεσιλάου τοῦ Πιταναίου μαθητοῦ. μέγεθος μὲν δὴ καὶ σώματος ρώμην ἀπέδει Πελοποννησίων οὐδενός, τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακός. καὶ ἐπὶ μὲν τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας ὑπερεφρόνησεν ἀσκήσαι, γῆν δὲ ἦν ἐκέκτετο ἐργαζόμενος οὐδὲ τὰ θηρία ἡμέλει τὰ ἄγρια ἐξαιρεῖν. ἐπελέγετο δὲ καὶ βιβλία σοφῶν τε τῶν εὐδοκίμων παρ' Ἑλλήσι καὶ ὅσα ἐς πολέμων μνήμην καὶ εἴ τι ἦδει ἔχειν διδασκαλίαν στρατηγημάτων· καταστήσασθαι δὲ τὸν βίον πάντα θέλων γνώμης τῆς Ἐπαμινώνδα καὶ ἔργων εἶναι τῶν ἐκείνου μίμησιν, οὐ πάντα ἦν ἐξισωθῆναι δυνατός· Ἐπαμινώνδα γὰρ τὰ τε ἄλλα ἢ ψυχὴ καὶ πρᾶος μάλιστα τὰ ἐς ὀργήν, τῷ δὲ Ἀρκάδι μετὴν γε θυμοῦ. καταλαβόντος δὲ Κλεομένους Μεγάλῃν πόλιν, Φιλοποίμην οὕτε τῆς συμφορᾶς ἐξεπλάγη τὸ ἀπροσδόκητον, καὶ τῶν ἐν ἡλικίᾳ τὰ δύο μάλιστα μέρη καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας ἀπέσωσεν ἐς Μεσσήνην. ἐπικηρυκευομένου δὲ Κλεομένους, ὡς μεταγινώσκοντος ἐπὶ τῷ τολμήματι καὶ θέλοντος κατάγεσθαι Μεγαλοπολίτας εἰς τὴν ἑαυτῶν, Φιλοποίμην ἔπεισε μεθ' ὀπλῶν καὶ οὐ μετὰ σπονδῶν τὴν κάθοδον ποιήσασθαι· γενομένης δὲ πρὸς Κλεομένην μάχης, ὁ Φιλοποίμην ἐν τοῖς ἵππεῦσι ταττόμενος, ὀρῶν τὸ πεζὸν λειπόμενον ὀπλίτης ἐκὼν ἐγένετο καὶ αὐτὸν λόγου ἀξίως κινδυνεύοντα τῶν τις Λακεδαιμονίων δι' ἀμφοτέρων ἔπειρε τῶν μηρῶν. ὁ δὲ καίτοι οὕτως πεπεδημένος τὰ τε γόνατα ἐνέκλινε καὶ ἐς τὸ πρόσω χωρεῖν ἐβιάζετο, ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν ποδῶν τοῦ κινήματος τὸ δόρυ ἔκλασε· μετὰ δὲ τὴν νίκην ἐς τὸ στρατόπεδον ἀχθέντος ἐνταῦθα ἐξ ἀμφοτέρων αὐτῶν τῶν μηρῶν οἱ ἱατροὶ τῇ μὲν τὸν σαυρωτῆρα ἐξεῖλκον, τῇ δὲ τὴν αἰχμήν. Ἀντίγονος δέ, ὡς εἶδεν αὐτοῦ τὰ τολμήματα, ἔσπευδεν ἀγαγεῖν αὐτὸν, ἐς Μακεδονίαν. Φιλοποίμενι δὲ τούτου μὲν οὐδὲν ἐμέλησε· περαιωθεὶς δὲ ἐς Κρήτην μισθοφόρος ἡγεμὼν αὐθις ἐπανῆκεν ἐς Μεγάλῃν πόλιν καὶ ἡρέθη ἄρχειν τῶν Ἀχαιῶν.

[Φίλος:] ἀντὶ τοῦ ὄφελος. Σοφοκλῆς ἐν Ἡλέκτρᾳ· οἴμοι τάλαινα, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. οὔτε γὰρ ποτε μητρὸς σύγ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κάμου φίλος.

[Φίλος:] ἀντὶ τοῦ χρήσιμος. τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὐτῷ φίλος; ὁ γὰρ ἀγαθὸς αὐτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις χρήσιμος.

[Φίλος:] ἕτερος αὐτός. τῶν δ' ἀγαθῶν τε καὶ αἰρετῶν τὰ μὲν δι' αὐτὰ ἐστὶν αἰρετά, ὡς ἡ εὐδαιμονία καὶ ὅσα τίμια, τὰ δὲ δι' ἕτερον, οἷον τέμνεσθαι, γυμνάζεσθαι, χρηματίζεσθαι. δι' αὐτὰ δὲ αἰρετά καὶ δι' ἕτερα, οἷον αἱ ἀρεταί· καὶ γὰρ δι' αὐτὰς καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν αἰρούμεθα. καὶ τὴν μὲν ὑγίειαν δι' αὐτὴν αἰρούμεθα, τὸ δὲ γυμνάζεσθαι διὰ τὴν ὑγίειαν· αἰρετώτερον ἄρα ἡ ὑγεία τοῦ γυμνάζεσθαι. καὶ εἰ τὸν μὲν φίλον αἰρούμεθα ὡς αὐτούς, εἶγε ὁ φίλος ἕτερος αὐτός, τὰ δὲ χρήματα δι' αὐτούς, αἰρετώτερος ἄρα ὁ φίλος τῶν χρημάτων· αἰρετὸς γὰρ ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτῷ, ὥστε καὶ φίλος. ἀλλὰ καὶ ὕπνου ἐγρήγορσις αἰρετωτέρα, εἰ ὁ ὕπνος ἐπὶ τὴν ἐγρήγορσιν ἔχει τὴν ἀναφορὰν· ἵνα γὰρ δυνώμεθα ἐγρηγορέναι, ὕπνου καὶ ἀναπαύσεως δεόμεθα. οὕτως ἂν δεικνύοιτο καὶ φιλοσοφία ῥητορικῆς αἰρετωτέρα.

[Φιλοσκόμματος. Φιλοσοφεῖν:] σπουδάζειν. ὅτι εἰ λέγοι τις, μὴ χρή φιλοσοφεῖν· ἐπεὶ φιλοσοφεῖν λέγεται καὶ τὸ ζητεῖν αὐτὸ τοῦτο, εἰ χρή φιλοσοφεῖν ἢ μή, ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν φιλόσοφον θεωρίαν

μετιέναι· ἐκάτερον αὐτῶν δείξαντες οἰκεῖον πανταχόθεν τῷ ἀνθρώπῳ, πανταχόθεν ἀναιρήσομεν τὸ τιθέμενον.

[Φιλοσοφεῖν:] ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι. φιλοσοφεῖ δὲ τοῦτο, ὅπως καταπράζεται τὸν γάμον. ἔφη Μένανδρος οὕτως, καὶ Ἰσοκράτης.

[Φιλοσοφία. Φιλοσοφία] ἐστὶν ἡθῶν κατόρθωσις μετὰ δόξης τῆς περὶ τοῦ ὄντος γνώσεως ἀληθοῦς. ταύτης δὲ ἀπεσφάλησαν Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες. διαιρεῖται δὲ ἡ φιλοσοφία εἰς ἠθικὴν, θεολογικὴν, φυσικὴν. καὶ ἡ ἀληθεστάτη γνῶσις τῆς ψυχῆς πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν συμβάλλεται. καὶ πρὸς μὲν τὴν ἠθικὴν, ὅτι ἀδύνατον ἡμᾶς τὰ ἐαυτῶν κατακοσμήσαι ἥθη, τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς μὴ ἐπεσκεμμένους· πρὸς δὲ θεολογίαν, ὅτι ζητοῦμεν περὶ τοῦ νοῦ τοῦ χωριστοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀθάνατος· ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ νοῦς νοητῶν ἐστὶ· νοῦς τῶν πρὸς τι ἐστί, τῶν δὲ πρὸς τι ὁ τὸ ἐν εἰδὼς καὶ τὸ ἕτερον εἴσεται. δηλὸν δέ, ὅτι ἡ θεωρία τοῦ ἡμετέρου νοῦ καὶ εἰς θεολογίαν μεγάλα συμβάλλεται· συμβάλλεται δὲ ἡμῖν καὶ πρὸς τὴν φυσικὴν, εἴγε φυσικοῦ μὲν ἐστὶν ἔργον τὸ περὶ τῶν σωμάτων διαλεχθῆναι καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῶν καὶ δυνάμεων, τῶν δὲ ἐν σώμασιν εἰδῶν τὸ κάλλιστον, ἡ ψυχὴ. ζῆται καὶ ἐτέραν φιλοσοφίαν ἐν τῷ δύνᾳ μιν, καὶ ἐτέραν ἐν τῷ διότι, καὶ ἐτέραν ἐν τῷ αἴρησις.

[Φιλοσοφίας] ὄφελος, τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀναχωρῆσαι τοῦ θυλακίου τῶν κρεῦλλίων καὶ πρὸς γυναῖκα καὶ παῖδας ἄτεγκτον ἔσεσθαι.

[Φιλόσοφος.] ὃς τοὺς Πλάτωνος Νόμους διεῖλεν εἰς βιβλία ιβ', τὸ γὰρ ιγ' αὐτὸς προσθεῖναι λέγεται. καὶ ἦν Σωκράτους καὶ αὐτοῦ Πλάτωνος ἀκουστής, σχολάσας τοῖς μετεώροις. ὦν δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Μακεδόνα συνεγράψατο τάδε· Περὶ τῆς ἀποστάσεως ἡλίου καὶ σελήνης, Περὶ θεῶν β', Περὶ χρόνου ἔν, Περὶ μύθων α', Περὶ ἐλευθερίας α', Περὶ ὀργῆς α', Περὶ ἀνταποδόσεως α', Περὶ Λοκρῶν τῶν Ὀπουντίων, Περὶ ἡδονῆς α', Περὶ ἔρωτος α', Περὶ φίλων καὶ φιλίας α', Περὶ τοῦ γράφειν, Περὶ Πλάτωνος, Περὶ ἐκλείψεως σελήνης, Περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης καὶ γῆς α', Περὶ ἀστραπῶν, Περὶ πλανῆ τῶν, Ἀριθμητικά, Περὶ πολυγόνων ἀριθμῶν, Ὀπτικῶν β', Ἐνοπτικῶν β', Κυκλιακά, Μεσότηας· καὶ ἄλλα.

[Φιλόσοφος·] ὅτι μείζονα τὸν βίον εὐεργετῇ φιλόσοφος ἀνὴρ ἢ περ ἄριστος βασιλεὺς.

[Φιλοσοφῶ·] αἰτιατικῇ.

[Φιλόστρατος.] Φιλοστράτου τοῦ καὶ Βήρου, Λημνίου σοφιστοῦ, καὶ αὐτὸς δεύτερος σοφιστής, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, εἶτα ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασιλέως καὶ ἕως Φιλίππου. ἔγραψε μελέτας, Ἐπιστολάς ἐρωτικές, Εἰκόνας ἥτοι ἐκφράσεις ἐν βιβλίοις δ', Ἀγοράν, Ἡρωϊκόν, Διαλέξεις, Αἶγας ἢ περὶ αὐλοῦ, Ἀπολλωνίου βίον τοῦ Τυανέως ἐν βιβλίοις η', Βίους σοφιστῶν ἐν βιβλίοις δ', Ἐπιγράμματα, καὶ ἄλλα τινά. πλὴν πρῶτος ὀφείλει κεῖσθαι.

[Φιλόστρατος] ὁ πρῶτος, Λήμνιος, υἱὸς Βήρου, πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου, σοφιστὴς καὶ αὐτός, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, γεγονώς ἐπὶ Νέρωνος. ἔγραψε λόγους πανηγυρικοὺς πλείστους καὶ λόγους Ἐλευσινιακοὺς δ', μελέτας, Ζητούμενα παρὰ τοῖς ῥήτορσι, Ῥητορικὰς ἀφορμάς, Περὶ τοῦ ὀνόματος· ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν Ἀντίπατρον· Περὶ τραγωδίας βιβλία γ', Γυμναστικόν· ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπιτελουμένων· Λιθογνομικόν, Πρωτέα, Κύνᾳ ἢ Σοφιστὴν, Νέρωνα, Θεατὴν, τραγωδίας μγ', κωμωδίας ιδ', καὶ ἕτερα πλείστα καὶ λόγου ἄξια. ὅτι εἰς τὸν τοῦ Πυθαγόρου βίον ἔγραψε Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος τὸν Πυθαγόρα πρέποντα βίον.

[Φιλόστρατος,] Νερβιανοῦ, ἀδελφόπαιδος Φιλοστράτου τοῦ δευτέρου, Λήμνιος, καὶ αὐτὸς σοφιστής· καὶ παιδεύσας ἐν Ἀθήναις, τελευτήσας δὲ καὶ ταφεὶς ἐν Λήμνῳ, ἀκουστής τε καὶ γαμβρὸς γεγονὼς τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου. ἔγραψεν Εἰκόνας, Παναθηναϊκόν, Τρωϊκόν, Παράφρασιν τῆς Ὀμήρου Ἀσπίδος, μελέτας ἐ', τινὲς δὲ καὶ τοὺς τῶν σοφιστῶν βίους ἐπ' αὐτὸν ἀναφέρουσι.

[Φιλοτέχνημα:] κατασκευή, καύχησις.

[Φιλότης. Φιλοτησία:] φιλία, δεξιώσεις. Αἰλιανός· δοκεῖ τῷ δήμῳ διαμετρεῖν φιλοτησίαν τήνδε.

[Φιλοτησία:] ἡ φιάλη ἢ διδομένη ἐν τοῖς συμποσίοις. ἐν γὰρ τῷ πότῳ φιλοφρονούμενοι ἀλλήλους ἐπεδίδοσαν οἴνου κύλικα. ἦν φιλοτησίαν ἐκάλουν· ὡς Ὑπερίδης φησί, καὶ Ἄλεξις. καὶ Ὀμηρος· δειδέχατ' ἀλλήλους. καὶ αὖθις· ἐγγεῖτω τις τούτῳ φιλοτησίαν. καὶ **[Φιλοτησίας,]** τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιλίας. καὶ **[Φιλοτησίαν προπίνειν]** ἐστίν, ἡνίκα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πῶν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχη φίλῳ, καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος.

[Φιλοτησίας:] τῆς φιλικῆς δεξιώσεως. οἱ Αἰτωλοὶ ἐς Ἀθήνας τὸν οἶνον ἐκόμιζον, φιλοτησίας τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ κοινωνήσαι καὶ τοῖς τῆς Ἀθηνᾶς τροφίμοις βουλόμενοι.

[Φιλότητα:] φιλίαν.

[Φιλοτιμεῖται:] ἐπιδαψιλεύεται, μεγαλοφρονεῖ, σπουδάζει, ἀγαπᾷ.

[Φιλοτιμία:] καλλιλεξία. Ἀριστοφάνης· φιλοτιμία μὲν οὐδεμιᾷ, μὰ τῷ θεῷ, λέξουσ' ἀνέστην, ᾧ γυναῖκες.

[Φιλοτιμίας:] δωρεᾶς, ἢ πλεονεξίας, ἢ κενοδοξίας. καὶ **[Φιλοτιμούμενος,]** τουτέστι κενοδοξῶν.

[Φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χεῖλεσιν ἐπιβρέμεται Θρηϊκία χελιδών:] ἀντὶ τοῦ ἀπαιδευσία. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς Θρᾷκα, υἱὸν Θράσσης· ὃς ἐκαλεῖτο τυροποιός· ἐκωμωδεῖτο δὲ εἰς δυσγένειαν. ἀντεποιεῖτο δὲ τῶν πρωτείων τῆς πόλεως, στρατηγὸς Ἀθηναίων. εἰς ὃν δημαγωγὸν λόγον δρᾶμα φέρεται Πλάτωνος καὶ ἐπιγράφεται ὁμωνύμως Κλεοφῶν. διαβάλλεται δὲ ὡς ξένος καὶ ἀμαθὴς καὶ φλύαρος.

[Φιλοτιμοῦμαι·] δοτικῇ.

[Φιλοτίμως:] μεγαλοδῶρως, ὑπερμέτρως, ἐπιμελῶς. ὁ δὲ Θεολόγος ὅτε λέγει, τὸ φιλότιμον καταλύσασι, τινὲς φασὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ῥητορικὴν· μὴ ὅτι γε ἡμῖν τοῖς ἀφήσασι ταῦτα, καὶ ἐξῆς.

[Φιλοῦργος·] οὗτος ἄσωτος ὢν ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μέμνηται τούτου Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

[Φιλοφρονέστατα:] φιλικώτερα. **[Φιλοφρονούμενα,]** παραμυθούμενα.

[Φιλοφρόνως:] προθύμως, σπουδαίως.

[Φιλοφρονῶ·] αἰτιατικῇ.

[Φιλοφροσύνη:] δεξιώσεις· ἢ προσήνεια.

[Φιλόχορος,] Κύκνου, Ἀθηναῖος, μάντις καὶ ἱεροσκόπος· γυνὴ δὲ ἦν αὐτῷ Ἀρχεστράτη. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους γέγονεν ὁ Φιλόχορος Ἐρατοσθένους, ὡς ἐπιβαλεῖν πρεσβύτη νέον ὄντα Ἐρατοσθένει. ἐτελεύτησε δὲ ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ Ἀντιγόνου, ὅτι διεβλήθη προσκεκλικέναι τῇ Πτολεμαίου βασιλείᾳ.

ἔγραψεν Ἀθίδος βιβλία ιζ΄· περιέχει δὲ τὰς Ἀθηναίων πράξεις καὶ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, ἕως Ἀντιόχου τοῦ τελευταίου τοῦ προσαγορευθέντος θεοῦ· ἔστι δὲ πρὸς Δήμωνα· Περὶ μαντικῆς δ΄, Περὶ θυσίων α΄, Περὶ τῆς Τετραπόλεως, Σαλαμῖνος κτίσιν, Ἐπιγράμματα Ἀττικά, Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀγώνων, βιβλία ιζ΄, Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀρξάντων ἀπὸ Σωκρατίδου καὶ μέχρι Ἀπολλόδωρον, Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις β΄, Πρὸς τὴν Δήμωνος Ἀθίδα, Ἐπιτομὴν τῆς ἰδίας Ἀθίδος, Ἐπιτομὴν τῆς Διονυσίου πραγματείας περὶ ἱερῶν, Περὶ τῶν Σοφοκλέους μύθων βιβλία ε΄, Περὶ Εὐριπίδου, Περὶ Ἀλκμᾶνος, Περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησι, Συναγωγὴν ἡρωΐδων ἥτοι Πυθαγορείων γυναικῶν, Δηλιακὰ βιβλία β΄, Περὶ εὐρημάτων, Περὶ καθαρμῶν, Περὶ συμβόλων.

[Φιλοχρηματία. Φιλοψυχήσαντα·] Ἀντίοχον ἀγόμενον δέσμιον Ἀντωνίῳ, φιλοψυχήσαντα μέχρις ἐσχάτου διὰ ψυχρᾶς ἐλπίδος ἄξιος τῆς ἡγεμονίας πέλεκυς διαδέχεται.

[Φιλωδὸν γένος·] οἱ βάτραχοι, παρὰ τὸ φιλεῖν ἄδειν.

[Φιλωθέντες·] φίλοι γενόμενοι, ὥσπερ πολεμωθέντες, πολέμιοι γενόμενοι. Αἰλιανὸς Ποικίλῃ ἱστορίᾳ· ἐπ' ἐλευθερίᾳ τινὲς Ῥωμαίοις φιλωθέντες· εἶτα μέντοι τὴν πίστιν, ἥπερ οὖν δεσμός ἐστι φιλίας, οὐκ ἐτήρησαν.

[Φιλωθῆναι] καὶ φίλος γενέσθαι. ἔλεγε τὸν νεανίαν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν φιλωθῆναί οἱ. καὶ αὐθις· καὶ φιλωθεὶς ἐν τῷ τέως τῷ ἐπισκόπῳ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξέπεμψε.

[Φίλων·] Βύβλιος, γραμματικός. οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν ἐγγὺς Νέρωνος καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν· ὑπατον γοῦν Σεβήρον, τὸν Ἑρέννιον χρηματίσαντα, αὐτὸς εἶναί φησιν, ὅταν ἦγεν ἡ' καὶ ο' ἔτος, ὀλυμπιάδι δὲ κ' καὶ διακοσιοστῇ. γέγραπται δὲ αὐτῷ Περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων βιβλία ιβ΄, Περὶ πόλεων καὶ οὐς ἐκάστη αὐτῶν ἐνδόξους ἤνεγκε βιβλία λ', Περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανοῦ, ἐφ' οὗ καὶ ἦν ὁ Φίλων· καὶ ἄλλα. ὅτι ὑπατος γέγονεν ὁ Φίλων, Ἑρέννιος χρηματίσας, ὡς αὐτός φησι.

[Φίλων·] Ἰουδαῖος, τεχθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γένους ἱερέων, φιλοσοφήσας δὲ τὰ Ἑλλήνων εἰς μέγα προὔβη παιδείας, ὡς μετελθεῖν πᾶσαν Ἑλληνικὴν παιδείουσιν τὴν τε τῶν ἐγκυκλίων καλουμένων καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας σὺν ἀκριβεῖ καταλήψει. ἐπλούτησέ τε λόγον, παρόμοιον Πλάτωνι, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν παρ' Ἑλληνισι τοῦτο χωρῆσαι, ἢ Πλάτων φιλωνίζει, ἢ Φίλων πλατωνίζει· τοσαύτη ἐστὶν ὁμοιότης τῆς τε διανοίας καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν Πλάτωνος. καὶ τοίνυν γέγραπται αὐτῷ βιβλία ἄπειρα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· Περὶ συγχύσεως γλωσσῶν βιβλίον α΄, Περὶ φύσεως καὶ εὐρήματος α΄, Περὶ ὧν κατὰ νοῦν τις εὐχεται α΄, Περὶ παιδείσεως α΄, Περὶ κληρονόμου τῶν θείων πραγμάτων α΄, Περὶ μερισμοῦ ἴσων καὶ ἐναντίων α΄, Περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων, Περὶ ἐναλλαγισῶν γραφῶν παρά τινων, Περὶ συνθηκῶν λόγοι β΄, Περὶ βίου φιλοσόφου, Περὶ Γιγάντων α΄, Περὶ ὀνείρων ε΄, Περὶ ζητημάτων καὶ ἐρμηνευμάτων τῆς Ἑξόδου ε΄, Περὶ τῆς σκηνῆς καὶ δεκαλόγου δ΄, Περὶ θυσίων, Περὶ ὑποσχέσεων ἥτοι καταρῶν, Περὶ προνοίας, Περὶ Ἰουδαίων α΄, Περὶ ἀγωγῆς βίου, Περὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Περὶ τοῦ ὅτι ἴδιον λογισμὸν ἔχει τὰ ἄλογα, Περὶ τοῦ πᾶς ἄφρων δοῦλός ἐστι, Περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Χριστιανῶν, Περὶ βίου θεωρητικοῦ, Περὶ ἱκετῶν, Περὶ γεωργίας λόγοι β΄, Περὶ μέθης β΄, Περὶ τοῦ Μωσέως βίου, εἰς τὰ Χερουβίμ, τουτέστι τὴν φλογίνην ῥομφαίαν, εἰς τὴν πεντάτευχον Μωϋσέως καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Μωϋσῆν λόγοι ε΄. λέγουσι τοῦτον ἐπὶ Γαίου Καλλιγόλα ἐν τῇ Ῥώμῃ κινδυνεῦσαι, ὀπηνίκα πρεσβευτῆς τοῦ οἰκείου ἔθνους ἀπεστάλη· καὶ ὅτε τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς Κλαύδιον, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διαλεχθῆναι τῷ ἀγίῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ καὶ τούτους ἐσχηκέναι φιλίαν καὶ διὰ τοῦτο τοὺς σπουδαστὰς Μάρκου, τοῦ μαθητοῦ Πέτρου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔπεισι

κεκοσμηκέσαι. εἰσὶν οὖν, ὥς προείπομεν, περιφανῆ καὶ ἀναρίθμητα συντάγματα καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν γέμοντα.

[Φίλων,] Καρπάθιος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ἕσμα τῶν ἁσμάτων.

[Φιλωνίδης,] Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος· πρότερον δὲ ἦν γραφεύς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Κοθόρνοι, Ἀπῆνη, Φιλέταιρος. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἀπαίδευτοι.

[Φιλῶ σε καὶ κήδομαι:] ἐὰν εὐρεθῶσι δύο ῥήματα καθ' ἑνὸς μέρος λόγου συντασσόμενα, ὥσπερ ὧδε κατὰ ἀντωνυμίας, τῷ ἐνὶ τῷ πρώτῳ ὀφείλομεν συντάξαι τὴν ἀντωνυμίαν, τὸ δὲ ἄλλο ῥῆμα, οὐδὲν βλάπτει, κἂν ἀπολύτως ἐκφέρωνται· οἷον φιλῶ σε καὶ κήδομαι· τὸ φιλῶ συν τάσσεται αἰτιατικῇ, τὸ δὲ κήδομαι οὐδενί, ἀλλ' ἔστιν ἀπόλυτον. καὶ ὅσα ἄλλα· οἷον ἀγαπῶ καὶ φροντίζω σου. ,.

[Φιλώτας. Φιλτάτιον·] ὧ Εὐριπίδιον γλυκύτατον, φιλτάτιον.

[Φιλοίκτιστον:] ὀδυρτικόν, θρηνητικόν. Σοφοκλῆς· κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή.

[Φιλοίτης:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Φιλοίτιος. Φίλυδρα:]** φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.

[Φιλόλλιος,] Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς παλαιᾶς κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Αἰγεύς, Αὔγη, Ἄνθεια (ἐταίρας ὄνομα), Δωδεκάτη Ἡρακλῆς, Πλύντρια ἢ Ναυσικάα, Πόλις, Φρεωρύχος, Ἀταλάντη, Ἑλένη.

[Φίλυρα:] ὄνομα δένδρου.

[Φιλύρινος Κινησίας:] οὗτος διθυραμβοποιὸς γέγονε. φιλύρινος δὲ ἀντὶ τοῦ χλωρός· ἡ γὰρ φιλύρα χλωρόν· ἢ κοῦφος, ὥς ἂν διθυραμβοποιὸς εὐτελεῖ καὶ κοῦφα ποιῶν· καὶ γὰρ τὸ ξύλον τοῦτο κοῦφον καὶ ἐλαφρόν. ἦν δὲ καὶ χωλὸς καὶ κυλλός.

[Φιμινάλια:] ἀναξυρίδας, βρακία.

[Φιμῖος. Φιμῶ·] αἰτιατικῇ.

[Φίμωτρον. Φιμοῖ·] ἄγχει, ἐπιστομίζει. τὸ στόμα τῇ χειρὶ φιμώσασα τοῦ ἐσφαγμένου, μήτινα τῇ ψυχῇ συνεκπέμψειε φωνήν. ὁ ἐνεστῶ.

[Φιμῶ. Φιμοί·] Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου· καὶ φιμοὺς καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα. φιμὸς δὲ ἐστὶν ὁ καλούμενος κημός, εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο. Δίφιλος δὲ φησιν· ἔλκ' ἐς μέσον τὸν φιμόν, ὥς ἂν ἐμβάλη.

[Φινεές,] ἀνὴρ τὰ τε ἄλλα κρείττων τῶν νεωτέρων, καὶ τῷ τοῦ πατρὸς ἀξιώματι τοὺς ἡλικιώτας ὑπερέχων. Ἐλεαζάρου γὰρ τοῦ ἀρχιερέως υἱὸς ἦν, Μωϋσέως δὲ ἀδελφοῦ παιδὸς υἱός· ὃς περιαλγῆσας τοῖς πεπραγμένοις ὑπὸ Ζαμβρί, καὶ πρὶν ἰσχυροτέραν γενέσθαι τὴν ὕβριν ὑπὸ τῆς ἀδείας, ἔργῳ τὴν δίκην αὐτῶν εἰσπράξασθαι διαγνοὺς καὶ κωλύσαι διαβῆναι τὴν παρανομίαν εἰς πλείονας, τῶν ἀρξαμένων οὐ κολαζομένων, τόλμῃ δὲ καὶ ψυχῇ καὶ σώματος ἀνδρεία τοσοῦτον προέχων ὥς μὴ πρότερον, εἴ τι συσταίῃ τῶν δεινῶν, ἀπαλλάττεσθαι πρὶν ἢ καταγωνίσασθαι καὶ νίκην τὴν ἐπ' αὐτῷ λαβεῖν, ἐπὶ τὴν τοῦ Ζαμβρί σκηνὴν παραγενόμενος αὐτόν τε παῖων τῇ ῥομφαίᾳ καὶ τὸν Χοσβίαν ἀπέκτεινεν. οἱ δὲ νέοι πάντες, οἷς ἀρετῆς ἀντιποίησις ἦν καὶ τοῦ φιλοκαλεῖν, μιμηταὶ γενόμενοι τῆς Φινεὸς τόλμης, ἀνῆρουν τοὺς ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις Ζαμβρί τὴν αἰτίαν εἰληφότας. ἀπόλλυνται μὲν οὖν καὶ ὑπὸ τῆς τούτων ἀνδραγαθίας πολλοὶ τῶν παρανομησάντων, ἐφθά ρησαν δὲ πάντες καὶ λοιμῷ, ταύτην ἐνσκήψαντος αὐτοῖς τοῦ θεοῦ τὴν νόσον. ὅσοι τε συγγενεῖς ὄντες κωλύειν ἐξώτρυνον αὐτοὺς ἐπὶ ταῦτα, ἀδικεῖν τῷ θεῷ δοκοῦντες ἀπέθνησκον. ἀπόλλυνται μὲν οὖν

ἐκ τῶν τάξεων ἄνδρες οὐκ ἐλάττους ,δ' καὶ χ'. ὑπὸ δὲ ταύτης παροξυνθεὶς τῆς αἰτίας Μωϋσῆς ἐπὶ τὸν Μαδιηνιτῶν ὄλεθρον τὴν στρατιὰν ἐξέπεμπε.

[Φινεύς:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Φινείδης,]** ὁ ἀπὸ τοῦ Φινέως.

[Φίνειον:] ὄνομα τόπου ἢ ὄρους.

[Φινίδας:] ὄνομα κύριον.

[Φιρμιλιανός·] ζήτηι. ἐν τῷ περιπάτῳ ἔφιπποι στηλὰι ἴσαντο Γρατιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Θεοδοσίου καὶ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς γέλωτα.

[Φίσκος:] δημόσιον ταμιεῖον.

[Φιτρῶν:] κορμῶν, ξύλων.

[Φίτυ·] Ἀριστοφάνης· τὸ γὰρ φῖτυ πρῶτον φύσει.

[Φιτῦσαι:] γεννῆσαι. ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθησιν, ἐπὶ δὲ μητρὸς οὐκέτι, ἀλλὰ γεννῆσαι. καὶ φιτύοντος ὁμοίως τοῦ γεννῶντος. λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα φῖτυμα. Εὐπολις Αὐτολύκῳ· ἀτὰρ ἤγαγες καινὸν φῖτυμα τῶν βοῶν.

[Φθάνει·] αἰτιατικῇ. προλαμβάνει.

[Φθάνοντος ἔργον γίνεται. Φθάς:] ὁ Ἥφαιστος παρὰ Μεμφίταις. καὶ παροιμία· ὁ Φθάς σοι λελάληκεν. οἱ δὲ ἀφθάς φασιν, ὡς σταφίς, ἀσταφίς, καὶ στάχυς, ἄσταχυς.

[Φθάσειε:] προλάβοι. οἷσθ' αἴ τις ἐν λογιστηρίοις ἀποδύντας ἢ πάντως ἀπὸ μιᾶς γέ του συμφορᾶς ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφεῖν, ἀπὸ μόνου τοῦ τὸν θεὸν ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι Πλατωνικῶς· οὐς φθάσειεν ἂν ἢ σκιὰ φθέγξασθαι τι τῶν δεόντων. οἱ δὲ παλαιοὶ πρὸ τοῦ εὐρεθῆναι τοὺς Δημητριακοὺς καρποὺς ἐβαλανοφάγουν. ἔνθεν καὶ τὸ φαγεῖν εἴρηται.

[Φθασάμενον·] καὶ ἐπιφθασάμενον. λέγουσι τὴν αἶγα τὴν τοῦ Διὸς τροφὸν κατηστερίσθαι· καὶ φασὶ τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσαν αὐτὴν ἐπιτυγχάνειν ὅσα ἂν εὕξηται.

[Φθαίη σε:] προλάβῃ σέ τις εἰς ἐκκλησίαν. καὶ **[Φθαίῃσι. Φθέγμα:]** ῥῆμα.

[Φθέγγομαι·] αἰτιατικῇ.

[Φθεῖρ:] ὁ τῆς πίτυος καρπός.

[Φθεῖρω·] αἰτιατικῇ. ὅτι πᾶν τὸ φθειρόμενον κατὰ δύο τρόπους φθείρεται, ἢ τὸν τῶν σωμάτων τῇ εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύσει ἢ τὸν τῶν ἀσωμάτων ἀποσβεννυμένου τοῦ εἶδους τῇ ἀναρμοστίᾳ τοῦ ὑποκειμένου.

[Φθεῖσθαι:] διαφθεῖρεσθαι.

[Φθήμενος·] προλαβὼν, καταλαβὼν.

[Φθῆναι:] προλαβεῖν. Ἰώσηπος· δυσφοροῦντος δὲ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῷ φθῆναι τὸν μισθὸν ἐκδεδωκέναι τοῖς Ἰσραηλίταις, παρήνει ποιεῖν ὁ προφήτης ὅ τι τῷ θεῷ δοκεῖ.

[Φθήσεται:] καταλήψεται.

[Φθία:] πόλις, πατρίς Ἀχιλλέως. καὶ **[Φθιάδος,]** Θετταλικῆς.

[Φθιμένης νυκτός:] τούτεστι παρελθούσης. ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτός. καὶ **[Φθίμενος]**, φθαρεῖς.

[Φθινάς:] ἡ νόσος.

[Φθίνει:] φθαρῆναι.

[Φθίνει:] φθείρεται, λήγει. καὶ **[Φθινόμενοι. Φθινόπωρον:]** παλινδρομία τοῦ ἡλίου ἀφ' ἡμῶν γενομένου τῶν καρπῶν πρὸς τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ἐγένοντο. τῆς δὲ γενέσεως αὐτῶν αἴτιον γενέσθαι τὸν ἥλιον, ἐξατμίζοντα τὰ νέφη. καὶ φθινοπωρίδα εἶν' ἀλλ' ἢ νήχεσθαι. φθινοπωρίδα τὴν κολυμβάδα λέγει.

[Φθινύθων:] φθειρόμενος.

[Φθῖος:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Φθιώτης]**, ὁ ἀπὸ τῆς Φθίας πόλεως. θηλυκῶς δὲ **[Φθιώτις γυνή,]** διὰ τοῦ ι.

[Φθιρῶ:] ὄρος Μαιάνδρου.

[Φθισήμβροτος:] διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα.

[Φθισήνορος:] τοῦ φθείροντος τοὺς ἄνδρας.

[Φθίσθαι:] φθαρῆναι.

[Φθίσις:] νόσος.

[Φθίσονται:] διαφθαρήσονται.

[Φθιτὸν γένος. Φθογγαῖς:] βουλαῖς.

[Φθόη:] φθίσις. ἢ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς. Πισίδης· τὴν ἱππικὴν ὑπεῖχεν ὁ στρατὸς φθόην. καὶ Αἰλιανός· φθόη γοῦν Θεόπομπον τὸν Ἀθηναῖον ρινώμενόν τε καὶ λειβόμενον ἰάσατο ὁ Ἀσκληπιός.

[Φθοῖς:] τὸ πληθυντικὸν φθοῖς.

[Φθοῖς,] φθοῖδος. ὄνομα πλακοῦντος. πέμματα ἃ τοῖς θεοῖς μετὰ τῶν σπλάγχνων ἔθουον. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τροχίαν ἐν κανέφω φθοῖδα σοι ταύτας ἐφ' ἄλλως, ὧ Δάματερ, φέρω. τοὺς φθοῖς μονοσυλλάβως ἔθος λέγειν τοῖς Ἀττικοῖς. τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

[Φθόνος:] ἡ ἐπὶ τοῖς καλοῖς τοῦ πλησίον βασκανία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

[Φθόνος:] πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ. τῶν ἐπεικῶν τινος. ἐκ τούτου δῆλον, ὡς καὶ φθονερός ἂν εἴη ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν ἐπεικῶν εὐπραγίαις. οὗ κειμένου, ἐπεὶ προδήλως ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαις (οἱ γὰρ ἐπεικεῖς ἀγαθοί), οὐκ ἂν εἴη ὁ ἐπεικῆς φθονερός.

[Φθόνος,] νόσημα ψυχῆς ἀνθρωπικὸν καὶ ἐσθίον ψυχὴν, ἣν ἂν καταλάβῃ, ὥσπερ ἰὸς τὸν σίδηρον. καὶ ὁ ἔρως ταυτόν ἐστιν. οἷς ἐκεῖνος ἔχτιστον καλῶς τὸ θεῖον, περιτρέπων τὸ συμφυὲς ἀρρώστημα εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐκφύσαντας αὐτά. καὶ ἱάμβοι· τὸ δευτερεῦον τοῦ φθόνου γράμμα ξέσας εὐροῖς ἐν αὐτῷ τὸν φόνον γεγραμμένον. καὶ Σοφοκλῆς· ὁ φθόνος ἔρπει πρὸς τὸν εὖ ἔχοντα. καὶ αὖθις· πιστὰ τοῖς ἀκούουσι τὰ κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον. καὶ Πίνδαρος· ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖς. καὶ

αὐθις· σφόδρα δὲ λαμπρὸς ὢν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὅμως ἐσκοτίσθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα διεσθίοντος φθόνου· δίκην γὰρ θανάτου ὤφλε.

[Φθονῶ σοι·] δοτικῇ. φθονῶ σοι τοῦδε.

[Στίχοι Δημητρίου εἰς φθονερούς·] ζῶν ἀτιμάσαντες ἀποφθίμενον ποθέουσι. καὶ πόθ' ὑπὲρ τύμβοιο καὶ ἀπνόου εἰδῶλοιο ἄστεα νεῖκος ἐπῆλθεν, ἔριν δ' ἐστήσατο λαός.

[Φθόρος·] ἀρσενικῶς. οὕτως ἦν αὐτῷ κατεσπουδασμένος ὁ τῶν ἀνθρώπων αἰεὶ φθόρος. καὶ αὐθις· πολὺς δὲ φθόρος ἐγένετο τῶν σωμάτων. εἰ γὰρ τι δεῖ νοεῖν τὸν φθόρον, τότε ἂν ἰδὼν τις τὸ συμβαῖνον ἔγνω σαφῶς.

[Φλάβιος·] ὄνομα χρηματισμοῦ.

[Φλαῖς·] ὄνομα κύριον.

[Φλάκκος·] ὄνομα κύριον. ἀλλ' ἐπεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορεῖσθαι.

[Φλαμίνιος·] ὄνομα κύριον. ὁ Φλαμίνιος ὀχλοκόπος καὶ δημαγωγὸς τέλειος, πρὸς ἀληθινῶν δὲ καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χειρισμὸν οὐκ εὐφυής. καὶ **[Φλαμίνιους. Φλᾶν·]** θλᾶν, τύπτειν. φλᾶν τὴν ἑαυτοῦ δυσμενεστάτην κάραν. Ἀριστοφάνης· ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι, οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ' ὅτ' ἂν πράττει τις εὔ· νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τάντικνῆμια, ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὐνοϊάν τινα. καί, οὐκ ἐς κόρακας ἐρ ρήσετε;

[Φλαῦρον·] φαῦλον ἢ κοῦφον κακόν. διαφέρει γὰρ φλαῦρον καὶ φαῦλον· φλαῦρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. **[Φλαῦρον,]** φλύαρον, ἀηδὲς, δύσφημον, λυπηρόν. παρὰ Ἀριστοφάνει. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον, ὃς νέος πέσῃ. τουτέστι τὸν ἅπαξ ἐν νεότητι πεσόντα ἐν γήρᾳ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον. εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἵπης φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς καὶ νοῦν ἔχοντας, ὢν ὑπὸ τῆς φειδωλίας ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἠλείψατο, οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος.

[Φλαυρότατον·] ποιήσαντες δὲ ταῦτα ὑπολείπεσθαι τῆς στρατιᾶς τὸ φλαυρότατον. παρὰ Ἡροδότῳ. τουτέστι τὸ κακόν. καὶ αὐθις· τὴν ἀλώπεχ' ὡς φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε. κα.

[Φλαυρουργός,] ὁ μικρὰ κακὰ ἐργασάμενος. Σοφοκλῆς· φλαυρ ουργοῦ τινος περιτεχνήματ' ἀνδρός.

[Φλεβάζοντες·] βρύοντες.

[Φλεβοτομεῖν·] ζῆται ἐν τῷ γενεά.

[Φλέγμα·] οὐ λέγεται πρῶτον ἀπὸ τροφῆς· πρῶτον γὰρ ἀπὸ τροφῆς τὸ αἷμα· τὸ δὲ φλέγμα πρῶτον τῶν ἀπέπτων. ἔστι γὰρ καὶ ἄλλα ἄπεπτα· ἀπὸ γὰρ φλέγματος μεταβάλλεται ὁξύς χυμὸς περὶ τὸν στόμαχον· ἔστιν οὖν οὐχ ἀπλῶς πρῶτον, ἀλλὰ τῶν ἀπέπτων.

[Φλεγμαίνουσιν πόλιν·] ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐλκῶν τῶν διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσσειν.

[Φλέγει·] ἀντὶ τοῦ ζωपुरεῖ. Σοφοκλῆς· πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει τε καὶ φλέγει.

[Φλέγων·] ζωपुरῶν, ἀνεγείρων. ἅταν οὐρανίαν φλέγων.

[Φλέγων,] Τραλλιανός, ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ καίσαρος, οἱ δὲ Ἀδριανοῦ φασιν· ἱστορικός. ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις· ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ' ὀλυμπιάδος τὰ πραχθέντα πανταχοῦ· τὰ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις η'· Ἐκφρασιν Σικελίας, Περί μακροβίων καὶ θαυμασίων, Περί τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν βιβλία γ', Περί τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων καὶ ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων, Ἐπιτομὴν ὀλυμπιονικῶν ἐν βιβλίοις β', καὶ ἄλλα. τούτου τοῦ Φλέγοντος, ὥς φησι Φιλοστόργιος, ὅσον τὰ κατὰ τοὺς Ἰουδαίους συμπεσόντα διὰ πλείονος ἐπεξελθεῖν τοῦ πλάτους, Φλέγοντος καὶ Δίωνος βραχέως ἐπιμνησθέντων καὶ παρενθήκην αὐτὰ τοῦ οἰκείου λόγου ποιησαμένων. ἐπεὶ τῶν γε εἰς εὐσέβειαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἐλκόντων οὐδ' ὅτιοῦν οὐδ' οὗτος δείκνυται πεφροντικῶς, ὥνπερ οὐδ' ἐκεῖνοι τρόπον. τούναντίον μὲν οὖν ὁ Ἰώσηπος καὶ δεδοικότε ἔοικε καὶ εὐλαβουμένῳ ὥς μὴ προσκρούσειεν Ἑλλήσι.

[Φλεγραΐας πεδίων:] Θρακικόν. Ἀριστοφάνης· ἵνα περ τοὺς γηγενεῖς ἀλαζονευομένους καθυπερηκόντισαν.

[Φλεγύας:] ὁ ἀετός.

[Φλεγυρά:] λαμπρά, φλέγουσα, λάμπουσα· ἢ θερμή, διὰ τοὺς ἄνθρακας. Ἀριστοφάνης· δεῦρο Μοῦσ' ἐλθε φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος.

[Φλεδόνεια:] πόλις. καὶ **[Φλεδόνος, Φλέδων.]** τὸν Ἀντισθένην τὸν φιλόσοφον ἐπιτιμῶν ὁ Τίμων διὰ τὸ πλῆθος παντοφυῆ φλεδόνα καλεῖ. ,.

[Φλέω:] φλέως λοχμῶδες φυτόν· οὗ μνημονεύει καὶ Θεόφραστος, παραδηλῶν, ὅτι ποτάμιός ἐστι βοτάνη ὡς τὸ βούτομον. καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ· πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων; Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἡλάμεθα διὰ κυπείρου καὶ φλέω, χαίροντες ὥδῃς πολὺ κολύμβοισι μέλεσι.

[Φληναφᾶ:] φλυαρεῖ.

[Φλήναφος:] μωρολόγος. καὶ **[Φληναφία,]** θηλυκόν.

[Φλιά:] ὁ παραστάτης τῆς θύρας.

[Φλῖει:] μιμητικῶς φωνεῖ.

[Φλόγεα:] λαμπρά. φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον. περὶ τοῦ Ὁρέστου σώματος. καὶ

[Φλόγειος, Φλογμός:] καῦμα, ἐκπυράκτωσις.

[Φλόνος, Φλόρος:] τὸ ὄρνεον, διὰ τοῦ ο μικροῦ· **[Φλῶρος]** δὲ ὄνομα κύριον. διὰ τοῦ ω μεγάλου.

[Φλωβός:] βοτάνη.

[Φλωράστιον, Φλωρέντεια:] πόλις· **[Φλωρέντιος]** δὲ ὄνομα κύριον.

[Φλοιός:] τὸ λέπος τοῦ δένδρου. εἶχε δὲ ὁ Κράντωρ ἀπελέκητον φωνὴν καὶ φλοιοῦ μεστήν τραγωδῶν.

[Φλοῖσβου:] ταράχου. **[Φλοῖσβος,]** ἀπὸ τοῦ φλέω, τὸ ἀναβράζω, φλόβος, φλοῖβος, καὶ φλοῖσβος.

[Φλύακες:] Σωτάδης ἔγραψε Φλύακας ἦτοι κιναίδους, διαλέκτῳ Ἰωνικῇ· καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἶδει τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ ἔτεροι.

[Φλύαρος:] φλήναφος καὶ λῆρος καὶ μάταιος λόγος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶ φλύαρος. καὶ αὖθις· μὴ γὰρ οὔσης ἀνάγκης, τί δεῖν φλυαρεῖν ὅτιοῦν πρὸς ὄντιναοῦν.

[Φλυδούμενος:] προφήτης ἐγκάτοισι φλυδούμενος. ἀντὶ τοῦ ταρασσόμενος, καταπονούμενος. καὶ Λυκόφρων.

[Φλυεῖα:] δῆμος τῆς Κεκροπίδος, ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐρυπιδῆς, ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής.

[Φλύειν:] τὸ ἀναζεῖν.

[Φλύκταινα:] τὰ τῶν χειρῶν ἐπαναστήματα, τὰ γινόμενα ἀπὸ τοῦ κωπηλατεῖν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω.

[Φλυκτίδες:] τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα· ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ.

[Φόβας:] τὰς τρίχας. τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας.

[Φοβερά:] ἡ περίφοβος. ἐκτέταμαι φοβεράν φρένα, δείματι πάλλων. ἀντὶ τοῦ ἐκπέπληγμαι.

[Φοβερός:] ὁ φοβούμενος, παρὰ Θουκυδίδη καὶ Φερεκράτει. καὶ παρὰ Ἀρριανῷ· οἱ δὲ φοβεροὶ γινόμενοι ἔφευγον, ἀπολιπόντες τὰς πόλεις. καὶ αὖθις Ἀρριανός· οἱ δὲ ἐμβεβληκότων τῶν πολεμίων φοβεροὶ καὶ ἀμήχανοι ἄνευ τοῦ ἐς τὸ κοινὸν ὠφελίμου ἀπώλλυντο.

[Φοβερός] καὶ ὁ καταπληκτικός. Ἀννίβας δὲ λαμπρὸς ἤδη καὶ φοβερὸς ὧν ἤλαυνεν ἐπὶ τὴν Τυρρηνίαν.

[Φοβεμιστράτη:] ἡ φοβοῦσα τὸν στρατόν.

[Φόβη:] κόμη, θρίξ. ὅς τε φόβησι ξανθοτάταις ἐκόμα.

[Φόβος:] φυγή. καὶ ἡ δειλία. **[Φόβος]** δὲ ἐστὶ προσδοκία κακοῦ. εἰς δὲ τὸν φόβον ἀνάγεται ταῦτα· δειῖμα, ὄκνος, αἰσχύνη, ἐκπληξίς, θόρυβος, ἀγωνία. δειῖμα μὲν οὖν ἐστὶ φόβος δέος ἐμποιῶν, ὄκνος δὲ φόβος μελλούσης ἐνεργείας, αἰσχύνη δὲ φόβος ἀδοξίας, ἐκ πληξίς δὲ φόβος ἐκ φαντασίας ἀσυνήθους πράγματος, θόρυβος δὲ φόβος μετὰ κατεπίξεως φωνῆς· ἀγωνία δὲ φόβος ἀδήλου πράγματος. ἐστὶ δὲ γένος ἡ θαυμασιότης τῆς ἐκπλήξεως, ἀλλ' οὐχ ὑπερβολή· γένος γὰρ ἐκπλήξεως ἡ θαυμασιότης, ἡ δὲ ὑπερβολὴ διαφορά· τῶν γὰρ θαυμαζόντων οἱ μὲν καθ' ὑπερβολὴν θαυμάζουσιν, ὥς οἱ ἐκπεπληγ μένοι, οἱ δὲ μετρίως. τὸ δὲ θαυμάζειν καθ' ὑπερβολὴν ἐκπλήττεσθαι. **[Φόβος]** παρ' Ὀμήρῳ ἡ φυγή. ὅτε δὲ λέγει, ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου· διότι ὁ βουλόμενος σοφὸς εἶναι ἀπὸ εὐλαβείας ἄρχεται. εἰ δὲ τὸ ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας παραληφθῇ, φόβος κυρίου οὐχ ὁ παθητικός, ὁ δέει κολάσεων προσγινόμενος (ἡ γὰρ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον), ἀλλ' ἡ κατὰ σεβασμὸν εὐλάβεια· οὗτος γὰρ ὁ φόβος κυρίου πάντα ὑπερέβαλε.

[Φοβῶ] καὶ **[Φοβοῦμαι·]** αἰτιατικῇ.

[Φολεύς:] ὄνομα κύριον.

[Φολίδες:] αἱ λεπίδες. καταχρηστικῶς δὲ τὰ μικρὰ πτερὰ· τούτοις γὰρ ἐοίκεσαν.

[Φολιδωτόν:] λεπιδωτόν. καὶ **[Φολιδωτοὶ ἰχθύες,]** σαῦρος, καὶ σαλαμάνδρα, χελώνη, κροκόδειλος, καὶ τὸ τῶν ὄφεων πᾶν γένος. ταῦτα δὲ λέγεται κατὰ τινας καιροὺς τὸ γῆρας ἐκδύεσθαι· ὁ δὲ κροκόδειλος φωλεύει τὰς χειμερινὰς ἡμέρας μ' κατὰ γῆς κεκρυμμένος, τὸ δὲ γῆρας οὐκ ἐκδύεται, ὥς οὐδὲ ἡ χελώνη.

[Φολίς:] τὸ τοῦ θώρακος. **[Φόλλις]** δέ, ἀρσενικόν, φύλλεως, ὁ ὀβολός. πληθυντικὸν τοὺς φύλλεις.

[Φολκός:] στραβός.

[Φόλος:] ὄνομα τόπου.

[Φολουῖα,] Ἀντωνίου γυνή. αὕτη Κικέρωνος τοῦ ῥήτορος ἀποτεμοῦσα τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπὶ τοῖς γόνασι λαβοῦσα πολλὰ μὲν ἐς αὐτὴν ἐξυβρίσαι καὶ ἐμπτύσαι· τέλος δὲ τὸ αὐτῆς διανοίξασα στόμα ἐκείνου τε τὴν γλῶτταν ἐξελκύσαι καὶ τῇ βελόνῃ τῇ κατὰ τὴν κεφαλὴν κατακεντῆσαι· πολλὰ τε καὶ μιὰρὰ προσφθεγξαμένη ἐπὶ τὸ βῆμα τεθῆναι προσέταξεν, ἴν', ὅθεν κατ' αὐτῆς δημηγορῶν ἠκούετο, ἐκεῖθεν καὶ ὀρῶτο.

[Φονᾶν:] ἐτοιμῶς πρὸς τὸ φονεύειν ἔχειν. ὁ δὲ πατήρ πυνθάνεται ὅσα ἢ παῖς ἔδρασε, καὶ διώκει φονῶν καὶ ἀποκτεῖναι γλιχόμενος.

[Φονή:] ὁ φόνος.

[Φονῆσι:] τοῖς φόνοις.

[Φονία ὁρμή.] καὶ **[Φόνιον αἶμα.]** καὶ **[Φόνιος,]** ὁ ὠμὸς ἀνὴρ.

[Φόνος:] ἡ μέχρις ἀναιρέσεως κίνησις παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

[Φόνος ἔρρευσεν:] αἶμα ἔρρευσεν.

[Φονῶντας.] οἱ δὲ λεόντειον ἐβρυχῶντο, φονῶντες. φονεῦσαι προηρημένοι.

[Φόνου πτερόν:] τὸν διὰ τῶν ὀϊστῶν, πτερόεντα ἢ ταχύν. βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.

[Φοξῖνος:] εἶδος ἰχθύος.

[Φοξός:] ὀξυκέφαλος.

[Φόωντα:] ψηλαφῶντα.

[Φόως·] Ὅμηρος· ἤγαγε πρὸ φόωσδε. πρὸ τῆς τελειώσεως τοῦ ὠρισμένου καιροῦ. περὶ δὲ τῶν πυλῶν λέγει· αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. ὥς οὐ διὰ μέσης τῆς πύλης φωτίζεσθαι τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν σωτηρίαν τῶν φευγόντων. ὥς τό, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν, ἄνδρα βαλῶν.

[Φορά:] ἡ κατὰ ὅλου τόπου ἐναλλαγὴ· καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στήναι ὅταν ἐθέλῃ. ὅτι ὁ τῆς κατὰ τόπον κινήσεως γένος λέγων τὴν φορὰν τὸ γένος ὑπὸ τῷ εἶδει τίθησι. ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο Πλάτων· ὀριζόμενος γὰρ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν φορὰν αὐτὴν εἶπεν. ἀλλὰ φορὰ μὲν ἐστὶ τῶν ἀψύχων τε καὶ ἀκουσίως ἀμειβομένων τόπον ἐκ τόπου. τὸ δὲ ἀκουσίως ἀντὶ τοῦ οὐχ ἐκουσίως. εἰ οὖν τινὰ ἐστὶν οὐχ ἐκουσίως μεταβάλλοντα τόπον ἐκ τόπου, ὥς τὰ βαδίζοντα, εἴη ἂν ἐπὶ πλέον ἢ κατὰ τόπον κίνησις. οὐ πᾶσα δὲ κατὰ τόπον κίνησις φορὰ. καὶ αὖθις· δυσχέρεια μὲν πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος· ὅμως δὲ τλήθι. τοῖσι γενναίοισι τοι τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές. σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὄνειδος οὐ καλόν, δράσαντι δ', ὃ παῖ, πλείστον εὐκλείας γέρας, ἐὰν μόλῳ γὰρ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα. Φιλοκτήτης φησί.

[Φοράδην:] ὀρμητικῶς φερόμενος. ὁ δὲ ἐκ πλείστου ἄμφω τῷ πόδε πεπηρωμένος πρὸς τοὺς πόνους φοράδην ἐφοῖτα καὶ ταύτῃ τοὺς ἐναντίους κατέπληττε. καὶ **[Φοράδην],** ὑφ' ἐτέρων βασταζόμενος.

[Φοράς:] ὁρμάς, ἢ τύχας. καὶ **[Φοράς,]** φοράδος, ἢ ἵππος, θηλυκόν.

[Φορβάδων:] νομάδων, βοσκομένων. καὶ **[Φορβάς,]** ἡ πολλοῖς προσομιλοῦσα τροφῆς χάριν. παρὰ τὸ φέρβω.

[Φορβαντεῖον·] Ὑπερίδης ἐν τῷ Πατροκλέους, ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος Κουρητῶν καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος. ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας.

[Φορβαία.] καπίστριον.

[Φορβειάν:] περιστόμιον, καπίστριον. παρὰ τὸ φέρειν βίᾱ. καὶ **[Φορβειά,]** ἡ τροφή. καὶ **[Φορβή]** ὁμοίως. **[Φορβειά]** δὲ διὰ διφθόγγου γράφεται καὶ ὀξύνεται.

[Φόρβιον:] τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ. Ἀριστοφάνης· πολλὰ δὲ καὶ δεῖν' ἰδὼν οὐπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.

[Φορέουσι:] φέρουσι.

[Φορεῖον.] πλέγμα ποιήσαντες ἐκ λύγων, φορεῖων τύπῳ γυναικείων, δέρμασι βοεῖοις ἐπιπλάσαντες ἀκατεργάστοις.

[Φορεῖται:] περιφέρεται.

[Φορῆες:] οἱ φέροντες.

[Φορήσω τὸ ξίφος τολοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί:] ἀντὶ τοῦ κλάδῳ, κατὰ μεταπλασμόν· τουτέστιν ἐν μυρσίνῳ κλάδῳ τὸ ξίφος φορήσω, ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων· οὗτοι γὰρ ἀπὸ τῶν μυρσίνων κλάδων τὰ ξίφη ἀνασπάσαντες τὸν τύραννον κατέβαλον.

[Φορητή:] βαστακτὴ. τοὺς δὲ περισυλῶν καὶ δημεύων φορητὸς οὐδαμὰ οὐδαμῇ ἦν.

[Φορητόν:] καρτερικόν. ἥτις δεινὸν ἠγησαμένη καὶ φορητὸν ἤκιστα ξιφιδίῳ ἑαυτὴν διέφθειρε.

[Φορητῶς:] μεγάλως.

[Φορίαια. Φορίνη·] Ἀντιφῶν φησιν, ὅτι ἐπ' ἀνθρωπίνου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη.

[Φόρκης. Φόρκυν:] ὄνομα. λιμὴν τοῦ Φόρκυνος.

[Φορμαρία:] παρὰ Ῥωμαίοις ἀπόφασις θανάτου.

[Φορμηδόν:] ψιαθηδόν. φορμὸς γὰρ ψίαθος παρὰ Θουκυδίδη, ἐναλλάξ ἔχων τὸ πλέγμα.

[Φορμηδόν·] Θουκυδίδης· ξύλα τέμνοντες ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος παρωκοδόμουν ἐκατέρωθεν φορμηδόν. ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπιπολὺ τὸ χῶμα. καὶ αὖθις· καὶ τοὺς νεκροὺς οἱ Κερκυραῖοι φορμηδὸν ἐπὶ ἀμάξας ἐπιβαλόντες ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως.

[Φόρμιγξ:] κιθάρα. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἂ φόρμιγξ τά τε τόξα καὶ ἀγκύλα δίκτυα Φοῖβῳ.

[Φορμίων·] περὶ τούτου καὶ Θεόπομπος ἐν Φιλιππικοῖς. ἦν δὲ Κροτωνιάτης καὶ ἐν τῇ ἐπὶ Σάγγρα μάχῃ ἐτρώθη. δυσιάτου δ' ὄντος τοῦ τραύματος, χρησμὸν ἔλαβεν εἰς Λακεδαίμονα ἐλθεῖν, τοῦτον γὰρ αὐτοῦ ἰατρὸν ἔσεσθαι, ὃς ἂν αὐτὸν πρῶτον καλέσειεν ἐπὶ δεῖπνον. ὥς οὖν ἦκεν εἰς τὴν Σπάρτην, καταβάντα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀχήματος ἐκάλεσεν ἐπὶ δεῖπνον νεανίσκος· δειπνήσαντος δὲ ἤρετο, ἐφ' ὃ τι ἤκει. ὥς δὲ ἤκουσε περὶ τοῦ χρησμοῦ, ἀποξύσας τοῦ δόρατος ἐπιτίθησιν. ὥς δὲ ἀνέλυσαν ἀπὸ τοῦ δείπνου, δοκῶν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ ἄρμα, τῆς θύρας αὐτοῦ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Κρότωνι ἐπιλαμβάνεται. ἀλλὰ καὶ Θεοξένια αὐτοῦ ἄγοντος, ἐκάλεσαν αὐτὸν οἱ Διόσκουροι πρὸς

Βάττον εἰς Κυρήνην· καὶ ἀνέστη τε ἔχων σιλφίου καυλόν. καὶ παροιμία· **[Φορμίωνος στιβάς·]** ἐπὶ τῶν εὐτελῶν· οὗτος γὰρ ὁ Φορμίων ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός, καὶ ἐν τοῖς Ταξιάρχαις δὲ φαίνεται ὡς ἐπίτονος· φιλοπόλεμος γὰρ καὶ αὐστηρός. στιβάδες δέ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμαὶ κοιτῶσιν. ἀναγράφεται δὲ ὁ Φορμίων δυσὶ ναυμαχίαις νικήσας Λακεδαιμονίους. λιτὸς δὲ ἦν καὶ στρατιωτικός. οἱ δὲ τὰ πολεμικὰ ἐξησκημένοι ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων εἰώθασι χαμαικοιτεῖν. καὶ Διονύσιος ἐν Ταξιάρχαις· ὡς οὐκ ἔτ' ἂν φάγοιμι, στιβάδας ἐξόσου φύγον.

[Φορμίσιος·] ἀναβαλλομένη δείξει τὸν Φορμίσιον. καὶ οὗτος δασὺς ἦν. αἰνίττεται δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

[Φορμίσιος καὶ Μεγαίνετος·] ὁ Φορμίσιος αὐθάδης καὶ θρασὺς στρατηγῶν. Ἀριστοφάνης· Φορμίσιος καὶ Μεγαίνετος ὁ Μάνης. ὀνόματα δούλων.

[Φορμίσκοι·] καλαθίσκοι.

[Φορμός·] προκάλυμμα· ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ εἰώθεσαν ἰσχάδες κομίζεσθαι. καὶ **[Φορμοκοιτῶ·]** ἐν ψιαθίῳ κοιμῶμαι. **[Φορμός]** οὖν πλέγμα, ὡς κόφινος. φησὶν Ἡρόδοτος.

[Φόρμος·] Συρακούσιος, κωμικός, σύγχρονος Ἐπιχάρμῳ, οἰκεῖος δὲ Γέλωνι τῷ τυράννῳ Σικελίας καὶ τροφεὺς τῶν παίδων αὐτοῦ. ἔγραψε δράματα ζ', ἃ ἐστί ταῦτα, Ἄδμητος, Ἀλκίνοους, Ἀλκυόνες, Ἰλίου πόρθησις, Ἴππος, Κηφεὺς ἢ Κεφάλαια ἢ Περσεύς. ἐχρήσατο δὲ πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει καὶ σκηνῇ δερμάτων φοινικῶν. μέμνηται δὲ καὶ ἐτέρου δράματος Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς, Ἀταλάντης.

[Φορμοφόρος] ἦν Πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος.

[Φορολόγος·] ἀπαιτητὴς δημοσίων. **[Φόρος]** γὰρ ἡ εἰσφορὰ τῶν χρημάτων. .

[Φορολόγος·] ὁ τὰς εἰσφοράς συλλέγων· οὓς πράκτορας ἔθος καλεῖν τοῖς πολλοῖς.

[Φόρος·] ὑπὸ Ἀθηναίων ἡ τῶν χρημάτων φορὰ.

[Φόρος·] ὁ τόπος, τὸ πωλητήριον. ὅτι κάτωθεν τοῦ φόρου κεχωσμένοι ὑπάρχουσι δύο σταυροὶ τῶν δύο ληστῶν καὶ βηκίων μύρου, ὃ ἠλείψατο ὁ Χριστός, καὶ πολλὰ ἕτερα σημειοφορικά, τεθέντα μὲν παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἀσφαλισθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου. **[Φορὸς]** δὲ ὀξυτόνως, ὁ ἐπιτήδειος ἄνεμος. τοῖς ἐναντίοις ὀρῶν φορὸν ἄνεμον καὶ λαμπρὸν καταπνέοντα, σφίσι δὲ δυσχερῇ, πρὸς ἀντίον ἄνεμον κοίλης καὶ τραχείας ὑπαρχούσης τῆς θαλάσσης, διηπόρει, τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι.

[Φορῶ·] αἰτιατικῇ.

[Φορωνεύς·] ὄνομα. καὶ **[Φόρωνος·]** ὄνομα κύριον.

[Φορτία·] τὰ ἀγώγιμα. καὶ τοίνυν ἅπαντα ὅσα ἐπεφέροντο φορτία ἀράμενοι, ἔθεσαν ἐν μέσῳ. εἶτα τοῖς τοῦ λιβάνου κλάδοις πῦρ ἀνάψαντες τῇ Σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄττα ῥήματα ὑπεψιθύριζον.

[Φορτίς·] ἡ ἀγώγιμος, ἡ πεφορτωμένη.

[Φορτικῶς·] ἐπαχθῶς, ἐπιπλάστως.

[Φόρτος·] ἡ χλεύη. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν. τουτέστι τὴν χλεύην.

[Φορύνω:] μολύνω.

[Φορύξαντες:] πλύναντες.

[Φορυτός:] Ἀριστοφάνης· δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω. τουτέστι φρύγανον, σχοινίον, δέσμην χόρτου συρφετώδους. καὶ **[Φορυτῶ,]** φρυγανώδει ἀκαθαρσία, συρφετώδει, χορτώδει. σὺν δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἵπνια λύματ' αἰείρας. διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἢ ψιαθῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τοὺς στάχους ἐμβάλλουσιν· ἢ ἡ ἐκ φρυγάνων στρωμνή. Ἀριστοφάνης· δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος. οἱ γὰρ καλῶς δεσμούμενοι κέραμοι δυσχερῶς κλῶνται.

[Φοσσάτον:] τὸ στρατόπεδον.

[Φόσιρις:] ὄνομα κύριον.

[Φουάλικλον:] εἶδος παιδιᾶς.

[Φούριος Κάμιλλος,] δικτάτωρ, ἐν πολέμοις ἀριστεύσας τῷ τοῖς ἀρίστοις παρομαρτοῦντι περιπίπτει φθόνῳ· αἰτίαν γὰρ δὴ πρὸς τινων ἐπὶ παρανόμῳ διανεμήσει τῆς λείας ἀναδεξάμενος φυγὰς ἐκπίπτει τῆς πόλεως, θεοὺς ἱστορας ὑπὲρ ὧν ἀδίκως ἐπεπόνθει ποι ούμενος.

[Φοῦρκα:] παρὰ Ῥωμαίοις δίδυμον ξύλον.

[Φοῦρνος:] πνιγεύς, ὁ κρίβανος, ὅπου οἱ ἄνθρακες συμπνίγονται.

[Φῶ:] εἶπω.

[Φωγύνω:] τὸ φρύγω.

[Φῶδον:] τὸ ἐν χειμῶνι καῦμα. καὶ **[Φῶδων,]** φλυκταινῶν. ἐκ βαλανείου δέ διὰ τὸ τοὺς πένητας ἀποροῦντας ἐνδυμάτων, διὰ τὸ ψύχος ἐν βαλανείοις καθεύδειν καὶ φλυκταίνας ποιεῖν.

[Φῶζω:] τὸ καίω.

[Φῶδες:] αἱ ἀπὸ τῆς φλογὸς φλύκταιναι.

[Φωκαέων ἀρά:] Φωκαεῖς γὰρ καταλιπόντες τὴν πόλιν ἐν τῇ ὑπὸ Ἄργου πολιορκίᾳ ὥρμησαν ἐπ' Ἰταλίας, μύδρους εἰς τὴν θάλασσαν βαλόντες καὶ ἐπαρασάμενοι μὴ πρότερον ὑποστρέψειν εἰς τὴν ἑαυτῶν ἢ τούτους ἀνενεχθῆναι.

[Φωκᾶς:] ὄνομα κύριον.

[Φωκαία:] ἡ ἐκ τῆς Φώκης. **[Φωκεοῦ]** δὲ ὄνομα τόπου.

[Φώκεια:] ὄνομα πόλεως.

[Φωκέως:] Φανοτέως, ὁλοσχερέστερον Φωκεῖς, ἐπὶ μέρος δὲ Φανοτεῖς.

[Φωκίωνος:] ὄνομα κύριον. ζῆτει περὶ τούτου ἐν τῷ Φρύνων.

[Φώκη:] δύσοσμον ζῶον θαλάττιον. Ἀριστοφάνης· φώκης δ' ὁσμήν εἶχε.

[Φῶκος,] καὶ παροιμία· **[Φώκου ἔρανος·]** κατὰ τῶν εὐωχίας συναγόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ· Φῶκος γὰρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπὶ γάμῳ, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων, ἐράνους συνῆγε καὶ ἐστιῶν τοὺς μνηστῆρας ἀνεβάλλετο τὸν γάμον. ὀργισθέντες οὖν ἐκεῖνοι ἐν τῷ συμποσίῳ ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον. **[Φωκὸς]** δὲ ὀξυτόνως, τὸ ἀγγεῖον.

[Φωκυλίδης,] Μιλήσιος, φιλόσοφος, σύγχρονος Θεόγνιδος. ἦν δὲ ἐκάτερος μετὰ χμζ΄ ἔτη τῶν Τρωϊκῶν, Ὀλυμπιάδι γεγονότες νθ΄· ἔγραψεν ἔπη, καὶ ἐλεγείας, Παραινέσεις ἤτοι γνώμας· ἅς τινες Κεφάλαια ἐπιγράφουσιν. εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα.

[Φωλάδι:] ἐμφωλευούση. καὶ **[Φωλάδος,]** σπηλαίου κρυπτοῦ. Βάβριος· φρίξας δὲ χαίτην ἔκθορε φωλάδος κοίλης. καὶ **[Φωλάς,]** εἶδος νόσου. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κατοικίδιον ὄρνιν, τὴν ἐπώαζουσιν καὶ κλώσσουν.

[Φωλεὰ] καὶ **[Φωλεία:]** ἐκ τοῦ φωλεύω.

[Φωλεόν:] τὸ παιδευτήριον Ἴωνες. ὅθεν ἀποφώλιοι, οἱ ἀπαίδευτοι. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κατάδυσιν τῶν ὄφρων.

[Φωλεύουσι:] κρύπτουσι.

[Φωλήτοροι:] οἴκοι συμποσιακοί.

[Φωλίσ·] καὶ **[Φωλιδωτός.]**

[Φῶμεν:] εἵπωμεν, ἐροῦμεν.

[Φωνασκεῖν:] εὐφωνίαν ἀσκεῖν. καὶ **[Φωνασκικόν,]** βούκινον. ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως τὸ τῶν φωνασκούντων γένος, πανταχόθεν ἀνιχνευόμενον.

[Φωνεῖν:] λέγειν.

[Φωνή·] ὅτι εἶδος ἡ φωνὴ τοῦ ψόφου. ἔστι δὲ φωνὴ πλῆξις ἀέρος, ἡ ἀὴρ πεπληγμένος. οὐ γὰρ πᾶς ψόφος φωνή, ὥσπερ οὐδὲ ὁ ἐκ τῶν ἀψύχων οἶον κυμάτων ἢ ἀνέμων γινόμενος· ἀλλ' ἐμψύχου τινὸς ψόφος ἐστὶν ἡ φωνή. οὐ μὴν δὲ πᾶς ψόφος ἐμψύχου φωνή· οὐδὲ ὁ διὰ χειρῶν κρότος οὐδὲ τὸ χρέμψασθαι οὐδὲ τὸ βῆξαι· φωνὴ γάρ ἐστὶν ἐμψύχου ψόφος, διὰ τῶν φωνητικῶν γινόμενος μορίων, οἶον πνεύμονός τε καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν μορίων, καὶ τῆς τραχείας ἀρτηρίας καὶ τῆς φάρυγγος. καὶ οὐδὲ διὰ τούτων ὅπως οὖν τοῦ ψόφου γινόμενου, διόπερ οὐδὲ ὁ βήττων λέγεται φωνεῖν· ἀλλ' ὅταν μετὰ φαντασίας σωματικῆς ταῦτα κινηθῇ, τότε ὁ γινόμενος ὑπὸ τούτων ψόφος φωνὴ καλεῖται. τρία δὲ ταῦτα θεωρεῖται περὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου φωνήν, ῥυθμός, ἀρμονία, λέξις. ἔχει δὲ ὁ μὲν ῥυθμὸς περὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκφωνήσεως τὸν μακρὸν καὶ τὸν βραχύν· διὸ καὶ τῶν φωνηέντων τὰ μὲν ἐν πλείονι χρόνῳ ἐκφωνούμενα μακρὰ ὠνόμασαν, τὰ δὲ ἐν ἐλάττονι βραχεά. ἐκ δὲ τῆς τούτων πρὸς ἄλληλα συνθέσεως τὸ εὐρυθμον τῶν ἐπῶν γίνεται. ἡ δὲ ἀρμονία περὶ τὴν τοῦ ὁξέος καὶ βαρέος συμμετρίαν ἔχει, ἡ δὲ λέξις περὶ τὴν διατύπωσιν τῶν συλλαβῶν, ἐξ ἧς ἡ τῶν λεγομένων σημαίνεται ἔννοια. ἐπεὶ οὖν ταῦτα μὲν ἔχει κυρίως ἡ τοῦ ἀνθρώπου φωνή, μιμοῦνται δὲ πως ταῦτα καὶ τὰ μουσικὰ ὄργανα, διὰ τοῦτο κατ' ἀναλογίαν λέγονται καὶ αὐτὰ φωνεῖν. ὅτι διακρίνουσι τὴν φωνὴν ἀπὸ τοῦ ψόφου διχῶς, ἕκ τε τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως καὶ ἐκ τοῦ τέλους. ἐκ μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως, ὅτι ἡ φωνὴ γίνεται τοῦ εἰσπνευσθέντος ἀέρος ἐκθλιβομένου τῇ συστολῇ τοῦ θώρακος κατὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτῷ ψυχικὴν δύναμιν καὶ προσπίπτοντος τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ καὶ τῷ ἐναπειλημένῳ ἐν αὐτῇ ἀέρι, ὃς τῇ ἀθρόᾳ πληγῇ ἄθρυπτος ἀποπαλλόμενος ἀεὶ τύπτει τὸν προσεχῆ ἀέρα ἕως τῆς ἀκοῆς. ἔστι γὰρ τὸ μὲν ἀχανὲς τοῦ στόματος τὸ μέχρι τῆς ρίζης τῆς γλώττης φάρυγξ· ἐκεῖθεν δύο ἀγγεῖα φέρονται, τὸ μὲν ἐπὶ τὸν θώρακα, καὶ καλεῖται ἀρτηρία, τὸ δὲ ἕτερον πρὸς τῷ τένοντι, καὶ καλεῖται οἰσοφάγος. γίνεται δὲ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας ἡ πάροδος τοῦ πνεύματος, ἣ τε κατὰ τὴν εἰσπομπὴν καὶ τὴν ἐκπομπήν, ὅπερ τῷ εἰρημένῳ τρόπῳ ἐκπνεόμενον ποιεῖ ψόφον, ὃς καλεῖται φωνή, ὅταν μετὰ τινος σημαντικῆς φαντασίας γίνηται. ἐκ μὲν οὖν τοῦ

τρόπου τῆς γενέσεως ταύτη διαφέρει ἡ φωνὴ τῶν ψόφων. ἐκ δὲ τοῦ τέλους, ὅτι ἡ φωνὴ καθ' ὁρμὴν τινα τοῦ ζώου γίνεται καὶ προσσημαίνει τι· διὸ καὶ μετὰ φαντασίας, διὸ καὶ οἱ τῶν ἀλόγων ψόφοι φωναί. καὶ γὰρ ὁ κύων, ὀπηνίκα φαντασίαν ἔχει τοῦ ἀλλοτρίου, ὑλακτεῖ· ὅταν δὲ τοῦ οἰκείου, σαίνει. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων ὡσαύτως σημαντικάί εἰσιν αἱ φωναὶ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ διαθέσεων. καὶ γὰρ τροφῆς ὀρεγόμενα ἢ ἄλλου τινὸς κέχρηται φωνῇ.

[Φωνή·] ζήτηι ἐν τῷ ἀόρατον.

[Φωνή·] ζήτηι περὶ πρώτης φωνῆς ἐν τῷ Βεκκεσέληνα.

[Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ·] ζήτηι ἐν τῷ τροχός.

[Φωνὴ καὶ κραυγῆ·] παρὰ τῇ γραφῇ ἡ τῆς ψυχῆς προθυμία. φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα. καὶ **[Φωνήεις·]** ὁ φωνητικός.

[Φώνημα·] τὸ φθέγμα.

[Φωνήσας·] αἰτιατικῇ.

[Φῶνος·] ὁ μεγαλόφωνος.

[Φωνῶ·] αἰτιατικῇ.

[Φώρ·] ὁ κλέπτης. ἡ δοτικὴ φωρί.

[Φωραθεῖς·] εὐρεθεῖς, γνωσθεῖς. Πάμφιλος δανειστής παρὰ Ἀριστοφάνει· ὅς φωραθεῖς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη.

[Φωρᾶν·] ἐρευνᾶν, ἐκζητεῖν.

[Φῶρας·] ληστήας. ἀπὸ τοῦ τὴν φώραν ἐρευνῆσαι.

[Φωράσας·] διερευνήσας, καταλαβών. καὶ **[Φωράσω·]** εὕρω, θεωρήσω, ἐρευνήσω. καὶ **[Φωράσαι·]**

[Φώρια·] λαθραῖα, ληστήρια· ἢ κλοπιμαῖα πράγματα. ἐπήλυσιν ὄφρ' ἀλέοιτο φώριον. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· φώρια δ' ἀμφαδίων λέκτρα μελιχρότερα. καὶ **[Φωρεία·]** ἐπὶ τῆς ληστείας ταῦτα εἴληπται. καὶ **[Φώριον·]** τὸ κλέμμα.

[Φωριαμός·] κιβωτός.

[Φῶρος·] κατάσκοπος.

[Φωρυτός·] κόπρος, ἢ χῶμα.

[Φῶς·] ὀξυτόνως ὁ ἄνθρωπος· **[Φῶς]** δὲ περισπωμένως. ὅπερ ἐστὶν ἐνέργεια καὶ τελειότης τοῦ δυνάμει διαφανοῦς. τὸ δὲ φῶς οὐδενὶ ἄλλῳ κρίνεται ἢ τῇ ὄψει. φῶς οὖν ἡ τοῦ διαφανοῦς ἐνέργεια, καθό ἐστι διαφανές, τουτέστι τὸ εἶδος καὶ ἡ τελειότης αὐτοῦ. δυνάμει γὰρ ὄντος τοῦ διαφανοῦς, ἐπιγενόμενον τὸ φῶς καὶ εἰδοποιῆσαν καὶ τελειῶσαν αὐτὸ ἐποίησεν ἐνεργείᾳ διαφανές. τὸ δὲ οὔτε σῶμά ἐστιν οὔτε κατ' ἐκπομπὴν σωμάτων τινῶν γίνεται. πῶς γὰρ οἶόν τε ἦν ἀναβλέψαντας ἡμᾶς ἄθρόον τοῦ οὐρανοῦ ἀντιλαβέσθαι; πῶς γὰρ οἶόν τε ἐστὶν ἀχρόνως σώματος τοσαύτην κινηθῆναι διάστασιν; δέδεικται γὰρ δύο ζωδίων διάστημα εἶναι· καὶ τριπλασιοεπιέβδομός ἐστιν ἡ περίμετρος τῆς διαμέτρου· ἔστι δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ κέντρου τὸ ἡμισυ τῆς διαμέτρου. δῆλον οὖν ὡς τῆς ὅλης διαμέτρου τέσσαρα ἐχούσης ζώδια καὶ πρὸς, ἐπειδὴ ἡ περίμετρος ἰβ' ἔχει, τὸ ἡμισυ τῆς διαμέτρου

δύο ἂν ἔχοι ζώδια καὶ πρὸς. πῶς οἷόν τε σῶμα ἀχρόνως τοσοῦτον κινηθῆναι διάστημα; αὕτη γοῦν ἡ ὀξυτάτη τῶν κινήσεων, λέγω δὴ ἡ τῆς ἀπλανοῦς, ἐν δύο ὥραις τὸ ἐκτημόριον τοῦ παντός, λέγω δὴ τὰ δύο ζώδια, κινεῖται. πῶς οὖν οὐκ ἄλογον τὰ ἐκπεπτόμενα σώματα, τὰ ἐκ τῶν ὤψεων, καὶ τῆς ἀπλανοῦς ὀξυκινήτοτερα ὑποτίθεσθαι; καὶ πλεῖστα ἕτερα ἄττα περὶ φωτός, ὅτι μὴ ἐστὶ σῶμα, συλλογίζεται, ἃ παρήκαμεν δι' ἀπειρίαν· ἃ τις ζητησάτω. **[Φῶς]** καὶ ἡ θεία κηδεμονία. Δαβίδ· καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. ὅτι πᾶν σῶμα τὴν τοῦ φωτός δεχόμενον ἐνάργειαν, εἰ προσπέσοι λεῖόν τι καὶ στιλπνὸν σῶμα, δρᾷν αὐτὸ οὕτως ὥστε καὶ αὐτὸ τὴν ὁμοίαν ἐνάργειαν ἀντιπέμπειν, ὥσπερ ἐν ἀργύρῳ καὶ ἐν τοῖς ἐσόπτροις, καὶ ἐν ὕδατι καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις. διὰ τοῦτο γοῦν καὶ ἡ σελήνη δεχομένη τὸ τοῦ ἡλίου φῶς φωτίζει τὰ τῆδε καὶ τοῦτο φαρμὲν φωτὸς ἀντανάκλασιν, τὴν ἀπὸ τῶν δεχομένων καὶ δυναμένων ὁμοίαν ἐνεργεῖν ἐνέργειαν.

[Φωσθονία:] ὄνομα μιᾶς τῶν Ἀλκυονίδων. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Ἀλκυονίδες.

[Φωσφόρος:] ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων.

[Φωσσώνιον:] λινοῦν τι, ἥτοι σινδόνιον· ἢ καὶ τὸ ιστίον τῆς νεῶς πεφουσημένον· ἢ προσώπου τι ἐκμαγεῖον. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ὁ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται ὀράριον.

[Φώσωνος:] τοῦ ἀρμένου.

[Φώσωρις. Φῶτα:] ἄνδρα. οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγας κίνδυνος ἀναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει, ὡς λέγει Πίνδαρος, ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μικρὸν ἀγῶνα προσίεται· ἀλλ' ὅπου φυγάδες ἄλλοι δι' ἀνανδρίαν ἀποδιδράσκουσιν, ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλόμενος, ἐνθ' ἀρετὴ δια εἶδεται ἀνδρῶν, κατὰ τὸν Ποιητὴν.

[Φωταύγεια:] ἡ λαμπρότης. καὶ **[Φωταυγός.]**

[Φωτεινός:] ὄνομα κύριον.

[Φωτίζειν·] αἰτιατικῇ. εἰς φῶς ἄγειν, ἐξαγγέλλειν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι νομίσαντες ἤδη τὸν καιρὸν παραδιδόναι φωτίζειν τὸ κατὰ τὴν ἐντολὴν ἀπόρρητον.

[Φράβιθος·] οὗτος στρατηγὸς ἦν τῆς ἀνατολῆς, ὃς ἀκμάζων τὴν ἀρετὴν ἐνόσει τὸ σῶμα, τῆς ψυχῆς ὑγιαινούσης πλέον. καὶ τό γε σῶμα διαλυόμενον ἤδη καὶ ἀποκολλώμενον εἰς τὴν λύσιν συνεγόμενον καὶ διέπλεκεν εἰς πῆξιν τινα καὶ ἀρμονίαν, ὅπως ἂν ἀρκέσειε τῷ καλῷ. ὃς τοὺς ληστὰς ῥαδίως συνεῖλεν, ὥστε μικροῦ καὶ τὸ ὄνομα τῆς ληστείας ἐκ τῆς μνείας τῶν ἀνθρώπων ἐκπεσεῖν. ἦν δὲ Ἑλλήν τὴν θρησκείαν. ,.

[Φράγκοι:] Γερμανικοί.

[Φράγματα:] ἀσφαλίσματα. ἐν Ἐπιγράμμασι· τὰ δ' ὀκτάριζα μετώπων φράγμαθ' ὑπὲρ κραναὰν ἄλος ἔπαξε πίτυν. τὰ κέρατα λέγει τῆς ἐλάφου.

[Φραγνύντες:] καθοπλίζοντες. τῶν νέων τοὺς ἀπορωτάτους τοῖς ὅπλοις φραγνύντες.

[Φραδέος:] φρονίμου.

[Φράδμων:] συνετός, φρόνιμος, ἢ ἔμπειρος.

[Φραζόμενος:] σκεπτόμενος, διανοούμενος.

[Φράζουσι:] σημαίνουσι, δηλοῦσι.

[Φραώτης:] ὄνομα κύριον.

[Φράσας:] φρασάμενος, ἐπινοήσας. δόλος ἦν ὁ φράσας. τουτέστι τὴν ἐστίασιν ἐν ἧ ἀνηρέθῃ ὁ Ἀγαμέμνων. ἔρωσ ὁ κτείνας. ὁ Αἰγισθος δι' ἔρωτος.

[Φραστῆρας:] εἰδήμονας, ἐπιστήμονας. Ξενοφῶν· εἶχε δὲ τούτους ὁ Κῦρος ὁδῶν φραστῆρας καὶ ὑδάτων καὶ χιλοῦ.

[Φραστῆρες:] οἱ γνώμονες τῶν ἡλικιῶν ὁδόντες. Ἀριστοφάνης· ἐπέτης ὦν Ἀρχέδημος οὐκ ἔφυσε φράτορας. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁδόντας· φραστῆρας, φράτορας εἶπε, τουτέστι συγγενεῖς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παίδων, οἵτινες ὄντες περὶ τὰ ἑπτὰ ἔτη ἔχουσι πάντας τοὺς ὁδόντας. λέγει οὖν, ὅτι χρονίσας ἐν ταῖς Ἀθήναις οὐκ ἠδυνήθη ἀναγραφῆναι εἰς τοὺς πολίτας. καὶ νῦν δημαγωγεῖ ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς κᾶστι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πολιτείας ἢ δημαγωγίας, μοχθηρίας εἶπε· χαριέντως πρὸς τὰ κακὰ αὐτῶν. οὐ λέγει δὲ διὰ τὴν κακοπραγίαν νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους· ἀλλὰ πιθανῶς οἱ κάτω τοὺς ζῶντας ἄνω νεκροὺς φασι.

[Φρατέρες:] φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς, φράτερες δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες. καὶ φρατρίζειν, τὸ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχειν. ζῆται ἐν τῷ γεννῆται.

[Φράτορες] καὶ **[Φρατρία]** καὶ **[Φρατρίαρχος:]** φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. ὁ οὖν τούτου τοῦ μέρους ἡγούμενος φρατρίαρχος ἐκαλεῖτο· ἐγγράφεται δὲ πατρόθεν εἰς τοὺς φράτορας τῇ τῶν Ἀπατουρίων ἑορτῇ. φασὶ δὲ τὸ αὐτὸ ἔθνος εἶναι τριτύν, ἥτοι τὴν φρατρίαν ἢ φρατορίαν.

[Φράτορας] δὲ τοὺς συγγενεῖς καλοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες, οἷον πατριᾶς τινος. ὁ γοῦν Ὅμηρος τὴν αὐτὴν καὶ πάτρην λέγει. ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτρη. μεταφορᾷ φάτρη καὶ φράτρη. μεταπέπτωκε δὲ τὰ στοιχεῖα· καθάπερ ἐπὶ τοῦ Πάτριος Ζεὺς καὶ Φάτριος. τὸ δὲ γράφεσθαι εἰς τοὺς φράτορας σύμβολον εἶχον τῆς συγγενείας.

[Φραχθέντες:] ἀσφαλισάμενοι.

[Φρεάντλης:] οὕτως ἐκαλεῖτο Κλεάνθης ὁ φιλόσοφος· μὴ ἔχων γὰρ ὄθεν τραφεῖη, τὰς μὲν νύκτας ἦντλει ὕδωρ μισθῶ, μεθ' ἡμέραν δὲ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζε.

[Φρέαρ διαφθορᾶς:] ἡ διηνεκὴς τιμωρία παρὰ τῷ Δαβίδ.

[Φρεάριος:] δῆμος τῆς Λεοντίδος. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

[Φρεάτια:] τὰ βαθέα ὀρύγματα. πᾶσαν ἐδήλωσε τὴν γῆν, μήτε τῶν φρεατίνων ναμάτων φεισάμενος. καὶ αὐθις· φρεατίας δὲ εἶχεν ὁ τόπος ἀγνοουμένης. καὶ **[Φρεατία,]** ὄρυξις.

[Φρενήρης:] φρόνιμος, ἢ παράφρων. Ἀγαθίας· ἦν δὲ τις Ἀρμένιος φρενήρης καὶ ἐν δέοντι φιλοκίνδυνος. καὶ αὐθις· ὁ δὲ Κόμοδος ἦν φύσιν τε οὐ φρενήρης καὶ οὐ μάλα τι ἀγαθὸς τὰ πολεμικά.

[Φρενίτις:] νόσος.

[Φρενοβλάβεια. Φρενοβλαβής:] ὁ τὰς φρένας βεβλαμμένος, ὁ παράφρων. ἐπὶ Λέοντος τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων Αἰθίοπες ἐκόμισαν καμηλοπαρδάλεις καὶ δύο ἐν βραχυτάτοις σώμασιν ἄνδρας φρενοβλαβεῖς, οὓς δὴ πυγμαίους Ὅμηρος ὠνόμασε.

[Φρενόθεν·] Σοφοκλῆς· οὐ ποτε γὰρ φρενόθεν ἐπ' ἀριστερά, παῖ Τελαμῶνος, ἔβης, τόσον ἐν ποίμναισι πιτνῶν. ἀντὶ τοῦ οὐ γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον ἄφρων εἶ, ὥς ἄνευ αἰτίας θεῶν ἐμπεσεῖν τοῖς ποιμνίοις. ἀριστερὰ δὲ τὰ μωρὰ ἐκάλουν οἱ παλαιοί, δεξιὰ δὲ τὰ συνετά.

[Φρενόληπτος:] ὁ ἀναίσθητος.

[Φρενωθῆναι:] ἀντὶ τοῦ σωφρονισθῆναι. ἀπὸ τοῦ φρενῶ, τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων.

[Φρεορύκτης· Φρεωρύχος] δέ. καὶ **[Φρεατορύκτης.]** κα.

[Φρεορυκτῶ,] ῥῆμα· [Φρεωρυχῶ] δέ.

[Φρείατα:] φρέατα.

[Φρήν,] φρένα: διάνοιαν.

[Φρήμας·] Πίνδαρος· φρήμας, δι' αἰθέρος, διότι πυρώδης ὣν ὁ αἰθήρ οὐ τρέφει. καὶ ζῆτει ἐν τῷ αἰθήρ.

[Φρήτρα:] ἡ συγγένεια. οἱ σφᾶς ἐκόσμουν, καὶ διεῖλεν ἐς φρήτρας λόχους τε καὶ φάλαγγας, ὥσπερ ἄνθρωπους.

[Φρίκα:] τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος.

[Φρίκη:] τρόμος, ἄλμος. καὶ τολμηθὲν οἱ τὸ μέγα τόλμημα, φρίκη τις αὐτὸν περιέρχεται, καὶ νοσεῖ νόσῳ μακροτάτῃ.

[Φριμάξασθαι:] παρὰ Ἡροδότῳ φρυάξασθαι. πεφυσῆσθαι.

[Φριμασσομένη:] χρεμετίζουσα, ἀγριουμένη· ἢ ἀτάκτως πηδῶσα. ἡ δὲ ἵππος ὀπισθόρμητα φριμασσομένη ἐχώρει καὶ ἀδύνατα εἶχεν ἐς τὰ ἄδενδρα ἐπιβῆναι. καὶ αὖθις· κτύπου τῶν ὅπλων καὶ φριμαγμοῦ τῶν ἵππων κατακούοντες ἐξεπλήσσοντο.

[Φρίξ:] ἡ ἄνωθεν καὶ ἐξεπιπολῆς τῶν κυμάτων κίνησις. ἡ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρός, ὅτε ἄνεμος ἄρχεται πνεῖν.

[Φρίξ:] τῶν ὑδάτων μελανία.

[Φριζότριχα:] ὀρθοῦντα τὰς τρίχας. Βάβριος· κοιμωμένου λέοντος ἀγρίας χαίτης διέδραμε μῦς, ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη, φρίξας δὲ χαίτην ἔκθορε φωλάδος κοίλης. καὶ **[Φρίσσω,]** τὸ πυκνῶ.

[Φρίσσω·] αἰτιατικῇ.

[Φρόνημα:] ἡ ἔπαρσις. ὁ δὲ ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαρρήξων τὸ ξύλον καὶ πιεσθεὶς θνήσκει. **[Φρόνημα]** καὶ ἡ ἀλαζονεία. οἱ δὲ Ῥόδιοι φρόνημα πολὺ πρότερον ἔχοντες, ὡς καὶ αὐτοὶ τὸν τε Φίλιππον καὶ τὸν Ἀντίοχον νενικηκότες τῶν τε Ῥωμαίων κρείττους ὄντες, ἐς τοσοῦτον δέος ἀφίκοντο, ὥστε τῶν τάναντία τοῖς Ῥωμαίοις φρονησάντων ἐπὶ τιμωρίαν πέμψαι.

[Φρόνημα:] ἐνικῶς, διὰ τοῦ η· πληθυντικῶς δὲ τὰ φρόνιμα διὰ τοῦ ι.

[Φρονηματίας. Φρονηματίζομαι:] ὅτι δοκῶ φρονεῖν.

[Φρονηματισθῆναι:] οὕτως Ὑπερίδης. ἀντὶ τοῦ φρονήματος καὶ οἰήσεως πληρωθῆναι. οἱ δὲ φρονηματισθέντες ὑπὸ τῶν δεδηλωμένων ἔτοιμοι ἦσαν.

[Φρονηματισμόν:] ἔπαρσιν, τύφον. θεασάμενοι δὲ τὸν φρονηματισμὸν τῶν ἀνθρώπων ἔν τε ταῖς κατ' ἰδίαν ὁμιλίαις καὶ ταῖς κατὰ κοινὸν ἐντεύξεσιν ἐξ αὐτῆς ἐπανῆλθον εἰς τὸν στρατηγόν. καὶ τὸ ῥῆμα **[Φρονηματίζω. Φρόνησις·]** φρόνησις ἐστὶν ἐπιστήμη κακῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ οὐδετέρων.

[Φρόνιν:] τὴν φρόνησιν. κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν. Ὅμηρος.

[Φρονούντων:] ἀντὶ τοῦ φρονεῖν τῶσαν. καὶ ζῆται ἐν τῷ δρώντων.

[Φρονῶ·] τὸ καυχῶμαι.

[Φρονῶ·] πῶς οὖν οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠῦδα τότε. οὐκ οἶδ'· ἐφ' οἷς γὰρ οὐ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ.

[Φροντιζόντων:] συνεστώτων. καὶ **[Φροντιζόντων,]** ἀντὶ τοῦ στυγναζόντων. ἢ σύνοδος τις καὶ θάκος σοφῶν. φροντιστὰὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τὸν Σωκράτην διὰ τὸ φροντίζειν περὶ ἀλλήλων καὶ διὰ τὸ μηδέποτε παύεσθαι φροντίδος. **[Μεριμνοφροντισταὶ]** δὲ καλοῦνται οἱ σοφοί, οἱ Σωκρατικοί. καὶ **[Φρόντισμα,]** τὸ σόφισμα.

[Φροντίζω·] γενικῇ.

[Φροντίς:] ἀγωνία, καὶ μέριμνα, καὶ φόβος. ὅσῃν ἀπὼν παρέσχεσ ἡμῖν φροντίδα;

[Φροντιστήριον:] διατριβή, ἢ μοναστήριον· ὅπερ Ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι.

[Φρόντων,] Ἐμισιηνός, ῥήτωρ, γεγονώς ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασιλέως ἐν Ῥώμῃ. ἐν δὲ Ἀθήναις ἀντεπαίδευσεν Φιλοστράτῳ τῷ πρώτῳ καὶ Ἀψίνῃ τῷ Γαδαρεῖ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀθήναις, περὶ ξ' ἔτη γεγονώς· καὶ τῆς ἀδελφῆς Φροντωνίδος παῖδα ὄντα Λογγῖνον τὸν κριτικὸν κατέλιπεν κληρονόμον. ἔγραψε δὲ συχνοὺς λόγους.

[Φρωγεῖν:] φράττειν Ἀττικῶς.

[Φροῦδα:] ἀφανῆ, ἄφαντα. φροῦδα γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐς τούναντίον περιέστη τὰ τῶν ἐλπίδων. Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἐπεὶ πέπαυται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ. φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος. καὶ **[Φροῦδος,]** ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν. παρὰ πολλοῖς δὲ τούνομά ἐστι.

[Φροῦδος:] πρὸ ὁδοῦ· οἶονεὶ ἀπεληλυθώς, ἔκδημος. Ἀπολλόδωρος φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ φησιν ἢ φροῦρος ὁ προορῶν, ἢ ἤδη ἔξω ὢν. καὶ αὖθις· **[Φρουράς ἄδων ὀλίγου φροῦδος γεγέννηται.]** ἀντὶ τοῦ διαγρυπνῶν περὶ τὴν φρουράν. διχῶς δὲ λέγεται ἡ γραφή· φρουράς ἄδων καὶ φρουράς ἰδῶν. καὶ τὸ μὲν φρουράς ἄδων ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ἄδων φρουράς, τὸ δὲ φρουράς ἰδῶν ἀντὶ τοῦ φυλάττων· ἐπειδὴ φύλακες ἦσαν τῶν τοῦ φροντιστηρίου θυρῶν. φρουράς δὲ ἄδων, ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνῶν· οἱ γὰρ φρουροῦντες πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν ἦδον.

[Φρουρά:] φυλακή. περὶ τῆς Σπάρτης εἰς φόβον κατέστησε Λακεδαιμονίους, ὥς καὶ φρουρὰν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καταστήσαι.

[Φρουρεῖ:] φυλάσσει.

[Φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν:] ἐπὶ τῶν κερδαίνειν ἐφιεμένων· Ἀθηναῖοι γὰρ φρουραῖς διαλαβόντες τοὺς νησιώτας μισθοὺς ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάσσουσιν ὑπ' αὐτῶν χορηγεῖσθαι τῶν νησιωτῶν. δι' ἀτέλειαν οὖν καὶ τὸ ἀταλαιπώρως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ζῆν εἰρῆσθαι, ὥς δέον ἢ πλουτεῖν τινα ἢ φρουρεῖν.

[Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ:] τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσιν ὀλίγου μισθοῦ διδομένου, τῶν δ' ἐπιτηδείων πολλοῦ πιπρασκομένων, τὴν παροιμίαν γενέσθαι. ἔνιοι δέ, ὅτι Φίλιππος ἐλὼν Ναύπακτον Ἀχαιῶν γνώμη τοὺς φρουροὺς αὐτῆς ἀπέκτεινε πάντας. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο καὶ Θεόπομπος ἐν δευτέρῳ.

[Φρούριον:] κάστρον. καί, φρούριον Χλομάρων.

[Φρουροί:] τάξις ἐστὶν ἐκ διαδοχῆς ἰσταμένη πρὸ τοῦ στρατοπέδου μετὰ τῶν ὅπλων· καὶ δεινὸς ἐπ' αὐτὴν Ῥωμαίων νόμος, τὸν ὑποχωρήσαντα καθ' ἡνδηποτοῦν αἰτίαν θνήσκειν. οἱ δὲ τοῦ μετὰ κολάσεως τὸν μετ' ἀρετῆς θάνατον προκρίναντες ἵστανται.

[Φροῖμιον:] προοῖμιον.

[Φρύαγμα:] ἡ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων διὰ μυκτῆρων ἡχή, ἀγρίῳ φυσήματι ἐκπίπτουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γελάσεως.

[Φρυαγμοσεμνάκους·] Ἀριστοφάνης· ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς.

[Φρυάττεσθαι:] τὸ καταπλήττειν. οὕτως Μένανδρος. καὶ **[Φρυαττόμενος]** ἐπαιρόμενος.

[Φρύγανον τίθεσθαι:] τοῦτο φησιν, ἐπεὶ ὑπέβαλε φρύγανα πρὸς τὸ ἀνάψαι ὥς οἱ μάντις. καὶ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ φρύγανα τιθέασιν πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἑαυτῶν. διὰ τοῦτο φησιν, εὖ σοι δοκῶ φρύγανα τίθεσθαι.

[Φρύγα:] τὸν τῆς Μητρὸς τῶν θεῶν. ζήτηι ἐν τῷ βάραθρον.

[Φρυγίλος ὄρνις, τοῦ Φιλήμονος γένους.] φρυγίλος, ὄνομα ὀρνέου. ὁ δὲ Φιλήμων κωμωδεῖται ὥς Φρυξ καὶ ξένος καὶ Κάρ. Ἀριστοφάνης φησί.

[Φρύγιον:] δαλὸς ξηρός.

[Φρύγιος αὐλησις:] ὥσπερ καὶ Δώριος καὶ Λύδιος. ζήτηι ἐν τῷ Δώριος.

[Φρυγίων ἐρίων:] ἐκεῖσε γὰρ ἀπαλὰ καὶ καλὰ ἔρια γίνεται. Ἀριστοφάνης· χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον.

[Φρυκτός:] ἡ διὰ τῶν δάδων γινομένη ἐν πολέμοις λαμπάς.

[Φρυκτός] ὁ κύαμος ἐλέγετο. ἀντὶ δὲ ψήφων κύαμους ἐφόρουν οἱ τῶν Ἀθηναίων δικασταί. ὅθεν καὶ τὸ διαφρυκτοῦν, διαψηφίζειν, διακληροῦν.

[Φρυκτός] καὶ **[Παραφρυκτωρευόμενος]** οἱ κακουργοῦντες περὶ τὰς φυλακὰς καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες ἐναντίους τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων παραφρυκτωρεύεσθαι λέγονται, ὥς φησι Λυσίας· τούτων εἷς ὁ πρὸς βύτερος ἐν Σικελίᾳ παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις, ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπετυμπανίσθη. **[Φρυκτωρεῖν]** κυρίως τὸ διὰ πυρσῶν ἀνατείνόμενον σημαίνει.

[Φρυκτωρία:] ἡ διὰ τῶν πυργῶν παραφυλακὴ νυκτερινή. ἡ λαμπάς. ἡ καῦσις. παρὰ τὸν πυρσόν, καὶ τὸ ὠρεῖν, ὃ ἐστὶ φυλάττειν. **[Φρυκτωρὸς]** δὲ ὁ τῆς φρυκτωρίας ἐπιμελούμενος. κα.

[Φρυκτωρῶ·] δοτικῇ.

[Φρυκτοί:] λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γινόμεναι, ἃς τινες βαστάζοντες ἄνωθεν τῶν τειχῶν ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις ἢ τοῖς συμμάχοις, ὅταν τινὰς ἐώρων πολεμίους ἐπιόντας, ὥς ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ πολεμίων τοῦτο ἐποίουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φίλων, ὅταν ἐώρων βοήθειαν ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ τῶν φρυκτῶν, ὥς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι. καὶ ὅτε μὲν φίλους ἐδήλουν, ἐβά , σταζον τοὺς φρυκτοὺς ἡρεμοῦντες· ὅταν δὲ πολεμίους, ἐκίνουν.

[Φρύνη ἔχουσα λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις:] Φρύνη, παλαιὰ ἐταίρα. λήκυθος δέ, τουτέστι διωδηκυῖα τὸ πρόσωπον.

[Φρῦνις,] κιθαρωδός, Μιτυληναῖος· ὃς ἐδόκει πρῶτος κιθαρίσαι παρ' Ἀθηναίοις καὶ νικῆσαι Παναθήναια ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος. ἦν δὲ Ἀριστοκλείδου μαθητής. ὁ δὲ Ἀριστοκλείδης τὸ γένος ἦν ἀπὸ Τερπάνδρου· ἤκμασε δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὰ Μηδικά, εὐδόκιμος κιθαριστής. παραλαβὼν δὲ τὸν Φρῦνιν αὐλωδοῦντα κιθαρίζειν ἐδίδαξεν. Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Μελοποιοῖς τὸν Φρῦνιν Λέσβιον φησι, Κάνωπος υἱόν· τοῦτον δὲ Ἰέρωνος τοῦ τυράννου μάγειρον ὄντα δοθῆναι σὺν ἄλλοις πολλοῖς Ἀριστοκλείδῃ. ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικεν εἰ γὰρ ἦν γεγονὼς δοῦλος καὶ μάγειρος Ἰέρωνος, οὐκ ἂν ἐσιώπων οἱ κωμικοί, πολλάκις αὐτοῦ μεμνημένοι ἐφ' οἷς ἐκαινούργησε, κατακλάσας τὴν ὥδην παρὰ τὸ ἀρχαῖον.

[Φρύνιχος,] Πολυφράδμονος ἢ Μινύρου, οἱ δὲ Χοροκλέους· Ἀθηναῖος, τραγικός, μαθητὴς Θέσπιδος τοῦ πρώτου τὴν τραγικὴν εἰσενέγκαντος. ἐνίκα τοίνυν ἐπὶ τῆς ξζ' ὀλυμπιάδος. οὗτος δὲ πρῶτος ὁ Φρύνιχος γυναικεῖον πρόσωπον εἰσήγαγεν ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ εὐρετὴς τοῦ τετραμέτρου ἐγένετο. καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν Πολυφράσμονα. τραγωδίαί δὲ αὐτοῦ εἰσιν ἑννέα αὗται· Πλευρωνία, Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἀλκηστις, Ἀνταῖος ἢ Λίβυες, Δίκαιοι ἢ Πέρσαι ἢ Σύνθωκοι, Δαναΐδες.

[Φρύνιχος,] Ἀθηναῖος, κωμικός τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. ἐδίδαξε γοῦν τὸ πρῶτον ἐπὶ πς' ὀλυμπιάδος. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστί ταῦτα· Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος, Κωμασταί, Σάτυροι, Τραγωδοὶ ἢ Ἀπελεύθεροι, Μονότροπος, Μοῦσαι, Μύστης, Ποάστριαι, Σάτυροι.

[Φρύνιχος,] Βιθυνός, σοφιστής. Ἀττικιστὴν ὑπ' Ἀττικῶν ὀνομάτων βιβλία β', Τιθεμένων συναγωγὴν, Σοφιστικῆς παρασκευῆς βιβλία μζ', οἱ δὲ οδ'.

[Φρύνιχος,] Μελανθᾶ, Ἀθηναῖος, τραγικός. ἔστι δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ καὶ τάδε· Ἀνδρομέδα, Ἡριγόνῃ. ἐποίησε καὶ Πυρρίχας. ὅτι Φρύνιχον Ἀθηναῖοι χιλίαις ἐζημίωσαν, ἄλωςιν Μιλησίων τραγωδήσαντα.

[Φρυνίχου πάλαισμα:] αὕτη τέτακται κατὰ τῶν πανούργως καὶ συνετῶς σοφιζομένων. Ἱστορεῖ δὲ Θουκυδίδης, ὅτι Φρύνιχος, στρατηγὸς Ἀθηναίων ἐν Σάμῳ, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν κατάγειν Ἀλκιβιάδην, ἐδήλωσε τῷ ναυάρχῳ Λακεδαιμονίων ὁ Φρύνιχος, ὅτι βούλοιο αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα. λαβόντος δὲ τὴν ἐπιστολὴν Ἀλκιβιάδου καὶ πέμψαντος τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ μικρὸν ἐλθὼν ἀπολέσθαι ὁ Φρύνιχος γράφει πάλιν τῷ ναυάρχῳ τὸ γεγονός, αἰτιώμενος καὶ φάσκων πάλιν αὐτῷ προδώσειν τὸ στράτευμα, εἰ ἐπέλθοι. σημήνας δὲ οὕτω προηγόρευσε τοῖς στρατιώταις, δευτέραν ἤξειν ἐπιστολὴν κατ' αὐτοῦ παρ' Ἀλκιβιάδου· καὶ πολεμίων ἔφοδον ἐσομένων φυλάξασθαι. συμβάντων δὲ οὕτως τούτων καὶ κομισθέντων μὲν τῶν γραμμάτων, γενομένης δὲ τῆς ἐφόδου, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται πάντα, καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ πρότερον, κατὰ τοῦ Φρυνίχου δι' ἔχθραν ὑπὸ Ἀλκιβιάδου γεγενῆσθαι. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· **[Φρυνίχου παλαίσμασιν,]** ἀντὶ τοῦ στρατηγήμασι· στρατηγοῦντος γὰρ αὐτοῦ ἠττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν, ὥς προδόντος τὸν πόλεμον. κωμικός ποιητής, ὃς κινουμένους τοὺς χοροὺς εἰσήγε καὶ παλαίοντας. ἦν δὲ στρατηγὸς Ἀθηναίων, ἐφ' οὗ πολλοὶ τῶν τραγικῶν ἄτιμοι ἐγένοντο. γεγόνασι δὲ Φρύνιχοι τέσσαρες.

[Φρύνιχος] καὶ Λύκις καὶ Ἀμειψίας, κωμικοὶ ὑπόψυχοι. καὶ Ἀριστοφάνης· ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα, Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεγεύετο καρπὸν αἰεὶ φέρων γλυκεῖαν ὥδαν.

[Φρῦνος:] ὁ ἀδιάπλαστος βάτραχος. καὶ ἐπίγραμμα· ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν καὶ Λαδικέας περίφευγε καὶ κύνα λυσσητῆρα, καὶ πάλιν Λαδικέας.

[Φρύνων και Φιλοκράτης:] ἀμφοτέρω προδότη. καὶ ὁ μὲν διὰ τὴν προδοσίαν ἔφυγε καὶ ἐπὶ πορνοβοσκίᾳ διεβάλλετο, ὁ δὲ Φρύνων ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς προαγωγείᾳ, ὃν ἀπήγαγε Φιλίππῳ· Φωκίων δὲ ὁ Φώκου πολλοῖς χρήματα ἔδωκε καὶ θυγατέρας συνεξέδωκε καὶ πᾶσιν ἀνίει τὰ αὐτοῦ. χρηστὸς οὖν ἐκλήθη κοινῇ ψήφῳ ἐν ἐκκλησίᾳ· δικάζων δὲ ἀεὶ τὴν σφύζουσαν ἔφερεν. ὁ δὲ ἐπὶ Σατύρου φησὶν ὁ Δημοσθένης ἔνεκα τῶν Ἀπολλοφάνους θυγατέρων, τοῦτο εἰς Φωκίωνά τινες ἀναφέρουσι καὶ φασιν ὅτι λαβὼν αὐτὰς εἰς Ἀθήνας ἤγαγε καὶ ἐξέδωκεν.

[Φρυνώνδας:] τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένων. ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεω· ὃ μιστὸν καὶ Φρυνώνδα καὶ πονηρὸν σύ. ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς Φρυνώνδας καλοῦσι. κακοήθης ὁ Φρυνώνδας οὗτος καὶ πανοῦργος, μισθοῦ τινας μηχανὰς πραγμάτων ἐπὶ κακοῖς ῥαδίως συντιθεῖς, ὥς φησιν Εὐδημος. καὶ αὖθις· ἀλλ' οἶμαι οὔτε Φρυνώνδας οὐτ' Εὐρύβατος οὐδ' ἄλλος πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν, τοιοῦτος μάγος καὶ γόης.

[Φρυνώνος:] ὄνομα κύριον. οὗτος τῶν δέκα πρέσβων εἷς ἦν τῶν μετὰ Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους.

[Φρυξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέστερος:] ἐπεὶ δοκοῦσιν ἀργότεροι καὶ νωχελέστεροι εἶναι οἱ Φρυγες οἰκέται.

[Φρυξ μὴδὲν ἤττον Σπινθάρου:] οὗτος ὁ Σπίνθαρος κωμωδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρυξ.

[Φοιβάδιον. Φοιβάμμωνος. Φοιβάς:] ἡ θεά.

[Φοιβᾶσθαι:] καθαίρεσθαι. καὶ **[Φοῖβον,]** τὸ καθαρὸν. κα.

[Φοῖβαι,] αἱ καθαραί.

[Φοίβη:] ἡ ἄμπελος. ἐν Ἐπιγράμμασι· τρισσὸν ὑπ' εὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φοίβαις.

[Φοίβιος:] ὁ Ἀπόλλων.

[Φοῖβος:] καθαρὸς, ἄγνός, ἡ μάντις· καὶ ἀμίαντος· καὶ ὁ Ἀπόλλων.

[Φοιδεράτοι:] οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ὑποσπόνδους τῶν Σκυθῶν.

[Φοινῆεις. Φοινικᾶ:] τὸ ἀπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί· ἀργυρᾶ, χρυσᾶ καὶ κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν· καὶ φοινικᾶ, ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν.

[Φοινικελίτης:] ὁ ἀπατηλός.

[Φοινίκειον αἶμα.] καὶ **[Φοινίκειος οἶνος. Φοινίκη:]** πόλις.

[Φοινικήϊα γράμματα:] Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος τοῦ εὐρόντος· τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρήτες, ὡς εὐρέθη ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις. Σκάμων δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν εὐρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίωνος ὀνομασθῆναι. μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαις, γενέσθαι δὲ αὐτῷ θυγατέρας Ἄγλαυρον, Ἔρσην, Πάνδροσον· τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι παρθένον οὔσαν τελευτῆσαι. διὸ καὶ Φοινικήϊα τὰ γράμματα τὸν Ἀκταίωνα, βουλόμενόν τινος τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρὶ.

[Φοινικίδα·] τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, οἱ δημόται, μὴ οὐ καταξάινειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα; οἶος αὖ μέλας τις ὑμῖν θαυμάλῳ ἐπέζεσεν. ἀντὶ τοῦ μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἰμάσσειν, ὡς φοινικοῦν αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ σῶμα; τὸ δὲ καταξάινειν ὡς ἐπὶ ἐρίων ἐχρήσατο· διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν, ὡς ἐπὶ ἱματίου. Ἀριστοτέλης δὲ φησὶ χρῆσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους· τοῦτο μὲν ὅτι τὸ τῆς χροᾶς ἀνδρικόν, τοῦτο δὲ ὅτι τὸ τοῦ χρώματος αἵματῶδες τῆς τοῦ

αἵματος ρεύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν. τὸ οὖν ἐν φοινικίδι ἀντὶ τοῦ ἐν τάξει πολεμίων, ἀπὸ τοῦ φορήματος δηλώσειεν ἂν εἰκότως. ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι, αἵμαχθῆναι. καί, ξαίνει κατὰ νότου πολλάς. Δημοσθένης. θαυμάλωψ δὲ ὁ διακεκαυμένος. ἀνθρακεῖς δὲ οἱ Ἀχαρνεῖς. καὶ Ἰώσηπος· κτησίην τε τὴν σὴν καὶ τοὺς οἰκείους ἅπαντας εἰς τὸ καταγώγιον ἀποθεμένην ἐγκαθεῖρξαι, πρὸ τῶν θυρῶν ἀνατείνασαν φοινικίδας.

[Φοινικίδης,] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φύλαρχος, Μισουμένη· ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

[Φοινικικόν,] τὸ ψεῦδος. ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς Σπαρτοὺς καὶ Κάδμον ψευδῶς λεγομένων.

[Φοινικικῶν,] τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν Φοινικικῶν. ἢ ὅτι φοινικὶς χλαμὺς ἦν πολεμική· ἢ ἀντὶ τοῦ ναυτικῶν κακῶν· Φοίνικες γὰρ λέγονται κρατεῖν ἐν ταῖς ναυμαχίαις. ἢ αἱματωδῶν· ἀπὸ τῆς τοῦ αἵματος χροιάς. καὶ Ὅμηρος· φοινίσσετο δ' αἵματι γαῖα.

[Φοινίκιον ἔρνος,] καὶ **[χρῶμα.]** καὶ **[Φοινίκιος ἄνθρωπος. Φοινικιοῦς,]** ἀντὶ τοῦ πυρρός. περισπᾶται δὲ τῶν εἰς οὐς ἀπλῶν τῷ λόγῳ. καὶ ἐστὶ παρὰ τὴν φοίνικος γενικήν, φοινικόεις, φοινικίους ἐν ὑπερθέσει, φοινικιοῦς ἐν συναιρέσει.

[Φοινικολόφου,] ξανθολόφου.

[Φοινικοῦν,] ἐρυθρόν, πυρρόν.

[Φοινίκων ἐγκέφαλοι,] Πῶρός φησιν, Ἰνδῶν βασιλεύς· τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων, καὶ ὅποσα μοι ποταμὸς κηπεύει. καὶ **[Φοινίκων συνθῆκαι,]** οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοίνικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν. διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων. τὰ δ' ὅμοια Δήμων ἐπὶ Μεταποντίνων ἱστορεῖ.

[Φοινικῶνος. Φοῖνιξ,] τὸ δένδρον. καὶ τὸ ὄρνεον. ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος ἐλθεῖν φασὶ τοῦτο τοῖς Αἰγυπτίοις διὰ τεττάρων καὶ ν' καὶ χ' ἐτῶν. καὶ **[Φοῖνιξ,]** ἀντὶ τοῦ φοινικοῦς. Ὅμηρος· ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν. ἐπὶ ἵππου. περὶ οὖν τοῦ ὀρνέου ἱστόρηται, ὅτι ὅταν αὐτῷ τὸ μοιρίδιον ἄγῃ, ἔρχεται εἰς Αἴγυπτον, ὅθεν οὐκ ἴσασιν ἄνθρωποι· καὶ αὐτὸς ἐαυτῷ ποιησάμενος ἐκ κασίας καὶ σμύρνης πυρὰν ἀποθνήσκει. καυθείσης δὲ τῆς πυρᾶς, μετὰ χρόνον ἐκ τῆς σποδοῦ σκώληκα λέγουσι γίνεσθαι· ὃν τινα μεταβάλλειν καὶ γίνεσθαι πάλιν φοίνικα καὶ ἀφίπτασθαι εἰς Αἴγυπτον ἐκεῖθεν ὅθεν ἦλθεν ὁ πρὸ αὐτοῦ φοῖνιξ.

[Φοινίξω,] αἰμάξω, βάψω, πυρώσω. ἀπὸ τοῦ φόνου. ἢ τοῦ φοίνικος· ὅτι πυρρός.

[Φοίνιος,] φόνου καὶ φθορᾶς παραιτία. ἀμφὶ δ' Ἑριννὺς φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἦκεν ὅπα. καὶ **[Φοίνιον ὁμοίως. Φοίνισσα ναῦς,]** καὶ **[Φοινίσσω,]** τὸ βάπτω. καὶ **[Φοινίττων,]** βάπτων αἵματι.

[Φοινός,] πυρρός, φόνιος.

[Φοιτᾶ,] παραγίνεται. καὶ **[Φοιτᾶν,]** τὸ σχολάζειν. Φιλόστρατος· φοιτᾶν τοῖς μάγοις μεσημβρίας τε καὶ ἀμφὶ μέσας νύκτας φασὶ τὸν Ἀπολλώνιον.

[Φοιτάδας:] τετριμμένας. τήν τε θέσιν τῆς χώρας ἀνεζήτει καὶ φρούρια καὶ φοιτάδας ὁδούς τε καὶ διαστήματα.

[Φοιτάλμιος. Φοιτητάς:] μαθητάς, παραγενομένους. ἐξ οὗ καὶ φοιτᾶν. τὸ σχολάζειν.

[Φοιτία:] ἡ πορεία.

[Φοῖτος:] ἡ μανία.

[Φοιτῶντα:] μεθ' ὁρμῆς μεμνηνότες μαινόμενον· φοῖτος γὰρ ἡ μανία. ἢ περιερχόμενον ἐν ταῖς ποίμναις, διὰ τὴν μανίαν· ἢ ἀναστρεφόμενον ἐν τῇ μανίᾳ.

[Φυγαδεία:] φυγή, ἐξορία. δεῖν προδήλων ὀλέθρων ὑπαρχόντων, ἠλλάξαντο φυγαδείαν ἀντὶ τούτων αἰδίων. οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ περιφερόμενον, ὅτι παῦσις τοῦ κακοῦ μεῖζον κακόν. καί, φυγὰς τοῦ ἰδίου ἔθνους. οὗ φυγὰς ὀλίγα πόρρωθεν ἐγγόνει, ἀπέδειξε βασιλίσσα. ἀντὶ τοῦ ἐξόριστος.

[Φυγγάνει·] Σοφοκλῆς· ξυνήμι τάδ', οὗτι με φυγγάνει. ἀντὶ τοῦ λανθάνει. καὶ αὖθις· ἐπὶ τινα πύργον ὑψηλὸν καταφυγγάνει.

[Φυγή·] ὀστρακισμὸς φυγῆς διαφέρει. ζήτει ἐν τῷ ὀστρακισμῷ.

[Φυγοδέμνιος:] παρθένος. ἐν Ἐπιγράμμασι· σώτειρα φυγοδέμνιε κούρα.

[Φύζα:] δειλία, φυγή. καὶ **[Φυζαλέος,]** ὁ δειλός. ὠμηστὰν δ' ἔτραπε φυζαλέον.

[Φυζακινός:] ὁ δειλός.

[Φυήν:] βλάστησιν, αὐξησιν ἡλικίας. κυρτὴ δέ σοι πέφυκε καὶ τῶν ὀρθίων εἶναι δοκούντων ἢ φυῇ τῶν δακτύλων.

[Φύκη:] ᾧτινι τὰς οἰκείας ὄψεις αἱ γυναῖκες χρίουσι. λέγεται δὲ καὶ φυκία, τὰ βρύα. καὶ φυκίς. ἐν Ἐπιγράμμασι· πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ φυκί' ἀπ' εὐόρμων εἴλκυσεν αἰγιαλῶν.

[Φυκία:] θαλάσσια ζῷα· ἢ ὁ ἀφρός. ἢ βρύα.

[Φυκίδα·] ἐν Ἐπιγράμμασι· τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακίης καὶ φυκίδα σοὶ λιμενήτιν, Ἄρτεμι, δωρεῦμαι.

[Φῦκος:] τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης.

[Φῦλα:] ἔθνη. διὰ δὲ δύο λλ σημαίνει τὰ τῶν δένδρων φύλλα. , καὶ παροξύνεται.

[Φυλακή:] τὸ τέταρτον μέρος τῆς νυκτός· τετραχὴ γὰρ διήρητο. καὶ φυλακαὶ τῆς νυκτός αἱ διαιρέσεις, καθ' ἃς οἱ φύλακες τὰς φυλακὰς ἀλλήλοις ἐγχειρίζουσιν.

[Φυλάκεια:] παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυναικείων μολυσμῶν. καὶ Πολύβιός φησιν· ὁ δὲ κατέσχεν ἀμφοτέρω τὰ κατεσκευασμένα φυλάκεια, πεντήκοντα πόδας διεστῶτα ἀλλήλων.

[Φύλακος·] παρ' Ἡροδότῳ· κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλιος, τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος.

[Φυλακτήριον:] τόπος, ἔνθα οἱ φύλακες.

[Φυλάξαντες:] ἐπιτηρήσαντες. Ἡρόδοτος. καὶ **[Φυλάξασα,]** καιροφυλακήσασα, εὐκαίρως ἐπιτηρήσασα. Ἀρριανός· ἡ δὲ τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα ὑπισχνεῖται Τατίῳ προδώσειν τὸ φρούριον.

[Φυλάρχης:] δυνάστης. ξυμβάλλει τῷ Τραϊανῷ περὶ Αὐγάρου, ὃς ἦν Ὀσροήνης χώρας δυνάστης· οὐσπερ φυλάρχους ὀνομάζουσιν οἱ ἐκείνη, ὅτι καὶ τὰ χωρία αὐτῶν φυλαὶ ὀνομάζονται. καὶ Ἀριστοφάνης· μὴ μνησικακήσης, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες. Φυλὴ, ὄνομα τόπου. καὶ Φυλάσιοι, οἱ ἐνοικοῦντες.

[Φύλαρχος,] Ἀθηναῖος ἢ Ναυκρατίτης· οἱ δὲ Σικυώνιον· ἄλλοι Αἰγύπτιον ἔγραψαν· ἱστορικός. τὴν ἐπὶ Πελοπόννησον Πύρρου τοῦ Ἡπειρώτου στρατείαν ἐν βιβλίοις κη'· κατάγει δὲ καὶ μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος καὶ τῆς Βερενίκης τελευτῆς καὶ ἕως τοῦ θανάτου Κλεωνύμου τοῦ Λακεδαιμονίου, ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ Ἀντιγόνου· τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον καὶ τὸν Περγαμηνὸν Εὐμένη, Ἐπιτομὴν μυθικὴν, Περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας, Περὶ εὐρημάτων, Παρεμβάσεων βιβλία θ'.

[Φύλαρχος:] ὁ κατὰ φυλὴν ἐκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων, ὑποτεταγμένος δὲ τῷ ἱππάρχῳ. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

[Φυλάσιμος:] ὁ ἐκ τοῦ δήμου. καὶ **[Φυλασσόμενος,]** προορώμενος, προσκοπούμενος. οὐ μέντοι οὐδ' ἀπέκλινε, φυλασσόμενος μὴ δοκοίη φεύγειν. οὕτω Ξενοφῶν. καὶ Θουκυδίδης. φυλάξαντες τὸν συγχὸν τῆς νυκτὸς ἔφυγον. καὶ **[Φυλάσσω·]** αἰτιατικῇ.

[Φυλαῖος:] ὁ ἐκ τῆς Φυλῆς.

[Φυλέτης:] συγγενής, ὁμόφυλος. Ἰώσηπος· ὁ δὲ Σαμψὼν καταβάς ἐκ τῆς πέτρας ἐν τῇ τῶν φυλετῶν αὐτὸν τέθεικεν ἐξουσίᾳ.

[Φυλλεῖα:] τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων. Ἀριστοφάνης· εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνὰ μοι φυλλεῖα δός. οἷον μεμαραμμένα καὶ εὐτελεῖ· τοιαῦτα γὰρ οἱ πτωχοὶ ἐσθίουσι. φυλλεῖα δὲ τὰ τῆς θριδακίνης φύλλα.

[Φυλείδης:] ὁ τοῦ Φυλέως.

[Φυλή:] ὄνομα δήμου παρ' Ἀθηναίοις.

[Φυλλίς:] ἡ τοῦ δένδρου. καὶ **[Φύλλις,]** ὁ μουσικός.

[Φυλή:] ἡ φυλὴ καθ' αὐτὴν ἐστὶ μύριοι στρατιῶται. ζήτει ἐν τῷ γεννῆται.

[Φυλή:] Ἰσοκράτης ἐν τῷ Περὶ τῆς εἰρήνης. δῆμός ἐστι Φυλὴ τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. ὁ δὲ Μένανδρος τόπον νομίζει εἶναι Φυλὴν. ὁ δὲ Φιλόχορος φρούριον αὐτό φησιν εἶναι. ζήτει ἐν τῷ φυλάρχης.

[Φυλιστιεῖμ:] οἱ λεγόμενοι Παλαιστῖνοι.

[Φυλοκρινεῖ:] διακρίνει, καταδοκιμάζει περιέργως.

[Φυλόμαχος:] ἀγαλματοποιός.

[Φύλοπις:] μάχη.

[Φύματα:] ψυδράκια.

[Φύντα:] γεννηθέντα. καὶ **[Φῶναι.]**

[Φύξηλις:] ὁ φυγάς.

[Φύξιν:] φυγὴν.

[Φυόμενος:] γεννώμενος.

[Φύω:] βλαστάνω.

[Φύραμα:] άμαρτάνουσιν οί λέγοντες τόν πηλόν γήν ύγρῳ φυραθεΐσαν· τὸ γάρ φύραμα οὐ διαφορὰ τοῦ πηλοῦ, ἀλλὰ γένος.

[Φύραμα:] στέας.

[Φύρδην:] συγκεχυμένως. φᾶ δὲ σίδαρον παιδὸς ἐοῦ φύρδαν μεστὸν ἔχουσα φόνου.

[Φύρει:] μολύνει, ἢ ἐκβρέχει, ἢ πλύνει.

[Φυσαλλίδες:] οί αὐλοί.

[Φύσασα:] ἡ γεννήσασα. καὶ **[Φύσαντι,]** γεννήσαντι.

[Φῦσα:] χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον. Ὅμηρος· φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων. καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὴν φύσιν.

[Φύσαμος:] εἶδος κήτους θαλασσίου.

[Φύσει:] βλαστήσει. Ἀριστοφάνης· οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερὰ.

[Φύσει:] ὅτι οί παλαιοὶ ἔλεγον μηδὲν τῶν φύσει μάτην εἶναι. τὰ σχήματα δὲ τὰ τῶν συλλογισμῶν μὴ εἶναι φύσει. οὐκ ἀναγκάϊον δὲ ταῦτα λέγειν χρήσιμα· τὸ δὲ χρησίμου τινὸς χάριν ἔξωθεν ἐπισυμβαίνειν αὐτὰ γινόμενα. οί δὲ συλλογισμοὶ οὐχ ὡς σιτία καὶ ποτὰ κατὰ φύσιν ἡμῖν. ἕτεροι γάρ οί τούτων κανόνες, ἔθνη, νόμοι καὶ ἐπιτηδεύματα δημόσια, καὶ καθέκαστον, καὶ κατ' ἄνδρα ἰδίᾳ. μεταθέσθαι γοῦν ἔξεστιν αὐτὰ καὶ πρὸς τὴν ἐναντιωτάτην μεταβαλεῖν, ὡς ἂν τις ἐθέλοι, δίαιταν. ὅθεν ἐνόις οὐδὲ τὰ φύσει δοκοῦντα φθαρτικὰ σιτία καὶ δηλητήρια φάρμακα προσενεγκαμένοις ἐφάνη λυπηρὰ. φασὶ γοῦν τὴν Ἀττικὴν γυναῖκα τοῦ κωνείου καθάπερ λαχάνων ἐσθίειν, καὶ τὸ Ποντικὸν θηρίον, ὅστις ποτὲ ἦν ὁ Μιθριδάτης ἐκεῖνος, ἐκπιόντα γενναίαν κύλικα δηλητηρίου φαρμάκου μὴ διαφθαρῆναι, τῷ κατισχῆσθαι τὸ σῶμα, καθάπερ σίδηρον τῇ βαφῇ, παρὰ τῶν ἀντιπαθῶν, ἃ προσεφέρετο πολλάκις· ὑποπτεῦων ὁ βδελυρός, ἀπὸ τῶν υἱῶν ἀρξάμενος, ἅπαντας ἀνθρώπους, ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ μόνῳ διὰ τὴν καλὴν τυραννίδα.

[Φύσιν:] τὴν φύσαν.

[Φύσιγγες:] τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐκκαύματα. ἢ τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων. ἢ φυσίγγη. ἢ εὐθεΐα

[Φύσιγξ. Φυσίζωος:] ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φύουσα.

[Φυσικὸς λόγος] παρὰ φιλοσόφοις. μετὰ τὸν ἠθικὸν διεξέρχονται περὶ τοῦ φυσικοῦ, τουτέστι περὶ σωμάτων, περὶ ἀρχῶν καὶ στοιχείων καὶ περάτων τοῦ κόσμου καὶ τόπου, κενοῦ· περὶ ἀστέρων, περὶ ἡλίου, περὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ· πῶς ὀρῶμεν· τίς ἡ αἰτία τῆς κατοπτρικῆς φαντασίας· περὶ νεφῶν, βροντῶν, ἱριδος. ὅτι τρία εἰσὶν ἐν τοῖς φυσικοῖς πράγμασιν, εἶδος, ὕλη καὶ ἡ αἰτία, καθ' ἣν ἐστὶ τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλει. καὶ καταγίνονται, φησί, περὶ ταῦτα μέθοδοι πέντε· ἡ φυσικὴ, ἡ κατὰ μέρος τέχνη, ἡ διαλεκτικὴ, ἡ μαθηματικὴ, ἡ πρώτη φιλοσοφία. ἔστι δὲ φυσικοῦ μὲν περὶ πάντων τῶν εἰρημένων τῆς ψυχῆς μερῶν διαλεχθῆναι, καὶ τῆς ὕλης, καὶ τῶν φυσικῶν πραγμάτων, καὶ τοῦ εἶδους τῆς αἰτίας. οἷον ὅτι τῶν οὐρανίων ὕλη, οὐχὶ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα, ἀλλὰ ἕτερόν τι σῶμα. πάλιν, τί τὸ εἶδος; ὅτι σφαιρικά. καὶ διὰ τί σφαιρικά; ὅτι πολυχωρητότατον ἐν ἐπιπέδῳ μὲν τῶν ἄλλων σχημάτων ὁ κύκλος, ἐν στερεοῖς δὲ ἡ σφαῖρα. ὡς καὶ ὁ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ διὰ τοῦτο σφαιρικὸν γενέσθαι τὸν οὐρανὸν ἀποδέδωκε. καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἀποδίδωσιν αἰτίαν περὶ τοῦ σχήματος τοῦ

οὐρανοῦ· τῷ γὰρ αἰδίῳ φησὶν ἐσομένῳ. ἀποδίδωσι δὲ καὶ ὁ Πλάτων αἰτίαν ἐκ τῆς σχέσεως, ἣν ἔχει πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ. προσεχῶς δὲ εἰσὶν ὑπὲρ τὰ οὐράνια αἱ νοηταὶ οὐσίαι· δεῖ δὲ τὸ αἰτιατὸν ὅτι μάλιστα ὠμοιωθῆαι τῷ προσεχεῖ αἰτίῳ καὶ τούτου εἰκόνα καὶ μίμημα φέρειν. διὰ τοῦτο οὖν, φησί, κύκλῳ κινεῖται ὁ οὐρανός, ὅτι νοῦν μιμεῖται· ἴδιον γὰρ τοῦ νοῦ τὸ πρὸς ἑαυτὸν νεύειν· αὐτὸς γὰρ ὁ ὀρῶν, αὐτὸς ὁ ὀρώμενος· ὀρῶν γὰρ τὰ εἶδη ἑαυτὸν ὀρᾷ, καὶ ἑαυτὸν ὀρῶν τὰ εἶδη τεθέεται· πλήρωμα γὰρ ἐστὶ τῶν εἰδῶν καὶ εἶδος εἰδῶν. ἔχει οὖν ὁ οὐρανὸς τὸ σφαιρικὸν σχῆμα διὰ τὴν κύκλῳ κίνησιν· ταύτην δὲ διὰ τὴν πρὸς τὸν νοῦν ἐξομοίωσιν· καὶ ἄλλως μιμεῖται τὸν νοῦν πανταχοῦ ὄντα· καὶ γὰρ καὶ τὸ σῶμα πανταχοῦ γίνεται. τῷ οὖν πανταχῇ γίνεσθαι τὸ πανταχοῦ ὄν μιμεῖται· τελείωσις γὰρ τῶν χειρόνων ἢ πρὸς τὰ ὑπέρτερα ἐπιστροφή τε καὶ ἐξομοίωσις. οὕτω μὲν ὁ φυσικὸς τῶν φυσικῶν ἀπο δώσει καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν ὕλην καὶ τὸ αἷτιον· ὁ δὲ κατὰ μέρος τεχνίτης καὶ αὐτὸς μὲν περὶ τῶν αὐτῶν διαλαμβάνει, διαφέρει δὲ τοῦ φυσικοῦ, ὅτι περὶ μερικόν τι γίνεται πρᾶγμα, οἷον ὁ ἰατρὸς περὶ τὰ ἀνθρώπεια σώματα, ὁ τέκτων περὶ λίθους καὶ ξύλα. ἀποδώσει δὲ καὶ οὗτος τὸν ὀρισμὸν, περιλαμβάνων καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν ὕλην καὶ τὴν αἰτίαν. διαφέρει δὲ κατὰ ἄλλους τρόπους.

[Φύσις:] φύσις ἐστὶν ἡ ἀπλῶς τῶν ὄντων κίνησις, πεντάτροπος δὲ αὕτη· ἡ νοερά, ὡς ἐπὶ Ἀγγέλων, ἐξ αὐτῶν τῶν νοημάτων ἀλλήλοις συγγινομένων. λογική, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων δι' ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τὰ ἀφανῆ τῆς ψυχῆς κινήματα πρὸς τοὺς ἐκτὸς δημοσιεύουσα· αἰσθητική δὲ ἡ ἐν τοῖς ἀλόγοις θεωρουμένη· πρὸς γὰρ τῇ θρεπτικῇ καὶ αὐξητικῇ καὶ γεννητικῇ δυνάμει καὶ τὴν αἰσθητικὴν κέκτηται· φυτική δὲ ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς· κινουῦνται γὰρ καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν θρεπτικὴν καὶ αὐξητικὴν καὶ γεννητικὴν δυνάμιν· ἄψυχος δέ, ὡς ἐπὶ τῶν λίθων, καθότι καὶ αὐτοὶ κινουῦνται κατὰ τὸ ποιὸν καὶ κατὰ τὸ ποῦ· καὶ κατὰ τὸ ποιὸν μὲν, κατὰ τὸ θερμαίνεσθαι καὶ ψύχεσθαι, κατὰ τὸ ποῦ δέ, κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἐτεροκίνητον μετάθεσιν.

[Φύσις] ἐστὶν ἡ τε συνέχουσα τὸν κόσμον καὶ ἡ φύουσα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἡ οὕτως· ἕξις ἐξ αὐτῆς κινουμένη κατὰ σπερματικούς λόγους, ἀποτελοῦσά τε καὶ συνέχουσα τὰ ἐξ αὐτῆς ἐν ὀρισμένοις χρόνοις καὶ τοιαῦτα δρῶσα, ἀφ' οἷων ἀπεκρίθη. ταύτην δὲ τοῦ συμφέροντος στοχάζεσθαι, ὡς δῆλον ἐκ τῆς οὐρανοῦ δημιουργίας. ἡ φύσις ἐστὶν ἀρχὴ τῶν ὄλων, τῆς ἐκάστου τῶν ὄντων κινήσεως τε καὶ ἡρεμίας. οἷον ἡ γῆ κινεῖται μὲν κατὰ τὸ βλαστάνειν καὶ ζωογονεῖν καὶ τὸ ὅλως ἀλλοιοῦσθαι· ἡρεμεῖ δὲ κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάστασιν, ἀκίνητος οὔσα παντελῶς καὶ ἀπόρευτος. τὴν οὖν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεως τε καὶ ἡρεμίας οὐσιωδῶς, ἡγουν φυσικῶς, καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκὸς τῇ γῇ ἐνυπάρχουσιν, φύσιν καλοῦσιν. οὐ τὴν κίνησιν δὲ αὐτὴν καὶ τὴν ἡρεμίαν τῶν πραγμάτων φύσιν εἰρήκασιν, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν, τουτέστι τὴν αἰτίαν, καθ' ἣν οὐ κατὰ συμβεβηκός, ἀλλ' οὐσιωδῶς αἱ οὐσίαι κινουῦνται καὶ ἡρεμοῦσιν. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ Ἀπόστολος, καὶ ἡμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, οὐ κατὰ τοῦτο τὸ σημανόμενον τῆς φύσεως λέγει· ἐπεὶ τοῦ ποιήσαντος ἂν ἦν τὸ ἐγκλημα· ἀλλὰ τὴν ἔμμονον καὶ κακίστην διάθεσιν καὶ χρονίαν, πονηρὰν συνήθειαν.

[Φύσκη:] τὸ παχὺ ἔντερον, εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἄλευρα καὶ κρέα καὶ μάττουσιν· ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἄλλῃς.

[Φυσκητόεντα. Φυσόβαθρον:] τὸ τοῦ χαλκῆως.

[Φυστὴ μάζα·] καὶ τὸ γύναιόν μ' ἐπιθωπεῦσαν φυστὴν μάζαν προσενέγκη. φύστη ἐνὶ γρώνῃ μασσομένη παλάμαις.

[Φυσῶ:] τὸ πνέω, τὸ ἐκ προχείρου πράττω. Ἀριστοφάνης· φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φάτορες.

[Φυτά:] τὰ δένδρα.

[Φυταλιῆς:] ἄμπελοφύτου γῆς.

[Φυταλίζει:] φυτεύει, πλησιάζει.

[Φυτάλιμος:] ὄνομα κύριον.

[Φυτάλιμος:] ἀπὸ φύτλης. ἀπὸ γενέσεως, καὶ ἐξ ἀρχῆς. ἀλαῶν ὁμμάτων. ἄρα καὶ ἦσθα φυτάλιμος. οὕτω Σοφοκλῆς.

[Φυτεία:] τῶν δένδρων.

[Φύττειον:] ὄνομα πόλεως.

[Φυτηκόμος:] ὁ φυτοκόμος, ὁ φυτουργός. καὶ ὁ σύνδενδρος τόπος. διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν.

[Φυτικά:] φυτικά δυνάμεις τρεῖς τῆς ψυχῆς, θρεπτική, αὐξητική, γεννητική. φυτικά δὲ καλοῦνται, διότι αὗται μόναι ἐν τοῖς φυτοῖς ὄρῳνται. ἐσμέν οὖν καὶ ἄνθρωποι καὶ ζῶα καὶ ἔμψυχα. καὶ ὡς μὲν ἄνθρωποι τὰς λογικὰς δυνάμεις ἔχομεν, ὡς δὲ ζῶα τὰς ἀλόγους, ὡς δὲ ἔμψυχα τὰς φυτικάς. ἔμψυχα γὰρ λέγομεν καὶ τὰ φυτά· ἐμψύχων γὰρ τὸ τρέφεσθαι καὶ αὔξεσθαι καὶ γεννᾶν ὅμοια ἑαυτοῖς. λέγονται δὲ αὐτὰ καὶ ζῆν καὶ τεθνάναι· ἡ δὲ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος παρουσίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ γίνεται ψυχῆς. ὅσα μὲν οὖν ἔχουσι τὰς κρείττους ζωάς, ἐξ ἀνάγκης καὶ τὰς καταδεεστέρας ἔχουσιν· οὐκέτι δὲ καὶ ἀνάπαλιν. οὐ γὰρ δυνατὸν τὰς λογικὰς ἔχειν δυνάμεις, μὴ πρότερον ἐσχηκότας τὰς καταδεεστέρας. ἀμέλει καὶ τῶν αἰσθήσεων οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος τὸν μὴ μετασχόντα τῆς χείρονος. ὅσα γοῦν μετέχει ὄψεως, ταῦτα καὶ ἀκοῆς καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ ὅσα ἀκοῆς, ταῦτα καὶ ὁσφρήσεως καὶ γεύσεως καὶ ἀφῆς. οὐχ ὅσα δὲ ὁσφρήσεως καὶ γεύσεως καὶ ἀφῆς, πάντως καὶ ὄψεως· ὥσπερ ὁ ἀσπάλαξ· οὐδ' ὅσα ἀφῆς, ταῦτα καὶ τῶν ἄλλων· οἷον οἱ σπόγγοι ἀφῆς μετέχουσιν, οὐδεμιᾶς δὲ τῶν αἰσθήσεων ἄλλης. ὥστε οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος τὸν μὴ τῆς ἐλάττονος μετασχόντα. τοῦτο δὲ οὐχ ὅτι δέονται τῶν χειρόνων αἱ κρείττους, ἵνα ὑποστῶσιν· ἀλλὰ τούναντίον τὸ σῶμα οὐ δύναται μετασχεῖν τῶν κρειπτόνων, μὴ πρότερον μεταλαβὼν τῶν καταδεεστέρων.

[Φύτλη:] γενέα, φυλή.

[Χαβρίας:] ὄνομα κύριον.

[Χαγάνος:] οὗτος ἦν ...

[Χαγάνος:] ὁ δὲ Χαγάνος τοὺς ὄρκους ταῖς φέρειν ἐδίδου ἀθρόον τε τὴν πολέμῳ φίλην ἀράμενος σάλπιγγα τὰς δυνάμεις ἠθροίζε.

[Χαῖα:] ἀντὶ τοῦ ἀγαθῆ. παρὰ τὸ κεχηνέναι. Ἀριστοφάνης· χαῖα , μὲν ἐστὶ, Κορινθία δέ. τουτέστι πόρνη. ἐπεὶ ἡ Κόρινθος ἐπληθύνετο πόρναις.

[Χάλαζα:] νέφος πεπηγὸς καὶ ὑπὸ πνεύματος διρρυφθὲν καὶ κατενεχθέν. χιών δὲ ὑγρόν, ἐκ νέφους πεπηγός. **[Χάλαζαι·]** δ' εἰσὶ πῆξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους ὑγρότητος ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ' ἑλαττον δὲ χιών, ἐπ' ἑλαττον δὲ χάλαζα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω ἐπ' ἑλαττον μὲν πάχνη, ἐπὶ πλεόν δὲ κρύσταλλος. ὁ δὲ νιφετὸς οὐκ ἔστι πῆξις, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ ἀλλοίαν χροάν ἢ ποιότης αὐτοῦ. Ἀριστοφάνης· οὐκ ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, ὧ πόνηρ' Εὐριπίδῃ. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν σφοδρῶν λόγων.

[Χαλαζᾶ:] ἦτοι χαλαρός ἐστι. τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζᾶ. νόσημα δὲ ἐστὶ τοῦτο τῶν θρεμμάτων, ὅπερ ζώντων μὲν λανθάνει, ἀποθανόντων δὲ καὶ τεμνομένων φανερόν γίνεται. ταῖς σαρκὶ δὲ αὐτῶν

ἀναμέμικται καὶ ἐμπέφυκεν ἡ χάλαζα. εἰώθασι δὲ οἱ μάγειροι πασσάλῳ τὰ τῶν χοίρων ἀνοίγειν στόματα μετὰ τὴν σφαγὴν καὶ κατανοεῖν, εἰ χαλαζῶσι. χάλαζα δὲ ἐστὶ πάθος πᾶν χοίρων.

[Χαλαρά:] χαῦνα. χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν ὑποδήματα. καὶ χαλαρὸν ἦν αὐτῷ καὶ θῆλυ τὸ σπλάγχχνον πρὸς τοὺς δεομένους, εἶπερ τινὶ τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων.

[Χαλάσαι:] ἐκλυθῆναι, χαυνωθῆναι. ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ ἐμπύπτον χαλάσαι μὲν τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς, μαλάξαι δὲ τῶν τόξων τὰ κέρατα, ἀφελέσθαι δὲ τὸ βίαιον καὶ τὸ ἐπίσκοπον τῆς τοξείας.

[Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν:] ἄγκυρα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν, ἡ ἀσφάλεια. ὡς Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρᾳ καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ. ἱερὰ δὲ ἡ μεγάλη, ἡ ἀγαθή. Διόδωρος· τοῦ δὲ βασιλέως χαλῶντος καὶ παραλυομένου πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπιτρέπει αὐτῷ πράττειν ὃ βούλεται.

[Χαλαστραῖον:] νίτρον. ἀπὸ Χαλάστρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης.

[Χαλβάνη:] ἀλοιφή τις ἐνεργητικὴ πρὸς ἵππους.

[Χαλδαῖκοις ἐπιτηδεύμασι·] διαπορουμένῳ γοῦν τῷ Πρόκλῳ περὶ τῶν Ἰσιδώρου μιμήσεων τῶν ὀρνέων καὶ τῶν φωνῶν τῶν ἀπηχημάτων ἐνίας ἐν τοῖς Χαλδαῖκοις ἐπιτηδεύμασιν, αὐτὸς ὑπεδείκνυε τὴν ὁδὸν τῆς μιμήσεως ἄλλων τε καὶ στρουθῶν τῶν μικρῶν τούτων καὶ κατοικιδίων τῆς πτήσεως, οἷα ψοφοῦσι ταῖς πτέρυξιν ἐγειρόμενα πρὸς τὸ πετᾶσθαι.

[Χαλδαῖοι:] ὄνομα ἔθνους, περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἠκριβωμένοι.

[Χαλδίνη:] ὄνομα πόλεως.

[Χαλαίστρα:] πόλις.

[Χαλεπὰ τὰ καλὰ:] Πιττακὸν ἀποτιθέμενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς θαυμάζοντας εἰπεῖν, χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. Σόλωνα δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγνόντα φάναι, χαλεπὰ τὰ καλὰ. διὸ καὶ ἐκάτερα παροιμιασθῆναι. **[Χαλεπὰ τὰ καλὰ·]** φασὶ Περίανδρον τὸν Κορίνθιον καταρχὰς μὲν εἶναι δημοτικόν, ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλόντα, τυραννικὸν γενέσθαι. ὅθεν ἡ παροιμία. οἱ δὲ τὸ χαλεπὰ ἀντὶ τοῦ ἀδύνατα τιθέασιν· ὡς μηδὲ ἐκείνου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.

[Χαλεπαίνει·] δοτικῇ. ἀγανακτεῖ, ὀργίζεται. ἔπεσον πλείονες τῶν Ῥωμαίων, καὶ Τραϊανὸς ἐχάλεπαινε τοῖς πεπονημένοις. καὶ αὖθις· διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν πρότερον οὐ χαλεπῶς γνωρίσας τὸν ἄνθρωπον. ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς, καὶ αὖθις· ἐπὶ τοσόνδε χαλεπήναντος τοῖς φύλαξιν, ὥστε καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτεμεῖν. καὶ αὖθις· ὡς δὲ ἐπεφοίτα ἡ τοῦ ὀνείρου ὄψις ἐς πάντας, χαλεπαίνουσιν ὁ δῆμος. οἱ Τύριοι.

[Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν:] τὸ ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου χόριον καλεῖται. οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου καὶ τοῖς ἐμβρύοις ἐπιβουλεύουσι, διὰ τὸ λίχνον.

[Χαλεπώτατον·] φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ Τοπικῶν· χαλεπώτατον τὸ ἀντιστρέφειν τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνομασίαν. χαλεπώτατον λέγοι ἄν, ὅτι μὴ ἀπλοῦν μηδὲ πρόχειρον, ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων.

[Χαλεπωτάτους λόγους:] κλέψαι δυναμένους. Κάνδιδος· ἐκλεξάμενος τοὺς χαλεπωτέρους καὶ σφίσι τὰ δημόσια νείμας ἔπεισεν ἐξ ἐκείνου καὶ τοῖς τῶν ἐπαρχιῶν ἄρχουσιν ὑπέικειν.

[Χαλίκρητος ποτός:] ὁ χαλῶν τὰς φρένας. ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ χ, ἵν' ἦ, ἄλις ἄκρατον ἔχων· τουτέστιν οἶνον. καὶ **[Χαλικρήτω,]** μὴ κεκραμένω. ἐν Ἐπιγράμμασι· κεῖτο χαλικρήτω νάματι βριθομένη.

[Χαλίμα:] ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης, ἢ μανίας.

[Χαλινός:] τὸ ἡνίον.

[Χαλινῶ·] αἰτιατικῇ.

[Χάλιξ:] μικρὸν λιθίδιον.

[Χάλις:] εἶδος οἴνου. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ χάλει.

[Χαλίσεια. Χαλίφρονος:] τοῦ ἀνοήτου.

[Χάλκεος:] ἰσχυρός, στερεός. καὶ **[Χαλκέω κεράμω·]** Ὅμηρος· χαλκέω δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας. ἤγουν δεσμῷ ἰσχυρῷ καὶ δυσλύτῳ. ἡ πόλις καλεῖται Χαλκὸς κέραμος. ὅτι Δίδυμος ὁ γραμματικὸς Χαλκέντερος ἐκλήθη διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν· φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραπέναι ὑπὲρ τὰ τρισχίλια πεντακόσια βιβλία.

[Χαλκεῶνα:] τὸ χαλκεῖον.

[Χαλκεύω·] αἰτιατικῇ.

[Χαλκεύς:] πᾶς ὁ χαλκεύων τι, καὶ χρυσοχόος.

[Χαλκευτής.] Πιερικὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὺν ὕμνων χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἤδε κόνις.

[Χαλκεῖα:] ἐορτὴ Ἀθήνησιν, ἃ τινες Ἀθήναια καλοῦσιν, οἱ δὲ Πάνδημον· διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι.

[Χαλκεῖα:] ἐορτὴ ἀρχαία καὶ δημόδης πάλαι, ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τῶν τεχνιτῶν, ὅτι ὁ Ἥφαιστος ἐν τῇ Ἀττικῇ χαλκὸν εἰργάσατο. ἔστι δὲ ἔνη καὶ νέα τοῦ Πυανειπιδῶνος· ἐν ἧ καὶ ἱέρειαι μετὰ τῶν ἀρρηφόρων τὸν πέπλον διάζονται.

[Χαλκεῖα:] ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀγομένη Πυανειπιδῶνος ἔνη καὶ νέα, χειρώναξὶ κοινή, μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος. Φανόδημος δὲ φησιν οὐκ Ἀθηνᾶ ἄγεσθαι τὴν ἐορτήν, ἀλλ' Ἥφαιστον.

[Χαλκεῖον:] ἐν ᾧ χαλκεύουσιν. **[Χαλκεῖον]** δὲ **[Δωδωναῖον]**, διαφορεῖται.

[Χαλκηδόνιοι:] ἀπὸ Χαλκηδόνης πόλεως.

[Χαλκήβατος. Χαλκήρεα. Χαλκιδεύς:] ὄνομα κύριον.

[Χαλκιδίζειν] καὶ **[Χαλκιδεύεσθαι:]** ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων. καὶ φικιδίζειν, ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν· ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς οἱ ἀρρένων ἔρωτες ἥσκηντο. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τὸ ῥωτακίζειν· ἐπεὶ αὐτοὶ τε καὶ Ἑρετριεῖς δοκοῦσι τῷ ρ κατακορεστέως χρῆσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ σ τιθέντες.

[Χαλκιδικὸν δῖωγμα:] τοῖς Θεσμοφόροις Ἀθήνησιν τι νόμιμον ἐν πολέμῳ γυναικῶν εὐξαμένων διωχθῆναι τοὺς πολεμίους, καὶ συνέβη φυγεῖν εἰς Χαλκίδα· ὥς καὶ Σῆμος.

[Χαλκιδίτις:] παρὰ Ἰωσήφῳ ἡ πόρνη. ἀπὸ τῆς εὐτελείας τοῦ διδομένου νομίσματος.

[Χαλκίς:] εἶδος ὀρνέου· ἡ γλαῦξ.

[Χαλκίοικος:] ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ. ἢ ὅτι χαλκοῦν εἶχεν οἶκον· ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι· ἢ διὰ τὸ τοὺς Χαλκιδεῖς τοὺς ἐξ Εὐβοίας φυγάδας αὐτὸν κτίσαι.

[Χαλκίοισι] τοῖς πονηροῖς χρώμεθα, χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι· χαλκία ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ σχήματι, χαλκοσκευῇ. λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὸ κακὸν νόμισμα, τὸ χρυσοῦν. λέγεται δὲ καὶ τὸ χαλκοῦν· ἐπὶ γὰρ Καλλίνου νόμισμα χαλκοῦν ἐκόπη. λέγει δέ, ὅτι τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἡ πόλις εἰς τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα· ὥσπερ γὰρ τῷ παλαιῷ νομίσματι οὐ χρώμεθα, καλῶ ὄντι, ἀλλὰ τῷ καινῷ, κακῶ ὄντι, οὕτω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις οὐ χρώμεθα, καλοῖς οὖσι, τοῖς δὲ νῦν στρατιώταις κακοῖς οὖσι συγχρώμεθα.

[Χαλκοβαρεῖα.] τῷ χαλκῷ βαρουμένη. ἀντὶ τοῦ στερεά.

[Χαλκοβατές:] στερεόν.

[Χαλκοκορυστής:] χαλκῷ καθωπλισμένος.

[Χαλκοκρότων:] χαλκοπόδων. τουτέστι τὰς ὀπλὰς ἰσχυρὰς ἐχόντων· συμβαίνει γὰρ ἡχεῖν τὴν γῆν καὶ κτυπεῖν, ἐπικρουομένην τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων.

[Χαλκολίβανον:] εἶδος ἡλέκτρου, τιμιώτερον χρυσοῦ. ἔστι δὲ τὸ ἡλεκτρον ἀλλότυπον χρυσίον, μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθείᾳ. ὁποίας ἐστὶ συνθέσεως καὶ ἡ ἀγία τράπεζα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

[Χαλκόπους Ἑριννύς:] ἡ στερεὰ καὶ ἀκοπίατος ἐν τῷ ἐπιέναι κατὰ τῶν φονέων.

[Χαλκοτύπους:] τὰς ἐκ σιδήρου πληγὰς γινομένας. χαλκοτυπίαις ἀδραῖς σου τὸ σῶμα.

[Χαλκοῦς:] λεπτῶν ζ'. καὶ ζῆτει ἐν τῷ τάλαντον.

[Χαλκῷ:] σιδήρῳ. ὅτι χαλκῇ αὐτὴ ἡ ὕλη. χαλκοῦς δὲ ἀνδριάς, τὸ μετουσιαστικόν. καὶ τὸ θηλυκὸν ἡ χαλκῇ, ὡς χρυσοῦς καὶ χρυσός.

[Χαλκῶδων. Χαλμήδη. Χάλος:] ποταμός, οὗ τὸ εὖρος πλέθρου, πλήρης ἰχθύων μεγάλων καὶ πρᾶέων.

[Χαλύβοις:] ἔθνος Σκυθίας, ἔνθεν ὁ σίδηρος τίκεται. καὶ Λυκόφρων· Χαλυδικῶ κνώδοντι συντεθραυσμένῳ. καὶ **[Χάλυψ,]** ὁ σίδηρος. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηφάγον.

[Χαλυβώνιος οἶνος. Χὰμ σκηνώματα:] ἡ Αἴγυπτος. ἐπειδὴ τοῦ Χὰμ ὁ Μεσρέμ, Μεσρέμ δὲ ἡ Αἴγυπτος. ὅπερ λέγεται σήμερον Μέσερ.

[Χαμάδης:] χαμαί, εἰς γῆν. καὶ **[Χαμᾶζε,]** χαμαί.

[Χαμαί:] ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ παροιμία· **[Χαμαὶ ἀντλεῖν,]** ἐν ἴσῳ τῷ οὐδὲν ἐργάζεσθαι. οἶον καὶ τὸ πλίνθον πλύνειν. ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων λέγεται.

[Χαμαιευνάδες:] χαμαὶ κοιμώμεναι. καὶ **[Χαμαιεύνης,]** ὁμοίως.

[Χαμαιεύρετος.] χαμαιεύρετόν με εὔρε καὶ ἀνεθρέψατο.

[Χαμαιζήλοι:] ταπεινοί· ἢ δίφριοι κοιλώδεις. τροχῶν αὐτοῖς κάτωθεν ὑποστρεφομένων χαμαιζήλων.

[Χαμαιζυμήτης ἄρτος. Χαμαιλέων.] ζῶον, εἰς πάντα τὴν χροιάν μετατρέπων πλὴν λευκοῦ.

[Χαμαίλεον:] εἶδος βοτάνης. καὶ [Χαμαίμηλον,] εἶδος βοτάνης.

[Χαμαιπέτεια.] καὶ [Χαμαιπετής,] χαμαὶ ἐρριμμένος.

[Χαμαιρρεπές:] χαμαὶ ῥέπον.

[Χαμαιτυπεῖον:] πορνεῖον. καὶ [Χαμαιτύπη,] ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαμαὶ κειμένην ὀχεύεσθαι.

[Χαμεταιρίς. Χαμεύνης:] ὁ χαμαὶ εὐναζόμενος. καὶ θηλυκὸν [Χαμεύνη,] ταπεινὴ κλίνη. Ἀριστοφάνης· οὐδ' ἂν χαμεύνη πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.

[Χαμίτις:] ὄνομα ἀμπέλου.

[Χαμόθεν:] ἀπὸ τῆς γῆς.

[Χαμός:] θεὸς ἦν Τυρίων ἢ Ἀμμανιτῶν, ὥσπερ ἡ Ἀστάρτη θεὸς Σιδωνίων, οἷς ἐλάτρευσε Σολομῶν.

[Χαναάν:] ὄνομα κύριον. καὶ ἐξ αὐτοῦ Χαναναῖοι. ὅτι Μωϋσῆς μ' ἔτη συμφιλοσοφήσας τῷ λαῷ τελευτᾷ, διάδοχον καταλιπὼν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ· ὅστις κατώκισε τὸν Ἰσραὴλ ἐν γῇ, ἣ ἐπηγγείλατο κύριος τῷ Ἀβραάμ· ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου κυκλουμένη διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς· ἐκβαλὼν πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ δυνάστας τῶν ἐθνῶν· οἵτινες ὑπ' αὐτοῦ διωκόμενοι διὰ τῆς παραλίου Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης κατέφυγον εἰς τὴν τῶν Ἀφρων χώραν, τῶν Αἰγυπτίων μὴ προσδεξαμένων αὐτούς, διὰ τὴν μνήμην τὴν προτέραν, ἣν ἔπαθον δι' αὐτούς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ καταποντισθέντες θαλάσση· καὶ προσφυγόντες τοῖς Ἀφροῖς, τὴν ἔρημον αὐτῶν ὥκησαν χώραν, ἀναδεξάμενοι τὸ σχῆμα καὶ τὰ ἥθη, καὶ ἐν πλαξὶ λιθίναις ἀναγραψάμενοι τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀπὸ τῆς Χαναναίων γῆς ὥκησαν τὴν Ἀφρικὴν. καὶ εἰσὶ μέχρι νῦν αἱ τοιαῦται πλάκες ἐν τῇ Νουμιδίᾳ, περιέχουσιν οὕτως· ἡμεῖς ἐσμὲν Χαναναῖοι, οὓς ἐδίωξεν Ἰησοῦς ὁ ληστής. καὶ θηλυκὸν [Χα ναναία.] καὶ [Χανανῖτις γῆ. Χανδόν:] ἀθρόως, ἀπίστως, ἀπλήστως, χωρητικῶς. πίνειν χανδόν. ὁ δὲ Εὐτρόπιος καιροῦ καὶ τύχης ἀμέτρως τε καὶ χανδὸν ἀρυόμενος καὶ κατεμφορούμενος καὶ πολυπραγμονῶν, ὥστε οὐκ ἔλαθε πατὴρ παῖδα μισῶν ἢ ἀνὴρ γυναῖκα ἢ μήτηρ τέκνον· ἀλλ' ἐξηκοντίζετο ἅπαντας πρὸς τὴν ἐκείνου γνώμην.

[Χάνοι:] διασταίη.

[Χάονες:] ἔθνος Ἠπειρωτικόν. Ἀριστοφάνης· ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσιν. ἐπειδὴ καὶ εἰς μαλακίαν διεβάλλετο ὁ Γέρης. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· τὸν Παφλαγὸνα λαθεῖν οὐχ οἷόν τε. ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'· ἔχει γὰρ τὸ σκέλος τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐν Χάοσι δὲ παρὰ τὸ κεχηνέναι. Θράκης δὲ ἔθνος οἱ Χάονες.

[Χάος:] καὶ ὁ ἀήρ, παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὅρνισι· διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους τῶν μηρίων τὴν κνίσσαν οὐ διαφρήσετε. καὶ [Χάους ἀρχαιότερος καὶ Κρονίων,] ἐπὶ τῶν πάντων, παλαιῶν. καὶ Ἴβυκος· ποτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει. καὶ αὖθις· ὁ δὲ φλυαρεῖ καὶ μάτην ἡμῶν λῆρον καταχεῖ, τοῦ χάους ἀρχαιότερον καὶ Κρονίων ἀπόζοντα.

[Χάος:] Ἀριστοφάνης· Χάος ἦν καὶ Νυξ Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος εὐρύς· γῆ δ' οὐδ' ἀήρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροις κόλποις τίκτει πρῶτιστον ὑπηνέμιον Νυξ ἢ μελανόπτερος ὥν· ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστ' Ἐρως ὁ ποθεινός, στίλβων νῶτον περυγαῖν χρυσαῖν, εἰκῶς ἀνεμώκεσι δίναις. οὗτος δὲ Χάει πετρόεντι μιχθεὶς νυχίῳ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς φῶς. πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος

ἀθανάτων, πρὶν Ἐρως συνέμιξεν ἅπαντα· ξυμμιγνυμένων ἐτέρων ἐτέροις, ἐγένετο Οὐρανὸς Ὠκεανὸς τε καὶ Γῆ, πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον.

[Χαρά:] ἡδονή, εὐφροσύνη, τέρψις. τινές φασι κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταῦτὸν σημαίνονμενον εἶναι. Πρόδικος δὲ ἐπειράτο ἐκάστῳ τῶν ὀνομάτων τούτων ἰδίον τι σημαίνονμενον ὑποτάσσειν, ὥσπερ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς, χαρὰν μὲν λέγοντες εὐλογον ἔπαρσιν, ἡδονὴν δὲ ἔπαρσιν ἄλογον, τέρψιν δὲ τὴν διὰ θεωρίας ἡδονήν, εὐφροσύνην δὲ τὴν διὰ λόγων ἡδονήν· νομοθετούντων δὲ ἐστὶ τοῦτο. τὸ μὲν γὰρ εἶπεῖν ἡδονὴν χαρὰν οὐχ ἀμάρτημα, ὥσπερ οὐδὲ τὸ τὴν μονάδα ἀδιαίρετον· οὐδὲ γὰρ τὸ τὴν χαρὰν χαρὰν εἶπεῖν ἢ τὴν μονάδα μονάδα· τὸ δὲ συμβεβηκέναι θάτερον θατέρῳ λέγειν ἄτοπὸν τε καὶ ψεῦδος.

[Χαράδρα:] διώρυξ πηλοῦ μεστή, ὄλεθρον, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα. Ἀριστοφάνης· φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὀππότε μιν κνημούς τε κατὰ λασίους τε χαράδρας ἐξ ὀρέων ποταμοῦ φράσσαςτ' ἐπ' ἡϊόνων.

[Χαράδραι:] αἱ διαιρέσεις, καὶ τὰ σχίσματα, καὶ χειμάρροι γῆς.

[Χαραδραῖος λέων:] ὁ παρὰ ταῖς χαράδραις. εἰ μὴ τὸν Θεσπιακὸν λέγει, ὃν πρῶτον ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς ἐν Θεσπιάϊς. Χαράδρα δὲ καλεῖται ὁ τόπος ἐκεῖνος.

[Χαραδρεῶνος. Χαραδριός:] ὄρνεον, εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἰκτεριῶντες ῥῆον ἀπαλλάττονται. ὅθεν καὶ κρύπτουσιν αὐτοὺς οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες. καὶ μὴν καλύπτει· μὲν χαραδριὸν περνᾷς; οὕτως Ἰππώναξ. καὶ παροιμία ἐντεῦθεν·

[Χαραδριὸν μιμούμενος,] ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων. οὕτως Εὐφρόνιος. ἐπεὶ γὰρ τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ ὁ χαραδριὸς ὀφθείς, καὶ τοῦτον οἱ περνῶντες κρύπτουσιν, ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠνήσασθαι τις ἰαθῇ περιέργως. ἐστὶ δὲ εἶδος ὀρνέου, μεταβαλλόμενον εἰς τὰ προκείμενα. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ὀρνέου ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῆς χαράδρας βαρύνεται. ἐπεὶ καὶ αἱ χαράδραι τρόπον τινὰ διὰ τῶν ρευμάτων μελωδίαν ποιοῦσι. χαραδριὸν οὖν μιμούμενος, ἀντὶ τοῦ ἀποκρυπτόμενος. οἱ δὲ φασιν οὐ τοὺς ἰδόντας τὸν χαραδριόν, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας ἀπαλλάσσεσθαι τῆς νόσου.

[Χαραδρουῖται:] ὀρύσσεται, κοιλαίνεται.

[Χάρακα:] χαράκωμα, περίφραγμα.

[Χαράκωμα:] ὁ περιβάλλοντό τινες στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ. ὡς Δημοσθένης. καὶ Μένανδρος· πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες τὸν χάρακα τὰς κώμας ἐπόρθουν.

[Χαρακτῆρες] λόγων φραστικῶν ὑψηλός, ἰσχνός, μέσος. ὁ δὲ Θουκυδίδης τὸν ὑψηλὸν ἐζήλωσεν, ὡς πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ φύσει.

[Χάραξ,] Περγαμηνός, ἱερεὺς καὶ φιλόσοφος· ὡς εὖρον ἐν ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον· εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἄκρης, ἔνθα ποτὲ πτολέμιζεν Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ Τήλεφος, Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων. ἐστὶ δὲ τῶν μετὰ Αὐγούστου πολλῶ νεώτερος. μέμνηται γοῦν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν βιβλίων Αὐγούστου, ὡς πάλαι γενομένου καίσαρος, καὶ ἐν τῷ ἐβδόμῳ Νέρωνος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων. ἔγραψεν Ἑλληνικῶν τε καὶ ... ἱστοριῶν βιβλία μ'.

[Χάραξ:] ἀρσενικῶς τὸ στρατόπεδον. ὅτι οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχη πλείστας ἐκφύσεις καὶ μεγάλας πέριξ τοῦ πρέμνου· παρὰ δὲ Ῥωμαίοις δύο κεραίας ἢ τρεῖς ἔχουσιν

οἱ χάρακες. Δημόστρατος Δημοποίητα· οἱ μὲν προσέφερον τὸν χάρακα πρὸς τὴν ἄκραν. θηλυκῶς δέ, ὁ τῆς ἀμπέλου. ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

[Χάραξ τὴν ἄμπελον:] ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον πάθῃ.

[Χάραξιν:] ὀξέσι ξύλοις, ἢ καλάμοις, ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς.

[Χάραξος:] ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός.

[Χάρεια. Χάρητος ὑποσχέσεις:] Χάρης στρατηγὸς Ἀθηναίων εὐχερὴς τε καὶ ἐτοιμότητος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις λέγεται γεγονέναι. ὅθεν ἡ παροιμία τάττεται ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων.

[Χαρίδημος:] ὄνομα κύριον.

[Χάριεν:] οἱ Ἄττικοι πρὸ δύο ἀναπέμπουσι, τὸ δὲ πρὸ μιᾶς κοινόν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· εἴ τί γ' ἔνεστι λαμπρὸν καὶ καλὸν ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίνεται.

[Χάριεν:] προπαροξυτόνως ἀντὶ τοῦ χαριέντως. χαριέν δὲ παροξυτόνως ἐπὶ τοῦ ἐπιχαροῦς. καὶ **[Χαριέντως.]**

[Χαριεντίζεις καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύῃ.] Δαμάσκιος· κινδυνεύομεν εἰς αὐτὰ ἐμπεπτωκέναι τὰ τῶν χαριέντων σκώμματα.

[Χαριεντιζόμενοι:] εὐτραπελευόμενοι, σκώπτοντες. ὥς Ἀριστοφάνης.

[Χαριεργός:] ἡ κεχαριτωμένα ἐργαζομένη. ἃ δὲ χαριεργᾷ Ἀθάνῃ ἐκ τέχνας θήκατο παυόμενος.

[Χαριεστέρους:] ἐνδοξοτέρους, εὐπρεπεστέρους. Εὐνάπιος· ὁ δὲ Προκόπιος τοὺς χαριεστέρους ἀναλαβὼν ἐπὶ τὸν βασιλέα Οὐάλεντα διὰ Φρυγίας συνήπτετο.

[Χαριέττων:] ὄνομα κύριον.

[Χαρίζεσθαι:] κοινῶς μὲν ὥς οἱ πολλοί, ιδίως δὲ ἐπὶ ἀφροδισίων, ἢ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι. εἴτε σοι δεῖ χαρίζεσθαι. καὶ πάλιν· ἵνα σοι χαρίσωμαι. καὶ **[Χαριζόμενοι,]** χάριν τιθέμενοι. οἱ δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, ἀχαρίστῳ νοσήματι τῷ θυμῷ χαριζόμενοι.

[Χαρίζομαι·] δοτικῇ.

[Χαρίκλεια:] ὄνομα κύριον.

[Χαρικλῆς:] εἷς τῶν λ'.

[Χάριν:] τέρψιν.

[Χαρινάδης:] ὄνομα κύριον. οὗτος νωθὴς ἦν. καὶ παροιμία· κρείττων ἐστὶ σου Χαρινάδης βαδίζειν. ἐπὶ τῶν βραδυνόντων ἐν τῇ πορείᾳ.

[Χαριξένη:] εὐήθης καὶ μωρὰ ἡ Χαριξένη, ἑταίρα. Ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ τὰπὶ Χαριξένης τάδε γ' ἐστί.

[Χαρίωνος:] ὄνομα κύριον.

[Χάρις·] χάρις χάριν γὰρ ἐστὶν ἡ τίκτουσ' αἰεί. τουτέστιν ἡ φύουσα τὴν χάριν χάρις ἐστὶ προϋπάρξασα.

[Χαρίσασθαι:] ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι. ὀλίγοις χαρίσασθαι. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεῦσι.

[Χάρισι καὶ Ἀφροδίτῃ ξύντροφος ἢ διαλλαγή:] τουτέστιν ἡ εἰρήνη. διότι οἱ γάμοι καὶ αἱ ἐορταὶ ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται.

[Χαρίσιον:] χαριστήριον. ταῦτα ἀναγεγράφω μοι, χαρίσια ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι. καὶ

[Χαρίσιου,] πλακοῦντος εἶδος. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι· πέμψω παλλακαῖς ἐσπέρας χαρισίους.

[Χαριστίωνος:] ὄνομα κύριον.

[Χάριτας:] τιμὰς, εὐεργεσίας. ὁ δὲ στέλλει Θεόδωρον, ὁμολογήσοντα χάριτας, ἀνθ' ὧν τὸν μέγιστον Ῥωμαίων πρεσβευτὴν ἐτίμησεν ἐς τὰ μάλιστα. καὶ παροιμία· **[Αἱ Χάριτες γυμναί·]** ἥτοι ὅτι δεῖ ἀφελῶς καὶ ἀφανέρως χαρίζεσθαι· ἢ ὅτι αἱ Χάριτες τὸν ἑαυτῶν κόσμον ἀφήρηνται. τρεῖς δὲ αἱ Χάριτες, Πειθώ, Ἀγλαΐα καὶ Εὐφρόνη.

[Χάριτας] γυμνὰς ἱστοροῦσι, διότι δωρεὰν δεῖ χάριτας τίθεσθαι.

[Χαριτένης:] ὄνομα κύριον.

[Χαριτία:] ἡ χαρμονή.

[Χαρίτων θρύμμα:] καλλώπισμα.

[Χαρίτων καὶ Μελάνιππος·] ζήτει ἐν τῷ Ἀντέρως.

[Χαρίτων:] ὄνομα κύριον.

[Χάρμα:] χαρά, ἡδονή. Πολύβιος· τὸν δὲ ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλαβε φρένας.

[Χάρμη:] μάχη.

[Χάρμος·] ὅτι Χάρμος ὁ Συρακούσιος εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δεῖπνοις παρατιθεμένων στιχίδια καὶ παροιμίας ἔλεγε. Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς Δειπνολογίαν καλεῖ τὸ ποίημα, ἄλλοι Ὀψολογίαν, Χρύσιππος Γαστρονομίαν, ἄλλοι Ἑδυπάθειαν.

[Χαροπός:] περιχαρής, εὐόφθαλμος.

[Χάροψ:] Χάροπος κλίνεται.

[Χάρων:] ὁ θάνατος. καὶ πορθμευτικαὶ παρὰ Χάρωνος πεύσεις καὶ κηρύγματα· τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν (πόνων) καὶ πραγμάτων; τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον; χωρίον διατετύπωκεν ἐν ἄδου οὕτω λεγόμενον· ὥς καὶ τὸν Αὐαίνου λίθον. τίς εἰς ὄνου πόκας; οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον· οὐδὲ γὰρ τοῦ ὄνου πόκαι χρησιμεύουσι. λέγεται δὲ καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων, ἐν ᾧ τρόπῳ φαρμὰν χύτταν ποικίλλεις· ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ἄδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνεπλάσατο ποιητικῶς.

[Χάρων,] Λαμψακηνός, υἱὸς Πυθοκλέους, γενόμενος κατὰ τὸν πρῶτον Δαρεῖον, οἱ Ὀλυμπιάδι· μᾶλλον δὲ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν, κατὰ τὴν οὐκ Ὀλυμπιάδα· ἱστορικός. ἔγραψεν Αἰθιοπικά, Περσικά ἐν βιβλίοις β', Ἑλληνικά ἐν βιβλίοις δ', Περὶ Λαμψάκου β', Λιβυκά, ὧρους Λαμψακηνῶν ἐν βιβλίοις δ', Πρυτάνεις ἢ ἄρχοντας τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων· ἔστι δὲ χρονικά· Κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις β', Κρητικά ἐν βιβλίοις γ'· λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Μίνως τεθέντας νόμους· Περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἑρακλέους στηλῶν.

[Χάρων,] Καρχηδόνιος, ἱστορικός. ἔγραψε Τυράννους ὅσοι ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ γεγόνασι, Βίους ἐνδόξων ἀνδρῶν ἐν βιβλίοις δ', Βίους γυναικῶν ὁμοίως ἐν τέσσαρσιν.

[Χάρων,] Ναυκρατίτης, ιστορικός. Ίερεϊς τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὰ ἐπὶ ἐκάστου πραχθέντα, Βασιλεῖς τοὺς ἐκ παλαιοῦ γεγονότας ἐν ἐκάστῳ ἔθνει καὶ ... Ναυκράτεως, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ Αἰγύπτου.

[Χαρώνδας:] ὄνομα κύριον.

[Χαρώνειος θύρα:] μία τοῦ νομοφυλακίου θύρα, δι' ἣς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· ὁ δὲ Χάρων σοὶ τὸ ξύμβολον δίδωσιν. ἀντὶ τοῦ μέλλεις ἀποθανεῖν.

[Χαρτά:] χαρᾶς ἄξια. σύμβολον φρονήσεως, τὸ διακριτικὸν τῶν χαρτῶν καὶ λυπηρῶν.

[Χαρτόν·] Σοφοκλῆς· χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προϋννέπω, χρόνῳ πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις.

[Χαρτοφυλάκιον:] τὰ παρὰ τὸ φυλάσσω ἅπαντα διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύνεται· οἷον χαρτοφυλάκιον, σκευοφυλάκιον καὶ τὰ τούτοις ὅμοια· πλὴν τοῦ σιτοφυλακεῖον καὶ νομοφυλακεῖον.

[Χάρυβδις:] ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τὰ Γάδαιρα καὶ πάλιν ῥαγδαιοτέρως ἐπαναστρέφουσα. εἴρηται δὲ πᾶν τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον κατάγον. Πρίσκος δὲ λέγει περὶ Χαρύβδεως· παραπλεύουσι δὲ τὴν Σικελίαν πρὸς τῇ Μεσσήνῃ κατὰ τὸν πορθμὸν τῆς Ἰταλίας, ἐν ᾧ περ ἡ Χάρυβδις, πνευμάτων ἐπιλαβόντων δυσᾶων, αὐτοῖς ἀνδράσι κατέδυσαν. ὅτι Χάρυβδις καὶ Σκύλλα, ἐν στενῷ τόπῳ κειμένη, ὑποδέχεται τὰ τοῦ ὠκεανοῦ ρεύματα καὶ τοὺς παραπλέοντας βυθίζει. ἐκεῖσε Ὀδυσσεὺς πάντας τοὺς ἐταίρους μετὰ τῶν πλοίων ἀποβαλὼν αὐτὸς μόνος περικαθίσας σανίδι ἐν τοῖς ρεύμασι τῆς θαλάσσης ἐφέρετο· τοῦτον γὰρ ἑωρακότες τινὲς Φοίνικες ἐν τοῖς ὕδασι πλέοντα, ἀναλαβόντες ἤγαγον ἐν Κρήτῃ πρὸς Ἰδομενέα γυμνόν. τοῦτον ἐξενοδόχησε τῇ ὥρᾳ τοῦ χειμῶνος καὶ ἀπέπεμψεν εἰς Φαιακίαν, τὴν νῦν λεγομένην Κέρκυραν· οἱ δὲ πέμπουσιν αὐτὸν σὺν δυσὶ ναυσὶ καὶ ἐταίροις.

[Χασσάμενος:] ἀναχωρήσας. Ὅμηρος· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη. τὰ ἐμπησσόμενα τῇ ἀσπίδι δόρατα ἀναχωροῦντες διετίνασσον, ἵνα σκεδασθῇ.

[Χασμᾶ:] μετεωροφρονεῖς, περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχεις. κα.

[Χασκάζεις·] Ἀριστοφάνης· σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην. καί.

[Χασμήση σύ. Χάσμασιν·] οἱ δὲ Πάρθοι τὰς κεφαλὰς τῶν θηρίων ἀρμόσαντες τοῖς κράνεσιν ἐχρῶντο τοῖς τῶν θηρίων χάσμασι.

[Χαυλιόδων:] κεχαλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας ἐξέχοντας. καὶ **[Ζῶα χαυλιόδοντα,]** τὰ φαίνοντα ἔξω τοὺς ὀδόντας, οἷον ἀσπάλαξ, ἐλέφας, καὶ εἴ τι ἄλλο.

[Χαῦνον:] ὑψηλόν· ἢ πλατὺ καὶ μέγα· τὰ γὰρ χαῦνα εἰς πλάτος ἀπλοῦται. Ἀριστοφάνης Ὅρνισιν· ἐκ τῶν μετεώρων χωρίων χαῦνόν τι πάνυ.

[Χαυνοπολίτας:] κεχαυνωμένους περὶ τὴν πολιτείαν, ἢ τὴν πόλιν.

[Χαύνωσιν:] τουτέστι λύσιν τῶν δικῶν. πῶς ἂν μάθοι πόθ' οὗτος ἀπόφευξιν δίκης ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν; κλῆσιν τουτέστιν, μαρτυρίαν, χαύνωσιν λύσιν τῶν δικῶν, ἀναπειστηρίαν οἷον ἀπάτην καὶ διακένῳ ῥήματι ἀναπείθουσιν τοὺς ἀκούοντας, παρὰ τὸ πείθειν τὴν δίκην.

[Χαυῶνας:] ἄρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κριθίνους· ἢ λάχανα ὀπτά.

[Χαῖός:] ἡ ῥάβδος.

[Χαιρέας:] ὄνομα κύριον.

[Χαιρέκακος. Χαιρέτω ληρῶν:] ἐρυθριάτω φλυαρῶν. καὶ **[Χαίρειν,]** οἰμώζειν, στενάζειν.

[Χαῖρε φίλον φῶς:] γυναῖκα βουλομένην ἀκολασταίνειν σβέσασαν τὴν λύχνον, φασὶ τοῦτο εἰπεῖν. οἱ δὲ αἰσχράν, ἄλλοι γραῦν.

[Χαιρεφῶν:] Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Σφήττιος, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής.

[Χαιρεφῶν:] τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκράτους ὁ Χαιρεφῶν. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ δοκεῖ σφάζεσθαι τῶν συγγραμμάτων. δοκεῖ γὰρ γενέσθαι πάνυ θερμὸς καὶ σφόδρα ἐχθρεῦσαι τὰδε λφῶ. καὶ φησι Ξενοφῶν τὸν Σωκράτην συνάγοντα αὐτοὺς λέγειν, ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἶη, εἰ μὴ συμφωνοῖεν, οὐδὲ χειρῶν οὐδὲ ποδῶν. δήμου δὲ ἦν ὁ Χαιρεφῶν Σφήττιος.

[Χαιρεφῶν:] ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν. καὶ παροιμία· οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος. ἅτε σοφία συντετηκώς. ὅθεν καὶ Νυκτερὶς ἐκαλεῖτο.

[Χαίρειν:] οἰμώζειν, στενάζειν.

[Χαίρειν:] τοῦτο ἐστὶ προσαγόρευσις ἀπαλλασσομένων ἢ καὶ προσερχομένων· ἐτίθετο δὲ κατ' ἀρχὰς τῶν ἐπιστολῶν. **[Χαίρειν,]** πρόσρημα. ὅψὲ ταῖς ἐπιστολαῖς προστεθῆναί τινες νομίζουσιν· ἀπλῶς δ' οὕτως ἀλλήλοις ἐπιστέλλειν, οἷον Ἄμασις Πολυκράτει τάδε λέγει. πρῶτον δὲ Κλέωνα φησὶν Εὐβουλος ὁ κωμικὸς οὕτως ἐπιστεῖλαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπὸ Σφακτηρίας, ἐφ' ᾧ καὶ ὑπερησθῆναι· ἀγνοῶν, ὅτι καὶ οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο καὶ προσηγόρευον οὕτως ἀλλήλους, οὐ μόνον τὸ πρῶτον ἐντυγχάνοντες, ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ διαλυόμενοι ἀπ' ἀλλήλων, ἀντὶ τοῦ ὑγιαίνειν καὶ ἐρρῶσθαι, χαίρειν διεκελεύοντο ἀλλήλοις.

[Χαίρειν·] ὥσπερ οἱ ὄρνιθες, ἃ μανθάνουσι παρὰ τῶν ἀνθρώπων. τὸ χαῖρε καὶ τὸ εὖ πράττοις καὶ τὸ Ζεὺς ἴλεως καὶ τὰ τοιαῦτα οἱ ὄρνιθες εὗχονται, οὔτε εἰδότες ὅ τι λέγουσιν, οὔτε διακείμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἐρρυθμισμένοι τὴν γλῶτταν.

[Χαίρειν:] ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπιστολαῖς προστιθέναι τὸ χαίρειν. οἱ δὲ λέγοντες Κλέωνα πρῶτον χρῆσασθαι τοῦτω, ψεύδονται.

[Χαίρειν, εὖ πράττειν, πολλὰ φρονεῖν:] προσρήματα. οἱ δὲ **[Χαίρειν,]** οἰμώζειν, στενάζειν.

[Χαίρειν:] οὕτως ἐπέγραφε Κλέων, ὁ δὲ Πλάτων εὖ πράττειν, ὁ δὲ Ἐπίκουρος εὖ διάγειν.

[Χαίρειν εἰπών:] ἀντὶ τοῦ καταλιπών. ὁ δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο, τῇ Μισσιανῇ χαίρειν εἰπών.

[Χαίρειν, ἦν τε βούλησθ', ἦν τε μή:] ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. **[Χαίρειν φράσαντες,]** ἀποταξάμενοι καταγνόντες. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστίν, ᾧ ἄνδρες δημόται, ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν.

[Χαιρηδόνος:] χαρᾶς. τῷ τόνῳ δὲ ὡς ἀλγηδόνος· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλγῶ ἀλγήσω μέλλοντος ἀλγηδών, ἀλγηδόνος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ χαίρῃσω χαιρηδών, χαιρηδόνος.

[Χαιρήμων,] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα· Τραυματίας, ὡς Ἀθήναιός φησιν, καὶ Οἶνεὺς καὶ Ἀλφεισίβοια καὶ Κένταυρος καὶ Διόνυσος καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Θυέστης καὶ Μινύαι. καὶ ἕτερος Χαιρήμων, γράψας Ἱερογλυφικά.

[Χαιριδεῖς:] ἀπὸ τοῦ Χαίριδος πεπαιδευμένοι. ἢ μελετῶντες. Χαῖρις δὲ αὐλητὴς Θηβαῖος ἄμουσος. οὕτω δὲ λέγουσιν Ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ Χαίριδος Χαιριδεῖς καὶ ἀπὸ τῆς περιστερᾶς περιστεριδεῖς. οὗτος

δὲ ἤϋλει ἐν ταῖς θυσίαις. ἦν δὲ κιθαρωδός. Ἀριστοφάνης· ἦν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ, πρόσσεισιν, αὐλήσων ἄκκλητος. καὶ παροιμία· **[Χαῖρις ἄδων ὄρθιον·]** ὄρθιος δὲ αὐλητικός νόμος, οὕτω καλούμενος οἶον εὐτονος καὶ ἀνάτασιν ἔχων. καὶ Ὅμηρος· ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε ὄρθι' Ἀχαιοῖσι.

[Χαῖρις·] κιθαρωδός. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγροῖς· φέρ' ἴδω, κιθαρωδός τίς κάκιστος ἐγένετο; Πεισουμελῆς μετὰ Μέλητος ἦν. ἔχ' ἀτρέμας. ἐγ' ὧδα. Χαῖρις ἐστὶ. καὶ ἕτερος, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει.

[Χαίρομαι·] ὅτι Δάτις ὁ Πέρσης ἐπιτηδεύόμενος ἐλληνίζειν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χαίρω χαίρομαι εἶπε. καὶ ἐστὶ Δατισμός.

[Χαίρω·] δοτικῇ. τὸ εὐφραίνομαι. καί, **[Χαίρω σε ἐληλυθότα·]** Ὡρωπικοὶ οὕτως λέγουσιν.

Εὐριπίδης Σισύφω· χαίρω γέ σε ὦ, βέλτιστε Ἀλκμήνης τέκος, τόν τε μιάρων ἐξολωλότα. καὶ

[Χαιρούμενος. Χαίρων·] Λακεδαιμόνιος, ὃς ἐπρέσβευσεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἄνθρωπος ἀγχίνους μὲν καὶ πρακτικός, νέος δὲ καὶ ταπεινὸς καὶ δημοτικῆς ἀγωγῆς τετευχώς. οὗτος ὁχλαγωγῶν καὶ κινήσας, ὃ μῆτις ἕτερος ἐθάρρει, ταχέως περιεποιήσατο φαντασίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀφελόμενος τὴν χώραν, ἣν οἱ τύραννοι συνεχώρησαν ταῖς ὑπολειφθείσαις τῶν τυράννων ἀδελφαῖς καὶ γυναιξὶ καὶ μητράσι καὶ τέκνοις, ταύτην διέδωκε τοῖς λεπτοῖς εἰκῇ καὶ ἀνίσως κατὰ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν. μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς κοινοῖς ὡς ἰδίους χρώμενος ἐξεδαπάνη τὰς προσόδους, οὐ νόμου στοχαζόμενος, οὐ κοινοῦ δόγματος, οὐκ ἄρ' ἁπλοῦς. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες κατεστάθησαν δοκιμαστήρες τῶν κοινῶν κατὰ τοὺς νόμους. ὁ δὲ Χαίρων θεωρῶν τὸ γινόμενον καὶ συνειδὼς αὐτῷ κακῶς κεχειρικότε τὰ τῆς πόλεως, τὸν ἐπιφανέστατον τῶν δοκιμαστήρων Ἀπολλωνίδην, ἀποπορευόμενον ἡμέρας ἐκ βαλανείου ἐξεκέντησε. τοῦ δὲ πλήθους ἀγανακτήσαντος ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὁ στρατηγὸς παραγενόμενος εἰς Λακεδαίμονα τὸν Χαίωνα παρήγαγεν εἰς κρίσιν ὑπὲρ τοῦ φόνου τοῦ κατὰ τὸν Ἀπολλωνίδην καὶ κατακρίνας ἐποίησε δέσμιον τοὺς τε λοιποὺς δοκιμαστήρας παρώξυνε πρὸς τὸ ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν τῶν δημοσίων ἀληθινήν, φροντίσαι δὲ καὶ περὶ τοῦ κομίσασθαι τὰς οὐσίας τοὺς τῶν φυγάδων ἀναγκαίους πάλιν, ἃς ὁ Χαίρων αὐτῶν ἀφείλετο βραχεῖ χρόνῳ πρότερον.

[Χαιρώνεια·] πόλις· καὶ **[Χαιρωνειάτης]** ὁ πολίτης· καὶ **[Χαιρωνεύς·]** Χαιρωνεύς.

[Χαιρωνικόν. Χαίρωνος·] ὄνομα κύριον.

[Χαῖται·] αἱ τρίχες, αἱ κόμαι.

[Χαιτήεις ἵππος·] ὁ χαίτην τρέφων.

[Χέδροπας·] ὄσπρια. καὶ ἐνικῶς χέδροψ, τὸ ὄσπριον. οὕτως Θουκυδίδης.

[Χεζητιῶν·] βουλόμενος χέσαι. Ἀριστοφάνης· εἴτε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν, οὐκ ἂν ἐξίδισεν εἰς θοιμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο κάποπαρδὼν κἀναπνεύσας, αὖθις κατέπτατο. ἀντὶ τοῦ ἀπεπάτησε. δοκεῖ ὁ Πατροκλείδης πολιτικός εἶναι καὶ λόγιος, ἄλλως δὲ κατασχημονῶν τῶν στρωμάτων· διὸ καὶ Χεσᾶς ἐλέγετο. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· Ἀντισθένης τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ· οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων οἶδε τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν. οὗτος ὁ Ἀντισθένης ἰατρὸς ἦν θηλυδρίας. ἀπηλλάγη μὲν πολυχέσου νοσήματος.

[Χέζομεν·] ζημιούμεθα. Ἀριστοφάνης· ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μή, πατούμενοι ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλασίονα χέζομεν. ἀντὶ τοῦ πολλαπλασίον. τὸ δὲ νοούμενον, ὅτι μικροῖς λήμμασιν ὁ Κλέων τῆς πόλεως προδίδωσι τὰ πράγματα.

[Χεθέντος:] πλατυνθέντος.

[Χελιδόνας:] ἰχθὺς ποιός. λέγεται **[Χελιδών]** καὶ τῶν γυναικῶν τὸ μόριον· καὶ τὸ κοῖλον τῶν ἵππων τῆς ὀπλῆς· ἔνιοι καὶ τῶν κυνῶν τὸ αὐτὸ μέρος· καὶ νόμισμα δὲ ἀργυροῦν Πελοποννησιακόν. καλεῖσθαι δὲ χελιδόνα καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἄνωθεν τοῦ ἀγκῶνος, τὸ κατὰ τὰς καμπάς. λέγεται δὲ Χελιδών καὶ ἡ ναὺς ἡ τοὺς εἰς Μασσαλίαν διακομίσασα. καὶ χρησμολόγος δέ τις τῶν πάλαι. καὶ ὁ Κλεοπάτρας κίναιδος.

[Χελιδόνιον μέλος:] τῆς χελιδόνος. ἔστι δὲ αὐτῆς ἡ φωνὴ οὐ θρῆνος, ἀλλ' ἄσμα ἐνδοτικὸν καὶ κελευστικὸν πρὸς ἔργα. διὰ τοῦτο χειμῶνος οὔτε ἵπταται οὔτε φθέγγεται.

[Χελιδόνων μουσεῖα:] ἐπὶ τῶν βάρβαρα καὶ ἀσύνετα ποιούντων. καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν ἐπὶ τῶν βαρβάρων· ἐπιφέρει γὰρ Θρηκίη χελιδῶν. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· οὗ περιβρέμεται Θρηκία χελιδῶν. καὶ Εὐριπίδης· πολὺς δ' ἀνείρπε κισσός, εὐφυῆς κλάδος, χελιδόνων μουσεῖον.

[Χελιδόνων φάρμακον:] παρὰ Ἰππώνακτι τὸ φίλτρον τὸ διαγινόμενον, ἐπειδὴν χελιδόνα πρῶτόν τις ἴδῃ.

[Χελώνας:] τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος. διὰ τὸ κέντρον τῶν σφηκῶν.

[Χελώνη:] τὸ χερσαῖον ζῷον, ἡ ὀστρακόνωτος· καὶ τὸ θαλάσσιον· καὶ παρατάξεως ὄνομα· καὶ εἶδος πολεμιστήριον, ἐξ οὗ καὶ χελῶναι χωστρίδες, πολιορκητικὸν μηχανήμα, καὶ κριοί. ζηλοτυποῦσαι αἱ Θετταλαὶ γυναῖκες τὴν Λαΐδα τὴν ἐταιρίδα ξυλίναις χελώναις ἐφόνευσαν τύπτουσαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀφροδίτης, πανηγύρεως οὐσης. ὕστερον δὲ ἱερὸν ἐποίησαν ἀνοσίας Ἀφροδίτης, ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ ἀνόσιον τετολμήκασι φόνον.

[Χελώνη μυιῶν:] ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων τινός. καὶ **[Χελώνη·]** τὴν παρρησίαν τὴν σὴν οἶει τεττάρων εἶναι ὀβολῶν, τὸ λεγόμενον. οὐκ οἶσθα, ὅτι καὶ Θερσίτης ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπαρρησιάζετο· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θερσίτου παρρησίας ἔλαττον ἔμελεν ἢ χελώνη μυιῶν, τὸ τῆς παροιμίας, ὅτι χελώνης ἐπιρριφείσης Αἰσχύλῳ τῷ Ἀθηναίῳ ὑπὸ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς, ἀπώλετο, ἐτῶν νη΄ γενόμενος.

[Χελώνης κρέα φαγεῖν·] ζήτει ἐν τῷ ἡ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν.

[Χελωνίδος:] τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας.

[Χελύνη:] τὸ ἄνω χεῖλος. εἰς τὴν ὑπερφάν χελύνην οἷστος Μηδικὸς ἐνερρίζωτο. καὶ αὐθις· στάς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων.

[Χέλυσ:] κιθάρα. καὶ ἡ **[Χελώνη,]** ἡ ὀστρακόνωτος.

[Χέμετλα:] ὥς χέρνιβα.

[Χέω·] αἰτιατικῇ.

[Χεράδος:] ἡ μετὰ ὀστράκων, λίθων ὕλη.

[Χερεκράτης] καὶ **[Χερώνδας]** διὰ τοῦ ε ψιλοῦ.

[Χέρρεως:] φρούριόν τι. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρύματος Χέρρεως διὰ μιᾶς ἐφοῖτα ἐς τὴν Ἀντιόχειαν τῇ ὠκύτητι τῶν ποδῶν ὁ Ἰνδακος.

[Χερείων:] χεῖριστος.

[Χέρρη:] ὄνομα πόλεως.

[Χέρης, Χέρης,] Χέρητος: ὄνομα κύριον.

[Χεριφυρέα:] Φοῖβε, δέξαι πλωτήρων μάζης χεριφυρέα δαῖτα. ἐν Ἐπιγράμμασιν.

[Χερμαδίω:] χειροπληθεῖ λίθῳ. οὐδέ σε χερμαδίῳ ὥσε κτύπος, οὐ νέφος ἰών. καὶ **[Χερμάδος,]** λίθου πληροῦντος τὴν χεῖρα. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους πληθος χερμάδων καὶ βελῶν παντοίων κατέχεαν.

[Χερμαστήρ:] ἡ σφενδόνη. ῥινοῦ χερμαστήρος εὐστροφὰ κῶλα τιταίνων.

[Χερνήτις:] χήρα, ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα, χειρόβιος. ὁ δὲ ὑπὸ τῷ κνέφα σὺν τοῖς χερνήταις τοῖς ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς ἰοῦσιν ὑπεξῆλθε. καὶ **[Χερνήτης,]** ὁ πένης, ἀρσενικῶς. ἐν Ἐπιγράμμασιν· οἷς ἔσχον χερνήτα βίον δηναῖον, Ἀθάνα. ὁ δὲ τὰς θυγατέρας ἐπειράτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας.

[Χερνίβα:] τὸ ὕδωρ. φησὶν Ἀριστοφάνης· τὸ κανοῦν αἵρεσθε καὶ τὴν χερνίβα.

[Χέρνιβα] προπαροξυτόνως κατὰ τὴν ἀναλογίαν, παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς παροξυτόνως. καὶ αὖθις· χερνιπτομένους τε καὶ πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν.

[Χέρνιβος·] λοιδορεῖσθαι βούλομαι κοινῇ δικαίως, οἱ μῖα τε χέρνιβος βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ συγγενεῖς, Ὀλυμπιάσιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ· πόσους εἵποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;

[Χερνίβων·] Δημοσθένης φησί· καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἀψόμενον. εἴη δ' ἂν ἀπὸ ὀρθῆς τῆς χέρνιψ. τῆς δὲ χέρνιβος μέμνηται καὶ οἱ κωμικοί, ὡς παραλαμβανομένης εἰς τὰς θυσίας.

[Χερνιπτομένους:] τὰς χεῖρας νιπτομένους. χερνιπτομένους πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν.

[Χερνιφθέντα·] σὺν βοῇ χερνιφθέντα. ἀντὶ τοῦ τυθέντα. κα.

[Χερνίψατο,] τὰς χεῖρας ἔνιψαν.

[Χερρόνησος:] Θράκης χώρα. καὶ πόλις ὑποτελής τοῖς Ἀθηναίοις, εὐφορος εἰς πυρῶν γεωργίαν· ὅθεν καὶ ἐσιταγώγουν οἱ Ἀθηναῖοι. οὗς Κλέων διέσειε.

[Χερουβείμ:] ἐπὶ τῶν ἐνικῶν διὰ διφθόγγου, ἐπὶ δὲ τῶν πληθυντικῶν διὰ τοῦ ι. ἐρμηνεύεται δὲ γνῶσις πεπληθυσμένη.

[Χερσαῖος, Χερσία:] ἐρημία.

[Χεσᾶς:] ὁ Προκλείδης, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης. καὶ ζῆτει ἐν τῷ χεζητιῶν.

[Χεσεῖω:] ἐπείγομαι χέσαι, ἐπιθυμητικῶς τοῦ χέσαι ἔχω. ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσεῖ· τοῖσι τρόποισι τοῖς σοῖς ὥσπερ βλαυτίοισι χρῆσομαι. ἐπειδὴ εἰώθασιν οἱ πίνοντες τοῖς τῶν ἄλλων, ὑποδήμασι χρῆσθαι, εἰ ἐπείγοντο πρὸς λάσανον.

[Χετταῖοι:] ὄνομα ἔθνους. οἱ Χαναναῖοι.

[Χεῦμα:] ῥεῦμα ὕδατος.

[Χεύμασι:] προχοή ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν.

[Χεῖᾶ:] τῇ τῶν δρακόντων καταδύσει. ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, ὃ ἐστὶ χωρεῖσθαι. οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται. τοῦτο γὰρ μόνον μηχανῶνται οἱ ὄφεις, τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὥσπερ εἰς ἔλυτρον.

[Χεῖλος:] τὸ μέρος τοῦ σώματος. καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἓν. περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγει.

[Χεῖμα:] ὁ χειμῶν.

[Χειμεία:] ἡ χεῖμευσις. ζήτει ἐν τῷ χημεία.

[Χειμαδίῳ τόπῳ:] ἐφ' οὗ ἂν τις δύναιτο χειμῶνος ἐγκαθορμίσασθαι.

[Χείμαρρος] καὶ **[Χειμάρρους:]** ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων. καὶ ὄνομα κύριον. Χίμαρος δὲ ὁ τράγος.

[Χειμασκήσαντα·] διάληψιν εἶχε, τὰ στρατόπεδα χειμασκήσαντα βελτίω τὰ πράγματα ὑπελάμβανε γενήσεσθαι.

[Χεῖμεθλον:] τὸ ἐν τῷ χειμῶνι γινόμενον ἐν ταῖς ῥήξεσι τῶν δακτύλων ἔλκος.

[Χειμερία ὥρα.] καὶ **[Χειμερίζω,]** τὸ ἐν χειμῶνι διάγω. ὁ δὲ ἐν Βερεκύντῃ ἐχειμέριζεν. ἀντὶ τοῦ ἐχειμάζε.

[Χειμερινὸς καιρὸς. Χειμῶν,] χειμῶνος. **[Χειμῶν]** δέ ἐστιν ὁ ὑπὲρ γῆς ἀήρ κατεψυγμένος, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου πρόσω ἄφοδον. Ὅμηρος· χειμῶνα φύγον. περὶ γεράνων. λέγει δὲ οὐ τὴν χειμερινὴν κατάστασιν, ἀλλὰ τὸν χειμερινὸν τόπον, τὴν Θράκην. οὐ γὰρ ἐνστάντος χειμῶνος φεύγουσιν, ἀλλὰ προσδοκίας οὔσης.

[Χειμῶν·] ζήτει περὶ τῶν Σκυθῶν ἐν τῷ ὑφαντοδόνητον.

[Χειμῶν ὀρνιθίας:] ὁ ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στορεννὺς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς, τουτέστιν ὁ σφοδρὸς, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα φθείρεται. λέγεται δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας. ἢ ὅτι τὰ ὄρνεα ταῦτα χειμῶνος φαίνεται, ὥς Ἄρατος φησί.

[Χεῖρ,] χειρὸς.

[Χεῖρα:] τὸ χειρόγραφον. Ὑπερίδης. **[Χεῖρας]** θεοῦ ὁ Δαβὶδ τὴν τοῦ θεοῦ προμήθειαν φησὶν. εἰς χεῖράς σου παρατίθημι τὸ πνεῦμά μου. λύσις ὀνείρου· χεῖρας καθαίρειν φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

[Χειραγωγία.] καὶ **[Χειραγωγῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Χειραλειπτήσας·] Φάβιος Δικτάτωρ, καθάπερ ἀθλητὴς ἀγαθός, πολὺν χειραλειπτήσας χρόνον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατήντα. ἀντὶ τοῦ ἀσκήσας τὴν χεῖρα.

[Χειραψία:] αἱ διὰ τῶν χειρῶν πράξεις. ἄπαυστοι καὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο καταπειρασμοὶ καὶ χειραψίαι καὶ πεζῶν καὶ ἱππέων.

[Χεῖρες χαλκαῖ·] ἐν τοῖς Ἀμαστριανοῖς. καὶ ζήτει ἐν τῷ Μαναΐμ.

[Χειρίαν·] Σοφοκλῆς· μή με τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν ἐφῆς τι. τουτέστιν ὑποχειρίαν τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῷ παιδί καταλείψεις.

[Χειριδωτός:] ὁ χειρωτός.

[Χειρίζω] ἀεί. καὶ **[Κεχειρικότες,]** Κάνδιδος ἱστοριογράφος φησὶν ὅτι ὁ Λέων ὁ Μακέλλης, ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας, περὶ τὴν ἐκστρατείαν τὴν κατὰ Βανδήλων ἄπειρα χρήματα δεδαπάνηκεν. ἦσαν γάρ, ὥς οἱ ταῦτα ἐφάνέρωσαν κεχειρικότες, διὰ μὲν τῶν ὑπάρχων χρυσίου λίτραι τετρακισμῦραι πρὸς ἑπτακισχίλιας· διὰ δὲ τοῦ κόμητος τῶν θησαυρῶν ἑπτακισχίλιαι πρὸς μυρίαὶ καὶ ἀργυρίου λίτραι ἑπτακόσiai χιλιάδες, ἄτερ τῶν ἀνηλωμένων ἐκ τῶν δημευσίμων ἀρχόντων καὶ ἐκ τοῦ βασιλέως Ἀνθεμίου. οὐνεχ' ἡ πόλις δωρητὸν οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισε, ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐξ ἀρχῆς φίλος, λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἰμείρεται.

[Χειρισμόν:] ἐπιχείρησιν. Πολύβιος· ὅταν γένηται ταῦτα κατὰ χειρισμόν ἰσοταχῇ. καὶ αὖθις· ὥστε μὴ μόνον ἀλόγιστον, ἀλλὰ καὶ μανιώδη φαίνεσθαι τὸν χειρισμόν τῶν πραγμάτων. ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπιχείρησιν, τὴν πρᾶξιν.

[Χείριστα:] κάκιστα. καὶ **[Χειριστήν,]** αὐτουργόν, ὑπηρέτην. ὁ δὲ περὶ τῆς ἐπιβουλῆς ἐκοινώσατο καὶ παρεκάλει χειριστὴν γενέσθαι τῆς πράξεως. ἀντὶ τοῦ ἐπιτελεστήν, πληρωτὴν.

[Χειρόβιοι:] οἱ ἐκ χειρῶν ζῶντες καὶ ταῖς τέχναις προσκαθήμενοι. λέγονται καὶ ἀποχειρόβιοι.

[Χειροβρῶτι:] ὁ δεσμός, ὁ ἀποβιβρώσκων τὸ χεῖρε.

[Χειροδάκτα θύματα:] τὰ ὑπὸ τῶν χειρῶν δαίχθέντα.

[Χειροδίκαιος. Χειρόηθες:] ἡμερον, πρᾶον. καὶ **[Χειροήθης,]** χειροήθους.

[Χειρόκμητα:] ὑπὸ χειρῶν γεγλυμμένα, ἢ περιεξεσμένα.

[Χειρόμακτρον:] ὁ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται μανδήλιον. παρὰ τὸ μάττειν τὴν ὕλην.

[Χειρομάστις. Χειρονομεῖν:] πυκτεύειν. σκιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδριὰς παρέχεται σχῆμα, ὅτι Γλαῦκος ἦν ἐπιτηδειότατος χειρονομεῖν.

[Χειροπληθεῖ λίθω. Χειροσκοπικόν·] ὅτι Ἑλενος συνέγραψε τὸ χειροσκοπικὸν οἰώνισμα· ὡς ὅταν τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ῥυτίδων εἴπωμεν, παιδοποιεῖ ἢ τι τοιοῦτον.

[Χειροσκόποι:] οἱ τὰς χειροτονίας ἐπισκοποῦντες.

[Χειροτονεῖν τὸ αἰδοῖον:] τουτέστιν αἰσχυρῶς ἀνακινεῖν καὶ ἀποσπερματίζειν.

[Χειροτονήσαντες:] ἐκλεζάμενοι.

[Χειροτονητέον:] τὴν χεῖρα ἐκτατέον. Ἀριστοφάνης· χαλεπὸν τὸ πρᾶγμα· ὅμως χειροτονητέον ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα. τουτέστιν ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσαις.

[Χειροτονία:] ἐκλογή, πάντων κύρωσις. τῆς οὖν χειροτονίας αὐτοὺς ἀνειπούσης, Σεβαστοὶ ἀνηγορεύθησαν.

[Χειροτονῶ·] αἰτιατικῇ.

[Χειροῦμαι·] αἰτιατικῇ.

[Χειρουργίας:] τόλμης. Ἀριστοφάνης· οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρᾶς χειρουργίας. ἀντὶ τοῦ προσεχοῦς· παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι. .

[Χειρουργοὶ] ἐγένοντο ἄριστοι καὶ ἀκριβεῖς Φειδίας, Λύσιππος, Πολύκλειτος. ἀγαλματοποιοί.

[Χείρων,] Κένταυρος· ὃς πρῶτος εὗρεν ἰατρικὴν διὰ βοτανῶν· Ὑποθήκας δι' ἐπῶν, ἃς ποιεῖται πρὸς Ἀχιλλέα· καὶ Ἱππιατρικόν· διὸ καὶ Κένταυρος ὠνομάσθη.

[Χειρῶναξ:] τεχνίτης. χειρῶν μόνων δεσπόζων· ἢ διὰ χειρῶν κτεατιζόμενος. ἢ **[Χειρώνακτες,]** διὰ χειρῶν ταλαιπωρούμενοι. πλῆθος ὅσον θητικὸν καὶ ἐν χειρωναξίαις καὶ ἄλλως ἐγκατωκισμένον τῇ πόλει συναγαγόν.

[Χειρώνειον ἔλκος:] τὸ ἀπὸ πολλῆς στάσεως ἐν τοῖς ποσὶ γινόμενον τραῦμα καὶ διηνεκῶς ἰχῶρας ἐκκρῖνον. ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηκέστων καὶ ἀνιάτων ἐλκῶν.

[Χειρῶν νόμω·] ὁ δὲ χειρῶν νόμω δέχεται τὴν ἐπιστολήν.

[Χείρων,] Χείρωνος· ὄνομα κύριον. **[Χείρονος]** δὲ τὸ συγκριτικόν.

[Χειρώσασθαι·] ὑποτάξαι. Αἰλιανός· καὶ ἐκ τούτων χειρώσασθαι τὸν ἄνδρα καὶ ἔχειν αὐτὸν ὡς εἶπεῖν ἰδιόξενον.

[Χειρῶσαι·] ἐρημῶσαι.

[Χηλαργοῖς·] τοῖς λευκόποσιν ἢ ταῖς ταχείαις ταῖς χηλαῖς. χηλὰς δὲ ἀντὶ τῶν ὀπλῶν εἶπε.

[Χηλαί·] οἱ ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους προβεβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάπτοιτο. παρὰ τὸ εἰσκέναι χηλῇ βοός.

[Χηλή·] ὀπλή· ὄνυξ βοὸς καὶ προβάτου καὶ αἰγός. λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλαττίων στόματα χηλαὶ καρκίνων. καὶ τῶν λιμένων αἱ ἐξοχαί.

[Χηλὴ ὄρους·] οἱ δὲ ἀγχοῦ τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους ηὐλίζοντο, ὡς τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐκ ταύτης νέμος πρόβλημα εἶναι. τουτέστι τῆς ἐξοχῆς.

[Χηλός·] κιβωτός. ἀπὸ τῆς γενομένης διαστάσεως κατὰ τὴν ἄνοιξιν· ἢ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι τι εἰς αὐτήν, οἷον ἐντίθεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ ἐντιθέμενα χωρεῖν. καὶ **[Χηλῶ,]** κιβωτῶ.

[Χημάς·] ὁ ἰχθύς.

[Χημεία·] ἡ τοῦ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ κατασκευή, ἥς τὰ βιβλία διερευνησάμενος ὁ Διοκλητιανὸς ἔκαυσεν. ὅτι διὰ τὰ νεωτερισθέντα Αἰγυπτίους Διοκλητιανῶ τούτοις ἀνημέρως καὶ φονικῶς ἐχρήσατο. ὅτε δὴ καὶ τὰ περὶ χημείας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου τοῖς παλαιοῖς αὐτῶν γεγραμμένα βιβλία διερευνησάμενος ἔκαυσε πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον Αἰγυπτίους ἐκ τῆς τοιαύτης προσγίνεσθαι τέχνης μηδὲ χρημάτων αὐτοὺς θαρροῦντας περιουσίᾳ τοῦ λοιποῦ Ῥωμαίοις ἀνταίρειν. ζῆτει ἐν τῷ δέρας.

[Χήμη·] εἶδος ὀστρέου. τὸ κοινῶς χηβάδιον.

[Χήν,] χηνός· τὸ χηνάριον.

[Χηναλῶπηξ·] εἶδος ὀρνέου. οὕτω δὲ ἐλέγετο καὶ Λυσίστρατος, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο· πένης καὶ αὐτὸς καὶ κυβευτὴς ἐν ἀγορᾷ Χολαργέων. Χολαργεῖς δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

[Χῆνα ὀμνύναι·] ὑπὲρ τοῦ μὴ τοὺς θεοὺς ἐπὶ πᾶσιν ὀνομάζειν Ῥαδάμανθος ἐκέλευσε κατὰ χηνὸς καὶ κριοῦ ὀμνύναι· οὐχ ὥς τινες Σωκράτης.

[Χηνέας·] ὄνομα κύριον.

[Χηνίσκος·] μέρος τι τοῦ πλοίου.

[Χήρα,] καὶ **[Χηρεία,]** ἐκ τοῦ χηρεύω.

[Χηράμβας, Χηραμοί·] οἱ φωλεοὶ τῶν θηρίων, αἱ καταδύσεις.

[Χηρεύω·] γενικῇ.

[Χῆρος·] ὁ μετὰ τὴν τῆς πρώτης στέρησιν δευτέρα μὴ συνεζευγμένος γυναικί.

[Χηρώσειεν·] ἐρημώσειεν.

[Χηρωσταί·] οἱ ἀλλότριοι τοῦ γένους κληρονόμοι.

[Χήτει:] στερήσει. μὴ βραδύνειν ἐν τοῖς ἐπείγουσι, χήτει ξένων τε καὶ ὀθνείων ξυνεργῶν.

[Χήτει:] ἐνδεία, σπάνει, στερήσει. Ἀγαθίας· οἱ δὲ χήτει τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ἔθλιβον τοὺς βότρυας καὶ ἐνεφοροῦντο τοῦ γλεύκους· ἔνθεν αὐτοῖς ἡ γαστήρ ἐπὶ μέγα ἐφέρετο καὶ διέρρει.

[Χιάζειν:] Πραξιδάμας Δημόκριτον τὸν Χῖον καὶ Θεοξενίδην τὸν Σίφνιον πρώτους ἐπὶ χρώματος τάξαι τὴν ἰδίαν ποίησιν· ὥς Ἴσοκράτης ἐν τοῖς πρὸς Εἰδοθέαν. ὥς παρὰ Ἀριστοφάνει κατατεταγμένου· ὑποτείνει δέ τις αὐτῶν βωμολοχεῦσαι αὐτὸς δείξας ἐν ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων.

[Χιανεύει καὶ λαικάζει·] Ἀριστοφάνης. Ἀγάθων ἄρχεται δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς· κάμπτει δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν· τὰ δὲ τορεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγυλίζει καὶ χιανεύει καὶ λαικάζει.

[Χίδρα:] στάχυες νεογενεῖς· ἡ κρίμνα· ἡ τὰ ἐξ ὀσπρίων ἄλευρα. ἡ τὰ ὄσπρια. ἰδίως δὲ τὰ ἀπὸ χλωρᾶς κριθῆς. χίδρα δὲ εἴρηται παρὰ τὸ χεῖσθαι.

[Χίδρα:] τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα ἀπὸ τῶν ἀσταχύων σίτου καὶ κριθῆς.

[Χίδραν·] χίδρον, τὸ ἀπὸ ἐλύμου γινόμενον ὄσπριον, ἔδεσμα περὶ Καρίαν, ἦτοι τὸ ἀπὸ χλωρῶν κριθῶν. οἱ δὲ εἶδος βοτάνης. ἐκ δὲ τούτου δηλοῖ τὴν εὐετηρίαν.

[Χίδρα ἐρευκτά:] ἐκ κριθῆς νέας κρινόμενα, ὥς σεμίδαλις.

[Χιβούλδιος·] οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλέως οἰκίας, ἐσάγαν μὲν δραστήριος τὰ πολέμια, ἐς τοσοῦτον δὲ χρημάτων κρείσσω, ὥστε ἀντὶ μεγίστου κτήματος ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ αὐτοῦ εἶχε τὸ κεκτηῖσθαι μηδέν. ὥστε τούτου στρατηγήσαντος Θυράκης καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ Ἰστρου φυλακῇ καταστάντος καὶ ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντος, συμβῆναι τὸν Ἰστρον ἐσβατὸν κατ' ἐξουσίαν τοῖς βαρβάροις γενέσθαι καὶ τὰ Ῥωμαίων πράγματα γέγονε, ξύμπασά τε ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἀνδρὸς ἐνὸς ἀρετῇ ἀντίρροπος γενέσθαι ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ οὐδαμῇ ἴσχυσεν.

[Χιλή:] τροφή. καὶ **[Χιλός·]** ἀρσενικῶς, ἡ τροφή. Ξενοφῶν· τὰ δὲ κτήνη πάντα χιλῶ ἔνδον ἐτρέφοντο. διὰ τῆς ἐτέρας χώρας, τῇ χιλός τε ἵπποις καὶ ὕδατα ἦν. Ἡρόδοτος. ὅσος τε σῖτος καὶ χιλός ἐν τῇ χώρᾳ εἴσω τειχῶν κομίζεσθαι. ἀρσενικὸν ὁ χιλός. καὶ Ἀχιλλεύς, ὁ ἥρως, παρὰ τὸ μὴ μετασχεῖν χилоῦ· μυελοῖς γὰρ ἐτρέφετο. ὅτι ὁ χιλός ἐν χέρσῳ φύεται· τοῦτο δὲ ἐστὶ χόρτος. ὅθεν τὸ ἐκκεχιλωμένην, ἀντὶ τοῦ ἐψευσμένην ἢ κεχερωμένην, οἷον ἐξηλειμμένην.

[Χίλια:] ὁ ἀριθμός.

[Χιλίαρχος:] πεντεκαίδεκα πρὸς τοῖς τριακοσίοις ἐτῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου συνοικισμοῦ τοῦ ἄστεος διαγεγονότων, χιλίαρχοι τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν παρείληφον.

[Χιλιοστός:] χίλιοι ἄνδρες. σημεῖα δὲ ἦν τοῖς Ἰνδοῖς καθεκάστους, καὶ ἄλλα τῶν γενῶν πάτρια· τῶν δὲ ἱππέων καθ' ἐκάστην χιλιοστὴν δράκων ἡγεῖτο ἐπὶ κάμακος ἀνατεταμένος. ἀργύρου μὲν ἡ κεφαλὴ πεποιήτο, σεσηρότων ὀδόντων καὶ τοῦ χάσματος ἀπειλὴν ἔχοντος· τὸ δὲ ἄλλο σῶμα συγκεκυφὸς ἦν, ἕς τε μῆκος καὶ βάθος καὶ τὸ ποικίλον τῆς χροᾶς ὥς ἐς ἀληθινὸν δράκοντα. τοῦτον φέρων ἱππεύς, μετεωρίσας εἰς τὸν ἀέρα τὸν κάμακα ρύμη διώκει τὸν ἵππον. καὶ ἐμπύπτει μὲν ὥσπερ εἰκὸς ἐλαυνόμενον βία τοῦ πνεύματος· ἐν τοῖς κόλποις τοῦ ὅλου ὕφους καὶ διέξοδον εὐρεῖν διὰ τὸ στεγανὸν οὐ δυνάμενον κυμαίνει τε ἐς τὸν ἀέρα καὶ μετεωρίζον τὸ ποικίλον ἡτρίον, πάσας ἐλίσσει τροπὰς, ὥσπερ ὀλκὸν δράκοντος ἀληθινοῦ.

[Χιλιωθέντα:] ἀντὶ τοῦ χίλια σοφὰ ὄντα· ὡς Λυκοῦργος. ὁ δ' αὐτὸς καὶ χιλιῶσαι ἔφη.

[Χιλιῶν, δραχμῶν:] περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί.

[Χίλιοι διακόσιοι:] Ἰσαῖος φησιν· οὐδεὶς Λυσίδης ἐστὶ τῶν διακοσίων καὶ χιλίων. οἱ πλουσιώτατοι Ἀθηναίων χίλιοι καὶ διακόσιοι ἦσαν, οἱ καὶ ἐλειτούργουν. μνημονεύουσι δὲ αὐτῶν καὶ ἕτεροι ῥήτορες.

[Χιλός:] ζήτει ὀπίσω ἐν τῷ χιλίῳ.

[Χίλων,] Χίλωνος, Δαμαγήτου, Λακεδαιμόνιος, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. ὃς ἦν βραχυλόγος. ὅθεν Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος τοῦτον τὸν τρόπον Χιλώνειον καλεῖ. καὶ **[Χιλώνειος τρόπος,]** ἡ βραχυλογία. ὁ γὰρ Χίλων βραχυλόγος ἦν.

[Χίμαρος:] ὁ τράγος. καὶ **[Χίμαιρα,]** ἡ αἶξ. **[Χείμαρρος]** δὲ ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός.

[Χίμετλα:] τὰ ἀποκαύματα λεγόμενα, ἅπερ γίνεται ἀπὸ χειμῶνος ἐν τοῖς ποσὶ.

[Χῖον κεράμειον·] ζήτει ἐν τῷ Ἀθήναιος.

[Χιόνος,] καὶ **[Χιονωθήσονται,]** ψυχρανθήσονται, ἢ λαμπρυνθήσονται. Δαβίδ· χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

[Χίος:] ἡ νῆσος. λέγεται καὶ Αἶθλη. λύσις ὄνειρου· χιὼν φανεῖσα δυσμενῶν ἔχθρας φέρει.

[Χιὼν·] ὅτι ἡ λευκότης τῆς χιόνος χωριστόν ἐστι συμβεβηκός. συνίσταται γὰρ ἐκ νέφους ὕλη καὶ πήξει, δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη μετὰ ἐναπολήψεως πνεύματός τινος, ἥ ἐξ ἀνάγκης ἡ λευκότης ἔπεται. ἡ γὰρ ἀέρος τοῦ ἐντὸς ἐν τῷ νέφει ἐναπόληψις τε καὶ πήξις καὶ τρίψις ἐν τῇ τοῦ νέφους πήξει, ἥτις δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη φθάνει τὴν ἔκκρισιν, αὕτη τοῦ τοιοῦτου χρώματος ἡ αἰτία· τριβόμενον γὰρ καὶ κινούμενον τὸ πνεῦμα λευκαίνεται· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἀφρὸς λευκός. τρίψις δὲ τις καὶ κίνησις γίνεται ἐν τῇ πήξει τοῦ νέφους τοῦ ἐν αὐτῷ πνεύματος συστελλομένου καὶ εἰς τὸ βάθος ἀποκλειομένου καὶ τὴν ἔκκρισιν ἐμποδιζομένου. καὶ ἐστὶν ἐκεῖνα μὲν τῆς οὐσίας τῆς χιόνος. τὸ δὲ λευκὸν ἐπακολουθοῦν ἐκείνοις· καὶ ἐστὶ πάθος τι συμβεβηκός, τῷ μὴ εἶναι συμπληρωτικὸν τῆς οὐσίας τῆς χιόνος. εἰ γὰρ μήτε ὕλη τῆς χιόνος τὸ λευκὸν μήτε εἶδος, οὐκ ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς χιόνος. τῷ δὲ συμπτώματι τῆς ὕλης ἐπὶ γιγνόμενον ἐν τῇ εἰς τοιοῦτον εἶδος μεταβολῇ, τούτῳ ἀχώριστόν ἐστιν αὐτῆς. πολλοὶ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τῆς χιόνος διεφθάρησαν, καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποσεσηπότες ἕτεροι. ἦν δὲ τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς ἐπικούρημα τῆς χιόνος, εἴ τις μέλαν τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων ἐπορεύετο, τῶν δὲ ποδῶν, εἴ τις κινεῖτο καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν ἔχοι καὶ εἰ τὴν νύκτα ὑπολύοιτο. ὅσοι δὲ ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο, εἰσεδύοντο ἐς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες καὶ τὰ ὑποδήματα ἐπήγνυντο.

[Χιωνίδης,] Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας· ὃν καὶ λέγουσι πρωταγωνιστὴν γενέσθαι τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, διδάσκειν δὲ ἔτεσιν ὀκτὼ πρὸ τῶν Περσικῶν. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ καὶ ταῦτα· Ἥρωις, Πτωχοί, Πέρσαι ἢ Ἀσσύριοι.

[Χιράς:] εἶδος πάθους.

[Χιτῶν·] ἱμάτιον ἀνδρικόν. καὶ χιτωνίσκος χειριδωτός, οἷος πρέπει δούλῳ παιδί. **[Χιτῶν]** οὖν ἐστὶ λεπτὸν ἱμάτιον, ὑποκάμισον· παρὰ τὸ ἐγγεῖσθαι τοῖς μέλεσι. χιτῶνά γ' ἔχων οὐλῶν ἐρίων ὑπένερθεν. καὶ ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, περὶ τοὺς ἰχθύας ἀνέκυψε. τουτέστιν ἀναφαίνεται περὶ τὰ ἰχθυοπώλια. τουτέστι γλύφων εὐρίσκεται. λύσις ὄνειρου· χιτῶν ῥαγεῖς ἔρρηξε φροντίδων βάρος.

[Χιτωνίσκους·] Ξενοφῶν· χιτωνίσκους δὲ ἐνεδεδύκεσαν ὑπὲρ γονάτων, πάχος ὡς λινὸν στρωματοδέσμου.

[Χθαμαλά:] ταπεινά, ὀμαλά, ἴσα. δοκιμάζων, ἥ ἅμα μὲν στερεόν, ἅμα δὲ χθαμαλὸν ἦν τοῦ ποταμοῦ. καὶ **[Χθαμαλώτατον,]** ταπεινότατον.

[Χθές:] τὸ κατ' ἀρχὴν εἰς ἀφελὼν λέγει ὁ Πλάτων. τὸ δὲ χθὲς παρὰ τὸ ἐκθεῖν, ὃ ἐστὶ παρελθεῖν. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Πλάτων προὔργου εἶχε τὸ κατέβην, τὸ δὲ χθὲς πάρεργον. ὁ δὲ Θεολόγος τὸ χθὲς εἶχε σκοπόν, τὸ δέ, τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων ἡμέρᾳ, παρέλκον. ὁ οὖν ἕκαστος εἶχε προηγούμενον, ἐκεῖνο προὔτρεψε.

[Χθесиφωνῶν:] κακολογῶν.

[Χθιζοί:] χθესиноί, ἀργοί, ἄχρηστοι. καὶ **[Χθιζίνος,]** ὁ χθесинός.

[Χθονία:] ἀντὶ τοῦ σκοτεινῆς. Πολιτείας δεκάτῃ· μὴ χθονίαν καὶ τραχεῖαν πορεύεσθαι, ἀλλὰ λείαν καὶ οὐρανίαν. ἀνθυποφέρει γὰρ τῇ μὲν τραχείᾳ λείαν, τῇ δὲ χθονίᾳ τὴν οὐρανίαν. ἀντὶ τοῦ λαμπράν. καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι δέ, ὅτε φησὶ χθόνιον τέρας ἐπὶ τῆς ἔριδος, τινὲς ἀντὶ τοῦ στυγνὸν ἐδέξαντο, ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ μέγα· ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν λέγει.

[Χθόνια λουτρά:] τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα· ἐκόμιζον γὰρ εἰς τοὺς τάφους λουτρά.

[Χθονίας βροντάς·] κλήσατε χθονίας βροντάς. ἀντὶ τοῦ ὑμνήσατε. χθονίας δὲ φοβεράς. πάντα γὰρ τὰ δεινὰ γῆς γενεαλογοῦσιν. οἱ δὲ τὰς μέγαν ἤχον ἀποτελούσας· ἢ τὰς ἀπὸ τῆς γῆς γινομένας· ὅτε γὰρ ἡχεῖ ἡ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἤχον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντάς· ἢ τὰς μέχρι τῆς γῆς ἀκουόμενας, ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας. καὶ **[Χθόνιος βροντή·]** καὶ **[Χθόνιος Ζεὺς,]** ὁ καταχθόνιος.

[Χθονίων:] ἐπιγείων.

[Χθονοπλάστου:] ἀπὸ γῆς πλασθέντος.

[Χθονοστιβῆ:] τὰ ἐν τῇ γῇ, τὰ ἐπίγεια. ἄρρητά τ' οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ.

[Χθών:] γῆ.

[Χλαμύς·] Νουμᾶς ὁ πρῶτος Ῥωμαίων βασιλεὺς πρεσβεῖαν Ἰσαύρων δεξάμενος καὶ τὸ σχῆμα τῆς φορεσίας αὐτῶν καταμαθὼν, ἐξ αὐτῶν λαβὼν ἐφεῦρε τῆς χλαμύδος στολὴν, ἐνώσας τὴν βασίλειον τῇ συγκλήτῳ, οὐκ ἔξωθεν ἐπιθείς, ἀλλ' ἔσωθεν ἐμβαλὼν τὴν τῆς πορφύρας βαφήν· ὥστε ἐξ ἑκατέρου τούτων ἐν ἀποτελεσθῆναι σῶμα καὶ ἐν τοῖς τῶν βουλευτῶν ὑποδήμασιν ἀποσημαίνεισθαι τὸ Ῥωμαϊκὸν κάππα. καὶ παροιμία· ἡ **[Συλοσῶντος χλαμύς,]** ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπ' ἐσθῆτι· οὗτος γὰρ εἶχε πολυτελεῖ ἐσθῆτα, ἣν ἐδωρήσατο Δαρεῖω ἰδιωτεύοντι ἔτι· καὶ ἔτυχε μετὰ ταῦτα καθόδου, βασιλεύσαντος Δαρείου.

[Χλανίς:] ἱμάτιον στρατιωτικόν.

[Χλαῖνα:] τὸ παχὺ καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον. παρὰ τὸ χλιαίνω.

[Χιτῶν] δὲ τὸ λεπτὸν ἱμάτιον, τὸ ὑποκάμισον· παρὰ τὸ ἐγγεῖσθαι τοῖς μέλεσιν.

[Χλαῖναι:] περιβολαί. διαστέλλει Ὅμηρος τὸν πέπλον ἀπὸ τῶν χλαινῶν, ὅς ἐστι γυναικεῖον ἔνδυμα, ἐμπερόνημα. τὸ δὲ αὐτὸ καλεῖ καὶ ἐάνον.

[Χλευάζω·] αἰτιατικῇ.

[Χλευασία·] ὕβρις τις, εἶδος οὔσα τῆς ὕβρεως. καὶ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται αὐτῆς· τῆς γὰρ ὕβρεως ἢ διὰ καταγέλωτος γινομένη χλευασία καλεῖται, ἢ δὲ διὰ πληγῶν ὕβρις ὁμωνύμως. καὶ αὖθις Αἰλιανός· περιῶν δὲ ἐς τὸν νεών, χλευάζων γε μὴν τοὺς θεοῦ θερα πευτῆρας καὶ ἐπετώθασεν.

[Χλιδανόν·] τρυφερόν.

[Χλιδή·] τρυφή, ἔκλυσις, καὶ μαλακία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐχλιάνθαι. Ξενοφῶν· οὐκ ἐν χλιδῇ τεθράμμεθα, ἀλλὰ χωριτικῶς. καὶ αὖθις· συγχωρούντων ἐπαύρασθαι τῆς χλιδῆς. καὶ αὖθις· οὕτω μὲν οὖν ἐν τῷ τῶν Τούρκων ἡγεμόνι ἔνεστι χλιδῆς. καὶ **[Χλιδαῖς καρατόμοις,]** τοῖς ἀπὸ τοῦ κρατὸς τετμημένοις βοστρύχοις. λέγοι δ' ἂν χλιδάς, ἥτοι καθόλου τοὺς πλοκάμους, οἳ εἰσι τρυφή τῆς κεφαλῆς· ἢ παρόσον τρυφή καὶ κόσμος ἀπετίθεντο τοῖς νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἐν τῷ τάφῳ. Σοφοκλῆς· ἡμεῖς δὲ τὸν πατὴρ τάφον λοιβᾶις τὸ πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς στέψαντες, εἴτ' ἄψορρον ἤξομεν πάλιν.

[Χλιδόνας·] κόσμους περὶ τοὺς βραχίονας. καλοῦνται δὲ βραχιόλια.

[Χλίδος·] Δημοσθένης ἐν τῷ Πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης· ἔπειτα δὲ τὸ χλίδος ἐκβαλὼν εἰς τὴν ὁδόν, ἐξ ᾧ ὑψηλοτέραν καὶ στενοτέραν τὴν αὐτὴν ὁδὸν πεποιῆσθαι συμβέβηκε. πᾶν πλῆθος χλίδος λέγεται. καὶ ἐστὶν οἷον σωρός τις, μάλιστα δὲ τὸ τῶν ἀποκαθαυμάτων τε καὶ ἀποψημάτων. καὶ ἡ τῶν ποταμῶν πρόχωσις, καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν χειμάρρων, ὃ καὶ χέραδος καλεῖται. νῦν δ' ἔοικεν ὁ ῥήτωρ λέγειν, ὅτι χοῦν καὶ φρυγανώδη τινὰ ἐκ τοῦ χωρίου σωρὸν ὁ Καλλικλῆς εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβέβληκεν· ὥς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἐξῆς ὑποσημαίνει.

[Χλίδωνος. Χλιδῶσαι·] τρυφῶσαι.

[Χλοάω,] χλοῶ.

[Χλοερός·] ὁ χλωρός.

[Χλόη·] βοτάνη.

[Χλομάρων·] ἀλλ' ὅτε Ῥωμαῖοι ἀπεστένουν, ἐρεβοδιφοῦντες τὰ ὑποχθόνια στρατοπεδεύουσιν ἀμφὶ τὸ φρούριον τὸ Χλομάρων.

[Χλοῦναι·] λωποδύται, οἱ ἐν τῇ χλόῃ εὐναζόμενοι. καὶ **[Χλούνης,]** μονιός, πλήκτης, κακοῦργος, χαλεπός. καὶ ὁ ἀπόκοπος. χλούνης καὶ γύνανδρος ἀνὴρ (εἰ δοίημεν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι) διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλος γενόμενος. ὁ πρὸ Στρατοκλέους Ἀθήνησι δαδουχήσας, ὁ χλούνης τε καὶ γύννης, καταγοητευθεὶς καὶ οἷον ἐν δεσμῷ τινὶ ἀφύκτῳ πεδηθεὶς.

[Χλούνειον·] ὄνομα τόπου.

[Χλωθάριος·] ὄνομα κύριον.

[Χλωθοαῖος·] ὄνομα κύριον.

[Χλωθόμυρος·] ὄνομα κύριον.

[Χλωρανθεῖς·] ἀντὶ τοῦ χλωρὸς γεννηθεῖς. οὕτως Σοφοκλῆς.

[Χλωρεῖον·] εἶδος ζώου.

[Χλωρίς·] ὄνομα κύριον.

[Χλωρόν:] τὸ ἀκμάζον. Μένανδρος.

[Χλωρός:] ἀπὸ τοῦ χολή χλοερὸς καὶ χλωρός, ἀπὸ τούτου δὲ τὸ ὠχρός. καὶ χλωρότης.

[Χνόας:] τὰς σύριγγας τοῦ ἄξονος. σύριγξ δὲ ἐστὶ τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος· καὶ αὕτη δὲ ἡ ὀπή τοῦ τροχοῦ οὕτως καλεῖται. εἴρηται δὲ βαρέως· τὰ γὰρ εἰς ἡ καθαρὸν δισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα, ὧν προηγεῖται δασύ, βαρύνεται· χνόη, φθόη, χλόη. τὸ δὲ πνοὴ οὐκ ἔχει δασύ.

[Χνωδέστερα:] λεπτοτέρα. ἢ τε ὑποκειμένη γῇ ψάμμου πάσης χνωωδέστερα διὰ λεπτότητα.

[Χνοῦς. Χοᾶ·] χοῦς, μέτρον Ἀττικόν, χωροῦν κοτύλας ὀκτώ. Ἀριστοφάνης· ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ βάδιζε, τὴν κίστην λαβών. οἱ γὰρ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα παρετίθεσαν, οἱ δὲ καλούμενοι ἔφερον ἐσθήματα καὶ κίστιν καὶ χοᾶ. Ὅμηρος περὶ τῆς κίστεως φησι· μήτηρ δ' ἐν κίστει ἐτίθει μενοεικέα δαῖτα ὅψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες. χοᾶ δὲ ἐπεφέροντο οἱ καλούμενοι, ἵνα μὴ κοινωνήσωσιν ἄλλου ποτηρίου διὰ τὴν ἐπὶ τῷ Ὅρεσθι γενομένην αἰτίαν. καὶ παροιμία· ἔξ χοᾶς χωρήσεται. ἐπὶ τῶν παραληρούντων. τουτέστιν ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ. ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κερά μου ἡ ἀσκοῦ ἔμεινε μεταφορᾶς· ὅς ἐάν σμηχθῇ, πλέον χωρεῖ τῶν ἐμπεφρακώτων ἀποβεβλημένων. καὶ αὖθις· τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἶνου τρεῖς χοᾶς ἡμῶν ἀποτίσιν κέρεβίνθων χοίνικα. ὑποπίνοντες ἔκαπτον φρυκτοὺς ἐρεβίνθους.

[Χοάνης:] χωνίου. καὶ **[Χόανα,]** τὰ μέταλλα.

[Χοάς:] ἐκχύσεις, ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς, ἢ σπονδάς. ἐκπίπτει χρησμὸς δεῖν χοᾶς τοῖς τεθνεῶσι τῶν Αἰτωλῶν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος καὶ ἑορτὴν χοᾶς ἄγειν. λέγονται καὶ θυσίαι νεκρῶν. Σοφοκλῆς· πρῶτον μὲν ἱεράς ἐξ ἀειρρύτου χοᾶς κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὁσίων χειρῶν θίγων. ὅταν δὲ χεῦμα τοῦτ' ἀκήρατον λάβω· κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη, ὧν κατέρεψον καὶ λαβάς ἀμφὶ στόμα.

[Χοᾶς:] ὅτε ἐπὶ μέτρου τίθεται, περισπᾶται.

[Χοάσπειον ὕδωρ·] καὶ **[Χοάσπης,]** ποταμός. καὶ κύριον ὄνομα.

[Χοβάρ:] ποταμός.

[Χολοδογόμορ.]

[Χόες:] ἔστιν ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι. τὴν ἑορτὴν φασιν οὕτω γεγονέναι, ὅτε Ὅρεσθης ἀνελὼν τὴν μητέρα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐδέξαντο αὐτὸν Ἀθηναῖοι καὶ εἰστιάσαν· οὐ μὲν ἐκοινωνήσαν αὐτῷ τοῦ οἴνου· ἀλλὰ χωρὶς χοᾶ παραθεῖς αὐτῷ ὁ δῆμος, οὕτως εἰσιτῆτο, ἀπονεύμας ὀλίγον τι χωρὶς τῷ Ὅρεσθι. καὶ ἄλλως· ἑορτὴ Ἀθήνησι Χόες, ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας· Ὅρεσθης μετὰ τὴν τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας παρὰ Πανδίωνα, συγγενὴ καθεστηκότα, ὃς ἔτυχε βασιλεύων τῶν Ἀθηναίων. κατέλαβε δὲ αὐτὸν εὐωχίαν τινὰ δημοτελῆ ποιοῦντα. ὁ τοίνυν Πανδίων παραπέμψασθαι μὲν τὸν Ὅρεσθην αἰδούμενος, κοινωνῆσαι δὲ ποτοῦ καὶ τραπέζης ἀσεβὲς ἡγούμενος, μὴ καθαρθέντος αὐτοῦ τὸν φόνον, ὡς ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίνοι, ἕνα ἐκάστω τῶν κεκλημένων παρέθηκε χοᾶ.

[Χόες:] ἑορτὴ τις ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτήν, Διονύσω ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ Πιθιογίαν, Χόας, Χύτρους. καὶ αὖθις· ὅτι Ὅρεσθης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος (ἦν δὲ ἑορτὴ Διονύσου Ληναίου), ὡς μὴ γένοιτο σφίσιν, ὁμόσπονδος, ἀπεκτονῶς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσατο τοιόνδε τι. χοᾶ οἴνου τῶν δαιτυμόνων ἐκάστω παραστήσας ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε, μηδὲν

ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις, ὥς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίοι Ὀρέστης μήτε ἐκεῖνος ἄχθοιτο καθ' αὐτὸν πίνων μόνος. καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναίοις ἐορτὴ ἐνομίσθη οἱ Χόες.

[Χοζίας:] ὄνομα κύριον.

[Χοεῖον:] παχὺ ἔντερον.

[Χοή] καὶ **[Χοαί:]** ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

[Χόης:] ποταμός.

[Χοῖδια·] σταμνία κατεσκεύασαν χοῖδια τὸ μέγεθος, λεπτὰ ταῖς κατασκευαῖς διαφερόντως.

[Χοϊκός:] ὁ πῆλινος.

[Χολάδες:] τὰ ἔντερα. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀντιβίων τε πολλάκις ἐγχείην γευσασμένην χολάδων.

[Χολαργέων·] Χολαργεῖς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ἡ εὐθεῖα **[Χολαργεύς. Χολαῖον:]** ἤπαρ.

[Χολέρα·] καὶ **[Χολεριῶ,]** ῥῆμα.

[Χολλεῖδαι:] δῆμος τῆς Λεοντίδος.

[Χοληδόχον ἀγγεῖον. Χόλικες:] τὰ παχέα ἔντερα τῶν βοῶν. ταῦτα δὲ οὐχ ἱεροῦντο, ὥς τὸ ἄλλο σῶμα. τινὲς δὲ χόλικά φασὶν εἶδος ἰχθύος. θηλυκῶς δὲ ἡ **[Χόλιξ. Χολοδαγομός:]** ἐθνικόν.

[Χόλον:] ὀργὴν. ἀλλὰ πρόσκαιρον. παρὰ τὸ χεῖσθαι.

[Χολῶ·] δοτικῇ.

[Χολωσέμεναι:] εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν.

[Χολῶσιν·] ἐς τοσοῦτον μανιῶν ἐλήλυθας, ὥστ' ἀνδράσι πείθῃ χολῶσι.

[Χόνας:] ὄνομα ἔθνους.

[Χονδρίτης:] σεμίδαλις.

[Χόνδρος:] τοῦ στομάχου τὸ ἔντερον. καὶ **[Χόνδροι ἀλῶν,]** θρόμβοι, παχὺς ἄλς.

[Χονσά:] παρὰ Βουλγάροις οἱ κλέπται.

[Χοός·] ἀνατετραμμένου χοός. Ἀριστοφάνης· ἀντὶ τοῦ ἀνακαλυφθέντος ἢ κενωθέντος εἰς γῆν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς πότοις σφαλλόμενοι ὑπὸ μέθης ἐν τῷ ὑπηρετεῖν. ἢ παίζοντες τὰ τοιαῦτά φασι.

[Χοός:] διξέστου· χοῦς γὰρ δύο ξέσται, χοεὺς δὲ ἕξ. Ἀριστοφάνης· εἴ τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χοός ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται.

[Χόρδευε:] τέμνε, τουτέστι σύμπλεκε ἀλλήλοις καὶ συγκύκα· τὰ γὰρ ἔντερα τῶν τετραπόδων χορδὰς καλοῦσιν. ἀπὸ τῆς τέχνης οὖν τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸ ὄνομα εἴρηται· ὥσπερ γὰρ γεμίζεις καὶ πληροῖς τὰ ἔντερα παντὸς τοῦ φυράματος, οὕτω χόρδευε καὶ τάραττε καὶ τὰ πολιτικά καὶ συντάραττε καὶ συμφύρα τὰ πράγματα, ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς, ἡδύσμασι χρώμενος καὶ ἀρτύων κακίαις. καὶ Πολύβιός φησι· καὶ τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμός, ὑπερέχων τὴν ἐκ τοῦ βίου χορηγίαν. τουτέστι παροχὴν.

[Χορδή:] νευρά. καὶ τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου.

[Χορευτής:] ἐπιστήμων.

[Χορείαν:] οἱ παλαιοὶ τὴν μετὰ ᾠδῆς ὄρχησιν. δύο δὲ ὀρχήσεις οἶδεν Ὅμηρος, τὴν τῶν κυβιστητῆρων καὶ τὴν διὰ τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιζεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστής, καὶ **[Χορεῖον,]** ἡ χόρευσις.

[Χορηγία:] δόσις. καὶ Πολύβιος· μὴ οἶον κατὰ θάλατταν τὰς παρασκευὰς καὶ τὰ χορήγια παρακομίζειν τοῖς στρατοπέδοις μηδὲ ἐπὶ ὑποζυγίων, ἀλλ' ἐν ταῖς πῆραις δέχ' ἡμερῶν ἔχοντας ἐφόδια.

[Χορηγός:] ὁ τοῦ χοροῦ ἡγούμενος, καὶ δοτήρ.

[Χορηγῶ·] δοτικῇ.

[Χορίαμβος:] μέτρον στίχων. Βαβρίας ἢ Βάβριος, Μύθους ἦτοι Μυθικά· εἰσὶ γὰρ διὰ χοριάμβων, ἐν βιβλίοις δέκα. οὗτος ἐκ τῶν Αἰσωπείων μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιίας εἰς ἔμμετρα· ἡγουν τοὺς χοριάμβους.

[Χορικός:] ὁ τοῦ χοροῦ ἐξάρχων. τοιοῦτος ἦν Ἀγάθων, ὃς ὑποκριτικὰ μέλη ἐποίει καὶ αὐτὸς ὑποκρίνεται· διὸ καὶ χορικὰ λέγει.

[Χορίλη:] ἡ Ἑκάβη.

[Χόριον:] τὸ κάλυμμα, τὸ συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας τοῖς βρέφεσι.

[Χοροβατῶ:] τὸ εἰς χορὸν βαίνω.

[Χοροδέκτης:] ὁ τοῦ χοροῦ προεξάρχων. ὥσπερ οὖν παρά τινος χοροδέκτου λαβεῖν τὴν στάσιν.

[Χορὸν δίδωμι:] ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν· παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγχανον κωμωδίας καὶ τραγωδίας ποιηταί, οὐ πάντες, ἀλλὰ οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι.

[Χορός:] τὸ σύστημα τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ᾄδόντων. διηρέθησαν δὲ οἱ χοροὶ τῶν ἐκκλησιῶν εἰς δύο μέρη ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ Φλαβιανοῦ, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, διχῇ τοὺς Δαυιτικοὺς ψαλμοὺς ᾄδοντες. ὅπερ ἐν Ἀντιοχείᾳ πρῶτον ἀρξάμενον εἰς πάντα περιῆλθε τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα.

[Χορός:] καὶ οἱ χορευταί, καὶ ὁ τόπος. Ὅμηρος· ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλεν. ἐν ᾧ τὸ σύστημα τῶν χορευτῶν. καὶ παροιμία· χορὸς τραγικὸς ἐξ ἑ' προσώπων, χορὸς κωμικὸς ἐξ κδ' προσώπων.

[Χοροστατῶν:] χοροῦ κατάρχων.

[Χορτάζω·] γενικῇ.

[Χορταῖος:] ὁ δασὺς καὶ μαλλωτὸς χιτῶν.

[Χοροῖσι τῶν τραγωδιῶν ἄχθεται:] ἐπὶ τῶν πεινόντων· ὡς μακρῶν ὄντων τούτων. Ἀριστοφάνης· εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖς τῶν τραγωδιῶν ἤχθετο, ἐκπετόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν, ἐλθὼν οἴκαδε.

[Χοροϊτύπος:] ἐν τῷ χορῷ τύπτων.

[Χορυμαῖοι:] ἔθνος.

[Χοσβίας:] ὄνομα κύριον. ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως Φινεὲς συνδιαφθαρεῖς τῷ Ζαμβρῇ.

[Χοσρόης:] ὁ Περσῶν βασιλεὺς. ὕμνοῦσιν αὐτὸν καὶ ἄγανται πέρα τῆς ἀξίας μὴ ὅτι οἱ Πέρσαι, ἀλλὰ καὶ ἔνιοι τῶν Ῥωμαίων, ὡς λόγων ἐραστὴν καὶ φιλοσοφίας τῆς παρ' ἡμῖν ἐς ἄκρον ἐλθόντα,

μεταβεβλημένων αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐς τὴν Περσίδα φωνῆν τῶν Ἑλληνικῶν συγγραμμάτων. καὶ τοῖνυν φασίν, ὅτι δὴ ὅλον τὸν Σταγειρίτην καταπιὼν εἷη μᾶλλον ἢ ὁ ῥήτωρ ὁ Παιανιεὺς τὸν Ὀλώρου, τῶν τε Πλάτωνος τοῦ Ἀρίστωνος ἀναπέπλησται δογμάτων, καὶ οὔτε ὁ Τίμαιος αὐτὸν ἀποδράσειεν ἄν, εἰ καὶ σφόδρα γραμμικῇ θεωρίᾳ πεποικίλται, καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀνιχνεύει κινήσεις, οὔτε ὁ Φαίδων οὔτε ὁ Γοργίας, οὐμενοῦν οὐδὲ ἄλλος τις τῶν γλαφυρῶν καὶ ἀγκυλωτέρων διαλόγων, ὅποῖος ὁ Παρμενίδης. ἐγὼ δέ, φησὶν Ἀγαθίας, οὕτως αὐτὸν ἄριστα ἔχειν παιδείας, καὶ ταῦτα τῆς ἀκροτάτης, οὐκ ἂν ποτε οἰηθείην. πῶς μὲν γὰρ οἷόν τε ἦν τὸ ἀκραιφνὲς ἐκεῖνο τῶν παλαιῶν ὀνομάτων, ἐλευθέριον καὶ πρὸς γε τῇ τῶν πραγμάτων φύσει πρόσφορόν τε καὶ ἐπικαιρότατον, ἀγρία τινὶ γλώττῃ καὶ ἀμουσοτάτῃ ἀποσωθῆναι; πῶς δὲ ἀνὴρ βασιλείῳ τύφῳ ἐκ παίδων καὶ κολακείᾳ πολλῇ γεγαννυμένος δίαίτῃν τε λαχὼν ἐς ὅτι βαρυτάτην καὶ πρὸς πολέμους ἀεὶ καὶ παρατάξεις ὀρῶσαν, πῶς δὴ οὖν ὦδε βιοῦς ἔμελλε μέγα τι καὶ λόγου ἄξιον ἐν τοῖσδε ἀπόνασθαι τοῖς διδάγμασι καὶ ἐνασκηθῆναι; εἰ μὲν οὖν ἐπαινοίη τις αὐτόν, ὅτι δὴ βασιλεύς γε ὢν καὶ Πέρσης, ἐθνῶν τε τοσούτων καὶ πράξεων μέλον αὐτῶν· ὁ δὲ ἐφίετο γοῦν ὅμως ἀμηγέπη ἀπογεύεσθαι λόγων, καὶ τῇ περὶ ταῦτα γάννυσθαι δόξῃ· ξυνεπαινέσαιμι ἂν καὶ ἔγωγε τὸν ἄνδρα καὶ μείζονα θείῃν τῶν ἄλλων βαρβάρων. ὅσοι δὲ λίαν αὐτὸν σοφὸν ἀποκαλοῦσι καὶ μονονουχὶ τοὺς ὅποι ποτὲ πεφιλοσοφηκότας ὑπερβαλλόμενον, ὥς καὶ ἀπάσης τέχνης τε καὶ ἐπιστήμης τὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας διαγινώσκειν, ἐκεῖνοι ἂν μάλιστα φωραθεῖεν οὐ τῶν ἀληθῶν ἐστοχασμένοι, μόνῃ δὲ τῇ τῶν πολλῶν ἐπόμενοι φήμῃ.

[Χοῦς θανάτου:] ὁ τάφος, ἅτε δὴ χωννυμένων τῶν θαπτομένων. Δαβίδ· καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

[Χουσί:] ὄνομα κύριον.

[Χωβάλ:] πόλις.

[Χώβαρος:] ὄνομα κύριον.

[Χωλή:] ἀντὶ τοῦ ἀτελής. Περὶ ψυχῆς Πλάτων· ἀλλ' εἰ ταύτῃ ἔσται χωλή ἢ φύσις.

[Χωλίαμβος:] εἶδος στίχου.

[Χωλός:] καὶ ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ χειρός. Εὐπολὶς· ὅτι χωλὸς τὴν χεῖρα σὺ σφόδρα. καὶ κυλλοὺς οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν ὁμοίως. καὶ **[Χωλοποιός.]** Ἀριστοφάνης· οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν τοῦτον ἀποφῆναι σαφῶς τὸν χωλοποιόν, οἷος ὢν θρασύνεται. **[Χῶλος]** δὲ ὄνομα κύριον.

[Χῶμα:] ὕψωμα γῆς, ὅπερ οἱ πολέμιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις εἰώθασιν προσχοῦν τὰ τεῖχη. Τραϊανὸς εἰς Βαβυλῶνα ἀφικόμενος ἐντυγχάνει χώματι μεγίστῳ, ὅπερ χῶσαι ἐλέγετο Σεμίραμις. ἦν δὲ αὐτοῦ τὸ μὲν ὕψος ποδῶν ε' καὶ κ', τὸ δὲ εὖρος ἐς ν', κατὰ μῆκος ἐπέτρε σταδίους σ', κατηγορεῖ δὲ τὴν δύναμιν τῆς πόλεως.

[Χώματα χοῦν:] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, β' ἀντὶ τοῦ γῆν ὑψοῦν.

[Χωμισδαίτης:] ὁ Ἡρακλῆς.

[Χῶναι:] ὄνομα τόπου.

[Χωνεύω:] τὸ εἰς χῶνον ἐμβάλλω. καὶ **[Χωνεῖα,]** ἐκ τοῦ χωνεύω. καὶ **[Χωννύω,]** ὁμοίως.

[Χῶνος:] τὸ χωνεῖον. καὶ **[Χῶνες,]** οἱ χωνευταί.

[Χωξύγγιος. Χῶξυμπότης. Χώμενος:] ὀργιζόμενος.

[Χώρα:] ὁ τόπος. παρὰ δὲ Θουκυδίδη χώρα, ἡ τάξις.

[Χωραζίν:] ὄνομα τόπου. καὶ ὁ προφήτης· οὐαὶ σοι Χωραζίν.

[Χωράσμιος:] ὄνομα κύριον.

[Χώραυλος:] ὁ ἐπὶ χώρας διατρίβων.

[Χωρεῖν:] πορεύεσθαι, ὁρμᾶν. ἀλλὰ χωρεῖν καὶ συναποθνήσκειν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πραγμάτων. οὐ χωρούντων αὐτῷ τῶν ἐν Σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν (ἀντὶ τοῦ γινομένων), διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φανῆναι τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλεσι. καὶ **[Χωρῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Χωρήβ:] ὄνομα ὄρους.

[Χωρήσατε:] προσδέξασθε.

[Χωρίζω:] τὸ διαχωρίζω. καὶ **[Χωρίζομαι·]** γενικῇ.

[Χωρισμός:] ἡ διάστασις.

[Χωρὶς ἵππεῖς:] Δάτιδος ἐκβαλόντος εἰς τὴν Ἀττικὴν, τοὺς Ἴωνας φασίν, ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ, ἀνελθόντος ἐπὶ τὰ δένδρα σημαίνειν τοῖς Ἀθηναίοις, ὥς εἶεν χωρὶς οἱ ἵππεῖς· καὶ Μιλτιάδην συνιέντα τὴν ἀποχώρησιν αὐτῶν, συμβαλεῖν οὕτως καὶ νικῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν λεχθῆναι ἐπὶ τῶν τάξεις διαλυόντων.

[Χωρὶς τὰ Μουσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρίσματα.] χωρὶς τό τ' εἶπεῖν πολλὰ καὶ τὸ καίρια. ὥς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις· τουτέστιν ἄλλο ἐστὶ τὸ φλυαρεῖν καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν. οὐ δὴθ', ὅτῳ γε νοῦς ἴσως καὶ σοὶ πάρα. ἀντὶ τοῦ κατὰ σέ οὐ δοκῶ καίρια λέγειν. καὶ αὖθις· φιλοσοφοῦντος οὐκ ἔστι μαντικὴν ἐπαγγέλλεσθαι καὶ προφέρειν, οὐδὲ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἐπιστήμην· χωρὶς γὰρ τὰ τῶν φιλοσόφων καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὀρίσματα οὐδὲν ἦττον ἢ τὰ λεγόμενα Μουσῶν καὶ Φρυγῶν.

[Χωρίτης:] ἀπὸ τῆς χώρας.

[Χωριτικός:] ὁ χωρίτης, ὁ ἰδιώτης.

[Χῶρος:] τόπος.

[Χωρῶ,] χωρήσω· αἰτιατικῇ. **[Χωρίζω]** δὲ τὸ διαχωρίζω.

[Χώσασθαι:] λυπηθῆναι.

[Χωστρίς:] τόπος, ἐν ᾧ τι ἐχώννυον.

[Χραίνειν·] αἰτιατικῇ. μιαίνειν, μολύνειν, ρυποῦν.

[Χραίσμωσιν:] ὠφελήσουσιν.

[Χρεμέτης:] ὄνομα ποταμοῦ.

[Χρεμετίζει:] ἤχον τῷ στόματι ἀποτελεῖ, πτάρνυται· καὶ χρέμπτεται, ὁμοίως. τὴν ἀρχὴν, ὅποθεν εὐρέθη ὁ μῦθος καὶ ὅστις πρῶτος ἐφεῦρεν, οὐ μᾶλλον εὔροι τις ἄν, ἢ εἴ τις ἐπιχειρήσειε τὸν πρῶτον πταρέντα ἢ χρεμψάμενον ἀναζητεῖν.

[Χρεμψιθέατρον:] ἢ ὅτι εἰσιόντες εἰς τὸ θέατρον χρέμπτονται, ἢ ὅτι χρεμπτόμενοι ἐκβάλλονται.

[Χρεωκοπεῖται:] ὑπὸ χρεῶν ἐνοχλεῖται. τῆς παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς χρεωκοπίας κατὰ τὴν Θεσσαλίαν ζηλωθείσης καὶ πάσης πόλεως εἰς στάσεις καὶ ταραχὰς ἐμπίπτουσης.

[Χρέος:] παρὰ τὸ χρεῖωδες λέγεται. **[Χρέος]** καὶ ἡ χρεῖω παρὰ Ἀριστοφάνει· τί δ', ὦ τάλας, τοῦδ' ἔχη τοῦ πλέκου χρέος; λέγει δὲ σπυρίδος.

[Χρέος:] τὸ δάνειον. καὶ **[Χρεῖος. Χρεωλυτῶ. Χρεών:]** εἰμαρμένον, τέλος ζωῆς. Αἰλιανός· ἐπεὶ δὲ ἐς γῆρας ἀφίκετο, τὸ κοινὸν τῇ πεπρωμένῃ χρεῶν ἐξέτισε καὶ τῆς προσηκούσης κηδεύσεως ἔτυχε. τὸ δὲ χρεῶν μετοχή ἐστιν, ἀπὸ τοῦ χρῶ, χρέω γινόμενον, οὐδέτερον χρέον. παρατροπή δὲ παρηκολούθησε τοῦ τόνου, , καὶ κατὰ Ἀττικὴν ἔκτασιν ἐτράπη τὸ ο εἰς ω, καὶ ἐστιν ἄκλιτον. τὰ δὲ εἰς ον ἐπιρρήματα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται, πλὴν τοῦ χρεῶν καὶ ἐμποδών.

[Χρεῶν ἀποκοπαί:] ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων ἀφαιρεθέντα ἄφεσιν λάβωσιν.

[Χρεώστης:] ὁ δανειστής.

[Χρεωφειλέτης:] ὁ χρεωστῶν.

[Χρεία:] ὑπόθεσις, πρόνοια. ὁ δὲ ὑπελάμβανεν ὑγιασθεὶς ἐκ τοῦ τραύματος ἀληθινὴν παρέχεσθαι χρεῖαν τοῖς κοινοῖς πράγμασι. καὶ παροιμία· **[Χρεία διδάσκει, κἂν ἄμουςος ᾖ, σοφόν.]** Καρχηδόνιον. τουτέστιν ἐνδεχομένην ἐκ τοῦ καιροῦ ποιησάμενοι τὴν ἐπίνοιαν.

[Χρεῖν:] τύπτειν.

[Χρεῖη:] δέοι.

[Χρεῖω:] ἡ χρεία.

[Χρεῖω:] τὸ χρησιμοδοτῶ. ἐπὶ ἐνεστῶτος καὶ μόνου καὶ παρατατικοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν διὰ τοῦ η.

[Χρεῖω:] τὸ μαντεύομαι. διὰ διφθόγγου· ὁ δὲ μέλλων χρήσω διὰ τοῦ η. **[Χρίω]** δὲ τὸ ἀλείφω, διὰ τοῦ ι.

[Χρή:] ὀξυτόνως δεῖ· χρῆ δὲ περισπωμένως, τὸ ὑποτακτικόν, σημαίνει τὸ δέη. Εὐπολις Αἰξίν· ἐγὼ τελῶ τὸν μισθόν, ὃν τιν' ἂν χρῆ. χρῆν δὲ σὺν τῷ ν καὶ περισπωμένως τὸ παρεληλυθός, τὸ ἔδει. λέγουσι δὲ ποτε καὶ χρήσται, ἀντὶ τοῦ δεῖ. Φερεκράτης Λήροις· τὸ δ' ὄνομά μοι κάτειπε, τί σε χρήσται καλεῖν. Ἀριστοφάνης Λημνίαις· ἡ καρδίω τε τίς; ἀλλὰ πῶς χρήσται ποιεῖν; χρής δὲ τὸ χρήζεις, καὶ δέη. Κρατῖνος Νόμοις· νῦν γὰρ δὴ σοι πάρα μὲν θεσμοὶ τῶν ἡμετέρων, πάρα δ' ἄλλ' ὅ τι χρήσται. χρεῖη δὲ τὸ δέοι. Πλάτων Εὐθύφρωνι· πευσόμενοι τοῦ ἐξηγητοῦ τί χρεῖη ποιεῖν.

[Χρήζω·] γενικῇ. θέλω.

[Χρῆμα:] πρᾶγμα, ἢ κτῆμα, πλοῦτος, οὐσία, λῆμμα. τὸ δὲ δωμάτιον ζοφῶδες ἦν καὶ ἀδιατύπων καὶ ὥρα θέρους ἐς τὰ μάλιστα ἀναρμόδιον, ὡς δοκεῖν εἶναι τὸ χρῆμα εἰρκτήν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ κατέσεισεν ἅπαντα καὶ κατεβρόντησεν ἐς τοσοῦτον, ὥστε ὁ τοῦ μύθου Σαλμωνεὺς μικρόν τι χρῆμα πρὸς αὐτὸν ἦν. Ἰουλιανός· περὶ τὴν Ἑρκυνίαν ὕλην ἐθέομεν, καὶ εἶδον ἐγὼ χρῆμα ἐξάισιον. ἰδοὺ γοῦν σοι θαρρῶν ἐγὼ ἐγγυῶμαι μήποτε ὤφθαι τοιοῦτον μηδὲ ὅσα γε ἴσμεν ἡμεῖς ἐν τῇ Ῥωμαίων, ἀλλ' εἴτε τὰ Θετταλικά Τέμπη δύσβατα νομίζει τις, εἴτε τὰ ἐν Θερμοπύλαις, εἴτε τὸν μέγαν καὶ διωλύγιον Ταῦρον, ἐλάχιστον ἔστω χαλεπότητος ἔνεκα πρὸς τὸ Ἑρκύνιον τοῦνομα. καὶ Εὐνάπιος φησιν· ὁ δὲ τὰς δυνάμεις ἤθροισε, τὸ χρῆμα τῆς διαβάσεως ἐπισπέρχων ἤδη καὶ συμβιαζόμενος καὶ πλὴν ἀγαθῆς ψυχῆς σῶμα οὐκ ἔχων.

[Χρῆμα:] πρᾶγμα. μέγα τι χρῆμα καὶ θαυμάσιον, ἀνὴρ καὶ ψυχὴ δεόντως ἄρμοσθεῖσα κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν, πρὸς ὃ τι ἂν ὀρμήσῃ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἔργων. καὶ αὖθις· εἰκάζειν ἂν βοῶν ἀγέλη μεγίστη τὸ χρῆμα. περὶ βαρβαρικῆς παρατάξεως ὁ λόγος. Ἡρόδοτος· ἦν τε τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον. Ἀριστοφάνης· τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον. τὸ μέγεθος, τὸ ἕκταμα. ἔθος δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἐπαγωγῇ χρῆσθαι, οἷον ἵππος σπάνιόν τι χρῆμα· γυνὴ κακὸν τι χρῆμα. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, ὧν ἂν ἐξαίρειν βούλωνται. ὁ δὲ χρημάτων οὐκ ἦν εὐπορος, οὐδὲ ὅσα ἂν ἐξήρκεσεν ἐτέρῳ πρὸς τὴν τοῦ ἀναγκαίου βίου διαγωγὴν, οὐδὲ τοσαῦτα κεκτημένος.

[Χρῆμα:] χρῆσις. Θουκυδίδης. Ἰώσηπος· ἦν δὲ σάββατον ἀργία παντὸς χρήματος ἡμέρα, τοῖς Ἰουδαίοις τιμιωτάτη. καὶ αὖθις· κινδυνεύει ἀποσβῆναι τῆς ἀληθείας τὸ χρῆμα. καὶ **[Χρήματα]** παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ πράγματα.

[Χρήμασιν ἐδωρήσατο. Χρήματα χρήματ' ἀνὴρ, πενιχρὸς δ' οὐδέποτε' ἐσθλός:] ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερούντων. Ἀριστόδημος φησι. μέμνηται τοῦ Ἀριστοδήμου καὶ Ἀλκαῖος· ὥς γὰρ δὴ ποτ' Ἀριστόδαμον φασὶν ἐν Σπάρτῃ οὐκ ἀπάλαμνον λόγον εἰπεῖν, χρήματα, χρήματα· καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· οὐκ οἶδ' ὃ τι χρῆμά με ποιεῖς. σκέψαι τοίνυν, ὥς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν ὑπὸ τῶν ἀεὶ δειμιζόντων. Σοφοκλῆς· τί χρῆμα δρᾶς, Αἴαν; τί τῷδ' ἄκκλητος οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς ἀφορμᾶς πεῖραν, οὔτε του κλύων σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὐδαι στρατός. ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαιά, ἀεὶ δ' ὑμνούμενα, γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει. κἀγὼ μαθοῦς' ἔλῃξα· ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.

[Χρήματα, χρήματ' ἀνὴρ:] αὕτη ἀποφθεγματικὴ ἐστίν, ὥς τὰ παραγγέλματα τῶν ἐπτὰ σοφῶν. μέμνηται αὐτῆς Πίνδαρος καὶ Ἀλκαῖος. ὁμοία τῇ ὥς καὶ ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι, καὶ τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα, καὶ τὸ γινῶθι σαυτόν. λεχθῆναι δὲ αὐτὴν Ἀλκαῖος μὲν ὑπὸ Ἀριστοδήμου τοῦ Σπαρτιάτου φησί, Πίνδαρος δὲ ὑπὸ τινος Ἀργείου τὸ ὄνομα, οὕτως λέγων. ὁ δ' Ἀριστόδημος ἐγκαταριθμεῖται τοῖς σοφοῖς ὑπὸ τινων.

[Χρηματίζεσθαι:] χρήματα πράττεσθαι. ἐὰν δέ τις εἴπῃ τὴν λέξιν ἐνεργητικῶς χρηματίζει, οὐκέτι τὸ αὐτὸ δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ πράγμασι χρῆσθαι· οἷον φαμέν, χρηματίζει ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος· οἷον πράγμασι σχολάζει. ἀφ' οὗ χρήματα, τὰ πράγματα.

[Χρηματίζεσθαι:] πλουτεῖν. οὐδὲ χρηματίζομαι· πάλαί γάρ μοι ταῦτα ἐδόκει καὶ ἐκ μειρακίων λῆρος καὶ φληναφοί.

[Χρηματίζει·] δοτικῇ. ἀποκρίνεται, πρᾶγμα διοικεῖ. οὕτως Ἀλπιανὸς ὁ ἱστορικός. τοῖς πρέσβεσιν ἐχρημάτισε. **[Χρηματίζειν]** ἐστὶ τὸ λόγους διδόναι ἀλλήλοις. Ἀριστοφάνης· καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου, ὃ τι χρὴ παθεῖν.

[Χρηματισαμένων:] χρήματα λαβόντων. Ἀρριανός· χρηματισαμένων δὲ καὶ αὐτῶν, τρίτη παρεγένετο πρεσβεία.

[Χρηματισάμενοι:] πραγματευσάμενοι. καὶ χρηματίσαι μὲν ἐστὶ τὸ πρᾶξαι, χρηματίσασθαι τὸ κερδᾶναι. παρὰ Θουκυδίδη.

[Χρηματίσεσθαι:] χρήματα λαβεῖν. Ἡροφίλα ἢ καὶ Σίβυλλα Ἑρυθραία ἔγραψε βιβλία γ' μαντικά· καὶ ἦλθεν εἰς Ῥώμην χρηματίσεσθαι· καταφρονηθεῖσα δὲ ἔκαυσε τὰς δύο βίβλους.

[Χρημάτισις:] χρημάτων συναγωγὴ. Αἰλιανός· ὁ δὲ τῆς θεοσυλίας τε καὶ ἀθέσμου χρηματίσεως διαφθαρεῖς τὸν μισθὸν ἠνέγκατο τοῦτον πικρότατόν τε καὶ πικρῶδέστατον.

[Χρηματισμός:] πᾶσι δὲ συνετάττετο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμούς. τουτέστι τὰς διοικήσεις. καὶ αὖθις· ὁ δὲ τοὺς πρεσβευτὰς ἐτοίμως δεξάμενος ἐχρημάτιζε τούτοις. ἀντὶ τοῦ ἐκοινολογεῖτο, λόγους ἐδίδου. καὶ αὖθις· ἐν χρηματισμῷ δικαίῳ δὲ καταστάς. ὅτι φησὶ Δαμάσκιος, τὸν χρηματισμόν (τουτέστι τὴν τῶν χρημάτων συλλογὴν) μηδὲν φανεῖσθαι τοῖς ἐν ἄδου πρὸς βοήθειαν, οὐδὲ τὴν τρυφήν, οὐδὲ τὰς πολυαράτους ταύτας τιμὰς, ὧν οὐδὲν προτιμῶσιν οἱ πολιτικοὶ καὶ σφόδρα ὑπὸ τῶν πολλῶν μακαριζόμενοι ὡς εὐδαίμονες, ὄντες γε τῇ ἀληθείᾳ κακοδαίμονες.

[Χρηματιστής:] χρημάτων ποριστής, ὁ ῥαδίως χρήματα πορίζων οὕτω προσαγορεύεται. κεῖται τὸ ὄνομα παρὰ Λυσία.

[Χρημάτων:] συνήθως μὲν οἱ τε ἰδιῶται καὶ οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι τῶν χρημάτων ἐπὶ νομίσματι χρῶνται ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης οὐσίας τὴν λέξιν ταύτην ἔταξαν· τὸν ἀποκτείναντα ὅσιον εἶναι καὶ θνήσκειν καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ πεπραῖσθαι. κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ πράγματος ἢ προσώπου ἢ λόγου, ὡς Ἀντιφῶν· τάσσουσι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν φορτίων. ὁ δὲ Λυσίας ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ κατασκευάσματος τίθησι.

[Χρημάτων:] χρυσοῦ νομίσματος. οἱ δὲ ἤγοντο, χρημάτων μεγάλων ἐωνημένοι.

[Χρῆμα οἰκτροί:] ταπεινοί, ἐλέους ἄξιοι. Λιβύων δὲ πρέσβεις, χρῆμα οἰκτροί, κατὰ κλέος τὸ τῆς παρθένου ἥκον καὶ ἐδέοντο λύσιν τινὰ λοιμοῦ λαβεῖν.

[Χρήμη:] χρεῖα, καὶ σπάνις. Ἡρόδοτος εἰς τὸν βίον Ὀμήρου· τοὺς ἐναντιωθέντας τῇ χρήμῃ αὐτοῦ. ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο. τουτέστι μετρίῳ πλούτῳ καὶ περιουσίᾳ.

[Χρῆ μοι:] μαντεύεται. Σοφοκλῆς· χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσῃ τάχα.

[Χρῆν:] ἔδει. καὶ **[Ἐχρῆν,]** ἔπρεπε. χρῆν δὲ μή, τὸ λεγόμενον, ἄστροις τὰ καθ' ὑμᾶς σημαίνεσθαι, μηδὲ τί λέγει φήμη πυνθάνεσθαι, ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχειν συνόντας, εἰ δὲ μή, γράμμασιν ὑμετέροις ἐντυχάνειν.

[Χρῆναι:] πρέπειν. χρῆναι γὰρ ἤδη ἀφ᾽ ἑχθαι παρ' αὐτόν.

[Χρῆς:] χρήζεις, ζήτην ἐν τῷ χρή.

[Χρήσασθαι:] δανείσασθαι. ὅτι τὸ χρῆσαι τοῦ δανεῖσαι αἰρετώτερον· τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι ἐπὶ φίλων, τὸ δὲ δανεῖσαι πρὸς τοὺς τυχόντας.

[Χρήσιμον:] τὸ ἀγαθόν, ὃ τι χρῆσιν ὠφελείας παρέχεται.

[Χρήσιμον:] ὠφέλιμον. οἱ δὲ οὕτω διεφθάρησαν, ὡς μηδὲ τῶν ναυαγίων μηδὲν γίνεσθαι χρήσιμον, ἀλλ' ἀχρειωθῆναι αὐτούς.

[Χρήσιμον πρᾶγμα:] ὃ τι χρεῖαν ὠφελείας παρέχεται· εὐχρηστον δέ, ὃ τι χρεῖαν ἐπαινετὴν ἀπεργάζεται.

[Χρῆσις.] χρῆσις λέγεται τῶν χρησίμων τινὸς χρεῖα, χρήσιμα δὲ λέγεται τῶν ἀγαθῶν ἰδίως τὰ ὀργανικά. ὧν οὖν αἱ χρήσεις αἰρετώτεραι, καὶ αὐτὰ αἰρετώτερα· εἰ γὰρ ἡ χρῆσις τοῦ πλούτου τῆς χρήσεως τῆς ἰσχύος αἰρετωτέρα, καὶ ὁ πλοῦτος ἰσχύος αἰρετώτερος.

[Χρῆσθαι:] διοικεῖσθαι, δαπανᾶν, καταναλίσκειν. τὰ τε ἐπιτήδεια παρεσκευακέναι ἄφθονα καὶ ταῦτα προῖκα παρέξειν τῇ στρατιᾷ χρῆσθαι.

[Χρήσθων:] ἀντὶ τοῦ χρήσθωσαν. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ δρώντων.

[Χρησιμοδοτῶ] καὶ **[Χρησιμοδότημα· Χρησμοδῶ]** δέ.

[Χρησμός:] προφητεία. ὁ δὲ Σκιπίων, ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, μετὰ τὴν τῆς Καρχηδόνος καθαίρεσιν θαρσύνων τῶν Ῥωμαίων ὡς τῇ εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξουσι τοῦ χρόνου, παρελθὼν εἰς μέσους ἔφη· νῦν μέντοι πολέμων ἀρχαὶ τὰ παρόντα· καὶ ἦν χρησμός, οὐ λόγος· κινδυνεύσομεν γὰρ μὴ ἔχοντες μήτε οὕς φοβήσομεν, μήτε οὕς φοβηθῶμεν. καὶ αὖθις· τοῖς Ἀθηναίοις ἐκπίπτει χρησμός, λέγων δεῖν χοᾶς τοῖς ἐκδίκως τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος καὶ ἑορτὴν χοᾶς ἄγειν· καὶ ἐκ τούτου εὐθηνεῖτο τὰ τῆς Ἀττικῆς. ζήτηι χρησμὸν ἐν τῷ δόρῳ κηρύκειον.

[Χρησμός:] ζήτηι ἐν τῷ Τυρταῖος, καὶ ζήτηι ἐν τῷ Ἀνέϊλε, καὶ ζήτηι ἐν τῷ Θουλῆ, καὶ ζήτηι ἐν τῷ Αὐγουστός Καῖσαρ. καὶ ζήτηι τὸ τέλος τοῦ τοιούτου χρησμοῦ ἐν τῷ Σκηπίων. ζήτηι χρησμὸν θαυμάσιον ἐν τῷ Δαφίδας. ζήτηι χρησμὸν περὶ ἔρωτος ἐν τῷ Διογένης. ζήτηι χρησμὸν περὶ Αἰγίων ἐν τῷ Αἰγίῳ. ζήτηι χρησμὸν καὶ ἐν τῷ Οἰδίῳ.

[Χρησμοδεῖν:] θεολογεῖν.

[Χρησμόςδεμα:] μάντευμα.

[Χρηστά:] χρήσιμα, καλὰ.

[Χρησταί:] δανεισταί. **[Χρήστης]** καὶ ὁ δανεῖζων καὶ ὁ δανειζόμενος. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης χρήστας τοὺς δανειστάς λέγει· ἡ μὲν γὰρ συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ· Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς μὲν δανειστάς χρήστας λέγουσιν, τοὺς δὲ ὀφειλέτας χρεωφειλέτας. Φωκυλίδης δὲ κατὰ τὴν συνήθειαν τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ, λέγων· χρήστας κακοὺς ἔμμεναι ἀνδρὸς φεύγειν μὴ γε ἀνιήσκει διδούς, παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

[Χρησταί:] δύο σημαίνει τὸννομα τὰναντία· καὶ γὰρ τοὺς δανειστάς, ὡς παρ' Ἰσαίῳ. Ἀριστοφάνης· ὑπὸ γὰρ τόκων χρηστών τε δυσκολωτάτων ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματα ἐνεχυράζομαι. ἐπὶ δὲ τοῦ δανειζομένου Δημοσθένους φησί· οἱ δὲ δανεισταὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἡπατη μένοι, ὀρῶντες ἑαυτοὺς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἄνθρωπον πονηρὸν χρηστέον, ἄλλο δὲ οὐδέν.

[Χρήστην:] καὶ τὸν δανείσαντα, καὶ τὸν δανεισάμενον.

[Χρηστήρια:] τολμήματα, πράξεις. Σοφοκλῆς· κείνου χρηστήρια τὰνδρός. ἢ τὰ διεφθαρμένα ποίμνια· παρὰ τὸ διαχρήσασθαι αὐτά.

[Χρηστήρια] δὲ τὰ μετὰ ἐλαίου κεχρισμένα, μεθ' οὗ ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς. διὰ τοῦ ι.

[Χρηστήριον:] τὸ μάντευμα, ἥτοι τὸν χρησμὸν τὸ χωρίον, τὸ ἱερεῖον. τὸ δὲ μαντεῖον διχῶς.

[Χρηστόν:] χρήσιμον. ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

[Χρηστός:] ὁ ἀγαθός. καὶ χρηστὸς ἐξ ἀγάπης, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης. **[Χριστός]** δὲ ὁ ἐν ἐλαίῳ κεχρισμένος. καὶ **[Χριστός],** ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν. καὶ **[Χριστός]** βασιλεὺς.

[Χρηστουργία:] ἀγαθοεργία. ἡ δὲ φεύγει, ἐπιθυμοῦσα ἀμείψασθαι ποτε χρηστουργίαν τὸν ἄνθρωπον.

[Χρηστῶς:] ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶς. Ἀριστοφάνης· ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις, εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο, εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο. ἀντὶ τοῦ εἰ ἐφύλαττε τὸν ἀρχαῖον νόμον καὶ μὴ ἐπολυπραγμόνει καὶ τὰς καινὰς ἔφερε πολιτείας.

[Χρίμπτεται:] προσκνᾶται, πελάζει, ἐγγίζει. εἰ δὴ τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνη.

[Χρίομαι·] αἰτιατικῇ. ἀλείφομαι. **[Χρείω]** δὲ τὸ μαντεύομαι, διὰ διφθόγγου ἐπὶ ἐνεστώτος μόνου, ἐπὶ δὲ μέλλοντος διὰ τοῦ η.

[Χρίσασθαι:] ἀλείψασθαι. καὶ ἀποδυσάμενον χρίσασθαι κελεύει ἐλαίῳ.

[Χρῖσις:] τὸ χρῖσμα τοῦ τῆς βασιλείας ἐλαίου, ὅπερ οἱ προφῆται διὰ κέρατος ἐπιφερόμενοι, ἔχριον τοῖς βασιλεῦσι. καὶ ὁ Δαβὶδ τῆς, μὲν κρίσεως ἠξιώθη διὰ Σαμουήλ· τὰς δὲ τοῦ λαοῦ ἀναγορεύσεις ἡ ἱστορία κρίσεις ἀδιαφόρως ὠνόμασε. καὶ αὖθις· νέκταρι δ' εἰνάλιναι Νηρηίδες ἐχρίσαντο (ἀντὶ τοῦ ἔχρισαν) καὶ νέκυν ἀκταίη θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι.

[Χρῖσμα:] τὸ τῆς βασιλείας. ὅτι ὁ Δαβὶδ εἰς βασιλείαν τρίτον ἐχρίσθη. καὶ σημαίνει καὶ τὸν ἐλαίῳ κεχρισμένον, καὶ τὸν προφήτην.

[Χριστήρια] δέ, μεθ' ὧν οἱ ἱερεῖς ἐχρίοντο τοπαλαιόν.

[Χριστιανοί·] ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμαίων, Πέτρου τοῦ ἀποστόλου χειροτονήσαντος Εὐδόδιον ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ πάλοι λεγόμενοι Ναζιραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι Χριστιανοί.

[Χριστίνα:] ὄνομα κύριον. καὶ **[Χριστίων,]** Χριστίωνος.

[Χριστόδωρος,] Πανίσκου, ἀπὸ Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπτου, ἐποποιός. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ ἐν βιβλίοις ἑξ· ἔχει δὲ τὴν Ἰσαυρίας ἄλῳσιν τὴν ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως γενομένην· Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως ἐπικῶς βιβλία ιβ', Πάτρια Θεσσαλονίκης ἐπικῶς βιβλία κε', Πάτρια Νάκλης· ἔστι δὲ πόλις περὶ Ἡλιούπολιν, ἐν ἣ τὰ καλούμενα Ἄφακα· Πάτρια Μιλήτου τῆς Ἰωνίας, Πάτρια Τράλλεων, Πάτρια Ἀφροδισιάδος, Ἐκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίππῳ ἀγαλμάτων· καὶ ἄλλα πολλά.

[Χριστόδωρος,] Θηβαῖος, ἰλλούστριος. ἔγραψεν Ἰξευτικά δι' ἐπῶν· καὶ θαύματα τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

[Χριστός:] ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεός. **[Χριστός]** καὶ ὁ κεχρισμένος ἐν ἐλαίῳ. **[Χρηστός]** δὲ ὁ ἀγαθός, διὰ τοῦ η. ζητεῖ ὀπίσω χρηστός.

[Χρόα:] ἡ χροιά. βαρυτόνως, ὡς ψόα.

[Χροὶ δῆλα·] ὅτι Φερεκύδην τὸν σοφόν φασὶ φθειριάσαντα τελευτῆσαι· ὅτε καὶ Πυθαγόρου παραγενομένου καὶ πυνθανομένου, πῶς διακείτο, διαβαλόντα τῆς θύρας τὸν δάκτυλον εἶπεῖν· χροὶ δῆλα. καὶ τὸ ἐντεῦθεν παρὰ τοῖς φιλολόγοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν βελτίστων χρώμενοι διαμαρτάνουσι.

[Χρόμαδος. Χρόμιος:] ὄνομα κύριον.

[Χρόμωνος. Χρόνος·] οἱ φιλόσοφοι ἀσώματον αὐτὸν εἶναι φασὶ, διάστημα ὄντα τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως. τούτου δὲ τὸν μὲν παρωχηκότα καὶ τὸν μέλλοντα ἀπείρους, τὸν δὲ ἐνεστώτα πεπερασμένον. ἀρέσκει δ' αὐτοῖς καὶ φθαρτὸν εἶναι τὸν κόσμον· οὗ γὰρ τὰ μέρη φθαρτά ἐστι, καὶ τὸ ὅλον. τὰ δὲ μέρη τοῦ κόσμου φθαρτά· εἰς ἄλληλα γὰρ μεταβάλλει· φθαρτὸς ἄρα καὶ ὁ κόσμος. καὶ εἴ τι ἐπιδεκτικόν ἐστι τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς, φθαρτόν ἐστι· καὶ ὁ κόσμος· ἐξαυχμοῦται γοῦν καὶ ἐξυδατοῦται.

[Χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός:] τουτέστιν ὁ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται. ἢ οὕτως· εὐχερῆς ἐστὶν ὁ χρόνος ὥστε μετελθεῖν τοὺς ἀδίκους.

[Χρόνου πόδα:] ἀπὸ Εὐριπίδου. Ἀριστοφάνης· αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα. ἀντὶ τοῦ Εὐριπίδου τοῦ ταῦτα λέγοντος. καὶ αὖθις· χρόνου γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργει λόγος. Σοφοκλῆς. ἀφαιρεῖται γὰρ τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντωνπραχθῆναι ἢ τῶν λόγων ἀδολεσχία.

[Χρῶς:] σώματος. καὶ Ὅμηρος· ἄλλ' οὐπὲν χρῶς εἶσατο. διήρηται ὁ χρῶς, ἀντὶ τοῦ ὁ χρῶς. διὸ καὶ βαρύνεται. τὸ δὲ εἶσατο, ἐφάνη. λοῦσαι δ' Ἰνωπῶ καθαρὸν χρῶς, βᾶθι δ' ἐς οἴκους.

[Χρῶζω] καὶ **[Καταχρῶζω·]** τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωζε.

[Χρῶμα:] τοῦτο σημαίνει τὸ ἐν τοῖς σώμασιν, ὡς τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν καὶ τὰ τούτων μεταξύ· σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσι· λέγεται γὰρ τι καὶ κατὰ μουσικὴν χρῶμα· τρία γὰρ μέλη τῆς μελωδίας ἀρμονικοὶ εἶναι φασιν, ἃς ἰδίως χροῶς καλοῦσι, τὴν τε τοῦ μαλακοῦ χρώματος καὶ τὴν τοῦ διατονικοῦ χρώματος. καὶ εἰσὶ διαφοραί, ἄλλαι μὲν τοῦ ἐν τοῖς σώμασι χρώματος, ὡς τὸ συγκριτικὸν καὶ διακριτικὸν ὅψεως, ἄλλαι δὲ τοῦ ἐν τοῖς μέλεσι· τὸ γὰρ ἡμιτονιαῖον καὶ διεσιαῖον καὶ τὸ μαλακόν, ὁμώνυμον. Διόδωρος· ὁ δὲ βάρβαρος μαστιζόμενος, ὅμμα ἔχων ἄτρεπτον καὶ χρῶμα καθάπερ θηρίον ἐκαρτέρει.

[Χρῶμα·] ὅτι ὀπηνίκα τὸ κρυσταλλοειδὲς τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀπὸ τίνος πάθους χρωματισθῇ, δοκοῦμεν τῷ αὐτῷ χρώματι καὶ τὸν ἀέρα καὶ τὰ ἄλλα ὁρατὰ κεχρῶσθαι. **[Χρῶμα]** δὲ φησιν ὁρατὸν τὸ ἐπὶ τοῦ καθ' αὐτὸ ὑπάρχον ὁρατοῦ· καθ' αὐτὸ δὲ ὁρατὸν φησι τὴν ἐπιφάνειαν. καθ' αὐτὸ δὲ ὁρατὸν ἢ ἐπιφάνεια, οὐχ οὕτως, ὡς τῷ ὀρισμῷ καθ' αὐτό· διττὸν γὰρ τὸ καθ' αὐτό. ἢ ὅπερ ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ ὑποκειμένου παραλαμβάνεται, ὡς τὸ ζῶον, καὶ τὸ λογικὸν ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ ἀνθρώπου (ταῦτα γὰρ καθ' αὐτὸ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ)· ἢ οὗ ἐν τῷ ὀρισμῷ τὸ ὑποκείμενον παραλαμβάνεται, ὡς ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ ἀρτίου ἢ τοῦ περιττοῦ ὁ ἀριθμός· καὶ ἐν τῷ ὀρισμῷ τῆς σιμότητος ἢ ρίς. ταῦτα γὰρ καθ' αὐτὸ ὑπάρχουσι τῷ ὀρισμῷ. οὐχ οὕτως οὖν φησι καθ' αὐτὸ ὁρατὸν τὴν ἐπιφάνειαν, ἀλλ' ὡς ἔχουσιν ἐν ἑαυτῇ τὸ αἷτιον τοῦ ὁρατοῦ εἶναι. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ χρῶμα· τὸ γὰρ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ χρῶμα τοῦτο ἐστὶ τὸ ὁρατὸν, καὶ τούτου αἱ ὀψεις ἀντιλαμβάνονται, ... τοῦ ἐν βάθει χρώματος· τοὺς γὰρ διαφανεῖς τῶν λίθων εἰ καὶ δοκοῦμεν ὁρᾶν δι' ὅλου τοῦ βάθους κεχρωσμένους, τὰς ὀψεις ἀπατώμεθα. τῷ μὲν γὰρ διαφανεῖς εἶναι τοὺς λίθους διαβαίνουσι διὰ τοῦ βάθους αἱ ὀψεις ἢ τῶν χρωμάτων αἱ ἐνέργειαι. διὰ τοῦ χρώματος δὲ τοῦ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῶν λίθων ἀντιλαμβανόμεθα· καὶ διὰ τοῦτο δοκοῦμεν καὶ τὸ ἐν βάθει χρῶμα ἑωρακέναι. καὶ Πισίδης· οὐκ ἔστι ταῦτα πρὸς χάριν κεχρωσμένα· ἀπλοῖ δὲ πάντες τῆς ἀληθείας λόγοι. ζῆτει περὶ χρώματος ἐν τῷ φαιόν.

[Χρῶμαι·] δοτικῇ.

[Χρωμένω:] χρησμὸν αἰτοῦντι, χρησμὸν ἐπερωτῶντι, ἢ μαντευομένῳ.

[Χρῶμις:] ὄνομα κύριον.

[Χρωννύω. Χρωννύσα. Χρῶνται. Χρῶς:] σῶμα, ἰδέα.

[Χρῶσαν:] τὴν χρησμοδοῦσαν. Θουκυδίδης· χρῶσαν Λακεδαιμονίους.

[Χρωσθῆναι:] χρωματισθῆναι.

[Χρωστήρ:] ὁ χρωματίζων. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ μολίβῳ χρωστήρι κανὼν τύπον ὀρθὸν ὀπάζων.

[Χρωτί:] σῶματι.

[Χρωτίζεται:] πλησιάζει. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τῆς ἀνδρείας ἔνεκα ταύτης. εὐτυχία γένοιτ' ἀνθρώπῳ ὅτι προήκων εἰς βαθὺ τῆς ἡλικίας, νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ πράγμασι χρωτίζεται (ἤγουν πλησιάζει) καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μουσικῶν χρωματικὸν καὶ διατονικόν, μουσικῆς εἶδη.

[Χροία:] χροία δὲ παροξυτόνως οἱ Ἀττικοί. ὥς ἡδομαι πρῶτα τὴν χροίαν ἰδὼν. ἡ δὲ κοινὴ ὀξυτόνως. **[Χρόα]** δὲ βαρυτόνως, ὥς ψόα.

[Χρυσᾶ:] τὸ ἀπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ, πάντα τὰ τοιαῦτα περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί, ἀργυρᾶ, χρυσᾶ καὶ κεραμεᾶ ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν, καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν.

[Χρυσάμπυκας:] χρυσοχαλίνους.

[Χρυσάνθιος:] οὗτος ἐκ Σάρδεων ἦν, φιλόσοφος· ὃν διὰ γραμμάτων μεταπέμπεται Ἰουλιανός. ὁ δὲ κατὰ χώραν ἔμενε, τοῦτο ἐπελθὼν αὐτῷ πράττειν ἐκ τοῦ θείου. ὅς γε οὐ πρὸς τὴν περιτρέχουσαν καὶ κενὴν δόξαν ἀνέφερε τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ὑπερτιθεῖς, ἐκεῖθεν ἅπαντα ἔπραττε.

[Χρυσάορον:] χρυσοφάσγανον, ἢ χρυσοκίθαρν.

[Χρυσαιγοῦντα:] ἀστράπτοντα, στίλβοντα.

[Χρύσεος:] ὁ χρυσοῦς.

[Χρύσειος χεῖρ.] καὶ **[Χρύσειον ἔργον. Χρυσῇ εἰκόν:]** ὥμνουν οἱ Ἀθήνησιν ἄρχοντες, ἂν μὴ παρέλθωσιν ἐφ' οἷς ἄρχουσι, χρυσῇν εἰκόνα αὐτῶν ἀναθήσειν ἐν ἄστει, ἐν Πυθοῖ, ἐν Ὀλυμπίᾳ.

[Χρυσήϊς:] ὄνομα κύριον.

[Χρυσηλάκατος:] ἡ καλλίτοξος, ἢ χρυσότοξος.

[Χρυσήνιος:] κυρίως ἢ ἀπὸ μέρους καλή. δίφρος εὐάρμοστος.

[Χρυσῇν σειρήν:] οὕτως ὑπὸ Ὀμήρου τὸν ἥλιον λεγόμενον ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτων φησί.

[Χρυσίδιον:] τὸ μικρὸν χρυσίον, ὑποκοριστικῶς.

[Χρυσίζω:] τὸ χρυσὸν λαμβάνω.

[Χρυσίππειοι μαθηταί:] οἱ τοῦ Χρυσίππου.

[Χρύσιππος:] Ἀπολλωνίδου, Σολεὺς ἢ Ταρσεύς, φιλόσοφος, μαθητὴς Κλεάνθους, καθηγησάμενος τῆς Στωϊκῆς σχολῆς μετὰ Κλεάνθην. καὶ τελευτήσας ο' καὶ τριῶν ἐτῶν, ὑπὸ τοῦ πεῖν ἄκρατον καὶ ἰλιγγιάσαι· κατὰ δὲ ἄλλους ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου· ἐπὶ ρμγ' Ὀλυμπιάδος. συντέταχε δὲ βιβλία πλεῖον ἢ ψ' φιλοσοφὰ τε καὶ ἱστορικὰ καὶ γραμματικά.

[Χρύσιππος:] ὄνομα κύριον. ὅτι Χρύσιππος ὁ φιλόσοφος τοιούτους τινὰς ἡρώτα λόγους· ὁ λέγων τοῖς ἀμυήτοις τὰ μυστήρια ἀσεβεῖ· ὁ δὲ γε ἱεροφάντης τοῖς ἀμυήτοις λέγει· ἀσεβεῖ ἄρα ὁ ἱεροφάντης. ὃ ἐστὶν ἐν τῇ πόλει, τοῦτο καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ· οὐκ ἔστι δὲ φρέαρ ἐν τῇ πόλει· οὐδ' ἄρα ἐν τῇ οἰκίᾳ. ἔστι τις κεφαλὴ· ἐκείνην δὲ οὐκ ἔχεις· ἔστι δὲ γε τις κεφαλὴ, ἣν οὐκ ἔχεις· οὐκ ἄρα ἔχεις κεφαλὴν. εἴ τις ἐστὶν ἐν Μεγάροις, οὐκ ἔστιν ἐν Ἀθήναις· ἄνθρωπος δὲ ἐστὶν ἐν Μεγάροις· οὐκ ἄρα ἐστὶν ἄνθρωπος ἐν Ἀθήναις. εἴ τι λαλεῖς, τοῦτό σου διὰ στόματος διέρχεται· ἅμαξαν δὲ λαλεῖς· ἅμαξά σου ἄρα διὰ τοῦ στόματος διέρχεται. εἴ τι οὐκ ἀπέβαλες, τοῦτο ἔχεις· κέρατα δὲ οὐκ ἀπέβαλες· κέρατα ἄρα ἔχεις.

[Χρυσίς:] ἡ χρυσῇ φιάλῃ. οἷ μ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων. ἀντὶ τοῦ ἤττων.

[Χρυσίτης:] εἶδος λίθου· χρυσίτις δὲ γῆ. πλήν τοῦ ἀετίτης, λυχνίτης καὶ ἀχάτης, τὰ δὲ λοιπὰ διὰ τοῦ ι.

[Χρυσόγεων:] τὸ ἔχον χρυσὴν γῆν. **[Χρυσόγειον]** δέ.

[Χρυσόγονος:] ὄνομα κύριον.

[Ἐπιστολὴ Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος πρὸς Χρυσόγονον.] τῷ ἀγίῳ ὁμολογητῇ Χριστοῦ Χρυσογόνῳ Ἀναστασία χαίρειν. εἰ καὶ μάλιστα ὁ ἐμὸς πατὴρ τὰ εἰδῶλα προσεκύνει, ἀλλ' οὖν ἡ μήτηρ μου Φάνεια, διὰ παντὸς ἐν Χριστιανοῖς οὔσα, ἐξότου με ἐγέννησε, Χριστιανὴν με ἐποίησε. μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς ἐξεύχθην ἀνδρὶ μιαιωτάτῳ, οὗτινος χάριτι θεοῦ τὴν συνάφειαν διέφυγον, δεομένη τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νυκτός τε καὶ ἡμέρας ῥυσθῆναι ἀπὸ τοῦ μιαιοῦ εἰδωλολάτρου ἐκείνου, ὅστις τὴν ἐμὴν περιουσίαν ἐξῆς διαφαίνεται, μετὰ μιαιῶν καὶ εἰδωλολατρῶν ἀνδρῶν ἐξήντηλσεν, ἐμὲ δὲ ὥσανεὶ φαρμακὸν καὶ ἱερόσυλον βαρυτάτῃ φυλακῇ παραδέδωκεν, ὥστε με τὴν πρόσκαιρον ἀπολέσαι ζωὴν· καὶ οὐδὲν μοι παρὲς τῆς ψυχῆς περιλέλειπται. πλήν εὐχομαι μετὰ τῆς τοῦ θεοῦ ἐλπίδος ἀποθανεῖν. ὅμως, εἰ καὶ καυχῶμαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ Χριστοῦ μου, πάνυ λυποῦμαι, ὅτι τὴν ἐμὴν περιουσίαν, ἣν ἠύχόμην περὶ τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ δαπανῆσαι, ὁ μιαιὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος δαιμονολάτραις ἐπιχορηγεῖ· καὶ ἅπερ ἐγὼ ἐπιδιδῶναι τοῖς τοῦ θεοῦ δούλοις ἠύχόμην, ταῦτα αἰσχροῖς καὶ ἀνοσίοις ἀνθρώποις ἐπιδίδωσι. καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ σε, δοῦλε Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, ἵνα σπουδαίως ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν θεὸν δυσωπήσης, ὥστε, εἰ μὲν προγινώσκει ὁ θεός, πιστεῦσαι τὸν ἐμὸν ἄνδρα Πόπλιον εἰς τὸν Χριστόν· εἰ δὲ μή γε, συγχωρῆσαι αὐτὸν ταῖς οἰκείαις ἐναπολέσθαι ἀπάταις, ἐμὲ δὲ ῥύσασθαι ἀπ' αὐτοῦ. κάλλιον γάρ μοι τὸ ἀποθανεῖν ἢ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἀπαρνῆσασθαι καὶ τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν ἐμποδίσαι. αὐτὸς δὲ ὁ παντοδυνάστης Χριστὸς μαρτυρεῖ, ὅταν ἀπαλλαγῇσωμαι τῆς πλάνης ταύτης, τοῖς ἀγίοις προςκαρτερήσω καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν φροντίδας, καθάπερ ἡρξάμην, μέχρι παντὸς ἀναδέξομαι. ἔρρωσο, δοῦλε τοῦ θεοῦ, καὶ μέμνησό μου. ὁ δὲ Χρυσόγονος δεξάμενος ἔγραψεν οὕτως. Χρυσόγονος Ἀναστασία χαίρειν. χειμαζομένη σοι ταῖς θυέλλαις τοῦ βίου ὁ ἐπὶ τῶν κυμάτων βαδίσας Χριστὸς βοηθήσοι, ἵνα τὴν τοῦ Διαβόλου δύναμιν τῷ λόγῳ αὐτοῦ καταργήσης. μεγαλοφρόνως τοίνυν καὶ ὥσανεὶ ἐν μέσῃ τῇ θαλάσῃ κειμένη, πίστευσον τῷ Χριστῷ ἐπισκέψασθαί σε· καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐπιστρέψασα ἀναβόησον μετὰ τοῦ προφήτου, εἰπόντος· ἵνα τί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου, καὶ τὰ ἐξῆς. διπλὴ γὰρ ἡ δύναμις τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος ἀποδείκνυται. καὶ γὰρ τὰ πρόσκαιρά σοι περιτεύσει, καὶ προστεθήσεται σοι τὰ ἐπουράνια. ὁ δὲ θεὸς τοὺς μὴ παρακαλοῦντας αὐτὸν ὑπὲρ ἀγαθῶν ἀποστρέφεται. οὐδὲ γὰρ ἐστὶν εὐτελὲς τὸ χάρισμα αὐτοῦ. βλέπε, μὴ παραχθῆς ἐν τούτῳ, ὅτι εὐσεβῶς διαγινομένη σοι πρὸς τὸν Χριστὸν συμβαίνει τάναντία. οὐδὲ γὰρ ἀπατᾷ σε ὁ Χριστός, ἀλλὰ δοκιμάζει σε. οὔτε ἀσφαλὴς ἐστὶν παρὰ τῶν ἀνθρώπων βοήθεια, ὡς σὺ νομίζεις, τῆς γραφῆς λεγούσης· ἐπικατάρατος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν θεόν. βλέπε γενναίως καὶ ἀγρύπνως καὶ τρανῶς διάφυγε πᾶσαν ἁμαρτίαν. ταύτην παρὰ τοῦ θεοῦ ζήτησον παραμυθίαν, οὗ τινος τὰς ἐντολὰς φύλαττε. ἤδη γὰρ ὁ τῆς σωτηρίας καιρὸς ἐλεύσεται ἐπὶ σε, καὶ καθάπερ μετὰ σκοτεινὴν νύκτα τὸ διαυγὲς φῶς τοῦ θεοῦ ἐπιλάμψει σοι, καὶ καθάπερ μετὰ χειμῶνα ἱλαρός σοι καὶ εὐδὺς ἐπιγελάσει καιρὸς, καὶ ὡς πᾶσι τοῖς διὰ τὸν θεὸν θλιβομένοις, παράσχη σοι, τὴν πρόσκαιρον ὑπομονήν, δι' ἣν τὸν αἰώνιον ἀπολήψῃ μισθόν. ἔρρωσο ἐν κυρίῳ καὶ εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ. καὶ αὐθις γράφει ἡ αὐτὴ πρὸς τὸν αὐτόν. Χρυσογόνῳ τῷ ὁμολογητῇ τοῦ Χριστοῦ Ἀναστασία χαίρειν. ὅτι τὸ τέλος πάρεστι τῷ σώματί μου, εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἐκεῖνός μου ἀποδέξηται τὴν ψυχὴν, δι' ὃν ταύτας τὰς θλίψεις ὑπομένω. πρὸς ταῦτα Χρυσόγονος

ἀντέγραψεν οὕτως. τῇ τοῦ θεοῦ δούλῃ Ἀναστασίᾳ Χρυσόγονος. δηλόν ἐστιν, ὅτι τὸ φῶς ἀποκρύπτει τὸ σκότος· οὕτω καὶ μετὰ ἀσθένειαν ἡ σωτηρία ἐπέρχεται, καὶ ἡ ζωὴ μετὰ θάνατον τοῖς ἀξίοις ἐπιδίδοται. τὸ γὰρ αὐτὸ ἔχει τέλος ἢ τε εὐτυχία ἢ τε δυστυχία τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἵνα μηδὲ οἱ ταπεινοὶ στυγνάζωσι μηδὲ οἱ μεγαλοφρονοῦντες καυχήσωνται. μία γὰρ θάλασσά ἐστιν, ἐν ἣ τὰ πλοῖα τοῦ ἡμετέρου σώματος διατρέχει, καὶ ὑφ' ἐνὸς κυβερνήτου εὐθύνεται. ὧν τινων τοίνυν αἱ ναῦς ἰσχύρωνται ταῖς τροπίσιν ὠχυρωμέναι, ἀβλαβεῖς τὸ πέλαγος διατρέχουσιν· αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ δίχα κυμάτων ἐπ' αὐτῆς τῆς γαλήνης κινδυνεύουσιν· ἐγγὺς γὰρ ἀπωλείας εἰσὶν αἱ μὴ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας σπουδάζουσαι ἐλθεῖν. σὺ δὲ ἀκατάγνωστος τυγχάνουσα τοῦ Χριστοῦ δούλη τὸν σταυρὸν ἐν πάσῃ σου τῇ ψυχῇ διακράτησον καὶ σεαυτὴν πρὸς σωτηρίαν παρασκεύασον, ὥστε μετὰ τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἀριθμηθῆναί σε.

[Χρυσοδαίδαλτον:] τίμιον.

[Χρυσοεψητεῖον:] ἔνθα χωνεύουσι καὶ ἔψουσι τὸν χρυσόν.

[Χρυσομαλλῶ:] ὄνομα ὀρχηστρίδος, εἵτα ἐταίρας. ἤκμαζεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ καὶ Θεοδώρας.

[Χρυσομανῶ:] δοτικῇ.

[Χρυσόπολις:] ἐμπόριον τῆς Χαλκηδονίας, ἔνθα οἱ Ἑλληνες οἱ σὺν Κύρῳ μισθοφορήσαντες ἔμειναν ἡμέρας ἑπτὰ λαφυροπωλοῦντες, ὥς φησι Ξενοφῶν.

[Χρυσόρραπις:] χρυσῇν ῥάβδον ἔχων.

[Χρυσόροφος. Χρυσὸς Κολοφώνιος:] οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάσαντο· καὶ γὰρ πολὺ φασὶ παραλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν. καὶ τάχα ἴσως οἱ ἐκπεσόντες τῆς οἰκείας Λυδῶν τὰ περὶ Θράκην καὶ Στρυμόνα χρύσεια κατέσχον μέταλλα σὺν τισιν Ἰώνων καὶ ἐσπούδασαν περὶ τὸν χρυσόν. λύσις ὀνείρου· χρυσὸν κρατῶν ἄπρακτος ὧν θέλεις ἔση.

[Χρυσοτόρευτα:] χρυσόγλυφα.

[Χρυσοῦν δέρας:] ζῆτει ἐν τῷ δέρας.

[Χρυσοχάλινον:] τὸ λαμπρόν, τὸ τερπνόν. οὐκέτι χρυσοχάλινον ὀρᾷ φάος ἡελίοιο.

[Χρυσοχοεῖον·] Δείναρχος φησι· πάλιν παρ' Αἰσχίνην ἀποφοιτήσας, παρὰ τούτῳ δηλονότι χρυσοχοεῖν ἐμάνθανεν, ἀλλ' οὐ τὸ προκείμενον αὐτῷ πράττειν ἢ πάσχειν. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Πλάτων· τί δέ; ἦδ' ὅς ὁ Θρασύμαχος, χρυσοχοεῖ. ἄρξασθαι δέ φασὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν· ἔπεσέ τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων, ὥς ἐν Ὑμηττῷ χρυσοῦ ψῆγμα πολὺ φανείη καὶ φυλάττοιο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων. οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὅπλα ἐξέθεον ἐπ' αὐτούς· ἄπρακτοι δὲ ὑποστρέψαντες καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες ἔσκωπτον ἀλλήλους, λέγοντες, σὺ δὲ ὦου χρυσοχοήσῃ. ὅπερ δηλοῖ, σὺ δὲ ὦου ψῆγμα πολὺ συλλέξας καὶ χρυσοχοήσας πλουτήσῃ. ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν. Εὐβουλος γοῦν φησιν· ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπέισαμεν λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα.

[Χρυσοχοεῖον.]

[Χρυσῶ καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις:] ἐπὶ τῶν εἰκῇ διαλοιδορουμένων. ἐπιφέρει γάρ· νῦν δὲ κόσμος τοῦτ' ἐστὶ μοι. τουτέστι τὸ τοιαῦτ' ἀκούειν.

[Χοινίκαιον:] ὄρος.

[Χοίνικες:] οὐ μόνον τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ τὰς πέδας σημαίνει τὸ ὄνομα. αἱ χοίνικες πέδαι τινές εἰσι· χοῖνιξ δὲ πᾶν περιφερές. διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· αἱ κνήμαι δέ σου βοῶσιν, ἰοῦ ἰοῦ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

[Χοίνικες:] οἷς τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι. σπανιώτερον δὲ τὸ γένος τῶν θεωρητικωτάτων ψυχῶν ἢ τὸ τοῦ χοίνικος, ὃ τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι· οἷος ἦν Ἀμοῦς καὶ Ἀντώνιος.

[Χοιράδες:] πέτραι λεῖλαι ἐν θαλάσσῃ· ἢ ἐξοχαί· ἢ ὄχθοι πετρῶν.

[Χοιρίλη:] ἡ Ἐκάβη.

[Χοιρίλος:] Ἀθηναῖος, τραγικός, ξδ' Ὀλυμπιάδι καθεὶς εἰς ἀγῶνας· καὶ ἐδίδαξε μὲν δράματα ἐξήκοντα καὶ ἑκατόν, ἐνίκησε δὲ ἰγ'. οὗτος κατὰ τινὰς τοῖς προσωπείοις καὶ τῇ σκηνῇ τῶν στολῶν ἐπεχείρησεν.

[Χοιρίλος:] Σάμιος, τινὲς δὲ Ἰασέα, ἄλλοι δὲ Ἀλικαρνασέα ἱστοροῦσι. γενέσθαι δὲ κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις, ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν, Ὀλυμπιάδι σε', νεανίσκον ἤδη εἶναι· δοῦλόν τε Σαμίου τινὸς αὐτὸν γενέσθαι, εὐειδῇ πάνυ τὴν ὥραν· φυγεῖν τε ἐκ Σάμου καὶ Ἡροδότῳ τῷ ἱστορικῷ παρεδρεύσαντα λόγων ἐρασθῆναι· οὗτινος αὐτὸν καὶ παιδικὰ γεγονέναι φασίν. ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῇ καὶ τελευτῆσαι ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ Ἀρχελάῳ, τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. ἔγραψε δὲ ταῦτα· τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου· ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ στίχον στατῆρα χρυσοῦν ἔλαβε καὶ σὺν τοῖς Ὀμήρου ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη· Λαμιακά· καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐτοῦ φέρεται.

[Χοιρῖναι:] κόγχαι θαλάσσαι, αἷς καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐχρῶντο Ἀθήνησι. καὶ ἡ θρίξ τοῦ χοίρου. οὕτω κιττῶμαι διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

[Χοιρίων μυστηρικῶν:] ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Δήμητρος χοῖρος ἐθύετο· ἀνάκειται γὰρ τὸ ζῶον τῇ θεῷ.

[Χοιρογρύλλιος:] ὕστριξ, ἀκανθόχοιρος. τουτέστιν ἐχῖνος χερσαῖος.

[Χοιρόθλιψ·] ὃ οὗτος τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ.

[Χοιροκομεῖον:] πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοὺς νέους ἔτρεφον χοίρους περιδήσαντες. ἢ ὁ πάτταλος, ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους ἔτρεφον. Ἀριστοφάνης· ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἶδε πρέσβεις χωροῦσιν, ἔλκοντες ὑπήνας ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες. ἐπεὶ ἦλθον ἐγκεκολπόμενα τὰ ἱμάτια ἔχοντες.

[Χοῖρος:] τὸ ζῶον. παρὰ Κορινθίοις δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἐνθεν καὶ παροιμία· Ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν. ἀντὶ τοῦ ἔοικας μισθαρνήσειν ἐν Κορίνθῳ· πολλὰ γὰρ ἐκεῖ ἐταῖραι.

[Χυδαῖος:] εὐτελής, παμπληθής.

[Χύδην:] κεχυμένως.

[Χυλῶ:] τῷ ροφήματι. Ἀριστοφάνης· μῖζον ἡμᾶς φιλίας χυλῶ. καὶ **[Χυλὸς πτισάνης,]** ἡ ἀπὸ τῆς ζείας.

[Χῶμα. Χυμός·] ζῆτει ἐν τῷ ὕδωρ· καὶ ζῆτει ἐν τῷ φαιόν· καὶ ζῆτει ἐν τῷ γλῶττα.

[Χυτή:] ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

[Χύτλα:] ὑδρέλαιον. καὶ χυτλάζειν, τὸ μινύναι, καὶ διαχεῖν. χύτλα λέγεται κυρίως τὸ ὑγροῦ ἔτι ἀπὸ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος ἀλείψασθαι. φράσον δέ μοι, εἰς ὃ τι τεῦχος χεύομαι ποσὶ χύτλα, καὶ ὀππόθεν. ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασι γυμνα στικῶς. Ἀριστοφάνης. **[Χύτλος]** γὰρ τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον.

[Χυτλώσαιντο:] ἀλείψαιντο.

[Χυτόν:] χῶμα. καὶ ὁ ζεστός λίθος. Ἡρόδοτος.

[Χύτραν ποικίλλειν:] ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. καὶ ἀνηνύτων.

[Χύτραν τρέφειν:] ἐπὶ τῶν τεγῶν ἐτίθεσαν, ὅπως μὴ προσέρχωνται αἱ γλαῦκες.

[Χύτρασον:] ὕγρανον.

[Χύτραις ἰδρυτέον·] Ἀριστοφάνης· τί δ' ἄλλο γ', ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον; τουτέστι τὴν εἰρήνην· ὁπότε γὰρ μέλλοιεν βωμοὺς καθιδρύειν ἢ ἀγάλματα θεοῦ, ἔψοντες ὅσπρια ἀπὴρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις, χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης. Ἀριστοφάνης Δαναΐσι· μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς Ἐρκείου χύτρας, μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἰδρύσθη ποτέ. ἔστι δ' ὅτε καὶ πολυτελεστέῳ ἱερείῳ ἀφιδρύνοντο. ἐρμᾶς δὲ ἰδρύοντες πρὸ τῶν θυρῶν καὶ ἄλλα τινὰ ἰδρύματα, ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν τὴν ἀνάστασιν, χύτραις ἀθάρας ἰδρύεσθαι. μεμφόμενοι δὲ ὡς πολυτίμητον οὖσαν ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὴν ἰδρύσαντο. ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπώσάμενοι πολέμοιο, εἰρήνην εἴλοντο, ἰδρύσανθ' ἱερείῳ. ὡς τοῦ Ἑρμοῦ χύτραισιν ἰδρυμένου.

[Χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις:] ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπτόντων.

[Χυτρέα:] τὸν κεραμέα, καὶ δημιουργὸν τῶν τοιούτων σκευῶν. καὶ Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ.

[Χυτρεύς:] κεραμεύς. ἀφ' ἐνὸς εἶδους τῶν κεραμευομένων, τῆς χύτρας.

[Χυτρεοῦν:] ὀστράκινον, εὐτελεῖ, χύτρας ἄξιον. Ἀριστοφάνης· οἴμοι δαίλαιος, ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.

[Χυτρεῖον:] ἐν ᾧ αἱ χύτραι.

[Χυτρίνδα:] παιδιὰ· καθέζεται γὰρ ἐν μέσῳ· οἱ δὲ κύκλῳ περιθέοντες παίζουσιν αὐτόν, ἕως ἐφάψηται τις, ὃς ἀντ' αὐτοῦ κάθηται. χυτρίνδα, ὡς βασιλίνδα καὶ ἄλλα εἶδη. πρὸ μιᾶς ὁ τόνος.

[Χύτρον:] χῶμα. καὶ φιλήματος εἶδος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· χύτρον τοι ταύτην τε κρεαγρίδα.

[Χυτρόπους·] εἰσιῶν καὶ ἐξιῶν ὁ Σαλούστιος πρὸς τοὺς ἐταίρους ἐώρα τοὺς χυτρόποδας ἀχράντους αἰεὶ καὶ ἀκάπνους, ὥσπερ ἐν ἀγορᾷ πρὸς ὦνὴν ἐγκειμένους· ἐποιεῖτο δὲ μέγιστον ἀπύρῳ διαίτη κεχρηῆσθαι πολὺν χρόνον.

[Χύτροι:] ἑορτὴ Ἀθήνησιν· ἐν μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ ἦγοντο οἱ τε Χύτροι καὶ οἱ Χόες· ἐν ᾧ πᾶν σπέρμα εἰς χύτραν ἐψήσαντες ἔθυσον Διονύσῳ καὶ Ἑρμῇ. Θεόπομπός φησι τοὺς διασωθέντας ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ ἔψειν χύτρα πανσπερμίας, ὅθεν οὕτω κληθῆναι τὴν ἑορτήν, καὶ θύειν τοῖς Χοῦσιν Ἑρμῇ Χθονίῳ· τῆς δὲ χύτρας οὐδένα γεύσασθαι. τοῦτο δὲ ποιῆσαι τοὺς περισωθέντας, ἱλασκομένους τὸν Ἑρμῆν καὶ περὶ τῶν ἀποθανόντων.

[Χύτροι:] πόλις ἐστὶν ἐν Κύπρῳ, οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ καὶ Ἀττικὴ τις ἑορτὴ Χύτροι. ἤγετο δὲ ἡ ἑορτὴ Ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ ἐπὶ δέκα· ὡς Φιλόχορος.

[Ψαθάλλειν:] τὸ ψηλαφᾶν, καὶ μαλάττειν αἰσχροῶς.

[Ψαθαρόν:] ἀπαλόν. οὕτως Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης Περὶ ζώων.

[Ψαθυριανοί:] αἵρεσίς τις οὕτω καλουμένη, διότι Θεόκτιστός τις ψαθυροπώλης διαπύρως τῷ λόγῳ τῷδε συνίστατο. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀρειανός.

[Ψαθυρόν:] ξηρόν. καὶ τὰ ὅστ' αὐτοῦ ὡς καὶ αὖτις ἐψαθυρώθη.

[Ψακάζει:] ῥαίνει. Ἀριστοφάνης· ἔνδον ἀργυρίου μὴ ψακάς ἢ πάνυ πάμπαν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τὸ σμικρότατον, ὃ καὶ νιφὰς καλεῖται. ἢ μηδὲ ὀβολοῦ ὄντος ἡμῖν.

[Ψάκελον:] μέγα.

[Ψακροπόδης:] ὄνομα ἐπίθετον.

[Ψαλάσσετε:] ψηλαφᾶτε. Ἀριστοφάνης· ἥπερ ἱερεῖον τοί μ' ὑποψαλάσσετε. τὰ γὰρ ἱερεῖα μέλλοντες θύειν ἐψηλάφω, εἰ λιπαρά ἐστι. καὶ **[Ψάλακτος:]** Ἀριστοφάνης· πρῶτος ἀπῆλθον ἀψάλακτος, ἀλλ' ὅμως Λακωνικὸν πνέων.

[Ψάλλειν.]

[Ψαλίδα:] ἣν ἡμεῖς ἀψίδα φαμέν. Νόμων ἰβ'· θήκην δὲ ὑπὸ γῆν αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι ψαλίδα προμήκη λίθων πολυτίμων.

[Ψαλίους:] χαλινοῖς. Ἀριστοφάνης· πάταγον χρυσοχάλινον ψαλίων.

[Ψαλλομένης:] τιλλομένης. κυρίως δὲ ἐστὶ ψάλλειν τὸ ἄκροις τοῖς δακτύλοις τῶν χορδῶν ἅπτεσθαι. ἐν Ἐπιγράμμασι· μιλτοφυρῇ τε σχοῖνον ὑπ' ἄκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι.

[Ψαλλόμενος:] ὁ ἀκροώμενος ψάλτου, καὶ κιθαριζόμενος, ὁ κιθάρας. ὁ δὲ Φραάτης ἐπὶ δίφρου χρυσοῦ ἐκάθητο τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων. ἀντὶ τοῦ προσεγγίζων.

[Ψάλλω·] δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ· τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων.

[Ψαλτήριον:] ὄργανον μουσικόν, ὅπερ καὶ ναῦλα καλεῖται.

[Ψάλτης] καὶ ψαλτῆς· τὰ εἰς τῆς λήγοντα, ἔχοντα τὴν παραλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ἀπρόσληπτα ὄντα τοῦ ς κατὰ τὴν γενικὴν, βαρύνεται, εἰ μὴ εἷη μετοχικά· οἷον ὑφάντης, ἀγύρτης, Εὐφράτης· τὸ δὲ ἔκοντης καὶ ἐθελοντῆς μετοχικά. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὀξύνονται καθαρτῆς, ἀμυντῆς, ἐπὶ τοῦ βοηθοῦ, φαιδρυντῆς, ποικιλτῆς, ψαλτῆς, πραύντῆς.

[Ψάλτιγξ:] κιθάρα.

[Ψάμαθος:] παραθαλάσσιος ἄμμος· ἄμαθος γὰρ ἡ μεσόγειος. ὅτι ἄμαθος ἡ τῆς πεδιάδος κόνις, ψάμαθος δὲ ἡ τῆς θαλάσσης.

[Ψαμμήτιχος·] ὅτι Ψαμμήτιχος, ὁ βασιλεὺς Αἰγυπτίων, Ἄζωτον πόλιν ἐπολιόρκησεν, ἐς ὃ ἐξεῖλεν. αὕτη δὲ ἡ Ἄζωτος ἀπασέων πολιῶν ἐπιπλεῖστον χρόνον πολιορκουμένη ἀντέσχε, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν.

[Ψαμῖς:] τὸ ἄρμενον, καὶ καμάρ'· καὶ ἐπὶ ὑδρορροῦ τάσσεται, καὶ ἡ ταχεῖα κίνησις.

[Ψαμίτη:] νησύδριον. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἑκάτην. ψάμιτον δὲ ἐστὶ ψαιστῶν τις ἰδέα. καὶ ζήτει ὁμοίως.

[Ψαμμακοσιογάργαρα:] ἀπὸ λέξεων τὸ σύνθετον ἐγένετο δηλουσῶν πολλά· σύγκειται γὰρ ἀπὸ τοῦ τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι· ὁ γὰρ Πύθιος νεανιεύεται τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι· οἶδα δ'

ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης. καὶ Εὐπολὶς ἐπεσημήνατο τὴν λέξιν, εἰπὼν· ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους. δύναται δὲ ἐγκεῖσθαι τῇ λέξει τὰ κοσια ἥτις ἐστὶ κατάληξις τῶν μετὰ τὸν δέκα ἀριθμὸν μέχρι τῶν χιλίων· ὅς πλήθους ἐστὶ πολλοῦ σημαντικός, οἷον διακόσια, τριακόσια, καὶ τὰ ἐξῆς. τὸ δὲ γάργαρα καὶ αὐτὸ ἐπὶ πλήθους λαμβάνεται διὰ τὴν συγγένειαν τοῦ γ τὴν πρὸς τὸ κ· εἴρηται δὲ ἀντὶ τοῦ ἄφατα καὶ ἀναρίθμητα. τὸ δὲ κάρκαιρε παρὰ τῷ ποιητῇ, κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι. μέμνηται καὶ Κρατῖνος· ἀρίστων ἀνδρῶν πᾶσα γαργαίρει πόλις. οἷον πλήθει. ἄλλως· οἷον πολλὰ καὶ ἀναρίθμητα· τὸ γὰρ ψαμμακόσια καθ' ἑαυτὸ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. παρὰ μὲν Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει οὕτως· ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους. ἀπὸ τῆς ψάμμου ἀριθμητικῶς γεγεννημένον. καὶ τὰ γάργαρα δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο· ὥς ἐν Λίμναις· ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσα γάργαير' ἐστία. καὶ παρὰ Ἀριστομένει ἐν Βοηθοῖς· ἔνδον γὰρ ἡμῖν γάργαρα. καὶ παρὰ Σώφρονι· ἃ δὲ οἰκία τῶν ἀργυρωμάτων γάργαيره. καὶ ἐν τῇ τραγωδίᾳ χρημάτων τε γάργαρα. θέλουσι δὲ τινες καὶ τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι· τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνειν· οἷον γάργαيره. καὶ τὸν καρκίνον δὲ οὕτως ὀνομάζεσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ποδῶν.

[Ψαμμίαιχος:] ὄνομα κύριον.

[Ψάμμος:] ἡ παραθαλάσσιος γῆ.

[Ψᾶν. Περιόισειν,] τὸ περιέσεσθαι, καὶ ἀνθέξειν. Θουκυδίδης ζ'.

[Ψανθοφάνιχος:] οὕτως ἐκαλεῖτο Ἰωσήφ ὑπὸ Φαραώ. τουτέστι κρυπτῶν εὐρετής.

[Ψᾶρες καὶ κολοιοί:] εἶδη ὀρνέων.

[Ψαρόν:] εἶδος χρωμάτων. **[Ψαρός]** γὰρ ἵππος ὁ τὸ χρῶμα τοιοῦτος. ἢ ὁ ταχύς· ἀπὸ τοῦ ψαίρειν. ἔνθεν καὶ αἰψηρός.

[Ψαττάλλειν καὶ Ψαθάλλειν:] τὸ ψηλαφᾶν καὶ μαλάττειν αἰσchrῶς.

[Ψαύει·] γενικῇ. ἄπτεται. ὥς ἐμψύχω θεοῦ κιβωτῷ ψαυέτω μηδαμῶς. αἱ δὲ σάρκες τοῦ ἁγίου προσψαύσασαι τῷ πυρί.

[Ψαφαρῇ·] καὶ νάρδω ψαφαρῇ, κεγχρίτισιν ἰσχάσιν ἀμφί. καὶ αὖθις ἐν Μύθοις· ἔστασαν, οὐδὲ κόμας ψαφαρῇ μίαντο κονίη.

[Ψαφαρόν:] ἀσθενές, ἐλαφρόν, κακόν, εὐθραυστον. Ἀππιανός· ὅτι Ἀννίβας ὁ στρατηγὸς Καρχηδονίων διαβάς τὰ Πυρηναῖα ὄρη καὶ διέβη εἰς τὴν Κελτικήν, τὴν νῦν Γαλατίαν, καὶ διώδευε τὴν χώραν. ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὰ Ἄλπεια ὄρη καὶ εὐρῶν ἀπόκρημνα ἰσχυρῶς ἐπέβαινε κάκεῖνοις ὑπὸ τόλμης, κακοπαθὼν, τὴν μὲν ὕλην τέμνων καὶ κατακαίων, τὴν δὲ τέφραν σβεννὺς ὕδατι καὶ ὄξει καὶ τὴν τέφραν τοῦδε ψαφαρὰν γινομένην σφύραις σιδηραῖς θραύων καὶ ὁδοποιῶν.

[Ψαίκαλον:] τὸ ἀρνίον.

[Ψαίρειν:] τὸ ταχύνειν. ἔνθεν καὶ αἰψηρός.

[Ψαιστά:] ἄλφιτα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ δεδευμένα. ἅπερ ἐπεθυμίων τοῖς θεοῖς. ψαιστά δὲ καλεῖται ἀπὸ τῆς τοῦ μύλωνος περιψήσεως. ἢ πέμμα. ἢ εἶδος πλακοῦντος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· σοὶ τάδε πέμπω ψαιστία καὶ λιτῆς δῶρα θυηπολίας. καὶ αὖθις ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ ψαιστῶν ὀλίγον δράγμα πενιχραλέον. καὶ **[Ψαιστῶν,]** ἅπερ ἦν ἄλφιτα ὑπὸ μύλης κατεψητισμένα. καὶ αὖθις· ψαιστά τε πιήεντα καὶ εὐθήσαυρον ἔλαιον. τὸ δὲ πιήεντα, λιπαρά.

[Ψαίστορα·] σπόγγον ἔχειν καλάμων ψαίστορ' ἀπὸ Κνιδίων.

[Ψέγω·] αἰτιατικῇ.

[Ψεδνή:] ἀραιά. καὶ **[Ψεδνός,]** ἀραιόθριξ, μαδαρός.

[Ψεκάς:] δρόσος. Ἀντίμαχος οὕτως ἐκαλεῖτο Ψεκάς. ἐπὶ τῶν πτυελωδῶν. οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκλήθη, διότι προσέρραινε τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν δέ τις καὶ Ὀλυμπικός οὕτω καλούμενος. ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιηκέναι, ὅτι μὴ δεῖ κωμῶδεῖν ἐξ ὀνόματος· καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῆλθον ληψόμενοι τὸν χορὸν καὶ πολλοὶ τῶν χορευόντων ἐπείνων. περὶ τούτου τοῦ Ἀντιμάχου φησὶν Ἀριστοφάνης· ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος δεόμενον· ἢ δ' ὠπτημένη σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη ὀκέλλοι· κᾶτα μέλλοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων ἀρπάσας φάγοι. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν.

[Ψεκτέος·] οἰκοδομήματα Ἀσσύρια καὶ δαπανηρὰς λειτουργίας χαίρειν ἐάσαντας χρή τοὺς ἄρχοντας ἄρχειν· ψεκτέος γὰρ ὁ ἄρχων ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν εὐπρεπέσι.

[Ψελίω:] περιοχῇ. ὁ κύριος ἐν Ἰώβ περὶ τοῦ δράκοντος, τουτέστι τοῦ διαβόλου· ψελίω δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ. τὸ **[Ψέλιον,]** κόσμος τῆς χειρός. καὶ Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ προνοίας· παρ' οὐδὲν τιθέμενος τὴν τοῦ ἱεροῦ γράμματος συμβουλήν, ὅπερ οὖν οἶα δήπου ψέλιον τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ἐκ τοῦ νόμου προσήρτητο, ἀναστέλλον τῶν ἀδικημάτων.

[Ψελλός:] ἀσήμως, ἀνάρθρως λαλῶν, τραυλός.

[Ψενδυνοί:] σπόνδυλοι.

[Ψευδάμαξος:] ὁ ψευδόπλουτος.

[Ψευδατραφάξυος πλέα:] ἀντὶ τοῦ πλήρη ψευσμάτων. ἀτράφαξυος δὲ εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὖξεται. ἐπεὶ οὖν ὁ Κλέων ψευδῇ κατὰ τῶν ὑπτέων κατηγορήσε καὶ ἡ βουλή πείθεσθαι ἐδόκει, ψευδατραφάξυος πλέαν εἶπε τὴν βουλήν γεγενῆσθαι, διαβάλλων μὲν ὡς ψεύστην τὸν Κλέωνα, τῆς δὲ βουλῆς καθαπτόμενος, ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβάλλουσι πειθομένην εὐχερῶς καὶ ῥαδίως, ὥστερ καὶ τὸ λάχανον αὖξεται.

[Ψευδεγγραφή:] ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν εἰσίσαιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλιν τῷ δημοσίῳ, ὡς καταψευσαμένου αὐτὸν τοῦ ἐγγράψαντος ἐν τῇ σανίδι τῇ παρὰ τῇ θεῷ κειμένη, ὡς ἀδίκως ἐγγραφέντες ὀφείλιν τῷ δημοσίῳ.

[Ψευδέγγραφος δίκη:] τῶν δημόσια ὀφειλόντων τὰ ὀνόματα ἀπογράφονται οἱ ταμίαι, καὶ ὅσα ἕκαστος ὀφείλει. ἐὰν οὖν μὴ ὀφείλοντα ἐγγράψῃ τις ἢ ὀφείλοντα μὲν ἐγγράψῃ, πλεον δὲ τοῦ ὀφειλήματος, οὗτος ψευδεγγραφῆς κρίνεται.

[Ψευδενέδρα·] Ξενοφῶν· ὡς δὲ ἐφοβοῦντο τὴν εἰς Τραπεζοῦντα κατάβασιν, πρηνὴς γὰρ ἦν, ψευδενέδραν ἐποιήσαντο.

[Ψευδῆ:] ψευδῶς.

[Ψευδηγόρος:] ψευδολόγος.

[Ψευδῆς ἐγγραφή:] τοῦτο μὲν ὄνομα δίκης. ζητήσῃ δ' ἂν τις, τίτι διαφέρει ψευδεγγραφῇ βουλευσεως· καὶ γὰρ διαφέροντα τίθησιν ὁ Λυκοῦργος. τάχα οὖν ψευδεγγραφῆς μὲν ἐλάγχχανον οἱ μὴ ὀφείλοντες μὲν, ἐγγραφέντες δὲ ψευδῶς, βουλευσεως δὲ οἱ πάλοι μὲν ὠφληκότες, ἀποδόντες δὲ καὶ αὐθις κατ' ἐπιβουλήν ψευδῶς ἐγγραφέντες.

[Ψευδοκλησία:] ὄνομα δίκης ἐστὶν, ἣν εἰσίσαιεν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλιν τῷ δημοσίῳ, ἐπειδὴν αἰτιῶνται τινὰς ψευδῶς κατεσκευάσθαι κλητῆρας καθ' ἑαυτῶν ὥς τὴν δίκην ἀφ' ἧς ὥφλον· ὥς Ἰσαῖός φησι.

[Ψευδόμαντις. Ψεύδομαι·] αἰτιατικῇ.

[Ψευδομυθία:] ψευδολογία.

[Ψευδόπτωμα·] Ἀριστοφάνης· εἰ δέ που πέσοιεν εἰς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινί, τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν. διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι πεπτωκέναι. τὸ δὲ εἶδος τοῦ παλαισματος ψευδόπτωμα καλοῦσιν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι οἱ πρόγονοι, εἰ καὶ ἡττήθησαν, τὴν ἥτταν ἀνεκαλοῦντο· καὶ τοῖς νενικηκόσιν, ἡττηθεῖσιν ἐκ δευτέρου, πλεον τῆς προτέρας δίκης οὐδὲν ἦν.

[Ψευδόπυρα:] στρατήγημα, ὅπερ ποιοῦσι, διὰ νυκτὸς καίοντες πυρὰ πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων.

[Ψευδοσέληνον:] ἡ ἀμαυρὰ σελήνη.

[Ψεῦδος:] ἡ ἀνθρωπίνη εὐημερία. καὶ ὁ Δαβὶδ· ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

[Ψευδώνυμοι:] διεψευσμένοι τῷ ὀνόματι, ψευδολόγοι.

[Ψευσθέντα:] ἀπατηθέντα. ψευσθέντα δὲ αὐτὸν ὑπ' ἄνδρὸς ἀπατεῶνος, μὴ μένειν ἀπόμαχον. ἐκεῖνῳ γὰρ βουλαὶ τε καὶ λόγοι παντοῖοι, ὅπως τοῦ πολέμου περιέσοιτο. καὶ **[Ψευσθῆναι·]** γενικῇ.

[Ψεῦσον:] σύνηθες τὸ σχῆμα. Μένανδρος· οἶσθ' ὃ ποιήσον. καὶ ὁ Σοφοκλῆς. μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.

[Ψεῖσαι:] σιτίσαι, ψωμίσαι.

[Ψήγματα:] μικρὰ κομμάτια.

[Ψηκεδών:] κονιορτός.

[Ψήκτρα:] ἐργαλεῖον, δι' οὗ τοὺς ἵππους κνήθομεν. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ πριστὸν ψήκτρης κνήσμα σιδηρόδετον. καὶ αὖθις· καὶ ψήκτραν ἵππων ἐρυσίτριχα τὴν τ' ἐπὶ νώτων μᾶστιγα, ροίζης μητέρα θαρσαλέην. καί, ψήκτραν ἄκιτιν ἀπέπτυσεν. ὅτι ὁ ψηκτὴρ καὶ δεῖνος λέγεται.

[Ψηλαφίζει:] ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾶ. οὕτως Ἀναξίλας. καὶ **[Ψηλαφῶ·]** αἰτιατικῇ.

[Ψῆλαι:] ἀντὶ τοῦ ψᾶλαι, κατὰ τροπὴν.

[Ψήληκες:] τῶν ἀλεκτρούνων οἱ νοθαγένναι.

[Ψῆνας:] τοὺς ἰχθύας.

[Ψῆνες:] κωνώπια, τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα. οἵτινες καὶ τῶν ὀλύνθων περιπτομένων ταῖς συκαῖς πεπαίνουσι τὰ σῦκα. κα.

[Ὑπεψηγισμένη] ἀπὸ τούτου, ἡ ἐγκύμων.

[Ψηνίζω.] καὶ παροιμία· οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ ψηνίζεται. ὅστις οὐ. τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον αὐτὸς σὺ πρὸς τὴν ἡχὴν τοῦ τριμέτρου συνάρμοσον. οὐ γὰρ ἐγώ γε φθέγγομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα.

[Ψηνός:] ὁ φαλακρός.

[Ψηνύξαι:] ξύσαι, σοβῆσαι.

[Ψῆρας:] ψάρους. ὄρνεα. Ὅμηρος· κολοιούς τε ψῆράς τε. καὶ αὖθις· ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα καὶ ἀρπάκτειραν ἐρύκων σπέρματος ὑψιπετῇ Βιστονίαν γέρανον.

[Ψηρόν:] ξηρόν.

[Ψησία:] εἶδος ἰχθύων.

[Ψῆττα:] τῶν πλατέων τις ἰχθύων. ἔνιοι βούγλωσσον. δοκεῖ δέ τις ἐκ δύο συγκεῖσθαι δερμάτων τὴν ιδέαν· διήρηται δὲ κατὰ τὸ μέσον, ὥς οἱ σφήκες. ἢ ὄρνεόν ἐστι τετμημένον κατὰ τὸ μέσον, ὥς οἱ σφήκες. Ἀριστοφάνης· ἐγὼ δέ, κἄν ὥσπερ ψῆτταν δοκῶ δοῦναι ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θ' ἡμισυ. ἀντὶ τοῦ κἄν συμβῇ τέμνεσθαί μου τὸ ἡμισυ, βούλομαι.

[Ψηφῖδες:] ψῆφοι.

[Ψηφίσματα:] γινῶμαι ἀρέσκουσαι. ξυνήρεσε δὲ τὰ τοιάδε, εἰ ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς τῷ δόγματι ἐπιψηφίσοιτο. ἀντὶ τοῦ ἀρεσθῆ.

[Ψηφολόγοι:] ψηφολόγοι εἰσὶν οἱ ψηφοπαῖκται. ψηφολογικοὶ γοῦν οἱ πλανῶντες καὶ ἀπατῶντες, ὥσπερ οἱ ψηφολόγοι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῷ τάχει τῆς μεταθέσεως τῶν ψήφων ἀπατῶντες συναρπάζουσι.

[Ψηφολόγοι:] οἱ λόγον καὶ φροντίδα ποιούμενοι τῆς διὰ τῶν ψήφων ἀπάτης.

[Ψῆφος:] κρίσις, ἀπόφασις, διαλαλιά, λόγος. καὶ **[Ἀψηφιστον.]** ὁ κατέχων τὸ ἀψηφιστον ἐν γνώσει ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν. καὶ αὖθις· οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ. οἱ γὰρ γέροντες ἀεὶ ἐψηφίζοντο, τί πρακτέον καὶ τί μή.

[Ψῆφος.] ψῆφον καλοῦμεν τὸν λίθον τὸν ἐν τῷ δακτυλίῳ καὶ τῶν χρημάτων τὸν ἀριθμόν.

[Ψῆφος μέλαινα:] ἡ καταδικάζουσα· λευκὴ δὲ ἡ δικαιοῦσα. Πισίδης· ψήφου μελαίνης ἐξεφώνησε κρίσιν.

[Ψηφοφορία:] ἡ πολλῶν ψῆφος, καὶ ἀποδοχή. κούχῃ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων, πρὶν ἂν τοῦ σκέλους λαβὼν ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίσαι θέλων.

[Ψήχειν:] καταμάσσειν, τρίβειν, ξύειν. οἱ δὲ Μαυρούσιοι παραυτίκα τοὺς ἵππους ἔψηχον· οἱ δὲ λόγχας, οἱ δὲ ξίφη ἠκόνων. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου φεῖδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνη.

[Ψηχόμαν] τὸν δικαστήν.

[Ψηχράν:] τὴν λεπτήν.

[Ψιά:] χαρά.

[Ψιάδες:] ῥανίδες, σταγόνες, ψεκάδες.

[Ψιάθιον.] καὶ ἐπίρρημα **[Ψιαθηδόν.]**

[Ψιάθου:] θηλυκόν. λέγεται δὲ παρ' Ἀριστοφάνει καὶ ἀρσενικῶς, τοὺς ψιάθους.

[Ψίδωνες:] διάβολοι, ψίθυροι.

[Ψίεντα:] μακάριον.

[Ψιζομένη:] κλαίουσα.

[Ψιῆναι:] ψέξει.

[Ψιθυρίζει·] αἰτιατικῇ. ἡρέμα εἰς τὸ οὖς διαλέγεται. διαβάλλει. καί, Ἀφροδίτης ψιθύρου ἱερόν. πνέοντος ἀνέμου μαλακοῦ καὶ ἡρέμα διὰ τῶν φύλλων εἰσιόντος, ὥσπερ προσλαλεῖ τὰ δένδρα, ὅπερ ψιθυρίζειν λέγεται. καὶ Θεόκριτος· ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα, καὶ ἅ πίτυς, αἰπόλε, τήνα. καὶ **[Λόγος ψίθυρος,]** ὁ διάβολος. Σοφοκλῆς· τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσω.

[Ψιθυριστοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἑρωτος καὶ Ἀφροδίτης:] ἅπερ πρῶτος ἐποίησεν, ὥς φησι Ζώπυρος, Θησεύς, ἐπεὶ Φαῖδρα, ὥς φασιν, ἐψιθύριζε Θησεῖ κατὰ Ἴππολύτου, διαβάλλουσα αὐτόν. οἱ δὲ ἀνθρωπινώτερόν φασιν Ἑρμῆν Ψιθυριστήν, παρὰ τὸ ἀνθρώπους ἐκεῖ συνερχομένους τὰ ἀπόρρητα συντίθεσθαι καὶ ψιθυρίζειν ἀλλήλοις, περὶ ὧν βούλονται. **[Ψιθυρισμός]** δὲ ἡ τῶν παρόντων κακολογία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

[Ψιθυριστὴς Ἑρμῆς:] ἦν τις Ἀθήνησιν Ἑρμῆς οὕτω καλούμενος. ἐτιμᾶτο δὲ Ἀθήνησι καὶ Ψίθυρος Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς Ψίθυρος.

[Ψιλεύς:] ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος. ὅθεν καὶ φιλόφιλος παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἵστασθαι.

[Ψιλοδάπιδας:] τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς δάπιδας λέγουσι.

[Ψιλοκόρης:] φαλακρός.

[Ψιλόν:] γυμνόν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἔρημον. τὰ δὲ θηρία ὕστερον ἐάλω ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν.

[Ψιλός:] τάξις ἐστὶν ἀγεννεστάτη, ἣ τις προβάλλεται ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου γυμνῶν ἀόπλων· καὶ ἐὰν ταραχὴ γένηται, ἐκεῖνη πρώτη ἀναιρεῖται. οἵμοι κακοδαίμων· ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι. τοῦτο δὲ εἶρηκε, διότι ἐψίλωτο. Εὐνάπιος δὲ λέγει ψιλὸν δὲ οἶον κοῦφον. αὐξίλια δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ τέλη ταῦτα προσαγορεύουσι, τὸ τῆς βοηθείας ὁξὺ καὶ παρὰ τὰς χρείας εὐκίνητον οὕτω προσαγορεύοντες. καὶ ἡ τραγωδία· αὐθις αὖ πάλιν εἴσειμι πρὸς σέ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν. λέγεται καὶ **[Ψιλή,]** ἡ ἀσθενής.

[Ψιλοί:] οἱ μὴ καθωπλισμένοι μέν, ἐν καιρῷ δὲ τῆς μάχης τῷ παρατυχόντι ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ ὀργάνῳ χρώμενοι· ἢ τοξόται. παρὰ τὸ σκευῇ ψιλῇ χρῆσθαι.

[Ψίμαρον:] εὐδιαῖον.

[Ψιμόθιον:] χρῶμα ἐταιρικόν.

[Ψινάδες:] παρὰ Θεοφράστῳ αἱ ροιάδες, αἱ ἄμπελοι. ἔνιοι τὰς δρυπεπεῖς ἐλαίας.

[Ψινάζει:] ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ, φυλλορροεῖ.

[Ψινύθιον:] φαῦλον.

[Ψίξ,] ψιχὸς κλίνεται.

[Ψίω:] τὸ ἐμβρωματίζω. καὶ **[Ψῖσαι,]** ψωμίσαι. καὶ **[Ψισθεῖν,]** ψωμισθεῖν, τραφεῖν διὰ ψιχῶν. καὶ **[Ψιώχω. Ψιττακίαν:]** ὑποδήματος γυναικείου γένος.

[Ψίττακος.] ὄνομα ὀρνέου. ὅτι τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν καὶ τὴν τῶν γενύων διάθεσιν ταῖς τῶν ἀνθρώπων δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον, οἷον κίτται καὶ ψίττακοι καὶ τὰ ὅμοια.

[Ψίτται:] ἰχθύων γένος.

[Ψῖχες:] ἀρσενικῶς οἱ ψῖχες καὶ τοὺς ψῖχας, ὁ δὲ Θεολόγος θηλυκῶς λέγει· ψῖξ παραδραμοῦσα τὸ φαυλότατον. καὶ **[Ψυχίον. Ψόα:]** τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἐν ταύταις ἔγκεινται οἱ νεφροί, δι' ὧν αἱ ὀρέξεις κινεῖσθαι πεφύκασι. καὶ Δαβίδ· ὅτι αἱ ψοαί μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων.

[Ψόγος.] ἡ κακολογία.

[Ψόθος:] ἀκαθαρσία. οὕτως Φρύνιχος.

[Ψολόεν:] φλογόεν πῦρ.

[Ψολόεντα κεραυνόν:] τὸν ὀξέως φθείροντα. **[Ψολόεις]** ἡ εὐθεῖα.

[Ψολοκομπία:] ἀλαζονεία. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν· ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις, μεγαλοδοξίαις καὶ μεγαλοπορίαις, ἀπὸ τῶν προειρημένων ὀνομάτων, τοῦ βροντᾶν καὶ ταράττειν τὴν γῆν καὶ κρημνοὺς ἐρεΐδειν καὶ κεραυνοῖς χρῆσθαι· τῶν γὰρ κεραυνῶν οἱ μὲν καταιβάται, οἱ δὲ ψολόεντες, οἱ κατὰ τὴν ψαῦσιν ὀλλύντες, οἱ δὲ ἀργῆτες καλοῦνται.

[Ψουδία:] ψευδῆ. Κρήτες.

[Ψοφοδεής:] δειλός, τοὺς ψόφους φοβούμενος.

[Ψόφος:] ὅτι ὁ ψόφος ὁ μὲν δυνάμει, ὁ δὲ ἐνεργείᾳ· καὶ τὰ μὲν δύναται ψοφεῖν, τὰ δὲ οὐ. τὰ μὲν οὖν δυνάμενα ψοφεῖν ἐστὶ τὰ στερεὰ καὶ λεῖα, ἐν οἷς ἐστὶν ὁ δυνάμει ψόφος, ὅταν ἐνεργῇ, καθό ἐστι ψοφητικά· ἡ γὰρ ἐπιτηδειότης τοῦ δύνασθαι ψοφεῖν, οὗτός ἐστιν ὁ δυνάμει ψόφος. ὅταν δὲ δυνάμενα ποιῇ, οὗτός ἐστιν ὁ ἐνεργείᾳ. ἔστι δὲ ψόφος πληγὴ ἀέρος τοιῶσδε γινομένη· δεῖ γὰρ εἰς τὸ γενέσθαι ψόφον δύο σκληρῶν σωμάτων συνεμπτώσεως καὶ λειῶν σωμάτων ἀθρόαν συνέμπτωσιν πρὸς ἄλληλα γενέσθαι. ἐν γὰρ τούτοις ὁ ἐναπολαμβανόμενος ἀὴρ ἀθρόως ἐκθλιβόμενος ποιεῖ τὸν ψόφον. οὕτε γὰρ τὰ μαλακὰ τῶν σωμάτων ψόφον ποιεῖ, οἷον σπόγγος, ἔρια, οὕτε τὰ σκληρὰ μὲν, ἡρέμα δὲ καὶ κατὰ μικρὸν προσκρουόμενα· φθάνει γὰρ κατὰ μέρος οἷον θρυφθῆναι ὁ ἀήρ. διὸ δεῖ τῆς σφοδρᾶς τῶν σκληρῶν σωμάτων συνεμπτώσεως, ἵνα πολὺς ὁ ἀήρ ἐναποληφθῇ μεταξύ, ὃς ἐναπολαμβανόμενος καὶ ἀθρόως ἐξωθούμενος ποιεῖ τὸν ψόφον· φθάνουσα γὰρ ἡ πληγὴ τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ ἀποκλείει καὶ ἀθρόον ἐκπυρηνίζει. τὰ δὲ μαλακὰ οὐ ψοφεῖ, διότι οὐχ οἷα τέ ἐστιν ἐξωθῆσαι τὸν ἀέρα τὸν ἐναποκλειόμενον· διὰ γὰρ τῶν πόρων (μανὰ γὰρ ἐστὶ τὰ μαλακὰ) κατακερματισθεὶς ἔξεισι. δεῖ δὲ καὶ λειότητος τοῖς πλῆττουσι μάλιστα, πρὸς τὸ πλείονα γενέσθαι τὸν ψόφον, διότι πλέον ἐναπολαμβανόμενος ὁ ἀήρ ἐκθλίβεται ἀθρόως. ἐν δὲ τοῖς μὴ λείοις κατακερματίζεται ἐν τοῖς κοιλώμασι, πλείοσιν οὖσι, καὶ οὐκ ἀθρόος ἔξεισι. λέγει καὶ ἕτερα περὶ ἡχῆς, ἃ παραλελοίπαμεν.

[Ψοφητικόν] δέ ἐστι τὸ δυνάμενον ἓνα καὶ συνεχῇ τὸν ἀέρα τηρῆσαι μέχρι τῆς ἀκοῆς. συμφυῆς δέ ἐστι καὶ ἐγκατωκοδομημένος τοῖς κοιλώμασι τῶν ὠτῶν πρὸς αὐτῇ τῇ μήνιγγι.

[Ψόφου πλέως:] ἀντὶ τοῦ ταραχώδης. περὶ Αἰσχύλου φησί· τὰ γὰρ ῥήματα Αἰσχύλου φαντασίαν μὲν ἔχει, βασανιζόμενα δὲ οὐδεμίαν ἔχει πραγματείαν. ταῦτ' οὖν λέγει ἀζύστατον, οἷον ἀδιάθετον, ἀπιθάνως συντεθέντα, κομπώδη. κρημνοποιὸν δὲ μεγάλας λέξεις ποιοῦντα. καί, ψοφεῖ λάλον τι καὶ πυρορραγές. πυρορραγῇ κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτεῖσθαι.

[Ψῶζα:] νόσος τις. Εὐπολὶς Μαρικᾶ· ὃς θυμήνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν. οἱ δὲ φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος, ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας.

[Ψώθια:] τὰ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

[Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου:] ἡ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεῦσιν. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διεσκυλμένων. παρὰ δὲ Διφίλῳ ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι παραπεποίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

[Ψωλός:] ὁ λειπόδερμος, ὀξυτόνως. καὶ ἀκρόψωλος, ὁ ἐπὶ βραχὺ τοιοῦτος. ἢ ὁ ἀσχήμων, κατὰ παρέκτασιν τοῦ μορίου. Ἀριστοφάνης· κόκκυξ· ψωλοὶ πεδίωνδε. ἀντὶ τοῦ κόκκυγος κρώζοντος τὰ πεδία θερίζομεν. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ψωλοὶ λέγονται εἶναι, τουτέστι πε ριτετμημένοι. φησὶν οὖν, ὅτι ὅταν ὁ κόκκυξ κοκκύσῃ, οἱ ψωλοὶ ἤρχοντο εἰς τὸ πεδίον, τουτέστιν οἱ μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντες. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι· τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοῦπος ἀληθῶς· κόκκυ, ψωλοὶ πεδίωνδε. καὶ αὖθις· ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου. ἀντὶ τοῦ μέχρι τῆς κεφαλῆς. ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μυρρίνη ἐστεφανοῦντο· ἢ ἀποκεκαλύφθαι τὸ αἰδοῖον. μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. τουτέστι κλέπτῃ τῶν δημοσίων, ἐξαμέλγοντα τὰ κοινά.

[Ψωμίζεται:] ἀπατᾶται, χαίρει. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται, ἃ ὑπόκειται τῇ τῶν διδόντων ἐξουσίᾳ. Ἀριστοφάνης· ἐπίσταμαι γὰρ αὐτόν, οἷς ψωμίζεται. οἷς ἀπατᾶται, οἷς χαίρει. καί, ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων.

[Ψωμιῶ] καὶ **[Ψωμίζω·]** αἰτιατικῇ.

[Ψωμοκόλακες:] οἱ παράσιτοι, ὡς Φιλίππιδης.

[Ψωμόλεθρος:] ὁ πολυφάγος.

[Ψωμός:] ὁ ἄρτος.

[Ψώρα:] κνησμονή.

[Ψωρίς:] ὄνομα πόλεως.

[Ψῶσαν:] θάλπουσαν. Ἡρόδοτος.

[Ψώχοντες:] θρύπτοντες, λεπτύνοντες.

[Ψῶχος:] γῆ ψαμμώδης.

[Ψοιά.] Ψύα δέ· καὶ πληθυντικῶς τὰ ψύη.

[Ψοίθης:] ἀλαζών.

[Ψοῖθος:] σποδός.

[Ψύα:] τὸ μέρος τοῦ σώματος. καὶ τὰ ψύη πληθυντικόν.

[Ψυγείση:] Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ἀποθανοῦση.

[Ψύγω·] αἰτιατικῇ.

[Ψύδραξ:] τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξάνθημα.

[Ψύθος:] ψευδές, ψεῦδος. καὶ οὐ ψύθος οὐνομ' ἔχουσα. ἀντὶ τοῦ ψευδές, παρὰ Καλλιμάχῳ.

[Ψυκτήρ:] σκεῦος, ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια.

[Ψυκτῆρα:] κάδδον, ἢ ποτήριον μέγα. ἀπὸ τοῦ θᾶπτον ψύχεσθαι ἐν αὐτῷ τὴν κρᾶσιν.

[Ψύλλα] καὶ **[Ψύλλαι:]** θηλυκῶς. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ Ψύλλοι, ἔθνος Λιβύης. καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα. ὅτι δὲ τὸ ζῶον τὸ μικρὸν ἀρρενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπε καὶ ἕτεροι. Ἀριστοφάνης· ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης, ψύλλαν ὁπόσους ἄλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας. ὅτι ἰστόρηται, ὡς ἡ ψύλλα ἐξ πόδας ἔχει.

[Ψύλλειον:] βοτάνη. καὶ **[Ψυλλίζω·]** αἰτιατικῇ.

[Ψύξας:] φυσήσας· ἢ ἀμβλύνας.

[Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες:] ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνῳ. τὰ δὲ Ψύρα εὐτελὲς νῆσός ἐστι καὶ μικρὰ πλησίον Χίου, μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεγκεῖν. λέγομεν οὖν τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνακειμένων καὶ μὴ πινόντων. λέλεκται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων.

[Ψυταλίων. Ψυχαγωγεῖ·] αἰτιατικῇ. παραμυθεῖται, τέρπει· ἢ ψυχὰς ἀνάγει. Ἀριστοφάνης Ὅρνισι· πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσι λίμνη ἐστίν, οὗ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης. **[Περὶ ψυχαγωγίας.]** γοητείας τινὰς ποιοῦσιν ἐς τοὺς νεκρούς· ἐπὶ γὰρ ἐς τὰ χωρία ἀφίκωνται ὅθεν ἄγειν ἔστι τὰς ψυχὰς, ἃς ποθοῦσιν οἱ δεόμενοι, ἀφικνοῦνται ἔνθα τεθνῶσιν οἱ ψυχαγωγούμενοι· καὶ οὐχ εὐρίσκουσι παραχρήμα τὸν χῶρον, ἀλλὰ ἀνιχνεύουσι τὸν τρόπον τοῦτον. πρόβατον μέλαν παραλαβόντες, εἴτα τοῦ κέρατος τοῦ ἑτέρου λαβόμενοι ἢ τῶν ποδῶν τῶν προσθίων καὶ ἐπὶ τοῖς ποσὶ τοῖς ἄλλοις στήσαντες περιάγουσι· τὸ δὲ ἔπεται τῇ ἔλξει, καὶ μάλα εὐπειθῶς. ὅταν δὲ ἀφίκηται ἔνθα ἐκεῖνος ἢ ἐκεῖνη κατηνέχθη, ἐνταῦθα τὸ πρόβατον ἑαυτὸ ἔρριψε· καὶ τούτου γενομένου, εἴτα τὸ πρόβατον ἐκποδὼν ποιήσαντες καὶ κατακρύψαντες σὺν καὶ τισι ποικίλαις ἱερουργίαις καὶ ἐπωδαῖς περιηγοῦνται καὶ περιέρχονται αὐτὰ καὶ ἀκούουσι λεγόντων καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἃς μηνίουσι, πυνθά νονται. ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Ἀντωνῖνος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς περὶ Κομόδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. φησὶ Πολύβιος, οὗτοι μὲν περὶ ταῦτα διέτριβον, ψυχαγωγοῦντες τὰς δυνάμεις. ἀντὶ τοῦ παραμυθούμενοι.

[Ψυχάζειν:] ἀναψύχειν. οἱ δὲ ἀποβάντες τῶν ἵππων ἐνεχείρουν ψυχάζειν τοῖς τε ἵπποις ἀνακωχῆς μεταδιδόναι τινός.

[Ψυχάζουσι:] πρὸς τὸ ψύχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀναψυχὴν τινα λάβωσιν. ἔστι δὲ ὁμοιον τῷ χειμάζειν. οὐδέ τις αὐτοῖς τὴν ἀσπίδα ἢ τὸν θώρακα ἔφερε, ψυχάσαι τοῖς δεομένοις.

[Ψύχεται:] ἀντὶ τοῦ ψυχραίνεται, μαραίνεται. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἡ φλόξ ἐν τελεταῖς, ὅτε θύματα πάντα λαφύζει, φθονερῇ μανίῃ ψύχεται αὐτομάτως.

[Ψύχειν], καὶ ἀποψύχειν τὰ ὑγραινόμενα.

[Ψυχεινὸς τόπος:] ὁ ψυχρός.

[Ψυχῇ:] τὰ ψυχρά.

[Ψυχή:] πνεῦμα νοερόν. ὅτι μέρη τῆς ψυχῆς ἡ εἶδη τρία· λογιζόμενον, θυμούμενον, ἐπιθυμοῦν. ἀναγκαῖον οὖν καὶ τριττὴ πολιτεία ἐγένετο, ἔχουσα ἐκάστη τὰς τρεῖς, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι ἐνὶ τὸ πᾶν μορφουμένη. καὶ τὴν μὲν προΐεναι κατὰ λόγον, ἣν ἂν τις τὴν ἐπὶ Κρόνου ὀνομάσειε ζωὴν καὶ πολιτείαν· τὴν δὲ κατὰ θυμόν, διανισταμένην εἰς πολέμους καὶ μάχας περὶ πρωτείων καὶ δόξης, οἷα τὰ ἐν ταῖς ἱστορίαις θρυλλούμενα· τὴν δὲ κατ' ἐπιθυμίαν, πανταχῇ διαρρέουσιν καὶ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστου διεφθαρμένην, ταπεινὰ καὶ γυναικεῖα φρονοῦσαν, δειλίᾳ σύνοικον καὶ ἐν πάσῃ ὑνίᾳ καλινδουμένην, φιλοχρήμονα, δουλοπρεπῆ, οὐδὲν τίμιον οὐδὲ ἐλεύθερον διαπραττομένην, ἀνδραποδῶδη καὶ ἀσθενῇ, γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσαν οὔτε θυμῷ γενναίῳ χρωμένην· οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον ἐκνενευρισμένον, οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι

δυνάμενον· καὶ πολλῶ χαμαιπετεστέραν ἐπεδείκνυτο τὴν ζωὴν τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων ἀνθρώπων. ὅτι Πλάτων τὴν τῶν ἀλόγων ψυχὴν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ διαλόγοις θνητὴν ὠμολόγηκεν. ὅτι τὰ τῆς ψυχῆς ἅπαντα παθήματα τοῦ συναμφοτέρου ἐστί, καὶ οὐκ ἴδια τῆς ψυχῆς· ὡσαύτως καὶ ἡ νόησις. ὅτι τοῦ ζῆν αἴτιον τοῖς ζῶσι τὸ πεζαίτατον καὶ ἔσχατον μόνιον τῆς ψυχῆς· τὴν γὰρ φυτικὴν δύναμιν ἀποδίδωσιν Ἀριστοτέλης αἰτίαν τοῦ ζῆν· οὐδὲν γὰρ ἀμοιροῦν ταύτης ζῆν δύναται· διὸ καὶ τὰ μόνης αὐτῆς μετέχοντα ζῆ, λέγω δὴ τὰ φυτά. μίαν δὲ οὐσίαν βούλεται τῆς ψυχῆς εἶναι, ἐκ διαφορῶν συγκειμένην οὐσιῶν, ἡνωμένων.

[Ψυχίδιον:] ἡ ψυχὴ. καὶ **[Ψυχάριον,]** παρὰ Ἰουλιανῶ.

[Ψυχικός:] σαρκικός. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρείοθυμον. οὕτως Ἄλεξις.

[Ψυχικός ἄνθρωπος:] ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. ὅταν μὲν οὖν πράττη τι τῶν τῷ θεῷ δοκούντων, πνευματικός λέγεται καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς ψυχῆς ὀνομάζεται, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρας μείζονος τιμῆς, τῆς ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἐνεργείας. οὐ γὰρ ἀρκεῖ ἡ ψυχὴ εἰς κατόρθωμα, εἰ μὴ ἀπολαύσοι τῆς τοῦ πνεύματος βοηθείας. ὥσπερ δὲ σαρκικός ἄνθρωπος λέγεται ὁ τῇ σαρκὶ δουλεύων, οὕτω ψυχικὸν καλεῖ ὁ Ἀπόστολος τὸν τοῖς ἀνθρωπίνους λογισμοῖς τὰ πράγματα ἐπιτρέποντα καὶ μὴ δεχόμενον τοῦ πνεύματος τὴν ἐνέργειαν. καὶ πάλιν· ὅταν μὲν κατορθώσωμεν ἀρετὴν, πνευματικοὶ λεγόμεθα· ὅταν δὲ ὑποσκελισθῶμεν καὶ πράξωμέν τι ἐναντίον, ἀπὸ τῆς εὐτελοῦς φύσεως γῆν ἡμᾶς ὀνομάζει. καὶ ὁ Προφήτης, πατάξει, φησί, τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ. οὐ περὶ γῆς λέγων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. καὶ πάλιν· ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χειλὸς ἔν· περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγων. καὶ ὁ Ἀβραάμ ἑαυτὸν ἐξευτελίζων· ἐγὼ δὲ εἰμὶ γῆ καὶ σποδός. καὶ πάλιν· ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. τὴν γαστέρα λέγων. ψυχαὶ τῶν βιοθανατούντων οὐ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν γίνονται δαίμονες, ἀλλὰ τῶν ἁμαρτανόντων· οὐ τῆς οὐσίας αὐτῶν μεταβαλλομένης, ἀλλὰ τῆς προαιρέσεως τὴν ἐκείνων μιμουμένης κακίαν. τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγε τοῖς Ἰουδαίοις· ὑμεῖς τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ διαβόλου ἐστέ.

[Ψυχόλεθρος. Ψυχομαχοῦντες:] Πολύβιος· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ψυχομαχοῦντες, σχεδὸν ἢ ἰε' ἔτη τῶν κατὰ θάλασσαν πραγμάτων ὀλοσχερῶς ἀφεστηκότες. ἦν δὲ καὶ τῆς ὕστερον ἐπιβολῆς τὸ πλεῖον ψυχομαχία. περὶ τὸ ψῦχος μάχη.

[Ψυχόμενος δρόσῳ ἐν καμίνῳ.]

[Ψυχorroφεῖν:] τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

[Ψῦχος·] καὶ **[Ψύχη,]** τὰ ψυχρά.

[Ψυχουλκούμενος:] τὴν ψυχὴν ἐλκόμενος.

[Ψυχωφελές.] καὶ **[Ψυχωφέλεια. Ψυχρολογία:]** ψευδολογία, ἀκαιρολογία. καὶ **[Ψυχρολόγος ἄνθρωπος,]** ὁ μὴδὲν ἀγαθὸν λέγων.

[Ψυχρός:] ἀσθενής. ἦν δὲ ὁ Μόρσιμος Φιλοκλέους τοῦ ποιητοῦ υἱός, τραγωδίας ποιητὴς ψυχρός. ἦν δὲ καὶ ἰατρός.

[Ψυχρὸς ἄνθρωπος:] ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος. Ἰώσηπος· ψυχρότεροι τῆς ἐλπίδος ὑπέστρεψαν.

[Ψυχροῦ βίου ἀπαλλαγέντας:] ἀντὶ τοῦ ταλαιπώρου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἢ ἐπιμεμφόμενος διὰ τὸ γῆρας. καὶ αὖθις· ἡνίκα Θέογνις ἡγωνίζετο, κατένιψε τὴν Θράκην χιόνι πολλῇ καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξεν ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον. οὗτος τραγωδίας ποιητὴς ψυχρός. κωμῳδῶν οὖν αὐτὸν παρίστησι τὴν πολλὴν χιόνα τῆς τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητος.

[Ὅσαι ὀνομασίαι ἀρχῶν τε καὶ τάξεων καὶ πλήθους τῶν ἐν ταῖς πολεμικαῖς παρασκευαῖς καὶ χρείαις.] [Καταλοχίσαι:] τὸ εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

[Λόχος:] ἔνιοι μὲν τὸ σύστημα τὸ ἐξ ἀνδρῶν ὀκτώ· οἱ δὲ τὸ ἐξ ἀνδρῶν ιβ', οἱ δὲ τὸ ἀπὸ ἐκκαίδεκα ἀνδρῶν πλῆθος, ὃ καὶ τέλειόν φασι καὶ σύμμετρον.

[Λοχαγός,] πρωτοστάτης καὶ ἡγεμὼν ὁ αὐτός ἐστι. ἔστι δὲ ὁ πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

[Οὐραγός:] ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

[Στίχος] καὶ δεκανία καὶ λόχος τὸ αὐτὸ ἐστίν. οἱ δὲ καὶ ἐνωμοτίαν αὐτὸ καλοῦσιν. οἱ δὲ τὸ ἥμισυ λέγουσι τοῦ λόχου τὴν ἐνωμοτίαν, οἱ δὲ τὸ τέταρτον.

[Ἐνωμοτάρχης:] ὁ τῆς ἐνωμοτίας ἄρχων.

[Διμοιρίαν] καὶ ἡμιλοχίαν τὸ αὐτὸ φασί.

[Διμοιρίτης] καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμοίρας καὶ ἡμιλοχίας.

[Ἐπιστάτης:] ὁ τοῦ λόχου ὀπίσω τεταγμένος. ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πρωτοστάτης, ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν ἐπιστάτης, ὡς εἶναι τὸν ὅλον στίχον ἐκ πρωτοστατῶν καὶ ἐπιστατῶν συγκείμενον. ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μὲν τὸν πρωτοστάτην λέγουσιν· ὥσπερ καὶ οὗτοι· καὶ οὐραγὸν τὸν ἐπιστάτην. τοὺς ἐν μέσῳ δὲ οὐχ ὡσαύτως· ἀλλ' ἐπιστάτην μὲν τὸν μετὰ τὸν πρωτοστάτην, ἦτοι τὸν δεύτερον· τὸν δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρωτοστάτου ὑποστάτην.

[Συλλοχισμός] ἐστίν, ὅταν τῷ πρώτῳ λόχῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ· ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

[Παραστάται:] οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόχων πρωτοστάται καὶ ἐπιστάται, διὰ τὸ παρ' ἀλλήλοις ἴσταςθαι.

[Διλοχία:] δύο λόχοι. καὶ ὁ ἡγούμενος αὐτῶν διλοχίτης.

[Τετραρχία:] οἱ τέσσαρες λόχοι, ἀνδρῶν ξδ'. καὶ ὁ ἡγούμενος τετράρχης.

[Τάξις:] αἱ δύο τετραρχίαι, ἀνδρῶν ρκη'. καὶ ὁ ἡγούμενος πάλαι μὲν ταξίαρχος, νῦν δὲ ἑκατοντάρχης.

[Σύνταγμα,] ὃ ἔνιοι παράταξιν, αἱ δύο τάξεις, ἄνδρες σνς'. καὶ ὁ ἡγούμενος συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλοῦσι, καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον.

[Πεντακοσιарχία:] τὰ δύο τάγματα, ἄνδρες φιβ'. καὶ ὁ ἡγούμενος πεντακοσιάρχης.

[Ἑκτακτοί,] ἡ ἑκτατοί. τούτους τὸ μὲν παλαιὸν ἡ τάξις εἶχεν, ὡς καὶ τοῦνομα δηλοῖ, διότι τῆς τάξεως ἐξάριθμοι ἦσαν. εἰσὶ δὲ πέντε· στρατοκήρυξ, σαλπικτής, σημειοφόρος, ὑπηρέτης, οὐραγός. νῦν δὲ καὶ τοῦ συντάγματος λέγονται καὶ τῶν ἄλλων. ἔχειν δὲ δεῖ τούτους τὴν τάξιν ἢ τὸ σύνταγμα, τὸ μὲν, ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνει τὸ προσταττόμενον· τὸν δέ, ὅπως τῷ σημείῳ, εἰ μὴ ἡ φωνὴ κατακούοιτο διὰ θόρυβον· τὸν δὲ σαλπικτήν, ὅποτε μὴδὲ σημεῖον βλέποιν διὰ κονιορτόν· καὶ τὸν ὑπηρέτην, ὥστε τι τῶν εἰς τὴν χρεῖαν παρακομίσαι. τὸν γε μὴν ἑκτακτον οὐραγόν, πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸν ἀπολειπόμενον ἐπὶ τὴν τάξιν· ὃς τῶν τεσσάρων ἄνω τυπουμένων κατὰ μέτωπον κάτω τάσσεται.

[Ξεναγία:] αἱ δύο πεντακοσιарχίαι, ἀνδρῶν , ακδ'. οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦτο τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι. καὶ χιλίαρχον, τὸν ἡγούμενον.

[Μεραρχία:] αἱ δύο χιλιαρχίαι, ἀνδρῶν βμη΄. οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον μεράρχην, οἱ δὲ τελετάρχην.

[Φαλαγγαρχία:] αἱ δύο μεραρχίαι, ἄνδρες ,δρ'ζς΄. τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατος φασίν, οἱ δὲ μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο, καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός· νῦν δὲ φαλαγγάρχης.

[Διφαλαγγία:] αἱ δύο φαλαγγαρχίαι, ἄνδρες ,ηρ'ηβ΄. τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται, ἀλλὰ καὶ κέρας, καὶ ὁ ἡγούμενος κεράρχης.

[Φάλαγξ:] ἡ τετραφαλαγγαρχία, αἱ δύο διφαλαγγίαι, ἄνδρες ,ις'πδ΄. τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ εὐχρηστος φάλαγξ.

[Μῆκος φάλαγγος:] τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λοχάγων σύνταγμα· ὃ ὑπὸ μίαν εὐθεῖαν τάσσεται, ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον καὶ μέτωπον καὶ στόμα καὶ παράταξις καὶ πρωτολοχία καὶ πρωτοστάται. ὁ δὲ κατόπιν τούτου στίχος καὶ παράλ ληλος κείμενος δεύτερον ζυγὸν καλεῖται, καὶ ὁ τρίτος τρίτον· καὶ ἐξῆς ὁμοίως.

[Βάθος] ἐστὶ φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν· καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος κατὰ βάθος λέγεται.

[Ζυγεῖν] ἐστὶ τὸ ἐπ' εὐθείας τῷ κατὰ μῆκος στίχῳ κεῖσθαι, ἥτοι παραλλήλως ἔχειν.

[Στοιχεῖν] ἐστὶ τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ· τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως λέγεται στίχος.

[Διχοτομία φάλαγγος:] ἡ εἰς δύο ἴσα τομή. ταῦτα δὲ τὰ μέρη καλεῖται κέρατα, ὧν τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας λέγεται καὶ οὐρά, τὸ δὲ λοιπὸν δεξιὸν κέρας καὶ κεφαλὴ καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον καὶ δεξιὰ ἀρχή.

[Ἄραρος] καὶ ὀμφαλὸς καὶ συνοχή. πρᾶγμα, ὡς ἔνιοι, καὶ στόμα ὡς ἕτεροι, ἡ διχοτομία καλεῖται.

[Ὀπλῖται,] πελτασταί, ψιλοὶ τῆς πεζικῆς εἰσὶ καὶ μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ διαφορὰν· ὀπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτη κεκρημένοι καθοπλίσαι κατὰ τὸν Μακεδονικὸν τρόπον, ἀσπίσι περιφερέσι καὶ δόρασι περιμηκεστέροις· ψιλοὶ δέ, οἱ κουφοτάτη· κέκρηται γὰρ τόξῳ καὶ ἀκοντίοις καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ πελτασταὶ μέση πῶς κέκρηται σκευῇ· ἢ τε γὰρ πέλτη μικρά τίς ἐστὶν ἀσπιδίσκη καὶ κούφη· καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὀπλιτῶν λειπόμενα· ἐστὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραί· ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ἵππική, ἡ δὲ δι' ἀρμάτων, ἡ δὲ δι' ἐλεφάντων. τοῦ δὲ ἵππικοῦ τὸ μὲν ἀπλῶς οὕτω καλεῖται ἵππεῖς, καὶ ἵππικόν· τὸ δὲ ἄμφιπποι. καὶ ἄμφιπποι μὲν οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀσπράτοις συνδεδεμένοι ὀρούμενοι, οἱ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεια καλῇ. .

[τοῦ δὲ κυρίως ἵππικοῦ] [τὸ μὲν ἐστὶ κατάφρακτον, ὁ καὶ τοὺς ἵππους καὶ τὰς ἵππείας πεφραγμένους παρέχεται.]

[τὸ δὲ ἀκατάφρακτον.]

[οἱ μὲν δορατοφόροι ἢ κοντοφόροι ἢ ξυστοφόροι· καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν. οὗτοι δὲ εἰσὶν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ πλήσιον τοῖς πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι.]

[οἱ δὲ ἀκροβολισταί, οἷον οἱ πόρρωθεν βάλλοντες.]

[οἱ μὲν δορατίοις χρώνται, οἱ καλοῦνται Ταραντῖνοι.]

[οἱ δὲ τό ξοις, οἱ λέγονται ἵπποτοξόται.]

[τούτων δὲ]

[οἱ μὲν θυρεοὺς ἔχοντες θυρεοφόροι καλοῦνται.]

[οἱ δὲ ἅ πλῶς δορατοφόροι.]

[οἱ μὲν μόνον ἄκον τίζουσιν, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται, καὶ καλοῦνται ἵππακοντισταὶ καὶ ἰδίως Ταραντῖνοι.]

[οἱ δὲ τὰ πρῶτα ἐλαφροῖς ἀκοντίοις ἀκοντίζουσιν πόρρωθεν. ἔπειτα δὲ καὶ πλησιάζοντες συγκόπτουσι τοὺς πολεμίους συμπλεκόμενοι τούτοις ἢ σπάθαις ἢ πελέκεσιν ἀπομαχόμενοι· οὓς φασιν ἐλαφρούς.].

[τῆς ἵππικῆς δυνάμεως]

[κατάφρακτοι][θυρεοφόροι]

[ἵππακοντισταί] [οἱ καὶ Ταραντῖνοι]

[ἐλαφροί] [ἵπποτοξόται.]

[Πύκνωσις] κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην. τουτέστι πύκνωσις κατὰ μῆκος καὶ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ πῆχεις δύο, ὁ δὲ ἀπλῶς τεταγμένος πῆχεις δ'.

[Συνασπισμός:] ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ φάλαγγι κατέχη πῆχυν ἓνα, τότε τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

[Πρόταξις ψιλῶν:] ὅτε τῶν ἄλλων οὗτοι ἐν πολέμῳ προτάττονται ὑπόταξις δέ, ὅτε ὑποτάττονται. προσένταξις δέ, ὅτε καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττονται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις τοῦτο.

[Παρεμβολή] παρεντάξεως διαφέρει. παρεμβολή μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις, οἷον ὀπλιτῶν παρ' ὀπλίτας, ἢ ψιλῶν παρὰ ψιλοῦς. παρένταξις δὲ ἡ τῶν ἀνομοίων, οἷον ὀπλιτῶν παρὰ ψιλοῦς, ἢ ψιλῶν παρὰ ὀπλίτας.

[Ὁνομασίαι τῶν τάξεων τῶν ψιλῶν καὶ ποσότης αὐτῶν.] λόχος ἀνδρῶν ἡ'. σύστασις, τέσσαρες λόχοι, ἀνδρῶν λβ'. πεντηκονταρχία δύο συστάσεις, ἀνδρῶν ξδ'. ἑκατονταρχία, δύο πεντηκονταρχίαι, ἀνδρῶν ρκη'. ἐκάστη δὲ ἑκατονταρχία ἐκτάτους ἔχει ε'· σημειοφόρον, οὐραγόν, σαλπικτήν, ὑπηρέτην, στρατοκήρυκα. ψιλαγία, δύο ἑκατονταρχίαι, ἀνδρῶν σνς'. ξεναγία, δύο ψιλαγίαι, ἀνδρῶν φιβ'. σύστρεμμα δύο ξεναγίαι, ἀνδρῶν ,ακδ'. ἐπιξεναγία, δύο συστρέμματα, ἀνδρῶν ,βμη'. στίφος, δύο ἐπιξεναγίαι, ἀνδρῶν ,δς'. ἐπίταγμα, δύο στίφη, ἀνδρῶν ,ηρβ'. τούτου ἑκτατοὶ ἄνδρες ἡ', ἐπιξέναγοι μὲν δ', συστρεμματάρχαι δὲ οἱ λοιποί.

[Ἑμβολον:] παρατάξεως ὄνομα τοιαῦδε. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ρόμβου ρομβοειδὴς παράταξις. ὀνομάζεται καὶ σφηνοειδής.

[Ἐφίππων ὀνόματα.]

[Ἴλη] [ἵππέων ἐστὶν ξδ'.].

[ἐπιλαρχία] [δύο Ἴλαι, ἵππέων ρκη'.].

[Ταραντιναρχία][δύο ἐπιλαρχίαι, ἵππέων σνς'.]

[ἵπαρχία][δύο Ταραντῖνοι, ἵππέων φιβ'.].

[ἐφυππαρχία] [δύο ὑππαρχίαι, ἱππέων , ακδ' .].

[τέλος] [δύο ἐφυππαρχίαι, ἱππέων , βμη' .].

[ἐπίταγμα] [δύο τέλη, ἱππέων , δης' .]

[Κλίσις:] ἡ κατὰ ἄνδρα κίνησις. κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστὶν ἢ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις.

[Ἐπανάκλισις:] ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις. **[Ἐπ' ἀσπίδα]** κλίσις ἐστὶν ἢ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως.

[Μεταβολή] ἐστὶν ἡ δις ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις κατὰ νότου τὰς τῶν ὀπλιτῶν ὄψεις μετατιθεῖσα· ἥς δύο διαφοραί, ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἣν καὶ ἐπ' οὐρὰν ὀνομάζουσιν, ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἀπ' οὐρᾶς καλουμένη. ἔνιοι δὲ οὕτως καὶ αὐτὴν ὑπογράφουσι· μεταβολή ἐστὶ μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας εἰς τὴν κατ' οὐρὰν ἐπιφάνειαν, ἡ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολὴ δις ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται, ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους δις ἐπ' ἀσπίδα.

[Ἐπιστροφή] ἐστὶν, ἐπειδὴν τὸ πᾶν σύνταγμα πυκνώσαντες κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην καθάπερ ἑνὸς ἀνδρὸς σῶμα ἐπὶ δόρυ ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν, καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τῷ λοχαγῷ παντὸς τοῦ τάγματος περιενεχθέντος καὶ μεταλαβόντος τόπον μὲν τὸν ἔμπροσθεν, ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν, διαμενόντων ἐκάστῳ τῶν τε παραστατῶν καὶ τῶν ἐπιστατῶν.

[Ἀναστροφή] ἐστὶν ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν προτέραν χώραν.

[Περισπασμός] δὲ ἐστὶν ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. ἐκπερισπασμός δὲ ἐστὶν, ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν τοῦ τάγματος κίνησις· ὥστε μεταλαμβάνειν, ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν· ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν.

[Εἰς ὀρθόν] δὲ ἐστὶν ἀποδοῦναι τὸ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀποκαταστῆσαι ἄνδρα ἕκαστον· ὥστε, εἰ ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κελεύοιντο, εἴτα αὐθις εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι δεήσει, ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν τρέπεσθαι. καλεῖ δὲ τοῦτο καὶ ἐπ' ὀρθὸν ἀποκαταστῆσαι.

[Ἐξελιγμών] διτταὶ εἰσιν ἰδέαι, ἡ μὲν κατὰ λόχους, ἡ δὲ κατὰ ζυγά. εἶδη δὲ ἀνὰ ἑκατέρου αὐτῶν τρία· καλεῖται γὰρ ὁ μὲν Μακεδών, ὁ δὲ Λάκων, ὁ δὲ Χόριος· ὃν καὶ Κρητικὸν καὶ Περσικὸν καλοῦσι. Μακεδὼν ἐξελιγμός ἐστὶν ὁ κατὰ λόχους, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἔμπροσθεν τόπον· ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας, τὴν ὀπισθεν. Λάκων δὲ ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ὀπίσω τόπον· ὁμοίως δὲ καὶ ἀντὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τὸν ὀπισθεν. Χόριος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος τῶν κατὰ μέρος ὀπλιτῶν ἀνθ' ὧν προκατεῖχον τόπων ἐτέρους μεταλαμβάνόντων, τοῦ μὲν λοχαγοῦ τὸν τοῦ οὐραγοῦ, τοῦ δὲ οὐραγοῦ τὸν τοῦ λοχαγοῦ, ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας, τὴν ὀπισθεν. οἱ δὲ δὴ κατὰ ζυγὰ ἐξελιγμοὶ γίνονται, ἐπειδὴν ἀπὸ τῶν ἀποτομῶν βουλευθῇ τις τὰ κέρατα καθιστάνειν, τὰς δὲ ἀποτομὰς ἐπὶ τῶν κεράτων, χάριν τοῦ τὰ μέσα ἰσχυροποιεῖσθαι. καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ ἐν τοῖς εὐωνύμοις, καὶ τὰ εὐώνυμα ἐν τοῖς δεξιοῖς.

[Διπλασιάσαι] διχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ, μένοντος τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν· ἢ ἀριθμὸν αὐτῶν. γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς, ἢ κατὰ λόχον ἢ κατὰ ζυγά. ταῦτόν δ' εἰπεῖν κατὰ μῆκος καὶ κατὰ βάθος. κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμός ἀνδρῶν, ὅταν μεταξύ τῶν προϋπαρχόντων λόχων παρεμβάλωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλους αὐτοῖς ἀριθμούς, τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος, ὥστε πύκνωσιν γενέσθαι μόνην ἐκ τῆς τῶν ἀνδρῶν

διπλασιάσεως. κατὰ βάθος δέ, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα· ὥστε κατὰ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνην. κατὰ μήκος δὲ τόπου γίνεται διπλασιασμός, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ μήκος πύκνωσιν μανότητι μετατάττωμεν ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι κατὰ μήκος. κατὰ βάθος δὲ γίνεται τόπου διπλασιασμός, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ βάθος πύκνωσιν μανότητι μετατάττωμεν ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνιοι δὲ τοὺς τοιούτους διπλασιασμοὺς ἀποδοκιμάζουσι, καὶ μάλιστα ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων· ἐφ' ἐκάτερα δὲ τῶν κεράτων τοὺς ψιλοὺς καὶ τοὺς ἱππέας ἐπεκτείνοντες τὴν ὄψιν τοῦ διπλασιασμοῦ χωρὶς ταραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασιν.

[Πλαγία] λέγεται φάλαγξ ἣτις ἔχει τὸ μήκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον. ὀρθία δὲ λέγεται, ὅταν ἐπὶ κέρατος πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. καθόλου δὲ παρὰ μήκος μὲν λέγεται πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μήκος ἔχη πλέον τοῦ βάθους. ὀρθιον δέ, ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους.

[Λοξή] δὲ λέγεται φάλαγξ ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας, ὁπότερον ἂν προήρηται, πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη, τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποστάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσα· δεξιὰ μὲν ἢ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη, λαία δὲ ἢ τὸ λαίον.

[Παραμβολή] δὲ λέγεται, ἐπειδὴν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας.

[Πρόσταξις] δέ, ὅταν ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως ἢ ἐκ θατέρου κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι στίφος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατευθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως.

[Ἔνταξις] δέ, ἐπειδὴν τις προαιρῆται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος ἐντάσσειν, ἄνδρα παρ' ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ παρένταξιν ὀνομάζουσιν.

[Ἐπαγωγή] δὲ λέγεται, ὅταν τάγμα τάγματι ὑποτάσσεται, οἷον τετραρχίας ἡγουμένης αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ὑποτάσσονται, ἢ ξεναγίας ἡγουμένης αἱ λοιπαὶ ξεναγαί ἐπακολουθῶσι, καὶ καθόλου, ὅταν σύνταγμα συντάγματι ἐν πορείᾳ ἔπηται, ὥστε τοῖς τοῦ προηγουμένου συντάγματος οὐραγοῖς τοὺς τοῦ ἐξῆς συντάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν.

[Παραγωγή] λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται, τοὺς ἡγεμόνας ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχουσα ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν ἔχη τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγή λέγεται· ἐὰν δὲ ἐκ τῶν εὐωνύμων, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γί νεται εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ ἢ διπλεύρῳ ἢ τριπλεύρῳ ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ. μονοπλεύρῳ μὲν, ὅταν μοναχόθεν φοβηθῇ· διπλεύρῳ δέ, ὅταν διχόθεν· τριπλεύρῳ δέ, ὅταν τριχόθεν· καὶ τετραπλεύρῳ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.

[Ἀμφίστομος] φάλαγξ καλεῖται ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα, ὡς ἀντινώτους εἶναι.

[Διφαλαγγία] δὲ ἀμφίστομος, ἣτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους, οὓς μὲν ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ, οὓς δὲ ἐν εὐωνύμοις· τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔσω τεταγμένους.

[Ἀντίστομος] διφαλαγγία, ἡ τοὺς μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους.

[Ἑτερόστομος] φάλαγξ καλεῖται, ἥτις ἂν πορεύηται τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ, τουτέστι τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου, τοῦ δὲ λοιποῦ ἡμίσεως τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ.

[Ὅμοιόστομος] ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστίν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἐκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν ἔχει τεταγμένους, οἷον ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων ἐκατέρας φάλαγγος.

[Ἑμβολον] δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ, τὰ δὲ ἐπόμενα διαστήσῃ.

[Κοιλέμβολον] δὲ καλεῖται, ἐπειδὴν ἡ ἀντίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἐπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ.

[Πλαίσιον] ὀνομάζεται, ὁπότεν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξῃται τις ἐν ἑτερομήκει σχήματι.

[Πλινθία] δὲ ἡ πλινθίον λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταῦτο τοῦτο πράξῃ, ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου διπλάσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

[Πεπλεγμένη] φάλαγξ ἐστίν, ἥτις τοῖς ὑποπίπτουσι τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι τερηδόνος λόγον ἐπέχει· ξιφοειδὴς ἢ φάλαγξ ὅλη γίνεται καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

[Ἐπικαμπής] δέ, ἐπὶ τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσπίπτῃ, τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῶν ὀπίσω μερῶν ὄρθια ὑφ' ἑαυτὴν ἔχει τεταγμένα.

[Ἑσπαρμένη] δέ, ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται ταγμάτων.

[Κυρτή] δὲ καὶ κοίλῃ καὶ ἐπικάμπιος λέγεται εἰς τοῦπίσω τε καὶ πρόσω ἢ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα ἢ κυρτὸν ἢ ἐπικαμπές· καὶ τοῦτο, ὡς εἴρηται, ἢ εἰς τοῦπίσω ἢ εἰς τὸ πρόσω. ὥστε τὰ εἶδη αὐτῆς γίνεσθαι ἕξ, ἐκάστης τῶν τριῶν ἢ εἰς τοῦπίσω σχηματιζομένης ἢ εἰς τὸ πρόσω.

[Ἑπερφαλάγγις] λέγεται, ὅταν ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

[Ἑπερκέρωσις] δέ, ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

[Λεπτυσμός] ἐστίν, ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῇται, καὶ ἀντὶ δεκαῆς τυχὸν ἀνδρῶν ἐλάττους γίνωνται.